வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பதின்மூன்று

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

1116

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பதின்மூன்று

(பேரளவு உற்பத்தியில் மிகை ஆற்றல் - முதியோர் நலத்திட்டம்)

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005

ISBN : 81-7090-204-5

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு 53 – 13

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2025 ஆனி - சூன் 1994

துறை	:	களஞ்சிய மையம்
நூல்	:	வாழ்வியற் களஞ்சியம்
பதிப்பு	:	முதற் பதிப்பு
விலை	:	உரு. 400 - 00
அச்சுப் பதிவம	:	கே.பி.டி. இண்டஸ்ட்ரி அண்ணாமலை நகர்.
மறுதோன்றி அச்சு	:	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வேந்தர்

மேதகு டாக்டர் எம். சென்னாரெட்டி

ஆளுநர், தமிழ்நாடு

புரவலர்

மாண்புமிகு

டாக்டர் (செல்வி) ஜெ. ஜெயலலிதா

முதலமைச்சர், தமிழ்நாடு

இணைவேந்தர்

மாண்புமிகு பேரா. க. பொன்னுசாமி

கல்வி அமைச்சர், தமிழ்நாடு

துணைவேந்தர்

முனைவர் ஔவை நடராசன்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. முனைவர் அ. மா. பரிமணம்

பொறுப்பாசிரியர்

திரு சா. உதயசூரியன்

பதிப்புக் குழு

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

பேரா. டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச.டி.

பதிப்பாசிரியர்·

பேரா. தெ. பாலசுப்பிரமணியன், பி ஏ , (ஆனர்சு). எம.ஏ , எம.ஏ., (விசுகானசின), (எப் ஐ எச)

(5 8 86) — வரலாறு, அகழாய்வு

செய்தி திரட்டுவோர்:

1. திரு சீ. பக்தவச்சலு, எம் ஏ., எம.ஏ. (4 2.85) — மானிடவியல, கல்வியியல், சமூகவியல்

2. திரு சா. உதயசூரியன், எம ஏ ,எம் பில் (25.11 87) — மொழி, மொழியியல. தததுவம

மொழி வல்லுநர்கள்:

1. திரு க. அம்பிகாபதி, எம் ஏ., (16.11.88)

2. திரு செ.இரெ. செயச்சந்திரன், எம.ஏ., (வரலாறு), எம்.ஏ., (தமிழ்), டி.பி.எடி. (17.10.89)

நன்றியுரை

பதின்மூன்றாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ஒளிப்படங்களுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

Encyclopaedia Britannica, Encyclopedia Americana, Compton's Encyclopaedia, The Illustrated Encyclopaedia of Mankind, The Art of India By C. Sivarama Murthi, Archaeological Remains, Monuments and Museums, Parts I & II, Larousse Encyclopaedia of Archaeology, The World Book Encyclopaedia, Anthropology by Victor Barnouw, Sociology by Elbert W. Stewart, Sociology by David Popenoe.

ஒளிப்படங்கள் வழங்கிய தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்

அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை; மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை, டாக்டர் கு முருகேசன், தஞ்சாவூர்; திரு அ. காசிலிங்கம், பெருமாங்குப்பம.

மேலே கணட நூல்களின் உரிமையாளர்களுக்கும், தனிப்பட்ட பெரு மக்களுக்கும், பொது நிறுவனங்களுக்கும் தமிழ்ப் பலகலைக்கழக வாழ்வியற் களஞ்சிய மையத்தின சார்பில் என் உளமார்ந்த நனறியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்திய தொகுதிகளைப் போன்றே இத்தொகுதியும் சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆலோசனைகள வழங்கிய மதிப்பிறகுரிய துணைவேந்தர் பேரா. டாக்டர் **சி பாலசுப்பிரமணியன்** அவர்களுக்கு என உளமார்நத நன்றி உரியது. அயராது உழைத்து வரும வாழ்வியற களஞ்சிய அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும, களஞ்சியச் செயற்பாட்டிற்குத துணை நிற்கும் பதிவாளர் டாக்டர் பெ சின்னையன் அவர்களுக்கும், துணைப் பதிவாளர் திரு. இரா. சுப்பராயலு அவர்களுக்கும், முன்னாள முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் பேரா. டாக்டர் நா. பாலுசாமி அவாகளுக்கும், பொறுப் புடன விரைவாக அச்சிட்டுதவிய அணணாமலைநகர் கே.பி.டி. அச்சக உரிமையாளர் திரு. சேரன அவர்களுக்கும், அழகிய முறையில வெளியிட் டுதவிய " தமிழ்ப் பலகலைக்கழக மறுதோனறி அச்சகத்தாருக்கு என நனறி

தஞசாவூர்
நாள். 17—1—90

அ.மா. பரிமணம்
முதனமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பதின்மூன்றாம் தொகுதி: கட்டுரையாளர்கள்

அ.க.

திரு அ. கலியபெருமாள், எம்.ஏ,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
ஏ.வி.சி. கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

அ.கா.

திரு அ. காசிலிங்கம, எம்.ஏ.,பி.எட்.
பெருமாங்குப்பம் & அஞ்சல்
கீ.வ. குப்பம் வழி
வ.ஆ அம்பேத்கார் மாவட்டம்.

அ.கு சா.

டாக்டர் (திருமதி) அரோமா கு.சாம்.,எம்.ஏ., பிஎச.டி.
சமூகவியல் துறை
தமிழப் பலகலைககழகம்
தஞ்சாவூர்.

அ.ச.ந.

திரு அ ச. நடராசன், எம்.ஏ.,பி.காம்.,பி.எல்.
வழககுரைஞா
98, மூன்றாவது குறுக்குத் தெரு
இராகவன காலனி
ஜாபர்கான் பேட்டை
சென்னை.

அ.சி.

டாக்டர் அ. சிவசங்கரன், எம்.ஏ.,பிஎச் டி.
வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர்
திரு.வி.க. அரசினர் கலைக் கல்லூரி
திருவாரூர்.

அ.பா.

டாக்டர் அ. பாண்டுரங்கன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
புதுவைப் பல்கலைககழகம்
காரைக்கால்.

அ ம.

டாக்டர் அலெக்சாண்டர் மந்திரமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
அரசியல் துறைத் தலைவர்
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி
சென்னை.

அ.ம ஷெ.

திரு அ ம. ஷெரிப, பி ஏ ,பி எல.
வழக்குரைஞா
43, தாணாத தெரு
புரசைவாககம்
சென்னை

அ மா ப.

டாகடர் அ.மா பரிமணம், எம் ஏ., பிஎச்டி.,
20, கிருட்டிணன கோயில 3-ஆம தெரு
மானம்புச் சாவடி
தஞ்சாவூர்.

அ ர.

டாக்டர் அப்துல ரசாக், எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
தமிழத் துறைத் தலைவர்
ஆதிததனார் கல்லூரி
திருச்செநதூர்.

அ வி.

டாக்டர் அ விசயராசன், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
பொருளியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைககழகம்
மதுரை.

அ.விசு

டாக்டர் அ. விசுவநாதன், எம்.ஏ ,பிஎச.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை
அழகப்பா பலகலைககழகம்
காரைக்குடி.

அ.வெ.பெ.

பேரா. அ.வெ. பெருமாள, எம ஏ., எம பி.ல.
வரலாற்றுத் துறை
மாமன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

ஆ.இரா.

திரு ஆ. இராஜா, எம.ஏ.,எம் பில.
பொருளியல் துறை
வ.உ.சி. கல்லூரி
தூத்துக்குடி.

ஆ.ச.

பேரா. ஆ.சந்திரசேகரன், எம்.ஏ., எம.பில்
டி – 76 – ஏ, 7வது அவென்யூ
பெசணட நகர்
சென்னை.

ஆர்.சு.

திரு ஆர். சுந்தர ஸ்ரீநிவாசன, பி.ஏ.,பி.எல்.
வழக்குரைஞர்
விசாலாட்சி இல்லம்
21, சுப்பிரமணியபுரம் கிழக்குத் தெரு
தேவகோட்டை
பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம்.

ஆர்.ம.

திரு ஆர்.மணியன்,எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்.,பி.டி.
தமிழ்த்துறை
தியாகராயர் கல்லூரி
சென்னை.

ஆர்.வா.

திரு ஆர். வாசு, எம்.ஏ.
இளநிலை ஆய்வாளர்
கணிப்பு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ஆ.ஜெ.

பேரா. (திருமதி)ஆவுடைத்தாய் ஜெயராமன்,எம்.ஏ.
9, தவுலத் நகர்
கடலூர்
தென்னார்க்காடு வள்ளலார் மாவட்டம்.

இ உ.

திரு இளங்கோ உதயணன், எம்.ஏ.
நகராட்சி ஆணகள மேனிலைப் பள்ளி
ஆர்.எஸ் புரம்
கோயம்புத்தூர்.

இ.தி.

பேரா. இ. திருமலைக் குமாரசுவாமி.எம்.ஏ.,எம்.பில்.
பொருளியல துறைத்தலைவர்
ம தி.தா.இந்துக் கல்லூரி
திருநெல்வேலி.

இர ஆ

திரு இர ஆரோக்கியசாமி.எம்.ஏ.,எம்.பில.
தமிழ்த் துறை
அ.வீ.வா.நினைவு திருபுட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

இரா அ.

பேரா.இரா. அண்ணாமலை, எம்.ஏ.
ஏ – 54, அண்ணாநகர் கிழக்கு
சென்னை.

இரா.இ.

புலவர் இரா. இளங்குமரன்
தமிழியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
அழகர் கோயில் சாலை
மதுரை.

இரா.இரா.

திரு இரா.இராசு, எம்.ஏ.
விரிவுரையாளர்
நாடகத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைககழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா.கி.

திரு இரா. கிருட்டிணமூர்த்தி,எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திருபுட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

இரா.குரு.

திரு இரா. குருநாதன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த் துறை
உமாமகேசுவரனார் கலைக் கல்லூரி
கரந்தை
தஞசாவூர்

இரா.ச.

திரு அம்பை. இரா. சங்கரன
பெருஞ்சொல்லகராதித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞசாவூர்.

இரா.சா.

டாக்டர் இரா. சாரங்கபாணி, எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.

330, குறள் இல்லம்
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்.

இரா.த.

பேரா. இராசசேகர தங்கமணி, எம்.ஏ.
சின்னாண்டான கோயில் தெரு
பாண்டியர் நகர்
கரூர்.

இரா.பா.

டாக்டர் இரா. பாலகிருஷ்ணன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மொழியியல் உயராய்வு மையம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

இராம கு

டாக்டர் இராம குருநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

இரா வி

திரு இரா. விவேகானந்த கோபால், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
அரிய கையெழுத்துச் சுவடித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா.வே

டாக்டர் இரா.வேங்கடரத்தினம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சமூகவியல் துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

இரெ க.

டாக்டர் இரெ. கண்ணப்பன், எம்.ஏ.,எம்.பில்., பிஎச்.டி.
ஆராய்ச்சி உதவியாளர்
உளவியல்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

இரெ.கு.

திரு இரெ. குமரன்,எம்.ஏ.,எம்.பில.
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா.நினைவு திருபுட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஈ ஜா

பேரா.ஈ.ஜான் ஜெயக்குமார்,எம்.ஏ.,எம் பில.
மாமன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

எச்.அ

பேரா.எச். அமீர் அலி,எம்.ஏ
வரலாற்றுத் துறை
ஏ.வி.சி கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

எச் எம் அ

திரு எச்.எம். அபுலகலாம், பி.ஏ ,பி எல்.
வழக்குரைஞா
எல்-2813
26 – வது குறுக்குத் தெரு
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

எம் எஸ சு.

டாக்டர் எம்.எஸ.சுப்பிரமணியன்,எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
பொருளியல் துறை
அஞ்சல்வழிக் கல்வி நிறுவனம
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம
மதுரை.

எம் சீ.

திரு எம்.சீராளன்,பி.ஏ.,பி.எல்.ஐ.எஸ்ஸி.
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

எம் சு.

டாக்டர் எம்.சுசீலா,எம்.ஏ ,பிஎச் டி
விரிவுரையாளர்
மொழியியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம் பி சு.

திரு எம் பி. சுப்பிரமணியன், பி ஏ.,பி எல
வழக்குரைஞர்
18,விநாயக தெரு
அபிராமபுரம்
சென்னை.

எல் இரா

டாக்டர் எல் இராமமூர்த்தி, எம ஏ ,பிஎச் டி
சிறப்பு நிலை ஆய்வாளர்

மொழியியல் துறை
தமிழப் பல்கலைக்கழகம்
தஞசாவூர்.

எல்.ஜெ

டாக்டா எல்.ஜெயசேகர், எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
விரிவுரையாளர்
சமூகவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம
சென்னை.

எல் ஜே.சௌ.

டாக்டர் எல்.ஜே.சௌந்தர்ராசன், எம்.ஏ.,பிஎச் டி.
வெள்ளைச்சாமி நாடார் கலலூரி
மதுரை.

என்.எஸ.பா.

டாக்டர் என்.எஸ.பாலசுப்பிரமணியன்,எம்.ஏ.,
பிஎச்.டி.
186,முனிச்சாலை
மதுரை.

என்.எஸ் மு.

திரு என்.எஸ முத்துமலைச்சாமி,பி.ஏ.,பி எல்.
செயலாளர்
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்
தமிழ்ச சங்கம் சாலை
மதுரை.

என் சு.

டாக்டர் எனசுரேந்திர பிரசாத்,எம்.ஏ.,எம்.பி.ஏ.,
பிஎச் டி
உளவியல துறைத் தலைவர்
பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புததூர்.

என் ந.

டாக்டர் என.நடராசன,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இந்திய மொழிகளின் நடுவண நிறுவனம்
மைசூர்.

எஸ.உ.

செலவி எஸ.உஷாராணி,எம்.ஏ.
சிறப்புநிலைச் சோதனையாளா
இளைஞா வழிகாட்டி நிலையம்
சென்னை.

எஸ.க.

திரு எஸ்.கருணாநிதி,எம.ஏ.
விரிவுரையாளர்
உளவியல்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை

எஸ்.கே ரா.

திரு எஸ்.கே.ராமராஜன்
பெருஞ்சொலலகராதித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூா.

எஸ் சு.

டாக்டர் எஸ்.சுவாமிநாதப் பிள்ளை,எம்.ஏ.,
எம.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல பேராசிரியர்
தொழில்நுட்ப ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம்
தரமணி
சென்னை

எஸ்.சுத.

திரு எஸ்.சுதர்சன்,எம.ஏ.
அரசியல் துறை
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி
சென்னை.

எஸ.சொ.

திரு எஸ்.சொக்கலிஙகம்,எம்.ஏ.,எம்.பில.
சமூகவியல் துறை
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

எஸ்.மோ.

டாக்டர் எஸ்.மோகன்,எம்,ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

எஸ.வே.

டாக்டர் எஸ்.வேலாயுதப் பெருமாள்,எம்.ஏ ,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழிக கல்வித் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம
மதுரை

எஸ ஜெ

டாக்டர் எஸ் ஜெகதீசன,எம.ஏ ,பிஎச் டி.
2, பொன்மேனி நாராயணன தெரு
எஸ் எஸ காலனி
மதுரை.

ஏ.ஆ.

டாக்டர் ஏ.ஆதித்தன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஏ.ர.

ஏ.ரமா,எம்.காம்.
வணிகவியல்துறை
வி.வி.வி.கல்லூரி
விருதுநகர்.

க.அ.

திரு க.அம்பிகாபதி,எம்.ஏ.
மொழி வல்லுநர்
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

க.ஆ.

பேரா.க.ஆறுமுகம்,எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
சிக்கைய நாயக்கர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி
திருப்பூர்.

க இ.

டாக்டர் க.இளமதி ஜானகிராமன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
தமிழியல் துறை
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச்சேரி.

க.த.தி.

டாக்டர் க.த.திருநாவுக்கரசு,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இயக்குநர்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை.

க.தெ.

திருமதி க.தெய்வமணி, எம்.ஏ.
விரிவுரையாளர்
பொருளியல் துறை
அஞ்சல்வழிக் கல்வித் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

க.ந.

டாக்டர் க.நரசிமமன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
சென்னை.

க.நா.அர.

திரு க.நா.அரங்கராசன்,எல் சி.இ.
92, வடக்கு நரசிம்மபுரம்
கரூர்.

க.போ.

டாகடர் க.போஸ்,எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
முதல்வர்
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி
உசிலம்பட்டி.

க.ம.

புலவர் க.மருதமுத்து
ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்
புதுக்கோட்டை கிராமம்
திருமழபாடி அஞ்சல்
திருச்சி மாவட்டம்.

க.மு.

திரு க. முத்துசாமி, எம்.ஏ.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
திரு. வி.க. அரசு கலைக் கல்லூரி
திருவாரூர்.

க.முரு.

டாக்டர் க. முருகையன, எம்.ஏ.,பிஎச் டி
மொழியியல் உயராய்வு மையம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கி.செ.

திரு கி. செம்பியன, எம்.ஏ.
தமிழ்த் துறை
ஏ.வி.சி. கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

கி.ர.அ.

டாக்டர் கி.ர. அனுமந்தன, எம.ஏ.,பிஎச்.டி.
ஓய்வு பெற்ற, வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

கு.ச.ஆ.

திரு கு.ச. ஆனந்தன், பி.காம்.,பி.எல்.
வழக்குரைஞர்

45, பாரதி வீதி
கோபிசெட்டிப பாளையம்
பெரியார் மாவட்டம.

கு தி.

டாக்டர் கு திருமேனி, எம் ஏ ,பி.ஓ எல்.,பிஎச்.டி.
14, வீரேசுவரம்
ஸ்ரீரங்கம
திருசசி.

கு து.

டாக்டர் (திருமதி) கு.துளசி பிருந்தா,
விரிவுரையாளர்
பொருளியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

கு மு.

டாக்டர் கு.முருகேசன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
நாடகத் துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கு.வெ.பா.

டாக்டர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
இலக்கியத் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கூ.பா.

திருமதி கூ. பாக்கியம், எம்.எஸ்ஸி.
அழகர் கோயில் சாலை
மதுரை.

கே.ஆ.

டாக்டர் கே. ஆதிநாராயணா, எம்.ஏ.,எம்.எட்.,
பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
இலட்சுமி கலவியியல் கல்லூரி
திண்டுக்கல்
காயிதே மில்லத் மாவட்டம்.

கே.கி.

திரு கே. கிருட்டிணமூர்த்தி, பி.ஏ.,பி.எல்.
வழககுரைஞர்
பிளாட் எண. 1292, 27-ஆம் தெரு
அண்ணாநகர் மேற்கு
சென்னை.

கே.நி.

டாக்டர் கே. நிரமலானநத ரெட்டி, எம்.எஸ்ஸி,
பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மலையின மக்கள ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

கே மீ.

திரு கே. மீனாட்சி சுந்தரம, எம்.ஏ.,எம.பில்.
விரிவுரையாளர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்திகிராமம்
திணடுக்கல்
காயிதே மிலலத் மாவட்டம.

கே.மு.

பேரா. கே. முருகேசன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
செஙகற்பட்டு
செங்கை அண்ணாம வட்டம்.

கே.வி.அ.

திரு கே.வி. அனந்தகிருட்டிணன், பி.ஏ.,பி.எல்.
வழக்குரைஞர்
149, வடக்கு உஸ்மான சாலை
தியாகராயநகர்
சென்னை.

கே.வி.தா.

டாக்டர் கே.வி. தாட்சாயிணி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியை
காயிதே மில்லத் மகளிர் கலைக் கல்லூரி
சென்னை.

கே.ஜி.கி.

திரு கே.ஜி.கிருட்டிணன், எம்.ஏ.
711, வைஜயநதி
16, முதன்மைச் சாலை
சரசுவதிபுரம்
மைசூர்.

கே.ஜி.சே.

பேரா. கே ஜி. சேஷாத்திரி, எம்.ஏ.
ஆங்கிலப் பேராசிரியர்

ஈஸ்வரி நகர்
தஞ்சாவூர்.

கோ.இரா.

டாக்டர் கோ. இராமதீர்த்தம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சமூகவியல் துறைத் தலைவர்
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

கோ.ச.

டாக்டர் கோ. சங்கர நாராயணன், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
இந்திய மொழிகளின் நடுவண் மையம்
மைசூர்.

கோ.சட.

பேரா, கோ. சடகோபன், எம்.ஏ.
பொருளியல் துறை
அரசு ஆண்கள் கலைக் கல்லூரி
கும்பகோணம்.

கோ.சீ.

டாக்டர் கோ. சீனிவாச சர்மா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
மொழியியல் உயராய்வு மையம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ச.அ

டாக்டர் ச.அகத்தியலிங்கம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி ,பிஎச் டி.
முன்னாள் துணைவேந்தர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ச.க.

டாக்டர் ச. கங்காதரன், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
தத்துவத் துறைப் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.சா.

டாக்டர் ச. சாம்பசிவம், எம.ஏ.,பிஎச.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழியல் துறை
மதுரை காமராசர் பலகலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.செ.

திரு ச. செந்தூரன், எம்.ஏ.
52, லூர்து நகர்
முதன்மைச் சாலை
கே. புதூர்
மதுரை.

ச.பா.

திரு ச.பாலசுந்தரம்
367, மேல வீதி
தஞ்சாவூர்.

ச.மெ.

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ச மோ.

நீதிபதி ச.மோகன், எம்.ஏ.,பி எல.
நீதிபதி
உயர்நீதி மன்றம்
சென்னை.

சா உ.

திரு சா. உதயசூரியன, எம ஏ , எம் பில.
பெருமாங்குப்பம் & அஞ்சல்
(வழி) கீ.வ.குப்பம்
வ.ஆ.அம்பேதகார் மாவட்டம்.

சா.கி.

டாக்டர் சா. கிருட்டிணமூர்ததி,எம.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
அறிவியல் தமிழ்த் துறை
தமிழ்ப் பலகலைககழகம
தஞசாவூர்.

சா.மு.

டாக்டர் சா முத்தழகு,எம்.எஸ்ஸி., எம்.பில் ,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
தருமபுரி.

சாவி.கி.

டாக்டர் சாவித்திரி கிருஷ்ணன, எம்.ஏ.,எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
உளவியல் பேராசிரியர்
ஜனாப் பஷீர் அகமத் சையத் மகளிர் கல்லூரி
சென்னை.

சி ஆர்.நா.

திரு சி.ஆா. நாராயணசாமி,எம் ஏ.
தமிழ்த் துறை
தியாகராயர் கலலூரி
சென்னை.

சி இரெ.

பேரா.சி. இரெததினம், எம்.ஏ.
மனை எண்: 58
முருகவேள் நகர்
திருச்சிராப்பள்ளி.

சி.என்.ந.

டாக்டர் சி என். நடராசன், எம்.ஏ., பிஎச டி.
இணைப் பேராசிரியர்
சமூகவியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக
விரிவாக்க மையம்
பாளையங்கோட்டை.

சி.சு

திருமதி சி. சுந்தராம்பாள, எம் ஏ.
தமிழ்த் துறை
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
கோயம்புத்தூர்.

சி.மூ.

டாக்டர் சி. மூக்கரெட்டி, எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
நூலகத் தலைவர்
ஸ்ரீ வாசவி கல்லூரி
ஈரோடு.

சி.வி.இரா.

திரு சி.வி. இராசகோபால், பி.ஏ.,பி.எல்.
வழக்குரைஞர்
102, ஆச்சாரப்பன் தெரு
சென்னை.

சி வே.

டாக்டர் சி. வேங்கடபதி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
உமாமகேசுவரனார் கலைக கல்லூரி
கரந்தை
தஞ்சாவூர்.

சீ.ப.

திரு சீ. பக்தவசசலு, எம்.ஏ.,எம்.ஏ.
மனை எண்: 52, ஜெயராம் நகர்
கொளததூா
சென்னை.

சு.ஆ.

திரு சு. ஆறுமுகம, எம்.ஏ.,பி எல.ஐ.எஸஸி.
நூலக உதவியாளர்
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம
தஞசாவூா.

சு.இரா.

திரு சு இராசவேலு, எம்.ஏ.,எம பில.
வேந்தன் வீதி
அணணாநகர்
சேண்பாக்கம் அஞ்சல்
வேலூர்
வ.ஆ. அமபேத்கார் மாவட்டம.

சு.ச.

டாக்டர் சு. சக்திவேல், எம.ஏ , எம.ஏ.,பி.எச்.டி.
நாட்டுப்புறவியல் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு சு.

பேரா. சு. சுவர்ணகாளீசுவரன
ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்
தியாகராசர் காலனி
திருவையாறு
தஞ்சை மாவட்டம்.

சு.ப.

திருமதி சு. பத்மாவதி, எம்.ஏ., எம்.பில்.
பொருளியல் துறை விரிவுரையாளர்
குநதவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர்
கலைக் கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

சுப அ.

டாக்டா சுப. அண்ணாமலை, எம்.ஏ.,எம.லிட்.,
பி.எச்.டி
முதல்வர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

சுபா.இரா.

டாக்டர் சுபாஷிணி இராமசாமி, எம.ஏ.,பிஎச.டி.
தத்துவத் துறை விரிவுரையாளர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சூ இ.

டாக்டர் சூ இன்னாசி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி
மரியகம்
காமகோடி நகர் இணைப்பு
வளசரவாக்கம்
சென்னை.

சூ சூ.

திரு.சூ. சூரியக்குமார், எம்.ஏ.
பொருளியல் விரிவுரையாளர்
உருமு தனலட்சுமி கல்லூரி
திருச்சி.

செ.இரா.

திரு செ. இராசு, எம.ஏ.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வெட்டுத் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

செ.இரெ.செ.

திரு செ. இரெ. செயச்சந்திரன், எம்.ஏ.,எம.ஏ.,
டி.பி.ஈடி.

888, பரசுராம்ர் தெரு
கரந்தை
தஞ்சாவூர்.

செ.ஐ.

பேரா. செ. ஐயாத்துரை, எம்.ஏ ,எம்.பில்.
வரலாற்றுத் துறை
மாமன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

செ.வை.

பேரா. செ. வைத்தியலிங்கம், எம.ஏ.,எம.லிட்.
தமிழியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

செ.ஜோ.

திரு செ. ஜோசபு, எம.ஏ.,எம் ஏ.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

சே.இரா.

பேரா. சே. இராமானுஜம, எம ஏ ,டிப் (நாடகம்).
நாடகத் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சே.பி.

டாக்டா சே. பிரேமா, எம்.டி. (சித்தா).
இணைப் பேராசிரியா
சித்த மருத்துவத் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சொ.சா.

திரு சொ. சாந்தலிஙகம், எம்.ஏ.
தொல்பொருள் ஆய்வாளர்
தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்பொருள ஆயவுத் துறை
அரண்மனை வளாகம்
தஞ்சாவூர்.

சோ.ந.க.

டாக்டர் சோ.ந. கந்தசாமி, எம.ஏ.,எம.லிட்.,பிஎச.டி.
மொழிப்புல முதன்மையர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சௌ ல.

திரு சௌ. லட்சுமி நரசிமமன, எம் ஏ.
ஆங்கிலப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

ஞா.கு.

திருமதி ஞானா குலேநதிரன், எம்.ஏ
இணைப் பேராசிரியர்
இசைத் துறை
தமிழ்ப பலகலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

டி ப.

திரு டி. பரதன, எம.ஏ.
பொருளியல் துறை
ஆதிததனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

த.நா.வா.

பேரா. த.நா. வாசுதேவராவ, எம்.ஏ.
வரலாறறுத் துறை

மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

தரா.

செல்வி த. ராஜேஸ்வரி, எம்.ஏ.
தமிழ்த் துறை
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்
கேரள மாநிலம்.

த.வெ.பா.

செல்வி த.வெ. பானுமதி, எம்.ஏ.
கௌரவ சோதனையாளர்
இளைஞர் வழிகாட்டி நிலையம்
சென்னை.

தா.ஈ.

டாக்டர் தா. ஈசுவரப் பிள்ளை, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இலக்கியத் துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

தா.எ.

டாக்டர் தா. எட்மண்ட்ஸ், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர்
த.பே.மா. லுத்தரன் கல்லூரி
பொறையாறு.

தா.ஏ.ச.

டாக்டர் தா.ஏ. சண்முகம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
உளவியல் பேராசிரியர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

தா.ஏ.ஞா.

டாக்டர் தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச.டி.
18, தாமு நகர்
கோயம்புத்தூர்.

தி.அர.இரா

பேரா. தி.அர. இராமச்சந்திரன், எம்.ஏ.
37, 8வது குறுக்குத் தெரு – மேற்கு
செனாய் நகர்
சென்னை.

தி.கோ.நா.

பேரா. தி.கோ. நாகராசன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
முதுகலை வரலாற்றுத் துறை
அறிஞர் அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி
செய்யாறு
வ.ஆ. அம்பேத்கார் மாவட்டம்.

தி.சு.

திரு தி. சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.
காப்பாட்சியர்
தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை
தஞ்சாவூர்.

தி.லீ.

டாகடர் தி. லீலாவதி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியை
இராணிமேரிக் கல்லூரி
சென்னை.

து.ஆ.த.

பேரா.து.ஆ. தனபாண்டியன்
இசைத் துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

தெ.ஞா.

டாக்டர் தெ. ஞானசுந்தரம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
சென்னை.

தெ.பா.

பேரா. தெ. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.,எம். ஏ.
(விசுகான்சின்), (எம்.ஐ.எச்.)
182, பூங்காத் தெரு
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்
தெ ஆ.மாவட்டம்.

தே.ஆ.

டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
16, சவகர் சாலை
காந்தி நகர்
மதுரை.

தே.தே.

திரு தே. தேவதாஸ், எம்.ஏ.
தமிழ்த்துறை ஆய்வாளர்
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்.

தே.வே.

டாக்டர் தே. வேலப்பன், எம்,ஏ.,பிஎச்.டி.
முதுகலைப் பேராசிரியர்
பொருளியல் துறை
தெ.தி. இந்துக் கல்லூரி
நாகர்கோவில்.

ந.க.ம

பேரா. ந.க. மங்களமுருகேசன, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனம்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ந.ச.

திரு ந. சண்முகம், எம்.ஏ.
தமிழ்த் துறை ஆய்வாளர்
கேரளப் பல்கலைக் கழகம்
திருவனந்தபுரம்.

ந சொ.

டாக்டர் ந. சொக்கலிஙகம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
78,11, இராதாகிருட்டிணன் வீதி
ஆழவார் நகர்
மதுரை.

ந.து.

திரு ந. துரைராசு, எம்.ஏ.
பொருளியல் இணைப் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம
மதுரை.

ந.பி.

திரு ந. பிச்சமுத்து, எம்.ஏ.
5, பாரதி சாலை
திருவல்லிக்கேணி
சென்னை.

நா.கு.

டாக்டர் நா. குமாரசாமி ராஜா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்
மொழியியல் உயராய்வு மையம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

நா.செ

டாக்டர் நா.செயராமன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்
பாரதியார் பலகலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

நா.ப.

பேரா.நா. பக்தவச்சலு, எம.ஏ.
604, அணணாநகர் மேறகு விரிவு
சென்னை.

நே.தே

டாக்டர் நே. தேவசகாயம், எம.எஸஸி., எம் ஏ., எம.ஏ.,பிஎச.டி.
மானிடவியல் காப்பாட்சியர்
அரசு அருஙகாட்சியகம்
சென்னை.

ப.இரா.

திரு ப. இராசமோகன், எம.ஏ.
அரசு அருங்காட்சியகம்
சென்னை.

ப.கொ.

திரு ப. கொழந்தசாமி, எம்.ஏ.
தமிழ்மொழித் துறை ஆய்வாளர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
செனனை.

ப.தெ.

டாக்டர் ப. தெய்வசேனாபதி, எம்.ஏ.,எம் பில , பிஎச டி
இணைப் பேராசிரியா
உளவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
செனனை.

ப.ப.

டாக்டர் ப. பத்மனாபன தம்பி,எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
ஆய்வியல் அதிகாரி
சுவடிக் காப்பகம்
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்.

பழ மு.

டாக்டா பழ. முத்து வீரப்பன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியா
தமிழ்த் துறை
தொலைதூரக கல்வி இயக்ககம

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பா அ

பேரா. பா. அலெக்சாண்டர் கனகராஜ், எம்.ஏ.
பொருளியல துறை
ஆதித்தனாா கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

பா சூ.

டாக்டர் பா. சூரியநாராயணன, எம்.ஏ.,பிஎச் டி.
21, கம்பர் தெரு
எஸ் எஸ. காலனி
மதுரை.

பா ந.

திரு பா. நடராசன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
தமிழ்த் துறை
வைணவக் கல்லூரி
சென்னை.

பா பி.

திரு பா. பிரபாகரன,
பொருளியல் துறை
ஆதித்தனார் கலலூரி
திருச்செநதூர்.

பா.ஜெ.

திரு பா. ஜெயக்குமார், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
முதுநிலை ஆய்வாளர்
தொல் தொழில் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பி.ஆர்.ந.

டாக்டர் பி.ஆர். நரசிம்மன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தத்துவத் துறை
அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை, பணபாட்டுக் கல்லூரி
பழனி.

பி.செ.

திரு பி. செகதீஷ் சேத்தி, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
மங்களூர்ப் பல்கலைக்கழகம்
மஙகல கங்கோத்திரி
கருநாடகம்.

பி.பி.

டாக்டர் பி. பிரேமா, எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் துறை விரிவுரையாளர்
அழகப்பா பல்கலைககழகம
காரைக்குடி.

பி.வி.

திரு பி. விசுவநாதன், எம்.ஏ.,எம் பில்., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத் துறை
மாமனனர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

பு.வே.

புலமை. வேங்கடாசலம். எம்,ஏ.,பி.எல்.
வழக்குரைஞர்
15 – பி, முதல் தெரு
அருளானந்த நகர்
தஞ்சாவூர்.

பூ.சு.

டாக்டர் பூ. சுப்பிரமணியம், எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
சுவடி இயல் துறை
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை.

பூ.த

திரு பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
195, விருதுநகர் சாலை
திருமங்கலம்
மதுரை மாவட்டம்.

பெ கோ.

டாக்டர் பெ கோவிந்தசாமி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
நாடகத் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பெ.சு.

திரு பெ. சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

பெ.டே.

திருமதி பெற்றி டேவிட், எம்.ஏ.

உளவியலார்
இளைஞர் வழிகாட்டி நிலையம்
சென்னை.

பெ.த.

திரு பெ. தமிழ் ஒளி, எம் ஏ.
மானிடவியல துறை ஆய்வாளா
சென்னைப் பல்கலைககழகம்
சென்னை.

பெ.து.

பேரா. பெ துரைசாமி, எம்.ஏ.,பி டி
மாமன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

பொன் பா.

டாகடர் பொன். பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
35, சங்கர நாராயணபுரம் வீதி
ஆலம்பட்டி
விருதுநகர்.

ம இர.

டாக்டர் ம. இரகுராம்சிங், எம.ஏ.,எம்.எட் ,பிஎச.டி.
தலைமைப் பேராசிரியர்
தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம்
கல்லூரி சாலை
சென்னை.

ம இரா.

டாக்டர் ம. இராசேந்திரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
துணை இயக்குநர்
மொழிபெயர்ப்புத் துறை
புனித சார்சுக் கோட்டை
சென்னை.

ம.க.

பேரா. ம. கமல்ராஜ், எம்.ஏ.
பொருளியல் துறை
ஆதித்தனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

ம.கா.

பேரா. ம. காந்தி, எம்.ஏ.,எம.பில.
82, சின்ன சுப்பராய பிள்ளை வீதி
பாணடிச்சேரி.

ம.சு.

திரு ம. சுப்பிரமணியன், எம.ஏ.
மண்டலக் கணக்காளர்
பொதுப்பணித் துறை
பாண்டிச்சேரி.

ம.ந.பு.

திருமதி ம ந. புஷ்பா, எம் ஏ.
உதவிக் காப்பாட்சியர்
அரசு அருஙகாட்சியகம்
சென்னை.

ம.நா

திரு ம. நாகரெத்தினம், எம ஏ.
6 – பி/7, எல என.புரம
அறந்தாஙகி.

ம.பெ.

டாக்டர் ம. பெரோஸ், எம்.எஸ்ஸி.,எம்.எட்., பிஎச.டி.
உளவியல் பேராசிரியர்
இராமகிருட்டிணா கல்வியியல கலலூரி
கோயம்புத்தூர்.

மா.கா.

டாக்டர் மா. காநதிதாசன், எம.ஏ.,பிஎச டி.
7/188, என்.ஜி ஓ. காலனி
நாகமலை
மதுரை.

மா.பா.கு.

டாக்டர் மா.பா. குருசாமி, எம.ஏ.,பிஎச் டி.
பொருளியல் துறைத் தலைவா
ஆதித்தனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

மீ.அ.

பேரா.மீ. அப்துல ரசாக் கபூரகான், எம்.ஏ ,எம.எல்.
விரிவுரையாளர்
டாக்டர் அம்பேத்கார் அரசினர் சட்டக கலலூரி
பாண்டிச்சேரி.

மீ.ம.

பேரா. மீ. மனோகரன், எம்.ஏ.
32/5, தெப்பக்குளம் கிழககுத் தெரு
சிவகங்கை
பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம்.

மீ.மு

டாக்டா மீனாட்சி முருகரத்தினம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழித் தொடர் கல்வித் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

மு.அ.

திரு முகமது அப்துல கலாம், எம்.ஏ.
மானிடவியல் துறை விரிவுரையாளர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

மு இரா.

டாக்டர் மு.இராசமாணிக்கம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
உளவியல் துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

மு.உலோ.

பேரா. மு. உலோகநாதன், எம்.ஏ.,எம்.ஏ.
விரிவுரையாளர்
மாமன்னர் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

மு.க.

பேரா. மு. கம்சா முகைதீன், எம் ஏ.
பொருளியல் துறை
ஆதித்தனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

மு.ச.

திரு மு. சதாசிவம், எம்.ஏ.
இயக்குநர்
சரசுவதிமகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

மு.த.

திரு மு. தனுசுகோடி, எம்.ஏ.
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

மு.ந.

செல்வி மு.நளினி, எம்.ஏ.
91, வடக்குத் தெரு
மலைக் கோட்டை
திருச்சி.

மு.நி.

டாக்டர் மு. நிலாமணி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துறை
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

மை அ கி.

டாக்டர் மை.அ. கிருட்டிணன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

லா.பி.

திரு லாரன்ஸ் பிரபாகர், எம்.ஏ.
அரசியல் துறை
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி
சென்னை.

வ.கு.

டாக்டர் வ. குருநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இலக்கியத் துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

வ தே சா.

டாக்டர் வ.தே. சாமிநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
உளவியல் துறை விரிவுரையாளர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வ.வெ.

திரு வ. வெங்கடேசன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
சென்னை.

வி.அ.

திருமதி வி. அனுசுயா, எம்.ஏ.
தமிழ்ப் பேராசிரியை
காயிதே மில்லத் மகளிர் கலைக கல்லூரி
சென்னை.

வி.எஸ்.ஆர்.வி.

டாக்டர் வி.எஸ்.ஆர். விஜயகுமார், எம்.ஏ ,எம்.பில்., பிஎச்.டி.
உளவியல் விரிவுரையாளர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வி.சி.

திரு வில்பிரட் சில்வேரா, எம்.ஏ.
பொருளியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக விரிவாக்க மையம்
திருநெல்வேலி.

வீ.சொ.

புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்
261, தத்தோஜியப்பா தெரு
தஞ்சாவூர்.

வெ.சீனி.சே.

திரு வெ. சீனி சேஷாத்திரி, எம்.ஏ.
17, மேற்குச் சித்திரை வீதி
திருவரங்கம்
திருச்சி.

வே.இரா மா.

டாக்டர் வே.இரா.மாதவன், எம்.ஏ ,பிஎச்.டி.
ஓலைச் சுவடித் துறை விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

வே.க.

டாக்டர் வேதகிரி கணேசன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
உளவியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

வே.த.

டாக்டர் வே. தயாளன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர.

ஜி.ஆர்.கி.

டாகடர் ஜி.ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.ஏ ,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஜி.ப.

டாக்டா (திருமதி) ஜி பங்கஜம், எம் எஸ்ஸி.,
எம.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்திகிராமம்
திண்டுக்கல்
காயிதேமில்லத் மாவட்டம்.

ஜே.பா.

திரு ஜே. பால் பாஸ்கர், எம.ஏ.,எம்.எட்.
79, என்.ஜி.ஓ.குடியிருப்பு
திணடுக்கல்.

ஜே.ர.

திரு ஜே. ரமேஷ் சுந்தர், எம.ஏ.
அரசியல் துறை
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி
சென்னை

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	—	அகநானூறு
அணி.	—	அணியதிகாரம
உரு.	—	உருபாய்
உவம.	—	உவமவியல்
எடு.	—	எடுத்துக்காட்டு
ஐங்	—	ஐங்குறுநூறு
கலி.	—	கலித்தொகை
க.வெ.	—	கல்வெட்டு
களவு.	—	களவியல்
கி.பி.	—	கிறித்துவுக்குப் பின்
கி.மீ.	—	கிலோ மீட்டர்
கி.மு.	—	கிறித்துவுக்கு முன
குறள்.	—	திருக்குறள
குறு.	—	குறுந்தொகை
ச.கி.மீ.	—	சதுரக்கிலோ மீட்டா
சிலம்பு.	—	சிலப்பதிகாரம்
செங்.	—	செங்கீரை
செ.மீ.	—	சென்ட்டி மீட்டர்
செய்.	—	செய்யுளியல்
சேனா.	—	சேனாவரையம
தொல்.	—	தொல்காப்பியம்
தொன்.விள.	—	தொன்னூல் விளக்கம்
நற்.	—	நற்றிணை
நன்.	—	நனனூல்
நூா.	—	நூற்றாண்டு
நூற்.	—	நூற்பா
ப.	—	பக்கம்
பக்.	—	பக்கங்கள்
பரி.	—	பரிபாடல
பா.	—	பாடல்
புறம்.	—	புறநானூறு
பெரிய.	—	பெரியபுராணம்
பொருள்.	—	பொருளதிகாரம்

மணி	—	மணிமேகலை
மர.	—	மரபியல்
மீ.	—	மீட்டர்
முத்தொள.	—	முத்தொள்ளாயிரம்
மு.தா.கீ.	—	முததுததாணடவர் கீர்த்தனை
மு.தி.	—	முதல் திருவநதாதி
மு.வீ.	—	முத்து வீரியம்
மெய்.	—	மெய்ப்பாட்டியல
யாப்.	—	யாப்பருங்கலம்
யாப்.கா.	—	யாப்பருங்கலக்காரிகை
யாப்.வி.	—	யாப்பருங்கல விருத்தி
வீரசோ.	—	வீரசோழியம்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

பேரளவு உற்பத்தியில் மிகை ஆற்றல்

இக்கால உறபத்தி முறையைப பொதுவாகச சுற்று வழி உற்பத்தி முறை (Round about Process of Production) என்பா. நுகாவுப் பணடஙகளை நேரடியாக உற்பத்தி செய்யாமல குறிப்பிட்ட நுகர்வுப் பணடததைப பேரளவில (Large Scale) உற்பத்தி செயவதறகுத் தக்கதொரு மூலதனப் பண்டத்தை முதலில் உறபததி செயது கொணடு, பினனர் அமமூலதனப பண்டத்தைக கொணடு நுகர்வுப் பணடத்தைப பெருமளவில உறபத்தி (Mass Production) செயவது இக்கால முறை எடுததுககாட்டாகச சட்டைத் தைப்பதற்குத் தையல் இயநதிரஙகளை முதலில உற்பத்தி செய்துகொணடு அதனதுணைககொணடு பேரளவில் சட்டைகளைத தைப்பதைக குறிப்பிடலாம. இக்காலததில ஒவ்வொரு நாட்டிலும மககள தொகையும வாழக்கைத்தரமும பண வரவும பெருகிக் கொணடே செலவதால், எதை உற்பத்தி செய்தாலும பேரளவில உறபத்தி செயயும போக்கு (Excess Capacity in mass Production) காணப்படுகிறது. பொருளாதாரக் கோடபாடடில குறிபபிடப்பட்டுள்ள பலவேறு அஙகாடி அமைப்புகளில நிறைவுப் போட்டி நிலவும் அஙகாடி அமைப்பை நடைமுறையில காணபது அரிது. எனவே, இககாலப் பேரளவு உற்பத்தியானது நிறைகுறைப் போட்டி அஙகாடியிலேயே நிருணயிக்கப் படுகிறது. நிறைகுறைப் போட்டி அங்காடியில் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் அதன முழுத் திறனையும் பயனபடுத்திப் பணடஙகளை உறபததி செயவதில்லை. மாறாக, அவற்றின் முழுத திறனுக்குக் குறைவான அளவிலேயே பணடங்களை உற்பத்தி செய்கினறன. எனவே, நிறைகுறைப்போட்டிச் சந்தையில், நிறுவனஙகளிடைேய மிகையாற்றல அல்லது எசச ஆற்றல (Excess Capacity) காணபபடுகிறது எனபது தெளிவாகிறது.

பொருளாதார இயலில், உற்பத்தி நிகழும அஙகாடிகளைப் பொதுவாக நிறைவுப் போட்டி நிலவும் அங்காடி எனறும், நிறைகுறைப் போட்டி நிலவும அங்காடி என்றும இருவகைபபடுத்துவர். சருவாதீனம் அல்லது முற்றுரிமை (Monopoly), இருவா முற்றுரிமை (Duopoly), ஒருசிலர் முற்றுரிமை (Oligopoly), முறறுரிமைப் போட்டி (Monopolistic Competition) ஆகிய பலவேறு அஙகாடிகளை உளளடக்கியதாக நிறைகுறைப் போட்டி அஙகாடி திகழகிறது. எவவகை அஙகாடியாக இருப்பினும் பணடஙகளையும பணிகளையும் உற்பத்தி செயயும் (பயன்பாடடைப படைககும) அமைப்பை நிறுவனம் (Firm) எனபர். பொதுவாக, எல்லா நிறுவனஙகளும் உசச அளவு மொத்த ஆதாயத்தைப் பெறுவதை அடிப்படை நோககமாகக கொணடு செயறபடும். உச்சநிலை மொத்த ஆதாயத்தைப் பெறவேணடுமானால மரபுவழிப பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் அடிபபடையில இரு நிலைகள அமையப் பெறுதல வேணடும். முதலாவதாக, ஒரு நிறுவனத்தின் இறுதிநிலைச் செலவும, இறுதிநிலை வருவாயும் சமமாக இருத்தல் வேணடும். (ஏற்கெனவே உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுளள நிறுவனம் மிகுதியாக ஒரு குறிப்பிட்ட அலகு பணடத்தை அலலது பணியை உறபத்தி செய்வதற்காகும் செலவை இறுதிநிலைச செலவு அலலது எலலை நிலைச செலவு (Marginal Cost) என்பர். எடுத்துக்காட்டாக 10 இயநதிரஙகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான மொத்தச செலவு உரூ 9,000/-என்றும், 11 இயந்திரஙகளை உறபததி செயவதற்காகும் மொத்தச் செலவு உரூ 9,800/-

எனறும் இருககுமானால, இறுதிநிலைச செலவு உரூ 800/-ஆகும மிகுதியாக ஓா அலகுப்பணடததை அலலது பணியை விறறுப பெறுவது இறுதிநிலை வருவாய அலலது எலலைநிலை வருவாய் (Marginal Revenue) ஆகும். எடுததுககாட்டாக 10 இயநதிரங களின மொதத விறபனைத் தொகை உரூ 14000/- எனறும, 11 இயந்திரஙகளின மொத்த விறபனைத் தொகை உரூ 15,000/-எனறும இருக்குமானால,இறுதி நிலை வருவாய உரூ 1000 -ஆகும. இரணடாவதாக, இறுதிநிலைச செலவுககோடு இறுதிநிலை வருவாயக் கோட்டைக கீழிருநது மேலநோககி வெட்டிககொணடு செலவதாய அமைதல வேணடும. கீழவரும இரணடு வரைபடஙகளிலும இநநிலையை E என்ற புளளி காட்டுகிறது உசசநிலை மொதத ஆதாயததைத தரததகக இந்நிலையைச சமநிலை (Equilibrium) எனபா.

நிறுவனத்தின சமநிலையையும் காட்டுகினறன நிறைவுப் போட்டி நிலவும்போது நிறுவனத்திறகெனத் தனி விலைக்கொள்கை (Price Policy) இருககாது எனப தால, நிறுவனத்தின் சராசரி வருவாய்க்கோடும்(AR), இறுதிநிலை வருவாய்க்கோடும்(MR)ஒனறுக்கொனறு சமமாக அமைநதிருக்கும ஆனால, நிறைகுறைப் போட்டி நிலவும் அங்காடியில் நிறுவனத்திறகெனத் தனி விலைக் கொளகை உணடு. எனவே, அதன சராசரி இறுதிநிலைவருவாய்க் கோடுகள மேலிருநது கீழநோக்கிச் சரிந்து செல்லுகினறன. இறுதி நிலைச செலவும் இறுதிநிலை வருவாயும ஒனறுகொனறு சமமாக இருககும E எனற புள்ளி சமநிலையைக் காட்டுகிறது.

படம் 1-இல் சமநிலையில் OR அளவுப் பணடத்தை அல்லது பணியை நிறுவனம உற்பததி செய்கிறது இதறகு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்தால அதன

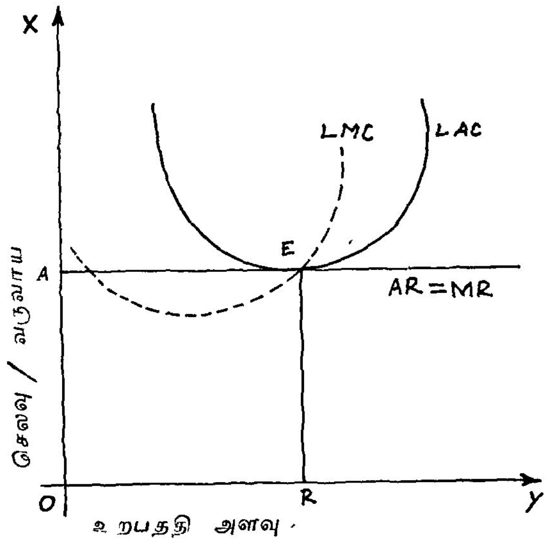

வரைபடம 1

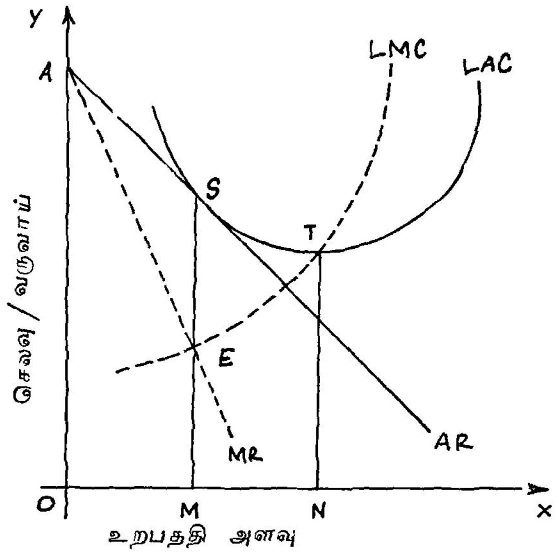

வரைபடம 2

சராசரிச செலவு மிகுநதுவிடும். எனவே, OR அளவே அதன உச்ச அளவு உறபத்தித் திறன. அதாவது, நிறைவுப் போட்டி நிலவும் அஙகாடியில நீண்ட காலத்தில் நிறுவனம எச்சத்திறன் எதுவுமில்லாத அளவுக்கு முழுத்திறனையும் பயனபடுத்தி உறபத்தியில ஈடுபடுகிறது எனலாம். படம் 2-இல சமநிலையில OM அளவு உறபததி நிகழ்கிறது. நிறுவனம ON அளவுககு மிகுதியாக உறபத்தி செய்தால், அதன சராசரிச் செலவு குறைந்துகொணடே செலலத்தக்க நிலையிருநதும OM அளவுக்கே உறபததி செய்யும். அதாவது, சராசரிச செலவு மிகாமல் ON அளவுவரை நிறுவனம உற்பத்தியைப் பெருககததக்க நிலையிருநதும நிறை

அளிப்பின அளவைத் தேவை மாறறததிறகேறற வாறு மாறற முடியாத நிலையை அஙகாடிக காலம் (Market Period) எனறும, சிறிதளவே மாறறத்தக்க நிலையைக் குறுகிய காலம (Short Period) எனறும், முழு அளவில மாறறததக்க நிலையை நீணட காலம் (Long Period) எனறும பொருளாதார இயலில குறிப்பிடுவா. மேறகணட இருபடஙகளிலும் நீணடகாலச் சராசரிச செலவுககோடும (LAC), நீணடகால இறுதி நிலைச செலவுக்கோடும (LMC) குறிப்பிடப்பட்டிருக கினறன. முதற படம நிறைவுப்போட்டி நிலவும அங காடியில நிறுவனத்தின சமநிலையையும், இரணடாம் படம நிறைகுறைப் போட்டி நிலவும அஙகாடியில்

குறைப் போட்டி அங்காடியில நிறுவனம OM அளவு உற்பத்தியோடு நிறுத்திக்கொள்கிறது. அந்நிலையில MN அளவுக்கு நிறுவனத்திற்கு எச்சத்திறன இருக்கிறது. OM அளவிலேயே நிறைகுறைப் போட்டி அங்காடி இயல்பு ஆதாயத்தைப் பெற்றுவிடுவதே MN அளவுக்கு எச்சததிறன் இருப்பதற்கான காரண மாகும். என.எஸ.பா.

துணை நூல:

David, W.Pearce., The Dictionary of Modern Economics, The Macmillan Press Ltd , London, 1983.

பேராசிரியர்: இப்பெயர் கலவி கேளவிகளான் சிறந்து நற்பணபுகளால் நிறைந்து தூய ஒழுக்க முடையவராய இளம்பாலாசிரியர், பாலாசிரியர், கணக்காயர் முதலானோர்க்கும் மேலாக விளஙகு பவர்க்குரிய காரணப் பெயராகும். தமிழ் இலககண இலக்கிய நூல்களை ஆராயுமிடத்துப் பேராசிரியர் எனனும் பெயரால சுட்டப்படுபவர் அறுவா உளர்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய பேராசிரியர்: பேராசிரியர் என்று சொனனவுடன நினைவுக்கு வருபவர் இவரேயாவா. மற்றவரைப் பிற அடைமொழி களைக கொடுத்தே கூறுவர். இத்தகு சிறப்புடைய இவர்க்கு இப்பெயர் தொலகாப்பியத்திறகு உரை கண்டமையான் வந்த பெயரா அல்லது இயற்பெயரா என்பது தெரியவிலலை. சிலர் இயற்பெயராகவும் கருதுவர். எனினும், இவர்தம் உரையைப் பயிலுமிடத்து இவர் ஆசிரியாகளெல்லாம ஆசிரியா எனப் போற்றுதற்குரிய தகுதியுடைமை நனகு விளங்கும்.

தொலகாப்பியத்தின் மூனறாம் அதிகாரமாகிய பொருளதிகாரத்தின் பிறபகுதியாகவுள்ள மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல, மரபியல் ஆகிய நானகு இயல்களுக்கு மட்டுமே இவரது உரை வழக்கில் உளளது. அவ்வுரையை ஆராயுங்கால் ஏனைய ஐந்தியல்களுக்கும் இவர் உரை செய்துளளமை புலனாகின்றது. அவை வெட்சிததிணை ஒழிநத திணையுள்ளும் காட்டப்பட்டன (செய். 189), காரணம் களவியலுள் கூறினாம் (மெய.18), அகத்திணையியலுள் கூறினாம (மெய்.19), என இவரே கூறுதலானும், நச்சினார்க்கினியர்தம் அகத்திணையியல் உரையுள் 'பேராசிரியரும் இப்பாட்டில மீனெறி தூண்டில் என்ற தனை ஏனையுவமம் எனறு குறிப்பிடுகின்றார்' எனக் கூறுதலானும் அது தெளிவாகினறது. ஏனைய எழுத்ததிகாரத்திறகும் சொல்லதிகாரத்திற்கும் இவர் உரை வரைந்தாரா இலலையா என்பது புலப்படவில்லை. மரபியலுரையுள் இவர் எழுதும் குறிப்புகளை நோக்கின் அவ்விரு அதிகாரங்களுக்கும் இவர் உரை எழுதவில்லை எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

இளம்பூரணர் உரையை அடுதது எழுநத அகல உரை இவருடையதே எனத் துணியலாம் இளம்பூரணர் மிகச் சுருக்கமாக வரைந்த பகுதிகளுக்கெல்லாம இவர் மிக விளககமாக உரை கூறுகினறாா பல இடஙகளில் இளம்பூரணர் கருத்துகளை விடுத்துத் தம கருத்துகளை விரித்தெழுதுகினறார். எனினும, இளம்பூரணரைச் சுட்டி எவ்விடத்தும் மறுப்புரை கூறாமல பொதுவாகப் பொருந்தாவுரைகளைச் சுட்டுகினறார். காரணம் இவா இளமபூரணரிடததுக கொண்டிருந்த மதிப்பே என ஆயவாளர் கூறுவா. மற்றும் இவர் காலத்தில உரையாசிரியா உரை என வழங்கியவை ஒருவராற் செய்யபபட்டவையல்ல. அவை மரபாக இளம்பூரணா அல்லது உரையாசிரியர் எனனும் பேரால வழங்கபபடுபவை என அறிந்திருககலாம். ஏனெனில் இவரால் மறுககபபடும் பல கருத்துகள உரையாசிரியா உரையுள காணப்படவிலலை. இதற்குச் சானறாக மரபியல 93 – ஆம் நூறபா உரையுள் 'இநநூல இலக்கணத்தினை இவ்வோததின இறுதிக்கண் வைத்தார் வழக்கும் செய்யுளும எனறு விதந்து கூறப்புகுநத இரணடிலக்கணமும முடிந்தலது அவற்றைக கூறலாகாமையின என்பது இக்கருத்தறியாதாா செய்யுளியலினை ஒனபதாம ஓத்தெனப' என்றாற் போல்வனவாகும். இளம்பூரணத்துள செய்யுளியல எட்டாவதாகவே வைதது உரை கூறப்பட்டுளளது முன்னைய உரைகளுள ஒவவாதன வறறை மறுக்கும்பொழுது நயமாகவும் நகைசசுவை தோன்றவும் மறுத்துரைத்தல் இவரது இயல்பு. சான்றாக அவர் அறியாா, அவவாறு சூத்திரம செயவது ஆசிரியா கருத்தனறு (செய்.101), தலை குலுககி வலியச் சொலலினும் தனசீர் இனமையின என மறுகக (செய.108), நாலசைச் சீா கொண்டாரும் உளர், ஐயசைச்சீர் கொணடாரைக கணடிலம (செய் 12) என வருவனவறறைக் கூறலாம்

தமிழில அகத்தியமே முதனூல் எனபதும், தொலகாப்பியா, அகத்தியனாரின் மாணவா என்பதும், மாணவருள் தொலகாப்பியரே தலைவர் என்பதும இவர் கருத்து (மர 94). தொலகாப்பியம் வழிநூல் என்பதும வழிநூலனறிச் சார்புநூல், எதிர்நூல எனறல் மரபாகாது எனபதும் இவர் கருத்து (மர.95). இறையனார் களவியல எனனும் நூலை மதுரை ஆலவாய்ப் பெருமான செய்தது என்பதும் பிற்காலத்துச் செய்யப்படினும் இறைவனாற் செய்யப்பட்டமையின் அதுவும் முதல் நூலே எனபதும் இவர் கருத்து (மர.94). நூலாசிரியன இறைவனொடு ஒப்ப மதிக்கத்தக்கவன் என்னும் கருததில இவர் ஆசிரியனை ஒருமையிற் சுட்டிப் பேசுகினறார். ஐயப்பாட்டிற்குரிய கருத்துகளைக் கூறுமிடத்து ஆசிரியன கூறியதே தக்கது என்னும் கொளகையுடையவர் இவர். சான

றாக, 'நணடிற்கு மூக்குண்டோ வெனின், அஃது ஆசிரியன கூறலான் உண்டென்பது பெறறாம்' (மர 31) என்றாற்போல வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

மக்களை நாற்பாலாக வகுத்துக் கூறுவது பிறப் படிப்படையிலன்று மேற்கொளளும் வினை காரண மாகக் கூறப்படுவதென்பதும், அவர் பற்றிய மரபு களைக கூறுவது புலனெறி வழக்கிற்கு உபகாரப்படு தல் நோககி என்பதும் இவர் கருத்தென்பது, மரபி யல் 20 - ஆம் நூற்பாவின் இறுதிக்கண 'இதனது பயன் புலனெறி வழக்கினுள் இவாக்கு இவை சிறந்த மரபெனலாயிற்று' எனக் கூறுவதால் புலனாகின்றது.

உரைச்சிறப்பு', இவரது நடை தருக்கவியலபுடன கூடி வினாவிடை போலச் செறிவுடையதாக விளங்கு கின்றது. அரிய சொற்களுக்கும் இலக்கணக் குறி யீட்டுச் சொற்களுக்கும் இவர்தரும் விளக்கம் வியந்து போற்றற்குரியதாகும. சானறாக 'மெய்ப்பாடென பது பொருட்பாடு; அதாவது உலகத்தார் உளள நிகழச்சி ஆணடு நிகழநதவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோ ராறறான வெளிப்படுதல்', 'அசை வெனபது பணடைய நிலைமை கெட்டு வேறொரு வராகி வருந்துதல்', 'கொலை என்னும் மெய்ப் பாட்டுப் பொருளாவது அறிவும் புகழும் முதலா யினவற்றைக் கொனறுரைத்தல்'; 'முனிதல் என்பது வெறுததல், அது அருளும சினமுமின்றி இடை நிகர்த்ததாதல்'; 'கருதல் எனபது மறந்ததனை நினைத்தல், என வருவனவுமமெய்ப்பாட்டியலுள் கூறும் விளக்கங்களுமாம். சிலவற்றை மிக நுட்பமாக விளக்குவார். சானறாகத் தலைமக்களின் ஒப்புக கூறுமிடத்துத் திரு என்பது பொருளுடைமையும் பொருள கொணாநதுதுய்த்தலுமின்றி எஞ்ஞானறும் திருத்தகவிற்றாயதோர் உளள நிகழச்சிஎனக்கூறுவதும், சொல்லதிகாரத்துளபண்புபற்றி ஆசிரியர் கூறுமிடத்து 'வண்ணத்தின வடிவின் அளவிற் சுவையின எனறு அன்னபிறவும் அக்குணம்' என்று கூறி உவமவியலுள் வினைபயன மெய் உரு எனறு வடிவையும் வண்ணத் தையும பரிந்து கூறியது ஏன? என விளக்குமிடத்து, 'கட்புலனாம் பணபும் உற்றுணரும் பண்பும் வேறாக நோக்கி வடிவினையும்உருவினையும் வேறுபடுத்தான்; என்னை? வடிவுபற்றிய பணபினை இரவின்கண் உற்றுணரப்படும். வணணமாயின் அவ்வாறு உணரப் படா தெனபது; அல்லாக்கால் பகற் குறிக்கட் கூறப் படும வணணம் முதலாயின இரவுக குறிக்கண எய்து வான செல்லும்' எனப் பொருளாராய்ச்சி பறறிக் கூறுவதும்நோககத்தக்கன. உளளுறை உவமம் பறறிய விளககம யாவும இவர்தம் நுணணறிவைக் காட்டு வனவாகும். வடநூல மரபைப் பினபற்றி இடைக் காலததார் கூறும் அணியிலக்கணத்தை இவா உடன படவிலலை. அணிகள் பல உவம வேறுபாடுகளே; சில தொடை பற்றியன எனபது இவர் கருத்து. ஆனந்த உவமை முதலியவை கொள்ளத் தகாதன என்பதும் இவர் கருத்து (உவம. 37 உரை). இவரு டைய பரந்த புலமைக்கும் ஆராய்ச்சி உணர்விற்கும் செய்யுளியல் உரையும் மரபியல் உரையும் தக்க சான்றுகளாகும். நச்சினார்க்கினியரின் செய்யுளிய லுரை தொண்ணூறு விழுக்காடு இவருடைய விளக்கங் களை மேற்கொண்டிருப்பதே பேராசிரியர் உரைத் திறனுக்குப் பெரிதும் சான்றாகும்.

குறுநதொகைக்கு உரையெழுதிய பேராசிரியர்: நச்சினார்க்கினியரின் உரைச்சிறப்புப் பற்றிக் கூறும் பாயிரச் செய்யுளுள் 'நல்லறிவுடைய தொல் பேரா சான் கல்வியும் காட்சியும் காசினியறிய, பொருள தெரி குறுந்தொகை' என வரும் தொடர்களால் பேராசிரியர் என்னும் பெயருடையவர் ஒருவர் குறுந் தொகைக்கு உரையெழுதியுள்ளார் எனபது தெரி கிறது. இவர் தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய பேராசிரியரா வேறொருவரா என்பது தெரிய வில்லை. அக்குறுநதொகை உரையும் கிடைக்க விலலை.

திருக்கோவையார்க்கு உரைவரைந்த பேராசிரியா: சைவத் திருமுறையுள எட்டாவதாகிய மாணிகக வாசகர் அருளிய திருக்கோவையார் என்னும் அகப் பொருட் கோவை நூலுக்கு உரை வரைந்தவர் பேராசிரியா. இவர் உரை.சுருக்கமும் தெளிவும் நுட்ப மும் வாய்ந்தது. பரந்த இலக்கியப் பயிற்சியும் சமய நூற்புலமையும் உடையவர் என்பது இவர் எழுதும் குறிப்புகளால் தெரிகிறது. அவறறால் வடமொழி தென்மொழி இலக்கண மரபுகளை நன்கறிந்தவர் என்பதும் புலனாகினறது. தொலகாப்பிய நெறியை நன்குணர்ந்து ஏற்ற இடஙகளில் அதிலிருந்து மேற் கோள காட்டிச் செல்கிறார்.

திருவளர் தாமரை என்று தொடங்கும் முதற் செய்யுளுக்கு இவர் வரைநதுளள உரையால் இவரது மதிநுட்பமும் பேரறிவும் புலனாகின்றன. தொல்காப் பிய உரையாசிரியராகிய பேராசிரியரும் இவரும் வேறு வேறானவர் என்பது ஆய்வாளர் கருத்து. தொல்காப்பிய உரையுள் (செய்.155) அவ்வுரை யாசிரியர் அகப்பொருட் கோவை இலக்கியத்தைக் குறிப்பிட்டுளளார். அவ்விடத்துத் திருக்கோவையா ரிலிருந்து ஒரு மேற்கோளும் தாராமல, மாறாக வேறொரு கோவைச் செய்யுளை எடுத்துக் காட்டி யிருத்தல் ஆய்வாளர் கருத்துக்கு அரணாக உளது. கோவை உரையுளளும், அவர் தொல்காப்பியத்திறகு உரை வரைநதுளளதாக யாதொரு குறிப்புமிலலை. இவர் செய்ததாக வேறு நூலோ உரையோ காணப்

படவில்லை இவர் பறறி வேறு விவரங்கள கிடைத் தில.

ஆத்திரையன் பேராசிரியன்: 'வலமபுரிமுத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்' எனத் தொடங்கும் ஆசிரிய நடையிலான பொதுப்பாயிரச் சூத்திரத்தினை இயற்றிய வர் இவர். இச்சூத்திரம் ஆசிரியனுடைய தகுதி இயல்பு களையும் மாணாக்கரின் தகுதி இயல்புகளையும் ஒப்பற்ற உவமை வாயிலாக மிகத் தெளிவாக விளக்கு கினறது. தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய பேராசிரியர் மரபியல 92 – ஆம் நூற்பா உரையுள், பாயிர இயல்பு பறறி விளக்குமிடத்து, 'வலம்புரிமுத் திற குலமபுரி பிறப்பும்' என்னும் பொதுப்பாயிரம் செய்தான ஆத்திரையன பேராசிரியன் எனவும், 'பாயிரஞ் செய்தான் பெயர் கூறியவாறு' எனவும் கூறு தலான் அவா வேறு இவர் வேறென்பது தெளிவாம். இப்பாயிரச் சூததிரததைச் சிவஞான முனிவர் நமது நன்னூல் உரை முகத்து எடுத்துக்காட்டிப் போற்றி யுள்ளார்.

மறைமுடிக்கறை மிடற்றினார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்: யாப்பருங்கல விருத்தியுரையுள் அவ் வுரையாசிரியர் யாப்பிலக்கண நூல்களைச் செய்த வருள் இவரையும் ஒருவராகக் குறிப்பிடுகிறாா. இவரைச சுட்டுமிடத்தெல்லாம் உமையொரு பாகனாகிய இறைவனின் தனமைகளை அடையாகச் சுட்டிக கூறு வார். இவர் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்பதும், பேராசிரியர் எனபது சிறப்புப் பெயர் என்பதும் விளஙகும். இவர் செய்த யாப்பிலக்கணத்துள் சில சூத்திரங்களை உரையாசிரியர்கள் காட்டுதலன்றி அந்நூல் முழுமையும் கிடைத்திலது.

பேராசிரியர் நேமிநாதர்: சின்னூல எனப்படும் நேமிநாதத்தை இயற்றிய ஆசிரியரைப் பேராசிரியர் என்னும் அடைகொடுத்து வழங்கியுள்ளமை தமிழ் நாவலர் சரிதையுள வரும் குறிப்பாற புலனாகின்றது. அக்குறிப்பாவது: 'ஒட்டக்கூத்தர் உலாப்பாடியபோது பேராசிரியர் நேமிநாதர் பட்டோலைப் பிடிக்கப் பாடியது' என்பதாகும். ச. பா.

பேராண்மை உரிமை நாடுகள்: முதலாம் உலகப் போர் (1914-18) முடிவுற்றவுடன் 1919 - இல் கையெழுத்தான வெர்சே உடன்பாட்டின்படி (Treaty of Versailles) செருமனி, துருக்கி ஆகிய நாடுகளுக்கு உரிமையாக இருந்த சில பகுதிகள் பிரான்சு, இங்கிலாந்து, பெல்சியம் ஆகிய நாடு களின் பாதுகாப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இவை பேராண்மை உரிமை நாடுகள் (Mandated Territories) எனப்பட்டன. இவை 'ஒப்படைக்கப்பட்ட நாடுகள்' எனவும் கூறப்படும்.

நன்கு வளர்ச்சிபெறாத, பெற்றோர் இல்லாத குழநதைகளை, பாதுகாப்பாளர் ஒருவரிடம் ஒப் படைத்து, அவர்கள வளர்ந்து தம்மைத்தாம் காப் பாறறிக் கொள்ளும் பருவம் அடையுமவரைப் பாது காத்து வளர்த்துவரும்படி அமைக்கபபெறும் ஒரு பெரியவர் போனறு, சருவதேச சங்கம் (League of Nations) சில பிற்போக்கு நாடுகளை வல்லரசு களான இஙகிலாந்திடமும் பிரானசிடமும ஒபபடைத் தது. இவ்வாறு ஒப்படைக்கப்பட்ட நாடுகளை நன முறையில ஆட்சி புரிவதும், சுதேச மககளைப பாது காத்து அவர்களுக்குக் கலவியறிவு புகட்டுவதும அவர் களை அரசியல் துறையில் ஈடுபடுத்திப் பயிறசியளித் துச் சுயாட்சியில் தகுதிபெறச் செய்வதும பாதுகாப்பு நாடுகளின் கடமைகளாகும். அவை சுயாட்சி பெறத் தகுதி பெற்ற பின்னர், அவற்றை விட்டு நீஙகி அவற்றிடமே ஒப்படைப்பதும் கடமையாகும என்று சருவதேச சங்கம அறிவித்தது.

மேறகூறபபட்ட கடமைகளை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி அளித்த பின்னா, இங்கிலாந்து, பிரானசு முதலான நாடுகளுக்குத் துருக்கியின ஆட்சிப பகுதி களாக இருந்த ஈராக்கு, சிரியா, பாலசுதீனம ஆகிய பகுதிகளும், செருமன் மத்திய ஆபபிரிக்கக் குடியேறற நாடுகளான தோகோலாநது, காமரூனசு, தஙகனிக்கா, உருவாணடாஉருணடி ஆகியனவும் அளிககபபட்டன. ஆசியாக் கணடத்தில உளள பாலசுதீனமும், ஈராக கும், ஆப்பிரிக்காக் கணடத்தில உளள தஙகனிக்கா, பிரிட்டானிய காமரூனசு, தோகோலாந்து முதலான நாடுகளின் சில பகுதிகளும பிரிட்டனுக்கு அளிககப் பட்டன. பிரானசிறகுச் சிரியாவும், காமரூனசு, தோகோ ஆகியவற்றின பெரும்பகுதிகளும வழஙகப் பட்டன. பெல்சியத்திறகு உருவாணடாஉருணடி வழஙகப்பட்டது சியாசெள துறைமுகம் சப்பானுக் கும் நியூகினியா ஆசுதிரேலியாவிற்கும் விடப்பட்டன.

இந்நாடுகள் தம் பாதுகாப்பின்கீழ் விடப்பட்ட நாடுகளின் முன்னேற்றததில அக்கறை கொணடு டன் அவை வளர்ந்தபோது விடுதலை அளிககவும தயங்கவில்லை இஙகிலாந்து பாலசுதீனத்திறகும ஈராக்கிற்கும் சுதந்திரம் அளித்தது. தோகோலாநது, கானா (Ghana) குடியரசிற்கு வழஙகப்பட்டது. சிரியாவும் இலெபனானும் 1941-இல் விடுதலை பெற்றன திரான்சு சோர்டான் (Trans - Jordan) 1946 – இலும் இசுரேல் 1948-இலும் விடுதலை பெற் றன. தஙகனிக்கா, 1961-இலும் உருவாணடா உருண்டி 1962-இலும் விடுதலை பெற்றன பிரானசுத தோகோலாந்து, 1956-இல் பிரானசுக் கூட்டாட்சி யில் தனிப்பட்ட குடியரசாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதுவே 1960-இல் தனிக் குடியரசாகவும் மலர்ந்தது.

இவவாறு சருவதேச சஙகம பேராணமை முறையில முனனேறறமடையாத நாடுகள் வளர்ச்சியடைய நலலதோா திடடததை நிறைவேறறியமை பாராட் டததக்கது. ம.நா.

பேராலவாயர்: ஆலவாய எனபது மதுரையின் வேறு பெயர்களுள ஒன்று. அதனால் மதுரைச் சொககநாதப்பெருமான ஆலவாயுடையார் எனவும் வழஙகப பெறுவாா. அவவகையில பேராலவாயர் எனபது மதுரைச் சொக்கநாதப பெருமானைக குறிககும பெயராகும்.

சோமசுநதரக கடவுள மதுரையில் சங்கப் புலவராக எழுந்தருளி இருநதபோது அவருக்கு மதுரைப் பேராலவாயர் எனற பெயா கூறபபட்டது என்று பெரும்பறறப புலியூர் நமபி திருவிளையாடற புராணம் கூறுகிறது. பதிப்பாசிரியர் டாக்டா உ.வே. சாமிநாதையர் இதனைத் தம திருவிளையாடற புராணப பதிப்புள வேறுபாடுகள என்னும் முன்னுரைப பகுதியில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளாா.

மதுரைச சொக்கநாதர், 'பாணபத்திரனுக்கு உதவி புரிய வேணடும்' எனறு சேரமான் பெருமாள நாயனாருக்கு எழுதிய திருமுகம், பதினோராந திருமுறையின் தொடக்கப் பாசுரமாக அமைந்துள்ளது அதில் ஆசிரியா பெயர் திருவாலவாயுடையார் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் நோக்கத்தககது இறைவனுக்கு அமைநத பெயர், பின்னர்ப் பேராலவாயர் எனறு மக்கள பெயர்களுள் ஒன்றாக வழங்கப் பட்டிருத்தல் கூடும்.

பேராலவாயா[2]: இவா சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்பெயர் கொணடு இவர் மதுரை மாநகரினைச் சேர்ந்தவர் என எண்ணுதல் கூடும். சங்கப் புலவர் பெயர் வரிசையில், மதுரைப் பேராலவாயர் எனனும் மறறொரு பெயா காணப்படுவது இதனை உறுதி செய்வதாக உள்ளது. பேராலவாயர், மதுரைப் பேராலவாயா எனனும் இருபெயர்களுக்குமஇடையே யுள்ள அடைமொழி வேற்றுமை கருதாது இரு பெயர்களும் ஒரு புலவரையே குறிக்கும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். மற்றுஞ் சிலர் இருபெயர்களும் வெவவேறு புலவர்களின பெயராகும் எனறு கொள்கின்றனா. பேராலவாயர் எனனும் பெயரில் நற்றிணை 51 – ஆம் பாடல் மட்டுமே காணப்படுகிறது. மதுரைப் பேராலவாயர் எனனும் பெயரில் சங்கத் தொகை நூலகளில 5 பாடல்கள (நற. 361, அகம் 87, 296, புறம். 247, 262) காணப்படுகின்றன. பேராலவாயர் எனனும் பெயரில் அமைந்த புலவரின் நறறிணைப பாடல் குறிஞ்சித் திணையில, ஆறறுதைம அஞ்சி வேறுபட்டாள், வெறியாடல் உற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொலலி[illegible] எனனும கருத்தில் அமைநதுள்ளது. அன்னை [illegible]வெறியாட்டு [illegible]க்க முற்பட்டமையால், அதற்குரிய வேலன் வந்து விட, அதனால் தலைவியின சொணடையில் செறித்து வைககும பூவினைக் குலையாது காத்தலும் அரிதாகின்றது எனனும் செய்தியினைச் சிறைப்புறத்தா[illegible]. கிய தலைவனுககு, 'மின்னு நிமிர்நதன்ன வேலன் வந்தெனப், பினனு விடு முச்சி அளிப்பானாதே' (நற. 51 6-7) என்று தலைவி கூறி, வரைவு கடாவுவது நயமிக்கதாக உள்ளது (காண்க. மதுரைப் பேராலவாயர்). அ.மா.ப.

பேரிங்குக் கடல்: பசிபிக்குப் பெருங்கடலின நீட்சியே பேரிஙகுக் கடலாகும். இது பேரிங்கு நீர்ச் சந்தி (Bering Strait) மூலமாக ஆர்ட்டிக்குப் பெருங் கடலிலுளள சுக்சீக்கடலை (Chukchi Sea) இணைக்கிறது. தெற்கு வடக்காக 1500 கிலோ மீட்டரும் கிழக்கு மேறகாக 2000 கிலோ மீட்டரும் உளள இதன பரப்பளவு 2, 274,020 ச.கி.மீ. இதன் வடக்கில் ஆர்ட்டிககுப் பெருங்கடலும், தெற்கில் அலூசியன் தீவுகளும் (Aleutian Islands), மேற்கில் சைபீரியாவும் காம்சட்கா முந்நீரகமும் (Kamchatka Peninsula) கிழககில் அலாசுகாவும் (Alaska) எல்லைகளாக உள்ளன. இப்பகுதியில்தான் ஆசிய, வடஅமெரிக்கக் கணடங்கள் 85 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும், சோவியத்து உருசியாவிற்கும் இடையே பேரிங்குக் கடலும், அதன் நீர்ச்சநதியும் எல்லைகளாக இருக்கின்றன. இக்கடலின் மிக அதிகமான ஆழம், அலூசியன் தீவுகளின் மேற்குக் கோடியில் 4115 மீட்டர்களாகும். ஆனால பேரிங்கு நீர்ச்சநதியில் இதன் ஆழம் 33 மீட்டரிலிருந்து 55 மீட்டர்வரை உள்ளது. இப்பகுதியைக் கண்டறிந்த மாலுமி விட்டசு பேரிங்கு (Vitus Bering) என்பவர் பெயரால் இது வழஙகுகிறது.

இப்பகுதியில் உள்ள பெரிய வளைகுடாக்கள மேற்கில் அனாடிா வளைகுடாவும் (The Gulf of Anadyr) கிழக்கில் நார்ட்டன்சவுண்டு(Norton Sound) வளைகுடாவும், பிரிசுடல விரிகுடாவும் (Bristol Bay) ஆகும் இப்பகுதியில் பல தீவுகள் உளளன அவறறுள மிகப் பெரிய தீவுகள் அலூசியன் தீவுகள (The Aleutians), நுனிவாக்கு (Nunivak), புனித இலாரன்சு (St. Lawrence), காரகின்சுகி (Karaginsky), நெல்சன் (Nelson), புனித மேத்யூ (St. Mathew) ஆகியனவாகும்.

இப்பகுதியில் சனவரி, பிப்பிரவரி மாதங்கள் கடுங்குளிா காலம். சூலை, ஆகசுட்டு மாதஙகள் வெதுவெதுப்பான காலம். தெற்கு மேற்குப் பகுதிகளில் கோடைக்காலம் குளிர்ச்சியாகவும மழையுடன

அடிக்கடி மூடுபனி உள்ளதாகவும் இருக்கும். வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் குளிர் காலத்தில் குளிர் மிகக் கடுமையாக (-35 பாகை செல்சியசிலிருந்து -45 பாகை செல்சியசு வரை), வேகமான காற்று வீசக் கூடியதாக இருக்கும். அக்டோபர் முதல் சூன் முடிய இப்பகுதி போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதன்று. கோரியக் கடற்கரை (Koryak Coast) ஆண்டில் 8 மாதங்களும், சுக்சீ முந்நீரகம் ஆண்டில் 10 மாதங்களும் பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும். சில சமயங்களில் தென் பகுதியில் புயல் வீசும்.

இக்கடலானது மாலுமிகளால் கடற் பயணத்திற்கு ஏற்றதன்றெனக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், குளிர் காலத்தில் இங்கு அடிக்கடி கடுமையான புயல் வீசுகிறது. கப்பல் முழுவதிலும் பனி படர்வதுடன் அலைகள் 14 மீட்டர் உயரம் வரை வீசுகின்றன. அத்துடன் மூடுபனி, மழை, மிதந்துவரும் பனிக்கட்டிகள் ஆகியவை இக்கடலின் வட பகுதியில் பயணம் செய்வதை மேலும் கடினமாக்குகின்றன. குளிர் காலத்தில் வடபகுதியில் 1½ அல்லது 2 மீட்டர் உயரத்திற்குப் பனி மூடியிருக்கும். சில இடங்களில் அது 33 மீட்டர் வரை கூட இருக்கும். ஏப்பிரல் மாதத்தில் பனி மிக அதிகமாகிப் பிரிசுடல் விரிகுடா (Bristol Bay), காம்சட்காக் கடற்கரைகள் (Kamchatka Coasts) வரையிலும் பரவியிருக்கும். மே மாதத்தில் பனி உருகத் தொடங்கும். சூலையில் பனி இருக்காது. ஆனால், பேரிங்கு நீர்ச்சந்தியில் மட்டும் பனிக்கட்டிகள் மிதந்து கொண்டிருக்கும்.

இப்பகுதியில் சால்மன் (Salmon), எர்ரிங்கு (Herring), காடு (Cod), புளண்டர் (Flounder), ஆலிபத்து (Halibut), பொல்லக்கு (Pollack) முதலான 315 வகை மீன்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் 21 வகை மீன்கள் வணிகத்திற்காகப் பிடிக்கப்படுகின்றன. வடபகுதியில் நீர்யானை (Walrus), நீர்நாய், கடற் சிங்கம் ஆகியவை மிகுதியாக உள்ளன. சில இடங்களில் எண்ணெயும், இயற்கை வாயுவும், கடலுக்கடியில் தங்கமும் தகரமும் இருப்பினும் அவை எடுக்கப்படவில்லை.

பேரிங்குக் கடலையும், அதன் நீர்ச்சந்தியையும் கண்டுபிடிக்க கி.பி. 1648-இல் செம்யன் தெசுனேவு (Semyon Dezhnev) தலைமையில் உருசியக் கப்பல்கள் சென்றன. உருசியப் பேரரசர் மகாபீட்டர் கி.பி 1704-இல் தென்மார்க்குத் தளபதியான விட்டசு பேரிங்கு (Vitus Bering) என்பவரைப் பணியில் சேர்த்துக் கொண்டார். அவர் கி.பி. 1728-இல் இந்நீர்ச்சந்தியில் பயணம் செய்து புனித இலாரான்சு, தியோமீடு (Diomede) ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்தபோதிலும், அலாசுகா கடற்கரையைக் காணவில்லை. அவர் கி.பி. 1733-இல் புனித பீட்டர்சுபர்கில் (St.Petersburg) இருந்து புறப்பட்டு, சைபீரியாவின் வடக்குக் கடற்கரையை ஒட்டிப் பயணம் செய்து, கி.பி 1741-இல் அலாசுகா வளைகுடாவை அடைந்தார். அலாசுகாவின் தென் மேற்குக் கடற்கரையையும், அலாசுகன் முந்நீரகத்தையும், அலூசியன் (Aleutian) தீவுகளையும் ஆராய்ந்தார். எனவேதான் இக்கடலானது அவருடைய பெயரால் 'பேரிங்குக் கடல்' என வழங்கப்படுகிறது. உருசிய வணிகர்கள் கி.பி 1780-இல் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, வடமேற்கு அமெரிக்காவில் 'பர்' (fur) என்னும் உரோமம் உள்ள விலங்குகளின் வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். இப்பகுதியில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவியல் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. இங்கிலாந்து நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் கி.பி 1827-இலிருந்து ஆழ்கடல் ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். அமெரிக்கர்கள் 'அலபட்ராசு' (Albatross) என்னும் ஆய்வுக் கப்பலிலிருந்து கி.பி. 1893-1906 ஆண்டுகளில் விரிவான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டனர். அதிலிருந்து சோவியத்து உருசியா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், சப்பான் ஆகியவை இக்கடற் பகுதியை ஆராய்ந்து வருகின்றன. சி.இரெ.

பேரி சாத்தனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் எட்டுப் பாடல்களும் (25, 37, 67, 104, 199, 299, 323, 378), குறுந்தொகையில் ஐந்தும் (81, 159, 278, 314, 366), அகநானூற்றில் ஐந்தும் (38, 214, 242, 268, 305), புறநானூற்றில் இரண்டு பாடல்களும் (125, 198) கிடைத்துள்ளன. இவரை வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் என்றும் வடவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் என்றும் வழங்குகின்றனர்.

கடலலையின் ஒலிக்கு முழவின் ஒலியை உவமையாகப் பாடிய சிறப்பினைக் கருதி (நற்.378), இவர் பெயருக்கு முன்னால் 'பேரி' என்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது போலும் என்று கருதுகின்றனர்.

'பெருஞ்சாத்தனார் வடநாட்டிலிருந்து தமிழகத்தில் குடியேறிய பழங்குடி மக்களுள் ஒருவர். அக்குடியினரை 'வடமர்' என்பது வழக்கு. இது இப்பொழுதும் பார்ப்பனரிடையே வழங்குகின்றது. பொன்னின் நோட்டம் பார்ப்பது இவரது தொழிலாதல் பற்றி இவர் 'வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்' எனப்படுவாராயினர். வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் என்பார் ஒருவர் உளர். அவர் பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியுள்ளார். அவர் வேறு, இவர் வேறு' என்று கருதுவர்.

இப்புலவரின் பெயரில் பலவேறு பாட வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றமையினை உ.வே சாமிநாதையர் தம் பதிப்புகளில் சுட்டிக்காட்டுவார். வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தன் (புறம் 125), பெரியசாத்தன் (புறம்.198), வேரிசாத்தன் (குறுந்.278), பெருஞ்சாத்தன், பேறிச்சாத்தன், பேரிச்சாத்தன் (குறுந். 314), பேரீ சாத்தன், பெரிச்சாத்தன் (குறுந் 366) என்றும் பாட வேறுபாடுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இவர், பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறன், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி ஆகியோர் காலத்தில் வாழ்ந்தவராவார். மேற்கண்ட சேரனும் சோழனும் போர் செய்த போது சோழ மன்னனுக்குத் துணையாக நின்ற தேர்வண் மலையனைப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார் (புறம்.125). பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடிப் பரிசில் கேட்க அவன் கொடானாக இவர் மனம் வருந்திப் பாடிய பாடல் புறநானூற்றில் (198) காணப்படுகிறது. இவர், அகப்பாடலும் புறப்பாடலும் பாடுகின்ற வல்லமை பெற்றிருந்தார். பெரும் சுற்றத்தாருடன் வாழ்கின்ற குடும்பப் பிணைப்பிற்கு இப்புலவர் முளைகளால் அழகு பெற்ற மூங்கிலை உவமை கூறுவார்(அகம் 268) 'முளையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த பெரும்பெயர் எந்தை' என்பதே அவ்வுவமை. இவர் குறிஞ்சியையும், நெய்தலையும், பாலையையும், முல்லையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

ந.செ.

பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகள்:

பேரியல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு நிலைகள் அடித்தளமாக இருந்தன. பொருளாதாரக் கோட்பாடு விளக்கங்களில் கணிதம் பேரளவில் பயன்படத் தொடங்கிய நிலையும் ஒன்றாகும். அதனால் கணித முறையிலான விளக்கங்கள் பொருளாதார அறிஞர்களிடையே மிகவும் விருப்பத்துடன் ஏற்றுக

கீன்சின் மாதிரிச் சுருக்கம்

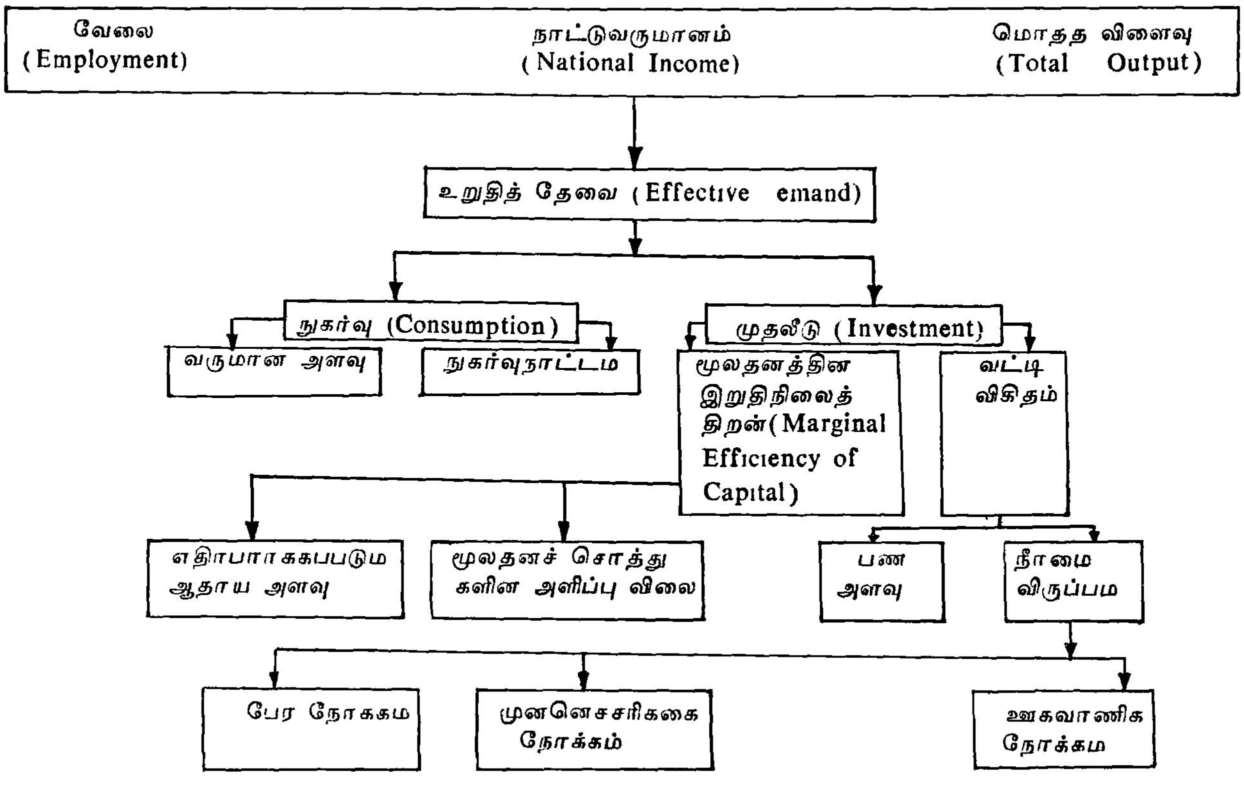

கொள்ளப்பட்டன. அந்நிலையில் 1930 - ஐச் சேர்ந்த ஆண்டுகளில் தோன்றிய உலகப் பெருமந்தம் தொன்மைப் பொருளாதாரக் கருத்தினரின் ஆலோசனைகளால் தவிர்க்கமுடியாமல் போய்விட்ட நிலையில், பேராசிரியர் கீன்சின் பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகள் புகழ்பெற்றதோடல்லாமல், பல புதிய பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகள்(Macro Economic Models) தோன்றுவதற்கும் அடித்தளமாக அமைந்தன.

1) பேர நோக்கமும், முன்னெச்சரிக்கை நோக்கமும், வாணிக நோக்கமும் பணத்திற்கான நீர்மை விருப்பத்தை நிருணயிக்கின்றன. 2) பணத்திற்கு நீர்மை விருப்பமும் பண அளவும் வட்டி விகிதத்தை நிருணயிக்கின்றன. 3) எதிர்பார்க்கப்படும் ஆதாய அளவும், மூலதனச் சொத்துகளின் அளிப்பு விலையும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனை நிருணயிக்கின்றன. 4) வட்டி விகிதமும், மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனும் முதலீட்டை நிருணயிக்கின்றன. 5) வருமான அளவும், நுகர்வு நாட்டமும் நுகர்வை நிருணயிக்கின்றன. 6) நுகர்வும், முதலீடும் உறுதித் தேவையை நிருணயிக்கின்றன. 7) உறுதித் தேவையே நாட்டு வருமானத்தை (வேலையை, மொத்த விளைவை) நிருணயிக்கிறது.

பேரியல் பொருளாதாரத்தை இயங்கா நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம்(Macro Static Economics), ஒப்பீட்டு இயங்கா நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம் (Macro Comparative Static Economics), இயங்கு நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம் (Macro Dynamic Economics) என வகைப்படுத்துவர்.

இயங்கா நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரத்தில் முடிவுறு நிலைச் சமன்பாட்டையே சிறப்பாகக் கருதுவர். ஒப்பீட்டு இயங்கா நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரத்தில், ஒரு முடிவுறு நிலைச் சமன்பாட்டிலிருந்து அடுத்தடுத்த முடிவுறு நிலைச் சமன்பாடுகளுக்குப் பொருளாதாரம் மாறிச் செல்வதைச் சிறப்பாகக் கருதுவர். இயங்கு நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரத்தில் பொருளாதார மாறிகளின் தொடர்ச்சியான இயக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்வர். இம் மூன்றில் கீன்சின் பேரியல் பொருளாதார மாதிரியை ஒப்பீட்டு இயங்கா நிலை மாதிரி என ஒருசில அறிஞர் வகைப்படுத்துவர். மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறன்(Marginal Efficiency of Capital) என்ற கருத்துக்குச் சிறப்பிடம் தரப்பட்டிருப்பதால், கீன்சின் மாதிரியை இயங்கு நிலைப் பேரியல் மாதிரி என விவாதிப்பவர்களும் உளர் 'C' நுகர்வையும் I முதலீட்டையும் '∆I' அரசு மேற்கொள்ளும் தன்னிச்சை முதலீட்டையும் (Autonomous Investment) Y வருமானத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன. நுகர்வு வருமான விகிதமும், முதலீட்டு நிலையும் மாறாதிருக்கும் என்ற எடுகோள்களைக் கொண்டு C+I என்ற நேர்கோடு வரையப்பட்டிருக்கிறது இக்கோடும் வருமானமும் நுகர்வும் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்கும் என்ற எடுகோளின்அடிப்படையில் வரையப்பட்டிருக்கும் C=Y என்றகோடும் சந்திக்கும் E_0 என்ற புள்ளி சமநிலையைக் காட்டுகிறது. வருமானம் OY_0 அளவாக இருக்கும்போது உள்ள தொடக்க நிலைச் சமநிலை இது. இந்நிலையில் அரசு அதன் தன்னிச்சை முதலீட்டை ∆I அளவுக்கு அதிகரித்தால் ஏற்படும் C+I+∆I என்ற புதிய நுகர்வு முதலீட்டுக்கோடும் C=Y என்ற நேர்கோடும் E_n என்ற புதிய சமநிலையில் அமைவதைப் படம் காட்டுகிறது. இப்போது வருமானம் OY_n ஆக அமைகிறது. இவ்வாறு E_0 என்றதொரு சமநிலையிலிருந்து E_n என்ற புதியதொரு சமநிலைக்கு மாறுவதை மட்டும் குறிப்பிட்டு, அப்போக்கு எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்ற விளக்கம் தரப்படாமலிருப்பதால் ஒப்பீட்டு இயங்கா நிலைப் பொருளாதாரம் என்பர்.

இயங்கு நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம்: இயங்கு நிலைப் பேரியல் பொருளாதாரமே நடைமுறையில் காணத் தக்கதொன்று. இயற்பியலிலிருந்து (Physics) பெறப்பட்ட சொல்லாகிய 'இயங்குநிலை' என்ற கருத்து, பொருளாதார மாறிகளின் தொடர்ச்சியான இயக்கங்களை விளக்குவதற்குப் பொருளாதார இயலில் பயன்படுகிறது. விளைவு விகிதங்கள (Rates of Output) மாறிக் கொண்டே இருப்பதைக் ஆராடு (Harrod) சுட்டிக் காட்டுகிறார். மக்கள்தொகை தாதுப் பொருள்கள் கிடைக்கும் அளவு, மூலதன, இருப்பு, உற்பத்தி முறைகள், உற்பத்தி நுட்பங்கள், உற்பத்தி அமைப்புகள், நுகர்வோரின்விருப்பு வெறுப்புகள், பணப்பாட்டு நிலைகள் போன்ற பலவேறு பொருளாதார மாறிகளும் மாறிக்கொண்டே இருப்பதால் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் பெறத்தக்க விளைவின் அளவுகளும் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன என்பதைக் ஆராடு தெளிவுபடுத்துகிறார். இடுமானங்களைப் பயன்படுத்துவதும் விளைவுகளைப் பெறுவதும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்வனவல்ல; பல காலக் கட்டங்களில் நிகழத் தக்கவை. எனவே, காலக் காரணிக்குச் (Time Factor) சிறப்பிடம் தருவது பேரியல் இயங்கு நிலையின் இன்றியமையாத இயல்பு என்ற பொருளில் பேராசிரியர் இக்சு (Prof. Hicks) விளக்கம் தருகிறார். பொருளாதாரக் காரணிகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பதாலும், சீரற்ற தன்மையில் இம்மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருப்பதாலும், பொருளாதாரத்தின் எதிர்கால நிலைகளைப் பற்றிய எவ்விதமான துல்லியமான கணிப்பையும் மேற்கொள்ளுதல் இயலாது. இவ்வாறு, உறுதியற்ற தன்மையும்,துல்லியமான முன்கணிப்பு இருக்க இயலாத

தனமையும இயஙகு நிலைப் பேரியல பொருளா தாரத்தின இனறியமையாத இயலபுகளாகும.

பேராசிரியாகள இராபாட்சன (Robertson), கேலசகி (Kalechı), பிரிச்சு (Frich), ஆசுகார் இலாஞ்சு (Oscar Lange), தினபெர்கன (Tinbergen), சாமு வேலசன (Samuelson), ஓகிலின் (Ohlın), இலிண் டால் (Lyndhal), மிர்தால (Myrdal), இக்சு (Hıcks), ஆராடு (Harrod), தோமார் (Domar), கீனசு (Keynes), சான இராபின்சன் (John Robinson), இசுடிக்லர் (Stıgler) மற்றும் பல பேராசிரியர்கள் பேரியல இயஙகு நிலைக்குச் சிறப்பிடம் தந்து அவர்தம் விளக் கஙகளைத் தந்திருக்கினறனர்.

காராடு-தோமார் மாதிரிகள்: பொருளாதார வளர்ச்சியின உறுதியற்ற தன்மையை (Instability ın Economic Growth) விளக்கப் பல பேரியல் மாதிரிகளை அறிஞர்கள தந்திருக்கினறனர். முத லீடும, தேவையும் பொருளாதார வளர்ச்சியின உறுதியறற தன்மைக்கு எவவாறு காரணஙகளாக அமைகின்றன எனபதைக் ஆராடு-தோமார் மாதிரிகள் (Harrod-Domar Models) விளக்கு கின்றன.

இயற்கைச் செல்வஙகளின் அளவு, சேமிப்பின் அளவு, மூலதனக் குவிப்பின அளவு, தொழில் நுட்ப வளர்சசி, மககட்பெருக்கம் போன்ற பல்வேறு பொரு ளாதாரக் காரணிகள பொருளாதார வளர்ச்சிகளை நிருணயிககினறன. இவற்றைச் சுருக்கமாக 1) முத லீட்டு விகிதம், 2) மூலதன விளைவு விகிதம் (Capıtal Output Ratıo) என இருவகைப் படுத்தலாம். இவை பொருளாதார வளர்சசியை நிருணயிக்கும் இன்றி யமையாத காரணிகள எனறும் குறிப்பிடலாம். இநத அடிப்படையில் பல சமனபாடுகள் தரப்படுகினறன.

முதலாம் சமன்பாடு

$$(1)\ Gy = \frac{I}{Y} \times \frac{\Delta Y}{\Delta K}$$

Gy - வருமானத்தில் தோன்றததக்க விகிதாச் சார அதிகரிப்பு.

I — முதலீடு

Y — வருமானம்

ΔY — மிகுதியாகப் பெறப்படும் வருமானம்

ΔK — மிகுதியாகப் பயனபடுததப்படும் மூலதன இருப்பு

சமமானதொரு (Balanced Economy) பொருளா தாரத்தில சேமிப்பும முதலீடும சமமாக இருக்கும். S = I எனவே,

$$\frac{I}{Y} = \frac{S}{Y}$$

$\frac{S}{Y}$ ஐ, சேமிப்பு விகிதத்தைக் (Savıngs Ratio) குறிப் பிடும் 's' என்று குறிப்பிடலாம். எனவே, முதலாம் சமனபாட்டை இரணடாம் சமன்பாடாகக் கீழ்வரு மாறு மாற்றியமைக்கலாம்.

$$(2)\ Gy = s \times \frac{\Delta y}{\Delta K}$$

மூலதன விளைவு விகிதம், மூலதனத்தின் உற்பத்தித்திறனைப் (Productivity of Capital) பொறுத்து அமைகிறது. உரூ 5000/- பெறக்கூடிய தொரு இயந்திரம் உரூ.1000/- பெறுமான விளைவைத தோற்றுவிக்கிறது என்றால் மூலதன விளைவு விகிதம் $\frac{5000}{1000} = 5$. இதே இயந்திரத்தின் உற்பத்தித் திறன் மிகுதியாக இருந்து உரூ 1250/- பெறுமான விளைவைத் தோற்றுவிக்கிறது என்றால் மூலதன விளைவு விகிதம் $\frac{5000}{1250} = 4$ ஆகும். அதாவது, மூலதனத்தின் உற்பத்தித் திறன் மிகுதியாக இருந் தால் மூலதன விளைவு விகிதம் குறைவாக இருக் கிறது என்பது பொருள். 'v' என்னும் குறி இறுதி நிலை மூலதன விளைவு விகிதத்தைக் குறிக்கிறதென் றால் முதல் சமனபாட்டில் குறிப்பிட்ட $\frac{\Delta y}{\Delta K}$ யின் தலைகீழ மதிபபே 'r'. அதாவது $\frac{\Delta Y}{\Delta K} = \frac{1}{v}$

இதனடிப்படையில் மூனறாம் சமன்பாடு அமைக்கப் படுகிறது.

$$(3)\ Gy = s \times \frac{1}{v} \text{ அல்லது}$$

$$Gy = \frac{s}{v}$$

குறிப்பிட்டதொரு காலத்தில் தோன்றத்தக்க விளைவு அதிகரிப்பானது, அக்காலத்தில மேற கொளளப்படும் அதிகப்படியான முதலீட்டையும், மூலதனத்தின் ஒவ்வொரு அலகிலிருநதும் பெறத்தக்க விளைவையும் பெருக்கி வருவதற்குச் சமமாக அமை யும் எனபதை மூன்றாம் சமன்பாடு குறிப்பிடுகிறது.

உத்திரவாதமளிக்கப்படும் வளர்ச்சி விகிதம்: குறிப்பிட்ட அளவு முதலீடு மேற்கொள்ளப்படும்போது என்ன நிகழும் என்பதை மூன்றாம் சமன்பாடு குறிக்கிறது ஆனால், அவ்வளர்ச்சி விகிதம் தொழில் முயல்வோர்களுக்கு மன நிறைவு தரத்தக்க உத்திரவாதமளிக்கப்படும் வளர்ச்சி விகிதமாக இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. உத்திரவாதமளிக்கப்படும் (தொழில் முயல்வோர்களுக்கு மன நிறைவு தரத்தக்க) வளர்ச்சி விகிதத்தை நான்காம் சமன்பாடு குறிப்பிடுகிறது.

$$(4)\ Gw = \frac{S}{v_n}$$

Gw என்பது உத்திரவாதமளிக்கப்படும் வளர்ச்சி விகிதம், நடப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உற்பத்தியில் பொறி நுட்பம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஆதாய விகிதம் ஆகியவற்றிக்கு ஏற்ப அமையத் தக்க மூலதன விளைவு விகிதத்தில் vn நிருணயிக்கப்படுகிறது.

கிடைக்கத்தக்க இயற்கை மூலவளங்கள், மனித மூலவளங்கள் ஆகியவற்றால் தோன்றத்தக்க வளர்ச்சி விகிதத்தை இயற்கையான வளர்ச்சி விகிதம் (Gn) என்று குறிப்பிடுவர். இயற்கையான வளர்ச்சி விகிதத்தை மக்கள்தொகைப் பெருக்கமும், பொறி நுட்ப வளர்ச்சியும் நிருணயிப்பதன் அடிப்படையில் ஐந்தாம் சமன்பாடு அமைக்கப்படுகிறது.

$$(5)\ G_n = 1 + t$$

I — மக்கட் பெருக்கம்

t — பொறிநுட்ப வளர்ச்சி (Technical progress)

மூன்றாம் சமன்பாடான $Gy = \frac{s}{v}$ என்ற சமன்பாட்டை ஆராடு-தோமார் சமன்பாடு என்பர். இதனை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலானதொரு சிறு எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம்.

$$G_n = \frac{S}{v} = S \times \frac{1}{v}$$

அதாவது, வளர்ச்சி விகிதம் =

$$\text{முதலீடு} \times \frac{1}{\text{மூலதன விளைவு விகிதம்}}$$

முதலீட்டு விகிதம் 10 சதவீதம் என்றும், மூலதன விளைவு விகிதம் 4 என்றும் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டால்,

$$\text{வளர்ச்சி விகிதம்}\ 10 \times \frac{1}{4} = \frac{10}{4} = 2.5$$

பிற பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகள்: இயங்கு நிலையில் எதிர்பாராமல் ஏற்படத்தக்க பணவளர்ச்சி விகிதத்தையும், நீண்டகாலப் பணவீக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு பேரியல் பொருளாதார மாதிரியை 1971 - இல் பேராசிரியர் மில்டன் பிரீடுமேன்(Prof. Milton Friedman) விளக்கினார் இவரது அணுகு முறையைத் தார்பை (Darby)என்பார் (1976, 1979-ஆம் ஆண்டுகளில்) ஒரு நாட்டின் இயங்கு நிலையில் தோன்றத்தக்க பலவேறு பேரியல் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கான விளக்கங்களில் பயன்படுத்தி விளக்கம் தந்தார்.

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளைப் போலப் பல்வேறு பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகளை அறிஞர்கள் ஆக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். என் எஸ் பா.

துணை நூல்கள்

Alfred, W.**Stonier**, & **Douglas**, C. **Hague**., A text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd, London, 1982.

Keynes, J.M, The General Theory of Empoly ment, Interest and Money, Macmillan, London 1936.

Rana, **K.C.** & **Verma**, **K.N.**, Macro Economic Analysis, S.Nagin & Co, Jallundar, 1976.

பேரியல் பொருளியல் பொருளியலை நுண்ணியப் பொருளியல் அல்லது நுண்ணியப் பொருளாதாரம்(Micro Economics), பேரியல் பொருளியல் அல்லது தொகையினப் பொருளாதாரம் (Macro Economics) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். நுண்ணிய என்பது சிறியதையும் பேரியல் என்பது மொத்தத்தையும் குறிக்கும். நாட்டின் மொத்தச் சேமிப்பு, மொத்த நுகர்வு, மொத்த வருமானம், மொத்த வேலை போன்ற பல மாறிகளையும் (Variables) அவற்றிற்கிடையே நிலவும் தொடர்புகளையும் சுட்டிக்காட்டுவது பேரியல் பொருளியலாகும். இதனை கி.பி.19 - ஆம் நூற்றாண்டில் மால்தசு (Malthus), சிசுமாண்டி (Sismondi), காரல் மார்க்சு (KarlMarx) போன்றோரும், அண்மையில் வால்ரசு (Walras), விக்செல் (Wicksell), பிசர் (Fisher), கீனசு (Keynes) போன்றோரும் விளக்கிப் புகழுடையச் செய்தனர்.

பேரியல் பொருளாதாரம்: இதற்குப் பல விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார மொத்தங்களிடையே உள்ள தொடர்பை விளக்குவது பேரியல் பொருளியல் என்கிறார் ஆர்.சி.டி. ஆலன் (R.G.D. Allen) என்பவர். வருமானம், வேலை, விலைகள்

பணம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய கோட்பாடுதான் பேரியல் பொருளியல் கோட்பாடு என்பது சே.எம். கல்பர்ட்டன் (J M. Calburton) என்பவரின் கருத்தாகும். முழுவேலை அளவிலான அல்லது குறைந்த அளவிலான உற்பத்தி ஆற்றல், நிறைவு தரத்தக்க அல்லது தாராத பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம், பணவீக்கம் அல்லது மாறாவிலை நிலைகள் போன்ற பெரிய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கப் பேரியல் பொருளியல் முயலுகிறது என்று கார்டுனர் அக்லே (Gardner Ackley) விளக்கம் தருகிறார்.

கருத்து வளர்ச்சி வரலாறு பேராசிரியர் கீன்சு, வேலை, வட்டி, பணம் ஆகியவற்றின் பொதுக் கோட்பாடு (General Theory of Employment Interest and Money) என்ற நூலை 1936 - ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பின்னர் இவ்வியல் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. இருப்பினும் இக்கருத்து பல காலமாகப் பரவி வளர்ந்திருக்கிறது. வாணிகத் தத்துவத்தினர் (Mercantilists) கி.பி 16,17- ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு மொத்தமான பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தனர். செல்வம் நாடு முழுவதிலும் எவ்வாறு சுழன்று செயற்படுகிறது என்ற 'செல்வத்தின் சுழல் ஓட்டம்' (Circular flow of wealth) என்ற கருத்தைப் பிரான்சு நாட்டைச்சேர்ந்த இயற்கைவாதிகள் விளக்கினர். பிரான்சின் சே.பி.சேயின் (J.B. Say of France) அங்காடி விதியின் (Law of the Market) அடிப்படையில் பொருளாதாரம் தானியங்கும் தன்மையுடையதாக இருக்கும் என்று தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்கள் (Classical school of Economists) கருதினர். ஒவ்வோர் அளிப்பும் அதனதன் தேவையை உருவாக்குகிறது என்பது சேயின் அங்காடி விதி. இவ்விதியின் செயற்பாட்டில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருந்ததால் தொன்மை அறிஞர்கள் அளிப்புப் பகுதியைப் பற்றி மிகுந்த கவனம் செலுத்தினர். இருப்பினும் இவர்களுள் ஒருவரான மால்தசு மொத்தத் தேவை மொத்த அளிப்பைக் காட்டிலும் குறைவாகவும் இருக்கலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

உலகப் பெரு மந்தக் காலத்தில் கீன்சின் 'வேலைக் கோட்பாடு' வெளியான பின் இப் பொருளியல் புகழ் பெற்று விளங்கி வருகிறது. கீன்சின் கோட்பாடுகளில் உள்ள குறைகளைக் களைந்து புதிய புதிய கருத்துகள் இக்காலத்தில் தோன்றி வருகின்றன.

நுண்ணினப் பொருளியலில் பகுத்தாய்வைத் தனி நுகர்வோர், உற்பத்தியாளர் சமநிலை, எல்லா அங்காடிகளிலும் ஒரே நேரத்தில் நிகழும் சமநிலை என்ற நிலைகளில் விளக்குவர். முழுவேலை (Full Employment) நிலவுகிறது, மூலவளங்கள் குறிப்பிட்டதொரு அளவில் இருக்கின்றன என்ற இரு இன்றியமையாத எடுகோள்கள் நுண்ணினப் பொருளியலில் அமைந்துள்ளன. ஆனால், இவை உண்மைக்குப் புறம்பானவை என்பதே நுண்ணினப் பொருளியல் பகுத்தாய்வின் பெருங்குறையாகும். எனவே, பேரியல் பொருளியல் பகுத்தாய்வு பல வழிகளில் இன்று கையாளப்படுகிறது.

சமநிலை மொத்தத் தேவையும் மொத்த அளிப்பும் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்கும் நிலையைப் பேரியல் பொருளியலில் சமநிலை (Equilibrium) என்பர். உள் நாட்டில் பல துறைகளிலும் உற்பத்தி ஆவதோடு பிற நாடுகளிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்தத்தைத் தொகு அளிப்பு (Aggregate Supply) என்பர். உள்நாட்டு வாணிக நிறுவனங்கள், அரசு அமைப்புகள், வெளி நாடுகளில் உள்ள நுகர்வோர் ஆகியோர் தேவைகளின் மொத்தத்தைத் தொகு தேவை (Aggregate Demand) என்பர். தேவையையும் தொகு அளிப்பையும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் குறிப்பிடுவது எளிதன்று என்பதால் பணமதிப்பின் அடிப்படையில் அவற்றைக் குறிப்பிடுவர். அதாவது, பணத்திற்கான மொத்த அளிப்பும் மொத்தத் தேவையும் சமமாக இருக்கும் நிலையைப் பேரியல் பொருளியல் சமநிலை எனலாம். இப் பொதுச் சமநிலை (General Equilibrium) இல்லாதிருந்தால் உற்பத்தி, விலைகள், வேலை நிலைகள் ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும்.

வேலையின்மையைக் கட்டுப்படுத்துதல், நாட்டு வருமானத்தை மிக உயர்ந்த நிலையில் நிலை நிறுத்துதல், விலைகளில் உறுதித் தன்மையைப் பெறுதல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான கொள்கைகளை வகுத்தல் போன்ற குறிக்கோள்களை எய்தும் வழிமுறைகளை விளக்குவதில் பேரியல் பொருளியல் கருத்துகள் மிகுந்த பயன் உடையவை. குறிப்பாக, வளரும் நாடுகளில் காணப்படும் குறைகளைக் களைந்து விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காண இவ்வியல் உதவுகிறது. என். எஸ். பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என் எஸ்., பேரியல் பொருளாதாரம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1986.

Rana, K. C.&Verma K.N , Macro Economic Analysis, S.Nagin & co , Jallundar, 1976

பேரியா இலாவரன்சி பாவ்லோவிச்சு:

பேரியா இலாவரன்சி பாவ்லோவிச்சு என்பவர்

சோவியத்து நாட்டில் இசுடாலின் காலத்தில் அரசியல் தலைவராகவும், காவல்துறை உயர் அலுவலராகவும் இருந்தவர் சியார்சியாவிலுள்ள (Georgia) மெர்க்கெட்டி என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1899-இல் இவர் பிறந்தார். இளமையில் கட்டுமானப்பொறியாளராகக்கல்வி பெற்ற இவர், 1917-இல போல்சுவிக்குக் கட்சியில் (உருசியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி) சேர்ந்தார். இவர் 1921 முதல் 1930 வரை உருசியப்பகுதி முழுமைக்குமான இரகசியக காவற்படையில் பணியாற்றினார். சியார்சியாசு மற்றும் காகசசுப்பகுதிகளில் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அலுவலராக 1931 முதல் 1938 வரை பணியாற்றினார். இவர் 1934-இல் இரகசியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின மையக்குழுவின் உறுப்பினராக்கப்பட்டார்.

பேரியா இலாவரன்சி பாவ்லோவிச்சு (Beria Laurenci Pavlovich), சோசபு இசுடாலின் உருசியத் தலைவராக இருந்தபோது அவரது நம்பிக்கைக்குகந்த தொண்டராகப் பணியாற்றினார். இவர் இசுடாலினின் இளமை வாழ்க்கையைப் பெரிதும் போற்றித் திரான்சு காகசசுப் பகுதியில் ‘போல்சுவிக்கு இயக்கத்தின் வரலாறு’ என்ற நூலை 1935-இல் எழுதினார். இசுடாலின் இவரை 1938-இல் இரகசியக் காவல்துறையின் பொறுப்பைக் கவனித்த உள்துறை அமைச்சகத்தின் தலைவராக்கினார். அப்பதவியிலிருந்த நிகோலாய் யசோவு நீக்கப்பட்டார். ‘களையெடுப்பு’ எனப்படும் பல அரசியல் பதவி நீக்கங்களில் 1930-களில் நடைபெற்ற மேற்குறிப்பிட்ட பதவி நீக்கம் இறுதியானதாகும். இசுடாலின் இரகசியக் காவல்துறையின் மீது பெரு நம்பிக்கை வைததிருந்ததால். பேரியாவின் செல்வாக்குப்பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றது.

பேரியா 1939-இல் உருசியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் உயர்குழு (Politburo) எனப்படும் அரசியல் நிருவாக உயர்குழுவின் உறுப்பினரானார். இவர் 1941-இல் சோவியத்து ஒன்றியத்தின் துணைப்பிரதமர் ஆனார்.

உருசியா இரண்டாம் உலகப்போரில் ஈடுபட்டவுடன் பேரியா போர் அமைசசரவையில் உறுப்பினராக்கப்பட்டு ஆயுத வெடிப்பொருள் தயாரிக்கும் இரகசியக் காவல்துறைத் தலைமைப் பதவிக்கும் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டார். போர் முடியும் போது அவர் இரகசியக் காவல் மற்றும் உளவுத்துறையின் நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைவராக இருந்தார். உருசிய அரசியல நிருவாக உயர்குழு பின்னர் ஆட்சிக்குழு (Presidium) என்று திருத்தி அமைக்கப்பட்ட போது பேரியா தொடர்ந்து அதில் உறுப்பினராக நீடிததார். இசுடாலின 1953-இல் இறநத போது இவர் முதல் துணைப்பிரதமராகவும், ஆட்சிக்குழுவின உறுபபினராகவும், உளதுறை அமைச்சகப் பொறுப்பாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இசுடாலின் இறந்தபோது, உருசியத் தலைவர் சியார்சி மாலங்கோவால் மட்டுமே மீறப்படும் அளவுக்குப் பேரியாவின் அதிகாரங்கள் வளர்சசியுறறன.

ஆனால் 1953 சூலை மாதத்தில் அரசு அறிவிப்பொன்று பேரியா பொதுவுடைமைக் கட்சியினின்றும, சோவியத்து அரசிலிருந்தும் நீக்கப்படுவதாகத் தெரிவித்தது. ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு பேரியா நாட்டு நலனுக்கெதிராகச் சதி செய்தார் என்று விசாரிக்கப்படுவார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. உருசிய அரசின அனைத்து அதிகாரஙகளையும் பறிக்க முயறசி செயததாகவும், வெளிநாட்டு உளவாளியாகச் செயறபட்டதாகவும், உருசியாவிற்குள முதலாளிததுவ தனதைப புகுதத முயறசி செய்ததாகவும் அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. உருசியாவிலிருந்து அவர் தபபிச் சென்றுவிட்டார் என்ற வதந்திகள் பின்னர்த் தவறானவை என்று அறிவிக்கப்பட்டன. பின்னர், 1953 திசமபர் மாதத்தில விசாரணைக்குட்படுததபபட்ட பேரியா, ஆறுநாள விசாரணைககுப் பிறகு குற்றவாளியெனத தீாமானிக்கப்பட்டு அம்மாதம் 23-ஆம் நாளில மாசுகோவில் கொல்லப்பட்டார். தி கோ.நா.

பேரூர் இது கொஙகுநாட்டினைச சோநத கோயம்புத்தூரின மேறபால் 6 கி.மீ. தொலைவில நொய்யலாற்றின் கரையில் அமைநதுளள பழைமையான ஊராகும. தனக்கெனத தேவாரபபாடல இல்லாமல், பிறதலததுப் பதிகஙகளில வைத்துப் பாடப் பெறுவதாகிய சிறப்புடைய தேவார வைபபுத தலஙகளுள் இதுவும் ஒன்று பணடைய கொஙகு மணடலத்தில் இருநத பேரூருக்கு நாட்டின தலைநகராக விளஙகிய பெருமை உணடு.

அரசவனம், பிறவாநெறி, மேலைச் சிதமபரம என்ற வேறு பெயர்களும் இவ்வூருககுணடு சோழன் பூர்வ பட்டயம் என்னும் பழைய நூலின் வாயிலாகப் பேரை என்னும் இருளன வாழந்த பேரைப்பதியே பேரூர் எனத் தெரியவருகிறது. இஙகுளள கோயிலுககு ஆனபட்டி என்றும, இறைவனுககுப் பட்டீசுவரன் என்றும், அம்மைக்குப் பச்சைநாயகி எனறும், நடராசப் பெருமான் எழுந்தருளியுளள சபைக்கு அரவம்பலம, வெளளியம்பலம் என்றும் பெயர்கள வழங்குகினறன.

நொய்யலாறு, காஞ்சியாறு எனவும் வழங்கும். இது வெள்ளியங்கிரிமலையில உறபத்தியாகி, கொஙகு நாட்டில் பாய்ந்து கொடுமுடிக்கருகில காவிரியில கலக்கிறது. பதிறறுபபத்தின 48-ஆம பாட்டில, கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப பரணர் என்னும புலவர், ‘நீ காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவூழி வாழவாயாக’ என வாழத்தியுளளார்.

பேரூர்

தொலகாபபியம் சொல. 42-ஆம் நூற்பாவுக்கும் நன்னூல் 392-ஆம் நூற்பாவுக்கும் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிக்கப்படும ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் என்ற தொடரால் குறிக்கப்படுவதும் இவவூரே. பேரூரில பல இடங்களிலும், குறிப்பாகக் காஞ்சியாற்றங்கரையின ஓரத்திலும் காணப்படும் பெருங்கற் சின்னங்கள் இவவூரின் பழமையைச் சுட்டும். மாண்டார் வீடு என்று கூறப்பட்ட இவை பிற்காலத்தில பாண்டியர் வீடு எனத்திரிந்து வழங்கபபட்டன. சஙகப்பாடல்களில் இககல்பதுககைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள உள்ளன.

பேரூருக்கருகில மேறகே ஒரு கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துளள திருநீற்று மேடு எனனும இடத்திலிருந்து கோயிலுக்கு வேணடிய திருநீறு எடுக்கப்படுகிறது கால்நடை வளர்பபதை முககிய தொழிலாகக் கொண்ட தெனனிநதிய மக்கள தாஙகள் தஙகியிருககும பகுதியில் கால்நடைகளின சாணத்தைக் குவித்து வைபபது வழக்கம. மேய்ச்சல நிலம் வேணடி வேறிடத்துக்குப் புறப்பட்டுச செல்லுமுன சாண மேட்டினைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துவர். அதுவே, சாம்பல்மேடாகிப் பினனாளில் பூதிமேடு என்றும், திருநீறறுமேடு என்றும் பெயர் பெற்றது.

இத்தலத்தில் சிறப்பாக எடுத்துக்கூறப்படுவன: 1)பிறவாப்புளி: பிறவாநெறி என்னும் பெயருக்கேற்ப முளைகக வைப்பினும் முளையாத வித்துடைய ஒரு புளிய மரம். 2) இறவாப்பனை: நெடுங்காலமாக அழியாமல் உள்ளது எனக்கூறப்படும ஒரு பனைமரம். 3) பிரமதீர்த்தம்; இதில் சிலநாள் நீராடிவரின தீராத பைத்தியமும் வேறுசில நோய்களும் நீங்கிவிடுகின்றன. இதன்நீரில் இட்ட பித்தளை, செம்புப் பாத்திரங்கள பிறநீரில ஒளிமழுங்கல போல் மழுங்காமல் விளங்குகின்றன.

காலவேச்சுரம், அழகிய சிற்றம்பலம், தென்கயிலாயம், வடகயிலாயம் என்னும் சுற்றுக் கோயில்கள இங்குள்ளன. இவ்வூரின் வடபால் சில கிலோமீட்டர் தொலைவில் முருகன் எழுந்தருளியுள்ள மருதமலையும், மேற்பால் சில கிலோ மீட்டர் தொலைவில் வெளளியங்கிரிமலைத் தொடரும், இதனோடு தொடர்புடையன எனத் தலபுராணம் கூறும.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இறைவனை வழிபட வந்தபோது தோழமையால் ஒரு திருவிளையாடலை உன்னிய இறைவர் தாமும், அம்பிகையும், பிறபரிவாரங்களோடு கோயிலில் இல்லாமல் அருகிலே உள்ள வயலில் பள்ளனும், பள்ளியுமாக வேடங்கொணடு நாற்று நடவுத் தொழில் புரிந்திருந்தனர். சுந்தரர் திருக்கோயிலில் வந்து எங்கும் காணாமையால் இறைவன் இங்கிலன் அவனைக் காணபோம் என்று

தேடி வயலிற சென்று 'பறையனும் முன்னர் ஆன நீ இன்று பளளனானமை தெரிநதேன் யான்' என்று அசதியாடித் துதித்தனர் என்பது தலபுராணத்தின் பள்ளுப் படலததில் இடம்பெறுகிறது. இத்திருவிழா ஆனிமாதத்தில் பூரம் நாளில நாற்றுநடவு விழா என நடத்தப்படுகிறது.

இவ்விழாவில் பளளர்களும், பளளியருமே முக்கிய பஙகேற்பர். வேளாண் தொழில் முழுமையும் இவ விழாவின்போது செய்து காட்டப்படும். இந்த விழா தமிழகத்தின் வேறு எந்தக்கோயிலிலும் நடைபெறாத ஒன்றாகும்.

இபபோதுளள பட்டீசுவரர் கோயில் கொஙகுச் சோழர் காலததில கட்டப்பட்டதாகும். அம்மன் கோயில் நாயக்கர் காலக்கட்டட அமைப்பைக் கொண்டுளளது. கனகசபை மதுரைத் திருமலைநாயக்கரின் உறவினரான அழகாத்திரி நாயக்கர் கட்டிய கலைக் கோயில் ஆகும். ஒரு தூணில் அவருடைய படிமம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாதையன என்னும் ஓர் அதிகாரி கோயிலுக்கு முன்னுள்ள குளத்தைவெட்டி, அதன்கிழக்கரையில்மாதேசுவரம்எனனும் ஆலயத்தையும் எடுப்பித்தான். தேவகோட்டை நகர வணிகர் ஒருவர் பெரும்பாகங்களைத் திருத்தித் திருப்பணி செய்துளளார்.

ஒரே கலலால செதுக்கப்பட்ட பலவித நுட்ப வேலைப்பாடமைநத காளி, பிச்சாணடி, விநாயகர் போன்ற கடவுளரின பெரிய திருவுருவங்களும், கல்லாற் செய்த சங்கிலிகள், சுழல் தாமரைப்பூ, அதன் இதழில் உட்கார்ந்திருக்கும் கிளிகள் ஆகியனவும், யானைத் தோலைப் போாத்த மூர்த்தி, காலைமேலே தூக்கியாடும் கூத்தப் பெருமான் திருவுருவங்களும், நுணணிய வேலைப்பாடுகளுடன் கனகசபையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. துப்பாககியுடன நிற்கும் குதிரைவீரன், குதிரை வீராகள ஆகிய சிற்பங்களும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

பேரூர்க் கலவெட்டுகளில் சேரமன்னர்களான கோக்கணடன், இரவிகோதை, இரவி கணடன் ஆகியோர் குறிக்கப்பட்டுளளனர். கொஙகுச சோழர்களில் கலிமூர்க்கன், விககிரம சோழன, வீரராசேந்திரன், கரிகால் சோழன, கோனேரின்மை கொணடான போன்ற மன்னர்கள காலததுக் கல்வெட்டுகள உளளன. வீரபாணடியன் என்னும் கொங்குப் பாண்டியர் கலவெட்டுகள் இரணடு உண்டு. ஒய்சள மன்னனான மூன்றாம் வீரவலலாள தேவனின் கல்வெட்டுகளும் உளளன. தெற்கணாம்பி மன்னர்களில் சங்கரையன் மகன் மாதையன என்ற மந்திரியின கல்வெட்டும் உள்ளது. மன்னர்கள் மட்டுமல்லாமல் கோயிலுக்கு மக்கள் அளித்த நிவந்தங்கள் பற்றியும பல கலவெட்டுகள பேசுகின்றன.

இலக்கியத்தில் பேரூர்: இவ்வூரின் பழமையான சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும பேரூர்ப் புராணம் கச்சியப்ப முனிவரால் எழுதப்பட்டதாகும். அருணகிரிநாதர் பேரூர்ப் பச்சைநாயகி அம்மனைப் பாடியுளளார். பிற்காலத்தில் முப்பதுக்கும் மிகுதியான பிரபந்தங்கள் எழுதப்பட்டுளளன. கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினர் காலத்தில் கொங்கு நாட்டில் பயணம் செய்த புக்கானன் என்பார், பேரூர்க் கோயில நிருவாகம் பற்றிய பல குறிப்புகளை எழுதியுளளார். பேரூரில் கிடைதத சில செப்பேடுகளும் உள்ளன

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் தலைநகரான கோயம்புத்தூர் பணடை நாளில் கோவனபுத்தூரான வீரகேரள நல்லூர் எனறு பெயர் பெற்றிருநதது. வெள்ளலூர் என்னும் இன்றைய ஊர் அந்நாளில அன்னதான சிவபுரி என்றும், தேனூர் என்றும குறிப்பிடப்பட்டது. போளுவாம்பட்டி 'நகரமான முட்டம்' என்றும், 'அமரபுயங்கரசு சதுர்வேதி மஙகலம்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. இவ்விடத்தில 800 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்ட நாகேசுரசாமி கோயில், முத்துவாளி அமமன கோயில், வேஙகடேசப் பெருமாள் கோயில் முதலியன உள்ளன. கொற்ற மஙகலமான மஞ்சிப்புளித் தாவளம் என்னும் ஊர் பற்றிப் பேரூர்க் கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. குனியன புத்தூரான அமரபுயங்கர நல்லூர், கோப்பாடியான அம்மம் சதுர்வேதிமங்கலம், புகலிடம கொடுத்த சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம், குறிச்சி, சுணடைக்கா பிரமதேசம், இடிகரை, திருவாலந்துறை, கோளரி போன்ற ஊர்கள், 800 ஆணடுகளுக்கு முன்பே சிறப்புடன் விளங்கின; பல ஊர்கள் இன்றும் உளளன; சில அழிந்துவிட்டன. இ. உ.

துணை நூல்கள்:

இராமசாமி, ஐ, தெனகைலாயம் எனனும் வெள்ளியங்கிரித்தல வரலாறு, திருமதி அக்கம்மாள இராமசாமி, இக்கரை போளுவாம் பட்டி, 1964.

இராமச்சந்திரன் செட்டியார், கோ ம, கொஙகு நாட்டு வரலாறு (இருபகுதிகள), தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி வெளியீடு, கோவை, 1972.

கச்சியப்பமுனிவர், பேரூர்ப்புராணம், திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு, 1969.

பேரூர்ப் புராணம்: இது, கவிராட்சச கச்சியபப முனிவரால் கி.பி. 18 – ஆம் நூற்றாணடின் பிற்பகுதி

யில, பேரூரிலிருந்து பாடப்பட்டது. பொழிப்புரை, குறிப்புரைகளுடன் சிரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகத்தில அசசேறறப்பட்டு, திருவாவடுதுறை ஆதீன 244-ஆம வெளியீடாக 1969 - ஆம ஆணடு, திருப்பெருந்திரு அமபலவாண தேசிக சுவாமிகளால் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

தமிழகத்து, கோயமபுததூர் மாவட்டத்தில, கோயமபுத்தூருக்கு மேறகே 5 கி.மீ. தூரத்தில் காஞசி யாறறங்கரையில உளளது. தட்சிண கைலாயம், பிபபிலாரணியம், மேலைச் சிதம்பரம், ஆதிபுரி, தவசித்திபுரம், பத்திபுரம், ஞானபுரம், வன்மீகபுரம், மேருபுரம், தேனுபுரம், பசுபதிபுரம், குருசேத்திரம், பிறவா நெறித்தலம் என்ற காரணப் பெயாகள இத்தலத்திற்கு உண்டு. கோயிலுக்கு 'ஆன்பட்டி'எனபது பெயர். இறைவன் பெயர்: பட்டீசுவரன், அரசம்பலவாணர். அமமை பெயர்: மரகதவல்லி, பச்சைநாயகி. தலவிநாயகர் பட்டி விநாயகர். ஆடல்வல்லான் நிருத்தமிடும அம்பலத்துக்கு வெளளியம்பலம், அரவம்பலம் எனபன பெயா. இநத வைப்புததலத்தின் அருகினில் காலவேச்சுரம், அழகிய சிற்றம்பலம், வடகயிலாயம், தென்கயிலாயம், மருதமலை, வெள்ளிமலை (வெளளியங்கிரி), ஏமாசலம், திருமால்மலை எனற தலங்கள் சிறப்புப் பெயர்களால் உளளன. மருத தீர்ததம், கன்னிகை தீாத்தம், பிரம தீர்த்தம், கந்த தீர்த்தம், அனுமதீர்த்தம், சரவணப் பொய்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் உளளன முளைக்க வைப்பினும் முளைக்காத இயல்புடைய இங்குளள புளிய மரத்துககுப் 'பிறவாப்புளி' எனறுபெயர். பழங்காலந தொட்டு, இறவாமல, ஓங்கி வளாந்துளள பனை மரத்துக்கு 'இறவாப் பனை' என்று பெயர். இங்குளள பிரமதீர்த்தத்தில் துலககிய பித்தளை, செப்புப்பாத்திரங்கள, பிற நீரில் துலக்கியபின் ஒளி குன்றுவது போல் குன்றுவதில்லை.

மூாத்தி, தலம், தீாத்தம் முதலியன அமைந்துள்ள இடஙகளையும், மலைகள, நதிகள, சிவலிங்க மூர்த்திகள முதலானவறறையும் காணப் பேரூருக்கு, முதன் முதலாகச் செலபவர்கள முதலில இப்புராணத்தினைப் படிததுவிட்டுச் சென்றால், அவற்றை மிக எளிதாகக் காணலாம்.

பெரியபுராணம், மணிமேகலை, பதிற்றுப்பத்து, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரை, நன்னூல் உரை முதலான நூல்களில் இவவூர் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின கனகசபையில் உள்ள சிற்பத் தூண்கள கண்ணைக் கவர்வன. யானை உரித்த அணணல், ஊர்த்துவ தாணடவம் எனப்படும் காலை மேலே தூக்கியாடும் ஆடற்கூத்து, சுழல் தாமரைப்பூ, அதன்கண் அமாநதிருக்கும் கிளிகள், கல சஙகிலிகள முதலியன வியக்கத் தக்கன.

பேரூர்ப்புராணத்தில் 2220 திருவிருத்தங்கள 36 படலங்களாக உளளன.

எம்பெருமானுடைய ஊர்திகளான இரத்தினத்தாலிழைக்கப பெற்ற தங்கச் சிவிகை, சந்திர மணடலம, பூதம், புட்பக விமானம, காளை, யானை, இரதம், அனனம், குதிரை, இந்திர விமானம் முதலானவை நிருத்தப்படலம் 54-ஆம் செய்யுளில கூறபபட்டுளளன.

முருகனை வழிபடுவதற்கான உபசாரங்கள, அபிடேகம், வழிபாடு, சநதனம் பூசுதல், திருவிளககு, உணவூட்டல் முதலானவை மருதவரைப் படலத்து 29-ஆம் செய்யுள முதல கூறப்பட்டுளளன. கந்த புராணம் ததீசி உத்தரப் படலத்துக் கூறிய சிவபரத்துவம், இதன கௌரி தவம்புரி படலத்துக காணப் படுகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இத்தலத்தை வணஙக வந்து கோயிலுட் புகுமுன், பயனைத் தரும் சிவபெருமான, இழிநத பொருளும் தாமே எனக்காட்டப் பளளனாகியும் அம்பிகை மற்றைப் பரிவார தெய்வங்கள் எல்லாம்பளள உருக்கொணடும் கோயிலில் இலலாமல, அருகிலே உளள வயலில் நாற்று நடவுத் தொழில் செய்து கொண்டிருநதனர். சுநதரர், இறைவனைத் திருக்கோயிலில் காணாமல், வயலுக்குச் சென்று காண்கின்றார். இது, பளளுப்படலம் 23 முதல் 34 வரையிலான பாடலில் கூறப்பட்டுளளது. பல சிறப்புக் களைக் கொண்ட இநநூல், 'கோமனு நீதி வாழக, குவலய முழுதும் வாழ்க' என்று நிறைவு பெறுகிறது.

வீ.சொ.

பேரெயின் முறுவலார்: பேரெயின் முறுவலார் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர். இவர் நம்பி நெடுஞ்செழியனைச் சிறப்பிததுப் பாடியுள்ளார் (புறம். 239) அப்புறப் பாடலைத் தவிர இவர் பாடியுளள அகத்திணைப் பாடல் ஒனறும் (குறுந. 17) கிடைத்துள்ளது.

முறுவலார் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். பேரெயில் சோழநாட்டிற் காவிரியாற்றின தென கரையில் உளள தேவாரம் பெற்ற தலம். இவர் பெயா ஊராலும் உறுப்பினாலும் வந்த பெயர் போலும். அன்றிப் பெரிய மும்மதிலகளைத் தம் முறுவலால் எரித்த பரமசிவனுடைய திருநாமம் இவருக்கு இடப்பட்டதெனறு கொளளினும் பொருநதும் எனறு உ.வே. சாமிநாதையர் கருதுகின்றார்.

பேரெயில் எனறோர் ஊர் சோழநாட்டிலும் உளது. ஆயினும் முறுவலார் பாணடித் தலைவனைப் பாடியிருப்பதாலும் பாண்டி நாட்டிலும் இப்பெய ருடைய தோரூர் இருத்தலாலும இவர் பாணடி நாட் டினர் என்று கருதுவாரும் உளர்.

இவர் பாடியுள்ள புறநானூற்றுப் பாடல் 21 அடி களை உடையது. எனினும் 18 அடிகளில் ஒவ்வோர் அடியின் இறுதியிலும் வினைமுற்றினை அமைத்துப் பாடியிருப்பதும், வஞ்சிப்பாவின் தூங்கலோசை பயின்று வருமாறு அமைத்திருப்பதும் இவர்தம யாப் பியற் புலமையை நன்கு வெளிப்படுத்தும். இவ ருடைய பாடலடிகளைத் தொல்காப்பிய உரை யாசிரியர் பேராசிரியரும் இளம்பூரணரும் மேற் கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

தலைமகன் கூறறாக இவர் பாடியுளள குறுந தொகைப் பாடலில், 'காமம் காழககொள்ளும்போது மடலும் ஊர்ப' எனறு கூறுவார். மடலூர்வார் எருக்கம் பூ மாலையைத் தலையில் சூடிக் கொள வதனையும், பிறர் காணுமாறு வீதியில் பனங்கருக் கினால செய்யப்பட்ட குதிரையில ஊர்ந்து வருவர் என்பதனையும் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது எணணத் தகும். தொல்காப்பியக் களவியலில் (11) இளம் பூரணரும், மெய்ப் பாட்டியலில் பேராசிரியரும் இக் குறுந்தொகைப் பாடலை எடுத்தாணடுள்ளமை யினால் இதன சிறப்பு இனிது புலனாகும். ந.சொ.

பேரோ தீவு: ஈசியன் கடலில் அமைந்துள்ள சைக்லேடுகள (Cyclades) என்ற தீவுக் கூட்டத்தில் இரண்டாம் பெரிய தீவு பேரோ தீவு (Island of Paros) ஆகும். 20 கி.மீ. நீளமும், 15 கி.மீ. அகலமும் கொண்ட இத்தீவு ஒரு பெரிய மலையினால் ஆனது. ஏறத்தாழ 820 மீட்டர் உயரமுள்ள மலைத் தொடரில் இருபுறமும்சரிவாகவும் வடகிழக்கு, தென் மேற்குப் பகுதிகளில் அகன்றும் ஏனைய பகுதிகளில் குறுகலாகவும் இத்தீவு அமைந்துள்ளது. மலையின் இரு புறச் சரிவுகளிலும் விலையுயர்ந்த பளிங்குக் கற் களைக் கொண்ட பாறைகள மிகுதியாகக் காணப் படுகின்றன. ஒரு சில பகுதிகளில் அப்பிரகம் (Mica) உலோகம் நிறைந்த பாறைகளும் காணப்படுகின்றன.

இத்தீவின் வடமேற்குத் துறைமுகப் பகுதியில இதன் தலைநகரான பாரிகியா (Parikia) அமைந் துள்ளது. இதன துறைமுகத்தின் நுழைவாயில குறுக லாகவும் இடர் மிக்கதாகவும் காணப்படுகிறது. சிறிய கப்பல்கள் மட்டுமே, அதுவும் மிகவும எச் சரிக்கையுடன்தான், இத்துறைமுகத்தினுள் நுழைய முடியும். இந்நகரின் கடற்கரையில இடைக்கால வடி வமைப்பில் கட்டப்பட்ட கோட்டை ஒனறு காணப் படுகிறது. நகரின் வடபகுதியில அப்போலோ (Apollo), ஆர்த்தமிசு(Arthamis) போன்ற கிரேக்கக் கடவுளர்களின் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. தென் புறத்திலும் சில கோயில்கள உள்ளன. நகருக்கு வெளியில் 'நூறு நுழை வாயில்களின மாதா' (Our lady of hundred doors) என்று பெருமையுடன் குறிப்பிடப்படும் தேவமாதாவின் திருக்கோயில காட்சி அளிக்கின்றது. அக்கோயில்கள் யாவும் அயோனியக் கட்டடக் கலைப் பாணியில் அமைநதுள ளன. இத்தீவின வடபகுதி வளைகுடாவில் ஒரு சிறந்த துறைமுகமும், தெனகிழக்குப் பகுதியில் மற் றொரு துறைமுகமும் உள்ளன.

இத்தீவில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் பளிங்குக் கற்களே இத்தீவின் செல்வ வளததிற்குக் காரண மாகும்.பளிங்குக் கறகள கி மு. 6 – ஆம நூற்றாணடி லிருந்தே இத்தீவிலிருநது உலகின பலபாகங்களுக கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. சிலைகள சமைப் பதற்கு ஏற்ற உயரிய தனமை கொணடு விளங் கியதே அதன சிறப்பாகும். அத்தகு பளிஙகுப் பாறை கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டதின் சின்னமாக ஏராள மான சுரங்கங்கள் இத்தீவின் வடபகுதியில இனறும் காணப்படுகின்றன. திராட்சை மது தயாரித்தல, ஒலிவ எண்ணெய் (Olive Oil) எடுத்தல், புகை யிலை பயிரிடுதல் போன்றவை இக்காலத்தில இத் தீவின் பொருளாதார வளம் பெருக்கும் தொழில் களாகும்.

இத்தீவு செப்பு உலோகக்கால நாகரிகமான ஈசியன் (Aegean) நாகரிகத்துடன தொடர்பு கொண டிருந்தது. முதன்முதலில ஆர்க்கேடியர்களும், அவர் களைத் தொடர்ந்து அயோனியர்களும் இததீவில குடியேறினர். இத்தீவு மக்கள் கி மு. 7–ஆம்நூற்றாண டின் தொடக்கத்தில் தேசாசு (Thesos) என்ற குடி யேற்றத்தை அமைத்தனர்.

பாரசீகர்கள் கிரேக்கத்தின மீது படையெடுத்த பொழுது இத்தீவு அவர்களுக்குப் படையுதவி அளித் தது. மாரதன் போரில் இத்தீவின படைகள் பார சீகர்களுக்கு ஆதரவாகப் போரிட்டன. கிரேக்கர் களுக்கு இப்போரில் வெற்றி தேடித்தந்த மில்டியடீசு (Miltiades) என்னும் படைத்தலைவர் பேரோ தீவின மீது ஒரு படையெடுப்பை மேற்கொணடார். ஆனால் அது வெற்றிபெறவில்லை. பின்னர்ப் பாரசீகப் பேரர சர் செர்செக்சு (Zerxes) படையெடுத்தபோதும் இத தீவு அவருக்கு ஆதரவாகவும் கிரேக்கத்துக்கு எதி ராகவும் போரிட்டது.

அதீனியக்கூட்டிணைவில (Athenian Confederacy) கி.மு. 378 – ஆம் ஆண்டில் பேரோ தீவு இணைந்து

தனது தனித்தன்மையினையும் அரசியல் சிறப்பினையும் இழந்தது. பின்னர் எகிப்தியரின் ஆட்சிக் குட்பட்டும், அதையடுத்து உரோமானியப் பேரரசின் ஒருபகுதியாகவும் விளங்கிய பேரோ தீவு, தன் தனித்தன்மையினை முற்றிலுமாக இழந்தது. மேலும் கி.பி. 16 – ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்த இத்தீவு, கி.பி.19 –ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கிரேக்க விடுதலைப் போருக்குப் பின்னர்க் கிரேக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டது.

பேரோ தீவைப் பற்றி ஆராயும் பொழுது அத்தீவைச் சேர்ந்த ஆர்க்கிலோகசு (Archilochus) என்ற கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞனைப் பற்றிக் கூற வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். நிதிவசதிக் குறைவு காரணமாகத் தாய்நாட்டை விட்டு வெளியேறிய ஆர்க்கிலோகசு தேசாசு குடியேற்றத்தில் குடி புகுந்தான், ஆனால் அங்கும் அவனால் செல்வம் ஈட்ட இயலவில்லை. எனவே, மீண்டும் தாயகம் திரும்பினான். இலிகாம்பசு (Lycambes) என்ற அத்தீவின் மற்றொரு குடிமகனின் மகளைக் காதலித்து மணக்க விரும்பினான். அது தொடர்பாக அவனுக்கும் இலிகாம்பசுக்குமிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டது. கவிதை மூலம் வசைபாடும் திறமையை அவன் பெற்றிருந்தான். அவன் நினைவாக அவனுக்கு கி.மு. 100 – ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு சிலை எழுப்பப்பட்டது. அதன் அடிப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கற்பலகையில் அவன் வாழ்க்கை வரலாறு பொறிக்கப்பட்டது. த.நா.வா.

பேலூர், கருநாடக மாநிலத்திலுள்ள ஆசன் மாவட்டத்தில் ஓடுகின்ற யாகச்சேர் என்ற ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள நகரமாகும். பெங்களூர்-பூனா தொடர்வண்டிப் பாதையில் பனவார் தொடர்வண்டி நிலையத்திலிருந்து 48கி.மீ. தூரத்தில் பேலூர் உள்ளது. இது ஒய்சளர்களின் தலைநகராக விளங்கியது. இந்த ஊரை இங்குள்ள கல்வெட்டுகள் பலவாறு வழங்கியுள்ளமை தெரிகின்றது. பெலுகூர், வேலூர், வேலபுர என்னும் பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி மக்கள் பேலூரைப் 'பூலோக வைகுண்டம்' என்றும் 'தென் வாரணாசி' என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஒய்சளர்களின் முதல் தலைநகராக விளங்கிய பேலூரில் ஒய்சள மன்னர்களில் நான்காம் அரசனான விட்டுணுவர்த்தனன் ஒரு கோயிலைக் கட்டியுள்ளான். முதலில் சமண மதத்தைச் சார்ந்திருந்த அவன் இராமானுசையா என்பவரால் பின்னர் இந்து மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டான். இந்து மதத்திற்கு மாறியதன் நினைவாக கி.பி. 1117 – இல் அவனால் எடுக்கப்

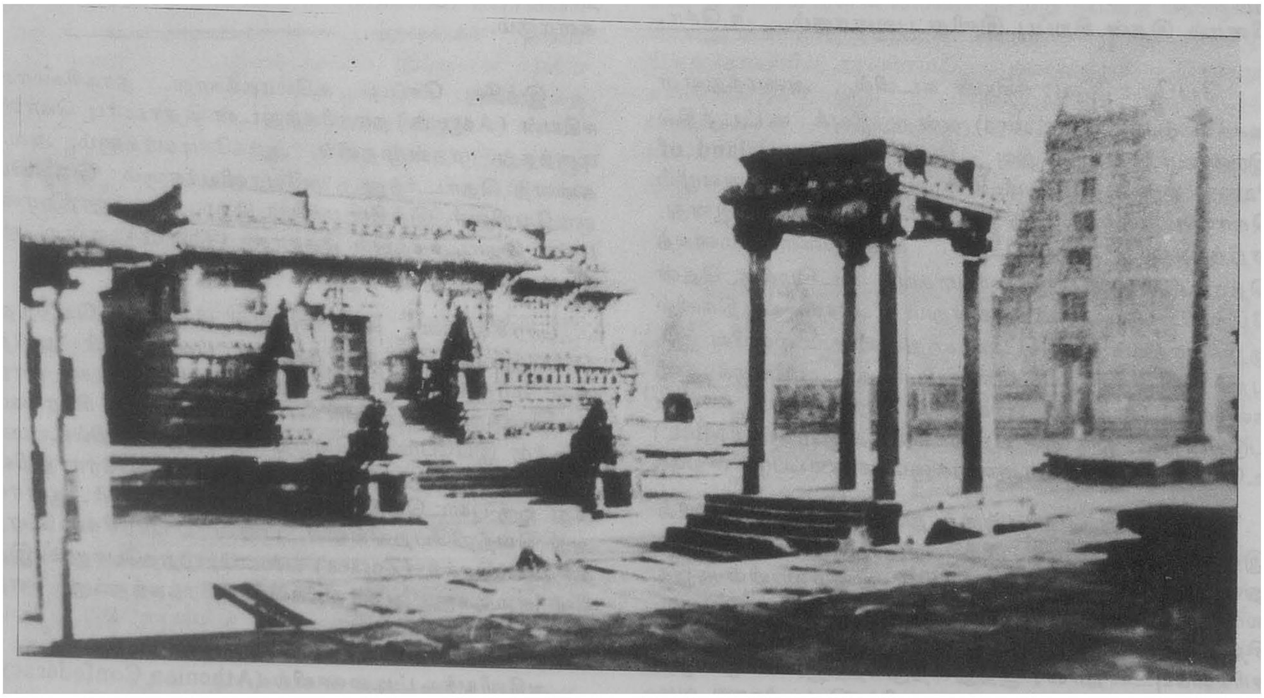

பேலூர்

பட்ட கோயிலே சென்னகேசவன கோயில். அக்கோயில் கி.பி 1141 – இல அவன இறப்பதற்கு முன்னரே கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது திருமாலுக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ள இக்கோயிலில் உள்ள இறைவனைக் கல்வெட்டுகள 'விசயநாராயணன்' என்று கூறுகின்றன.

கலையழகு வாய்ந்த கேசவன கோயில ஒன்றும், அதனைச் சுற்றி ஐந்து சிறிய கோயில்களும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவையனைத்தும் ஒரே திருச்சுற்றின உட்பகுதியில் உள்ளன. இக்கோயில் 130 மீ நீளமும் 115 மீ. அகலமும கொண்டது. இங்குள்ள கருவறை 54 மீ. நீளமும் 47 மீ அகலமும் கொண்டது. இக்கோயிலில் கருவறை, அந்தராளம, மகாமண்டபம ஆகிய பகுதிகள உள்ளன. இக்கோயிலின நுழைவாயிலில இரண்டு கோபுரங்கள உள்ளன. இந்தக் கோபுரங்கள வாயிற்பகுதியில் தனித்தனியாக இரண்டு பக்கங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கருவறையில் உள்ள இறைவன (கேசவன்) உருவம் அழகும் வனப்புமுடையது. அதன உயரம 2 மீ. ஆகும். அச்சிலையின் மேலபகுதியில் பிரபை காணப்படுகின்றது

இக்கோயில முற்றுப்பெறாமல் பாதியில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது மகாமண்டபம, நட்சத்திரம் போன்ற அமைப்புடைய அடித்தளத்தைக் கொண்டது இக்கோயில் அமைப்பு முழுவதும் தரைமட்டத்திலிருந்து 1 மீ. உயரத்தில உயர்த்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது இந்த அமைப்பு சாளுக்கியரின கட்டடக் கலையின அம்சமாகக் கருதப்படுகின்றது மண்டபத்திலுள்ள தூண்கள் கலை நுணுக்கம் வாய்ந்தவை கோபுரங்கள இரண்டும விட்டுணுவர்த்தனன காலத்தில் எடுக்கப்பட்டவை இந்தக் கோபுரத்தில கிழக்கு வாயிலில விட்டுணுவர்த்தனன உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மன்னன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட விமானம், அந்தராளம், நவக்கிரகம் போன்றவை உன்னதமான கலை நுணுக்கம் வாய்ந்தவை. அவனுக்குப் பின் வந்த இரண்டாம் பல்லாளனின காலத்தில் திருச்சுற்று, வடகிழக்கில் கிணறு, மண்டபத்திலுள்ள தூண்களுக்கிடையில காணப்படும சாளரப் பகுதிகள போன்றவை எடுக்கப்பட்டன. மண்டபத்திலுள்ள கதவுகளும் அலங்கார வேலைப்பாடுகள நிறைந்தவை.

கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மண்டபம ஆகியவற்றின அதிட்டானங்களில் வரிச்சிற்பங்கள செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மிருகங்களின் வரிச் சிற்பங்கள அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தின கபோத வரிகளில பல வகையான கோலங்களில் பெண்களின் உருவங்கள செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு, வடக்கு, தெற்கு ஆகிய பகுதிகளில மண்டபத்தை அடையப் படிக்கட்டுகள எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன அந்தப் படிக்கட்டுகளில சிறிய விமான அமைப்பும் சேர்த்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது மண்டபத்திலுள்ள தூண்களில் கலையழகு வாய்ந்த சிற்பங்கள வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மண்டபத்தின வெளிப்பகுதியில உள்ள சிற்பங்கள அழகானவையாகவும உயிரோட்டமுடையனவாகவும் காணப்படுகின்றன.

இக்கோயிலில 28 சாளர அமைப்புகள உள்ளன. இந்தச் சாளரப் பகுதிகளில நட்சத்திரங்களின அமைப்பு, புராணக் கதைகள போன்றவை நுணுக்கமான முறையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. திருமாலின அவதாரங்களான நரசிம்ம, வாமன அவதாரம போன்றனவும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு வாயிலில மகாபாரதச் சிற்பங்கள வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதைத் தொடர்ந்து இராமாயணச் சிற்பங்களும உள்ளன. மாபலிசக்கரவர்த்தியின கதை, வாமன அவதாரம், இரணியன வதை போன்றவற்றுடன் பல அவதாரக் காட்சிகள உள்ளன. இங்குள்ள சிற்பத்தின பீடத்தில இக்கோயிலைக் கட்டிய சகன ஆச்சாரி என்னும் சிற்பியின் பெயர் உள்ளது. இக் கோயிலை 88 சிரீ வைணவக் குழு, கண்காணித்து வந்ததாகக் கலவெட்டுகள கூறுகின்றன. இக்கோயிலிலுள்ள சிறிய, பெரிய சிற்பங்கள மிருகங்களின் வரிச் சிற்பங்கள், இயற்கைக் காட்சிகள போன்றவை ஒருகலைக்கூடமாக அமைந்துள்ளன.

தி. சு.

பேறு கால உளப்பிணி: உளச் சீர்கேடுகளில சிலவற்றைப் பற்றுச் சார்ந்த சீர்கேடுகள என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர். உணர்ச்சிப் பாங்கு (Mood) என்பது இயல்பிறழ்வான உளச் சோர்வு அல்லது உளக் கிளர்ச்சி நடத்தை, அறிவாற்றல ஆகியவற்றில அடிக்கடி ஏற்படும் மாற்றங்களோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள நிலைகளைக் குறிக்கின்றது அவை உளக் கிளர்ச்சியும் உளச் சோர்வும்மாறி வரும உளப்பிணியில அடக்கப்பட்டுள்ளன. இது கடுமையிராத குறிப்பிட்ட உளச் சோர்வுகளின ஒரு விரிவான வகையாகும். இது சில சமயங்களில நரம்புப் பிணியாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. சில பிணிகள ஒரு குறிப்பிட்ட பின்னணியமைப்புகளில நிகழுகின்றன அதாவது, பேறு கால உளப்பிணி(Puerperal Psychosis)யாகவும இயல்பிறழ்ந்த துக்க எதிர் வினைகளாகவும நிகழுகின்றன. பற்று (Affect) என்ற சொல ஒரு விரிந்த பொருளைக் கொண்டிருந்தாலும மரபாகக் குறிப்பிடுவது என்ன வென்றால பற்றுச் சார்ந்த சீர்கேடுகள உணர்ச்சிப் பாங்குகளை முக்கியமாக உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ள துன்பங்களான சோர்வும் கிளர்ச்சியும் சூழ்ந்ததாக இருக்கின்றன என்பதாகும் எனவே பேறு கால உளப்பிணி ஒரு பற்றுச்சார்ந்த பிணி இது பிள்ளைப் பேற்றுக்கு முன்பும பின்பும தாயாரைத்

தாக்கலாம். பேறு கால உளப்பிணியில் உணர்ச்சிப் பாங்கு மாறுதல் மிகச் சாதாரணமாக நடைபெறுகின்றது. உணர்ச்சி மனப் பாங்கு சார்ந்த துன்பங்கள், மற்ற பணிகளுக்கு அடுத்ததவையாகும். உணர்ச்சிப் பாங்கின் மாறுபாடுகள் பொதுவாகவும் இயல்பாகவும் ஆராய்ச்சிக்குரியனவாக இருக்கின்றன. ஒருவருடைய மனவெழுச்சி வாழ்க்கையில் உண்மையில் அது ஒரு முக்கியமான ஆக்கக் கூறாக இருக்கின்றது இந்த மாறுபாடுகள் எப்பொழுது இயல்பிறழ்ந்தவையாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்வது எளிதன்று. பல காரணக் கூறுகளைக் கவனிக்க வேண்டும். உணர்ச்சிப் பாங்கு அலை அசைவின் காலம், அதனுடைய செறிவு, உணர்ச்சிப் பாங்குக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் இடையிலுள்ள குணப்பண்பு, மாற்றத்தின் குறிப்பான இயல்பு முதலியவற்றைக் காண்போர் எந்தவித ஐயப்பாடுமின்றி, அது ஓர் இயல் பிறழ்ந்த நிலைதான் என்று கூறமுடியும்.

உணர்ச்சிப் பாங்கு அலை அசைவுகள், எதிர்வினைச் செயலாக வகைப்படுத்தப்படலாம். மாற்றுப் பெயராகத் தனியாளின் நரம்புப் பிணி அல்லது சோர்வு திரிபுணர்ச்சிகளோடு கூடிய உளப்பிணி என்றும் கூறப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் தனியாள் உட்காட்சியை இழந்து உலகியலோடு தொடர்பற்றுப் போகின்றார். உளச் சோர்வு அதனுடைய பல வடிவங்களிலும் ஒரு பொதுச் சீர்கேடாக இருக்கின்றது. ஐரோப்பியச் சமூகத்தில் இப்பிணி நான்கு சதவிகிதமாக இருக்கின்றது. பெரும்பாலும் பெண்கள் ஆண்களைவிட இரண்டு மடங்கு இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பிள்ளைப் பேற்றுக்கு ஆளாகின்ற பெண்கள் பெரிதும் இப்பிணிக்கு ஆட்படுகின்றனர். அதனால்தான் இப்பிணியைப் பேறுகால உளப்பிணி என்று கூறுகின்றனர் பேறு கால உளச் சோர்வு (Puerperal depressions) என்றும் கூறுகின்றனர். உளப்பிணி சார்ந்த சோர்வு பெரும்பாலும் அறுபது வயதிலும், நரம்பு சார் சோர்வு முப்பது வயதிலும் உச்சக் கட்டத்தையடைகின்றன. இப்பிணி சில சமயங்களில் குழந்தைகளிடம் தாய்மார்கள் வெறுப்புக்காட்டும்படி செய்கின்றது.

இளமைக் காலத்தில் இன்ப விளையாட்டுகளில் சுதந்திரமாக ஈடுபட்டிருந்த பெண்கள் கருப்பம்தரித்தவுடன் சில கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கின்றது உடலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும் மற்ற கட்டுப்பாடுகளும் அவர்களுக்கு ஒரு வகையான இன்னல்களாகவே தோன்றுகின்றன. நாளாக நாளாக பிரசவ வேதனை அவர்களுள் சிலருக்கு அச்ச எதிர்வினைகளை உண்டாக்குகிறது அதிகமாகக் கற்பனை உலகத்தில் வாழ முற்படுகின்றனர். சிலருக்குத் திரிபுணர்ச்சிகளும் தோன்றக் கூடும். கருப்பக் காலத்தின் பிற்பகுதியில் ஏக்கமும் உளச் சோர்வும் சாதாரணமான அறிகுறிகளாகும். இந்த நிலைகள் பிறக்கப் போகின்ற குழந்தையிடமும் விளைவுகளை உண்டாக்கலாம். பிரசவம் நடைபெறுகின்ற போது அதிக வேதனைக்குச் சில தாய்மார்கள் இலக்காகின்றனர் அவர்களுள் சிலர் பிறந்தபின் நடவடிக்கையையும் வெறுக்கின்றனர். கணவன் மீதும் சினம் கொள்கின்றனர். பிரசவ வேதனைகள் சிலருக்கு மாற்று நரம்புத்தளர்ச்சி (Conversion Hysteria) அல்லது மாற்று உணர்ச்சி அதிர்ச்சி நோயை உண்டாக்கி, இரண்டு கால்களையும், தண்டு வடக்கோளாறுகளால் ஏற்படும் பக்கவாத நோய் (Paralysis) போல் இறுகப்பிணைத்து விடுகின்றன. பேறு காலப் பிணிகள் இவ்வாறு நரம்புப் பிணிகளாகவும் உளப்பிணிகளாகவும் பல நோய்களில் பரவியிருக்கின்றன. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D B. Taraporevalla Sons & Co., Private Limited , Bombay, 1972.

Morgan, C.T., King, R.A. and Robson, N.M ,Introduction to Psychology. Tata-McGraw Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

பேறு காலச் சலுகைகள்: சருவ தேசத் தொழிலாளர் நிறுவனம் (I.L.O) சம ஊதியம், பணி வேறுபாட்டினைக் களைதல், பெண் தொழிலாளர்களுக்குச் சம நிலை ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவளித்தது அதைத் தொடர்ந்து, இரவில் பணியாற்றும் பெண்கள் தொடர்பாகவும், நிலத்தடியில் பணி செய்யும் பெண்கள் தொடர்பாகவும், பொதுவாகப் பணி செய்யும் பெண்கள் தொடர்பாகவும், அவர்களின் பேறு காலச் சலுகைகள் தொடர்பாகவும் பேராண்மைப்பேரவைகள் நடைபெற்றன. அத்தகைய பேரவைகளில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைப் பெரும்பாலான நாடுகள் முடிந்த அளவு நிறைவேற்றின.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும், சருவ தேசத் தொழிலாளர் நிறுவனத்திலும் தீவிர உறுப்பினர் நாடான இந்தியா மேற்கண்ட பேராண்மைப் பேரவைகளில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை நிறைவேற்றியது. இந்தியாவின் அரசியல் சட்டத்தில், சமூக மாற்றம் ஏற்படத்தக்க வகையில் பல பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. பெண்களின் தகுநிலை, அவர்களுக்குச் சம உரிமை ஆகியனவும் இதில் அடங்கும். சட்டத்தின் பல பகுதிகள் பெண்களின் நலனுக்காக இயற்றப்பட்டன. பெண்களின் நலனுக்காக இந்தியா மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பெண்களுக்குச் சம வாய்ப்பு

புகள, பொருளாதார உயர்வில அவர்களது பங்கு ஆகியவறறைத் தீவிரப்படுத்தின.

பெணகளுக்காக முனனேற்ற நடவடிக்கைகள பல எடுக்கப்பட்ட போதிலும், அவற்றின் முடிவு மன நிறைவளிப்பதாக இல்லை என்பது ஒரு புறமிருக்க, மறுபுறம், பெணகளின துன்பங்கள தொடாகதை யாகிக் கொணடிருககிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சியில் கூட அவர்களது நிலை மிகவும் மோசமானதாகக காணப்படுகிறது. பொது ஈடுபாட்டு விகிதமும் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. தொழில் நுட்பம மிகுமபோது முதலில் வேலையிழப்பவர்கள் பெணகளாகததான இருககின்றார்கள. இவவிதத்தில் பெணகள தாழநத நிலையிலேயே காணபபடுகின்றனா அரசியல் சட்டங களும், பலவேறு சட்ட நிருவாக நடவடிக்கைகளும பெணகளுககுக குறிப்பிடத்தக்க அளவு பயனளிகக வில்லை.

மேலும், பெணகள குழநதை பெறுவதோடு, குழந்தைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பையும் பெரு மளவு ஏற்றுக் கொளகிறார்கள. அதனால், அவர் களின் வேலை வாய்பபுகள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின றன. பேறு காலத்தில் சலுகைகள கொடுப்பதால, இம்மாதிரிச சலுகைகள ஓரளவிற்குப் பெணகளுககு உதவுகினறன. இம்மாதிரிச் சலுகைகள, குழந்தையின் நலததையும் தாயின நலத்தையும் பாதுகாக்கின்றன. மேலும், இச்சலுகைகள பெண் தொழிலாளிகளின் வேலைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன.

தொழிலாளர்கள் ஈட்டும் இழப்பை ஈடுகட்டச சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அதுபோன்று பெணகள குழந்தைப்பேறு சமயங்களில் வேலை செய்ய இயலாமல் இழப்பு ஏற்படும் சமயங் களிலும் அதறகெனச் சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங் கள் தேவைப்படுகின்றன. பேறு காலத்தில வேலை இழப்பால் பெற முடியாத ஊதியத்திற்காகவும் தாய்-குழந்தை நலனுக்காகவும் அத்தகைய சமூகப் பாது காப்புத் திட்டங்கள தேவையாக இருந்தன.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும, பொதுவுடைமை நாடுகளிலும், பேறு காலச் சலுகைகள மீது மிகுதி யாகவே கவனம் செலுததப்பட்டது. இநதியாவிலும் பேறு காலச் சலுகைகள் மீது ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பேறு காலச் சலுகைகளின குறிக் கோள எனனவெனில் கருத்தரித்த நிலையிலும் குழந்தை பெற்ற பின்னரும தாயின நலம் காத்திடு தல், குழந்தையின் நலத்தைப் பேணுதல், அக்காலக கட்டத்தில அவர்களது வருமானம பாதிக்கப்படா மல் இருத்தல், கருததரிக்கும் சமயத்தில் மட்டுமன்றி, குழந்தையைப் பாதுகாக்கும் காலக் கட்டததிலும அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல ஆகும்

பொருளாதாரத்தில பெணகளின ஈடுபாடு, பெணகளின் வளாச்சிக்கு மட்டுமனறி சமூகததின வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாததாகும். இனனும சொலலப போனால், வேலையிலலாத திணடாட்டச சூழநிலையிலும பெணகளுககு வேலை என்பது இன்றியமையாத ஒனறாகும். இதன பொருள அவா களுக்குப பேறு காலச்சலுகைகள அளிககபபட வேணடும எனபதாகும.

இநதியாவிலுள்ள பல மாநிலஙகள 1930-ஆம ஆண்டிலிருநதே பேறுகாலசசலுகைகள அளிககசசட்ட நடவடிக்கைகள் மேறகொணடன. அந்தச சட்டங்கள தவிர மததிய அரசிலிருந்தும் மூனறு சட்டங்கள நிறை வேறறப்பட்டன. அவை, 1941-ஆம ஆணடுச் சுரங்கத தொழிலாளர் பேறு காலச சட்டம (Mines Maternity Benefit Act, 1941), 1948 - ஆம் ஆணடு மாநிலத தொழிலாளர் இழபபீட்டுச சட்டம் (Employees State Insurance Act, 1948), 1951 - ஆம் ஆணடுத தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் (Plantation Labour Act, 1951) எனபனவாகும் ஆனால், இசசட்டங களைப் பொறுததவரை ஒரே சீரான அமைபபு முறை காணப்படவில்லை. ஒரே சீரான அமைப்புக்காக மத்திய அரசு 1961-இல பேறு காலச சலுகைகள சட்டம் (Maternity Benefit Act, 1961) எனத தனி யாக ஒரு சட்டம் கொணடுவநதது

பேறு காலச் சலுகைகள சட்டம இந்தியா முழுமைககும அமலுக்கு வநதது. தொழிறசாலைகள, சுரஙகஙகள, தோட்டஙகள, அரசு சார்ந்த மறற நிருவாகங்கள ஆகியவறறுள பணிபுரியும் பெண தொழிலாளிகளுககு அது பொருநதியது.

சில பகுதிகள இந்த இரணடு சட்டத்திலும முரண்படுவதால், 1972-ஆம் ஆணடில பேறு காலச் சலுகைகள சட்டம் திருத்தபபட்டது திருததப்பட்ட படிவத்தினபடி, மாநிலத தொழிலாளர் இழபபீட்டுச சட்டததினபடி சலுகைகள பெறும பெண்களும, பேறு காலச் சலுகைகள சட்டத்திறகுள அடஙகுவா. மேறகண்ட இரணடு சட்டஙகளினபடி பெண தொழி லாளர்கள பேறு காலச் சலுகைகள் பெற வேணடு மானால், அந்நிறுவனத்தில் 160 நாளகள வேலை செய்திருகக வேணடும் ஆனால, மாநிலத் தொழிலா ளர் இழப்பீட்டுச் சட்டததின்படி தகுதி பெற வேணடுமானால், இழப்பீட்டிறகுத் தமமைப பதிவு செய்திருக்க வேணடும். மேலும் குறைந்த அளவு 13 வாரங்கள கட்டணம் செலுத்தியிருகக வேணடும.

பேறு காலச் சலுகைகள சட்டப்படி, பெண தொழிலாளருககு அதிக அளவு 12 வாரம் வரை விடு

முறை கிடைக்கிறது. முதலில் குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னர் 6 வாரமும் குழந்தை பிறந்தபின்னர் 6 வாரமும் விடுப்பு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தது. ஆனால், அண்மைக் காலத் திருத்தப்படி குழந்தை பெறுவதற்கு முன்னர்க் குறைவாகவும், குழந்தை பிறந்தபின்னர் மிகுதியாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றாகியது. இக்காலக்கட்டத்தில் வழக்கமாகக் கிடைக்கும் ஊதியம் கிடைக்கும். இந்தக் காலத்தில் தாய் நோய் வாய்ப்பட்டாலோ, குழந்தை பிறப்பில் சிக்கல் ஏற்பட்டாலோ, குறைப்பிரசவம் ஏற்பட்டாலோ மேலும் ஒரு மாதம் வரை விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மகப்பேற்றின்போது தாய் இறந்து போனால், இறந்த நாளிலிருந்து, ஆறு வார காலம் வரை, முழுச் சம்பளம் பெறத் தகுதியுடையவர் ஆவார் அப்பெண் தொழிலாளரின் அதிகார முறையிலான ஆளிடம் அப்பணம் சேர்ப்பிக்கப்படும். பேறு காலச் சலுகைகள் சட்டப்படி இதனை முதலாளிகள் மீறினால், அவர்களுக்கு மூன்று மாதச் சிறைத் தண்டனையும், ரூ 500 வரை பொருள் தண்டமும் விதிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்டத்தைச் செயற்படுத்த மாநில அரசாங்கங்களே முழு அதிகாரம் பெற்றவையாகும். மத்திய அரசு அவ்வப்போது தகுந்த அறிவுரைகள் வழங்கலாம். இச்சட்ட விதிப்படி, ஒவ்வொரு ஆண்டும், நிருவாகத்தினர், தங்கள் நிருவாகத்தில் வேலை செய்யும் பெண்களில் எத்தனை பேருக்கு இச்சட்டம் பொருந்தும், எத்தனை பெண்கள் பேறு காலச் சலுகைக்காக மனுச் செய்திருந்தார்கள் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். பின்னர் அவற்றை ஆண்டறிக்கையாக அரசு வெளியிடும்.

மாநிலத் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டப்படி சலுகை பெறுவோர், மருத்துவப் பரிசோதனை, மருந்துகள், பிரசவ காலத்தில் மருத்துவ சிகிச்சைகள் ஆகியவற்றை அவர்களால் நடத்தப்படும் மருத்துவ மனைகளில் இலவசமாகப் பெறலாம். இந்த மருத்துவ மனைகள் இல்லாத ஊர்களில் அதற்காகப் பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பேறு காலச் சலுகைகளுக்காகப் பொருத்தமான சான்றிதழ்களைப் பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவ அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற்று, குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடம் அளிக்கவேண்டும். அவை போக 1948 - ஆம் ஆண்டுத் தொழிற்சாலைகள் சட்டப்படியும் பல சலுகைகளைப் பெண் தொழிலாளர் பெறுகின்றனர். அதன்படி பெண் தொழிலாளர்களுக்காகத் தனியாகக் குளியலறை, கழிவறை, தனியான ஓய்வறை ஆகியனவும் 30 பெண்களுக்கு மேல் பணி செய்தால், அவர்கள் குழந்தைகளுக்காகத் தனி வசதிகளையும் தொழிற்சாலைகள் செய்துதர வேண்டும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, பிற மேலை நாடுகளைப் போலப் பெண்களுக்குப் பேறு காலச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதில்லை. இங்குச் சலுகைகள் குறைந்த அளவிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. இது குறைந்த வேக வளர்ச்சியினாலோ பணப் பற்றாக் குறையினாலோ இருக்கலாம். எல.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Boserup Esther, Women in the Labour Market, Research series No: 21, International Institute for Labour Studies, 1976.

Indian Council for Social Science Research ICSSR, Status of Women in India, A Synopsis of the Report of the National Committee, 1975.

Mathrubutham, R. and Srinivasan, R., The Maternity Benefit Act, Wadhave & Co., New Delhi, 1980.

Prakasa Rao, V.V., Marriage, The Family and Women in India, Heritage Publishers, New Delhi, 1985.

பேறு முன்கால இன்னல்கள்: எல்லாப் பண்பாடுகளிலுமே சில குழந்தைகள் பிறக்கின்ற போது சில உடல் குறைபாடுகளோடு பிறக்கின்றன. முன்னேற்றமடைந்துள்ள பண்பாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் அதனுடைய வீதம் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால், பிற்போக்கான பண்பாடுகளிலும், வாழ்க்கை வசதிகளில்லாத சமூகங்களிலும் இந்த வீதம் மிகுதியாக இருக்கின்றன. அருவருப்பான உடலமைப்பும் உருத்திரிபும், முழுமையுறாத உடலமைப்புகளும் குறிப்பாக முடமானநிலை, கூனல்முதுகு, செவிடு, குருடு ஆகிய குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிற்குக் காரணம் ஒன்று உள்ளார்ந்ததாக இருக்கலாம் அல்லது விபத்தாக இருக்கலாம். இந்த நிலைகள் பல மனிதர்களைச் சித்திரவதைக்கு ஆளாக்குகின்றன. அத்தகைய உடல் குறைபாடுகள் பிறப்பு மரபியல் சார்ந்த குறைபாடுகளிலிருந்தோ, சூழ்நிலை சார்ந்த நிலைமைகள் பிறப்புக்கு முன்னும் பின்னும் பாதகமாக இயங்குவதிலிருந்தோ விளையலாம். சோலமோன் (Solomon, 1973) என்பவரின் ஆராய்ச்சிப்படி 160க்கு 7 குழந்தைகள் அமெரிக்காவில் உடல் குறைபாடுகளோடு பிறக்கின்றன. அதில் மூன்றில்ஒன்று மரபு வழியாக ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளாலாகும். அவை உள்ளம் சார்ந்தனவும் உடல் சார்ந்தனவுமான குறைபாடுகளாகும். ஆறு குழந்தைகள் வெறி மயக்க

மருந்தினாலும் அல்லது நோயினாலும,ஒருகுழந்தை இன்னதென்று தெரியாத காரணஙகளாலும் குறை பாடுகளோடு பிறக்கின்றனா. இநத விதமான பழுதான நிலைமைகள சில பிறப்பினாலதான் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. மற்றவற்றிற்கு உளக் குறைபாடு, நாளமிலாச் சுரப்பித் தொநதரவுகள, இருதயக் கோளாறுகள் காரணம எனறுதெரிகினறது. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அல்லது ஒராணடுக்குப பிறகுதான் காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியும். இப்படிப் பட்ட சீர்கேடுகள் சிறிதளவேயாகும். ஆனால், அவை மிகவும் கடுமையான கருமுதலமைவுடைய குறைபாடுகளாக அமைகினறன. அது குழந்தைப் பருவத்தில் இறப்பை உண்டுபண்ணுகினற ஐந்து முக்கியகாரணங்களுள் ஒன்றாக அமைகின்றது. அமெரிக்காவில் மட்டும் ஐநது இலட்சம் இறப்புகள ஆண்டொன்றுக்கு இதனால் ஏறபடுகினறன.

பேறு முன்கால இன்னல்கள் (Prenatal hazards) குழந்தைகளைக் குறைபாடுகளுடன் பிறக்கும்படி செய்துவிடுகின்றன. ஊட்டவளக் குறைவுகளினா லும் நோய்களினாலும், வெப்ப அலைகள் தாக்குவத னாலும், வெறி மயக்க மருந்தினாலும், மனவெழுசசி இறுக்கத்தினாலும் பிறக்க வேண்டிய காலத்திற்கு முன்பே சில குழந்தைகள் பிறந்து விடுகின்றன. பிறப்பு இன்னல்களோடு மிகப் பொதுவாகத் தொடர்புடை யவை தாமதித்த மனச்சீர்கேடுகளாகும். இந்தச் சீர்கேடுகள பெரும்பாலும் பின்தங்கிய உளளம், அளவுக்கு மிஞ்சிய நடவடிக்கை, மனவெழுச்சி சார்நத இன்னல்கள் ஆகியனவாகும். இவை முதிர்ச்சியடை யாத நிலையின் விளைவுகள். முதிர்ச்சியடையாத நிலை என்பது கருக்கொண்டிருந்த காலம் 280 நாள களுக்குக் குறைவாக இருத்தலாகும்;அல்லது பிறக்கும் போது குழந்தையின எடை இரண்டரைக் கிலோ கிராமிற்குக் குறைவாக இருத்தலாகும். கருவுற்றிருந்த காலத்தில் தாய்மார்கள் கடுமையான மனவெழுச்சி இறுக்கத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் முதிர்ச்சியடைவதற்கு முன்பே குழந்தைகள் பிறந்து விடுகின்றன. முழுக் காலமும் கருவிலிருந்த குழந்தை களின் வரலாற்றில்கூடத் தாய்மைக் காலத்தில் கடுமையான மன இறுக்கம் ஏறபட்டிருந்தால் பிந்திய கருப்பக்காலத்தில் முதிர்ந்த கருவில் மிகுநடவடிக்கை கள் ஏற்படுகினறனவெனத் தோன்றுகினறது. பிறப் பிற்குப் பிறகு இவ்விதமான சிக்கலகள,உணவு கொள் ளும் இனனல்கள், தூக்கச்சிககல்கள,எரிச்சல் தன்மை, பொருத்தப்பாட்டில் மற்ற இன்னல்கள் ஆகியவை களில் வெளிப்படுகின்றன. பெறறோர்களின சமூக, பொருளாதார நிலை, முதிர்ந்த கருவோடும் பிறப்பு இன்னல்களோடும் தொடர்புடையதாக இருகக வேண்டுமென்று சிலர் எதிா பார்த்தது உணமையாக இருககினறது. தாழ்நத சமூக, பொருளாதார நிலையிலிருககும் தாய்மாாகளுக்கு இத்தகைய பிறப்புச சார்ந்த இனனல்கள பல மடஙகு மிகுதியாக இருக்கின்றன. அதன காரணமாக முதிர்ந்த கரு சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படுவதிலலை என்று தோன்றுகின்றது. பல்வேறுவகையான உடல் சார்நத னவும, உளவியல் சார்நதனவுமான நிலைமைகள கருவுற்றிருக்கும் காலததில தாய்மார்களைப் பாதிப்புறச்செய்கினறன. இது குழநதையின வளர்ச்சி யிலும் பொருத்தப்பாட்டிலும் ஆழமான விளைவு களை உண்டாகக முடியும்.

விபத்துகளும் நோய்களும் கூட மிக அதிகமான உயிர்ச் சேதங்களை ஏற்படுத்துகினறன. விபத்துகளி னால் ஏற்படுகின்ற உயிர்ச் சேதஙகள இனறைய நாகரிகத்தில் புறக்கணிககப்பட்ட நோயாக இருக கின்றன. மேலும், இருதயக் கோளாறுகள அலலது கடுமையான உடல சார்நத ஊறுபாடுகள் இளமைக காலத்திலேயே மிகுதியான உயிர்ச் சேதங்களை விளைவிக்கின்றன. பிறப்பிறகுப்பின் ஏறபடுகினற அகாலமரணங்களுக்கடியில் பிறப்புககு முனனான காரணஙகள் மறைந்திருக்கினறன. நாளபட்ட நோய களும் மனிதாகளுடைய வாழ்க்கைக காலததைக் குறைதது விடுசின்றன.

வளர்ச்சி சார்நத உளவியல், பிறப்புக்கு முனனான நிலைமைகளை நனகு விளககுகினறது பேற்றுக்கு முன குழந்தையின வளர்ச்சி, பிறப்பு மரபியலாலும வளர்ச்சிச் செயல முறையாலும் நிருணயிக்கப்படு கின்றது என்று அறிவியலார் ஒரு காலத்தில நினைத்துக் கொணடிருநதனர். பிறக்கும் போதுதான அனுபவமும், கற்றலும் வளாச்சியில செல்வாக்குப பெறுகின்றன எனறும் நினைத்தார்கள. ஆனால, இன்று இத்துறையில் ஏற்பட்டுளள முனனேறறம், பேற்றுக்கு முன்னான வளாச்சிதான மிகச் சிககலான செயல்முறை என்றும,பிறக்கப்போகினற குழந்தைக்கு அதனுடைய சூழநிலைதான மிக ஆழமான விளைவை உணடாக்குகினறது என்றும் காட்டுகினறது. கருவுற்று இரண்டு வாரங்கள ஆனபிறகு குழநதை தன தாயா ரோடும் வெளியுலகத்தோடும் அதனுடைய நஞ்சுக் கொடி (Placenta) மூலம் தொடர்பு கொளளுகினறது. தாயின் உடலில பல மாற்றங்கள ஏறபடுகின்றன. உடல் வேதிமம் சார்ந்த ஊட்டச் சத்து, நச்சுமருந்து கள, நோய்கள, நாள்பட்ட அழுத்தம், கிளர்ச்சி முதலியவை கருவிலிருக்கும் குழநதையை நேரடியாக நஞ்சுக்கொடி மூலமாகப் பாதிக்கச் செய்கினறன.தேர்ந் தெடுத்த உயிரியல் சார்ந்த தடை, தாயின் உடலில் சில பொருள்கள் கருவிலிருக்கும் குழநதையைச சென்றடையாமலிருக்கும் பொருட்டு வைக்கப்படுகின றது. ஆனால், அதனால் கருவிலிருக்கும குழந்தைககு

உணமையில் எனன தேவையோ அநதப் பாதுகாப்பை அளிக்க முடிவதில்லை. நலல ஊட்டச்சத்து கருவிலிருக்கும குழநதைக்கும் மக்களைப் போன்றே தேவைப் படுகினறது ஊட்டமினமைதான உலக முழுவதுமுளள சிககலாக இருக்கின்றது ஊட்டச்சத்தினமை குறிப்பாக வளாசசியுறறு வருகினற நாடுகளில் விரிந்து பரவியுள்ளது எனறாலும், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும கருவுற்றிருககும் தாயமார்களின் உணவு வகைகள போதாக் குறையாகவே இருந்து வருகின்றன. பேறு முனகாலததில ஊட்டச் சத்தினமையின் உடல சார்நத விளைவுகள், கருவில் வளர்ந்துள்ள குழந்தையின மீது ஆழமான உளவியல் பாதிப்புகளை உணடாகக முடியும. கடுமையான ஊட்டச் சததிழப்புக்கு ஆளான குழநதைகள சிறநத ஊட்டச் சத்துப் பெறற குழநதைகளை விடச் சிறிய அளவு மூளையுடனும சிறிய உடலுடனும பிறககலாம். இளங்குழவிகள பேற்றுக்குமுன்னும் பேற்றுக்குப்பின்னும் ஊட்டச் சததினமையால பாதிக்கபபட்ட குழந்தைகளின மூளைகள இயல்பான குழந்தைகளை விட 60 விழுக்காடு குறைவாக இருக்கின்றன. இது மேற கொணடு, உளவியல் செயல முறைகளில் மிகவும் பரவலான பாதிப்புகளை உணடாக்க முடியும். கரு முதிர்ந்த நிலையிலுள்ளபோது குழந்தைகள் புரதச் சத்தை இழந்திருக்குமானால் அவர்கள் இயல்பு நிலையிலிருந்த குழந்தைகளை விட நுணணறிவுச் சோதனைகளில் மிகக் குறைந்த கெலிப்பு எண களையே பெறுகினறனா. இந்தக் குறைவான கெலிப்பு எணகள பழுதான நுண்ணறிவுச் செயல்முறையாகும். இநதப் பழுதைச சரி செய்வது இயலாது

இவைகளனறி, நச்சு வெறிச் சரக்குகள் (Drugs) பேறறுக்கு முனனான குழந்தைக்கு ஆபத்தை விளைவிககக் கூடியன. தாயாா மிக அதிகமாக மதுபானம் அருந்துபவராக இருநதால், அவருக்குப் பிறக்கின்ற குழநதை மநத மூளையுடன பிறககலாம்; இயல்புக்கு மேலாகச சிறியதாக இருககும், வளர்ச்சி மிகத் தாமதமாக இருக்கும்; மறற இயலபிறழ்ந்த பணபுகளும் காணபபடும் பிறபபுக்கு முன தாயார் மயக்க மருநதுச் சரக்குகளைப் பயன்படுத்துபவராக இருந்தால அவருககுப் பிறகின்ற குழநதை அநதக்கெட்ட பழக்கததிறகு அடிமையாகலாம். பிறந்த காலததிலிருநது பினவாங்குதலின அறிகுறிகள காணபபடும். தாயாா, பிறப்புக்கு முன்பு, தீவிரமாகப் புகை பிடிக்கினறவராக இருநதால் பிறக்கின்ற குழந்தை போதிய வளாசசியினறிப் பிறககும். அதாவது கருவில் முழு முதிாசசியடைவதற்கு முனபே பிறந்து விடும். சில நோய்களும் கருவிலுளள குழந்தைக்கு ஊறு விளைவிக்கலாம். குறிப்பாகக் கருவுற்ற முறபகுதியில் இது நிகழலாம் செருமன் அம்மை (Rubella) மிகவும் ஆபத்தானது. இது பெருமபாலும கண்களைக் கெடுதது விடுகினறது. இருதயம் சரியாக அமையவிலலை. செவிடும் உளக் குறைபாடும் ஏற்படும். மறறநோய்களான சருக்கரை வியாதி, கிரந்தி நோய் முதலியனவும் முதிாந்த கருவிலுளள குழநதைக்குக் கடுமையான பாதிப்புகளை உணடாக்கலாம். நலல உடல் நலததுடன் குழந்தை பெறவிரும்புகினற தாய் மிகுந்த புரதச் சத்துளள உணவைச் சமநிலையாக உட்கொளள வேணடும. மருந்துச சரக்கு எதையும உட்கொள்ளககூடாது. இரணடாம உலகப் போரின போது கருவிலுள்ள குழந்தையின் மீது தாயாரின் அழுத்த அனுபவஙகள நேரடியாக எவவிதமான பாதிப்புகளை உண்டாக்குகினறனவென்பது ஆராயவில் காணப்பட்டது. சோணடாசு (Sontagt, 1944) என்பவரின ஆராய்ச்சிப்படி, கருவுற்றிருக்கும தாயமார்கள் அசசமும் ஏக்கமும் சினமும் கொண்டிருப் பார்களானால், அவர்களுடைய குழந்தைகள மிகுதியான இருதயத் துடிப்புளளவர்களாகவும், செரிமானச சிக்கலுடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள. மேலும் அக்குழநதைகள பிறக்கும்போது குறைவான எடையுடையவாகளாகவும் இருப்பர். சில மாதஙகளுககு மிகு நடவடிக்கையுளளவாகளாகவுமிருப்பர். நஞ்சுக் கொடி மூலம் கருவிலுள்ள குழந்தைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து உதவினால் பேறுமுன்காலக் குழநதைகள கடுமையான சிக்கலகளைச் சந்திக்காமல் பிறக்க முடியும். பெரும்பாலான முயற்சிகளில் புரதுகாப்பு முறைகள் நல்லமுறையில் செயறபட்டிருககினறன. அதனால் நல்ல உடல் நலமும் மன நலமுமுளள குழநதைகள் பிறந்திருக்கின்றன. மு.இரா.

துணை நூல்கள:

Colemen, J C, Abnormal Psychology and Modern Life, D.B.Taraporevalla Sons and Co., Private Limited, Bombay, 1972.

Darby, J.M., Glucksberg.S., Kinchla, R.A., Psychology, Prentice - Hall, INC., New Jersey, 1986

McNeil, E.B, Rubin, Z, The Psychology of Being Human, Canfield Press, San Francisco, 1977

Morris, C.G, Psychology, An Introduction, Prentice-Hall, INC., New Jersey, 1982.

பை உதடுகளைத் திறந்து வரும் பகர ஒலியை, வாயை நன்றாக இளிதது அடக்கி ஒலித்தால் பை என்ற ஒலி தோன்றும்.

ஓரெழுத்தொருமொழியாக, இது பசுமை, இளமை, அழகு, உடல வலி, துணிப்பை, பாம்புப் படம், உடலுறுப்பு முதலிய பொருளகளைத தரும். வினையாக வழஙகினால படம் விரித்தல, பொங்குதல, மிகுதல, என்ற பொருள்களைத தரும்.

உருவம் இடப்புறம் இருகோடுகளைத் தொடஙகிய இதன பழைய உருவம், குகைக் கலவெட்டுகளில கி.மு 3 – ஆம் நூற்றாண்டு முதல படிப்படியாக வளையத்தொடஙகி இரு கொமபுகளாக மாறின.

இவவெழுதது கி.பி. 10 – ஆம் நூறறாணடிற்குப் பிறகு சோழர் கலவெட்டுகளில அடுத்தடுத்து எழுதப்பட்ட இரு கொம்புகளோடு உருவாயிற்று

இப்படியே எழுதப்பட்ட இந்த எழுத்து மிகப் பிறகாலததில இணைத்து எழுதப்பட்டது.

வட்டெழுத்தில மேலநோககிய வளைவாக வந்தபின ஒரு சிறு கோடு பகரத்துடன் இணைககப்பெற்றது. .

இது கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து கி பி. 10-ஆம நூறறாணடு வரை பாணடியர் கலவெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. அதுவே இறுதி வரை உளள வடிவம ..

கே.ஜி.கி.

பைக்கால் ஏரி உருசியா நாட்டுச் சைபீரியாவின் தெனகிழக்குப் பகுதியில அமைநதுள்ள மிகப் பெரிய ஏரி. இந்த ஏரி உலகிலேயே மிகுதியான தணணீர் அளவைக் கொணட மிக ஆழமான ஏரியாகும். பரப்பளவில் உலக ஏரிகளில் இது ஒன்பதாம் இடததையும் கொளளளவில் இரணடாம் இடத்தையும் பெற்றுளளது. 31500 ச கி மீ. பரப்புள்ள இந்த ஏரியின நீளம் 636 கி.மீ. ஆகும். உலக மேற்பரப்பில கிடைக்கும் மொத்த நனனீரில் ஐந்தில ஒரு பாகம் இநத ஏரியிலதான உளளது உருசியாவில கிடைக்கும மொத்த நன்னீரில் ஐந்தில நானகுபாகம் இநத ஏரியின மூலம் கிடைக்கிறது இந்த நீரை செலேங்கா, பாாக்கசின போனற 336 ஆறுகளும் சிற்றாறுகளும் இநத ஏரியில் நிரப்புகினறன

பைக்கால் (Baykal or Baikal) ஏரிப்பகுதி மிகத் தாழ்வான பளளத்தில் அமைநத பகுதியாகும. இதைச் சுற்றி அமைந்துளளவை ஏறத்தாழ 2000 மீட்டர்

உயரமுள்ள மலைகளாகும். ஏரியின் அடிப்பகுதியான படிவுப் பாறை 610 மீட்டர் கனமுள்ளதாகும். ஏரிக்கரைப் பகுதியில் அழிந்த எரிமலைப் பகுதிகள் உள்ளன. பூமியின் அதிர்வுகள் இப்பகுதியை இன்றும் எப்போதாவது தாக்குவதுண்டு. கி.பி. 1862-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பயங்கர நில அதிர்வு, செலேங்கா நதிக் கழிமுகப்பகுதியின் வட பகுதியில் 200 சதுர கி.மீ.க்குக் கட்டுமீறிய வெள்ளப் பெருக்கை ஏற்படுத்தியது. அது மட்டுமன்றி அவ்வதிர்வு, பைக்கால் பகுதியில் ஒரு புதிய விரிகுடாப் பகுதியையும் ஏற்படுத்தியது. இது புரோவல் விரிகுடா எனப்படுகிறது. காலப் போக்கில் உடைந்த இங்குள்ள பூமியின் மேற்பகுதியான பாறைப்பகுதிகளில், கனிமச் சத்துகள் கலந்த வெப்பமான நீரூற்றுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன.

இந்த ஏரியின் சுற்றுக்கரைகள் மேற்குப் பக்கம் மிகச் செங்குத்தாகவும், கிழக்குப் பக்கம் ஓரளவு செங்குத்து அமைப்புக் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன. இதன் அடிப்பாகத்தில் சில இடங்களில் 55 மீட்டர் ஆழமுள்ள சிறு சிறு பள்ளங்கள் உள்ளன. வளைந்து நெளிந்து செல்லும் ஏரிக்கரை ஏறத்தாழ 2080 கி.மீ. நீளமுள்ளது. அக்கரையின் சில பகுதிகள் பிளவுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

பைக்கால் பகுதி 27 தீவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றில் ஐந்து தீவுகள் அவ்வப்போது நீரால் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தீவுகளில் மிகப் பெரியவை ஒல்கான், போல்சாய், உசுகனி ஆகியவையாகும். பொதுவாக ஏரியின் பெரும்பகுதி செலேங்கா நதியாலும், பூமிக்கடியில் உள்ள ஊற்று நீராலும் நிரப்பப்படுகிறது. ஏரியின் நீர் மட்டம் ஆண்டில் ஆகஸ்ட்டு, செப்டம்பர் மாதங்களில் உயர்ந்தும், மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மாதங்களில் 3/4 அல்லது 1 மீ. குறைந்தும் காணப்படுகிறது.

பைக்கால் ஏரிப்பகுதியின் வெப்ப நிலை சுற்றுப் புறப்பகுதியை விடக் குறைந்து உள்ளது. சனவரி, பிப்பிரவரி மாதங்களில் வெப்பநிலை சராசரியாக -2°பா. (-19°செ.) ஆகவும், ஆகஸ்ட்டு மாதத்தில் சராசரியாக 52°பா. (11°செ.) ஆகவும் உள்ளது. ஏரி நீர் சனவரி மாதத்தில் உறைந்து மே மாதத்தில் உருகும் நிலையை அடைகிறது. ஆகஸ்ட்டு மாதத்தில் ஏரியின் மேற்பகுதி நீரின் வெப்பநிலை 55°பா. ஆக உள்ளது. ஏரிக்கரைப்புறமுள்ள நீர்த் தொகுதிகளின் வெப்ப நிலை 68°பா. ஆகவுள்ளது. ஏரியின் அலைகள் சிலசமயங்களில் 5 மீட்டர் உயரம் எழும்புகின்றன. ஏரி நீர் ஏறத்தாழ 40 மீட்டர் ஆழம் வரை தெளிவாக இருக்கிறது. இந்நீரில் கனிமச்சத்துகள் ஓரளவு கலந்துள்ளன. இந்நீரில் உப்பின் கலப்பு மிகுதியாக இல்லை.

ஏரிக்கரையில் தாவரங்களின் வளர்ச்சியும், விலங்குகளின் வாசமும் மிகுதியாக உள்ளன. இப்பகுதியில் 600க்கும் மேற்பட்ட புதுமையான தாவரவினங்களும், 1200க்கும் மேற்பட்ட விலங்கினங்களும் உள்ளன. இந்த ஏரி நீரில் ஏழு வகை மீன் இனங்கள் வாழ்கின்றன. இதில் காளைத் தலை (Bull Head) எனப்படும் கோட்டிடே குடும்பத்தைச் சார்ந்த மீன் இனங்கள் 25க்கும் மேற்பட்ட வகைகளில் உள்ளன. ஓமுல் சாலமன், கிரேலிங்கு, வெள்ளை மீன் ஆகிய மீன்கள் இந்த ஏரியில் மிகுதியாகப் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவை தவிர மிகப்பெரிய மீனான சடாசெம், குட்டி போட்டுப் பால் கொடுக்கும் காமி போரிடே எனப்படும் பைக்கால் நீர் நாய்களும் இந்த ஏரியில் உண்டு. இவை தவிர இந்த ஏரிப்பகுதியில் 326க்கும் மேற்பட்ட பறவையினங்களும் உள்ளன.

பைக்கால் ஏரிக்கரையோரப் பகுதிகளில் அப்பிரகம் (Mica), சலவைக்கல் ஆகியவற்றை எடுக்கும் சுரங்கத் தொழிலும், காகித உற்பத்தித் தொழிலும், கப்பல் கட்டும் தொழிலும், மரம் அறுக்கும் தொழிலும் மீன் உற்பத்தித் தொழிலும் சிறப்பாக நடக்கின்றன. இந்தப் பகுதியில் கோரியாசின்சுக்கு, காகுசி ஆகிய இடங்களில் கனிமச் சத்துகள் நிறைந்த நீரூற்றுகள் உள்ளன. நோய் தீர்க்கும் குணம் கொண்ட இந்நீரில் குளித்துப் புத்துணர்வு பெற மக்கள் பலரும் இங்கு வருகின்றனர். மே மாதம் முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை இந்த ஏரியில் மரக்கட்டை அடுக்குகளை இணைத்துப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இத்தகைய இயற்கையின் பரிசைக் காக்கவும், அதன் வளத்தைப் பேணவும் சோவியத்து அரசு அரிய முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறது. தொழிற் சாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுப் பொருட்களும், சுற்றுப் புறத்தூய்மைக் கேடுகளும், இந்த ஏரியைப் பாழ்படுத்தா வண்ணமிருக்க 1971-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் உருசிய அரசு சட்டங்களை இயற்றியது.

பைக்கால் நல வாழ்வு நிலையம், ஏரிப்புற நிலை இயல்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் போன்ற அறிவியல் நல வாழ்வு நிலையங்கள் இலிசுட்வியங்கா நகரத்தில் அமைந்துள்ளன. த.நா.வா.

பைசாண்டியப்பேரரசு உலகின் பழம்பெரும் அரசுகளுள் ஒன்றாகும். இது கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசு எனவும் பெயர்பெறும். இப்பேரரசு கி.பி.330 முதல் கி.பி.1400 முடிய ஏறத்தாழ 1100 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நீடித்தது. பைசாண்டியப் பேரரசின் (Byzantine Empire) கலைத்தொண்டு உலகின் மற்ற பேரரசுகளின் கலைத் தொண்டைக் காட்டிலும்

பாராட்டுக்குரியது. இவர்களின் நுண்கலைத் தாக்கம் பிறநாடுகளிலும் பரவியது. இன்றும் இதன் தாக்கத்தைச் சோவியத்து நாட்டின் சில பகுதிகளில் காணலாம்.

உரோமானியப் பேரரசை கி.பி.284 முதல கி.பி. 305 முடிய ஆண்ட தயோகிளீசியன் (Diocletian) என்பாரே முதன் முதலில நிருவாக வசதிக்காகத் தம பெரும் பேரரசைக் கிழக்குப் பகுதி, மேற்குப்பகுதி என இரு பகுதிகளாகப் பிரித்தார். பேரரசர் கான சுடன்டைன் கி.பி.330-இல இபபேரரசின் தலை நகரத்தைக் கிழக்குப் பகுதியின் நகரான பைசாண்டியத்திற்கு (Byzantium) மாற்றினார். பைசாணடியம் என்னும் பெயரையும் கான்சுடாணடிநோபிள என்று மாற்றினார். இன்றைய இசுத்தான்புல் நகரமே அனறைய கான்சுடாண்டிநோபிள ஆகும். கான்சுடன்டைன் இதறகுப் புதிய உரோம் எனப் பெயரிட்டார். பேரரசர் கான்சுடன்டைனுக்குப் பின்னர் இப் பேரரசை ஆணட மன்னர்களுக்குப் பரந்துபட்ட பைசாண்டியப் பேரரசைக் கட்டிக்காப்பது கடினமாயிற்று. எனவே, இப்பேரரசு கி.பி.395-இல் அதிகார முறையாகப்பிரிக்கப்பட்டது கிழக்கில உள்ள பகுதிகள் கான்சுடாண்டிநோபிளையும், மேற்கில் உள்ள பகுதிகள் உரோமையும் தலைமையிடங்களாகக் கொண்டு செயறபட்டன. இவ்வாறு பிரிவினை செய்யப்பட்டு நூறு ஆண்டுகள் கழிந்ததும், உரோம் நகரம் மேற்குப் பகுதியில் பல இடஙகளை இழந்தது. இத்தாலி, இசுபெயின், பிரான்சு, பிரிட்டன், வடமேற்கு ஆப்பிரிக்கா ஆகியவை இழக்கப்பட்ட பகுதிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். இருப்பினும், கிழக்குப் பகுதியில் மட்டும் அரசர்கள் தம் பகுதிகளை இழக்காமல் ஆணடு வநதனர். இவ்வாறு பைசாணடியம் நகரில் உள்ள அரசர்களால ஆளப்பட்டு வந்த உரோமானியப் பேரரசே, பைசாணடியப் பேரரசு எனப்பட்டது. இவர்கள் தங்களை உரோமர்கள என்றே கூறிக்கொண்டனர். எனவே, பைசாணடியப் பேரரசு சிலகாலம், முன்பு போல் கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசு என்றே கூறபபடலாயிறறு. கிழக்குப்பேரரசின் ஆட்சிமொழியும், பெரும்பாலும் கிரேக்க மொழியாகவே இருந்தது. உரோமர்களின் இலத்தீன் மொழி இவ்விடத்தை எக்காரணத்தாலோ பிடிக்க முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம், பைசாணடியம் கீழை நாட்டின் பணபாட்டு மையமாகவும், கிரேக்கப் பண்பாட்டைக் கொணடதாகவும் விளங்கிய தேயாகும். 'இரண்டாம் உரோம்' எனப்பெற்ற கானசுடாண்டிநோபிள, ஆசியா, ஐரோப்பாக் கணடஙகளின் வாயில் வழியில் அமைந்திருந்தது சிறப்பிற்குரியது.

பைசாண்டியப் பேரரசின் புகழ்மிக்க பேரரசர்களுள் சசுடீனியன் (Justinian, கி.பி. 527-565) மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவராவார். இவர் கி.பி. 527 - இல் அரியணையேறினார். இவர் மேற்குப் பகுதியையும் கிழக்குப் பகுதியையும் இணைப்பதில் வெற்றி கணடார். படை வலிமையும் பேராறறலும் கொணட இவர், திருச்சபையின் கோட்பாட்டுச் செயல்களில கூடத் தலையிட்டு நிருணயிருக்கும் அதிகாரம படைத்தவராக இருந்தார். கிரேக்க வைதிகத் திருச்சபையை இவர் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழக் கொணடு வந்தார. இப்பேரரசரது இறப்பிறகுப் பினனர்ப் பைசாண்டியப் பேரரசு அணடை அரசுகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்காயிற்று. சுலாவு இனத்தவரும் துருக்கியரும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பேரரசினைத் தாக்கினா. இருப்பினும், மாசிடோனிய வமிசததினரின ஆடசிக காலத்தில் (கி.பி. 867-1059) பைசாணடியப் பேரரசு புகழின் உச்சக் கட்டத்தை எய்தியது இதன வலிமை யாங்கணும் பரவியது. கிரீட்டு, சைப்ரசு ஆகிய நாடுகள் வென்று கைப்பற்றப் பட்டன. தெறகு இத்தாலி அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. பாலசுதீனத்தையும் செருசலத்தையும் மீட்டிடத் திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டன. சுருங்கக்கூறின இவாகளது ஆட்சிககாலத்தில் பைசாண்டியத்தின் பெருமை பட்டொளி வீசிப் பறந்தது. கடலாதிக்கததிலும் இவர்கள மேம்படடு விளங்கினர்.

மேற்குப்பகுதி உலகிலேயே, கி.பி. 9,10,11- ஆம நூறறாண்டுகளில் பைசாணடியம் வலிமை மிக்க, செல்வச் சிறப்பு மிக்க நாடாகத் திகழந்தது. திறமையான பயிறசியும் ஆற்றலும் மிக்க படை இப பேரரசிடம் இருந்தது மருத்துவப் பிரிவும் முதலுதவிப் பிரிவும் இருந்தன. வலிமைமிக்க கப்பற்படையும் இருந்தது. இவாகள் அழகுமிக்க ஆடம்பரமான அரணமனைகளில் வாழ்ந்தனர் என்பதனை அயலநாட்டுத் தூதர்களின் குறிப்புகளால் அறியலாம் தங்கத் தாலும் சலவைககற்களாலும் ஆன சுவர்கள், தஙகச் சிங்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டு வெளிநாட்டினர் வியப்புற்றனர். ஏகியா சோபியா (Hagia Sophia) என்னும் பேரழகும் கவர்ச்சியும் மிக்க மாதாகோயில் பற்றித தூதுவர்கள குறிப்பிட்டுள்ளனர். இம்மாதா கோயில் இன்று ம்உளளது எனபது குறிப்பிடத்தக்கது

ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு மேறபட்ட இப்பேரரசும் காலப்புயலில ஆட்டம காணத் தொடஙகியது. பாரசீகர் இப்பேரரசை முற்றுகையிட்டனர். பலரது படையெழுச்சிகளை இவர்கள சந்திகக வேணடியிருநதது. அவர்சு, பலகர்சு, துருக்கியர் முதலான ஆசிய நாட்டினர் இப்பேரரசைக கைக்கொள்ள முனைந்தனா. மாசிடோனிய வமிசத்தினருக்குப் பிறகு இப்பேரரசை ஆண்ட அரசர்கள் திறமையறறவர்களாக இருநத காரணத்தால் பேரரசு சிறுசிறு அரசுகளாகச் சிதைவுற்றது. வாரிசுரிமைப் போர்களினால் அரசு வலிமை

ருனறியது. அரசனுககெதிராக இளவரசன கிளர்ச்சி செயதான. இவவாறு நாடு வாரிசுரிமைப் போர்களில் அலலற பட்டபோதுதான கி.பி. 1204-இல சிலு வைபபோரில ஈடுபட்டிருநத மேறகுப்பகுதியினர் (Crusaders from the West) கான்சுடாணடி நோபிளைக கைப்பறறிக கொணடனா. மேறகுப் பகுதியினரின ஆதிககமும கி.பி. 1261 வரை தான் நீடித்தது ஆனால பைசாணடியம் மீணடும் வலிமை பெறும் வாயபபை இழந்தது. துருககியாகள சிறுகச் சிறுசுக கானசுடாணடிநோபிள நகரைச சுற்றியுள்ள பைசாணடியப் பகுதிகள அனைத்தையும் கைப்பற்றிக கொணடனா உடலிலலாத தலை போனறு நாடு தலைநகராகக் கானசுடாணடிநோபிள விளஙகிறறு. இறுதியாக கி.பி. 1453-இல செல்சுக்குத துருக்கியா கானசுடாணடிநோபிளையும கைப்பறறிப் பைசாண டிய அரசினை அழிததுவிட்டனா கானசுடாணடி நோபிள் எனும் பெயரும மறைந்தது. இசுத்தானபுல எனும் புதுப்பெயரும் இதற்கு இடப்பட்டது. பதி னொரு நூறறாணடுகள் தலைநிமிர்நது நின்ற இப் பேரரசு துருககியரின பீரஙகிகளின முன்பு சுக்கு நூறாகியது இருப்பினும், பைசாணடியப் பேரரசின கலையும் இசையும் சாகாவரம பெற்று விட்டன.

வாணிகமும தொழிலும: கானசுடாணடி நோபிளின் அமைவிடம நாட்டின பொருளாதார முன்னேற்றத் தின் அடிப்படையாக அமைநதது மததியதரைக்கடல், கருஙகடல வழியே செல்லும் கப்பல்கள கான சுடாணடிநோபிளைத்தாணடியே செலல வேண்டி யிருந்தது. ஐரோப்பாவிலிருந்து மத்திய கிழககு நாடு களுக்குச் செல்லும் தலைமை வழி (Main Road) இதன் வழியே தான் சென்றது. எனவே, மனனர் பொருளகளின் மீது வரிவிதித்து வருவாயைப் பெருக் கினர் வாசனைப்பொருட்கள், விலையுயர்நத கறகள, மருந்துகள, மரங்கள போன்றவை கீழத்திசை நாடு களிலிருநது மேறறிசை நாடுகளுக்குக் கொணடு செலலப்பட்டன. பைசாணடியததின வழியாகக் கான் சுடாணடிநோபிள, அநதியோக்கு, தமாசுகசு, பெய் ரூட்டு, காரிநதது, சலோனிகா முதலான நகரங்கள முனனேறறம அடைநதன. அணிகலனகளும, உலோகத தொழிலும, தந்த வேலைப்பாடுகளும, ஆயுதஙகள உற்பத்தியும் வளாச்சி பெறறன. சீன நாட்டிலிருந்து பட்டுப் புழு கொணடு வரப்பட்டுப் பட்டு நெசவுத தொழில் வளர்நதது. வேளாண்மை, தொழில், வாணிகம ஆகியன பெருகியதால பைசாண டியம் செல்வச செழிப்புறறது. ஆணடொனறுக்கு இதன வருமானம் 600 மிலியன் தாலருககுச சமமானது என மதிப்பிடப்பட்டது.

சமுதாயம்: பைசாணடியச் சமுதாயம் நகர சமு தாயத்தைக் கொணடது. தலைநகரான பைசாணடி யம தொழில வாணிகத்தில் மேம்பட்டு மத்திய கால வாணிக நகரஙகளுள் புகழ் பெற்று விளஙகியது. வள மான சூழநிலையில பிரபுக்களும் செல்வாகளும் நிலப் பிரபுககளும வணிகாகளும் நனகு வாழநதனர். இவர் களுள பலர் பணபாடும திறமையும் கொணடு எடுத்துககாட்டாக வாழந்தனர். வணிகர்கள, உறபத தியாளர்கள முதலான நடுததர வருக்கததினரின வாழ்க்கை வளமுடையதாக அமைந்த போதிலும பழைமைப் பணபில் ஊறிக் கிடநதது. உழவாகளின் நிலைமை சிறப்புடையதாக இலலை. பைசாணடியத தின வீழசசியின போது இவர்கள் அடிமைகளாக மாறினா

கலைச்சிறப்பு கட்டடககலை பைசாணடியப் பாணி யிலான கட்டடக்கலை உலகப்புகழ் மிககது. இவர்கள கட்டடககலை வளாச்சியில் ஒரு பொறகாலத்தை உரு வாக்கினர். கட்டடக்கலையின முதலாம் பொற்காலம் கி.பி 6-ஆம் நூற்றாணடில பேரரசா சசுடினியன் ஆட்சிக காலத்தில உருவாக்கப்பட்டது முதலாம் பொற்காலம கி.பி. 527 - இல் முடிவடைகிறது. அக காலத்தில உருவாக்கப்பட்ட பேராயர் மாக்சி மிலிய னின சிம்மாசனம கலைப்பெட்டகமாகவே விளங்கு கிறது. கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டினதான அச் சிம் மாசனம இராவெனனா தலைமைக் கோயிலில் (Cathedral of Ravenna) உளளது. சாண்டா சோபியா என்ற கலைக கோயிலும் இராவென்னா முதலிய இடஙகளில எழுப்பப்பட்ட கோயிலகளும இனறும் அழகுடன் உள்ளன. அணிகலன்களைப் பயன்படுதது தல், மன எழுச்சிகளை உளளவாறே சித்திரித்தல், வளைவுக் கோபுரம் ஆகியவை கீழை நாடுகளின் மூலம் பெறப்பட்ட உணர்வு ஆகும். கிரேக்க உரோம நாகரி கம், கீழை நாகரிகம ஆகியவற்றின் தாக்கத்தை இவை வெளிப்படுத்துகின்றன. கான்சுடாணடிநோபிளில் உளள புனித சோபியா தேவாலயம் பைசாண்டியப் பண்பாட்டின் மேன்மைக்கோர் எடுத்துக்காட்டு. இது கி.பி 1453 க்குப்பின முகமமதியரின் மசூதியாக மாற்றப்பட்டது. புறப் பகுதியைக் காட்டிலும் உட்பகுதியில் காணப்படும் அழகு பாராட்டுக்குரியது. சலவைக் கற்களாலும் வண்ணத்தாலும், பொன்னா லும் நுணணிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளாலும், அழகு படுத்தப்பட்ட உட்சுவர்கள் கவர்ச்சியே உருவாகக் காட்சி தருகின்றன. தூண்களின் கீழ்ப்பகுதி உயர்நத நுணணிய வேலைப்பாடுகள் கொணடதாக உளளது. பல வணண ஓடுகளின் அழகு, உலகின் வேறு எப்பகு தியிலும காண இயலாத ஒனறாகும. பைசாண்டியக் கட்டடக்கலையின செல்வாககை, தாக்கத்தை இத் தாலி, பிரானசு, இசுபெயின் முதலானநாடுகளில் காணலாம.

சிலை பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகளின் விளைவாகப் பல சிலைகள் உடைக்கப்பட்ட போதிலும் எஞ்சியுள்ளவை அவற்றின் கலைச்சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றன. அவற்றுள் சிறப்பின் கலைத்திறனைச் சித்திரிக்கும் சிற்பங்கள் உயிரோட்டம் உள்ளனவாக உள்ளன. சிலை உடைப்புக் காலத்தில் (கி.பி 726 - 867) கலை முன்னேறவில்லை. பல்வண்ண ஓவிய வேலை மட்டும் சிறப்பிடம் பெற்றது. எடுத்துக்காட்டாகத் தமாசுகசின் பெரு மசூதியைக் குறிப்பிடலாம் (கி.பி 8-ஆம் நூற்றாண்டு).

இரண்டாம் பொற்காலம் (கி பி 867 - 1204) இக்காலத்திய ஏசு கிறித்துவின் சிறப்புத் தொகுதியும் முடிசூடும் நான்காம் உரோமனசுப் பேரரசர் (Emperor Romanus IV) அவர் இராணியார் யூடோகசியா(Eudoxia) ஆகியோரின் உருவங்களும் போற்றத்தக்கன. தந்தச் சிற்பக் கலையும் கி.பி.10 – ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற்று விளங்கிற்று. இக்காலத்தில் தீட்டப்பட்ட வண்ண வண்ண ஓவியங்களும் போற்றும் வண்ணம் உள்ளன. கல்லிற் செதுக்கப்பட்ட சவப்பெட்டி சிற்பக் கலையின் உயர்ச்சிக்கோர் எடுத்துக்காட்டு. இதில் உள்ள எழுத்துகளின் பின்னல்கள், மயில், திராட்சைக் கொத்து ஆகிய உருவங்கள் கண்டு களிக்கத் தக்கனவாகும். பிற்பகுதியில் ஓவியக்கலை, பல்வண்ண ஓவிய (Mosaic) வேலைகளில் விஞ்சி நின்றது.

பைசாண்டியர் காலத்துப் பழைமையான சுவடிகள் அவர்களது கல்விச் சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றன. அவற்றுள் கி பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியைச் சேர்ந்த (அல்லது கி பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) வியன்னா தோற்றம் (Vienna Genesis), உரோசன்னா நற்செய்தி (The Rosanna Gospels), சினோபே நற்செய்தி ஆகிய மூன்றும் குறிப்பிடத்தக்கன. கி.பி. 10 – ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாரிசு தோத்திரச (Paris Psalter) சுவடிகள், கி பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மெலிச்செண்டா தோத்திரம் (Melissenda Psalter) ஆகியவை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். பிற்பகுதியில் இலத்தீனிய ஆதிக்கம் (கி பி 1204 - 1261) இப்பேரரசிற்கு அழிவுக்காலமாக இருந்தது. கட்டடக்கலை வளர்ச்சி குன்றியது.

சமயம், தத்துவம்: பைசாண்டிய அரசு ஒரு கிறித்தவ அரசு. பைசாண்டியத் திருச்சபை கி பி 866 - இல் உரோம் திருச்சபையிலிருந்து பிரிந்தது. கிறித்தவ சமயம் கீழை உரோமானியப்பேரரசில் தோன்றிய போதிலும் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கோட்பாடுகள் பைசாண்டியத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏரியனசு, சேக்கோபைட்சு முதலானோர் சமய முரண் கோட்பாட்டாளர் என முத்திரை குத்தப்பட்டனர். திரித்துவம் பற்றி ஒருமித்த கருத்து உருவாகவில்லை. போப்பாண்டவரின் மேலாண்மையைக் கான்சுடாண்டிநோபிளில் உள்ள பாட்ரியார்க்கு ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார். உருவ வழிபாடு குறித்து இருதரப்பாருக்கும் இடையே நிலவிய கருத்துவேறுபாடு முழுமை பெற்றது. எனவே, கி.பி.1054 - இல் பாட்ரியார்க்கு திருச்சபையினின்றும் வெளியேற்றப்பட்டார். அதன் விளைவாகக் கிரேக்க வைதிகத் திருச்சபை (Greek Orthodox Church) தனியாகப் பிரிந்தது. உருசிய வைதிகத் திருச்சபையும் பைசாண்டியன் திருச்சபையிலிருந்து பிரிந்ததேயாகும்.

திருச்சபையின் அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. குருமார்களின் மேல்மட்டத்தில் மேற்றிராணியார்கள், அதிமேற்றிராணியார்கள், தலைமை மேற்றிராணியார், உயர்படி முதல்வர் முதலானோர் மடாலயங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். கீழ்மட்டத்தில் பணியாற்றும் குருக்கள் மேல்மட்ட நிலைக்கு உயரமுடியாது. அதிகாரத்தை மையப்படுத்தும் முறை இங்கே பின்பற்றப்படவில்லை. எனவே, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள திருச்சபைகள் தம் விருப்பப்படி திருச்சபையின் கோட்பாடுகளுக்குப் பொருள் கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றன.

உத்தரிக்கும் தலம், பாவத்திற்கு வழங்கப்படும் சிறு மன்னிப்புகள் ஆகியவை இத்திருச்சபையினரால் எதிர்க்கப்பட்டன. அடுத்து இவ்வுலகின் கண் தேவ குமாரனாகிய இயேசுகிறித்துவின் பேராளராக எவரும் இருக்க இயலாது என்று கூறினர். போதனையும், மறைக்கல்வியும் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டன. பாவிகள் தாம்புரிந்த பாவங்களுக்குக் கழுவாயாக விரதங்கள், தவங்கள் முதலானவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்பது பரிந்துரைக்கப்பட்டது. பலி பூசை நிகழ்த்துவது முக்கியத்துவம் உடையதாகக் கருதப்பட்டது. இறைவழிபாட்டில் இன்னிசை முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டது

பைசாண்டிய நாகரிகம், உரோமானிய நாகரிகத்திலிருந்து பல கூறுகளில் வேறுபட்டது. கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசில் அனைத்து அதிகாரங்களும் கொண்ட எதேச்சாதிகார அரசே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பைசாண்டியத்தின் நுண்ணறிவுச் செயல்களில் பெரும் அளவு கிரேக்கப் பண்பாட்டைக் காப்பதும், விரிவுபடுத்துவதுமே ஆகும். இப்போகிரீட்சு தொடங்கி வைத்த மருத்துவ இயலை, ஏட்டியசு, பவுல் ஆகியோர் தொடர்ந்து பின்பற்றினர். பைசாண்டிய நாகரிகம் கிரேக்க எல்லனிக்குப் (Hellenic) பண்பாட்டைக் காப்பதில் பேரார்வம் காட்டிய போதிலும், எல்லனிக்குப் பண்பாட்டில் எவ்விதமான முன்னேற்றத்தையும் உண்டாக்கவில்லை.

பைசாணடியம பிநதிய பழைமை மிக்க நாகரிகமும் கீழைநாகரிகமும் இணையும மையமாக மாறி,அப்பண பாடுகளை ஐரோப்பியாகள மற்றும துருக்கியர்களின் பிடியில சிக்காமல பல நூற்றாணடுகளுக்குக் கட்டிக் காத்தது.

பேரரசா சசுடீனியனின ஆட்சிக்காலத்தில் வெளி யிடப்பட்ட சட்டநூல்கள் உலகப புகழ் பெற்றவை· பலரும் படிததுப் பயன் பெறும வகையில அவை மூனறு நூலகளாக (Code, Digest and Institutes) வெளிவநதுள்ளன.

பைசாணடியப் பேரரசின எழுச்சியும், வளர்ச்சி யும வீழ்ச்சியும் உலக வரலாற்றின் ஒரு சுவைமிக்க அததியாயமாகும். இப்பேரரசின கலைத் தொண்டும சமயத் தொணடும் போறறத்தக்கனவாகும். இரா.த.

பைத்தியம்: உணர்ச்சி சார்ந்த சீர்கேடுகளில் கிளர்சசியும சோர்வும் மாறிவரும் மனப்பிணியும் (Manic Depressive Psychosis), முதுமைச் சோர்வு உளப்பிணியும் (Involutional Melancholia) முக்கிய மானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. உணர்சசி சார்நத எனற கருத்துச் சொல் பெரிதும் மனவெழுச் சிககுச் சமமாகக் கருதப்படுகின்றது. உணர்ச்சி சார்ந்த சீர்கேடுகள கோடி நிலையைச் சார்ந்ததும் பொருத்தமில்லாததுமான மனவெழுச்சித் துலங்கல் களாகும். குறிப்பாக, சோடி நிலை வெற்றிச் செருக்கு அல்லது சோர்வு நோய், நிவர்த்திக் குறிப்புகளில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. உணர்ச்சிசார்ந்த சீர் கேடுகளில் பெரிதும் சிநதனைக் கலக்கஙகள உருக் குலைந்த மனவெழுச்சியினால தொடரப்படுகின்றன.

மனித இன வரலாற்றில் உணர்ச்சி சார்ந்த உளப்பிணிகள புதியவையல்ல உணர்ச்சி சார்ந்த சீர் கேடுகள் பணடைய எகிப்து, கிரேக்க, ஈபுரு, சீன இலக்கியஙகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. கிளர்ச்சியும் சோாவும் மாறிவரும மனப் பிணிகள். அவை கோடி நிலையான வெற்றிச் செருக்கும் – அதிகப்படியான நடவடிக்கையும் அலலது கோடி நிலையான சோர் வும் – மிகக் குறைநத நடவடிக்கையும் ஆகியவறறின் மூலம் வருணிக்கப்பட்டிருககினறன கிரேக்க நாட்டுப் புகழ பெறற மருத்துவரான இப்போகிரேட்டசு (Hippocrates) என்பவர் எல்லா மனச் சீர்கேடுகளை யும் மூன்று பெரும் வகைகளில் காட்டியுள்ளார். அவை, பைத்தியம்(Mania), அழுங்கு நோய் (Melancholia), மூளைக்கோளாறு (Phrenitis) என்பன.கி.மு 6 –ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மருத்துவரான அலெக் சாணடா திராலியனசு (Alexander Trallianus) என்ப வாதாம் முதன் முதலில் பைத்தியமும் (Mania) அழுஙகு நோயும் ஒருவரிடமே காணப்பட்டன என்று கூறினார். கிராபெலின (Kraepelin) எனபவர் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டில் கிளாச்சியும் சோர்வும் மாறி வரும் மனப்பிணியை விளககம செய்தார். இந்தச் சீர்கேடு தொடர்ச்சியான கிளர்ச்சியாலும் சோாவா லும் நோயாளியை விட்டு விட்டுத் தாக்குதல் செய் கின்றது என்று கூறினாா. உண்மையில் சிலர் கிளர்ச்சி எதிர் வினைகளாலும் (Manic Reactions), சிலர் சோர்வு எதிர்வினைகளாலும் தாக்கப்பட்டனர். முடி வாக, பெரும் வகையான கிளர்சசியும் சோர்வும் மாறிவரும் மூனறு மனப்பிணிகளைப் பொதுவாகக கணடறிந்தனர். அவை, பைத்தியம் சார்ந்த வகை (Manic Type), சோர்வு சார்ந்த வகை (Depressed Type), சுற்று எதிர்வினைகள (Circular Reactions) என்பன.

பைத்தியம் சார்ந்த எதிர்வினைகள் பல்வேறு படித்தரங்களைக் கொணட கிளர்ச்சியும் அதிகப்படி யான உள இயக்க நடவடிக்கையும கொணடவை என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நோய்கள் மூன்று படித்தரங்களைப் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவை படித் தரத்தில் மாறுபட்டுக் காணப்படுவதைப்போலத் தனித்தனி விளக்கஙகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை கடுமை யிராத பைத்தியம் (Hypomania), கடுமையான பைத்தியம் (Acute Mania), சன்னி சார்ந்த பைத தியம் (Delirious Mania) என்பன.

1. முதல்வகையான கடுமையிராத பைத்தியம் மிகவும் மென்னயமான எதிர்வினைகளைக் கொண் டது. ஓரளவு சீரான கிளர்ச்சியும், வேகமான போக் கும், அளவுக்கு மிஞ்சிய நடவடிக்கையும் முக்கியமாகக் காணப்படும். இதற்கு ஆட்பட்ட நோயாளி உலகத் தில் தான்தான் பெரியவன் என்று உணருகின்றான். தனனுடைய திறமையிலும் அறிவிலும் எல்லையில் லாத நம்பிக்கை கொண்டுளளான. எதைப் பற்றியும் எந்தவிதமான தயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய கருத்துகளை வெளியிடுகின்றான. அவனுடைய சிந்தனை மிகவேகமாகச் செயறபடுகின்றது. அவன் நகைச் சுவையாக நடந்து கொணடு மற்றவர்களுக்கு மகிழ்வூட்டவும் செய்கின்றான். அவன் களைப்பின்றிக் காணப்படுகின்றான்; தூங்குவதில்லை; தனக்கு எது வும் தேவையில்லை என்று கூறுகின்றான். அவன் வேலையில் ஈடுபட்டிருககும் நாட்களில் பேசுதல், மற்றவர்களைச் சென்று காணுதல், எழுதுதல், பல் வேறு திட்டஙகளில் தீவிரமாக ஈடுபடுதல் முதலிய நடவடிக்கைகளில் முடிவில்லாமல் தன்னை ஆட்படுத் திக் கொள்கின்றான். எண்ணற்ற சந்திப்புத் திட்டங் களைப் போடுதல், தள்ளிப்போடுதல், நீக்குதல் ஆகி யவறறை அடிக்கடி செய்து கொண்டிருககிறான. அடிக்கடி அவனிடம் முழுமையாகத் தோன்றுகின்ற

நிலை, வலியததாக்கும் தனமை, புத்திசாலித தனமை, சமூகவியல்பு முதலியன. தனிமனிதனாகக காணும் போது பல பாராட்டுதலகளுக்குரியவனாகினறான் ஆர்வமிக்கவனாகவும் அதிசயப்படும்படியான பல திட்டஙகளையுடையவனாகவுமிருக்கினறான தொடக்கத்தில் ஒரு துடிப்புள்ள மனிதனாகத் தோனறுகின்றான். ஆனால் உடனே, அவன தனனுடைய நலமே முககியம எனபதை வெளிபபடுத்துகினறான் ஆதிக்கம கொணடு உரையாடலைத் தனியுரிமையாக்கிககொள்கினறான் எதைப்பறறிப பேச வேணடுமோ அதை முறறிலும புறக்கணித்து விடுகின்றான. பிறர் அவனைப பற்றிக் கூறுவதை அவன தாஙகிக் கொளவதில்லை. அவனுடைய திட்டத்தில் யார் எது கூறினாலும் அவன் உடனே அவர்களைக் கடுமையான சொறகளைக் கொணடு தாக்கிப் பேசத் தயங்குவதிலலை. அவனுடைய திட்டங்கள அரிதாகவே செயறபடுத்தவலலன அவனுடைய திட்டங்கள எதுவும் நிறைவு பெறுவதிலலை எனறாலும், அவன தனனுடைய நடவடிக்கைகளை எளிதில் அறிவுக்கொததததாககுகின்றான். தனனிடம் தவறு ஏதுமில்லை என்று கூறிக கொளகினறான். தன்னுடைய பணத்தைக் கணமூடித் தனமாகச் செலவுசெயகின்றான். ஒழுக்கக கட்டுப் பாடுகளை அவன் பினபறறுவதிலலை ஒழுஙகற்ற சிறறினப நடவடிக்கைகளில வரையறையின்றி ஈடுபடுறான. அளவுக்கு மீறி மதுபானங்களை அருநதுகினறான.

இப்படிப்பட்டவர்கள தஙகளுடைய நடவடிக்கைகளில பினனோக்கிப பாரப்பதிலலை அறிவுரையோ கருத்துரையோ கூறினாலும் சினம் கொண்டு அவர்களைத் தகாத சொற்களினால் தாககுகின்றனர். தம்முடைய செயலில் யாரேனும் தலையிட்டால அவர்கள மீது சட்டப்படி நடவடிககை எடுக்கப் போவதாகவும் அச்சுறுத்துகினறனர் இவர்கள அரிதாகவே திரிபுணர்ச்சிகளையும், இல்பொருள காட்சிகளையும் கொணடுளளாாகள என்றாலும் மிகவும அறபமான தீாப்புகளையே வெளிபபடுத்துகின்றனர். தஙகளுடைய நிலைமைகளைபபறறி உளளொளி (Insight) பெற இயலாதவாகளாக இருக்கினறனா.

2 இரண்டாம் வகையான கடுமையான பைத்தியம் கொணடோரிடம காணப்படும் அறிகுறிகள கடுமையிராத பைத்தியம் கொணடோரிடம் காணப்பட்டவை போன்றே உளளன. ஆனால், இவாகளிடம் காணப்படும அறிகுறிகள மிகவும முனைப்புடையவை. இந்த நிலைமை கடுமையிராத பைத்திய எதிர் வினைகளிலிருந்து வளர்ச்சியுறுகின்றது. அறிகுறிகள திடீரென்றும் தோன்றும் உறக்கமினமை (Insomnia), எரிச்சல், அமைதியினமை ஆகியவை இவர்களிடம் வெளிப்படும இததகையோரிடம வீணபெருமிதம் அல்லது வெறறிச் செருககு, அழுத்தம் தரும் நடவடிக்கைகள் மிகவும முனைப்பாகினறன. இவன அழுததம் தரும் நடவடிக்கையுணர்ச்சிக்கு மிகவும் ஆட்படுவதால் மற்றவர்களின சிக்கலகளைத் தீர்ப்பதறகும் தானே வலிந்து சென்று செயற்படுவான் பேரிரைசசலுடன் சிரிப்பதும் மிக உயர்ந்த தொனியில பேசுவதும் பொதுவான நடவடிக்கைகளாகும். மிகவும அதிகமாகப் பெருமை கொணடு சருவாதிகாரி போல மற்றவாகளை அடககி ஆர்பபரிபபதும், அருகிலுள்ளவர்களுக்கு ஆணையிடுவதும் இவனுடைய செயலககளாக இருககினறன இவன மிக எளிதில் எரிசசலுறுகின்றான். இவனுடைய மனவெழுச்சிப்பாஙகு (Mood) மிக விரைவில களிமகிழ்சசியிலிருநது சினத்திற்கு மாறுகின்றது சிகிச்சைக்கு முன்னும் சிகிச்சையின போதும இவன் வனமுறை நடததையில் ஈடுபடுகினறான. சுவர்களில் கண்டபடி கிறுக்குவதும, தட்டு முட்டுப் பொருள்களைப போட்டு உடைபபதும், பணிபுரியும் பெண்களையும் மறற நோயாளிகளையும அடிப்பதும் இவனுடைய வனமுறைச செயலகளாகும ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகளை இவன முற்றிலும துறநது விடுகின்றான இவனைச சுறறியுளளவாகளிடமெலலாம் சிறறினப உறவு கொளள முனைகினறான. கட்டுப்பாடில்லாதனவும் மூர்ககததனமானவையானதுமான கருத்துகளை வெளியிடுவான. ஒரு சமயம குற்றமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவான். மறுசமயம், ஒழுக்கம் பற்றிச சொற்பொழிவுகள செய்வான. சுற்றியிருப்பவர்களைத தவறாக அடையாளம் காணபான். திரிபுணர்ச்சிகளும் (Delusions) இல்பொருட் காட்சிகளும் தோன்றுகினறன பெருமிதத்திரிபுணர்ச்சி நிலையில செல்வத்தைப பறறியும திறமைகளைப்பற்றியும் பேசுவான. இவனுககு எதிரில யாா இருப்பதாக இவன் இல்பொருளகாட்சி கொள்கினறானோ அவாகளுடன் உரையாடலில ஈடுபடுகினறான்.

ஏதோ ஒரு சில சமயஙகளில் சிறிது நேரத்திறகு அமைதியாகக் காணப்படுவான. அது சமயம தனனுடைய ஆர்ப்பாட்ட நடவடிககைகளைப் பறறி உட்காட்சியில ஈடுபட்டு வருத்தத்தையும் தெரிவிபபான.

3. மூனறாம் வகையான சன்னி சார்நத பைத்திய நிலை முதலாம் நிலையிலிருநதும், இரணடாம் நிலையிலிருந்தும் விரிவடைகின்றது. இநத நிலை மிகவும் கடுமையான பைத்திய எதிர்வினையைக் கொணடது இநநோயாளி மிகவும குழப்பமடைந்திருபபான்; முரட்டுத்தனமான துடிப்புணர்ச்சியும் வன்முறையும் கொண்டவனாக இருப்பான். ஒருசில எசசரிககை அறிகுறிகளுடன இநநோய் திடீரெனறு தோனறக்

கூடியது இந்நோயக்கு ஆட்பட்டவன மிகவும பொருத்தமில்லாத வகையில நடந்து கொள்வான. இவன மிகவும் தெளிவான பார்வை சார்ந்ததும் ஒலி சார்ந்ததுமான இல்பொருட்காட்சிகளின அனுப வங்களைப் பெறுகின்றான இவனுடன உரையாடல் புரிவதோ இவனுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதோ முடியாது. மிகக் கடுமையான உளஇயகக நடவடிக கைகளாக இவனிடம் காணப்படுவன வன்முறையும அழிவு சார்ந்ததுமாகும இவன பகல்நேரத்தையும இரவு நேரத்தையும் அமைதியின்றிக கழிக்கின்றான. பாடுதல, அலறுதல, உறுப்புகளை அசைத்து அவிநயக் கூத்தாடல, பொருத்தமற்ற கூச்சல்களை எழுப்புதல் ஆகியவற்றில அளவுககு மீறி ஈடுபடு கின்றான். அடையாளம் காணமுடியாத அளவுக்கு இவனுடைய உறுப்புகளில் மாற்றம் காணும். ஒரு சமயம் உணவை வெறுத்தொதுக்குவான, மறுசமயம் கிடைத்ததையெல்லாம் உணடு தீர்ப்பான். இவனு டைய நடத்தை வெறுப்பூட்டக் கூடியதாகவும, வெட்கமற்றதாகவும், பழக்கவழககங்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையுடையனவாகவும் காணப்படும். மலசலத்தைச சுவர்களிலதடவுவான. இவன் அருகிலி ருப்பவர்களுககு ஆபத்தானவன தன்னையே இவன் மிகவும் காயப்படுத்திக் கொள்வான. சுருக்கமாகச சொன்னால இவன் பொது மக்கள் மொழியில கூறப்படுகின்ற ‘சனனிப் பைத்தியம்’ என்ற சொல் லுக்குப் பொருத்தமாக அமைவான். உடல் சார்ந்த செயல்முறையில் இவன் எல்லோருககுமே ஒரு பெரும் சுமையாக இருக்கின்றான். இவனுடைய எடை அளவுக்கு மீறிக் குறைந்து செல்லும. மிகவும் சகதி யிழந்து போவான. குருதியடைப்பு ஏற்பட்டு இருதய நோய்க்கும்ஆளாவான. உறவினர்கள இப்படிப்பட்ட நோயாளிகளை வெளியில் அனுமதிப்பதிலலை. இவர் கள உளமருத்துவ மனைகளில ஏதாவது ஒரு வழியில் இறந்து போகின்றனர். இத்தகைய உளநோய்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு சிகிச்சைக்காக உளமருத்துவர்களைத் தேடிச செல்வதைவிட யாரும் இதற்கு ஆட்படாத சூழநிலைகளை உருவாககு வதுதான பெருகிவரும் இன்றைய அறிவியல் சாத னைகள மனித இனத்திறகுச் செய்யும் நன்மையாக இருக்கமுடியும். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J G., Abnormal Psychology and Modern Life, D B.Taraporevala Sons & Co. Ltd , Bombay, 1976.

Morgns, C.T., King, R.A. and Robinson, N.M , Introduction to Psychology, TATA - McGraw Hill Publishing Company Ltd , New Delhi, 1979.

பையம்பள்ளி: இது வடஆர்க்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர். புதிய கற்கால மககளின வாழ்விடமாகக் கருதப்படும் இவ வூரில இராவ (S.R.Rao) அவர்களால் 1964-65, 1967-68 ஆகிய ஆண்டுகளில் அகழாய்வுகள செய்யப்பட்டன. அவ்வகழாய்வுகளின்மூலம தமிழகத்தில புதிய கற கால மக்களின் வாழ்க்கை நிலை பற்றிப் பல செய்தி களை அறிய முடிகிறது

அவ்வகழாய்வு இவ்விடத்தில புதிய கற்காலம பெருங கற்காலம் ஆகிய இரண்டு கட்டப்பண்பாட்டுக் கூறுகள உள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. புதிய கற்காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் வீடுகள கட்ட அறிந்திருந்தனர். அவை குழிவீடுகள் (Pit Houses) என்று அறியப்படுகின்றன. அவ்வீடுகளின் அமைப்பு வட்ட வடிவிலும், முட்டை வடிவிலும் உள்ளன. ஒரு வீட்டின் நடுவில் கற்காலச் சுவர் எடுக் கப்பட்டு இரணடு அறைகளாகத் தடுக்கப்பட்டிருந் தது; தரை நன்கு மெழுகப்பட்டிருந்தது. வீடுகளைச் சுற்றிலும் காணப்பட்ட கால் ஊன்று குழிகள் (Post Holes) வீடுகளின் மேலாக மேற்கூரைக் கட்டுமானம் இருந்திருக்கலாம் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. வீடு களைச் சுற்றிலும் கற்களை அடுக்கி மழைநீர் உள் ளிறங்காமல பாதுகாத்திருந்தனர். வீடுகளின் கூரை கூம்பு வடிவில அமைந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படு கிறது. இத்தகைய வீடுகள் நாகார்ச்சுன கொண்டா வில நடத்தப்பட்ட அகழாய்விலும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன.

புதிய கற்கால மக்கள இறந்தவர்களை எவ்வாறு அடக்கம் செய்தனர் என்பது பற்றி எவ்விதத் தடை யமும் கிடைக்கவில்லை. இங்கு வாழ்ந்த புதிய கற்கால மக்களின காலம், கரிமம் 14 காலக்கணிப்பு முறை யில் ஆய்வு செய்யப்பட்டதன மூலம கி.மு.1500-ஆம ஆணடு என்பது நிருணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்குப் புதிய கற்காலப் பண்பாட்டினை அடுத் துப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் கிடைக் கின்றன. அக்காலக்கட்டத்தைச் சேர்ந்த கருப்பு, சிவப்புப்பானை ஓடுகள இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கிடைத்துள்ளன. அவை கி.மு. 500 - ஆம ஆணடைச் சார்ந்தவை எனக் கணிக்கப்பட்டுள ளன. இங்கு நடந்த அகழாய்வில் இருபத்து நானகு கால்களுடன் கூடிய சுடுமண ஈமப் பேழை (Sarcophagus) ஒன்று கிடைத்துள்ளது. சொ.சா.

பைரவர்: சிவபெருமானின் பல்வேறு திருஉருவங் களுள பைரவர் என்னும் பெயர் பெறும் திருஉருவம்

குறிப்பிடத்தகக ஒனறாகும் நின்ற நிலையில அனல மகுடத்துடன உருணடு விழிக்கும் கணகளும், சினத தைதக காட்டும் கோரைப் பற்களும் கொணடு, உடுககை, சூலம முதலான ஆயுதங்களுடன் கபால மாலை அணிந்து காணப்படுபவர்தம் உருவே பைரவர் எனனும் திருவுரு ஆகும். இவவுருவத்தின பின்னால் நாய் ஒனறு நிற்கும்.

பைரவர் திருவுரு பறறி வராகபுராணம, கூர்ம புராணம், சிரீதத்துவநிதி, சிவபுராணம், விட்டுணு தருமோததர புராணம் ஆகிய நூல்கள பேசுகினறன

பைரவர் பற்றி வராகபுராணம் கூறும் செயதி யாவது' ஆக்கும் கடவுளான பிரமன சிவனை உருத திரன் எனனும் பெயரில் படைத்து, அவனைக் கபாலி என அழைத்து, இவ்வுலகைக காக்கும்படி வேணடி னான. கபாலி எனறு தன்னைப் பிரமன அழைத் தமைத் தனக்கு நேர்ந்த இழிவு எனக் கருதிய சிவன, பிரமனின் ஐந்தாம் தலையைத் தன இடது கைப் பெருவிரல் நகத்தால் கிள்ளித் துணடித்தான். ஆனால, துண்டிக்கப்பட்ட தலை சிவபெருமானின கையைவிட்டு விழ மறுத்தது. அப்பாவ நீக்கம் வேண்டிச் சிவன பனனிரணடு ஆணடுகள் பல தலங கட்கும் சென்று இறுதியில் வாரணாசியில பாவம்

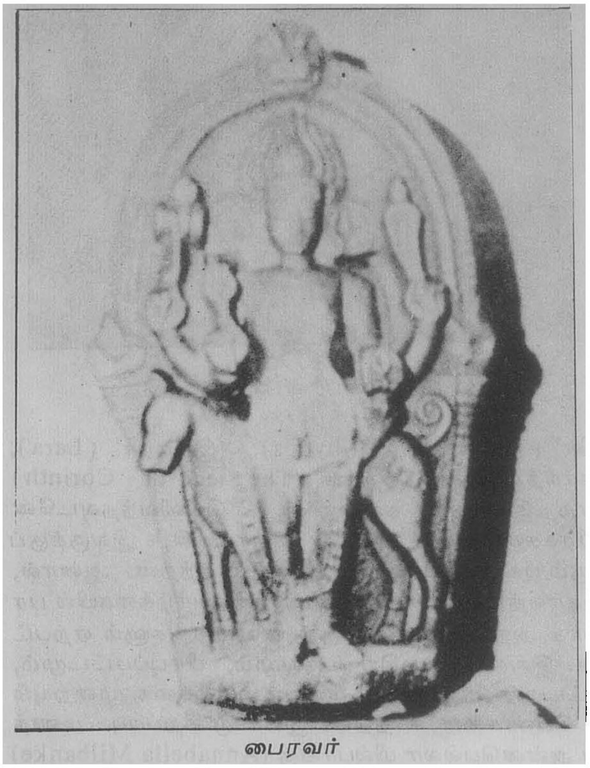
பைரவர்

நீங்கப பெறறுப் பிரமன தலையை விடுததான அநதப பனனிரணடு ஆணடுககாலததில சிவன உரோ மத்தால ஆன புரிநூல அணிநது, எலுமபு மாலை மாா பில தவழ, சடைமுடியில மணடையோடு கட்டப பெற்று ஒரு கையில இரததம நிரமபிய மணடையோ டும கொணடு அலைநது திரிநதான எனக கூறபபட டுளளது

'படைததான தலையை உண்டங்கு அறுததது' எனனும திருநாவுக்கரசா தேவார அடியும சிவன பிரமன தலையைக் கொயததைக குறிக்கிறது. இச செயல தஞசை மாவட்டம கணடியூரில நிகழநத தாகக கதையும உணடு.

மேறகூறபபட்ட கதையைக கூாமபுராணம, சறறு வேறுவிதமாகக கூறும. பிரமனுககும, சிவபெரு மானுக்கும் உலகை ஆக்குவது யாா எனபதில கருத்து வேறுபாடு ஏறபட்டது. பிரமன, தானே படைககும கடவுள; தானே பெரியவன என, சிவ பெருமான தானே முழுமுதற் கடவுள எனச சினநது பிரமனின தலைகளில ஒன்றைக் கிளளித தன வலிமையை நிரூபித்தான். இவவாறு தலையைக் கிள்ளிய திருவுருவே பைரவத திருவுரு எனபபடும.

இத்திருவுரு எவவகை இலக்கணப்படி அமையும எனபதைச சிரீதததவநிதி கூறுகிறது வெளளை நிறத தில, மூனறு கணகளும் நானகு கரஙகளும சடைமுடி யும் கொணடு வலக்காதில ஓலைக குணடலமும, இடக்காதில அரவக் குணடலமும் அணியப பெறறவ ராயிருபபாா. வலக கரஙகள இரண்டிலும வசசிராயுத மும பரசும் கொணடும், இடக் கரஙகள இரணடிலும மணடையோடும், சூலமும் கொணடும், அரையில புலிததோல் ஆடை அணிந்தும் இருபபார்.

சிவபுராணம் பைரவரை முழுமை பெறற திரு வுரு (பூரண ரூபம) என்று கூறும் விட்டுணு தரு மோததரம் என்னும் நூலில உருவ இலககணம் கூறபபட்டுளளது. சறறே பருத்த வயிறு, மஞசளநிறம, உருட்டிய விழிகள, வெளித் தெரியும் கடைப்பற்கள், பெரிய மூக்கு, மணடையோட்டு மாலை ஆகியவற்றை உடையவா. மேலும பாம்புகளை அணிகலனகளாகப் பெற்று இருப்பார். இவை தவிரப் பிற வழக்கமான அணிகலனகளும் உணடு. கரிய நிறத்துடன, யானைத தோல் போர்த்தியவராய்க காணப்படுவார்.

வடுக பைரவர், சுவாணகர்சண பைரவர், கால பைரவர், கோரமுகா எனப் பலபெயர்கள பைரவத திருவுருவிறகு வழங்கப்படுகினறன. சிற்சில மாறுதல களுடன் 63 வகைப் பைரவர் பெயர்கள் நூல்களில சொல்லப்பட்டுளளன சேததிரபாலர் எனனும் திரு வுருவும் பைரவா உருவுடன பெரிதும் ஒப்புமை

கொண்டுள்ளது நாயவாகனம் மட்டுமே இதில் இடம் பெறாது அமையும்.

பைரவர் உருவிற்குச் சிறந்த சான்றாக எலிபெண்டாக் குகையில் உள்ள சிற்பத்தைக் காட்டுவர். பிரபோதசிவன் என்னும் மன்னனின் சந்திரிகே கல்வெட்டில் (கி.பி.973) பைரவர் பற்றிய குறிப்புக் காணக் கிடைக்கிறது. தமிழகக் கல்வெட்டுகள் சிலவும் சான்று பகர்கின்றன. தமிழகத்தில் பட்டீசுவரம், திருவலஞ்சுழி ஆகிய இடங்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிற்பங்கள் காணக் கிடைக்கின்றன. சொ. சா.

துணை நூல்:

Gopinatha Rao, T.A., Elements of Hindu Iconography, Vol. II part I, Motilal Panarsidass, Delhi, 1985.

பைரன் பிரபு (கி.பி. 1788 - 1824) செல்லியுடனும் கீட்சுடனும் (Shelly and Keats) வியப்புச் சுவைக் கவிஞர்கள் (Romantic poets) என்று சேர்த்துப் பேசப்படும் பைரன்பிரபு, கி.பி. 1788-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் காப்டன் சான் பைரனுக்கும் அவர் இரண்டாம் மனைவி காதரீன் கார்டன் (Catherine Gordon) அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். எதிர்பாராத விதமாக, மூத்த வாரிசுகள் இறந்து படவே, இவருக்குப் பைரன் பிரபுப் பட்டம் இவர்தம் பத்தாம் வயதிலேயே கிடைத்தது. ஆரோவிலும் (Harrow) கேம்பிரிட்சிலும் (Cambridge) தம் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்த பைரன் (George Gordon, Lord Byron) இளமையிலேயே குடி, சூதாட்டம் ஆகிய கேளிக்கைகளில் மிகுதியாக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாலும், கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தார். இவரது 'வெறுமை நேரங்கள்' (Hours of Idleness கி.பி. 1807) என்ற கவிதைத்தொகுப்பு வெளியானபோது இசுகாட்லாந்து பத்திரிகை ஒன்று (Edinburgh Review) அதைக் கடுமையாகத் திறனாய்வு செய்தது. உடனே பைரன் அதைச் சாடி 'ஆங்கிலக் கவிகளும் இசுகாட்லாந்து திறனாய்வாளர்களும்' (English Bards and Scotch Reviewers) என்ற ஒரு கடுமையான மறுமொழியை எழுதியனுப்பினார்.

இசுபெயின், போர்ச்சுகல், கிரீசு போன்ற நாடுகளில் நீண்ட பயணம் செய்தபின், பைரன் 'குழந்தை எரால்டின் தீர்த்தப் பயணம்' (Child Harold's Pilgrimage) என்ற பெரியதொரு கவிதையை எழுதத் தொடங்கினார். பைரனின் புகழ் வேகமாகப் பரவியது. பைரன் பிரபுவின் வாழ்க்கையில் கி.பி. 1832 முதல் 1836 வரை நான்கு ஆண்டுகள் பரபரப்பான காலமாக அமைந்தது எனலாம். 'கடற் கொள்ளைக்காரன்' (The Corsair), 'அபிதாசு நகரத்து மணமகள்' (The Bride of Abydos), 'இலாரா' (Lara), 'கொரிந்து நகர முற்றுகை' (The Siege of Corinth) என்ற இவர்தம் கவிதைகள் வெளிவந்தவுடனே ஆயிரக்கணக்கில் விற்கத் தொடங்கி, இவருக்குப் பேரும் புகழும் பணமும் அள்ளித் தந்தன. ஆனால், அக்காலத்தில்தான் இவரது சொந்தவாழ்க்கையில் பரவலாக அறியப்பட்ட காதல் விவகாரங்களும் ஏற்பட்டன. இவரது அழகிய உருவமும், பிரபுப்பட்டமும், பகட்டான ஆடை மற்றும் வாழ்க்கை முறையும் பல பெண்களை ஈர்த்தன. இவர் முறைப்படி மணந்தது அன்னபெல்லா மில்பாங்கு (Annabella Milbanke) என்ற சீமாட்டியைத்தான். ஆனால், ஒரு பெண் குழந்தைக்குத் தாயான பின்னர், விரைவில் பைரனின் மனைவி அவருடன் வாழ விருப்பமில்லாமல் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். இதற்குச் சொல்லப்படும் காரணங்களுள் முக்கியமான ஒன்று, பைரன் தம் சகோதரி முறையுள்ள அகசுடா லே (Miss Augusta Leigh) என்ற, தம் தந்தையின் முதல் மனைவியின் மகளிடம் கொண்ட கூடா நட்பு ஆகும். நாடே பைரனை

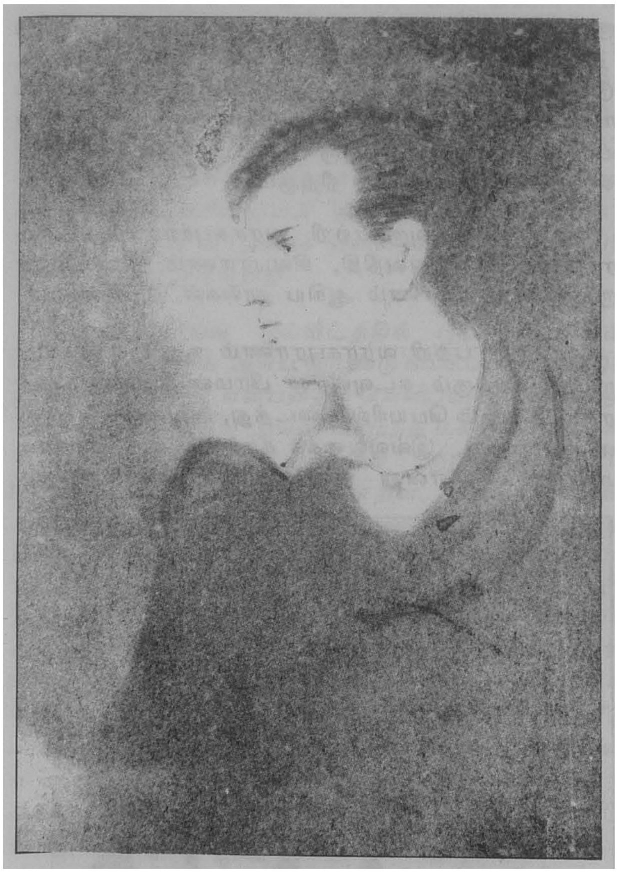

பைரன்பிரபு

அவர் தூற்றவே, அவர் கி.பி. 1876-இல் இங்கிலாந்தை விட்டே சென்று விட்டார்.

இவர், உடன் கவிஞர்களான செல்லி (Shelley), இலே அண்ட்டு (Leigh Hunt)போன்றவர்கள் தங்கியிருந்த இத்தாலி நாட்டுக்குச் சென்றார். அவர்களுடன் இன்பமாகச் சங்கமிருந்து பல அருமையான வியப்புச் சுவைக்கவிதைகளை யாத்தார். அங்கும் செல்லியின் மைத்துனியான கிளேர் கிளெரிமாண்ட்டு (Claire Cleremont) பைரனின் காதற் கிழத்தியானார். மேலும் ஒரு இத்தாலியப் பிரபுவின் மனைவியான குவிச்சியோலி சீமாட்டியும் (Countess Guiccioli) பைரனுக்கு நெருங்கிய காதலியானார். இவரது சிறந்த கவிதைப் படைப்புகளை அப்பொழுதுதான் பைரன் வெளியிட்டார். 'குழந்தை எரால்டின் தீர்த்தப் பயண'த்தின் எஞ்சிய காண்டங்களையும் எழுதி முடித்தார். பின் எழுதியவற்றுள் மான்பிரடு (Manfred - கி.பி. 1817), பெப்போ (கி.பி. 1818), மாசெப்பா (Mazappa - கி.பி.1819), சிலான் சிறைக் கைதி (The Prisoner of Chillon கி.பி. 1816) எனபவை குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். 'தான் சுவான்' (Don Juan) என்னும் வியப்புச் சுவைக் காவியத்தை நான்கு வருடங்களில் (கி.பி.1819-1823) பைரன்பிரபு எழுதி முடித்தார்.

பிரபுவாக இருந்தபோதிலும் மனித நேயத்திலும், மக்கள் சுதந்திரத்திலும் நம்பிக்கை கொண்ட இவர் கி.பி. 1822-இல் கிரேக்க நாட்டுப் புரட்சி வீரர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, அவர்களது விடுதலைப் போருக்குப் பொருளுதவி செய்தது மட்டுமல்லாமல், தாமே நேரில் சென்று அவர்களின் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கெடுத்தும் செயற்பட்டார். இவர் கி.பி. 1824-ஆம் ஆண்டு, கிரேக்க நாட்டில் மிசோலோங்கி (Missolonghi) என்ற ஊரில் விடக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டுத் தம் முப்பத்தாறாம் வயதில் காலமானார். கே.ஜி.சே.

பைராம்கான்: இவ்வீரர் முகலாயப் பேரரசர்களின் படைத் தலைவர்களாக விளங்கியவர்களுள் தலைசிறந்தவராவார். இவர் முகலாயப் பேரரசர் ஆட்சியின்போது பல உயர் பதவிகளை வகித்தார். பைராம்கான், முகலாயப் பேரரசிற்கு வித்திட்டவரான பாபர் காலத்திலேயே முகலாயப் படையில் பணிபுரிந்தாலும், இவரது தனித் திறமையும் புகழும், உமாயூன், அக்பர் ஆகிய மன்னர்களின் காலத்தில்தான் உயர்ந்து காணப்பட்டன எனலாம். இவர் பிறந்த இடம் பாரசீகத்தில் உள்ள 'படாகசான்'. இவர் 'சியா' வகுப்பைச் சார்ந்த பாரசீகத் துருக்கியர்.

பாபரின் மறைவுக்குப் பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற அவர் மைந்தன் உமாயூனுக்குப் பைராம்கான் பெரும் உதவியாக விளங்கினார். இவர் கி.பி. 1540-ஆம் ஆண்டு நடந்த 'சூர்' (Sur) வமிசத்தைச் சேர்ந்த செர்சாவுக்கு எதிரான கனனோசிப் போரில் உமாயூனுக்கு உறுதுணையாக விளங்கினார். அப்போரில் உமாயூன் தோல்வியுற்றுத் தப்பிச் சென்றார். பைராம்கான் செர்சாவினால் சிறைபிடிக்கப் பட்டார். ஆனால் பிறகு பைராம்கான் தப்பிச் சென்று மறைந்து வாழ்ந்த உமாயூனுடன் சேர்ந்தார். பைராம்கான் 'சியா' வகுப்பைச் சேர்ந்த பாரசீக சாத மாசுப்புவுக்கும் உமாயூனுக்கும் ஒரு நட்பை ஏற்படுத்தினார். அதன் விளைவாக, பைராம்கானின் தூண்டுதலின் பேரில் காந்தகாரை வெல்லும் பொருட்டு ஒரு படையை சாதமாசுப்பு உமாயூனுக்கு அனுப்பி உதவினார். அதன் உதவியுடன் உமாயூன் காந்தகாரைத் தமதாக்கிக் கொண்டு பைராம்கானை அப்பகுதிக்கு ஆளுநராக நியமித்தார்.

உமாயூன் கி.பி. 1554-ஆம் ஆண்டு இறுதியில், பெரும் படையுடன் முன்னதாக இழந்த இந்தியப் பகுதியைக் கைப்பற்றப் புறப்பட்டுப் போர் ஆர்வம் மிகுந்த பைராம்கானிடம் படையின் பெரும் பகுதியை ஒப்படைத்தார். சர்கிந்து என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1555-ஆம் ஆண்டு வெற்றி பெற்றுப் பஞ்சாபில் அமைதியின்மை வளர்வதைத் தடுப்பதற்காக இளைஞரான அக்பரை ஆளுநராகவும், பைராம்கானை அவருக்குக் காப்பாளராகவும் நியமித்தார்.

இவ்வாறாகப் பைராம்கான் உமாயூன் இழந்த பகுதிகளை மீண்டும் பெறவும், அவரது ஆட்சியை நிலைபெறச் செய்யவும் அரும்பாடுபட்டார்.

உமாயூன் கி.பி.1556-ஆம் ஆண்டு மறைந்தபோது இருந்த நிலையற்ற தன்மையை உணர்ந்த பைராம்கான் சிறிதும் தாமதிக்காமல் 14 வயதே நிரம்பிய அக்பருக்கு கி.பி. 1556-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி 11-ஆம் நாள் கலனார் என்ற இடத்தில் முடிசூட்டினார். காப்பாளர் பணியையும் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார். பைராம்கான் பல முனைகளிலிருந்தும் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலையில் தம் காப்பாளர் பணியைத் தொடங்கினார். ஆகவே, இளைஞரான அக்பரின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தப் பல போர்களைப் புரிய வேண்டியிருந்தது. பைராம்கான் தலைமையிலான மொகலாயப் படை கி.பி. 1556 - ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பானிப்பட்டுப் போரில் வலிமை வாய்ந்த எமுவைத் (Hemu) தோற்கடித்துச் சிறைபிடித்தது. பிறகு மான்கோட்டை, குவாலியர், சுனார் ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றியது. அப்போர்களின் மூலம் பைராம்கான் முகலாயராட்சியை நிலை நிறுத்தினார்.

அக்பர் சலந்தரில் தங்கிய சமயம் பைராம்கானுக்கும், உமாயூனின் மைத்துனியான சலீமா சுல்தான

பேகத்திறகும மணமுடிதது வைத்தார் பைராம கானின ஒபபறற சேவையைப் பாராட்டியதன் அறி குறியாக இததிருமணம் அமைநதது. பைராம்கான வலிமைமிக்க குவாலியா கோட்டையையும, வளமான கான்பூா பகுதியையும் பேரரசுடன இணைத்தார்; மாளவத்தைக் கைப்பறறுவதற்கான திட்டத்தை மேறகொளள முனைநதார் இவவாறாகத தம் காப பாளா பணியைத் திறம்படச் செயது கொணடிருக கும் போதே இவரது வீழசசிககுக காரணமாயச சூழ்சசிகளும தொல்லைகளும குறுககிடத் தொடங கின

பைராமகானின வீழச்சிக்குக் காரணமாய் அமைநத நிகழ்சசிகள பல உணடு. பைராம்கான் 'சியா' பிரிவைச் சோநதவர் எனபதால் அரசவையி லிருந்த 'சுனனிப்' பிரிவைச் சார்நதவர்கள இவரை வெறுத்தனர். பதினெட்டு வயதை எட்டிய பேரரசர், பிறரைச் சார்ந்திருப்பதால ஏறபடும தவறுகளை உணரத் தொடஙகினார். பைராம்கானின பாது காப்பை அவர் வெறுக்கத் தலைப்பட்டார். அக்பரின அதிருப்தியை அவர்தம் பேரன்பிற்குரிய செவிலித் தாயாகிய மாகம் அனகா மேலும் தூண்டினாா. பேரரசரின் ஆசானாகிய முலலா பீர் முகமதுவை வேலையிலிருநது நீக்கியது அவரது கோபத்தை மேலும் கிளறியது. அக்பர் தலைநகரில்இல்லாதபோது துரோகமான புரட்சி செய்வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டினார் என்று பைராம்கானை மாகம் அனகாவும் அவரது ஆதரவாளர்களும் குற்றம் சாட்டினா. இவ வாறாகப பலபகுதியிலிருநதும வநத செயதிகள அகபா மனததை மாறறியது எனவே, காப்பாளா பணியிலி ருந்து விடுவிதது பைராம்கான வெகுநாளகளாக விருமபி வநத மெக்காவிற்கான புனிதப பய ணததை தொடஙகப பணித்தாா

இவரது கடநத கால ஒபபறற சேவைகளுககும, இவர் வகித்து வநத உயா பதவிககும உகந்த வகை யில சாகீரகளும மானியஙகளும இவருககு வழங கபபெறறன. இராசபுதனம வழியாகச சென்ற பைராமகான இறுதியாகக் குசராததிலிருநத பத தானை அடைநதார் அநநகரில் இருககும்போது ஆபகானியக கும்பல ஒன்று இவரைத தாககியது. மசசிவாராவில இவருடன போரிட்டுக கொல்லப பெற்ற ஒருவரின மகன் இவரைப பழி வாஙகுவதற காகக் கொலை செய்தான. பைராம்கானின் கடநத காலச்சேவையை மறககாத அகபர், இவரது குடும பத்தாரை மிகுந்த மரியாதையுடன தமது அரண மனைக்குக் கொண்டு வருமாறு ஆணையிட்டாா. பைராம்கானின விதவையான சலீமா சுல்தான பேகத்தைப் பேரரசர் மணந்து கொணடாா. இவா தம இளம் மைந்தர் அப்துாரகீம், அக்பரின் பாதுகாபபில வளர்நது தநதையைப் போலவே கான்கானான் ஆக உயர்ந்தான். பைராம்கானின் பிற்காலச் செயல்கள எவவாறு இருபபினும, அவர் ஆற்றிய அரும்பணிகள முகலாய ஆட்சி இநதியாவில நிலைபெற ஊனறு கோலாக இருநதன.

தா.எ.

பொ

பகரமும் ஒகரமுமம இணைநது ஒலித்தலால வருமம ஒலி. உதடுகளை மூடித்திறக்கும்பொழுது ஏறபடும் ஒலியை உதடுகளைக் குவித்துப்பின சிறிதளவே உயாத்தி வெளிபபடுத்தினால இவ வொலி தோன்றும்.

ஓரெழுத்தொரு மொழியாக இது பொத்தல் அதாவது துளை, கொப்புளித்தல என்ற பொருளகளைத் தரவலலது.

உருவம்: இநதியா முழுவதும் பொதுவாயிருந்த பழைய பகர வடிவத திறகுத் தலைக்கட்டிலிருநது இருபுறமும் சிறு கோடுகளைச சேர்த்து எழுதிய பொகரமாகப் படிததார்கள். இவ்வடிவததைப் புகழூர்க் கலவெட் டில (கி மு 3 - ஆம் நூ) காணலாம்.

காலப் போக்கில இடப்புறக் கோடு மேல நோக்கி வளைய, வலப் புறககோடு காலாக மாறத் தொடஙகியது.

இரணடாம பலலவபரமேச்சுவரன காலத்துத் (கி.பி. 8-ஆம நூ) திருவதிகைக் கலவெட்டிற்கு முந்திய காலத்திலேயே கொமபும் காலும தோனறிவிட்டன.

கொம்பும காலும் கி.பி 11-ஆம நூறறாணடில இராசேநதிரசோழன காலக கலவெட்டுகளுக்கு முனனாலேயே பிரிந்து வரத் தொடஙகின.

காலும ஏறக்குறைய முழுவளாசசி அடைந்துவிட்டது (கரநதைச் செப்பேடுகள்) 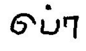

பொ, போ இரணடிறகும் எழுததளவில ஒரே உருவம. ஆகையால தொல்காப்பியர் நூற்பாவை ஒட்டிப் பொகரக குறுககத்திற்கு ஒரு புள்ளி வைககப்பட்டது. இநத வழக்கத்தை ஒழுஙகாகக் கடைப்பிடிக்கவிலலை மொழியறிவை ஒட்டியே இதைத் தெரிநது கொளளலாயிறறு.

தந்திவர்மனின மாற்பிடுகு ஏரிக்கலவெட்டு (கி.பி. 8 - ஆம் நூ.), செந தலை முத்தரையர் கல்வெட்டு, மதுரை சேநதனின் வட்டெழுத்துக் கல் வெட்டு முதலியவறறில எகர ஒகர உயிர் மெய்களுக்கு மேல் புளளிகள காணப்படுகினறன. 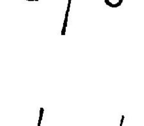

வட்டெழுத்தில் பொகரககுறி ஒரு விளஙகாத புதிராகவே தோனறு கிறது. முதல முதலில வேள்விககுடிப் பாணடியன செப்பேட்டில (கி.பி. 8 - ஆம்நூ.) இதன் வடிவம் தோன்றுகிறது.

இவ்வடிவத்தை விளக்க இயலாது. செப்பேட்டில் இதன் பிந்திய வடிவம் கேரளத்துக் கொல்லூர் மடத்தில் (கி.பி. 12 – ஆம் நூ.) காணப் படுகின்றது.

இதன் இறுதி வடிவம் கேரளத்து (கி.பி. 18 – ஆம் நூ.) மிஞ்சிறை பட்டத்துச் செப்பேட்டில் காணப்படுகின்றது.

கே.ஜி.கி.

பொகாரோ இது எஃகுத் தொழில் நகரம். இது பீகார் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் பொகாரோ (Bokaro) ஆறும், தாமோதர் ஆறும் கூடுமிடத்திற்கு அருகில் பொகாரோ ஆற்றின் தென்கரையின்மீது அமைந்துள்ளது. எஃகுத்தொழிற் சாலையை இந்திய அரசாங்கம் சோவியத்துநாட்டின் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பிற சிறந்த தொழில் நகரங்களுக்கு இடையில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம், தொழில் நகரமாக அமைவதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளை யும் பெற்றுள்ளது. அதனால், அத்தொழிற்சாலை மிகச் சிறப்பான முறையில் செயலாற்றி வருகிறது. இத்தொழில் நகரம் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டக் காலத்தில் திட்டமிடப்பட்டுத் தொடங்கப்பட்டது. இந்நகரம் கூகலி, பொகாரோ, சரியா ஆகிய நிலக் கரி வயல்களுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய இரும்புத் தாதுகள் தொலை தூர இடங்களில் இருந்து கொண்டு வரப் படுகின்றன. இந்நகருக்கு வேண்டிய தண்ணீர் பொகாரோ ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் மூலமாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

பொகாரோ இந்தியாவின் மிகப் பெரிய நான்காம் தொழில் நகரமாகும். இந்நகரம் அமைய 1960 – ஆம் ஆண்டிலேயே திட்டமிடப்பட்டது. இதற்குச் சோவியத்து நாட்டு அரசாங்கம் தொழில் நுட்ப உதவி நல்க ஒத்துக்கொண்டது. எனவே, இந்திய – சோவியத்து நாட்டுக் கூட்டு முறையில் இத்தொழிற் சாலை 1960 – ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1964 – ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் பொருள் உற்பத்தியைக் கொண்டு வந்தது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்குப் ‘பொகாரோ எஃகு நிறுவனம்’ என்று அரசினால் பெயரிடப்பட்டது. இந்த நான்காம் பெரிய தொழிற் சாலை ‘பொதுத் துறை’யின் (Public Section) அமைப் பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நகரினை அமைக்க வும், தொழில் வளம் பெருகவும், முன்னேற்றத்திற் கான திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றவும் வேண் டிய பொறுப்பினை எம்.என். தசுதூர் நிறுவனத்திடம் (M N. Dasdur & Co.) அரசு ஒப்படைத்தது. அந்நிறு

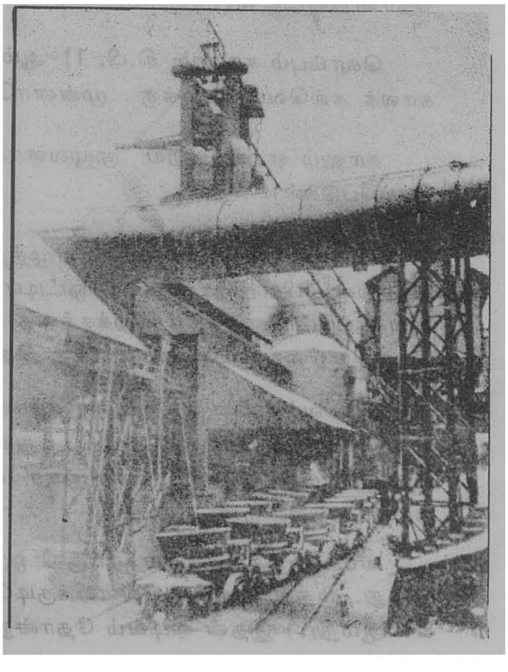

பொகாரோ

வனம் ஓர் ஆலோசனையாளராகச் (Consultant) செயற்படுகின்றது. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில எஃகுத் தேவையில் ஏற்பட்ட பற்றாக் குறையை ஈடுகட்டவே இந்நகரம் அமைக்கப்பட்டது. இந்நகரம் அமைப்பதற்கு பொருள் வசதி, தொழிலாளர்கள பெருக்கம், போக்குவரத்து வசதி, தண்ணீர் வசதி, சாதகமான வானிலை, தொழில் வல்லுநர்கள எளிதில் கிடைத்தல்,எளிமையாக மூலப் பொருள் கிடைத்தல, விற்பனைச் சந்தை வசதி போன்ற பல நலன்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

இத்தொழில் நகரத்தில் முதல் ஆண்டில் 4 மிலலியன் கண்டியும் இரண்டாம் ஆண்டில் 5 மில்லியன் கண டியும் எஃகு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற இலக்கினை அரசு நிருணயித்தது. இநதத் தொழில் நகரம் அமைப்பதற்கு 524 கோடி உருபாய் தேவைப்படும் என்று தொடககக் காலத்தில் திட்டமிடப்பட்டது. இப்பொகாரோ தொழிற்சாலை இந்தியப் பாணியில் (Indian Design) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முதன முதலில் அமைக்கப்பட்ட இரண்டு கொதிகலன்கள (Furnace) ஒவ்வொன்றும் நாள் ஒன்றுக்கு 2,000 இலிட்டர் கொள்ளளவினை ஏற்கக்கூடிய அளவிற்குப் பெரிய தாகும. இத்தொழிற்சாலையில் முதல் சோதனை 1970-ஆம ஆணடு நடத்தப்பெற்றது. அந்தத் தொழிற சாலையின்மூலம் செய்யப்பட்ட எஃகு முதன் முதலாக 1971-ஆம் ஆணடு திசம்பர்த திங்கள வெளி வந்தது.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலததில திட்டமிடப்பட்ட இத்தொழிற்சாலை மூன்றாம் ஐந்தாணடுத் திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டு விரைவில் வளர்ச்சியடைந்து பெருநகரமாக மாறியுள்ளது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வேணடிய இரும்புத் தாதுப் பொருள்கள் 32 கி. மீ. தூரத்திலுள்ள 'கிரி புரு' என்னுமிடத்திலிருந்து சாலை வழியாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இதற்கு வேண்டிய நிலக் கரி, இத்தொழிற்சாலைக்கு எதிரே அமைந்துள்ள சிரியா, கிழக்குப் பொகாரோ ஆகிய நிலக்கரி வயல் களிலிருந்து கிடைக்கிறது. இந்நகரத்திற்கு வேண்டிய சுண்ணாம்புக் கற்கள் பவந்தபூர் மற்றும் தல்மேகஞ்சசு என்ற இடங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன. மேலும் 'கரியகிப்பாறை'கள் (Dolomite) மத்தியபிரதேசத்தில் உளள பிலாசு பூரைச் சேர்நத 'கிர்ரி' என்னுமிடத் திலிருந்து கொணடு வரப்படுகின்றன. வேண்டிய மங்கனம் வெளிச் சந்தையிலிருந்து வாஙகப்படுகின றன. இத்தொழிற்சாலைக்கு வேணடிய துறைமுக வசதியும், விற்பனைச் சந்தையும் கல்கத்தாவில் அமைந் திருத்தல் மிகச்சிறப்பான அமிசமாகும்.

பொகாரோ எஃகுத் தொழிறசாலைக்குப் புதிய திட்டங்கள போடப்பட்டுப் அது புது மயமாக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத்து நாட்டுடன் இணைந்து செயற் பட்ட இந்தத் தொழில் நகரம் தென கிழக்கு ஆசியா விலேயே மிகப் பெரிய நகரமாக விளங்குகிறது. இத் தொழிற் சாலைக்கு 1987 – ஆம் ஆணடு வரை 3,500 கோடி உருபாய் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.மேலும், இதனை விரிவுபடுத்த இன்னும் 1000கோடி உருபாய்க் குத் திட்டமிடப்பட்டுளளது இந்தியாவிலேயே உருவாக்கப்பட்ட இயநதிரங்களைக் கொண்டு அமைக் கப்பட்ட இப் பெரிய தொழிற்சாலை நகரம் இந்தியா வின் தொழில் துறையில் ஒரு வற்றாத நீரூற்றாக (Watershed) அமைந்துள்ளது. செருமானியர்களின் உதவியுடன் அமைக்கப்பட்ட 'உரூர்கேலா' தொழிற் சாலை, ஆங்கிலேயர்களின உதவியுடன் கட்டப்பட்ட 'துர்காபூர்' தொழிற்சாலை ஆகியவற்றைவிட இத் தொழிற்சாலை மிகப் பெரிதாக அமைந்து அரிய சாதனைகளைச் செய்துவருகிறது. சி. மு.

துணை நூல்கள்:

Chaudhuri, M C., India Industries Development, Oxford & IBH Publishing Co , Calcutta, 1970.

Chopra, P.N., An Encyclopaedia Survey of India, S. Chand & Co., Delhi, 1982.

Sivayya, K.V , Indian Industrial Economy, S Chand & Co , Delhi, 1987.

பொகீமியா செக்கோசுலோவாகியாவின் (Czechoslovakia) மேற்குப் பகுதியாகும். கிறித்து பிறப பதற்கு ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுககு முன, அங்கு கெல்டிக்கு இனத்தைச் சார்ந்த பொயி (Boii) பழங குடியினர் வாழ்ந்தனர். அதனால, இப்பகுதி பொகீமியா (Bohemia) எனறு வழங்கலாயிற்று. இஙகுத் தான் அநநாட்டின் தலைநகரமாகிய பிராக்கு (Prague) அமைந்துள்ளது பொகீமியாவின் பரப்பு ஏறத்தாழ 52,768 சதுரக கிலோ மீட்டர். இஙகு 6 மில்லியன மக்கள் வாழ்கின்றனர். இது அந்நாட்டின் மொதத மக்கள் தொகையில ஏறத்தாழ 40 விழுககாடாகும். பொகீமியா ஒரு பீடபூமி. இதனைச் சுற்றிக் குன்று களும், மலைகளும் அமைந்துளளன. பொகீமியாவின வடக்கில் பாயும் எல்ப்பு (Elbe) நதியின் பளளத தாக்கு வளமானதாகும். அஙகுக்கோதுமை, கம்பு, ஓட்சு, உருளைக்கிழங்கு, பாாலி ஆகியவை பயிரிடப் படுகின்றன. பொகீமியா மக்கள ஆடு, மாடு, பன்றி ஆகியவற்றினையும் வளர்க்கின றனர்.

பொகீமியாவின பெரும் பான்மையினா இசுலாவு (Slav)இனத்தைச் சார்ந்த செக்கு (Czech)மக்களாவர். இம் மக்கள் கி பி 500 – ஆம ஆண்டிலிருந்து இங்குக்

குடியேறி, அங்கிருந்த பொய்ப் பழங்குடிகளை வெளியேற்றினர். புனித உரோமானியப் பேரரசர் கி.பி. 1158-ஆம் ஆண்டு பிரெடரிக்கு பொகீமியப் பிரபுவுக்கு 'அரசன்' என்ற பட்டத்தினை வழங்கினார். அது முதல் பொகீமியாவின் அரசியல் புகழ் வளரலாயிற்று. நான்காம் சார்லசு என்ற பொகீமிய அரசர் புனித உரோமானியப் பேரரசராகப் பொறுப்பேற்ற போது (கி. பி 1335), பொகீமியாவின் செல்வாக்கு ஐரோப்பிய அரசியலில் உச்ச நிலையை அடைந்தது.

பொகீமியாவில் கி பி 15-ஆம் நூற்றாண்டில் ஓர் உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கிற்று. பொகீமியாவைச் சார்ந்த சான் அசு (John Huss) என்ற திருச்சபைச் சீர்திருத்தவாதி கொலை செய்யப்பட்டதால் இப்போர் ஏற்பட்டது எனவே, இதனை அசின்போர்கள் (Hussite Wars) என்றும் கூறுவர் அசினைப் பின்பற்றியவர்களுக்கும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஆதரவாளர்களுக்குமிடையே நடந்த இப்போர் கி.பி.1436 - இல் முடிவுற்றது இதனால், பொகீமிய மக்களிடையே சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் வேகமாகப் பரவியது. பொகீமிய மக்களுள் பெரும்பான்மையினர் கால்வினிய மற்றும் உலூதரின் பிரிவுகளைப் பின்பற்றலாயினர். ஆனால், கத்தோலிக்க சமயத்தினைச் சார்ந்த ஆப்சுபர்க்கு (Hapsburg) வமிசத்தின் கீழ், பொகீமியா வந்ததால் மீண்டும் சமயப் பூசல்கள் ஏற்படலாயின.

பொகீமியாவில் கி.பி 1618-இல் ஆப்சுபர்க்கு ஆட்சிக்கு எதிராகக் கலகங்கள் தோன்றலாயின. இவ்வமிசத்தைச் சார்ந்த புனித உரோமானியப் பேரரசரான மத்தியாசு (Mathias) பொகீமியாவின் அரசராகவும் இருந்தார். அவருக்குக் குழந்தை இல்லாததால், பெர்டினாண்டு (Ferdinand) என்ற கத்தோலிக்கர் பொகீமிய அரசராகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதனைப் பொகீமியாவிலிருந்த பெரும்பான்மை மக்களான உலூதரின் சமயவாதிகளும் கால்வினிய சமயவாதிகளும் எதிர்க்கலாயினர். பொகீமியத் தலைநகர் பிராக்கில் பேரரசரின் பிரதிநிதிகளாகிய கத்தோலிக்கக் குருமார்களுக்கும் எதிர்ப்பாளர்களுக்குமிடையே நடைபெற்ற பேச்சு, கைகலப்பில் முடிவுற்றது. இரு கத்தோலிக்கக் குருமார்கள் மாளிகையின் மேலிருந்து கீழே தூக்கி எறியப்பட்டனர். இந்நிகழ்ச்சியே முப்பதாண்டுப் போர் ஏற்பட உடனடிக் காரணமாயிற்று.

இச் சமயப் போர் கி பி. 1618 - இல் தொடங்கி ஐந்து கட்டங்களில் நடைபெற்றது. அதன் முதல் கட்டம் (கி.பி.1618 - 20) பொகீமிய நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். புரட்சியைத் தொடங்கிய பொகீமியா ஆப்சுபர்க்குகளுக்கெதிராகச் செருமானிய அரசுகளின் உதவியை நாடினர். பொகீமிய மக்களுக்குதவ முன்வந்தவர்களுள் முக்கியமானவர் பாலடினேட்டு நாட்டின் தேர்வாளர் பிரெடரிக்கு (Frederick, the Elector of Palatinate). அவரைத் தம் அரசராகப் பொகீமியப் புரட்சியாளர்கள் ஏற்றனர். இதற்கிடையில் பேரரசர் மத்தியாசு இறக்கவே, இரண்டாம் பெர்டினாண்டு பேரரசரானார். பெர்டினாண்டு, பவேரிய அரசர் மாக்சிமிலியனின் (Maximilian of Bavaria) உதவியுடன் பொகீமியா மீது படையெடுத்தார். பிராக்கு அருகில் கி.பி 1920-இல் நடைபெற்ற வெண்குன்றுப் போரில் (Battle of White Hill) பொகீமியப் படைகள் படுதோல்வியடைந்தன. பொகீமிய மன்னர் பிரெடரிக்கு, போர்க்களத்திலிருந்து தப்பி ஓடினார். பேரரசர் பெர்டினாண்டு பொகீமியாவைக் கைப்பற்றிப் புரட்சியாளர்களை ஒடுக்கினார். கத்தோலிக்க சமயம் மீண்டும் பொகீமியாவில் புகுத்தப்பட்டு முப்பதாண்டுப் போரின் முதல் கட்டத்தில் வெற்றி பெற்றது.

ஆப்சுபர்க்குகளின் ஆட்சியின்கீழ் வந்த பொகீமியா தன் அரசியல், சமய சுதந்திரத்தினை இழந்து தவித்தது. பொகீமியாவின் செக்கு இனத்தலைவர்கள் கி பி 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தம் மக்களின் நாட்டுப் பற்றினையும் பண்பாட்டுப் பெருமையையும் தூண்டி விடலாயினர்.

பிரான்சுப் புரட்சியின் தாக்கத்தினை ஆசுத்திரியப் பேரரசிலும் காணலாம். இப்புரட்சியினால் உந்தப்பட்டு, கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டில் ஆசுத்திரியப் பேரரசிலிருந்த அங்கேரியின் (Hungary) மாகியர்களும் (Magyars), பொகீமியாவின் செக்கு மக்களும் ஆப்சுபர்க்குகளுக்கெதிராகப் புரட்சி செய்தனர். அப்புரட்சிகள் ஒடுக்கப்பட்ட போதிலும், மக்களின் தேசிய உணர்வுகளை முழுமையாக அகற்ற முடியவில்லை.

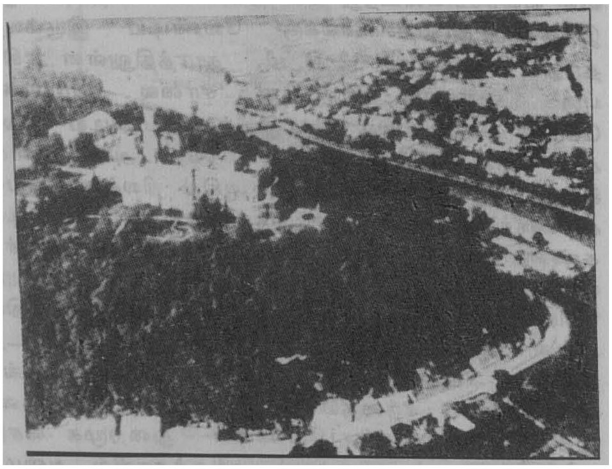

பொகீமியா

முதல உலகப் போரில் (கி.பி.1914-18) ஆசுதிரியா தோல்வியடைந்தது. அப்போர் முடிவில் நேசநாடு களுக்கும் ஆசுதிரியாவிற்கும் புனித செருமெயின் (St Germain) உடனபடிக்கை ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக ஆசுதிரியப் பேரரசு தன பல பகுதிகளை இழக்க நேரிட்டது. அவற்றிலிருந்து ஒரு சில புதிய நாடுகள கிழக்கு ஐரோப்பாவில தோன்றின. செக் கோசுலோவாகியா அவ்வாறு தோன்றிய நாடாகும். அபபுதிய அமைப்பில் பொகீமியா என்ற பகுதி மறைந தது. இனறு அது செக்கோசுலோவாகியாவின ஓர் அங்கமாக விளங்குகினறது; தொழில் வளத்தில் முன னேறிய ஒரு நாடாகத் திகழ்கின்றது. பொகீமியா வின வேலைபபாடமைந்த கண்ணாடிப் பொருள்கள (Glassware) உலகப் புகழ்பெற்றவை. த.ந.வா

பொகுட்டெழினி. அதியமான நெடுமானஞ்சி யின் மைந்தன பொகுட்டெழினி. இவன அதியர் குடியைச் சார்ந்தவன். ஒரு காலத்தில இவன்தன முன்னோர் அதிகை என்னும் ஊரில வாழ்ந்திருந்து பின்னர்ச் சேரநாட்டில் குடியேறியிருத்தல வேண்டும். எனவே, அதிகையராகிய இவர்கள அதியர் எனப் பெயர் பெறுவாராயினர் என்று அறிஞர்கள கருது கின்றனர். 'அதியர்' என்பது 'அதிகையர்' என்பதன மரூஉ. 'மதியேர் வெண்குடை அதியர் கோமான, கொடும்பூண எழினி' (புறம்.392) என்பதனால இவன அதியர் மரபினன் என்பது உறுதியாகின்றது

பொகுட்டெழினியைக் குறித்து ஔவையார் பாடியுள்ள மூன்று புறநானூற்றுப் பாடல்கள் (96, 102, 392) கிடைத்துள்ளன. 'மழவர் தலைவா களான அதியன, எழினி என்போர் சேரரின் மற்றொரு கிளையினா' என்று தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் கருதுகின்றாா.

சேலம் மாவட்டத்தின வடபகுதி, மைசூர் மாநிலத்தின கோலாரப் பகுதி ஆகியவிரண்டும சேர்ந்து 'கங்கநாடு' என்று முன்பு வழங்கிறது. அப பகுதியை இடைக்காலச சோழர் கைப்பற்றி அதனை 'நிகரிலி சோழ மண்டலம்' எனப் பெயரிட்டு வழங்கி னர். அதியர்கள தகடூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சேலம் வடபகுதியை ஆண்டு வந்தனர். தகடூருக்கு இப்போது தருமபுரி என்று பெயர் வழங்குகிறது. சோழர்களின் ஆட்சியில குறுநில மன்னர்களாக இருந்த அதியர்கள கன்னடரை வென்று புகழ் பெற்றிருந்தனர். இவர்களைக் கன்னட நாட்டுக் கல் வெட்டுகள 'அதியமா' எனக் குறிப்பிடுகின்றன. அதியமானகளின வழித்தோன்றலகளாகிய எழினி, விடுகாதழகிய பெருமாள முதலியோர் தம்மைச் சேரர் குடியைச் சார்நதவராகவே கருதிக்கொண டனா என்று கலவெட்டுச் சானறுகளை அடிப்படை யாக வைத்து ஔவை.சு துரைசாமிப் பிள்ளை கருது கினறார்.

பொகுட்டெழினியின தநதை அதியமானைப பற்றிய குறிப்பு வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த போளூருக்கு அண்மையில் உள்ள திருமலைக் கல்வெட்டில் காணப்படுகினறது. அக்கல்வெட்டு, செய்யுள் வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது.

பொகுட்டெழினி அகன்ற மார்பும, திரண்ட தோளும், நீண்ட கைகளும கொண்டு சிறந்தவனாக விளங்கினான (புறம்.96). இவன், தன் தந்தை அதிய மான் நெடுமானஞ்சியைப போன்றே கொடையுள ளம் மிக்கவனாக விளங்கினான் என்பதனை, 'இசை விளங்கு கவிகை நெடியோய்' என்ற புறநானூற்றுத் தொடர் (102) விளக்கும. அப்பாடலில சகடத்தின கீழ் அச்சுமரத்தின கண்ணே சேமவச்சுக் கூறப்பட்டது. இதனால் அதியமான அஞ்சி இருப்பவும பொகுட் டெழினி அவற்குத் துணையாய் இருந்தான என்பது தெள்ளிதாம் என்று அறிஞா கருதுவர்.

அதியமான நெடுமானஞ்சி போர்க்களத்திற் புக சென்றிருந்த போது பொகுட்டெழினி பிறந்தான அஞ்சி,போர்க்களத்திலிருந்து நேரே தன மைந்தனைக் காணவந்த செய்தி, 'செறுவர் நோக்கிய கண்தன, சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே' (புறம 100) என்ற பகுதியால் உறுதியாகினறது

பொகுட்டெழினியின் முன்னோர் கரும்புப் பயிரைத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர்கள (புறம 392) பகை மன்னர்களின் அரண்களை அழித்துக் கழுதை ஏர் கொண்டு உழுது அந்நிலத்தில் வெள்ளை வரகும கொள்ளும் விதைத்துவிடும் பண்டைய போர்க்கள மரபினைப் பொகுட்டெழினியும் பின்பற்றியுள்ளான என்பது புறப்பாடலால் உறுதியாகினறது. மேலும இவன், தன்னை நாடி வந்த இரவலர்களைக் கண்ட அளவிலேயே அவர்தம கிழிந்த ஆடைகளை நீக்கிப் புதிய ஆடைகள வழங்கி, விருந்து பேணும பண்பின னாக விளங்கினான் (புறம்.392). ஔவையார், 'திங்கள் நாளநிறை மதியத்தனையை' (புறம.102) என்று பொகுட்டெழினியைக் கூறுவதனால, அறிவு, அருள் முதலாகிய குணங்கள நிறைந்தவன இவன என்பது இனிது பெறப்படும். ந.சொ

பொங்கல் விழா: உலகெங்கிலும் அறுவடை விழாவாகக் கொண்டாடப்பெறும் நிகழ்ச்சியே தமிழநாட்டில் பொஙகல விழாவாக நிகழ்கினறது. சாதி, மதம், இனம் ஆகிய பல பிரிவுகள் நிலைத்து விட்ட நிலையிலும் காலநிலை மாறி, உழவுத் தொழிலும் காலத்தில் நிகழாமல பின்னடைவு பட்டு

 பொங்கல் விழா

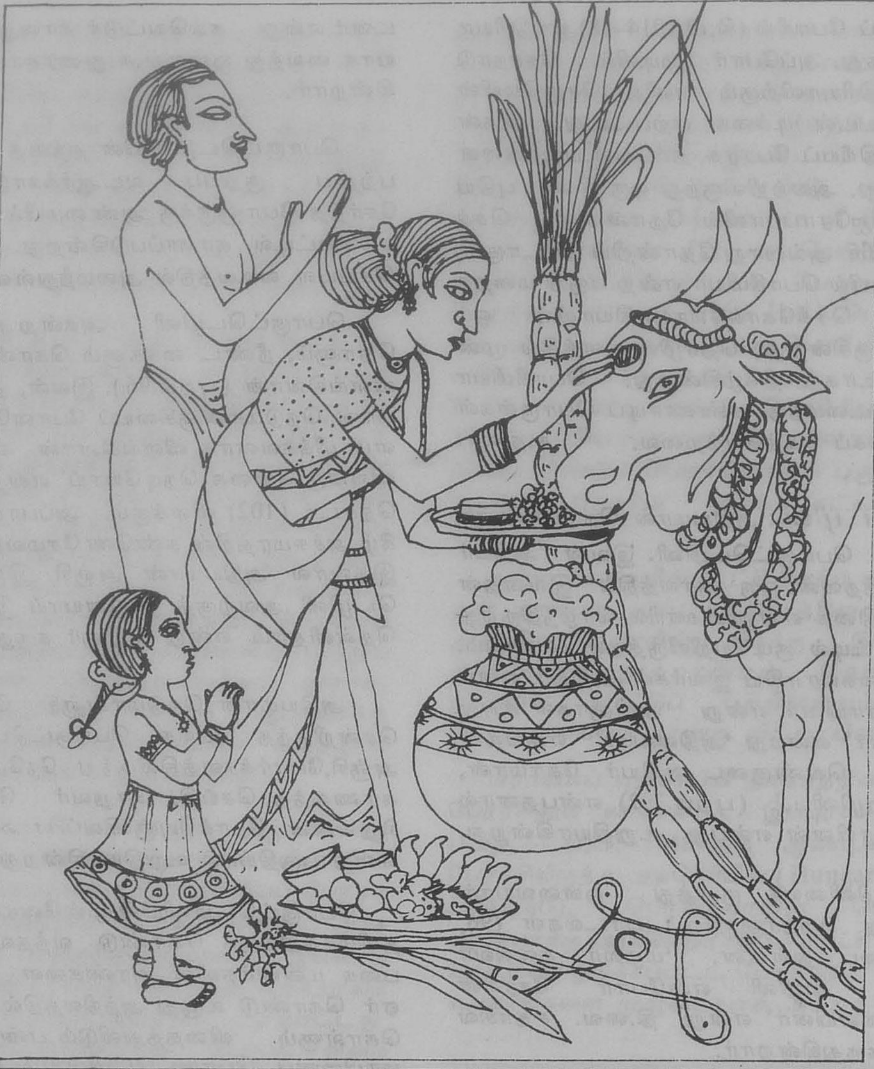

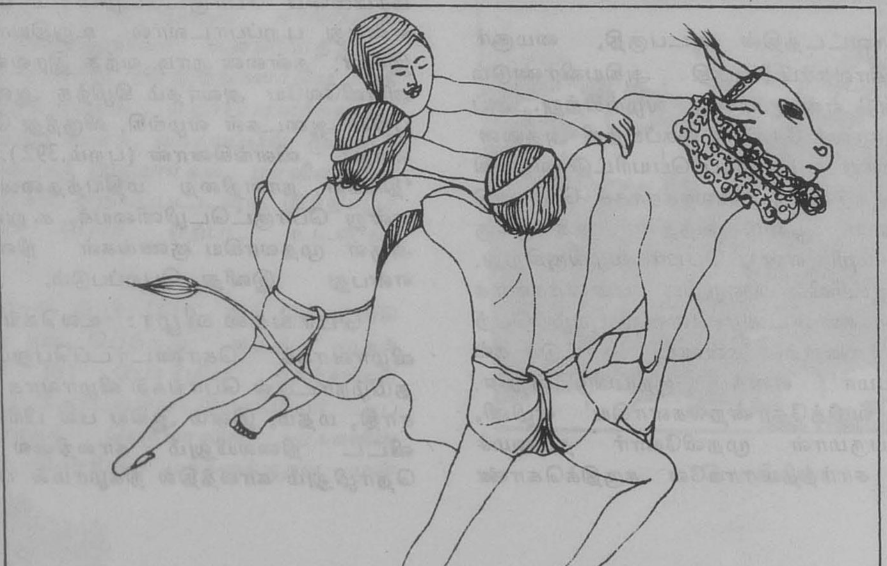

விட்ட நிலையிலும தைததிஙகள முதலநாளில பொங கல விழாக் கொண்டாடுவதிலிருந்து தமிழநாட்டி னா நீங்கவிலலை

சூரியன தனுசு இராசியிலிருந்து மகர இராசிக்குத் தைத்திங்கள முதலநாள பயணப்படுவதைச சிறப் பிதது, இநதியாவின பெருமபகுதி மககள 'சஙகி ராநதி' நாளாக அநநாளைக் கொணடாடுவது குறிப் பிடத்தக்கது.

ஆடிப்பட்டத்தில் தேடிவிதைத்து உழைதது உணவுபபொருளகளைத் திரட்டிய மக்கள உததராய ணம தொடககமுறும் தைத்திங்கள முதல் நாளனறு நனறியுணர்வுடன மழைகக்கும் வேளாணமைப பெருக கத்திற்கும் காரணமான சூரியனை வழிபடுகினற னர்.

'சங்கிராந்தி'யனறு கடவுளுக்குச் சிறப்பான வழி பாடுகள, விழாககள ஆகியன செய்யவேணடு மெனறு பிருகுசஙகிதை என்னும் நூல கூறுகினறது. ஒரு 'தேவநாள' என்பது ஒரு மானிடஆணடு என்றும் அத்தேவநாளின் பகற்பொழுதின் தொடக்கமே தை முதல்நாள என்றும் அதுவே விழாவாகச் சிறப்பித்துச் செய்யப் படுகின்றது எனறும் ஆகமஙகளிலிருநது அறிய முடிகினறது

மார்கழி இறுதி நாள முதல் தை மாத முதல் மூனறு நாள்கள முடிய இவ்விழா பெரும்பாலும் நிகழ் கினறது 'தை பிறநதால் வழி பிறக்கும்' என்பது தமிழ்நாட்டுப பழமொழி. அதறகேறப, 'புது வாழவு பூத்தது' என்னும் பொலிவு இநநாளில் எலலார் உள் ளததும நிறைந்திருக்கினறது.

மார்கழித திங்கள் இறுதிநாளில் 'போகி' என்னும் பெயரில பெரும் பொஙகலுக்குத தொடக்கம் நிகழ் கினறது. மறுநாள சூரியன பொங்கலைச் செய்யும் முனபாகக் காப்புக்கட்டு நிகழ்சசிபோலப் போகி அமைவதைத் திருச்சி முதலிய மாவட்ட மக்கள வாழ விலிருநது அறியமுடிகினறது போகி அன்று முன்னிர வில மாரியமமனுக்குப் படைககும் பழக்கம் தென் னார்ககாடு மாவட்டப பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. ஒரு சில பகுதிகளில குல தெயவதகிற்குப் பொஙக விட்டுச் சாந்தி செய்யும் விழாவாகவும் இது நிகழ கினறது. ஆடி முதல மார்கழி முடிய உழைத்துப் பெறற விளைவுகளைக் கொணடு பழையன போககிப புதியன திரட்டும் நாள 'போகி' எனறாலும 'பெரும் போகம்' துய்ப்பதில் வலலவனான இநதிரனைக் கொணடாடும் நாளே 'போகி' எனபபெயர் பெற றது எனறு கொளளவும் இடமுளளது. போகியனறு, இரவு ஒரு சில இடஙகளில் பொதுப்பொங்கல வைத்து வணஙகும் வழக்கமும் இருநது வருகினறது.

மழை பெய்தறகேற்ற இரவுபபொழுதில பொங் கலிடும் வழக்கம் நிகழ்வதாலும பழையனவறறைத் தீயிலிட்டு அழித்து மகிழ்வதாலும போகியின சிறபபு வெளிபபடுகின்றது.

மழை வளநதரும இநதிரனைத் தெய்வமாகக கொணடாடும் வழக்கம் பற்றிப் பழந்தமிழில குறிப்பு கள இருப்பினும் அவவிழா சித்திரைத் திங்களில் நிகழவதாகவே அறிய முடிகின்றது. அறுவடை முடி யும காலததில், மழை வளந்தநத தெயவத்தை நன்றி யோடு நினைவுகூர்நது போறறும் பணபாட்டுநிலை இதனால் விளககமாகினறது.

தைத் திங்கள முதல் நாள 'பொஙகல', அதா வது ஞாயிறு வழிபாட்டுத் திருநாள ஆகும். ஞாயிறு வணக்கம் எனபதால் வேய்ந்த கூரைககீழினறி வெளியிடத்தில் புதுப்பானை வைத்துப் புததரிசி கொணடு பொஙகலிட்டுப புதியவாகக் கிடைக்கும் மஞசள், கருமபு, வாழை போனற விளைபொருள் களைக்கொண்டு வணங்குவதே இனறும பெருவழக காக உளளது.

பெரும்பானை வைததுப் பொங்கலிடும் வழககத தால பெருமபொஙகல எனறும இது பெயர்பெறும. பொஙகல பானை உடைவதுபோனற இடையூறு களைத் தவிர்ககவும் செல்வப்பெருக்கைக் காட்டவும இன்று பித்தளை முதலான உலோகப பாததிரங கள் புகுத்தபபட்டுவிட்டாலும மணபானையில் கோல மிட்டு மஞசள கொத்துக் கட்டிசசெய்யும வழக்கமே தொனமையானது நீரும பாலுமாக ஊறறப்பெற்ற உலைநீர் பொஙகிவருமபோது 'பொஙகலோ பொங கல' என மககள மனம மகிழநது வாழத்துவர்.

சூரியன பொஙகல் எனபதால சூரியன தோன றும் முனனமே விடியலில் பொங்கல வைத்துச சூரியன எழும்பொழுது படைதது வழிபடும வழக கமே உளளது மாறாக, தைமாதம் பிறக்கும சரி யான காலத்தைக் கணித்து அதறகேறப நண்பகலி லும் பிற்பகலிலும்கூடப் பொஙகலிடுவதுண்டு.

புதுமணப்பெணணிறகுப் பொஙகலசீர் வழஙகும் வழக்கம் தமிழநாட்டில் வேரூனறியுளளது. மணப் பெண்ணிற்கு மட்டுமல்லாமல் தாய்வீட்டுச்சீர ஒவவோராண்டுமே பொங்கல விழாநாளில் பெண களுக்கு வழங்கப் படுவதுணடு. தாய்வீட்டிலிருந்து சீர் வநதபிறகே பொஙகலிடும் மரபும் வழக்கில் இருக் கின்றது.

தைத்திங்கள இரண்டாம் நாள் 'மாட்டுப்பொங்கல்' எனப்படும் உழவர் திருநாள நிகழ்கினறது. அந்த நாளில் வேளாண்மைக்குப் பெருந்துணைபுரியும்

காலநடைகளை-சிறப்பாக மாடுகளை நன்றியோடு போற்றுகின்றனர். அன்று மாடுகளை நீராட்டிப் பலவகைக்கொடிகள், தளிர்கள், பூக்கள், கோத்த 'சல்லி'களைக் கொண்டு அழகுபடுத்துவர். மாலைப் பொழுதில் பொங்கலிட்டுப் படைத்து வழிபடுகின்றனர். பொங்கல் சோறூட்டிப் பின் குழம்பு போன்ற செவ்வண்ணம் குழைத்து அதனை வயிற்றின் இரு பகுதிகளிலும் தடவி அவையும் சோறுண்டனவாகக் கருதி மனநிறைவு பெறுவர். ஒவ்வோர் இல்லத்திலும் 'மாடுவிரட்டு' நிகழ்ந்த பின்னர், ஊரின் பொதுஇடத்தில் அனைத்து மாடுகளும் மந்தை செய்யப்படுகின்றன. காளைகள் வண்டிகளில் பூட்டப்பெற்று ஊர்வலமாக மந்தையை அடைகின்றன. பொது இடத்தில் வளைக்கப்பெற்ற இம்மாடுகளுக்குக் காட்சி கொடுக்கும் பழமரபு போற்றிக் கண்ணபெருமான் அலங்கரிக்கப்பெற்றுக் கொண்டுவரப்படுவதுண்டு.

தென்மாவட்டங்களில் 'மஞ்சுவிரட்டு' நிகழ்ச்சி நிகழ்கின்றது. ஊரிலுள்ள 'பொதிமாடுகள்' 'கோயில் காளைகள்' பொது இடத்தில் வளைக்கப்பட்டு ஒரே பொழுதில் விடப்பெறும். அக்காளைகளின் கொம்புகள் கூர்மையாக்கப்பட்டு அவற்றில் பட்டு வேட்டியும் பணமும் கட்டப்பட்டிருக்கும். அக்காளைகள் திறந்த வெளியில் அவிழ்த்துவிடப்பெறும். அவற்றை அடக்கியாளவரும் காளையரும், காளைகளும் எதிரெதிர் பொருதும் அவ்வீரவிளையாட்டில் உயிர் இழப்புகளும் நிகழ்ந்துவிடுவதுண்டு.

தை மூன்றாம் நாள் 'காணும்பொங்கல்'. இது 'கன்றுப்பொங்கல்', 'கன்னிப்பொங்கல்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது. ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மகிழும் நாளாதலால் காணும்பொங்கல் என்றும், கன்றுகளுக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைப்பதால் கன்றுப் பொங்கல் என்றும், கன்னியர் ஒன்று சேர்ந்து பொங்கல் வைத்துக் கொண்டாடுவதால் கன்னிப் பொங்கல் என்றும் வெவ்வேறு காரணங்களால் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

மார்கழித்திங்கள் முழுவதும் கன்னிப்பெண்கள் அதிகாலை நோன்பு இயற்றுவதை நிறைவு செய்யும் வகையில் கன்னிப்பொங்கல் அமைவதாகக் கருத இடமுள்ளது. இந்நாளில் கன்னியர் ஒன்றுசேர்ந்து வீடுவீடாகக் கும்மிகொட்டிச் சென்று அரிசி முதலானவற்றைப் பெற்று ஆற்றங்கரையில் பொங்கல் வைத்துப் படைத்துப் பகிர்ந்துண்பர். சில இடங்களில் முதல்நாள் பொங்கிய பொங்கல் சோற்றையே வீடுவீடாகப் போய் பாடிப்பெற்றுவந்து கன்னிராசா தெய்வத்திற்குப் படைத்துவிட்டுப் பகிர்ந்து உண்டு மகிழ்வதும், ஆண்களும், பெண்களும் தனித்தனியே ஆடல்பாடல் நிகழ்த்தி விளையாடித் திரும்புவதும் உண்டு.

தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவர்களும் அவர்களின் சமய வழக்குப்படி பொங்கலைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். அந்தோணியார் பொங்கல், செபகூடியார் பொங்கல் என்ற பெயர்களில் கிறித்தவத் தேவாலயங்களின் முன்பு கூடித் திருப்பலி செய்து, பொங்கல் வைத்து அனைவரும் உண்டு மகிழ்கின்றனர். இரண்டாம் நாளில், மாடுகள் வைத்திருப்போர் இந்துக்கள் கொண்டாடும் முறையை ஒட்டியே மாடுகளை நீராட்டி மலர்க்கொடிகளால் கோலஞ்செய்து தேவாலயங்களுக்கு ஓட்டிச்சென்று பாதிரியாரை மந்திரிக்கச்செய்வர். அவ்வாறு மந்திரிக்கப்பட்ட மாடுகள் பின்பு தொகுப்பாக விடப்படுகின்றன. தேவாலயங்களின் முன்பு பொங்கல்வைத்து அனைவருக்கும் கொடுப்பதோடு மாடுகளுக்குக் கொடுப்பதும் உண்டு. இந்துக்கள் கிறித்தவர்களை விருந்திற்கு அழைப்பதும், கிறித்தவர்கள் இந்துக்களை அழைப்பதுமாக ஒன்றுபட்டு உண்டுமகிழும் பெருவிழாவாகப் பொங்கல் திகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது. சி.வே.

பொத்தப்பி நாடு: இது பழங்காலத்திலிருந்த ஒரு நாடு. பொத்தப்பி நாடு என்னும் பெயர் அதன் தலைநகராய் விளங்கிய பொத்தப்பி என்னும் ஊரால் அமைந்தது என்பர். ஆந்திரத்தின் கடப்பை மாவட்டம் புள்ளம்பேட்டை வட்டத்தில் பொத்தப்பி என்னும் சிற்றூர் இன்றும் உள்ளது. அவ்வூர் தெலுங்குச் சோழர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆந்திராலா, குண்டலூரு, கொத்த மல்லி, நந்தலூரு, தங்கலூரு என்னும் ஊர்கள் பொத்தப்பி நாட்டைச் சேர்ந்தவை என்பது கல்வெட்டுகள் மூலம் புலப்படுகிறது.

தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்த சோழரின் காலத்தில் அவர்களாட்சிக்குட்பட்டிருந்த தெலுங்கு நாடு அதிராசேந்திர மண்டலம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. அதன் கிளைநாடுகளுள் ஒன்றான மேற்பாக்கை நாட்டின் ஒருபிரிவாகப் பொத்தப்பி நாடு இருந்தது.

பொத்தப்பி நாட்டை கி.பி.10 – ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தெலுங்குச் சோழர் ஆண்டுவந்துள்ளனர். சோழர் என்னும் சொல்லே தெலுங்கு மொழியில் சோடர் என வழங்கியது. பொத்தப்பிச்சோழர் தங்களைக் கரிகாலன் வழிவந்தவர் என்றும், சூரிய வமிசத்துக்காசியப கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர் என்றும் கூறிக்கொண்டனர்.

இவர்கள், முதலாம் குலோத்துங்கன் காலம் முதல் சோழர்கட்குட்பட்ட சிற்றரசர்களாயிருந்தார்

கள். சோழ அரசு பலவீனம் அடையத் தொடங்கிய போது அவர்கள் காகதீயர்களுக்கு விசுவாசமானவா களாக மாறினார்கள். அவர்கள வசத்தில் இருந்த காஞ்சி நகரை மூன்றாம் குலோத்துங்கன் போரிட்டுக் கைப்பற்றினான். காஞ்சியையும், அதறகு வடக்கில் இருநத சில பகுதிகளையும் தங்கள் ஆளுகையின் கீழ்த் தெலுங்குச் சோழாகள கொண்டிருந்தனர். வடஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும் அவர்களது ஆதிக்கம் இருந்தது என்பதற்கான கலவெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன.

சோழர்கட்குப்பின் முசுலிம் மனனர்களாலும், விசயநகர மன்னாகளின் குறுநிலத் தலைவர்களான மாட்ல மன்னர்களாலும் இப்பகுதி ஆளப்பட்டது. இந்நாட்டில் உடுப்பூர் என்ற ஊரில் கணணப்ப நாயனார் பிறந்தாா என்று பெரியபுராணம் கூறும். உடுப்பூர் இன்று உடுக்கூர் என்று வழங்குகிறது. கணணப்பர் வழிபட்ட காளத்திநாதரின் திருத்தலம் உடுக்கூரிலிருந்து ஏறததாழ 64 கி.மீ. தொலைவிலுளளது. இன்றும் இப்பகுதி வேடர்கள் கணணபபருக்கு மடம் அமைத்து வழிபடுகினறனர்.

பொத்தப்பிச் சோழர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக மதுராந்தக பொத்தப்பிச் சோழன், விசயகண்ட கோபாலன், இராசகண்ட கோபாலன் என பவர்களைக குறிப்பர்.

சொ.சா.

துணை நூல்கள்:

Sastri,K.A.N ,The Cholas,University of Madras, 1975.

Srinivasan, C.R., Kanchipuram Through the Ages, Agamkala Prakasan, Delhi, 1979.

பொத்தியார்: சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பொத்தியார் கோப்பெருஞ் சோழனுடைய உயிரனைய தோழர். இவர் உறையூரைச் சார்ந்தவர். சோழ வேந்தனுடன் இவர் கொணடிருந்த நட்பின் ஆழத்தைப் புகழ எண்ணிய பிசிராந்தையார், '..கோப்பெருஞ் சோழன் பொத்தில் நண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ' (புறம்.212) என்று வியந்து பாராட்டுவர். இவர் ஐந்து புறப்பாடல்களைப் (புறம்.217, 220, 221, 222, 223) பாடியுள்ளார். இவர் உண்மையும் நேர்மையும் உடைய நுண்ணறிவு நிறைந்த புலவராவார். இவர் கோப்பெருஞ் சோழனையும் பிசிராநதையாரையும் பாடியுள்ளார்.

கோப்பெருஞ் சோழனிடம் இவர் அளவிறந்த மதிப்பும் மாண்பும் கொணடிருந்தார். அவன் ஆடுநர்க்கும் பாடுநர்ககும் வரையாது வழங்கும் செந்தணமையினை உலகமே கணடு வியந்து போற்றியது. அவன் இறந்தான எனறு கேளவியுறற பொத்தியார், அவனுடைய உயிரைக் கொணடு போன நிலையை எண்ணி, கூற்றுவனை, 'வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்' (புறம். 221) எனறு உரக்கக் கூறினார். இதனால், அம்மன்னவன்பால் இவருக்கு இருந்த ஈடுபாடு நனகு புலனாகும். கோப்பெருஞ்சோழனை இவர் 'கிளளி' (புறம்.220) எனறே குறிக்கின்றார்.

கோப்பெருஞ்சோழன வடக்கிருக்கச் சென்றான. அப்போது பொத்தியாரும அவனுடன வடக்கிருந்து உயிர்துறக்க முனைந்தாா. அநநிலையில் பொத்தியாரின் மனைவி கருவுற்றிருநதார். அதனை அறிந்திருந்த சோழ மன்னன், 'நின வெய்யோள் பயநத புகழசால புதல்வன் பிறநதபின் வா'(புறம் 222) எனக் கூறிய அன்பினை நினைநது போற்றியுளளார்.

பிசிராநதையாருக்கும கோப்பெருஞசோழனுக்கும இடையே ஏற்பட்ட நட்பின் ஆழத்தை உணர்நத பொத்தியாருக்குப் பெரும் வியப்பு ஏற்பட்டது. 'வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தனறே' (புறம. 217) என்பது அவாதம் புறப்பாடல்.

சிறந்த நட்புககு இவர் கூறும் உவமை எணணி மகிழ்தற்குரித்து 'உடமபோடு இனியவுயிர் விரும்பு மாறுபோல, விரும்பும் உரிமையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோா தம்மிடததே செல்லின' (புறம. 223) அளிப்பன என்பது அதன கருத்து. நடுகல்லாகியும் சோழன் இவருக்கென இடங்கொடுத்த பெற்றியை எண்ணி எண்ணிப் பொத்தியார் வியக்கினறார்.

நச்சினார்க்கினியா, 'இதற்குக் கோப்பெருஞ சோழன், துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரெனறு கூறும் புறச் செய யுட்கள உதாரணம'என்று (தொல். கறபியல, 52) தம் உரையில் மேற்கோள காட்டுவார் இதனால இவர் தம் நட்பின் உறைப்பு இனிது பெறபபடும.

ந சொ

பொதிகை நிகண்டு: அகராதிகள் தோன்றுவதறகு முனனர்த் தமிழ்ச சொற்களுக்குப் பொருள அறிய விரும்பியவர்க்குக் கருவி நூலாக இருந்தது நிகணடு என்னும் நூல்வகையாகும. நிகணடு நூலின் அடிப்படை தொல்காப்பிய உரிச் சொலலிலேயே இடம் பெற்றிருப்பினும் திவாகரமே முதல் நிகணடு நூலாக உருவெடுத்தது திவாகரர் மகனார் பிங்கலா பிங்கல நிகண்டு இயற்றினார். அதன் பின்னர்சூடாமணி முதலிய நிகணடு நூலகள தோன்றின.

அகராதிகளுள முதறகண தோனறியது சதுரகராதியே. அவ்வகராதி தோனறிய பின்னரும் நிகண்டு நூல்கள தோன்றின. அவ்வகையில தோனறிய ஒரு நிகண்டு பொதிகை நிகணடு ஆகும்.

பொதிகை நிகணடுககு முனனாப பலபபல நிகணடு கள தோனறியிருந்தன. ஆதலால, அவவளாச்சி நிலையும, சதுரகராதி தோனறி விட்டமையால் அவ் வகராதி அமைப்பு வளர்ச்சி நிலையும் இப்பொதிகை நிகண்டுக்கு உதவியாக அமைநதன. பின்னே நூல் செய்வார்க்கு, முனனே நூல செயதார் செய்யும் நலப்பாடு இது

பொதிகை நிகணடின ஆசிரியர் சாமிநாத கவி ராயர் எனபார். அவர் கலலிடை நகரைச் சேர்ந்த வர். அவர் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாணடின் இறுதிப் பகுதியில வாழநதவர் அவர்தம் மகனார் சிவ சுப்பிர மணியக் கவிராயர் எனபவர். அவரும் ஒரு நிகணடு நூல இயற்றினாா. அதன் பெயர் 'நாம தீப நிகணடு' எனபது. இதனை, 'எநதை பொதிகை நிகணடென் றோர் சொற் பலபெயரே தந்தனன் காண' என்று வரும் நாமதீப நிகணடுப் பாயிரத்தால் அறியலாம்.

பொதிகை நிகணடின வளர்ச்சி நிலையையும் அதன் சிறப்பையும அரும் பொருள விளகக நிகணடுப் பதிப்புரையில அறிஞர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளை விளக்கியுள்ளார்

மற்றை நிகணடுகளில் வரும் பல்பொருள ஒரு சொல் முதலிய பாகுபாடுகளும, அம்முதல் ஒரு பெயர், அமமுதல் இருபெயர் முதலிய பாகுபாடு களும் வேண்டாதனவாம். இப் பொதிகை நிகண்டில் இப்பாகுபாடுகள் அறவே நீங்கிவிட்டன என்றும், அகராதி நிகணடு முதலியன மொழி முதலெழுத்தின் முறையைக் கவனித்தனவேயன்றி இரணடாவ தெழுத்து முதலியவற்றின் முறையைச் சிறிதும் கவனித்தில எனறும் எடுத்துக் காட்டுடன் விளக்கி யுள்ளனா.

அகராதி நிகணடின முதல் மூனறு நூற்பாக்கள், 'அரனெனன பதுவே சஙகரன் ஆகும்', 'அம்பிகை என்ப துமையவள் பெயரே', 'அயனே வேத னாமென நுவல்வா' எனபன. இவற்றுள் முதல் எழுத்துகள் அகரமாக அமைந்திருப்பினும் அகராதி முறையில் அம்பிகை, அயன், அரன் என்னுமாறு அமைந்திருத் தல் வேணடும். இதனை நோக்க முதலெழுத்து மட் டும் அகராதி நிகண்டில் கருதப்பட்டது எனபது விளங்கும்.

பொதிகை நிகணடில் இரண்டாம் எழுத்தும் கருதப்பட்டமை வெளியாகின்றது. 'அகம்தருவும குறையும் வெற்பு மனையும், அகமும் உளளும் ஆன் மாவும் அகப்பொருளும், இடமும் பாவமும் அல்லவு மாகும்', 'அகைத்தல் அறுத்திடலும் ஒடித்திடலும் ஈர்தலும், வேதனை யும்மென விளம்பினர் புலவர்', 'அகப்பா உணமதில் மேடையு மதிலும்'. இம் மூன்று நூறபாககளிலும் முதலெழுதது அகரமாகவும இரண டாம் எழுத்து ககர வரிசையினதாகவும் இருத்தல அறியததக்கது இதன அமைப்பிலும்அகம் (1) அகப்பா (2)அகைத்தல்(3)என்னும்முறைவைப்பில் அமைந்திருப் பின் அகராதி முறையை முற்றும் தழுவியதாகச் சிறந் திருக்கும். எனினும், பல்வேறு நிகணடுகளையும் நோக்குவார் பொதிகை நிகணடின வளர்நிலையைத் தெளிவாகக் காண்பர்.

வேதகிரி முதலியார் தொகுத்த இலக்கியக் களஞ்சியததில 'பொதிய நிகண்டு' என்பதொரு நிகணடின பெயர் கேட்கப்படுகிறது. அதில், பொன்னி லக்கணம் (கனக லக்கணம்) பற்றிய எழுசீர் விருத்தப் பாவொன்றைக் காட்டுகிறார். பொதிகை நிகண்டு, நூற்பா ஆசிரியததால் அமைந்துள்ளது ஆதலாலும், ஒருசொற் பல்பெயர் கூறும் அமைதியினதாதலாலும் எழுசீர் விருத்தத்தால்அமைந்ததும்,பொன் இலக்கணம் கூறுவதும ஆகிய அப் பொதிய நிகணடு, பொதிகை நிகணடின் வேறொன்றாக இருத்தல் வேண்டும் என் பர். இரா.இ.

பொதிகை முனிவர்: இப் பெயர் பொதிய மலை யில் வாழ்ந்த அகத்தியரைக் குறிக்கும். அகத்தியர் பொதியமலையில் வாழ்ந்தார் என்ற செய்தியைப் பல தமிழ நூல்கள எடுத்துரைக்கின்றன. அகத்தியன் என் னும் விண்மீன் தன்னிடத்தைக் கடந்து மிதுன ராசி யைச் சேர்தலைக் குறிக்க, 'பொதியின் முனிவன் புனைவரைக் கீறி மிதுனமடைய' (பரி:11) எனப் பரி பாடலில் ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் குறிப்பிடுகிறாா. பொதிய மலை பற்றிய பாடல் ஒனறு, 'திங்கள் முடி சூடு மலை தென்றல் விளையாடுமலை, தங்குமுகில சூழு மலை தமிழ் முனிவன் வாழு மலை, அங்கயற் கண் அம்மை திரு அருள சுரந்து பொழிவதெனப் பொங்கருவி தூங்குமலை பொதிய மலையென் மலையே' எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அகத்தியர் பொதிய மலையில்தமிழ்ச்சங்கமொன்று வைத்து நடத் திய செய்தி, 'தென்றமிழ் நாட்டகன் பொதியில் திரு முனிவன் தமிழ்ச்சங்கம் சேர்கிற்பீரேல்' என்ற கம்ப ராமாயணப் பாடற் பகுதியால் அறியப்படுகிறது.

அகத்தியர் பற்றிப் பல புராணக் கதைகள் கூறப் படுகின்றன. சிவபிரான் உமையம்மையைத் திருமணம செய்தபோது அத்திருமணக் காட்சியைக் கண்டு களிக்கத் தேவரெலலோருங்கூடி வடதிசையிலிருந்த தால் மேருமலை தாழ்ந்தது; தென்திசை உயர்ந்தது. அதைச் சமப்படுத்த, சிவபெருமான் கட்டளைப்படி அகத்தியர் பொதிய மலை வந்தடைந்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. இவர், முதற்சங்க காலத்து வாழ்ந் தவரென்றும் மகேந்திர மலையில் வேறு நான்கு முனிவர்களுடன் சேர்ந்து ஆகம நூலைக கேட்டார்

என்றும், கிரவுஞ்சம், விநதம் முதலிய மலைகளை அடக்கினாரென்றும், வாதாபி, வில்வலன் என்னும அரக்கர்களை அழித்தார் என்றும் பல நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவர் விதர்ப்பர்கோன் மகளாகிய உலோபாமுத்திரையை மணந்து கொண்டார்.

அகத்தியருடைய கமண்டலத்திலிருந்து காவிரி வெளிவந்தது என்னும் செய்தி மணிமேகலை என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது. 'அமரமுனிவன் அகத்தியன் தனாது கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப்பாவை'(மணி: பதிகம் – 11,12). சிவபிரான் அகத்தியருக்குத் தமிழ நூல் உணர்த்தினார் என்பது 'ஆதியிறதமிழ் நூல் அகத்தியர்க்குணர்த்திய மாதொரு பாகனை' (சேனா வரையம்) என்ற அடிகளால் அறியப்படுகிறது. 'மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத் தெனமலை யிருந்த சீர்சால் முனிவரன்' எனற புறப் பொருள வெண்பாமாலை அடிகளும் அகத்தியர் தெனபொதி கையில் வாழ்ந்த முனிவர் என்பதைச் சுட்டுகின்றன.

செ.இரெ.செ.

பொதிய மலை: பொதியில் என்னும் சொல பொதிய மலையைக் குறிக்கும். இம்மலை மேறகுத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாகும். இது தமிழ நாட்டில் திருநெலவேலிக்கு அருகில் உள்ளது. இம் மலையில் அகத்தியர் வாழ்ந்தார் என்பதை, 'திங்கள் முடிசூடுமலை தென்றல் விளையாடுமலை, தஙகுமுகில சூழுமலை தமிழ முனிவன் வாழுமலை, அங்கயற்கண் அம்மை திரு அருள் சுரந்து பொழிவதெனப் பொங கருவி தூங்குமலை பொதியமலை யென்மலையே'' என்னும் பாடலால் அறியலாம். எனவே, இது அகத் தியர் மலை என்றும் கூறப்படுகிறது. இம்மலையில் தான் தண்பொருநை என்னும் தாமிரவருணி ஆறு தோன்றுகிறது. இது தமிழ்பிறந்த மலை எனவும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் எனனும் புலவரின் புறநானூற்றுப் (புறம்.128) பாடலிலும், மோசிகீரனார் என்னும் புலவரின் குறுந்தொகைப் (குறுந்.84) பாடலிலும் வரும் 'ஆஅய் மழைதவழ பொதியில்' என்னும் தொடரால இம்மலை ஆய் என் னும் வள்ளலுக்கு உரியது என ஆய்வாளர் கருதுகின றனர். முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் என்னும் புலவா புறநானூற்றுப் (புறம்.2) பாடல் ஒன்றில, வடக் கேயுள்ள இமயமலை போன்று தமிழ் நாட்டில பொதியமலை சிறப்பாக உள்ளது எனக் கூறியுள் ளார். படுமரத்து மோசிகொற்றனார் என்னும் புலவர் குறுந்தொகையில் (குறுந்.376) 'மன்னுயிரறி யாத்துன்னரும் பொதியில்' என இம்மலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

அகநானூறு என்னும் நூலில பரணர் பாடி யுளள பாட்டில் (அகம்.322) 'ஏற்றரு நெடுஞ்சிமைய புகலரும பொதியில போல' என இந்த மலையைப பற்றிக் கூறுகிறார். ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் என்னும் அரசப்புலவன் அகநானூறறில் (அகம.25) இம்மலைபற்றி, 'வில்கெழு தடக்கைப் பொதியிற செல்வன் பொலந்தேர்த திதியன்' எனப் பாடியுள ளான். எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார் என்னும புலவர் அகநானூற்றில (அகம.138) 'திருநிலை நெடுவேல தென்னவன பொதியில்' எனப் பொதிய மலையைச் சுட்டுகின்றார். மறறொரு சங்க நூலான பரிபாடலில், அகத்தியன் என்னும் விணமீன உயர்ந்த தன் இடத்தைக் கடந்து மிதுன ராசியைச்சோதலைக் குறிக்க, 'பொதியின முனிவன் புரைவரைக் கீறி மிதுனமடைய' (பரி 11) என ஆசிரியர் நலலந்து வனார் இம்மலையின பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு பழந்தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளில பல வகையாகப் போற்றப்படும பொதியில், அகததியா வாழுமிடமாகவும், தண்பொருநை தோன்றுமிடமாக வும், தமிழ் பிறந்த மலையாகவும் கூறப்படுவதுடன சந்தன மரஙகள மிகுந்து காணப்படும் மலை எனவும சிறப்பிக்கபபடுகிறது. நன்னூல மேற்கோள் பாட் டொன்றில் 'சநதனப் பொதியச் செநதமிழ் முனியுஞ்' என வரும் தொடர் இக்கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது தெற்கிலிருந்து வீசும் தெனறறகாற்று பொதிய மலை யின் சந்தன மரங்களில தோய்ந்து இனிமையும் நறு மணமும பெறுகிறதெனபது பல நூலகளிலும் கூறப படுகிறது பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தென்றலபறறிப் பாடுகையில் 'பொதிகை மலை விட்டெழுந்து சந்த னத்தின் புதுமணத்தில் தோய்ந்து செலவம ஒன்று வரும் அதன்பேர் தென்றற்காறறு' என நயந தோன்ற எடுத்துரைக்கிறார். பொதியமலை 1867 மீட்டா உயரமுளளது.

செ.இரெ.செ.

பொது அரசு ஊழியர்: அரசு ஊழியா எனப வர் அரசாங்கத்தில் தொழில் முறையில், முழுநேரப பணியாளராகப் பணியாறறுபவர். அவா அரசியல சார்பற்று, அரசின விவகாரஙகள தொடர்பான அலுவல்களிலசெயற்படுவார். அவருடைய தகுதியைப் பொறுத்து நிருவாகத்தின வெவ்வேறு நிலைகளில அதிகாரமும் பொறுப்பும் வழங்கப்படும்.

பெயர் உருவாகக் காரணம்: மிகப் பழங் காலத் தில் அரசரின வீட்டுப் பணியாளர்களாக அரசு ஊழி யர் பணியாற்றி வந்தனர். அவர்கள அரசின் அநத ரங்க ஊழியரராகக் கருதப்பட்டனர். அப்பொழுதெல் லாம் அவர்கள் கடமையை மட்டுமே செய்ய வேண டும். தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்க இயலாது. அம் முறையில்தான் அவர்கள் அரசரின் ஊழியர்கள

எனப்பட்டனா. நாளடைவில மனனர் ஆட்சி நலி வடைந்ததும, அமைசசர்களான வலிமை வாய்ந்த அரசியலவாதிகள தஙகள விருப்பத்திறகேற்பப் பணி யாளர்களை அமாத்தினாாகள. அடுத்து வநத காலங களில் அரசின் தனி விவகாரங்களைக கவனிப்பதற் காக அவர்கள அரசு நிறுவனஙகள மூலமாகத் தோந் தெடுககப்பட்டனர் எனவே, இவர்கள அரசு ஊழியர் கள எனபபட்டனர். வளாநது வரும் பொது நல அரசுக கோட்பாட்டின கீழ அவாகளின் வேலை பொது மக்களின நலன்களையே பெரிதும் பேணிக் காப்பதாக அமைக்கப்பட்டது. அதனாலும அவர்கள் பொதுமக்கள சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளை வகுப்பதிலும் செயற்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுவதாலும் பொது மக்கள ஊழியர் (Public Servant) என அணமைக்காலங்களில் சொல்லப்பட்டனர். இவ் வாறாக அரசரின் அந்தரஙக ஊழியராக இருநத அரசு ஊழியா என்னும் சொல் பொது மக்கள ஊழி யா எனத் தேவைக்கேற்ப மாறறம் பெறறது.

வேலையில அமர்த்தும் முறைகள்: அரசு ஊழியர் கள அரசின பல்வேறு அலுவலகஙகள மூலமாக மக் களுக்காகப் பணியாற்றுகிறார்கள. அறிவுத்திறனைச் சோதிககும் தேர்வுகளை நடத்தி அதன் மூலமாக வேலைக்கு ஆள் சேர்க்கும் முறை பின்பற்றப்படு கிறது பொதுவாக, எலலா நாடுகளிலும் வேலை வாயப்புத் துறை அல்லது தேர்வாணைக் குழுவின மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். தேர்வுகளை வைத்து, அறிவுத் திறனைச் சோதித்து, திறமையின் அடிப்படையில் வேலைக்கு ஆள சேர்க்கும் முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

முதல் நிலைத் தேர்வும் பயிற்சியும்: ஓர் அரசு ஊழியா தோந்தெடுக்கப்பட்டால் வேலைத் திறமை யைப் சோதித்துப் பார்க்கக் குறிப்பிட்ட காலம் முதல் நிலைத் தேர்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார். அக் காலம் ஆறு மாதத்திலிருந்து இரணடு ஆணடு வரை நீடிக்கலாம். இப்பயிறசிக் காலத்தில அரசு ஊழியர் தம் வேலையைப் பற்றி நனகு அறிந்து கொளள வேண்டும். அதுமட்டுமன்றிப் பணியாறறும் அரசின் துறைகளில நடத்தப்படும் தேர்விலும் தேர்ச்சி பெற வேணடும். முதனிலைப் பயிறசிக் காலததிற்குமுன்போ பினபோ தொழிலைச் செம்மையாகக் கற்றுக் கொள வதற்காகத் தனிப்பட்ட பயிறசி அளிக்கப்பட வேண் டும். அதற்குப்புகுமுகப் பயிறசி (Pre Entry Training) அலலது முதல்நிலைப் பினபயிற்சி (Post Entry Training) என்று பெயர். பயிறசிக் காலம் முடிந்த வுடன ஆட்சிப் பணியில் அவர் நிலையான உறுப்பின ராகச் சேர்க்கப்படுவாா. ஒய்வு பெறும் வரை அவர் தொடர்ந்து அப்பதவியில் பணியாற்றலாம். தகுந்த ஆதாரமினறி அவா பணியிலிருந்து நீக்கப்படமாட் டார்.

பகுப்புகள்: அரசு ஊழியர்கள் சிறப்புத் தகுதி யினா என்றும் பொதுத் தகுதியினர் எனறும் இரு வகையாகப் பிரிக்கப்படுவர். பொது நிருவாகத்தின குறிப்பிட்ட துறையில் கவனம் செலுத்தித் தம் திறமை யைக் காட்டச் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெறும் பலர், சிறப் புத தகுதியுடையவராவர். சிறப்புத் தகுதி வணிகம், பொறியியல, மருத்துவத்துறை ஆகியவற்றில் கணிக கப்படுகிறது. பொதுத் தகுதி உடையவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் தனிக்கவனம் செலுத்த வேண் டும் என்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவில் இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர்கள மாவட்ட ஆட்சித தலைவராகவோ, தலைமைச் செயலக துணைச செயலராகவோ அரசின்வேறு துறைகளான தொழில் அல்லது வேளாண்மை போன்றவறறின் இயக்குநா களாகவோ பதவி வகிக்கின்றனர்.

அலுவல்கள்: அரசு ஊழியர், பொதுநிருவாகத்தின் ஏதாவதொரு குறிப்பிட்ட துறையில் பணியாற்று பவராவர். உயர்மட்ட நிலையில் கொள்கைகளை உணடாக்குபவர்களுககுத் தொழில் முறையிலமைந்த ஆலோசகர்களாக அவாகள கருதப்படுவர். ஆளுங கட்சியினரின தலைமீடு இருநதபோதிலும், ஒருதலைச் சார்பின்றி அரசுப் பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும். அரசுப் பணியாளர் அரசியல் தலைவர்களுக்குக் கொள்கை வகுப்பதில் ஊன்றுகோலாய் இருந்தாலும், அத்தகைய முடிவுகளுக்கு அரசியல் நிருவாகமே பொறுப்பாகும். ஆதலால் அவ்வரசு ஊழியர்கள் பொதுமக்களின் கணடனத்திலிருந்து காக்கப்படுகி றார்கள.

அரசு ஊழியர், பதவியில் இருக்கும்போது தம் நடத்தையைப் பறறி எச்சரிக்கை உணர்வோடு இருக்க வேண்டும். பிரான்சு போன்ற மேலை நாடு களில் அரசுப் பணியாளர்கள மக்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக இருகக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க் கப்படுகிறார்கள். அரசுப் பணியாளர் நாட்டின் குடி மகனாவர் என்ற உணமை இருந்தபோதிலும், அறப் பொறுப்பேற்றுத் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் இருந்து விலகி இருக்குமாறு எதிர்பார்க்கப்படுகிறார் கள. இவை தவிர, ஆட்சிப் பணியாளர்கள பொது விதியின்படி நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ எவ்விதத் தொழிலிலும் ஈடுபடக்கூடாது. எவ்வித பரி சுப் பொருள்களையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று மற்றொரு பொதுவான விதியும் உள் ளது. இதிலிருந்து மேற்கூறிய நுட்பமான தகுதிகள ஓர் ஆட்சிப் பணியாளருக்கு இன்றியமையாத்தேவை என்பது தெளிவாகத்தெரிகின்றது. அத்தகைய தேவை

கள் பற்றி விழிப்புணர்வோடு இருப்பதன் மூலமே, அவர் தம் பணியில் ஒழுக்கத்தோடும் விசுவாசத்தோடும் சிறப்பாகச் செயலாற்ற இயலும். அ. ம.

பொது ஆட்சி இயல் என்பது மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்குகந்த காவற் பணி, பாதுகாப்பு, மராமத்து, கல்வி, பொழுதுபோக்கு, சுகாதாரம், சமூகப் பாதுகாப்பு, வேளாண்மை, ஆராய்ச்சி, தேசிய பாதுகாப்பு முதலிய அடிப்படைப் பணிகளை இயற்றுதல் அல்லது ஆற்றும் செயல் ஆகும். அரசாங்கத்தின் பணி பல்வேறு வகையானது. அது ஒரு சுகாதார ஆய்வுக் கூடத்தில் ஓர் எக்சு கதிர் இயந்திரத்தை இயக்குவதாகவோ ஒரு நாணயச் சாலையில நாணயங்களை அச்சிடுவதாகவோ இருக்கலாம். எதுவாயினும் அரசாங்கத்தின் பணியைச செய்தலே பொது ஆட்சி இயல் (Public Administration) ஆகும. ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத் தக்க ஆட்களை ஒழுங்கு பெற அமைத்து, அவர்களை அதற்காகப் பயன்படுத்துதலே ஆட்சி எனப்படும். 'ஒரு தக்க அதிகாரியினால் எடுத்துக் கூறப்படுகின்ற அரசாங்கக் கொள்கையை அல்லது வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிச் செயற்படுத்துதலைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட செயல்களெல்லாம் ஆட்சி இயலே ஆகும்' என்று எல்.டி.ஒயிட்டு என்னும் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

ஆட்சி இயலின் பொருள அடக்கம்: ஆட்சி இயலில் ஆட்சி இயற் கோட்பாடு என்பதும், செயல முறை ஆட்சி (Applied Administration) என்பதும் அடங்கும்.

ஆட்சி இயற் கோட்பாடு என்பது தேசிய, பிரதேச, உள்ளூர் நிலைகளிலமைந்துள்ள, நிருவாக ஆலோசனைப் பணிகளிலீடுபட்டுள்ள எல்லா வகையான அரசாங்கங்களின் அமைப்பு, பணிகள், செயற படும் வகைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறும். இதில் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்ற வணிக, தொழில, போக்குவரத்துக் கழகங்களும் அடங்கும். ஆட்சியின் மீதுள்ள பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளும் கோட்பாடுகளில் கூறப்படுகின்றன. ஆட்சித்துறைகளின் மீது புறக்கட்டுப்பாட்டைப் (External Control) பாராளுமன்றமும் அமைச்சரவையும், உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை நடுவண் அரசாங்கமும், தொழில், வணிகக் கழகங்களை அமைச்சரவையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. நீதிமன்றங்களும், ஆட்சித்துறை நீதிமன்றங்களும் நிருவாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. ஆட்சித் துறைகளின் மீது அகக் கட்டுப்பாடு என்பது, இணைப்பு (Integration), ஒருங்கிணைப்பு (Co-ordination), அதிகாரப் பரவல் (Extension), நிதிக் கட்டுப்பாடு முதலியவற்றின் வாயிலாகச் செயறபடுகின்றது. இவ்விரு வகைக கட்டுபபாடுகளும் ஆட்சி இயற் கோட்பாட்டில் அடங்கும். பொது ஆட்சி இயலில் அலுவல் செய்யும பணியாளர்களைப் பணிக்குச் சேர்த்தல், வகைப்படுத்துதல், பதவி உயர்வு வழங்குதல், பணிப் பயிறசி அளித்தல், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற விதிகளமைத்தல் முதலிய பணியாளர் பற்றிய கேள்விகளைப் பற்றிய செய்திகளும, ஆட்சி பற்றிய திட்டங்கள் வரைதல், ஆய்வுகள செய்தல், செய்திகளைத் திரட்டுதல், பொது மக்கள தொடர்பு, ஆட்சியாளர்களின் சமயோசித அதிகாரம் (Discretion) அல்லது தன் விருப்ப அதிகாரம் முதலியனவும் ஆட்சி இயற் கோட்பாட்டில் அடங்கும்.

செயல் முறை ஆட்சியில் பலவேறு துறைகளெல்லாம் அடங்குவதால் அதன் பொருள்எல்லை மிகவும விரிவானது. செயல்முறை ஆட்சியைக கற்கும் போது வரலாற்று அடிப்படையிலும், பன்னாட்டு அடிப்படையிலும், ஒவ்வொரு நாட்டினடிப்படையிலும, ஒவவொரு பணியாணை அல்லது ஆட்சித் துறையினடிப்படையிலும், அரசாங்க அளவிலும் படித்தல் வேணடும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இயங்குகின்ற ஆட்சித் துறையின் அமைப்பு, அதறகாதாரமாக அமைந்துள்ள தத்துவங்கள முதலியனவும்; இனறு முனனேற்றமடைநதுள்ள நாடுகளில் உளள முக்கியமான பணித்துறைகளின் செயல்கள், செயல் முறைகள முதலியனவும்; தேசிய அளவிலும், உள்ளாட்சி அளவிலும் உளள அரசாங்கங்களின் அமைப்பு,செயல முறைகள முதலியனவும்; உலகத்தின பல்வேறு நாடுகளிலும், வரலாற்றின் பல்வேறு காலங்களிலும் காணப்படும் ஆட்சி அமைப்பு, செயல முறைகள முதலியனவும்; சமத்துவ அடிப்படையிலோ, கூட்டுறவு நிலையிலோ, ஒரு நாட்டின் மீது மற்றொரு நாடு பின்பற்றும பேரரசு ஆதிக்க முறையிலோ ஒரு நாட்டினால் மற்றொரு நாட்டின்மீது ஏற்படக்கூடிய தாககத்தின் (Impact) சிக்கல்கள் முதலியனவும் செயல் முறை ஆட்சியில் கற்கப்படும் செய்திகள் ஆகும்.

பா கு.

துணை நூல்கள்:

White, L.D., Introduction to the Study of Public Administration, Macmillan, 1939.

Willoughly, F.W., Principles of Public Administration, The Brookings Institution, 1939.

பொது ஆட்சித்துறை: குடிமக்களின தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இயஙகும் எவவகைப் பட்ட அரசியல் முறையாயினும் அதன் தொடர்ந்த செயறபடு நிலையே பொது ஆட்சித்துறை எனப் படும். அரசாங்கம் பல்வேறு சமுதாயப் படிநிலை

களுக்கேற்பப் பல பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். அப்பிரிவுகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து அரசின் கொள்கைகளையும், செயல் முறைத்திட்டங்களையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. எனவே, பொது ஆட்சித் துறையானது அரசின் நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுவது, உருவாக்குவது, நிருவகிப்பது, ஒன்று சேர்ப்பது, கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துவது ஆகிய பணிகளை மையமாகக் கொண்டு செயற்படுகிறது. பொது ஆட்சித்துறை (Public Administration) என்பது அரசியல் அறிவியலில் ஒரு பிரிவாகவும், சமூக அறிவியல்களில் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது.

வரலாற்றுப் பின்னணி: நாகரிக வரலாற்றைப் போலவே, பொது ஆட்சித்துறை வரலாறும் பழைமை மிக்கது. ஏனென்றால், தொன்றுதொட்டே கூட்டுவாழ்க்கை முறை நிலவியிருக்க வேண்டும். கூட்டு வாழ்க்கை முறை ஏதாவது ஒருவகை நிருவாகத்தை ஒட்டியே அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட அமைப்புகள் இருந்தன என்பதற்குரிய ஆதாரங்கள் தென்ஆசிய, சீன, எகிப்திய நாகரிக வரலாற்றில் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன.

தேசிய இனம், வாழ்க்கை நிலை ஆகியவை பற்றிய கருத்துகளின் விளைவே இன்றைய பொது ஆட்சித்துறை அமைப்பாகும். அத்தகைய அமைப்பின் வாயிலாகச் சிறந்த பொது ஆட்சித்துறை உருவாயிற்று. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், இங்கிலாந்து, பிரான்சு, உருசியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகள் தத்தம் தேசிய பண்பாட்டிற்கேற்பப் பொது ஆட்சி முறையினை உருவாக்கிக் கொண்டன. அதன் விளைவால் பொதுஆட்சி அமைப்பு முறையில் நாட்டுக்கு நாடு வேற்றுமை காணப்படுகிறது.

பொது ஆட்சித்துறை விளக்கக் கோட்பாடுகள்: பொது ஆட்சித்துறை அறிஞர்கள் பொது ஆட்சித் துறை என்றால் என்ன என்பதை விளக்குவதற்குரிய கோட்பாடுகளை உருவாக்க முயற்சி செய்தனர். 'பொது மக்களுடைய செயல்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய செயல்கள் அனைத்தும் பொது ஆட்சித்துறையில் உட்படும்' என்று அறிஞர் எல்.டி.ஒயிட்டு (L.D.White) கருதுகிறார். அவர் கருத்துப்படி சட்டமன்றம், நிருவாகம், நீதித்துறை ஆகிய அரசாங்கத்தின் சிறந்த மூன்று கிளைகளின் செயல்கள் பொது ஆட்சித்துறையில் உட்படும். எனவே, இது பொது ஆட்சித்துறையின் 'முழுமை நோக்கு' (Integral View) எனக் கருதப்படுகிறது.

முன் கூறியதற்கு நேர் எதிராக அறிஞர்கள் எர்பர்ட்டு சைமன் (Herbert Simon), உலூத்தர் கலிக்கு (Luther Gulick) ஆகியோர் பொது ஆட்சித்துறை என்பது நிருவாகத்துடன் (அரசாங்கத்தின் சட்டம் நிறைவேற்றும் பகுதியுடன்) மட்டும் இணைந்து செயற்படுகின்ற அமைப்பு என்று கூறுகின்றனர். பொது மக்களின் கொள்கைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதே இத்துறையின் பணியாக இருப்பது தான் இதற்குக் காரணம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, அக்கருத்தானது பொது ஆட்சித்துறையின் 'நிருவாக நோக்கு' அல்லது 'மேலாண்மை நோக்கு' (Managerial View) எனப்படும்.

பொது ஆட்சித்துறை ஒரு செயல்முறை (Public Administration as a Process): பல்வேறுபட்ட மக்கள், பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் ஆகியோரின் நோக்கங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறி அவற்றை நிறைவேற்றும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதால் பொது ஆட்சித்துறை என்பது ஒரு செயல் முறையாகும். அச்செயல்முறையானது, சட்டங்களை உருவாக்கும் அமைச்சர்களும் அரசியலாளர்களும் சட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் அரசாங்க அலுவலர்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்புரிவதைச் சார்ந்ததாகும். இங்ஙனம் ஒருங்கிணைந்து சட்டவரம்பிற்குட்பட்டும், நீதித்துறையின் பாதுகாப்பைப் பெற்றும் செயலாற்றுபவர்கள் பல்வேறு வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இப்பணியில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். சான்றாக, அமைச்சர்கள் நேர்முகத் தேர்தல் முறையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்க அலுவலர்கள் பல்வேறு போட்டிகளால் முடிவு செய்யப்படும் தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்ற பின்னரே, அவ்வப்பணியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். அமைச்சர்கள் பணிபுரியும் காலம், வாக்காளர்களின் விருப்பப்படி வரையறுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அரசாங்க அலுவலர்கள் நிலையாக ஒய்வு பெறும் வயது வரை பணிபுரியலாம் என அரசாங்கத்தால் நிருணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அமைச்சர்கள், அரசாங்க அலுவலர் ஆகிய இரு சாராரின் கல்வித் தகுதி, செய்யும் பணி, ஊதியம்,பதவி, தகுநிலை, பொறுப்புகள் ஆகியவை முற்றிலும் வேறுபட்டவை ஆகும்.

இவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், பொது மக்களின் நலனையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு அமைச்சர்களும், அரசாங்க அலுவலர்களும் ஒன்றாக இணைந்து பணிபுரிய வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். எனவே, பொது ஆட்சித் துறை என்பது, மக்கள் நலனுக்காக அமைச்சர்களும், அரசாங்க அலுவலர்களும் ஒருங்கிணைந்து பாடுபடும் ஒரு சில சிறந்த வளர் நெறியாகும்.

அ.ம.

பொது ஆவணங்கள்: ஆவணங்களைப் பொது ஆவணங்கள் என்றும், தனி ஆவணங்கள் என்றும்

இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இநதியச் சான்றியல சட்டததின 74-ஆம் பிரிவு கீழக்கணட ஆவணங் களைப் பொது ஆவணங்கள் (Public Documents) எனக் குறிப்பிடுகிறது.

1) இறைமை அதிகாரம் தொடாபான செயல் களை அல்லது பதிவு செய்யப்பட்ட செயல்களைக் குறித்துநிற்கும் ஆவணங்கள், 2) ஆட்சி அமைப்பு கள மற்றும் ஆயங்களின் செயல்களை அல்லது பதிவு செய்யப்பட்ட செயல்களைக் குறித்து நிற் கும் ஆவணங்கள், 3) இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலு முளள அல்லது பொது நலஅரசு நாட்டுப் (Common Wealth) பகுதியிலுள்ள அல்லது வெளிநாட்டிலுள்ள சட்டமியற்றும் நீதித்துறை சார்நத, சட்ட அமலாக் கத் துறை சார்ந்த அலுவலர்களின் செயல்களை அல லது பதிவு செய்யப்பட்ட செயலகளை உளளடக்கிய ஆவணங்கள அனைத்தும் பொது ஆவணங்கள் ஆகும்.

1-ஆம் பிரிவின உட்பிரிவு 1- இன்படி அரசாஙகத் தின் சட்டங்கள், அவசரச் சட்டங்கள், அரசின் ஆவ ணங்கள், அரசிதழகள் அனைத்தும் பொது ஆவணங் கள் ஆகும்.

உட்பிரிவு 2-இன்படி ஒரு பஞ்சாயத்துச் சபை யின நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் கூட பொது ஆவணம் எனனும் தகுதியினைப் பெறும்.

3-ஆம் உட்பிரிவின்படி அயல்நாட்டு நீதிமனறத தீர்ப்புகள பொது ஆவணமாகக் கருதப்படுகினறன.

கடவுச்சீட்டு (Visa) தருகினற அதிகாரி வெளி நாட்டிலிருந்தாலுங்கூட அவர் இநதிய அரசாங கத்தின் அதிகாரி எனனும் காரணத்தால் அவர் அளித்த கடவுச்சீட்டு பொது ஆவணமாகும்.

இப்பிரிவின 2-ஆம் பகுதி அரசினால் பதிவு செய யப்பட்ட எந்த ஒரு தனியாா ஆவணமும் பொது ஆவணம் என்று கூறுகிறது.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பதிவாளர் அலுவல கத்தில் வைத்திருக்கினற பதிவான ஆவணங்களைக் கூறலாம். விற்பனை தொடர்பாக இங்கே பதிவு செய்யப்படும் ஆவணங்கள் தனிமனிதர்களுக்கு இடையே உள்ள ஒப்பந்தத் தொடர்பினைக் குறித்தே நின்ற போதிலும் அரசு அலுவலகம் அவற்றினைப் பதிவு செய்வதால் அந்தத தனி ஆவணங்கள பொது ஆவணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ம.கா.

பொது உளவியல்: மனிதர்களின் நடத் தையை ஒழுங்குமுறையாக ஆராய்கின்ற ஓர் அறிவியல்தான உளவியல் எனறு உளவியலார் வரை யறை செய்திருக்கின்றனர். இநத வரையறை பொது வாக எலலா உளவியலாரும ஏற்றுக் கொணட தொன்றாகும். இன்று உளவியல் பலதுறைகளைக் கொணடதாக வளர்ந்திருக்கின்றது. மனிதர்களின் சிக்கல்கள எங்கெல்லாம் உள்ளனவோ அங்கெலலாம உளவியலின் பொது விதிகளைப் பயன்படுததிச சிக்கல் களை ஆராய்ந்தறிகின்றனர். எனவே, எந்தத் துறை யிலுள்ள சிக்கல்களை ஆராய்கினறார்களோ அநதத் துறையோடு உளவியலை இணைத்து, அத்துறை சாாந்த உளவியல் என்று வழஙகுகின்றனர். அம்முறை யில் இனறு வளர்நதுள்ள உளவியல துறைகள் பல இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வளர்ச்சிசார் உளவியல, சமூக உளவியல், ஆளுமை உளவியல, பரி சோதனை உளவியல, உடறகூற்று உளவியல, மருத துவ உளவியல், பிறழ்வு உளவியல், உளநோய் நீக்கும உளவியல், கலவி உளவியல், தொழிற சாலை உளவியல், அமைப்பு சார் உளவியல, வாழகையைத தொழில் உளவியல், சமுதாய உளவியல, சூழ நிலைசார் உளவியல், மனிதப்பணபு சாா உள வியல் என்பன போனற துறைகள வளர்ச்சி யுற்றுப் பலகலைக் கழகங்களில பட்டப் படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளின பாடத்திட்டஙகளில் சேர்க்கப்பட்டுக் கறபிக்கப்பட்டு வருகினறன. இவை களன்றி இன்னும் சில துறைகளும் தோனறிக கொணடிருக்கினறன.

மனித இனம் ஒவ்வோர் இடத்திலும் தனித்தனிக குழுவாக வாழ்ந்து வருகினறது. ஒரே இனத்தைச சேர்ந்த மக்களும், செய்யும் தொழில தொடர் பாகவோ, வாழ்கினற இடம் தொடர்பாகவோ தனித்து வாழும்போது வேறுவேறு சிக்கலகளை எதிா நோக்குகின்றனர். எனவே, ஒரே இனத்தைச சேர்நத மக்களாக இருநதாலும தொழிலாலோ வாழகினற இடத்தாலோ வேறுவேறு சிககல்களைக் கொண்ட வர்களாக இருக்கின்றனர். இச்சிக்கலகள மனித நடத்தை தொடர்பானவையாகையால உளவியல அவர்களின் சிக்கலகளை அலசி ஆராய்கினறபோது உளவியல் நோக்கமுமமுறைகளும முடிவுகளும் வேறு படுகினறன. எனவே, ஒவவொனறுக்கும் தனித்துறை யோடு தனிததுறை வல்லுநர்களும் ஏற்பட வேணடி யுளளனர். அதன காரணமாக உளவியல் எனறு கூறும் போது சிறபபாக ஆராயப்பட்ட துறையையும் அதனுடன சேர்த்துக் கூறவேணடிய நிலை ஏற்பட் டது. அந்தச் சூழ்நிலையில் பொது உளவியலின நிலை எனன? அது எனன தகுதியைப் பெற்றிருக்கின றது என்றும விளஙகிக் கொளள வேணடும.

உளவியல் துறையில் தொடக்கக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட பா'- நூலகளெல்லாம் 'உளவியல்', 'உளவியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்' (An Introduction to Psychology), 'பொது உளவியல்', 'பொது உளவியல்

விதிகள்' (Principles of General Psychology) என்று தான வெளியிடப்பட்டன அந்தத் தலைப்புகள் எல்லாமே பொது உளவியலைக் குறிப்பதுதான. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலத்தில வெளிவந்த உளவியல நூல்களும் தனித்துறைத்தலைப புகளைத் தாங்கி வந்திருக்கின்றன. வில்லியம மெக்டு கல (William McDougall) என்பவர் 1908 – ஆம் ஆண்டிலேயே சமூக உளவியலுக்கு ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலையும் தௌலர்சு(R.H. Thoulers) எனபவர் 1937-ஆம் ஆண்டில் பொது, சமூக உளவியல்(General and Social Psychology) என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டனர். அதே சமயத்தில் பொது உளவியல் நூல்களும் பல வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. வில்லியம் மெக்டுகல் 1912-ஆம் ஆண்டில எழுதி வெளியிட்ட நூல் தான் முதன் முதலாகப் பொது உளவியல் (General Psychology) என்ற தலைப்புடன் வெளியிடப்பட்டது. அதறகுப் பிறகு பொது உளவியல் என்ற நூலை 1933-ஆம் ஆண்டில் மர்பி (G.Murphy) என்பவர் எழுதி வெளியிட்டார். அதற்குப் பிறகுதான பொது உளவியல் நூல்கள் 'பொது' என்ற தலைப்பைப் பெற்றோ பெறாமலோ மிகுதியாக வெளிவரத் தொடங்கின. ஏறத்தாழ அதே காலத்தில் பரி சோதனை உளவியல், சமூக உளவியல், பிறழ்வு உளவியல் என்ற துறைகளிலும் சில நூல்கள வெளி யிடப்பட்டன. செயல் முறை சார்ந்த (Applied Psychology) உளவியல நூல்களும் குறிப்பாகத் தொழிறசாலைசார் உளவியல் துறையிலிருந்து வெளி யிடப்பட்டன. அவறறின் அடிப்படையை வைத்துப் பொது உளவியலை நோக்கினால் எல்லாத் துறைகளி லும் வெளிவந்த நூல்கள் பொது உளவியலில் கையா ளப்பட்ட கருத்துகளையே பயன்படுத்தியிருக்கின்றன என்பது புலனாகும். பொது உளவியலின் விதிகள் ஒவ் வொரு துறையிலும் செயற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பொது உளவியல் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தும் விதிகள கற்றல, நினைவு, கறபனையும் சிந்தனையும், புலனுணர்சசிகள, கவனம், புலன்காட்சி, ஊக்கம், மனவெழுச்சி, நுண்ணறிவு, ஆளுமை, மரபுநிலையும் சூழநிலையும், மூளையும் நரம்பு மணடலமும் ஆகிய வைகளைச் சார்நததாகும். அவை பொது உளவியலுக் கேயுரியன. அவையும், அவற்றைச் சார்ந்து விரி வடைந்த விதிகளும், கருத்துச் சொற்களின்றி எந்தத் துறையைச் சார்ந்த உளவியலும் விரிவடைய முடி யாது. அக்கருத்துகளையும் விதிகளையும் கொண்டு தான் மற்ற துறைகளைச் சார்ந்த சிக்கல்களை ஆராயமுடியும். எனவே, பொது உளவியல் மற றெல்லாத் துறைகளிலும் ஏதேனும் ஒரு வழியில் பரவி நிற்கின்றது. அது மறறெல்லாத் துறைகளுக் கும் அடிப்படையாக அமைந்திருககினறது. கிரேக்க நாட்டு மெய்ப் பொருளியல் மேதை அரிசுடாட்டில் எழுதிய 'உளவியல்' என்ற நூலும் பொது உளவியல் தான். பயன படுமுறையில் கருத்துச் சொற்களுக்குத் தரப்படுகின்ற விளக்கங்கள் நாளுக்கு நாள் சிறிது மாறிவரலாம் ஆனால், கருத்துச் சொற்களின் அடிப் படைப் பொருள் மாறுவதில்லை.

அணமைக் காலத்தில வெளியிடப்பட்ட சில உள வியல் நூல்களில் பொது உளவியலின் செய்திப் பொருளகளை மற்ற துறையைச் சார்ந்த உளவியலின் செயதிப் பொருள்களுடன் (Subject Mater) ஒப் பிட்டுக் காட்டி, பொது உளவியல் மற்ற உளவியல் களிடமிருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டிருக்கின்றது என்று விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. பொது உளவியல் தனி மனிதர்களிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை அறிவ தில் தனிச் சிறப்புப் பெறுமாயின அது வேற்றுமை உளவியலாகின்றது (Differential Psychology). பல் வேறு இனங்களின் நடத்தையை அறியப் பொது விதி களைப் பயன்படுத்தும்போது அது ஒப்புமை உள வியலா (Comparative Psychology) கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, கற்றல் விதிகளை மனிதர்களின் மீதும் மிருகங்களின் மீதும் பயன்படுத்தலாம். கற்றலின் முறைகளை மனிதர்கள் எவ்வாறு விளைவுளளதாகச் செய்கின்றனர்; எலிகள, பூனைகள், நாய்கள், குரங்கு கள் ஆகிய மிருகங்கள் எவ்வாறு விளைவுள்ளதாகச் செய்கின்றன என்று கண்டறிகின்றனர். இந்தப் புனை கொள்கையைப் பரிசோதித்துப் பார்த்ததிலிருந்து எழுந்தவைகளே முன்மாதிரியான ஆக்க நிலையிருத்த மும் (Classical Conditioning, Pavlov), கற்றல்கள் சார்ந்த ஆக்க நிலையிருத்தமும் (Operant Conditioning, Skinner). சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் எவ் வாறு மனிதர்களின் தனி வாழ்க்கையிலும், சமூக வாழ்க்கையிலும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்று சமூக உளவியல் (Social Psychology, G.W. Allport) ஆராய்கின்றது.

ஊக்கமூட்டி (Motivation) சார்ந்த வேறுபாடு களுக்கடியில் ஆளுமைக் கூறுகள் செயற்படுகின்றன என்று ஆல்போர்ட்டு (Allport, G. W.) கூறுகின்றார். ஆனால், அதே செயல்முறைகளுக்கடியில் மனிதர் களின் இயல்பூக்கங்கள் (Instincts) செயற்படுகின்றன என்று மெக்டுகல் கூறுகின்றார். மர்ரே (Murray,H.A) என்பவரும் அவரது கூட்டாளிகளும் அதே செயல் முறையை,ஆளுமை மையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறையை உருவாக்கி ஆராய்ந்தனர். உள வியல் செயல்முறை ஊக்கமூட்டி என்ற ஒன்றுதான்; ஆனால், அணுகும் முறைகள் வேறுபடுகின்றன. பொது உளவியல் துறையில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாஉள வியல் செயல் முறைகளும் மற்ற துறைகளிலும் பயன் படுத்தப்படுகினறன. ஆராய்வதற்கு அணுகும்

முறைகள் வெவ்வேறாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அண்மையில் வெளியிடப்படுகின்ற பொது உளவியல் நூல்கள் சமூக உளவியல், பிறழ்வு உளவியல், தொழிற சாலை உளவியல், வளர்ச்சிசார் உளவியல ஆகிய துறைகளுக்கான சில தலைப்புகளை உள்ளடக்கி வெளியிடப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மார்க்கன் (Morgan, C. T). என்பவரும் அவரது கூட்டாளிகளும் வெளியிட்ட உளவியலுக்கு ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலும், கில்கார்டும்(Hilgard,E.R) அவரது கூட்டாளி களும் வெளியிட்ட உளவியலுக்கு அறிமுகம் என்ற நூலும், மாரிசு (Morris, C.G.) என்பவர் வெளியிட்ட உளவியல் ஓர் அறிமுகம் என்ற நூலும், கெண்ட்லர் (Kendler H. H.) என்பவர் வெளியிட்ட அடிப்படை உளவியல் என்ற நூலும், கேரட்டு (Garrett, H.E.) வெளியிட்ட பொது உளவியல் என்ற நூலும், இன்னும் மற்ற நூற்களும் இந்த அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒரு விரிந்த நோக்கோடு எழுதப்பட்டவையாகும்.

மு. இரா.

துணை நூலகள

Morgan, G T., King, R.A. and Robinson, N.M, Introduction to Psychology, ATA-McGraw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

Radford, J. and Rose. D., The Teaching of Psychology John Wiley & Sons, New York, 1980.

பொது ஊழியர்: இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின 21-ஆம் பிரிவு 'பொது ஊழியர்' (Public Servant) எனபவர் யார் என்னும் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. இப்பிரிவிற் கண்ட இலக்கணமும் விளக்கங்களும் சட்ட விதிகளின் தொகுப்பே தவிர எலலாசசூழலகளுக்கும் பயன்படுகின்ற விதிகள் அல்ல. மேலும், இவ்விலக்கணத்தில கூறப்பட்டுள்ள விவரங்கள் அனைத்தும் எடுத்துககாட்டுக்களே தவிர ஒரு பொது ஊழியரின முழுப் பணபுகளைக்கொண்டனவாக அமையவிலலை. எனவே, இபபிரிவில அமைகின்ற வழக்கின் முடிவுகளை வைத்தே ஓர் ஆள அரசு ஊழியரா அல்லரா என் பதைக் கண்டு கொள்ள இயலும்.

இநதியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 21-ஆம பிரிவின படி கீழ்க்கண்டவர்கள பொது ஊழியர் ஆவர்:1) இந்தியக் காலாட்படை, கப்பற் படை அல்லது விமானப் படையின் ஆணைத் தகுதி (Commission) பெற்ற அலுவலர்கள். 2) ஒவ்வொரு நீதிபதியும், தனியாகவோ ஒரு தீர்ப்பு ஆயத்தின் ஓர் ஆளாகவோ நீதி விசாரணை செய்யச சட்டத்தின்படி அதி காரம் அளிக்கப்பட்ட ஆள. 3) புலனாய்வு செய்கின்ற அலலது சட்டத் தொடர்பான அறிக்கையையோ (அல்லது) பொருண்மை சார்ந்த அறிக்கையையோ (அல்லது) எநத ஓர் ஆவணம் உருவாக்கவோ (அல்லது) சானறு உறுதி செய்யவோ (அல்லது) பாதுகாக்கவோ (அல்லது) ஒரு சொத்தினை நிருவகிக்கும் உரிமை பெற்றோ (அல்லது) அவற்றின் உரிமையை மாற்று கின்ற உரிமை பெற்றோ (அல்லது) சட்டப்படியாக எந்த நீதிமுறைக்கும் அவற்றை உட்படுத்தவோ (அல்லது) ஆணையுறுதி வாங்கத்தக்க அல்லது பொருள விளககம் கூற அல்லது நீதிமன்றத்தில் ஒழுஙகை நிலை நாட்டவோ பொறுப்புடைய (கலைப்பு அதிகாரி, வழக்குறு சொத்துப் பேணுநர் அல்லது ஆணையர் உள ளிட்ட) எந்தஒரு நீதிமன்ற அலுவலரும், இதுபோனற செயல்களைச் செய்ய நீதிமன்றத்தால் பணிக்கப்பட்ட ஆள். 4) நீதிமன்றத்திற்கு அலலது பொது ஊழியருக்கு உதவி புரியும் ஒவவொரு சான்றாயர் (Jury), தீர்ப்பு உதவியாளர் அலலது பஞ்சாயத்து உறுப்பினர். 5) நீதிமன்றத்தாலோ (அல்லது) சட்ட அதிகாரத தாலோ எவரின் தீர்வுக்கு (அல்லது) அறிக்கை அளிப் பதற்கு வழக்குமூலம் அல்லது தீர்வுக்கான பொருள சுட்டி அனுபபப்பட்டதோ அவர் அலலது இசைவுத் தீர்ப்பாளர். 6) எந்த ஒரு மனிதரையும் காவ லில் வைக்கும் அதிகாரம் கொணட பணியிலிருக் கின்ற ஆள. 7) குற்றஙகளைத் தடுத்து நிறுத்தும், குற்றம் குறித்த தகவல் அனுப்பும், குற்றம் இழைத் தோரை நீதிக்கு முன்பாக நிறுத்தும் அல்லது பொது சுகாதாரம், பாதுகாப்பு அல்லது பொது வசதிகளைப் பாதுகாக்கும் அரசுப் பணியில ஈடுபட்டிருக்கும் அதிகாரி. 8) அரசுக்காகச் சொத்தினை எடுத்துக கொளளவும், பெற்றுக் கொளளவும், பாதுகாககவும அல்லது செலவு செய்யவும், அரசுக்காக நில அளவை செய்யவும், தீர்ப்புக்கு உதவி செய்யவும் அல்லது அரசுக்காக வருவாய் சேகரிக்கவும அலலது அரசின பணவிவகாரஙகளில் புலன விசாரணை செய்யவும் அல்லது அறிக்கை அளிக்கவும் அலலது அரசின பணவிவகாரங்கள் தொடர்பான ஆவணங்களில பங்கு பெறவும், அவற்றை அதிகார முறையாக மாற்றவும், அல்லது அத்தகைய பணவிவகாரங்கள தொடர்பான ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கவும அல்லது அரசின பணவிவகாரங்கள பததிரப்படுத்து தல் தொடர்பான சட்ட மீறலைத் தடுக்கவும பொறுப்புடைய அதிகாரி. 9) ஓா அதிகாரியின் பணி ஒரு கிராமத்தின் அல்லது நகரத்தின அல்லது மாவட்டத்தின் சமயத தொடர்பற்ற பொதுக் காரணங்களாகச் சொத்துகளை எடுத்துக் கொள ளவோ, வாங்கவோ, பாதுகாக்கவோ, செலவு செய் யவோ, அளவை செய்யவோ (அல்லது) தீர்ப்புககு உதவவோ(அல்லது)சொத்துகள மீது வரி விதிக்கவோ

அலலது அந்தக் கிராமததில, நகரத்தில அலலது மாவட்டத்தில் வாழும் மக்களின உரிமைகளை உறுதி செய்யும் ஆவணம் உருவாக்கவோ சானறுறுதிப் படுத்தவோ (அல்லது)பாதுகாப்பதாகவோ அமையுமா னால, அவ்வாறு பணி செய்கின்ற அதிகாரி. 10. தம் பணி காரணமாக வாக்காளர் பட்டியல் உருவாக்கவும, வெளியிடவும், அவற்றை அந்நிலையிற் காத்திடவும அல்லது மாற்றி அமைத்திடவும் அல்லது தோதல்கள் நடத்தவும அலலது தேர்தல் நடத்துகினற வேலையில் ஒரு பகுதியைச் செய்யவும் அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரி 11. (அ) பொதுக்கடமைகளை ஆற்றிடப் பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்ற அல்லது அரசிடம் ஊதியம் வாங்குகின்ற அல்லது கட்டணம் வாங்கு கின்ற அல்லது தரகு வாங்குகினற ஆள். (ஆ)மததிய, மாகாண அல்லது மாநிலச் சட்டங்களால உருவாக்கப் பட்ட கூடடுருக்களில், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில பணி செயகின்ற அல்லது ஊதியம் பெறுகின்ற ஒவ் வொரு ஆளும், அல்லது 1956-ஆம் ஆணடு நிறுமவியற் சட்டத்தில் வரையறை செய்தது போனற அரசு நிறுமத்தில பணி செய்கினற அலலது ஊதியம பெறு கினற ஆளும். எ-டு: ஒரு நகராட்சியின ஆணையர் பொது ஊழியர் ஆவா.

விளக்கம்:1 மேறகண்ட விளக்கத்தின் கீழ வரு கினற எநத ஓர் ஆளும் அரசால் பணிக்கு அமாத்தப பட்டநிலையிலோ பணிக்கு அமர்த்தப்படா நிலை யிலோ பொது ஊழியர் ஆவார்.

விளக்கம்:2 பொது ஊழியர் என்ற பதம் வரும் எல்லா இடங்களிலும ஒவ்வொரு ஆளின உண்மைப் பணிச் சூழ்நிலையை வைத்துப் பொருள கொள்ள வேண்டும். சட்டப்படியாக அந்த ஆள் அந்தச் சூழ நிலையில் இருக்கக் கூடியவரா எனபதைப் பாாகக வேணடிய இன்றிமையாமை இல்லை.

விளக்கம்:3 'தேர்தல்' என்ற சொல் சட்டம் இயறறும் சபைககோ, நகரசபைக்கோ வேறு எந்தப் பொது அதிகாரமுளள சபைக்கோ உறுப்பினர் களைத் தேர்நதெடுப்பது குறித்தும், அந்தத தேர்தலில சட்டப்படியாகக் கையாள வேணடிய நடைமுறைகள் குறித்தும் நிற்கிறது.

பொது ஊழியர்கள் சில சட்ட விதிகளின கீழ், சில சிறப்புரிமையைப் பெறறிருக்கிறாாகள. எடுத்துக் காட்டாகக குறறவியல் நடைமுறைச் சட்டத் தின் 197 – ஆம் பிரிவினைக் கூறலாம். அதன்படி பொது ஊழியர் ஒருவரின மீது குற்றவியல் வழக்குத் தொடுக்க உரிய அரசின அனுமதி தேவை. அனுமதி யிலலாத போது, எந்த ஒரு நீதிமன்றமும் 'பொது ஊழியா' தொடாபான குற்றவியல வழக்கைக் கொளதகு நிலைக்கு (Cognizance) எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. எவ்வாறு சட்டத்தால், 'பொது ஊழியர்' களுக்குச் சில சிறப்பு உரிமைகள வழங்கப்பட்டிருக் கின்றனவோஅவ்வாறு 'பொது ஊழியர்கள்' குற்றம் இழைக்கின்ற போது அவர்களுக்குச் சட்டம் தரும் தண்டனையும் அதிகமாக உளளது.

பொது ஊழியர்கள் என்னும் சொல்லிறகான இலக்கணம் எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டுமே கொணடு விளங்குவதால், வழக்கின் தன்மைக்கு ஏற்பப் பொது ஊழியர்கள என்பவர்கள் யாவர் என்று நீதிமன்றம் முடிவு செய்கிறது.

அண்மைக் காலத்தில் தீர்வு செய்யப்பட்ட மு. கருணாநிதி எதிர் இந்திய அரசு என்ற வழக்கில முதலமைச்சரும் பொது ஊழியரே என்று நீதிமன்றம் கூறியது. ம கா.

பொதுக்கடன்: அரசு பெறும் கடன்பொதுக் கடன. அரசு அதன் நிதித் தேவையை ஈடுசெய்ய வரி விதித்தல், பற்றாக்குறை நிதியாக்கம், பொது நிறு வனங்களின் ஆதாயம் போன்ற பல வழிகளில் நிதி யைப் பெறுவதைப்போன்று பொதுக் கடன் மூலமாக வும் நிதியைப் பெறுகிறது வளரும் நாடுகளில் வரி விதித்தல், பறறாக்குறை நிதியாக்கம் போன்ற வறறை எல்லை மீறிப் பயன்படுத்தல் இயலாது; பொது நிறுவனங்களிலிருந்து ஆதாயம் பெறும் வாய்ப்பும் மிகக் குறைவு. எனவே, பொதுககடன் (Public Debt) இக்காலத்தில் அரசுக்கு அதிக அளவில் பயன்படுகிறது.

வரியும் பொதுக்கடனும். வரியில் கட்டாயச் சேமிப்பு உள்ளார்ந்திருக்கிறது. சமுதாயத்தின் செல வழிக்கத் தக்க வருமானத்தை (Disposable income) வரி குறைக்கிறது; கடன் மாற்றியமைக்கிறது. வேலை செய்யும், சேமிகக்கும், முதலீடு செய்யும் திற னையும், விருப்பத்தையும் வரி பாதிக்கலாம்; கடன் பாதிக்காது. வருமான, செல்வ ஏறறத் தாழ்வுகளை வரி முனைப்பாக்குவதில்லை; கடன் முனைப்பாக்கு கிறது. அரசு பத்திரங்களிலும், வளர்ச்சிச் சொத்து களிலும்(Development assets)முதலீடு செய்யும் பழக கத்தை வரி ஏற்படுத்துவதில்லை; கடன் ஏற்படுத்து கிறது. பண வீக்கக்காலத்தில் அதிகமான வாங்கும் திறனைக் குறைக்க வரி உதவுகிறது. பண வாட்டக் காலத்தில் கடன்நிதி வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. நடப் புச் செலவுகளை ஈடுகட்ட வரி வருவாயும் மூலதனச் செலவுகளுக்கு நிதியளிக்கக் கடன் நிதியும் பயன் படுகினறன. இருப்பினும், வளர்ச்சிக்கு வரிப்பணத் தையும், பயன்படுத்தலாம்என்பது இக்காலக் கருத்து.

பொதுக் கடன் பெருக்கத்திற்கான காரணங்கள்: பொதுக் கடன பெறுவதே தவறு என்று எண்ணியிருந்த காலம் மாறிப் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இன்றைய அரசு கடனகளைப் பெறுகின்றது. அத்தகைய கடனின அளவு நாள்தோறும் பெருகி வருவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

1) **போர்க்காலக் கடன்கள்:** போர்க் காலங்களில் மிகுந்து வரும போர்ச் செலவை ஈடு செய்ய அரசுகள் பெருமளவில் கடன்களைப் பெற்றன. இன்றைய போர் முறைகள் செலவு மிக்கவையாக இருப்பதால் இக்கடன்கள் பெருமளவில் இருக்கின்றன.

2) **பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டங்கள்** வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொணடுள்ள நாடுகள எலலாவற்றிலும் பெரும்பாலும் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டங்கள் தீட்டப்படுவதால, பற்றாக் குறையைச் சமாளிக்கப் பெருமளவில் கடன்கள பெறப்படுகின்றன.

3) **வளர்ச்சித் திட்டங்கள்:** வேலை வாயப்பைப் பெருக்கி, வருமானத்தையும், மக்களின் வாழகையைத் தரத்தையும் உயர்த்துவதறகுப் பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதற்குப் பெருமளவில் நிதி தேவைப்படுவதால் பொதுக் கடனும பெருகுகிறது.

4) **பொருளாதார மீட்சி.** பொருளாதாரம் மந்த நிலையில் இருந்த காலங்களில் மநத நிலையிலிருந்து அதை மீட்டு,வளர்ச்சிப் பாதையிலதிருப்பி விடுவதற்கு அரசுச் செலவுகளும், முதலீடுகளும் அதிகம் தேவைப் படுவதனால் பொதுக் கடன் பெருகுகிறது.

5) **அயல்நாட்டுச் செலுத்துநிலையைச் சீராக்குதல்**· அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் பாதகமான சூழ்நிலை நிலவுமானால், பணத்தின் புற மதிப்புக் குறைந்துவிடும். எனவே, நிலையைச் சீராக்கப் பெருமளவில் அரசுகள் பொதுக் கடனைப் பெறுகின்றன.

6) **பழைய கடன்களைத் தீர்த்தல்.** பழைய கடன் களைத் தீர்ப்பதற்குரிய உபரிப் பணம் அரசிடம் இல்லாதிருக்கும் சூழ்நிலைகளில் அல்லது உபரிப்பணத் தைப் பயன்படுத்த அரசுவிரும்பாத சூழ்நிலைகளில் பழைய கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காகப் புதிய கடன் களை அரசுகள பெறுவது வழக்கமாகி விட்டது.

7) **வழிவகைக் கடன்கள்:** வரித் தணடல் மூலம் அரசு எதிர்பார்க்கும் வருவாயைப் பெறுவதற்குச் சிறிது காலமாகலாம். அந்த இடைவெளிக் காலத்தில் செலவுகளை ஈடு செய்ய மைய இருப்பு வங்கியிடமிருந்து இடைக்காலத்திற்காக வாங்கும் கடன்கள் வழிவகைக் கடன்களாகும் (Ways and means loans). இதன் அளவும் நாள்தோறும் பெருகி வருகிறது. பொதுக் கடன்களைப் பலவிதமாக வகைப்படுத்தலாம். அவை·

1) **உற்பத்திக் கடனும உற்பத்தியற்ற கடனும்:** வருமானம் தரும் வழிகளில் செலவிடுவதற்காகப் பெறும் கடன்கள் உற்பத்திக் கடன்களாகும். போர் போன்ற வருமானம்'தர இயலாத இனங்களில் செலவிடுவதற்காகப் பெறும் கடன்கள் ஆக்கமற்ற கடன்கள் (Dead - weight Debts) ஆகும்.

2) **தன்னிச்சையான கடனும் கட்டாயக் கடனும்:** கடன கொடுக்கவேண்டும் என்று மக்கள் கட்டாயப் படுத்தப்படும்போது அவற்றைக் கட்டாயக் கடன்கள் என்றும், கட்டாயம் இல்லாத கடன்களைத் தன்னிச்சையான கடன்கள் என்றும் குறிப்பிடுகினறனர்.

3) **உள்நாட்டுக் கடனும் வெளிநாட்டுக் கடனும்:** உள்நாட்டில் மக்களிடமிருந்தும், நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன்களைப் பெற்றால அவறறை உளநாட்டுக் கடன்கள் (Internal Debts) என்றும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும், தனியார்களிடமிருந்தும், நிறுவனங்களிடமிருந்தும், அரசுகளிடமிருந்தும் பெறும் கடன்களை வெளிநாட்டுக் கடன்கள்(External Debts) அல்லது அனனியக் கடன்கள் என்றும் குறிப்பிடலாம்.

4) **நிதியுள்ள கடனும் நிதியற்ற கடனும**· குறுகிய கால அளவில் மிக எளிதாக அரசு அதன் நடப்பு நிதியிலிருந்தே செலுத்துவதற்கான கடன்களை நிதியற்ற கடன்கள் (Unfunded Debts) அல்லது மிதக்கும் கடன கள் (Floating Debts) என்றும், நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதறகாக ஏற்பட்ட நிதியிலிருந்து கடனைத் திருப்பிச்செலுத்தத் தக்க கடன்களை நிதியுள்ள கடன்கள (Funded Debts) என்றும் குறிப்பிடலாம்.

பொதுக்கடன் சுமையும், விளைவுகளும் பொதுக கடனை முதலும் வட்டியுமாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் நிகழ்காலச் சமுதாயத்திற்கும் எதிர்காலச் சமுதாயத்திற்கும் இது ஒரு சுமையாகும். எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக, மகிழ்ச்சியான, வளர்ச்சியுடையதாக மாற்றியமைப்பதற்காகக் கடன்கள் பெறப்படுவதால் இச் சுமையை நிகழ்காலச் சமுதாயத்தினரும் எதிர்கால மக்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதுவது இயல்பு.

உற்பத்தியற்ற வெளிநாட்டுக் கடன்கள்· வெளிநாட்டினரிடமிருந்து எவ்வளவு கடன் வாங்கப்படுகிறதோ அந்த முதல் தொகையும் அதற்கான வட்டி

யையும் சேர்த்து வரும் மொத்தத் தொகையின அளவு இக்கடன்களின் நேரடிப் பணச் சுமை (Direct money burden) ஆகும். இக் கடன்களையும் இவற்றிற்கான வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்து வதால் ஏற்படும் பொருளாதார நலனின் இழப்பு (Loss of Economic Welfare) இக்கடன்களின் நேரடி உண்மைச் சுமை(Direct real burden) ஆகும்

உற்பத்தியற்ற உள்நாட்டுக் கடன்கள்: கடன் கொடுத்தவர்களும் அதனைத் திரும்பப் பெறுபவர் களும் உள் நாட்டிலேயே இருப்பதால் இக்கடன்களின் நேரடிப் பணச் சுமை இல்லையாகும். இக் கடன்கள் பெரும்பாலும் செல்வந்தர்களிடமிருந்து பெறப்படுவ தாகும். இதற்கான வட்டி ஏழைகளிடமிருந்து பெறப் படும் தொகையிலிருந்து செலுத்தப்படுவதால் தோன்றும் வருமான ஏற்றத் தாழ்வுகள், இக்கடன் களின் நேரடி உண்மைச் சுமையாகும்.

உறபத்தியுள்ள வெளிநாட்டுக் கடன்கள்: முதலை யும் வட்டியையும சேர்த்துச் செலுத்துவதற்குத் தேவையான அன்னியச் செலாவணியைப் பெற வேண்டிய தேவையும், தேசிய பாதுகாப்புப் பாதிக் கப்படலாம் என்ற அச்சமும் இவற்றில் உள்ளார்ந் திருக்கின்றன.

உற்பத்தியுள்ள உள்நாட்டுக் கடன்கள்: கடன் களைப் பயன்படுத்தும்போது வருமானம் தரத் தக்க சொத்துகள் உருவாக்கப்படுவதால் உள்நாட்டுக் கடன்களில் எவ்விதமான சுமையும் உள்ளார்ந்திருக்க வில்லை. இருப்பினும், இக் கடன்களினால் வருமான ஏற்றத் தாழ்வுகள் தீவிரமாகும். இது விரும்பத்தகாத தாகும்.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கடன்களின் மறைமுகச் சுமை: முதலையும் வட்டியையும செலுத்துவதற்கு வரி விதிக்க வேண்டும் இதனால் உற்பத்திப் பெருக் கத்திற்குத் தடை ஏற்படுகிறது. மேலும் வரி விதித் தலால் வேலை செய்யும் சேமிப்பு, முதலீடு முதலிய வற்றின் மீதுள்ள விருப்பம் பாதிக்கப்படலாம். பல நிலப் பகுதிகளுக்கிடையே மூல வளங்களின் பகிர்வும் பாதிக்கப்படலாம. எனவே, உள்நாட்டுக் கடன், வெளிநாட்டுக் கடன் ஆகிய இரு வகைக் கடனகளின் மறைமுகச்சுமை பொதுவானதே.

பொதுக்கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதல்: பொதுக் கடன் சுமை மிக்கது. இதிலிருந்து விடுபடுவதற்குக் கடன மறுப்பு, கடனைத் திருப்பியளித்தல் எனற இரு வழிகள உள்ளன.

1) கடன் மறுப்பு வாஙகிய கடனுக்கான வட்டியை யும் முதலையும் திருப்பியளிக்க அரசு மறுத்துவிட லாம்; ஆனால், இம்முறை சிறந்ததன்று. இத் தகைய கடன் மறுப்பை (Repudiation) யாரும் விரும்புவதில்லை.

அ) வெளிநாட்டுக் கடன் மறுப்பு: வெளிநாட்டி லிருந்து பெற்ற கடனைத் திருப்பியளிக்க மறுத்தால் விரும்பத்தகாத பொருளாதாரச் சிக்கல்களை அன்னிய நாடு தோற்றுவிக்க முயல்வதோடு படையெடுத்து வருவதற்கும் வாய்ப்பைத் தோற்றுவித்துவிடும். இக் காலத்தில் 'கடன்மறுப்பு' என்ற கடும் சொல்லைத் தவிர்த்துச் செலுத்துதலை ஒத்திப்போடுதல் (Suspension of payments or Transfer moratorium) போன்ற மென்மையான சொற்றொடரைப் பயன்படுத்து கிறார்கள்.

ஆ) உள்நாட்டுக் கடன் மறுப்பு: வட்டிவிகிதத் தைக் குறைத்து, குறைந்த வட்டி விகிதத்திலான கடன்களுக்கு அதிக வட்டியிலான கடன்களைக் கட் டாயமாக மாற்றுவதனமூலம் அல்லது சட்டத்தின் மூலம் வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து உள்நாட்டுக் கடன் மறுப்புச் செய்வர்.

2) கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வழிகள்: கடன கழிவு நிதி, மூலதன வரி, எச்ச வருவாய் முதலிய வற்றின் மூலம் திரட்டப்பட்ட நிதியைக்கொண்டு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும்.

அ) கடன் கழிவு நிதி: கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத் திலிருந்து ஆண்டுதோறும் இந்நிதிக்குப் பணம் ஒதுக் கப்பட்டு இநநிதி சேர்க்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட தொரு கடனைத் திருப்பிச செலுத்துவதற்கென்று சேர்க்கப்படும் சிறப்புக் கடன் கழிவு நிதி (Special Sinking Fund) என்றும், எல்லாவிதமான கடன்களை யும் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கென்று சேர்க்கப்படும் பொதுக் கடன் கழிவு நிதி (General Sinking Fund) என்றும் இந்நிதியை இருவகைப்படுத்தலாம்.

ஆ) மூலதன வரி: கடன் மீட்சிக்காகத் தனியாக வரி விதிப்பதை மூலதன வரி (Capital Levy) என் பர். போர்க் காலங்களில் அல்லது பணவீக்கக் காலங் களில் சொத்துகளின் மதிப்பு மிகுதியாவதால் மூலதன வரியை விதிக்கலாம் என்பது இதன் உள்ளார்நதிருக் கும் கருத்து. பெரும் கடன்சுமையை நீக்குவதற்காக இம் மூலதன வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

மேலும், பற்றாக்குறை நிதியாக்கததை நாடி மிகுதியான காகிதப் பணத்தை வெளியிட்டு, அரசு தன கடன சுமையைக் குறைத்துக்கொளள முயல லாம். ஆனால், இம்முறையில் பணவீக்கம் தோன் றும் இடர் உணடு.

இ) எச்ச வருவாய்: வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செலவைக் குறைத்து எசச வருவாயைப் பயன்படுத்தி

அதனைக்கொண்டு வெளியிட்ட கடன் பத்திரங் களைத் திரும்பப் பெறுவதன் மூலமும் கடன்சுமையை அரசு குறைக்கலாம். என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ்., *பொது நிதி*, உமா பப்ளிகேசன்சு, மதுரை, 1986.

Tripathy, R.N. & Tripathy,M., Public Finance and Economic Development in India, Mittal Publication, Delhi, 1985.

Tragi, Public Finance, JaiPrakashNath Publication, Meerut, 1985.

பொதுக்கயத்துக் கீரந்தையார்: இவர் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக் களுள ஒருவர் ஆவார். கீரந்தை என்பது இப்புல வரின் இயற்பெயராகும். இப்பெயர் ஆர் விகுதியோடு சேர்ந்து கீரந்தையார் என்று ஆகியது. கீரந்தையார் என்ற பெயருடைய புலவர் சிலர் அக்காலத்தில் வாழந்தனர். இவர் பொதுக்கயம் எனனும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். கீரந்தையார் என்னும் பெயருடைய பிறபுலவர்களினின்றும்இவரை வேறுபடுத்திக் காட்ட இவர் தம் இயற்பெயரோடு ஊர்ப்பெயரையும் சேர்த்து, பொதுக்கயத்துக் கீரந்தையார் என அழைக் கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் 337 – ஆம் பாடல் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. பிறசங்க நூல்களுள இவர்தம் பாடல் இடம் பெறாமையால் இவர் வரலாறு பற்றி எதுவும் விரிவாக அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. குறிஞ்சித் திணையில் தலை வன் கூற்றாக அமைந்த அக்குறுந்தொகைப் பாடல், தோழியை இரந்து பினனினற கிழவன், தனது குறையறியக் கூறியது என்னும துறையின்பாற்படும். அதாவது, தலைவியைப் பெறத் தோழியின் பால் குறையிரந்த தலைவன் அவள பருவம் வாய்த்தமை யும் தன்னை வருத்தினமையும் தோழி நன்கு உணர எடுத்துக் கூறியது.

'முலையே முகிழ் முகிழ்த்தனவே' எனத் தொடங் கும் அப்பாடலில், தலைவன் தோழியை நோக்கி, 'தலைவிக்கு முலைகள் அரும்பின;தலையில் கிளைத்த மெல்லிய கூந்தற்கொத்துகள வளர்ந்துகீழே விழுநது தொங்குகின்றன. நெருங்கி நிரல்பட்ட வெள்ளிய பற்களும் விழுந்தெழும்முறை நிரம்பப்பெற்றன. தேமலும் சிற்சில உணடாயின. என்னை வருத் தும் அளவிற்கு அவள உள்ளமையை யான அறிநத னன். அவளோ அதனை அறியாது உள்ளாள்' எனத் தலைவி பருவம் அடைந்து விட்ட நிலையைத் தலை வன் எடுத்துக் கூறுவதாகப் பொதுக்கயத்துக் கீரந் தையார் அமைத்துள்ளார். செ.இரெ.செ.

பொதுக்கருவளச் செறிவு விகிதம்: மக்கள தொகை வளர்ச்சியில கருவளச்செறிவு முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது. பெண்களுக்குக் கருவளச்செறிவை (Fertility Rate) மிகுதிப் படுத்தப் பலவிதப் பழக்க வழக்கஙகள் சமூகத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. வளச்செறிவை மிகுதிப் படுத்தச் சில சமூகங்களில் பெண்களுக்குத் தனிப்பட்ட உணவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதையும மீறி கருவளச்செறிவு தோல்வியுறுமேயானால் அதற்கும் பல வழிவகைகளைச் சமூகம் தேடி வைத்துளளது. குடும்பத்தின் பரம்பரையைக் காப்பாற்றிக் கொளள வேண்டும் என்ற உந்துதலால் அவை சமூகத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும் உளளன. உடன் பிறந்தா னின் விதவை மனைவியைத் திருமணம் செயது கொள்வது, குழந்தைக்காக இன்னொருத்தியை வைப்பாட்டியாக வைத்துக் கொள்வது, பல பேரைத திருமணம் செய்து கொள்வது போன்ற பல வழி வகைகள் சில சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள் ளன. எனவே, பெணகளின் கருவளச் செறிவு முக்கிய மான ஒன்றாகும்.

பொதுக்கருவளச் செறிவு (General Fertility Rate) மிகுதியாக மிகுதியாக மக்கள் தொகை பெருகு வதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுகினறன இதனால, மக கள் தொகையைக் குறைப்பதறகு வழிகருவளச்செறி வைக் குறைப்பதுதான். கருவளச் செறிவைக குறைக் கப் பொதுவான வழி கருச்சிதைவு செய்து கொளவ தாகும். இம்முறை பொதுவாக எலலாச் சமூகத்திலும் காணப்படும் ஒன்றாகும். குழந்தை பிறந்த பினனா இரண்டு அல்லது மூனறு ஆணடுகள் கணவனை விட்டு அப்பெணணைப் பிரிதது வைப்பதும் சில சமூ கங்களில் நடைபெறுகின்றது. இதுவும வளசசெறி வைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறையே.

எனினும, கருவளச்செறிவைக் குறைககவியல வில்லை. அதனால், மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை யும் கட்டுப்படுத்த இயலவிலலை. நாட்டில் பெருகும கருவளச் செறிவைக் குறைக்க இயலாமைக்குப் பல காரணங்கள் உளளன. முதல் காரணம் சிசு மரணங கள். பிறக்கின்ற குழந்தை அனைத்தும் உயிரோடு இருக்கும் எனற உறுதி கிடையாது. அதனால், மக்கள் பல குழநதைகளைப் பெற்று வைத்துக் கொளகின்றனர். மக்களிடையே பெண் குழந்தை களைச் சாகடிக்கும் பழக்கம் ஆங்காங்கே கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது. அதனால், பெண்களின் விகிதந தான் குறைந்ததே தவிர, குழந்தை பெறும் விகிதம குறையவில்லை. அடுத்து ஆண குழந்தைகளுக்குசசமூ

கத்தில் கொடுக்கப்படும் தகுநிலை; ஓர் ஆண்குழந்தை பிறக்கும் வரை எத்தனை பெண் குழந்தைகளையும் பெற்றெடுக்கும் நிலை உள்ளது. இவற்றிற் கெல்லாம் சில சமூகப் பண்பாடுகளும் வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளன. இவ்வாறு பொதுக்கருவளச் செறிவு அதிகரித்து அதனால் மக்கள் தொகை பெருகி அது சமூகத்தின் நலனைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு நிலைமை ஆகியிருக்கின்றது.

எந்தெந்தக் காரணங்களினால் கருவளச்செறிவு விகிதம் மாற்றமடைகின்றன? பெண்களின் திருமண வயதிற்கேற்பக் கருவளச்செறிவு விகிதமும் மாற்றமடைகின்றது. ஒரு பகுதியிலுள்ள பண்பாடு மாற்றமடைகின்றபொழுது, அப்பகுதியில் பிறப்பு விகிதமும் மாற்றமடைகின்றது. அப்பொழுது வளச்செறிவு விகிதத்தில் மாற்றமுண்டாகின்றது. சமூக மனோநிலையிலுள்ள மாற்றத்தினாலும் கருவளச்செறிவு விகிதம் மாற்றமடைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மக்கள் தொகை கணக்கெடுக்கும்போதும் வயது பற்றிய விவரத்தினைக் கேட்கும்பொழுதும்சமூக மனப்பான்மைக்கேற்ப வயது பற்றிய உண்மை நிலை கிடைப்பதில் மாறுபடும்பொழுதும் கருவளச்செறிவு விகிதம் பாதிக்கப்படக்கூடும்.

மேலும், நாட்டில் நடக்கும் முக்கியமான நிலவரங்களுக்கேற்பவும் கருவளச் செறிவு, விகிதத்தில் மாறுபாடு அடையும். எடுத்துக்காட்டாக 1909 – ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1916 – ஆம் ஆண்டு வரை பிறப்பு விகிதம் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டேதான் வந்திருக்கின்றது. பண்பாட்டு மாற்றத்தால் இது நிகழ்ந்தது என வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். படிப்படியாகக் குறைந்து வந்த பிறப்பு விகிதம் 1919 – ஆம் ஆண்டு திடீரென்று குறைந்திருக்கின்றது. காரணம் முதல் உலகப் போரின்போது பெரும்பாலான இளைஞர்கள் 1918-ஆம் ஆண்டு போர்க்களத்தில் இறந்திருக்கிறார்கள். இதனால், பல திருமணங்கள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. புதிதாகத் திருமணம் ஆனவர்களும் போரின் காரணமாகப் பிரிய நேரிட்டிருக்கின்றது. மேலும், 1918 – ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 1919-ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும் உலகத்தின் பல பகுதிகளில் கொடிய தொற்றுநோய் பரவியிருந்திருக்கின்றது. இதனால்,ஒரு கோடிப் பேர் மரணமடைந்தனர் என்று ஒரு கணக்குக்கூறுகின்றது. மரணமடைந்தவர்களுள் பலர் குழந்தை பெறும் தகுதியில் இருந்த தாய்மார்கள் ஆவர். நோயின் காரணமாகவும் பல திருமணங்கள் தள்ளிப் போடப் பட்டிருக்கலாம்.

ஆனால், 1921 – ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பிறப்பு விகிதம் உயர்ந்து காணப்பட்டது. போர் முடிந்து ஆண்கள் வீடு வந்து துணையுடன் சேர்ந்ததால் இது நிகழ்ந்திருக்கலாம். போர்க் காரணத்தால் தள்ளிப்போடப்பட்ட பலதிருமணங்கள் நடை பெற்றிருக்கலாம். மேலும், பிறப்பு விகிதம் 1925 – ஆம் ஆண்டு முதல் 1940 – ஆம் ஆண்டு வரை படிப்படியாகக் குறைந்து வந்திருப்பதைக் காணலாம். பொருளாதாரச் சீர்குலைவு இதற்கு ஒரு காரணம் என்றும் கூறலாம். இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவுற்றதால் 1945 – ஆம் ஆண்டில் குறைவாக இருந்த பிறப்பு விகிதம் – 1946–ஆம் ஆண்டு மீண்டும் உயர்ந்தது. இவ்வாறு பிறப்பு விகிதம் மாற்றமடைவதற்கு நாட்டின் சூழ்நிலைகளும் காரணமாகின்றன. பிறப்பு விகிதத்தின் மாற்றம் வளச்செறிவு விகிதத்தையும் பாதிக்கிறது.

பிறப்பு விகிதத்திற்கும் பொதுக்கருவளச் செறிவு விகிதத்திற்கும் ஒரு சிறிய வேறுபாடு காணப்படுகிறது. பிறப்பு விகிதத்தில் மொத்த மக்கள் தொகையைக் கணக்கில் எடுப்பது போலல்லாமல், பொதுக்கருவளச் செறிவு விகிதக் கணக்குப்படி 15 வயதிலிருந்து 49 வயது வரை குழந்தை பெறும் தகுதி நிலையிலுள்ள பெண்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பகுதியில் இவ்வயதுக்குட்பட்ட பெண்களில் 1000 பேருக்கு எத்தனை குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டால் பொதுக் கருவளச் செறிவு விகிதம் தெரிந்துவிடும். பொதுக் கருவளச் செறிவுக் கணக்கு, பிறப்பு விகிதக் கணக்கை விட நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு மிகுதியாகவே காணப்படும். காரணம், குறிப்பிட்ட வயது பெண்களை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதால் காணப்படும் வேறுபாடு ஆகும்.

பொதுக்கருவளச் செறிவைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட 15 முதல் 49 வயது வரையுள்ள பெண்களை வயதுவாரியாக ஏழு குழுக்களாகப் பிரிக்கின்றார்கள். அவை, 15 – 19, 20 – 24, 25 – 29, 30 – 34, 35 – 39, 40 – 44, 45 – 49 என ஏழு குழுக்கள் ஆகும். எந்த வயது குழுவில் எத்தனை குழந்தைகள் பிறக்கிறார்கள் எனக் கணக்கிட்டு எந்த வயது குழுவில் கருவளச் செறிவதிகம் எனவும் கணக்கிடுகிறார்கள். மேலும், இம்முறையில் பெண்களுக்குத் திருமணம் நடைபெறும் வயதும், முதல் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளும் பொழுதுள்ள வயதும் குறித்துக் கொள்ளப்படும்.

அடுத்து எத்தனை பெண் குழந்தைகள் இவர்களுக்குப் பிறக்கின்றன எனவும் கணக்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள். இதனால் 15 ஆண்டுகள் கழித்து எத்தனைப் பெண்களுக்குக் கருவளச்செறிவு விகிதம் எவ்வளவு காணப்படும் என்பதையும் ஓரளவு ஊகித்துக் கொள்கின்றார்கள். மேலும், ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டு கடக்கும் பொழுதும் எவ்வளவுபேர் அடுத்து உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கணக்கிடு

கிறார்கள். எடுத்துககாட்டாக, 15 - 19 வயது குழு வின ஒரு பகுதியில் 12,214 பேர் இருக்கிறார்கள எனறு வைத்துக் கொணடால், அடுத்த ஐந்தாண்டு களில் இவர்கள 20-24 எனற வயது குழுவில வநது விடுவார்கள். அதற்கிடையில அவர்களில் 727 பேர் பல்வேறு காரணங்களால் மரணமடைய நேர்ந்தால 20 - 24 என்ற வயது குழுவில் அப்பொழுது 11,487 பேர்களே இருப்பார்கள. இவ்வாறு ஐந்தாண்டுக் கொருமுறை கணக்கிட்டுக் கொள்கிறாாகள்.

அது போன்று 15 - 19 வயது குழுவில உள்ள பெணகளில எத்தனை பேருக்குக் கணவன்மார் உயிரோடு இருக்கிறார்கள், அடுத்த ஐநதாணடில் அவர்கள் எத்தனை பேர் உயிரோடு இருப்பார்கள என 49 வயது வரை கணக்கிட்டுப் பார்த்துக் கொள் கிறார்கள. அது போன்று 15 முதல் 19 வயது வரை எத்தனை பெணகளுக்குத் திருமணம் ஆகியது எனபதையும் கணககிட்டுக் கொளகிறாாகள. இக் கணககில 49 வயதுக்கு மேல் பெணகளைப் பொது வாகச சோத்துக் கொளவதில்லை.

சில காரணங்களால் பொதுக்கருவளச் செறிவு விகிதத்தில் தவறுகள் ஏற்பட வாயப்புளளது. அத் தவறு 49 வயதுக்கு மேல் சில பெணகளுக்குக் குழந்தை பிறக்கும பொழுதும், பிறக்கும்பொழுது இறந்து பிறக்கிற குழந்தை விவரத்தைக் கணக்கில் காட்டாமல இருக்கும்பொழுதும் நேருகின்றது.

இரணடாம் உலகப்போர் (1945-ஆம் ஆணடு) முடிவுற்றது. அதன் பின்னர் 1947-ஆம் ஆணடு முதல்தான் பிறப்பு விகிதம், கருவளச் செறிவு விகிதம் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகக் கணக்கிட முடிந் தது காரணம், இரணடாம் உலகப் போரின முடி வில் திருமணங்கள குறைவாகவே நடைபெற்றன. காரணம் போரை ஒட்டிப் பல திருமணஙகள ஒத்திப் போடப்பட்டன. பின்னர், 1945 - ஆம் ஆணடின் இறுதியிலும் 1946- ஆம் ஆணடின் தொடக்கத்திலும் திருமணம் செய்து கொணடு 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் குழந்தை பெறத் தொடங்கினர். இரண்டாம உலகப் போரின் பின்னா, அது போன்ற ஒரு சூழ்நிலை இதுநாள் வரை வரவில்லை. ஆகவே, 1947-ஆம் ஆண்டிலிருநது பொதுக்கருவளச் செறிவு விகிதம் தெளிவாகக் கணக்கிடப்பட முடிகிறது.

பல இளைஞர்கள் 1940 - இலிருந்து 1945 - ஆம் ஆண்டு வரை போர்க்களத்தில் இருந்தமையால் அப் பொழுது பிறந்த குழந்தைகளை வைத்துப் பொதுக் கருவளச்செறிவு கணககிடக் கூடாது. எல்.ஜெ

துணை நூல்கள்.

Benjamin, Bernard, Elements of Vital Statistics, George Allen and Unwin Ltd., London, 1959.

Freedmen, Ronald Etal, Family Planning Sterility and Population Growth, McGraw - Hill Book Company, New York, 1959.

Great Britain, Census Office, Fertility and Marriage, H M Stationary Office, London, 1917

Kuczynski, Robert R., The Balance of Births and Deaths, The MacMillan Company, New York, 1928.

Sauvy, Alfred, Fertility and Survival Population Problems from Malthus to Mao Tse Tung, Criterion Books, NewYork, 1961.

பொதுத் துறைகள். பணடஙகள, பணிகள ஆகியவறறின் உற்பததியையும், பகிாவையும் பொரு ளாதார நடவடிக்கைகள எனபா அவை தனி மனித னாலோ தனியார் வாணிக நிறுவனங்களாலோ தனி யார் தொழிலகளாலோ மேற்கொள்ளப்படுமாயின அவற்றைத் தனியார் துறைகள (Private Sectors) என றும், அரசு போனற பொதுவான அமைப்புகளால மேற்கொள்ளப்படுமாயின் அவறறைப் பொதுத்துறை கள் (Public Sectors) என்றும் குறிப்பிடுவர். இன்று பொருளாதாரத் துறையில வளர்ச்சியடைநத நிலை யில் காணப்படும் நாடுகளில், அவறறின் பொருளா தார வளர்ச்சி வரலாற்றின தொடகக நிலைகளில, உள்நாட்டில அமைதியையும் ஒழுஙகையும் நிலை நிறுத்துதல், வெளிநாடுகளிலிருநது மேறகொளளப படும் படையெடுப்புகளிலிருநது நாட்டைப் பாது காத்தல் போனற இன்றியமையாத காவறபணி களை (Police Functions) மட்டுமே அரசுகள ஆறறி வநதன. எனவே, பொருளாதார நடவடிக்கைகள யாவும் தனியார் துறையிலேயே இருநது வநதன. ஆனால், காலப்போககில நிலைகள மாறி இக்காலத் தில் தனியார் துறைககுச சமமாக அலலது தனியாா துறைக்கும் மிகுதியான அளவில பொதுத்துறை பல்கிப் பெருகி வளர்ச்சி பெற்றுளளது.

வரலாற்றுப் பின்னணி· செருமனி, ஆசுத்திரியா, பிரானசு, இஙகிலாநது, இசுபெயின, இசுகாட்லாநது ஆகியநாடுகளில் கி பி 17-ஆம் நூற்றாண்டில்பரவலாக வளர்ச்சி பெற்றிருநத வணிகவாதிகளின் (Mercantilists) கருத்துப்படி எநத ஒரு நாடு வணிகம் செழிப் பாக இருந்து செல்வம் மிகுதியாகச் சேர்கின்றதோ அந்த நாடே வளம்மிக்க நல்ல நாடு எனற எணணம நிலவியது. அதனையடுத்து வந்த இயறகைவாதிகள

(Physiocrats) இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கும், வேளாண்மைத் துறைக்கும் பன்மடங்கு சிறப்பிடம் தந்து, மனிதனால் மேற்கொள்ளப்படும் விதிகள நன்மை பயப்பவை அல்ல என்றும், இயற்கை விதிகளே சாலச் சிறந்தவை என்றும், எனவே, மக்கள் யாவரும் இயற்கை விதிகளுக்கே சிறப்பிடம் தந்து ஒழுகவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினர். அதன் அடிப்படையில் இயற்கை விதிகளுக்குப் புறம்பாக அரசு எப்பொழுதுமே செயற்படக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தித தலையிடாக் கொள்கைக்கு (Laissez - faire policy) வித்திட்டனர். தொன்மைப் பொருளியல அறிஞர்களுக்குத் தலைவரெனப் போற்றப்படும பேராசிரியர் ஆதம் சுமித்து (Prof. Adam Smith) தாம எழுதிய 'நாடுகளின செலவத்தின் இயல்பு பற்றியும், அதன காரணங்கள பற்றியும் ஆனதோர் ஆய்வு'(An Enquiry into the Nature and Causes of Wealth of Nations) என்ற நூலில் மக்களின பொருளாதார நடவடிக்கைகளில அரசு தலையிடக கூடாது என்ற கொளகையை வலியுறுத்தினார். அவரது கருத்தை ஏற்றுக்கொணட தொன்மை அறிஞர்கள யாவரும் அக்கருத்தை வலியுறுத்தியதால் தனியார் துறை ஓங்கிய நிலையும் பொதுத்துறை இல்லாத நிலையும் பல ஆண்டுகளாகக் காணப் பட்டன. ஆனால், 1930 - ஐச் சேர்ந்த ஆண்டுகளில் நிலவிய பொருளாதார மந்தமும், பொருளாதார மந்தத்தைத் தவிர்க்கத் தொன்மைப் பொருளியலார் கருத்துகள் பயன்படவில்லை என்ற நிலையும் சான் மேனார்டு கீன்சு (John Maynard Keynes) என்பாரை அவரது 'பொதுக் கோட்பாடு' (General Theory) என்ற நூலை எழுதத் தூண்டின. தனியார் துறை எப்பொழுதுமே ஆதாய நோக்கத்துடன செயற் படத் தக்கது; பொருளாதார மந்தநிலையில் வட்டி விகிதத்தை எவ்வளவு குறைத்தாலும் முதலீடு செய்யும் ஆர்வம் இருக்காது; மொத்தத் தேவையைப் பெருக்க அரசு அதன் முதலீட்டு முயற்சிகளை மேற கொள்ள வேண்டும் போன்ற பல கருத்துகளைப் 'பொதுக் கோட்பாடு' விளக்கியது. அதனபிறகு பொதுத்துறை முதலீடுகள் பெருகத் தலைப் பட்டன. அரசியல தன்னாட்சி பெற்ற ஒரு சில நாடுகள 'சமதருமம்' (Socialism) எனப்படும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்ட நிலையில் விரைவான முன்னேற்றத்தைப் பெற்றன. அதுவும் பொதுத்துறை முதலீடுகள் பல்கிப் பெருகத் துணை செய்தது.

பொதுத்துறைக்கு எதிரான கருத்துகள: பொதுத் துறைக்கு எதிரான கருத்துகள் பலப்பல. அவற்றுள் மிகுதியான முதலீடும் எச்சத் திறனும் இருத்தல், திட்டமிடுதலில் குறைகள இருத்தல், பணவீக்க நிலையைத் தோற்றுவித்தல், அரசியல் தவறுகள நேரும் வாய்ப்புகள் மிகுதியாக இருத்தல், நிருவாகக் குறைகள இருத்தல் என்பன சிறப்பாகக குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

1. மிகை முதலீடும் எச்சத்திறனும் பொதுத்துறையில மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டு முயற்சிகளின் பயன்கள் சமுதாயம் முழுவதிற்கும் பரவலாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதால் முதலீடுகளின் அளவுகள் பெரும அளவிலானவையாக அமையும். வளரும் நாடுகளின் ஈர்க்கும் திறன் (Absorption Capacity) பொதுவாகக் குறைந்த அளவிலேயே இருக்குமாதலால் எச்சத்திறன் பெருமளவில் இருக்கும் நிலை தோன்றலாம். இந்நிலை விரும்பத்தக்கதாகாது என்பர். பொதுவாக, மூலதனப் பற்றாக்குறை மிகுதியாக இருக்கும நாடுகளில் இந நிலை முற்றிலும் விரும்பத்தகாத ஒன்று என்பர்.

2. திட்டமிடுதலின் குறைபாடு. பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு மிகுந்த அளவில் மூலதனம் தேவைப் படுகிறது எனபதோடு, அவை நீணடகால அளவில் பயன்தரும் வகையில் நீண்ட கருக் காலத்தை (Long Gestation Period) உடையவையாக இருப்பதால் அவற்றைத் திட்டமிடுவதில் பல குறைகள தோன றும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

3. பணவீக்க நிலையைத் தோற்றுவிப்பவை· நீண்ட கருக்காலத்தைக் கொண்டுள்ள பொதுத்துறை, முதலீட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது தொடக்க நிலைகளில் பொருளாதாரத்தில் பண வருமானம் மட்டும் பெருகுவதால் பணவீக்கம் தோன்றும் நிலை உருவாகலாம்.

4 அரசியல் தவறுகள்: விரைவான வளர்ச்சியைப் பெறும் ஆவலில் சரியான தொலைநோக்கமும், திட்டமும் இலலாமல் அரசினர் பல தவறான கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான வாய்ப்புகளும், அவற றால் பல தவறான விளைவுகள் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புகளும் உள்ளன.

5. நிருவாகக் குறைகள்· தனியார் துறை ஆதாய நோக்கத்தோடு செயற்படுவதால் எந்த ஒரு முயற்சியாக இருந்தாலும் அதன் விளைவுகளைக் சிந்தித்துச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துச் செயற்படும். ஆனால், நிலையான மாத ஊதியம் பெறும் பொதுத்துறையின் நிருவாகிகளுக்குத் தொழில்முனைவும், பேரார்வமும் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு என்பதால் பல நிருவாகக் குறைகளும் முறைகேடுகளும் ஊழலும் பெருகுவதற்கான வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உள்ளன.

ஆதரவான கருத்துகள. எதிரான கருத்துகளை விட ஆதரவான கருத்துகள் வலிமைமிக்கனவாக இருப்பதால் பொதுத்துறை மேன்மேலும் வளர்ந்து வருகிறது.

1) **பொதுப் பயன்பாடுகளின் பெருக்கம்:** ஒரு நாட்டின் வேளாண்மைத் தொழில்களும் பிற துறைகளும் விரைந்து முன்னேறப் பொதுப் பயன்பாடுகள் (Public Utilities) பெருகுதல் இன்றியமையாதது. சாலை வழி, கடல் வழி, விண் வழி, இருப்புப்பாதை வழிப் போக்கு வரத்துகள், அஞ்சல், தந்தி, தொலைபேசி, தொலைக் காட்சி வசதிகள், பல வகையான பொதுப் பயன்பாடுகளைப் பெருக்கும் முயற்சிகள் ஆகியவை பொதுத் துறையில்தான் விரைந்து மேறகொள்ளப்படும்

2) **இயற்கை மூல வளங்களின் பெருக்கம்:** வளரும் நாடுகளில் இயற்கையில் உள்ள மூலவளங்கள் முழு அளவில் பயன்படுத்தப் படாமலும் அல்லது தனியார் துறையினால் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தப் பட்டும் இருக்கலாம். இருக்கக்கூடிய மூலவளங்களை நல்லமுறையில் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துவதற்கும், இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படாத மூலவளங்களைக கண்டு பிடித்துப் பயன்படுத்துவதற்கும், இத்துறையில் பெரிய அளவில் மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும், நெடுங்கால அளவிலான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுவதற்கும் பொதுத்துறைகளின் பணிகள் மிகவும் இன்றியமையாதவையாக இருக்கின்றன.

3) **இன்றியமையாத தொழில்களின் வளர்ச்சி:** இரும்பு எஃகு, கனரக மின்சாரம், கனரக இரசாயனங்கள், உரம், இயந்திர சாதனங்கள ஆகியவை போன்ற பல தொழில்களின் வளர்ச்சி நாட்டின் பாதுகாப்பிறகும் உறுதியான முன்னேற்றத்திற்கும் தேவையானதாகும். இத்தொழில்களுக்கு மிகப்பெரும் அளவில் மூலதனம் தேவைப்படுவதோடு, நீண்ட கருக்காலமும் வேண்டியிருக்கும். எனவே, தனியார் துறை இவற்றில் தலையிடத் தயக்கம் காட்டும் நிலை தொடக்கத்தில் காணப்படும். எனவே, தன்னைத்தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் பொருளாதார முன்னேற்ற நிலையைப் (Self-sustained Growth Stage) பொருளாதாரம் பெற வேண்டுமானால் இத்தகைய தொழில்கள் யாவும் பொதுத்துறையில் தொடங்கி நடத்தப்பெறுவது இன்றியமையாததாகும்.

4) **தனியார் துறைக்கு உதவுதல்:** நிதிக் கழகங்கள், வங்கிகள், கடன் கழகங்கள், முதலீட்டு அமைப்புகள, இன்னும் இவைபோன்ற பல நிதிக் கட்டமைப்புகள் (Financial Infrastructure) ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தால்தான் தனியார் துறை விரைவான வளர்ச்சியைப பெறுதல் இயலும். இக் கட்டமைப்புகளைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் தனியார் துறைக்கு உதவி செய்யப் பொதுத்துறைகளின் தலையீடு மிகவும் தேவை.

5) **இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்:** உற்பததியாளர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய கச்சாப் பொருட்களையும், பிற முதலீட்டுப் பொருட்களையும் சரியான, மலிவான விலைகளில கிடைக்கவிடாமல் தொல்லை தரும் இடைத்தரகர்களின தொல்லைகளை ஒழிக்கவும், அதேபோன்று முழுமை பெற்ற நுகர்வுப் பொருட்களையும், முறறுப்பெறா நிலையில் உள்ள இடைப்பொருட்களையும் தகுதியான விலைகளில கிடைக்கவிடாமல் செய்யும் இடைத்தரகாகளின தொல்லைகளை ஒழிக்கவும், நாடு முழுவதிலும் ஒரே சீரான எடை, கணக்கு முறை போன்றவற்றைக் கொண்டுவரவும் பொதுத் துறைகளின் பணி மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

6) **மூலதனத் திரட்சி:** பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு காரணி மூலதனம். பொதுத்துறைகள் பொதுப் பயனபாடுகளாக மட்டுமல்லாமல் ஆதாயம் தரத்தக்க கொள்கைகளின அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படும்போது பேரளவு ஆதாயம் கிடைக்கிறது. அதில ஒரு பகுதியை அவவத துறைகளின் வளர்ச்சிககாக மறு முதலீடுகளாகப் பயனபடுத்தினாலும், மிஞ்சியுள்ள பகுதியை நாட்டின ஒருமித்த வளர்ச்சிக்கும், திட்டப் பணிகளுக்கும் பயன படுத்தும் வாய்ப்புகள கிடைக்கின்றன. இவ்வாறு மூலதனத்தைத் திரட்டிப் பயன்படுத்துவதனால் ஒரு புறம் பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவானதாக மாறும் வாய்ப்பும், மறுபுறம் வளாச்சித் திட்டங்களுக்கு வெளிநாட்டு மூலதனததைப பெருமளவில சார்ந்திராத நிலையும் தோன்றுகின்றன.

7) **மறைமுகமான நன்மைகள்:** வளர்ச்சி குறைநத நாடுகளில் வேலையின்மை பெருமளவில் பெருகியுள்ளது; உற்பத்தித் திறன் குறைவாக இருக்கிறது; பயிற்சியும் ஆய்வும் குறைவான நிலையில உள்ளன; துணைத் தொழில்களின் வளர்ச்சி குறைவாக இருக்கிறது, தனியார் துறையில் ஒருசில நிறுவனங்கள அளிப்பைக் கட்டுப்படுத்தத்தக்க அளவிற்கு முற்றுரிமை அமைப்புகளாக உருவாகும் நிலை இருக்கிறது. பொதுத்துறையில் பல தொழில்கள் தொடங்கப்பெறுவதால் அந்நிலைகளில் விரும்பத்தக்க நல்ல மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. அம் மாற்றங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும்.

சுருங்கக்கூறின், விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறவும், தேவையான தொழில் அடிப்படையை அமைத்துக்கொளளவும், நுகர்வின

அளவைப் பெருக்கவும், செலவு வருமானப் பங்கீட்டில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கவும், எல்லாப் பிரிவு மக்களுக்கும், எல்லாப் பகுதி மக்களுக்கும் சமமான பொருளாதார வாய்ப்பு வசதிகளை நல்கவும், பொதுச் சேமிப்பை மிகுதிப்படுத்தவும் பொதுத்துறைகளின் வளர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இந்தியாவில் பொதுத்துறை: இந்தியப் பொருளாதாரம், முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பையோ முழுமையான சமதருமப் பொருளாதார அமைப்பையோ பயன்படுத்தாமல், அவ்விரண்டின் நன்மைகளையும் பெறும் நோக்கத்துடன் கலப்புப் பொருளாதார (Mixed Economy) அமைப்பைப் பெற்றுள்ளது எனவே, இந்தியப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் தனியார் துறை, பொதுத்துறை ஆகிய இரு துறைகளும் இன்றியமையாத பங்கை வகிக்கின்றன. தனியார் துறையை ஊக்குவிப்பதாகவும் வழிநடத்துவதாகவும் அதேநேரத்தில் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாகவும் இந்தியாவில் பொதுத்துறை பயன்பட்டு வருகிறது.

இருப்புப் பாதையைப் பயன்படுத்தும் தொடர் வண்டி, அஞ்சல் துறை, காகிதப் பண வெளியீடு, நாணயங்களின் வெளியீடு, காடுகள், நீர்மின் திட்டங்கள், பன்னோக்கு ஆற்றுப் படுகைத் திட்டங்கள் (Multi purpose River Valley Scheme), சாலைப் போக்குவரத்து, கப்பல்கள், தொடர்வண்டி இயக்குபொறிகள் (Locomotives), எண்ணெய்க் கண்டுபிடிப்பு, எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு, மின்பொருள்கள், இயந்திரச் சாதனங்கள், இரசாயனங்கள், உரங்கள், சுரங்கங்கள் உலோகங்கள், வங்கிகள், காப்பீடுகள் (Insurances), விண்வெளிப் பயணச் சாதனங்கள் எனப் பல துறைகளில் இந்தியாவில் பொதுத்துறை பெருகியுள்ளது. காப்பீடு, வங்கி, கப்பல் கட்டும் தொழில் போன்ற ஒருசில அமைப்புகளைத் தனியார் துறையிலிருந்து பொதுத்துறைக்கு அரசு வலுக்கட்டாயமாக மாற்றிக்கொண்டாலும், மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது பெரும்பாலான பொதுத்துறைகளை அரசே திட்டமிட்டுத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது.

இந்தியாவிலுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மூவகைப்படும். முதலாம் வகை: அரசுத் துறைகளால் அல்லது அரசின் பதிலாண்மைகளால் நேரடியாக நடத்தப்படுபவை. புகைவண்டி, அஞ்சல்துறை போன்றவையும் இந்தியப் பாதுகாப்பு அச்சகம் (Indian Security Press), தில்லிப் பால் திட்டம் (Delhi Milk Scheme), கோலார் தங்கச் சுரங்கம் (Kolar Gold Mines) போன்றவையுமான பதினொரு நிறுவனங்கள். இரண்டாம் வகை: ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், மத்திய கிட்டங்கி நிறுவனம் (Central Warehousing Corporation), இந்தியப் பன்னாட்டு விமானப் போக்குவரத்து (Air India), இந்திய உள்நாட்டு விமானப் போக்குவரத்து நிறுவனம் (Indian Airlines Corporation), எண்ணெய் இயற்கைவாயு பொறுப்பாண்மைக் குழு (Oil, and Natural Gas Commission), இந்திய உணவுக் கழகம் (Food Corporation of India) மற்றும் இவைபோன்ற சட்ட அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் (Statutory) மற்ற கழகங்கள். மூன்றாம் வகை. 1956-ஆம் ஆண்டு இந்திய நிறுமச் சட்டத்தின்படி (Indian Companies Act, 1956) பதிவு செய்துகொண்டு செயற்படும் அரசு நிறுமங்கள்.

பொதுத்துறையின் வளர்ச்சி இந்திய அரசின் 1985-86-ஆம் ஆண்டுப் பொதுத்துறை ஆய்வின் (Public Enterprises Survey, 1985-86, Govt. of India) மதிப்பீட்டின்படி மைய அரசுப் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும், மொத்த முதலீட்டின் அடிப்படையிலும் பின்வரும் அட்டவணை தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை: மைய அரசுப் பொதுத்துறையின் வளர்ச்சி

ஆண்டுகள்	எண்ணிக்கை	மொத்த முதலீடு (உரூ. கோடியில்)	ஆண்டுகள்	எண்ணிக்கை	மொத்தமுதலீடு (உரூ.கோடியில்)
1950-51	5	29	1980-81	185	21,102
1955-56	21	81	1981-82	205	24,916
1960-61	48	953	1982-83	209	30,039
1968-69	85	3,902	1983-84	214	35,394
1973-74	122	6,237	1984-85	221	42,791
1977-78	174	13,389	1985-86	228	50,341

 பொதுப் பயன்பாடுகள

இந்தியாவில மாநில அரசுகளின் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள பல செயற்படுகின்றன. அவற்றுள் பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மின்உற்பத்தி, பேருந்துகள, மாநில நிதிக் கழகங்கள், மாநில மின்சாரக் கழகங்கள் போன்றவை மாநிலப் பொதுத்துறை அமைப்புகளாகச் செயலாற்றி வருகின்றன.

திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி, கிடைத்தற்கரிய மூல வளங்களைச் சீரிய முறையில் பயன்படுத்துதல், பல நிலப் பகுதிகளுக்கிடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல், நிதி வளத்தைப் பெருக்குதல், சனநாயகப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தைப் பெறுதல், தனியார் துறையின் குறைகளைக் களைதல் போன்ற பல நோக்கங்களுடன் திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக் காலத்தில இந்தியாவில் பொதுத்துறை பன்மடங்கு பெருகிப் பயன்பட்டு வந்தாலும், பொதுத்துறைகளில் உள்ளார்ந்திருக்கும் பல குறைகளால் இந்தியாவில் பொதுத்துறையின் நன்மைகளை முழுமையாகப் பெற முடியவில்லை என்ற குறையைப் பலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். பேரளவில் நட்டத்தில் செயற்படுதல், நிறுவனங்களை நிறுவும் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில பொருளாதாரக் காரணிகளைக் காட்டிலும் அரசியல் காரணிகளுக்கே சிறப்பிடம் தரும் போக்கு, திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஏற்படும் கால தாமதத்தால் திட்டச்செலவுகளில் ஏற்படும் முனைப்பான அதிகரிப்பு, மிகுதியான அளவில மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டிய கட்டாயம், விலைக்கொள்கை, தேவைக்கு மிகுதியான அளவில மனித ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் போக்கு, எச்சத்திறன் மிகுதியாக இருத்தல், சரியான தொலைநோக்கும் திட்டமிடுதலும் இல்லாத கட்டுப்பாடுகள, திறமையற்ற நிருவாகம், முதலீட்டுச் செறிவுள்ள தொழில் முறைகள் போன்ற பல குறைகளை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். என்.எஸ.பா.

துணை நூல்கள்:

Charles Gide and **Charles Rist,** A History of Economic Doctrines, George G , Harsap & Co. Ltd., London, 1964.

Hajela, T.N. History of Economic Thought, Shiv Lal Agarwala and Co., Agra, 1982.

Ruddar Datt and Sundaram, K.P.M . Indian Economy, S. Chand & Co. Pvt Ltd., New Delhi, 1987.

Thingan, M A , The Economics of Development and Planning, Vikas Publishing House Ltd., Delhi, 1975.

பொதுப் பயன்பாடுகள்: மக்களின் தேவைகளுள தண்ணீர், சுகாதாரம், மின்சாரம், எரிவாயு, தகவல தொடர்பு, போக்குவரத்து போன்றவை இன்றியமையாதன. மக்கள் நல அரசு இத்தகைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றப் பொதுப் பயன்பாடுகளை உருவாக்குகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் இன்றியமையாத பண்டம் அல்லது பணியின் அளிப்பை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அரசால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்ற நிறுவனம் என்பது பொதுப் பயன்பாடு என்பதன் பொருள். பொதுப் பயன்பாடுகள் (Public Utilities) எனப்படுபவற்றை இன்றியமையாத பண்டங்கள் மற்றும் பணிகள் ஆகியவற்றை அளிப்பதில் முற்றுரிமை பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் கூட்டமைப்பு என்றும் விளக்கலாம். அரசுத்துறைத் தொழில்களுக்கும் தனியார் துறைத் தொழில்களுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில பொதுப் பயன்பாடுகள செயற்படலாம் என்ற கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(அ) இன்றியமையாத பண்டங்கள் பணிகள ஆகியவற்றோடு தொடர்பானவை; (ஆ) முற்றுரிமைத் தன்மை பெற்றவை; (இ) மக்கள் நலனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்படுபவை; (ஈ) அரசினால் ஒழுங்குபடுத்தும் கட்டுப்பாடுடையவை என்பன பொதுப் பயன்பாடுகளின் இயல்புகள்.

'மக்கள் நலன்' ('இன்றியமையாப் பண்டங்கள்') போன்ற கருத்துகள நாட்டுக்கு நாடும், காலத்துக்குக் காலமும் வேறுபடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இன்றியமையாதவை எனக்கருதப்பட்டுப் போக்குவரத்துப் பணிகள் சில நாடுகளில் அரசால நடத்தப்படுவதையும், மற்ற சில நாடுகளில் தனியார் துறையில நீடிப்பதையும் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலான தெற்காசிய நாடுகளில் பொதுப்பயன்பாடுகளில் அரசுகளே முதலீடு செய்து வருகின்றன என்பது குன்னர் மிர்தல (Gunnar Myrdal) கருத்து. தொடக்கத்தில் தெற்காசியாவில் மேலை நாடுகளைப் போலவே, அரசு உதவியுடன தனியார்களால முதலீடு செய்யப்பட்டது. பின்னர்ப் போக்குவரத்து, மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், தகவல் தொடர்பு ஆகியவை அரசுத் துறைகளாயின. இந்தியா, பிலிப்பைன்சு ஆகிய நாடுகளில தனியார் துறை முதலீடுகள நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. தெற்காசிய நாடுகளில் மின்விசை, தண்ணீர், தொடர்வண்டி, விமானப் போக்குவரத்து, ஒலிபரப்பு, தகவல தொடர்பு ஆகியவை அரசுக்குச் சொந்தமானவையாகவும், சாலை மற்றும் கடல் போக்குவரத்துத் தனியார் வசமும் இருந்தன. பிலிப்பைன்சில பயன்பாட்டுத்துறை முதலீடுகள தனியார் துறைத் தொழில்களுக்கு நல்ல தூண்டுதலையும், உந்துதலையும் தந்தமையால், அவை அங்குத் 'தூண்டுதல் துறை' (Impulse Sector) எனப்படுகின்றன. பொதுப் பயன்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அரசின ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

பொதுப் பயனபாடுகளைக் கீழக்காணுமாறு 4 வகைகளாகப பிரிககலாம். அவை, 1) போக்குவரதது- இருபபுபபாதை, நெடுஞசாலை, உளளூர்ப் போக்குவரதது, எணணை எரிவாயுக குழாயகள, கடல போக்குவரத்து, விமானப் போக்குவரத்து, 2) தகவல் தொடர்பு - தொலைபேசி, தந்தி, வானொலி, தொலைக்காட்சி, 3) திறன, வெப்பம, ஒளி - எரிவாயு, மின்சாரம்; 4) சமூக வசதிகள - குடிநீர், சுகாதாரம், நீர்பபாசனம எனபனவாகும். விரிவாகப் பார்த்தால் கம்பிகள (Wires), கடலடித் தந்திக கம்பிகள (Cables), குழாயகள (Pipes), தொடா வணடிப் பாதைகள (Railways) ஆகியவை வாயிலாகப பணி செய்யும தொழிலகளைப பொதுப்பயன பாடுகள எனக் கொளளலாம். எடுத்துக்காட்டாக மினசாரம, தொலைத தகவல் தொடர்பு, தணணீா, சமையலவாயு, தொடாவணடிப போககுவரதது ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வரலாற்றுப் பின்னணி: நாகரிகம் தொடஙகிய நாள முதலே சமுதாய வாழக்கைககு இன்றியமையாத விருப்பஙகளை நிறைவு செய்யும பொருட்டு அவற்றில அரசின் தலையீடு தொடஙகியது. பணடைய பேரரசுகளில வாணிகம் வளர வளரப் போககுவரதது, தகவல் தொடர்பு ஆகிய வசதிகளை அரசு அளிககத தொடங்கியது எடுத்துக்காட்டாக, உரோமாபுரிப் பேரரசால நிருவகிக்கப்பட்ட நெடுஞசாலைகளையும் (Highways), கால்வாய்ப் பாலங்களையும் (Aqueduct Systems) கூறலாம். நகரஙகளில மக்கள நெரிசல அதிகமானதால சுகாதார நடவடிக்கைகள இன்றியமையாதனவாயின. இவ்வாறு பொதுமக்களின அடிப்படைத தேவைகள வளரத் தொடங்கியதால அரசே நேரடியாக அத்தேவைகளை நிறைவேற்ற வேணடிய இனறியமையாமையினை உணர்ந்தது. தொழிற்புரட்சியைத் தொடர்நதுபொதுப்பயன்பாடுகள் அளவிலும் தன்மையிலுமபெருமளவில்சிறப்புப் பெற்றன தொழிற்சாலை முறை தோன்றியதன விளைவாக நகரஙகள பெருகி, நீர், சுகாதாரம, போக்குவரத்து, தகவல் தொடாபு, விளக்கு, மினசாரம ஆகியவறறுக்கான தேவை பன்மடஙகு பெருகியது தொடக்கத்தில் அரசின தலையிடாக்கொளகை (Laissez faire Policy) பொதுப் பயன்பாடுகளின வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்தது. பொதுமக்களின இனறியமையாத தேவைகளை அளிக்கும பொறுப்பைத் தனியார் வசம் விட்டு வைப்பதால ஏறபட்ட குழப்பங்கள் கி.பி. 1840-ஆம் ஆணடு முதல தலையிடாக் கொள்கைக்கு எதிர்ப்பு உருவாக அடிகோலின. அதன விளைவாக, ஏற்கனவே செயற்பட்டு வந்த பொதுப்பயனபாடுகள அரசு நிறுவனங்களாக மாறின; புதிய பணிகளில அரசின உதவியுடனும மேற்பார்வையுடனும் தனியார் முயற்சிகள அனுமதிக்கப்பட்டன. இவவாறு முழுக்க அரசுப்பணியாகவோ, முற்றிலும் தனியார் தொழிலாகவோ இல்லாத புதிய பொதுப் பயனபாடுகள் என்ற அமைப்புகள தோன்றின.

பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில: பொதுப்பயன்பாடுகளின் அடிப்படைத் தன்மை முற்றுரிமை அமைப்பாகும் பொதுமக்கள் தங்கள் தேவைகளைத் தாங்களே நிறைவு செய்து கொள்ள முயற்சி செய்வதால் வீண செலவு மிகும். அதுபோலப் பல போட்டி நிறுவனங்கள அப்பணியில ஈடுபட்டாலும் மிகுந்த நன்மை கிடைக்காது. எடுத்துக்காட்டாக, மாநகராட்சி மூலம் நகர் முழுவதற்கும் தண்ணீர் பகிரப்படுவதே சிக்கனமான, வசதியான, வாய்ப்புள்ள நடவடிக்கையாகும். தனித்தனியே பல போட்டி நிறுவனங்கள் செயற்படுவதற்கு மாறாக அவறறை ஒரு பொது நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள கொண்டு வருவதால் பொதுப் பயன்பாடுகளின சமூக மதிப்பு உயர்வதுடன் செலவும் குறைகிறது. பொதுப்பயன்பாடுகளுக்குத் தொடக்க நிலைகளில் அதிகமான மூலதனம் தேவைபபடும். அவற்றின் மூலம் குறைந்த விலையிலும் சீரான முறையிலும் பணடங்களும் பணிகளும் மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அஞ்சல் கட்டணங்களையும், தொடர்வணடிப் பாதைப் போக்குவரத்துக் கட்டணங்களையும் குறிப்பிடலாம. நுகர்வோர் நலனைப் பேணுவது இன்றியமையாதது என்பதோடு, பொதுப் பயனபாடுகளில முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்திற்குத் தக்க வருவாயும் கிடைக்கத் தக்க வகையில் அவை செயற்பட வேண்டும் என்பதும் இக்காலத்தில வலியுறுத்தப்படுகின்றன. பொதுப் பயன்பாடுகள தொடர்ந்து இழப்புகளைப் பெற்று வருமாயின் அவை மறைமுகமாக மக்களின மீது வரிச்சுமையை மிகுதிப்படுத்தும். தொழிற்சாலையின் நலனுக்கும், பொதுமக்களின் நலனுக்கும இடையே நல்லதொரு இணககத்தைக் கொண்டு வரும் பொருட்டே பொதுப் பயன்பாடுகளில் அரசின் முற்றுரிமை பரவலாக இருக்கிறது. பயன்பாடுகளைப் பொருளவகை, பணிவகை என இரணடு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவவிரு வகைகளிலும் தேவைக்கும் அளிபபுக்குமிடையே சமன்பாட்டைக் கொணடு வருவதில் வேறுபாடுணடு. பொருளாதாரத்தில் தேவைக்கேற்ப அளிப்பை மாற்றும தன்மை இலலாவிட்டால் சிக்கல் தோன்றும். பணிவகைப் பயன்பாடுகளைப் பொறுததமட்டில் அவற்றின அளிப்பு தேவைக்கு மிகுதியாக இருக்கும்போது பாதுகாத்து வைக்கமுடியாது. பணிகளுக்கான உசசத் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு உற்பத்தித் திறனை உயர்த்தி வைப்பதனால உற்பத்திச் செலவு மிகுதியாக வாய்ப்புணடு.

தேவை குறையும்போது அளிப்பைக்குறைக்க முடியாத தால் சராசரிச் செலவு அதிகமாகும். எடுத்துக்காட்டாக மின்சாரம், தொலைபேசி, அஞ்சல், தந்தி ஆகிய வற்றைக் குறிப்பிடலாம். பொருள வகைப் பயன் பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் தேவை மந்தமாக உள்ள காலங்களில் அவற்றைச் சேமித்து வைத்து நுகர்வு மிகுதியாகும போது பகிர்ந்தளிக்க முடியும்.
என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Arthur Pennance, F.G ,Everyman's Dictionary of Economics, J M.Deut & Sons Ltd., London, 1965.

Gunnar Myrdal, Asian Drama, Vol-II, Penguin Books, London, 1968.

பொதும்பில் இது சஙக காலப்புலவர்களுடைய பெயர்களினால் அறியப் பெறும் ஊர்களுள ஒனறு. நற றிணை உரையாசிரியர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கால் இது, மதுரை வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர் என்றும், இக்காலத்தில் இவ்வூர் பொதும்பு என்று வழங்கப்படுகிறது என்றும் கூறியுள்ளார். இவ்வூர் சங்க காலத்தில் பல புலவர் களைத் தோற்றுவித்த சிறப்பினைக் கொண்டுள்ளது. பொதும்பில் கிழார் (நற். 57), பொதும்பில கிழார் மகனார் வெண்கண்ணியார் (நற்.375.387), பொதும் பில்கிழான் வெண்கணணனார் (அகம்.192), பொதும் பில் புல்லாளங்கண்ணியார்(அகம்.154)ஆகியபுலவர்கள் பொதும்பில் ஊர்த் தொடர்புடைய புலவர்களாக விளங்குகின்றனர். பொதும்பில் கிழார், பொதும்பில் கிழார் மகனார் வெண்கண்ணியார் ஆகிய பெயர் களைக் காணுங்கால் தந்தையும் மகனும் ஆகிய இருவரும் சங்கத் தொகைநூல்களுள் இடம் பெறு மளவு சிறந்த பாடல்களை இயற்றும் கவிஞர்களாக விளங்கினர் என்பது புலனாகும். ஓருரில் பல புலவர் தோன்றியமையும், ஒரு குடும்பத்தில் தந்தையும் மகனும் புலவர்களாகத் திகழ்ந்தமையும் ஆகிய சிறப்பினைப் பொதும்பில் என்னும் ஊர் பெற்று விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. அ.மா.ப.

பொதும்பில் கிழார் சங்கப் புலவர். பொதும் பில் என்பது பாண்டிய நாட்டில் மதுரை வட்டத்தில் உள்ளதோர் ஊரென்றும், இக்காலத்துப் பொதும்பு என்று அது வழங்கப் பெறுகின்றது என்றும் கூறுவர் நற்றிணை உரையாசிரியர் பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயர். அவ்வூரினரான இப்புலவரைக் கிழாரென் பதனால் வேளாள மரபினர் என்று விளங்கிக் கொள்ள லாம். பொதும்பில் கிழார் வெண்கணணனார் (அகம். 192) என்று ஓர் அகநானூற்றுப் பாடலின்கீழ்க் காணப்பெறுவதால் இவரது இயற்பெயர் வெண கண்ணனார் என்பதும் விளங்கும். பிற்காலத்தே பெயர் பரவிய நிலையில் இயற்பெயரே வேணடாது ஊர்ப் பெயர் மரபுப் பெயர்களோடே இவர் பொதும் பில் கிழார் என்று (நற்.57,375,387) குறிக்கப் பெற்றார். அன்றி, வெண்கண்ணனார் என்ற அளவில இயற் பெயரால் மட்டுமே குறிக்கப் பெற்றதும் (அகம்.130) உண்டு.

இப்பொதும்பில் கிழார் மகனாரும் புலவர். நற றிணைப்பாடல்கள இரண்டினைப் (375,387) பாடியவர். பெயர் பொதும்பில் கிழார் மகனார் என்றுள்ளமை யால் இது புலனாகும். அவற்றுள் ஒன்று (நற்.375) பொதும்பில் கிழார் மகனார் வெணகண்ணியார் என்று அவரது இயற் பெயரையும் குறிப்பிடும்.

பொதும்பில கிழார் இயற்றியனவாக மூனறு பாடல்கள (அகம்.130,192;நற்.57) உள்ளன. களவு பாங்கனுக்குத் தலைவன் கழற்றெதிர் மறுத்தல், தோழி தலைவனுக்குச் செறிபபறிவுறுத்தி இரவுக்குறி மறுத்தல், செறிப்பறிவுறுத்தி வரைவு கடாதல் ஆகிய துறைகளில் இவர் அப்பாடல்களை அமைத்துள்ளார் கழற்றெதிர் மறையில் தலைவன் கூற்றாகத் தலைவி யின் நோக்கினைச் சிறப்பிப்பதும், செறிப்பறிவுறுத் தலில் திணைப்புனம் முற்றிக் கொய்தலால் பகற் குறிக்கு வாய்ப்பின்மை கருதிய தலைவியின் வருத்தத் தைப் புனைவதும் இவர் பாடல்களில் அழகுற அமைந்துள ளன. 'மலைவேங்கை மரநிழலில் ஆமான் தன் கன்றுடனே துயிலும் பதம் பார்த்த மந்தி ஆரவாரம் மிக்க தன் சுற்றத்தைக் கையமர்த்திச் சென்று, அவ்வாமானின் பால் நிறைந்த மடியை அழுநதும்படி பற்றியீர்த்து அதன் இனிய பாலைத தன்குட்டியின கையில் பிழிதற்கிடமான மலை நாடனே' எனத் தலைவனைத்தோழி விளிக்கும் புனை விலே இவர் பொதிந்துள்ள உள்ளுறைப் பொருள் உணர்ந்தின்புறுதற்கு உரியதாம. வ கு.

பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார். இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். மதுரை வட்டத் திலுள்ள ஓர் ஊர் பொதும்பில். இது பொதும்பு என வழங்கப் பெறும். இவ்வூரில் சங்க காலத்தில் பல புலவர்கள் இருந்தனர் எனத் தெரிகின்றது. பொதும பில் கிழார், பொதும்பில் கிழார் மகனார் வெண் கண்ணியார் போன்றோர் குறிக்கத் தக்கவராவர்.

ஊரோடு தொடர்ந்த பெயர்கொண்ட புலவருள் ஒருவராக, பாண்டிய நாட்டுப் புலவராய்த் திகழ்ந் தவர் பொதும்பிற் புல்லாளங் கணணியார் ஆவார். இவர் பாடிய பாடலொன்று அகநானூற்றில 154 - ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. முல்லைத் திணையிலமைநத அப்பாடல், வினை முற்றிய தலை

மகன தேர்ப்பாகறகுச சொலலியதாக அமைந துளளது

கார்ப்பருவத் தொடககததே மீணடு வருவேன் எனத் தலைவியைத் தேற்றி வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன், அப்பருவம வந்துற்ற சின்னாளின் தான் சென்ற வினையும் முற்றத் தலைவியை நினைந்து கூறும் இப்பாடலின் மூலம் அக்காலக் கற்புநெறி வழு வாக காதலைக் காட்டுகிறார் புலவர்.

முல்லை நிலக் காட்சிகளை மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதுடன, தலைவன், தலைவி ஆகி யோரின கற்பு நெறிகளையும் விளக்கிக் கூறும் புல வரின் கவித்திறன் போற்றற்குரியதாம். இவவொரு பாடலைத் தவிர, வேறு பாடலேதும் இவர் பாடிய தாகக் கிடைக்கவில்லை. வே.இரா.மா.

பொது மக்கள் கருத்து: பொது மக்கள கருத்து' என்பது புதிய உலகின் செயற்பாட்டில் மிக இனறியமையாத கூறாகிவிட்டது. பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம் பற்றிய நிறுவனங்களும் தத்தம் குறிக்கோளகளுக்காகப் பொது மக்கள் கருத்தை அறிய முற்படுகின்றன.

தனிமனிதனின் கருத்து என்பது தனிப்படட அனு பவங்கள, நெறிகள், மனப்போக்கு, பங்கு கொளளும் குழுவின் தன்மை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமை யும். பொது மக்கள் கருத்து (Public opinion) என்பது தனிமனிதர்களின் கருத்துக் கூட்டு மட்டுமன்று; அது தனிமனிதர் கருத்துகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட சமூக உணமையுமாகும். தனிமனிதர்களின் கருத்துகளினால் மட்டுமன்றி, சமுதாய மக்களின் இடைவினையாலும் (Interaction) உருவாவது பொது மக்கள் கருத்தாகும்.

பொது மக்கள் கருத்து பற்றி உலக நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் சில பொதுவான சிறப்புக் கூறுகள் பரவலாகக் காணப்பட்டன. முதலாவதாக, உலக அரசியல் புளளி விவரங்களையும், அரசியல் செய்திகளையும் பெரும்பாலான மக்கள அறிநது கொள்வதில்லை. உலக அளவில் விளையாட்டு வீரர் களையும், பொழுதுபோக்குத் துறை வல்லுநர்களை யும் (இலக்கியம், திரைப்படம்) பற்றி மக்கள ஓரளவு கவனம் கொண்டுள்ளார்கள்.

இரணடாவதாக, சிறுபான்மையினரே பொதுக் காரியங்களில் ஈடுபாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார் கள. எனவே, மக்களை 1) 'பொது மக்கள', 2) 'கவனமுளள பொதுமக்கள', (சில இனறியமையாத செய்திகளை மட்டும் அறிந்தவர்கள்), 3) 'செய்திகள அறிந்த பொதுமக்கள' (செய்திகளை அறிநது கொளவதோடு அவற்றைப்பற்றி விவாதிக்கவும செய்பவர்கள) என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

மூனறாவதாகத் தங்களை நேரடியாகப் பாதிக் காத செய்திகளில் மக்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்து வதில்லை. அதாவது, தங்களுக்குப் பயன் அல்லது ஈடுபாடு இல்லாத செய்திகளை மக்கள் அறிந்து கொள்வதில்லை.

நான்காவதாக, கல்வியறிவு, மதச்சார்புடைமை, வசிக்கும் இடம், சமூக-பொருளாதார-பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஆகியவற்றிற்கும் மக்களின அரசியல் கருத்து களுக்கும் வலுவான தொடர்புகள் உள்ளன. ஒரு வரது சமூக-பொருளாதார நிலை, அவர் வாழும் இடம் (கிராமம் அல்லது நகரம்) அவரது மதம் பற்றிய செய்திகளிருந்தால் அவர் எப்படி, யாருக்கு வாக்களிப்பார் (Voting Behaviour) என்பதைக் கூடக் கணிக்கமுடியும் என்பது சில அமெரிக்க ஆய்வாளர் களின் கருத்தாகும்.

ஐந்தாவதாக, நிலவும் பொதுச் சூழ்நிலைக்கேற்ப மக்கள் தங்கள் கருத்தை அமைத்துக் கொள்கிறார் கள். சான்றாக, ஒரு நாட்டு மக்கள் பிற நாட்டு மக்களைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்து, இரண்டு நாடுகளின் அரசாங்க உறவைப் பொறுத்தே பெரும் பாலும் அமையும்.

பொது மக்கள் கருத்தின் உருவாக்கம்: பெருந்திர ளான மக்கள் சமுதாயத்தில் பொது மக்கள் கருத்து என்பது எப்படி உருவாகிறது? ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியோ, செய்தியோ பெருந்திரளான மக்களுள் சிலரது கவனத்தைக் கவர்கிறது. 'பொதுவான கவனத்தைக் கவருதல்' என்பது மட்டும் போதுமான தன்று. அந்நிகழ்ச்சியோ செய்தியோ முரண்பாடுகளு டையதாகவோ, உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதா கவோ, தெளிவில்லாததாகவோ இருக்க வேண்டும். அதாவது, அது வரையறுக்கப்படாத நிகழ்ச்சியாக (Unstructured Event)இருக்க வேண்டும். ஆக, பெருந் திரளான மக்களுள் ஒரு சாரார் இத்தகைய மாறு பட்ட நிகழ்ச்சியினால் கவரப்படுதல் பொது மக்கள கருத்து உருவாகும் தொடக்க நிலையாகும்.

போதுமான விவரங்கள் இல்லாத, தெளிவற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஏற்றுக் கொள்ளச் சமுதாய வரை முறைகளின் அடிப்படையில் மக்கள் பலவிதமான விளக்கங்களைத் தேடுவார்கள். சானறாக, தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களால் இன்றியமையாத ஒரு நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளும் போது, அது வழக்கமான நிகழ்ச்சியாக இருந்தால் (பெருந்து விபத்து, சூறாவளிக் காற்று) வரையறுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியாகும். அத்தகைய நிகழ்சசிகள பல முன்னரே நடந்திருப்பதால், மக்கள்

தம் தனிப்பட்ட கருத்துகளைப் பின்பற்றுவார்கள. வாகனஙகளில செல்வதின் இடர்களைப் பரிமாறிக் கொளவார்கள், சூறாவளியில் சிக்கியவர்களுக்காக இரக்கப்படுவார்கள. பிறகு அந்நிகழச்சியை அவர்கள மறந்துவிடக் கூடும். ஆனால், வேறுபட்ட பல புதிய கருத்துகளும், அணுகுமுறையும் தேவைப்படும். பெண களை கல்லூரியில் முதன முறையாக வேலைநிறுத்தம் என்ற செய்தி வருமானால், அந்நிகழ்ச்சியை விளகக மக்கள பல சமூக வரையறைகளை நாடுவார்கள. பல திறப்பட்டவர்கள வெவ்வேறு கருத்துகளை உடையவர்களாய் இருப்பதால் தெளிவான பொது மக்கள் கருத்து என்பது இருக்காது. அநநிகழ்சசியைப பற்றிய பலதிறப்பட்ட கணணோட்டங்களும் மக்களி டையே வளைய வரும். பழமைப் பறறுடையவர்கள (Conservatives) அதைக் கடுமையாக எதிர்ப்பார் கள; பல கட்சிகளும் தம் கருத்துகளை வெளிபபடுத் தும். மாணவத்தலைவியர் தம் கூறறை எடுத்துரைப் பர்; கல்லூரி நிருவாகமும் தனது பங்கை உரைக் கும். இவை எல்லாவற்றிற்கும மேலாகப் பத்திரிக்கை கள போன்ற தகவல் தொடர்புச் சாதனஙகள செய்திகளை வெளியிடுவதோடு, சில கட்டஙகளில கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்தும். ஒரு நிகழ்ச்சி பறறிய பொது மக்கள கருத்தைக் கேட்டறிந்து உரு வாக்குவதில் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள பெரும் பங்கு வகிக்கும்.

விவாதங்கள, அறிவுரைகள், பரசுபரச் செய்தி மாற்றங்கள ஆகியவற்றுடன் பத்திரிகைக் கட்டுரைக் கருத்துகளும், மக்கள தலைவர்களின் கருத்துகளும், மக்களின் மனப்போக்கும் இணையும். அதனால் நிகழ்ச்சி பற்றி ஒரே கருத்துடையவர்கள இணைவார் கள். தத்தம் கணணோட்டம் உடைய கருத்துக் கூட்டங்கள் உருவாகும். அவற்றுள் ஒரு சில கருத்துக் கூட்டங்கள் பலத்த ஆதரவைப் பெறும். முடிவு செய்யாத மக்கள் பல கருத்துகளுள ஒன்றை ஒப்புக் கொளவார்கள. அக்கருத்து வலுப்பெறும். மாறுபட்ட கருத்துகள் இருந்தாலும், இதற்குள் அவை எல்லாம் தெளிவாக வரையறுககப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு, நிகழ்சசியைப் பறறிப் புதிதாக உருவான பொதுவான கருத்துகள் பலரால் பகிர்ந்துகொள்ளப்படும். இதுவே பொதுமக்கள் கருத்தாகும்.

ஒரே கண்ணோட்டத்தை உடையவர்களுக்கு, அவர்களின கருத்துகள் புதிய வரையறைகளை ஏற் படுத்தும். சமூக நடத்தைக்கும், வாழ்வுக்கும் அவை வழிகாட்டிகளாகும். ஒருவகையில் பொதுமக்கள் கருத்தை 'முழுவதுமாக நிறுவப்படாத வரையறை' எனறு சொல்லலாம்.

பொது மக்கள் கருத்தின் பயன்கள்: முழுமையாக உருவான பொதுமக்கள் கருத்து, சமூகக் கட்டுப் பாட்டிற்கு ஓர் இனறியமையாத சாதனமாக இருக் கும. முன்னர் எதிர்கொளளாத நிகழ்ச்சிகளை ஏற்றுக்கொணடு செயறபடவும், ஒரே கணணோட் டத்தை உடையவர்களிடையே ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்தவும் பொது மக்கள கருத்துப் பயன்படு கிறது.

பண்பாட்டு நெகிழ்வுத்திறன்: முன்னர் வரையறுக்கப படாத புதிய நிகழச்சிகளை எதிர்கொளளும அனுபவத்தைக் காலப்போக்கில் ஒரு சமுதாயம் பெற்றிருந்தால், அத்தகைய நிகழ்ச்சிகள மீணடும் ஏற்படும்போது அவற்றைக் கையாள வரைமுறை களையும், அணுகுமுறைகளையும் அது பெறறுவிடும். எனவே, அத்தகைய நிகழசசிகள அன்றாட வாழ்வின் உறுப்புகளாக மாறிவிடும். பொதுமக்கள கருத்தின் வரையறைகள வலுப்பெற்று, பண்பாட்டின் ஒரு பகுதி யாக மாறிவிடும். அவ்வகையில் பொதுமக்கள கருத்து என்பது பண்பாட்டு நெகிழவுததிறனுக்குத் (Cultural Adaptability) துணைபுரிகிறது. அதாவது, மாறுதல களை, வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளை எதிர்கொணடு அதற்கு ஏறறாற்போன்று இளகிப் பெரிய நிலை மாற்றஙகளைத் தன்னுள அடக்கிவிடுகிறது.

சமூகக் கட்டுப்பாடு: பொது மககளின அடிப்படை உரிமைகள் மதிக்கப்படும் சமூகங்களில பொதுமக் களின் கருத்து சமூகக் கட்டுப்பாட்டுச் சாதனமாக இரண்டு வழிகளில் செயறபடுகிறது. ஒனறு, தலைவர் களின நடவடிக்கைகள் பொது மககளின் கடுமையான விமரிசனத்திற்கு உட்பட்டு அததலைவர்களின் வீழ்ச்சியை உணடாக்கலாம். இரண்டு, பொதுமககள எதிர்பபிற்கு அஞ்சித்தலைவர்கள தங்கள திட்டங களைப் பொருத்தமாக உருவாக்கலாம். தலைவர் களின நடவடிக்கைகளைக் கணகாணிக்கும் தகவல தொடர்புச் சாதனங்கள பரவலாக உளள சமுதாயங களில் அத்தகைய தலைவர்கள் மீது சமூகக்கட்டுப் பாடு ஏற்படுகிறது. அதே போல் எதிமறைப் பொது மக்கள் கருத்து (Negative public opinion) தனி மனிதர்களின் கட்டுப்பாட்டை நிருணயிக்கும் சாதன மாக உள்ளது. சட்ட முறையான தணடனை இல்லா விட்டாலும், சமுதாயத்தின் பகைக்கு ஆளாகக் கூடாது எனறு பலர் தம நடவடிக்கைகளைக கட்டுப் படுத்திக் கொளவர். இது தொடர்சசியாக நிகழ்வதா கும். வெளிப்படையான பிறழ்வு நடத்தை சமுதாயத் தின் கவனத்தைக் கவர்ந்து, புதிய வரைமுறைகளை, கண்ணோட்டத்தை (அதாவது பொதுமக்கள கருத்தை) உருவாக்கும. பிறழவு நடத்தை தொடர்ந் தால் அது வழக்கமான நிகழ்வாகி, முத்திரை பொறிக் கப்பட்டு விடும் (Labelling). மீணடும், ஒரு புதிய பிறழ்வு நடத்தை கவனத்தைக் கவரக்கூடும். சமுதாய மாற்றங்களுக்கேற்ப வரையறைகளும் மாறிவரும

ஆக, பிறழ்விலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் சிறுபான்மை யினரைத் தவிர மற்றவர்களுக்குப் பொதுமக்கள் கருத்து நடவடிக்கையை வரையறுக்கும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டுச் சாதனமாக உள்ளது.

சமூக ஒருமைப்பாடு பொதுமக்கள் கருத்து ஒன்றியதாகவும், வலுவானதாகவும் இருக்குமானால், மக்களைப் பிணைக்கும் திறனை அது பெறும். புதிய உலகில் பலகிக் கிடக்கும் வேறுபாடுகளில மக்களை, ஒருமித்த குறிக்கோள்களை நோக்கிச் செலுத்தப் பொதுமக்கள் கருத்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. சான்றாக, போர்க்காலத்தில், நாட்டு மக்களின ஆதரவைத் திரட்டத்தகவல்தொடர்புச் சாதனங்கள் வாயிலாக அரசாங்கம் பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்கும். மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தொட்டு, பகைவர் மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தி, ஆளும் அரசின் நிலையை நியாயப்படுத்தினால் மக்களது ஆதரவு கிடைக்கும். இதே போலப் பல சமயங்களில் அரசினுடைய நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்த, கொள்கைப்பரப்பல் மூலம் பொதுமக்கள் கருத்துத் திரட்டப்படும். இவ்வாறு திரட்டப்படும் பொதுமக்கள் கருத்து, சமுதாயத்தில் சில நிகழ்ச்சிகளை நியாயப் படுத்தவும் வேறு சிலவற்றிற்கு ஆதரவாக மக்களைப் பிணைக்கவும் பயன்படுகிறது. பி.வி.

பொது மக்கள் தொடர்பு என்பது அதிகாரிகள் வகுப்புக்கும், குடிமக்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தொடர்புகளும, அவற்றால் உண்டாகும் தாக்கங்களும், நோக்கங்களும் சேர்ந்த தொகுப்பாகும். தொழில் துறையிலும், அரசாங்கத் துறையிலும் மக்கள் என்னும் காரணியைப் பற்றி ஆய்வு செய்தலும் பொது மக்கள் தொடர்பு (Public Relations) எனப்படும்.

குடியாட்சி அரசாங்க அமைப்பிலே மக்கள் தலைவரென்க் கொள்ளப்படுதலினால், அவ்வமைப்பில் மக்களுக்குத் தக்க மதிப்பும், கவனமும் தரும் வகையில் ஆட்சியினர் நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அரசாங்கம் தன் செயல்களைப் பற்றியும், கொள்கைகளைப் பற்றியும் மக்கள் என்ன எண்ணுகிறார்களென்றும் எது செய்யப்படுதலை மக்கள்விரும்புகின்றனரென்றும் அறிந்து செயற்படுதலே குடியாட்சி முறையின் சிறப்பியல்பாகும். எனவே, உண்மை நிலவரத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் விளம்பரம் செய்தலும (Publicity) இதிலடங்கும்.

பொதுமக்கள் தொடர்பு காணப்படும் வழிகள்: பொதுமக்கள் என்பது ஒரே மக்கள் கூட்டத்தாரைக் குறிப்பிடுவதன்று. பொதுமக்கள் பலவடிவங்களி லுள்ள குழுக்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு குழுவுடனும் ஆட்சித்துறை அதிகாரிகள் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். ஆட்சியாளர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தோடு நேரடியாக அல்லாமல் மறைமுகமாகத் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். பாராளுமன்றக் குடியாட்சி அமைப்பிலே ஆட்சித்துறை அதிகாரிகள் சட்டமன்றத்தின் மதிப்பீட்டுக்குழு (Estimates Committee), பொதுக் கணக்குக் குழு(Public Accconts Committee), செலவு ஒதுக்கீட்டுக் குழு(Appropriation Committee), அயல்நாட்டு உறவுகள் குழு (Foreign Relations Committee) முதலிய குழுக்களின் முன்வந்து, குழு உறுப்பினருக்கு மதிப்பளித்து, தத்தம் ஆட்சித்துறை பற்றிய செய்திகளை அவர்கள் கேட்கும்போது, அவர்களிடம் முழுச் செய்திகளையும் உள்ளவாறு தெரிவிக்கின்றனர். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்யும் விசாரணைகள், முறையீடுகள், விடுக்கும் வேண்டுகோள்கள் ஆகியவற்றை அதிகாரிகள் கேட்டு,இயன்ற வரை விரைவாகக் கவனித்து ஆவன செய்தல் வேண்டும். உடனே செய்ய இயலாததாயினும் அதிகாரிகள் விசாரணையின் கேள்வி கிடைத்துள்ளதென ஒப்புதலளித்துக் குறையை நீக்குதலும, விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுதற்குச் சட்டம் இடம் தரவில்லையாயின் அதனைத் தெளிவாகவும், வணக்க இணக்கமாகவும் அதிகாரி உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்தலும் வேண்டும்.

ஆட்சித்துறை தன் செயல்களை மக்களுக்கு நல்லமுறையில் எடுத்துக் கூறுதற்குச் செய்தியாளர்களுடன் (Press)தொடர்பு கொள்ளுதல இன்றியமையாதது. தவிரவும் செய்தியாளர்களுடைய நன்மதிப்பையும் அரசாங்கம் பெறுதற்கு இத்தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும். செய்தியாளர் தம ஏடுகளில் அரசாங்கச் செய்திகளைப் போதிய இடம் தந்து வெளியிடுதல், அவற்றை நேர்மையான முறையில் விளக்குதல், தக்க காலத்துக்கு முன்னர்ச் செய்திகளை வெளியிடாதிருத்தல், அரசாங்கச் செய்திகளை மக்களுக்குப் பிடிக்காத வகையில வெளியிடாதிருத்தல் ஆகிய செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மற்றும், பொது மக்களுடைய விருப்பங்களை ஆட்சியாளர்கள் அறிந்து கொள்ளுதற்குச் செய்தித்தாள்களில வரும் பதிப்பாசிரியருடைய தலையங்கங்கள், செய்தி விளக்கங்கள்,பொது மக்களுடைய கடிதங்கள், செய்திக் குறிப்புகள முதலியவை உதவுகின்றன. குடிமக்களுள எவரும் அரசாங்கக் கொள்கையைப் பற்றித் தம் கருத்தை ஓர் அஞ்சலட்டையில் அதிகாரிக்கு எழுதித் தெரிவிக்கலாம். எக் கொள்கையையும் பற்றிப் பொது மக்களுள் ஒரு சிலருடைய கருத்தை ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்தி (Gallup Poll) அறியலாம். ஆட்சித்

துறையில் பணி செய்பவர்களிடமே அரசாங்கம் கருத்துக் கேட்கலாம். ஆட்சியாளர்களே மாறுவேடத்தில் மக்களிடையே உலாவி அவர்களுடைய கருத்தை அறியலாம்.

பொது மக்களுக்கு ஆட்சியாளர் ஆலோசனை வழங்குதல்: பொது மக்களுடைய பாதுகாப்புக்கும், சுகாதாரத்துக்கும், வளர்ச்சிக்கும், உகந்த துறைகளிலெல்லாம் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வழிகாட்டி, ஆலோசனை வழங்குதல் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, பொதுமக்களுக்கு நோய்த் தடுப்பு பற்றியும், சுகாதாரத்தைப் பற்றியும், வேளாண்மையிலும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டோருக்குத் திருந்திய உற்பத்தி முறைகளைப் பற்றியும், சிறந்த சந்தை வசதிகளைப் பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனைகளை வழங்குதல் வேண்டும். ஆனால், ஆலோசனை கூறுவதில் பொய் கலவாமலும், அரசியல் ஆதிக்க நோக்கம் இல்லாமலும் ஆட்சியதிகாரிகள் பார்த்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும்.

தொடர்புக்குரிய சில வழிகள்: 1) தனி ஆட்களுள் எவரும் அரசாங்க அதிகாரிகளை அலுவலகத்தில் நேரில் அணுகிச் செய்திகளை அறியலாம். இதில் அவர் எவரை அணுகுதல் வேண்டுமென்றறியாமல், எவரையேனும் அணுகும்போது, அவ்வதிகாரி வேறொருவரைப் பார்க்குமாறும், அவர் மற்றொருவரிடம் போகுமாறும் கூறித் தள்ளிவிடுகிறார். இதனைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பொது அலுவலகங்களில் விசாரணை நிலையம் ஏற்படுத்துதல் பொது மக்கள் தொடர்புக்கு ஏற்றதாகும். வெளியார் அதிகாரிகளைக் காணுதற்குத் தக்க நாளும், காலமும் முன்னதாகத் திட்டம் செய்தலும் ஒரு வகை. இது எவரும் நெடும்பொழுது காத்திருத்தலைத் தடுக்க உதவும். பார்வையாளர்களுக்குத் தக்க இருக்கை வசதிகளோடு கூடிய அறை இருத்தலும் வேண்டும். 2) இயன்ற வரை அதிகாரிகள் மக்களுடைய இயல்பான விருப்பங்களுக்கு உகந்த ஆட்சிச் செயல் நெறியைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். பொது மக்களுடைய பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், வசதி முதலியவற்றுக்காக அதிகாரிகள் மக்களுடைய சில இயல்பான செயல் முறைகளைத் தடுத்தல் சரியே. 3) கடிதப் போக்குவரத்தும் அதிகாரிகள் - மக்கள் தொடர்பில் உள்ள ஒரு வழி ஆகும். கடிதங்களில் நீண்ட வாக்கியங்கள் இல்லாமல், சிறிய வாக்கியங்கள் இருத்தல் நல்லது. அது நேரே, எளிய நடையில், தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும். கடிதங்கள் இவ்வகையாகவும் பெறுபவருக்கு மதிப்பளிப்பனவாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளனவா என்று ஒவ்வோர் அலுவலகத்திலும் அதிகாரி ஒருவர் ஆய்தல் வேண்டும். 4) பொது மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து அதிகாரிகள் தீர்க்க முயற்சி செய்தலும் ஒரு வகைத் தொடர்பு ஆகும். குறைகளை அலுவலகத்தில் ஒரு பெட்டியில் சேகரித்து, ஆய்வு செய்து தீர்த்தலும், பொது மக்களே அலுவலகத்திலுள்ள ஒரு பதிவேட்டில் குறையை எழுதித் தீர்வு பெறுதலும் இக்காலத்தில் பின்பற்றப் படுகின்றன. குறைகளை, கிடைத்த 24 மணிக்குள் அதிகாரிகள் ஆய்தலும், எடுத்த நடவடிக்கையினை முறையிட்டோருக்கு அறிவித்தலும் வேண்டும். 5. அலுவலகக் கட்டடங்களும், அறைகளும், துப்புரவாகவும், அவற்றிலுள்ள பொருட்களும், இருக்கைகளும், பிறபொருட்களும் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டிருத்தலும் வேண்டும். எவரிடத்தும் அதிகாரிகள் முரட்டுத்தனமாகப் பேசுதலோ பொது மக்களிடமிருந்து தங்களை வேறானவரென்று எண்ணி ஒதுங்குதலோ கூடாது. வெளியாருடைய பேச்சு சீற்றமூட்டினாலும், அதிகாரி பொறுமையுடனும், உறுதியுடனும் இருத்தல் வேண்டும் அலுவலாளருடைய நடத்தையே அவருடைய துறையின் நற்பெயருக்குக் காரணமாதலால், அவர்கள் அதன் நற்பெயரை அழிக்கக்கூடிய தீய செயல்களிலீடுபடாதவாறு தற்காத்தும், பேச்சில் மதிப்பளித்தும், சச்சரவுகளிலீடுபடாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.

விளம்பரம் அல்லது அறிக்கை செய்தல் பொது மக்கள் தொடர்புக்காக அரசாங்கம் விளம்பரப்பிரிவு (Publicity Department), செய்தி அலுவலகம் (Information Office) முதலியவற்றை அமைத்துள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தில் செய்தி, வானொலி அமைச்சகமே மக்களுக்கு அறிக்கை செய்யும் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுள்ளது. அது தனது பணியைச் செய்தற்காக, அ) அனைத்திந்திய வானொலி நிறுவனம், ஆ) திரைப்படத்துறை (Film Division), இ) நடுவண் திரைப்படத் தணிக்கையாளர் குழு (Central Board of the Film Censors), ஈ) விளம்பரப் பிரிவு (Advertising Branch), உ) அரசாங்கச் செயல்களையும் கொள்கைகளையும் சரியாகச் விளக்கிச் செய்தித் தாள்களின் வழியாகப் பொதுமக்களுக்கு அறிக்கை செய்தற்கு நாளேடுகள் செய்தித்துறை (Press Information Bureau) என்ற நிறுவனம், ஊ) மேற்கோள் ஆய்வுத்துறை (Reference and Research Division), எ) வெளியீட்டுத்துறை (Publications Division) முதலிய நிறுவனங்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. பொருட்களைப் பார்த்தும், அவை பற்றிக் கேட்டும் மக்கள் அறிவு பெறுவராகையால், மக்கள்-அதிகாரிகள் தொடர்புக்கு இவ்வழிகள் பயன்படுகின்றன.

பொதுமக்களுடன் அரசாங்கம் தொடர்பு கொள்ளுதற்கு இவ்வழிகளையெல்லாம் பின்பற்றும்

போது, அது தனிப்பட்ட அதிகாரிகளைப பற்றியும, அமைசசர்களைப பற்றியும் மிகைப்பட விளம்பரம செய்தறகாகவே விளமபர முறைகளைப் பயனபடுததுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கும ஆளாகிறது. குடியாட்சி அரசாங்க முறை கட்சிஅமைப்பினடிப்படையில் நடைபெறுவதாகையால், அரசாஙகமும் இத்தகைய குறறசசாட்டுக்கு இடமளிக்காதவாறு, தான் செய்யும் பணிகளுக்கே முககியத்துவமளித்து, அவறறை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுதல் வேணடும்.
பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Dimock, M.E., Public Administration, New york, 1961

Graves, W.B., Public Administration In a Democratic Society, Boston, 1950.

பொது மன்னிப்பு பொது மன்னிபபு என்பது குற்றவாளிகளுக்கு அரசினால் அருட்கொடையாக வழங்கப்படுகின்ற நிபந்தனையற்ற விடுதலையைக் குறிக்கும். பொது மன்னிப்பு எனபது ஒரு தனி மனிதனுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஒன்றன்று. மாறாக, குற்றம் செய்த ஒரு பிரிவினருக்கு (Class) அளிக்கப் படுவதாகும். இஙகிலாந்தில் இவ்வகைப் பொது மன்னிப்பு வழஙகுகினற அதிகாரம் அரசன் அல்லது அரசியாருக்கு உணடு

ஒரு குற்றவியல் வழக்கு, விசாரணைக்கு வருவதற்கு முன்பே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்புத் தரப்படலாம். பாராளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்ற உரிமை மீறல குற்றங்களைச் செய்தவர்கள்கூட அம்மன்றங்கள தரும் பொது மன்னிப்பின் வாயிலாகக் குற்றக் கடப்பாட்டிலிருந்து விடுதலை பெறலாம். அரசியற் கைதிகளுக்குப் பொது மன்னிப்புத் தருவது என்பது இக்காலத்தில் அதிகமாகக் காணுகின்ற ஒன்றாகும்.

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 72-ஆம் பிரிவின்படி, குடியரசுத் தலைவர் பொது மன்னிப்புத் தருகின்ற அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார். இச் சட்டத்தின் 161 - ஆம் பிரிவின்படி மாநில ஆளுநர் தனது ஆளவரை எல்லைக்குள நடந்த குற்றங்களுக்குப் பொது மன்னிப்புத் தருகிறார்.

மேற்கணட இரு பிரிவுகளிலும் 'மன்னிப்பு' (Pardon) என்ற சொல பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும இந்திய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின்படி இந்தச் சொல 'பொது மன்னிப்பு' (Amnesty) என்ற பொருளையும் கொணடு விளஙகுகிறது.
ம.கா.

பொதுவுடைமை என்பது உடைமை முழுவதும் சமூகத்தினுடையதாக ஆக்கபபட்டு ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தேவையான பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கும, அவர் தமது திறமைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு வேலைசெய்வதற்கும் வாய்ப்புள்ள சமூக அமைப்பைக் குறிப்பிடுவதாகும். பொதுவுடைமை (Communism) என்பது, மேற்கூறிய சமூகத்தை அமைப்பதற்கு முதலாளித்துவ முறையை ஒழித்துவிட்டுத் தொழிலாளருடைய வல்லாட்சியினை நிறுவும் நோக்கத்துடன் நடத்தப்படுகிற ஒரு புரட்சி இயக்கத்தையும் (Revolutionary Movement) குறிப்பிடுகிறது.

கோட்பாட்டின் தோற்றமும், கூறுகளும்: பொதுவுடைமை என்பதைக் சமநிலைக் கோட்பாட்டின் ஒரு புரட்சி வகையாகவே (Revolutionary Type of Socialism) அரசியலிற் குறிபபிடுவர். அனைத்து நிலமும், தொழில்களும் கூட்டாக அரசாங்கத்தால் தன் சொநத சொத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இதுவே, சமநிலைக் கோட்பாடு ஆகும். தனியார் முதலாளித்துவக் கோட்பாட்டிலே, சமமாகப் பொருளாதாரம் பகிர்ந்து கொள்ளப்படாமையால, ஏற்றத்தாழ்வுகளும், அதனால் வறுமையும், ஒதத வாய்ப்பின்மையும் தோன்றின. பணிப் பாதுகாப்பும் அதில் இல்லை. மேலும், முதலாளித்துவ முறையில் உழைப்பாளர் ஓர் அடிமை என்ற நிலைக்குத் தாழ்ததப்படுகிறார். இத்தகைய தீங்குகள் நிறைந்த முதலாளித்துவ சமூக, பொருளாதார அமைப்புக்கு (Individualism) எதிர்ப்பாகத் தோன்றிய, மேற்கூறிய சமநிலைக் கொளகையின் ஒரு பிரிவே பொதுவுடைமை ஆகும்.

பொதுவுடைமைக் கொள்கையினை இக்கால அறிவியல் சமநிலைக் கொளகையாக வகுத்தவர் காரல் மார்க்சு (Karl Marx, கி.பி 1818-1883) என்ற செருமனிய யூத சிந்தனையாளராவர். (காணக: காரல் மார்க்சு). அவர் எழுதிய பொதுவுடைமைத் திட்டம் (Communist Manifesto-1848) என்ற நூலிலும், அவரைப் பின்பற்றி உருசியப் புரட்சித் தலைவா விளாடிமிர் இலிச்சு இலெனின (கி.பி. 1870 - 1924) என்பாா எழுதிய 'அரசும் புரட்சியும்' (The State and the Revolution 1920) என்ற நூலிலும் பொதுவுடைமைக் கொளகையின் கூறுகள காணப்படுகின்றன. அவற்றுட்சில: (அ) மனித வரலாறே பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் முறையினால்தான் உருவாககப்படுகிறது. உழைப்பாளாகளே பொருட்களை உறபத்தி செய்கின்றனா.(ஆ) மூலதன வசதி படைத்த தனியார்கள் (முதலாளிகள) பொருளுற்பத்திமுறை முழுவதையும தாஙகளே கட்டுப்படுத்துகிற காரணத்தால, பொருட்களை உறபத்தி செய்யும் தொழிலாளாகளால தோற்றுவிககபபடுகிற கூடுதல் மதிப்பை

(Surplus value), தொழிலாளர்க்குக் கொடுக்காமல் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். (இ) தொழிலாளர் இவ்வாறு சுரண்டப்படுவதனால், அளவிறபெரிய தொழிலாளர் வருக்கத்துக்கும், அளவிறசிறிய முதலாளி வருக்கத்துக்குமிடையே பகைதோன்றி, வருக்கப் போராட்டம் (Class war) தவிர்க்க இயலாததாக ஆகிறது. (ஈ) தொழிலாளர் சமநிலைப் புரட்சி செய்கின்றனர் (Socialist Revolution). (உ) சமநிலைப் புரட்சியில் தொழிலாளர் வெற்றி பெற்று, முதலாளிகளிடமிருந்து உற்பத்திக் காரணிகளைப் பறித்து, அவற்றைச் சமூகத்தின் உடைமையாக ஆக்குதற்காகத் தொழிலாளர் வருக்கத்தின் வல்லாட்சியை நிறுவுகின்றனர். (ஊ) தொழிலாளரின் சருவாதிகாரி எல்லா உற்பத்திக் கூறுகளையும் சமூக உடைமையாக ஆக்கி, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய ஆற்றலுக்கேற்ப உழைத்துப் பொருளை உற்பத்தி செய்து அரசுக்கு அளிக்குமாறு வேலை வாங்கியும், ஒவ்வொருவருடைய தேவைக்கு ஏற்பப் பொருட்களைப் பிரித்து வழங்கியும் ஆட்சி செய்கிறார். (எ) இவ்வாறு சமூக-பொருளாதார அமைப்பு சமநிலைக் கொள்கைக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டபின்பு, அரசு என்ற அமைப்புக்குத் தேவை இல்லாமற் போகவே அது மறைந்துவிடும்.

கொள்கை செயற்படுதல்: பொதுவுடைமைக் கொள்கையை ஏற்ற இலெனினும், அவருடைய ஆதரவாளர்களும் பெரும்பாலானோருடைய ஆதரவு பெற்ற போல்சுவிக்குக் கட்சியை (Bolshevik Party) அமைத்து, 1917, அக்டோபர் - நவம்பரில் புரட்சி செய்து உருசியாவில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, அங்கு வெளிநாட்டவர் போட்டிருந்த முதலீடுகளைத் தள்ளுபடி செய்து, நிலங்களையும் தொழிலகளையும் பொதுவுடைமையாக்கி, மாற்றுக் கட்சிகளை அழித்து, இரகசியக் காவல் துறை உதவியுடனும், ஒற்றர்படை உதவியுடனும் தம அரசாங்கத்தின் எதிரிகளை எல்லாம் ஒழித்தனர். தொழிலாளர் பாராளுமன்றமே (Soviet) நாட்டின் உயர் சட்டமன்றமாக, நாட்டின் ஒரே அரசியற் கட்சியான பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் செயற்பட்டது. அவர் செயலில் கொண்டுவந்த முழுமையான மார்க்சியப் பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் விளைவாகப் பொருளுற்பத்தியும், வாணிகமும் சீராக நடைபெறவில்லை. எனவே, அவர் இக் கொள்கையை மாற்றி, ஓரளவு தனியார் சுதந்திரப் பொருளாதார முறையை ஏற்று, ஒரு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். அவருக்குப் பின்னர் 1924 முதல் 1953 வரை உருசியாவின் வலுவான வல்லாட்சியாளராக ஆட்சி செய்த இசுடாலின் (Stalin) திட்டமிட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, உருசியப் பொருளாதார வலிமையை ஏற்படுத்தி, இராணுவ வலிமிக்க நாடாக அதனை ஆக்கி, அதற்கு இரண்டாம் உலகப் போரில் வெற்றி கிடைக்கச் செய்து, பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்கு உலகமெங்கும் மதிப்பு ஏற்படச் செய்தார். எனினும், ஆட்சி வல்லாட்சியாகவே இருந்தது அவருக்குப் பின்னர், இப்போது, கட்சிக்கு வெளியேயும் மக்கள் ஓரளவில் அரசாங்கத்தைக் குறைகூறுவதற்குச் சுதந்திரம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

மதிப்பீடு: தனியார் முதலாளித்துவ முறையிலுள்ள பெருங்கேடுகளான பெருமளவு பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், தொழிலாளரின் அவல நிலையையும் எதிர்த்து ஒடுக்கிய அளவுக்கு, சமநிலைக் கொள்கையும், பொதுவுடைமை ஆட்சியும் பாராட்டத்தக்க பணி செய்தவை ஆகும். உருசியாவைப் பின்பற்றிச் சீனாவில் பொதுவுடைமை அரசாங்கம் தோன்றிற்று உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பெருந்தொழில்களை அரசாங்க உடைமை ஆக்குதல், வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குதல், உயர் ஊதியம், வீட்டுவசதி, கல்வி வசதி, மருத்துவ வசதி முதலியன அளித்தல் ஆகியவற்றைக் கொள்கைகளாக ஏற்று அரசாங்கங்கள் செயற்படுகின்றன. ஆயினும், வரலாறு என்பது உற்பத்திப் பகிர்வு என்ற பொருளாதாரக் காரணிகளால் மட்டுமே உருவாக்கப்பட்டுள்ளதென்ற மார்க்சின் ஊகமும், தொழிலாளர் - முதலாளி ஆகியோர் வருக்கப் போர் தோன்றுமென்ற ஊகமும், மனித உழைப்பு ஒன்றுதான் பொருளுற்பத்திக்கான காரணி என்ற கருத்தும், வருக்கப் போராட்டத்தினாலும் தொழிலாளர் சருவாதிகாரத்தினாலும் தான் தனியார் முதலாளித்துவத்தின் தீங்குகளை அகற்ற இயலுமென்ற கருத்தும், சமநிலைச் சமூகம் ஏற்பட்ட பின்னர் அரசு மறைந்து விடுமென்ற கருத்தும் ஆய்வுக்குரியன. ஓரளவு தனியார் சுதந்திர உரிமையை ஆதாரமாகக்கொண்ட குடியாட்சி முறையிலும் சமநிலைக் கொள்கையின் நற்பயன்களைப் பெறுதல் இயலுமென்பதை மேலைக் குடியாட்சி நாடுகளின் இக்கால வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது. பா. கு.

துணை நூல்கள்.

Joad, C.E.M., Introduction to Modern Political Theory, Oxford, 1924.

Oakeshott, M., The Social and Political Doctrines of Contemporary Europe, Cambridge, 1939.

பொதுவுடைமைக் கட்சி பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தோற்றத்திற்குக் காரல் மார்க்சு, ஏங்கல்சு ஆகியோரின் கருத்துகள் அடிப்படைக் காரணங்களாகும். காரல்மார்க்சின் சிந்தனைகளும் கருத்துகளும் முதலாளித்துவ அமைப்புகளையும், தத்துவங்

களையும் மாற்றததிற குள்ளாக்கியதோடு உழைப பின உயர்வையும, உழைப்பாளாகளின முககியதது வததையும வலியுறுததினா ஏழமையும் செல்வப பெருக்கும கொணட இனறைய அமைப்பு முறைகள மாறறபபடாவிட்டால அவை தொடரும என மாாகசு கருதினார். ‘ஒவவொருவரும தம் திறமைக கேறப உழைக்க வேணடும்; ஒவவொருவரும தம் தேவையை நிறைவேறறப போதுமான பொருள களைப் பெறவேணடும எனபது பொது உடைமை யாளர்களின் (Communists) நோக்காகும்.

செல்வர்களும், பணம் படைததோரும், ஏழ்மை யானவர்களையும, அவர்களின உழைப்பையும சுரணடி வாழுகினறனர். தனியாா உடைமை எனபது திருடுதலுககுச சமமானது; எந்தப் புனிதத் தனமை யும் உடையதனறு. எனவே, தனியாா சொத்துகள யாவும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட வேணடும். உலகம எஙகுமுள்ள உழைககும் வருக்கத்தினரின் சிககலகள ஒரே தனமையுடையதால, உலகம அவாகளுடையது, அவர்களுக்குத் தாய்நாடு என்றோ, தநதையாா நாடு எனறோ ஒன்று கிடையாது. தஙகளது இடர் கள அகல அவர்கள் ஒன்றுபட வேணடும் எனவே, காரல்மார்கசு ‘உலகெஙகுமுளள உழைப்பாளர் கள யாவரும் ஒன்று சேரவேணடும், அவாகள சங்கிலி களைத் தவிர எதையும் இழக்க வேணடியதிலலை’ எனக் கூறினார்.

மாாக்சின கருத்துப்படி இலாபம என்பது உழைப் பாளருக்குக் கொடுககபபடும் ஊதியததிற்கும, அவர் களிடமிருந்து சுரணடப்படும் உழைப்பிறகும இடையே உளள வித்தியாசம் ஆகும். ஒவவொரு முதலாளியும உழைப்பாளருக்குக் குறைவாக அளிப்புச செய்துவிட்டு மீந்ததை இலாபம் என்று தனக்காக வைத்துக்கொள கிறான. பாராளுமன்ற நிறுவனஙகளும், குடியாட்சி அமைப்பு முறைகளும முதலாளித்துவத்தையே ஆதரிக கினறன உழைப்பாளாகள குடியாட்சி முறைகளால் அதிகாரத்திறகு வரலாம என எணண இயலாது எனவே, பொதுவுடைமைக் கொளகை தொழிலாளா இனசசருவாதிகாரத்தை வலியுறுததியது. பொதுஉடை மைககட்சி, உறபத்திச் சாதனஙகளைச சமூகததின பொதுவுடைமையாக்கவோ வருமானத்தைச் சமூக மககளிடையே நியாயமான முறையில பஙகீடு செய யவோ முற்படும சமூக அமைபபை வலியுறுததும் கட்சியாகும.

பொதுவுடைமைக் கருத்துகளின் விளைவாக முதலாளித்துவ அமைபபுகளுககு எதிர்ப்பு ஏற்பட் டது உழைக்கும வருக்கத்தினர் படைமானிய, முதலா ளிததுவ அமைப்புகளுககெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தனர். உலகம தழுவிய பொதுவுடைமைக் கருததுகள் மூலம் தொழிலாளர்கள தஙகளது முககியத்துவத்தை அறிநது கொணடதோடு, அவாகளின உழைப்பு இலலையேல பெரும தொழிற்சாலைகள பொருளற்ற தாகிவிடும எனபதையும உணர்நது கொணடனா. மூலதனமும உழைப்பும உற்பத்திககு ஒன்றுபோல் துணைபுரிவனவாகும். உழைப்பின் சருவதேச முக்கி யத்துவததை வலியுறுத்தும் பொதுவுடைமையாளர் கள உழைப்பாளாகளின சிக்கல்கள் உலகெங்கும் ஒரு தனமைத்தாக உள்ளன; எனவே, தேசிய எல்லைகள செயறகையானவையெனக் கருதுகினறனர்.

சோவியத்துக் குடியரசில அரசுக் கொள்கைகளை வகுத்துச செயற்படுத்துவதில மையக்குழுவின ‘பிரசீடி யம்’ எனப்படும் பொதுவுடைமைக் கட்சிதான் செல வாக்குடன் திகழுகினறது. அநநாட்டு அரசியலமைப்பு விதிகளினபடி பொது உடைமைக் கட்சி மட்டுமே அங்குச செயலாற்றமுடியும். ‘பொதுவுடைமைககட்சி பாட்டாளி மக்களின் சமதரும முறையினை வலுப படுத்தி, வளாச்சியுறுவதறகாக நடததப்பெறும் போராட்டத்தில் முன்னணியில நிறகும்’. மார்க்சிய லெனினியக் கருத்துகளைப பறறுக்கோடாகக்கொண்டு சோவியத்து நாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சி மிகச சிறபபாகப் பணிபுரிகிறது. அஙகுக் கட்சியை அரசாங கத்தினினறும் வேறுபடுதத இயலாது. அரசிறகுள இன்னொரு அரசாகத் திகழும் பொதுவுடைமைக கட்சிதான நாட்டிறகுத தேவையான முக்கிய தீர்ப் புகளை வழங்குகிறது. முடிவுகள் அனைத்தும பாராளு மன்றத்தில் மக்கள பேராளர்களால் எடுக்கப் பெறா மல் கட்சி ஆட்சிககுழுவால எடுககப்படுகினறன

கட்சிக் கட்டுபபாடு சோவியத்து நாட்டில் கடுமை யான அளவில பினபறறப்படுகிறது. பாட்டாளி மக களின் வல்லாட்சி என்பது உணமையிலேயே பொது வுடைமைக் கட்சியின் வலலாட்சியேயாகும். உள் நாட்டு, வெளிநாட்டு உறவுகளில் கடைப்பிடிககக வேணடிய பொதுக் கொளகையைக் கட்சியே வகுக் கிறது.

‘உயர்குழு’ (Politburo) எனறு அறியப்பட்ட அநத உயர்குழு சோவியத்து நாட்டின் பொதுக் கொளகை களை வரையறுக்கும் பணியையும், நாட்டை நடத்திச் செல்லும் பொறுபபினையும நனகு நிறைவேறறு கிறது நடைமுறையில ஆட்சிககுழு பொதுவுடைமைக கட்சியை இயககும் உயர் மையக்குழுவாக உள்ளது. பணியாத உறுப்பினர் அல்லது உறுப்பினர்களமீது பொது உடைமைக் கட்சியின கட்டுப்பாட்டுக் குழு ஒழுஙகு நடவடிக்கைகள எடுக்கும்.

சோவியத்துப் பொதுவுடைமைக்கட்சியில மைய அதிகாரக் குவிப்பு மிகுதியாக உள்ளது. நாடெஙகும் அடித்தளத்தில் கட்சி நுண்ணியங்கள் உள்ளன. ஆலை களிலும், தொழிறகூடங்களிலும், பண்ணைகளிலும,

உற்பத்தி நிலையங்களிலும், கடற்படை, தரைப்படை போன்றவற்றிலும் கட்சி நுண்ணியங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இம்முதல் கட்டத்தையடுத்து நகர அல்லது மாவட்டக் கட்சிக்குழுக்கள் உள்ளன. கட்சி நுண்ணியங்களின் அலுவல்களை மேற்பார்வையிடும் அதிகார வரம்பினை அவை பெற்றுள்ளன. இவற் றிற்கு மேல்நிலையில் வட்டாரக் கட்சிக் குழுக்கள் விளங்குகின்றன. அவற்றிற்கும் அடுத்த உயர்மட்டத் தில் பகுதிகள, நிலைப்பிரிவுகள், குடியரசுகள் ஆகிய வற்றின் கட்சிக் குழுக்கள விளங்குகின்றன. உச்சியில் கூட்டரசு ஒன்றிப்புப் பேராயம் கட்சிக் குழுக்கள் அனைத்திற்கும் இறுதிக் குழுவாக உள்ளது. இப் பேராயம் மையக்குழு ஒன்றினைத் தேர்ந்தெடுக் கிறது. இக்குழு ஆட்சிக்குழு, செயலகம், கட்சிக் கட்டுப் பாட்டுக்குழு ஆகியவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக்கட்சி மார்க்சியக் கோட்பாடுகளில் முழுதும் நம்பிக்கைகொண்டு சோவி யத்து நாட்டில் செயற்படுத்தப்பட்ட பொதுவுடைமை முறையினையே ஊக்கம் தருவதாகக் கருதி அமல் படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தினைக கொணடதா கும். மார்க்சிய லெனினியக் கருத்துகளை வழிகாட்டி யாகக் கொண்ட இக்கட்சி உழைப்பாளர்களுக்கு அதி காரம்கிடைக்கப் பாடுபடுவதை நோக்காகக் கொணட தாகும். இந்திய விடுதலைக்குப்பின் உழைக்கும் வகுப் பினரின் முன்னணியாகத் திகழ்ந்த இக்கட்சி, குறிக் கோள்களை அடைய வன்முறையைக் கையாள வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தை ஏற்று அரசிய லமைப்பு நெறிகளுக்கேற்ப இயங்கி வருகிறது. முழுக் குடியாட்சியையும் சமதருமக் கருத்துகளையும் அமைதியான முறையில் அடைய அறைகூவல் விடுக் கும் இக்கட்சி, முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய எதிர்ப் புப் போராட்டத்தை முழுமையாக ஆதரிககின்றது. வெளிநாட்டுக் காரியங்களில் இந்தியப் பொதுவுடை மைக்கட்சி வல்லரசுகளுக்கிடையே அமைதி ஒப்பந்தங் கள் ஏற்படுதல், அணுகுண்டு உற்பத்தியைத் தடை செய்தல் ஆயுதக் குறைப்புச்செய்தல் போன்றவற்றில் செயல்திட்டக் கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளது. கேரள மாநிலத்தில பொதுத் தேர்தலின் மூலம் 1957-இல இக்கட்சி ஆளும் அதிகாரத்தைப் பெற்றது.

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் ஏற்பட்ட கொள்கைக் கருத்து வேறுபாடுகள் இக்கட்சியை இடச்சாரி, வலச் சாரி என 1961-இல் இரண்டாகப பிரித்து விட்டன. இப்பிளவின் காரணமாக முற போக்குக் கருத்துகளைக் கொணட இக்கட்சிக்குழு அனைத்திந்திய முறையில் வலலமை வாய்ந்த கட்சி யாகப் பதவிக்குவர இயலவில்லை.

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் இடச்சாரிப் பிரிவின ரான மார்க்சிய வாதிகள் வலசசாரியினரைத் 'திரிபு வாதிகள்' எனவும் 'பூர்சுவா' நிலவுடைமை அர சோடு சேர்ந்துள்ளனர் எனவும் குறை கூறுகின்றனர். சமதரும சமுதாயம் அமைக்கக்கூடிய ஒரே கட்சி தாங்கள்தாம் எனவும், அதை உழைப்பாளர்களின் ஒரு மக்கள் குடியாட்சி மூலமே அடையமுடியும் எனவும் இவர்கள் நம்புகினறனர். வங்கிகளைத் தேசிய மயமாக்குதல், முற்றுரிமை அமைப்புகளையும் பெரும் தொழிற்சாலைகளையும் தேசிய மயமாக்கு தல், பெரும் நிலக்கிழார்களின் நிலங்களை எடுத்து வேளாண்மை செய்யும் உழைப்பாளர்களுக்கு வழங்கு தல் போன்ற நோக்கங்களை இக்கட்சி ஆதரிக்கிறது. தற்சார்பையும், சமூகப் பொறுப்பையும், தொழி லாளர் நலனையும் வலியுறுத்தும் இக்கட்சி பன்னாட்டு உறவுகளில் சுதந்திர வெளிநாட்டுக் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது.

நன்கு அமைக்கப்பட்ட பொதுவுடைமைக்கட்சி கீழ்மட்டத்தில் நுணணியங்களையும், அதற்கு மேல கிராம, நகர, மாவட்ட, மாநிலச் செயற்குழுக களையும் கொண்டுள்ளது. 'உயர்குழு' என்பது பொதுவுடைமைக்கட்சியின் உயர் நிருவாக மையக் கூட்டுக் குழுவாகும்.

மார்க்சிய லெனினியக் கட்சி என்ற பெயரில் 1969-இல் தொடங்கப்பட்ட பொதுவுடைமைக் கட்சி தீவிரவாதிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொணடு 'துப் பாக்கிக் குண்டுகளிலிருந்து அரசியல் அதிகாரம பிறக்கிறது' என்ற கருத்தைப பின்பற்றுவதாக இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இயங்குகிறது. இதன் தொண்டர்கள் பல கட்சிகளில் ஊடுருவி இருப் பது பொதுவுடைமைக் கடசியாளர்களை மட்டுமனறி மற்ற கட்சியினரையும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியுள ளது.

பிரானசில் அமைககப்பட்ட மிகத் திறமை வாய்ந்த அரசியல் கட்சிகளுள் பொதுவுடைமைக் கட்சியும் ஒன்றாகும். சமதருமக்கட்சியில் 1920 – இல் பிளவு ஏற்பட்டபோது இக்கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட் டது. முதலாளித்துவ முறைக்குச் சாவு மணியடிதது உழைப்பாளி மக்களின் வலலாட்சியைத் தோறறு விக்கவேணடும் என்பதும் உறபத்தி வழி வகைகளனைத் தையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் எனபதும இக் கட்சியின் நோக்கஙகளாக இருந்தன. இக்கட்சியே 1945 – லிருந்து 1958 வரை அங்கு மிகப்பெரும கட்சி யாக விளங்கியது.

சீனப் பொதுவுடைமைக்கட்சி 1949-இல் ஏகாதி பத்தியம், படைமானியத்திட்டம், முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் போராடி இறுதியில் ஒரு மக்கள் குடியரசுச் சருவாதிகாரத்தை அங்கு ஏற் படுத்தியது. சீனாவில் அரசாங்கத்தை முன் நடத்திச்

செல்லும் பொறுப்பைப் பொதுவுடைமைக் கட்சி ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. சீனப் பொதுவுடைமைக்கட்சி காங்கிரசு, மைய உயர்குழு, அதன் நிலைக்குழு ஆகிய உயர் அமைப்புகளோடு இயங்கி வருகிறது. மாநிலக்குழுவும் செயலகமும் நிருவாக இயக்கப் பணி களை மேற்கொள்ளுகின்றன. உயர்குழுவின் நிலைக்குழு உறுப்பினர்கள் அரசுக் கொள்கைகளை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்; செய லகமும், மாநிலக்குழுவும் எடுக்கப்படும் தீர்மானங் களைச் செயற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின் றனர். ஈ.ஜா.

பொப்பண்ண காங்கெயர்கோன்: இவர் சிலப்பதிகார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல் லார் காலத்தில் விளங்கிய ஒரு வள்ளல். காங்கெயர் என்ற மரபினர்; கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்தவராவர் என்று வரலாற்றறிஞர் கூறுவர். பண்டைய கொங்கு நாட்டதாகிய காங்கேயம் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என் னும் கருத்தில் காங்கெயர் என்னும் பெயர் வழங்கப் பட்டிருக்கலாம். அவர்களுக்குத் தலைவராக விளங்கி யவர் காங்கெயர்கோன் எனப்பட்ட வள்ளல் ஆவார். இவர்தம் இயற்பெயர் பொப்பண்ணன் என்பதாகும். இவர் தமக்குப் பொருட்குறை, உணவுக் குறைமுதலியனநேராவண்ணம் புரந்தமையால்தான் தம்மால் முத்தமிழ் நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுத முடிந்தது என்னும் உண்மையை அடி யார்க்கு நல்லார்தம் உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தின் ஈற்றில் அமைந்துள்ள ஒரு பாடல் விளக்குகிறது. 'கூற்றைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனளித்த சோற்றுச் செருக்கல்லவோ தமிழ் மூன் று உரை சொல்வித்ததே' என்னும் பாடற் பகுதி இதனை விளக்குகிறது. அ.மா.ப.

பொம்மலாட்டம்: இது, மரப்பாவைக் கூத் தைக் குறிக்கிறது. மரம் அல்லது களிமண்ணால் அமைந்த பாவையைக் கொண்டு மனிதர்களின் செயல் களை நடித்துக் காட்டலாம் என்பது, கீழை நாடு களிலும் மேலை நாடுகளிலும் பரவியிருந்த கருத்தா கும். பண்டைய இந்தியாவில் பாவைக்கூத்து மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கி வந்துள்ளது. இந்தியப் பண்பாட் டின் தலைசிறந்த கூறாக விளங்கும் 'அறம் வெல் லும் பாவம் தோற்கும்' என்ற கருத்தைப் பரப்பப் பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகள் பெருமளவில் பயன்படுத் தப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்பொழுதும் கோயில் திரு விழாக்கள் பொருட்காட்சிகள் போன்ற இடங்களில் புராணக்கதைகளின் வாயிலாக நீதியை மக்கள் உண ரும் வண்ணம் பொம்மலாட்டக்கலை பயன்படுத்தப் பட்டு வருகிறது.

உயிரற்ற பொருளாகிய பொம்மை உயிருள்ளமனி தனால் இயக்கப்பட்டு ஒருவகை நாடகக் காட்சியாக விளக்கம்பெறுகிறது. பொம்மைகளை ஊடகமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் அனைத்து நாடக நிகழ்ச்சி களும் பொம்மலாட்டத்தின் பாற்படும். இவ்வரை யறை பலவகையான பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சி களையும், பல வகையான பொம்மைகளின் அமைப் புகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைதற்கு ஏற்றதாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகப் பொம்மலாட்டம், உலகின் பல் வேறு நாகரிகங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும் இடம் பெற்று வந்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் கிடைக்கும் எழுத்துச் சான்றாதாரங்கள் இக்கலை கி.மு. 5 – ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியதாகக் காட்டுகின்றன. அவை போன்ற தொன்மையான இலக்கியச் சான்றுகள் மற்ற நாடுகளில் காணப்படவில்லை. எனினும் சீனா, இந்தியா, சாவா போன்ற நாடுகளில் இக்கலை தொன்று தொட்டுப் பயின்று வந்துள்ளது. அங் கெல்லாம் இக்கலையின் தோற்ற வரலாற்றை அறுதி யிட்டுச் சொல்வது கடினமானதாக உள்ளது. மிகப் பழமையான, எழுதப்பட்ட நாடகமாகப் பொம்ம லாட்டம் விளங்கி வந்துள்ளது. இது மனித இனத் தின் மிகத் தொன்மையான இயல்புணர்ச்சிகளின் சின்னமாக விளங்குகிறது.

மனித நடிகர்களுக்கு மாறாகப் பொம்மைகளைப் பயன்படுத்தும் போக்கு மிகவும் அண்மைக்காலப் போக்காகவே காணப்படுகிறது. இலாகிரில்லே என்பவர் பாரிசில் மனாயசு என்னுமிடத்தில் நடத்திய பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சியில் இம்முயற்சி நடை பெற்றபோது நடிகர்கள் பெருத்த எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். அதனால், பொம்மலாட்டத்திற்கு நாட்டுப்புறச் சந்தைகளை நோக்கி ஓடும் நிலையே ஏற்பட்டதென்பர்.

ஐரோப்பாவில் இன்று தலைசிறந்து விளங்கும் புதிய பொம்மலாட்டம் இத்தாலியில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் தோன்றி படிப்படியாக மலர்ந் தது. அங்கு அவ்வூடகத்தில் மதச்சார்பு கொண்ட நாடகக் காட்சிகள் இடம் பெற்றன. அக்கலைஞர்கள் மற்ற நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தபோது இக்கலை யும் அங்குப் பரவியது. சேக்சுபியர், பென் சான்சன் போன்ற இலக்கியக் கலைஞர்கள் படைப்புகளில் பொம்மலாட்டம் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறத் தொடங்கின. பொம்மலாட்டம் வழி நடத்தப்பெற்ற 'ஆதாம் ஏவாள்'க் கதையால் எழுச்சியூட்டப் பெற்றே மில்டன் தனது 'இழந்த சுவர்க்கம்' (Paradise Lost) என்ற காவியத்தைப் படைத்தார் என்று கூறுவர்.

பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சியின் பொதுப் பண்புகள்: பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொன்மையான நாடக அமைப்பாகக் கருதப்படுகின்றன. நாடகக்கலையின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவை பொம்ம லாட்ட நிகழ்ச்சிகளே என்ற கருத்தும் நிலவி வரு கிறது. ஆனால், மனிதனின் நாடக அமைப்புகள் அனைத்தும் பொம்மலாட்டம் வாயிலாகவே எழுச்சி யூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. ஆயின் தொடக்கக் காலந்தொட்டே பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகளும் மனி தனின் நாடக நிகழ்ச்சிகளும் அருகருகே அமைந்து வளர்ந்து வந்திருக்க வேண்டும்; ஒன்றன் வளர்ச்சியில் மற்றொன்றின் பாதிப்பும் இடம்பெற்று இருக்க வேண்டும்.

பொம்மலாட்டத்தின் தலையாய சிறப்புத் தன் மையாக விளங்குவது பொம்மைகள் தனிமனிதனைச் சுட்டாமல் பண்பைக் குறிப்பனவாக விளங்கும் இயல்பே ஆகும். பொம்மை ஒரு மனிதர் என்பதை விட ஒரு மாதிரிப்படிவம் என்ற நிலையிலேயே அமைந்து விளங்குகிறது. இதனால்,இப்பொம்மைகள் தொன்று தொட்டு வழக்கில் இருந்துவரும் பொது வான பாத்திரங்களோடு பெரிதும் உறவு கொண்ட வையாக விளங்குகின்றன. தனி மனிதனைச்சுட்டா மல் பண்பு குறித்த நாடகத்தில் நடிகனுடைய ஆளு மையை உயர்த்திக் காட்ட வாய்ப்புக் குறைவாக உள்ளது. இத்தகைய செவ்விகளில் நடிகனுக்கும் பார் வையாளர்களுக்கும் உள்ள உறவு வேறு வகையில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். இச் சூழலில் பார்வையாளர் கள் பெரிதும் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. பார்வையா ளர்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டுமன்றி அவர்தம் பரிவுணர்வுக் கற்பனையின் வாயிலாகப் பண்பு குறித்த முகமூடி அணிந்த நடிகரின் உணர்ச்சி களைத் தாங்கி, முன்னிறுத்திக் காட்ட வல்லவராக வும் இருத்தல் வேண்டும்.பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சியில் பார்வையாளர்கள்பல வேளைகளில் பொம்மைகளின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்பவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இத்தகைய காட்சி எதையும் அவர்கள் உண்மையில் பார்ப்ப தில்லை. ஆனால், இத்தகைய உணர்ச்சி நிலையை அவர்கள் தம் கற்பனையால் அடைகிறார்கள். தங் களின் சொந்த அச்சம், சிரிப்பு, கண்ணீர் ஆகிய வற்றைப் பொம்மைகளுக்குக் காணிக்கையாக்குகிறார் கள்.நடிகர்,பார்வையாளரிடையே காணப்படும் இந்த ஒருங்கிணைப்பு, நாடகக் கலையின் இதயம் மற்றும் ஆத்மாவுடன் கொண்ட ஒருங்கிணைப்பால் எழுவ தாகும். நடிகன் பொம்மையாக அமைந்து விடுகிற நிலையில் இந்த ஒருங்கிணைப்பு ஒரு தனிப்பட்ட சிறந்த வழியில், சிறப்பாக உயர்த்தப் பட்ட முறை யில் கை கூடுதல் சாத்தியமாகும்.

பொம்மைகள் இயக்கப்படல்: பொம்மைகளை இயக்கும் மனிதத்திறன் பாராட்டும்படியாக அமைந் துள்ளது. இத்திறன் பொம்மைகளைத் தயாரிப்பதி லும் இயக்கிக் காட்டுதலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. பொம்மைகளை இயக்குபவர் பார்வைக்குத் தெரிவ தில்லை. அவருடைய கலை மறைத்துக் காட்டுவதில் தான் இடம் பெற்றுள்ளது. பார்வையாளர்கள் இதனை அறிவார்கள். இந்த அறிவு,நாடக முழுமைக் கும் உதவும் ஒரு கூறாக விளங்குகிறது.

பொம்மலாட்டம் அல்லது பாவைக்கூத்தின் வகை கள்: பொம்மலாட்டம் அல்லது பாவைக்கூத்தில் பல் வேறு வகைகள் காணப்படுகின்றன. இக்கலையில் காணப்படும் ஒவ்வொரு வகையும் அதற்குரிய தனிப் பட்ட பண்பியல்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. அவை ஒவ்வொன்றனுக்கும் பொருத்தமான நாடகத் தன்மை சார்ந்த பொருட்கள் காணப்படுகின்றன. சில மாதிரிப் படிவங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பண் பாடு மற்றும் நிலவியல் தொடர்பான சூழ்நிலை களில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. 1)கையுறைப்பொம்மை கள், 2) குச்சிப் பொம்மைகள், 3) தோற்பாவை நிழற் கூத்துகள், 4) கயிற்றுவழி ஆட்டப்படுகின்ற பொம்மலாட்டங்கள் அல்லது மரப்பாவைகள் என் னும் இவை மிகச் சிறந்த வகைகளாகும்.

கை அல்லது கையுறைப் பொம்மைகள்: துணியால் தைக்கப்பட்ட ஓர் உள்ளீடற்ற துணிக்கூடு பொம் மையை இயக்குபவரின் ஒரு கையில் போர்த்தப் பட்டிருக்கும். ஆட்டுபவரின் கைவிரல்கள் இந்தத் துணியிலான பையின் தலையிலும் கைகளிலும் செலுத்தப்பட்டிருக்கும். இப்பொழுது ஆட்டுபவரின் கைவிரல்கள் அசைந்து அந்தப் பொம்மைகளுக்கு இயக் கத்தைக் கொடுக்கின்றன. இந்தத் துணிப்பை உரு வம் இடுப்பிற்கு மேல்காணப்படுகிறது. பெரும் பாலும் இப்பொம்மைகளுக்குக் கால்கள் வைக்கப் படுவதில்லை. தலையுருவம் பெரும்பாலும் மரத்தால் செய்யப்பட்டிருக்கும்.இது காகிதக் குழம்பாலும்இரப்ப ராலும் செய்யப்படுவதுண்டு. இப்பாவைகளின் கைகள் பெரும்பாலும் மரத்தால் செய்யப்படு கின்றன. கையின் முதல் விரல் அல்லது பெருவிரல் பொம்மையின் தலையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். சுட்டிக் காட்டும் விரலும் அதற்கு அடுத்த விரலும் பொம்மையின் கைவிரல் பகுதிகளில் பதிக்கப்படு கின்றன. ஆட்டுபவரின் கையின் முதல் மூன்று விரல்கள் மரத்தால் செய்யப்பட்ட பட்டைகளில் நுழைக்கப் பயன்படுகின்றன.பொம்மைகளை இயக்கு பவர் பொதுவாகத் தம் தலைக்குமேல் கைகளை உயர்த்தி ஒரு குறுகலான சாவடியைக் கொண்டதாக வும் சிறிய அளவினதாகவும் அமைந்துள்ள திரையில் காட்சியை நடத்துகிறார். நிகழ்ச்சி முழுவதும் ஒரே

கலைஞரால் படைத்துக் காட்டப்படும். இந்த வகை யான கை அல்லது கையுறைப் பொம்மலாட்டம் திறந்த வெளியில் நடத்தப்படும் கலையாக ஐரோப் பாவிலும் சீனாவிலும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இக் கலை, ஓர் இயக்குநரை மட்டும் கொண்டு நடை பெற வேண்டுமென்பதில்லை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இயக்குபவர்களைக் கொண்டும் இந்நிகழ்ச்சி நடத்தப் படுதல் உண்டு. இந்தக் கைப் பொம்மலாட்டத்தின் விரைவியக்கம் இக்கலையின் தனிச் சிறப்பாகும்.

திரை மறைவில் இருந்து கொண்டு பொம்மையை இயக்குபவர் தம் கை விரல்களை அசைத்துப் பொம் மைகளை இயக்குகிறார்.

கம்பிவழிப்பொம்மலாட்டம்: இந்தப் பொம்மலாட்ட மும் திரைக்குப் பின்புறம் அடிப்பாகத்தில் இருந்து ஆட் டப்படுகிறது. ஆனால், இப்பொம்மைகள் மிகவும் நீள மானவை. இப்பொம்மைகளின் உடலின் மத்தியில் கம்பிகள் புகுத்தப்பட்டு, தலை வரை செலுத்தப்பட்டி ருக்கும். இப்பொம்மைகளில் காலுக்கு என்றும் கைக்கு என்றும் தனித்தனியாகக் கம்பிகள் இணைக் கப்பட்டு அவையும் இயக்கப்படுதல் உண்டு. இந்தப் பொம்மைகள் மிக்க பருமனான கம்பியால் இணைக் கப்பட்டுத் தூக்கிப் பிடிக்கப் படுவதாக அமைக்கப்படு கின்றன. மிக மெல்லிய கம்பிகளைக் கைகள், கால் கள், தலை முதலிய பகுதிகளில் இணைத்துத் தனிப் பட்ட இயந்திர நுணுக்கத்தினால் இயக்கப் பட்டுத் தலை அசைவு, கை அசைவு, கால் அசைவுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

தோற்பாவை நிழற்கூத்து: கைப்பொம்மலாட் டம் , கம்பி வழிப் பொம்மலாட்டம் போலவே தோற்பாவை நிழற்கூத்தும் திரையின் பின்புறத்தில் அடிப்பகுதியிலிருந்து கொண்டே ஆட்டப் பெறு கிறது. இத்தோற்பாவை நிழற்கூத்தில் காண்பிக்கப் படும் தோற்பாவை,தோல், மர அட்டை, தகரம் முதலியவற்றிலிருந்து தட்டையாக இணைப்புள்ள உருவங்களாக வெட்டியெடுக்கப்பட்டு வண்ணம் தீட்டப் பெற்றுச் செய்யப்படுகின்றது. ஒருநீண்ட கம்பியில் இதனை இணைத்துக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு திரைக்குப் பின்னாலிருந்து மேலும் கீழும், பக்கவாட்டிலும் ஆட்டி அதன் நிழல் திரைச் சீலையில் படுமாறு செய்தல் தோற்பாவை நிழற்கூத் தாகும். ஒரு விளக்கு திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் வைக்கப்படுகிறது. இது பாவையின் உரு, திரையில் படு வதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. இந்தத் தோற் பாவையின் கைகள் அல்லது தாடை மெல்லிய கம்பியி னால் தைக்கப்பட்டு இப்பகுதிகளைத் தனியாக இயக்குதற்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. நிழற்கூத்தில் பாவைகளின் நிழல்கள் மட்டுமன்றி மனிதர்களின் நிழல்களும் காட்டப்படுகின்றன. பாவைகளைத் திரைமறைவில் காட்டி நிழலாக் கிக் காட்டினால் அது தோற்பாவையாயினும் அது நிழற் கூத்தே என்று கருதப்படும்.

பொம்மலாட்டம் அல்லது மரப்பாவைக் கூத்து: பண்டைய இந்தியாவில் பாவைக்கூத்து மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கியுள்ளது. பொம்மைகளை வைத்து ஆட்டுவதைப் பொம்மலாட்டம் என்று கூறுகின் றனர். மரத்தாலான பொம்மைகளை நூல் அல்லது கயிற்றில் கட்டி ஆட்டுவதால் அது நூல் அல்லது கயிறு வழிப் பொம்மலாட்டம் என்று குறிப்பிடப் படுகிறது.

இவ்வகைப் பொம்மலாட்டத்தில் இடம்பெறும் பொம்மைகள் பெரியனவாகவும் மேலிருந்து இயக்கப் படக் கூடியனவாகவும் விளங்குகின்றன. இப்பொம்ம லாட்டம் பெரும்பாலும் கயிறு அல்லது நூலினால் பொம்மைகளைக் கட்டிக் கைகளில் தூக்கி ஆட்டி நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றது. பொம்மைகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கயிறுகளைப் பொம்மைகளை இயக்குபவர் தம் இரு கைகளிலும் கட்டிக்கொண்டு, நூலைப் பிடித்துப் பொம்மையின் இயக்கத்தைக் கட் டுப்படுத்தியும், இறுக்கப் பிடித்துத் தூக்கியும் ஆட்டு வார். பொம்மைகளைக் கயிறுகளின் வாயிலாகத் திருப்பியும் ஆட்டியும் இயக்குகின்றனர். குறிப்பிட்ட உறுப்பில் அசைவினை உண்டாக்க அந்த உறுப்புடன் இணைக்கப்பட்ட மென்மையான கயிறு சுண்டி இழுக் கப்பட்டு அந்தக் குறிப்பிட்ட உறுப்பில் அசைவு ஏற் படுத்தப்படுகிறது. ஒரு சிறிய பொம்மை கூட ஒன் பதுக்கும் மேற்பட்ட கயிறுகளால் இணைக்கப்பட் டிருந்தது என்று கூறுகின்றனர். ஒவ்வொரு கைக்கும் ஒவ்வொரு கயிறு, ஒவ்வொரு காதுக்கும் ஒவ்வொரு இணைப்பு என்று தலையை இயக்குவதற்காகவும் தண்டுவடத்தின் அடிப்பகுதியில் இருந்து ஒரு கயிறும் இணைக்கப்பட்டுத் தலை வணங்குதற்கும் ஏற்பாடு கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதைக் காட்டிலும் இன் னும் சிறப்பான அசைவுகளை உண்டாக்க இன்னும் நுட்பமான முறையில் தனிப்பட்ட சிறப்புக் கயிறுகள் கோக்கப்பட்டுள்ளன. நிறைய கயிறுகள் கொண்ட பொம்மையை இயக்குவது சிறந்த பாவை இயக்கத் தைக் காட்டுவதாகும். இந்தப் பொம்மைகளைக் கீழிருந்து மேலாகவும் கிடைமட்டமாகவும், பக்க வாட்டிலும் திருப்பியும் அசையச் செய்கின்றார். பொம்மையை எந்தத் திக்கில் இயக்குவது எப்படி இயக்குவது என்பதைப் பாவையை இயக்குகின்றவர் கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள் கின்றனர்.

தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் பொம்மைகள் கயிறு களால் கட்டப்பட்டு, அக்கயிறுகள் பொம்மையை

இயக்கும் கலைஞரின் தலையில் கட்டப்பட்ட இரும்பு வளையத்தோடு இணைக்கப்பட்டு இயக்கப் படுகின்றன. இப்பொம்மலாட்டத்தில் பொம்மை யோடு இணைக்கப்பட்ட கம்பிகள், இயக்குபவரின் கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

தமிழகப் பொம்மலாட்டம்: தமிழகத்தில் பொம்ம லாட்டத்தின் தோற்ற வரலாற்றை அறுதியிட்டுக் கூற இயலவில்லை. எனினும் கயிற்றில் இருந்து அறுந்து விழுகிற பாவையைப் பற்றிய செய்தி சங்க இலக்கியமாகிய குறுந்தொகையில் காணப்படுகிறது. திருக்குறளில் (குறள். 1020,1058) இரு இடங்களில் மரப்பாவைக் கூத்து உவமிக்கப் பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் இப்பொழுது கும்பகோணம், மயி லாடுதுறை, சேலம் போன்ற பகுதிகளில் மரப் பாவைக்கூத்து அல்லது கயிறுவழிப் பொம்மலாட்டம் நடைபெற்று வருகிறது.

ஒரு பொம்மலாட்டக் குழுவில் பொம்மைகளை இயக்க இருவரும், அவர்களின் உதவிக்கு ஒருவரும், உரையாடல்களைப் பேச, பாட இருவரும், 'ஆர் மோனியம்', 'தோலக்கு' வாசிக்க இருவரும் என ஏழு பேர் இடம் பெறுகின்றனர். குறைந்த தொகை கொடுக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் ஆர்மோனியக் கலை ஞரை அல்லது பொம்மையை இயக்குபவரை உரை யாடலையும் பேசச் செய்து ஆறு பேர்கள் கொண்ட குழுவே பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சியை நடத்துவ துண்டு. வள்ளி திருமணம், சீதா கல்யாணம் போன்ற பழைமையானகதைகளை நடத்தும்பொழுது குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்ட கலைஞர்களை வைத்துக் கொண்டு நிகழ்ச்சியை நடத்த இயலும். ஆனால், குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்ற விளம்பர நாடகங்கள் நடத்த ஒரே காட்சியில் ஒரு பொம்மையை இயக்கு தற்குக் கூட இரு கலைஞர்கள் தேவைப்படலாம். பல பொம்மைகள் இடம்பெறும் காட்சிகள் அமைக்கக் குழுவில் மிகுதியான கலைஞர்கள் பங்கேற்பது தவிர்க்க முடியாமற் போகும்.

கும்பகோணம், மயிலாடுதுறைப் பகுதிகளில் அய் யர், சௌராட்டிரர், நாயர், மழவராயர், படை யாச்சி, பத்தர் எனப்படும் இனத்தவர்கள் இக்கலை யில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சேலம் பகுதியில் வன்னிய இனத்தவர்களே இக்கலையில் மிகுதியாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சி ஊர்த் திருவிழாக் காலங்களிலும் குடும்பத்தின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின் போதும் மக்கள் கூடும் வாரச் சந்தை நாள்களிலும் நடத்தப்படுகின்றன. இந்நிகழ்ச்சியில் கிடைக்கும் வரு வாயின் பெரும்பகுதி குழு உரிமையாளருக்குச் சென்று விடுகிறது.

பொம்மலாட்டக் கலைஞர்கள் அனைவரும் நிகழ்ச்சியின்போது திரைக்குப் பின்னால்தான் இருக் கின்றனர். பாடப்படும் பாடல், இசைக்கப்படும் பக்க இசை, பேசப்படும் உரையாடல் என்னும் இவற்றிற் கேற்பப் பொம்மையை இயக்குபவன் பொம்மைக்கு அசைவுகளைக் கொடுக்கின்றான். பொம்மை ஆட்டு கின்ற கலைஞர்களுள் சிலர் காலில சலங்கையும், சுண்டு கயிற்றின் வளையத்தைத் தலையில் சூடிக் கொள்ளுதற்கேற்ற உருமாலையும் கட்டிக் கொள்கின் றனர்.

மேடையமைப்பு: இவ்வாட்டத்திற்கு 4மீ. அல்லது 5மீ. நீள அகலமுள்ள மேடையில் 3மீ. உயரத்திற்குக் கூரை வேயப்படுகிறது. மேடையின் முன்புறத்தில் பொம்மைகள் ஆடுதற்கு ஏற்ப இரண்டு ஒருமுழ இடைவெளி விடப்பட்டுக் கறுப்புத்திரை விரிக்கப்படு கிறது. பொம்மை ஆட்டுவோரின் மார்பு உயரத்தில் ஒரு மூங்கில், மேடையின் முன்புறத்தில் நீளவாக்கில் கட்டப்பட்டு அதில் அந்தக் கறுப்புத்திரை தொங்க விடப்படுகின்றது. கறுப்புத்திரையின் நீளம் 4மீ. ஆகும். அகல மேடையாக இருப்பின் 3 மீட்டராகவும் 5மீ. நீள, அகல மேடையாக இருப்பின் 4 மீட்டராக வும் இருக்கலாம். பொம்மையாட்டுவோரின் கழுத்து வரையான பகுதி கறுப்புத் திரையால் மறைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பொம்மையை ஆட்டும்போது முகமும், இரு கைகளும் அவ்வப்போது திரையில் காணப்படுவதுண்டு. கறுப்புத் திரையின் மேலும் பக்கவாட்டிலும் உள்ள காலியான பகுதிகளை மேடையின் முன்புறக் கூரையிலிருந்து விரிக்கப்படும் நீலத்திரைகள் மறைத்துக் கொள்கின்றன.

மேடையின் பின் பகுதியில் நீளவாக்கில் கயிறு கட்டி அதில் அன்றைய நாடக நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டிய பொம்மைகள் தொங்க விடப்படுகின்றன. மேடையில் ஒலி பெருக்கிகளும் வண்ண மின் விளக்குகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு காட்சியின் இறுதியிலும் மூடித் திறக்கும்படி நகரும் திரை வசதி யும் செய்து கொள்ளப்படுகிறது.

பக்க இசைக்கருவிகள்: பொம்மலாட்ட நிகழ்ச் சிக்கு 'ஆர்மோனியம்', 'தபேலா', 'தோலக்கு', 'சால்ரா', சலங்கை ஆகிய இசைக்கருவிகள் பயன் படுத்தப் படுகின்றன. சாமி நாத குருக்கள் காலத் தில் துத்திசுரி, மத்தளம் என்ற இரு இசைக் கருவி கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன என்றும் 'ஆர்மோனி யம்' வந்த பிறகு இக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட வில்லை என்றும் தெரிகிறது. சிலவிடங்களில் நிகழும் பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகளில் சுதிப்பெட்டி, முக வீணை, மிருதங்கம், சால்ரா, காற்சலங்கை ஆகியவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆர்மோனியம் பயன்படுத் தப்படவில்லை.

பொம்மைகள்: பொம்மலாட்டத்திற்குப் பயன்படும் பொம்மைகளைப் பொம்மலாட்டக் கலைஞர்கள் செய்து கொள்வதில்லை. அதற்கெனச் செய்து கொடுப்பவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கின்றனர். இப்பொம்மைகள் கல்யாண முருங்கை மரத்தால் செய்யப்படுகின்றன. எடை குறைவாகவும் துளைகள் சிதைந்து போகாமலும் இருப்பதால் இம்மரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெரும் பாலான பொம்மைகளுக்குக் கால்கள் வைப்பதில்லை. நாரதர், முருகன், கோமாளி போன்றசில பொம்மை களுக்கு மட்டும் கால்கள் வைக்கின்றனர். பஞ்சகச்சம் போன்ற உடைகள் அணியும் பொருட்டுச் சில பொம்மைகளுக்கு மட்டும் கால்கள் அமைத்துச் செய்துள்ளனர். பொம்மைகளுக்கு ஓவியர்களே வண்ணம் தீட்டுகின்றனர். பொம்மைகளுக்கு உள் பாவாடைகள் அணிந்து அதன்மேல் ஆடைகளை அணிவிக்கின்றனர். மேல் பாவாடையாகப் பளபளப் பான பட்டுப் பாவாடை அணிவிக்கப்படுகிறது. நெற்றிச்சுட்டி, மூக்குத்தி, கம்மல், சிமிக்கி, கண்ட சரம், கைசுத்து போன்ற நகைகள் அணிவிக்கப்படுகின் றன. முடி கறுப்பு வண்ணத்தால் தீட்டிக் குறிக்கப் படுகிறது.

பொம்மைகள் 1½மீ. முதல் 1மீ வரை நீளமும் எடை 3 கிலோ முதல் 10 கிலோ வரையும் உள்ளன. ஒரு பொம்மையின் விலை அதன் உடை, நகைகளைப் பொறுத்து அமைகிறது. நகை, ஆடையற்றபொம்மை 100 உரூபாயிலிருந்து 200உரூபாய் வரை விலை போகி றது. புதிய பொம்மை அறிமுகத்தின் போது எலுமிச் சம் பழம் நறுக்கிக் கண்ணேறு கழிக்கப்படுகிறது. பொம்மைகளைப் பிணைத்துள்ள கயிறுகள் கட்டப் பட்டஇரும்பு வளையத்தைப் பொம்மை ஆட்டுவோர் தலை உருமாலையில் கட்டிப் பொம்மையாட்டும் வழக்கம் சில பகுதிகளில் காணப்படவில்லை.

பொம்மைகளில் சுண்டு கயிறு பொருத்தும் முறையில் இரண்டு வகைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பொம்மையின் மூலம் காட்டப்பட வேண் டிய அசைவுகளுக்கேற்பச் சுண்டு கயிறுகள் பொம்மை களில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சுண்டு கயிறு கள் குச்சியில் கட்டப்பட்டுள்ளமை, சுண்டு கயிறுகள் வளையத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளமை என்னும் இருவகை கள் காணப்படுகின்றன.

நிகழ்ச்சி அமைப்பு: பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சி அமைப்பினை 1) கடவுள் வழிபாடு, 2)நகைச்சுவைக் காட்சிகள், 3) கதைப்பகுதி என முப்பெரும்பிரிவுகளாக அமைத்துக் கொள்கின்றனர். நகைச்சுவைக் காட்சி களில் மந்திர தந்திரக்காட்சி, பரதநாட்டியக்காட்சி, பூசாரி கரகமாடும் காட்சி, பூசாரி பேயோட்டும் காட்சி ஆகியவை இடம் பெறுகின்றன. மந்திர தந்தி ரக் காட்சியில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல், அம்மானை ஆடுதல் போன்றவை இடம் பெறுகின்றன.

பாடல்கள், உரையாடல்கள்·பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சி களில் கதைப்பாடல்கள் தவிர்த்துச் சங்கரதாசு சுவாமி கள் நாடகப் பாடல்களும், பல புகழ்பெற்ற பிற நாட கப் பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன. உரையாடல் களைப் பொறுத்தவரை கதைக்கான உரையாடல் களுடன் உளவியல் முறையில் அமைந்த உரையாடல களையும பெருமளவில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தமிழகப் பொம்மலாட்டத்தில் காணப்படும் பொம்மைகளின் இயக்கம் இக்கலையின் உயிர்நாடி யான கூறாகும். பொம்மையில் உள்ள கண், பொம்மை திரும்பும்போது உயிர் பெற்று இயங்குவது போல் இருக்கிறது. தலையை மட்டும் அசைப்பதற்கு ஏதுவா கக் கழுத்திற்கும் தலைக்கும் இணைப்புள்ள (Joint) பொம்மைகள் இருக்கின்றன. நிற்கும் நிலை மாறும் போது பொம்மைகளின் முகபாவங்கள் மாறுகின்றன. பொம்மையின் அசைவுக்கு ஏற்பப் பொருள மாறு படுகிறது. ஆட்டுபவர் தம்மை இன்னொரு ஆத்மாவுக் குள் புகுத்திக் கொண்டு தாமதுவாகி இயக்குகிறார். பொம்மையை ஆட்டுபவர் தாம் பாடும் பாடல பேச்சுகளுக்கேற்பப் பொம்மைகளின் வழி எவ்வளவு பொருள பொதிந்த அசைவுகளைக் கொடுக்க இயலுமோ அவ்வளவு அசைவுகளையும் கொடுத்து இயக்குகிறார். இந்தப் பொம்மலாட்டக்காரர்கள ஆகட்டும், நடிகர்கள் ஆகட்டும் இலகுத்தன்மை மிக் கவர்களாக இருக்க வேணடும். இந்தப் பொம்ம லாட்டக்காரர்கள் ஒரு சில வேடங்களில் பாத்திரத் தோடு இணைந்து போகிறார்கள். அதனால் நிகழ்ச்சி நன்றாக அமைந்து விடுகிறது.

இன்ன பொம்மைதான் பேசுகிறது என்பதை அப் பொம்மைகளுக்காகப் பேசப்படும் குரலை வைத்து அடையாளம் கண்டு கொளகிறார்கள். ஆட்ட அசைவை வைத்துக் கொணடும் இதனை முடிவு செய்யலாம்.பேசும் பொம்மைக்கு அசைவும், கேட்கும் பொம்மைக்கு அது 'ஆமாம்' போடும் போதும் அது மறுமொழி பேசும்போதும் அசைவு கொடுக்கப்படும்.

பொம்மைகளுக்குக் கால்வைத்துச் செய்தால் அவற்றை உட்கார வைத்தல் கடினம். ஆனால ஆட்டப்பொம்மைகளுக்குக் கால்கள் உள்ளன. அப் பொம்மைகள் மரத்தால் செய்யப்படுகின்றன. ஒரே நிகழ்ச்சியில் பொம்மைகளுக்கு உடை மாற்றுதல் உண்டு. பொம்மைகள் செய்த பின் அப்பொம்மை களுக்கு நல்லநேரம் பார்த்துத் தாலிகட்டி,நல்லநேரம் பார்த்துப் பூசை செய்து கண் திறந்து விடுவர். கு.மு.

துணை நூல்கள்

இரவிச்சந்திரன், சி. மா., 'தமிழ்நாட்டுப் பொம்மலாட்டம்' கள ஆய்வுத் தகவல்கள், தமிழ்க்கலை, (தமிழ் - 1 : கலை-2), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், செப்டம்பர், 1983.

இராமசாமி, மு., தோற்பாவை நிழற்கூத்து, பதிப்புத் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1983.

பொய்க் கணக்குப் புனைதல்: கூட்டுப் பங்கு நிறும உரிமையாளர்கள் பெரும்பாலும் அன்றாட நிருவாகத்தில் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை. அதனால் கடன்பொறுப்பு வரையறை செய்யப்பட்ட பொது நிறுமமாக இருந்தாலும் தவி நிறுமமாக இருந்தாலும் தகுதி பெற்ற தணிச்கையாளர்களைக் கொண்டுஅவற்றின் கணக்குகளைத் தணிக்கை(Audit)செய்து கொள்ளுதல் மரபு.

தணிக்கையின் நோக்கங்களை முதன்மை நோக்கம், துணை நோக்கம் என இருவகைப்படுத்தலாம். காண்க: தணிக்கை.

அதில் தணிக்கையின் துணை நோக்கங்களை 1. பிழைகளைக் கண்டுபிடித்து நடவாமல் தடுத்தல் (Detection and Prevention of Errors), 2. மோசடிகளைக் கண்டுபிடித்து அவை நடவாமல் தடுத்தல் (Detection and Prevention of Frauds) என இருவகைப்படுத்தலாம். அவற்றில் இரண்டாம் பிரிவின் ஒரு பகுதியாகப் பொய்க்கணக்குப் புனைதல் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் தவறுகளை மோசடி என்பர். உரொக்கத்தைக் கையாடல், சரக்கினைக் கையாடல், பொய்க் கணக்குப் புனைதல என்று மூன்று வழிகளில் மோசடி செய்யப்படுவது இயல்பு.

அவ்வாறு மோசடி செய்யும் நோக்கத்தோடு கணக்குகளைத் திருத்தியும் மாற்றியும் எழுதுவதே பொய்க்கணக்குப் புனைதல் ஆகும். இதனைப் பெரும்பாலும் நிறுமத்தின் உயர்பதவியில் உள்ள நிறும நிருவாகிகள்தான் செய்யக்கூடும். அவர்கள் அந்நிறுவனத்தின் இன்றியமையாத பொறுப்பாளர்களாக இருப்பதால், அவர்களின் மீது எவ்வித ஐயமும் எழுவதில்லை. எனவே, தணிக்கையாளருக்கு இதனைக் கண்டுபிடித்துக் களைவது மிகவும் கடினமாக உளளது.

நோக்கங்கள்: பொய்க்கணக்குகள் பல்வேறு நோக்கங்களுடன் எழுதப்படுகின்றன. அவற்றைக் கீழ்க்காணும் இரு பிரிவுகளாகக் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

1. நிறுவனத்தின் ஆதாயத்தைத் தவறான நோக்கத்தோடுமிகுதியாக்கிக் காட்டுதல். அதற்கான நோக்கம்:

அ) ஆதாயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டு அளவைத் தரகாகவோ (Commission), ஊக்க ஊதியமாகவோ (Bonus) உயர்நிலை நிருவாகிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருப்பின், ஆதாயத்தை அதிகமாக்கிக் காட்டி அதிக அளவில் தரகை அல்லது ஊக்க ஊதியத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

ஆ) தங்களுடைய திறமையினால்தான் நிறுமம் அதிக அளவிலான ஆதாயத்தை ஈட்டுகிறது என்று நிருவாகிகள் பங்குதாரர்களிடம் காட்டும் வகையில், தங்கள் ஆளுமையை நிலைநிறுத்திக்கொள்வதற்காகப் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

இ) உயர்பதவியில் உள்ள நிருவாகிகள் தங்கள் பங்குகளை அதிக விலைக்கு விற்பதற்குத் துணையான நிலைகளைத் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்காகப் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

ஈ) பெரிய அளவிலான கடனுதவிகளைப் பெறுவதற்காக உண்மை நிலையை மறைத்து மேம்பாடு அடைந்த நிலையில் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்வதற்காகப் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

உ) முதலீட்டாளர்களை முதலீடு செய்யத் தூண்டி, முதலீட்டாளர்களின எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதோடு முதலீட்டின் அளவையும் அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

2. குறைந்த அளவு ஆதாய நிலையைத் தவறான நோக்கத்தோடு காட்டுதல். அதற்கான நோக்கம்:

அ) ஆதாயம் குறைவான அளவில் இருந்தால், சிலநேரங்களில் வரித் தள்ளுபடிகள் அல்லது வரிச் சலுகைகள் போன்ற வசதிகளைப் பெற்றுப் பயனடையலாம். எனவே, உண்மை நிலையை மாற்றிக் குறைந்த ஆதாயம்தான் கிடைக்கிறது என்று காட்டுவதற்காகப் பொய்க்கணக்குப் புனையலாம்;

ஆ) ஆதாயம் குறைவாக இருப்பின் அந்நிறுமத்தின் பங்குகளுக்கு அங்காடி விலை குறைந்துவிடும் ஆதலால், குறைந்த ஆதாயத்தைக்காட்டிக் குறைவான விலைகளில் பங்குகளைப் பெருமளவில் தாங்களே வாங்கிப் பயனடைவதற்காகவும் பொய்க் கணக்குப் புனையலாம்;

இ) வாணிகத்தில் வெற்றியைப் பற்றிய தவறான எண்ணத்தை அங்காடியில் உருவாக்குவதன் மூலம்

போட்டியாளர்களைக் குறைக்கும் அல்லது நீக்கும் நோக்கத்தில் பொய்க்கணக்குகளைப் புனையலாம்.

பொய்க்கணக்குப் புனையும் முறைகள்: பொய்க் கணக்குப் புனைய விரும்புவோர் கீழ்க்காணும் முறை களில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது பலவழிகளில் பொய்க் கணக்குப் புனைவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1) நிறுமத்தின் சொத்துகளுக்குத் தேய்மானத் தைக் (Depreciation) கணக்கிடாமல் விட்டுவிடுதல் அல்லது தகுதிக்குக் குறைந்த விழுக்காட்டளவில் கணக்கிட்டு அல்லது தகுதிக்கு அதிகமான அளவில் கணக்கிட்டுப் பொய்க்கணக்குப் புனைதல்;

2) உண்மையிலேயே கொள்முதலோ விற் பனையோ எதுவும் செய்யாமல், கொள்முதல் செய்த தாகவும் விற்பனை செய்ததாகவும் எழுதி அதன் மூலமாக ஆதாயம் அல்லது நட்டம் ஏற்பட்ட தாகப் பொய்க்கணக்குப் புனைதல்;

3) சொத்துகளையும் (Assets), பொறுப்புகளை யும் (Liabilities) அவற்றின் உண்மை மதிப்பிற்கு அதிகமாகவோ குலறத்தோ மதிப்பிட்டுப் பொய்க் கணக்குப் புனைதல்;

4) நிறுமம் அதற்குப் போதிய அளவுக்கு ஆதா யம் ஈட்டாத காலத்தில் பங்குதாரர்களுக்கு உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்காமல் நிறுமத்தின் இரகசியக் கோப்பைப் (Secret Reserve) பயன்படுத்திப் பொய்க் கணக்குப் புனைதல்;

5) வருவாய்ச் செலவுகளை (Revenue Expendi- ture) மூலதனச் செலவுகளாக (Capital 'Expenditure) மூலதனக் கணக்கிலும், மூலதனச் செலவுகளை வரு வாய்ச் செலவுகளாக வருவாய்க் கணக்கிலும் எழுது வதன் மூலம் பொய்க்கணக்குப் புனைதல்;

6) ஆதாய நட்டக் கணக்கில் சேர்க்காமல் விட்டு விட்ட ஒருசில வரவு இனங்கள் வந்து சேர்ந்திருக்க லாம். அவ்வரவுகளை வேண்டுமென்றே கணக்கில் சேர்க்காமல் விட்டுவிடுவதன் மூலம் பொய்க்கணக்குப் புனைதல்;

7) எதிர்காலத்தில் வந்து சேர்ந்து எதிர்காலக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட வேண்டிய வருமான இனங்கள் முன்னதாக நடப்பு ஆண்டிலேயே வந்து விடுவதுண்டு. அவற்றைத் தனியே எழுதிவைத்துக் கொண்டு நடப்பு ஆண்டின் கணக்கைக் கணிக்க வேண்டும். ஆனால் வேண்டுமென்றே அவ்வரவுகளை யும் நடப்பு ஆண்டுக் கணக்கில் சேர்த்துக் கொண்டு பொய்க்கணக்குப் புனைதல்.

தணிக்கையாளரின் கடமை: நிறுவனத்தின் பங்கு தாரர்களின் பதிலாள் (Agent) போல் தணிக்கை யாளர்கள் செயற்படுதல் வேண்டும். தணிக்கையாள ரின் ஒப்புதலையே பங்குதாரர்கள் முழுமையாக நம்புகின்றனர். எனவே இயக்குநர் அவையைப் (Board of Directors) பற்றிக் கவலைப்படாமல், இயக்குநர் களுடைய நடவடிக்கைகளை நன்கு சரிபார்த்தல் தணிக்கையாளரின் முதன்மையான பணியாகும். பொது வாக, தணிக்கையாளர்கள் அறிவார்ந்த, மென்மை யான விளக்கங்களைக் கேட்டு, அவற்றின் மூலம் மற்றவர்கள் மனதைப் புண்படுத்தாத அளவில், தகவல் களையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொய்க் கணக்குப் புனைவதைக் கண்டுபிடிப்பது தணிக்கை யாளருக்கு ஒரு கடினமான பணியாக இருப்பது மெய் யாகவே இருப்பினும் அவர்தம் பணியின் சிறப்பு பொய்க்கணக்குப் புனைதலைக் கண்டுபிடித்துத் தவிர்ப்பதே ஆகும். ஏ.ர.

துணை நூல்கள்:

Dinkar Pagare, Principles and Practice of Audi - ting, Sultan Chand &Co.,Ltd., New Delhi,1974.

Sharma,T.R., Auditing, Sahitya Bhavan, Agra, 1983.

Tandon, B.N., A Handbook of Practical Auditing, Sultan Chand &Co., Ltd., New Delhi, 1981.

பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம்: கால்களில் ஏறத்தாழ 35 செ.மீ. உயரமுள்ள கட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, செய்தித்தாள், சாக்கு, காடாத் துணி, புளியங்கொட்டைப் பசை, பிரம்பு, இரும்புத் தகடுகள் என்னும் இவற்றால் ஆன பொய்க்குதிரைக் கூட்டை நாடாக்கயிற்றால் இணைத்துக் கட்டி ஆடுபவரின் இடுப்பு உயரத்தில் தொங்கும்படி தோளில் தொங்கவிட்டுச் சுமந்துகொண்டு, கோந் தளம் அல்லது நையாண்டி மேள இசைக்கேற்ப ஆடும் ஆட்டம் பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் என்று கூறப் படுகிறது.

உண்மையான கால்களில் நின்று ஆடாமல், இரு கால்களிலும் கட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, பொய் யான காலில் அதாவது கட்டைக் கால்களில் நின்று கொண்டு, உண்மையல்லாத பொய்க்குதிரைக் கூட்டைத்தோளில் சுமந்துகொண்டு ஆடுவதால் இது பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் என்று வழங்கப்படுகிற தெனலாம். பொய் என்னும் அடைமொழி முறையே கால், குதிரை என்ற இரண்டிற்கும் பொருந்துவதாக அமைந்து பொய்க்கால் குதிரை என வழங்கப்படு கிறது.

காலில் கட்டையைக் கட்டிக்கொள்ளாமல் வெறுங் காலில் சலங்கை கட்டிக்கொண்டு பொய்க்குதிரைக்

கூட்டைச் சுமந்துகொண்டு ஆடுவதும் உண்டு. மதுரைப் பகுதிகளில் இத்தகைய பொய்க்குதிரையாட்டம் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது. எனவே, அப்பகுதிகளில் இவ்வாட்டம் 'பொய்க்குதிரையாட்டம்' என்றே கூறப்படுகிறது. அப்பகுதிகளின் சில இடங்களில் இவ்வாட்டம் 'புரவியாட்டம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தில் (கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு) மாதவி ஆடிய 11 வகை ஆடல்களில் முன்பு துர்க்கை ஆடிய மரக்காலாடல் என்னும் ஒருவகை ஆடலும் இடம்பெற்றுள்ளது. 'மாயவளாடிய மரக்கா லாடலும்' என்பது அக்குறிப்பாகும்.

துர்க்கை, வஞ்சத்தால் பாம்பு, தேள் முதலிய விடப் பூச்சிகளாக உருவெடுத்துத் தனக்கு இன்னலை விளைத்துத் தன்னைக் கொல்லக்கருதிய அவுணர்களின் செயலை உணர்ந்து, தன் கால்களில் கட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்கள் மிதிபட்டு மடியுமாறு ஆடிய ஆட்டமே மரக்கால் ஆடல் ஆகும். 'மரக்கால் கொண்டு ஆடுதலின் மரக்காலாடலாயிற்று' என்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை.

இவ்வாறு காலில் கட்டை கட்டி ஆடுதல் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றி ஆந்திரப்பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா போன்ற இடங்களிலும் காணப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டுப் பொய்க்கால் குதிரையாட்டம்: தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இப்பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் முற்றிலும் பொழுதுபோக்கின் அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு கலையாகவே வழங்கி வந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே காலில்கட்டை கட்டிக்கொண்டு ஆடும் மரக்காலாடல் இருந்து வந்துள்ளதற்கான இலக்கியச்சான்று கிடைத்திருப்பதுபோல், காலில் கட்டைகளைக் கட்டிக் கொணடு பொய்க்குதிரைக் கூட்டையும் சுமநது கொண்டு பழங்காலத்திலிருந்தே ஆடி வந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. தமிழ் மொழியின் தொன்மையான இலக்கண நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணை இயலில் பெருந்திணைக்கு இலக்கணம் கூறும் நூற்பாவில் தலைவன் தான் விரும்பிய பெண்ணை மணக்கப் பெண்ணின் பெற்றோர் தடை விதித்த போது, பனை மட்டையால் குதிரைபோல் உருவம் செய்து அதனை உடலில் தாங்கிக் கொண்டு ஊர்த் தெருக்களில் வந்து தான் விரும்பும் பெண்ணைத் தனக்கு மணம் செய்விக்க வேண்டிய செயல் மடலேறுதல் என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது தொல்காப்பியத்தில் 'ஏறிய மடல்திறம்' என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால், காலில் கட்டைகட்டிப் பொய்க் குதிரைக் கூட்டைச் சுமந்து ஓர் ஆடலாக ஆடப்பட்டதற்கான சான்றுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு 85 – ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் தமிழ் நாட்டில் இப்பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் ஆடப் பட்டு வந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

தமிழ்நாட்டுப் பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்தின் தோற்ற வரலாறு: தமிழகத்தில் தஞ்சையை அடுத்துள்ள திருவையாற்றில் வாழ்ந்த இராமகிருட்டிண நாயுடு என்பவர்தான் முதன் முதலில் பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்தைக் கண்டுபிடித்து ஆடி வந்துள்ளார். அவர் முதலில் நாடகத்திற்குப் பயன்படும் மரத்தாலான புயக்கட்டை, மகுடம் போன்றவற்றைச் செய்து கொடுக்கும் கலைஞராக விளங்கினார். இதனால் நாகப்பட்டினத்தில் 1910 களில் அல்லா பிச்சை என்பவரால் எழுதப்பெற்று நடத்தப்பெற்ற அப்பாசு என்ற நாடகத்தை அவர் காணும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அந்நாடகத்தில் வரும் அப்பாசு மன்னன் நாடு கடத்தப்பட்டுச் சிந்து தேசத்திற்கு வருகிறான். அவன் குதிரையில் வருவதாகக்காட்சியை அமைக்க, மூங்கில் சிம்புகளால் குதிரையின் உடல் போல் தோன்றும்படியான ஒரு கூட்டைத் தயாரித்தனர். கல்யாண முருங்கை மரத்தைச் செதுக்கிச் செய்த குதிரை முகத்தில் வண்ணம் தீட்டிக் கண்ணாடிகளைப் பதித்து, வண்ணத் தாள்கள் ஒட்டி ஏற்கனவே தயாரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள குதிரைக் கூட்டில் பொருத்திக் கட்டி, குதிரைக்கூடு போல் தோன்றும் அதனை அப்பாசி மன்னன் இடுப்புயரத்திற்குத் தொங்குமாறு கழுத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு அதன் மேல் அரச உடை அணிந்து வருவானாம். இராச உடையை மேலாடையாக அணிந்து கொள்வதால் குதிரைக் கூட்டை உடம்பில் கட்டி இருப்பது மறைக்கப்படுமாம். அதனால் அவன் குதிரை மேல் ஏறி வருவது போன்று தோன்றுமாம். அந்நாடகத்தில் அப்பாசு மன்னன் பொய்க் குதிரையில் தார்மால் நகருக்கு வந்து பகுபீர் மன்னன் மகள் ஞானரஞ்சித வள்ளியின் கேள்விகளுக்கு விடை சொல்லி அவளை வென்று மணந்து வருவதாக அமைந்த நாடகக் காட்சி பின்னர்த் தனிக்கலை நிகழ்ச்சியாகவே நடத்தப்பட்டு வந்தது. நாகப்பட்டினத்தில் இன்றும் இக்கலை நிகழ்ச்சி மொகரம் பண்டிகையின் 15 நாள்களிலும், திருமண நிகழ்ச்சிகளின் போதும் இடம் பெற்று வருகிறது.

அந்நாடக நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற குதிரை வடிவைக் கவனித்த இராமகிருட்டிண நாயுடு, மூங்கில் சிமிறால் குதிரைக் கூட்டையும் குதிரைத் தலையையும் பின்னி அதன்மேல் தாள்கள், துணி ஆகியவற்றை ஒட்டித் தங்கநிற'ரேக்குத்தாளை'க் குதிரையின் முகம்

 பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம்

உட்பட அனைத்துப் பகுதிகளிலும் ஒட்டி இருப்பார். குதிரையின் நெற்றியிலும் இரு காதுப் புறங்களிலும் சதுரக் கண்ணாடிகளைப பதித்திருப்பார். குதிரை நெற்றியின் மத்தியில சிவப்பு அல்லது பச்சைக் கண்ணாடி பதித்திருப்பார். குதிரையின் கழுத்தின் அடியில் பதக்கம் அணிந்து இருப்பது போல் சிவப்பு பச்சைக் கண்ணாடிகளால் கண்ணாடி வேலைப்பாடு களைச் செய்திருப்பார். கடிவாளப் பகுதிக்கும், கடைவாயிலிருந்து காது வரைக்கும் கண்ணாடிப் பட்டைகளைப் பதித்திருப்பார். கடைவாயின் இரு புறத்திலும் இரும்பு வளையம போட்டுக் கயிற்றைக் கடிவாளம் போலக் கட்டிக் கையில் பிடித்து ஆடி யுளளார்.

குதிரைக் கூட்டின் நடு உடலில ½ மீட்டருக்கு ½மீட்டர் சதுரத்துளை செய்து அதன் வழி யாகத்தான் புகுந்து கொண்டிருப்பார். குதிரைக் கூடு ஏறத்தாழ 8 மீ. நீளமும் 7½மீ. உயரமும் கொண்டதாக இருக்கும். குதிரையின் பின்புறம் வால் பகுதியில் பெண்கள் அணியும் சவுரிமுடியைக் குதிரை யின் வாலாகப் பயன்படுத்துவார். குதிரையின் அடிப்பாகத்தில் கால் கட்டை மறையத் துணி வைத்துத் தைத்திருப்பார். இராசா உடையணிந்து கடுக்கண், மணிமாலைகள் முதலியன அணிந்து, மன்னர் போல் பெரிய மீசை வைத்துக்கொண்டு ஆடி இருக்கிறார். சிவாசி மன்னன் வேடம் தவிர வேறு எந்தவேடமும் அவர் போடவில்லை. தஞ்சையில் குடி யேறி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மராட்டியர்கள் தங்கள் வீட்டுப் பூசைக் காரியங்களுக்கு இசைத்து வரும் கோந்தளம் என்னும் இசைக்கருவியின் இசை யைத் தம் பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்திற்குப் பக்க இசையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். தஞ்சை கோந்தளக்காரத் தெருவில் வாழும் கோந்தளக் காரர் கள் இவருக்குப் பக்க இசை வாசித்துள்ளனர்.

இப்பொழுது பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பொய்க்குதிரைக் கூடு களிமண் ணால் நிலத்தில் குதிரை படுத்திப்பது போல் அச்சு செய்து அதன்மேல் செய்தித்தாள், காடாத்துணி, சாக்கு, புளியங்கொட்டைப் பசை ஆகியவற்றால் பல அடுக்குகள் ஒட்டப்பட்டு அவை நன்றாகக் காய்ந்த பின் களிமண் அச்சிலிருந்து பிரித்தெடுத்து, கோந்தும் சாக்கு மாவும் கலந்த பசையால் மேடு பள்ளமின்றி நிரப்பப்பட்டுக் கண்ணாடி வேலைப் பாடுகள் செய்து குதிரையின் உடலாகிய - பொய்க் குதிரைக் கூடு தயாரிக்கப்படுகிறது. குதிரையின் தலை இவ்வாறே களிமண் அச்சிலிருந்து தனியாகத் தயாரிக்கப்பட்டுக் கண்ணாடி வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பொய்க்குதிரை உடலுடன் பொய்க்குதிரைத் தலையை வேண்டும்போது இரும்பு இணைப்பால் இணைத்துக் கொண்டு, பயன்படுத்திய பின் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து வைத்துப் பேணுகின் றனர்.

ஆட்டக் கலைஞர் பொய்க்குதிரைக் கூட்டில் சேணம் பொருத்தப்படும் இடத்தில் நீண்ட சதுர வடிவில் உண்டாக்கப்பட்டுள்ள இடைவெளி வழி யாகத் தம் தலையைப் புகுத்திக் குதிரைக் கூட்டிற்கு வெளியே கொண்டு வருகிறார். அதன்பின் அவ்விடை வெளியின் இரு பக்கவாட்டிலும் உள்ள மேற்புற விளிம்புகளில் பொருத்தப்பட்டுள்ள நாடா வளையங் களில் தலையை நுழைத்து இடப்பக்க நாடா வளை யம் வலப்புறத் தோளிலும், வலப்பக்க நாடா வளை யம் இடப்புறத் தோளிலும் படியும்படிச் செய்து பொய்க்குதிரைக்கூடு தம் இடுப்பிற்குக் கீழ்ப்பொருந் தும்படி தோள்களில் அணிந்து கொள்கிறார். நாடா வின் உதவியால் ½மீ. உயரமுள்ள கால்கட்டைகளை காலோடு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு ஆடுகிறார். இவ்வாறு பொய்க்குதிரைக் கூட்டைத் தோள்களில் சுமந்து ஆடுவது ஒருவர் குதிரை மேல் அமர்ந்து ஆடு வது போன்ற தோற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. கால் களில் கட்டப்படும் கட்டைகளின் அடிப்பாகத்தில் இரும்பாலான பூண்கள் பொருத்தப்பட்டிருப்பதால் ஆடும்போது அக்கால் கட்டைகளால் எழுப்பப்படும் ஒலி உண்மையான குதிரையின் குளம்பு ஒலியை ஒத்ததாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்வாட்டக் கலைஞர் கள் கட்டைகள் கட்டப்பட்ட கால்களில் கணுக்கால் களுக்கு மேற்பகுதிகளில் சலங்கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு ஆடுகின்றனர். அவர்கள் நடைபோட்டு ஆடும்பொழுது எழுப்பப்படும் சலங்கை ஒலி அவர்கள் ஆட்டத்திற்கு மெருகூட்டவும் நடையின் தாளத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறது .

குதிரைக்கூட்டின் கீழ்ப்புற விளிம்புகளில் இணைக்கப்பட்டுத் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள துணி ஆட்டக்கலைஞரின் கால்களை மறைத்து மரக்கால் கள் மட்டும் தெரியும் வகையில் அமைந்து இருப்ப தால் ஆட்டக்கலைஞர் குதிரையில் அமர்ந்து சவாரி செய்து கொண்டு ஆடுவது போன்ற தோற்றத்தைக் கொடுப்பதற்கு மேலும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. குதிரையைத் தாங்கியுள்ள நாடா தோளில் குறுக்கு நெடுக்காகக் கோக்கப்பட்டிருப்பினும் மேல் சட்டை போட்டவுடன் அது மறைக்கப்பட்டு விடுவதால் குதிரையில் அமர்ந்தாடுவது போன்ற தோற்றம் முழு மையாகக் கிடைத்து விடுகிறது. ஆண் கலைஞர் மராட்டிய மன்னர்போல் உடையணிந்து தலையில் தலைப்பாகை அணிந்து ஆடுகிறார். பெண்கலைஞர் மராட்டிய அரசி போல் உடையணிந்து ஆடுகிறார்.

இவ்வாட்டக் கலைஞர்கள் இதற்காக விலையுயர்ந்த தங்க வண்ணத் துணிகளில் 'சிகினா' இழைகளால் பின்னப்பட்ட பூ வேலைப்பாடுகள் கொண்ட துணி களால் தைக்கப்பட்ட மேலாடைகள் அணிகின்றனர். நெகிழியாலான (Plastic) பல வண்ண மணிகளைக் கழுத்து மணிகளாக அணிந்து கொள்கின்றனர். அதனால் ஆண், பெண் குதிரையாட்டக் கலைஞர்கள் அரசன் அரசி போல் அழகாகக் காட்சியளிக்கிறார் கள். அதாவது மராட்டிய மன்னரும் அரசியும் குதிரைகளில் அமர்ந்து ஊர்வலம் வருவது போல் தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆடுகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் முதலில் தஞ்சையில் தோற்று விக்கப்பட்டு ஆடப்பட்டு வந்த நடனத்தில் முதலில் ஒரு ஆண் குதிரையாட்டக் கலைஞர் மட்டும் இடம் பெற்று வந்தார். காலப்போக்கில் அரச வேடந்தாங் கிய ஆண் பொய்க்கால் குதிரையாட்டக் கலைஞரு டன் அரசி வேடந்தாங்கிய பெண பொய்க்கால்குதிரை யாட்டக் கலைஞரும் சேர்ந்து ஆடத் தலைப்பட் டனர். அன்றிலிருந்து இன்று வரை தஞ்சையில் ஆடப் பட்டு வரும் பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்தில் அரசன அரசி வேடந்தாங்கிய ஆண, பெண் பொய்க் கால் குதிரையாட்டக் கலைஞர்கள் மட்டுமே பங்கு பெறுகின்றனர்.

பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டத்தில் ஊமைக் கூத்து: பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டத்தில் சில நாடகப் பாங் கான காட்சிகளை ஊமைக்கூத்து முறையாக நிகழ்த் தும் முறையும் உண்டு. பொய்க்கால் குதிரையாட்டத் தில் இராசா இராணியுடன் இளவரசன், இளவரசி உலா வருவதாகப் படைத்து இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பொய்க்கால் குதிரைகளை இந்நிகழ்ச்சிகளில் புகுத்தி யுள்ளனர்.

தமிழகப் பொய்க்கால் குதிரையாட்டத்தில் அரசனும் அரசியும் உலா வருவது போன்ற நிலை யில் ஆடுகளத்தைச் சுற்றி அரச, அரசி நடையில் கம்பீரமாக மூன்று நான்கு முறை நடந்து வருகின்ற னர்.

பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் தமிழ்நாட்டில் திருவிழாக் காலங்களிலும், சிற்றூர்ப் பண்டிகைகளி லும், திருமண ஊர்வலங்களிலும், அரசியல் ஊர்வலங் களிலும், அரசியல் மாநாடுகளிலும் இடம் பெற்று ஆடப்பட்டு வருகிறது. கு.மு.

பொய்கையார் சங்ககாலப் புலவர்களுள ஒரு வர். இவர் பாடிய பாட்டில், 'கள் நாறும்மே கான லம் தொண்டி; அது எம் ஊரே' (புறம்.48) என்று வரும் சொற்றொடர் கொண்டு இவருடைய ஊர் மலைநாட்டிலுள்ள 'தொண்டி' எனபர் சிலர். இதனை, தாம்பாராட்டும் அரசனே தம் உறவினன், அவன் நாடே தம் நாடு, அவன் ஊரே தம் ஊர் என உரைத்தல் புலவருடைய வழக்கமாதலால், பொய் கையார் இவ்வாறு கூறுவது கண்டு அவர் ஊர் தொண்டி நகர் என்று கொள்ளுதல் பொருந்தாது என்று கூறி மறுத்து, இவருடைய ஊர் 'பொய்கை' என்பர் வேறு சிலர்.

இவர் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையின அவைக்களப் புலவராவார். சேரன் கணைக்காலிரும் பொறைக்கும் சோழன் செங்கணானுக்கும் (கோச் செங்கட்சோழன்) பகைமை மேலிட்டதனால் இரு வரும் வெண்ணிப் பறந்தலை (கோயில் வெண்ணி) என்னுமிடத்தில் கடும் போர் புரிந்தனர். அப்போரில் சோழன், சேரனைத் தோல்வியடையச் செய்து அவ னைப் பிடித்துக் குடவாயிற் கோட்டத்தில் சிறை யிட்டான். அதையறிந்த பொய்கையார் சோழனது வெற்றியைச் சிறப்பித்துக் 'களவழி நாற்பது' எனும் ஒரு நூலியற்றி அதனைச் சோழனது அவைக்களத் தில் அரங்கேற்றி அவ்வரசனை மகிழ்வித்துத் தம அரசனை மீட்டுக் கொண்டார். பொய்கையாரின் நன்றி மறவாத இச்செயலைச் 'செய்கையரிய கள வழிப்பா முன்செய்த, பொய்கை யொருவனாற் போந் தரமோ' (பழம்பாடல்) என்றும், 'களவழிக்காதை பொய்கையுரை செய்ய, உதியன் கால்வழித் தளையை வெட்டியர சிட்டபரிசும்' (கலிங்கத்துப் பரணி) என்றும், 'இன்னருளின் மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப் பாதத்தளைவிட்ட பார்த திபனும்' (விக்கிரம சோழனுலா) என்றும், 'பொறை யனைப் பொய்கைக் கவிக்குக் கொடுத்துக் களவழிப பாக் கொண்டோனும்' (குலோத்துங்க சோழனுலா) என்றும், 'பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு விலலவன காற்றளையை விட்டகோன்' (இராசராச சோழ னுலா) என்றும் புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்.

இவரால் பாராட்டப்பெற்ற மறறோர் அரசர் சேரமான் கோக்கோதை மாாபன் எனபவராவார் (புறம் 48,49). கோக்கோதை மார்பனுக்குரிய நாடு மருதவளம், நெய்தல் வளம் முதலான பலவேறு வளத்தினைப் பெற்று விளங்குவதைப் பாராட்ட விரும்பிய புலவர், 'கோதையைக் குறிஞ்சி நிலத் தலைவனுக்குரிய பெயராகிய 'நாடன்' என்ற பெய ரிட்டு அழைப்பேனோ? மருத நிலத் தலைவனைக குறிக்க வழங்கும் 'ஊரன்' என்ற பெயரிட்டு அழைப் பேனோ? நெய்தல் நிலத் தலைவனுக்குரிய 'சேர்ப் பன்' என்ற பெயரிட்டு அழைப்பேனோ? என்று கூறிப் பாராட்டுகிறார். அவன் நாட்டில் குறிஞ்சி நிலக் குற மகளிர், தம் புனத்தில் விளைந்திருக்கும் தினையினை உண்ணவரும் பறவைகளை ஓட்டத் தம் கையில் உள்ள தட்டை என்ற கிளிகடி கருவியைத் தட்டி ஒலி செய்

தாராக, அவ்வொலி கேட்டு, கதிர்கள் முற்றித் தலை சாய்ந்து கிடக்கும் கழனிகளில் உள்ள பறவைகளும் கடலைச் சார்ந்த கழிகளில் உள்ள பறவைகளும் அஞ்சிப் பறந்து ஓடும் என்றும் நயம்படத் தம் பாட்டில் (புறம்.49) கூறியுள்ளார்.

தம் அரசன் கணைக்கால் இரும்பொறை, மூவன் என்ற பெருவீரன் ஒருவனை வென்று அவன் பல்லைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து தன் வெற்றிக்கு அறிகுறியாகத் தன்னுடைய தலைநகராகிய தொண்டி நகரின் கோட்டை வாயிற்கதவில் அழுத்தி வைத்த சிறப்பினைப் பொய்கையார், 'மூவன், முழுவலி முள்ளெயிறு அழுத்திய கதவின், கானலம் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேல், தெறலருந் தானைப் பொறையன்...' (நற்.18) என்று பாராட்டியுள்ளார்.

கடைச்சங்கப் புலவரும், களவழி பாடியவரும் ஆகிய இப்பொய்கையாரும், 'முதலாழ்வார் மூவர்' எனச் சிறப்பிக்கப் பெறுவாருள் ஒருவராகிய பொய்கை யாழ்வாரும் ஒருவரே என்று ஒரு சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர், மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தராகிய ஆழ்வார்களுள் முதல்வராகிய பொய்கையாழ்வார் மக்களைப் பாடியிரார்; அதிலும், சோழன் செங்கணானாகிய சிறந்த சைவன் ஒருவனைப் பாடியிரார்; ஆதலின் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பொய்கையார் வேறு, முதலாழ்வார்களுள் ஒருவராகிய பொய்கையாழ்வார் வேறு என்று கூறி மறுத்துரைப்பர்.

இவர் பாடியனவாக யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையில் சில வெண்பாக்களும், பன்னிரு பாட்டியலில் சில சூத்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. பா.ந.

பொய்கை யாழ்வார்: சங்ககாலத்திலேயே வைணவத் தத்துவங்கள் இலக்கியங்களில் நிலைபெறு கொண்டுள்ளன. பரிபாடலில் வரும் திருமால்பாடல்கள் சங்கப் புலவர்கள்தம் பக்திக்குத் தக்க சான்றாம். எனினும், வைணவ பக்தி இயக்கத்திற்குக் கால்கோள் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். வைணவம் சிறப்புறத் தொடங்கியதும் அப்பொழுதே. பல்லவர் காலத் தொடக்கமும் (கி.பி. 590 – 618: சிம்மவிட்டுணு) உறுதுணையாயிற்று. தொண்டைநாடுசான்றோருடைத்து என்ற வாக்கிற்கேற்பப் பல சான்றோர் தோன்றினர். உயிர்களின் அவலம் அழியும்பொருட்டு இறைவனின் துணைவி, பூணும் ஆயுதங்கள் பூமியில் ஆழ்வார்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் அவதாரம் செய்தனர்.

சங்கின் கூறாகத் தோன்றியவர் பொய்கையாழ்வார். இவர் கி.பி. 6 – ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காஞ்சிபுரத்தில் சித்தார்த்தி ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வளர்பிறை எட்டாம்நாள் செவ்வாய்க்கிழமை திருவோண விண்மீனில் சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமான் கோயிலை அடுத்துள்ள பொய்கைபூத்த தாமரைப் பூவில் தோன்றினார். பொய்கையிடமாகத் தோன்றியதால் பொய்கையார் என்ற பெயர் பெற்றார்.

இவர் பாடியது முதல்திருவந்தாதி; நூறு பாடல்கள் உடையது. பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் 'விருந்து' என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு உரை கூறும்போது 'முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்கையார் முதலானோர் செய்த அந்தாதிச் செய்யுள்' என்று நூன்முறை உதாரணம் காட்டுவர் (தொல். செய். 231-பேரா. நச்சி.உரை). வெண்பாவில் அமைந்த அந்தாதித் தொடை என்ற செய்யுள் மரபை நோக்கும்போது காலத்தால் முற்பட்டவர் என்பது பொருந்துவதாக உள்ளது.

இவர் உலக இயற்கையின்கண் இறைவனைக் கண்டவர்; புறக்காட்சி அமைப்பாகவே இறைவனை வழிபட்டார். இவர் வடவேங்கடத்தானிடம் ஆராக் காதல் கொண்டு திளைத்தவர். பக்திக்கு நெறியைச் சொன்னவர் (மு.தி. 5);அந்த உணர்வு வெளிப்படவும் பாடியவர். சிவன் திருமாலைப் பாடி அவர்களை ஓர் உருவாகக் காணும் சமயப் பொறையுடையார் (மு.தி. 4,5, 32,44,47,74,97,98). பக்திப்பாடலில் நீதி நூல் கருத்திட்டு நெறியும் படுத்தினார் (மு.தி.79). தம் நெஞ்சுக்குத் தாம் கூறுவதுபோல் கூறி, உலக நெஞ்சைத் தொட்டார் (மு.தி.99).

தாயை நாடும் கன்றாய் இறைவனை அடைந்தவர் (மு.தி.30). உள்ளமும் புறமும் அவனைப் பாடுதற்கே(மு.தி.63) என்ற மன உறுதிபடைத்தவர். கண்ணும் செவியும் இறைவனின் பெருமையைக் காணவும் கேட்கவும் உள்ளன வெனும் தீவிரப் பற்றாளர். பிணி, மூப்பு, சாக்காடு (மு.தி.71) என்ற மெய்நெறியை உணர்த்தியவர்.

இறைவனை ஐம்பூதமாகக் கண்டு (மு.தி.73) அதையே வழி பாட்டுப் பொருளாகவும் படைத்தார் (மு.தி.1). ஒவ்வோர் ஊரிலும் உள்ள கோயிலில் இறைவனின் தோற்றம் எந்த எந்த வண்ணம் உள்ளதெனப் பாடியவர் (மு.தி.77) பொதுவான அடியவர் போன்று இறைவனுக்கு மலர்சூட்டி வழிபடும் முறையில் நிறைவு பெறாத இவர், ஐம்பூதத்தையே வழிபாட்டுப் பொருளாக்கிச் சொன்மாலை சூட்டியவர். புறக்காட்சி வழியே அகத்துள் இறைவனைப் பெய்கின்றார். சமயக்காழ்ப்பு இல்லை; இருந்திருப்பின் சைன, பௌத்தத்தாக்கம் இருந்திருக்கும். பிற்காலமே இத்தாக்கத்திற்கு இலக்காயிற்று. இவர் காலப் பழமையுடையவர்.

பொய்கை யாழ்வாருடன் ஒருங்கு எண்ணத்தகுந்தவர்கள் பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்னும்

இருவர். இம்மூவரும் ஒரே காலத்தவர்; தொண்டை நாட்டவர்; வேதியர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இருப்பினும் இவர்கள்தம் இயற்பெயர் மறைந்திட மக்கள் இட்ட காரணப்பெயரே நிலைத்து விட்டது. ஆழ்வார்களுள் பத்தி இயக்கம் தொடங்கியவர்கள் இவர்களே.

நான்முகனைப் படைத்தல்(மு.தி.28), யானையைக் காத்தல் (மு.தி.29), குன்றமெடுத்தல் (மு.தி.54), ஆன்மேய்த்தல் (மு.தி. 54), புள்வாய்கீண்டல் (மு.தி. 54), இரணியனை அழித்தல்(மு.தி.36), இராவணனை அழித்தல் (மு.தி.35), அரவம் விட்டிறுத்தல் போன்ற இறைவனின் செயல்களைப் பாடியவர். தம்மை ஆண்டவனுக்கே ஆள் என்று அறிவித்தவர் (மு.தி. 80).

பொய்கையாழ்வார் ஊர் தோறும் இறைவன் பெருமையைப் பரவிவருங்காலத்து ஒருசமயம் தென் பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் உள்ள திருக்கோவலூர் வந்தார். இதே தொண்டு செய்து கொண்டு வரும் மற்ற இரு ஆழ்வார்களான பூதத்தாழ்வாரும் பேயாழ்வாரும் தங்களுக்கே அவ்வூர் வருவது அறியாதவர்களாய் வந்து அவ்வூர் இறைவனை வழிபட்டு வெவ்வேறு இடங்களில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அன்றிரவு நெருங்கியதும் பொய்கையாழ்வார் ஒரு அடியவர் திருமாளிகைக்குச் சென்று அதன் இடைகழியில் படுத்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு பூதத்தாழ்வாரும் தங்குவதற்கு இடம் தேடி அங்கு வந்து, அடியேனுக்குப் படுக்க இடமுண்டோ என்று வினவ, ஒருவர் படுக்கவும் இருவர் உட்காரவும் ஏற்புடைத்து என்று சொல்ல இருவரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டனர். அவ்வளவு நெருக்கமான இடம் அது. சற்று நேரம் கழித்துப் பேயாழ்வாரும் அவ்வாறே இடம்தேடி வந்து, அவ்விருவரும் இருக்குமிடம் வந்தடைந்தார். அவர்க்கும் ஒருவர் படுக்கவும் இருவர் உட்காரவும் மூவரானால் நிற்கவுமுமே வசதியுள்ளது என்று விடைபகர அம்மூவரும் சேர்ந்து அவ்வண்ணமே நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

இதை அறிந்த இறைவன், அவர்கள் மூவரும் நிற்பதற்குக் கூட முடியாத அளவுக்கு மிகுந்த நெருக்கமுண்டாக்கினார். அம்மூவரும் இடநெருக்கடியைத் தாங்க முடியாதவர்களாய் இது என்ன காரணம் என்று ஞானத்தால் நோக்குங்கால் திருமால் இலக்குமியோடு திருக்காட்சி வழங்கினார்.

மூவரும் தங்கள் திருவடியை மறவாதிருக்கவும் சீரடியார்களுடன் கூடியிருக்கவும் கருணை அருள வேண்டி மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் மலைந்தனர். இறைவனும் உலக உயிர்கட்கு ஞானமேற்றி எம்மிடம் வாருங்கள் என்று கருணை சுரந்தார்.

உடனே பொய்கையாழ்வார் 'வையந்தகளி' என்று முதல் திருவந்தாதி தொடங்கினார். அவ்வண்ணமே பூதத்தாழ்வாரும் இனிய செந்தமிழில், 'அன்பே தகளி' என்று இரண்டாந்திருவந்தாதி தொடங்கினார். பேயாழ்வாரும் காண அரிதான இறைவனைக் கண்டுவிட்ட மகிழ்ச்சியால் வேதங்களை வெல்லும் இனிய செந்தமிழில் 'திருக்கண்டேன்' என்று மூன்றாம் திருவந்தாதி முழங்கினார்.

பிற்றைவரும் ஆழ்வார்கள் யாவர்க்கும் முதன்மையிற் தோன்றியதால் 'முதலாழ்வார்கள்' என்று சிறப்புற்றனர். நாக்கொண்டு மானிடம் பாடாது இறைவனுக்கெனப் பாடல் செய்து பரவியவர்களும் இவர்களே. க.ந.

பொய் பேசுதல்: பொய் என்ற சொல் நெறிமுறை (Ethics) சார்ந்த கருத்துச் சொல். தெரிவிக்கப்படும் கருத்து பார்த்ததொன்றையோ, உணர்ந்ததொன்றையோ கேட்டதொன்றையோ பற்றியதாக இருக்கலாம். என்ன ஒருவர் பார்த்தாரோ உணர்ந்தாரோ கேட்டாரோ அதை அப்படியே கூறுவதோ விவரிப்பதோ மெய்யாகும். ஆனால் அவர் அதற்கு மாறாகக் கூறுவாரானால் அது பொய்யாகும். மெய் தோன்றிய போதே பொய்யும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அல்லது மனிதன் பேசக் கற்றுக் கொண்ட போது தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

பொய் பேசுதல் ஒருவரின் தேவையை ஒட்டி எழுந்த ஒரு கற்பனைத் துலங்கலாகும். மொழியின் மூலம் கல்வி கற்கின்றவர்களுக்குப் 'பொய் பேசு' என்று யாரும் கற்றுத் தருவதில்லை. 'பொய் பேசாதே' என்றும் 'திருடாதே' என்றுந்தான் கற்றுத் தரப்படுகிறது. எதைச் செய் என்று கற்றுத் தரப்படுகின்றதோ அதைவிட்டு, எதைச் செய்யாதே என்று கற்றுத்தரப்படுகின்றதோ அதை மனிதர்கள் செய்கின்றார்கள். உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களில் கற்றலைப் பற்றிப் பரிசோதனைகள் நடத்தப்படுகின்றன. எலி, பூனை, நாய், குரங்கு போன்ற மிருகங்களும் மனிதர்களும் பரிசோதனைக்கு ஆட்படுத்தப்படுகின்றனர். மிருகங்கள் விதிகளின் படி துலங்குகின்றன. மனிதன் விதிகளை மீறித் துலங்குகின்றான். ஒரு துலங்கலை ஒரு மிருகம் சரியாகச் செய்யுமானால் ஒரு பரிசு (உணவு) தரப்படுகிறது. எனவே, அந்தப் பரிசைப் பெறும் பொருட்டு அம் மிருகம் கற்றுத்தந்த விதிப்படியே துலங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மைக்கு மாறான சொல்லும் செயலும் ஒன்றுதான். இங்குப் பொய் செயலுருவில் நடைபெறுகிறது. பொதுவாகக் கடமை தவறுகின்றவர்கள் (Delinquents) பொய் மிகுதியாகப் பேசுகிறார்கள். கற்பனை உலகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற

வர்கள் மிகுதியாகப் பொய் பேசுகின்றனர். குமரப் பருவத்தினர் மிகுதியாகப் பகற்கனவுகள் காணு கின்றனர். இதனால் அவர்கள் பொய் பேசுவதைக் கலையாகக் கருதுகின்றனர்.

உளவியல் முறைப்படி பார்த்தால் பொய் பேசுதல் ஒரு வகையான உள நோயியலின் அறிகுறி என்று கூறுகின்றனர். எல்லோரும் எல்லா நேரங்களிலும் பொய் பேசுவதில்லை. ஆனால், சிலர் பெரும்பாலும் பொய்யே தான் பேசுகின்றனர். அவர்கள் நோய்க் குறியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். சிக்மண்டு பிராய்டு (Sigmund Freud) என்பவர் இப்படிப்பட்டவற்றை 'அன்றாட வாழ்க்கையின் உளநோயியல்' (Psychopathology of Everyday Life) என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார். இது ஒரு குற்றச் செயலாகக் கருதப் படுகிறது. பொய் பேசுவதன் மூலம் எவ்வளவோ தீமைகள் நடைபெறுகின்றன. இது சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நடத்தையாகும். எப்போதும் பொய் பேசுகின்றவனைச் சமூகம் புறக்கணிக்கின்றது; குற்றவாளியாக அவனைக் கருதுகிறது. எனவே, பொய் பேசுகின்றவர்கள் இரண்டு வகைகளில் அடங்கு கின்றனர். அவர்கள் சமூகவிரோத ஆளுமையினர் (Antisocial Personality) என்றும், உளநோயியல் சார் ஆளுமையினர் (Psychopathic Personality) என்றும் கூறப்படுவர். ஆனால், அண்மைக் காலத் தில் இந்த இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று கருதப் பட்டதால் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்துச் சமூக விரோத உளநோயியல் ஆளுமையினர் (Antisocial and Psychopathic Personality) என்று கூறுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் மனிதர் களிடையே ஏற்படும் தொடர்வுறவுகளில் கடுமை யான துன்பங்களுக்கு ஆளாகின்றனர். சமூகத்தோடு இவர்கள் தொடர்ந்து முரண்பாடுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் குறை மனமு டையவர்கள் என்றோ நரம்புப் பிணியாளர் என்றோ உளப்பிணியாளர் என்றோ வகைப் படுத்தப் படவில்லை. ஆனால், இவர்களுடைய முக்கிய குணப் பண்புகள் நெறிமுறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, சமூ கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நடத்தை முறை களைப் பின்பற்றத் தவறுதல் முதலியவையாகும். இவர்கள் சமூக ஒழுக்க முறைகளையும் சமூகப் பொறுப்புகளையும் ஏற்று நடப்பதில்லை. உறவினர் களிடமோ நண்பர்களிடமோ தங்களுடைய கூட்டத் தினரிடமோ சமூகத்தினிடமோ குறிப்பிடத்தக்க அள வுக்கு நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக நடந்து கொள் வதில்லை. இத்தகைய நடத்தையில் மனிதர்களிடம் வேறுபாடு இல்லை. எந்த வகையான மனிதர் களாக இருந்தாலும் இந்தச் சமூக விரோத ஆளு மைக் குணப்பண்பு இயங்கலாம். சுயநலத்தை முன் னிட்டோ ஆளுமைக் கோளாறு காரணமாகவோ யாரும் எந்த அளவுக்கும் பொய்யைக் கற்பனை செய் யலாம். பொய் பேசுபவரின் கற்பனை கட்டுப்பாடில் லாதது; ஆக்கச் சிந்தனை நிறைந்தது; ஆனால், நெறி பிறழ்ந்தது. பொய் பேசுவோர் குற்றவாளிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் தொடர்பு கொண்ட குற்றங் களைக் கண்டறியும் பொருட்டுப் பொய்மானி (Polygraph) என்ற கருவியொன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். அது உளவியல் சோதனைக் கூடங்களில் பயன்படுத் தப்படுகின்றது. சோதனையின்போது ஒருவர் பேசுவது உண்மையான செயலோடு முரண்படுவதின் மூலம் பொய்யைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர். கடமை தவறும் மனப் பாங்குதான் பொய் பேசுவதற்கு முக்கிய அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் கடமை தவறுவதை அவர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எனவே, மறைத்தாக வேண்டும். அவ்வாறு மறைக்கத் துணை செய்வது பொய் ஒன்றுதான். மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons & Co., Private Ltd., Bombay, 1976.

Urdang, Lawrance, and Flexner, S.B. (Ed.)., The Random House Dictionary of the English Language, Allied Publishers Private Limited, New Delhi, 1982.

பொய்மானி: உடற்கூறு சம்பந்தமான எதிர் வினைகளை அறிவதற்கும் அவற்றை அறிவியல் முறைப் படி பதிவு செய்து பொருளுள்ள முறையில் விளக்கம் தருவதற்கும் உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களில் இப்பொழுது பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளுள் ஒன்று பல படியமைவு (Polygraph) அல்லது பொய்மானி. இக்கருவி அண்மைக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இது பெரும்பாலும் மருத்துவமனைகளிலும், உடற்கூற் றுப் பரிசோதனை நிலையங்களிலும், உளவியல் பரி சோதனைக் கூடங்களிலும் அவரவர் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. குற்றவியல்துறையினரும் (Criminology) இப்பொழுது இதைப் பயன்படுத்து கின்றனர்.

பலபடியமைவு அல்லது பொய்மானி ஒரு பல முனைப் பதிவுமானி. இது ஒரே சமயத்தில் பல எதிர் வினைகளைப் பதிவு செய்கின்றது. இக்கருவி, உடல் சார்ந்த அடையாளக் குறிகளான மின் மூளை சார்ந்த குறிகளையும் (Electro encephalogram), மின் இருதயம் சார்ந்த குறிகளையும் (Electro cardiogram), இருதயம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளான குருதிக் குழாயில் குருதியழுத்தத்தையும், சுவாசித்தலையும், நச்சப்புகை உயிரிப்பொருள் மாறுபாட்டையும் (Gas metabolism) தோலின் வெப்பநிலையையும், தோலின்

எதிர்ப்புச் சக்தியையும், உடலசைவுகளையும், தசை நாரின் செயலாற்றல்களையும் பதிவு செய்கின்றது.

உளஉடற்கூற்றியலில் உடற்கூற்றியல் பண்புப் கூறுகளான எழுச்சியின போது ஏற்படும மாற்றங் களையும் மனவெழுச்சியின் போதும், அழுத்தம் ஏற்படும்போதும், உறங்கும் போதும் கனவு காணும் போதும் ஏற்படும் உடற்கூற்று மாற்றங்களையும் அசைவுகளையும் இக்கருவி பதிவு செய்கின்றது. பழைய கருவியில் புகைபடிந்த தாளை உருளையில் சுற்றி,எளிய ஒருமுனை அல்லது இருமுனைப் பதிவுகள் செய்யப்பட்டன. இப்பொழுது இக்கருவி மின்சக்தி கருவியாக உருவாக்கப்பட்டு மிகுந்த தொழிலநுடபக் கருவியாகவும் பல முனைப்பதிவு மானியாகவும ஆக் கப்பட்டுள்ளது. இக்கருவியில் மின்வாய்கள் (Elec-trodes),சோதனைத்துறையீடு, ஆற்றலை மாறறும் அமைப்பு ஆகியவை உள்ளன. இவை அடிப்படை அறிகுறிகளைப் பதிவு செய்கின்றன. பதிவு செய்யப் பட்ட விவரத்தை விளக்குவது மிகவும் கடினமா கையால் தானே இயஙகி விளககும் முறையும இதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உளவியல் சோதனைக்கூடங்களிலும், குற்றவியல் துறையிலும் இக்கருவி பொய்மானியாகச் செயற்படு கின்றது. அதனால் இது பொய் கணடுபிடிக்கும் கருவி (Lie Detector) எனறு கூறப்படுகினறது. பொய்யை இக்கருவி நேரடியாகக் கணடு பிடிப்ப தில்லை. உடலில ஏறபடும் மாற்றங்களைக் கொணடு முடிவுசெய்கினறனா. மேலே காட்டிய உடல் சார்ந்த மாற்றங்களெல்லாம் ஒருவரால் கட்டுபபடுத்தக் கூடியன அல்ல.

ஒருமனிதன் வெளியில காட்டிக் கொளளாமலே பொய் கூறலாம். ஆனால் அச்சம், ஏக்கம், பொய் பேசுவதனால் நிகழ்ந்த கைது செய்தல ஆகிய வற்றைத் தொடர்ந்து துலஙகுகின்ற எழுச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதைப் பொய்மானி பதிவு செய்கிறது. பொய்மானி சோதனையில் மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களும் வினாக்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவை பொய் பேசுகின்றபோது மனவெழுச்சியைத் தூண்டவல் லவை. ஆனால, உண்மை பேசும் போது மனவெழுச் சியைத் தூண்டுவதில்லை.பொய்மானி ஒரு மனிதனிடம் பல வினாக்களைப் பதிவு செய்கின்றது. சில வினாக் கள் நடுநிலையானவை. உன்னுடைய பெயர் என்ன? எந்த ஊரில் படித்தாய்? எனபன எந்தவித மாற்றத தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. அடுத்துக் கேட்கப்படு பவை குற்ற நடவடிக்கை சம்பந்தப்பட்டவை அச் சத்தைத் தூண்டிக் குற்ற உணர்ச்சியை வெளிப்படுத் தும் சிக்கலான வினாக்களைக் கேட்டு முடிநதவுடன் சோதனையாளர், பதிவு செய்யப்பட்ட படததில் நடுநிலையான வினாக்களுக்கும் சிககலான வினாக களுக்குமிடையே என்ன வேறுபாடு என்று கணடறி கிறார். மனவெழுச்சித் துலங்கல் சிக்கல் வினாக்களுக குக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் உயர்வாக இருககும. இதிலிருந்து அநத மனிதன் உணமையிலேயே குறறத் தோடு தொடர்புடையவனாக இருக்கின்றான என்று கூறுகினறனர். ஆனால், பொய்மானி எப்பொழுதும் இந்த உண்மையைக் கண்டறிவதில்லை. சில சமயங் களில் தொழில் நுட்பப் பிழை காரணமாகக் குற்ற மற்றவனைக்கூடக் குற்றவாளி என்று காட்டி விடுகி றது. கருவியின் சரிநுட்பமும் நம்பகமும் முதலில சோதிக்கப்பட வேண்டும். மேலை நாடுகளில் இக் கருவியின் பயன் மிகவும் போற்றததற்குரியதாக இருக்கின்றது. மு. இரா.

துணை நூல்கள்:

Morgan, C.T., King, R.A. and Robinson, N.M., Introduction to Psychology, TATA-McGraw-Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1979.

Sorris, C-G., Psychology: An Introduction 2nd Ed., Prentice Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersy, 1973.

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் மனனுயிர்த் தொணடே மகாதேவன் தொணடு என்று எணணி வாழ்ந்த அடியார்களின வாழ்க்கை வரலாறு இயம பும் நூல பெரியபுராணம். அது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் வழங்கிய அறுபத்து மூனறு தனியடி யார்களையும் ஒனபது தொகையடியார்களின் பெருமையையும் பாடும் தமிழ்த் தேசிய இலககியம். ஒன்பது தொகையடியார் வரிசையில் இப்புலவர் இடம்பெறுகிறார். தில்லைவாழநதணர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச்சிவன பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார், முபபோ தும் திருமேனி தீணடுவார், முழு நீறுபூசிய முனிவர், அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் என்று ஊர், குலம் அறிய இயலாத நிலையில் அமைநதவர்களோடு இவரும சேர்க்கப்பட்டு விளங்குகின்றார். இவர் மெய்யனபு செலுததிடும் இயல்பின் காரணமாகப் பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். இவர் பலராவர்.

முதனூலாகிய திருத்தொண்டத் தொகையில் சுந்தரர், 'பொய்யடிமையிலலாத புலவர்ககு அடி யேன்' என்று குறிப்பிடுவார். வழிநூலாம் திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியில் நம்பியாண்டார் நம்பி 'பொய்யடிமையில்லாத் தமிழ்ச் சங்கமதிற் கபிலர், நக்கீரர் முதல் நாறபத்தொன்பது பல்புலவோர்' என்று குறிப்பிடுவார்.

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்றும் அவர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலாக வரும் சங்கப் புலவர்கள் என்றும் கருதப்படுகின்றனர். இவரை ஒரு கூட்டத்தார் என்றும் ஒருவர் என்றும் ஐயப்படுகின்றனர். ஒருவரே என்று முடிவுரைப்போர், அவர் மாணிக்கவாசகர் ஆவார் என்று உரைக்கலாயினர். சிவக்கவிமணி சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார், தம்முடைய பெரியபுராண உரையில் 'பொய்யடிமையில்லாத புலவர் என்பதாற் கொள்ளும் பொருள்தான் யாதோ எனின்? அது மாணிக்கவாசகரைக் குறிக்கும்' என்கிறார்.

பொய்யடிமை இல்லாத புலவரைப் பற்றிய செய்திகள் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் மூன்று பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அப்பாடல்களில் இவர்தம் பணியாது? என்ற செய்தி இடம் பெறுகிறது. இவர்கள் கயிலைமேவும் கடவுளுக்கே ஆளானவர்கள். செய்யுட்களில் பயிலும் சொற்களுக்கு நன்கு தெளிவாகப் பொருள் செய்பவர்கள். அறிவு நிறைந்த பொது அடியார்களாகிய இவர்கள் கற்றவர்க்குத் தாம் வரம்பாக விளங்குவார்கள். நூல்பல கற்ற நுண்ணிய மதிபடைத்த இவர்கள் ஐயம் நீங்கிய மெய்யுணர்வு பெற்றவர்கள். சிவபெருமானை யன்றி வேறு ஒரு பொருளைப் பெரிதாக நினைந்து உணராதவர்கள். மெய்யன்புடன் இறைவனுக்கு அடிமை பூண்டு பதிநூல்களை ஓதியுணர்ந்து உருகி ஒருமைப்பட்டு நிற்பவர்கள். இத்தகு செய்தியை மட்டுமே பொய்யடிமையில்லாத புலவர் பற்றிச் சேக்கிழார் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பெரியபுராணத்தில் பொய்யடிமையில்லாத புலவர் சருக்கம், எட்டாம் சருக்கமாக வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கத்தை அடுத்து இடம் பெறுகிறது. கூற்றுவநாயனார் புராணத்தை அடுத்துப் பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் சருக்கம் தொடங்குகிறது. 'பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் சருக்கம்' என்ற பெரும்பகுதிக்குள், இப்புலவரைப் பற்றிய செய்தி முதலில் இடம்பெறுகிறது. சி.சு.

பொய்யாமொழிப் புலவர்: செங்கை அண்ணா மாவட்டம் காஞ்சிபுரத்தை அடுத்த செங்காட்டுக் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த அதிகத்தூரில் அமண்பாக்கக் கிழார் மரபில் பிறந்தவர் பொய்யாமொழிப் புலவர். தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த வயிரபுரம் என்னும் ஊரில் கல்வி பயின்று, கவிபாடும் வன்மை பெற்று, ஆசிரியரிடம் விடைபெற்றபோது ஆசிரியரால், 'பொதியில் அகத்தியனாய்ப் பொய்யாமொழியாய், அதிகவமண்பாக் கிழானாய்ச் சங்காத்தங் கொண்டிருப்பாய்' என்ற வாழ்த்தினைப் பெற்றார். இவர் வாக்கு வன்மையும், கவியாற்றலும், நற்பண்பும் பெற்ற புலவர்; மன்னர்களாலும் வள்ளல்களாலும் பாராட்டப் பெற்றவர்.

பொய்யாமொழி மங்கலம் என்னும் ஊர் இப்புலவரொடு தொடர்புடையது. அவ்வூரில் முத்தமிழ் ஆசிரியர் என்ற சிறப்போடு வாழ்ந்த இவர் சாத்தனார் என்று குறிப்பிடப்பெறுவதால் அதுவே இவர் தம் இயற்பெயராகும் எனலாம். வாக்குப்பலிக்கும் பெருமையைப் பெற்றதால் பொய்யாமொழியார் என்று குறிக்கப்பட்டார்; பிறகு இயற்பெயர் மறைந்திருத்தல் கூடும். பொய்யாமொழி என்பது திருவள்ளுவரின் பெயர்களுள் ஒன்று. இப்பெயர் சிவபெருமானுக்கும் உண்டு; சத்தியவாகீசர் என்பது சிவபெருமானுக்குரிய வடமொழிப்பெயர்.

வயிரபுரத்தில் ஆசிரியர் வயலில் மேய்ந்த குதிரையை '...கதிரை மாளத் தின்ற ...குதிரைமாளக் கொண்டு போ' என்று பாடி இறக்கச்செய்தார். இச்செய்தியைக் காளமேகப் புலவர் முதலியோர்மீது ஏற்றிக்கூறும் வழக்காறும் உண்டு. 'என்மீது ஒரு பாடல் பாடு' என்று கேட்ட முருகப் பெருமானுக்கு, 'நான் கோழியையும் பாடிக் குஞ்சையும் பாடுவேனோ' என்று கூறிப் பாட மறுத்துவிட்டார். மீண்டும் முருகப்பெருமான் வேட்டுவச் சிறுவனைப் போலத் தோன்றிக் காட்டு வழியில் அச்சுறுத்தித் தம் பெயர் 'முட்டை' என்று சொல்லிப் பாட வைத்தார் என்பர்.

மதுரையில் வணங்காமுடி என்ற சிறப்புப் பெயர்பெற்ற பாண்டிய மன்னனைச் சொக்கநாதர் ஆலயத்தில் கண்டு, 'இறைவன் முடிமீது விளங்கும் பெருமை வாய்ந்த மதிக்குலத்தில் தோன்றிய நீ அவ்விறைவன் திருவடியில் விழுவது அழகோ' என்று பாடித் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். அம்மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, சங்கப் புலவர்களைப் புகழ்ந்தும், சங்கப் பலகை மிதக்கவும் பாடி மன்னனை வியக்கச் செய்தார். மன்னன் பாராட்டிய போது 'நானும் புலவன் எனில் இவ்வுலகம் பொறுக்குமோ' என்று தம் அடக்கம் தோன்றப் பாடினார்.

தமிழ்ச் சங்கத்தைப் புதுப்பிக்கக் கருதிய பொய்யாமொழியாரைச் சோதிக்கவே மன்னன் சங்கத்தார் திருவுருவம் தலையசைக்குமாறும், சங்கப் பலகை மிதக்குமாறும் பாடச்செய்தான் என்பதும் ஒரு வழக்கு.

ஆர்க்காட்டுக் கோட்டம், அரசூரில் வாழ்ந்த செல்வந்தனான சீநக்கன் தன்பொருட்டுக் கொண்டு வந்திருந்த புளிச்சோற்றைப் புலவருக்கு அளித்தான். மகிழ்ந்த புலவர், 'அளிகொளுந் தொடையான்' என்னும் பாடலைப் பாடி நட்புக்கொண்டார். சீநக்கன்

சோழ மன்னனைக் காணச் சென்றபோது, 'திறை யின் முறை கொணர்ந்து' என்னும் பாடலை எழுதிக் கொடுத்தனுப்ப,அதன் பொருளுணர்ந்த இராசேந்திர சோழன் மகிழ்ந்து பாடியவருக்குச் சிற்றரசூர், தென மாவை, பூந்துருத்தி, சுத்தமல்லி, கணடி, குருகாவூர் முதலிய ஏழு ஊர் தந்து,'மும்முடிச் சோழக் கண்டி யூர் நாடாளவான்' என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் அளித்தான். பினனர்ப் பொய்யாமொழியாரிடம் தான் கொணட பெருநட்பு விளங்கப் 'பொய்யா மொழி மும்முடிச் சோழக் கணடியூர் நாடாள்வான' எனத் தன் சிறப்புப் பெயரோடு புலவர் பெயரையும சேர்த்துக் கொணடான். சீநக்கனும் பொய்யாமொழி யாருக்குக் 'குலோத்துங்கச் சாவகன்' எனற பெயர் சூட்டிச் சிறப்பித்தான. இது 'குலோத்துங்கச் சாத் தன்' என்றிருத்தல் வேண்டும் என்பர்.

சீநக்கனின் பெருமனையிலேயே தஙகியிருந்த புலவரைப் பலவாறு தூற்றத தொடஙகினர் ஊரார். அசசெயலறிந்த புலவர் 'தேரையார் தெங்கிளநீர் உண்ணார் பழிசுமப்பர்' என்னும் பாடலைப் பாடிக் 'கண்டியூரை வாய்மூட உரையறிந்தோமில்லையே' என்று வருந்தினார்.

பாண்டிநாடு சென்ற பொய்யாமொழியார் பாண்டி மண்டல, மாறை நாட்டுத் தஞ்சாக்கூரை அடைந்து, அங்கு மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டிய னிடம் அமைச்சராகவும், படைத்தலைவராகவும் விளங்கிய, மாவலிவாணர் மரபைச் சேர்ந்த 'சந்திர வாணன்' என்னும் வேளாளச் செல்வந்தரின் நட்பைப் பெற்றார். பிறகு அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவ ராகக் கொண்டு, அக்காலத்து நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள இலக்கணததிறகு இலக்கிய மாக 425 கட்டளைக் கலித்துறைகளால் தஞசை வாணன் கோவை எனனும் நூலை இயற்றி அரங் கேற்றினார். தஞ்சைவாணன் ஒவ்வொரு பாடலுக் கும் ஒரு பொன் தேங்காய் உருட்டிப் புலவரைச் சிறப்பித்தான.

'திருக்கானப்பேர்' என்னும் காளையார் கோயி லுக்குச் சென்று அங்குப் பார்வை இழந்திருநத கூத தாள் என்பவளின் இலலத்தார நால்வரும் கணபெறு மாறு பாடியருளினார். அவவூரிலிருந்த தேவரடியார் எழுபதின்மர் பேரிலும் ஒரு வெண்பா பாடினார். கணடியூரில் ஒரு வணணாத்தியைச் சிறப்பித்துப் பாடினார்.

'தணணீரும் காவிரியே', 'பத்தம்பிற் பாதியுடை யான்' எனறு தொடங்கும் இரணடு வெணபாக்களும் பொய்யாமொழியார் பாதி பாட, ஔவையார் பாதி பாடியவை என்பர்.

சீநக்கன இறந்தபோது, அவனது பிரிவாறறாது 'அன்றுநீ செலலக் கிடவென்றாய்' எனனும் பாட லைப் பாடி அவனது சிதையில இடம்பெற்று உடன உயிரநீத்தார். இவர் கி.பி. 13 – ஆம் நூற்றாணடின பிற்பகுதியில வாழநதவர். பூ. சு.

துணை நூல்கள்:

அருணாசலம், மு, தமிழ இலககிய வரலாறு-13-ஆம் நூறறாணடு, காநதி வித்தியாலயம, மயிலாடு துறை, 1970

இராகவையங்கார், மு., பெருந்தொகை, செநதமிழப் பிரசுரம-62, மதுரைத் தமிழசசங்க முததிரா சாலை, 1935-36.

நாற்கவிராச நம்பி, அகப்பொருள விளக்கம, கழக வெளியீடு, செனனை, 1971.

பொருட்டொகை நிகண்டு என்னும் நூல் பொருளகளின் தொகைச் சொற்களை விளகக எழுந்தது. இந்நூலாசிரியர் சுப்பிரமணிய பாரதி எனப்படுவார. இவர புதுககோட்டையைச் சாாந்த குடுமியாமலையில தோனறியவர் இவர தந்தை யார் வைத்தீசுவர தீட்சிதா எனப்படுவார.

இந்நூலாசிரியர் காலம் கி பி. 18 – ஆம நூற் றாணடு எனக் கருதப் படுகினறது. இநநூல 1920 – ஆம் ஆணடில் மதுரைத் தமிழச் சங்கப பதிப்பாக வெளிவந்தது.

இதன பதிப்பாசிரியா இரா. சுப்பிரமணியக கவிராயர் ஆவார். இந்நூலில ஆயிரம் சொற்களுக்கு நன்கு விளக்கம் தரப்பட்டிருககினறது இநநூலாசிரியர் பிங்கலம், சூளாமணி முதலிய நிகணடு நூல்களை நன்கு பயின்றவர் எனத் தெரிகினறது. இநநூல் ஒனறு முதல் நூறு வரையிலுள்ள பொருளகளைத தொகுத்துக் கூறுகினறது இவவாறு ஒரு பொருள, இரணடு பொருள, மூனறு பொருள எனறு பொருள களின் தொகைகளை விளக்கும நிகணடு நூலாகை யால் இந்நூலுக்குப் பொருடடொகை நிகணடு எனனும் பெயர் வைககப்பட்டுளளது.

சில தொகைச் சொற்களுக்கு இநநூலில நனகு விளக்கஙகள காணப் படுகினறன. 'மூவரசர்' என்னும் தொகைச் சொற்கு, 'சேரர், சோழர், பாணடியா என்றும் பகருவா புலவர்' எனறு கூறுவ தோடு அமையாது, சேரரின் நாடு, மலை, கொடி, மாலை, சோழரின நாடு, மலை, கொடி, மாலை, பாணடியரின நாடு, மலை, கொடி, மாலை முதலிய வற்றையும் விளக்குகினறது.

சோழரது நாடு புனல நாடு அவர்களது கொடி புலிக்கொடி. அவர்களது மாலை ஆத்திமாலை. அவ வாறே சேரரது நாடு மலைநாடு அவர்களது கொடி விறகொடி; மாலை பனமபூ. பாணடியர் நாடு தமிழ நாடு,கொடி மீன்; மாலை வேமபு எனபதோடு ஆறு முதலியவற்றின விளககங்களும் கூறப் படுகின றன.

இந்நூலில் தொளளாயிரத்து எழுபத்தெட்டுப் பாக்களும், பிற்சோக்கையாக இருபத்தெட்டுப் பாக்களும உளளன. இநநூலில் சில வழுக்களாகவும், சில சோக்க வேணடுனவாகவும் இருந்தன என்றும், பேரகராதியின துணை கொணடு பதிப்பிக்கப் பெற்ற தெனறும், சுப்பிரமணியக் கவிராயர் தம்முடைய பதிப்புரையில் கூறுகின்றார். சூளாமணி முதலிய வற்றில் காணப் பெறாத, ஆனால் அதன் பின வழங்கிய தொகைப் பொருளகளும் இந்நூலில் வழங் கப்படுகின்றன. சு.சு.

பொருண்மை: நீதிமன்றம், நீதிமன்றம் போன்ற அமைபபுகள ஆகியவற்றால் அறுதியிட்டு ஏற்றுக்கொளளப்பட்ட வழககில அமைநத உணமை பொருணமை எனபபடும்.

இந்தியச் சானறுச் சட்டம் (The Indian Evidence Act 1872) பிரிவு 3 பொருணமை (Fact) என்றால் எனனவெனறு இயம்புகிறது இதனபடி புலனகளால் உணரக்கூடிய பொருள நிலை, பொருள தொடாபு, ஒருவர் மனத்தில அறிவுத் தெளிவு நிலையில் கொணடுள்ள மனநிலை ஆகியவை பொருணமை ஆகும்.

வழக்கின இருதரபபினர்களும் அவரவர்கள ஐம் புலனகளால் அறிநத உணஙமகளை நீதிமன்றத் தின் முனபு அலலது நீதி மன்றம் போனற தன்மை வாய்ந்த அமைப்புகள முனபு எடுத் துரைக்க வேணடும். நீதிமன்றம் இநதியச் சான்றுச் சட்டம் 1872, நடைமுறைச் சட்டங்கள் ஆகிய வற்றைப் பின்பற்றி வழக்கின் பொருணமைகளைக் கணடறிய வேண்டும், அறுதியிட வேணடும்; அவ் வாறே, நீதிமனறம போன்ற தனமை வாய்ந்த அமைப்புகள இயற்கை நீதி விதிகளைப் பினபற்றி வழக்கின் பொருணமைகளைக் கணடறிய வேண்டும். அறுதியிட வேணடும். இவ்வாறு நீதிமன்றமும், நீதி மன்றம் போன்ற அமைப்புகளும் அறுதியிட்டுக் கூறும பொருணமைகள மெய்ப்பிககப்பட்ட பொருணமைகள எனப்படும். அப்பொருணமைகள் மீது சட்டத்தினை வைத்துப் பார்த்து அதன் தனமைகள் அடிப் படையில் தீர்ப்புச் சொல்லப்படும்; நீதி வழங்கப்படும். ச.மோ.

பொருண்மையியல்: மக்கள் உள்ளத்தில் அமைந்துளள கருத்துகளைப் புலப்படுத்துவதே மொழி. மொழியில இரு கூறுகள் உள்ளன. ஒன்று, பொருணமை. அது உருவமுடைய சொன்மை வாயி லாகப் புலப்படும். 'சொன்மை தெரிதலும் பொருணமை தெரிதலும் சொல்லின் ஆகும' என்று தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது. சொன்மை என்பது ஒலிக்கூறு. முன் அறியாத அயல் மொழியில் ஒருவன் பேசும்போது கேட்போனுக்குப் புலப்படுவது ஒலிகள் (சொன்மை) மட்டுமே. பொருணமை புலப் படாது. அறிநத மொழியில் பேசுவானேயானால் சொன்மைக்குச் சிறப்பளிக்காமல் பொருண்மையை நாடிப் பேசுவோன் கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்ள லாம். மொழியை ஒருவன பேசும்போது பொருணமை நாடாமல் சொன்மைக்கு மட்டும் சிறப்பளித்தலும் உணடு. பொருண்மையை மட்டும் கண்டால் சொன்மை தோன்றாது; சொன்மையை மட்டும் கண்டால் பொருண்மை தோன்றாது.

மொழியின ஒரு கூறாகிய பொருண்மையைப் பற்றி ஆயும் இயலுக்குப் பொருண்மையியல் என்பது பெயர் பொருணமை வேறு; பொருள் வேறு. மரம் என்ற சொல் சுட்டி நிற்பது ஒரு பொருளை. வேரும், தணடும, கிளையும், இலையுமாய்க் கண்ணுக்குப் புலப்படும் பருப்பொருள் அது. அப் பொருளுக்கும் சொல்லுக்கும் இடையிலான தொடர்பு நேரடித் தொடர்பன்று. சொல்லுக்கும் (உலகப்) பொருளுக் கும் இடையேயான சரியான தொடர்பைப் பின் வரும் முக்கோணம் காட்டும்.

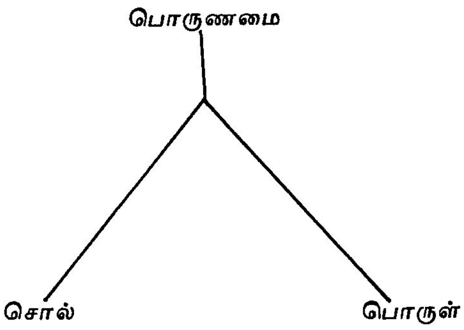

'சொல்', 'பொருள்' ஆகியவற்றுக்கிடையேயான புளளியிட்ட கோடு, சொலலுக்கும் பொருளுக்கும் இடையேயான தொடர்பு நேரடியானதனறு; மறை முகமானது என்பதைக் குறிப்பிடும்.

'பூனை' என்றால் என்ன என்று ஒருவன் கேட் டால் 'மியாவ்' என்று கத்தும் மிருகத்தைச் சுட்டிக் காட்டி 'இதுதான் பூனை' என்று கூறலாம். இதனைச் சுட்டிக் காட்டு விளக்கம் என்பர். இவ்வாறு சுட்டிக்

காட்டுதல பூனை என்ற சொல்லின் பொருண்மை ஆகாது. பொருணமை வேறு; சுட்டுமை வேறு. சொல் லுக்கும், உலகிலுள்ள பொருட்கள், நிகழ்வுகள், செயல்கள், பணபுகள ஆகியவறறுககும் இடையேயான உறவே சுட்டுமை எனபபடும். சுட்டுமை என்று கூறும் போது, ஒருசொல சுட்டும் பொருள் இவவுலகில் உள தாம் தனமை பெறப்படும். பொருணமையைப் பற்றிப் பேசும்போது சுட்டும் பொருள இருந்தாகவேண டும் என்ற தேவையில்லை. சொற்களுக்கிடையே உள்ள உறவுகளின் அமைப்பில் பொருண்மைக்கு இடம் உணடு. தமிழில 'பழம்' என்ற சொல்லுக்கும் 'கனி' என்ற சொல்லுக்கும் பொருண்மை கிட்டத்தட்ட ஒன்றே. இது பொருணமை உறவில் ஒருவகை. 'கணவன்' 'மனைவி' என்ற சொற்கள் ஒரு பொருணமை உடையன அல்ல. ஆனால் 'கணவன்' என்ற சொல்லுக்கும் 'தயிர்' எனற சொலலுக்கும் இடையே காணப்படாத பொருணமை உறவு 'கண வன்', 'மனைவி' என்ற சொற்களுககிடையே அமைந்து விளஙகுவதைக் காணலாம். 'நனமை' 'தீமை' ஆகிய சொற்கள வேறுபட்ட பொருணமை உடையனவெனினும் 'நன்மை'க்கும் 'கருமை'க்கும் இடையே உள்ள உறவைவிட நெருங்கிய உறவு 'நன்மை' 'தீமை' களுக்கிடையே உளளது.

ஒரு காலத்தில் பொருண்மையியலைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி சொற்பொருளில் ஏற்படும் மாற்றங களைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. எடுத்துக்காட் டாகத் தமிழில் 'நெய்' என்ற சொல் ஒருகாலத்தில எண்ணெயைக் குறித்துப் பின்னர் ஆவின் நெய்யைக் குறிக்கக் காணலாம. இதனைப் பொருட் குறுக்கம் என்பர். 'பொன்' என்ற சொல் பொதுவாக உலோ கத்தைக் குறித்துப் பின்னர்ப் பசும்பொன்னாகிய தங் கத்தைக் குறித்ததும் இத்தகைய மாற்றமே. 'எண்ணெய்' என்ற சொல் பழங்காலததில் எள் நெய் யையே குறித்தது. அப்பொருள் மாறி இன்று எல்லா வகை எணணெயையும் குறித்து நிறபதைப் பொருட் பெருக்கம் என்பர். 'தேவடியாள' என்ற சொல் ஒரு காலத்தில் 'கடவுள் அடியாள; பக்தை' என்ற உயர்நத பொருளைக் குறித்து இன்று இழிந்த பொருளைத் தருகிறது. இதனை இழிபொருட் பேறு எனபர். இவ வாறு ஏற்படும் சொறபொருள மாற்றஙகளை ஆராய் வது இன்றைய நோக்கில் வரலாற்றுப் பொருணமை யியல் என்பதில் அடங்கும். இன்று பொருணமை யியலை வரலாற்றுப் பொருண்மையியல், விளக்கப் பொருணமையியல் என்று பாகுபடுத்தி ஆராய்கிறார் கள். விளக்கப் பொருணமையியலில ஒரு சொன்மை, பல பொருணமை, ஒரு பொருணமை, தொகை வகைப்பொருண்மை, பொருணமைத் துகளாக்கம் ஆகியன இடம்பெறும்.

தொடர்பற்ற பல்வேறு பொருண்மைகள ஒரு சொல்லாய் வெளிப்படுவதற்கு ஒரு சொன்மை என பது பெயர். தமிழில் 'பொழுது சாயும் நேரம்' என்ற பொருணமையும், 'மலர்களின் தொகுப்பு' என்ற பொருண்மையும், 'மாலை' என்ற சொலலால் வெளிப் படுகின்றன. இவ்வாறு ஒரு சொலலால வெளிப்படும் பலவேறு பொருண்மைகள் எவ்விதமான தொடாபும அற்றிருந்தால்தான் இதனை ஒரு சொனமை எனபா.

ஒரே சொல்லுக்குரிய பொருணமைகள தொடா புடையனவாக இருந்தால் அதனைப் பல பொருணமை என்பர். பழந்தமிழில் 'வான்' எனபது ஆகாயததை யும, மேகத்தையும், மழையையும குறிக்கக காண லாம். 'ஆகாயம்' 'மழை' 'மேகம்' என்ற இப் பொருணமைகள் தொடர்புடையன. இவவாறு ஒரு சொல், தொடர்புடைய பல பொருணமைகளைக் கொணடிருக்குமாயின் அதனைப் பல பொருணமை என்று கூறுவர்.

'விரைவு', 'வேகம்' என்ற சொற்கள வேறுபட்ட பொருண்மையன அல்ல. இதனை ஒரு பொருணமை என்பா. 'குருடன்' என்ற சொல்லும, 'கணணிலலாத வன்' என்ற தொடரும் ஒரு பொருணமையுடையன. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் சில, ஒரு பொருணமை உடையனவாகத் தோன்றினுமமுழு ஒரு பொருணமை என்பது காணுதற்கு அரியது. 'காது' என்பதும் 'செவி' என்பதும் ஒரு பொருணமை உடையனவேனும், காது பிந்திய இலக்கிய வழக்கைச் சார்ந்ததாகும. இவ்வாறு ஒரு பொருணமை உடைய சொறகளும் வெவவேறு சூழல்களில் பயனபடுவதாலதான அவறறிறகிடையே முழு ஒரு பொருணமை இல்லை எனறு கருதபபடு கிறது.

இரு சொற்களின் பொருணமைகள ஒனறுக் கொனறு மறுதலையாக வருதலும உணடு. ஆண, பெண, கருப்பு, வெள்ளை; உயரம், குட்டை; வாஙகு, கொடு முதலியன எடுத்துககாட்டுகள. மறுதலை குறைந்தது மூன்று வகைப்படும். முதல்வகை மறு தலைக்கு உறழ் பொருணமை என்று பெயர். ஒன றன் எதிர்மறையால் மற்றதன் உடனபாடும், ஒன றன் உடன்பாட்டால மற்றதன எதிர்மறை யும் பெறப்படுவதை உறழ்பொருணமை எனபர். இதறகு எடுத்துககாட்டு ஆண, பெண. இதில 'காமாட்சி ஆண்அலலள' எனறால் 'காமாட்சிபெண' என்பது பெறப்படும் 'காமாட்சி ஆண' எனறால் 'காமாட்சி பெண் அல்லள்' எனபது பெறப்படும்

கருப்பு, வெள்ளை போன்ற மறுதலையில் ஒன றன் உடன்பாட்டிலிருநது மற்றதன எதிாமறையைப் பெறலாமே தவிர, அதன் எதிாமறையிலிருநது மற்ற

தன உடனபாட்டைப் பெற இயலாது. சான்றாக, 'குதிரை கருப்பு' என்றால 'குதிரை வெள்ளை அன்று' எனபது பெறப்படும். ஆனால் 'குதிரை கருப்பு அன்று' என்றால 'குதிரை வெளளை' எனபது பெறப்படாது. எனவே, உறழ் பொருண்மையில் இருவகை காண லாம். ஆண, பெண தவிர வேறு பாகுபாடு இல்லா விட்டால அது ஒருவகை உறழ்பொருணமை கருப்பு, வெளளை தவிரப் பசசை, சிவப்பு முதலியன இருப்ப தால் அது ஒருவகை உறழ்பொருணமை.

இரண்டாம் வகை மறுதலை எதிர்ப் பொருண்மை இது மறுதலைகளில் மிக முக்கிய மானது இதற்கு எடுத்துக்காட்டு உயரம, குட்டை. இவற்றை அளக்கலாம. 'அண்ணன் உயரம்' என்றும் கூறலாம்; 'அணணன் தம்பியைவிட உயரம்' என்றும் கூறலாம். ஒருவனை அல்லது ஒன்றனை இன்னொருவ னோடு அல்லது இனனொனறோடு ஒபபிடுவதால அளவு இடம் பெறுகிறது வெம்மை, தண்மை; அதி கம, குறைவு முதலியன இதற்கு மேலும் எடுத்துக் காட்டுகள்.

மறுதலைகளில் மூன்றாம் வகை மாறு பொருண்மை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டு வாங்கு, கொடு. எடுத்துககாட்டு வாக்கியஙகள் 'அவன் இவ னிடமிருநது புத்தகத்தை வாஙகினான்'; 'இவன் அவ னிடம புத்தகத்தைக கொடுத்தான'. எதிர்ப்பொருண மைக்கும மாறு பொருணமைக்கும் இடையே உளள வேறுபாடு எனனவென்றால் எதிர்ப்பொருணமையில் அளவு முக்கிய இடமபெறும். இங்கே அளவுக்கு இட மில்லை.

இனறும் தந்தை, மகன் போல உறவடி மறுதலை களும், தநதை, தாய் போலப் பாலடி மறுதலைகளும் ஆகப் பலவகை மறுதலைகள உள்ளன. அவற்றை விரிப்பிற பெருகும்.

முலலை, அல்லி, தாமரை முதலியன பூவின் வகைகள். எனவே 'முல்லை'க்கும் 'பூ'வுக்கும் இடையே யான தொடர்பைத் தொகைவகைப பொருணமை எனலாம். 'முல்லை'யின் பொருணமை 'பூ'வின பொருண்மையில் அடக்கம் எனலாம். இத்தொடர் பைப் பின்வரும் வரைபடத்தால விளககலாம்.

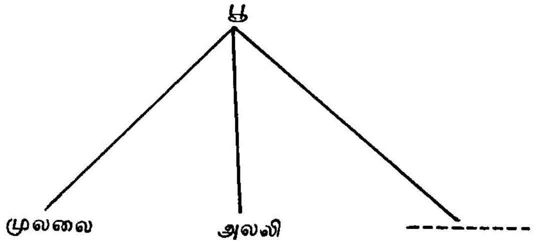

அ) 'ஒன்று முல்லை' என்றால் 'அது அலலி அன்று' என்பது பெறப்படும். 'ஒன்று அல்லி' எனறால் 'அது முல்லை அன்று' என்பது பெறப்படும.

ஆ) 'ஒன்று முல்லை' என்றால் 'அது பூ' என்பது பெறப்படும். 'ஒனறு அல்லி' என்றால் 'அது பூ' என்பது பெறப்படும்.

இ) 'ஒன்று பூ என்றால 'அது முல்லை (அல்லது) அல்லி (அல்லது) ' எனபது பெறப்படும்.

முலலையும, அல்லியும் ஒன்றல்ல. அவற்றின் பொதுத் தனமை அவை 'பூ' எனபதுதான். 'முலலை'யும் 'அலலி'யும் வகைச் சொறகள்; 'பூ' என்பது தொகைச் சொல். தொகைவகைப் பொருணமையில் 'ஒன்று முலலை' என்றால் 'அது பூ' எனபது பெறப்படும். ஆனால 'ஒன்று பூ' எனறால் 'அது முல்லை' என்பது பெறப்படாது

பொருணமைகளைத் துகள்களாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம் பின்வரும் சொறறொகுதிகளைக் காணக: 'எருது; பசு; கன்று; சேவல்; பெட்டை; குஞ்சு'. 'எருது' எனபதை 'விலஙகு' 'ஆண' 'வயது வந்தது' எனப் பிரிக்கலாம். 'பசு' என்பதை 'விலஙகு' 'பெண', 'வயது வந்தது' எனப் பிரிககலாம் 'கனறு' என்பதை 'விலங்கு', 'வயது வராதது' எனப் பிரிக்கலாம். 'விலங்கு', 'பறவை', 'ஆண்', 'பெண', 'வயதுவந்தது', 'வயது வாராதது' ஆகியவை பொருண்மைத் துகள்கள். சொற்களின பொருணமை களைப் பொருணமைத் துகள்வின் அடிப்படையில் விளக்கிப் பார்க்கலாம்.

பொருணமைகளைப் பொதுவாக அகராதிப் பொருண்மை, இலக்கணப் பொருண்மை என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். 'கல்', 'மரம்', 'நாள்', 'கால', போனற சொற்களுக்குரிய பொருண்மையை அகராதிப் பொருணமை எனபர். இலக்கணத்தில் திணை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை, காலம் போன்ற பாகுபாடுகள் உளளன. இவைதவிர வினா, ஏவல், எதிர்மறை போன்ற வாக்கியப் பாகுபாடுகளும் உணடு. இவறறின பொருணமைகள இலக்கணப் பொருணமை எனப்படும். தமிழ மரபிலக்கணத்தில் வரும் இடைச் சொல என்ற சொலவகையின் பொருணமை பெருமபாலும் இலக்கணப்பொருணமை ஆகும்.

ந.கு.

பொருத்தப்பாடு: மனிதர்கள் தங்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வ தறகும் பிறரோடு சேர்ந்து ஒரு வேலையைச் செய்வ தற்கும், சமூகத்தில் சில கடமைகளை நிறைவேற்று வதற்கும் அவர்கள தஙகளைச் சூழ்நிலைகளோடும்

மற்றவர்களோடும் பொருத்தப்பாடு செய்து கொள்ள வேணடியவர்களாக இருக்கின்றனர். பொருத்தப்பாடு எனபதை நல்லிணக்கம் (Adjustment) என்றும கூற லாம். ஒருவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற வாழ்க்கை, அவர் விரும்பிய அல்லது கறபனை செய்த வாழ்க் கையை விடக் குறைந்த அளவே அவருடைய தேவை களை நிறைவுசெய்யலாம். என்றாலும் அவர் அதனு டன் ஒத்துச செல்லக் கற்றுக் கொளகிறார். மக்கள் சிறுவர்களாக இருந்தபோது பள்ளிக்கூடச் சூழ்நிலை களுக்கும், வீட்டுசசூழ்நிலைகளுக்கும் பொருத்தப்பாடு செய்து கொள்கிறார்கள். பெரியவர்களாக வளர்ந்த போது அவர்கள் வாழ்க்கைத் தொழிலின தேவை களுக்கும், குடும்பப் பொறுப்புகளுக்கும் வாழ்க்கை வழி யிலுளள மகிழச்சிகளுக்கும், துன்பங்களுக்கும், நோய் நிலையின் இறுக்கங்களுக்கும், பொருத்தப்பாடு செய்து கொள்கின்றனர். மனிதனுடைய ஒவ்வொரு முயற்சி யும் ஒரு பொருத்தப்பாடு தான். அது வெற்றியோ, தோலவியோ சூழநிலையின் தேவைகளோடு சம நிலைப்படுததுவதற்கு எது சாத்தியமோ அதனோடு பொருததப்பாடு செய்துகொளளப்படுகிறது. பொருத தப்பாடு ஒரு வகையான உளவியல் கட்டுப்பாடு பளளிக்கூட விளையாட்டுக் குழுவுக்கு தலைமைதாங்கும் வாய்ப்பிழநத மாணவன அதைததுறநது விட்டுச் சொற் போர் போட்டிக குழுவில் பொதுவான இடத் தைப் பெற்றுத்தன பங்கையாற்றலாம். அநத மாண வன செய்த இரண்டும் பொருத்தப்பாடுதான. சில பொருத்தப்பாடுகள் மற்றவற்றை விட ஆக்கச் சார் பானவையாக இருக்கலாம். சூழ்நிலையின் தேவை களை நிறைவு செய்வதறகுக கடைப்பிடிக்கும முயற்சி களைப் பொருத்தப்பாடு என்று கூறுகின்றனர். பொருத்தப்பாடு எனபது சமூகத்தின தேவைகளையும் தனியாளின் தேவைகளையும் ஈடுசெய்கிற தனி மனிதனுடைய திறமையைக் குறிக்கிறது.

சூழ்நிலையின தேவைகளை ஒருவர் ஈடு செய்ய முடியாத போதும் உடல் சார்நததும் உளவியல சார்நததுமான துனபம் வந்து அச்சுறுத்துகினற போதும் மன இறுக்கமும் மகிழ்ச்சியின்மையும் கொள கிறார். இவ்வாறு ஒருவர் பெறுகின்ற உணர்ச்சி மன அழுத்தம், உளவியல் அழுத்தங்களோடு ஈடுசெய்யும் போது மிக்க பளுவை உணர வேண்டியிருக்கிறது. உடற கூற்றியல் அழுத்தங்களோடும் ஈடு செய்ய வேணடியிருக்கிறது. சில உளளியலபான அழுத்தத் தைக் கொடுக்கின்றன. சான்றாக, போர்களும் இயற்கை விபததுகளும் அப்படிப்பட்டவை. அவை உணமையான ஆபததுகளாக இருககினறன; உயிர்கள் அச்சுறுத்தபபடுகினறன. மக்கள தங களைப் பாதுகாததுக் கொளவதறகு முடியாத வர்களாக இருக்கின்றனர். சிலர் அததகைய சூழ் நிலைகளிலிருந்து விலகிச் செனறுவிடுகினறனர். சிலர் குழப்பமடைநது விடுகின்றனர்; ஆனால் உடனே அதிலிருந்து மீணடு விடுகினறனா மற றும் சிலர் ஆபததுகளை ஏற்றுக் கொளள மறுக் கின்றனர் மன அழுததம் வாழ்க்கையும மரணமும கொண்டுளள சூழ்நிலையோடு நின்று விடுவதில்லை. தன்னுடைய வேலையை இழந்த ஒரு மனிதனும, எதிரிகளின் எல்லையில பிடிபட்ட போாவீரனும அச்சுறுததலுக்கு ஆளாகினறனர். ஒருவர் பெறுகினற மன அழுத்தம் அவர் எதிர் பார்ககும் ஆபத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஒருவர் தமமை நோக்கி வருகினற அச்சுறுத்தலை ஈடுசெய்யத் தம திறமையை எந்த அளவுககு வரையறை செய்கின்றாரோ அதைசசார்ந திருககினறது அவா பெறும் அழுததம் அழுத்தங களுககு மக்கள எவ்வாறு துலங்குகிறாாகள் எனபது, நிகழச்சிகளின மீது அவர்களுககு எந்த அளவுக்குக கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று நம்புகின்றார்களோ ஆதரவறறிருபபதாக உணருகின்றாாகளோ அந்த அளவைப் பொறுத்திருக்கின்றது.

அழுத்தங்கள் எத்தகைய விளைவுகளை ஏறபடுத் துகினறன என்பதைக் கண்டறியக குரங்குகளின் மீதும் எலிகளின் மீதும் பரிசோதனைகளை நடததியிருக் கின்றனர். செயல் சார்புடைய (Executive) குரஙகு கள அழுத்ததநின காரணமாகக் குடறபுணணுக்கு ஆளாயின. மற்ற குரங்குகளுக்கு அது ஏற்படவில்லை.

அழுத்தத்தைப் பற்றி உளவியலார் குறைவாகத தான்அக்கறை காட்டுகின்றனர். ஏனெனறால் பொது வாக மக்கள் நம்பிககையுடனிருக்கும காலத்தை விட நிலை குலைந்திருக்கும காலததில் குறைவாகவே செயறபடுகினறனர். ஒரு குழுவைச சாாந்த மாணவா களிடையே இது எவவாறு நடைபெறுகினறது என்பதை இலாசரசு எனபவரும் எரிகசன எனபவரும் (Lazarus and Erikson) ஆராயநதிருககினறனா. எல்லா மாணவர்களுககும ஒரு நுணணறிவுச சோதனை தரப்பட்டது அவர்கள அதில பெறுகினற கெலிப்பு எணகள (Scores) அவர்கள கலலூரியில எப்படிப் படிக்கப் போகின்றார்கள என்பதைக்காட்டு கினறன என்று அறிவுறுத்தப்பட்டனர். சில நாள களுககுப் பிறகு அதே மாணவர்கள மேறகொணடு பரிசோதனைக்கு மறுபடியும அழைக்கப்பட்டனர். தாங்கள் சோதனையைச சரியாகச செய்யவில்லை என்றும் மற்றொரு வாய்ப்பு அளிக்கும்படியும சில மாணவர்கள கேட்டனா. மற்றவர்கள நன்றாகச் செயதிருப்பதாகக் கூறினர். இந்தச சோதனைகள உண்மையில அவர்களுடைய திறமையை அள விட்டதா என்று கணடறியப பரிசோதனையாளர்கள் விரும்பினர். இரண்டாம் முறை சோதனைகளைச்

செயயும்போது முனபு சோதனைகளைச் சரியாகச் செயயவிலலை எனறு அச்சம கொணட மாணவாகள் இமமுறை மிகுதியான பிழைகளைச செய்தனர். முன்பு சரியாகச செயத மாணவாகள அவவளவு பிழைகளைச் செயயவிலலை முதல குழுவைச் சார்நத மாணவர் கள இரணடாம் முறை சோதனைகளைச சரியாகச் செயய முடியவிலலை ஏனெனறால் மன இறுக்கம் (Stress) அவர்களுடைய இயலபான செயலில் குறுக் கிட்டு விட்டது. இறுக்கம் ஒரு பொது செயல்முறை யாக இருநது சூழ்நிலைகளிலும் உணர்ச்சிகளிலும ஒரு பரப்பெலலையை மறைத்து நிறகிறது. இறுக்கததின மிகப் பொதுவான நானகு பிறப்பிடஙகள அழுத்தம் (Pressure), ஏக்கம(Anxiety),மனமுறிவு (Frustration), முரணபாடு (Conflict) ஆகியனவாம். இவை எலலாம் பொருத்தப்பாட்டைச சிதைககும் உளச் செயல்முறைகளாகும்.

அழுத்தம்: ஒருவர் விரைவில் ஒரு மாற்றத்தைத் தழுவும் போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நடத்தையை அவா மேற்கொணடு வாழவேணடுமெனறு உணரு கினற போதும் அழுத்தம நிகழ்கிறது. ஒருவருடைய உளளார்ந்த அழுத்தங்களெலலாம் தனமதிபபைப பாதுகாததுக் கொள்ளுவதோடு மிகவும் தொடர் புடையனவாகஇருககினறன. ஏனெனறால ஒருவர் தம் நுணணறிவைப் பற்றியும், தோறறம, புகழ அலலது செயல் திறமைகள் ஆகியவை பறறியும் கொணடுளள உணாசசிகளினால அவர் ஒரு மிக உயர்நத நிலை யான வாழவை அடைய வேணடுமெனறு தமமைத் தாமே தளளுகிறார். உளளார்நத அழுததம ஆககம் சார்நததாக இருக்கலாம. அது, ஓா இசைக கருவியைக் கறறுக கொளளும பொருட்டு ஒரு பொறுபபு வாய்நத முயறசிககு நடத்திச் செலலலாம. அது இறுதியில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அவருக்குததர லாம. ஆனால் அதே உள்ளார்நத அழுததம, ஒரு வருடைய குறிக்கோள்கள அடைய முடியாததவை யாக இருந்தால் அழிவு சாாநததாக இருககிறது.

புறவயமான அழுத்தஙகள எலலாத திசைகளிலு மிருநது ஒருவரைத தாக்குகின்றன. மிகவும் குறிப பிடததககதும பொருத்தமிககதுமான அழுததஙகளுள போட்டிக்கான அழுததம, சமூகததில விரைவான மாற்றததை ஒத்தமைககினற அழுததம்,ஒருவருடைய குடுமபமும் நெருஙகிய உறவினர்களும தாம் எபபடி வாழ வேணடுமென்று எதிர் பாாககிறார்களோ அபபடி வாழ வேணடுமெனற அழுத்தம் ஆகியவை முக்கியமாகும். தேர்வில முதல் வகுப்புப் பெறு வதற்குப் போட்டியிடுகின்றனர்; வேலை தேடுவ தில் போட்டியிடுகினறனர், சிற்றின்பம் சார்நதசெயலி லும் திருமணத்திற்கான இணையைத் தேடுவதிலும் போட்டியிடுகின்றனர்; புகழுக்காகவும,பதவிககாகவும் போட்டியிடுகின்றனர். அப் போட்டிகளில தோல வியடைகின்றபோது அதை ஓர் அவமானமாகவும மதிப்புக் குறைவாகவும காணுவதற்குக் கறறுததரப் பட்டிருக்கினறனர். எனவே வெற்றிக்கான அழுததம விரைப்பானதாக இட ககலாம. இன்றைய நிலையில எநத ஒரு சமூகமும் சிக்கல் நிறைந்ததாகவே இருக் கிறது; மிகவிரைவில மாறிக் கொணடிருககிறது. எடுத் துக்காட்டாகப் பததாணடுகளுக்கு முனபு தொலைக் காட்சியைப் (Television) பற்றிச சமூகம் அறிந திருக்கவில்லை ஆனால், இனறு சிற்றூாகளிலெல லாம் அதைப் பயன்படுத்தும நிலைஏற்பட்டிருக்கிறது. மாற்றத்தோடு ஒத்துச் செல்லுவதில மககள சிரமப் படுகின்றனர். அத்துடன் மாறாத்தனமை, படர்ந்து ஊடுருவுகின்ற மாற்றத்தின் தன்மை ஆகியவற் றோடும ஒததுச் செல்ல மக்கள் துன்புறுகின்றனர். விரைவாக மாறிவருகின்ற சமூகத்தினிடையே வாழ்ந்து வருவதன் விளைவாக ஏறபடுகின்ற ஆழ மான மனவெழுச்சி அதிர்ச்சிப்புண் 'வருங்காலத்தின அதிர்ச்சி' (Future Shock) என்று கூறப்படுகிறது.

ஏக்கம்: இறுக்கததின் மிகவும் கடினமானதும் புதிர் நிறைந்ததுமான ஒரு மூலமாக ஏக்கமிருக்கினறது. இறுக்கத்தின பிடியிலிருப்பவர்கள அச்சுறுத்தப்பட்ட வர்களாகவும் நிலை குலைந்தவாகளாகவு மிருக் கின்றனர். ஏக்கததிலிருக்கும் மக்கள் அந்த உணர்ச்சி யோடு ஏன் இருக்கிறோம் என்று அறிவதில்லை. அவர்கள் இறுக்கத்தின் எல்லா அறிகுறிகளின அனுப வததையும் கொணடிருக்கின்றனர். மேலீடான மூச்சு, தசைநாா விறைப்பு. தெளிவாகச் சிந்திக்கும திறமை யினமை ஆகியவை மிகவும் பொதுவான அறிகுறிகள். நண்பர்கள் யாரேனும வணக்கம சொன்னால் அவர் களுக்குக் கோபம வருகிறது. பெறறோர்களைச் சென்று பார்க்கவில்லையே என்ற குற்ற மனப்பாங்கு, எவ்வளவு இருந்தும் போதிய பணம உணவுக்கு இல்லையே எனற உணர்வு கொண்டிருப்பர். அவர் களுடைய சூழ்நிலையை அறிவுக்கேற்றவாறு மதிபபீடு செய்வதற்கு அவர்களுடைய உணர்ச்சிமுரண்படுகிறது. இவ்வாறாக, ஏக்கம் ஒருதனி மறைவானது; துன்பம் தருவது;எதிர்த்துச்சமாளிப்பது கடினமானது. ஏனென் றால் அதற்கான காரணத்தையோ குணப்படுத்தும் முறையையோ கணடறிய முடியாது. பல உளவியல் வல்லுநர்கள் ஏக்கத்தை உளப்பாகுபாட்டுக் கோட் பாடுகொணடு விளக்க முயன்றனர். அவர்களுடைய கருத்துப்படி, அது உள்ளார்ந்த அடிமன முரணபாட் டின் ஓர் அறிகுறி என்பதாகும். ஒருவருடைய தெளி நிலை மதிப்பீடுகளோடு அவருடைய விருப்பம் முரண் பாடு கொண்டு மேல் நிலைக்கு வருவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெண தன்னுடைய தாயாரின் மீது சீற்றங் கொண்டிருக்கிறாள. ஆனால் ஒரு பெண தனனுடைய

பெற்றோர மீது சினம் கொள்வது தவறு என்று உறுதியாக நம்புகிறாள். அவளுடைய உள்ளத்தில தடைக்கட்டு உணர்ச்சி மிகவும் வலிமையாக இருக்கிறது. அவள் எவ்வளவு சினத்தோடிருக்கிறாள் என்பதை உணர்ந்தறிவதைத் தடுப்பதற்குத் தன்னுடைய எல்லா ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்துகிறாள். அவள் சோர்வுணர்ச்சியும் களைப்பும் கொள்கிறாள். நண்பர்களை அடித்து விரட்டுகிறாள். இசுபையில்பர்சர் (Spielberger, 1966) போன்ற உளவியலார் ஏக்கக் குணப்பண்புகளும் ஏக்க நிலைக்கும் வேறுபாடுண்டு என்று கூறுகின்றனர். குணப்பண்பு ஏக்கம் (Trait Anxiety) ஒரு நிலையான ஆளுமைக் குணப்பண்பு. அது ஒருவரிடம் என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது. ஏக்கத்தின் மட்டங்கள், நுண்ணறிவு மட்டங்களைப் போன்று தனியாள் வேறுபாடு கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொருவரும் ஓரளவு ஏக்கத்தை ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் கொண்டு செல்கின்றனர். நிலைமை ஏக்கம் (State Anxiety) ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் நிற்கிறது. அதனுடைய அழுத்த நிலையில் அடிக்கடி அதுமாறிக் கொண்டிருக்கலாம் அறுவைச்சிகிச்சை பெறுகின்ற நோயாளிகள் சிகிச்சைக்கு முன்பு பெரும ஏக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சிகிச்சைக்குப் பிறகு குறைவான ஏக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய குணப்பண்பு ஏக்கம் என்றும் நிலையாக இருக்கிறது.

மனமுறிவு: இறுக்கத்தின் மற்றொரு மூலம் மனமுறிவு (Frustration) ஒரு மனிதன் தன்னுடையகுறிக்கோளை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது தடைகளைச் சந்திப்பானானால் மனமுறிவு எய்துகிறான். ஒருவருடைய குறிக்கோள்கள் நிறைவேற முடியாமல் போனாலும் இலக்குகளை முயன்று அடைய முடியாமற் போனாலும் விளைவு மனமுறிவாகும். ஒன்று அவற்றை விட்டுவிட வேண்டும் அல்லது தடைகளை வெற்றிகொள்ள வேறு வழிகளைத் தேட வேண்டும். சில சமயங்களில் குறிக்கோளை அடைய முடியவில்லை என்றால் ஒருவர் தம் மீதே சினம் கொள்கிறார். கோலமன் என்பவரும் ஆம்மன் (Coleman and Hamman, 1974) என்பவரும் மனமுறிவுக்கு ஐந்து அடிப்படை மூலங்களைக் கண்டறிந்திருக்கின்றனர். ஒன்று காலதாமதங்கள். கால தாமதங்களை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் கடினமாகும். எத்தனை வேலைகள் அதனால் கெட்டுப் போகின்றன. எல்லாப் பண்பாடுகளிலுமே காலத்தின் மதிப்பு மிகவும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அவசரமாக ஒருவர் எங்கேனும் போகின்றபோது அவர் செல்லும் வாகனம் போக்குவரத்து நெரிசலில் சிக்கிக் கொண்டு விடுமானால், ஏன் இப்படிப்பட்ட நெரிசல் என்று மனம் குமுறுகின்றார். புகைவண்டியைப் பிடிக்கவோ, விமானத்தைப் பிடிக்கவோ விரைவாகச் செல்கின்றவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைகளில் மிகுந்த மனமுறிவடைகின்றனர். இரண்டாவதாக, வள ஆதாரம் குறைபாடுடையதாக இருந்தால் குறைந்த வருமானமுள்ளவர்கள் மனமுறிவடைகின்றனர். தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வாய்ப்புகள் இல்லாமலிருக்கின்றனவே என்று அவர்கள் மனமுறிவடைகின்றனர். மூன்றாவதாக இழப்புகள் மனிதர்களை மனமுறிவுக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றன. போற்றிக் காத்து வந்தது எதுவாக இருந்தாலும் அதை ஒருவர் இழந்து விட்டால் மனமுறிவு கொள்கின்றார். நான்காவதாக, இன்று சமூகத்தில் போட்டிகள் பெருகிவருகின்றன. அதனால் தோல்விகளும் அவற்றைத் தொடர்ந்து வரலாம் எனவே தோல்விகள் மனமுறிவின் நிலையான மூலங்களாக இருந்து வருகின்றன இறுதியாகச் சிலர் வாழ்க்கையே பொருளற்றது என்று உணருகின்றனர் ஒருவர் தாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவு வாழ்க்கையை நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாது. பொருளுள்ளதும் முழுநிறைவானதுமான வாழ்க்கையை ஒருவர் அமைக்க முயற்சி செய்தால் அது தோல்விதான். எனவே அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை பொருளற்றது என்று அவர் உணருகிறார்.

முரண்பாடு. எல்லா வாழ்க்கைத் துன்பங்களிலும் முரண்பாடுகள்தாம் மிகவும் பொதுவானவை இரண்டு தேவைகளை ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துச் செல்ல முடியாதவற்றை ஒருவர் சந்திக்கும்போது முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. முற்றிலும் சிக்கல் தீர்ந்த முரண்பாடுகளே இல்லை என்று சொல்லலாம் ஒன்று ஒருவர் தம் குறிக்கோள்களில் ஒன்றைவிட்டு விட வேண்டும்; அல்லது ஒன்றையோ இரண்டையுமோ மாற்றியமைக்க வேண்டும், அல்லது ஒன்றைத் தாமதமாக முயலவேண்டும்; அல்லது இரண்டுமே நிறைவைத் தரப்போவதில்லை என்று நினைக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் முரண்பாடுகளை இரண்டு எதிர்முனையான மனப்போக்குகளாக குர்ட் இலெவின் (Kurt Lewin, 1930) என்பவர் விவரித்துள்ளார். அவை அணுகுதலும் புறக்கணித்தலும் என்பன. கவர்ச்சியாக உள்ளதொன்றை ஒருவர் அடைவதற்கு அணுகுகின்றார். ஒருவர் தம்மை அசசுறுத்திய தொன்றைத் தாம் புறக்கணிக்க முயலுகின்றார். இந்த இரண்டு மனப்போக்குகளும் மூன்று அடிப்படை வகையான முரண்பாடுகளை உருவாக்குகின்றன. அவை அணுகுதல் – அணுகுதல் முரண்பாடு, புறக்கணித்தல் – புறக்கணித்தல் முரண்பாடு, அணுகுதல்-புறக்கணித்தல் முரண்பாடு என்பன.

ஒருவர் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு குறிக்கோள்களையும் அடைய முயலலாம் இரண்டும் கவர்ச்சி

யாகவும இருக்கலாம். ஓர் இளம் பெண் திருமணம் செய்து கொணடு வாழ்க்கையில் ஈடுபட விரும்பலாம். அதே சமயத்தில் குடுமபத்தின் தேவை கருதி ஒரு வேலையில சேரவும விருமபலாம. திருமணம் செய்து கொணடு குழந்தைகளைப் பெற்றால், குழந்தை களைக் கவனிப்பதா வேலைக்குப் போவதா? இரண் டையும செய்ய முடியாது ஒனறை விட வேண்டும் அல்லது இரணடிலும் ஏதேனும மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும. வீட்டில் ஒரு முழு நேர வேலைக்காரியை அமைத்துக் கொணடு, பகுதி நேர வேலையொன்றை ஏற்றுக் கொளளலாம இந்த மாற்றம் இரண்டு குறிக் கோளகளையும பெற வாய்ப்புத் தருகின்றது. அதே சமயததில் மூலக்குறிக்கோளகளில மாற்றம் செய்யப் பட்டுளளது இரணடாம் வகை முரண்பாட்டில் ஒரு மனிதன் இரணடு விரும்பத்தகாத அல்லது அச்சுறுத்து கினற நிலைகளைச் சநதிக்கின்றான். புறக்கணித்தல்-புறக்கணித்தல் முரணபாட்டை மக்கள் சந்திக்கின்ற போது அதிலிருந்து தப்பிச் செல்லவே விரும்புகின்ற னர். தப்பிச செல்லுதல் முடியாமலிருந்தால், மற்றக் கூறுகள அவர்களை நிலைக்கச் செய்தால் பல்வேறு வழிகளில் முரணபாட்டின் கடுமைககேற்ப ஈடுசெய்து கொள்ள முடியும். இத்தகைய முரண்பாடுகளில் அகப்பட்டுள்ளவர்கள் அடிக்கடி ஓர் அச்சுறுத்தலுக்கும் மற்றோர் அச்சுறுத்தலுககுமிடையே தடுமாறுகின்ற னர். அணுகுதல் - புறக்கணித்தல் முரண்பாட்டில் ஒரு மனிதன் குறிக்கோளால் கவரப்படுகிறான். அதே சமயத்தில் அதே குறிக்கோளால் துரத்தப்படுகின றான. குறிக்கோளை அடைய அணுகுகின்ற விருப்பம் குறிககோளின அருகில் செலலும்போது வலிமையடை கிறது ஆனால அதே விருபபம் புறக்கணித்தலாக மாறுகிறது. புறக்கணிததல் மனப்போக்கு, அணுகுதல் மனப்போக்கை விட விரைவாக மிகுகினறது. சிக்க லான நிலைகளில் அணுகுதல் புறக்கணித்தல் முரண பாடுகள இணைக்கப்படுகினறன. மு.இரா.

துணை நூல்கள·

Kendler, H.H., Basic Psychology, W.A. Benjamin, INC., London, 1975.

Lazarus, R.S., Patterns of Adjustment, International Student Edition, Mcgraw-Hill Kogakusha Ltd., Tokyo, 1976.

Morris, C.G., Psychology-An Introduction, Prentice-Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersey, 1982.

பொருந்தில் இளங்கீரனார் சங்ககாலப் புலவாகளுள ஒருவர். இவர் புறநானூற்றில் ஒரு பாடலும (பாடல எண. 53) அகநானூறறில் பாலைத் திணைப் பொருளாக இரண்டு பாடல்களும் (பாடல் எணகள: 19,351) ஆக மூன்று பாடலகளைப் பாடி யுளளார்.

சங்ககாலப் புலவர்களுள் இளங்கீரனார் என்ற பெயருடைய புலவர்கள் பலர் இருந்தமையால் இவர் பொருந்தில் இளங்கீரனார் எனப்பட்டார் என்றும், கிடங்கில, விளங்கில் என்பன போலப் பொருந்தில் எனபதும் ஓர் ஊர்ப்பெயர் என்றும், அவ்வூரே இவர் பிறந்த ஊர் என்றும் ஒரு சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர், இளங்கீரனார் என்ற பெயருடைய பலருள் ஒருவா அந்தி இளங்கீரனார் ஆவார். அவர் பெயரில் அடை யாக உளள 'அந்தி' எனும் சொல் அப்புலவர் பாடிய பாடல் ஒன்றன உயிர்ச்சொல்லாக அமைந்து நிற்றல் போல இப்புலவரது இப்பெயருக்கு அடையாக இருக் கும் 'பொருந்தில்' எனும் சொல்லும் ஊர்ப்பெயராக இராமல் கவிதையில் அமைந்த கலை நுட்பச்சொல் லாகவே இருந்திருக்க வேணடும் என்றும், அகநானூறு 351-ஆம் பாடலில் வரும் 'பொருந்துழி' எனும் சொல் லின் திரிபாக அது இருக்கலாம் எனறும் கருதுவர்.

இவர், தம் போன்றுள்ள புலவர்கள் பால் பெரு மதிப்பு உடையவராவார். இப்பண்பால் இவர் கபி லரைச் 'செறுத்த செய்யுள் செய்செந் நாவின், வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்' (புறம்.53) என்று பாராட்டுகிறார்.

இவரால் பாடப்பெற்ற அரசன் சேரன் மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை ஆவான். மாந்தரஞ்சேரல் இரும பொறை, பரணரும் பாராட்டும பெருமை உடைய வன. அவனும், இராச சூயம வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யும் மேற்கொண்ட போரில் அவன் தோற்றுவிட் டான். தன் தோல்விக்குக் காரணம, பெருநற்கிள்ளி யின் பேராணமையன்று; அவனுக்கு துணைவந்த தேர்வணமலையனின பேராற்றலே என அறிந்தான். அந்நிலையில், 'தேர்வண மலையன் நமமுடன் நின்று போர் செய்து இருப்பின் நமக்கே அல்லவா வெற்றி! அவர் துணை நமக்குக் கிடைக்காமல் போயிற்றே! இவ்வேளை, கபிலர் இருந்திருப்பின் அவன் துணை யினைப் பெற்றிருப்பேன்; தேர்வண்மலையனும் கபிலரிடம் பெருமதிப்பு உடையவன். அவர் சொல விறகு மறுசொல் கூறாமல் நமக்குத் துணைபுரிந் திருப்பான. வெற்றி நமக்கே உண்டாயிருக்கும். ஆனால் அந்தோ! இவ்வேளை அவர் இல்லாது போய்விட்டாரே! அவர் இருந்திருப்பின் எவவளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்' என்று எண்ணி வருந் தினான. இவவாறு வருந்திய மாந்தரஞ் சேரல் இரும் பொறையின் வருத்தத்தைப் புலவர் தம் புற நானூற்றுப் பாட்டில் (பாடல் எண்: 53)கூறியுள்ளார்.

இவ்வரசன ஒரு காலத்தில கடலன் என்பானுக்கு உரியது எனக் கருதப்பெறும் விளங்கில என்ற விழுப்புகழ் நிறைந்த நகரத்திற்குப் பகைவரால் வந்த கேட்டினைப் போககிக் காத்தான். முற்றி முதிர்நத சிப்பிகளும், முத்துகளும் நிறைந்த, மகளிர்போந்து கைகோத்துக் குரவை ஆடிமகிழும் மாண்புமநிறைநத விளங்கில் நகர்ச்சிறப்பினையும், அதை அவன் காத்த ஆற்றற் சிறப்பினையும் புலவர் பொருநதில் இளங்கீரனார், ‘முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற, கதிர்விடுமணியிற் கண்பொருமாடத் திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும், விளஙகு சீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற, களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய’ (புறம்.53) எனறு சிறப்பித்துக் கூறியுள் ளார். பா.ந.

பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்பாட்டுள இரணடாம் பாட்டாகும் இது 248 அடிகளை உடையது. வஞ்சியடிகள் இடையில வந்த ஆசிரியப்பா வாலாகியது. பொருநராறறுப்படை என்றால பொரு நரை ஆற்றுப்படுததுவது என்பது பொருள. பரிசில பெற்ற ஒரு பொருநன், பரிசில் பெறக்கருதிய பொருநனைச் சோழன கரிகால் பெருவளத் தானிடத்து ஆற்றுப்படுத்தினான் எனக்கூறும் பாங்கில் அக்கரிகாற் பெருவளத்தானை முடத்தாமக் கணணி யார் பாடியதாகும்.

புகழ்ந்து பாடுவோர்ககுப் பொருநர் என்பது பெயர். இவர் ஏாக்களம் பாடுவோர், போர்க்களம் பாடுவோர், பரணிபாடுவோர் என மூவகைப்படுவர். அவருள், இங்கே குறிக்கப்படும் பொருநன போர்க் களம் பாடுவோன் ஆவான். இப்பாட்டில் ‘கைக்கச டிருநத வென் கண்ணகன் றடாரி . ஒன்றியான் பெட்ட ா வளவையின்’ (70-73) என வருவதால இப் பொருநன் தடாரிப்பறை கொட்டுபவன என்பது புலப்படும்.

இதன் ஆசிரியரான முடத்தாமக்கணணியார் இதைத்தவிர வேறு பாடலகள பாடியதாகத் தெரிய வில்லை. இவர் பெண்பாற்புலவர் என்றும் சிலர் கூறுவர்.

பாட்டுடைத் தலைவன் கரிகாற் பெருவளத்தான் உருவப் பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியின் புதலவன். தம்முள் மாறுபட்டு வந்து தன்னை இளையன என்று இகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத தான் முதியன் போல் வந்து அவர்கள் வழக்கைத் தீர்த்தான என்றும். தான் கருவூரில் இருக்கையில் கழுமலம் என்னும் ஊரில் இருந்த யானையால் கொணடு வரப்பட்டு அரசாட்சிக்கு உரியன் ஆயினான் எனறும், இளமையில் நெருப்பால் சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத தான் என்றும்,இரும்பிடர்த் தலையாரை அம்மானாக உடையவன் என்றும் கூறுவர். இவன் மிகச் சிறநத வீரன். வெண்ணி என்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுளள போர்க்களத்தில் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர் செய்து அவனை வென்றான். அவனோடு அக்காலத்தில் ஒரு பாணடியனையும் இவன வெனறான் எனபது பொருநராற்றுப்படையால விளங்குகிறது இவன் காவிரிப் பூமபட்டினததிலிருநது அரசாட்சி செய்தான் என்றும், ஒரு காலத்தில இமயமலை வரை சென்று இடையிலுளள அரசர் களை வெனறான் என்றும் கூறுவர்

வறுமைப் பிணியால வாடிய பொருநன ஒருவன தன மனைவியாகிய பாடினியுடன வளளலகள வாழும் இடந்தேடிப் புறப்பட்டான எனவும், வழிநடநது நடந்து அவனும்,அவன மனைவியும் சோர்நதனர் என வும்,இருவரும் ஒரு மர நிழலிலே இளைப்பாறத் தங்கி வழிநடந்த களைப்புத் தீரப பாடினி தன் யாழை வாசித்து இனிய கானம் பொழிநதாள எனவும், அச் சமயத்தில் கரிகாற் சோழனிடம பரிசு பெற்று வநத பொருநன ஒருவன் அவர்களைக் கணடு, ‘பொரு நனே! நானும் உன்னைபபோல வறுமையால் வாடி னேன்; கரிகாற் சோழனிடம் போனேன்; அவனைப் புகழ்நது பாடினேன்; அவன எனனை அன்புடன வர வேற்றான்; புத்தாடையளித்தான்; நன்றாய் உறஙகு வதற்கும் ஓய்வு பெறுவதற்கும் இடம் கொடுத்தான; நல்ல கொழுப்பும் இனிமையுமுள்ள விருநதளிததான. இவவாறு என்னையும், என்னுடன் சோநதவர்களை யும் பல நாளகள் எககவலைக்கும இடமினறிப் போற்றினான். இறுதியில் அவனிடம் விடைபெறறு வீடு திரும்பும போது அவன களிறுகளையும பிடி களையும கன்றுகளுடன் பரிசளித்தான். வறுமை நோய எங்களை எககாலத்தும எட்டிப் பிடிககாத படி ஏராளமான தேர்களை அளிதது உதவினான ஆடைகள் அணிகலனகள அனைத்தும அளித்தான. பொருநனே! நீயும் உன் சுறறத்துடன அந்தக கரி காலனிடம் சென்று அவனைப் புகழநது பாடு. உன் குறை தீர உனக்குப் பரிசளிப்பான. நீயும் வறி யோர்ககுப் பரிசு வழஙகும அளவுக்கு உனக்கு எணணற்ற செல்வங்களையும் நிலஙகளையும் வழஙகு வான’ என்று கூறியதோடு காவிரிப்பூமபட்டினத் திறகுச் செல்லும வழிகளையும் சொலலி வழியனுபபி வைத்தான எனவும் பொருநராறறுப்படை எனனும இப்பாடல் கூறுகிறது.

கரிகாற்சோழனின் வீரச்சிறப்பு, கொடைச் சிறப்பு,ஆட்சிச் சிறப்புப்போனறவற்றை இப்பாடலமிக அழகாக எடுத்தியம்புகிறது. உருவப்பஃறேர் இளஞ் சேட்சென்னியின மகனான கரிகாற் சோழன தாயின

வயிற்றிலிருந்து பிறக்கும்போதே அரசனாகும் உரிமையுடன் பிறந்தவன்; முருகனைப் போன்ற ஆற்றலும அழகும் உடையவன் என்பதை, 'உருவப்பஃறேர் இளையோன சிறுவன, முருகற் சீற்றத்து, உருகெழு குருசில, தாய வயிற்றிலிருந்து தாயம் எய்தி' (130 - 132) என்ற பாடல வரிகளால் உணரலாம். அவனது ஆட்சிச சிறப்பைக கூறுமிடத்து, உலகத்தை ஒரு குடையின்கீழ வைத்து ஆண்டவன்; குடிமக்களின் பால குறையாத அன்பு கொண்டவன்; அறங்கூறும் நூலகளை அறிந்து அம்முறையைப் பின்பற்றி ஆட்சி புரிந்தவன, பகைவர்களை வெல்லும் வேற்படையை யுடைய சிறந்த வீரன் என்பதை, 'ஒரு குடையான் ஒன்று கூறப் பெரிதாண்ட, பெருங்கேண்மை, அறனொடு புணர்ந்த திறன் அறிசெங்கோல், அன்னோன வாழி வெல்வேற்குரிசில்' (228 - 231) என்ற பாடல அடிகள உணர்த்துகின்றன.

காவிரியால் காப்பாற்றப்படும் சோழ நாட்டில உள்ள நிலம் வேலி ஒன்றுக்கு ஆயிரம் கலம் செந்நெல் விளையும்படியான தன்மையுடையது என்று காவிரியின சிறப்பைக் கூறுகிறது இப்பாடல்.

பண்டைத தமிழரின பழக்கவழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும இப்பொருநராற்றுப்படை நனகு எடுத்தியம்புகிறது. பண்டைத் தமிழர்கள் பொன்னால் ஆகிய அழகிய நகைகள் அணிந்திருந்தனர் என்றும, செல்வர்கள் வீட்டிலே பொன்னால செய்த பாத்திரங்கள இருந்தன என்றும், விருந்தினர் விடைபெறுச் செலலும்போது அவர்பின் ஏழடி நடந்து சென்று அனபுரை சொல்லி அனுப்பி வைப்பர் என்றும், இசை பாடுவோர் முதலில் தெய்வத்தை வாழ்த்திய பிறகே பாடத் தொடங்குவார்கள என்றும், பிற வாறும அக்காலத் தமிழரின பழக்க வழக்கங்களைக கூறுகிறது. மக்கள் சிறப்பாக மேற்கொண்டிருந்த உழவுத் தொழில், நெசவுத தொழில் பற்றியும் நனகு எடுத்துரைக்கின்றது. இம்மையிலே செய்த தவம் மறுமையிலே பயன தரும் என்ற நம்பிக்கை அக்கால மக்களிடத்தில இருந்ததாகவும் தெளிவுறுத்துகிறது.

இவை போன்ற இன்னும பல செய்திகளும் பொருநராற்றுப் படையில் காணப்படுகின்றன. சிறப்பாகக் கரிகாற சோழனுடைய பெருமையையும், அவன ஆண்ட சோழநாட்டின் சிறப்பையும எடுத்துக் காட்டுவதே இப்பாடலின் நோக்கம். சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும கொண்டு விளங்கும் பழந்தமிழப் பாடல்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். பா.ந.

பொருள் இணைத்தறி சோதனை: ஆளுமைக் குணப்பண்புகளை மதிப்பிட்டறிய உளவியலார் பல கருவிகளை உருவாக்கினர். அவை ஆளுமைச் சோதனைகள (Personality Inventories) என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள ஒன்று பொருள் இணைத்தறி சோதனையாகும் பொருள இணைத்தறி சோதனை புறத்தெறி உத்தியின அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட மூலச்சோதனையாகும். இச்சோதனை மர்ரே (H A.Murray, 1943) என்பவரும அவருடைய கூட்டாளியும் சோந்து ஆர்வார்டு உளவியல் கூடத்தில உருவாக்கினார்கள. கதை உருவாக்கும் உத்தியின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சோதனைகளில இதுதான மிகுதியாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட சோதனைகளுக்கு இது ஒரு மாதிரியாகவும் அமைந்தது.

பொருள இணைத்தறி சோதனை மங்கலான படங்களைக் கொண்ட பததொன்பது அட்டைகளைக் கொண்டது. அப்படங்கள கருப்பும் வெள்ளையுமானவை; அவற்றுள் ஓர் அட்டையில் படம இருக்காது. பரிசோதிக்கப்படுவோர் அந்த அட்டையிலுள்ள படத்திற்கு ஏற்ப ஒரு கதை உருவாக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார். படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி எப்படி இட்டுச செல்லுகின்றது என்று கூறவேண்டும். அந்த நேரத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றது? படத்திலுள்ள பாத்திரங்கள என்ன உணர்ச்சியோடிருக்கின்றனர்? என்ன நினைக்கின்றார்கள? முடிவு என்ன? என்று கூறவேண்டும். வெறும் அட்டையில் ஏதேனும படத்தைக் கற்பனை செய்யும் படியும் அதை விவரித்துக் கூறும்படியும் அதைக் கொண்டு ஒரு கதை சொல்லும் படியும் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார். மர்ரே உருவாக்கிய மூலச்செயல் முறைப்படி ஒரு மணி நேரம் கொண்ட இரண்டு சந்திப்புத் தொடர்கள் தேவை. ஒவ்வொரு சந்திப்புத் தொடருக்கும் 10 அடிப்படை அட்டைகள அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் சந்திப்புத் தொடரின்போது கொடுக்கப்படும் அட்டைகள், வேண்டுமென்றே இயல்புக்கு மாறாகவும், நடக்கக் கூடாதனவாகவும், திடீரென்று நிகழக்கூடியனவாகவுமுள்ள நிகழ்ச்சிகள கொண்ட படங்களைக் கொண்டவை. கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைக் கொண்டு சோதிக்கப்படுபவர் படத்திலுள்ளனவற்றைப் பற்றிச சுதந்திரமாகக் கற்பனை செய்து கதைஉருவாக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார். சோதனையின் 20 பட அட்டைகளும் நான்கு வகைகளாக இருக்கின்றன. அவை சிறுவர்கள, சிறுமியர்கள், 14 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண்கள, 14 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள என்பன. பெரும்பாலான நோய் நீக்கு வலலுநர்கள் சுருக்கப்பட்ட வரிசையில் தேர்ந்தெடுத்த பட அட்டைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒருவருக்கு 10 பட அட்டைகளுக்கு மேல் பெரும்பாலும் கொடுப்பதில்லை.

பொருள் இணைத்தறி சோதனையின கதைகளை விளக்குகையில சோதனையாளர் காண்பது என்ன

வென்றால, கதையின் தலைவர் யார்?இரணடு பாலி னப் பாத்திரங்களில யாரோடு சோதிககப்படுபவர் தம்மை இணைத்துக் கொணடுளளார் எனறு முடிவு செய்கிறாா. அதனபிறகு கதையின பொருள, பாகு பாடு செய்யப்படுகினறது. குறிப்பாக, மாரேயின 'தேவைகள — அழுத்தம்' என்ற பட்டியல் தொடா பாகப் பாகுபாடு செய்யப்படுகிறது. அழுத்தம் என பது சூழ்நிலைச சக்திகள தேவைகளை நிறைவேறறு வதில் உதவியாக இருப்பவை அல்லது தலையிடு பவை பறறிக் குறிககின்றது.

மறறவர்களால் தாக்கபபடுதல் அல்லது குற்றங கூறப்படுதல், அனபைப பெறல, வசதி பெறுதல, ஒரு கப்பல உடைந்து உடல் சார்ந்த ஆபததுககு உளளா தல் முதலியவை அழுத்தத்தின சகதிகளுள அடங்கு கின்றன. ஒரு தனியாளின் ஒரு குறிப்பிட்ட தேவை அல்லது அழுத்தத்தின வலிமை அல்லது முக்கியதது வத்தை மதிப்பீடு செய்வதில், பல்வேறு கதைகளிலும் நிகழ்கின்ற செறிவு, கால நீட்டிப்பு, அடுத்தடுத்து நிகழ்நிலை குறிபபிட்ட படத்தோடு இணைக் கப்படுகினற தனிப்பட்ட பணபு ஆகியவற்றின மீது சிறந்த சவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இதில உளளடங் கியுளள ஊகம் எனனவெனறால் இயலபுக்கு மாறான பொருள், ஒவ்வொரு படத்திறகும தரப்படுகினற பொதுவான துலங்கல்களிடமிருந்து மாறுபட்டுச செல்லுதல், சம்பநதப்பட்ட தனியாளுக்கு மிக முககி யமானதாக இருக்கிறது. அப்பொருள அந்த மனிதரின் வாழக்கையில குறிப்பிடத்தக்க விளைவை ஏறபடுத தியிருக்க வேண்டுமென்று நம்புகின்றனர்.

பொருள் இணைத்தறி சோதனையின் கதைகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கு மிகபபல தொழில நுட்ப முறைகள உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மூனறு குழுக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருககினறன. அவை (அ) பொருள மூலம் மதிப்பிடல, (ஆ) பொருளின் மீது அமைந்ததை முறையாக எணணல் முறைகள, (இ) தூய முறையாக எணணல முறைகள எனபன. பழக்கத்தில் முனறாவதான தொழில நுட்பமுறை தான பெரிதும் பயன்படுகின்றது. முதல முறையும், இரணடாம் முறையும் ஆராய்ச்சிகளுககு மிகவும பொருத்தமாக இருககினறன.

பொருளின் மீது அமைக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டு முறைகளைத்தாம்கினசு (Tomkins, 1947), இசுடெயின (Stein, 1955), இராப்பபோர்ட்டு (Rapaport, 1943), பெல்லாககு (Bellak, 1954), இரிவாசு (Rivers, 1958), முதலியோர் அமைத்தனர். இச்சோதனை நெடுநாள கள கட்டளைச சட்டம (Norms) இனறியே பயன பாட்டிலிருநது வந்தது. மர்ரே 1943 -ஆம் ஆணடில தேவைகள அழுத்தம பாகுபாட்டிறகு ஒரு கட்டளைச சட்டம வெளியிட்டிருநதார். பிறகு இசுடெயின என் பவரும் இராப்பபோர்ட்டு என்பவரும கட்டளைச் சட் டஙகளை அமைதது வெளியிட்டனர். இசசோதனை பெரிதும நோய நீககுஉளவியல துறையில (Clinical Psychology) பெரிதும் பயனுடையதாக இருநது வரு கிறது. மு இரா.

துணை நூல்கள.

Anastasi, A., Psychological Testing, MacMillan Company, New York, 1961.

Cronbach, L.T., Essentials of Psychological Testing, Harper and Brothers Publishers, New York, 1960

பொருள் ஏற்புடைமை உளவியலாா தங் கள தொழில் துறைகளுக்கு ஆளகளைத தேர்நதெடுப் பதறகும், பலவேறு தொழிலகளுக்குப் பயிறசியளிப் பதறகும, மாணவாகள தங்கள கல்விககு ஏற்ற பாடஙகளைத தோநதெடுபபதறகும, தனி மனிதர் கள கொணடுளள சிக்கலகளைத தீரப்பதறகும் உள வியல சோதனைகளைப் பயனபடுத்துகினறனர். ஒவ்வொரு சிககலுக்கும தனிததனிச சோதனைகளை உருவாககியுள்ளனர். நுணணறிவை அளவிடவும, பல்வேறு இயறகைத் திறமைகளையும், விருபபங களையும், கவர்சசிகளையும், பயிறசித திறமைகளை யும், ஆளுமைக் கூறுகளையும் அளவிடவும சோதனை கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சோதனையும ஒரு தனிச் சிறப்பைக் கொணடிருக்கினறது. ஒரு சோதனையின மதிப்பில் அதிக விளைவை உணடாக்குகினற பணபு அதனுடைய ஏறபுடைமையாகும். ஒரு சோதனை ஒரு பொருளைச சரியாக அளவிடுமானால் அதன ஏறபுடைமை உயர்வாக இருககினறது எனக கருத லாம் சோதனையாளர்களின தேவை எனனவோ அநத விவரததைக் கொடுக்குமானால் அதன் ஏற புடைமை சிறப்பானதாகும ஒரு முடிவைச செய் வதற்கு ஒரு சோதனை உதவி செயயுமானால மறறஎதறகும் அது ஏறறதனறு ஒரு சோதனை எதனை அளவிடுவதற்கு உருவாககப்பட்டதோ அதனைச் சரியாக அளவிடுமானால் அது ஏற் புடைமையுள்ளது என்பது ஏற்புடைமையின் வரை யறை ஏற்புடைமை நான்கு வகைப்படும். அவை களுள் ஒன்றுதான் பொருள ஏற்புடைமை (Content Validity) எனபதாகும

பொருள ஏற்புடைமை பெருமபாலும் செயல திறமையைச் சோதிப்பதறகு மிகவும பொருத்தமா னது. செயல திறமைச சோதனை, பொருளைக் கையாளும் திறமையை மதிப்பீடு செயகினறது அளவிடப்பட வேணடிய நடததையின பரபபெலலை

யின் ஒரு பகரமான மாதிரியை உள்ளடக்கியிருக்கின்ற சோதனையின் பொருளை ஒழுங்குமுறையாக அறிவது பொருள் ஏற்புடைமையாகும். இப்படிப்பட்ட ஏற்புடைமை பொதுவாகச் சாதனைச் சோதனைகளை (Achievement Tests) மதிப்பீடு செய்வதில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பயிற்சித்திறமையை (Skill) ஒருவர் எந்த அளவுக்குக் கைவரப் பெற்றிருக்கின்றார் என்பதை அளவிடுவதற்கு உருவாக்கப்பட்டது, இந்தச் சாதனைச் சோதனை. அது ஒரு திறமையாகவுமிருக்கலாம் அல்லது ஒரு பாடமாகவுமிருக்கலாம் அல்லது ஓர் இடுபணியாகவுமிருக்கலாம் சோதனையின் பொருளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, அச்சோதனை உருவாக்கப்பட்ட குறிக்கோளுக்கு ஏற்புடைமையாக இருக்கின்றது என்று உறுதியளிக்கலாம் இங்குச் சோதனையின் பொருள் என்பது வரலாறு, புவியியல், பெருக்கல் கணக்கு, சொல்லின் எழுத்தாக்கம் (Spelling) முதலியவைகளைச் சார்ந்த சோதனை உருப்படிகள் (Items) பொருத்தமாக அச்சோதனைப் பட்டியலில் இருக்கின்றனவா என்று பரிசோதித்தல். இது அவ்வளவு எளிதான செயலன்று இதில் பொருள் சார்ந்த மாதிரியின் (Sample) சிக்கல் அடங்கியிருக்கின்றது சோதிக்கப்படுகின்ற பொருட் பரப்பு ஒழுங்குமுறையாகப் பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, எல்லாப் பெரும்பாலான பண்புக் கூறுகளும் போதுமான அளவு சோதனை உருப்படிகளில் பரவியிருக்கின்றனவா என்று பார்த்து உறுதியளிக்கப்படவேண்டும். மேலும், அந்த உருப்படிகள் சரியான சம அளவு வீதம் (Proportion) கொண்டவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

சரியாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சாதனைச் சோதனை, செயல் சார்ந்த கட்டளையின் குறிக்கோள்களைப் பரப்பியதாக இருக்க வேண்டும். செய்திப் பொருள்கள் மட்டுமிருந்தால் போதாது. பொருள் விரிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். முக்கிய குறிக்கோள்களான, விதிகளைப் பயன்படுத்தல், செய்திப் பொருள்களைச் சரியாக விளக்குதல், உண்மையைக் கொண்ட அறிவுப் பரப்பு முதலியவைகளாகும் குறிப்பிட்ட நடத்தை சார்ந்த பரப்புக்குத் தனியாளின் சோதனைத் துலங்கல்கள் எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கின்றனவோ அந்த அளவைச் சார்ந்திருக்கின்றது பொருள் ஏற்புடைமை. சாதனைச் சோதனையின் பொருள் ஏற்புடைமையைச் சோதிப்பதற்குப் பல பரிசோதனை முறைகளைப் பின்பற்றலாம் இவ்வாறு பரிசோதிக்கப்பட்ட பொருள் ஏற்புடைமை, கெலிப்புச் சோதனைகளை மதிப்பீடு செய்வதற்குப் போதுமான தொழில் நுட்பத்தை அளித்து உதவுகிறது. பொருள் ஏற்புடைமையும் தோற்ற ஏற்புடைமையும் (Face Validity) ஒன்றுதான் என்று சில சமயங்களில் குழப்பிக் கொள்ளப்படுகின்றன. தொழில் நுட்பமுறையில் பார்த்தால் தோற்ற ஏற்புடைமை ஓர் ஏற்புடைமை என்று கூறுவதற்கில்லை. அது, ஒரு சோதனை உண்மையில் எதை அளவிடுகின்றதோ அதைக் குறிப்பிடுவதில்லை மேலோட்டமாக அது எதை அளவிடுவது போல் தோன்றுகின்றது என்று கூறுவதாகும். அச்சோதனையை யார் செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு 'ஏற்றதாகத் தோன்றுகின்றது' என்று அதை நடத்துவோர் கருதுவதாகும். அடிப்படையாகப் பார்க்கும்போது, தோற்ற ஏற்புடைமை பொது மக்கள் தொடர்புகள், ஒத்திசைவு ஆகியவை தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. தோற்ற ஏற்புடைமை, சோதனைகளின் ஒரு விரும்பத்தக்க பண்புக் கூறாகவே இருக்கின்றது. எப்படியெனில் சோதனையின் பொருள் பொருத்தமற்றதாகவோ தொடர்பற்றதாகவோ இருக்குமானால் முடிவுகள் பயனற்றுப் போகும். தோற்ற ஏற்புடைமை, பொருள் ஏற்புடைமையின் அளவுக்குச் சில சமயங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுவதுண்டு ஒரு சோதனை பள்ளியிலுள்ள மாணவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்தால், அதை வயது முதிர்ந்தோரிடம் செலுத்தும்போது கடுமையான எதிர்ப்புகள் கிளம்புகின்றன அது தோற்ற ஏற்புடைமை செய்யப்படாமல் வயது முதிர்ந்தோரிடம் செலுத்தக் கூடாது என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட சோதனை புறவயமாக ஏற்புடைமை செய்யப்பட்டால் போதாது. அது செயல்சார்பான சூழ்நிலைகளில் விளைவுள்ளதாகச் செய்யப்பட வேண்டுமானால் தோற்ற ஏற்புடைமை செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது.

பொருள் ஏற்புடைமை, சாதனைச் சோதனைகள், செயல் திறமைச் சோதனைகள் (Proficiency Tests) ஆகியவற்றில் பெரிதும் சோதிக்கப்படுகின்றது. ஆனாலும், இப்பொருள் ஏற்புடைமையை மிகவும் பரந்து பட்ட அளவுக்குச் சோதனைகளிடம் காண முயலுகின்றனர். உட்வொர்த் (Woodworth) என்பவர் உருவாக்கிய தனியாள் தரும் செய்திக் குறிப்புத்தாள் (Personal Data Sheet) முதல் உலகப் போரின்போது மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்பட்டது அச்சோதனை உருவாக்குவதில் முக்கியமாக வலியுறுத்தப்பட்டது, பொருள் ஏற்புடைமை செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். அண்மைக் காலத்தில் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஆளுமைச் சோதனைகளுள் ஒன்று, மூனி சிக்கல் தணிக்கைப் பட்டியல் (Mooney Problem Check List) ஆகும். இது பொருள் ஏற்புடைமை கண்டறியப்பட்டதாகும்.

பெல் எஸ்பவர் உருவாக்கிய ஆளுமைச் சோதனை யான 'பெல் பொருத்தப்பாட்டுச் சோதனை' (Bell Adjustment Inventory)யும், கலிபோர்னியா ஆளுமைச் சோதனையும் (California Personolity Inventory) உருவாக்கப்பட்டமை, பொருள் ஏற்புடைமையின் அடிப் படையில்தான். இன்று உருவாக்கப்படுகின்ற சில ஆளுமைச் சோதனைகளும் பொருள் ஏற்புடைமை யால் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. மு. இரா.

துணை நூல்கள்:

Anastasi, A., Psychological Testing, Mac Millan Company, New York, 1961.

Cronbach, L.J., Essentials of Psychological Testing, Harper and Brothers, Publishers, New York, 1960.

Morris, C.G.,, Psychology-An Introduction, Prentice Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersey, 1982.

பொருள் நிலைப்பு: புலன் காட்சி சார்நத வளர்ச்சி முறையிலுள்ள ஒரு செயல் முறை பொருள நிலைப்பு என்பதாகும. இது வளர்ச்சி சார் உள வியலில் பெரிதும் விளக்கப்படுகிறது. ஒரு முறை புலன் காணப்பட்ட ஒரு பொருள் எப்பொழுதும் அடையாளம் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றது. அப்பொருளி னுடைய தூண்டல் கட்டம் அல்லது இடம் சார்நத இடைவெளி மாறினாலும் அப்பொருள அதுவாகவே புலன் காட்சி செய்யப்படுகிறது. ஒரு பொருளின ஒரு பகுதி மட்டுமே தெரியக் கூடியதாக இருந்தாலும் அப்பொருள அடையாளம் காணப்பெறுகினறது. ஒரு பொருளின் இவ்விதமான நிலைப்பு அப்பொரு ளின் அமைப்பு, அளவு, நிறம் போன்ற வரையறுக் கப்பட்ட பண்புகளோடு புலன் காட்சி செய்யும் போது இருந்த நிலைப்பு எதுவோ அதைச் சார்ந் திருக்கின்றது. இந்தப் பொருள் நிலைப்பைக கெசு டாலட்டு உளவியலார் (Gestalt Psychologists) நன்கு விளக்குகின்றனர். அவர்கள் கூறுவது எனன வெனறால் புலன் காட்சி செய்யப்பட்ட பொருள கள் அவற்றினுடைய சூழ்நிலைகளிலிருநது தனித்து முழு உருவறைத் தோற்றங்களாக நிறகினறன என பதாகும். அத்தகைய ஒரு தோறறம் ஒரு முறை நினைவில் பதிவு செய்யப்பட்டால் எத்தகைய சூழ் நிலையிலும் மறுபடியும் அதனை அடையாளம் கணடுகொளள இயலும்.

பொருள் நிலைப்பு குழநதைகளிடம் எவவாறு ஏற்படுகின்றது என்று பியாசெட்டு (J.Piaget) என பவர் பல ஆணடுகள ஆராய்ச்சி செய்து சில முடிவு களை வெளியிட்டார். வாழ்க்கையின் முதலாணடுக் கட்டத்தில் குழந்தைகள பொருள் நிலைப்பின (Object Constancy) விதிகளைக் கணடுபிடிக்கினறனா. அதாவது, ஓர் உடல் சார்ந்த பொருள் கண் பார் வையிலிருந்து மறைந்து விட்டாலும், அதை அடைய முடியாவிட்டாலும் அது தொடர்ந்து நிலைத்து நிற்கின்றது என்பதாகும். வயது வந்தவர்கள் இநத விதியை ஒப்புக் கொள்கின்றனர். மேசைக்கு முன னால் உட்கார்நதிருக்கும் ஒருவர் தம் பார்வையைச் சிறிது நேரத்திற்கு வேறுபக்கம் திருப்பினாலும் அந்த மேசையும் அதனுடைய மேற்பரப்பும் அங்கேயே அப்படியே இருக்கின்றன.

பொருள் நிலைப்புக் கருத்தை ஒரு குழந்தை வளர்ச்சி செய்து கொள்வதறகு முன்பு, அக்குழநதை அக்கறை கொண்டுளள ஒரு சிறிய விளையாட்டுப் பொருளை ஒரு தலையணைக்குப் பின்னால மறைத்து வைத்தால் அக்குழந்தை தலையணைக்கு அடியில தேடுவதில்லை. அக்குழந்தையைப் பொறுதத வரை யில் கண்ணிலிருநது மறைதல் மனத்திலிருநது மறை தலாகும். அக்குழநதைக்கு அந்த விளையாட்டுப் பொருள் அதறகுப் பிறகு நிலை பெறவிலலை என்ப தாகும். ஆனால் அநத விளையாட்டைச் சில மாதத் திற்குப் பிறகு திருப்பிச் செய்தால் அந்த விளையாட் டுப் பொருளுக்காக அககுழநதை உடனே தலை யணைக்கடியில் அதனைத் தேடுகின்றது. அநதச சம யத்தில அந்த விளையாட்டுப் பொம்மை தொடர்ந்து இருந்து வருகினறது என்று அக்குழநதைக்குத் தெரிகின்றது. அதை எங்கே காண முடியும் என பதும் அதற்குத் தெரியும். இது எதைக காட்டுகின றது எனறால், குழந்தைகள் பொருள நிலைப்புக கருத்தை வளர்ச்சி செயது கொள்ளுகினறனர் எனப தைக் காட்டுகினறது.

மேலும், அடிப்படைக கருததுகளான காரண காரியத்தொடர்பு, இடம் ஆகியவற்றையும் குழந் தைகள வளாச்சி செயது கொள்கினறனர். ஒரு பொருளை ஒரு மனிதர் தம் கையினால நகாததுகிறாா என்பதையும அக்குழநதை அறிகிறது. கையின அசைவு பொருளின் அசைவு எனறும் குழந்தை அறி கிறது குழந்தை காலத்தின் அடிப்படைக கருததையும் புரிந்து கொள்கினறது. ஒரு நிகழ்சசி மற்றொனறுக்கு முன்னோ பின்னோ நடைபெறுகினறது எனபதையும் அறிகினறது. இந்த நிலையில் உலகத்தின் உடல் சார்ந்த செயல் முறைகளின்அடிப்படைகளைப் புரிநது கொள்ள முடிகினறது. பவர் (Bower) எனபவரும் இத்துறையில் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து குழந தைகளின பொருள நிலைப்புப் புலன எவவாறு வளர்ச்சியடைகின்றது எனறு கணடறிந்திருக்கிறார். சில குணப் பணபுகளுடன் காணப்பட்ட பொருள் அதே குணப்பணபுகளுடன இடமாறினாலும், காலம மாறினாலும் நிலை பெறுகினறது. இச் செயல் முறை

தான பொருள் நிலைப்பு என்பதாகும். இதில முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இருப்பது புலன் காட்சியாகும்.

மு.இரா.

துணை நூலகள்

Morris, C.G., Psychology, An Introduction, Prentice Hall, INC., Englewood Cliffs, New Jersey, 1982

Darby, T.M , Glucksberg, .S. and Kinchla, R.A., Psychology, Prentice Hall INC., Englewood Cliffs, New Jersey, 1986.

McNeil, E.B. and Rubin, Z., The Psychology of Being Human, Canfield Press, Sanfrancisco, 1977.

பொருள் மயக்கம் ஓர் ஆவணம் அல்லது ஒரு சட்டவிதி முறை மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கின முழுமையானதாகத் தோன்றும். ஆனால், அதன் உட் பொருள் என்ன அலலது எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது என்பதைப் பார்க்க முற்படும்போது பொருள் விளங்காத நிலையில் இருக்கக்கூடும். இரு பொருள் கொளளும் நிலையை உணடாக்குமானால் அலலது ஐயப்பாட்டினைத் தோற்றுவிக்குமானால், அந்த ஆவணம் அல்லது சட்ட விதிமுறை பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் கூற வேண்டும். அநத ஆவணம் அல்லது சட்டவிதி முறையில் உளள பொருள விளங்காநிலை, இருபொருள் வரும் நிலை அலலது பொருள ஐயப்பாட்டு நிலை பொருள் மயக்கம் (Ambiguity) எனப்படும்.

பொருள மயக்கத்தை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, வெளிபபடைப் பொருள மயக்கம் (Patent ambiguity)எனறும், மற்றொன்று உட்கிடைப் (Latent ambiguity) பொருள மயக்கம் என்றும் கூறப்படும். ஆவணத்தை அலலது சட்ட விதிமுறையினை ஒருவர் நோக்கும பொழுதே அநத ஆவணத்திற்கு அல்லது சட்ட விதிமுறைக்குப் பொருள கொளள இயலா நிலை தோனறுமானால அது வெளிப்படைப பொருள மயக்கமாகும். வெளிப்படைப் பொருள மயக்கம், ஆவணததின அலலது சட்ட விதிமுறையின் சொற்களிலிருந்தோ, அமைப்பு முறையிலிருந்தோ தோன்றும். வெளிபபடை மயக்கத்தை எவவித வெளி உதவியும் இனறி எடுதத எடுப்பிலேயே அறிநது கொள்ள முடியும. அதனைக் கணணுறச் சட்டச் சிறப்பறிவு தேவையிலலை. உட்கிடைப் பொருள மயக்க ஆவணத்தை அலலது சட்ட விதிமுறையைப் பார்த்ததுமே அல்லது படிதததுமே கணடுபிடிக்க இயலாது. அதை ஆய்ந்து, நுட்ப அறிவு கொணடுதான காண இயலும். வேறு வெளி உதவியுடன் சிறப்பறிவின மூலம்தான உட்பொருளைக் காண இயலும். ஆவணத்தில், மற்றும சட்ட விதிமுறையில வெளி உதவி மற்றும் சிறபபறிவினால் சுட்டிக் காட்டப்படும் பொருள மயக்கத்திற்கு உட்கிடைப் பொருள் மயக்கம் என்பது பெயர்.

ச.மோ.

பொருள் முதல் கொள்கை: உலகத்தை விளக்கும் பலவேறு கொள்கைகளுள பொருள முதல் கொள்கை (Materialism) ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இருமைக் கொளகை (Dualism), பன்மைக் கொள்கை (Pluralism) என்னும் இகெகொளகைகளுக்கு வேறாய்ப் பொருள் முதல கொளகை அமைகிறது. ஒருமைக்கொள்கை (Monism) என்னும் அமைப்பில் பொருள் முதல் கொளகை, கருத்து முதல் கொளகையுடன் (Idealism) தன் இடத்தைப் பெறுகிறது.

உலகத் தோற்றத்துக்கும் மூலத்துக்கும் அடிப் படையான பொருள ஒன்றே எனனும் கொளகை ஒருமைக் கொள்கை எனப்படும். அவ்வாறு அமையும அடிப்படைப் பொருள் சடப்பொருளே (Matter) என்று பொருள முதல் கொள்கை கருதுகிறது. கருத்து முதல கொளகையும் இவவாறு ஒருமைக் கொள்கையில் அடங்குமாயினும,அதன் கருததுப்படி அடிப்படையாக உளள பொருள மனம் அலலது ஆன்மிகப் பொருள எனறு அமையும். ஆகவே, கருத்து முதல் கொளகை, பொருள முதல்கொள்கை ஆகிய இரணடு கொள்கைகளும், பொருள் ஒன்றுதான் உலகத்துககு அடிப்படை எனக்கொணடாலும், அந்தப் பொருள, மனம் அல்லது ஆன்மிகப்பொருளே (Mental or Spiritual thing) எனறு கருத்து முதல் கொளகை கொளள, பொருள முதல கொளகையானது அடிப் படையாக உள்ள ஒரே பொருள சடப்பொருளாக உள்ள பொருளே (Matter) என்று வலியுறுத்துகிறது. பொருள முதல கொளகையின படி, சடபபொருளே அடிபபடைப பொருளாக அமைய, மனம் அலலது அறிவு (Mind or Consciousness) என்பது சடப்பொருளின் தோறறமாக, குணமாக அமைகிறது. மனச் செயலகளெல்லாம் பௌதிக அலலது புறச் செயலகளாக விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறே கருத்து முதல் கொள்கையும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொணடு, சடப்பொருள்கள் எல்லாம் கருத்து (Idea) என்பதன் பல வடிவஙகள அலலது தோற்றங்களே என்று கூறும்.

மெய்ப்பொருளியலுக்கு அறிமுகம் (Introduction to Philosophy) என்னும் நூலில கூல்பே (Kulpe) எனனும் அறிஞர் குணம் சார்ந்த பொருள் முதல் கொளகை (Attributive Materialism), காரணம் சார்ந்தபொருளமுதல்கொள்கை (Casal Materialism), சமமான பொருள் முதல் கொள்கை (Equative

materialism) என்னும் மூவகையான பொருள் முதல் வாதங்களை விளக்குகிறார். குணம் சார்ந்த பொருள் முதல் கொள்கை மனத்தைச் சடப்பொருளின் குண மாக விளக்குகிறது. காரணம் சார்ந்த பொருள் முதல் கொள்கை மனத்தைச் சடப்பொருளின் காரியமாகக் கருதுகிறது. சமமான பொருள் முதல் கொள்கை மனத்தின் தன்மைகள் எல்லாம் உண்மையில் சடப் பொருளின் தன்மைகளே என்று விளக்கும்.

வரலாறு: உலூசிபசு (Leucippus), தெமாகிரிடசு (Democritus) என்னும் முற்கால அறிஞர்கள் விளக்கிய அணுக்கொள்கை (Atomism) பொருள் முதல் கொள் கையின் முதல் வடிவம் எனலாம். அவ்வறிஞர்கள் கருத்துப்படி உலகம் கண்ணுக்குத் தெரியாத சடப் பொருள் துகள்களால் அமைக்கப்பட்டதாகும். மன மும் இவ்வாறு சடப்பொருள்களால் அமைக்கப்பட் டதே. மனம் சிறியதாகவும் வட்டமாகவும் நகரக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இக்கொள்கை எல்லா வகை யான குணம் பற்றிய வேறுபாடுகளையும் (Qualitative difference) வெறும் அளவு பற்றிய வேறுபாடுகளாகக் (Quantitative difference) குறைக்கிறது. உலகத்துக்கு இறுதிக் காரணம் (Final cause), அல்லது அறிவுள்ள நோக்கம் (Intelligent purpose) ஆகியவற்றை இக் கொள்கை தவிர்த்துவிடுகிறது. ஆனமா அழிவில்லா தது என்பதை நீக்கி, ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட, மாறாத விதிகளின் படி உலகம் இயங்குவதாகவும் கூறுகிறது உலூசிபசு, தெமாகிரிடசு என்னும் கிரேக்க அறிஞர்களால் தொடங்கப்பட்ட பொருள் முதல் கொள்கை சில வேறுபாடுகளுடன் எபிகூரசு (Epicurus), உலூகிரிசியசு (Lucretius) ஆகிய அறிஞர்களால் விரிவாக்கி வளர்க்கப்படுகிறது. இக்கால உலகில் காசெண்டி (P.Gassendi), ஆப்சு (T.Hobbes), ஆல் பேக்கு (P.H.D. Holbach) என்பவர்கள் பொருள் முதல் கொள்கைக்கு முக்கியம் அளித்து அதனை வளர்த்தவர்களுள் முதன்மையானவர் ஆவர். இம் மானுவல் காண்டுக்குப் பிறகு தோன்றியவர்களுள் செருமனியில் தோன்றிய வோக்ட்டு (K C. Vogt), சே. மோல்சாட்டு (J. Moleschott), புச்னர் (L. Buchner) என்னும் அறிஞர்கள், பொருள் முதல் கொள்கைக்கு அளவை இயல் அடிப்படை அமைத்து, கற்றோர் உலகில், அப்பொருள் முதல் கொள்கை சிறந்த கொள்கைகளுள் ஒன்று என்னும் மதிப்பைப் பெற உதவினர்.

பொருள் முதற் கொள்கை மக்களால் விரும்பப்படு வதற்கான காரணங்கள்: இயற்பியல் அறிவியலின் வியத்தகு வளர்ச்சி இக்கொள்கையின் மேம் பாட்டுக்கான முக்கிய காரணமாகும். இயற்பியல் அறிஞர்களை இக்கொள்கை இயற்கையாகக் கவர் கிறது எனலாம். மனிதன் அறிவியலின் மீது கொள்ளும் பற்று, மனத்தைப் பற்றி வேண்டிய அளவு புரிந்து கொள்ளாமை ஆகிய காரணங்கள் இக்கொள் கையின் கவர்ச்சிக்கு அடிப்படை எனலாம்.

'மெய்ப்பொருளியலில் உள்ள சிக்கல்கள்' (Problems of Philosophy, New York 1905,P.140) என னும் நூலில் கோர்ப்டிங்கு (H. Horffding) என்னும் அறிஞர் உளஇயல் சிறிதே வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது; உளவியல் ஆய்வில் சிரமங்கள் காணப்படுகின்றன; மேலும், உள இயல் மெய்ப்பொருளியலோடு மிக்க தொடர்புடையது; ஆனால், இயற்பியல் அறிவிய லைச் சார்ந்துள்ள பொருள் முதல் கொள்கை முன் னரே நன்கு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது; மேலும், இயற்பியல் அறிவியல் அளத்தலை (Measurement) அடிப்படையாகக் கொண்டு விரைவாக வளர்ந்து வருகின்றது; உளவியலில் இப்படிப்பட்ட கணிதம் சார்ந்த அளவு முறைகள் ஏற்படாமையால், உரிய வளர்ச்சியை உளஇயல் பெற இயலவில்லை என்று விளக்கியுள்ளார்.

மேலும், பகுதிகளுக்குள்ள உறவை இயற்பியல் அறிவியல் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இப்படிப் பட்ட இயற்பியல் உலகில் காணப்படும் பகுதிகளுக் குள்ள உறவு (The Connectedness of the material world) மக்களின் சிந்தனைச் சக்தியை வளர்ப் பதுடன், அவர்களைப் பல வகைகளில் பாதிக்கவும் செய்கிறது. மனத்தில் இப்படிப்பட்ட உறவைக் காணுவது கடினமாக உள்ளது. மனத்தில் உள்ள உறவு தனிமனிதனுடைய மனத்தின் மூலம் உள்ளது. அதை வெளிப்படுத்துவதும் எளிதாக அமையவில்லை. மேலும், மனம் உடலோடு தொடர்புடையதாக மட்டுமே அறியப்படுகிறது. மக்களின் ஆய்வு செல லும் அளவுவரை, உடலிலிருந்து வேறுபட்ட மனத்தின் தன்மைகளை அறிய இயலவில்லை. மனத் தைச் சாராமல் பொருள்கள் இருக்க இயலும் என்ற கருத்தும் மனிதனிடம் தோன்றுகிறது. மனிதன் உடல்கூறு பற்றிய ஆய்வு (Anatomy) போன்ற அறி வியல் உண்மைகள் சடப் பொருளின் மேன்மையைத் தெரிவிப்பனவாகச் சில ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். இவர்கள் அறிவு (Consciousness) என்பது சடப் பொருளின் விளைவு என்றும் கூறுகிறார்கள்

பொருள் முதல் வாதத்தின் மறுப்பு: அறிவியல் தான் விளக்கும் அறிவு அகவயம் சாராத பொருள் தன்மை (Objective of its knowledge) உடையது என்று கூறும்போது, அனைத்தையும் குறிக்கும் உரை (Universal) என்பது எளிதாக உள்ளது போல் தோன்றுகிறது. இத்தகு அறிவில் அறிவானின் (Subject) தன்மையை விட்டுவிட்டே அறிவின் தன்மையை முழுமையாக அறியலாம் போலத் தோன்றும்.

அறிவியல் எவ்வளவுதான் அகவயம் சாராத உண்மையை (Objective truth) வெளிப்படுத்த முயன்றாலும், அறிவான் அறியும்போது அறிவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதையும் உணரவேண்டும். எல்லா உயிர்களின் அனுபவத்துக்கும் உரிய சூரியன் போன்றவை, எந்த உயிரின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை மட்டும் சார்ந்திருப்பதில்லை. மனத்தை விடச் சடப்பொருளுக்கு முக்கியத் தன்மை கொடுத்தல், மனநிலைகள் எல்லாம் சடப் பொருளைச் சார்ந்திருத்தல் என்னும் செய்திகள் அறிவியலால் வலிமையாக, மனத்தில் பதியும்படி உரைக்கப்படுகின்றன. எண்ணம் அல்லது அறிவு சடப் பொருளின் பிற தன்மைகளில் இருந்து வேறுபட்டது என்று கூறுவதன் மூலம், பொருள் முதல் கொள்கையை மறுக்க இயலாது. வெப்பம், ஒளி, ஒலி, மின் சக்தி முதலியவை சடப்பொருளின் வெவ்வேறான தனித்தன்மைகளே.

அளவை இயல் அடிப்படையில் பொருள் முதல் கொள்கையானது மெய்ப்பொருளியல் உண்மையாகக் கொள்ளப்படுமானால், அது மக்களை முழுதும் அறியொணாக் கொள்கைக்கு (Absolute agnosticism) அழைத்துச்செல்லும். ஆகவே, பொருள் முதல் கொள்கையின் உண்மையை மக்கள் ஐயப்படும்படி செய்யும். ஏனெனில், எண்ணங்களும், அறிவோடு இருக்கும் எல்லா நிலைகளும் சடப்பொருள் காரணங்களால் மட்டுமே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று கூறினால், காரியங்கள்முழுமையாகச் சடப்பொருள்களால் மட்டுமே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று ஆகும்.ஆகவே, மனித உரிமை, நோக்கம் ஆகியவற்றிற்கு இடமே இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்நிலையானது உரிமையுடையவர்களாக மக்கள் எந்த உரையையும், ஏன் பொருள் முதல் கொள்கை தொடர்பான முடிவுகளையும் கூட, செய்ய இயலாது என்று ஆக்கிவிடுகிறது. உலகில் ஒருவகையான ஒழுங்கு இருக்கிறது என்ற உண்மையும், பொருள் முதல் கொள்கையை ஒத்துக் கொள்வதில் சில சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்துவிடுகின்றது. உலகில் காணப்படும் ஒழுங்கின் அடிப்படை, ஒழுங்கு முறை ஆட்சியில் காணப்படும் நியதி என்னும் இவை போன்றவற்றுக்குப் பொருள் முதல் கொள்கையானது மக்களை (அக்கொள்கையைப் பின்பற்றுபவரின் விருப்பமில்லாமலே) அழைத்துச் செல்கிறது.

பொருள் முதல் கொள்கையின் மறுப்பு: 'அறிவியல் உண்மை அகத்தைச் சாராத புறப்பொருளின் மாறாத பொருள் தன்மையுடையது' என்று அறிவியல் பெருமையாகச் சொல்லும்போது எல்லா மனிதர்கட்கும் பொதுவானது பற்றி மட்டும் குறிக்காமல், மேலும், சில நிலைமைகளையும் அது தன்னிடம் கொண்டுள்ளது. மனம் தொடர்பான சிலவற்றை அக்கொள்கை தவிர்த்துவிடுகிறது. அறிவியல் எவ்வளவுதான் நுட்பமாக வளர்ந்துகொண்டே போனாலும், மனத்தின் சில அடிப்படைக் கூறுகளை விட்டு, அறிவு என்பது அமைய இயலாது. மனத்தின் மூலம் உண்டாகும் அறிவின் பங்கை ஒட்டு மொத்தமாகத் தவிர்க்க முயலும் பொருள் முதல் கொள்கையானது, அறிவின் தோற்றத்துக்கு மனத்தின் மாற்ற இயலாத பங்கை மறுக்க இயலாது.

அறிவியல் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் பகுதிகள் தனி மனித நுகர்வுக்கு மட்டும் உரியன அல்ல. மேலும், பிறர் அனுபவத்துக்குட்படாது தனிமனிதனுடைய நுகர்வுக்கு மட்டுமே உரிமையுடையது என்று எந்தப் பொருளையும் அறிவியல் ஆராய்வதில்லை. பல மனிதர்களுக்கும் பொதுவாக அமையும் தன்மைகளைப் பற்றியே அறிவியல் ஆய்வு செய்கிறது. ஒருவருக்கும் உரிமையில்லாத பொருளைப் பற்றிய அறிவு, யாருக்குமே தொடர்பில்லாத 'வெறும் அறிவு', எந்த ஒரு மனிதனுடைய நுகர்வுக்கும் வாராத பொருள்களைப் பற்றிய அறிவு ஆகிய இவை கருத்தினால் எண்ண இயலாதவை, இருக்க இயலாதவை, பொருளற்றவை. அவை வறிதே மனத்தில் பதியும் பதிவு (Pure passive sensation) என்பதற்கு வேறாக இருக்கும்.அறிவு (Knowledge)என்பது மனத்தின் தொழில்களையும், சுயமாக ஆக்கும் மனத்தின் பல்வேறு செயற்பாடுகளையும் குறிக்கிறது. ஆகவே, அறிவியல் வளர வளர, மனத்தின் ஆக்கம் குறித்த செயற்பாடுகள் (Creative elaboration) வளர்ந்து கொண்டே போவதைக் காணலாம்.

எந்த மனிதனின் அறிவையும் சாராமல் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பது ஆய்வுக்கு வசதியாகவும், கெடுதல் இல்லாததாகவும் உள்ளது. அளவை இயல் கண்ணோட்டத்தில், இவ்வாறு கூறுவது பொய் அல்லது அறிவுக்குப் பொருத்தமானதாக இல்லை என்று கூறலாம். ஆயினும், இத்தகைய அடிப்படையின் மேல், பொருள் முதல் கொள்கை அதன் பல்வேறு வடிவங்களில் வலிமையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அனுபவம் என்பது அறிபவனும், அறியப்படு பொருளும் என்ற இரண்டின் கூட்டமே என்பதும், இரண்டில் ஒன்றைத் தள்ளி மற்றொன்றை மட்டும் கொள்வது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாதது ஆகும் என்பதும் மறுக்க இயலாத உண்மைகள்.

பொருள்கள் என்பவை அறிபவனுக்கு அப்பாற்பட்டு இருப்பது போலப் பேசப்படுகின்றன. பொருள்கள் அறிபவனுக்கு அப்பால் நிலை கொள்வது, பொருள்களின் இன்றியமையாமை, தனித்த தன்மை போன்றவை பெரிதும் பேசப்படுகின்றன. அறிவியல் ஆய்வு தொடங்குமுன் அறிவாளி தம்மை ஆய்வில்

சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையாயின், அறிவியல் ஆய்வின் முடிவில் அறிபவராகிய தம்மைக் காண இயலாது. ஆகவேதான், (அறிவியல் ஆய்வின் தொடக்கத்தில் தம்மை ஆய்வில் சேர்க்காதவர்) ஆய்வின் விவரங்களைச் சேகரிக்கப் பெரிதும் உதவிய தம் மனத்தை உண்மையில்லாதது (Illusion), நிழல் போன்றது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். அனுபவத்தின் தன்மை, அறிவின் அடிப்படைகள, அறிவால் ஏற்படும் விளைவுகள் போன்ற முதலில் கவனிக்க வேண்டியவறறைக் கவனிக்காமல், 'ஆய்வில் ஈடுபடுவது, பொருள முதல் வாத மறுப்புக்குத தளளினால் அது வியப்புககுரிய செயல்' அனறு.

இவ்வாறு ஆய்வின் அடிப்படையை மனததில் கொளளாமல், அகவயம் சாராத பொருள்களின தன்மையை(Purely objective facts)மட்டுமே நோக்கத் தொடங்கினால் மறுக்க வியலாத உண்மைகளையும் வாதங்களையும் பொருள் முதல் வாதி கூறுவதைக் காணலாம். மறுகக முடியாதன போலத தோன்றும் அவ்வாதங்கள ஆய்வின அடிப்படையை நோக்கும்போது அவை எளிதில மறுககபபடுவதைக காணலாம். பொருள் முதல் வாததின அடிப்படை இவ்வாறு மறுககப்படுவதுடன, பொருள முதல் வாதம் கூறும் அறிவுக்குக் கொடுக்கப்படும விளககமும் பொருத்தமில்லாமல் போகிறது. இவவகையில் அறிபவன், அறியப்படுபொருள் எனனும இரணடும சேர்ந்த முழுமையான ஒன்றே மனித அனுபவம் என்பதைப் பொருள் முதல் வாதம் சரியான முறையில் புரிந்துகொள்ளவில்லை. சடம் (Matter) எனபது மனத்தால அனுபவத்திலிருந்து தனித்து அறிவது ஆதலால், அப்படிப்பட்ட சடமே அனைத்து அனுபவத்துக்கும் அடிப்படையாக இருக்க இயலாது.

மேலும், இரணடாம் தன்மையான குணங்கள் என்று கூறப்படும் நிறம், சுவை போன்றவை முதல் தன்மையான குணங்கள் ஆகிய அழியாத்தனமை முதலியவற்றிலிருந்து வேறுபட்டது என்னும் பழைய கொள்கையையும் பொருள் முதல் வாதம் அடிப்படையாகக் கொணடுள்ளது. சார்சு பர்க்கிலி(G.Berkeley) என்னும் தத்துவஞானி இரண்டாம் தன்மையான குணங்கள, முதல் தனமையான குணஙகள் (Secondary and Primary qualities) என்று குணஙகளை இரு வகையாகப் பிரிப்பது சரியன்று என்னும் உண்மையை நிறுவி யுளளார். இரணடாம் தன்மையான குணங்கள வெளியில் சடத்தில் (Matter)இல்லை, நம் மனத்தில் மட்டும் உளளன என்று பொதுவாகக் கருதப்படும். ஆழ்ந்து நோக்கும்போது முதல் தன்மையான குணங்களும் கூட மனத்தைச் சார்நது இருப்பதை அறியலாம். பொருளின அளவு பற்றிய குணத்தைக் கண அல்லது தொடு உணர்ச்சி மூலம் தான் அறிய இயலும். பொருளின் உருவம் அந்தப் பொருளை ஒருவன் எவ்வளவு தூரத்திலிருந்து பார்க்கிறான் என்பதை ஒட்டி அமைகிறது. பொருளை அறிவதில் ஐம்பொறிகளின் இன்றியமையாமையைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

பொருள்களின் அளவு பற்றிய அறிதல், காட்சி அளவைக்குரிய விடயமாக அமையாமல், கருதல் அளவைக்குரிய விடயமாக அமைகின்றது. பொருளகளின், அளவு பற்றிய விவரததிலிருந்து ஐம்பொறிகள் கொடுக்கும் விவரத்தை நீக்கிவிட்டால், எஞசியது ஒன்றுமில்லாமல் போகிறது. பொருள் முதல் வாதம் அளவுக்கு, உரிய முக்கியததுவம் கொடுப்பதில்லை.

சீனாவிலும் இநதியாவிலும பொருள் முதல் வாதம்: இந்தப் பொருள் முதல்வாதம கன்பூசியனிசம் (Confucianism), தோயிசம்(Taoism), பௌததம என்ற சமயக் கொள்கைகளைச் சார்ந்து சீனாவில் விளக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் பொருள முதல வாதம் சாருவாகம், உலகாயதம என்னும தலைப்பில விளக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில கி.பி.14-ஆம நூற்றாணடில் தோன்றிய மாத்வாசாரியரால் அருளப்பட்ட சருவ தரிசன சங்கிரகம என்னும நூல் இந்தியாவில் தோன்றிய அனைத்துத தததுவங்களையும விளக்கும போது உலகாயதம பறறியும விளக்குகிறது. தமிழில் கி பி.3-அல்லது 4 – ஆம நூற்றாணடில் தோனறிய மணிமேகலை எனனும நூலில், முதன் முதலாக அமைந்த இந்தியததத்துவ தரிசனங்களின் தொகுப்பில் அடஙகும உலகாயதமும இடம பெறுகிறது.

உலகாயதர் காட்சி என்னும் அளவையை மட்டும் நம்புகிறார்கள. கருதல அல்லது அனுமானம் ஆப்த வாக்கியம் என்னும் பிரமாணங்களை நம்புவதிலலை. நிலம், நீர், தீ, காற்று என்னும் நானகு பூதங்களை மட்டுமே நமபுகின்றனா. ஆகாயம் காட்சிக்கு எட்டாததால அதை நம்புவதில்லை. வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு ஆகிய இவறறின் கூட்டததில சிவபபு நிறம தோன்றுவது போலப் பூதங்களின் கூட்டத்தில் ஆன்மா தோனறுகிறது. உடல அழியும்போது உடலில் உளள பூதங்கள வெளியில உள்ள தத்தம் பூதஙகளோடு ஒன்றிவிடுகின்றன.

உலகாயதர் ஆன்மா, ஆன்மாவால் செய்யப்படும் வினை, இந்த வினையின் பயனைச் செய்தவரே அடையுமாறு பார்ததுக் கொள்ளும் கடவுள ஆகிய மூன்றும் உளளன என்று சொல்வது மலடி பெற்ற மகன் ஒருவன முயல் கொம்பின்மேல் ஏறி, ஆகாயப் பூவைப் பறித்தல் என்பதுபோல இல்லாதது எனறு கூறுவர். அதனை 'ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகன் ஒரு முயற் கொம்பேறித் தப்பில் ஆகாயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றினாரே' என்று கூறுவர். இது சிவஞான

சித்தியார் பரபக்கம் என்னும் பகுதியில் அருள்நந்தி சிவம் விளக்கும் பகுதி. ஊரின் சாலைப் பகுதியில் ஒநாயின் அடிச்சுவட்டைப் பார்த்து ஓநாய் காட்டி லிருந்து வீட்டுக்கு வந்திருக்கவேண்டும் என்று அறுதி யிட்டுக் கூற இயலாது. ஓநாயைப் பற்றிய அச்சத்தை உண்டாக்க விரும்பிய ஒருவர் தம் கையால் ஓநாயின் அடிச்சுவட்டை உண்டாக்குவதன் மூலமும் செய்யலாம் என்று உலகாயதர் கூறுவர். மேலும், நமபத் தகுந்த பெரியவரின் உரையை நம்ப வேண்டும் என்னும் இன்றியமையாமை இல்லை, ஐம்பொறி களின் மூலம் கிடைக்கும் அறிவு மட்டுமே நிச்சயமா னது என்று வாதிப்பர். ச.க.

துணை நூல்கள்:

Jange,F.A., History of Materialism, English (tr.) London, 1877 - 81.

Ward,J., Naturalism and Agnosticism, London, 1907.

Max Muller, Six Systems of Indian Philosophy, London, 1903.

பொருளாதார அமைப்புகள். சொத்துரிமை, பண்டங்கள் பணிகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி, பகிர்வு ஆகியவற்றையொட்டிப் பொருளாதார அமைப்பைத் (Economic System) தனியுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பு, பொதுவுடைமைப் பொரு ளாதார அமைப்பு என இருவகைப்படுத்தலாம்.

தனியுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பு: வேளாண்மை, தொழிலகங்கள், உற்பத்திச் சாதனங்கள் ஆகிய எல்லாம் தனியார் உடைமைகளாக இருக்கும் அமைப்பைத் தனியுடைமைப் பொருளாதாரம், முத லாளித்துவப் பொருளாதாரம் எனப் பல பெயர் களால் குறிப்பிடுவர். எதை, எவ்வாறு, எப்படி, யாருக்காக, எந்த அளவில் உற்பத்தி செய்வது, பகிர்ந் தளிப்பது போன்ற பொருளாதார முடிவுகளை எந்த விதமான தடைகளும் இன்றித் தனியாரே மேற் கொள்வர். அங்காடியில் நிலவும் தேவை, அளிப்புச் சக்திகளின் அடிப்படையில் இப் பொருளாதார நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் (U.S.A.), இங்கிலாந்து முதலிய பல ஐரோப்பிய நாடுகள் முதலாளித்துவப் பொரு ளாதார அமைப்பில் (Capitalist Economic System) இயங்கி வருகின்றன.

இயல்புகள்: இவ்வகை அமைப்பில் தொழில்களில் பெரும்பாலானவை தனியார்களாலே நடத்தப்படு கின்றன. எத்தொழிலிலும் ஈடுபடத் தனி மனிதனுக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. ஆதாயத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு உற்பத்தியாளர்கள் போட்டியிடுவதால் நுகர்வோர் நன்மைபெறும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் விலைகள், அவற் றிற்கு அங்காடியில் நிலவும் தேவை அளிப்பு ஆகிய வற்றின் அடிப்படையில் நிருணயமாகின்றன. தனியார் சொத்துரிமையைக் காக்கும் பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு. பணக்காரர்கள், ஏழைகள் என்ற பாகுபாடு இவ்வகை அமைப்பில் பல்கிப்பெருகும். நுகர்வோருக் காகவே எல்லாச் செயல்களும் நடைபெறுவதால் நுகர்வோரின் இறையாண்மை (Consumers Sovereignty) நிலவுகிறது. உற்பத்தியாளர்களிடையே கடும் போட்டி நிலவுவதால் வாணிகச் சுழல்கள் (Trade Cycles) தோன்றும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. மக்க ளிடையே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் முனைப் பாக இருந்துகொண்டிருக்கும்; வேலையின்மையும் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கும்.

மேலும், தலையீடு குறைவாக இருத்தல, போட்டி யினால் நுகர்வோருக்கு நன்மைகள், தானியங்கும் தன்மை (Automatic Functioning), திறன் அதிகரிப்பு மிகுதியான மூலதன ஆக்கம் (Capital formation) மூலவளங்களின் சிறப்பான பகிர்வு, மக்களாட்சி முறை, தொழில் துணிவு, பொருளாதார முன்னேற் றம் போன்ற நன்மைகள் தனியார் உடைமைப் பொருளாதார அமைப்பில் உள்ளன. அதே நேரத்தில் விரும்பத்தகாத கழுத்தறுப்புப் போட்டி (Cut Throat Competition), விற்பனைச் செலவால் மிகுதியான விலை, தொழில் வளர்ச்சி மந்தமாக இருத்தல், செல்வ வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள், முற்றுரிமை அமைப் புகள் தோன்றுதல், வருக்கப் போராட்டத்திற்கான (Class conflict) வாய்ப்புகள், வணிகச் சுழலை யும், வேலையின்மையையும் தவிர்க்க முடியாமை போன்ற பல குறைகளும் இப் பொருளாதார அமைப் பில் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

பொதுவுடைமைப் பொருளாதாரம்: இதனை, சம தருமப் பொருளாதார அமைப்பு (Socialist Economic System), பொதுவுடைமைப்பொருளாதார அமைப்பு (Communist Economic System) என்ற பல பெயர் களால் குறிப்பிடுவர்.

இயல்புகள். தனியார் சொத்துரிமை இல்லை. எல்லாம் நாட்டுக்கே சொந்தம். உற்பத்தியும் அதன் பகிர்வும் திட்டமிட்ட அடிப்படையிலேயே நிகழ்கின் றன. ஆதாயநோக்கு இல்லை. அரசே விலையை நிருணயம் செய்கிறது. விளம்பரமும் போட்டியும் இல்லை. வாணிகச் சுழல், பொருளாதார மந்தம், வேலையின்மை ஆகியவை இல்லை. வருக்கப்போராட் டமும் இல்லை. சமுதாய நன்மையே எல்லோருடைய நோக்கமாகவும் இருக்கிறது. 'திறனுக்கேற்ப உழைத்துத் தேவைக்கேற்பப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்' என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

இவ்வமைப்பின் இயல்புகளையொட்டிப் பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இவ்வமைப்பின் குறைகளைக் காணும்போது மக்களில் ஒருசாரார், நன்மைகளைக்காட்டிலும் குறைகளின்விளைவு மிகுதி என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். தனிமனிதன் ஆர்வமின்மை, காலதாமதம், திறமையின்மை, ஊக்கமும் உற்சாகமும் இன்மை, மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு மதிப்பின்மை, விருப்பப்படி தொழில்களைத் தொடங்க, தொடர, மூட வாய்ப்புகள் இன்மை போன்றவை இவ்வமைப்பில் காணப்படும் குறைகள் ஆகும். இக் குறைகள் இருப்பினும் அண்மைக் காலத்தில் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காண விழையும் வளரும் நாடுகளில் சில இப்பொருளாதார அமைப்பை மேற்கொண்டிருக்கின்றன. உருசியாவும், சீனாவும் இவ்வமைப்பில் விரைவான முன்னேற்றத்தைப் பெற்றுள்ள நாடுகளாகும்.

கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு: முதலாளித்துவ, சமதருமப் பொருளாதார அமைப்புகளின் குறைகளைக் களைந்து நிறைகளைப் பெறப் பல நாடுகள் இவ்விருவகை அமைப்புகளிலும் உள்ள நன்மைகளைக் கொண்ட கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பை (Mixed Economic System) நாடுகின்றன. இந்தியாவும், இந்தியா போன்ற பல நாடுகளும் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன.

கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் பொதுத்துறையும், தனியார் துறையும் சேர்ந்து இயங்குகின்றன; விலை அமைப்பும் (Price mechanism), அரசு ஆணைகளும் சேர்ந்து செயற்படுகின்றன; பொது நலன் கருதித் தனியார் துறை நடவடிக்கைகள் மீது அரசின் தீவிரமான கட்டுப்பாடுகள் இருக்கும்; நுகர்வோர் விருப்புகளுக்கேற்பத் தனியார்துறை உற்பத்தி செய்து வருமாதலால் நுகர்வோர் விருப்பங்கள் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றப்படும்; தனியார் உடைமைப் பொருளாதார அமைப்பில் உள்ளதைப்போன்று முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டும் வாய்ப்பு இவ்வமைப்பில் இல்லை என்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு உண்டு; செல்வ வருமானப் பங்கீட்டின் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இவ்வமைப்பில் குறைவாக உண்டு; ஏகபோக உரிமை வளர்வதைத் தடைசெய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பொருளாதார அரசு செயற்படுகிறது. என். எஸ். பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என். எஸ்., பொதுப்பொருளாதாரம், உமா பப்ளிகேசன்ஸ், மதுரை, 1986.

Desai, S.S.M., Economic System, Himalaya Publishing House, Bombay, 1982.

George, N. Haim, Economic Systems, Oxford and IBH Publishing Co., U.S.A., 1968.

பொருளாதார அளவையியல்: பொருளாதார இயல் கடந்த இரு நூற்றாண்டுக்காலத்தில் வியத்தகு வளர்ச்சியைப் பெற்றிருப்பதோடு பலவேறு புரட்சிகரமான மாற்றங்களையும் அவ்வப்போது கண்டுவந்திருக்கிறது. இம்மாற்றங்களுள் 1) கணக்குமயமாதல் (Mathematisation), 2) மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளுதல் (Estimation), 3) இயங்கு நிலைத் தன்மை மயமாக்குதல் (Dynamisation), 4) நேர்கோட்டுத் திட்டமிடுதல் (Linear Programming) போன்ற நான்கு தீவிரமான மாற்றங்கள் இங்குக்குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இத்தகைய தீவிரமான மாற்றங்களின் விளைவாகத் தோன்றியனவே கணக்கியல் பொருளாதாரமும் (Mathematical Economics), அளவையியல் பொருளாதாரம் எனப்படும் பொருளாதார அளவையியலும் (Econometrics) ஆகும்.

பொருளாதார அளவையியல் (Econometrics) என்ற சொல்லை முதன்முதலாக 1926-ஆம் ஆண்டில் இராகனர் பிரிசு (Ragnar Frish) என்ற நார்வே நாட்டுப் பொருளாதாரப் புள்ளியியல்அறிஞர் பயன்படுத்தினார். மெட்ரிக்சு (Metrics) என்பதற்கு அளவையிடல் என்பது பொருள். உயிரியல் அறிவியலில் (Biological Science) அளவையிடுதலைப் பயன்படுத்தி 'உயிரியல் அளவையிடுதல்' (Biometrics) என்ற சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டது. அளவையிடுதலைப் பொருளாதார இயலில் பயன்படுத்தியபோது பொருளாதார அளவையியல் தோன்றியது. முதல் உலகப் பெரும்போர்க்காலத்தில் தோன்றிய இவ்வியல் மிக விரைவான வளர்ச்சியைப் பெற்றது. பன்னாட்டுப் பொருளாதார அளவையியல் சமுதாயம் (International Econometric Society) 1932-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், பொருளாதார வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளிலும் விரைவான வளர்ச்சியைப் பெற்றுவரும் இவ்வியல் வளரும் நாடுகளிலும் மிகப் புகழ்பெறத் தொடங்கியுள்ளது.

பொருளாதாரக் கருத்துகளையும், விளக்கங்களையும், முன் கணிப்புகளையும், ஏனைய பல இயல்புகளையும் புள்ளியியலின் துணைக்கொண்டு அளவையிட்டுக் குறிப்பிடும் இயலெனப் பொருளாதார அளவையியலைக் குறிப்பிடலாம். எளிதாகக் குறிப்பிடுவதாயின் பொருளாதாரம், புள்ளியியல், கணிதம் ஆகிய மூன்று இயல்களின் ஒன்றிணைப்பால் தோன்றியது பொருளாதார அளவையியல் எனலாம்.

இவ்வியல் முன்னரே மக்களுக்குத் தெரிந்த பொருளாதார மாறிகளில் (Economic Variables)

அல்லது மக்களுக்குத் தெரியாத பல பொருளாதார மாறிகளில் அல்லது இருவகை மாறிகளில் தோன்றத்தக்க மாற்றங்களை விளக்கும் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான கூற்றுகளைக் குறிப்பிடுவதை இன்றியமையாத குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலான கூற்றுகள் (Statements), சமன்பாடுகள் (Equations) வடிவத்திலும், கெழுக்கள் (Co-efficients) வடிவத்திலும் இருக்கின்றன. இத்தகைய சமன்பாடுகளுக்குக் கீழ்வரும் இயல்புகள் இருத்தல் நன்று என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது.

1) இன்றியமையாத சிக்கல் ஒன்றைப் பற்றியதாகவோ, மக்களுக்கு ஆர்வத்தைத் தரத்தக்க சிக்கல் ஒன்றைப் பற்றியதாகவோ இச்சமன்பாடுகள் அமையப்பெறுதல் வேண்டும். அறிவுக்கு மட்டும் விருந்தளிக்கத்தக்கதாக அமைந்து வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாக இருத்தல் கூடாது.

2) தருக்க அடிப்படையிலும், பகுத்தாய்வு அடிப்படையிலும் ஒவ்வொரு பொருளாதாரச் சமன்பாடும் எளிமையானதாக இருத்தல் வேண்டும்.

3) ஒரு பண்டத்தின் விலையை நிருணயித்தல் அல்லது சரியானதொரு வரிக் கொள்கையைத் தேர்ந்தெடுத்தல் போன்ற ஏதாவது உண்மையானதொரு பொருளாதாரச் சிக்கலைப் பற்றியதாகச் சமன்பாட்டின் நோக்கம் அமைந்திருந்தால், அச்சிக்கலோடு தொடர்புடைய பொருத்தமான பொருளாதாரக் கோட்பாட்டிற்கு இசைவானதாகச் சமன்பாடு அமைதல் வேண்டும். இடையே ஏதாவதொரு பொருளாதாரக் கோட்பாட்டைச் சோதிப்பதாக இருந்தாலும், அதற்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் சமன்பாடு அமைதல் வேண்டும்.

4) கிடைக்கத்தக்க புள்ளி விவரங்களுக்குப் பொருத்தமானதாகச் சமன்பாடு அமைதல் வேண்டும். இத்தகைய சமன்பாடுகளே பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன.

5) சமன்பாட்டைப் பற்றி அனுமானித்திருக்கும் அறிவு பெரும்பாலும் துல்லியமானதாக இருத்தல் வேண்டும்.

பொருளாதார அளவையியலின் சாதனங்களும், முறைகளும்: பகுத்தறி முறையில (Deductive Method) கற்பிதக் கோட்பாடுகளைக் குறிப்பிடுவதற்கும், அவற்றின் காரண காரிய (Logical) உள்ளார்ந்த தன்மைகளை (Implications) விளக்குவதற்கும், பொருளாதார அளவையியலில் கணிதம் ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காகப் பெறப்படும் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் தொகுத்தறி முறையிலான (Inductive Method) பல்வேறுவிதமான உண்மைகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், விளக்குவதற்கும் புள்ளியியல் ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுகிறது. பொருளாதார அளவையியலில் ஒரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண முயலும்போது கீழ்வரும் நான்கு நிலைகள் பொதுவாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன.

முதலில் சிக்கல் என்ன என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக, இச்சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காகப் பொருத்தமானதொரு மாதிரியை (Appropriate Model) அல்லது அமையப்பெற்ற கற்பிதக் கோட்பாட்டை (Maintained Hypothesis) அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவதாக, பொருத்தமான, தேவையான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்துப் பயன்படுத்த வேண்டும். இறுதியாகப் புள்ளி விவரங்களின் பகுத்தாய்வைப் பயன்படுத்திக் குறிப்பிட்ட சிக்கலுக்குப் பல்வேறு அனுமானங்களை அமைத்துக்கொண்டு தீர்வுகாண முயலவேண்டும்.

மாதிரிகளோ, அமையப்பெற்ற கற்பிதக் கோட்பாடோ சரியானதாக அமைந்துவிட்டால் மேற்குறிப்பிட்ட வழிகளில் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண முயலும் போது நல்ல விளைவுகள் கிடைக்கின்றன. பொருளாதார அளவையியலைப் பொறுத்தமட்டிலும் வழக்கத்திலிருக்கும் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளே (Economic Theories) இத்தகைய மாதிரிகளும், அமையப்பெற்ற கற்பிதக்கோட்பாடுகளும் ஆகும்.

கணக்கியல் பொருளாதாரமும், பொருளாதார அளவையியலும். பொருளாதாரக் கோட்பாட்டைக் கணிதக் குறியீடுகளாலும், கணிதமொழியாலும் குறிப்பிட்டு, குறிப்பிட்ட எடுகோள்களின் (Assumptions) அடிப்படையில் மாறிகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளைக் கணிதமுறை கொண்டு விளக்குவது கணக்கியல் பொருளாதாரம். அதாவது, பொருளாதாரமும் கணிதமும் இணையப்பெற்றுத் தோன்றுவது கணக்கியல் பொருளாதாரம். ஆசுகார் இலாஞ்சு (Oscar Longe) குறிப்பிடுவதைப் போன்று பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளையும், பொருளாதாரப் புள்ளியியலையும் பொருளாதார அளவையியல் இணைக்கிறது. பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளில் நிருணயிக்கப்பெற்றிருக்கும் பொதுவான விதிகளுக்குச் சரியான அளவை அடிப்படையிலான (Quantitative Basis) விளக்கத்தைக் கொடுக்கக் கணித முறையையும், புள்ளியியல் முறையையும், பொருளாதார அளவையியல் நிபுணர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

பொருளாதார அறிவியலின் பொதுவான துறையில் குறிப்பிட்டதொரு முறையைப் பயன்படுத்துவதே பொருளாதார அளவையியல் என்ற பொருள் படப் பேராசிரியர் சே. சும்பீட்டர் (J. Schumpeter) குறிப்

பிடுகிறார். எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலான முடிவுகளைச் சாதிப்பதற்கும், பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளைச் சரிபார்ப்பதற்கும் பொருளாதார அளவையியல் பயன்படுகிறது. எனவே,

1) பொருளாதாரம் + கணிதம் = கணக்கியல் பொருளாதாரம்

2) கணக்கியல் பொருளாதாரம் + புள்ளியியல் = பொருளாதார அளவையியல

எனச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவர்.

சிறப்பு: பொருளாதாரக் கருத்து விளக்கங்களிலும் அணுகுமுறைகளிலும் பல்வேறு பழமைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்படும் நிலையும், புதிய புதிய கோட்பாடுகள் தோன்றிடும் நிலையும் இயல்பாகிவிட்டன. எனவே, கணிதப் பொருளாதாரத்தையும், புள்ளியியல பொருளாதாரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார அளவையியல் மிகுந்த சிறப்பிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர் நிகழ்ந்த காலத்திற்குப்பின நாடுகள் அளவிலும்,பன்னாடுகள் அளவிலும், பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் ஏராளமான புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுப் பகுத்தாராயப்பட்டிருக்கின்றன. அதனோடு புள்ளியியல் அணுகுமுறையிலும், விளக்கங்களிலும், கோட்பாடுகளிலும் வியத்தகு முன்னேற்றங்களும், மாற்றங்களும் தோன்றியிருக்கின்றன. கிடைக்கும் புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்ந்து விரைவாகவும், தெளிவாகவும், துல்லியமாகவும் தேவைப்படும் முடிவுகளைப் பெறுவதற்குத் தேவையான அளவுக்கு மின்கணிப்பான்களும், கணிதப்பொறிகளும் (Computors), பொருளாதாரப் பகுத்தாய்வுகளிலும்,ஆராய்ச்சிகளிலும் புரட்சிகரமான அளவுக்குப் பயன்படத் தொடங்கிவிட்டன. இயந்திரமயமாதல், புதியனகண்டுபிடித்தல்கள், புதியன புகுத்துதல்கள்(Innovations) போன்றவைபொருளாதார அளவையியலை இன்றைய வாழக்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தொன்றாக்கிவிட்டன.

மேலும், அன்றாடம் சந்திக்கும நடைமுறைச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குரிய பல்வேறு முறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் பொருளாதார அளவையியல பேரளவுக்கு உதவுவதாம. நடைமுறைவாழ்க்கைக்கு மிக மிக உதவக்கூடியதொரு இயல் பொருளாதார அளவையியல் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலும்,பணத்தின் பன்னாட்டுக் கொடுத்துவாங்கும் மதிப்பைக் குறைத்திட (Devaluation), விரும்பும் அரசுகள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி நெகிழ்ச்சிகளை (Export and Import Elasticities) அறிந்து செயற்பட இவ்வியல் உதவுகிறது.அரசு, அதன்பொதுச் செலவுகளையும்,பொது வருவாயையும் மாற்றியமைக்க விரும்பும் போது அவற்றின் விளைவாகப் பொருளாதாரம் முழுவதிலும் மொத்த வேலைவாய்ப்புகள், மொத்தத் தேவைகள் ஆகியவற்றில் தோன்றத்தக்க மாற்றங்களையும் அறிந்து வெளியிட இவ்வளவையியல் பெரிதும் பயன்படுகிறது. இவற்றோடு பலவேறுவிதமான நிதிக் கொள்கைகளில் சிறப்பானதைத் தேர்ந்தெடுத்தலிலும், திட்டமிடுதலிலும், பொதுநலனைப் பெருக்கத்தக்க பலமுடிவுகளை மேற்கொள்ளுவதிலும், உச்ச அளவிலான நன்மைகளை அளந்தறியும முயற்சி மேற்கொள்ளுதலிலும், பிறவற்றிலும் பொருளாதார அளவையியல் பெருமளவில்பயன்படுகின்றது.

வரையறைகள்: மேற்குறிப்பிட்ட பலவேறு சிறப்புகளைப் பெற்றிருந்தாலும், பொருளாதார அளவையியல் பல குறைகளையும் உடையதாக இருக்கிறது தலைசிறந்த பொருளாதார மேதையர் பலர் கணித இயலின் உதவியின்றிப் பொருளாதார விளக்கங்களை அழகுற அமைத்துத் தந்திருக்கின்றனர். கணிதமும பொருளாதாரமும் சேர்ந்து தோன்றிய கணிதவியல பொருளாதாரமும், பொருளாதாரமும் புள்ளியியலும் சேர்ந்து தோன்றிய பொருளாதார அளவையியலும் துல்லியமான விளக்கங்களைப் பெற உதவுகின்றன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையே. ஆனால், பொருளாதார அளவையியலில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெறுபவர்கள் கணித இயலாலும புள்ளியியலாலும ஈர்க்கப்படும் வாய்ப்புகள் மிகுதியாக இருப்பதால அடிப்படைப் பொருளாதார இயலுக்குரிய சிறப்பைத் தர அவர்கள் தவறிவிடுகிறார்கள் என்ற குறையைப் பெரும்பாலோர் குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும், அளவுக்குக் கடினமான கணித முறைகள் பயன்படுத்தப் படுவதால அரசியல பொருளாதாரமாக (Political Economy) இருந்த பொருளாதார இயலை அளவையிடும கடினப் பொருளாதாரமாகப்(Difficult Economics) பொருளாதார அளவையியல் மாற்றிவிட்டது என்றும் பலர் குறிப்பிடுகின்றனர். என் எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்.

Goyal, J.K. and Saksena B K., Mathematical, Economics and Econometrics, Goel Publishing House, Meerut, 1978.

Wane, E.J , Economic Statistics and Econometrics, Harper and Row Publishers, New york, 1968.

Tinter,G., Mathematics and Statistics for Economics, Holt, Rinehart and Winston, New york, 1964.

பொருளாதார அறிகுறிகள்: வேளாண்மை, காடுகள், மீன்வளர்ப்பு, சுரங்கங்கள், தாதுப்பொருள்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய முதன்மைத் துறை (Primary Sector), குடிசைத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத்தொழில்கள், கனரகத் தொழில்கள் போன்ற பலவகைத் தொழில்களை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் துறை (Secondary Sector), இவ்விரண்டு துறைகளிலும் வாராதனவாகிய வாணிகம், செய்திததொடர்பு, போக்குவரத்து, மருத்துவம் கல்வி, பொதுச்சுகாதாரம், வங்கிகள், பொழுது போக்கு போன்ற பிறவற்றை உள்ளடக்கிய மூன்றாம் துறை (Tertiary Sector) ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் உள்ள மக்களின் உற்பத்தி, பகிர்வு ஆகிய நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பது பொருளாதாரம் (Economy) என்னும் சொல். ஒரு நாட்டின் உண்மைத் தனிஆளின் வருமானத்தை (Real Per Capita Income) அதிகரிப்பதன்மூலம் அம்மக்களின் வாழ்க்கைத்தர உயர்வு உறுதியாகவும், தொடர்ந்தும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் போக்கைப் பொருளாதார முன்னேற்றம் (Economic Development) என்பர். பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து கடுமையான முயற்சிகளுடன் அமைப்பு மாற்றங்களை (Structural Changes) ஏற்படுத்திக்கொண்டு பொருளாதாரம் மாற்றமடையும் போக்கைப் பொருளாதார முன்னேற்றம் (Economic Development) என்றும், முன்னரே ஓரளவுக்கு முன்னேறிய நிலையிலிருந்து மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து செல்லும் போக்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சி (Economic Growth) என்றும் குறிப்பிடுவர். இத்தகைய பொருளாதார நிலை மாற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவனவே பொருளாதார அறிகுறிகள் (Economic Indicators). இத்தகைய அறிகுறிகள் பல உள. அவற்றுள் இன்றியமையாத ஒருசில அறிகுறிகளைப் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கத்தைக் காண்பது இன்றியமையாததாகும்.

மக்கள்தொகை: ஒரு நாட்டிலிருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை மக்கள்தொகை எனப்படும். நாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குறிப்பிட்ட காலஅளவில் இருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கையை இதன்மூலம் அறியலாம். பொதுவாகப் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மக்கள்தொகைக் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அக்காலத்தில் மொத்த மக்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றம், பிறப்பு, இறப்பு, குழந்தைகள் மரண விகிதங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்கள், ஆண், பெண் விகிதம், எழுத்தறிவுபெற்றோர் எண்ணிக்கை, வேலையில்இருப்போர் எண்ணிக்கை போன்ற பல அடிப்படைச் செய்திகளை இக்கணிப்பின் மூலம் பெறுவது இயல்பு.

நாட்டு வருமானம்: ஒரு நாட்டில் ஓராண்டுக் காலத்தில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களின், பணிகளின், மொத்தப் பண மதிப்பு நாட்டுவருமானம் (National Income) ஆகும். வருமான முறை (Income Method), செலவு முறை (Expenditure Method), உற்பத்தி முறை (Production Method) என்ற மூன்று முறைகள் மூலம் நாட்டு வருமானத்தைக் கணிப்பது இயல்பு. காரணிச் செலவின் அடிப்படையிலான மொத்த உள்நாட்டுவிளைவு (Gross Domestic Product at Factor Cost), அங்காடி விலைகளின் அடிப்படையிலான மொத்த உள்நாட்டுவிளைவு (Gross Domestic Product at Market Prices), தேய்மானம் நீங்கலாக உள்ள நிகர நாட்டு விளைவு (Net National Product) போன்ற பல விவரங்களை அறிய நாட்டு வருமானக் கணிப்புப் பயன்படுகிறது.

உண்மை வருமானமும், உண்மை தனி ஆளின் வருமானமும் குறிப்பிட்ட கால அளவில் இருக்கும் நாட்டு வருமானத்தை அந்த நாட்டில் அக்கால அளவில் இருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையால் வகுத்துப் பெறும் மதிப்பு தனி ஆளின் வருமானம் (Per Capita Income) ஆகும். நாட்டு வருமானமும், தனி ஆளின் வருமானமும், வருமானஅளவுக் குறியீட்டெண்களாகவும் கணிக்கப் படுவது மரபு. முந்திய ஏதாவதொரு ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு நடப்பு ஆண்டுக்குரிய நாட்டுவருமானம், தனி ஆளின் வருமானம் ஆகியவை கணக்கிடப்படுகின்றன. விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் விளைவுகளைத் தவிர்த்துப் பார்ப்பதால் இவை உண்மை நாட்டு வருமானம், உண்மைத்தனி ஆளின் வருமானம் (Real Per Capita Income) எனப்படுகின்றன. அடிப்படை ஆண்டு வருமானத்தை 100 எனக் கொண்டு நடப்பு ஆண்டு வருமானத்தின் விழுக்காடாக வருமான அளவுக் குறியீட்டெண் (Income Index) அமைக்கப்படுகின்றது.

உற்பத்தி அளவுக் குறியீட்டெண்கள். ஒரு நாட்டில் பலப்பல பண்டங்களும், பணிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் பொதுவான பொருளாதார அறிகுறிகளாக வேளாண்மைப் பண்டங்கள் உற்பத்தி, தொழிற் பண்டங்கள் உற்பத்தி, உரஉற்பத்தி, மின் ஆற்றல் உற்பத்தி போன்ற உற்பத்தி அளவுகளும் அவற்றிற்கான அளவுக் குறியீட்டெண்களும் (Product Index) ஆண்டு தோறும் அமைக்கப்படுகின்றன. பண்டங்களின், பணிகளின் உற்பத்திப் பெருக்கம் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பதால் இந்த அளவைகள் சிறப்பான பொருளாதார அறிகுறிகளாக விளங்குகின்றன.

ஏற்றுமதியும், இறக்குமதியும்: புலனாகும் பண்டங்களையும், புலனாகாப் பணிகளையும் வாணிகத்தின் பொருட்டு உள்நாட்டிலிருந்து பிற நாடுகளுக்கு அனுப்புவது ஏற்றுமதி என்றும், பிற நாடுகளிலிருந்து

உள் நாட்டிற்குள் கொண்டுவருவது இறக்குமதி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் அதன பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவைபபடும் பலவிதமான மூலவளங்களில் (Resources) ஒன்றான அயற செலாவணியைப் பெற்றுத் தருவதில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி (Exports and Imports) இன்றியமையாத பங்கு வகிக்கின்றன. மேலும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படும பண்டங்களின், பணிகளின் தனமையைக் கொண்டு ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையை ஓரளவுக்கு ஊகித்தல் இயலும்.

பொதுச் செலவு: காவல் அரசுகளாக (Police State) இருந்த நிலை நீங்கி, இனறைய அரசுகளில் பெரும்பாலானவை பொதுநல அரசுகளாக (Welfare States) மாறியுளள நிலையில, பொதுச் செலவுப் பெருக்கத்தின் மூலம மொத்தத் தேவையைபபெருககி, விரைவான பொருளாதார முனனேறறத்தைப் பெறு தல் இயலும் எனற கருத்து வலுப்பெற்றிருக்கும நிலையில பொதுச் செலவின (Public Expenditure) அளவைப் பற்றிய செய்திகள் மிகவும் இன்றி யமையாத பொருளாதார அறிகுறிகளாக அமை கினறன.

பொதுக்கடன்: பெருகிவரும் மக்கள்தொகை, பணவீக்கம், பெருகிவரும் அரசுப் பணிகளின் அளவு, போர்ப் பயம், பழைய கடன்களைத் திருப்பிச செலுத்தவேணடிய தேவை போனற பல காரணங களால உள்நாட்டிலிருந்தும், பிறநாடுகளிலிருநதும, பன்னாட்டு நிதி அமைப்புகளிடமிருந்தும் நாடடின அரசுகள பெறும் கடன்களின் அளவுகளும், அதன விளைவான பொதுக்கடன (Public Debt) நிருவாகத் தின தனமையும் இன்றியமையாத பொருளாதார அறிகுறிகளாகத் திகழகின்றன

அயற் செலாவணி இருப்பு: கண்ணுக்குப் புலனா கும், புலனாகாப் பணடங்களின, பணிகளின ஏறறு மதி இறக்குமதிக்காக அயற செலாவணிப்பறறு வரவுகள ஏற்படுகினறன. அவறறின் விளைவாக ஒவ வொரு நாடும் வைத்திருக்கும் அயறசெலாவணியின இருப்பு அமைகிறது. தொடர்ந்து பலஆணடுகள பற்றாககுறை நிலவுவது விரும்பத்தக்கதன்று எனப தாலும், அவ்விருப்பு அதிகரிகக, அதிகரிகக அந்நாட் டின் பனனாட்டு மதிப்பு உயரும என்பதாலும், சிறப் பானதொரு அறிகுறியாக அயறசெலாவணி இருபபுப் பயன்படுகிறது. சிறப்பு எடுப்பு உரிமைகளாகவும், (Special Drawing Rights - SDRS), தஙகமாகவும் (Gold), அயறசெலாவணியாகவும் இவ்விருப்புகள வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடப்படுகினறன.

பண அளிப்பு: பணத்தின் வாங்கும் திறனாகிய பண மதிப்பு, பண அளிப்பினாலும் நிருணயிககப் படுகிறது என்பதாலும், மக்கட்பெருக்கம, பொருளா தார நடவடிக்கைகளின பெருக்கம போனற காரணங களால் பண அளிப்பை அதிகரிக்கவேணடிய அவசியம இருப்பதாலும, பண அளிபபு (Money Supply) இன றியமையாததொரு பொருளாதார அறிகுறியாக இருக்கிறது. நாணயங்கள், காகிதப பணம், வங்கிப் பணம் ஆகியவற்றை உளளடக்கிய பணஅளிப்பில ஏற்படும் மாற்றஙகள நாட்டின பணவீகக, பண வாட்ட நிலைகளைக் காட்டுகின்றன.

வங்கிக் கடன்: மொத்தப் பண அளிப்பில் வங்கி களால் உருவாக்கப்படும் வங்கிக் கடன பணம் சிறப் பான பங்கு வகிக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள நாடுகளில எல்லாவறறிற் கும் பணத்தைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் இருக்கு மெனபதால் மொத்தப் பண அளிப்பில் அரசு வெளி யிடும் நாணயம், காகிதப் பணம் ஆகியவறறின் அளவு மிகுதியாக இருக்கும். மாறாக, பொருளாதார நிலை மேம்படுகிறபோது வங்கிப் புழக்கம் பெருகி வங்கிப பணத்தின் அளவு மிகுதியாக இருப்பது இயல்பு.

மொத்தச் சேமிப்பு: பொருளாதார வளாசசிககுத தேவையான மூல வளஙகளை உளநாட்டுச சேமிப்பி லிருந்து பெறுதல் நனறு எனபதால மொத்தச சேமிப்பு இன்றியமையாததொரு பொருளாதார அறிகுறியாகும் பழமை நிலையிலிருந்து பொருளா தாரம் முனனேற்றத்தை அடைகின்றபோது மொத்த இலலச் சேமிபபு விகிதம் (Rate of Aggregate Domestic Savings) அதிகரித்துச் செல்வது இனறியமை யாதது என்பதோடு, நாட்டு வருமானததில் குறிப பிட்டதொரு விகித அளவுக்கு மிகையாகச சேமிப்பு விகிதமும் இருந்தால்தான பொருளாதாரம் மேலெழு நிலையையும் (Take off Stage), தனனைத்தானே வளர்த்துக் கொளளும நிலையையும் (Stage of Self - Sustained Growth) அடைதல இயலு மென்பது உரோசுடோ (W.W Rostow) எனபார் கருத் தாகும்

மொத்த முதலீடு. மொததவருமானத்தைப் பெருகக விரும்பும்போதும, தனியார் துறை முதலீடு முனவராமல் இருக்கும்போதும் பொதுத்துறை முத லீட்டின் அளவை மிகுதியாககுதல மரபு. இது பெருககி (Multiplier), ஊக்கி (Acceleration) ஆகியவறறின விளைவுகளால தொடகக நிலை முதலீட்டைக காட் டிலும் பல மடஙகு அளவிற்கு வருமானத்தையும, தொடரும் முதலீடுகளையும் மிகுதிப்படுத்தும்.

மொத்த விலைக் குறியீட்டெண: உளநாட்டுவிலை யின உறுதித தனமையை மொத்த விலைக குறியீட டெணகள (Wholesale Price Index) எனற பொருளா தார அறிகுறிகள காட்டுகினறன.

நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டெண்: மக்களின் தனியாள வருமானத்தை மிகுதியாக்குவதும் மேம்பாடு அடைந்துவரும் வாழ்க்கைத்தரத்தை மக்களுக்கு அமைத்துத் தருவதும் இன்றைய அரசுகளின் அடிப்படைக் குறிக்கோளாகும். வாழ்க்கைத்தரத்தை நிருணயிப்பதில நுகர்வோர் பண்டங்களின் விலைகள் சிறப்பான பங்கு வகிக்கின்றன. நுகர்வுப் பண்டங்களின விலைகளில ஏற்படும் மாற்றங்களை நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டெண்(Consumer Price Index) தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

வேலை நிலை: உடல் வலிமையும், நலமும்,தகுதியும், விருப்பமும் உடைய ஆண், பெண் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளை அளித்து முழு வேலை நிலையை (Full Employment Stage) அமைத்துத் தருவது இன்றைய அரசுகளின் குறிக்கோள்களுள ஒன்று. வேலையற்றிருப்போரின் எண்ணிக்கை, வேலை தேடித்தரும அலுவலகங்களில் உள்ள நடப்புப் பதிவேடுகளில் (Live Registers) பதிவு செய்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை, திட்டக் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வேலைகளின் எண்ணிக்கை போன்றவை சிறப்பான பொருளாதார அறிகுறிகளாகும்.

என்.எஸ் பா.

துணை நூல்:

David, W.Pearce, The Dictionary of Modern Economics, The Macmillan Press Ltd, London, 1983.

பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கான தென் பசிபிக்கு நிறுவனம்:

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான கொள்கைகளை வகுப்பதிலும், அவற்றைச் செயற்படுத்துவதிலும் நாடுகள் தனனிச்சையாகச் செயற்படுவதால் ஏற்படத்தக்க பல சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கெனத் தென் பசிபிக்கு வட்டார நாடுகள் இவ்வமைப்பை 1973-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 17-ஆம் நாள் உருவாக்கின. முன்னர், தென் பசிபிக்கு நாடுகளின் பொறுப்பாண்மைக் குழு (South Pacific Commission) ஒன்று 1971-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால், அக்குழு பொருளாதாரத் திட்டங்கள், வாணிகக் கொள்கைகள் போனறவற்றைப் புறக்கணித்ததால் இவற்றிற்கெனத் தனியொரு நிறுவனம் நிறுவப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்பெற்றது. அதன் விளைவாகவே இந் நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது.

ஆசுத்திரேலியா (Australia), குக் தீவுகள் (Cook Islands), பிசி (Fiji), நவுரு (Nauru), நியூசிலாந்து (New Zealand), தோங்கா (Tonga), மேற்குச்சமோவா(West Samoa), கிரிபாதி(Kiribate), நியூஇ (Niue), பாப்புவா (Papua), நியூ கினி (New Guinea), சாலமோன் தீவுகள் (Solomon Islands), துவாலு (Tuvalu), வானுனாட்டு (Vanunatu) ஆகிய நாடுகள் பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கான தென் பசிபிக்கு நிறுவனத்தின் (South Pacific Bureau for Economic co-operation - SPEA) உறுப்பு நாடுகளாகும். இவ்வமைப்பிற்கான ஒப்பந்தம் மேற்குச் சமோவா நாட்டின் அபியா (Apia) நகரத்தில் எழுதப்பட்டதால் இதனை அபியா ஒப்பந்தம் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

இந் நிறுவனத்தின் தலைமைச் செயலகம் பிசி நாட்டின் சுவா (Suva) நகரத்தில் இருந்து செயற்படுகிறது. இவ்வமைப்பைச் சேர்ந்த உறுப்பு நாடுகளின் குழு ஆணடிற்கு இருமுறை கூடி உறுப்பு நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்றது. உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையே நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறப் பாடுபடுவதே இந் நிறுவனத்தின் சிறப்பான குறிக்கோளாகும்.

உறுப்பு நாடுகளிடையே வாணிகம், வேளாணமை, தொழில், போக்குவரத்து, தொலைத் தகவல் தொடர்பு, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை (Environment) ஆகிய துறைகளில் ஒறறுமை நிலவவும், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கான பொது நெறிமுறைகளை வகுக்கவும், பல திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தவும் பசுபிக்கு மண்டலக் கப்பல் மன்றம் (Pacific Regional Shipping Forum), தென் பசுபிக்கு விமானக் கூட்டமைப்பு (Association of South Pacific Airlines), தென் பசுபிக்கு மீன்வள முகவர் மன்றம் (South Pacific Fisheries Forum Agency), தென் பசுபிக்கு வாணிகப் பொறுப்பாணமைக்குழு (Trade Commission of South Pacific), தென் பசுபிக்குமண்டலச் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைத் திட்டம் (South Pacific Regional Environment Programme) என்ற பல தனி அமைப்புகளைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துச் செயற்படுத்தி வருகிறது. சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைத் திட்டம் மட்டும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் (United Nations Organisation) சுறறுப்புறச் சூழ்நிலைத் திட்டத்தோடு இணைந்து செயற்படுகிறது.

இவ்வமைப்பின் குழுக்கள் கூட்டாக மேற்கொளளும் முடிவுகளையும், கொள்கைகளையும், பரிந்துரைகளையும் உலகின் பிற நாடுகளும், பன்னாட்டு அமைப்புகளும் கூர்ந்து கவனித்துச் செயற்படுகின்றன. அதன் விளைவாக இவ்வமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளும் நல்ல பலன்களைப் பெறுகின்றன. எண்ணெய் விலை உயர்வால் 1970-ஆம் ஆணடுகளில் தோன்றிய பன்னாட்டு நிதி நெருக்கடியைத்

தவிர்க்க இவ்வமைப்பு பாறை எண்ணெயை (Petrol) உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுக்கு பாறை எணணெய் விலை, ஏற்றுமதி அளவு ஆகியவற றில் அடிக்கடிமாற்றஙகளைச் செய்யவேணடாமஎன்ற வேண்டுகோளை விடுத்ததன் விளைவாக 1980 – ஆம் ஆணடின் தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே பாறை எண்ணெய் வாணிகம் உறுப்பு நாடுகளிடையே தடை யின்றி நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

மீன்வளப் பெருக்கத் திட்டங்களை மீன்வள வளர்ச்சிக்கான முகவர் மனறம் மூலமாக நிறை வேற்றி உறுப்புநாடுகள பல பயன்களைப் பெறறு வருகின்றன. தென் பசுபிக்குத தீவுகளின் மணடல முன்னேற்ற நிதி நிறுவனம் (South Pacific Islands Regional Development Fund) என்ற அமைப்பை நிறுவிப் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து எளி தாகவும், மலிவாகவும் நீணட காலத்திற்குப் பல நிதி உதவிகளைப பெறும் முயற்சிகளை இவ் வமைப்பு மேற்கொண்டு வருகிறது. மேலும், உறுப் பினர்களிடையே தோனறுகிற பல வாணிகச சிக்கல் களையும் குழுக் கூட்டங்களில் விவாதித்துப் பல மாற்றஙகளைச் செய்து தவிாத்து வருகிறது. குறிப் பாக முதலீட்டுப் பற்றாக்குறை, போட்டி, திறமைக் குறைவு கப்பல்களைப் பாதுகாக்கும் செலவு ஆகியவற் றால் தென பசுபிக்குக் கப்பல் மனறம் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் நிதி இழப்புக்கு உள்ளாகியது. அவ விழப்பு தொடர்நது நீடித்ததால் 1983-இல் நியூசிலாந் திடமிருந்து ஏறத்தாழ 7 மில்லியன தாலர் (Dollar) உதவித்தொகையைப் பெற்று இம் மன்றததைச் செம்மைப்படுத்தியது.

பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கான தென் பசுபிககு நிறுவன முயறசியின் காரணமாகத் தென பசுபிக்கு மணடல வாணிகப் பொருளாதாரக கூட்டுறவுக் கான ஒப்பநதம் (South Pacific Regional Trade and Economic Co-operation Agreement) எழுதப் பெற் றது. உறுப்பு நாடுகளின வாணிக அமைசசர் களின் குழுக் கூட்டத்தின பரிந்துரைகளின்படி அவ வொப்பநதம் 1980-இல் கையெழுத்தாயிற்று. இதன படி இவவமைப்பில முன்னேற்றமடைநத நாடு களாகியஆசுத்திரேலியாவும,நியூசிலாந்தும பிற உறுப் பினர் நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவ வேணடு மென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. குறிப்பாக நிதி உதவி கள் வழங்குவதன் மூலமாகவும, தங்கள அங்காடி களில பிற மணடல நாடுகளின உற்பத்திப் பொருள் களின விற்பனைக்குத் தடை விதிக்காமலும், அவறறை மிகுதியான சுஙக வரிவிதிப்பின் மூலம் கட்டுப்படுத் தாமலும் அந் நாடுகளின் பொருளாதார வளாச் சிக்குத் துணைசெய்தல் வேணடுமென்பது ஒப்புக் கொளளப்பட்டது.முன்னேறறமடையாத பிற உறுப்பு நாடுகளின் அகக் கட்டுமானப் (Infrastructure) பணிகள், தொழில் வளர்சசித திட்டங்கள, வேளாணமை வளாச்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றில தொழில நுட்ப அறிவைப் பகிர்நது கொள்ளுதல, முத லீட்டில் பங்கு பெறுதல ஆகியன மூலம் மணடலத்தின் பொது முன்னேற்றத்தை உயர்த்தவேணடும் எனறும் ஒப்புககொளளப்பட்டது

எளிமையான சுங்கத்தீர்வை முறை, தொழி லாளர் இடப்பெயர்வு, அகக கட்டுமானப் பணிகள, சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு, மீன்வளம் போன்ற கூட்டு முயற்சித் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்து தல் ஆகியவை பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கான தென் பசுபிக்கு நிறுவனததின இக்கால நடவடிக்கை களுள் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளன. அ.கு.சா.

பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முன்னேற்றக் கழகம்: கனடா, இசுபெயின,அமெரிக்கா ஆகியநாடு கள ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக் கழகத் தின்(Organisation for European Economic Co-operation)மூல உறுப்புநாடுகள.அநநாடுகள் 1960-ஆம ஆண டில்பாரிசு (Paris) நகரத்தில் கையெழுததிட்ட உடன படிக்கையின விதிகளினபடி ஐரோப்பியப் பொருளா தாரக் கூட்டுறவுக்கான கழகத்திறகு மாற்றாகவும் அதனை விரிவுபடுத்தியதொரு அமைப்பாகவும் 1961 -ஆம ஆணடில் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முனனேற் றக்கழகம் (Organisation for Economic Co-Operation and Development-OECD) தோறறுவிககபபட் டது. இப்பொழுது ஆசுதிரேலியா (Australia), ஆசுத் திரியா (Austria), பெல்சியம (Belgium), கனடா, தென்மார்க்கு (Denmark), பினலாநது (Finland), பிரானசு (France), செருமானியக் கூட்டரசுக் குடியரசு (The Federal German Republic), கிரீசு (Greece), ஐசுலாந்து (Iceland), ஐரிசுக குடியரசு (The Irish Republic), இத்தாலி (Italy), சபபான (Japan) இலக்சம்பர்க் (Luxemberg), நெதர்லாநது (Netherland), நியூசிலாநது (New Zealand), போர்ச்சுககல் (Portugal), இசுபெயின, சுவீடன, சுவிட்சர்லாந்து, துருக்கி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள இககழகத்தின உறுபபு நாடுகளாக இருககினறன. இவற்றுடன் 'சிறப்பு உறுபபினர்' எனற தகுதியுடன் யூகோசுலேவியா (Yugoslavia) இககழகத்தின சிறப் பான ஒரு சில நடவடிககைகளில் கலந்து கொள கிறது.

நோக்கங்கள். 1) உறுப்பு நாடுகளில பொருளா தார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதையும், நிதி உறுதித் தன்மையை நிலை நிறுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொணடுள்ள பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அமைத்தல, ஒருஙகிணைத்தல், மேமபாடு அடையச் செய்தல.

2) இக்கழகத்தின் உறுப்பு நாடுகள் வளரும் நாடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படத்தக்க நிதி மற்றும் பொறிநுட்ப உதவிகளுக்கான முயற்சிகளைத் தூண்டி விடுதல், முறைப்படுத்துதல்.

3) வேறுபாடுகள் அற்ற அடிப்படையில் மேற் கொள்ளப்படத்தக்க பன்முகப் பன்னாட்டு வாணிகத் தின் (Multilateral Trade) வளர்ச்சிக்காகத் துணை நிற்றல்.

உறுப்பு நாடுகளின் பேராளர்களைக் (Representatives) கொண்டதொரு குழு (Council) இக் கழகத்தை நிருவகிக்கிறது. இக்கழகத்தின் செயல்திட் டங்கள் 100க்கும் அதிகமான சிறப்புக் குழுக்களாலும் (Specialised Committees), செயற்படும் ஆட்களாலும் (Working Parties) நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இக் கழகத்தின் பன்னாட்டுச் செயலகத்தோடு (International Secretariat)இச்சிறப்புக் குழுக்களும், செயற் படும் ஆட்களும் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டு தனித் தனித் திட்டங்களின் சிக்கல்கள், பயன்கள், நிறைவேற்றும் முறைகள் போன்ற பலவற்றைப் பற்றி ஆய்ந்தறிந்து கொள்கை அடிப்படையிலான பரிந்துரைகளை அமைத்துக் கொண்டு செயற்படு கின்றன. பொருளாதார முன்னேற்றம், பொறிநுட்பக் கூட்டுறவு, பன்னாட்டு வாணிகம், ஆற்றல் (Energy), சுற்றுச்சூழல் போன்ற சிலவற்றை இக்குழுக்களும் ஆட்களும் ஆய்வுக்கு மேற்கொள்வனவற்றுக்கான எடுத்துக்காட்டுகளாகக் குறிபிடலாம். மேலும், கலந்து கொள்ளும் நாடுகளுக்கிடையே எண்ணெய் இறக்கு மதியைப் பொறுத்த மட்டிலும் இருக்கும் அதிகமான அளவிலான சார்ந்திருக்கும் இயல்பைக் குறைப்பதற் காகவும், சக்தியைப் பொறுத்தமட்டில் கூட்டுறவை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் பன்னாட்டு ஆற்றல் பதி வாண்மை (Agency) ஒன்றை 1974-ஆம் ஆண்டில் இக்கழகம் தோற்றுவித்தது. மேலும் 1958-ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பிய அணு ஆற்றல் பதிவாண்மை (European Nuclear Energy Agency) என்று தோற்று விக்கப்பட்ட பதிவாண்மை, பொருளாதாரக்கூட்டுறவு முன்னேற்றக் கழக அணு ஆற்றல் பதிவாண்மை (OECD Nuclear Energy Agency) என்ற புதிய வடி வில், பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முன்னேற்றக் கழக நாடுகளில் அமைதிப் பணிகளுக்காக அணு ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதற்கும் முன்னேற்றுவிப்பதற்காகவு மான பன்னாட்டுக் கூட்டுறவு முயற்சிகளைத் தோற்றுவித்து வளர்ச்சி பெறச் செய்து வருகிறது. பொருளாதார உதவிகள் பற்றிய பொதுவான கொள்கைகளை வகுப்பதற்கும், நிறைவேற்றுவதற் கும் ஒரு வளர்ச்சி மையத்தை(Development Centre) 1962-இல் இக்கழகம் தோற்றுவித்தது. மேலும், கல்வி, ஆய்வு, புத்தாக்க மையத்தின் (Centre for Educational Research and Innovation) மூலமாக உறுப் பினர் நாடுகளில் கல்வி முறைகளை மேம்பாடு அடையச் செய்யும் முயற்சிகளிலும் இக்கழகம் ஈடு பட்டிருக்கிறது.

உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதாரச் செயல் திட்டங்கள், போக்குகள் (Trends), முன்மதிப்பீடுகள் (Forecasts) பற்றிய புள்ளி விவர ஆய்வறிக்கைகளை யும், பன்னாட்டு முன்னேற்றம், உதவி பற்றிய கொள்கைகளைப் பற்றிய அறிக்கைகளையும் இக் கழகம் முறையாக வெளியிடுகிறது. தனிப்பட்ட முறை யில் எப்போதாவது மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் பற்றிய நூல்களையும், முறைசாரா அடிப்படையி லான (Ad hoc) ஆய்வுகளைப் பற்றிய அறிக்கை களையும் இக்கழகம் முறையாக வெளியிட்டு வரு கிறது. என்.எஸ்.பா.

பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள்: கோட் பாடு என்ற சொல் பல பொருள்களில் வழக்கில் பயன்படுகிறது. உறுதிப்படுத்தப்பட்ட (Confirmed) அல்லது உறுதிப்படுத்தப்படாத கருது கோள் களைக் (Hypotheses) குறிப்பிட இச்சொல் பயன்படுத் தப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட அறிவுத் தொகுதியின் (Body of knowledge) பகுதி என எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க அளவிற்கு உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ள கருது கோள்களைக் குறிப்பிட இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் பொரு ளியலில் எல்லோராலும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க வகையில் அமைந்துள்ள கூற்றுகளைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள்(Economic Theories) என்பர்.

கிடைக்கும் மூலவளங்களை (Resources) எவ் வெவ் வழிகளில் பயன்படுத்தினால் மக்கள் பெறுகின்ற மொத்தப் பயன்பாடு உச்ச அளவிலிருக்கும் அல்லது மொத்த ஆதாயம் உச்ச அளவிலிருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்து மக்கள் செயற்படுகின்றனர். இச் செயல் களில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க பல கருத்துகளைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் என்பர்.

எடுகோள்கள்: பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் பல எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. இவ்வெடுகோள்கள் 'பெரும்பாலும்' உண்மையானவை யாக இருக்கலாம். 'பெரும்பாலும்' என்ற சொல் இருப்பதால் 'முற்றிலும்' இல்லை என்றாகிறது. நிகழ் உலகில் பல நிலைகளில் பல மாறுபட்ட சூழ்நிலைகள் உள்ளன. எனவே, முற்றிலும் பொருந்தக்கூடிய வகை யில் கருத்துகளைப் பொருளாதார இயலில் குறிப்பிடு வது இயலாது. உலகின் சிக்கல்கள் பலப்பல; எல்லாவற் றையும் உள்ளடக்கிய உண்மைகளைக் காண முயல்வது எளிதன்று. எனவே, பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள்

ஓரளவு உண்மை நிலைக்கு மாறுபட்டவை போலத் தோன்றும் வாய்ப்புகளும் உண்டு. இந்நிலையில், குறிப்பிட்ட எடுகோள்களின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட நிலைகளில் மனிதர்களுடைய நடவடிக்கைகளின் போக்குப் பற்றிய விளக்கங்களைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் எனலாம். எடுத்துக் காட்டாக, நுகர்வோரின் வருமானம், பதிலிப் பொருட்களின் விலைகள், நுகர்வோரின் விருப்பு, வெறுப்புகள் போன்ற மாறிகளில் (Variables) மாறறங்கள் எதுவும் இல்லாத நிலையில் விலை குறைந்தால் தேவை விரிவடையும்; விலை அதிகரித்தால் தேவை சுருங்கும் என்று விலை மாற்றத்திற்கும் தேவை மாற்றத்திற்கும் தேவை உள்ள எதிர்மறையான தொடர்பைத் தேவை விதி (Law of Demand) விளக்குகிறது.

அடிப்படைகள்: பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை அமைக்கும்போது இரு அடிப்படைகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுவது இயல்பு. முதலாவதாக, குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பொதுவாக எவ்வாறு நடந்து கொள்வார்கள் எனபதைப் பற்றிய பல கருதுகோள்களையும், எடுகோள்களையும் அமைத்துக்கொள்ள வேணடும் இதில் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகள், சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புகள் (Institutions), அவற்றின் தன்மைகள பற்றிய கருத்துகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக, அத்தகைய எடுகோள்களின் அடிப்படையில் மாறிகளின் (Variables) செயல்களைப் பற்றிய ஏதாவதொரு அல்லது ஒருசில முடிவுகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளில் உள்ள எடுகோள்களைப் பொதுவாக மூவகைப்படுத்துவர். முதலாவதாக, தனி ஆட்களின் செயலைப் பற்றிய எடுகோள்கள. நுகர்வோர் உச்ச அளவு பயன்பாட்டைப் பெறுவதிலும், உற்பத்தியாளர் உச்ச அளவு ஆதாயத்தைப் பெறுவதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செயற்படுவர் என்பதைப் 'பகுத்தறிந்து செயற்படுவது பற்றிய எடுகோள' (Rationality Assumption) என்பர். இரண்டாவது, நிகழ் உலகத்தின் புவியியல் உயிரியல், தட்பவெப்ப நிலைகளைப் பற்றியது. இவை மாறாதிருக்கின்றன என்பது எடுகோள். எடுத்துக் காட்டாக, வேளாண்மையில் அறுவடைக் காலம் இயற்கையால் நிருணயிக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடலாம். இதன் அடிப்படையில்தான், பண்டங்களும் பணிகளும தேவையோடு ஒப்பிடுகையில் பற்றாக்குறையாக உள்ளன என்னும் கருத்துப பெறப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புகளின் (Social and Economic Institutions) தன்மையைப் பற்றியது. நிலையான, உறுதியான அரசுகள் இருப்பது, மக்கள் தங்கள் வருமானத்தைக் கொண்டு பண்டங்களையும் பணிகளையும் நுகர்வது ஆகியவற்றையும் இன்னும் பல இயல்பான நிலைகளையும், பொருளாதாரம் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறது. அங்காடி அமைப்பு, விற்பவர்களின், வாங்குபவர்களின் நடவடிக்கைகள எல்லாம் இயல்பானவையாகவும், நேர்மையானவையாகவும் பொருளாதாரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் எடுகோள்கள அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

பொருளியல், நுணணினப் பொருளியல் (Micro), பேரியல் (Macro) அல்லது தொகையினப் (Aggregate) பொருளியல் என இருவகைப்படும். நுகர்வு, உற்பத்தி, பரிமாற்றம், பகிர்வு பற்றிய கோட்பாடுகள் நுண்ணினப் பொருளாதாரத்திலும், நாட்டு வருமானம், வேலை, பணத்தின் மதிப்பு, பேரியல் பகிர்வு, வாணிகச் சுழல்கள், பொருளாதார வளர்ச்சி, நாடு தழுவிய நிலையிலான பொருளாதாரக் கருத்துகள் பற்றிய கோட்பாடுகள் பேரியல் பொருளாதாரத்திலும் விளக்கப்படுகினறன.

நுகர்வுக் கோட்பாடு பல அடிப்படை எடுகோளகளை அமைத்துக் கொணடு மனிதன் எந்த அளவுக்குப் பணடஙகளையும் பணிகளையும் நுகரும்போது உச்சநிலை மொத்தப பயன்பாட்டைப் பெறுவான என்பதை விளக்கும் பகுதி நுகர்வுக் கோட்பாடு (Consumption Theory) ஆகும. ஒரு பொருளின பல அலகுகளை (Units) நுகரும்போது பொருளின் இறுதி நிலைப் பயன்பாடும் (Marginal Utility), விலையும் (அதாவது, பணத்தின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடும்) சமமாக இருக்கும் நிலையில் நுகர்வின அளவை நிறுத்தி நுகர்வோர் உச்ச அளவு மொததப் பயன்பாட்டைப் பெறுகினறனர். பல பணடங்களை நுகரும்போது பணடத்தின் விலைக்கு அதன் இறுதிநிலைப் பயனபாட்டு விகிதங்கள எல்லாப் பணடஙகளிலும் சமமாக இருக்கும் வகையில் நுகர்நது, நுகர்வோர் உச்சநிலை மொத்தப் பயன்பாட்டைப் பெறுகினறனர். இக கருத்துகளை (i)$P_A = MU_A$ என்றதொரு சமநிலையாகவும் (ii)$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} \cdots \frac{MU_N}{P_n}$ என்றதொரு சமநிலையாகவும் நுகர்வுக் கோட்பாடு விளககுகிறது. இவவாறு, நுகர்வோர் உசசநிலை மொத்தப் பயன் பாட்டைப் பெறத் தமமிடம் உளள மூலவளங்களை (Resources) எவ்வாறு பயன்படுத்திச் சமநிலையை அடைகினறனர் என்பதை நுகர்வுக் கோட்பாடு விளக்குகிறது.

பயன்பாடு அளவிடத் தக்கது (Cardinal Utility) என்ற அடிப்படையில் அமைநத மார்சலின் (Marshall) பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு (Utility Analysis), பயன்பாடு மதிப்பிடத்தக்கது (Ordinal Utility) என்ற

 பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள்

அடிப்படையில் அமைந்த ஆலன் (Allen), ஹிக்ஸ் (Hicks) போன்றோரின் சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வு (Indifference Curve Analysis), சாமுவேல்சனின் (Samuelson) வெளிக்காட்டும் விருப்பப் பகுத்தாய்வு (Revealed Preference Analysis) என்ற பல அடிப்படைகளில் நுகர்வுக் கோட்பாடு விளக்கப் படுகிறது.

உற்பத்திக் கோட்பாடு: பயன்பாட்டைப் படைத்தல் உற்பத்தி ஆகும். அதாவது மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிடத் தேவைப்படும் பண்டங்களும் பணிகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். உற்பத்தியில் தொடர்புடைய காரணிகள் பற்றியும் அவற்றோடு தொடர்புடைய விதிகள் பற்றியும் விளக்கும் பகுதி உற்பத்திக் கோட்பாடு (Production Theory) ஆகும். பயன்பாட்டைப் படைக்க நிலம் (Land), உழைப்பு (Labour), மூலதனம் (Capital), அமைப்பு (Organisation) என்ற நான்கு காரணிகள் பயன்படுகின்றன. இயற்கையில் கிடைப்பது நிலம். வருமானம் கருதி உடலாலும் சிந்தனையாலும் மேற்கொள்ளப் படும் முயற்சி உழைப்பு. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் செல்வப் பகுதி மூலதனம். இம் மூன்று காரணிகளையும் சரியான விகிதத்தில் இணைத்துப் பயன்படுத்தி,தொழில் இடர்களையும் ஏற்றுப் பணியாற்றுவது அமைப்பு. இக் காரணிகளுடன் தொடர்புடைய கோட்பாடுகள் உற்பத்திக் கோட்பாடுகள் ஆகும்.

உற்பத்திக் காரணிகளை எந்த அடிப்படையில் பயன்படுத்தினால் உற்பத்தியாளர் உச்ச அளவு ஆதாயத்தைப் பெற்றுச் சமநிலையை அடைவர் என்பது உற்பத்திக் கோட்பாட்டில் விளக்கப்படுகிறது. எல்லாக் காரணிகளின் அளிப்பையும் தேவைக்கேற்ப மாற்றி அமைக்க இயலாத கால அளவைக் குறுங்காலம் (Short Period) என்பர். ஒரு சில காரணிகளை மாறாமல் வைத்துக் கொண்டு மற்ற சில காரணிகளை மாற்றியமைத்துப் பயன்படுத்துவதால மொத்த, சராசரி, இறுதிநிலை விளைவுகள் எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதையும், நீண்ட காலத்தில் எல்லாக் காரணிகளின் அளவுகளையும் மாற்றியமைக்கும் போது விளைவுகள் எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதையும் உற்பத்திக் கோட்பாடு விளக்குகிறது. உழைக்கும் சக்தியின் அளவை நிருணயிக்கும் மக்கள் தொகை அமைப்பு, அதன் வளர்ச்சி வேகம் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் விளையும் பாதிப்புகளை விளக்கும் வகையில் மால்தசின் மக்கள் தொகைக் கோட்பாடும் (Malthusian Theory of Population), எட்வின் கானன் (Edwin Canan), கார் சாண்டர்சு (Carr Saunders) போன்ற பல அறிஞர்களின் உத்தம மக்கள் தொகைக் கோட்பாடும் (Optimum Theory of Population) விளக்கப்படுகின்றன.

மதிப்புக் கோட்பாடு: உற்பத்தியான பண்டங்கள் நிறைவுப் போட்டி அங்காடி (Perfectly Competitive Market), நிறை குறைப் போட்டி அங்காடி(Imperfectly Competitive Market), முற்றுரிமை அங்காடி (Monopoly Market), இருவர் முற்றுரிமை அங்காடி (Duopoly Market), ஒருசிலர் முற்றுரிமை அல்லது சில்லோர் முற்றுரிமை அங்காடி (Oligopoly Market), வாங்கல் முற்றுரிமை அங்காடி (Monopsony Market), இருமுக முற்றுரிமை அங்காடி (Bilateral Monopoly Market) என வகைப்படுத்தப்பட்டு பலவகை அங்காடிகளில் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. விலைக்கோட்பாடு (Price Theory) எனப்படும் இக்கோட்பாட்டில் பண்டங்களின், பணிகளின் அங்காடி மதிப்புகள் எவ்வாறு நிருணயிக்கப்படுகின்றன என்பது விளக்கப்படுகிறது. பயன்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செயற்படும் நுகர்வோரிடமிருந்து பண்டங்களுக்கும் பணிகளுக்குமான தேவை (Demand) தோன்றுகிறது. செலவுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செயற்படும் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பண்டங்களின், பணிகளின் அளிப்புத்தோன்றுகிறது. தேவையும் அளிப்பும் சமமாகும் நிலையில் விலைகள் நிருணயிக்கப்படுகின்றன. நிறைவுப் போட்டி அங்காடியில் விலைகள் நீண்ட காலத்தில் மிகக் குறைவான அளவில் அமைவதையும், அமைப்பாளர்கள் இயல்பு ஆதாயத்தை மட்டுமே பெறுவதையும், குறுங்காலத்திற்கும் நீண்ட காலத்திற்கும் வேறுபாடு முனைப்பாக இல்லாதிருக்கும் முற்றுரிமை அங்காடியில் முற்றுரிமை ஆற்றலின் (Monopoly Power) விளைவாக, அமைப்பாளர் எப்போதும் அளவிறந்த ஆதாயத்தைப் (Abnormal Profit) பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதையும், உற்பத்தியில் முழுத் திறனும் பயன்படுத்தப்படாமல் எச்சத் திறன் (Excess Capacity) இருப்பதையும் மதிப்புக் கோட்பாடு (Value Theory) விளக்குகிறது. ஏதாவதொரு காரணத்தால நிருணயிக்கப்பட்டு நிலைபெறு கொண்டுவிடும் விலைகள் மாறாமல் இணக்கமற்றவையாக (Rigid) இருப்பதைச்சில்லோர் முற்றுரிமை அங்காடிக் கோட்பாடுகள் விளக்குகின்றன.

பகிர்வுக் கோட்பாடு: உற்பத்திக் காரணிகளை இணைத்துப் பயன்படுத்தியதால் விளைந்த பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த மதிப்பே நாட்டு வருமானம். எனவே, நாட்டு வருமானம் இக்காரணி உரிமையாளர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். உற்பத்திக் காரணிகளின் விலை எவ்வாறு நிருணயிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பகிர்வுக்கோட்பாடு (Distribution Theory) விளக்குகிறது. நில உரிமையாளர்களின் ஊதியமான வாரம் எவ்வாறு நிருணயிக்கப்படுகிறது என்பதை தேவிட் இரிக்கார்டோவின் (David Ricardo)வாரக் கோட்பாடும், இக்கால அறிஞர்களின் கோட்பாடுகளும், குறுங்காலப் போலிவாரக் கோட்

பாடும் விளக்குகின்றன. உழைப்பாளர்களின் ஊதிய மான கூலி எவ்வாறு நிருணயிக்கப்படுகிறது என் பதைப் பற்றிய பிழைப்பூதியக் கூலிக் கோட்பாடு (Subsistence Theory of Wages), சே.எசு. மில் (J.S. Mill) அவர்களின் கூலி நிதிக்கோட்பாடு (Wage Fund Theory of Wages), வாக்கரின் (Walker) மிச்ச உரிமையர் கோட்பாடு (Residual Claimant Theory of Wages), இறுதிநிலை உற்பத்தித் திறன கோட்பாடு (Marginal Productivity Theory of Wages) தாசிக்கின் (Tausig) கழிவு நீக்கிய உற்பத்தித் திறன கோட்பாடு (Discounted Marginal Productivity Theory), உழைப்பாளர்க்கான தேவை அளிப்புக் கூலிக் கோட்பாடு (Supply and Demand Theory of Wages) போன்ற பல கோட்பாடுகள் விளக்கப் படுகின்றன. மூலதனத்தின ஊதியமான வட்டி பற்றிய உணமைக் கோட்பாடுகள் (Real Theories) எனப் படும் தொன்மைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் (Classical Theories of Interest), இயற்கை வாதி களின் (Physiocrats) உறபத்தித் திறன் கோட்பாடு (Productivity Theory), சீனியரின (Senior) துய்ப்புத் தவிாப்புக் கோட்பாடு (Abstinence Theory), மார் சலின (Marshall)காத்திருத்தல் கோட்பாடு (Waiting Theory), பாம பாவர்க்கின (Bohm Bawerk) காலக் கழிவுக் கோட்பாடு (Agio Theory), பிசரின் (Fisher) கால விருப்பக் கோட்பாடு (Time Preference Theory), வட்டியின் கடன் நிதிக் கோட்பாடு (Loanable Funds Theory of Interest) எனப்படும் புதுமைத் தொன்மைக் கோட்பாடு (Neo-Classical Theory) பணவியற் கோட்பாடு (Monetary Theory) எனப் படும் கீன்சின நீர்மை விருப்பக் கோட்பாடு (Keynesian Liquidity Preference Theory), உண்மைக் கோட் பாடு, பணவாக்கக் கோட்பாடுகளின் ஒன்றிணைப் பாகக்கருதப்படும் இக்காலக் கோட்பாடு போன்றவை விளக்கப்படுகின்றன. அமைப்பாளரின பணிக்கெனக் கருதப்படும் ஆதாயம எவ்வாறு நிருணயிககப்படு கிறது என்பதைப் பற்றிய வாக்கரின ஆதாயத்தின் வாரக் கோட்பாடு (Rent Theory of Profit of Walker), தாசிக்கின ஆதாயத்தின் கூலிக் கோட்பாடு (Wage Theory of Profit of Tausig) ஆதாயத்தின் இறுதி நிலை உற்பத்தித் திறன் கோட்பாடு (Marginal Productivity Theory of Profit), சே.பி. கிளார்ககின் ஆதாயத்தின் இயங்கு நிலைக் கோட்பாடு (Dynamic Theory of Profit of J.B Clark), சும்பீட்டரின் (Schumpeter) ஆதாயத்தின் புத்தாக்கக் கோட்பாடு (Innovation Theory of Profit), நைட்டின் (Knight) ஆதாயத்தின் உறுதியின்மை தாங்கும் கோட்பாடு (Uncertainty Bearing Theory of Profit), ஆலியின் (Hawley) ஆதாயத்தின் இடர் தாங்கும் கோட்பாடு (Risk Bearing Theory of Profit) போன்றவை விளக்கப்படுகின்றன.

பேரியல் பொருளாதாரக் கோட்பாடு: ஒவ்வொரு அளிப்பும் அதனதன் தேவையைத் தோறறுவித்துக் கொள்ளும் என்று சே.பி.சே. (J.B. Say) கூறியுள் ளார். அவரது விதியை அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொணடால் முழு வேலை (Full Employment) நிலை இயல்பாகத் தோன்றவேண்டும். அதிகப் படியாகக் கிடைக்கும் வருமானம் முழுவதும் செல வழிக்கப்பட்டுவிடும் எனற கருத்தின் அடிபபடையில் அங்காடி விதி விளக்கப்பட்டது. அதிகபபடியாகக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதி செலவழிக்கப் படாமல் சேமிக்கப்படலாம் என்ற கருத்தை விளககி, அதன அடிப்படையில் நுகர்வின் உளவியல் விதியைப் (Psychological Law of Consumption) பேராசிரியர், கீன்சு விளக்கினார். அவர்தம் கோட்பாடு வேலைக் கோட்பாடு என்றும் வருமானக் கோட்பாடு எனறும் பேரியல் பொருளாதாரக் கோட்பாடு என்றும் பல வாறாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. குறை வேலைச் சம நிலையே (Under Employment Equilibrium) இயல் பான சமநிலை எனறும் முழுவேலை நிலையை அடைய நாடுகள் எவவாறு செயறபடுகினறன என்றும் கீன்சு விளக்கினார். இக்கோட்பாட்டில நுகர்வுச் சார்பு (Consumption Function), முதலீட்டுச சார்பு (Investment Function), பெருககிக் கோட் பாடு (Multiplier Theory), முடுக்கிக் கோட்பாடு (Acceleration Principle) போன்ற பல கருத்துகள பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பணமதிப்புக் கோட்பாடு: பண அளவில் தோன றும் மாறறங்கள் வருமானம், வேலை, விலைகள் ஆகி யவற்றில் பல விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. பண அளவை மாற்றும்போது மொததச செலவு, மொத்தத் தேவை போன்றவை மாறறம் அடைகின றன. தோற்றுவிக்கப்படும் மொத்தத் தேவையின் மீதான விளைவுகள் மூலமாக நேரிடையாகவும, வட்டி விகிதங்கள மீதும், தராதர விலைகள மீதும் (Relative Prices) தோற்றுவிககும் விளைவுகளின மூலமாக மறைமுகமாகவும் பண அளவு மாற்றங்கள பொருளாதாரத்தில் ஏறபடுத்தும் விளைவுகளை விளக்கப் பணக கோட்பாடு(Monetary Theory) பயன படுகிறது என்று,தான் பாட்டின்கின் (Don Patinkin) குறிப்பிடுகிறார். பண அளவுக் கோட்பாடுகளைக் கீழ் வரும் ஐந்து வகையில் பிரித்துக் குறிப்பிடலாம். (1) இர்விங்கு பிசரின (Irwing Fisher) பண அளவுக் கோட்பாடு, (2) கேம்பிரிட்சுப் பள்ளியினரின (Cambridge School of Economics) பண அளவுக் கோட் பாடு, (3) கீனசின் (Keynesian) சேமிப்பு-முதலீட்டுக கோட்பாடு (Savings-Investment Theory), (4) மில்ட் டன் பிரீடுமேனின் (Milton Friedman) பண அளவுக் கோட்பாட்டின் புதிய விளக்கம், (5) |தான| பாட்

பாட்டின்கினின் உண்மை இருப்பு விளைவுக் கோட்பாடு (Real - Balance Effect Theory).

பேரியல் பகிர்வுக் கோட்பாடு: பேரியல் பகிர்வுக் கோட்பாடு (1) தேவிடு இரிக்கார்டோவின் கோட்பாடு அல்லது தொன்மைப் பொருளாதாரக் கோட்பாடு, (2) காரல் மார்க்சின் கோட்பாடு, (3) புதுமைத் தொன்மைக் கோட்பாடு அல்லது இறுதி நிலை உற்பத்தித் திறன் கோட்பாடு, (4) கீன்சின் கோட்பாடு அல்லது கால்டாரின் (Kaldor) கோட்பாடு என்று விளக்கப்படுகின்றன. சில வருமாறு:

இரிக்கார்டோவின் கோட்பாடு: வாரம், கூலி, ஆதாயம் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளில் நாட்டு வருமானம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. வருமானமும் வேலையும் அதிகரிக்கும்போது, பிழைப்பூதிய நிலைக் கூலியின் தராதரமான பங்கு அதிகரிக்கிறது. அப்போது ஆதாயத்தின் பங்கு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து கொண்டே வந்து, இறுதியில் வெறுமை (Zero) நிலையை அடைகிறது. ஆதாயம் வெறுமையாகின்ற போது மூலதனத் திரட்சி நின்றுவிடுகிறது; பொருளாதாரம் இயங்காத் தன்மையைப் பெறுகிறது.

காரல் மார்க்சின் கோட்பாடு: உபரி மதிப்பு (Surplus Value) என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் காரல் மார்க்சின் கோட்பாடு அமையப்பெற்றுள்ளது. தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டியதில் ஒரே யொரு பங்கை மட்டும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதியை வாரம், வட்டி, ஆதாயம் என்ற வடிவங்களில் முதலாளிகள் அடைந்து கொள்கிறார்கள். அதோடு மூலதனச் செறிவுள்ள உற்பத்தி முறைகளை மேன்மேலும் பயன்படுத்தித் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் முயற்சிகளிலும் தொடர்ந்து ஈடுபடுவர். நிலை மூலதனத்தை மிகுதியாக்கிப் புதிய புதிய இயந்திரங்களையும், உற்பத்தி முறைகளையும் பயன்படுத்தும்போது மூலதனத்தின் அங்க அமைப்பு (Organic Composition of Capital) அதிகரித்து ஆதாய விகிதம் குறைந்து செல்கிறது. இந்நிலை தொடர்ந்து சென்று ஆதாயமே இல்லை என்ற நிலை தோன்றிக் குழப்பம் மிஞ்சும் என்று மார்க்சு கூறுகிறார்.

கீன்சின் அல்லது கால்டாரின் பகிர்வுக் கோட்பாடு: தொழிலாளர்கள் அதிகமான அளவில் சேமிக்கும் போது முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவில் ஆதாயம் குறைந்து, நாட்டு வருமானத்தில் கூலியின் பங்கு அதிகரிக்கிறது. இதற்கு மாறாக, தொழிலாளர்கள் குறைவாகச் சேமிக்கும்போது, முதலீட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவில் ஆதாயம் அதிகரிக்கிறது; நாட்டு வருமானத்தில் கூலியின் பங்கு குறைகிறது. (குறுங்காலத்தில் முதலீட்டு வருமான விகிதம் நிலையாக இருப்பதால் நாட்டு வருமானத்தில் கூலி, ஆதாயம் ஆகியவற்றின் பங்கும் மாறாமல் இருக்கிறது.)

வாணிகச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகள்: முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் நுகர்வுத் தேவை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய உற்பத்தியாளரின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் உற்பத்தி நிகழ்கிறது. நிகழ்வதற்கும், எதிர்பார்த்ததற்கும் உள்ள மாற்றங்களால் செழிப்பும் (Prosperity), இறக்கமும் (Recession), வீழ்ச்சியும் (Depression), மீட்சியும் (Recovery) எவ்வாறு மாறி மாறித் தோன்றுகின்றன என்பதைப் பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துகளை விளக்கும் கோட்பாடுகளை வாணிகச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகள் (Theories of Trade Cycle) என்பர்.

பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு: பண்டங்களும் பணிகளும் ஒரே நாட்டுக்குள் பரிமாற்றிக் கொள்ளப் படின் அது உள்நாட்டு வாணிகம்; பல நாடுகளுக்கிடையே பரிமாற்றிக் கொள்ளப்படின் அது பன்னாட்டு வாணிகம் எனப்படும். பன்னாட்டு வாணிகத்துடன் தொடர்புடைய தொன்மைப் பொருளாதாரஅறிஞர்கள், இக்கால அறிஞர்கள் ஆகியோரின் கருத்துகள் பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடுகள் (Theories of International Trade) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பொருளாதார வளர்ச்சிக் கோட்பாடுகள்: பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற வளர்ந்த, வளரும், பின்தங்கிய நாடுகள் எல்லாம் முயல்கின்றன. இவ்வளர்ச்சியைப் பெறச் சமச்சீர் வளர்ச்சிக் கோட்பாடு அல்லது ஒத்த நிலை வளர்ச்சிக் கோட்பாடு (Balanced Growth Doctrine), சமச்சீரற்ற வளர்ச்சிக் கோட்பாடு அல்லது ஒத்த நிலையற்ற வளர்ச்சிக் கோட்பாடு (Doctrine of Unbalanced Growth), பேரளவு உந்துக் கோட்பாடு (Theory of Big Push), குறைந்த அளவு தீவிர முயற்சிக் கோட்பாடு (The Theory of Critical Minimum Effort), காரல் மார்க்சின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கோட்பாடு போன்ற கோட்பாடுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பொருளாதார உண்மைகளின் (Facts) இன்றியமையாத இயல்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி விளக்கும் வகையில் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. இவ்வுண்மைகளின் தொடர்புகளை மிகச் சுருக்கமாக, கணித இயலைப் பயன்படுத்தியும் பயன்படுத்தாமலும் குறிப்பிடுபவை பொருளாதார மாதிரிகள் (Economic Models) எனப்படும்.

நடைமுறை உலகில் நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறெல லாம் இருக்கும் என்பதை மதிப்பிடும் அறிஞர்களுக் குப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் அடிப்படைகளை அமைத்துத் தந்திருக்கின்றன. கைகோள் பொருளா தாரம் (Applied Economics), கணக்கியல பொருளா தாரம் (Econometrics) ஆகியவற்றிற்கும் பொருளா தாரக் கோட்பாடுகளே அடிப்படையாகத் திகழ்கின் றன.

என்.எஸ.பா.

துணை நூல்கள்:

Alfred, W. Stonier & Douglas, C.Hague, A Text Book of Economic Theory, The English Language Book Society, London, 1982.

David, W. Pearce, The Dictionary of Modern Economics, MacMillan, Press Ltd., London, 1983.

Koutsoyiannis, Modern Micro Economics, MacMillan Company, London, 1982.

பொருளாதாரச் சமூகவியல்: கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாகப் பல சிந்தனையாளர்கள் பொருளாதாரச் சமூகவியலில் ஈடுபாடு காட்டி வரு கின்றனர். ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சிந்தனையில் கி.பி. 17,18 ஆகிய நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட பல் வேறு எண்ணங்களால், பலதரப்பட்ட மக்களும் இதன்பால் ஈடுபாடு காட்டினர்.

பொருளாதாரச் சமூகவியலின் (Economic Sociology) அடிப்படைக்கருத்து சமூகத்தில் பொருளாதாரத் தைப் பற்றி ஆராய்வதாகும். பொருளாதாரச் செயல் கள் சமூகத்தில் எவ்வாறு முறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் இது ஆராய்கிறது.

மேலும், சமூகத் தன்மைகள் பொதுவாகப் பல் வேறு சூழ்நிலைகளில் மாற்றமடைந்து கொண்டே யிருக்கும். பொருளாதாரச் சூழ்நிலையிலும், பொரு ளாதாரமற்ற சூழ்நிலையிலும், சமூகத் தன்மைகள் எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதையும் பொரு ளாதாரச் சமூகவியலாளர் காண்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக, குடும்பத்தில் ஒருவருடைய பங்கு, பொரு ளாதாரத்திற்காகப் பணி செய்யும் இடத்தில் எவ் வாறு மாற்றமடைகின்றது, பின்னர் உறுப்பினராக இருக்கும் பொழுது அமைப்புகளில் அவரது போக்கு எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றது என்பதாகும். இவ் வாறு பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் மாற்றமடைந்து கொண்டே வந்தாலும், ஒன்றுக்கொன்று உறவுமுறை கொண்டதாகவே காணப்படும்.

பொருளியல் அறிஞர்களின் எண்ணம் பொதுவாக ஒரு நாட்டின் செல்வத்தைச்சுற்றியே அமைந்திருக்கும். ஒரு நாட்டின் செல்வம் என்பது அந்நாட்டில் எவ்வ ளவு பணம் புழக்கத்தில் இருக்கிறது என்பதைக்குறிக் கும். பணம் என்பதில பொருளியல் அறிஞர்களின் கூற்றுப்படி வெள்ளி, தங்கம் போன்ற உலோகங்களும் அடங்கும். அவர்களின் எண்ணப்படி ஒரு நாட்டில் இறக்குமதியை விட ஏற்றுமதி மிகுதியாக இருக்கு மானால், செல்வம் அந்நாட்டில் குவியும்.

ஒரு நாட்டின் செல்வம் பெருகப்பெருகத்தான் அந்நாட்டின் ஆதிக்கம் பெருகிக் கொண்டே வரும் என்பது சிந்தனையாளர்களின் கருத்தாகும். இத னால், தேசிய செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் இருவிதக் கருத்து இருக்க விய லாது. செல்வம் பெருகப் பெருக ஒரு நாட்டின் ஆதிக்கம் பெருகுவது ஒரு புறம் இருக்க, அவ்வாதிக் கத்தைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் மீண்டும் செல் வத்தைப்பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது ஒரு கோட் பாடு. ஆக, செல்வத்திற்கும், ஒரு நாட்டின் ஆதிக்கத் திற்கும் நெருங்கிய உறவு முறை காணப்படுகிறது.

செல்வத்தின் மூலம் அதிகரிக்கும் ஆதிக்கத்தி னால், அந்நாட்டின் வாணிகத்தையும், தொழிற் சாலைகளையும் ஒழுங்குபடுத்த முடியும். அதனால், ஏற்றுமதியையும் இறக்குமதியையும் அதிகப்படுத்த லாம். அவ்விதப் பொருளாதார மாற்றத்தினால் சமூகத்திலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. சமூக வாழ்க்கை, அரசியல் ஆகியவற்றில் ஏற்படு கின்ற அவ்வித மாற்றங்களை ஆய்வு செய்வதுதான் பொருளாதாரச் சமூகவியல் ஆகும்.

இப் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றிப்பல திறனாய்வுகள் உள்ளன. அத்திறனாய்வாளர்களுள் முக்கிய இடம் பெற்றவர் ஆடம் சுமித்து (Adam Smith) என்பவர் ஆவார். செல்வம் என்பதற்குப் பணம் என்ற வாதத்தை ஆடம் சுமித்து மறுக்கி றார். செல்வம் என்பதற்கு இவர் கொடுக்கும் விளக் கம் 'ஒரு நாட்டிலுள்ள மக்கள் வசதியாக வாழ்வ தற்கும், தேவையானவற்றைப் பெற்று வாழ்வ தற்குமான வழி வகைகளை உற்பத்தி செய்வதாகும்' என்பதாகும். மேலுமவர், பணம் என்பது இந்த வசதி களைப் பெறுவதற்குக் கொடுக்கப்படும் ஒரு மாற் றுப் பொருள் மட்டுமே ஆகும் என்று கூறுகிறார்.

செல்வத்திற்காகத் தங்கம், வெள்ளி போன்ற உலோகங்களைச் சேர்த்துவைக்கும் எண்ணத்தையும் மறுக்கிறார். செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்கு அவர் சொல்லும் கருத்து, உற்பத்திப் பொருள்களைப் பரவ லாக்குவது; ஓர் இடத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள் கள் தங்கு தடையின்றி எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வது என்பதாகும்.

ஒரு நாட்டின் ஆதிக்கம் அந்நாட்டின் செல்வத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் என்ற கொள்கை

யைச் சுமித்து மறுக்கவில்லையெனினும் அச்செல்வத்தை எப்படிப் பெருக்குவது எனபதில மாறுபடுகிறார். அரசாங்கம சில தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆதரவு காட்டுவது, பொருளகளை நிருணயம் செய்வது போன்றவற்றை விடுத்து, அவற்றைக் கவனிக்கும பொறுப்பை வணிகப் பொருளாதாரப் பேராளர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்கிறார். எனினும் சமூகததிற்கும், பொருளாதாரத்திற்கு மிடையே நெருஙகிய தொடர்பு இருப்பதை அவர் மறுக்கவில்லை.

இதனைக் காரல் மார்க்சும(Karl Marx) மறுக்கவில்லை. எனினும், இது தொடர்பான அவர்தம் சிந்தனை சிக்கலான ஒன்று. ஏனெனில் அவர்தம் சிந்தனைகள செருமன சிந்தனைகள, பிரானசுப் பொதுவுடைமைக கொள்கை, ஆங்கிலேயப் பொருளாதாரக கொளகை ஆகிய மூன்றின கூட்டு அடிப்படையில் எழுந்தன ஆகும்.

மார்க்சின் கருத்து எந்த ஒரு வளர்ச்சி அடைந்த சமூகமாக இருந்தாலும, அது பொருளாதார அடிப்படையைச் சார்ந்துதான் உளளது எனபதாகும். ஏனெனில், சமூக வளர்ச்சிக்குப் பொருளகளின உற்பத்தித்திறன் அடிப்படையாக அமைகிறது.

காரல் மார்க்சு உற்பததியின் அடிப்படையில சமூகத்தை, முதலாளி வருக்கம் (Bourgeoisie) பாட்டாளி வருக்கம் (Proletariate) என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார். முதலாளி வருக்கம் என்னும் பிரிவு, உற்பததியைத் தனக்கு உடைமையாக்கிக் கொணடு, அதன மூலம் கிடைக்கக் கூடிய ஆதாயததை அனுபவிக்கும் பிரிவு ஆகும. இதற்கு நேர்மாறானது பாட்டாளி வருக்கம் எனனும பிரிவு ஆகும. அது உழைப்பைக் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதன் பயனைப் பயன்படுததாமல், கூலிக்காக, அதை விற்கும் பிரிவுஆகும்.

இவர், சமூகததிற்கும், பொருளாதாரத்திற்குமிடையேயுளள உறவு முறையை மிகத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார். இச்சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பின காரணமாக முதலாளி வருக்கத்தினர் ஆதிக்கம் பெறுகிறார்கள; உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு உரிமையாளர்களாக உள்ளார்கள். முதலாளி வருக்கத்திற்கும், உற்பத்திப் பொருள்களுக்கும் நெருங்கிய இணைவு காணப்படுகின்றது. ஆனால், இந்த உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு மூலகாரணமாக இருப்பது பாட்டாளி வருக்கத்தின உழைப்பே ஆகும். அவர்கள் கூலிக்காக உழைப்பை விற்று விடுகிறார்கள். கூலிக்காக மிகுதியான நேரம் உழைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனைவியும, குழந்தைகளும் கூட உழைக்கிறார்கள. கூலி பெற்று விட்டவுடன அவர்களுக்கும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கும் தொடர்பு இல்லையென ஆகிவிடுகிறது. அதாவது, கூலி கொடுத்து உற்பத்தியைப பெற்ற பின்னர் இரு பிரிவினருக்கும் உறவு முறை இல்லாமல் ஆகிவிடுகிறது. சில சமயங்களில் இவர்களது உழைப்புக்கும் விலை கிடைப்பதில்லை. சில சமயங்களில் இவர்கள் உழைப்பதற்கும் வாயப்புக் கிடைப்பதில்லை. காரணம் இவர்களுக்கு மாற்றாக இயந்திரங்கள் வேலை செய்து விடுகின்றன.

இதனால், செல்வம் என்ற போர்வையில் முதலாளி வருக்கத்தின் ஆதிக்கம் அதிகரிக்கிறது. எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும் இவ்வகைப் பொருளாதார அமைப்பு அழிந்து விடும் என்கிறார், காரல் மார்க்சு. ஏனெனில் சமூகத்தில் ஒரு பிரிவினருடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளாமல் எந்த அமைப்பும் வெற்றி பெற இயலாது என்கிறார்.

ஆனால், உற்பத்திப் பொருள்கள் ஒரு பிரிவினரிடம் குவிக்கப்படும பொழுது, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் அவர்களிடம் வந்துவிடுகின்றது. சமூகத்தில் போட்டி இருக்குமேயானால் தான் விலைவாசியைக் குறைகக வியலும். அவ்வாறு இல்லையெனில், விலைவாசியை யாரும் கட்டுப்படுத்த இயலாது. இதைத்தான் பொருளியல் அறிஞர்கள குறைபாடான போட்டி என்கிறார்கள். இவ்வகைக் குறைபாடான போட்டியின் காரணமாக, சில சமயங்களில் உற்பத்திப் பொருளகள வீணாக்கப படுகினறன. பொருளாதாரம் தொடர்பாகச் சமூகத்தின் எல்லாப் பிரிவினருடனும் உறவு முறை கொண்டிருந்தால்தான் பொருளாதார அமைப்பு நிலையாக இருக்க முடியும் என்பதுதான் பொருளாதாரச் சமூகவியல் அறிஞர்களின் கூற்று ஆகும்.

சான் மேனார்டு கீன்சு (John Maynard Keynes) என்ற அறிஞரின் கூற்றுப்படி, பொருளாதார அமைப்பு நிலையாக இருக்க வேண்டுமெனில், மக்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும். பொருளாதார அமைப்பில் சமூகத்தின் வருவாய மிகவும் முக்கியமானது எனகிறார். தனி மனிதனைப் பொறுத்த வரை, அவன் செலவழிக்கும், மற்றும் சேமிக்கும் பணத்தின் கூட்டுத் தொகைதான் அவனது வருவாய் ஆகும். சமூகத்தின் வருவாய் என்பது, தனி மனிதர்கள வாஙகப் போகும பொருள்கள், தயாரிக்கப்படப் போகும் பொருள்களின் மீது செய்யும் முதலீடு ஆகியவையாகும். ஆகவே பொருளாதாரம் என்பதைத் தனி மனிதர்களிடமிருந்தும் சமூகத்திடமிருந்தும் பிரிக்கவியலாது என்பது இவரது கூற்று.

இரண்டு விதமான எண்ணங்கள் கி.பி. 19 – ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியில் பரவலாகக் காணப்பட்டன.

ஒன்று சமூகப் படிநிலை வளர்ச்சி, மற்றொன்று சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சி. படிநிலை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை, இசுபென்சர் (Spencer) இரு விதக் கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தார். சமூகத்தை ஓர் உயிரினத்திற்கு இணையாக ஒப்பிடுகிறார். சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடுகின்றார். உடல் உயிரியலும் சரி, சமூக உயிரியலும் சரி இரண்டுமே வளர்ச்சியடைந்து வரக் கூடியவை.

அடுத்தது மனித வரலாற்றின் படிநிலை வளர்ச்சி. தொழில் வளர்ச்சியை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம். பொருளாதாரச் செயல்கள் மட்டுமே இதனை மையப் பொருளாகக் கணக்கிடப் படும். பொருளாதாரச் சமூகவியல் அறிஞர்கள் இவ் விதச் செயல்கள் எவ்வாறு முறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறார்கள்.

சமூகவியலில் சில பிரிவுகளைப் பார்த்தால், பொருளாதாரச் சமூகவியலின் பிரிவாகத்தான் காணப்படும். பணிச் சமூகவியல், தொழிற்சமூகவியல் ஆகியவை பொருளியலை நன்றாகவே ஆராய்கின்றன. புதிய மேலைநாட்டு வகை அமைப்பில தொழில சார் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைந்தது பற்றி மேக்சு வீபர் (Max Weber) நன்கு ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார்.

சமூக வாழ்க்கை பலவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒனறுக்கொனறு உறவு நிலையோடு இருப்பதோடனறி, பொருளாதாரத் தோடும் நெருக்கமாக உறவு நிலை கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. எல்.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Firth Raymond, Elements of Social Organization, Watts, London, 1951.

Marx, Karl, Critique of Political Economy, International Library, New york, 1904.

Weber, Max, The Methodology of the Social Sciences, The Free Press, Glencoe, Ill., 1949.

Weber, Max, The Theory of Social and Economic Organization, Oxford University Press, New York, 1947.

பொருளாதார,சமுதாய முன்னேற்ற அரபு வங்கி: அரபு நாடுகளின பொருளாதார, சமுதாய முன்னேற்றத்திறகு உதவி செய்யும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன் 1968-ஆம் ஆண்டில் பொருளாதார, சமுதாய முன்னேற்ற அரபு வங்கி (Arab Fund for Economic and Social Development) என்னும் பன்னாட்டுஅமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. உறுப்பு நாடுகளிடையே முதலீடு செய்யும் ஆவலத்தைத் தூணடி விடுதல், வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான மூலதனததையும் பொறியியல் நுட்ப உதவிகளையும் அளித்தல் போன்ற பல உயர்ந்த நோக்கஙகளுடன் இந்த அமைப்புச் செயற்பட்டு வருகிறது.

என்.எஸ்.பா.

பொருளாதாரத் திட்டமிடல்: ஒரு நாட்டின் தேவைகள் பல. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குரிய மூலவளங்களின இருப்பு தேவைகளின அளவோடு ஒப்பிடும்போது குறைவாக உள்ளது. அந் நிலையில் கிடைக்கும மூலவளங்கள எல்லாவற்றையும் முடிந்த அளவிறகுத் திரட்டி ஒருங்கிணைத்து ஒரு மைய அமைப்பின் மூலம் செயற்படுத்திச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தினால் எதிர்பாாக்கும் நல்ல விளைவுகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள பெறுதல் இயலும். அந்த மைய அமைப்பு,வழி வகுத்துக கொடுப்பது பொருளாதாரத திட்டமிடல் (Economic Planning) எனப்படும். இது இக்காலப் பொருளாதார வளாச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. இது அரசியல, பொருளாதார, சமுதாயக் குறைகளைக் களைநது நலவாழவு பெறச் சிறந்ததொரு வழிவகுக்கும்.

சோவியத்து உருசிய நாடு அதன விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக கி.பி.1928-ஆம் ஆணடில் திட்டமிடுதல் என்ற முறையைத தொடஙகியதிலிருந்து எல்லாநாடுகளிலும் இம்முறை மிகுநத எதிர்பார்ப்புகளுடன் பின்பற்றப்பட்டது. இரணடாம் உலகப் பெரும் போரும், அதனையடுதததுத தோன்றிய உலகப் பெருமந்தமும், விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பெறவேணடுமென்ற பேரவாவும் திட்டமிடுதலை மிகவும தேவையாக்கி உள்ளன

இக்கருததுககுப் பலர் பல்வேறு விளக்கங்களைக கூறியுள்ளனர். 'உற்பத்தி, பரிமாற்றம் ஆகியவை களைப்பற்றிய தனியான நடவடிக்கைகளைக் கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டில் அல்லது மேற்பாாவையில் செயற் படுததுவதைத் திட்டமிடுதல எனலாம' என்கிறார் பேராசிரியர் இராபின்சு (Prof. Robins). 'பொருளாதார மூலவளங்களைப் பயன்படுததுவதிலும், அமைப்பதிலும பொதுத துறை அதிகாரங்களின் செயலகளை விரிவாக்குதலே திட்டமிடுதலின் உள்ளார்ந்த கருதது' என்கிறார் எப். சுவிகு (F.Zweig) என்பவர்.

எதை, எந்த அளவுக்கு, யாருக்காக, எம்முறையில் உற்பத்தி செய்ய வேணடும், எம் முறையில் பகிர்ந்தளிக்க வேணடும் என்பன போன்றவற்றில் நாடு முழுவதிலிருந்தும் பெறும் புள்ளி விவரங்களின் அடிப் படையில் மிகவும் சிறப்பான முடிவுகளை மேற்

கொளவதைத் திட்டமிடுதல் என்று குறிப்பிடலாம் எனறு திக்கினசன் (Dickinson) குறிப்பிடுகிறார்.

மையக் கட்டுப்பாட்டின் கீழச் செயற்படுதல், கிடைக்கும் மூலவளங்களை நன்கு தெரிநது விரும்பும வழிகளில் பயன்படுததுதல், உச்ச அளவு சமுதாய நலத்தைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொணடிருத்தல், ஒனறோடொனறு இணக்கமாக இணைந்து செயற்படுவதன மூலம் வீணாவதைத் தவிர்த்தல், விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற முயலுதல், சீரான வருமானப் பகிர்வளித்தல் முதலியன பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலின் அடிப்படைகளாகும்.

உறுதியின்மை, தானியங்கும் அங்காடி, இயந்திர அமைப்பின்மை, கால மாற்றங்களினால் எதிர்பாராத மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் காலக் - காரணி (Time Factor), அதிகார வருககம், சிகப்பு நாடா முறை தலை விரித்தாடும் நிலை, உற்சாகமும் ஊக்கமும இனமை, சுதநதிரத்தின் மீது கட்டுப்பாடுகள், அளவற்ற அதிகாரிகளின தேவை, நாட்டுத் திட்ட நோக்கங்களுக்கும் பன்னாட்டு வளர்ச்சிக்கும் முரண்பாடு இருததல், முற்றுரிமைத் (Monopoly) தன்மையைத் தோற்றுவித்து விடுதல் போன்ற பல குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டிப் பொருளாதாரத் திட்டமிடுதல் தேவையில்லை என்பர் சிலர். பொருளாதார வளர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாத ஒனறு. தனி ஆள திறமையைக் காட்டிலும் அரசுக்கு மிகுதியான திறன் உணடு. விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறவும், விரும்பத் தகாத விளைவுகளைத் தவிர்க்கவும், அரசு சீரிய முறையில் செம்மையாகச் செயற்படவும் திட்டமிடுதல் தேவையே எனபர் பலர். ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கிடவும் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளை அளித்திடவும், பொருளாதார அமைப்புகளின் (Institutions) செயற்பாடுகளை வளர்ச்சிககுத் துணையானவையாக மாற்றவும், அயல் வாணிகத்தையும், அந்நியச் செலாவணியையும் கட்டுப்படுத்தி முறைப்படுத்தவும், நிதி வசதிகளைப் பெருக்கவும் திட்டமிடுதல் தேவையே என்பது அவர்கள் கருத்து.

திட்டமிடுதலின் நோக்கங்களைப் பொருளாதார நோக்கஙகள, அரசியல் நோக்கங்கள, சமுதாய நோக்கஙகள் என வகைப்படுத்துவது மரபு எனினும், பொருளாதார நோக்கங்களே மிகச்சிறப்பானவை என்னும் கருத்து வலிமை மிக்கதாக உள்ளது.

பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலைப் பல அடிப்படைகளில வகைப்படுத்துவர். முதலாவதாக, பொருளாதார அமைப்பின் (Economic System) அடிப்படையில் அமைப்புத் திட்டமிடுதலும் (Structural Planning), செயறபாட்டுத் திட்டமிடுதலும் (Functional Planning) சமதருமததிட்டமிடுதலும (Socialist Planning), முதலாளித்துவத் திட்டமிடுதலும் (Capitalist Planning), மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதலும் (Centralised Planning), பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடுதலும் (Decentralised Planning) மக்களாட்சி முறைத் திட்டமிடுதலும் (Democratic Planning), ஒருமுகத் தனியாதிக்கத் திட்டமிடுதலும் (Totalitarian Planning) என அவவகைப்பாடு பலவாகும். இரணடாவதாக, காலத்தின் அடிப்படையில் பொருளாதாரத திட்டமிடலை நிலையான திட்டமிடுதலும் (Permanent Planning), அவசர நிலைத் திட்டமிடுதலும் (Emergency Planning), தொலை நோக்குத் திட்டமிடுதலும் (Perspective Planning), குறுகிய காலத் திட்டமிடுதலும் (Short Term Planning) என வகைப்படுத்தலாம். மூன்றாவதாக, பொருளாதார நிலப் பரப்பளவின் அடிப்படையில் வட்டாரத் திட்டமிடுதலும் (Regional Planning), நாட்டு நலததிட்டமிடுதலும் (National Planning), பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதலும் (International Planning) என்று வகைப்படுத்தலாம். நிதி, விளைவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பருப்பொருள் சார் திட்டமிடுதலும் (Physical Planning), நிதி சார் திட்டமிடுதலும் (Financial Planning) என்று வகைப் படுததலாம். தொடர் திட்டம் (Rolling Planning) என்ற வகையும் இக்காலததில் பரவலாகக் கையாளப் படுகிறது. இத திட்டததில நெகிழ்ச்சித் தனமையும், வளர்ச்சி பற்றிய சரியான நோக்கும் இருக்கின்றன என்பதால் வளரும் நாடுகள் இம் முறையை விரும்பிப் பயன்படுத்துகின்றன.

பொருளாதாரத் திட்டத்தில் திட்டத்தை வரைதல் (Formulating a Plan), திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (Adopting a Plan), திட்டத்தை நிறைவேற்றுதல் (Implementing a Plan), திட்ட நடைமுறையை மேற்பார்வையிடுதலும் மதிப்பிடுதலும் (Supervision and Evaluation) என நான்கு பெரும் நிலைகள் உணடு.

பொருளாதாரத் திட்டம் வெற்றி பெற நம்பிக்கையான, முழு அளவிலான புளளி விவரங்கள் கிடைக்க வேணடும்; சரியான முறையில் அமையப் பெற்ற பொருளாதார அமைப்பு இருக்க வேண்டும்; நிலையான, வலிமைமிக்க அரசு செயற்பட்டுக் கொணடிருக்க வேண்டும்; திறமையான ஊழலற்ற நிருவாகம் நடைபெற வேணடும்; சரியான இலக்குகளையும் முதன்மை இடங்களையும் அமைத்து மன உறுதியுடன் கூடிய முயற்சியுடன் செயற்பட வேண்டும்; சரியான அளவில சமநிலை வளர்ச்சி நிலை நாட்டப் பெறுதல் வேணடும்; பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்க வேண்டும்; நல்லிணக்கத்துடன்

புதிய நுகர்வுக் கொள்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்; சிக்கனமாக நிருவாகம் இருக்க வேண்டும்; மக்களுக்குத் தகுந்த கல்வி அடிப்படை இருக்க வேண்டும். இவை பொருளாதாரத் திட்டம் வெற்றி பெறத் துணை செய்யும்.

கட்டுப்பாடுகள்: தனியார் துறைக்கு மாற்று அமைப்பு, அங்காடி அமைப்பைத் தவிர்க்க உதவும் அமைப்பு, வளரும் நாடுகளில் புரையோடிக் கிடக்கும் பல குறைகளைக் களைய முற்படும் அமைப்பு என்ற அடிப்படைகளில் பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலில் கட்டுப்பாடுகள் என்பவை மிகவும் இன்றியமையாதனவாகும். அவற்றுள் நுகர்வுக் கட்டுப்பாடு, முதலீட்டுக் கட்டுப்பாடு, உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு, இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு, ஏற்றுமதிக் கட்டுபாடு, பரிமாற்றக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை நேரடிக் கட்டுப்பாடுகள் என்றும், பணக் கொள்கை, நிதிக் கொள்கை, வாணிகக் கொள்கை மற்றும் பலவித மான கொள்கைகள்மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் பொதுவான கட்டுப்பாடுகளை மறைமுகக் கட்டுப பாடுகள் என்றும் வகைப்படுத்துவது மரபு.

பொருளாதாரத் திட்டமிடுவதால் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் கேடுறும் என்பர் சிலர். பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலை மென்மையாகவும் முறையாகவும் நல்ல பலன் தரும் வகையில் பயன் படுத்தினால் மக்களின் தராதரமான சுதந்திரம கேடுறாது என்பர் பலர்.

திட்ட மதிப்பீடு: ஒரு திட்டத்தின் பல நிலைகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதைத் திட்ட மதிப்பீடு என்பர். அத்திட்டத்தின் பல கூறுகள், வெற்றி வாய்ப்புகள், தவறுகள் ஆகியவற்றை மதிப்பிடும்போது தவறுகளைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளவும் விரைவான முன்னேற்றம் பெறவும் வாய்ப்புகள் தோன்றுகின்றன. திட்ட மதிப்பீட்டைப் பொதுவாக நான்கு நிலைகளாகக் காண்பர். முதலாவதாக, திட்டம் தொடங்கப் பெறுவதற்கு முன்பு இருக்கும் சூழ்நிலைகளைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளுதல்; இரண்டாவதாக, திட்டங்களின் விளைவால் ஏற்படத் தக்க பலன்களைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்ளுதல், மூன்றாவதாக திட்டத்தைச் சிறப்பான முறையில்,நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டு ஒரு முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தல்; இறுதியாக, திட்டம் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும்போதும் நிறைவேறியபோதும் பலன்களை மதிப்பிடுதல்.

பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலில் வெற்றி பல கண்டு, நாடுகள் பலவற்றிற்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்வது சோவியத்து உருசியாவாகும்.

இந்தியாவில் 1951 முதல் 1956 வரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், 1956 முதல் 1961 வரையில் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், 1961 முதல் 1966 வரையில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், 1966 முதல் 1969 முடிய மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் தனித் தனியேயான ஓராண்டுத் திட்டங்களும், 1969 முதல் 1974 முடிய நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும்,1974 முதல் 1978 முடிய நான்காண்டுக் காலங்களில் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டன. பின்னர் 1978 முதல் 1983 முடிய உள்ள ஆண்டுகளுக்கெனச் சனதா அரசால் அமைக்கப்பட்ட ஆறாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1980 முதல் 1985 முடிய உள்ள ஆண்டுகளுக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 1985 முதல் 1990 ஆம் ஆண்டுவரையிலான ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது (காண்க: ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்).

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Chandrasekar., Readings in Public Economics and Planning, Chugh Publications, Allahabad,1985.

Charles Bettelheim, Studies in the Theory of Planning, Asia Publishing House, Bombay, 1957.

Mamatha Patankar, Economic Planning, Principles and Practice, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1981.

பொருளாதார நலன்: காண்க: நலப் பொருளியல்.

பொருளாதாரப் பின்னடைவு: பொருளாதார நடவடிக்கைகள் எப்போதும் ஒரே சீராக நடைபெறுவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில அல்லது நாட்டில் பொருளாதார நடவடிக்கையில ஏற்ற இறக்கங்கள் அவ்வப்போது தோன்றுகின்றன. சில காலங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சுறுசுறுப்பாகவும், மிகுந்த அளவிலும் நடைபெறுகின்றன. சில காலங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தேக்க நிலை அல்லது மந்த நிலை காணப்படுகின்றது. இதனால் உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவை குறைகின்றன. இவ்வாறு மாறி மாறி வரும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் ஏற்ற இறக்கங்கள் வாணிகச் சுழல்கள் எனச் சொல்லப்படுகின்றன.

இவ வாணிகச் சுழல்கள் பெரும்பாலும் எல்லாப் பொருளாதாரங்களிலும் தோன்றுகின்றன. அதிக

யான கட்டுபபாட்டிறகுள் இயஙகும பொருளாதாரங் களில இவறறின தீவிரததனமை குறைவாக இருக் கும. கட்டுபபாடு குறைநத, முற்றிலும் முதலாளித் துவப பொருளாதாரஙகளில இநதச் சுழல்கள மிகவும் தெளிவாகக் காணபபடுகின்றன.

வாணிகச் சுழலகள் எனப்படும் இநதப் பொருளா தார ஏற்ற இறக்கங்களில் பல நிலைகள் உளளன. இந்த நிலைகள பினவருமாறு வகைப்படுததப் பட்டுளளன: 1) விரிவாக்கம், 2) உச்சநிலை அல்லது வீககம, 3) பின்னடைவு, 4) மந்தம்.

பின்னடைவு பின்னடைவு என்ற நிலை பொருளா தாரம் செழிப்பு நிலையை அடைநத பின்னர்த் தோன்றுகின்றது. பின்னடைவு (Recession) நிலையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் போக்கு, வேகம் குறைந்து காணப்படுவதால் பலவகையான பொருளா தார விளைவுகள ஏற்படுகின்றன. அவற்றால் முதன மையாக உற்பத்தி குறைகின்றது.பொதுவான தேவை அளவில் வீழ்சசி ஏற்படுவதால் உற்பததி பாதிக்கப் படுகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்பு பாதிக்கப்படுகின்றது. பலர் வேலையை இடைக்கால அளவில் இழக்கலாம். பல உற்பத்திக் காரணிகளை முழு அளவில் பயனபடுத்த வாய்ப்பு இருக்காது. அதனைத் தொடாந்து முதலீட்டு அளவும் குறைகின் றது. முதலீடு குறைவதால வங்கிக் கடனகளுக்கான தேவை, வங்கிகள அளிக்கும கடன் அளவு ஆகியவை குறைகின்றன. மேற்கூறியவற்றின் மொத்த விளை வாக வருவாய் குறைகின்றது; வாணிக அளவு சுருஙகு கினறது. மொததத்தில பொருளாதாரததின வளர்சசி வீதம குறையத் தொடஙகிவிடுகிறது.

பின்னடைவின் காரணங்கள் பின்னடைவு நிலைக் கான காரணங்கள: பொருளாதாரம் விரிவடைநது செழிபபு நிலையை அடையும்போது விலை, கூலி ஆகியவை உயாகின்றன. பொருளாதாரம செழிப பின உச்சநிலையை அடையும்போது பலவகையான, நீடித்து உழைக்கும் அல்லது அழியாப் பொருளகளுக கான தேவை அளவில் தேக்கம ஏற்படுகினறது. வீடு கள், பேருந்து வாகனங்கள், குளிரசாதனப் பெட்டிகள ஆகியவை போன்ற பலவகையான வசதிப் பொருட் களின் தேவை அளவு தொடர்ந்து கூடுவதில்லை. அவற்றின் தேவையில் ஏறபடும் தேக்கத்தின் தொடர் விளைவாக அவற்றில பயன் படுத்தப்படும் பொருட் களான இரும்பு, சிமெணடு, உழைப்பு ஆகியவறறிற கான தேவை குறைகினறது.

பல தொழிலகளில் பொருட்களை உயர்ந்த விலைகளில் விறக முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. தேவையின அளவு, அளிப்பின் அளவைவிடக் குறைநது விடுகினறது. ஆனால், இந்த வேறுபாடு மிகக் குறை வாக இருப்பதால் தொடக்கக் காலத்தில் உற்பத்தி யாளர்கள இதனைச சரியாகக கவனிப்பதில்லை. ஆனால், தொடர்நது தேவையில தேககநிலை தோனறும்போது, உறபத்தியாளாகள புதிய முதலீட் டினைக் குறைககினறனர்.புதிய முதலீட்டுப் பொருட்க ளுக்கும் கச்சாப் பொருட்களுக்குமான தேவை குறை கினறது. உழைபபுக்கான தேவை பாதிக்கப்படுகின றது. பல தொழிலாளர்கள வேலை இழககினறனா. அதனைத தொடர்நது சமுதாயத்தின் வருவாய் குறைகினறது. நுகர்பொருட்களின் தேவையும் குறை கினறது. அத்தகைய தொடா விளைவுகளால பொரு ளாதாரம் பினனடைவு நிலையை அடைகினறது.

இத்தகைய பின்னடைவு ஏதாவது ஒரு பெரும் தொழிலில் தோனறிப பின்னர்ப் பொருளாதாரம் முழுமைக்கும் பரவக்கூடும். சில வேளைகளில ஒரு நாட்டில ஏற்படும பின்னடைவு மிகவும் தீவிரம அடைந்து பொருளாதார மந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம். அம்மநத நிலை பிற நாடுகளுக்கும் பரவக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 1930 - ஆம ஆணடில் ஏற்பட்ட பெரும் மந்தம் உலகின் பல நாடுகளைப் பாதித்ததைச் சொல்லலாம்.

கட்டுப்படுத்தும் வழி முறைகள்: பொதுவாக வாணிகச் சுழல்களைக் கட்டுபபடுத்துவதைப் பொரு ளாதாரததை நிலைப்படுத்துதல எனக் கூறுவதுணடு. பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்களைக் கட்டுப்படுத்த இரணடு வழிகளை அரசு பின்பறறுகிறது. முதலா வது, ஓர் அரசு வரவு செலவுகளைச் செய்யும் முறை களில், வரவு செலவு ஆகியவற்றின் அளவுகளை மாற்றுவதன மூலம் ஏறற இறக்கங்களைச சரி செய்வதாகும். இது நிதிக் கொள்கை (Fiscal Policy) என்று சொல்லபபடுகினறது. இரண்டாவது, நாட் டிலுள்ள பண அளவினையும், கடன்களையும் கட்டுப் படுத்துவதாகும். இது பணக் கொள்கை (Monetary Policy) எனப்படுகின்றது.

இவவாறு வாணிகச் சுழலின் வெவ்வேறு நிலை களைக் கட்டுப்படுத்த மாறுபட்ட நிதி, பணக் கொள்கைகள பின்பற்றப்படுகினறன.

பொதுநிதிக் கொள்கை வழிமுறைகளாக, வரி களைக் குறைப்பதன் மூலம் மககளிடையே செல விடத்தக்க வருவாயைக் கூட்டலாம். இது தேவை யைக் கூட்ட உதவும். உற்பத்தி வரியையும, நிறு வனங்களின் மீதான வரியையும் குறைப்பதன் மூலம் முதலீட்டைத் தூணடலாம். மேலும் புதிய முதலீடுகளுக்கு வரிச் சலுகைகள் அளிக்கலாம்.

அரசு, செலவுகளைக் கூட்டுவதன் மூலமும் தேவையைக் கூட்டலாம். நிருமாணப் பணிகளின்

மூலம் அரசு செலவைக் கூட்டினால் பல பொருள்களின் தேவை கூடி உற்பத்தி பெருகும். சுருங்கக் கூறின, மக்களிடமுள்ள செலவிடததகக வருவாயைக் கூட்டும் முறையிலும், முதலீட்டிற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலும் அரசு வரவு செலவுகளை அமைக்க வேணடும்.

தவிர, மக்களிடையே புழங்கும் பண அளவைக் கூட்டும் வகையில் பணக் கொளகையை அமைகக வேண்டும். வங்கிகளின வட்டி வீததததைக் குறைப்பது, பண அங்காடியில் புழக்கத்திலுள்ள அரசுப் பத்திரங்களைத் திரும்ப வாங்குவது, வங்கிகள மைய இருப்பு வங்கியிடம் வைத்திருக்க வேண்டிய இருப்பு வீதத்தைக் குறைப்பது ஆகிய வழிகளின் மூலம் பணப் புழக்கத்தையும் கடன அளவையும் தூண்டலாம். மிகுதியான பணப்புழக்கம் தேவையையும், எளிதான கடன்களையும், முதலீட்டையும தூணடும். தேவை கூடி முதலீடு கூடும போது பொருளாதாரம் பின்னடைவு நிலையைவிட்டு மீட்சி அடையும்.

பொது நிதிக் கொள்கை, பணக் கொளகை ஆகிய இரணடையும் சரியான அளவில இணைததுச் செயற்படுததுவதுதான பின்னடைவைச் சரி செய்யச் சிறந்த முறையாகும. பா.அ.

துணை நூல்கள்

Alfred, W. Stonier & Douglas, C. Hague, A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd., London, 1982.

David, W Pearce, The Dictionary of Modern Economics, The Macmillan Press Ltd., London,1983.

பொருளாதாரப் புவியியல்: ஓா இடத்தின் இயற்கையமைப்பு, அவ்விடத்தின் சமூகச் சூழ்நிலையையொட்டி அங்குக் கிடைக்கப் பெறும் பொருளாதார வளங்கள், அவற்றின் பயன்பாடுகள் ஆகியவறறைப்பற்றி ஆராய்வது பொருளாதாரப் புவியியல் (Economic Geography) ஆகும். மேலும, இது ஒரு பகுதியின பொருளாதாரத்தைப் பறறியும், அங்கு நடைபெறறுக் கொண்டிருக்கிற உற்பத்தி, தொழில் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடைய பல்வேறு காரணிகளைப் பற்றியும் ஆராய்கிறது.

ஒரேவகையான இயற்கைச் சூழலைக் கொண்ட பல்வேறு நாடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அவையனைத்தும் ஒரே தன்மையான முன்னேறறத்தை அடைவதில்லை. காரணம் நாட்டு மக்கள் வேறுபடுகின்றனர். கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, தொழில் நுணுக்கம், சமூகப் பழககவழக்கங்கள ஆகியவை அவர்களின் வாழக்கை முறையையும், பொருளாதார உற்பத்தி அமைப்பினையும் வேறுபடுத்துகின்றன. ஆதலால் வேறுபாடுகளற்ற இயற்கையமைப்பைக் கொணட நாடுகளுக்கிடையேயும வளர்ச்சி வேறுபடுகிறது. எனவே, 'மககளும' பொருளாதாரப் புவியியலின முககியகாரணியாக இருக்கின்றனர்.

புவியியல் பொருளாதாரமும் பிற இயல்களும்: அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல, வணிகவியல், போன்ற பல இயல்கள (Subjects) புவியியல் பொருளாதாரத்தின் பல பகுதிகளை உள்ளடக்கிக் கொணடுள்ளன. மேலும், புவியியல் பொருளாதாரம் பிற துறைகளுக்கு வேண்டிய கருத்துகளைத் தருகிறது. இவவாறு பொருளாதாரப் புவியியல் பிற துறைகளோடு இணைந்து செயற்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாகப் பொருளாதாரத்திற்கும புவியியல் பொருளாதாரத்திற்குமுள்ள தொடர்பினைப் பார்க்கும் பொழுது இவற்றிற்கிடையே மிகுதியான ஒற்றுமைகள உள்ளன. பொருளாதாரம், பொதுவாக ஒரு நாட்டின் உறபத்தி, நுகர்வு, பகிர்வு, மாறறம் (Exchange) ஆகியவை பற்றிக கூறுகிறது புவியியல பொருளாதாரம உற்பததி செய்யப்படுகின்ற பொருளகளைப் பற்றியும், உற்பத்தி செயயபபடுகினற இடஙகளைப் பற்றியும், அவறறின சூழநிலைகளைப் பற்றியும், வரன்முறைகளைப பற்றியும் விளக்குகிறது. பொருளாதாரப புவியியல் முழுவதும் புவியியல பற்றியதும் அன்று; பொருளாதாரம் பற்றியதுமன்று. மாறாகப் பொருளாதாரமும், புவியியலும் இணைநத ஓர் இயலாகப் பொருளாதாரப் புவியியல் அமைநதுள்ளது.

தோற்றம்: வாணிகத்தில் பற்றுக்கொணடுள்ள அறிஞர்கள் பொருளாதாரப் புவியியல என்னும் இயலைத் தோற்றுவிகக வித்திட்டார்கள. இக்காலப் பொருளாதாரப் புவியியலின் தநதைஎனறு சொலலப் படும் சிசோலம் (Chisholm) என்னும் அறிஞா 'வணிகவியல் தொடர்பாகவே புவியியலை ஆராயவேணடும' எனக் கூறுகிறார். அவர் கருத்துப்படி, 'வாணிகம் ஒரு நாட்டின் புவியியல் அமைப்பையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது ,புவியியல காரணிகளின் அடிப்படையை ஒட்டியே வாணிக வளர்சசியினை ஆராய்ந்து மனக் கணிப்புச செய்யமுடியும்'

சோனசு, தார்க்கன வால்ட்டு ஆகிய அறிஞர்கள் பொருளாதாரப் புவியியல், உற்பத்தி மற்றும் தொழில்களைப் பற்றி ஆராய்கிறது என்று கூறுகினறனர். ஒரு சில பொருளகளின உற்பத்தி ஏன் ஒரு சில நாடுகளில் மட்டும மிகுதியாக இருக்கிறது என்பது பற்றியும, அப் பொருளகளின உற்பத்தி பிற பகுதிகளில்

ஏன குறைவாக இருககின்றது என்பது பறறியும ஆராய்கினற இயல பொருளாதாரப புவியியல ஆகும.

பொருளாதாரப் புவியியல் கீழக்காணும் முககிய பணிகளைத் தனனகத்தே கொணடு செயறபட்டுவரு கிறது. 1) ஒரு நாட்டின் இயற்கையமைபபுச சூழ் நிலையையும், கிடைககினற இயறகை வளஙகளையும் கணடுபிடித்து ஆராய்தல, 2) கடந்த காலங்களில் உள்ள பொருளாதார, புவியியல காரணிகளை இக் கால அமைப்போடு ஒப்பிட்டு ஆராய்தல, 3) ஒரு நாட்டின பொருளாதாரத்தின பலவேறு பிரிவுகளை எலலாம் ஒன்றுபடுத்தி மொத்தமாக நாட்டின உற் பத்தியோடு ஒப்புமைப்படுத்தி ஆராய்தல் 4) பலவேறு நாடுகளுககிடையே நிலவியுள்ள முன்னேறறம, வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள வேறுபாடுகளுக் கான காரணங்களை ஆராய்ந்து, அனைதது நாடு களும் ஒன்றுபோல வளர்ச்சியினைப் பெற வழிவகுத் தல், 5) பனனாட்டு வாணிகக் கூட்டுறவுககு வழி வகுத்தலும, ஒவவொரு நாடும் உறபததியிலும வாணிகததிலும் மேன்மை பெற வழிவகுததலும

பொருளாதாரப் புவியியல் உலகம் முழுமைககும் பன்னாட்டு வாணிகமும் கூட்டுறவும ஏற்படத் தருகக அடிப்படையிலான காரண காரியஙகளை எடுததுரைக் கிறது. மேலும் இவவியல, ஒவ்வொரு நாடும் பிற நாடுகளைவிடப் பின்தஙகிய நிலையில இருப்பதற் கான காரணங்களைப் புவியியல், பொருளியல காரணஙகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து, முனனேற்றம் பெற வழிவகுக்கிறது.

அணுகுமுறைகள்: ஒரு நாட்டின பொருளாதாரப் புவியியல பறறி ஆராய்ந்தறிய வேணடுமாயின கீழ்க் காணும் மூன்றுவகையான அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

1) மண்டல அணுகுமுறை ஒரு நாடு அல்லது கணடம் பறறிய புவியியல் பொருளாதாரக் கூறுபாடு களை அறிய வேணடுமெனறால முதலில அந் நாட்டைப் புவியியல் அலலது அரசியல் அடிபபடையில் சில மணடலஙகளாகப் பகுத்துக கொளளள வேணடும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்திய நாட்டைப பற்றிப் பயில வேணடுமாயின பல்வேறு மாநிலஙகள பறறித் தனிததனியாக முதலில ஆராயலாம், அல்லது இயற் கையமைப்பினையொட்டிச் சமவெளிப் பகுதி, மலைப் பகுதி, பாலைவனப் பகுதி என்று பகுத்துககொணடும் ஆராயலாம். இம் மணடலமுறையில் பல்வேறு மண டலஙகளிடையே உளள வேறுபாடுகளையும், ஒரு மைப்பாடுகளையும் ஒப்பிட்டு அறியமுடியும்.

2) விளை பொருள்கள் அணுகுமுறை உறபததி செய்யப்படுகினற விளை பொருட்களின் அடிப்படை யில ஒரு நாட்டைப பல பிரிவுகளாகப் பகுததுக் கொணடு பொருளாதாரப் புவியியல பறறிப் பயில வது விளை பொருடகள அணுகுமுறை எனப்படு கிறது. எடுததுககாட்டாக, நெல் விளையும் பகுதி, கோதுமை விளையும பகுதி, பருத்தி விளையும் பகுதி, சணல பயிரிடப்படும பகுதி எனப் பயிர்களின அடிப் படையில பகுத்து அவறறின் பொருளியல், புவியியல கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிய முடியும். அது போல நிலககரி உறபத்தி செய்யப்படுகினற பகுதி என்று தொழில வாரியாகப் பிரிததும் அவ்விடங்களைப் பற்றிய, மனித வளஙகளைப் பற்றிய இயலபுகளை ஆராயலாம்.

3) கொள்கை அணுகுமுறை இது மூன்றாம் அணுகு முறையாகும். இம முறை (Principles Approach)ஏதே னும் ஒரு கொளகையை அலலது கோட்பாட்டினை அமைததுககொண்டு அதன அடிப்படையில பொருளா தாரப் புவியியல் காரணிகளின இயல்புகளையும், அவை செயறபடுகினற வகையினையும் பறறி ஆராய் கிறது. எடுததுக்காட்டாகக் காடுகளை அழிததால அது சுறறுப்புறச் சூழநிலைககுக் கேடு விளைவிக் கிறது; நாட்டின மழை அளவு குறைகிறது என்ற கொளகையை அடிப்படையாகக் கொளளலாம் பிறகு இபபோது காட்டு வளங்கள எந்த அளவிறகு அழிக்கப்படுகினறன என்பது பற்றியும், அதனால் ஏறபடுகினற கேடுகள பற்றியும, பெய்கின்ற மழையின் அளவினைப் பற்றியும ஆராய்நது, அககொள்கை யினை உறுதிப்படுததுவதோ தவறெனச் சுட்டிக காட்டுவதோ கொளகை அணுகுமுறை எனப்படும.

இக்காலததில மேற்கூறப்பட்ட மூனறு முறை களைத தவிர 'நாடடு அணுகுமுறை' (National Approach) என்றும், 'பனனாடடு அணுகுமுறை' (International Approach) எனறும் இரு முறைகள பின்பறறப்படுகினறன. நாட்டு அணுகுமுறையில் ஒரு நாட்டின இயறகை வளம பறறியும, அதன பறறாக் குறை பறறியும் ஆராயப்பட்டுப் பொருளாதாரத் திட்டமிடலுககு அடிப்படை அமைக்கப்பெறுகிறது.

அரசியல், பொருளாதாரம ஆகியவற்றின் அடிப் படையில் சில நாடுகள பிற நாடுகளைச சார்நதிருக கலாம அவற்றிறகிடையே அரசியல பொருளா தாரக் கூட்டமைப்புகள ஏற்பட வாய்ப்புணடு. அத தகைய கூட்டமைப்புகளின் பொருளாதாரப் புவியியல இயல்புகளைப் பறறி ஆராயவது, பனனாட்டு அணுகு முறை எனப்படும்.

பொதுவாகப் பொருளாதாரப் புவியியல் என் பது, ஒரு நாட்டின் வளங்களைப் பயன்படுதது உற்பத்தி செய்யப்படுவதைப் பறறியும், அவவுறபததிக்குக்

கேடாக அல்லது துணையாக இயங்கக்கூடிய சூழ் நிலைகள் பற்றியும் ஆராய்கின்ற இயல் ஆகும். அதனடிப்படையில் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத் திட்டம் அமையப்பெற்றால் அந்நாடு எளிதாக வளர்ச்சியினை அடையும்.

இந்தியாவின் சில அடிப்படைப் புவியியல் அலகு கள்: இந்தியா பரப்பளவின் அடிப்படையில் உலகத் தின் ஏழாம் பெரிய நாடாகும். இதன் பரப்பளவு 32,87,782 ச.கி.மீ. மற்ற பெரிய நாடுகள் முறையே சோவியத்து உருசியா, கனடா, சீனா, அமெரிக்கா, பிரேசில், ஆசுத்திரேலியா ஆகும். இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 1981 – ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி 68.38 கோடி. மக்கள்தொகையின் அடிப்படையில் இந்தியா உலகில் இரண்டாம் இடத்தை வகிக்கிறது. சீனா முதலிடம் வகிக்கிறது.

இந்தியா, ஆசியாக் கண்டத்தின் தென்கிழக்கில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் வடக்கில் இமய மலையும், தெற்கே இந்துமகா சமுத்திரமும் உள்ளன. இதன் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக் கடலும், மேற்கே அரபிக் கடலும் உள்ளன. இவ்வாறு முப்புறமும் கடலால் சூழப்பெற்றதால் இந்தியா ஒரு முந்நீரகம் எனப்படுகிறது.

இந்தியா 8.4° வடக்கு அட்சரேகையிலிருந்து 37.6° வடக்கு அட்சரேகை வரையிலும், 68.7° கிழக்குத் தீர்க்கரேகையிலிருந்து 97.25° கிழக்குத் தீர்க்கரேகை வரையிலும் பரந்திருக்கிறது.

இந்தியாவின் தென்கோடியில் மன்னார் வளை குடாவும் பாக்கு சலசந்தியும் அடுத்து இலங்கை என்ற தனி நாடும் அமைந்துள்ளன. இந்திய அரசின் ஆட்சிக்குட்பட்ட அந்தமான நிக்கோபார்த் தீவுகளும், இலட்சத் தீவுகளும் அரபிக் கடலில் அமைந் துள்ளன.

நிருவாக வசதியினை முன்னிட்டு மொழிவாரி யாக இந்தியா இருபத்தைந்து மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ம.க.

பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்கள் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தி, மக்கள்தொகை, விலை, கூலி, வேளாண்மை, தொழில், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை போன்ற பொருளாதாரம் தொடர்பான புள்ளி விவரங்கள் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்கள் (Economic Statistics) ஆகும். இந்தி யாவில் மிகவும் பழங்காலத்திலிருந்தே புள்ளிவிவரங் களைச் சேகரிக்கும் பணி நடந்து வருகிறது. கௌடில் யர் எழுதிய 'அர்த்த சாத்திரம்' என்ற நூலில் அக் கால மக்கள்தொகை, கூலி, விலைகள் தொடர்பான விவரங்கள் கிடைக்கின்றன. தொடக்ககாலத்தில் போருக்குத் தேவையான வீரர்களைப் பெறுவதற்காக மக்கள் தொகை பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பயன் படுத்தினர். சென்ற நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் முறைப்படி புள்ளிவிவரங் களைச் சேகரிக்கும் பணி தொடங்கியது. முதலில் கி.பி. 1868-இல் வெளியான 'ஆங்கிலேய இந்தியா வின் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம்' (Statistical Abstract of British India) சில அடிப்படைப் புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுத்துத் தந்தது. புள்ளி விவரச் சேகரிப்பு அலுவ லகம் (Statistical Bureau) கி.பி. 1885-இல் நிறுவப் பெற்றது.

முதல் உலகப்போர்க் காலத்தில் இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமையையும், அதனால் தேவையான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காமையையும் உணர்ந்தனர். ஆதலால் கி.பி. 1924-இல் சர் எம். விசுவேசுவரையா தலைமையில் அப்போதுள்ள புள்ளி விவரங்களின் இயல்பை ஆராய்ந்து அவற்றில் முன் னேற்றம் ஏற்படுத்துவது குறித்து ஆலோசனைகள் கூற 'இந்தியப் பொருளாதார விசாரணைக் குழு' (The Indian Economic Enquiry Committee) ஒன்றை அரசு அமைத்தது. அக்குழு தனது அறிக்கையில் மத்திய, மாநிலத் துறைகள் சேகரிக்கின்ற புள்ளி விவரங்களை மைய நிறுவனத்தின் மேற்பார்வைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு மாநில மும் தனிப் புள்ளிவிவரத் தகவல் நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்தது.

இரண்டாம் உலகப்போர் 1939-இல் தோன்றிய பொழுது அரசுக்கு இராணுவ நடவடிக்கைகளோடு இராணுவத்தினருக்கும், பொது மக்களுக்கும் தேவை யான பொருட்களைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டிய தேவை யும் ஏற்பட்டது. அப்போது கிடைக்கப்பெற்ற புள்ளி விவரங்கள் போதுமான அளவில் இல்லையென்பதை அரசு உணர்ந்தது. ஆதலால், அரசின் துறைகள் தங் கள் பணிகளில் ஒன்றாகப் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிப் பதைவிட அதற்கெனத் தனித்துறை இருப்பது தேவை என்று அரசு கருதிற்று.

தொழில் உற்பத்தித் தொடர்பான சரியான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கத் துணைசெய்யும் பொருட்டு 1942 – இல் 'தொழில் புள்ளி விவரச் சட் டம்' (Industrial Statistics Act) நிறைவேற்றப்பட் டது.

நாடு விடுதலை பெற்றபிறகு, அரசு புள்ளி விவரங்களின் தேவையை மிகவும் உணர்ந்தது. நாட் டின் பொருளாதாரக் கொள்கையை அறிவியல் முறை யில் தக்க அடிப்படையின்மீது உருவாக்கவும் நல்ல

நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் புள்ளி விவரங்கள் மிகவும் தேவைப்பட்டன. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத் திட்டிச் செயற்படுத்தப் புள்ளி விவரங்களின் தேவை மிகுதியாயிற்று.

பொருளாதார ஆலோசகர் அலுவலகம் 1947-இல் மொத்த விலைக் குறியீட்டெண்களைக் கணித்து வெளியிட்டது. அரசு 1949 - இல் 'நாட்டு வருவாய்க் குழு' (National Income Committee) ஒன்றை நிறுவியது. அக்குழு பல ஆண்டுகளுக்கு நாட்டு வருவாயை மதிப்பீடு செய்தது. அரசு முதன்முறையாக 1950-இல் 'தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்பைத்' (National Sample Survey) தொடங்கியது. அது இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

பேராசிரியர் பி.சி.மகலநோபிசு (P.C.Mahalanobis) என்பவர், 1949-இல் அமைச்சகத்தின் மதிப்புறு புள்ளிவிவர ஆலோசகராக நியமனம் செய்யப்பெற்றார். அதன்பின் மத்திய அமைச்சகத்தில் ஒரு புள்ளி விவரப் பிரிவினைத் (Statistical Unit) தொடங்கினர். அதுதான் 1951 - இல் 'மத்திய புள்ளிவிவர நிறுவனமாக' (Central Statistical Organisation) வளர்ந்தது. பின் 1961 - இல் தனியாகப் 'புள்ளியியல் துறை' (Statistical Department) ஒன்றை அமைத்தனர். அதன்பின் மத்திய புள்ளிவிவர நிறுவனம், புள்ளியியல் துறையின் ஓர் உறுப்பாகச் செயற்பட்டு வருகிறது.

மத்திய புள்ளிவிவர நிறுவனம் சில வார, திங்கள் ஆண்டு இதழ்களை வெளியிட்டு எல்லோருக்கும் முக்கிய புள்ளிவிவரங்கள் கிடைக்க ஆவன செய்கிறது. அவை: 1) வாரப் புள்ளிவிவர இதழ் (Weekly Bulletin of Statistics), 2) மாதப் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம்-மாதஇதழ்(Monthly Abstract of Statistics), 3) இந்தியாவின் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற தொழில்களின் உற்பத்தி பற்றிய மாதப் புள்ளி விவரங்கள (Monthly Statistics of Production of Selected Industries of India), 4) இந்தியப் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம்-ஆண்டு இதழ் (Statistical Abstract of India), 5) தொழில்களில் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பு விவரங்கள் - ஆண்டுஇதழ் (Annual Survey of Industries), 6)நாட்டு வருவாய் மதிப்பீடுகள் - ஆண்டு இதழ் (Estimates of National Income) என்பனவாகும்.

மேலும் கல்கத்தாவிலுள்ள இந்தியப் புள்ளி விவர நிறுவனமும் (Indian Statistical Institute), இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகமும் (The Indian Council of Agricultural Research) இந்தியப் புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிப்பதில் சிறப்பான பணிகளை ஆற்றுகின்றன.

பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களில் மக்கள் தொகைப் புள்ளிவிவரங்கள், வேளாண்மைப் புள்ளி விவரங்கள், தொழிற்றுறைப் புள்ளிவிவரங்கள், நாட்டுவருவாய்ப் புள்ளிவிவரங்கள் ஆகியவை இன்றியமையாதனவாகும்.

1) **மக்கள்தொகைப் புள்ளிவிவரங்கள்:** இக்காலத்தில் மக்கள்தொகைப் புள்ளிவிவரங்கள் (Population Statistics) மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. ஒரு நாட்டின் நிருவாகத்தைத் திறமுடன் நடத்தவும், தக்க பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுக்கவும் இப்புள்ளிவிவரங்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. ஆதலால், மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொளவதோடு மட்டுமல்லாமல் மக்கள் பற்றிய பல்வேறு வகையான விவரங்களையும் சேகரிக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்கள்தொகை முழுக் கணக்கெடுப்பு (Population Census) நடைபெறுகிறது. முதலில் கி.பி.1872 - ஆம ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணிப்பு செய்யபபெற்றது. பன்னிரண்டாம் மக்கள்தொகைக் கணிப்பு 1981-இல் நடைபெற்றது.

மக்களதொகை முழுக் கணிப்பினைத் தவிரப் பிறப்பு, இறப்பு பற்றிய புள்ளிவிவரங்களையும் சேகரிக்கின்றனர். பிறப்பு, இறப்புப் பதிவேடுகளின் மூலம் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திலும் நிலவும மக்கள் தொகையினைக் கணிக்கலாம்.

2) **வேளாண்மைப் புள்ளி விவரங்கள்:** நிலச் சாகுபடி, நில வருவாய், விளைச்சல், கால்நடை, நீர்ப் பாசனம், வேளாண்மைக் கூலி, விளைபொருட்களின் விலைகள், காடுகள், மீன்கள், கோழிகள் போன்ற எண்ணற்ற விவரங்களை வேளாண்மைப் புள்ளிவிவரங்கள் தருகினறன. இப்பணி கி.பி.1884 - ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இப்புள்ளிவிவரஙகள ஆண்டுதோறும், 'ஆணடு இந்திய வேளாண்மைப் புள்ளிவிவரங்கள்' (Annual Indian Agricultural Statistics) என்ற நூலில் வெளியிடப் பெறுகின்றன. உணவு, வேளாணமைத் துறை அமைச்சகததின் கீழுள்ள பொருளாதாரப் புள்ளிவிவர இயக்குநரகம இந்நூலை வெளியிடுகிறது. அவ்வியக்குநரகத்தின் வேளாண்மைப் புள்ளிவிவரங்கள் தொடர்பான பிற வெளியீடுகள் பின்வருவன: 1) இந்திய வேளாண்மை நிலை(Agricultural Situation in India), 2) நில அளவு மற்றும் இந்தியாவில் முக்கிய பயிர்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் (Estimates of Area and Production of Principal Crops in India), 3) இந்திய நில வருவாய்ப் புள்ளி விவரங்கள்-ஆணடு இதழ் (Indian Land Revenue Statistics),

4) உணவுப் புள்ளிவிவரங்களின் இதழ்(Bulletin of Food Statistics), 5) இந்தியாவிலுள்ள முதன்மைப் பயிர்களின் சராசரி விளைச்சல் (Average Yield of Principal Crops in India), 6) வேளாண்மைப் புள்ளி விவரங்களின் சுருக்கம் (Abstract of Agricultural Statistics). 7) இந்தியப் பயிர்களின் கால அட்டவணை (Indian Crop Calender). 8) இந்திய வேளாண்மை வரைபடம் (Indian Agricultural Atlas).

இவைதவிர 'இந்தியப் புள்ளிவிவரத் தொகுப்பு' 'இந்திய இருப்பு வங்கியின் இதழ்' (Indian Reserve Bank Bulletin),'மாதாந்திர வாணிக நிலைக் கணிப்பு' ஆகிய இதழ்களிலும் வேளாண்மை பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கின்றன. மேலும் அண்மைக் கால மாகத் தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு விசாரணை மூலமும் வேளாண்மை பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கின்றனர்.

மேலும், வேளாண்மைத் தொடர்பான, ஐந் தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை எடுக்கும் கால்நடைகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை 'இந்தியக் கால்நடைகளின் கணக்கெடுப்பு' (Indian Livestock Census), 'இந்தியக் கால்நடைகளின் புள்ளிவிவரங்கள்-ஆண்டு இதழ்' (Indian Livestock Statistics) ஆகிய வெளியீடு களிலும் காணலாம்.

காடுகளைப் பற்றிய விவரங்களை, உணவு, வேளாண்மை அமைச்சகத்திலுள்ள பொருளாதாரப் புள்ளிவிவர இயக்குநரகம் வெளியிடுகின்ற 'இந்தியக் காட்டு வளப் புள்ளிவிவரங்கள்' (Indian Forest Statistics) என்ற இதழ் மூலம் அறியலாம். காடுகள் இருக்கின்ற நிலத்தின் அளவு, மரம்-விறகுகளின் அளவு, காட்டுத்துறையினர் வழங்குகின்ற வேலை வாய்ப்பு, செலவு, வருவாய், காட்டுப் பொருள்களின் ஏற்றுமதி ஆகிய விவரங்களையும் அவற்றிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

3) தொழிற்றுறைப் புள்ளிவிவரங்கள். தொழில் நிறுவனங்களின் அளவு, எண்ணிக்கை, மூலதனம், மூலப்பொருள்கள், உற்பத்தி, இயக்கும் சக்தியினைப் பயன்படுத்துதல், அடக்கச்செலவு, தொழில், வேலை வாய்ப்பு, கூலி போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் தொழில் புள்ளிவிவரங்கள் எனப்படும்

தொழில் தொடர்பான புள்ளி விவரங்களை 1951 முதல் நடைபெற்றுவரும் தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்புச் சுற்றுகளில் சேகரிக்கத் தொடங்கினர். இந்தியாவின் தொழில்களைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங் கள் கீழ்க்காணும் வெளியீடுகளில் கிடைக்கின்றன. 1) உற்பத்தி செய்கின்ற தொழில்கள் பற்றிய முழுக் கணக்கெடுப்பு (Census of Manufacturing Industries), 2) உற்பத்தி செய்கின்ற தொழில்கள் பற்றிய மாதிரி விசாரணை (Sample Survey of Manufacturing Industries), 3) தொழில்கள் பற்றிய ஆண்டு விசாரணை (Annual Survey of Industries), 4) இந்தியாவில் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற தொழில்களின் உற்பத்தி பற்றிய மாதாந்தரப் புள்ளிவிவரங்கள் (Monthly Statistics of Production of Selected Industries in India), 5) புள்ளிவிவரங்களின் மாதாந்தரச் சுருக்கம் (Monthly Abstract of Statistics), 6) இந்தியத் தொழிற்சங்கங்களின் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம் (Annual Abstract of Indian Union) என்பன அவ்வெளியீடுகளாகும்.

4) நாட்டு வருவாய்ப் புள்ளிவிவரங்கள்: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் பற்றி அறிந்துகொள்ள நாட்டு வருவாய்ப் புள்ளிவிவரங்கள் துணை செய்கின்றன. ஓராண்டுக் காலத்தில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பணிகள், பொருள்களின் மொத்த மதிப்பு ஆகியவை நாட்டு வருவாய் (National Income) ஆகும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் காட்டும் அளவுகோலாக நாட்டு வருவாய் விளங்குகிறது

இந்தியா விடுதலை அடைந்த பிறகு நாட்டின் வருவாய் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்க 'நாட்டு வருவாய்க் குழு' (National Income Committee) ஒன்றைப் பேராசிரியர் பி.சி. மகலநோபிசு தலைமையில் அரசு அமைத்தது. அக்குழு நாட்டு வருவாயையும், தலைவீத வருவாயையும் மதிப்பீடு செய்தது. மக்களின் தலைவீத வருவாயை வைத்து நாட்டின் ஏழ்மை நிலைமையைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. மேலும் மக்களின் வருவாய்களில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் நாட்டு வருவாய்ப் புள்ளிவிவரங்கள் தெளிவாக்குகின்றன. ம. க.

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா பா, கம்சா முகைதீன், மு, கமல்ராஜ், ம., புள்ளியியல், குரு தேமொழி, திருச்செந்தூர், 1985.

Allen, R G.D, Statistics for Economists, Hutchinson's University Library, London, 1949.

Mithani, D.M., Introductory Economic Statistics, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi, 1980.

பொருளாதார மாதிரிகள்: ஒரு சமுதாயத்தின் வேறுபட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக் கிடையிலான சார்புடைய தொடர்பினைப் பற்றியது

பொருளாதார மாதிரியாகும் (Economic Models) சார்புடைய தொடர்பு எனபது, இரணடு மாறிகளுக கிடையிலான (Variables) தொடர்பாகும. அதாவது ஒரு மாறி, மறறொரு மாறியைச சார்நது நினறு அநத 'மறறொரு மாறி' யால் நிருணயிக்கப் படுமேயானால அவறறிறகிடையிலான தொடர்பு 'சார்புடைய தொடர்பு' என அறிஞர்களால் கூறப் படும். எடுத்துக்காட்டாக வேலை வாய்ப்பிறகும முதலீட்டிறகும் இடையிலான தொடர்பினைக் கூற லாம் இதில் 'வேலைவாய்ப்பு' எனனும் மாறியானது 'முதலீடு' எனனும் மாறியால் நிருணயிக்கப்படுவதால் இவறறின் தொடர்பினைச் 'சார்புடைய தொடர்பு, எனலாம். இத்தகைய, சார்புத் தொடர்புடைய பொருளாதார மாதிரிகள, எண்கள் அல்லது கணிதக் கோட்பாடுகளினால் நனகு வரையறுக்கப்பட்ட தாக இருக்கும். பொருளாதார மாதிரிகள், ஓர் அமைப்பானது எவ்வாறு செயற்பட வேணடும் என் பதை விளக்கும் நோக்கத்துடன உருவாக்கப்பட்ட கருத்துருக்களாகும். பொருளாதார மாதிரியின் முன் நோக்கம் இரணடு வகையானது. அவை, 1) ஓர் அமைப்பினைத தெளிவாக வரையறை செய்ய வேணடும்; 2) எதிர்காலம் பற்றிய உணமைகளை முன்கணிப்புச் செய்யவேணடும் என்பன.

மேற்கூறியவை தவிரச் சில வேளைகளில் சில நோக்கங்களை அடைவதைத் தீர்மானித்து, முடிவெடுக்கும் அமைப்புகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும் மாதிரிகள் பயன்படுகின்றன.

மாதிரிகளின் வகைப்பாடு. தேக்கம், இயக்கம், திறந்த, மூடிய எனப் பலவகைகளில் பொருளாதார மாதிரிகள வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும், நோக்கங்களின அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலே சிறநததாகும். அதனடிப்படையில் பொருளாதார மாதிரிகள நானகாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை, 1) மாறிகளுக்கிடையிலான அடிப்படைத் தொடர்பினை விளக்குபவை, 2) மாறிகளை முன கணிப்புச் செய்பவை, 3) மாறறுக் கொள்கைகளைத் தீர்மானிப்பதறகாகத தேர்வு செய்பவை, 4) எதிர் காலத்தினைத் திட்டமிடுபவை என்பனவாகும். இந நானகு வகைப்பாடுகளில் இறுதி மூனறிற்கிடையில் மிகுதியான வேறுபாடில்லை. சுருஙகக்கூறினால் அவறறின் அளவைகளில்தான வேறுபாடேயொழிய அவறறின் நோக்கஙகளில அன்று.

'ஐரோப்பாவிறகான பொருளாதாரக குழு' பொருளாதார மாதிரிகளை மற்றொரு கோணத் தில் இரு வகைகளாகப் பிரிக்கிறது. அவை, 1) உத்தமக் கொளகை மாதிரிகள, 2) வளர்சசி மாதிரி கள எனபனவாகும்.

அவற்றில் உத்தமக் கொளகை மாதிரிகள் என் பவை இடைக்கால, நீண்ட காலத தொலைநோக் குடன், துலலியமாகக கணிதவியலின அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட விருப்பத் தொடர்பினைக் கொணடவையாகும். விருப்பத் தொடர்பு என்பது விரும்பித் தேர்வு செயவதில் தொடர்புடையதாகும. எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டு பொருட்கள ஒரே இயலபினதாயிருந்து, இரணடில் ஏதாவதொனறை ஒருவர் விருப்பத்திற்கிணங்கத் தேர்வு செய்தால் அவர் விருப்பத்திறகும், அந்தப் பொருளின் தேர் விற்கும் தொடர்பு இருக்கும். இதுவே விருப்பத் தொடர்பு எனப்படுகிறது.

மாறாக வளர்ச்சி மாதிரிகள் எனப்படுபவை இக் காலப் பொருளாதார நிலையையும், வருங்காலப் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பாதையையும் காட்டு பவையாக இருக்கும்.

மேற்கூறியவை தவிர மாதிரிகளைப் பகுதி யானவை, முழுமையானவை அல்லது பல்வேறு தொகுதிகளுக்கிடையிலானவை எனவும் பிரிக்கலாம். இவற்றில் எவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதைக் கீழ்க்காணும் காரணிகள் முடிவுசெய்கின்றன. அவை, 1) தேவைகள், 2) பொருளாதார அமைப்பு முறை, 3) கிடைக்கப்பெறும் புள்ளி விவரங்கள், 4) கணக் கீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள், 5) திட்டத்தின் தேவை, 6) நிருணயிக்கப்பட்ட அரசியல், சமுதாய, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பனவாகும்.

இயல்புகள்: பொருளாதார மாதிரிகளைப் பயன் படுத்துமபோது அவற்றில் கீழக்காணும் இயல்புகள் இருக்கினறனவா வென்பதை நோக்குதல் தேவை. 1) பயன்படுத்தப்படும கருத்துகள் அ) தெளிவாகவும் பொருள் உள்ளனவாகவும், ஆ) தெளிவான கணித வியல் முறையில் வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் இருக்க வேணடும். 2) தேவையான எடுகோளகள் யாவும வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். 3) எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும எடுகோள்கள், ஒன் றிற்கொன்று தருக்க அடிப்படையாக நிலைப்பாடு கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் பொருத்தமான முடிவுகளை உருவாக்க முடியும. 4) பயன்படுத்தும் புள்ளி விவரங்களுக்கு விடையளிக்கக் கூடிய வகையில் பொருளாதார மாதிரியானது இருக்கவேண்டும்.

பல்துறை மாதிரி: மேற்கூறிய காரணிகளைக் கருத்தில்கொணடு பார்க்கையில் பல்துறை மாதிரியே சிறந்த பொருளாதார மாதிரியாகும். ஒரு துறை மாதிரியைக் காட்டிலும், பல்துறை மாதிரியானது பலவகையிலும் சிறந்தது. ஒரு துறை மாதிரி, பல்துறை மாதிரி என்பவை பயனபடுத்தப்படும் மாறிகளைக்

கொணடு பகுக்கப்படுவதாகும். இரண்டு மாறிகளைக் கொண்டு மட்டுமே விளககப்படும் பொருளாதார மாதிரியானது ஒரு துறை மாதிரியாகும். மாறாக, இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மாறிகளைப் பயனபடுத்தி விளக்கப்படும் பொருளாதார மாதிரியானது 'பல் துறை மாதிரி'யாகும்.

கருத்து வளர்ச்சி: பொருளாதார மாதிரிகள் என்னும் கருத்து, வளர்ச்சி பெற வேறுபட்ட பொருளியலறிஞர்கள் தத்தம் கோட்பாடுகளை அவ்வப்போது வழங்கியுள்ளனர். கெராடு - தோமர் (Harrod - Domar), கால்டர் (Kaldor), சான் இராபின்சன் (Joan Robinson), மீடு (Meade), சாலோவு, பெல்ட்மன் (Beltmen), மகலனோபிசு (Mahalanobis) போன்ற பல்வேறு பொருளியலறிஞர்கள் பல்வேறு மாதிரிகளை அளித்துள்ளனா. ஒவ்வொருவரின் 'மாதிரி'களும் வேறுபட்ட மாறிகளைத் தம்முள கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் கெராடு - தோமரின் 'வளர்ச்சி மாதிரி' ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் புகழ் பெற்றது. இநதியாவின் முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1951 - 56) பேராசிரியர் மகலனோபிசின் 'மாதிரி' பயன்படுத்தப்பட்டது.

மாதிரிகளின் குறைபாடுகள்: பொருளாதார மாதிரிகள், பொருளாதார வளர்ச்சியை முடிவு செய்வதில் முன்னணி வகித்தபோதிலும் சில குறை பாடுகளைக் கொணடுளளன. இநதியாவின் ஐந் தாண்டுத திட்டக் காலங்களிலும் இத்தகைய குறை பாடுகள உணரப்பட்டன. அவற்றுள சில: 1) குறியீட்டு மாறிகளுக்கிடையில நிலைப்புத் தன்மை ஏற் படுத்தும் நோக்கத்துடன் பொருளாதார மாதிரிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இருபபினும் வட்டாரச சம நிலையை அவை கருத்தில் கொள்ளவிலலை. எடுததுக் காட்டாக நானகாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் கூறலாம். 2) உத்தம அளவில் பொருளாதார வளங் களைப் பயன்படுத்திச் சமச்சீரான பொருளாதார வளர்ச்சியை அடையவேண்டுமென்ற கருத்தைப் பெரும்பாலும் 'பொருளாதார மாதிரிகள' வலியுறுத்துவதிலலை. 3) பொருளாதார மாதிரிகள், பொருளாதாரத்தில குறுகிய காலத்தில் பொருள களின் விலையில மாற்றம் இருக்காதெனற எடுகோளினடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், 'விலைகள' குறுகிய காலத்திலும், நீணட காலத்திலும் நிலையாக இருப்பதில்லை. ஆகவே, 'பொருளாதார மாதிரிகள' விலைமாற்றத்துடன தொடர்பு படுத்தப்படாமல் பயனற்றதாகி விடுகின்றன. 4) பொருளாதாரத்தைத் திட்டமிடும் நிருவாகம் பெரும்பாலும் பொருளாதார மாதிரிகளை முடிவுசெய்யும் போது பொதுத்துறை, தனியார் துறை வளங்களைப் பறறிக்கணக்கில எடுத்துக்கொளவதுண்டு. ஆனால், உணமையில் அரசு தனியார் துறையின்மீது மிகுநத அளவில கட்டுப் பாட்டை விதிக்கமுடிவதில்லை.

ஆகவே, முன்மாதிரியான பொருளாதார மாதிரியானது, எளிமையாக, பொருத்தமானதாக, சமச்சீரானதாக, முழுமை பெற்றதாக, மாறிவரும சூழநிலைக்கேற்றபடி மாறககூடியதாக இருக்க வேணடும். இதறகுத் தெளிவாகப் புளளியியல் அடிப் படை தேவை. இல்லையேல், பொருளாதார மாதிரி ஒரு முன்மாதிரியான கோட்பாடாய் அமையாது.

பா.பி.

துணை நூல்கள்

Chansarkar, B.A., Models for Planning in India, Himalya Publishing House, Bombay, 1983

Meade, J. E., The Theory of Indicative Planning, Manchester University Press, Manchester, 1970.

பொருளாதார முன்கணிப்பு: பொருளாதார நடவடிககைகள, காரணிகள ஆகியவறறில எதிர் காலததில் எனன மாறுதலகள நிகழும எனபதை முனகூட்டியே கணிகக முடியும பொருளாதார முன்கணிப்பால முன கூட்டியே தகக காபபு நடவடிக்கைகள எடுததுக் கொளளலாம இந்தியாவில் கி.பி.2000-இல மக்களதொகை 100 கோடியை நெருங்கிவிடும் என்று முனகணிப்புச் செய்கினறனா. இதனால் 24 கோடி மககளுககான தேவைகளை நிறைவு செய்ய அரசு முயறசிகள் மேறகொளளலாம.

இதேபோனறு வருங்காலத்தில நிகழ இருககினற பொருளாதார மாறறஙகளைக் கணககிடடுப் பொதுப்படையாக அறுதியிட்டுக கூறுவதைப பொருளாதார முனகணிபபு (Economic Forecasting) எனபா.

ஆனால எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் பொருளாதார மாறுதலகளை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளின அடிப்படையில ஊகம் செயய முடியும. கணக்கியல முறையில கணிப்பவை பெருமளவுக்குச் சரியாக இருக்கும். எனவேதான எம.சே. மார்னி என்பவா, 'பொருளாதார முன-கணிப்புகள் இங்கிலாநதின பருவகால முனகணிப்பைப் போன்று அடுதத ஆறு மணிததுளிகள வரைதான் மதிப்புளளவை; அதன பின வெறும் கறபனையாகவே இருக்கும்' என்கிறார்.

பயன்கள்: 1) கடந்தகால விவரஙகளின தனமையை ஆய்ந்து அதிலிருந்து எதிர்காலத்துக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுககலாம் 2) எப்பொழுதெல்

லாம் வாணிகததில ஏற்ற இறக்கங்கள் தோன்றுகின் றன எனபதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம 3) விலை கள, மக்களதொகை, உற்பத்தி ஆகியவற்றின் போக்கை அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள மேறகொள ளலாம். எதிர்காலத திட்டங்கள், கொளகை ஆகிய வற்றை அவற்றிற்குத் தக்கபடி மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம. 4) வணிகர்கள பொருட்களின விற் பனைப் போக்கை அறிந்து பொருட்கள் குறைவாக விற்கும காலததில் விற்பனையைக கூட்ட நடவடிக்கை களை எடுக்கலாம். எடுததுக்காட்டாக, மின்விசிறி களின் விலையை மழைக்காலத்தில் குறைத்து விற பனையைக் கூட்டுவதைக் காணலாம். பின்வரும் வரைபடத்தைக் காணக.

வரைபடம்:1

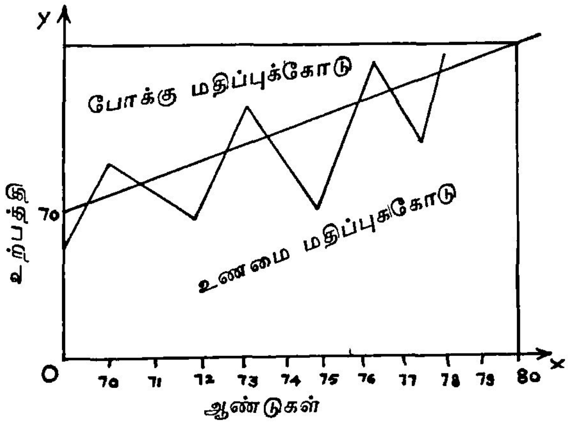

உணமை மதிப்புகளைக் கொண்டு போககுமதிப்பு களைக காணப் பலமுறைகள் உணடு. போக்கு மதிப் புக்கான கோடு நீண்டகாலப் போக்கைக் காட்டு கிறது. இக்கோட்டை நீட்டித் தேவையான எதிர் கால உற்பத்தியைக் காண இயலும். வரைபடம் 1 - இன் மூலம் 1980-க்கு உற்பத்தியைக் காண இயலும்.

முற்காலத்தில் என்ன மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன, ஏன அம்மாறுதல்கள நிகழந்தன எனபதைத் தெரிந்துகொளள வேண்டும். அதற்குக் காலத் தொடர் வரிசை புள்ளி விவரங்கள் (Time Series Data) பயன்படுகினறன. கணக்கியல் முறையில் போககுகளைக கணடுபிடித்து விடலாம். அதற்குப் புளளி விவரங்களைத் தக்கபடி ஆய்வு செய்திடல வேணடும.

காலத் தொடர் வரிசைக்குப் போக்கு மதிப்புகளைக் காண வேண்டும். இபபோககு மதிபபுகளைக் குறைந்த வருக்க முறையில் காணலாம். ஆனால், அது கணக்கி யல் முறையாகும். வேறு எளிய முறைகளான நகரும் சராசரிகள் (Moving Averages), பாதிச் சராசரிகள் முறை மூலம் போக்குக் கோட்டினைக் காணலாம். அவற்றை வரைபடத்தில் அமைக்க வேண்டும். படத் தில் 1980-இல் உற்பத்தி எவவளவாக இருக்கும் எனப் புறக்கணிப்பு மூலம் ஒய் (Y) அச்சுக்கு இணையாக நேர்கோடு போக்குக் கோட்டை வெட்டும்படி செய்து, அப்புள்ளியில் இருந்து ஒய் (Y) அச்சுக்கு ஒரு செங்குததுககோடுவரைந்தால், 1990 - ஆம் ஆண்டின் உற்பத்தி அளவு கிடைக்கும். பிற புளளி விவரங்களுக்கும் இவ்வாறு போக்கு மதிப்புகள கண்டு எதிர்கால மதிப்புகளைக் காணலாம்.

நீணடகாலப் போககினை இம்முறைகளின மூலம் எளிதாகக் கணக்கிட்டுவிடலாம். விலைப்போக்கு நீணட காலத்தில் ஏறுமுகமாக இருப்பதை நீண்ட காலப் போக்கு எனலாம். இறப்பு விகிதம் நீணட காலத்தில் குறைந்து செல்வதும் நீண்டகாலப் போக்காகும். குறுகிய காலத்தில் சிறு மாறுதலகள் இருப்பினும் மிக நீணட காலத்தில் பொதுபபடை யாக மதிப்புகள மாறிச் செல்வதை நீணட காலப் போக்கு என்பர்.

பருவகால மாறுதல்கள் (Seasonal Variations) என்பவை ஓர் ஆணடில பருவகால மாறுதல்கள காரணமாகப் பொருள்களின விற்பனையில ஏற்படும் மாறுதல்களாகும். திருமணக் காலங்கள, பணடிகைக் காலம் முதலியவற்றில் பொருட்களின் தேவை மிகுதியாவதைக் காணலாம். இவற்றை எளிதாக முன் கூட்டியே கணிதது விடலாம். ஏனெனில் இவை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் மாறி வருவனவாகும்.

வாணிகத்தில், தொழிலில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சுழன்று ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருவது வாணிகச் சுழல் மாறுதல்கள் (Cyclical Variations) எனப்படும. பொருளாதார மந்தம, அதனைத் தொடர்நது மீட்சி, பின வளாச்சி, பூரிப்பு நிலை, அதன்பின் பினனடைவு எனப் பின் னோக்கி மந்தத்தை அடையும். பின்னர் மீட்டெழுசசி பெறும. இப்போக்கினைப் பொருளாதார அறிஞர்கள் ஆய்ந்து தொழில் முறையாகவும, ஒட்டுமொததமாகப் பொருளாதார மாறுதல்களிலும இவ்வாறு சுழல் மாறுதல்கள் நிகழ்வதைக் கணடிருக்கின்றனர். புளளி விவரஙகள இதற்குத் துணையாக உள்ளன. பன்னாட்டுத்தொடர்பு இருப்பின் ஒரு சுழல்கட்டத்தில் ஒரு நாடு இருந்தால அது மற்ற நாட்டின் பொருளா தார நிலையையும பாதிக்கும் எனச் சொல்கினறனர்.

வாணிகச் சுழலை வரைபடம 2 விளக்குகின்றது.

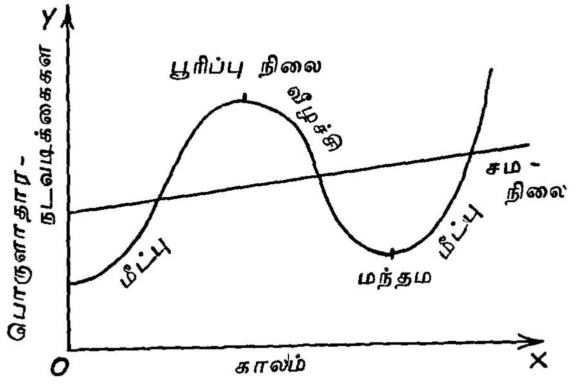

வரைபடம: 2

சுழல் ஏற்ற இறக்கங்களைப் புள்ளி விவரங்கள் மூலம தெரிந்து கொளளலாம. அதனால் எதிர்காலத்தில் ஏறபட இருக்கும வீழ்ச்சி அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும பூரிப்பு ஆகியவற்றைத் தவிர்க்கலாம.

பொருளாதார முன் கணிப்பு எனபது சிககலானது; அறுதியிட்டுக கூற முடியாதது;ஏனெனில, எதிர்காலத்தில பொருளாதார, சமுதாய மாறுதலகள் நிகழலாம. அவை முன் கணிபபைப் பொயயாக்கி விடலாம. இருப்பினும முன் கணிப்பு தேவையறறது எனக் கூறிவிட முடியாது. அறிவியல முறையில ஆக்க வழி முறைகளைப் பினபற்றி ஆய்வு செய்து கணிக்கப் படும கணிப்புச் சிறநததாக இருககும என்பதில் ஐயமில்லை. மு.க.

துணை நூல்கள்:

Gupta, S.P., Statistical Methods, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1982.

Mills, C.C., Statistical Methods, H. Holt, 1955.

Simpson, G. & Kajka, F, Basic Statistics, W.W. Norton and Co. Inc., New York, 1957.

பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் பொருள் சாராக் காரணிகள் ஒரு நாட்டின பொருளாதார நிலை முன்னேற வேணடுமென்றால் அந்நாட்டின் வருவாய், வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்தி போன்றவை பெருகவேணடும். சாதகமான வாணிக நிலை, நியாயமான கூலி, நல்ல நிதிவசதி இவை யெலலாம் பொருளாதார முன்னேறறத்திறகுத் துணைசெயயும். இத்தகைய காரணிகள 'பொருளியல் காரணிகள்' (Economic Factors) என்றுகூறப்படுகின்றன. இந்தக் காரணிகளில் ஏற்படும மாற்றம் நாட்டின பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும். ஆனால், கலவி, சமயம், அரசியல், பணபாடு (Culture), இன வழி (Race), குடுமபச் சூழ்நிலை போனற பொருள சாராக காரணிகளும் (Non - Economic Factors) நாட்டின் பொருளாதார முன்னேறறத்தினைப் பாதிக்கும எனபதில்தான் கருதது வேறுபாடு இருந்து வருகிறது.

இ.இ.ஏகென் (E.F.Hagen) என்ற பொருளியலறிஞர் பணபாட்டு மாற்றம் (Cultural Change) எவ்வாறு பொருளாதார முன்னேற்றத்தைத் தருகிறது என்பதை ஆராய்சசி செய்து உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். உரோசுடோவு (W.W.Rostow) எனனும் பொருளியலறிஞர் மக்களுடைய போக்கு (Behaviour) பொருளாதார முனனேற்றத்தை முடிவுசெய்யும் என்று கூறுகிறார். இர்மா அடல்மான் (Irma Adelman) அம்மையார், தம்முடைய உறபத்திச சார்புக் (Production Function) கோட்பாட்டில பொருளாதார வளர்சசிக்கான காரணததைக் கூறுகையில சமூகக் காரணிகளின் (Social Factors) முக்கியத்துவத்தை வலியுறுததுகிறார். இரேகனர் நர்க்சு (Ragnar Nurkse) என்பவர் 'பொருளாதார முன்னேறறம் என்பது மனித ஆற்றல், சமூகப் போக்கு, அரசியல நிலை, வரலாறறில இடம்பெறத் தக்க இடர்கள (Historical Accidents) போனறவற்றோடு மிகவும் தொடர்புடையது' எனறு கூறுகிறார்.

எனவே, பொருளாதார முன்னேற்றததின மீது பொருள்சாராக் காரணிகளின பாதிப்பு உள்ளது என்பது தெளிவு. அப்படிப்பட்ட பொருள்சாராக் காரணிகளைப் பற்றிக்கீழே காணலாம்.

குடும்ப அமைப்பு: கூட்டுக் குடும்ப முறை (Joint Family System) பொருளாதார முன்னேறறத்திற்குத தடையாக இருக்கிறது. இது சிலர் உழைப்பில் பலா வாழ வழி செய்வதோடு, உழைப்பவா உழைப்பின் பயனை முழுக்கத் துய்க்கவிடாமல் செய்துவிடுகிறது. மாறாகத் தனிக குடுமப முறை (Nuclear Family System), தனி மனித வளர்ச்சிககும, அமைதிககும் துணை செய்கிறது. இந்த முறையில் உழைப்பவன், உழைப்பின் பயனைத் தானும், தனக்கு மிக வேணடியவர்களும் உடனிருநது துய்பபதால் மேலும் மேலும் உழைக்க, பணநதேட ஊக்கம் கிடைக்கிறது. பெணகளை வீட்டில பூட்டி வைக்கும போககுடைய குடும்பம் முனனேறுவது கடினம். வெளி உலக அறிவு பெணகளுக்குத தேவை. எனவே, பெண்களுக்குச் சம உரிமை அளிப்பது இனறியமையாதது. அவர்களுடைய உழைப்பையும், திறமையையும் பயனபடுத்தும்போது முன்னேற்றம் உறுதியாகிறது.

தனி மனிதனும் அவன் சூழ்நிலையும்: தனி மனிதனின் நடவடிக்கைகள் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை முடிவு செய்கின்றன. உயர்ந்த எண்ணம், நேர்மையான நடத்தை உடையவர்களால் சமுதாயமும், பொருளாதாரமும் முன்னேறுகின்றன. நம்பிக்கையற்றவர்கள், சமுதாயத்தை வெறுப்போடு பார்ப்பவர்கள், தற்புகழ்ச்சிக்காரர்கள் போன்றோரால் நாட்டின் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட மனிதனின் நண்பர்கள் சோம்பேறிகளாக இருந்தால் அவன் முன்னேற்றமும், அவன் நாட்டின் முன்னேற்றமும் கேள்விக்குறியாகிவிடுகின்றன. சோதிடப் பலன் படித்துத்தான் தொழில் தொடங்குவேன் என்று சொல்லும் பிற்போக்குவாதியர் நிறைந்த நாட்டில் இடர்ப்பாடுகளை (Risks) ஏற்கும் போக்குக் குறைந்து முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது.

வகுப்பு அமைப்பு: ஏழை, பணக்காரன் என்ற வகுப்பு வேறுபாடுகள் உள்ள நாட்டில் சிக்கல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. ஏழைகள் தாங்கள் நசுக்கப்படுவதாக நினைப்பதால் எப்போதும் அவர்கள் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் எரிமலையாக இருப்பார்கள். அவர்கள் சுரண்டப்படுவதால் உழைக்கும் எண்ணமும், ஆற்றலும் குறைந்துகொண்டேயிருக்கும். இது அரசியல், சமுதாய,பொருளாதாரச் சிக்கல்களாக உருவெடுக்கும். உலக வரலாறு இந்த உண்மையைக் காட்டுகிறது

இன வழித் தொடர்பு: வெள்ளை இனத்தவர், கறுப்பு இனத்தவர், அடிமை இனத்தவர், பாரத இனத்தவர், பாகிஸ்தான் இனத்தவர் என்று பல்வேறு வகையான இனங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால், இணக்கமான உறவுநிலை பாதிக்கப்படுகிறது போட்டியும், பொறாமையும் வளர்கின்றன உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் ஏற்பட்டு முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறது.

சமயம்: பொருளாதார முன்னேற்றத்தை முடிவு செய்யும் மற்றொரு முக்கியக்காரணி சமயம் ஆகும். பிற்பட்ட நாடுகளிலன்றி முன்னேறிய நாடுகளில் கூட இதனுடைய தாக்கம் உள்ளது ஏழ்மைக்குக் காரணம் முன்னர்ச்செய்த பாவம்தான் என்று சமயம் போதிக்கிறது. பொருளியலாரைக் கேட்டால் அவர்கள் வேறு பல பொருளியல் காரணங்களைக் கூறுவார்கள். பிச்சையெடுப்பதைச் சில சமயங்கள் ஆதரிக்கின்றன. ஆனால், இது சோம்பேறித்தனத்தை உருவாக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதே நேரத்தில் சமயம் உழைப்பையும், உண்மையையும் போற்றுகிறது. அவை பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும். மொத்தத்தில் பிற்போக்கான சமயநம்பிக்கை பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் என்பது உறுதி.

கல்வி. மிகுதியாகக் கற்றவர்கள் உள்ள நாடு விரைவாக முன்னேறும். புதிய கண்டுபிடிப்புகளும், அறிவியலும் இணைந்த செயற்பாடு வேகமான முன்னேற்றத்தைக் கொடுக்கும். கல்வி ஒரு பொருள்சாராக் காரணியென்றாலும், அது பொருளாதாரத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒன்றாகும். பின்தங்கிய நாடுகளில் கல்வி கற்பதில் ஆர்வம் இருப்பதில்லை. அவ்வாறு இருந்தாலும் கல்வியின் தரம் குறைவாக இருக்கும். அதனால், முன்னேற்றம் தடைப்படும்.

அரசியல்· நல்ல ஆட்சி நடந்தால் நாட்டில் அமைதி நிலவும்; பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும். ஊழல் ஆட்சி, தவறான நிருவாகம், நிலையற்ற அரசு போன்றவை பொருளாதாரத்தை மிகவும் பாதிக்கும்.

பண்பாடு: ஒரு நாட்டின் பண்பாடு என்பது பரம்பரை பரம்பரையாக வருவது. இந்தப் பண்பாடு நாடு முழுதும் பரவியிருக்கும். குழந்தை முதலே பண்பாடு என்பது மனத்தில் ஊறிப் போய்விடும். இதை மாற்றுவது கடினம். ஆனாலும், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் அந்த நாட்டின் பண்பாட்டை மாற்றுகிறது. மாறுகின்ற பண்பாட்டால் பொருளாதாரப் பாதிப்பு ஏற்படும். முன்னேறிய, முன்னேறும் நாடுகளில் ஏற்படும் பண்பாட்டு மாற்றம் இதற்குச் சான்றாகும்.

நகரம், கிராமம் - வேறுபாடுகள்: கிராமங்கள் நிறைந்த நாட்டில் மக்களின் மனப்போக்குப் பிற்போக்குத் தன்மையுடையதாக இருக்கும். பெண் விடுதலை இராது. கல்வி வளர்ச்சி, நாகரிக வளர்ச்சி இருக்காது; திறமையில் குறைவுகாணப்படும். ஆனால், நகரங்கள் நிறைந்துள்ள நாட்டில் அறிவியல் வளர்ச்சி, கல்வி கேள்வியில் திறமை, உழைப்பாற்றல் முதலியன மிகுதியாகக் காணப்படும் அவர்கள் தனிக் குடும்ப முறைப்படி வாழ்வார்கள். வகுப்பு வேறுபாடு, சாதி, சமய, இன வேறுபாடு குறைவாக இருக்கும். எந்த இடத்திலும் வேலை செய்ய ஆயத்தமாக இருப்பார்கள். பழக்கவழக்கங்கள் மாறி நாகரிகம் உடையவர்களாக விளங்குவார்கள். அது பொருளாதார முன்னேற்றத்தைத் தூண்டுவதாக அமையும்.

இவ்வாறு, பொருளாதார முன்னேற்றத்தை நிருணயிப்பதில் பொருள்சாராக் காரணிகளின் பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது.

டி.ப.

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா.பா., திட்டமிடலும் வளர்ச்சியும், வண்ணன் வெளியீடு, திருச்செந்தூர். 1985.

Kindelberger, Economic Development Mcgraw

Kogakusha Ltd., London, 1965.

Tandon B.C., Economic Planning - Theory and Practice Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1972.

பொருளாதார முன்னேற்றம் என்னும் தொடர், ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில ஏற்படுகின்ற சில அடிப்படை மாற்றங்களைக் குறிக்கின்றது. இந்த மாற்றம் அந்த நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணை புரியும். பொருளாதார முன்னேற்றம் (Economic development) என்பது ஒரு நாடு தன் இயற்கை வளங்களைப் புதிதாகக் கண்டு பிடித்துப் பயன்படுத்துதல், புதிய தொழில் நுட்பங்களை அறிந்து பயன்படுத்துதல், மூலதன ஆக்கம் செய்தல், மக்கள் வளத்தை நன்முறையில் ஆக்க நிலையாகப் பயன்படுத்துதல போன்ற செயல்முறைகளைக் கடைப்பிடித்தலைக் குறிக்கிறது. பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் மூலம் வேளாண்மை, தொழில் துறைகள் வளர்ச்சி அடைகின்றன. நாட்டின் உற்பத்தி பெருகுகிறது. நாட்டின பொருளாதார நிலை மேம்பாடு அடைகிறது.

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பலரால் பல விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன அவற்றுள் பொருளாதார முன்னேற்றம் அதனுடைய எழுச்சியில் முக்கியமான சமுதாய, நிறுவன, அமைப்பு மாற்றங்களைக் கொண்டுவருகிறது. நாட்டின் சராசரி உற்பத்தி கூடுவது பொருளாதார வளர்ச்சியில் அடங்கியுள்ளது என்று பிரைட்டு சிங்கு (Dr. Bright Singh) கூறுகிறார். செரால்டு மேயர், இராபர்ட்டு பால்டுவின ஆகிய பொருளியல அறிஞர்கள் 'பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது, நீண்ட காலத்தில் ஒரு நாட்டின உண்மை நாட்டு வருவாய் அதிகரிக்கின்ற போக்கு' எனக் கூறுகின்றனர். மேலும், 'பொருளாதார முன்னேற்றம என்பது வேளாண்மை, தொழில், வாணிகம், கல்வி, நீர்ப்பாசனம், போக்குவரத்து, மின்சாரம போன்ற பல துறைகளில ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியே' என்ற கருத்தும வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பொருளாதார முன்னேற்றமும், பொருளாதார வளர்ச்சியும். 'பொருளாதார முன்னேற்றம்', 'பொருளாதார வளர்ச்சி' (Economic growth) என்னும் தொடர்கள் ஒரே பொருளை உணர்த்துவன போலத் தோன்றுகின்றன. ஆனால், சுமபீட்டார், உருசுலா இக்சு அம்மையார் போன்ற பொருளியலறிஞர்கள 'பொருளாதார முன்னேற்றம்', 'பொருளாதார வளர்ச்சி' ஆகியவற்றிற்கிடையேயுள்ள நுட்பமான வேறுபாடுகளை விளக்கியுள்ளனர்.

பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது முன்னேற்றம குறைந்த, பின்தங்கிய நாடுகளின் பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும், வளர்ச்சியையும பற்றி ஆராய்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது முன்னேற்றம பெற்ற நாடுகளின் முன்னேற்றம் பற்றி ஆராய்கிறது. அதாவது வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள் ஏழ்மை நிலையிலிருந்தும, பின்தங்கிய நிலையிலிருந்தும் விடுபட்டு வளர்ச்சியடைவதை 'முன்னேற்றம' எனகின்றனர். வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் மேலும முன்னேறுவதை 'வளர்ச்சி' என்கின்றனர்.

சும்பீட்டரின கருத்துப்படி 'வளர்ச்சி' என்பது நீண்ட காலத்தில் தொடர்ச்சியாக நிலையாக முன்னேற்றம அடைவதைக் குறிக்கிறது 'முன்னேற்றம்' என்பது புதிய கண்டுபிடிப்புகள போன்ற காரணங்களால் திடீரென்று, தோன்றுகின்ற ஆக்க முறையான மாற்றங்களைக் குறிக்கிறது

இக்சின் அம்மையார் கருத்துப்படி, 'வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படாத இயற்கை வளங்கள இருக்கும; அவற்றைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்திருந்தும் பயன்படுத்த இயலாமல் இருப்பார்கள், அவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்தி நாட்டின வருவாயையும், மக்களின வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்துவது முன்னேற்றம்' ஆகும. வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள அவற்றின பெரும்பாலான வளங்களை முன்னதாகவே பயன்படுத்த வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும. அவ்வளங்களை மேலும் மேலும தக்க வழிகளில் பயன்படுத்தி முன்னேற்றமபெறுவது 'வளர்ச்சி' ஆகும

மாடிசன் என்னும் அறிஞர், வருவாய நிலைகள கூடுவதைப் பொதுவாகச செல்வச செழிப்பான நாடுகளில் 'பொருளாதார வளர்ச்சி' என்றும, ஏழை நாடுகளில் 'பொருளாதார முன்னேற்றம்' என்றும குறிப்பிடுவர் என்று கூறுகிறார்.

மேலும, பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியைத்தான் குறிக்கிறது வளர்ச்சிக்கேற்ற பொருளாதார, சமுதாய பிற மாற்றங்களையே முன்னேற்றம் என்ற சொல சுட்டிக்காட்டுகிறது வளர்ச்சி என்பது அளவிடத் தக்கதாகவும், காணக் கூடியதாகவும் இருக்கும். பொருளாதார முன்னேற்றம பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிததளம் அமைத்துத் தருகிறது.

பொதுவாகப் பொருளாதார முன்னேற்றம், பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகிய தொடர்கள ஏறத்தாழ ஒன்றுபோலப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கீழ்க்காணும் முறைகளின்மூலம் அளவிடலாம.

 பொருளாதார முன்னேற்றம்

1) உண்மை நாட்டு வருமானம்: உண்மை நாட்டு வருமானம (Real National Income) எனபது ஓராண்டில் ஒரு நாட்டில் உறபததி செய்யப்பட்ட பொருட்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் அளவாகும் அதாவது பொருட்கள், பணிகளின் பணமதிப்பைக் (Money Value) கணக்கிடாமல் அவற்றின் உண்மை மதிப்பைக் (Real Value) குறிப்பிடுவதாகும். ஒரு நாட்டின் உணமை வருமானம் ஆணடுதோறும் கூடிக்கொணடிருந்தால அநநாடு பொருளாதார முன்னேற்றம அடைந்து வருகிறது என்று பொருளியல் அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். உணமை நாட்டு வருமானம் அதிகரித்துவிட்டால மட்டும் அது முனனேற்றம் எனறு முழுமையாகக் கூறமுடியாது. மக்கள் தொகைப் பெருக்க வீததததைவிட உணமை வருமானம மிகுதியாகக் கூடினாலதான அது மேமபட்ட பொருளாதார நிலை ஆகும் மக்களதொகை உணமை நாட்டு வருமானத்தைவிட வேகமாகக் கூடினால நாட்டு மக்களின் சராசரி வருமானம முன்பு இருநததைவிடக் குறைந்துவிடும. பொருளாதார முன்னேற்றம ஏறபடாது. ஆதலால், உணமை நாட்டு வருமானத்தைவிட உணமைச் சராசரிவருமானம நாட்டின் பொருளாதார முனனேற்றத்தை அளவிடும் சிறந்த அளவுகோல் ஆகும்.

2) உண்மைச் சராசரி வருமானம்: ஓர் ஆண்டின மொதத உணமை நாட்டு வருமானததை, அந்நாட்டு மக்கள்தொகையால் வகுக்கக் கிடைப்பது சராசரி அலலது ஆளின் உணமை வருமானம் (Real Per Capita Income)ஆகும். நீணடகாலததில ஒரு நாட்டின் உணமையான ஆளின் வருமானம கூடுகின்றது எனில் அந்நாட்டுப் பொருளாதாரமமுன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்பது பொருள். அக்கருத்துப்படி மக்கள தொகைப் பெருககததைவிட உற்பததிவீதம் அதிகமாக இருக்கவேணடும். அவ்வாறிருந்தாலதான் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும.

3) பொருளாதார நலக்கண்ணோட்டம்: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேறறத்தைச் சரியாக அளவிட வேணடுமாயின் முன்னேற்றததால் மக்கள் பெறுகின்ற பொருளாதார நலத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளவேணடும் என்று ஒகுன், இரிச்சர்டுசன் போன்ற பொருளியல் அறிஞர்கள் கருததுத் தெரிவிக்கின்றனர். நாட்டு வருவாய் கூடுகின்றபோது மக்களின் வருவாய், நுகர்வு, வாழ்க்கைத்தரம் கூட வேண்டும். மக்களின் சொதது, வருவாய் ஏற்றத தாழ்வுகள குறையவேணடும். ஏழைகள், செல்வர்களாக மாறக்கூடிய நிலை வரவேணடும இதுதான் உணமையான பொருளாதார முன்னேற்றம் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால், 'பொருளாதார நலததினை' மற்ற இரண்டு முறைகளைப் போல் இம்முறையில் திட்டவட்டமாகக் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது.

மொத்த உண்மை நாட்டு வருமானம், உண்மை ஆள் வருமானம், பொருளாதார நலன் ஆகிய மூன்று முறைகளிலும் உணமை ஆளின் வருமானத்தின் அடிப்படையில் பொருளாதார முனனேற்றததை அளவிட வேணடும் என்று பெரும்பானமைப் பொருளியல் அறிஞர்கள கூறுகின்றனர்.

பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் தடைகள்: வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள முன்னேற்றம் பெற முடியாமைக்குப் பல தடைக்கற்கள உள்ளன. அவை:

1) வறுமையின் நச்சுவட்டம்: வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள் வறுமை என்னும் வட்டத்திற்குள் (Vicious circle of poverty) சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. 'ஒரு நாடு ஏழமையாக இருப்பதற்குக் காரணம் 'அதன ஏழ்மைத்தனம்தான்' என்று பேராசிரியர் நர்க்சு (Prof. Nurkse) கூறுகின்றார். வறுமை என்னும் நச்சு வட்டத்தை உடைத்து வெளியே வரமுடியாமல் ஏழைநாடுகள சிக்கிக் கொணடிருக்கினறன. வறுமைக் காரணங்கள் அனைத்தும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து அமைந்துள்ளன. வறுமைக்கான மூல காரணம் குறைவான உற்பத்தித் திறன். அதனால், குறைவான வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆதலால், சேமிப்பு மிகவும குறைவாக உள்ளது. எனவே, முதலீடும் குறைவாக உள்ளது. ஆதலால், மூலதனப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அதனால், மீணடும் உற்பத்தித் திறன் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இதனைக் கீழ்க்காணும் வரைபடம் விளக்குகிறது.

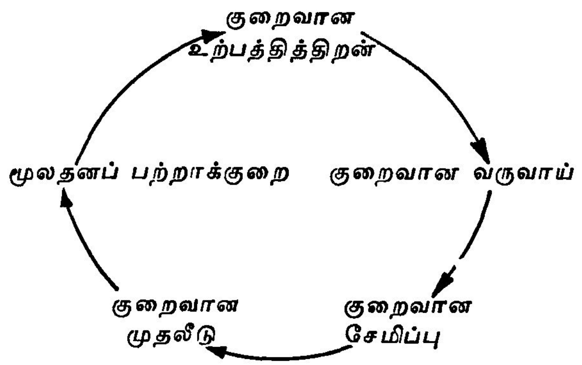

இவ்வாறு இந்த வறுமை வட்டம் வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் தொடர்ந்து நிலைபெற்று வருகின்றது.

2) குறைவான மூலதன ஆக்கம்: வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள முன்னேற்றம் பெற முடியாமைக்கான அடுத்த முக்கிய காரணம் அந்நாடுகளில்

மூலதன ஆக்கம் மிகவும் குறைவாக உள்ளதேயாகும். குறைவான வருமானத்தின் காரணமாக மக்களின் சேமிப்புக் குறைந்து நுகர்வு மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. மூலதனம், சேமிப்பைச் சார்ந்துள்ளதால் மூலதன ஆக்கமும் பாதிக்கப்படுகிறது.

3) **சமூகத் தடைகள்:** வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் வாழும் மக்களின் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் தடையாக உள்ளன. சாதி, சமயப் பிரிவுகள, பழைமையான வேளாண்மை உற்பத்தி முறைகள், மூடப் பழக்க வழக்கங்கள், அறியாமை ஆகிய காரணிகள் மக்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பாதிகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் திருமணம், திருவிழா சமயச் சடங்கு போன்றவற்றிற்கு மிகவும ஆடம்பரமாகக் கடன்வாஙகிச் செலவு செய்யும் போக்கு மக்களிடையே உள்ளது. வீணவழக்குகளுக்காகப் பணத்தைச் செலவு செய்கின்றனர். ஆனால், குடும்பநலத் திட்டம்போனற அரசின் திட்டங்களுக்கு மக்கள முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை

4) **பன்னாட்டுச் சக்திகள்**·வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள் வளர்சசியடைந்த நாடுகளோடு பன்னாட்டு வாணிகம் போனறவற்றில் போட்டியிட்டு ஆதாயம் பெற இயலாது. ஆதலால, வளர்ச்சிபெற்ற உலக நாடுகள், வளர்ச்சி பெறாத பிற நாடுகளமீது பொருளாதார ஆதிக்கம் செலுத்தி அவற்றை முன்னேற விடாமல் தடுத்துவிடுகின்றன மேலும், வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள வளர்ச்சி பெறாத நாடுகளுடன வாணிகம் மேற்கொள்ளுகினறபோது வளாச்சி பெற்ற நாடுகளுக்கே ஆதாயம் கிடைபபதாகப் பேராசிரியர் மிர்தால் (Prof. Myrdal), உலூரயி ஆகியோர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டியவை: வளர்சசி குறைநத நாடுகள பொருளாதார முனனேற்றத்தை அடையவேணடுமானால் முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்கின்ற முட்டுக்கட்டைகளை அகறறினால் மட்டும் போதாது. முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான சில அடிப்படைக் காரணிகளைப் பெற்றிருக்கவும் வேண்டும். அவையாவன·

1) **வறுமை உணர்வும், வளர்ச்சி விருப்பமும்:** பின்தங்கிய நாட்டுமக்கள் வறுமையின் கொடுமையை உணர்ந்து அதனை ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும். வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளைக் கணடு அவற்றைப்போல் நாமும் முன்னேற வேண்டும் என்று விருப்பங் கொண்டு உழைக்கவேண்டும்.

2) **தொழில் நுணுக்க மேம்பாடு:** புதிய கருவிகளை உறபத்தியில் பயன் படுத்தவேணடும். பிற நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகின்ற புதிய தொழில் நுணுக்கத்தை அறிந்து நடைமுறைப் படுத்தவேண்டும். ஆராய்ச்சியினை மேற்கொணடு புதிய முறைகளைப் பயனபடுத்தி வேளாண்மை, தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேணடும்.

3) **முழுமையான அங்காடி:** ஒரு நாட்டில் தொழில், வாணிகம விரிவடைய நிறைவான சிறந்த அங்காடி தேவை அங்காடி வளர்ச்சி பெறறால தான் உற்பத்தி, வாணிகம் விரிவடையும் வளாசசி குறைந்த நாடுகளிலுளள அஙகாடிகளின் குறைகளைப் போககி உறபததிக காரணிகள இடமபெயா நது உற்பத்தியைக கூட்ட ஆவன செய்ய வேணடும.

4) **முதலாககம்** மூலதனம் இனறி ஒரு நாடு பொருளாதார முனனேறறம பெறமுடியாது. ஆதலால சேமிபபைக கூட்டி நிதி, கடன வசதி ஆகியவறறைப் பெருககி மூலதனததின் (Capital) அளிப்பை அதிகரிக்க வேணடும. நுகர்வினைச் சுருக்கிச சேமிபபைப பெருக்கலாம. வெளிநாடுகளில கடனபெறறு மூலதனத்தை உருவாக்கலாம.

5) **முதலீடு** பெறற மூலதனத்தை, சிறநத முறையில் அதிக ஆதாயம தருகினற வகையில முதலீடு (Investment) செய்யவேணடும. ஆக்கமுறையிலான முதலீடு செயது உற்பததியைப் பெருக்கிப பொருளாதார முன்னேற்றம் பெறலாம்.

6) **மனித மூலதனம**· நாட்டு மககள திறமுடன செயற்பட்டால்தான ஒரு நாடு முனனேற முடியும். ஆதலால்தான் இககாலப் பொருளியலறிஞர்கள மக்களையே ஒரு மூலதனம் என்று கூறுகினறனா. ஆதலால், நாட்டு மக்களின திறமை, உழைப்புததிறன ஆகியவை அதிகரிக்க அவர்களுக்குத தகக கல்விப் பயிறசி, சுகாதாரவசதி ஆகியவை செய்துதர வேணடும்.

7) **பன்னாட்டு வாணிகம்.** பின்தங்கிய நாடுகள், தங்கள பொருளகளுககு வெளிநாட்டில் தேவையிருப்பின், தஙகள நுகர்வினை ஓரளவு கட்டுப்படுத்திப் பனனாட்டு வாணிகம் மூலம் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்று முனனேறறமடைய முடியும்.

8) **சமுதாய நிறுவனங்கள** நாட்டிலுள்ள சமுதாய, சமய நிறுவனங்கள் நாட்டின பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பாதிப்பனவாக இருந்தால் அவறறை மாற்றி அமைக்கவேணடும்.

9) **அரசியல் அமைப்பு** நாட்டிலுள்ள அரசியல் அமைப்பும், சூழநிலையும் பொருளாதார முன்னேறறத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அரசினபொருளாதாரக் கொள்கைகள, தொழில உறபத்தி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றைக் கூட்டி நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யவேணடும. அரசின்

வரிக்கொள்கைகள் தொழில, வாணிகம விரிவடைய உதவி புரிய வேணடும் மேலும், அரசின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக கொளகைகள பன்னாட்டு வாணிகத் தைச சாதகமாகக் வாணிகத்தை விரிவடையச் செய்ய வேணடும ம.க.

துணை நூல்கள்

Misra, S K. & Puri, V.K., Indian Economy, Himalaya Publishing House, Bombay, 1984.

Ruddar Datt Sundharam, K.P M , Indian Economy, S Chand & Company Ltd., New Delhi, 1984.

பொருளாதார வளர்ச்சி: பொதுவாகப் பொருளாதார வளர்ச்சி, பொருளாதார முன்னேற றம் ஆகிய சொற்களைப் பொருளியல் அறிஞர்கள் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால, உருசுலா இக்சு அம்மையார் (Ursula Hicks), சும் பீட்டர் (Schumpeter) போன்ற பொருளியல் அறிஞர்கள் இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே நுண்ணிய வேறுபாட்டைக் கூறுகினறனர். அதனை, பின்தங்கிய அல்லது வளர்ச்சி குறைந்த நாடு முன் னேற்றம் பெறுவதைப் 'பொருளாதார முன்னேற் றம' என்றும், முன்னேற்றம் பெற்றநாடுகள் மேலும் முனனேறுவதைப் 'பொருளாதார வளர்ச்சி' (Economic Growth) என்றும் விளக்கிக் கூறுகின்றனர்.

மேலும, காலின் கிளர்க்கு (Calin Clerk) என் னும் பொருளியல் அறிஞர் பொருளாதார வளர்ச்சி யினைக் கீழ்க்காணும் மூன்று நிலைகளாகப் பகுத்து விளக்குகிறார். அவை: 1) முதனிலை உற்பத்தி, 2) இரண்டாம் நிலை உற்பத்தி, 3) மூனறாம் நிலை உற்பத்தி என்பனவாகும். முதனிலை உற்பத்தி நடை பெறுகின்றபோது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்சசி ஒரு குறிப்பிட்டநிலையிலிருக்கும். முதனிலை உற்பத்தி என்பது வேளாண்மையும், அதைச்சார்ந்த துறைகளில் நடை பெறுகின்ற உற்பத்தியும் ஆகும்.

இரண்டாம் நிலை உறபத்தி என்பது ஆலைத் தொழில் உற்பத்தி ஆகும். இந்நிலையில் ஆலைத் தொழில்கள வேளாண்மையைவிட மேலோங்கி இருக்கும். இரணடாம் நிலைஉற்பத்தியில் ஒரு நாடு மேலோங்கி இருக்கின்றபோது அது முன்பு இருந்த நிலையைவிட வளாசசி பெறறுள்ளது எனக் கூற லாம்.

மூன்றாம் நிலை உற்பத்தி என்பது அகக் கட்டு மானங்களைக் குறிக்கிறது. தொழில் மேலும் வளர்ச்சி பெற மின்சாரம், போக்குவரத்து, நீர் வசதி ஆகிய அகக் கட்டுமானங்கள வளர்ச்சி அடையவேணடும். இத்தகைய அகக் கட்டுமானங்களும் வளர்ச்சியடைந் துளள பொருளாதாரம இரண்டாம் நிலையைவிட மேலும் வளர்ச்சி பெற்றது எனக் கூறலாம்.

இல்டே பிராணடு எனனும் பொருளியலறிஞர் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையினை மூன்று பிரி வாகப் பிரித்து விளக்குகிறார். அவை, 1) பண்டமாற் றுப் பொருளாதாரம், 2) பணப் பொருளாதாரம, 3) கடன பணப் பொருளாதாரம என்பன. பணம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பு மனிதன் பண்டமாற்று முறையைப் பயன்படுத்தி வந்தான். அதற்குப் பணட மாற்றுப் பொருளாதாரம் என்பது பெயர். தனக்குத் தேவைக்குமேல் உளள பொருள்களைக் கொடுத்துத தனக்கு வேணடிய பிற பொருள்களைப் பெற்று வந்தான். அது பொருளாதாரம வளர்ச்சி அடை யாத நிலை.

பணத்தின் பயனைக் கண்டுபிடித்த பின்பு, அது ஒரு பொது மாற்று மையமாக இருக்கிறது. அதனைப் பணப் பொருளாதாரம் என்பர். பணப் பொருளாதாரததில் கொடுக்கல், வாஙகல்கள் மிகவும் எளிதாயின. வாணிகம் விரிவடைந்தது. இந் நிலையை இரண்டாம் வளர்ச்சிக் கட்டமாகக கூறுவர்.

இதன்பின்பு வங்கி முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. காசோலை, மாற்று உண்டியல் போன்ற கடன் கருவி களையும பணமாகப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலை ஏற பட்டது. வங்கி முறை நன்றாக வளர்ச்சியடையப் பெற்ற பொருளாதாரம மேலும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள பொருளாதாரமாகக் கருதப்படுகிறது.

காரல் மார்க்சு (Karl Marx) பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சமுதாய, அரசியல், வரலாற்றுக் கண ணோட்டத்தோடு விளக்குகிறார். கீழ்க்காணும் முறைகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி தோன்று மென்று கூறுகிறார். அவை, 1) படைமானியத் திட்டம், 2) முதலாளித்துவம், 3) சமதருமம், 4) பொதுவுடைமை என்பனவாகும்.

காரல் மார்க்சின் கருத்துப்படி ஒரு சமுதாயம் மேற்கண்ட நான்கு நிலைகளைக் கடந்து வளர்ச்சி பெறுகிறது. ஒவ்வொரு நிலையும் அதற்கு முற்பட்ட நிலையைவிடப் பொருளாதார வளர்ச்சியை மிகுதி யாகப் பெறும். படைமானியத் திட்டத்தில் வேளாண்மை முக்கிய தொழிலாக இருக்கும். நிலப் பிரபுக்கள் ஆட்சி மேலோங்கியிருக்கும் முதலாளித் துவப் பொருளாதார முறையில் ஆலைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும். தொழிலாளர்கள் முதலாளி களால் சுரண்டப்படுவார்கள. தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்டுப் போராடுவதால் சமதருமப் பொருளா தாரம் அமையும். சமதருமப் பொருளாதாரத்தை அடுத்துப் பொதுவுடைமைப் பொருளாதாரம்

அமையும். இதுவே மார்க்சின் கருத்துப்படி மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற பொருளாதார நிலை ஆகும்.

உலக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்கை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் உரோசுடோ (W. W. Rostow) பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஐந்து நிலைகள் இருப்பதனைப் பகுத்து விளக்குகிறார். வளர்ச்சி பெறுகின்ற வளர்ச்சி பெற்ற உலக நாடுகள் இந்த ஐந்து நிலைகளில் ஒன்றிலிருக்கும் என்று பொருளியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

உரோசுடோ விளக்கியுள்ள ஐந்து வளர்ச்சி நிலைகள், 1) மரபுவழிச் சமுதாய அமைப்பு நிலை, 2) மேலெழுநிலைக்கு முந்திய நிலை, 3) மேலெழு நிலை, 4) முதிர்ச்சி நோக்கிய ஏற்ற நிலை, 5) உயர் அளவு நுகர்வுக் காலம் என்பனவாகும்.

மரபுவழிச் சமுதாய அமைப்பு நிலையில் தொழில நுட்ப, அறிவியல் அறிவு மிகவும் குறைவாக இருக்கும் வேளாண்மை முக்கிய தொழிலாக இருக்கும். அரசியல் அதிகாரம் நிலப்பிரபுக்கள் கையிலிருக்கும். மரபுவழிச் சமுதாயம் மாறி அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளை அறிந்து பயன்படுத்திப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொள்வது மேலெழுநிலைக்கு முந்திய நிலை எனப்படும்

மேலெழு நிலையில் தொழில நுணுக்க முன்னேற்றம் மிகவும் வேகமாக நடைபெறும். நாட்டு வருமானம் அதிகரிக்கும் மேலெழு நிலை என்பது சீரான வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டைகளாக இருந்த பழைய தடைகளையும், முட்டுக்கட்டைகளையும் இறுதியாக வெற்றி கொள்கின்ற இடைக்காலம். இதுவரை வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில் விளைவுகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டும், இக்கால நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டும் இருந்த பொருளாதாரச் சக்திகள் விரிவடைந்து சமுதாயம் முழுவதையும் ஆட்கொள்ளும். வளர்ச்சி அதனுடைய இயல்பு நிலையாகிவிடும்.

முதிர்ச்சி நோக்கிய ஏற்ற நிலையில் பொருளாதாரம் தொடர்ச்சியாக நிலையான முன்னேற்றத்தை அடைகின்ற வலுவான நிலைக்குச் செல்லும். நாட்டின் வருவாயில் பத்து விழுக்காடு முதல் இருபது விழுக்காடு வரை முதலீடு செய்வர். புதிய தொழில்கள் விரைந்து பெருகும். நாட்டின் இயற்கை வளங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படும். வேளாண்மையில் ஈடுபட்டவர்கள் எண்ணிக்கைகுறையும். நகரங்கள் பெருகும். மேலெழு நிலையிலிருந்து முதிர்ச்சி நோக்கிய ஏற்ற நிலையையடைய அறுபது ஆண்டுகள் வரை ஆகலாம்.

உயர்அளவு நுகர்வுக்காலத்தில் நாட்டின் உண்மையான தனியொருவர் வருமானம் கூடும். இதனால், மக்களின் நுகர்வு உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த தொழில நுட்பத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள். ஆதலால், மேலும் தொழில் நுட்ப மாற்றங்களுக்குத் தேவையிருக்காது. பொருட்கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும். மக்கள் நகரங்களில் மிகுதியாகச் சென்று குடியேறுவார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்கள் நலனைக் காக்கத் தொழிற் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்வார்கள். இக்காலத்தில் சமுதாய நலத்திற்காக மிகுதியாகச் செலவிடுவார்கள்.

ம. க.

துணை நூல்கள்

Jhingan M. L., Macro Economic Theory, Vikas Publishing House Pvt. Ltd., New Delhi, 1984.

Patel I G, Essays in Economic Policy and Economic Growth, The Macmillan Press Ltd., London, 1986

பொருளாதார வீக்கம்: எல்லாப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்படுகின்றன ஒரு தொழிலில் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் அல்லது நாட்டில் இத்தகைய ஏற்ற இறக்கங்களைக் காணலாம். சிலநேரங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சுறுசுறுப்பாக நடைபெறுகின்றன வேறு சில காலங்களில் இந்த நடவடிக்கைகள் வேகம் குறைந்து காணப்படுகின்றன. இத்தகைய ஏற்ற இறக்கங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் மாறி மாறித் தோன்றுகின்றன. இவை வாணிகச் சுழல்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

பலவகையான பொருளாதார அமைப்புகளிலும் இந்தச் சுழல்கள் தோன்றலாம். அரசின் கட்டுப்பாடுகள் மிகுதியாக உள்ள பொருளாதாரங்களில் இச்சுழல்களின் தீவிரத்தன்மை குறைவாகக் காணப்படுகிறது. கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த முதலாளித்துவப் பொருளாதாரங்களில் இச்சுழல்கள் தெளிவாகத் தோன்றுகின்றன

இந்தப் பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங்களில் பல நிலைகள் உள்ளன ஒரு முழுமையான வாணிகச் சுழலில் சீழ்க்காணும் நான்கு நிலைகள் உள்ளன. அவை, 1) விரிவாக்கம், 2) உச்சநிலை அல்லது வீக்கம், 3) பின்னடைவு, 4) மந்தம் என்பன ஆகும்.

ஒருநாட்டில், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் விரைந்து விரிவாக்கம் பெற்றுச் செழிப்பின் உச்சக் கட்டத்தை அடையும் நிலையை உச்சநிலை அல்லது வீக்கம் (Boom) எனலாம்.

உச்சநிலையில் வாணிகம், தொழில் ஆகியவை நன்கு விரிவாக்கம் பெற்றிருக்கும். எதிர் காலத்தைப் பற்றிய நல்ல நம்பிக்கையுடன் முதலீட்டாளர்களும், வணிகர்களும் செயற்படுகின்றனர். சுருக்கமாகக் கூறினால் இது விரிவாக்கம் அடைந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் செழிப்பின் உச்ச நிலையாகும். இந்த நிலைக்குப் பின் பொருளாதாரப் பின்னடைவு தோன்றுகின்றது.

பொருளாதாரச் சூழ்நிலை: வீக்கம், விரிவாக்கத்தின் எல்லையாக உள்ளது. விரிவாக்கக் காலத்தில் நுகர்வு, உற்பத்தி, புதிய முதலீடுகள், நாட்டு வருவாய், தனிஆள் வருவாய் ஆகியவை விரைந்து பெருகுகின்றன; விலைகளும் கூடுகின்றன. விரிவாக்கத்தின் எல்லையான வீக்கத்தில் கடன், வட்டி, ஆதாயம் ஆகியவை மிகுதியாகக் கூடும். எல்லா வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் எதிர் காலத்தைப் பற்றிய நல்ல நம்பிக்கையோடு நடக்கும்.

எனினும், அத்தகைய நிலை தொடர்ந்து நீண்டகாலம் நீடிப்பதில்லை. நீடித்து உழைக்கும் பொருட்களின் தேவையில் தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. வட்டி அதிகமாவதாலும், தேவையில் விரிவாக்கம் இல்லாமையாலும் முதலீடு குறைகின்றது. எனவே, வீக்கம் அல்லது உச்சநிலை தொடர்ந்து நீடிக்காமல் பொருளாதாரத்தில் பின்னடைவுக்கான அறிகுறிகள் தென்படத் தொடங்குகின்றன.

வீக்கம் ஏற்படும் விதம்: நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலையில் வாணிகத்திலும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ளோரின் மனத்தில் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நல்ல நம்பிக்கை இருக்கும். முதலீடுகளைக் கூட்ட முயலுவார்கள். அதற்குச் சாதகமாக முதலீட்டிற்கான பணம் குறைந்த வட்டியில் கிடைத்தால் முதலீடுகள் வேகமாகப் பெருகும்.

இவ்வாறு முதலீடு பெருகும்போது வேலைவாய்ப்புகள் அதிகமாகின்றன. சமுதாயத்தில் வருவாய் கூடுகின்றது. மிகுந்த வேலைவாய்ப்பு, வருவாய் ஆகியவற்றின் விளைவாக மொத்தத் தேவை விரிவடைகின்றது. இது மேலும் முதலீட்டாளர்களுக்கும் வணிகர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கின்றது. முதலீடு தொடர்ந்துபெருகும். பணப்புழக்கம் கூடும். பணப் புழக்க வேகமும் பண அளவும் மிகுதியாகும். பொருளாதாரத்தின் உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படும். சுருங்கக் கூறுவதாயின், பொருளாதாரத்தில் பலவகையான நடவடிக்கைகளும் விரைந்து பெருகுகின்றன; பொருளாதாரம் செழிப்பு நிலையை அடைகிறது எனலாம்.

அதே சமயம் இக்காலத்தில் கூலி, வாரம், வட்டி, ஆதாயம் ஆகியவை மிகுந்து இருக்கும். தொழில் முனைவோர்கள் தொடர்ந்து முதலீட்டைக் கூட்டுவார்கள். அந்த நிலையில் பொருளாதாரத்தில் அளவுக்கு அதிகமான முதலீடு ஏற்படுகின்றது. அந்நிலையில் மக்களிடையே எல்லா வகையான உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் தொடர்ந்து தேவை கூடுவதில்லை. எனவே, பொருளாதாரம் வீக்க நிலையை அடைகின்றது. ஒரு வகையில் செழிப்பு நிலையின் உச்சக் கட்டம் வீக்கம் எனலாம்.

கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவை: வெளிப்படையாக நோக்கும்போது, பொருளாதாரத்தில் வீக்க நிலை, பெரும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய நிலையாகத் தோன்றுவதில்லை. ஏனெனில், அது செழிப்பின் உச்சக் கட்டமாக உள்ளது. ஆனால், பொருளாதார மந்தத்தைப் போலவே வீக்கமும் தீய விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியதாகும்.

பொருளாதாரம் வீக்க நிலையை அடையும் போது தேவைக்கும், சக்திக்கும் மீறிய வளர்ச்சியை அடைகின்றது. செழிப்பின் காரணமாகத் தேவைக்கு மீறிய முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. தொழில் மற்றும் வாணிகத்தில் கிடைக்கும் மிகை ஆதாயம் திறமையற்ற தொழில் முனைவோரையும் ஈர்க்கின்றது. தொடர்ந்து தேவையில் விரிவாக்கம் இருக்குமா என்பதை ஆராயாது முதலீடு பெருகும்போது தேவைக்கும் மிகுதியான உற்பத்தித் திறன் உருவாக்கப்படுகின்றது.

நல்ல ஆதாயம் கிடைத்து வந்தால் மிகுந்த வட்டி கொடுக்கப் பல முதலீட்டாளர்களும் வணிகர்களும் முன் வருவர். மேலும் முதலுக்குத் தேவை கூடுவதால் வட்டியும் கூடுகின்றது.

அவை எல்லாம் வீக்கத்தை ஒட்டித் தோன்றுபவையாகும். அவற்றின் விளைவாக வீக்கத்தில் தொடர்ந்து பின்னடைவு தோன்றுகின்றது. வீக்கத்தை நீர்க் குமிழுக்கு ஒப்பிடலாம். அது மிகக் குறுகிய காலத்தில் மறைந்துவிடுகின்றது. எனவே, பொருளாதாரத்தில் பின்னடைவுக்கான சக்திகளை வீக்கம் உள்ளடக்கியுள்ளது.

அதன் காரணமாக, பொருளாதார விரிவாக்கமும், செழிப்பும் வீக்கநிலையை அடையாதவாறு கண்காணிக்க வேண்டியது தேவையாகும்.

வீக்கத்தைத் தவிர்க்கும் வழிகள்: அரசு தனது 1) பணத்துறை நடவடிக்கை, 2) நிதித்துறை நடவடிக்கை, 3) நேரடியான சில கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றினால் பொருளாதார வீக்க நிலை நாட்டில் ஏற்படுவதைத் தடுக்கலாம்.

மைய வங்கிகள் மூலம் அரசு அளிக்கும் கடன் களின அளவைக் குறைத்து முதலீடு கூடுவதைத தவிர்க்கலாம். வட்டிவீதத்தை மிகைப்படுத்துதல, தோவுக் கடனளிப்பில் கட்டுப்பாடுகள் விதித்தல் ஆகியவற்றை அரசு மையவஙகி மூலம் கைக்கொளள லாம். அவற்றைக்கொண்டு மொத்தக் கடன் அளவு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட துறைக்கு அளிக்கப் படும் கடன அளவு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்த லாம். அத்தகைய மைய வங்கியின நடவடிக்கைகள பொதுவாகப் பணத்துறை நடவடிக்கைகள எனப்படு கின்றன.

அரசின் செலவுகளை முறையாக ஆராய்ந்து கட்டுப்படுத்துவதும் வீக்கத்தைத் தவிர்க்க உதவும். ஆனால, தனியார் துறையின் பங்குகள மிகுதியாக உள்ள பொருளாதாரங்களில் அம்முறை நல்ல பயனை அளிக்காது. அததகைய நடவடிக்கைகள் நிதித்துறை நடவடிக்கைகள் எனப்படுகினறன. பொதுவாக வீக் கத்தைத் தவிர்க்க நிதித்துறை நடவடிக்கைகளை விடப் பணத்துறை நடவடிக்கைகள் சிறப்பானவை எனக் கருதப்படுகின்றன.

அவைதவிர நுகர்வுக் கட்டுப்பாடு, விலைக் கட்டுப் பாடு, முதலீட்டை நெறிபடுத்துதல் போனற நேரடி நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற்கொளளலாம். தேவைக்கு மிஞ்சிய நுகர்வைத் தொடக்கத்தில் கட்டுப்படுத்துவது வீக்கத்தைத் தவிர்க்கும். விலைகள அளவு கடந்து கூடுவதைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் வீக்கம் தோனறும் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தலாம் முதலீடு அளவுகடந்து பெருகுவதை அரசு நேரடி யாகக் கட்டுப்படுததுவது வீக்கத்தைத தவிர்க்கச் சிறந்த முறையாகும் பா.அ.

துணை நூல்கள்.

Alfred, W. Stonier & Douglas, C.Hague, A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd., London, 1982

David, W Peare.,The Dictionary of Modern Economics, The Macmilean Press Ltd, London, 1983.

பொருளியல் கருத்துகளின் வளர்ச்சி

பொருளியலைப் பற்றிய சிநதனை இனறு நேறறு எழுநததன்று. நினைவிறகு முற்பட்ட காலத்தி லிருந்தே அது பேசப்பட்டு வருகிறது. ஏனெனில மனித சமுதாயத்தின் ஒவவொரு நடவடிக்கையிலும பொருளைச் சேர்த்துக் குவிககும எண்ணம் மேலோங்கியிருககிறது அதனால்தான பழமை வாய்ந்த சமூக, மத, அரசியல நூல்களில் ஆங்காங்கே பொருளியலைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிளேட்டோ (Plato), அரிசுடாட்டில் (Aristotle), சாக்ரடிசு (Socrates) போன்ற மாபெரும் அறிஞர் களும பொருளியலைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, விரைவாகப் பரவும் அங்காடிப் பொருளாதாரத்தைச் (Market Economy) சாக்ரடிசு சாடுகிறார். இது பணம் சிலரிடம் குவிவதைத் தூணடும் என்பது அவர் கருத்து. வணிகர்களின் ஆதாயம் சேர்ககும போக்கைப் பிளேட்டோ எதிர்க் கிறார். வட்டி வாங்குவது தவறு எனபது அரிசுடாட்டி லின கருதது. கௌடில்யரின் அர்ததசாததிரம பொருளியலைப் பற்றிக் கூறுகிறது

பகவத்கீதை, விவிலியம், குரான போன்ற மத நூலகளும் பொருள் சார்ந்த கருததுகளைக் கூறு கின்றன. உலக இலக்கியஙகளில பெருமபாலானவை ஏழை-பணககாரர வேறுபாட்டைப் பற்றி எடுத்துரைப் பவையாக இருக்கினறன. ‘பொருட்பால’ எனற தனிப்பெரும் பிரிவைக் கொணடது வள்ளுவரின் திருக்குறள். இவை எலலாம் பொருளைப் பற்றிய சிந் தனை எநநாளும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதற் குச் சானறுகளாகும்

ஆனால், இவை யாவும் பொருளியல் கருத்து களை அங்கொன்றும் இஙகொனறுமாகச் சுட்டிக் காட்ட மட்டுமே செயதன. அறிவியலடிப்படையில் முறைப்படி ஆராயப்பட்டு, உலகததாரால் ஏற்றுக கொளளப்பட்டு, நிலைத்து நிற்கும் அறிவியலாகப் ‘பொருளியல’ சிறப்பாக வளாநதது அணமைக் காலத் தில்தான் ‘பொருளியலின தநதை’ எனக் குறிக்கப் படும் ஆதம் சுமித்து (Adam Smith) எனபவா கி.பி. 1776-இல ‘நாடுகளின செலவம’ (Wealth of Nations) என்னும் நூலை வெளியிட்டாா. அதுவே பொருளி யலை முறைப்படி ஆராயந்த முதல நூலாகும். அனறு முதல் கடந்த 200 ஆணடுகளாகப பொருளியல் கருத்துகள முறைப்படி வளர்நது வருகினறன.

பொருளியல கருத்து என்பது பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும், அவறறின தீாவுகளையும், பொரு ளியல தொடர்பான கோட்பாடுகள, விதிகள, ஆய்வுகள் ஆகியவற்றையும் குறிபபிடுவது ஆகும். பொருளியல் கருத்துகள எனறும நிலையாக இருப் பவை என்று கூற முடியாது. அவை காலததிற்குக் காலம மாறக்கூடியவை. இதறகுத் தலையாய கார ணம் பொருளியல ஒரு சமூக அறிவியல் (Social Science) எனபதாகும. இந்த மாறறமே பொருளியல சிந்தனை களின் வளர்சசி (Evolution of Economic Thoughts) எனறு கூறப்படுகிறது. பொருளியல் சிநதனையின் வளர்ச்சியால புதுப்புதுக் கருத்து களும், அணுகுமுறை களும், ஆய்வு முறைகளும் ஏறபடுகின்றன.

இக்கருத்துகளின் வளர்ச்சி வரலாறு பழங் காலத்தில் மனிதனுக்குத் தேவையானவை மிக்கசிரம

மினறிக் கிடைத்தன ஆறறோரங்களிலும், வளமான இடங்களிலும் வாழநதவனுக்குப் பொருளாதாரச சிக்கலகள அவவளவாக இல்லை இடைக் காலத்தில (Middle Ages) பொருளியல கருத்துகள பேசப்பட்டா லும் அவற்றை ஆராய்வதில யாரும்நாட்டம் கொள்ள விலலை. ஆனால கலை, அரசியல, மதம, இனம என்னும் உணாவும, சிநதனையும அபபோது வளர்நதிருநதன காலபபோக்கில் 'முதலாளிததுவம்' வளரத தொடங் கியது அது பணவீக்கம, அதிக உற்பத்தி, வேலை யிலலாத திணடாட்டம் எனறு பலவேறு பொருளா தாரச் சிககல்களை உணடாககிச் சமூக அரசியல குழப் பஙகளைப் பெரிதும் ஏற்படுததியது. இதைத் தீர்ககப் பலவேறு பொருளியல ஆய்வுகளும, கருத்துகளும் உருவாயின. அவை உலகிலுள்ள பலவகைப் பொரு ளியல பளளிகளின (Schools of Economics) சிந்தனை யாளர்களால் உருவாக்கப்பெற்றன. அந்தக் காலக் கட்டத்தில்தான் பொருளியல கருத்துகளின் வளர்ச் சிக்கு ஓர் எழுச்சி கிடைத்தது. முதலாளித்துவத்திறகு மாறாக பொதுவுடைமைக் கருத்துகளும், சமதரும சமுதாயக் கருத்துகளும உதித்தன. அவற்றை அடிப் படையாகக் கொணடு 'திட்டம்' தொடர்பான பல ஆய்வுகள எழுந்தன. அதன பின்னர் ஒரு நாட்டின முன்னேறறத்தில் அரசின் பஙகு எவ்வாறெல்லாம் இருகக முடியும் எனபது பேசப்பட்டது இப்போது பொருளாதார முனனேற்றம், வளர்ச்சி என்பன பற்றிப் பெரிதும் ஆராயப் பட்டுவருகிறது. இவ்வாறு பொருளியல் கருத்துகள மாறிக்கொணடும் வளாந்து கொணடும இருககினறன.

பொருளியல் கருத்து ஆய்வு முறைகள்: பொரு ளியல் கருத்துகளை உருவாக்கப் பொருளியலறிஞர் கள் பல்வேறு ஆய்வு முறைகளைப் பயனபடுததியிருப் பதைப் பொருளியல் வரலாறு தெளிவுபடுததுகிறது. அவற்றுள் குறிப்பாக தொன்மை அணுகுமுறை(Classical Approach),(ஆ) புதிய தொன்மை அணுகு முறை (Neo-Classical Approach), (இ)புதிய முறை (Modern Approach) என்பவற்றைச் சொல்லலாம். அவை முறையே பழைய பொருளியல் கருத்துகளின ஆய் வினையும், அந்த ஆய்வின் தொடர்ச்சியையும், இப் பொழுது காணப்படும் முனனேற்றம, வளர்ச்சி தொடாபான ஆய்வுகளையும் குறிக்கும்.

பொருளியல கருத்துகளின் வளர்சசிப் பாதையில் பல பழைய கருத்துகள மறுக்கப்பட்டுப புதியவை உறுதிப்படுத்தப் பெறறிருககினறன. எனவே அவற்றை அறிய வேணடியதிலலை என்று சொலலி விட முடியாது. ஏனெனில் பொருளியலின அடிப் படைக கருத்துகளைப் புரிநது கொளவதற்கும, சிக் கல்களைத் தீர்ப்பதற்கும் அனைத்துக் கருத்துகளை யும் தெரிந்திருப்பது இனறியமையாதது. டி ப.

துணை நூல்கள

குருசாமி, மா பா., பொருளாதாரச் சிநதனை வரலாறு, வணணன வெளியீடு, திருச்செநதூர, 1984.

Bhatia, H L., History of Economic Thought, Vikas Publishing House Pvt. Ltd , New Delhi, 1978.

William, Fellner, Modern Economic Analysis, McGraw-Hill Book Company, London, 1960

பொருளியல்சார் மானிடவியல்: ஒரு சமூ கத்தின பொருளாதார அமைப்பினை அச்சமூகததின் பொருள் உறபத்தி, ஊழியம(Service), பஙகீட்டுமுறை, நுகர்வு (Consumption) ஆகியவறறைக கொணடு புரிந்து கொளள முடியும். இதையே வேறு வகையில கூறவேணடுமானால மனித சமூகஙகளில உறபத்தி, பஙகீடு, நுகர்வு ஆகியவற்றை ஒழுங்கு செயயும் நிறு வனங்கள சமூகத்தில பல உளளன அவை பழஙகுடி, ஊரகம், புதிய சமுதாயம் ஆகிய மூனறு சமுதாயங களிலும் பல்வேறு நிலைகளில் செயறபடுகினறன.

பொருளியல்சார் மானிடவியல் என்பது மனித சமுதாயஙகளின பொருளாதார அமைப்பினை ஆராய் கிறது குறிப்பாக, எளிய சமுதாய அமைப்பினைக் கொணட பழங்குடிச் சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புகள் எவவாறு செயற்படுகினறன எனபதை ஆராய்கிறது பொருளசார் மானிடவியல குறித்த தகவல்கள ஆய்வுகள மூலம சேகரிககப்படுகினறன. பொருள்சார் மானிடவியலின் ஆயவு முறைகளும், கோட்பாடுகளும் பெருமபாலும நாட்டுபபுறச் சமூகம, பழஙகுடிச் சமூகம் ஆகியவறறை அடிப்படையாகக் கொணடு அமைநதுளளன. ஆனால், அணமைக் காலத் தில் மானிடவியலாா தொழில வளாசசியுறற புதிய சமுதாயங்களின பொருளாதார முறையையும ஆராயகின்றனர்.

பழங்குடி நாட்டுப்புறப் பொருளாதார அமைப்பு கள் தொழில் வளர்ச்சியடைநத சமூகஙகளின் பணம சார்நத (Monetized), அஙகாடிசார்நத (Market) முறைகளிலிருநது வேறுபட்டுள்ளன. அவவேறுபாடு களை விளக்குவதும் தெளிவாக்குவதும் பொருளசார் மானிடவியலின ஆய்வாகும் தொடககக காலப் படி மலர்ச்சி அடிபபடையிலான விளக்கங்களோடும் களஆய்வு நோககோடும் (Field Observation View) பொருளாதார அமைப்பினை இபபிரிவு விவரிக்க முற்படுகிறது.

பழங்குடிகளின் பொருளாதாரம், அடிப்படை யிலேயே உற்பத்தி, செலவு ஆகிய பொருளாதார வகையைச் சேர்நதது. பொருளாதார உபரி (Surplus)

தொடர்ந்து கூடுவது தேவைகளை ஈடு செய்யும். உணவு, வாழ்விடம், பாலுறவு ஆகிய தேவைகளில் மிகுதியாக ஈடுபடுவது மக்களின் நடத்தை முறைகளை மாற்றமடையச் செய்கிறது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று தேவைகள் தவிர அவற்றின் தொடர்ச்சியாய் வருகிற மேலும் சில வகைத் தேவைகளை யும் உபரி நிறைவு செய்கிறது. அத்தகைய வகையி லான பொருளாதார முறை, உற்பத்தி-செலவு-பங்கீடு வகையில் அடங்கும்.

பொருள்சார் மானிடவியலின்ஆய்வுமுறை சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலில் பயன்படுத்தப்படும் அடிப் படை ஆய்வுமுறைகளை ஒத்ததே. அதைவிடுத்துப் பொருளாதார ஆய்வுகளுக்குப்(Economic Research) பயன்படும் உத்திகளை முழுவதும் பின்பற்றுவது, பழங்குடியினர், மேலை நாட்டவர் அல்லாத சமூகங் களின் பொருளாதார முறைகளில் குறைந்த அளவுப் பயனையே அளிக்கிறது.

பரிமாற்ற முறைகள்: பண்டமாற்றம். பண்டமாற்ற முறையில் பொருள், ஊழியம் ஆகியவற்றின் பரி மாற்றம் பணத்தைப் பயன்படுத்தாமலே நடைபெறு கிறது. தொன்மைக் காலங்களில் பணம் கண்டுபிடிப் பதற்கு முன் இம்முறை வழக்கத்தில் இருந்தது. இப் பொழுதும்கூடப் பல சமூகங்களில் பண்டமாற்று முறை உள்ளது. பணத்தின் பயன் இக்காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பழங்காலப் பண்டமாற்றுப் பழக் கத்தினை ஒழித்துவிட்டது.

சந்தை வளர்ச்சியடைந்ததற்கான தொடக்க அடித்தளமே பண்டமாற்று முறைதான். இதன் மூலம் நியாயவிலை, சமமதிப்புப் போன்ற கருத்துகள் பரிமாற்றத்திற்கு ஒரு நிலையான செலாவணி இல்லாத நிலையிலும் உருவாயின. அதனால் பேரம் பேசுதல் போன்ற செய்கைகளின் மூலம் பொருள்கள் கட்டுபடியான, நியாயமான விலையில் பெறப்பட் டன. ஒரு மனிதன் தன்னிடம் உபரியாக உள்ள உருளைக் கிழங்குகளைப் பண்டமாற்று முறை மூலம் பரிமாறிக் கொள்ள விரும்புவானேயானால், முதலில் அவன் தன்னுடைய உருளைக்கிழங்குகள் தேவைப் படும் மற்றொருவனைக் கண்டறிய வேண்டும். அடுத்த நிலையில் பரிமாறிக் கொள்ள விரும்பும் பொருள் அவனிடம் இருக்கிறதா எனவும் கண்டறியவேண்டும். பிறகு இவ்விருவரும் பேரம் மூலம் அடுத்தவன் தரும் பொருளுக்கு எத்தனை உருளைக் கிழங்குகள் தர வேண்டும் என்பதை முடிவெடுக்க வேண்டும்.

மானிடவியலறிஞர்கள் ஒரு குழுவிற்குள்ளோ ஒரு பழங்குடிச் சமூகத்திற்குள்ளோ வெவ்வேறு பழங் குடிச் சமூகங்களுக்கிடையேயோ நடைபெறும் பண்ட மாற்று முறைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். பெரும் பாலும் உள்ளுக்குள் நடைபெறும் பரிமாற்றங்கள் சடங்குப் பரிமாற்றங்களாகவே (Ceremonial Exch-ange) உள்ளன. ஆனால் இருவேறு குழுக்களுக்குள்ளே நடைபெறும் பண்டமாற்றம் அச்சமூகங்களின் பொரு ளாதாரத் தேவைகளை நிறைவு செய்கிறது. பண்ட மாற்ற வகைகளிலேயே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது ‘மௌனப் பண்டமாற்றம்’ (Silent Trade) ஆகும். அவ்வகையில் பண்ட மாற்றத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக் கிடையே நேரடியான தொடர்புகள் இருப்பதில்லை. ஒரு குழுவினர் பரிமாறிக் கொள்ளும் பொருள்களை ஓரிடத்தில் விட்டுச் சென்று விடுவர். மற்றக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அவ்விடத்திற்குச் சென்று தங்களுக்கு அந்தப் பொருள் தேவையானால் முந்திய குழு வினருக்குத் தேவையான தம் பொருள்களை வைத்து விட்டு, அப்பொருள்களை எடுத்துச் சென்றுவிடுவர். இத்தகைய பண்டமாற்று ‘பகை உறவு’ உள்ள குழுக் களுக்கிடையேயும், உறவே இல்லாத குழுக்களுக் கிடையேயும், வெவ்வேறு மொழிபேசும் குழுக்களுக் கிடையேயும் நடைபெறுகிறது.

கலிபோர்னியாவிலுள்ள சிவப்பிந்தியர்களுக்கிடை யேயும், காங்கோவிலுள்ள பிக்மி (Pygmy), பண்டு (Bantu) பழங்குடி ஆகியோர்களுக்கிடை யேயும், நியூகினியாவிலுள்ள பழங்குடிகளிடையேயும் இத்தகைய மௌனப் பண்டமாற்றம் நடைபெறு கிறது.

பழங்குடிகளுக்கிடையிலான பரிமாற்றம் பலசமயங் களில் தொழில் கூட்டாளிகள் (Trade Partners) உற வாவதில் முடிவடைகிறது. இவ்வுறவு பலகுழுக்களைச் சங்கிலித் தொடராய் இணைக்கிறது. இத்தொடர் பல நூறு கி.மீ. கடந்தும் செல்கிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இக்காலங்களில் கூட ஆசுத்தி ரேலியப் பழங்குடிகளுக்கிடையே நிகழும் ஒரு பண்ட மாற்றினைக் கூறலாம். ஆசுத்திரேலியாவின் தென் பகுதியிலுள்ள பழங்குடிகளிடமிருந்து கற்கோடரிகள் (Stone Axes) பல நூறு கி.மீ. கடந்து வட பகுதியைச் சென்றடைகின்றன.

நேரடிப் பரிமாற்றம்: பரிசளித்தல்-நிகழ்வில் பரிசை ஏற்றுக் கொள்பவர்க்கு அப்பரிசுப் பொருள் தேவை யில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அதை மறுப்பது அவ்வளவு எளிதன்று. அவ்வாறு மறுக்கப்படுமானால் பரிசளித்து அவமானப்பட்டவர் மறுத்தவருடைய பகைவராவார். பரிசளித்தலும் திரும்பப் பெறுதலும் முற்காலத்திலிருந்தே சமாதானத்தையும் நட்புறவை யும் வலுப்படுத்தப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. பரிசுபெறுபவர் பரிசினைப்பெற்றுக் கொள்வது மட்டு மன்றி, உடனடியாகவோ கால தாமதமாகவோ அப் பரிசுக்குச் சமமான மதிப்புள்ள வேறொரு பரிசுப்

பொருளினைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் கடமையுடைய வராகிறார்.

பல பழங்குடிச சமூகங்களில பரிசளித்தல், பொருட்களைப் பகிர்நது கொள்ளுதல் போன்ற பழக்கங்கள் உள்ளன. அவர்களிடம் பெருநதனமை, தாராள குணம் போன்றவை மதிக்கப்படுகின்றன. எதிர்பாராப்பின்றி அளிக்கப்படும் பரிசுப்பொருட்கள், தனித்தகுதியை வழங்கும பரிசுப் பொருளகள ஆகியன இணைபபை வலுப்படுத்துதற்கும், சமா தானத்திற்கும், சில சமயங்களில் அவர்கள் வாழிடங்களில் கிடைக்காத பொருட்களைப் பெறு தற்கும் அளிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நேரடிப் பரிமாற்றம் தனி மனிதர்களுக்கிடையேயன்றிச் சமூகங்களுக்கிடையேயும் நிலவும். திருமணங்களில் பரிசளித்தல சமூகத்தவரிடையே நெருக்கமான தொடர்பினை ஏற்படுத்துகிறது. தொழில் கூட்டாளி கள் என்னும் சமூகமுறை பல சமூகங்களில் காணப் படுகிறது. தொழில் கூட்டாளிகள் என்பவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பரிமாற்ற முறைகளில் ஈடுபடு பவர்களாவர். அவர்களிடம் சிலநேரங்களில் உடனடி யாகப் பரிசுப் பொருட்கள் திருப்பப்படுதல் இல்லாம லிருக்கலாம. ஆனால், காலப்போக்கில் பரிசளித்தவர் தமதொழில் கூட்டாளி பரிசினைத் திருப்பியளித்து விடுவர் என எதிர்பார்ப்பர்.

குலா வளையம்: இது மானிடவியல் ஆய்வுகளில் சிறப்பிடம் பெற்றது. திரோபிரியாணடுத் தீவுகளில் (Trobriand Islands) வசிக்கும் பழங்குடிகள வள்ளிக் கிழங்கினைப் (Yams) பெருமளவு உற்பத்தி செயயும் உழவர்களாவர். மீன் பிடித்தல் அவர்களுடைய மற்றொரு தொழில். அவை தவிர அத்தீவுகளில் தென்னை, பனை, ஈரப்பலா (Bread Fruit), மாமரம் ஆகியவையும் மிகுதியாக உண்டாகின்றன. தாங் கள மீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்தும் சிறு வளளங்களைக் கொணடு அவர்கள் பிற தீவுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்கின்றனர். அததகைய சுற்றுப்பயணங்கள 'குலா வளையத்துடன்' (Kula Ring) தொடர்புற்றிருக் கின்றன.

குலா எனபது ஒரு வகையான சடங்குப் பரி மாற்றம் (Ceremonial Exchange). இது பல தீவு களிலுள்ள வெவவேறு பழங்குடி மக்களிடையே நடை பெறுகிறது. இதில இருவகையான மதிப்பு மிக்க பொருளகள் பரிமாறிக கொள்ளப்படுகினறன. அவை சிவப்புக் கிளிஞ்சிற் சிப்பிகளாலான கழுத்தணிகள், வெளளைக் கிளிஞ்சிற சிப்பிகளாலான கைவளையங் கள ஆகியனவாம் இதில் கழுத்தணிகள வலத் திசையி லும் (Clock wise), கை வளையங்கள அதற்கு எதிர்த் திசையிலும் (Anti-clock wise) பரிமாறிக் கொள்ளப் படுகினறன. அவறறோடு உணவுப் பொருட்களும், பிற இன்றியமையாப் பொருட்களும பரிமாறிக் கொளளப்படுகின்றன. ஒருவனிடம் தன் தொழில் கூட்டாளிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொருளும், அதே சமயம் தன் கூட்டாளியிடம் தனக்குத் தேவையான பொருளும் இருக்குமானால் பரிமாற்றம் தொடங்கு கிறது. இத்தகைய தொழில கூட்டாளியை ஒருவன் தன் தந்தையின் வழியிலோ தாய் மாமன் வழியிலோ பெறலாம். அரசகுடும்பத்தினர் நூற்றுக்கணக்கில இது போன்ற கூட்டாளிகளை வைத்திருக்கின்றனர். ஆனால், பொதுவான மனிதர்களுக்கு ஒருசில கூட்டாளி களே உணடு. இவ்வுறவுவாழ்க்கை முழுவதும் தொடர் கின்ற ஒனறு. இது மேலும் பல்வேறு மொழி பேசு கிற பல்வேறு தீவுகளைச் சேர்ந்த மனிதர்களை உள்ளடக்கியது. கழுத்தணிகளையும் கைவளையங் களையும் தங்களுக்கிடையே பரிமாறிககொளகை யில் பொருள்களையும் பரிமாறிக் கொளகினறனர். ஒரு மனிதன் ஒரு கழுத்தணியையோ கைவளையத் தினையோ நீண்ட நாளகள் வைத்திருக்க முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கான சுற்றுவழியில் அது ஒரு வரிடமிருந்து மற்றொருவருககு மாறிக் கொண்டே யிருக்கும். இவ்வாறு ஈடுபட்டிருக்கும் சில கைவளையங் களுக்கும், கழுத்தணிகளுக்கும் நீண்ட வரலாறுகள உணடு. இவ்வளையம் பல நூறு கி.மீட்டர்களைக் கொண்டது. இப் பொருட்கள பொதுவாகவே தான் புறப்பட்ட இடத்திற்குத் திரும்பி வர இரண்டிலிருந்து பத்து ஆண்டுகள் வரையிலும் ஆகின்றன. குலா பரி மாற்றத்தில் பொருள மதிப்புப் பறறிப் பேசுதல், பேரம் பேசுதல் ஆகியவை இல்லை. இது உடனடி யான அல்லது சற்றுக் காலந் தாழ்த்திய பரிமாற்றத் தினைக் கணக்கில் கொண்டிருக்கிறது. இதனோடு பலவகையான மந்திரமும், சடங்குகளும் இணைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட குலா போனற முறையினை ஆசுத்திரேலியாவிலிருக்கும் பழங்குடி களும் பின்பற்றுகின்றனர்.

மறு பங்கீடு: மறுபங்கீடு (Redistribution) என்பது ஒரு பொருளாதார வழி முறை. இதன் மூலம் பொருட்கள் ஒரு மைய இடத்தில் குவிக்கப்படுகின் றன. பிறகு அவை ஒரு மைய நிருவாகத்தின் மூலம் அனைவருக்கும் மீண்டும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

திரோபிரியாண்டு மக்கள் (Trobriand Islanders) திருமணமான தங்களின் சகோதரிகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் வள்ளிக்கிழங்குகள் (Yams) கொடுக்க வேண்டியது தம் கடமை என எண்ணுகின்றனர். பெரும்பாலான திரோபிரியாண்டு பழங்குடிகள் ஒருதுணை மண முறையைப் (Monogamy) பின்பற்றுகின்றனர். ஆனால் அரசன் அறுபது மனைவி கள் வரை கொணடிருக்க அனுமதி உணடு. இவ்விதம் மிக்க எண்ணிக்கையில் மனைவிகளைக் கொண்டிருப்

பதினால அரசனுக்கு மிக்க எணணிக்கையுடைய மைத்துனர்கள (Brothers - in-law) உளளனர். அவர் களனைவரும் தங்களின கடமையான வள்ளிக் கிழஙகு களைத் தஙகளின் சகோதரிகளுக்கு அளிப்பதன் மூலம் அரசனுக்கு மிகக அளவில் இவ்வளளிக் கிழங்குகள குவிகின்றன. மாலினோசுகியின (Malinowski) ஆய்வுப்படி ஓர் அரசன் ஆணடிறகு 300 முதல் 350 கண்டி வரையிலான வளளிககிழஙகுகளைப பெறு கிறான இது பிற சமயங்களில் அவர்களுக்கு விருந் தளிக்கவும் பகிர்ந்தளிககவும வாயப்பினை அளிக் கிறது. சில ஆப்பிரிககப பழஙகுடிகள விளையும் பொருளகள் அனைததையும் தலைவனிடம் ஒப் படைக்க வேணடும். அவன பினனர் அனைத்துக் காலவழியினருக்கும அவறறை மறுபங்கீடு செயது கொடுப்பான்.

தகுதிகாட்டுச் சடங்கு. இம்முறையில் பெரும் அள வில பொருட்கள வழங்கபபடுகினறன. வடஅமெரிக் காவிலுளள, பிரிட்டிசு கொலம்பியாவின் கடறகரை யோரங்களில் வசித்து வரும் குவாக்யூட்டல்(Kwakiutal) இநதியர்களிடையே இப்பழககம் நிலவி வருகிறது. மீனபிடித்தல, கடல் விலங்குகளை வேட்டையாடுதல போன்றவையே இவர்களின முதனமைத் தொழிலா கும. ஆங்கிலேயாகளின் வருகைககுப் பின் கி பி. 18-ஆம் நூறறாணடில் உரோம வாணிகம் புகுத்தப் பட்டது. அதன் மூலம் உரோமக் கமபளிகள் உருவாககப்பட்டன. இதுவே ஒரு வகையான செலாவணியாகவும் செயறபடுத்தப்பட்டது. மேலும் இவர்கள் மிக உயர்நத பொருளாக அலங்கரிக்கப் பட்ட தாமிரத தகடுகளைக் கொணடிருநதனர். ஒவவொரு தாமிரத தகடும் நூறறுககணக் கான உரோமக் கம்பளிகளை விலையாகக் கொண டது. தாமிரத் தகடுகளையும், உரோமக கமபளி களையும் பகிர்ந்தளிக்குமநிகழ்சசியே ஒருவகைத்தகுதி காட்டுச் சடங்கு (Potlatch) எனபதாகும. அந்நிகழச்சி ஒரு பெண பருவமடையும போதும் திருமணம், இறுதி மரியாதை ஆகிய சமயங்களிலும் நடைபெறும்; மேலும் ஓர் அரசன் தனனுடைய வாரிசினைத் தேர்ந் தெடுக்கும்போதும், ஒரு பழங்குடி மக்கள, மற்றொரு பழஙகுடி மக்களுக்கு விருந்தளிக்கும் போதும் நடை பெறும். இச்சமயங்களில ஆணகள தாங்கள சேகரித்த மீன்களையும, பெணகள தாங்கள் சேகரித்த கிழஙகு கள, பழங்கள் ஆகியவற்றையும அரசனுக்கு அளிப்பர். இவ்விதம் சேரும் பொருட்களைக கொண்டு ஒரு மாபெரும் விருநதினை அளிக்க அரசன முன்வரு வான். மேறசொன்னவற்றோடு உரோமக் கமபளி களும் சேகரிக்கப்பட்டு விருந்தாளிக்கு அளிக்கப்படும். இவவகை விருநது சமயங்களில் பகிர்நதளிக்கப்படும் பொருட்களை யாரும் திருப்பித் தரவேணடியதிலலை. இச்சமயங்களில சொத்துகளை உடைத்தலும், எரித்த லும் நடைபெறும். மிக்க விலையுள்ள தாமிரத தகடு களை சிதைத்தலும், மிக்கஎணணிக்கையில் உரோமக் கம்பளிகளை எரித்தலும், வாளி வாளியாக மீன எண்ணெயை நெருப்பில கொட்டுதலும் போன்றவை அரசர்களின தகுதியினை உயர்த்தும. மிகுதியாக நாசமாக்குவோர் உயாந்த தகுதியுளளவராகக் கருதப் படுகிறார். அவறறுள் தாமிரத் தகடுகளை சிதைப் பதுவே உசசககட்டமாகும். தகுதிகாட்டுச் சடங்கு பின்காணும் மூன்று தலையாய வேலைகளைச் செய கிறது இச்சடங்குகள் தகுதி, உயர்நிலை ஆகிய வற்றில் மாற்றஙகளை வரையறை செய்கினறன; பழங்குடிகளிடையே ஒற்றுமையை முதனமைப படுத்துகினறன; அவர்களுடைய பொருட்கள ஒரு மையத்திலிருநது பகிாநதளிக்கப்படுகின்றன ஒரு குறிப்பிட்ட பழங்குடிகளுள்ளும் ஒருவா அவரது தகுதியைக் காட்ட இவவகைச் சடங்கினை நிகழதகி அனைவருககும் விருநதளித்துப பொருட்களைக் கொடுப்பதுணடு.

சந்தையும் வணிகமும் பல சமூகஙகளில் பணம, சந்தை ஆகியவறறின குறுக்கீடின்றிப பொருளாதாரம நடைபெறுகிறது. அசசமூகங்களிலுளள குடுமபஙகள, பெரும்பாலும தனனிறைவு உடையனவாய் இருப்பின தமக்குத் தேவையான தானியஙகளை விளைவிபப தன் மூலமும் தேவையான விலஙகினஙகளைக கொண்டிருப்பதன மூலமும, மேலும தேவையான ஆடைகளை நெய்து கொளவதன மூலமும சநதையின தேவை இலலாமற போய்விடும மேலும், சமயஙகளில தேவையான பொருட்களைப் பெறப் பணடமாற்று முறை கையாளபபடுகிறது ஆனால தனித துறைப் பயிற்சி, வேலைப்பஙகீட்டுமுறை(Division of Labour) ஆகியவறறின வளர்சசியினூடே பணடமாற்று முறை நடைமுறைக்கு ஒவவாததாகிறது இதைத் தொடர்நது உலகின பலவேறு இடங்களில் நாணயத்தினைக் கருவி யாகக் கொணடு பரிமாற்றமும் சநதை முறையும் தோன்றலாயின.

சந்தை என்பது பொருட்கள் வணிகத்திறகுக கொண்டு வரப்பட்டு விற்கும் இடமாகும. இஙகே விற்பனையாளர்களும, வணிகர்களும் குழுமுவர். இஙகே பொருட்களின விலை, அளிப்பு (Supply), தேவை (Demand) ஆகியவறறைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை எவவளவு மக்கள விரும்பு கினறனர் என்பதையும் அதற்கு மக்களால் எவவளவு விலை தர முடியும் எனபதையும் பொறுத்து விலை இருக்கும். இம்முறையில ஒருவருக்கொருவா மாற்றிக கொளளுதலோ மறுபஙகீடு செய்தலோ நிகழவிலலை என்பதால் வாஙகுபவர் எவ்வளவு குறைவான விலைக்குப் பெறமுடியும் என்பதிலும, விறபவா எவ்வளவு மிகுதியான இலாபம பெறமுடியும

எனபதிலும குறியாய இருப்பர். இருதரப்பாருமே தேவையற்ற பரிமாற்றங்களைத தவிர்த்துவிடுவர். விற்பவருக்கும் வாங்குபவருக்குமிடையே எவ்வகைத் தொடர்ச்சியான உறவும இல்லை. அவர்கள விருப்பப் படி பரிமாறிக் கொள்ளலாம். சநதைமுறை அனைதது வேளாணமைச் சமூகங்களிலும தோட்டச் சமூகங களிலும (Horticultural Societies) இல்லை, ஆனால, பெரும்பானமையான சமூகஙகளில் காணப்படுகிறது. பாலினீசிய சமூகங்களில இல்லை.

சந்தை முறை ஒரு பொதுவான நாணயததைப் பரிமாறிக்கொள்ளப் பயனபடுத்துகிறது. மைக்ரேனே சியப் பழங்குடிகள கிளிஞசில, சிப்பிகள ஆகியவற்றை யும், அசுடெக்குகள (Aztec) ஒருவகைக் காயையும், வளர்ச்சியடைநத சமூகத்தினர் நாணயச் செலாவணி யையும பயன்படுத்துகின்றனர்.

பரிமாற்ற முறைகளில் நேரடிப் பரிமாற்றம் மறு பஙகீட்டு முறைக்கு (Redistribution) முநதியதாகவும, அதுபோலவே மறுபஙகீட்டுமுறை சந்தை முறைக்கு முந்தியதாகவும உள்ளன. ஆயினும, சந்தைமுறை நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது. முதன முதலில ஏற்பட்ட நகரச் சந்தை (City Market) கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதெனசில் இருநத அகோரா (Agora) எனபதாகும் அதில் நாணய முறை பழக்கத்தில் இருந்தது. அதுபோலவே சில அமெரிக்க இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்களின வரு கைக்கு முன்னமேயே நாணய முறையை வழக்கத் தில் கொண்டிருநதனர்.

சந்தைகளின் வகைகள்: முதன்மைப்படுத்திக் கூறவேண்டுமானால் இரு வகைச் சந்தைகள உண்டு. இவவிரு வகைகளிலும் அளிப்பும் தேவையும் (Supply and Demand) வெவ்வேறு வழிகளில் இயங்குகின்றன. முதல் வகையில் உற்பததியாளர் தம் பொருளைச் சந்தையில் வாடிக்கையாளர்கள் நிருணயிக்கும் விலைக்குக் கொடுப்பர். இரணடாம் வகையில விலை நிருணயம் உற்பததியாளர்களால் செய்யப்படும். அதை ஏற்று வாடிக்கையாளர்கள பொருளகளைப் பெறு வர்.

முதல்நிலை உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை இவ வகைசசநதை விலஙகுகள, காய்கறிகள, பிறபொருள கள போனறவற்றைச் சார்நதிருக்கும். இவையனைத் தும் தேவையான நேரங்களில ஆஙகாங்கே சிறு குழுவினரால் உற்பத்தி செய்யப்படும். உற்பத்தி செய்யப்படும இடத்திலிருநது தொலைவில் இருககும் நுகர்வோர் இடத்திற்குக கொணடு செல்லப்படும். உற்பத்தியாளரைவிட விற்பனையாளர் அனைத்து நிலையிலும் வலுவாக இருப்பர். வணிக முறை இவர் களால பெரிதும ஆககம் பெறுகினறது.

உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை: இவ்வகைச் சநதை நிறைவுறாத சந்தை எனக் கூறப்படுகிறது. பொருட் கள எங்கு உற்பத்தி செய்யபபடுகின்றனவோ அவ் விடத்தில் இவ்வகைச் சந்தை காணப்படுகிறது. ஒவ் வொரு நிறுமமும் (Company) தனககேயுரித்தான சிறப்பியலபுகளைக் கொணடிருக்கும். மொத்த வாணிகமன்றிச சில்லறை வாணிகமும் வெவ்வேறு இடங்களில நடைபெறும். அவர்களே இறுதிவிலையை நிருணயம் செய்பவர்.

பொருள்சார் மானிடவியற் கோட்பாடுகள: அனைத் துச் சமூகங்களும் பல நிலைகளில் பிரிவுபட்டிருநதா லும், அனைத்தும் உற்பததி, பங்கீடு, நுகர்வு ஆகிய வற்றிற்கான வடிவமைப்புகளைக் கொணடிருக் கின்றன. இம்மூன்றுமே பொதுவான அடிப்படைக் கருத்துகளாக உள்ளன எனப் புதிய பொருளாதாரக் கோட்பாடு கூறுகிறது இவ்வணுகுமுறை, சமூக வாழவின் பிற கூறுகளின் பாதிப்பு அச்சங்கத்தின பல்வேறு பொருளாதார செயற்பாடுகள் மீதும், அச்சமூகத்திலுளள தனியார் மீதும் ஏற்படுவதைக் கணக்கில் கொளவதில்லை. குறிப்பாக இக்கருததில் மானிடவியலாளர்கள பொருளியல அறிஞர்களிட மிருநது மாறுபடுகினறனர். மானிடவியலாளர்கள் மறற சமூக நிறுவனங்களான குடும்பம், அரசியல், சமயம் போன்றவற்றின் பாதிப்பைப் பொருளாதார அமைப்பின் மீதும், அதுபோலவே பொருளாதார அமைப்பின தாக்கத்தை ஏனைய நிறுவனங்களின் மீதும் காணமுடியும் எனபதை விவரிக்கின்றனர். சுருக்கமாகச சொல்வதாயின, மனிதனைப் பொருளி யல் மனிதன் (Economic Man) எனக் கருத முடியாது. மனிதன எப்பொழுதும் தன்னுடைய இலாபங்கள், மதிப்பீடுகள, நடைமுறைப்பழக்க வழக் கங்கள, கடமைப் பொறுப்புகள் ஆகியவற்றையே மிகுதியாக விரும்புகிறான். அனைத்துச் சமூகங் களும் பொருளாதார அமைப்புகளைக் கொணடிருக் கின்றன என்று இவர்கள் கூறுவர். ஆனால், எளிய சமூகங்களிலுள்ள பொருளாதார அமைப்பின் தன்மை, வளர்ந்த சமுதாயத்திலிருந்து மாறுபட்டது. இதன் அடிப்படையில் மானிடவியலாருக்கும் பொருளியலா ருக்கும் ஒரு வாதம் தீர்ககப்படாமல் உள்ளது. அவ்வாதம், மரபுவழிப் பொருளாதாரக் கோட்பாடு (Formal Economic Theory) மூலம் எளிய, மேலை நாட்டவரல்லாதாரின் பொருளாதார முறை விளக் கப்பட முடியாத ஒன்று என மானிடவியலார் கூறு வதாகும். ஆனால் இதனைப் பொருளியலார் மறுக் கின்றனர். பொருளியலார் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட மானிடவியலாரும் உண்டு.

பழங்குடிச் சமுதாயங்களில் பரம்பரைப் பழக்கங் கள, நம்பிக்கைகள, மதிப்பீடுகள் ஆகியவை யார்உண

வினை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், எவ்விதம் அது பங்கிடப்பட வேண்டும், எவவிதம அது செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பனவற்றை நிருணயிக்கின்றன. பல எளிய சமூகங்களில், தொழில் வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களில நிலவும் பல பொருளாதார நடவடிக்கைகள இடம்பெறவிலலை. எடுத்துக்காட்டாக ஓர் எசுக்கிமோ (Eskimo) அவன் வேட்டையாடிய கடல நாயினைத் (Seal) தன பரம்பரைப பழக்கத்தின்படியேபிரித்துக் கொடுக்கிறான். மாறாக அவன் வேட்டையாடிய விலங்கினைச சந்தைக்குக் கொணடு செல்வதில்லை. விலங்கு உயிர் துறந்த மறு நிமிடத்திலிருநதே யார் அதைப் பெற வேணடும என்கிற வழிமுறைகள இருககினறன. மேலும், அவ விலங்கினை வேட்டையாடியவனுக்குக்கூட அவர்களின முறைப்படி தனி உரிமை எதுவும் இல்லை. சுருங்கக்கூறின், இஙகே உணவைப் பஙகிடுதல், செலவழிததல் ஆகியவை அனைவராலும் ஒத்துக கொளளப்பட்ட ஒழுங்குபடுததப்பட்ட ஒரு முறையில் நடைபெறுகின்றன. இவவகையான மரபுச சமுதாயங்களின் பொருளாதார முறையினைக் கொள்கை அளவில் விளக்கப் பொருளியல்சார் மானிடவியல் முற்படுகிறது

பெ.த

பொருளியல் வரலாற்றுக் கருத்துகள்:

பொருளியல் சிந்தனையிலும அணுகுமுறையிலும் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களிடமிருந்து மாறுபட்ட ஒரு புதிய ஆய்வு முறையினைச் செருமனியில் (Germany) தோன்றிய பொருளியலாளர்கள பின பற்றினர். அவர்கள் வரலாற்று முறைச் சிந்தனையாளர்கள (Historical School) எனப்படுகின்றனர். அவர்களின் கருத்துகளைப பொருளியல் வரலாற்றுக கருததுகள (Historical School of Economics) எனறு கூறலாம.

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் பெரிதும் 'பகுததறி முறையைப்' (Deductive Method) பினபற றினா. வரலாறறு முறைச் சிநதனையாளாகள, மனித சமுதாயத்தின் முனனேறற வரலாற்றை ஒட்டிப் பொருளியல் கருததுகளையும கொளகைகளையும் உருவாக்க வேணடுமென்று வலியுறுத்தினர்.

வரலாற்றுமுறைச் சிந்தனைக்கு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடின பிற்பகுதியில் செருமனியில் இருநத பொருளாதாரச் சூழ்நிலை ஆக்கமளிததது செருமனி பொருளாதார வளர்ச்சியில் பின்தஙகியிருந்தது. அப்பொழுது இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதியான பொருட்களைச் செருமனியில் விற்றனர். இது செருமனியின் தொழில்களைப் பாதிததது. தொனமைப் பொருளியலறிஞர்கள கூறிவநத தலையிடாக் கொளகையும், வெளிநாட்டு வாணிகக கொளகையும் உள்நாட்டுத் தொழில வளாச்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கவில்லையென வரலாறறுக் கருததாளர்கள கருதினர். அதனால புதிய அணுகு முறையைப் பின்பற்ற விருமபினர்.

அப்பொழுது, செருமனியில் தோனறிய பொருளியலறிஞரான எகலின (Hegel)வளாசசி பற்றிய கருதது, சிந்தனையாளர்களிடம் செல்வாககுப பெறறது. எகல, 'வளாச்சியே எலலா உயிரினங்களின உயிர் நாடியாயத திகழகினறது இது இயறகை விதி; இது உயிரினஙகளுககு மட்டுமனறி அரசியல, கலை, சமுதாயம், பொருளாதாரம ஆகியவறறிறகும பொருநதும். எனவே, 'இந்த உலகில உளள எலலாம மாறக கூடியன; வளரும் இயலபுடையன' எனறு கூறினார். இநதக கருததை ஏறறுககொணட வரலாறறுமுறைப் பொருளியலாளர்கள மாறுகினற-வளாகினற சமுதாயப் பின புலத்தில் பொருளியல கருத்துகளை உருவாக்க முயன்றனர்.

அப்பொழுது செருமனியில் வளர்நத நாட்டுப் பறறும் வரலாறறு முறைச சிநதனைக்கு உரமளித்தது. மக்கள ஒற்றுமையோடு செயறபட்டு, இயறகை வளங்களைப பயனபடுததி உறபததியளவை மிகுதிப்படுத்த முயனறனர். இநத நோக்கததை நிறைவேறறும் வகையில வரலாற்று முறைச சிநதனையாளாகள கருத்துகளை உருவாககினா. மேலும, அககுழுவினர் அரசின கட்டுப்பாட்டிறகு ஆதரவு அளிததனர். ஆதலால அவாகளின சிநதனை வளர்சசிககு அரசு வழி வகுத்தது.

இருவகைச் சிநதனையாளர்கள: செருமானிய வரலாற்று முறைச் சிநதனையாளர்களை 'முதியோர் குழுவினர்' (Older School) எனறும, 'இளையோர் குழுவினர்' (Younger School) என்றும இருவகையாகப் பகுக்கலாம.

உரோசுகர் (Roscher), கிலடிபிராணடு (Hildebrand), நீசு (Knies) ஆகிய மூனறு அறிஞர்களும முதியோர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள. அககுழுவினர், தொனமைப பொருளியலறிஞாகளின ஆயவுமுறையையும், கொளகைகளையும் வனமையாகச் சாடினர். ஆனால், அவர்கள கூறிய குறைகளை நீக்குவதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறவில்லை.

இளையோர் குழுவினர் சுமாலர் (Schmoller) என்னும் செருமானியப பொருளியல அறிஞரின தலைமையில் செயறபட்டனர். இவர்கள் தொனமைப் பொருளியல் அறிஞாகளின ஆய்வு முறையைக் குறை கூறியதோடு நினறுவிடாமல, தொகுத்தறி (Inductive) முறையின அடிப்படையில் தீாவு வழிமுறைகளையும சுட்டிக் காட்டினர்.

சுட்டிக் காட்டிய குறைகள்: வரலாற்று முறைச் சிந்தனையாளர்கள், தொன்மைப் பொருளியலில் கீழ்க்காணும் மூன்று குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினர்.

முதலாவது, தொன்மைப் பொருளியலறிஞர் பகுத்தறி முறையைப் பின்பற்றியமை. இம்முறை, உலகில் செயற்படுகின்ற பல்வேறு நோக்கங்களை விளக்குவதில்லை என்றும், உண்மையான நிலையைப் புறக்கணிக்கின்றதென்றும் வரலாற்று முறைக் கருத்தாளர் குறை கூறினர். மேலும், பகுத்தறி முறையைப் பின்பற்றி உருவாக்கிய கருத்துகள் நடைமுறைக்கு ஏற்றனவல்லவென்று வாதிட்டனர்.

இரண்டாவது, தொன்மைப் பொருளியல் அறிஞர்கள், பொருளியல் விதிகளைப் பொதுமைப் படுத்தி, அவை எல்லாக் காலங்களுக்கும், எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்துமெனக் கூறினமை. ஆனால், வரலாற்று முறையாளர்கள், நாட்டிற்கு நாடு சூழ்நிலைகளில் வேறுபாடு இருப்பதால், பொருளாதார விதிகள் எல்லா நாடுகளுக்கும் ஒன்றுபோல் பொருந்தாவென்று வாதிட்டனர். பொருளியல் விதிகள் இடைக்காலத் தனவாகவும், கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டனவாகவும் இருக்கின்றனவென்று வரலாற்று முறைச் சிந்தனையாளர் கருதினர்.

மூன்றாவது, தொன்மைப் பொருளியலறிஞர் கொண்டிருந்த உளவியல் கருத்துகளையும் வரலாற்றுக் கருத்தினர் ஏற்காமை. தொன்மைப் பொருளியலாளர், மனிதன் தன்னல உணர்ச்சியால் தூண்டப்பெற்றுப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றான் என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் கருத்துகளை உருவாக்கினர். வரலாற்று முறைச் சிந்தனையாளர் இத்தகைய எடுகோள்களைத் தாக்கினர். அவர்கள், மனிதன் புகழ், நாட்டுப் பற்று, தியாக மனப்பான்மை, உற்றார் உறவினர் மீது கொண்ட அன்பு முதலிய உயர்ந்த நோக்கங்களாலும் தூண்டப்படுகின்றான்; ஆதலால், மனிதனைப் பிற நற்பண்புகள் இல்லாத 'பொருளாதார மனிதனாகக்' கருதுவது தவறு என மறுத்தனர்.

வரலாற்று முறைப் பொருளியலாளர்கள் வழங்கிய கொடையாக அமைந்த கருத்துகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

முதலாவது, வரலாற்று முறை ஆய்வாளர்கள் உயிரோட்ட அணுகு முறையைப் (Organic Approach) பின்பற்றியமை. ஒரு நாட்டின் செல்வ உற்பத்தி, பகிர்வு ஆகியவை புவியியல் அமைப்பு முறை, இயற்கை வளங்கள், மனித ஆற்றல்கள், அரசின் நடைமுறை எனப் பல்வேறு காரணிகளைச் சார்ந்து அமைவதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். பொருளாதார, சமுதாய நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்து அமைகின்றன. ஆதலால், ஒன்றைப் புறக்கணித்து விட்டு மற்றதை ஆராய்ந்தால் சரியான முடிவுக்கு வர இயலாது. எனவே, பொருளாதாரத்தின் எல்லாக் கூறுகளையும் ஆராய்வது தேவையாகும் என்று அவர்கள் கருதினர்.

இரண்டாவது, மாற்றமுடைய வளர்ச்சி அணுகு முறையைப் (Evolutionary Method) பின்பற்றிச் சமுதாயத்தை ஆராய வேண்டுமென்ற கருத்தை வரலாற்று முறையினர் கூறினமை. இன்றுள்ள சமுதாயம் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி இன்றுள்ள நிலையை அடைந்திருக்கின்றது. ஆதலால் சமுதாய, பொருளாதாரச் சிக்கல்களைப் பற்றி ஆராய வரலாற்று அறிவு வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சார்பு நிலைக் கருத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒரு நாட்டிற்கு ஏற்றனவாக இருக்கின்ற கருத்துகள் மற்றொரு நாட்டிற்கு ஏற்றனவாக இருக்க இயலா. தொகுத்தறி முறையை வரலாற்றைச் சார்ந்தே பொருளியலில் பயன்படுத்தினர்.

மூன்றாவது, வரலாற்று முறை ஆய்வாளர்கள் நாட்டுப் பற்றுக் கருத்தைஆதரித்தமை. தொன்மைப் பொருளியலறிஞர் தனிமனித வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை வழங்கினர். ஆனால், வரலாற்று முறைச் சிந்தனையாளர்கள் நாட்டுக்கு முதன்மையான இடத்தை அளித்தனர். ஆதலால்தான், தொன்மைப் பொருளியல் அறிஞர்கள் தலையிடாக் கொள்கையை ஆதரித்தபோது வரலாற்றுச் சிந்தனையாளர்கள் அரசின் தலையீட்டை வலியுறுத்தினர்.

வரலாற்று முறை ஆய்வாளர்கள் வரலாற்று முறைக்கு மிகுதியாகச் சிறப்பிடம் வழங்கிய போதிலும், ஆராய்ச்சிக்கு அவர்களது அணுகுமுறை மிகவும் பயன்பட்டது. தொகுத்தறிமுறையைப் புகழ்பெறச் செய்தவர்கள் அவர்களே. மா.பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Bhatia, H .L., History of Economic Thought, Vikas Publishing House Pvt. Ltd., New Delhi, 1978.

Lewis H., Haney, History of Economic Thought, Surjeet Publications, New Delhi, 1977.

பொருளியல் வரலாறு, மிகவும் பழமையானது. ஆதம் சுமித்தின் (Adam Smith) 'நாடுகளின் செல்வம்' (Wealth of Nations கி.பி.1776) என்ற நூல் வெளிவந்தபிறகுதான் பொருளியல் வரலாற்றிற்குத் தனிச் சிறப்பு ஏற்பட்டது. பொருளியல் கோட்பாடுகளையும் விதிகளையும் உருவாக்கப் பொருளியல் வரலாறு (Economic History) துணை செய்கிறது.

கிராசு (N S.B.Grass) என்ற பொருளியல் அறிஞர் தம் நீண்ட ஆய்வுக்குப்பின பொருளியல் வரலாறு எனபதைக் 'கால வரிசையின் (Time Sequence) அடிப்படையில் அமைந்த பொருளாதார நிகழச்சிகள்' என்று கூறியுள்ளார். மேலும், அது ஒரு வளர்ச்சியின் வரிசையாக அமைந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின அடிப்படையில் ஏன் அவை ஏற்பட்டன என்ற வினாவை எழுப்பிக் காரண, காரியங்களை ஆராயும்பொழுது பொருளியல் வரலாறு உருவாகிறது என்றும் விவரிக்கிறாா. அய்ட்கென் (H.G.J.Aitken) என்பவர், 'முனனேற்றத்தைப் பற்றி ஆராயும் முறையில் உள்ள அடிப்படை ஆய்வுத் தளம் பொருளியல் வரலாறு ஆகும்' எனகிறார். எனவே, பொருளியல் வரலாறு என்பது கடந்த காலப் பொருளாதார நிகழ்ச்சிகளின வரிசையான தொகுப்பு ஆகும் என்பது தெளிவு. பொருளியல வரலாறு இதுதான் என வரையறுக்கமுடியாது என் பாரும் உளர்.

பொருளியல் வரலாற்றின் தேவை: பொருளியற் கோட்பாடுகளை (Economic Theories) உருவாக்கவும் சரிபார்க்கவும் மாறறியமைக்கவும் விலக்கவும பொருளியல் வரலாறு தேவையாகிறது. மில் (J.S.Mill) என்னும் பொருளியலறிஞர் 'உலகம் ஏற்கும் வகையில் வரலாற்று உண்மைகளைக் கோட்பாடுகளின் மூலம் இணைப்பது, சிந்திகரும் ஆற்றல் பெற்ற அறிவியலறிஞர்களின் பொதுவான ஒரு குறிக்கோளாகும்' எனகிறார். பொருளாதாரக் கருத்துகளை விளக்கிக் கூறவும், பொருளாதாரச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணவும் பொருளியற்கோட்பாடுகள் தேவைப் படுகின்றன. அக் கோட்பாடுகளை உருவாககித் தரும் தளமாகப் பொருளியல் வரலாறு அமைந்திருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக முதல் உலகப்போரின் போதும் அதன் பின்னரும் ஏறபட்ட தீவிர விலை மாற்றங்கள், பணத்தின் மதிப்பை ஆராயும் வகையில் கவனத்தை ஈர்ததன. அதுபோனறே 1929 - 33-இல ஏற்பட்ட 'உலகப் பெருமந்தம்' புதுப் பொருளியல (New Economics) என்ற கருத்துத் தோனறக் காரணமாயிற்று. காலங் காலமாகத் தொடர்நத ஏழை - பணக்காரன் வகுப்புப் போராட்டமே காரல் மார்க்சுக்கு 'மூலதனம்' என்னும் நூலை எழுதத் தூணடுகோலாகியது. இவ்வாறு பொருளியல் வரலாறு, பொருளியல் கருத்துகளை-கோட்பாடுகளை-உருவாக்கத் துணை செய்கிறது.

எனவேதான் சும்பீட்டர் (J.A.Schumpeter)எனற பொருளியல் அறிஞர் பொருளியல் ஆய்வில் வரலாறு, புள்ளி விவரம், கோட்பாடு ஆகிய மூன்றும் தலைமைக கூறுகள் ஆகும் என்றும், அம் மூன்றிலும் பொருளியல் வரலாறு மிகவும் சிறபபான தாகும் எனறும், வரலாற்றை மற்நத பொருளியல கருத்துகள் புரியாத புதிராகி விடும் எனறும, அவை சமூகத்தின் உண்மையை வெளிககாட்டாமல் மேலும் தவறான முடிவைத் தருவதாகிவிடும் எனறும கூறுகிறார்.

பொருளாதார வளர்ச்சி வரலாறு: இன்றைய பொருளாதார நிலையை மனிதன எவவாறு அடைந தான் எனறு பார்க்கும் பொழுது, பொருளியல வரலாறு மனித இனம், அ) வேட்டை நிலை, ஆ) மேய்ச்சல நிலை, இ)வேளாணமை நிலை, ஈ)வாணிக நிலை, உ)தொழில் நிலை, ஆகியவற்றைக் கடநதிருக கிறது என்பது கணிக்கப்பட்டுளளது.

மிருகங்களை வேட்டையாடி வாழந்துவநத மனிதன அதனைப் பழக்கும் நிலைக்கு உயாநதான. அதனை வளர்த்து வயிறறுப்பாடடைக் தீாததுக் கொண்டான். காலம் மாறியது வேளாணமை செய்யத் தொடஙகினான. எஞ்சியவற்றை வாணிகம் செயதான. பனனாட்டு வாணிகத்தால் கலை, அறிவியல பரவின. அதனால தொழில வளாசசி தூணடப்பட்டது. அதன விளைவாக இனறு நாகரிக உலகில் அவனால் வாழ முடிகிறது.

இந்த வளர்ச்சி நிலைகளின், வரலாற்றின் அடிப்படையில் பல்வேறு பொருளியல கருததுகள உருவாயின. பல்வகையான சிநதனைகள வரப்பெறறன. சில் பழைய பொருளியல கருததுகளுககு எதிாப்புத தோன்றியது புதிய கருத்துகள அவற்றின இடத்தைப் பிடித்துக் கொணடன. சில வேளைகளில் மாறுபட்ட பொருளியற கோட்பாடுகளும் விதிகளும் கூறப்பட்டன. வேறுசில காலங்களில் பழைய கருததுகளுககு உரமூட்டி அவற்றைப் புதியனவாக மீணடும மாறறினர் பொருளியலில் மேற்கணட நிகழச்சிகளுக்குப் பல்வேறு எடுததுகாட்டுகளைப் பார்க்கமுடியும. அவையெலலாம பொருளியலுககும, அதன் வரலாற்றிறகும் உளள தொடர்பைப் பறைசாற்றுவனவாகவே கருத முடியும.

ஒவவொரு நாட்டிலும் தோன்றும் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள பலவகைப்படும். அவற்றைத் தீர்க்க முதனமுதலில செய்ய வேணடியது அநநாட்டின் பொருளியல் வரலாற்றைத தெரிநதுகொளவதே யாகும். டி.ப.

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா பா., புகுமுகப் பொருளியல, வணணன வெளியீடு, திருசசெநதூர், 1972.

Elia, H. Tunas Economic History and the Social Sciences, University of California Press Ltd., London, 1971.

பொலநறுவா: வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரமான பொலநறுவா (Polonnaruwa) இலங்கைத் தீவில் அமைந்துள்ளது. இது இலங்கையின் முதல் தலைநகரான அனுராதபுரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது இது இலங்கையின் இரண்டாம் தலைநகர மாக விளங்கியது இதற்குப்புலத்திபுரம் (Pulathipura) என்று மற்றொரு பெயரும் உண்டு.

இலங்கைப் பகுதியை ஆண்ட ஐந்தாம் மகிந்தன் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். அப்பொழுது முதலாம் இராசராசன் இலங்கையின்மீது படையெடுத்துச் சென்று ஐந்தாம் மகிந்தனை வென்று இலங்கையைக் கைப்பற்றினான். இலங்கையின் தலைநகரமான அனுராதபுரத்தை அழித்துவிட்டுப் 'பொலநறுவா' என்ற நகரைப் புதிய தலைநகராக முதலாம் இராசராசன் மாற்றினான். இது இலங்கையின் நடுப் பகுதியில் அமைந்திருந்த தனால் இலங்கையின் மற்ற பகுதிகளை எளி தான முறையில் கண்காணிக்க முடியுமென்று தலை நகர் மாற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இந் நகரம் இராசராசனால் கைப்பற்றப்பட்டுப் புதிய தலைநகராக மாற்றப்பட்டதால் இராசராசனின் பட் டப்பெயரான 'சனநாதன்' என்ற பெயரில் 'சன நாதமங்கலம்' என்று பெயரிடப்பட்டது. இங்குக் கிடைத்த கல்வெட்டுகளில் சனநாதமங்கலம் என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. முதலாம் இராசராச னுக்குப்பின் நீண்ட காலம் இலங்கையின் தலை நகராக இது விளங்கியது. இராசராசனின் கல்வெட்டு களும் அவனுக்குப்பின் வந்த சோழ மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளும் பொலநறுவாவில் கிடைக்கின்றன. பொலநறுவா ஏறக்குறைய கி.பி. 993 - இலிருந்து கி.பி.1070 வரை, 77 ஆண்டுகள் சோழ மன்னர்களின் ஆட்சியின்கீழ் இருந்தது.

பொலநறுவாவில் புத்தசமயக் கோயில்களும் இந்துக் கோயில்களும் கட்டப்பட்டன. இங்குள்ள கட்டடங்கள் கி.பி. 781-க்கும் கி.பி. 1200க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டவை. 'தூபராமா' என்ற கட்டடம் முதலாம் பராக்கிரம பாகுவால் (கி.பி. 1164-1197) எடுக்கப்பட்ட கட்டடங்களுள் குறிப்பிடத் தக்க விகாரையாகும் திராவிடக் கட்டடக்கலையைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டுள்ள தூபராமாவை (Thupa rama) அழகுபடுத்த இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குக் கட்டடக் கலைஞர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர் என்று மகாவமிசம் என்னும்நூல் கூறுகின்றது. இந்த விகாரை செங்கல், சுதை ஆகியவற்றைக் கொண்டு கட்டப்பட் டுள்ளது. தூபராமாவில் உள்ள வட்டவடிவச் சாளரங் கள் வடஇந்தியாவிலுள்ள புத்த கயாவில் உள்ளதைப் போலக் காணப்படுகின்றன இதன் கூரைப் பகுதி படிப் படியாக உயர்ந்து மேல் பாகம் ஒரே மட்டமாக (Flat) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூபராமாவின் வெளிப்பகுதிச் சுவர்களில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிகுந்த அளவில்காட்சியளிக்கின்றன. கட்டட அமைப் பில் திராவிடக் கலையுடன் சம்பா நாட்டின கட்டடக்கலையும் பல இடங்களில் கலந்திருக்கின்றன.

வடக்குக் கோயில் என்று குறிக்கப்படுகின்ற தெமல மகா சேயா (Demala - Maha - Seya) என்ற விகாரை மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க புத்தவிகாரையா கும். இந்த விகாரையின் வெளிப்பகுதிகளில் உள்ள தேவ கோட்டங்களின் சுதை உருவங்கள் கண்களைக் கவருகின்றன. விகாரையின் உட்பகுதிகளில் வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. புத்த சாதகக் கதை களின் நிகழ்ச்சிகள் ஓவியங்களாகக் காணக் கிடக் கின்றன. இதில் நின்ற நிலையில் புத்தரின் உருவங்கள் உள்ளன. நகரின் கோடியில் கும்பலான கட்டடங்கள் உள்ளன. இங்குள்ள இலங்கா திலகா (Lanka Tilaka) என்ற விகாரையின் கூரை தூபராமாவைப் போல அமைந்துள்ளது. இங்குச் செங்கற்களால் அமைக்கப் பட்ட புத்தரின் சிலை ஒன்று உள்ளது. இலங்கையில் உள்ள மிக உயரமான புத்தரின் உருவம் இது.

முதலாம் பராக்கிரம பாகுவால் எடுக்கப்பட்ட மற்றொரு விகாரை போட்கல் விகாரை (Potgul Vihara) ஆகும். அழகுடன் திகழ்கின்ற இது வட்ட மான அமைப்புடையது. முதலாம் பராக்கிரம பாகு இங்குத் தங்கியிருந்த புத்தபிட்சுகளிடம் சாதகக் கதை களைப் படிக்கக் கேட்டார் என்று மகாவமிசம் கூறு கின்றது. இந்த விகாரையின் பல இடங்களில் வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சாதகக் கதை களில் உள்ள சிறப்பான நிகழ்ச்சிகள் ஓவியங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. விகாரத்தில் முன் பக்கத்தில், மண்டபம் போன்றபகுதிகள் உள்ளன ஏறத்தாழ3·3.மீ. உயரமுள்ள கற்சிலை ஒன்று இங்கு நின்ற நிலையி லுள்ளது. இங்குள்ள மக்கள் அதைப் பராக்கிரம பாகு என்று குறிப்பிடுகின்றனர். அச்சிலை தாடியுட னும் கையில் ஓலைச் சுவடியுடனும் விலங்குமாறு செதுக்கப்பட்டுள்ளது. முனிவனைப் போன்று காட்சி தரும் அந்தச் சிலையில் அரசனுக்குரிய அறிகுறிகள் ஏதும் இல்லாததால் இது முனிவராக இருக்கக் கூடும் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

புத்த மதத்தைச் சார்ந்த நிசங்க இலாட மண்ட பம் (Nissanka Lata Mandapa) கி.பி. 1198 - கி.பி. 1207 - ஆம் ஆண்டுகளின் இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இலங்கையிலுள்ள புத்த கட்டடக்

கலைக்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்த மண்டபத்தை எட்டுத்தூண்கள தாங்கி நிற்கின்றன. அதன் மேல்பாகம் வட்டமான அமைப் புடையது. அந்த வட்டமான பகுதி 35 ச.மீ. களைக் கொணடது. கற்கள் அந்த வட்டப் பகுதியில் பாவப்பட்டுளளன. அதன உட்பகுதியில் சிறிய கோயில் ஒன்று உளளது. அக்கோயிலை இரண்டு உருண்டை யான தூணகள் தாங்கி நிற்கின்றன. அமர்ந்த நிலையிலுள்ள புத்தரின் சிலை ஒன்று கோயிலில் உள்ளது. கோயிலின் முனபகுதியில் இரணடு நாக வாயிற்காப்பாளர்கள இலங்கைக் கலைப்பாணியைத் தழுவிக் காணப்படுகின்றனர். அககோயிலும் முதலாம் பராக்கிரம பாகுவால் எடுக்கப்பட்டது என்று மகா வமிசம் கூறுகின்றது.

பொலநருவாவில் உள்ள இந்துக் கோயில்கள் சோழ மன்னர்கள் இலஙகையைக் கைப்பற்றிய பின்னர் எடுக்கப்பட்டவை. அக்கோயில்களில் திரா விடக் கலைபபாணி பினபற்றப்பட்டுள்ளது. முதலாம் இராசராசனால் சிவபெருமானுக்கு எடுக்கப்பட்ட கோயில் ஒனறு இன்றும் நல்ல நிலையிலுளளது. அக்கோயிலின் கட்டடக் கலை அமைப்பு தமிழ் நாட்டில் கி.பி. 10, 11 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கட்டடக் கலை அமைப்பை ஒத்துக் காணப் படுகின்றது. அக்கோயிலில் கருவறை, மண்டபம் போன்ற பகுதிகளும், அதன் வெளிப்பகுதி களில் சிற்பங்களும் காணப்படுகினறன. 'வானவன் மாதேவியீச்சுரம்' என்ற மறறொரு கோயிலும் உள ளது. வானவன்மாதேவி என்பது முதலாம் இராச ராசன் மனைவியின் பெயராகும். அக்கோயில் வானவன்மாதேவியாலோ வானவனமாதேவியைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டுப் பின்வந்த மன்னர்களாலோ எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இராசராசனின் கல் வெட்டுகள் எதுவும் இக்கோயிலில இல்லை. முதலாம் இராசேந்திரன், அதிராசேந்திரன ஆகியோரின் கல்வெட்டுகள் காணபபடுகின்றன. எனவே, இக் கோயில் முதலாம் இராசேந்திரனால் எடுக்கப்பட்ட தாகவும் இருக்கலாம். இக்கோயில் முழுவதும் கல்லால் கட்டப்பட்டதாகும். கோயிலுள்ள அரைத் தூண்கள், சாளரம், கூட்டுப் பகுதிகள் முதலியவை பிற்காலச் சோழர்களின் கட்டடக்கலைப்பாணியை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் திருமாலுக்கு எடுக்கப்பட்ட மற்றொரு கோயில் பொலநருவாவில் உள்ளது. அக்கோயிலும் திராவிடக் கலைப்பாணியைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டுளளது. நடராசர், பார்வதி, திருமால், இலக்குமி, பாலகிருட்டிணன், அனுமன் போன்ற செப்புத் திருமேனிகள் அக்கோயிலில உள்ள குறிப்பிடத்தக்க திருமேனிகளாகும். அச் செப்புத் திருமேனிகள தமிழ்நாட்டிலுள்ள செப்புத் திரு மேனிகளைப் போலவே காணப்படுகின்றன. நடராசர் செப்புத் திருமேனி அழகுடன் விளஙகுகின்றது. அதன் ஆடை, அணிகலனகள், படிவ அமைப்பு ஆகியன தமிழ்நாட்டுச் செப்புப் படிமக்கலையை நினைவு படுத்துகினறன. சுந்தரர் படிமம் பக்திப் பெருக்குடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. பொலநருவா பழைய நகரைச் சுற்றி மேலும் நான்கு கோயில்கள உளளன. அவற றுள் மூன்று திருமாலுக்கு எடுககப்பட்டவை. அக் கோயில்கள கல், செங்கல் ஆகியவற்றால் கட்டப் பட்டுள்ளன.

இலங்கை ஓவியக்கலையிலும் சிறப்புற்று விளங் கியது. பொலநருவாவிலுள்ள ஓவியங்களில தமிழ் நாட்டு ஓவியக் கலையின் சாயல காணப்பட்டாலும் இலங்கையைச்சார்ந்த ஓவியக்கலையே அதிக அளவில் மிளிருகின்றது. திவம்கா (Tivamka) கோயிலிலுளள நீணட ஓவியம வரலாற்றுச சிறப்புடையது. அக் கோயில் முதலாம் பராக்கிரம பாகுவால் கட்டப் பட்டதாகும். அக்கோயிலில் பழைய ஓவியம் ஒன்றின் மேல் மற்றொருமுறை ஓவியம தீடடப்பட்டுளளது. அந்த ஓவியம் கி பி.13-ஆம் நூற்றாணடைச் சார்ந்த தாகும். இரண்டாம் பராக்கிரம பாகுவால பிற்காலத் தில் அக்கோயில் புதுப்பிக்கப்பட்டுளளது அதற்குப் பின் பல இடங்களில் ஓவியங்கள் பழுதடைந்துளளன. ஓவியங்களில புததரின சாதகக் கதைகள் வரிசையாகத் தீட்டப்பட்டுளளன. ஒரு பெண், தன்னுடைய கையில் பூ வைத்திருப்பது போன்ற ஓவியம் ஒன்றுள்ளது. அந்தப் பெண்ணின உருவஅமைப்பு அசந்தா ஓவியத் திலுளள போதிசத்துவரை ஒத்துக் காணப்படு கின்றது. தி.சு.

துணை நூல்கள்

Ananda, K. Coomaraswamy., History of Indian and Indonesian Art, Munshiram Manoharlal, New Delhi, 1972.

Pillay, K.K., South India and Sri Lanka, University of Madras, 1975.

பொலிவியா: தென அமெரிக்காவில் ஐந்தாவது பெரிய நாடான இது ஒரு குடியரசாகும். இசுபெயினி டம் அடிமைப்பட்டிருந்த இதன் விடுதலைக்காகப் போராடி, விடுதலை பெற்றதும் இந்நாட்டிற்கு ஓர் அரசியலமைப்பைத் தந்த சைமன் பொலிவர் (Simon Boliver) என்பவரின் நினைவாக இது பொலிவியா (Bolivia) எனப்படுகிறது. இந்நாட்டிற்கு இரு தலை நகரங்கள உளளன. சுக்ரீ (Sucre) அரசியல தலை நகரமாக உளளது. உலகிலேயே மிக உயர்ந்த இடத்

தில உள்ள நகரம் இலா பாசு (La Paz). அது 3900 மீ. உயரத்தில் உள்ளது; நிருவாக மையமாக இருந்து வருகின்றது.

இயற்கை அமைப்பு: இயற்கை அமைப்பிற் கேற்ப இதனை (1) மேற்கு மேட்டுநிலப் பகுதி (2) உங்காசு எனப்படும் மலைபபள்ளத்தாக்கு, (3) இலானோசு (Llanos) என்னும் தாழ்நிலங்கள் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

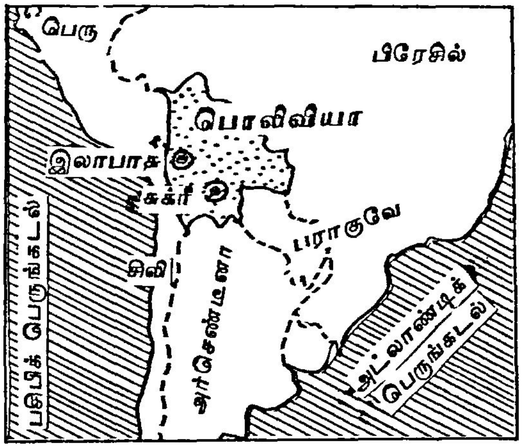

பொலிவியா

மேற்கு மேட்டுநிலப்பகுதி தட்டையாக, மரங்கள் இல்லாமல், கடல் மட்டத்திலிருந்து 3810 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. அதனுடைய நீளம் 640 கி.மீ; அகலம் 140 கி.மீ. கார்டில்லரா ஆக்சிடெண்டல் (Cordillera Occidental) எனப்படும் ஆண்டீசு மலைத்தொடர் (Royal Range of the Andes) அதன் கிழக்கு எல்லையில் இருக்கின்றது. அதனுடைய ஒரு சிகரமான இல்லம்பு மலை (Mount Illampu) 6550 மீ. உயரம் உள்ளது. தோகோர்புரி மலை (Mount Tocorpuri) பொலிவியா-சிலி எல்லையில் 6755 மீ. உயரத்தில் இருக்கின்றது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 3812 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ள திடிகாகா (Titicaca) ஏரியின் பரப்பளவு 8446 சதுர கி.மீ. அது பொலிவியா - பெரு எல்லையில் இருக்கின்றது.

உங்காசு (The Yungas) என்று குறிக்கப்படும் மலைப் பள்ளத்தாக்கு கார்டில்லராரியல் (Cordillera Real) மலைகளின் சரிவுகளில் அமைந்துள்ளது. அதன் கிழக்கில் மலைகள் குறைவு. அப்பகுதியில் அடர்ந்த காடுகள் உள்ளன.

பொலிவியாவின் ஏழில் ஐந்து பங்கு தாழ்நிலப் பகுதியாகும் அது கடல் மட்டத்திலிருந்து 30 மீ. முதல் 457 மீ. வரை உயரம் உளளது. அதனை வடக்கிலுள்ள மாமோர் (Mamore), பெனி ஆறுகள் (Beni River) பகுதி எனவும் தெற்கிலுள்ள சாக்கோ (Chaco), சாந்தா குரூசு (Santa Cruz) பகுதி எனவும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். வட பகுதியின் பாதி வெப்பமண்டலக் காடுகளாகவும், செடிகள அடர்நத தாகவும், மீதி புல்வெளிகளாகவும் இருக்கின்றது. சாக்கோ, சாந்தா குரூசு பகுதியில் புல்வெளிகளும், புதர்களும் நிறைந்துள்ளது. இத்தாழ் நிலப்பகுதியின் வடக்கு, மத்திய பகுதிகளில் பெனி (Beni), குவாபோர் (Guapore), மாமோர் (Mamore) போன்ற முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆறுகள பாய்கின்றன. தெற்குத் தாழ்நிலங்களைப் பராகுவே (Paraquay) ஆறும், அதன் கிளை ஆறான பில்கோமாயோவும் (Pilcomayo) செழிப்பாககுகின்றன.

பரப்பளவு: இதன் பரப்பளவு 10,98,581 சதுர கி.மீ.

எல்லைகள்: இந்நாட்டின் வடக்கிலும், வடகிழக்கிலும் பிரேசிலும் (Brazil), தென்கிழக்கில் பராகுவேயும் (Paraguay), தெற்கில் அர்செண்டினாவும் (Argentina), மேற்கில் சிலியும் (Chile), பெருவும் (Peru) எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

மக்கள் தொகை: இதன் மக்களதொகை60,25,225 (1984).

மக்கள்: இந்நாட்டு மக்கள் தொகையில் 55 விழுக்காட்டினர் இந்தியர்; 30 விழுக்காட்டினர் மெசிடிசோக்கள (Mestizos) எனப்படும் இந்தியர் – வெள்ளையரின் கலப்பு இனத்தவர். கிரியோல்கள் (Criolls) எனறுகுறிக்கப்படும் வெளளையர், பெரும் பாலும் இசுபானியரின் வழி வந்தோர்; இந்நாட்டின் உயர்குடி மக்களாவர். அவர்கள் இந்நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக வாழ்க்கையில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று நாகரிகமும், கல்வியறிவும், செல்வமும் மிக்கவர்களாக உள்ளனர். பெரும் பாலான இந்தியரும், மெசிடிசோக்களில் பாதிப்பேரும் கிராமங்களிலுளள பணணைகளில் வேலைசெயது வருகின்றனர். மீதியுள்ள மெசிடிசோக்களும், பெரும் பான்மையான வெள்ளையரும் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். வெளிநாடுகளிலிருந்து கி.பி. 19, 20-ஆம் நூற்றாணடுகளில் இந்நாட்டில் குடியேறிய செருமானியர், இத்தாலியர், போலந்துக்காரர், சிரியர் ஆகியோரும் உள்ளனர். சப்பானியர் சிலர் இங்கு வந்து நெல் பயிரிடுவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நீக்ரோக்களும், இந்தியரும் நீக்ரோக்களும் சேர்ந்த சம்போக்கள் (Zambos) என்றகலப்பு இனத்தவரும், நீக்ரோக்களும் ஆங்கிலேயரும் இணைந்து அவர்கள் கால்வழி

வந்த மூலட்டோசுகளும (Mulattoes) இந்நாட்டில் உள்ளனர்.

மொழி: இங்கு இசுபானிசு (Spanish) மொழியே அரசு மொழியாக உள்ளது. இந்தியர்களுள 40 விழுக்காட்டினருக்கு அம்மொழி தெரியாது. அவர்கள குசுவான் (Quechuan), ஐமரா (Aymara) போன்ற இந்திய மொழிகளுள் ஒன்றைப் பேசுகின்றனர்.

சமயம்: இந்நாட்டு மக்களுள 90 விழுக்காட்டினர் உரோமன் கத்தோலிக்க சமயததைப் பின்பற்றுகின்றனர். இந்நாட்டு அரசு மக்களுக்குச் சமய சுதந்திரம் அளித்திருந்தாலும், உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தை அரசு சமயமாக ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்கு நிதியுதவி அளித்து வருகின்றது.

பொருளாதாரம: வேளாண்மை: இந்நாட்டு மக்களுள் மூன்றில் இரு பங்கினர் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தியர்கள வறண்ட, வளமற்ற,மேட்டு நிலப் பகுதியில் இரணடு விழுக்காடு நிலத்தில் மட்டும வேளாண்மை செய்கினறனர். இயநதிரங்கள் வாங்கிடவும் மிகுந்த பரப்பளவுடையநிலத்தில் பயிரிடவும்அவர்களிடம பண வசதியில்லை, வளமிக்க கிழக்குப் பொலிவியாவிறகுக குடிபெயரவும் அவர்கள விரும்பவில்லை. அவர்கள் பார்லி, மக்காச்சோளம், உருளைக் கிழங்கு, காப்பி ஆகியவற்றை விளைவிப்பதுடன் ஆடுகளையும், பன்றிகளையும் வளர்க்கின்றனர். செழிப்பான தாழநிலப்பகுதியில் கோதுமை, கரும்பு, நெல், உருளைககிழங்கு, காப்பி, மக்காச்சோளம் ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. இந்நாடு நெல், கரும்பு, புலால் முதலியவறறில் தனனிறைவு பெற்றிருந்தாலும், பிற உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வேணடியுள்ளது. இந்நாட்டின் 40 விழுக்காடு நிலப் பகுதி, பெரும்பாலும் கிழக்குப் பகுதியில் காடாக இருந்தாலும், போக்குவரத்து வசதிகள் இன்மையால் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இவர்களால் வளர்க்கப்படும் இலாமா (Llama), அல்பாகா (Albaca) ஆடுகள் அதிக அளவுகம்பளத்தைக் கொடுக்கின்றன. அத்துடன இலாமாக்கள மேற்குப் பகுதியிலுள்ள பண்ணைகளில் பொதி சுமப்பதறகும் பயன படுத்தப்படுகின்றன.

கனிமங்கள்: சுரஙகத் தொழில் இந்நாட்டில் மிக முக்கியமான தொழிலாகும். இநநாட்டு அரசு 1952 - இல் அனைத்துப் பெரிய சுரங்கங்களையும் நாட்டுடைமையாக்கியது. தகர உற்பத்தியில் சிறந்து விளங்கும் இது, உலக உற்பத்தியில் 13 விழுக்காட்டைப் பெற்று, உலகில நான்காம் இடத்தை அடைந்துள்ளது. உலகில் அதிக அளவு அஞ்சனக்கல (Antimony)உறபத்தி செய்யும் நாடுகளில் இது ஒன்றாகும்.மேலும், இந்நாட்டில நிமிளை (Bismuth), தாமிரம, தங்கம், ஈயம, வெள்ளி, மின்னிழைமம (Tungsten), துத்தநாகம் ஆகியவையும் வெட்டி எடுக்கப்படுகினறன.

தொழில்கள: இந்நாட்டில் இரும்பும் மின்சாரமும கிடைக்காததால தொழிறசாலைகள் பெரும்அளவிறகு வளரவில்லை. சருக்கரை சுத்திகரிப்பு, தோல் பொருட்கள, புகையிலையைப் பதப்படுத்துதல், சிமெணடு, அணிகலனகள், கணணாடி, தீப்பெட்டிகள, வெடி மருந்துகள ஆகியவறறைச் செயயும் தொழிறசாலைகள் உள்ளன. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருட்களில மூன்றில் ஒரு பஙகு துணி வகைகளும், பதபபடுத்தப் பட்ட உணவுப் பொருட்களும், மதுவகைகளும் ஆகும்.

வணிகம்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடனும், இங்கிலாநதுடனும இநநாடு நலல வாணிகததொடர்பைக் கொணடுளளது. இது ஏற்றுமதி செயவதை விட அதிக மதிப்புள்ள பொருட்களை இறககுமதி செய்கின்றது. தனக்குத் தேவையான பொருட்களை இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள, அர்செணடினா, பெரு, பிற தென அமெரிக்க நாடுகள ஆகியவறறிலிருந்து பெறுகினறது. இநநாட்டு ஏறறுமதியில 80 விழுக்காடு தகரமும், 17 விழுக்காடு செம்பு, ஈயம், துத்தநாகம் ஆகிய கனிமஙகளும் ஆகும. பிற ஏற்றுமதிப் பொருட்கள: வெளளி, அஞ்சனககல, ஈயம, மினனிழைமம், இரப்பர், பாறைஎணணெய். பிறநாடுகளிலிருந்து இது உணவு வகைகள், பருத்தி, இயநதிரங்கள, உநது வணடிகள, கமபளம், மின சாதனஙகள ஆகியவறறை இறக்குமதி செயகின்றது.

போக்குவரத்து, செய்தித்தொடர்பு: இந்நாட்டின மூன்றில் ஒரு பஙகு ஆண்டீசு மலைப்பகுதியாய இருப்பதால் போககுவரத்து மிகக் கடினம். இஙகு 11,000 கி.மீ. நீள நெடுஞ்சாலைகளும், 17,700 கி.மீ சாலைகளும் உள்ளன. 'பொலிவியன் தேசிய இரயில்வே' (Bolivian National Railways) - கிழக்குப் பகுதியில் 1386 கி.மீ. நீளத்திற்கும், மேற்குப் பகுதியில் 2152 கி.மீ. நீளததிறகும் இருப்புப் பாதைகளைப் பெற்றுள்ளது. உள்நாட்டிலுள்ள முக்கிய நகரங்களை இணைப்பதுடன், அர்சண்டினா,பிரேசில, சிலி, பெரு ஆகிய நாடுகளுடனும் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சாலைகளும், இருப்புப்பாதைகளும் இல்லாத இடங்களுக்குச் செலல விமானப் போக்குவரத்துப் பயன்படுகிறது. 'இலாயிடு ஏரோ பொலிவியானோ' (Lloyd Aereo Boliviano) எனனும் இந்நாட்டு தேசிய விமானப் போக்குவரத்து, உளநாட்டுப் போக்குவரத்தை நடத்துவதுடன், அக்கண

டத்திலுள்ள பிற நாடுகளையும இணைக்கிறது. இஙகு 1978 - இல 458 அஞசல அலுவலகங்களும், 445 தநதி நிலையஙகளும் இருந்தன. இஙகுளள 119 வானொலி நிலையஙகளில் 7 அரசுககுச சொந்தமானவை. தொலைககாட்சி நிலையஙகளுள ஒனறை அரசும், நானகைத் தனியார் துறையும், ஒனறைப் பலகலைக் கழகமும நடத்துகின்றன. செய்தித தாளகள 1984 – இல இலா பாசில ஏழும் உருரோவில (Ururo) இரணடும கோசபம்பாவில் (Cochabamba) ஒன்றும் வெளிவநதன.

கல்வி: இஙகு 7வயது முதல் 14 வயது வரை உள ளவர்களுக்குக் கலவி கட்டாயமாக்கப்பட்டு, கட்டண மினறி வழஙகப்படுகிறது. இஙகு 21 வயதிறகு உட்பட் டவர் பலர் எழுதப்படிக்கத தெரியாதவராய் இருப்ப தால அவர்களும் பளளிக்குச் செலல வேணடுமெனச் சட்டம உளளது. இருப்பினும இங்கு 40 விழுக்காட் டினர் கல்வியறிவு அற்றவர்களாய் உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் அம்மக்களுக்குத் தேவையான பளளிகளும், ஆசிரியர்களும் இல்லை. பள்ளிகள இருக்குமிடங்களி லும குழந்தைகள வேலை செய்ய வேண்டிருப்பதால் அவர்கள் பளளிககு அனுப்பப்படுவதில்லை. இநநாட் டில் 9 பல்கலைக கழகங்கள உள ளன. அவற்றுள கி.பி. 1624-இல் தொடங்கப்பட்ட புனித பிரான்சிசு சேவியர் பலகலைககழகம் (Saint Francis Xavier University) அமெரிக்காவிலேயே மிகப் பழமையான பல்கலைக் கழகமாகும். இலா பாசில, கி.பி 1830-இல தொடங்கப்பெற்ற சான ஆணடர்சு பலகலைக்கழகம் (The University of San Andres) இந்நாட்டின் மிகப பெரிய பலகலைக்கழகமாகும்.

இந்நாட்டின் முக்கிய நகரங்கள்: இந்நாட்டின் தலைநகரம் சுகரீ ஆகும். சர்காசு, சுகிசாகா (Chuquisaca), இலா பிளாடா (La Plata) என்ற வேறு பெயர்களும் இதற்குண்டு இலா பாசு (La Paz) மறறொரு தலைநகராகும். தகரம், வெளளிச சுரங்கங்கள் நிறைந்த ஒருரோ (Oruro), சிறந்த வாணிக மையமும் பொழுதுபோக்கு இடமுமான கோசபம்பா, தகர, தாமிர, வெள்ளிச சுரங்கங்கள உளள பொடோசி (Potosi), நெல், கரும்பு, காப்பி ஆகியவை அதிகமாக விளையும் சாந்தா குருசு (Santa Cruz) ஆகியவை இதன முககிய நகரங்களாகும்.

அரசு: இங்கு 1947 – ஆம் ஆணடு அரசியல் அமைப்பின்படி குடியரசுத் தலைவரும், குடியரசுத் துணைத்தலைவரும் மக்களால் நானகு ஆணடுகளுக் குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிந்தவுடன் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக் கப்படக் கூடாது. போர் அல்லது நெருக்கடி காலங் களில குடியரசுத் தலைவரே ஆட்சியை ஏற்றுக் கொளளலாம் அவர் ஆளவை மனறத்தால் நியமிக்கப் பட்ட உறுபபினாகளைக் கொணடு அமைசசரவையை ஏறபடுதத வேணடும். இந்நாட்டில் திருமணமானவர் களில் 19 வயதும், அதற்கு மேற்பட்டவயதுடைய வர்களுக்கும, திருமணமாகாதவர்களில் 21 வயதும், அதற்கு மேற்பட்ட வயதுடையவருக்கும் ஒட்டுரிமை வழஙகப்பட்டுளளது.

தேசிய காஙகிரசு (National Congress) எனப் படும் இந்நாட்டுப் பாராளுமன்றம் ஆளவை, பேரா ளர் அவை (Chamber of Deputies) எனனும் இரு அவைகளைக் கொண்டுளளது. இதன் உறுப்பினர் களை ஒவவொரு துறையும் மூவர் வீதம் தேர்ந்தெடுக் கிறது. பேராளர் அவைககு 117 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். பலமுறை படையினர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பினனர் 1985 சூலை 14 – இல தேர்தல் நடத்தப் பட்டு, 1986 – இல அமைசசரவை பதவியேற்றது.

தல நிருவாகத்தின் பொருட்டு இநநாடு துறை கள் எனப்படும 9 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது ஒவ்வொரு துறையையும் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி (Prefect) ஒருவர் நிருவா கம் செய்கிறார். அத்துறைகள் 98 மாநிலங்களாகப் (Provinces) பிரிக்கப்பட்டுளளன. ஒவ்வொன்றின் நிரு வாகத்திற்கும் குடியரசுத் தலைவர் துணை அதிகாரி யினை (Sub Prefects) நியமிக்கிறார். நாடு முழுவதும் 1272 சிறுபிரிவுகளாகப் (Cantons) பிரிக்கப்பட்டு, காரிகிடோர் (Corregidores) என்னும் அதிகாரிகளால் நிருவகிக்கப்படுகிறது.

வரலாறு: பண்டைக்காலத்தில் இப்பகுதியில் இந்தி யர்கள் கி பி.300 ஆணடுகள் முதல் கி.பி.900 ஆண்டு கள் வரை வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் கற்களால் பெரிய கட்டடஙகளைக் கட்டியும், அவற்றில் விலங்கு களின் உருவங்களைப் பொறித்தும், மனித உருவங் கள, பானைகள் ஆகியவற்றைச் செய்தும் வாழ்ந்த னர் என்பது தவிரப் பிற செய்திகள் தெரியவில்லை. இனகா (Inca) மக்கள் கி.பி. 1200 – இலிருந்து தங்கள ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். இசுபானியர்கள் கி.பி. 1538-இல் இப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றி இன்கா நாக ரிகததை அழித்தனர்.

இசுபெயினின் ஆதிக்கம்: இன்கா பேரரசின் ஒரு பகுதியாகவிருந்த பொலிவியாவை கி பி. 1538 எர் நாண்டோ பிசாரோ (Hernando Pizarro) என்ற இசுபானியர் கைப்பற்றினார். அவருடைய தமையனா ரான பிரான்சிசுகோ பிசாரோ (Franscisco Pizarro) தான் பெருவில் இசுபானிய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட் டியவர். இசுபானியர் விரைவில் சுக்ரீ, பொடாசி, இலா பாசு, கோசபம்பா ஆகியவிடங்களில் தங்கள் குடியேற்றங்களை நிறுவினர். அப்பொழுது பெருவை

ஆட்சிபுரிந்து வந்த இசுபானிய அரசப்பேராளரின (Viceroy) ஆளுகையினகீழப் பொலிவியா வைக்கபபட்டது. இசுபானியர்கள சுகிசாகா (Chuquisaca), (இன்றைய சுக்ரீ) என்னுமிடத்தில் தல நிருவாகத்தை ஏற்படுத்தினர். அதில் இநதியருககும், கிரியோலகளுக்கும் எவ்வித உரிமையும் கொடுக்கப்படவில்லை. இசுபானியரின் காட்டு மிராண்டித்தனமான அடககு முறைகளை எதிர்த்து இந்தியர்கள் கி.பி. 1600,1700 – ஆம் ஆணடுகளில் பல முறை கிளர்ச்சிகள் செய் தாலும், அவை அனைத்தும் நசுக்கப்பட்டன.

விடுதலை: வெனிசூலா நாட்டவரான சைமன பொலிவர், தென் அமெரிக்காவிலிருந்த இசுபானியக் குடியேற்றங்களை விடுவிக்க வேண்டுமென ஒரு படையைத் திரட்டினார். அவருடைய படைத் தளபதிகளில் ஒருவரான அநதோனியோ சோசு தே சுக்ரீ (Antonio Jose de Sucre)கி.பி 1824-இல இசுபானியப் படைகளை ஐயாகுசோ (Ayacucho) எனறவிடததில் தோற்கடித்தார்.பின்னர்ப் பெருவில் இசுபானியருக்கு உட்பட்டிருந்தசார்காசு(Charcas) பகுதியை விடுவித்து கி.பி. 1825 ஆகசுட்டு 6-இல அது இசுபெயினிடமிருநது விடுதலை பெற்றுவிட்டதென அறிவித்தார். அப்பகுதியின அரசியலமைப்பைத் தீட்ட உதவிய சைமன பொலிவரின் நினைவாக அந்நாட்டிற்குப் பொலிவியா எனப் பெயர் சூட்டினார். பெருவும, பொலிவியாவும் இணைந்து ஒரே அரசாக இருநது வநதன. சுகரீ கி.பி.1826-இல குடியரசுத் தலைவராகத்தேர்தெடுக்கப பட்டு கி.பி.1828 – இல் பதவி விலகினாா. அவருடைய நினைவாகத்தான அந்நாட்டின தலைநகரங்களுள ஒன்று சுக்ரீ என்று வழஙகப்படுகிறது. பினனர் அவருடைய சிறந்த தளபதியான ஆணடர்சு சாநதா குரூசு (General Andres Santa Cruz) குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியேற்று 10 ஆணடுகள ஒரு வல்லாட்சியர் போல ஆட்சி நடத்தினார். அவருடைய பெயரில சாநதா குரூசு என்ற நகரம் உளளது அவருடைய மறைவுக்குப பின் ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பலர் பதவியேற்க உளநாட்டுக் குழப்பஙகளும், கலகஙகளும் ஏறபட்டன.

எல்லைத் தகராறுகள்: பொலிவியாவிற்கும், சிலிக்கும் இடையே உயர்ரக நைட்டிரேட்டு (Nitrate) உளள அடகாமா பாலைவனம் (Atacama Desert) குறித்து ஏறபட்ட தகராறில் கி.பி. 1866, 1874 – ஆம் ஆண்டுகளில் உடன்படிக்கைகள ஏறபட்டன. அவற்றின விளைவாக சிலி இப்பகுதியில் சில சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தது. மீணடும் அது குறித்து இவ்விரு நாடுகளிடையே போர் தொடங்கியபொழுது, பொலியாவிற்கு உதவியாகப் பெரு படையை அனுப்பியது. பசிபிக்குக் போர் (The War of the Pacific) எனப்படும் இப்போர் 4 ஆணடுகள் நடநத பினனா இறுதியில் அவவிரு நாட்டுப படைகளையும சிலி வெனறு, அடகாமா மாநிலததையும், பெருவினதெனபகுதியையும் கைப்பறறிக கொணடது. இதனால பொலிவியா அடகாமா, ஆணடோபகசுடா (Antofagasta) மாநிலஙகளை இழநதது. கடலுக்குச் செலலும் வழி இனறி, உளநாட்டுப் பகுதியாக ஆனது அதனால பொலிவியா ஐககிய நாடுகளின பொது அவையிலும, அமெரிகக நாடுகள நிறுவனததிடமும (Organisation of American States) தனககுப பசிபிககுக கடல பகுதியில ஒரு துறைமுகம் வேணடுமென மனுச செயதது. எனவே, சிலி 1953-இல அரிகா(Arica)துறைமுகததைச சுஙகவரி அற்ற துறைமுகமாக அறிவிதது, பொலிவியாவுககுச் சுஙகவரிச சலுகையும, கிடஙகு வசதிகளும் அளிததது.

பொலிவியாவிற்கும, பிரேசிலுககும இடையே ஏக்கர் (Acre) வடடாரததில எலலைத தகராறு ஏறபட்டபொழுது, பொலிவியா 1903-இல பிரேசிலுடன ஓர் உடனபடிககையை ஏறபடுததிக கொணடு, அநநாட்டிறகு 1,80,000 சதுர கி.மீ. பரபபளவுளள இடததை விடடுக கொடுததது.

இந்நாடு முதல் உலகப போரில நடுநிலை வகித்தது. இஙகு 1930-க்குப் பிறகு உளநாட்டுக் கலகஙகளும, குழபபஙகளும ஏற்பட்டன. இது 1943-இல இரணடாம் உலகப் போரினபோது அசசுநாடுகள மீது போர் அறிவுப்புச் செயதாலும, இதன படைகள எநத இடததிலும போரில ஈடுபடவிலலை.

பாசு எசுடன்சோரோ: பாசு எசுடனசோரோ (Paz Estenssoro)பொலிவியாவிறகு வெளியே இருநத போதிலும 1951-இல குடியரசுத் தலைவராகத தேர்நதெடுக்கபபட்டார். எனினும், அபபொழுது குடியரசுத்தலைவராக இருநதவா ஆட்சியைபபடைக குழுவிடம் (Military Junta) ஒப்படைததாா. பாசு பொலிவியாவிறகு வநது அதனை 1952 ஏபபிரலில தூக்கி எறிநதுவிட்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் தகரச் சுரங்கஙகளை நாட்டுடைமையாககி, பறிக்கப்பட்ட நிலஙகளை இநதிய உழவாகளுக்கு அளிததார். உலகில 1950,1960 – ஆம் ஆணடுகளில தகரத்தின விலை வீழ்சசியடைநததால் நாட்டின பொருளாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. அமெரிக்கப் பொருளுதவியுடன சாலைகள் போடப்பட்டு, மின்விசை நிலையங்கள நிறுவப்படடு, பாசனத் திட்டஙகள் நிறைவேற்றப்பட்டு பலவிதமான பொதுப் பணிகள் மேற்கொளளப்பட்டன. எண்ணெய உற்பத்தியும் அதிகரித்தது. அந்நாட்டு அரசியல் அமைப்பின் படி இவர் தொடர்நது அடுத்த முறையும் குடியரசுத்

தலைவராக இருக்க முடியாதாகையால் குடியரசுத் துணைத்தலைவா சைலசு சுயசோ (Siles Zuazo) குடியரசுத்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பாசுவின் கொள்கைகளையே பின்பற்றினார். அதன் பினனர் 1960-இல் பாசு மீண்டும் குடியரசுத் தலைவரானார். அவர் அரசியல அமைப்பை மாற்றிக் குடியரசுத் தலைவரின பதவிகாலம் முடிந்து மீணடும் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், அரசின பொருளாதார அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்தவும் வழிவகுத்தார். அதனால இவர் மீணடும் குடியரசுத் தலைவரானார்.

புரட்சியாளர்கள் 1964 நவம்பரில் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு 1966-இல் தேர்தல் நடத்தினர். அப்பொழுது அரசியலில் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அரசாஙகப் படைக்கும், பொதுவுடைமையாளரின் தலைமையிலான கொரில்லாப் படைக்கும் போர்நிகழ்ந்தது பல அரசுகள் ஆட்சிக்கு வந்து, படையினரின் தலையீட்டால் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கவிழ்க்கப்பட்டன. கர்னல் குவோ பென்சர் சுவாரசு (Col Hugo Banzer Suarez) 1971-இல் குடியரசுத் தலைவர் பதவியை ஏற்றார். நாட்டில் 1973-74-இல் பல கலகஙகள ஏறபட்டு அரசுப்படையினருக்கு ஆதரவாக மாறியது. அவர்கள் 1974 நவம்பரில் ஆட்சி முழுவதையும் கட்டுப்படுத்தலாயினர். பென்சர் 1978-இல் பதவி விலகியதால் 1978, 1980 ஆணடுகளில் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டும், படையினரின் குறுக்கீட்டால் அரசு ஏற்படவில்லை. அந்நாட்டிற்குத் தகரம் மூலம் வந்த வருமானம் 1982-இல் குறைந்து போனது. தேசிய காங்கிரசு 1985 சூலை 14-இல் நடத்திய தேர்தலில் டாக்டர் விக்டர் பாசு எசுடன்சோரோ (Dr. Victor Paz Esstenssoro) குடியரசுத் தலைவராகவும், டாக்டர் சூலியோ கேரட்டு ஐலான் (Dr. Julio Garret Ayllon) குடியரசுத் துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் புதிய அமைச்சரவை 1986 நவம்பரில் பதவியேற்றது. சி இரெ.

பொவாடா: 'சாயர்' அல்லது 'சாயிர்' என்ற பார்சிமொழிச் சொல்லினின்று வந்ததே 'சாகிரி இலக்கியம்' என்பதாகும். 'சாகிரி' எனின் இட்டுக்கட்டிப் பாடும் பாடல் வகை. இட்டுக்கட்டிப் பாடும் கவிஞனைப் 'பாவலர்' எனத் தமிழில் குறிப்பிடலாம். நினைத்த மாத்திரத்துப் பாட்டியற்றும் திறனும், அதனை முறையாகப் பாடும் வல்லமையும் கொணட கவிஞனே 'சாகிர்' ஆவான். மராட்டியில் சாகிரி இலக்கியம் இருவகையாகக் காணப்படுகிறது. ஒன்று பொவாடா; மற்றது இலாவணி.

'பொவாடா' எனின் ஒருவர்தம் வீர தீரச் செயல், அறிவுக்கூர்மை, திறமை, குணம், செலவ வளம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய கவிவருணனையாகும். இது வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டுப் பிற்காலத்தில் எழுத்திலக்கியமாக மாறியது.

சிவாசி வெற்றி பெற்றதும், சீசாபாய், பொவாடா பாடும் சாகிரை அழைப்பித்ததாகச் செய்தி உண்டு. அரசன், குறிப்பிட்ட நிகழ்வு அல்லது குறிப்பிட்ட ஒருவரைப் பற்றிய சிறப்பைப் பாடுவதற்குப் பொவாடா சாகிர்களை அழைப்பதும் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. புகழ்வது மட்டுமன்று; சில நேரங்களில் சில நிகழவுகளினால் பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பின் அதறகுக் காரணமானவர்களை இகழ்ந்து பாடுவதும் உணடு

பொவாடா பாடும் பாவலன் தன்னுடைய இரு பக்கப் பாட்டுக்காரர்களுடன இதனை நிகழத்துவதால் இது நிகழ் கலை வடிவாக அமைநதுள்ளது; நாடக மயமானது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஏனெனில், பொவாடாவில வரும் முக்கிய பாத்திரமாகவும், சூத்திரதாரியாகவும் தானே மாறிப் பாடி நடிக்கினறான். ஆங்காங்கே பாட்டை நிறுத்திவிட்டு உரைநடையிலும் கதை சொல்கின்றான்.

பொவாடாவைத் தொடங்கும்போது வழக்மாக ஏதாவதொரு கடவுள் வணக்கமும், பின்னர்ச் சொல்லப் போகின்ற கதைக்கு முன்னுரையும் அதன் பின் கதையில் புகுந்து, பாடி விளக்குதலும் இடம் பெறும். இறுதியாகப் பாடியவரின் பெயர், யார் மேல் பாடப்பட்டது, அதற்காக என்ன பரிசு கிடைத்தது போன்ற விவரங்களும் சேர்த்தே பாடப்பட்டிருக்கும். சிவாசி காலத்திய பொவாடாக்களில் பார்சிச் சொற்களின் தாக்கம் அதிகமிருந்தது. ஆனால், பிற்காலத்தில வடமொழிச் சொறகள அவ்விடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டன. மேலும், பழைய பொவாடாக்கள் 'ஒவி' யமைப்பையும், சந்தத்தையும் பெற்ற இருவரிப் பாடல்களாகத் திகழ்ந்தன. பிற்காலத்தில் நெடும் பாடல்களே நிலைபெற்றன.

பொவாடாவைப் பற்றிய குறிப்பு கி.பி. 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட 'மகிகாவதியின் பக்கரி' என்ற இலக்கியத்தில்காணப்படினும், சிவாசி காலத்திய 'அக்ஞான் தாசா பொவாடா'வே இனறு கிடைக்கிறது. அவ்வாறு, இன்றைக்குக் கிடைப்பவை ஏறத்தாழ 300 பொவாடாக்களே.

பொவாடாக்களின் பாடுபொருளைக் கொண்டு அவற்றை மூன்று காலக் கட்டங்களில் அடக்கலாம். அவை சிவாசி காலம்; பேசுவா காலம்; ஆங்கிலேயரின் தொடக்கக் காலம்.

சமகாலத்தில் எழுதப்பட்ட பொவாடாக்கள் சில வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்குச் சான்றாதாரங்களாக் அமைந்துள்ளன. மேலும், அவ்வக்காலச் சமூக அமைப்பு, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றையும் பொவாடா மூலம் அறியமுடிகின்றது. அனந்த பந்தி, கோனாசிபாளா, பரசுராம், இராம சோசி, பிரபாகா, சகன்பாவு ஆகியோர் மிகச் சிறந்த மராட்டியப் பொவாடா சாகிர்கள் ஆவர். இதனாலேயே பொவாடாவைக் 'காட்சிக் காவியம்' என்பார் வி.கா. இராசவாடே. இரா.வி.

பொற்கைப் பாண்டியன்: இவன் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பாண்டிய மன்னர்களுள் ஒருவன். வறுமையில் வாடிய கீரந்தை என்னும் பார்ப்பனன் தன் மனைவியை வீட்டில் தனியே விட்டுவிட்டுப் பயணம் செல்லுமுன், அரசனுடைய காவல் உள்ளதால் அவள் அஞ்ச வேண்டாமெனக் கூறினான். இரவில் நகர்ச் சோதனைக்கு வந்த அரசன் அதனைக் கேட்டான். சில காலம் சென்றபின் ஒரு நாள் அவ்வீட்டில் ஆண் குரல் கேட்க, நகர்ச் சோதனைக்கு வந்த அரசன் கீரந்தை திரும்பி வந்ததை அறியாததால், அவ்வீட்டின் கதவைத் தட்டினான். கதவைத் தட்டியபின் கீரந்தை திரும்பி வந்துவிட்டதை அறிந்த பாண்டியன் அத்தெருவிலுள்ள அனைத்து வீடுகளின் கதவுகளையும் தட்டிச் சென்றான். மறுநாள் அரசவையில் அத்தெருவிலுள்ளோர் தங்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டிச் சென்றவனைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்று முறையிட்டனர். அதுகேட்ட அரசன், அக்குற்றம் செய்தவன் தானே என ஒப்புக் கொண்டு தன் கையை வாளால் வெட்டிக் கொண்டான். வெட்டப்பட்ட கையிருந்த இடத்தில் பொன்னாலான கையொன்றைப் பொருத்திக் கொண்டதால், அவன் பொற்கைப் பாண்டியன் என்னும் பெயர் பெற்றான். இது பற்றியகுறிப்பு சிலப்பதிகாரத்திலும் (கட்டுரை காதை. 42-53), பழமொழி நானூறு என்னும் நூலிலும் காணப்படுகிறது. செ இரெ.செ.

பொற்றெக்காட்டு, எசு. கே, மலையாள மொழியில் ஞானபீடப்பரிசு (1981) பெற்றவர். இவர் இயற்பெயர் சங்கரன்குட்டி. இவர் 1913-ஆம் ஆண்டு கோழிக்கோட்டில் பிறந்தார். தந்தையார் குஞ்ஞிராமன். கல்லூரியில் இடைநிலை வரை பயின்றார். இவர் 'பிரபஞ்சம்' வார இதழின் ஆசிரியர்; கேரள சாகித்தியக் கழகத்தின் தொடக்கம் முதல் அதன் பொதுக்குழு உறுப்பினர், ஒரு தடவை நீங்கலாக மற்ற காலங்களில் அதன் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் போன்ற பல பதவிகளில் இருந்தார். அதன் துணைத்தலைவராக 1971-1974 -ஆம் ஆண்டுகளில் பணியாற்றினார். புதுதில்லி மேலவையில் 1962 முதல் 1967 வரையிலான கால அளவில் உறுப்பினராயிருந்தார். புதினம், சிறுகதை, பயணக் கட்டுரைகள், கவிதைத்தொகுப்பு, கட்டுரைத் தொகுப்பு, நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் எனப் பல துறைகளில் படைப்புகள் வெளியிட்டுள்ளார். கவிதைகள் எழுத 'அருணன்' எனும் புனைப்பெயரைக் கொண்டார். மனைவி சயவல்லி, மக்கள் நால்வர். இவர், 1982-இல் இறந்தார்.

இராசமல்லி, புள்ளிமான், சந்திரகாந்தம், பத்மராகம், நிசாகந்தி, மணிமாளி, அரங்கமண்டபம் போன்ற பல சிறுகதைத்தொகுப்புகளும், விடகன்யக, மூடுபடம், நாடன் பிரேமம், பிரேமசிட்ச, ஒரு தெருவின்றெ கத, ஒரு தேசத்தின்றெ கத போன்ற பல புதினங்களும் எழுதியுள்ளார். உள் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் நடத்திய பயணங்கள் பற்றிய நூல்கள் பல எழுதியுள்ளார். காப்பிரிகளுடை நாட்டில், சிம்ம பூமி (2 தொகுதிகள்), பாதிரா சூர்யன்றெ நாட்டில், சோவியத்து டயரி (இரண்டு தொகுதிகள்), காசுமீர், இந்ததெயூரோப்பு, பொகிமியன் சித்திரங்கள், பாலித்வீவு, இமாலய சாமராச்சியத்தில் எனும் நூல்கள் அவர்தம் பயண நூற்களுள் குறிப்பிடத்தக்கன. பயணியான பொற்றெக்காட்டின் கதைகளில் அவர் பயணம் செய்த பல இடங்களும், பொருள்களும் பின்னணியாக அமைகின்றன. மனித வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்ட கதைகளையே எழுதியுள்ளார். இவர்தம் பிரேமசில்பி எனும் கவிதைத் தொகுப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

மரபுத்திரிபின்மையும் காதற்காவியப் பாங்கும் இவர் படைப்புகளில் கலந்து வரக் காணலாம். வெறும் வருணனைகளைவிட, வருணனை கலந்த விளக்கமே இவர் எழுத்தில் எதிரொலித்துள்ளது. வட மலபாரின் வலங்களில் குடியேறிய கிறித்தவக் குடும்பங்களின் வாழ்வினைப் படம் பிடிக்கும் விடகன்யக, தெருவில் நடக்கும் மனித உயிர்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஒரு தெருவின்றெ கத போன்ற புதினங்களில் இவர் தனித்தன்மை பதியக் காணலாம். தன் வரலாறோ என எண்ணுமளவுக்குச் சிறப்பாக அமைந்துள்ள ஒரு 'தேசத்தின்றெ கத' எனும் புதினத்தின் கதைப்பொருள் ஆசிரியரின் தன் அநுபவங்கள் நிறைந்தது. இதற்கு 1981-இல் ஞானபீடப்பரிசு கிடைத்தது.

இவர், 1945 (சிறுகதை-யவனிகக்குப் பின்னல்) 1948 (புதினம் - விடகன்யக) ஆண்டுகளில் சென்னை அரசாங்கப் பரிசும், 1961-இல் (புதினம் - ஒரு தெருவின்றெகத)கேரள சாகித்தியக் கழகப் பரிசும், 1972-இல் (புதினம்-ஒரு தேசத்தின்றெகத)புதுதில்லி சாகித்தியக் கழகப் பரிசும் பெற்றார்.

இவர் எழுதிய ஒட்டகம் என்ற சிறுகதையும் (மலையாளச் சிறுகதைகள், புட்பவேணி, கோவி,

1971, சாகித்தியக் கழகம், புதுதில்லி) சங்கமம் என்ற படைப்பும் (மொ.பெ.சௌரி, 1957, தேனருவிப் பதிப்பகம்) தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. ப.ப.

பொறுப்பிணைக் கொடை என்ற தொடர் சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 127-ஆம் பிரிவின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவின் முதல் பத்தி யின்படி, ஒருவருக்கு உரிமை மாற்றம் ஒன்றின் கீழ்க் கொடுக்கப்படும் கொடையொன்று பல பொருள் களைக் கொண்டிருந்து, அவற்றில் சில சுமை (Burden) யுடனும் மற்றவை சுமையின்றியும் இருப்பின், கொடை பெறுபவர் அவற்றை முழுமையாக ஏற்றா லொழிய எதையும் பெற முடியாது என்றுரைக்கிறது. இப்பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள சட்டக் கொள்கை, 'நற் பயன் ஒன்றினை ஏற்பவர் அதற்குரிய சுமையையும் ஏற்கவேண்டும்' (Quisenti Commodum sentire debet et onus) என்ற இலத்தீன் முதுமொழியை அடிப்படை யாகக் கொண்டது. உரிமை மாற்றத்தின் கீழ்ப் பய னைப் பெறுவோர் அதில் கண்டுள்ள எல்லாச் சுமை களையும் ஏற்க வேண்டும் என்பதே இதன் உட் கருத்து. கொடையின் நலனை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டு சுமையை உதறிவிடக் கூடாது. இதே போன்ற சட்ட விதி சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத் தின் 35-ஆம் பிரிவின் கீழும் கூறப்பட்டுள்ளது. இப் பிரிவு தேர்ந்து கொளல் கோட்பாடு பற்றி உரைக் கிறது. அதன்படி, ஒரு கொடையானது பல பொருள் களைக் கொண்டிருந்து, அவற்றில் சில கடப்பாடு களையும் கொண்டிருக்கும்போது, கொடையைப் பெற இருப்பவர் ஒன்று எல்லாக் கொடைகளையும் முழுமையாக ஏற்க அல்லது எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிடத் தேர்ந்துகொள்ளுமாறு விடப்படுகிறார். ஏற்பதாக இருப்பின் எல்லாவற்றையும் ஏற்க வேண்டும். நலம் பயக்கும் சில கொடைகளை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு சுமையுள்ள மற்ற கொடைகளைத் தள்ளிவிட முடியாது. இச்சட்ட விதியைத்தான் சொத்து உரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 127-ஆம் பிரி வின் முதல் பத்தி கூறுகிறது. ஒரே உரிமை மாற்றத் தின் கீழ்க் கொடுக்கப்படும்போது இவ்விதி பொருந் தாது. இவ்விதிக்கான எடுத்துக்காட்டு இப்பிரிவின் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

A, செழிப்பு நிலையில் உள்ள X என்றவொரு கூட்டுத்தொழிற் கழகத்தில் பங்குகள் கொண்டிருக் கிறார். சிரம நிலையில் உள்ள Y என்ற ஒரு கூட்டுத் தொழிற் கழகத்திலும் அவர் பங்குகள் கொண்டிருக் கிறார். Y-யிலுள்ள பங்குகள் குறித்துச் சிரமமான சூழ்நிலைகள் தோன்றவிருக்கின்றன. A, கூட்டுத் தொழிற் கழகங்களில் தமக்கிருக்கும் எல்லாப் பங்கு களையும் B க்கு அளிக்கிறார். Y யிலுள்ள பங்குகளை ஏற்க, B மறுக்கிறார். அவ்வாறாயின் X-லுள்ள பங்கு களை அவர் பெற முடியாது.

விரும்பாவணம் பற்றிய இதைப் போன்ற விதி இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 122-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதிலுள்ள 127-ஆம் பிரிவின் இரண்டாம் பத்தி, ஒருவருக்கு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தனித்தனி உரிமை மாற்றங்கள் வாயிலாகப் பல பொருட்களைக் கொடையாக அளிப்பது பற்றிக் கூறு கிறது. இங்கு ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி உரிமை மாற்றங்களாக இருப்பதால், பயனுள்ளவற்றை ஏற் றுக் கொண்டு சுமைகள் கொண்டதைத் தள்ளிவிட லாம். எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் அல் லது தள்ளிவிடுதல் வேண்டியதில்லை. முதலாம் பத்தியில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. இப்பிரிவின் இரண்டாம் எடுத்துக்காட்டு இரண்டாவது பத்தியில் கூறப்பட்டுள்ள சட்ட விதியை நன்கு விளக்கும். இதைப் போன்ற சட்டவிதி இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 123-ஆம் பிரிவில் விரும்பாவணம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆ.ச.

பொறுப்புநிலை: பொறுப்புநிலை (Liability) என்பது விரிந்த பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் லாகும். இது எந்தப் பொறுப்புற்ற நிலையையும், கடப்பாட்டு நிலையையும், பொருள் அளிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டு நிலையையும் மற்றும் கடனுற்ற நிலை யையும் குறிக்கும். இந்தப் பொறுப்பு நிலையானது நிகழ்காலப் பொறுப்புடையதாக அல்லது வருங் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புடை யதாக இருக்கலாம். நிபந்தனைக்கு உட்பட்ட பொறுப்பு நிலையாகவும் இருக்கலாம்.

சட்டப் பொறுப்பு நிலையானது, சட்டப் பொறுப்பு வாய்ந்த தன்மையையும் சட்டப்படி செய்து முடிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டுத் தன்மை யையும் குறிக்கும். சட்டப் பொறுப்புநிலையில் உள்ள வர் சட்டப்படி அல்லது நீதிக்கேற்ப அவரது பொறுப் பினைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அண்டர்சன்' சட்ட அகராதிப்படி (Andersons' Law Dictionary), சட்டப்படி அல்லது நீதியின் அடிப்படையில் செய்யப் பட வேண்டிய கடப்பாடுகளையும், கொடுக்கப்பட வேண்டியவற்றையும், ஈடு செய்ய வேண்டியவற்றை யும் பொறுப்புநிலை குறிக்கும். நீதிபதி தேக் சந்து (Dek Chand), பொறுப்புநிலை என்பது எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய அதிகப் பொருள் கொண்டுள்ளது என்றும், வழக்கமான நடைமுறை யில் அதன்பொருளைப் பார்க்கும் பொழுது சட்டத் தின் அடிப்படையில் அல்லது நீதியின் அடிப்படையில்

உள்ள கட்டுப்பாட்டு நிலையைப் பொறுப்புநிலை குறிக்கும் என்றும் கூறுகிறார். ச.மோ.

பொறுப்புரிமை அமைப்பு சொத்துடன் சேர்க்கப்பட்ட ஒரு கட்டுப்பாட்டில் இருந்து எழுவ தாகும். சொத்தின் உரிமையாளர் மற்றொருவரின நன்மைக்கும் அல்லது சொத்தின் உரிமையாளர் நன்மைக்கும மற்றும் ஒருவர் நன்மைக்கும் சொத் தின் மீது ஒரு கட்டுப்பாட்டினை ஏற்றி அமைத்துச் சொத்தினை ஒருவர் மீது நம்பிக்கை வைத்து அவரிடம் விடுவாரானால் அந்த அமைப்பிறகுப் பொறுப்புரிமை அமைப்பு (Trust) என்பது பெயர். பொறுப்புரிமை அமைப்பை கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பொறுப்புரிமைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 3 வரையறை செய்கின்றது. பொறுப்புரிமை அமைப்பு ஒருவருடைய நன்மைக்கு அல்லது சிலருடைய நன் மைக்கு அல்லது பலருடைய பொது நன்மைக்கு அறக்கட்டளையாகவோ, சமயக் கட்டளையாகவோ அமைக்கப்படலாம். ஒரு பொறுப்புரிமை அமைப்பிற்கு வேண்டிய தகுதிகளாவன;1) பொறுப்புரிமை அமைப பின் சொற்களில் அறுதியிட்ட நன்மை, 2) பொறுப்பு அமைப்பின் சொத்தின அறுதியிட்ட நன்மை, 3) பொறுப்புரிமை அமைப்பின் மூலம் பயன் பெறு பவர்கள் பற்றிய அறுதியிட்ட தனமை.

பொறுப்புரிமை அமைப்பை அமைப்பவர் பொறுப் புரிமை அமைப்பு ஆக்கியோன் எனப்படுவர். பொறுப் புரிமை அமைப்பில் சொல்லப்படும் நம்பிக்கையின்படி பொறுப்புரிமை அமைப்பை ஏற்றுச் செயற்படுபவர் பொறுப்பாட்சியாளர். பொறுப்புரிமை அமைப்பு மூலம் பயன் பெறுவோர் நன்மை பெறுவோர் ஆவார். பொறுப்புரிமை அமைப்பை ஏற்படுத்திய ஆவணம் பொறுப்பாவணம் என்று சொல்லப்படும். பொறுப்பாட்சியாளர் பொறுப்பாவணத்தில் சொல் லப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகட்கு உட்பட்டுப் பொறுப் பாவணத்தில சொல்லப்பட்டவாறே செயற்பட வேண்டும். அவருக்குத் தம் விருப்பம்போல பொறுப் புரிமை அமைப்பைச் செயற்படுத்தும் உரிமை இலலை. பொறுப்புரிமை அமைப்பு, யாருடைய நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதோ அவருடைய நன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு, அவர் செயற்படல் வேண்டும்.

பொறுப்புரிமை அமைப்பு இரண்டு வகையாகும். மேற்கோளாக ஒருவர் அவருடைய சொத்தை, நம்பிக் கையின் அடிப்படையில் பொறுப்புரிமை அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதனைப் பொறுப்பாட்சியாளரிடம் விட்டு, அவருடைய குழந்தைகள பிள்ளைப் பருவத் தில் இருக்கையில், அக்குழந்தைகளைச் சொத் தின் வருமானத்திலிருந்து பொறுப்பாட்சியாளரைக் கவனித்து வரவேண்டலாம். குழந்தைகள் வயது அடைந்தவுடன் அவர்களிடம் சொத்தினைத் திரும்ப ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் பொறுப்பாட்சி யாளரை வேண்டலாம். இது தவிர, குறிப்பிட்ட பொறுப்பாண்மை எனப்படுவதில் மற்றொருவர் தம்முடைய சொத்தினைப் பலருடைய பொது நன்மைக்காகப் பொறுப்புரிமை அமைப்பு ஏற்படுத்திப் பொறுப்பாட்சியாளரிடம் நம்பிக்கை அடிப்படையில் ஒப்படைக்கலாம். இவ்வாறு செய்வது பொதுப் பொறுப்பாணமை (Public Trust) அமைப்பாகும். ஒரு பொறுப்புரிமை அமைப்பு, தனி மறறும் குறிப் பிட்ட பொறுப்புரிமை அமைப்பா எனபது, பொறுப் புரிமை அமைப்பு ஆக்கியோனுடைய பொறுபபா வணத்தில் வெளிப்படுத்திய அவருடைய எணணத் தின் மூலமே அறியப்படும். பொறுப்புரிமை அமைப்பு தொடர்ந்து காலவரையறை இன்றிப பொறுப்பாட்சி யாளரால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டின அது முழுக் காலப் பொறுபபுரிமை அமைப்பாகும ஒரு குறிப பிட்ட காலத்திறகு மட்டும பொறுப்புரிமை அமைப்பு பொறுப்பாட்சியாளரால் பாதுகாககப் பட வேணடின அது இடைக்காலப் பொறுப்புரிமை அமைப்பாகும.

ச மோ.

பொறுப்புறுதியின் மீது வங்கிக் கடன்

வங்கிகள சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேணடுமானால் அவை தங்களிடமுள்ள வைப்புகளைத் திறமையாக முதலீடு செய்யவேணடும். வங்கிகள முதலீடு செய்யும போது அவற்றிற்கு ஆதாயம கிடைககும வகையில் அம்முதலீடுகள் அமைவது தேவை. மேலும் முதலீடு கள் பாதுகாப்பு உள்ளனவாகவும், எளிதில பணமாககக் கூடியனவாகவும் இருததல் வேணடும. வங்கிகளின முதலீட்டில் அவை அளிககும கடனகள முதலிடம் பெறுகின்றன. கடனளிக்கும் போது கடனில பாது காப்பு இருக்கின்றதா எனபதை உறுதி செயவது வங்கியின் கடமை யாகும். இப்பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய வங்கிகள் சில முறைகளைப் பினபற்றுகின்றன.

கடன் பெறுபவரிடமிருநது தகுதியான மதிப் புள்ள ஈடுகளை வங்கிகள எதிர்பார்க்கினறன. அவை மதிப்புளள பொருட்களின ஈடாக அல்லது அடைமானமாக இருக்கலாம். நகைகளை ஈடா கவும், நிலம், வீடு முதலானவறறை அடைமானமாக வும் வைத்துக் கடன பெறுவதை நடைமுறையில் காணலாம். சில வேளைகளில இத்தகைய அடை மானம் அல்லது ஈட்டினைத் தரமுடியாதவர்களுக்கு வேறு ஒருவர் அளிக்கும் பொறுப்புறுதியின மீது வஙகி கடன் கொடுக்கலாம் (Bank Loan on Guarantees).

வங்கியின் வாடிக்கையாளர் ஒருவருககுக் கடன தேவைப்படுகினறது. அவரிடம் அடைமானமாக அல்லது ஈடாக அளிப்பதற்கு வேறு சொத்துகள

அல்லது பொருட்கள இல்லை. இந்த நிலையில் அவர் தமக்காக வங்கியிடம் பொறுப்பாளராக-அதாவது கடனுக்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்பவராக நிறபேன் என உறுதியளிக்கத் தம் நண்பர் அல்லது உறவினர் யாரையாவது வேணடலாம். அவ்வாறு பொறுப்புறுதி அளிப்பவா, கடனாளி தாம் பெறற கடனைத திருப்பித் தராவிட்டால், தாம் தருவதாக வஙகிக்கு ஓர் உறுதியளிக்கின்றார். பொறுப்புறுதி அளிப்பவர் தந்த வாக்குறுதியின் பேரில் தன் வாடிக்கையாளருக்கு வங்கி கடன் வழங்கும் இத்தகைய கடன்கள, 'பொறுப்புறுதி மீது வழங்கப்படும வங்கிக் கடனகள்' எனக கூறப்படுகின்றன. பொறுப்புறுதி அளிப்பவர் அதற்கான பத்திரங்களில் கையெழுத்திட்டு வங்கிக்குத் தர வேணடும்.

இதிலிருந்து பொறுப்புறுதி எனபது வங்கிக்கு உறுதியளிப்பவரால் எழுதித் தரப்படும் உறுதிமொழி என அறியலாம். உணமைக் கடனாளி கடனைத் திருப்பித்தாராதபோது, பொறுப்புறுதி அளித்தவர் அககடனுக்குப் பொறுப்பேற்க வேணடும்.

கடனின் தன்மைகள்: 1) பொறுப்புறுதியைப் பெறுவது வஙகிகளுக்குப் பொதுவாக எளிதான செயலாகும். ஆனால், பொறுப்புறுதி அளிப்பவரின் நாணயத் தன்மையை முறறும் தெரிந்து கொண்ட பின்னரே வங்கி கடனைத் தருகிறது. இருந்தாலும் இது ஒரு பாதுகாப்பறற கடன என்பது குறிபபிடத்தக்கது. 2) பொறுப்புறுதி அளிப்பவரை அவவாறு அளிக்குமாறு தூணடுவது கடன் வாஙகுபவரின் பணியாகும். வங்கி, ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளைப் பொறுப்புறுதி அளிக்க அழைத்து வருமாறு கடன் கேட்பவரைத் தூணடுதல கூடாது. 3) மேலும், பொறுப்புறுதி அளிப்பவரை வஙகி அல்லது கடன்பெற விரும்பும் வாடிக்கையாளர் எவ்வகையிலும் கட்டாயப் படுத்தக் கூடாது. அவவாறு கட்டாயத்தின் பேரில் அளிக்கப்பட்ட பொறுப்புறுதி சட்டப்படி செல்லாது. 4) கடனாளி கடனைத் திருபபித் தரத் தவறும்போது, பொறுப்புறுதி அளித்தவர் அககடனைத் திருப்பிச் செலுத்தி விட்டுக் கடனாளியின மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுககலாம. 5) பொறுப்புறுதி அளிததவரின் ஒப்புதல இல்லாமல், வங்கிக்கும கடனாளிக்கும் இடையே உளள ஒப்பந்தததில் ஏதாவது மாறுதல் செயயப்பட்டால, பொறுப்புறுதி அளிததவர் அவாதம் பொறுப்புகளிலிருந்து விடுவிக்கப் படுகினறார்.

கடனின் சிறப்பு: 1) அங்காடியில் ஏற்படும் விலை மாற்றங்களால் இத்தகைய பொறுப்புறுதிக் கடன்கள் பாதிக்கபபடுவதிலலை. பிற ஈடுகள மற்றும் அடைமானங்களின் மீது வழங்கப்படும் கடன்கள் விலை ஏற்ற இறக்கங்களினாலும், அங்காடியின் பிற சூழ்நிலைகளினாலும் பாதிக்கப்படுகினறன. எடுத்துக்காட்டாக, நிலத்தின் அடைமானத்தின்பேரில் வங்கி கடன் அளிக்கின்றது. கடன் பெற்றவர் கடனைத்திருப்பித் தர இயலவில்லை. வறட்சி காரணமாக நிலத்தின் விலை வீழசசியுற்றால், வங்கியால் எதிர்பார்க்கும் விலைக்கு நிலத்தை விற்க முடியாது. ஆனால், பொறுப்புறுதி அளிப்பவரின கடன தீர்வுத் திறன உளளவரை கடனின் முழு அளவிற்கு அவர் பொறுப்பாகின்றார்.

2) இவ்வகைக் கடன்களைப் பெறுவதற்கான ஒழுங்கு முறைகள மிகவும் எளிதானவையாகும். இவவகைக் கடன்களுக்கென வரைமுறைப்படுத்தப் பட்ட படிவங்கள் வஙகிகளிடம் உளளன. கடன் பெறுபவரும பொறுபபுறுதி அளிப்பவரும் அவறறில் கையெழுத்திட்டால் போதும.

3) கடன் திருப்பித் தரப்படாத நிலையில், பொறுப்புறுதி அளித்தவா ன் மீது எளிதாகச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க இயலும். கடன் பெற்றவர் அளித்திருக்கக் கூடிய பிற ஈட்டுறுதிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன, பொறுப்புறுதி அளித்தவரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

குறைபாடுகள்: 1) பொறுப்புறுதி அளித்தவரின் கடன் தீர்வுத் திறனைச் சார்ந்து இக்கடனின் பாதுகாப்பு அமைகின்றது. எந்த ஒருவரின் கடன் தீர்வுத் திறனும் எப்போதும் ஒன்றுபோல் நிலைத்திருப்பதில்லை. 2) பல வேளைகளில் பொறுப்புறுதி அளிப்பவரும் அவ்வங்கியின் ஒரு வாடிக்கையாளராக இருப்பதுண்டு பொறுப்புறுதியை நிறைவேற்றும்படி வங்கி அவரைக் கட்டாயப் படுத்த நேரிடலாம். இச சூழ்நிலையில் வங்கிககும் வாடிக்கையாளருக்கும் இடையே உளள நல்லுறவு பாதிக்கப்படும். 3. பொறுப்புறுதி அளித்தவருக்கு எதிராகச் சட்டப்படி நடவடிக்கை, எடுத்து நீதிமனறத்திற்குச் சென்றால், அதன் முடிவைத் திட்டமாக முன்கூற முடியாது. திறமையான முறையில் ஒப்பந்தம் வரையப்பட்டிருந்தாலும் கூட சில வேளைகளில் வங்கிக்குப் பாதகமான தீர்பபு வழங்கப்படலாம்.

பொறுப்புறுதியின்மீது வழங்கப்படும் கடன்கள் முழுப் பாதுகாப்பு உடையன என்று கூறமுடியாது. அவ்வகைக் கடன்களின் பாதுகாப்பு, பொறுப்புறுதி அளிப்பவரின் திறனைச்சார்ந்துள்ளது. எனவே, வங்கி சில முன்னெச்சரிக்கைகளுடன் நடந்துகொள்கிறது.

பொறுப்புறுதி அளிப்பவரின் நிதி நிலையைப் பற்றி வங்கி முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்டு செயறபடுகிறது. முழுப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகை

யில் ஒப்பந்தம் அமைவதற்காக வரைமுறைப்படுத்தப் பட்ட படிவங்களை வங்கிகள் பயன்படுத்துகின்றன.

சில வேளைகளில் பொறுப்புறுதி அளிததவர் ஓரளவு பணத்தைச் செலுத்தலாம். அவர் செலுத்திய பணம் கடனின் அளவுக்குக் குறைவாகவோ, கூடுத லாகவோ இருந்தால் அதைக் கடனாளியின் கடனுக் காக வரவு வைக்கக் கூடாது. அதைத் தனியாக 'பொறுப்புறுதிப் பாதுகாப்புக் கணக்கு' ஒன்றில் பற்று வைக்க வேணடும். பொறுப்புறுதி அளித்தவரின கடன் பொறுப்பின் சரியான அளவு நிருணயிக்கப் படும்வரை அவர் செலுத்தியது 'பகுதி செலுததுதல்' என்றுதான் கருதப்படும் எனபதை வங்கி அவருககுத் தெரிவிக்கிறது. முதன்மைக கடனாளி இறநது போனால் பொறுப்புறுதி அளித்தவரைக் கடனைத் தீர்க்கச் சொல்லலாம. கடனாளியின் சொத்துகளி லிருந்து வங்கிக்குக் கிடைத்த பணம், கடனின அளவைவிட மிகுதியாக இருந்தால், பொறுப்புறுதி யாளருக்கு எஞ்சிய பணம திருப்பித் தரப்படும்.

பா.அ.

துணை நூல்கள்:

Dinkar Pagare, Principles and Practice of Auditing, Sultan Chand & Co. Ltd., New Delhi,1974.

Tandon,B N, A Handbook of Practical Auditing, S.Chand & Co. Ltd., New Delhi,1976.

பொறையாற்று கிழான்: தஞ்சை மாவட்டத் திலுள்ளது பொறையாறு என்னும் ஊர். நெய்தல் வளம் நிறைந்த இந்த ஊரில் குறுநில மன்னராகவும் சிறந்த கொடை வளளலாகவும் பண்டு வாழந்தவர் பொறையாற்று கிழார் ஆவார். பரிசிலர்கள் எப் பொழுதும் இவரிடம் வந்து கொணடே இருப்பர். இவரைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடலொன்று புறநானூற் றில் காணப் பெறுகிறது. பாடியவர் கலலாடனார்.

இப்பொழுது தஞ்சை மாவட்டத்திலுளள இருபது வட்டங்களில் 'பொறையாறு' ஒரு வட்டமாகும். கடற்கரையை ஒட்டிய பகுதியில இப்பொழுது வளம் குறைந்துள்ளது. இவ்வட்டததிலுளள பெருங் கிரா மஙகள் எழுபத்தெட்டு. 'அகர வல்லம்' முதல 'விளாகம்' வரையிலுள்ள அவற்றில் பொறையாறு என்ற பெயரிலும் ஒரு கிராமம் உளளது சங்க காலத்தில் இப்பகுதியை ஆணட பொறையாற்று கிழார் ஒரு வேளாளராகவும இருக்கலாம்

பாண்டியன தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் (புறம்.23,25,371) மற்றும் அம்பர் கிழான் அருவந்தை (புறம்.385) ஆகியோரைப் பாடிய கல்லாடனார் பொறையாற்று கிழாரையும் பாடி யுளளார். எனவே, இவரது காலம் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழி யன காலமாதல் வேணடும்.

பொறையாற்று கிழாரின வாயிற்கடையிலே நினறு, பினவருமாறு வேணடுகிறார் கல்லாடனார: 'வேங்கடமலைக்கு வடக்கேயுளள நாடுகள வறட்சி கொள்ள, ஆங்கு நெறகளம் வாழத்திப் பெறற நெல்லுடனும, ஊனும் களளும் உணடு களிப் படைந்த சுற்றததுடனும, இங்கே வந்து தஙகினேன இங்கிருநது நீங்கி, வேறு வளநாடு தேடிச செல்ல எணணி, பழங்குடி நிறைநத பழநகரிலே சென்று கேட்டேன். நினனை உணர்நது, அறிநதவ ரான சிலர், எனனைக்கணடு, 'முன்பே வந்தான;இன னும் வறுமையுடையான; அளிக்கத் தக்கவனே' என உணாநது கூறினர். அது கொணடு நின்னைக காண வநதேன பெருமானே நீ நின் நெடுமனையினகண நின் இல்லாளோடு இனிதே வாழவாயாக! நின நாட்டிலே பதம் அறிநது மழை பொழிய, நின நிலங கள் வேலிக்கு ஆயிரமாக நெல விளைக! எனக்கும் அருளிக் காப்பாயாக!'. இப்பாடலில் பொறையாற்று கிழாரின் வணமை சிறப்பிக்கப்படுகிறது.(புறம் 391).

வளளலின் கொடைச் சிறப்பைப் பாராட்டும் புலவர் 'வேலிக்கு ஆயிரமாக நெல் விளைக' எனறு வாழ்த்துவது மிகவும் பெருமிதத்தோடு கூறியதாகும். பொறையாற்றுக்கிழார் தம் நிலப்பகுதியில் வறறாது வாரி வழங்கி வந்தவர் என்பது இதனால அறியப படுகிறது. இவ்வொரு பாடலைத் தவிர வேறு பாடல் ஏதும் இவரைப் பற்றிக் கிடைக்கவிலலை.

வே.இரா மா.

பொன் பரிமாற்றத் திட்டம்: பல்வேறு நாடுகளில பணப் பொருளாதாரம் வளர்சசி பெறற போது, வெவ்வேறு வகையான பணததிட்டஙகள பின்பற்றபபட்டன. பொருளாதாரததில் பொன்னை அடிபபடையாகக் கொணடு பணம் வெளியிடப்பட் டால் அது பொன திட்டம் எனவும், வெளளியை அடிப படையாகக் கொணடு பணம் வெளியிடப்பட்டால அது வெளளித் திட்டம் எனவும் குறிககப்பட்டன. இவ்வாறு பொன்திட்டம், வெளளித்திட்டம் ஆகியவை உலோகத் திட்டம் என குறிப்பிடப்பட்டன. சில நாடு களில் பொன், வெளளி ஆகிய இரணடும பண வெளி யீட்டிறகு அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. இத தகைய திட்டம இரு உலோக முறை எனப்பட்டது. மாறாக இவறறில பொன மட்டும அல்லது வெளளி மட்டும் அடிப்படையாகப் பயனபடுததப் பட்டால் அது ஓர் உலோக முறை எனறு குறிப்பிடப் பட்டது. நாட்டில் பொன், வெள்ளி ஆகியவறறின பற றாக் குறையினால காகிதப் பணத்திட்டம் தோனறி யது. இக்காலத்தில் காகிதப் பணத்திட்டம் எலலா நாடுகளிலும் பினபற்றப்படுகிறது.

பொன் திட்டத்தின் கூறுகள்: பொன திட்டத்தில் (Gold Standard) ஒரு நாட்டின பண அலகு ஒரு குறிப்பிட்ட எடையுள்ள, குறிப்பிட்ட தூய பொன்னுககுச் சமம் என வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கும். அவவாறு குறிப்பிட்ட வீதத்தில் நாட்டின் பணத்திற்குப் பொனனை வாங்கும் பணியையும், விற்கும் பணியையும் அரசு செய்யும். இவ்வாறு வாங்கி விற்கும் பொன் அளவிறகு வரையறை இருக்காது. சுருங்கக் கூறினால் பணம் வைத்திருப்பவர் யாரும் குறிப்பிட்ட வீதத்தில் எவவளவு பொன் வேணடுமானாலும் வாஙகலாம்.

மேலும், பொன் ஏற்றுமதிக்கும் இறக்குமதிக்கும் எவ்விதத்தடையும் இருக்காது. நாட்டின் பண ஆட்சியாளர்கள நாட்டிலுள்ள பொன்னின அளவிற்கேற்பப் பண அளவினைக் கூட்டிக் குறைக்கும் பணியைச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாகக் கூறினால், பொன திட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாட்டில் பொனனுக்கும் நாட்டின பண அலகிற்கும் ஒரு திட்டவட்டமான தொடர்பு பண ஆட்சியாளர்களால்வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கும.

இங்கிலாநது முதன் முதலாக கி.பி 1816-ஆம் ஆணடில் பொன் திட்டத்தைப் பின்பற்றியது. ஆயினும், பெரும்பாலான நாடுகளில் கி.பி.1870-க்குப் பின்னர் இத்திட்டம் புழக்கத்தில் வந்தது. முதலாம் உலகப்போருக்கு முந்திய இருபது ஆண்டுகளில் பொன திட்டம் மிகவும் பரவலாகப் பல நாடுகளால் பின்பற்றப்பட்டது.

பொன்திட்ட வகைகள்: ஒரு குறிப்பிட்ட காலததில் பொன்திட்டம பெரும்பாலான நாடுகளால் பின்பற்றப்பட்டாலும், எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியான முறையில பின்பற்றப்படவில்லை. அடிப்படையில் எலலா நாடுகளிலும் நாட்டின் பண அலகு பொன்னுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால, மறற வகைகளில் சில வேறுபாடுகள் இருந்தன. பொனதிட்டம் பலவகைகளில் செயற்படுத்தப்பட்டாலும கீழ்க்காணும் மூன்று வகைகளில் அவைஅடங்கும்.

1. பொன நாணயத்திட்டம்(Gold Currency Standard) 2. பொற கட்டித் திட்டம (Gold Bullion Standard) 3. பொன் பரிமாற்றத் திட்டம் (Gold Exchange Standard).

பொன நாணயததிட்டம் அல்லது பொற்காசுத் திட்டத்தில நாட்டின பணம் தங்கத்தில வெளியிடப்பட்டது. யார் வேணடுமானாலும் பண ஆட்சியாளர்கள வரையறை செய்த தூய்மையுடைய அளவுள்ள பொனனைக் கொடுத்து அதனைக் குறிப்பிட்ட மதிப்புள்ள பொன நாணயங்களாக மாற்றிக் கொளளலாம். இத்திட்டம் கி.பி.1913 வரை பல நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டது.

பொற்கட்டித் திட்டத்தில் பொன் நாணயங்கள் வெளியிடப்படவில்லை. மாறாகப் பண ஆட்சியாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எடையுள்ள பொற்கட்டிகளை வைததிருந்தனர். பொன்னைப் பெற விரும்புவோர் அரசால் நிருணயிக்கப்பட்ட மாற்றுவீதத்தில் பணத்தைக் கொடுத்துப் பொறகட்டிகளைப் பெறலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பொற்கட்டிக்கும் குறைவாகப் பொன்னைப் பெறமுடியாது. முதல் உலகப் போர் முடிந்த சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இத்திட்டம் பரவலாகப் பினபற்றப்பட்டது.

பொன்பரிமாற்றத் திட்டத்தில் பொற்காசுகள் அல்லது பொன இருப்பு இலலாமல் பண அலகு பொன்னுடன் மறைமுகமாகத் தொடர்புபடுத்தப்படும் வகையில் உருவான திட்டம் பொன் பரிமாற்றத் திட்டமாகும்.

பொன் நாணயத்திட்டத்திலும், பொற்கட்டித் திட்டத்திலும் பொன் கையிருப்பின் தேவை மிகுதியாக இருந்தது. பல நாடுகளில் பொன் இருப்புக் குறைவு பட்டதால் அவற்றால் இத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்த முடியவில்லை. ஆயினும், பொன்னுக்கும் பணத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்பை முற்றிலும் நீக்கிவிட நாடுகள் விரும்பவில்லை. மக்களுக்கு நாட்டின் பண அலகின் மீது நம்பிக்கை இருக்க வேண்டுமானால், எதாவது ஒரு வழியில் பொன்னுக்கும் நாட்டின் பணத்திற்கும் இணைப்பு இருப்பது தேவை என்று பண ஆட்சியாளர்கள் கருதினர். அதன் விளைவாகப் பொன் பரிமாற்றத்திட்டம் தோனறியது.

இத்திட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாட்டில், நாட்டின் பண அலகிற்கும் பொன்னுக்கும் மாற்று வீதம் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. நாட்டில் பொற்காசுகள் புழக்கத்தில் இருப்பதில்லை. பொறகட்டிகள் இருப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கா. காகிதப் பணமும், பிறஉலோக நாணயங்களும் பணமாகப் புழக்கத்திலிருக்கும். உள்நாட்டில் பணத்திற்குக் குறிப்பிட்ட வீதத்தில் பொன் பெறமுடியாது. ஆனால், உள்நாட்டுப் பணம், பொற்காசுத்திட்டம் அல்லது பொற்கட்டித் திட்டத்தைப் பின்பற்றும் மற்றொரு நாட்டின் பணத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றது.

பொன் பரிமாற்றத் திட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாட்டின் பணத்திற்கும், பொற்காசு அல்லது பொற்கட்டித் திட்டத்தைப் பின்பற்றும் மற்றோர் நாட்டின் பணத்திற்கும் இடையே திட்டவட்டமான மாற்று வீதம் நிருணயிககப்பட்டிருக்கும். பொன் பரிமாறறத் திட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாட்டிலுள்ள ஒருவர்

பொன்னைப் பெறவிரும்பினால முதலில் உள்நாட்டுப் பணத்தைக குறிப்பிட்ட மற்ற நாட்டின் பணத் திறகு மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர் அந்த நாட்டில் அப்பணத்திற்குக் குறிப்பிட்ட மாற்று வீதத் தில் பொன்னைப் பெற வேண்டும். இந்த முறையில் பொன்பரிமாற்றத் திட்டத்தைப் பின்பறறும் நாட்டின பணம மறைமுகமாகப் பொன்னுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுகினறது.

செயற்படும் விதம்: இந்தியாவில் இத்திட்டம் 1900 முதல் 1914 வரை செயற்பட்டது. இந்தியாவில் பொற்காசுகள் அல்லது பொறகட்டிகள் இருப்பாக வைக்கப்படவில்லை. ஆனால், இங்கிலாந்தில் பவுண்டு இசுடர்லிங்கு (Sterling) இருப்புக் கணக்கு ஒனறும், இந்தியாவில உரூபாய் இருப்புக் கணக்கு ஒன்றும் வைக்கப்பட்டன. இங்கிலாநதில் அப்போது பொற்காசுத்திட்டம் செயற பட்டது. இங்கிலாந்து நாட்டின் பணமான 'பவுணடு இசுடர்லிங்குக்கும்' இநதிய உரூபாய்க்கும் இடையே திட்டவட்டமான மாறறு வீதத்தை நிருணயித்திருந் தனர். இந்த மாற்று வீதத்தில் உரூபாய்க்குப் பவுண்டு இசுடர்லிங்கை வாங்கவும் விற்கவும் இநதியப் பண ஆட்சியாளர்கள உறுதி அளித்திருந்தனர்.

இந்தியர் ஒருவர் ஆங்கிலேயருக்குப் பணம் தர விரும்பினால் இந்தியாவில அதற்கீடான உரூபாயைச் செலுத்திப்'பவுண்டு இசுடர்லிங்கி'ல் ஒரு பேற்றுரிமைச் சீட்டைப் பெறலாம். அதை ஆங்கிலேயருக்கு அனுப் பினால் அவர் அதை அங்குள்ள இந்திய இருப்புக் கணக்கில் செலுத்திப் பவுணடு இசுடர்லிங்கு பெற லாம். அதுபோல இங்கிலாந்திலுள்ள ஒருவர் இந்திய ருக்குப் பணம் தர வேண்டுமானால், அங்குள்ள இநதியக் கணக்கில் 'பவுண்டைச்' செலுததி அதற் கீடான உரூபாய்க்குப் பேற்றுரிமைச் சீட்டைப்பெற்று இநதியருக்குத் தரலாம். இந்தியர் அதை இந்தியா வில் உரூபாயாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

ஆகவே, இந்தியர் ஆங்கிலேயருக்குப் பணம்அனுப் பினால இந்தியாவிலுளள உரூபாய் இருப்புக் கூடி, இங்கிலாந்தில் உள்ள இநதியப் பவுணடு இருப்புக் குறையும்; மாறாக ஆங்கிலேயர் இநதியாவிற்குப் பணம் அனுப்பினால் அங்கு இந்தியா வைத்துளள பவுணடு இருப்புக் கூடி இந்தியாவிலுள்ள உரூபாய் இருப்புக் குறையும். இங்கு பவுணடு இங்கிலாந்தின பண அலகு எனபதும், அஙகு அது பொன்னாக மாறறிக் கொள்ளத்தக்கது என்பதும் வெளிப்பாடாகும்.

இந்த முறை 1931 செப்டம்பர் வரை செயறபட்டது. பின்னர் இங்கிலாநது பொன் திட்டத்தைக் கைவிட்டதால் இந்தியாவும் பொன் பரிமாற்றத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டியதாயிற்று.

போருக்குப்பின் பொன் பரிமாற்றத்திட்டம்: இரண் டாம உலகப் போருக்குப்பினனரும்கூட இத்திட்டம் ஒரு வகையில் செயற்பட்டது எனலாம ஏனெனில், ஓர் ஒப்பந்தப்படி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள (U.S.A.) தம் தாலரைக் (Dollar) கொடுத்துப் பொன்னைப் பெற விரும்பும் பிற நாடுகளின் மைய வங்கிகளுக்கு 35 தாலர்களுக்கு ஓர் 'அவுன்சு' எனற வீதத்தில பொன்னை விற்றுவந்தது அமெரிக்காவில 1970-களுக்குப் பின்னர்ப் பொன் கையிருப்பு விரைநது வெளி யேறியதால் 1971-இல் அமெரிக்கா இந்த ஒப்பந் தத்தைச் செயற்படுத்துவதைக் கைவிட்டது.

திட்டத்தின் சிறப்புகள்: பொன் கையிருப்பு வைத் துக் கொள்ள இயலாத ஏழை நாடுகளும் இத்திட்டத் தைப் பின்பற்றலாம். பொன கையிருப்பு இல்லாமலே பொன திட்டததின நன்மைகளைப் பெறமுடியும்.

1) பன்னாட்டுக் கொடுககல் வாங்கல்கள எளிதாக நடைபெற இத்திட்டம் துணை செய்கின்றது 2) மறற வகைப் பொன் திட்டஙகளைப் போலல்லாது பின்பற்றும் நாட்டின பண அளிப்பு நெகிழ்ச்சியை இத்திட்டம் பாதிப்பதிலலை. ஏனெனில நாட்டின் பண அளவுக்கு ஈடாகப் பொன் கையிருபபு வைத்திருக்க வேண்டியதிலலை.

இத்திட்டத்தின் குறைபாடுகள்: 1) இததிட்டததின மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. ஏனென்றால், மககள எந்த நிலையிலும் பொனனைக் கையாள வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, இத்திட்டத்தில் உள்நாட்டுப் பணததிற்கும் பொன்னுககும உளள தொடர்பை மக்கள் எளிதில் புரிந்து ஏற்றுக கொளள வில்லை. 2) இததிட்டம் தானாக இயங்கக கூடியதன்று. தொடர்புடைய இரு நாடுகளிலும் பண ஆட்சியாளர்கள் இததிட்டததைத் திறமையாகக் கணகாணித்துச் செயற்படுத்த வேண்டியது தேவையாயிருந்தது. 3) உளநாட்டுப் பணம் வெளிநாட்டுப் பணத்துடன் இணைக்கப்படுவதால வெளிநாட்டின விருப்பு வெறுப்புகளும்,பொருளாதார ஏற்ற இறக்கங களும் உள்நாட்டுப்பணத்தைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருநதன. 4) பிறநாடுகளின் பணத்துடன தஙகள் பணத்தைத் தொடர்புபடுததுவதைப பல பெரிய நாடுகள் இழுக்காகக் கருதின. எனவே, பல நாடுகள இத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொளளவில்லை. பா.அ.

துணை நூல்கள்:

Bhatia, H.L., Monetary Economics, Vani Educational Books, New Delhi, 1985.

Sethi,T.T., Monetary Economics, S. Chand & Co Ltd., New Delhi, 1981.

பொன்மணியார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகையில் ஒரே ஒரு பாடல் மட்டும் (பாடல் எண். 391) இவர் பாடியதாக உள்ளது. சிலர் இவருடைய பெயரைக்கொண்டு இவர் பெண்பாற் புலவர் என்று கூறுவர். அவ்வாறு கூறுதற்குச் சான்றேதும் இல்லை என்று மறுத்துரைப்பர் வேறுசிலர். ஆசிரியர் பெயரறியாத நற்றிணைப் பாடல் ஒன்றில் (பாடல்எண். 166) தலைவியின் உடலுக்குப் பொன்னும் அவளது கருங் கூந்தலுக்கு மணியும் உவமையாக்கப் பெற்றுள்ளனவாகப் 'பொன்னும் மணியும்' என்ற தொடர் காணப்படுவதைக் கொண்டு அப்பாடலைப் பாடியவர் இப்புலவர் என்றும், அச்சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தியமையாலேயே இவருக்குப் பொன்மணியார் என்ற பெயர் அமைந்தது என்றும் கூறுவர்.

இவர் மழை மாறிய கோடையின் கொடுமையினையும் மழைவளம் காக்க வரும் மாரிக்கால மாண்பினையும் நன்கு பாடியுள்ளார். அப்பாடலில் மழை வளமற்ற மேட்டு நிலத்தே, மானினங்கள் வெம்மையின் கொடுமை ஆற்றாது மயங்கி வீழ்ந்து கிடக்கும்; உழுதொழில் புரியும் எருதுகள், தம் தொழிலை வெறுத்துச் சோம்பிக் கிடக்கும் எனக் கோடையின் கொடுமையையும், 'மழைபெய்யக் கண்டு, மயில் முதலாகிய உயிர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி கொண்டு ஆடிப்பாடும்' எனக் கார்காலக் கவினையும் கூறியுள்ளார். அப்பாடல் மூலம் புலவர், மயில் முதலாகிய உயிர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் அம்மாரிக்காலமே, கணவரைப் பிரிந்து தனித்து வாழும் மகளிர்க்கு மனத் துயர் உண்டாக்கும் இயல்புடையது என்றும் உணர்த்தியுள்ளார்.

பா ந.

பொன்முடியார்: கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்பாற் புலவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவர் மறக்குடியிற் பிறந்தவர். அதற்கேற்ப இவர் பாடியுள்ள பாடல்களும் வீரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. இவர் சேரநாட்டிலுள்ள குட்ட நாட்டில் வாழ்ந்தவர். இப்புலவர் பெயரால் இப்பகுதியில் பொன்முடி என்னும் ஓர் ஊரும் உள்ளது. இப்போது இந்தப்பகுதி வெள்ளாத்திரி நாடு எனவும் வழங்குகிறது.

இவர் சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இவரும் அரிசில் கிழார் என்ற புலவரும் 'தகடூர் யாத்திரை' என்ற உரையிடையிட்ட பாட்டுடைக் காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளனர். அக் காப்பியம், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை தகடூரை முற்றுகையிட்டு அதியமானைக் கொன்றதைக் கூறுவதாகும்.

இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பேரரசன் ஒருவனுக்கும், சிற்றரசன் ஒருவனுக்கும் போர் மூண்டது. அப்போரின் முடிவில் பேரரசன் படைகள் தோல்வியடைந்தன. போரியல்பைக் கண்ட பொன்முடியார் வேந்தர்களின் போர் நிலையை, குதிரைகளின் மறப் பண்பை எடுத்துக் கூறுவதாகத் தம்பாடலை அமைத்துள்ளார் (புறம். 299). எளிய உணவு உண்டு வளர்ந்த சிற்றரசன் குதிரைகள் போர்க்களத்தை அடைந்ததும் கடல் அலைகளைப் பிளந்து செல்லும் தோணி போலப் பகைவர் படை வரிசைகளைப் போழ்ந்து சென்று போர் புரிந்தன. நெய்யுடன் கூடிய உணவு உண்டு வளர்ந்த பேரரசன் குதிரைகள் போர்க்களத்தில் பகைவர் படையைக் கண்டு அஞ்சி, முருகன் கோயிலில் தூய்மையற்ற மகளிர் கலந்தொட அஞ்சி ஒதுங்குதல் போல ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் பின்வாங்கின என நகைச்சுவை தோன்றக் கூறியுள்ளார். பொன்முடியார் பெண்பாற் புலவராகையால் முருகன் கோயிலில் தூய்மையற்ற மகளிர் ஒதுங்கும் உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். அப்பாடல் நொச்சித் திணையில் குதிரை மறம் என்னும் துறையில் பாடப்பட்டுள்ளது.

பொன்முடியாரின் மற்றொரு பாடலும் போர்க்களக் காட்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. அப்பாடல் (புறம். 310) தும்பைத் திணையில் நூழிலாட்டுத் துறையில் அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில் வீரமிக்க ஒரு தாயின் பெருமிதமான உள்ளத்தை எழுத்திலே வடித்துக் காட்டுகிறார் பொன்முடியார்.

பொன்முடியார் வீரச்சுவைமிக்க பாடல்களை இயற்றியதுடன் பலரும் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியும் ஒரு பாடலில் (புறம். 312) கூறியுள்ளார். வாகைத் திணையில் மூதின் முல்லை என்னும் துறையிலமைந்த அப்பாடலில், குழந்தை பெற்று வளர்த்தல் தாயின் கடமை; சான்றோனாக்கல் தந்தையின் கடமை; வேல் செய்து தருதல் கொல்லனின் கடமை; நன்னடை நல்கல் வேந்தனின் கடமை; வெஞ்சமரில் அஞ்சாது பல களிறுகளைக் கொன்று வருதல் காளையின் கடமை என அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

செ.இரெ.செ.

பொன் வண்ணத்தந்தாதி என்னும் நூல் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் இயற்றப் பட்டது. பதினோராந் திருமுறை நூலகளில் ஒன்றாக விளங்குவது. இந்நூல் செய்யப் பெற்ற வரலாறு பெரியபுராணம் கூறும் கழறிற்றறிவார் புராணத்தில் கூறப் பெறுகின்றது.

மகோதையை ஆண்ட கழறிற்றறிவார் என்னும் சேரமன்னர் நாள்தோறும் தமமுடைய சிவபூசையின் இறுதியில் நடராசப் பெருமானின் நடனச் சிலம்பொலி கேட்டுப் பூசையினை நிறைவு செய்வார். ஒரு

நாள் சிலம்பொலி கேட்கத் தாமதமாயிற்று; சேர மான் வருந்தினார். அப்பொழுது தில்லைக் கூத்தப் பெருமான், 'யாம் சுந்தரர் திருப்பாட்டைச் செவி மடுத்தோம்; அதனால் தாமதம்' எனக்கூற, அச்சுந் தரரின் நட்பைக் கருதிச் சேரமான சிதம்பரம் வரு கின்றார். அப்பொழுது தில்லைக்கூத்தன் மீது அருளிச் செய்ததே 'பொன்வண்ணத்தந்தாதி' யாகும். அதன் பின் திருவாரூரை அடைந்து சுந்தரரின் நட்பைப் பெற்று மகிழ்கின்றார்.

பொன்வணணம் என்னும் தொடரை முதற் பாட்டின் முதற்சீராகக் கொண்டு தொடங்கி இறுதிச் செய்யுளாகிய நூறாவது செய்யுளில் 'கனகமலை யருகே போயின காக்கையும அன்றே படைத்தது பொன் வண்ணமே' என்று அமைத்து அந்தாதித் தொடை பொருந்துமாறு சேரமான் பெருமாள் இந் நூலை முடித்தமையால், இந்நூல் 'பொன்வண ணத்தந்தாதி' என்ற பெயர் பெற்றது.

இவ்வந்தாதியில் அகத்துறைப் பாடல்களும், இறைவனுக்குத் தொணடு செய்முறைப் பாடல்களும், அவவாறு தொணடுபட்ட மெய்யடியார்களுடைய இயல்பை விரித்துரைக்கும் பாடல்களும் அமைந் துள்ளன. அகத்துறைப் பாடல்களில் அகச்சுவையோடு பகதிச் சுவையும் திகழ்வதைக் காணலாம்.

இதன்கண் அமைந்துளள செய்யுட்கள யாவும், மோனை, எதுகை முதலிய தொடைநயங்களும இய மகம், திரிபு முதலிய சொல்லணிகளும் அமையப் பெற்று விளங்குகின்றன. ஆழ்ந்து பயிலவோருக்கு இந்த நூல் பேருவகை அளிக்கும. பொனவணண மாகிய இறைவனது திருமேனிச் சிறப்பு நனகு விளக்கப்படுகின்றது.

பாற்கடலில் நஞ்சு வர இறைவன அதனை உணடு தேவர்களுக்கு அமுதளித்த வரலாறு, பிர மனின் சிரம் கொய்த செய்தி, காமனை எரித்த செய்தி, மதியம் அணிந்த மாணபு முதலிய வரலாறு கள நன்கு விளக்கப்படுகினறன.

இறைவனுக்குத் தம்முடைய உறுப்புகளை எவ்வெவ் வாறு அமைத்தேன் எனறு விளக்கும் திறம் சிந்தித்துச் சிந்தித்து மகிழறபாலது. முதலில் மனத்திற்கு வேலை தருகின்றார். சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன என்கின்றார். அவன் புகழைச் சொல்லுதற்கு நாவமைத்தேன் எனகின்றார். தலையை இறைவனை வணங்குவதற்காக அமைத்தார். இறைவனைத்தொழு மாறு கைகளை அமைத்தேன் எனகின்றார். அனபை இறைவனோடு தொடர்பு கொள்வதற்காக அமைத் தேன். விபூதி அணிந்த சிவபெருமானுக்கு என் உறுப்பு களை அமைத்த முறை இவவாறாகும் என்னும் கருத் தமைந்த பாடல் பத்திச்சுவை சொட்டச் சொட்ட அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சு.சு.

பொன்னம்பலம் பிள்ளை, ந.ச.ச. (கி.பி. 1836 - 1897):

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் பிறந்தவர். சைவ வேளாள குலத்தைச் சார்ந்தவர் தந்தையார் பெயர் சரவணமுத்து என்பது. இளமை யிலேயே தந்தையை இழந்த இவரை மாமனமார் ஆதரித்தனர். அவர்களுள் ஒருவரான ஆறுமுக நாவலரிடமும் நல்லூரிலேயே சிறநத ஆசானாகப் போற்றப்பெற்ற கார்த்திகேய வாத்தியாரிடமும் இலக்கண, இலக்கியஙகளைக கறறுப் புலமை பெற் றார். புராணச் சொற்பொழிவுகள ஆறறுவதில் வல்லவரான இவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து, சிதம்பரத்தில ஆறுமுக நாவலர் கலலூரியிலே இருபதது மூனறு ஆணடுகள ஆசிரியராகப பணியாற றிப் புகழ பெற்றார் இவர் மயூரகிரிப் புராணததிறகும், பாரதம் ஆதி பருவததிறகும் உரை எழுதியுளளார். இவர் கி.பி. 1897-ஆம் ஆணடு காலமானார். தி.லீ.

பொன்னாகனார்:

இவர் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த புலவர். எடடுத் தொகை நூலைச் சேர்ந்த குறுநதொகையில் 114-ஆம் பாடலை இவா பாடி யுளளார். அப்பாடல இடத்துய்த்து நீஙகும் தோழி தலைமகற்குக் கூறியது என்னும் துறையில் அமைந் துள்ளது. தலைவியைக் குறியிடததில் விட்டுவநத தோழி அதனைத் தலைவனிடத்தில தெரிவிக்கும நயம், 'நெய்தல் பரப்பில் என் பாவையைக் கிடததி விட்டுக குறியிடம் கூற உனனிடம வநதேன; என பாவையின நெற்றியை ஆரல மீனை உண்ட நாரை மிதித்துவிடும' எனபதில புலனாகிறது. தலைவன தலைவியை வரைநது கொளள வேணடியமுறையை யும், செல்ல வேணடிய நெறியையும் புலவர் நயமபடப் பாடியுள்ளாா. இது ஒரு நெயதல நிலபபாடல். கே.வி.தா.

பொன்னுச்சாமித்தேவர் (கி பி. 1837-1870):

இராமநாதபுரததிற்குத் தெனகிழக்கே 25 கி.மீ. தொலைவில உளள புதுமடம் என்னும சிற்றூரில் வாழநத சிவஞானத்தேவர், முத்து வீராயி நாச்சியாா ஆகியோருக்கு கி.பி 1837 - ஆம ஆணடு பொனனுச சாமித்தேவர் மகனாகப் பிறநதாா. நானகாணடுகள கழிதது இவருடைய தமபி துரைராசா பிறநதாா. அக்காலததில் சேது மன்னர் இராமசாமி சேதுபதி ஆண மக்கட் பேறில்லாமல இறகக, அவர் மனைவி பர்வதவர்ததினி சேது நாட்டை ஆணடு வநதார். பர்வதவர்த்தினி நாசசியார், பொன்னுச்சாமித் தேவரின் தாயாரான முதது வீராயி நாசசியாரின தமக்கையாராவார். ஆண்மககட்பேறில்லாத பாவத வர்த்தினி நாச்சியார், பொனனுசசாமித்தேவரின இளவலான துரைராசாவைச் சேது மன்னராக ஆக்கினார் துரைராசா, முத்து இராமலிங்க சேதுபதி எனனும் பெயருடன் அரசரானாா; பொனனுச்சாமித் தேவர் அவருக்கு உறுதுணையாக அரசியல் அலுவல்

களைப் பார்த்து வந்தார். இவர் தம் 20-ஆம் வயதில 'பேசுகார்' எனனும் பதவியை ஏற்றார். இவர்கள இவவாறு அரசியற் பொறுப்பு ஏறறதை எதிர்ததுத் தொடரப்பட்ட வழக்கில், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் இவர்கள் பக்கம் சாதகமான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

பொன்னுச்சாமிததேவர் அரசியல் அலுவல்களில் ஈடுபட்டதுடன் அறிவு வளர்ச்சியிலும் பெரும் பொழுதைக் கழித்தார். தேவரும் சேதுபதியும் அருங் கலைகளை வளாப்பதிலும் தமிழ் நூற் பயிற்சியிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். திருக்குறள், கம்பரா மாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்களில் இவர்களுக் குப் பற்றும் பயிற்சியும் உணடு. எப்போதும் அர சவையில் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. தேவரும் சேதுபதியும் அவர்கள்மீது செய்யுள் நூல் கள் இயற்றி வருபவர்களின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை இனிதுணர்ந்து நன்கொடை வழங்கினர். புலவர் களின் அறிவுத்திறமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதில் பொனனுச்சாமித்தேவர் தலைசிறந்து விளங்கியமை யால் போலிப் புலவர்கள ஏமாற்ற முடியாமல் இன்னலுற்றனர்.

பொன்னுச்சாமித்தேவரிடம் நூல்களைப் படிப் பதற்கு இராமலிங்கம் என்பவர் அலுவலராக இருந்தார். அவர் பாடல்களை இசையுடன படிப் பதில வல்லவர். இரவு 10 மணி வரை இருப்பார். ஒரு நாள எட்டு மணிககே போய்விட்டார். அதைக் கண்ட பொன்னுச்சாமித்தேவர், 'எட்டு மணியோ இலைநீ எனையதற்குள விட்டுப் பிரிந்த வித மென்னோ - இட்டமனை மாலா, மயலா, மடியா, மமதையா, சீலா இராமலிங்கம் செப்பு' என ஒரு வெணபாவை எழுதி அனுப்பி வைத்தார். இராம லிங்கக் குருக்கள எனபவர் நல்ல புலமையும் நாவன் மையும் அமையப் பெற்றவர். அவர் பொன்னுச் சாமித்தேவரிடம் எக்காரணத்தாலோ வெறுப்புக் கொணடு அவருக்குப் பகையான ஒருவரிடம் சென்று பத்து ஆண்டுகள் வரை தங்கிவிட்டார். அக்குருக் களை மீணடும் தம்மிடம் வைத்துக்கொள்ள வேண டும் எனவிரும்பியதேவா, 'அஞ்சி ரட்டி செய்வருடம் ஆளடிமையில திரிந்தும் கஞ்சியனறிக் காணாக் காவல னால் மிஞ்சியது பூணா, புதுமனையா, பூவாசொல் புதநியில்லா,வீணா இராமலிங்கமே!' எனனும் வெண பாவை எழுதி அவருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அத னைப் பாாதத குருக்சள மீணடும் பொன்னுச்சாமித் தேவரை அடைந்து பொன்னும் பொருளும் பெற்று நன்னிலையில வாழ்ந்தார்.

உடனபிறந்தோர்களாகிய அமைச்சரும் (பொன னுச்சாமித்தேவர்) அரசரும் உரையாடுதல் கூடச் செய்யுள வடிவிலேயே இருக்கும். ஒருகால் பொன்னுச் சாமித்தேவர் தம் இளவலைப் பார்த்து, 'ஊக்க மிலார் கைம்மீ துறைகழித்த வாளேந்திப் போர்க் கெழுதல் நாணன்றோ போர் வேந்தே' - என்று வின வினார். உடனே அரசர் தம் தமையனாரைப் பார்த்து 'நீக்கமறப் பக்க புகழ் நீயிருக்கப் புல்லி யேனுந்தமிழை மிக்குரைத்தல் குற்றமன்றோ விள்' என விடையிறுத்தார்.

ஒரு நாள பொன்னுச்சாமித்தேவருடைய பேரவை கூடியிருந்தது. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் என்னும் புலவர் பொனனுச்சாமித்தேவரைப் பார்த்துத் தம்புலமையைக் காட்டிப் பரிசு பெறுதற்கு வந்தார். அவர் அம்மை நோயால் கண்களை இழந் தவர். முருகன் திருவருளால் முத்தமிழ்ப் புலமை நிரம்பப் பெற்றவர். அவரை வாயிற் காவலர் தடுத் தனர். உடனே மாம்பழக்கவிராயர், 'தருமகிமைமிகு முனது சமூகமுறார் வறுமையெனச் சலிக்கக்காய்ந்து வருமிரவிவெயிலதனால் மயங்கியிங்கு யான் வருந்தி வந்தபோதில் அருமை தவிர்பாராச் சேவகர் தமது பெயர்ப்பொருளை அறியக் காட்டிக் கருவமொடு தடுப்பதென்னே காமர் பொன்னுச்சாமி யெனுங் கருணை மாலே!' என எழுதியனுப்பினார். உடனே பொன்னுச்சாமித்தேவர் அறிஞர் ஒருவரையனுப்பி மாம்பழக்கவியை உள்ளே அழைத்தார். அவருடைய செய்யுள்களைக் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்து அவருக்குக் 'கவிச சிங்கம்' என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் கொடுத்தார்.

தில்லையம்பூர்ச் சந்திரசேகரக் கவிராயர் என் பவர் பழைய தமிழ்நூல்களைத் திருத்தமாகப் பதிப் பித்து வெளியிடப் பொன்னுச்சாமித்தேவரிடம் உதவிபெறச சில செய்யுட்களை இயறறிக் கொண்டு வந்தார். தேவர் தாம் திரட்டி வைத்திருந்த தனிப் பாடல்களை அவரிடம் கொடுத்தார். மேலும், அகப்படும் தனிப்பாடல்களையும் தொகுத்துத் தனிப்பாடல் திரட்டு என்னும் பெயருடன் வெளியிட வேண்டுமென்று கூறி அதற்காகப் பொருளுதவியும் செய்தார். இச்செய்கையால பல புலவர்கள் பாடிய பாடல் வீணே அழிந்துபடாமல் உலகில் நிலைபெற லாயின. ஆறுமுக நாவலருக்கும் தேவருக்கும் சென் னையில் பழக்கம் ஏறபட்டது. திருக்குறள் பரிமேலழ கர் உரை, திருக்கோவையாா உரை, இலக்கணக் கொத்து, பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களை வெளி யிடுமாறு அவரை வேண்டியதுடன் பொருளுதவியும் செய்தார். அவ்வாறு பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்களில் நூற்றுக்கணக்கான படிகளைப் பெற்று அவற்றைத் தகுதியுடையாருக்கு வழங்கினார்.

தேவர் சமயக் கொள்கையில் பொதுநோக்குடை யவர். இவருக்கு மூன்று மனைவியரும் மூன்று ஆண் மக்களும் மூன்று பெண்மக்களும் இருந்தனர். பொன்னுச்சாமித்தேவர் கி.பி. 1870-ஆம் ஆணடு, தம் 33 - ஆம் வயதில் உயிர்நீத்தார். செ.இரெ.செ.

போ பகரமும் ஒகாரமும் இணைந்து ஒலித்தலால வரும் இந்த ஒலி உதடுகளை மூடித்திறக்கும்பொழுது ஏற படும் ஒலியை உதடுகளைக் குவித்துப்பின மேல உயர்த்தி வெளிப்படுத்தி னால தோன்றும்.

ஓரெழுத்தாக இது வினையைக் குறிக்கவே பயன்படுகிறது. ஓர் இடத்திலிருந்து பிறிதோரிடத்துக்குப் போகினறதை அடிப்படையாகக் கொணடு பல கோணங்களில இதன் பொருள் விரிகின்றது. உரியதாதல் (மரபிற் போந்தான்), நிரம்புதல, மேற்படுததல், நன்கு பயிலுதல, கூடிய தாதல், பிரிதல, ஒழிதல், நீங்குதல், கழிதல், மாறுதல, ஒலிஅடஙகுதல் முதலிய பல பொருள்களைச் சூழ்நிலைக்கேறபக் கொடுக்கினறது. மூலச் சொல்லின் பொருளை அழுத்திக் கூறுமாற்றால அசைநிலையாகவும் வழங்கப்படும் (எ-டு. ஒழிந்து போ).

வடிவம்: பொகரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பே இதற்கும் பொருந்தும். பொகரம், பகர ஓகாரம் இரணடிற்கும் உருவ வேறறுமை இல்லை. .. ..

இடப்புறக் கோடும் வலப்புறக் கோடும் முறையே கொம்பாகவும் காலாகவும் மாறி நிலை பெற்றன... . .

கி மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு... ..

கி.பி. 8 – ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்... ... .

கி.பி. 11 – ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் .. ..

புளளி இல்லாமல் எழுதப்பட வேணடும். பொகரக் குறுக்கததிறகு வேணடிய புள்ளி இதற்குத் தேவையில்லை. .. .

வட்டெழுத்திலும் இதே நிலை அமைநதுளளது. எகரக்குறி கீழ்நோககி வளைந்தது. ஆகாரத்திறகுரியகால் வெறுங் கோட்டிலிருந்து தமிழில் போல இறஙகாமல் நீட்டியே எழுதப்பட்டது. வட்டெழுதது மறையும வரை இது மாறவிலலை.. . .

கே.ஜி.கி.

போ ஆறு: இது வடஇத்தாலியிலுளள மிக நீண்ட ஆறு. பிரான்சு – இததாலியின எல்லையி லுள்ள கட்டியன ஆல்புசு (Cattian Alps) மலைப் பகுதியில் மாணட்டி விசோ (Monte Viso) வுக்கு அரு கில் 2021 மீ.உயரத்திலபோ ஆறு (Po River)தோனறு கினறது. அங்கிருந்து கிழககு நோக்கிப் பாய்ந்து,

பினனர் வடக்கு நோக்கிச் செனறு, இறுதியில் ஆட்ரியாட்டிக்குக் கடலில் (Adriatic Sea)கலக்கிறது. இதன் நீளம் 652 கி.மீ. பழங்காலத்தில் இது பாடசு அல்லது எரிடானசு (Padus or Erıdanus) என்று குறிப்பிடப் பட்டது.

இவ்வாற்றின் வடக்கில் செசியா (Sesıa), திசினோ (Ticıno), அட்டா (Adda), ஒகிலியோ (Oglıo), மின்சியோ (Mıncıo) ஆகியவையும், தெற்கில் தனரோ (Tanaro), திரேப்பியா (Trebbıa), தாரோ (Taro), செக்கியா (Secchia), பனாரோ (Panaro), ஆகியவையும் இதன கிளை ஆறுகளாக உள்ளன. மேலும், இவ்வாற்றில் மேக்கயர் (Maggoire). கோமோ (Como), இலெக்கோ (Lacco), இசியோ (Iseo), கர்தா (Garda) ஏரிகளின் நீர் வடிகின்றது. இது பாயும் பரப்பில் பீடுமாண்டு (Piedmont), இலம்பார்டி (Lambardy), எமிலியா-உரோமக்னா(Emilıa-Romagna) ஆகியபகுதிகள உளளன. இந்த ஆறு இதன் கிளை ஆறுகள் பாயும் பகுதியில வட இத்தாலியின முக்கிய நகரங்களான தூரின் (Turin), சிவசோ (Chivasso), பாவியா (Pavia), மிலான் (Mılan), பியசென்சா (Piacenza), கிரிமோனா (Cremona), பார்மா (Parma), மணடுவா (Mantua), மொடனா (Modena), பெர்ராரா (Ferrara) முதலியவை இருக்கின்றன. போ – ஆறு வெனிசுக்குத் தெற்கே 58 கி.மீ.தொலைவில் ஆட்ரியாட்டிக்குக் கடலில் கலக்கிறது. இது 91,000 சதுர கி.மீ. பரப்பளவிற்குப்பாய்கிறது. இதன்கழிமுகப் பகுதி (Delta) கிழக்கு நோக்கித் தொடர்ந்து விரிவடைந்து கொணடேசென்று, பெர்ராராவுக்கு வடக்கே96 கி.மீ. நீளம் இருக்கின்றது. கடற்கரையில் இதன் கழிமுகப் பகுதியின அகலம் 93 கி.மீ.

இந்த ஆறு செல்லும் வழியில் ஏற்படுத்தியுள்ள மிகப்பெரிய, வளம்மிக்க போ பள்ளத்தாக்கு, வட இத்தாலியில் முக்கிய தொழில், வேளாணமை வட்டாரமாக உள்ளது. போஆறும் அதன் கிளை ஆறுகளும அதிகமான நீரையும், வணடலையும் கொண்டு வருவதால் வேளாண்மைக்கு மிகவும் ஏற்றதாக உள்ளது. கோடைக்காலத்தில் ஆல்பைன் (Alpine) மலை ஆறுகளிலிருந்தும, குளிர்காலத்தில் அபென்னைன் (Apennıne) மலை ஆறுகளிலிருந்தும்,இதற்கு நீர் வருவதால பருவகால மாறுபாடுகள சமன்செயயப்பட்டு, எப்பொழுதும் நீர் ஓடுகினறது. இவ்வாற்றின் வடக்குப் பகுதியில இது மிக வேகமாக ஓடி வருவதால் அங்கு அதிகமாக மின்சாரம் எடுககப்படுகிறது. ஆனால், தென்பகுதியில இதன வேகம் குறைநது கடலை அடைவதற்கு முன்னர் ஒரு சிறு ஓடையாகச் செல்கிறது. இவவாற்றுடன் பல்வேறு கிளை ஆறுகள இணைக்கப்பட்டு, கால்வாய்கள வெட்டப் பட்டு, கரைகள் எடுக்கப்பட்டு, வேளாணமைக்கு மிகுந்தஅளவில் பயன் படுத்தப்படுகிறது. அடிக்கடி இதில் வெள்ளம் ஏறபடுவதால் மக்களுக்குத் துன்பமும், இழப்பும் உணடாகினறன. அவற்றுள் மிகக்கடுமையான பெருவெள்ளம் 1951-இல் ஏற்பட்டது. எட்ருசுகன்கள் (Etruscans) கி.மு.300 இலேயே இதற்குக் கரையை எழுப்பி, இதன வெள்ளத்தைக கட்டுப்படுத்தியிருந்தனர். அதன் பின்னர் அவ்வப்பொழுது கரைகள உயர்ததப் பட்டு வருகின்றன. எனினும், பெர்ராராவில இவவாற்றின் மட்டம் வீடுகளின் மேல்கூரைக்கு மேல் உளளது. இப்பள்ளத்தாககில் தூரின் (Turın), மிலான் (Mılan), பெர்ராரா முதலியன சிறந்த வாணிகத் தொழில் மையங்கள இதில் 544 கி.மீ. நீளத்திற்குப் பெரிய கப்பல்கள செல்வதால, வாணிகம் போக்குவரத்திற்கு மிகவும் பயனுடையதாக உள்ளது.

இப்பகுதியின் வளம் காரணமாக உரோமானியர் காலத்திற்கு முன்பிருநது இரணடாம் உலகப் போர் முடியும் வரை இப்பகுதியைக் கைப்பறறப் பலர் விரும்பினர். பல்வேறு செருமானியக் குடும்பினர், ஒருவர் பின் ஒருவராக இராவன்னா (Ravenna), பாவியா அல்லது மிலானிலிருந்து இத்தாலி முழுவதிலும் ஆதிக்கம் செலுத்த முயனறனர். இங்குளள இலம்பார்டிச் சமவெளியைக் கைப்பறற கி பி.16-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து 19-ஆம் நூற்றாணடு வரை பிரான்சு, இசுபெயின், ஆசுதிரியா ஆகிய நாடுகள் கடுமையாகப் போட்டியிட்டன. இடைக்காலத்தில் மிலான் செல்வச் செழிப்புடன் விளங்கிச் சமய, பண்பாட்டுத் துறைகளில் சிறந்து விளங்கியது. இப்பகுதியில்தான் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, மக்களுடைய சமூகப் பணபாட்டு வாழ்க்கையில் மாறுதல்கள் தோன்றின. சி.இரெ.

போக்குவரத்து: மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் போக்குவரத்து ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றது. பல பணடைய நாகரிகங்கள் உலகெங்கும் பரவியதற்குப் போக்குவரத்தே அடிப்படைக் காரணமாகும் புதியனவற்றைக் காண வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தின் காரணமாக மனிதன் இடம்விட்டு இடம் சென்றான். மிகப் பழங்காலத்தில் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான உணவைத் தேடி நாடோடியாய் அலைந்த மனித இனம், பிற்காலத்தில் அரசியல் நோக்கத்தாலும், தீரச் செயல்புரியும் உந்துதலாலும் புதிய இடங்களை நாடியது. இவையே போக்குவரத்து (Transportation) வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. பின்னர் வாணிகம் வளரத் தொடங்கியபொழுது பல நிலையான நிலவழித் தடங்களும், நீர்வழித் தடங்களும் தோன்றின.

போக்குவரத்து வளர்ச்சியின் காரணமாக வாணிகம் மட்டுமன்றிப் பண்பாடுகளும், கலை, இலக்கியங்களும் பரவின; புதிய குடியேற்றங்கள் தோனறின. வலிமை மிக்க நாடுகள் தொலைதூர நாடுகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப் போக்குவரத்து வகை செய்தது. பல நாடுகளில் தொழில் வளரவும் இது உதவியாக இருந்தது. அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாகப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களும் அமைப்புகளும் பெரும் வளர்ச்சியுற்றன. குறிப்பாக, 20-ஆம் நூற்றாண்டில் போக்குவரத்து வியக்கத்தக்க அளவு முன்னேற்றமடைந்துள்ளது.

வகைகள்: பொதுவாகப் போக்குவரத்தை நில வழி, நீர்வழி, வான்வழிப் போக்குவரத்துகள் எனப் பகுக்கலாம. நிலவழிப் போக்குவரத்தில இப்போது சாலைப் போக்குவரத்தும் தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்தும் குறிப்பிடத் தக்கவை. சாலைப் போக்குவரத்து பல வகைகளில் நடைபெறுகின்றது. மிருகங்களைப் பயன்படுத்துவது முதல் புதிய இயநதிர விசையைப் பயன்படுத்துவதுவரை பல வகைச் சாதனங்கள் உளளன. நீர்வழிப் போக்குவரத்தில் கடல்வழிப் போக்குவரத்து பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. உளநாட்டு நீர்வழிப் போக்குவரத்தின் பங்கு குறைந்து வருகின்றது. உள்நாட்டு நீர்த்தடங்கள் பெரும்பாலும் கால்வாய்கள மூலம் அமைக்கப்படுகின்றன. ஏற்ற ஆறுகள் இருப்பின் அவையும் நீர்வழித் தடங்களாகச் செயற்படுகின்றன. வான்வழிப் போக்குவரத்து 20-ஆம் நூற்றாண்டில் விரைந்து வளர்ந்துள்ளது மிகக்குறுகிய காலத்தில் மிகவும சிறப்பாக வளர்ச்சியடைந்த பெருமை இதற்குண்டு. ஒவ்வொருவகைப் போக்குவரத்திலும சில குறிப்பிடத் தக்க கூறுபாடுகள் உளளன.

சாலைப் போக்குவரத்து· இது மிகப பழைமையானது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே குறிபபிடத தக்க வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. சீனாவுக்கும், இப்போதைய அரபு நாடுகளுக்கும் இடையே ‘பட்டு வழித்தடம்’ (Silk Route) எனறு கூறப்பட்ட நிலையான சாலை வழித்தடம் இருந்தது. மேலும, மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து பல நாடுகளுக்கு ‘வாணிகத தடஙகள’ இருநதன. சாலைகள அமைப்பதில் உரோமப் பேரரசு திறன பெறறு விளஙகியது.

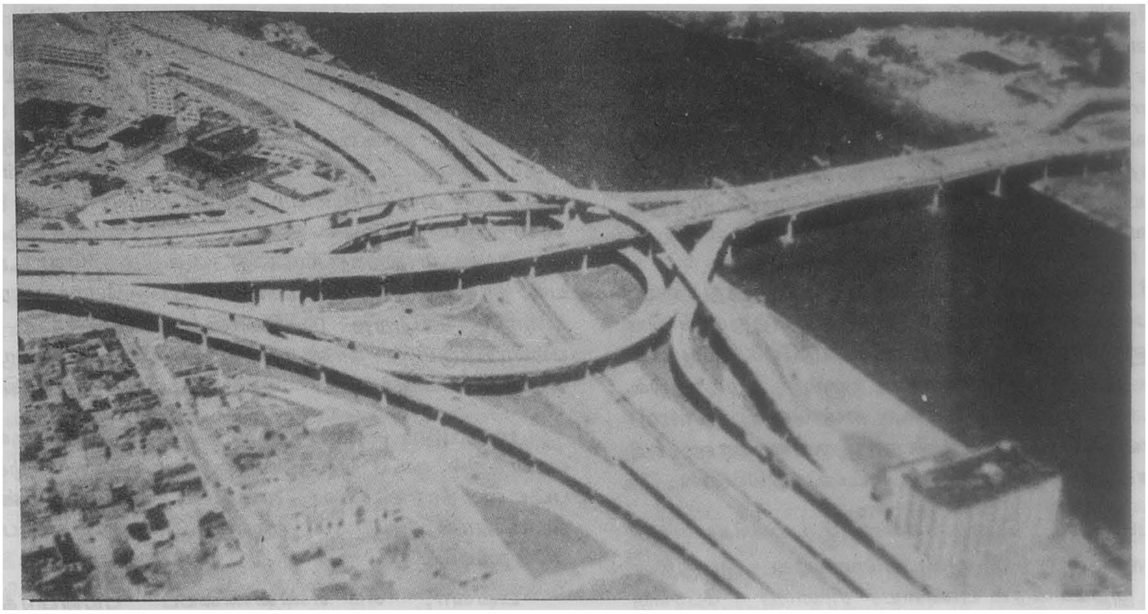

சாலைப் போக்குவரத்து

உரோம அரசு கி பி முதலாம் நூற்றாண்டில் அமைத்த சாலைகளை இனறும் இங்கிலாந்திலும், பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் காணலாம். 'எல்லாச் சாலைகளும உரோம் நகரை நோக்கியே செல்கின் றன' எனற பழமொழி உருவாக இவை காரணமா யிருந்தன.

இன்று, பன்னாட்டுப் போக்குவரத்திலுள்ளதைவிட உள்நாட்டுப் போக்குவரத்தில் சாலைகள் சிறப்பிடம பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக நகரங்களைச் சிறு கிராமங் களுடன் இணைக்கும் பணியினை இவை செவ்வனே செய்கின்றன. பிற வகைப்போக்குவரத்தால் இணைக்க முடியாத மலைப்பகுதிகள், காட்டுப்பகுதி கள ஆகியவற்றைச் சாலைகள (Roads) இணைக் கின்றன.

பயன்படும விசை: சாலைப் போக்குவரத்தில் மிருகங்கள முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்போது இயந்திர விசையால் இயங்கும் பேருந்துகளும், சிறு வண்டிகளும் பயன்படுத்தப்படுகினறன. பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்ற பல நாடுகளில் பெருமளவு பொருள் போக்குவரத்து சாலைமூலம் நடைபெறு கின்றது. குளிர் பதனப்படுத்தப்பட்ட சரக்கு வண்டி கள் ஆயிரக்கணக்கான கி.மீ. தொலைவிற்குக் காய், கனிகளையும், பிற அழுகும் பொருட்களையும் சுமந்து செல்கின்றன. ஆயினும், இந்தியா உட்படப் பல நாடு களில் கால் நடைகளைப் பயன்படுத்தி இழுக்கப்படும் சாலை வண்டிகள நடைமுறையில் உள்ளன. இந்தியா வில் ஏறத்தாழ 15 இலட்சம் மாட்டுவண்டிகள உள் ளன. ஆயினும், எரி எண்ணெயைப் பயன்படுத்தும் சாலை வண்டிகளின் எண்ணிக்கை பெருகிவருகின்றது.

பலர் பயணம் செய்யத்தக்க பேருந்துகளும், சிலர் பயணம் செய்யக்கூடிய நடுத்தர மற்றும் சிறிய வண்டிகளும், ஒன்று அல்லது இரண்டுபேர் பயணம் செய்யும் இரண்டு சக்கர வண்டிகளும் புழக்கத்தில் உளளன. இவையாவும் பாறை எணணெய் (Petrol) 'டீசல்' எண்ணெய என்ற இருவகையான எரி எணணைகளைப் பயன்படுத்தி ஓட்டப்படுகினறன.

சிறப்புகள்: 1) பொருள்களையும் பயணிகளையும் வீட்டு வாசலில் ஏற்றி அடையவேண்டிய இடத்தின் வாசலில் இறக்கிவிடும் பணியைச் சாலைப் போக்கு வரத்து மட்டுமே செய்வது அதன் சிறப்பு அமிசமா கும். 2) நீர்வழித தடங்களை அமைக்க முடியாத இடங்களுக்கும் சிறிய கிராமங்களுககும் இது ஏற்ற போக்குவரத்து முறையாகும். 3) நகர்ப்புறங்களில் பணி செய்வோரின் தேவைகளை இது நிறைவு செய் கின்றது. குறுகிய காலத்தில் சாலை வழிப் போக்கு வரத்து வசதிகளைக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ செய்யலாம். இத்தகைய நெகிழ்வுத் தன்மை பிற வகைப் போக்குவரத்துகளில் இல்லை.

குறைகள்: இக்காலத்தில் மிகவும் வேகமாகச் செல்லும் வணடிகள் பயன்பாட்டிற்கு வந்துள்ளன. அதன் விளைவால் சாலைகளில் அதிக அளவு இடர் கள் ஏற்படுகின்றன. வளர்ந்துவரும் நாடுகளான இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சாலை இடர்களால் உயிர் துறப்போரின் எணணிக்கை ஆண்டு தோறும் பெருகி வருகின்றது.

அடுத்து, இவ்வணடிகளிலிருந்து வெளியேறும் புகையினால், பல இன்னல்கள தோன்றுகின்றன. அப்புகையில் நச்சுப் பொருள்கள் கலந்திருப்பதால் அவை காற்றில் கலந்து மனிதரையும், தாவரங் களையும் பாதிக்கின்றன. அதனால் பல நாடுகளில் இயந்திர வண்டிகளிலிருந்து வெளியேறும் புகையில் நச்சுப் பொருளின அளவினைச் சட்டத்தின மூலம் வரையறுத்துள்ளனர்.

தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து. கி.பி. 17-ஆம் நூற் றாண்டின் தொடக்கத்தில் தொடர்வண்டிப்போக்கு வரத்து (Rail Transport) தொடங்கியது. இங்கிலாந் தில் முதன்முதலாக நிலக்கரிச் சுரங்கங்களை இணைப் பதற்கு அவை பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலில் மரத் தணடவாளங்கள பயன்படுத்தப்பட்டன. எலலாத் தண்டவாளங்களும் இரும்பினால் கி பி. 1767 – ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்டன. பொது மக்களுக்காக கி.பி. 1825 – ஆம் ஆணடில் தொடர் வண்டித் தடம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1825 – க்குள பல தடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அமெரிக்காவில் கி பி. 1830 – ஆம் ஆணடில் பொதுப்போக்குவரத்திற்கான முதல் தடம் திறக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பல நாடுகளிலும் தொடர்வண்டிப் போககுவரத்து வளர்ச்சி பெற்றது. இந்தியாவில், கி.பி. 1853 – இல் பம்பாய்க்கும் தாணாவுக்கும் இடையே முதல் தொடர்வண்டித்தடம் செயற்படத் தொடஙகியது.

பயன்படும் விசை: தொடக்கக் காலத்தில் தணட வாளத்தில ஓடிய வண்டிகள் குதிரைகளால் இழுக்கப் பட்டன. நீராவி விசை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் நீராவியால இயங்கும் இழுவை இயந்திரங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன.

பினனர், எரி எணணெயைப் பயன்படுத்தும் இயந்திரங்களும், மின விசையைப் பயன்படுத்தும இயந்திரங்களும் கண்டுபிடிக்கபபட்டன. இப்போது பெரும்பாலான நாடுகளில் மினவிசை அல்லது எரி எண்ணெயைப் பயன்படுத்தும் வண்டிகள் புழக்கத திலுள்ளன. தொடாவணடிப் போக்குவரத்தில சப்பான நாடு பல சாதனைகளைப் புரிநதுள்ளது. உலகத்திலேயே மிகவும் வேகமாகச் செல்லும்

தொடர்வண்டிகள் மணிக்கு ஏறத்தாழ 250 கி.மீ. வேகத்தில் செல்கின்றன.

இந்தியாவிலும் பெரும்பாலான தொடர் வணடிகள எரி எணணை அலலது மின்விசையைப் பயன படுத்துகினறன. இங்கு அகலத் தொடர்வண்டித் தடமும் மீட்டர் தொடர்வண்டித் தடமும் உணடு.

சிறப்புகள்: மக்களுக்கு விரைவாகவும் வசதியாகவும் பயணம் செய்யும் வாய்ப்பு தொடாவணடிப் போக்குவரத்தில் கிடைக்கினறது. மேலும், சாலைப் போக்குவரத்தில கிடைக்காத பல வசதிகள் தொடர் வண்டிகளில் உணடு. இது பொருள் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாக உளளது. நிலக்கரி, இரும்புததாது, பருத்தி, மரம், சிமெணடு முதலான பளுமிகக பொருளகளைப் பேரளவில எடுத்துச் செல்லும் வசதி இதில் உணடு.

பிறவகைப் போக்குவரத்துகளை விடத தொடர் வணடிப் போக்குவரத்துச் செலவு குறைவாக உளளது. புற நகாப்பகுதிகளை நகர மையததிறகு இணைக்க இதுவே பெருமளவில் பயனபடுகினறது. நியூயார்க்கின் நிலத்தடித் தொடர்வணடிகள், இலண டனின் புறநகர்த் தொடர்வணடிகள், மாசுகோவின 'மெட்ரோ' ஆகியவை இபபணியைச் செயயும குறிப்பிடத்தக்க தொடர் வணடி அமைப்புகளாகும. இந்தியாவிலும், பம்பாய், சென்னை, கலகத்தா ஆகிய பெருநகரங்களில் புறநகர்த் தொடர்வணடிகள் நாளதோறும் செல்லும பயணிகளுக்குப் பெரும் உதவியாக உள்ளன. கல்கத்தாவிலுள்ள நிலத்தடித தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து குறிப்பிடத்தகுநதது.

குறைகள்: புதிய வழித்தடங்களை அமைக்க அதிகச செலவாகின்றது. மேலும, சாலைப் போக்குவரத்திலுளள நெகிழவுத்தனமை இதில் இலலை. வளர்ச்சி பெற்ற பல நாடுகளில் விமானப் போக்குவரத்தும் சாலைப போக்குவரத்தும் தொடாவணடித் தேவையைக் குறைத்து விட்டன. குறிப்பாக மக்கள தங்கள் நெடுந்தூரப் பயணங்களுக்குத் தொடர் வணடிப் போக்குவரத்தை விரும்புவதில்லை. ஆயினும், வளர்நது வரும் நாடுகளில இவவகைப் போக்குவரத தின் முக்கியத்துவம் குறையவிலலை.

நீர்வழிப் போக்குவரத்து: மிகப் பழங்காலத்தில நாகரிகங்கள பல கணடங்களுக்குப் பரவுவதற்கு நீர்வழிப் போககுவரத்து (Water Ways) அடிப்படையாக அமைநதது. அணமைக்காலம் வரை இங்கிலாநது, இசுபெயின, போர்ச்சுக்கல ஆகிய நாடுகளின் பலம் அவற்றின கடற்படையைச் சார்ந்து அமைந்திருந்தது.இபபோதும் கூட கடல் வழிகளின தேவை குறைவுபடவில்லை. பழங்காலததில் உரோமானியரும், சீனரும் கடல் வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கினர். தமிழரும் பல நூற்றாணடுகளுக்கு முன்னாக கடல கடநது வாணிகம் செய்துளளனர். கொலம்பசு, (Colambus), தாமசு குக்கு (Thomas Cook) ஆகிய தீரமிக்க முன்னோடிகள இக்காலக கடலவழித் தடங்கள் தோனறக காரணமாயினர்.

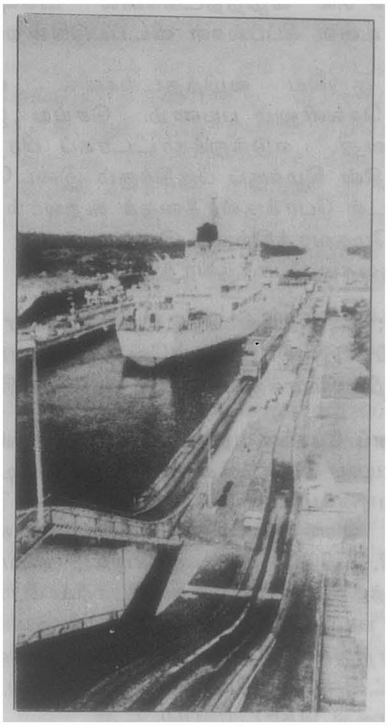

கடல்வழிப் போக்குவரத்து

உளநாட்டுக் கால்வாய்ப் போக்குவரதது (Internal Canal Transport) நீரவழிப்போக்குவரத்தில ஒனறாகும். உலக நாடுகளில இனறும கால்வாயப் போககுவரத்து செயறபடுகின்றது.

பயன்படுத்தும் விசை: காறறின் விசையினால செலுத்தப்படும மரக்கலஙகள கரையோர வாணிகத தில் பயனபடுகினறன. ஆனால, பெருமபாலான கப்பலகள, படகுகள எரிஎணணையினால இயஙகுகினறன. நீராவி விசையினால இயஙகும் கலஙகளும் உள்ளன. அணுவிசையைப் பயனபடுத்தும் கப்பலகள பாதுகாப்புப் பணிக்காக மட்டும் பயன்படுகினறன.

சிறப்புகள்: நீர்வழிததடம் பெருமளவு பொருட்களை எடுத்துச்செல்ல ஏறறதாகும். குறிபபாகத் தானியங்கள, எணணை, நிலக்கரி, எரிவாயு, இயநதிரப் பொருட்கள முதலானவற்றை நாடுகளுககிடையே எடுத்துச் செலலும் பணியைச் செய்யக கடல்வழித் தடம் ஏறறதாகும். உளநாட்டுக் கால்வாய்கள மூலமும் பொருள போக்குவரத்து நடைபெறுகின்றது

பனனாட்டு வாணிகத்திறகு இது இன்றியமையாத தாகும. நெடுந்தூரம் எடுத்துச் செல்ல ஆகும் செலவு குறைவாக உளளது. பிற தொல்லைகள் இன்றி வசதியாக ஓயவெடுகக விரும்பும் பெரும் செலவந்தர் கள கப்பல பயணத்தை மேற்கொளளுகின்றனர். இதறகெனச் சில வழிததடங்களில் மிகவும் புதிய வசதிகள உளள கப்பல்கள் விடப்படுகின்றன.

சில குறுகிய வழித்தடங்களில் விரைந்தும் குறைந்த செலவிலும் பயணம் செய்ய இது ஏற்ற தாக உளளது. எடுத்துக்காட்டாகப் பிரானசுக்கும் இங்கிலாந்தின் கிழககுப் பகுதிக்கும் இடையே நடை பெறும கடல் போக்குவரத்தைக் கூறலாம். இந்தியா வில் இராமேசுவரத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே யும் இத்தகைய போக்குவரத்து உள்ளது.

குறை: நீர்வழியில் நெடுந்தூரம் விரைந்து பய ணம் செய்ய இயலாது. எனவே, நெடுந்தூரப் பயணி கள் நீர்வழிப் போக்குவரத்தை விரும்புவதில்லை.

விமானப் போக்குவரத்து: விமானங்கள 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் வானவழிப் போக்குவரத்து (Air Transport) விரைந்து வளர்ந்துள்ளது. இரைட்டு சகோதரர் கள் கி.பி. 1903 – ஆம் ஆண்டில் விமானத்தைக் கண்டுபிடித்தனர். முதல் உலகப் போரின் போது அவை போரில் பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலில் அஞ்சல் போக்குவரத்துக்கு விமானங்கள் பெருமளவில் பயன் படுத்தப்பட்டன. இந்தியாவில் 1932 – இல் விமானப் போக்குவரத்து தொடங்கப்பட்டது.

இப்போது ஒலியைவிட வேகமாகச் செல்லும் பயணி விமானங்கள் புழக்கத்தில் உளளன. ஏறத்தாழ 560 பேர் வரை பயணம் செய்யக்கூடிய பெரும் விமா னங்களும் உள்ளன. ஒன்றிரண்டுபேர் பயணம் செய்ய வும், சிறுகுழுக்களாகப் பயணம் செய்யவும் ஏற்ற பலவகை விமானங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

சிறப்புகள்: விமானம் உலகின் எந்த இடத்திற்கும் மிகக் குறைந்த நேரத்தில், பொருட்களையும் பயணி களையும் எடுத்துச் செல்ல வல்லதாகும். மேலும், நாடு களுக்கிடையேயான விரைவான அஞ்சல் போக்கு வரத்துக்கு இது பெரிதும் துணைசெய்கின்றது. தொழில், வாணிகம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளோருக் குக் காலத்தை மிச்சப்படுத்த விமானப் போக்குவரத்து மிகவும் ஏற்றதாக உள்ளது. பயணிகளுக்கு மற்ற போக்குவரத்தில் இல்லாத புதிய வசதிகள் இதில் உள்ளன.

குறைகள்: விமானப் போக்குவரத்திற்குப் பெரிய தளங்கள தேவை. அவற்றை அமைப்பதற்கு மிகுதி யாகச் செலவாகும். அவ்விமான நிலையங்கள் நகரங் களுக்கு வெளியே அமைக்கப்படுகின்றன. இதனால் பயணிகள் ஊருக்குள் வந்து சேரக் காலதாமதம் ஆகின்றது. மேலும், விமானங்கள் புறப்படும்போதும், தரையில் இறங்கும் போதும் ஏற்படும் மிகுதியான பேரொலி இன்னல்களைத்தோற்றுவிக்கின்றது. ஒலியை விட வேகமாகச் செல்லும் பயணிகள் விமானம் நியூ யார்க்கு நகரில் இறங்கத் தடை விதிக்கப்பட்டதற்கு இந்த பேரொலி தான் காரணமாகும் (பின்னர் இத்

விமானப் போக்குவரத்த

தடை நீக்கப்பட்டது). எளிய வருவாய் உள்ள மக்கள இதனைப் பயன்படுத்த முடியாது. ஏனெனில விமானப் பயணத்திற்கு மிக அதிகமான கட்டணம் பெறப்படுகிறது.

போக்குவரத்தும் பொருளாதாரமும்: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிககு இனறியமையாத அகக் கட்டுமானஙகளில் (Infra structure) போக்குவரததும ஒன்றாகும். இஙகிலாந்தின தொழில்புரட்சிக்கு அஙகு அமைந்துளள போக்குவரத்து வசதிகளும் ஒரு காரண மாகும். பல பெரிய நாடுகளில எல்லாப் பகுதிகளும் சமமாக வளர்ச்சி பெறப் போக்குவரத்து அமைப்பு உதவுகின்றது. ஏற்ற சாலைகளும், தொடர்வணடித் தடங்களும் இல்லாத இடங்களில தொழில் செழித்து வளர முடியாது. வேளாண்மைப் பணடங்களை அங் காடிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப் போக்குவரத்து தேவை. வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில எல்லா நகரங களும் நில வழியாகவும், வான் வழியாகவும் இணைக் கப்பட்டுள்ளன. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் பல நாடுகள வளர்ச்சி குனறியிருப்பதற்குப் போக்குவரத்துத் தொடர்பின்மை ஒரு காரணமாகும். பன்னாட்டு வாணிகத்திற்கும் போக்குவரத்து அடிப்படையாக உள்ளது. இங்கிலாந்து பல குடியேற்ற நாடுகளை உரு வாக்கியமைக்கு அதன் வாணிகக் கப்பல் போக்கு வரத்தின் வளர்ச்சிதான் அடிப்படைக் காரணமாகும். மேலும், போக்குவரத்தே இப்பொழுது ஒரு பெரிய தொழிலாக வளர்ந்துளளது. பலநாடுகளில் இத் தொழில் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையாக உள்ளது. பா.அ.

துணை நூல்கள்:

Ghosh, B B, Business Organisation, Mukherjee and Co. Pvt. Ltd, Calcutta, 1951.

Sohrab, R.Davra, Organisation of Commerce, Progressive Corporation Pvt. Ltd, Bombay, 1971.

போகர்: இவர் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவர். போகர் வாழ்ந்த காலமும், இடமும் ஐயந்திரிபற விளங்கவில்லை. இவர் பெயரால் பல மருத்துவ நூல்கள் உள்ளன.

போகர் சீன நாட்டைச் சேர்ந்த மணபாண்டத் தொழிலர் என்பர். இவரைப் பௌத்தத் துறவி என் றும், சீனப் பயணியாக 1600 ஆணடுகளுக்கு முன இப்பாரத நாட்டுக்கு வந்து புத்தகயா, பாடலிபுத திரம் முதலான சில இடங்களைப் பார்த்து விட்டுத் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவரென்றும் சிலர் கூறுவா. 'போ'(Fo) அல்லது போகி (Fohi) என்ற ஒருவர் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டின பிறபகுதியில் சீனாவுக்குச் சென்று புத்த சமயததைப் பரப்பினார். அவர்தான இப் போகர் எனனும் கருததும் நிலவுகிறது.

போகருடைய பாட்டனார் திருமூலர் என்றும், இவருடைய புதலவர் கொங்கணர் எனறும், புலிப் பாணி இவர் சீடரென்றும் போகர் நூல்வழி அறியக் கிடக்கிறது.

இவர் பல ஆண்டுக காலம் தம் சீடருடன் பழனி மலையில தங்கியிருந்து பல சிதது விளையாடலகள புரிந்துளளார் என்பதும், அக்காரணம்பற்றியேபழனிக் குச 'சித்தன் வாழவு' என்னும் பெயர் உணடாயிற்று என்பதும் செவிவழி வரலாறு இவருடைய மருததுவ வலலமையைக் காட்டவேணடிப் பல பாடாணங்களை யும் ஒருங்கு கூட்டி, நீர, நெருப்பு முதலியனவறறால கரைந்தும், புகைநதும், உருகியும், ஆவியாகியும் போகாதவாறு திணமையுறக் கட்டி, அக்கட்டைக் கொணடே ஒரு பாலதணடாயுதபாணி சுவாமி திரு வுருவச்சிலை செயது வைத்தார் என்றும், அநதப படிவமே இப்போது பழனியில் மூலவராய்ப் பிர திட்டை செய்யப்பெறறுளளது எனறும் கூறப்படு கிறது.

சிலர் போகர் கதிர்காமம், திருச்செந்தூர், திருத தணிகை, திருப்பரங்குன்றம் எனனும இடங்களில சமாதி நிலையில இருந்தார் எனறு கூறுவர் பழனி மலையில் இவருக்குச் சமாதி உளது புலிப்பாணி முனிவர் மரபினர் எனப்படுவோா வழிவழியாக வழிபாடும் செய்து வருகின்றனர்.

போகர் 7000, நிகண்டு 1700, யோகம 300 ஆகிய மூன்று நூல்களே இவர் இயற்றியனவாக அபிதான சிந்தாமணி கூறுகிறது. சிதத மருத்துவப் பாடநூல் இவர் இயறறியனவாகப் போகர் நிகணடு, போகர் கற்பம் 300, போகர் 7000, போகர் வரும சூததிரம், போகர் சரக்கு வைப்பு 800, போகர் வாசியோகம் என்னும் 6 நூலகளைச்சுட்டிக் காட்டிப் போகர் 700, போகர் சனன சாகரம என்னும் இருநூலும் போகர் இயற்றியவை அல்ல எனப் பிரித்துக் கூறுகிறது யோகி.சா.அ அ இராமையா அவா்கள போகர் சனனசாகரம 557, போகர் ஞானசூத்திரம் 1, போகர் சிவயோக ஞானம் 12, போகா வைத்தியம 700, போகர் சமாதி தீட்சை 10, போகர் ஞான சூத்திரம் 8, போகர் திருமந்திர ஞானம் 10, போகர் ஞான பூசா விதி 13, போகர் அட்டாங்க யோகம் 24, போகர் முப்பூ சூத்திர ஞானம் 51, போகர் ஞான கற்ப சூத திரம் 54, போகர் ஞான சாராமிசம் 100, போகர் மெய்ஞ்ஞான போதகம் 2, போகர் கற்பம் 300, போகர் உபதேச ஞானம் 156, போகர் 7000, போகர் நாடி சாத்திரம் 11 ஆகிய 17 நூல்களை மூன்று தொகுதி களாகப் பதிப்பித்திருப்பதுடன, போகரின் நூல்

களாகப் போகர் நிகணடு, போகர் மூலிகைத் தொகுப்பு, போகர் வரும நூல எனற மூன்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளாா. அவை தவிர மேலும் அசசிடப் படாத 25 நூலகளின் பட்டியலும் தநதுளளார்.

போகர் பெயரில சுவடிகள சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச சுவடிகள நூலகம், தஞசைச் சரசுவதி மகால நூலகம், பாணடிச்சேரிப் பிரெஞ்சு இந்திய ஆய்வுககழகம், சென்னைச் சித்த மருத்துவ மேம் பாட்டுக் குழு, சென்னை மத்திய ஆயுர்வேத, சித்த மருத்துவ ஆய்வு நிலையம், திருவனந்தபுரம் கீழ்த் திசைச் சுவடிகள் நூலகம், திருப்பதி சிரீ வெங்கடேசு வரா சுவடிகள நூலகம், தஞசைத் தமிழப்பல்கலைக் கழகச் சுவடிகள் நூலகம், பாரிசு நாதெலலா நூல கம் ஆகியவற்றோடு தனியாரிடத்தும் உளளன. சே.பி.

போசர். இநதியாவை ஆண்ட இராசபுத்திர மன்னர்களுள் போசர் என்ற பெயரைக் கொண்ட சிலர் இருந்தனர். அம்மன்னர்களுள கீழ்க் காணுபவர் கள சிறப்பு வாய்நதவர்கள.

போசர் (ஏறத்தாழ கி பி. 840 - 885 அல்லது 890): வடஇந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்து வந்த புகழபெற்ற பிரதிகாரர் என்ற இராசபுததிர வமிச மன்னர்களுள் புகழ் பெறறவர் இவர்; இரணடாம் நாகபபட்டனின பேரா. இவர் தம் பேரரசை விரிவாக்கினார். பஞ்சாபு, ஐக்கிய மாகாணங்கள, இராசபுதனம், குவாலியர் முதலிய பகுதிகள் இவர் பேரரசில் அடஙகும். இவருடைய வெள்ளி நாணயங்கள் வட இந்தியாவில பல இடங்களில் கிடைக்கின்றன இவரு டைய கல்வெட்டுகளிலிருந்து இவருடைய வரலாற்றை ஓரளவு தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது இவருக்குப பிரபாகரன், ஆதிவராகன் என்ற படடஙகளும் உணடு. இவர் வைணவ சமயத்தைச சேர்ந்தவா; போசபுரத்தை நிறுவியவர். வங்காள பாலர்களைத் தோறகடித்து அவாகளின வலிமையை ஒடுககினார். இவர் காலத்தில இந்தியாவிறகு வந்து சென்ற சுலைமான என்ற அராபியப் பயணி இவருடைய படை வலிமையையும, இவர் நாட்டில் ஒழுஙகையும அமைதியையும் நிலைநாட்டி வந்ததையும் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளார். இவருடைய கலவெட்டுகளிலிருந்து இவருடைய பேரரசு சட்லெசு நதியிலிருந்து தபதி நதி, புதியபீகார் மாநிலம் வரையிலும் பரவியிருந்தமை தெரிய வருகின்றது. இவரை மிகிர போசன் என்று குறிப்பிடுவா.

முதலாம் போசர் (கி.பி. 1010 - 1055). தென்னிந் தியாவில் ஆட்சி செய்த பரமாரர் குலத்தின் மிகச் சிறந்த அரசரான முதலாம் போசர் எனபார் போர் வீரா இவர் கல்யாணிச்சாளுக்கிய மன்னனைப் போரிட்டுத் தோற்கடித்தார். கலிங்க நாட்டுக் கஙகரின் கீழிருந்த ஒரு தலைவனையும், வட கொங் கணத்தின அரசர்களையும், காஙகேய தேவ, கால சூரியையும போசர் வென்றார். கனனோசியை (Kanauj) பல ஆணடுகள் இவர் ஆட்சி செய்த போதும் இவருடைய நாட்டின் பெரும்பகுதி மாளவப் பகுதியில அமைந்திருந்தது. இவருடைய ஆட்சியின் போது இவருடைய தலைநகரமாக விளங்கிய தார் நகரமும் (Dhar), உச்சையினி (Ujjain) நகரமும் சிறநத இநது, சமணக் கல்வியின சிறப்பிடங் களாக விளஙகின போசர் ஒரு கவியாகவும், சிறந்த ஆசிரியராகவும விளஙகினார். வானவியல், சோதிடம், கட்டடக் கலை ஆகியவை பற்றிய இவருடைய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. தார் எனற இடத்தில் இவரால் கட்டப்பெற்ற சிறந்த வட மொழிக் கல்லூரி பின் மசூதியாக மாறியதெனத் தெரிய வரு கிறது இவ்வரசர் போபால் நகரைத் தோற்றுவித்து அதனருகில் ஏறத்தாழ 650 சதுர கி.மீ. பரப்பளவு உளள ஓர் ஏரியையும் வெட்டினார். போசர், பல கட்டடங்களைக் கட்டினார்; பல அறிஞர்களை ஆதரித்தார்; சமண சமயத்திடம் அன்பு பூணடிருந் தார்.

முதலாம் போசருக்குப் பின்பு அரசு கட்டிலேறி யவர் அவர் மகன் முதலாம் செயசிம்மன் ஆவார். பின் உதயாதித்தியன் என்பார் அரசுரிமையைக் கவர்ந்து கொண்டார். போசருக்குப்பின சிதைவுற் றிருந்த தம் குலப் பெருமையை மீண்டும் இவர் நிலைநாட்டினார்.

இரண்டாம் போசர்: இவர் கி பி. 1283 - இல் அரியணை ஏறினார். இவருடைய ஆட்சியில், மாளவம் சகமான கம்மிரா (Chahamana Hammira) என்ப வனாலும், சலால் உத்தீன் கில்சியாலும் கொள்ளை யடிக்கப்பட்டது. இரணடாம் போசர் கில்சியிடம் தோற்றுப் போனதாக அறியக்கிடக்கிறது.

இவர் ஆட்சிக் காலததின்போது காலசூரியர் தங்களுடைய அதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ள முயற்சி செய்தனர். எனினும், அவர்கள் வெற்றி கொளளவில்லை. இரணடாம் போசர் அவர்களுக்கு முறையாகச் சுதந்திரம் வழங்கினார்.

போசர் (நேபாளம்): நேபாளத்தில் கி.பி. 11 - ஆம் நூற்றாணடின தொடக்கத்தில் குணகாம (Gunakama) வமிசம் ஆட்சி புரிந்தது. அவவமிசத் தின நிர்பாய என்ற மன்னர், உருத்திரா என்பவருடன் ஒனறாக இணைநது கி.பி. 1007 - இல் ஆட்சி புரிந் தார். உருததிர தேவாவிற்குபபின்னர்ப் போசர் என்ப வர் அரியணை ஏறினார். பின்னர், கி.பி. 1015-இல் கிடைக்கப்பெற்ற ஓலைச் சுவடியின் கருத்துப்படி, போசரின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது அவருடைய

இராச்சியத்தின் பெரும்பகுதியை இலக்குமிகாம தேவா அனுபவித்து வந்தார் எனத் தெரிகிறது. இதைக் கொணடு சிலர் போசரும் இலககுமிகாம தேவரும் ஒன்றாக ஆடசி புரிந்தனர் எனறு கூறுவர். ஆனால், நாள காணப்பெறாத ஓலைச் சுவடி ஒனறு போசருடைய ஆட்சியை மட்டும் குறிக்கின்றது கிடைக்கப்பெற்ற மற்றொரு ஓலைச் சுவடி (கி.பி. 1039) இலக்குமிகாமாவை மட்டும் குறிக்கிறது.

இரா.கி.

போசன்: இவன் கி பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் விதர்ப்ப நாட்டை ஆணட வரலாற்றுச் சிறப்பிற குரிய மன்னன் தந்தை இறந்த பின் சிறிய தந்தை அரசப்பொறுப்பேற்று ஆளுகையில் இவனைக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்தபோது, கொலையாளிகளிடம, 'மாந் தாதா முதல் இதுவரை அரசாணட மனனா எவரும் தாம் ஆணட பூமியை உடன் கொணடு சென்றா ரில்லை' என்ற செய்யுளை எழுதி மன்னரிடம் கொடுத்தனுப்ப, மன்னன் மனம் மாறிப் போச னுக்குப் பட்டம் கட்டி வைத்துவிடடுத் துறவு பூணடதாக வரலாறு கூறுகிறது. நாடுகள் பலவற்றை யும் வென்று மாமனனனாக விளங்கிய போசன் சிறந்த கலைவிரும்பியாக விளங்கினான் இவன அவைக் களத்தை மகாகவி காளிதாசர், பவபூதி, தண்டி மூவரும் பெருமைப் படுத்தினா எனபது வரலாறு. காளிதாசக் கவிஞருடன போசன் கொண்ட நட்பு சுவைமிக்கது. மற்ற புலவரின் சூழச்சியால் மன்னன் காளிதாசனைப் பிரிய நேரிட்டபோது, கவிஞர் இருந்த ஊருக்கு வேற்றுருவம் கொணடு சென்று, தான் மரணமடைந்ததாகச் செய்தி பரப்பிவிட்டான். மிக்க துயரில் ஆழ்ந்த காளிதாசன் சரமகவி பாடப் புக, போசன் மயக்கமடைந்து விழுந்தான். அரசன் என அறிந்த காளிதாசன் கவியை மாறறிப் பாடி அரசனை உயிர்ப்பித்தான் என்பது வரலாறு

தி.லீ.

போட்டி: ஓர் அங்காடியில் விற்பனையாளர் ஒருவராக இருந்தால், அந்த நிலை முற்றுரிமை (Monopoly) என்று கூறப்படும் ஒரு விற்பனை யாளர் இருந்தால, அவர் விருப்பம் போல் விலையை நிருணயித்து மிகுதியாக ஆதாயம அடைவார். நடை முறையில், ஒருவர் மிகுதியாக ஆதாயம் பெறறுக் கொண்டிருநதால மறற விறபனையாளர்கள அதனைக கணடு வாளா இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களும அநத ஆதாயததில பங்கு பெற அங்காடி யில் நுழைவார்கள். இதனால் அங்காடியில விற பனையாளாகளுககிடையில் போட்டி (Competition) ஏற்படும்.

அஙகாடியில நிலவுகின்ற போட்டியை இருவகை களாகப் பிரிக்கலாம். ஒனறு, நிறைவுப் போட்டி (Perfect Competition); மற்றொனறு, நிறைகுறைப போட்டி (Imperfect Competition)

முற்றுரிமைககு நோ எதிராக இருபபது நிறைவுப் போட்டி. முறறுரிமையில ஒரு விறபனையாளா எனறால, நிறைவுப் போட்டியில எணணற்ற விற பனையாளா இருப்பர். முறறுரிமையும நிறைவுப போட்டியும் அஙகாடியின இரு எலலைக கோடு களாக இருககினறன. பெரும்பாலும நடைமுறையில, அஙகாடியில முற்றுரிமையோ, நிறைவுப் போட்டியோ நிலவுவதில்லை, இரணடுக்கும இடைபபட்ட நிறை குறைப் போட்டியே நிலவுகினறது.

1) **நிறைவுப் போட்டியின இயலபுகள்.** நிறைவுப போட்டியுள்ள அங்காடியில ஒரு பொருளுககு ஒரே விலைதான் இருக்கும. இநத நிலை இருப்பதறகுக காரணம் அஙகாடியிலுள்ள சூழநிலைதான. நிறைவுப் போட்டியின இயலபுகளாகக கீழ்ககாணுமிவறறைக கூறலாம்.

நிறைவுப் போட்டி அஙகாடியில வாஙகுவோா களும, விறபனையாளாகளும எண்ண முடியாத அளவிற்கு மிகுதியாக இருப்பாாகள். இதனால விறபவாகள ஒவவொரு சிறிய அளவிலேயே விற பார்கள அதாவது ஒருவா விறபனை செயயும பொருள அஙகாடியில விறபனையாகும மொததப பொருளோடு ஒபபிட்டால மிகவும சிறிய அளவின தாகவே இருக்கும வாஙகுபவாகளும சிறிய அளவி லேயே பொருளை வாங்குவாாகள ஆதலால, எநதத் தனிப்பட்ட வாஙகுபவராலோ, விறபவராலோ அங்காடி விலையை மாற்றமுடியாது. அஙகாடியில பொருளை வாஙகுகின்றவாகளின மொததத தேவை யும், விற்பவாகளின மொத்த அளிபபும் விலையை நிருணயிக்கினறன.

2) அங்காடியில விறபனை செயகினற எலலாப பொருட்களும் ஒரே தரமான, சீரான பொருளாக (Homogenous Product) இருக்கும. ஆதலால, வாஙகு கின்றவர்கள எலலாப பொருட்களையும ஒனறு போலச சமமானவையாகக் கருதுவாாகள அஙகாடி யில் ஒரே விலை நிலவுவதறகு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

3) எந்தத் தனி நிறுவனமும் எப்பொழுதும அங் காடியில நுழையவோ, வெளியேறவோ உரிமை பெறறிருககும். எந்த வகையான தடையும இருக்காது இதனால எப்பொழுது வேணடுமானாலும புதிய நிறுவனஙகள் தோனறும். இழபபு ஏறபடககூடிய நிறுவனஙகள தொழிலை விட்டு வெளியேறும. பெருமபாலும் தொழிலில ஈடுபட்டிருக்கும நிறுவனங கள சிறியவையாக இருககும.

4) வாங்குபவர்களும விறபவர்களும் அங்காடியின் நிலவரஙகள எல்லாவற்றையும அறிநதிருபபார்கள. ஆதலால, வாஙகுபவர்கள மிகுதியாக விலை கொடுததுப் பொருட்களை வாங்க மாட்டார்கள. அஙகாடியில ஒரே விலைதான் இருக்க முடியும்.

5) நிறைவுப் போட்டி செம்மையாகச செயற்பட உறபததிக் காரணிகள, மிகுதியாக வருவாய் கிடைக் கும இடததிற்கு இடம் பெயர்நது செல்ல எந்த வித மான தடையும இருக்காது.

6) நிறைவுப் போட்டியில போக்குவரத்துச் செலவுகள இருத்தலகூடாது. எல்லா நிறுவனங்களும் மிகவும நெருஙகிய சூழ்நிலையில் செயற்படும். போக் குவரத்துச் செலவுகள இருந்தால் அங்காடியில் விலை வேறுபாடுகள் தோன்றும. விலை வேறுபாடுகள தோனறுகினற அளவிறகுப் போக்கு வரத்துச் செலவு கள் ஏறபடக் கூடாது.

7) வாங்குகின்றவர்கள் குறைந்த விலைக்குப் பொருட்கள கிடைக்குமிடததிற்குச் சென்று பொருட் களை வாங்கவேண்டும். அவர்கள சோமபலின்றி எலலா இடத்திற்கும் செல்ல வேண்டும. அப்பொழுது தான் அங்காடியில் ஒரே விலை நிலவும்.

8) எல்லா விற்பனையாளர்களும வாங்குகின்ற வர்களுள யாருக்கும் எந்தவகையான சலுகையும் காட்டமாட்டார்கள. எல்லோரையும் ஒன்று போலவே நடத்துவார்கள். இதனால் வாங்குவோர் எந்த ஒரு தனி விற்பனையாளரிடமும் வாங்க வேணடுமென்ற விருப்பத்தோடு இருக்கமாட்டார்கள.

9) வாங்குவோரின விருப்பு, வெறுப்புகள் மாறா மல் இருக்க வேண்டும். அவறறை விற்பனையாளர் களால் மாற்றி அங்காடியில் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

நிறைகுறைப் போட்டி: நடைமுறை அஙகாடிகளில் நிறைவுப் போட்டியின் இயல்புகளும், முற்றுரிமையின் இயல்புகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன. இந் நிலையை முதலில சோன இராபின்சன் (Mrs. Jhon Robinson) அம்மையார் 'நிறைகுறைப் போட்டி' என்று குறிப்பிட்டார். பேராசிரியர் சேமபர்லின (Chamberlain) இதனை 'முற்றுரிமைப் போட்டி' (Monopolistic Competition) என்று குறிப்பிட்டார்.

நிறைகுறைப் போட்டியின் இயல்புகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம் அவை:

1) அங்காடியில் எண்ணறற நிறுவனங்கள, சிறிய அளவில் செயறபடும். ஒவவொன்றும் மொத்த உற் பத்தியில் சிறிய அளவே உற்பததி செய்யும் ஒன்றின நடவடிக்கை மறறவற்றைப் பாதிக்காது.

2) ஒவ்வொரு நிறுவனமும், தாங்கள் உற்பத்தி செய்கினற பொருள் மற்றையநிறுவனங்கள உறபத்தி செயயும பொருட்களிலிருந்து மாறுபட்டதெனப் பொருளை வேற்றுமைப்படுததிக் (Product Differentiation) காட்டும். பொருட்களை வேறறுமைப்படுத் திக் காட்டப பல வழிமுறைகளைப் பினபற்றுவார் கள. தரத்தினாலும் தன்மையாலும் தங்கள் பொருள் சிறந்ததெனக் காட்டலாம். வாடிக்கையாளர்களுக்குச் சில துணைப் பணிகளைச் செய்வதின மூலம் அவர் களைத் தங்கள பொருள் சிறந்ததென நம்ப வைக் கலாம். புதிய விற்பனை முறைகளைப் பின்பற்றுதல், விளம்பரஙகள செய்தல் போன்றவற்றாலும் தங்களு டைய பொருட்களை உயர்ந்தனவென வாங்குகின்ற வர்களை எணணவைக்கலாம்.

3) அங்காடியில் எப்பொழுது வேணடுமானாலும் புதிய நிறுவனங்கள் நுழையவோ பழைய நிறுவனங் கள வெளியேறவோ வாய்ப்பிருக்கும். நிறுவனங் கள் வருவதாலும் போவதாலும் அங்காடி நிலையில் மாற்றமிருக்காது.

4) வாங்குகின்றவர்களுக்குச் சில விற்பனையாளர் களிடம் தனி ஈடுபாடு இருக்கும். ஆதலால் அவர் களிடம் பொருட்களை வாங்க விரும்புவார்கள். எடுத்துக் காட்டாக, அங்காடியில் பலவகையான சவர்க்காரம் (Soap) இருந்தாலும், நுகர்வோர் ஒரு குறிபபிட்ட நிறுவனத்தின் சவர்க்காரததைக் கேட்டு வாஙகுவதைக் கூறலாம்.

5) வாங்குபவர்களும விற்பனையாளர்களும் அங் காடியின் எலலா விவரங்களையும் அறிநது செயற் படமாட்டார்கள. அங்காடியில் பலவேறுபட்ட பொருட்கள இருப்பதால அவறறைப் பறறி எலலா விவரஙகளையும அறிய முடியாது. ஆதலால் அருகி லுளள விறபனையாளர்களிடம பொருட்களை வாங் குவார்கள.

6) நிறைகுறைப் போட்டியில் விற்பனையாளர் கள பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காக விளம பரம் போன்ற விற்பனைச் செலவுகளை ஏறறுக் கொள்ள வேண்டியதிருககும். விற்பனைச் செலவு களின் மூலம் தஙகள பொருட்களைச் சிறநததென மக்களை நம்ப வைதது விற்பனையைக் கூட்டலாம்.

7) ஒரே மாதிரிப் பொருளை உற்பத்தி செய் கினற நிறுவனங்கள அமைந்திருக்கின்ற தூரத்தை ஒட்டியும், அவற்றை எடுத்துச் செல்ல ஆகின்ற போக்குவரத்துச் செலவை ஒட்டியும் பொருளை வேறுபடுத்த இயலும் இதனால, அங்காடியில் விலை யிலும் வேறுபாடு இருக்கும்.

8) நிறைகுறைப் போட்டியில் குறுகிய காலத்தில்

சில நிறுவனங்கள மிகுதியாக ஆதாயம் பெறலாம். ஆனால், நீணட காலத்தில புதிய நிறுவனங்கள நுழைவதால் உற்பத்தி கூடும். எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் இயல்பு ஆதாயம்தான் கிடைக்கும்.

9) ஒரு பொருளுக்கு அஙகாடியில் பல விலைகள் நிலவும். பொருட்களை வேறுபடுததிக் காட்டி ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தனது பொருளைத்தனி விலையில் விற்க முயலும்

சிறப்புகள்: முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையில் அங்காடியில் போட்டியை ஆதரிக்கினறனர். போட்டியினால் பல்வேறு நன்மைகள் கிடைப்பதனைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

1) போட்டி நிலவுகின்றபொழுது ஒவ்வொரு நிறுவனமும தன் முழு ஆறறலையும் பயனபடுத்தும். தொழில் முனைவோர்கள் தங்கள திறமைகளை எல்லாம் தொழில வளர்ச்சியில் ஈடுபடுத்துவர். போட்டியில் 'மணணும் பொன்னாக மாறும்' எனபது பழைய பொருளியல் மொழி. 2) போட்டி அஙகாடியில் நிலவும விலை, முற்றுரிமை விலையை விடக் குறைவாக இருக்கும். இதனால் வாஙகுபவர்கள் பயனடைவார்கள். 3)நுகாவோருக்கு ஒரே பொருள பல்வேறு வகைகளில் கிடைக்கும். எனவே நுகர்வோர் விருபபமான வற்றைத் தெரிநதெடுத்து வாங்கலாம். 4) அங்காடியில் நுழையவும் வெளியேறவும் உரிமை இருப்பதால் தொழில், பொருளாதார சூழ்நிலைக்கேறப விரிவடையவோ, சுருங்கவோ வழி இருக்கின்றது. தனி நிறுவனங்களுககுரிய உரிமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

குறைகள்: போட்டியில சில குறிப்பிடத்தக்க குறைகளும் உள்ளன. 1) சில பெரிய நிறுவனங்களை எதிர்த்துச் சிறிய நிறுவனங்களால் போட்டி போட முடியாது. இதனால் காலப் போக்கில் மிகச சிறிய நிறுவனங்கள போட்டிக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல அழிந்து படுகின்றன. 2) போட்டி அங்காடியில் விளம்பரம் போனற வீணான செலவுகள ஏற்படுகின்றன. இந்தச் செலவுகளையும் இறுதியில் நுகர்வோர்களே கொடுக்க வேணடியுள்ளது. 3) பொதுவாக அஙகாடியில் நிறைகுறைப போட்டியே நிலவுகின்றது. இதனால் மிகப் பெரிய நிறுவனங்கள் முற்றுரிமையை நோக்கி வளர முடிகினறது. 4) பொருட்களில வேணடுமெனறே செயற்கை வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தி, வேறுபட்ட விலைகளில் பொருட்களை விற்க முடிகின்றது. நுகர்வோர்கள் இதனால் ஓரளவு மிகுதியாக விலை கொடுத்துப் பொருட்களை வாஙகுகின்றனர்.

இன்று நடைமுறையில் அங்காடியில் போட்டி நிலவுவதால, பொருட்களின் விலை நிருணயம் பற்றித தெரிந்து கொள்ளப் போட்டியைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு தேவை. இநத வகையில போட்டி பற்றிய ஆய்வு பொருளியலில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. மா பா.கு.

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா பா, நுணணினப் பொருளியல், குருதேமொழி, திருச்செநதூர், 1984.

Alred, W.Stonier & Dauglas, C Hagul, A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd., London, 1982.

போட்டியாப் பழங்குடி: நேப்பாளம்,திபேத்து ஆகிய நாடுகளின எல்லைகளையொட்டி உளள இமயமலைப் பகுதிகளில் போட்டியாப் (Bhotia) பழங்குடியினர் வாழ்கினறனர். இவர்கள் மஙகோலியரை மிகவும் ஒத்துளளனா திபேத்து, பூட்டான நாடுகளிலிருநது இப்பழஙகுடியினர் கி பி. 17-ஆம நூற்றாண்டின தொடக்கத்திலிருந்தே குடிபெயரத் தொடங்கினா எனறு கூறபபடுகிறது. இனறு இவாகள இமாசலப் பிரதேசத்திலும், நேபபாள, திபேததிய எலலைப் பகுதிகளிலும், சிக்கிம் - பூட்டான பகுதிகளிலும, அருணாசலப் பிரதேசததின வடககுப் பகுதிகளிலும் பரவிக் காணப்படுகினறனர்.

இந்தியர்களும், நேப்பாள மக்களும் திபேத்தைப் 'போட்' என்னும் சொல்லால குறிப்பிடுகின்றனர். இப்பெயரிலிருநது பெறபபட்டதே 'போட்டியா' என்னும சொல். இப்பழஙகுடியினர் திபேததிய-பாமிய கிளைமொழியினைத் தங்கள மொழியாகக கொணடுளளனர். புத்தசமயத்தைத் தங்கள சமயமாக ஏற்றுக் கொணடுளள இவர்களுள சிலா சிறநத அறிஞர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவாகள அரசியல, சமயச் செய்திகளைப பொருத்த மட்டில அதிகாரம செலுத்த வலலவராய் உளளனர். சிககிம அரசு உருவானதில போட்டியாப் பழங்குடியினரின சமயக குருக்கள முக்கிய பங்கேற்றுளளனா எனபது கூறப்பட்டுளளது இந்தியாவின வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள இலப்சா (Lepcha) சமுதாயததினரிடையே இவர்கள புத்தமடஙகளைத தோறறுவிததுளளனா. வணணமிகு சுவர் ஓவியஙகளோடு அமைநதுள்ள அம்மடஙகளால் புத்த சமயததைப பரப்பியதன மூலம், இவர்கள் தம அரசியல, சமய ஒறறுமையினை நிலைநாட்டியுள்ளனர் எனறால அது மிகையாகாது.

போட்டியாப் பழங்குடியினர், பெருமபாலான காலஙகளில நிலையான இடத்தில் வாழ்நதாலும சில காலங்களில் நாடோடிகளாகத் திரிநது வாழகினறனர். நிரந்தரமாகச் சிலகாலம் தஙகுமிடஙகளில கல், மரஙகள ஆகியவற்றால் கடடபபட்ட வீடுகளில் வாழ்கினறனர்.

இப் பழங்குடியினரின உணவில கள் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. வாறகோதுமை (Barley), கோதுமை, உருளைககிழங்கு, முள்ளங்கி ஆகியவை இவர்களின முக்கிய பயிாகளாக உள்ளன. இம்மக்கள் வாழும பள்ளத்தாககுகளில், பெரும்பானமையான காலம பனி படர்நதுள்ளமையால வேளாண்மை செய்வது இமமக்களுக்குக் கடினமாக உள்ளது. இருப்பினும், ஏப்பிரல் முதல் அகடோபர் வரை பயிர் செய்கினறனர்.

போட்டியாப் பழஙகுடியினர் வாழ்க்கையில் கால்நடைகள், மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. பாலிலிருந்து வெணணெய கடைந்தெடுககின்றனர். அவவெணணெய சமையல் செய்யவும், தேநீர் தயாரிககவும் சமயச் சடங்குகளில் பயனபடுத்தப்படும் விளக்கின திரிகளை எரிக்கவும் உதவுகிறது. மாட்டு இறைச்சியை இவாகள விரும்பி உணகின்றனர். திபேததியக் காளையின் முடியினைக் கொணடு கமபள நெசவு செய்கின்றனர். வணிகத்திறகுக் கொண்டு செல்லும் பொருட்களைச் சுமக்க அவை பொதிமாடுகளாகப் பயனபடுகின்றன. நெல்லையும் உப்பு மூட்டைகளையும் சுமக்க இவர்கள் ஆடுகளைப் பயனபடுததுவர். இதனை இறைச்சிக்கும் பயனபடுத்துகினறனர். குதிரைகள போக்கு வரததுக்கு மட்டும் பயனபடுத்தப்படுகின்றன.

கால்நடைப் பாதுகாப்பிற்கு மேய்ச்சல் அவசியமானதால் இவர்கள் நாடோடி வாழ்க்கை மேற்கொளள வேணடியுள்ளது. ஏறததாழ இரணடலலது மூனறு மாதங்கள வெளியில் செனறு கால்நடைகளை மேய்க்கினறனர். இவர்களின் குடியிருப்புகள் திபேத்திய மேட்டு நிலததிற்கும், இமயமலையின அடிவாரத்தின செழுமையான பகுதிகளுககுமிடையே அமைந்துள்ளன. இதுவே, இவர்களின வணிக வெற்றிக்குக் காரணமாக அமைநதுள்ளது. இமமக்கள் உப்பிற்கும் கமபள இழைகளுககும் மாறறாகத் தானியங்களையும் பிற வேளாணமைப் பொருட்களையும் பணடமாற்றம செயகின்றனர். பணடமாற்றமே இவர்களின் பொருளாதாரததின அடிப்படையாகத திகழகிறது.

மேறகுத் திபேத்தின வடக்கே மிகப் பெரும் உப்பு ஏரிகள உள்ளன. அவற்றிலிருந்து உப்பு எடுககினறனர். நேப்பாளததின அம்லா (Humla) நகரில் வாழும் போட்டியாப் பழஙகுடியினர் கி.பி.12,13-ஆம் நூறறாணடு முதறகொணடே உப்பு வணிகததில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எல்லைப்புறத்திற்கு அருகிலுள்ள உயர்பள்ளத்தாக்கில வாழும் இப்பழஙகுடியினர் உப்பு வணிகத்தைச் சிறந்த முறையில மேற்கொணடுள்ளனர். இவர்கள இமயமலைக கணவாயகளிலுள்ள கடினமான, மிகக குறுகிய பாதையில் பொருட்களைக் கொணடு செல்வதற்கெனக் காளைகளைச் சிறப்பான முறையில பழக்கி வைத்துள்ளனர்.

குளிர்காலப் பயிர்களை அறுவடை செய்த பின ஒவ்வொரு சூன திங்களும அம்லாவில வாழும் போட்டியாப் பழங்குடியினர், பணடமாற்று முறையில் உப்பைக் கொடுத்துப் பார்லி, அரிசியைப் பெறுகினறனர். இது போனறு கோடைப் பயிர்களின அறுவடைக்குப் பின் இமயமலையின் நடுப்பகுதிகளுக்குச் (Middle-Range) சென்று உப்பைக் கொடுத்து நெலலைப் பெறுகின்றனர்.

இப்பழஙகுடியினர் பன்றிக் கறி உணணும் பழக்கமுடையவராயிருப்பதால், அங்கு வாழும இந்துசாதி மக்களால் இவர்கள் தூய்மையற்றோராயும், தாழ்ந்த இனத்தவராயும் கருதப்படுகினறனர். ஓர் ஆண்டில் பெரும்பான்மைப் பகுதியில் போட்டியா ஆண்கள் நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதால் அவர்கட்குப் பதிலாகப் பெண்டிர் குடும்பப் பொறுப்பேற்க வேண்டியவராகிறார்கள். பண்ணையைக் கவனிக்கும் பணியும் இவர்களுடையதாகிறது. ஒரு பெண இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட ஆடவரை மணக்கும் பல கணவர் மணமும் (Polyandry) இப்பழங்குடியினரிடையே காணப்படுகிறது. வணணமிகு கம்பளத துணிகளைப் போட்டியா ஆடவரும், பெண்டிரும் மிக நேர்த்தியாக அணிகின்றனர்.

புத்தசமயத்தைப் பின்பற்றும் போட்டியாப் பழங்குடியினர் புததமடங்களையும், குருக்களையும் கவனிக்க மிகுதியான தொகையினைச் செலவிடுகின்றனர். இப்பழங்குடியினர் மறுபிறப்பில மிகுந்த நம்பிக்கை கொணடுள்ளனர். சமயக்குருக்கள் திருத்தொணடர்களின்(Saintly Personages) மறுபிறவியாகக் கருதப்படுகின்றனர். அக்குருக்கள் மிகுதியாக மதிக்கப்படுவதுடன், சமய நிகழ்ச்சிகளில் மிக முக்கிய பங்கேற்கவும் செய்கின்றனா.

இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்குமிடையே 1962-ஆம் ஆணடு நடைபெற்ற சண்டையில் இந்தியா திபேத்திய எல்லைப்பகுதியில செயற்பட்டு வந்த தொன்மையான வணிகத் தொடாபு துணடிக்கப்பட்டது. இதுவே, போட்டியாப் பழங்குடியினரின பொருளாதார நிலையில் சிககலேறபடக் காரணமாகியது. அதனால், இப்பழங்குடியினர் வேறு பணி செய்து பொருளீட்டும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். போக்குவரதது முன்னேற்றத்தின் காரணமாக, குறிப்பாக மலையடிவாரத்தில், மத்திய பகுதிகளில் போடப்பட்ட சாலைகள வழியாகவும் இந்தியாவிலிருந்து பெருமளவு உப்பு வரத் தொடங்கியது. போட்டியாப் பழங்குடியினர் சிரமப்பட்டுக் கடினமான மலைப் பாதை வழியே கொண்டு வந்த திபேத்திய உப்பைக்

காட்டிலும், இந்தியாவிலிருந்து வந்த உப்பு விலை மலிவாக இருந்தது அதனால் இப்பழங்குடியினரின் உப்பு வணிகம் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டது இமய மலையின் உயர் பள்ளத்தாக்கில் வாழும் இப்பழங்குடியினர் தங்கள் உப்பு வணிகத்தில் ஏற்பட்ட சரிவால் மலையின் கீழுள்ள வேறு இடங்களுக்குக் குடிபெயரும் நிலையிலுள்ளனர். ம ந.பு.

போட்டி விலைக்கோட்பாடு: எண்ணற்ற வாங்குவோரையும் விற்பனையாளர்களையும் கொண்ட அங்காடி 'நிறைவுப் போட்டி அங்காடி' (Market of Perfect Competition) என்று சொல்லப்படுகிறது. நிறைவுப் போட்டியில், அங்காடி முழுவதும் ஒரு பொருளுக்கு ஒரே விலைதான் நிலவும். அந்த விலையை வாங்குபவர்களோ விற்பவர்களோ மாற்ற முடியாது. அந்நிலையில் நிறைவுப் போட்டியில் எவ்வாறு பொருளுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதைப் போட்டி விலைக் கோட்பாடு (Competi--tive Price Theory) விளக்குகிறது.

எடுகோள்கள்: இக் கோட்பாட்டின்படி போட்டியில் விலை நிர்ணயமாவதை விளக்கச் சில எடுகோள்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவை: 1) உற்பத்தியாளர் அதாவது விற்பனையாளர் எப்பொழுதும் மிகுதியாக ஆதாயத்தைப் பெற முயல்வார். 2) ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் எல்லா நிறுவனங்களும் ஒரேமாதிரியான உற்பத்திச் செலவுகளைக் கொண்டிருக்கும். அதாவது, ஒரு தொழில் நிறுவனம் சமநிலையில் இருக்கின்றபொழுது எல்லா நிறுவனங்களும் சமநிலையில் இருக்கும். அப்பொழுதுதான் தொழில் சமநிலையில் இருக்கக் காணலாம், 3) எல்லா உற்பத்திக் காரணிகளும் ஒரியல்பானவையாக இருக்கும். ஆதலால் அவை ஒரே விலையில் எல்லா நிறுவனங்களுக்கும் கிடைக்கும். 4) எல்லாத் தொழில் முனைவோரும் ஒரேமாதிரியான திறமையுடையவர்களாக இருப்பார்கள். இதனால் நீண்ட காலத்தில் எல்லாத் தொழில் முனைவோருக்கும் இயல்பு ஆதாயமே கிடைக்கும்.

விலை நிருணயம் நிறைவுப் போட்டியில் ஒரு பொருளின் விலை அதனுடைய இறுதி நிலைச் செலவும் இறுதி நிலை வருவாயக்கும் சமமாக இருக்கும் நிலையில் நிருணயிக்கப் பெறும். ஏனென்றால், ஒரு நிறுவனத்தின் இறுதிநிலைச் செலவும், இறுதி நிலை வருவாயும் சமமாக இருக்கும் பொழுதுதான் அந்த நிறுவனத்தின் ஆதாயம் உச்ச நிலையில் இருக்கும்

ஏனென்றால் விற்பனை செய்கின்ற பொருட்களில் ஒரு பொருளை மிகுதியாக விற்கின்ற பொழுது கூடுதலாகக் கிடைக்கக் கூடிய வருவாய் இறுதி நிலை வருவாயாகும் நிறைவுப் போட்டியில் ஒரே விலைதான் நிலவும் என்பதனால் ஒரு நிறுவனம் அதே விலையில் எவ்வளவு பொருட்களை வேண்டுமானாலும் விற்க முடியும். ஆதலால், விலையும், இறுதி நிலை வருவாயும் எப்பொழுதும் சமமாக இருக்குமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது விலையில் மாற்றமில்லாமல் இருப்பதால், சராசரி வருவாயும், இறுதிநிலை வருவாயும் சமமாகவே இருக்கும்.

ஓரளவுக்குமேல் உற்பத்தி கூடுகின்ற பொழுது, உற்பத்தி, குறைந்து செல் விளைவு விதியின் அடிப்படையில் செயற்படுகின்றது ஆதலால், உற்பத்தி கூடக்கூட இறுதிநிலைச் செலவும், சராசரிச் செலவும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும். இந்நிலையில், இறுதிநிலை உற்பத்திச் செலவை விட இறுதி நிலை வருவாய் மிகுதியாக இருக்குமானால், மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, அந்தத் தொழில் நிறுவனத்திற்கு ஆதாயத்தைக் கொடுக்கும் அதாவது, ஒரு தொழில் நிறுவனம், எந்த நிலையில் இறுதி நிலை உற்பத்திச் செலவு இறுதி நிலை வருவாய்க்குச் சமமாக இருக்குமோ அந்த நிலையில் உற்பத்தியை நிறுத்திக் கொள்ளும்.

மேலும், போட்டி விலை நிருணயத்தை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம் ஒரு நிறுவனம் கட்டில் உற்பத்தி செய்வதாக வைத்து கொண்டால் அதன் உற்பத்திச் செலவு வருவாய்களைக் கீழ்க்காணுமாறு காட்டலாம்.

உற்பத்திக் கட்டில்கள்	மொத்தச் செலவு ரூ.	சராசரிச் செலவு ரூ.	இறுதி நிலைச் செலவு ரூ.	விலை ரூ.	மொத்த வருவாய் ரூ.	இறுதி நிலை வருவாய் ரூ.	சராசரி வருவாய் ரூ.	நிகர ஆதாயம்
1.	100	100	—	400	400	400	400	300
2.	300	150	200	400	800	400	400	500
3.	600	200	300	400	1200	400	400	600
4.	1000	250	400	400	1600	400	400	600
5.	1500	300	500	400	2000	400	400	500
6.	2100	350	600	400	2400	400	400	300

பட்டியலைக் கவனித்தால் நான்கு கட்டிடங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொழுது ஆதாயம் உச்ச நிலையில் இருப்பது புலனாகும். இந்த நிலையில், இறுதி நிலைச் செலவும், விலையும், இறுதிநிலை வருவாயும், சராசரி வருவாயும் சமமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

சமநிலைக்கான சூழல்கள்: நிறைவுப் போட்டியில் ஒரு நிறுவனம் உச்ச அளவில் உற்பத்தி செய்து மிகுதியாக ஆதாயம் பெறும் சமநிலையில் இருக்க வேண்டுமானால் இரண்டு சூழ்நிலைகள் அமைய வேண்டும். 1) ஒரு நிறுவனத்தின் இறுதி நிலைச் செலவும் இறுதி நிலை வருவாயும் சமமாக இருக்க வேண்டும். இறுதி நிலைச்செலவு இறுதி நிலை வருவாய்க்கு உயரும் வரை உற்பத்தியைக் கூட்டலாம். அதற்கு மேல் உற்பத்தியைக் கூட்டினால் ஆதாயம் பாதிக்கும். இதனை வரைபடம் 1-இன் மூலம் விளக்கலாம்.

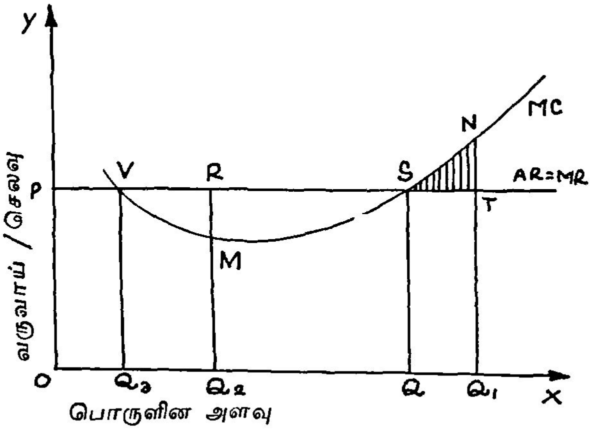

வரைபடம் 1

வரைபடம் 1-இல் OX அச்சில் (படுக்கைக் கோட்டில்) பொருளின் அளவையும், OY அச்சில் (செங்குத்துக் கோட்டில்) வருவாயையும், செலவையும் அளப்பர். PD கோடு விலையையும் (சராசரி வருவாய் இறுதி நிலை வருவாய்), MC வளைகோடு இறுதி நிலைச் செலவையும் குறிக்கின்றன. இறுதி நிலைச் செலவுக்கோடு, வளர்ந்து செல் விளைவு விதி செயற்படுவதால் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைவரை குறைந்து சென்று, பின்னர் குறைந்து செல் விளைவு விதி செயற்படுவதால் கூடுகின்றது.

வரைபடம் 1-இன்படி OQ அளவு உற்பத்தி செய்யும்பொழுது தொழில் நிறுவனம் உச்ச நிலையில் ஆதாயம் பெறும். ஏனென்றால், OQ அளவு பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய நிறுவனத்திற்கு OP VMSQ அளவு முதன்மைச் செலவு ஆகும். அப்பொழுது கிடைக்கின்ற வருவாய் OPSQ ஆக இருக்கும். அப்பொழுது கிடைக்கின்ற ஆதாயத்தின் அளவு VMS ஆகும். இந்த உற்பத்தியைக் கூட்டினாலோ, குறைத்தாலோ கிடைக்கின்ற ஆதாயத்தின் அளவு குறையும். இதனையும் வரைபடத்தின் துணையோடு விளக்கலாம். இப்பொழுது உற்பத்தி அளவை OQ_1 ஆகக் கூட்டுவதாக வைத்துக் கொண்டால், அதனால் இறுதி நிலை உற்பத்திச் செலவு Q_1N ஆகக் கூடும். இறுதி நிலை வருவாயை விட இறுதிநிலைச் செலவு NT அளவு கூடுதலாக இருக்கும். அதாவது OQ_1 அளவு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்வதால் STN அளவு மிகுதியாக இழப்பு ஏற்படும். VMS அளவு ஆதாயத்தில் இழப்பினைக் கழித்தால் மொத்த ஆதாயம் குறையும். OQ அளவிலிருந்து உற்பத்தியைக் குறைத்தாலும் ஆதாயம் குறையும். உற்பத்தியை OQ_2 அளவிற்குக் குறைப்பதாக வைத்துக் கொண்டால், அந்நிலையில் VMR அளவுதான் ஆதாயம் கிடைக்கும். உற்பத்தியை OQ வரை கூட்டுவது ஆதாயத்தை மிகுதிப்படுத்தும். 2) ஒரு நிறுவனம் சமநிலையில் இருக்க, இறுதிநிலைச் செலவுக்கோடு இறுதிநிலை வருவாய்க் கோட்டைக் கீழிருந்து மேல் நோக்கி வந்து வெட்ட வேண்டும். வரைபடத்தில் இறுதி நிலைச்செலவுக் கோடு இறுதி நிலை வருவாய்க் (விலை) கோட்டை இரண்டு இடங்களில் (VS) வெட்டுவதைக் காணலாம்.

புள்ளியில் இறுதிநிலைக் கோடு மேலிருந்து கீழிறங்கி இறுதி நிலை வருவாய்க் கோட்டை வெட்டுகின்றது. இந்நிலையில் OQ_3 அளவு உற்பத்தி செய்யப்படும். ஆனால், நிறுவனத்திற்கு ஆதாயம் எதுவும் கிடைக்காது. உற்பத்தி OQ_3 அளவுக்கு மேல் கூடுகின்ற பொழுதுதான் ஆதாயம் கிடைக்கின்றது. இறுதி நிலைச் செலவுக்கோடு இறுதிநிலை வருவாயைக் கீழிருந்து மேலேறிச் சென்று வெட்டும். S புள்ளியில்தான் (OQ அளவு உற்பத்தியில்) உச்சநிலை ஆதாயம் கிடைக்கும்.

போட்டி விலை நிர்ணயக் கோட்பாட்டின்படி, போட்டி விலையில், இறுதிநிலை வருவாயும் இறுதி நிலைச் செலவும் சமமாக இருக்கின்றன. இறுதி நிலை வருவாயும் விலையும் சமமாக இருக்கின்றன. இதனைக் கீழ்க்காணுமாறு கூறலாம்.

இறுதி நிலைச் செலவு = இறுதி நிலை வருவாய்

இறுதி நிலை வருவாய் = விலை

இறுதி நிலைச் செலவு = விலை

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா.பா., நுண்ணினப் பொருளியல், குருதேமொழி, திருச்செந்தூர், 1984.

மா.பா.கு.

Alfred, W., Stonier & Douglas C. Hague., A Text Book of Economic Theory, Layman Group Ltd ,London, 1982.

போடின், சீன் என்பவர் அரசின் இறைமை அதிகாரம் என்ற கொள்கையை முதலில வகுதத, கி பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு பிரான்சு அரசியற் சிந்தனையாளர் ஆவர். இவர் ஆங்காசில் (Angers) கி.பி.1530-இல் பிறநது, தூலூசு (Toulouse) பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டக் கல்வி பயின்று, அதிலேயே சில காலம் ஆசிரியராகப பணி . செய்த பின, பாரிசில் வழக்கறிஞராகத் தொழில் செய்தார். பின்னா அரசாங்கததில் சிறிய நீதிபதிப் பதவியிலும், அரசரின் ஆலோசகர் பதவியிலும், கி.பி. 1575 - இல அரசரின் செயலாளர் பதவியிலும், இவர் பணி செய்தார். அதே ஆணடில் இவா சில நாள் பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்றத்தின உறுப்பினராகவும் (States General) இருந்தார். அரசருடைய பணியை விடுத்துப் போடின் (Jean Bodin), ஆஞ்சு பிரபுவின் (Duke of Anjou) பணியிலிருந்தார்.

இவர் எழுதிய நூல்களுள் 'குடியரசு' (De Republic) என்பது மிகவும் சிறப்பானதாகும். அதில இவருடைய அரசியற் கருததுகள் காணப்படுகினறன.

அரசியற் கருத்துகள்: போடின் ஒரு வாணிகக் கொள்கையாளா (Mercantilist) ஆவார். ஒரு நாட்டின செல்வ வளம் அது வைத்திருக்கும் தங்கம் வெள்ளி முதலியவற்றாலளவிடப்படக் கூடியதனறு.

இறைமை அல்லது தலைமை அதிகாரம என்பது திறமையான அரசாங்க முறைக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். தலைமையான அதிகாரம் உடையவரால தான் நாட்டில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவும், ஒழுங்கையும அமைதியையும நிலை நாட்டவும் இயலும். அரசாங்கம் எனபது இறைமை அதிகாரத்தை உடைய, பல குடுமபங்களையும், அவற்றின் உடைமைகளையும கொண்ட சட்டப்படியான ஓர் அமைப்பாகும். குடும்பமே இயறகையில் தோன்றிய ஒரு கூறு ஆகும். அதில்தான தனியார் சொத்து என்பது பிரிக்க இயலாத ஓர் உறுப்பாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய குடுமபம எனற கூறிலிருநது தான் அரசும, மறறெலலா வகைச் சமூகங்களும் உருவாகினறன. இவ்வகையிலே அரசு எனபது பல குடும்பங்களை ஆளும ஓர் அரசாஙகம் ஆகும். பல குடும்பங்கள தற்காப்புககாகவும் பல நறபயன்களுககாகவும் இணைந்து, சிற்றூர்களாகவும் நகரங்களாகவும், பல்வேறு வகையான கழகங்களாகவும் உருவாக, அவையெலலாம் ஓர் இறைமை அதிகாரியின்வாயிலாக இணைக்கப்பட அதனால அரசு உருவாகிறது. பொதுவான ஓர் இறைமை அதிகாரியின் ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டுக் குடியாட்கள் வாழும் நிலையே அரசு என்ற அமைப்பு ஆகும. 'இறைமை அதிகாரம் என்பது சட்டத்தினால் வரமபுபடுததப்படாததும், எலலாக் குடியாட்கள மீதும செலுத்தபபடுவதுமான தலைமை அதிகாரம் ஆகும்.' இறைமைஅதிகாரம் நிலையானது. அதுமாறறப்பட இயலாத ஒறு. அது வழக்கம எதற்கும் உட்பட்டதன்று. அதற்கு எநதச் சட்ட வரம்பும் இல்லை. ஏனெனில, அதுவே சட்டத்துக்குத் தோற்றுவாய் ஆகும். எல்லா அதிகாரஙகளும கடவுளிடத்திலிருந்தே தோனறுவன. ஆதலால், இறைமை அதிகாரி கடவுளுககும், இயறகைச் சட்டததுக்கும்தான் பொறுப்புடையவரே தவிர, அவர் தம் குடி மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவரல்லர். பாராளுமன்றததினுடைய பணி அரசருக்குச் சொல்லுதலோடு நினறு விடுதல் வேணடும். அரசாங்க அதிகாரிகளும கழகஙகளும் செலுத்தும அதிகாரஙகளெல்லாம் அவர்களுககு இறைமை அதிகாரியினால் ஒப்படைககப்பட்டவை ஆகும். இறைமை அதிகாரிககே சட்டததைச் செய்யவும் விளக்கவும் செயறபடுத்தவும் இயலும. நாட்டின பணடைய மரபுகளையும் செயலமுறைகளையும் இறைமை அதிகாரி மதிததல் வேணடும். தனியார் உடைமை மிகவும் புனிதமானதாகையால், அதன் உரிமையாளருடைய இசைவு இல்லாமல், அதனை இறைமை அதிகாரி எடுததுக கொளளாமல பாதுகாத்தல் வேணடும் ஆகையால் நிலஉடைமையாளருடைய பேராளர்களைக் கொணட மன்றததின இசைவின் பேரிலேயே இறைமை அதிகாரி வரிவிதிப்புச் செய்தல் வேணடும். அவ்வகையில் அவர் இறைமை அதிகாரத்துக்கு அதிலேயே ஒரு வரம்பை ஒபபுக் கொளளுகிறார்.

மதிப்பீடு· போடின வகுத்த இறைமை அதிகாரக கொளகையில் சில முரணபாடுகள இருந்தாலும, இறைமையைப் பற்றி முதலில் முழுவடிவததில ஒரு கொளகையை வகுத்தவர் இவரே. தெயவிக உரிமைக் கோட்பாடு (Divine Right Theory) கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாணடில் வலியுறுத்தப்பட்டபோது, அரசரின் இறைமைக் கோட்பாடு என்பது தெய்விக எதேச்சாதிகார உரிமை (Divine Right Absolutism) எனறு விரிவடைந்தது. போடின இறைமைஅதிகாரத்தை ஆதரித்தாலும், அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்க முறையை ஒப்புக கொணடவர் ஆவார். இவர் இலேயோன் பட்டணத்தில இருககும் போது அங்குக் கொள்ளை நோயினால தாக்குணடு இறந்தார்.

பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Allen,J.W., Political Thought in the Sixteenth Century, London, 1951

Heavnshaw, F J.C., The Social and Political Ideas of some great Thinkers of the Sixteen and Seventeenth Century, London, 1926.

போண்டோப் பழங்குடி: இக்குடியினர் ஒரிசாவில் மலைப் பாங்கான இடங்களில் வாழும் பழங்குடியினர் ஆவர். இவர்கள் கதபப (Gadabas) பழங்குடியினரின் ஒரு பிரிவினராகக் கருதப்பட்டனர். கதபப பழங்குடி வழி வந்தோரே போண்டோப் (Bondo) பழங்குடியினர் என்பதற்குப் பல கதைகள் கூறப்படுகின்றன ஆனால், இவர்கள் தனிப் பழங்குடியினரே. இவர்களின் குடியிருப்புகள் மலைச்சரிவுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் வீடுகள் ஒன்றுக்கொன்று அருகில் இருந்தாலும் சில இடங்களில் ஒவ்வொரு கால்வழியினருக்கென்று வீடுகள் தனித்தனிக் குழுக்களாக அமைந்துள்ளன. போட்நாயக்கு (Bodnaik), கிர்சானசு (Kirsanis), நாயகோ ஆகிய குலப் (Clan) பிரிவுகள் இவர்களிடம் உள்ளன. ஒவ்வொரு குடும்பமும் இரண்டு அல்லது மூன்று குடிசைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஒன்று பெற்றோருக்கும் மற்றொன்று மணமான மகனுக்கும், மூன்றாவது விருந்தினர் தங்குவதற்கும் ஆகும். மண், வைக்கோல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு சுவர்கள் கட்டப்படுகின்றன. புதியதாக வீடு கட்டும் போது, மையப் பகுதியில் ஒரு தூண் நிறுவப்படுகிறது. அதில் மாவிலைகள் கட்டப்படுகின்றன. இது கடவுளையும், இறந்தோரையும் வீட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்குரிய சடங்காகும்

போண்டோப் பழங்குடியினர் கவனத்தை ஈர்க்கும் உடலமைப்பும், முகப் பொலிவும் கொண்டவர்கள். போண்டோப் பெண்டிர் இடுப்பில் மட்டுமே ஆடையணிகின்றனர். பல்வேறு ஆபரணங்களால் மார்புப் பகுதியை மூடிக் கொள்கின்றனர். இப்பெண்டிர் பிறந்தது முதல் வாழ்நாள் முழுவதும் தலையை மொட்டையடித்துக் கொள்கின்றனர். இப்பழங்குடியினரிடையே பெண்களே மொட்டையடித்துக்கொள்கின்றனர்.

புறமணத் திருமணமே இவர்களிடம் நடைபெறுகிறது இவர்கள் சமுதாயம் தந்தைவழிக் குல அமைப்பைக் கொண்டது ஒரு குலத்தவர் வேறு குலத்தவரை மட்டுமே மணம் செய்து கொள்ளவேண்டும். நாகப் பாம்பைக் குறிக்கும் ஆண்டால (Ontal), புலியினைக் குறிக்கும் கிலலோ அல்லது குகுசா (Killo or Kukusa) எனும் பெயரிடப்பட்ட இரு பெருங்கால்வழிப் பிரிவுகளும் (Phratries) உள்ளன.

மலைச் சரிவுகளில் நெல்லையும் காய்கறிகளையும் விளைவிக்கின்றனர். இம்மக்கள் காய்கறிகள், மூங்கில் தண்டுகள், காளான்கள் ஆகியவற்றை மிகுதியாக உண்கின்றனர் ஆடு, மாடு, பன்றி, பறவைகள் முதலானவற்றை இவர்கள் வளர்க்கின்றனர். சிறு பறவைகள், முயல்கள், எலிகள் ஆகியவற்றைப் பிடித்து உண்கின்றனர். மீன் இவர்களுக்குப் பிடித்தமான உணவு. கூடைகளைக் கொண்டு மீன் பிடிக்கின்றனர்.

சமுதாய வாழ்க்கையை முறைப்படுத்துவதற்கும், பொருளாதாரச் செயல்முறைகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் இளையவர் கூடம் (Dormitory) பயன்படுகிறது. இளையவர் கூடத்திலிருக்கும் பெண்கள் பழங்கள், எலி வறுவல், சில பருப்பு வகைகளில் செய்யப்பட்ட உணவு முதலானவற்றைத் தயாரித்து இளையவர் கூடத்திற்கு வருவோரை உபசரிக்கின்றனர். இளைஞர்கள் மோதிரம், மணி, பாய் போன்றவற்றை அப்பெண்களுக்குப் பரிசளிக்கின்றனர். பாட்டுப்பாடி, நடனமாடி மாலைப் பொழுதை இனிமையாகக் கழிக்கின்றனர். திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்னரும் பெண்கள் இக்கூடத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இரண்டாம் மனைவியைத் தேடும் ஆண்களும் இங்கு வருகின்றனர். 'இளையவர் கூடம்' திருமணம் செய்யச் சரியான துணையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளப் பயன்படுகிறது.

போண்டோப் பழங்குடியினரிடையே ஒரு ஆண், தான் விரும்பும் பெண்ணிற்கு வளையல் அணிவித்த பின்பே அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும். பெரும்பான்மை இளைஞர்கள் தாம் விரும்பும் பெண்ணைக் கைப்பற்றி (Marriage by Capture) மணம் புரிந்து கொள்கின்றனர். பலமனைவி மணம் (Polygyny) இம்மக்களிடையே காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் மனைவி கணவனைக் காட்டிலும் வயதில் மூத்தவள். இதனால், வயதில் இளையவரான கணவன் பாலுணர்வு மிகுதியால் இளைய பெண்களை நாடுகின்றான். இதனாலேயே பல மனைவி மணம் இவர்களிடையே நிலவுகிறது. கணவன் தன் தம்பி மனைவியிடம் முழுஉரிமை கொள்ள இவர்கள் சமூகம் அனுமதிக்கிறது. மணவிலக்கு இவர்களிடம் மிகுதியாக இல்லை. இவர்கள் அன்பிற்குக் கட்டுப்படுகின்றனர். அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுவதில்லை.

பூமித் தாய்க்குப் புனிதமான பெருங்கல் நினைவுச் சின்னத்தை அமைத்து வழிபடுகின்றனர். இச்சின்னத்தைச் 'சிந்திபோர்' (Sindibor) எனக் கூறுகின்றனர். கல் மேடையான சிந்திபோரைச் சுற்றி அமைந்துள்ள சுவர் அமைப்பினை இரனனுக்போர் (Runnukbor) என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுகின்றனர். அதனைக் கடக்க நேரிடும் போதெல்லாம் அதன் மேல் ஓர் கிளையை வைத்து, போகின்ற இடத்தில் தாம் எவ்விதச் சிக்கலிலும் அகப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்று வழிபடுவர்.

இறப்பினை, இயற்கைக்கு மாறான செயலாக வும், மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைக் குறைக்கும் வழியாகவும் கருதுகின்றனர். இறந்தபின் செய்யப் படும் நீத்தார் சடங்கினைச் சரிவரச் செய்யாவிடில் அவர்கள் ஆவியாக வந்து அழிவினை ஏற்படுத்துவர் என்று நம்புகின்றனர்.

போண்டோப் பழங்குடியினர் முன்கோபிகளா கவும், குடிகாரர்களாகவும், உணர்ச்சி வசப்படுபவர் களாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் தங்கள் நிலத்தின் பால் கொண்டுள்ள பற்றின் காரணமாக, அந் நிலத்தை அடைமானமவைத்தவரிடம் இழக்க நேரிடும் போது இவர்களுக்குச் சினம் மிகுகிறது. அவ்வாறான காரணங்கள் இரத்தம் சிந்தும் சண்டைகளுக்கும், கொலைகளுக்கும் காரணமாகின்றன. இருப்பினும் இப் பழங்குடியினர் தாம் செய்த குற்றத்தை மறைக் கவோ, மறுக்கவோ செய்யாமல் துணிவுடன் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். ம.ந.பு.

போத்தனூர் (கோவை மாவட்டம்): போத்தனூர் என்னும் ஊர் தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் உள்ளது. இவ்வூர் கோயம்புத்தூர்— பாலக்காடு இருப்புப்பாதையில் கோயம்புத்தூரிலிருந்து 6 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது இவ்வூரில் ஒரு சருக்கரை ஆலையும் அமைந்திருக்கிறது. கரும்பு மிகுதியாக விளையும் பசுமையான வயல் வெளிகளுக்கிடையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது விசயநகரப் பேரரசர் கிருட்டிண தேவராயர் கி.பி.1517-இல் கலிங்கநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று இராசமகேந்திரபுரத்தையும் வேறு பல நகரங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். விசயநகரப் படையின் முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதற் குக் கலிங்க மன்னர் கசபதி ஓரளவு முயன்றார். ஆனால், விசயநகரப் படை, வழியிற் கண்ட ஊர்கள் அனைத்தையும் அழித்துக் கொண்டே பொட்னூர், சிம்மாத்திரி வரையும் வெற்றியுடன் முன்னேறியது. அந்த இடத்தில் கிருட்டிணதேவராயர் ஒரு வெற்றிக் கம்பத்தை நாட்டிவிட்டு இராசமகேந்திரபுரத்தின் வழியாக கி.பி 1518-இல் தம்முடைய தலைநகருக்குத் திரும்பினார் பின்னர்த் தம் படைத் தளபதியான கோப்பய்ய தண்ட நாயகரைத் தமிழ்நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்ட அனுப்பினார். அவர் கலிங்கத்திலுள்ள பொட்னூரில் பெற்ற வெற்றியின் நினைவாகச் சேலம் மாவட்டத்தில் போத்தனூர் என்ற ஊரையும், அதன் பகுதிகளாகத் தேவராய சமுத்திரம், கோப்பண்ண பாளையம் என்ற ஊர்களையும் உண்டாக்கினார். அதேபோலக் கோவைக்கு அருகில் போத்தனூர் என்ற ஊரையும் ஏற்படுத்தினார். இந்தப் போத்தனூர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் முக்கிய இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பாக அமைக்கப்பட் டது கோயம்புத்தூர் இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பு முதன்மை பெற்றவுடன் போத்தனூர் ஒரு சாதா ரண இருப்புப் பாதைச் சந்திப்பாக விளங்குகிறது. சி.மு.

போத்தா, பால், எமில், பிரான்சு நாட்டுத் தொல்லியல் அறிஞர். போத்தா பால் எமில் (Paul Emile Botta) இத்தாலியில் தூரின் (Turin) என்னும் இடத்தில் கி.பி.1802 – ஆம் ஆண்டு பிறந்தார் இவர் அசிரியப் பேரரசர் இரண்டாம் சார்கோனின் அரண் மனையை ஈராக்கில் தூர் சாருக்கின் (Dur Sharru kin) (இன்றைய கோர்சாபாது) என்ற இடத்தில் கண்டுபிடித்துப் புகழ் பெற்றார் மெசபடோமியப் பகுதியில் மிகப் பெருமளவில் இவர் அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டார். வரலாற்று ஆசிரியரின் மகனான இவர் மருத்துவக் கல்வி பயின்று பிரான்சு நாட்டின் அயலிட நாட்டுப் பேராளராகப் (Consul) பணியாற்றி வந்தார். இரண்டாம் சார்கோனின் மாளிகையைக் கண்டுபிடித்ததுடன் ஆப்புவடிவ எழுத்துப் பொறிப் புகளையும் பல விலையுயர்ந்த சிறப்புகளையும் இவர் கண்டுபிடித்தார். இவரது அகழ்கண்டுபிடிப்பை அறிந்த பிரான்சு அரசாங்கம் பிற பகுதிகளையும் குறிப்பாக நினிவே (Nineveh) என்ற இடத்தில் அகழாய்வு செய்ய நிதி உதவி அளித்தது. இவர் கண்டெ டுத்த அரும்பொருட்கள் இன்று பாரிசு நகரில் உள்ள உலூவர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. இவர் கி.பி. 1870-இல் பிரான்சில் காலமானார். சு இரா.

போதிகை: ஒரு கட்டுமானத்தில் இடம் பெறும் தூணின் தலைப்பகுதியே போதிகை எனப்படும் போதி கையின் மீது தான் கூரையின் மேல் தளவரிசைக் கற்கள் அமரும். இப்போதிகை அமைப்பு, காலங்கள் தோறும் சிற்சில மாறுதல்களும், வளர்ச்சியும் பெற்று வந்துள்ளது. தமிழகக் கலை வரலாற்றில் இது அடைந்த மாறுதல்கள் பல்லவர் காலக் குடைவரைக் கோயில்களில் தொடங்கி இக்காலக் கட்டு மானங்கள் வரை நுணுகி ஆராய்வோரால் அறியப்படும்

போதிகையின் வடிவம் பொதுவாகக் கலதச்சனின் கற்பனையின் படி வடிக்கப்பட்டது. பல்லவர் காலத்தில் இவ்வமைப்பு மிகவும் எளிமையானதாக இருந்தது. வளைவானவையாகவும், சதுர வடிவமு டையனவாகவும் அக்காலப் போதிகைகள் இருந்தன. போதிகையின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் இதில் ஐந்து கட்ட வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

முதல் கட்டமான பல்லவர் காலத்தில் (கி பி 600 – 850) ஓரளவு வளைந்த போதிகையும், அதில் சில நேரங்களில் அலைகள் போன்ற வெட்டமைப்பும் இடம்பெறும் இதுவே, தரங்கப் போதிகை எனப் பெயர் பெற்றது. இது பல்லவர் காலத்திற்கே உரிய அமைப்பு எனலாம். இரண்டாம் கட்டம் முற்காலச்

சோழா காலததைச (கி.பி.850 - 1100) சேர்நதது. இககாலப் போதிகை அமைப்பில் பல்லவர் கால வளைவு சறறே மாறுபட்டு ஒருவகையான விரிகோண வெட்டுத தோறறம் காணப்படும். அவை இடம் பெறாமையும குறிப்பிடத்தக்கது. மூன்றாம் கட்ட மான பிறகாலச் சோழர் காலத்தில் (கி.பி.1100-1350) முற்கூறிய அமைப்புச் சற்றே மாறுபட்டிருக்கும். நானகாம் நிலை விசயநகர் காலத்தைச் (கி.பி.1350 - 1600) சேர்ந்தது. இக் காலககட்டத்தில் போதிகை சறறே வளைந்து மதலை, நாணுதல் என்ற பாகங் களைப் பெறுகிறது. அநநிலையில தாமரைப்பூ முனை போன்ற அமைப்பு சற்றே கீழ் நோக்கிக் காட்டப் படும். இறுதிக்கட்டமாக (கி பி.17 - ஆம் நூற்றாண டுக்கு மேல்) மேற்சொன்ன பூமுனை நன்கு வளைந்து வாழைப்பூப் போல் கீழ்நோக்கித் தொங்கும். இதுவே, புட்பபோதிகை எனவும் பெயர் பெறுகிறது.

தொடக்கத்தில் மர உத்திரஙகளின இணைப்பு களில் தோன்றிய ஓர் அமைப்பு, போதிகை எனறு பெயர் பெற்று, காலந் தோறும் அடைந்த வளர்ச் சியை இன்றும் பல வரலாற்றுச் சின்னங்களில் காண முடிகிறது. சொ.ச.

துணை நூல்:

Jouveau, Dubreuil G., Dravidian Architecture, Bharat-Bharati, Varanasi, 1920.

போதிமரம்: இது பௌத்த சமயத்தில் மிகவும் சிறப்பாகப் போற்றப்படும். போதிமரத்தின் அடியில் தான் புத்தர் ஞானம் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

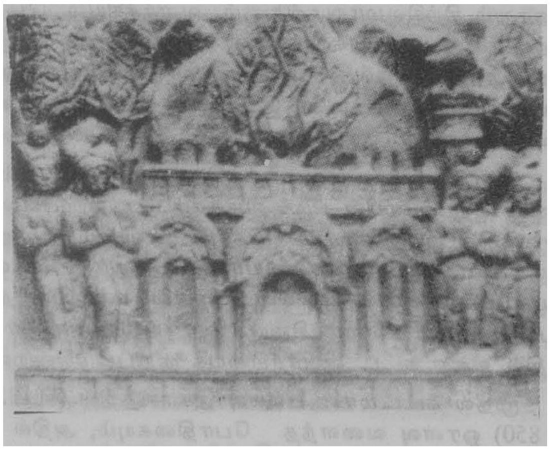

பார்கத்துச (Bharhut) சிற்பம்.
போதிமர வழிபாடு (கி.மு. 2 - ஆம் நூ.).

இது பீகார் மாநிலத்தின கயாவுக்கு அண்மையில உளள புத்த கயா என்னுமிடத்தில் உளளது. இதைப் போ மரம் (Bo Tree) அல்லது போதி மரம (Bodhi Tree) எனபர். ஆதிகாலப் பௌத்த கலைப படைப்பு களில், புத்தரை, மனித உருவில அலலாமல் இநதமர உருவத்தில் எடுத்துக்காட்டினா. இம்மரத்திலிருந்து வெட்டப்பட்ட ஒரு துணடு கி மு. 3 - ஆம் நூறறாண் டில் அசோகமன்னரால், அனுராதபுரத்திற்கு (சிரீலங்கா) அனுப்பப்பட்டதாகவும், அது அங்கு மரமாக வளர்க்கப்பட்டதாகவும் ஒரு நம்பிக்கை நிலவுகிறது. அம்மரம் இன்றும் உளது. தெ.பா.

போதை மருந்துப் பழக்கம்: மனிதனின உடலிலுள்ள ஊனமத்தைப்(Proto Plasm) பாதிக்கும் வேதியல் கலவை போதை மருந்து என்பதாகும். போதை மருந்துப் பழக்கத்தையும், போதை மருந்து அடிமையையும்மக்கள் ஒன்றாகக் கருதி வருகின்றனர். ஆனால், இரண்டிற்கும் வேறுபாடு உண்டு. உலகச் சுகாதாரக் கழகத்தின் (W H. O.) படி போதை மருந்துப் பழக்கம் என்பது போதை மருந்தை மிகுதி யாக்காமல் வழக்கமாக உட்கொள்ளுதல ஆகும். போதை மருநதுக்கு அடிமை (Drug Addiction) என்பது கட்டாயமாகப் போதை மருந்தை உட் கொள்ளும் நிலையில் இருப்பதோடல்லாமல் நாளுக்கு நாள் மருந்தின அளவை அதிகரித்துக்கொண்டும் செல்வதாகும்.

போதை மருந்துப் ப்ழக்கம் உடையவர்களுக்கும் போதை மருந்துக்கு அடிமை ஆனவர்களுக்கும் முடிவில் நரம்பு மண்டலம் பாதிக்கப்படக்கூடும் என மருத்துவ வல்லுநர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

போதை தரும் மதுபானம்: போதை ஏற்படுத்து வதற்கு மதுபானத்தை உட்கொளவது என்பது ஒரு முறையாகும். மதுபானத்தை மருந்திறகும் பயன் படுத்துவதுண்டு. மதுபானத்தை மருந்துபோன்று தேவையான அளவிற்குப் பயன்படுததுவது அத் துணைச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தாது. மதுபானத் திறகு அடிமையாகும்பொழுதுதான் உட்கொள்ளும் மதுவின அளவை அதிகரித்துக்கொணடே செல்ல வேண்டியிருக்கும். மது உட்கொள்ளும் அளவினை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்வது அவருக்கு மட்டுமன்றிச் சமூகத்திற்கும் கேடு விளை விப்பதாகும். மதுபானம் தேவையான அளவிற்கு உட்கொள்பவர் அல்லது மருந்துக்கு உட்கொள்பவர் களின் விழுக்காடு மிகவும் குறைவானதேஆகும். தேவையான அளவிற்கு மதுவை உட்கொளளும் பழக்கத்தில இருபபவர்கள்கூட நாட்கள செல்லச

செல்லத் தேவைக்கு அதிகமாகவே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஆக, மது உட்கொள்பவர்களை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்: தேவையான அளவிற்கு மது உட்கொள்பவர்கள; அளவிற்கு மிகுதியாக உட்கொளபவர்கள் அளவிற்கதிகமாக உட்கொளபவர்கள தமக்கும், சமூகத்திற்கும் ஒரு சிக்கலாக இருக்கிறாாகள. டாக்டர் தர்பீ (Dr. Durfee) என்பவர் இதைப் பறறிக் குறிப்பிடும்பொழுது, குடிப் பழக்கத்தின முடிவு அவரது உடல்நிலையை முதலில பாதிக்கிறது; உள்ளத்தின் அமைதியைப் பாதிக்கிறது; வீட்டு வாழ்ககை மகிழ்சசியற்றதாகிறது; தொழில் நலிவடைகிறது, சமூகததில் அவருடைய புகழ மஙகுகிறது; எல்லாவற்றிற்கும மேலாகக் 'குடி' என்னும் கொடிய நெருப்பு அவரது வாழ்க்கையோடு இணைநது ஒனறாகவே ஆகிவிடுகிறது என்று கூறுகினறார்.

போதை மருந்துகள்: போதை மருந்துகள என்பன குறிபபாக அபினி (Opium), கஞ்சா, பங்கி எனற போதை மருந்து (Bhang), ஊசி மூலம உடலினுள ஏற்றும் போதை மருநது (Cocaine) ஆகியவை யாகும். அவறறுள கஞ்சா, பங்கி போனறவை ஒரு வகைச் செடியிலிருநது தயாரிக்கப்படுவனவாகும்

'அபினி' என்ற போதை மருந்து கி.பி 9-ஆம நூற்றாணடில் இசுலாமியாகளால் இநதியாவில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதாகும். பின்னா இஙகும் அதை உற்பத்தி செய்யத் தொடஙகி விட்டார்கள். அப போதைப் பொருளை ஏழைகளும், தொழிலாளாகளுமே மிகுதியாகப் பயனபடுததுகிறார்கள. 'அபினி' யை மருந்தாகவும் பயனபடுத்தலாம். மருநது எனனும அளவில செரிமானக கோளாறுகள், இருமல, வலி ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை கிடைககும இநதியாவில் சில கிராமஙகளில தாய்மார்கள வேலைக்குச செலலுமபொழுது தஙகள குழந்தைகளுககு 'அபினி' கொடுத்துவிட்டுச் செலவர். தாயமார்கள வேலையை முடிததுவிட்டு வரும்வரை அக குழநதைகள தூஙகிய படியே காணப்படும. அதனால, பலா அதறகு அடிமையாகிக காணப்படுகிறாாகள.

'அபினி'யைத தணணீரில கலநது குடிக்கலாம்; மாத்திரையாகவும் விழுஙகலாம்; புகை பிடிபபதுடன

ஊசி மூலம் போதை ஏறறுதல

அபினியைக் கலநது பயன்படுத்துபவர்களும் உணடு. முனபு சீனாவுக்கு இநதியாவிலிருநது 'அபினி'யை ஏறறுமதி செயது வந்தார்கள். அது தொடர்பாக 1907-ஆம ஆணடு இநதியாவிற்கும், சீனாவிற்கும் ஓா ஒப்பநதம் ஏற்பட்டது. அபினி ஏற்றுமதியைக் குறைப்பதே அநத ஒப்பந்தததின் கருத்தாகும். அதைத தொடர்நது 1913 – 14-ஆம ஆணடுகளில 'அபினி' ஏற்றுமதி செய்வது முற்றிலும் நிறுத்தப் பட்டது.

சுதந்திரத்திற்கு முன்பு இந்தியாவில் சுங்க வரியைப் பெற்றபினனர் சில வரைமுறைகளுக்குட் பட்டு அபினியைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கொளகை வகுததிருந்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பின 1948-ஆம ஆணடு அபினி புகைக்கும் சட்டம (Opium smoking act of 1948) இந்தியாவின் பல பகுதி களில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அச்சட்டம் 1953-ஆம் ஆண்டு இந்தியா முழுவதும் பின்பற்றப்பட்டது. 'அபினி' புகைக்கப் பதிவு செய்தவர்களுக்கு மட்டும் அச் சட்டத்தின் மூலம் விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. பதிவு செய்தவர்களுக்கு வருடத்திறகு இவ்வளவு அளவு என அரசாங்கம் நிருணயிதது வழஙகியது.

இந்திய அரசால் 1958 – ஆம் ஆணடு புதுதில்லி யில தீர்வை அமைச்சர்கள் (Excise Ministers) மாநாடு ஒன்று நடத்தப்பட்டது அபினி நடமாட் டத்தைக் குறைப்பதறகாக அபினி உட்கொளளுத லுககு அம் மாநாட்டில் தடை விதிக்கப்பட்டது. அவ் விதி 1959-மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து அமலுக்கு வந் தது. மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படும் அபினியின் அள வில் ஒவ்வொரு வருடமும் 10 – விழுக்காடு வீதம் குறைக்கப்பட்டுக் கொண்டே வந்தது. அதனால், 10-ஆணடுகளுக்குள முழு அளவில் அபினியை நிறுத்த முடிநதது. இப்பொழுது இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங் களிலும் அபினி விலக்குக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரு கிறது

கஞ்சா, பங்கி போன்ற போதைப்பொருட்கள் அதிகமாக ஏழை வகுப்பினராலேயே பயன்படுத்தப்படு கினறன. கஞ்சா குறிப்பிட்ட செடியின் பூவிலிருந்தும், பங்கி அதன் காய்ந்த இலைகளிலிருநதும் தயாரிக்கப் படுகின்றன. கஞ்சாவைப் புகைப்பதற்கும், பங்கியைப் பருகுவதறகும் பயன்படுத்துவர். சிலர் சில நேரங் களில் பஙகியையும் புகைககிறார்கள். கஞசா ஏறபடுத் தும் தீமையைவிடப் பஙகி ஏற்படுத்தும் தீமைகள குறைவானவை. இம மாதிரிச் செடிகளை வளர்க்கு முன தீர்வை அதிகாரிகளின் முன அனுமதி பெற வேணடும்.

தில்லியில் 1949 – ஆம் ஆணடு நடந்த மாநாட் டில கஞசாவைத் தடை செய்வது வறபுறுத்தப்பட் டது மாநில அரசுகளும் அக் கொளகையை ஏற்றுக் கொணடன. அதனவிளைவாக அச்செடிகளை வளர்க்க நாடு முழுவதும் தடை விதிக்கப்பட்டது

குற்றம் செய்பவர்கள், பரத்தையர், நகரத்தில வாழும் ஏழைகள ஆகியோர் போதைமருந்தை அதிகமாக உட்கொள்வா எனபது ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் தெளிவாகிறது. இப் பழக்கம இப்பொழுது இளைஞர்களிடமும் மிக வேகமாகப் பரவி வருகிறது. போதை மருந்துப் பழக்கம் அதனை உடையவரை மட்டுமல்லாமல அவரைச் சார்ந்த குடும்பத்திற்கும் கேடுவிளைவிப்பதாகும். எல.ஜெ.

துணை நூல்கள்

Becker Howard, S., Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance, The Free Press of Glencoe, New York, 1963.

Isidor Chien, Donald L. Gerald, Robats, Lee and Era Rosepfeld, The Road: Narcotics, Delinquency and Social Policy, Basic Books Inc.New York, 1964.

Jellinek E.M., The Disease Concept of Alcoholism, Hill-House Press, New Haven, 1960.

போந்தைப் பசலையார்: இவர் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவருள ஒருவர். அகம மட்டும் பாடிய புலவர்களுள குறிப்பிடத் தக்கவர், பெணபாற் புலவர்.

சஙக காலத்தில், 'பசலை' எனற பெயருடன் கூடிய பெணபாற் புலவர் நாலவர். அவர், குமிழிஞாழ லார் நப்பசலையார், நப்பசலையார், மாறோககத்து நப்பசலையார், போந்தைப் பசலையாா ஆவர். அவருள, அகநானூற்றில் 110-ஆம் பாடலைப் பாடிய வர் போந்தைப பசலையார்.

போநதை என்பதற்கு இளம்பனை, பனை, அனுட நாள் எனப் பொருள் கூறுவர். எனவே, போந்தை எனபது இளம்பனையின நிறத்தோடு தொடர்பு கொணடும் வழஙகியிருக்கலாம். அலலது, அனுட நாளில் பிறநதவர் என்றும் வழஙகியிருக்கலாம்; அல்லது, போநதை இவரது ஊராகவும இருக்கலாம். எவவாறாயினும, இவர் நபபசலையாரின வேறான வர் என்பது தெளிவாகிறது.

அகநானூறறில் நெய்தல திணையிலமைந்த இவ ரது பாடல, தோழி செவிலித் தாய்ககு அறத்தொடு நிறகும் துறையிலமைந்துளளது.

பெணபாற் புலவர் எனபதற்கேற்ப, இவர்தம் பாடலில், பெணகளின மன இயல்புகளையும் செயல் களையும் மிகவும் அழகுபெறப் புனைந்துள்ளார். இவ்

வொரு பாடலைத் தவிர இவருடைய வேறுபாடலே தும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இவரது காலம் பற்றிய செய்திகளும் அறியக்கூடவில்லை.

வே.இரா.மா.

போப் அலெக்சாந்தர்(கி.பி.1688-1744) இவர் தலைசிறந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். எள்ளி நகையாடும கவிதைகள் இயற்றுவதில் புகழ் பெற்றவா. இவர்தம் கவிதைகள கி.பி. 18-ஆம நூற்றாணடின் தொடக்கப் பகுதியில் எண்ணிறந்த மக்களால் படிக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டன.

போப் அலெக்சாந்தர் (Pope Alexander) 21-5-1688-ஆம் நாள் இங்கிலாந்தில் உள்ள இலண்டன மாநகரில் தம் இளமைக்காலத்தை விணசர் காட்டில் உள்ள பின்பீலடில் (Bin Field in Windsor Forest) கழித்தார். உரோமன் கத்தோலிக்கக் குடும்பத்தில் பிறநததால் பள்ளியில் படிக்காமல் வீட்டிலேயே கல்வி பயின்றார் இவரது ஆயுள காலத்தில் உரோமன் கத்தோலிக்கர் பலவாறு அச்சுறுத்தப்பட்டதால பெரும் பாலான ஆங்கிலேயருடன் இவர் தொடர்பு கொளள இயலவில்லை. தம் பன்னிரெணடாம் வயதிலேயே நோய்வாய்ப்பட்டு உடற்குறை அடைந்தார். கல்வியில் பெரிதும் நாட்டம கொண்ட இவர் சிறுவராக இருந்த போது கவிதைகள் இயற்றினார். இவர் 12,13 வயதிலேயேநாடகங்கள் இயற்றி உடன் மாணவர்களுடன் நடித்தார். 13 வயதிலேயே நாடகம் இயற்றியதுடன் ஓவிடினுடைய உருமாற்றத்தின்(Ovids' Metamorphosis) காற் பகுதியை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 16-ஆம வயதிலேயே கிரேக்கம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு மொழிகளைப் படிககக் கற்றுக் கொணடார். தொடக்கத்தில் எட்மணட்டு இசுபெனசரின்கவிதைகளால பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டார். சர் விலலியம திரமபுல்,விலலியம வால்சு, எனறி கிராம்வெல், சாாசு கிரனவில முதலான நணபர்களும் அணடை வீட்டுககாரர்களும் இவரைப் பெரிதும ஊககுவிததனர். வாழவின் பெரும்பகுதியில் காச நோயாளியாக இருந்தார். இவரது உயரம் 1.5 மீ

இவர் இயற்றிய கவிதைகள், கி.பி. 1706-ஆம் ஆணடிலேயே இவா நணபர்களிடையே தவழ்ந்தன. இவர்தம கவிதைகள கி.பி. 1709-இல முதனமுதலாகப் பததிரிகைகளில வெளிவநதன. ஆங்கில இலககியம் எனனும மகுடத்தில், பல வைரங்களைப் பதித்து அதனை அழகுபடுத்திய போப்அலெக்சாந்தரின இலக்கியப் படைப்புகளை, மூன்று பெரும் பகுதிகளாகப் பகுத்து அறிவது நலம் பயப்பதாகும். இவற்றை கீழ்க்கணடவாறு மூனறு காலக கட்டஙகளாகப் பகுக்கலாம். முதலாவது காலக்கட்டம் கி.பி. 1704 முதல கி.பி. 1713 வரையிலான கவிஞரின தொடகக காலம் (Early Period). கி பி. 1713 முதல கி.பி.1725 வரை இரண்டாவது காலக்கட்டம். இது கவிஞர் வாழ்க்கையின் மத்திய காலப்பகுதி (Middle Period) யைச் சேர்ந்தது. மூன்றாவது காலக்கட்டம்— இது கவிஞர் போப்பு அவர்களதுவாழ்வின் பிற்பகுதி (கி.பி. 1725 முதல் கி.பி. 1740 வரை - Later Period) ஆகும். இதனைத் துவிக்கன்கேம் காலம் (Twickenham Period) அல்லது ஓரேசியன்காலம் (Horatian Period) எனவும் குறிப்பிடலாம். இக்கடைசிக் காலக் கட்டத்தில் தான் இவருடைய மாபெரும் உன்னதப்படைப்புகள் மலர்ந்தன.

முதலாம் காலக்கட்டம்: இக்காலக்கட்டததின் தொடக்கத்தில் கி.பி. 1711 - இல் இவரது 'இலககியத் திறனாய்வுக் கட்டுரை' (The Essay on Criticism) வெளியிடப்பட்டு, அறிஞர்கள பலரின் பாராட்டுகளைப் பெற்றது. 'கூந்தற் களவு' (The Rape of the Lock) கி.பி. 1712-இல் வீர நிலைக் கேலிப் பாடல்கள (Mock heroic poem) பெர்னார்டு லிணடாட்டால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இது போப்பிற்கு நல்ல புகழைத தேடிக் கொடுத்தது. இக்காவியம கி.பி. 1714 - இல மறுபதிப்பைக் கணடது. மிகவிரைவில மூனறு மறுபதிப்புகளைக் கணடது. இவர் கி பி. 1712-இல் பல 'குறுங் கவிதைகள' (Minor Poems) இயற்றினார். விணசர் காடு (Windsor Forest), 'மேய்ப்பிடம' (The Pastorals) முதலான குறுங் காப்பியஙகளையும் உருவாக்கினார்.

இரண்டாம் காலக்கட்டம்: கி.பி 1717-இல ஓமர் (Homer) இயறறிய இலியது (Iliad) எனனும உலகப் புகழபெற்ற காவியத்தைக் கிரேகக மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்திறகு மொழி பெயர்ககத் தொடங்கி, கி.பி. 1720 - இல் முடித்தாா. ஓமரின ஒடிசி (Odyssey) எனனும காவியத்தை கி பி. 1725-26 -இல் மொழி பெயர்த்தார். இமமொழி பெயர்ப்பு நூல்களால் போப்பு பெரும் புகழ ஈட்டியதுடன், பெரும் பொருளையும ஈட்டினார். சேக்சுபியரின் நாடகங்களைப் பதிப்பித்து கி.பி. 1725-இல் வெளியிட்டார்; பினனா பாாெனலின் (Parnell) கவிதைகளையும் வெளியிட்டார் 'உணமைககவி' என்னும் புகழ் இவருக்குக் கி.பி. 1717-இல் கிடைத்தது அதே ஆணடில் தமது கவிதைத தொகுப்பையும் வெளியிட்டார். அவற்றுள 'நற்பேறில்லாத மங்கையின் நினைவாக ஓர் இரங்கற்பா' (The Elegy to the memory of an unfortunate Lady), எபெலாடுக்கு எலோசியாவின வீரக்கடிதங்கள் (Elosia to Abelard) என்னும் இரு படைப்புகளும் இவருக்குப் பெரும்புகழ் தேடித்தந்தன. டாகடர் சாமுவேல் சான்சனின் பாராட்டையும் இவர் பெற்றார்.

மூன்றாம் காலக்கட்டம: கி.பி. 1725 முதல் 1740 வரையிலான கடைசிக் காலக் கட்டதநில் இவர் பல மிகவுமுயர்நத படைப்புகளைப் படைத்தார். இக் காலக் கட்டத்தில் தம் பகைவர்களின மீது கவி தைக்குணடுகளை வீசினார். இவரது கவிதை நடை எனனும் இடியால், இவரைப் பகைத்துக் கொணட ஆங்கிலப் புலவர்கள் தாக்குண்டனர். அக்காலத்திய எழுத்தாளர்களை ஏளனம் செய்து தன்சியடு (Dunciad) என்னும் காவியத்தை கி.பி.1728 - இல் புனைபெயரில் வெளியிட்டார். தன்சியடு என்பது முட்டாள்களின் காவியம் எனப் பொருளபடும். தாம் பதிப்பித்த சேக்சுபியர் நூல்களைத் தாக்கிய தியோ பால்டு (Theobald) என்பவரே இந்நூலின் முக்கிய முட்டாளாக ஆக்கப்பட்டார். 'மீண்டும் சேக்சுபியர்' (Shakespeare Restored) என்னும் நூலை கி.பி.1726-இல் வெளியிட்டார். இது மற்றவர்களின் கோபத் தைக் கிளறும் தலைப்பாக அமைந்தது.

பல்வேறுபட்ட தம் நணபர்களுக்கான கடிதங் களை கி.பி.1731-32-ஆம் ஆண்டுகளில் (Epistles) வெளி யிட்டார். 'செல்வங்களின் பயன்' (Use of Riches) பற்றிக் கவிதைகளும், கி.பி. 1733-இல 'ஆண்களின் அறிவும், குண நலன்களும்'(Knowledge and Characters of Men) பற்றி இரு கவிதைகளும் வெளிவந்தன. கி.பி.1735-இல் 'பெணகளின் குண நலன்கள' (The Characters of Women) வெளியிடப்பட்டது இவை நான்கும் நீதிக்கட்டுரைகள் (Moral Essays) எனக் கூறப்பட்டன. 'மனிதனைப் பற்றிய கட்டுரை' (Essay of Man) கி.பி. 1732-34-இல் வெளியிடப்பட் டது.

ஒரேசு (Horace) படைப்புகளைத் தழுவி,கி.பி.18-ஆம் நூற்றாணடிற்கு ஏற்றமுறையில் கவிதைகளை வெளியிட்டு, கி.பி.1733 - இல பெரும் புகழ் தேடிக் கொண்டார். நான்காவதும், இறுதியானதுமான கடிதத்தை கி.பி. 1734 - இல் (Epistle) வெளியிட் டார். தமது 40 – 50 - ஆம் வயதுகளில இவர் பெரும்புகழ் பெற்று விளங்கினார், பல சிறப்பார்ந்த படைப்புகளையும் வெளியிட்டார். அவற்றுட்சில

'ஒரேசின பின பற்றுதல்கள்' (The Imitations of Horace), 'டாக்டர் 'ஆர்பத்நாட்'டுக்குக் கடிதம்' (The Epistle to Dr. Arbuthnot).

இவர் கி பி. 1743 - இல் தமது தன்சியடு என்னும் நூலை மாற்றம் செய்து (Revised) புதிய பதிப்பாக வெளியிட்டார். இதுவே இவரது கடைசி இலக்கியப்பணியாகும். இவர்தம் கவிதைகளில் உயர்ச்சி குறைவாக இருப்பினும், நீரோட்டம் போனற கவிதைகள இயறறுவதில் திறமை மிக்கவ ராகவே திகழநதார்.

இவர் பல புத்துணர்ச்சி மிக்க இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார்; பல இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுளளார். எனவே, இவர் பெருங் கவிஞராகவும் இலக்கியத் திறனாய்வாளரா கவும் விளங்கினார் எனக கூறலாம்.இருப்பினும் இவர் ஓர் இலக்கியத்திறனாய்வாளர் என்பதைக் காட்டிலும் மாகவிஞர் என்பதிலேயே பெரும் புகழ் பெறுகிறார். இவர் பல திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை இயற்றியுளள போதிலும், அவற்றுள் 'இலக்கிய விமரிசனக கட்டுரை' (The Essay on Criticism) மட்டுமே போற்றத்தக்க தாக உள்ளது. எனவே, இவரை மாபெரும் கவிஞர் என்றே கூறுவது சிறப்பாகும்.

தேம்சு நதிக்கு அருகில் உள்ள துவிக்கன்கேமில் ஏறத்தாழ 25 ஆணடுக்காலம வாழ்ந்து, பல உயர்ந்த போற்றத்தக்க இலக்கியங்களைப் படைத்த இப்பெருங கவிஞர் துவிக்கன்கேமிலேயே (Middlesex) கி.பி. 1744 - ஆம் ஆணடு மே மாதம் முப்பதாம்நாள் இறந்தார். இவரது இறப்பிற்குப்பின் இவரது நண்பர் வில்லியம் வார்பர்ட்டன்(Bishop William Warburton) என்பார், கி.பி. 1751 – இல் இவர்தம் படைப்புகளை ஒன்பது தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். சோசப் வார்டன் (Joseph Warton) என்பாரும் இவர்தம் கவிதைகளை கி.பி. 1797 - இல் ஒன்பது தொகுதி களாக வெளியிட்டார். இருப்பினும் இலண்டனில் விட்வெல் எல்வின் மற்றும் வில்லியம் சே. கோர்ட் கோப்பு (Whitwill Elwin & William J. Court Hope) ஆகியோரால் பத்துத் தொகுதிகளாக கி.பி. 1871 – 89 களில் வெளியிடப்பட்ட பதிப்பே மிகச் சிறப்பான பதிப்பாகும்.

இவரது மறைவிற்குப்பின், கி.பி. 18-ஆம் நூற் றாண்டில் இவர் புகழ் வானளாவி இருந்தது. பைரனைத் தவிர பிற புனைவியல்(Romantic)கவிஞர் கள் இவருடைய கவிதைகளைத் தாக்கினர்.ஆனால், புதிய காலத்தில் இவரது புகழ் மீண்டும் வளர்ந் தது. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் மாத்தியூஆர்னால்டு எனும் திறனாய்வாளர், இவரைப்பற்றிக் கூறும்போது, 'சான் திரைடன் மற்றும் போப்பு சொறகளால் கவிதை படைத்தார்களா; அதே நேரத்தில் உன்னதமான கவிதை என்பது ஆத்மாவில் பிறந்து, உருப்பெறு வதே' என்றார். ம.சு.&.சௌ.ல.

துணை நூல்:

Raghakul Tilak., Literary and Social History of England, Raihans Prakhasam Mandir, Meerut, 1962.

போப்பு, சி.யு : ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் வெளிநாட்டார் பலர் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பு

வதற்காகத் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தனர். அவ்வாறு வந்தவர்கள் தமிழ மக்களுடன பழகுவதற்காகத் தமிழ் மொழியைக் கற்றார்கள. தமிழ் மொழியைக் கறகத் தொடஙகிய அவர்கள, தமிழ் மொழியில் இருந்த இலக்கியங்களைக் கணடு வியப்படைநதாா கள். தமிழ் மொழியில் உளள இலக்கியங்களைத் தமிழ் மக்கள் அறியாதும், போற்றாதும் இருநத காலத்தில், அவற்றின் சிறப்பை எல்லாம் உணர்நது போற்றினார்கள். அதனோடு நிலலாது உலக மக்கள் தமிழ் இலக்கியங்களின சிறப்பை உணரும் பொருட்டு வெளிநாட்டு மொழிகளில் தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பை எடுத்துக கூறினார்கள். ஆஙகிலத்திலும பிற அயல் நாட்டு மொழிகளிலும் தமிழ இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்கள். இவ்வாறு தமிழ் மொழியின சிறப்பினை உலகம் அறியசசெய்தவா களுள ஒருவரே சி.யு. போப்பு (G.U Pope) என்ற ஆங்கில நாட்டு அறிஞர்.

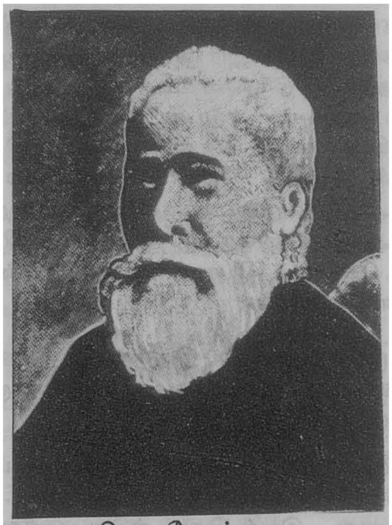

சி.யு. போப்பு

சி.யு. போப்பின தந்தை சான போப்பு இஙகிலாநது நாட்டைச் சோநதவர். இவர் வணிகம் செய வதற்காக வட அமெரிக்காவில் நோவாசுகோசியா என்ற இடத்தைச் சேர்நத 'பிரின்சு எட்வாடு' என்ற தீவை அடைந்தார். சான் போப்பின மனைவி பெயர் காத்தரின் உக்ளோ எனபதாகும் சான் போப்பிற்கும், காத்தரினுக்கும் கி பி. 1820 ஆம ஆணடு மகனாகப் பிறநதவரே சி.யு போப்பு எனப வர். சார்சு உகனோ எனபது அவருடைய இளைமைப் பெயர். சி.யு. போபபுடன் பிறநதவர்களுள அறுவர் ஆடவர் நால்வா பெணடிர் ஆவர்.

போப்பு தமது இளமைப் பருவம் முதல பல மொழிகளையும் கற்பதில ஆர்வம் காட்டி வநதார். இவர் தம் ஆறாம் வயதில் (கி.பி.1826) பெற்றோரு டன் இஙகிலாநதுக்குச் சென்றார். அங்குச் சென்றதும் ஈப்ரு மொழியிலிருநத பழைய ஏறபாட்டையும் (Old Testament), கிரேக்க மொழியிலிருந்த புதிய ஏற்பாட்டையும்(New Testament) கற்றார் கிறித்தவ சமயத் தொணடிற்காக இந்தியாவிற்குச் செலல விருமபிய போப்பு தமிழ் மொழியைக கறக விரும்பி னார்.

போப்பு தம 19 - ஆம வயதில் (கி பி 1839) சமயப் பணியின் பொருட்டுக் கடறபயணம்மேற்கொணடார். இங்கிலாந்திலிருநது புறப்பட்ட கப்பல சென்னைத் துறைமுகத்தை வந்தடைய எட்டு மாதஙகளாயின. போப்பு கப்பல பயணத்தின்போது தமிழமொழியை நனகு கற்றாா சென்னையை வநதடைநததும சாந தோம் கோயிலில தமிழில் சொற்பொழிவாறறி னார்.

சமயப் பணிக்காகத் தெனனாட்டிற்கு வநத போப்பு திருநெலவேலி மாவட்டத்தில (இபபோதைய சிதமபரனார் மாவட்டம்) உளள சாயாபுரம் என்ற ஊருக்குச் சென்றாா. சாமுவேலசாயா எனபவா அவ்வூரை விலைககு வாங்கி நனகொடையாகக் கொடுததுதால அவவூருககுச் சாயாபுரம என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. சாயாபுரம சென்றடைநத போப்பு அஙகு ஒரு பளளியைத தொடஙகினார். சிறநத ஆசிரியர்களைக் கலவி கறபிபபதறகு அமாத் தினார்.தாமும் ஆசிரியராக இருநது பிளளைகளுககுக கல்வி கறபித்தார். அவருடைய விடா முயறசியாலும உழைபபாலும் பளளி, கலலூரியாக வளாச்சி பெற்றது. ஈப்ரு, இலததீன, ஆஙகிலம ஆகிய மொழி களையும், வரலாறு, தருக்கம், தததுவம, கணிதம ஆகிய பாடஙகளையும போப்பு மாணவர்களுககுக் கறபித்தார்.

போப்பு கணடிப்பு மிகுநத ஆசிரியராக விளஙகி னார். 'நலல உணவு, நலல கலவி, நலல பிரமபு' எனபது அவரது கொளகை. ஒரு கையில புததகமும மற்றொரு கையில பிரமபுமாக இருபபாராம. இரவு பகல ஆகிய இரு வேளைகளிலும பாடம சொலலிக கொடுத்தார். அக கலவி நிலையததின புகழ எங கும பரவியது. போபபின கலவிததொணடினை உணர்நத ஆக்சுபோர்டு பலகலைக கழகம சாயா புரத்தில நூல் நிலையம ஏறபடுத்துவதறகுப் பணம கொடுதது உதவியது.

தமிழ மொழியில சிறந்த புலமை பெற வேண டும் எனபதறகாக மகாவிததுவான இராமானுசக் கவிராயரிடமும் ஆரியங்காவு பிளளை என்ற புலவரிடமும தமிழ இலக்கியஙகளைக கற்றார்.

போப்பின கணடிப்பு, பலரின வெறுப்பையும் தேடித் தநதது. அவா அலலும் பகலும உழைதது

வந்ததால் அவருடைய உடல்நலம் கெட்டது. எனவே, கி.பி. 1849 ஆம் - ஆண்டு இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார்.

இவா, கி.பி. 1850-இல இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வநது தஞ்சாவூரை அடைந்தார். அங்கிருந்து கொணடு சமயப் பணியும் தமிழ்ப்பணியும் செய்தார். தஞ்சாவூரில் இருந்த போது தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களையும், சமய நூலகளையும் கற்றார்.

தஞ்சாவூரிலும் இவரது ஆசிரியப் பணி தொடர்நதது. அங்கு இருந்த பளளி இவர் உழைப்பாலும் முயற்சியாலும் முதல் தரமான கல்லூரியாக மாறியது. அக்கலலூரியின் முதல்வராக கி.பி. 1854-ஆம் ஆணடு முதல் தொணடு செய்தார். அது இனறு செயிணட்டு பீட்டர் மேனிலைப் பள்ளி என்ற பெயருடன் செயறபட்டு வருகின்றது

தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலியவற்றிலுளள இலக்கணஙகளை எளிய முறையில் எழுதினார். இவர் இரு இலக்கண நூல்களை எழுதினார். அந் நூல்கள் வினா விடை முறையில் எழுதப்பட்டன. ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதியும், தமிழ் ஆங்கில அகராதியும் தொகுத்தார். வரலாற்றுநூல ஒன்றும் மாணவர்க்காக எழுதினார். 'தனிச் செய்யுட் கலம்பகம்' என்ற தொகை நூலும் செய்தார். 'திருநற்கருணை' என்ற நூலையும் எழுதினார்.

போப்பு அவர்களின கடுமையான ஒழுகக நெறிகளின் காரணமாகத் தஞ்சாவூரிலும் தொடர்ந்து பணியாற்ற இயலவில்லை. தஞ்சாவூரிலிருந்து கி.பி. 1858 - ஆம் ஆணடில் உதகமண்டலம் சென்றார். அங்கும் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினார். தொடக்கத்தில் அபபள்ளியில் மூன்று மாணவர்களே சேர்ந்தனர். மூவரில் ஒருவன போப்பின் மகன்; மற்ற இருவரும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் புதல்வர்கள. போப்பின் இடையறாத உழைப்பினால் மாணவர் எணணிக்கை கூடியது. ஐரோப்பியச் சிறுவர் பலர் அஙகு வந்து சேர்ந்து கறறனர். இவருடைய முயற்சியால் புதிய பெரிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது.

போப்பு உதகமண்டலத்தில் வாழ்ந்தபோது நூல் நிலையம் ஒனறையும ஏற்படுத்தினார்.

உதகமணடலத்தில் ஐரோப்பியா பலர் கைதிகளாக இருந்தனர். அக்கைதிகளுக்கு நல்ல அறிவுரை வழஙகினாா. அதனால், அவர்கள் மனமாற்றம் பெற்றார்கள. போப்பின் பணியை உணர்ந்த காணடர்பரி இவருக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது.

உதகமணடலத்திலிருந்து பெங்களூர் செனறார். அஙகு இருந்த ஆயா காட்டன பளளியில் ஆசிரியராஎனார். பின் அப் பளளியின் தலைமையாசிரியரானார். போப்பு தம்முடைய விடா முயறசியால் கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டில் ஒரு வகுப்பு அறையையும், மாணவர் தங்கும் விடுதியையும் கட்டினார். இனறும் பெங்களூரில் அக்கட்டடத்தைக் காணலாம். இவர் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு வரை பெங்களூரில பணி செய்து வந்தார்.

இங்கிலாநதிற்கு கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு திரும்பிய போப்பு, கி.பி. 1885-ஆம ஆணடு ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். அங்கு இவர் தமிழ் மொழியைக் கற்பித்து வந்தார்.

இவா கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றார். திருக்குறளை கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலததில் மொழிபெயர்த்து முடித்து வெளியிட்டார். நாலடியாரை கி.பி. 1893-இல் ஆஙகிலத்தில மொழி பெயர்த்தார்.

தொடர்நது 1900-ஆம் ஆண்டில் திருவாசகம், மணிமேகலை ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் மொழி பெயர்த்தார். திருவாசகம் இநது சமய நூலாக இருந்தும் மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் அபபணியைத் தொடங்கிச் செய்து வநதாா. அப்பணி தம் வாழ் நாளுக்குள் முடிய வேணடும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டார். இவருடைய கவலையை அறிந்த இவருடைய ஆசிரியர் இவருக்கு ஆறுதல் கூறினார். திருவாசகம் வெளிவந்தபோது இவர்கொணட மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயிலலை.

போப்பின் தமிழ இலக்கியத் தொண்டினை உணர்ந்து அரசு ஆசியக் கழகம்' இவருக்குத் தங்கப் பதக்கம் பரிசளித்தது (1906)

தமிழ் அகராதி ஒனறை உருவாக்கும் பணியை கி.பி. 1886-இல் தொடங்கினார். ஆனால், அப்பணி முடியவில்லை. இவர் தொடங்கிய பணியைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், குழு ஒனறை அமைத்துப் பல ஆணடுகளுக்குப் பின் முடித்து வெளியிட்டது.

இவர் 1908-ஆம் ஆண்டு காலமானார். இவர் உடல் இங்கிலாந்தில அடக்கம செய்யப்பட்டது. தம் கல்லறையில் 'தமிழ மாணவன' எனற பெயர் பொறிக்கப்பட வேணடும் என்பது இவருடைய இறுதி விருப்பம். இவர் விருபபப்படி கல்லறையில் 'தமிழ் மாணவன்' என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை இன்றும் காணலாம். தமிழ் மொழியிடத்து இவர் கொண்டிருந்த அளவிட முடியாத பற்றினைப் புலப்படுத்திக் கொண்டு நிற்கின்றது இவரது கல்லறை.

போப்பு ஐயரின் நினைவாகச் சாயர்புரத்தில் இனறு ஒரு கல்லூரி இயங்கி வருகின்றது. தமிழில்

இவர் எழுதியதாக அறியப்படும் நூல்கள். 1) கிறித் துவத் தத்துவத் தீபிகை, 2) இலக்கண வினா-விடை முதற் புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம், 3) வட்டார வழக்கு மொழி இலக்கணம், 5) தமிழக் கவிதைத் தொகுதி, 6) இந்து தேச சரித்திரம், 7) இஙகிலாந்து தேச சரித்திரம. மு.நி.

போபால் மத்திய பிரதேசத்தின் தலைநகரான போபால் (Bhopal) மத்திய இருப்புப் பாதையின் பம்பாய-தில்லி இருப்புப் பாதைப்பிரிவில் பம்பாயி லிருந்து 833 கி.மீ. தொலைவிலும், தில்லிக்குத் தெற் கில 699 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைநதுள்ளது. இங்கு கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த போசன் (Bhoja) என்னும் அரசர், ஒரு பெரிய அணையைக் கட்டினார். 'பால்' என்னும் சொலலுக்கு அணை என்பது பொருளாகையால், இது போசு பால் (Bhojpal) எனப்பட்டு, பின்னர்ப் போபால் என்றாயிற்று. இன்றுள்ள புதிய நகருக்கு கி.பி.18-ஆம் நூற்றாணடில் நவாபு தோசுது முகம்மதுகான் அடிக் கல் நாட்டினார். இந்திய விடுதலைக்கு முன்னர் இது சுல்தான்களின் ஆட்சியில இருந்து வந்தது இதன் பரப்பளவு 2722 சதுர கி.மீ. மக்கள தொகை 672,000 (1981).

அரசர் போசன் ஏரிகளை மிகவும விரும்பியதால் அரண்மனையைக் கட்டிய பொழுது ஒரு பெரிய செயற்கை ஏரியை உண்டாக்கினர். ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரியதான இவ்வேரி, மிக அழகிய தொங்கு பாலம் ஒன்றால் இரணடாகப் பிரிககப்பட்டுளளது. தொங்குபாலததின வழியாகச் சென்றால் புதிய பொதுக் கட்டடஙகளும, அரசுக் குடியிருப்புகளும் உள்ள இதன் தென்கரையை அடையலாம். இவற்றுள ஓர் ஏரியின நீளம் 7 கி.மீ.அகலம் 2½ கி.மீ. சிறிய ஏரி யின் நீளம் 3 கி.மீ. பெரிய ஏரியின வடக்குககரையில் வெள்ளை அரணமனை எனப்படும அகமதாபாது அரணமனை உளளது. இதன பினபுறமுளள சிம்லா மலைகள இதற்கு அழகு சேர்க்கின்றன சூரியன மறைநத பினனர் இவவரணமனைகளில ஒளி வீசிக கொணடிருககும் எணணிறந்த வணண விளக்குகள இவவேரியில எதிரொளிப்பது ஒரு கண்கொளளாக காட்சியாகும.

பழைய நகரில் மூன்று பெரிய மசூதிகளும, பல அழகிய தோட்டங்களும உள்ளன. இநநகரின மையப் பகுதியில குதசியா பீகம (Kudsia Begum) எனபவரால் கி.பி.1837-இல் கடடப்பட்ட சுமா மசூதி (Jumma Masjid) மிக அழகிய கட்டடமாகும. அவர் இந்ந கரில கி.பி. 1860-இல முத்து மசூதியைக் (Moti Masjid) கட்டியுளளார். இவர்கள இருவரும் பல. பூங்காக்களையும் அமைததுளளனர். கோட்டைக குப் பின்புறம் சாசகான பீகம் (Shahjahan Begam) தாசு-உல்-மசூதியைக் (Taj ul-Masjid) கட்டுவித் தார். இது இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய மசூதி யாகும். மிகப்பெரிய அளவில் திட்டமிட்டுத் தொடங் கப்பட்ட இது இன்றும் முற்றுப் பெறாத நிலையில் உளளது. இந்நகரில் பலஅழகிய பூஙகாக்கள் உள்ளன. அவற்றுள 'ஆயிசு பாகு' (Aish Bagh) என்னும மகிழ்ச்சிப் பூங்கா; பர்கதாபசு பாகு (Farhatafaz Bagh) என்னும் மகிழ்சசியைப பெருக்கும பூஙகா; நூா பாகு (Nur Bagh) எனனும் ஒளிப் பூஙகா, கமலா பூங்கா (Kamala Bagh) ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இந்நகரிலுளள உயர்நத மரங்களாலும், சுற்களாலும், மணணாலும் கட்டப் பட்டுளள தாழவான வீடுகள் பணடைய இந்திய நகரத்தை நினைவூட்டுகின்றன.

இந்நகரிலிருந்து 21 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள போசுபூரில் (Bhojpur) போசமன்னா காலத்தில கட்டப்பட்ட சிவன கோயில ஒனறு உளளது. மிகப் பெரிய அளவிற்குத திட்டமிட்டுத் தொடங்கப்பட்ட இது இன்றும் முழுமைபெறவில்லை. இருப்பினும் இது ஒரு பெரிய கோயிலாகவே உளளது. இஙகுக் கோயில் கொணடிருக்கும் சிவலிஙகததின் உருவம மிகப்பெரியது. இங்குள்ள சமணர் கோயிலில 9 மீட்டர் உயரமுளள மகாவீரரின சிலை உளளது

வளர்ந்து வரும் தொழில் நகரமான இதில அண்மைக் காலததில பல தொழிறசாலைகள தோனறியுளளன. அவறறுள குறிப்பிடத் தக்கது இரண்டாம் திட்டக காலததில நிறுவப்பட்ட 'பாரத கனரக மின்சார'த்(Bharat Heavy Electrical) தொழிற்சாலையாகும் இநதியாவில் நிறுவபபட்ட முதலாவது கனரக மினசாரத் தொழிறசாலையும, இத்தகைய தொழிறசாலைகளுள் ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரியதுமான இதில மினசாரத்தை உறபததி செய்ய, கொணடு செலல, பகிாநதளிக்க, பயன படுத்தத் தேவையான பெரும்கருவிகள பல செயயப் படுகின்றன.

இநநகரிலுள்ள கரியகை நிறுவனததின (Union Carbide) பூசசிக் கொல்லி மருந்து தயாரிக்கும தொழிறசாலையில் 1984 திசம்பரில மயக்கததை அளிக்கக்கூடிய நச்சு வாயு வெளியேறியதால 2000 போ இறநதனர். ஆயிரக்கணககானவர் பலதுன்பங களுககும் ஆளாகியுளளனர். சி இரெ.

போயர் போர்கள்(கி.பி. 1899-1902): தென ஆப்பிரிக்காவில்உளளகேப்புக்குடியேறறத்தில்வசிதது வநத தச்சுக் (Dutch) குடியானவர்களே போயர்கள (Boers). போயர்களின பிரிவினை மனப்பானமை,

ஆஙகிலேயரின ஏகாதிபத்திய வெறி ஆகியவறறின மோதலதான போயர் போர்கள. இபபோாகள ஆஙசிலேயத தெனனாப்பிரிக்க வரலாற்றில மிகவும் சிறபபு பெறறுளளன.

பிரானசுப புரட்சிப்போர்கள நடைபெற்றபோது ஆஙகிலேயர்கள தச்சுக்காரர்களிடமிருநது கேபபுக் குடியேறறததைக கைபபற்றினர். பல்வேறு காரணஙகளால் போயாகள கேபபில் இருநது வெளியேறி நேட்டால, ஆரஞ்சு சுதந்திர அரசு, திரான்சுவால ஆகிய இடங்களில் குடி அமர்ந்தனர். ஆஙகிலேயாகள நேட்டாலைத் தங்கள ஆட்சியின் கீழ் விரைவில் கொணடு வந்தனர்.

பினனர், கி.பி. 1877 – இல திரானசுவாலைக் கைப் பறறிகொண்டனர். ஆனால, ஆங்கிலேயப் பிரதமர் கிளாட்சுடன் திரானசுவால் குடியரசுக்குத தனனாட்சி உரிமையை வழஙகினார்.

அக்குடியரசில முழுச்சுதநதிரத்துடன வாழ்வதற்கும, வாணிகம் செய்வதற்கும குடியரசின குடிமககளைப் போலவே வரிகள் செலுததவும் ஆஙகிலேயர்களுக்கு முழுச் சுதநதிரம் அளிககப்பட்டது. குடியரசில் பல்வேறு தங்கச் சுரங்கங்கள் கணடுபிடிக்கப்பட்டவுடன ஏராளமான ஆங்கிலேயர்கள் திரான்சுவாலுக்கு வந்து, நிரந்தரமாகத் தங்கத் தொடஙகினர். திரானசுவால் குடியரசு அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பலவிதஙகளில் தொல்லைகளைத் தந்தது. எனவே,மிகவும் வெறுப்படைநத ஆங்கிலேயர்கள் அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு, அரசியல் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தினர்.

அக்காலத்தில் திரானசுவால குடியரசுத் தலைவராக விளங்கியவர் பால குருகர் ஆவார். மறுபுறததில் ஆங்கிலேயக் கேப்புக்குடியேறறததின முதலமைச்சராக இருந்த செசில்-ரோட்சு என்பவா ஆப்பிரிக்கக கணடம் முழுவதையும் ஆங்கிலக் குடியேறறமாக மாற்ற மிகவும் விருப்பம் கொணடிருநதார். இங்கிலாந்து நாட்டின வலிமையை நனகு நினைவில் கொணட ஆஙகிலேயாகள கி.பி. 1895-இல் திரான்சுவால குடியரசுக்கு எதிராக வெளிப்படையான கலகத்தைத் தோற்றுவித்தனா. டாகடா சேம்சன என்பவரைத் தலைவராகக் கொணட ஆஙகிலேயப படைப்பிரிவொனறு திரானசுவால எலலையைக் கடநது குடியரசைத தாககியது. எனினும், குடியரசுப்படை ஆஙகிலேயப்படையின நடவடிககைகளை முறியடித்தது. இதை முதல் போயர் போர் என்று கூறுவர்.

குடியரசுத்தலைவர் குருகர் செருமனியிடமிருந்து படை மற்றும் போாத் தளவாடங்களைப் பெறறு ஆஙகிலேயருக்கு எதிராக முடிவான போர் ஒனறை நடத்த முடிவு செய்தார் அதன் விளைவாக கி.பி. 1899-இல்இரணடாம போயர் போர் தோன்றி மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது. ஆஙகிலேயாகள பலர் போாக்களங்களில் போயாகளிடம் தோறறனர். இஙகிலாநதிலிருந்து 1900-இல் ஆங்கில உதவிப்படைகள் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கு வந்து சேர்நதவுடன் ஆங்கிலேயர்கள போயாகளைப் பல இடங்களில் முறியடிததனர். அந்நிலையில் போயாகள் எதிர்பார்த்த வெளிநாட்டு உதவிகளும் அவாகளுககுக் கிடைக்கவிலலை. எனவே, போயர்கள் முழுமையாய்த் தோறறுபபோயினர். திரான்சுவால் குடியரசு மறறும் ஆரஞ்சுச் சுதந்திர அரசு ஆகிய போயர் அரசுகள ஆங்கிலப் பகுதிகளுடன் சேர்த்துககொளளப்பட்டன. போயர்களை அமைதிப்படுத்தி, அவர்களுடன நல்லிணக்க அடிப்படையில் உறவுகளை வளர்த்துக் கொளவதே மிகவும் சிறநதது என்று ஆங்கிலேய அரசாஙகம் எணணியது. எனவே, போயர்களின் புதுவாழ்வுப் பணிகளுக்கென ஒருகோடிப் பவுணடுகளை ஆங்கிலேயப பாராளுமனறம் அளிச்க முன் வந்தது. போயர் குடியானவர்களுககு ஏறபட்ட இழப்பையும் ஈடுகட்ட ஆங்கிலேய அரசு உதவியது. கனடாவைப்போல் விரைவிலேயே தன ஆட்சி உரிமை போயர்களுக்கு அளிக்கப்படும் எனறும் ஆங்கிலேய அரசு உறுதி தந்தது. அவ்வுறுதிமொழியே 1906-இல் நடைமுறையானது. திரானசுவால மற்றும ஆரஞ்சுச சுதநதிரக குடியரசுகள தத்தம் பேராளர் அமைபபுகளை வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றம 1909-இலசட்டம ஒன்றை நிறைவேற்றி அதன் மூலம கேப்புக குடியேற்றம், நேட்டால், திரான்சுவால், ஆரஞ்சு சுதந்திர அரசு ஆகிய நானகுபகுதிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, தென்னாப்பிரிக்கத தனி ஆணை ஆட்சி உரிமை(Dominion) தோற்றுவித்தது.

மு.உலோ.

போர்: போர் என்பது நாடுகளுக்கிடையில் வனமுறையில் ஏறபடும் மோதல ஆகும. 'போர்' என்ற சொல்லை உளநாடுகளுககிடையே ஏறபட்டமோதல, வருக்கஙகளுக்கிடையேயான மோதல் ஆகியனவறறைக் குறிகக உளநாட்டுப் போர், வருககப் போா என்று பயனபடுத்தினாலும், நாடுகளுக்கிடையே ஏறபட்ட மோதலே போா ஆகும.

சான் இரிச்சர்டு கிரீன் என்பவர், போரினை அறிவீனமான படுகொலை எனறு குறிப்பிட்டாா. அவவாறு அவர் குறிப்பிட்டபோதிலும தனிமனிதனின தனித்தன்மை அல்லது தனிமனிதன சமுதாயத்திறகு ஆற்றிய தொணடு அதில் இணைநதுளளது.

பல நூற்றாண்டுகள, வான்நிலை, நோய்கள் போலவே போரும் ஒன்று என்று மனிதன் கருதிவந்

தான். சமூக நடவடிக்கையின் மிகவும் ஒருங்கிணைக் கப்பட்ட நடவடிக்கையாகப் போரானது, சமூக, பொருளாதார அரசியல் மாறுதல்களை மிக விரைந்த வேகத்தில் ஊக்குவித்தது.

படைத்துறைத் தத்துவஞானியான கார்ல் வான கிளாசுவிட்சு (கி.பி 1780 - 1831) என்பவர் 'போர் பற்றி' (On war) என்னும் நூலைப் படைத்தார். அந நூலில் அவர், பிறவழிவகைகளுடன் கலந்த, அரசியல உறவின் தொடர்ச்சியே போர் என்று குறிப்பிட்டார். போரின் அடிப்படை வனமுறையே யாகும்

'பாசிசக் கொள்கையர்' போன்ற சிலர் தேசிய உணர்வு பெருகிடப் போர் இன்றியமையாதது எனறு கருதினர். போர் விருப்பம் என்பது ஆணமைத் திறம் அதிகார வளர்ச்சியினைக் காட்டக்கூடியது.

அகசுடசு காம்டே முதலியோர் தவிர்க்க இயலா தது என்று போரினைக் கருதினர். மனித சமுதாயத் தின் வளர்சசி, இயல்பு. விதிகள் பறறி ஆயவோரும் மனித இன நூலாரும் போர் இயல்பானது, மனித இனத்திற்குக் கனங்கள அடிப்படையிலான நோய் என றும் கூறினர் தால்சுடாய் (Tolstoy), காந்தியண்ணல், முதலானோர், போர் செயதல் பாவம் எனக் கருதினர். பேகன், எலலாக் கேள்விகளும் இல்லாமல அது ஆக்குகிறது, ஏனென்றால பெரும்பாலும் சிறப்புகள் படைககலன்களிலேயே அடங்கியிருந்தன எனறு கூறினார்.

எல்லா நாடுகளிலும் மாறாத நடவடிக்கையாகப் போரினைக் கடந்த கால வரலாறு பதிவு செய்து வைத்துள்ளது. போர் எனபது எதிரியை நம விருப் பத்தை நிறைவேறறிக் கொளளப் பணிய வைககும் வன்முறையிலமைந்த செயலாகும். இதனை அடைய எதிரியைப்படைக் கருவி இழந்தவனாகச் செய்யலாம். போர்ச் செயலின் நோக்கம எதிரியைப் படைக்கலன் துறக்கச செய்தல் எனலாம். ஆனால் பண்டைக் காலத்தைப் போல் இந்நாளில அவவாறு செய்தல் இயலாது ஏனெனில தொழிற்புரட்சிக்குப் பின தோன்றிய படைக்கருவிகள போரின் இயல்பை மாறறி விட்டன.

போரின அடிப்படைக் கொள்கைகள மாற விலலையாயினும், தொழில நுணுக்க முறைகள மாறி விட்டன. போரினால் நாடுகளின போர் செய்யும எலலை விரிவடைநதுவிட்டது எனில், அறிவியல வளாச்சியே அதற்குக் காரணமெனலாம்.

சில சமூகங்கள மறறவற்றைவிட மிகுதியான போாகளை நிகழததியுளளன. சிலவறறிறகுப் பெரும் போர்கள ஏதும் நிகழததிட வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை.

இசுபார்டா முதலியன போர் அடிப்படையில தங்கள சமூக வாழ்ககையினை அமைததுக் கொண டன. அழிவு நேரிடும் நிலை ஏற்பட்ட போது ஏதெனசு முதலான பணடைய நாடுகள தேவைக் கேறப எழுசசிபெறறன. மஙகோலியா, ஊணர் தஙக டைய நாடோடி வாழ்க்கையின் போது, போரினைத தங்கள சமூக இயலபாக மேற் கொணடனா. எனவே, வரலாறறில அறியப் பெற்ற எந்தச் சமுதாயமும் போரை விட்டொழிககவிலலை.

இந்தியச் சிநதனையாளர்களில் கௌடல்யர் எநத இடத்திலும் போரைத் தடைசெய்யவில்லை சமண, புத்த சங்கங்களே போருக்கு எதிரானவை. இத தகைய நிலைககுச சங்ககாலம் முதலான தமிழச சமுதாயமும் விதிவிலககிலலை தமிழச் சமுதாயம மக்களின முதன்மைத் தொழிலகளுள ஒனறாகப் போாத் தொழிலினைக கொணடிருந்தது. பிற சமுதாயத்தவரிடம் போரே அரசனை உருவாக்கிறறு எனற கருதது நிலவியதைப் போல, பணடைத தமிழரிடத்தும கருத்து நிலவியது.

போரின தோறறம் எங்கும பொதுவான சில காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொணடிருக்கும. குறித்த சில நாடுகளில, குறிப்பிட்ட சில சூழநிலை களில், தனிக் காரணஙகள இருககும.

வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், பணடைய போருக்கான காரணஙகளைத் தொகுத்து அளிககை யில, 1) சமுதாயத்தின மனச் சூழ்நிலை சாதி அடிப் படையில் இருத்தல, 2) உளஇயல அடிப்படையில அமைதி பறறிய வறட்சி இயலபு, 3) பேராணமை, வீரச் செயலகள, 4) மனிதனின போர்த்திறன, போர்த் தினவு, 5) பாதுகாப்பு வேணடும் எனும உணர்வு, 6) கோபத்துடன கூடிய நடததை, பொறாமை உணர்வு 7) பேராாவம ஆகியனவே என்று குறிப்பிட்டார். அவர் சுட்டிக் காட்டியன வற்றுள ஒனறினுள மறறொனறு அடங்கலாம். இந்தியச் சமுதாயங்கள போா செய்ய வெட்கபபட விலலை.

போர்கள் நடைபெற்றதறகான காரணங்கள என்று ஒரு சிலவற்றை இஙகே சுட்டிக் காட்டலாம். ஆனால, இவையே முடிந்த முடிவுகள ஆகா என்பதும் குறிபபிடத்தக்கது. இவை பொதுக் காரணஙகள எனவும், சிறப்புக் காரணஙகள எனவும் கொளளப் படும்

1) போர் மனிதனுக்கு இயல்பானது எனனும கருத்து, 2) மரபுப் பகைகள, 3) வெறறி பெறறு அப் பகுதிகளை இணைத்திட வேணடும் என்ற தணியாத வெறி, 4) பொறாமை, பிறருடைய ஏற்றம கணடு

சகித்திட இயலாமை, 5) போர் மரபினால் தூக்கி நிறுததபபடும போர உணர்வு, 6) போரில் மாண டோா, 7) மண உறவுகள ஏற்படாமை, 8) படை வலிமை, படை வெறறிச் சிறபபுச சேர்க்கும எனனும் நம்பிககை, 9) வீரமநிலையாகப் போற்றப்படும்நிலை, 10) தேசிய அவமதிபபைச் சகியாமை, 11) எல்லை கள் வகுக்கப்பெறாமல் எலலைகள மீறப்படுதல், 12) போரே மற்றொரு போரை உருவாக்குதல், 13) இன உயாவுச் செருக்கு, 14) வாணிகத்தடைகள், 15) சமயப் பரப்பு நோககம், 16) உலகைக் கட்டியா ளும ஆர்வம ஆகியன குறிப்பிடத்தகு போர்க் காரணஙகள் ஆகும்.

தொடக்கக காலத்தில் கூட்டம்கூட்டமாகவாழ்ந்த மனிதன் போர் நிகழ்த்துகையில் வேட்டைக் கருவி களைப் பயனபடுததித் தரையில் போர் செயதான. பினனர்க் கலம் செலுததிக் கடலில் போர் செய் தான. அதன பினனா விணணில் போர் செய்தான. இனறு இருந்த இடத்திலிருந்தே பொறியைத் தட்டி ஏவுகணை வாயிலாக எதிரியை அழிககும் போர்த் திறம் பெற்றுவிட்டான். காலாட்படை, குதிரைப் படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என்பனவெல் லாம அறிவியல் வளாசசியினால் மாறிவிட்டன. எப்படி உழவுக கருவிகளின பெருக்கம சமுதாய மாறுதலைத் தோற்றுவித்ததோ, அதுபோலவே படைக் கருவி களில தோன்றிய புதுமைகள போரின் வகை களை மாற்றிவிட்டதோடு உலகையும் மாற்றி விட்டன.

போர் மனிதனின நாகரிக முதிர்சசியற்ற இயலபு களை எடுததுக்காட்டுகிறதேயனறிப் பணபுளள நாகரி கம் வாயந்த சமுதாயததின நடவடிககைகளை எடுததுககாட்ட விலலை. போா சமூக, அரசியல, பொருளாதார மாறுதலுக்குத் துணை புரிநதுளளது. உருசியாவில் வாழநத இலியோ தாலசுடாய (Leo Tolstoy – கி.பி 1828-1910) "போரும சமாதான மும" எனற நூலை எழுதினார். உலகில பல காப் பியங்கள தோனறிடப போாகள காரணமாயின. மனி தச சட்டஙகளும, பனனாட்டுசசட்டஙகளும் போரின விளைவால் வகுக்கபபட்டன. பல நாடுகளின பொருளா தாரச சீரழிவிறகும, வலிமையிழபபிறகும் போர்களே காரணமாகும். அறிவியல் வளாசசி, போருக்குத துணைபுரிநதது போலவே, போர், அறிவியல வளர்ச் சிககு ஊககம அளிததது. முன்பெலலாம ஒரு போரே மறறொரு போருககுக காரணமாக விளஙகிறது. ஆனால, இபபோது போரே, பெரும் அழிவுப் போர் ஏற்படாமல காதது நிறகிறது.

முதல உலகப் பெரும் போா, இரணடாம் உலகப் பெரும போரை உருவாக்கியது ஆனால், இரணடாம் உலகப் போர் மூன்றாம உலகப் பெரும் போர் நடை பெறவிடாமல தடுத்துள்ளது; இனி ஒரு போர் எனின் அழிவது 'நான்' அல்லது 'நீ' எனறு இல்லாமல், 'நாம்' எனறு காட்டியுளளது. இதனையே போரினால், ஏற்பட்ட பெரும் விளைவு எனலாம்.

விலலியம் சேம்சு (கி.பி.1842-1910) எனனும அறிஞர் அமைதி வழியிலான போட்டி மெல்ல மெல் லப் பூசலகளை விலக்கிடும் எனவும், சமுதாய நலத் திட்டங்களில் இளைஞர்களை இறக்கிவிடுவதன் வாயி லாக நாடுகள் போருக்கு மாற்றுக் காணும் எனவும் கூறுகிறார். வனமுறையிலான உணர்வுகளுக்கு வடிகால் காணுவதே போரைத தடுக்கும் வழி என்று அறிவிய லார் கருதுகினறனர். வேலையில் ஈடுபாடு, விளையாட் டில் ஆர்வம், போர் அழிவு பற்றிய திரைப்படங் கள், தொலைக்காட்சி நிகழவுகளைப் பற்றி விளக் கிக் கூறல், பார்த்தல் முதலியவறறின வாயிலாகவன் முறை உணர்வுகள தடுக்கப்படலாம்.

வில்லியம மெக்டககால் (கி.பி.1871-1928), வில் லியம் சேம்சு (கி.பி.1842-1910), இவான் பாவ் லோவ்சு (கி பி 1849-1938) முதலான முன்னோடி யான உளவியல் வல்லுநர்கள் இந்தச் சமூகக் கோட் பாட்டிற்கு உளவியல் முறையில தீாவுகாண முயன்ற வர்கள் ஆவர்.

ஆயுதம் ஏந்திச் சமுதாயத்தை அழிக்கும படைக் கருவிகள் கொணடு போர் நிகழ்ந்ததன் விளைவாகக் கடந்த 45 ஆணடுகளாக உலகில் பெரும்போர் நிகழா நிலை ஏற்பட்டுளளது. எனினும், போர்களோ நிகழவில்லை, மனித உயிர்கள் பலியாகவில்லை என்று கூறவியலாது. வியட்நாமிலும், பாலசுத்தீனத்திலும, இலங்கையிலும் இலட்சக் கணக்கில் உயிர்கள் பலியாயின. மனித மனத்தின கொடுமைகள மாறாத வரை, விட்டுக் கொடுத்து அமைதி வழியில பேசித் தீர்ப்பதிலேயே முழு வெற்றி என்பதை உணராத வரை போரில்லா உலகைக் காணபது அரிது என லாம். உலக அமைதி நிறுவனம் வலிமை பெறறால, உலகைக் கட்டுப்படுததும திறனமிகு நிறுவனமாக உணமையிலேயே அமைநதால போர் உலகினினறு ஒழியும, மறையும் எனறு நமபலாம். ந.க.ம.

போர்க் குற்றங்கள் எனப்படுபவை பகை நாட் டைச் சேர்நத படைவீரரால அலலது பொதுவான குடிமகனால் செய்யப்படுவதும, அவர் சிறைப பிடிக்கபபடும் போது தணடனைககுரியனவுமான செயல்களும்ஆகும். போர் பறறிய சட்டஙகளை அல் லது வழக்கங்களை மீறிச் செயயபபடும் செயல களெல்லாம போர்ககுற்றங்கள் (War Crimes) எனப் படும். அததகைய ஒரு செயலை ஒருவர் தம் மேலதி காரியின ஆணையின் மீதுதான செய்தாராயினும்,

அது போர்க் குற்றச் செயலாகவே கருதப்படும். இந்த ஆதார விதியின் பேரில்தான் இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்தவுடன் 1945 - இல் பன்னாட்டு, தூரக்கிழக்கு இராணுவ நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டபோது, அவை பின்பற்றுவதற்கான பட்டயங்கள் (Charters of the International and Far Eastern Military Tribunals) வரையப்பட்டன. ஆயினும், இராணுவ நீதிமன்றம் ஒரு போர்க் குற்றச் செயலை ஒருவர் தம் மேலதிகாரியின் ஆணையின் மீதுதான் செய்துள்ளாரென்ற உண்மையை நீதிக்குப் பொருத்தமானதென்று கருதினால், அதனை அவருக்களிக்கப்படும் தண்டனையைக் குறைத்தற்காக எடுத்துக் கொள்ளலாமென்ற கருத்தும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. நடைமுறையில், இராணுவ நீதிமன்றங்கள் போர்க்குற்றவாளிகளை விசாரிக்கும்போது, அவர்கள் தாங்கள் செய்த போர்க் குற்றச் செயல்களை மேலதிகாரிகளின் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்துச் செய்யாமலிருந்தால், அவர்கள் அம் மேலதிகாரிகளின் கொடுந் தண்டனைக்கு உட்பட்டுத் துன்புற்றிருத்தல் கூடுமென்று கருதுவதற்குத் தக்க ஆதாரம் இருப்பதாகக் கருதினால், அப்போது அவர்களுக்குக் குறைந்த தண்டனையை அளித்தன. ஆனால், உயர் தரப் படை அதிகாரிகளுக்கு அத்தகைய தண்டனை ஏதும் இல்லையாயின், அப்போது அவர்கள் மேலதிகாரியின் ஆணைகளை மறுக்காமல் நிறைவேற்றிப் போர்க் குற்றச் செயல்களைச் செய்திருந்தால், அவர்களுக்கு இராணுவ நீதிமன்றம் தண்டனையைக் குறைக்கவில்லை.

வகைகள்: இரண்டாம் உலகப் போரில் செருமனியும் அதன் கூட்டாளிநாடுகளுமே பெருமளவில் போர்க்குற்றங்களைச் செய்தன. ஐரோப்பிய அச்சு நாடுகளைச் சேர்ந்த போர்க் குற்றவாளிகளின் மீது வழக்குத் தொடர்தற்கும், தண்டிப்பதற்கும், 1945 ஆகஸ்ட்டு 8 - இல் பிரான்சு, பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு, சோவியத்து உருசியா முதலிய நாடுகள் ஓர் ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாகச் செருமனியில் நூரம்பர்க்கில் (Nuremberg) ஒரு பன்னாட்டு இராணுவ நீதிமன்றத்தை (International Military Tribunal) நிறுவின. அவ்வொப்பந்தத்தின் பின்னிணைப்பான பட்டயத்தின் ஆறாம் பிரிவு இராணுவ நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்படுதற்குரிய போர்க் குற்றங்களை மூன்றாகப் பிரித்தது. அ) அமைதிக்கெதிரான குற்றங்கள்; இதில் முதலில் தாக்குதல், போர் செய்தல் (War of Aggression), அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்தல், பன்னாட்டு உடன்படிக்கை முதலியன அடங்கும். ஆ) போர்ச்சட்டங்களையும், வழக்கங்களையும் மீறிப் போர் செய்தல் முதலிய குற்றங்கள்; இவற்றுள் கைப்பற்றிய நிலங்களில் வாழும் பொதுக் குடிமக்களைக் கொல்லுதல், அவர்களை ஒடுக்குதல், அடிமைகளாக நாடு கடத்துதல், போரில் சிறைப்பட்டோரையும், கடலில் செல்லுவோரையும், பணய ஆள்களையும் கொல்லுதல், தனியார், அரசாங்க உடைமைகளைக் கொள்ளையடித்தல், நகரங்களையும், ஊர்களையும் இராணுவக் காரணங்களுக்காக அல்லாமல், தம் விருப்பப்படி அழித்தல் முதலியவை அடங்கும். இ) மனித இனத்துக்கெதிரான குற்றங்கள்; அதில் போருக்கு முந்தியோ, போர் நடைபெறும் போதோ, பொதுக் குடிமக்களைக் கொல்லுதல், அடிமைகளாக்குதல், நாடு கடத்துதல் முதலியவை அடங்கும்.

போர்க் குற்ற விசாரணை, நூரம்பர்க்கு இராணுவ நீதி மன்றத்தில் நடைபெற்று வந்தபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட பிரதிவாதிகளின் சார்பாக, பன்னாட்டு இராணுவ நீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லையை வெற்றி பெற்ற நாடுகளின் போர்க் குற்றவாளிகளையும் விசாரிக்குமளவுக்கு விரிவாக்குதல் வேண்டுமென்றும், போர்க் குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை வென்ற நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் மிகக் குறைவேயாயினும், அவர்களும் தண்டிக்கப்படுதற்குரிய போர்க் குற்றங்கள் செய்தவர்களே ஆவர் என்றும் மறுப்புகள் கூறப்பட்டன. எனினும், அச்சு நாடுகளைச் சேர்ந்த போர்க் குற்றவாளிகளே பெருமளவிலிருந்தமையால், அவர்களே விசாரித்துத் தண்டிக்கப்பட்டனர். சப்பானைச் சேர்ந்த போர்க் குற்றவாளிகளை விசாரித்துத் தண்டிப்பதற்காக அங்கும் ஒரு பன்னாட்டு இராணுவ நீதிமன்றம் செயற்பட்டது. பா.கு.

போர்க் குற்றங்கள் என்பவை போர்ச்சட்டங்களையும் விதிமுறைகளையும் மீறிப் போர் வீரர்களும், போரில் ஈடுபட்டுள்ள மற்றவர்களும் செய்யும் குற்றங்களாகும். நாடுகளிடையேயான சட்டம், போர் சில விதிமுறைகளின்படி நடத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆயுதம் தாங்கிய போர் வீரர்கள், போர் விதிகளை மீறி நடத்தல் போர்க்குற்றமாகும். ஆயுதம் தாங்கிய போர் வீரர்கள் அல்லாதவர்கள் மீதும் ஒற்றர்கள் அல்லாதவர்கள் மீதும் போரில் தொடர்பில்லாதவர்கள் மீதும் எதிரி நாட்டுப் போர்வீரர்களால் காட்டப்படும் பகையும், தாக்குதலும் போர்க் குற்றங்களாகும். மேலும், போர் வீரர்களும், போரில் ஈடுபட்டுள்ள மற்றவர்களும் பொது மக்களைக் கொன்று குவித்தல், ஆயுதமற்றவர்களையும் போரில் ஈடுபடாதவர்களையும் கொன்று குவித்தல், இனப்பகை காரணமாக ஓர் இனத்தை அழித்தல், மேலும் தனிப்பட்டவர்களையும் பொது மக்களையும் தாக்குதல், உடல் ஊனப்படுத்துதல், பெண்களைக் கற்பழித்தல், வன்புணர்ச்சி செய்தல், இனப் வேட்டை

களில் ஈடுபடுதல், பொருள்களைச் சூறையாடுதல், கொள்ளையடித்தல், நாச வேலைகளில் ஈடுபடுதல், மக்கள் வாழும் இடங்களை அழித்தல் போன்ற யாவும் போர்க் குற்றங்களாகும்.

இன்று நாடுகளிடையேயான சட்டம், போர்க்குற்றங்களை யாரும் செய்யக்கூடாது எனவும் போர் வீரர்கள் அவர்தம் இராணுவ மேல் அதிகாரிகளால் அல்லது மற்ற தலைவர்களால் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டால்கூடப் போர்க்குற்றங்களைப் புரியக் கூடாதெனவும் கூறுகிறது. போர்வீரர்களும், போரில் ஈடுபட்ட மற்றவர்களும் போர்க்குற்றங்கள் செய்யாமல் இருக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்றும் அது கூறுகிறது.

போர்க்குற்றங்களைச் செய்த ஒருவன் பின்னர்ப் பிடிபடுவானானால் அவன் செய்த போர்க்குற்றங்களுக்காகத் தண்டனையை அடைவான். அவனைப் பிடிக்கும் எந்த நாடும் அவன் எந்தநாட்டில் போர்க் குற்றம் செய்திருந்தாலும், அதற்காக, அவன் பிடிபட்ட நாட்டில் குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தண்டிக்கப் படுவான். போர்க் குற்றம் புரிந்தவனைத் தண்டிக்கும் சட்டஉரிமை எந்த நாட்டிற்கும் உண்டு.

போர்க் கைதிகள்: நாடுகளிடைப் போரில் ஒரு நாடு, எதிரி நாட்டின் போர் வீரர்களைச் சிறைப்பிடித்தால், அவ்வாறு சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட எதிரி நாட்டு வீரர்கள் போர்க் கைதிகள் (Prisoners of Wars) ஆவார்கள். நாடுகளிடைச் சட்டம், சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட எதிரி நாட்டு வீரர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இதற்கென நாடுகளிடையே 1949 - ஆம் ஆண்டு, நான்கு செனிவா உடன்பாடுகள் கையெழுத்தாகி ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன. அவை, 1) போர்க் கைதிகளை நடத்தும் முறை, 2) தரைப் போரில் காயமுற்ற உடல்நலம் குன்றிய போர் வீரர்களுடைய நலனைக் கவனித்து மேம்படச் செய்தல், 3) கடற் போரில் காயமுற்ற, உடல் நலம் குன்றிய போர் வீரர்களுடைய நலனைக் கவனித்து மேம்படச் செய்தல், 4) போரில் ஈடுபடாத பொதுமக்கள் நலனைப் போர்க் காலத்தில் பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் இந்த 1949-ஆம் ஆண்டைய செனிவா உடன்பாடுகள் எல்லா நாட்டிற்கும் பொருந்தும். இந்த உடன்பாடுகளை எல்லா நாடுகளும் போர்க் காலங்களில் ஏற்று நடக்க வேண்டும். அவை நடைமுறையில் உள்ளன.

போர்க் கைதிகளைப் பாச உணர்வோடு மனிதனுக்குரிய தேவைகள் எல்லாம் அளித்துப் பண்போடு நடத்துதல் வேண்டும். அவர்கள் விருப்பப் படி அவர்கள் வணங்க விரும்பும் தெய்வங்களை வணங்க அனுமதித்தல் வேண்டும். அவர்களை எக்காரணங்கொண்டும் கொலை செய்தல் கூடாது; துன்புறுத்துதல் கூடாது. ஆனால், தப்பி ஓட முயன்றால், வேறு வழியின்றி அமையுமானால் மட்டும் சுட்டுக் கொல்லலாம். காயமுற்ற உடல் நலம் குன்றிய போர்க் கைதிகள், நன்கு பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். வேண்டிய மருத்துவ வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். போர்க் கைதிகளிடையே இனம், நாடு, பால், மதம் போன்ற இன்ன பிற காரணங்களைக் கொண்டு வேற்றுமை காட்டக் கூடாது.

போர் நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு அமைதிக் காலத்தில், போர்க் கைதிகளைப் பற்றிய விவரங்களை அவர்கள் சார்ந்த நாடுகளுக்குத் தெரிவித்து அவரவர்கள் பிடித்த போர்க் கைதிகளை மாற்றம் செய்து கொள்வது நாடுகளிடையே வழக்கம். ச.மோ.

பதுங்குகுழிப் போர் முறை: இது தரையில் பெரிய குழிகளைத் தோண்டி, அதற்குள் மறைந்து கொண்டு போரிடுதல் ஆகும். இது அகழிப்போர் முறை எனவும், பதுங்கற்கிடங்குப் போர்முறை எனவும் வழங்கப் படுகிறது. போர்முறைகளுள் ஒன்றான பதுங்குக் குழிப்போர் முறை (Trench Warfare) முதலாம் உலகப் போர்க்காலத்தில்(கி பி 1914-18) செல்வாக்குப் பெற்றது.

குழிகளில் தங்கியுள்ள வீரர்கள், எதிரிகளின் துப்பாக்கிக் குண்டுகளிலிருந்து எளிதில் தப்பிவிட முடியும். காரணம் துப்பாக்கி, பீரங்கிக்குண்டுகள் தரையின் மேல் உள்ளவர்களைத்தான் சாகடிக்கும். குழிகள் வீரர்கட்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதுடன் எதிரிகள் அறியாவண்ணம் எதிரிகளைத் தாக்கவும் உதவி புரிகின்றன. குழிகளில் பதுங்கியிருந்து தாக்குவதால் இப்போர் முறை பதுங்குகுழிப் போர் முறை என்று குறிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இது ஒரு சலனம் அற்ற போர் நடவடிக்கை ஆகும். குழிகளைச் சுற்றிலும் பாதுகாப்பு அமைப்புகளை அமைத்து, காலத்தவணைகளில் எதிரிகளைத் தாக்கவும், தாக்குதலை முறியடிக்கவும் இப்போர் முறை பயன்படுத்தப் படுகிறது. இப்போர் முறையால் எதிரிகள் விரைந்து முன்னேறுவது தடுக்கப்படும். முதலாம் உலகப்போரில் செருமானியர் பதுங்குகுழிப் போர் முறையைப் பின்பற்றித்தான் சிறிது சிறிதாக முன்னேறினர். பள்ளங்களில் மறைந்து கொள்வதும், திடீரென்று குழிகளிலிருந்து வெளிப்பட்டு எதிரிகளைத் தாக்குவதும் அவர்களுக்குக் கைவந்த கலையாகும். குழிகளில் நின்று கொண்டு எதிரிகளின் மீது துப்பாக்கிகளாலும், இயந்திரத் துப்பாக்கிகளாலும் குறிபார்த்துச் சுடுவதும் எளிது.

கொரியப் போரின் இறுதிப் பகுதிகளிலும், வியட்நாம் போரின் போதும், பதுங்குகுழிப்போர்

முறை சில புதிய உத்திகளுடன் கையாளப்பட்டது. இன்றும் இப்போர்முறை பல நாடுகளால் பினபற்றப் படுகிறது. குழிகளில பதுங்கி இருப்போர் எதிரிகளின் கண்களுக்குத் தெரியாமல இருப்பதால பாதுகாப்பாக இருக்க முடிகிறது. கே. மு.

போர்க்கருவிகள: பண்டைக்காலத்திலிருந்து இன்று வரை மனிதன் பலவிதமான போர்க்கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளான. இன்று போர்க்கருவிகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. எதிரிகளைத்தாக்கவும (Offensive) எதிரிகளின் தாககுதலில இருந்து தன்னைக் காத்துககொள்ளவும் (Defensive) மனிதன பல கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறான்.

தொல் பழங்கால மனிதன் கல்லால ஆன கருவிகளைத்தயாரித்து அவற்றைப் பயனபடுத்தினான. பினனாப் போர்க்கருவிகளை உலோகத்தில தயாரித்தான. அவற்றுள் கத்தி, வாள, வேல், ஈட்டி, கோடரி, வில, அமபு, கட்டாரி ஆகியன அடஙகும. இவை எதிரிகளைத் தாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மெய்ம் மறை (Armour), கேடயம (Shield) ஆகியன எதிரிகளின் தாக்குதலில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாததுக் கொள்ளப் பயனபடுத்தபபட்டன. எஃகால் தயாரிக்கபபட்ட ஆயுதஙகள ஆதிசசநல்லூர் அகழாய்வில் கிடைத்துள்ளன பணடைத்தமிழாகள பயன்படுத்திய போர்ககருவிகளின பல வகைகளை இலககியம, அகராதி, நிகண்டு முதலிய சானறுகளால் அறியலாம். பணடு இருபது வகையான வாளகள பயன்படுத்தப் பட்டன. அவற்றுள உவணி, ஏதி, கடுந்தலை, துவட்டி, நவிர் (மட்டாயுதம், தூவத்தி), நாட்டம், வஞ்சம, வாள (கட்கம், கரவாளம), அரிவாள (கத்தி), கூா வாள (சிறுவாள்), கொடுவாள (குயம், புளளம்), ஈர் வாள (கர பத்திரம), உடைவாள (சுரிகை, பததிரம), குத்துவாள, புலலரிவாள ஆகியன குறிப்பிடததககன வாகும்.

எதிரியின யானையைக் குத்த வேல்கள பயன் பட்டன. பணடு எட்டு வகையான வேலகளைப் பயன்படுததினர் முனனோா. அயில (கைவேல, தோமரம்), அரணம், எஃகம (எறி, ஆயுதம, பீலித் தணடு), எஃகு, குந்தம், ஞாஙகர், உடமபிடி, விட்டேறு ஆகியவை வேலின வகைகள ஆகும். மழு (பரசு), கணிச்சி, நவியம (கோடரி), குநதாலி, குளிா, தணணம் முதலான கோடரி வகைகளும் அனறு போரில பயனபடுத்தப்பட்டன. வில விலவீரர்களின முக்கிய கருவிகளுள ஒனறு. இதில் காாமுகம், கோதணடம், துரோணா, சராவசம், முதலான வகைகள இருந்தன. வில்லில அம்பை வைதது நாண் ஏறறி எதிரிகள மீது எய்வர். பழநதமிழர்கள பதினமூனறு வகையான அமபுகளைப் பயனபடுததினா. அவை அம்பு (பாணம, சரம்), கணை, கதிரம், கதிர், கோ, கோல், தொடை, தோணி, பகழி, பளளம, புடை, வண்டு, வாளி முதலான வகையினவாகும. நாணி, பூரம், ஆவல், கொடை, நாரி, நரம்பு, பூட்டு ஆகியன நாணின் வகைகள ஆகும் முனனோாகள பலவகையான குறுவாள்களையும, வளைந்த வாள்களையும பயன்படுத்தினர். வளைநத வாளின வகையில கோணம் (அங்குசம், தோட்டி), கழுககடை ஆகியன குறிப்பிடத தககனவாகும் குறுவாளும மூனறு வகையினதாக இருநதது வீராகள சூலபபடைகளையும் பயனபடுத்தினர். இவற்றுள சில முத்தலை கொணடனவாகஇருநதன. அவாகள கதை எனபபடும தணடங்களையும போரில் பயனபடுததினா. அவறறுள தடி (தணடம, தணடாயுதம), கதை, உலககைக் கோல, குறுந்தடி முதலான வகைகள காணப்படடன. எதிரிகளைமுனைப்புடன தாகக வளைதடி எனனும ஆயுதததையும பயனபடுததினா. வளைதடி எறிவதில முததரைய வீரர்கள தேர்சசி பெறறிருநதனா. பணடு ‘பூமராஙகு’போனற போர்க் கருவிகளும பயன்படுததபபட்டன. பட்டாககததி, சுருள கததி முதலான தாக்குகருவிகளும, மடுவு (மான கொமபு), கேடயம போனற காப்புக கருவிகளும பணடு அதிக அளவில பயன்படுத்தப்பட்டன. கேடய வகைகளுள தோலால செய்யபபட்ட கிடுகு, மரததால செயயபபட்ட பலகை, தாதுப்பொருளால் செய்யப்பட்ட வேதிகை ஆகிய மூனறும குறிப்பிடததக்கன. எதிரிகளின அமபிலிருநது தம்மைக் காத்துக்கொளள கவசமும அணிந்திருநதனர். வெகுதூரத்தில உளள எதிரியின மீது கட்டாரி வீசப்பட்டது. ஈட்டி ஒரு வலிமை மிக்க போாககருவி.

மேற்கூறப்பட்ட போர்ககருவிகளே அன்றி வச்சிராயுதம, நாராசம, இலை மூககரி, கிளிகடி கருவி, பூங்கருவி, கவண, சிறுசவளம, பெருஞ்சவளம, சக்கரம், கைக்கட்டி, கைவிடுபடை, கைவிடாப்படை, முசுணடி, முசலம், பற்றிரும்பு, சஙகிலி, கனனககோல, பாசம், கவசம், வலலயம முதலான நூறறுககு மேற்பட்ட கருவிகளும அனறு போரில் பயனபடுததபபட்டன.

பணடைக்காலததில முறையான படைக்கலப் பயிற்சி (Weapon Training) அளிக்கபபட்டது தமிழாகள தங்கள நகரஙகளைச் சுற்றிலும கோட்டைகள கட்டினா. அவை புரிசைகள எனவும குறிக்கப பட்டன. இப்புரிசைகளைப பாதுகாகக அவறறின்மீது பலவகையான காப்புப் பொறிகள வைக்கபபட்டிருநதன. சிலப்பதிகாரததில வளைவிற்பொறி, எறிசிரல, கைபெயர் ஊசி, தொடககு, ஆணடலை அடுப்பு, ஐயவிததுலாம், சருவிரல ஊகம முதலான இருபத்தேழு காபபுப் பொறிகள குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன.

புதிய காலப் போாக்கருவிகள: பன்னெடுங்கால மாகவே ஒரு நாடு அணடை நாடுகளுடன போர் செய்வது வழககமாகவே உள்ளது. ஒரு நாடு அணடை நாட்டுடன கூட்டுச் சேர்நது மற்றொரு நாட்டுடன போர் செய்வதும இயலபே. இப்போா ஒரு சில நாடு களைத்தான பாதிக்கும. இதுபோன்ற போர்களில் அவர்கள மிகப்பெரிய அளவில் போர்க கருவிகளைப் பயன்படுத்துவது இல்லை. நடைபெறற முதல உலகப் பெரும் போர் உலகை உலுக்கிய முதல் பெரும்போர் ஆகும்

முதல் உலகப்போர் (1914 - 1918)· முதல் உலகப் பெருமபோரிலதான முதல் முறையாக அதிக நாடுகள் கலந்துகொணடு பலவிதமான புதிய போர்க் கருவிகளைப் பயனபடுத்தின துப்பாக்கிகள், இயந்திரத் துப்பாக்கிகள, கைக்குணடுகள (Grenades), தொலை தூரத்தில உளள எதிரிகளைத் தாக்கும் சக்தி மிக்க துப்பாக்கிகள், பீரஙகிகள் ஆகியன இப்போரில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டன. எதிரிகளைத் திக்கு முக்காடச் செய்து, கொல்லக்கூடிய நச்சுப்புகை (Poison Gas) முதன் முதலாகப் பயன்படுத்தப் பட்டது.

முதன் முதலாகப போர் விமானஙகள முதல உலகப்போரிலதான் பறந்தன. எதிரிகளின நட மாட்டங்களை வேவு பார்க்கவும், அவர்களது ஆயுத உறபத்தி சாலைகளைப் படம் பிடிக்கவும அவை பயனபட்டன. செருமானியர் செப்ளின் (Jeplin) என்ற இராக்கத விமானஙகளைக் கொண்டு பிரிட்டனைத் தாக்கினர். கடற்போரில் செருமானியர் போர்ககப்பல்களுடன 'யூ' படகு, நீர்மூழ்கிக்கப்பல்கள் ஆகியவறறையும் பயனபடுத்தினர். இப்போரில் ஆங கிலேயாகள் கடறகணணிகளை (Mines) அட்லாண டிக்கு, பால்டிக்குக் கடற்கரையோரஙகளில தூவி செருமானியக் கப்பல்கள, துறைமுகங்களில் இருந்து வெளிவரா வணணம் தடுததனா. இதனால் செரு மானியர் அதிக அளவில நீர்மூழ்கிக் கப்பலகளைப் (Submarines) பயனபடுத்தினா. நாசகாரிக் கப்பல் களும், வேவுபார்க்கும் கப்பலகளும் இப்போரில் பயன் படுததப்பட்டன. இப்போரில் 9,700,000 போ இறநததால போர் ஆயுதஙகளின் கொடுமையை அறியலாம.

இரணடாம் உலகப்பெருமபோர் (1939-1945): இப்போரில பலவிதமான இராக்கத அழிவுக்கருவிகள அதிக அளவில் பயனபடுத்தப்பட்டன. சக்திவாய்ந்த இயந்திரத துபபாக்கிகளும எணணிறந்த அளவில் பயனபடுததப்பட்டன. கவசப் போர்வணடி (Tanks) என்ற அரக்கப்பீரஙகிகள் இருதரப்பிலும கையாளப் பட்டன. செருமானியர் தைகர், பாந்தர் போன்ற புதுவகைக்கவசப்போர்வண்டிகளை இப்போரில் பயன் படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது செருமானியர் கவ சம் அணிந்த உநதுவணடிப் படை, கவசப்போர்வணடி, பீரஙகி, விமானஙகள் ஆகியவற்றைக்கொணடு மின் னல் வேகத்தில் தாக்கும்முறையைக் (Blitzkreig)கைக் கொண்டதால் 1939 செப்டம்பரில் போலநது வீழ்ந் தது. உருசிய வீரர்கள் வழுக்கு வண்டிகளில் ஏறிக கொணடு வழுககுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர்.

இரண்டாம் உலகப்போரில் எண்ணிறந்த அளவில் போர் விமானங்கள் பறந்து கொண்டிருந்தன. செரு மானியர் 'இலப்ட்வேபே'(Luftwaffe) விமானங்களை யும், ஆங்கிலேயர் 'இராயல் ஆகாயப்படை' (Royal Air Force) விமானங்களையும் கொண்டு பேரழிவு களை நிகழ்த்தினர். செருமானியர் பிரிட்டிசு நகரங களின் மீது வி-1, வி-2 (V-1, V-2) போன்ற ஏவு கணைகளைப் (Rocket Bombs) பொழிந்தனர். வல வன் ஏவாப் போர் விமானங்கள் (Pilotless Planes) குண்டுகளைக் கக்கின. செருமானிய இட்லர், நெருப் பிட்டுக்கொளுத்தும் குணடுகளை (Incendiary Bombs) இப்போரில் எதிரிகளின் மீது வீசினான். ஆஙகிலக் கப்பல்களை அழிக்கச் செருமானியர் காந்தக் குணடு களையும (Magnetic Mines) வீசினர். உலகில முதன் முறையாக 6-8-1945 -இல் அமெரிக்கா, சப்பானின இரோசிமா (Hiroshima) நகரின் மீது அணுகுண்டை வீசியது. இரணடாம் அணுகுண்டு 8-8-1945-இல் சப்பானின் நாகசாகி நகர் மீது வீசப்பட்டது. இப் போரில் 54,800,000 பேர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

உலகப் போாகளுக்குப் பின்னர் ஒவவொரு நாடும் அணு உற்பத்தியில் போட்டி போட்டுக் கொணடு முன்னேறுகினறது. அமெரிககாவும், சோவியதது உருசியாவும பல புதிய போர்க கருவி களை உறபததி செய்வதில் முனைந்து ஈடுபட்டுளளன. கணிப்பொறி, 'இலேசர்', 'இரேடார்' பொருத்தப்பட்ட மிகவும் கொடிய ஏவுகணைகளையும், உருவாககிப் பிற நாடுகளுக்கும விற்பனை செய்கின்றனர். முப்படைகளும அவை பயன்படுத்தும் போர்க்கருவி களும் பல்கிப் பெருகியுளளன.

தரைப்படை: துபபாக்கிகள், கைத்துப்பாக்கிகள (Pistols), 'இசுடென்' துப்பாக்கி (Sten gun or C.Q.B), 'பிரன்கன்' என்ற இயந்திரத் துப்பாக்கி (L.M. G.2), அதிவேகமாகவும் வெகுதூரத்திற்கும செல்லும் இயந்திரத் துப்பாககி, கணணி வெடி, கைக்குண்டு, வெடிகுண்டு, பீரஙகி, விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கி, ஏவுகணை, கணடம் விட்டுக்கண்டம் பாயும் அணு குணடு முதலான மிகவும் புதிய கருவிகள தரைப்ப டையினரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இராக்கெட்டு செலுத்தும் கருவிகள் (Rocket Launchers) இன்று பல

நாட்டினராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முன்பு நிலத்தில் மட்டும் செல்லும் கவச வண்டிகளே பயன படுத்தப்பட்டன. இன்றோ நீரிலும் நிலத்திலும் செல்லக் கூடிய புதிய கவச வணடிகள கணடுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் விசயந்தா, அர்சுன் முதலான புதிய வேகமிக்க கவச வணடிகள் உளளன. தரைப்படையினருக்கு விமானப் படையும் பாது காப்பு அளிக்கிறது.

கடற்படை: கடற்போர் விமானஙகள, 'எப்' வகுப்பு நீர்மூழ்கிகள (சோவியத்து நாடு), விமானந் தாங்கிக் கப்பல்கள், ஏவுகணைகளுடன கூடிய நாசகாரி கள், சுற்றுக்காவல் கப்பல்கள், கணணி அகற்றிக் கப்பல் கள், கடற்போர் கவச வணடிகள, நீர்மூழகி எதிர்ப் புப்போர் விமானங்கள், கடறகணணி வெடிகள முத லான புதிய கருவிகள கடற்படையைப் புதுமைப்படுத் தியுள்ளன. இந்தியா 1986-இல சோவியத்து நாட்டி னிடமிருந்து எதிர்ப்பு நீர்மூழகிகளை வாஙகியுளளது. இந்தியா பிரிட்டனிடமிருந்தும் புதிய விமானஙகளை வாங்கியுள்ளது அவ் விமானஙகள மிகக்குறுகிய தூரத்தில் ஓடி, மேலே கிளமபவும், நேரே இறஙகவும், இறங்கும்போது கொக்கிகளால் நிறுத்தபபடும் வல்லமையும் கொணடவை

விமானப்படை: இக்கால உலகம, புதுப்போர் விமானஙகள் உற்பத்தி செய்வதில் பெரும் முன்னேற் றம கணடுளளது. பல புதிய 'செட்டு' (Jet) போர் விமானஙகள் இன்று பல நாடுகளில உளளன. இந்தி யாவில் 'செட்டு டிரெய்னர் அசீத'(Jet Trainer Ajeet), 'நாட்' போன்ற விமானங்கள் தயாராகினறன. பிரிட்டன காக் 200 (Hawk 200) விமானங்களையும், பிரானசு 'ஆலபா செட்டு' (Alpha Jet) விமானஙகளை யும் தயாா செயகினறன. சோவியதது நாடு பயன படுத்தும மிக 23, மிக்-27, மிக-29, 'சகுவர்' (Jaguar) முதலிய வியானஙகளும், பிரானசு பயன்படுத்தும் 'மிரேசு 2000,(Mirage 2000) விமானமும பெரும் சக்தி வாயந்தவையாகும. இவை அமெரிககாவின 'F-16' விமானங்களைககாட்டிலும் சிறந்தவை. அமெரிககா 'F – 17' விமானஙகளையும் கணடுபிடிததுள்ளது

இன்று அமெரிககா தயாரித்துளள எச்சரிப்பு தரும விமானம (Airborne Early Warning- AEW) பல புதிய கருவிகளைக கொணடுளளது. அமெரிக் காவின புதிய விமானம ஒனறு எதிரிகளை வேவு பார்த்து எச்சரிக்கை தருவதுடன ஆணையும இடு கினறது. இது போயிங் ஈ 3 எ (Boeing E 3 A) ஆகும். இதனை ஆவேகசு (Airborne Warning and Control System; AWACS) எனவும் குறிப்பிடுவா. இவவகை விமானஙகளில கணிப்பொறிகள மினனணுக கருவி கள பொருத்தப்பட்டுளளன. எதிரி விமானம் வரும வேகம், தூரம், உயரம ஆகிய விவரஙகளைத் துல்லிய மாக அறிவிககும் வலலமை கொணடவை. தன் நாட்டின் மீது பறந்து கொண்டே, எதிரிகளை வேவு பார்க்கும் இவவகை விமானஙகள எதிரிகளைத் துலலியமாகத தாககும் திறனும் கொணடவை. வெப் பம் தேடிப்பாயும ஏவுகணைகளும் (Heat Seeking Rockets) இன்று பயனபடுததப்படுகினறன. இவை எதிரிகளின விமானங்களைப் பின தொடர்ந்து தாக் கும் சகதி கொணடவை.

போா விமானங்கள் இரு வகைப்படும். 1) போர் செய்யும விமானங்கள் (Fighter) 2) குணடு வீசும் விமானஙகள (Bomber). 'சூப்பர்சானிக' வகைப் போர் செயயும விமானஙகள மின்னல வேகத்தில பறப்பதுடன் மிகக்குறைநத உயரததில் பறந்து எதிரியின இலக்குகளை மிகத் துலலியமாகத தாக்குகின்றன. இவை தாவுதல, குட்டிககரணம அடித்தல், அசையாமல திடீரெனறு நிறறல முத லானவற்றைச் செய்து எதிரிகளைத் திணர அடிக கின்றன. இவற்றுள் இயநதிரத் துப்பாககிகளும, ஏவு கணைகளும் பொருததபபட்டிருக்கும குணடு எறி யும் விமானஙகள உயரப் பறநது, எதிரியின இலககு களில் அதிக எடையுளள சகதி வாயநத குணடு களைப் போட்டுவிட்டுத் திரும்பும் திறமை வாய்ந தவை. இவை மிகுந்த எடைகளைச் சுமந்து அதிக உயரத்தில் பறந்து செல்லும் ஆற்றல் படைத்தவை.

அணமைக் காலத்தில கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விமானஙகளில் தாககுதறகும பாதுகாததுக் கொள வதற்கும 'இரேடார்' பொருததப்பட்ட ஏவுகணை கள உளளன. சீனாவின பட்டுப்புழு ஏவுகணைகள (Silk Worm Missiles) ஒரு புதிய தயாரிபபாகும். இது நேரே செலலாமல வளைந்து வளைந்து செனறு தாக்கும தனமையது

வெகுவேகமாக முனனேறிக கொணடுளள அறிவியல் உலகில் மேலும மேலும் பல புதிய போர்க்கருவிகள் உருவாகிய வணணம் உளளன இவற்றால் மனித சமுதாயத்திறகே பேரழிவு ஏற் படும் என்பதில ஐயமில்லை. இரா.த.

போர்ச்சுகல் இது ஐரோப்பாக் கணடத்தின மேற குக் கோடியிலுள்ள ஐபீரிய முநநீரகததில் (Iberian Peninsula), இசுபெயினை அடுத்து, அட்லாணடிக்குக் கடற்கரையில அமைந்துளள மிகச் சிறிய குடியரசா கும. அட்லாணடிக்குப் பெருஙகடலிலுள்ள அசோாசு (Asores) தீவுகளும், மெடேராத தீவுகளும் (Madeira) தனனாட்சி பெற்றிருந்தாலும் இக்குடியரசில் உளளன. இநநாடு கி.பி. 15, 16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புதிய கடலவழிகளையும், நாடுகளையும் கணடுபிடிப்பதில

முக்கிய பங்கு பெற்றிருந்தது. எனவே, அயல்நாட்டு வாணிகத்தில் ஈடுபட்டுச் செல்வம் நிறைந்த நாடாகத் திகழ்ந்தது. இந்நாட்டில் 1974-இல் வல்லாட்சி ஒழிக்கப்பட்டது. இது 1976-இலிருந்து ஒரு குடியரசாக இருந்து வருகின்றது. இதன் தலைநகர் இலிசுபன் (Lisbon).

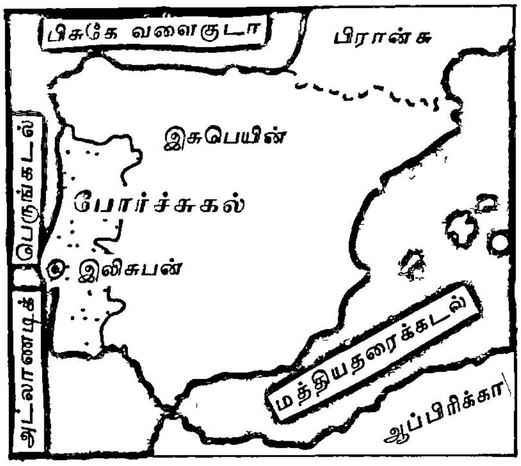

போர்ச்சுகல்

அசோர்சுத் தீவுகள் வடக்கு அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலில் இலிசுபனுக்கு மேற்கில் 1600 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளன. இவற்றின் பரப்பளவு 2278 சதுர கி.மீ. ஆகும். ஐரோப்பிய, ஆப்பிரிக்க, மேற்குப் பகுதிகளுக்குச் செல்லும் கடற்பயணிகள் இடையில் தங்குவதற்குச் சிறந்த இடமாக இருந்த இது, இன்றும் அவ்வாறு பயன்படுகிறது. இயற்கைக் காட்சிகள் நிறைந்த இது சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர்ந்துள்ளது. மெடேராத் தீவுகள் வடக்கு அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலில் இலிசுபனுக்குத் தென்மேற்கில் 960 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கின்றன. ஐந்து தீவுகளைக் கொண்ட இக்கூட்டத்தில் மெடேரா பெரிய தீவாகும். இதன் பரப்பளவு 788 சதுர கி. மீட்டர்கள். இதன் தலைநகரான புஞ்சால் (Funchal) அவற்றுள் முக்கியமான தீவாகும். இதன் பரப்பளவு 732 சதுர கி.மீட்டர்கள். இயற்கைக் காட்சிகள் நிறைந்து, அழகுடன் திகழும் இத்தீவிற்கு ஆண்டு முழுவதும் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகின்றனர். மெடேராத் திராட்சை மது (Wine) மிகவும் புகழ் பெற்றது.

புவியியல் அமைப்பு தட்பவெப்பம்: மேலைக் காற்றுகளின் விளைவாக இதன் வடபகுதியில் குளிர்ந்த, ஈரமான அட்லாண்டிக்குப் பருவநிலையும், தென் பகுதியில் வெதுவெதுப்பான, வறண்ட மத்தியதரைக் கடல் பருவ நிலையும் நிலவுகின்றன. வெப்பமானது சனவரியில் 10 பாகை செல்சியசிலிருந்து, சூலையில் 21 பாகை செல்சியசு வரை மாறுபடுகின்றது. ஆண்டுச் சராசரி மழை 51 செ.மீட்டரிலிருந்து 100 செ.மீ. வரை பெய்கிறது.

இயற்கை அமைப்பு: இயற்கை அமைப்பின் அடிப்படையில் இந்நாட்டை மூன்று வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று வடகிழக்கு மூலையிலுள்ள உயர் நிலப்பகுதி. இது இசுபெயின் நாட்டின் மத்திய பகுதியிலுள்ள மெசுடா (Mesta) உயர்நிலப்பகுதியின் நீட்சியேயாகும். இரண்டாம் பகுதி கடற்கரையை ஒட்டி அமைந்துள்ள தாழ்ந்த நிலப்பகுதி. இது இந்நாட்டின் தென்மேற்கு மூலையில் உள்நாட்டிற்குள் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு வரை செல்கிறது இப்பகுதி வேளாண்மைக்கும், மீன் பிடிப்பதற்கும் ஏற்றதாக உள்ளது. முக்கிய நகரங்களான இலிசுபன், போர்ட்டோ (Porto) இரண்டும் இப்பகுதியில் அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளன. மூன்றாம் பகுதி மத்திய உயர் நிலப்பகுதி. இந்நாட்டின் முக்கிய ஆறான தாகசு அல்லது தாசோ (Tagus or Tajo) இதன் நடுவில் கிழக்கு, மேற்காக ஓடி இதனை இரு சமப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறது. இவ்வாற்றின் வடக்கில் உள்ள பகுதி பொதுவாக மலைப் பாங்கானதாக இருக்கிறது. ஆற்றின் தெற்கில் உள்ளது சமவெளியாக இருக்கின்றது. இந்நாட்டில் ஓடும் பிற ஆறுகள் தூரோ (Douro), கௌடியானா (Gaudiana), மின்கோ (Minho) ஆகியவை.

பரப்பளவு: இதன் பரப்பளவு 91,985 சதுர கி.மீ. ஆகும்.

எல்லைகள் இந்நாட்டின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இசுபெயினும், தெற்கிலும் மேற்கிலும் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலும் எல்லைகளாக உள்ளன.

மக்கள் தொகை இதன் மக்கள் தொகை 1,01,90,000 (1985).

மக்கள் இந்நாட்டில் முதன்முதலில் வாழ்ந்தவர்கள் ஐபீரியர்கள் (Iberians) பின்னர்ப் பொனீசியர்கள் (Phoenicians), கெல்டுகள் (Celts), கார்த்தசினியர்கள் (Carthaginians), கிரேக்கர்கள், உரோமானியர்கள், கோத்துகள் (Goths), மூர்கள் (Moors) ஆகியோர் படையெடுத்து வந்து, இந்நாட்டில் தங்கி ஐபீரியர்களுடன் கலந்து விட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றிக் கலந்து போர்ச்சுகீசியர் என்றே கருதப்படுவதால் சிறுபான்மையினர் எனினும் சிக்கல் இல்லை. இவர்கள் அனைவரும் போர்ச்சுகீசிய மொழியையே பேசுகின்றனர் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திலிருந்த இந்நாட்டின் குடியேற்றங்களிலிருந்து வந்த நீக்கிரோக்கள் இந்நாட்டில் குடியேறி வாழ்கின்றனர்.

மொழி: இவர்கள் எல்லோரும் போர்ச்சுகீசிய மொழியையே பேசுகின்றனர். எனவே, அது அரசாங்க மொழியாகவும் உள்ளது. இசுபானிசு மொழியைப் போன்று இதுவும் உரோமன் மொழிகளுள் ஒன்றான இலத்தீனிலிருந்து பிறந்ததாகும். இசுபானிய மொழிக்கும், போர்ச்சுகீசிய மொழிக்கும் ஒற்றுமைகள் பல உள்ளன.

சமயம். இந்நாட்டு மக்கள் தொகையில் 94.5 விழுக்காட்டினர் (1981) உரோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மக்களுக்கு வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் 1910-இல் வழங்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக இந்நாட்டில் அரசும், சமயமும் பிரிக்கப்பட்டன. இங்குச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள், யூதா, இசுலாமியர் ஆகியோரும் உள்ளனர்.

வேளாண்மை: ஐரோப்பாவிலேயே ஏழ்மையான நாடுகளில் ஒன்றான இதன் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் தாழ்ந்து உள்ளது. மக்கள்தொகையில் 40 விழுக்காட்டினர் 1900க்கு முன் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இன்றுகூட இவர்கள் புதிய முறைகளைப் பின்பற்றாது பழைய முறைகளையே கடைப் பிடிக்கின்றனர். நாட்டின் மத்திய உயர்நிலப் பகுதியே வேளாண்மைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. இங்கு நெல், கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு, உருளைக்கிழங்கு, பீன்சு, திராட்சை, எலுமிச்சை, ஆரஞ்சு, அத்தி முதலியன பயிரிடப்படுகின்றன இவ்வுயர் நிலப்பகுதியின் ஊடே செல்லும் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளில் திராட்சைத் தோட்டங்கள் மிகுதி. குறிப்பாகத் துரோ பள்ளத்தாக்குகளில் திராட்சைத் தோட்டங்கள் மிகுதி. துரோ பள்ளத்தாக்கு (Douro Valley), மெடேரா (Madeira) ஆகிய பகுதிகளில் விளையும் திராட்சையிலிருந்து மது (Wine) தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்நாட்டின் தென் பகுதியில் விளையும் திராட்சைப்பழம் புதிதாக அல்லது உலர்ந்ததாக உண்பதற்கு ஏற்றது. நாடு முழுவதிலும் ஒலிவ மரம் வளர்க்கப்படுகின்றது. தாகசு ஆற்றுச் சமவெளியில் நெல் விளைவிக்கப்படுகிறது.

இந்நாட்டின் பரப்பளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு (3 மில்லியன் ஏக்டேர்) காடாக இருப்பதால் மரங்கள் மிக அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. பைன், ஓக்கு மரங்கள் மிக அதிகம். ஓக் மரத்தின் பட்டை தக்கை (Cork) செய்யப் பயன்படுவதால் உலகில் விற்பனையாகும் தக்கையின் அளவில் பாதி இந்நாட்டில் கிடைக்கின்றது உலகிலேயே அதிகமான தக்கையை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் இது முக்கியமானதாகும்.

கனிமங்கள்: இங்குக் கிடைக்கும் கனிமங்களில் மிக முக்கியமானது உலோக வகைத் தாது (Wolframite) ஆகும். இது மின்னிழைமம் (Tungsten) செய்யப் பயன்படுகின்றது. மேலும், இரும்புத்தாது, கந்தகம், நிலக்கரி, தகரம், தங்கம், விண்மம் (Uranium), ஈயம், தாமிரம் வெள்ளைக் களிமண் ஆகியவையும் கிடைக்கின்றன

தொழில்கள்: இயந்திரங்கள், கப்பல்கள், உலோகப் பொருட்கள், பாறை எண்ணெய்ப் பொருட்கள், ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. துணிகள், தக்கை, தோல் பொருட்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. உணவுப் பொருட்கள், மீன், ஒலிவ (Olive) எண்ணெய், மதுவகைகள் ஆகியவை உற்பத்திசெய்யப்படுகின்றன.

ஏற்றுமதி இந்நாட்டிலிருந்து மதுவகைகள், மீன், தக்கை, மரக்கூழ் ஆகியவை பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இறக்குமதி. இரும்பு, எஃகு, பருத்தி, உந்துவண்டிகள், பாறைஎண்ணெய் ஆகியவை இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

கல்வி மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே இங்குத்தான் கற்றோர் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது. இந்நாட்டில் 1911-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டப்படி 6 முதல் 14 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகள் கட்டாயம் கல்வி கற்க வேண்டும். எனவே 7 வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளில் 81 விழுக்காட்டினர் பள்ளிக்குச் செல்கின்றனர். ஆனால், ஏழ்மையின் காரணமாக 14 வயதில் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வேலைக்குச் சென்றுவிடுகின்றனர். இளஞ்சிறார்களுக்குப் பலவேறு அரசாங்க, தனியார் பள்ளிகள் உள்ளன. இந்நாட்டிலுள்ள 11 பல்கலைக் கழகங்களில் கோயிம்பரா பல்கலைக் கழகம் (Coimbra University) மிகப் பழமையானது. இலிசுபனில் கி.பி 1290-இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இது கி.பி 1537-இல் கோயிம்பராவிற்கு மாற்றப்பட்டது இலிசுபனில் உள்ள 5 பல்கலைக் கழகங்களில் 1983-84-ஆம் ஆண்டில் 90,320 மாணவர் பயின்றனர்.

முக்கிய நகரங்கள் இந்நாட்டின் பெரிய நகரமும், தலைநகருமான இலிசுபன் (807,937), மெடேரா தீவுக்கூட்டத்தின் தலைநகரான புஞ்சால் (Funchal -44,111), வடமேற்குப்போர்ச்சுகலில் மிகவும் செழிப்பானதும், கோயில்கள் நிறைந்ததுமான பிரகா (Braga-63,033), துறைமுகப்பட்டணமான போர்ட்டோ (Porto-327,368), கோயிம்பரா (Coimbra-74,616), அரசர்கள் வாழ்ந்த இடங்களும், பண்டைய அரண்மனைகளும் நிறைந்த சிந்தரா (Cintra), உரோமானியர்கள், மூர்கள் ஆகியோர் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய இவோரா (Evora—34,851) ஆகியவை.

அரசு: இந்நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு மாற்றப்பட்டு 1976-இல் புதியதாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு 1982 ஆகசுட்டு 12-இல் சட்ட

மன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அது புரட்சி அவையைக் (Council of Revolution) கலைத்துவிட்டு, நாட்டின் நிருவாக அதிகாரம் முழுவதையும் குடியரசுத் தலைவருக்கு அளித்தது. அவர் மக்களால் நேரடியாக 5 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இருமுறை அவர் தொடர்ந்து பதவியிலிருக்கலாம். அவர் பாராளுமன்றத்தில் அதிக இடங்களைப் பெற்றுள்ள கட்சியின் தலைவரைத் தலைமை அமைச்சராக நியமிக்க வேண்டும். மேலும், அமைச்சர்கள், செயலர்கள், கீழ்ச் செயலர்கள் ஆகியோரையும் குடியரசுத் தலைவரே நியமிக்க வேண்டும். இந்நாட்டுப் பாராளுமன்றம் ஒரே அவையைக் கொண்டது. குடியரசின் அவை (Assembly of the Republic) என்னும் அதன் 250 உறுப்பினர்களும் (Deputies), 4 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர்.

அசோர்சும், மெடேராவும் 1976-லிருந்து தன்னாட்சி பெற்ற வட்டாரங்களாக இருந்து வருகின்றன. அவற்றையும் சேர்த்து இந்நாடு 19 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 305 நகராண்மைக் கழகங்களும் (Municipal Authorities), 4050 சிற்றூர்களும் (Parishes) அடங்கியுள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றையும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவையும், அதற்குப் பொறுப்பான நிருவாகக் குழுவும் நிருவாகம் செய்கின்றன.

வரலாறு: பண்டைக்காலம்: பழங்காலத்தில் இப்பகுதியில் ஐபீரியர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பொனீசிய (Phoenicians), கார்த்தசினியக் (Carthaginian) கடற் பயணிகள் கி.மு. 800 - இல் இங்கு வந்தனர். கிரேக்கர்கள் கி.மு.500, 400-ஆம் ஆண்டுகளில் தாகசு (Tagus) ஆற்றின் முகப்பகுதியில், இப்பொழுது இலிசுபன் உள்ள இடத்தில், தங்கள் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தினர். பின்னர் உரோமானியர் கி.மு. 100 - ஆம் ஆண்டுகளில் அதனை வென்று, குடியேற்றங்களை நிறுவி, இந்நாட்டிற்கு உலூசிதானியா (Lusitania) எனப் பெயரிட்டனர். செருமானிய காட்டுமிராண்டிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த விசிகாத்துகள் (Visigoths) கி.பி. 400 - ஆம் ஆண்டுகளில் படையெடுத்துவந்து இந்நாட்டில் வசிக்கத் தொடங்கினர். மூர்களும் (Moors) அரேபியர்களும் கி.பி. 700-இல இதனைக் கைப்பற்றும் வரை விசிகாத்துகள் இப்பகுதியில் அமைதியாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

இடைக்காலம்: மூர்களின் ஆட்சியில் இந்நாடு செல்வம் நிறைந்ததாக இருந்தது. அவர்கள் கி.பி. 1000 - இல் வலிமையிழந்திருந்த காலத்தில் இசுபெயினிலிருந்து கிறித்தவர்கள் இந்நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்து கைப்பற்றினர். அவர்கள் முதன் முதலில் போர்ட்டோ அல்லது ஓபேர்ட்டோ(Porto or Oporto) வைக் கைப்பற்றினர். இதன் பெயர் இலத்தீன் மொழியில் போர்ட்டசு (Portus) என்பதால் இந் நாட்டிற்குப் போர்ச்சுகல் என்றபெயர் ஏற்பட்டது.

இசுலாமியர்களின் படையெடுப்பை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்களுள் பர்கெண்டியின் என்றி (Henry of Burgundy) என்னும் பிரெஞ்சு வீரர் ஒருவராவர். எனவே, அவருக்கு இசுபெயின் நாட்டு மன்னர் ஆறாம் அல்பான்சோ (Alfonso VI), போர்ட்டோ, கோயிம்பரா (Coimbra) ஆகிய இரண்டையும் கொடுத்து, 'போர்ச்சுகலின் பிரபு' (Court of Portugal) என்னும் பட்டத்தையும் அளித்தார். என்றியின் மகன் அபோன்சோ என்றிகசு (Afonso Henriques) மூர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டுப் பல வெற்றிகளைப்பெற்றார். அவர் கி.பி. 1143-இல் முதலாம் அல்பான்சோ என்னும் பெயரில் போர்ச்சுகலின் அரசர் என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டார். அவர் இலிசுபனை கி.பி. 1147-இல் கைப்பற்றி, அதனைத் தம்முடைய தலைநகராகக் கொண்டார். போப்பாண்டவர் கி.பி.1179-இல் அந்நாட்டின் சுதந்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். போர்ச்சுகலுக்கு உரிமையான எல்லா இடங்களும் கி.பி. 1200-இல் விடுவிக்கப்பட்டன. முதலாம் சான் (John I) கி.பி. 1385-இல் போர்ச்சுகலின் அரசரானார். அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் போர்ச்சுகல் மிகவும் செழிப்பாக இருந்தது. அவர் இங்கிலாந்துடன் கி.பி. 1386-இல் ஏற்படுத்திக் கொண்ட நிலையான ஒப்பந்தம் இன்றும் செயற்படுகின்றது. ஐரோப்பாவிலுள்ள மிகப் பழைய உடன்படிக்கை இதுவாகும்.

புதியகாலம்: புதிய காலம் தொடங்கியபொழுது புதிய கடல்வழிகளையும், கண்டங்களையும் கண்டுபிடிப்பதில் இந்நாடு முன்னணியில் இருந்தது. முதலாம் சானின் மகன் என்றி, மாலுமி என்றி (Henry the Navigator) என்று போற்றப்பட்டவர். கடற் பயணங்களை மேற்கொள்ள முன்வந்தவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் ஊக்கமளித்தார். அப்பொழுது தான் மெடேராத் தீவுகள் (Madeira), அசோர்சுத் தீவுகள் (Asores) ஆகியவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இரண்டாம் சான் ஆட்சியின் பொழுது (கி.பி.1481-95) பார்த்தலோமியோ தயசு (Bartolomeu Dias) என்பவர் கி.பி. 1488-இல் தென்ஆப்பிரிக்காவில் புயல் முனை என்ற நன்னம்பிக்கைமுனை வரை சென்று திரும்பினார். அதன் விளைவாக முதலாம் இமானுவேல் ஆட்சியில் கி.பி. 1495-இல் வாசுகோடா காமா (Vasco da Gama) ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றிக் கொண்டு இந்தியாவில் கள்ளிக்கோட்டையை கி.பி. 1498 - இல் அடைந்தார். எனவே, அல்போன்சோ தீ அல்புகர்க்கு (Alfonso de Albuquerque) இந்தியாவிற்கு சென்று, கி.பி. 1510 - இல் கோவாவைக் கைப்பற்றி, இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய ஆதிக்கத்திற்கு வழி

வகுத்தார். பெட்ரோ ஆலவரசு கேப்ரேல் (Pedo Alvares Cabral) கி.பி. 1500-இல பிரேசிலை அடைந ததால் அஙகுப் போர்ச்சுகீசியரின குடியேறறம ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் கி.பி.1511-இல் மலாகா (Malacca) விலும், கி பி 1512-14இல் மொலுக்கசு (Moluccas) எனப்பட்ட இநதோசீனாவிலும், கி.பி. 1515-இல் பாரசீக வளைகுடாவிலுள்ள ஆர்மசுத் தீவி லும் (Hormuz Island) தஙகள ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத தினா. சீனாவுடன் வாணிகத் தொடர்பு ஏற்பட்ட துடன, எதியோப்பியா (Ethiopia) வுடனும் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டது மூன்றாம் சான காலத் தில் பிரேசிலில் அவர்களுடைய குடியேற்றம வளர்ந தது. இந்நாட்டு மனனர் எனறி கி.பி 1580-இல் மறைந்ததால் அவிசு (Aviz) மரபினரின் ஆட்சி முடி வுற்றது.

கேப்சுபர்க்கு, பிரகன்சா மரபுகள்: என்றி மன்னர் இறந்ததும், இசுபெயின நாட்டு அரசர் இரண்டாம் பிலிப்பு கி பி. 1580-இல் முதலாம் பிலிப்பு எனற பட் டத்துடன் போர்ச்சுகலின் அரசரானார். எனவே, இந நாட்டில் கேப்சுபாக்கு மரபினரின் (Habsburg Dynasty) ஆட்சி தொடங்கியது. போர்ச்சுகல் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் தான் பெற்றிருந்த ஆதிக்கத்தை கி.பி. 1600க்குப் பின்னர்த்தச்சுககாரரிடமும். ஆஙகிலேயரிட மும் இழந்தது. முதலாம் பிலிப்பு ஆட்சியில இந்நாடு சுதந்திரமாக இருந்து வந்தது. ஆனால், அவருககுப் பின்வந்த இரண்டாம், மூன்றாம் பிலிப்புகளின் ஆட் சியில் இது இசுபெயினின் ஒரு மாநிலமாகவே நடத் தப்பட்டு வநதது. எனவே, போர்ச்சுகீசியா கி.பி. 1634, 1637-ஆம ஆணடுகளில் கலகம் செய்து தோல்வியடைந்தனர். ஆயினும், அவர்கள பிரான்சின் உதவியுடன் கி.பி.1640-இல் சுதந்திரம் பெற்றனர். அதனால் அவர்களுடைய 60 ஆணடுச் சிறைவாசம (Sixty Year's Captivity) முடிநததுடன, அநநாட்டில் கேப்சுபர்க்கு மரபின் ஆட்சியும் முடிவடைந்தது.

பிரகன்சாவின கோமகன் (Duke of Bragansa) சான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நானகாம சான என்ற பட்டத் துடன், போர்ச்சுகலின் அரசராக ஆனதால் இந்நாட் டில் பிரகன்சா மரபினரின் (Braganza Dynasty) ஆட்சி தொடங்கியது. இம்மரபினர் கி பி. 1640 முதல் கி.பி. 1816 வரை ஆட்சி புரிநதனர் பிரேசிலில கி.பி 18-ஆம நூற்றாணடில தஙகமும, வைரமும் கணடுபிடிக்கப் பட்டதால் போர்ச்சுகலின் செல்வம் பெருகலாயிறறு. நெப்போலியன் போர்களின் பொழுது இந்நாடு பிரான்சிற்கு எதிராக இஙகிலாநதுடன சேர்ந்து கொணடது. நெப்போலியன இந்நாட்டின் மீது படையெடுத்தபொழுது, கி பி 1807-இல அரச குடும பத்தினர் பிரேசிலுககு ஓடிவிட்டனர். நெப்போலிய னால கைப்பற்றப்பட்ட இதனைச சர் ஆர்தர் வெலலெசுலி, (பின்னா வெலலிஙடன் கோமகன என்னும விருதினைப் பெறறவா) கி.பி.1811-இல விடு வித்தார்.

அரசியல அமைபபுக்குட்பட்ட முடியாட்சியும குடியாட்சியும்: போர்ச்சுகீசியப் படையினர் கி.பி 1820-இல அரசியலமைப்புககுட்பட்ட முடியாட்சி வேணடு மெனக்கலகம செய்யத தொடங்கினர். ஆறாம சான மனனா கி.பி. 1821-இல போர்ச்சுகலுக்குத் திரும்பி வநது கி.பி. 1822-இல தாராளமான அரசியல அமைப்பு ஒனறைத் தீட்டச்செய்தாா. அதனால, மக்களுக்குப் பேச்சுச சுதநதிரமும், சமய சுதந்திரமும வழஙகப்பட்டன வருக்கச சிறபபுச சலுகைகள அனைத் தும் நீக்கப்பட்டு, அரசருடைய அதிகாரம் கட்டுப படுத்தப்பட்டது. பிரேசில விடுதலை பெறறுவிட்ட தாக அறிவித்ததால், அரசர் இப்புதிய அரசியல மைப்பை நீக்கிவிட்டார்

முதலாம் கார்லசு (Carlos) காலத்தில குடியாட்சி (Republican), தீவிரவாத (Radical) இயககஙகள தோன்ற, கி.பி 1908 இல் அவரும, அவருடைய மூதத மகனும் கொல்லப்பட்டனர். அவாதம இரணடாம மகன் இரண்டாம் மேனுவல பதவி ஏறறு, அரசியல அமைப்புக்குட்பட்ட முடியாட்சியை ஏறபடுத்தினார். நாட்டில் ஊழல் பெருகி, நிருவாகச சீர் அமைபபு குலைந்தது. எனவே, படையினா கலகம செயது, அவரைப் பதவியிலிருந்து நீககிவிட்டு, அதனை ஒரு குடியரசாக அறிவித்தனர். ஒரு தாராளமான அர சியலமைப்பு 1911-இல கொணடுவரபபட்டு, அரசியலி லிருந்து திருச்சபை பிரிக்கப்பட்டது மேனுவல சோசு தி அர்ரியாகா (Manual Jose de Arriaga) அககுடியர சின் முதல் தலைவரானார். அடுதத 15 ஆணடுகளுககு நாட்டில் அரசியல் குழப்பமே நிலவியது பல்வேறு அமைச்சரவைகள, சராசரியாக 4 மாத கால அளவில, மாறிமாறி வந்தன.

இரு உலகப் போர்களில் முதல் உலகப் போரில போாச்சுகல் இங்கிலாந்துடன சோநது கொணடு செருமனிக்கு எதிராகப போரில் இறஙகியது செருமனி 1916 மாாச்சு 9-இல் அநநாட்டின மீது போரை அறிவித்தது. அப்பொழுது நாட்டில குழப்ப மும், அரசியல நிலையறற தனமையும் நிலவியதால 1926 மே திங்கள படைப்புரட்சி ஏறபட்டு, 40-ஆம் அமைச்சரவை நீககப்பட்டு, தளபதி அணடோனியோ தி பிரகாசோ கார்மோனா (General Antonio De Fragaso Carmona) புதிய அரசை நடததுமபடி கேட்டுக்கொளளப்பட்டார். அவர் கி.பி. 1928-இல குடியரசுத் தலைவராகத தேர்ந்தெடுக்கபபட்டார். அவர் ஒலிவைரா சலாசாரை (Oliveira Salazar) நிதி அமைச்சராக நியமித்தார். இவர் 1932-லிருநது

தலைமை அமைச்சராக இருந்து அந்நாட்டு அரசிய லில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

இரண்டாம் உலகப் போரில் போர்ச்சுகல் நடுநிலைவகித்தது. சப்பானியப் படைகள் 1942-இல் போர்ச்சுகீசியத் திமரை (Timor) ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாலும், போர்ச்சுகல் போரில் ஈடுபடவில்லை. அச்சுநாடுகளின் நிலை மோசமடைந்த பொழுது நேச நாடுகளின் விமானங்களும், கப்பல்களும் அசோர்சுத் தீவுகளில் தங்குவதற்கு இசைவு அளித்தது. இங்கிலாந் துடனான வாணிகம் குறைந்தது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி, மக்கள் வறுமையில் வாடினர். அப்பொழுது சலாசாருக்கு எதிராக எழுந்த எதிர்ப்பு கள் அனைத்தும் நசுக்கப்பட்டன. 1947-மே திங்கள் ஏற்பட்ட கலகம் முறியடிக்கப்பட்டு, தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், படை அதிகாரிகளும் வெர்டி முனைத் தீவுகளுக்கு (Cape Verde Islands) நாடு கடத்தப் பட்டனர். மார்சல் கர்மோனா (Marshal Carmona) 1949 - பிப்பிரவரியில் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். அவர் 1951-இல் இறந்ததும், சலாசார் ஆதரவுடன் தளபதி பிரான்சிசுகோ லோபசு (General Franscisco Lopes) 1951-சூலைத் திங்கள் குடியரசுத் தலைவராக ஆனார்.

போருக்குப்பின் இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் இரண்டாம் உலகப் போரில் மிகவும் சீர்கேடடைந்த தால் 1953-இல் இந்நாட்டு அரசு தொழில்துறை, மின்சார உற்பத்தி, போக்குவரத்து, வேளாண்மை ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு 6 ஆண்டுத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்தது. அமெரிகோ தாமசு (Americo Tomaz) 1958,1965 - ஆண்டுகளில் குடியரசுத் தலைவ ராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சலாசார் முதலமைச் சராகவிருந்தார். அயல்நாட்டுக் குடியேற்றங்களில் அப்பொழுது தொல்லைகள் தொடங்கின. இந்தியா 1961-இல் கோவா, தாமன், தியூ ஆகியவற்றை இணைத்துக் கொண்டது. ஆப்பிரிக்காவில் அதே ஆண்டு கிளர்ச்சி தொடங்கியது. பின்னர், 1962-இல் போர்ச்சுகீசியக் கினியாவிலும், 1964-இல் மொசாம் பிக்கிலும் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன.

குடியாட்சிச் சீர்திருத்தங்கள்: மார்செலோ கேடானோ (Marcello Caetano) 1968 - செப்டம்பர் 29-இல் தலைமை அமைச்சராகி, கடும்நடவடிக்கை களை மேற்கொண்டார். எனவே, படை அதிகாரிகள் 1974-ஏப்பிரல் 25-இல் அவர் ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு உள்நாட்டில் குடியாட்சியையும், ஆப்பிரிக்காவில் அமைதியையும் நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற வேண்டு கோளுடன், தளபதி அண்டோனியோ தி இசுபைனோலா (General Antonio de Spinola) தலைமையில் எழுவர் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தனர். கினி பிசு (Guinea-Bissau), மொசாம்பிக்கு (Mozambique), வெர்டி முனைத் தீவுகள், சாவோ தோமும் (Sao Tome), பிரின்சிபி (Principe), அங்கோலா (Angola) ஆகிய குடியேற்றங்களுக்கு 1974-75-ஆண்டு களில் விடுதலை அளிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர்ச் சம உடைமையாளர்களுக்கும் (Socialists), பொதுவுடைமை யாளர்களுக்கும் இடையே போராட்டங்கள் தொடங்கி ஆட்சியில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே யிருந்தன. பிரான்சிசுகோ மேனுவல் தி கார்னெய்ரோ (Franscisco Manuel de Carneiro) தலைமையிலான குடியரசுக் கூட்டுக்கட்சி தேர்தலில் வெற்றிபெற்று, 1980-சனவரியில் அவர் தலைமை அமைச்சரானார். அவர் விமான விபத்தில் உயிர் இழந்ததால், பிரான்சிசுகோ பிண்டோ பால்சிமோ (Francisco Pinto Balsemao) 1981 - சனவரியில் தலைமை அமைச்சரா னார். அவர் 1982 - இல் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்த புரட்சிப்படை அவையைக் (The Military Council of the Revolution) கலைத்தார். சி.இரெ.

போர்ச்சுகீசிய கினி: ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது போர்ச்சுகீசிய கினி (Portugese Guinea). போர்ச்சுகீசி யரின் குடியேற்றமாக விளங்கிய இந்நாடு, இன்று கினி-பிசு (Guinea-Bissau) என்று குறிப்பிடப்படு கின்றது இதன் வடக்கே செனகல் (Senegal) நாடும், கிழக்கு, தென்கிழக்கில் கினியக் குடியரசும் (Republic of Guinea) அமைந்துள்ளன. இதன் பரப்பளவு ஏறத் தாழ 36 - ஆயிரம் சதுரக்கிலோ மீட்டர்கள். கினியின் கணக்கெடுப்பின்படி 1980-ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை 5,73,000 ஆகும்.

இந்நாடு பெரும்பாலும் சமதளப் பகுதியாகவே உள்ளது. இந்நாட்டில் பாயும் ஆறுகள் கச்சேன் (Cachen), சீபா (Geba), கொருபால் (Corubal) ஆகியவை. இறுதி இருஆறுகளும் போக்குவரத்துக் கும் பயன்படுகின்றன. இந்நாட்டின் வண்டல்மண் பகுதிகள் மிக வளம் பொருந்தியவை. அடர்த்தியான காடுகளும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. பெரும் பான்மை மக்களின் தொழில் வேளாண்மையே ஆகும். நாட்டின் பொருளாதாரமும் வேளாண்மையை நம் பிய உள்ளது. வேர்க்கடலை, தினை (Millet), நெல் ஆகியன பெருமளவு பயிர் செய்யப்படுகின்றன. கட லோரப் பகுதிமக்கள் மீன்பிடித்தலை முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். அரிசியைத் தவிர மீன் இவர்களின் முக்கிய உணவாகும். உணவுப் பொருட்கள், கச்சாப் பொருட்கள், கொப்பரைத் தேங்காய், ஒருவகைப் பனங்கொட்டைப் பருப்பு

(Palm Kernel), தோல் போன்றவை முக்கிய ஏற்றுமதிகளாகும். தொழிற் பொருட்கள் அனைத்தும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்நாட்டு மக்களில் பெரும்பான்மையினர் ஆப்பிரிக்கர். ஏறத்தாழ ஐந்து விழுக்காடு மக்களே ஆப்பிரிக்கர் அல்லாதவராவர். ஆப்பிரிக்கர் பாலண்டே (Balante), புலானி(Fulani), மாண்டியாகோ (Mandyako)ஆகிய குலப்பிரிவுகளைச் (Tribes) சார்ந்தவர்கள். பெரும்பான்மை ஆப்பிரிக்கர் தம் குலமரபுச் சமய வழிபாடு செய்கின்றனர்(Tribal Religion). இசுலாமிய சமயமும் சிலரால் பின்பற்றப்படுகின்றது. ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின் கிறித்தவ சமயமும் இங்குப் பரவலாயிற்று.

இருண்ட கண்டமெனக் கருதப்பட்ட ஆப்பிரிக்காவின் ஒரு பகுதியான இந்நாட்டினை வெளியுலகிற்கு நூனோ திரிசுதோவு (Nuno Tristao) என்ற போர்ச்சுக்கீசியர் அறிமுகப்படுத்தினார் (கி.பி. 1446). போர்ச்சுக்கீசியர் வசமான இந்நாட்டிலிருந்து, ஆப்பிரிக்க மக்கள் தென்அமெரிக்க நாடுகளில் அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர். போர்ச்சுக்கீசியரிடமிருந்த பகுதிகளைக்கவர ஆங்கிலேயரும், பிரான்சுக்காரர்களும் முயன்று தோற்றுப் போயினர். ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் இந்நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சுதந்திர உணர்வு இப்பகுதியையும் பாதித்தது. கினி, வெர்டி முனைத் தீவுகளின் ஆப்பிரிக்கச் சுதந்திரக் கட்சி (The African Party of Independence for Guinea and Cape Verde Islands) போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு எதிராக விடுதலைப் போரினைத் தொடங்கியது. போர்ச்சுக்கீசியக் கினி 1973 - ஆம் ஆண்டுச் செப்டம்பரில் சுதந்திரம் பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குக் கினி - பிசு என்ற புதிய பெயரும் சூட்டப்பட்டது. ஓராண்டுக்குப்பின் போர்ச்சுக்கீசியத் தலைநகர் இலிசுபனில் ஏற்பட்ட உடன்பாடு அதனை உறுதி செய்தது. அடுத்த ஆண்டு வெர்டி முனைத் தீவுகளும் சுதந்திரம் அடைந்தன. அச் சுதந்திர நாட்டின் தலைநகரம் பிசு, ஒரு முக்கிய துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்குகின்றது.

மு. த.

போர்ச்சுக்கீசிய மொழி இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் அடங்கும் உட்பிரிவுகளுள் 'உரோமான்சு' மொழி (Romance Language) களும் ஒன்று. அம் மொழிகள் 1)இலத்தீன் 2) கிழக்குப் பிரிவு, 3) மேற்குப் பிரிவு என மூன்றாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. போர்ச்சுக்கீசியமொழி மேற்குப் பிரிவு மொழிகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. அம்மொழி இன்று ஏறத்தாழ 8,50,00,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. அவர்களுள் ஏறத்தாழ 90,00,000 பேரே இதன் தாய்நாடாகிய போர்ச்சுக்கல் நாட்டில் உள்ளனர். மீதமுள்ளோருள் ஏறத்தாழ 7,20,00,000 பேர் தென் அமெரிக்காவில் உள்ள பிரேசில் நாட்டிலும், ஏறத்தாழ 30,00,000 பேர் அங்கோலா, மொசாம்பிக்கு, கினி முதலிய ஆப்பிரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளிலும் கோவா, தியூ, தாமன் ஆகிய இந்தியப் பகுதிகளிலும் ஏறத்தாழ 2,00,000 பேர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் உள்ளனர்.

'உரோமான்சு' மொழிகள் அனைத்தும் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து தோன்றியவையே. ஐபீரியத் தீவுகள் பத்தில் கி.பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டுவரை உரோமப் பேரரசு சிறந்திருந்த வேளையில் இலத்தீன் பேச்சு மொழியே பொதுவழக்காகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், அதன் பின்னர் உரோமப் பேரரசின் செல்வாக்குக் குன்றிய வேளையில் இலத்தீன் பேச்சு மொழி பல கிளை மொழிகளாகப் பிரிந்து, கி.பி 5 முதல் 8 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை செருமானியரின் ஆதிக்கத்தின் கீழும், அராபியர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழும் அந்தக் கிளை மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி மொழிகளாக வளரத் தொடங்கின. அவ்வாறு வளர்ந்த 'உரோமான்சு' மொழிகளுள் ஒன்றே போர்ச்சுக்கீசிய மொழியாகும். இம்மொழி மேலும், வளர்ந்த வரலாறு பற்றி டாக்டர் அகத்தியலிங்கம் (1968) கீழ்க்காணுமாறு கூறுகின்றார். கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் (1143) அபன்சோ என்றிக்சு (Afanso Henrigues, 1106-85) என்பான், காசுடில்லியோன் மன்னனான அலபான்சோவை (Alfanso VII) வென்று தன்அரசினைத் தாகூசு (Tagus) பள்ளத்தாக்கில் நிறுவினான். பின்னர் கி.பி. 1147-இல் அராபியர்களை வென்று இலிசுபனைக் கைப்பற்றிப் போர்ச்சுக்கல் அரசுக்கு வழி வகுத்தான். பிரெஞ்சு மொழியின் செல்வாக்குப் பரந்து காணப்பட்ட அப்பகுதியில் கி.பி 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதலே போர்ச்சுக்கீசு மொழியாக வளரத் தொடங்கியது. போர்ச்சுக்கீசின் முதல் எழுத்துச் சான்று கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த இம்மொழி, கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிற்குள் இலக்கிய - இலக்கணங்களிலும் செழுமை பெற்றுப் போர்ச்சுக்கல் நாட்டிற்கே உரிய தனி மொழியாக நிலைபெற்றுவிட்டது. அந்நிலையில் இந்தியாவைக் கண்டறியப் புறப்பட்ட போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கி.பி 15 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குள் தென்அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா போன்ற கண்டங்களையும் கண்டுபிடித்தனர். அதனால் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டு முதலே தென்அமெரிக்காவில் உள்ள பிரேசில் நாட்டில் பெரும்பான்மை மொழியாக இது வளர ஆரம்பித்தது. இன்று ஏறத்தாழ 7,20,00,000 பேர் பிரேசில் நாட்டில் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர் என்றால் இவர்களின் ஆதிக்கம் எந்த அளவு வேரூன்

றியிருந்தது என்பதை உணரலாம். இதுபோன்று ஆப் பிரிக்காவில் ஏற்பட்ட குடியேற்ற ஆதிக்கத்தின் பல னாக மொசாம்பிக்கு, அங்கோலா, திமோர், மாகோ (Macao) போன்ற நாடுகளிலும் இம்மொழி பேசப் பட்டது. இதனால், தாய்நாடாகிய போர்ச்சுகல் நாட்டில் பேசும் மக்கள் தொகையைவிடப் பிறநாடு களில் போர்ச்சுகீசு மொழி பேசுவோரின் தொகை பன்மடங்காகவுள்ளது.

மேலும், 'போர்ச்சுகீசு கிரியோல்' என்னும் தன்மையில் ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளாகிய சான்சிபார் (Zanzibar), மொம்பசா (Mombasa), மெலிண்டா (Melinda) போன்ற இடங் களிலும் பேசப்படுகிறது.

இம்மொழி தாய்நாட்டில் பேசப்படுவதற்கும் பிறநாட்டில் குறிப்பாகப் பிரேசில் நாட்டில் பேசப்படு வதற்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிரேசில் போர்ச்சுகீசிய மொழியில் பழைய பண்பு கள் அதிகமிருப்பினும் சிவப்பிந்திய மொழிகளின் செல்வாக்கும் காணப்படுகிறது. பொதுவாகப் போர்ச்சுகீசிய மொழி, பிற மேற்கு உரோமான்சு மொழிகளைப் போன்றே அமைந்துள்ளது.

மொழியின் பொது அமைப்பு: இம்மொழியில் உள்ள 26- எழுத்துகளுள், ã, õ, e என்பன தவிர்த்து மற்ற 23 எழுத்துகளும் k,w,y என்பன நீங்கலாக ஆங்கில வரி சைப்படியே அமைந்துள்ளன. k,w,y என்ற மூன்றும் பிறமொழிச் சொற்களில் மட்டுமே வருகின்றமை யால், போர்ச்சுகீசிய அகரவரிசையில் இவை இணைக்கப்படவில்லை. சொற்களில் உள்ள எழுத் தமைப்பு (Spelling) இப்பொழுது பெரும்பாலும் நிலையாக்கம் பெற்றிருப்பினும், சிறுபான்மை, மாறு பட்ட எழுத்தமைப்பு உடைய சொற்களும் உள்ளன.

இம்மொழியில் சிறப்புச் சுட்டு, பொதுச் சுட்டு என்று இருவகைச் சுட்டுகள் உள்ளன. இவை ஆண் பால், பெண்பால் இரண்டிற்கும் வெவ்வேறு விதமாக வும் ஒருமை, பன்மை இரண்டிற்கும் தனிப்பட்ட விதத்திலும் அமைந்துள்ளன.

இம்மொழியில் உள்ள வினைச் சொற்கள் அர் ஈறு, எர் ஈறு, இர் ஈறு எனும் முப்பிரிவுகளுள் அடக் கப்படுகின்றன. வினைச் சொற்கள் இடம், காலம், எண், பால் போன்ற இலக்கணக் கூறுகளை இடை நிலைகளாலும் விகுதிகளாலும் காட்டுகின்றன.

இரா.பா.

போர்ட்சுமவுத்து உடன்படிக்கை: இந்த உடன்படிக்கை உருசிய-சப்பானியப்போரை (1904-5) முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது. இந்த உடன்படிக்கை 1905-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் 5-ஆம் நாள் போர்ட்சுமவுத்து(Portsmouth) கப்பற்படைத் தளத் தில், அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தியோடோர் உரூசுவெல்ட்டு தலைமையில் நடந்த அமைதிப் பேச்சு நிகழ்ந்த கூட்டத்தில் கையெழுத்திடப்பட் டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் சிறப்பும் அருமையும் கருதி உரூசுவெல்ட்டிற்கு 1906-ஆம் ஆண்டு 'நோபல்' பரிசு வழங்கப்பட்டது.

மஞ்சூரியாவிலும், கொரியாவிலும் உருசியாவின் ஆதிக்கத்தைச் சப்பான் விரும்பவில்லை. அதுவே இப்போருக்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. உருசியாவின் கப்பற்படையைச் சப்பான் 1904 – ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் 8-ஆம் நாள் எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இன்றித் தாக்கியது. இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலால் உருசியா பல இன்னல்களுக்கு உள்ளா னது. மாசுகோவிலிருந்து 8,800 கி.மீ. தொலைவி லுள்ள 'திரான்சு-சைபீரிய' (Trans- Siberian) இருப் புப்பாதை வழியாகப் போர்க் கருவிகளைக் கொண்டு வருவது உருசியாவிற்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது. மேலும், உருசியா, போருக்குத் தன்னை ஆயத்தப் படுத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், சப்பான் நன்கு பயிற்சி பெற்ற போர் வீரர்களையும் சிறந்த தள பதிகளையும், அதிக எண்ணிக்கையிலான போர்க் கப்பல்களையும் கொண்டிருந்ததோடு, போருக்கு ஆயத்தமாகவும் இருந்தது.

உருசியப் படை 1904-இல் கொரியாவிலிருந்து மஞ்சூரியாவிற்கு விரட்டப் பட்டது. போர்ட் ஆர்தர் தவிர ஏனையவற்றை உருசியா இழந்து விட்டதால், அதைக்காக்கப் போராடியது. முக்டன் போர்க் களத்தில் (1905) உருசியர்களால் சப்பானியத் தாக்கு தல்களைத் தடுக்க இயலவில்லை. இறுதியில் 1905- சனவரி 2-ஆம் நாள் போர்ட் ஆர்தர் சரணடைந்தது. அதற்குப் பின்னரும் தொடர்ந்து நடந்து கொண் டிருந்த போர் மே திங்களில் முடிவுக்கு வந்தது. செப்டம்பரில் போரமைதி உடன்படிக்கை கையெழுத் திடப்பட்டது.

போர்ட்சுமவுத்து உடன்படிக்கையின்படி இலி யோட்டுங்கு (Liaotung) பகுதியில் உருசியாவிற்கு இருந்த உரிமைகளையும் தெற்கு மஞ்சூரியாவையும், அங்குள்ள இருப்புப்பாதைகளையும், சுரங்கத் தொழி லையும், ஏனைய அனைத்து உரிமைகளையும் சப்பான் பெற்றுக் கொண்டது. சப்பானுக்குக் கொரியா மீதிருந்த பொருளாதார, இராணுவ, அரசியல் ஆதிக் கத்தை உருசியா ஒப்புக்கொண்டது.

உருசியா போர் நட்ட ஈட்டுத் தொகையும், சகா லின் (Sakhalin) தீவு முழுவதையும் தனக்குத் தரவேண் டும் எனச் சப்பான் வற்புறுத்தியது. இதை உரூசு வெல்ட்டு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சகாலின் முந்

நீரகத் தென்பகுதியில் பாதிபட்டும் கொடுக்கப்பட்டது. உருசியா போர் நட்ட ஈட்டுத் தொகை ஏதும் தர மறுத்து விட்டது.

உருசியாவும், சப்பானும் மஞ்சூரியாவிலிருந்து தங்கள் படைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்தன. மஞ்சூரியா இருப்புப் பாதையை வணிகப்போக்குவரத்துக்கன்றி அரசியல் காரணங்களுக்காக இரு நாடுகளும் பயன் படுத்தக்கூடாது என முடிவு செய்யப்பட்டது. சீன நாட்டின் தொழில் வணிக வளர்ச்சிக்கான செயல் திட்டங்களுக்கு உருசியாவும் சப்பானும் தடையாக இருத்தல் கூடாது என்பது உறுதியளிக்கப்பட்டது.

அப்போரில் வெற்றிக்குப்பின் சப்பான் தன் ஆதிக்க வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டது. அதுவே, முதல்உலகப் போரில் சப்பானின் தோல்விக்கு வழிவகுத்தது. ஒரு சிறு நாடு ஒரு வல்லரசை வெற்றி கொண்டது, ஆசியாவில் தேசிய உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. அப்போரினால் உருசியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக உள்நாட்டுக்குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அத் தோல்விக்குப் பின் உருசியாவில் புரட்சிக் கருத்துகள் வலுப்பெற்று கி.பி. 1917 – இல் மாபெரும் புரட்சியொன்று ஏற்பட்டது. சப்பான் தன் ஆதிக்கத்தைப் படிப்படியாகச் சீனாவில் ஏற்படுத்தியதன் விளைவாகத் தோன்றிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் அன்னிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்தைச் சீனாவிலிருந்து அடியோடு ஒழிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. அதனால், சீனாவில் 1911-இல் தோன்றிய பெரும் புரட்சி, சீனாவின் வளர்ச்சிக்கே அடிப்படையாக அமைந்தது. மு.ந.

போர் நரம்புப்பிணி: போரில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதிகப்படியான அச்ச எதிர்வினைகளாலும், ஏக்கத்தாலும் நரம்புப்பிணிகளுக்கு ஆளாகின்றனர். இதை முதல் உலகப் போரின் போது கண்டறிந்து அதற்குப் போர் நரம்புப்பிணி (War Neurosis) என்று பெயரிட்டனர். நரம்புப்பிணி என்பது ஒரு மனவெழுச்சி சார்ந்த இன்னல் பொறுப்புகளை புறக்கணிப்பதற்கு மிகையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நடத்தை. ஏக்கத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படும் பாதுகாப்புச் செயல்முறை நரம்புப்பிணியாக மாறுகின்றது. ஆனால், இது உளப்பிணிபோல கடுமையானதன்று. இந்த நிலையில் இயல்பாக ஒரு மனிதன் ஏக்கம், மிகுந்ததுயரம், இன்னல்கள் ஆகியவை கொண்டு அவனுடைய வேலைக்குத் தகுதியற்றவனாகின்றான்; மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளவும் தகுதியற்றவனாகின்றான். அப்படிப்பட்ட மனிதன் அடிக்கடி மிகைப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்புச் செயல்முறைகளைப் பயன்படுத்திக் கவலை அல்லது ஏக்கத்தைப் போக்க முயலுகின்றான். பொது மக்களிடையே நரம்புப்பிணியாளர்கள் நடமாடிக் கொண்டிருந்தாலும், அது கடுமையான நிலைக்கு வந்தாலொழிய அடையாளம் காணமுடியாது. அதனுடைய காரணங்கள் பொதுவாக மனவெழுச்சிச் சீர்கேட்டில் காணப்பட்டாலும் கிடைக்கின்ற சான்றுகள் பல பொதுச் சமுதாயத்தில் (Civil) நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகளிலிருந்தும், இராணுவப் பதிவேடுகளிலிருந்தும் கிடைப்பது என்னவென்றால், நரம்புப்பிணி வடிவங்களின் நிகழ்வுகள் நரம்புப்பிணிக்கு ஆட்பட்ட குடும்பங்களில்தான் மிகுதியாக இருக்கின்றன என்பதாகும். ஆனால், எந்த அளவுக்குப் பிறப்பு மரபுகளின் விளைவுகள் இதில் எதிரொலிக்கின்றன என்பது தெளிவாகவில்லை. இத்துறையில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகள் தருகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் இராணுவத்தில் பணிபுரிகின்ற ஓரணு இரட்டையர்கள், ஈரணு இரட்டையாகள் எந்த விகிதத்தில் நரம்புப்பிணிக்கு இலக்காகியிருக்கின்றனர் என்று காட்டுகின்றன. ஓரணு இரட்டையர்கள் ஈரணு இரட்டையர்களைவிட ஒன்றரை மடங்கு அதிகமான நரம்புப்பிணிக்கு ஆளாகின்றனர். சூழ் நிலைகளின் அடிப்படைகள் நரம்புக் கோளாறுகளுக்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக இருக்கின்றன என்பதை இராணுவத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற விவரங்கள் காட்டுகின்றன. பிறப்பு மரபியல் கூறுகளும் உடல் சார்ந்த கூறுகளும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நோய்க்குறிகளை வெளிப்படுத்தும் என்றாலும், இராணுவச் சூழ்நிலை மட்டுமே மூல காரணமாக இருந்திருப்பதைப் போர்க் கைதிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் காட்டுகின்றன. போர் நரம்புப்பிணியால் பலர் வருந்தியிருக்கின்றனர்.

தனியாரின் வாழ்க்கைச் சுதந்திரமும் வளர்ச்சியும் தடைப்படுத்தப்பட்டால் அதற்கு ஆட்பட்டவர்கள் கடுமையான மன அழுத்தத்திற்குட்படுகின்றனர். வாழ்க்கையின் பொருளும் நம்பிக்கையும் முற்றிலும் அழிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் ஒருவருடைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை பொருத்தப்பாட்டையிழந்து மன அழுத்தமுள்ளதாகி விடுகின்றது. போர்க் காலத்தில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுத்தனித்து வைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் துயர்மிகுந்ததாக இருக்கின்றன. முதல் உலகப் போரின் போதும் இரண்டாம் உலகப் போரின் போதும் அண்டை நாடுகளுக்கிடையில் நடைபெறுகின்ற போர்களின் போதும் ஆயிரக்கணக்கான போர் வீரர்கள் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டு மிகவும் கொடுமையாக நடத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். எந்த விதமான வாழ்க்கை வசதியுமில்லாமலும், வெளியில் எங்கும் செல்ல முடியாமலும், சித்திரவதைகளுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டும், போர்க

கைதிகள நடத்துகினற வாழக்கை இறுதியில் நரம்புப் பிணிகளின அறிகுறிகளை வெளிபபடுததுகினறது.

முதலாம் உலகப் போரின்போதுதான போா வீரர்கள நரம்புப்பிணிககு ஆட்படுகின்றனர் என்பது கணடறியப்பட்டது. அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநர் உட்வொர்தது (Woodworth, R S) எனபவர் போர் நரமபுப் பிணியை அடையாளம் காணபதறகு ஒரு சோதனையை உருவாக்கினார். புறஅதிாசசிபபுண நரமபுப்பிணி (Traumatic Neurosis) எனபதுதான போர் நரமபுப்பிணியாகக கருதப்படுகினறது. இநதப் புற அதிர்ச்சிப்புண் நரம்புப்பிணி பெரும்பாலும் இடர்களாலும், அதிர்ச்சிகளாலும் நிகழுகின்றது. இது ஒரு திடீர் உணர்ச்சிநிலை. இநதச் சீர்கேட்டை உண்டாக்குகின்ற முக்கியமான காரணக்கூறு புற நிலையான இயல்பையுடையது. அதனால் இதை முன் கூட்டியே கூறுகின்ற கூறுகள இல்லாமலில்லை. ஆனால, அவை இதில் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. இப்பிணிக்கு ஆளானவர்களுள் பலர் இயல்பு நிலையில உள்ளவர்கள எனறும், முனபெல் லாம் இயல்பு நிலையில்தான் இருநதார்கள் என்றும் நம்பப்பட்டது. புற அதிாச்சிபபுண நரம்புப்பிணி சாதாரணமாக உணர்ச்சி அதிர்ச்சி (Hysteria) வடிவம் கொளளுகினறது. இது மாற்று உணர்ச்சிஅதிர்ச்சி (Conversion Hysteria), ஏக்கம் சார்ந்த உணர்சசி அதிர்ச்சி (Anxiety Hysteria) அல்லது அந்நோயின் தாககுதல் வடிவமாகவுமிருக்கலாம். புறஅதிர்ச்சிப்புண நரம்புப்பிணியுடையவர்கள ஆயிரக்கணக்கிலிருக்கின றனர். அவர்கள் தலைவலி, வலிகள, சோர்வு முதலிய வற்றால் துனபுற்று வருந்துவதாக முறையிடுகின் றனர்.

ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி இதை விளக்க முடியும். நார்வே நாட்டில் முதல் உலகப் போரின் போது காயமடைந்து சிகிச்சை பெறுவதற்காக வந்த ஒரு இராணுவ அதிகாரி தலைவலி, ஏக்கம், சோர்வு, அச்சததை உண்டாக்கும் கனவுகள், களைப்பு ஆகியவற றால்வருந்திக்கொணடிருந்தார். பினவாங்கிக் கொண டிருந்த படைவீரர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக, அவர் கள் கடற்கரைக்கு வெற்றிகரமாக வந்து சேருகின்ற வரையில பின்பாதுகாப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்தார். அங்கு அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து ஏற் பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால், அங்கு ஓர் ஏறபாடுமிலலாததால் ஏமாற்றமடைந் தாா. அங்கு அவர் ஓர் குண்டு வெடித்ததால் தூக்கி எறியப்பட்டு உணர்விழந்தார். நினைவு திரும்பப் பெறற அவர் தம் கைகளும முகமும் எரியும் பாறை எணணெய்த தீயினால் சுடப்பட்டுச் சித்திரவதைககு ஆளாகியிருப்பதைக கண்டார். ஒரு விமானத்தில் எடுததுச்செல்லப்பட்டபோது, அவ்விமானம்குணடு வீசசுக்கு இலக்கானது. இறுதியாக அவர் கடுமையான அதிர்சசியுற்ற நிலையில இசுகாட்லாந்துககுக் (Scotland)கொணடு செல்லப்பட்டார். ஆறுமாதங்கள மருத்துவ விடுதியில் மருத்துவம் அளிககப்பட்டார். குண மடைந்து மறுபடியும் தம் கடமையைச் செய்வதற்குத் திரும்பிச் சென்றார். ஆனால், பொறுப்பான வேலை தரப்படவில்லை. ஏனென்றால் அந்தக் குணடு வெடித்து ஏற்பட்ட அதிர்சசியில அவர் தம் நினைவை இழநதுவிட்டார். சிகிச்சையில் அவர் படிப்படியாக அவர் தம் நினைவைத் திரும்பப் பெற்றார். நடை பெற்ற துன்பியல் நிகழ்ச்சிகளை விரிவாக ஒனறன பின் ஒன்றாகக் கூறினார். இந்த நிகழ்ச்சி வரலாறு புற அதிர்ச்சிப்புண நரம்புப்பிணிக்கு (போர் நரம்புப் பிணிக்கு) ஒரு மிகச்சிறநத எடுத்துக் காட்டு.

இதிலுளள திடீா நிகழ்ச்சிக் காரணம் ஒரு புற நிலையான இயல்பைக கொண்டிருககினறது. இது அந்த அதிகாரியினுடைய பிணியின காரணத்தை நிருணயம் செய்கின்றது. அவர் எப்பொழுதும இயல பான நிலையிலேயே இருந்திருககிறார். அவருடைய உடல் சார்ந்த அதிர்ச்சி முக்கியமான காரணமாக அமைகிறது. ஏனெனறால். அது அவரைச் சூழ்நிலை யில் அப்போதைக்குப் பொருத்தப்பாடு செய்து கொள்ள முடியாமற் செய்து விடுகின்றது. உடல சார்ந்த அதிர்ச்சி, இந்தப் புற அதிர்ச்சிப்புண் நரம புப் பிணியில் முக்கியமாகிறது. இந்த விதமான அதிர்ச்சி நிகழ்ச்சிகள போர் நரம்புப்பிணிகளில்தான காணப்படுகினறன என்பது உண்மை எனறாலும, பொதுச் சமுதாயத்திலும் நடைபெறுகின்றன. எடுத துக் காட்டாகப் போக்குவரத்து விபத்துகள், சுரஙக விபத்துகள் ஆகியவை அதிர்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்து நரம்புப் பிணிகளை உண்டாக்குகின்றன. ஆனால், அனுபவத்தின் புறநிலை, திடீர் நிகழ்சசி, அவற்றின் கடுமைநிலை ஆகியவை புறஅதிர்சசியின புண நரம்புப்பிணியிலிருந்து சாதாரண நரம்புப்பிணியைப் பிரித்தறிய உதவுகின்றன. இந்தச் சீர்கேட்டை அதிர்ச்சி மட்டுமே உண்டாக்குகின்றது என்று கருத வேணடியதில்லை. பலர் இத்தகைய விபத்துககளி லிருந்து பின் விளைவுகள் ஏதுமினறியும் குணமடைந் திருக்கின்றனர்.

சான்றாக, மது அருந்துபவர்கள் மிகுதியாக அருந்திவிட்டு, விழுந்து, தாக்குதலுக்கு ஆளாகின்ற வர்கள் நரம்புப்பிணிககு இலககாவதிலலை. மினசார அதிர்ச்சிகளுக்கு ஆளானவர்களும் அதிர்ச்சி பெற்று மயக்கமடைகின்றனர். ஆனால், நரம்புப்பிணிககு இலக்காவதில்லை. எனவே, அதிர்ச்சியால் தனியாளின் எதிர்வினை என்னவோ அதுதான் நரமபுப்பிணியை நிருணயம் செய்கிறது. அதுவும் அவருடைய முந் திய ஆளுமை நிலையைப் பொறுததது. எனவே, புற

அதிர்ச்சிப்புண் நரம்புப்பிணிக்கு (போர் நரம்புப்பிணி) இலக்கானவர் ஏற்கெனவே மனவெழுச்சிச் சிக்கல் களைக் கொண்டவராக இருக்கவேணடும். அதை அவர்தெரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. போர் வீரர் களிடம் மிகவும் பொதுவாகக் காணப்படுவது முரண பாடாகும். போர் முனையில் ஏற்படப் போகினற ஆபத்தினால் தூணடப்பட்ட அச்சத்திற்கும் கடமை யுணர்ச்சிக்குமிடையிலுள்ள முரணபாடு அவர்களிட முள்ள மனவெழுச்சிச் சிககலாகும். ஒரு போர் வீரன சாவைக் கண்டு அச்சப்படுகின்றான். ஆனால், சாவை விட அதிகமாக அச்சப்படுவது ஒரு கோழையாக இறந்துவிடக்கூடாது என்பதுதான். மேலே காட்டிய நிகழ்ச்சி வரலாற்றில் இராணுவ அதிகாரி, வெறுப் பும் ஏமாற்றமும் கொணடதற்குக் காரணம் வாக் களித்தபடி போககுவரத்துச் சாதனம் அங்கில்லாத தாகும். புற அதிர்ச்சிப்புண நரம்புப்பிணியில் இப் படிப்பட்ட கூறுகள் முக்கிய பங்கேற்கின்றன. ஒரு சாதாரண போர் வீரன் இராணுவததிற்கு எதிராகக் குறைகளைக் கொணடிருக்கின்றான். தளபதி மீதுளள கோபத்தை அழுத்திவைத்துளளான். வீட்டி லுள்ளவர்கள் மீது ஏக்கம். அவர்கள குண்டு வீச் சுக்கு இலக்காகி இறந்தாலும் இறக்கலாம். தாம் விட்டு வந்த தொழில் எனனவாயிற்றோ? மனைவி யும், குழந்தைகளும் எப்படியிருக்கின்றார்களோ என்ற கவலை. இவை ஒரு போர் வீரரின் ஒழுங்குணர்வை வீழ்த்துகின்றன அதனால் இறுதி அதிர்ச்சிக்கு அவர் எளிதாகப் பலியாகி விடுகின்றார். இவை யெல்லாம் மனவெழுச்சிச சிக்கல்களாக இயஙகுகின் றன. அச்சம், ஏக்கம், கவலை, சினம், வெறுப்பு, ஒழுங்குணர்வு, வீரம் ஆகியவை பல்வேறு படித்தரங் களில் இயங்குகின்றன.

மேலே காட்டிய நிகழ்ச்சி வரலாற்றில் அந்த இராணுவ அதிகாரியின் கடமையுணர்ச்சியும் ஒழுங் குணர்வும் மிகவும் உயர்ந்த நிலையினவாகும். புற அதிர்ச்சிப்புண (போர்), நரம்புப்பிணியினால் துன்புறு கின்றவர்களிடம் காணப்படும் மிகவும் குறிப்பிடத்தகக அறிகுறியாகும் இது. அவர்கள அஞ்சியவர்களோ, கோழைகளோ, வலிமையற்றவர்களோ அல்லர். அவர் கள ஒழுக்கத்திற்கும், சமூகத் தேவைகளுக்கும ஒரு வலிமைமிகுந்த ஈடுபாடு கொணடவர்களாக இருக் கினறனர் அதனால்தான் போர் நரம்புப்பிணிகள் அடிக்கடி இடைநிலையிலுள்ள அதிகாரிகளையும், அவர்களுக்கு மேலுள்ள அதிகாரிகளையும் மிகவும் தாக்குகின்றன. அவர்களே சிப்பாயகளின் தரத் திலுள்ள இராணுவ வீரர்களை விட மிகவும அதிக மான பொறுப்புகளை வகிக்கின்றனர். அவர்கள் தங் கள்கீழுள்ள வீரர்களின் முன் ஓர் உயர்ந்த வகை யான வீரத்தை நிலைநாட்ட வேணடியவர்களாக இருக்கினறனர். மிகுந்த வீரத்தோடு வாழவதற்குக் காட்டுகின்ற மன இறுக்கங்கள் நரம்புப்பிணிகளில் வெளிப்படலாம் இவ்விதமான கடமையுணர்ச்சியும் உயாந்த ஒழுங்குணர்வும் உளநரம்புப்பிணியாளர் களைக் கோழைகளிடமிருந்தும் அச்சப்படுகினறவர் களிடமிருந்தும் பிரித்துக் காட்டுகினறன.

கடமையுணர்ச்சியில மிக்க ஈடுபாடுடையவர்களாக இருப்பதால் நரம்புப் பிணியாளர்கள மிகச் சிறநத போர் வீரர்களாக இருக்கினறனர். இநத நிகழச்சி வரலாறுகளில் காணப்படும் துணிவு அல்லது வீரம் இயற்கையானது என்று கூறமுடியாது. இது சில பழைய அசசத்திறகோ, உணர்சசி நிறைவினமைக்கோ காட்டுகின்ற ஈடு நடவடிக்கையாகக கருதப்படுகின றது. ஒரு துணிவான மனப்பானமையை ஏற்றுத் தாழ்வு மனப்பான்மையைச் சரிசெய்து விடுகினறனர். அச்ச உணர்சசி தைரியமான நடவடிககைகளால் ஈடு செய்யப்படுகின்றது. முதல உலகப போரின போதும (1914-18) இரண்டாம உலகப போரின போதும் (1939 - 45)மனவெழுசசிச சிக்கல்களால போா வீரர் கள போர் நரம்புப்பிணிகளுககு இலக்கானாாகள. மேலும், சிறைப பிடிக்கபபட்டவீராகள இருதரபபி லும புற அதிர்ச்சி நிகழுசசிகளால தூணடப்பட்ட அதே மனவெழுச்சிச சிக்கலகளான, அசசம், கவலை, ஏககம் முதலியவறறால் போர்சசிறைகளில் நரமபுப் பிணிகளால தாககப்பட்டிருககினறனா போர்நடந்துகொணடிருககும போது குணடுவீச சுககு மிகவும அஞ்சிய பொதுமக்களும் அதே போன்ற புற அதிாசசிப்புண நரமபுபபிணிகளுககு ஆளாயினர். போரின் கால நீட்டமும போா நரமபுப்பிணிகளை உணடாககுகினறன. நீணட நாள கள நடைபெறற கொரியாப் போரும், வியட்நாம போரும் அமெரிக்க இராணுவததினர் கலந்து கொணட போர்களாகும் நீணட நாளகள, நாடு, குடும்பம், உறவினர், தனிநலம ஆகியவறறைத துறந்த அமெரிக்க வீராகள பலா மிக எளிதில் புற அதிர்ச்சிகளால் தூணடப்பட்டுப் போர் நரமபுப பிணிக்கு ஆட்பட்டனா. எனவே, போர் நரம்புப்பிணி களுக்கடியில புற நிலையான அதிாசசி தரும் நிகழ்சசி களும மனவெழுச்சி சார்நத எதிர்வினைகளும காா ணங்களாக இயங்குகின்றன. மு.இரா.

துணை நூல்கள.

Burrow, T., The Neurosis of Man, Routledge & Kegan Paul Limited, London, 1949.

Coleman, J C., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons & Co., Private Limited, Bombay, 1972.

Hadfield, J A., Psychology and Mental Health, George Allen and Unwin Ltd, London, 1952

Sargent,S S., and Williamson, R C., Social Psychology, The Ronald Press Company, New York, 1958.

போர்பந்தர் குசராத்து மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரைப் பட்டணம். இது கத்தியவார் முந்நீரகத்தில், அரபிக் கடற்கரையில, அகமதாபாதிலிருந்து 475 கி.மீ. தூரத்திலும், இராசுகோட்டிலிருந்து (Rajkot) 213 கி மீ. தொலைவிலும் உள்ளது. இது காந்தியடிகள பிறந்த ஊராகையால புகழ்பெற்றுள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பொழுது செத்வா (Jethwa) இராசபுத்திர அரசின் தலைநகரமாக இருந்தது. சிறந்த கடல் வாணிக மையமான இந்நகர் கொங்கணத்துடனும், மலபார்க் கடற்கரையுடனும் வாணிகம் செய்ததுடன், பலுசிசுத்தானம், பாரசீக வளைகுடா, அரேபியா, கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பும் கொண்டிருந்தது. இந்நகர் முழுவதும் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. இதனைச் சுற்றிலும் ஒரு கோட்டை பழங்காலத்தில் இருந்தது. அது ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இடிக்கப்பட்டது. பழங்காலத்தில் இது சுதாமாபுரி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. பகவத் கீதையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தெய்வம் கிருட்டிணனின் நண்பனான சுதாமனின் நினைவாக இப்பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் மக்கள் தொகை1,33,307 (1981).

காந்தியடிகள் பிறந்த இடமாகையால் அவர் வாழ்ந்த வீடு, அவர் பிறந்த அறையுடன் ஒரு தேசிய நினைவுச் சின்னமாகப்'புகழ்க்கோயில்'(Kirti Mandhir) என்னும் பெயரில் மிகச் சிறந்த கட்டடமாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது அதில் காந்தியடிகள் பயன்படுத்திய பொருட்கள், அவருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய புகைப்படங்கள், நூற்பதற்கும் வழிபாட்டிற்கும் என அமைந்த பெரிய அறையினில் உள்ளன. காந்திய இலக்கியங்களைக் கொண்ட நூலகம் ஒன்றும் இருக்கின்றது. நுழைவாயிலில் உள்ள அறையில் பளிங்குக் கற்களில் அவருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் 79-ஆம் வயதில் மறைந்ததை நினைவுகூரும் வகையில் இங்கு ஏறத்தாழ 26 மீட்டர் உயரமுள்ள கோபுரம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் 79 – விளக்குகள் ஏற்றப்படுகின்றன. அங்குச் சிறுவர் பள்ளி (Nursery School) ஒன்றும் உளளது.

சிறந்த தொழில மையமான இங்குப் பருத்தித் துணிகள், சிமெண்டு, ஓடுகள், உப்பு, தாவரஎணணெய், வேதியல் பொருட்கள் முதலியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இது வெண்ணெய்க்கும் பாலிலிருந்து பெறப்படும் பிற பொருட்களுக்கும் சிறந்த இடமாக விளங்குகின்றது. மீன்பிடித்தல் முக்கிய தொழிலாகும். இதன் தட்பவெப்ப நிலை கோடைக் காலத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்குவதற்கு ஏற்றதாக உள்ளது.

போர் பந்தர் சிற்றரசு: இந்திய விடுதலைக்கு முன்னர்ப் போர்பந்தரைத் தலைநகராகக் கொண்டு செத்வா (Jethwa) இராசபுத்திரர்கள் 'இராணா' (Rana) என்ற பட்டத்துடன் ஆண்டு வந்தனர். ஒரு சிற்றரசான போர்பந்தர், கத்தியவார் முந்நீரகத்தில், அரபிக் கடற்கரையில், 1627-சதுர கி.மீ. பரப்பளவு கொண்டிருந்தது. இதில் போர்பந்தர் நகருடன 97-கிராமங்கள அடங்கியிருந்தன. இதன் மக்கள் தொகை 1901-இல் 82,640. அவர்களுள் இந்துக்கள் 71,642, இசுலாமியர் 9,741, சமணர்கள 1,158, எஞ்சியோர் பிற சமயத்தவர். இங்கு ஒரு வகைச் சுண்ணாம்புக் கற்களைக் கொண்டு சாந்து எதுவும் இன்றிக் கட்டடங்களைக் கட்டினர். மழைக்காலத்தில் அச்சுண்ணாம்புக் கற்கள் இறுகி, இணைப்புகள் அடைபட்டு, ஒரே கல்லாக மாறிவிடும். இங்கு வளமிக்க கருப்பு மண்ணும் சில இடங்களில் வளம் குறைந்த சிவப்பு மண்ணும் உள்ளன. இச்சிற்றரசில பாதர் (Bhadar), சோர்டி (Sorti), வர்து (Vardu), மின்சார் (Minsar), ஓசாது (Ojat) ஆகிய ஆறுகள உள்ளன. ஆண்டில் 50-இலிருந்து 75 செ மீ. வரை மழை பெய்கிறது. கோதுமை,பருத்தி, சோளம், கம்பு, நெல், பருப்பு வகைகள் ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. கடற்கரையிலுள்ள உப்புநீர் பாயும் சதுப்பு நிலங்களில் நாணலும், புற்களும் மட்டும் இருந்தன. பருத்தி, பட்டு, ஆகியவற்றாலான துணிகள் நெசவிற்கு இது புகழ் பெற்று விளங்கியது. கடலிலிருந்து பலவகை மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. சி.இரெ.

போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி, உறையூரிலிருந்த சோழன் தித்தன் என்பவன் மகன். இவன் ஆமூர் மல்லனோடு மற்போரிட்டுவெற்றி பெற்ற நிலையினைச் சாத்தந்தையார், நக்கணணையார் ஆகிய இருவரும் போற்றிப் பாடுகின்றனர்.

'பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல் இருபுறமும் முறியமோதி மல்லனை வென்ற நிலையைப் போரரும் தித்தன் காண்க' என்று சாத்தந்தையார் (புறம்.80)பாடுகின்றார். மேலுமவர்'கடலினும் பெரிது அவன் படை; இடிபோலக் களிறு முழங்கும்; யார் கொல் மள்ளன் கைப்பட்டோரே; அளியர்தாமே' என்று பகைவர் நிலைக்கு வருந்திப் பாடுகிறார் (புறம்.81). பொருநனோடு நெடுந்தகை செய்த போரின் விரைவையும், சிறப்பையும் அழகிய உவமை ஒன்றால் விளக்கியுள்ளார். விழாக்காலம்.பெண்,மகப்

பேறடைந்திருக்கிறாள். மழை பொழிகிறது. மாலை நேரமாயிற்று. அச்சூழலில் வீட்டுக்கு விரைந்து திரும்பும் நோக்கத்தோடு கட்டிலுக்கு வாரினைப் பொருத்துபவன் கையிலுள்ள ஊசிபோல விரைந்து செயற்பட்டான் என உவமை கூறப்படுகிறது (புறம் 82).

நக்கண்ணையார் பெருநற்கிள்ளிமேல் காதல் கொணட பெண்ணாக நின்று பாராட்டுகின்றார். 'அவன்மேல் காதல் கொணடதால் தொடி கழல்வதை அஞ்சுகிறேன. அவன் தோளை அணைக்கவும் அஞ்சுகிறேன்' என்று தன் தடுமாற்றத்தை எடுத்துரைக்கிறாள (புறம்.83). வீட்டில் இருந்தும் தன்மேனி வாடிய நிலையையும், வறுமையில் வாடினாலும் தலைவன் தோள் சிறப்புடன் உள்ள நிலையையும் ஒரு பாடலில் பாடுகிறார். 'தலைவன் வெற்றி பெற்றான் எனறு ஒரு சாராரும், அன்று என்று ஒரு சாராரும் கூறுவர். நான் அவன் வெற்றி பெறறதைக் கண்டேன்' என மற்றொரு பாடலில் பாடுகிறார். (புறம் 85) நக்கண்ணையார் இம்மூன்று பாடல்களையும் உண்மையில் காதல் கொணடு பாடினாரா அல்லது அகப்பொருளமைப்பில் காதலி கூற்றாகப் பாடினாரா என்று திறனாய்வாளரிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. நா.செ.

போர்ன்மத்து இங்கிலாந்தில் தென்மேற்கு ஆம்சயரில் உள்ள (Hampshire) போர்ன் ஆற்றின் கழிமுகத்தில் இருக்கும் பட்டணமாகும். போர்ன் மத்து (Bournemouth) புதிய கால நகரமாக விளங்குகிறது. இந்நகரத்தின் வளர்ச்சி கி.பி.1841-இல் மந்தமாகவே காணப்பெற்று, ஏறத்தாழ 26-கட்டடஙகளையே கொண்டு விளங்கிற்று. இந்நகரம் கி பி. 1870-இல் ஏற்பட்ட இருப்புப்பாதை அமைப்பிற்குப் பினபு மிகுதியாக முன்னேற்றம் அடைந்தது. குழாய்கள் மூலமாகக் குடிநீர் வசதி செய்யப் பெற்றுப் பெருமவிலான வீடுகள் புதிய வடிகால் அமைப்புடன விளங்குகின்றன. இது, வேளாண்மையில் மிகவும் பின்தஙகியுள்ளது. பைன் மரங்கள, மணற்பாங்கான பகுதியில், பூலி துறைமுகத்தின் கிழக்குப் பகுதிவரை பரவியுள்ளது. இநதப் பயனற்ற நிலப்பகுதி சிறிய ஆற்றுச் சமவெளிப் பகுதிகளால் துணடிக்கபபடுகின்றது. இங்கு ஓடும் சிறிய ஓடைகளில் ஒனறான போர்ன் (Bourne) ஓடை அலங்கரிப்புடன் கூடிய பல பூஙகாக்கள் வழியாகச் செனறு கடலில கலக்கினறது. இதன் கழிமுகப்பகுதியில் முக்கிய வாணிக மையமும, கலை அரங்கம், மக்கள மன்றம் (Assembly Hall) ஆகியவற்றைக் கொணட பொழுது போக்கு மையமும் வளர்ச்சியடைந்துளளன. இஙகிலாந்தின தெற்குப் பகுதியில் நிலவும் மிகவும் விரும்பத்தக்க வெப்பநிலை கோடைக்காலச் சுற்றுலாப் பயணிகளை மிகவும் கவர்கின்றது போர்ன்மத்து பதவி ஓய்வு பெறும் மக்களின இன்பவாழ்வு மையமாக விளங்குகினறது கடற்கரையோரமாக நிறைய உணவருந்தகமும், தஙகும் விடுதிகளும், அமையப் பெற்றுள்ளன. புரோமிநேடு (Promenade) கடற்கரைப் பகுதி ஏறத்தாழ 8 கி.மீட்டர் நீளம் வரை பரவியுள்ளது. கடற்கரையின் பினபகுதியில தங்குமவசதிகளுடன் கூடிய பெரிய கட்டடங்களும், வாணிக மையங்களும் நிறைந்துளளன. உட்பகுதியில் அமைநதுள்ள சிறிய தொழிறசாலைகள இந்நகரததின் பொருளாதார முன்னேறறத்திற்கு வழிவகுக்கினறன. பல நாட்டு மக்களின் வருகை காரணமாகப் போரன் மத்து இஙகிலாநதின மாநாடுகள் நடைபெறும் மையமாகவும் விளஙகுகின்றது. ஆயிரக கணககில் பயணிகள இந்நகருக்கு வந்து போகினறனர். அழகிய பூங்காக்கள், கலைக் கூடம், கல்லூரிகள, நூல நிலையம் மற்றும் அருங்காட்சியம் ஆகியவை நிறைநது போர்ன்மத்து இயறகை எழிலோடு காணப பெறுகினறது. இதன மக்கள தொகை 1,45,100(1983).

இரா கி.

போர்னியோ, கிழககு இநதியத் தீவுகளில் உளள 2000 தீவுகளுள ஒனறாக அமைநதிருப்பது. இது உலகில் மூன்றாவது மிகப்பெரிய தீவு ஆகும. போர்னியோ (Borneo) 3,00,000 சதுர கி.மீ. பரபபளவு உடையதாகும் இது மிகவும் அடர்ந்த காடுகளைக் கொணடுள்ள தீவு ஆகும். பூமத்தியரேகையால் இத்தீவு இரு பெரிய சமமான பகுதிகளாகப பிரிக்கப்படுகிறது. போரனியோவின வடபகுதி ஆஙகிலேயருக்குச் சொந்தமானது. அவற்றுள இலாபுவான என்ற சிறிய தீவு உட்படப பல வடபோரனியோக் குடியேற்றங்கள் சாராவாககு,புருனெய்(Brunai)எனற பாதுகாப்பரசு ஆகிய பகுதிகள உளளன. செசுசெல்டன், வடபோர்னியோவின் தலைநகர் ஆகும. அத் தலைநகர் சிங்கப்பூர், மணிலா, ஆஙகாஙகு, தார்வின (ஆசுதிரேலியா) ஆகிய நகரஙகளுடன வான வழியாக இணைக்கப்பட்டுளளது. எஞசியுள்ள அனைத்துப போர்னியோப் பகுதிகளும் இநதோனேசியக குடியரசினுள் அடஙகியுள்ளன.

போர்னியோவைச் சுறறியுள்ள அடர்நத காடுகளில் பச்சைப் பசேல் எனற அடர்நத மரஙகளும், புதர்களும் உள்ளன. உயர்நத மழை அளவும், இதமான தட்பவெப்ப நிலையும இஙகு இருப்பதால தான, ஆணடு முழுதும பசுமையான மரஙகளும, செடிகொடிகளும, புதர்களும் உளளன. பெருமபாலான இடங்களில் விந்தையான உருவ அமைப்புகளைக் கொணட தாவரங்கள உளளன. அததாவரஙகள புழு, பூச்சிகளை வளைத்துப் பிடித்துத் தினனும ஆற்றல் பெற்றவையாகும. இநதியா, பாமா ஆகிய

நாடுகளில் காணப்படும் விலங்குகளே போர்னியோவிலும் காணப்படுகின்றன. அரிசி, தேங்காய், இரப்பர் போன்றவை இங்கு முக்கிய விளைபொருள்களாகும். புருனெய்யில் பல எண்ணெய்க் கிணறுகள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

சாவாவைப் போன்று எட்டு மடங்கு பெரியதாக உள்ள போர்னியோத் தீவின் மக்கள்தொகை குறைவாகவே உள்ளது. பண்பாட்டு மரபும், வரலாற்று முக்கியத்துவமும் வாய்ந்ததாகப் போர்னியோ உள்ளது. இந்தியப் பண்பாடு போர்னியோவில் ஆங்காங்கே, இன்றும் நின்று நிலவுவதை அனைவரும் காணலாம். கிழக்குப் போர்னியோவில் உள்ள கோம்பெங்கு என்ற இடத்தில் மரத்தால் கட்டப்பட்ட ஆலயம் ஒன்று உள்ளது. தவிரவும் சிவன், புத்தர் ஆகியோர்க்குஏறத்தாழ கி.பி. 4 – ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல் உருவங்களும் அங்கு உள்ளன. மேற்குப் போர்னியோவில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளின் விளைவாகப் போர்னியோ பண்டைக்காலத்தில் இந்தியாவின் குடியேற்ற நாடாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருத இடம் உள்ளது.

மு.உ.லோ.

துணை நூல்கள்:

Jasper, H. Stembridge., The World Oxford University Press, London, 1953.

Sathianatha Iyer, R., A Political and Cultural History of India, Vol.I, S Viswanathan Printers & Publishers Private Limited, Madras, 1972.

போரசு (கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டு): வடமேற்கு இந்தியாவில் சீலம் நதிக்கும் (விதசுதா அல்லது கைடாசுபசு – Vitasta or Hydaspes) சீனாபு (அசிகைன்சு) நதிக்கும் இடைப்பட்ட அரசினை ஆண்டு வந்தவன் போரசு (Porus). இவன் அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட மாபெரும் வீரன். பௌரவ வமிசத்தைச் சேர்ந்த இவன் மூத்த போரசு எனவும் குறிக்கப்பட்டான். இவன் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்த கிரேக்க மாவீரன் அலெக்சாந்தரை எதிர்த்து வீரத்துடன் போரிட்ட மாவீரன்; ஏறத்தாழ 2 மீ. உயரமும் கட்டான உடலும் கொண்ட மாமன்னன்.

தட்சசீலத்தில் அம்பி என்னும் மன்னன் அலெக்சாந்தருக்குப் பணிந்தபின், போரசைத் தனக்குப் பணிபுரியும்படி, தூது அனுப்பினான் அலெக்சாந்தர். தன்மானமும் தன்னம்பிக்கையும் மிக்க போரசு, அலெக்சாந்தருக்கு அடிபணிய மறுத்துப் போருக்கு ஆயத்தமானான். சீலம் நதியில் பெருவெள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கிரேக்கப்படைகள் ஒருகரையிலும், போரசின் படைகள் மறு கரையிலும் அணிவகுத்து நின்றன. சில நாள்கள் சென்ற பின், கிரேக்கப் படை இரவில் மறைமுகமாகச் சீலம் நதிக்கரை ஓரமாகவே 20 கி.மீ. தொலைவு சென்று, குறுகிய வளைவைக் கடந்து எதிர்க்கரையில் உள்ள காரிச் சமவெளியை அடைந்து, போரசின் படைகளைத் தாக்க முன்னேறியது. அதனைக் கண்டு அதிர்ச்சியுற்ற போரசு தன் மகனின் தலைமையில் 2000 வீரர்களையும் 120 தேர்களையும் அனுப்பிக் கிரேக்கப் படைகளுடன் போரிடச் செய்தான். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 11,000 வீரர்களைக் கொண்ட கிரேக்கப்படையின் முன்பு, இந்தியப்படை தோல்வி கண்டது. போரசின் மகனும் போரில் இறந்தான்.

பின்னர்ப் போரசின் தலைமையில் இருதிறத்தாருக்கும் போர் நடைபெற்றது. போரசின் படையில் 50,000 போர் வீரர்களும், 3000 குதிரைகளும், 13,000 தேர்களும், 130 போர் யானைகளும் இருந்தன என்று கிரேக்கக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. யானைப் படை முன்வரிசையிலும், விற்படை பின் வரிசையிலும், காலாள் படைகள் இருமருங்கிலும் நின்று கிரேக்கரை எதிர்த்தன. கடும் போர் கி.மு. 326-ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் நிகழ்ந்தது. பெருமழையின் காரணமாகப் போர்க்களம் சேறு மிகுந்ததாக இருந்தது. எனவே, இந்திய யானைகளின் கால்களும் தேர்ச் சக்கரங்களும் ஆழப்புதைந்து தடுமாறின. இந்திய வீரர்கள் வில்லைத் தரையில் ஊன்றி நாண் ஏற்ற முடியவில்லை. கிரேக்க வீரர்கள் ஈட்டி முனைகளில் தீப்பந்தங்களைக் கட்டி யானைப் படைக்குள் எறிந்தனர். தீயைக்கண்ட யானைகள் ஓட்டம் எடுத்தன. இந்தியப்படை தோல்வி கண்டது. வீரத்துடன் போரிட்ட போரசு ஒன்பது காயங்களுடன் மயக்கமுற்ற நிலையில் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டான். சிறைப்பட்ட பின்னும் தன்னைச் சுதந்திர மன்னனாகவே மதிக்க வேண்டுமென்று அலெக்சாந்தரிடம் பகன்றான். போரசின் வீரத்தால் கவரப்பட்ட அலெக்சாந்தர் போரசின் அரசைப் போரசிற்கே திரும்ப வழங்கியதுடன், தான் வென்ற பதினைந்து குடியரசுகளையும் வழங்கினான். போரசின் அஞ்சா நெஞ்சமும் வீரமும் கிரேக்கர்களாலும் போற்றப்பட்டன.

இரா.த.

போராபுதூர்: இந்நகரம் சாவாவில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்களுள் ஒன்று. போராபுதூர் (Borabudur), சோக்கியா கர்தா (Jokyakarta) என்ற இடத்திலிருந்து 56 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு உள்ள தூபி உலகக் கலை வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

சாவா, சுமத்திரா, மலேசியா ஆகிய பகுதிகளை

ஆண்ட சைலேந்திர அரச வமிசத்தினரால் போரா புதூர்த தூபி எடுக்கப்பட்டது. இந்த அரச வமிசத்தி னர் கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.10-ஆம் நூற்றாணடு வரை இந்தப் பகுதியை ஆண்டனர். இவர் களுடைய காலம் சாவாவின் பொற்காலம் எனறு போறறப்படுகின்றது. போரா புதூர்த் தூபி கி.பி.850-இல் எடுக்கப்பட்டிருக்க வேணடும் என்று கருதப்படு கின்றது. கேது (Kedu) என்ற இடததில் இயற்கை யாக அமைந்த ஒரு வட்டமான மலையைத் தேர்ந் தெடுத்துக் கூம்புக்கோபுரம் போன்ற அமைப்பில் சிறிய, பெரிய அளவில் தூபிகளை எடுத்துள்ளனர். தூபி கள அடிப்பாகம் அகன்றும மேலே செலலச செல்ல குறுகியும் காணப்படுகின்றன. கூம்புக்கோபுரம போன்ற அமைப்புடைய இத்தூபி ஒன்பது தளஙகளைக் கொண்டது. அதன் அடிப்பாகம ஆறு தளங்களைக் கொண்டது. அத்தளங்கள் ஆறும் 'சதுர' அமைப் புடையன. அதற்கு மேல் உள்ள மூன்று தளங்கள் வட்டமான அமைப்புடையன. அதன் உசசிப் பகுதியில் ஒரு தூபி எழுபபப்பட்டுளளது வட்டமான அநதத் தூபியின் விட்டம் 14 மீ. ஆகும். அந்தத் தூபி இநதி யத் தூபியின் அமைப்பை ஒத்துக் காணப்படுகினறது.

நான்கு சதுர அமைப்புடைய தளங்களைச் சுற்றிக் கற்களால் கட்டப்பட்ட கைப்பிடிச் சுவர் போன்ற அமைப்பு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவறறின் மேல பகுதியை அடைய உயர்ந்த படிக்கட்டுகள் எடுக்கப் பட்டுள்ளன. சதுர அமைப்புடைய அடித்தளங்களின அடிப்பகுதியிலிருந்து தளத்தின மேல் பகுதிக்குச செல்லப் படிக்கட்டுகள அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அநதப் படிககட்டுகளின் சுவர்ப்பகுதிகளில் சிற்பங்கள் வடிக் கப்பட்டுளளன. நான்கு வகையான தியான நிலையில் உள்ள புத்தச் சிறபங்கள் நான்கு பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள 92 தேவ கோட்டங் களில் 92 புத்த உருவங்கள் உள்ளன. அவறறுடன 64 புத்தர் சிற்பங்கள் சதுரமான பகுதியின் மேல் மட்டத்தில் காட்சி தருகினறன.

வட்டமான அமைப்புடைய மூன்று தளங்களில் சிறிய தூபிகள் பல எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தளத்திலும் முறையே 32, 24, 16 ஆகிய எணகளில சிறிய தூபிகள (மொத்தம் 72 தூபிகள) அமைந்து காட்சி தருகின்றன. அந்தத் தூபிகளின உட்பகுதிகள மணி போன்ற அமைப்பில் கட்டப்பட்டுளளன. அத் தகைய தூபிகள வேறு எங்கும எடுக்கப்படவிலலை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு தூபியிலும் புத்தரின் சிலைகள, அமர்ந்த நிலையில் காணப்படு கினறன. மேல்பகுதியில் நான்கு திருச்சுற்றுகளும், நான்கு தூபிகளும் உள்ளன. அவற்றிறகுச் செல்ல உள்ளே தனித்தனி நுழைவாயில்கள மைய வழி யுடன இணைக்கப்பட்டுளளன. அந்தப் படிக்கட்டு களின் இரண்டு பகுதிகளிலும் சிற்ப வரிகளும், சிற்பங் களும் நிறைநதுளளன.

ஏறத்தாழ 1500 சிற்பங்களைச் சிற்ப வரிகளாக வடித்துள்ளனர். அத்தகைய சிற்பங்கள சுவர்களிலும், கைப்பிடிச்சுவாகளிலும உளளன. வரிச்சிறபங்களில மனிதர்கள், யானை, குரஙகுகள போனற விலங்குக ளும இயற்கைக் காட்சிகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிலசிற்பங்கள இயல்பான நிலையிலும் சிலசிற்பங்கள உயிரோட்டமுளளவையாகவும் காணப்படுகின்றன. ஏராளமான அணிகள், ஆடை முதலியவற்றைத் தரிதது நிறகின்ற மனிதர்களின சிறபங்கள அரசர், இளவரசர், தேவாகள போன்றவர்களுடையனவாக இருக்கக்கூடும.

'இலலிதவிசுதார' எனற நூலில் கூறப்பட்டுள்ள புத்தரின வாழ்க்கை நிகழ்சசிகள, 120 வரிச்சிறபங் களில், முதலில் உள்ள பகுதியில செதுககப்பட்டுள ளன போதிசத்துவர் காட்டில் அலைநது திரிதல், கடவுள, தத்துவமேதை ஆகியோரைச் சநதித்தல், மற்ற போதிசத்துவருடன் உரையாடல் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும் புத்தரின் வாழ்க்கையில நடந்த பல முக்கிய நிகழ்சசிகளும் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தூபியில் நானகு பெரிய அரஙகுகள உளளன அவற்றில் மூன்று அரஙகுகளுககு 36 பக்கங்களும, அதற்குமேல் உளள அரஙகிற்கு 20 பக்கங்களும் உள் ளன. அந்த அரஙகுகள ஒன்றின மீது ஒன்றாகக் கட் டப்பட்டுளளன. அவறறின உள, வெளிப்பகுதிகளில் உலகப் புகழ்பெறற புடைப்புச சிறபஙகள் உளளன அவற்றில புத்தரின் அவதாரங்கள, சாதகக் கதைகள போன்றவை சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படு கின்றன. தி.சு.

துணை நூல்:

Coomaraswamy, Ananda, K., History of Indian and Indonesian Art, Munshiram Manoharlal, New Delhi, 1972.

போல்சுவிக்குக் கட்சி: உருசியப் பொது வுடைமை அரசாஙகத்தின் முதல் தலைவராகிய இலெனின் 1903-இல் உருவாக்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சியே போலசுவிக்குக கட்சி எனப்படும. அப் போது இருந்த உருசிய சமநிலைக் குடியாட்சிக் கட்சியின் (Russian Social-Democratic Party) உறுப் பினர்களிடையே, 1903-இல், உருசியாவில சம நிலைக் கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொணடு வருதற்குத் தீவிரமான (Radical) புரட்சி முறையைப் பின்பற்றுதல் வேணடுமா, அலலது நிதான மாக அமைதி முறையைப் பினபற்றுதல் வேணடுமா?

என்ற கேள்வி எழுந்தபோது, கட்சியில் பிளவு தோன்றிற்று. அதில் தீவிரமான புரட்சி முறையை ஆதரித்தவர்கள் இலெனினைத் தலைவராக ஏற்று, கட்சியின் மாநாட்டில் (Party Congress) தங்களுடைய கருத்துக்குக் கட்சியினரின் பெரும்பாலான வாக்குகளைப் பெற்றனர். உருசிய மொழியில் பெரும்பாலானவருக்கு 'போல்சின்சுட்வோ' (Bolshinstvo) என்று பெயராதலால், புரட்சிப் பொதுவுடைமைக் கட்சியினர் போல்சுவிகி (Bolsheviki) என்று சொல்லப்பட்டனர். நிதானப் போக்கை ஆதரித்த சமநிலையாளர் மென்செவிகி (Mensheviki) அல்லது சிறுபான்மையாளர் (Minority) எனப்பட்டனர்.

போல்சுவிக்குகளின் ஆட்சி: முதல் உலகப் போரில் செருமனிக்கெதிராகப் பிரிட்டனின் பக்கத்தில் சேர்ந்திருந்த உருசிய அரசரின் படைகள், 1917-இல் செருமனியால் தோற்கடிக்கப்பட்டவுடன், மென்செவிக்குகள் தங்களுடைய தலைவர் கெரென்சுகியின் (Kerensky) தலைமையில் புரட்சி செய்து, அரசரை நீக்கித் தம் ஆட்சியை நிறுவினர். ஆனால், செருமனியுடன் போர் தொடர்ந்து நடந்தது. உருசியாவுடன் போரை நிறுத்திக் கொள்ள விரும்பிய செருமானிய அரசர், சுவிட்சர்லாந்திலிருந்த இலெனினைப் பாதுகாப்புடன் மாசுகோவுக்குப் போகுமாறு விடுவிக்கவும், அங்கு அவர் தம் கட்சியினரின் உதவியுடன் தம் ஆட்சியை நிறுவவும், பின் உருசியாவைச் செருமானியப் போரிலிருந்து விலக்கும் ஒப்பந்தத்தைத் தம்முடன் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்தார். இவ்வாறு உருசியாவுக்குத் திரும்பிய இலெனின் (அக்டோபர், 1917) அங்குப் போல்சுவிக்குகளால் ஆதரவளிக்கப்பட்டு, வன்முறைப் புரட்சி செய்து, மென்செவிக்குகளை விரட்டித் தம் ஆட்சியை நிறுவி, உருசியாவைப் போரினின்று விலக்கினார். அவர் சமநிலை அரசாங்கத்தை நிறுவி, அதற்கெதிராக உள்நாட்டுப் போரை நடத்திய வெண்படையைத் தோற்கடித்தார். அவர் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைச் சில மாற்றங்களுடன் செயற்படுத்தினார் (காண்க: பொதுவுடைமை). போல்சுவிக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்காக, அவர் செம்படை (Red Army), ஒற்றர்படை, மறைமுகக் காவல் படை முதலியவற்றை நிறுவினார். அவற்றின் உதவியால் அவர் சோவியத்து அரசாங்கத்தை எதிர்த்தவர்களையெல்லாம் ஒழித்தார். அவருக்குப் பின் அக்கட்சியின் பொதுச் செயலாளரான இசுடாலின் வல்லாட்சியாளராக (1924-1953) இருந்தார்.

பா.சூ.

போலந்து: இது மைய ஐரோப்பாவில் கிழக்குச் செருமனியை அடுத்துள்ள ஒரு குடியரசு நாடு. இதற்கு வடக்கில் பால்டிக்குக் கடலும், கிழக்கில் சோவியத்து ஐக்கிய நாடும், தெற்கில் செக்கோசுலோவாகியாவும் உள்ளன.

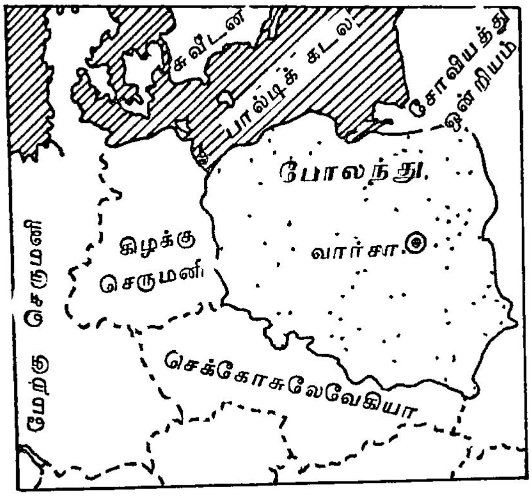

இந்நாட்டின் தலைநகர் வார்சா; மக்கள் தொகை 36.4 மிலியன் (1983). இந்நாட்டின் தெற்குப் பகுதி மலைப் பாங்கானது. மற்ற பகுதிகள் தாழ்வான அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. தெற்குப் பகுதியில் கார்பேத்தியன் மலைகளும், சூடேடன் (Sudeten) மலைகளும், மாலோபோல்சுகா (Malopolska) குன்றுகளும் இருக்கின்றன. அப்பகுதி மலைகளின் மிகுந்த அளவு உயரம் 2500 மீட்டர். இந்நாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க ஆறுகள் விசுடுலா (Vistula), ஓடர், வார்ட்டா (Warta), மேற்குப்பெக்கு (Western Beg) முதலியனவாம். போலந்து நாட்டு ஆறுகள் பால்டிக்குக் கடலில் சேர்கின்றன. போக்குவரத்துக்கு அவை மிகவும் பயனுடையவாம். இந்நாட்டின் முக்கிய பால்டிக்குத் துறைமுகங்களாவன:- தான்சுகு (Gdansk), கிடினியா (Gdynia), செசின் (Szczecin) ஆகியன. போலந்து நாட்டில் இருப்புப்பாதையின் பயன்பாடு மிகவும் விரிந்துள்ளது. இந்நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் பல ஏரிகள் உள. நாட்டில் பாதி அளவு வேளாண்மைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் நான்கில் ஒரு பங்கில் காடுகள் செறிந்துள்ளன.

போலந்து, 22 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் ஐந்து நகர மாநிலங்களாகும். இந்நாட்டின் தொழில்களை அரசாங்கமே பெரும்பாலும் நடத்துகிறது. பயிர்த்தொழில், தனியார் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய உற்பத்தியில் ஏறத்தாழப் பாதிப்பங்கு, பயிர்த்தொழிலைச் சார்ந்துள்ளது. இங்கு விளையும் முக்கிய வேளாண் பொருட்கள் உருளைக்கிழங்கு, சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு, புல்லரிசி (Rye), கோதுமை, வாற்கோதுமை ஆகியனவாம். இரும்பு - எஃகுத் தொழிலும், இயந்திர உற்பத்தியும்,

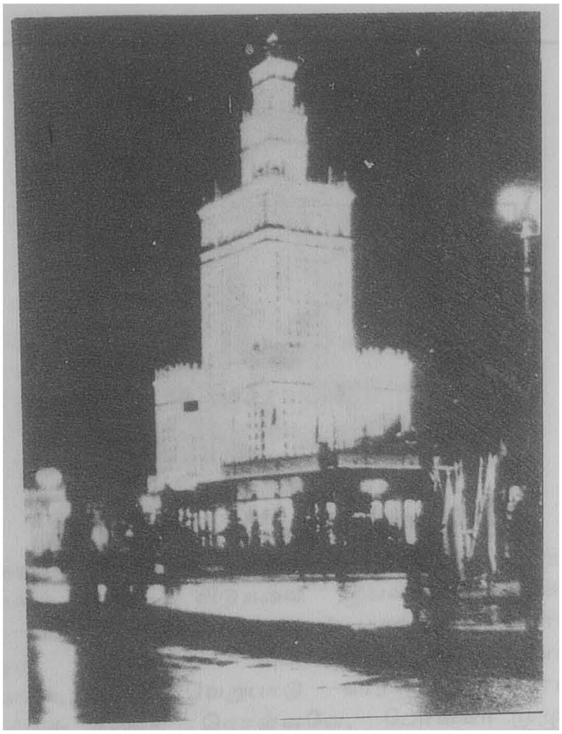

போலந்திலுள்ள அரண்மனை

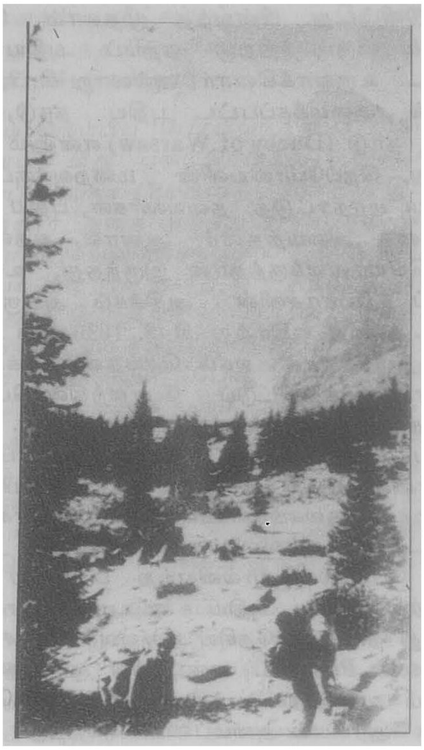

தத்ரா மலை

மின்சாரக் கருவிகள் உற்பத்தியும் சிமெண்டுத் தொழிலும் இந்நாட்டில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. இங்கு நடக்கும் மற்ற தொழில்களாவன வேதிப் பொருள் உற்பத்தி, ஆடை வகை செய்தல், உணவு பதம் செய்தல் முதலியனவாம். நிலக்கரி, இரும்பு, பாறை எண்ணை, கந்தகம் முதலிய கனிப்பொருள்கள் இங்குக் கிடைக்கின்றன. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் வாயு (Natural Gas) இங்கு மிகுதியாக உண்டு. இந்நாடு நிலக்கரி, பதனம் செய்யப்பட்ட புலால் உணவு, கப்பல்கள், இருப்புப்பாதை இயந்திரங்கள், உலோகப்பொருட்கள முதலியவற்றை ஏற்றுமதி செய்கிறது; பருத்தி, உர வகைகள, உலோகத்தாலான பொருட்கள் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்கிறது.

வரலாறு: போலந்து நாட்டின் பரப்பளவு, வரலாற்றில் பலமாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளது. போலந்து மக்கள், கி.பி. 9, 10 - ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இப்பகுதியில் தனி அரசை நிறுவியிருந்தனர். அவர்கள் கி.பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கிறித்தவ சமயத்தைத் தழுவினர். இலிதுவேனியர் (Lithuanians) என்னும் மக்களினத்தவர், கி.பி. 14 - ஆம் நூற்றாண்டில் தம் ஆதிக்கத்தைப் போலந்தில் நிறுவினர். போலிசு-இலிதுவேனியப் பேரரசு (Polish Lithuanian Empire), கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பால்டிக்குக் கடல் முதல் கருங்கடல் வரை உள்ள பகுதியில் சிறப்புற்றோங்கியது. அக்காலம் போலந்தின் பொற்காலம் என்று வரலாற்றறிஞர்கள் போற்றுவர். போலந்து நாட்டு அரசர்களை, கி.பி. 1572-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, பிரபுக்களே தேர்ந்தெடுத்தனர். அதனால், அரசகுலத்தில் மரபுப் பிரிவுகளும் சச்சரவுகளும் பெருகின; வலிமையான முடியாட்சி அமைய இயலவில்லை. மேலும், உள்நாட்டு நிலைமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, போலந்தின் அண்டை நாடுகளான உருசியா, சுவீடன், துருக்கி ஆகியன போலந்தின்மீது படையெடுத்தன. அப்படையெடுப்புகளால் போலந்து அரசு மேலும் வலுவிழந்தது. உருசியா, பிரசியா, ஆசுத்திரியா ஆகிய வல்லரசுகளின் தாக்குதல்கள் காரணமாகப் போலந்து நாடு, கி.பி. 1772, 1793,1795 ஆகிய ஆண்டுகளில் மூன்று பிரிவினைகளுக்கு (Partitions) உட்பட்டது. போலந்து மன்னர் தம் நாட்டின் பல பகுதிகளை இழந்தார். இறுதியாக ஏற்பட்ட கி.பி. 1795-ஆம் ஆண்டுப் பிரிவினையால் ஐரோப்பாக் கண்டத்திலேயே போலந்து மறைந்துவிடும் நிலை

ஏற்பட்டுவிட்டது. பினவந்த முதலாம நெபபோலி யன், தம விருப்பததிற்கு ஏறபப் புதிய போலநது நாட்டை உருவாக்கினார். அவவாறு கி.பி. 1807-ஆம ஆணடில் அமைக்கப்பட்ட புதிய நாடு, வார்சா கோமக நாடு (Duchy of Warsaw) என்னும பெயரைப் பெறறது. நெப்போலியனின் மறைவுக்குப் பிறகு, வியனனா மாநாட்டுத் தலைவர்கள், புதிய சுதந்திரப் போலந்தை அமைத்தனர். ஆனால், அதன சுதந்திர நிலை பெயரளவுக்குத்தான் இருந்தது. உண்மையில உருசியப் பேரரசனின் ஆதிக்கம் அங்குக் காணப் பட்டது. அதை எதிர்த்து கி.பி. 1830-இல் போலந்து மக்கள தீவிரமாகக் கலகம் செய்தனர். அக்கலகத்தை உருசியா அடக்கிவிட்டுப் போலந்தின் பெரும்பகுதி யைத் தன்னுடன இணைத்துக்கொணடது. ஆசுத்திரி யப் பேரரசின் கீழிருந்த போலந்துப் பகுதியிலும் பிரசியாவின் கீழிருந்த போலந்துப் பகுதியிலும ஏற் பட்ட மக்கள் கலகங்கள் யாவும் கடுமையாக அடக்கப் பட்டுவிட்டன. அவ்வலலரசுகள மூன்றும் முதலாம் உலகப் போரில் தோல்வியுற்ற பின்னரே போலந் தின் வரலாற்றில் புதிய கட்டம தொடங்கியது. போலந்து நாட்டுத் தேசிய தலைவர் சோசபு பில்சுட் சுகி (Joseph Pılsudskı) என்பாரின் தலைமையின்கீழ் 1918-ஆம ஆணடு நவம்பர் ஒன்பதாம் நாள் போலந்து, குடியரசு அரசியல் அமைப்பைப் பெற்றது. செருமனி 1939-ஆம ஆண்டில் போலந்தின்மீது படையெடுத்தது. இரண்டாம் உலகப் போருக்கு இந்நிகழச்சியும் ஒரு காரணமாகும். அப்போரில், போலிசு (Polısh) மக்களின் எதிர்ப்பு அடக்கப்பட்டு அந்நாடு, சோவி யத்து உருசியா, செருமனி ஆகிய இரு வல்லரசுகளா லும் பங்கிட்டுக்கொள்ளப்பட்டது செருமனி, சோவியத்து உருசியாவைத்தாக்கி, அதன்கீழிருந்த போலந்துப் பகுதியைத் தான் கைப்பற்றிககொண டது. இவவாறு போலந்து, போர்க் காலத்தில் ஆற் றொணாத்துயரங்கட்கு ஆளாகியது. அப்போரில் 6 மிலியன் போலிசு மக்களும், 3 மிலியன் யூதாகளும் கொலையுணடனர். சோவியத்து உருசியா, 1944-இல போலந்து நாட்டிற்குள் தன் படைகளை அனுப்பி, அந்நாட்டின் பல பகுதிகளை மீட்டுக் கொணடது. அடுத்த ஆண்டில் செருமானியப் படை கள் அங்கிருந்து முழுவதுமாக விரட்டப்பட்டன. சோவியத்து உருசியா சார்பான புதிய அரசு போலந்தில் அமைக்கப்பட்டது.

பாட்சுடேம் (Potsdam) என்ற இடத்தில், 1945-இல் ஏற்பட்ட ஐரோப்பிய உடன்படிக்கைப்படி, புதிய போலந்தின் எல்லைகள் வரையறை செய்யப்பட்டன. சோவியத்து உருசியாவுக்கும் போலந்துக்குமிடையே இப்பொழுது உள்ள எல்லைக்கோட்டையும் பாட்சுடேம் மாநாடு உறுதி செய்தது.

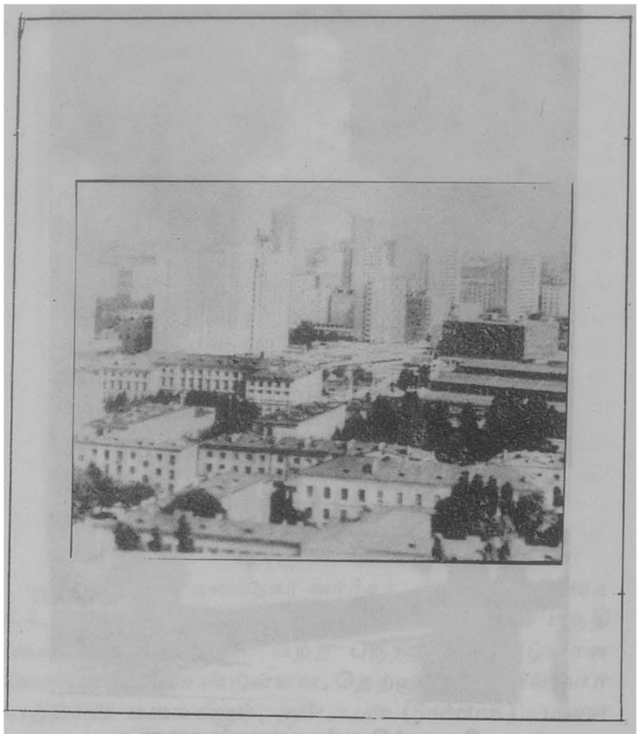

வார்சா நகரம்

அரசியலமைப்பு· போலந்தில் இப்பொழுதுள்ள அரசியலமைப்பு, 1952 – ஆம் ஆணடு ஏற்பட்ட அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொணடதாகும். அதன் படி, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்நதெடுக் கப்படும் ஓரவைப் பாராளுமன்றம் (Unicameral Parliament) சட்டமியற்றும் அதிகாரஙகளைப் பெற்றுள் ளது. அப்பாராளுமன்றத்திற்குப் போலிசு மொழியில் சேசம் (Sejm) என்பது பெயர். அதனால் நியமிக்கப் படும் அமைச்சர் குழு, நிருவாக அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. அரசியலில் பொதுவுடைமைக் கொளகையை ஒட்டிய அமைப்பு நிலவுகிறது. நாட் டிலுள்ள 'போலிசு ஐக்கியத் தொழிலாளர் கட்சி' (Polısh United Workers' Party) தனக்கு எதிர்ப்பு எதுவுமின்றி ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அதன் தலைமைச் செயலாளரிடம்தான் நாட்டின் அனைதது அதிகாரங்களும் குவிந்துள்ளன. போலந்து, ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் வார்சா ஒப்பந்தத்திலும் உறுப்பு நாடாக உள்ளது. தெ.பா.

போலிவர், சைமன் (கி.பி. 1783-1830): தென் அமெரிக்காவில் இசுபானிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து மிராணடா, சான் மார்டின் போன்ற தலைவர்கள் தொடங்கிய விடுதலை இயக்கத்தை முற்றுப் பெறச் செய்து, தென் அமெரிக்காவின் விடு

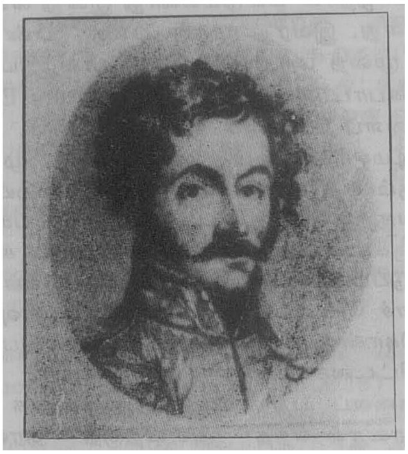

போலிவர் சைமன

தலைககு வழிவகுத்தவர் சைமன் போலிவர்(Bolivar, Simon) ஆவார். விடுதலை இயக்கத்தின் தநதை மிராணடா இறந்தவுடன் சான் மார்டினும், போலி வரும இணைந்து அப்பணியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால், கருதது வேறுபாடு காரணமாகச் சான் மார்டின் விலகிக் கொளளவே, போலிவர் முழுப பொறுப்பையும் ஏற்றார். அவர் நடத்திய போராட் டத்தின் விளைவாகப் பொலிவியா, கொலம்பியா, ஈகுவடார், வெனிசுலா, பெரு ஆகிய நாடுகள சுதந் திரம பெற்றன.

போலிவர் கி.பி. 1783 – ஆம் ஆணடு வெனிசுலா விலுள்ள காரகாசு (Caracas) என்ற நகரில ஓர் இசு பானியப்பிரபுக் குடுமபததில பிறந்தார். இசுபெயினில கல்வி பயின்று, அரசியல் புரட்சியின பிறப்பிடமான பிரான்சு நாட்டில் சில காலம தங்கியிருந்த போலி வர் தாயகம திரும்பியதும் அவருடைய மனைவியை இழந்தார். மீண்டும் ஓர் ஐரோப்பியச் சுற்றுப் பய ணததை மேறகொணடு உரோம் நகரில இருந்த பொழுது, இலத்தீன அமெரிகக நாடுகளை இசுபானிய ஆதிககத்திலிருந்து விடுவிக்க வேணடும் எனறு உறுதி பூணடார்.

வெனிசுலா திருமபியவுடன் தம் ஆதரவாளர் களைத் திரட்டி இசுபெயினின் மேலாதிககத்தை எதிர்த்து விடுதலைப் போரைத் தொடங்கினார். விடுதலை இயக்கத்தினர் கி பி.1810-இல காரகாசு நக ரைக் கைபபற்றினர். தென அமெரிக்காவின வட மேறகுப் பகுதியில் ஒரு சுதந்திரக கூட்டாட்சிக் குடிய ரசை உருவாகக கி பி. 1811-இல் ஒரு சுதநதிர அறிக் கையை வெளியிட்டார். ஆனால், இவருடைய விடு தலை இயக்கத்தின வளர்சசி தடைப்பட்டது. விடு தலை இயக்கத்தினா கைப்பறறிய இடஙகள இசுபானி யப் படைகளால் மீட்கப்பட்டன. தோல்வியைக கண்டு மனமுடைந்த போலிவர் சமைகா (Jamaica) தீவிறகுத் தபபிச சென்றாா.

தாயகம் திரும்பிய போலிவர் கி.பி. 1819-இல நியூ கிரானடா மீது படையெடுத்து இசுபானியப் படைகளைப் பாயகா (Bayaca) என்ற இடத்தில் தோறகடித்தார். அதை அடுதது ஈகுவடாா, கொலம் பியா, பனாமா,வெனிசுலா ஆகிய நாடுகளடஙகிய கொலம்பியக் குடியரசு என்ற ஒரு சுதந்திர அமைப்பு உருவாகியது போலிவா கி பி. 1819-ஆம் ஆணடு அக்குடியரசின முதல தலைவராகப் பொறுபபேறறார். அயாகுசோ (Ayacucho) போரில கி பி. 1824 – இல பெறற வெறறியின் மூலம் எஞ்சியிருநத இசு பானிய ஆதிக்கத்தை ஒழிததார். தென அமெரிக காவின் ஒரு பகுதியான மேல பெரு (Upper Peru) இவர் நினைவாகப் பொலிவியா எனப்பெயரிடபபட் டது அந்நாட்டிறகு ஒரு சிறந்த அரசியலமைபபை வரைந்து கொடுத்த பெருமை இவரைச சாரும

இவரால் உருவாககப்பட்ட கொலமபியாக கூட்டமைப்பின உறுப்பு நாடுகள தஙகளுககுள சணடை யிட்டுக் கொணடு, கூட்டமைப்பை விட்டு விலகத தொடங்கின. கூட்டமைபபு சிதைவதைக் கணடு இவர் மனம வருநதினாா. நாளடைவில இவருடைய தலைமைக்குப் பலத்த எதிாப்பு உருவாயிறறு இவ ரைக் கொல்லவும் சூழச்சிகள நடைபெறறன அவறறையெல்லாம கணடு மனமுடைநத போலி வர் கி.பி. 1830 – இல பதவி துறநது அவவாணடி லேயே இறநதார்.

தென் அமெரிக்காவின சார்சு வாசிஙடன எனறு மக்களால குறிககப்பட்ட போலிவரின நினைவா கப் பொலிவியா எனற நாடு மட்டுமனறித தென அமெரிக்காவில பல்வேறு நகரங்களும இவா பெய ருடன் விளஙகுகினறன. இவா பிறநத நாடான வெனிசுலாவின நாணயததிற்கும் ‘போலிவா’ எனறு பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுளளது மு த

போவாசு, பிரான்சு (கி.பி. 1858-1942:) அமெரிக்க மானிடவியலின தநதை எனப் போறறப படுவர்;மானிடவியலின வளர்சசிககுப் பெரும பஙகாற றியவர். போவாசு (Franz Boas) பிறநததும் கலவி பெற்றதும் செருமனியில் ஆகும். தொடககத்தில் இவா இயறபியலசார் புவியியல(Physical Geography)பயின றார். அதன பின் கடல் நீரின நிறததை ஆராய்நது கீல் (Kiel) பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் படடம பெறறார். கடல நீரினை ஆயவு செயத போது எசுககி மோககள (Eskimos)வாழும்பகுதியில தஙகியிருநதார். அப்போது அமமக்கள வடதுருவ அமைபபிற்கேறப ஏறபடுததிக் கொணடிருநத தகவமைப்புகளையும்

அவர்களின் வியத்தகு வாழ்க்கையையும் கண்டு மிகவும் வியந்தார். அதில் ஏற்பட்ட ஆர்வமே இவர் புவியியல் துறையை விடுத்து மானிடவியல் துறையில் ஈடுபாடு கொள்வதற்குக் காரணமாயிற்று.

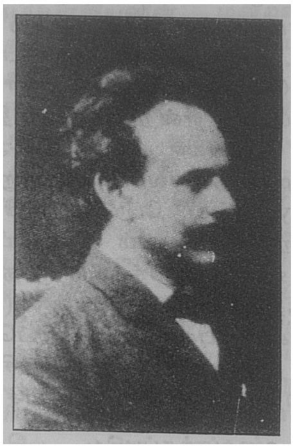

பிரான்சு, போவாசு

போவாசின் நீண்ட கால மானிடவியற பணி கி.பி.1883-84-இல் பப்பின் தீவுகளுக்கு (Baffin Island) மேற்கொண்ட புத்தாய்வுப் பயணம்மூலம தொடங்கியது. அப் பயணத்திற்குப் பின் பல்வேறு பண்பாடுகளைப் பற்றி மிக விரிவாக ஆராய வேண்டுமென்ற ஆவல் இவருக்கு உண்டானது. இவரது ஆர்வத்திற்கேற்பப் பெர்லின் இனக்குழுவியல் அருஙகாட்சியகத்திலும் பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் புவியியல் துறையிலும் பணியாற்றும வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. அதன் பின் கி.பி.1886-இல் வான்கூவர் (Vancouver) தீவில் ஆய்வு செய்து திரும்பியபோது நியூயார்க்கிலேயே தங்கி விட்டார். அமெரிக்காவில் கி பி.1889-இல் கிளார்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தார். இவரது திறமையின் மூலம் கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்க இயற்கை வரலாற்று அருங்காட்சியகம் போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல மானிடவியல் துறைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரும்பாடு பட்டார். அமெரிக்க மானிடவியலில் 20-ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்கம் முதல் அரை நூற்றாண்டுக் காலம் வரை பெரும் சிறப்புடன் விளங்கிய அனைத்து அறிஞர்களும் போவாசின் மாணவர்களாவர்; அல்லது அவருடைய மாணவரின் மாணவர்களாக இருந்தனர்.

அமெரிக்க மானிடவியலின் வளர்ச்சியில் போவாசின் பங்கு மிகவும் போற்றத்தக்கது அதனால், அமெரிக்க மானிடவியலில் இவருடைய செல்வாக்கு இவரது வாழ்நாள மட்டுமல்லாது இனறு வரை நிலை பெற்றுள்ளது. இவரது முதல் பங்கு பணபாட்டை ஆராயும முறை பற்றியது. இவர் காலத்திய அறிஞர்களின் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சிக் (Cultural Evolution) கருத்துகளைப் போவாசு குறை கூறினார். உயிரினங்களின் படிமலர்ச்சியினை அறிவியல் முறைப்படி அனைவரும் ஏறறுக் கொள்ளத்தக்க முறையில் உயிரியலார் வகுத்துள்ளபடி பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியினை வகுக்க வேண்டுமெனறு போவாசு கூறினார். பண்பாட்டுப்படிமலர்ச்சியினை வகுத்தவர்கள போதிய தரவுகளைச் சேகரிக்காமல் குறைந்த அளவு தரவுகளைக் கொண்டு மிகவும் சுருக்கமாகப் பொதுமைப் படுத்தி விட்டனர் எனக் குறை கூறினாா. ஆகவே, பண்பாடுகளைப் பற்றி மிக நுணுக்கமாக அறிய வேண்டுமானால் எநத அளவிற்குத் தரவுகளைச் சேகரிக்க இயலுமோ அந்த அளவிற்குச் சேகரித்த பின்னரே பொதுமையாக்கத்தினையோ ஒப்பிடுதலையோ மேறகொளள வேண்டுமென்று போவாசு தம்முடையமாணவர்களுக்கு அறிவுரை கூறி வந்தார். இவரது கருத்தினை ஒட்டியே பிற்காலப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கைகளான உலகளாவிய படிமலர்ச்சிக் கொள்கையும் (Universal Evolutionism), பலவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையும் (Multilinear Evolutionism) அமைந்தன எனலாம.

பண்பாட்டைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதில் அச் சமுதாயத்தின் முந்தைய வரலாற்றினையும் நன்கு அறிய வேண்டுமெனறு வலியுறுத்தியவர் போவாசு. அமெரிக்க மானிடவியலின் தனிப்பாணி ஒன்றை உருவாக்க வேண்டுமெனற வேட்கையினால் விளைந்ததே முழுதளாவிய அணுகுமுறையாகும் (Holistic Approach). இன்றைய மானிடவியலுக்குத் தனிப்பெருமையைத் தருவது முழுதளாவியம (Holism) எனனும் கோட்பாடேயாகும். மானிடவியல் ஆய்வுகளில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால அறிவையும், உடலசார் மானிடவியல் (Physical Anthropology) அறிவையும், மொழியியல் அறிவையும், பண்பாட்டு மானிடவியல் அறிவையும் ஒருங்கிணைத்து ஆராயும் முறையை முழுதளாவியம் குறிக்கிறது.

போவாசு மானிடவியலுக்காற்றிய அடுத்த பங்கு பண்பாட்டுச் சார்புடைமைக் கொள்கையாகும் (Cutural Relativism). அக் கொளகையின்படி ஒவ்வொரு பண்பாட்டின் மதிப்புகள் (Values), கருத்துகள் (Ideas), நெறிமுறைகள் (Norms) போன்ற அனைத்தும் அந்தநதப் பணபாட்டோடு சார்புடையன. அனைத்துப் பண்பாட்டிலுமுள்ள மதிப்புகளையும் பிற கூறுகளையும் அளவிடப் பொதுவான அளவுகோல் ஏதுமில்லை. அவ்வாறே ஒரு சமுதாயம்

மற்றொரு சமுதாயத்தை விட உயர்ந்தது என்றோ தாழ்ந்தது என்றோ கூறுமளவிற்கு அனைத்துப் பண்பாடுகளையும் கடந்த பொதுக் கூறுகள்(Culture-Free Means)இல்லை; நல்லது, கெட்டது; உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது; தேவையானது, தேவையற்றது என்பவை ஒரு பண்பாட்டிற்குள் கையாளப்பட வேண்டிய சொற்கள். ஆகவே, அச் சொற்களைக் கொண்டு பண்பாடுகளை ஒப்பிட்டுக் கூறமுடியாது என்பார் போவாசு. இனவெறியுடைய ஆட்சியாளர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் போவாசின் கொள்கை பெரும் தாக்குதலாக அமைந்தது.

போவாசு 1911-இல் தொன்மை மனிதனின் மனம் (The Mind of Primitive Man) என்னும் நூலினை வெளியிட்டார். அந்நூல் வெளிவந்த உடனேயே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அமெரிக்க அரசின் இன உணர்வுடைய புதிய குடியமர்வுக் கொள்கையினை 1920 – களில் எதிர்த்துப் பேச முற்பட்டவர்கள் போவாசின் கருத்துகளை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தினர். அதனால், செருமனியில் நாசியினர் (Nazis) அந்நூலைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினர். கீல பல்கலைக் கழகம் இவருக்களித்த டாக்டர் பட்டத்தைத் தள்ளுபடி செய்தது. அதன் பின்னர் அமெரிக்காவில் 1950-களில் நடந்த குடியுரிமைப் (CivilRights) போராட்டங்களின் போதும் போவாசின் கருத்துகள் பெருமளவு பேசப்பட்டன. போவாசு 1942 – ஆம் ஆண்டு நியூயார்க்கில் காலமானார். சீ.ப.

போளுவாம் பட்டி: இது கோயம்புத்தூருக்கு மேற்கே 20 கி.மீ. தொலைவில் நொய்யல் ஆற்றங்கரையில் உள்ள ஒரு பழம்பெரும் ஊராகும். நொய்யலாற்றின் இரு கரைகளிலும் அமைந்து இக்கரைப் போளுவாம்பட்டி, அக்கரைப் போளுவாம்பட்டி என்ற இரு பெயர்களில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது.

இக்கரைப் போளுவாம்பட்டிப் பகுதியில் முட்டம் என்ற பெயரில் பழம்பெரும் ஊர் இருந்தது. கொங்கு 24 நாடுகளில் ஒன்றான ஆறை நாட்டு ஊர்களில் முட்டம் ஒன்றாகும். முட்டம் என்றால் மலையைச் சார்ந்த ஊர் என்பது பொருள். 'நாடும் நகரும நளி மலை முட்டமும்' என்பது பெருங்கதை அடியாகும். சோழன் பூருவ பட்டயம் இவ்வூரை வெள்ளியங்கிரி முட்டம், வெள்ளியங்கிரி அடிமுட்டம் எனக் கூறும்.

முட்டத்தின் ஒரு பகுதி விழுமிப்பட்டி என்று வழங்கப்பெற்றது. அப்பெயரே போளுவாம்பட்டி என மருவியது. பூவிலுவா என்னும் மககள் இங்குக் குடியேறியமையால் பூவிலுவப்பட்டி, பூலுவபபட்டி, போளுவாம்பட்டி என்று மருவியது என்று சிலர் கூறுவா.

இவ்வூரிலுள்ள நாகீசுவரர் – முததுவாளி அம்மன் கோயிலில் 20 கல்வெட்டுகள உள்ளன. அவை இராசராசன், வீரராசேந்திரன், விக்கிரம சோழன் என்னும் கொங்குச்சோழர் கல்வெட்டுகளும், சடைய வர்மன் சுந்தர பாண்டியன் கல்வெட்டும், ஒய்சள மன்னன் மூன்றாம் வீரவல்லாளன் கல்வெட்டும் ஆகும்.

ஆறை நாட்டின் ஒரு பகுதி பேரூர் நாடு, மூலை நாடு எனப் பிரிந்ததைக் கல்வெட்டுகள கூறுகின்றன இரவிவர்மச் சதுர்வேதி மங்கலம், அமரபுயஙகர நல்லூர், முட்டத்து நல்லூர் என்பன பழம் பெயராகும்.

போளுவாம்பட்டிக் கணவாய் மேற்கு மலைத் தொடர் வழியாகச் சேர நாடு வரை அமைந்திருப்பதால் பழங்காலத்தில் இவவழியாக வணிகப் போக்குவரத்து நடைபெற்றது. முட்டததில் பல வணிகச சக்கரவர்த்திகள் இருந்தனா எனபதை முட்டம, பேரூர், அவிநாசிக் கல்வெட்டுகள கூறுகினறன பல மனறாடிகள் பெயர்களும் முட்டம கலவெட்டில் காணப்படுகின்றன.

தேவன் சேரமானான தம்பிரான் தோழன், சமபந்தப் பெருமாள, தனபாலன், காவன் கூத்தன, தேவரடியாள் ஏலவாா குழலி என்பவர்கள் இஙகுத் திருப்பணி செய்த சிலராவர். சடையவர்மன் சுநதர பாணடியனின் பிறநதநாள் 'சுநதர பாணடியன திருநாள்' எனற பெயரில் வைகாசிச் சுவாதியில கொணடாடப் பெறறது. கொஙகுச் சோழா சிலர் இங்கு நேரில் வநது திருப்பணி செய்தனர்.

நொய்யலாற்றில உள்ள 32 அணைகளில முதல அணை இங்குத் தான் உளளது. இஙகுளள நீலி வாய்க்காலின பழம்பெயர் உத்தம சீலி வாயக்கால ஆகும. ஏரியைக் கல்வெட்டு, அதிசயச்சோழர் பேரேரி எனறு குறிக்கிறது. இஙகுள்ள திருமால் கோயிலின பெயர் வெஙகடேச விணணகரம்.

கோட்டைக்காடு எனனும் பகுதியில் 54 ஏககா பரப்பளவில் தொல்பொருட்கள கிடைக்கும் மேட்டுப் பகுதி உளளது. தமிழக அரசுத தொல்பொருள ஆய்வுத் துறையினர் 1980, 1987 ஆகிய இரு ஆணடுகள இஙகு அகழாயவு மேற்கொணடனர். அகழாயவில் சேர சோழ பாணடியர் சினனமும பெயரும பொறித்த சுடுமண முததிரை கிடைத்தது ஓலையில் வைக்க அம் முத்திரை பயன்பட்டிருக்கலாம்.

புதிய கறகால ஆயுதஙகள், பல வணணப் பாசிகள, சஙகு வளையல்கள, சுடுமண் காதணிகள, சதுரஙகக் காய்கள், அமபு நுனி, வாள் போனற இரும்புக் கருவிகள, தங்க அணிகலன் துண்டுகள,

குறியீடுகள் உளள பானை ஓடுகள, வணணம் பூசப பெறற மட்கலயஙகள, விளக்குகள, அம்மி ஆகியவை அகழாய்வில கிடைத்துள்ளன.

இங்குக கிடைக்கும செங்கற்கள 60 செ.மீ. நீள மும், 30 செ.மீ. அகலமும், 20 செ.மீ. உயரமும் கொணட மிகப்பெரிய செஙகற்களாகும். அழகிய தலைப்பாகையும, சிரித்த முகமும, நீண்டு தொங்கிய காதுகளும் உடைய சுடுமண் பொம்மைகள் சில கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் சில உரோமானியச் சாயல உள்ளவை.

பொன ஏர் பூட்டி உழும் வெண்கல எருதுப் பொம்மைகளும் வெள்ளியாலும், செம்பாலும் செய் யப்பட்டு முத்திரை பதிக்கப்பெற்றகாசுகளும் கிடைத் துள்ளன. புதத மைத்திரேயர், சமண இயக்கர் ஆகி யோர் உருவங்கள் கிடைத்திருப்பது மிகச் சிறப்பான தாகும். 'சதகணிச' என எழுதப்பெற்ற சாதவாகனர் காசுகளும், சேரர், சோழர் காசுகளும இங்குக்கிடைத் துளளன. '. ரன் கொற்றி', '...ங்குசபை விற்றிக்குழி' எனப் பிராமியில் எழுதப் பெற்ற ஓட்டுச் சில்லுகள் கிடைத்துள்ளன.

தொல்பொருட்கள் கி பி.5-ஆம் நூற்றாண்டுவரை உள்ள பெருமைகளைக் கூறுகின்றன. கல்வெட்டு கள் கி பி. 14-ஆம நூற்றாணடு வரை உளள வரலாற்றைக் கூறுகின்றன. பின்னர் இவ்வூர் பழம் பெருமையை இழந்தது. செ.இரா

போனசு அயர்சு தென அமெரிக்காவிலுள்ள அர்செணடினாவின் தலைநகரம். இது போனசு அயர்சு மாநிலத்தின் தலைநகராகவும் உளளது. நாட்டின கிழக்கே கடலிலிருந்து 275 கி.மீ. தொலை விலுளள இரியோடிலா பிளாட்டா (Riodela Plata) பகுதியில் இது அமைந்துளளது. போனசு அயர்சு (Buenos Aires) துறைமுகம் அமெரிக்காவின் சிறந்த இரணடாம் துறைமுகம்.

அமெரிக்காவில் இசுபெயின் குடியேற்றம் முதலில் கி.பி. 1580-ஆம் ஆணடில் போனசு அயர்சில ஏற் படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவு படுததப்பட்டது. அடிமைகள் அமெரிக்காவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட காலத்தில் போனசு அயர்சு ஒரு முக்கியமான அடிமை வாணிகத் தலமாக இருந்தது. இது கி.பி. 1776-இல் மிகச சிறந்த துறைமுகமாக மாறறப்பட்டது. வெள்ளிக் கட்டிகள் போனசு அயர்சு வழியாகத்தான இசுபெயினுக்கு அனுப்பப்பட்டன. போனசு அயர்சு மக்கள் தொகை கி.பி. 1750-இல 12,000 ஆக இருநதது. இது கி.பி. 1800-இல 50,000 ஆக உயர்நதது. இதன் மக்கள தொகை 1980-இல் 29,08,000.

போனசு அயர்சு

ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1806, 1807 - ஆம் ஆணடு களில போனசு அயாசின சிறப்பினை உணர்நது கொணடதன விளைவாக அதைக் கைப்பறற முயற்சி செய்து தோல்வி அடைந்தனர். போனசு அயர்சு, பெரு போன்ற நகரங்கள கி.பி. 1816-இல் இசுபெயினிடமிருநது விடுதலை பெற்ற பின்னரும் போனசு அயர்சு தலைமையிடத்தைத் தொடர்ந்து பெறறு வந்தது. ஆங்கிலேயர்களின் உதவியுடன் கி.பி. 1821-இல் போனசு அயர்சுப்பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது இப்பொழுது இது மிகப்பெரிய பல்கலைக் கழகமாகச சிறப்புடன் விளங்குகிறது.

பதின்மூனறு மாநிலங்களைக் கொண்ட அர்செண டினா ஐக்கியத்துடன கி.பி. 1862 - இல போனசு அயர்சு பதினான்காம் மாநிலமாக இணைந்து கொணடது. பல உள்நாட்டுப் போர்களுக்குப பினனர் கி.பி 1880-ஆம் ஆண்டில் போனசு அயர்சு நகரம் நாட்டின் தலைநகராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. போனசு அயர்சு மாநிலத்தின பரப்பு 3,07,804சகி.மீ.

போனசு அயர்சு நகரம் நிருவாகம், வாணிகம், தொழில் துறை ஆகியவற்றில சிறபபுறறு மிளிர்நதது. நாகரிக வளர்ச்சியை ஊககுவிக்கும் வகையில் போனசு அயர்சில தோன்றிய செய்தித் தாள்களான இலா பிரனசா (La Prensa, கி.பி. 1869), இலா நேசியன (La Nacion, கி.பி. 1870) ஆகியவை பரநத நோக் குள்ள எணணங்களை உருவாக்க உதவின. போனசு அயர்சு அர்செணடினாவின் முக்கிய போக்குவரத்துச சாலைகள், இருப்புப்பாதைகள், உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்த தொழிலகங்கள், கப்பல் கட்டுதல, வாணிகம் ஆகியவற்றின தலைமையிடமாக அமைந்துள்ளது. போனசு அயர்சு விளையாட்டரங்கம், 1,00,000 மக்கள் அமருவதற்கு வசதி கொண்ட, உலகின மிகப்பெரிய விளையாட்டு அரங்குகளுள் ஒன்றாக அமைந்

நாடாளுமன்றம்

இலாபோக்கா குடியிருப்புப் பகுதி

படகுத் துறைமுகம்

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்

துள்ளது. இது மிகச் சிறந்த ஏற்றுமதி இறக்கு மதித் தலமாகவும் விளங்குகிறது. மு.ந.

போனபார்ட்டு. பிரான்சு நாட்டில் ஆட்சி புரிந்த நெப்போலியனின் குடும்பப் பெயர் போன பார்ட்டு (Bonaparte) என்பதாகும். இக் குடும்பம் கார்சிகாத் தீவில தோன்றியது இக்குடும்பத் தோன றலகள, இடைக் காலத்தில் பிளாரன்சு (Florence), பார்மா, பாதுவா (Padua), சார்சனா முதலிய பகுதி களில அதிகாரிகளாக இருந்தனர். முதல் கார்சிகன் போனபார்ட்டின பெயர் சார்சனாவைச் (Sarzana) சேர்ந்த காபரியல் (Gabriele) எனபதாகும. இவர், கி.பி 1567-இல் கார்சிகாத் தீவுககுச் சென்றார். அவ் வமையம் அத்தீவு சினோவா (Genoa) வின் ஆதிக்கத திற்குட்பட்டிருந்தது. காப்ரியலின காலவழியில வந்த போனபார்ட்டுக் குடும்பத்தினர், அரசியலிலும நீதித் துறையிலும், சமய நிலையஙகளிலும சிறநத பணி களை ஆற்றிவந்தனர். அவர்கள் பொதுவாகப் போர் வீர வாழ்க்கையை விரும்பியதில்லை. பின்னர், கி.பி. 18 – ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த போனபார்ட்டுக் குடும்பத்தினரிடம் போர் வீர வாழ்க்கையில் விருப் பம் ஏற்பட்டிருந்தது. (காணக: நெப்போலியன)

தெ பா.

ஔ பகரமும் ஔகாரமும் இணைந்து ஒலிப்பது இந்த ஒலி. உதடுகளை மூடித் திறக்கும் பொழுது ஏற்படும் ஒலியை உதடுகளைக் குவித்துப் பின் அழுத்தி இளித்தலால் தோன்றும்.

உருவம்: இதன் வடிவம் மிகவும் பிற்காலத்தில் (கி.பி. 17,18-ஆம் நூற்றாணடில்) காணப்படுகிறது. ..

'பௌ' வும், 'பவ்' வும் ஒன்றாகச் சிலரால் கொளளப்பட்டாலும் எழுத்து உருவத்தில் பௌ தோன்றவே இலலை. கல்வெட்டுகளிலும் (நெல்லூர்க் கல்வெட்டுகள்-கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாணடு) பவவத்திரிக் கோட்டம் எனற சொல்லாட்சியில் பௌ எனபது பவ் என்றுதான் காணப்படுகிறது.

இதன் இக்கால வடிவம் பகரத்துக்கு முன்னால கொம்பிட்டு, பகரத்தை அடுத்துக் கால்வாஙகி அதனை இரணடாகப் பிரித்து வளைதது எழுதப்படுகிறது ..

இந்தக்காலின் குறி உயிரெழுத்துகளில் ஊகாரததில் உளளே எழுதப் படும் ளகரக் குறி போலவே இருத்தலைக் கவனிததல் வேண்டும. அதன் வளர்ச்சியை ஒட்டி இதுவும் கி.பி. 11-ஆம் நுறறாணடிலிருநது தோன்றியதாகக் கொளளலாம். ஆனால், கல்வெட்டுகளில் எடுத்துக்காட்டு கிடைக்கவில்லை.

வட்டெழுத்திலும் இதே நிலைதான. .

கே.ஜி.கி.

பௌச்சர் டி பெர்த்சு. இவர் பிரான்சு நாட்டின் தொல்லியல் அறிஞர் ஆவார். இவர் கி.பி. 1788-ஆம் ஆண்டு பிரான்சிலுளள இரீதல (Rethel) என்னும இடத்தில் பிறந்தார. பௌச்சா டி பெர்த்சு (Boucher de Perthes) வரலாற்றுக்கு முறபட்ட கால மனித வரலாறறில் (Pre-history) பெரிதும் ஆர்வம காட்டினார். இவர் நிலவியல் கூறுகளின அடிப்படையில தம் ஆய்வை நிகழ்த்தினார். கறகால மனிதனின் தொழிற்கூடமான பிரானசு நாட்டிலுள்ள அபிவில்லியில இவர் இயக்குநராக நியமிககப்பட்டார். அப்பகுதியில் கற்கால மனிதன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகள பெருமளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அப்பகுதி முழுவதும் ஆய்வு செய்த இவர், கற்காலக் கருவிகளுள் சில தொனமை எலும்புப் புதைபடிவஙகளையும கணடுபிடித்தார. அவை பனிககாலததைச் சார்ந்தவை எனக் கணடறிந்தார. கற்கால மனிதனின் வரலாற்றை அறிவியல முறையில ஆயவு செய்த இவவறிஞர் பல அறிவியலறிஞர்களுடன தொடாபு கொணடு விளங்கினார்; பல நூலகளையும் எழுதியுளளார். இவா அபிவிலலியில் கி.பி.1868-ஆம் ஆணடு இறநதார்.

சு.இரா.

பௌதிக ஒலியியல்: 1) ஒலி: பொருட்கள அதிரும்போது ஒலிகள பிறக்கின்றன. அவவொலிகள

காறறில பரவி மனிதனின் செவிப்பறையைத் தாக்கு கின்றன. அததாக்குதல்கள் செவி வழியாக மூளையை அடைந்து மறுபடியும் ஒலிகளாக உணரப்படுகின்றன. ஒலிகள காற்றில பரவும்போது அலைகளாகச் செல்கின றன அதாவது, ஒலிகள் பரவும் போது காற்றுத் துகள களின அடர்வில (Density) மாற்றம் விளைகின்றது. அம்மாறறமே, ஒலிகளை அவை தோன்றிய இடத்தி லின்று கடத்திச் செல்ல உதவுகின்றது. காற்றுத் துகள்களில் ஏறபடும் அம்மாற்றத்தை அதன் அடர்வு மாற்றத்திற்கு ஏற்ப வரைபடம் (Graph) ஒன்று தயார் செய்தால் அது ஓா அலைவடிவைத் தரும். அந்த அலைவடிவு காற்றுத் துகள்களின் அடர்வு மாற்றததையும் ஒலிபரவும் வேகத்தையும காட்டும். அடர்வு மாறறம், ஒலியின் செறிவு (Intensity of

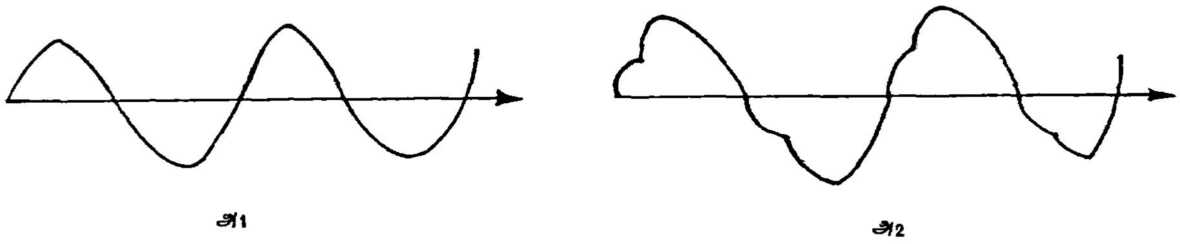

படம்-1

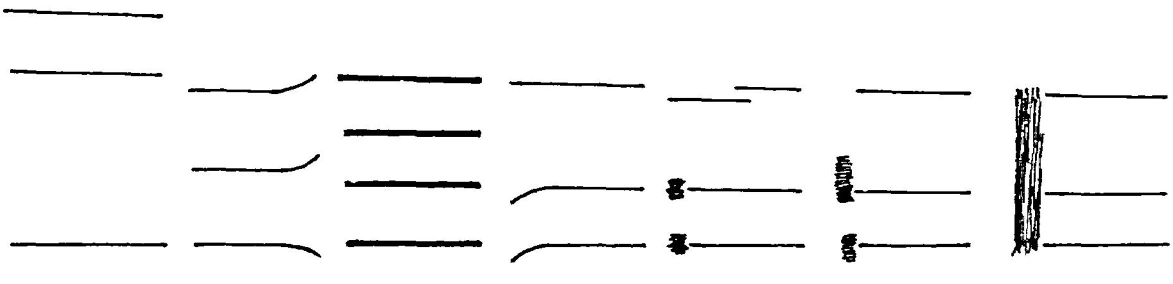

படம-2

Loudness), ஒலியின் பண்பு (Quality of Timbre) ஆகியவற்றையும், வேகம், ஒலியின் அதிர்வு (Frequency) அல்லது இசுதாயி (Pitch) யையும் குறிக்கும். அதிர்வு, செறிவு, பண்பு ஆகியவை ஒலியின் பௌதிகக் (Physical) கூறுகளாகும். பேச்சொலிகளின் அக்கூறுகளைப் பற்றிய அறிவியல் படிப்பு பௌதிக ஒலியியல் (Acoustic Phonetics) எனப்படும். எனவே, பேச்சொலிகளின் பௌதிகக் கூறுகளைப் பற்றிப் படிக்கும் அறிவியலே பௌதிகப் பேச்சொலி இயல் அல்லது இயங்கொலியியல் ஆகும்.

2) **ஒலிகளின் வகை**: இரண்டு ஒலிகள் ($அ_1$, $அ_2$) காற்றில் பரவும் விதத்தைப் படம் 1 மிகவும் எளிய முறையில் விளக்குகின்றது.

படம்-1-இல் உள்ள அலைகள் $அ_1$, $அ_2$ என்ற ஒலிகள் பௌதிகப் பண்புகளைக் காட்டுகின்றன. $அ_1$ தனி ஒலியும் (Monotone), $அ_2$ கூட்டொலியும் (Complex tone) ஆகும். அவ்வலைகளின் உயரம் ஒலிகளின் செறிவையும், வடிவு ஒலிகளின் பண்பையும் காட்டும். ஒரு நொடிப் பொழுதில் உண்டாகும் அவ்வலைகளின் எண்ணிக்கை அவற்றின் அதிர்வையும் குறிக்கும். பேச்சொலிகளைப் பொறுத்தவரை ஒலியின் செறிவு அவற்றின் உரப்பு (Loudness) ஆகும்; அதிர்வு இசுதாயி ஆகும்; பண்பு இசைக்குணம் (Timbre) ஆகும். இசுதாயி குரல்வளை மடல்களின் (Vocal Cords) அதிர்வைப் பொறுத்தும், உரப்பு மூச்சுக்காற்றின் அடர்வு, வேகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தும், இசைக்குணம் பேச்சுக்குழலில் உண்டாக்கப்படும் காற்று அறைகளைப் பொறுத்தும் அமையும்.

3) **வாயறையும் பேச்சொலியும்**: இதழ், தாழ்வாய், நா ஆகியவற்றின் இயக்கங்களினால் வாயறையின் வடிவம் மாறுபடுகின்றது. எனவே, அவ்வாறு உண்டாகும் வாய்வடிவினால் பல்வேறுபட்ட காற்றறைகள் தோற்றுவிக்கப்படும். அவ்வறைகளில் உள்ள காற்று அதிர்வதால் பல்வேறு பட்ட பேச்சொலிகள் உண்டாகின்றன. வாயறையின் ஒவ்வொரு அமைப்பிற்கும் ஏற்ப உண்டாகும் ஒவ்வொரு காற்றறையும் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்புடைய ஒலிகளை உண்டாக்குகின்றது. அவ்வாறு உண்டாகும் பேச்சொலிகளை அவற்றின் இசைக்குணம் அடிப்படையில் உயிரொலி, உடம்படுமெய், அதிரொலி, மருங்கொலி, உரசொலி, அடைப்பொலி என்று பிரிக்கலாம். அவ்வொலிகள் அனைத்தும் வாயறையில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் விளைபவையே.

4) **ஒலிகளின் தன்மை**: பொதுவாக, மக்கள் கேட்கும் ஒலிகள் அனைத்தும் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட அதிர்வுகளை உடையவையாகும். அவ்வதிர்வுகள் தம்முள் ஒத்தும் மாறுபட்டும் இருக்கும். தம்முள் ஒத்த அதிர்வெண்களை உடைய ஒலியை இசை ஒலி அல்லது சுரம் என்றும், மாறுபட்ட அதிர்வெண்களை உடைய ஒலியைச் சத்தம் என்றும் கூறுவர். இசை ஒலி செவிக்கு இனிமை பயப்பது; சத்தம் செவிக்கு இனிமையாக அமையாது. ஓர் ஒலியின் அதிர்வெண்கள் ஒரு பொதுவான எண்ணால் வகுக்கப்படக் கூடியதாக இருந்தால் அவ்வொலி ஒத்த அதிர்வெண்களை உடையது எனலாம். அவ்வதிர்வெண்கள் இசைவிகள் (Harmonics) எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக 120, 240, 360, 480, 600 ஆகிய அதிர்வெண்களை உடைய ஒலி இசையொலியாகும்; 240, 343, 457, 607 என்ற அதிர்வெண்களை உடைய ஒலி சத்தமாகும். ஏனெனில், அவற்றை எந்த ஓர் எண்ணும் மீதமின்றி வகுக்காது. ஓர் ஒலியின் இசைவுகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நெருக்கமாகவும் அதிகமாகவும் உள்ளனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த ஒலியின் இசைக்குணம் மிகுந்து காணப்படும்.

5) **பேச்சொலிப் பண்பு**: உயிர், உடம்படுமெய், அதிர்வொலி, மருங்கொலி, மூக்கின ஒலி ஆகியவை இசையொலிகள். உரசொலி, அடைப்பொலி ஆகியவை சத்தங்கள். உடம்படுமெய், அதிர்வொலி, மருங்கொலி, மூக்கின ஒலி ஆகியவற்றை அவற்றின் பௌதிகத் தன்மையின் அடிப்படையில் உயிர் போன்ற ஒலிகளாகக் கொள்ளலாம்.

6) **ஒலிமாலை வரைவி**: ஒலிமாலை வரைவி (Sonograph) மூலம் அவ்வொலிகளின் பௌதிகத் தன்மையைக் கண்டறியலாம். இது பேச்சொலிகளைப் படமாக்கித் தரும். அவ்வொலிகளின் வரை படம் பேச்சொலிகளின் இசுதாயி, இசைவு, உரப்பு, காலம் ஆகியவற்றைக் காட்டும்.

7) **ஒலிமாலை வரைவு**: ஒலிமாலை வரைவியின் மூலம் கிடைக்கும் படம் ஒலிமாலை வரைவு (Sonogram) எனப்படும். ஒலிமாலை வரைவில் உயிர், உயிர்போன்ற ஒலிகள் ஆகியவை ஒழுங்கான கிடைப் பட்டைகளின் அடுக்குகளாகவும், சத்தங்கள் ஆங்காங்கே தென்படும் ஒழுங்கற்ற புள்ளிகள் அல்லது குத்துப்பட்டைகள் ஆகவும் கிடைக்கும்.

முன்பக்கத்தில் உள்ள ஒலிமாலை வரைவுகள் ஈ, ஐ, ன், த, ர, ல, ச ஆகியவற்றின் பௌதிகப் பண்புகளைக் குறிக்கும் படங்களாகும். க.முரு.

ம ஒட்டிய உதடுகளைத் திறந்து மூக்கொலியாக வெளிப்படுத்தப் படும் ஒலியே மகரமாகும். பகரத்தோடு இணைந்த மெல்லொலி யாக இது வெளிப்படுகின்றது.

இசைத்துறையில் ஏழு சுர நிலைகளுள் இடைப்பட்ட அதாவது மத்திய ஒலியாக மத்தியமம் என்ற பெயர் கொண்ட இசைக்குறி 'ம' என்று ஒலிக்கப்படும். ஓரெழுத்து ஒருமொழியாகச் சந்திரன், சிவன், இயமன், பிரமன், விட்டுணு, நஞ்சு ஆகிய பொருட்களைக் கொடுக்க வல்லது. மகர மெய்யெழுத்தை மஃகான் என்று இலக்கண மரபில் சொல்வதுண்டு

வடிவம்: தமிழ் எழுத்துகளில் மகரத்தின் உருவம் தனிச் சிறப்பு உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. முதலில் காணப்படும் உருவம் பாண்டி நாட்டுக் குகைக்கல்வெட்டுகளில் கிடைக்கின்றது. இது குதிரைக் குளம்பு போல இடையில் ஒரு கோட்டுடன் எழுதப்பட்டது. இதுவே கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைந்த உருவம். . ...

வடநாட்டில் காணப்படும் மகர உருவத்துடன் இதனை இணைத்துப் பேசுவாரும் உண்டு வடநாட்டு உருவம், மேல் ஓர் அரைவட்ட உருவமும் கீழ் ஒரு முழுவட்டமும் கலந்ததாகும... .

மகரத்தின் பிற்கால வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்பொழுது இரண்டும் வேறு விதமாக எழுதப்படுவனவாகத் தோன்றுகின்றன. அது அம்புக் குறிகளில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.... ...

தமிழ்நாட்டு உருவத்தில் இடப்புறம் மேல் தொடங்கிக் கீழ்நோக்கி வந்து வளைந்து, வலப்புறம் மேல்நோக்கிச் செல்லும் கோட்டை மேல் பகுதியில் கோடு இணைக்கும். .. ..

வடநாட்டு உருவத்தில் குறுக்காக வந்து இடப்புறம் திரும்பிப் பின் வலப்புறம் குறுக்காக வந்து மேல் செல்லும். இந்தப் போக்கில்தான் தமிழ்நாடு அல்லாத மற்ற இந்தியப் பகுதிகளில் மகரம் வளர்ந்தது என்பது அதைக் கூர்ந்து நோக்குவார்க்குப் புலப்படும்....

மேலும், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்துகளின் உருவங்களைச் சொல்லுமிடத்து மகரத்தைக் குறிப்பிடும் பகுதியில் 'உட்பெறு புள்ளி உருவாகும்மே' என்று ஒரு நூற்பா காணப்படுகின்றது. உரையாசிரியர்கள் இந்த நூற்பாவைப் 'போன்ம' என்பது போன்ற இலக்கிய வழக்கில் வரும் சொற்களில் இந்த 'ம' என்ற எழுத்தைச் சொல்வதாகக் கொள்வர்.

உண்மைநிலையில் 'மெய்யினியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்' என்ற அடுத்த நூற்பாவுக்கு முன்பாக இந்நூற்பாவை அமைத்ததிலிருந்து மகரத்தின் உருவத்தில் புள்ளி ஒரு பகுதி ஆகும் என்பது தெளிவு.

ஆக 'ம்' என்ற மெய்க்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் புள்ளிகள் இடப்பட்டன. கல்வெட்டு வழக்கில் மெய்களுக்கு உரிய புள்ளியைக் கோடாக இடுவர். அதை ஒட்டியே மகரத்தின் இன்றியமையாப் பகுதியான புள்ளியைத் தெளிவாகக் காட்ட வேண்டிக் கோடாக எழுதினர். 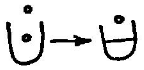

அடுத்த நிலையில் கோட்டையூர் (செங்கம் வட்டம்) சோமாசி திருமாறனின் கி.பி 5-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் மகரத்தின் உட்கோடு வலப்புறம் மட்டும் காணப்படுகிறது.

இந்நிலை வரை தமிழ், வட்டெழுத்து இரண்டிற்கும் பொதுவான உருவம். பின்னர்ப் பல்லவ மகேந்திரவர்மனின் (கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு) வல்லம் கல்வெட்டில்-தமிழ் எழுத்துக் கல்வெட்டில் மகரத்தின் உருவம் மாறுதலோடு காணப்படுகிறது.

உட்கோடு வலப்புறக் கோட்டில் இணைக்கப்பட்டு முழு உருவமும் வளைந்த நிலையை அடைந்தது.

இரண்டாம் பல்லவ பரமேச்சர வர்மனின் திருவதிகைக் கல்வெட்டில் (கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு) இக்காலத்திய வடிவத்தின் முன்னோடியாக வளைவு தனிநிலையில் அமைந்தது.

சோழன் முதல் இராசேந்திரனின் கரந்தைச் செப்பேட்டில் (கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு) இவ்வுருவத்தில் வளைவு கீழ்நோக்கிச் செல்லத் தலைப்பட்டது.

மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டில் (கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டு) முற்றிலும் அடிக்கோட்டை வளைவு தொட்டு நிற்கும் நிலையை அடைந்தது.

வட்டெழுத்தில் உட்கோடு வலக்கோட்டின் மேல்நின்ற நிலையில் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு வரை மாறாமல் இருந்தது.

அதற்குப்பின் திருநாதர் குன்றுக் கல்வெட்டில் (கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டு) மகரம் வளைந்து, உட்கோடும் வலப்புறக் கோட்டின் தொடர்ச்சியாக வளைந்து காணப்படுகின்றது.

அடுத்த நிலையில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடக்கத்தில் ஒரு கொக்கி சேர்க்கப்பட்டது.

இந்த உருவமே கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டி நாட்டிலிருந்து வட்டெழுத்து மறையும் வரை காணப்படுகிறது.

கே ஜி.கி.

மக் ஆர்தர் (கி.பி. 1880 - 1964): இவர் அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த இராணுவத் தளபதிகளுள் ஒருவர். இவர் பிறந்த ஆண்டு கி.பி. 1880 'வெசுட்டு பாயிண்டு' (West Point) படைக்கலப் பள்ளியில் 1903-இல் பட்டம் பெற்றார். அமெரிக்க இராணுவத்தில் இளநிலைப் பொறியியல் அதிகாரியாக 1903-ஆம் ஆண்டு முதல் பணியாற்றினார். அமெரிக்கத் துருப்புகள், மெக்சிகோவில் வெராகுருசை 1914-இல

கைப்பற்றியபோது மக்ஆாதரும் (Mac Arthur) அஙகுச செனறாா். முதல உலகப்போாில இராணு வத தலைவாகளுள ஒருவராகப் பணியாற்றினாா். இவா் வெசுட்டு பாயிண்டில் கணகாணிப்பாளராக இருநதபோது பல சீாதிருத்தங்களைச் செய்தாா். பினனா 1936-இல அமெரிக்கப் படைகளின தலை

மக் ஆா்தா்

மைத் தளபதியாகவும பணியாற்றினாா். நாட்டில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தம் (1929) அமெரிக்க இராணுவத்தைச் சீா்குலைக்காமல் இருப்பதற்குத தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற் கொணடாா். இவா், 1935-41-ஆம் ஆண்டுகளில பிலிப்பைன்சில் இராணுவ ஆலோசகராகப் பொறுப் பேற்றாா். இரணடாம் உலகப போாில 1941-1945-ஆம ஆணடுகளில சப்பானுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிககைகளை மேறகொணடாா். ஆசுதிரேலியா வில் 1942-இல் நேசப்படைகளின தெனமேற்குப் பசிபிககுக் களததின் தலைமைத் தளபதியானாா். நியு கினியாவில் சப்பானியா்களுக்கு எதிரான நட வடிக்கைகளில் 1943-இல் தீவிரமாக ஈடுபட்டாா். தம் மேலதிகாாிகள இரணடாம் உலகப்போாில் ஐரோப்பியக் களத்திற்கு ஆசியக்களத்தைவிட மிகுந்த முக்கியத்துவம கொடுககிறாா்கள் என்றும், ஆசியா வில மத்திய பசிபிக்குக் களத்திறகுத்தாம தலைவராக இருக்கும் தென்மேற்குப் பசிபிக்குக களத்தை விட மிகுநத முக்கியததுவம் கொடுக்கிறாா்கள் என்றும குறைகூறினாா. தென்பிலிப்பைனசையும, போா்னி யோத தீவினையும் 1945-இல் வெற்றி பெற்றாா். நேச நாடுகளின படைகள அனைத்திற்கும் பசிபிக்குக் கேந் திரத்தின தலைமைத் தளபதியாக 1944-இல் நிய மிக்கப்பட்டாா். சப்பானின சரணாகதியை 1945-இல் மேற்பாா்வையிட்டாா். சப்பானில் அமெரிக்கத் தளபதி யாகச் சிறப்பாக ஆனால், கடுமையுடன செயற்பட் டாா். சபபானியப்படைகளின் போா்க் கருவிகள பறி முதல் செய்யப்பட்டன. இராணுவ வெறியா்களும் அதிதீவிரத தேசியவாதிகளும சப்பான அரசின பல பொறுப்புகளில இருநது நீககப்பட்டனா். புதிய அரசியல் அமைப்பு ஏற்பட்டு மக்கள உாிமைகள வரையறுக்கப்பட்டன. இந்த அரசியல் அமைப்பு ‘மக் ஆா்தா் அரசியல் அமைப்பு’ என்று கூறப்படுகிறது. நிலம், கல்வி, தொழிலாளா் நலன், பெண்ணுாிமை, மக்கள் நலன் முதலியவற்றில் வியத்தகு மாறுதல் களை ஏற்படுத்தினாா். சப்பானில் இவா் சருவாதி காாியாகச் செயறபட்டாா் என்ற குற்றச்சாட்டும் உண்டு. பினனா் 1950-இல் கொாியாவில உலகநாடுகள நிறுவனத்தினுடைய அமைதிப்படையின் தளபதியாகப் பணியாற்றினாா். வடகொாியா்கள் தென்கொாியா வின் மீது படை எடுத்தபோது பூசன் அருகில் அவா் களைத் தடுத்து நிறுத்தினாா். சீனா்கள் வடகொாியா விற்கு ஆதரவாகப் படை எடுத்தபோது சற்றுப் பின வாங்கினாா். அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவா் மக் ஆா்தரை 1951-ஆம் ஆண்டு இவரது கீழ்ப்படியாமை யையும் சிறிய பிராந்தியப் போருக்கு விருப்பம் இல்லாமையையும், காரணம் காட்டி இராணுவத்தின் எலலாப் பொறுப்புகளிலிருந்தும் விடுவித்தாா். குடி யரசுக் கட்சியினா் 1944, 1948, 1952 - ஆம் ஆணடு களில் இவரைக் குடியரசுததலைவா் தோ்தலுககான வேட்பாளராகப் போட்டி இடும்படி வலியுறுத்தினா். ஆனால், இவா் மறுத்துவிட்டாா்.

மக் ஆா்தா் 1964-ஆம் ஆண்டு மறைந்தாா். இவ ருடைய இராணுவப் பணிகளை விட இவா் சப்பா னில் அரசியல் அமைப்பிறகு ஆற்றிய பணி தலை சிறந்தது. இராணுவத் தளபதிக்குாிய நற்குணஙகள் அனைத்தையும் இவா் பெற்றிருந்தாா். அ.வெ.பெ.

மக்ஐவா், இராபா்ட் மாரிசன் (கி.பி.1882-1970) புகழ் பெற்ற சமுதாயவியலாா். இவா் இசு காட்லாந்தில இசுடோா்னவே (Stornoway) எனனு மிடத்தில் கி.பி. 1882 - ஆம் ஆணடு பிறந்தாா். இவா் சமூகவியல, தத்துவவியல், அரசியல், நிருவா கம் ஆகிய துறைகளில சிறநது விளங்கினாா். இவரு டைய சொந்த நாட்டிலும், கனடாவிலும் ஆசிாியரா கப் பணியாற்றினாா். பிட்ாிம் சரோக்கின் (Pitrim Sorokin), தால்காட் பாா்சன்சு (Talcott Parsons) போன்ற தலைசிறந்த சமுதாயவியலாரைப் போல இவரும் அமெரிக்கச் சமூகவியல் சங்கத்தின் தலைவ ராக இருந்திருககிறாா்.

மக்ஐவா் (Robert Morrison Mac Iver) அரசியல் கோட்பாடு, பொருளாதாரம், பயன்முறைச் சமூக அறிவியலகள் (Applied Social Sciences), தத்துவ வியல், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் பல நூற்றொ

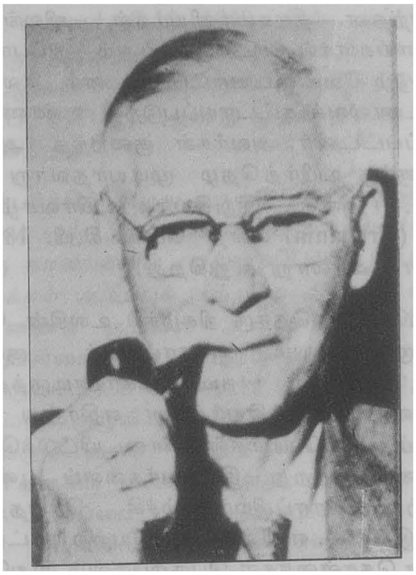

மக்ஐவர், இராபர்ட் மாரிசன்

குதிகளை எழுதியுள்ளார். குறிப்பாகச் சமூகவியலில இவர் எழுதிய நூல்களுள குறிப்பிட்டுச சொலலப்படு வன சமூகம (Community - 1927), சமுதாயம் (Society - 1931), சமுதாயக் காரணிகள (Social Causation- 1942) ஆகியனவாகும்

மக்ஐவரின மேலான திறனாகச சொல்லப்படு வன அவருடைய ஒருங்கிணைத்துச் (Synthesis) சொல் லும் திறனும், மொழிபெயர்த்துச சொலலக் கூடிய திறனும, சமூக அறிவியலில் காணபபடுகினற மாறு பட்ட கருததுகளை மறுபடியும ஒருமைப்படுத்தும (Reintegrate) திறனும், தெளிவான சமூகவியல் கோட்பாடுகளை உணடாககிய தனமையுமா கும். இவர், வளர்சசியடைந்த சமூகவியலுக்குத (Mature Sociology) தேவையானது அதன் அடிப படைக் கருத்துகளை (Concepts) நனறாகப புரிந்து கொள்வது ஆகும் என வலியுறுத்துகிறாா. அதத கைய முககியமான கருத்துகளான சமூகம் (Society), சமுதாயம் (Community), சஙகம் (Association), நிறு வனம்(Institution), மனப்பான்மையும விருபபங்களும (Attitudes and Interests), சமுதாய முறைமைகள (Social codes), சமுதாய வகுப்பு (Social class), கூட்டம் (Crowd), பணபாடு (Culture), நாகரிகம (Civilization) போன்றவற்றைச சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும விவரித்துக் கூறியுள்ளார். இக கருதது களையும் பிற கருததுகளையும் அவருடைய நூலகள முழுவதிலும ஆங்காஙகே மாறான தொடர்களில பயனபடுத்தியுள்ளார். அவற்றிற்கு மேலாக மிகவும நுட்பமான கருத்துகளின் வேறுபாடுகளை (Conceptual Differences) இவருடைய சமுதாய அமைப்பும், சமுதாய மாற்றமும (Social Structure and Social Change) என்ற கோட்பாட்டில் கையாணடுள்ளாா. அவறறில் குறிப்பாகத் தனி ஆள விருப்பத்திறகும பொது விருப்பத்திற்கும், அரசிறகும் சமுதாயததிற கும் உளள வேறுபாடுகளைக கூறலாம்

இவர் கையாணட அடிப்படைக் கருத்துகளை (Concepts) இவருககு முந்திய சமூகவியலறிஞர் களிடமும் காணலாம். ஆனால், அவறறை மகஐவர் பயன்படுததியுளள முறையும, அவற்றை ஒனறோடு ஒனறு இணைத்துக் கூறியுளள முறையும மாறு பட்டன. ஆகவே, சமுதாயததைப் பறறி இவர் கூறிய ‘சமுதாயம எனபது சமுதாய உறவுகளின மொத்த கூட்டு’ எனற விளக்கம சாாசு சிம்மலும் (George Simmel) மற்றவாகளும கூறிய விளககத்தைப் போலவே காணப்படுகிறது. பொடினாணடு தானிசு (Ferdinand Toennies) எனற சமூகவியலறிஞா சமு தாயததைச் ‘சமூகம்’ (Gemeimschaft) எனறும், ‘சமுதாயம்’ (Geellschaft) எனறும இரணடு வகை யாகக் கூறியுள்ளதை அடிப்படையாக வைதது மகஐவர் சமுதாயத்திறகும, சஙகததிறகும உளள வேறுபாடுகளை எடுததுக கூறியுளளார். அதேபோல மக்ஐவரின சமுதாய விருப்பம் (Social Interest) எர்பாட் இசுபெனசர் (Herbert Spencer), பிராங்லின கிட்டிஙசு (Franklin H Giddings), அலபியன சுமால் (Albion W Small), எமைல் தாக்கிம் (Emile Durkheim) போன்ற சமூகவியல் அறிஞர்களின கோட் பாடுகளின அடிப்படையில அமைநதது. இருபபினும், சமுதாய விருப்பததை இவர் வகைபபடுததியுளள முறையும் அதனால சமுதாயததில ஏற்படககூடிய விளைவுகளும் வேறுபட்டனவாகும.

மக்ஐவரின கருத்துகள பிற சமூகவியல அறிஞா களின் கருத்துகளை ஒததிருப்பதுடன அவர்களின ஆய்வு முறைகளையும் ஒததிருககினறன இவருடைய கருதது களில சில குறைபாடுகள உளளன எனறு சிலா குறிப பிட்டுக் கூறினாலும், இனறைய முறையான சமூக வியலில (Systematic Sociology) இவா குறிபபிடத தக்க இடத்தை வகிககினறாா எனபதை அனைவரும ஒப்புக கொளவர்.

மகஐவரின நூலகளுள இனவேறுபாட்டைக் கட்டுபபடுத்துதலைப பறறி 1948 – ஆம ஆணடு எழுதிய ‘மிகவும் சரியான கூட்டு’ (The Perfect Union) எனற நூலும, உயர் கலவியைப பறறி 1955 – ஆம் ஆணடு எழுதிய ‘நமது காலததுக் கலவிச சுதந்திரம’ (Academic Freedom in our Time) என்ற நூலும், பனனாட்டு உறவுகளைப் பறறி 1959 – ஆம

ஆண்டு எழுதிய 'நாடுகளும் ஐக்கிய நாடுகளும்' (The Nations & the United Nations, 1959) என்ற நூலும், சக்தியின் (Power) தன்மையையும் உபயோகத்தையும் பற்றி 1964 - ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'சக்தி மாற்றப்பட்டது'(Power Transformed) என்ற நூலும், சிறு குற்றவாளிகளைப் பற்றி 1966 - ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'சிறு குற்றங்களைத் தடுத்தலும் கட்டுப்படுத்தலும்' (The Prevention and Control of Delinqency) என்ற நூலும் சிறப்புடையன. மக்ஐவர் நியூயார்க்கில் 1970 - இல் காலமானார் கோ.இரா.

மக்கள் அழிப்பு: வேண்டுமென்றே ஒருகுறிப்பிட்ட இனத்தவரை அல்லது சமய, அரசியல் குழுவினரை முறையாகப் பூண்டோடு அழித்தல் மக்கள் அழிப்பு (Genocide) எனப்படும். மக்கள் அழிப்பு என்பதன் ஆங்கிலச்சொல் இனத்தைக் குறிக்கின்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்தும், கொலை செய்வதைக் குறிக்கின்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்தும் உருவானதாகும். ஐரோப்பாவில் கி.பி. 1933 - 45 - இல் நடந்த இனப்படுகொலையின்போது இச்சொல் நிலைபெற்றது எனலாம்.

சமூகத்தில், சிறுபான்மைச்சமூகத்தினர் செல்வாக்கு மிகுந்த பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினரால் வேண்டுமென்றே கொலை செய்யப்படுகின்ற கொடுமைகள் உலகெங்கிலும் நடைபெற்றுவருகிற நிகழ்ச்சிகளாகும். இனம், சமயம், சாதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இக்கொடுமைகள் நடைபெறலாம். இம்மக்கள் அழிப்பு உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் நடைபெறாமல் இல்லை. சிறுபான்மையினரைப் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் பின்வரும் வேறுபட்ட முறைகளில் ஏதேனுமொன்றின் மூலம் அனைத்துச் சமூகங்களிலும் சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். அவை: 1) மக்கள் அழிப்பு, 2) வெளியேற்றப்படுதல் (Expulsion), 3) தனியாகப் பிரித்துவைத்தல் (Segregation), 4) அடக்கி வைக்கப்படுதல் (Subordination), 5) இணைக்கப்படுதல் (Amalgamation), 6) தன்மயமாக்குதல்(Assimilation). மேலும், சிறுபான்மையினர் அடியோடு ஒரு நாட்டில் அழிக்கப்படும்போதே பெரும்பான்மையினருக்கும் இவர்களுக்கும் இடையிலான வெறுப்புகள் முழுவதுமாகக் குறைகின்றன என்றும் ஆய்ந்து கூறியுள்ளனர்.

எனவேதான், குறிப்பிட்ட சிறுபான்மையினர் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வாக இரக்கமற்ற செயலான மக்கள் அழிப்பே எங்கும் நடைபெறுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, தாசுமானியா (Tasmania) தீவில் ஆங்கிலேயரின் குடியேற்றநாட்டு ஆதிக்கம் நடைபெற்றபோது அந்நாட்டு ஆதி குடிமக்களை அழிக்கின்ற செயலில் ஆங்கிலேயர் ஈடுபட்டபோது இத்தகு படுகொலைகள் நடைபெற்றன. தாசுமானியர்கள் விலங்குகளைப் போல் நாய்களால் கடிக்கச்செய்தும் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டும் வேட்டையாடப்பட்டனர். சிலர் நச்சுக் கலந்த உணவைக் கட்டாயப்படுத்தி உண்ணச்செய்து கொல்லப்பட்டனர். அவர்கள் குறைந்த அளவு 75-ஆண்டுகளுக்கு உயிர்த்தெழ முடியாதவாறு செய்யப்பட்டனர். அங்கு இறுதியாக உயிர்வாழ்ந்த துருகானியா (Trugania) என்ற பெண் கி.பி. 1876 - இல் இறந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது.

இதேபோன்றதொரு நிகழ்ச்சி உலகின் மேற்குப் பகுதி முழுவதிலும் ஐரோப்பியக் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது, ஆதிகுடிகளான இந்தியர்களை எதிர்த்து அங்குக் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்கள் சண்டையிட்டுக்கொண்டபோது நடைபெற்றது. இந்தியர்களைப் பூண்டோடு அழிப்பதற்கு ஐரோப்பியர் சூழ்ச்சி செய்ததற்கான ஆதாரம் இல்லை. எனினும், குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்தவரின் கொள்கைகள் பெரும்பாலும் இதுபோன்ற விளைவையே ஏற்படுத்தியுள்ளன. நேரடியாகக் கொல்வதைத் தவிர்த்து மறைமுகமாக இந்தியர்களின் வாழ்க்கையை அவர்கள் கெடுத்தனர். அதாவது அங்குக் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்கள் காடுகளை அழித்து அனைத்து நிலங்களிலும் மக்களை மிகுதியான அளவில் குடியேற்றினர். எனவே, வேளாண்மையை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்டிருந்த இந்தியர்கள் வாழுவதற்கு இயலவில்லை. பட்டினியால் பலர்மாண்டனர்; நோயினால் பலர் இறந்தனர்.

ஐரோப்பாவில் இட்லரின் (Hitler) நாசிக் கட்சி (Nazi) ஆட்சியிலிருந்தபோது சிறுபான்மையினத்தவரான யூதர்களில் 60 விழுக்காட்டினர் (6-மிலியன் மக்கள்) இவ்வாறே நச்சுக் காற்றின் மூலம் ஒரே இடத்தில் அடைக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். உகாண்டா அதிபர் இடிஅமீனும் (Idi Amin) இம்மக்கள் அழிப்புக் கொள்கையையே பின்பற்றினார் என வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன.

இவ்வாறு பல மக்கள் அழிப்பு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்த போதிலும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னரே உலகச் சமுதாயம், மக்கள் மொத்தமாகப் படுகொலை செய்யப்படுவதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிற்று. நியூரம்பர்க்கில் (Nurumburg) கி.பி. 1946 - ஆம்ஆண்டு நடைபெற்ற போர்க் குற்றவாளி விசாரணைக் குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட உண்மைகளின் விளைவாக ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை (General Assembly of the United Nations) சருவதேசச் சட்டப்படி மக்கள் அழிப்பு ஒரு மாபெரும் குற்றம் எனக் கூறியது. மேலும், அதனை மீறுபவர்

கள் தணடிக்கப்படுவார்கள என்பதையும் உறுதிப் படுத்தியது பினனர், கி பி. 1948 -- இல அப் பொதுச் சபை அக் குற்றத்தைத் தடுபபதறகும, தணடிபபதற் குமான ஆணைககு ஒப்புதல் அளித்தது. அச சட்டம் கி.பி. 1951ஆம் ஆண்டு முதல் நாட்டில் நடை முறைக்கு வந்தது.

நியூரம்பாக்கில கூடிய சருவதேச இராணுவ நீதி விசாரணைக் குழு, அமைதிககாலம், போர்க்காலம ஆகிய இரு காலங்களில் எக்காலததில் செயயபபட் டாலும், மக்கள அழிப்புக் குற்றமே எனக் கூறியது. அவவிசாரணைக் குழுவின ஆணைப்படி பின்வரும் எநத நிகழச்சியைச் செய்தாலும் அது மக்கள அழிப் பாகவே கருதப்படும் அவை, 1) ஒரு நாடு, இன அல்லது சமயக குழுவின உறுப்பினாகள அனைவரை அல்லது பகுதியினரை அழித்தல், 2) அககுழுவின உறுபபினர்களுக்கு உடல் அலலது மன அளவில கடு மையான பாதிப்பை ஏறபடுததுதல, 3) வேணடு மெனறே குழுவின உறுபபினாகளின் வாழக்கை நிலையைப் பாழபடுததி அஙகு இயறகை அழிவை ஏற்படுத்துதல், 4) அக் குழுவின குழநதைகள பிறப பதைத் தடுக்கினற செயல்களைச செய்தல், 5) ஒரு குழுவிலுள்ள குழநதைகளைப பிரிதது அடுத்த குழு வினருடன வலுக்கட்டாயமாகச் சேர்த்தல் போன றவையாகும்.

மேலும், அச் சட்டப்படி மக்களை மொத்தமாக அழிப்பதறகு 1) இரகசியமாகத திட்டமிடுதல் (Conspiracy), 2) தூணடுதலாக இருததல் (Incitant), 3) சிககலாககுதல (Complicity), 4) முயறசி செயதல் (Attempt) போன்ற காரியஙகளில ஈடுபட்டாலும குறறமெனக் கருதித தணடிககப்படலாம. இததீய செயலில ஈடுபடுபவர்கள் அரசாளுபவராகவோ, அரசு அதிகாரிகளாகவோ தனி மனிதர்களாகவோ இருப்பினும் அவர்கள தணடிககப்படலாம.

இது தொடாபாக அமைககபபட்ட மாநில நீதி மனறததின மூலமாகவோ சருவதேசக குற்றவியல நீதிமன்றத்தின மூலமாகவோ பாதிக்கப்படடோா நீதி விசாரணைக்கு முயற்சி செயயலாம. மேலும், உறுப்பினரான எந்த நாடும் மக்கள அழிப்புத் தொடர்பான கொடுமையில் ஐ.நா. சபையைத தலையிடக் கோருவதற்கு உரிமையுணடு. பூ.த.

துணை நூல்:

King, David, C., and Merrin, R. Koller, Foundations of Sociology, Rinehart Press, San Francisco, 1975.

மக்கள் உரிமைகள் நாள்: ஆணடுதோறும திசமபர்த் திஙகள பத்தாம் நாள உலக மககள உரிமை கள் நாளாகக் கொணடாடப்படுகிறது. மககள தம உரிமைகளுககாகபபல நாடுகளில பறபல போராட்டங களைப பல்வேறு ஆணடுகளில நிகழத்தியதை வரலாறு காட்டுகிறது. பினனா கி பி. 20-ஆம நூறறாணடில ஐககிய நாடுகள சபை ஏறபட்டபிறகு, அது இந்த முககிய செயதி பறறி ஆயந்து முடி வெடுக்க ஒரு பொறுபபாணமைக் குழுவை (Commission) அமாததியது. அக்குழு தீவிர ஆயவுககுப பின் 1948-ஆம் ஆணடு, சூன திங்களில மககள உரிமை கள பறறிய ஓர் உலக அறிககையை ஐ.நா விடம வழங்கியது. ஐ நா. பொதுககுழு, தனது பாரிசு நகரக கூட்டததில 1948-திசமபா 10-ஆம் நாள, சில மாறுதலகளுடன அந்த அறிககையை ஏறறுக கொணடது உலக மககள யாவருக்கும பொதுவான அநத உரிமைகள அறிககை ஏறறுககொளளபபட்ட நாள, வரலாறறுச் சிறபபு வாய்நததாலதால், அந்த நாளை உலக மககள உரிமைகள நாளாகக கொணடாடி வருகினறனா. அநத அறிககை, ஐ நா. சபையில ஒரு மனதாக அனைதது நாடுகளின உறுப பினர்களாலும் ஏற்றுக கொளளபபட்டது எனபது குறிபபிடத்தககது. ஆனால, கருதது வேறறுமை காரணமாகச சோவியததுப பிரிவைச சாாநத ஆறு நாடுகள, சௌதிஅரேபியா, தெனனாபபிரிகக ஒனறி யம ஆகியன அககூட்டததில பஙகுகொளள விலலை.

அநத அறிக்கையின் முனனுரை, 'உலக நாடு களின மககள யாவருக்கும் இயறகையிலேயே அவா களிடமிருநது பிரிக்கமுடியாத உரிமைகள உளளன, உலக மக்கள குடுமபததைச சேர்நத யாவருககும அவ்வுரிமைகள சமமாகும, இநத அடிப்படையில தான உலகததில சுதநதிரமும் நீதியும அமைதியும நிலவும்' எனறு கூறுகிறது. இநத உரிமைகள, புறக்கணிககப பட்ட நாகரிகமறற வரலாறறு நிகழ்சசிகள மானிட சமுதாயத்தின மனச்சானறுககுப பெரிய ஊறு விளை விப்பனவாகையால, உரிமைகள வரையறுககப பட வேணடியது இனறியமையாத தாகும எனபதையும முனனுரை எடுததுக்காட்டுகிறது பொதுவாகப பேசசு உரிமை, வழிபாட்டு உரிமை, வறுமையை அகற்றிக் கொள்ளும உரிமை, அசசமறறு வாழும உரிமை முதலியனவறறை எவவிதக் கருததுவேறு பாடுமினறி உலக மககள யாவரும நாடுகினற காரணத்தால், அவவுரிமைகள இநத அறிககையில தொகுத்தும் விரிததும வகுத்தும குறிபபிடப்பட்டுள ளன. முப்பது பிரிவுகளைக் கொணட இநத அறிக்கை உலகமக்கள நாகரிகததுறையில் முனனேறி வரு வதைக் காட்டா நிறகும். தெ பா.

'மக்கள் தொகை' எனற சொற்றொடர் 'மககளின் எணணிக்கை' என்ற பொருளை எளிதில

தநது விடுகிற போதிலும 'எமமககள?' எனற வினாவையும் அது தானாகவே எழுப்பி விடுகிறது எனவே, 'மககள தொகையில்' குறிப்பிடப பெறும் 'மககள' பற்றிய தெளிவான வரையறைகளை முதலிலேயே செயது கொள்ள வேணடும். புவியியல, அரசியல், சமூகவியல, பொருளியல், பணபாடு ஆகிய பல அடிப்படைகளில அநத வரையறை செய்யப்படலாம. உணமையில, அந்த அடிப்படை கள அனைததுமே மக்கள தொகைக் கணிப்புகளில பயனபடுததபபட்டு வருகினறன. அடுதது ஓர் எணணிககை எனற நிலையில அவவெணணிககையை நிருணயிககும காரணிகள், குறிபபிட்ட மககள தொகையின முக்கிய கூறுகளாகக் கருதப் பெற்று விடுகின்றன.

புவியியல அடிப்படையில், உலகளாவிய ஒரு பெரியஎல்லையும, ஊர், பேரூர், நகரம், மாநகரம், மாவட்டம், மாநிலம், நாடு எனப்பல சிறறெல்லைக ளும் மக்கள் தொகைக்கு உளளன. பிறகுறிப்பிடப் பெறறுளளவை அரசியல, அல்லது நிருவாக அடிப் படையில் இயற்றப்பட்டுளள வகுப்புகள் எனபது இஙகுக் குறிப்பிடத்தக்கது. மக்கள தொகை பற்றிய அறிவு, பொருளியல, சமூகவியல் நடைமுறைகளை ஆயவும் கொளகைகளை வகுக்கவும் பயன்படுததப் பெற்று வருகிற நிலையில், இவ்விரு அடிப்படைகளி லும் மக்கள தொகையை வகை தொகை செய்ய வேணடிய தேவை ஏற்படுகிறது. எனவே, செய்யுந் தொழில், ஈட்டும் வருமானம், சாதி, சமயம, இனம், மொழி போன்ற அடிப்படைகளிலும் மககள தொகை கணிக்கப பெற்றாக வேணடும் மேலும், மக்கள் தொகைப் போக்கினைக் கணிக்க முறபடு வோாக்காக, ஆண-பெண விகிதங்கள, அவாகள வயது நிலை, திருமணநிலை போனறவை தொடர் பான செய்திகளும் தொகுக்கப் பட வேண்டும்; மக்களுடைய கல்வி நிலையைப் பறறித் தெரிய முடிந்தால், அவர்களுடைய பணபாட்டுத் தரத்தை யும் முன்னேற்றத்தையும் அளவிட்டறிய முடியும். அநநிலையில், 'மக்கள தொகை' என்பது குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் வாழ்வோருடைய கூடுதல் எண்ணிக கையைக் குறிப்பது மட்டுமன்று, அவவெண்ணிககை யைப் பல வழிகளில் வகை தொகை செய்து தருவது மாகிறது. மொத்தததின் தொகுதியை விட, அத தொகுதியின் பகுதிகளே இங்கு அதிக சிறப்புத்தன்மை உளளனவாகின்றன.

மக்கள் தொகையை நிருணயிக்கும் காரணி கள் பிறப்பு, இறப்பு, குடிப்பெயர்ச்சி, சமுதாய நிலை பெயர்ச்சி ஆகியவையே என ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். ஆகவே, மக்கள் தொகைக் கணிப்பு கள வெறும் மொத்த எணணிக்கையை மட்டுமனறு; பிறப்பு இறப்புப பற்றிய விவரங்களுடன், குடி பெயர்சசி, சமுதாய நிலைபெயர்ச்சி, ஆகியவை பறறிய செய்திகளையும் தந்து நிற்கினறன. தே வே

துணை நூல்.

Asha, A. Bhende & Tara Kanitkar, Principles of Population Studies, Himalaya, 1985.

மக்கள் தொகை இயல்: மககள் தொகை பற்றிய சிந்தனை மிகவும் பழமையானதே, 'வேறறு நாட்டிலிருந்து மக்களைக் கொணர்ந்தும், தன்நாட் டில மிகுதியான மக்களை வேற்றிடம் உய்த்தும், நாட்டினை அமைத்தல் வேணடும்' என்பது கொளடலியம. பத்தாயிரத்துக்குக் குறையாமலும், நூறாயிரத்துக்கு மிகாமலும் குடிமக்கள இருக்கும் போதுதான ஒரு நாடு தன்னிறைவு பெற்று ஒருமைப் பாட்டுணாவுடன் நிலைத்திருகக முடியும் என்பார் அரிசுடாட்டில். நாட்டின் பாதுகாப்பு, ஒருமைப்பாடு, வரித்தணடல் ஆகிய கோணஙகளிலிருந்து மககள தொகையை அணுகி ஆராயந்தனர் பழங்கால ஆசிரியர்கள. ஆனால், கழிந்த சில நூற்றாணடுக ளாக, மக்கள தொகையின பொருளியல், சமூக வியல், உடலியல் கூறுகள் ஆகியவை வலியுறுத்தப் பெற்ற 'மக்கள் தொகை இயல' என்ற தனியொரு துறையே உருவாகி வளர்ந்துகொணடிருக்கிறது. தொழிற் புரட்சியைத் தொடர்ந்து தோன்றிய சில பொருளியல், சமூகவியல் ஆகியவறறின் சிககல்கள் இவ்வியல் கருக்கொளளக் காரணமாயினவெனில, இரண்டாம உலகப் பெரும்போரின், பின் விளை வாகிய பிற்பட்ட நாடுகளின் பொருளியல் வளர்ச்சி கள், இவவியலுக்குப் புதிய பரிமாணமொன்றையே தந்துள்ளன என்று சொல்லலாம்.

மக்கள் தொகை பறறிய ஆய்வுகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகவும் தந்தையாகவும் கருதப்பெறுப வர் இங்கிலாந்து நாட்டைச் சார்நத சான கிராணடு என்பவராவர். இவர் கி.பி 1662 – இல வெளியிட்ட 'சாவு அறிக்கைகள மீதான இயற்கை, அரசியல் பார்வைகள' எனற சிறுநூல ஒரு முனனோடி நூலாக மதிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிறித்தவ ஆலயங்கள பாதுகாத்து வந்த சாவு அறிககைகளிலி ருந்து இலணடன நகரில கி.பி. 1604-முதல் 1661-வரை நிலவிய மக்கள தொகை பற்றிய பல தகவல் களை இவர் ஆய்ந்தளித்துள்ளார். பிறக்கும் குழந்தை களில் ஆண் குழந்தைகள் எணணிக்கை அதிகமாயுள ளது. இலண்டன் நகரில பிறப்புகளைவிட இறப்புகள மிகுதியாக உளளன. இருநதும், அங்கு மக்கள தொகை வளர்ந்து செல்லக் காரணம நகரில குடியேறுவோர் தொகை வளர்ந்து செலவதுதான என்று கிராணடு நிறுவியுளளார். இவரைத்

தொடர்ந்து, விலலியம் பெற்றி, எட்மண்டு, காலி ஆகியோரும் மக்கள் தொகை தொடர்பாகப் புதிய சில கோணங்களில் சிந்திக்க முற்பட்டனர். காலி முதன்முதலில் வாழ்நாள அட்டவணையொன்றை இயற்றித் தந்துள்ளார்.

மகா பிரடெரிக்கின் காலத்தில் சோகன்பீட்டர் சூசுமிலசு என்ற ஒரு பாதிரியார் 1200 - பக்கங்களும் 68 அட்டவணைகளுங் கொணட ஒரு பெரிய நூலைக் கி.பி. 1761-62 – இல் ஐரோபபிய நாடுகளில நிலவிய மக்கள் தொகைத் தொடர்பான சிககல்களை விளக் கும் வகையில் எழுதியுளளார் வயது வந்த பருவத தில் பெண்கள் எண்ணிக்கை, ஆணகளைவிட மிகுதி யாக உள்ளது எனபது அவருடைய கணடுபிடிப்பு களுள் ஒன்று. மக்களின் இனப்பெருக்க வளம பற்றி யும் அவர் குறிப்பிட்டுளளார். 'தெய்விக ஒழுங்கு' என்ற தம்முடைய நூலில் (கி.பி. 1765) உலக மக்கள் தொகையைக் கணக்கிடவும் அவர் முதன் முதலாக முயன்றுளளார்.

மக்கள் தொகை வளாச்சிக்கும், உணவுப் பொருள் அளிப்புக்கு மிடையேயுளள தொடர்பை நுணுகியாய்நது மக்கள் தொகையில ஒரு புதிய அணுகு முறையையே தொடங்கி வைததவர் தாமசு ராபர்ட்டு மால்தசு (கி.பி 1766-1834) ஆவார். மக்கள தொகை, பெருக்கல் வாய்பாடு போல வளர்ந்து செலலும்போது, உணவு உற்பத்தி, கூட்டல் வாய் பாடு போலவே பெருகிச் செலலும் எனபார் அவர். இதனால், மக்கள குலத்தின் எதிர்காலம் ஒளிமயமாக இருக்க வழியில்லை எனபது அவருடைய முடிவு.

மக்கள் தொகை இயல் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற் றாண்டுகளில் ஆழ்ந்தகன்று வளர முதனமையான ஊக்கிகள் மூன்று எனலாம். புளளியியல் ஆயவு, நிகழ் திறம் பற்றிய பல நுட்பங்களை வெளிப்படுத்தி யது. அவற்றால், மக்கள் தொகைக்கணிப்பு, வளர்ச்சி ஆகியவை பற்றி அழகாக ஆய்ந்தறிய முடிந்தது. அக்காலத்தில்தான் பல நாடுகள் மககள் தொகைக் கணக்கெடுப்புகளை முறையாக நடத்தத் தொடங் கின. அமெரிக்காவில் கி.பி. 1790 - இலும், பிரான் சில் கி.பி.1801-இலும், முதல் மக்கள தொகைக் கணக் கெடுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. மேலும், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள பிறப்பு இறப்புகளைப் பதிவு செய்வதற்கான நியதிகளைச் செயறபடுத்த முன்வந் தன. அவற்றின விளைவாக, மக்கள்தொகை பற்றிய ஆய்வுக்கு வேணடிய தரவுகளும் பெருகலாயின. இநத நூற்றாணடின் தொடக்கத்தில் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், அமெரிக்காவிலும், உளள பல்கலைக் கழகஙகளில் மக்கள தொகை இயலுககென்று தனி யாகத துறைகளும் தோறறுவிககப்பட்டன.

இரணடாம் உலகப் பெரும்போருக்குப் பின்னர் மக்கள் தொகை பறறிய ஆய்வுகள பிறபட்ட நாடு களுக்கும் பரவின. அந்நாடுகளில் இறப்பு விகித வீழ்ச்சி பல்வேறு சிககல்களைக கொணடு வந்தது. அணமையில் விடுதலை பெறற அநநாடுகள, தம் முடைய திட்டமிட்டு முனனேறும் முயற்சிக்கு மககள தொகை வளர்ச்சி ஒரு தடையாக இருப்பதை உணர்ந்து, அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதறகுதவும் வழிமுறைகளைத் தேட முற்பட்டன. அதன் எதிரொலியாகவும் மக்கள் தொகை இயல வளர்ச்சி கண்டது.

ஐககிய நாடுகள நிறுவனமும் தொடர்ந்து இவ வியலின வளாசசியை ஊககுவித்து வருகிறது. இதன் பிரிவுகளில் ஒனறாக ஒரு மககளதொகை ஆணைக் குழு செயறபட்டு வருகிறது. அது 1954 முதல் பத் தாண்டு இடைவெளிகளில, உலகமக்கள் தொகை மாநாடுகளைக கூட்டி வருகிறது ஐ நா. அவை உலக மக்கள தொகை ஆணடாக 1974-ஆம் ஆணடினைக் கொணடாடியது. வட்டார மக்கள தொகைப் பயிறசி ஆய்வு நிலையங்களை அது பல நாடுகளில் நடத்தி வருகிறது. அத்தகைய நிலையம் ஒன்று 1956 – இல பம்பாயிலும் நிறுவப்பட்டது எனபது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

மக்கள் தொகை இயல், குறிப்பாக மூனறு துறைகளை ஆய்நது வருகிறது என்று சொல்லலாம். அவை, மக்கள் தொகையின அளவு, அமைப்பு, பகிர்வு என்பன ஆகும். மககள தொகையின அளவு என்ன, அதில் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டுளள மாறு தல்கள என்ன, அதற்கான காரணஙகள என்னென்ன என ஆய்வது மக்கள தொகை இயல ஆய்வின ஒரு பகுதியாகும். பிறப்பு, இறப்பு, குடியேறறம, இறக்கம் ஆகியவை அபபகுதியின முதனமையான உட்பகுதிகள எனலாம். மக்கள தொகையின அமைப்புத் தொடர் பான இரண்டாம பகுதியில் முக்கியமான பால, வயது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில மககள தொகை அமைந்துள்ள விதமும், அதில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல கள, அதன் காரணங்கள, விளைவுகள ஆகியவையும் ஆயப்படுகின்றன. இனம, மொழி, தொழில போனற வையும் மக்களதொகை அமைப்புத் தொடர்பான பகுத்தாய்வுக்கு அடிப்படையாக எடுத்துககொளளப் பெறலாம். மக்கள தொகை இயலில, மறறொரு பகுதி, குறிப்பிட்ட மக்கள தொகை குறிப்பிட்ட நாட்டில் எவவாறு பகிர்நது கிடக்கிறது, அப்பகிர்வு எவ்வாறு மாறிக் கொணடிருக்கிறது எனபவை தொடர்பானது ஆகும். மக்கள தொகையின் இடச் செறிவு, தொழில் பகிர்வு முதலியவை அப்பகுதியின உட்பகுதிகள்.

மக்கள தொகை இயல், பல நிலைகளில், ஒதத பிற இயல்களுடன நெருஙகிய உறவு கொண்டுளளது. மககள தொகை எனபதே ஒரு குறிப்பிட்ட எணணாதலால், அவ்வியல் கணிதம், புளளியல் ஆகிய இயல்கள தருகிற கருத்துகளையும், கருவிகளையும் மிகவும் பயனுளள முறையில் பயன்படுத்தி வருகிறது. வீதங்கள், விகிதங்கள், சமனபாடுகள், வாயபாடுகள முதலியன இவவியலில் பரவலாகக் கையாளப் பெற்று வருகின்றன. மனிதனும் உயிரினங்களின ஒரு பகுதி எனற நிலையில், இவ்வியல் உயிரியல் கருத்துகளா லும் வளப்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. மக்கள் தொகை பறறிய ஓர் உயிரியல் கோட்பாடே உள்ளது இனப்பெருக்க வளம் எனபதுஅடிப்படையில் உயிரியல காரணிகளால் நிருணயிக்கப் பெறுகிற ஒன்றாகும். மக்கள் தொகைச் செறிவு, இனக்கூறுகள முதலியவற் றுக்கும் புவியியலுக்கும் இடையேயுளள தொடர்பும் மிகத்தெளிவாகத் தெரிகிற ஒன்றேயாகும. மக்கள் தொகைக்கும், பொருளியல் சமூகவியல் ஆகியவற்றின் நிலைகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை இக் காலக் கோட்பாடுகளும் நடைமுறைகளும் மிக நனகு வலியுறுத்தி வருகின்றன. முன்னேறும் நாடுகளின மக்கள் தொகை தொடர்பான சிக்கல்கள், அந்நாடு களின் பொருளியல் சமுதாயச் சிக்கல்களாகவும் விளங்கி நிற்பதை இங்கு நினைவுகூரலாம்.

இவவியலறிவின பயனகளும் பலப்பல. பிறப்பு, இறப்பு ஆகியவற்றின் தொடர்பான விவரங்கள, பொது உடல நலம், மருத்துவத் துறை ஆகியவற்றில் மிகவும் பயன்படுகின்றன. இறப்புகளின் காரணங் களையும் அவை எப்பாலரிடம் எவவயதில் ஏற்படு கினறன எனபதையும் பற்றிய அறிவுதான், ஆயுள காபபீட்டுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கிறது. வணிக இயல் தொடர்பான அங்காடி ஆய்வுகளுககு மக்கள் தொகை இயலறிவு உதவும். மக்கள தொகை வளர்ச்சி, அதன பரப்பு, நாட்டின் பல்வேறு பகுதி களில் அது கூடுதல, குறைவாகச் செறிநது கிடக்கும் நிலை ஆகியவற்றைப் பறறிய அறிவு, வீடுகள், மருத் துவம, கலவி, போக்குவரத்து முதலிய பொதுநல வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருபவர்க்கு இன்றியமை யாது வேணடும். நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் பல இசைவு குறைவுகளையும எதிரிட்டகற்ற மக்கள் தொகை இயலறிவு இந்நாடுகளில் மிகவும் இனறிய மையாதது. தே.வே.

மக்கள் தொகை இறக்கம்: இயற்கையின் சீற்றங்களும், கடும் போர்களும் நாடுகளின் மக்கள தொகையை இறக்கி விடத்தக்கன. இவற்றாலேயே, வரலாற்றுப் புகழமிக்க சிந்து சமவெளி, சுமேரிய நாகரிகப் பகுதிகள, பிற்காலத்தில் மக்கள் குடியேற் றமே அற்ற பகுதிகளாக மாறிவிட நேர்ந்தன. அயர்லாந்தில் ஏற்பட்ட உருளைக்கிழஙகுப பஞசம், 1920-இல வாட்டிய சளிக்காயசசல(Influenza) நோய், 1940 – இல தோனறிய வங்காளப் பஞ்சம் ஆகியவற் றால், குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஆயிரககணககில் மக்கள்தொகை குறைய நேர்நதது. மககள் தொகை இறக்கம், உழைப்பின் அளிப்பை வெட்டிக் குறைத்து, பொருளுற்பத்தியைப பெரிதும் பாதிததது.

மக்கள தொகை வளர்ச்சியை, மருததுவ வசதி கள் வளர்ச்சி, இருபுறமுமிருநது தாக்குகிறது. அது இறப்பு வீததைவெட்டிக் குறைப்பதோடு, பிறப்பு வீதமும் குறைநது செல்ல வழி வகுககிறது. பிறப்பு வீதம, பெரிய அளவில் குறைநது செல்லும் போது ஒரு கட்டத்தில் மக்கள தொகையின ஒட்டு மொத்த வளர்சசி நினறு விட நோகிறது. அதனை யடுதது மககள தொகை இறங்கவும் முற்படும என்று ஆசிரியர் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ் விரணடாம் நிலையை மக்கள் தொகை இறககம் என அவர்கள் கூறுகினறனர்.

பிரான்சு, மேற்குச் செருமனி, உருமேனியா, பெலசியம், இசுவீடன ஆகிய நாடுகளில் மக்கள தொகை வளாச்சி வீதம ஒரு விழுக்காட்டிறகும் குறைவாகவே இருந்திருக்கிறது. இக்காலக் கட்டங் களில் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மிகக் குறைவாகவே இருந்துவிடும். பொதுவாக அநநாடுகளில் ஏற் பட்டுள்ள மருத்துவ வசதிப் பெருக்கமும், சிறு குடும் பங்களை வரவேற்கும் வகையில குடும்பக் கட்டுப் பாட்டு முறைகளை ஏற்று ஆதரிக்கும் சமூக ஒழுங் குமே இதற்குக் காரணங்கள் எனலாம். மக்கள்தொகை மேலும் குறைந்து விடலாகாது என்ற நோக்கில் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் ஒரு கொளகையை அநநாடுகள் அணமைக் காலங்களில பின்பற்றி வருகின்றன. தே.வே.

துணை நூல்கள்:

Srivastava, S.C., Studies in Demography, S.V. Nath, 1980

Asha A. Bhende & Tara Kanitkar Principles of Population Studies, Himalaya, Publishing House, Bombay, 1985.

மக்கள்தொகை உயர்வளர்ச்சி வீதம்: மக்கள்தொகை அளவுக்கு அதிகமாக வளர்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடப் பல கணிதக் குறியீடுகளை யும், கோட்பாடுகளையும் ஆசிரியர்கள் பயனபடுத்தி வந்துள்ளனர். பெருக்கல் வாய்பாடு போல மக்கள் தொகை பெருகிச் செல்லும் என மால்தசு குறிப் பிட்டார் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்டதொரு

தொகை அதன குறிபபிட்ட அளவு வளர்ச்சியடைவதை உயர்வளாசசி வீதம் என்று குறிபபிடுவர். குறிப பிட்ட தொகை எககால அளவில இரணடு மடங்காகப் பெருகும என்ற அடிப்படையில் இவ்வீதம அறிவிக்கப்படுவதுண்டு. எடுததுக்காட்டாக மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீதம் 0 25 விழுக்காடாக இருந தால 278 ஆணடுகளிலும், 1 விழுககாடாக இருந்தால் 70 ஆண்டுகளிலும், 2 விழுக்காடாக இருந்தால் 35 ஆண்டுகளிலும், 3 விழுககாடாக இருநதால் 23 ஆண்டுகளிலும், 4 விழுக்காடாக இருந்தால்16 ஆணடுகளிலும் அது இரட்டிககும்.

பத்து இலட்சம் ஆண்டுகளில உலக மக்கள தொகை10 கோடி ஆகியது அடுத்த 10 கோடி உயர்வு நூறு ஆணடுக் காலததிற்குளளும (கி பி. 1830-1930), அதற்கடுத்த 10 கோடி உயாவு 35 ஆண்டு காலத் திற்குளளும்(1930-65) ஏறபட்டது. அடுதத 10 கோடி உயர்வு ஏறபட 12 ஆண்டுக் காலமே போதுமாயிற்று. இநதப போககு மக்களதொகை உயர்வானது உயர் வளர்சசி வீதத்தில் பெருகிச செல்கிறது எனபதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. தே.வே.

மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு மககள தொகைக் கட்டுப்பாடு ஓர் இயக்கமாக கி பி. 18-ஆம நூறறாணடளவில் இங்கிலாந்து நாட்டில தொடங கியது. தொன்மைக் காலஙகளில் மககள, கருச்சிதைவு, சிறு குழந்தைகளைக் கொலலுதல, தனனடக்கம் போன்ற முறைகளைப பினபறறி மககள் தொகைப் பெருக்கததைக கட்டுபபடுததப் பல முயறசிகள் எடுத்தனர் எனபதும, சமூகத்திறகுச சமூகம பல வகைகளில் அம்முறைகள வேறுபட்டுககாணப்பட்டன என்பதும் சமூகவியல நூல்களிலிருநது அறியப்படு கினறன. மக்கள தொகைக கட்டுப்பாடு, சிறு குடும் பஙகள, தனிக்குடும்பங்கள் ஆகியவற்றின நலனுககும, சமுதாயம், நாட்டு முனனேற்றம், வளர்ச்சி ஆகிய வற்றிற்கும் இன்றியமையாதது எனற கருத்தை வலியுறுத்தும் சமூக இயக்கம் (Social Movement) கி.பி.18,19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில ஐரோப்பிய நாடுகளில் தோன்றி மக்களின ஆதரவைப பெறறது. அவவியக்கத்தின தொடக்கக் காலத்தில குழநதைப பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்தல் எனபது பெணகளின உடல நலனைப் பாதுகாத்தல், அவர்களின தன உரிமை களுக்கு அனுமதி வழங்கல் போனற சமூகச் சீர்திருத தங்களுள் அடங்கும் ஒரு கூறாகக் கருதப்பட்டு, அதனை எதிர்த்தும் ஆதரித்தும் மக்களிடையே பல கருத்துகள் நிலவின. குழநதைப் பிறப்பைக் கட்டுப் படுத்த வேணடும் என்ற கருத்தைச சோசப்பு டவுண செண்ட்டு (Joseph Townshend), செரிமி பெந்தாம (Jeremy Bentham), பிரான்சிசு பிளேசு (Francis Place) போன்ற சமய சமூகச் சீர்திருத்த வல்லுநர்கள் பரபபினர். பிரானசிசு பிளேசு தொழிலாளா இயக்கத் தலைவராகத் தொழிலாளரிடையே சிறு குடும்பங் களின சேவையை விளக்கிப் பரப்பினார். அவா குழந்தைப் பிறபபைக் கட்டுப்படுத்துவதினால், குறைநத வேலைநேரம், ஊதிய உயர்வு போனற வற்றைத்தொழிலாளர் பெறுவா, அவரது வாழக்கைத் தரம் உயரும் எனபதனை வலியுறுததினார். அ கு சா.

மக்கள் தொகைக் கணிப்பும் திட்டமிடலும். திட்டஙகள மக்களுக்காக இடப்பெறறு, மக்களைக் கொணடேநிறைவேற்றப் படுகினறன எனவே, மக்கள் தொகையின் அளவு, தனமை பற்றிய தரவுகள ஆகியவறறின அடிப்படையிலேயே திட்டமிடல முடியும. திட்டமிடுதலுககு இனறியமை யாத் தரவுகளைத திரட்டித்தரும வகையில மககள தொகைக் கணிப்புகள நடத்தப்படல் வேணடும எனபது இநநிலையில் தெளிவாகிறது

திட்டமிடல என்பதே ஒரு வகைச் சமநிலைக கணக்குத் தயாரிப்புதான் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட குறிககோளகளை, எய்குறிகளை-அடை யத் தேவைப்படுகிற பொருட்கள எவ்வளவு? அப் பொருட்களின இயல்பானஅளிப்புஎவவளவுஇருக்கும? இவ்விரண்டினையும் சமன்படுத்த என்னென்ன செயய வேண்டும்? என்பதை முன் கூட்டியே கணித்துக கொண்டு செயறபடுவதுதான் திட்டமிடல இஙகுத் தேவைபபக்கத்தில் மக்கள தொகைக கணிபபுதான தேவையான செய்திகளைத் திரட்டித்தர முடியும இதுபோன்றே, அளிப்புப் பக்கத்திலும் அடிப்படை யான மனிதவள ஆற்றல் பறறிய செயதிகளையும் மக்கள தொகைக் கணிப்புதான் திரட்டித் தநது உதவுகிறது.

திட்டக காலததில மககள தொகை குறிப்பிட்ட வீதத்தில வளரும் எனபதைக் கருததிற் கொணடு, அவ்வளவு மக்களுக்கும் தேவைப்படுகிற பொருட் களின் உறபத்திக்குத திட்டமானது வகைசெயதாக வேணடும். இங்கு மக்கள தொகை வளர்ச்சித்தொடா பான பிறப்பு, இறப்பு வீதஙகள, குடியேறறம இறக் கப் போக்குகள ஆகியவறறைப் பறறியஅறிவு திட்ட மிடுவோனுக்கு இன்றியமையாததாகும. இது போனறே, மக்கள் தொகையின் வயதுப்பகிர்வு, இடப்பகிர்வு, பாலபகிர்வு, தொழிற்பகிர்வு முதலியன வும் கணித்துத் தரபபடல் வேண்டும். அவற்றின அடிபபடையிலேயே கல்வி வசதி,போக்குவரத்து வசதி, மருத்துவ வசதி, வேலை வாய்ப்புகள் முதலியவை தொடர்பான திட்டங்கள வரையப் பெறுகினறன.

குறிப்பிட்ட காலத்தில், பொருள் அளிப்பைப் பெருவாரியாகப் பெருக்க முடியாதபோது, தேவைப்

பக்கத்தில் தேவையான கட்டுப்பாடுகளைப் பரிந்துரைப்பதும் திட்டமிடலின் இன்றியமையாத ஒரு கூறாகும். இங்கு மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் திட்டமிடுதலின் கூறுகளாகி விடுகின்றன. அந்நிலையிலும், மக்கள் தொகைக் கணிப்புகளே இன்றியமையாத் தரவுகளைத் தந்து தவுதல் வேண்டும்.

இதுகாறும் கண்டவற்றிலிருந்து திட்டமிடுதலுக்கு உண்மையில் உதவ முடிகிற ஒரு மக்கள்தொகைக் கணிப்பு, வெறும் தலை எண்ணிக்கையாக இல்லாமல் மக்கள் தொகையின் பல்வேறு தன்மைகளை, குறிப்பாக, பொருளியல் கூறுகளைப் பற்றிய ஒரு கணிப்பாகவும் அமையவேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இந்திய மக்கள் தொகைக் கணிப்பு ஏற்பாடுகளில், திட்டக் காலத்தில் இத்தகைய ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. மக்களின் சாதி, சமயம், மொழி போன்றவற்றையே முதன்மையாகக் கருத்தில் கொண்ட முந்திய கணிப்புகளுக்கு மாறுபட்ட நிலையில் திட்டக் காலம் தொடங்கிய 1951 முதல், இந்திய மக்கள் தொகைக் கணிப்புகள் பல புதிய செய்திகளையும் திரட்டித் தந்து கொண்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 1951-இன் கணிப்பு, மக்களை வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருப்போர்,பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போர் என வகைப்படுத்தி, வேளாண்மை செய்வோரில் சொந்தச் சாகுபடி செய்வோர், குடியானவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் எனப் பகுத்துக் கணித்தது. அப்பாகுபாடு, அக் காலத்திய நிலச்சீர் திருத்தங்களுக்குத் தேவையான தரவுகளைத் தந்து உதவியது. மேலும், இக்கணிப்பு மாவட்ட அளவிலும், குறிப்பிட்ட சில சிற்றூர்கள் அளவிலும் பல செய்திகளைத் திரட்டி அளித்து,அடிமட்ட அளவில் திட்டங்களிட இன்றியமையாச் சில தரவுகளைத் தந்து உதவியது. தொழில் நிறுவனங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஆற்றல் பற்றியும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர் பற்றியும் சில செய்திகளை 1961-இன் கணிப்புத் திரட்டியது. மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளின் நிலை, 200 பரம்பரைத் தொழில்கள்-கைவினைகள், பட்டியல் வகுப்பினர்-மலைவாழ்நர் வாழ்க்கைநிலை, நகரங்களிலும் – கிராமங்களிலும் ஏற்படும் குடிப்பெயர்ச்சி, தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்றுள்ளவர் முதலியன பற்றியும், இக்கணிப்பு செய்திகளைத் திரட்டித் தந்தது. முதன்முறையாக, இனப் பெருக்க வளம் பற்றிய தரவுகள் சேர்க்கப்பட்டன. தொழில் நிறுவனங்களின் தன்மை, வேலை வாய்ப்பு, வேலை நிலைகள், உற்பத்தி முதலியவை பற்றிய செய்திகளை 1971-இன் கணிப்பு திரட்டியளித்தது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய செய்திகளும் திரட்டப்பட்டன. மக்களுடைய குறைந்த அளவுத் தேவைகளைக் கணித்தறியும் நோக்கத்தில், வீட்டு வசதி, குடிநீர் வசதி ஆகியவை பற்றிய தரவுகளை 1981-இன் கணிப்புத் திரட்டியுள்ளது. இவ்வாறு திட்டங்களைத் தொடர்ந்து, இந்திய மக்கள் தொகைக் கணிப்புகள் திரட்ட முயலும் தரவுகளின் தன்மையில் குறிப்பிடத் தக்க மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருவதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். தே.வே.

மக்கள் தொகைக் கொள்கை: மக்கள் தொகையின் அளவும், தன்மையும் தொன்று தொட்டே அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து வந்துள்ளன. வணிக மரபினர், மால்தசு, மார்க்சு ஆகிய பலர் இக்கொள்கையைப் பின்பற்ற அரசுகளுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்துள்ளனர். அவ்வப்போது நிலவும் சூழ்நிலைகளுக்குத் தக்கவாறு அரசுகளும் தத்தம் கொள்கைகளை வகுத்து வந்துள்ளன. அக்கொள்கைகளின் குறிக்கோள்கள் பொருளியல், அரசியல், சுற்றுப்புறச்சூழல், சமுதாய அமைப்பு முதலியவற்றையே சார்ந்துள்ளன. இந்திய அரசும், நாடுவிடுதலை பெற்றபின் தனக்கென ஒரு மக்கள்தொகைக் கொள்கையை வகுத்துச் செயற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

பிறப்பு, இறப்புகளும் குடிப்பெயர்ச்சியுமே மக்கள் தொகை தொடர்பான முதன்மையான மாறிகள். அந்த மாறிகளின் அளவு, விகிதம், பகிர்வு, அமைவு ஆகியவை மக்கள்தொகை அளவைக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன. அவை நாட்டின் பொருளியல், அரசியல், சுற்றுப்புறச்சூழல் முதலிய சமுதாய அமைப்பைத் தாக்கத்தக்கனவாயுள்ளன. ஆகவே, மக்கள்தொகைக் கொள்கையானது நாட்டின் பொருளியல், அரசியல், சுற்றுப்புறச் சூழல் முதலிய சமுதாய அமைப்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதாக அமைந்து விட நேருகிறது.

தனிஆள் வருமானத்தை உயர்த்துவது, வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருவது, மக்களுடைய நல்வாழ்வு, கல்விப்பெருக்கம், உற்பத்தி உயர்வு ஆகியவை மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் பொருளியல் தொடர்பான நோக்கங்கள். மக்கள்தொகை அளவையும், அதன் வளர்ச்சி வேகத்தையும் குறைப்பதன்வழியாக அந்தக் குறிக்கோள்களை அடையமுடியும். அதற்காகப் பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்களைக் குறைப்பது, குடியேற்றத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது, மக்கள்நெருக்கம் குறைவான பகுதிகளில் மக்களைக் குடியேற்றுவது போன்ற பல வழிகள் உள்ளன.

அமைதி, சுதந்திரம், சமத்துவம், நீதி ஆகியவற்றை வழங்குவதே மக்கள்தொகைக் கொள்கையின் அரசியல் நோக்கம். மக்களாட்சியின் செயல்

முறைகல்வியறிவுளள மக்கள்தொகையைஎதிர்நோககு கிறது மக்களதொகை நாடு முழுவதும் பரவலாகப பகிர்ந்திருநதால்தான் அரசியலில சமத்துவம காண முடியும். அதற்காகக் குடியேற்ற இறக்கங்களை அரசு கட்டுப்படுத்த வேணடும்.

ஒரு சில தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் மட்டும மக்கள நெருக்கம் மிகுதியாக இருந்தால் அந்தச் சூழல் எளிதில மாசுறுகிறது. மக்களதொகைப் பெருக்கம் வளஙகள சிதைந்தழியவும் காரணமாகிறது. இங்கும் அரசு, பொருத்தமான குடியேற்ற இறக்கக் கொள கைகளைக் கடைப்பிடித்துச் சிக்கலகளைத் தீர்க்க உதவலாம்.

மக்களதொகைக் கொளகையின் குறிக்கோள் களை நிறைவேற்றிகொள்வதற்குரிய வழிகள் ஐந தாக வகைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தேவை யான செய்திகளையும், கலவியறிவினையும் மக்களுக் குத் தருவதன் வழியாகச் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவது ஒரு வழி. விளம்பரங்கள, மக்கள் தொகை, உடலநலக்கல்வி முதலியவறறால் பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்களை மாற்றியமைக்கலாம். இது போன்றே வேலைவாய்ப்புகள பற்றிய விளம்பரஙகள் குடியேறற இறக்கங்களுக்கு உதவலாம்.

மக்கள், தாமாகவே குறிப்பிட்ட வழிமுறை களைக் கடைப்பிடிக்க முன்வருகிற சூழ்நிலையை உரு வாக்கித் தருவது இரண்டாம் வழியாகும். குடும்ப நலத் திட்டங்கள், கருக்கலைப்பைச் சட்டவழிப்படுத்து வது, அரசு சார்பிலான உடல்நலத் திட்டங்கள, பிறப்பு - இறப்பு விகிதங்களைக் கட்டுப்படுத்தல், குடியிருப்புகளை உருவாக்குதல், போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்துதருதல் ஆகியவற்றின் வழியாக வும் மக்கள தாமாகச் செயறபட உதவமுடியும்.

சமுதாய அமைப்புகளை மாற்றுவதன் வழியாக வும் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை அடைய அரசு வழிவகுக்கலாம. பெண்ணுரிமைகளை உறுதிப்படுத் தல், நாட்டைத் தொழில்மயமாக்கல், குடும்ப அமைப்புச் சட்டங்களை மாற்றியமைத்தல், குடி யிருப்பு, தொழிலாளர் சட்டங்களை இயற்றுதல ஆகியவை இவ்வகைப்படும்.

தூண்டுதல்கள மற்றும் தடைகளைத தருவதன வழியாகக் குறிபபிட்ட குறிக்கோளகளை அடைவது என்பது நான்காம் வழியாகும். குடும்ப உதவித் தொகைகள், வரிச்சலுகைகள், வேலைவாய்ப்புகள, பதவி உயர்வுகள் முதலியன இவ்வழியின.

இறுதியாக, குறிப்பிட்ட குறிக்கோளகளை நிறை வேற்றுவதற்காகச் சில கட்டாய நடைமுறைகளை யும் அரசு மேற்கொளளலாம். திருமண வயது, கருககலைப்பு, குழந்தைகள் எண்ணிக்கை முதலிய வறறை அரசு சட்டமியறறிக் கட்டுப்படுத்தலாம் சில நோய்ததடுபபு முறைகளை மக்களமீது கட்டாயப படுததுவதன வழியாக இறப்பு விகிதங்களைக் கட்டுப் படுத்த முடியும். இது போன்றே பனனாட்டுக் குடிப் பெயர்ச்சிகளையும் ஆசுத்திரேலியாவைப் போலச சட்டமியறறிக் கட்டுப் படுத்தலாம்.

மக்களதொகையின் அளவு தொடர்பான மக்கள தொகைக் கொளகைகளைப் பிறப்பை ஊக்குவிப்பன, பிறப்பைக் குறைப்பன என்று இருவகைப் படுத்த லாம். பிறப்பை ஊக்குவிப்பதே மிக நீணடகாலமாக அரசின கொளகையாக இருந்து வநதிருக்கிறது இறப்பு விகிதம மிக உயர்வாக இருந்த அக்காலத்தியச சூழ்நிலைகளுக்கு இக் கொள்கை மிகவும் பொருந்து வதே. இந்தியக கோயிலகளில் காணப்படும் உட லுறவுத் தொடர்பான சிறபங்கள் இக்கொள்கையின எதிரொலிப்பே என்று கருதப்பட்டு வருகிறது. செருமனி, இத்தாலி, சப்பான ஆகிய நாடுகளில 1914க்கும் 1944க்குமிடையே இக கொளகையே பினபற்றப்பெற்றது சுவீடன் ஆகிய பிரானசு நாடு கள பிறப்பை ஊககுவிககும் கொளகையைத தொடர்நது கடைபபிடித்து வருகின்றன.

இதற்கு மாறாக மக்களதொகை வளர்ச்சியால துன்பங்களை அடைந்துவரும் நாடுகள் பல,பிறப்பைக் குறைப்பதையே குறிககோளாகக் கொணடுள்ளன. சீனா 1979 முதல ஒரு குழந்தைக் குடும்பத்துககு ஆத ரவு தெரிவித்து வருகிறது ஒரேயொரு குழநதை யுடன் அமைவதாக உறுதிமொழி தருபவர்களுககு அரசு ஒரு சான்றிதழ் வழங்குகிறது. அச் சான்றிதழ் அடிப்படையில, கலவி நிறுவனஙகளில முன்னுரிமை வழஙகப்பட்டு வருகிறது கொரியாவில் இரணடு குழந்தைகளுடன் நிறுத்திக் கொளபவருடைய கலவிச் செலவு, வருமான வரியிலிருநது குறைத்துக கொளளப்படுகிறது. தானசானியா, இலஙகை, நேப்பாளம் ஆகிய நாடுகளில் பெற்றோரைச சார்ந்திருக்கும் குழந்தைகளுக்கு வரிவிலக்கு தரப் படுவதில்லை சிஙகப்பூரில் இரண்டுககுமேல குழநதை பெறாதவர்களுக்கு அரசு குடியிருபபுகளில முனனுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. பேறுகாலச சலுகை கள பிலிப்பைனசில் முதல் நானகு குழந்தைகளுககும், கானா, ஆங்காங்கு, மலேசியாவில் முதல் மூனறு குழந்தைகளுக்கும், தென்கொரியாவில முதல் இரணடு குழந்தைகளுக்குமே தரபபடுமெனக் கட்டுப்படுத் தப்பட்டுளளது. குழந்தைப் பேறுகளிடையேயுளள கால இடைவெளியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக் கத்தில தான்சானியாவில் வேலை பார்க்கும் பெண களுக்கு மூனறாண்டுகளுக்கு ஒருமுறையே சம்பளத் துடன் பேறுகால விடுமுறை தரப்படுமென விதிக்கப்

பட்டுள்ளது. தாய்லாந்திலும், இந்தோனேசியாவிலும் குழாய்க் கிணறுகள், தொலைககாட்சிப் பெட்டிகள முதலிய வசதிகள் செய்துவருவதில சிறு குடும்பங் களைக கொண்ட சமுதாயங்களுக்கே முன்னுரிமை தரப்பட்டு வருகிறது

நாட்டளவில் தனியாக ஒரு மககள்தொகைக் கொளகையை அறிவித்த ஒரே நாடு என்ற பெருமை இந்தியாவுக்கு உணடு. தேசிய மக்கள தொகைக் கொளகை 1976, ஏப்பிரல் திங்களில அறிவிக்கப்பெற றது. அதன சிறப்புக்கூறுகள கீழவருவன: 1) திருமண வயதை மகளிர்க்குப் பதினெட்டாகவும், ஆடவருக்கு இருபத்தொன்றாகவும் நிருணயித்தல், 2) திருமணங் களைப் பதிவு செய்வதைக் கட்டாயமாக்குதல், 3) இளைஞர்களிடத்தில் மககளதொகைச் சிக்கலைப் பற் றிய உணர்வை ஏறபடுத்துவதுடன பெணகளின் கல் வித் தரத்தை உயர்த்தவும் கல்வியமைப்பைப் பயன படுத்தல், 4)கிராம மக்களிடம் குடுமபக கட்டுப்பாடு தொடர்பான செய்திகளைப் பரப்புவதற்காகச் செய்திக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தல், 5) நிலையான குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைமேற் கொளபவர் களுக்கு நிதியுதவி செய்தல், 6)அரசின் குடும்பக் கட்டுப் பாட்டுத திட்டத்தால மாநிலங்களின சில அரசியல, நிதிநிலைகள் பாதிக்கப்படாமலிருப் பதறகாக 1971 மக்கள்தொகை அடிப்படையிலேயே பாராளுமன்றத்தில் மாநிலங்களுக்குரிய இடங்கள் தொடர்ந்து நிருணயிக்கப்படும் என்றும் அதே அடிப் படையிலேயே மாநிலங்களுக்கு மைய அரசின நிதி உதவிப் பங்கீடு நிருணயிக்கப்படும் என்றும் விதி செய தல் என்பன. தே.வே.

துணை நூல்:

Asha A. Bhende & Tara Kanitkar, Principles of Population Studies, Himalaya Publishing House, Bombay, 1985.

மக்கள் தொகைக் கோட்பாடுகள்: மக்கள் தொகை பற்றிய சிந்தனை மிகப் பழங்காலந் தொட்டே நிலவி வருகிற ஒன்றேயாயினும், மால்த சின் (Malthus) கோட்பாடு அங்கு மையமாக இடங்கொணடு நிலவி வருகிறது. மக்களுடைய சிந்தனைகளில் ஒரு பெருந் திருப்பம் உண்டாவதற்கு அவர காரணமாக இருந்தார். பின்னர், அவருடைய சிந்தனையே பல திருப்பங்களுக்குக் காரணமாகி விட்டது. இன்று, மக்களதொகையை வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து அணுகியவர்களாகச் சிந்தனை யாளர்கள வெவவேறு கோட்பாடுகளைப படைத் துள்ளனர்.

இந்திய 'அருத்த சாத்திரம்' நாட்டின் பாதுகாப் புக் கணணோட்டத்திலும், உழைப்பின அடிப்படை யிலான உற்பத்திக் கணணோட்டத்திலும் உயர்ந்த அளவு மக்களதொகையை ஒரு நாடு பெறறிருக்க வேணடும என்று கூறுகிறது. கிரேககப் பேரறிஞர் பிளேட்டோவும் நாட்டின் பாதுகாப்பு, நிருவாகம ஆகிய கணணோட்டங்களில சிந்தித்தவராக, ஒரு நகர அரசு 5040 - குடிமக்களையே கொணடிருக்க வேண்டும் என்று குறிபபிடுகிறார். மக்கள்தொகை அளவுக்கு மீறியிருந்தால அது வறுமைக்கு வழிகோ லும் எனக் கூறுகிறார். சீனப பேரறிஞர் கனபூசியசு ஒரு நாட்டின் மககள்தொகைக்கும் பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்புக்குமிடையே ஒரு சமநிலை பேணப்பட வேணடும என்று வலியுறுத்துகிறார். இவவாறு பழங் காலக் கோட்பாடுகள் பெருமளவில் அரசியல், பாது காப்பு அல்லது நிருவாக அடிப்படையிலகட்டுரைக்கப பட்ட போதிலும் ஒருசிலா பொருளியல் கண ணோட்டத்திலும் அதனை அணுகிவந்தனர் என லாம்.

இடைக்காலததில் குறிப்பாகக் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடு முதல் ஏற்பட்ட பல மாறுதலகள், மக்களதொகை பற்றிய சிநதனைகளிலும் எதிரொலி கக் கேட்கலாம. அக்காலததில்தான் புதிய கடல்வழி கள, புதிய கணடஙகள், புதிய தொழில்கள், புதிய நாடுகள முதலியன தோன்றின. அக்காலத்தில தோனறிய 'வணிக மரபினா' (Mercantilists) எனறு கூறப்படும் சிந்தனையாளர்கள மக்கள் தொகையே ஒரு நாட்டின ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்து கிறது என்று கருத்துத தெரிவித்தனர். நாட்டின் செல்வம் அங்குக்கிடைக்கும் பொன,வெள்ளி முதலிய மதிப்பரிய கனிமங்களின அளவைச் சார்ந்துள்ளது என வலியுறுத்திய அவர்கள, நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அங் கிருந்து பொருட்களைத் தேடி வருவதன் வழியாகச் செல்வத்தைப் பெருக்கி நாட்டைவலிமைப்படுத்தமுடி யும் எனவும் சுட்டிக் காட்டினர். மககளதொகை ஏராளமாக இருந்தால் உழைப்புப் பெருகும், உற் பத்தி மிகும அதே நேரத்தில் கூலி அளவு வீழந்து உற்பத்திச் செலவு குறைந்து பொருள்விலை மலிந்து, ஏற்றுமதி பெருகும என அவர்கள் வாதிட் டனர். அவ்வாறு மக்களதொகையை வெறும் பொருளியல நோக்கில் அணுகி ஒரு புதிய மக்கள தொகைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கித தந்தனர் அவ் வணிக மரபினர். அவர்களுக்கு எதிராகத் தோன்றிய 'இயற்கை மரபினர்' (Physiocrats) என்று கூறப்பட்ட பிரான்சு நாட்டுப் பொருளியலறிஞர் களோ, மக்களுடைய வாழ்க்கைத தரத்தைப் பாதிக கும் அளவுக்கு மக்கள தொகை வளர்ச்சி ஏறபட்டு விடலாகாது என்ற கருத்தை வலியுறுததியவர்கள ஆவர். அவ்வாறு, மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஒரு

நிலைக்கு அப்பால தீங்கிழைக்கத் தக்கதே எனபதை அறிவுறுத்தியவர்கள இயற்கை மரபினா.

இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் மாலதசு தோனறினாா. 'சமூகத்தின் எதிர்கால முனனேறறத்தைத் தாககும் வகையிலான மக்களதொகைக் கோட்பாடு பற்றிய ஒரு கட்டுரை' என்ற நூலின வழியாக அவர் தம்முடைய கருததுகளை கி.பி 1798 - இல் முதன்முதலாக வெளியிட்டார்.

தம்முடைய இனததைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற நாட்டம் உயிரினங்கள் அனைத்துக்குமே பொதுவானது. இருப்பினும் இருப்பிடமும் ஊட்டப்பொருட்களும் கிடைக்கும்வரை உயிரினங்கள தமமுடைய இனததைப் பெருக்குவது இயற்கை. அதற்கு மனித இனமும் விதிவிலக்கனறு. இருப்பிடமும் ஊட்டப் பொருட்களும் கிடைக்கும்வரை மனித இனமும் பெருகிச் செல்லத்தக்கது. இவ்வாறு, உணவு உற்பத்தியையே மக்களதொகை சார்நதிருப்பதால இவ்விரண்டிற்குமிடையே ஒரு நெருங்கிய பிணைப்பு இருப்பதாக மாலதசு நிறுவுகிறார்.

அடுதது இவ்விரண்டும் கால அளவில் எவவாறு மாறும என்பதை மால்தசு விளக்க முனைகிறார். மக்களிடையே மாறுதலினறி நிலைத்திருக்கும் பாலுணர்ச்சியின் விளைவாக மக்கள் தொகையானது கால அளவில் மிகவேகமாக வளரத்தக்கது. ஆனால வளாநதுசெல்லும் மக்கள்தொகையைப் பேணுவதறகு வேண்டிய உணவுப்பொருள் உற்பததியோ, அவ்வளவு வேகமாக வளரத்தக்கதன்று. மககள உழைப்புக்கேற்ப, நிலத்தின விளைவு இருப்பதிலலை. இந்த உணமையை விளக்குவதற்காக உணவு உற்பத்திக் கூட்டல் வாய்பாடு போலவும், மக்களதொகை, பெருக்கல் வாய்பாடு போலவும பெருக முற்படும் என பார் அவர். கீழவரும் பட்டியல் இந்தக கணிதத தொடர்பினை விளககும்.

கால அளவு	0	25	50	75	100	125	ஆண்டுகள
மக்கள் தொகை	2	4	8	16	32	64	எண
உணவுப் பொருள	2	4	6	8	10	12	கணடி

ஒரு நாட்டின் மக்களதொகை குறிப்பிட்ட ஆண்டில் 2 ஆகவும், உணவு உற்பத்தி 2 கணடியாகவும் இருந்தால் 25 ஆண்டுகளுக்குப்பின மக்கள தொகை 4-ஆகப் பெருகும்போது உணவும் 4 கணடி எனப் பெருகும். ஆனால் 75 ஆண்டுகளில் மக்கள தொகை 16 ஆகும் போது உணவு 8 கண்டி மட்டுமே ஆகும். 125 ஆணடுகளில் மக்கள் தொகைக்கும உணவு உற்பத்திக்கும் இடையேயுள்ள வீதத் தொடர்பு 64:12 எனறும், இரு நூறறாண்டுகளில் 512.18 என்றும், மூன்று நூற்றாண்டுகளில் 8192: 26 என்றும் பெருக முற்படும்.

இவவாறு முயல் வேகததில் மககள்தொகையும ஆமை வேகததில உணவுப்பொருள உறபததியும் வளருமெனில அவவிரணடுககுமிடையே சமநிலை பெரிதும இலலாது போகும் அப்போது தடைகள சில தோனறி இழநத சமநிலையைப் பேண உதவும எனபார் மாலதசு. அவை இறபபு வீததததைக கூட்டி மககள தொகையை உணவுபபொருள அளவுககுக குறைததுவிடுகின்றன. அவற்றைத் தீசசெயலகள, துன்பஙகள என வகைப்படுததுகிறாா அவா. மனிதன ஈடுபடும நலககேடான தொழிலகள, வாழககை வசதிக் குறைவு, ஒழுசகக்கேடு, போாகள முதலான தீசசெயலகளையும், இயறகை விதிகளால தோனறும் பஞசம், கொளளை நோய்கள முதலான துனபஙகள ஆகிய தடைகளையும், ஒழுககக் கட்டுபபாடு என்ற வேறொரு தடையையும் அவா தம் நூலின பிந்திய பதிப்புகளில் குறிப்பிட்டுளளாா. ஒழுக்கக கட்டுப்பாடு என்பது மணமின்றித் தனி வாழககை நடததுதல, வயதானபின் மணம்புரிதல, மணமான பின்னும் கட்டுப்பாட்டுடன வாழ்தல ஆகியவறறைக குறிககும் அவை பிறப்பு விகிததததைக் குறைக்கும நோககத்துடன் மனிதனால தன பகுததறிவைக கொண்டு கடைப்பிடிககபபடுவன ஆகும

இந்த விளக்கங்களின அடிபபடையில மாலதசு இன்றியமையாத ஒரு முடிவுககு வருகிறாா. அது பிறப்பைத் தவிர்க்கும் தடைகளைக கடைபபிடிககத தவறினால் உணவுப்பொருள உறபததியை விஞசிய தொரு வேகததில் மககளதொகை வளர முறபட்டுத் தீசசெயலகளும், துன்பஙகளும் இயலபாகவே தோன்ற வழிவகுககும் எனபதாகும்.

ஆசிரியர் பலர் மாலதசின கோட்பாட்டில பல குற்றங்குறைகளைச் சுட்டியுளளனர். அறிவியல முனனேற்றத்தைத தொடாநது ஏறபடும பசுமைப்புரட்சி உணவுப்பொருள உறபத்தியைப பலகிப் பெருககச் செய்து வளர்ந்து செலலும் மக்களதொகையைப் பேண உதவும் என்பது அவர்களின் கருத்து. மேலும், தேவையான உணவுப்பொருட்களைப் பிற நாடுகளிலிருந்து இறககுமதி செய்துகொளள முடியும் எனபதும் இங்குச் சிந்திககத்தக்கது. மககளதொகை பெருகும் போதெலலாம் மனஙகவலவதில பொருளிலலை, வாயொன்று தோன்றும்போதெலலாம இருகரஙகளும வெளிப்படுகினறன; அககரஙகள தருகிற உழைப்பால உற்பத்தியும் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது, மககளுடைய வாழ்ககைத் தரம உயர உயர அவாகளிடையே பாலுணர்ச்சியும, அதன எதிரொலியாக மககளதொகை வளர்ச்சி வேகமும குறைநதுவருகினறன எனற உணமையையும மாலதசை மறுப்போர் சுட்டிக காட்டியுளளனர்.

மால்தசின் கோட்பாட்டில் உணவு உற்பத்திக்கு அளவுக்கு மீறிய முக்கியத்துவம் வழங்கியிருப்பதில் குறை கண்ட சிந்தனையாளர்கள் ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகை, உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தன்றி, மொத்த உற்பத்தியையே பொறுத்துள்ளது எனக் கருதத் தலைப்பட்டனர். மேலும், சில நாடுகளில் தொடர்ந்து மக்கள்தொகை பெருகிக்கொண்டிருந்த போதிலும் பொருளியல் நிலை சற்றும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதும், ஆனால், வேறு சில நாடுகள் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் நலிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதும் சிந்தனையாளர் கவனத்துக்கு வந்தன. அந்தச் சூழ்நிலையில் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் உத்தமமான மக்கள்தொகை ஒன்றிருப்பதாகவும், அத்தொகை அந்தந்த நாடுகளின் மொத்த உற்பத்தியைச் சார்ந்திருப்பதாகவும் ஆசிரியர்கள் சிந்திக்கலாயினர். அச்சிந்தனை முடிவைக் கானன் (Cannan), கார் சாண்டர்சு (Carr Saunders) போன்றோர் ஒரு கோட்பாடாகத் தந்துள்ளனர். கார் சாண்டர்சு மிகவுயர்ந்த அளவு பொருள்சார் நலந்தருகிற மக்கள் தொகையே உத்தமமான மக்கள்தொகை என்பார். ஒவ்வொருவரும் அடைகிற பொருள் சார் நலத்தின் அளவு அவரவர் உண்மை வருமானத்தைப் பொறுத்தது. எனவே, எந்த மக்கள்தொகை அளவில் நாட்டின் ஆள் வருமானம் மிக உயர்ந்த அளவினதாக அமைகிறதோ அந்த அளவு மக்கள்தொகை, அந்நாட்டிற்கு உத்தமமான அளவு மக்கள்தொகையாக அமைந்துவிடுகிறது. பிற அளவுகளில் ஆள் வருமானம் குறைவாகவே இருக்கும் என்பது இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

ஒரு நாட்டில் உண்மையாக நிலவும் மக்கள் தொகை, உத்தம அளவைவிடக்குறைவாக இருந்தால் அந்நாட்டின் செல்வ வளங்களைப் பயன்படுத்தப் போதுமான தொழிலாளர்களோ, உற்பத்தியாகும் பொருள்களை வாங்குவதற்கான ஆள்களோ இல்லை என்றாகும். அதனால் உற்பத்தியும் ஆள்வருமானமும் குறைவாகவே இருக்கும். அந்நிலையில் மக்கள் தொகை பெருகினால் வளங்கள் நன்கு பயன்படுத்தப் பெற்று அங்காடியும் விரிவடைந்து உற்பத்தியும் அதைத் தொடர்ந்து வருமானமும் பெருகும். ஓரளவுக்குமேல் மக்கள்தொகை பெருகுவதில் பொருளில்லை. ஏனெனில், நாடுகளின் வளத்துக்கு இயல்பான ஒரு வரையறை இருக்கிறது. இப் புதிய கோட்பாடு, சில சூழ்நிலைகளில் மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் வரவேற்கத்தக்கதே என்று நிறுவுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்கள்தொகை மாறுதல்களுக்கு உணவு உற்பத்தி, இயற்கை வளங்கள் போன்ற பொருளியல் காரணிகளுக்கு மாறாக இனப்பெருக்க வளம் (Fertility) ஆகிய உயிரியல் காரணியே அடிப்படையாக இருக்க முடியும் என்ற கருத்தைச் சாட்லர் (Sadler), தபுளதே (Doubleday), இசுபென்சர் (Spencer), கினி (Gini), காசுட்டுரோ (Castro), பேர்ல் (Pearl) போன்றோர் தெரிவித்துள்ளனர்.

மால்தசின் சமகாலத்தவரான சாட்லர், மக்கள் செறிவு மிகுதியாகும்போது இனப்பெருக்க வளம் குறைந்து செல்லும் என்றும், மக்கள் மிகவுயர்ந்த அளவு மகிழ்ச்சி பெறும் கட்டத்தில் மக்கள்தொகையின் அளவு மேலும் வளராது, ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்றும் கருதுகிறார். கடும் உழைப்பும், தனிமையும் இனப்பெருக்க வளத்தைப் பெருக்குகின்றன. மக்கள் தொகை சிதறிக் கிடக்கும்போது அவ்விரண்டும் இயல்பாகவே ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. வேளாண்மைச் சூழலிலிருந்து மேலும் முன்னேறும்போது வேலைப் பகுப்பு ஏற்பட்டு, வேலைப்பளு குறைந்து, ஓய்வு நிறையக் கிடைத்து, அறிவுத் தொடர்பான செயல்களில் மக்கள் ஈடுபடும்போது மிகவுயர்ந்த அளவு மக்கள் மிகவுயர்ந்த அளவு மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறார்கள் என அவர் முடிவு கட்டுகிறார்.

உணவு அளிப்புக்கு நேரெதிர் வீதத்தில் மக்கள் தொகை அளவு உள்ளது என்பார் தபுளதே. அவர், உணவு அளிப்பு உயர்ந்த அளவிலிருந்தால் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீதம் குறைந்து செல்லும் என்பார். 'உருவில் பருமனான விலங்குகளும், பறவைகளும் குறைந்த அளவே இனம் பெருக்குகின்றன; மிகுதியாக உரமிட்டால் மரங்களும், செடிகளும் குறைந்த அளவில் தானே காய்கறிகளைத் தருகின்றன?' என்று வினவுகிறார் அவர். காசுட்ரோ என்ற மற்றொரு அறிஞரும் உணவில் உயர்ந்த அளவு புரதச்சத்து இருந்தால் இனப்பெருக்க வளம் குறைவாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறார்.

ஒருவன் தன்னுடைய சொந்த முன்னேற்றத்திற்காகத் தீவிரமாகப் பாடுபடும்போது அவனுடைய இனப்பெருக்க நாட்டம் குறைந்துவிடும் என்றும், படித்த உயர்வகுப்புப் பெண்கள் மூளைக்கு அதிகம் வேலை கொடுக்கிற காரணத்தால் பிள்ளையைத் தாங்கவும், பெறவும், குறித்த காலம் வரை பாலூட்டவும் இயலாத நிலையிலேயே இருப்பார்கள் என்றும் இசுபென்சர் கூறுகிறார். அதனால் அவர்களுடைய இனப்பெருக்க வளம் குறைவாகவே இருக்கும் என்பது அவருடைய முடிவு.

இத்தாலிய அறிவியலாளராகிய கினி, ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி முற்றிலும் ஓர் உயிரியல் நிகழ்ச்சியே என்று கருதுகிறார். மக்கள் தொகை வளர்ச்சி தனிமனிதனுடைய வாழ்க்கைச் சகடத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் மிகவுயர்ந்த வேகத்தில் மக்கள்தொகை வளர்கிறது. அடுத்து

வேகம குறைந்து ஒரு முதிர்ச்சி பெற்ற சாதனைக் கட்டம வருகிறது. தொடர்ந்து ஓர் இயலா நிலை தோன்றுகிறது; எண்ணிக்கை குறைந்து செல்கிறது; மக்கள் தொகையின தன்மையும் தரம் குறைகிறது. இந்தப் போக்குகளுக்குக் காரணம் உயிரியல் மாறுதல் களே என்பார் கினி. மக்கள் தொகை வளர்சசியில ஏற்படும் இந்தச் சகடப்போக்கு வரைபடமாக்கப் பட்டால் ஆங்கில 'எசு' (S) எழுத்தைப் போலத் தோன்றும என்பார் பேர்ல.

மக்களதொகையின் செறிவு, உணவு ஆகியவையும் உயிரியல் காரணிகளுமே மக்கள்தொகை மாறுதல் களைக் கொணர்கின்றன என்று கூறும்போது, மனித னால் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை தோன்றிவிடு கிறது. இக் கருத்துகளை இக்கால ஆசிரியர்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அவர்களுடைய கருத்துப்படி, சமூகமும் பண்பாட்டுக் காரணிகளுமே இனப்பெருக்க வளத்தையும மக்கள் தொகையினையும் கட்டுப்படுத் துகின்றன எனத் தெரிகிறது.

பிரான்சு நாட்டறிஞர் தூமாண்டு (Dumount) கூறு கிற ஒரு கோடபாடு இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. சமூக ஏணியின உயர்மட்டத்தை ஏறியடைய வேண் டும என்ற துடிப்புப் பொதுவானது. அந்தத் துடிப்பை நுண்துளை ஈர்ப்பாற்றலுடன் (Capillary Act-ion) ஒப்பிடலாம. அவ்வாற்றலால் நுண்ணிய மேற் குழாயில் திரவம் மேலேறுகிறது; திரியில் எணணெய் ஏறுகிறது; மரத்தில் நுணணுயிர்ச்சத்து ஏறுகிறது. அகன்ற குழாயுடன் ஒப்பிடும்போது நுணணிய குழா யில் திரவமானது மிகுந்த உயரத்துக்கு ஏறமுடிகிறது. இதுபோன்றே, பிற சுமைகளில்லாத அதாவது பெரிய குடுமபச் சுமையில்லாத மனிதனால் சமூக ஏணியில் மிக வேகமாக ஏற முடிகிறது. அதனால் சிறு குடும் பத்தின சிறப்பு உணரப்படுகிறது. இயல்பாகவே கருவளம் குறைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. கிங்சுலி தேவிசு (Kingsley Davis), பொருளியல் மாறுதல் களுக்கேற்ப, மக்கள் தம்மை மாறறிக்கொள்ளவேண்டி வரும்போது தொழில் வளாசசியின் முழுப் பயனையும் துய்ப்பதற்காகத் திருமணங்களைத் தள்ளிவைக்கவும், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வும், இடம்பெயர முன்வருகிறார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

காரல் மார்க்சும் பிற சமதருமச் சிந்தனை யாளர்களும் மக்கள் தொகைச் சிக்கல், அடிப்படை யில் ஒரு முதலாளித்துவச் சிக்கலே என்று கூறுகின்ற னர். தொழிலாளியை முதலாளி சுரண்டுவதாலேயே வாழ வழியற்று ஒரு மக்கள்தொகை மிகுதி தோன்று கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் வேலையும், கூலியும் உறுதிப்படுத்தப்பெற்ற ஒரு சமதரும அமைப்பில், மக்கள்தொகை என்பது ஒரு சிக்கலாகவே இருக்க வழி யில்லை. அஙகெர்ன் இசுடெர்ன்பெர்க்கு (Ungern-Sternberg) எனற சமதரும அறிஞர் 'முதலாளித்துவ மனப்பான்மை' மக்களிடம் ஒரு பகுத்தறிவுச் சிந்த னையை ஊககுவிக்கும் எனறும, தன்மதிப்பையும சமத்துவத்தையும பேண விருமபும பெண்ணுக்குக் காதல் உறவு வாணிக உறவாகவே படுவதால தன னுடைய அடுத்த குழந்தையைப் பற்றி அவள் ஆழ மாகச் சிந்திக்க முற்படுகிறாள என்றும் குறிப்பிடு கிறார்.

மேலே கண்ட பலவேறு கோட்பாடுகளையும ஆராயும்போது மக்களதொகையைக் கட்டுப்படுத் தும் காரணிகள மிகப்பல என்பது தெளிவாகிறது. ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனத்தின் ஓராய்வும் (1965) ஆள வருமானம், நகர்மயமாதல், வாழ்நாள எதிர்பாாப்பு, மணமான பெண்கள விகிதம், பெண் கலவி, செய தித்தாள, வானொலி, திரைப்படஙகளில் நாட்டம், பொருளியல, சமூக நிலைகள முதலியன மக்கள் தொகை அளவைக் குறிப்பாக அதன் வளத்தைக கட்டுப்படுத்துகினறன என்று நிறுவியுள்ளது. தே.வே.

துணை நூல்கள்

Asha, A. Bhende & Tara, Kanitkar, Principles of Population Studies, Himalaya Publishing House, Bombay, 1985

Srivastava, S.C., Studies in Demography, Jai Prakash Nath & Co., Meerut, 1985

மக்கள் தொகைச் செறிவு எந்தவொரு மக்கள் தொகையையும அடிபபடையில பேணி நிற்பது குறிப்பிட்ட அளவு நிலப்பரபபேயாகும் அதே நேரத் தில் நிலப்பரப்புகளிலெலலாம் மககள தொகை சரிசம மாகப் பகிர்ந்து இருக்கவில்லை எனபது குறிப்பிடத் தக்க ஓர் உணமையாகும். மக்களதொகைக்கும், நிலப்பரப்புக்கும இடையேயுள்ள இநத விகிதத்தைத தான் மக்கள்தொகைச் செறிவு என்கினறனர். இந்தச செறிவை அளவிட்டறிவதற்குப் பலமுறைகள கையா ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆய்வாளர்கள இந்தச் செறிவை நிருணயிக்கும் காரணிகளையும் புலபபடுத்தி யுள்ளனர்.

குறிப்பிட்ட அளவு மக்களதொகை, குறிப்பிட்ட அளவு நிலப்பரப்பில் வாழ்கிறதெனில், அவ்விரணடு அளவுகளுக்குமிடையேயுள்ள விகிதம் கணக்கியல செறிவின் அளவு எனக் கொளளப்படும். எடுததுக் காட்டாக, 1981 - இல இந்திய மக்கள் தொகையின அளவு 685 18 மிலியன. அந்நாளில் நாட்டின் பரப பளவு 3.29 மிலியன் சதுர. கி.மீ. என்றிருந்ததால்

அனறைய மக்களதொகைச் செறிவு சதுர.கி.மீ. க்கு 221 எனக கணிககப்பட்டுள்ளது. மக்களதொகைச செறிவை அவ்வாறு கணக்கிடுவதில் சில தவறுக ளுளளன. அந்த ஆகமொத்தச் சராசரி, நாட்டின பல்வேறு உட்பகுதிகளின் சிறப்புக கூறுகளைப் புறக் கணித்துவிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகப் பம்பாய் போன்ற பெருநகர்களில பெருந்திரளாக மக்கள செறிநது வாழ, கட்சு போன்ற பகுதிகளில் மக்கள் குடியிருப்புகளே இலலாமலுளளது. எனவே, ஒட்டு மொத்தச் சராசரியைக் கணக்கிடுவதறகுப் பதிலாகச சிறிய சிறிய பகுதிகளின் மக்கள்தொகைச் செறிவைத் தனித்தனியாகக் கணக்கிட்டறிவதே பயனுடையதாக இருக்கும.

மொத்த நிலபபரப்புக்குப் பதிலாக மொத்தச் சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பை மட்டும எடுத்துக் கொண்டு அததுடன் மொத்த மக்கள்தொகையை ஒப்பிட்டு அவற்றின் விகித உறவைக் கணக்கிடுவது சற்று உயர்வான முறை என்று கருதப்படுகிறது. அதனை 'உடலியல் செறிவு' என்று கூறுவர். சற்றே வேறுபட்ட நிலையில் மொத்தம சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்புக்கும், மொத்தம் சாகுபடி செய்யும் மக்களுக்கும இடையேயுளள விகிதத்தை மட்டும் கணக்கிட்டால் அதனை 'வேளாண்மைச செறிவு' என்பர். அதிலும் குறைபாடொன்றுள்ளது. காடுகள, மேய்சசல் நிலங்கள, சுரங்க நிலஙகள போன்ற வறறைக் கணககிலெடுக்கத் தவறிவிட்டதே அக் குறைபாடாகும். மேலும், பல்வேறு நிலங்களுடைய உற்பத்தித் திறன் சரிசமமாக இருப்பதில்லை. ஆகவே, மக்கள் தொகைச் செறிவினை உற்பத்தித்திறன் வேறு படும் ஒவவொரு நிலப்பரப்புக்கும் தனித்தனியாக அளந்தறிவதே பயனுளளதாயிருக்கும எனக் கருதப் படுகிறது.

மக்கள் தொகைச் செறிவைப் பாதிக்கும் காரணி கள பல. புவியியல காரணிகள், சமூகப் பொருளியல் காரணிகள் என அவற்றைப் பகுத்து ஆராயலாம். தட்பவெப்பநிலை தொன்றுதொட்டே குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்புகளின் மக்கள தொகைச் செறிவைப் பாதித்து வருகிறது. துருவப் பகுதிகளில் மக்கள தொகைச் செறிவு மிகக் குறைந்த அளவில இருப்ப தற்குக் காலநிலையன்றி வேறு காரணங்கள இலலை. மக்கள உயிர் பிழைததிருகக இனறியமையாது வேண்டிய நீர் ஓடும் ஆறறங்கரைப் பகுதிகளில் தொன்றுதொட்டே மக்கள தொகை மிகச் செறிந்து காணப்பட்டு வருகிறது. மலைப் பகுதிகளில மக்கள் தொகைச் செறிவு குறைந்திருக்கக் காரணம் அப்பகுதி களில் பிழைப்பு வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பது தான. மணணின் இயல்பும், இதுதொடர்பான மற றொரு இயறகைக் காரணியாகும். வணடல்மண் பகுதிகளில மக்கள் மிகச் செறிந்து வாழ்கினறனர்.

பொருளியல் மாறுதல்களும் மக்கள்தொகைச் செறிவைப் பாதிக்கினறன. நகர்ப்புறங்கள பல தொழில் மையங்களாகத் திகழ்வதால் மக்கள தொகைச் செறிவுமிக்க மையஙகளாகத் திகழ்கின் றன. குறிப்பிட்ட சில தொழிலகள குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் தோன்றும்போது அவ்விடங்களில் மக்கள தொகை செறிய முறபடுகிறது. குடிப்பெயர்ச்சி மற்றொரு முதன்மையான காரணியாகும. பம்பாய் போன்ற நகர்ப்புறங்களில பேரளவு மக்களதொகை செறிந்திருக்கக் குடியேற்றமும் ஒரு காரணமாகும்.

தே. வே.

துணை நூல்:

Asha, A.Bhende & Tara, Kanitkar, Principles of Population Studies, Himalaya Publishing House, Bombay, 1985.

மக்கள் தொகைப் பதிவேடு: ஒருவனுடைய வாழ்வில பிறப்பும் சாவும் முதலும் முடிவுமாகிய நிகழ்ச்சிகள். அவற்றைப் பதிவு செய்து வைததுக் கொளவது தனி மனிதனுக்கு மட்டுமன்று, சமுதாயத் துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்பல விளைவிப்பதாகும. பிறப்பு இறப்புச் சானறிதழ்கள் ஒருவனுடைய அடையாளத்தை, குடியுரிமையை, குறிப்பிட்ட சமு தாய உறுப்பினர் என்ற வகையில் அவனுடைய கடமைகளை, உரிமைகளை நிறுவ உதவுகின்றன. இப்பதிவுகள் பிறப்பு இறப்பு விவரங்களைத் தருவ தன் வழியாக நாட்டின் உடல்நிலைத் தரததைப் பற்றிய அறிவைத் தருகினறன நாட்டின் கல்வி, உணவு உற்பத்தி போன்றவற்றிற்காகத திட்டம் தீட்டும் போதும், நடப்புகளை நன்குணர இப்பதி வேடுகள் இன்றியமையாத செய்திகளை அளிததுதவு கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம், எவ்வெவற்றைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு பட்டியலே தந்துள்ளது பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு ஆகிய மூன்றும் பதிவு செய்யப்பெறல்வேண்டும் எனபது ஐ.நா. நிறுவனத்தின் கருதது. பிறப்பைப் பதிவு செய்யும்போது, பிறந்த இடம, காலம், அன்னையின் வயது, அவருக்கு அது எததனையாவது குழந்தை எனபது, பேறு காலத்தில் பெற்ற உதவி ஆகியவை விளக்கமாகக குறிப்பிடப்படலவேணடும் இறப் பைப் பதிவு செய்யும்போது இறந்த இடம், இறந்த வரின் இடம், காலம், இறப்புக்குக் காரணம், பால், வயது போன்ற விவரங்களைப் பதிவு செயதல் வேணடும். இறந்தது குழந்தையாக இருந்தால, தாயின் இடம், குழந்தையின் பால், வயது, இறபபுக் குக் காரணம் ஆகியவற்றையும் பதிவு செய்தல வேண்டும். இது போன்றே திருமணத்தையும் பதிவு செய்தல் வேணடும் என்பது ஐ.நா. நிறுவனததின்

கருத்து. இங்கு ஆண்டு, திங்கள், மணமக்கள் வயது, பிறந்த இடம், உறையும் இடம், தொழில் முதலியன பதிவு செய்துகொளளப்படல் வேண்டும.

ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் இவ்வாறு பதிவு செய்வதற்கு வழிகோலப் பட்டுளளது. மேற்கூறிய செய்திகள அனைததையும் பதிவு செய்ய 1973 - இல் 36 ஐரோப்பிய நாடுகளுள 35 நாடுகள் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தன. வடஅமெரிக்காவில் 36 நாடுகளுள் 25 நாடுகளும், ஆசிய ஆபபிரிக்க நாடுகளில் முறையே நான்கிலொன்றும், ஐநதிலொனறும் ஆகிய நாடுகளும் அநநிலையிலிருந்தன. இசுவீடன, பின்லாந்து, பெல்சியம், இசுரேல், தைவான, கொரியா ஆகிய நாடுகள இத்துறையில் முனனணியில் உளளன. அநநாடுகளில் மக்கள் ஒவவொருவர் பெயரும் பதிவேடுகளில பதிவு செயயப்படடுளளது. அவரவர் வாழ்வில் நிகழும் பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் குடியேற்ற இறக்கம் ஆகிய பலவகை நிகழச்சிகளும் அவ்வேடுகளில பதிவு செய்யப் பெறுகின்றன.

இந்தியாவில் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாணடிலேயே, குறிபபாக இறப்புகளைப பதிவு செய்து வைக்க வேண்டியதன தேவை உணரப் பெற்றிருந்தது. நாட்டின பொது உடல்நல மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு இறப்புகளைப் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாகும் வஙகாளப் பிறப்பு இறப்புப் பதிவுச் சட்டம் கி.பி 1873 - ஆம் ஆணடில் முதன முதலில நிறைவேற்றப் பட்டது. இநதிய அரசும பிறப்பு, இறபபுத் திருமணப் பதிவுச் சட்டங்கள கி பி 1886-இல கொணர்நதது. அச்சட்டஙகள பதிவு செய்வதைக் கட்டாயப்படுததாது, அவரவா விருபபததிற்கே விட்டுவிட்டன. அதனால் இயல்பாகவே, பதிவு செய்வதில் போதிய அளவு முனனேற்றம காண இயலாது போயிறறு. இரணடாம் உலகப் போரின போது இந்தப் பதிவு ஏறபாடுகள் மிகவும் சீர்குலைந்து விட்டன. இதனிடையே நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டஙகள் மக்கள தொகை பற்றிய செய்திகளின் முக்கியத்துவத்தை நனகுணர்த்தின. அந்தச் சூழ்நிலையில தான் 1969-இல் பிறப்பு இறப்புப் பதிவு செய்யும் சட்டமொன்று நிறைவேற்றப் பட்டது. அசசட்டம் பிறப்பு இறப்புகளைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செயய வேண்டும் என விதித்தது. பதிவுசெய்யத் தவறுவோருக்குத் தண்டனையும் உண்டு. பதிவு செய்யும் அலுவல் துறை சில இடங்களில் காவல் அல்லது பொது உடல்நலத் துறைகளாகவும், வேறுபல இடங்களில் நிலவரி அல்லது ஊராட்சித் துறைகளாகவும் இருந்து வருகிறது.

இருந்த போதிலும் இந்தியாவில் இத்துறையில் போதிய அளவு முன்னேறறம் ஏற்பட்டுளளதாகக் கூற முடியவில்லை. சென்னை நகரில் 1966 - இல் நடந்த ஆய்வொன்று 27 விழுக்காடு இறப்புகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டியுளளது கல்வியறிவின்மையும் பாமரத் தனமையுமே இதற்குக காரணமாக இருக்கலாம். மேலும், இந்நாட்டில திருமணத்தைக கட்டாயமாகப் பதிவு செயய வேணடுமென்றில்லை என்பதும் இங்குக குறிபபிடத்தக்கது. காண்க: அடிப்படைப் புளளிவிவரம். தே வே.

துணை நூல்:

Asha, A. Bhende & Tara, Kanitar, Principles of Population Studies, Himalaya, Publishing House, Bombay, 1985.

மக்கள் தொகைப் புறத்தேற்றம். மககள தொகையின் கடந்தகாலப் போக்குகளின் அடிப்படையில் அதன் எதிர்காலத்தையும் கணித்தறிய முடியும. கணிதவியல அதற்கு உதவுகிறது. இவவறிவு நாட்டின் வருங்காலத்திற்காகத் திட்டமிடுபபோது மிகவும உதவியாக இருக்கும.

காலஅளவில் மக்களதொகை மாறுகிறது அதனால காலத்திற்கும் மக்கள்தொகைக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பு உளளது. கடநத ஆணடுகளில மககள தொகை குறிப்பிட்ட விகிததததில மாறியிருககிறது என அறியும்போது, குறிபபிட்ட சூழ்நிலைகள மாறாதிருந்தால், குறிப்பிட்ட ஆணடில மக்களதொகை இவ்வளவினதாக இருககும் எனக கணிததறிய முடியும். அந்தக் கணிபபும் இருவகையில் செயயப்படலாம். மக்கள்தொகையின அளவு 1931,41,51,61 ஆகிய குறிப்பிட்ட ஆணடுகளில இவவளவு எனறு தெரியும் என்பதாக வைத்துக்கொணடால அதிலிருந்து அவ்வாணடுகளுககு இடையில வருகிற ஓர் ஆண்டின (எடுத்துக்காட்டாக 1953) மக்கள தொகையைக் கணிக்க முயலுவதை உள் புறத்தேற்றம் எனறு சொல்வார்கள். மாறாக மேறபடித தரவிலிருந்து 1975 - ஆம் ஆணடின் மக்களதொகையைக் கணிகக முயலுவதைப் புறப் புறததேறறம எனறு சொல்வார்கள்.

கிங்சுலி தேவிசு (Kingsley Davis) எனபாா 'இநதியா பாகிசுத்தான் மககளதொகை' எனற தம புகழ பெற்ற நூலில் (1949) சில இந்திய மக்களதொகைப புறத்தேற்றஙகளைக (Population Projection) கணிததுத் தந்துள்ளார். பிரிககப்படாத இநதியாவில் 1931-41 - இல் நிலவிய 1.2 விழுக்காடு வளாசசி விகிதததினை அடிப்படையாகக் கொணடு கி.பி 2001 - இல் அவ்விரண்டு நாடுகளின் மககள்தொகை எவவளவாக இருக்கும் எனறு அவர் கணிக்கிறார். அடுதது கி பி. 1871 முதல 1941வரை நிலவிய வளாசசி விகிததததை எடுத்துக்கொண்டு கி.பி. 2001 - இல் வளர்சசி விகிதம் 0.6 விழுக்காடு எனறு கணிக்கிறார்.

மக்கள தொகை வளர்சசியின் மொத்த விகிதத்தை மட்டும் கருதாமல் அதனை நிருணயிககும் பல்வேறு காரணிகளில் ஏற்பட்டுளள மாறுதல்களின் அடிப் படையில மக்கள தொகைப் புறத தேற்றங்களைக கணிப்பதே சிறந்தது என்ற கருத்து இக் காலத்தில வலியுறுத்தபபட்டுவருகிறது. மககளதொகை, பிறப்பு விகிதம், இறப்பு விகிதம், குடியேற்ற இறக்கம் ஆகிய மூன்றினையும சார்ந்துளளது. எனவே, அம்மூன்றின் வளர்சசிப் போக்கைத் தனித்தனியாகக், கணித்து அவற்றின் அடிப்படையில புறத்தேற்றுவது சிறப்பாயி ருக்கும். மக்களதொகையின வயது அமைப்பு, மணம் புரிநதுகொளபவர் விகிதம் ஆகியவற்றையும் அடிப் படையாகக் கொள்ளலாம.

மக்களதொகைப் புறத்தேற்றங்களின் துல்லியத் தன்மை, கிடைக்கிற தரவுகளின நம்பகத் தனமையையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. மேலும், வெவவேறு எடுகோளகள வெவவேறு கணிப் புகளைத் தரும் எனபதும் இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. கால அளவில் மக்கள் தொகை மாறுதல்களி னால் பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்கள முதலியன மாறத் தக்கன. ஆதலால, பெரும்பாலும் புறததேற்றங்கள உணமைக்குப் புறம்பாகவே அமைந்துவிடுவதுணடு. அதுபோன்றே கால அளவில் எரிபொருள வளம், நிலம் முதலிய இயற்கை வளங்கள், சாகுபடியாகும் நிலங்கள, மேய்ச்சல் நிலங்கள் போன்றவற்றின் அள வும் உற்பத்தித்திறனும் மாறுகிற காரணத்தால், அவை மாறாதுள்ளன என்ற அடிப்படையில் வழக்க மாகக் கணிக்கப்பெறும் புறததேற்றஙகள பொருளற் றுப் போவதுணடு. தே.வே.

துணை நூல்:

Davis Kingsley., Population of India and Pakistan, Russel and Russel, New York, 1968.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கக் கொள்கை: பழங்காலத்தில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், பொது வாக வரவேற்கப் பெற்றே வந்தது. பெரிய அளவிலான மக்கள தொகை, குறிப்பிட்ட நாட்டை வலிமைப்படுத்தும, வளப்படுத்தும் என்ற நம்பிக் கையே அதற்குக் காரணம. 'மக்களைப் பெற்று, இனம் பெருக்கி, மணணின் குறைநிரப்பு' எனபதை இறைவனின் கட்டளையாகவே யூதர்கள் கருதினர். 'வணக்கத்துக்குரிய முன்னோர்களைச் சந்ததியற்றுப் போகச் செய்வது, அவாகளுககு எதிராகச் செய்யும் பாவம்' எனபாா சீனப் பேரறிஞா கன்பூசியசு. இசுபார்ட்டாவில் மணம் புரியாதிருப்பது தண்டனைக் குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. இநதிய நாட்டுச் சிற்பங்கள, குறிப்பாகக் கசுராகோ, கோனாரக்குச் சிற்பஙகள. இணைவிழைவை ஊக்குவிப்பனவாகவே உளளன.

இரு உலகப் பெரும் போர்களுக்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில செருமனி, இத்தாலி, சபபான ஆகிய நாடுகள மககள தொகைப் பெருக்கக் கொள்கையை மிகவும் ஆர்வததுடன கடைப்பிடித்து வநதன. போரின பிறகாலத்திலும், பிரானசு, சுவீடன இசுரேல போன்ற நாடுகள் இககொளகையை ஆதரித்து வருகினறன. இசுரேல நாட்டைப் பொறுத்தவரை, அரபியர்களின எணணிகையை விட மிகுதியாகத தம்முடைய தொகை அமைய வேணடும் எனற ஆர்வமே அந்நாடு கடைப்பிடித்து வரும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கக் கொளகைக்கு அடிப் படைக் காரணமாயுள்ளது சபபானில் பொதுவான மருததுவ வசதிகளின விளைவாக, மக்கள தொகை யில் முதியவர்களின் விகிதம் பெருகி வருகிறது. அதனால் நாட்டுத் தொழிலாளாகளுள இளையவர் களின் விகிதம் குறைநது வருகிறது அதனை எதிர்கொள்ளும் வகையில, அந்நாடும் அணமைக் காலங்களில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை வரவேற்று வருகிறது.

மககள் தொகைப் பெருக்கக் கொளகையானது, பொதுவாக மூனறு முறைகளில வகுத்துச் செயற் படுத்தப்பட்டு வருகிறது எனலாம். நிலவியிருக்கிற சமுதாய மதிப்பீடுகளையும், நோககுகளையும் குலைக்காமலேயே மிகுதியான அளவு குழந்தை களைப் பேணுவது தொடர்பான பொருளியல் சுமைகளைக் குறைப்பதற்கு உதவுதல் ஒரு முறை. மிகுதியான அளவு குழநதைகள் பெறுவது நலலது என்று அனைவரும் கருதும் வகையில், சமுதாய மதிப்பீடுகளை மாற்றியமைத்தல் மறறொரு முறை. குழந்தைப்பேறு தொடர்பான அறநியதிகளையே தளர்த்தி விடுதல் மூனறாம் முறை. இட்லா இம் மூன்று முறைகளையுமே கடைப்பிடித்தார் எனச் சொல்வதுணடு.

குறிப்பிட்ட சில ஐரோப்பிய நாடுகள், மக்கள் தொகையைப் பெருக்குவதறகாகக் கடைப்பிடித்து வரும் சில முறைகள் குறிபபிடத்தக்கன. பிரானசில், ஒனறுக்கு மேற்பட்ட குழநதைகளுடையவர்கள, ஒரு வளர்ந்து செல் வீதத்தில குடும்ப உதவிததொகை பெறுகின்றனர். வேறு தொடர்பான செலவுகள அர சால ஏற்றுக்கொளளப்படுகினறன. மணமானவர் களுக்கு அரசுக் கடன்கள, வரிச் சலுகைகள், விலைச் சலுகைகள வழங்கப்படுகினறன. கல்வி நிலையங் களிலும் தாராளமான உதவித தொகைகள தரப் படுவதால் கல்வித் தொடர்பான செலவுகள குறைக் கப்படுகின்றன. ஊதியத்துடன பேறுகால ஓய்வு தரப்

படுகிறது. சுவீடனில், பேறுகால ஓய்வு கட்டாயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பிரான்சில் கருக்கலைப்பு சட்டவிரோதமாக்கப் பட்டு, கருத்தடைச் சாதனங்கள் வழங்குவதும தடுக கப்பட்டிருநதது. ஆனால், 1967-க்குப் பின அவ விதிகள் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டு விட்டன.

இசுரேல் 1959-ஆம் ஆணடுவரை பத்தாம் குழந தையைப பெறும் பெணமணிககுப் பண வெகுமதி வழங்கி வந்தது. சோவியத்து நாட்டில் மிகுதியாகக் குழநதைகளைப் பெற்ற அன்னை, 'அன்னை வீராங கனை,' என்னும பட்டமளித்துச் சிறப்பிக்கப் பெறு கிறாள்.

குடிப்பெயர்சசியைத் தடுப்பதன் வழியாகவும், நாட்டின் மக்கள் தொகையைப் பெருக்க முடியும். திருமண வயதைக் குறைததல், மனைவி மலடு என்ற காரணங்காட்டி மணமுறிவு பெற வழிவகுத்தல் ஆகி யவை மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை ஊக்குவிக்க உதவுகிற மறறும சில வழிகள். தே.வே.

துணை நூல்கள:

Asha, A. Bhende & Tara, Kanitkar., Principles of Population Studies, Himalaya Publishing House, Bombay, 1985.

Srivastava,S.C., Studies in Demography, Jai Prakash Nath & Co., Meerut, 1980.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் மக்கள்தொகை தொடர்ந்து பெருகிச்செல்லும் குறிப்பிட்டவொரு கட்டத்தில் அது தாங்க இயலாத நிலையையும் அடையலாம். அந் நிலையையும் ஏற்றுச் செயற்பட முடியும் எனப் பலர் நம்புகின்றனர்.

வளரும் ஒவ்வொரு நாடும் மக்கள்தொகையைப் பொறுத்தவரை மூன்று நிலைகளை ஒவ்வொனறாகக் கடந்து செல்வதாக மக்களதொகை மாறுபாட்டு நிலைக் கோட்பாடு (த.க.) கூறுகிறது. முதலநிலை யில் பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்கள் இரண்டுமே உயர் வாக உள்ளன. அதனால், சாண் ஏற முழம் சறுக் கினாற்போல மக்கள்தொகை மாறா அளவின தாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால், நாடு வளரும் போது மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற் றம் ஏற்படுகிறது. கல்வி மெல்லப்பரவுகிறது; பொது உடல்நலம் மேம்படுகிறது; மருத்துவ வசதிகள பெருகுகின்றன. கொள்ளை நோய்கள ஒழிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அவற்றால், இறப்பு விகிதம் குறைய நேர்கிறது. அதே நேரத்தில் வேளாணமையையே பெரிய அளவில் தொடர்ந்து சார்நதிருக்கும் மக்கள், பெரிய குடும்பமாக இருப்பதில் பல நன்மைகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள. சமுதாயததின் குறிப்பிட்ட சில பிரிவினரிடம் மட்டுமே கலவி புகுந்துள்ள காரணததால கல்வியறிவும் சிறு குடும்பங்களின் சிறபபுகளை அனைவருக்கும் எடுத்துரைககத் தவறி விடுகிறது. அவற்றால் பிறப்பு விகிதம் தொடர்நது உயர்ந்த அளவிலேயே இருக்கிறது. அநநிலையில மக்களதொகை மிகப் பெரியதொரு விகிததில வளர முறபடுகிறது. பொதுவாகப பிறப்பு விகிதம் ஆயிரத்துக்கு நாற்பது என்ற அளவில் இருக்க, இறப்பு விகிதம் ஆயிரத்துக்குப் பதினைந்து என்ற அளவில அமைந்து விடுகிறது. அதனால், மக்களதொகை ஆண்டுக்கு 2.5 விழுக்காடு எனற கணககில பெருகிச செல்ல, அதனை மக்களதொகைப் பெருக்கம் எனச் சிறப்பாக ஆசிரியர்கள் எடுததுரைத்து வருகிறார்கள. பொதுவாக ஆண்டுக்கு 2.0 விழுக்காடு அளவில மக்கள்தொகை வளர்ந்து செல்லுமானால அதை மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் என்று சொலகிறாாகள

இவ்விதப் பெருக்கம் மேய்ச்சல் நில அழிவு, காடு கள் அழிவு, மண்ணரிப்பு, மீன்வள இழப்பு போனற வற்றில் சென்றுமுடியும். அதனால் தனிப்பட்டவர் உற்பத்திக் குறைவு, வேலையின்மை, விலையுயாவு முதலியவை ஏற்படும். பொதுவான ஒழுக்கச் சிதைவு, கட்டாயக் குடிப்பெயாச்சி, உயர்விகிதக் குழநதை இறப்பு, வாழ்க்கை எதிர்பாாப்புக் குறைப்பு ஆகிய வையும் ஏற்படலாம்.

இந்த அளவிறந்த பெருக்கத்தையும், அது தொடர்பான சிக்கல்களையும ஏறறுச் செயறபட வழிகள் சில இலலாமலில்லை. தொழில் வளர்சசியை யும் அதைத் தொடர்ந்து நகாமயமாகும் போககை யும் ஊக்குவித்துக் கல்வியறிவினையும் பரவசசெய் தால் சிக்கல்களை ஏற்றுச் செயறபட வகையுணடு நகர வாழ்க்கை கிராம வாழ்க்கையிலிருந்து முற்றி லும் வேறுபட்டது. வேலை தேடி நகரங்களுக்குச் செல்வோர் இருப்பிட வசதி கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் சிறு குடும்பங்களின் சிறப்பைத் தாமாகவே புரிந்துகொளகின்றனர். நகரஙகளில அனைவருக்கும வேலைவாய்ப்பு எளிதில் கிடைத்துவிடமுடியாது புதிதாகத் தோன்றும் ஆலைகளில் வேலை செய்வதற குத் தேவையான தொழிலநுட்பப் பயிற்சியினை அனை வரும பெற்றுவிட முடியாது. வேலை வாயப்பில் லாத நிலையில் குழந்தைகள வெற்றுச் சுமைகளாகவே கருதப்படுகிறார்கள. தொழில் வளர்ச்சியினை யொட் டிப் பெண்கள அனைத்து வேலைகளிலும் ஈடுபடும் போது குழந்தைகளைப் பேணுவது அவர்களுக்குச் சுமையாகவே இருக்கும். பொதுவான கல்வியறிவு சிறுகுடும்பத்தின் சிறப்புகளை உணர வைக்கிறது. இந்தப் பல்வேறு காரணங்களால் பிறப்பு விகிதம் ஆயிரத்துக்கு நாறபது என்ற படியிலிருந்து ஆயிரத துக்கு இருபது எனறவாறு குறைய முற்படும்போது

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் தொடர்பான பல சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டு விடுகிறது.

தே.வே.

துணை நூல்:

Asha, A. Bhende & Tara, Kanitkar., Principles of Population Studies, Himalaya Publishing House, Bombay, 1985.

மக்கள் தொகை மாற்றம்: மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் ஓர் ஒழுங்கினை - அது முதலில் ஏறி, பின்னர் இறங்கிச் செல்லநேரும் என்பதை—சுட்டிய அறிஞர்கள், ஏறிச் செல்லும் கட்டத்தில் மக்கள் தொகை வெடித்துப் பெருகுவது போல, இறங்கிச் செல்லும் கட்டத்திலும் அது உள் வாங்கிச் சுருங்க நேரும் என்று கருதுகின்றனர். மருத்துவத் தேவைகள் பெருகும் போது, இறப்பு வீதம் குறையும். அதே நேரத்தில் பிறப்பு வீதமும் குறைந்து செல்ல முற் படும். பொதுவான வாழ்க்கைத் தர உயர்வால், பிறப்பு வீதத்தைக் குறைப்பதற்குச் சாதகமான சமுதாயச் சூழ்நிலையும் உண்டாகி விடும். அந்நிலை யில் பிறப்பு வீதம் மிக வேகமாகக் குறைந்து செல் வது நிகழத்தக்கதாகிறது. அதனால், மக்கள் தொகையும் மிகவேகமாகக் குறைந்து செல்ல நேரும். இதுவே மக்கள் தொகை மாற்றம் எனப் பெறுகிறது.

தே.வே.

துணை நூல்:

Srivastava, S.C., Studies in Demography, Jai-Prakash Nath & Co., Meerut, 1980.

மக்கள் தொடர்பு சாதனம்: செய்தி, தக வல், விவரம், கருத்து, நோக்கம் ஆகிய இவற்றை ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு அனுப்பும் செயலே தொடர்பு எனப்படும். தொடர்பு (Communication) என்பது மனிதன், மிருகம், தாவரம் முதலிய அனைத்து உயிர்களிடத்தும் காணப்படும் செயற்பாடு ஆகும். உயிரினங்கள் வாழ இத்தொடர்பு இன்றி யமையாதது.

மனிதனுக்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் தவிர மற்ற சில அடிப்படைத் தேவைகளும் உள்ளன. அவற்றுள் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய தேவையும் முக்கியமான ஒன்றாகும். தொடர்பு எல்லாச் சமுதாயத்திற்கும் குறிப்பாக இக்காலப் புதிய சமுதாயத்திற்கு மிகவும் இன்றி யமையாதது.

தேனிசு மெக்குவெயல் (Denis Mcquail)என்பவர் மனிதத் தொடர்பு (Human Communication) என் பது ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதருக்குப் பொரு ளுள்ள செய்திகளை அனுப்புவது என்கிறார்.

ஒருவர் தம் கருத்தைத் தெரிவிக்க நேரடியாகச் சிலருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். இதையே அவர் செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப் படம் போன்ற சாதனங்களின் மூலம் பரப்பினால், அது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை விரைவில் சென்றடையும். இதுவே, மக்கள் தொடர்பு சாதனம் (Mass Media Communication) எனப்படும். இவற்றிற் காகப் பயன்படுத்தப்படும் செய்தித்தாள், திரைப் படம், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற சாத னங்கள் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் என்று கூறப் படுகின்றன.

தொடர்பின் இன்றியமையாமை: மனிதனுக்கு உணவு, தூக்கம் முதலியவை எவ்வாறு இன்றியமை யாதனவோ அந்த அளவிற்குத் தொடர்பும் இன்றி யமையாதது.மனிதனுக்குத் தனிமையாக இருப்பதும், தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதும் மிகவும் கடின மானவை. குறைந்த அளவு நேரமே மனிதன் தொடர்பின்றி இருக்க முடியும். இக்காலத்திய மனி தனுக்கு மக்கள் தொடர்பு சாதனமின்றி வாழ முடி யாது. அது அவனுடைய வாழ்க்கையின் மிக முக்கிய மான கூறாக விளங்குகின்றது. அது இன்றைய நாகரிக வளர்ச்சியின் முக்கியமான பகுதியாகும்.

தொடர்பு சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையுடன் சம்பந்த முடையது. அவ்விதமான தொடர்பின்றி, மக்கள் தாம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோமா, இடரில் இருக்கி றோமா, வெறுக்கப்படுகிறோமா, நேசிக்கப்படுகி றோமா என்பனவற்றையும் பிறர் பசியின்றி இருக்கி றார்களா பசியுடன் இருக்கிறார்களா என்பனவற்றை யும் அறிய முடியாது.

தொடர்பிற்கான அடிப்படைத் தேவையை மனிதனுடைய படிமுறை வளர்ச்சியிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். பூச்சிகளும், விலங்கினங்களும், உணவுக்காகவும், பாதுகாப்பிற்காகவும், இனவிருத் திக்காகவும் ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றோடு தொடர்பு கொள்கின்றது. அது புலன்சார்ந்த தொடர்பு (Sensory Communication) எனப்படும். ஆனால், மனிதன் அந்தப் புலன்சார்ந்த தொடர்பு கொண்டு மட்டும் வாழமுடியாது. அதனால், மொழி என்னும் குறியீட்டுத் தொடர்பைக் (Symbolic Communication) கண்டுபிடித்தான்.

இன்றைய உலகில் மக்கள் தொடர்பு சாதனத் தின் தாக்கம் அளவிடற்கரியது. பல்லாயிரக்கணக் கான கிலோமீட்டர்களுக்கு அப்பால் வாழும் மக்க ளுடன் கூட நொடிப்பொழுதில் செயற்கைக்கோள்

உதவியுடன் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்புளளது. நேருக்கு நேர் அறிமுகம் இல்லாத பல துறை மக்க ளைத் தொடர்புகொள்ள வைககும் சாதனம் அது. சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றில அதன் பங்கு இன்றியமையாதது. நூல்கள, செய்தித தாள்கள், வானொலி, தொலைககாட்சி, திரைப்படம் ஆகிய இவற்றின் மூலமாகச் செயதிகள கிடைககின் றன. மக்கள் தொடர்பு சாதனம் திடீரென்று செய லற்றுப் போனால், பெரும் குழப்பமும் உலக நாகரிக வளர்சசியில் பெரும பாதிப்பும் ஏற்படும.

குழுத் தொடர்பு: தனி மனிதர்களிடையே உளள தொடர்பு பெருமபாலும் நேரடித தொடர்பு மூலம ஏற்படும். இது ஒருவருக்கொருவரிடையே ஏற் படும் உரையாடல் ஆகும். நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் பொழுது இது ஏற்படும. இதற்கு எவ்விதமான சாத னங்களின் உதவியும் தேவையில்லை.

ஓரிடததில் மக்களின் எணணிக்கை அதிகரிக்கும் பொழுதுகூட அவர்கள ஒருவருக்கொருவர்தொடர்பு கொணடுதான் இருநதிருக்கிறார்கள. இதுதான குழுத்தொடர்பு (Group Communication) எனப்படு கிறது. ஆனால், குழுத தொடர்பில் நேரடித தொடர்பு (Face to face Communication) குறைகி றது. குழுத் தொடர்பு, தனி மனிதர்களிடையே உள்ள தொடர்பைவிட (Inter-personal Communication) மிகவும் சிக்கலானது தனிமனிதர்களிடையே உள்ள தொடர்பில் ஒருவர் மற்றொருவரை நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம் முகபாவத்திலும், அஙக அசைவு களிலுமிருநது பிறரின எணணங்களையும், மன நிலையையும் அறிய முடியும. அதன்படி எணணங களையும் ஒருவருககொருவர் அறிவிக்க இயலும.

எல்லோரும் ஓரிடத்தில் குழுமியிருக்கும் பொழுது குழுத் தொடர்பு கொளள வாய்ப்பு உணடு. அவ் வாறு எல்லோரும் ஓரிடத்தில் கூட வாய்ப்பில்லாத பொழுது எழுத்து மூலமாகத தொடர்புகொளள லாம். அதன் மூலமாகச் செய்தி சரியாகச் செலலும். ஆனால், மெதுவாகச் சென்றடையும். இப்பொழுது குழுததொடர்பு செய்திததாள், திரைப்படம, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றின மூலம விரிவுபடுத்தப்பட்டுளளது.

மக்கள் தொடர்பு: பொதுமக்கள் அனைவரும நேரடியாகத் தொடர்பு கொளவது எனபது கடினம். அதனால, வெவவேறு சாதனங்கள மூலம் தொடர்பு கொளகின்றனர். அதற்கு மக்கள தொடர்பு (Mass Communication) என்பது பெயர். மக்கள தொடர்பு எனபது மின்னியல் சாதனஙகள் மூலமாக அடையும் தொடர்பை மட்டுமல்லாமல், சொற்கள, பாட்டு, நாடகம், நாட்டியம, ஓவியம், சிற்பம் ஆகியவற்றின் மூலமாக அடையும் தொடர்புகளையும் குறிககும்.

தொடர்பு ஏற்படும் முறை: தொடர்பு ஏறபடும முறையில ஐநது வழிகள உளளன அவை செயதி அனுப்புபவர், செயதி (Message), வழி (Channel), செய்தி பெறுபவர், பெறுவரிடம அச்செய்தி ஏறபடுத் தும் விளைவு ஆகியன ஆகும.

தொடர்பு கொளபவர், ஒருவராகவோ பலரா கவோ இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாகத தொலைக் காட்சியில் செய்தி படிப்பவருககு உறுதுணையாகப பலபேர் உதவிபுரிகினறனர். செய்தி எனபது சொற் களாகவோ, படமாகவோ, குறியீடாகவோ இருக் கும. அதை ஒரு வழியின (Channel) மூலமாக அனுப்புதல வேணடும். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட செய்தி, செய்தி பெறுபவரை அடைகிறது பெரும் பாலும் செய்தி பெறுபவர் பலராகவே இருப்பர்.

தொடர்பு கொளவதில் உள்ள தடைகள். பண பாடுகள், மொழிகள் ஆகியவற்றால ஏற்படும் தடை கள முக்கியமானவையாகும் வெவவேறு பணபாடு களினாலும், சில நேரங்களில ஒரே பணபாட்டிலேயே காணப்படும் வெவவேறு உட்பிரிவுகளின் வேறுபாடு களினாலும், மொழியின வேறுபாட்டினாலும, பல பொருள் கொண்ட ஒரு சொல்லினாலும், ஒரு சொல லுக்குப் பல பொருள உணமையாலும் தொடர்பு பாதிக்கப்படுகிறது.

உளவியல காரணஙகளாலும தடை ஏறபடும. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கண்ணோட்டததிலேயே இவ்வுலகைக் காணகின்றனர். அதன்படியே மக்களை யும், நிகழச்சிகளையும் செய்திகளையும எடைபோடு கின்றனர்.

ஒழுங்கற்ற நிகழ்சசியளிப்பு, தொடாபில் ஏற படும் தடைக்கு மறறொரு காரணமாகும. சரியான சொற்கள தேர்நதெடுககாமல் இருபபது, தொடா பிலலாத விவரங்களைச் சேர்ப்பது, செய்திகளைக் கோவை இல்லாமல் கொடுபபது போனறவை ஒழுங் கற்ற நிகழசசியளிப்பு எனப்படும். அதனால, தேவை யற்ற குழப்பமும, செயதியைச் சரியானபடி புரிந்து கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையும ஏற்படும்.

செய்தி பெறுபவரிடமுள்ள குறைபாடுகளும மற்றொரு தடையாகும். செய்தியைப் பெறுபவர் அல்லது கேட்போர் நீணட நேரம் கவனம் செலுத்த முடியாது. அதேபோன்று, கேட்பவர் செய்தி பெறுப வர் ஆகியோருடைய புத்திக்கூர்மை, அறிநதுகொள ளும்திறன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்துத் தொடர்பில் வெறறியோ தோல்வியோ இருக்கும்.

மக்கள தொடாபு சாதனத்தின் செயல்கள். பழஞ சமுதாயததில காணப்படும மரபுவழித் தொடர்பு சாதனஙகளைப் போலவே புதிய காலத்தில் மக்கள தொடர்பு சாதனஙகளும பல செயல்களைப் புரி கினறன.

அரோல்டு லாசுவெல் (Harold Lasswell) எனப வா மூனறு முக்கிய செயலகளைக குறிப்பிடுகிறார். அவை 1. தம்மைசசுற்றியுள்ள சூழநிலையைக் கவனித் தல் (Surveillance), 2. செய்தியை விளக்கி எவவாறு நடகக வேணடும் எனறு அறிவுறுத்தல், 3. பாரம்பரி யததைக் கடத்துதல் ஆகியனவாகும்.

சமுதாயத்தின் அன்றாட நடப்புகளைச் செய்தி களாக அறிவிப்பதால் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளை நன்கு அறிய முடிகிறது. பொதுமககள் தொடர்பு கொண்ட சாதனம் நாட்டிற்கு நன்மை பயப்பதாகும். இககாலத்திய புதிய தொழிறசாலைச் சமுதாயததில் பொருளாதார முனனேற்றத்திற்கு மககள தொடர்பு சாதனம் பெரிதும் உதவுகிறது. மக்களாட்சிச சமு தாயத்தில் அரசியல் அமைப்பிலும, வளர்சசியிலும மக்கள் தொடர்பு சாதனத்தின பங்கு அளவிடற்கரி யது. மேலும் அது, பொது மக்கள் கருததை (Public Opinion) உருவாக்கவும், பணபாட்டை வளர்ககவும் உதவுகிறது.

மக்கள தொடர்பு சாதனத்தின் மற்றொரு முக் கிய செயல் பொழுதுபோக்கு அமிசமாக அது பயன படுவதாகும். மக்கள் தொடர்பு சாதனஙகளின மூலமாக விளம்பரம் நன்கு வளர்ச்சியடைநதுள்ளது. அதன் மூலம் பொருள்களின் உறபத்தியும் விற்பனை யும் அதன் மூலமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சியும் பெருகியுள்ளன.

உளவியல் சமூகவியல் தேவைகளை நிறைவேறறச் சிலர் இதனைப் பயனபடுத்துகின்றனர். பால் உறவு, வனமுறை பற்றிய செய்திகள, நிகழ்ச்சிகள ஆகியவை மிகுதியாக உள்ளன. சமூக, உளவியல் சிக்கல்களைப் பற்றிய விவரங்களும் உளளன. மககள் இவற்றைத் தங்கள் தேவைகளுக்குப் பயனபடுத்தும் சூழ்நிலையும் நிலவுகிறது.

மற்றொரு முக்கியமான செயல் கல்வியறிவை வளர்ப்பதாகும். இப்பொழுது வானொலி, தொலைக் காட்சி மூலமாகக் கல்வியைப் பரப்ப அரசு பல முயற்சிகளை எடுததுவருகிறது. அதன் மூலம் பாடங களை விளக்கப்படுகின்றன. செய்தித் திரைப்படமும், செய்தித் தாளகளும் கல்வியறிவு வளர இனறு உதவு கின்றன.

மக்கள் தொடர்பு சாதனம், மக்களின் – குறிப் பாக இளைஞர்களின உணவு, உடை, அழகு தொடர் பான உணர்வுகளை ஊக்குவிக்கிறது. மேலும், இது மக்களுடைய நோககம, செயல, எண்ணம், நடத்தை ஆகியவற்றைப் பெரிதும் முடிவுசெய்கிறது

மக்கள தொடர்பு சாதனத்தின செயலகள் கூறப்பட்டன. இனி, மக்கள தொடர்பு சாதனங் களில் முக்கியமான செய்தித்தாள், திரைப்படம, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவறறினால் உண டாகும் பயன்கள கூறப்படும்.

செய்தித்தாள்: செய்தித்தாள உடனடி வரலாறு என்று கூறலாம். செய்தித்தாள எனபது அவ்வப் போது மாறும நிலைமைகளையும், மக்களைச் சுற்றி என்ன நடக்கினறது எனபதையும் தெரிவிக்கும் ஓர் அறிக்கை ஆகும்.

இதனுடைய முக்கியமான செயல்கள் இரண்டா கும் ஒன்று, மாநிலம், தேசியம், உலகம்ஆகியவற்றின் செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிவிப்பது. மற் றொன்று, அச்செய்தியை அடிப்படையாகக் கொணடு விளக்கங்களும் கருத்துகளும் தெரிவிப்பது. அவை யன்றி, மக்களின் கல்வியறிவை வளர்ப்பதிலும், பண் பாட்டு வளர்ச்சியிலும் பெரும்பங்கு ஆறறுகின்றது

செய்தியாளர்கள, எழுத்தாளர்கள, பதிப்பாசிரி யர்கள், துணைப் பதிப்பாசிரியர்கள, பத்திரிகை நிருபர்கள், கட்டுரையாளர்கள், நிழற்படக்காரர்கள், ஓவியர்கள், கருத்துப்பட ஓவியர்கள் (Cartoonists) செய்தித்தாளுடன தொடர்புகொண்டோர் ஆகியோா பத்திரிகையாளர்கள் (Journalists) எனக் கூறப்படு கிறார்கள்.

செய்தித்தாளில் செய்தி, தலையங்கம, விளம்பரம் ஆகிய இவை மூன்றும் முக்கிய பகுதிகளாக விளங்கு கினறன. செய்திப் பகுதியில் உலகில் நடக்கும் நிகழ்சசிகள் உடனுக்குடன் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப் படுகின்றன. அதனால், மக்களுக்குப் பெரும்பயன் விளைகிறது. தலையஙகத்தில் அப்போதைய சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல, மதம், அறிவியல் பறறிய செய்திகளும், மேலும் பல சிககலகளும் ஆராயபபடு கின்றன. அதனால், பொதுமக்கள அவற்றைப் படித்து அறிந்து ஒரு முடிவுக்கு வர ஏதுவாகிறது. செய்தித்தாளில் வரும் விளம்பரங்கள், செய்தித் தாளின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதுடன் வளமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவுகினறன.

இக்காலத்திய செய்தித்தாள் தொழிறபுரட்சியின் படைப்பாகும். ஒரு புறம் தொழில்நுட்பம் அச்சுத் துறையை விரிவடையச் செய்தது. மறுபுறம் அதிகப் பொருள் உற்பத்திக்கு விளம்பரம் இன்றியமையாத தாகிறது. அதனால் செய்தித்தாளைத் தொழிற்புரட் சியின் படைப்பு என்று கூறுவதில் தவறு இல்லை.

வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி முதலிய சாதனங்களைவிட செய்தித்தாள விலையில் மலிவாக இருப்பதால் அது பொது மக்களை எளிதில் சென்றடையும் சாதனமாக விளங்குகிறது

செய்திததாள் சில நாடுகளில அரசாங்கததின் கட்டுப்பாட்டில உள்ளது. பல நாடுகளில் இது தனியாா கைகளில இருநதாலும் ஒரு சிலரின ஆதிக்கமே அத்துறையில ஓங்கியுள்ளது. அதனால, அந்த ஒரு சிலரின் கருத்தையே அது எதிரொலிக்கிறது.

மேலும, இககாலச செய்திததாளகள குற்றங்கள, வன்முறைகள பற்றிய செய்திகளுக்குச் சிறப்பிடம கொடுத்து வெளியிடுகின்றன. இது தவிர்க்கப் படல் வேணடும்.

வானொலி: மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில வானொலி முககியமான ஒன்றாகும் முதலாம் உலகப் போரினபோது போருக்காக அதிகமாகப் பயனபடுத்தப்பட்ட சாதனமிது பின்னாப் பொது மக்கள தொடர்பில இன்றியமையாத சாதனமாக விளங்கத் தொடங்கியது. பெரும்பாலான நாடுகளில வானொலி அரசாங்கத்தின கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளது. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் தனியாரிடம் வானொலி விருமபியவண்ணம் செயறபட இசைவளிக்கப்பட்டுள்ளது.

வானொலியில பெண்களுக்கு, சிறுவர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, உழவாகளுக்கு, மாணவாகளுக்கு என்று ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. அவைதவிர இசை, நாடகங்கள, உரையாடல்கள், பட்டிமன்றங்கள, வினா-விடை நிகழ்ச்சிகள், நேர்முக நிகழ்ச்சிகள போன்ற பல நிகழச்சிகளும் உள்ளன. அவற்றிற்கிடையே செய்தி அறிவிப்பு காலை, மதியம, மாலை, இரவு நேரஙகளில உணடு. அசசெயதிகள மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளனவாக உள்ளன.

இப்பொழுது, வானொலி கல்வி வளர்ச்சியில் அரும்பங்கு ஆற்றுகின்றது. காலை நேரஙகளிலும், இரவு நேரஙகளிலும், பளளி மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், பலகலைககழகததின் தொலைதூரக் கல்வித் திட்டத்தில பயிலும் மாணவர்களுக்கும் பல விரிவுரைகளை ஒலிபரப்பிப் பயனளிக்கின்றது.

வானொலி ஒரே நேரத்தில் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களைச் சென்றடைகிறது. மேலும், குறுகிய நேரத்தில் பலலாயிரக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் தொலைவினைக் கடந்து செல்லும் தன்மையுடையது. அதனால், இது மிகவும் ஆறறல் வாய்ந்த தொடாபு சாதனமாகும்.

திரைப்படம். திரைபபடம் மற்றொரு ஆறறல் வாய்ந்த தொடர்பு சாதனமாகும் பொழுதுபோக்கு, கல்வி, விளம்பரம ஆகியவற்றிக்குத் திரைபபடம பெரிதும் பயனபடுகிறது ஒலியினறி ஓடிய திரைககாட்சிகள் முதலில மககளை வியப்படைய வைததன. பிறகு பேசும் திரைப்படக காட்சி வநதபிறகு அது மிகவும பெருமை அடைநதது கேட்கவும பார்க்கவும் (Audio - visual) முடிவதால இதனுடைய தாககம பெரிய அளவில் உளளது. படிததவர்களை மட்டுமன்றிப் பாமர மக்களையும் சென்றடையும ஓர் அரிய ஆற்றல வாய்நத சாதனமிது.

பெரும்பாலும இளம வயதினரே மிகுதியாகத் திரைப்படஙகளுககுச செலகின்றனர். விடுமுறை நாளகளிலும், பணடிகை, திருவிழாக காலங்களிலும் திரைப்படம் பாாககப பெரும் கூட்டம் கூடுகிறது. நகரம், சிற்றூர் என்ற வேறுபாடு இலலாமல மக்களைக் கவாநதிழுக்கும் ஆற்றல திரைப்படத திறகுணடு. அதனால, இது ஒரு ஒரு சிறந்த பொழுது போக்குச சாதனம் என்று கருதப்படுகிறது.

பொழுதுபோககிற்கான திரைப்படங்கள வாணிக நோக்கத்துடன தயாரிககப்படுவனவாகும். ஆனால, அறிவு வளர்ச்சிக்கான படஙகள வாணிக நோக்கத்துடன் தயாரிககப்படுவதிலலை சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றின் சிக்கலகளை மையமாகக் கொணட திரைபபடஙகளும தயாரிககபபடுகின்றன. இது ஒரு விளமபர சாதனமாகவும பயனபடுகிறது அதனால, பொதுமககள கருதது உருவாவதற்கும் பெரிதும் துணைபுரிகிறது.

அனைத்து நாடுகளிலும படஙகள தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. அதற்கென்று ஒரு குழு உளளது இக்காலத் திரைப்படஙகளில பாலுணர்வு, வனமுறைக்காட்சிகள பெருகுவதால் அததணிச்கை மிகவும் தேவையாகிறது.

தொலைக்காட்சி. தொலைக்காட்சி இந்நூற்றாணடின் மிக முக்கியமான கணடுபிடிப்பாக விளஙகுகிறது. திரைப்படம் போன்று தொலைக காட்சி கேட்கவும் பார்க்கவும் கூடிய சாதனமாக விளங்குவதால் இதனுடைய தாககம அளவிடறகரியது. மேலும், திரைப்படம திரையரங்கு சென்றுதான காணமுடியும். அதிலும் குறிப்பிட்ட திரைப்படம் மட்டுமே பார்க்க முடியும். ஆனால், தொலைககாட்சி வீட்டிலேயே பலவேறு நிகழச்சிகளைக் கணடுகளிக்க உதவுகிறது

வானொலி போலவே இதனிலும பலவேறு பிரிவினருககான பல்வேறு நிகழச்சிகள காணபிசகப்படுகின்றன. பெணகள, சிறுவர்கள, உழவாகள, தொழி

லாளர்கள, மாணவர்கள், ஆகியோருக்கான பல நிகழ்ச்சிகளின் நேர்முக வருணனைகள், பாட்டு, இசை, நடனம், நாட்டியம், நாடகம், திரைப படப் பாடல்கள், திரைப்படங்கள், வினா-விடை நிகழ்ச்சிகள், விளம்பரம் செய்வோர்தம எணணற்ற நிகழ்சசிகள், பட்டிமன்றம், உரையாடல் போனற பல நிகழ்ச்சிகள் மக்களைக் கவர்கின்றன.

வானொலியைப் போலவே தொலைக்காட்சியும் சில நாடுகளில் தனியாரிடமும், பல நாடுகளில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலும் உள்ளது. இதன மூலம் உலகில் நடக்கக்கூடிய அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், சமயம் ஆகியவற்றின் பல நிகழ்ச்சிகளை மக்கள் உடனே காணும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது.

தொலைக்காட்சியின் மூலம் விளம்பரம் பெருகியுள்ளது. இதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியும், அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானமும் பன்மடங்கு பெருகியுள்ளன. தொலைக்காட்சியில் கல்விக்கான நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. இதனால் மாணவர்கள கலவியறிவுபெறும் வாய்ப்பு மிகுகினறது. இதற்கென்று முயற்சிகளையும் அரசு எடுத்துவருகிறது.

தொலைக்காட்சியில் சில குறைபாடுகள், குறிப்பாக வளரும் நாடுகளில் உள்ளன. மற்ற மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களைவிட இதன்விலை மிகவும் மிகுதி. அதனால், இது எல்லோரையும் சென்றடைவதில் தடையுள்ளது. அடுத்து, பல்வேறு மக்களின் தேவைகளுக்கேற்ப நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து அளிக்க மேலும் பலவழிகள் (Channels) இல்லாதிருக்கிறது. இக்குறைகள் நீக்கப்படின் தொலைக்காட்சி எல்லாவித மக்களுக்கும் அவரவர்களுக்குத் தேவையான செய்திகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டு சேர்க்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மக்கள் தொடர்பைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கவனித்தால் ஒவ்வொன்றும் மக்களுக்குச் செய்திகளைப் புகட்டுவதில் முன்னணியில் உளளமை புலனாகும். இவ்வாறு பல சாதனங்கள் மூலமாகவும தொடர்பு பெருகியுள்ளதால், இன்றைய மனிதன் இதற்கு முந்தைய காலத்தைச் சேர்ந்த மக்களை விட மிகுதியான விவரம் தெரிந்தவனாக, உலகறிவு உள்ளவனாக இருக்கின்றான். மக்கள் தொடர்பு சாதனம் ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றைச் சார்ந்துள்ளது. வானொலி வந்த புதிதில் செய்தித்தாள பாதிக்கப்படும் என்னும் எண்ணம் இருந்தது; அதேபோல் தொலைக்காட்சி வந்த புதிதில் திரைப்பட வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்னும் நிலை இருந்தது. ஆனால், இனறு அனைத்து மககள தொடர்பு சாதனஙகளுமே ஒனறை ஒனறு சார்நது நிலைத்து நின்று சிறப்பாகச் செயறபடும் வாய்ப்பில உளளன. எஸ சொ.

துணை நூல்கள்:

Agee, Warren, K.. Ault, Philip H. & Emery, Edwin, Introduction to Mass Communication, Harper & Row, New York, 1979.

Agee, Warren, K., (ed) Mass Media in a Free Society, Oxford & IBH Publishing Company, New Delhi, 1969.

Knmar, Keval J , Mass Communication in India, Jaico Publishing House, Bombay, 1981.

மக்கள் முன்னணி என்பது, இரணடாம் உலகப் போருக்கு முற்பட்ட காலத்தில், மூன்றாம் பிரானசுக் குடியரசின அரசியலமைப்பு நடைமுறையிலிருநதபோது, பிரான்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும், சமநிலைக் கட்சியும்,பல அரசியற் கட்சிகளும் ஒன்றாக இணைந்து, பிரான்சில் 'பாசிச' வல்லாட்சி (Fascist Dictatorship)தோன்றாதபடி தடுத்தற்கு ஏற்படுத்திய ஓர் இணைப்பு அல்லது கூட்டமைப்பு ஆகும். இத்தாலியிலும், செருமனியிலும, முறையே முசோலினியின் பாசிச வல்லாட்சியும் இட்லரின 'நாசிச' வல்லாட்சியும் (Nazist Dictatorship) தோன்றிய சூழ்நிலையில, பிரான்சிலும் அத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகுமோ என்ற ஐயப்பாடு பிரானசு அரசியல்வாதிகளிடையே தோன்றவே, பாசிச வல்லாட்சி எழுச்சியைத் தடுக்கும் பொருட்டு மக்கள முனனணி (Popular Front) தோன்றிற்று,

இத்தகைய கூட்டு ஒன்று ஏற்படுதல் நல்லதென்று 1935-இல் நடந்த அனைத்துலகப் பொதுவுடைமை மாநாட்டில் (Communist International) ஒரு கருத்து உருவாயிற்று.

பிரான்சில் மக்கள் முன்னணி, இலியோன் புளூம் (Leon Blum) என்பவருடைய தலைமையில 1936 முதல் 1937 வரையிலும், 1938-இல் சில மாதங்களிலும் அரசாங்கத்தை அமைத்து நடத்திற்று. எனவே, பிரான சில பாசிசக் கொள்கை (Fascism) தோனறாதவாறு தடுக்கப்பட்டது. இசுபெயின் (Spain) நாட்டில மக்கள் முனனணி அமைத்த அரசாங்கம் வெற்றியாகச் செயறபடவுமில்லை; அது நிலைத்திருக்கவுமில்லை. ஏனெனில் அந்நாட்டில் குடியாசுத் தலைவராக இருந்தவரே மக்கள முன்னணித் தலைவர் ஆனார். அவர் 1936 - இல் மே மாதத்தில் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்தார். அது மக்கள் முன்னணி அரசாங்கம (Popular Front Government) என்று கூறப்பட்டது.

அது பெருமளவில சமூகச் சீர்திருத்தங்களைக் கொணடு வருவதறகு விருமபியது. ஆனால், அதில சமநிலைக் கட்சியைசசோந்த உறுப்பினரோ, பொது வுடைமைக் கட்சியைச சேர்நத உறுப்பினரோ ஒரு வர்கூட இலலை ஆகையால,அதனைப் படைத்தலை வர் பிராஙகோவின் தலைமையில், பாசிசக் கொள கையர் எதிர்த்து அவவாடசியை ஒழித்துத் தஙகளு டைய ஆட்சியை நிறுவினர். இவவாறு மக்கள் முன் னணி அரசாஙகம பிரானசிலும், இசுபெயினிலும் ஒரு சில காலமே பதவியிலிருநதது.

பிரான்சின மக்கள் பொதுவாகத் தம கருத்து களைப் பொதுநலனுக்காக விட்டுக கொடுக்கும் மனப்பான்மை இனறிக் கொளகையொன்றையே பற்றி நிற்கும இயல்பினராதலாலும், பிரான்சில கடந்த 150 ஆண்டுகளாகக் குடியரசு, முடியாட்சி, குடியாட்சி முதலிய ஏறக்குறைய 11 வகை அரசியல மைப்புகள் ஒனறுக்கொன்று தொடர்பிலலாமல செயறபடுததப்பட்டமையாலும், அங்குத் தோன்றிய பல அரசியற் கட்சிகளிடையே, ஒருமித்த கருத்து ஏறபடாமையாலும், எநத அமைச்சரவையும நிலைத்து நிற்க இயலாமற போயிற்று. அதனால், அங்குப் பாசிசக் கொள்கைக்கு எதிராகத தோன்றிய மக்கள முனனணி அரசாஙகம வீழ்ந்தது. இசுபெயி னில மக்கள முன்னணி அரசாங்கததில் சமநிலைக் கட்சியாளர் ஒருவர்கூட இலலாத காரணததாலும, பாசிசக் கொள்கையர் படைவலிமையோடு செயற பட்டதனாலும, அங்கு மக்கள முனனணி அரசாங கம் நிலைக்கவில்லை. பா.கு

துணை நூல்கள்:

Munro, W.B, The Governments of Europe, Macmillan, London, 1938.

Pickles, D., The Fifth French Republic, Methuen, London, 1962.

மக்களாட்சி: ஒரு நாட்டில வாழும் குடிமக்கள தங்களைத் தாஙகளே நேரடியாகவோ, தஙகளால் அவவப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராளாகளின வாயிலாகவோ, அதாவது மறைமுகமாகவோ,ஆணடு கொளளக்கூடிய அரசாஙக அமைப்புக்கு மக்களாட்சி அல்லது குடியாட்சி (Democracy) என்று பெயர். பணடைக்காலத்தில கிரேக்க அரசியல அறிஞர் அரிசுடாட்டில மக்களாட்சியை ஒரு சிதைந்த வடிவ மாகும் எனறு கருதியிருப்பினும், இக்காலததில் அவ வாறு கருதப்படாமல, அது ஒலவொரு நாகரிகமுளள மனித சமூகத்தாலும் பினபற்றக் கூடிய ஒனறாகக கருதப்படுகிறது.

மக்களாட்சியின் வரலாறு: இக்கால அரசு முறைக்கு ஏற்ற மறைமுக மக்களாட்சி முறை முதன் முதலில் இஙகிலாநதில கி.பி. 17-ஆம நூற்றாணடில படிப்படியாக, அமைதியான முறையில வளாநதது. அதற்குப் பாராளுமனற மக்களாட்சி (Parliamentary Democracy) எனபது பெயர். இங்கிலாநது நாடும் மற்ற நாடுகளைப போலத தொடக்கத்தில மனன ராட்சியை ஏற்றிருந்தாலும், தனனாட்சி உணர்வும, செயலுணர்வும் மிக்க ஆஙகில மக்கள தஙகளுடைய குடிமை உரிமைகளை மனனராட்சி அழித்து விடாத படி காத்துக் கொள்ளுதலில மிகவும் கவனமாயிருந தார்கள. மன்னரின் கீழ வலுவான, நாடு முழுவதற கும் பொதுவான ஓர் அரசாஙகம் நாாமானிய அரசா கள காலத்தில் அமைக்கபபட்டது. ஆயினும், அவா களுக்குப் பின் வநத அரசாகள ஆட்சி அதிகாரததைத தவறாகக் கையாண்டு வலலாட்சி ஆள முயனற போது, ஆங்கில மக்கள மனனர்களின அப்போககைத தடுத்தனர். மன்னரால கி.பி. 1215 - இல ஒப்புக் கொளளபபட்ட மாபெரும் பட்டயமும்(Magna Carta) (இது மன்னர் நாட்டின் சட்டத்தை மதித்தும், மக்களுள பேராளர்களின ஒப்புதலைப் பெற்றும ஆளுதல் வேண்டுமெனறு கூறிறறு), கி.பி. 1265-இல் தோன்றிய ஆஙகிலப் பாராளுமனறமும (Parliament) மக்களின விழிபபுணாச்சியைக் காட்டு வனவே ஆகும். மாபெரும் பட்டயத்தில கூறப்பட்டது போல் மன்னர் பாராளுமனறததின ஒப்புதலைப பெற்று வரிவிதிப்பு, வரிபபொருளைச செலவிடுதல, அமைச்சர்களை அமர்த்துதல், அயலநாட்டு உறவுக கொளகைகளை வகுத்தல் முதலிய செயலகளைச் செய்யவும் வழக்கம தோன்றிறறு.

பின்னர், கி.பி. 1714 - இல் தறசெயலாகத் தோன்றிய ஒரு வழக்கத்தின வாயிலாகத தலைமை அமைச்சரின் கட்டுப்பாட்டில ஓா அமைச்சரவை மன்னர் பெயரில் பாராளுமன்றததுககுப பொறுப்பாக இருநது அரசாங்கத்தை நடததுதல் எனற வழக்கம தோனறிற்று. இதுவே இக்காலததில காணபபடும் சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுபபுளள அமைசசரவை முறை (Cabinet Excutive Responsible to the Legislature) ஆகும். அரசியல் கட்சிகள தோன்றின. அவை பாராளுமன்றத தேர்தலகளில மககளுடைய ஆதர வைப் பெற்று ஆட்சியை நடத்தின. அவை பொறுப புத் தவறிப் பாராளுமனறத்தின நமபிக்கையையும, ஆதரவையும் இழக்கும் போது பதவி நீஙக, மாறறுக கட்சி ஆட்சிக்கு வநதது இஙகிலாநதில் கி.பி. 1832, 1867, கி.பி. 1884 - 85, 1911, 1918, 1928 - ஆம ஆணடுகளில் ஆஙகிலேய நாட்டுப் பாராளுமனறத தால் நிறைவேறறப்பட்ட சட்டஙகளின விளைவாக வயது வநதோருக்கு வாக்குரிமை அளிககப்பட்டு, இங்கிலாந்தில முழுவளாசசி பெறற பாராளுமனற மக்களாட்சி தோனறிற்று.

பிரான்சு நாட்டிலும், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலும், அமைதியான முறையிலல்லாமல் வல்லந்தப் புரட்சிகளுக்குப் பின்னால்தான் மக்களாட்சி முறை தோன்றியது. பிரான்சில் ஏறக்குறைய ஆங்கில நாட்டை ஒத்த பாராளுமன்ற மக்களாட்சி முறை தோன்ற, ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரே தலைமை நிருவாக அதிகாரியை உடைய குடியரசுத் தலைவரின் குடியாட்சி முறை (Presidential Democracy) தோன்றியுள்ளது. இருவகைகளிலும் மக்களால் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மக்களுக்குப் பொறுப்புள்ள ஆட்சியாளர்களே உள்ளனர். உலக வரலாற்றில் கி.பி. 1850 – ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஏறக்குறைய எல்லா நாகரிக நாடுகளும் மக்களாட்சி அரசாங்க முறையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

மக்களாட்சி, சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் 'நேரடி மக்களாட்சி முறையில்' என்னும் பெயரில் இயங்குவதைக் காணலாம். இது மக்களாட்சியில் மற்றொரு வகையாகும். அந்த நாட்டில், சட்டசபை மட்டுமன்றி, வாக்காளர்களும், சிற்சில சூழ்நிலைகளில் தாங்களே சட்டங்களை முன்மொழியும் உரிமை பெற்றுள்ளனர். மேலும், சட்டசபை இயற்றிய எந்தச் சட்டத்தையும், இறுதி முடிவுக்கு, மக்களுக்கே அனுப்ப வேண்டும் என்றுவேண்டும் உரிமையையும் அவர்கள் பெற்றுள்ளனர். இவ்விரண்டு முறைகளின் மூலம் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் நேரடி மக்களாட்சி நிலவுகிறது.

பேராளர் மக்களாட்சியின் கூறுகள்: அவை 1. நாட்டில் வயதுவந்த குடிகள் யாவருக்கும் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கவும், வேட்பாளராகக் கலந்து கொள்ளவும் சம உரிமைகள், 2. அவ்வப்போது தேர்தல்கள், 3. நிருவாக, நீதித்துறைப் பணிகளைச் செய்வதற்குத் தகுதி உடையோருக்கு அத்துறைப் பதவிகளைப் பெறுவதற்குச் சமமான உரிமை, 4. ஒவ்வொருவருக்கும் பொதுப் பணிகளைப் பற்றிய தம் கருத்துக்களைப் பேசுதற்கும், எழுதி வெளியிடுதற்கும், அவற்றுக்காகக் கூட்டங்களை அமைத்தற்கும் உரிமைகள் முதலியனவாகும். அவை இருந்தால்தான் அவர்களால் நாட்டின் அரசாங்கத்தில் பங்கு கொள்ளுதல் இயலும்.

மக்களாட்சியின் நிறைகள்: மக்களாட்சி வல்லாட்சியைப் போல விரைந்தும், திறமையாகவும் செயற்பட இயலாவிட்டாலும், மக்களாட்சிதான், அரிஸ்டாட்டில் சுட்டிக் காட்டிய 'சுதந்திர விருப்பம்' என்ற மனித இயல்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசாங்க வகை ஆகும். சான் இசுடுவர்ட்டு மில், மக்களாட்சி ஒன்றில்தான் ஒவ்வொருவரின் உரிமைகளும், நலன்களும் புறக்கணிக்கப்படாதவாறு பாதுகாப்பாக உள்ளனவென்றும், அவற்றுக்காக ஒவ்வொருவரும் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கின்றனரென்றும் கூறுகிறார். மற்ற ஆட்சி வகைகளில் அரசியலதிகாரம் வரம்பின்றியும், பொறுப்பில்லாமலும் கையாளப்படுதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆனால், மக்களாட்சி ஒன்றில்தான் மக்கள் நலன் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகவே அதிகாரம் கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்ற பொறுப்பு நிலை (Trust) இருப்பதாலும், எல்லா அரசாங்க முடிவுகளும் அமைதியான ஆய்வு, உரையாடல், முதலிய வழிகளில் எடுக்கப்படுவதாலும், இவ்வாட்சி முறை கருத்து வளர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது. நடைமுறைக்கேற்ற சிந்தனையாளர் எவரும் மக்களாட்சியே மிகச் சிறந்த, குறிக்கோள் அரசாங்க முறை என்று கூற மாட்டாராயினும், நடைமுறையில் செயற்படக்கூடிய அரசாங்க வகைகளுள் மக்களாட்சியே மறுப்புக்கு உள்ளாகாத ஓர் அரசாங்கம் என்று கூறுவார். மக்களாட்சி வல்லந்தத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல் மக்களுடைய சுதந்திரமான ஒப்புதலுக்கே முதலிடம் அளிக்கிறது. இதுவே இவ்வாட்சி முறையில் தனிச்சிறப்பு ஆகும். பா.கு

துணை நூல்கள்:

Burns, C.D., Democracy, Its Defects and Advantages, Allen & Unwin, London, 1929.

Lindsay, A.D., The Essentials of Democracy, Oxford Press, London, 1935.

Mill, J.S., Representative Government, Oxford Press, London, 1912.

மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கை

மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கை அமைதியான வழிகளின்மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முதலாளித்துவத்திலிருந்து (Capitalism) மாற்றிச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். ஒரு மக்களாட்சி நாட்டின் மக்கள் தங்கள் அரசின் வாயிலாக உற்பத்தித் துறைகளைக் கைப்பற்றி, அதன் வாயிலாக நாட்டில் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதே இத்தத்துவத்தின் அடிப்படையாகும். மக்களாட்சி வழியைப் பின்பற்றும் ஒரு நாட்டில்தான் இம்முறை செயற்பட இயலும். எந்த ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டிலும் செல்வம் ஒருசிலரின் கைகளிலேயே குவிந்துள்ளது. அதனால், வறுமையில் வாடுபவர்களே நாட்டில் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். ஆனால், ஒரு மக்களாட்சி நாட்டில் இந்நிலை நீண்ட காலம் நீடிக்க இயலாது. ஏனெனில், ஏழ்மையில் உழலும் பெரும்பான்மை மக்கள், அரசைத் தேர்தல்களின் வாயிலாகக் கைப்பற்றி, அதனால் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பொதுவுடைமைச் சீர்திருத்தங்கள் வாயிலாகவும், சமூக நலத்திட்டங்கள் வாயிலாகவும்,

செல்வத்தை நாட்டு மக்களிடையே சமமாகப் பங்கிட்டு மக்களாட்சி முறைக்கு வழி செய்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களாட்சியும், முதலாளித்துவமும் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாதவையாகும்.

மக்களாட்சிச்சமநிலைக் கொள்கை வழியாக ஏற்படும் சீர்திருத்தங்களும், சமுதாய மாற்றங்களும் ஒரே நாளில் ஏற்பட்டு விடுவதில்லை. அவை அமைதியான வழிகளால் படிப்படியாக ஏற்படும் திருத்தங்கள் ஆதலால் அதற்கு மிகுதியான காலம் தேவைப்படுகின்றது. புரட்சிகரமான சமநிலைக் கொள்கையில் ஒரு சிறுபான்மைக் குழுவே ஆயுதப் புரட்சியின் மூலம் அரசைக் கைப்பற்றித் தன் முனைப்பதிகார (Dictatorship) முறைகளின் மூலம் மாற்றங்களைப் பெரும்பான்மை மக்களின் மீது திணிக்கின்றது. ஆனால், மக்களாட்சிச்சமநிலைக் கொள்கையில், பெரும்பான்மை மக்களே தங்கள் ஈடுபாட்டின் மூலம் சட்ட முறைகளில் அம்மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றனர். மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கையில் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும் பொருட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பல வழிகளில் கட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது ஆனால், அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் நாட்டின் மக்களாட்சிக்கோ, மக்களின் உரிமைகளுக்கோ எவ்விதத்திலும் ஊறு விளைவிக்காமல் இருத்தல் வேண்டும்.

மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கையின் முக்கிய குறிக்கோள் சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமன் செய்து, பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்களுக்குச் சமமான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதாகும். அதிலும், குறிப்பாக ஏழ்மை, வேலையின்மை ஆகியவற்றை ஒழிக்கச் சமுதாய நலப்பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் முதன்மையான குறிக்கோளாகும். மேலும், சமயம், இனம், மரபுவழி போன்றவற்றின் மூலம் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல், எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்குதல் ஆகியவையும் மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கையின் குறிக்கோள்களாகும்.

பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவரே அரசையும் கட்டுப்படுத்துகின்றார் என்பது மார்க்சியக் கோட்பாடு. ஆதலால், ஆயுதப் புரட்சியின் மூலம் அரசை வீழ்த்துவதே பொதுவுடைமை ஏற்படுவதற்கு ஒரேவழி என்று மார்க்சியக் கொள்கையர் நம்புகின்றனர். அதற்கு மாறாக, மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கையாளர் மக்களாட்சி முறையின் வாயிலாக மக்கள் அரசைக் கைப்பற்றி, அரசின் மூலம் பொருளாதாரத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியும் என நம்புகின்றனர். மேலும், அவர்கள் வருக்கப் போர்க் (Class Struggle) கொள்கையையும், தனி உடைமைகளை முழுவதுமாக மறுக்கப்படுவதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இரும்பு-நிலக்கரி, பிற கனிமங்கள், வேதிப்பொருள், மின்சாரம், மின்னணு (Electronics) போன்ற முக்கியமான தொழில்துறைகள், வங்கிகள், தொடர்வண்டி, வானஊர்தி முதலிய போக்குவரத்துத் துறைகள் ஆகியவையே தேசியமயமாக்கப்படுகின்றன. தனியார் நிறுவனங்களும் பல துறைகளில் அனுமதிக்கப்படுகின்றன

இந்திய நாடும் மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொள்கையையே பின்பற்றுகின்றது இந்திய அரசியல் சட்டமும், 'இந்தியா ஒரு மக்களாட்சிச் சமவுடைமைக் கொள்கை நாடு' என்று முகவுரையிலேயே (Preamble) அறிவிக்கின்றது. எஸ் சுத்.

மக்கன்சி, சர் அலெக்சாந்தர் இசுகாட்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் ஆய்வுப் பயணி. இவர் இசுடோர்னோவே (Stornoway) என்னும் நகரில் கி.பி. 1764 - இல் பிறந்தார். இளமையிலேயே இவர் வட அமெரிக்காவுக்குச் சென்று மென்மயிர்த் தோல் (Fur) வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அதபாசுக்கா (Athabasca) ஏரியைச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கு கி.பி. 1788 - இல் வாணிகத் தொடர்பாகச் சென்ற இவருக்கு அங்குள்ள நிலவழி, நீர்வழி ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் மிகுந்தது. மக்கன்சி, அலெக்சாந்தர் (Mackenzie, Alexander) சிப்பிவைன் கோட்டையிலிருந்து (Fort Chipewyan) புறப்பட்டு, பெரிய அடிமை ஏரியில் (Great Slave Lake) கலக்கும் ஓர் ஆற்றின் வழியாக ஆர்ட்டிக்கு மாக்கடலை அடைந்து, பின்னர் தம் இருப்பிடம் திரும்பினார் இவர் சென்ற ஆற்றுக்கு இவர் பெயரான மெக்கன்சி என்னும் பெயர்

சர் அலெக்சாந்தர் மக்கன்சி

பின்னர் ஏற்பட்டது. மீண்டும், கி.பி. 1793-இல் இராக்கி மலைத் தொடரைக் கடந்து மென்சீசு முனைக்கு (Cape Menzies) அருகில் பசிபிக்கு மாக கடலை அடைந்தார். மெக்சிகோவுக்கு வடக் குப்புறத்தில் நிலவழியாகப் பசிபிக்குக் கடலில் பயணம் செய்த முதல் ஆய்வுப் பயணி இவரே. இவருடைய பயண அனுபவ நூல் கி.பி. 1801 - இல் வெளியிடப்பட்டது அதன் தலைப்புப் பெயர், 'மாண்டிரியாலிலிருந்து வடஅமெரிக்காவில் பனி உறைந்த ஆர்ட்டிக்கு மாக்கடலிலும் பசிபிக்கு மாக கடலிலும் கி.பி. 1789, 1793 ஆண்டுகளில் செய்த பயணங்கள்' (Voyages from Montreal Through the Continent of North America to the Frozen Arctic and Pacific Oceans in 1789 and 1793) என்பது. இவருடைய சாதனைகளுக்காக இவருக்கு கி.பி. 1802-இல் வீரத்திருத்தகைப் பட்டம் (Knighthood) வழங்கப் பட்டது. இவர் கி.பி. 1805-இல் கனடா நாட்டுச் சட்ட மன்றத்துக்கு ஓர் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட் டார். தமது வாணிகத்தொழில் மூலமும் இவருக்கு வருவாய் கிடைத்தது. தமது தாய் நாடான இசு காட்லாந்துக்கு கி.பி. 1808-இல் திரும்பிய மக் கன்சி, கி.பி. 1820-இல் உயிர்நீத்தார். தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Wade, Mark, S., Mackenzie of Canada, Edinburgh, U.K., 1927.

Woolf Cott, Arthur, P., Mackenzie and His Voyageurs, London, 1927.

மக்காசர்: இது இந்தோனேசியாவில் உள்ள தெற்குச் சூலவெசுட்டு (South Sulawest) மாநிலத் தின் தலைநகர். மக்காசர்(Makasar) செலிபீசுத் தீவு களுக்குத் தென் மேற்கில் உள்ள ஒரு முக்கிய துறை முகம். இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களுள் காப்பிக்கொட்டை, நறுமணப் பொருட்கள், கொப் பறை, இரப்பர், தேக்குமரம், பிரம்பு, மரப்பிசின், சந்தனமரம், கோந்து முதலியன குறிப்பிடத்தக் கவை. பல வாணிக வழிகள் கூடும் சிறந்த வாணிக மையமாக இது விளங்குகிறது. உந்து வண்டிகளுக் குரிய கருவிகள், காகிதம், 'சிமெண்டு' முதலியன இங்குச் செய்யப்படுகின்றன. மீன்பிடிக்கும் தொழி லும் நடைபெறுகிறது. போர்ச்சுகீசியா, கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதிக்குச் சென்ற பொழுதே இந்நகர் நறுமணப் பொருட்கள் காரண மாகச் சிறப்பு பெற்றிருந்தது. கள்ளக்கடத்தல் தொழிலும் இங்கு நடைபெற்றது. போர்ச்சுகீசியரை யும் உள்நாட்டுச் சுல்தானையும் தோற்கடித்துவிட்டு, கி.பி. 1667 - இல் டச்சுக்காரர் (Dutch) தமது ஆதிக் கத்தை நிறுவினர் மக்காசர் நகரம் கி.பி. 1848-இல் சுங்கவரி தவிர்த்த ஒரு துறைமுகமாகியது.

மக்காசர் கடற்கால், இந்தோனேசியாவில் போர் னியோத் தீவுக்கும் செலீபிசுத் தீவுக்கும் இடையில் உள்ளது. இது சாவாக் (Java) கடலைச் செலீபிசுக் கடலுடன் இணைக்கிறது. இதன் அகலம் சராசரி ஏறத்தாழ 248 கி.மீ., நீளம் 720 கி.மீ. இதன் வட கோடி 104 கி.மீ. அளவுக்குக் குறுகியுள்ளது. இப்பகுதி யில் இலெயெட்டுத்தீவும் (Laoet) பாலாபாலாகான (Balabalagan) தீவும் உள்ளன. தெ.பா.

மக்கார்த்தி, சோசபு: ஐசனோவர் அமெரிக் கக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்தபோது ஆளவை மன்ற அரசுச் செயற்பாட்டுக் குழுவின(Senate Committee on Government operation) தலைவராகச் சோசபு மக்கார்த்தி (Mecarthy Joseph) நியமிக்கப்பட்டார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் சோவியத்து உருசி யாவுக்கும் பனிப்போர் (Cold War) தீவிரமாக நடந்த நேரம். அமெரிக்காவில் அரசுத் துறைகளில் குறிப்பாகப் படை,வெளிவிவகாரத்துறைகளில் பொது வுடைமைவாதிகளின் ஊடுருவல் பற்றிப் பேச்சு நடந்து வந்தது.

மக்கார்த்தி 1953-1954-இல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வெளி விவகாரத்துறையிலும் தற்காப்புத் துறையிலும் நடந்தனவாகக் கூறப்படும் சதித்திட்டங் களை விசாரிக்கும் குழுவிற்குத் தலைவராக்கப்பட் டார். ஒன்றும் அறியாத மக்கள் பலரையும் அலுவலர் களையும் பொதுவுடைமைவாதிகள் எனக் குறை கூறி னார். அவர்கள் செயலுக்குச் சாட்சியாக முன்னாள் பொதுவுடைமையாளரை (Ex-Communists) மக் கார்த்தி ஆளவை மன்றத்தின் முன் நிறுத்தினார். விசாரணைகளையும் எவ்வளவு பரபரப்பாக்க முடி யுமோ அவ்வளவு பரபரப்பாக்கினார். மக்கார்த்தி, 'பொதுவுடைமைவாதிகள் பொது மக்கள் பணத்தில் வெளிவிவகாரத் துறை, அறிவியல் ஆராய்ச்சித்துறை இராணுவத்துறை ஆகியவற்றில் இருந்துகொண்டு அமெரிக்காவைக் காட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்' என்ற குற்றச்சாட்டை மீண்டும் மீண்டும் பரப்பினார். மக்கார்த்தியின் விசாரணைகள் தொலைக்காட்சியில் காட்டப்பட்டன.

அரசாங்கமோ ஆளவை மன்ற உறுப்பினர்களோ மக்கார்த்தியின் வளர்ச்சியைச் சிறிதும் தடைசெய்ய முடியவில்லை. மக்கார்த்தியின் உதவியாளர்கள் இராய்கோனும், தேவிடு இசுகீனும் உலகெங்கும் பய ணம் செய்து அமெரிக்கத் தூதரகங்களில் உள்ள நூல கங்களில் பொதுவுடைமைச்சார்புப்புத்தகங்கள் என்று ஏராளமான நூல்களை நீக்கினார்கள். அமெரிக்க இராணுவத் தலைமைத் தளபதிகளும் பொது

மககார்த்தி, சோசபு

வுடைமைவாதிகளே என மககார்ததி குறை கூறிய போது மக்கள மக்கார்த்தியின நோக்கங்களை ஐயுற்றனர். தம அரசியல் எதிரிகளைப் பொது வுடைமையாளர் என்று பழிவாஙகுகிறாா எனறும அவரது செயலுககு உளநோககம் இருக்கிறது என றும் மக்கள நினைத்தனர்.

மக்கார்த்தியின் உதவியாளரான தேவிட்டு இசு கீனின் நியூயார்ககு இரவுவிடுதி நடவடிக்கைகள விளம பரமானவுடன் அமெரிக்கா மக்கார்த்தி மாயையி லிருந்து விடுதலை அடைநதது இலட்சக்கணக்கான அமெரிக்கர்கள் மக்கார்த்தியின் அகந்தையையும், ஆணவத்தையும் புரிந்து கொண்டனர். ஆளவை மன்றத்தில் வெர்மாணட்டு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மன்ற உறுப்பினர் இரால். பு. ஈ பிளாணடர்சு மக கார்த்தியின செயல்களைக் கடுமையாக எதிர்ததா. மக்கார்த்தியின் நடவடிக்கைகளை விசாரிப்பதற்கு ஊட்டா மாநில (Utah) ஆளவை மன்ற உறுப்பினா ஆர்தர். வி. இவாட்கின்சு தலைமையில் ஒரு குழு நியமிககப்பட்டது. அக்குழு மக்கார்த்தியைக் கடுமை யாகக் கண்டனம் செய்தது.ஆளவை மன்ற உறுப்பினா களுள 67 பேர் மககார்த்திக்கு எதிராகவும் 22 பேர் ஆதரவாகவும் வாக்களித்தனர். விரைவில மக்கார்த்தி அரசியல வானிலிருந்து மறைந்தார். இவர் 1956-இல் காலமானார். மககார்த்தி மறைந்தாலும் மக் கார்த்தி எழுப்பிய வினா இனனும் அமெரிக்காவில விவாதிக்கப்படுகிறது. குடிஉரிமைகளைப் பாதிக்காமல பொதுவுடைமைச் சார்பாளாகளை எப்படி அடக்கு வது என்பதே அந்த வினா. மக்கார்த்தியின செய லால் 3614 ஆட்கள் நாட்டிற்கு இடர்விளைப்பவா எனக்கருதப்பட்டு வேலை இழநதனர். அவர்களுள ஒருவா கூட உணமையில பொதுவுடைமைவாதி அலலர் எனபது மக்களாட்சிக கட்சியினரின (Democratic Party) வாதமாகும்.

மக்கார்ததியின நடவடிக்கைகளால வேணடா தவர்களைப் பொதுவுடைமைவாதிகள எனப் பழி வாங்குமு போககிறகு 'மககார்ததியம'(Mecarthyism) எனற சொல ஆஙகில அகராதியில ஏறபட்டுவிட்டது.
அ வெ பெ.

மக்காரரா சர் சார்லசு ரைட் (கி.பி. 1845-1929): இவர் ஓா ஆஙகிலேய வாணிகச செலவர். இவா 1911-ஆம ஆணடில 'சா' எனனும பட்டம அர சினால அளிக்கப்பட்டுப பெருமைபபடுததப்பட்டாா. இசுகாட்லாநது பகுதியில் பிறநத இவர் எடினபரோ நகரில் உயர்கல்வி பயின்றார். இவா பருத்தி வாணி கத்தில் பெரும் செல்வம் ஈட்டினாா; மானசெசுட்டா பகுதிப் பருததி உறபத்தியாளர் சங்கத்தின தலை வராய் முப்பத்துநானகு ஆணடுகள (கி.பி. 1892 லிருந்து) இருநதார். நீணடநாள் நடைபெறறு வநத பருத்தித் தொழிலாளா வேலைநிறுததததை முடித்து வைத்துப் புருகலாந்து ஒப்பநதம ஏறபடுவதறகு இவா பணியும் ஒரு காரணமாயிறறு. பருத்தித் தொழில தொடர்பான பலவேறு சங்கஙகளில தலைவர் பதவி யில் பணியாறறியுளளாா. இஙகிலாந்து அரசு 1911-இல் நிறுவிய தொழில் ஆலோசனை அவை உருவா வதற்கு இவர்தம் முயற்சிகளே காரணம. அவ்வவை யின செயலகளில இவா மிகுதியாகப பஙகு ஏற்றாா. 'தொழிலாளாககு வேலையளிபபோரின பாராளு மனறச் சஙகம' எனற அமைபபிறகு 1912 முதல 1916 வரை தலைவராக இருநதார். இவா 1922-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திஙகளில அரசு நிறுவிய பண டைககாலப் பருத்தி நெருககடிக்குழுவின தலை வரானாா. பருத்தி வாணிகத்தில அபபோது ஏற்பட்ட நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதறகு அக்குழு நிறுவபபட் டது மக்காரா 1929-ஆம ஆண்டு இறநதாா

இவா சமுதாய, தொழில துறைத் தொடாபான பல நூல்களையும எழுதியுளளாா. 'சமுதாய, தொழில துறைச் சீர்திருசதம்' (1918), 'நினைவுகள' (1921), 'உலகத்தை வேலை செய்ய வைத்தல'(1922), 'வணிக உறுதித் தனமையும், அதனை அடையும வழியும்' (1925), 'இக்காலத் தொழிலதுறைப போககுகள' (1926) என்பன இவருடைய நூல்களுள குறிப்பிடத தக்கவை ஆகும். பி.வி.

மக்டனால்டு, சேம்சு இராம்சே. இவா இஙகிலாந்தின பாராளுமனற உறுப்பினராகவும், தொழிலாளர் கட்சியின தலைவராகவும், நாட்டின் தலைமை அமைச்சராகவும் சிறப்புப் பெறறவராவாா.

இங்கிலாநதில் 1900 – ஆம் ஆணடு தொழிற்கட்சி உரு வாக்கப்பட்டது. அதன் தொடககக்காலத் தலைவர் களுள சிறநது விளஙகிய பெருமை இசுகாட்லாந்து இளைஞரான இவருக்கு உணடு. தொழிற்கட்சியின் முககிய நோக்கம தொழிலாளர்களின நலனைப் பாதுகாக்க உழைப்பதாகும.

சேம்சு இராம்சே மக்டனால்டு (Macdonald, James, Ramsay) தலைமையில் 1924 – ஆம் ஆணடு சனவரி மாதம் தொழிற்கட்சி அமைச்சரவை முதன் முதலாக ஏற்பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பொதுமக்கள அவை யின் பெருமபான்மை ஆதரவில்லாததால் தாராள வாதக் கட்சியின் (Liberal) ஆதரவை நம்பியே அது வாழவேணடியதாயிருந்தது. சில மாதஙகள் வரை அத்தகைய ஆதரவை அக் கட்சியினர் வழங்கினர். மக்டனாலடு ஆட்சியின்போது சோவியத்து உருசி யாவை இஙகிலாந்து அங்கீகரிததது எனவே தாராள வாதியினர் மகடனால்டின் உருசியக் கொள்கையை ஐயுற்றுத் தங்கள் ஆதரவை நிறுத்தி விட்டனர். எனவே, 1924-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இராம்சே மக்டனால்டின் தொழிற்கட்சி அமைச்ச ரவை வீழச்சியுற்றது.

தொழிற்கட்சி 1929 பொதுத் தேர்தலில் பெரும் பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்று அரசாங்கத் தைக் கைப்பற்றியது. எனினும், தாராளவாதக் கட்சி யின் ஆதரவின்றி இயங்க முடியாத நிலையிலே அது இருந்தது. இவர் 1929 முதல் 1931 வரை இரண்டாம் முறையாகப் பிரதமரானார். ஆனால், இவர் அமைச் சரவை, பொருளாதார நெருககடி காரணமாகப் பதவி விலக நேரிட்டது. தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்ட தேசிய அரசுக்கு இவர் தலைமை தாங்க ஒப்புத லளித்தார். இவர் காலத்தில் பன்னாட்டு அளவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வீழ்சசியைச் சமாளிகக விரைவு நடவடிக்கைகள பல எடுக்கப்பட்டன. இங்கி லாந்து தஙகப் பாதுகாப்பையும் (Gold Standard), சுதந்திர வணிகத்தையும் கைவிட்டது. அது தொடர் பாக 1932-இல் ஒட்டாவாவில் ஒரு பொருளாதார மாநாடு கூட்டப்பட்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தை அகறறப் பல அவசர நடவடிக்கைகள் மேற கொள்ளப்பட்டன

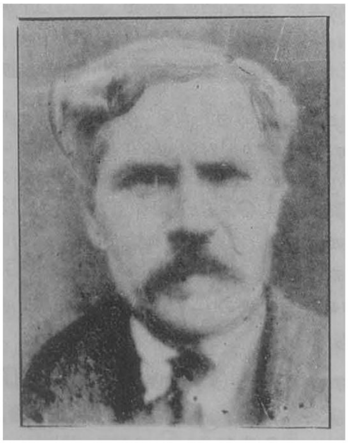

மக்டனால்டு சேம்சு இராம்சே

இந்தியர்களை உயர் பதவியில நியமிக்கத் தேர்வு நடத்தும் முறையை வலியுறுத்திய உயர்நிலைக் குழு வின் உறுப்பினராக இவர் 1912-இல சேவை செய் துள்ளார். இந்திய இந்து, இசுலாம் தலைவர்களி டையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக இசுலாமியர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அளித்த இவர், புகழ்மிக்க வகுப்புவாதத் தொகுதிகள் ஏற்பட ஆதர வளித்தார்.

எல்லாத் தன்னாட்சிப் பகுதிகளுக்கும் முழுமை யான சம நிலைமையை 1931-இல் இயற்றப்பட்ட வெசுட்டு மினிசுடர் சட்டங்கள் வழங்கின:

சேம்சு இராம்சே மக்டனால்டு 1935-இல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் மக்களின் நமபிக்கையை இழக் கவே பழமைப்பற்றுக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது.

இந்தியாவில் நிலவிய பஞ்சம் பற்றிய இவர் கருத்துகள் பல அரிய உணமைகளைப் புலப்படுத்து கின்றன. 'உணவுத்தானியங்கள் இல்லையென்பதால பஞ்சம் ஏற்படவில்லை.மாறாக வேலையில்லாத் திண டாட்டமும், விலை உயர்வும் குறைந்த ஊதியமும, மூலதனப் பற்றாக்குறையுமே அதைத் தோற்றுவித் தன';'வெள்ளப்பெருக்கால் ஏற்பட்ட பஞ்சம், உணவு பொருட்கள் இருந்தும் ஏற்பட்ட பஞச நிலையிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்'. வில்லியம் அணடரையும், சார்லசு எலியட்டையும் மேற்கோள் காட்டிக்கூறும் இவர் 1909-இல் நிலவிய இந்தியாவின் பஞ்சநிலையை ஓர் எண்ணமன்று, மாறாக ஓர் உண்மைதான் என் பதை ஒத்துக் கொண்டுள்ளார். ஈ.ஜா.

மக்டனால் மலைத்தொடர்: இம்மலைத் தொடர் ஆசுத்திரேலியக் கண்டத்தில் உளள ஒரு சிறு மலைத்தொடர் ஆகும். அது அந்நாட்டின் வட பிரதேச (Northern Territories) மாகாணததின் தென்பகுதியில் உளளது; மகரரேகை என்னும் 23 5 பாகை தென்அட்சரேகையை ஒட்டி அமைந்துள் ளது. இதுஆலிசு ஊற்று (Alice Springs) என்னும் நக ருக்கு மேற்கிலும் கிழக்கிலும் ஏறத்தாழ 160 கி.மீ. நீளத்திற்குப் பரவியுள்ள ஒரு மலைத்தொடர். 'குவார்ட்சு' (Quartz) எனப்படும் பாறைக் கற்களும், மணற்பாறைகளும் கலந்து உருவானது. கடல் மட்

டத்திலிருநது சராசரியாக 600 மீட்டர் உயரமுள்ள மேட்டு நிலங்களில் இம்மலைத்தொடர் அமைநதிருக்கின்றது. சீல் முடி எனபது இம்மலைத்தொடரின் மிக உயர்ந்த சிகரம். இமமலைத் தொடரில் அதிகமாகச் செடி, மரம போனற தாவரங்கள காணப்படுவது இலலை. பிங்கு, இடாட்டு எனற இரு ஆறுகளும் சிற்சில நீரோடைகளும் இமமலைத்தொடரில் தோனறுகின்றன. இவவாறுகளும் ஓடைகளும் மலைத் தொடரை ஊடறுத்துப பாயும்போது காணபோரை வியபபில் ஆழ்த்தும் எழில் நிறைந்த செங்குத்தான பளளத்தாககுகள் உணடாகியுளளன. இமமலைத் தொடர் வறணட பாறைகளால் ஆனது. எனினும், இப்பளளத்தாக்குகளில் மிக நெருக்கமாக வளர்ந் துள்ள பல வகைத் தாவரங்களைக் காணலாம். பொதுவாக வடதிசை மாகாணம் வறணட பகுதி தான் எனினும், அப்பகுதியில் அதிக நீர்வளம் உளள பகுதி மக்டனால் மலைதொடர்ப் (Macdonall Range) பகுதியே.

மக்டுவால் இசுடுவர்ட்டு எனற புவியியல் கணடு பிடிப்பாளர் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு இம்மலைத தொடரைக் கணடு பிடிதது உலகுக்கு அறிவித்தார். அவர் கி.பி. 1855 முதல் 1862-ஆம் ஆணடுவரை தென் ஆசுத்திரேலியாவின ஆளுநராய இருநத சர் இரிச் சர்டு மக்டனால் எனபாரின் பெயரை இம்மலைத் தொடருக்கு இட்டார். பி.வி.

மக்டுகல், வில்லியம் (கி.பி. 1871-1938) ஆங்கிலேய உளவியல் அறிஞா. இங்கிலாந்தில் இலங்காசயர் என்னுமிடத்தில் கி பி. 1871-ஆம் ஆணடு பிறநதார். இவர் தம் 17-ஆம் வயதில மான்செசுடர் பல்கலைககழகத்தில் பட்டம் பெற்றார். இரணடு வருடங்களுக்குப் பிறகு கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில் அனறைய மருததுவப் படிப்பாக விளஙகிய உடலியலைக் (Physiology) கற்றார். எனினும், இவா உடலியல் வலலுநராகப் பணிபுரிய விரும்பவிலலை. இருப்பினும், சிறிது காலம் உடலியல ஆராய்சசி செய்தார். அதன் பின் மீணடும் கேம்பிரிட்சுக்கு வந்தார்.

கேம்பிரிட்சுக்கு வந்தவுடனேயே தாரசு நீர்ச் சந்தி (Torres Strait) என்னுமிடத்திற்குச் சென்ற ஆய்வுப் பயணக் குழுவில் சோத்துக் கொள்ளப்பட் டாா. அப்போது கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில் மிகவும் செலவாக்குப் பெற்றிருந்த இரிவர்சு (W.H.R.Rivers) மக்டுகலை உளவியல் முறையில் உற்று நோக்கி (Psychological Observation) ஆராயுமாறு கேட்டுக்கொணடார். அதனால் மக்டுகலுக்கு மானிடவியலிலும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. தார்வினின கோட்பாடுகளே நாளடைவில் மகடுகலின சிந்தனைக்குக் கருவூலமாகத் திகழந்தன.

தாரசு நீரச்சந்தி ஆய்வுப் பயணத்தில் பங்கேற்ற தாவரவியலறிஞர்களும விலஙகியலறிஞர்களும் எவவாறு உயிரினங்களும் தாவர இனங்களும சுறறுச்சூழலுடன் தகவமைந்து காணபபடுகின்றன எனபதையும் அவறறிற்கிடையே தொடர்புகள எவவாறு உளளன என்பதையும் கணடு பிடித்துக கூறினார்களோ, அவவாறே உளவியலிலும் மககளின நடத்தைமுறைகளை விளக்கச் செயற்பாட்டுக் கோட்பாடு (Functionalism) உண்டு என்றும நம்பினா.

கேமபிரிட்சுககுத திரும்பி வந்த பின மக்டுகல அவர் காலததில் வாழ்ந்த செருமன, பிரிட்டிசு நாட்டுத் தத்துவ உளவியலறிஞர்களை மாதிரியாகக் கொணடு அவருடைய எண்ணங்களை வெளிப்படுததத் தொடஙகினார். ஊணடு (Wundt) கருததை விட உலோட்சின் (Lotze) கருததுகளே மக்டுகலை மிகவும கவர்ந்தன. பினனர்க் கேம்பிரிட்சுப் பலகலைககழகத்தில் ஒழுக்க நெறித்தத்துவத் (Moral Philosophy) துறையின தலைவராக இருநத சேமசு வாரடு (James Ward) என்பவரின் அறிவுரைப்படி காட்டிங்கன (Gottingen) சென்று அங்கு முலலர் (George E. Muller) என்பவரிடம மாணவராகச் சேர்ந்துபடித தார். அந்தச சமயத்திலதான் புகழ மிக்க கேரிஙகு (Hering), கேம்கோட்லசு (Helmholtz) போன்றவா களின் கோட்பாடுகளை மறுத்துப் புதிய கோட்பாடு களைக் கூறினார் இருப்பினும், மகடுகல தம கோட்பாடுகளை வேறு வகையில கூறியிருந்தால் அவை இப்போதும ஏறறுக் கொளளப்பட்டிருககும்.

மகடுகல், ஆக்சுபோர்டுப் பலகலைக கழகததில 1904-இல் மனவியல் தததுவம் (Mental Philosophy) பயிறறுவிக்கும் பொறுப்பேற்றார். இவர் 1905-ஆம ஆண்டு உடலியல் உளவியல் (Physiological Psychology) எனற நூலை எழுதினாா. ஆனால, அதற் குப் பின் எழுதப்பட்ட நூலகளால் அநநூல பய னற்றதாகி விட்டது எனினும், அந்நூலில மக்டுகலின தொடக்கக் கால அறிவுத்திறனைக் காணலாம்.

மக்டுகல் 1908-ஆம் ஆண்டு 'சமூக உளவியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்' (An Introduction to Social Psychology) என்ற நூலை எழுதி அதன் மூலம், அவருக்குப பெயர் சேர்த்த இயல்பூக்கக் கோட்பாட்டைக் (Instinct Theory) கூறினார். அந்நூல் 30 பதிப்புகளுக்கு மேல் வெளியிடப்பட்டது. இவர் 1912-ஆம் ஆண்டு பேரரசுச் சமூகத்தில் உறுப்பினராகத் (Fellow of the Royal Society) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாா. அத்தகைய உயர்ந்த பதவியைப் பெற்ற சில உளவியல் அறிஞர்களுள இவரும் ஒருவராவார்.

முதலாம்உலகப் போர் மக்டூகலின் அணுகுமுறை யில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. வெறும் ஆராய்ச்சியிலும் ஊக்கங்களிலும் காலத்தை வீணாக் காமல் அவற்றை நடைமுறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமெனக் கூறினார். முதல் உலகப் போரினால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட போர் வீரர்களுக்கு மருத் துவம் செய்வதற்கு இவர் கையாண்ட முறை வெகு வாகப் பாராட்டப்பட்டது. அதன்பின்னர் 1920-ஆம் ஆண்டு 'குழு உள்ளம்' (The Group Mind) என்ற நூலை எழுதினார். அவரது நிலையற்ற தன்மையி னால் ஆக்சுபோர்டுப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஆர் வர்டுப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாறினார். ஆர்வர்டில இருந்தபோது 'உளவியலின சுருக்கம்' (Outline of Abnormal Psychology) என்ற நூலையும் எழுதினார்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஆர்வர்டில் நிலவிய சிற்சில தொந்தரவுகளினால் அங்கிருந்து வடக்குக கரோலினாவில் (North Carolina) உள்ள டியூக்குப் (Duke) பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தார். அப்பல்க லைக்கழகம் அப்போதுதான் புதிதாகத் தொடங்கப் பட்டிருந்ததால் அந்த இடம் மக்டூகலுக்குத் தேவை யான உற்சாகத்தையும்,தனிமையையும்,சுதந்திரத்தை யும், பண வசதியையும் கொடுத்தது. அவருக்குக் கிடைத்த அமைதியான சூழ்நிலையை நன்கு பயன் படுத்தி ஆராய்ச்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அவரு டைய பொறுமையின்மையினாலும் தேவையில்லாத இடங்களில் வெறுப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டமையாலும் வாழ்க்கையில் தாம் தோல்வி யடைந்தவராகவே எண்ணியிருந்தார். ஆனால், உளவி யலில் இவருக்கு ஏற்பட்ட புகழ் அளவிட முடியாததா கும் இவர், 1939-ஆம் ஆண்டு வடக்குக் கரோலினாவி லுள்ள தர்காமில்(Durham) காலமானார். கோ.இரா.

மக்மாகன்கோடு: இந்தியாவின் வடகிழக்கு குப் பகுதியில, சீனநாட்டிற்கும் இந்தியாவுக்கும் எல்லையை வரையறுக்கும் கோடே 'மகமாகன் கோடு' (Macmahan Line) எனப்படும். ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்தில் அசாம் மாநிலத் தின் ஒரு பகுதியான வடகிழக்கு எல்லைப்புறப் (North East Frontier Agency) பகுதிக்கும் அதன வடக்கே அமைநதுள்ள திபெத்து நாட்டுக்கும் இடையே உள்ள எலலையைத் திட்டமாக வரை யறை செய்வதற்குச சிம்லாவில் ஒரு மாநாடு கூட்டப் பட்டது. அம்மாநாடு 1913-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் முதல 1914-ஆம் ஆண்டு சூலை வரை நடை பெற்றது

மாநாட்டின் நோக்கம்: நலிவடைந்து வீழச்சியுறும் நிலையில் இருந்த சீனநாட்டு மஞ்சுவமிசப் பேரரசை எதிர்த்துத் திபெத்தில் 1912-இல கலகம் நிகழ்ந்தது. அதனை அடுத்துத் திபெத்துப் பகுதியின் அரசியல் பெருமையை உறுதி செய்யும் நோக்கத்துடன சிம்லா மாநாடு கூட்டப்பட்டது. அம்மாநாட்டில் ஆஙகிலப் பேரரசின் பேராளர்கள், புதிதாக நிறுவப்பட்டிருந்த சீனக் குடியரசின் பேராளர்கள், திபெதது நாட்டின் பேராளர்கள ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். ஆயி னும், சீனக்குடியரசின் பேராளர்கள், திபெத்து ஒரு தனியுரிமை கொணட தனிநாடு அன்று என்றும், அது சீனாவின் ஒரு பகுதியே என்றும் ஆகவே, திபெத்தின பேராளர்கள் எநத ஒப்பந்தத்திலும் கையொப்பம் இட உரிமையுளளவர் அல்லர் எனறும் கூறி அம்மா நாட்டின் முடிவுகளை ஏற்கவும் ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம் இடவும் மறுத்து விட்டனர்.

எல்லை வரையறுக்கப்படுதல்: ஆயினும், மாநாடு தனது பணியைச் செய்து முடித்தது. ஆங்கிலப் பேரரசின் தலைமைப் பேராளராய் அம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட சர். என்றி மக்மாகன் என்பவரின் பெயரை எல்லைக் கோட்டுககு இட்டனர். இக்கோடு பூட்டான் நாட்டின் கிழக்கு எல்லையில் தொடங்கித் திபெத்தில இட்சாங்போ என்றும் இந்தியாவில பிரம்மபுத்திரா என்றும் கூறப்படும் பெரும் நதி தெற்கு நோக்கித் திரும்பும் இடம் வரை உள்ள பகுதியில் திபெததுக்கும், இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப் புறப் பகுதிக்கும் உள்ள எல்லையை வரையறுக்கின றது. வடகிழக்கு எல்லைப் புறப்பகுதி இப்போது அருணாசலப் பிரதேசம் என்னும் பெயரில தனி மாநிலமாய் உள்ளது.

மக்மாகன் கோட்டைப் பற்றி எழுந்த இந்தியச்சீனச் சிக்கல்: இந்தியச் சீன நாட்டுறவு ஒப்பந்தம் 1954-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டது. பஞ்சசீலக் கொள்கையை இரு அரசுகளும் ஏற்றுககொண்டன. இருப்பினும் சீனா, 'மக்மாகனகோடு ஆஙகில ஏகாதிபததியத்தின வலிந்து கவர்கையால் ' ஏறபட்டது என்று கூறி அத னைச் சட்டப்படியான கோடு எனறு ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தே வந்தது. இந்தியாவும் சீனாவும இணைநது புதியதோர் எல்லைக் கோட்டை வகுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியது. இதறகு இந்தியப் பிரதமா பணடித சவகர்லால் நேரு ஒப்புக்கொளள வில்லை. பல்லாணடுகளாக நடைமுறைககு வநது விட்ட மக்மாகன் கோடே சட்ட முறையான எல்லை என்று நேரு கூறிவிட்டார்.

போர் ஏற்படுதல்: இருதரப்புப் பேச்சுகளினால் பயன் ஏற்படவில்லை. சீனா இந்தியாவின் மீது 1962-ஆம் ஆண்டு படையெடுத்து மகமாகன் கோட்டுக்குத் தெறகே தம படைகளை அனுப்பியது. அப்போரில் இந்தியா எதிர்பாராத நிலையில் தாக்கப்பட்டதால் இந்தியப்படைகள பினவாங்க நேர்ந்தன. திடீரெனச்

சீனா போரை 1962 அக்டோபர் 22-ஆம நாள நிறுத்தி மக்மாகன கோட்டுக்கு வடககே தன் படைகளைப் பினவாங்கிக் கொண்டது.

இப்போதைய நிலை· சீனா இபபோதுகூட மகமாகன் கோட்டைச் சர்வதேச எலலையாக ஏற்றுக கொளளாமல் அருணாசலப் பிரதேசம் (முனபு வடகிழககு எல்லைப்பகுதி எனறு வழஙகப்பட்ட பிரதேசம்) முழுவதும் தன்னைச் சார்ந்தது எனறு கூறி வருகின்றது. அருணாசலப் பிரதேசம் மைய அரசுப பொறுப்பில் இருந்த நிலை மாறி அதறகு முழு மாநிலப் பெருமை 1986-ஆம் ஆணடு வழங்கப்பட்டது. இது சட்ட விரோதமானது எனறு சீனா எதிர்ப்புத் தெரிவித்துளளது. பி.வி.

மகதம்: வட இந்தியாவில் கி.மு 6-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய அரசுகளில் கோசலம், அவந்தி, மகதம், வதசம் ஆகியன குறிப்பிடத் தகுந்தன. அவற்றுள் மகதம் அரசியல் வானில் ஒளிவிட்டு விளங்கத் தொடஙகியதும் பிற அரசுகளின் புகழ் மங்கத் தொடங்கி விட்டது இக்காலப் பீகார் மாநிலத்தின் பாட்னா, கயா மாவட்டப் பகுதிகள அக்காலத்தில் மகதப் பேரரசில் அடங்கியிருந்தன. வடக்கே கங்கை ஆறும், மேற்கே சோண் ஆறும் தெற்கே விந்திய மலைக் குன்றுகளும், கிழக்கே சம்பா நதியும் மகதத்தின் எல்லைகளாக விளஙகின. கயாவிற்கு அருகிலுளள கிரிவிராசம் என்ற இராசக் கிரகமே அதன பண்டைத் தலைநகரமாகும். அதற்கு மகத புரம், பிருகத்ரத புரம், வசுமதி, குசுகிரபுரம, பிம்பிசாரபுரம் என்ற பெயர்களும் உணடு.

மகதப் பேரரசின் தொடக்ககால மரபுகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் போதிய சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. பண்டைய கிழக்கு இந்தியாவில் புகழ் பெறறு விளங்கியது மகதமாகும். இங்கு கி மு. 3, 4-ஆம நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த மௌரியப் பேரரசும், கி.பி. 4, 5-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய குப்தப் பேரரசும் மகதத்தை ஆண்ட புகழ் பெற்ற அரசுகளாகும்.

அரியஙக குல மன்னரான பிம்பிசாரரின ஆட்சிக காலத்திலிருந்துதான் மகதத்தின் உண்மையான வரலாறு தொடங்குகிறது எனக்கூறலாம். இருக்குவேதத்தில் கைகதா என்ற நாட்டைப் பிரம்ம கந்தா என்ற மன்னன ஆட்சிபுரிந்தானெனக் குறிப்பிடப்பட்டுளளது. கைகதா நாடும் மகதநாடும் ஒனறே எனக் கருதப்படுகிறது. அதருவண வேதத்திலும் யசுர் வேதத்திலும் மகத நாட்டின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மகாபாரதமும, புராணங்களும் வாசுவின் புதல்வரான பிரிகதரதன் எனபவனை மகத நாட்டின் முதல மன்னன் எனக் கூறுகினறன. இராமாயணம, பிரிகதரதனின் புதலவனான வாசு எனபவரை இராசகிரகத தின முதல் மன்னன எனக கூறுகிறது. இம்மனனர்களின் வமிசாவளியினரைப் பற்றிப் புராணஙகளும் குறிப்பிடுகின்றன பிரிகதரதனுக்குப் பின 16 முதல 32 மனனர்கள 700 ஆண்டுகள முதல் 1000 ஆணடுகள் வரை மகதத்தை ஆட்சி புரிந்தனரெனப்புராணங்கள குறிப்பிடுகின்றன. அவை குறிப்பிட்ட வமிசாவளிப் பட்டியல்களை (Genealogy) அப்படியே உணமை என்று ஏற்றுக் கொளள முடியாது. ஏனெனில், அவை ஒனறுக கொன்று முரணபாடாயுளளன. சமணசமய ஆசிரியாகள விசயா, கயா எனற இரு மனனர்களை மகத நாட்டின பணடைய மனனர்கள எனக் குறிப்பிடுகினறனா.

மகத மன்னர் பிம்பிசாரா அரியஙக வமிசத்தின முதல் மனனராகக் கருதப்படுகினறார். அவர் திருமண உறவுகள் மூலமும் போாகள மூலமும தம அரசை விரிவு படுத்தினாா. கோசல இளவரசியைத் திருமணம் செய்து கொணடதால காசியின ஒரு பகுதி சீதனமாகக் கிடைததது. அதன பின வைசாலி இளவரசியையும், பஞசாபு இளவரசியையும மணமுடித்துக் கொண்டார். அந்தத் திருமண உறவுகளால் பிம்பிசாரர் கிழககிலும மேறகிலும தம பேரரசை விரிவு படுத்திக் கொளள முடிநதது மாளவ, காநதார மன்னர்களுடன நட்புறவு கொண்டிருநதாா. அங்க நாட்டை வெனறு அதைத் தம மகன அசாத சத்துருவின பொறுப்பில் விட்டார். பிமபிசாரா ஒரு மிகச் சிறந்த ஆட்சியாளா. இவா சைன சமயததவரா அல்லது புத்த சமயத்தவரா என்பதை அறுதியிட்டுக கூற இயலவில்லை. பிம்பிசாரரை அவர்புதல்வாகளுள ஒருவரான அசாதசத்துரு கொனறு ஆட்சியைககைப் பற்றியதாக சைன சமய நூலகள கூறுகினறன இவா ஆட்சிக்காலம் பறறியும் மாறுபட்ட கருததுகள உணடு. வி.ஏ.சுமித்து கருத்துப்படி பிம்பிசாரா கி மு. 582 முதல 544 வரை மகதத்தை ஆட்சி புரிநதார் என அறியலாம்.

அசாதசத்துரு: இவர் ஒரு சிறநத வெறறி வீரர் இவர் கோசலம வைசாலி நாடுகளுடன 16 ஆணடுகள போராடி அவறறை அடிபணிய வைத்தார். இவர் சமயம் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள நிலவுகினறன. சைன சமய நூல்கள இவரை ஓர் உணமையான சைனர் என்றும் இவர் மகாவீரரை நேரில கண்டு அவா வாழ்த்துகளைப் பெறறார் எனறும் கூறுகின்றன. ஆனால, புத்த சமய நூல்கள அசாதசத்துரு தொடக்கத்தில் புததர் மீது வெறுப்புக் கொணடிருநதார் எனறும் தம் இறுதிக காலததில அவர் புததரைத் தரிசித்துத் தம் பாவங்களை எலலாம் மனனிககுமாறு வேண்டிக் கொணடாா என்றும கூறுகினறன. புத்தர் இயறகை எய்தியபின் அவா நினைவாக

இராச கிரகததில ஒரு தூணை எழுப்பியதாக மகா வமிசம் கூறுகிறது. இவர் தந்தை பிம்பிசாரருக்குப் பின இவர் 25 ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிநதார் எனக கூறப் படுகிறது

தர்சகா அசாதசததுருவிற்குப் பின் அவர்தம் புதல வாகளுள யாா மகத நாட்டின் மன்னராகப் பட்ட மேற்றார் எனபதில் மாறுபட்ட கருததுகள உணடு. சிலர் தருசகா என்றும மற்றும் சிலர் உதயன் என றும புராண ஆதாரஙகளை வைத்துக் கூறுகின்றனர். எல்லோருமே தந்தையைக்கொன்று ஆட்சியைக் கைப் பற்றியவர்கள் என்பது கூறப்படுகிறது. உதயனுககுப் பின் பட்டமேற்றவர் யார் என்பதிலும் ஒரே மாதிரி யான கருதது இல்லை

தந்தையைக் கொனறு பட்டமேற்கும் கொடிய முறையைப் பின்பற்றி வந்த அரியங்க மன்னர் பரம்பரையை வெறுத்த மக்கள சிசுநாகர் எனற அமைச்சரை மகத மன்னராகப் பதவியில அமர்த்தி னர் என்று சில இலஙகை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கூறு கின்றன. அவருக்குப் பின மகத நாட்டின் அரியணை யைக் கைப்பற்றியவர் காகவருணன் எனறு புராணங களும் காலசோகன் என்று இலஙகை நூல்களும் கூறு கினறன. மகா போதிவமிசம் எனற நூல் காலசோக னுடைய 10 புதல்வர்கள ஒரே சமயத்தில் மகதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளை ஆட்சி புரிந்தனர் எனறு கூறு கிறது. ஆனால், புராணஙகள காலசோகனுக்குப் பின் அவர் 10 புதல்வாகளுள ஒருவரான நந்திவர்த்தனன் என்பவனே மகதத்தை ஆணடான எனக் குறிப் பிடுகினறன.

சிசு நாகர்களுககுப் பின மகதத்தை நந்தர்கள ஆட்சி புரிநதனா எனத்தெரிகிறது. புராணஙகள் நந்த வமிச மன்னர்கள் 9 பேர்களைக குறிப்பிட்டு அவர் கள் மகதத்தை 100 ஆணடுகள ஆணடனர் எனக் கூறுகின்றன. மகா போதி வமிசமும் அதை உறுதிப் படுத்துகிறது. ஆனால், மகா போதி வமிசம் நநத வமிசத்தை ஆணட முதல் மனனன பெயா உக்கிர சேனன் என்றும் புராணங்கள் அவனை மகா பத்மன் எனறும் கூறுகின்றன. கலிங்க மன்னன் காரவேலனின அதிகும்பா கல்வெட்டில குறிப்பிடப்பட்டுளள 'நநத ராசன' யார் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற இயல வில்லை. நந்தவமிசததின் முதல மன்னர் கீழககுலப் பெணணிறகும் சிசுநாக வமிச இறுதி மனனருக்கும் பிறநதவர் எனறு புராணங்களும், ஓர் அரசு நடன மாதிறகும் நாவிதன் ஒருவருக்கும் பிறந்தவா எனறு சைன சமய நூலகளும் கூறுகின்றன. அதே சமயம் அலெக்சாணடரின் இந்தியப் படையெடுப்பின் போது இந்தியாவிற்கு வந்த கிரேக்க எழுத்தாளர் 'குருதியசு' (Curtius) அப்போதிருந்த நந்த மன்ன னின மகாராணிக்கும், நாவிதன் ஒருவனுக்கும் மக னாகப் பிறந்தவன எனக குறிப்பிடுகிறார். குருதியசு குறிப்பிடும் அகரம்சு (Agrammes) என்ற நந்த மனனன்தான் முதல் நநத வமிச மன்னன் எனஉறுதி யாகக் கூற இயலாது.

மகாபதும நந்தன் சத்திரிய மனனர்கள அனை வரையும் கொன்றவன் என்றும் அவன இரண்டாம் பரசுராமன் என்று கூறப்பட்டான் எனவும் புராணங் கள கூறுகின்றன. கிரேக்க ஆசிரியர் பிளினி, மகா பத்ம நநதன் பாடலிபுத்திரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட மிகப் பெரிய பேரரசை ஏறத்தாழ 25 ஆணடுகள ஆட்சி புரிநததாகக் கூறுகிறார்.

மகாபோதி மரபு, தன நந்தன் என்பவனை நந்த வமிசத்தின இறுதி மன்னன் எனக் குறிப்பிடுகிறது. மகா வமிசம தனநந்தனை அளவு கடந்த செல்வத் தைப் புதைத்து வைத்திருந்தவன் எனக் குறிப்பிடு கிறது. அலெகசாண்டருககுச் சந்திரகுப்த மௌரியன கொடுத்த தகவல்களின்படி தனநந்தன் ஆட்சியை அவனுடைய மக்கள் அடியோடு வெறுத்தனர் என்று கூறுவர். நந்தர்களுக்கும் மௌரியர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போரில் மௌரியர் கள வெற்றியடைந்ததாகப் புராணங்கள் குறிப்பிடு கினறன. விசாகதத்தரின முத்ரா இராட்சசம் என்ற நாடகம், சந்திரகுப்தர் கௌடலலியரின் உதவியுடன் நந்தர்களை அழித்து மௌரியப் பேரரசை உருவாக்கி னார் என்பதைக் கூறுகிறது. அதன் பின் புகழ்மிக்க மௌரிய வமிசம் மகதநாட்டை கி.மு 4-ஆம் நூற் றாணடின் தொடக்கம் முதல் ஏறத்தாழ 140 ஆண்டு கள ஆட்சி புரிநதது. சந்திரகுப்தரும், அசோகரும மௌரிய வமிசத்தின் தலைசிறந்த மன்னாகளாகத் திகழந்தனர். புராணங்களும் பாணரின் அர்சசரிதம் என்ற நூலும் பிருகத்ரதன என்ற இறுதி மௌரிய வமிச மன்னனை அவனுடைய படைத் தளபதியான புசிய மிததிரசுஙகன் என்பவன் கொன்று ஆட்சி யைக கைப்பற்றியதாகக் கூறுகினறன.

மகதத்தை மௌரியருக்குப் பின் சுஙக மரபின ரும், அதன் பின்னர்க் கன்வ மரபினரும் ஆண்டனர். அவாகள ஆட்சிக்காலம ஏறத்தாழ கி மு. 188 முதல கி.மு. 31 வரை எனக் கூறலாம்.

மகதத்தில் கி பி. 3-ஆம் நூறறாணடில் தோறறு விக்கபபட்ட குப்த அரசு மீணடும் பேரரசு ஒனறை அமைத்தது. மகதத்தின் வரலாறு பறறிய செய்திகள் கி.மு. 3-ஆம் ஆணடிற்கும் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தெளிவாக இல்லை. குப்தப்பேரரசு மகதநாட்டை மையமாகக்கொண்டு வடஇந்தியாவில் பெரும்பகு

தியை வென்று ஆண்டு வந்தது. அதன் முக்கிய அர சர்கள் முதலாம் சந்திரகுப்தன், சமுத்திரகுப்தன், இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் (இவர் விக்கிரமாதித்தன் என்ற சிறப்புப் பெயரும் பெற்றவர்) ஆகியோர் குப் தப்பேரரசு ஏறத்தாழ கி.மு. 500-ஆம் ஆண்டு அள வில் ஹூணர்களின் படையெடுப்பினால் அழிவுற்றது. பெ.து

மகதி ஏரி: இது கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில தெற்குக் கென்யாவிலுள்ள ஒரு பெரும் பள்ளத்தாக் கில் இருக்கும் ஏரி. இதன் நீளம் 30 கி.மீ. எரிமலை ஊற்றுகளால் இது ஏற்பட்டது. இதற்குத் தொடர்ந்து நீர்செலுத்திக் கொண்டிருப்பதும் இந்த ஊற்றுகளேயாகும். இந்த ஏரியில் கரியகக் காடியின் உப்பு (Soda Corbonate) அமைந்துள்ளது சுத்திகரிப்பு ஆலைகளுக்கு இந்நீர் செலுத்தப்பெற்று, அங்கு உவர்க்காரம் (Soda) செய்யப்படுகிறது. தெ.பா.

மகபத்கான் இவர் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்த முகலாயப் பேரரசர் சகாங்கீர் ஆட்சிக்காலத் தில உயர் பதவிகளை ஏற்றிருந்த ஒரு திறமை யாளர். இவர் இயற்பெயர் சமானா பேகு (Zamana Beg). இவர் ஓர் எளிய குடியில் பிறந்தவர்;தம் இயற் கையான திறமையால் முன்னேறியவர்.

சகாங்கீர் கி.பி. 1605 – ஆம் ஆண்டு பேரரசராக முடி சூட்டிக் கொண்டபோது சமானாபேகுக்கு மக பத்கான் (Mahbatkhan) என்றவிருதும் அரசவையில உயர்பதவியும் அளித்தார்.

மகபத்கானும் இராசபுத்திரர்களும்: அக்பர் காலத தில் முழுவதும் வெல்லப்படாதிருந்த மேவார் அரசு இராசபுத்திரர்களை வெல்லும் பணி மகபத் கானிடம் கி.பி. 1609-இல் ஒப்புடைக்கப்பட்டது. நேரடிப்போரில் ஈடுபடாமல இராசபுத்திரத்தலைவா இராணா அமர்சிங்கு கொரில்லாப் போர் முறையைக கையாண்டதால் மகபத்கான் ஏதும் அதிகமாகச் சாதிக்க இயலவில்லை.

தக்காணப் போர்களும் மகபத்கானும். அக்பர் காலத்தில் தொடங்கிய தக்காணப்போர்கள சகாங்கீர் காலத்திலும் தொடர்ந்தன. கான-இ-கானான் என்ற படைத்தலைவர் சதித்திட்டங்களில் ஈடுபட்டார் என்று ஐயுற்ற சகாங்கீர் அவரைச் சிறைப்படுத்தித் தலைநகருக்குக் கொண்டுவரும் பொறுப்பை நம்பிக் கைக்குரிய மகபத்கானிடமே ஒப்படைத்தார். மகபத் கான் அப்பணியைச் செய்து முடித்தார்.

நூர்சகான்-சகாங்கீர் திருமணமும் மகபத்கானின் செல்வாக்கு மங்குதலும்: இந்திய வரலாற்றில் புகழ் பெற்றபேரழகி நூர்சகான் கி.பி.1611-இல சகாங்கீரின மனைவியானார். அந்நாள் முதல் நாட்டின உண்மை யான ஆட்சியதிகாரம் நூர்சகானின கையில வந்தது எனலாம. சகாங்கீர் மது அருந்துவதிலும் மற்ற கேளிக கைகளிலும பொழுது போக்கிக்கொண்டு பொறுப்பு முழுவதையும நூர்சகானிடம் விட்டு விட்டார் நூர்ச கான தம் தந்தை, உடன்பிறந்தோர் ஆகியோரை உயர் பதவிகளில நியமித்தார். மகபத்கானின செல வாக்கு குறையத் தொடங்கியது. அடுத்த 12 ஆண்டு களுக்கு மகபத்கானுக்கு எவ்விதப் பதவி உயர்வும அளிக்கவில்லை. நூர்சகானுக்கு எதிரான சிறு குழு உருவானபோது இயல்பாகவே மகபத்கான அதில பெரும் பங்கு ஏற்றார் இவரைக்கண்டு அஞ்சிய நூர்சகான் தொலைதூர மாநிலமான காபூல மாநிலத்துக்கு இவரை ஆளுநராக நியமித்தா

சாசகான் தம் தந்தை சகாங்கீருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தலும மகபத்கானும்: பேரரசி நூர்ச கானின் அரணமனைச் சூழ்ச்சிகளால சகாங்கீரின மக்களிடையே சச்சரவு மூண்டது சகாங்கீரின இரண்டாம் மகன் குர்ரம் ஆவர் (அவர் பிறகாலத் தில சாசகான் என்ற பெயருடன் அரியணை ஏறி னார்). அவர் தம் தந்தைக்கு எதிராகவே போர்க கொடி உயர்த்தும் நிலைக்கு ஆளானார். அவரை அடக்கும பொறுப்பு மகபத்கானிடமே ஒப்படைக்கப் பட்டது. மகபத்கான் தயக்கத்துடன்தான அப் பொறுப்பை ஏற்றார் ஆயினும, தம் போாத திறமையை இவர் விரைவில் தெளிவாக்கினார். ‘பிலோசபூர்’ என்ற இடத்தில கி.பி. 1623 – ஆம ஆண்டு இவர் குர்ரம இளவரசரை முறியடித்தார். குர்ரம் முதலில தக்காணத்துக்குச் சென்றார். அங்கு நீண்டநாள நிலைக்க முடியாமல வங்காளம்சென்றார் அங்கு அவருக்கு ஆதரவு திரண்டது அவர் தலை நகர் ஆக்ராவை நோக்கி வரும்போது அலகாபாது அருகே ‘தாமடாமா’ என்ற சிற்றூருக்கருகில் மக பத்கானால இரண்டாம் முறையாகத் தோற்கடிக்கப் பட்டார் குர்ரம் மீண்டும் தக்காணத்துக்கு ஓடிச சென்றார். மகபத்கான மூன்றாம் முறையாக அவரைப் புர்கான்பூரில தோற்கடித்தார். குர்ரம் தந்தையிடம் சரண அடைந்து மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டியதாயிற்று.

மகபத்கான் நூர்சகான் சூழச்சிகளில சிக்குண்டமை: மகபத்கானின் செல்வாக்கு வளர்வதை விரும்பாத நூர்சகான் இவரை வங்காளத்தின் ஆளுநராக நியமிக்கச் செய்தார். அம்மாகாணத்தின் ஆளுநர் பதவி இடர்ப்பாடு நிறைந்தது. இவர்மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன.

மகபத்கான் பேரரசரைச் சிறைப்படுத்தல்: அரசியா ரின் சூழ்ச்சிகளைக் கண்டு சினம் அடைந்த மகபத்

கான கி பி 1626- இல பேரரசரை நேரில் சநதிகக விழைநதாா. அபபொழுது பேரரசா காபூல்நகா நோககிப பயணம மேற்கொணடிருநதார். சீலமநதிக் கரையில அவர் தஙகியிருநதபோது மகபதகான் அங்குச சென்றாா. ஆயினும், இவா பேரரசரைச சந்திகக அனுமதிக்கப படவில்லை. மேலும், மகபத் கான தம மகனுககுப பேரரசரின அனுமதி பெறா மல மணமுடிததார் என்றும் குற்றம் சாற்றப்பட்டது. இவா மகன அவமானப்படுததப்பட்டார். இதனால பெரிதும் கோபமகொணட மகபதகான பேரரசரைத் திடீரென்று தாககி எதிர்பாராத வகையில சகாங கீரை சசிறை செய்தாா. அபபோது நூாசகானோ அரசரின ஆதரவாளாகளோ அஙகு இலலை பின்னா நூர்சகான பேரரசரை விடுவிக்கச செய்த தாக்குதல் கள பயனற்றுப்போயின. வேறு வழியின்றி நூாசகான சரண் அடைந்து தம் கணவருடன் சேர்ந்து கொண் டாா. நூாசகானின ஆதரவாளரில் பலா மரண தண்டனைககுள்ளாயினா அடுத்த ஆறு திங்கள களுககுக் காபூலில் மகபத்கானின் பொறுப்பில இருநத பேரரசர், மகபத்கானின சொற்படி நடந்து கொணடார்.

மகபத்கான், சூழ்ச்சிக்கு இரையாதல்: மகபத்கான் திறமையான போர்வீரர். ஆனால், அரசியல் சூழ்சசி களையுமஅரணமனைச் சூழ்சசிகளையும அறியாதவர். விரைவில் நூர்சகானின சூழ்சசிகளுககு இலக்கானார். பேரரசரிடம் இவருடைய செல்வாக்குக் குறைநது கொணடே வநதது. அதனை அறிந்த இவர் தமது மணடிலமான வங்காளத்திற்கு விரைந்தார். இவருக குப பல இன்னலகள் விளைவிக்கப்பட்டன. அந் நிலையில் தக்காணத்திலிருந்து குரரம் இளவரசா தம் தநதை மகபத்கானின் கையில் சிறைப்பட்டிருப் பதை அறிநது தம தநதையை விடுவிகக விரைநதாா, அவா வடமேற்கு மண்டிலங்களை அடைவதற் குள நிலைமை மாறியது மகபத்கானின செல்வாக குக் குறைந்து நூாசகானின செலவாககு ஓங்கியது. நூர்சகானின் அறிவுரைபபடி பேரரசா, மகபத்கா னுககுக் குரரத்தின முனனேற்றத்தைத் தடுக்குமபடி ஆணையிட்டாா. ஆனால், மகபதகான அவ் வாணையை மதிககவிலலை. மேவார் நாட்டு இராச புத்திராகளிடம் அடைககலம் புக மகபத்கான் முயன றார். அது நிறைவேறவிலலை மகபதகான்இறுதியில் தம பழைய பகைவரான இளவரசா நர்ரததையே நாடி அவருடன சேர்ந்து கொணடார்.

மகபத்கானின் இறுதிக்காலம். இந்நிலையில பேரரசர் சகாஙகீரின உடல் நலம குன்றி வநதது இளவரசர்களுள [illegible] தொடங்கியது சகாஙகீர் கி.பி. 162[illegible]-ஆம [illegible] காலமானார். அபபோட்டியில மகபதகான குர்ரததை ஆதரிததார் குரரம், சாசகான என்னும் பெயரோடு அரசுகட்டில் ஏறினாா மகபத்கான, அரசவையில் செலவாக்கும் பெற்றாா. சாசகானுககு உதவியாக இவர் பணடேல் கணடுப் பகுதியில் ஏற்பட்ட கலகத்தை கி.பி.1628-இல் அடக்கினாா. மகபத்கான் கி பி 1632-இல் தக்காணப் போரை நடத்தும் தலைமைத் தளபதியாக நியமிக் கப்பட்டார். புகழமிகு கோட்டையான தவுலதாபாத்து இவரால் வெல்லப்பட்டது அகமதுநகர் அரசு சாச கானுக்குப் பணிநதது. அதன நினைவாக மகபத்கான இ-காணான் (தலைவர்கெல்லாம் தலைவர்) என்னும் சிறப்புப பெயரையும் பெற்றார். ஆயினும், புர்கான்பூர்க் கோட்டையை வெல்ல இவர் செய்த முயற்சி தோலவியுற்றது. சாசகான் இவரைக் கண்ட னம் செய்தார். வயது முதிர்நத மகபதகான் கி பி 1634 -ஆம் ஆண்டில் இறந்தார். ஈ.ஜா.

மகம்: வானமணடிலத்தில உள்ள இராசிமண்டில வட்டத்தில சிங்கராசியில 120 பாகை முதல 133 பாகை வரையிலான தூரத்திற்கு 'மகம் விண மீன்' எனபது பெயர். முடக்கம் போலத் தோற் றம் காட்டும் இந்த விணமீன் மண்டிலத்தில் ஆறு விண்மீனகள உள்ளன இது இடவோட்ட விணமீன ஆகும். ஒவ்வொரு சந்திரமான மாதத்திலும் சந்திரன் ஏறத்தாழ ஐம்பத்து நான்கு நாழிகை நேரம தங்கிச் செல்லும். மாசித் திங்களில் சந்திரன மக விணமீனில செல்லும்போது 'மாசிமகம்'திருவிழாவும், பன்னிரண்டு ஆணடுக்கு ஒருமுறை வியாழன தங்கும் போது மகா மகம் (மாமாஙகம்) திருவிழாவும் கொணடாடப்படு கின்றன. இந்த விணமீனுக்கு அசுர கணம், ஆண்பால், எலியோனி, பாதரச்சு, சிலேத்தும நாடி முதலிய பெயர்களைச் சோதிட நூலாா வகுத்துளளனர். மகம மணடிலத்தில சந்திரன் செல்லும் போது பிறந் தவன் நியாயவான, நீராடற்பிரியன், இசைப்புலவன், அழகன், பொன்னுடையவன், பல திசையிலும அலை யப் பிரியம் கொளபவன், பரிமளகந்தப் பிரியன, அற்ப நித்திரையன், வலப்புறம் மறுவுடையவன் ஆகிய தனமைகளையுடையவனாக இருப்பான் என்று சோதிட நூலார் கணித்துள்ளனர். மக விண்மீன தூரத்தை நான்காகப் பிரித்தால் முதற்காலில் பிறந் தவன யாரும் அஞ்சும் செங்கணணன, யூகி, சிவப்பு நிறம் உடையவன், சிவந்த மயிரன் என்றும, இரண டாங் காலில் பிறநதவன் போலித்தனமானவன, புத்திமான, அனல் வடுவுடையவன, செலவாளி, மகிழ்சசி மீதூர்பவன், பொன்னிறக் கண்ணன், காது நோயன என்றும், மூன்றாம் காலில பிறநதவன பல வான், நோயாளன், சாது, பொல்லாதவன, கடின மனததன், அவாவுடையவன, தூயன என்றும, நாலாங் காலில் பிறந்தவன் சீலவான், பெண்பேச்சுக்

கேட்பவன, சிரங்கு நோயன், சிந்தை நோயன், மதுர மாகப் பேசுபவன் என்றும் கணித்துள்ளனர்.

பொன்.பா.

மகர்: காணக. முகம்மதிய மணக்கொடை.

மகரம்: வானமணடிலத்தில் இராசி மண்டில வட்டத்தில் 270 பாகை முதல் 300 பாகை வரையுள்ள விண்மீன் தொகுதிக்கு 'மகர இராசி' என்பது பெயர். இது சுறாமீன் போன்ற தோற்றம் காட்டுவதால் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது. இராசி மணடில வட்டத்தில் தென்கோடியில் மகர இராசியின் தொடக்கப் புளளி உளளது. அநதப் புள்ளிக்குச் சூரியன் வந்ததும் சூரியன் உத்தராயணத்தைத் தொடங்குவான். அதறகு 'மகர சங்கிராந்தி' என்பது பெயர். தை மாதம் முழுவதும் மகர இராசியில சூரியன சஞ்சரிப்பான். மகர இராசியில் உத்திராட விண்மீனின் பின மூன்று பாதங்களும், திருவோண விண்மீனின நான்கு பாதங்களும், அவிட்ட விண்மீனின முன்னிரணடு பாதங்களும் உள்ளன. மகர இராசியில் சனிக்கோள் ஆட்சி பெறும், வியாழன நீச்சம் பெறும், செவ்வாய் உச்சம் பெறும். மகர இராசியில் சந்திரன் சஞ்சரிக்கும்போது பிறந்தவன் காவியம் தெளிவான், கஞ்சன், காமி, சுகவான், கேடான சொல் புகல்வான், தோள்வலியன், சோமபித் திரிபவன், மிகுநத இச்சையுடையவன், பெண்களால் புகழப்படுபவன, அழகன், கருணை இல்லாதவன், மனைவி மக்களைப் புகழ்ந்து பேசித் திரிபவன் என்று சோதிட நூல்கள் பலன் கணித்துள்ளன. மகரலக்கினத்தில் பிறநதவனுக்குக் காணாத இடத்தில் மறுவிருக்கும், கண்கள் நீண்டிருக்கும், மலர்ப் பிரியன், நிலைத்த புத்திசாலி, அன்புடையோன், சுகவான், சிவந்த மெய்யன், மனையாளுக்கு இனியான், பறவைகளைக் கொல்வான் என்று சோதிடநூல்கள் பலன் கணித்துளளன.

பொன.பா.

மகரயாழ் தமிழகத்தில் சங்க காலம் முதற் கொண்டு வழககில் இருநத நால்வகை யாழுள் மகர யாழும் ஒன்றாகும். சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரையெழுதியுள்ள அடியார்க்கு நல்லார் பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்னும் நால்வகை யாழகளைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு ஒவ்வொரு யாழின நரம்புகளின் எணணிக்கையையும் குறிப்பிடுகிறார். மகரயாழ் பத்தொன்பது நரம்புகள் கொணடது என்று கூறியுள்ளார். (அரங் கேற்று காதை - அடி - 26-அடியார்க்கு நல்லார் உரை). சீவக சிந்தாமணி இயற்றப்பட்ட காலமாகிய கி.பி -9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் மகரயாழ வழக்கில் இருந்தது. அதன்பின் நாளடைவில் அது மறைந்துவிட்டது எனத்தெரிகிறது.

சீவக சிந்தாமணி காநதருவதத்தையாரிலம்பகம் 608-ஆம் செய்யுளில் வரும் மகர வீணை என்னும் சொலலிறகு நசசினாாக்கினியர் உரையெழுதும்போது 'பத்தொனபது நரம்பு கட்டின மகரயாழ இவள வாசிககின்றதென்பது தோன்ற "மகர வீணை" என் றார்' என்று கூறியிருக்கிறார். மணிமேகலையில 'மகரயாழ்' என்றும 'மகர வீணை' என்றும் குறிப் பிடப்பட்டுளளது. எனவே, மகர யாழ் மகரவீணை என்றும் சொல்லப்பட்டது எனத்தெரிகிறது.

கிரேக்க அரசர் அலெக்சாந்தர் பாரதததில சீலம் நதிக்கரைப் பகுதியை ஆணடுவந்த போரசு மன்னரை கி மு 326 – இல் வென்றாா. அது முதல் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே வாணிகம் மிகுந்த அளவிலநடைபெற்றதோடல்லாமல கலைகள, நாகரிகம, பணபாடு முதலியவறறின் கலப்பும் ஏற்பட்டது. அருஙகலைகளுள் சிறநததான இசைக் கலையின பரிமாற்றமும இரு நாடுகளுக்குமிடையே அககாலத்தில இருநதது

யவனரால் இயறறப்பட்ட மகர வீணையும் தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டது எனத தெரிகிறது. மகரவீணை 'யவனக் கைவினை' எனறு பெருங்கதையில் கூறப்பட்டுள்ளது (பெருங்கதை, மகத காண்டம் 15, யாழ நலநதெரிந்தது-அடிகள 22,23).

மகரமீன் எனப்படும சுறாமீனின தலை, வாய் முதலிய உறுப்புகளின தோறறததை ஒத்ததாயிருந்ததால் இதனை மகரயாழ எனறனர் போலும (டாக்டர் ஆ. வரகுண பாணடியன் இயற்றிய 'பாணர் கைவழி'-பக்கம 70) சுறா=மகரமீன (பி. இராமநாதன் தமிழகராதி).மகரமீன்=சுறாமீன, சுறா=மகரமீன (வே நமசசிவாய முதலியார் தமிழகராதி).

சிலர் மகரமச்சமெனபது முதலையின் தலையையும் நாயின உடலையும நானகு கால்களையும் பெற்ற ஒரு புராண கால விலஙகு எனறும், அவ விலங்கின் தோற்றத்தைப் போல் இவ்வியாழும இருந்ததென்றும் கூறியுளளனர் (யாழ் நூல், பக்கம 50; பாணர் கைவழி, பககம் 71).

ஓவியக்கலையிலும இசைக் கலையிலும் வல்லுநராயிருந்த யவனர் செய்த இநத அழகிய இசைக கருவி, அரசகுமரர் முதலிய செலவர் வீட்டிலே மகளிராலே வாசிக்கப்பட்டதெனத் தெரிகிறது (சீவக சிநதாமணி காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்- செயயுள 608).

து.ஆ த.

மகர ரேகை: புவி, தன் அச்சில் மணிக்கு 1600 கி மீ. வேகத்தில் சுற்றுகிறது. ஒரு முறை சுறறுவதறகு ஏறத்தாழ 24 மணி நேரம் ஆகினறது. அந்த அச்சு ஒரு கறபனைக கோடாகும. அந்த அசசின இரு முனைகளும வடதுருவம், தென்துருவம் எனக் குறி யிடப்படுகின்றன. இரு துருவஙகளுக்கும் நடுவே

நிலநடுக் கோடு உளளது. மார்ச்சு 21-ஆம் நாளும், செப்டம்பர் 23-ஆம் நாளும் கதிரவனின் கதிர்கள் புவியின் எந்தப் புள்ளியில் செங்குத்தாக விழுகிறதோ, அதுவே நிலநடுக் கோடு என்று குறிப்பிடப்படு கிறது. திசம்பர் மாதம் 22-ஆம் நாள் கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் நிலநடுக்கோட்டுக்குத் தெற்கில் 23½°-இல செஙகுத்தாக விழுவதால், இது மகரரேகை (Tropic of Capricorn) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது இந்த 23½° மகரரேகைக்குத் தெற்கில் உளள பகுதி களில் கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் செங்குத்தாக விழுவ தில்லை. அதுவே கதிரவனின் பெயர்ச்சிக்குத் தென் எல்லையாக அமைந்துள்ளது. 23½° மகர ரேகையும் கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் செங்குத்தாக விழும் போது 66½° தெற்கு மகரரேகையில் கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் 47° சாய்வாக உள்ளது. அச்சமயத்தில் அப்பகுதிகளில் ஒரு நாள் முழுவதும் பகலாகவோ, இரவாகவோ இருக்கும். துருவப் பகுதிகளுக்கு எல்லையாக அமையும் இந்த மகர ரேகையை அண் டார்டிக்கு (66½ – Antarctic Circle) வட்டம் என் றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த இரேகைக்கு அப்பால் கதிரவனின் கதிர்களின் கோணம் குறைந்துகொணடே சென்று துருவத்தில் 23½° ஆகின்றது. அப்பகுதியில் கதிரவனின் ஏற்றக்கோணம் 24 மணி நேரமும் மாறு படுவதில்லை. கடக ரேகைக்கும், மகர ரேகைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியை வெப்ப மண்டலம் என்று கூறுவர். அண்டார்டிக்கு வட்டத்திற்கு அப்பாலுள்ள பகுதி கடுங்குளிர் மண்டலம் எனக் குறிப்பிடப்படு கிறது. மகரரேகைப் பகுதியில் நீண்ட பகற்பொழுது திசம்பர் 22 – ஆம் நாளும் நீண்ட இரவு சூன் 21-ஆம் நாளும் ஆக இருக்கும். மகரரேகை ஆசுத்திரேலியா, மடகாசுக்கர், தென்னாப்பிரிக்கா, தென்பிரேசில், பராகுவே, அர்செண்டினா முதலிய நாடுகளின் வழியே செல்கிறது. சு.ஆ.

மகலநோபிசு, பிரசந்தா சந்திரா (கி.பி. 1893 - 1972): கணிதவியல், பொருளியல் ஆகியவற் றில் வல்லுநராகத் திகழ்ந்த மகலநோபிசு பிரசந்தா சந்திரா வங்காளத்தில் கி.பி.1893-ஆம் ஆண்டு பிறந் தார். கல்கத்தா மாநகர, மாகாணக் கல்லூரியில் கல்வி கற்று 1912-இல் இளங்கலைப் பட்டம் பெற் றார். மேற்படிப்பிற்காக அயல்நாடு சென்று கேம் பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1915-ஆம் ஆண்டில் கணிதவியலில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். இநதியா திரும்பிய மகலநோபிசு பிரசந்தா சந்திரா (Mahalanobis Prasanta Chandra) கல்கத்தாவில் சிறந்து விளங் கிய மாகாணக் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணி யாற்றினார். அக்காலத்தில் இரவீந்திரநாத தாகூ ருடன் இணைந்து செயலாற்றி விசுவபாரதி (Visva Barati) என்னும் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்க உறு துணையாயிருந்தார்.

இளம் பேராசிரியராக, கேள்வி ஞானம், ஆய்வு நுட்பம் ஆகியன மிக்கவராய்த் திகழ்ந்த மகலநோபி சிடம் பல இளம் நண்பர்கள் கூடித் தங்கள் கணித, அறிவியல் கருத்துகளைப் பரிமாற்றம் செய்துகொள் வர். அவ்வாறு உருவாகிய கருத்துகள் 1920-ஆம் ஆண் டளவில் (1920-1930) பல புதிய கோட்பாடுகள் உரு வாக அடிப்படையாக விளஙகின. அவற்றை உணர்ந்த மகலநோபிசும் அவர் நணபர்களும் 17.12.1931-இல் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றைக் கல்கத்தா மாநகரில் ஒழுங்கு செய்து, அதனைச் சிறப்பாக நடத்தினர். அக்கூட்டத்தில் இந்தியப் புள்ளிவிவர அமைப்பு (Indian Statistical Institute) ஒன்றை நிறுவுவதற் கான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. அதன்படி அவ் வமைப்பு மகலநோபிசின் தலைமைப் பொறுப்பில் 1932, ஏப்பிரல் 28-இல் நிறுவப்பட்டது. இந்தியப் புள்ளிவிவர அமைப்பு, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாத ஒரு நிறுவனம் என அறிஞர்களா லும், அரசாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பிற அர சுத்துறைகள போன்று அரசு உதவிகள் அனைத்தை யும் பெற்றது. இந்தியப் புள்ளிவிவரச் சட்டம் 1959-ஆம் ஆணடில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அச் சட்டப் படி இந்தியப் புள்ளிவிவர அமைப்பு அளிக்கும் சான் றிதழ்களும் பட்டங்களும் பிற பல்கலைக்கழகச் சான் றிதழ்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதப்படுகின்றன. அந் நிறு வனம் நாட்டின் பலதுறைப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து அவற்றை முறையாகத் தொகுத்து அரசும், மக்களும் பயனடையும்வகையில் பல நுட்ப ஆய்வு வெளியீடுகளை அவ்வப்போது வெளியிடுகிறது. மேலும், அவ்வமைப்பு நாட்டின் பல ஆய்வு மையங் களுக்கு முன்னோடியாகவும், மூல வளமாகவும் விளங்குகிறது எனக் கூறலாம்.

கணித இயலில் வல்லுநராக விளங்கிய மகல நோபிசு அறிவியல் அறிஞராக மட்டும் திகழாமல் அறிவியல் கணிதத்தைப் பொருளியலிலும் நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களிலும் பயன் படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்ந்தறிந்தார். இவா பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும், நூல்களை யும், அறிக்கைகளையும் எழுதி வெளியிட்டார். அவற் றுள் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க சில தலைப்புகளாவன: 1) நாட்டு வருமான வளர்ச்சி முன்னேற்றம் ஆகியன குறித்த சில கருத்துகள (Some Observations on the Progress and Growth of National Income) 2) இரண்டாம் ஐந்தாணடுத் திட்ட மாதிரிப் படிவத் திற்கான பரிந்துரைகள், 3) இந்தியப் பொருளியல் திட்டங்களின் செயற்பாட்டு ஆய்வுக்கான (Operational Research) அணுகுமுறைகள.

நாடு விடுதலை பெற்றபின்னர் மகலநோபிசு இந்தியாவின் பேராளராகப் பல பன்னாட்டு மாநாடு

கள், கருத்தரங்குகள், குழுக்கள் ஆகியவற்றில பங கேற்று நாட்டின் வளாச்சிப் பணிக்குத் தேவையான பனனாட்டு ஒத்துழைப்பு, நிதியுதவி, தொழில்நுட்ப உதவி போன்றவற்றைப் பெற அரசுக்குப் பேரளவில உதவினார். இந்தியத் திட்டக் குழுவின் அறிவுரை யாளராக (Advisor to the Planning Commission) 1955-ஆம் ஆணடு முதல பணியாற்றினார்.

இந்திய இரணடாம் ஐநதாணடுத் திட்டத்தின் அடிப்படைத் திட்ட மாதிரியை (Plan Model) இவர் உருவாக்கினார். அது நானகு துறை சார்ந்த பொரு ளியல கணித வளர்ச்சி மாதிரி (Mathematical Growth Model) எனப்படுகிறது. இவரது கணித வளர்ச்சி மாதிரி, செயல்முறை ஆராயச்சிநுட்ப (Operational Research) அணுகு முறையைக் கொண டது. இவர் 1952-இல நாட்டு வருமானம், முதலீடு ஆகிய மாறிகளின் (Variables) அடிப்படையில ஒரு துறை மாதிரியை முதனமுதலில் உருவாக்கினார். பினனா அதனை 1953 - இல் இரு துறை மாதிரியாக மாறறியமைத்தார். அதில நாட்டின் மொத்த உற் பத்தியை, முதலீட்டுப் பொருட்களை உறபத்தி செய்யும் துறையும், நுகர்பொருட்களை உறபத்தி செய்யும் துறையும் உறபத்தி செய்கின்றனவெனக் கருதினார். அதனையே பினனர் நான்கு துறை மாதிரியாக உருவாக்கி வழங்கினார்.

நாட்டில் பரவலாகக காணப்படும் வறுமைச் சிக்கலை ஒழிக்கத் தேவையான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளை ஆராயந்து தன திட்ட வளர்சசி மாதிரியை மகலநோபிசு உருவாக்கினார். அரிதான மூல வளஙகளைப் பயன்படுத்தி நலப்பணிகளை எவ் வாறு செயற்படுத்துவது என்பதை அவர் தம் ஆய்வு முடிவுகள விளக்க முயலுகின்றன. மகலநோபிசின் ஆய்வு அணுகுமுறைகளில் காணப்படும் கணிதவியல் சார்ந்த கருத்துருக்கள் (Concepts), அளவுகோல்கள் (Parameters), எடுகோள்கள் (Assumptions) போனற வற்றில் தெளிவினமை காணப்படுகின்றதெனக் குறைகள சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. எனினும அவர் தம் ஆயவு முடிவுகளும் வழிகாட்டல்களும இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சிறப்பான முறை யில் தக்கவாறு அமையவும், பிற்காலத்தில் திட்டஙகள பேரளவில நுட்பமுறையில வகுத்துச் செயறபடவும் வழிகாட்டியாக அமைந்தன எனறால் மிகையாகாது.

மகலநோபிசு நுட்ப அறிவுமிக்கவராயும், சொல்லி லும் செயலிலும் பணபு மிககவராயும் விளங்கினமை யால் உலகின பல பகுதிகளிலிருந்தும் அவருக்குப் பணி களும், பாராட்டுகளும் தகைமைப் பட்டங்களும் வந்து குவிந்தன. அவருடைய சிறநத நாட்டுப் பணிகளைப் பாராட்டி இந்திய அரசு 1968-ஆம் ஆண்டில் நாட்டின் உயர்ந்த தகைமைச் சிறப்பு விருதான 'பத்ம விபூசண' (Padma Vibhusan) எனனும பட்டத்தை அளித்தது. மகலநோபிசு 1972-ஆம ஆணடு சூன் திஙகள 28-ஆம நாள கல்கத்தா மாநகரில் மரணம அடைநதார.

அ கு.சா

மகவேற்பு: ஒருவர் மற்றொருவருடைய மகனையோ மகளையோ தம வழித்தோனறலாக ஏற்கும் செயல் மகவேறபு (Adoption) எனப்படும.

மகவேற்பு அல்லது தத்தெடுத்துக் கொள்வதற்கான நிபந்தனைகள. பினவரும பாங்கில நிபநதனைகள நிறைவேறறப்பட்டிருககும நிலையிலனறி எநத மகவேற்பும செலலுபடியாகாது.அவை, 1)மகவேறபுச் செய்து கொளபவருக்கு மகவேறபுச செயது கொள ளத் தகுதியும் உரிமையும் இருகக வேணடும. 2) மகவேறபு அளிபபவருககு அஙஙனம் மகவேறபளிககத தகுதி இருத்தல வேணடும. 3) மகவேற்புச செயது கொளளப்படும் குழந்தைக்கு மகவேறபுப (Adoption) போகத் தகுதி இருத்தல வேணடும. 4) மகவேற பானது, இந்து மகவேறபு-வாழகககைப் பொருளுதவிச சட்டம் 1956 - இனபடி செயயப்பட்டிருததல வேணடும்.

மகவேற்புப் பெறத் தகுதியுளள ஆண இந்துக்கள· அறிவு தனவயமுளள-இளவர் அலலாத வயது வந்த இநது ஆண எவரும், ஓா ஆண மகனையோ, பெண மகளையோ மகவேற்புப் பெற உரிமையும தகுதி யுமுடையவராவார்.

இந்து ஆண ஒருவர் ஓர் ஆண மகனையோ, பெணமகளையோ தததெடுததுக கொளளுமபோது மனைவியோ, மனைவியாகளோ உயிருடன இருந தால் அவாகளது இசைவைப் பெறுதல வேணடும். மனைவி வாழக்கையைத துறந்துவிட்ட நிலையிலும் சமயம்மாறிப் பிற சமயந தழுவிய நிலையிலும், புததி சுவாதீனமற்றவா என அதிகாரமுளள நீதிமனறம தீர்ப்பளித்திருக்கினற நிலையிலும் அவன் அததகைய இசைவைப் பெறத் தேவையிலலை.

மகவேற்பு அல்லது தத்தெடுத்துக் கொள்ளத் தகுதி யுள்ள இந்துபபெணகள: பினவரும நிலையிலிருககும் ஓர் இந்துப்பெண தததெடுத்துக்கொளளத் தகுதியுளள வளாக இருப்பாள. 1) அறிவு தன்வயமுள்ளவளாகவும், 2) வயது வந்தவளாகவும, 3) திருமணமாகாதவளாக வும், திருமணமாகியிருப்பின் சட்டப்படி மணமுறிவு செய்து கொணடவளாகவும் கணவனை இழநத விதவையாகவும் இருக்கும பெண தத்தெடுககத தகுதியுளளவளாவள.

கணவன் ஒருவன உயிருடன இருநதும அவன இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்துவிட்டிருககும்போதும்

சமயம்மாறி பிற சமயந் தழுவியிருக்கும்போதும் அறிவு தன்வயமற்றவரென அதிகாரமுள்ள நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றபோதும பெணணொருத்தி ஆண மகன ஒருவனையோ பெணமகள ஒருத்தியையோ தததெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மகவேற்பளிக்க அல்லது தத்துக் கொடுக்கத் தகுதியுடையவர்கள்: குழநதையொன்றைத் தத்துக் கொடுக்க, அக் குழநதையின தந்தை, தாய் மற்றும காப்பாளர் மட்டுமே தகுதியுடையவர்களாவாாகள குழந்தை யொனறைத் தததெடுததுக் கொணட தாயோ தந்தையோ அக்குழந்தையை வேறு எவருக் கும் தததுக் கொடுத்திடுதல முடியாது.

தநதை தாய் இருவரும் உயிருடன இருந்து குழந்தையொன்றைத் தத்துக் கொடுக்கும் போது, குழந்தையைத் தத்துக்கொடுக்கும் உரிமை தந்தைக்கு மட்டுமே உணடு எனினும், அவன் தாயின் இசைவைப் பெறுதல் வேணடும். தாய் இலலற வாழ்க்கையைத் துறநதுவிட்ட நிலையிலும் சமயம்மாறிப் பிறசமயந் தழுவிய நிலையிலும் புததிசுவாதீனமற்றவளென அதிகாரமுளள நீதிமன்றம் தீாப்பளித்திருக்கினற நிலையிலும் அவன அவளிடமிருந்து அத்தகைய இசைவைபபெற வேண்டிய தேவையில்லை.

மகவேற்பளிக்க அல்லது தத்துக் கொடுக்கத் தாய்க்குளள உரிமை; குழந்தையின தந்தை இறநது விட்ட நிலையில் அல்லது முறற முழுமையாக இல் லற வாழ்க்கையைத் துறந்துவிட்ட நிலையில் அல் லது புத்திசுவாதீனமற்றவன் என அதிகாரமுளள நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கினற நிலையில் தாயொ ருததி குழநதையொன்றைத் தத்துக்கொடுக்க உரிமை யுடையவளாவாள்.

மகவேற்பளிக்க அல்லது தத்துக் கொடுக்கக்காப்பாள ருக்குள்ள உரிமை. குழந்தை யொனறின் தாய், தந்தை இறநதுவிட்ட நிலையிலும் இருவரும் முற்ற முழுமை யாக இல்லற வாழ்க்கையைத் துறநது விட்ட நிலை யிலும், அவாகள் அறிவு தன்வயமற்றவர்கள என அதிகாரமுளள நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கினறநிலை யிலும் காப்பாளர் ஒருவர் அதிகாரமுள்ள நீதிமன்றத் திடமிருந்து முன அனுமதியைப் பெற்றுத் தான் அக் குழந்தையைத் தத்தெடுத்துக் கொள்ளவோ பிறருக் குத் தத்துக் கொடுக்கவோ செய்யலாம்.

மகவேற்பு அல்லது 'தத்தேற்பு' — போகத் தகுதி யுளளவர்: பின்வரும் நிலையில் உள்ளவர்கள் சுவீ காரம் போகத தகுதியுள்ளவர்களாவார்கள். சுவீ காரம் போகிறவர்கள், 1) இந்துவாக இருததல் வேண் டும், 2) முன்னரே தத்தெடுக்கப்பட்டவராக இருத் தல கூடாது, 3) திருமணமானவராக இருததல் கூடாது, 4) பதினைந்து வயது நிறைவடைந்திருத்தல் கூடாது

மகவேற்பில் மேலும் சில வரையறை: தாயோ தநதையோ ஆண குழந்தையொனறைத தத்தெடுத துக கொளளும் காலத்தில, குருதி உறவினாலோ மகவேற்பினாலோ வேறு எந்தஒர்ஆண மகனையோ, மகனின் மகனையோ, மகளின மகனின மகனையோ உயிருடன் பெறறிருத்தல் கூடாது.

தாயோ தந்தையோ பெண குழந்தையொன றைத் ததெடுத்துக் கொள்ளுங் காலத்தில் குருதி உறவினாலோ, தத்தெடுப்பினாலோ வேறு எநத ஒரு பெண மகளையோ. மகனின் மகளையோ உயி ருடன பெற்றிருத்தல கூடாது.

வயது நிலை: தத்து எடுப்பவர் ஓர் ஆணாக இருந்து அவர் ஒரு பெணணைத் தத்தெடுப்பாராயின் அவர் அந்தப் பெணணைவிட 21 வயது மூத்தவராக இருத்தல வேணடும்

தத்தெடுப்பவர் பெணணாக இருந்து அவர் ஓர் ஆணமகனைத் தத்தெடுத்துக்கொளளவாராயின அவர் அநத ஆணமகனைவிட 21 வயது மூத்தவராக இருத் தல் வேணடும்.

ஒரே குழந்தையை இரணடு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்டவர் ஒரே சமயததில தத்தெடுத்துக் கொளளுதல் முடியாது

மகவேற்பு அலலது தத்தெடுப்பில் நடைமுறை: குழந்தையொனறைத் தத்துக் கொடுகககும் பெறறோர் அல்லது காப்பாளர், 'தத்த ஓமம' எனும் சடங்கை மேற்கொணடு தததெடுத்துக் கொளபவரிடம் குழந தையை மாற்றிக்கொடுக்கும் எணணத்துடன்கொடுத திடுதல் வேணடும்.

'தத்த ஓமம்' இல்லாது மேற்கொள்ளப்படும் தத தெடுப்பும் சட்டப்படி செல்லுபடியாகத் தக்கதே யாகும்.

தத்தெடுப்பு நடைமுறையில ஆவணமெழுதிப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் அதைப் பதிய வேணடும் எனற கட்டாயமில்லை விருமபின் தரப்பினர்கள அவ்வாறு ஆவணமெழுதிப் பதிநது கொளளலாம்.

மகவேற்பு அல்லது தத்தெடுப்பால் ஏற்படும் விளைவு: சட்ட முறையில் ஏறபட்ட தத்தெடுப்பு ஒன்றைத் தந்தையோ தாயோ வேறு எவருமோ நீக் கவு செய்திடுதல இயலாது. தத்தெடுப்பு மூலம் வந்த குழந்தை, தத்தெடுப்பு நாள் தொடக்கத்தி லிருநது தத்தெடுத்த தாயையும தந்தையையும் தன்னுடைய சொந்தத தாயும தந்தையுமாகக்

கொண்டொழுகுவதால், அது தத்தெடுக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து தன் உறவுகளை அறுத்துக்கொணடு பழையபடி தான் பிறநத இடத்திறகுச் செலலுதல இயலாது

குழந்தை யொன்றைத் தத்தெடுக்கும் காலததில தத்தெடுப்பவா மறுபயனாக எந்தத் தொகைகளை யும் பொருட்களையும கொடுக்கவோ, எதிாகாலத தில் கொடுப்பதாக உறுதியளிக்கவோ கூடாது. தத் துக் கொடுப்பவரும் எநதத தொகைகளையும பொருட்களையும பெறவோ, பெறறுக கொளவதாக இசைவளிககவோ கூடாது. சட்டம விதிககும் இந்த நிபந்தனைகளை மீறுவோா, ஆறு திஙகள வரை நீடிக்கக கூடிய கால அளவுககுச சிறைத தணடனை அலலது தணடவிதிப்பு அலலது அவை இரணடும விதிததுத் தண்டிககப்படுவார்கள புவே

மகளிர் விடுதலை இயக்கம். நாகரிகம மிகவும் சிறநதுவந்த பணடைச் காலததில் பெணகள சமூகத்தில மிகவும சிறப்புடையவாகளாகக கருதப பட்டனர் கலை இலககியம, மொழி ஆகியவறறின வரலாறுகள பெண்டிர் எவ்வாறு சிறநதிருந்தனர் எனபதை உணர்த்துகின்றன. பணடைத தமிழகததில நிலவிய அரசுகட்குப் பின ஆணட அரசுகள, அவறறின தாககங்கள, சமயப் பணபாடுகள, மறறும் பலவகைச சமூகப் பழகக வழககஙகள், தாககஙகள ஆகியவறறி னால உயாநதிருநத பெணடிர் நிலை தாழத தொடங கியது ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில பெணடிா விழிப புணாவு விடுதலையுணர்வு மெலலத தளிர்விட்டு வளர்ந்தது. இநதிய சமூக நலப பெரியோர்களால மேனமேலும் வளர்ககப்பட்டுப் புது மெருகு கணடது

மேலை நாட்டுத் தாக்கததால கி பி 1888-ஆம் ஆணடு, கலகத்தாப் பலகலைக்கழகததின மூலம இரு பெண்டிா பட்டம் பெறறனர். இருபது ஆணடு களில் 177 பெணடிர் கலையியல பட்டமும, 87 பேர் தொழிற்பட்டமும் பெறறனர். இவவாறு இரு பெண பட்டதாரிகளால உணடான விழிபபுணாவால் பெண களுககென்றே ஒரு பல்கலைககழகம வேணடுமென்று எணணிய அறிஞா காாவே, பமபாயில பெணகளுக் கான பல்கலைககழகம ஒனறை நிறுவிப் பெண விடு தலையை வளாததார்.

பெணகள எழுத்தறிவு கி பி. 1891-ஆம ஆணடு அரை விழுககாடாக இருநதது அது பெண கலவி எத்துணை அளவிறகு மிகவும பினதங்கியிருநதது எனபதைச் சுட்டுகினறது. எழுத்தறிவு வீதம கி.பி. 1891 - ஆம ஆணடு முதல் 1931 வரை எவவாறு மிகமிகக் குறைவாக முன்னேறியுளளது எனபதைப் பினவரும் அட்டவணை காட்டுகிறது. ஆனால,

பெண்டிா எழுத்தறிவு வளர்ச்சி(கி பி 1891-1941)			
ஆணடு	மக்கள	ஆடவர்	பெணடிர்
1891	6.1	ì1 4	5
1901	6 2	11.5	.7
1911	7 0	12 6	1 1
1921	8 3	14 2	1 9
1931	9.2	15 4	2.4
1941	15 1	27 4	6.9

அதே சமயத்தில் ஆடவர் எழுத்தறிவு வீதம குறிப்பிடத் தக்க அளவில பெணகளை விட மிகுநது வந்துளளது அககாலச் சூழ்நிலையில் எழுததறிவு வேணடும் என்ற எண்ணம் பெணடிரிடம் பரவாத காரணததாலும, சமுதாயம் பெண்டிர் முனனேறறத் தில் மிகுநத அக்கறை காட்டாத தனமையாலும், பெணடிரை ஊக்குவிக்கும் முனைப்பாடு இலலாத காரணததாலும் பெணடிரிடம் எழுத்தறிவு வளாசசி பெருகவிலலை இவ்விதமாக எழுததறிவில மிகவும பின்தங்கிய நிலைதான் பெணடிரைச சமுதாயததில பினதஙகிய நிலையில் வைததது

கீழ்க்காணும அட்டவணை நாட்டு விடுதலைககுப் பினனர்ப் பெணடிா அடைந்த கல்வி எழுததறிவின நிலையை விளககும்

கல்வி எழுத்தறிவு நிலை			
ஆண்டு	ஆடவர்	பெண்டிர்	மக்கள
1961	34.40	12 90	24 20
1971	39 41	18.44	24 88
1981	46 74	24.88	36.00

இநதிய விடுதலைக்குப் பினனர் 1961-ஆம் ஆணடு 12 90 ஆக இருந்தது. 1981-இல ஏறக்குறைய இரு மடங்காக உயர்ந்துளளதை அறியலாம் ஆடவர், பெணடிர் ஆகிய இரு பிரிவினர் பாலும் எழுத்தறிவுத் தனமை உயருவதால் நாட்டின் எழுததறிவு வீதம மிகுவதைக் காணலாம. பெண்களை விட ஆணகளின எழுத்தறிவு வீதம் மிகுநது வருகிறது. ஏனெனில, ஆணகளின் மனித வளம் வேளாணமை மற்றும கட்டு மான வேலைகளில பயன்படுத்தப்படுவதைக காண லாம. எனவே தான், ஆணகளின் கல்வி மனித வளம நிறைந்து காணப்படுகிறது.

மனித வளமும் வேலைப் பங்கீடும்				
பிரிவு	இந்தியா		தமிழ்நாடு	
	ஆடவர்	பெண்டிர்	ஆடவர்	பெண்டிர்
வேளாண்மை மற்றும் கட்டுமான உற்பத்தி வேலைகள்	63.30	79.40	55.00	75.90
வீட்டு வேலைகள் மற்றும் பிற வேலைகள்	36.70	20.60	45.00	24.10

ஆண்களின் மனித வளத்தை விடப் பெண்களின் மனித வளமே பெரும்பாலும் இந்தியநாட்டளவிலும், தமிழ் நாட்டளவிலும் வேளாண்மை மற்றும் கட்டுமானஉற்பத்தி வேலைகளில் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.இவ்வாறு பெண்டிரின் மனித வளம் பெரும்பாலும் வேளாண்மை மற்றும் கட்டுமான வேலைகளில் பயன் படுத்தப்படுவதால் எழுத்தறிவின்மை பெருகுகிறது. இவ்வகைப் பிரிவினை மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கென்றே முதியோர் கல்வித் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சமூக சேவை நிறுவனங்களும் இவ்வகைப் பிரிவினருக்கென்றே பலவகைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றன.

பெண்களின் எழுத்தறிவு நிலை 1971, 1981-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி குறைந்திருத்தலைக் காணலாம். பெண்டிரின் எழுத்தறிவு நிலை 1971-ஆம் ஆண்டு 26. 36 ஆக இருந்தது. 10 ஆண்டுகளில் 34. 12 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இவ்வுயர்வு நிறைந்த அளவில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பெண்டிரின் எழுத்தறிவு நிலை உயராத வரை உண்மையான விடுதலையை அடையவில்லை என்று கருதலாம். மிகுதியான பெண்களின் மனித வளம் வேளாண்மையிலும் கட்டுமானம் போன்ற பிறவற்றிலும் பயன்படுவதால் கல்வித் துறையில் குறைந்து விடுகிறது. ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் சம உரிமைகள், சமவாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டபோதிலும் பெண்கள் விடுதலை இன்னும் முழுமையாக ஏற்படவில்லை. எந்த ஒரு நாட்டின் கல்வி மேம்பாடும் பொது மேம்பாடும் ஒன்றோடொன்று மிகவும் இணைந்துள்ளன என்பதை இந்திய நாட்டு ஆராய்ச்சிகளும் பன்னாட்டு ஆராய்ச்சிகளும் சுட்டுகின்றன.

பண்டைத் தமிழகத்தில் பெண்டிர் நிலை உயர்ந்திருந்தமை புத்த சமணச் சார்புடைய இலக்கியங்கள் மூலமாகப் புலப்படுகிறது. தமிழர் பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றில் வேற்று மொழி, இனம், சமுதாயம், நாகரிகம் போன்றவற்றின் தாக்கங்கள் மிகுந்தமையாலும், பெண்களிடையே விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை பெருகி இருந்ததாலும், 'அடுப்பூதுதல் பெண்டிர் தொழில்' என்ற கண்மூடித்தனமான போக்கும், 'அடுப்பூதும் பெண்டிர்க்குப் படிப்பெதற்கு' என்ற பயனில் மொழிகளும் வேரூன்றத் தொடங்கியதாலும் பெண்டிர் நிலை தாழ்ந்தது. மனுவின் கூற்றுப்படி பெண்டிர் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை பெற்றோர்க்கும், துணைவர்க்கும், குழந்தைகட்கும், சார்ந்துள்ளோருக்கும் வெவ்வேறு காலங்களில் அடிமையாக இருக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். பெண்டிர்க்கு மேன்மேலும் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்தன. அவர்கட்கு இருந்த சமஉரிமைகள் சிறிது சிறிதாகப் பறிக்கப்பட்டன. சொத்து உரிமைகள், திருமணச் சுய உரிமைகள், விதவை மறுமணம் போன்ற உரிமைகள் சிறிது சிறிதாக நீக்கப்பட்டன.

அறிஞர் இராதாகிருட்டிணனின் 'பெண்கள் கல்லாத நிலை இருக்கும் வரை கற்றறிந்த மாந்தர் என்று எவரையும் குறிப்பிட முடியாது. பொதுக் கல்வி என்று ஒரு பிரிவினர்க்கு மட்டும் ஒதுக்கப் படுமேயானால், அது பெண்கட்கு என்று மட்டும் ஒதுக்கப் பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் சமுதாயம் முன்னேறும்; அப்பொழுதுதான் முன்னேற்றம் அனைவர்க்கும் பொதுவில் ஏற்படும்' என்னும் பொன்மொழிகள் எக்காலத்தவர்க்கும், எந்நாட்டவர்க்கும், எச்சமயத்தவர்க்கும் பொருந்தும். அவ்வாறே சீனப் பழமொழியும், பெண்டிர் கல்வி நலன் பற்றிக் குறிப்

மக்கள் எழுத்தறிவு நிலை						
ஆண்டு	தமிழகம்			இந்தியா		
	ஆடவர்	பெண்டிர்	மக்கள்	ஆடவர்	பெண்டிர்	மக்கள்
1971	51.76	26.36	34.40	39.41	18.44	24.88
1981	57.19	34.12	39.46	46.74	24.88	36.00

பிடுகிறது. ஓர் ஆண் கல்வி கற்றால் தனியாள முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது. ஆனால, ஒரு பெண கல்வி கற்றால் ஒரு குடும்பமே முன்னேறுகிறது. எனவே, ஆண் கலவியைவிடப் பெண கலவி இனறி யமையாததாகக் கருதப்பட்டு ஊக்கப்படுததப் படவேணடும.

பெண்கள மேம்பாடு அடைதல் வேணடும அப் பொழுதுதான் சமுதாயம் மேம்பாடு அடையமுடியும. பணடைத தமிழர் பண்பாடு, ஆங்கிலேய ஆட்சியின தாக்கத்தால் இன்று மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. அதன் மூலம் தான் குழந்தை மணம், உடனகட்டை யேறல்,பல பெணகளை மணத்தல், சீதனக் கொடுமை போனற சமுதாயப் பிணிகளிடமிருந்து பெணகள விடுதலை பெற வேணடும் எனற உணாவு தோனறி யது. இராசாராம் மோகன் ராய் போன்ற பல பெரி யோர்கள பெண்கள் விடுதலை பெற வழிவகுத்தனர்; பெண கல்வி மூலம்தான் அப்பிணிகளைப் போக்க முடியும் என்று ஆய்ந்து, பெண் கல்வி மேம்பாடு அடையச செய்யப் பெரிதும் முயன்றனா; ஓரளவு வெற்றியும கணடு பெண்களின விடுதலை வேட் கையை எழுப்பி, அனைவரும் உணரச் செய்தனர். இவ்வாறு சிறிது சிறிதாகப் பெண்கள் விடுதலை பறறி ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி, பெண்கள் முன்னேற்றம் ஏற்பட அடிகோலியது. தஙகள் உரிமைகளைப் பெறப் போராடவும் பெண்கள தயார் என்ற மறுமலர்ச்சி தோன்றியது. அவ்வகையில்தான் அனைத்துலகப பெணகள் ஆண்டாக 1975-ஆம் ஆண்டு கொணடா டப்பட்டு உலகளாவிய கருத்து உருவாக்கப்பட்டது. பெணகள் முன்னேறறத்திறகாக ஐக்கிய நாடுகள அவையில் தீர்மானம் கொணடு வரப் பெற்று, பெண கள விடுதலை பெற வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுச் செயல்கள தொடங்கப்பட்டன. ஆண பெண வேறு பாடுகளைக் களையவும், பெணகள் மேம்பாடு அடையச் செய்யவும், வீடு, நாடு,மற்றும் உலக அமை தியில் பெண்கள பங்கு பெறவும் வழிவகைகள காணப்பட்டன.

இன்றைய உலக மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாழ 50 விழுக்காட்டிற்குமேல் பெணடிர் மக்களதொகை யாகும். பெண்டிர் விடுதலை பற்றிய இத்துணை முயற்சிகட்குப் பின்னரும், இந்திய நாட்டில் மட்டு மன்றி, வளர்ந்து வரும், முன்னேறியுள்ள நாடு களிலும்கூடப் பெணகட்கு முழு உரிமை தரப்பட வில்லை. அவர்கள நிலை பின்னுக்குத தளளப்பட் டுளளது. பெண்களின் பெண்ணியல உரிமைகள காக் கப்படல் வேணடும் என்ற அடிப்படையில் மூனறு கருத்துகள முகிழ்த்துளளன. அவையாவன: 1) அடிப் படைப் பெணணியல (Radical Feminism), 2) சமத் துவப் பெணணியல (Socialistic Feminism), 3) நடுத் தரப் பெணணியல் (Moderate Feminism)

சமுதாயம் பால் அடிப்படையில பகுக்கப்பட்டுள ளது. பாலினப் பாகுபாட்டினபடி பெண்கள ஆண களுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ளனர். ஆணகள் பெணகளை விட உயர்ந்தவர்கள் என்பது தொன்றுதொட்டு வரும சமுதாயமரபுவழிஎனறு கூறுகிறது அடிப்படைப்பெண ணியல். பெண்கள் பெண்மை என்ற தளையினின்று எப்பொழுது விடுபடுகின்றதோ அப்பொழுதுதான் முழு விடுதலை பெற முடியும் எனவும் கூறுகிறது. இப் பெணமை என்ற தளை நீங்கும் வரை ஆண்மையின் மேலாதிக்கத்தைப் போக்குவது இயலாது எனவும கூறுவர். அக்கொள்கை, ஆண்மை பெண்மை என்ற பால் பாகுபாடு இல்லாமலிருந்தால்தான பெண களின் தாழ்வுநிலை அகலும எனறும கூறுகிறது. இந நிலை இயலுவதன்று எனினும், ஆண் பெண என்ற பாகுபாடு அற்ற சமுதாயததைக் காணபது நலல நோக்கமாகும்.

சமத்துவப் பெணணியல கொளகை, பெண களைத் தாழ்த்தும் நிலையுடைய குடும்பங்களில் இருந்துதான் தொடங்குகிறது என்றும், குடும்பத்தில உள்ள தனிப்பட்ட பெருஞ் சொத்துகளாலதான் சிக்கல்கள உருவாகின்றன என்றும், அதனாலதான பெணகள் சொததுரிமை பறிககப்பட்டு உரிமை அறற வர்களாக ஆக்கப்படுகினறனர் என்றும் கூறுவா. எனவே,சொத்துரிமை, தனியுடைமை ஆக்கப்படாமல, நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டால் சமத்துவம் நிலவும் என்றும், ஆண பெண் என்ற வருக்க பேதம் அகற்றப் படும் என்றும் கூறுவர். எனவேதான் சமதரும நாடு களில் மற்ற நாடுகளைவிடப் பெணணுரிமை மிகுதி யும் பாதுகாக்கப்பட்டுளளது எனவும், மறற நாடு களில் அந்த அளவிற்குப் பெண விடுதலை பெற வில்லை எனவும் குறிப்பிடுவர். அக்கூற்றுகளில ஓரளவு உண்மை உளளது எனினும், உண்மையான முழுமை யான விடுதலை சமதரும நாடுகளிலும பெறப்பட வில்லை எனபது தெளிவு.அச் சமதரும நாட்டுப் பெண கள் கூட்டத்தில் பேசிய சோாபடுகல (1987) 'எந்த ஒரு நாட்டின முழுச் சுதந்திரததையும அளவிடும ஒரு சாதனம, பெணகளின் நிலையை, விடுதலையை அளவிடும் அளவீடுதான் எனறும், அதன் மூலம்தான மனித உரிமைகள் எவவாறு பாதுகாக்கப் படுகினறன என்பதை அறிய முடியும' எனறும கூறினார். சோவியத்து நாட்டுப் பெணகள வாழவு பறறி நடத திய ஆய்வு முடிவுகள, பெருமபாலும பெணகளே மணவிலக்கைக் கேட்டுப் பெறுகினறனா எனவும கணவனமாா, பெணடிரின் ஆர்வங்களை மதிககாத தனமையும், குடிப்பழக்கமும் தலையாய காரணஙகள

எனவும் குறிப்பிடுகின்றன. அம் மணவிலக்குக்குப் பின நிகழும் திருமணங்களும நிலைப்பதிலலை எனறும குறிப்பிடுவர். ஏறத்தாழ 7,00,000 உருசியக் குழந்தை கள் மணவிலக்கால் பாதிக்கப்பட்டுப் பெரும்பாலும தாய்மார்களுடன வாழ்கிறார்கள். அவ்வாறு மண விலக்கினால் பாதிக்கப்படும் குழந்தைகள பெரும்பா லும் தததம் தாய்மார்களுடன் வாழ்கின்றனர் என பது உலகெங்கணுமுள்ள செய்தியாகும். இத்தகைய சமதருமப் பெணணியல் கொளகைக் கிணங்கப் பொரு ளாதார வல்லுநர் கோசாகோவ் (Kossakóv) 'பெண கள தங்கள தொழில், குடும்பம் ஆகிய இரணடையும் சிறப்பாகக கவனிககும் வகையில வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்' என்று குறிப்பிடுவார்.

நடுத்தரப் பெண்ணியல், பெண்களின் தாழ்வு நிலை, பண்பாடு,உளவியல் காரணிகள் ஆகியவற்றால அமைவது என்பது மரபுவழியாக வளர்ந்ததொனறா கும். எனவேதான், ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நடந்த சமுதாயப் புரட்சிகளில பங்கேற்கப் பெணகள அழைக்கப் பட்டனர். கலவியறிவு பெற்ற பெணகளும் பெறாத பெணகளும் ஆணகளுடன நிறைந்த அளவில் பங்கேற்று நாட்டின் அடிமைத் தளையைப் போக்கினர். நாட்டின அடிமைத் தளையை அகற்றிய பெண்களுக்கு முழு விடுதலை வழங்கச் சமுதாயம முன்வர வேணடும்.

அனைத்துத் துறை அறிவியல் ஆய்வுகளும் பெணணினம் உடலாலும் உளளத்தாலும ஆடவர்க்குச் சிறிதும் சளைத்ததனறு என்று சுட்டுகினறன. ஆணினத்தை விடப் பெண்ணினம் தாழ்ந்தது என் பது இயற்கைக்கு மாறாக வளர்க்கப்பட்ட சமுதாய அநீதியாகும். உலகளாவிய நாடுகளில் பெண்களினம் சமூகப் பொருளாதார வசதிகள் பெற வாய்ப்புகள் அளிக்கபபட்ட போதிலும் முழு உரிமைகள, சம உரிமைகள் இன்றும் பெறவில்லை.

இத்தகு சூழ்நிலைகளில, வளராத, வளர்ந்து வரும், வளர்ந்திட்ட நாடுகளில் பெண்ணினம இன்னும் சமஉரிமைகளைப் பெறவில்லை. இச்சம உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு ஆணின வருக்க பேதம், அடக்கு முறைவாதம், புரையோடிப்போன பழக்க வழக்கங்கள், சாதி சமய ஏற்றத் தாழவுகள, சீதனக் கொடுமை ஆகியவை தடைக் கற்களாக இருந்து வருகின்றன. 'பெண கல்வி' எனற ஒரே வழியின் மூலமே, நல்ல உணர்வுகளை வளர்த்து, வேறுபாடு களை அகற்றிப் பெணவிடுதலை பெறமுடியும். பெண கல்வி பற்றித் தேசிய குழு குறிப்பிட்டது போன்று, பெணகளை விழிப்புணர்வுடன், திறன் மிக்க புதுமைப் பெணடிராக மாற்றுவதே கல்வியின தலையாய பணி என்று உணர்ந்து, பெண் கல்வியைப் போற்றி வளர்த்து, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், ஆகிய அனைத்து முடிவு எடுத்தல நிலைகளிலும் சம உரிமை களைப் பெணகள அடையச செய்யும் அன்றுதான பெண் விடுதலை முழுமையடையும். எஸ.மோ.

மகாகாவியம்: மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கிய வகைகளுள மகாகாவியம ஒனறு. இது பழம்பெருங்கதையைக் கவிதை நடையில் கூறும பேரிலக்கியம். இது இலக்கியக் கலைக்குரிய நுட்பங் களையும் நயங்களையுங கொணடு சிறநது விளங்கு கிறது.

மகாகாவியம் முதன்முதலில வீரயுகத்தில் தோன றியதாகத் திறனாய்வாளர்கள் கருதுகினறனா. அந்தக் காலத்தில இணையறற உடல வலிமையும அழகும் பெருமிதத தோற்றமும, வீரமும், வளளன மையும் வாய்ந்த ஒருவன ஏனையோரினும் செல வாக்குடையவனாக விளங்கினான. அவன தனிப் பட்ட பெருமையைக் குறித்துப் பலரும் பெரிதும் புகழ்ந்து பாராட்டலாயினர். கவிஞர் அவனுடைய அரும்பெருந் தன்மைகளைப் பல பாடலகளாகப் பாடினர். நாளடைவில் அப்பாடல்கள இணைக்கப் பெற்றுக் கதைவடிவங்களாகத் தோனறி முடிவில் மகாகாவியங்களாக உருப்பெற்றன. அவை தொடக் கத்தில் வீர உணர்ச்சியையும் மேலாணமைத் தன மையையும் தம் முதனமையான பண்புகளாகக் கொண்டு தோன்றின. பின்னர்த் தோன்றிய காவி யங்களில் செயற்கைக் கூறுகள் ஊடுருவலாயின.

தண்டியலங்காரம் மகாகாவியத்தைப் பெருங காப்பியம எனக் குறிப்பிடுகிறது. அப்பெருங்காப் பியம வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருளுரைத்தல் ஆகியவற்றுடன தொடஙகும்; அறம, பொருள, இன் பம்,வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருளகளையும் வலியுறுத்தும்; தன்னிகரில்லாத் தலைவனைப் பெற் றிருக்கும்; மலை, கடல், நாடு, நகர்,பருவங்கள் ஆகிய வற்றையும் கதிரவன், சந்திரன ஆகியவற்றின் தோற றத்தையும் அவைபற்றிய வருணனைகளையும்கொண் டிருக்கும். திருமணம் புரிதல, முடிசூடுதல், சோலை யின்கண் நீர்விளையாடல, புதலவரைப் பெறுதல், ஊடல் கொளளுதல், சிற்றின்பம் நுகர்தல் முதலிய வற்றையும் புனைநதுரைககும், அரசவை, அமைச்சு, தூது, படையெடுத்தல், போர் புரிதல், வெற்றி ஆகிய வற்றையும் விளககும்.

கதை நிகழ்சசிகள், பாத்திரஙகள ஆகியவை மகாகாவியத்தின் முக்கிய கூறுகள் ஆகும். தண்டி யலங்காரத்தில் பெருங்காப்பிய இலக்கணததின ஒரு சில நிகழ்சசிகள மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால், கதை, பாத்திரங்கள் பற்றிய இலக்கணம அதில் இடம்பெறவில்லை. தனனிகரிலலாத் தலைவன் எனத் தலைவனைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுகிறது

ஒரு நாட்டில பனனெடுங்காலமாகச செவி வழக்காக வழங்கிவரும் கதையே காப்பியக் கதையாகக் கொளளுதற்குரியது இராமாயணம், மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, சூளாமணிபோன்ற தமிழ்க் காவியங்களின் கதைகள் நெடுங்காலமாக இந்திய நாட்டில வழங்கிவந்தவையாகும். தமிழ்க் காவியங்களில் மட்டுமன்றி உலகக் காவியங்கள அனைத்திலும் இத்தகைய பழங்கதைகளே அமைந்திருத்தலைக் காணலாம். பல தலைமுறைகளாக ஒரு நாட்டில் வழங்கி வரும் கதையில் ஆழ்ந்த மனித அனுபவஙகள் நிறைந்திருக்கும். அக்கதையில அந்நாட்டின பண்பாடு இடமபெறறிருக்கும். அக கதை பலருக்கும் தெரிந்திருப்பினும் அதைப படிக்குந தோறும், கேட்குந்தோறும் அதன்பால் ஈடுபாடு ஏறபடும். அதற்குக காரணம் நாட்டின சீரிய பணபாடு அதில் நிறைந்திருத்தலேயாகும.

கதையை விளககுதற்குப் பல நிகழ்ச்சிகள காவியத்தில் அமைந்திருக்கும். அநநிகழசசிகள ஒவவொன்றும் கதையைப்போலப் பழைமையானதாக இருத்தல் வேணடும் என்பதிலலை. அந்நிகழ்ச்சிகள கற்பனையாகவும இருககலாம். கதையை இடத்திற்கேற்பப் பொருத்தமுற விளக்குவதே காவிய நிகழ்ச்சிகளின தலையாய செயலாம.

காவியங்களில் அவற்றின முதனமையான கதைகளோடு ஆங்காங்கே கிளைக்கதைகளும் இடமபெறுகினறன. அக்கிளைக் கதைகள் சீரிய நோக்கஙகள் உடையவை. சில கிளைக் கதைகள் காவியக் கவிஞரின் கொளகைகளை வலியுறுத்துவனவாயிருக்கும்; சில நீதியை உணர்த்தும்; சில முதன்மைப் பாத்திரங்களுக்குப் பின்னா நேரப்போகும் விளைவை உணர்த்தும். முதனமைப் பாத்திரங்களின சிறபபியல்பைச் சில கிளைக் கதைகள் குறிக்கும்.

காவியத்திற்கு மிகவும் உயர்வும் பொலிவும் தருவன பாத்திரஙகளேயாகும. அப்பாத்திரஙகள் காவியத்திறகுப் பொருத்தமானவையாகவும், எணணிக்கையில் மிகுதியாகவும் பல்வேறு திறத்தனவாகவும் இருக்கும். வெறும் கதையையும் நிகழசசிகளையும மட்டும் கூறிச் செல்வது சுவை பயக்காது. காவியத்தின பல்வகைத் திறனும் வாழ்க்கை உண்மையும் பாத்திரங்கள ஒன்றோடொனறு நாடகப்பாங்கில சநதிப்பதனாலேயே தோன்றுவனவாகும்.

தணடியலங்காரத்தின் பெருங்காப்பிய இலக்கணம் குறிப்பிடும் அறம், பொருள, இனபம, வீடு ஆகிய உறுதிப்பொருள்களுக்கேறப மகாகாவியங்களில் நிலைபேறுடைய பல உணமைகளும் உயர்ந்த கருத்துகளும் பொருந்தியுளளமையைக் காணலாம். அவ்வுண்மைகளும கருத்துகளும அககாவியங்களுக்குத் தனிச் சிறப்பை நல்கி, அவை என்றும் நிலைத்திருக்கும தன்மையைத் தருகின்றன. தா.ஏ.ஞா.

மகா சங்கிகா: இசசொற்றொடரின் பொருள மகா சங்கத்தைச் (மாபெரும அவையை) சார்ந்திருத்தல எனபது ஆகும. பௌத்த சமயத்தின மிகத தொன்மையான குழுக்களில் ஒனறு கி.மு. 3 - ஆம அல்லது 4-ஆம் நூற்றாணடில இப்பெயரால் வழங்கப் பட்டது

புததர் பரிநிருவாணம் அடைநத ஆண்டிலிருநது நூறு ஆணடுகட்குப் பின் இரண்டாம பௌததப பேரவை வைசாலி நகரில் கூடியது. முதற பேரவை புததர் பரிநிருவாணம் அடைநத ஆணடில, அதாவது கி மு. 487 - இல் இராசகிருகம நகரில கூடிப் புததரின் போதனைகளை மூன்று தொகுதிகளாகத தொகுத்தது. இரணடாம பேரவை கூட்டப் பட்டதன் நோக்கம் பௌதத சஙகததைச் சாா்ந்த துறவிகள் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேணடிய நெறிமுறைகளைப் பறறித் தோன்றிய கருத்து வேறறுமைகளைக் களைவதாகும். வைசாலியைச் சாாநத துறவிகள குறிப்பாகப் 'பத்து நடைமுறை'களைக கூறி அவை பௌததத் துறவிகளால பினபற்றத தக்கவை என்று அறிவிததனர்.

அப்பத்து நடைமுறைகளில சில பின்வருவன. -

1) புளிக்காத கள பருகத் தககது. 2) பொனனையும் வெளளியையும துறவிகள ஏற்கலாம. 3) துறவிகள பாய்களில படுத்து உறங்கலாம. இரணடாம் பேரவை இவற்றைக் குறிததுத் தருக்கம் நடததியது நிறைந்த எணணிக்கையில் துறவியர் இதில் பங்கேற்றனர். எட்டுபபேர் கொணட துறவிகள குழு ஒன்று இறுதியாகத் தீர்ப்பு வழஙகுவதறகாக நிறுவைப பட்டது. அவர்களுள் வைசாலியைச் சேர்ந்த சப்பகாமி என்பவரும், இரேவதர், யசர் என்ற மற்றிருவரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள. நீணட வழக்கெதிர் வழக்குகளுக்குப் பின வைசாலித துறவிகள கூறிய 'பத்து நடைமுறைகள' புத்தா அருளிய 'வினய பிடகம்' என்ற நூலுக்கு முரணானவை என்று அறிவிககப் பட்டது. அமமுடிவை ஏற்றுககொளளாதவர்கள பௌத்த சங்கத்தினின்று பிரிந்து செனறு தனிசசங்கம அமைத்தனர். அவர்கள தம்மை 'மகா சஙகிகள' (உண்மையான பேரவையினா) எனறு கூறிக் கொணடனர். பிற்காலத்தில் மகாயான பௌத்தம எனற பௌத்த சமயப் பிரிவு ஏற்படுவதற்கு இத்தகைய அவை ஒரு தொடக்கக்கட்டமாக அமைநதது. இம் மகாசங்கமும் பிற்காலததில் பல உட்பிரிவுகளாகப பிரிந்தது. பி.வி

மகா சதிக்கல்: காண்க: நடுகல்.

மகாசாசனம் இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1215 - இல் மன்னனால் கையொப்பமிடப்பட்ட, மன்னனைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு மாபெரும் பட்டயம். மகா சாசனம் (The Great Charter) எனப்படும் இப்பட்டயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு கையொப்பமிட்ட மன்னர் சான் (John) ஆவார்.

இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1199 முதல் 1216 வரை சான் என்ற அரசர் ஆண்டு வந்தார். அவர் கொடுங்கோல் ஆட்சியாளராகவும் திறமையற்றவராகவும் இருந்தார். அவருடைய பலக்குறைவைப் பயன்படுத்திப் பிரபுக்கள் வளர்ச்சியுற்றனர். இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியில் இவருடைய ஆட்சிக்காலம் முக்கிய இடம் பெற்று விளங்குகிறது.

சான் மன்னரின் திறமையற்ற கொடுங்கோல் நிறைந்த ஆட்சியைக் கண்ணுற்ற பிரபுக்களும், திருச்சபை ஊழியர்களும் ஒன்றுகூடி, சான் மன்னரைக் கி.பி. 1215-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 15-ஆம் நாள் தேம்சு நதிக்கரையில் இரன்னிமீடு (Runnymede) என்ற திடலில் சந்தித்துத் தங்கள் வேண்டுதல்களை முன்வைத்தனர். அதில் கையெழுத்திடுமாறு அரசரை வற்புறுத்தினர். அதற்குச் சில நாள்களுக்கு முன்னர்த்தான், மன்னர் சான் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் திருப்புமுனையாய் அமைந்த போர்களில் ஒன்றான 'பூவைன்சு'ப் போர்க்களத்தில் பிரான்சு மன்னர் பிலிப்பு அகசுட்டசு (Philippe Augustus) என்பாரிடம் படுதோல்வியுற்றுத் திரும்பி இருந்தார். சானின் தோல்வியைப் பிரபுக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். மறுப்பதில் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்த சான் சாசனத்தில் கையெழுத்திட்டார். அதுவே பெரும்பட்டயம் (Magna Carta) ஆகும். அது ஆங்கிலநாட்டு மக்களின் உரிமைகளைக் காத்த ஒன்றாகும்.

இந்தப் பெரும் பட்டயத்தில் அறுபத்து மூன்று உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அதில் நான்கு, பன்னிரெண்டு, பதினான்கு, முப்பத்தி ஒன்பது, நாற்பது போன்ற உட்பிரிவுகள் மிக்க சிறப்புப் பெற்று இங்கிலாந்து அரசியல் அமைப்பு வரலாற்றில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தின. காண்க: மாபெரும் பட்டயம். செ.ஐ.

மகா சிவராத்திரி: காண்க: சிவராத்திரி.

மகாத்மா காந்தி: காண்க: காந்தியடிகள்.

மகாதேசி சிந்தியா(கி.பி.1773 - 1794): பானிப்பட்டுப் போரில் கி.பி. 1761-இல் மராட்டியர் ஆங்கிலேயரிடம் தோல்வியுற்ற பின் மராட்டியப் பேரரசில் நான்கு தலைவர்கள் முதன்மையிடம் பெற்றனர். அவர்கள் 1) இந்தூர் நகர் ஓல்கார், 2)குவாலியர் நகர்-சிந்தியா, 3. நாக்பூர் நகர்-பான்சுலே, 4. பரோடா நகர் கெய்க்குவார் என்பவர் ஆவர். அவர்கள் பேசுவாவைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டாலும் தனியரசர்கள் போலவே நடந்து வந்தனர்.

மராட்டிய மாவீரர் மகாதேசி சிந்தியா குவாலியர் நகரின் தலைவர்; மூன்றாம் பானிப்பட்டுப் போரில் (கி.பி. 1761) முன்னின்று போரிட்டுக் காலில் காயமடைந்தவர். மேலைநாட்டுப் போர் முறையையும் வடஇந்தியாவில் மராட்டியர் செல்வாக்கின் இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்தவர். தம் நாட்டு எதிரிகளும், வஞ்சகர்களும், ஆங்கிலேயரும், அச்சம் அடையும் அளவிற்குக் குவாலியர் அரசின் செல்வாக்கை வளர்த்தவர். தம்படைகளுக்குக் 'கவுண்ட்டு டீ பொய்ன்'(Count De Boigne) என்ற பிரான்சு வீரரைக்கொண்டு பயிற்சி அளித்தார்.

வார்கான் (கி.பி.1779) உடன்படிக்கைப்படி ஆங்கிலேயர்கள் மகாதேசிசிந்தியாவின் இறைமையை ஏற்றுக் கொண்டு புரோச்சுப் பகுதியில் ரூ 4100க்கு வரி வாங்கும் உரிமையை அவருக்கு அளித்தனர். ஆனால், முதல் ஆங்கிலேய-மராட்டியப் போரின் விளைவாக உருவாகிய சால்பை உடன்படிக்கையால் (கி.பி. 1782) ஏற்பட்ட ஆங்கிலேயரின் வளர்ச்சியை அவரால் தடுக்க இயலவில்லை. ஆங்கிலேயர்களைத் தம்மால் கட்டுப்படுத்த இயலாது என்று அறிந்தவுடன் தம் செல்வாக்கை முகலாய அரண்மனையிலும் (கி.பி. 1789) இராசபுதனத்திலும் (கி.பி. 1791) விரிவுபடுத்தினார். சட்லசு நதிக்கு அப்பால் சீக்கியர்களையும் தம் செல்வாக்கு மண்டலத்தில் கொண்டுவர முயன்றார். இவரது இராசபுதனப்படையெடுப்பிற்கு பிரெஞ்சுத் தளபதி 'தி பொய்ன்' உதவி செய்தார்.

மற்றொரு மராட்டியத் தலைவர் நானாபட்னாவிசு திப்புவுடன் போரிட்ட போது மகாதேசி தம் உதவியை அளிக்க முன்வந்தபோது அவர் மறுத்துவிட்டார். பூனாவில் மீண்டும் பேசுவாவை முகலாயர்களின் பேராளராக அறிவிப்புச் செய்யப் பெரும் விழா ஒன்று எடுத்தார் (கி.பி. 1792). வட இந்தியாவில் மகாதேசியின் செல்வாக்கைக் குறைக்க நானாபட்னாவிசு இந்தூரின் மன்னரான துக்கோசி ஓல்காருடன் சேர்ந்து எடுத்த முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. பூனாவில் கி.பி. 1794 -இல் மகாதேசி காலமானார்.

இராபர்ட்சு (Roberts) என்ற வரலாற்று ஆசிரியர் மகாதேசியை ஒரு சிறந்த அறிவுக் கூர்மையுடைய மனிதர் எனச் சிறப்பிக்கின்றார். இவர் அக்காலக் குழப்பமான அரசியல் சூழ்நிலைகளில் தமக்கெனத் தனிப்பாதையை வகுத்துக் கொண்டார். மராட்டியக் கூட்டு அரசில் இருந்த குவாலியரைச் சுதந்திர அரசாக மாற்ற விரும்பினார். இவர் மற்றொரு

மராட்டியத் தலைவரான நானா பட்னாவிசுடன் ஒத்துழைத்திருந்தால் அல்லது நானா இவருடன் ஒத் துழைத்திருந்தால மராட்டிய அரசு ஒரு பலமுள்ள அரசியல் சக்தியாக விளங்கியிருக்கும்.அவர்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமையின்மையும் பிற குறைகளும் மராட் டியா ஏற்றம் பெறுவதைத தடுத்து விட்டன.

முதல் ஆங்கிலேய-மராட்டியப்போர் முடியும் வரை (கி.பி. 1782) மகாராட்டிரப் பொது நலனுக் குப் பாடுபட்ட மகாதேசி, கி.பி. 1782-க்குப் பிறகு குவாலியரின் பெருமைக்குப் பாடுபட்டார்.

அவர் வெற்றிக்கு அவரது இராணுவத் தலை மையும் வாரன ஏசுடிங்சுவின அரசியல் நெருக்கடி களும், காரன்வாலிசின் தலையிடாக் கொள்கைகளும் காரணமாயின. அ.வெ.பெ.

மகாதேவ மலை: பாரதப் பெருநாட்டில் சிறப்புடன் விளங்கும் தெய்வத் தலங்கள் பலவாகும். தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனாகவும் முழு முதற் கடவுளாகவும விளங்கும் சிவபெருமான் ‘மகாதேவர்’ என்ற திருப் பெயருடன் மலைமீது கோயில் கொணடு விளங்கும் திருததலம் ‘மகாதேவ மலை’ எனப்படும்.

அமைவிடம் இம்மலை வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் குடியேற்றம வட்டத்திலுள்ள கீழ வழிததுணையாங் குப்பத்திற்கு அருகிலுள்ள காஙகுப்பம் சிற்றூரின வடக கிலுள்ளது. மேலும், பாலாற்றுக்கு வடக்குப் பகுதியி லும் அமைந்துளளது சென்னை, பெங்களூர் இருப்புப் பாதை வழியில் மேல் காவனூர் தொடர்வண்டி நிலை யத்திலிருந்து 5 கி.மீ. வடக்கில அமைந்துள்ளது.

கோயில்: மலையடிவாரததில் இருந்து ஏறத்தாழ 305 மீட்டர் உயரமுடைய மலையுச்சியில் கோயில் அமைந்துளளது. யானையின் மேல அம்பாரி அமைந் திருப்பதுபோல் மலையினமேல் கோயில அமைந் துளளது. சுவர்கள கருங்கற்களாலும், கோபுரங்கள் சுட்ட செஙகறகளாலும் சுண்ணாம்பாலும் கட்டப் பட்டுள்ளன. கோயிலைச் சுற்றி மதிலும் மேற்கில் நுழைவாயிலும் அமைந்துள்ளன. சிவபெருமான இலிங்கவடிவில ‘மகாதேவர்’ என்ற திருப்பெயரில் காட்சி தருகிறார். இந்த இலிஙகம் இயற்கை யாகவே தோனறியதாகவும் அடிப்பீடம் மட்டும் செதுக்கிப் பொருததப்பட்டதாகவும சொல்லப்படு கிறது. இக்கோயிலின் முன் ஒரே கல்லில் ‘நநதி’ ஒன்று படுததிருக்கும் நிலையில் செதுக்கப்பட்டிருக்

மகாதேவமலை

கிறது சிவபெருமானகோயிலுக்குச் சற்று வடமேறகில அம்மன திருக்கோயில அமைக்கப்பட்டுளளது. அம்மன 'காமாட்சியமமன்' எனற திருப்பெயருடன அடியவர் களுககு அருட்காட்சி தருகிறார். சிவன் கோயிலுக் குப் பினபுறததிலும் அமமன் கோயிலுக்குத் தென் புறத்திலும் விநாயகர் திருக்கோயிலும், முருகன வளளி தெய்வானையுடன் வேலேந்தி மயில் மீதில் கோலங்கொண்டு காட்சி கொடுக்கும் திருக்கோயி லும் அமைந்துள்ளன.

சிவன கோயிலின முன் மண்டபத்தின் தென கிழக்குப் பகுதியில் 'சமய குரவர் நால்வர்' எனப் போறறப்படுகின்ற சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய நால்வருக்கும் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில் நுழைவாயிலுக்குச் செல்லும்படிகளின கீழ்ப் பகுதியில் ஓர் இணைபாதங் கள் உளளன. ஒரு சிவராத்திரி நாளில் இறைவன் கோயிலுக்கு வெளியே வந்து வணிகன் ஒருவனுக்கு காட்சி தந்தார் எனவும், அதன் அடையாளமாகப் பாதங்கள் அமைந்து விட்டன எனவும் தலபுராண வரலாறு கூறுகிறது. அவ்விடத்தில் வட்டெழுத்து களால் ஆன கல்வெட்டு ஒன்று பாறையில் செதுக்கப் பட்டுளளது.

இம்மலையில மூன்று பெரிய சுனைகளும் பல சிறிய சுனைகளும் ஒரு குகையும் உளளன. அதில் சூரியன் பார்க்காத சுனை ஒன்று பெரிய குன்று ஒன்றினால் மூடப்பட்டுச் சூரிய ஒளி படாமல் இருப்பது வியப்பிற்குரியதாகும்.

மலையடிவாரத்திலிருந்து கோயிலுக்குச்செல்ல, சமாதியடைந்த தவத்திரு தேவானந்த சுவாமிகள பெரு முயற்சியால் சீரிய முறையில் ஏறத்தாழ 800 படிகள் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இடை இடையே ஐந்து சிறிய மண்டபங்களும் மலையின் மேல் பதினாறுகால் மணடபம் ஒன்றும் அமைக்கப் பட்டுளளன. இம்மலையில பிணிகள் பல தீர்க்கும் மூலிகைகள் பல உளளன. மலையடிவாரத்தில் உள்ள குளத்தில் மழைக்காலங்களில் மட்டும் நீர் தேங்கி நிற்கும். இம்மலைமீது விமானம் மூலம விதைகளைத் தூவி காடு வளர்க்கும் பணி வனத்துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இங்கு நவக்கிரக சந் நிதியும் உள்ளது. ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அடியில் தவத்திரு தேவானந்த சுவாமிகளின் உருவச் சிலை உளளது. அவர் பயன் படுத்திய பொருட்களும் காட் சிககு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மலைக்கோயிலில் ஒவவொரு நாள் காலையும் மாலையும இறைவனுக்குப் பூசைகள் நடைபெறு கின்றன. மக்கள் மாதந்தோறும் கார்த்திகை நாளில கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டு வருகினறனர். இம் மலையில் ஆடிக் கார்ததிகைப் பெருவிழா சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. அது தவிர நவராத்திரி, சிவராத் திரி விழாக்களும், நிறைமதி நாள் தோறும் பூசையும் நடைபெறுகின்றன. இலட்சார்ச்சனைப் பெருவிழா 1987-ஆம்ஆணடு முதல் ஆங்கிலப்புத்தாண்டுநாளன்று நடைபெறுகிறது. திருக்கழுக் குன்றத்தில் கழுகுகள் பகல் பொழுதில் வருவது போலவே இம்மலையிலும் நண்பகல் பொழுதில் இரு வெண்ணிறக் கழுகுகள வந்து கோயிலைச் சுற்றிச் செல்கின்றன. அதைக்காண பது நல்ல அறிகுறியாகக் கருதப்படுகிறது.

முற்காலத்தே முத்துதாசர் என்ற சான்றோர் ஒருவரால் ஓலைச் சுவடியிலிருந்து படி எடுக்கப் பட்ட 507 விருத்தப் பாக்களில் அமைந்த மகாதேவ மலைப் புராணத்தைத் தவததிரு தேவானந்த சுவாமி கள் நூல் வடிவில் 1955-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட் டார். இம் மலைக்கு வேலூர், குடியேற்றம் ஆகிய நகரங்களிலிருந்து பேருந்துகள் விடப்பட்டுள்ளன.

அ.கா.

மகாதேவன், டி.எம்.பி.: தொடர் தத்துவ மானது உலகின் வேறெந்தப் பகுதியையும் விட இந்தி யாவில் சிறப்பாகவும் இடைவெளி இல்லாமலும் சிந் தனையிலும் செயலிலும் விளங்கிவருகின்றது. அது, சமயத்திற்கும்,அறிவியலுக்கும்,உடலுக்கும், மனத்திற் கும், உணர்ச்சிகளுக்கும் ஆளுமையின் உயர் பண்புகளுக்கும் இடையே, ஓர் இரு வழிப் பாதையை உருவாக்கியுள்ளது. புதிய ஐரோப்பிய சிந்தனையில் உள்ளதைப்போலப் போதாமை என்ற எண்ணமோ, விலக்க நடைமுறைகளினால் ஏற்படும் மனவுளைச் சலோ குறிப்பிட்ட மதிப்பீடுகளைத் தாழ்த்துவது அல்லது மறுப்பது போன்றவையோ இந்தியத் தத்து வத்தில் இல்லை. ஆன்மாவின் வலிமைகளைத் துணைக்கழைப்பதன் மூலம் இருநிலை நோக்குமுறை தொடர்ந்து வலிவற்றதாக்கப் படுகிறது. இதனால் நிலைத்து நிற்கும் சமாதானம், அல்லது தொடரும் சாந்தி ஆகியவற்றின் இரகசியம் மனிதனிடமிருந்து எப் பொழுதும் விலக்கப்படுகிறது. எனவே, உயர்நிலை உணமையின் முழுமையான பார்வை இழுக்கப்பட வில்லை. இம்மரபின் வழி வந்தவர் டாக்டர் மகா தேவன் ஆவார்.

டாக்டர் மகாதேவனின் கல்விப்பணியும், தத்துவ நிலையும், 'அறிவு முதிர்ச்சியும் தத்துவச் செயல்முறையும் ஒன்றிணையக் கூடியவையே' என னும் கருத்துக்கு உயிரூட்டக் கூடியவை.

இவர் 1911-ஆம் ஆணடு பிறநதார். சென்னையில் இராமகிருட்டிண சங்கம் நடத்தும் உயர்நிலைப்

டி.எம்.பி. மகாதேவன

பள்ளியில் பயின்றார். இவர் சிறு வயதிலிருந்தே இராமகிருட்டிணர் வழிவந்த சமயப் பரப்புநர்களின் தாக்கத்திற்கு ஆட்பட்டார். மேலும் இராமகிருட்டிணரின் நேரடி ஆன்மிகப் பயிற்சியைப் பெறும் அரும பேறு பெற்றார். இவருக்கு இந்து சமயத்தின் அடிப் படையான வேதங்களும், உபநிடதஙகளும், பகவத் கீதையும் கற்பிக்கப்பட்டன. அப்பொழுதே இவர் அந்த வேதங்களின் உட்பொருட்களால் ஈர்க்கப்பட்டாா. ஆன் மிகச் செய்திகளில் குறுகிய எணணத்திலில்லாமல் விடு தலையையும், நடைமுறை வழக்கங்களில முடஙகாமல் தெய்விக வாழ்க்கையின் வற்புறுத்துதலையும், உலக மக்கள் அனைவருக்குமான நம்பிக்கைச் செய்தியையும் அப்புத்தகங்களில் இவரால் காண முடிந்தது. அவவிளம் பருவத்திலேயே சங்கரரின் பெயர் அவருக்குக் கவர்ச்சி மிக்கதாக இருந்தது பினனர், தமமுடைய பிற்காலத்தில் அந்தப் பெரும் தத்துவவாதி குறித்து ஒரு கட்டுக் கோப்பான ஆய்வினை நிகழ்த்தினார். அறிவு முறை யாகவும் உணர்ச்சி முறையாகவும் சங்கரரின 'அத்துவைத வேதாந்தம்' இவர் மனத்தை ஈர்த்தது.

மகாதேவன் தம் மேற்படிப்பினைச் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியிலும் பச்சையப்பன கல்லூரியிலும பயின்றார். இவர் 1933-ஆம் ஆணடு தத்துவத்திற கான இளஙகலைப்(சிறப்பு) பட்டததை முதல் வகுப்பில் முதல் தரத்தில் பெற்றார். அதற்கு இவர் சாமு வேல்சததியானந்தன தங்கப் பரிசினைப் பெறறார். பட்டப்படிப்பை முடிப்பதறகு முன் இவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வழஙகுமசெருமானிய மொழிப் பட்டயத்தைப் பெறறார். இவர் 1933-இல தம் சிறப்புப் (Hons.) பட்டத்தைப பெறற உடனேயே, சென்னைப் பலகலைக்கழகத்தின தத்துவத்துறைக்குப் பேராசிரியராகவும், துறைத் தலைவராகவும் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்த பேராசிரியர்எசு எசு சூரியநாராயண சாத்திரியின் கீழ் டாக்டர் பட்ட ஆய்விற்குச சேர்ந தார். ஆயவுரை 1936-ஆம ஆணடு அளிக்கப்பட்டு 1937 -ஆம்ஆண்டில் டாக்டர் பட்டம வழஙகப்பட்டது. அப் பட்டம் பெறுமுன், மகாதேவன தென்னிந்தியாவில் உள்ள புதுகோட்டை மகாராசா கலலூரியில 'தருக்க வியல்' துறை விரிவுரையாளராக ஆகிவிட்டார். இவர் 1937-இல அப்பதவியிலிருந்தும நீஙகிச செனனைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில தத்துவத்துறை இணைப் பேராசிரியராகச் சேர்ந்து 1940-இல பேராசிரியரா கவும் துறைத் தலைவராகவும் ஆகி 1949 வரை கல்லூரிப் பணிபுரிநதார்.

பின்னர், மகாதேவன் செனனைப் பலகலைக்கழகத் தின் தத்துவத்துறைத் தலைவராகப் பொறுப்பேறறுத் தொடர்ந்து அப்பதவியிலிருந்து வநதார் அப்பொழுதி லிருந்தே இவரது கல்விப் பணி விரிவடைந்து உலக ளாவி வளர்ந்துநின்றது. இவர் 1948 - இல் இதாகாவிலுள்ள கார்னெல் பல்கலைக்கழகத்தில இநதியத் தத்துவம் குறித்து உரையாறறினார் கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகம், தெக்சாசுப பல்கலைக்கழகம் அரோராவிலுள்ள வெல்சுக் கல்லூரி, வாசிஙடனிலுளள அனைத்து நாடுகள் மாணவர் இலலம், இலாசு ஏஞ சல்சிலுளள நகரமனறம், சானபிரான்சிசுகோவிலுளள உலக நடப்புகள் அமைப்பு, இராமகிருட்டிணா சங் கத்தின் பல்வேறு மையங்கள், இநதுசுத்தான கூட்ட மைப்பின் பல்வேறு பிரிவுகள் ஆகிய இடஙகளிலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் பேசினார்.

சார்லட்சுவில்லெ எனுமிடததில் உளள வர்சினியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற அமெரிகக்த் தத்துவக் கூட்டமைப்-்-கிழக்குப் பிரிவின ஆணடுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொணடு 1948-திசமபரில் உரை யாற்றினார். இவர் 1949 மே 29 - ஆம் நாள பெர்கலி கலிபோர்னியாப் பலகலைக்கழகத்தில, பாாசுபர் அடிப்படைச் சொற்பொழிவாக, 'உயிரின அழியாமை' பறறிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். மகாதேவன 1947 சூலையில் கொலராடோ ஆசுபெனில் நடை பெற்ற கதே பட்டமளிப்பு விழாவில ஆர்வார்டு பேராசிரியர் ஆககிஙகுத் தலைமையில, 'கிழககு, மேற்குச் சிநதனை' எனற தலைப்பில பேசினார்.

இரணடாம் கிழககு மேற்குத் தத்துவ அறிஞாகள ஆய்வுக் கூட்டம், அவாய்ப் பலகலைக்கழகததில 1949 சூன் 20 முதல் சூலை 29 வரை நடததப்பட்டது. இநதியாவிலிருந்து மகாதேவன இம்மாநாட்டில்

கலந்து கொளள அழைக்கபபட்டார். இந்தியத் தததுவம் பறறிய கணக்கெடுப்பு நடத்தி, கருத்தரங்குகளிலும் குழுப் பேச்சுகளிலும் கலநதுகொணட இவர், 'இந்தியத் தத்துவத்தில் சமூக, நீதி, ஆனமிக மதிப்பீடுகளின அடிப்படை' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இவர் மீண்டும் மூன்றாம் கிழக்கு மேற்குத் தத்துவ அறிஞர்கள் மாநாட்டில் 1959 - இல் கலந்து கொணடார். இவர் நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராக அதில் பணியாற்றினார். காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் 'தவத்திரு அருள்நந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள சிவஞான சித்தியார்ச்சொற்பொழிவு'களை 1953-இல் நிகழ்த்தினார். இவர் இந்தியாவிலுளள மாபெரும சமய ஆய்வுமன்றம் என்ற அமைப்பின் உட்புறச் செயலராக விளங்கினார். இவர் 1955 – இல் பெங்களூரிலும் 1956 – இல் சென்னையிலும் நடத்திய, அகில இந்தியக் காங்கிரசுச் சொற்பொழிவுகள் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. தருமபுரம் ஆதீனத்தின் 25-ஆம் தலைவராகிய கயிலை தவத்திரு சுப்பிரமணியதேசிக ஞான சமபந்த பரமாசாரியரால் டாக்டர் மகாதேவனுக்கு, 'வேதாந்த வித்தகர்' என்ற பட்டம் வழங்கப் பெற்றது. காசி வித்யா பீடத்தினால் 1961 திசம்பரில் நடத்தப்பட்ட அகில பாரதிய தருண பரிசத்திற்குத் தலைமையேற்றார்.

'இரண்டல்லாத உயிரே முழு உண்மையானது; நாமே அதுவாக இருக்கிறோம் என்று கூறப்படும் அழியா உண்மைக்கு இரமணர் போன்ற ஆசிரியர்கள் சாட்சியாக உள்ளனர்' என்பது இவர்தம் கருத்து. டாக்டர் மகாதேவனின் வரையறைபபடி. அத்துவைத மானது உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளச் செய்யப் படும் எந்த முயற்சிக்கும் முரண்பட்டதன்று; அது முழு அனுபவத்தின் அல்லது வரையறையற்ற புரிதலின் தத்துவம். மேலும், அது இனம் அல்லது நிறம், சூழ்நிலை அல்லது நாடு ஆகிய வேறுபாடுகளை அறிவதில்லை. சங்கரரின் மேலுள்ள தம் பக்தியின் காரணமாக, அவருடைய சிந்தனைகளை, பல் வேறு ஆன்மிகக் கொள்கைகள மூலம் பரப்ப டாக்டர் மகாதேவன் சென்னையில் சங்கரருக்கு ஒரு கோயில் கட்டியுள்ளார்.

ஆனால், இயற்கையாக எதிர்பார்க்கப்படுவது போலவே மகாத்மா காந்தி, டாக்டர் மகாதேவனின் வாழ்க்கையில் ஓர் ஆழ்ந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தினார். காந்தி அகிம்சைத் தத்துவத்தைத் தமக்கே உரிய பாணியில் சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளில் பயன் படுத்திய பாங்கு மகாதேவனைக் கவர்ந்தது. இவருக்குக் காந்தியிடம் மிகவும் பிடித்தது அவரது உணமைக்கான இடைவிடாத் தேடல் ஆகும். டாக்டர் மகாதேவன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். 'நான், நியூயார்க்கு ஐந்தாம தெரு அலலது தைம்சுச் (Times) சதுக்கத்தில் நடந்து செலலுமபோது அங்குள்ள வானளாவிய கட்டடங்கள் அலலது வாங்கும் கூட்டங்கள, உந்து வணடிகள் ஆகியவற்றினால் வியப்படையாமல போக முடிகின்றது என்றால், மேலும் வாழ்க்கையில் விடுமுறையைக் கழிப்பவர்கள, சூரியக்குளியல் புரிபவர்களைத் தாண்டி நீலக்கடல் நீரையும் வெளளை நுரையையும் வைர எதிரொளியையும் காணமுடிகிற தென்றால் அதற்கெல்லாம் காரணம், இந்தியாவில் 'காந்தியடிகள் மக்களைத் தங்களது பண்டைய ஆன மிகக்குறிக்கோளுககுத் தட்டி எழுபபியதே ஆகும்'.

டாக்டர் மகாதேவனின் பெரிய மனிதர்களின் நட்பிற்கான விருப்பம் அவர் தமது துறையான தத்துவத்தின் மேலுள்ள ஆர்வத்திற்கு ஈடானதாகும். அவர் தம்நிலையில் சரியாக நின்று கல்லூரியில் தத்துவக் கல்வியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இவருக்கு இயல்பாகவே தத்துவத்தின்பால் ஓர் ஈர்ப்பு இருந்தது. 27 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தம் மாணவர்களுக்குச் சற்றும் வேறுபாடில்லாத வயதில் பேராசிரியரான மகாதேவன் அன்றிலிருந்து இறுதிவரை தம் மாணவர்களின் அன்பிறகும் உறசாகத்திற்கும் உறைவிடமாகவே இருந்துவந்தார்.

டாக்டர் மகாதேவன் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் இராதாகிருட்டிணனின் சொற்களில் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவர். இந்தியத் தத்துவத்திற்காகவும், அத்துவைதத்திற்காகவுமே தம்மை ஒப்படைத்த இவர் 5-11-83-இல் காலமானார்.

சுபா. இரா.

மகா நதி: இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தக்காணப் பகுதியில் பாய்கின்ற பேராறுகளில் மகாநதி ஒன்றாகும. இந்த ஆறு மேற்கிலிருந்து கிழக்காகப் பாய்ந்து வங்கக்கடலில் கலக்கின்றது. இப்பேராறு மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள பசுதார் குன்றுகளில் (இராய்ப்பூர் மாவட்டம்) தோன்றுகிறது. கிழக்குச் சட்டிசுகார் மேட்டு நிலங்களில் இருந்து வருகினற நீர் அனைத்தும் இவ்வாற்றுக்கு வந்து சேருகின்றது. இந்தஆறு தொடக்கத்தில் சிறிது தொலைவு வடதிசை நோக்கி ஓடுகின்றது. சிவநாத்து ஆறு இதனுடன் கலக்குமிடத்தில் இவ்வாறு கிழக்குத் திசையில் திரும்புகின்றது. திரும்பும் இடத்தில் பலோடாபஸார் என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. இதன் பின்னர் இந்தஆறு ஒரிசா மாநிலத்தில் நுழைகின்றது. இந்தப் பகுதியில் இருபக்கங்களிலும் குன்றுகளைக் கொண்ட பள்ளத்தாக்கு வழியே செல்லுகின்றது. இகுன்றுகளில் பொழியும நிறைந்த அளவிலான மழைநீர் இவ்வாற்றில் சேருகினறது. சம்பல்பூர் என்னுமிடத்தில் இவவாற்றின் குறுக்கே இராகுட்டு அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. சம்பல்பூர் நகரைத்

தாண்டியபின் இவ்வாறு சற்றுத் தெற்கே திரும்பிக் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளினூடே பாய்கின்றது. பின் மீண்டும் கிழக்கு நோக்கித் திரும்பிக் காடுகள் அடர்ந்த பகுதி வழியே சென்று கட்டாக்கு, பூரி நகரங்களைத்தாண்டி 'திவி முனை' என்ற இடத்தில் கடலில்கலக்கின்றது.

இந்த ஆற்றின் மொத்த நீளம் ஏறத்தாழ 570 கி.மீ. ஏறத்தாழ 1,32,000 சதுர கி.மீ.பரப்பளவுள்ள நிலம் இந்த ஆற்றின் வடிநிலம் ஆகும் மழை அதிகம் பெய்யும் பகுதிகள் வழியாகச் செல்வதால் இவ்வாற்றில் தண்ணீர் மிகுதி. சிற்சில சமயங்களில் நிமிடத்திற்கு 4,860 க.மீ. தண்ணீருக்கும் அதிகமாகவே இவ்வாற்றில் பாய்கின்றது இந்திய ஆறுகளில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படும் காலங்களில் மிக அதிக அளவில் வண்டல் மண்ணைச் சுமந்து செல்லும் ஆறு இதுவே.

இந்த ஆற்றின் கழிமுகத்தில் கட்சுரி என்ற இடத்தில் ஒரு பழைய அணை உண்டு. மகாநதியின் துணை ஆறான பிருபாவில் சாந்த்வார் என்ற இடத்தில் ஓர் அணை உள்ளது. சிறு அணைத்திட்டங்கள் படி அவ்விரு அணைகளால் ஒரிசா மாநிலத்தில் பூரி, கட்டாக்கு மாவட்டங்களில் இரண்டு இலட்சம் ஏக்கருக்கும் அதிகமான பகுதியில் பாசனம் செய்யப்படுகின்றது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாகச் சம்பல்பூருக்குச் சற்றுக் கிழக்கே இவ்வாற்றின் குறுக்கே ஒரு பெரும் புதிய பலநோக்கு அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. கல், மண் இவற்றைக்கொண்டு கட்டப்பட்ட இவ்வணை இவ்வகையில் உலகிலேயே மிகநீளமானது இவ்வணையினால் தேக்கப்படும் நீர் ஏறத்தாழ 50 கிலோமீட்டர் நீளத்துக்கு ஒரு செயற்கை ஏரியை உண்டாக்கியுள்ளது. நீர்ப்பாசனத்துக்கு மட்டுமன்றி இவ்வணை மின் உற்பத்திக்கும் பயன்படுகின்றது. இவ்வணையிலிருந்து பாயும் நீர் விசையினால் உற்பத்தி செய்யப்படும்மின்னாற்றல் 2,70,000 கிலோவாலடு ஆகும். இவ்வணை இராகுட்டு அணை என்று பெயர் பெற்றது. ஒரிசா மாநிலத்தின் வேளாண்மைச் செழிப்புக்கு இவ்வாறே காரணம் என்பது உண்மை.

இந்தியாவின் இரு முக்கிய நகரங்கள் இவ்வாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளன. ஒரிசா மாநிலத்தின் தலைநகர் கட்டாக்கு பெரும் புனிதத்தலமான பூரி என்பவை அவை. பூரியில் அமைந்த சகந்நாதர் ஆலயம் உலகப் புகழ்பெற்றது. செ.ஐ.

மகாநாமன்: இலங்கை வரலாற்றில் மகாநாமன் என்ற பெயரில் இருவர் இடம் பெறுகின்றனர். மன்னர் மகாநாமன் என்பவர் ஒருவர். அதே பெயருடைய அவர் சிற்றப்பன் (அல்லது மாமன்) மற்றொருவர்.

மன்னர் மகாநாமன், இலம்பகருண (நீண்ட காது?) அரச மரபினைச் சேர்ந்தவர். இவர் ஆட்சிக் காலம் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி. ஏறத்தாழ கி.பி. 412-இலிருந்து 428 வரை எனக் கோட்ரிங்டன் (H.W Codrington) வரைகின்றார் (இலம்பகருண அரச வமிசம் கி.பி 248-இலிருந்து கி.பி 428-ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையில் ஆண்டு வந்தது). மகாநாமன் ஆட்சியின்போது தென்னிந்தியாவிலிருந்து பாண்டியா படையெடுப்பு இலங்கை மீது நிகழ்ந்தது. மன்னர் மகாநாமன் தலைநகர் அனுராதபுரத்தை விட்டு ஓடி இலங்கையின் தென்பகுதியில் உள்ள உரோகண மலைகளில் ஒளிந்துகொண்டார். மன்னர் மகாநாமன், பிற இலங்கை மன்னர்களைப் போலவே, புத்த மதத்தில் பற்றுக்கொண்டவர். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற புத்த சமயப் பெரியார் புத்தகோசர் என்பவர் இந்தியாவினின்று இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். பாலி மொழியில் உள்ள பௌத்த புனித நூல்களுக்கு அவர் சிங்கள மொழியில் உரைகள் எழுதினார். புத்த கோசர் மகாநாமனால் ஆதரிக்கப்பட்டார் என்று கொள்ளுவது தவறாகாது (புத்த கோசரின் மற்றொரு நூல் விசுத்திமார்க்கம்). இலங்கையில் புத்த சமயத்தின் ஒரு பிரிவான ஈனயானம் நிலை பெற்றதற்குப் புத்தகோசரின் பரப்புதல் காரணமாகும்.

துறவி மகாநாமன்: இலங்கையின் வரலாறு கூறும் மகாவமிசம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் இவரே. மன்னர் மகாநாமனின் நெருங்கிய உறவினர்.

மகாவமிசம் நூல் கற்பனைகள் மிகுந்தது, நம்பத்தகாதது என்று புகழ் பெற்ற இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர் வி ஏ சுமித்து முதலில் கருதினார். பிற காலத்தில் தம் கருத்தினை அவர் மாற்றிக்கொண்டார். துறவி மகாநாமன் கி.பி 5-ஆம் அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருக்கலாம்

கீகர் என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் மகாவமிசத்தை நுணுகி ஆராய்ந்து அதில் பல வரலாற்றுச் செய்திகள் உள்ளன என்று அறிவித்தார் இலங்கையின் வரலாற்றுக்கு மட்டும் அன்றி வட இந்தியாவின் வரலாற்றுக்கும் பயன்படும் பல செய்திகள் அதில் உள்ளன. மகாவமிசம், பிற்கால அரசர்கள் பலரது ஆணையினால் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு மன்னர்களுடன் முடிகின்றது. பி.வி.

மகாபரிநிருவாண சூத்திரம்: இது பாலி மொழியிலமைந்த புத்த சமய நூல். இது நிருவாண

நிலையை அடைவதைப பறறிய மாபெரும் சமய நூலாகும். மோட்ச நூல், சுவர்க்க நூல் என்ற பெயர்களாலும் இநநூல் போற்றப்படுகிறது. புத்த சமயத்தின நூலகளுள தலையானவை மூன்று பிடகங்கள். அவை முறையே விநய பிடகம், சுத்த பிடகம, அபிதம்ம பிடகம் எனபன. பிடகம் என்ற சொல் 'தொகுபபு' என்று பொருளபடும். வினய பிடகம், புதத துறவிகள பினபற்ற வேணடிய நெறிமுறைகளைக் கூறுவது. சுத்த பிடகம் புத்தரின் பல்வேறு சொற்பொழிவுகளின தொகுப்பு. அபிதம்ம பிடகம் சில குறிப்பிட்ட செய்திகளைப் பற்றிய விரிவுரைகள் கொணடது. இவை அனைத்தும் பாலி மொழியில் உள்ளன. ஒவவொரு பிடகமும், 'நிகாயங்கள்' என்ற உடபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சுத்த பிடகத்தினுள அடஙகிய நிகாயங்களில் திக நிகாயம் ஒன்று ஆகும். இந்நிகாயத்தில் புத்தரின் நீண்ட சொற்பொழிவுகளுள 34 உள்ளன. அவற்றுள் மிக முக்கியமானது மகாபரிநிருவாண சுத்தா எனபதாகும் (சுததா எனற பாலி மொழிச்சொல், சூத்திரம் எனனும் சமசு கிருத மொழிச்சொல்லின் திரிபாகும்).

மகாபரிநிருவாண சூத்திரம், புத்தரின் இறுதி நாளகளைப் பற்றிய விரிவான விவரங்களை அளிக்கினறது. இதில் புத்தர் பரிநிருவாணம் அல்லது பிறவியறற நிலையை அடைய மனிதன் முயல வேணடும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றாா. அனைத்து உயிரிஙகளிலும் பொருள்களிலும் புத்தரின் இயல்பு ஊடுருவிப் பரவியுளளது என்ற கோட்பாட்டை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது. பி.வி.

மகாபலி: இவன புராணங்களில் இடம் பெற்றுப் பேரரசனாக விளஙகிய ஓர் அசுரன. இம்மன்னன முன்னைப் பிறவியில் எலியாக இருந்தான. அப்போது ஒரு நாள் சிவாலயம் ஒன்றின விளக்கில திரி மங்கியபோது அதன் மீது தாவி ஓட, விளக்கின் திரி தூணடப்பெறறு எரியத் தொடஙகியது. தான் அறியாமலே கோவில் விளக்கைத் தூண்டி எரியச் செய்தது ஒரு நல்வினையாக ஆயிற்று. அதனால் அந்த எலி நல்வினைப் பயனாக அடுத்த பிறவியில் மன்னனாகப் பிறக்கும பேறு பெற்றது.

மகாபலி, வீரசேனன், தேவி ஆகியோருக்கு மகனாகத் தோன்றினான். பிரகலாதனின பேரனாக இமமாவீரன கருதப்படுகிறான. இம்மன்னனுக்குப் பிரகலாதன் வீரக்கவசம் ஒனறையும், அசுரர் குருவான சுககிராசசாரி சங்கொன்றையும் பரிசாக நல்கினர். அப்பொருட்களின வலிமையால் இவன் சுவர்க்கலோகத்தையும் வெனறான்; தேவர்களை அடிமைப் படுததினான. துன்புற்ற தேவர்கள தங்களைக் காககும் பொருட்டுத் திருமாலை வேணடினா.

திருமால் காசிபரிடத்தில் குறுகிய வடிவமாக வாமனன எனனும் பெயரில் அவதாரம் செய்தாா. திருமால் மகாபலி மன்னன செய்யும வேளவிச் சாலைக்கு அந்தண வடிவில் சென்று அவனிடம இரந்து தாம வேணடியதைப் பெற எணணினார்.

சுக்கிராச்சாரியார், திருமாலின் மாயைத் தனமையை மகாபலிக்கு எடுத்துரைத்தார். இல்லை என்னாது கொடுக்கும் தனமை கொண்ட மகாபலி, குருவின உரையைப் புறக்கணித்து, அநதண வடிவில் வந்த திருமாலுக்கு என்ன தேவை எனறான. அநதண வாமனராக வந்த திருமால் தம் காலால மூன்று அடி மண் வேண்டுமெனறார். மகாபலி தருவதாகக கூறியவுடன, அதனை நீா வார்த்து உறுதிசெய்து கொடுக்குமாறு திருமால் கேட்க, அதனை ஏறற மனனனும் கமண்டல நீரால் தாரைவார்த்து உறுதி செய்ய முறபட்டான். தம் சீடனான மகாபலி மனனனைக் காக்கும் பொருட்டுச் சுக்கிரன், கமணடலத்தில் நீர்விழும் துளையினுள் வண்டாகச் சென்று அடைக்க. அதனை அறிந்த திருமால் அதனை அகற்றி, மகாபலியின் கொடை உறுதியைப் பெறறார். தம் சொல்லைக் கேளாத மகாபலியை நோக்கிச் சுக்கிராச்சாரி 'நும் செலவங்கள் அழியட்டும்' என்று சாபமிட்டார்.

குறுகிய வடிவில் வந்த திருமால் விசுவருபம எடுத்து இரணடடிகளால மூவுலகையும் அளநதபின் மற்றுமோரடிக்கு இடம் கேட்க, மகாபலி, தன் தலையைக் காட்ட, அதில் தம் காலை வைத்து அழுத்திச் சாவர்ணி மன்வந்தரம் என்னும் பாதாள உலகத்தில இருக்கும்படி செய்து, அவனுக்கு இந்திரப் பதவியும் அளித்தார்.

பாதாள உலகத்தில் மகாபலிக்குக் காவலாகத திருமால் வீற்றிருந்தார். அங்குத்தான் பிரகலாதனும் இருந்தான். சிரஞ்சீவிப் பட்டம் பெறறவர்களுள் மகாபலியும் ஒருவனாவான். அவன் விந்தியாவலி என்ற மனைவியின் மூலம் நூறு பிள்ளைகளைப் பெற்றான. அவர்களுள வாணாசுரன் என்பவன் மூத்தவன்.

மகாபலி பாதாள உலகத்திலிருந்தபோது, தேவகியிடம் பிறந்த மக்கள் அனைவரும் இவனிடமே விடப்பட்டனர். கணணன் கட்டளை இட அவர்களை மீணடும் அனுப்பிவைத்தான்.

இறைவனாகிய திருமால், மகாபலிக்கு அருள் கொடுககவே ஓர் அவதாரம் எடுத்தார் என்று கருதும அளவில் அமைநத மகாபலி வரலாறு குறிப்பிடத்தககது. இரந்தோர்க்கு இல்லை என்று சொல்லாது ஈநது, மறைந்தும மறையாமல் வாழும பேறு மகாபலிக்குக் கிடைத்தது. இரா.குரு.

மகாபலேசுவர்: இது இந்தியாவில் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் சதாரா மாவட்டததில் உளள ஓர் இந்து சமய புண்ணியத்தலம். இதற்கு அருகில் கிருட்டிணா ஆறு செல்கிறது. இவவூருக்கு வடமேற்கில் 128 கி மீ. தொலைவில் பம்பாய நகரம் இருக்கிறது. இவ்விடம், மேற்கு மலைத் தொடரைச் சேர்ந்த உச்சி ஒன்றில் 1372 5 மீ. உயரததில் அமைந்துளளது. மழை இங்கு மிகுதி. உடல்நல இல்லம் ஒனறு இஙகு கி.பி. 1828-ஆம ஆணடு முதல் இயஙகி வருகிறது.

தெ.பா.

மகா பாகவதம்: வடமொழியில் இதிகாசம, புராணம், சமமிதை, உபசம்மிதை, விட்டுணு இரகசியம், விட்டுணுயாமளம, கௌதம சமமிதை என ஏழு வகைப் பாகவதங்கள உளளன. அவை மொத்தம் 40,000 செய்யுட்களைக் கொணடுளளன. இவறறுள இதிகாச பாகவதமும புராண பாகவதமுமே தமிழில மொழிபெயர்க்கப்பட்டுளளன.

வடமொழி இதிகாச பாகவதம் வியாசரால பாடப்பட்டது. அது 18,000 செய்யுட்கள உடையது பகவானுடைய வாழ்க்கை வரலாறு, பெருமை, பெருங கருணைத்திறன் முதலியவறறைக் கூறுவதால் அது பாகவதம் எனனும் பெயர் பெற்றது.

செவவைச்சூடுவார், வடமொழி இதிகாச பாகவதத்தைத் தழுவித் தமிழில செய்யுள் வடிவில் ஒரு நூலை எழுதினார். அவர் பாணடிய நாட்டிலுளள வேம்பத்தூர் எனற ஊரில் பிறந்தார். அவர் சோழியப்பாாப்பன இனத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏறககுறைய 200 ஆணடுகளுக்கு முன்பு வாழந்தவர். அவர் வடமொழிச் செயயுட்களைத் தழுவி எழுதிய இதிகாச பாகவதம் 4970 செய்யுட்களைக் கொணடுளளது. அது பன்னிரண்டு பிரிவுகளாகப பகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பிரிவும் பல அத்தியாயஙகளையுடையது. அப்பாகவதம் திருமால, கலைமகள், சுகமுனிவர் ஆகியோர் மீது பாடிய கடவுள வாழ்ததுகளோடு தொடங்குகிறது. திருமால் எல்லாம் வல்ல பரம் பொருள் எனபதையும், உலகில அறத்தை நிலைநிறுததும் பொருட்டுப் பல பிறவிகளை எடுத்தார் எனபதையும முதல் அத்தியாயம் சுருக்கமாக உரைக்கிறது. செவவைச்சூடுவார் பாகவதத்தின் முதல் ஒன்பது அத்தியாயங்களில் கீழ்வரும் முக்கியமான கதைகள் கூறப்பட்டுளளன: 1) போரில் கௌரவர்களை வெற்றி கணட பிறகு தருமா அத்தினாபுரததிற்கு அரசனாதல், 2) கணணபெருமான் துவாரகைக்குத் திரும்புதல், 3) பரீட்சித்துப் பிறப்பு, 4) திருமால் நானமுகனைப் படைத்தல், 5) திருமால வராக உரு வெடுத்தல், 6) தேவாகள பிறததல, 7) வீரபத்திரர் தக்கன் வேள்வியை அழித்தல், 8) துருவனின தவம், 9) பிருது, பரதன் ஆகிய மன்னர்களின் கதைகள, 10) திருமால் நரசிஙக உருவெடுததும் இரணியனை அழித்ததும, 11) தேவாகளும் அசுரர்களும திருப்பாறகடலைக் கடைதல, 12) வாமன உருவும் மீனுருவும் எடுத்தல், 13) அரிச்சநதிரன, சகரன, பகீரதன இராமன், சநதனு ஆகியோரின கதைகள.

மேற்குறிப்பிட்ட 12 பிரிவுகளுள 10 – ஆம் பிரிவே மிகபபெரியதாகும். இநதப் பிரிவு,கணணன பறறிக் கூறுகிறது. கோகுலததில் அவன அசோதை, நநத கோபன் ஆகியோரால வளாக்கப் பெறுதல, கமசன அசுரர்களைக கொணடு கணணனைக கொலலுதறகாகச் செய்த பல முயறசிகள, கணணன தன தெய்வ ஆற்றலால் அவவசுராகளைக கொலலுதல, கணணன ஆயமகளிரொடு செய்த விளையாட்டுகள, கணணன கம்சனைக் கொலலுதல, கணணன உருககுமணியை மணத்தல், கணணன சிசுபாலனைக் கொனறு அவன முத்தியடையுமாறு செய்தல ஆகிய இக் கதைகளைப் பத்தாம் பிரிவு கூறுகிறது பிரிவுகள 11,12 – ஆகியவை அருச்சுனன் கணணனின் தஙகை சுபததிரையைத திருமணம் செய்து கொளளுதல், பதுமாசுரன தனனுடைய கையாலேயே தானே இறககும்படி கணணன செய்யும சூழசசி, திருமால சத்துவகுணக கடவுள் எனற உணமையைப் பிருகு முனிவா உணாதல, உததவர் முததி எய்தக கணணன் உபதேசம செயதல, கலியுகம் தொடஙகியதால பலராமனும் கணணனும வைகுந்தததிறகு மீளுதல, மார்ககணடேயரின தவமும் திருமாலின அருளால அவர் மாயையின தன்மையை உணர்தலும, பாகவதம் படிப்பதால எய்தப்பெறும் தெய்வ உணர்வு ஆகியவறறை விளக்குகினறன

புராண பாகவதமே மகா பாகவதம எனப் போறறப்படுகிறது இப்பாகவதமும் வியாசரால முதன முதல் இயறறப்பட்டது இது 36,000 வடமொழிச செய்யுட்களைக்கொணடுளளது இது 600அத்தியாயங களாக வகுக்கப்பட்டுளளது ஏறககுறைய 350 ஆணடுகளுக்கு முன்பு மதுரகவி வரதராச ஐயங்கார் இவ வடமொழி மகாபாகவதத்தைத் தழுவித் தமிழில் செய யுள வடிவில் எழுதினாா. இத் தமிழ் மகாபாகவதம் இரணடு தொகுதிகளாக உளளது. இவ்விரணடு தொகுதிகளிலும் மொத்தம் 9147 விருததப் பாடலகள உள்ளன. முதல் தொகுதியில் எழுபததெட்டுப் படலஙகளில் 4664 விருத்தப் பாடலகள உளளன. அது தி.வி. சிங்கிரி நாயக்கரால் பதிப்பிககப்பட்டு 1923 –ஆம் ஆண்டில் சென்னை வித்தியா ரத்தினாகர அச்சகததாரால வெளியிடப் பட்டது. இரணடாம் தொகுதி 78 படலங்களும் 4483 விருத்தபபாடலகளும் உடையது. இது முத்துசாமி ஐயர், திருச்சிறறம்பலம்பிள்ளை, திருமலை கொணட நாயக்கர்

ஆகிய மூவராலும் இணைந்து பதிப்பிக்கப்பெற்று விதநியா இரதநினாகர அச்சகததாரால் 1928 – ஆம் ஆணடில வெளியிடப்பெறறது.

இம் மகாபாகவதம கடவுள் வாழ்த்தினைக் கூறும ஆறு விருத்தப்பாடலகளுடன் தொடங்குகிறது. இப் பாடல்களில திருமாலும் ஏனைய கடவுளர்களும் பாடப்பெற்றுளளனர். கடவுள வாழத்தை அடுத்துத் திருவரஙகப்படலம் அமைந்துளளது. இப்படலம் 155 செய்யுட்களைக் கொண்டுளளது. இப்படலத்தில் திரு வரங்கப்பெருமானின் பெருமையும், ஆழ்வாரகளால் புனிதமாகப் போற்றப்பட்ட காவிரியாறும், இராச மன்னார்குடி, திருமுட்டம், திருநாராயணபுரம் ஆகிய இடங்களும் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன. அதற்கு அடுததுளள நைமிசாரணியப்படலத்தில் 130 செய்யுட் கள உளளன. ஆறு, நாடு, நகர் ஆகியவற்றை வருணிக்கும் ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம், நகர்ப் படலம் ஆகியவற்றுள முறையே 20,28,67 செய்யுட் கள உள்ளன. திருவரஙகப் படலம் என்ற ஒனறும் இப் பாகவதத்தில் உணடு இந்நான்கும் செவவைச் சூடுவார் பாகவதத்தில் இலலை. புராண மரபுப்படி இந்நான்கு படலஙகளும் வரதராச ஐயஙகாரால் சேர்க்கப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது. முதல தொகுதி 78-ஆம் படலமாகிய துவாரகபுரிப் படலத் தோடு முடிவுறுகிறது.

செவ்வைச்சூடுவார் தம் பாகவதத்தில விளக்கி யுள்ள தத்துவம் விசிட்டாத்துவிதமாகிய வைணவ தத்துவத்துக்குப் பொருந்தியதாக இல்லை. ஆனால், வரதராச ஐயங்கார் பாகவதத்தில் காணும் தத்து வம் அவ்வைணவ தத்துவத்திற்குப் பொருந்தியுளளது.

கடவுளும் உயிரும் வெவ்வேறானவை; எனினும் அவை எப்போதும் இணைந்தே உள்ளன. உடல்உயி ரின் உறைவிடமாக உள்ளதுபோல் உயிர் கடவுளின் உறைவிடமாக உள்ளது. இதுவே வைணவ தத்துவத் தின் சாரம். வரதராச ஐயங்கார் பாகவதத்தின 124 – ஆம் படலமாகிய உபதேசப்படலத்தில் இத் தத்துவம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுளளது. ஆனால, செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதத்தின் 12 – ஆம் பிரிவு 4-ஆம் அத்தியாயம் கூறும் தத்துவம, வைணவ தத்து வத்திற்கு மாறுபடுகிறது. உணமையில் அது அத்து வைத தத்துவத்தின பிழிவாகும். வரதராச ஐயங கார் பாகவதத்தைவிடச் செவ்வைச்சூடுவார பாக வதத்தில் இலககிய நயம் மிகுந்துள்ளது. தா.ஏ.ஞா.

மகாபாரதம்: இது வடமொழியில வியாசரால் எழுதப்பெற்றது. இது ஆதிபருவம, சபாபருவம், வன பருவம், விராடபருவம், உத்தியோக பருவம், வீடுமபருவம், துரோண பருவம, கருணபருவம், சலலியபருவம், சௌப்திக பருவம, இசுதிரிபருவம, சாந்தி பருவம, அனுசாசன பருவம், அசுவமேத பருவம், ஆசுரமவாசிக பருவம், மௌசல பருவம், மகாபிரத்தானிகபருவம், சுவர்க்க ஆரோகண பருவம எனப் பதினெட்டுப் பருவங்களையுடையது

ஆதிபருவம்: சந்தனு குரு வமிசத்தின் மூதாதை யாவன். அவன் கங்காதேவியை மணந்து வீடுமரைப் பெற்றான். சநதனு செமபடவனின் மகள் சத்தியவ தியை இரணடாம மனைவியாகத் திருமணம் செய்து கொணடான். சத்தியவதிக்குப் பிறக்கும மகனுக்கே அரசாட்சி உரியதாக வேணடும் என்ற செம்படவனின் கட்டுப்பாட்டின விளைவாக வீடுமர் இறுதிவரை திரு மணமின்றி வாழச் சூளுரை மேற்கொண்டார். சந் தனுவுக்கும் சத்தியவதிக்கும் சிததிராங்கதன, விசித் திரவீரியன் என்ற இரணடு ஆணமக்கள பிறந்தனர். சித்திராங்கதன அம்பிகா என்பவளையும் விசித்திர வீரியன் அம்பாலிகா என்பவளையும் மணம் புரிந்து இருவருமே மகப்பேறு இன்றியே இறந்துவிட்டனர். சத்தியவதி கன்னியாய் இருநதபோது பராசர முனி வர் அவளை யமுனை நதிக்கரையில் கூடி வியாசர் பிறந்தார். பராசரமுனிவர் கொடுதத வரததால் சத் தியவதி மீண்டும் கன்னியாகிச் சநதனுவை மணந் தாள். இவ்வுண்மையை அறிநத வீடுமர் குரு வமிசம தழைக்கும் பொருட்டு விதவைகளாகிய அம்பிகையை யும் அம்பாலிகையையும் கூடிப் புதல்வர்ப் பேறளிக குமாறு வியாசரை வேணடினார். அதற்கு, வியாசர் இசைந்தார். அவருககும் அம்பிகைக்கும் திருதராட் டிரன என்ற மகன பிறவிக்குருடனாய்ப் பிறந்தான. வியாசருக்கும் அம்பாலிகைக்கும் பிறந்தவன பாணடு.

திருதராட்டிரன் காந்தார நாட்டு மன்னன் மகள காந்தாரியைத் திருமணம் புரிந்தான். பாண்டு, குந்தி போசன் மகள குந்தியை மணம்செய்து கொண்டான். திருதராட்டிரன் கணணற்றவனாய் இருந்ததால் வீடுமர் பாண்டுவை அத்தினாபுரத்திற்கு அரசனாக் கினார். குந்தி சிறுமியாய் இருந்தபோது துருவாச முனிவர் அவளுக்கு ஒரு மந்திரத்தைக் கறபிததார். அநத மந்திரத்தின் முழுவிளைவை அவள் அறியாது ஒரு நாள்அதற்குரிய தேவனை நினைத்து அம்மந்திரத்தை ஓதினாள். உடனே சூரியதேவன் தோன்றி அவளைத் தழுவிக் கூடினான். அவளுக்குக் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. சூரியன் அருளால் அவள் மீண்டும் கன்னி யாயினாள. குந்தி தனக்குப் பிறந்த குழந்தையை எவருக்கும் தெரியாமல் ஒரு பெட்டகத்தில் வைத்து ஆற்றில் விடுத்தாள். அக் குழந்தையை அதிரதன் என்ற தேர்ப்பாகன எடுத்துக் கன்னன என்று பெய ரிட்டு வளர்த்துவநதான். பாண்டு, மாத்திரி எனற மறறொருத்தியை இரணடாம் மனைவியாக மணம் புரிந்தான். மாததிரி சல்லியனுடைய தங்கை.பாணடு

காமவயப்பட்டு ஒரு பெண்ணைத் தழுவினால் அவனுக்கு மரணம் ஏற்படும் எனற சாபம் இருந்தது. அதனைக் குந்தி அறிந்து மகப்பேறு பெறுதற்காகப் பாண்டுவின் இசைவு பெற்றுத் தான அறிந்த மநதிரத்தை ஓதி, தருமதேவன மூலமாக உதிட்டிரனையும், வாயுதேவனைக் கொணடு வீமனையும், இந்திரனைக் கொணடு அருச்சுனனையும் ஈனறாள. பின்பு அம்மந்திரத்தை மாத்திரிக்கு உபதேசித்தாள மாத்திரி மந்திரத்தின் சக்தியால் இரட்டையாகளாகிய அசுவினிகளின் மூலமாக நகுலன், சகாதேவன ஆகிய இருவரைப் பெற்றாள். இவ்வாறு பாண்டவர் ஐவராயினர்.

திருதராட்டிரன் மனைவி காந்தாரி இரணடாணடுகள் மகப்பேறின்றிப் பின் கருத்தரித்துத் துரியோதனன் முதலிய நூறு ஆண்மக்களையும் ஒரு பெண்மகவையும் ஈன்றாள். அவர்கள் கௌரவர்கள் எனப்பட்டனர்

பாணடவர்கள் கௌரவர்களோடு கிருபாச்சாரியாரிடத்தும் துரோணரிடத்தும் விற்பயிற்சி பெறறனர். பாண்டவர்கள், தன்னைவிடப் பலவகையிலும் ஆற்றலுடையவர்களாய் இருத்தலைக் கண்டு துரியோதனன் அவர்களமீது பொறாமை கொண்டான. பாண்டு தன் மனைவி மாத்திரியைத் தழுவமுறபட்ட போது அவனுக்கிருந்த சாபத்தின் விளைவாய் இறந்துவிட்டான். ஆகவே, வீடுமர் உதிட்டிரனை அத்தினாபுரியின் இளவரசனாக்கினார்.

இது திருதராட்டிரனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் மேலும் பொறாமையை மிகுவித்தது. திருதராட்டிரன் துரியோதனின சூழச்சிப்படி பாணடவரையும குந்தியையும வாரணாவதம் என்ற இடத்தில் ஓயவு பெறும் பொருட்டு அனுப்பிவைததான். அங்குப் பாணடவர் தம தாய் குநதியோடு அரக்கு மாளிகையில் உறஙகிக் கொணடிருந்தபோது அதற்குத் தீ வைக்கப்பட்டது. பாண்டவர் தம் தாயோடு அதற்குள இருந்த சுரங்க வழியாகத் தப்பிச் சென்றனர். பினபு அவர்கள் நெடுந்தூரம் நடந்து சென்று ஏகசக்கரம் எனற நகரத்தை அடைந்து தாங்கள இனனார் என்று எவரும் அறியாதபடி துறவுக்கோலம பூணடு வாழ்ந்து வந்தனர்.

பாஞ்சால நாட்டில திரௌபதிக்கு ஏற்ற கணவனைத் தோந்தெடுக்கும்பொருட்டு நடநத விற்போட்டியில் அருச்சுனன வெறறிபெற்றுத் திரௌபதியைப் பரிசாகப்பெற்றான. தாய் குந்தியின் விருப்பப்படி திரௌபதி பாண்டவர் ஐவருக்கும் மனைவியாயினள. அதை அறிந்த திருதராட்டிரன் சீற்றமெய்தினும் அதை வெளிக்காட்டாமல் வீடுமர் முதலியோர் அறிவுரைப்படி பாணடவரை அழைத்து இந்திரப்பிரத்த நகருக்கு உதிட்டிரனை அரசனாககினான் அருச்சுனன் ஓராணடு 'தீர்த்தயாத்திரை' செய்து முடிவில துவாரகைக்குச் சென்று அங்குக கிருட்டிணன தங்கை சுபததிரையைக் காதலிதது அவளுடன இந்திரப்பிரத்தத்துக்கு வநது அவளைத திருமணம் புரிநதுகொணடான. சுபத்திரைக்கு அபிமன்யு என்ற மகன் பிறந்தான். துரியோதனன் கன்னனுடைய வில்லாற்றலை வியநது, அவனை அஙக நாட்டுக்கு அரசனாக்கி அவனுக்கு உற்ற நணபனாக விளங்கினான்.

சபாபருவம்: இநதிரப்பிரத்தத்தில் பாணடவர்கள் அழகுமிக்க அவைக்களம் அமைத்துச் சிறப்போடு விளங்குவதைத் துரியோதனன் பொறுக்க இயலாமல், சகுனியோடு சிநதித்துப் பாணடவர்களை அத்தினாபுரிக்கு அழைத்து அங்குப் புதிதாகக் கட்டிய அவைக்களத்தில் உதிட்டிரனைச் சகுனியோடு சூதாடும்படி செய்தான். சூதாட்டத்தில உதிட்டிரன் தன் மனைவி திரௌபதி உட்பட அனைத்தையும் இழநதான. துரியோதனன் தம்பி துச்சாதனன் திரௌபதியை மானக் குறைவு செய்யும் பொருட்டு, அரசவைக்கு இழுத்து வந்து அவள் துகிலை உரிந்தான் கிருட்டிணன் அருளால் துகில் வளர்ந்து கொணடே இருந்தமையால் துச்சாதனன் அயர்ந்து கீழே விழுந்தான். பின்பு, பாண்டவர் ஐவரும் திரௌபதியோடு பனனிரணடு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ வேண்டும் என்றும், பின்பு ஓராணடு யாரும் அறியாமல் மறைந்து வாழ வேணடும் என்றும திருதராட்டிரன் இட்ட கட்டளையை உதிட்டிரன் ஏற்றுக்கொணடான்.

வனபருவம்: பாண்டவர் ஐவரும் திரௌபதியோடு காமியக வனத்துக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். சூரியதேவனால் வழங்கப்பெற்ற அமுத சுரபியைக்கொணடு அவர்கள் உணவு அருந்தியதோடு தம்மிடம் விருந்தினராக வந்த முனிவர்கள பலருக்கும விருந்தளித்து வந்தனர் அருச்சுனன் இமயமலைக்குச் சென்று அங்குச் சிவனை நோக்கித் தவமியற்றிச் சிவனிடமிருந்து பாசுபதம் என்ற தெய்விக அமபைப் பெற்றான்; பின்பு விணணுலகம் சென்று இந்திரனின் ஆதரவால் தெய்விகப் படைக்கலங்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் பல கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தான். அருச்சுனன் இந்திர உலகத்தில் இருந்த போது ஏனைய பாணடவரும் தீர்த்த யாத்திரை புரிநது பல நன்மைகளை எய்தினர். பின்பு அருச்சுனன் அவர்களை அடைந்தான். அவர்கள் அனைவரும் காமியக வனத்துக்குத் திரும்பினார்கள். அவர்கள வனத்தில் வாழவேண்டிய பன்னிரண்டு ஆணடுக் காலம் முடிவுற்றது. அவர்கள மறைந்து வாழ்தற்குரிய ஓராணடுக்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாயினர்.

விராடபருவம்: பாண்டவர் திரௌபதியோடு விராட நகரம் சென்றனர். உதிட்டிரன் அந்நகர மன்னனிடம் சென்று தன் பெயர் கனகன் என்றும், பகடை விளையாட்டில் வல்லவன் என்றும் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். மன்னன் தன் ஓய்வு நேரங்களில் தன்னுடன் பகடை விளையாடக் கன கனைப் பணியில் அமர்த்திக் கொண்டான். வீமன் வல்லாளன் என்ற பெயரில் அம் மன்னன் அரண் மனையில் சமையல்காரனாகப் பணியேற்றான். அருச் சுனன் பேடியாக வடிவந்தாங்கிப் பிருகன்னளை என்ற பெயருடன் உத்தரை என்ற விராட மன்னன் மகளுக்கு ஆடல் பாடல் முதலிய கலைகளைக் கற் பிக்கும் பணியில் அமர்ந்தான். நகுலன் தன் பெயர் தாமக்கிரந்தி என்று அறிவித்துக் குதிரைகளைப் பழக் கும் பணியிலும், சகாதேவன் தந்திரி பாலன் என்ற பெயரில் மாட்டுக்காரன் பணியிலும் அமர்ந்தனர். திரௌபதி, அரசியின் அந்தப்புரத்தில் அவளுடைய வண்ணமகளாகப் பணிபுரிந்தாள். இவ்வாறு பாண்ட வர்கள் தம் பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காடுறைவுக்குப் பின்னர், கட்டளைப்படி ஓராண்டுக் காலம் மறைந்து வாழ்ந்தனர்.

உத்தியோக பருவம்: துரியோதனன் கட்டளைப் படி பாண்டவர்களின் பன்னிரண்டாண்டுகள் காடுறை வும் ஓராண்டு மறைந்து வாழும் வாழ்க்கையும் முடிந்த பிறகு கிருட்டிணன் பாண்டவர்களின் தூது வனாகக் கௌரவர்களிடம் சென்று பாண்டவர்க் குரிய நாட்டைத் திருப்பித் தருமாறு கூறினான். அதற்குத் துரியோதனன் ஐந்து ஊசிமுனை இடங் கூடத் தரமுடியாது என மறுத்துரைத்தான். எனவே, பாண்டவர்க்கும் கௌரவர்களுக்கும் போர்மூண்டது.

வீடும பருவம்: பாண்டவர் படைக்குத் துருபதன் மகன் திட்டத்துய்மன் படைத் தலைவனாகவும் கௌர ரவர் படைக்கு வீடுமர் முதல் படைத்தலைவராக வும் பொறுப்பேற்றனர். முதல்நாள் போரில் கௌர வர் படைகள் வெற்றி பெற்றன. அருச்சுனனின் கடுமையான தாக்குதலினால் இரண்டாம் நாள் போரில் பாண்டவருக்கு வெற்றி கிடைத்தது. மூன் றாம் நாள் முதல் ஒன்பதாம் நாள்வரை நடந்த போரில் இருதிறத்தார் படைகளும் பெரிதும் அழிந் தன.வீடுமரை அருச்சுனன், வீமன், அபிமன்யு போன்ற பெரும் வீரர்களால் அழிக்க முடியவில்லை. இறுதி யில், ஒரு பேடி வீடுமரை எதிர்த்துப் போரிட்டால் அவருடைய படைக்கருவிகள் பயனற்றுப்போகும் என்ற உண்மை வீடுமர் வாயிலாகவே பாண்டவருக் குத் தெரிந்தது. எனவே, அவர்கள் துருபதனுக்குப் பிறந்த சிகண்டி என்ற பேடியை வீடுமரை எதிர்க்கு மாறு செய்தனர். அச்சமயத்தில் அருச்சுனன் வீடுமர் மீது அம்புமாரி பொழிந்தான். வீடுமர் வலிமை குன் றிச் சாய்ந்தார்.

துரோண பருவம்: பதினோராம் நாள் போரில் துரோணர் படைத் தலைவராக்கப்பட்டார். அன் றைய போரில் துரோணரின் திட்டம் தோல்வியுற் றது. பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் உதிட்டிரனைச் சிறை செய்யும் துரோணரின் முயற்சி அருச்சுனனால் முறியடிக்கப்பட்டது. பதின்மூன்றாம் நாள் போரில் துரோணர் அமைத்த பத்மவியூகத்துள் அபிமன்யு புகுந்ததும் ஏனைய பாண்டவப்படை வீரர்கள் அதற் குள் புகாதபடி அவர்களைச் சயத்திரதன் தடுத் தான். பதுமவியூகத்துக்குள் புகுந்த அபிமன்யு, போர் நியதிக்கு மாறான முறையில், துரோணர், கன்னன் முதலியோரால் தாக்கப்பட்டு இறந்தான். பதினான் காம் நாள் போரில் அருச்சுனன் தன் சூளுரைப்படி சயத்திரதனைக் கொன்றான். கன்னனுக்குப்பாதுகாப் பாக இருந்த அவனுடைய கவசத்தையும் குண்டலங் களையும் இந்திரன் அவனை இரந்து பெற்றான். அவற்றிற்காகப் பேராற்றல் வாய்ந்த படைக்கலத் தைக் கன்னன் இந்திரனிடமிருந்து பெற்றான். வீம னுக்கும் இடும்பிக்கும் பிறந்த மகனாகிய கடோத் கசன் கௌரவர்களோடு கடுமையாகப் போரிடுங்கால் கன்னன், இந்திரனிடமிருந்து பெற்ற ஆற்றல் மிக்க படைக்கலத்தை அவன்மீது எய்து அவனை அழித் தான். பதினைந்தாம் நாள் துரோணருக்கும் அருச் சுனனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. இடையில் தரு மன் புகுந்து அசுவத்தாமா (என்ற யானையை) வைக் கொன்று விட்டதாக உரத்துக் கூவினான். துரோணர் தம் மகன் அசுவத்தாமனே கொல்லப்பட்டான் என்று நினைத்துச் சோர்வுற்று ஆழ்ந்தார். அப்போது திட்டத்துய்மன் வாளால் அவரைக் கொன்றான்.

கன்ன பருவம்: பதினாறு, பதினேழாம் நாள்கள் நடந்த போருக்குக் கன்னன் படைத் தலைவனாக இருந்தான். போர் இருதிறத்தாரிடையே மிகக் கடுமையாக நிகழ்ந்தது. திரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துவந்து அவளை மானக் குறைவு படுத்திய துச்சாதனனைவீமன் கொன்றான். முடிவில் அருச் சுனனுக்கும் கன்னனுக்கும் நடந்த கடும் போரில் அருச்சுனனுடைய தெய்விக அம்பால் கன்னன் கொல்லப்பட்டான்.

சல்லிய பருவம்: பதினெட்டாம் நாள் போருக்குக் கௌரவர் படையின் தலைவனாகச் சல்லியன்அமைந் தான்.இருதிறத்துப் படைகளுக்கும்போர் நிகழ்கையில் உதிட்டிரன் சல்லியன் மீது வேலை விடுத்து அவனைக் கொன்றான். வீமன் துரியோதனன் துடைகளைத் தன் கதையைக் கொண்டு வன்மையாகத் தாக் கினான். துரியோதனன் தரையில் வீழ்ந்தான்.

சௌப்திக பருவத்தில் வீமனின் கதையால் அடி பட்டு உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த துரியோதன னிடம் அன்றிரவு பாண்டவர்களைத் தான் அழிப்ப தாக அசுவத்தாமன் கூறிப் பாண்டவரின் பாசறை

யில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த திட்டத்துய்மனையும் திரௌபதியின் செல்வர் ஐவரையும் கொன்றான். அவ்வமயம் அங்கில்லாத கிருட்டிணனும் பாண்டவர் ஐவரும் செய்தி அறிந்து கங்கைக் கரையில் வியாசருக்குப்பின் மறைந்திருந்த அசுவத்தாமன் தலையில் அணிந்திருந்த மணியைப் பறித்து எடுத்துவந்து திரௌபதியிடம் கொடுத்து அவளை அமைதிப்படுத்தினர். அசுவத்தாமன் திக்கற்றவனாய் உலகெங்கும் அலைந்து திரியவேண்டும் என்ற சாபத்தை முனிவரும் கிருட்டிணனும் அவனுக்குக் கொடுத்தனர். இச்செய்திகள் யாவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பாண்டவர் கிருட்டிணனோடு அத்தினாபுரிக்கு வருதலும், திருதராட்டிரன், காந்தாரி ஆகியோருக்குக் கிருட்டிணன் ஆறுதல் கூறிப் பாண்டவர்களைத் தம் மக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்தலும் இசுதிரி பருவத்திலும், பாண்டவர்கள் போரில் இறந்த தம் உறவினர் அனைவருக்கும் ஈமக்கடன் ஆற்றுவதும் உதிட்டிரன், தம் உடலில் உயிரைத் தாங்கியபடி அம்புப் படுக்கையில் படுத்திருக்கும் வீடுமரிடம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் விடை கூறுவதும் சாந்தி பருவத்திலும், வீடுமர் தம் உயிர் விடுதல் அனுசாசன பருவத்திலும், அத்தினாபுர மன்னனாகிய உதிட்டிரன் குதிரைவேள்வி செய்வது அசுவமேத பருவத்திலும், பாண்டவர் தம் பெரிய தந்தை திருதராட்டினனிடம் பேரன்பு பூண்டு ஒழுகுவதும், திருதராட்டினனுடன் விதுரன், சஞ்சயன், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோர் காட்டிற்குச் சென்று தெய்வசிந்தனை மேற்கொள்வதும், அங்கு அவர்கள் உடல் தீயினுக்கு இரையாதலும் ஆசிரமவாசிக பருவத்திலும், மூன்று முனிவர்களின் சாபத்தால் கிருட்டிணனுடைய குலத்தவராகிய விருட்டிணிகள் அழிவதும், பலராமன் புலனடக்கஞ்செய்து வீடுபேற்றையடைவதும், வேடன் ஒருவன் தன் பாதத்தில் எய்த அம்பால் கிருட்டிணன் தன் உடலை விட்டு மேலுலகம் எய்துவதும் மௌசல பருவத்திலும், பாண்டவர் அபிமன்யுவின் மகன் பரீட்சித்தை அத்தினாபுரிக்கு அரசராக்கிவிட்டுத் தாங்கள் ஐவரும் திரௌபதியோடு நாட்டைவிட்டு நீங்கி விண்ணுலகம் செல்லுதல் சுவர்க்க ஆரோகண பருவத்திலும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

அறம் வெல்லும் மறம் அழிவினைத் தரும் என்பதும், அவரவர் நல்வினை தீவினைக் கேற்ப நன்மை தீமைகள் விளையும் என்பதும், தீமையைக் கொண்டு தீமையை அகற்ற இயலாது என்பதும் மகாபாரதம் உணர்த்தும் தலையாய அறங்களாகும்.

தா.ஏ.ஞா.

மகா பீட்டர்: காண்க: பீட்டர், மகா.

மகாபுராணம்: புராணம் என்ற சொல் பழமை வாய்ந்தது எனப் பொருள்படும். பழமையான கதைகளைக் கூறுவது புராணம் என்று சொல்லப்படும். வேதங்களில் கூறியுள்ளவற்றை விளக்குவதற்காகப் புராணங்கள் ஏற்பட்டன என்பர். புராணங்கள் அனைத்தையும் ஒரு வகை இலக்கியம் என்று மனு தரும சாத்திரம் கூறும். புராணங்கள் என்ற பெயரில் பல இருப்பினும், வியாசமுனிவரால் தொகுத்து எழுதப்பட்ட 18 புராணங்கள் மட்டும் பொதுவாக 'மகாபுராணம்' என்று சொல்லப்படுகின்றன. அப்பதினெட்டுப் புராணங்களும் அவற்றில் காணப்படும் செய்யுட்களின் எண்ணிக்கைகளும் பின்வருவனவாகும் 1) பிரும்ம புராணம் 10,000 செய்யுட்கள் 2) பத்ம புராணம் 55,000 செய்யுட்கள், 3) விட்டுணு புராணம் 23,000 செய்யுட்கள், 4) சிவபுராணம் 24,000 செய்யுட்கள், 5) பாகவத புராணம் 18,000 செய்யுட்கள், 6) நாரத புராணம் 25,000 செய்யுட்கள், 7) மார்க்கண்டேய புராணம் 9,000 செய்யுட்கள், 8) அக்கினி புராணம் 15,400 செய்யுட்கள், 9) பவுடிய புராணம் 14,500 செய்யுட்கள், 10) பிரும்ம வைவர்த்த புராணம் 18,000 செய்யுட்கள், 11) இலிங்க புராணம் 11,000 செய்யுட்கள், 12) வராக புராணம் 24,000 செய்யுட்கள், 13) கந்த புராணம் 81,100 செய்யுட்கள், 14) வாமன புராணம் 10,000 செய்யுட்கள், 15) கூர்ம புராணம் 17,000 செய்யுட்கள், 16) மத்சய புராணம் 14,000 செய்யுட்கள், 17) கருட புராணம் 19,000 செய்யுட்கள், 18) பிரும்மாண்ட புராணம் 12,000 செய்யுட்கள்.

இப்புராணங்கள், சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்று மூன்று பிரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. விட்டுணு, பாகவத, நாரத, கருட, வராக, பத்ம ஆகிய ஆறு புராணங்கள் சாத்துவிக புராணங்கள் என்றும், பிரும்ம, பிரும்மவைவர்த்த, மார்க்கண்டேய, பவுடிய, வாமன, கூர்ம என்று கூறப்படும் ஆறும் இராசத புராணம் என்றும், சிவ, இலிங்க, கந்த, அக்கினி, வாயு, மத்சய ஆகியவை தாமச புராணங்கள் என்றும் சொல்லப்படும்.

பிரும்மவைவர்த்த புராணம், மகாபுராணங்கள் பொதுவாகப் பத்து செய்திகளைப் பற்றியும், உபபுராணங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஏனைய புராணங்கள் ஐந்துசெய்திகளைப் பற்றியும் கூறும் என்று சொல்லுகிறது. மகாபுராணத்தில்கூறப்படும்பத்து செய்திகளில் படைப்பு, இடைக்காலப் படைப்புகள், சூரிய சந்திர வமிசங்கள், மனுக்களும் அவர்களின் காலங்களும், அரசவமிசங்களின் சரித்திரம், பிரளயம், வாழ்க்கை முறை, காப்பாற்றும் முறை, இடைவெளி, மோட்சத்திற்கான வழிகள், தேவர்களையும், விட்டுணுவையும்

பற்றித்தோத்திரம் செய்தல் போன்றவை அடங்கும். மேற்கூறியவை யாவும் பிருமமவைவர்த்த புராணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. பதினெண் பெரும் புராணங்களைத் தவிரப் பல உப புராணங்களும் காணப்படுகின்றன. மேற்கூறிய மகாபுராண இலட்சணங்களுள் முதல் ஐந்து மட்டும் உப புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

பொதுவாகப் புராணங்கள் எல்லாம் நைமிசாரணியத்தில் சூத முனிவரால் சனகருக்கும் ஏனைய பல முனிவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டன. இவை நீதி நெறிகளைப் போதிப்பதுடன் பல தெய்வங்களின் உபாசனைகளைப் பற்றியும் கூறும். புராணம் என்ற சொல் பழமையைக் குறித்தாலும் சில புராணங்களில் புதிய கதைகளும், புதிய செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக வேதங்களில் கூறியவற்றை விளக்குவதன் பொருட்டே புராணங்கள் தோன்றியுள்ளன என்பர்.

புராணங்கள் எல்லாம் ஒரே காலத்தில் தோன்றி இருத்தல் இயலாது. எல்லாப் புராணங்களுக்கும் வியாச முனிவரே ஆசிரியர் என்று கூறப்படினும், வரலாறு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. விட்டுணு புராணத்தை மிகப் பழையபுராணம் என்றும், முதற் புராணம் என்றும கூறுவர். பொதுவாகப் புராணங்களின் காலம் கி.மு. 200 இலிருந்து கி.பி. 500 வரை என்று சொலலப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு புராணத்திலும கூறப்படும் செய்திகள்:

1. விட்டுணு புராணம்: இப்புராணம பராசரரால் மைத்திரேயன் என்ற அவருடைய சீடனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. விட்டுணுவின பல அவதாரங்கள் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன. மௌரிய வமிசம் பற்றி இப்புராணம் கூறுவதால் இதன் காலம் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டு என்று கூறலாம்.

2. நாரத புராணம்: இதில் சனத்குமாரரும மற்ற முனிவர்களும் விட்டுணு பக்தி பற்றி நாரதருக்குக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். விட்டுணு பக்தர்கள் ஈடுபடும் பலவிதமான நோன்புகளும் சடங்குகளும் இப் புராணத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

3. பத்ம புராணம்: இதில் ஆறு காண்டங்களில் உலகப் படைப்பு, பல புண்ணியத்தலங்கள போன்றவையும், விட்டுணு பக்தியின மகிமையும், பிரமன பத்மம் என்ற தாமரையிலிருந்து தோனறிய வரலாறும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

4. கருட புராணம்: இது விட்டுணுவினால் கருடனுக்குக் கூறப்பட்டது. விட்டுணுவுக்குரிய பல சடங்குகளும், ஏனைய பல செய்திகளும் காணப்படுகினறன. இதன் இரண்டாம் பாகம் ஆன்மாக்கள் பற்றியும் ஈமச் சடங்குகளின் இன்றியமையாமை பறறியும் கூறும்.

5. பாகவத புராணம்: இது மிகவும்புகழ்பெறற புராணம. 12 அத்தியாயங்களில் கிருட்டிணபகவானின் திருவிளையாடல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

6. வராகபுராணம்: பன்றி அவதாரத்தில விட்டுணு பூமிதேவிக்குக் கூறியதாக இப்புராணம் சொலலப்படுகிறது. இது விட்டுணு பக்தர்களின் ஒவவொரு நாளை வாழ்க்கை பற்றிப் பெரும்பாலும் வருணிக்கிறது.

7. பிரும்ம புராணம்: இது பிரமன் தட்சபிரசாபதிக்குக் கூறியது புராணங்களில் பொதுவாகக் கூறப்படும் செய்திகளைத் தவிரப் புனிதத்தலங்கள் பற்றிய செய்திகளையும் கூறுகிறது.

8. பிரும்ம வைவர்த்த புராணம்: இது பிரம காணடம், பிரகிருதி காண்டம், கணேச காண்டம, கிருட்டிண சனம காண்டம் என்ற நான்கு காண்டங்களுடன் கூடியது. புராணத்தின் பெயருக்குத் தகுநதபடி, உலகமானது பிரமத்தினிடம் காணப்படும் ஒரு தோற்றமே (விவர்த்தம்) என்று சொல்கிறது.

9. பிரும்மாண்ட புராணம்: இது சிவன் பார்வதி ஆகியோரின் உரையாடல் மூலம் பல புனிதத் தலங்கள் பற்றிக் கூறுகிறது. இதனகண, தங்க முட்டையிலிருந்து எவ்வாறு உலகம் தோன்றியது என்ற வரலாறு சொல்லப்படுகின்றது.

10. மார்க்கணடேய புராணம்: படைப்பு, பிரளயம் ஆகியவை பற்றிய மிகவும் விரிவான செயதியும், வேதகாலத் தெய்வங்களாகிய சூரியன், அக்கினி போன்ற தெய்வங்கள பற்றிய கதைகளும் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன.

11. பவுடிய புராணம்: கலியுகத்தில் நடக்கவிருக்கும் செய்தி பற்றியும், சூரியன், அக்கினி, நாகர்கள் ஆகியோர் உபாசனை பறறியும், நானகு வருணத்தாரின் கடமைகள் பற்றியும் இப்புராணம் கூறும்.

12. வாமன புராணம்: விட்டுணுவின் வாமனாவதாரம் பற்றியும், இலிங்க வடிவத்தில இருக்கும் சிவபெருமானின் உபாசனை குறித்தும் இது கூறும்.

13. சிவபுராணம்: இது வாயு புராணத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஆகவே, சிவபுராணத்திற்குப் பதிலாக வாயு புராணம் உளளது என்றும் கூறுவர். சிவபெருமானின் மேன்மை வாயுபகவானால் இங்கே சொல்லப்படுகிறது.

14. இலிங்க புராணம்: இலிங்க வடிவத்தில் உள்ள சிவபெருமானைப் பற்றியும், சிவபெருமானுடைய 28 திருமேனிகள் பற்றியும் இது கூறுகின்றது

15. கந்த புராணம்: இது மிகப் பெரிய புராணமாகும். இது ஆறு காண்டங்களுடன் கூடியது. இது முருகப் பெருமானின் பிறப்பு, விளையாடல்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறது. சூதசம்கிதையும், வாரணாசி முதலிய புனிதத் தலங்களின் மேன்மை பற்றிக் கூறும் காசிகாண்டமும் இதில் காணப்படுகின்றன.

16. அக்கினி புராணம்: இது அக்கினி தேவனால வசிட்ட முனிவருககுச் சொல்லப்பட்டது. இது சிவ பெருமான், துர்க்காதேவி ஆகியோரின் உபாசனை பற்றிக் கூறுவதுடன், ஆயுர்வேதம், சிற்பசாததிரம், சோதிடம் ஆகியவற்றையும் கூறுகிறது

17. மத்சய புராணம: இது மீன உருவத்தில் இருந்த விட்டுணு பகவானால மனுவிறகுச் சொல்லப் பட்டது. சைவர்களாலும் வைணவர்களாலும கொண்டாடப்படும் பல விழாக்கள், சடங்குகள் ஆகியன பற்றியும் தென் இந்தியக்கட்டடக் கலைகள் பற்றியும் இது கூறுகிறது.

18. கூர்ம புராணம்: இது ஆமை வடிவத்தில இருந்த விட்டுணுவினால சொல்லப்பட்டது. சிவ பெருமான் உபாசனையின மேன்மையைப் பற்றியும் இது கூறுகிறது

மகாபுராணம்[2]. இந்நூல சமண சமயத்தைச் சார்ந்ததாகும் இது கி பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டில் புசிபதநதன் என்ற கவியினால் அபப்பிரம்ச மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல். இந்து சமயத்தில் புராணங்கள் உள்ளமை போன்று சமணசமயத்திலும் உளளன. ஆனால், சமணசமய புராணங்கள ஒரு சிறந்த சமண ஆடவனைப் பறறியோ, சமணத் துறவியைப் பற்றியோ கூறுபவை. பழமையான கதைகளை அல்லது வரலாறுகளைக் கூறுவதால் அவை புராணங்கள் எனப்பட்டன. மகாபுராணத்தில் 63 சமணத் துறவிகளின வரலாறுகள் கூறப்படுவதால் அது மகாபுராணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இநது சமயத்தில் புராணங்களுக்காகக் கூறப்படும் ஐந்து செய்திகளும சமண மகாபுராணத்திற்கும பொருந்தும். அவர்கள கூறும் 'ஐந்து இலட்சணங்கள்' என்பது ஐந்துவிதமான சமணத் துறவிகளைப் பற்றிச் சொல்வது அவர்களின மகாபுராணத்தில் ஐநது விதமான சமணத் துறவிகளின் வரலாறு சொலலப் படுவதால அதையும புராணம் என்று சொல்கிறார் கள.புசிபதந்தன் என்ற அம்மகாபுராணத்தின ஆசிரியருக்கு முனபு இருந்த 'சினசேனன' என்ற சமணத் துறவி ஐந்து வகையான சமணத்துறவிகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் 1) தீர்த்தஙகரர்கள, 2) சக்கர வர்த்திகள், 3) பலதேவாகள், 4) வாசுதேவாகள, 5) பிரதிவாசு தேவர்கள எனப்படுவா. இந்த ஐநது விதமான சமணத்துறவிகளின வரலாறு கூறப்படுவதால், இது(பஞ்ச இலட்சணம்)ஐந்து இலட்சணஙகளோடுகூடியதுஎனபதால் புராணம் எனறு சொல்லப படுகிறது. இதற்கு மகாபுராணம் எனறு பெயா வநததற்குக் காரணமும் சிலரால் கூறப்படுகிறது. சமண சமயத்திலுள்ள மிகப் பெரியவாகள் அல்லது சிறந்த சமண முனிவர்கள பற்றிக் கூறுவதால் 'மகாபுராணம்' என்பர் சிலர். மனிதாகள் இறுதியில் அடைய வேண்டிய பெரிய முத்தியைப் பற்றி இது கூறுவதால் 'மகாபுராணம்' எனபர் சிலர். வேறு சிலர் பழைய முனிவரிடமிருந்து தோனறியதால புராணம் எனறும, மிகப்பெரியதாக இந்நூல் இருப்பதால் மகாபுராணம் என்றும் கூறுவர்.

இம்மகாபுராணத்தில் கூறப்படும் 63 சமணப் பெரியார்கள் 24 தீர்த்தங்கரர்கள, 12 சக்கரவர்த்திகள், 9 பலதேவர்கள், 9 வாசுதேவாகள, 9 பிரதி வாசுதேவர்கள் ஆகியோராவர்.

இந்நூல் சமண சமயத்தின மிகப்பெரும் நூல ஆகும. பிராகிருத மொழியின் ஒரு பிரிவைச் சேர்நத 'அபப்பிரம்ச' மொழியில இது எழுதப்பட்டுளளது. இநது சமயத்தில மகாபாரதமும் இராமாயணமும எநத முக்கிய இடங்களைப் பெறுகின்றனவோ அதைப் போன்ற முக்கிய இடததைச சமண சமயத்தில் இமமகாபுராணம பெறுகிறது. இது 'சநதிகள' என்ற பெயரைக் கொணட 102 சருக்கங களோடு கூடியது இது செய்யுள வடிவத்தில உளளது

இதை எழுதிய மகாகவி புசிபதந்தன இவன காசியப கோத்திரத்தில சிவபெருமானிடம் பக்தி கொணட ஒரு பார்ப்பன குடும்பத்தில பிறந்தவன. தொடக்கத்தில ,இந்து சமயத்தைச சார்நதவனாக இருநதாலும் பிறகு சமண சமயத்தைத் தழுவி இந நூலை எழுதினான் என்று தெரிகினறது. எஸ ஜெ

மகாபோசர்கள். புகழ்மிகு இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர் வி ஏ.சுமித்து (V.A Smith) தம 'பணடைய இந்தியாவின வரலாறு' (Early History of India) என்னும் நூலில் மகாபோசர்கள என்பவர் மேற்கு இந்தியப் பகுதியில இருநத உயர்குடி மக்களுள ஒரு பிரிவினர் எனறு குறிப்பிடுகினறாா பெரும பாலும் இவர்கள வடக்குக் கொங்கணப் பகுதியில வாழந்திருக்கலாம எனறும் அவர் கருதுகின்றார்.

அசோகரின பாறைககல்வெட்டு ஆணை எண. 5 பறறிக் குறிப்புரைகள வரையும்போதும் வி.ஏ சுமிதது மகாபோசாகள எனபவா மகாமாத்திரா முதலிய உயர்பதவியுள்ள அரசு அலுவலர்களோடு வைத்து எணணத்தககவர் எனறே வரைநதுளளார். பேராசிரியா பணடார்க்கர் அசோகருடைய 13-ஆம் பாறைக் கலவெட்டு ஆணை பற்றி விரிததுரைக்கும்போது அதில வரும் போசாப்பெடேனிகா எனபது அசோகரின் பேரரசுககு உடபட்ட ஒரு பகுதியை, வரையறைககுட்பட்ட சுதநதிரததுடன ஆணட குறுநிலத் தலைவர்களைக் குறிக்கும் எனறு கருததுத் தெரிவிததுளளாா. இவாகள மகாராட்டிர மாநிலத்திலுளள தாணா, கொலாபா மாவட்டஙகளில் ஆட்சியுரிமை பெற்றிருக்கலாம் எனறு கருதுவதறகு அசோகர் கலவெட்டுச் செயதிகள இடமளிககின்றன. தம கருததுகளுககு ஆதரவாகப் பணடார்க்கர்ஆநதிர,சாதவாகனர் கலவெட்டுகளில் சமூகத்தில உயர் பதவியில் இருநதவாகள மகாபோசா, மகாரதிகள போன்ற பெயர்களால குறிப்பிடபபட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகினறார். பி.வி.

மகாமகம்: இந்துக்கள் தமககு நலன் விளைவிப்பனவாககருதும் நாளகள பலவறறில் மகாமகமும் ஒன்றாகும. ஒனபது கோளகளில (Navagrabas) ஒனறான குரு எனப்படும வியாழன பனனிரணடு ஆணடுகளுககு ஒருமுறை சிம்ம இராசியில நிலைபெறும் நாளான மாசித் திஙகள மதிநிறைநாள மகாமக நாளாகும இது சிறபபுமிக்க பெருவிழா நாளாகக் கொணடாடபபடுகிறது. மாமாஙகம் எனபது இதன் திரிபு ஆகும்.

இந்துக்கள நனமைதரும் காலஙகளில் நீராடுதலைச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சியாகக் கருதுகினறனா. ஐப்பசித் திஙகள, கார்ததிகைத் திங்கள, வைகாசித் திஙகள, மாசித் திங்கள் ஆகியவறறில விளங்கும் மக விணமீன வளர்பிறையிலும், தேய் பிறையிலும் அமைந்தாலும மதிநிறைநாளில் நீராடுதல் சிறப்பானதாகும். அதிலும மாசிமக மதிநிறை நாளில் நீராடுதல மிகவும சிறப்பு வாய்நதது எனபது அது பனனிரணடு ஆணடுகளுககு ஒருமுறை வருவதனாலாகும பனனிரணடு ஆணடுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்படுகினற திருக்கோயிலகளின் குடமுழுககு நாளகளில கலந்து கொணடு இறைவனை வழிபட்டால இடைபபட்ட காலம் முழுவதும் வழிபட்டதன பயனை அது அளிக்கும எனபதைப் போனறு மகாமக நாளில நீராடுதல் சீரிய பயனகளை விளைவிப்பதாகும எனபது நமபிக்கை வடநாட்டில கங்கை, யமுனை, சரயு முதலாக எணணப்படும் தூயமையான ஆறுகளில திருக்குடவிழாக்கள் (Kumbhamelas) நடததபபடுவது இந்த நன்னாளிலேயே ஆகும். வியாழன சிமம இராசியில் நிலைபெறுதலை மகா சிறப்பு அல்லது மகா மாகீ எனறு பிரம்ம புராணமும பவுடிய புராணமும் குறிப்பிடுகினறன.

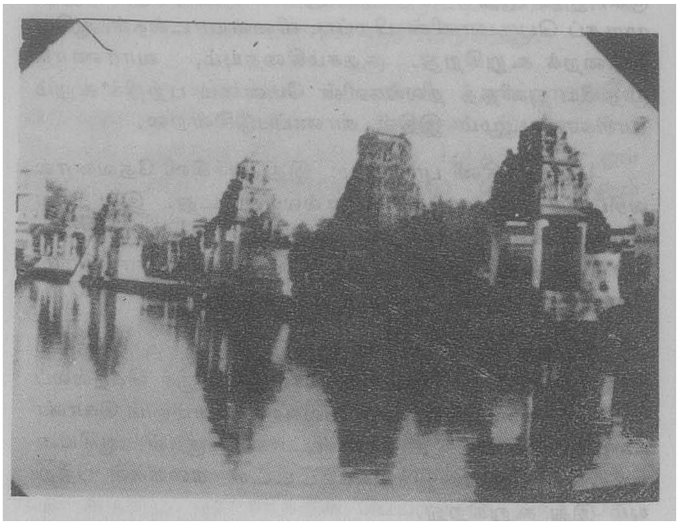

மகாமகக் குளம்.

தமிழ்நாட்டில திருக்குடநதை எனப்படும குமபகோணம் மகாமகத்தினால் சிறப்புப் பெற்ற நகரமாகும். திருக்குடநதைப் புராணத்தில் மகாமகத்தைப் பற்றிப் பினவருமாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அநநகரிலுள்ள மகாமகக்குளம் சிவன் அருளால, பிரமன் படைப்பு அடிப்படையைவைத்துக் காத்ததிருக் குடததிலிருந்து அதன்இனிய நீரினால் ஏறபட்டது.கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, சிந்து,காவேரி, கோதாவரி, சரயூ, தாமிரபரணி ஆகிய நதித தெய்வஙகள தாஙகள நீராடுவோரிடமிருந்து பெறும் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ள மகாமகக் காலத்தில மகாமகக் குளத்தில் நீராடுவர் என்பது மரபுவழிச் செய்தியாகும். எனவே, திருக்குடந்தை மகாமகக் குளத்திறகுக 'கனனி தீர்த்தம்' எனற பெயரும உணடு. இதில அனைத்து நலன்களையும் விளைவிக்கும் நீர்ததுளிகளும இலங்குகினறன. பிரமன் தமக்கு அருளபுரிந்த கும்பேசுவரருக்கு மாசித் திஙகளில விழா நடத்தி, மகாமகத்தன்று இக்குளத்தில் நீராடல செய்வோர் நிலைபேறு அடைதல வேணடும் என வேணடினாா. சிவனும், பிரமனின வழிபாட்டிறகு இணஙகி அக் குளத்தில மகாமக நாளன்று நீராடுவோர் அனைத்துத் துன்பங்களிலிருநதும் நீங்கி நிலைபேறு அடைவர் என்று அருள புரிந்தார். பி.ஆர்.ந.

மகா மாத்திரர்: வட இந்தியாவில, பண்டைக காலத்தில் மகத நாட்டில் மௌரியர் ஆட்சி முறையில் பணியாறறிய அலுவலர்கள், மகா மாத்திரா (Mahamatras) எனப்படுவர். இந்த உயர் அலுவலர்கள் அரசனுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவனுடைய நம்பிக்கைக்குப பாத்திரமானவர்களாக இருந்தனர். மனனர்கள் மகா மாத்திரர்களை மிகுந்த கட்டுபபாட்டிறகுள வைத்திருந்தனர். கடமை தவறிய மகாமாததிராகள உடனே பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவதும், திறமையானவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழஙகபபடுவதும மரபு ஆகும்

ஆட்சித துறையில் கி.மு. 3 – ஆம் நூற்றாணடில அகரம, விடயம், சனபாதம என்ற மூன்று முக்கிய பிரிவுகள இருநதனவெனறும் அவற்றை நிருவகிகக மகா மாததிரர்கள, இராசுகர்கள, பிரதேசிகர்கள, இராட்டிரியர்கள என்ற பலவேறு அலுவலாகள நியமிக்கப்பட்டிருநதனர் என்றும கூறுவர் மௌரியர் காலத்தில மகா மாததிரர்கள மிகுநத செல்வாக்குடன இருந்தனா. மௌரிய காலத்திய ஆட்சி முறையை, குறிபபாகச் சந்திரகுப்தரின் ஆட்சி முறையை நனகு படம் பிடித்துக் காட்டும் கௌடிலயரின 'அருத்த சாததிரம்' என்னும் நூலில் மகாமாத்திரர்களின கடமைகள பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல அசோகரின கல்வெட்டுகளும் மகா மாத்திரர்களின் பணிகள பற்றி ஓரளவு விளக்கம் தருகின்றன. பொதுவாக மாநில உயா அலுவலா அனைவருமே மகாமாத்திரர்கள என வழங்கப்பட்டனா. அசோகரின 5 – ஆம் கல்வெட்டுப்படி மகாமாத்திராகளுக்குப் பல உயர் அதிகாரங்கள வழங்கப்பட்டிருநதன எனத்தெரிகிறது. அசோகப் பேரரசா காலத்தில 'தரும மகாமாததிரர்கள' என்ற புதிய அலுவலர்கள ஏறபடுத்தப்பட்டனா என்பதை அவரது 5 – ஆம் கலவெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டதால் அவவதிகாரிகள தருமமகாமாத்திரர்கள என வழங்கப்பட்டனர். அவர்கள் நாட்டின் பல்வேறு இனததைச் சார்நத மக்களிடையே தருமததை நிலைநாட்டவும, மக்கள மகிழ்ச்சியாக வாழவும் வழி வகுத்தனா. அவர்கள பிராமணர்கள், வைசியாகள், வேலைக்காரர்கள, எசமானர்கள, அனாதைகள, முதியவாகள் முதலிய பல தரப்பட்ட மக்களின் இன்னல்களைத் தீாக்கும் அலுவலர்களாக விளங்க வேணடுமென அசோகர் கட்டளையிட்டிருந்தார். அததுடன் தரும மகாமாத்திராகள பல்வேறு வழக்கு மன்றங்கள் வழஙகியுள்ள தீர்ப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்து, நீதி வழங்குவதில தவறு இழைக்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றை மாற்றவோ தண்டனையைக் குறைக்கவோ நீக்கவோ செய்யலாம். இதைத் தவிர தரும மகாமாததிரர்கள் அரச குடும பத்தின நலனகளையும கணகாணிதது அவாகளுககு ஆவன செயய வேணடும் பொதுவாக நாட்டில நற பண்புகளை வளாதது மக்கள ஒழுக்கமாக வாழ வதை மேறபார்வை செய்ய வேணடுமென்பதே அவாகளின தலையாய கடமையாகும.

அசோகரின் 7-ஆம் கலவெட்டு தரும மகாமாத்திரர்களின் பல்வேறு பணிகள பறறி விளக்கம் கூறுகிறது அசோகர் கீழக்காணுமாறு தம 7-ஆம கல்வெட்டில கூறுகிறார். 'அவாகளில (தரும மகா மாத்திரர்கள) சிலரைப் புத்த சங்கஙகளின் நலனகளில் கவனம் செலுததுமாறும்,அதேபோல் சிலரைப பிராமணாகள, அசுவிகர்கள், நிரகிரந்தகா ஆகியோர் நலன்களைக் கவனிததுக் கொளளுமாறும, மறறும சிலரைப் பிற சமயததினர்களின் நலன்களில் அக கறை கொளளுமாறும் பணித்தேன்' இககலவெட்டு அசோகரின சமயப பொறையுடைமையை வெளிப படுத்துவதோடு தரும மகாமாத்திரர்களின பலவேறு பணிகளையும எடுத்துக் கூறுகிறது இவாகளைத தவிர தோசாலி, சமபா போனற நகரஙகளின பல வேறு பணிகளை மேறபாாவையிடுவதறகெனத தனிப்பட்ட மகாமாத்திரர்கள நியமிக்கபபட்டிருந்தனர். அவர்கள 'நகர – வியவகாரிகள' எனறு குறிக கப்பட்டனர் அததகைய அதிகாரிகளைக கௌடிலயர் 'பௌரவ்ய வியவகாரிகள', (Pourauya Vyavaharikas) எனக் குறிப்பிடுகிறாா. இராசுகர்கள சிற்றூாகளில் நீதி வழஙகி வநததைப போலப் பௌரவய வியவகாரிகள் நகரஙகளில நீதிபதிகளாகப் பணியாறறினர். அவர்கள நீதி வழஙகுவதில் எவவித விருபபு வெறுபபும காட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுநததாகும். இவர்களைத் தவிர 'அணட (Anta) மகா மாததிரர்கள' எனற அலுவலர்களும நியமிககபபட்டிருந்தனர்.அவர்கள் மௌரியப் பேரரசின எல்லை நாடுகளில வாழும மலை வாழ மக்களை நல்வழிப படுத்தித தருமததை நிலைநாட்டி வநதனா எனத தெரிகிறது. 'பெண் அதயட்ச – மகாமாத்திராகள', எனற அதிகாரிகள பெணகளின நலன்களைப் பேணிக் காததார்கள என்றும், அவர்கள அருதத சாததிரத்தில குறிப்பிடப்பட்டுளள 'கணிக அதயட்சகர்'களுககு இணையானவர்கள என்றும் கருதப்படுகிறது

மகாமாத்திரர்கள அடிககடி சநதிததுப் பொதுவான செய்திகள் பற்றிக் கலந்துரையாடி அவறறைச சிறப்பாகச் செயலாற்றும வழிமுறைகளையும ஆராய்ந்தனா. தஙகள கீழப் பணியாற்றும'யுகதாகள' என்ற கணக்குப் பிரிவு அதிகாரிகளைச் சிக்கன நடவடிக்கைகளைப் பினபற்றி அரசாஙக வருவாயைப் பெருக்கிடுமாறு ஆணைகள் பிறப்பிதது வநதனர். சட்டமியற்றுவது குறிதது மகாமாததிரர்களுக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடுகள ஏற்பட்டால் அது

அசோகரின் கவனத்திற்கு உடனே கொண்டு வரப் பட வேண்டுமென ஆணையிட்டிருந்தார். அவர் வாய்ச் சொற்களைச் சட்டத்திற்குச் சமமாகக் கருதி அவற்றை மகாமாத்திரர்களும் மற்ற அலுவலர் களும் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும். பெ.து.

மகாயானம்: புத்தர் தோற்றுவித்த பௌத்த சமயத்தில் நாளடைவில் இரு பிரிவுகள் தோன்றின. அவை ஈனயானம், மகாயானம் என்பன. ஈனயானம் என்ற சொல் 'சிறுவழி' என்றும், மகாயானம் என்ற சொல் 'பெருவழி' என்றும் பொருள்படும்.

புத்தருடைய போதனைகளைத் தொகுக்கும் நோக்கத்துடன் அவர் இறந்தவுடன் இராசகிருகம் என்னுமிடத்தில் ஒரு பேரவை கூட்டப்பட்டது. அப் போது அவருடைய போதனைகள் மூன்று தொகுதி களாகத் தொகுக்கப்பட்டன. இரண்டாம் பௌத்தப் பேரவை வைசாலிநகரில் புத்தர் இறந்த நூறு ஆண்டுகட்குப் பின் கி.மு.387-இல் கூடியது. அப் பேரவையின் நோக்கமே பௌத்த சங்கத் துறவிகள் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய நெறிமுறைகளைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகளைக் களைவதேயாகும். ஆயினும், கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை. மகா சங்கிகள் என்று தம்மைக் கூறிக் கொண்ட சிலர் தம் கருத்தையே வலியுறுத்தி, சமயத்தில் பிளவு ஏற்படக் காரணமாயிருந்தனர்.

பேரரசர் கனிசுகர் காலத்தில் (கி.பி.78 – 120) மகாயானம் தனியொரு சமயமாகவே வளர்ந்து விட்டதைக் காணலாம். மகாயானம் கனிசுகர் காலத் துக்கு முன்பே தோன்றியது என்பது தாரநாதர் என்ற பௌத்த ஆசாரியர் கூற்றிலிருந்து தெரிகின் றது. நாகார்ச்சுனர், அசங்கர் முதலான தத்துவ அறி ஞர்கள் மகாயானம் வளர்ச்சியடைவதற்குப் பெரிதும் உதவினர். அவர்கள் வழக்குரைகள் ஈனயானம் வலுவிழக்கவும் மகாயானம் வலுப்பெறவும் பயன் பட்டன.

மகாயான புத்தசமயத்தில் புத்தர் கடவுள் எனக் கருதப்படுகின்றார். போதிசத்துவக் கோட்பாடு மகாயானத்துக்கே உரியது. ஒவ்வொரு மனிதனும் பல நூறு பிறவிகளில் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் போதிசத்துவர் ஆகலாம். போதி சத்துவர் ஆவது புத்தர் ஆவதற்கு ஒருபடியே. ஆகவே, ஒவ்வொரு மனிதனும் புத்தர் என்ற நிலையை அடைவது இயலக் கூடியதே. போதிசத்துவர் ஆனவர்களும் புத்தர் ஆனவர்களும் மற்றோர் அந்நிலைகளை அடைய உதவக்கூடும். இதற்கு அப்போதிசத்துவர் களையும் புத்தர்களையும் மலரிட்டு வணங்குதல், விளக்குகள் ஏற்றுதல் முதலிய வழிபாட்டு முறை களைச்செய்யவேண்டும். உருவ வழிபாட்டுக்கு இவை வழிவகுத்தன எனலாம் (ஈனயானத்தில் புத்தருடைய எலும்புகள், பல் முதலியன போற்றப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டனவே அன்றி, உருவ வழிபாடு இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது). உருவ வழிபாட்டில் மக்கட்கு இருந்த நம் பிக்கை மகாயான பௌத்தம் தோன்றுவதற்கு ஒரு காரணமாய் இருந்திருக்கலாம். போதி சத்துவர்களும், புத்தர்களும் தாங்கள் செய்த நற் செயல்களின் பயனைத் தம்மை வணங்குவோர்க்கு மாற்ற இயலும். புண்ணியத்தை இவ்விதம் மாற்றக் கூடும் என்பது மகாயானத்தின் ஒரு தனிக் கொள்கை யாகும். புத்தருக்கு மூன்று வடிவங்கள் உண்டு என் றும் மகாயானம் கூறுகின்றது.

தன்முயற்சியின் வழியாகவே ஒவ்வொருவனும் நிருவாணம் என்னும் முக்தி நிலையை அடைய இய லும் என்று ஈனயானம் கூறும். ஆனால், போதி சத்துவர்களின் உதவியினாலும், சடங்குமுறைகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றுவதாலும் நிருவாணத்தை அடையலாம் என்கிறது மகாயானம். போதிசத்துவ நிலையை அடைந்தவர் நிருவாணநிலையை அடை வதைத் தாமதப்படுத்திப் பிறர்க்குப் போதிசத்துவ நிலையை அடைய உதவ வேண்டும் என்கிறது மகா யானம். புத்தர் தத்துவ சாத்திர வழக்குகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை. மகாயானத் தைச் சார்ந்தவர் தத்துவ வழக்கெதிர் வழக்குகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினர். ஈனயானம் பாலிமொழி யையே தன் நூல்களில் பயன்படுத்தியது. மகா யானம் சமசுகிருத மொழிக்கு முதன்மை அளித்தது.

பரிநிருவாண சூத்திரம் என்னும் நூல் மகாயான புத்த சமயத்தின் காலத்தால் முந்திய நூல் எனலாம். தூபிகள், சைத்தியங்கள் அமைத்தலைப் பற்றிய விவரங்களை இந்த நூல்களில் காணலாம். பிரஞ் ஞான பரமித்தா, சத்தரும புண்டரீகம், இலலிதவிசுத் தாரம் ஆகிய வடமொழி நூல்களும் மகாயான சமயத்தின் முக்கிய நூல்கள் ஆகும்.

சீனா, சப்பான், இந்தோ சீனா, தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் மகாயானம் பரவியது. ஆனால், தன்னைத் தோற்றுவித்த இந்தியாவில் புத்த மதம் செல்வாக்கு இழந்தது (ஈனயானம் இலங்கை யில் ஊன்றிக் கொண்டது). அ.வெ.பெ.

மகாராசாத் துறவு: குமாரதேவர் இந்நூலின் ஆசிரியர். அவர் கன்னட நாட்டு அரசராயிருந்து பின் துறவு பூண்டு பேறையூர்ச் சாந்தலிங்க சுவாமி களை ஆசிரியராகக் கொண்டு முதுகுன்றத்தில் தங்கி அரிய செயல் பல புரிந்தவர். அவர் இந்நூல் முதல்

16 சாத்திரங்கள இயற்றியுள்ளார். இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டினர். மகாராசாத் துறவின் பாயிரம் குமாரதேவ மாமுனி என இவரைக் குறிக்கும். வீர சைவம் பற்றி விரிவாகக் கூறுவது இந்நூல், பாயிரம் உட்பட 129 செய்யுட்களை உடையது இந்நூல் அச்சாகியுள்ளது. கன்னட நாட்டரசரான மகாராசா என்பவர் வீடு பேறடைய விரும்பி ஒரு குருவையடைந்து வழி வினவினார். அவர் துறவுபூணடாலல்லது வீடுபேறு அடையமுடியாது என்று கூற, அவர் மனைவியையும் மக்களையும் அரசாட்சியையும் துறந்து வனம் சென்று தவம் புரிந்து வீடு பெற்றார் என்பதை இந்நூல் அழகுறக் காட்டுகிறது. த.ரா.

மகாராட்டிரம், இந்தியாவின் 25 மாநிலங்களுள் ஒன்றான இது உத்தரப் பிரதேசத்துக்கும், பீகாருக்கும் அடுத்தபடியாகக் கூடுதலான மக்கள் தொகையுள்ள மாநிலம். இராசத்தானுக்கும், மத்திய பிரதேசத்துக்கும் அடுத்தபடி அதிகப் பரப்பளவுள்ள மாநிலம் இது ஆகும். இதன் பரப்பளவு 3,07,690 சதுர கிலோ மீட்டர். மக்கள் தொகை 6,27,84,171 (1981). இவருள் எழுத்தறிவு பெற்றோர் 47.37 விழுக்காடு. இதன் மேற்கே அரபிக கடலும், வடமேற்கில குசராத்து மாநிலமும், வடக்கிலும்கிழக்கிலும் மத்திய பிரதேசமும், ஆந்திரப பிரதேசமும், தெறகில் கருநாடகமும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன குறுகிய கடற்கரைப் பகுதி கொங்கணம எனப்படும். இதன் கிழக்கில் அமைந்துள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் (சகயாத்திரியில்) கோதாவரி, பீமா, கிருட்டிணா ஆகிய ஆறுகள தோன்றிக கிழக்கு நோககிப் பாய்கின்றன வடக்கே விந்திய மலையில தபதி ஆறு தோன்றி மேற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து அரபிக் கடலில் சேருகிறது. இவை பாயும் சமநிலங்களின் மக்களுள் 64 விழுக்காட்டினர் வேளாண்மைத் தொழிலிலீடு பட்டுளளனர். நெல், பருத்தி, வோக்கடலை, எண ணெய் விதைகள், கரும்பு முதலியவை முக்கிய விளை பொருட்களாகும். அவற்றை அடிப்படையாகக் கொணடு பலதொழிற் சாலைகள நிறுவப்பட்டுளளன. இம்மாநிலத்தில் 97 பஞ்சாலைகளும், 26 சர்க்கரை ஆலைகளும், பல எண்ணெய் ஆலைகளும் இருக்கின றன. மேற்குக் கடலோரத்தில் மீன் பிடிததலையும் ஒரு தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். இம்மாநிலத்தில பேசப்படும் ஒரேமொழி மராத்தி. இதன் தலைநகரம் பம்பாய். இதில் 30 மாவட்டங்கள உள்ளன.

வரலாறு: இம்மாநிலம் தொடக்கத்தில் மௌரியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பின்னர்ச் சாளுக்கியர், இராட்டிர கூடர், யாதவா முதலிய இந்துக் குடும்பங்களாலாளப்பட்டு, கி.பி. 1294 – ஆம் ஆணடிலிருநது அலாவுதீனின் முயற்சியால் முசுலிம் ஆட்சியாளராலும் ஆளப்பட்டது. சிவாசி அரசர் (கி பி. 1630 – 1680) தம் முயற்சியால் இந்து அரசை மீண்டும் நிறுவினார். அவருக்குப்பின்னர் கி.பி.1818-ஆம ஆண்டில ஆங்கிலேயா இந்நாட்டைக கைப்பறறினா. அவர்களுடைய ஆட்சியில மகாராட்டிரம் குசராத் தோடு இணைந்து பம்பாய் மாகாணமாக இருநதது. இந்தியா சுதநதிரம் பெற்ற பின்னர், மொழி அடிப் படையில் மாநிலங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டபோது, 1960 – ஆம் ஆண்டின் பம்பாய மாநில அமைப்புச சட்டத்தின்படி, 1960, மே 1-இல மகாராட்டிரமும், குசராத்தும்தனிததனி மாநிலங்களாக நிறுவப்பட்டன. இம்மாநிலத்தில அசந்தாவிலும், எல்லோராவிலும உள்ள குகைகளும், குகை ஓவியங்களும், சிறபங்களும், எலிபெணடா தீவில உள்ள குகை மும்மூர்த்திச சிறபங்களும், கானேரி, காாலே முதலிய இடங்களிலுள்ள குகைக் கோயிலகளும், சிறபங்களும, சிவனார் கோட்டையும், பிரதாப்காட் கோட்டையும் வரலாற்றுச் சிறப்புடையவை. பா சு.

மகாலிங்கம், டி.வி.: இவா தமிழநாட்டின சிறந்த வரலாற்று அறிஞாகளுள ஒருவராவா தேரழுந்தூர் வேங்கடராம சடாவலலபா மகாலிங்கம் தென்னிந்திய வரலாற்றில் பல ஆராயசசிகளை மேறகொணடு, பல அரிய நூலகளை எழுதிப் புகழ பெற்றுளளார்.

இவர், 1907 – ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டின தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள தேரழுநதூரில வேங்கடராம சடாவல்லபருக்கும், சாவிததிரி அமமாளுககும மகனாய்த் தோன்றினார். இவர் 1929 – ஆம ஆண்டு இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பில முதனமையாகத தேர்ச்சி பெறறு அண்ணாமலைச் செட்டியாா பரிசினை வென்றார். சென்னைப பலகலைககழக முதுகலைப் பட்டத்தேர்வில் 1931 – ஆம் ஆணடில முத

மகாலிங்கம், டி.வி.

விடம பெறறு, அண்ணாமலைச் செட்டியார் பரிசினை அடைநதார். இவா செனனைப் பலகலைக்கழகத்தில் 1939 - 42-ஆம ஆணடுகளில வரலாற்று ஆராய்ச்சி மாணவராகவும், உதவியாளராகவும் இருந்த பொழுது, 1940-ஆம் ஆண்டில் சங்கர பார்வதி பரிசு பெற்றார். ஆயவின் முடிவில் 1942-ஆம் ஆணடில் 'விசயநகரப் பேரரசின் நிருவாகமும், சமூக வாழ்க்கை யும்' (Administration and Social Life Under the Vijayanagar) எனனும் ஆய்விற்காக டாகடர் பட்டத்தைச் (Doctor of Letters) செனனைப் பலகலைக கழகம் இவருக்கு வழங்கிற்று. இவர் 1942-47 - ஆம் ஆண்டுகளில் மதுரை மாநகரிலுள்ள மதுரைக் கல்லூரியிலும், புதுக்கோட்டையிலுளள மனனர் கல்லூரியிலும் வரலாற்று விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்தார். சென்னைப் பலகலைக்கழகத்தில் இநதிய வரலாறு தொல்பொருளியல் ஆகிய துறைகளில 1947 - ஆம் ஆணடு முதல் 55-ஆம் ஆண்டு வரை இணைப் பேராசிரியராகவும, 1956 - ஆம் ஆணடு முதல் 1971-ஆம் ஆணடு வரை பேராசிரியராகவும் இருந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் காவிரிப் பள்ளத்தாககிலும் பாலாற்றுப் பகுதியிலும் தொல்பொருள் ஆய்வுகளை மேற்கொணடார். காவிரி ஆற்றின் கீழ்ப் பள்ளத் தாக்கில் திருக்காம்புலியூர், அழகரை ஆகிய இடங் களில் நடத்திய ஆய்வு பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். தமிழ்நாட்டில் விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொணட இவர் நான்கு இடங்களில் அகழாய்வு களை நடத்தினார். வரலாறு, வரலாற்று வரை வியல், தொல்பொருளியல், கலையும் கட்டடக்கலை யும், கல்வெட்டியல் (Epigraphy), நாணயவியல் (Numismatics), சமயமும் தத்துவமும் ஆகியவை குறித்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுளளார். மேலும், பல்வேறு பல்கலைக் கழகஙகளிலும் வரலாறு பற்றிய சொற்பொழிவு களை நிகழ்த்தியுளளார். இவர் சங்கர பார்வதி (1951), சுப்பிரமணியர் (1954), சர் வில்லியம் மேயர் (Sir William Meyer, 1963) ஆகியோர் அமைததுளள அறககட்டளைச் சொற்பொழிவுகளைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்தியது குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கான இந்தியக் கழகம், (Indian Council of Historical Research), பல்கலைக் கழக மானியக்குழு ஆகியவற்றிற்காகப் பல ஆராய்ச் சித் திட்டஙகளையும் மேற்கொணடார்.

வரலாறு பற்றிய பல்வேறு மாநாடுகளிலும், கருத்தரஙகுகளிலும் கலந்துகொண்டு தெனனிநதிய வரலாற்றின வளர்ச்சிக்கு அரும்பணி ஆற்றினார். செய்ப்பூரில் 1951-ஆம் ஆணடில் நடந்த இநதிய வரலாற்று மாநாட்டிலும் (All India History Congress) அகமதாபாதில் 1953-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அனைத்து இந்தியக் கீழ்த்திசை மாநாட்டிலும், கௌ காததியில் (Gauhati) 1965 - ஆம் ஆணடில நடை பெற்ற அச்சங்க மாநாட்டிலும் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கு களுக்குத தலைமை தாங்கினார். பின்னர், நாகபுரி யில் 1970-ஆம ஆணடில் நிகழ்ந்த அனைத்து இந்திய நாணயவியல் மாநாட்டிறகும, பமபாயில 1972-ஆம ஆணடில நடைபெற்ற இநதியத் தொல்பொருளியல சங்க ஐந்தாம ஆணடு மாநாட்டிறகும், 1976-ஆம் ஆணடில நிகழ்ந்த இந்தியக கல்வெட்டியல சஙகத் தின் மூனறாம் மாநாட்டிற்கும் தலைவராக விளங் கினார்.

இவர் படைத்துள்ள 12 உயரிய நூலகளுள் கீழ்க கண்டவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை 1) விசய நகரப் பேரரசின நிருவாகமும் சமூக வாழ்க்கையும் (Administration and Social Life under the Vijayanagar), 2) தென்னிந்திய அரசியல் (South Indian Polity), 3) தொடககக்காலத தென்னிந்திய வரலாற் றில் காஞ்சிபுரம் (Kanchipuram in Early South Indian History), 4) தெனனிந்திய வரலாறறில பாணர்கள் (Banas in South Indian History) ஆகிய னவாகும்.

வரலாற்றுத் துறையில் இவர் ஆற்றியுள்ள பணி களுக்காக இவருக்கு இந்தியஅரசு 1969-இல 'தாமரைத திரு' (Padma Sri) விருதினை வழங கியது. இவர் 1982-ல் மறைந்தார். இவர் தாம் திரட்டிய 1934 நூல்களைத் தஞ்சைத் தமிழப் பல் கலைக்கழக நூலகத்திற்கு வழங்கியுளளார். சி.இரெ.

மகாலிங்கையர், மழவை: இவர் மதுரைக குக் கிழககேயுளள மழவராயனேந்தல எனனும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். வீரசைவ நெறியாளராக இவர் பெரிதும் மதிக்கப்படுகினறார். அநநாளில புலமைச் சிறப்பு வாய்நத பெருங்கல்வியாளர்களாகத் திகழந்த திருத்தணிகை சரவணப்பெருமாளையர், விசாகப் பெருமாளையர் முதலியோரிடம் இவர் கல்வி கற் றார். கம்பராமாயணம், தணிகைப் புராணம் முதலிய காப்பியஙகளில் இவர் பெரும்புலமை படைத்தவராக விளங்கினார். அன்றியும் இவர் சிறந்த இலக்கணப் புலமையும் பெற்று விளங்கினார். இவ்வாறு காப்பி யப் புலமையும், இலக்கணப் புலமையும் ஒருங்கே இவ ரிடத்து அமைந்திருந்தமையால் ஆசுகவி பாடுதலிலும் இவர் வல்லவராக விளங்கினார். இவர் இசைப்பயிற் சியிலும் சிறந்தவராக விளங்கினார். சென்னைப் பல் கலைக்கழகத்தில் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவராகச் சில காலம் இவர் விளங்கினார். இவர் திருவாவடுதுறைத் தாணடவராயசாமிகளுக்கு முற்பட்டவர். மீனாட்சி

சுந்தரம் பிள்ளை, சந்திரசேகர கவிராய பண்டிதர் முதலியோருக்கு இவர் நண்பராக விளங்கினார். அட்டாவதானம் சபாபதிப்பிள்ளை இவர் மாணாக்க ராவார்.

முதன் முதலாகத் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினியருரையை இவர் பதிப்பித்துள்ளார் (கி.பி. 1848). அப்பதிப்பே தொல்காப்பியப் பதிப்பு களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. மகாலிங்கை யர் இலக்கணம் என்னும் சிறந்த இலக்கண நூல (கி.பி. 1879) ஒன்றையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். அருணாசலப் புராணத்திற்கு இவர் உரையும் எழுதி யுள்ளார் (கி.பி. 1898). போதவாசகம் என்னும் ஒரு நூலும் இவரால் செய்யப்பட்டது. மேற்குறித்தவற்றி னால் இவர் பதிப்பாசிரியராகவும், உரையாசிரியராக வும், பயிற்றாசிரியராகவும், படைப்பாசிரியராகவும், இசையறிஞராகவும் விளங்கினார் எனத் தெளியலாம்.

இவர் அறிஞர்களிடையேயும், திருமடங்களின் தலை வர்களிடமும் நன்மதிப்புப் பெற்றுப் புகழடைந்திருந் தார் என்று டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் குறிப்பிட் டுள்ளார். திருவாவடுதுறைத் திருமடத்தின் தலைவர் தவத்திரு சுப்பிரமணிய தேசிகர் சாமிநாதையரைச் சென்னைக்கு அனுப்பும்போது 'தாண்டவராய முதலி யாரும், மகாலிங்கையரும், விசாகப் பெருமாளையரும் போல நல்ல புகழ் அடைந்து விளங்க வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டதாகச் சாமிநாதையர் குறிப்பிடுவ தால மகாலிங்கையர் சமுதாயத்தில் சிறப்புற மதிக் கப் பெற்றமை புலனாகும்.

மகாலிங்கையர் போன்ற அறிஞர்களின் முன் னோடிப் பதிப்புகளும், வழிமுறைகளும் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் தலைசிறந்த பதிப்பாளராக விளங்கத் துணை புரிந்தன எனலாம். இவ்வாறு இவர் பல துறைகளில் தமக்கெனத் தனியிடம் ஒன றைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றார். ப.கொ.

துணை நூல்கள்:

கந்தையா பிள்ளை, ந.சி., தமிழ்ப்புலவர் அகராதி, ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1960.

வேங்கடசாமி, மயிலை, சீனி., பத்தொன்பதாம் நூற் றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், சாந்தி நூலகம், சென்னை, 1962.

சகந்நாதன், கி.வா. (சுருக்கியவர்), உ.வே. சாமி நாதையரின் 'என்சரித்திரம்', உ.வே சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1978

மகா வக்கா: வக்கா என்னும் சொல் பாலி மொழிச் சொல்லாகும். அது நூலின் அல்லது சுவடி யின் உட்பிரிவு என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட் டுள்ளது. மகா வக்கா என்பது 'பெரியபிரிவு' என்னும் பொருள் தருகின்றது. பாலி என்னும் மொழியிலுள்ள புத்தசமயப் புனித நூல் மூன்று தொகுதிகளாக உள் ளது. அவை முறையே விநய பிடகம், சுத்த பிடகம், அபிதம்ம பிடகம் என்பன. தொகுதி ஒவ்வொன்றும் பல பகுதிகளாகவும், பகுதிகள் உட்பிரிவுகளாகவும் உட்பிரிவுகள் உட்பகுப்பு உட்பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன.

விநய பிடகத்தின் மூன்றாவது பகுதி கண்டகா (காண்டம்) என்பது. அதில் இரு உட்பிரிவுகள் உள் ளன. அவை முறையே மகா வக்கா (பெரும்பிரிவு) சுள்ள வக்கா (சிறுபிரிவு) என்பன. பெரும் பிரிவா கிய மகாவக்கா மீண்டும் பத்துக் குறும்பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது மகாவக்காவின் பத்துக் குறும் பிரிவுகள் பல செய்திகளைக் கூறுகின்றன. புத்த சங் கம் என்னும் துறவிகள் கூட்டமைப்பு அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றை இதிலிருந்து அறியலாம். உபசோதா என்னும் சடங்கு (துறவியாக ஒருவரை ஏற்றுக் கொள்ளும் நடைமுறை) எவ்விதம் நிகழத்தப்பட வேண்டும், மழைக்காலத்தில் துறவியர் எவ்வித வாழ்க்கை நெறியை மேற்கொள்ள வேண்டும், காலணி கள் அணிவது, இருக்கைகளை அமைப்பது, ஊர்தி களைப் பயன்படுத்துவது, உடையணிவது, மருந்து களை உட்கொள்வது, நீதிமன்றங்களின் நடைமுறை, புத்த சங்கத்தில் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டைக் காப்பது போன்ற பல பொருட்களைப் பற்றிய விவரங்கள் இப்பிரிவுகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. வரலாற்று ஆசிரி யர்க்கு இச் செய்திகள் மிகவும் பயன்படுவனவாகும். பொது மக்கள் வாழ்க்கை பற்றிய பல குறிப்புகள் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, வரலாறு எழுதும் ஆதாரங்களாக அக்குறிப்புகள் பயன்படுத் தப்படுகின்றன.

சுத்த பிடகத்தின் பகுதிகளில் முதலாவதான திகநிகாயம் என்பது மூன்று உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. அவற்றில் இரண்டாம் உட்பகுதி 'மகா வக்கா' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இம்மூன்றில் அளவில் நீண்டதாக இருப்பதால் இது மகா வக்கா அல்லது 'பெரிய பிரிவு' என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்க லாம். இவ்வண்டம் தோன்றிய விதம், மறுபிறவி, தன்னடக்கம், துறவு முதலிய பல தொடர்பில்லாத பொருட்கள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுத்த பிடகத்தின் மூன்றாவது பகுதியான சம் யுத்த நிகாயம் ஐந்து உட்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட் டுள்ளது. அவ்வைந்து உட்பிரிவுகளில் ஐந்தாவது மகா வக்கா என்ற பெயர் உடையது. இதில் புத்த ருடைய போதனைகளில் நன்னடத்தை பற்றியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சுத்த பிடகத்தின் ஐந்தாம் பகுதி குத்தக நிகாயம எனப்படும். அதன் உட்பகுதிகளுள் ஒனறு தம்மபதம் எனபது. அதன பிரிவு ஒன்று 'சத்தநிபாதா' என்பது. சத்தநிபாதாவின குறும்பிரிவுகளுள் ஒனறு 'மகா வக்கா'. இதில் புததசமயததின் நெறிமுறைகள் வேத சமயத்தின நெறிமுறைகளோடு ஒப்பிடப்பட்டு, புத்தமதத்தின நெறிகளே உயர்நததவை என்பது கூறப்கினறது. உண்மையான பிராமணன பிறப்பினால வருபவனல்லன்; மாறாக நனனடத்தையே ஒருவனைப் பிராமணன் என்ற நிலையை அடைய வைக்கும் என்ற கருதது இதில் விளக்கப்பட்டுளளது.

'மகா வக்கா' (விநய பிடகத்தின பகுதி) அசோகர் காலத்துக்கு முந்தியது என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் அசோகர் காலத்தில் கூட்டப்பட்ட மூன்றாம் புத்தப் பேரவை பற்றிய குறிப்பு ஏதும் அதில் காணவில்லை. அதேபோன்று சுத்த பிடகமும் அசோகர் காலத்துக்கு முந்தியதாகும் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் கி மு.350 – ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னமே தொகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பி.வி.

மகா வாக்கியங்கள்: வேதங்களின் உட்கிடையாக விளங்கும் உபநிடதங்கள் அனைத்தும் இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டவை எனினும், எழுதப்பட்டுள்ள பத்து உபநிடதங்களே மிக்க இன்றியமையாதனவாகும். உபநிடத இலக்கியங்களின் அனைத்துக் கருத்துகளும் அப்பத்து உபநிடதங்களில் அடங்கியுள்ளன எனக் கூறலாம். அதனினும் மேலாக அப்பத்து உபநிடதங்களின் கருத்துகள அவறறில ஆங்காங்குள்ள சில வாக்கியங்களில் அடங்கியுள்ளன எனறு குறிப்பிடுவர். அவ்வாறு உபநிடதங்களின் பிழிவு முழுவதும் கொண்டு விளங்கும் வாக்கியங்களே 'மகா வாக்கியங்கள' எனக் கூறப்படுகின்றன.

அனைத்து உபநிடதங்களிலும் காணப்படும் அறிவுரைகளின் பிழிவாக இருப்பது, உள்ளவை அனைத்திற்கும் அல்லது படைப்பு முழுமைக்கும் அடிப்படையாக உள்ளது ஒரேயொரு 'பரம்பொருள்' எனப்படும் ஒருமைக் கொள்கையும் (Monism), அவ்வடிப்படைப் பொருளும் உணர்வு மயமானது என்னும் கருததுக் கொளகையும் (Idealism) ஆகும். உணாவு மயமான ஒரேயொரு பரம்பொருளை உபநிடதஙகள் பிரமம் (Brahmam), ஆத்மா (Atma) என்னும் இரு சொறகளால் குறிப்பிடுகினறன. 'இந்திய மெய்ப்பொருளியல சிந்தனை எனனும் கட்டடத்தைத் தாஙகி நிற்கும் இரு தூண்கள்' என அவ்விரு சொறகளும் கருதப்படுகினறன. அவற்றுள் ஆத்மா என்னும் சொல் முதலில் மூச்சைக் (Breath) குறிப்பதாக இருந்தது. பின்னர் எதிலும் இன்றியமையாப் பகுதியாக உள்ளதறகு, அதிலும் குறிப்பாக மனிதனின் இன்றியமையாப் பகுதியாகிய அகததிற்கு ஆதமா என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. அது மனித உடலில இருநது அதனை இயக்கும் சக்தியாகும்.

மனித உடலிலிருந்து அதனை இயக்கும் சக்தியாக ஆத்மா கருதப்படுவதைப் போன்று, படைப்பு முழுமையில் அல்லது புற உலகில் இருந்து அதனை இயக்கும் சக்தி அல்லது அடிப்படைப் பொருள் ஒன்று இருக்க வேணடும் எனற உணமை பெறப்படுகிறது. புறஉலகின் அடிப்படைப் பொருளை உபநிடதங்கள பிரமம என்ற சொல்லால் குறிபபிடுகின்றன. அச்சொல் முதலில 'வழிபாடு' (Prayer) என்னும் பொருளுடையதாக இருந்தது பினனர், அது வளர்வது அல்லது வெளிக் கிளம்புவது எனனும் பொருளுடைய பிருச்சு (Brh) என்னும் வேர்ச் சொல்லிலிருநது பிறந்ததால், அதனை உபநிடதங்கள் படைப்பு முழுமையின முழுவடிவத்தில் தானாகவே வெளிக கிளம்பியும், அதன் உளளிருந்து அதனை இயக்கியும் வரும் சக்தியாகிய பிரமம் என்று கூறின.

பிரமம் என்பது இயற்கையையும், மனிதனையும் உளளிட்ட படைப்பு முழுமையின என்றுமுள்ள அடிப்படைப் பொருள என விளங்குகிறது. இவ்வகையில் அகவயமான அடிப்படைப் பொருளாகிய ஆத்மாவும் புறவயமான அடிப்படைப் பொருளாகிய பிரமமும் ஒரேயொரு பரம்பொருளை அல்லது உள்பொருளைக் குறிப்பதால் ஆத்மா பிரமம் எனறாகிறது. இந்த முழுமையான ஒருமையைக் குறிப்பனவே மகா வாக்கியங்கள். 'தத்துவம் அசி' (Tattvamasi) அல்லது 'அது நீ ஆனாய்'; 'அகம் பிரமம் அச்மி' (Aham Brahma Asmi) அல்லது 'நானே பிரமம் ஆனேன்' என்பன போன்ற வாக்கியங்கள் பிரமத்துக்கும் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள முழுமையான ஒருமையை அல்லது சமநிலையைக் குறிப்பதாலேயே அவை மகா வாக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன. ஆத்மாவே பிரமம் என்று கூறும் இம் மகாவாக்கியங்கள இரண்டு பேருண்மைகளை வலியுறுத்துகினறன. அவை 'மனிதனுக்கு ஆத்மா உண்டு என்பது எத்துணை உறுதியோ அத்துணை உறுதியானது படைப்பு முழுமைக்கும் பிரமமாகிய ஆத்மா உண்டு' எனபதும், படைப்பு முழுமைக்கும் அடிப்படையானது பருப்பொருள அன்று; உணர்வுப் பொருள என்பதும் ஆகும். உணர்வுப் பொருளாகிய பிரமத்திலிருநதே பருப்பொருள்களாய்ப் படைப்பு முழுமையும் வெளிக் கிளம்பி வருகின்றன. மனித உடலாகிய பருப்பொருளுக்கும் அடிப்படையானது உணர்வுப் பொருளாகிய ஆத்மா என்பதால், ஆத்மா

வும் பிரமமும் ஒன்று என மகா வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இம்மகா வாக்கியங்களுக்கு இந்திய மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனையாளர்கள் பல வகையான விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றனர். ஆத்மாவும் பிரமமும் ஒரே பொருள் என்றும், இரு வகையான பொருட்கள் எனறும் கூறுகின்றனர். பல்வேறு வகையான விளக்கங்கள தருகினறனர். கொடுக்கப்படுகின்ற விளக்கங்களைப் பொறுத்து அச்சிந்தனை முறைகள அத்துவைதம், விசிட்டாத்துவைதம், துவைதம், சைவ சித்தாந்தம் எனப் பலவேறு வகையான பெயர்களைக் கொண்டுள்ளன. பி.ஆர்.ந.

மகாவீரர்: சமண சமயம் தனது வரலாற்றுடன் தொடர்பு கொண்டதாகக் குறிப்பிடும் இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களில இறுதியானவர் மகாவீரராவார். முதல் தீர்த்தங்கரரான இடபதேவர் சமண சமயத்தை நிறுவியவர் எனக் கருதப்படுகிறார். இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கராகளின் அறவுரைகள் அடங்கியதே சமணம் எனக் கருதப்பட்டாலும் அச்சமயத்தின் கொள்கைகளை முறைப்படுத்தியவர் மகாவீரராவார்.

மகாவீரரின் இயற்பெயர் வர்த்தமானர் என்பதாகும். இவா மகதநாட்டுப் பாடலிபுத்திரத்தில் வைசாலி என்னும் பகுதியின குறுநில மனனரான சித்தார்த்தருக்கும் அவர் மனைவியான திரிசலைக்கும் இரணடாம் மகனாக கி.மு. 599 – ஆம் ஆணடு சித்திரைத் திங்கள் வளர்பிறை பதின்மூன்றாம் நாள குணடலபுரம் என்னும் இடததில் பிறநதார். இவர் தாயார் இவரது பிறப்பைப் பற்றியும இவர் பெறக்கூடிய அழியாத புகழைப் பற்றியும பதினான்கு கனவுகள கணடார் என ஒரு செவிவழிச் செய்தி உண்டு. அக்கனவுகள சமணக் கோயில்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வர்த்தமானர் தம் பெற்றோர்களுடன அவர்கள இறக்கும் காலம் வரை வாழந்தார். அக்காலததில இவர் யசோதை என்ற பெண்ணை மணந்து கொண்டாரெனவும், அவர்களுக்குப் பிரியதர்சனா என்ற பெணமகவு பிறந்ததெனவும சமணத்தின ஒரு பிரிவான சுவேதாம்பரர்கள கருதுகின்றனர். ஆனால், சமணத்தின் மற்றொரு பிரிவான திகம்பரர்கள் வர்த்தமானருக்கு இளமையிலிருந்தே துறவு பற்றிய உந்துதல் இருந்ததெனவும, பெற்றோர்களின் மறைவிற்குப் பினனரே துறவு பூணுதல் சிறந்தது எனக் கருதி, அவர்களின மறை

மகாவீரர்

விறகுப்பின துறவு பூண்டார் எனவும் இவவாழ்ககை யில ஈடுபடவிலலை எனவும் கருதுகின்றனர். இரு பிரிவினரும் வாததமானர் தம் முப்பதாம் வயதில் உடனபிறநதாரின் அனுமதியுடன் துறவு நிலை மேற கொணடார் எனபதில ஒன்றுபடுகின்றனர்.

அக்காலத்தில் வர்த்தமானருக்கு இருநூற்று ஐம்பது ஆணடுகளுக்கு முன் வாழ்நத இருபத்து மூன்றாம் தீாததங்கரரான பார்சுவநாதர் எனபவரின் கொள்கைகளைப் பினபற்றி வந்த ஒரு துறவியர் குழு, வைசாலியின் புறபபகுதியின் அமைநதிருந்த சுந்தரவனம் என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்தது. வர்த்த மானரின சிந்தனை அவர்களின் கொள்கைகளில் பற்றுக கொண்டது. வர்த்தமானர் துறவறம் பூண்ட பின பன்னிரண்டு ஆணடுகள பல இடங்களில் சுற்றி அலைந்தார். இவர் பிறவியிலேயே சமணம் குறிப்பிடும் ஐவகை அறிவு நிலைகளுள் புலன் உறுப்புகளின் செயற்பாட்டினால் பொருள்களைப் பறறி உயிர் அறிகின்ற அறிவாகிய 'மதிஞானததையும்', முற்று ணர்ந்தவர்களின் உரைகளினால் கிடைக்கின்ற தெளிநத அறிவாகிய 'சுருதி ஞானத்தையும்', முற் காலத்தில் நிகழ்ந்த குறிப்பிட்ட இயறகை நிகழ்ச்சி களை மீளவும் உணர்கின்ற அறிவாகிய 'அவதி ஞானத்தையும்' பெற்றிருந்தார் எனக் குறிப்பிடுவர். பினனர்த் தம் துறவு வாழ்வில் அனைத்து உயிரினங் களின் எண்ணங்களை அறியும் அறிவாகிய 'மனப் பரியாய ஞானத்தை' வர்த்தமானர் பெறறார். தம் பன்னிரணடு ஆணடுத் தவ வாழவின் முடிவில இரிசு பாலிகா என்னுமிடத்தில் சால எனனும் மரததின் அடியில் அறிவின் இறுதி நிலையாகிய கேவல ஞானததைப் (முறறறிவை) பெற்றாா. அதனால் பழைய வினைகளை அழிதது 'சினர்' என்றும் பெயர் பெற்றார். சினர் என்னும் சொலலிலிருநதே சமணம் என்ற பெயரை அச்சமயம் பெற்றது. எண்வகை வினைகளையும் தம் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கி வெற்றி கணடதால் மகாவீரர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

முற்றறிவைப் பெற்ற மகாவீரர் முதன் முதலில் பார்சுவநாதர் கற்பித்த நான்கு போதனைகளான உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமை (அகிம்சை), பொய் யாமை அல்லது வாய்மை (சத்தியம்), களளாமை (அச்தேயம்), உடைமைகள பெற்றிருத்தலின்மை (அபரிக்கிரகம்) ஆகியவற்றுடன் தன்னடக்கத்தையும் (பிரமசரியம) இணைத்து ஐநது பெரும் நோன்பு களை அறிவுறுத்தினார். அவை பின்னர் அணு விரதங்கள் என்னும் பெயர் பெற்றன. மகாவீரருக்குக் கௌதம இந்திரபூதி என்னும் பிராமணர் முதல மாணவரானார். தம் மாணவருக்குத் தாம் கணட உணமைகளைக் கறபித்த பின்னர் மகாவீரர் நாட்டின் பிறபகுதிகளில் சமண சமயக் கருத்துகளை எடுத் துரைக்கத் தொடங்கினார்.

முற்றறிவை அடைந்த மறு ஆணடில மகாவீரர் தீர்த்தங்கரர் ஆனார். மககளை நன்னெறியில செலுத்துபவர் என்பதே தீர்த்தங்கரர் என்னும் சொல் லின் பொருளாகும். மகாவீரர் காட்டிய நன்னெறி என்பது, சமண சமயத்தின் நான்கு குழுக்களான ஆணதுறவி, பெண்துறவி, சமயப் பறறுளள பொது நிலை ஆண, சமயப் பற்றுள்ள பொது நிலைப் பெண் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பிரிவில் உறுப் பினராவது ஆகும் மகா வீரர் சமண சமயத்தை ஏறக்குறைய முப்பது ஆணடுகள் பரப்பியதன் பினபு தம் எழுபத்திரணடாம் வயதில் பாட்னா மாவட்டத் திலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமமான பாவா என்னு மிடத்தில உயிர் நீத்தார். இறப்பதற்கு முன் (கி.மு 527) மகாவீரர் வினைப்பயன்களை விவரிக் கும் ஐம்பத்தைந்து விரிவுரைகளையும், எழுப்பப் படாத முப்பத்தாறு வினாக்களுக்கு விடைகளையும் அளித்தது மட்டுமன்றி மருதேவர் பறறிய நீண்ட சொற்பொழிவையும் ஆற்றினார் என்பது கூறப்படு கிறது. பி.ஆர் ந.

மகாவீரர் பிரசாத்து துவிவேதி:இவர் இன்று வட இந்தியாவில் பேசப்படும் இந்தி மொழியினை (கடிபோலி வடிவம்) உருவாக்கி வளர்த்தவர். இவர் கி.பி. 1868-ஆம் ஆணடு முதல் 1938-ஆம் ஆணடு வரை வாழ்ந்தவராவார். இந்தியில் புதிய கவிதை நடையையும் உரைநடையயும வளப்படுத்தியவரும் இவரே. இவர் வாழ்ந்த காலத்தைத் 'துவிவேதி யுகம' எனறே இந்திமொழி அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

'கடிபோலி' இநதி மொழியைப் பாரதேந்து அரிச்சந்திரர் எனனும் அறிஞர் அறிமுகப்படுத்தினார். துவிவேதிதான் அதனைச் செப்பம் செய்து வளப் படுத்தினார். அலகாபாது நகரிலிருந்து, வெளியிடப் பட்ட, 'சரசுவதி' என்னும் இலக்கியத் திஙகளிதழின் ஆசிரியராக 1903 – ஆம் ஆணடு முதல் 1920 – ஆம் ஆண்டு வரை பணியாற்றிய இவர் அவவிதழில் பல் வேறு வகையான கட்டுரைகளையும இடம்பெறச் செய்து இந்தி மொழியை வளர்த்தார்; அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய கட்டுரைகளுக்கும், சிறந்த கவிநலம் கொண்ட பாடல்களுக்கும் சிறப்பிடம் தந்தார். புதிய எழுத்தாளர்கள பலரை உருவாக்கினார்.

மராத்தி மொழிக் கவிதைகளின் இயல்புகளைக் 'கடிபோலி' இந்திமொழிக் கவிதைகளில் ஊடுருவச் செய்து விருத்தப் பாக்களை இயற்றி வெளியிட்டார். இவர் இயற்றிய 'விதி விடம்பனா', 'குமார சம்பவ

சாரம்' முதலியன உயர்ந்த கவிதை இயல்புகளைக் கொணடனவாகும். அவை பிற்கால இநதிமொழிக் கவிஞர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின் றன. சிறந்த தேசிய கவிஞராகிய மைதிலி சரண் குப்தா (கி.பி. 1886-1966) 'சாகேத்து', 'யசோதரா' போன்ற காப்பியஙகளை இயற்றத் துவிவேதியே காரணமாக இருந்தார்.

மக்களின் மனததுக்கு மகிழச்சியூட்டுவனவாக மட்டுமல்லாமல, அவர்களுடைய அறிவை வளர்க்கக் கூடியனவாகவும், சிந்தனையைத் தூணடக கூடியன வாகவும் இலக்கியம் அமையவேணடும் என்பதில் ஆர்வங்கொணடு உழைத்த இவர் தம்வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதியுள்ளார். இநதி மொழியின இலககிய வரலாற்றில இவர் இவ்வாறு சிறபபான இடம் பெற்றுள்ளமையால் இவர் வாழநத காலக கட்டத்தை இந்திமொழி வரலாற்றில் 'துவிவேதி யுகம்' எனறு குறிப்பிடுகின்றனர். சி.ஆர.நா.

மகா வைத்தியநாதையர் (கி.பி. 1844 – 1893): இவர் தஞ்சாவூருக்கருகிலுள்ள வையைச் சேரி எனனும் கிராமத்தில பிறந்தவா. இவர் தந்தை யார் பஞசநாதையர் ஆவார். இவர் கி.பி 19 – ஆம நூற்றாணடில், இசையுலகில சிறப்புறறு விளஙகிய வர். இனிய செம்மையான குரல்வளம் இவர் பெருஞ் செல்வமாக விளஙகியது. மூன்று ஓஙகியஙகளிலும (இசுதாயி), மூனறு காலங்களிலும் மிக எளிதாகப் பாடக்கூடியவர். 'கநதர்வ கானம்' என்று இவர் இசையை எல்லாரும் போற்றினார்கள். இவர் தம் ஏழாம் வயதிலேயே பண, பல்லவி பாடும் திறனைப் பெற்றிருந்தார் தம பத்தாம் வயதில பாவரஙகுகளில பாடத் தொடங்கினார்.

இவர் ஆனைஐயா என்பவரிடத்திலும், தியாகைய ரின் மாணவராகிய மானம்புசசாவடி வேங்கடசுப்பை யரிடத்திலும் இசை பயின்றார். இவரைச் 'சிவன வாள' என்று எல்லாரும் பெருமையாக அழைபபது வழக்கம சிறநத அடியாராக விளங்கிய இவர், தினந தோறும் சிவபூசை செயது முடித்த பின்னரே உணவு அருநதுவார். வழிபாட்டின் இறுதியாக இரண்டு தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடுவார். அதனைக் கேட் கத் தெருவில பலர் நினறு கொணடிருப்பது வழக்க மாகும்.

இவா பொதுமக்களுக்குப் பக்தி உணடாகுமாறு ஓய்வுநேரங்களில் மாலை நேரத்தில் வீட்டுத்திண்ணை யில் இருந்துகொணடு அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் களின் வரலாறுகளைப் பறறி இசைச்சொற்பொழி வாற்றுவார். தமையனார் இராமசாமி சிவன இயற றிய பெரியபுராணக் கீர்த்தனைகளையும, விருத்தங் களையும் அப்போது பாடிக் காட்டுவார். இவ ருடைய தமிழறிவு மேன்மையடைவதற்கு, இவர் தம தமையனாா முதறகாரணமாக அமைநதிருநதார். இவரைச் 'சஙகீத வைதது'எனறு இவர் குடும்பததினர் அழைபபதுணடு.

இவர் கி பி. 1856 – இல கல்லிடைக்குறிசசியில ஆதீனக் குருபூசை நடைபெற்ற போது பாடினாா. அபபோது பாடிய புலவர்களுள, இவருடைய குரலின மேனமையும் இசைத்திறமையும பிறருடைய குரலை யும் இசையையும் விடச் சிறப்பாக இருநதன. அத னால திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவா தவததிரு சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருககு 'மகா' எனனும் பட்டத்தை வழஙகினார். துணைக்கருவிகள இலலா மலே இவர் சிறப்பாகப் பாடக் கூடியவா பாடல பாடும்போதே பொருள தெளிவாகும வணணம பாடும் சிறப்பினையும இவா பெறறிருநதாா ப கொ.

மகிசாசுரமர்த்தினி. தீமை எநத உருவங கொணடு எதிர்த்து வந்தாலும தாயமைச சகதி சீறி எழுந்தால தீமை தீாததுக கட்டபபடும எனற தத்து வத்தை விளக்கும் புராணக் கதையின நாயகியே, மகிசாசுர மர்த்தினியாவாள. அக்கதையினபடி அசுரன் ஒருவனிடமிருநது தேவர்களைக காககக் கடவுளர் மூவர் உருவாக்கிய இந்தச் சக்தியானவள பல்லவச சிற்பியின கைகளில கலையின விளககமாகப பரிணமித்தாள. மகிசாசுரமர்த்தினியின் சிறபம காலந தோறும் புதிய பொலிவுகளைப பெறறுத தமிழ நாட்டின் எல்லைகளைக் கடநதும், கடல கடநதும் சிற்ப வடிவஙகளாகப் பரவியது. ஆயினும, தமிழ நாட்டில் உளள மாமல்லபுரத்து மகிசாசுரமர்ததினிச சிற்பமே சிறபக்கலையின உனனத சிகரததைப் பிடிதது விட்ட ஒன்று எனப் போற்றப்படுகிறது

துர்க்கையாகிய கொறறவை மகிசாசுரனைக கொல்ல எடுதத கோலமே மகிசாசுரமாத்தினி எனும் உருவாகும் புராணககதையினபடி, அரம்பன எனறு ஓர் அசுரன இருநதான். அவனுககும் ஓா எருமைககும் ஏற்பட்ட உறவில உதிததவனே மகி சாசுரன். எருது எனப் பொருளபடும் மகிசம் எனும சொலலின் அடிப்படையில அவனுககு அபபெயா ஏற்பட்டது அவன் கடுமையான தவம் செயது வரஙகளைப் பெற்றுத் தன வலிமையைப் பெருககிக கொணடான. தன வலிமையால் தேவர்களைப போரில் வெனறான். அடுத்துத் தேவர்களையே தேவருலகினின்றும துரத்த முயனறான. அதனை உணர்ந்த தேவாகள முபபெருஙகடவுளாிடம முறை யிட்டனர். சிவன், திருமால், பிரமன ஆகிய மூவரும் கூடி மகிசாசுரனைக கொலலவென்றே துர்க்கையாம்

மகிசாசுரமர்த்தினி

கொற்றவைக்குப் புதுவடிவம் தந்தனர். மூண்டெழுந்த சினத்தால் தங்கள் வாய்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட அக்கினிப் பிழம்பிலிருந்து அவளைப் படைத்தனர். சிவனின் திரிசூலமும், திருமாலின் சக்கரமும் அவளிடம் தரப்பட்டன. அதைப் பின்பற்றி வாயு வில்லும், கதிரவன் அம்பறாத் தூணியும், எமன் தண்டாயுதமும், இந்திரன் இடிமுழக்கமும், குபேரன் கதாயுதமும், அனைத்துத் தேவரும் அரிமாஒன்றும் தந்து தேவியை ஆயுதபாணியாக்கினராம். முழுப் போராளியாக அரிமாவின் மீதமர்ந்து துர்க்கை விந்தியத்தை அடைந்தாள். அங்குள்ள மகிசாசுரனின் இருப்பிடத்தை அடைந்தபோது அவ்வசுரன் அவளைப் பிடிக்க முயன்றான்; முடியவில்லை. தன் படைத்தலைவர்களைத் துர்க்கையிடம் போருக்கனுப்பினான். மீண்டவர் ஒருவருமில்லை எனத் தெரிந்ததும் தானே புறப்பட்டான். முதலில் மன்மதனையொத்த ஆணழகன் உருவங்கொண்டு போரிட வந்தான். பின்னர்ச் சிங்க உருவங்கொண்டு சக்தி ஏறியிருந்த சிங்கத்தினைத் தாக்கினான். தேவியின் சிங்கம் திருப்பித் தாக்கத் தாங்க மாட்டாமல், யானை உருவமாயினான். உடனே, தேவி தன் வாகனத்தை யானை உருவமாக மாற்றினாள் அசுரன் பாம்பாக மாறிச் சீறினான். தேவி வாளால் வெட்ட முற்பட, தன் உண்மை உருவான எருதின் கோலம் ஏற்றான். தேவி சண்டிகையாக உருக்கொண்டு தூரத்திச் சக்கரத்தை அசுரன் மீதெறிந்து அவனை மாய்த்து மகிசாசுரமர்த்தினி என்று போற்றப்பட்டாள்.

மகிசாசுரமாத்தினியின் மகிமையைப் போற்றும் 'தேவி மகாத்மியம்' தரும் புகழை விடப் பன்மடங்கு பெருமையை அத்தேவிக்குச் சேர்த்துவிட்டது மாமல்லபுரத்து மகிசாசுரமர்த்தினிச் சிற்பம். பல்லவ ஆட்சியில் கி.பி 7 – ஆம் நூற்றாண்டில் செதுக்கப்பட்ட அச்சிற்பம் மாமல்லபுரத்தில் அமைந்திருப்பது சிற்பக்கலை அரங்கில் தமிழ்நாட்டிற்குப் பெருமை தேடித்தந்துள்ளது

மாமல்லபுரக் குடைவரைகளில் இச்சிற்பம் அடங்கியுள்ள குடைவரையை 'எமபுரிக் குகை' என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். 10மீ. நீளமும் 4.6 மீ. அகலமும் கொண்ட இந்தக் குடைவரையின் மண்டபத்தின் வடபுறச் சுவர் முழுமையும் பெரிய சுவரொட்டியில் (Wall Paper) ஓவியம் வரைந்தாற்போல, ஒரு முழுப் போர்க்களக் காட்சி, புடைப்புச் சிற்பமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

துர்க்கையாகிய கொற்றவை பெருத்த வயிறும் குட்டை உருவமும் கொண்ட பூதகணங்கள் ஆகியோர் ஒருபுறமும், மகிசாசுரனும் அசுரர்களும் ஒருபுறமும் எதிர்எதிர் நின்று போரிடுவது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்திக் காட்டியுள்ளது சிற்பியின் திறமையாம். உருவங்கள் அங்கங்களுடைய அழகு, சுறுசுறுப்பு, வீரம் ஆகியவை வெளிப்படும்படி செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காட்சி உறுமிக் கொண்டு உலவிடும் சிங்கத்தின் மீதமர்ந்து கால்கள் இரண்டையும் இருபக்கமும் தொங்கவிட்டு, எட்டுக்கைகளிலும், தனித்தனிபடைக்கலன் ஏந்தி மகிசாசுரனைத்தாக்கப் போராளியாகத் துர்க்கை புறப்பட்டு வருவது போலுள்ளது. இட மேற்கையில் ஏந்திய வில்லில் நாணைத் தன் காதளவு இழுத்து,வல மேற்கையில் அம்பு தரித்து,இடக்கையை முன்னால் நீட்டி, வலக்கையைப் பின்னே நீட்டிச்

செதுக்கியிருப்பது தேவி வில்லை வளைத்து அம்பை எய்வது போன்ற ஒரு தோற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஒரு வலக்கையில் கதாயுதமும் பிற வலக்கைகளில சக்கரமும் மற்றோர்படைக்கலமும் மறற மூனறு கைகளில் குறுவாள், சங்கு, பாசக்கயிறு ஆகிய படைக்கலங்களும் தாங்கி எவ்வகைப் போருக்கும் தயாராகக் காட்சி அளிக்கும் தோற்றம் கணணைக கவர்கிறது.

சக்தியானவள வேறு சிற்பங்களில் பொதுவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதுபோல, பெரிய மார்பகஙகளையும், சிறுத்த இடையையும் உடையவளாக இந்தச் சிறபத்தில் காட்டப்படவில்லை. போருக்கெனறே படைக்கப்பட்டவளாதலால், நெடிய தோற்றமும் ஒல்லியான உறுதியான உடலும் உடையவளாகச் சிற்பி படைத்திருப்பதைக் கலை வல்லுநர்கள் பாராட்டுகின்றனர்.

நல்ல கலைகளுக்கு இனம், நாடு என்ற எல்லைகள் இலலை. கி.பி. 7 – ஆம் நூற்றாணடுப் பல்லவர் கால மகிசாசுர மர்த்தினிச் சிற்பத்தின் புகழ் தமிழ் நாட்டைத் தாண்டிப் பரவத் தொடங்கியது. எடுத்துக்காட்டாக, அடுத்த நூற்றாணடில் எல்லோரா கைலாசநாதர் கோயில், இராமேசுவர் குகை ஆகியவற்றில் மகிசாசுரமர்த்தினி மகிசாசுரனைச் சினங்கொண்டு உக்கிரமாகத் தாக்கும் காட்சி செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கிதாப் தெளளாத்தில் கி.பி. 1000 – ஆம் ஆணடைச் சேர்ந்த மகிசாசுரமர்த்தினிச் சிற்பம் உள்ளது.

தென்னாட்டில் கருநாடகத்தில் ஒய்சளர் காலத்தில் அளபீடு எனுமிடத்தில் (Halebid) உள்ள மகிசாசுரமர்த்தினிச் சிற்பம் கி.பி. 1150 – ஆம் ஆண்டிற்குரியது. இது தவிர ஈராசு ஆய்வகத்தில் (Heras Institute) உள்ள, கருநாடகததில் கிடைத்த 15 3 செ மீ. உயர மகிசாசுரமர்த்தினி வடிவான உலோகச் சிலை கலை நுணுக்கம் மிக்கது. அரிமா மீது மர்ந்து வலக்கரத்தில் திரிசூலம் கொணடு மகிசாசுரனைக் குத்திக் காலில் போட்டுத் துவைத்தெடுககும் காட்சி இயல்பாக உள்ளது.

கடல் கடந்தும் இச்சிற்ப வடிவம் சாவாவில் வெண்கலச்சிலையாக வடிக்கப்பட்டுளளது. அஙகு கி.பி. 11 – ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்துசமயச் சிலை இந்தோனேசியாவில் காணப்பட்டுளளது. மகிசாசுரனைப் பலி வாங்கும் சகதி கொடூர மற்ற தன்மையில் தோன்றும்படி அச்சிற்பம் வார்க்கப் பட்டுள்ளது.

பிற்காலத்தில் மகிசாசுரமர்ததினியின் சிலைகள் ஏராளமாய் உருவாயின. நவராததிரி விழா நாளகளில், ஒரு நாள் சிறப்பாக வங்காளததிலும், பொதுவாக இந்தியாவின பல பகுதிகளிலும் மகிசாசுரமாத்தினி உற்சவ அம்மனாக உலா வருகிறாள்.

நிலையான அழகு(Aesthetic Beauty)அஙகஙகளின் தோற்றப் பொலிவில் இலலை; உணர்வு வெளிப்பாட்டில்தான உளளது எனறு காட்டும மாமலலை மகிசாசுரமர்த்தினியைக் 'கலலில் கணட சிறப அற்புதம' என்று பன்னாட்டுக் கலைவல்லுநர்களும் போற்றி வருகினறனர். மீ ம.

துணை நூலகள்:

நவரத்தினம், க., தென் இந்தியச் சிறப வடிவங்கள, கலாநிலையம், யாழப்பாணம், 1941.

Ananda Coomarasamy, The Dance of Shiva, Asia Publishing House, Bombay, 1952.

Kalpana Desai Dr, Treasures of The Heras Institute, The Abhinau Publications, New Delhi, 1975.

Thomas, P., Epics, Myths, Legends of India, D B, Taraporevala & Sons Ltd., Bombay, 1950

மகிசாசுரன் எனபவன எருமைத் தலையும் மனித உடலும் கொண்ட ஓர் அரக்கன. அரக்கர், அசுரர் என்றும் கூறப் பெறுவர். சுரர்களாகிய தேவர்களுக்குப் பகைவர்கள அசுரர்கள். அவாகளுக்கு இராக்கதர்கள என்ற பெயரும உண்டு.

மகிசாசுரன் தோற்றம், வரலாறு பற்றி இரு வேறுபட்ட புராண மரபுகள வழஙகுகின்றன. தேவர்கட்கும் தைத்தியர் என்ற அசுரனுக்கும் போர் நடந்தது அப்போரில் அசுரனான தைத்தியர் தோல்வியுற்றான். அதைக்கணடு பொறுக்காத அவன தாய் திதி, சுபார்சுவ முனிவருடன் கூடி மகிசாசுரனைப் பெற்றாள். மகிசாசுரன் தவமசெய்து வரம் பெற்றான். தாய் திதி, அவனைத் தேவருடன் போருக்கு அனுப்பினாள். மகிசாசுரன் மிகுந்த வலிமையுடையவன. தேவர்களால் அவனை வெல்ல முடியவில்லை. இந்திரனை வென்று மகிசாசுரன் இந்திரப்பதவியைப் பெற்றான.

இறுதியில் சக்தி, காளியை ஏவினாள். மகிசாசுரன் காளிக்குப் பயந்து ஒரு தடாகத்தினுள புகுந்தான. காளி தான் ஏறியிருந்த சிஙகத்தைத தடாகத்தினுள் ஏவினாள். சிங்கம் தடாகநீர் முழுவதையும் பருகியது. காளி மகிசாசுரனைக் கொன்றாள். இவவரலாறு காசி காண்டத்தால் அறியப் படுவது ஆகும். தேவி பாகவதம் என்னும் நூல் இதற்கு வேறுபட்ட வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

மகிசாசுரன் அரம்பன் எனனும் அரக்கனுடைய மகன். அரம்பன் அக்கினியிடம் வரம்பெறறு ஒரு நாள

ஒரு மரததினடியில இருநதான. அப்போது அங கிருந்த எருமை ஒனறைக் கணடான. ஆவல கொணடு அரம்பன் அநத எருமையுடன் கூடினான். எருமைக்குக் கருவுணடாயிற்று. அரம்பன் வேறு எருமைக் கடாககள அந்த எருமையிடம் போகாத வாறு காவல் புரிந்து வநதான். ஒருநாள ஓர் எருமைக் கடா அந்த எருமையின அருகே போனது. அரம்பன் அநத எருமைக் கடாவைத் துரததினான். அப்போது எருமைக் கடாவால் குத்துணடு இறந்தான். அரம்பன் உடலைச் சிதையில் வைத்தபோது எருமையும் சிதை யில வீழநது இறந்தது. அநத நேரத்தில் எருமையிட மிருந்து மகிசாசுரன் தோன்றினான்.

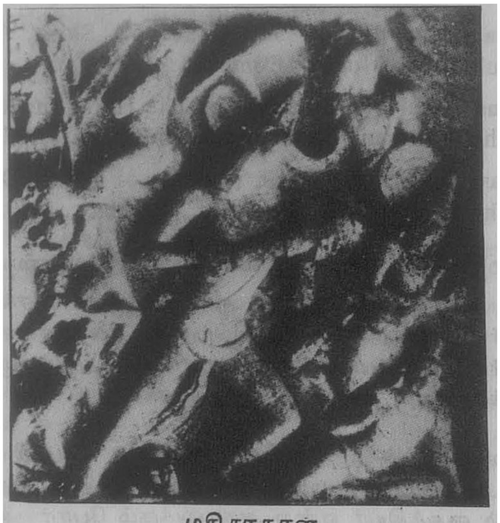
மகிசாசுரன்

மகிசாசுரன் நகர் அடைந்து பல சேனைத் தலை வர்களைக் கொண்டு அரசு செய்தான். தேவிக்கும் மகிசாசுரனுக்கும் போர் மூண்டது. சட்சுரன், மகா வீரன், மகோத்கடன், தனாத்யட்சன், தாம்பரன, அசிலோமன, உதாக்கன, பிடரவாக்கியன், பாசுகலன் திரிநேத்திரன், காலன், பந்தகன முதலிய மகிடா சுரனின் தானைத் தலைவர்கள் பலர் தேவியோடு செய்த போரில் உயிரிழந்தனர். இறுதியில் மகிசாசுரன மன்மதனை ஒத்த அழகிய ஆண் வடிவில் போரிட் டான். பின் யானை உருவம் தாங்கிப் போர் செய் தான். அப்போது தேவியின் வாகனமும் யானை உருக் கொண்டு போரிட்டது. மகிசாசுரன் பாம்பு வடிவங் கொணடு போரிடத் தேவி இவனை வாளினால் வெட்டினாள. அசுரன் எருமை உருக்கொணடு போரிட்டான். தேவி சணடிகை வடிவங் கொண்டு துரத்திச் சக்கரத்தை அவன் மீது ஏவிக் கொன்றாள். அதனால் மகிசாசுரமர்த்தினி எனப்பட்டாள.

மகிசாசுரனைப் பற்றி மார்க்கண்டேய புராணத் தின ஒரு பகுதியாகிய தேவி மானமியத்தில் விரிவா கக் கூறப்படுகிறது. மகிசாசுரனை அழித்த தேவி எருமைத் தலையின்மீது நிற்பதுபோல் பல சிற்பங் கள பல்லவர் காலத்தில் கி.பி.7,8, ஆம் நூற்றாணடு களில் செதுக்கப்பட்டன. அவ்வமைப்பில் கி.பி 9-ஆம் நூற்றாணடில உருவாக்கப்பெற்ற பல தேவியர் சிற் பங்கள் தமிழகமெங்கும் பரவலாகக் கிடைககின்றன. பல்லவர் காலததில் மகிசாசுரன் சிற்பத்தோற்றம் கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் பரவிற்று. செ. இரா.

மகிந்தர்: மகிந்தர் என்னும் பெயரினை இலங்கை யினை ஆண்ட பல மன்னர்கள கொண்டிருந்தனர். இவர்கள தவிர, மௌரியப் பேரரசர் அசோகரால் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்குப் புத்தசமயத்தைப் பரப்பியவர் மகிந்தன் ஆவார்.

மகிந்தர் (அசோகருக்கு மகன்): இவர் இலங்கை மன்னர் தேவனாம் பிரிய திசா என்ற மன்னரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, இலங்கைக்கு அசோக ரால் அனுப்பப்பட்டவர். இவர் அங்குப் புத்தமதத் தைப் பரப்பினார். இவர் போதனைகளால் தேவனாம் பிரிய திசாவும, இலங்கை மக்கள் பலரும் புத்த மதத்தைத் தழுவினர். மனனர் திசா, மகிநதலேக் குன்றின் மீது நிறுவிய விகாரத்தில மகிந்தரின படுக்கை என்று ஓரிடம் இன்னும் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றது.

இலங்கை மகிந்தர்: மகிந்தா என்ற பெயருடைய ஆறு மனனர்கள் இலங்கையில் ஆட்சி செய்துள் ளார்கள்.

முதலாம் மகிந்தர்: இவர் கி பி.738-முதல் 741 வரை ஆணடு வந்தார். இவருடைய தலைநகர் அனுராதபுரமாய் இருந்திருக்கக்கூடும்.

இரண்டாம் மகிந்தா என்ற மன்னர் கி.பி. 787 முதல் 807 வரையும், மூன்றாம் மகிந்தர் என்ற மன்னர் கி.பி.812 முதல 816 வரையும் ஆணடனர்.

நான்காம் மகிந்தர் கி.பி. 975-இலிருநது 991வரை யும் ஆண்டார் என இலங்கை வரலாறு எழுதிய கோட்ரிங்கன் கூறுகிறார். இக்கருத்துத் தவறாக லாம். ஏனெனில் சுந்தரசோழரின் காலம் கி.பி. 956 முதல் 973 வரை என்று வரையறுக்கபபட்டுளளது.

ஐந்தாம் மகிந்தர் என்ற மன்னரது ஆட்சிக் காலம் ஏறத்தாழ கி.பி 991 முதல 1001 வரை என்று கோர்ட்ரிங்கன் குறிப்பிடுகினறார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் உள்நாட்டுக் கலகம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அப்போது சோழநாட்டை ஆண்டு வந்த பேரரசர் முதலாம் இராசராசன் அந்நிகழ்ச்சியைப் பயன் படுத்தி இலங்கையில படை நடத்தி அதன் பெரும் பகுதியை வென்றார். இலங்கையின் தென்பகுதியில்

மலைகள் நிறைந்த உரோகணத்தில் மகிந்தர் ஒளிந்து கொண்டார். வடபகுதி முழுவதும் சோழர்வசம் ஆயிற்று. அடுத்த சோழப் பேரரசர் முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் இலங்கை முழுவதும் சோழர்வசம் ஆயிற்று. உரோகணத்தில் ஒளிநது கொண்டிருந்த நான்காம் மகிந்தரும் சிறைப்பட்டார். அவர் சோழர்களின் விருந்தினராகத் தமிழகத்தில் சில ஆண்டுகள் இருந்தபின் தமிழகத்திலேயே இறந் தார்.

ஆறாம் மகிந்தர் என்ற மன்னர் கி.பி. 1187-இல் ஆண்டார். இவர் அரண்மனைப் புரட்சி ஒன்றில் கொலையுண்டிருக்கலாம். பி.வி.

மகில்மோசியப் பண்பாடு: இது இடைக்கற் காலத்தினை ஒட்டி உருவானதொரு பண்பாடாகும். இப்பண்பாட்டு மக்கள், சதுப்பு நிலப்பகுதிகளிடையே வாழ்ந்திருந்ததால், இப்பெயர் அதையொட்டி ஏற் பட்டதென்பர். வேட்டையாடுதலில் தொடங்கி உணவு உற்பத்திக்கு வித்திட்ட காலக் கட்டத்தினைச் சார்ந்தது, இம் மகில்மோசியப் பண்பாடு. நுண்கற் கருவிகள் இக்காலக் கட்டத்தின் தனிச் சின்னங் களாகும். இப்பண்பாட்டு மையங்கள பிரிட்டனிலும், வட ஐரோப்பாவிலும் கண்டறியப்பட்டுளளன.

மகில்மோசு (Maglemose) என்பதற்குத் தேனிசு மொழியில் பெருஞ்சதுப்பு நிலம் என்பது பொருள. அச்சொல் சுட்டுவது போலவே, இப்பண்பாட்டினைக் கைக்கொணடு விளங்கிய ஆதிமக்கள் பெரும்பாலும் கடல் மட்டத்திற்குமேல் 183 மீ. மட்டத்தில் உள்ள தாழ்ந்த பகுதிகளிலேயே வாழ்ந்தனர் சிறு தீவு களிலோ ஆறுகள், ஏரிகள் நிறைந்த தீபகற்பங் களிலோ இப்பணபாட்டு மையங்கள் அமைந் திருந்தன.

மகில்மோசியப் பண்பாடு பொதுவான வழக்கில் இடைக்கறகாலம் (Mesolithic Age) பண்பாட் டினைக் குறிக்கவும் பயன்படுகிறது. இடைக்கற்காலப் பண்பாட்டினைப் பற்றி அறிந்து கொண்டுவிட்டால், மகில்மோசியப் பண்பாடு என்றால் என்ன என்று தெரிந்து விடும். இப்பணபாடு ஐரோப்பியச் சமவெளி களில் மட்டும் கி.மு 800-க்கும் கி.மு. 500-க்கும் இடை யில் நிலவியதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இடைக் கற்காலம் என்பது பேருழிப் பெரும் பனிக் காலமான மிகுதி தோன்றூழிக்கும் (Pleistocene epoch) புதிய கற்காலத்திற்கும் இடைப்பட்டு அவறறை இணைப்ப தாகவும் அமைந்த காலப் பெருவெளியாகும்; ஐரோப் பியச் சமவெளிகளில் இதன் காலம் கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 500 என்றாலும் பொதுவாக இக்காலம் ஏறத்தாழ கி.மு. 10,000 அளவில தொடங்குவ தாகக் கொளளப்படுகிறது. பழைய கற்காலத்தின தொடர்ச்சி இதுவென்றும் கூறுவார்கள். உணவுப் பொருட்களைச் சேகரித்தல், வேட்டையாடல் நிலை களிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய் யும் தொடக்க நிலைக்கு ஆதி மக்கள் வந்தடைந்த காலக் கட்டமே இடைக்கற்காலம் என்றும் சொல் வார்கள்.

இடைக்கற்காலத்தின் தனிச் சின்னங்களாக விளங்குபவை நுண்கற்கருவிகள் (Microliths) ஆகும். இடைக்கற்காலப் பணபாட்டின் சாயலில் காட்சியளிக் கும் அதன் மறுபதிப்பே மகில்மோசியப் பண்பாடு எனலாம்.

மகில்மோசியப் பண்பாடு செழித்த பல இடங்கள ஆலந்து (Holand) நாட்டின் தென் மேற்கு மாநில மான சீலந்துத் (Zealand) தீவில அமைந்திருந்தன. செருமனியில், தூவென்சி (Duvensee) எனுமிடத்தில் பனி, மழையில்லாத காலங்களில் இப்பணபாட்டினர் வாழ்ந்துளளனர். மகில்மோசியப் பணபாட்டுக் காலத்தில் ஐரோப்பாவில, பிரிட்டனின் தாழநத பகுதியில் தொடஙகி வடக்கே போலந்து, உருசியா, தெற்குச் சுவீடன் வரையிலுமான பகுதி முழுமையும் நீர் குறுக்கிடாத ஒரே சமவெளி அலலது கானகமாக விளஙகியது. அப்பகுதியின நடுவிடமான தென மார்க்கு நாடும் தெற்குச் சுவீடனுமே மகில்மோசியப் பணபாட்டு மக்கள நெருககமாக வாழந்திருநத பூ பாகங்களாகும். அதில் குறிப்பிட்டுச் சொலலக்கூடி யது முன்பு குறிப்பிட்ட வடகடலில உளள சீலந் துத் (Zealand) தீவாகும். அந்தப் பகுதியில்தான மிகுதியாக மகில்மோசியன பணபாட்டுக்காலக் கற் கருவிகள் கிடைத்துளளன. தெறகுப் பின்லாந்து (Finland) கடற்கரையினை ஒட்டியுளள எசுதோனியா (Estonia), சுவீடன், போலந்து, பெல்சியம், செரு மனி, தென் கிழக்குப் பிரிட்டன ஆகிய நாடுகளில் உள்ள சில இடங்களில் மகில்மோசியப் பணபாடு நிலவியதற்கான சானறுகளாக அக்காலம் சாாநத கற்கருவிகள் ஓரளவு கிடைததுள்ளன.

மகில்மோசிய மக்களின் பொருளியல வாழ்வு மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடல் ஆகிய தொழில்களைச் சார்ந்தே இருந்தது. அப்பணபாடு நிலவிய நிலங களின அடி மட்டததில் ஈட்டிகள, வன விலங்குகளின மகிய சடலங்கள் கிடைத்துளளன. வீட்டு விலங்கு களோ மட்பாண்டங்களோ அவாகளிடம் இருந்திட வில்லை. எனவே, அவர்களுடைய பொருளாதாரம் பெரிய சமூகங்களைத் தாங்குவனவாக விளங்க வில்லை. மாறாக, சிறிய குடியேற்றங்களையே அவர் கள் அமைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவையும நிலை யானவையாக இருநதிடவில்லை. ஆணடுதோறும் தாம நிந்த சில இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தும், வேனில்

இலையுதிர் காலங்களில் மட்டுமே மகில்மோசியப் பணபாட்டு மையங்களில் அவர்கள் வாழ்ந்தும் வந்துளளனர்.

மகில்மோசியரின் புதைக்குழிகள எதுவும் கணடு பிடிக்கப்படவில்லை. இம் மக்கள வாழ்ந்த இடஙகளில உள்ள இடிபாடுகளில் மனித எலும்புக் கூடுகள அங்கு மிஙகும சிதறிக் காணப்படுவது அவர்கள் மனித மாமிசம் புசித்தவர்களோ என்று எண்ணத் தூணடுகிறது. அவர்கள வசித்து வந்த இடங்களின நீர்ச்சூழல், கானகம் ஆகியவற்றுக்கேற்ற கருவிகள அவர்களிடம் இருநதன. அவை எளிதில அழியக்கூடிய மான் கொம்பு, எலும்பு ஆகியவற்றினால் ஆனவை. எனினும், ஈரஞ்செறிந்த தாழ்ந்த பகுதிகளில் புதையுண்டு கிடந்ததால் அழிவுக்குள்ளாகாமல் இன்று கிடைத்துளளன.

ஆலந்து நாட்டில் சீலாந்தில் உள்ள ஓம்கார்டு (Homegard) எனுமிடத்தில் நெருப்பில் வாட்டி வலுவாக்கப்பட்ட, கூர்மை மிகுந்த நான்கு பட்டை உள்ள மரத்தடிகளும், மரத்தட்டுகளும், 'பந்தடி மட்டை' செய்ய உதவும் மரக்கட்டைகளினாலான துடுப்புக்களும் கிடைத்துள்ளன. இசுகாட்லாநதின் பெர்த்து (Perth) எனுமிடத்தில் 3 மீட்டர் ஆழ வண்டலைத் தோண்டியதில் தேவதாரு மரத்தினால் செய்யப்பட்ட தோணியின் ஒரு பகுதி அகப்பட்டது. பின்லாந்து நாட்டின் ஒரு பகுதியில் செடி நார்களால் ஆன மீன் வலையின சிதைவுகள் கிடைத்தன. மான கொம்புகள கற்கருவிகளுக்கும் மரம் செதுக்க உதவுகிற வாச்சிகளுக்கும் கைப்பிடிகளாகப் பயன்பட்டன. மான் கொம்புகளில் நுண்சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. எலும்புகளிலிருநது ஊசிகள உருவாக்கப்பட்டன. மகிலமோசியப் பணபாட்டினைப் பறைசாற்றும் கருவிகள எனும்படி எலும்பு அல்லது மான் கொம்பு முனைகள் அப்பணபாட்டு மையங்களில் ஏராளமாகக் கிடைத்துளளன. அவை ஒரு பக்கம் செதுக்கப்பட்டும கூரான முனைகளைக் கொணடும் விளஙகின. அவற்றிற்குத் 'திமிங்கில ஈட்டிகள' எனப் பெயர் தரப் பட்டிருந்தாலும், மீன் குத்திகளாகவும் பறவை பிடிக்கும் கருவிகளாகவும்கூட அவை பயன்பட்டன.

மகில்மோசிய மக்கள் சக்கிமுக்கிக் கற்களினால் ஆன கருவிகளைப் பெரிதும் கையாணடனர். அவற்றுள் நுணகற்கருவிகள் (Microliths) இப்பணபாட்டு மையங்களில கணடுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நுணகற கருவிகள் முக்கோண வடிவமாகவும் வளைதடிகளைப போலப் பிறைவடிவமாகவும் சில குறுக்குக் கட்டைகள போலவும் செய்யப்பட்டிருந்தன.

காடுகளுக்கு ஈடு கொடுக்கவென்றே செய்யப் பட்ட கற்கருவிகள மகிலமோசியப் பணபாடு ஒனறிற்கே உரிய தனித் தன்மையானவையாகும். நெருப்புக்கல், கோடரிகள, வாசசிகள, உளிகள ஆகியன மான் கொம்பு அலலது மரத்தினாலான உறைகளில் காணப்பட்டன. அக்கருவிகள பளபளப்பாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

மகில்மோசியக் கலை அவர்களின் அன்றாடப் பயன்படு கருவிகளினமேல் செதுக்கப் பெற்றுள்ள சிற்பஙகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை எப்படிப்படைக்கப்பட்டனவெனில், கூர் எலும்புகள், வாச்சிகள, கோடரிகள கொண்டு செதுக்கப்பட்டன. இயற்கை சம்பந்தப்பட்ட வடிவங்களைச் செதுக்குவதில் சிறப்பாக முயன்றிருக்கின்றனர் என்றறிய முடிகிறது.

இப்பண்பாட்டின் தோற்றம் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள இதனை வட ஐரோப்பியச் சமவெளியில் உதித்ததொரு உளநாட்டுப் பண்பாடு எனக் குறித்துள்ளனர். மகில்மோசியக் காலத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் மட்டுமே இப்பண்பாட்டின் செல்வாக்கிலிருந்து பிரிட்டன வட கடலால் துணடிக்கப்பட்டது. ஆனால், மகில்மோசியப் பணபாட்டின் பழமையான எடுத்துக்காட்டாக இன்றளவும் அமைந்திருப்பது பிரிட்டனில் உள்ள இசுடார்கேர் (Star Care) எனுமிடமே. இங்குத்தான் இடைக்கற்காலப் பணபாட்டு மையம் ஒன்று முதன்முதலாகக் கணடறியப்பட்டது. இங்கிருந்த மகில்மோசியப் பணபாடு இதுவென்று உலகினுக்கு உரக்கக் கூவிடும் உயிரினத் தடயங்களும் கற்கருவிகளும் கிடைத்துள்ளன.

பிரான்சு நாட்டில் 'இலே மாக்தலீன்' (Le Magdeleene) எனுமிடத்தில ஆதிபழங்கற்காலக் கருவிகள் கணடறியப்பட்டதிலிருந்து அக்காலத்தினை மாக்தலேனியக் காலம் (Magdalenian Age) என ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவாராயினர். மகில்மோசியப் பணபாட்டின் சில கூறுகள் இந்த மாக்தலேனியப் பண்பாட்டுக் காலத்திற்கே இட்டுச் செலகினறன. வட ஆப்பிரிக்காவில் கிடைத்துளள சில நுணகற்கருவிகள இககாலக் கட்டத்திறகே உரியன.

கடைசிப் பனியுகத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் ஏற பட்ட, பனிப்பாறைகளின் பின் வாங்கலினால் திட்டுத் திட்டாக எழுந்த நில எழுச்சிகளின் காரணமாகப் புதிய பண்பாட்டுக் குழுக்கள் இசுகாண்டிநேவியாவின் (Scandinavia) கடலோரங்களில் நிலைபெறத் தொடங்க, மகில்மோசியப் பண்பாட்டினர் இசுகாண்டிநேவியாவின் நடுப்பகுதிககுத் தளளப்பட்டனர். அந்த நிலையிலும் மகில்மோசியப் பணபாடு முற்றிலும் அழிந்து போய் விடவில்லை. புதிய பண் பாட்டு மாளிகையின் அடித்தளமாக, மகில்மோசியப்

பண்பாடு உயிர்ப்புடன் கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் மண்ணுக்குள் வாழ்கிறது. மீ.ம.

மகுடி: இது மிகப் பழங்காலத்திலிருந்து பாம்பாட்டிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் ஓர் இசைக் கருவி. வாயினால் ஊதி இசை பெருக்கப்படும் இக்கருவியைச் சிலர் மூக்கின் துவாரத்திற்கு அடியில் வைத்து ஊதியும் இசை எழுப்புவார்கள். ஆதலால் இது 'நாச ஐந்தரம்' என்றும் சொல்லப்படும்.

இக்கருவி ஏறத்தாழ 45 செ.மீ. நீளமுள்ளதாய்ச் சுரைக்காயாலும், சிறிய நீளமான இரண்டு மூங்கிற் குழாய்களாலும் செய்யப்படும். சுரைக்காயின் அடிப்பாகத்தின் நடுவில் ஒரு துளையிட்டு அதன் வழி இரண்டு மூங்கிற் குழாய்களும் செலுத்தி மெழுகினால் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். மூங்கில் குழாய்களின் உட்பகுதி சீவாளி போல் வெட்டப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் ஒரு குழாய் சுருதிக்காகவும், மற்றையது இசைப்பதற்காகவும் பயன்படும்.

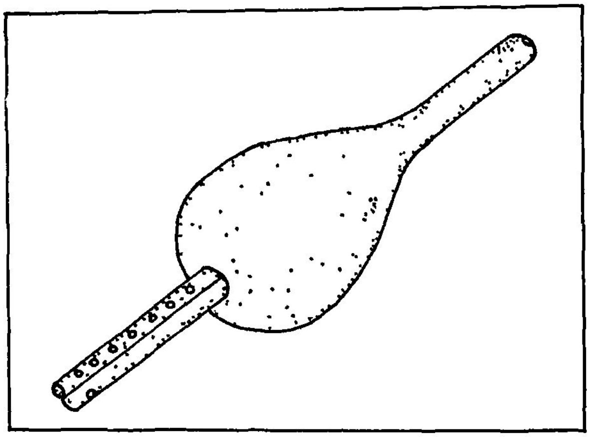

மகுடி

சுரைக்காயின் ஒடுங்கிய குழல் பகுதியின் நுனியில் ஒரு துளையிட்டு அதன் வழியாகக் காற்று ஊதப்படும். அப்பொழுது ஒரு துவாரமுள்ள மூங்கிற் குழாய் ஆதாரச் சுருதியைத் தர, மற்றைய மூங்கிற் குழாயிலுள்ள துவாரங்களைக் கைவிரல்களால் மூடியும் திறந்தும் இசைக்கும் பொழுது கருநாடக இசையின் இனிமையான சுரங்கள் கேட்கும். மூங்கிற் குழாயின் சீவாளிக்கும், ஊதுபவரின் வாய்க்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லாததால் இக்கருவியில் ஓர் இயக்கு அல்லது ஒரு தாயிக்கு மேல் இசையெழுப்ப இயலாது. ஆதலால், மகுடியில் எழும் இசை நிசரிகமபதநி-நித பமகரிசநி என்ற ஆரோசை அமரோசை கொண்ட புன்னாகவராளி இராகமாக அமையக் காணலாம். வாய் நிறையக் காற்றை வைத்துக் கொண்டு ஊதும் பொழுது மகுடியில் இசை தொடர்ச்சியாகக் கேட்கும்.

மகுடியின் இசை மிக எளிமையாக இருப்பினும் இதற்கு மிகுந்த கவர்ச்சியுண்டு. பாம்பிற்குச் செவி இல்லையானாலும் மகுடி இசை தரையில் உண்டாகும் அதிர்வாலோ என்னவோ கொடிய நச்சுப் பாம்புகள் மகுடியின் இசைக்கு வயப்பட்டு விடுகின்றன. பாம்புகளைப் பிடிப்பதற்கும், அவற்றைப் படமெடுத்து ஆட வைப்பதற்கும் பாம்பாட்டிகள் மகுடி இசையைப் பயன்படுத்துவார்கள்.

வட இந்தியாவில் மகுடியைப் 'புஞ்சி' என்றும் 'பீன்' என்றும் கூறுவர். அதில் எழும் இசை இந்துஸ்தானி இராக முறையில் ஆசாவரிதாட்டு எனப்படும். அது நடபைரவி மேளமாகும் புன்னாகவராளி இராகத்தில் 'சதுச்ருதி ரிசபம்' அயற சுரமாக வருவதனால் இதற்கும் அசாவேரி மேளத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமையைக் கண்டுணரலாம்.

ஆந்திராவில் நாகசுரம் என்னும் பெயர் மகுடியைக் குறிக்கும். தமிழ்நாட்டு நாகசுரத்தை அவர்கள் 'சனாய்' என்பார்கள். ஞா.கு.

துணை நூல்கள்:

Bandyopadhyav, S , Musical Instruments of India, Delhi, 1980.

Sambamoorthy, P., A Dictionary of South Indian Music and Musicians, Vol. III, Madras, 1971.

மகேசுவர், என்பது மத்திய இந்தியாவில் நருமதை நதிக்கரையில் உள்ள அழகியதொரு நகரத்தின் பெயராகும். இந்துக்களின் கடவுளான பரமசிவனுக்கு மகேசுவரன் அல்லது மகேசுவர் என்றும் பெயருண்டு என்று புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அக்கடவுளின் சிற்பமொன்று பம்பாய்க்கருகில் உள்ள தீவு ஒன்றில் காணப்படுகிறது அந்தப் புகழ் பெற்ற மூன்று முகச் சிற்பத்தினை மகேசுவர் எனவே குறிப்பிடுகின்றனர்.

மகேசுவர் (நகரம்) மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு நகரம். இது முன்னாள் இந்தூர் சமஸ்தானத்தின் நிமார் மாவட்டத்தில் அடங்கியது. நருமதை ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. இது நருமதை ஆற்றங்கரை நகரங்களுள் தனிச் சிறப்புடைய நகரம் என்று போற்றப்படும் பெருமையுடையது.

'மகிசா' எனும் வடமொழிச் சொல்லுக்கு எருமை என்பது பொருள். முன்பு இந்த நகரை ஒட்டிய பகுதியில் எருமைகள் நிறைய இருந்ததால் மகிசாமதி என்று பெயர் ஏற்பட்டு மகேசுவர் என்று மருவியதாகக் கூறுகின்றனர். இராமாயணம், மகாபாரதம்

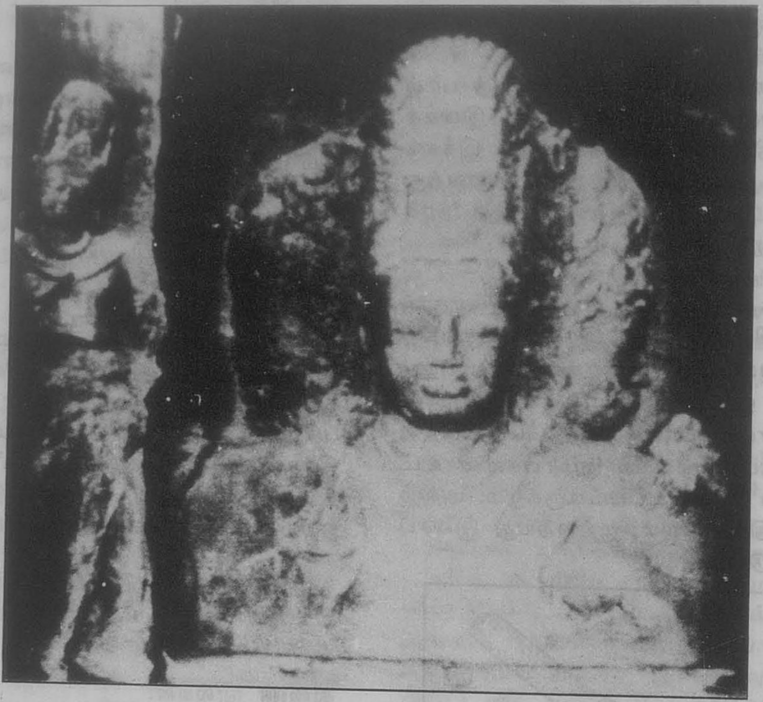

முதலிய இந்துக் காப்பியங்களிலும், பௌத்த சமய நூல்களிலும இந்த மகிசாமதியைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மத்திய இந்தியா கி.பி. 9 முதல் 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை 'சேடி' யின் 'காலசூரிகள்' வசம இருந்து வந்தது அநதக் காலசூரிகளின முனனோரே ஆதியில் மகேசுவரை ஆண்ட எய்கயர்கள (Haihayas) என்பவர்களாவர். அவர்களுள் புகழபெற்ற பழைய அரசன் எனக் கருதப்படுவோன் கார்த்தவீரியார்ச சுனன். ஆனால், கி பி. 7-ஆம் நூற்றாணடில கீழைச் சாளுக்கிய அரசன் விசயாதித்தனால் எயகயர்கள வீழ்த்தப்பட மகிசாமதி சாளுக்கிய அரசின் ஒரு பகுதியாயிறறு. பின்னர் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாணடில மால்வா பரமாரர்களால் வெலலப்பட்டபோது, மகிசாமதி அவர்கள் அரசின் சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது. பின்னர் மால்வாவை இசுலாமியர் வென்றதும் அந்தச் சிறப்பினை இந்நகரம் இழக்க நேர்ந்தது. மால்வாவின் இசுலாமிய மனனர்கள் இதை ஓர் எல்லை நகரமாகக் கருதினார்கள. அதன் பின் குசராத்தினை ஆண்ட முதல் அகமதுவின் படையெடுப்புக்கு இந்நகரம் இலக்காயிறறு பினனர் கி.பி 1730 முதல் இந்நகரம் புகழ்பெற்ற ஓல்கார் அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த மாதவராவு வசமாயிற்று. அப்பரம்பரையின் புகழ்பெறற இராணி அகல்யாபாய் காலத்தில் கி.பி. 1767 முதல் இநநகரம சமசுதானத்தின் தலைநகரமாக்கப்பட்டு மேலும் ஏற்றம் பெற்றது. இது அநத இராணிகாலததில வணிக முறைகளில் வளாசசிகள் கணடதோடு, இநநகரத்தில் எங்குப் பார்த்தாலும் பல அரணமனைகளும் உயர்நத கோபுரங்களுடன் கூடிய பல கோயிலகளும் கட்டப்பட்டுப் புதிய தோற்றமும் அடைந்தது. பினனர் கி.பி. 1795-இல ஆட்சிக்கு வநத ஓல்கார் துகோசி ராவு காலத்தில் மகேசுவர் தலைநகரமாகவே இருநது வந்தது. பினனர் கி பி. 1798-இல் ஆட்சிககு வநத சசுவந்தராவு ஓல்கார் ஆட்சியின் பெருமபகுதிக காலம இஙகுத் தங்காததால் மகேசுவர் நகரின செல்வாககு மங்கத் தொடங்கியது. பின்னர் கி.பி. 1818-இலிருந்து அப்பகுதிமுழுமைக்கும் இவ்வூரே தலைநகரமாயிற்று

இந்நகரிலுள்ள கட்டடங்கள் பழமையானவை என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும்,பார்க்கத்தக்கவையாம். இங்குள்ள கோட்டை இசுலாமியரால் கட்டப்பட்டது. இங்கே கி.பி. 1564,1682,1712 ஆகிய ஆணடுகளில் கட்டப்பட்ட மசூதிகள உள்ளன. இராணி அகல்யாபாய் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள இடம் வழிபாட்டுக்குரியதாகத் திகழ்கிறது. சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள கொணட கோயிலாக அது உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆறறிலிருந்து படிக்கட்டுகள அக்கோயிலை நோக்கி அமைககப் பெறறுளளன.

நருமதையாற்றினில் படகிலமர்ந்து பார்த்தால இந்நகரின் அழகை முழுமையாகக் கணடுகளிக்க முடியும் நருமதையின்அழகு ஆட்சி செய்யும் முழுக்காட்சிக் கூடமாக இந்நகர் விளஙகுகிறது. ஆற்றஙகரையெஙகும் 'விளையாட்டரஙகின ஏறற முறையிலான இருக்கை வரிசைகள்' (Gallery) போலப் படிக்கட்டுகள் நெடுகிலும் அமைந்துள்ளன. அவற்றை நீராடும் கட்டங்கள் என்று குறிப்பிடுவர். அந்தப் படிக்கட்டுகள் மேலே கோட்டையைச் சென்றடையுமபடி கட்டப்பட்டுளளன. கரைநெடுகக கலையழகு சொட்ட அமைந்துள்ள கோபுரங்களும் மகாராணி அகலயாபாயின் மகோன்னத அரணமனையும் நருமதை ஆறறு நீரில் எதிரொளி செய்வது கணகளுக்கு இனிய விருநதாகும். இதனாலதான் இநநகரினை ஆணட எய்கய மரபு மனனர்கள் 'நகரங்களில நனி சிறந்த மகிசாமதியின மனனர்கள நாங்கள' எனறு தம்மைப் பற்றிப பெருமையாகக் கூறிக கொண்டதாகச செயதி உண்டு. வனப்புமிக்க இந்த நகரத்திலிருநது வணணப் புடவைகளும, பட்டுக்கரை வேட்டிகளும் ஏறறுமதியாகின்றன.

மகேசுவர்[2] **(கடவுள்)** வெணணிறம் உடையவா. மேனியில் அரவப் பூணூல் அணிநது, திருககரததில மழு, சூலம், மணிமாலை, கமணடலம, பதுமம கொணடு, அரித்தோலும், யானைததோலும உடுததுப, அபய, வரத கரஙகளுடன் விளஙகுபவரே மகேசுவா என்று புராணஙகள சித்திரிககின்றன. பிரமன, மகாவிட்டுணு, இந்திரன் ஆகிய மூவரும கூட ஒரு காலக கட்டத்தில் மகேசுவரின மறு உருவான சிவலிங்கத்தை வழிபட நேர்ந்ததால இவரை மகாசுவரர் அல்லது மகேசுவா எனக குறிப்பிட்டனா எனறும் கூறப்படுகிறது.

மகேசுவர்[3] **(சிற்பம்)**: இந்திய அரசின் அஞ்சல தந்தித்துறை, நாடு விடுதலை பெற்ற தொடகக ஆண்டுகளில் வெளியிட்ட அஞசல் தலைகளில் இடம் பெறற தொன்மை மிகு சிற்பஙகளுள ஒன்று 'திரிமூர்த்தி'எனப்படும் மகேசுவர் சிற்பம். பம்பாய்த் துறை முகத்தருகில் உளள தீவொன்றின் குகையில் உளளது இச்சிற்பம். பம்பாய நகரத்தில் இருந்து 10 கி.மீ தொலைவில் ஒரு தீவு உள்ளது. 'யானைத்தீவு' என்று பொருளபடும்படியான 'எலிபெண்டா தீவு' (Elephanta Island) எனப்படும் அத்தீவின் உணமையான பெயர் காராபுரி என்பதாகும் அது 8 ச கி.மீ. பரப்புடையது. அத்தீவில் மொத்தம் ஐந்து குகைக் கோயில்கள உள்ளன. எல்லோராவிலும், மாமல்லபுரத்திலும் எவவாறோ, அவ்வாறே அங்கும் பாறைகளைக

குடைந்து விந்தையான கோயில்களும், அவற்றினுள் அழகிய தூணகளும் எழில் உருவங்களும் வியத்தகு முறையில செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அர்ததநாரீசுவர், நடராசர், கலியாணசுந்தரர், கங்காதரர், இலகுலீசர், மூர்த்தி, கைலாசநாதர் முதலிய உருவச் சிற்பங்கள் மற்ற குகைகளில் காணப்படுகினறன. சிவனுக்குரிய குகைக் கோயிலில் இந்த மகேசுவர் சிற்பம் காணப்படுகிறது. அத்தீவுக் குகைகளிலேயே இதுதான் பெரியது. நீளம் 39 மீட்டர்; அகலம் 38.5 மீட்டர்; உயரம் 5.1. மீட்டர். இங்குள்ள சிற்பங்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உள்ள கார்வே, பாசா என்னும் குகைக் கோயில்களில் உள்ளவை போல் அமைந்துள்ளன. சிவன், இராவணனின் செருக்கை அழிப்பதைச் சித்திரிக்கும் சிற்பம் இங்குள்ள மற்றொரு சிறந்த சிற்பமாகும். ஆயினும்,கலை வல்லுநர்கள கணடு வியக்கும் சிற்பம் கேசமூர்த்தி அல்லது திரிமூர்த்தி எனப்படும் மகேசுவரின் சிற்பமாகும். மூன்று தலைகள் இருப்பதால் அதனைத் திரிமூர்த்தி என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இச்சிலை உள்ள குகையில் ஒவ்வொன்றும் 5 மீ. உயரமுள்ள இரு வரிசைத் தூண்கள் கொண்ட பெரிய அறையின் உட்கோடியில் 7 மீ. உயரமும் 6 மீ. அகலமும் உள்ள ஒரு மாடத்தில்தான் இது அமைக்கப்பட்டுளளது; மார்பளவுச் சிலையாகவே செதுக்கப்பட்டுள்ளது; கிட்டத்தட்ட 3 மீ. உயரம் உள்ளது. அந்தச் சிலை 1 மீ. உயரமுள்ள கூடத்தில் வடக்கு நோக்கி அமைந்துளளது. சிலைக்கு வலப்பக்கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் 4 மீ. உயரமுள்ள துவாரபாலர்கள் நிற்கிறார்கள. தூண்களில் பிரம்பு போன்ற செதுக்கு வேலைப்பாடு சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தென் இந்தியச் சிற்பக் கலைப்பாணியைத் தழுவியே எல்லோரா, பட்டடக்கல் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. ஆனால், அந்தச் சிற்ப மரபு இங்கு வந்தடையவில்லை. மாறாக, இத்தீவின் குகைகளில் உள்ள மகேசுவர் முதலான மிகச்சிறந்த சிற்பச் சாதனைகள் மேற்கிந்திய மரபின் மேதகு வெற்றி எனக் கலைத் திறனாய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

புகழ்பெற்ற இம்மகேசுவர் சிற்பத்தின் மூன்றுதலைகளிலும் வழக்கமான சடா மகுடங்கள் காணப்படுகின்றன. இடப்பக்க முகத்தில் மீசை தாடியுடன் கடுமையான பார்வையும், வலப்பக்க முகத்தில் அமைதியும் தவழ்கின்றன.

பாறைச் செதுக்குச் சிற்பமான (Bas - relief) இம்மகேசுவர் சிலை கி.பி. 7அல்லது 8-ஆம் நூற்றாண்டில் செதுக்கப்பட்டதாகும். அதாவது இராட்டிரகூடர் ஆட்சிக் காலத்தினைச்சார்ந்ததாகும். மீ.ம.

மகேந்திர பாலர்: வடஇந்தியாவில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாணடில் தோன்றிய கூர்ச்சரப் பிரதிகார மரபினைச் சேர்நத மன்னர் மகேந்திர பாலர். இவ்வரசைத் தோற்றுவித்த முதலாம் நாகபட்டர் என்ற மன்னரிலிருந்து (கி.பி. 725-740) எட்டாவது மன்னர் மகேந்திர பாலர் ஆவார்.

மகேந்திரபாலர் ஆட்சிக்காலம் ஏறத்தாழ கி.பி. 890 முதல் 908 வரை எனலாம். இவர் தம் தந்தையார் மிகிரபோசன் விட்டுச் சென்ற பிரதிகாரப் பேரரசை மேலும் விரிவாக்கினார். இவருடைய 8-ஆம் ஆட்சியாண்டிலும் 10-ஆம் ஆட்சியாண்டிலும் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளிலிருந்தும், இவர் தந்தையார் கல்வெட்டுகளிலிருந்தும் இவர் காலத்தில கூர்ச்சரப் பேரரசின் எல்லைகளை ஒருவாறு அறியலாம். கிழக்குப் பஞ்சாபு, உத்தரப் பிரதேசம், இராசசுதானம், குவாலியர் நகரைச் சார்ந்த பகுதிகள் (மத்திய பிரதேசம்), மாளவம், குசராத்து, கத்தியவார் பகுதிகள ஆகியவை இவர் தந்தையார் காலத்துப் பேரரசில் அடங்கியவை. அவற்றோடு இவர் மகதம் (இக்கால வடக்குப்பீகார்), வடககு வங்காளம் ஆகியவற்றையும் வென்று இணைத்துக் கொண்டார். இவரது தலைநகர் கன்னோசி நகரம் (பிரதிகாரர்களின் பழைய தலைநகர் பின்மால்).

இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த பிற அரசர்கள்: வங்காளத்தில் அரசோச்சிய பாலவமிசத்தைச் சார்ந்த நாராயண பாலர் இவரோடு போரிட்டுத் தோற்றுச் சில பகுதிகளை இழந்தார். இதற்குப் பீகார் மாநிலம் கயா மாவட்டத்திலும், வங்காளமாநிலம் இரசசாகி மாவட்டத்திலும் காணப்படும் மகேந்திர பாலரின் கல்வெட்டுகளே சான்றுகளாகும். தக்காணத்தில் ஆண்ட இராட்டிர கூட மரபினரான இரண்டாம் கிருட்டிணன் மகேந்திர பாலருக்குச் சம காலத்தவர். இராட்டிரகூடர், கூர்ச்சரப் பிரதிகாரர், பாலவம்சத்தினர் ஆகிய இம்மூன்று அரச மரபினரும் கி.பி. 8, 9-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இந்தியாவில ஒருவரோடு ஒருவர் பொருத வண்ணம் இருந்தனர். மகேந்திர பாலருக்குப்பின் வந்த இரு அரசர்கள் காலத்தில் கூர்ச்சரப் பிரதிகார அரசு நலிவுற்றது.

புலவர்க்குப் புரவலர்: வடமொழியிலும், பிராகிருத மொழியிலும் பெரும் புலமை வாய்ந்த இராசசேகரர், மகேந்திர பாலருக்கு ஆசிரியர் ஆவர்;இவரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். ஈ.ஜா.

மகேந்திரவாடி, வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம் அரக்கோணம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இது,சென்னைக்காட்பாடிப் புகைவண்டிப்பாதையில் சோளிங்கர் என்னும் புகைவண்டி நிலையத்தி

லிருந்து 5.கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. இங்குப் பல்லவர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட குடைவரைக் கோயில் ஒன்றுளளது. அந்தக் குடை.வரைக் கோயில் பல்லவ மன்னனான மகேந்திரவர்மனால் எடுக்கப்பட்டது.

மகேந்திரவாடியிலுள்ள குடைவரைக் கோயில் திருமாலுக்காக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குடைவரையில் உள்ள தூணில் ஒரு கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. அக்கல்வெட்டு பல்லவ கிரநதம் எனப் படும் எழுத்துகளில் வடமொழியில் வெட்டப்பட்டுள்ளது. நான்கு வரிகளுடன் உளள அக்கல்வெட்டில் அக்கோயில் எழுப்பித்தது பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. 'மகேந்திரபுரம என்னும் பெருநகரில் மகேந்திர தடாகம் என்னும் குளத்தின கரையில் முராரி எனப படுகின்ற திருமாலுக்காக அந்தக் குடைவரை பார்ப்பவர்கள் கண்களுக்கு அழகாக இருக்குமாறு, குண பரன் எனப்படும் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் எனபவரால் எடுக்கப்பட்டது' என்று அக்கல்வெட்டில் காணப் படுகிறது. அதன் துணைகொணடு இந்த ஊருக்குப் பல்லவர்கள் மகேந்திரபுரம் என்னும் பெயர் வைத்துள்ளனர் என்பதும் இது ஒரு முக்கிய நகரமாகத் திகழ்ந்துள்ளது என்பதும புலனாகின்றன. மகேந்திர வர்மனின் பெயரைக் கொணடு இந்த ஊருக்கு மகேந்திரபுரம என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திருமாலுக்காக எடுக்கப்பட்ட இந்தக் குடைவரை ஏறத்தாழ 5 மீட்டர் உயரமும் 7 6 மீட்டர் அகலமும் கொணடு, தனியாக நிற்கும பெருங்கல்லைக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுளளது. இத்தகைய பெரிய கல்லின் பின்புறம், கல்லின் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிறிய அளவிலுள்ள கல்லைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் குடைவரையாகக் குடைந்துள்ளனர். குடைவரையின் மேல்பகுதி மழைத்தண்ணீர் உள்ளே வராமல் தடுக்கும் பொருட்டு முன்பகுதியின் மேல் பகுதியில் பள்ளம ஒன்று வெட்டப்பட்டு அதன் வழியாகத் தண்ணீர் சென்று விடுமாறு குடைந்துளளனர்.

மகேந்திரவாடி குடைவரை, கருவறை, அருத்த மண்டபம், முகமண்டபம் ஆகிய மூன்று பகுதிகளுடன் வெட்டப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் இரண்டு தூண்களும், இரண்டு அரைத்தூணகளும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில்தான் வடமொழி கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. தூண்களின் அடிப்பாகமும், மேல்பாகமும் சதுர அமைப்பிலும், மத்திய பாகம் எண்பட்டை வடிவத்திலும் அமைந்துள்ளன. தூணகளின் அடிப் பகுதியிலும் மேல்பகுதியிலும் காணப்படும் சதுரங் களில் அழகான தாமரை மலர்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றப்பகுதிகளில் பூ வேலைப் பாடுகளும் உள்ளன. எல்லாத் தூண்களிலும் போதிகைகள் உளளன. போதிகைகள் இயல்பான நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள அரைத்தூண்களில சதுர அமைப்புகள காணப்படவில்லை.

முகமண்டபத்திலுள்ள வாசனம் என்ற பகுதி எந்த விதமான வேலைப்பாடுகளுமின்றி வெட்டப்பட்டுளளது. முகமண்டபத்தில் எந்தவிதமான பூவேலைப் பாடுகளும் காணப்படவில்லை. இம்மண்டபம் சற்றுத் தாழ்த்தி வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அர்த்த மண்டபத்தின் அடித்தளம் சற்று உயர்த்தி வடிக்கப் பட்டுள்ளது.

அர்த்த மண்டபத்தின் உட்பகுதியில் கருவறையினைக் குடைந்துளளனர். அக்கருவறை 3.5 மீட்டர் நீளமுடையது. கருவறைககென்று ஒருதனி அதிட்டானம் கீழ்ப்பகுதியில வடித்துள்ளனர். அந்த அதிட்டானத்திலுளள அங்கங்கள சிறப்பான முறையில வடிக் கப்பட்டுளளன. ஆனால், உபானத்திற்கும் குமுதத் திற்கும் இடையே காட்டப்பட்டுளள வேறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும. கருவறையின் உளளே செல்ல இரண்டு படிக்கட்டுகள் 'சந்தரசிலா' எனற அமைப்பில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறை, அர்த்த மண்டபத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்துள்ளது.

கருவறையின் நுழைவாயிலில் இரண்டு வாயிற் காப்போர் இரண்டு தேவகோட்டங்களில் வடிக்கப் பட்டுள்ளனர். இச்சிற்பங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகக் காணப்படுகினறன. இரண்டு வாயிற்காப்போர்களும் ஒரே அமைப்புடையவர்களாகக் காணப்படுகினறனர். இரண்டு கரங்களுடன் காணப்படும் அவர்களுடைய இடக் கைகள் 'கட்டியவலமபிதா' அமைப்பிலும், வலக்கைகள் கருவறையைச் சுட்டிக காட்டுவனவாகவும் உளளன. கரண்ட மகுடம், பத்மாசனம், நிவித்யக்யோபவீதம் போன்றவை வாயிற் காபபோரை அழகு செய்கின்றன. கருவறையில ஓவியங்கள தீட்டப் பட்டுள்ளன. அநத ஓவியங்கள நனறாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், சில இடஙகளில மட்டும் காணப் படுகின்றன. ஆகவே, கருவறையில வரையப்பட்டுளள ஓவியங்களைத் தவிர மற்றச சிற்பங்கள் முதலில வடிக்கப்படவில்லை.

பிற்காலத்தில் நரசிம்மர் சிற்பம் ஒன்று கருவறையில் வைக்கப்பட்டுளளது. அதனபினபகுதியில் சுதையாலான நரசிம்மர் உருவம் ஒனறு வைககப்பட்டுளளது. ஆனால், அந்தச சுதைஉருவம் பழுதடைந்து காணப் படுகினறது.

மகேந்திரவர்மன் கி.பி.590 – ஆம் ஆண்டு முதல கி.பி. 630 – ஆம் ஆணடு வரை ஆணடவன். அவன் தன்னுடைய பெயரில திருமாலுக்கு ஒரு கோயில் எடுக்க விரும்பி இந்தக் குடைவரையை எடுத்துள

ளான. ஆகவே, இக் கோயிலுக்குத் தன்னுடைய பெயரையும் சேர்த்து மகேந்திரவிட்டுணுக் கிரகம் என்று பெயரிட்டுள்ளான. அதனருகிலேயே மகேந்திர தடாகம் என்னும்குளம் ஒன்றையும் வெட்டியுள்ளான எனபதை அங்குள்ள கல்வெட்டு கூறுகினறது. தி.சு.

மகோதை,மேற்குக் கடற்கரையில் இருந்தபண்டைச் சேரர் தலைநகர். கோதை என்பது சேரரைக் குறிக்கும். கோதை ஆண்ட நகரம் மகோதை ஆயிறறு. சுநதரர் கி.பி. 9 - ஆம் நூறறாணடின் தொடக்கத்தில் பாடிப் பரவிய திரு அஞ்சைக களத் தப்பன் சிவாலயம் இங்கு உள்ளது. சுந்தரர் தேவாரத்தில், 'அந்தண கடலங் கரைமேல் மகோதை, அணியார் பொழில் அஞ்சைக் களத்தப்பனே' என்று பாடுகின்றார். கொடுங்கோளூர் அல்லது கிராங்கனூர் என்று கூறப்படும் சேரர் கோநகரமும் இதுவே யாகும்.

பண்டைய சிறியன் (Syrian) கிறித்தவர் எழுத்துச் சான்றுகளிலும் மகோதை, மகோதைப்பட்டினம் எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இங்குப் பெரியாறு கடலுடன கலக்கும் இடத்தில்தான் முசிறி இருந்தது. இன்று முசிறி இருந்த பகுதி அழிக்கோடு என்று கூறப்படுகிறது. முசிறி, 'வளங்கெழு முசிறி' (அகம்.149), 'முதுநீர் முன்றுறை முசிறி' (அகம்.57), 'முழங்கு கடல் முழவின் முசிறி' (புறம்.343) என்று சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இங்கு யவனர் கப்பல் பொன்னொடு வந்து மிளகொடு பெயரும். மாககோதை, பெருமாக்கோதை என்றும் இவ்வூர் கூறப்படும்.

சுந்தரர் வெள்ளை யானையின் மீதும்,சேரமான் பெருமாள நாயனார் குதிரையின் மீதும அமர்ந்து கயிலை சென்றது இங்கிருந்துதான் என்று நமபப்படுகிறது. திருவஞ்சைக் களத்தில் அவர்களின் உற்சவத் திருமேனிகள் இருக்கின்றன.

இன்று கொடுங்கோளூர், திருவஞ்சைக் களம், முசிறி (அழிக்கோடு) ஆகியவை அருகருகேயுள்ள வேறு வேறு ஊர்களாக இருப்பினும் முன்னொரு காலத்தில் இவையனைத்தும் ஒனறாக இணைந்து சேரர் கோநகராகத் திகழ்ந்தன. கிரேக்க நிலநூல்ஆசிரியர்கள் இவ்வூரைப் பற்றித் தங்கள் குறிப்புகளில் கூறியுள்ளார்கள.பெரிய புராணத்திலும் மகோதை பற்றியசெய்திகள உள்ளன. செ.இரா.

மங்கம்மாள் (கி.பி. 1689-1706): தென்னிந்தியாவில் இடைக்காலத்தில் ஆண்ட விசயநகரப்பேரரசு அழிந்தபின் தோன்றிய சிற்றரசுகளில் மதுரை நாயக்க அரசும் ஒனறு. மதுரை நாயக்க அரசு தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ முன்னூறு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து வந்தது.

மங்கம்மாள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றல்: மதுரை நாயக்கர் பரமபரையின பததாம் மன்னர் சொக்க நாத நாயக்கர் என்பவர். அவர் மனைவி மங்கம் மாள். மங்கம்மாளின புதலவர் அரஙககிருட்டிண முத்துவீரப்ப நாயக்கா கி.பி. 1689-ஆம் ஆணடு இறந்தபோது அவர் மனைவி முத்தம்மாள கருவுறறிருந்தாள. ஆண்மகவு ஒன்றைப் பெறறபின் முத்தம் மாள் தறகொலை செய்து கொணடாள.அமமகவு விசயரங்கச சொக்கநாத நாயக்கர்என்று பெயரிடப்பட்டு மதுரைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தப்பட்டது. அககுழந்தைக்குப் பாதுகாவலராக (Regent) பாட்டி மங்கம் மாள அரசுப் பொறுப்பை ஏறறார். விசயரங்க சொக்கநாதருக்கு வயது வந்து பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் வரை மங்கமமாள் ஆட்சி செய்து வந்தார். இவரே இராணி மங்கம்மாள என்று வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டார். தமிழக வரலாற்றில முழுப் பொறுப்பேற்ற முதல் அரசியார் இவரே.

முகலாயர் படையெடுப்பு: மங்கம்மாளின் ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாயப் பேரரசர் ஔரங்கசீப்பு இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதையும் வெல்லும் எண ணம் கொணடு தெனனாட்டின் மீது படைநடத்தி வந்தார். தெனகோடியில் இருந்த அரசுகளை அடிபணிய வைக்கத் தம் தளபதி சுல்பிகர் கான் (Zulfikar Khan) என்பவனை அனுப்பினார். முகலாயரின் வலிமையை எதிர்ப்பது வீண் என்று உணர்ந்த மங்கம் மாள் முகலாயருக்குப் பெரும்பொருள் கொடுத்துத் தம் அரசைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார். முகலாயர்க்கு ஆண்டு தோறும் திரை செலுததவும் ஒப்புக் கொணடார். முகலாயரின உதவிகொண்டு தம்மரசின் வட பகுதிகள் சிலவற்றைக் கைப்பற்றியிருந்த மைசூர்ப் படைகளை விரட்டினார். அப்போது தென்னாட்டில் மராட்டியர் மீண்டும் மீண்டும் புகுநது கொள்ளை யிட்டு வந்தனர். அவர்களுக்குக் கையூட்டுகள் அவ்வப் போது அளித்துத் தம்மரசைக் காத்துக் கொளள நேர்ந்தது.

மைசூர்தாக்குதல்: மைசூர் மன்னர் சிக்கதேவராயன் பாரமகல் (இப்போதைய சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்கள்), கோவைப் பகுதிகளைத் தாககி கி.பி. 1690-இல் திருச்சி நகரையும் முற்றுகையிட்டார். நல்லூழால் மைசூர், மராட்டியரின தாக்குதலுக்கு உட்பட்டது. மைசூர்ப்படைகள் திருச்சிராப்பள்ளியை விட்டு விலகிச் சென்றன.

திருவிதாங்கூர்ப் போர்: திருவிதாங்கூர் மன்னன் மதுரைக்குத் திறை செலுத்தி வந்தான். மதுரைப் படைகள் கி.பி. 1696-ஆம் ஆண்டு திறை வாஙகச் சென்றபோது திருவிதாங்கூர் மன்னன் இரவிவர்மன் தனக்குப் பெரும் தொல்லை தந்து வந்த எட்டு

வீட்டுப் பிள்ளைமார் என்ற குழுவினரை அடக்கும் படி வேண்டினான். அதற்கு ஈடாகத் தம் நாட்டில் பாதியையும், வலிய அரணுடைய கல்குளம் கோட்டையையும் மதுரைக்குக் கொடுத்து விடுவதாகவும் கூறினான. மதுரைப் படைகள் எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமாரை அடக்கின. ஆனால், திடீரெனத் திருவிதாங்கூர்ப் படைகள் மதுரைப் படைகளைத் தாக்கிப பலரைக் கொன்றன. இரவிவருமனைப் பழிவாங்க மதுரையின் பிரதம படைத்தலைவர் தளவாய் நரசப்பையர் அனுப்பப்பட்டார். நரசப்பையர் திருவிதாங்கூர்ப் படையினை கி.பி. 1697-இல் முறியடித்து மதுரையின் மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தினார்.

தஞ்சையுடன் போர்: தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் சாசி (கி.பி. 1684 – 1712)யுடன் கி.பி.1700-இல் போர் ஏற்பட்டது. தளவாய் நரசப்பையரின் தலைமையில் சென்ற மதுரைப் படைகளின் தாக்குதலை எதிர் ஏற்க முடியாமல் தஞ்சை மன்னர் பெரும் பொருளை நரசப்பையருக்குக் கையூட்டாகக் கொடுத்துத் தம் தலைநகரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்.

காவிரிக்கு மைசூர் மன்னர் அணை அமைத்தல்: மைசூர் மன்னர் சிக்கதேவராயன் காவிரிக்குக் குறுக்கே சீரங்கப்பட்டணத்தில் அணை ஒன்று அமைத்ததால் தமிழகம் வறட்சியடைந்தது. மதுரையும், தஞ்சையும் தம்வேற்றுமைகளை மறந்து ஒன்றிணைந்து காவிரி அணையை உடைக்கும் பொருட்டு மைசூரை நோக்கிச் சென்றன. ஆனால், பெருமழை பெய்து வந்த காவிரி வெள்ளத்தால் சீரங்கப்பட்டணம் அணை உடைந்தது. படையெடுப்புக்குத் தேவை இல்லாமற்போயிற்று.

சேதுபதியுடன் மோதல் (கி.பி. 1702): மதுரைக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்களாக இராமநாதபுரத்தில் ஆட்சி செய்து வந்தவர்கள் சேதுபதிகள் இராணிமங்கம்மாள் காலத்தில் கிழவன் சேதுபதி என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருந்த இரகுநாத சேதுபதி தனியுரிமையுடன் இராமநாதபுரத்தை ஆளமுற்பட்டார். மதுரைக்கும் தஞ்சைக்கும் போர் ஏற்பட்டபோது தம் மேலரசான மதுரைக்குச் சேதுபதி உதவவில்லை. கிழவன் சேதுபதிக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் பொருட்டு கி.பி. 1702-இல தளவாய் நரசப்பையர் தலைமையில் ஒருபடை அனுப்பப்பட்டது. ஆனால், இப்படையெடுப்பு தோல்வியில் முடிந்தது. நரசப்பையர் போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டார். மதுரைப்படைகள் சிதறடிக்கப் பட்டன.

சமயப்பொறை: இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் தென்னாட்டில் இருந்த பாதிரியார்களின் சமயப் பரப்புதல் தீவிரமாக நடைபெற்று வந்தது. இராமநாதபுரத்திலும், தஞ்சையிலும் கிறித்தவப் பரப்புதல் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தபோது மங்கம்மாள் தம் பகுதியில் பாதிரிமார்களுக்குத் தடை ஏதும் விதிக்கவில்லை. புகழ்பெற்ற பாதிரியார் தி பிரிட்டோ, கிழவன் சேதுபதியினால் மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டபின் மதுரைப் பகுதிக்கு ஓடிவந்த கிறித்தவர்கட்குப் புகலிடம் அளிக்கப்பட்டது. இந்துக் கோயில்கட்கு அளிக்கப்பட்டதைப்போன்று மசூதிகளுக்கும், கிறித்தவ ஆலயங்கட்கும் மங்கம்மாள் மானியங்கள் வழங்கினார்.

அறப்பணிகள்: பல அன்ன சத்திரங்கள், தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் இவரால் நிறுவப்பட்டன. மதுரைநகரில் இன்றும் காட்சியளிக்கும் மங்கம்மாள் சத்திரம், தமுக்கம் விடுதி, மத்திய சந்தை ஆகியவை இவரால் அமைக்கப்பட்டவையே. புண்ணியத்தலங்களுக்குப் பயணம் செய்யும் மக்கள் தங்கும் பொருட்டு நாட்டின பல பகுதிகளிலும் சத்திரங்களை நிறுவியுள்ளார். சாலைகளில் நிழல் தரும் மரங்களும் வளர்க்கப் பட்டன. அந்தணர்க்கு நிறைந்த அளவில தானங்களும், நில மானியங்களும் அளித்தார். மதுரை மீனாட்சி திருக்கோயிலுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளார்.

இறுதிக்காலம்: இவர் இறுதிக்காலம் அமைதியாக இல்லை. தம தலைமை அமைச்சருடன் கள்ள நட்புக் கொண்டுள்ளார் என மக்கள் ஐயுற்றனர். மேலும், வயது வந்து விட்டபின்னும் தம பேரன் விசயரங்க சொக்கநாதனுக்கு அரசுரிமையை மாற்றித்தராமல் காலம் கடத்தினார். இதனால், தன்னலம் மிக்கவர் என்ற பெயரை அடைந்தார். மங்கம்மாள் கி.பி. 1706 – இல் இயற்கை எய்தினார். வரலாற்று ஆசிரியர்கள் மங்கம்மாளின் ஆட்சியைப் புகழ்ந்தே எழுதியுள்ளனர். வீழ்ச்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த மதுரை நாயக்க அரசைத் தம் இராசதந்திரத்தால் 18 ஆண்டுகள் நிலை நிறுத்தினார். இவர் இறந்த 30 ஆண்டுகளில் மதுரை நாயக்கர் அடியோடு மறைந்து விட்டனர் என்பதை நோக்கும்போது, மங்கம்மாளின் ஆட்சித்திறன் எத்தகையது என்பதனை உணரலாம். செ.ஐ.

மங்கலவள்ளை என்பது தொண்ணூற்றாறு சிறு பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்றாகும். இதனை வெண்பாப்பாட்டியலும் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், பிரபந்த தீபிகை முதலிய நூல்களும் மங்கல வள்ளை என்றே குறிப்பிடுகின்றன. பன்னிரு பாட்டியல் மாத்திரம் மங்கலவெள்ளை என்று இப்பிரபந்த வகையின பெயரைச் சிறிது மாற்றிக் கூறுகிறது. உயர்ந்த குடி

யில் பிறந்த பெண் ஒருத்தியின சிறப்பியலபுகளைப் பல்வேறு விதமாகப் புகழ்ந்து ஒன்பது வெணபாக் களினால் பாடும் பிரபந்தத்திற்கு மங்கல வள்ளை என்று பன்னிருபாட்டியல் தவிரப் பிறபாட்டியல் நூலகள் யாவும் ஒருமுகமாகக் கூறுகின்றன. பன்னிரு பாட்டியல் மாத்திரம் ஒனபது வகைச சந்தங்களி னாலோ ஒன்பது வெணபாக்களினாலோ ஒருகலி வெண்பாவினாலோ இப்பிரபந்தத்தைப் பாடலாம் என இலக்கணம் கற்பிப்பதோடு மங்கல வெள்ளை எனப் பெயரையும் மாற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. நல்ல குடிப் பிறந்த பெணணொருத்தியைப் புகழ்ந்து பாட வேண்டும் என்பதில் எல்லாப் பாட்டியல் இலக்கண நூல்களும் ஒத்த கருத்துடையனவாகவே விளங்கு கின்றன. இப்பிரபந்த வகைகள் பிற்காலத்துத் தோன்றியனவாகவே காணப்படுகின்றன. 'மாசில் குலமகளுக்கு வகுப்பு வெண்பா வருபொருள ஒன்பான் ஒன்பானாகப் பாடின தேசுயர் மங்கலவள்ளை' என்று சிதம்பரப்பாட்டியல் கூறுவதிலிருந்து அத்தலைவியின் ஒன்பது புகழத்தக்க வேறுபட்ட சிறந்த பண்புகளை ஒன்பது வெணபாக்களினால பாடவேண்டும் எனனும் உணமையும் தெரிகிறது. மங்கல வெள்ளை என்பதற் குச் சந்தனக் குழம்பு என வேறு ஒரு பொருளும் உணடு. 'மங்கல வெள்ளை வழித்து' என வரும் சீவக சிந்தாமணித் தொடருக்குச் (சீவக சிந்தாமணி. 1477) சநதனக் குழம்பை மெழுகி என ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியர் உரை கூறுகிறார். மங்கலம என்பது நன்மை யைக் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறந்த சொல்லாகும். வெள்ளை என்பது வெணபாவுக்குரிய வேறொரு பெயர். ஆகவே வெணபாவால் ஒரு தலைவியின் சிறப்புகளைக் குறிப்பிடத்தக்க நூல் என்பதே மங்கல வெள்ளை என்பதன் உண்மைப் பொருளாகும். மங்கல வெள்ளை என்பதே மங்கல வள்ளையெனப் பிற் காலத்தாரால் திரித்துக் கூறப்பட்டது போலும. சீவக சிந்தாமணியில் மங்கல வெளளை என்றே காணப் படுகிறது. மணப்பொருளாய சந்தனத்தையே மங்கல மாகக் குறிப்பிடுவது மரபு. ஆகவே இது பெண்ணி னல்லாளாய தலைவி ஒருத்தியின் மேம்பாட்டினைக் கூறத்தக்க சிறந்த ஒரு பிரபந்தவகை எனக் கூறலாம். இத்தகைய நூல் இப்பொழுது விளக்கமுறக் காணப் படவில்லை.

இரா.ச.

மங்கள் பாண்டே: இவர், இந்தியாவில கி.பி. 1857-ஆம ஆண்டு மூண்ட சிப்பாய்கள் கிளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் ஆவார். உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள பைசாபாது (Faizabad) நகரத்தைச் சேர்ந் தவர். ஆங்கிலேயக்கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின 34-ஆம் பிரிவு தேசிய காலாட்படையில் (Native Infantry) பணிபுரிந்த போர் வீரர். இவர் பணிபுரிந்த பிரிவு கி.பி. 1857-இல் கல்கத்தாவிற்கு அருகிலுள்ள பாரக்பூரில் (Barrackpur) நிறுத்திவைக்கப்பட்டு இருந்தது. அப்பொழுது போர் வீரர்களுக்குப் புதிய என்பீல்டு (Enfield) துப்பாக்கிகள வழங்கப்பட்டன. அதன் குணடுகள் பசு, பன்றி ஆகியவற்றின் கொழுப்பால் பூசப்பட்டன என்ற வதந்தி போர் வீரர்களிடையே விரைவாகப் பரவியது. அந்த வதந் தியில் ஓரளவு உணமை இருந்தது. இந்த வதந்தி சமயப்பற்றுளள இந்து, இசுலாம் ஆகிய சமய வீரர் களைப் பெரிதும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

கல்கத்தாவிற்கு மேற்கே 200 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள பெர்காம்பூரில் (Berhampore) கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு 19-ஆம் பிரிவு தேசிய காலாட்படை வீரர்கள் கலகம் செய்தனர். அதனால் அந்தப் பிரிவில் பணி புரிந்த வீரர்கள் அனைவரும் வேலை நீக்கம் செய்யப் பட வேணடுமென உயர் அலுவலர் முடிவு செய்த னர். இதைப்பற்றி அறிந்த 34-ஆம் பிரிவு தேசிய காலாட்படையின் வீரர்கள் கொதிப்படைந்தனர். அப்பிரிவில் பணியாற்றிய ஆழ்ந்த சமயப்பற்றுள்ள மங்கள் பாண்டே தன் கொதிப்பைச் செயல்முறைப் படுத்தத் திட்டமிட்டார். அதற்கேற்ப கி.பி. 1857-ஆம் ஆணடு 34-ஆவது பிரிவு தேசிய காலாட்படையின் அன் றாட அணிவகுப்பு நடைபெற்றது. அப்பொழுது ஆங் கில இராணுவ அதிகாரி தணடுத் தளபதி (Sergeant General) அக்சன் (Hughson) என்பவரை மங்கள் பாண்டே தம் துப்பாக்கியால் சுட்டார். அதன் பின் னர் மற்றொரு அலுவலராகிய சர் சான் பென்னட்டு எர்சி (Sir John Bennet Hearsey) என்பவரையும் சுட்டார். உடனே மங்கள் பாண்டேயும் அவருக்கு உதவியாக இருந்த இராணுவ வீரர் ஈசுவர் பாண்டே யும் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் கொலை முயற்சிக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கி.பி. 1857 - ஆம் ஆண்டு தூக்கில் இடப்பட்டனா. மேலும், 34-ஆம் பிரிவு காலாட்படையில இருந்த அனைத்து வீரர் களும் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் வட இந்தியாவின பல பகுதிகளில் பசு, பன்றிக் கொழுப்பு வதந்தியையும் ஆங்கிலேயரின் அட்டூழியங் களையும் மக்களிடையே விரிவாக எடுத்தோதினர். அதன் விளைவாக கி.பி. 1857-58-ஆம் ஆணடுச் சிப் பாய்க் கலகம் எனப்பட்ட முதல் சுதந்திரப்போர் நடைபெற்றது. ஆட்சியில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. அந்த மாறுதலுக்கும் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திற் கும் வித்திட்டவர் மங்கள் பாணடே ஆவார்.

நா.ப.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, R.C., British Paramountcy and Indian Renaissance, Part I, Bombay, 1970.

Savarkar, F.D, The Indian War of Independence, Bombay, 1947.

மங்களூர் தென்மேற்கு இந்தியாவில் கருநாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு துறைமுகப்பட்டினம். அரபிக் கடலோரத்தில் தென் கன்னட மாவட்டத்தில் நேத்திராவதி ஆற்றின் வடகரையில் உள்ள மங்களூர் (Mangalore) வரலாற்றில் மங்களபுரம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ கி.பி.600-ஆம் ஆண்டு முதல் 1300-ஆம் ஆண்டு வரை, கடலோரப் பகுதியை ஆண்டு வந்த அலுபாகள் (Alupas) மங்களூரைத் தம் தலைநகராக்கியிருந்தனர். மங்களூருக்கும் மேற்கு நாடுகளுக்குமிடையே வாணிகத்தொடர்பு இருந்தது என்பதைப் பெரிபுளூசின் எரித்திரியப்பெருங் கடல்(Periplus of Erythraean Sea)மூலமும், தாலமியின் நிலநூல் (Ptolemy's Geography) வழியாகவும் அறியலாம். தென்னிந்தியாவில் விசயநகர ஆட்சி ஏற்பட்டிருந்தபோது (கி.பி 1336 - 1565), 'மங்களூரு இராச்சியம்' என்னும் ஒரு மாநிலத்தின் தலைநகராக இது விளங்கியது. விசயநகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு கேளடி நாயக்கர்கள் (Keladi Nayaks) ஆட்சி மங்களூரில் நிலவியது. பின்னர் இங்கு ஏற்பட்ட ஐதர்அலி, திப்புசுல்தான் ஆட்சிக் காலங்களில் இது புகழ்பெற்ற துறைமுகமாக விளங்கியது. திப்புசுல்தானுக்கும், ஆங்கிலேயருக்குமிடையே நடந்த இரண்டாம் மைசூர்ப் போரில், மங்களூரைத் தம் வசப்படுத்த ஆங்கிலேயர் செய்த முயற்சியை, முன்னவர் முறியடித்து அவர்களை, கி.பி. 1784 - இல் மங்களூர் உடன்படிக்கைக்கு இணங்குமாறு செய்தார். ஆனால், பிறகு கி.பி 1799-இல் நான்காம் மைசூர்ப் போரில் திப்புசுல்தான் இறந்தபின், மங்களூர் உட்பட்ட தென் கன்னடம் முழுவதும் ஆங்கிலேயருக்கு உரித்தாயிற்று. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபின், தென்கன்னட மாவட்டத்தின் (இக்கால தட்சிண கன்னடம்) தலைநகராக மங்களூர் விளங்குகிறது.

மங்களூரில் பல தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. இங்குச் செய்யப்படும் ஓடுகள் பல இடங்களுக்கும் ஏற்றுமதி ஆகின்றன. இங்கு வாணிகம் செய்யப்படும் பொருட்களில் சிறப்பாக, முந்திரி, நறுமணப் பொருட்கள், அரிசி, காப்பிக் கொட்டை, கொட்டைப் பாக்கு, மீன், மீன்உரம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. மங்களூர் வேதிமத் தொழிற்சாலை சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. ஓர் எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்புஆலை இங்கு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. துறைமுகத்தின் வளர்ச்சி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இயற்கைக் காட்சிகள் நிறைந்த இவ்வழகிய நகரத்திற்கு அருகில் கேரள மாநிலத்தின் எல்லை அமைந்துள்ளது. சென்னையிலிருந்து கோயம்புத்தூர் வழியாகச் செல்லும் தென்னக இருப்புப்பாதை மங்களூரில் முடிவடைகிறது. இங்குள்ள கோயில்களில் சிறப்பாக, மங்களா தேவி ஆலயம், மிகப் பழமை வாய்ந்தது. மங்களூரில் கத்திரி என்னுமிடத்திலுள்ள மஞ்சுநாதர் கோயிலுக்குப் பக்தர்கள் மிகுதியான அளவில் வந்து போகின்றனர். சக்கரபாணி கோயில், சோமநாதேசுவர் கோயில், சரவு கணபதி ஆலயம் முதலிய கோயில்களும் இங்குள்ளன. இங்கு விளங்கும் அலாய சியுசு (Aloysius) திருக்கோட்டத்தில் (Chapel) வியக்கத்தக்க ஓவியங்கள் உள்ளன. வெளிநாட்டுக் கிறித்தவ

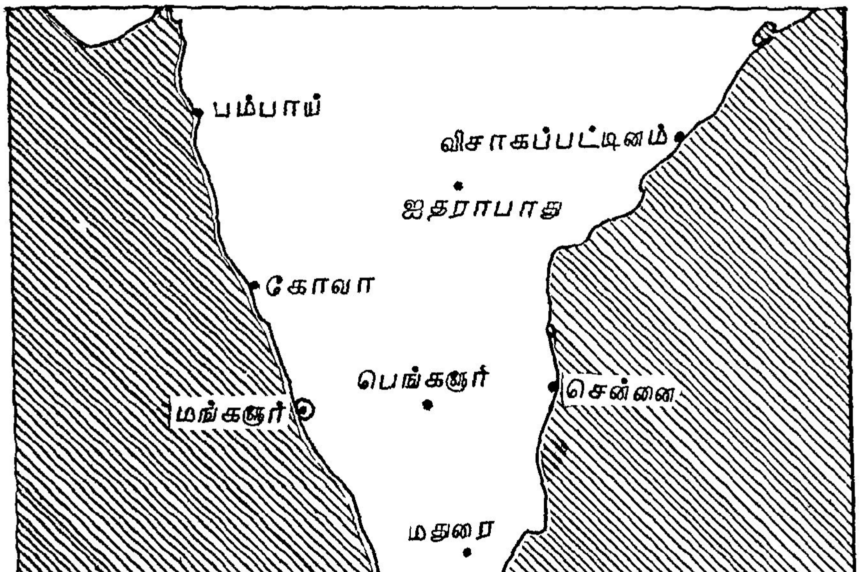

சமயப் பரப்புக்குழுவினர் இங்குவரத் தொடங்கிய பிறகு, அச்சுத்தொழிலும் கல்வியும் பெருககமடைந்தன. பல கலவி நிலையங்கள இங்குளளன. பழைய கலவி நிலையங்களில் புனித அலாய்சியுசு (St.Aloysius) கலலூரி, புனித அகனிசுக் கலலூரி (St. Agnes College), கத்தூரிபாய் மருத்துவக் கல்லூரி, மீன் பணணைக் கல்லூரி முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கன. மங்களூர்ப் பல்கலைக்கழகம கி.பி. 1980-ஆம் ஆணடு முதல் இயங்கி வருகிறது. அதில் 19 உயர் கலவித்துறைகளும், 67 கல்லூரிகளும் அடங்கும்.

பி செ. & தெ.பா.

மங்யைர்க்கரசியார்: இவா மணிமுடிச் சோழனுக்கு மகளும், பாண்டியனுக்கு மனைவியுமாவார் எனபதை 'மணணெலாம் புகழும் மன்னனாய் மனனும் மணிமுடிச் சோழன் தன் மகளாம் பண்ணின்நேர் மொழியார் பாணடிமாதேவி' என்றும் 'செந்துவர் வாயாள் சேலன கண்ணாள்... பநதணை விரலாள பாண்டிமாதேவி' என்றும் வரும் ஞானசம்பந்தர் வாக்குகளால் அறியலாம். இவருக்கு மானி என்னும பெயரும் உணடு. மணிமுடிச சோழன் பழையாறையைத் தலைநகராகக கொணடு ஆணடவன் என்றும், நின்ற சீர் நெடுமாறன் பாணடிய நாட்டை ஆணட கூனபாண்டியன் என்றும் கருதுவர்.

கூன்பாணடியனை மணந்து பாண்டிய நாடு சென்ற இவர்,அரசன் ஆதரவில் சமண சமயம் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதை அறிந்து மனம் வருந்தினார். பாணடிய மனனனின் அமைச்சரான குலச்சிறையார் சைவராக இருப்பது கணடு ஆறுதலடைந்து அவரின் துணையோடு அரசனைச் சைவனாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மதுரைக் கோயிலைக் குலச்சிறையாரைக் கொணடு திறக்கச செய்து, தாம் நாள்தோறும்பூமாலை தொடுததுக்கொண்டு கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனுக்குச் சாத்தி வழிபாடு செய்தார்.

திருஞான சம்பந்தர் திருமறைக்காட்டில் (வேதாரணியம்) தங்கியிருப்பதை அறிநத மங்கையர்க்கரசியாா ஞானசம்பந்தரை மதுரைக்கு அழைத்துவர ஏறபாடு செய்தார்; தூது அனுப்பினார். ஞானசமபந்தர் அரசி, அமைசசர் ஆகியோர் வேணடுகோளை ஏறறு மதுரை வந்தார்.

மங்கையர்க்கரசியார் விருப்பப்படி குலச்சிறையார் ஞான சம்பந்தரை எதிர்கொண்டு அழைத்து வேணடுவன செய்தார். அரசியாரும் இறைவனை வழிபடச்செலவதாகக்கூறி அரசனிடம் விடை பெற்றுக்கொணடு, தம்முடன கூடிய கூட்டத்தாருடன் ஆலலாய்க் கோயிலை அடைந்தார். ஞானசம்பந்தரை வணஙகி வரவேற்று நாட்டு நிலையை விரிவாக விளக்கினார்.

செய்தியறிந்த சமணர்கள் சீற்றமடைந்து, சம்பந்தர் தம் உடன் கூட்டத்தாரொடு தஙகியிருநத மடத்திற்குத் தீயிட்டனர். சமணர்களின் சூழ்சசியறிந்த ஞான சம்பந்தர், சமணர்கள் வைத்த தீயையவே சென்று பாணடியனைப் பற்றுக எனறு கூறினார்.

அரசன் வெப்பு நோயின் கொடுமையால துடித்தான். மருததுவர், மந்திரம் செய்வோர், சமணர்கள் ஆகிய பலர் முயனறும் மனனனின் நோய்தீரவில்லை. அரசியும், அமைச்சரும் இதுவே தக்க வேளையென்று உணாந்து, சமணர்கள சம்பந்தருக்குச செய்த தீங்கு மன்னனைப் பாதித்துவிட்டதாகவும், ஞானசமபநதரே நேரில வந்தாலதான் நோய தீரும் என றும் கூறினர். சமணர்களால் போக்க முடியாத அந்நோயை யார் போககினாலும் அவரை ஆதரிப்பதாக அரசன் சொல்ல, மங்கையர்க்கரசியார், ஞானசம்பந்தரை முத்துப் பல்லக்கில வீதி வலமாக அழைதது வநதார். ஞானசமபந்தரின பெயரைக் கேட்ட அளவிலேயே தன் நோய் சறறுத் தணிநததாக உணாநத அரசன, அவரைப் பொனனாசனத்தில் அமரச் செயய, சம்பந்தர் 'மந்திரமாவது நீறு' என்னும் பதிகத்தைப் பாடித் திருநீற்றைப் பாண்டியன் உடலில தடவ அவன் நோய் நீங்கியது என்பர்.

ஞானசம்பந்தர் அருளால் பாண்டியனின் கூன நிமிர்ந்து பாண்டி நாட்டில் சமணம் ஒடுக்கப்பட்டுச் சைவம் மலர மங்கையர்க்கரசியார் எடுத்த முயறசிகள் சிறப்பிற்குரிய வரலாறுகளாகும். ந.பி.

துணை நூல்:

நீலாம்பிகை அம்மையார், முப்பெண்மணிகள வரலாறு, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1956.

மங்கோபார்க்கு: இவர் இசுகாட்லாந்தைச் (Scotland) சேர்ந்த நாடாய்பவர். மங்கோபார்க்கு (Mungopark) இசுகாட்லாநதில உள்ள செலகிரிக்கு (Selkirk) எனனும் ஊருக்கருகில் கி.பி.1771-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இளமைப் பருவததிலேயே இவருக்கு இயற்கைப் பொருடகளை ஆய்வு செய்யும் நாட்டம் வளர்நதிருநதது எடினபர்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் இவர் கி பி.1789-ஆம் ஆணடு முதல் கி.பி. 1791-ஆம் ஆணடு வரை மருத்துவக்கல்வி பயின்றார். பிறகு இலண்டனுக்குச் சென்று இயற்கோட்பாட்டாளர் (Naturalist) சர் சோசபு பேங்கு (Sir Joseph Banks) என்பாருடன் தொடர்பு கொணடார். ஒரு கப்பலில் துணை மருத்துவராக இவர் பணிக்கு

அமர்த்தப் பெற்றார். அக்கப்பலில் இவர் சுமத்திராத் தீவுக்குச் சென்று வந்த பின், நாடாய்வு செய்யும் நாட்டம் இவரிடம் மிகுந்தது. அக்காலத்தில் ஆப்பிரிக்காவின் உள்பகுதிகளை ஆராய 'ஆப்பிரிக்கக் கழகம்' ஒன்று இங்கிலாந்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. சர் சோசப் பேங்சின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்டிருந்த அக்கழகத்தில் மங்கோபார்க்கும் சேர்ந்து கொண்டார். இவர், கி.பி.1795 - இல் ஆப்பிரிக்காவில் நைசர் ஆற்றங்கரையை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகப் புறப்பட்டார். அந்த ஆற்றுப் பகுதியை ஆய்வு செய்கையில் இவருக்குப் பல இடையூறுகளும் துன்பங்களும் ஏற்பட்டன. அங்குக் குடியேறியிருந்த அரேபியர்கள் இவருக்குப் பல இன்னல்களைச் செய்தனர். அங்கு ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்த எமிர் அலி என்னும் மன்னன் இவரைச் சிறைப்படுத்தினான். மலேரியாக் காய்ச்சலினால் மங்கோ மூன்று மாதங்கள் துயருற்றார். குடிக்கநீர் கிடைக்காமல், ஆடு மாடுகள் நீர்அருந்தும் தொட்டித் தண்ணீரை இவர் அருந்த வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அனைத்துஇடையூறுகளையும் பொருட்படுத்தாமல் இவர் தம் ஆய்வுப் பணியை நடத்தினார். அங்கு வழக்கிலிருந்த மண்டிங்கோ மொழியை இவர் ஐந்து மாதங்களில் கற்றுக் கொண்டார். நைசர் ஆற்றோரமாகக் குதிரையின் மீது 128 கி.மீ. பயணம் செய்து அப்பகுதியை ஆய்வு செய்தார். இங்கிலாந்துக்கு கி.பி. 1797-இல் திரும்பிய பின் இவர், கி.பி.1799-இல் 'ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதிப் பயணங்கள்' (Travels in the Interior of Africa) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். ஒரே ஆண்டில் அந்நூலின் மூன்று பதிப்புகள் வெளிவந்தன. மக்கள் அதைப் படித்துவிட்டு மங்கோபார்க்கை மிகவும் புகழ்ந்தனர். மறுபடியும் இவர் கி.பி.1805-இல் தம் ஆய்வைத் தொடர்வதற்காக, அரசுப்பணியை மேற்கொண்டு, 37- விருப்பார்வத் தொண்டர்களுடன் ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். ஆய்வுப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கையில் நைசீரியாவில் பசா என்னுமிடத்தினருகில், அந்நாட்டு மக்களால் கி.பி.1806- இல் மங்கோபார்க்கு கொல்லப்பட்டார். இவருடன் சென்ற பலரும் உயிரிழந்தனர். பல இன்னல்களைப் பெற்றும் விடாமுயற்சியுடன் தம் பணியைச் செய்து, தம் உயிரையும் கொடுத்து உலகுக்கு உதவிய புகழ் இவருக்கு உண்டு. தெ.பா.

மங்கோலியக் குடியரசு: ஆசியாக் கண்டத்தில் சீனாவுக்கும் உருசியாவுக்குமிடையே மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு என்னும் நாடு உள்ளது. பொதுவுடைமை நாடாகிய இக்குடியரசின் தலைநகரம் உலன் பாட்டர் (Ulan Bator) என்பதாகும். இந்த நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பு 15,66,000 ச.கி. மீட்டர். மக்கள் தொகை 20 இலட்சம். இந்நாட்டில் 18 சிறிய மாநிலங்கள் உள்ளன. அரசாங்க மொழி மங்கோலிய மொழியாகும்.

நிலவியல்: மங்கோலிய மக்கள் குடியரசின் பெரும்பாலான நிலப்பகுதி கடல் மட்டத்திலிருந்து 520 மீட்டருக்கு மேல் உள்ளது. மேற்கேயுள்ள அல்டாய் (Altai) மலைகள் 4300 மீட்டர் உயரம் வரை உள்ளன. தென்கிழக்கே கோபிப் பாலைவனம் உள்ளது. இது வறண்ட பரந்த பகுதியாகும். இந்நாட்டின் வெப்பத்தில் மிகுந்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. குளிர் காலத்தில் - 49° செல்சியசு வரை குறைகிறது; கோடையில் 36° செல்சியசு வரை உயர்கிறது. பனி வீழ்ச்சியும் மழையும் மிகுதியாக இருப்பதில்லை. சூலையிலும், ஆகசுட்டிலும் மழை மிகுதியாகப் பெய்கின்றது. மங்கோலியாவில் சில நேரங்களில் கடுமையான நில நடுக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன.

மக்கள்: இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களில் பெரும் பகுதியினர் மங்கோலியர். மற்றவர்கள் சீனரும் உருசியரும் ஆவர். இலாமா புத்த சமயம் (Lamaist Buddhism) நாட்டின் முக்கிய சமயமாகும்.

பொருளாதாரம்: மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு பொதுவுடைமை நாடாதலால் நாட்டின் எல்லாத் தொழிற் சாலைகளையும் பண்ணைகளையும் அரசாங்கமே நடத்துகின்றது. கால்நடைப் பண்ணைகளும் கூட்டுறவு முறையிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. ஒட்டகங்கள், மாடுகள், ஆடுகள், குதிரைகள் முதலானவை இந்நாட்டில் மிகுதியாக உள்ளன. செம்மறி ஆடுகள்

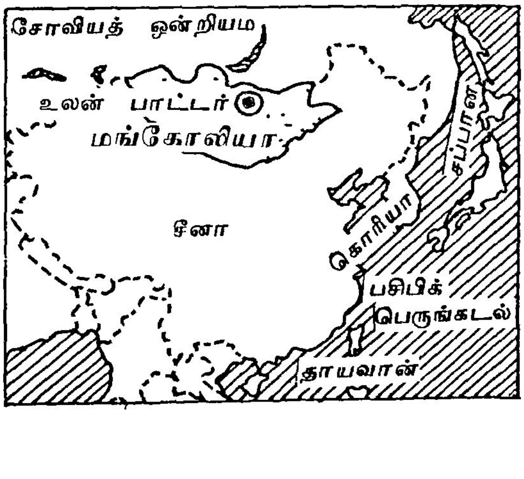

மங்கோலியக் குடியரசு

மட்டும் ஒரு கோடிக்கு மேல உள்ளன எனக்கூறப்படு கிறது நாட்டின மொதத ஏற்றுமதியில் கால்நடை களின ஏற்றுமதி 35 விழுக்காடும் மயிர் ஏறறுமதி 40 விழுக்காடும் ஆகும். மேலும, பால பண்ணைப் பொருட்கள், மென் மயிர் (Fur), தோல வகைகள், இறைச்சி வகைகள் ஆகியன ஏற்றுமதி செய்யபபடுகின்றன. குறிப்பிடத்தக்க பெருந்தொழில கள இந்நாட்டில் இல்லை. கட்டடங்களுக்கு வேணடிய பொருட்களை உறபத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை கள மட்டுமே உள்ளன. உருசியாவுடனதான மிகுதி யான வாணிகம் நடைபெறுகிறது. நிலக்கரி, தாமிரம், இரும்பு, தங்கம், மண்ணெணணெய் ஆகிய இயற்கைச் செல்வங்கள நிறைந்துள்ளனவென்பது கணடுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், அவை இன்னும் நிலத்தடியி லிருந்து எடுக்கப்படவில்லை.

வரலாறு மங்கோலியருள் பல பிரிவினர் இருந் தார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் செங்கிசுகானும், குப்ளாய்கானும் இணைத்து ஓர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் அமைத்த பேரரசு கொரியாவிலிருந்து ஐரோப்பா வரையிலும மங் கோலியாவிலிருநது திபெத்து வரையிலும் பரவியிருந தது அவர்கள் அமைத்த பேரரசு கி.பி 1300 -ஆம் ஆணடுக்குப்பின் அழிந்தது. மீணடும் மங் கோலிய அரசர்கள், மஙகோலியர்கள் அனைவரையும் இணைத்து கி.பி. 1500 - ஆம் ஆணடிற்குப்பின் அவர் களை இலாமா புத்தசமயத்திற்கு மாற்றினார்கள. மஞ்சூரியாவைச சேர்ந்த மஞ்சு அரசர்கள கி.பி.1600 -ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் மஙகோலியாவை வென்றார் கள. அதன் பின்னர்ப் பல ஆண்டுகள் கழித்து 1911 -ஆம் ஆண்டு மஙகோலியர்கள் சீனர்களைத் தங்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றினார்கள. அதே ஆணடு மஙகோலியர்கள் 'வாழும் புத்த பெருமான்' (Living Buddha) என்ற சமய குருவைத் தஙகள் அரசராக நியமிததார்கள. அந்த நேரத்தில் உருசியாவும மஙகோலியர்களுக்கு உதவி செய்தது. உருசியாவும் சீனாவும் 1913 - ஆம் ஆணடு மஙகோலியாவைத தன னாட்சி பெற்று இயங்கும் நாடாக அனுமதித்தன. 'வாழும் புத்த பெருமான்' 1920 - ஆம் ஆணடு கால மானார். உருசியாவின் உதவியுடன் அதே ஆண்டு மஙகோலிய மக்கள் குடியரசு, பொதுவுடைமை நாடாக மாறியது.

அரசு இந்நாட்டில, மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கழகம என்ற ஒரே கழகம்தான உள்ளது. குரல் (Khural) என்பது தேசிய சட்டமன்றமாகும். அதன் உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்நதெடுக்கப்படுகிறார் கள. அவர்களின பதவிக் காலம் 3 ஆண்டுகள். அந்தக் குரல என்ற தேசிய சட்டமன்றத்தின உறுப்பினர்கள், ஏழுபேர கொணட உயர்மட்டக் குழுவைத் (Presidium) தேர்நதெடுக்கின்றனா. அநத உயர்மட்டக் குழு வின தலைவரே அரசாஙகததின தலைவராவார். உள நாட்டு, அயலநாட்டுக் கொளகைகளை வகுப்பதும் நடைமுறைப்படுத்துவதும அநத உயாமட்டக் குழு வேயாகும். குரல் உறுபபினர்கள அமைச்சர்களையும தேர்நதெடுக்கின்றனர். அவர்கள் வெவவேறு துறை களை நிருவாகம் செய்கின்றனர். நா.ப.

மங்கோலிய மொழி: மங்கோலியப்பழங்குடி மக்களால் பேசப்படுவது மங்கோலிய மொழி. இது பல உட்கிளை மொழிகளை உளளடககியது. அல்டாய்க்கு (Altaic) மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்நத இம்மொழி, துருக்கி (Turkish), உசுபக்கு (Usbek) கசக்கு (Kazakh), மஞ்சு (Manchu), கோல்தி (Goldi), எவங்கி (Evenki) போனற பிற அல்டாய்க்கு மொழி களுடன் மிகுந்த தொடர்புடையதாக உள்ளது. கொரியன் மொழியுடனும் இதற்குத தொடர்பு உணடென்பா. இம்மொழியை இரணடு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். 1) மேற்கு மங்கோலியன அல்லது ஒய்ரதது (Oirat). இதில் முக்கியமாக கல்மைக்கு (Kalmyk) எனற மொழி அடஙகும். 2) கிழக்கு மஙகோலியன். இதில் ஓாதொசு (Ordos), சக்கர் (Chakhar), கர்ச் சின் (Kharchin), புரியத்து (Buryat), கல்கா (Khalkha) ஆகிய மொழிகள் அடங்கும்

மங்கோலிய மொழியைப் பேசும் இனத்தினர் சீனர், சப்பானியர், தாய் மக்கள மட்டுமன்றி 'மஞ சள இனம்' எனற பிரிவைச் சார்ந்த பழங்குடியினரும் ஆவர். அவர்களது ஆதி இருப்பிடம், மத்திய ஆசியா வில் பாயும் ஓனன் (Onon) ஆறறுக்கும் குருலென (Kurulen) ஆற்றுக்கும் இடையே பைக்கால் ஏரிவரை பரந்து காணப்படுகிறது. அங்குப் புதான்சார்(Budantsar) பரம்பரையில் தோன்றி வீரச்செயல்கள புரிந்து வந்த பழங்குடியினரே மங்கோலியர்களாவர். அவர் களது வரலாறு கி பி. 1206 இல் முடிசூட்டிக் கொணட செங்கிசுகானது எழுச்சிக்குப் பின்னரே தெளிவாகத் தெரிகிறது. செஙகிசுகான் முடிசூட்டிக் கொண்டதும் ஆங்காங்கே சிதறி வாழ்ந்த மங்கோலி யப் பழங்குடியினர் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி மங்கோலியப் பேரரசை நிறுவினான். அவனது பேரரசு கிழக்கே சப்பான் முதல் மேற்கே புடா பெசுட்டு (Budapest) வரை பரவியிருநதது. அவன் ஆட்சிக்காலத்தில் மங்கோலிய மொழி பேச்சு மொழி யாக மட்டுமே இருந்தமையால், துருக்கியர்களுள ஒரு பிரிவினராகிய உகுர் (Uighur) என்பவர்களது மொழியை ஆடசி மொழியாகக் கொண்டான். உகுர் மொழி எழுத்துகள ஈரானியர்களுள ஒரு பிரிவினராக இருந்த சொக்தியன் (Sogdians) மககளுடையது. அது ஆதிகாலச செமிட்டிக்கு எழுத்து முறை அதா

வது அராமிகக (Aramaic) முறையிலிருந்து உருவானது. செங்கிசுகான் ஆட்சிக்காலத்திலேயே மங்கோலிய மொழிக்கு உகுர மொழி எழுத்துகளைப் பயனபடுத்தத் தொடஙகினர். மங்கோலியமொழி முதல் கல்வெட்டாக கி.பி. 1224/25-ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டே அமைந்துள்ளது. செங்கிசுகானுக்குப் பின்னர் அவனுடைய நானகு பிள்ளைகளுக்காக மங்கோலியப் பேரரசு வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு எனப் பிரிக்கப்பட்டது. அவற்றுள் கிழக்கு மஙகோலியாவும் மேறகு மஙகோலியாவும் கி.பி. 16, 17 - ஆம் நூற்றாணடுகள் வரை செயற்பட்டன. அல்டன் கான்(Altan Khan) எனனும அரசன் கி.பி. 1571-இல் சீனாவுடன் அமைதி ஒப்பந்தம் செய்ததோடு கி.பி 1571 முதல புத்த மதத்தைப்பரப்புவதில தீவிரம் காட்டினான. பின்னர், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 20-ஆம் நூற்றாணடுத் தொடக்கம வரை அப்பகுதி மஞசு அரசர்களிடம் இருந்தது. அதுபோன்று மேறகு மஙகோலியாவும் படிப்படியாக வலுவிழந்தது. உள் மங்கோலியாவும் வெளி மங்கோலியாவும், 20-ஆம்நூற்றாண்டில் சீனாவின் ஓரங்கமாக மாறிய நிலையில் மஞ்சு அரசு வீழ்ச்சியுற்றது. அந்நிலையில் 1924-இல் உருசியர்களின் ஆதரவுடன் 'மங்கோலிய மக்கள குடியரசு' என்னும் நாடு உதயமானது.

இன்று மங்கோலிய மொழியை ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்து இலட்சத்திற்கும் மிகுதியானோர் பேசி வருகின்றனர். அவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் மங்கோலிய மககள குடியரசினுள வாழ்கினறனர். ஏறத்தாழ 18 விழுக்காட்டினர் சீன மக்கள குடியரசினைச் சார்ந்த உள மங்கோலியாவிலும் இன்னும் சிலர் சிகியாஙகு (Sikiang), சிங்கை (Tsinghai), திபெத்து, மஞ்சூரியா, சைபீரியா போன்ற இடங்களிலும் வாழுகின்றனர். பைக்கால் ஏரியின் பக்கமுள்ள சோவியத்து ஒன்றியப் பகுதிகளில் வாழும் மங்கோலியர்கள் புரியத்து (Buryat) எனவும், வோல்கா ஆற்றங்கரையிலுள்ள மங்கோலியர்கள் கல்மைக்கு (Kalmyk) எனவும் கூறப்படுகின்றனர். அவர்கள் பேசும் மொழிகளும் அப்பெயர்களைக் கொண்டே சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறு புரியத்து, கல்மைக்கு, ஒய்ரத்து, தகூர், மொங்கூர், மொகுல், கல்கா எனப் பல்வேறு மொழிகளாக வெவ்வேறு இடங்களில் வழங்கப்படினும், மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு நாட்டில் பேசப்படும் கல்கா (Khalkha) மொழியையே மங்கோலிய மொழி எனக் குறிப்பிடுவர். இம்மொழியைப் பேசுவோராக ஏறத்தாழ 15 இலட்சம் மக்கள் உள்ளனர்.

செங்கிசுகான் காலத்திலிருந்து உகுர் எழுத்துகளைப் பயன்படுத்திய இம்மொழியினர் 1941-லிருந்து சிரிலிககு எழுத்துகளைப் பயனபடுத்தி வருகினறனர். அகர வரிசையை மேலிருநது கீழ்ப்புறமாக எழுது

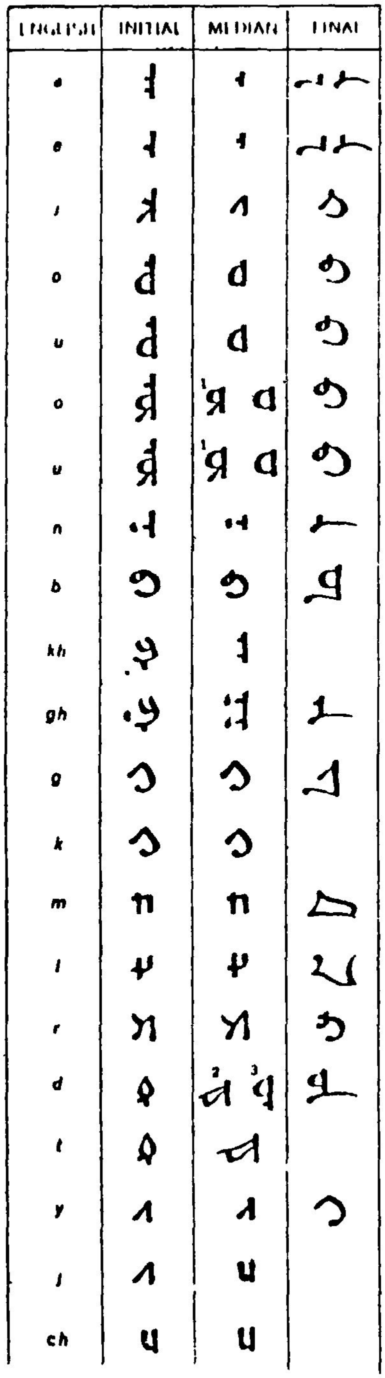

கின்றனர். இம்மொழியின்கண் /a,e,i,o,u,ö,ü/ ஆகிய ஏழு உயிரெழுத்துகளும் /n,b,kh,gh,g, k,m,l,r,d,t,y,j, ch,s,sh,w,ai,oi/ ஆகிய 19 மெய்யெழுத்துகளும் பயன் படுகின்றன. /w/ என்ற எழுத்து பிறமொழிச் சொற் களில் மட்டுமே பயன்படுகிறது. எழுத்து மொழியில் இவ்வொலிகளுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வடிவங்கள் உள்ளன. ஒரு சொல்லின் முதலில், இடையில், கடை யில் என வருகின்ற ஒலிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் வெவ் வேறு வடிவங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ் வாறு ஒலியெழுத்து முறையில் (Alphabetic System) 74 வடிவங்களும், அசை எழுத்து முறையில் (Sylla - bic System) 7 வடிவங்களும் ஆக 81 எழுத்து வடிவங் கள் இம்மொழியில் பயன்படுகின்றன. அவ்வெழுத்து வடிவங்களைக்கீழ்வரும் அட்டவணையில் தெளிவாகக் காணலாம்.

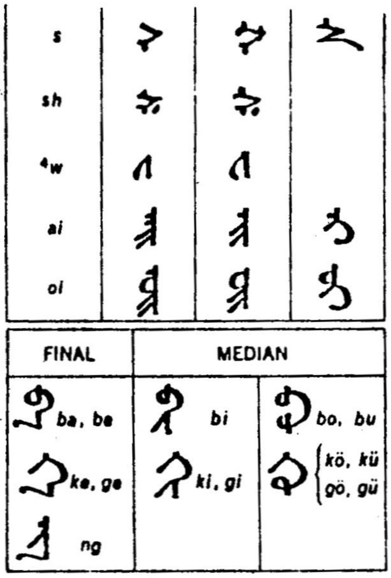

MONGOLIAN ALPHABET: [1]USED ONLY IN FIRST SYLLABLE; [2]USED BEFORE VOWELS; [3]USED BEFORE CONSONANTS; [4]USED ONLY IN FOREIGN WORDS

இம்மொழிச் சொற்களின் உச்சரிப்பு (Pronunciation) மிகவும் எளிமையானது. உயிரெழுத்துகளில் குறில் நெடில் வேறுபாடு தெளிவாக உள்ளது. எ-டு. தெர் (Der) 'தலையணை', தேர் (Deer) 'மேலே', தொசொ (Toso) 'வெண்ணெய்', தோசோ (Tooso) 'காசு', கன (Khana) 'சுவர்', கான (Khaana) 'எங்கே'. உயிர்ஒருமைப்பாடு (Vowel Harmony) இம்மொழியின் ஒரு பண்பு. ஒரு தனிச் சொல்லில் பின்னுயிர்கள் அ,ஒ,உ மட்டுமோ முன்னுயிர்கள் e,o,u, மட்டுமோ தாம் வரும். மேலும், ஒலி அழுத்தம் (Accent) ஒரு சொல்லை உச்சரிக்கும் பொழுது தொடக்க நிலையில் மிக இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது.

இது ஓர் ஒட்டுநிலை (Agglutinative) மொழி. வினைச்சொற்களுடன் ஏறத்தாழ 30 வகையான ஆக்க உருபுகள் இணைந்து இலக்கணக் கூறுகளை உருவாக்குகின்றன. பெயர்ச் சொற்களுடன் ஏழு வகையான வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஒரே வகையான வேற்றுமை உருபுகளே எல்லா வகைப் பெயர்ச்சொற்களுடனும் இணைக்கப்பட் டாலும், பெயர்ச் சொல்லில் உள்ள உயிர் எழுத்து களுக்கேற்ப வேற்றுமை உருபுகளில் உயிர் ஒருமைப் பாடு ஏற்படும். இடவேற்றுமைக்கும் குறிவேற் றுமைக்கும் ஒரே உருபே உள்ளது. (எ - டு).

கர் (gar)	— 'கை'
கர்ன் (gar - iin)	— 'கையின்'
கர்த (gar - ta)	— 'கையில், கைக்கு'
கரிக் (gar - iig)	— 'கையை'
கராசு (gar - aas)	— 'கையிலிருந்து'
கரார் (gar-aar)	— 'கையால்'
கர்தய் (gar-tay)	— 'கையோடு'

இம்மொழியில் இலக்கணப் பால்பகுப்பு இல்லை. ஆனால், எண் வேறுபாடு மட்டும் உண்டு. (எ-டு).

ஒருமை	பன்மை
பி (bi) 'நான்'	பித் (bid) 'நாங்கள்'
த (ta) 'நீங்கள்'	தத் (tad) 'நீங்கள்'
சி (ci) 'நீ'	பித (bida) 'நாம்'
தெர் (ter) 'அவன், அவள், அது'	தெத் (ted) 'அவர்கள், அவை'
சபி (shabi) 'மாணவன்'	சபிநர் (shabinar) 'மாணவர்கள்'
தெங்கே (tenge) 'கடவுள்'	தெங்கெநெர் (tengener) 'கடவுளர்'

திராவிட மொழிகளைப் போன்று வேற்றுமை உருபுகள் பன்மை காட்டும் ஒட்டினை அடுத்தே இம் மொழியில் இடம் பெறுகின்றன. (எ-டு). அக்கநர் தன் (akka-nar-ta-n) 'அவனுடைய அண்ணன்களுக்கு'. இங்கு அக்க 'அண்ணன்' என்ற பொருளையும், நர் பன்மையையும், த நான்காம் வேற்றுமையினையும், -ன் உடைமைப்பொருளினையும் குறித்து நிற்கின்றன.

மேலும், 'மேல்', 'கீழ்' போன்ற பொருள்படும் உருபுச்சொற்கள பின்னுருபாக (Preposition) வாராமல் முன்னுருபாக (Post - position) மட்டுமே வரும். (எ - டு).

ஊல தேர் (uula deer) 'மலை மேல்'
(ஊல - மலை, தேர் - மேல்)

உசன் தொதொரொ(usan dotoro)'தண்ணீரின் உள்'
(உசன் -தண்ணீர், தொதொரொ - உளளே)

வினைமுற்றுச் சொற்கள் காலம் காட்டும். ஆனால், எண, பால் காட்ட எவ்வித விகுதிகளையும் பெறுவதில்லை. ஏவல் வினைமுற்றில் முன்னிலைப் பன்மை காட்டுவதற்கு விகுதி உள்ளது அது போன்று செயவென எச்சங்காட்டவும் அக என்ற விகுதி இருக்கிறது. (எ-டு).

யப் (yab) 'போ'

யபாரை (yab - aarai) 'போங்கள்'

யபக (yab - aga) 'போக'

பி யபன (bi-yab - ana) 'நான்போவேன்/ போகிறேன்'

பி யப்லே (bi-yab-lee) 'நான் போயிருக்கிறேன்'

பி யப்பே (bi - yab - bee) 'நான் போயிருந்தேன்'

பியப்ப (bi-yab - ba) 'நான் போனேன்'

இம்மொழியின் வாக்கிய அமைப்பு திராவிட மொழிகளிலுள்ளது போன்று, எழுவாய், செயப்படு பொருள், பயனிலை என்றே அமைந்திருக்கிறது. (எ - டு).

1. ஆவ நமைக் சர்கூலித் யவூலவ
(aava) (namaig) (sarguulid) (yavuulava)
அப்பா எனனைப் பள்ளிக்கு அனுபபினார்

2. சி யவவல் பி கனிலச்சு யவயீ
(ci) (yavavwal) (bi) (hanilaj) (Yawajii)
'நீ' 'போனால்' 'நான்' '(உன்) உடன்' 'போவேன்'.

இரா.பா.

துணை நூல்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலகமொழிகள (மூனறாம் பகுதி), சிவகாமி அச்சகம், அண்ணாமலைநகர், 1972.

மங்கோலியர்: மத்திய ஆசியாவின் வடபகுதியில் நாடோடிகளாக மங்கோலியர் இருந்தனர். பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள வெவ்வேறு பிரிவினராகப் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்தனர் செங்கிசுகானும் மற்ற தலைவர்களும் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாணடில் மங்கோலியா அனைவரையும் ஒன்றாக இணைத்தனர். அவர்கள் ஆசியாவின் பெரும் பகுதிகளையும் கிழக்கு ஐரோப்பாவையும் வெனறனர். மங்கோலியரின ஆட்சி கி.பி. 15-ஆம் நூறறாண்டிற்குப் பின்னர் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கி கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் முழுமையாக மறைந்தது.

செங்கிசுகான்: மங்கோலியர் சிறந்த குதிரை வீரர்கள். வேட்டையாடுவதிலும், கால்நடைகளை மேய்ப்பதிலும் வலலவர்கள். பைக்கால் ஏரிக்குத் (Lake Baikal) தெற்கே குளிர்மிகுந்த மலைப்பகுதிகளில் அவர்கள் பெரும்பாலும் வாழ்ந்தனர். இம் மங்கோலியர் அனைவரையும் அவர்களின் தலைவர் செங்கிசுகான் (கி.பி.1167-1227) ஒன்றாக இணைத்தார். முதலில் அவர்களில் தாடார் (Tatar) பிரிவினரைச செங்கிசுகான் வென்றார். பின்னர் கி.பி. 1206-ஆம் ஆண்டு மங்கோலியாவையும் வென்றார் அதன் பினனர்ச சீனாவை ஆட்சி செய்து வந்த சின மரபு அரசரைத் தோற்கடித்தார். பீகிங்கு நகரத்தை கி.பி. 1214-ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றிக் கொண்டார். அதையடுத்துச் சீனா முழுவதையும வென்றார். சீனாவுககு மேற்கேயுள்ள துருக்கிசுத்தான், பாரசீகம்,சோவியத்து உருசியாவிலுள்ள கீவ் (Kiev) அரசு முதலானவற்றையும் கி.பி. 1219 - ஆம ஆணடு அவர் வெனறார். அவருடைய பேரரசு ஆமூர் ஆறு, மஞ்சள கடல் பகுதிகளிலிருந்து பாரசீக வளைகுடா, கருங்கடல் வரை பரவியிருந்தது.

செங்கிசுகானின் மகன ஒக்டாய் கான் (Ogdai Khan), சார்சியா (Georgia), ஆர்மேனியா, பல்கேரியா, அங்கேரி (Hungary), போலந்து முதலான நாடுகளையும் உருசியாவின் பெரும் பகுதியையும வென்றார். ஒக்டாய் கானின் மறைவிற்குப் பினனர் ஐரோப்பாவில் மங்கோலியரின் ஆதிக்கம் மறைநதது செங்கிசுகானின் பேரன உலாகு (Hulagu) கி.பி. 1256 - ஆம் ஆணடு பாக்தாது நகரத்திலிருந்த கலிபாவின ஆட்சியை அழித்துவிட்டு அநநகர மக்களைக் கொனறு குவித்தார். மெசபடோமியா, சிரியா போன்ற பகுதிகளில் தம் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். அவர் நிறுவிய இல்கான்சு (Ilkhans) எனற மரபு அரசர்கள் பாரசீகத்தை கி.பி. 1353 - ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சி செய்தனர்.

குப்ளாய் கான்: குப்ளாய் கான் (கி.பி.1216-94) உலாகுவின் உடன்பிறந்தார் ஆவார். அவர் கி.பி.1260 ஆம் ஆணடு அரசரானார். அவர் சீனா முழுவதையும் வென்றார்; யுவான் (Yuan) அல்லது மங்கோலிய

மங்கோலியர்

மரபை நிறுவினார். அம்மரபு அரசர்கள கி.பி. 1368-ஆம் ஆணடு வரை சீனாவை ஆட்சி செய்தனர். அவர் காலத்திலதான் மஙகோலிய அரசர்களும அவர்களின் குடிமக்களும் புத்த சமயத்தைத் தழுவினர். குப்ளாய் கானிடம் பணிபுரிந்த அமைச்சர்கள், படைத் தலைவர்கள், ஆளுநாகள், தூதர்கள், மருத்துவ வல்லுநர்கள், வானியல் வல்லுநர்கள் போன்றவர்கள் உலகத்தில பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். வெனிசு நகரத்திலிருந்து வந்த வாணிகர் மார்க்கோ போலோ குப்ளாய்கானின் பேரரசில் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிநதார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும. குப்ளாய்கானுக்குப் பினனர் அவருடைய பேரரசு பிளவுபட்டது. தைமூர் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசியாவின பலபகுதிகளாகிய துருக்கிசுதானம், பாரசீகம்,ஆப்கானிசுதானம், வடமேற்கு இந்தியா, மெசபடோமியா, ஆசியா மைனர் முதலான பகுதிகளை வென்றார். இந்தத் தைமூர், செங்கிசுகான் ஆகியவர்களுடைய வழிவநதவர்களதாம் மொகலாயப் பேரரசர்கள. மங்கோலியர் வழிவந்த பாபர் இந்தியாவில் மொகலாயா ஆட்சியை(கி.பி.1526-இல்) நிறுவினார்.

இப்போது மங்கோலியர் கிழக்கு மங்கோலியர், மேறகு மங்கோலியர், புரியத்துகள என மூனறு பெரும் பிரிவுகளாக உள்ளனர். கிழக்கு மங்கோலியர் இன்றைய மஙகோலியாவிலும் திபெத்துப் பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். மேற்கு மங்கோலியர் மங்கோலியாவிலும் சைபீரியாவிலும் வாழ்கின்றனர். மறறொரு பிரிவினராகிய புரியத்துகள் (Buriats) பைக்கால் ஏரிபபகுதிகளிலும் சைபீரியாப் பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். மங்கோலியர் புத்த சமயம், இசுலாமிய சமயம், சாமா (Shamnism) சமயம் ஆகியவற்றைப் பினபற்றுகின்றனர். நா.ப.

மச்சபுராணம்: வடமொழிப் புராணங்கள் மகாபுராணங்கள் என்றும், உபபுராணங்கள் என்றும் இரு வகைப்படும். மகாபுராணஙகள் அனைத்தையும் இயற்றியவர் வேதவியாசர். உபபுராணங்களை இயறறியவர் பலர். புராணங்கள் மச்சம் முதலாகப் பிரமாண்டமீறாகவுளள பதினெட்டு என்பதைப் பிஙகலநதையாலறியலாம். அவற்றுள் சைவம், காந்தம், இலிஙகம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌடியம், மச்சம் மார்க்கண்டம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சைவ புராணங்களாய்ச் சைவர்களாற் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. இப்புராணங்களைச் சாத்துவித, புராணம், இராசத புராணம், தாமத புராணம் என மூன்று வகையாகப் பிரிப்பர். மச்ச புராணம் தாமத புராணம் என்னும் வகையுள் வைத்து எணணப்படுகிறது.

மச்ச புராணம வடமொழியில் மொத்தம் பதினான் காயிரம் செய்யுட்கள கொணடது. வேதவியாசர் இதை இரண்டு பகுதிகளாகப பாடியிருக்கிறார். பூர்வ காண்டம எனற முதறபகுதியில் நூறறுப் பதினானகு அத்தியாயங்களும, இரண்டாம் பகுதியான உத்தர காணடத்தில் ஐம்பத்தெட்டு அததியாயங்களும் ஆக மொத்தம் நூறறெழுபத்திரணடு அததியாயங்கள் உள்ளன இதனை வடமலையப்பப பிளளை எனபவா கி பி.1706-1707-இல தமிழில் மொழிபெயாததுச் செயயுள் வடிவில பாடியுளளாா. அவர் நாயகக மனனாகளுக்குப் பேராளராகத் திருநெலவேலிச் சீமையை ஆணடு வந்தவர். தமிழ் நூலாகிய மசச புராணம் முதனூலபோலவே பூர்வகாணடம், உத்தர காண்டம் என இரு பெரும் பிரிவுகளையும் முறையே 114,58 அததியாயஙகளையுமுடையது. புராணததின தொடக்கததில பாயிரம், நைமிசாரணியச் சிறப்பு, அநுக்கிரக மணியென வரும் மூனறும் தமிழ நூலா சிரியரே செய்தவை. செய்யுட்கள இனிய ஓசையு டையன; கற்பனையும பொருட்செறிவும் உடையன.

இப்புராணத்தில் காசிபர், சூரியன் முதலியோர் மரபும்; வசுருத்திரர், சநதிரன், சோமவமிசம், யயாதிபுததிரா, நாரசிஙகர், வயிரவர், தாரகாசுரன, குமாரசுவாமி முதலியோர் உறபத்தியும்; மதனத் துவாதசி, ஆதித்த சயனம், கிருட்டிணாட்டமி, வீமத துவாதசி, கலியாண சத்தமி முதலிய சத்தமி பேதங கள், சிவசதுாத்தசி, சங்கராந்தி, விபூதித துவாதசி, சட்டி முதலிய விரத நியமஙகளும், சிரார்த்த வகை களும் அவற்றைப் பினபற்றும முறையும்; தெயவ யானை, யயாதி இரணியகசிபு, பிரகலாதன, திரி புரத்தசுரர், தாரகன் முதலியோருடைய பூரணசரித மும், போசன, பவுரவன, அக்கினி முதலியோர் வமிசவரலாறும்; நவக்கிரகங்கட்குரிய விரத நியம மும்; தீர்த்த சிரார்ததம், சந்திர சூரிய கிரகண தானம், தீர்தத யாத்திரை, சாந்தி கிரகயஙகளும் முதலியவற்றிற குரிய விதிகளும்; மேரு, இமயம, பாரத ஆணடு, முதலியவற்றின வருணனைகளும்; பரமேசுவர தோத திரம முதலிய தோத்திரஙகளும், பிற புராணஙகளில வரும் கதைகள சிலவற்றிறகான காரணங்கள பற்றிய விவரங்களும் சொலலப்பட்டுள்ளன. எம.சீ.

மச்சமுனி: பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவர் எனக் குறிக்கப் பெறும் இவர் மச்சர், மச்சேந்திரர், மச்சநாதர், மச்சமுனி எனறும் வழங்கப் பெறுவார். இவரைப் பதினெண் சித்தர்களுள ஒருவராகக் கொள்ளாதவரும் உளர். இவரது வாழக்கை வரலாறு தெளிவாகத் தெரியாத நிலையில் போகரின ஏழா யிரம் தரும் சில செய்திகள் பயனுடையனவாக இருக்கின்றன.

இவர் ஆடித்திங்களில் உரோகிணி நாளில் பிறந் தாா. இவா மசச வடிவுடனும் முகம் மட்டிலும் மனித வடிவுடனும் அமைநது காலாங்கி மலையோரம உளள சுனையில் தவமிருநதாா. இவர் கல்லுடைக்கும் சாதி யினைச் சார்ந்தவர். முன்னூறு ஆணடுகள இறை வனைத் துதி செய்து இவவையகததில் வாழநது, காயகறபம் கொணடு, சமாதி செல்ல வேணடும என்ற பெரு விருப்பில் தீவிரமாக மூன்று ஆணடுகள சமாதி பூணடு இறைவனையே தியானம செய்து காசினியை விட்டொழிததுக் கயிலையினை அடைநத வர். மச்சமுனி உற்பவம எனும பகுதியில புததியுளள சித்து, வராககிரி மலையில சமாதியிருக்க எணணி வநதார். சீடர்களின உதவியுடன் குழிதோணடி அவர்கட்கு உபதேசம் செய்து மனோனமணியைக் காணவேணடும என்ற எணணத்துடன் சிவயோகத் தில் நினறு குழியினிலே படுத்தார். பாறை வைத துக் குழியினை மூடுமபடி சொல்லிப் பனனிரெணடு ஆணடுகள் சமாதியிருந்தார். வெளிவரும காலம வந்ததும் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள அச் சித்தொளி யைக் காண வந்தனர். அவாகளுக்கு உபதேசம செய்து பல கவிதைகளை அவர்களுக்குக் கூறினாா. மறறும், 'புலவர் சரித்திரதீபகம' என்னும் நூல இவா அகத்தியர் காலத்தவா எனறும, இரசவாத வித்தையும், ஞான நூலும தோநதவா எனறும, வாத நிகணடு, மச்சமுனி வைப்பு எனனும் இரு பிரபந்தங்களை இயறறியவர் எனறும கூறுகிறது. இவரைப் போகரின மாணாக்கர் என்றும, திரா வகம் 800, வைத்தியம் 800 முதலிய நூலகள செய்தவர் எனறும் கூறுவர். குலால புராணத்தின மூலம் இவர் செம்படவர் எனறு தெரிகிறது என அபிதானசிந்தாமணி கூறும்.

இவரது பெயரில எழுபததாறு சுவடிகட்கு மேல கிடைக்கினறன. அவற்றில் நாற்பத்து நானகு, சென்னையிலுள்ள கீழததிசைச சுவடிகள காப்பகத தில் உளளன. பிற தஞ்சைச்சரசுவதி மகால நூலகத திலும், தமிழப் பல்கலைககழகததிலும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் உளளன. சில சுவடி கள் நூல்களாகவும வெளிவந்துள்ளன. 'மசசமுனி ஞானம' எனற தம்நூலில 'குரு' வின் அடையாளங் களையும் மேனமையினையும் விளக்குவார்.

'திருமந்திரம் 800' எனும் சுவடியில் பதி, பசு, பாச உணமைகளை விளக்குவார். அ-சிவம், உ-உயிா, ஓம்-உடல் எனபதையும், சிவன், வாலை வயிரவி முதலான தெய்வங்களின் பூசை முறைகளையும சில வைப்புகளையும் விவரிப்பார். இவரே வடமொழி நூலைப் பார்த்து எழுதினேன் எனபதால் இவர்

வடமொழிப் புலமையும வாய்ந்தவர் எனபது தெரி கிறது

இசசோதிட நூலில் சோதிடம் பார்ப்போன தன்மை, அவன அறிய வேண்டியவை, செயய வேணடிய நவ காயத்திரி செபம், இராசிக் கேற்ற குணம் முதலானவறறைக் குறித்துச் செல்வார். ஞானப்பகுதிகளில் உப்பின வகைகள் (கல்லுப்பு, கடலுப்பு, கவுடஉப்பு முதலானவை),பாடாண வகை கள், சிங்கி வகைகள், காயாதிகற்ப வகைகள, ஞானக கூறு, யோக தியான முறைகள், வைப்புகள் முதலான பலவற்றையும் விளக்கி உரைப்பார்.

காகபுசுணடரின் நாடி சாத்திரத்தில் கோரக்க ரும், மச்சமுனியும் உரையாடுகின்ற தன்மை பேசப் பட்டுள்ளது. அதன் வழி மச்சமுனியின மாணவர், கோரக்கர் என்பதும், காகபுசுணடரின் மாணவர் மச்சமுனி என்பதும் வெளியாகின்றன. இவர் கொங் கணரையும், அவர் எழுதிய கடைக் காண்டத்தையும் புகழ்ந்து பாடுவர். கொங்கணர் மச்சமுனியினை வாழ்த்தியமை தெரிவதால இருவரும் சமகாலத் தவராய் இருத்தல் வேண்டும். போகரின் மாணவர் என்று கூறுவது ஏற்புடையதாக இல்லை போகர் எவ்விடத்திலும் மச்சமுனியைத் தம் மாணவராக உரைக்கவில்லை. தம் குருவான காலாங்கி நாதர் கூறியே மச்சமுனியின உற்பவம் முதலான பிற வற்றைத் தாம் தருவதாக எழுதுகின்றார்.

மச்சமுனியின நூல்கள் அனைததும் அவரைத் தெளிந்த 'ஞானி' யாகக் காட்டுகின்றன. சமுதாய மக்களின் மீதும், அவர்களின் உயர்வின் மீதும் அவர் கொண்டுள்ள பற்று மிகவும் உயர்ந்தது. உண்மையி னையும் போலியினையும் விளக்கமாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார் மக்கள் நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும்; நல்லவர்களாக நோயற்று வாழவேண்டும் என்று வேணடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. க.இ.

மச்சேந்திர நாதர்: இவர் நவநாத சித்தர் களுள் ஒருவர். சாத்திரக் குப்பையிலும் கோத்திரக் கோளாற்றிலும், ஈடுபடாமல் அவற்றினை இகழ்ந்து தள்ளி, மக்களிடம் பரிவு கொணடு அவர்களிடையே வாழ்ந்து, அவர்களை யெல்லாம் நல்வழிப்படுத்த முயனறவர்கள் நவநாத சித்தர்கள. அவர்களைப்பற்றி வட நாட்டில் பேசி வருகின்றனர். அவர்கள பெயரை யும தமிழ்ச் சித்தர்கள் வரிசையில் காணலாம். மச் சேந்திரர், கோரக்கர் முதலானவர்களின் சமாதிகள் அங்கே காட்டப்படுகின்றன. மச்சேந்திரர் மாணவ ரான கோரக்கரே கஞ்சாவை மருந்துக்கு முதன் முதலில் பயன்படுத்தியவர். அதனால், கஞ்சாவைக் கோரக்கர் மூலிகை எனக் கூறுவதுணடு. எண்வகைச் சித்திகளையும் பெற்றவர்கள பதினெண்மர் என்பர். அவர்களுள ஒருவர் பெயர் மசச முனி எனப்படுகிறது. வடநாட்டில் 84 சித்தர்கள இருந்தனரெனச சொல்லு கிறார்கள்.

சிவபெருமான கடற்கரையில் பார்வதிக்குத் தாரக மந்திரம் உபதேசிக்கையில் அவளுக்கு நித் திரை உண்டாக, அமமந்திரத்தை மீன் வயிற்றி லிருந்த பிளளை கேட்டு ஆண உருக்கொணடு வெளி வந்தது. அதைககண்ட சிவபெருமான் மச்சேந்திரர் எனப பெயர் கொடுத்தார். இவர் கோரக்கருடன் கூடி ஒரு பாரப்பனக் குடியிருப்புக்குச் சென்று ஒரு பார்ப் பனி வீட்டில் உணவுகேட்டார். அவள் ஒரு வடை கொணடு வந்து கொடுக்க வடையைக் கோரக்கர் மச்சேந்திரருக்குக் கொடுத்தார். அதை உண்ட மச்சேந் திரர் அதன் சுவையை எணணி மறு நாளும் வேணடு மென்ன, அவ்வாறே கோரக்கர் அப்பார்ப்பனியிடம் போய் உணவு கேட்டார். அவள் தானியங்கொணடு வநது இட கோரக்கர் அதை மறுத்து வடை வேணடுமென்றார். பார்ப்பனி இல்லை என்று மறுக் கப் பிடிவாதமாய்க் கோரக்கர் வடையே வேண்டு மென்றார். பார்ப்பனி உம் கண்ணைக் குரு கேட் டால் கொடுப்பீரோ, அதுபோல் இயலாதது கேட் கின் எவ்வாறு தர இயலும்; அவ்வாறு நீர் தரு வீரேல் வடைதரலாகுமென்றாள். உடனே கோரக்கர் தம் கண்ணைப் பெயர்தது அவளுக்குக் கொடுக்க, பாரப்பனி பயந்து நெய்யில் வடைசெய்து கொடுக்க அதைக் கொணர்ந்து குருவின் முன் வைத்தார். மச் சேந்திரர் கோரக்கரிடம் ஒரு கண் நீங்கியதற்குக் காரணம் வினவ, அவர் நிகழந்ததைக் கூற, அதைக் கேட்டு அவர் மனவுறுதிக்கு உளமகிழ்ந்து கண்ண ளித்து அவரை மகிழ்விலாழ்த்தினார். பின்பு மச் சேந்திரர் மலையாள நாட்டை அடைநது பிரேமளா என்பவளை மணந்து மீனநாதன் எனனும புதல் வனைப் பெற்றார். துறவியாக இருந்து இலலறததில் ஈடுபட்ட இவரை மீணடுந் துறவியாக்கினவர் இவர் மாணவர் கோரக்கராவார்.

மச்சேந்திரர் பல இடங்களில் திரிந்து வருகையில் ஒருத்தி ஐயமிட்டு இவரிடம் புத்திரப்பேறு வேண்டி னாள். சித்தர் அவள் மீது கருணை கொணடு திருநீறு அளித்து உட்கொள்ளச் சொன்னார். தம் அண்டை வீட்டுக்காரியிடம் அதனைச் சொலல அவள் தடுத்து விடுகிறாள் திரு நீற்றைக் உட் கொள்ளாது துப்பிவிட்டு இவள் இருக்கையில், சில காலம் பொறுத்து மீண்டும் அவ்வழி வந்த சித்தர், அவள் பிள்ளையைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் அழைத்து வருமாறும் கூறினார். திருநீறு பெற்றவள் அண்டை வீட்டுக்காரி சொல்லால் தான் செய்ததை யனைத்தும் ஒழியாது கூறினாள். சித்தர் அவ்வடுப்புச்

சாம்பல் எங்குற்றதென, அதனை வாரி வழக்க மாய்க் கொட்டும் வீட்டின் புழக்கடையில் உள்ள குப்பையைக் காட்டினாள். சித்தர் அவ்விடம் சென்று கோரக்கா என, ஏன் என்னும் ஒரு ஓசை உண்டா யிற்று. பலரும் கண்டு வியக்கச் சித்தர் குப்பையை அகற்றக் கூற, அதில் சித்தர் தாம் திருநீறு கொடுத்த காலம் முதல் பிள்ளையைக் கண்ட காலம்வரை உள்ள ஆண்டுகள நிரம்பப் பெற்றவனை அப்பெண் ணிற்குக் கொடுத்தார். அவரைக் கோரக்கா என்பர். இச்செய்தி மகா பக்த விசயம் என்னும் நூலில காணப்படுகிறது. எம.சீ.

மசாய்ப் பழங்குடி: கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் தான்சானியா, கென்யா ஆகிய நாடுகளில் வாழும் ஒரு குடியினரே மசாய்ப் (Masai) பழங்குடிகளாவர். இவர்கள் கி.பி.17,18 – ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மேலை நைல் (Upper Nile) பகுதிகளிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து, ‘பெரிய பிளவு’ப் (Great Rift) பள்ளத் தாக்குப் பகுதிகளுக்குக் குடியேறினர். இங்குக் குடிபெயாந்த காலத்தில் இவர்கள் சிறந்த போர் வீரர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களின் எண் ணிக்கை 1980-களில் 10,000க்கும் மேற்பட்டிருந்தது. அதில் ஏறக்குறைய பாதியளவினர் கென்யாவிலும், மற்றவர்கள தான்சானியாவிலும் வாழ்கின்றனர்.

மசாய்ப் பழங்குடியினர் பொருளாதார அடிப் படையில் இரு பிரிவுகளாகப் பாகுபடுகின்றனர். ஒரு பிரிவினர் கால்நடை வளர்ப்பதோடு, ஓரளவு வேளாண் தொழிலிலும் ஈடுபடுவதால் அவர்கள வேளாண் மசாயினர் எனப்படுவர். மற்றொரு பிரி வினர் ஆயர் வாழ்க்கையில் பெரிதும் ஈடுபடுவதால் அவர்கள ஆயர் மசாயினர் (Pastoral Masai) எனப் படுவர். ஆயர்குடியினரே தமமை அம்மண்ணின் மைந்தர்கள எனவும், முதுகுடி எனவும் கூறிககொள் வர். இரண்டு பிரிவினரும் மேலும் பல குலத்தவர் களாகப் பாகுபடுகின்றனர்.

‘மசாய்ப் பழங்குடியினர் மாடுகள், வெள்ளாடு கள், செம்மறியாடுகள் ஆகிய மூன்றையும் வளர்த்து அதன்மூலம் வாழ்க்கைத தேவைகளை நிறைவு செய்து கொளகினறனர். இருப்பினும் பால் கொடுக் கும் பசுக்களையே இவர்கள் பெரிதும் நம்பி வாழ் கின்றனர். எருதுகளைச் சமயச் சடஙகுகளின் போது இறைச்சிக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். சமுதா யத்தில் ஒருவரின் தகுதி அவர் கொணடிருக்கும் கால்நடைகளின எணணிக்கையைப் பொறுத்தே கணக்கிடப் படுவதால எருதுகளைப் பெருமள வில் வளர்க்கின்றனர். ஆடுகள இறைச்சிககாகப

மசாய்ப் பழங்குடியினர்

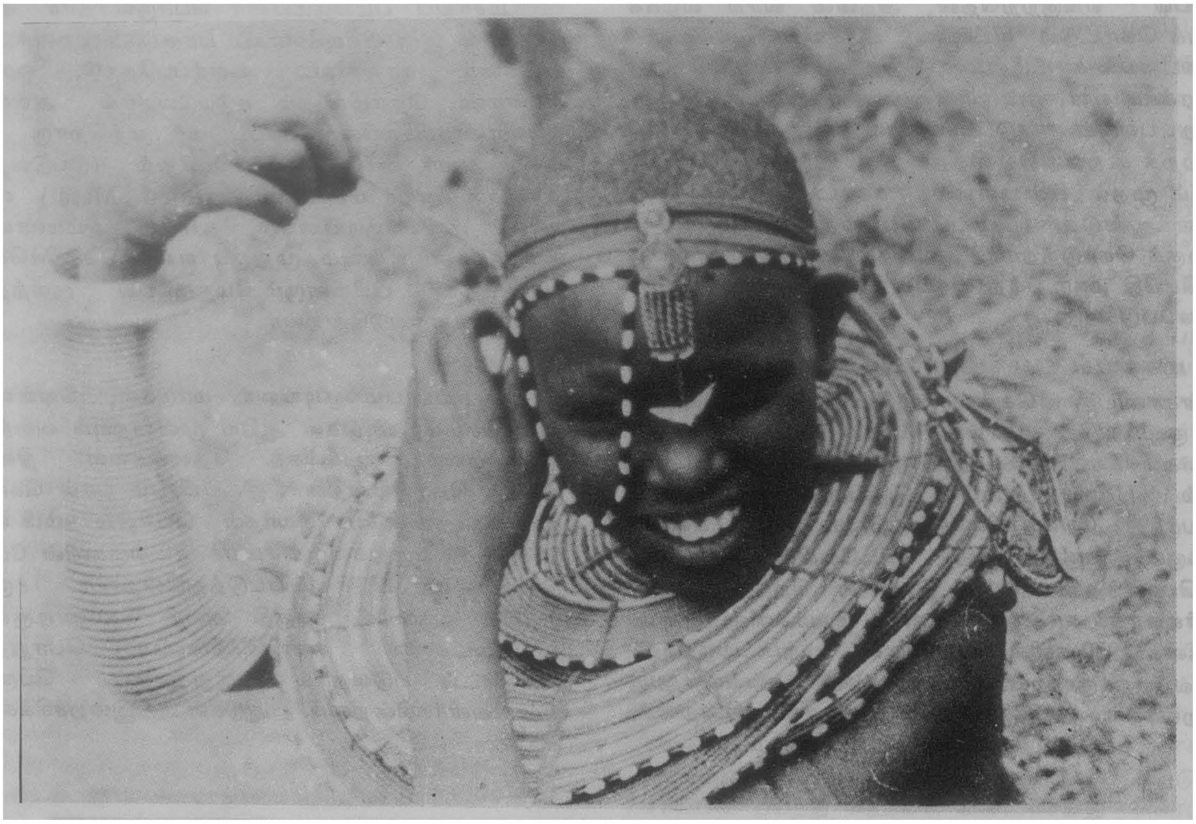

மசாய்ப் பெண்

பயன்படுகின்றன. காலநடைகளை இளம் சிறார்களே மிகுதியாக வளர்க்கின்றனர். மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து மேய்ச்சல் இடத்தை மாற்றுவதற்காக வேறு இடம் தேர்ந்தெடுத்து அங்குச் செல்கின்றனர். அதனால் இவர்கள் கிராமங்களும் குடிசைகளும் நிலையானவையாக ஓரிடத்தில் அமைதவில்லை.

வயது வந்த ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் இளையோர் கூடத்தில் (Dormitory) உறுப்பினராக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வமைப்புப் பெரும்பாலும் போராளிகள் (Warriors) அமைப்பு என்றே கூறலாம். ஆண்கள் பதினாறு வயதடையும்போது பாலுறுப்பின நுனித் தோலை நீக்கம் செய்யும் சடங்கு (Circumcision) நடந்த பின்னர், மோரன் (Moran) என்னும் அந்த இளையோர் கூடத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப் படுவர். அதில் 7 முதல் 14 ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினராக இருக்கலாம். அதன்பின்னர் முதிர்ச்சியடைந்த ஆண்மக்களின் குழுவான இல்தர்கயானி (Iltereke-yani) எனனும் குழுவில் சேர்ந்துவிடுவர். அதில் சேர்ந்த பின்னர்த்தான் எவரொருவரும் மூக்குப் பொடி போடுதல், புகையிலை போடுதல் போன்றவற்றைச் செய்யமுடியும். இல்தர்கயானி அமைப்பிற்கு மேல், ஓடி ஆடி வேலை செய்ய முடியாத முதியோர்கள் அடங்கிய குழு உள்ளது. அவர்கள் கடுமையாக உழைத்து வாழ முடியாவிட்டாலும், சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு பொதுச் செயலுக்கும் அவர்களின் கருத்துகளே முடிவாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றன. இருப்பினும் சமுதாய வாழ்வில் ஒவ்வொரு குழுவும் கட்டுப்பாடின்றி அவரவர் விருப்பத் திற்கேற்பச் செயற்பட அனுமதிக்கப்படுகின்றது.

மசாய்ச் சமுதாயத்தில் 'மோரன்' என்னும இளையோர் அமைப்பு, தற்காப்புப படையாகச் செயற்படுகிறது. அவர்கள் அயலார் மீது வீணாகச் சணடையிடுவது இல்லை. அவர்களின் நிலப்பரப்பைக் காத்துக் கொள்ளவே இவ்வாறான ஒரு படையை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். ஒவ்வொரு குலத்தினரும் படைப் பிரிவில் இடம் பெற்றிருப்பர்.

பல்வேறு குலத்தவர்களுக்கிடையே அடிக்கடி

முதியோர் குழு

சண்டை மூளுவதுணடு. அதோடு வெவ்வேறு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்துவர். அதில் ஏற்படும் வெறறி தோல்விகளை எளிமையாக எடுத்துக் கொளவதிலலை. அதனாலும் இவர்களிடையே பகைமை உணர்சசி அடிக்கடி ஏறபடுகிறது.

மசாய்ச் சமுதாயத்தில பருவமடைந்தவுடன் ஆண்களும் பெணகளும இனக்குறிகளின் நுனிததோல் நீக்கும் சடங்குகளைச் (Circumcision rites) செய்த பின்னரே திருமணம் செய்துகொள்ள முடியும. மணத்துணையை அவர் சார்ந்த குலத்திற்குள(Clan) எடுக்காமல் பிற ஐந்து குலங்களுள் ஏதாவதொன்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துக் கொளவர். திருமணத்திற்கு முன் ஆண பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு விருப்பமான பெண்களுடன பழகலாம். அப்போதுங்கூடப் குலப்புறமணக் (Clan Exogamy) கட்டுப்பாட்டைப் பின்பற்றவேண்டும்.

இம்மக்களின் சொத்து மரபுரிமையும் பெற்றோர்களைக் கவனிக்கும பொறுப்பும குறிப்பிடத்தக்கவை. தாய் இறந்தபிறகு காலநடைகள் அனைத்தும இளைய மகனுககுச் சேரும் அதனை ஈடு செயயும வகையில் முதுமைக் காலத்தில தாயாரைக் கவனிககும் பொறுப்பு இளைய மகனுடையது தநதையை மூத்தமகன் கவனிததுக கொளள வேணடும இவர்களிடையே பரிமாற்றப் பொருட்கள சிறப்பிடம பெறுகினறன. உறவினாகள ஒருவருக்கொருவா ஆணடுதோறும் பரிசுப்பொருட்களைப் பரிமாறிக் கொணடு அனபை வெளிப்படுத்துவர். அது அவாகளின் உறவையும் பிணைபபையும வலுவடையச் செய்கிறது. பரிசுப் பொருட்கள பெருமபாலும் காலநடைகளாக இருக்கும். பரிசு கொடுத்தவரின பெயராலேயே அது கூறப்படும்.

மசாய்ப் பழங்குடியினர் ஆடு, பசு ஆகியவற்றின பாலை உணடே வாழ்கின்றனர். வறணட காலங்களில் பசுவின் இரத்ததோடு பாலினைக் கலந்து, ஒரு வகை உணவாக மாற்றி உணகின்றனர் வெளியாரிடமிருந்து தானிய வகைகளையும், தேனையுமு பெறுகினறனர். கால்நடைகளின் ஒவவொரு பொருளையும

அன்றாட வாழ்வில் பயன்படும் பொருளாகச் செய்து கொள்கின்றனர்.

நகாய் (Ngai) என்னும் தெய்வம் இவர்களின் கடவுளாகும். நகாய் என்னும் சொல்லுக்கு ஆகாய மும வளிமண்டலமும் என்பது பொருள். கருவளம் பெருகவும் உடல்நலன் பெறவும் அத் தெய்வத்திற்குச் சிறப்பு வழிபாடு செய்கிறார்கள். மழை வேண்டும் காலங்களில் பெண்கள் மட்டும் சிறப்புச் சடங்குகளைச் செய்து வழிபடுகின்றனர்.

தான்சானியா, கென்யா ஆகிய இரண்டு அரசு களுமே மசாய்ப் பழங்குடியினரை மேம்படுத்துவதில நாட்டம் செலுத்துகின்றன. அவை, பல நலவாழ்வுத் திட்டங்களை இவர்களுக்காகச் செயற்படுத்துகின் றன. சீ.ப.

மசாவா, ஆப்பிரிக்காவின் வடக்கு எதியோப்பி யாவில எரிட்ரியா மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு நகரம். இதனை மெசாவா எனவும் குறிப்பிடுவர். இதுசெங்கட லைச் சேர்ந்த ஒரு துறைமுகம் மசாவா (Massawa) வடக்கு எதியோப்பியப் பகுதிக்கு ஒரு முக்கியமான துறைமுகமாக விளங்குகிறது. அசுமாரா (Asmara) நகருடன் இது இருப்புப்பாதை மூலம் இணைககப்படு கிறது தோலும் காப்பிக் கொட்டையும் இங்கிருந்து பல இடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. ஒரு பகுதி தீவுகளிலும், மற்றொரு பகுதி மசாவா விரிகுடாக் கரையிலுமாக அமையப் பெற்றுள்ள இந்நகரில் முத்துக்குளிக்கும் தொழில் நடைபெறுகிறது. தெ.பா.

மசுக்காட்டு: இது ஓமன் சுல்தானிய நாட்டின் தலைநகரம். அரேபியாவின் தென்கிழக்கில் ஓமன் வளைகுடாவில் உள்ள மசுக்காட்டு (Muscat) நகரம் நெருக்கமான மலைகள நிறைந்தது. இதன் துறை முகம் சிறப்பு வாய்ந்தது. போர்ச்சுகீசியர், இதனை கி.பி.1508-இல் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். போர்ச் சுகல் நாடு இதனை கி.பி 1648-ஆம் ஆண்டு வரை தனனிடம் வைத்திருந்தது. பிறகு இங்குப் பாரசீகச் சிற்றரசர்கள் ஆதிக்கம் கி.பி.1741-ஆம் ஆண்டு வரை ஏறபட்டிருந்தது. இது வாணிகத் துறையில் மிகச்சிறந்து விளங்கியது. ஆனால, பிறகாலத்தில் இதன் அருகில் முததிரா (Mutrah) எனனும் புதிய துறைமுகம் ஏற் பட்டதால, மசுக்காட்டின் வாணிகச் சிறப்புக் குன்றி யது. இரு துறைமுகங்களின் மொத்த மக்கள்தொகை 80,000 (1982) ஓமன சுல்தானியம், 1970-ஆம் ஆண்டு வரை மசுக்காட்டு – ஓமன சுல்தானியம் என்ற பெய ரிலேயே வழஙகப்பட்டது. இப்பகுதியில் வாழ்பவர் கள, அரேபியர், இந்தியர், பாகிசுத்தானியர், நீக்கி ரோக்கள் முதலானவர்களாவர். இங்கு விளையும் பொருட்களில பேரீச்சையும, கடற்பொருட்களில் மீன்வகைகளும், முத்துச்சிப்பிகளும் முக்கியமானவை. இவை யாவும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. தெ.பா.

மசுதான் சாகிபு: தாயுமானவரை அடியொற றித் தமிழில் இசுலாமிய ஞானப் பாடல்கள் பாடிய வருள் ஒருவர் மசுதான் சாகிபு. இவர்பள்ளித் தோழ ரான காயற்பட்டினம் புலவர் நாயகம் செய்கு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை ஆலிம்புலவர் வாயுறை வாழ்த்தாகப் பாடியுள்ள ஆசிரியப்பா மசுதான் சாகி பின் வரலாற்றைத் தொகுக்க வகை செய்கிறது. அழுத்தமான ஆன்மிக உணர்வும், ஆழ்ந்த கருத்து களைக் கொண்ட அருந்தமிழ்ப்பா இயற்றும் திறமை யும் மசுதான் சாகிபைத் தமிழச் சித்தர்கள் பட்டிய லில் சேர்த்துள்ளன.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள தொண டிக்கு அருகிலுள்ள குணங்குடி என்னும் ஊரில நைனா முகம்மது – பாத்திமா ஆகியோரின் புதல்வராக கி.பி.1788 – ஆம் ஆண்டில் பிறந்த மசுதான் சாகி புக்குச் ‘சுல்தான் அப்துல் காதிர்’ என்று பெற்றோர் பெயரிட்டனர். இவர் ‘பொன்னரிய மாலை’ என்னும் சொல்லரிய தமிழ்ப்பா மாலை தொடுத்த மதுரை மின்னா நூருத்தீன் புலவர் வழிவந்தவர் அவருக்குத் தந்தையார் ஆவார். அன்னையார் அண்ணல் நபி அவர்கள் வழிவந்தவர். எனவே, இறையுணர்வில் மேலோங்கிய நிலையும், இன்தமிழ்ப்பா புனையும் திறனும் இயல்பாகவே மசுதான் சாகிபுக்கு அமைந்து விட்டன.

தம் பதினேழாம் அகவைக்குள்ளே இசுலாம் சம யக் கல்வித் துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்று அதற்குரிய பட்டத்தைப் பெற்றார். புலனின்ப நுகர்ச்சிகளைப் புறநதள்ளும் போக்கமைந்த இவர், தமக்கென வளர்ந்த தம் மாமன் மகளைத் திருமணம் செய்ய மறுத்துத் தம் இளவலுக்கு மணம் செய்து வைத்தார் உள்ளத்தில் பற்றின்மை தொடரச் சமய ஞானமும் தவத்தின் வழிமுறையும கற்றுணரக் கீழககரை சென்று, செய்குஅப்துல் காதிரி லெப்பை ஆலிம் எனப வரின மாணவரானார். தொடர்ந்து திரிசிபுரம் மௌலவி சாம் சாகிபு என்பவரிடம் ‘தீக்கை பெற்று’ ஞான யோக நெறியில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

ஞானம் பெற்ற துறவியான மசுதான் சாகிபு பகலெல்லாம் நோன்பிருந்தார்; இரவெல்லாம் தொழுதார். தனிமைத் தவம் நாடி மலைகளுக்கும காடுகளுக்கும் சென்றார். சிக்கந்தர் மலை, சதுரகிரி, பிரான்மலை, நாகமலை, ஆனைமலை ஆகியன அவர் தவம் செய்த இடங்களாகும். அவவேளைகளில், சருகும், கிழங்கும், தழையும், குழையும், கனியும், காயும் புசித்து வந்தார். இயற்கை இடஙகள் மட்டு

மன்றிக குப்பை மேடுகளும இந்தத் தவசிக்குத் தஙகு மிடங்களாயின. நாளுக்கு நாள இவர் இறைக் காதல மீதூரப்பெற்று, பிததராகவே மாறி நினற நிலை கணடதாலேயே மககள இவரை 'மசுதான' எனறு கூறினர். 'மசுத்' எனபது ஒரு பாரசீகச சொல. போதை அல்லது வெறி எனபது அதறகுப் பொருள. எனவே, இறைககாதல போதையில வெறி பிடித்த 'சுல்தான் அப்துல காதிர்', மசுதான சாகிபாக மாறி னார்.

ஞானநெறி விளககம் சொலல வடபுலம சென்று திருமபி, வடசெனனை இராயபுரத்தில் தங்கி, யோக நிட்டையில் ஆழநதார் முகியித்தீன் அப்துல காதிர் சீலானியை (ரகு) ஞான குருவாக ஏற்றுப் பக்திச் சுவை சொட்டும் பாக்கள பலவற்றைப் பாடினார். பலர் இவரிடம் வநது தீக்கை பெற்றனர். இசுலா மியர் அனறிப பிறரும் இவர் சீடர் ஆயினர். பிற சமயத்தாரால் 'மசுதான் சாமி' என்றே மதிப்புடன சொலலப பெற்றார். இவர் தங்கியிருநத ஆன்மிகக் கூடம், அனைத்துச் சமயததவரும் கூடும் அரஙக மாயிற்று. எனவே, 'சமரசம' போற்றும் சானறோ ராகவே மசுதான் சாகிபு போற்றப் பெற்றார்

சென்னையில் வாழும்போது, தாம் சார்நதிருந்த 'காதிரிய்யா தருக்கா' முறைப்படி சமயத் தொண்டு ஆற்றித் தம் கையால் தச்சு வேலை செய்து கிடைத்த வருமானத்தால் ஏழை எளியோர் வறுமையைத் துடைத்தார் வெளிப்படையாகச் சில நாளும், மறை வாக யோக நிலையில சில நாளும் வாழ்வது இவரது வழக்கமாயிற்று. அப்போதெல்லாம் தம் கருத்தைச 'சுட்டிக்காட்டியும், எண்ணில் தொகுத்தும், எட்டிக் காட்டியும், எழுதிக் காட்டியும்' விளக்கினார் என்பர்

இறைக காதலில் தமமை முற்றிலும உட்படுத்திக் கொண்டு, தம் முழு உரிமையாளனாக இறைவனை வரித்துக்கொணடுவாழ்ந்த ஞானிகளை, சூபி ஞானி எனபர் இசுலாமியர். அந்த வகையில் மசுதான சாகிபும் ஒரு சூபி ஞானியே என்பர். சூபி மரபுப்படி தீக்கை பெறறமையும், 'கல்வத்து' எனனும யோக நிட்டையில் ஆழ்ந்திருந்தமையும், முகியித்தீன் ஆணட கையைக் குருவாய்க் கொணடு 'காதிரியயா' நெறிப் படி வாழ்ந்தமையும், மசுதான் என்ற சூபி ஞானிக் குரிய பெயர் கொணடமையும், கம்பளி உடை தரித்து அலைந்தமையும மசுதான் சாகிபு சூபி ஞானி எனப தற்குச் சான்றுகள் என்பர். இவருடைய பாடல்கள் எல்லாம் சூபி ஞானத்தின் சுடர் ஒளிகள் என்று போற்றுவர்.

மசுதான் சாகிபு பாடிய பாடலகள அனைத்தும் அவர் பெயராலேயே வெளிவநதுள்ளன. தமிழில் ஞானக் கருததுகளை விளக்கும் அருடபாக்களாக அவை விளங்குகினறன. இசுலாமிய நெறி சொலவன வாயினும் எல்லோரும் படித்து இனபுறும் தகுதி பெறறவை அவர் பாடலகள பாடல்களின யாபபு முறையும, தலைப்புகளும், தததுவக கருத்தோட்ட மும் தாயுமானவரை நினைவிற்கொள்ள வைக் கினறன 'மதபேதம ஓதி மதிகெட்டவா' எனற இவரின இடிபபுரை சமய ஒருமைப்பாட்டில இவர் கொணட பற்றினைக் காட்டும். இருபதுக்கும் மேற பட்ட இசைப்பாடலகளைப் பாடித் தம இசைத்தமிழ புலமையை வெளிப்படுததி உளளார்.

குணஙகுடியில பிறநததால் மசுதான சாகிபைக 'குணங்குடியார்' என்றும மககள் குறிப்பர். அது, எவ்வளவு பொருத்தமான பெயர் எனபதை ஐயாச சாமி முதலியார், 'மறைபுகல் ஞான வளமினி தரு ளும் குறைவரு நறகுணங் குடிகொணடி ருத்தலால், உன்பெயர் காரணத துறுபொருள் உணர்ந்தனம' என்று பாடிப் போறறுவார். அதுபோலவே, மசுதான சாகிபைப் பணிநது, 'நீயே ஈன்ற தாய தநதை, நீயே குருவி னொரு தெய்வம், நீயே அடியார்க குதவுபொருள, நீயே ஞான நெறிவிளககம் நீயே விளஙகும் குணக்குனறம' எனறு வேஙகடராயப் பிளளை கவிராயர் பாடியிருப்பதும மசுதான சாகிபின பெருமைக்குச் சானறாகும்

தொணடியிற் பிறந்ததால 'தொணடியார்' என்று கூறபபெற்ற மசுதான சாகிபு மறைநத பினனரும் செனனையில அவர் வாழந்த இடம 'தொணடியார் பேட்டை' எனறே சொலலப பட்டது அதுதான் இப்போது தணடையார்பேட்டை என்று மருவி உளளது எனபர். அ ர.

மசுதி வேங்கடேச ஐயங்கார் என்பார் கன்னடமொழி இலக்கிய மேதை. இவர் கருநாடக மாநிலம கோலார் மாவட்டம மசுதி (Masti) எனனும் ஊரில் கி.பி. 1891 – ஆம ஆணடில பிறந்தார். இவரு டைய தநதை இராமசாமி ஐயங்கார்; தாயார் திருமாலமமாள. இவர் பங்கசம்மா என்பாரை மணநது கொண்டார். இவருக்கு ஐந்து பெணமககள. முது கலைப் பட்டம் பெற்ற இவர் மைசூர் அரசுப்பணியில சேர்ந்தார். துணை ஆணையராகவும், பினனர் இணை ஆணையராகவும் பொறுபபு வகிதத இவர் பதவியிலிருநது ஓய்வு பெறற பின்னர்த் தலை சிறந்த இலக்கிய மேதையாக மாறினார். இவர் வெளியிட்ட முதல் நூலுககுக 'கேளவு சனன கதை களு' (Kelavu Sanna Kathegalu) என்று பெயர். சீவனா (Jivana) என்னும் திஙகளிதழின் ஆசிரியரா கவும், பதிப்பாளராகவும இவர் பல்லாணடுகள

பணிபுரிந்தார். கன்னட சாகித்தியக்கழகத்தின் தலைவராகப் பெல்காம் என்னும் ஊரில் நடைபெற்ற இலக்கிய மாநாட்டின் தலைவரானார். பின்னர்த் தென்னிந்திய மொழிகள் மாநாட்டின் தலைவராகச் சென்னையில் பதவியேற்றார். பம்பாயில் கூடிய அகில இந்திய எழுத்தாளர்கள் மாநாட்டின் தலைவராகவும் பொறுப்பு ஏற்றார். கன்னட சாகித்திய பரிசத்தின் துணைத் தலைவராகவும், பின்னர் அதன் தலைவராகவும் ஆனார். இவருக்கு 'இராச சேவ பிரசக்தா' (Rajasevaprasakta) என்னும் விருதுவழங்கப்பட்டது. கருநாடகப் பல்கலைக்கழகமும் மைசூர்ப் பல்கலைக் கழகமும் வேங்கடேச ஐயங்காருக்கு முனைவர் பட்டம் வழங்கிப் பெருமை செய்தன. இவர் எழுதிய சிறுகதைகளுக்குச் சாகித்தியக் கழகம் விருது வழங்கியது. இறுதியாக இவருக்கு ஞானபீட விருதும் கிட்டியது. சாகித்தியக் கழகத்தின் உறுப்பினராக மசுதி வேங்கடேச ஐயங்கார் நியமிக்கப் பெற்றார். இவர் 1986 – ஆம் ஆண்டில் காலமானார். இரா.அ.

மசும்தார், தீரேந்திரநாத்து (**1903-1960**), இந்திய மானிடவியலை வளர்த்த மூத்த அறிஞர்களுள் ஒருவர். இவர் தாயார் குசும் குமாரி (Kushum-Kumari); தந்தை இரேபதி மோகன் மசும்தார். அவர்களுக்கு மூத்த மகனாக 1903-இல் பீகாரில் பிறந்தார். தீரேந்திரநாத்து மசும்தார் (Dhirendra Nath Majumdar) 1924 – இல் கல்கத்தாவில் மானிடவியல் முதுகலைப் படிப்பை முடித்தார். அப்படிப்பை முடித்தவுடன் 1928 – இல் இலக்னோ பல்கலைக்கழகத்தின் தொன்மைப் பொருளியல் (Primitive Economics) விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தார். ஐந்தாண்டுகள் கழித்துக் (1933) கேம்பிரிட்சு சென்று படித்து முனைவர் பட்டத்தை 1935 – இல் பெற்றார். அங்குப் பயின்றபோது மாலினோசுக்கியின் (Malinowski) செயற்பாட்டியல் அணுகுமுறையில் (Functional approach) ஆழ்ந்த பற்றுடையவரானார். கேம்பிரிட்சில் தங்கியிருந்த போது மசும்தார் இந்தியப் பழங்குடிகள் பற்றியும் இந்தியப் பண்பாடு பற்றியும் பல தொடர்ச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார். அவ்வாறான சொற்பொழிவுகளை வியன்னாவிலும் பல முறை நிகழ்த்தினார். 'கிரேட் பிரிட்டன், அயர்லாந்துப் பேரரசு மானிடவியல் நிறுவனம்' மசும்தாரை 1936-ஆம் ஆண்டு சிறப்பு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தது.

மசும்தார் 1938-இல் இந்தியா திரும்பி இலக்னோ பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல் துறையில் சேர்ந்து பணியாற்றினார். மசும்தாரின் தொடக்கக் கால ஆய்வுகள் இனக்குழுவியல் (Ethnography) பற்றியதாக அமைந்தன. குறிப்பாக ஓ (Ho), கொரவா, கோண்டு, காசிப் பழங்குடி, உத்திரப் பிரதேசத்தின் குற்றவாளிப் பழங்குடிகள் (Criminal Tribes) போன்ற பல பழங்குடிகளை ஆய்வு செய்தார். காசிப் பழங்குடிகளைப் பற்றிய மிகச்சிறந்த வல்லுநர் என்றுகூட இவரைக் கூறலாம். இவர் எழுதிய இமயமலையில் பலகணவர் மணம் (Himalayan Polyandry) என்னும் நூல் மிகவும் புகழ் பெற்றது.

மசும்தார் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேய மானிடவியலின் அணுகுமுறையைச் சார்ந்திருந்தாலும் பின்னர் அமெரிக்க மானிடவியலின் அணுகுமுறையிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். அதனால் இவரின் எழுத்துகள் இவ்விரண்டு அணுகுமுறைகளையும் சார்ந்தனவாக அமைந்தன. பெரும்பான்மையில் இவர்தம் எழுத்துகளில் மனித நடத்தை உளவியல் பாங்குகள் பெற்றிருக்கும் முதன்மைக்கூறுகள் சிறப்பாக வெளிப்படும். இவர்தம் முதல் நூலான 'ஒரு பழங்குடி மாற்றம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது' (A Tribe in Transition, 1937) என்னும் நூலிலும் 'ஒரு பழங்குடியின் விவகாரங்கள்' (The Affairs of a Tribe, 1950) என்னும் நூலிலும் அதனைக் காணலாம். 'தொன்மைப் பழங்குடியின் நற்காலம்' (Fortunes of a Primitive Tribe) என்னும் நூலிலும் அதனையடுத்து இவர் எழுதிய பிற நூல்களிலும் அமெரிக்கப் பெண் மானிடவியலறிஞரான உரூத் பெனிடிக்டின் தாக்கத்தைக் காணலாம். உரூத் பெனிடிக்டு பண்பாட்டை உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து புகழ்பெற்றவர். மசும்தாரின் அனைத்து இனக்குழுவியல் (Ethnography) ஆய்வுகளும் மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி ஆராயப் பெற்றனவாகும்.

புகழ்மிக்க மானிடவியல் நிறுவனங்களுள் ஒன்றான இனக்குழுவியல், நாட்டார் பண்பாட்டுக்கழகம் (Ethnographic and Folk Culture Society) என்னும் அமைப்பை 1947 – இல் தொடங்கினார். இன்று இந்தியாவில் புகழ்பெற்ற மானிடவியல் ஆய்விதழ்களுள் ஒன்றான 'கிழக்குப்பகுதி மானிடவியலார்' (Eastern Anthropologist) என்னும் ஆய்விதழை அதே யாண்டு மசும்தார் தொடங்கி அதன் முதல் பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவர் பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராகவும் சிறப்புத் தகைஞராகவும் பணியாற்றினார். இவர் ஏராளமான நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் படைத்து இந்திய மானிடவியலில் அழியா இடம் பிடித்தார். இந்தியாவில் இன்றைய முன்னணி மானிடவியலாருள் பெரும்பான்மையோர் மசும்தாரின் மாணவர்கள் அல்லது அவரின் மாணவரின் மாணவராவர். மசும்தார் 1960-இல் காலமானார். இவர் இறக்கும்போது இலக்னோ பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார்.

சீ.ப.

மசுலின் என்பது ஒருவகைத் துணியாகும். வெண்ணிறமானதும், சலவை செய்யப்படாததுமான பருத்தித் துணியை மசுலின் என்பர். இது மிக நெருக்கமாக நெய்யப் பெற்றிருக்கும். ஈராக்கு நாட்டிலுள்ள மோசுல் (Mohul) என்னும் நகரால் மசுலின் (Muslin) என்னும் பெயர் பிறந்தது என்பர். அந்நகரிலேதான் மசுலின் முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்டது. வெறும் பஞ்சாடைகளைக்கூட ஆங்கிலேயர் மசுலின் என்கிறார்கள். ஆனால், அமெரிக்காவில் மசுலின் என்பது அன்றாடம் பயன்படும் உறுதியான துணியைக் குறிக்கிறது. மெத்தை, தலையணை போன்றவற்றுக்கான உறைகள் மசுலினால் தைக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் மசுலின்-மிக மெல்லிய ஆடை-நெய்து பயன்படுத்தப்பட்டதாக மொகலாயர் வரலாற்றால் அறியலாம். மொகலாயப் பேரரசர்கள் மசுலின் ஆடைகளை அணிந்து மகிழ்ந்தார்கள். மென்மையும் நுண்மையுமுடைய மிக நீண்ட மசுலின் ஆடை தீப்பெட்டியில் அடக்குமளவிற்கு இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இரா.அ.

மசூதி என்பது இசுலாமியரின் தொழுகைக்குரிய இடமாகும். தமிழ்நாட்டில் மசூதிகள் பள்ளி வாசல்கள் என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை தொழுகையிடங்களாக மட்டுமல்லாமல், இந்திய - இசுலாமியக் கட்டடக்கலைப் பண்பாட்டின் சின்னங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இந்தியாவில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கிப் பல அழகிய புகழ்பெற்ற மசூதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மசூதிகள் வக்பு (Waqf) எனும் அறக்கட்டளைகள் மூலம் பேணப்படுகின்றன.

மச்சிது எனும் அரபுச் சொல்லின் அடிப்படையில் உருவானது மசூதி எனும் சொல். பல பெரிய மசூதிகளை அடுத்து அரபு மொழி பயிற்றுவிக்கும் பள்ளிகளும் இருந்தமையால் தமிழ்நாட்டில் மசூதிகளைப் பள்ளிவாசல்கள் என்று அழைக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. சலாத்து என்றால் அரபு மொழியில் தொழுகை என்று பொருள்படும். நமாசு எனப்படும் தொழுகை புரிவதற்கும் 'துஆ' எனப்படும் வேண்டுதல் செய்வதற்கும் உரிய இடமாக இசுலாமியர் தாம் வசிக்கும் ஊர்களில் பள்ளி வாசல்களைக் கட்டினார்கள். உலகமெங்கும் வாழும் இசுலாமிய மக்கள் புனிதத் தலமாகப் போற்றும் மக்காவில் உள்ள கபா மசூதி மிகப் பெரியது. அதில் ஒரே நேரத்தில் 35 ஆயிரம் பேர் இருந்து தொழுகை புரியலாம்.

கெய்ரோவில் உள்ள சுலைமானின் மசூதியும் துருக்கியில் உள்ள இபன் தூலூன் மசூதியும் இசுலாமியக் கட்டடச் சிற்பக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். சிரியாவின் தலைநகரமான தமாசுகசு நகரின் மாபெரும் மசூதி பழைய மதீனா மசூதியின் மறு வடிவமாய் உமையத்து கலீபா (கி.பி 704 - 715) வினால் கட்டப்பட்டது.

மிக நுட்பமான 'கணித வடிவக்' கற்செதுக்கு அலங்கார வேலையும், உயர்ந்த மாடத்தூபியும் (Minar), பலவகைக் கூரிய 'குதிரைலாட' வடிவக் 'கமான்'வளைவுகளும் இசுலாமியக் கட்டடக் கலையின் தலையாய பண்புகளாகும். இசுலாமிய மன்னர்கள் இப்பண்புகளைத் தாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய நாடுகளின் கலைப்பண்புகளுடன் இணைத்துப் புதிய கலைப்பண்பாட்டினை மலரச் செய்துள்ளனர்.

பொதுவாகப் பள்ளிவாசல்களில் ஒரு திறந்த முற்றமும், அதைச்சுற்றித் தூண் வரிசையும், தலைவாசலில் மாடத்தூபிகளும் இருப்பது வழக்கம். எல்லாப் பள்ளிவாசல்களிலும் மக்காவில் உள்ள கபா அமைந்துள்ள திக்கை (கிப்லா) நோக்கித் தொழுகை முற்றம் அல்லது மண்டபம் அமைந்திருக்கும். ஐந்து காலமும் ஒரு தலைவரின் (இமாம்) கீழ்த் தொழுகை நடத்துவதற்கு, அந்தத் தலைவர் நிற்பதற்காக ஒரு மாடச்சுவர் அமைந்திருக்கும். அதனை 'மிகுராபு' என்பர். அவர் எழுந்து உரை நிகழ்த்துவதற்காக, அதன் பக்கத்தில் 'மிம்பர்' எனும் சிறிய மேடை (Dais) அமைந்திருக்கும். மரப்பலகையாலான அம்மேடை மூன்று அல்லது நான்கு படிகளுடன் கூடியது. வெள்ளிக் கிழமை பகல் தொழுகையின் போதும் மற்றும் பெரு நாள்களின் போதும் அதன் மீதேறி நின்றுதான் இமாம் உரை நிகழ்த்துவார். பள்ளிவாசலின் உட்புறம் எவ்வித உருவச் சிலைகளும் ஓவியங்களும் இடம் பெற முடியாது. எனவே சித்திர, சிற்ப வேலைப்பாடுகள் தூண்களிலோ முகப்பில் நிற்கும் தூபியின் கோபுரப்பகுதியிலோதான் இடம் பெற்றுள்ளன.

மசூதியின் உட்புற மண்டபத்திற்குச் செல்லும் நுழைவாயில் வளைவுகளை (Arches) உடையதாயிருக்கும். மண்டபம் அகன்றதாய் இருந்தால் வாசல்கள் பலவாக இருக்கும். முதன்மையான வாயிலின் நேர் எதிரே சுவரில் உள்ள உட்குழிந்த 'மிகுரபு' எனும் மாடம் கிப்லாவை நோக்கி அமைந்திருக்கும். இமாமுக்குப் பின்புறம் மற்றவர்கள் நிற்க வேண்டும். அவர் முதல் வரிசையில், அந்த மாடத்தினுள் நின்று தொழுகை நடத்துவார். உட்குழிந்த அமைப்புடன் அம்மாடம் இருப்பதால் அது இமாம் ஓதும் வசனங்களை எதிரொலித்து ஒலி அலைகளை எழுப்புவதாக அமைந்துள்ளது.

பெரிய மசூதிகளில், தொழுகை மண்டபத்தின் மேற்கூரையாக அமைந்திருப்பது தாமரைமொட்டு

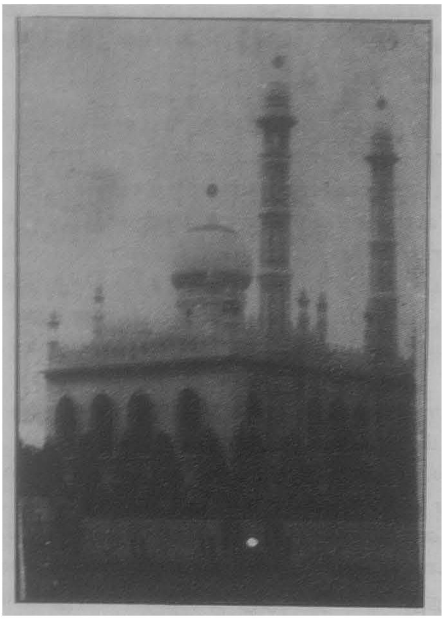

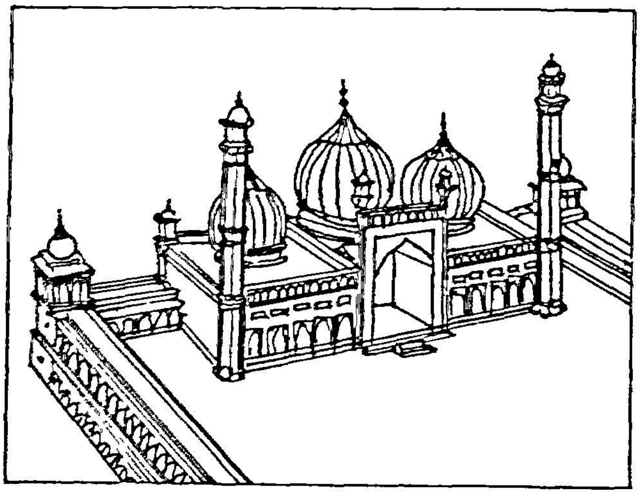

வடிவ கும்பம் (Dome) ஆகும். மொட்டுருவக் கும்பத்தின் முகட்டில் பிறையுருவப் பித்தளை வளைவுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் பொதுவாக இத்தகைய தாமரை மொட்டுருவக் கும்பங்கள் (Domes) பெரிய மசூதிகளில் மூன்று வரைஅமைந்திருக்கும். தொழுகை மண்டபத்திலிருந்து வெளிமுற்றத்தை நோக்கி இருபுறமும் கணணறைச் சுவர்கள் மூடிய பாதைகள் (Arcades) அமைநதிருக்கும்.

இந்த நடைபாதையின் முடிவில் நாற்புறமும் கூர்கோபுரததூபிகள் (Minars) மாடங்களுடனஅமைந்திருக்கும். தொழுகை நேரம் நெருங்கியதும் இந்த தூபிகளின் மாடங்களிலிருந்து 'பாங்கு' எனும் அழைப்பொலி எழுப்பப்படும். இப்பொழுது ஒலி பெருக்கி பயன்படுததப்படுகிறது. முனபு ஒலி பரவ வேணடும் என்பதற்காக, அம்மாடத் தூபிகளை உயரமானவையாகக் கட்டினார்கள்.

இநத மாடத்தூபிகளை மினார்கள், மனோராக்கள், மனாராக்கள என்று பல பெயர்களால் குறிப்பிடுகிறார்கள. அடி பெருத்து மேலே போகப் போகச் சிறுத்து அமைக்கப்பட்டவை சில; ஒடுக்கமாக ஒரே சுற்றளவில அமைந்தவை சில. தென்னிந்திய மசூதிகளின் முன முகப்பில இருபுற மூலைகளிலும மனோராக்கள் அமைநதுள்ளன. அவற்றின உச்சியில் பித்தளைக் கலசஙகள பொருத்தப்பட்டுக் கதிரவன ஒளியில ஒளி வீசித் திகழும்

இந்திய நாட்டில் உள்ள உயர்நத மனோரா உலக அதிசயங்களுள ஒன்றான, தில்லியில உளள குதுப் மினார் ஆகும். இது இந்தியாவின் மிகப் பழைய மசூதி இருந்த இடததில் உள்ளது என்பர். அது முதல முசுலிம் சுல்தானான குத்புதீனால், அவர் அரசப் பேராளராக இருக்கும் போது கி.பி. 1193-1198 க்குள் கட்டப்பட்டது. அப்பழைய மசூதி தில்லி மாநகரில் இருந்து 18-கி.மீ. தொலைவில் அமைந்திருந்தது. குதபுதீனின் வெற்றித் தூணுக்கருகில் இம்மினார் அமைந்திருக்கிறது. இது 375 சுருள் படிக்கட்டுகளுடன குர்ஆன்மொழிகள் பொறிக்கப்பட்டு, ஐந்து நிலைமாடங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது இதன் உயரம் 78 மீ.அடிப்பாகத்தில் 120 மக்கள் சுற்றி நிற்கலாம். மேற்சிகரம் 10மீ. அகலம் கொண்டது. இதற்கு அருகில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள துறவி குத்புதின் உசி என்பவர் நினைவாகவே இது குதுப்மினார் எனப்படுகிறது. அரசர் குத்புதீன் நினைவாக அன்று. இதேபோல், கும்பகோணத்திற்கு வடக்கே திருப்பனந்தாளுக்குச் செல்லும் வழியில் உளள சோழபுரம் மசூதியின ஒற்றை மனோரா 50 மீ. உயரமுள்ளது. இம்மனோராககளே பளளிவாசலகளையும் ஊரையும் அடையாளம் காட்டுபவை. தொலைவில வரும் போதே பள்ளிவாசலின் தூபியைக்கணடு 'அதோ தெரிகிறது அபிராமம் பளளிவாசல்' எனறு மக்கள உற்சாகமாகக் கூவும்படி, தாம் அமைந்த ஊரை அருகில கொணடு வருபவை இத்தூபிகள.

தொழுகை இடம் வழவழப்பான பளிங்குக் கற்களால் தள வரிசையிடப்பட்டிருக்கும். அதன் மீது விரிப்புகள விரிக்கப்பட்டிருக்கும். சுவர்கள கூட பளபளப்பாக்கப் பட்டிருக்கும். கை கால முகம் கழுவிப் புறத்தூய்மை செய்து கொளள ஒரு தடாகம்

அல்லது நீர்த்தொட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தில்லியில் கி.பி. 12 – ஆம் நூற்றாண்டிலேயே முதல் மசூதி கட்டப்பட்டுவிட்ட போதிலும், கி.பி. 13-ஆம் நூற றாண்டிலிருந்துதான் மசூதிகள் பெரும அளவு இந்தியாவில கட்டப்பட்டன. இந்தியக் கலை மரபுடன் இணைந்து இந்திய – இசுலாமியக் கலைமர பாக மலர்ந்ததொரு கலைப்பணபின அடிப்படையில் இவை காட்டப்பட்டன.

பேரரசர் அக்பர் (கி.பி. 1556 – 1605) பத்தேபூர் சிக்ரி நகரில் கட்டிய மசூதியில, இந்தியாவில் எங்கும இல்லாத அளவில், கும்பம் அமைக்கப்பட்டது. இப் பொழுது பாகிசுதானில் உள்ள இலாகூரில் சகாங் கீர் மன்னர் இந்திய – இசுலாமிய-பாரசீகக்கலை மர பில் ஒரு பெரிய மசூதியைக் கட்டினார்.

தில்லியில் உளள சமி – ஆ மசூதி இந்தியாவில மிகப்பெரிய மசூதியாகும். பேரரசர் சாசகானால் (கி.பி.1627-1658)கட்டப்பட்டது. வெண்நிறச்சலவைக் கற்கள் மசூதிகளில் பெரும்அளவு பயன்பட்டமை சாச கான் காலத்திலிருந்துதான். அது 10 மீ. உயரமண் மேட்டில் 90 மீ. சுற்றளவுக்குச் செங்கருங்கற்களால் கட்டப்பட்ட-கம்பீரமிகு கட்டடமாகும. சமி ஆ மசூதி யில் பல படிக்கட்டுகள் ஏறிச் சென்றால், படிக்கட்டு கள் கொண்ட தடாகம் வரும்; தடாகததைக் கடந் தால் 87 மீ. நீளத் தொழுகை மண்டபம் வரும். சுறறி லும் கம்பீரமான மேடை 900 வெளளைப்படிகக்கற்களி னால் பாவப்பட்டிருக்கும். குர்ஆன் வாசகங்கள அரபி யில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மசூதியின இரு பக கங்களிலும் உயரமான இரு வெளளைப பளிங்குக் கும் பங்கள் (Domes) உள்ளன. அந்த வெளளைக் கலசங் கள் கருப்புப் பளிங்குக் கற்களால் கோடிட்டு மீதி செம்மணற கற்களால் பதிக்கப்பட்ட வெள்ளைப் பளிங் குககற்கள் கொணடவை. அதன் மீது ஏறிப்பார்த்தால் தில்லி மாநகரின் தோற்றம் கண்கொள்ளாக் காட்சி யாகும். அதைக்கட்டப் பத்துஇலட்ச உருபாய் ஆயிற்று; ஆறு ஆணடுக்காலம் பிடித்தது. அம்மசூதி தொல் பொருளாய்வுத்துறைக் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால் தொழுகை மசூதிக்கு வெளியிலேயே நடத்தப்படு கிறது. அதற்கு அருகில் உள்ள கருப்பு மசூதி (Khala Masjid)அரபியச் சிறப முறையில் ஆப்கானிய அரசர் களால் கட்டப்பட்டதெனபர். தில்லிக்கருகில் ஆக்ராவில் அக்பர் கட்டிய கோட்டை வளாகத்திற் குள் சாசகான் கட்டிய முத்து மசூதி (Motee Masjid) புகழ் பெற்றது; முழுமையும் பளிங்குக் கற்களி னால் ஆனது. பக்கத்தில் உள்ள பட்டிப்பூர் மலையின சிவப்புக் கற்களால் வெளிச்சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது. வாசலுக்கு இரு புறமும் தடாகங்கள் உள்ளன. அதை அடுத்துத் தூபிக் கோபுரங்கள் உள்ளன. அவற்றின்மேலே வாழைப்பூ வடிவஅமைப்பு உள ளது. உசசியில் தஙக முலாம பூசப்பட்டுளளது தில்லி செஙகோட்டைக்குள்ளும், இராசியிலும் பேரரசர் அவுரங்கசீபு மசூதிகளைக் கட்டியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் நெல்லை, இராமநாதபுரம், பசும் பொன் தேவர்திருமகனார் முதலிய தென் மாவட் டங்களில இசுலாமியர் கீழததிசை நாடுகளுடன வணி கத்தொடர்பால செலவாகளாக விளஙகிய போது பல மசூதிகள உருவாயின. அவை கருங்கல்லினால் கட் டப்பட்டு,தூணகளில் பாணடி நாட்டுச சிறபக் கலை வேலைப்பாடுகள கொணடுளளன.

மசூதிகளுக்கு மானியம் அல்லது நன்கொடை கள் வழஙகப்பட்டவுடன அது அறககட்டளை ஆகி விடுவதிலலை. மசூதி கட்டப்பட்டிருக்கும் நிலம் அதைக் கட்ட நனகொடை வழஙகியவரின பிற நிலங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு, போக்குவரத்திற கும் மசூதிக்கும் பாதைகள் ஒதுக்கப்பட்ட பிறகே நன்கொடை வெறும் நன்கொடையாக இலலாமல அறக்கட்டளை 'வகுப்' (Wakf) எனும் மதிபபைப் பெறறு முழுமையடைகிறது.

பொது மசூதியாக அறிவிக்கப்பட்ட இடததில் 1) சியா, 2) சனனி, 3) அனபி, 4) இராபி, 5) மாலிகி முதலிய பிரிவுகள எவ்வித பேதமுமினறித் தொழ லாம்.

ஒரு மசூதி பாழடைநது போனாலும அதை இடித்து, அதன சேகரிப்பிலிருந்து புது மசூதிதான கட்டலாம். தர்கா தோறறத்தில் மசூதிபோல இருந் தாலும் வேறுபட்டதாகும் இசுலாமியத் துறவிகள நல்லடக்கம் ஆன இடஙகளே அவை. மீ ம.

துணை நூல்கள்

Lady Hartog, Living India, Blackie & Son Limited, London, 1935

Titus Burckhardi, Art of Islam, World of Islam Festival Publishing Company Ltd., Kent, England, 1976.

Vincent A. Smith, The Oxford Student's History of India, Oxford University Press, London, 1951.

மசூலிப்பட்டணம் கிழக்கு இந்தியாவில் வங்காள விரிகுடாவை ஒட்டியுள்ள ஒரு துறைமுக நகரம். மசூலிப்பட்டணத்திற்குப் (Masulipatnam) பந்தர் என்றும், மசிலிப்பட்டினம் என்றும் வேறு பெயர்கள் உண்டு. இது ஐதராபாதிற்குக் கிழக்கே தென்கிழக்கில் 240 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள கிருட்டிணா

மாவட்டத்திற்கு இது தலைநகராக உள்ளது. முற்காலத்தில இது சமுக்காளம், பலவண்ண அச்சுத துணி முதலியவற்றிற்கு மிகவும் பெயர் பெற்ற இட மாக இருந்தது. இப்பொழுது இங்கு அறிவியல் கருவிகள செய்யப்படுகின்றன. நூல் நூற்பு, நெல் லரைத்தல் முதலிய தொழில்களும் இங்கு நடைபெறு கின்றன. கிருட்டிணா ஆற்றின் கழிமுகத்தின் வட பகுதியில் உள்ள இந்நகருக்கும் சென்னைக்குமிடையே உள்ள தொலைவு ஏறத்தாழ 344 கி.மீ. ஆகும்.

ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1611 - இல் முதன் முதலாக இங்குக் குடியேறினர். சோழமண்டலக் கரையில் அவர்கள் வாணிக மையத்தை ஏற்படுத்திய முதல் இடம் இதுவே. வாணிகச் சிறப்பை மிகுதியாகப் பெற்றிருந்த இந்நகரில் கி.பி. 1864-இல் கடும்புயலும் வெள்ளமும் ஏற்பட்டுப் பேரழிவு உண்டாயிற்று. அப்போது ஏறத்தாழ 30,000 மக்கள் மாண்டனர். இதன் மக்கள்தொகை, 1,38,525 (1981). தெ.பா.

மசெண்டா இத்தாலி நாட்டிலுள்ளதோர் ஊர். மசெண்டா (Magenta) இலம்பார்டியில் மிலானோ மாநிலத்தில் உள்ளது. மிலான் நகருக்கு 24 கி.மீ. மேற்கில் அமைந்துள்ள இந்நகரம் நெல் விளையும் பகுதியாகும். இங்குப் பட்டு நெசவாலை, சாராயம் காய்ச்சும் தொழிற்சாலை, மரச்சாமான் கள், தீக்குச்சி முதலியன செய்யும் தொழிற்சாலை கள், இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியன உள்ளன. இங்கு நடைபெற்ற போர் ஒன்று வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாகும். அப்போர் கி.பி 1859 - ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 4-ஆம் நாள் மூன்றாம் நெப்போலியன் பிரான்சுப் படை வீரர்களுக்கும் ஆசுத்திரிய நாட்டுப் படைத் தலைவர் பிராங்கு குயிலாய் (Frang Gyulai) என்பாருக்கும் இடையே நடைபெற்றது. அதனை ஆசுத்திரிய-சார்டீனியப் போரின் பகுதி யாகக் கருத வேண்டும். அப்போரின்போது பிரான்சு -சார்டீனியப் படைகள் ஆசுத்திரியப் படைகளைத் தோற்கடித்தன. திசினோ (Ticino) ஆற்றைக் கடக் கப் பிரான்சுப் படைகளுக்கு உதவுவதே அப்போரின் நோக்கமாகும். கதிரொளி வீசத் தொடங்குமுன்னர் அப்போர் தொடங்கி அந்திப்போதில் ஆசுத்திரியர் கள புறமுதுகிட்டு ஓடியதுடன் முடிவுற்றது. அப போரில் துப்பாக்கிப் படைகளோ குதிரைப் படை களோ பங்கேற்கவில்லை. பிரான்சுப் படைகளின் காலாட்படையின மாபெரும் திறனே வெற்றிக்கு வழிவகை செய்தது. அப்போரில 4,600 பிரான்சுப் படைவீரர்களும் 10,200 ஆசுத்திரியப் படைவீரர் களும் கொல்லப்பட்டனர். பிரான்சுப் படைத் தலை வர் 'காம்டி பாட்ரிசு டி மக்மகான, (Comte Patrice de Mac Mahon) என்பார் வெற்றிபெற்றார். பின் னர், இவர் பிரான்சு நாட்டின பெருந்தளபதியாக வும்(Marshal) மசெண்டாவின பிரபுவாகவும் ஆக்கப் பெற்றார். இரா.அ.

மசோதா: நாட்டின் சட்டங்களை இயற்றும் சட்டமன்றம், அவற்றுக்கு வாக்கெடுப்பின் வழியாக ஒப்புதலளிக்கு முன்பு, அவை பரிசீலனை நிலையிலி ருக்கும்போது, அவற்றுக்கு மசோதாக்கள் (Bills) என்பது பெயர். மசோதாக்கள் சட்டங்களாக நிறை வேற்றப்படுமுன் அவை சட்டமன்ற உறுப்பினர் களாலோ, ஆங்கில நாட்டைப் போன்ற பாராளு மன்றக் குடியாட்சி முறையை உடைய நாடுகளில், தலைமை அமைச்சராலோ, அமைச்சர்களாலோ சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன.

சட்டங்கள் எனப்படுபவை சமூக நடக்கையை ஒழுங்குபடுத்தும் பொருட்டு அரசாங்க நிறுவனங் களால் வகுக்கப்படுகின்ற விதிகளை உடையவை.

மசோதாக்களின் வகைகள்: ஆங்கில நாட்டில் உள்ளது போலப் பாராளுமன்ற மக்களாட்சிமுறையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நாடுகளிலெல்லாம், அவற்றின் நிருவாக உறுப்பாகிய மந்திரிசபை சட்டமன்றததின பகுதியாக அல்லது ஒருபாகமாக இருப்பதால், சட்ட மசோதாக்களைச் சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய் வதில் அமைச்சர்கள் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளனர். ஆனால், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டைப் போன்ற சில நாடுகளில் குடியரசுத்தலைவர் நிருவாக முறை (Presidential type of Executive) பின்பற்றப்படு கிறது; அவற்றில் நிருவாக அதிகாரியாகிய குடியர சுத்தலைவர் சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினரல்லர். எனவே, அவர் சட்டமன்றத்தில் தாமே நேரடியாக மசோதாக்களைத் தாக்கல் செய்தல் இயலாது. ஆகை யால், ஆங்கிலநாடு போன்ற பாராளுமன்றக் குடி யாட்சி நாடுகளில் பெரும்பாலானவை அரசாங்க மசோதாக்களாகவும (Government Bills), சில தனி உறுப்பினர் மசோதாக்களாகவும் (Private Member's Bills) இருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் சட்டமன் றத்தில் (Congress) தாக்கல் செய்யப்படுகிற எல்லா மசோதாக்களுமே (அவை குடியரசுத தலைவர்தம கட்சி உறுப்பினர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந தாலும்), தனி உறுப்பினர் மசோதாக்களே; அர சாங்க மசோதா என அங்கு எதுவும் இல்லை.

மேலும், ஆங்கிலநாட்டில் பொது நலமசோதா (Public Bill) எனவும தனிநலமசோதா எனவும் (Private Bill) மசோதாக்கள பாகுபாடு செய்யப்படு கின்றன. பொதுநலமசோதா என்பது மக்கள் யாவ ருடைய நலனையும், அல்லது பெரும்பாலான வருடைய நலனையும் குறிப்பிடுவதாகும். எடுத்துக் காட்டாக, கட்டாயக் கல்வி மசோதா பெரும்பா லான மக்களைப் பற்றியதாகையால் அது பொதுநல

மசோதா ஆகும். தனிநலமசோதா என்பது ஏதேனு மொரு குறிப்பிட்ட உள்ளூர்ப் பகுதியைப் பற்றிய சட்டத்தை மாற்றுவதாகவோ, அல்லது ஒரு சில ஆள்களுக்குச் சில உரிமைகளை வழங்குவதாகவோ இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் இருப்புப்பாதை நிறுவனத்தாருக்குக் கட்டாயமாக நிலம் வாங்கும் உரிமையை வழங்கும் மசோதா ஒரு தனி நல மசோதா ஆகும்.

எல்லா அரசுகளிலும் அரசாங்கத்துக்கு இன்றி யமையாத நிதி வழங்குதலைக் குறிப்பிடும் மசோதா நிதிமசோதா அல்லது பணமசோதா (Money Bill) எனப்படும். ஆங்கிலநாட்டில் பாராளுமன்ற மக்க ளாட்சி முறையைத் தோற்றுவித்து, வளர்த்ததே, அந்நாட்டின் பாராளுமன்றம் பணமசோதாவின மீது தன் முழுக்கட்டுப்பாட்டையும் நிறுவியதிலிருந்து தான் தொடங்குகிறது. பணமசோதாக்களும், பொது நல மசோதாக்களே என்றாலும், அவற்றுக்குச் சில சிறப்புகள் உள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 110-(1), ‘வரி ஏதேனும் விதிப்பதற் கும், இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கடன்களை வாங்குதற்கும், இந்தியத் திரள் நிதியிலும் இந்தியத் திடீர்ச்செலவின நிதியிலும் (Contigency Fund) பணத் தைச்செலுத்துதற்கும், அல்லது அதிலிருந்து செலவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதற்கும், திரள்நிதியில் சாட்டப் படும் செலவினங்களுக்கும், நடுவண், மாநிலக் கணககு களைத் தணிக்கை செய்தற்கும, மேற்கூறிய யாவற் றுக்கும் அல்லது ஏதேனும் ஒன்றுக்கும் அதிகாரங் களை வழங்கும் மசோதா பணமசோதா ஆகும்’ என்று கூறுகிறது. எல்லா நாடுகளிலும பணமசோதா என்பதற்கு ஏறக்குறைய இதுவே பொருளாகும். பணமசோதாவின் ஆற்றல் மிகமுக்கியமானது. இதனை ஆங்கில நாட்டில் பாராளுமன்றத்தின் கீழ்ச் சபையாகிய பொது மக்கள் சபையில்தான் தாக்கல் செய்தல் வேண்டும். அங்கு இதனைக் கொண்டுவந்து தாக்கல் செய்யும் உரிமை நிதி அமைச்சருக்கே உண்டு. இதனை அமைச்சருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகத் திருத்தவோ, தள்ளுபடி செய்யவோ சட்டமன்றம் முடிவெடுத்தால் அமைச்சரவை முழுவதும் பதவி நீங்குதல் வேண்டும். கீழ்ச் சட்டமன்றம் நிறை வேற்றிய பணமசோதாவில், ‘நான்இந்த மசோதாவை ஒரு பண மசோதா என்று சான்றுரைக்கிறேன்’ என்று ஒரு சான்றுரையைக் கீழ்ச் சட்டமன்றத் தலைவர் வழங்கி, அதனோடு இணைத்து மேல்சபையின பரிசீல னைக்கும் ஒப்புதலுக்கும் விடுத்தல் வேணடும்; மேல் சபை ஒரு மாத காலத்துக்குள அதை ஒப்புக் கொண டாலும், அல்லது ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும் அது சட்டமாகிவிடும். இந்தியாவில் 14 நாளகள் தவணை கொடுக்கப்படுகிறது.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் குடியரசுத் தலைவ ரால‌மர்த்தப்படும வரவு செலவுத் திட்ட இயக்குநர் என்ற அதிகாரி (Director of the Bureau of the Budget) அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரைந்து கீழ்ச் சபையாகிய பேராளர் மன்றத்தில் கொடுத்து விடுகிறார். அவரோ, குடியரசுத் தலைவரின நிதி அலுவலரோ பேராளர் மன்ற உறுப்பினருமல்லர், ஆளவை மன்ற (Senate) உறுப்பினருமல்லா. ஆகை யால், அவரளிக்கும் பணமசோதாவை இரணடு மன்றங்களும், அவற்றின் குழுக்களும் உருத்தெரியாத அளவுக்கு மாற்றி நிறைவேற்றுகின்றன. மற்றெல்லா நாடுகளிலும், ஆங்கில நாட்டிலுள்ளது போன்றே பணமசோதா வரையப்பட்டுத் தாக்கல செய்யப் பட்டு, நிறைவேற்றப்படுகிறது.

மசோதாக்கள் சட்டங்களாக நிறைவேற்றப்படும் நிலைகளும், குழுக்களும்: ஆங்கில நாட்டுப் பாராளு மன்றத்தில் மசோதாக்கள 3 வாசிப்பு நிலைகளைக் கடந்தால்தான் சட்டங்களாக நிறைவேறுதலியலும முதல் வாசிப்பில் மசோதா மன்றத்தில் தாக்கல செய்யப்பட்டதும், அதன தலைப்பை அவர் உரக்கச சொல்லுகிறார். இயல்பாக, இந்த முதல வாசிப்புக் கட்டத்தில் எந்த உறுப்பினரும் மசோதாவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதிலலை. மசோதா அச்சிடப்படு கிறது இரண்டாவது வாசிப்பு நிலையில மசோதா வைத் தாக்கல் செய்த உறுப்பினர் அதை இரண்டா வது வாசிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமென்று கூற வும், உறுப்பினர்கள் மசோதாவின விவரங்களைப் பற்றி எதுவும் சொல்லாமல், அதன் கொள்கைகளை மட்டும் விவாதித்து வாக்கெடுப்பின் வழியாகக் கொள்கைகளை ஒபபுக் கொளளுதல வேணடுமா, வேண்டாமா என்று முடிவுசெயகினறனர் மூன்றாவது நிலைக்குழு ஆயவு நிலை ஆகும். பணமசோதாவாயின அது முழுமன்றக் குழுககளாகிய நிதிவழஙகு குழு, நிதி வாங்கும் குழு ஆகியவற்றின் ஆய்வுக்கும், திருத தங்களுக்கும், திருமபவும் பொதுமனறத்துக்கு அறிவிப புக்காகவும் அனுப்பப்படுகிறது. பொதுநல மசோ தாக்கள் நிலைக்குழுக்களின் பரிசீலனைக்கும, சில தனிப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றிய மசோதாக்கள தேர்வுக் குழுக்களின ஆய்வுக்கும், தனிநலன பற்றிய மசோதாக்கள் அவற்றுக்கென்றே அமைக்கப்பட்ட நால்வரடங்கிய சட்டமன்றக்குழுவுக்கும் அனுப்பப்படு கின்றன. எவ்வாறாயினும் மனறக் குழுவின் பரி சீலனைக்கு அனுப்பப்பட்ட மசோதாவை, அது பரி சீலனை செய்து, மசோதாவையும், அதன மீதான தனது அறிக்கையையும் மன்றத்துக்குத் திருபபி அனுப்புதல வேணடும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட் டுச் சட்டமன்றக் குழுக்களோ தமக்கு அனுப் பப்பட்ட மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்யவும்,

முழுவதும மாறறி அமைக்கவும், மசோதாவை மன்றத்துககுத் திரும்பி அனுப்பாமல் விட்டு விடவும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கில நாட்டுப் பொதுமக்கள மன்றததில மசோதா கடந்து செல்ல வேணடிய நானகாவது நிலை அறிககை நிலை ஆகும. இதில குழுவிடமிருநது மசோதாவின்மீது கிடைக்கபபெறற அறிக்கையின விவரங்களைப்பற்றி உறுப்பினர்கள விவாதம் செய்கின்றனர். மசோதா வின மீது திருத்தத் தீர்மானங்களை உறுப்பினர் கொண்டுவர, அவை இந்த அறிக்கை நிலையில் ஏற் றுக் கொள்ளப்படலாம்; அல்லது தள்ளுபடி செய்யப் படலாம. இறுதியான ஐந்தாம் நிலையில மசோதா மூன்றாவது வாசிப்பு நிலையில மன்றத்தின் வாக் கெடுபபுக்கு விடப்பட்டு, பெரும்பான்மை வாக்கு களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் அல்லது தளளுபடி செய்யப்படலாம். ஏற்றுக் கொளளப்பட்டால், அது மேல் சபைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கும் குழு ஏதேனு மொன்றின் பரிசீலனைக்கு உளளாகி நிறைவேறி, அரசி அலலது அரசரின ஒப்புதலைப பெற்றுச சட்ட மாக வெளிவருகிறது இவ்வாறு மசோதாககள் சட்டஙகளாக நிறைவேறறப்படுமுன ஆங்கிலநாட்டுப் பாராளுமன்றத்தில் பல நிலைகளைக் கடநது செல்லு தல் வேணடும். பா.கு.

துணை நூல்கள:

Hanson, H H and Wiseman, H V., Parliament at Work, Stevens & Sons, London, 1962

Ilbert, C., Parliament, Home University Library, Oxford, 1948.

மஞ்சட்கடல்: இது பசிபிக்குப் பெருங் கடலின் ஒருபகுதியாகும் இது சீனாவுக்கும் கொரியாவுக்கு மிடையே உளள நீர்ப்பகுதி இதன் மிக்க அளவு ஆழம் 152.5 மீ. இதில் உளள முக்கிய கடற்கூம்புகள் போ காய் (Po Hai), கொரியா விரிகுடா, இலியோ -தஙகு (Liao-tung) வளைகுடா ஆகியனவாம். கொரியா முந்நீரகத்திற்குத் தெற்கில இது கிழக்குச் சீனக்கடல் என்ற பெயரைப் பெறுகிறது. மஞ்சட் கடலின் (Yellow Sea) நீளமும அகலமும் தனித் தனி 640 கி.மீ. இதில் கலக்கும முக்கிய ஆறுகள மஞ்சள ஆறு, குவாய் ஆறு, இலியாவோ (Liao) ஆறு, பாய் நதி, யாலு ஆறு, ஆன் (Han), உவாங்கோ (Hwang go), சாங்கு (Shanghu) முதலியனவாம். இககடலின மொத்தப் பரப்பு 12,43,194 ச.கி.மீ. இதில கலக்கும் உவாங்கு(Huang) ஆறு மஞ்சள நிற வணடல் மண் ணைக கடலுக்குக்கொண்டு வருவதால் இககடல மஞ் சட்கடல் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. தெ.பா.

மஞ்சரிப்பா: மறைந்துவிட்ட தமிழ நூல்களுள் இந்நூல குறிப்பிடத்தக்க ஒனறாகும் தொணடை மண்டல சதகம், 'வானப்ரகாச புகழ்க்கிருட்டிண ராயர்க்கு மஞ்சரிப்பா' என்று இந்நூலைக் குறிப்பிடு கிறது. காஞ்சிபுரத்தில ஞானப்பிரகாசர் மடத்தின் தலைவராக இருந்த கச்சிக் கலம்பக ஆசிரியர் ஞானப் பிரகாசர்தான் விசயநகரத்து அரசர் கிருட்டிணரா யர் மீது மஞ்சரிபபா எனும நூலை இயறறினார் என்று கூறுவர். எனவே, கிருட்டிண தேவராயர் ஆட்சிக் காலமான கி.பி 1509-க்கும் கி பி. 1529-க்கும் இடையே இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கக் கூடும் என லாம். இநநூல் புறத்திணையும அகத்திணையும் விரவிவந்த செய்யுட்களைக் கொண்டது என்பர். இந்நூல குறித்து வேறு குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை. சா.உ.

மஞ்சி விரட்டு: காண்க: ஆட்டங்களும விளை யாட்டுகளும்.

மஞ்சுகோ: செய்மைக் கிழக்கில் இருந்த முன்னா ளைய நாடு. சீனாவுக்கு உரியனவாக இருந்த மஞ்சூரி யாவும், செகோல் மாநிலமும இதில் அடங்கியிருந் தன. சப்பானியர் கி பி.1931-இல் மஞ்சூரியாவில் படை யெடுத்து மஞ்சுகோ(Manchukuo)என்னும் புதிய நாட் டைக் 1932-இல உருவாக்கினர். இது பெயரள வில் ஒரு சுதந்திர நாடு. ஆனால், உண்மையில் இது சப்பானியரின் கைப்பாவையாகவே இருந்தது. இதன ஆட்சி முறையைச் சப்பானிய இராணுவம் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளைச் சமாளிககச் சப்பான், தொடர்ந்து கொரில்லாப்போர் முறையைக் கையாண்டது. இப் பகுதியை ஒரு வலிமை மிக்க போரத் தளமாக்க வேண்டுமென்பதே சப்பானின் நோக்கமாக இருந்தது. ஆதலால், இங்குத் தொழில்கள் இருப்புப் பாதை வசதிகள் முதலியன வளர்ச்சியடைந்தன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர்ச் சப்பானியர் தோல்வி யடைந்ததின் விளைவாகச் சீனாவின் ஆதிக்கம் மீண்டும் இங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டது. தெ பா.

மஞ்சூரிய நெருக்கடி (1931 - 32)· பொது வுடைமைச் சீனாவின் வடகிழக்கே மஞ்சூரியா உள் ளது.இது இப்பொழுது சீனாவின் ஒரு பகுதியாகும்.இப் பகுதியில் 1931 - 32 - ஆம் ஆணடுகளில் சப்பான் தன் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனால், பல பன னாட்டு விளைவுகள் ஏற்பட்டன. இந்த நிகழ்ச்சியே மஞ்சூரிய நெருக்கடி என்று கூறப்படுகிறது.

முதல் உலகப்போர் நடைபெற்றபோது சீனா மிகவும் வலிமை குன்றிய நாடாக இருந்தது. அப் போது அந்நாட்டின் பல பகுதிகளைத தன ஆதிக் கத்தின் கீழ்க் கொணடுவரச் சப்பான் விரும்பியது.

எனவே, 1915-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் சப்பான இருபத்தொரு வேணடுகோளகளைச் சீன அரசிடம கொடுத்தது. அவற்றுள பெரும்பாலானவற்றைச சீன அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேணடிய அவல நிலையில் இருந்தது. அதன் விளைவாக மஞ்சூரியாவின தென் பகுதி சப்பானின் பொருளாதார ஆதிககத்தின் கீழ் வந்தது. அதற்கடுத்த ஆணடுகளில சப்பான் தென் மஞ்சூரியாத் தொடர்வணடிப் பாதையை வலுப்படுத்தியது. மஞ்சூரியாவில பொதுவுடைமை உருசியாவின் ஆதிக்கம் ஏற்படுவதைச் சப்பான் தடுக்க முயன்றது. மஞ்சூரியா முழுவதிலும் தன் வணிகப் பொருள களை விற்கச் சப்பான் விரும்பியது. எனவே, 1931-ஆம்ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மஞ்சூரியாவிலிருந்த சீனப்படைகளைச் சப்பான் தாக்கியது. 'முக்டென' (Mukden) எனனும் இடத்தில போர் தொடஙகியது. எல்லா இடங்களிலும் சப்பானியப் படைகள் வெற்றி களைக் குவித்தன. சீனப்படைகள் படுதோல்வி அடைந்தன. சப்பானியப் படைகளை முறியடிக்க, சீனாவை ஆட்சி செய்து வந்த சியாங்கை–சேககின படைகளினால் இயலவில்லை. சீன மக்கள சப்பானின் ஆக்கிரமிப்புகளை எதிர்த்து நாடு முழுவதும் சப்பானுக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்ட னர். மேலும், கொதிப்படைந்த சப்பான 1932-ஆம் ஆணடு சனவரி மாதம் சீனாவின் முக்கியமான நகரமாகிய சாங்கையைக கடுமையாகத் தாக்கியது. அநத நேரத்தில் இங்கிலாநதும், ஐக்கிய அமெரிகக நாடும் தங்கள வாணிக நலன்களைக் காக்கப் படை களை அனுப்பின. அந்த நிலையில் சப்பான் சாங் கையிலிருந்து விலகிக் கொணடது.

மஞ்சூரியா முழுவதையும கைப்பற்றிக் கொணட சப்பான 1932–ஆம ஆண்டு பிபபிரவரி மாதம் மஞ சூரியாப் பகுதியில் மஞசூகோ என்ற அரசாஙகத்தை அமைத்தது. சப்பானின ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட தனி நாடாக மஞ்சூகோ செயறபடத் தொடங்கியது.

இதற்கிடையில் சப்பானின் ஆக்கிரமிப்புகளை எதிர்த்துச் சீனா சருவதேச சங்கத்திடம் முறையிட் டது. சருவதேச சஙகம் 1932–ஆம ஆணடின் இடைப் பகுதியில இலிட்டன குழுவை அனுப்பியது. அக்குழு மஞ்சூரியாவிற்குச் சென்று, மஞசூரியச் சிக்கலை ஆய்ந்தறிந்து, சபபானின் ஆக்கிரமிப்புகளை வனமை யாகக் கணடித்தது. மஞ்சூரியாவிலிருந்து சப்பான் வெளியேற வேணடுமென அக்குழு கூறியது. சபபான அக்கண்டனத்தையும் ஆணையையும புறக்கணித்தது. மேலும், பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் உறுப்பு நாடாக இருந்த சப்பான் அதிலிருந்து விலகியது (பிப்பிரவரி 1933).

இந்த மஞ்சூரிய நெருக்கடி பல பன்னாட்டு விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. சப்பான ஒரு வலிமை பொருந்திய நாடு எனபதும அதன ஆக்கிரமிப்பு களைத்தடுப்பது எளிதன்று என்பதும் தெளிவாயின. சப்பான சருவ தேசச சஙகத்திலிருநது விலகியதால அதைத் தொடர்ந்து செருமனி, இத்தாலி, முதலான நாடுகளும் அச்சஙகத்திலிருந்து விலகின. அதறகடுத்த ஆணடுகளில் அச்சஙகம் வலிமைகுன்றி இறுதியாக அழிந்தது.

இரணடாம் உலகப் போரில் தோலவியடைந்த சப்பானிடமிருந்த மஞ்சூரியா கைப்பறறப்பட்டு 1945-ஆம் ஆணடு சீனாவிற்குக கொடுககப்பட்டது.

நா ப.

மஞ்சூரியா சீன மக்கள குடியரசின(பொதுவு டைமைச் சீனா)வடகிழக்கே உளள பெரு நிலப் பகுதி யாகும். இப்பகுதியில இபபொழுது சீனாவின் மூனறு மாநிலஙகள் உளளன. அவை வடககே எய்லுஙகி யாங்கு (Heilungkiang), மத்தியில கிரின (Kirin), தெற்கே இலையோனிங்கு(Liaoning) ஆகியவை. மஞ சூரியாவின் நிலப்பரப்பு ஏறத்தாழ 15,54,000 ச.கி.மீ.

மஞ்சூரியாவில பெரிய கிங்கான் (Great Kinghan), சிறிய கிங்கான் (Little Kinghan), சேகோல (Jehol) முதலிய மலைத்தொடாகள உள்ளன அவற்றுககு இடையே பெரும் மத்திய சமவெளி உளளது. மஞசூரி யாவின் பெரும்பாலான மக்கள அச்சமவெளியிலதான வாழ்கிறார்கள். இலியா (Lia), சுஙகாரி (Sungari) முதலிய ஆறுகள இஙகே பாயகினறன. யாலு (Yalu), ஆமுர் (Amur) அதன் கிளை ஆறு உசூரி (Ussuri) ஆகியவை மஞ்சூரியாவிலுளள ஏனைய ஆறுகள ஆகும்.

இங்குக் குளிர்காலம் கடுமையானதாகவும், நீணட தாகவும் இருக்கும். ஆணடில ஆறுமாதம் பனி வீழச்சி உள்ளது. குளிர் காலத்தில வெப்பநிலை 0° ககுக் கீழே குறைகிறது. கோடைக் காலமாகிய சூலை – ஆகசுட்டு மாதங்களில் வெப்பம் 90 பாகை பா. வரை உயர்கிறது. கோடைக்காலம குறுகியதாகவே உள்ளது. மஞ்சூரியாவின மத்தியிலுளள பெருஞ சம வெளி வேளாணமைக்கு ஏறற வளமான பகுதியா கும். இங்குள்ள மக்களில 75 விழுக்காட்டினர் குடி யானவர் ஆவர். இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும கேயோலியாஙகு (Kaoliang) என்னும் தானியம் மஞ சூரியாவில் வாழும் மக்களின முக்கிய உணவாகும் சோயாமொச்சை, கோதுமை, தினை ஆகியவையும், தெறகில் அரிசி, பழவகைகள, காய்கறிகள முதலான வையும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. மஞ்சூரியா வின் மேற்குப் பகுதியில் ஆடு, மாடுகளை மேயததல் முக்கியமான தொழிலாகும்.

விரிவான தொடர்வணடிப் பாதைகள் இஙகுப் போடப்பட்டுள்ளன. அவை உருசியா, சப்பான,

சீனா ஆகிய நாடுகளால் அமைக்கப்பட்டவை. இரும்பு, எஃகு, மிகுதியாக இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தெற்கே உள்ள அன்சன (Anshan) என்ற நகரம் இரும்பு, எஃகு உற்பத்திக்குப் புகழ்பெற்ற நகரமாகும். இங்கிருந்து முக்டென (Mukden), ஆர்பின் (Harbin), தெய்ரன (Dairan) ஆகிய நகரங்களுக்கு இரும்பும் எஃகும் அனுப்பப்படுகின்றன. நிலக்கரியும் மஞ்சூரியாவில் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றது. ஆர்பின் நகரத்திற்கருகே தாசிங்குப் பகுதியில் சீனாவின எண்ணெய் உற்பத்தியில் பாதிக்குமேல் கிடைக்கின்றது. உயர்ந்தவகை மரம் மஞ்சூரியாவில் மிகுதியாக வளர்கிறது. தெய்ரன முக்கிய துறைமுகமாகும். அதன் அருகில் உள்ள போர்ட்டு ஆர்தர் (Port Arthur) வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க கப்பல் படைத்தளம் ஆகும்.

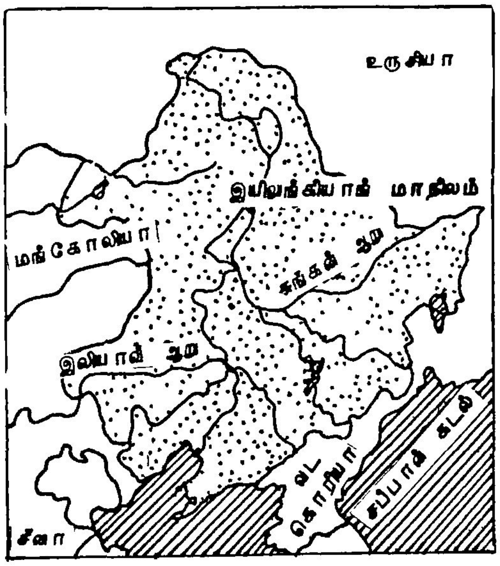

மஞ்சூரியா

இத்தனைச் சிறப்புகள் மிக்க மஞ்சூரியா பழங்காலத்தில மஞ்சுப் பழங்குடியினரால் ஆட்சிசெய்யப்பட்டது. நூர்காசி (Nurhachi) என்ற மஞ்சுப் பழங்குடியினரால ஆட்சிசெய்யப்பட்டது. தலைவன் எல்லாப் பழங்குடியினரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தி ஆட்சி செய்தான. அவன் சீனாவையும் வென்றான. மஞ்சு வமிசம் கி.பி. 1644-1912 வரை சீனாவை ஆட்சி செய்தது. உருசியா 1900-ஆம ஆண்டு முதல் மஞ்சூரியாவில் தன ஆதிக்கத்தை ஏற்படுதத முயன்றது. அதேநேரத்தில் சப்பானும் மஞ்சூரியாவின இயற்கைச் செல்வங்களைச் சுரண்டுவதற்காக அதைக கைப்பற்ற முயன்றது. அதன விளைவாக 1904-1905 -ஆம ஆண்டுகளில் உருசியா-சப்பானியப் போர் நடைபெற்றது. போரில் உருசியா தோற்கடிக்கப்பட்டது எனவே, மஞ்சூரியாவில் சப்பானின் செலவாக்குப் பெருகியது. எனினும் சீனாவின ஒரு பகுதியாகவே மஞ்சூரியா இருந்தது. பின்னர் 1931 – ஆம் ஆண்டுச் சப்பான் சீனப்படைகளைக் கடுமையாகத் தாக்கித தோற்கடித்து மஞ்சூரியா முழுவதையும் கைப்பற்றிக் கொணடது. அதன பின்னர் 1931-45 – ஆம் ஆணடுகளுக்கிடையில மஞ்சூரியா முழுவதையும் கைப்பற்றிக் கொணடது. சப்பானின் ஆதிக்கத்திற்கு (1931-45) உட்பட்டிருந்தது. இரண்டாம் உலகப் போரில் சப்பான் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர் அப்பகுதி கைப்பற்றப்பட்டு மீணடும் சீனாவுக்கே வழங்கப் பட்டது. நா.ப.

மட்டக்களப்பு: இது சிரீலங்காவில் மட்டக்களப்பு (Batticaloa) மாவட்டத்தின் தலைநகர். இது ஒரு துறைமுகப் பட்டினம். இதன் பரப்பு 7476 ச.கி.மீ. இதை கி.பி. 1622 – இல் போர்ச்சுகீசியர் கைப்பற்றினர். பின்னர்த் தச்சுக்காரர் (Dutch) கி.பி. 1638-இல் இதைத் தம்வசப்படுத்தினர். ஆங்கிலேயருக்கு இது கி.பி. 1796-இல் சொந்தமாயிற்று. சிரீலங்காவில் தமிழர் மிகுதியாக வாழும் மாவட்டங்களுள் இது குறிப்பிடத்தக்கது. சுதந்திர சிரீலங்காவில் முக்கிய துறைமுகங்களுள் ஒன்றாகிய மட்டக்களப்பு, ஒரு தீவின் கழி ஒன்றில் அமைந்து தலைநிலத்துடன் பாலத்தினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒரு வகை ஒட்டு மீன் இரவில் இனிய ஒலி எழுப்பி வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. விபுலானந்த அடிகளார் பிறந்த ஊர் இதுவே. இங்கு வானாராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று உளது. இம் மாவட்டத்தில் தென்னை மரங்களும் காய்கறித் தோட்டங்களும் மிகுதியாக உள்ளன. தெ.பா.

மடகாசுகர் உலகத்திலுள்ள தீவுகளில் நான்காம் மிகப்பெரிய தீவாகும். இது இப்பொழுது மக்களாட்சிக் குடியரசாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. தென்கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்கே 400 கி.மீ. க்கப்பால் இந்தியப் பெருங்கடலில் இந்தத் தீவு அமைந்துள்ளது. இதன் தலைநகரம் அண்டனானாரியோ (Antananario). இந்தத் தீவு வடக்குத் தெற்காக 1550 கி.மீ. நீளமும், கிழக்கு மேற்காக 575 கி.மீ. அகலமும் கொணடது. இதில் மலைத்தொடர்களும் பள்ளத்தாக்குகளும் ஆறுகளும் வெப்பமண்டலக் காடுகளும் மிகுதியாக உள்ளன.

மடகாசுகரில் (Madagascar) வாழும் மக்கள் மலகாசி (Malagasy) என்று சொல்லப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஆப்பிரிக்க மக்களினின்று முழுதும் மாறுபட்டு இருக்கின்றனர். மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் இவர்கள் இந்தோனேசியர்களோடு (Indonesians) தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

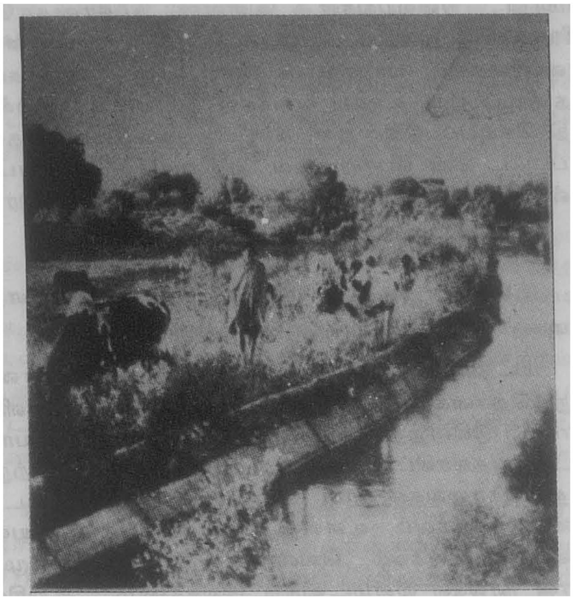

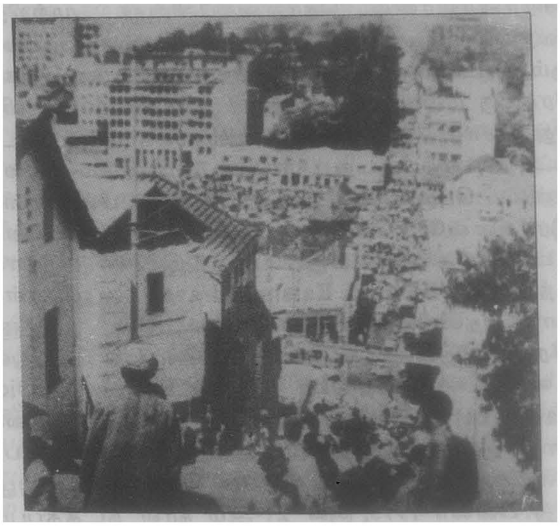

மடகாசுகர்

உடல் தோற்றத்தில் மலாயர்களைப் (Malayans) போல் தோன்றுகின்றனர். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவர்கள் அங்குச் சென்றிருக்கக்கூடுமென்று வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். மலகாசி அந்நாட்டின் அரசாங்க மொழியாகும். அது இந்தோனேசிய மொழியோடு தொடர்புடையதாக உள்ளது. இங்கு ஆங்கிலமும், பிரெஞ்சு மொழியும் பேசப்படுகின்றன. நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள் கிறித்தவ சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். மற்றவர்கள் இசுலாமிய சமயத்தையும் வேறு பல பிரிவுகளையும் பின்பற்றுகின்றனர். இந்நாட்டின் மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ஆகும்.

இந்நாட்டின் முக்கியமான தொழில் வேளாண்மை. அரிசி மிகுதியாக இங்கு விளைவு செய்யப்படுகிறது. காப்பி, சருக்கரை, இலவங்கம், அரிசி முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. கால்நடைகளும் மிகுதியாக இந்நாட்டில் உள்ளன. காரீயம், அபிரகம், செம்பு, நிக்கல் முதலான கனிப்பொருட்களும் இங்குக் கிடைக்கின்றன.

முதன்முதலில் கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டில் அராபிய வணிகர்கள் இத்தீவிற்கு வந்தார்கள். பின்னர் கி.பி. 1500-ஆம் ஆண்டில் போர்ச்சுகீசியர்கள் வந்தார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து பிரான்சுக்காரர்களும், தச்சுக்காரர்களும் இங்கு வந்து வாணிகம் செய்தனர். இத்தீவு முழுவதும் கி.பி 1695-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு நாட்டின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்தது. அந்நாட்டின் குடியேற்றமாக 1958-ஆம் ஆண்டு வரை மடகாசுகர் இருந்தது. இத்தீவு 1958-ஆம் ஆண்டு தன்னாட்சி பெற்று 1960-ஆம் ஆண்டு முழுச் சுதந்திரம் பெற்றது. அதே ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பு நாடாகவும் சேர்ந்தது. இத்தீவு 1960-இல் மலகாசிக் குடியரசு என அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்நாடு சுதந்திரமடைந்ததிலிருந்து 1972-வரை பிலிபெர்ட் திசிரானானா (Philibert Tsiranana) என்பவர் குடியரசுத் தலைவராக இருந்தார். அவர் ஆட்சிக்காலத்தில் நடுவண் அரசு வலிமை பெற்றது. பிரான்சுக் கலைப்பண்புகள் மிகுதியாகப் பரவின. உள்நாட்டு மக்களைவிடக் கடலோரப் பகுதி மக்கள் மிகுதியான நன்மைகளைப் பெற்றனர். தென்னாப்பிரிக்காவில் நிலவிய வெள்ளையர் அரசுடன் நெருங்கிய பொருளாதார உறவுகள் ஏற்பட்டன. பிரான்சு நாட்டின் பொருளாதாரச் செல்வாக்கு, மலகாசிக் குடியரசில் மிகுந்தது. திசிரானானாவின் கொள்கைகளை எதிர்த்து உள்நாட்டில் எதிர்ப்புகள் வலிமையடையவே இவர், 1972 - இல் மீண்டும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தும், தளபதி காப்ரியேல் (Gabriel) இராமனன்டோசாவைத் (Ramanantosa) தலைமை அமைச்சராக்கி, அவரிடம் ஆட்சி அதிகாரங்களை ஒப்படைத்தார். தேசிய கருத்தறி வாக்கெடுப்பு, (National Referendum) 1972- அக்டோபரில் நடைபெற்றது. அதன்படி காப்ரியேல் இராமனன்டோசா ஆட்சி அமைப்பு மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. திசிரானானா பதவியிலி

ருந்து விலகினார். இராமனன்டோசாவின் கொள்கை திசிரானானாவின் கொள்கையினின்று முற்றிலும் வேறுபட்டது. பிரான்சு இராணுவமும் கடற்படைக ளும் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டன. மலகாசி, பிராங்கு மண்டலத்திலிருந்து (Franc Zone) விலகி யது. சோவியத்து நாடுகளுக்கும் மலகாசிக்குமிடையே நட்புறவு ஏற்பட்டது. நாட்டில் மீண்டும் அமைதி யின்மை பெருகவே, 1975-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரியில் இராமனன்டோசா பதவியிலிருந்து விலகினார். உடனே பதவிப் பொறுப்பேற்ற இரிச்சர்டு இராட்சி மந்திரவா (Richard Ratsimandrava) ஆறு நாள்கள் தான் பதவியிலிருக்க முடிந்தது. சில இராணுவ வீரர்கள் இணைந்து அவரைக் கொலை செய்துவிட் டனர். பின்னர் திதியர் இராட்சிராகா (Didier Ratsiraka) 1975, சூன் மாதம், நாட்டுத் தலைவ ராகப் பதவி ஏற்றார். அதன் பிறகு பொது உடைமை நாடுகளுடன் மலகாசி நெருங்கிய உறவுபூண் டது. பின்னர் 1975, சூன் 21-ஆம் நாள் நடத்தப்பட்ட கருத்தறி வாக்கெடுப்பில் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் இராட்சிராகா குடியரசுத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். அவர் 1976-ஆம் ஆண்டு சனவரி 4-ஆம் நாள் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவி உறுதிமொழி செய்துவைக்கப்பட்டார். அவர் இராம னன்டோசாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றி வங்கி கள், சுரங்கங்கள் ஆகியனவற்றைத் தேசிய மயமாக் கினார். புரட்சியைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு 1977- இல் தேசிய முன்னணி உருவாக்கப்பட்டது. இது முன்னர்ச் சட்ட விரோதமாக்கப் பட்ட அரசி யல் கட்சிகளின் கூட்டமைப்பாகும். இதற்கு இராட்சி ராகா தலைமை ஏற்றார். அதன் விளைவாக மலகாசி யின் அரசில் குடியரசுத் தலைவர் கொண்டிருந்த செல்வாக்கு மிகுதியாக்கப்பட்டது.

இக்குடியரசின் மக்களுள் பெரும்பாலோர் வேளாண்மையை மேற்கொண்டுள்ளனர். நெல் மிகு தியாகப் பயிரிடப்படுகிறது. சோளம், வாழை, கரும்பு, காப்பி, தேயிலை, உருளைக்கிழங்கு ஆகியன வும் பயிரிடப்படுகின்றன. மக்களுள் 10 விழுக்காட்டி னருக்குக் குறைவானவர்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டுள் ளனர். புகைப்பூஞ்சுருள், துணி ஆகியவை தயாரிக்கப் படுகின்றன. பலர் கட்டுமானத் தொழிலில் ஈடுபட் டுள்ளனர். சிலர் சுரங்கங்களில் வேலை செய்கின்ற னர். ஆடு மாடு மேய்த்தல், பன்றிவளர்ப்பு, மீன் பிடித்தல், மரம் அறுத்தல் ஆகியவை மற்றத் தொழில்களாகும். இங்குள்ள நீர்வீழ்ச்சிகள் மின் உற் பத்திக்குப் பேருதவியாக உள்ளன. மக்களுள் சிலர் போக்குவரத்துத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்கு 8500 கி.மீ. நீளத்திற்குப் பெருவழிகள் உள்ளன. இங்கு 880 கி.மீ.நீள இருப்புப் பாதை உள்ளது. 50 விமான நிலையங்கள் உள்ளன. தானதாவே (Tanatawe) முக்கிய துறைமுகமாகும். சிமெண்டு, துணிவகைகள், பாறைஎண்ணெய், குடி வகைகள், பதனிடப்பட்ட உணவு வகைகள் ஆகியவை இறக்கு மதி செய்யப்படுகின்றன. காப்பி, புகையிலை, பதனி டப்பட்ட மீன் போன்றவை ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்றன. நா.ப.& அர.இரா.

மடங்கள்: காண்க: திருமடங்கள்.

மடல்: மடல் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று.

மடலூர்தல், தொல்காப்பியம், கலித்தொகை, குறுந்தொகை, திருக்குறள் முதலான நூல்களில் காணப்படுகின்றது. மடல் என்ற சொல் படிப்படியாக மடலேறுதலாகிப் பின்னர்அது பிரபந்தத்திற்காயிற்று. இது கோவைகளிலும் காணப்படுகின்றது. மடல் தனி நூலாகவும் உள்ளது. பன்னிரு பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், வெண்பாப் பாட்டியல், முத லான நூல்கள் வளமடலுக்கு இலக்கணம் கூறுகின் றன.

மடல் என்னுந் துறையை விரிவாக்கித் திரு மங்கையாழ்வார், 'சிறிய திருமடல்' என்ற பெயரால் ஒரு பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். இது நாலாயிரத் திவ்வி யப்பிரபந்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதனை அடுத் துப் பெரிய திருமடல் ஒன்றையும் அவரே பாடி யுள்ளார். திருமால் மீது காதல் கொண்ட ஆழ்வார் அவரைஅடைய இயலாத நிலையில், மடலூர்வன் என் னும் கருத்துப் பட, நாராயணன் என்றசொல்லுக்கு எதுகை வருமாறு அமைத்துச் சிறிய திருமடலையும், கண்ணன் என்ற சொல்லுக்கு எதுகையாகச் சொற் களை அமைத்துப் பெரிய திருமடலையும் பாடியுள் ளார். 'உலாமடல்' என்பது ஒன்றுண்டு. அப்பிரபந் தம் உலாவிற்குரிய இலக்கணத்தினையும், மடலுக் குரிய இலக்கணத்தினையும் கொண்டது.

'வருண குலாதித்தன் மடல்' என்னும் நூல், நாகப் பட்டினத்தே சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்த வள்ளல் வருணகுலாதித்தனைப் பாட்டுடைத் தலை வனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது; கலிவெண்பா வினால் 470 கண்ணிகளைக் கொண்டு விளங்குவது. அதில், தலைவி வருணனை, தலைவன் வருணனை, அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் காதலித்தல், மையல் கொள்ளல், அவர்தம் மெய்ப்பாடு, பிரிதல், அவள் சென்றபோது அவள் காலடி மண்ணில் பதிந்துள்ள தைக் கண்டு அச்சுவடுகள் அனைத்தையும் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுதல், நனவில் கலவியின்பம் பெற மாட்டாது, கனவில் பெற்றுத் துயிலுணர்ந்து ஏமாறு தல், பின் மடலேறுவதே ஆன்றோர் வகுத்த வழி

என்று துணிதல முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே நல்ல வருணனைகள காணப்படுகின்றன.

'சித்திரமடல்' என்பது காளமேகப் புலவரால் பாடப்பட்டது. அதன் முழுபபெயர் 'பாவை தெய் வங்கள பெருமாள சித்திரமடல்' எனபதாகும். அது 348 அடிகளைக கொண்டது.

மடலூர்ந்து, பினனர்த் தலைவியை அடைவதும உண்டு. கலித்தொகை நெய்தற்கலி 138 – இல் அது பேசப்படுகிறது. மடலூர்நது, பின்னர்த் தலைவியை அடைந்த தலைவன், தான் மடலூாந்ததையும், அவளை அடைந்ததையும் அதில கூறுகின்றான. மேலும் கலித்தொகை, 139, 140, 141 – ஆம் பாடல்களிலும் மடல்திறம் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். வீ.சொ.

மடல் பாடிய மாதங்கீரனார்: இவர் குறுந் தொகையில் ஒனறும் (182) நற்றிணையில் ஒன்றும் (377) ஆக இரு பாடலகளைப் பாடிய சங்கப்புலவர். இவர் இயற்றிய இரு செய்யுட்களிலும் மடல் ஏற் றத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடிய காரணத்தால் இயற் பெயருக்கு முனனாக 'மடல் பாடிய' என்னும் அடை சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறார்.

மடல்பாடிய மோதங்கீரனார் என்ற பாடபேத மும் உண்டு. மோதம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயரெனத தெரிகிறது. அது மோதகம் என்னும் பெயருடன வழங்கி வருகிறது. அச்சுப் படியில மாதஙகீரனார் என்றே காணப்படுகிறது.

இவர், குறுநதொகையில் காமம் மிகுநத தலைவன், தோழியால் குறை மறுக்கப்பட்டுத் தன்நெஞ்சுக்கு உரைப்பதான பாடல் ஒன்றை அமைத்துள்ளார். நற்றிணைப் பாடலிலும் இச்சூழ்நிலையே காணப் படுகிறது. சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய தலை மகன் தோழி கேட்பத் தன்நெஞ்சிற்குச் சொலலிய தாக நற்றிணைப்பாடலின் துறை விளங்குகிறது.

தலைவி அசைந்த நடையுடையவள். அவள நெஞ்சம் எனக்காக நெகிழவில்லை. அதற்காக அனுப்பிய தூது, நாணமிழந்து தெருவினகண் மடல் ஊர்வதாக முடிந்துவிடுமோ எனத தனநெஞ்சிற்கு உரைக்கிறான். குறுந்தொகையில காணப்படும் இப் பாடல் கருத்தில் மடலூரும் இயலபினைப் புலப் படுத்துகிறார் மாதஙகீரனார்.

பனைமடலால் செய்யப்பட்ட குதிரைக்கு மணி மாலை அணிவித்து, அதன்மேல் வெளளெலும்பு அணிந்து கொண்டு தலைவன் வருவதை மடல்ஏறிய தாகக் கருதுகிறார். நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவதாக அமையினும தோழி அறியவேண்டும எனபதற்காகவே இவவாறு கழறியுரைக்கிறான தலைவன். இப்பாடலி னும் அழகிய நலம் வாய்ந்த பாடல் நற்றிணையில உள்ளது.

'பனைமடலால் குதிரை செய்து எருககம் பூமாலை அணிந்து அதனமேலேறி நாடும் ஊரும அறிய, என் காதலைக் காட்டி நாணழிவு குறித்து இறந்து படுவதே இனிக் கொளளத் தககது' எனத் தலைமகன் தோழி அறியும்படியாக உரைக்கிறான.

குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைவியின் நடை யியல்பைக் காட்டியவர், நடையைச் சிறப்பிக்கும் கூந தல் அழகை நற்றிணையில அழகுறக் காட்டியுளளார். 'அகலிரு விசும்பின் அரவுக்குறை படுதத, பசுஙகதிர் மதியத் தகனிலாப் போல, அளகம் சேர்ந்த சிறுநுதல், கழறுபு மெலிக்கும் நோயாகினறே' எனற அடிகளில் உவமை செவவிய நீர்மையாய்ச செறிநதுளளது பாம்பு கவவிய மதி போலக் கூந தலால் கவ்வப்பட்ட ஒளி பொருநதிய நுதல என விளங்கும் இவ்வுவமையில பாம்பு கூநதலுக்கும் மதி நுதலுக்கும் உவமைகளாக வந்துளளன.

இவவிரணடு பாடலகளிலும மடல் ஏறுவதையே பொருளாக வைத்துப் பாடியுள்ளமையால மடல பாடிய எனற அடைமொழி இவருககுப் பொருநது வதாயிற்று. இராம.கு.

மடலேறுதல்: தமிழிலக்கியத்தில மடல்ஏறுதல் என்னும் செய்தி காணப்படுகிறது. இது அகத்திணைத் தொடாபுடையது தலைவன் தான் விரும்பிய தலைவியை அடைய இயலாத சூழநிலையில, மட லேறுதலை நிகழத்துவான என்னும குறிப்பினைச் சங்க இலக்கியத்தில காணலாம். மடல் ஏறுதலைப பெருந்திணைக்கு உரியதாகத தொல்காப்பியர் கருது வர். இது உலகியல் வழக்கு எனபது தொல்காபபியத் தால தெரியவருகிறது. கலிததொகை மடலேறும் வழக்கம் இருந்தமையைச் சில இடங்களில சுட்டு கிறது.

தலைவியைப பெறாத தலைவன, காமம் மிகுநத நிலையில, பனை மடலால குதிரையைப் போல ஓர் உருவம் செய்து, அதன கழுததில் மணி, மாலை முத லியவற்றைப் பூட்டி அணி செய்வான. தன் உருவத் தையும், தலைவியின் உருவத்தையும், படமாக வரைந்து கையில் ஏந்தி, குதிரை மீது பலரும் அறியுமாறு ஊர்ந்து வருவான. இதனையே மட லேறுதல் என்பா. தலைவனுக்கும தலைவிககும் உளள அன்பின் நெருக்கத்தைப் பலரும அறிய இத னால் வாய்ப்புணடு. இக்காட்சி கணட பலரும

அதனை வெளிப்படக் கூறிப் பழிப்பர். அதுகேட்டுத் தலைவியைச சார்ந்தவர்கள் மணம புரிவிப்பர் என்ப தாக இவவழக்கினை எடுத்துக்காட்டுவர்.

மடல் பல பொருள தழுவிய ஒரு சொல். ஈண்டு அது பனை, பனங்கருககு என்பவற்றையே குறிக்கும். இலக்கியத்தில மடல ஏறுவேன் எனபதான குறிப்பு ஓரளவு விரவியுளளது. தலைவன மடலேறித் துன்புறு வதாகக் கூறாமல, அவன மடலேற முயல்வதாகக் குறிப்பிடுவதே மடற்கூற்று எனப்படும். மடற கூற்று அனபின் ஐந்திணையைச் சார்ந்ததாகும்.

மடலேறுதல என்பது அனபின் ஐந்திணையில அடங்காது, பெருந்திணையில் அடங்குவதாகும். மட லேறியதைப் பார்த்துக் கண்டோர் கூறியதாக நல்லந் துவனார் கலித்தொகையின் ஒரு பாடலில காட்டுவர். மடலேறுவது ஆணகளுககு உரிய செயலாகும். பெண களை மடல் ஏறுதல் வழக்கமன்று.

இலக்கிய வழக்கில் மடல்ஏறுதல் பற்றிய குறிப்பு மிகுதியும் வரவில்லை. எனவே, இலக்கிய, இலக்கண வலலார் இதனை மிகுதியாகச் சிறப்பித்துக் கூற வில்லை. சங்க இலக்கியத்தில நற்றிணையில் மூன் றும் குறுந்தொகையில் ஐந்தும், கலித்தொகையில் ஐந்தும் ஆகப் பதின்மூன்று பாடல்கள் மடல் பற்றிக் குறிப்பிடுகினறன.

சங்க இலக்கிய வாயிலாக மடலேறுதலைப் பற்றி அறியலாம். நாணம மிகுந்த மகளிர்க்கு மடல் ஏறுதல் சிறப்பன்று; தலைவன மடலூர்தலை ஊரில் உள்ளோர் அறியின் அலர் தூற்றுவர். நெஞ்சினை நோக்கித் தோழியைக் குறையிரந்த தலைவன் மட லேறுவதாகக் கூறுகிறான. மடலூர்ந்த தலைவன், தன் நோக்கம் நிறைவேறியதைத் தன்னைச் சார்ந்த வர்களிடத்தும், சான்றோரிடத்தும், சந்தித்தவர் களிடத்தும் உரைக்கிறான். சங்க இலக்கியத்தில இவ் வாறான குறிப்புகள உள்ளன.

குறளில் மடல் பற்றிய அகத்திணைச் செய்திகள் காமத்துப்பாலில் இடம் பெறுகின்றன. 'நாணுத் துறவுரைத்தல்' என்ற அதிகாரத்தில் ஆறு பாடல்கள மடல் பற்றி அமைந்துளளன. மடல் ஏறுதல் நாணம் துறக்கும் செயலாக இருத்தலின இவ்வாறு அதிகாரத் தலைப்பு அமைநதது போலும். காமத்தைச் சுட்டி மடலேறப் போவதாகத் தலைவன் கூறும் கூற்றுகள் இவவதிகாரததின்கண் உள்ளன.

தலைவி காமம் மிகுவதால் மடலூர எண்ணு வதனைச் சீவகசிந்தாமணியில் காணலாம். அதில சீவகனிடம் கொண்ட காதலால குணமாலை மடலூர எண்ணுகிறாள. அதனடிப்படையில் பிற்காலச் செய் யுட்களான பெரிய திருமடல சிறிய திருமடல் ஆகிய வற்றில் நாயகி மடலூரத் துணிவதாக அமைந் துள்ளது. அவை சஙக இலக்கியத்திலிருந்து வேறு பட்டதாக அமைந்துள்ளமை புதுமையானது.

பெரியவாச்சான்பிளளை உரை மடலேறறத்தின பிற்கால மாறுதலைக் குறிக்கிறது. மடலேறுகைதான் 'உண்ணாதே, குறியாதே, உகநத விடயத்தை ஒரு படத்திலே அதனைக் கொண்டு திரிகையும்,அறவிளைத் தல் அதன் காற்கிடையில் விழுகையும், விழுந்தால அங்ஙனே செல்லரிக்கை கிடக்கையும், அங்ஙனே முடி யுமாம்' என்று உரை எழுதியிருப்பது சங்க இலக்கியம் காட்டும் மடலேறுதலினின்றும் வேறுபடுகிறது. மடல் ஏறப்போகும் தலைவி, 'இன்ன படுபாவி என்னைக் காக்க மாட்டாதே கைவிட்டான; அவன் கண்ணற்ற வன்; அவனிலும் விஞ்சிய கொடியன் இல்லை; பல தலங்களிலே அவன் சந்நிதி பணணி அடியாரைக் காக் கின்றான் என்பதும், இராம கிருட்டிணாதி அவதாரங் களினால் பலரைக் காத்தான் என்பதும் முழுப்பொய் யான பேச்சுகள் என்று தெருவில் கதறிக்கொணடு கேட்டாரெல்லாரும் நடுங்கும்படியும் இரஙகுமபடி யும் திரிநதுழல்வதுதான மடலூருகைய்ாவது', என மடல் ஏறுதலின விளக்கத்தை விளக்கியுரைப்பர்.

மடல் பற்றிய செய்திகள் சிற்றிலககியங்களான கோவை, கலம்பகம், உலா ஆகியவற்றில் காணப்படு கின்றன. தழை என்ற உறுப்பின் பகுதியாக இது கலம்பகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கியத் தில் பெரிதும் விரவாத மடற் செய்திகள் பிற்காலத் தில் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் அடைந்துளளன. கோவை நூல்களில் இது விரிந்த துறையாகக் காணபபடுகிறது. பக்தி இலக்கியத்தில் நாயக நாயகி பாவனையாக இது இடம் பெற்றுள்ளது.

பிற்காலத்தில், மடல் தனிச் சிறறிலக்கிய வகை யாக வளர்ந்துள்ளது. இது இறைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இடைக்காலத்தில் வளர்ந் தது; அதன்பின்னர்ச் செங்கோலோச்சும் மன்னர்கள், பெருநிலக்கிழார் முதலியோரைப் பாடிப் பொருள் பெற்றதாக மாறியமைந்தது.

இறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப் பெறும் மடல் இலக்கியத்தில் இருவகைகள உள்ளன. அவை உலாமடல் எனவும், வளமடல் எனவும் பெயர் கூறப்படும். தலைவன தலைவியைக் கண்டு காமுற்றுக் கனவில் அவளைக் கூடிப் பின் விழிததெழுங்கால் அவளைக் காணப் பெறாமையால் தலைவன் மடல்மா ஊருதலைப்பொருண்மையாகக் கொண்டது உலா மடல் ஆகும். மடல் இலக்கியம் உலா இலக்கி யத்தோடு இணைந்தநிலையில் இப்பெயர் பெற் றுள்ளது. அறம், பொருள், இனபம் ஆகிய பயன்

களைப் புறக்கணித்து, மங்கைமேல் கொண்ட காதலினபததை மட்டுமே சிறப்பித்துப் பாடப்படுவது வளமடலாகும். இராம.கு.

மடியரா: அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலின கிழக்கில உள்ள தீவுக்கூட்டங்களுள் முக்கியமானதான மடியரா (Madeira) 56 கி.மீ. நீளமும் 21 கி.மீ. அகலமும் கொண்டது. போர்ச்சுகல நாட்டு ஆட்சிப்பகுதி மாவட்டமான பூனசால் (Funchal) பகுதியில இத்தீவுகள அடங்கும். இவை ஆப்பிரிக்காவின மேற்கில மொராககோவுக்கு எதிர்பபுறததில் . 576 கி.மீ. தொலைவில உள்ளன. இலிசுபன (Lisbon) நகருக்கும் மடியராவுக்குமிடையே உளள தொலைவு 856 கி.மீ. இதன தலைநகர் பூன்சால் ஆகும். மடியராத் தீவின் பரப்பு 792 ச.கி.மீ. எரிமலைகளும் மலைகளும் இத்தீவில் உள்ளன. இங்கு மிதமான தட்பவெப்பம இருப்பதால் உடல் நலஙகருதிப் பலர் இத்தீவுக்கு வநது தங்குகின்றனர். இங்கு உற்பத்தியாகும்பொருள களுள் வாழைப்பழம், கரும்பு, வெப்ப மண்டலப் பழஙகள, மிதமணடலத் தானியங்கள், சருக்கரை, வளளிக்கிழங்கு, வெங்காயம் முதலியவை குறிப்பிடத் தக்கன. மீன்பிடித்தல், ஆடுமாடு வளர்த்தல், உயர் வகை மது தயாரித்தல், பின்னல் வேலை, சருக்கரை ஆலைத் தொழில், வணணக் கூடைகள் தயாரித்தல் முதலிய தொழில்கள நடைபெறுகின்றன.

வரலாறு. பண்டைய உரோமானியர்கள் இத் தீவினை அறிந்திருந்தனர். ஆனால், நீணட காலத திற்குப் பின், கி.பி. 1418-இல போர்ச்சுகீசியர் இவற்றை மீணடும் கணடுபிடித்தனர். போர்ச்சுகீசிய கடற் பயணி சார்க்கோ (Zarco) கி.பி. 1421 - இல் பூன்சால் நகரை நிறுவினார். மரங்கள அடாந்த காடுகள் இங்கு மிகுதியாக இருந்ததால், போர்ச்சுகீசியர் மடியரா என்று இதற்குப் பெயரிட்டனர். இத் தீவுகளும் போர்ச்சுகல நாடும, கி.பி. 1580 முதல 1640 வரை இசுபெயின் நாட்டின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன. இததீவுகளை கி.பி. 1801க்குப் பின, கி.பி. 1807-இலும் கி.பி. 1814-இலும் பிரிட்டன் கைப் பற்றியிருந்தது மது தயாரிக்கும் தொழிலை ஆங்கிலேயர் இங்குத் தொடங்கினர். மடியராவின் மக்கள் தொகை 252,844 (1981).

மடியரா ஆறு: இது பிரேசில் நாட்டில் ஓடுகிறது. அமேசான (Amazon) ஆற்றின் துணையாறுகளில் இது மிகவும் முக்கியமானது. இதன் நீளம் ஏறத்தாழ 3360 கி.மீ. தெ.பா.

மடிவால மாச்சையர்: வண்ணாா குலத்தில தோனறிய சிறந்த சிவ பக்தரான மாச்சையர் எனபவர் 'இப்பரிசு' என்னும் ஊரில வாழ்ந்து வநதார். சிவபெருமானை மட்டுமனறிச சிவனடியார்களையும வணஙகும்இயலபுடையவரான இவர் தம குலத்தொழிலுககு ஏற்பச் சிவபக்தர்களின ஆடைகளைத் துவைதது தூய்மை செயது கொடுப்பதையே சிவத்தொணடாகக் கருதிப் பணியாறறிக சொணடிருந்தார். இவரது அளவு கடந்த சிவ பக்தியைக கணடு வியநத 'பசவர்' எனனும் பெரியவர் இவரை மனமாரப் பாராட்டிப் புகழ்நதார்.

ஒருநாள, மாசசையர், சிவனடியார்களின ஆடைகளைச் சுமநது சென்று கொணடிருந்த போழ்து அவருக்கு எதிரே வந்தவன் அவவாடைகளைச் சேதப் படுத்திவிட்டான். சிவத் தொணடாகளின ஆடைகளை வேறு யாரையும தொடககூட அனுமதியாத மாசசையர் அவன மீது பெருஙகோபங்கொணடாா; அவனை அடித்துக் கொலை செய்துவிட்டார்.

இச்செயதி அந்நாட்டு மன்னன வலலபனுககு எட்டியது. இத்தகைய கொலையாளி மரண தணடனைக்கு உரியவன எனறு மன்னன் தீர்மானித்தான. எதையும் ஆராய்ந்து உணமை தெரிந்த பிறகே தீாப பளிக்க வேண்டும என மன்னனுக்குப் 'பசவர்' எனபவர் உரைத்தும் அதனை மன்னன ஏறகாமல,யானை ஒனறை ஏவி மாச்சையரைக் கொனறு விடுமாறு பணியாட்களிடம் கட்டளையிட்டான். மாச்சையரைக கொல்ல யானையைக கொணடு சென்ற போது, தம் பக்தியின் சிறபபால் அவா அநத யானையை மட்டுமனறி அதனபாகனையும் கொனறு விட்டார்.

இச்செய்தியை அறிந்தபோது மனனன் திடுககிட்டான. மாச்சையர் மடிவால (வணணார்) குலத்தவராக இருப்பினும் அவா சிறநத சிவபக்தர் எனறும அவர் சிவபெருமானாகவே மதிககததககவா எனறும மன்னனுக்குப் பசவர் எடுததுரைததார். எனவே, மன்னன, தன் தவற்றை உணர்ந்து தனனை மனனிக குமாறு மாச்சையரிடம் வேண்டினான.

சிறநத சிவத்தொண்டராகிய மாச்சையா, செய்த தவற்றுக்கு வருததம் தெரிவித்துத் திருநதிய மனனனிடம் அருள்கூர்ந்தார். திருநீற்றினைத தூவி, இறந்துபோன யானையையும் பாகனையும் உயிர்ப் பித்தார். அக்காட்சியைக் கணடோர் வியந்தனர்.

பசவர்' போனறோர் இறைவனுக்குச் செலுத் தும் சிறந்த விலையுயர்ந்த காணிக்கையைவிடத் தம்காணிக்கை சிறந்தது எனபதை மாசசையர் மெய்ப்பித்தார். இறைவன மீது அவா தெளித்த தண்ணீர் வைரக் கற்களாக மாறி நினற காட்சியை 'பசவர்' கணடபோழ்து, அவா மாச்சையரின் காலிலே வீழ்ந்து வணங்கி, 'மாச்சையர் வெறும் சிவ

பக்தரலலர் சிவபெருமானேயாவார்' என்று கூறி மாச்சையரின பெருமையை உலகறியப் பாராட்டிப் புகழந்தார். ஆர்.ம.

மண் சிற்பங்கள்: காண்க: சுடுமண் பொம்மைகள்.

மண்டல ஆய்வு எனபது ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியல மணடலத்தைப் பற்றி நிகழ்த்தப் பெறும் ஆய்வு ஆகும இந்த ஆய்வு, மொழி, இனம், பண பாடு, வரலாறு, மேம்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளின் புதிய விரிவாக்க ஒருங்கிணைப்பு வடிவம் எனறும், பல்துறையும் இணைந்த ஓர் அணுகு நெறியின்பால் நிகழப் பெறுவது எனறும் திறனாய்வாளர் கூறுவர். இம்மண்டல ஆய்வுகள (Area Studies) முதன் முத லில மத்தியதரைக் கடல் பகுதியினைச் சார்ந்த கிரேக்க, உரோமானிய மண்டல நாகரிகங்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளின் தொடக்கம் எனபர். மேலும், ஒரு சாரார் இவ்வாய்வு பழமைசார்ந்த கீழ்த்திசை நாடுகளைப் பற்றியும், அவற்றின் இலக்கியங்களைப் பறறியும் தொடங்கியது என்பர். எது எவ்வாறு இருப்பினும் பணடைய பண்பாடு, நாகரிகம், மொழி, இனம் பற்றிய ஆய்வுகளை மணடல ஆய்வுகளின தொடக்கநிலை என்பர். மேலும், பழமையான காலங்களில் மணடல ஆய்வுகள் வரலாறு, மொழி, இலக்கியம், சமுதாயப் பண்பாடு ஆகியவை பற்றியே எழுந்தன; மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட புவியி யல் பகுதியை மட்டும் ஆய்வு எல்லையாகக் கொண் டன.

பண்டைய உரோமானிய, கிரேக்க மணடல ஆய் வுகள சிறந்து விளங்கின எனினும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னரே முழு வளர்ச்சி பெற்றன. பின்னர், 1958 – ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கத் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத் தின்படி இவ்வகையான ஆய்வுகட்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்த பின்னரே, அவை முழு வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கின. ஏறத்தாழ அதே சமயத்தில ஏடர் (Hayter)குழுவின் பரிந்துரையினபடி 1959-ஆம் ஆணடு முதல் இவவகையான ஆய்வுகள் பெருகலாயின. பின்னர் 1961-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி இவ் வாய்வுகள பெருகின. மேலும், இங்கிலாந்துப் பல் கலைக்கழகஙகளில்,கீழ்த்திசை நாட்டாய்வுகள்,கிழக்கு ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்க நாட்டு ஆய்வுகள் போன் றவை பெருகின. இவ்வாய்வுகள அந்நாடுகளின், அமமணடல அரசியல், நாகரிக, வாணிகச் சமூகச் சூழநிலைகளைப் பெரிதும் தாக்கம் செய்தன. இவ் வகை ஆய்வுகள இப்பொழுது இந்திய நாட்டளவில் பல பல்கலைககழகங்களிலும், பிறநாடுகளின பல் கலைககழகங்கள அளவிலும் பெருகிவிட்டன.

மணடல ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப் படுவதற்கு அரசியலும், வாணிகமும் பெரிதும் துணை செய் கினறன. ஒரு நாடு அலலது கண்டத்தின மேல் நிகழ்த்தப்பெறும் மண்டல ஆய்வுகள, மற்ற நாடுகள் அவற்றின் வேண்டுதல், தேவைகள் ஆகியவற்றை அறியவும் அவற்றோடு உறவு கொள்ளவும் அடித்தள மாக அமைகின்றன எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்க நாட்டில மற்ற மண்டலஙகளைப் பற்றி நிகழ்த்தப் பெற்ற ஆய்வுகள், கிழக்கு ஆசிய,தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள, பழமையை மிகவும் விரும்புதலையும் பழ மையை மாற்றாத பான்மையையும் சுட்டுகின்றன. இதே காலத்தில் இஙகிலாந்து, கனடா நாடுகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட மண்டலஆய்வுகள நாட்டின் ஒருங் கிணைப்பையும், இணக்கத்தையும் சுட்டுவனவாக அமைந்துளளன. இவ்வகையான ஆய்வுகள் தன்னாடு, தன்மொழி, தன்மக்கள் என்ற எல்லையினின்றும் வெளிவந்து பன்னாட்டு மக்கள, பன்னாட்டு நாகரிகம், சமூகப் பன்னாட்டுச் சகோதரத்துவம ஆகிய கருத்து களை எதிரொலிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இமமண்டல ஆய்வுகள் பலதுறை ஆய்வுகள பெருகவும் வழி வகுக்கின்றன. ஒரு மண்டலத்தில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தும்போது, எல்லாநிலைகளிலும், ஒன்றோடு ஒன்று உறவாகி இணையும நிலைகளிலும், ஒன்றோடு மற்றொன்றின் தாக்கம் எந்த அளவிற்கு உளளது என்பதை அறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. ஒரு துறையின்பாற்பட்ட அறிவும் செய்திகளும் அத் துறைககு மட்டும் என்று அல்லாமல் அதனோடு தொடாபுடைய மற்றத துறைக்கும் பொருந்து வதைக் காட்டுகின்றன. மேலும, இவ்வகை ஆய்வுகள் பல்துறைகள் ஒன்றொடு ஒனறு இணைந்து தனித் தாக்கமும் கூட்டுததாக்கமும் தருவதை வெளிக் கொணர்கின்றன.

சமூக அறிவியல்கள் சிறந்த முறையில் பெருகிய தாலும், புதிய புதிய அறிவியல் ஆய்வு நோக்குகள், இச் சமூக அறிவியல்களில் மேம்பட்டதாலும, இம் மண்டல ஆய்வுகள சிறப்புடன் வளரலாயின. இம் மண்டல ஆய்வுகள பல்துறை ஆய்வுமுறைகளை வெளிக் கொணர்ந்த போதிலும் அதில் இடர்ப்பாடு களும் அதிகம் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, 'தமிழ மண்டலம' என்னும பொருள் பற்றிய ஒரு துறை ஏற்படுமானால் அத்துறையோடு சார்ந்த மொழி, மொழியியல், சமூகவியல், வரலாறு, பண்பாடு, இலக்கியம், கல்வி போன்ற துறைகளின் பங்கின்றி எவவாறு அத்துறை இயங்க முடியும் என்றும், அப் படியே இயங்கினாலும், அத்துறைகளின தனித் தன்மை எவ்வாறு இதில் சிறந்து விளங்க முடியும் என் றும் வினவுவர் திறனாய்வாளர். இததுறையில் ஆய்வு நிகழ்த்த விரும்பும் ஒருவர்க்கு, இதனோடு தொடர்

புடைய மற்ற எலலாததுறைகளிலும் எவ்வாறு திறமை இருக்க முடியும் என்றும் திறனாய்வாளர் சுட்டுவா. மேலும், இத்துறைகளை எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்க இயலும் என்றும் திறனாய்வாளர் காட்டுவர். எனவே, மண்டல ஆய்வுகள பற்றிப் படிககும் பொழுதோ, ஆய்வுகள நிகழ்த்தும் பொழுதோ, அதனோடு தொடர்புடைய ஒரு துறையை மட்டும் அடித்தள மாகக் கொண்டு, மற்றத் துறைகளை அவற்றோடு உறவாக்கிக் கொணடு செல்லலாம். எலலாத் துறை களையும் ஒரே சமயத்தில் உறவாக்காமல், ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மற்றவறறை அதனோடு தொடர்புபடுததிக் கொண்டு செல்லலாம்.

மண்டல ஆய்வுகள் தொடர்பான பாடப்பகுதி களை இளங்கலை வகுப்புகள அளவில் பாடமாகப் புகுத்தாமல் முதுகலை வகுபபுகளில பாடமாகவோ முதுகலை வகுப்புகளுக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகளின் ஆய்வுப் பாடங்களாகவோ கலைத்திட்டத்தில மேற் கொள்ளலாம். எஸ்.மோ.

மண்டல சதகங்கள்: சதகம் எனபது நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டது. இது தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள ஒனறு. ஒரு மணடலத்தின (நாட்டின்) வரலாற்றினைக் கூறும் பாடலகளைக கொண்டமைவது மண்டல சதகம் எனப்படும். இது வும் பெரும்பான்மை நூறு செய்யுட்களைக் கொண டதே. இதில், மணடலத்தின் எல்லை, நாடு, நகர், ஊர், சிற்றூர், அரசியல், அரசர்கள, சிற்றரசர்கள, வளளல்கள், சானறோர்கள, புலவர்கள், சமயச் சான் றோர்கள, மலை, ஆறு, குளம, வளங்கள, தெய்வம், வீரர்கள், மக்கள், பழக்க வழக்கங்கள முதலானவை பாடப்பெறும். இவ்வாறு பாடப்பெறுவது வரலாற்று ஆய்வுக்கு உறுதுணையாகும்.

மணடல சதகங்கள பலவற்றுள கி.பி. 11 – ஆம் நூற்றாண்டில் விளஙகிய ஆறை கிழாரால், 107 கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுட்களால பாடப் பட்ட 'கார்மணடல சதகமே' முற்பட்டதாகும். இது அச்சாகியுள்ளது.

'தொண்டை மணடல சதகம்', 101 கட்டளைக் கலித்துறைகளால் கி.பி. 17,18 – ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த படிக்காசுப் புலவரால் பாடப்பட்டது. கத்தூரிரங்க முதலியார் மாவண்டூரில் பெருஞ் செல் வராக விளஙகினார். அவர்தம் மகனார் கறுப்புமுதலி யார் விருப்பத்தின்படி அதனைப் பாடினார். கரிகால் பெருவளத்தான் (கி.பி. 2 – ஆம் நூ.) எல்லாக் குண நலன்களும் கொணட சான்றோர்களாகிய வேளாளர் களைத் தொண்டைநாட்டில் குடியேற்றிச சிறக்கச் செய்தான் என்பதனையும, நூலாசிரியர் தம் ஆசிரியரின் பரம்பரையினையும, வேளாளர் பெற்ற பட்டப் பெயர்களையும இன்னும் பல அரிய செய்தி களையும் எடுத்துக் கூறியுளளார்.

'சோழமணடல சதகம்', 103 விருத்தப்பாககளில ஆத்மநாத தேசிகரால (கி.பி. 1650 – 1728) பாடப் பட்டது. அது அச்சாகியுள்ளது. அது, சிததாமூரில் வாழ்ந்த அருணாசலம் எனப்படும வேளாளர் கேட்டுக் கொணடதற்கிணங்கப் பாடப்பட்டதாகும்.

'கொங்குமணடல சதகம', 103 கட்டளைக கலித துறைச் செய்யுட்களில கி.பி. 18-ஆம நூற்றாணடில் வாழ்ந்த கார்மேகக் கவிராயரால பாடப்பட்டது. அதில, சான்றோர் பலருடைய சிறப்பியல்புகள உரைககப்படுகினறன இது அச்சான நூல். வாலசுந் தரக் கவிராயா இயற்றியதாகக் 'கொஙகு மணடல சதகம்' எனறொரு நூல குறிப்பிடப்படுகிறது.

'நந்தமணடல சதகம்', கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண டில தெய்வநாயகப் பெருமாள கவிராயரால் பாடப் பட்டது. இதில், 'கோவர்த்தனம் யமுனாநதி' எனத தொடங்கும் பாடலில் மனனர்களுககு உரித்தான பத்து அஙகஙகள கூறப்பட்டுளளன. அது அச்சாகி யுளளது. அதே பெயரால காஞ்சிபுரம் மாதருநாதை யரால அதே நூற்றாணடில் பிறிதொரு நூல் பாடப் பட்டுளளது அது அசசான செய்தி அறிய இயல வில்லை.

'ஈழமணடல சதகம', கி.பி 19-ஆம நூற்றாண டில் கணபதிப்பிளளையால் பாடபபட்டது. க.வேற பிளளை அவர்களால கி.பி. 19,20 – ஆம் நூற்றாண டில், பாடப்பட்ட ஈழமணடல சதகம அசசில உள ளது. இதற்கு, 'சந்திர மௌலீசா சதகம' எனற வேறு பெயரும உணடு

'சேரமணடல சதகம்', கி.பி 19,20-ஆம் நூற் றாணடில் ஆறுமுகமபிளளையால பாடப்பட்டது என பதைத் தவிர வேறு செயதிகள கிடைககவிலலை.

'பாணடிமணடல சதகம்', ஐயம்பெருமாள கவிரா யரால பாடப்பட்டது. இந்நூல் அசசாகியுளளது. 'மழவ சதகம்' என்ற சதகமும் மணடல சதகங்களுள அடங்கும். மழவநாடு என்பது திருச்சி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தது என்று கூறப்படுகிறது

இவ்வாறான மண்டல சதகங்கள எல்லாம் அவவம் மணடலங்களின சிறப்பியலபுகளையும், பெருமைக்குரிய செய்திகளையும எடுததியமபுவன வாக உளளன. வீ.சொ.

மண்டல புருடர்: இவர், தொணடை மணடலத்தில உளள குனறையூரில் பிறந்தார். இவா,

பெருமண்டூர் எனப்படும் வீரையூரில் வாழ்ந்ததால், இவரை, வீரை மண்டலபுருடர் எனபர். இவர், குன்றையூர்க் குணபத்திரரின் மாணவர், விசய நகரை அரசாண்ட கிருட்டிணதேவராயர் காலத்தவர் (கி.பி.16-ஆம் நூ.); சைன சமயத்தவர். இவர் சிறந்த தமிழ்ப் புலவராக விளங்கினார். திவாகர நிகண்டு, பிங்கலந்தை எனப்படும் பிங்கல நிகண்டு ஆகியவற்றைச் சுருக்கித் தம் ஆசிரியராகிய குணபத்திரரின் கட்டளைக்கேற்ப, விருத்தப் பாவால 'சூடாமணி நிகண்டு' எனும் நிகண்டு நூலைச் செய்தார். இது தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி முதல் பன்னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது 'சூடாமணி உள்ள முடையான்' என்னும் சோதிட நூலையும் செய்துள்ளமையால் இவர் சோதிடத்திலும் வல்லவர் என்பது தெரிகின்றது. வீ.செ.

மண்டையளவைமானி: உடல் அளவுகளையும் எலும்புகள் அளவுகளையும் அளக்க உதவும் மானிட உடலளவைமானியைப் (Anthropometer) போன்றே, தலை, மண்டையோடு ஆகியவற்றின் அளவுகளை அளக்க, மண்டையளவைமானி (Craniometer) பயன்படுகிறது. இக்கருவி விரியும் இருக்குமானி (Spreading Caliper), நகரும் இருக்குமானி (Sliding Caliper) ஆகிய இருவகைகளில் உள்ளது. இவை இரண்டும் எளிய முறையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பினும் ஒருசில வகைகளில் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

விரியும் இருக்குமானியின் அமைப்பு இரு உலோகக் கால்களைக் கொண்டது. அவ்வுலோகக் கால்கள் அளவு பொறிக்கப்பட்ட ஒரு சட்டத்தில் மறுமுனைவரை நகரக் கூடிய வகையில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, கணக்கு எடுக்கவேண்டிய மண்டையோட்டின் அளவிற்கேற்ப இக்கருவியை நன்கு பயன்படுத்தவியலும்.

மண்டையளவைமானியின் மற்றொரு வகை நகரும் இருக்குமானியாகும் (Sliding Caliper) அந்தக்கருவியில் தட்டையான அளவுகோல் ஒன்றும் அதன்மேல் விளிம்பில் உறுதியாகப் பதிக்கப்பட்ட ஒருகாலும், அடுத்த முனையில், முன்னும், பின்னும் நகரக் கூடிய மற்றொரு காலும் அதனுடன் சேர்ந்த கைப்பிடியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேல்காலும், கீழ்க்காலும் எப்பொழுதும் ஒன்றோடொன்று இணை நிலையில் (Parallel) இருக்கும். இருகால்களின் ஒருபக்க முனைகள் கூராக்கப் பட்ட நிலையில் உள்ளன. அடுத்த பக்க முனைகள் தட்டையாக மழுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மண்டையோட்டின் பாகங்களை நுணுக்கமாக அளக்கக் கூராக்கப்பட்ட முனைகளும், மனிதனின் தலைப்பாகங்களை அளக்கும்போது தலையில் குத்திக் கொள்ளாமலிருக்க மழுக்கப்பட்ட முனைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நகரும் இருக்குமானியின் அமைப்பிலிருந்து சற்று முன்னேற்றமடைந்தவகையில் உள்ள மற்றொருகருவி 'பிளவர் மானி' (Flower's type Caliper) ஆகும். இதில் இருகால்களின் ஒருபுறத்திலுள்ள முனைகளில் மட்டும் மாற்றங்கள் உள்ளன. அவை முள்ளைப்போல நேராக இல்லாமல், சற்று விரிந்தும், திரும்பவும் உட்புறம் நோக்கியவாறு வளைந்தும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விதம் விரிக்கப்பட்ட கூரான முனைகளால் மண்டை ஓட்டின் பாகங்களை நுணுக்கமாகவும், துல்லியமாகவும் அளக்கமுடியும்.

தலை, முகம் போன்ற பல பாகங்களையும், மண்டை ஓட்டின் அனைத்துப் பாகங்களையும், அளந்து ஆய்வு செய்ய மண்டையளவைமானி பெரிதும் உதவுகிறது. மானிடவியல் துறையில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் இக்கருவி மருத்துவத் துறையிலும் பெரிதும் பயன்படுகின்றது. நே.தே.

மண்டோதரி: இவள் அசுர, தச்சன் மயன் என்பானின் மகள். இவளை இராவணன் மணந்தான். இவள் பேரழகு வாய்ந்தவள்; அக்ககுமரன், இந்திரசித்து என்ற இரண்டு வீரர்களை ஈன்றவள். அனுமன் சீதையைத் தேடி இலங்கை புகுந்தபோது மண்டோதரி அரம்பை, மேனகை, திலோத்தமை, உருப்பசி ஆகியோர் அடிவருடியும், சாமரை வீசியும், யாழ்மிழற்றியும் துயிற்றக்கண்டு, அவள் பேரழகால் சீதையென்று அயிர்த்துப் பின் அவளிடம் நிகழும் கூந்தல் அவிழ்தல், வாய்வெருவல், போன்ற மெய்ப்பாட்டால் அவள் மண்டோதரியென்று துணியுமாறு தடுமாறச் செய்தவள்.

அனுமனால் அக்ககுமரன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டதும் வயிறலைத்து அலறி மாழ்கியவள். இலக்குவனால் இந்திரசித்து இறந்த செய்தி கேட்டுத் தலைமேற் சுமந்த கையளாய்ப் போந்து அம்பேறுண்ட மயில்போல் தலையிலா மகன் உடல் மீது வீழ்ந்து, உயிர்ப்பு நீங்கி உணர்விலாது போகி ஒன்றும் பேச்சில்லாது வியர்க்காது விம்மாது கிடந்து, இந்திரசித்து வில்லாற்றலால் திருமாலைவெல்வதைக் காணத்தவம் புரிந்திருந்ததான் தலையிலா உடற்குறை காணற்கு நொந்து, அவனகுழவிப் பருவத்துத் திங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்து அதனகணணுள்ள முயலைப் பற்றியதையும், கோளரி இரண்டு பற்றி வந்து விளையாடியதையும் நினைந்து, அணுவொன்று முட்ட மாமேரு சாய்ந்தது என்றாற்போல மனிதன் ஒருவன் கொல்ல அவன் துஞ்சலாயிற்றே என்று புலம்பியவள். முக்கண்ண முதலியோரை வென்ற தன்மகன் அரக்கர் கூட்டமெல்லாம் பஞ்சில் தீப்பற்றி அழிந்ததுபோல அழிந்தது

காணும்போது இது சீதையால் விளைந்த வெற்றியே யன்றி வேறில்லை யாதலால் நாளை இராவணனும் இந்நிலையன் ஆவானே என்று புலம்பி நொந்தவள்.

இராவணன் இராமனால் கொல்லப்பெற்ற செய்திகேட்டுப் புலம்பிப் போந்த அரக்கிமார்களோடு வந்த மண்டோதரி கடற்பரப்பில் மின்னல் வீழ்ந்தா லென்ன இராவணன் மேனிமிசை வீழ்ந்து, மரங்களும் மலைகளும் உருகுமாறு, கணவனுக்கு முன்னர் இறக்கும் கருத்தைக் கொண்டதான, பின்னர் இறப்பது என்னே என்று கேட்டுப் புலம்பியவள். இராமன் அம்பு, உடல் முற்றும் எள்ளிருக்க இடமில்லாது, மறைத்து வைத்த சீதை இருக்குமிடந்தேடித் துளைத்ததோ? என்றும், மனிதன் விட்ட ஓரம்போ இராவணன் உயிர்பருகிற்று என்று எண்ணிப் பின், இராவணன் கற்புடைப் பெண்களுக்கெல்லாம் அணியாய சீதையின் கற்பும் அவள் பால் கொண்ட பிழைபட்ட ஆறாத காதலும் சூர்ப்பணகை மூக்கிழந்து போந்து செய்த சூழ்ச்சியும் தயரதன் பணிப்ப இராமன் காடுபுகுந்ததும் இந்திரன் தவம் முதலிய செயல்களும் இராவணனைக் கொன்றன என்று கூறிப் புலம்பியவள். அதோடு நில்லாமல் இராவணன் தேவர்களை, திசைக் களிறுகளை, சிவனை, அயனை, செங்கணமாலை விட வலி படைத்திருந்தும் அவனுக்கு ஒரு மானுடன் வலியனாய் நின்று கொன்றதையும், பெற்ற முக்கோடி வாழ்நாளும், எத்தகையோராலும் அளந்துரைக்க வொண்ணாத வீரஆற்றலும், கடலன்ன வரமும் சீதை காரணமாக அழியும் என்று எண்ணவில்லை என்றும், காமனின் ஆற்றல் எவர் ஆற்றலினும் விஞ்சியது போலும் என்றும் கூறி அன்னேயோ அன்னேயோ! என்று அழைத்துப் புலம்பி இராவணன் மார்பினைத் தழுவி உயங்கி உயிர் துறந்து பின்னர் வீடணனால் தனக்கு ஈமக்கடனியற்றப் பெற்றவள்.

கு. தி.

மண்ணடுக்காய்வு: பழமையான நாகரிகங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்யப் பல வகையான ஆய்வு முறைகளை ஆய்வாளர்கள் கையாளுகின்றனர். அத்தகைய ஆய்வுமுறைகளுள் ஒன்று மண்ணடுக்காய்வு முறையாகும். மண்ணடுக்காய்வு முறையைக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் எத்தகைய பண்பாட்டைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதையும், அவர்கள் எக்காலத்தில் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் கண்டறிய முடிகின்றது.

மேற்பரப்பாய்வு (Exploration), அகழாய்வு (Excavation) ஆகிய இரண்டு முறையான ஆய்வுகளைத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினர், நாகரிகங்களின் தொன்மை நிலையை அறிந்துகொள்ள மேற்கொள்கின்றனர். மேற்பரப்பாய்வில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பழமையான மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்களைக் கண்டறிந்தபின், அதே இடத்தில் குழிகளை வெட்டி, அதில் கிடைக்கின்ற தொல்பொருட்களைக் கொண்டு அப்பண்பாட்டின் உண்மை நிலையைப் பற்றி ஆய்வர் அவ்வாறு செய்யப்படுகின்ற அகழாய்வுக்குழிகளில் பல மண்ணடுக்குகள் கிடைக்கின்றன. அந்த மண்ணடுக்குகளின் நிறம், உயரம், தன்மை ஆகியன மாறுபட்டுக் காணப்படும். அத்தகைய மண்ணடுக்குகளின் தோற்றம், அதனுடைய பருமன் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆய்வதே மண்ணடுக்காய்வு எனப்படும்

சென்னைக்கு அருகிலுள்ள கொர்தலையாற்றுப் படுகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேற்பரப்பாய்வு அப்பகுதியில் தொல்பழங்காலத்தில் தோன்றிய மண்படிவங்களை ஆராய உதவின. கொர்தலையாற்றுப் படுகை உருவாவதற்கு முன்னர்த் தென்னிந்தியாவில் பெருமழையும், அதனைத் தொடர்ந்து வறட்சியான நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளன. அதனால் செவ்வண்ண இரும்பகக்களிமண் (Laterite) உருவாகியுள்ளது. அதன் பின்னரும் பெருத்த மழை, வறட்சி நிலை ஆகியன மாறி மாறி ஏற்பட்டுள்ளன. அந்தப் பெரு மாற்றத்தின் காரணத்தால் கொர்தலையாற்றின் கரையில் மூன்று மண்படிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தப்படிவங்கள் இப்பொழுது ஓடுகின்ற ஆற்றின் நீர் மட்டத்திலிருந்து 30.5 மீ. உயரத்தில் தென்படுகின்றன. மேலும், இந்த மண்படிவங்களில் 18 3 மீ. உயரம், 2 4 மீ. உயரம் ஆகிய உயரங்களில் காணப்படுகின்ற மண்படிவங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும்

வடமதுரை, அத்திரம்பாக்கம், சோழவரம், எருமைவெட்டுப்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கின்ற மண்படிவங்களில் கற்காலமக்கள் இருந்ததற்கான தடயங்கள் கிடைக்கின்றன. கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளைத் தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு வந்துள்ளது. அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட கற்கருவிகள் மண்படிவங்களில் கிடைக்கின்றன. இந்த மண்ணடுக்குகளின் காலத்தை ஆய்ந்து, அதில் கிடைக்கின்ற கற்கருவிகளின் காலம் கணிக்கப்படுகின்றது

வடமதுரையில் கிடைக்கின்ற கற்கருவிகள் மேல் மட்ட மண்ணடுக்கில் காணப்படுகின்றன. மேலும் அக்கருவிகள் கரடுமுரடான தோற்றமுடையவை. இந்தக் கரடுமுரடான கற்கருவிகள் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றன. கற்கருவிகள் அத்திரம்பாக்கம் மண்ணடுக்கில் அதாவது இரண்டாம் மண்படுகையில் உள்ளன. எனவே, அவை அதற்குப்பின் வந்த மக்கள் பயன்படுத்தியன என்பது தெளிவாகின்றது. இந்தப் படுகைகள் மூன்றாம் பனிப்படர்வு காலத்திலும், புத்துயிரூழியின் ஈற்றயற்பகுதியின் இடைக்காலத்திலும

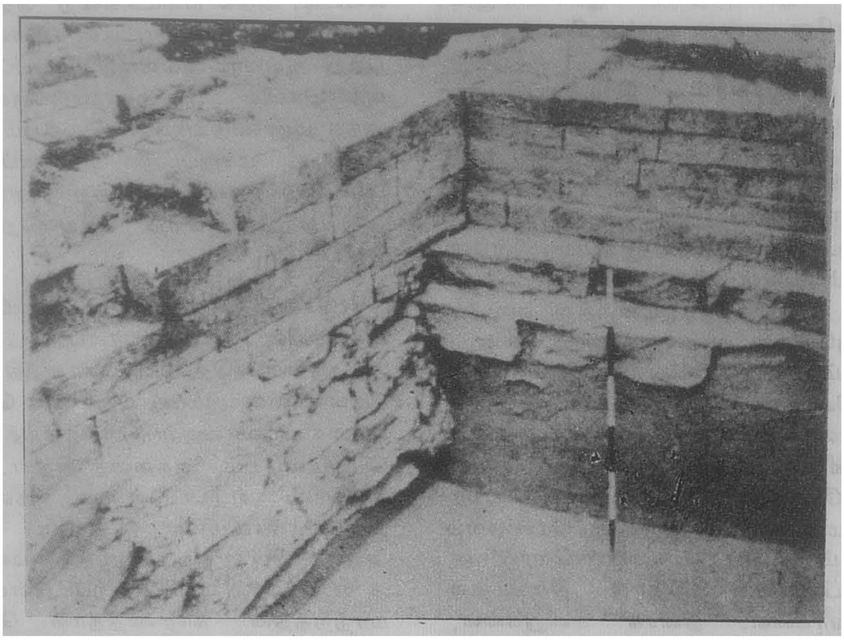

மண்ணடுக்காய்வு

(Middle Pleistocene) அதன கடைக் காலததிலும் ஏற்பட்டுளளன. அதாவது ஏறக்குறைய 2,00,000 ஆணடுகள, 1,00,000ஆணடுகள், 50,000 ஆணடுகளுக்கு முனனா அந்த மணணடுக்குகள ஏறபட்டுளளன எனறு காலம கணிககினறனர். அதைப் போலவே அதில கிடைக்கினற கறகருவிகள அந்த அந்தக காலத்தைச் சார்நதவை எனபது அறியமுடிகினறது.

அகழாயவு செய்யப்பட்ட குழியின நான்கு பகுதிகளிலும மணணின நிறம் மாறுபட்டிருககும். ஒவ்வொரு மணணடுக்கிறகும் ஒவ்வொரு நிறமிருக்கும். அநத மண அடுக்குகளின பருமனை மற்ற மணணடுக்குகளுடன ஒப்பிட்டுப பார்த்தால் அநத மண அடுக்கு எவவளவு காலத்தில ஏறபட்டிருக்கும் என்று கணிககலாம் சில இடங்களில் மண அடுக்குகள் அதிகமின்றி ஒரே வகையாகக காணப்படும். அவவாறு கிடைக்கினறபோது அங்கு ஒரு பணபாட்டைச் சாாந்த மக்கள மட்டும் வாழ்நதுளளனர் எனறு அறியலாம். சில இடஙகளில பல பண்பாட்டைச்சாாந்த மக்கள, பல காலஙகளில வாழ்ந்துளளனர் எனபது தெரிகினறது. அகழாய்வுக் குழிகளில் காணப்படும் மணணின் நிறம், தரம் ஆகியவற்றைக் கொணடு மணணடுக்குகளின எணணிககையைக் குறிப்பர். பினனா அநத அடுககுகளுக்கு மேலிருநது கீழாக எணணிக்கை இடப்படும். இந்த அடுககுகளின் துணையுடனும், கிடைக்கின்ற தொலபொருட்களின துணையுடனும் என்னென்ன நாகரிகத்தைச் சார்ந்த மக்கள இருந்தனர் எனறு கூறுவா. ஆனால், நாகரிகததைக் கூறும போது கீழிருநது மேலாக எண்ணிக்கை இடப்படும். அடிப்பாகத்திலிருக்கும் மணணடுக்கு காலத்தால முற்பட்டது. அதற்கு மேல் இருக்கும் அடுக்குகள பிற்காலத்தவை என்பதை அறிய இநத மணணடுக்குகள் பயன்படுகின்றன சில மணணடுககுகள் பருத்தும் சில மண்ணடுக்குகள் சிறுத்தும் காணப்படுகினறன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் அமைந்துளள மிகவும பருத்திருக்கும் மண்ணடுக்கு, அதில் வாழ்ந்த குறிப்பிட்ட நாகரிகத்தைச் சார்நத மக்கள் மற்ற மண்ணடுககில் வாழந்த மககளைக்காட்டிலும் நீணட காலம் வாழ்நதுளளனர் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாசப் புதிய கற்கால மக்களின் காலத்திற்குப் பின்னர், பெருங்கற்கால மக்கள இருந்தனர். அகழாய்வின் அடிப்பகுதியில் புதிய கற்காலமக்களின் தொல்பொருட்களும், அதற்கு மேலே உளள மணணடுககுகளில் பெருஙகற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய தொலபொருட்களும் கிடைக்கின்றன. எனவே, புதிய கற்கால மக்கள் காலத்தால் முற்பட்டவர்கள எனபது தெளிவாகின்றது

சில இடஙகளில் பெருங்கற்கால மக்களின

தடயங்கள மட்டும் கிடைக்கும். அத்தகைய குழி களில் மண்ணடுக்குகளில் அதிகமாற்றம கண்டறிய முடியாது. எனவே, பெருங்கற்கால மககள மட்டும் இப்பகுதியில் வாழந்துள்ளனர் எனறு அறியலாம். சில இடங்களில் மண்ணடுக்குகளைக் கணடறிவது கடினம். அத்துடன் முற்காலத்திய பொருட்கள பிற்காலத்திலும் பிற்காலத்திய பொருட்கள முற்காலத்திலும் கிடைக கும். அவவாறு ஏற்படுகினற நிலையில மண்ணடுக்கு களைக் கவனிததால உணமை நிலை விளஙகும. அதாவது, இப்பகுதியைப் பிறகாலத்தில வநதவர்கள வேளாணமை போனற காரணத்திற்காகத் தோணடி எடுத்துள்ளனர் என்பதைத் தெரிவிக்கும.

சில இடங்களில் சவக்குழிகள கிடைக்கின்றன. அந்தச் சவக்குழிகள எந்த வகையைச் சார்ந்த மக்களுடையன என்பதையும் கூறலாம். (எ.கா.) மூன்று மண்ணடுக்குகளில் மூன்றாம் மண்ணடுக்கில் சவக்குழி கிடைத்தால அந்தக்குழி எந்த மண்ணடுக்கிலிருந்து வெட்டப்பட்டுள்ளது எனபதைக் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாம் மண்ணடுக்கிலிருந்து அந்தக் குழி வெட்டப்பட்டிருந்தால் அந்தச் சவக்குழி இரண்டாம் மண்ணடுக்கில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு உரிமையானது. என்று கணிக்கலாம் முதல் அடுக்கில் வாழ்ந்தவர் களுக்கு இது தொடர்புடையது இல்லை. ஏனெனில் முதல மணணடுக்கில் இந்தக்குழி வைத்தற்கான தட யஙகள ஏதும் கிடைக்கவில்லை எனவே, இம்மக்கள இறந்தவர்களைப் புதைக்க அறிந்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது சில இடங்களில் சாம்பல், மணல் ஆகியன சில மண்ணடுக்குகளின் மேல காணப்படும். அத்தகைய சூழ்நிலையில் சாம்பல எந்த அடுக்கில் கிடைக்கிறதோ அந்த அடுக்கில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை தீயால் அழிக்கப்பட்டிருக்கும் என்றும், மணல் காணப்படும் அடுககில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை தண்ணீரால அழிக்கப்பட்டிருக்கும் எனறும் அறிய இவவாய்வு பயன்படுகிறது. தி.சு.

மண்ணரிப்பு: 'போரைத் தவிர்ப்பதற்கு அடுத்த படியாக, மேலேயுள்ள ஒரு சில அங்குல மணணின் வளத்தைக் காப்பதுதான் மனித குலத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள மிகப்பெரிய சிக்கல்' என்றார் வார்டு பாயிடு ஆர் (Vord Boyd Orr). இந்த மண வெப்ப தட்பங்களாலும், காற்றாலும், மழையாலும், அலையாலும் அரித்துச் செலலப்படுவதைத் தான் மணணரிப்பு எனபர். இயற்கைக் காரணிகள ஒரு புற மிருக்க மனிதனும் இதறகு ஒரு காரணமாகவே இருக கிறான். இந்த மணணரிப்பின் விளைவுகளை நினைவு கூர்ந்தால், அதனைத் தவிர்ப்பதற்குரிய வழிமுறை களைத் தேர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டியதன அவசி யத்தை அனைவரும் உணர்ந்து கொளள முடியும்.

சூரிய வெபபத்தில சூடாகி, இரவு நேரததில குளிரும்போது, மேல மண இயலபாகவே பொடி யாகிப போகிறது காற்றும், புயலும அபபொடியை வாரிச் சென்று விடுகின்றன. இதுபோனறே, பேய மழையும் பெரு வெள்ளமும் மேல மணணைக் கரைத தெடுத்துச் சென்று விடுகின்றன. கேரளம் போனற பகுதிகளில் கடலலைகள கரைகளை அரித்துச் செனறு விடுகின்றன. நீரால் ஏற்படும் மணணரிப்பு மூவகைப் படுத்தப்படுகிறது மேல மண சமசீரான அடுககு களாக அரித்துச் செல்லப்படுவது தகட்டரிபபு எனப படும். அவவகை அரிபபுப் புறக்கணிக்கப பட்டால, நீரொழுக்கு சிறு சிறு ஓடைகளை மேறபரபபெஙகும உணடு பணணி விடுகிறது. அதனை ஓடையரிப்பு என லாம். அதனையும சரிபபடுத்தத தவறினால சிற றோடைகள பேரோடைகளாக, வடிகாலகளாக, தாரைகளாக உருவெடுத்து விடுகினறன. இதனைத தாரை அரிப்பு என்றே சொலலலாம்.

மண்ணரிப்புக்கு மனிதனே பலவகைகளில காரண மாகி விடுகிறான. மரங்களுடைய வேர்களும் அவற றின் இலைச்சருகுகளும உணமையில மேல் மணணின கவசங்களேயாகும. எனவே, கணமூடித்தனமாகக காடுகளை அழிககும்போது புறமண வெறுமையாகி, வீசு காற்றாலும, ஓடு நீராலும் எளிதில அரிககப் பட்டுவிடுகிறது. இது போனறே, கனறு காலிகள, குறிப்பாக, ஆடுகள புற்றரைகளை மேயநது துவைத துத் தூசிப்பரபபுகளாக மாறறும்போது மேல மண அரித்துச செலலப்படுவது மிக எளிதாகிறது. மண ணைத் தகுந்த முறையில பணபடுததிப் பயன்படுததா விட்டாலும் மணணரிப்பு ஏற்பட்டு விடும எடுததுக காட்டாகச் சரிவான நிலங்களைக் குறுக்கு வரபபுக் கட்டாதவாறு மேல கீழாக உழுது பயிரிடுவதைச சொல்லலாம்.

மண்ணரிப்பினால் வளம் மிக்க மண அகனறு விடுவதால், மணணின் உற்பத்தித் திறன குறைநது செல்ல நேரும். ஓடைகளும, தாரைகளும் தோனறும் போது, அப்பகுதிகள சாகுபடிக்குத் தகுதியறறவை யாகி விடுகினறன. அரித்துச செலலப்படும் மண கால் வாய்களையும் அணைகளையும் தாழ்நிலப்பகுதிகளை யும் மேடுறுத்துகிறது. அதனால் அணைகள தூர்நது விடுகினறன (கங்கை நதிக்குட்பட்ட இராமகஙகை அணையின் கொளளளவு, திட்டமிட்டதில் நானகி லொரு பங்காகச் சுருங்கி விட்டதறகு இந்த மண ணரிப்பே காரணமாகச் சொல்லப்பட்டுளளது) அணை களின் பராமரிப்புச் செலவு தொடர்நது வளர்நது செல்கிறது. மணணரிப்பால் ஏற்படும் பயிரிழப்பு உணவு, கால்நடைத் தீவனம், விறகு மரம ஆகியவற்றின் அளிப்பைச் சுருக்குகிறது. மழை குறை தல், பெருவெளளஙகளால் போக்குவரத்துப் பாதிக்

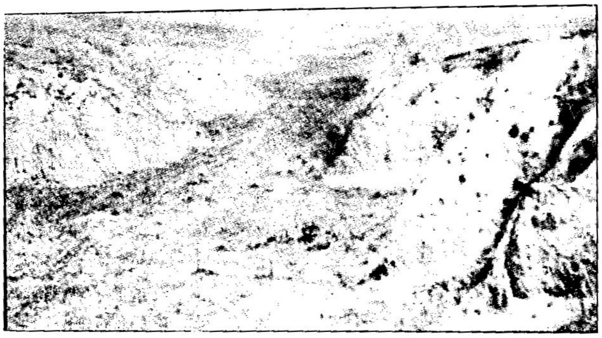

மண்ணரிப்பு

கப் படுதல், வன விலங்குகள் அருகுதல் போன்ற பிறவும் மண்ணரிப்பால் ஏற்படுகின்றன. எனவே, தான் மண்ணரிப்புக்குக் காரணமாவதால், மனிதகுலம் தற்கொலை செய்து கொள்கிறது என்றார் அறிஞர் தட்லி இசுடாம்ப்பு (Dudley Stamp).

இந்தியாவில் 200 மிலியன் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு மண்ணரிப்பு ஆபத்துக்கு ஆளாகியுள்ளதாக இந்திய மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது. உத்தரப்பிரதேசம், வங்காளம், பஞ்சாபு போன்ற மாநிலங்களில் நிலைமை கவலை தருவதாகவே உள்ளது. பஞ்சாபில் ஒசியாப்பூர் மாவட்டத்தில் சாகுபடி நிலத்தில் நான்கிலொரு பங்கு பயிரேற்ற முடியாத அளவுக்கு மலை ஓடைகளால் அரித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உ.பி.மாநிலத்தில் ஒரு மாவட்டத்தில் ஓர் இலட்சம் ஏக்கர்நிலம் ஓடைகளாகவும் தாரைகளாகவும் ஆகிவிட்டன என்றும், ஆண்டுதோறும் ஆயிரம் ஏக்கர்நிலம் இவ்வாறு சீர்கேடு அடைந்து கொண்டுள்ளது என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இராசசுதான் பாலைவனம் ஆண்டுக்கு 1 கி.மீ. அளவு, கடந்த 50-60 ஆண்டுகளாக விரிந்து 130 ச.கி.மீ. பரப்பை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுதோறும் ஏறக்குறைய 6,000 மிலியன் கண்டி மண் அரித்துச் செல்லப்படுவதாகவும், அத்துடன் சேர்ந்து தழை, மணி, சாம்பல் சத்துகள் ஏறக்குறைய 8 மிலியன் கண்டி இழந்து கொண்டிருப்பதாகவும் அண்மைக் கால அறிக்கை யொன்று குறிப்பிடுகிறது. இதில் ஏறத்தாழ 2,000 மிலியன் கண்டி ஆறுகளிலும், 500 கண்டி அணைகளிலும் எஞ்சியது கடலிலும் சென்று கலக்கின்றன.

மண்ணரிப்புச் சிக்கலை எதிரிடுவதற்கான வழிகள் பொதுவாக, மண்வளப் பாதுகாப்பு முறைகள் என்றறியப் படுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில சாகுபடி முறைகள் மண்ணரிப்பைத் தடுக்கத்தக்கன. சரிவுக்குக் குறுக்குவாட்டில் நிலத்தை உழ வேண்டும். பயிர்ச் சால்களும் சரிவுக்குக் குறுக்காகவே இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு சாகுபடிக்கும் பயிர்களை மாற்றிச் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். நிலத்தைச் சரிவு வாக்கில் கண்டங்கண்டமாகப் பிரித்து இரண்டு அல்லது மூன்று வகைப் பயிர்களைக் கண்டம் மாற்றிப் பயிரிட வேண்டும். அரிப்பை ஊக்குவிக்கும் உருளைக் கிழங்கு, புகையிலை, பருத்தி முதலியவற்றை ஒரு கண்டத்திலும், நெருக்கமாக வளர்ந்து மண்ணை மூடிப் பாதுகாக்கும் பயிறு வகைகளை அடுத்த கண்டத்திலும் பயிரிடும்போது, ஓடும் நீரின் வேகம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

நிலத்தின் சரிவுக்கு எதிர்த்திசையில், சம உயரப் புள்ளிகளை இணைத்து, அதாவது சரிவின் ஒரே உயரத்தை ஒட்டி, சமமேட்டுவரப்புகள (Contour) அமைப்பது மண்ணரிப்பைத் தடுக்கவழிசெய்யும். இதுபோன்ற ஒருவகை இயந்திரக்கலப்பையைக் (Basinlister Plough) கொணடு நிலத்தை உழுதால் நிலத்தில் இடம் விட்டு விட்டு அந்தக் கலப்பை உழுது கொணடு செல்லும். அவ்வாறு உழுமபோது நிலத்தில் பெய்யும் மழை நீர் அந்தநதப் பளளஙகளில அப்படியே தேங்கி நின்று மண்ணரிப்பு ஏற்படாமல் நிலம் பாதுகாக்கப்படும். மலைச சரிவுகளிலுளள நிலங்களில படிக்கட்டுகள் போனறு வெட்டி அமைத்து அவற்றில பயிர் செய்ய வேணடும். தேவையான வடிகால்களை அமைத்தல, கரைகளைக் கட்டுதல், தாரைகளை நிரப்புதல், தடுப்புச் சுவர்களை எழுப்புதல் போனற வேறு வழிகளாலும் மணணரிப்பைத தடுக்கலாம.

காற்றினால் ஏற்படும் மண்ணரிப்பைத் தடுக்கத் தனியாகச் சில வழிகள உள்ளன. நிலத்தின மேற் பரப்பு காற்றினால் தாக்காதவாறு நிலம் முழுதும் மூடிப் பரவும் பயிர்களைச் சாகுபடி செய்ய வேணடும். காறறின எதிர்த்திசையில் உயரமான அடர்த்தியான சீமைக்கருவேல, வாகை, முந்திரி, புளி, புங்கம், கருவேல், வேம்பு, பூவரசு, சவுக்கு முதலிய மரங்களை நட்டுக் காற்றின வேகத்தைக் குறைக்கலாம்.

இந்த நாட்டில முதல் ஆறு ஐநதாண்டுத் திட்டஙகளில 29.37 மிலியன எக்டேர் பரப்பில் உரூ.1200.82 கோடி செலவில் மண வளப்பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுளளன. இந்தப் பரப்பு மண்ணரிப்புகளாகியுள்ள மொத்த நிலப்பரப்பின் 16.8 விழுக்காடு மட்டுமேயாகும். இந்த வேகத்தில் செனறால, மண்ணரிப்புப் பிற இடங்களுக்கு இனிப்பரவாது என்று வைத்துக் கொணடால், சிக்கலை முற்றிலும் புறங்காண மேலும் 180 ஆண்டுகள ஆகும்.

தே வே.

துணை நூல்கள்:

தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நவீன சாகுபடிக் குறிப்புகள், தமிழ்நாடு விவசாயச் செய்தி நிலையம், 1962.

Basu, J.K., Kaith, D.C., Rama Rao, M.S.V., Soil Conservation in India, Directorate of Extension, Ministry of Food and Agriculture, 1960.

மண்மேடு: வரலாற்றுக்கு உதவக் கூடிய பழம் பொருட்கள் மண்மேடுகளில் கிடைத்திருப்பதால் அவை மதிக்கபபடுகின்றன. மிகப் பழமையான மண் மேடு நெல்லை மாவட்டம் ஆதிச்ச நல்லூரில் உள்ளது. அது ஆதித்த நல்லூர் எனவும் கூறப்படும். அங்குக் கிடைத்த மட்பாண்டங்கள, எலும்புக் கூடுகள், பல உலோகஙகளால் ஆன பொருட்கள் ஆகியவை தமிழ்நாட்டில் திகழ்நத மிகப் பழமையான பண்பாட்டின் சுவடுகளாகக கருதபபடுகின்றன

மண்மேடுகளின உள்ளே எதுவும் மதிப்புளளவை இலலையெனில அவை வெறுமு குப்பை மேடுகளாகத் தான் கருதப்படும். அவற்றினுளளே ஏதாவது பழம் பொருள் கிடைககுமெனற சிறு தடயம் கிடைத்தாலும் தேடுதலில் ஈடுபாடுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு அநத மேடுகள ஈடு இணையற்ற செலவங்களாகும். மணமேடுகள் பொதுவாக ஊருக்கு வெளியேதான் காணப்படும். அந்த இடத்தில குடியிருப்பு இருநததற்கு அடையாளமாக மேல்மட்டத்தில் ஒட்டுசசில்லுகள, மட்பாண்டச் சிதைவுகள காணப்படும்

பல வெளிநாட்டுத் தொலபொருளாராய்சசி அறிஞர்களுக்கு விருந்தாக விளங்கி வநதுளள மணமேடு ஒன்று திருநெலவேலி மாவட்டத்தில உள்ளது; குமரி முனைக்கு வடக்கே ஏறத்தாழ 100 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உளளது; நெல்லைச்சந்திபபுத் தொடர் வணடி நிலையத்திலிருந்து பாளையஙகோட்டை வழியாகச் செலலும் திருச்செந்தூர் சாலையில, பாளையங்கோட்டையிலிருந்து கிழக்கே 11 6 கிலோ மீட்டா தொலைவில உளளது. தாமிரவருணி ஆறறின தென்கரையில் அமைந்துளள அநத மண்மேட்டை 'ஆதித்தநல்லூர் பறம்பு' என்பர். பறம்பின பரபபு 114 ஏக்கராகும். ஆதித்தநல்லூர் எனனும் சிற்றூரையும் உளளடக்கியதே இந்தப் பறம்பு இது ஆறறின தென்கரையில் தொடங்கி தெனவடக்காக நீணடு செல்கிறது. வடபகுதி உயர்ந்தும் தென்பகுதி தாழநதும் உள்ளன.

இறந்து போனவர்களைப புதைககும் ஈமக்காடாக இந்தப் பறமபு பயனபட்டு வநதுளளது ஆதிதத நலலூர் மணல்மேட்டினில டாக்டர் சாகோா (Jagore), அறிஞர் உலூயி இலா பிகயு (M. Louis La pique), அலெச்சாந்தர் ரீ (Alexander Rea) போன றோர் பல முறை அகழாய்வுகள் செய்து தமிழகத்தின மிகப் பழைமையான முதுமக்கள தாழிப் பணபாட்டுக்கூறுகளை (Urn - burial culture) உலகுக்கு வெளிப படுத்தினர்.

நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து பிரிககப்பட்ட சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில 'தேரிகள்' எனப்படும மணற்குன்றுகள பல ஊர்களில் உள்ளன. அவறறில் வேட்டைக்குப் பயன்படுத்திய கற்களாலான சிறிய கருவிகள கிடைத்துள்ளன. குதிரைமொழி, குளத்தூர், கூட்டாம்புளி, குரங்குடி, நாசரேத்து, புத்தன் தருவை, மாநாடு, மெய்ஞ்ஞானபுரம் ஆகிய ஊர்

களின் மணற்குன்றுகளில் கற்காலக் கருவிகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் மேலும் சில மணல் மேடுகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள கோட்டைமேடு, காஞ்சியிலுள்ள பல்லவமேடு, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள செங்கமேடு முதலிய மண்மேட்டுப் பகுதிகள் ஆய்வுக்குரியனவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்டன. அதனால் அக்காலக் கட்டடங்கள், மக்கள் பயன்படுத்திய ஏராளமான பொருட்கள் முதலியவற்றை வெளிக் கொணர முடிந்தது.

இது போன்று சிந்து சமவெளியில் ஆரப்பா (Harappa), மொகஞ்சதாரோ, காலிபங்கான் போன்ற பல இடங்களும் மண்மேடுகளாகத்தான் விளங்கின. மொகஞ்சதாரோ என்றால் 'இறந்தோரின் மண்மேடு' (Mound of the Dead) எனப் பொருள் படும். மேற்கூறிய பகுதிகளில் விரிவான அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் உலகிற்குத் தெரியலாயிற்று.

மண்மேடுகள் காணப்படும் எல்லா இடங்களும் முன்பு மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளாகும் என்று உறுதியாகக் கூற முடியாது. மீ.ம.

துணை நூல்:

ஏகாம்பர நாதன், ஏ., அரங்க பொன்னுசாமி, தொல்லியல் அகழாய்வு நெறிமுறைகள், உரோகிணிப் பதிப்பகம், சென்னை, 1983.

மணக்கால் நம்பி: இவர் நாதமுனிகளை அடுத்து ஆசாரியராய் விளங்கிய உய்யக் கொண்டாரின் மாணாக்கர். அவருக்குப்பின் ஆசாரிய பதவியில் இருந்தவர். இவருடைய இயற்பெயர் இராமன் என்பதாகும்.

இவர் உய்யக்கொண்டார் பிறந்து, நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு கி.பி. 929–ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். இவர் காவிரிக்கரையில் திருத்தவத்துறைக்கு (இலால்குடி) அருகில் உள்ள ஓர் ஊரில் பிறந்தார். அவ்வூர் இன்று இவர் பெயரால் மணற்கால் என்று குறிக்கப்படுகிறது. இவர் வேதியர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்.

இவர் தம் ஆசிரியரான உய்யக்கொண்டாருக்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் எல்லா வகைத் தொண்டுகளும் புரிந்து வந்தார். உய்யக்கொண்டாரின் மனைவி ஆண்டாள் மறைந்த பின் அவ்வீட்டின் அனைத்து வேலைகளையும் தாம் ஒருவராகவே செய்து கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி இவருடைய ஆசிரியப் பற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறது. ஒருநாள் இவர் உய்யக்கொண்டாரின் மக்களான சிறுமியர் இருவரை நீராட்டி வர அழைத்துச் சென்றார். நீராடித் திரும்பும் வழியில் வாய்க்கால் சேறாய் இருத்தல் கண்டு அச்சிறுமியர் திகைத்து நின்றனர். உடனே இவர் படியாய்க் கிடந்து அவர்களைத் தம் முதுகின்மேல் அடிவைத்துக் கடந்து போகச் செய்தார். இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தார். தம் ஆசிரியர் புதல்வியரின் மணற்கால் பொலிய நின்ற திருமேனியை உடையவராய் இருந்தமையால் அன்று முதல் இவர்க்கு மணக்கால் நம்பி என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவர் பிறந்த இடமும் மணற்கால் என்னும் பெயரைப் பெற்றது என்று பெரியோர் கூறுவர்.

உய்யக்கொண்டார் தம் இறுதி நேரத்தில் இவரை அழைத்து, 'வாரீர், இங்குள்ள பெரியோர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நம் சமயத்தை நடத்திக் கொண்டு செல்வீர். நாதமுனிகளுக்குப் பேரர் ஒருவர் பிறப்பார். அவருக்கு யமுனைத்துறைவர் என்று பெயரிடுவித்து, எல்லாச்சமய உண்மைகளையும் நுண் பொருள்களையும் அவருக்குச் சொல்லிவைக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார். அவ்வாறே இவர் செய்தார்.

தம் ஆசிரியர் கட்டளையை முயன்று நிறைவேற்றிய பெருமை இவருக்கு உண்டு. நாதமுனிகளுக்குப் பேரர் பிறந்து அவர் அரண்மனையில் வாழும் பேறு பெற்றார். மணக்கால் நம்பியால் அவரை எளிதில் சந்திக்க முடியவில்லை. ஆளவந்தாரைச் சந்திப்பதற்காக அவருக்குப் பிடித்தமான தூதுவளைக் கீரையினைத் தொடர்ந்து ஆறு திங்கள் கொண்டு சென்று அரண்மனைச் சமையற்காரனிடம் கொடுத்து வந்தார். அப்படியும் அவரைச் சந்திக்க இயலாமற் போயிற்று. மனம் சோர்ந்து கீரை கொடுப்பதனைத் தவிர்த்தார். ஆளவந்தார், உணவில் தூதுவளை இல்லாதது கண்டார்; சமையற்காரனிடம் வினவிச் செய்தியறிந்தார். சில நாள்களுக்குப் பின் மீண்டும் அரண்மனைக்குக் கீரை கொண்டு சென்ற போது மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரின் முன்னோர்கள் தமக்குரைத்த மெய்ப்பொருள்களை அவருக்கு உணர்த்துவதற்காகவே அவரைச் சந்திக்க முயன்றதாகத் தெரிவித்தார். அன்றுமுதல் ஆளவந்தாருக்குக் கீதையின் உட்பொருள் தொடக்கமானவற்றை விளக்கினார். ஆளவந்தார் உலக வாழ்வில் பிடிப்பற்று இறைவன்பால் நாட்டம் மிக்கவரானார். மணக்கால் நம்பி அவரைத் திருவரங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு வீற்றிருக்கும் பெருமானின் முன்பு அவரை நிறுத்தி, 'இது காணும் உம் முன்னோர்கள் தேடி வைத்த பெருஞ்செல்வம்' என்

றார். ஆளவந்தார் அன்று முதல திருவரங்கத்தில் நிலையாகத் தங்கினார். இவ்வரலாற்றினை 'ஆளவந் தார்க்குப் பச்சையிட்ட மணக்கால் நம்பிப்படியும் போலே இருநதது உங்கள்படி' (திருவாய்மொழி 6·8:1 ஈட்டுரை) என்றும், 'இரந்து சொல்லுகைக்கு மணக்கால் நம்பியோடு ஒப்பர் காணும்' (திருவாய் மொழி 9:3:5 ஈட்டுரை)என்றும் வரும் உரைக்குறிப்பு கள் சுட்டுகின்றன.

இவர் பிறநத ஊரில் உளள வரதராசப்பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் இவர் திருவுருவத்தில் இவர் திரிதண்டத்துடன் காட்சி தருகிறார். அதுகொணடு இவர் தம் வாழ்வின் பிறபகுதியில் துறவு நிலை மேற் கொண்டார் என்பது விளஙகுகிறது.

இவருடைய மாணாக்கர்கள் ஆளவந்தார், தெய் வத்துக்கரசு நம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், வங்கிபுரத்தாச்சி முதலியோர் ஆவர்.

இவர் நூல் ஏதும் எழுதவில்லை இவர் காலம் கி.பி. 10-ஆம நூறறாணடு. தெ ஞா.

துணை நூல்:

கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், எஸ , ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபையின் பொனவிழா மலர், ஸ்ரீநிவாஸம் பிரஸ், திருச்சி, 1978.

மணக்குடவர்: திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பழைய உரையாசிரியாகள பதின்மருள இவரும் ஒரு வராவார். இவரே குறள் உரையாசிரியர்களுள் காலத் தால் முறபட்டவர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இவர் தம் உரையில் வேறுசிலர் உரையையும் குறிப்ப தால் இவர்க்கு முன சில உரைகள் தோன்றியிருந தன என்பது பெறப்படும். மணக்குடி என்னும் ஊரி னராதலின் மணக்குடியர் என்று வழஙகப்பட்டுப்பின் மணக்குடவர் என இவர் பெயர் மருவியது என்று சிலர் கூறுவர். சிலர் மணக்குடி என்பதைக் குடிப் பெயராகக் கொள்வர். இளம்பூரணரும் மணக்குடவ ரும் ஒருவரே எனக் காரணங் காட்டிச் சதாசிவ பண்டாரத்தார் விளக்கியுள்ளார்.

திருக்குறளுக்குத தோன்றிய பழைய உரைகளுள் பரிமேலழகர் உரைக்கு அடுத்துச் சிறப்புடன் திகழ் வது மணக்குடவர் உரை என்னலாம். இவர் உரை தெளிந்த நடையில் சுருக்கமாக அமைந்துளளது. சில இடங்களில் விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ ரிடம் ஆரவாரமோ புலமைச் செருக்கோ காணப்பட வில்லை என்றும், கற்றறிந்தடங்கிய அறிஞராகக் காணப்படுகிறார் என்றும் ஆய்வாளர் கூறுவர்.

'மலர்மிசை ஏகினான்' (3) என்பதற்கு மலரின் மேல் நடந்தான் என்றும், 'தாமரைக் கண்ணான் உலகு' (1103) என்பதற்கு இந்திரனது சுவர்க்கம என்றும் கூறுவது கொண்டு இவரைச சமண சமயத்தி னர் என்னலாம். ஒவ்வொரு பாலுக்கும இயலவிளக் கம், அதிகாரவிளக்கம் ஆகியவற்றைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எழுதுகிறார். பரிமேலழகர் கொணட குறள்வைப்புமுறையும் மணக்குடவர் கொணட குறள வைப்புமுறையும் பல இடங்களில் வேறுபடுகின்றன. குறள்வைப்பு முறைக்கும் காரணஙகாட்டி எழுதுதல் இவர் உரையியல்பாகும். தம உரைகளை விளககும் போது மேற்கோள் காட்டியும் பழைய கதைகளைக் காட்டியும் எழுதுதல் இவர் இயல்பு. 'கற்றதனாலாய பயனென்கொல்' (2) என்னுங் குறளுக்குக 'கற்பக்கழி மடம் அஃகும்' எனும் நானமணிக்கடிகை (29) அடியைக் காட்டி விளக்குவர். 'கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும' (269) என்பதனை விளக்க மாரக்கணடேயன தப்பிய கதையைக் காட்டுவர். இலக்கணக் குறிப்புத் தநது பொருள் விளக்கஞ் செய்தலும் இவா உரையில காணப்படும். 'தொல்வரவும் தோலும் கெடுககும்' (1043) என்பதிலுளள தோல் என்பதற்கு வடிவழகு என்று பொருள எழுதி ஆகுபெயர் எனக் குறிததுள ளார். பரிமேலழகர் கொண்ட பாடத்தினும மணக குடவர் கொணட பாடம சிலவிடங்களில் சிறப்பாக உளளது. 'தினறபொருட்டாற கொல்லா துலகெனின யாரும் விலைப்பொருட்டால் ஊனதருவார் இல' (256) எனனுங் குறளில கொலலாது எனக்கொணட பரிமேலழகர் பாடத்தினும் கொளளாது எனக் கொணட மணக்குடவர் பாடம பொருட் பொருதத முடையது. உலகியல முறையை எடுத்துககாட்டிப் பொருள விளக்கந்தருதலை இவர் உரையில காண லாம்.

'மாறல்ல துய்க்க துவரபபசித்து' (944) எனபதால உணணுங்கால் ஒனறினோடொனறு மாறு கொள ளாத உணவினை மிகவும பசித்துணக என்பது பெறப படும் 'மாறுகோளாவது நெய்யுநதேனும இனிய வாயினும் தம்மில் அளவொக்கு மாயின் கொல்லும; அதுபோல்வதாம' என விளக்குவர். 'மாறுபாடில்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின, ஊறுபா டில்லை உயிர்க்கு' (945) என்னும் குறளிற் கூறப்பட்ட மாறுபாடு என பதைப் பலாப்பழம் தின்றால் சுக்குத்தினறல எனறு விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு, வழக்கில கணட காட்டு களால் விளக்குதலின் உரை தெளிவாக எளிதிற புல னாகினறது. 'சிறிது வயிற்றுக்கும ஈயப்படும்' (412), 'வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா' (1179) எனனு மிடங்களுக்கு மணக்குடவர் எழுதிய உரையைத தழு வியே பரிமேலழகர் உரை வரைந்துள்ளார். த ரா.

மணவாளதாசர்: அழகிய மணவாளதாசா என்று இவர் குறிக்கப்பட்ட போதிலும், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயஙகார் எனனும் பெயராலேயே பல

ருக்கும் தெரிந்தவர். இவர் 'திவ்வியகவி' என்றும் பட்டம் பெற்றவர். இவர் இராமானுச நூற்றந்தாதி பாடிய திருவரங்கத்தமுதனாரின் மைந்தர்; சிலர் அவருடைய பேரர் என்றும் கூறுவர் இவர் பிறந்த ஊர் திருமங்கை என்பதாகும்

இப்பெருந்தகை கூரத்தாழ்வான் மைந்தரான பராசரபட்டர் என்னும் வைணவ ஆசாரியரின் மாணாக்கர்களுள் ஒருவர். அவருடைய அருளால் அருங்கலை பயின்றவர். தீவிரத் திருமால் அன்பராகிய இவர் தென்மொழியும் வடமொழியும் கற்றுத் தேர்ந்த பெரும்புலவர். தம் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியைத் திருவரங்கத்திலேயே போக்கியவர். 'பல்நோக்கு மணவாளர்' (திருவரங்கக் கலம்பகம்), 'திருகு அவிமங்கை மணவாள வள்ளல்' (அழகர் அந்தாதி), 'ஏற்ற மணவாளா' (நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி) என்று வரும் சிறப்புப் பாயிரத் தொடர்கள் இவரது பெருமைக்குச் சான்றுகள் ஆகும்

இவர் திருமலை நாயக்கருடைய அரசாங்கத்தில் பணிமேற்கொண்டிருந்தார் என்பது செவிவழிச் செய்தி. அது பொருந்தாது. இவர் காலம் விக்கிரம சோழன், அவன் மகன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆகியோர் காலம் ஆகும்.

இவர் தம் கவிதைத் திறனை மனிதர்களைப் பாடுவதில் கழிக்காமல் பெருமாளைப் பாடுவதற்கே பயன்படுத்தினார். 'மனிதக்கவி மொழியா மங்கை வாழ் மணவாள வள்ளல்' என்பது இவருக்குரிய சிறப்பாகும்.

இவரது தீவிர திருமால் பத்தியைக் குறிக்கும் சில வியத்தகு நிகழ்ச்சிகள் இவருடைய வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. ஒருநாள் அரண்மனைப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது தம் தோளில் கிடந்த மேல் துண்டை இரு கையிலும் கொண்டு 'கிருட்டிண, கிருட்டிண' என்று தேய்த்தார். அருகிலிருந்தவர் வினவியபோது, திருவரங்கத்தில் நம்பெருமாள் தேர் ஏறி வீதியில் எழுந்தருளும்போது பக்கத்தில் பிடித்த தீப்பந்தத்தின் தீக்கொழுந்து தாவியதனால் பற்றி எரிந்த திரையைத் தாம் அவித்ததாகத் தெரிவித்தார். அவர்கள் ஐயங்காருக்கு அறிவுமயக்கம் நேர்ந்தது என்று கருதி நடந்ததனை அரசனிடம் தெரிவித்தனர். இது இவ்வாறாகத் திருவரங்கத்தில் தேரில் தீப்பிடித்துக்கொள்ள ஐயங்கார் கைகளால் திரையைத் தேய்த்துத் தீயை அவித்ததைக் கோயிற் பணியாளர்கள் கண்டனர். அங்கு நிகழ்ந்த தீங்குக்குக் கழுவாய் தேடிப் பின்பு விழாவை நடத்தினர். இத்திருவரங்கத்து நிகழ்ச்சியைக் கேட்ட அரசன் வியப்படைந்தான். அவன் ஐயங்காரிடம் அவர் எவ்வாறு திருத்தேர் விழாவுக்குச் சென்றார் என்று வினவினான். அதற்கு அவர், தாம் மனத்தால் திருத்தேர் விழாவில் கலந்து கொண்டதாகத் தெரிவித்தார். அன்றிரவு அரசன் கண்ட கனவு ஒன்றினால் அவருடைய இறையன்பினை உணர்ந்தான். அவரைப் பணியிலிருந்து விடுவித்துத் திருவரங்கத்தில் நிலையாகத் தங்கியிருக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து தந்தான்.

மற்றொரு நிகழ்ச்சி இவர் அரங்கனிடம் கொண்டிருந்த ஆரா ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறது. இவரால் பாடல் பெற விரும்பிய திருவேங்கடமுடையான் இவர் கனவில் தோன்றித் தன்னைப் பாட வேண்டினான். இவர் அதற்கு இணங்காமல் 'அரங்கனைப் பாடிய வாயால் குரங்கனைப் (குரங்குகளுடன் மலையில் வாழ்தலால் திருவேங்கடமுடையான் குரங்கன் எனப்பட்டான்) பாடேன்' என்றார். அவன் இவர்க்குக் கண்டமாலை என்னும் கொடிய நோய் உண்டாகும்படி செய்தான். அந்நோயினால் பெரிதும் துன்புற்றுப் பின் தம் பிழையை உணர்ந்து திருவேங்கட மாலை, திருவேங்கடத்தந்தாதி என்னும் நூல்களை இயற்றினார். திருவேங்கடமுடையான் இவர்க்குக் காட்சிதரக் கண்டு நோய் நீங்கினார்.

இவர் எழுதிய எட்டுநூல்கள் 'அட்டப் பிரபந்தம்' என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பெறுகின்றன. அவை 1) திருவரங்கக் கலம்பகம், 2) திருவரங்கத்து மாலை, 3) திருவரங்கத்தந்தாதி, 4) சீரங்க நாயகர் ஊசல், 5) திருவேங்கட மாலை, 6) திருவேங்கடத்தந்தாதி, 7) அழகர் அந்தாதி, 3) நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி என்பன.

இந்த எட்டு நூல்களைத் தவிரத் திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது, பரப்பிரம்ம விவேகம் என்னும் இரு நூல்களும் இவர் செய்தவை எனப் பலரும் கருதுவர். பரப்பிரம்ம விவேகம் இவர் செய்ததன்று என்று கூறுவோரும் உளர். இவர் இயற்றியனவாகச் சில தனிப்பாடல்களும் வழங்குகின்றன.

சிற்றிலக்கியங்களுள் இவர்தம் நூல்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவற்றின் பயிற்சி தமிழ்ப்புலமைக்கு அளவுகோலாகக் கருதப்படுகிறது. 'அட்டப் பிரபந்தம் கற்றவன் அரைப் பண்டிதன்' என்பது உலக வழக்காகும் அவற்றில் அந்தாதிச் செய்யுட்களும், யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலான சொல்லணிகளும் நிறைந்துள்ளன.

அவை திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் சாரமாகவும், இதிகாச புராணச் செய்திகளின் களஞ்சியமாகவும் திகழ்கின்றன. இவர் பாக்களில் அங்கங்கே கலந்து கிடக்கும் ஆழ்வார்களின் ஈரத் தமிழ்ச் சொற்கள் அவர்கள்பால் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினைக் காட்டுகின்றன. 'பாதியாய் அழுகிய கால், கைய

ரேனும், பழிதொழிலும், இழிகுணமும் படைத்தா ரேனும், ஆதியாய் அரவணையாய் என்பர் ஆகில் அவர் அன்றோ யாம்வணங்கும் அடிகள் ஆவார்' என்று பாடியுள்ளது, 'அங்கமெல்லாம் குறைந்தழுகு தொழுநோயராய்' என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தையொட்டி அமைந்துள்ளதனை நோக் கும் போது இத்தீவிர வைணவர் சைவ நூல்களை யும் படித்தறிந்தவர் என்பது விளங்குகிறது. தெ.ஞா.

துணை நூல்:

பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார், அட்டப் பிரபந்தம், மர்ரே கம்பெனி, சென்னை, 1957.

மணவாள மாமுனிகள்: ஆசாரிய மரபில் கடைக்குட்டியாக விளங்கியவர்இவர். இப்பெருந்தகை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஆழ்வார் திருநகரி என்று வழங்கப்பெறும் திருக்குருகூரில் அந்தண மரபில் தோன்றியவர். இவர் திகழ்க்கிடந்தான் திருநாவீறு டையான தாதர் அண்ணருக்கும் சீரங்கநாச்சியாருக் கும் மைந்தராவார். அழகிய மணவாளன் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் தம் தந்தையாரிடம் ஆழ் வார்களின் அருளிச்செயல்களையும், அவற்றின் சார மான சமய நுண்பொருள்களையும் (இரகசியங்களை யும்) ஓதியுணர்ந்தார். இவருக்குச் சிக்கல் கிடாரத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. இவருக்கு ஆசிரியராய் விளங் கியவர் பிள்ளைலோகாச்சாரியரின் சீடரும், நம்மாழ் வார் திருவாய்மொழியில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டு அதில் ஈடுபட்டு விளங்குவதே தம் பொழுது போக் காகக் கொண்டிருந்தமையால் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை என்று சிறப்புப்பெயர் பெற்றவருமான ஆழ்வார் திருநகரி திருமலையாழ்வார் ஆவர்.

இவர் இராமானுசரிடத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். தம் ஆசிரியர் பணித்தவாறு இவர் திருக் குருகூரில் இராமானுசருக்குக் கட்டிய கோயிற் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தியவர். திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம் கடைசி நேரத்தில் இவரைப் பார்த்து, 'வடமொழியில் உள்ள சாத்திரங்களிலே பலகாலும் கண்வையாமல், இராமானுசரின் மாபாடியத்தை ஒரு முறை கேட்டு, நமக்கும் எம்பெருமானாருக்கும் விருப்பமான திருவாய்மொழி முதலான அருளிச் செய லிலே எப்பொழுதும் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு, முன் னோர்களைப் போலே பெருமாளுக்குப் பல்லாண்டு இசைத்துக்கொண்டு திருவரங்கத்திலேயே குடியாக எழுந்தருளியிரும்' என்று பணித்துச் சென்றார். ஆத லின் தம் ஆசிரியரின் ஆணைப்படி இவர் திருவரங்கம் சென்று குடியேறினார்; திருவரங்கமே இருப்பாகக் கொண்டு தங்கியிருந்தமையால் கோயில் மணவாள மாமுனிகள் என்று கூறப்பெற்றார். தமது வாழ்வின் பிற்பகுதியில் இவர் துறவு மேற்கொண்டார்.

திருவரங்கத்தில் பழுதடைந்த நிலையில் இருந்த சமய நுண்பொருள் நூல்களைப் (இரகசிய கிரந்தங் களை) புதிதாக ஏட்டில் எழுதிக் காத்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. இவர் வழியிலுள்ள திருப்பதிகளைப் போற்றிப் பாடியவாறு இருமுறை திருவேங்கடத்துக் குச் சென்று மீண்டதோடு தென்னாட்டுத் திருப்பதி களையும் சென்று வழிபட்டவர். காஞ்சியில் சிலகாலம் தங்கி அங்கு வாழ்ந்த கிடாம்பி நாயனாரிடம் 'சிரீ பாடியம்' கேட்டறிந்தவர்; பல திருக்கோயில்களைப் புதுப்பித்துத் தக்கவர்களைப் பொறுப்பில் அமர்த்தி யவர்.

இவர் திருவரங்கத்தில் ஓராண்டு முழுவதும் திரு வாய் மொழி ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியை விளக்கிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அதனால் இவர் 'ஈடு முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கா' என்று போற்றப் பெற் றார். இவர் திருவாய்மொழி ஈடு விளக்கச் சொற் பொழிவு நிறைவு நாளன்று பெருமாளே அரங்க நாதன் என்னும் சிறுவன் வடிவில் வந்து இவர் மேல், 'சைலேச தயா பாத்திரம்' என்னும் ஒரு தனியன் (செய்யுள்) சொல்லி மறைந்தார் என்பது வரலாறு. இவர் எழுபத்துமூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்.

இவர் சொற்பொழிவாளராக மட்டுமன்றிக் கவிஞ ராகவும் உரையாசிரியராகவும் தொகுப்பாசிரியராக வும் திகழ்ந்தவர். இவர் முதன் முதலில் எழுதிய நூல் 'எதிராசவிம்சதி' என்பதாகும். இது திருக்குருகூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இராமானுசர் பற்றிச் செய் யப்பட்ட வடமொழி நூல்; இருபது செய்யுட்களைக் கொண்டது. எதிராசர் – துறவிகளுக்கு அரசர், இரா மானுசர்; விம்சதி–இருபது. இவரால் காஞ்சி வரதரா சப் பெருமாள்மீது பாடப்பட்ட மற்றொரு வடமொழி நூல் 'சிரீதேவராச மங்களம்' என்பது. உபதேச இரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்தி பிரபந்தம் என்பன இவர் தமிழில் செய்த நூல் களாகும். இவர் பிள்ளை உலோகாசாரியரின் முமுட் சுப்படி, தத்துவத்திரயம், சிரீவசனபூசணம், அவர் தம்பி அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரின் ஆசாரிய இருதயம், அமுதனாரின் இராமானுச நூற் றந்தாதி, அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரின் ஞானசாரம், பிரமேய சாரம், பெரியாழ்வாரின் திரு மொழியில் முதல் நானூற்றொரு பாசுரங்கள் ஆகிய வற்றிற்கு விளக்கவுரை செய்துள்ளார். தத்துவத் திரயம், ஈடு ஆகியவற்றிற்கு மேற்கோள் (பிரமாணம்) திரட்டித் தொகுத்துள்ளார்.

இராமானுசரைப் போன்றே இப்பெரியாரும் திரு வரங்கத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் இவரை ஆசாரிய ராக ஏற்றுக் கடைத்தேறியவர்கள் பலர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் எண்மர். அவர்கள் 'அட்டதிக் கயங்கள்' என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படும் வான மாமலை சீயர், பட்டர்பிரான்சீயர், திருவேங்கடசீயர்,

கோயில் அணணன, பிரதிவாதி பயங்கரம அணணன, எறுமபியபபா, அப்பிளளை, அப்பிள்ளாா ஆகியோர் ஆவர்.

இபபெருநதகையைப் பெரியசீயர், வரவரமுனி கள, யதீந்திரப்பிரவணர் எனறும் குறிப்பர். வைண வாகள இவரைத் திருவனநதாழ்வான என்னும் அர வரசின் மறுபிறப்பாகவும், இராமானுசருடைய பிறி தொரு பிறப்பாகவும கருதிப் போற்றுவர். தெ.ஞா.

துணை நூல்கள்:

அண்ணங்கராசார்யர், பூர்வாசார்ய வைபம், சென்னை ரத்னம் ராஞ்சு அச்சுக்கூடம், சிரீராமானுசன வெளியீடு, 1970.

கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், எஸ்., ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபை யின பொன விழா மலர், ஸ்ரீநிவாசம் பிரஸ், புத்தூர், திருச்சி, 1978.

ரங்கநாத முதலியார், ஆ. (பதிப்பாசிரியர்), ஸ்ரீவைஷ் ணவம், சுவர்ணவிலாஸ், சென்னை, 1937.

மணி ஐயர், பாலக்காடு· இவர் தமிழகத்தே மிருதங்க இசைக்கருவி வாசிப்பவர்களுள சிறந்தவர். இவர் பாலக்காடு டி.ஆர். சேசபாகவதருக்கு மகனாக 1926 – ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்; தம் ஐந்தாம் வயது முதல் இசைப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டார். இசையை விடத் தாளக்கருவிகளில் இவரது நாட்டம் சென்றது. இசையறிந்த மணி ஐயரின் பெற்றோர் இவரை பாலக்காடு சுப்பையரிடம் மிருதங்கப் பயிற்சிக்காக அனுப்பிவைத்தனர் எந்நேரமும் இவர் மிருதங்கப் பயிறசியில் தான் காணப்படுவார். தமது இடை விடாத பயிற்சியினால் இவர் குறுகிய காலத்திற்குள் மிருதங்கப் பயிற்சி சிறக்கப் பெற்றார்.

தம் தந்தை பாலக்காடு டி.ஆர். சேசபாகவதரின் அரிகதைக்கு முதன்முதலில் இவர் மிருதங்கம் வாசித்தார். மணிஐயர் தம் 8 அல்லது 10 வயதி லேயே மிருதங்க வாசிப்பின் சிறப்பைக் காட்டினார்; கல்வியைப் பள்ளிப்படிப்போடு நிறுத்திவிட்டார்.

சிவராமகிருட்டிண பாகவதருக்கு இவர் முதன் முதலில் மிருதங்கம் வாசித்தாரெனக் கருதுவோரும் உண்டு. செம்பை வைத்தியநாத பாகவதருக்கு இவர் மிகுதியாக வாசித்துளளார்.

பாடுபவரின் பாடலோடு இணைந்து இவர் வாசிக்கும் நயம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிரமன், மிருதங்கத்தைப் படைத்தபோதே மணி ஐயரையும் படைத்தான் எனபர்.

திருவாங்கூரில் நாதமணி என்னும் பட்டம் 1940 –இல் மணி ஐயருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பாடல் போலவே மிருதஙகததை இசைத்த கலைஞர் மணி ஐயர் 1986 – ஆம் ஆணடு தம் அறுபதாம் வயதில இயறகை எய்தினார். இரா.குரு.

மணி ஐயர், மதுரை: இவர் தமிழகத்தே சிறந்து விளங்கிய வாய்ப்பாட்டு இசைக் கலைஞர் களுள ஒருவர். மதுரை இராமசாமி ஐயரின மகனாக 1912-ஆம் ஆணடு பிறநதார். ஆறாம் வகுப்புவரை படிதது, கலவிக்கு முற்றுப்புளளி வைத்த இவர், இசையில் கவனம் செலுத்தி இராசம் பாகவத ரிடம் குருகுல முறையில் இராண்டாண்டு இசைப பயிற்சி பெறறார். எசு. முத்தையா பாகவதர் நடத்திய இசைப பயிற்சி நிலையத்திலும் இசை பயின்றார். தம் பனனிரணடாம் வயதில், முதல் இசை நிகழ்ச்சி நடத்தினார்.

ஒரு கட்டைச் சுருதியில் பாடும் இயல்புடைய மணி ஐயரால் இரஞ்சினி, சனரஞ்சினி, வாசசுபதி, இலதாங்கி ஆகிய இராகங்கள சிறப்புற்றன எனலாம. காம்போதியும், தோடியும் மணி ஐயரைக் கவர்ந்த இராகங்கள். இவர் பாடிய, காம்போதி இராகத் திலமைந்த 'காணக் கணகோடி வேணடும்' என்ற பாடல் புகழ் மிக்கதாகும். மேலும், இவா பாடிய மோகன ராகத்தில்அமைந்த, 'கபாலி', சித்திர ரஞ்சினி இராகத்திலமைந்த,'நாதுதனு மனிச' போன்ற பாடல் கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவருக்கு 1943-ஆம் ஆணடு தஞ்சையில், 'கான கலாதர' எனனும் பட்டம வழங்கப்பட்டது. இவர் தேசியப் பற்றுமிக்கவர். இவர் 1944-ஆம் ஆண்டு நோய்வாய்ப்பட்டுப் பின்னர் நலமுற்றார்.

இராகங்களுக்குரிய சுரங்களைச் சுருதி பேதமின்றி நுணுக்கமாகப் பாடுவதில் மதுரை மணி ஐயர் சிறப் புற்றவராவார் மணவாழ்க்கையில் ஈடுபடாத மணி அய்யர் தம 55-ஆம் வயதில் 1967 – ஆம் ஆணடு காலமானார். இரா.குரு.

மணிக்கிராமம் என்பது ஏதோ ஒரு சிற்றூரின பெயர் போலத் தோன்றினாலும் உணமையில் அதன பொருள அதுவன்று. பணடைத் தமிழ் நாட்டில் குறிப்பாக, பல்லவர், பிற்காலச் சோழர் ஆட்சிக் காலங்களில் வணிகச் சமுதாயம் தம்முள் கூட்டமைப் புகளை ஏற்படுத்திக் கொணடு பல குழுக்களாக இயங்கி வந்தது. அது பற்றிய கல்வெட்டுகள தமிழ கத்திலும் வெளிநாட்டிலும் பல இடங்களில் கிடைத் துள்ளன.

இடைக்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள், ஆளுங் கணத்தார், சாத்த கணத்தார், காளிகணத்

தார், மணிககிராமத்தார், வளஞ்சியர் போன்ற சில குழுவினர் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன

மணிக கிராமத்தார், வளஞ்சியர் என்போர் சிறறூர்களில் மட்டுமே இருந்தவரல்லர். கல்வெட்டறிஞர்கள மணிக்கிராமம என்றால வணிகக் குழுவில் ஒரு பிரிவு என்றும், அது அவர்கள வாழும் நகரம் என்றும் பொருள கணடுள்ளனர் எனவே, நகரங்களிலும் மணிககிராமத்தினர் இருந்துள்ளனர். அது மட்டுமன்று; தலைநகரத்திலும் துறைமுகப்பட்டினங்களிலும கடல கடந்த நாடுகளிலும இவாகள் இருநதுள்ளனா.

மணிக்கிராமத்தா, நாநாதேசி திசையாயிரத்தைஞு நூற்றுவர் (க.வெ.எண 1934-400/1939 – 40), நகரததார், வளஞ்சியர், அஞுசு வணணத்தார் என்று பல வணிகர் குழுவினர் இருநதிருப்பது, கல்வெட்டுகள, செப்பேடுகள ஆகியவறறால தெரியவரும் செய்தியாகும. ஆனாலும், அவறறுள ஓர் அமைப்புச் சிறந்து விளங்கியதென்றால அது மணிக் கிராமம ஒன்றே என்று வரலாற்றறிஞர் கூறுவா.

பணடைக் காலததில் வணிகர்கள தம்மைக் குழுக்களாகவோ (Guilds), இணையஙகளாகவோ (Corporations) அமைத்துக கொணடு செயறபட்டுளளனர். தனி ஆளை விட, நிறுவனமாகச செயறபட்டால் வலு அதிகம எனனும் உத்தியை அந்த நாளிலேயே உணாந்து கொணட சமுதாய மக்கள உண டென்றால் அவர்கள மணிக்கிராம வணிகர் பெரு மக்களே ஆவா. அதனால், மணிக்கிராம அமைப்பு சக்தி மிக்கதாகவும் செலவாக்கு மிககதாகவும் விளங்கியது. உள்நாட்டில அதன் ஊர்ப்பெயரைச் சோத்து இன்ன ஊர் மணிக்கிராமம் என அறியப்பட்டது.

கொடும்பாளூரில் இயஙகி வந்த வணிகர் குழு 'கொடும்பாளூா மணிக்கிராமம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டம திலலைததானத்தில் முதற் பராந்தக சோழனின 27 – ஆம் ஆணடுக் கல்வெட்டு ஒன்றில் (க வெ.எண 33/1815) அவ்வூர்க் கோவிலில விளக்கேறறுவதறகாகத் திருநெய்த தானத்தைச சேர்ந்த 'ஆதித்தபுர மணிக்கிராம' வணிகர் ஒருவா பொன் கொடுத்தது குறிப்பிடப்பட்டுளளது. சேலத்துக் கோயில் அந்தணர்களுக்கு உணவு அளிப்பதற்காகக் கொடும்பாளூர் மணிக்கிராமம் சார்ந்த வணிகர் ஒருவர் 5 கழஞசு பொன் கொடுத்ததைச் சேலம் கல்வெட்டு (க.வெ.எண 47/1888) உறுதிப்படுத்துகிறது. கொடும்பாளூர் மணிக்கிராமம், உறையூர் மணிக்கிராமம் (க.வெ.எண. 512/1905) காவிரிப்பூம்பட்டினத்து மணிக்கிராமம், இளங்கோப்பட்டினதது மணிக்கிராமம் (க.வெ.எண் 474/1926) எனற தொடர்களால நாட்டுத் தலைநகரஙகளிலும் மணிக்கிராம அமைபபுகள சிறந்து விளஙகியிருநததை அறிய முடிகிறது.

மணிக்கிராம உறுபபினர்களுக்கு அரசர்களால மணிக்கிராமப்பட்டம் வழஙகப்பட்டது. இசுத்தானு ரவியின் கோட்டயம செப்பேடுகளாலும் வீரராகவ மாமன்னரின் கோட்டயம செப்பேடுகளினாலும் வணிகர்களுககு மணிக்கிராமப் படடம அரசர்களால அளிக்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

இவவாறு மதிநுட்பத்துடன் கூட்டமைப்பாகச செயறபட்டதால செல்வத்தில் சிறந்து விளஙகி, பல அறச்செயலகளை மணிக்கிராம வணிகாகளால் ஆற்ற முடிந்தது. அதன காரணமாக அவர்கள் 'தர்ம செட்டி' என்றும் கூறப்பட்டனர். நெலலை மாவட்டம குற்றாலத்தில உள்ள வட்டெழுததுக் கல்வெட்டொன றில் குற்றாலத்துப் பெருமாளுக்கு 23 ஆடுகள விட்ட மணிக்கிராம வணிகர் மணிக்கிராமத 'தரும செட்டி' எனறு குறிப்பிடபபட்டுளளார் (க வெ எண 439, 1917) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இனறும் ஒரு பகுதி 'மணிக்கிராமம்' எனனும பெயரில தனி ஊராக இருந்துவருகிறது இந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில இருந்து வணிகக் குழுககள வெளிநாடுகளுககும சென்று வந்தன.

இவ்வாறு சென்றவர்களைப் பறறிய குறிபபுகள சுமதரா, சயாம, பர்மா முதலான வெளிநாடுகளில உள்ள கல்வெட்டுகளில காணபபடுகின்றன. குறிப்பாகச் சயாம் நாட்டில கிடைத்த தமிழக கலவெட்டொன்று இதனை மெயப்பிக்கிறது அது தெள்ளாறெறிந்த நநதிவர்மன ஆட்சிக் காலத்தில, (கி பி 9 -ஆம நூற்றாணடு) சயாம நாட்டில மணிககிராம வணிகர் குழு, பெருஞ்சிறப்புடன விளஙகியதை உணர்த்துகிறது.

அக்கல்வெட்டு, தகுபா (Takupa) அலலது தக கோலம் எனனுமிடத்தில் சயாம் நாட்டில் கணடறியப்பட்டுளளது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்து மணிக்கிராமத்தினரே தக்கோலத்துத் தமிழக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும் வணிகக் குழுவினர் என்று அறிஞர்கள குறிப்பிட்டுள்ளனர். புகழபெற்ற மணிக்கிராம வணிகக் கூட்டமைப்பு வஙகக் கடலின மறுகரையில நிறுவப்பட்டதை அக்கலவெட்டு குறிபபிடுகிறது. ஒரு துறைமுகத்தையும அது குறிப்பிடுகிறது.

மணிக்கிராமததார் கடற் கொளளைக்காரர்களிடமிருநது தங்களைக் காததுக் கொளளப் படைகளையும் உடன கொணடு சென்றுள்ளனர். இபபடி வழிவழியாகக் கடல் கடநத நாடுகளில் நடந்து வநத வாணிகத்திறகும மணிககிராமக் குழுவினருக்கும அவர்கள படைகளால பாதுகாப்புப் போதிய அளவு

கொடுக்க முடியாமல் போனதுதான் சோழர்காலத்தில் கடல் கடந்த படையெடுப்புகள் நடத்துவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும்.

மீ.ம.

துணை நூல்கள்:

சதாசிவ பண்டாரத்தார், தி.வை., *பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் (மூன்றுதொகுதிகள்)*, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1961.

நாகசாமி, இரா., கல்லும் சொல்லும், சேகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1977.

Nilakanta Sastri, K.A., Foreign Notices of South India, University of Madras, Madras, 1930.

Nilakanta Sastri, K.A., The Colas, University of Madras, Vol. I-II, 1937.

மணிகள்: நவமணிகள், நவமணிகள் அல்லாத புது மணிகள், பாசி மணிகள், ஒலிதரும் மணிகள், கடிகார மணிகள் என மணிகள் பல வகைப்படும். மணிகளுள் பெரும்பாலன படிவங்களாகப் பாறை இடுக்குகளில் கிடைப்பன. செயற்கை மணிகளையும் அறிவியல் அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். மணிகளின் அருமை காரணமாக அவற்றை வைத்திருப்பது பெருமையாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆதியில் முத்து, வைரம், மரகதம், நீலம், மாணிக்கம் என்பன பஞ்சரத்தினம் அல்லது ஐவகை அருமணிகள் என்பது இந்திய நாட்டில் அறியப்பட்டிருந்தது. அதன்பின், புட்பராகம், பவளம், வைடூரியம், கோமேதகம் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டு, அவற்றை ஒன்பான் மணிகள் அல்லது நவமணிகள் என்று குறிப்பிட்டனர். நிறத்தை வைத்து மணிகளைப் பெயரிட்டு வந்த நிலைமாறி, அவற்றில் அடங்கியுள்ள வேதிமப் பொருட்களைக் கண்டறிந்தபின், அதன்படி 85 வகை மணிகளைக் கண்டறிந்தனர். நுட்பமாக, அம் முறையில் வகைப் படுத்தினால், 2400 வகை மணிகள் வரை கண்டறியலாம் என்கின்றனர். அவற்றுள் நூறு வகை மணிகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாம்.

நவமணிகளில் முத்து, பவளம் தவிர மற்றவை கனிமப் பொருள்களாம். அவற்றின் மூலப் பொருட்கள் எரிமலை நெருப்பில் கற்கள் உருகிக் குளிர்ந்த பொழுது, படிகமாகி அடுக்குகள் தேய்ந்து போக அழகிய ஒளியுடைய மணிப் படிவங்கள் உருவாயின. இது நிகழ்ந்தது 5 முதல் 100 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்பர்.

ஆதி மனிதன் மந்திரச் சடங்குகளில் மணிகளைப் பயன்படுத்தினான். முன்பு விலையுயர்ந்த மணிகள் அரசர்களிடம் இருந்தன, இக்காலத்தில் அருங்காட்சியகங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. தொடக்கத்தில் நகைகளுக்காகவும் மருத்துவக் குணங்களுக்காகவும் பயன்பட்ட மணிகளின் பயன் விரிவடைய இன்று அவை மின் அணுக்கருவிகளிலும் மணிப்பொறிகளிலும் இடம் பெறுகின்றன.

தங்கத்தைப் போல, மணிகளும் பணத்தை முதலீடு செய்யப் பயன்படும் கருவிகளாய் விளங்குகின்றன. மணிகள் நிறம் கவர்ச்சிக்காகவும் ஒளிவீசும் குணத்திற்காகவும் கடினத்தன்மைக்காகவும் கிடைத்தற்கரியனவாக இருக்கும் காரணத்திற்காகவும் உலக அளவில் விரும்பப்பட்டும், விலை உயர்ந்தும் விளங்குகின்றன.

நகைகளில் பதிக்கப்பட்டுள்ள மணியின் ஒளியைக் குறித்துப் பேச்சு வழக்கில் 'தால் (டால்) அடிக்கிறது' என்பார்கள். அந்த ஒளி மணிகளுக்கு எப்படிக் கிடைக்கிறது?

ஒளி வினாடிக்கு 3,00,000 கி.மீ. வேகத்தில் செல்கிறது. நீரிலோ திடப் பொருளிலோ இந்த வேகம் ஒளி வக்கரித்தல் (Refraction) காரணமாகக் குறைகிறது. தாதுப் பொருளில் ஒளிக்கதிர்கள் செல்லும் வேகத்தைக் குறிக்கும் ஒளிக் கோட்டுக் குறியீட்டெண் அல்லது வக்கரித்தல் புள்ளியைச் (Refractory Index) சரியாக அறிந்து பட்டை தீட்டும்போது வைரம் போன்ற மணிகள் ஒளி அடைகின்றன. ஒளிச் சிதறல் (Dispersion) காரணமாக இந்த ஒளி கிடைக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு முப்பட்டைக் கண்ணாடி (Prism) யால் பல நிறங்களைப் பிரித்துக் காட்ட முடியும் என்று நியூட்டன் மெய்ப்பித்தமையைக் கூறலாம்.

மணிகளுக்கு வண்ணம் எவ்விதம் கிடைக்கிறதெனில், பல நிற அலை வரிசைகளினால் அதனதற்குரிய வண்ணம் கிடைக்கிறது. மணியில் ஊடுருவும் நிறங்களில் வெள்ளை அல்லது குறிப்பிட்ட நிறம் தவிர மற்ற நிறங்கள் உட் கொள்ளப்பட்டு எஞ்சியுள்ளனவே மக்கள் கண்களை அடைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மாணிக்க மணி சிவப்பாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம், சிவப்புத் தவிர அதனுள் உள்ள பிற நிறங்களை அது வெளித்தள்ளுவதில்லை. மணிகள் போன்ற ஒளி ஊடுருவும் ஊடகங்களில் ஒளிக்கதிர் கடந்து செல்லும் போது ஏற்படும் ஒளிச் சிதறலினால் எவ்வாறு நிறமாற்றம் நிகழ்கிறது என்பதை விளக்கும் கோட்பாட்டைக் (இராமன் விளைவு) கண்டு பிடித்ததற்காகத்தான் 1930 – இல் இந்தியாவின் அறிவியல் அறிஞர் சி.வி. இராமன் அவர்களுக்கு இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு கிட்டியது.

மணிகளின் கடினத்தன்மையை அளந்தறியும் முறையை ஆசுத்திரிய நாட்டின் கனிமவியலாளர்

பிரடரிக்கு மோ (Frederich Moh) கண்டறிந்தார். மோவின் அளவுகோல் (Moh's Scale) எனப்படும் அதன்படி, மணிகளின் கடினத்தன்மை 1 முதல 10 எணகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. கடினத்தனமை ஏழுக்குக் குறைநத எண கொணட மணிகள் நகை களுககுப் பயன்படா. எடுத்துககாட்டாக, வைரததின் கடின எண 10. மணிகளின எடை 'காரட்' (Carat) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. தஙகத்தின் மாற்றுந்தான் காரட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது மணிகளின எடையைக் குறிப்பிட்டும் காரட்டு என்பது 0 35 அவுன்சு அல்லது 200 மில்லி கிராம ஆகும். மணிகளில் முத்து மட்டும தானியஙகளால் (Grains) குறிககப்படுகிறது. முத்து நிறுவையில ஒரு 'காரட்டு' எனபது 4 தானி யங்கள ஆகும.

முன்பு மணிகளின் தாயகமாக இந்தியா, இலஙகை, பர்மா ஆகிய கீழ்த்திசை நாடுகளே புகழ் பெற்று விளஙகின. இக்காலத்தில் பிரேசில், ஆசுததிரேலியா, சோவியத்து ஒன்றியம் ஆகிய நாடுகள மணிகள உற்பத்தியில முன்னணியில உளளன. இலஙகையில் ஆதாம குன்றின் அடிவாரத்துக்கு அருகில் உள்ள இரத்தினபுரம் மாணிக்கம, நீலம், மரகதம், நிலாக்கல், பூனைக்கணகல் (வைடூரியம்) ஆகிய பல மணிகள் கிடைக்கக் கூடிய பகுதியாகும். இஙகுப் பௌதத சமய விழாவான 'பெராஆரா' ஆணடு தோறும் நிகழும் போது மணிச்சந்தையும் நடககிறது. தமிழ் நாட்டில் காங்கேயததிலும் கரூரிலும வாரச் சந்தையில மாணிக்க மணிகள விறகப்படுகினறன. அழகர்கோயில் பெருமாள கோயிலில ஒன்பான் கோளகளுக்குப் (நவககிரகங்கள்) பதிலியாக நவமணிகள வைக்கப்பட்டுக கருவூலத்தில பாதுகாப்பாக உள்ளன.

தமிழ்நாட்டில் மாணிக்கம், கடல் நீலம, காக்கை நீலம், நிலாக்கல, மினமினிக் கல, சூரியக்கல், நாமக் (கட்டி) கல, கறுப்புநூல்மணி முதலிய மணிககற கள் கிடைக்கின்றன. இந்திய நாட்டில மணிகளின பெயர்களைச் சொல்லியே குழந்தைகளைக் கொஞ்சுவர். மணிகளின் பெயர்களைக் குழந்தைகளுக்கும் உற்பத்திப் பணடஙகளுக்கும் வணிக நிறுவனங களுக்கும் திரையரங்குகளுக்கும் விரும்பி வைத்து வரும வழக்கம் மணிகளின் பால் தொனறு தொட்டு ஏறபட்டுளள ஈடுபாட்டினை உணர்ததுகிறது. இலககிய மறுமலர்ச்சி காண வ. இராமசாமி, டி.எசு. சொக்கலிஙகம்,இசுடாலின் சீனிவாசன் ஆகிய மூவரும் தொடஙகிய இதழின பெயர் 'மணிக்கொடி' எனபதாம். 'சுப்பிரமணியன்' என்று குமரக் கடவுளின் பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூப்பிடுவது 'மணி' என்றுதான். மணிகளின் மீது மாந்தருக்குள்ள விருப்பத்தின் அடையாளமே இவையெல்லாம்.

மேலைநாட்டினரிடமும் மணிகளைப் பறறிய பல நம்பிக்கைகள நிலவுகினறன. இனன திங்களில் பிறந்தவர் இன்ன மணியை அ...ந்தால நற்பேறு விளையும் எனற நம்பிக்கை நிலவுவதால் நகை வணிகர்கள், சனவரித் திஙகள என்றால, 'இந்த மாதம் பிறநதவர்கள கோமேதக மணியை வாஙகி விட்டீர்களா?' என்று விளம்பரம் செய்வா. சனவரிக்குக் கோமேதகமும், பிப்பிரவரிககுச் செவ்வநதிக் கல்லும், மார்ச்சிற்குக் கடல் நீலமும், ஏப்பிரலுக்கு வைரமும், மே மாதத்திறகு மரகதமும், சூனிறகு முத்தும, சூலைககு மாணிக்கமும, ஆகசுட்டிற்குப் 'பெரிடோட்டு' எனும மணியும், செப்டமபருக்கு நீல மணியும், அகடோபருக்கு 'ஒப்பல' மணியும் நவம்பருக்குப் புட்பராகமும், திசம்பருக்கு 'சிர்கான்' எனும ஒருவகைக கோமேதகமும் உரிய மணிகள எனறும, குறிப்பிட்ட மாதத்தில் பிறந்தவர் அதற்கான மணியை அணிய வேணடுமென்றும குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனைப் போலவே, எநதெந்தச் செயறகை மணியை, எந்தெந்த மாதத்தில் பிறநதவர்கள் அணிநதால் நன்மை பயககும் என்ற பட்டியலும் தநதுள்ளனர்

நகைகளுக்காக மட்டுமே அல்லாது, அவற்றின பயன் விரிவடைந்திருப்பதால மலிவான விலையில மணிகளை ஏராளமாய் உறபத்தி செய்ய வேணடிய தேவை ஏற்பட்டது பெரும்பாலான மணிகளுககும அறிவியலார் செயறகை மணிகளைக் (Synthetic Gems) கண்டுபிடிததுள்ளனர். இவை தவிர போலி மணிகள் (Imitation Gems) எனபனவும் வந்துவிட்டன. இயறகை மணிகளின மறுபதிப்பாக உருவாக்கப்பட்டவையே செயற்கை மணிகள. போலி மணிகளில் சில விரும்பத்தகக அமிசங்கள மட்டும உள என. செயறகை, இயற்கை மணிகளின வேறுபாட்டை அறியும் முறையை வியனனா அறிவியலறிஞாகள கணடறிந்துள்ளனர். மணிகளின தரததைக் கணடறியும் வலலுநரை மணிககணியார் (Gemmologist) என்பர்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில மணிசெதுக்குக்கலையை (Lapidary) ஒரு பயனுள்ள பொழுது போக்குக் கலையாகப் போறறுகின்றனர். மணிசெதுககுக்கலை ஆர்வலர்களுக்காகத தனியாக இதழ்கள (Lapidary Hobby Magazines) பல அந்நாட்டில வெளியிடப்படுகின்றன. மணிகளைப் பற்றிய அறிவைப் பரப்ப அநநாட்டின பெரியநகரங்களில மணி மன்றங்கள் (Gem Clubs) நிறுவப்பட்டுச் சிறப்பாகச் செயற்படுகினறன. கள ஆய்வுப்பயணஙகள, சொறபொழிவுகள, மணி கண காட்சிகள எனறு பல நிகழச்சிகளை அம்மனறஙகள நடத்துகினறன.

தமிழ்நாட்டில் மணித்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப் போா இரணடு இலட்சம் மக்களாவர். மணிகளைக்

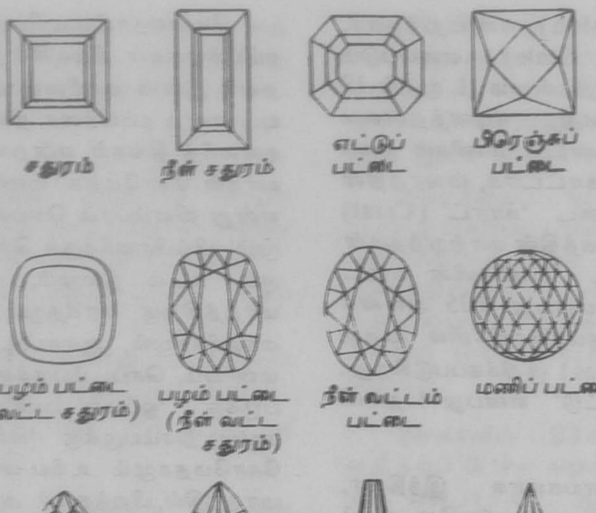

பலவகைப் பட்டைகள்

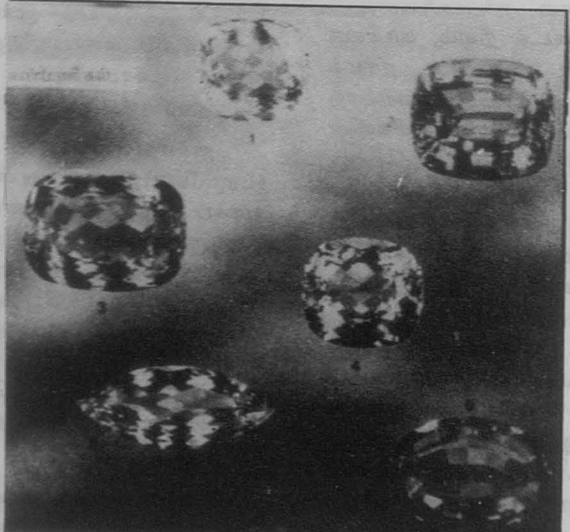

கன்மணி கல்

கொண்டு நகைகள் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் மேலும் மூன்று இலட்சம் மக்களாவர்.

நவமணிகள்: முத்து, வைரம், மரகதம், நீலம், மாணிக்கம், புட்பராகம், பவளம், வைடூரியம், கோமேதகம் ஆகியவையே நவமணிகளாம். சில மணிகளில் அந்தந்த வகையைச் சேர்ந்த பல்வகை மணிகள் இனம் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பலவற்றுக்குச் செயற்கை மணிகளும் வந்துவிட்டன. நகைகளுக்கு மட்டுமல்லாது அறிவியலுக்கும் பயன்படுவதால் இவை இன்றியமையாதனவாகிவிட்டன.

1. முத்து: மணிகளின் பேரரசியாகப் போற்றப்படும முத்து (Pearl) கடலிலிருந்து கிடைக்கிறது. இதன் சிறப்பு நிறம் வெணமையாகும். இது ஐயாயிரம் ஆண்டுக்காலமாக மனிதன் அறிந்துள்ள மணியாகும். ஆங்கிலத்தில் இதன் பெயரான 'பேர்ல்' (Pearl) என்பது இலத்தீன் மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அந்த இலத்தீன் மொழிச் சொல் தமிழில் உள்ள 'பரல்' எனும் பெயரிலிருந்து பெறப்பட்டிருத்தல் கூடும். பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் தேவி 'முத்துப் பரல்' கொண்ட சிலம்பினைக் கால்களில் அணிந்திருந்தாள் எனச் சிலப்பதிகாரம தரும் செய்தி மூலம் இதனை உறுதி செய்யலாம்.

தமிழ்நாட்டை உலக அரஙகில் புகழ்பெற வைத்ததில், முத்திற்குப் பெரும் பஙகு உணடு. கொற்கை முத்துப் பற்றி கி.பி. முதல் நூற்றாண்டளவிலேயே உரோமானியர் அறிந்திருந்தனர். அந்நாட்டு அரசியரும் ஏனைய நங்கையரும் தமிழ்நாட்டு முத்துகளையே விரும்பி அணிந்தனர். அதன் காரணமாக உரோம் நாட்டுச் செல்வம் விரையமானதாகப் பிளினி எனும் நூலாசிரியர் வருந்திக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பெரிப்ளுசு' நூலும் கொற்கை முத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. உரோமானியப் பேரரசர் சூலியசு சீசர் எகிப்து நாட்டு எழில் அரசி கிளியோபாத்ராவிற்குத் தமிழ்நாட்டு முத்துகளைப் பரிசாகஅளித்தாராம். மொகலாயப் பேரரசின் தளபதி மாலிக்காபூர் கி.பி. 1310 – இல தென்னக மீது படையெடுத்து வந்து திரும்பும் போது கொற்கையிலிருந்து 315 யானைகளின் மீது முத்துகளைக் கொண்டு சென்றானென்பர்.

நத்தை இனத்தைச் சேர்ந்த கடல் வாழ் உயிரினமான முத்துச்சிப்பியிலிருந்து முத்து கிடைக்கிறது. முத்துச் சிப்பிக்குள் ஆளி (Oyster) என்னும் ஒரு விதப் புழு இருக்கிறது. எப்படியோ ஒரு பொடிமணல உட்புகுந்து அந்த ஆளினை உறுத்த, அந்தப் புழு உறுத்தல் இல்லாமல் இருக்க ஒருவகையான நீரைச் சுரக்கிறது. அந்நீர் மணல் துகளைச் சூழ்ந்து கொள்கிறது. அந்த நீர் காய்ந்ததும், மறுபடியும் உறுத்தல் ஏற்பட, மறுபடி நீர் சுரந்து படிகிறது இப்படி அடுக்கடுக்காகக் கெட்டிப்பட்டு வருகிறது. பளபளப்பும் வழவழப்பும் உளள சுண்ணாம்புச் சத்துடன் கூடிய கெட்டிப் பட்ட நீர்ப்படலங்களால ஆன போர்வையே முத்து ஆகிறது. வெதுவெதுப்பான நீரோட்டமுள்ள கடலில்தான் முத்துச்சிப்பிகள் வளரும். பாரசீக வளைகுடாவிலும் தமிழ் நாட்டில் மன்னார் வளைகுடாவிலும் முத்துகள கிடைத்து வந்துளளன. முத்தெடுப்போர் 15 முதல் 20 மீட்டர் ஆழத்தில் கடலுள் மூழ்கி முத்துச் சிப்பிகளை வெளியில் கொணடு வருவார்கள். சிப்பிகளைப் பிளந்து முத்து எடுக்கும்போது அனைத்திலும் நன் முத்துக்கள் இருப்பதில்லை. தூத்துக்குடியில் 1960-இல் முத்துக்குளிப்பு நடந்தது. அங்கு 1961-இலிருந்து முத்துக் குளிப்பு நடக்கவில்லை. அதனபின்னரும் பாரசீக வளைகுடாவில் முத்துக்குளிப்பு நடந்து வந்தது. அந்த முத்துகள் பமபாய் கொண்டுவரப்பட்டு, தூய்மைப்படுத்தப்பட்டுப் பாரிசிற்கு விறபனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

உலகத்திலேயே பெரிய முத்து (23 செ.மீ. நீளமும் 14 செ. மீட்டர் குறுக்களவும் உடையது) பிலிப்பைன்சுக் கடலில் இருந்து கிடைத்துளளது. சறுப்பு முத்துகள் கலிபோர்னியாவிலும், தேனநிற முத்துகள் மெக்சிகோவிலும் கிடைக்கினறன. நல்ல முத்து 300 ஆணடுகள் வரை ஒளி குன்றாமலிருக்கும்.

முத்துகளை அனைத்துலக முத்து வணிகர்கள் ஏழு வகையாகப் பகுத்துள்ளனர். அவையாவன. 1) கீழ்த்திசை (பாரசீகவளைகுடா) முத்துகள், 2) இலங்கை அலலது சென்னை முத்துகள, 3) வெனிசுலா முத்துகள், 4) தாகிததி முத்துகள், 5) ஆசுத்திரேலிய முததுகள, 6) பனாமா முத்துகள, 7) நன்னீர் முத்துகள.

மேலே கண்ட நாடுகள தவிர, சப்பான நாடு விளை முத்துப் பெற்றுத் தருவதில முனனணியில் உளளது இயற்கை முத்து தந்து கொற்கை தமிழகத்திற்குப் புகழ் பெற்றுத் தந்தது போல, கோகிசசி மிக்கிமோட்டோ (Kokichi Mikimoto) தாம கண்டுபிடித்த செயற்கை முத்தால சப்பானுக்குப் புகழ பெற்றுத் தந்துள்ளார். அவர் கி.பி.1984 – இல் கணடுபிடித்த முறை மூலம் கிடைக்கும் முத்துகளுக்கு விளைமுத்து அல்லதுவளர்ப்பு முத்து (Cultured Pearl) என்பது பெயர்.

முத்துச்சிப்பியின் உட்புறம அழகான ஒரு பொருளால் மூடியிருக்கும். அதனை ஆங்கிலத்தில 'நேக்கர்' (Nacre) என்பர். அதனால் செய்த சிப்பிப் பொத்தான்கள் யாவரும் அறிந்தவையே. அந்த

நேககரில பாசிமணி போல செயயப்பட்ட ஒரு மணியை, முத்துச் சிப்பியைப பிடித்து, சிப்பிகளும் சிப்பி 'ஆளியின (Oyster) திசுவுககும் இடையில திணித்து, அதே போலப பல சிப்பிகளைச் சேர்தது ஒரு கூணடினுள வைத்து, வெதுவெதுப்பான கடல நீரில அமிழத்தி வைப்பர் அவற்றிலிருநது 4 ஆணடு கள் ஆனதும் இயறகை முத்துகளின தரத்திறகுக் குறையாத விளை முததுகள (Cultured Pearls) கிடைக்கினறன.

விளைமுத்து உறபத்தியில் முன்னணியில் உள்ள சப்பானியரின முறைப்படி இந்தியாவிலும் உற்பத்தி செயயும முயற்சியில் தமிழ்நாடு மீன வளத்துறையும் 'இசுபிகசு' நிறுவனமும நடுவணரசு உதவியுடன் ஈடு பட்டுளளன. அதனபடி மணப்பாடு முதல் வைப்பாறு வரை கிடைக்கும் சிப்பிகளைத் தூத்துக்குடிக்குக் கொணடு வந்து, அங்கிருந்து பாம்பன் அருகில் உளள குருசடித் தீவுக்குக் (Crusade Island) கொண்டு செல்கிறார்கள். அவற்றை அத்தீவில கம்பி வலைப் பெட்டிகளில் அடைத்துக கடல் நீரில் மூழ்கும்படி மூங்கிலகளில் கட்டித் தொஙகவிடுகினறனர். குரு சடித்தீவிலிருந்து அவை மீண்டும் எடுக்கப்பட்டு மணடபம் கொண்டு போகப்படுகின்றன. அங்குச் சிப்பியைப் பிடித்து அவற்றுக்குள 'சுணணக்கரியகை' (Calcium Carbide) எனும் வேதிமப் பொருளால் ஆன ஒரு சிறு குண்டுவைக்கப்பட்டு, மீணடும் குருசடித் தீவிற்குக் கொணடுவரப்பட்டு மிதக்க விடப்படுகிறது. மூனறு மாதத்திற் கொருமுறை வெளியில் எடுக்கப் பட்டு மெத்தால கலந்த நீரால் சுத்தி செய்து கட லில் விடுவர். அவைநான்கு ஆண்டுகளில் முத்து களாக உருவாகும். அங்குள்ள வெதுவெதுப்பான கடல் நீரோட்டமே அங்கு முத்துப்பணணை நிறுவக் காரணமாயிற்று. விளை முத்து தவிர போலி முத்து களும் செயயப்படுகினறன. மீன செதில்களிலிருந்து சாறு வடித்து, அசசாற்றைக் கண்ணாடி மணி மீது பூசி, உலர்த்திப் போலி முத்துகள செய்யப்படுகின்றன. நெகிழியாலும் (Plastic) முத்துகள் செய்யப்படுகின றன. அதிலும் சப்பானே முனனணியில் உள்ளது நனனீர் முத்துகள என்பன ஆறுகளில் விளையக் கூடியவை. யானைத்தந்தத்தினுள கூட முத்து விளை வதாகச் சொலலப்படுகிறது. உலகின் முத்துச் சந்தை யாக விளஙகக் கூடியவை இத்தாலி நாடும், பாரிசு நகரமுமேயாகும். இந்தியாவில் பம்பாயும சூரத்தும் முத்து வணிக நகரஙகளாகும. முத்து தானியங்களால் (Grains) எடை போடப்படுகிறது. நான்கு தானிய எடை ஒரு 'காரட்டு' என்று கணக்கிடப்படுகிறது.

முத்துகளைப் பட்டை தீட்ட முடியாது. துளை யிட்டு மாலையாகக் கோக்கலாம். ஐதராபாது, சூரத்து ஆகிய நகரஙகளில அத்தொழில் நடக்கிறது. முத்துகள அணிகலன்களாக மட்டும் அல்லாமல், முகபபூச்சுக்களிம்பு செய்வதிலும் நாட்டு மருந்து செய்வதிலும் பயனபடுகினறன. பழந்தமிழகத்தில பல லாங்குழி விளையாடுவோர் காய்களாக முததுகளைப் பயனபடுத்தியதன் காரணமாகவே, இனறைக்கும் பல்லாங்குழி விளையாட்டில் பயன்படும் புளியங கொட்டைகளை முததுகள் என்கின்றனர்.

2. வைரம்: இது மணிகளிலேயே கடினமானது. கடின எண் 10. எக்சு கதிரும் (X-Ray) மற்ற ஒளியும் ஊடுருவக்கூடியது. எதிலும் கோடு கிழிக்கவல்லது. இது நொறுங்கும்; ஆனால் உடையாது. இதன் சிறப்பு நிறம், நிறமற்ற நிறம் அல்லது வெண்மை வண்ணம். வேறு நிறங்களிலும் கிடைப்பதுமுணடு. அதன் விலை மிக மிக அதிகம். வைரங்கள் 'கிம்பர்லைட்டு' (Kimberlite) என்னும் பாறைப்படிவுகளில் காணப் படுகின்றன.

பண்டைக் காலத்தில் இந்தியா மட்டுமே வைரத் திற்குப் பெயர் பெற்ற நாடாக இருந்துவந்தது. இந்தியாவில் கி.மு 800-ஆம் ஆண்டிலேயே ஆற்றுப்படு கைகளில வைரம் எடுக்கப்பட்டது. இந்தியாவிற்கு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த ஐரோப்பியப் பயணி தாவர்ணியர் இந்தியாவின் வைர உற்பத்தி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கோல்கொண்டா, பன்னா, சுமல்பூர் முதலிய வைரச்சுரங்கங்களில் இருந்து புகழ்பெற்ற வைரங்கள் கிடைத்தன.

பிரேசிலில் கி.பி. 1725-இல் வைரம் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட பின்னரும் இந்திய வைரததின் புகழ் மங்க வில்லை. பிரேசில் வைரங்கள் இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, 'இந்திய வைரங்கள்' என்ற பெயரில்தான் விற்க முடிந்தன என்னும் அள வுக்கு இந்தியா வைர உற்பததியில் தன்னிகரற்று விளங்கியதாக, மணி வல்லுநர் டாக்டர் சோயல் ஆரெம் குறிப்பிடுகிறார்.

உருசியாவில் கி.பி. 1829-இல் தான் வைரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனினும், இன்று சோவியத்து ஒன்றியம் வைர உற்பத்தியில் முன்னேறிய நிலையில் உள்ளது. உலக வைர இருப்பில் பாதி சோவியத்து ஒன்றியத்தில் புதைந்து கிடப்பதாய் அறியப்பட் டுள்ளது. தரததில் சிறந்த வைரம் தென் ஆப்பிரிக் காவில் இருந்து கிடைக்கிறது. இங்கிருந்துதான் 599 காரட்டு எடையுள்ள உலகில் இரண்டாம் பெரிய வைரம் ஒன்று அணமைக்காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது. உலகின் முதலாவதான $1\frac{1}{4}$ பவுணடு எடையுள்ள மிகப் பெரிய வைரமும்(Cullinon) இங்கிருந்துதான் கிடைத் தது. உலக வைர உற்பத்தியில் முதல் நிலை வகித்து வந்தபோதிலும், கரிய நிறமுள்ள கரியிலிருந்துதான் வைரம் உருவாகிறது என்பதை உணராத, தென்

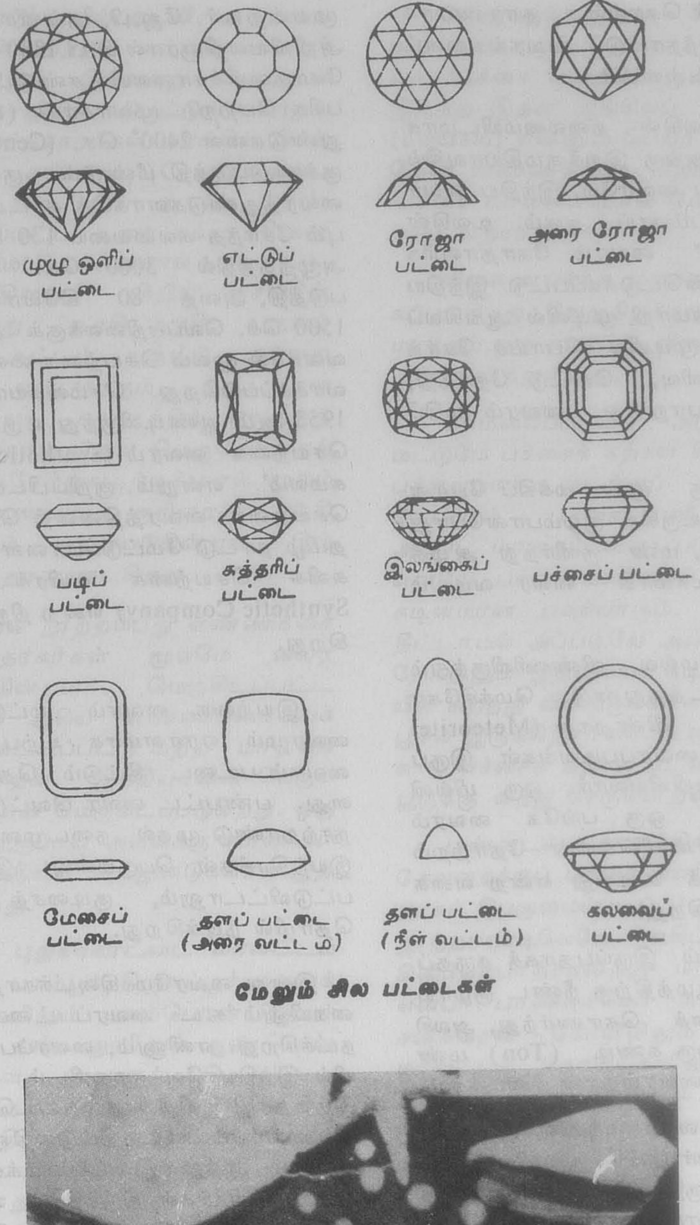

மேலும் சில பட்டைகள்

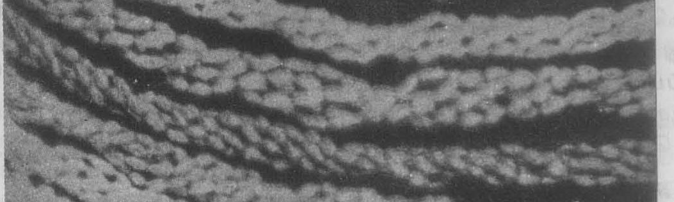

நன்னீர் முத்துக்கள்

ஆபபிரிக்காவின நிறவெறிக கொளகை காரணமாக மேலை நாட்டு மகளிர அநநாட்டு வைரஙகளைப புறககணிககத தொடஙகி உளளனர்

வைர விறபனையில உலகின தலைமையிடமாக விளஙகுவது பெல்சியமே அஙகு இறக்குமதியாவதில முதலிடம பெறுவது இநதிய வைரமே. இநதிய வைர வணிகததின தலைநகரம் பமபாய ஆகும உலகின புகழ பெறற 'கோகினூர்' வைரம கோதாவரிக கரையில ஓர் உழவனால கணடெடுககப்பட்டு இநதிய மனனாகள பலரிடமும கைமாறி முடிவில் ஆஙகிலப் பேரரசி விகடோரியாவின முடியில் போய்ச சேர்நதது அளவு, நிறம, தெளிவு, வெட்டு நோக்தி, அமைப்பு ஆகியவற்றைப் பொறுதது வைரம மதிப்பிடபபடுகிறது

பலகோடி ஆணடுகளுககு முன மககிப் போன கரிமப பொருள, மண உருகிக குழமபானபோது திரவ உருவில் சோநதிருநது, மண குளிரநது அழுத்தம் மிகுநதபோது, படிகமாகி வைர வடிவம பெறறது.

மணணிலிருநது மட்டுமலல, விணணிலிருநதும் வைரம அரிதாகக் கிடைததது·ணடு மெகசிகோவில் 1968 - இல விழுநத விணதாது (Meteorite) ஒனறில் மிகமிக நுணணிய வைரபபடிவஙகள இருப்பதைக கணடறிந்தனர் அறிவியலாா ஒரு மிலலி மீட்டரில் பத்துலட்சத்தில ஒரு பஙகே வைரம பொதிநதுள்ள அத்தாது, விணமீனகளின் தோறறம பற்றிய ஆராயசசிககு உதவக கூடியது எனற வகையில அரியதாக மதிக்கப்படுகிறது.

மணணுககடியில, வைரம் இருபபதாகக கருதபபடும் இடததில 80 கி மீ. ஆழததிற்கு நீணட குழாய்களைச செலுத்தி, மணணைக கொணர்நது, அலசி வைரம் எடுககிறாாகள ஒரு கணடி (Ton) மணணைச சலித்தால $\frac{1}{2}$ காரட்டு வைரம்தான கிடைக்கும்.

'முடிசார்நத மனனரெலலாம் முடிவில ஒரு பிடி சாம்பல ஆவர்' எனபது அவர் தம முடியில இடம பெறும் வைரததிறகும் பொருநதும். வைரம என்பது கரியே என்று அறிவியலார் கணடுபிடிததனர். வைரததை 1800 கெ. (Kelvin) வெப்ப நிலையில உருக்கினால் கரியமிலவாயு ஆகிறது. வைரம் கரியைப் போல எரியக் கூடியது எனறு கி.பி.18 - ஆம் நூறறாண்டில கணடுபிடிககப்பட்டது. அது வெறும கரி (Carbon) எனறு இலவாயசியர் எனனும் விஞ்ஞானி அறிவியல முறையில் மெயபபித்தாா.

வைரததில், கரி அணுக்கள எணமுகப்படிவங்களாக அமைநதுள்ளன. இநத உணமையை அறிநதும அறிவியலாா செயற்கை வைரததை உருவாக்க முயனறனர். ஜே.பி அனனாய எனும் ஆங்கிலேய அறிவியலறிஞரால கி பி.1880-இல செயற்கை வைரம சோதனைசசாலையில் கணடுபிடிக்கப்பட்டது நோபல பரிசு பெறற மூவாசான (கி.பி.1852 - 1907) கரித்துணடுகளை 2400° செ. (Centigrade) வெப்பத்திற்கு சூடுபடுதகி மீணடும் குளிர வைத்து அவறறை வைரததுணடுகளாக்கிக காட்டினாா. கரிமமும், இரும்பும சோநத கலவையை 130 கிலோ பாா் (Kilobar) அழுத்தததில் 3000 செ. வெப்பநிலைககு உட்படுததி, அதை 80 கிலோ பாா அழுத்தத்தில் 1500 செ. வெபபநிலைக்குக் குளிரச செயது, படிக வளர்சசி மூலம் செயறகை வைரம் இக்காலத்தில உருவாககப்படுகிறது செம்மையான செயற்கை வைரம 1955-ஆம் ஆணடிலிருநது உருவாகத் தொடஙகியது. செயறகை வைரம் (Synthetic Diamond) 'இரங்கூன கமலம்' எனறும் குறிப்பிடப்படும். இந்தியாவில செயற்கை வைரத்தினைத் தொழில் அடிப்படையில தமிழ நாட்டு மேட்டுப்பாளையததில் உள்ள 'இந்திய சுவிசு செயறகை வயிரக் குழுமம்' (Indo Swiss Synthetic Company) எனற நிறுவனம் உற்பத்தி செய்கிறது

இயறகை வைரம் மட்டுமலலாது செயற்கை வைரமும ஏராளமாக உற்பத்தி செயயப்படுவதால வைரம் பட்டை தீட்டும் தொழில விரிவடைந்துளளது பணபட்ட வைர வெட்டு முறை கி.பி.17-ஆம் நூற்றாணடு முதல் நடைமுறைககு வநதது. இன்று இயநதிரங்கள பெருமளவு இத்தொழிலில் புகுத்தப் பட்டுவிட்டாலும, குடிசைத் தொழிலாகவே இத்தொழில் நீடிக்கிறது.

இன்று வைரமே கிடைககாத இசுரேலிலும் இலஙகையிலும் கூட வைரப்பட்டை தீட்டும தொழில நடக்கிறது. எனினும், வைரப்பட்டை தீட்டும் தொழிலில இநதியாவே முதலிடம் பெறுகிறது. சூரத்தில் இத்தொழில விரிவாக நடைபெறுகிறது தமிழ்நாட்டில் வைரப்பட்டை தீட்டுவதிலும் வைரங்கள செயவதிலும் ஐந்து இலட்சம மக்கள ஈடுபட்டுள்ளனர். வைர வணிகர்கள திருச்சியில் இருந்தாலும் பட்டை தீட்டல் நடைபெறுவது பெருமபாலும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில்தான். பட்டை தீட்ட மூலப் பொருளாக வழங்கப்படும் சிறு வைர உருளைகளுக்குத் 'தளம்' என்பது பெயராகும.

வைரப்பட்டை தீட்டுதலில முதல கட்டம், வெட்டுதலாகும. வெட்ட, ஏறத்தாழ 4 செ.மீ நீளம் $1\frac{1}{2}$ செ.மீ அகலம உடைய பொடி உருளையாக உளள (வைரத) தளத்தை அரைக்குதிரைச் சக்தி கொணட இயக்கி ($\frac{1}{2}$ H.P. Motor) பயன்படுகிறது. வைரத்தூள், நாமககட்டி, தேஙகாய் எணணெய

கலந்த பசையினை 'பிளேடு' களில் தடவி அவற்றை ஓடவிட்டு வெட்டுவார்கள். அந்தக் கட்டம் வரையிலும் திருச்சியில் நடைபெறும் இவ்வாறு வெட்டப்பட்டவற்றை, இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஊர்க்காரர்கள் வாங்கிச் செல்வர். இரண்டாம் கட்டம் கடசரப்பு (Coning) என்பதாகும் உப்புத்தாளில் உள்ள தூள், அரக்கு இரண்டையும் கலந்து செய்யப்பட்ட உரை சக்கரத்தினை (Country Grinding Wheel) கையால் உருட்டி, வெட்டப்பட்ட தளத்தினைச் சிறிய குச்சியின் முனையில் ஒட்டவைத்து, உரசி உரசி உருவம் கொடுப்பர். மூன்றாம் கட்டம், உருட்டு அல்லது வண்டிகை (Faceting) என்பதாகும். திட்டமான உருவம் கொடுக்கக் காரீயச் சக்கரத்தில் வைத்துத் தேய்த்து எடுப்பர். நான்காம் நிலை மெருகேற்றுதல் (Polishing) ஆகும். மெருகேற்றுவதற்குக் கால் மூலம் இயக்கும் கால் சாணையும், ½ குதிரைச் சக்தி கொண்ட மின் இயக்கியும் பயன்படுகின்றன. இம்முறையில் 2/3 பங்கு சேதாரமடைகிறது.

திருச்சியில் நூறு முதல் நூற்றம்பது எண்ணிக்கையிலுள்ள வணிகர்கள், தரகர்கள் மூலமே வைர விற்பனையை நடத்துகின்றனர். மெருகிடப்பட்ட வைரக்கற்கள் 20,50,100 ஆகிய எண்ணிக்கையைக் கொண்ட கட்டுகளாகக்கட்டப்பட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இந்தியாவின் பெரும் பங்கு வைரம் இங்குத்தான் மெருகிடப்படுகிறது. ஒரு ஆண்டிற்கு 2 கோடி உருபாய் அளவுக்கு வாணிகம் நடைபெறுகிறது. இப்பகுதியில் 50 ஆண்டுகளாக இத்தொழில் நடைபெறுகிறது.

திருச்சி நகரத்திலும் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இலுப்பூர், விராலிமலை, பரம்பூர், திருவப்பூர், மலைக்குடிப்பட்டி ஆகிய ஊர்களிலும் பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் கண்டனூரிலும் ஆண் பெண் இருபாலரும் ஈடுபட்டுள்ள குடிசைத் தொழிலாக வைரப்பட்டை தீட்டல் நடைபெறுகிறது. இலுப்பூரில் வட இந்தியாவில் சூரத்தில் உள்ளது போன்ற வைர வெட்டுத் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வைரம் இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆப்பிரிக்கா, மத்திய ஆப்பிரிக்கா, ஆசுத்திரேலியா, சோவியத்து ஒன்றியம், கானா கினி, ஐவரிகோசுட்டு, உலொகோ, சிராலியோன், நமீபியா, தான்சானியா, இந்தோனேசியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கயானா, சியர், வெனிசூலா, சீனா ஆகிய நாடுகளில் கிடைக்கிறது. இந்தியாவில் ஆந்திர மாநிலம், மத்திய பிரதேச மாநிலம் (பன்னா) ஆகிய பகுதிகளில் கிடைப்பதுடன் புதிதாக இராசசுத்தான் மாநில கேசர்புரத்திலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. மரகதம்: இதன் சிறப்பு நிறமான பச்சை வண்ணம் கருதி இதனைப் பச்சை என்றும் குறிப்பிடுவர். 'பச்சை' எனப்பொருள்படும் பாரசீகச் சொல்லிலிருந்து இதன் ஆங்கிலப் பெயரான 'எமரால்டு' (Emerald) என்னும் பெயர் உருவாயிற்று. திருமாலின் மேனி வண்ணத்தை, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் 'பச்சை மாமலைபோல் மேனி' என்று பாடிப்பரவசமடைகிறார்.

விலை உயர்ந்த மணிகளுள் ஒன்றாக இது மதிக்கப்படுகிறது. வேறுநிறக்கலப்பற்ற தூய பச்சை நிற மரகதம் ஒரு காரட்டு விலை இருபதாயிரம் தாலர் வரை விற்றுள்ளது.

எரிமலைப்பாறை அடுக்குகளின் இடுக்குகளில் மட்டுமே பச்சைக் கற்கள் கிடைக்கும். பாறைகளைப் பக்குவமாக உடைத்துப் பச்சை மணியை எடுக்க வேண்டும். பச்சை மணி மிருதுவானது. 'மத்தளம் அடிபட மரகதம் உடைபடும்' என்பது பழமொழி. எனவே, பச்சை மணியைப் பட்டை தீட்டுவது மிகக் கடினமான பணியாகும். பெரும்பாலும் பட்டை தீட்டாமல் அப்படியே அணிந்து கொள்வர். இருந்த போதிலும் இத்தகைய கடினமான, நுட்ப மிகுவேலையில் சிறந்து விளங்குபவர்கள் இந்தியாவில் செய்ப்பூரில் இருக்கிறார்கள். உலகில் கிடைக்கும் 80 விழுக்காடு பச்சைக் கற்கள் பட்டைதீட்டுவதற்காகச் செய்ப்பூருக்கு வந்து சேருகின்றன.

பண்டைக் காலத்தில் கிரேக்கரால் வீனசு தேவதைக்குப் பச்சை மணி காணிக்கையாக்கப்பட்டதாகப் பெருமைப்படப் பேசப்படுகிறது கி.மு. முதல் நூற்றாண்டிலேயே எகிப்தின் எழில் மிகுபேரரசி கிளியோபாத்ராவிற்கு மரகதச் சுரங்கம் இருந்தது என்பர். பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தின் திருநள்ளாறு சனீசுவரன் கோயிலிலும் இன்னும் சில தஞ்சை மாவட்டக் கோயில்களிலும் மரகத இலிங்கங்கள் உள்ளன. திருவனந்தபுரம் பத்மநாபசுவாமி கோவிலில் எழுந்தருளும் பெருமாளின் அணியிலும் மரகதக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவகங்கைச் சீமையின் ஆட்சியாளர்களாக (கி.பி. 1780 – 1801) விளங்கிய மருது பாண்டியர் மதுரை அருகில் உள்ள திருப்பாச்சேத்தியில் உள்ள சுந்தரவல்லியம்மன் கோவிலுக்கு மரகதச் சிவலிங்கம் செய்தளித்தனர். மொகலாய மன்னர் சகாங்கீர் மரகதக் கிண்ணங்களைப் பயன்படுத்தினார்.

தென் அமெரிக்காவில் உள்ள கொலம்பியா நாடுதான் உலகில் மரகதத்திற்குப் புகழ் பெற்றது. இந்த நாட்டையும் பெரு (Peru)வையும் பிற நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பேரரசை, கொலம்பசு அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்பே, ஏறத்

தாழ ஐந்து நூற்றாண்டுகள் (கி.பி. 1100-1533) கட்டியாண்ட பேரரசர்கள் செவ்விந்தியரான 'இன்கா' எனும் பெயர் கொண்ட பரம்பரையினர். கொலம்பியாவில் கிடைத்த கோழி முட்டையைப் போல 12 மடங்கு பருமனுள்ள நெருப்புக்கோழி முட்டை அளவுள்ள மரகதம் ஒன்றினை இன்கா மன்னர் தம் குலதெய்வத்தின் கோயிலில் வைத்திருந்தனர். 'பெரு' நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்த இசுபானிய தளபதி பிசாரோ, (கி.பி 1533) பொன் மற்றும் விலையுயர்ந்த மணிகளைக் கொள்ளை அடித்ததுடன் இந்த மரகதத்தையும் கவர்ந்து ஐரோப்பாவிற்குக் கொண்டு சென்றான்.

மரகதம் கி.பி. 1650-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிரேசிலிலும் கி.பி. 1830-ஆம் ஆண்டிலிருந்து உருசியாவிலும் கிடைக்கத் தொடங்கிற்று. அந்நாடுகள் தவிர, வட அமெரிக்கா (கரோலினா), தென் ஆப்பிரிக்கா, உரொடீசியா, தான்சானியா, போட்சுவானா, கென்யா, மடகாசுகர், சாம்பியா, நார்வே, ஆசுத்திரேலியா, ஆசுத்திரியா, பாகிசுத்தான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளிலும் மரகதம் கிடைக்கிறது.

4. நீலம். குருவிந்தக் கல்வகையில் இதுவும் ஒன்று. இதில் படிந்துள்ள இரும்பு, திட்டானியம் கசடுகளே இதற்குரிய நிறத்தைத் தருகின்றன. இதன் சிறப்பு நிறம் நீலம். நீல மணிகளில் (Sapphire) கடல் நீலம் (Aquamarine), வான் நீலம்(Lapis Lazuli)எனும் இரு வகை குறிப்பிடத்தக்கவை.

கடல் நீலம் கடலின் நீல வண்ணத்தில் உட்புறம் சற்று வெளிறியிருக்கும். வைடூரியத்தின் ஒருவகையாகவும் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இது மரகதத்திற்குச் சமமாக விலை உயர்ந்த மணியாகும். கொங்கு நாட்டுக்கடல் நீலத்தை உரோமபுரி அரசியர் விரும்பி அணிந்தனர். பிரேசில், இந்தியா, தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா, மலகாசி, சோவியத்து ஒன்றியம் ஆகிய நாடுகளில் கடல் நீலம் கிடைக்கிறது.

வான நீலம், 'இந்திர நீலம்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு குவளைப் பாலில் இந்நீலமணியைப் போட்டால் பால் நீல நிறமாகத் தெரியும். மாதவி அணிந்திருந்த காதணியில் இந்திர நீலம் பதிக்கப் பட்டிருந்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் தெரிவிக்கிறது. இந்த வகை மணிகளில் சிறந்தவை ஆப்கானிசுத்தான் நாட்டிலிருந்து தான் கிடைக்கின்றன.

நீலமணிகள் சுண்ணாம்புப் பாறைகளிலும் ஆற்றுப்படுகைகளிலும் இருந்து மற்ற கற்களுடன் கலந்து கிடைக்கின்றன. திரைப் படச்சுருளில் ஒலித்தடத்தை வெட்டும் கருவிகள் போன்றவற்றைச் செய்வதிலும் நீலமணிகள் பயன்படுகின்றன.

காசுமீர்ப் பள்ளத்தாக்கிலிருந்தும் நீலம் கிடைக்கிறது. பல வண்ணங்களிலான நீலமும், 'பத்மாரட்சை' எனப்படும் ஆரஞ்சு நிற நீலமும் இலங்கை இரத்தினபுரியிலிருந்து கிடைத்து வந்துள்ளன.

உலகின் தலைசிறந்த நீலம் பர்மாவிலிருந்துதான் கிடைத்தது. ஆனால், உலகின் பாதி உற்பத்தி ஆசுத்திரேலியாவிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. இவை தவிர நீலமணிகள், இந்தியா, பிரேசில, தாய்லாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கென்யா, உரொடீசியா, தான்சானியா, பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் கிடைக்கிறது.

நீர் நீலம் எனப்படும் காக்கை நீலம் (Iolite) நீலத்தின் சாயத்தில் தோற்றமளிக்கும். இவ்வகை மணிகள் இந்தியா, இலங்கை, பர்மா, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளில் கிடைக்கின்றன.

அடர்த்தி நீலம் (Turquoise) எனப்படும் ஒருவகை நீலமணியைப் பண்டைய எகிப்திய மகளிர் அணிந்திருந்தனர். பண்டைச் செவ்விந்திய அரச பரம்பரையினரான மெக்சிகோவின் அசுத்தெக்கு (Aztecs)களும் பெருநாட்டின் இன்கா (Incas)க்களும் இம்மணிகளை நாணயங்களாகப் பயன்படுத்தினர் இவ்வகை மணியை ஐக்கிய அமெரிக்காதான் மிக்கஅளவில் உற்பத்தி செய்கிறது. நகைகளுக்காகவே இந்த மணிகள் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

விசயநகர பரம்பரையைச் சேர்ந்த பெங்களூர் வைத்தியராசு என்பவரிடம் 1370 காரட்டு உள்ள உலகின் மிகப் பெரிய நீலம் உள்ளது என்று டாக்டர் ஐயூபு தெரிவிக்கிறார்.

5. மாணிக்கம்: செம்பு, சிகப்பு என்றும் மாணிக்கத்தைக் குறிப்பிடுவர். சங்ககாலத்தில் குருந்தம் (Corundum) எனக் குறிப்பிடப்பட்டதென்பர் பி.எல். சாமி. இக்காலத்தில் கூட 'சிவப்புக் குருவிந்தக் கல்'எனும் பெயரில் குறிப்பிடுகின்றனர். வடமொழியில் இரத்தினம், பதுமராகம் (செந்தாமரை மணி) என்றும் இதற்குப் பெயர்களுண்டு.

மாணிக்கத்தின் (Ruby) சிறப்பு நிறம் சிவப்பு. இருந்தபோதிலும் மஞ்சள், நீலம், இளஞ்சிவப்பு ஆகிய வண்ணங்களிலும் மாணிக்கமணி கிடைக்கிறது. புறாவின் இரத்த நிறத்தில் அமைந்த மாணிக்கம் சிறந்த தென்பர். அது பர்மாவிலிருந்து கிடைக்கிறது. மாணிக்கக் கல்லினுள் படிந்துள்ள 'குரோமிய'த்துகளே அதற்குச் செந்நிறம் கிடைக்கச் செய்கிறது. மாணிக்கம் படிந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் ஆற்றுப் படுகைகளில் மணலைத்தோண்டி, சல்லடை கொண்டு சலித்து, மாணிக்கத்தை எடுக்கிறார்கள்.

பர்மாவில் 700 ஆண்டுகளாக ஐராவதி நதிக்கரையில் உள்ள மோகோக்கு மாவட்டத்தில் (Mogok District) மாணிக்கம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது அம்மாவட்டம், 'மாணிக்க மாவட்டம்' (Ruby Mines District) எனும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டுத் தனிமாவட்டமாக விளங்கிற்று. மேற்பகுதி மழமழப்பாக்கப்பட்ட, அவரை துவரை அளவில் உள்ள மாணிக்கங்கள் 'குச்சை' எனும் பெயரில் விற்கப்படுகின்றன.

சிதம்பரம், உத்தரகோசமங்கை ஆகிய தலங்களில் உள்ள கோயில்களில் இடம் பெற்றுள்ள நடராசர் சிலைகள் மாணிக்கத்தால் ஆனவை. இராசேந்திர சோழன் தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயிலுக்கு எட்டு மாணிக்கக் கற்களை அளித்தான்.

மாணிக்கம், கடிகாரம் மற்றும் மின்கருவிகளில் பயன்படுகிறது. உலகிலேயே சிறந்த மாணிக்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நாமக்கல், காங்கேயம், கரூர்ப் பகுதிகளில் கிடைப்பவை என்றும், ஆங்காங்கு, பாங்காக்கு, சிங்கப்பூர், கொழும்பு, நியூயார்க்கு, இலண்டன், பாரிசு ஆகிய நகரங்களில் தமிழர்கள் மாணிக்க வாணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்றும், ஆங்காங்கில் மணி வணிகம் புரியும் டாக்டர் அ. ஐயூப் தெரிவிக்கிறார். 'சரக்கு மலிந்தால் சந்தைக்கு வரும்' என்பர். ஆனால், மலிவற்ற விலை உயர்ந்த மாணிக்க மணிகள் கரூர்ச் சந்தையில் விற்கப்படுவதைக் காணலாம்.

இந்த நூற்றாண்டில் பாரிசு நகரைச் சேர்ந்த எட்மண்டு பிரெமி செயற்கை மாணிக்கம் கண்டுபிடித்தபின்னர், ஒரு காரட் 10,000 தாலர் என்ற விலையில் விற்கப்பட்ட மாணிக்கம், செயற்கை மாணிக்கம் எனில் காரட் ஒன்று 10 தாலரில் கிடைக்கிறது.

மாணிக்கமணிகள் பர்மா, இலங்கை (இரத்தினபுரி), பிரேசில், ஆசுத்திரேலியா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, மலகாசி, உரொடீசியா, கென்யா, மொசாம்பிக்கு, சிராலியோன், சுவிட்சர்லாந்து, இந்தியா (ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், பீகார், காசுமீர், தமிழ்நாடு) ஆகிய நாடுகளில் கிடைக்கின்றன.

6. புட்பராகம்: மலரில் உள்ள மகரந்த நிறமான மஞ்சள் கருதி (புட்பம்=மலர், ராகம்=நிறம்) வடமொழியில் இதற்குப் புட்பராகம் எனப்பெயர் ஏற்பட்டது. இதன் சிறப்பு நிறமான மஞ்சளை எண்ணி மஞ்சள் மணி எனத் தமிழில் குறிப்பிடுவர். ஆதியில் மஞ்சள் நிறமாக உள்ள எந்த மணியையும் புட்பராகம் (Topaz) என்று கூறும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. ஆனால், புட்பராகம் இப்போது பச்சை, நீலம், சிவப்பு, 'செர்ரி' ஆகிய நிறங்களிலும் கிடைக்கிறது.

மலைப்பாறைகளைப் பிளந்து மரகதப் படிவங்களை எடுக்கும்போது இதுவும் கிடைக்கிறது. இலங்கையில் மட்டும் ஆற்றுப் படுகைகளில் கிடைக்கிறது. பிரேசில் நாட்டில் கிடைப்பனவே சிறந்தவை. இதன் கடினத் தன்மை அளவு எண் 8 ஆகும். எனினும் எளிதில் நொறுங்கக்கூடியது. எனவே எச்சரிக்கையுடன் பட்டை தீட்ட வேண்டும். நகைகளில் பதிக்கப்பயன்படும் மணியாகும் இது.

பிரேசில், இலங்கை, சோவியத்து ஒன்றியம், சப்பான், இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள், பர்மா, ஆசுத்திரேலியா, ஆப்கானிசுதான், நேபாளம், மெக்சிகோ, மடகாசுகர், நமீபியா, சிம்பாபவே, மலகாசி, நைசீரியா, உரொடீசியா ஆகிய நாடுகளில் புட்பராகம் கிடைக்கிறது. செயற்கைப் புட்பராகம் என்னும் பெயரில் செயற்கைக் குருவிந்தம் மிக்க அளவில் வந்துவிட்டது.

எலுமிச்சை மணி (Citrine) என்று ஒருவகை மணி பிரேசிலில் கிடைத்தது. அது இப்போது அருகிவிட்டது. அது பார்வைக்குப் புட்பராகம் போலவே தோன்றும். இப்போது இவ்வகை மணிகள் செயற்கையாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன

7. பவளம்: சங்க காலத்தில் 'துகிர்' எனப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. இதன் சிறப்பு நிறம் சிவப்பு இருந்தாலும் இப் பவளம் (Coral) இளஞ்சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள், கருப்பு நிறங்களிலும், வெள்ளை நிறத்திலும் கிடைக்கிறது

ஆழமில்லாத வெதுவெதுப்பான கடலில் ஒரு வகைப்பூச்சி உள்ளது இதற்குப் பலகால் பூச்சி (Polff) என்று பெயர். இப்பூச்சி கடலில் உள்ள சுண்ணாம்புச் சத்துப் போன்ற சாந்துப்பொருளை உறிஞ்சி எடுத்து, தரையில் கரையான் புற்றுக்கட்டுவது போல, கடலில் புற்றுக்கட்டுகிறது. இது மான் கொம்பு போல கோணலமாணலாகக்கொடி போல வளர்வதால் 'பவளக்கொடி' எனப்படுகிறது. பவளக்கொடி மூன்று மீட்டர் நீளம் வரை வளரும். அவை படர்ந்து, பாறையாக, திட்டுக்களாக, தீவுகளாகவும் கூட உருவாகிவிடும் இலட்சத்தீவுகள், மாலத்தீவுகள், பசிபிக்குப்பெருங்கடலில் 30 1,6 00 சதுர கி.மீ. அளவு பரந்து கிடக்கும் 'பெரியபவளத்தீவு' (Great Barrier Reef) ஆகியவை பவளத்தீவுகளே.

'பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும்' என்று அப்பர் பாடிய பரவி இறைவன் மேனிவண்ணத்தைப் பவள வண்ணமாகக்காண்கிறார். சத்திமுற்றப் புலவர் 'பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்' என்று விளித்து நாரையின் வாய் வண்ணம் பவள வண்ணம் என்பதை உணர்த்துகிறார். அருச்சுனனுக்குப்

பாணடிநாட்டு அரசி மூலம பிறந்த புலந்திரன் தந்தையிடம் பவளததேர் கேட்க அருசசுனன் பவளம்தேடிப் புறப்பட்ட கதையான 'பவளககொடிமாலை' நாட்டுபபுற மக்கள விரும்பிக்கேட்கும் ஊரகக் கதைப் பாடலாகும.

இலங்கையிலும் (காலிப்பகுதி) மாலத்தீவுகளிலும் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கண்ணாடிப் படகுகளில் கூட்டிச் சென்று பவளக்கொடிகளைக் காட்டி, வருமானம் தேடிக்கொளகிறார்கள். நனகு விளைந்த பவளக்கொடியின குச்சிகளை வெட்டி, பட்டைத் தீட்டி விற்கிறார்கள். தரமான பவளம் கிலோ 2000 தாலர் வரை விலையாகிறது.

சித்த மருத்துவத்தில் இது 'பவள பசுபம்' தயாரிக்க உதவுகிறது. அது மன நோய், வயிற்றுப்புண, மிகைக்கொழுப்பு ஆகியவற்றை அகற்ற உதவுகிறது.

இராமேசுவரத்தில் கிடைக்கும் பவளம் நிறம் கருதிச் சீதைமஞ்சள என வழங்கப்படுகிறது சிறந்த பவளம் மத்தியதரைக்கடலில் இத்தாலி நாட்டின் மூலம் கிடைககிறது. பவளம் 84 நாடுகளில கிடைத்தாலும் வணிக அடிப்படையில் எடுக்கப்படுவது சப்பான், தைவான, மலேசியா, நைசீரியா, துனிசியா, அவாய், தென் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து மட்டும்தான.

8. **வைடூரியம:** இதறகுரிய 'பெரில' (Beryl) எனும் ஆங்கிலப் பெயர் கிரேககத்திலிருநது வந்ததாகும. ஆங்கிலத்தில பூனைக்கண (Cat 's Eye)எனப் பொருளபடும் பெயராலும் இது வழஙகபபடுகிறது. இது எளிதில் நொறுங்கக் கூடியது. இதன சிறப்பு நிறம் வேப்பம்பழ நிறம். நடுவில ஒரு வெளளிக்கம்பி போனற ஒளிக் கோடு நூலிழையாக ஓடுகிறது. வைடூரிய மணியை அசைத்தால் அந்த ஒளிக் கோடும் அசையும. 'கிருட்டிண வைடூரியம்' என்று ஒரு வகை வைடூரியம் உண்டு. அதில் இநத ஒளிககோடு கருப்பு நிறத்தில் இருககும். தேன நிற வைடூரியத்திற்கு விலைமதிப்பு மிகுதி.

தங்க வைடூரியம் எனப்படும் மஞ்சள் நிற வைடூரியங்கள (Heliodar, Goshenite, Morganite) அரிதாகக் கிடைப்பன.

சங்க காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வைடூரியம் கிடைத்து வந்தது. 'தீதறுகதிர்' எனச் சிலப்பதிகாரம் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது. ஈரோடுக்கருகில் நொய்யல் ஆறறங்கரையில கொடுமணல எனும் சிற்றூரில் வைடூரியத் தொழில் நடநது வந்துள்ளது கணடறியப் பட்டுளளது. தெனமைசூருக்கும் கொங்கு நாட்டுப்பர் கூருக்கும் இடையில் வைடூரியம் கிடைத்து வந்ததை உரோம நாட்டு நூலாசிரியர் பிளினி குறிப்பிட்டுள்ளார். பண்டைக்காலத் தமிழகத்தில் வைடூரியம் என அறியப்பட்ட மணியும இனறு வைடூரியம் என வழஙகும் மணியும் ஒனறுதானா எனபதில் கருத்து வேறுபாடு உளளது.

வைடூரியம் இலங்கை, பிரேசில், இந்தியா, தென் ஆப்பிரிக்கா, சோவியதது ஒன்றியம், பர்மா, மலகாசி, உரொடீசியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் கிடைககிறது.

பிரேசிலில் மட்டுமே கிடைக்கும் ஒரு வகை வைடூரியம் 'பிரேசியனைட்டு' (Brazionite) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

9. **கோமேதகம** இதனை ஆங்கிலத்தில், கொட்டை எனப் பொருளபடும 'கார்னட்டு' (Garnet) எனும் பெயரிலும், 'சார்டோனிக்சு' (Sardonyx) எனும் பெயரிலும் குறிப்பிடுவர். இராசி ரத்தனம், தமோ மணி, பிங்கசுபடிகம், இரேகா மணி, காமதேனு ரத்னம் என்ற பெயர்களும் கோமேதகததிற்குக் கூறப்படும். இதன் சிறப்பு நிறம் பசுவின் சிறுநீர (கோ-மயம்)நிறமாகும் சில கோமேதகஙகள நிறம் தேன் சொட்டு நிறமாகவும இருபபதால் 'தேன் மணி' எனும் பெயரும் இதற்குணடு. இவவிரு நிறங்களிலும் கிடைப்பதால் சிலப்பதிகாரம் இதனை 'இருவேறுருவம்' எனக் குறிப்பிட்டுளளது. இந்த இரு நிறங்கள் தவிர நீலம் தவிர்த்த மற்ற நிறஙகளிலும் கிடைப்பதுண்டு. விவிலிய ஆதி ஆகமத்தில் இதைப்பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

நெருப்புத் துண்டு (கங்கு) போன்ற நிறமுள்ள கோமேதகத்தைப் 'பர்மா மாணிக்கம்' என்பர். இனனும் ஐநது வகைக் கோமேதகங்கள் உள்ளன. கோமேதகம் தணலில் காட்டினால் நிறம் மாறக் கூடியது இது கருங்கற் பாறை இடுக்குகளில் இருந்து வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது; பெரிய அளவினதாகக் கிடைப்பதில்லை; கடினமானது.

இந்தியா (ஒரிசா, ஆந்திரா, இராசசுத்தான்), பர்மா, இலங்கை, பிரேசில, மெகசிகோ, ஆசுத்திரேலியா, தான்சானியா, தெனஆப்பிரிக்கா, மடகாசுகர், சோவியத்து ஒன்றியம், இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து, மலேசியா, பாகிசுததான், கெனயா, அரேபியா, உருகுவே, இங்கிலாந்து(இசுகாட்லாந்து), சிம்பாப்வே, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள, அயர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் கோமேதகம் கிடைக்கிறது.

பார்ப்பதற்கு வைரம் போலத் தோன்றும் 'சிர்கான்' (Zircon) எனும் மணியை ஒருவகைக் கோமேதகம் என்றே குறிப்பிடுவர். விண்வெளி அறிவியலுக்கான கலப்பு உலோகத்தில் இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. தாய்லாந்து மற்றும் கம்போடியாவில் இது கிடைக்கிறது.

'ஆல்மண்டினி' (Almandine) என்பது ஒருவகை சிவப்புக் கோமேதகமாகும். 'தேமண்டாய்டு' (Demantoid) எனப்படும் மிக அரிய வகைக் கோமேதகம் உருசியாவிலிருந்து கிடைக்கிறது.

அலைஅலையாய் வெள்ளை, சிவப்பு வண்ண அடுக்குகள் கொண்ட மணியைச் (Agate) சேர்ந்ததாகக் கோமேதகத்தை வகைப்படுத்துவதும் உண்டு.

மீ ம.

அணிகளில் மணிகள்: எழில் மிகு வண்ண ஒளியால கண்ணைக் கவரும் சிறப்புடைய மணிகள, அவறறின் ஒளி அழகு காரணமாக மக்கள விரும்பி அணியும் அணிகளில் இடம்பெறலாயின. மிகப் பழங் காலத்திலிருநதே தமிழ் மக்கள் மணிகளின் மதிப்பினை உணர்நது அவற்றைப் பொன்னிடைப் பதித்து அணிந்து வந்துள்ளனர். முத்து, பவளம், மணி, பொன் போல்வன தாம் தோன்றுமிடஙகளால் வேறு பட்டனவாயினும் அருவிலை நன்கலம் அமைககும் போது ஒருங்கு கூடி இன்புறுத்தும் எனப் பொருள படும் சங்க கால உவமை ஒன்றினால் இந்த உணமை நனகு புலனாகிறது. மணிகளைத் தனிததனியே அணிகளாககி அணிந்ததோடு, பலவற்றை நிரல்பட அடுக்கி, அமைத்து அணிகள் செய்தும் அணிந்துள்ள னர். 'மணிமிடை பவளம்' என்னும் தொடராலும் இதனை உணரலாம்.

மணிகளில் வைரம் முதலிய ஒனபது வகைகள மிக்க சிறப்பினவாகக் கருதப்பட்டன. நவமணிகள என்னும் அவை 'நவரத்தினம்' எனவும் கூறப்படும். நவமணிகளுள் வைரம், முத்து, மாணிக்கம், நீலம, மரகதம் ஆகிய ஐந்தும் 'பஞ்ச மகாரத்தினம்' எனறு சிறப்பிததுக் கூறப்படும் ஏனைய பவளம், கோமேதகம், புட்பராகம், வைடூரியம் ஆகியன 'உபரததினம்' எனப்படும். இந்த நவமணிகளையும் முறைப்பட இணைத்துத் தொடுத்து 'நவரத்தினமாலை'யாக அணியும் வழக்கம் உணடு. இம்மணிகளை, மோதிரங களில் பதித்து அணிவதும் உணடு. அத்தகு மோதிரங கள் 'நவரத்தின மோதிரங்கள' எனப்படும்.

நவமணிகளுள ஒவ்வொன்றும், நவகோள்களுள் அமைந்துள்ள ஒவவொரு கோள்களுககு உரியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. குற்றம் நீங்கிக் குணமிகக நவ மணிகளை மாலையாக, மோதிரமாக, பிற அணியாகச் செய்து அணியும்போது, நவகோளகளால் உண்டாகும் இடர்கள நீஙகி, இன்பம் மிகும என னும நம்பிக்கை பழங்காலந்தொட்டே இருந்து வருகிறது. நவமணிகளைக் குறிப்பிட்ட முறையில் அமைத்துப் பூசை செய்தால் நவகோள்களை வழி படும் பயன் உண்டாகும் என்பது பழைய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு வழிபடும்போது ஒவ்வொரு மணிக்கும் உரிய கோளுக்கு உகந்த மலர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தாமரை மாணிக்கத்திற்கும் (சூரியன), சிறுசணபகம் முத்திற்கும் (சந்திரன்), செவ்வலலி பவளத்திற்கும் (செவ்வாய்), காந்தள் மரகதததிற்கும் (புதன்), மல்லிகை புட்பராகததிற்கும் (குரு), நூற்றிதழ்த் தாமரை வைரத்திற்கும் (சுக்கிரன்), கருங்குவளை கோமேதகததிற்கும (இராகு), வெணடாமரை வைடூரியத்திற்கும் (கேது), கருவிளம் நீலத்திறகும (சனி) உரியனவாகும். அம்மலர்களை இட்டு நவமணி வழிபாடு செயவது சிறந்த நவகோள வழிபாடாக அமைந்து நறபய னளிக்கும் என்பது ஆன்றோர் நம்பிக்கை. நவகோள வழிபாட்டிற்குரிய நவமணி அமைப்புமுறையும், நவ ரத்தின மோதிரத்துக்குரிய நவமணி அமைப்பு முறை யும் பின்வருமாறு அமையும.

நவகோள் வழிபாட்டில் நவமணி அமைப்பு:

சனி நீலம் (வடமேற்கு)	இராகு கோமேதகம் (வடக்கு)	கேது வைடூரியம் (வடகிழக்கு)
சுக்கிரன் வைரம் (மேற்கு)	சூரியன் மாணிக்கம் (நடுவிடம்)	சந்திரன் முத்து (கிழக்கு)
குரு புட்பராகம் (தென்மேற்கு)	புதன மரகதம் (தெற்கு)	செவ்வாய் பவளம் (தென்கிழக்கு)

நவரத்தின மோதிரத்தில் நவமணி அமைப்பு:

புட்பராகம குரு	வைடூரியம் கேது	மரகதம புதன்
நீலம சனி	மாணிக்கம சூரியன	வைரம சுககிரன்
கோமேதகம இராகு	பவளம் செவவாய்	முத்து சநதிரன்

இந்த அமைப்புமுறை சில பததிகளில் சிறிய மாறு பாடுகளுடன அமைக்கபபட்டிருககும என்றும் நூல கள் கூறுகின்றன.

நவமணியின் சிறப்புணர்நத இலக்கிய ஆசிரியர் கள் ஒன்பது வகையான பாடல்களாக உருவாகும் ஓர் இலக்கிய வகையினை அமைத்துள்ளனர். மகாகவி பாரதியாரும், 'பாரதமாதா நவரத்தின மாலை' என்று ஒரு சிற்றிலக்கியம் படைத்துள்ளார். அதன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் நவமணியிலுள்ள ஒவவொரு மணியின் பெயர் அதன் இயற் பொருளிலோ,

சிலேடைப் பொருளிலோ அமையுமாறு பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அ.மா.ப.

புதுமணிகள்· நவமணிகள் அல்லாத, அவற்றிற்குத் தரத்தில் சற்றேகுறைந்த மணிகள் (Semi-precious Stones) பல உள்ளன. அவற்றைப் புதுமணிகள் என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமாயிருக்கும். ஏனெனில், ஏராளமாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள புதுமணிகள் அவற்றுள் அடங்கும். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க சில மணிகள் மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

'ஒப்பல்' (Opal) எனப் பெயருள்ள கல்மணி, மணிகளின் அரசி எனப் போற்றப்படுவதாகும். பல நிற வணணத்துப்பூச்சிகள் பறப்பது போன்ற எழில் வண்ணம் காட்டுவது இதன் சிறப்பு. எரிமலைப்பாறைகளில் இருந்து வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. பல நாடுகளில் இது கிடைத்தாலும் பட்டை தீட்டப்படுவது ஆங்காங்கில் தான். உரோமானியர்களால் கருவூலமாகக் கருதப்பட்ட இம்மணி கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை புகழுடன் விளங்கியது. அக்டோபர் மாதத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு நலம்பயக்கும் கல்லாக விளங்கிய இதன் விற்பனை.சர் வால்ட்டர் இசுகாட்டு தன் 'சியர்சுடீன் அன்னி' (Anne of Ceierstein) என்னும் புதினத்தில் இதனை நற்பேறில்லாததென வருணித்ததால் குறைந்து, விலையும் ஓரளவு வீழ்ச்சி அடைந்தது என்பர். ஆசுத்திரேலியா, செக்கோசுலோவாகியா, ஆண்டுராசு, அங்கேரி, மெக்சிகோ, பிரேசில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியவற்றில் 'ஒப்பல்' கிடைக்கிறது.

செவ்வந்திக்கல் (Amethyst)என்னும் மணி முன்பு தமிழ்நாட்டில் காங்கேயம் பாடியூர் அடுத்த பட்டாலையில் கிடைத்தது. அதன் நிறம் சிவப்பு அல்லது பழுப்பு ஆகும். மதுக்குடியை எதிர்த்த கிரேக்க சீர்திருத்தவாதிகள் இதை அணிந்து வந்ததால், கிரேக்கத்தில் மதுக்குடியாதவர் எனப்பொருள்படும் 'அமெத்துசுதசு' என்பதிலிருந்து இதன் ஆங்கிலப் பெயர் வந்துள்ளது. தமிழில் 'மதுவிலக்கு - மணி' என்று கூறலாம்.

'சிலிகா' வாகிய குவார்ட்சு (Ouartz) ஆற்றுமணலிலும் கடல் மணலிலும் கிடைக்கிறது. முனபு காங்கேயம் பாடியூர் அடுத்த பட்டாலையில் கிடைத்தது. அது வானொலி, கைக்கடிகாரங்களிலும், ஏனையமின் அணுச்சாதனங்களிலும் பயன்படுகிறது. இந்த மணி கிரேக்கர்களால் பளிங்குக்கட்டி (Crystal) மணி எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

நிலாக்கல் (Moonstone) என்பது வெள்ளை அல்லது ஊதா நிறத்தில் பளபளப்பாகத் தோற்றமளிக்கும்; 'பெல்ட்சுபார்' (Feldspar) எனும் மணி வகையைச் சேர்ந்தது, நிலாகைல, இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் கிடைத்து வந்துள்ளது. கி.பி.1799-ஆம் ஆணடில் சிரீரங்கப்பட்டண வீழ்ச்சியின் பின் (கி.பி. 1799) திப்பு சுலதானின குத்துவாளில் பதிககப்பட்டிருந்த நிலாக்கல ஆங்கிலேயப் படைவீரர்களால் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்டு இங்கிலாந்து போய்ச சேர்ந்தது.

கட்டளைக்கல் என்று வள்ளுவரால் குறிப்பிடப்படும் உரைகல் (Touch Stone) ஒருவகை மணியேயாகும். திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் வத்தலக்குண்டு அருகே கிடைக்கும் ஒரு வகைக் கருப்புக் கல்லே உரைகல்லாகப் பயன்படுகிறது.

'அம்பர்' (Amber) கடலில் கிடைப்பது. ஐந்து கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் மண்ணுக்குள் சிக்கிய மரக்கோந்து அம்பராக உருப்பெற்றுள்ளது. தமிழில் இதன் பெயர் 'நிமிளை' என்பதாகும். பால்டிக்குக் கடற்கரையில் மிகுதியாகக்கிடைக்கிறது. மின் சாதனங்களிலும் வண்ணப்பூச்சு எணணெய் (Paint) தயாரிப்பிலும் பயன்படுகிறது. யாழ் (Violin) வில்லின் கம்பியைச் சொர சொரப்பாக்கிக் கொள்ள இசைக் கலைஞர் 'அம்பரை'ப் பயன்படுத்துவர். இலெனின் கிராடிலுள்ள புசுக்கின் அரணமனையின் ஓர் அறைச் சுவர் முழுமையும் அம்பரினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குப்பயன்பட்டுள்ள அம்பரின் மதிப்பு ஓர் இலட்சம் பவுன் ஆகும்.

மூவாயிரம் ஆணடுகளாகத் தமிழர் அறிநதது சங்கு மணி. அது, கடலில் இருந்து கிடைப்பது; ஒலி எழுப்பவும் வளையல் செய்யவும் பயனபடுகிறது. வலம்புரிச் சங்கு விலைமதிப்பு மிக்கதாகும். பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் சங்கு அறுக்கும் தொழில் செய்தவரைச் 'கீரன்' என்றழைத்தனர். அத்தொழில் அறிந்தவர்கள் இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் இல்லாததால் சங்குகள் கீழக்கரையில் இருந்தும் தூத்துக்குடியில் இருந்தும் வளையல் செய்வதற்காக மேற்கு வங்கத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

காரீயகம் (Graphite) எனும் கரிமம் வைரத்தின் இளவல் எனக்குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் வைரமும் கரிதான்; இதுவும் கரிதான். கரிம அணுக்கள் இதனுள் அணுமுகப்படிவங்களாக அமைந்துளளன. உயிர் வளியில் (1300 செ.) வெப்பநிலையில் வைரம் கொளுத்தப்பட்டால் அது 'காரீயம்' ஆகமாறும். அதே போலக் காரீயகமும் கொளுத்தப்பட்டால கரியமில வாயு ஆகும். ஒரே எடையுள்ள வைரம், காரீயம், கரி, ஆகிய மூன்றையும் கொளுத்தினால் அதே எடையுள்ள கரியமில வாயு கிடைக்கும்.

காரீயம எனப்படும் 'கிராபைடு' மிருதுவான பிசு பிசுப்பு போன்ற தன்மையுடன் கூடிய உலோகங் களுக்கே உரிய மினுமினுப்புடன் விளங்கும் கனிமம எனறாலும, வைரத்தைப் போலவே இதனையும ஒரு மணியாகவே கருதுகின்றார் மணி வலலுநர் சோயல் ஆரம.

எழுதுகோலின் (Pencil) கூர் இதில செயயப் படுகிறது என்பது மட்டுமே பரவலாகக் தெரிநத இதன் பயன் ஆகும். இதுதவிர, இருமபுக்கு மெரு கேற்றுவதிலும, இரும்பு துருப்பிடிககாமல் இருககச் செய்யவும், தங்கததை உருக்கவும் பயன்படுகிறது. இதையும மணலையும சேர்த்து அதிகம சூடு தாஙகும மூசைகள (Cubicles) செய்கிறாாகள். மசகு எண ணெய் (Lubricant), வணணப்பூச்சு எணணெய் (Paint), அடுப்புத் துலக்கி (Stove Polish), விமானக் காற்றாடி (Propeller), வார்ப்பு அச்சுகள, தணணீர்ககுழாய், மின்பூச்சு, சவாக்காரம், மின்சாதனங்கள, மினசகதித் திட்டங்கள ஆகியவற்றிலும இது பயன்படுகிறது.

இது இலங்கை, மடகாசுகர், சைபீரியா, செக் கோசுலோவாகியா, கனடா, மெக்சிகோ, இஙகிலாந தில் கமபாலாந்துப்பகுதி, இநதியாவில் ஒரிசா மத்தியப்பிரதேசம், தமிழ்நாடு ஆகியவறறில கிடைக கிறது. தமிழ்நாட்டில பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்தில் மாவட்டத்தலைநகரமான சிவகஙகை யிலிருந்து 28 கி மீ. தொலைவில் உள்ள கோமாளிப் பட்டி எனும் சிற்றூரைச்சுறறி 900 ஏக்கா பரப்பில 15 முதல் 100 மீட்டர் ஆழத்தில் 25 இலட்சம் கணடி (Ton) காரீயப் படிவங்கள உளளன என்று கண்டறிந் துளளனர். தமிழநாடு அரசின் கனிம நிறுவனம (TAMIN) அதை வெளிக் கொண்டுவரும் ஏறபாட்டி னைச் செய்யவுள்ளது.

மேலே குறிப்பிட்டவை தவிர மின்மினிக்கல் (Spinel), சாணைக்கல (Corundum), இடுப்புக்கல் (Jade), உருத்திராட்சமணி, நாமக் (கட்டி) கல் கருப்பு நூலமணி போனற மணிகளும் உளளன.

பாசிமணிகள்: நவமணிகளுடன் ஒப்பிடும் போது, மதிப்பில் குறைந்தவைதாம் பாசிமணிகள (Beads). எனினும், பொதுமக்கள் விரும்பி அணியும் மணிகள பாசி மணிகளேயாகும்.

நூலில் கோக்கும்படி துளை அமைத்துக் கணணா டியில் செய்த மணிகளைப் பொதுவாகப் பாசிமணி கள என்பர். அவற்றில் கருநிற மணிகளைக் கரு(க) மணி என்பர். கணணாடிதவிர எலும்பு, தநதம், கல, மரத்துண்டுகள, சங்கு, பீங்கான், களிமண, சிப்பி ஆகியவற்றிலும் பாசி மணிகள் செய்யப்படுவதுணடு. சிந்துவெளிப் பண்பாட்டு மையங்களான அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் சங்கு, சிப்பி, பீங்கான் ஆகியவற்றால் ஆன பல நிற மணிகள கொணட மணிமாலைகள கிடைத்துளளன. அவறறில அறுகோண, எண்கோண வடிவில வெட்டப்பட்ட மணிகளும அடங்கும. பாசிமணிகளை, பணடைக் காலத்தில் நாணயமாகக்கூடப் பயன்படுத்தியுளளனா.

எகிப்தியக் கல்லறைகளில் பாசிமணிகள கிடைத தன. இததாலி நாட்டு வெனிசு நகர வாசிகள கி.பி. 14-ஆம் நூறறாணடில கண்ணாடி மணிகளை முதன முதலாகப் புழக்கத்தில் விட்டனா. கண்ணாடி மணிகளை இக்காலததில் மிகுதியாக உறபத்தி செய் வது செகோசுலோவாகியா நாடாகும். சித்திரச் செதுக்கு வேலைப்பாடுகளுடன பாசி மணிகள தயாரிப்பதுணடு. இநதியாவில துளசி மணிமாலைகள் உருததிராட்ச மாலைகள போனறவற்றை ஒவ வொரு மணியாக உருட்டித துறவியர் செபம் செய் தல் போல இங்கிலாநதில குருமார்கள் கணணாடி மணிப்பாசி மாலைகளை உருட்டி வழிபாடு நடத துவார்கள. இவவாறு மணிகளை உருட்டிச் செபம செய்து வேணடுதல் செய்யுமாறு விருமபுபவாகளுக் காகக் குருமார்கள அவவாறு செய்வார்கள. இப்படி நியமிககப்பட்ட குருமாாகளை மணி மனிதர்கள(Bead-esmen)என்று குறிப்பிட்டனா. இசுகாட்லாநதில் இஙகி லாந்தின மன்னர்களுக்கு இநத முறையில் வழிபாடு செய்யச சிறப்பு அனுமதியின பேரில மணி மனிதா தாகள் நியமிககப்பட்டனர்.

பவளம் மணியாக இழைககப்படுமபோது துளை புடன கூடியதாகச் செயயப்படுவது போல, பாசி மணிகளும் துளையுடன் செயயப்படுவதால, பாசிபவ ளம் எனறு சேர்த்துசசொல்லும் மரபு உளளது. மிகக் குறைந்த விலையில கிடைக்கும பாசி மணியையும் அதைக் கோக்கப் பயனபடும் ஊசியையும் குருவிக் காரப் பழஙகுடியினா 'ஊசிபபாசி' எனறு கூவி விற்பதன் மூலம் பொருளசட்டி வாழ, பாசிமணிகள உதவுகின்றன.

ஒலி மணிகள்: வெணகலத்தால் ஆன, கவிழத்த கோப்பை வடிவ, ஒலி தரும் மணிகள (Bells) ஆலயங களிலும் அரண்மனைகளிலும் பயன்பட்டு வந்துளளன. ஒலிதரும் மணிகள வெணகலத்தால் ஆனவை. துத்த நாகமும் தாமிரமும் சேர்ந்த கலப்பு உலோகமே வெணகலம. நாதம் பெறுவதற்குரிய விகிதத்தில் அவ வுலோகத்தில் கலப்பு விழுக்காடு அமைகிறது. அக கலப்பு உலோகத்தின் பெரும்பகுதி மணிகள செயயப் பயன்படுவதால் இதனை மணி உலோகம் (Bell Metal) எனறும் குறிப்பிடுவர்.

மணிகள் கவிழ்த்து வைக்கப்பட்ட கோப்பை

வடிவில் செய்யப்பட்டு, நடுவில நாக்கு போன்ற வடிவம அசையும்படிப் பொருததப்பட்டு, இருபுறம் அசைந்தால் மோதியதும் ஒலி எழுப்பும்படி அமைககப் பட்டிருக்கும். பூசை நிகழ்வதைத் தெரிவிக்க ஆலய மணிகள் பயன்பட்டன. இறைவனை ஒலி வடிவினனா கக் காண்பதன அடையாளமாகத் தமிழர் மணி களைக் கோயில்களுககுக் காணிக்கையாக்கினர்.

மணி பல நூற்றாணடுக் காலமாக உலகம் முழுவதும் போறறப்படும் கலைப்பொருளாக விளஙகி வருகிறது. மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை யான மணி பாபிலோனில கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. விவிலியததின் பழைய ஏற்பாட்டில், குருமார் தங்கள் அஙகிகளில் ஒலி எழுப்பும் மணிகளைப் பொருத்தியி ருந்ததைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. சீனாவில கி.மு. 2000 – ஆண்டிலேயே பெரிய, பெரிய மணிகள இருந தன. அதே போல் பர்மா, சப்பான் நாட்டுக் கோயில் களில் கலையழகு மிக்க மணிகள் பல நூறறாணடு களுக்கு முன்பே இடம் பெற்றுவிட்டன.

ஐரோப்பாவில் இத்தாலி நாட்டு மாதாகோயில் களிலதான முதன் முதல் மணிகள் இடம் பெற்றன. அமெரிக்காவில ஐரோப்பியர் அடியெடுத்து வைக்கு முன்பே அங்கு வாழ்ந்து வந்த செவ்விந்தியர்கள் வெணகல மணிகளை வைத்திருந்தவர்.

மணிகளின் மன்னன் என்று சிறப்பித்துக் கூறப் படும் மாமணி சோவியத்து ஒனறியத்தின் தலைநகர மான மாசுகோவிலுள்ள கிரம்லின் மாளிகையில் உள்ளது. அது கி.பி. 1654 – ஆம் ஆண்டில் 130 கண்டி எடையில் உருவாக்கப்பட்டது. அதை கி.பி. 1733–ஆம் ஆண்டில் 198 கண்டி எடையில் பெரிதாக்கி ஒரு பெரிய பீடத்தின் மேல் எடுப்பாக அமைத்துள்ளனர்.

ஒசைதரும் மணிகள் பெருமணி, சிறுமணி, கை மணி எனப்பல வகைப்படும். ஆலயங்களில் மட்டு மல்லாமல் முற்காலத்தில அரண்மனைகளிலும் மணி கள் இடம் பெற்றிருந்தன. முறை செய்யும் நீதிபதி யாகவும் மன்னன் விளங்கியதால், குறை உரைக்க வரும் மக்கள் ஒலி மூலம் அறிவிக்கத் தன் மாளிகை வாயிலில் மணிகளைக் கட்டியிருந்தான். அவற்றுக்கு ஆராய்ச்சி மணி என்பது பெயர். சங்கசால முதலே தமிழ்வேந்தர் ஆராய்ச்சி மணிகட்டி ஆண்டிருந்த தாகத் தெரிகிறது. திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆண்ட மனு நீதிச்சோழன் காலத்தில் பசு ஒன்று தன் கன்றை யாரோ கொன்றதை முறையிடத் தன் கொம்பால் ஆராய்ச்சி மணியை ஆட்டியது. அக்கனறு தன மகன் ஓட்டிய தேரின் சக்கரத்தில் அடிபட்டிறந்தது எனறறிந்ததும், மகன் என்றும பாராமல அவனை அதேபோலத் தேர்க் காலில் இட்டுக்கொனறு மனிதருக்குப் போலவே மாட்டுக்கும் ஆராய்ச்சி மணி ஒலி மூலம் செய்தி அறிநது நீதி வழங்கினான், மனு நீதிச்சோழன்.

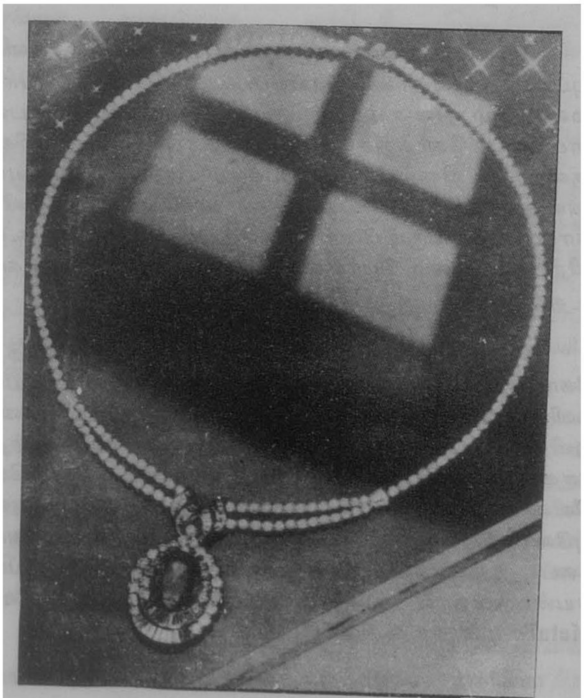

வைர மாலை

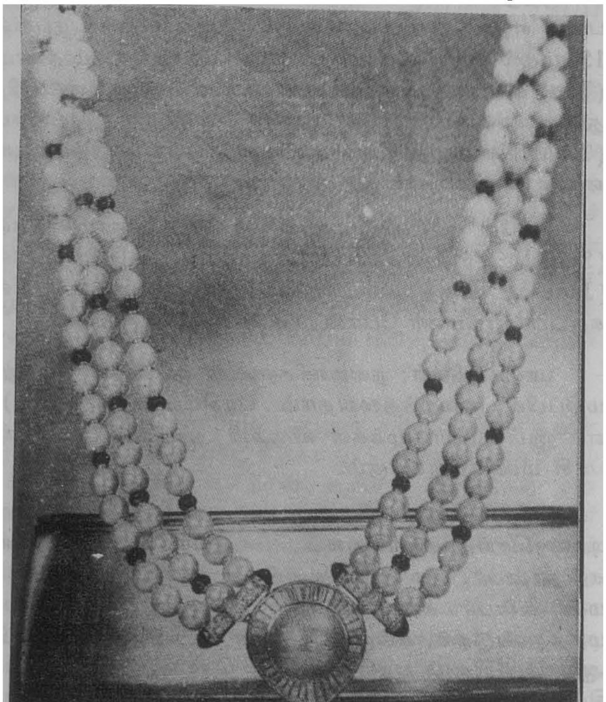

முத்துமாலை

ஆடைகளில் மணிகளைக் கோத்துத் தைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் செருமனியில் இருந்திருக்கிறது. கைமணிகள் இல்லங்களில் பூசை அறைகளிலும் கோயில்களில் பூசையின் போது கருவறைகளிலும பயன்படுகின்றன. காணாமல் போவதைத் தடுக்கக் கால்நடைகளுக்குக் கழுத்து மணிகள் அணிவிக்கப் படுகின்றன. புகைவண்டி நிலையத்தில வணடி வருவதற்கு அடையாள ஒலி எழுப்ப மணிகள பயனபடுகின்றன. மிதி வணடியில் எச்சரிக்கை ஒலி செய்ய மணிகள பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

கால அறிவிப்பிற்கான வெண்கலமணி வேறு வடிவத்தில் அமைக்கபபட்டிருக்கும். மின்சார ஒலிச் சஙகு வரும் முன்பு, கடிகாரம் மக்களிடம அதிகம் புழக்கத்தில் இல்லாதபோது, குறுநிலமன்னர் ஆட்சிக காலத்தில் அரணமனைகளில காலை 8 மணி பகல 12 மணி இரவு 8 மணி என்று குறிபபிட்ட நேரங்களை மக்களுக்குத் தெரிவிக்க அரணமனைப் பணியாள மணி அடிப்பார். வட்டமான தோசைககல வடிவில் வெணகலத்தால் செய்யப்பட்ட மணியைக் கயிற்றில் தொங்கவிட்டு மரம் அல்லது இரும்புச் சுத்தி கொணடு அடிப்பதன் மூலம் மணியைத் தெரிவித்தனர். பள்ளிகளில் உடைந்த தண்டவாளமும் உடைந்த கம்பியும் கால அறிவிப்பு மணியாகப் பயன்படுவதுண்டு.

வீடுகளில் உள்ளிருப்போரை அழைக்க மின்சாரத தால் இயஙகும் மணிகள் (Busser) பயன்படுகினறன. கப்பல் புறப்படுமுன் பயணிகளை அழைக்க, அல்லது கப்பல் மேல்தளத்தில் பயணிகளைக் கூடுமாறு அழைக்க மணிகள் பயன்பட்டிருக்கலாம் என்று நம் பத்தகும் சான்று கிடைத்துள்ளது. அந்தச் சான்று தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த மணி மூலம் கிடைக்கிறது. அந்த மணி கி.பி. 1836 – ஆம் ஆணடில் ஒரு பாதிரியாரால் நியூசிலாந்தில் கண்டுபிடிக்கபபட்டு அந் நாட்டுத் தலைநகர் வெலிங்டனில் உள்ள தொமினியன் அருங்காட்சியகததில இடம பெற்றுள்ளது. நியூசிலாந்தின் கரியோரக் கிராமத்தில் கரை ஒதுங்கி உடைந்துபோன கப்பலுக்கு உரியது அந்த மணி என்று பின்னர்க் கணடறியப்பட்டது. அந்தக் கப்பல் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கு வந்திருக்கவேணடு மென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவித்தனர். அது தேக்குமரத்தால் செய்யப்பட்டுப் பித்தளைத் 'தாழ்' (Bolts) களால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அது, கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாண்டில் பசிபிக்குக் கடலைக் கடக்க முயன்ற தமிழ் நாட்டவரின் கப்பல் என்று சோவியத்து இதழ 'இசுநானி சிலா'(Znanie Sila)குறிப்பிட்டது.

கப்பலுக்குரியதான ஏறத்தாழ 18 செ.மீ.உயரம் 15 செ.மீ. விட்டமுள்ள அந்தச் சிறிய மணியின்மேல் 'மொகிதீன் வக்கூசின் மணி' என்று தமிழ எழுத்துகள பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மணி இருந்த கப்பலுக்கு உரியவர்(வக்கூசு)இசுலாமியர் என்பதால அநத மணி பூசைக்குப்பயன்பட்டதன்று, கப்பலின் அழைப்புமணியாகப் பயன்பட்டதாக இருக்கலாம் என்று நம்ப இடமிருக்கிறது

கடிகாரமணி: நாளின் ஒரு கூற்றினைச் சுட்டும் காலஅளவும் 'மணி' (Hour) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பூமிதன்னைத்தானே சுற்றிவரும் காலம் ஒரு நாள எனப்படுகிறது. நாளின் இருபத்து நான்கில் ஒருபங்கே மணி எனபதாகக கணிக்கப்பட்டுளளது.

மணிப் பொறியாகிய கடிகாரம கண்டுபிடிககப் படும் வரை விடியலில் இருந்து கதிரவன் மறையும் வரை உள்ள பகல் நேரத்தை 30 நாழிகை நேரமாகவும் கதிரவன மறைவிலிருந்து அதிகாலையில் கதிரவன தோனறும்வரையிலான இரவு நேரத்தினை 30நாழிகை நேரமாகவும் வகுத்திருந்தனர். அந்தக் கணக்கீட்டில பகல் இரவு இரு பொழுதும் சரிசமமாக இலலாமல் வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்தது.

பண்டைக்காலத்தில பூமியில செஙகுததாகக் குச்சியை ஊன்றி அதன் நிழலைககொணடு பகலில காலத்தைக் கண்டறிந்தனர். பாத்திரத்தில நீர் நிரப்பி அதிலிருந்து சொட்டுச்சொட்டாக, சீராக நீர விழுவதைககொண்டு, இரவில் காலத்தைக் கணக்கிட்டனர். நாழிகை வட்டில பற்றிச் சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிட்டுளளார். மணிப்பொறி வந்த பின்னர் நாழிகை போய், மணி நேரம் வந்தது. மணிப் பொறிகளில் சிறிய முள மணி காட்டும் முள்ளாக இயங்குகிறது முன்பு கடிகாரஙகளில் ஒவவொரு மணிநேரம் ஆனதும் ஓசை எழுப்பும்படி ஊசல் (Pendulum) அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கடலில் கப்பல்கள தீர்க்கரேகைகளைக் கடக்க வேண்டியிருப்பதால் கபபலகளின் கடிகாரஙகளில் நடுப்பகல் 12 மணிகாட்டுமாறு முனனிரவிலேயே திருப்பிவைத்து விடுவர். இதற்குக் 'கப்பல் மணி' என பது பெயர். உலகப்பெரும் போர்க்காலத்தில பணிகள விரைவாக நடக்கக் கடிகாரத்தில் ஒரு மணி நேரம்முளளைத் தள்ளி வைத்தனர் காலை 10 மணிக்கு அலுவலகம் போக வேண்டியவர் 9 மணிக்கெலலாம் செனறடைந்து மாலையில இரவுவரும் முன் விரைவாக வீடு திரும்ப வாய்ப்பாகப் போக்காலத்திறகுத் தக்கபடி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. மீ.ம.

துணை நூல்கள்:

அய்யூப், அ, நவமணிகள், நவமணிப் பதிப்பகம், சென்னை, 1987.

சாமி, பி எல் , சஙக நூலகளில மணிகள, சேகர் பதிப்பகம, சென்னை, 1980

வைத்தியநாதன், டி.எஸ., நவமணிகள, எழிலமணி பதிப்பகம, திருசசி, 1969.

Alfred Clark Ceylon, Macmillan Co. Ltd., London, 1928.

Joel, E Arem, Gems and Jewellery, Benjam Book Inc . Newyork, 1975

Subramania Sastri, S M , (Ed). Ratna Pariksa, The Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, 1980.

Wilkie Collins, The Moonstone, The Macmillan Co of India, Madras, 1972

மணிப்பிரவாள நடை. தமிழிலககிய வரலாற்றில் இடைக்காலததில பெருவழக்கிலிருந்து காலப்போக்கில அருகிவிட்ட ஒருவகைத தமிழ நடையே 'மணிப் பிரவாள' நடை ஆகும.

மணிப் பிரவாளம் எனபதற்கு மூவகையான விளக்கஙகள் காணப்படுகினறன. 1) மாணிககமும் பவளமும் ஒரு கோவையாகக் கோக்கப்பட்ட மாலையில் அவவிரணடும் செநநிறமுடையவாதலின் சேய்மை நோக்கில ஒனறுபட்டிருக்கினறன, எனினும, நெருங்கி நோககும்போது வேறுபட்டுத் தோனறுகினறன. அதுபோலத் தெனமொழியும் வடமொழியும் விரவி, மேறபோக்கில பார்ககுமபோது அவை ஒனறுபட்டன போலத் தோன்றினும, ஊன்றிப் பார்க்கும்போது வேறுபட்டுத் தோனறுகினறன. 2) முத்தும் பவளமும் கலநது கோதத மாலை நிற வேறுபாட்டால் காணபதற்கு அழகாக இருததல போல வடமொழியும் தெனமொழியும் கலந்த நடை செவிக்கினபம் பயககினறது. 3) நீலமணியும் பவளமும் கலந்து செய்யப்பட்ட மாலை போலச் செந்தமிழும் வடமொழியும் கலநது இநநடை உருவாக்கப்பட்டது

இவவாறு மணி எனபதற்கு முறையே மாணிக்கம், முதது, நீலமணி எனறு பொருளகொணடு மூவகை விளக்கங்கள தரபபட்டுள்ளன. சுருக்கமாகக் கூறினால், தமிழும வடமொழியும கலநத நடையே மணிப் பிரவாளம ஆகும. மணிப்பிரவாளம் என்னும் பெயரே இதனை உணர்த்தும். மணி – தமிழ்சசொல்; பிரவாளம (பவளம்) – வடசொல். இந்நடையினை வீரசோழியமுடையாா விரவியல் நடை என்பர்.

மணிப்பிரவாள நடை கி.பி. 3 - ஆம் நூற்றாணடுககுப் பின் பல்லவர்கள ஆட்சிக் காலத்தில தோனறியது. சமணததுறவிகள் தஙகள சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகத தமக்குத் தெரிந்த வடமொழியையும் தமிழையும் கலந்து உருவாக்கிக்கொண்ட நடை இது என்று கருதபபடுகிறது. ஆனால், இதனை வலியுறுத்தத தக்க சானறுகள இல்லை. இந்நடையின் வரலாறு குறிதது அறிஞா வையாபுரிபபிள்ளை சிரீபுராணத்திறகுத தாம் எழுதியுளள ஆங்கில முன்னுரையில கீழவரும கருத்துகளைத தெரிவித்துள்ளார்.

மணிப்பிரவாள நடை கி.பி 13 - ஆம் நூற்றாணடிலிருநது கி.பி. 17 - ஆம் நூறறாணடு வரை சமணம வைணவம் சைவம ஆகிய சமயநூல்களின உரைகாரர்களிடம் வழககிலிருநதது. தமிழ்உரை நடை வரலாற்றில் ஓர் இனறியமையாக் காலககட்டத்தை இநநடை ஏற்படுத்தியது. இநநடை பற்றிக் கி பி. 11-ஆம் நூற்றாணடைச சார்ந்த வீரசோழிய நூல குறிபபிட்டுளளது. முதலாம இராசராசனின் 3 - ஆம் ஆட்சி ஆணடில பொறிக்கப்பட்ட செம்பியன் மாதேவி கல்வெட்டில வரும் செயயுள் ஒனறு இந நடையில் அமைந்துளளது. எனவே, அந்நடை கி பி. 10 - ஆம் நூறறாணடில் தோனறியது என்று கருதுவது பொருததமுடைத்து. இந்நடையின் பயனாகத் தமிழில் சமய தத்துவச் சொற கள குறிப்பிடததக்க வகையில பெருகின.

நாத முனிகளுக்குப் பின்னர் கி.பி. 10 – ஆம் நூறறாண்டில வாழ்நத அவருடைய பேரர் ஆளவந்தார், ஆழவார் பாசுரஙகளுககு விளக்கங்கள அளித்துளளார் எனபது உரைகள தெரிவிக்கும் தெளிவான செய்தி எனவே, அக்காலத்திலேயே மணிப்பிரவாள நடை இருந்திருததல வேணடும் எனபது தெளிவு. மேலும், கி பி. 8 அல்லது கி பி 9 – ஆம் நூற்றாண டிலேயே மணிபபிரவாளநடை வழக்கில இருந்தமைக்கான சான்று கிடைககிறது பெருநதேவனார் தமிழில் அமைநத பாககளும, மணிப்பிரவாளத்தில் இயனற உரைப் பகுதிகளும் கொணட பாரத வெணபா என்னும் நூலினை எழுதியுளளார். அவா காலம் கி பி. 8 அல்லது 9 – ஆம் நூறறாண்டு ஆகும் எனபது அறிஞர் முடிவு. ஆதலால், கி.பி. 3-ஆம் நூற றாணடிற்கும் 9 – ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப பட்ட காலத்தில் தோனறியது இந்நடை எனலாம்.

வைணவ உரைகள் அனைத்தும் மணிபபிரவாள நடையில் அமைந்தன. அவ்வுரைகள கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து தோனறலாயின.

சிவாக்கிரயோகிகள கி.பி. 14 – ஆம் நூற்றாண்டின பிற்பகுதியிலும் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின முற்பகுதியிலும வாழ்நதவர். அவா சிவஞான சித்தியாருக்கு இநநடையில் ஓர் உரை வரைந்தார். அககாலத்தில் சிரீ புராணம் எனனும சமண நூலும் இநநடை

யில் எழுதப்பட்டது. அக்காலத்திற்குப்பின் இந்நடை செல்வாக்கினை இழந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது.

மணிப்பிரவாள நடையினைச்சமணரும், சைவரும், வைணவரும் மேற்கொண்டு நூல்கள் எழுதியிருந்தாலும் அவர்கள நடையினைக் கூர்ந்து நோக்கினால, சில வேறுபாடுகள் இருத்தல் காணலாம். சைவ, சமண சமயத்தவர்கள மணிப்பிரவாள நடையில் பயன்படுத்தும் வடசொற்கள தமிழ் மயக்க விதிகளுக்கு ஏற்பத் திரித்திக் கையாளப்பட்டுள்ளன ஆனால், இம்முறை வைணவர் கையாணட மணிப்பிரவாள நடையில் எங்கும் காணப்படவில்லை. வைணவ நூல்கள் நீங்கலான பிற மணிப்பிரவாள நடை நூலகளில் தமிழ் வடமொழி இலக்கிய வழக்குகளே இடம் பெற்றுள்ளன. வைணவ உரைகளில காணப்படும் பேச்சு வழக்குகள், இலக்கிய மரபு மீறல்கள் முதலான நடைக்கூறுகள காணபபடவிலலை. அதனால், வைணவர் மேற்கொண்ட மணிப்பிரவாள நடை தனித்தன்மை கொணடது எனலாம்.

சமயவாதிகள், தமிழ்சசொறகள சிலவற்றிற்கு நிகரான வடசொற்களும், வடசொற்கள் சிலவற்றிற்கு நிகரான தமிழ்ச் சொற்களும், கிடைப்பது அரிதாக இருந்தமையால் இநநடையினை மேற்கொண்டனர் என்று கருதுவர். வைணவ உரையாசிரியர்கள் வடசொற்களுக்கு நிகராகப் பயன்படுத்தியுள்ள நல்ல தமிழ்ச் சொறகளை நோக்கும்போது, அவவாறு கருதுவதினினும் இருமொழிகளிடத்திலும் கொணட ஈடுபாட்டினால் இந்நடையினை மேற்கொணடனர் என்று கருதுவது பொருத்தமாகும். தெ.ஞா.

துணை நூல்:

கோபால கிருஷ்ணமாசாரியர், வை.மு., மணிப்பிரவாளம், செநதமிழ், பன்னிரண்டாம் தொகுதி, மதுரை, 1913 – 1914.

மணிப்புரி நடனம்: மணிப்பூர் இந்தியாவின வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துளள ஒரு மாநிலம் ஆகும். இதற்கு முன்னர் இது இந்திய அரசின நாட்டாட்சி எல்லைப் பகுதியாகவிளங்கி வந்தது வடக்கே நாகாலாந்தையும், மேற்கே அசாமையும, தென மேற்கில் மிசோராமையும், தெற்கேயும் கிழக்கேயும் பர்மாவையும் எல்லைகளாகக் கொணட ஒரு சிறிய மாநிலமாக விளஙகும் மணிப்பூர் இயற்கை எழில் கொஞ்சும பகுதியாகும்.

இப்பகுதியின் நடனங்கள் இந்தியாவின் மற்றப் பகுதி நடனங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டுத் தனிசசிறப்புக் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. புகழ்பெற்ற இந்திய நடனக் கலைஞர்கள இந்நடனத்தின் சிறப்பான உத்திமுறைகளைக கற்று அவற்றைத் தங்கள் நடனங்களில் புகுத்தி, இந்தியா முழுவதும் ஆடிவருகின்றனர். தெனனிநதியப் பண்பாட்டு மையங்கள தோன்றிய பின் இப்பகுதி நடனங்களை இந்தியாவின ஏனைய பகுதி மக்களும் கண்டுகளிககும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. புராணக் கதைகளும் பழங் கதைகளும் மணிப்புரி நாட்டில பெருவழக்காக உளளன. இக்கதைகள இந்நாட்டின கலைகளிலும் பணபாட்டிலும் இரணடறக் கலந்துள்ளன. பழங்காலந்தொட்டே இந்நாட்டு மககள் தஙகள உணர்ச்சிகளையும் சமயத்தொடாபான மிகுவிருப்பங்களையும கலையழகுடன வெளிபபடுத்துதற்குரிய உள்ளாாநத ஆர்வத்தையும், அதற்கான ஆற்றலையும் இயற்கையின கொடையாகப் பெற்று விளங்குகிறார்கள் அவற்றை நடனம் இசை முதலியன வாயிலாக வெளிபபடுத்துகிறார்கள் சமயஞ்சார்ந்த விழாக்களிலும் சமயஞ்சாராத சமுதாய விழாக்களிலும் இந்நடனஙகள இடம்பெறுகினறன. நிலாவொளி நிறைந்த இரவுக்காலஙகளில இளைஞர்கள கூட்டங்கூட்டமாக ஒரு கிராமத்திலிருநது மற்ற கிராமங்களுக்கு இநநடனஙகளை ஆடிககொண்டே செலகின்றனர். ஆஙகாஙகே புதிய ஆட்டக்காரர்களும் சேர்நது கொளவதால் இந்நடனக் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே செலலும்.

மணிப்புரி நடனத் தோறறம பறறி இப்பகுதியில வழங்கும் புராணக்கதை ஒனறு பினவருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒருசமயம் சிவனும் பார்வதியும் பூமியில் அழகான இபபகுதிக்கு வநதார்களாம். இப்பகுதியில் தனிப்பட்ட ஓா ஆனமா இறைவனோடு கலப்பதற்காக ஏங்கி ஆடுவதான தத்துவக் கருத்தை உளளடக்கிய நாட்டியத்தை, கிருட்டிணனும் இராதையும் இணைந்து ஆடிக் கொணடிருநதார்களாம். அவர்களின் இந்நடனத்தைக் கணணுற்ற பாாவதி தானும் சிவனுடன் சேர்ந்து இவ்வாறு ஆடவிரும்பித் தன விருப்பத்தைச சிவனிடம தெரிவிததாளாம். அதற்கான ஒரு தனியிடத்தை உருவாக்க விரும்பிய சிவன் இப்பகுதியில் உளள மலையைக் குடைந்து நீரை வெளிவரச்செய்து ஓர் அழகு மிக்க அருமையான நீா வளம மிக்க பள்ளத்தாக்கை உணடாக்கினாராம். அதனால், இந்த மலை மற்ற மலைகளிடையே மாணிக்கம் போல் அமைந்ததாம இப்பகுதியில் சிவன் பார்வதியுடன பல இரவுகள பேரானந்தம தோன்றும்படி நடனம் ஆடினாராம். அவர்களின் இந்நடனத்திறகுத தேவர்கள பக்க இசை இசைத்தார்களாம். இந்நடனத்திற்கு நாகதேவன எனனும பாமபுத்தலைவன் தனது மாணிக்கக் கலலை உமிழந்து ஒளி வழங்கினானாம். இந்நிகழ்ச்சியிலிருந்து இப்புனித

இடம், மணி எனபது மாணிககம எனவும், புா அலலது புரிஎனபது இடம எனவும் பொருளபட்டு மாணிகக பூமிஎனனுமபொருளில மணிப்புரி எனறு கூறப்பட்ட தாம. நாங்-போக் நீங்தௌ எனப்படும சிவனுக்காக வும் பநதோயிபி எனப்படும பாாவதிக்காகவும சம யச சடஙகாகப் பல நடனங்களை இநநாட்டுமக்கள் ஆடி வநதனா. இத்தகைய நடனஙகளைப் பனனெடுங காலததிறகு முனபிருந்தே புனைந்து ஆடி வருகினறனர். நாட்டிய நாடகஙகளுள மிகவும் புகழ பெற்ற நாடகமாக விளங்குவது இலய் கரோபா (Lai-Haraoba) எனப்படும் நாட்டிய நாடகமாகும. இது சிவன்-பார்வதியின இராச லீலையை ஒட்டி அமைந்த நாட்டிய நாடகமாகும். மொய்ரங்கு பார்பா (Moirang Parba) எனபபடும மணிப்புரி நாட்டின் புகழ்பெற்ற காப்பியம் துயரமுடிவைக் கொணட காதல் காப்பியம ஆகும். இதில சாகாவரம பெற்ற காதலர்களாகிய கம்பாவும் (Khamba) மொய்ரங்குப் பேரரசின் இளவரசியாக விளஙகிய தொய்பியும் (Thoibi) இறையருள் வாய்க்கப்பெற்ற தலைசிறநத காதலர் களாகவும் நடனக் கலைஞர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்கள ஒருவர்பால் ஒருவர் கொணட அன்பால் சாகாவரம் பெற்ற காதலர்களாக விளங்கினர். இவர்தம் காதல் சிறப்பால், மனித உருத்தாங்கிய சிவன்-பார்வதியாகவே இவர்களை மக்கள் நம்பி வழிபட்டு வந்தார்கள.

இலெய்சம் சாகோய: தொடக்கக் கால மணிப்புரி நடனங்களுள மிகவும புகழ்பெற்ற நடனமாக இலெய்சம சாகோய் (Leisem Jagoi) எனப்படும் நடனம விளஙகியது என மணிப்பூரின் வரலாற்று ஏடுகள குறிப்பிடுகினறன. இது தேவலோகத்திலிருந்து ஒனபது ஆண கடவுளர்களால் கொண்டுவரப் பட்ட பொருள்களைக் கொணடு, ஏழு பெண தெய் வங்களால் வடிவமைககப்பட்டு, இப்பூமி உருவாக்கப் பட்டது என்னும் பழங்கதையை அடிப்படையாகக் கொணடதாக அமைந்திருந்ததாம. இது இலெய் அரோபா நடனத்தின ஒரு பிரிவான இலெய பௌவு என்னும நடனமாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. இந் நடனத்திலதான் தொன்மையான மணிப்புரி நடனங் களாகிய சப்பா, கொஙலெயி, மொய்ரங்கு எனனும் நடனங்களின் கூறுகள் காணப்படுகினறன. இந்த இலெய்பௌவு நடனம் கடவுளால் மனித இனம் படைக்கப்பெறறது பற்றியும அதன் தொடர்ச்சி பற்றியும் குறிப்பிடுவதாக அமைநதுள்ளது.

இப்பழமையான மணிப்புரி நடனஙகளைத் தொடர்ந்து இன்று சிறந்த மணிப்புரி நடனங்களாக இலெய் அரோபா, இராச லீலா, கர்த்தல சோலம், மஞ்சிர சோலம், குபாகிசெயி, புஙசோலம், அரக் கவால், உதுக்குல், கீர்த்தன போனற நடனங்கள் விளங்கி வருகின்றன.

இலெயி அரோபா நடனம்: தொன்மையான மணிப்புரி நடனஙகளுள ஒன்றாகக் கருதப்படும இந் நடனம், அடியவர்கள இறைவனை வழிபடுவதனவாயிலாக அவனை மகிழ்ச்சியுறச் செய்வதை அடிப்படை யாகக் கொணட நாட்டிய நாடகமாக அமைநதுள ளது. மணிப்புரி நாட்டு மக்கள் முதலில் சைவ சமயத் தைத தழுவியவர்களாக விளங்கினர். அதனால் முத லில் சிவபெருமானையும பாாவதியையும் வழிபட்டு வந்தனர். ஆனால், காலப்போக்கில் வைணவ சமயம் இப்பகுதியில் பரவத் தொடங்கியதால் இப்பகுதி மக்கள் பிற்காலததில் வைணவ சமயததைத் தழுவி, கிருட்டிணனையும் இராதையையும் முதன்மையான கடவுளராகக் கொண்டு வழிபடத் தொடஙகினர்.

இலெயி அரோபா நடனம, சிவனையும் பார் வதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ் வோராணடும் மே மாதத்தில் 10 நாளகள தொடர்நது ஆடப்பட்டு வரும் நாட்டிய நாடகம ஆகும். இது சைவ சமயச சடஙகு சார்ந்த நடனமாகும. இந் நடனத்தில் கடவுளரை வழிபடும் முறை, மனிதப் படைப்பு, பிறப்பு, இளமை, வயது வந்த வாழ்க்கை, திருமணம், கலைகளைப் பயிலல, கல்வி பயிலல் போனற பொருட்கள் இடம் பெறறுளளன. இந்நட னம செவவியல் நடனத்திற்குரிய நிரலொழுங்குமுறை களையும் அபிநயங்களையும் தெளிவும விளக்கமும் கொண்ட கைமுத்திரைகளையும், பாடல்களையும் பக்க இசையையும பெற்று விளங்குகிறது. இக்கூறுகளே பின்னாத் தோன்றிய பாஙகி பாரெங்கு (Bhangi Parengs) எனப்படும் பிற்கால வைணவ இராசலீலை களில் இடம் பெறலாயின.

இலெயி அரோபா சமயச்சடங்கு சார்ந்ததாக இருப்பதால் இந்நடனத்தை மெய்பா எனப்படும் சமய ஆண குருவும் மெய்பி எனப்படும் சமயப் பெண குருவும் இயக்கவும் வழிநடத்தவும் செய்கிறார்கள. தமிழகத்தில் ஆடறபாடற் கலைகள் வாயிலாகத் தெய்வப் பணிகள் செய்வதறகென்றே இருநது வந்த தேவதாசி மரபைப் போல இவர்களும் தெய்வப் பணி களுக்காகவும் இந்நடனத்திற்காகவும் தங்களை ஈடு படுத்திக் கொணடவர்களாவர் இந்த நடன நிகழ்ச்சி ஒரு பெரிய ஊர்வலத்துடன் தொடங்குகிறது. நடன அஞ்சலியாக அமையும் இந்நடன நிகழ்ச்சியைக் கணடு களிக்க வருமாறு சமய ஆண் குருமார்களும் பெண் குருமார்களும் தெய்வங்களை வருந்தி அழைக் கின்றனர். பினனர் இச்சமய குருமார்கள, தெய்வங் கள நடனத்தைக் காண வந்துவிட்டதாக அறிவித்து

நடனத்தைத் தொடங்குகிறார்கள். மெய்பா, மெய்பிகளின் நடனம் சமயத்தின் மேலுள்ள மிகு விருப்பம் காரணமாக எழுச்சியூட்டப்படுவதால் நடனம் முழுதும் உணர்ச்சிமிக்கதாக அமைகிறது. நடனப் பெண்களின் பல குழுக்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கிராமத் தெய்வக் கோயிலின் முன் நின்று, குறியீட்டுருவாகப் படைப்பின் பெருஞ்சிறப்பையும் ஒரு குழந்தையின் பிறப்பையும் பற்றிக் கூறும் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே ஆடுகின்றனர். ஒவ்வொரு குழுவும் இப்படியும் அப்படியும் அசைந்து அசைந்தும் வட்டமிட்டும் அழகான வெளிப்பாடு மிக்க கை முத்திரைகளைப் படைத்துக் காட்டியும் ஆடுகின்றது. இதற்குமுன் ஆடிச்சென்ற குழு அந்த இடத்தைவிட்டு நகர்ந்ததும் கால இடைவெளியின்றி அடுத்த குழு அந்நடனத்தைத் தொடர்ந்து ஆடிச் செல்லும். அந்த ஒவ்வொரு மகளிர் குழுவின் முன்னரும் அவர்தம் எதிர்ப்புறத்தில் ஆண்களின் குழுக்கள் நின்று பாடல் பாடிக்கொண்டு ஆடத்தலைப்படுகின்றன; கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டே ஆடுகின்றன.

இந்நடனம் அவ்வாறு சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது மூன்று மெய்பாக்களும் (ஆண்சமய குருமார்கள்) மூன்று மெய்பிகளும் (பெண் சமய குருமார்கள்) நடனமாடத் தொடங்குவர். பெரிய வட்டத்தில் உள்ள பெண்கள் புதிய வாழ்க்கையின் பிறப்பைக் குறியீட்டுருவாக வசந்த காலத்தின் தோற்றத்தைக் காட்டும் துள்ளிக் குதித்தாடும் நடனத்தை ஆடத் தொடங்குகின்றனர். அதைத் தொடர்ந்து நடன ஊர்வலம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டு, வழிபாட்டிற்கும் ஆட்படுத்துதலுக்கும் உரிய அடையாளங்களைத் தூக்கிச் செல்கிறது. வாழ்க்கையின் நடப்பை வெளிப்படுத்தும் சமயச்சடங்கு நடனத்துடன், இந்நடன ஊர்வலம் முடிவடைகிறது. சடங்கு சார்ந்த கருப்பொருட்களாகிய கருவளம், பிறப்பு, வாழ்க்கை என்னும் பொருட்களை விளக்கிக் காட்டுவதுடன், நூற்பு, நெசவு, விதைத்தல், அறுவடை, பந்து விளையாட்டு, மீன்பிடித்தல் போன்ற பல ஆர்வமூட்டும் நடனப் பகுதிகளையும் இலெய் அரோபா நாட்டிய நாடகம் பெற்றுள்ளது. அந்நடனத்தைக் காண வந்திருந்த கடவுளர்கள் ஒருபடகில் தெய்வலோகத்திற்குத் திரும்பிச் செல்வதாகக் காட்டும் நடனப் பகுதியுடன் அந்நடனம் முடிவடைகிறது. மொய்ரங் பாாவா எனப்படும் கம்பா-தொய்பியின் சோக முடிவைக் கொண்ட காதல் கதையை அந்நடனக்காரர்கள் இணை இணையாகப் பாடி ஆடி நிகழ்த்துகின்ற பகுதியே அந்நாட்டிய நாடகத்தின் மிக அழகான பகுதியாகும். அந்த இலெய் அரோபா நாட்டிய நாடகம் காதல் அல்லது மென்மையுடன் அமையும் நடனம், தாண்டவம் அல்லது வீரம் செறிந்த ஆற்றலுடன் கூடிய நடனம் என இருவகை நடனங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், அந்நாட்டிய நாடகத்தின் நகர்வுகள் அல்லது இயக்கங்கள் அழகியனவாகவும் ஆற்றொழுக்கானவையாகவும் அமைந்து, மணிப்புரி நாட்டு மக்களின் பழைமையான நம்பிக்கைகள், புனிதமான பழங்கதைகள் ஆகியவற்றின் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன.

இராசலீலா: மணிப்பூரில் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டில் வைணவ சமயம் பரவத் தொடங்கியது. இங்கு கி.பி. 18- ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆண்ட பாக்கிய சந்திரா என்னும் மன்னன் வங்காளத்திலிருந்து வந்த சைதன்னிய கோபிரபுவின் அறிவுரைகளால் மிகச் சிறந்த விட்டுணு பத்தனாகவும் கலைகளில் ஆர்வம் மிக்கவனாகவும் விளங்கினான். அம்மன்னன் முன் கண்ணன் தோன்றி இராசலீலா நடனத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்து அந்நடனத்தை மணிப்பூரின் தலைநகரான இம்பாலில் உள்ள கோவிந்த ஆலயத்தின் முன் உள்ள இராச மண்டபத்தில் ஆடப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யக் கேட்டுக்கொண்டான் என்ற செய்தி சொல்லப்படுகிறது. அதனால் பாக்கிய சந்திரா, இராசலீலா நடனத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தார். அவர் பல சிறந்த நடன ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மணிப்பூரின் பலவகை நடனங்களில் காணப்படும் சிறப்பான கூறுகளை இணைத்துப் பல இராசலீலா நடனங்களை அமைத்தார். அவருடைய காலத்தில் தான் மகாராசலீலா, வசந்த ராசலீலா, குஞ்சிராசலீலா என்னும் இராசலீலா நடன வகைகளும், அனைத்து இராசலீலா நடனங்களுக்கும் உரிய மிக முக்கியமானதும் நுட்பமானதுமாகிய நடன உத்திமுறைகளை உள்ளடக்கிய 'அசௌபா பாங்கி பரேங்கு' எனப்படும் இராசலீலா நடன வகையும் புனையப்பட்டன.

இராசலீலா நடனங்களில் கண்ணன், இராதை, பலராமன், ஆயர்கள், கோபியர்கள் ஆகியோர் யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள பிருந்தாவனத்தில் வாழ்ந்ததும் நடனமாடியதுமான நிகழ்ச்சிகளே இடம் பெற்றன.

இராசலீலா உள்ளிட்ட பல மணிப்புரி நடனங்களில் வளமான ஆட்ட அமைப்புகளுடன், சீரிய சந்த ஒழுங்கும் வணங்குதற்குரிய சமயச் சடங்குகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நடனங்களின் ஒவ்வொரு முத்திரையும், ஒவ்வொரு நுட்பமான உடல் அசைவும் கணக்கிடப்பட்டு உணர்ச்சிகளின் உட்பொருளை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நடன வகையில் பாவம் எனப்படும் மனநிலை, இராகம் எனப்படும் பாடல், தாளம் எனப்படும் கால ஒழுங்கமைதி, நாட்டியம் எனப்படும் நாடகம் ஆகியவை

மிகச் சிறந்த ஒழுங்கமைவில் இணைக்கப்பட்டு, அவற்றின் ஆனமிக வேட்கையும் அவற்றின வெளிப்பாட்டில் காணப்படும் கவித்துவ இயககங்களும மிகச் சிறந்த முறையில் வெளிபபடுத்தப்பட்டுள்ளன. செவ்வியல் நடனக்கலைக்குரிய தாளம், சந்த ஒழுங்கமைவு, உளளத்துணர்சசிகளின் பொருளை வெளிப்படுததும் அபிநயம் எனப்படும்கூறுகள ஆகியவற்றை இராசலீலா போன்ற மணிப்புரி நடனஙகள பெற்றுள்ளன. கருநாடக இசையுடன உறவுடைய இந்துசுததானி இசை மரபு அதில் பின்பற்றப்படுகிறது. தாளஙகள 4,6,7,8,10,12, 14 மாத்திரைகள அல்லது உட்பிரிவுகளைக் கொணட முதன்மையான பல தாள வகைகளைக் கொணடுள என. இந்தக் கணக்கு 64 மாத்திரைகள அல்லது உட்பிரிவுகளைக் கொணட தாள அடிகள் வரை கணக்கிடப்படுகின்றன. பல கடுஞ்சிக்கலான சந்த அமைப்புகளில் அசைகளைப் பின்னி வரிசை மாறறு ஒழுங்கமைவு முறையில் இணைககப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட பல நூறு தாள வகைகளும் இதில் இடம் பெறறுள என. பரத நாட்டியத்தில் காணப்படும் சொல்லுக் கட்டுப்போல், நிருத்த அலங்கார எனப்படும் சொல் கட்டுமுறை மணிப்புரி நடனங்களிலும இடம் பெற்றுள்ளது. இந்நடனங்கள் பரத நாட்டியத்தில் உளளது போலவே விளம்ப, மத்திம, துரித காலங்கள் என மூன்று வேக நிலைகளில் இயங்குகினறன.

கர்த்தல் சோலம்: ஆணகள் கடுமையான சிக்கல மிக்க தாளக் கருவிகளைத் தங்கள் கரஙகளில ஏந்திப் பெரிய தாளஙகளைச் சரியான சநத ஒழுங்குடன் இசைத்து ஆடுகின்றனர். நடனக்காரர்கள நிறகும அழகான இருப்புநிலைகள், அரைவட்டநிலை, குதிப்பு, தசை, நாணகளின் அசைவுகள, சுழறசி, வல இடப்பக்கம் திரும்புதல் என்னும் இநநிகழ்ச்சிகளைக் கதையைச் சொல்லப் பாடப்படுகினற பாடலுககும் மத்தள அடிகளுக்கும் ஏற்ப நிகழ்த்துகின்றனர். இந்நடனம் தாண்டவ நடனததிற்கு வேணடுவதான விறுவிறுப்பு, வேகம், ஆவேசமிக்க நகர்வுகள ஆகியவையும், தொய்வான உநதி நின்று அலைபாயும் கைகளும் உடலும், ஊசலாடவும் திரும்பவும் செய்கின்ற தலையின்அசைவும்,தாளஙகளில் கட்டப்பட்டுள்ள வணணக் குஞ்சங்களின் தாளததிற்கேற்ற அசைவுகளும் ஒருங்கிணைந்து கணணைக் கவரத்தக்க காட்சியாக அமைந்துள்ளது. நடனக்காரர்கள தங்கள் ஆட்ட வேகத்தைத் தங்குதடையற்ற மிக உயர்ந்த உணர்ச்சி வேகத்திறகு ஏற்ப உயர்த்துகிறார்கள். அவர்கள வலமாக நேரே முன்னால் சென்றும் பின்னால் வந்தும், இயற்கையில கரும்பு மயில் யானை வாத்து ஆகியவை முனனும் பின்னும் அசைவது போல் அசைந்தும் அழகூட்டுகின்றனர். பொதுவாக இந்தக் கர்த்தல் நடனக்குழுவில் நடனக்காரர்கள், இரு மிருதங்க இசைக்கலைஞர்கள், பாடகாகள் எனக் கலைஞாகள் இடம் பெறறுள்ளனர் இநநிகழ்ச்சியில் செயதேவர், விதயாபதி, சாந்திதாசு, கோவிநததாசு போனறவர்களின பக்திப் பாடலகள பாடபபடுகின்றன.

மஞ்சிரா சோலம்: சீலான யாத்திரை எனப்படும பண்டிகையில இநநடனம் இடமபெறுகிறது பெயரே குறிப்பிடுவது போல சிறிய தாளஙகளை இசைத்துக கொணடு ஆடிப்பாடுவதால இந்நடனம் இபபெயர் பெறறது நீருற்றுகளின அருகில நன்கு அலஙகரிக்கப்பட்ட சிறிய மேடைகளில கணணன-இராதை உருவ சசிலைகள வைக்கப்பட்டுஅதனைச சுற்றி நினறு நடனக்காரர்கள கோபியர்களைப் போல சிறிய தாளஙகளை இசைத்துப் பாடவும் ஆடவும செய்கின்றனர்.

குபாகிசி (தேரோட்டவிழா): இது இரத யாததிரையினபோது இடம் பெறுகிறது இது அலஙகரிக கப்பட்ட கோயில தேரில் பூரி செகநநாதரின சிலையை வைத்து ஊர்வலமாக இழுத்துச செல்லும போது பக்தாகள குமமியடித்து ஆடும் நடனம் ஆகும்.

அரக்கவால்: இது கணணன இடைச் சிறுவர்களுடன் ஆடும நடனமாகும். கணணன நணபர்களுடன விளையாடுதறகுப பசு மேயக்கப் போவதாகத் தாயிடம் அனுமதி பெறுவதுடன இநநடனம தொடங்குகிறது. மேச்சல் நிலததில கணணன நண்பர்களுடன செய்யும தந்திரச செயல்கள எலலாம இநநடனததில் ஆடிக காடடப்பெறும.

புங் சோலம: இநதத் தாணடவ நடனம் முரசை அடித்துககொணடே ஆடபபடும நடனம் ஆகும். முரசில அடிக்கப்படும பல தாள வகைகளுககும அதற்கு ஏறபக் காலில அமைக்கப்படும் அடவுகளுககும் இடையே நலல ஒருஙகிணைவு காணப்படுகிறது. பெரிய முரசு அலலது மிருதங்கம ஆடறகலைஞரின் வலத் தோள்பட்டையில தொஙகவிடப்பட்டுளளது ஆட்டக்காரர்கள அரைவட்டத்தில் நினறு கொணடு அசைந்தும், சுழ ாறும், சுருள் வட்ட நகர்வுகளைச செய்து குதித்து , நீணட இடைவெளிகளைக கடநதும் முரசறைந்து கொணடே ஆடுகினறனா. ஒருதிசையில இநநது எழும்பி முரசை அறைநது கொணடே சுழன்று, தொடஙகிய திசைகருத் திரும்பிக் காலகளைத் தரையில ஊன்றிக குதிப்பர். சிறுவாகள முதல் பெரியவர்கள வரை இவ்வாறு சுழனறு குதித்து ஆடுகினறனர்.

கர்த்தல் சோலம், புஙசோலம் என்னும இந் நாட்டுப்புற ஆட்டக் கலைஞர்கள இடுப்பில வெளளை வேட்டி அணிந்திருப்பர். தலையில் தலைப

பாகை கட்டி இருப்பா. இடப்புறத் தோளில் தொங குமபடியாக நீணட துணடுகளை அணிநதிருப்பர் உடமபில மேலாடை அணிதல இலலை. காலில் சலஙகை அணிதல் இலலை.

தாகௌசபா, தாங்ககோய் நடனங்கள். போாக் கலையில அமையும இவவிரு நடனஙகளும் வீர நடனஙகளாகும் தாகௌசபா எனபபடும் ஈட்டி நடனம் ஈட்டியைக் கொணடு எதிரிகளைத தாக்கவும் எதிரிகளின தாக்குதலில இருந்து தன்னைத் தற் காததுக கொள்ளவும் உதவும்படியான ஆட்ட அடவு களைப் பெற்று விளங்குகிறது ஈட்டியை வைத்துக் கொணடு இக்கலைஞர்கள் இந்நடனத்தை நிகழத்து கையில் பார்ப்பது கணகொள்ளாக் காட்சியாக விளங்குகிறது தாஙககோய் எனப்படும் வாள் நடன மும இவ்வகையில் அடங்கும்.

கீர்த்தனைகள்· கீர்த்தன் என்பது பல நடனக் காரர்கள ஒனறு சேர்நது சாலரா போனற கரதாளத் துடன் (Kartal) முரசு போனற கோல் (Khol) என்ற தாள வாத்தியத்தை இசைத்துக்கொணடு, இரண்டு நடனக் காரர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு, கண்ணனின் புகழ் பாடும் கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டு ஆடும் ஆட்டமாகும். பாடுவோர் தனியாக அமை வதும் ஆடும் கலைஞர்களே பாடிக்கொண்டு ஆடு வதும் உணடு

பக்க இசை: மணிப்புரி நடனங்களுககுப் பக்க இசைக்கருவிகளாக மிருதங்கம், முரசு போன்ற கோல், சாலரா போன்ற பெரிய கைத்தாளமான கர்த்தல், சிறிய கைத்தாளமான கஞ்சிரா, புல்லாங குழல் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. சில நேரம் நான்கு அல்லது ஆறு பெணகள சேர்ந்து கூட்டாகப் பாடும் குழுப் பாடலும் பக்க இசையாக அமையும். கோல் எனப்படும் முரசு அறைவோர் துமென் (Dhumen) எனறு குறிப்பிடப்படுகினறனர். அவர்கள் 15 பேரிலிருந்து 40 பேர் வரை சேர்ந்து இசைப்பார் கள்; இசைத்துக கொணடே ஆடவும் செயவார்கள்.

உடைகளும் ஒப்பனைகளும்· மணிப்புரி நடனக் கலைஞர்கள அணியும உடையலங்காரம கலையளவி லும் கருத்தளவிலும் மணிப்பூருக்கே உரியதாக அமைந்துளளது. பழமையான மணிப்பூர்ப் புராணக் கதைகளின தாககம் அவ்வுடைகளில் காணப்படு கிறது.

பெணகள் 'குமீர்' எனப்படும் ஒரு துணடுத் துணியைப் பாவாடை போல் தைத்து இடையில் கட்டியிருப்பர். இதில் சிறிய கணணாடித் துண்டு கள் வைத்துத் தைத்திருப்பா. அவ்வாடைகளில் தங்க நிறக் கோடுகள கரும்பச்சை அலலது கருஞ் சிவப்பு நிறம் பின்புலததோடு அமைந்திருக்கும் அவவாடைகளின அடிப்பகுதி பூவேலைப்பாடுகள செயயப்பட்டு அழகாக அமைந்திருககும். அவவாடை கணுக்கால் தெரியுமளவிறகுத் தொங்கிக் கொண்டி ருககும் குமீர் எனப்படும அநதப் பாவாடைக்கு மேல் முழஙகால வரை 'பசுவால' எனப்படும் ஓர் உடையை அணிகினறனா. அதுவும் வெள்ளியிழை களால அழகாகப் பூ வேலைப்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கும். அதனை நீணட மடிப்புகள் கொண்ட பாவாடையின மேல் அழகான இடுபபுக் கச்சைத் துணி யாகக கட்டியிருப்பர். அத்துணியின அடிப்புறத்தில் கணணாடித் துணடுகளைப் பதித்துத் தொய்வில்லாமல அமைத்திருபபாாகள. அதன் அடிப்பகுதியிலும் அவ வாடையின மேறபகுதியிலும பல சிறிய வணணக் கணணாடி மணிகள கட்டித் தொங்க விடப்பட்டி ருக்கும. 'மைதாககு' எனபபடும் சித்திர வேலைப் பாடு கொணட பட்டியை இடையில கட்டியிருப்பர்.

பெணகள் 'வெலவெட்டு'த துணியால் குறைந்த உயர அரைக்கைகள வைதது இறுககமாகத் தைக்கப் பட்ட மேலாடையை அணிந்திருபபர். நலல கரும் பசசை, நீலம் அல்லது சிவப்பு நிறததில் அமையும் இந்த மேலாடையில 5செ.மீ. அகலமுள்ள தங்க நிற நூல் வேலைப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும். அதன்மேல் உயர்ந்த 'வெல்வெட்டுத்' துணியில் சித் திர வேலைப்பாடுகள செய்யப்பட்டு ஒரு பட்டி போல் அமையும் மேலாடையைப் பூணூல் அணிந்தி ருப்பது போல் வல இடமாக அணிந்திருபபர். பெண்கள் 'வெல்வெட்டுத' துணியால சிறிய கூம்பு போல் அமைந்தசிறிய தொப்பியை அணிந்திருப்பர். அத்தலையுறையில் முததுகள பதிக்கப்பட்டிருககும். தலையுறையின் அடிப்பகுதியில் முத்துகள் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். பெணகள் பகட்டான அணிகலன்களை அணிந்திருப்பர்; கழுத்து மணிகள் கைவளைகள், மோதிரங்கள் ஆகியவறறை அணிந திருப்பர். காலில் சிலம்பம் எனப்படும் 'கொலுசு' அணிவது இல்லை.

ஆண்கள் வெள்ளை அல்லது வண்ண வேட்டி களை இடையில் கட்டியிருப்பர்; மேலாடை எதுவும் அணிவதிலலை; வெற்றுடம்பாகவே இருப்பர். ஆனால், கழுத்து மணிகள், கைவளையல்கள், மோதி ரஙகள் ஆகியவற்றை அணிந்திருப்பர். பெண, ஆண் ஆட்டக்கலைஞர்களின ஆடை அலங்காரமே கண கொள்ளாக காட்சியாக இருக்கும. பக்க இசைக் 'கேற்ப ஆடும்போது வெள்ளி, கண்ணாடி, வேலைப் பாடுகளில் ஒளி பட்டுப் பல திசைகளிலும் சிதறி அழகூட்டுகிறது. கு.மு.

துணை நூல்கள்:

Enakshi Bhavani, The Dance of India, Taraporevala's Treasure House of Books, Bombay, 1979.

Kapila Vatsyayan, The Tradition of Indian Folk Dance, Indian Book Company, New Delhi, 1977.

Projesh Banerji, The Folk Dance of India, Kitabistan, Allahabad, 1959.

மணிப்புரி மொழி: இந்தியாவில் நான்கு மொழிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. திராவிட மொழிக் குடும்பம், ஆரிய மொழிக் குடும்பம், முண்டா மொழிக் குடும்பம், திபெத்தோ - பர்மன்மொழிக் குடும்பம் ஆகியவை அந்நான்கு மொழிக் குடும்பங்கள் ஆகும். அவற்றுள் 'திபெத்தோ - பர்மன்' மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மொழியே மணிப்புரி. சீனோ-திபெத்திய மொழிக் குடும்பத்தின் நான்கு கிளைமொழிக் குடும்பங்களுள் ஒன்றுதான் இந்தத் 'திபெத்தோ-பர்மன்' மொழிக் குடும்பம். அக்கிளை மொழிக் குடும்பத்தின் குக்கி-சின் (Kuki-Chin) குழுவில் ஒன்றுதான் மணிப்புரி மொழி. மணிப்புரிமொழி திபெத்திய மொழிகளுக்கும் பர்மிய மொழிக்கும் இடையே ஒரு பாலம் போல அமைந்துள்ளது. மணிப்புரியின் உடன்பிறப்பு மொழிகளான சீன மொழி, பர்மியமொழி, திபெத்திய மொழி ஆகிய மொழிகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டிருக்கின்றது இந்த மணிப்புரி மொழி.

மணிப்பூர் மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் இம்மொழி இருக்கின்றது. இந்தியாவிற்குள் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் மக்களும், இந்தியாவுக்கு வெளியே பர்மா, பங்களாதேசம் ஆகிய நாடுகளில் ஏறத்தாழ $4\frac{1}{2}$ இலட்சம் மக்களும் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர்.

மேலும், அசாம் திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களிலும் மணிப்புரிமொழி பேசுபவர்களுடைய தொகை கணிசமாக இருக்கின்றது. மணிப்பூரைச் சுற்றியுள்ள மலைவாழ்மக்களின் தொடர்பு மொழியாக (Lingua Franca) மணிப்புரி இருக்கின்றது. தொடக்கப்பள்ளி முதல் கல்லூரி வரையில் இம்மொழி கற்பிக்கப்படுவதோடு கல்லூரிக் கல்வியில் மணிப்புரி பயிற்றுமொழியாகவும் இருக்கின்றது.

ஆட்சி மொழியாகவும், கல்வி மொழியாகவும், தொடர்பு மொழியாகவும் இருக்கின்ற மணிப்புரி நீதிமன்ற மொழியாகவும் விளங்கிவருகின்றது. சேயிரப்பு, குச்சு, கரோத்து, பாச்சா போன்ற மணிப்புரி நீதி மன்றங்களின் அலுவலகங்களில் மணிப்புரி இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

இம்மொழி பேசப்படுகின்ற வட்டாரச் சூழல், வரலாற்றுச் சூழல், பண்பாட்டுச் சூழல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மணிப்புரி மொழியில் ஆரிய மொழிகளின் தாக்கம் பெரிதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு பல வகையில் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கும் மணிப்புரி மொழிக்கான விளக்க இலக்கணம் இன்னும் தெளிவாக எழுதப்படவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

மணிப்புரியில் எட்டு உயிரொலிகளும் இருபத்தாறு மெய்யொலிகளும் மூன்று சொல்லழுத்தங்களும் (Tone) இருக்கின்றன. அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஓ ஆகிய எட்டும் மணிப்புரி உயிரொலிகளாகும். மெய்யொலிகளைக் கீழ்வருமாறு காட்டலாம்.

p	—	t	c	K	
pʰ	—	tʰ	cʰ	Kʰ	
b	—	d	j	g	
bʰ	—	dʰ	jʰ	gʰ	
s	—		Sʳ		h
m	—	M		ṅ	
		l			
		r			
w	—	y			

மணிப்புரி மொழியின் எழுத்துகள் பிராமி எழுத்துகளின் ஒரு கிளையாகும். அவை அசாமிய மொழி, வங்கமொழி எழுத்துகளைப் போலுள்ளன. மணிப்புரிஎழுத்துகள் கி.பி.799-இலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது தெரிகிறது.

மணிப்புரி இலக்கியங்களுக்கு இந்திய இலக்கியங்களில் சிறப்பானதொரு இடமுண்டு.

மற்ற இந்திய மொழிகளிலுள்ளவை போன்று சமய இலக்கியங்கள் மணிப்புரியிலும் பெரிதும் வளர்ந்துள்ளன. ஔக்ரி (Ougri) என்னும் செய்யுள் ஞாயிற்றைப்போற்றும் இலக்கியமாகும். நொங்டா லைரென்பக்கங்பா என்னும் அரசனின் (கி.பி.33) முடிசூட்டு விழாவில் பாடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற பாடலொன்று இலைசுரபாம் என்னும் இலக்கியத்தில் வருகின்றது. 'நுமிடத் கப்பா' ஒரு நீண்ட பாடல். அது ஞாயிற்றைப் போற்றிப் பாடப்பட்டதாகும். அது மணிப்புரி இலக்கியத்தின் தொடக்கத்தை நினைவூட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

சமய இலக்கியங்கள் வளர்ந்திருப்பது போன்றே சமயச் சார்பற்ற இலக்கியங்களின் உருவாக்க வளர்ச்சியையும் இங்குக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

கிசன் கிராவோ என்னும் செய்யுள் 'உலுவாங் நிங்தௌ புன்சிபா' என்னும் (கி.பி.568 - 658) தலைவனின் மன்னர்பட்டப் போட்டி பற்றிக் கூறுகிறது. மணிப்புரியில் பல சமயச் சார்பற்ற இலக்கியங்களின் உருவாக்கத்திற்கு கி.பி. 12- ஆம் நூற்றாண்டு அடிப்படையாகிறது. அக்காலக்கட்டத்திலேயே தனிப் பாடல்களும் ஏராளமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. அகப் பொருளைக் கருவாகக் கொண்ட மொய்ரான் சையோன் கதைகள் மணிப்புரியில் மிகவும் புகழ்பெற்றவை. 'கம்பா' வைத் தலைவனாகவும் 'தோய்பி' யைத் தலைவியாகவும் கொண்ட அக்கதை ஒரு மணிப்புரிக் காப்பியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

போரைக் கருவாகக் கொண்டதொரு புற இலக்கியம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருவானது. அகோங்லோன், நிங்க்தௌலோல் என்னும் கவிதைகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகும். புற இலக்கியக் கூறுகளைக் கொண்ட அக்கவிதைகள் போருக்குச் சென்று, வாகை சூடிப் பொன்னும் பொருளும் கொண்டு வருவதைக் கூறுகின்றன.

உரைநடை இலக்கியம் வளர்ந்ததற்கான சான்றுகள் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே உள்ளன. பந்தோய்பிக் கதைகள் காதலையும் சமயக் கருத்துகளையும் கொண்டவை. அவ்வகையான கதைகள் மீண்டும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பொம்பிலுவாவோபா கதைகள் மணிப்புரி மொழியின் சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும்.

இம்மொழியில் கமல், மினகேதன், சுர்ச்சந்த் சர்மா போன்றோரின் கவிதைகள் சிறப்பானவை. பழைய காதல் கவிதைகளைக் கொண்ட நாடகங்கள், கி.பி. 20-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட மாதபி, இலபங்கா (வரலாற்றுப் புதினம்) போன்ற புதினங்கள், மொழிபெயர்ப்புப் புதினங்கள், சிறுகதைகள், இலக்கியத் திறனாய்வு போன்றவை மணிப்புரிமொழியில் கி.பி.20 – ஆம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வளத்திற்குச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இடம்பெறாவிட்டாலும் சாகித்தியக் கழகத்தால் ஓர் இலக்கியமொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது மணிப்புரி மொழி. என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Inder Singh., Manipuri Phonetic Reader, CIIL, Mysore, 1975.

Manipur Sahitya Parishad, Glimpses of Manipuri Language, Literature and Culture, 1970.

மணிப்பூர்: இது இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு சிறிய மாநிலம். இதன் வடக்கே நாகாலாந்தும், தெற்கே மிசோரமும், மேல் பர்மாவும் (Upper Burma), மேற்கே அசாம் மாநிலத்தின் கச்சார் மாவட்டமும், கிழக்கே பர்மாவும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் பரப்பளவு 22,237 ச.கி. மீட்டர்; மக்கள்தொகை 14,33, 691 (1981). அவருள் 41 % எழுத்தறிவுடையோர். இங்குப் பேசப்படும் மொழிகள் மணிப்புரியும் ஆங்கிலமும் ஆகும். இதன் தலைநகரம் இம்பால்(Imphal).

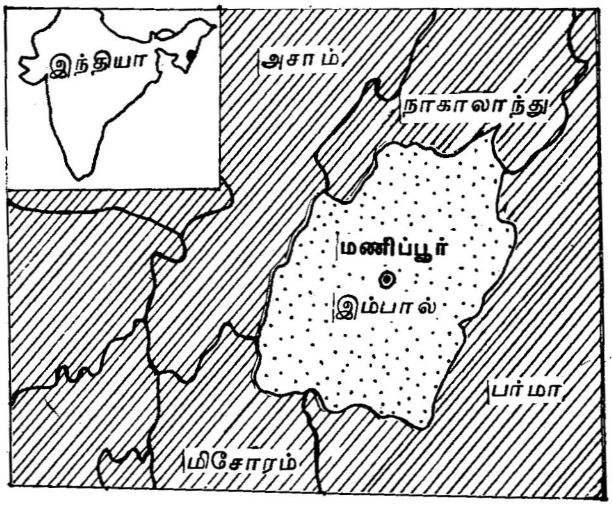

மணிப்பூர்

பொருளாதார வளர்ச்சியில் இது முன்னணியில் நிற்கிறது. இது மழை மிகுதியான மாநிலமாகையால், பயிர்த் தொழிலுக்கு ஏற்றதாகவுள்ளது. குன்றுகளின் அடிவாரங்களில் நெல்லும் சோளமும் பயிரிடப்படுகின்றன. கூடுதல் விளைச்சலுள்ள நெல்வகை இங்குப் பயிரிடப்படுகிறது. கைத்தறி நெசவும், ஆலை நெசவுத்தொழிலும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. ஏறக்குறைய 3310 சிறு தொழில் அலகுகள் இருக்கின்றன. மின்னியல் (Electronics) தொழிற்சாலையும், தொலைக்காட்சிப் பெட்டி இணைப்புத் தொழிற்சாலையும் இருக்கின்றன. பட்டுப்புழு வளர்ப்பில் (Sericulture) மணிப்பூர் முன்னணியில் நிற்கிறது. பழங்குடியினர் முசுக்கட்டை மரம் வளர்ப்பிலீடுபட்டுள்ளனர். பட்டு உற்பத்தித் தொழிலிலும் இம்மாநிலம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

மணிப்பூர் முதலில் ஒரு சிறிய அரசாக இருந்தது. இது கி.பி. 1891-இல் ஆங்கிலேயராட்சியின் கீழ் வந்தது. அரச குடும்பத்தார் இதனை ஆட்சி செய்தனர். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி (1947), இதன் அரசரே இதன் நிருவாகத் தலைவராக இருந்தார். வயது வந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சட்டமன்றம் இருந்தது. அது 1949-இல் இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணையவும், சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டுச் சிறிது காலம் தலைமை

ஆணையர் மாகாணமாக (Chief Commissioner's Province) இருந்தது. பின 1950 - இல் இந்திய அரசி யலமைப்பின்படி இது 'சி' பிரிவு மாநிலமாக ஆளப் பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 30 உறுப்பினர்களை யுடைய பிரதேசக் குழு 1957-இல அமைக்கப்பட்டது. இதன் ஆட்சியாளா துணை ஆளுநராக உயர்த்தப் பட்டார். இது 1972-இல் ஒரு மாநிலமாக (State) ஆக்கப்பட்டது. இது 8 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டது.

இம் மாநிலத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகள் இதன் தலைநகரமான இம்பாலையும, இதன் உலோக் டாக்கு என்னும் பெரிய தூய நீர் ஏரியையும், உலகி லேயே இங்குத்தான் காணபபடுகின்ற கெய்பூல் லாம்சோ என்னும் மிதக்கும் பூங்காவையும் காணப தற்கு வருகின்றனர். இம்மாநில மக்கள மணிப்புரியர், மெய்தியர், நாகர், குக்கியா ஆகிய பல இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்நாட்டவர் வளர்த்துள்ள நடனக் கலை வகைகள் சிறப்புடையன. அவற்றுள கணணன இராசலீலை என்பது புகழப்படும் ஒரு நடன வகை யாகும். இங்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் உளளது.

பா ரு.

மணிபல்லவம்: இந்தியாவுக்கும் இலஙகைக் கும் இடையேயிருந்த ஒரு தீவு மணிபல்லவம். இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கில் முப்பது யோசனை தொலைவில் இருநததெனபர். சிறப்புமிக்க புத்த பீடிகை இத்தீவில் இருந்தது. இத்தீவைப் புத்த சமயத்தவர் அடைந்து, புத்த பீடிகையை வழிபட்ட னர். இத்தீவையடைந்தோர் இதிலுள்ள புத்த பீடிகை யாலும் பொய்கையாலும தம் பழம்பிறப்பு அறிவர் என்பர். இத்தீவில் நடைபெற்ற பல நிகழச்சிகளை மணிமேகலையில் காணலாம்.

மணிமேகலை சுதமதியுடன் மலர்வனஞ் சென்ற போது அங்குவந்த மணிமேகலா தெய்வம், உதய குமரனுக்கு மணிமேகலைபால் உள்ள விருப்பம் தணியாமையை எடுத்துக் கூறி, அவ்விடம விட்டு நீங்கிச் சக்கரவாளக கோட்டத்தை அடையுமாறு கூறியது. பிறகு மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலை யைத் தழுவியெடுத்து, வான்வழியே முபபது யோசனை தொலைவு தெற்கே சென்று, கடல் சூழ்ந்த மணிபல்லவத தீவில் அவளை வைத்து விட் டுச் சென்றது. பின் மீணடும் உவவனஞ் சென்று சுத மதியை அடைந்து, மணிமேகலைக்குப் புத்தர் அற நெறியிற் செல்லுதற்குரிய நற்காலம் வந்துற்றதால் அவளை எடுத்துச் சென்று மணிபலலவத் தீவினகண் வைத்துள்ளதாகவும், ஏழாம்நாள் மீணடும் அவள் உவவனம் வந்து சேர்வாள என்றும், அவள் வரும் போது பற்பல வியததகு செயல்கள நிகழும் எனறும அது கூறிச சென்றது.

புகார் நகரில் சுதமதி செயலற்றிருப்ப, மணி பலலவததில் கடலருகே மணலில் தூஙகிய மணி மேகலை துயில்நீங்கி எழுந்து தான் முன் காணப் பெறாத புதிய பொருளகளைக் கண்டாளாதலின், அவற்றைப் பார்ததுத திகைப்புற்றாள. சுதமதியைக் காணாது கலக்கமுற்ற மணிமேகலை அததீவின நீர்த துறைகளிலும் மணற்குன்றுகளிலும் சென்று அவ ளைத தேடி ஒருவரையும் காணாதவளாய் அழுது கொண்டிருந்தாள் அப்போது அவள முன்னர், இந்திரனால் இடப்பட்டுக் கண்டு வணங்கியவர்கட் குத் தம் பழம்பிறப்பை அறிவிபபதாகிய புத்தபீடிகை தோனறியது. அதைக கண்டவுடன் மணிமேகலை வியப்புற்றாள். கை குவிதது வணங்கி, மும்முறை அதனை வலம்வந்து பணிநது எழுந்தாள அதன காட்சியால் தம் பழம் பிறப்பின் நிகழச்சிகளை உணர்ந்தாள மணிமேகலை.

அங்கு வந்த மணிமேகலா தெய்வததைச் சந தித்த மணிமேகலை, பின்னர் அங்குளள மணற குன்று முதலியவற்றைப் பார்ததுக் கொணடிருக்கு மிடதது, தீவதிலகை எனபாள அஙகுத தோனறி னாள. அவள, இந்திரன ஏவலால், அப் பீடிகையைக் காததுக் கொண்டிருப்பவள. "புதத தேவர் அருள நெறியில் நடப்போரே இப்பீடிகையைக் காணடற்கு உரியர் கண்டவர் தம் பழம் பிறப்பை உணர்வா. இப் பீடிகைக்குமுன் 'கோமுகி' என்னும் பொயகை யொன்றுள்ளது. அதனுளளிருநது 'அமுதசுரபி' என னும் அட்சய பாத்திரம் ஒவவோர் ஆணடும் வைகாசித் தூய முழு மதி நாளில் தோனறும். அதில இட்ட அமுதம் கொள்ளக் கொளளக் குறையாது வளர்ந்து கொணடே இருக்கும்" என அவ்விடத்தைப் பற்றி விளக்கிக் கூறினாள் தீவதிலகை.

மணிமேகலை முறைப்படி அத்தீவிலுளள பீடி கையைத் தொழுதபோது, அப்பொய்கையிலிருநது 'அமுதசுரபி' பாத்திரம் அவள் கையில் வந்தடைந் தது. பின்னர் வானிலே எழுநது சென்ற மணி மேகலை நாகபுரஞ் சென்று ஆங்குள்ள புணணிய ராசனைக் கணடு, பழம் பிறப்பிலே 'நீயே ஆபுத திரன்' என்று அவனுக்கு உணர்த்தி, மணிபலலவஞ் சென்று தரிசித்தால் பழம்பிறப்பை உணரலாம் என றும் உணர்ததினாள. பின்னர் அவனும் மணிபல்ல வம் வந்து புதத பீடிகையைத தரிசித்தாள.

மணிமேகலை வஞ்சிநகர்க்கண் இருந்து பல் வகைச சமயக் கணக்கர்களைக் கணடபின், தவம மேற்கொணடிருந்த மாசாத்துவானை அடைய,

அவன தன வரலாறறைக கூறியதுடன், கச்சிமாநக ருககுச செலலுமாறு மணிமேகலையிடம கூற அவ ளும சென்றடைநதாள் அஙகே இளஙகிளளி என பான அமைததிருந்த புதத சயிததியத்திறகுத் தென மேற்கிலுளள ஒரு பொழிலையடைந்தாள். காஞசி மன்னன், தனககுத தெயவமொனறு தோன்றி மணிமேகலையைப பற்றி அறிவித்ததைக கூறி, அது மணிபல்லவத்திலுள்ள கோமுகிப பொய்கை, பொழில முதலியன போலத தன்னை இஙகே சமைக்குமாறு பணித்தமையும் அவவாறே தான செய்தமையும தெரிவித்து, அவ்விடததையும அவட் குக காட்டினான. மணிமேகலையும், அதைக் கணடு வழிபட்டுக் காணாா கேளார் கால்முட மானோர், பேணாமாக்கள, பேசார், பிணியுற்றோர், படிவ தோன்பியர், பசியுறறோர், முதலிய பல் லோரையும் வருவித்துத் தன அமுதசுரபியால இனிய அமுதுண்பித்தாள். வே.இரா மா.

துணை நூல்:

மணிமேகலை – உரை, வேஙகடசாமி நாட்டார், ந.மு., துரைசாமிப் பிள்ளை, ஔவை, சு , கழக வெளியீடு, சென்னை, 1985

மணிமுத்தாறு: இது தமிழநாட்டின் தெறகுப் பகுதியில் உளள நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத் தில் பாயும் ஆறு. இது தாமிரவருணி நதியின துணை யாறாகும். இது தோனறும் மலைக்கு அகத்திய மலை என்று பெயர். அம்மலையின் உயரம ஏறத்தாழ 1830 மீ. அதன் வட சரிவில் செங்கல்தேரிச்சோலையில் மணி முத்தாறு தோனறுகிறது. சிங்கம்பட்டிப்பகுதியில வரட்டாறு, கூசனமதி ஆறுகளின் நீரை இது பெற்றுக் கல்லிடைக் குறிச்சிக்கு மேற்கே தாமிரவருணி யுடன கலக்கிறது. மணிமுத்தாற்றினை அடுததுளள அடர்ததியான காடுகளில, பாம்பு, முயல், கீரிப பிளளை முதலிய விலஙகுகள் மிகுதியாகக் காணப்படு கின்றன. கல்லிடைககுறிசசியிலிருநது 6 கி.மீ. தொலை வில மணிமுத்தாறு அணை கட்டப்பட்ட பின் 1963-இல மணிமுத்தாறு அணை நகரமைப்பு எனப்படும் ஒரு நகரியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது அங்கிருந்து 48 கி.மீ. தொலைவில திருக்குற்றாலம் உள்ளது திருககுற்றால மலைமீது மணிமுத்தாறு அருவி உள்ளது. அங்கு நீரா டும் வசதி உணடு. ஆணடு முழுவதும் அருவியில் நீா விழுகிறது. அருவியின் உயரம ஏறததாழ 8 மீ. குளிக் கும் இடத்தில் அருவியின உயரம ஏறத்தாழ 5 மீட்டர். அருவிககுக் கீழே ஏறத்தாழ 25 மீ. ஆழத்துக்கு நீசசல குளத்தைப் போன்ற அமைப்பு உளளது. சுற்றுலாப் பயணிகள் அநத இடத்தை மிகவும விரும்பி அங்கு வந்து போகின்றனர். மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டு மூலம இந்த ஆறறின நீா வேளாணமைக்கு மிகுதி யாகப பயனபடுத்தப்படுகிறது

மணிமுத்தாறு நீாத்தேக்கம். இது தமிழ்நாட்டில நெல்லைகட்டபொமமன மாவட்டததில் கலலிடைக் குறிச்சி என்னும் ஊருக்குத் தெனமேற்கில் ஏறத்தாழ 6கி.மீ. தொலைவில் உளளது. தாமிரவருணியின துணை ஆறான மணிமுத்தாறறின் குறுககே, அம்பா சமுத்திரததிறகுத் தெனகிழககில ஏறத்தாழ 6 கி.மீ. தொலைவில இந்த அணை கட்டபட்டுளளது. இதன மூலம் மிகுதியாகத் தேக்கப்படும் நீர் அப்பகுதியின் வேளாணமைக்குப் பெரிதும பயனபடுத்தப்படுகிறது இநத அணையின உயரம் 76.8மீ., நீளம 2930 மீ. ஆயிரககணககான ஏககர் நிலஙகளுக்குப் பயனபடும இந்நீர்ததேகக அமைப்பு வேலை 1950-ஆம் ஆணடில தொடஙகப பெறறு 1958-இல் முடிவுறறது. இவவ ணைககட்டு,36 மீ. மணணினாலும 40 8மீ. கல்கட்ட டத்தாலும் ஆககப் பெற்றுளளது. அணையின் மொத்த நீளம 2930 மீட்டரில 2555 மீ. மணணி னாலும் 375மீ. கல்கட்டடததினாலும் ஆக்கப பெறறுள ளன. இந்நீர்த்தேககத்திலிருநது 45 கி மீ. நீளமுளள வாய்க்கால மூலம பாயும நீர் 20,000 ஏக்கர் நிலங் களுககுப் பயனபடுகிறது. மேலும், தாமிரவருணித் திட்டத்தின்கீழ முனபே நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் 83,000 ஏக்கர் நிலங்களும், இப்புதிய நீர்த்தேக்கத தால் மிகுதியான பயன்களைப் பெறுகினறன. இந் நீர்த்தேகக வேலை நிறைவேற்றுவதற்கு 5.05 கோடி உருபாய் செலவாகியது எனறு கணக்கிட்டுளளனா.

இந்நீர்ததேக்கத்திலிருந்து நாங்குநேரி வட்டத் துக்கு உயர்மட்டக் காலவாய் ஒன்று வெட்டப்பட் டுள்ளது. தெ.பா.

மணிமேகலா தெய்வம், பல தீவுகளில் வாழ் வோரை அரககர்களின் கொடுமையினின்றும் காக் கும் பொருட்டு இந்திரன ஏவல வழிச் செயற்பட்டு வந்ததாகும். இது கோவலனின குல தெய்வமாகும். இத் தெய்வம் கோவலன் குலத்து முன்னோன் ஒரு வன் உடைகலப்பட்டு வருந்தியபோது அவனைக் கடலினின்றும உய்வித்தது இத் தெய்வம் ஆணடு தோறும் நடக்கும் இந்திர விழாவைக் காணபதற்கு அப்பதிவாழ்மகள வடிவெடுத்து வரும் ஓராண்டு அவவாறு வந்த தெய்வம் உவவனத்திலுள்ள பளிக் கறையிலிருந்த பீடிகையை வலங்கொண்டு புத்ததேவ னைப் பலவாறு போற்றி வணங்கி மணிமேகலையை உதயகுமரனுக்கஞ்சிப் பளிக்கறையுள புகுத்தித தனித்து நினற சுதமதியிடம் அவளதனித்து நிற்கும் காரணம் கேட்டது. அவள் உற்றது கூறியதும் உதய குமரன மணிமேகலை மீது தணியாக் காதலால்

அவளை இவ்வனத்தின்கண் பற்றானாயினும் வீதி வாய்த் தொடர்ந்து பற்றுவானாதலால் அவ்வனத் துக்கு மேற்பால் உள்ளதொரு சிறுபுழை வழியாகப் போகித் தவத்தோர் வாழும் சக்கரவாளக் கோட்டம் புகுமாறு அவளைப் பணித்தது சுதமதி அத்தெய்வத திடம் சக்கரவாளக்கோட்டம் என்று பெயர் வந்த காரணம் கேட்க, அது விளக்கிக்கூறிற்று. அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சுதமதி தூங்கியபின், மணி மேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத் தீவில் விட்டு விட்டுக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்குப் போந்து, உதயகுமரனுக்குப் பல அறிவுரைகளைக் கூறிய பின், சுதமதியிடம் சென்றது. அத்தெய்வம் தான் மணிமேகலையை மணிபல்லவத் தீவில் உய்த்த செய்தியைக் கூறி, அவள் தன்னுடைய முற்பிறப்பின் வரலாறு உணர்ந்து வேற்றுருவங்கொண்டு வருவா ளாயினும் அவட்கு மறையாள் என்றும், அவள் நகர் புகும்போது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பல அற்புதங் கள் நிகழுமென்றும், அச் செய்தியை மாதவிக்குக் கூறுமாறும், கோவலன் தன் மகட்கு 'என் பெயரை' வைத்த போது மாதவியின் கனவில் தோன்றிக் 'காமன் செயலற்று ஏங்கும் வண்ணம் ஆசையை முழு தும் ஒழித்த தவமகளைப் பெற்றாய்' என்று யான் கூறியதை நினைவு படுத்துமாறும் கூறிப்போயிற்று.

மணிபல்லவத் தீவில் மணிமேகலை துயிலெழுந்து தான் வேறிடம் புகுந்தது உணர்ந்து புலம்புகையில் வணங்கியோர்க்குப் பழம்பிறப்பறிவிக்கும் பீடிகை கண்டு, பிறப்புணர்ந்து தன்னை அந்தவனத்துய்த்த தெய்வம் வாராதோ என்று எண்ணியிருந்தாள். அப் போது, மணிமேகலா தெய்வம் தோன்றிப் புத்த தேவனை வணங்கியபோது, மணிமேகலை அதனிடம் தன் பழம் பிறப்பில் கணவனாக ஆங்கிருந்த இராகு லன் எங்குள்ளான் என்றுகேட்க, அத்தெய்வம் இராகு லனே உதயகுமரனாகப் பிறந்துள்ளான் என்றும், அத னாலதான் அவன் மனம் அவளிடம் புக்கது என்றும், அவ்வெண்ணத்தை மாற்றற்கே தான் அவளை அத் தீவிற்குக் கொணர்ந்ததாகவும் கூறியது. மேலும், அத் தெய்வம், தாரை வீரை என்ற அவள் தமக்கையர் அற வணவடிகள் கூறியாங்கு பாதபங்கய மலையைத் தொழுது மாதவியாகவும், சுதமதியாகவும் பிறந்துள்ள னர் என்றும் அவள் பிற சமயவாதிகளோடு வாதிட நேருமென்றும் கூறி, வேற்றுருக் கொள்ளற்கும், பசியா திருத்தற்கும் விணவழியியங்கற்கும் உரிய மூன்று மந் திரங்களை மணிமேகலைக்குக் கூறிச் சென்றது.

நாக நாட்டரசன் மகள் பீலிவளை, தான் பெற்ற குழந்தையை அங்குப் போந்த கம்பளச் செட்டிவழிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து அரசனிடம் அவன் மகன் என்று கூறி ஒப்படைக்குமாறு கூறிக் கொடுத்தாள். அங்ஙனமே அவன் கொடுப்பதாக உடன்பட்டுப் பிள்ளையோடு வரும்போது உடைகலப்பட்டுக் கட லில் ஆழ்ந்ததை அரசனிடம் கூற அவன் மகனைத் தேடி அலைந்ததால் இந்திரவிழாவை மறப்ப, அது பொறாத மணிமேகலா தெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டி னம் கடல் கொள்ளுமாறு சபித்தது. கடலும் ஊரை மூழ்கடித்து அழித்தது இவ்வாறு சாபமிட்டழித்தது மணிமேகலா தெய்வமேயாகும். கு.தி

மணிமேகலை. இது ஒரு பௌத்த சமய நூல். இதனை மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார் என்னும் புலவர் 'மணிமேகலை துறவு' என்ற பெய ரில் இயற்றினார். பிற்காலத்தவர் இதனைப் பெருங் காப்பியத்துள் ஒன்றாகக் வழங்கினர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தோடு சேர்த்து இரட்டைக் காப்பிய மென்று குறிப்பிடுவாருமுளர். காப்பியம் காமவெரி யெழ விகற்பித்துப் பேசப்பெறுவது சிலம்பும் மேகலை யும் வேறு வேறு சமயங்களைச் சார்ந்து அறமுரைக் கும் நூல்களாகும் காப்பியத்துள் பேசப்பெறும் உறுப் பினர்களின் பெயர்களும் சில செய்திகளும் ஒன்று போல் கூறப்பெற்றிருப்பினும் வேறுபாடுகள் மிகுதி பதிகச் செய்திகொண்டு இரண்டு நூலும் ஒருசேர ஒருகாலத்துப் பாடியதாகக் கொள்ளின் மாறுபாடு கள் பல நிகழும்.

சோழ மரபின் பழையோன் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடித்தோள் செம்பியன் காலத்தில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரவிழாத் தொடங்கப் பெற்றது அது சோழமரபினரால் ஆண்டுதோறும் விடாது நடைபெற்று வருவதாகும் அந்த விழாவில் மாதவி நடனமாடப் போகாமையால் நகர மக்கள் பழிகூறி யது கேட்ட மாதவியின் தாய் சித்திராபதி வயந்த மாலையின் வாயிலாக ஊரவர் கூறும் பழியைக் கூறி வரப் பணித்தாள். அதுகேட்ட மாதவி தான் துறந்த தோடன்றிக் கற்புக் கடவுள் கண்ணகியின் மகள்முறை யுடைய மணிமேகலையும் கணிகைத் தொழில் பூணாள் என்று கூறியனுப்பினாள் வயந்தமாலையும், மாதவியும் பேசிக் கொண்டிருந்த செய்தியைக் கேட் டுத் தன் தந்தை கோவலனுக்கும் தாய் கண்ணகிக் கும் நிகழ்ந்த கேட்டினை எண்ணிக் கண்ணீர் உகுத் தாள். அக்கண்ணீர் அவள் தெய்வத்துக்குத் தொடுத்துக்கொண்டிருந்த பூமாலையில் விழுந்து தூய் மையைக் கெடுத்துவிட வேறு பூக்கொண்டு மாலை தொடுக்கப் பணித்தாள். அப்பொழுது அவள் தோழி சுதமதி என்பாள் மணிமேகலை தனித்து மலர்கொய் யச் செல்வது பொறாது அவளுடன் செல்கின்றாள்.

அவர்கள் உவவனம் என்ற பூந்தோட்டத்தில் பூக்கொய்து கொண்டிருந்தபோது உதயகுமரன் என்ற அரசிளங்குமரன் மணிமேகலை உவவனம் புகுந்தது அறிந்து அவளைத் தேடிப் போனான். உதயகுமரன்

தனனை விரும்புவதை முன்னமே அறிநத அவள தான பூணட துறவுககு ஏலாவகை அவன விருப்பம் இருப்பதறகஞ்சி அவள அவவனத்திருநத பளிஙகறை யொனறில புகுநது தாளிட்டுக கொணடாள். அப் பொழுது உதயகுமரன சுதமதியிடம் அவள்புக்க இடம் கேட்டான. அவளும் யாக்கையின் புனமை பலவற்றைக் கூறிக்காமங் கூடாதெனனவும் அவன் கேளானாய்ப் பளிஙகு மணடபத்துள இருந்த மணி மேகலையைப் பளிஙகுவழி வெளிப்படக்கணடு அக லாதவனாய் நின்றான். அவள்வெளிப்படுமாறிலாதது கணடு அவளைச் சித்திராபதியின் துணையால் பெற லாம் எனறு போய்விடுகின்றான்.

பின மணிமேகலை வெளியில் வந்து சுதமதியிடம் தனமனம் தனனை அறியாது அவனபால் செல்லும் காமத்தியற்கையைக் கூறி அங்குப் பொழுது கழிந்த தால தங்கி உறங்கிவிடுகின்றனர். மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலைக்கு உதயகுமரனால் துன்பம் வருமென்பதை அறிந்து அதனை அவர்களிடம் கூறிச் சக்கரவாளக் கோட்டம் புகுமாறு கூறியது. சுதமதி சக்கரவாளக் கோட்டம் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டே உறங்கியதும் அத்தெய்வம் மணிமே கலையை மணிபல்லவத் தீவிறகு எடுத்துச் சென்று அங்கு விட்டுவிடுகின்றது. பின், அத் தெய்வம் காவிரிப் பூம்பட்டினம் போந்து உதயகுமரனுக்கு அறிவுரை கூறிவிட்டு உவவனத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருநத சுதமதியிடம் மணிமேகலை மணிபல்லவத்தீவில் இருக் கும் செய்தியைக் கூறிப்போய்விடுகின்றது. சுதமதி சக்கரவாளக் கோட்டம் புகுந்து அங்குள்ள தெய்வத் தின் வாயிலாகத் தன் பழம்பிறப்பை அறிந்து நிகழ்ந் தவற்றையெல்லாம் மாதவியிடம் கூறித் துன்புற்றிருந் தாள்.

மணிபல்லவத்தில் உறங்கி விழித்த மணிமேகலை தான் புதியவிடம ஒன்றில் இருப்பதுணர்ந்து திகைத் துத் தன்தாய் மாதவி தன்னைக்காணாது உழல் வாளே எனறு உளைந்து ஆணடுப் பலவிடங்களில் திரிந்து, இறந்த கோவலனை நினைந்து அவன் பெயரைச் சொல்லிப் புலம்பியதும் தன்னை வழி பட்டோருக்குப் பழம் பிறப்பை அறிவிக்கும் தரும பீடிகை தோன்றக் கண்டு வணங்கினாள. அப்பொழுது அவள் பழம்பிறப்புணர்ச்சியைப் பெறறாள. அவள் சென்ற பிறப்பில் இலக்குமி எனனும் பெயரில் இராகுலனை மணந்து வாழந்து வருங்கால் இராகுலன் திட்டிவிடமெனனும் பாம்பினால இறந்தான். அது பொறுக்கலாற்றாது அவள் எரிபுகுந்து உயிர் துறந் தாள.

மணிபல்லவத்தில் மணிமேகலையின் முன் மணி மேகலா தெய்வம் தோன்றிப் புத்ததேவனை வணங்க மணிமேகலையும் அதனை வணங்கித்தன் பழம்பிறப் பினைக கேட்டாள. மணிமேகலை பழம்பிறப்பில இலக்குமி என்னும் பெயரில் இருந்து இராகுலன என்பானை மணந்து அவர்களிடம் போந்த சாது சக்கர முனிவனை இராகுலன் சினக்க அவனை வாளா இருக்கச் செய்து உணபித்தாள். அந்த இராகுலனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாகப் போநதுளளான். அதனால்தான் அவள மனம் அவன்பால் போந்தது என்றும் அவ்வாறு அவன்பால் மனம் போக்கிப் பிறப் பறாது உழலாவணணம் மணிபல்லவத்திறகுக் கொணடு போந்தது என்றும கூறிற்று.

முற்பிறப்பில் தாரை, வீரை என்ற இருவர் அவளுக்குத் தமக்கையராய் இருந்து அறவண அடிகள் அறிவுரையின்படி பாதபங்கய மலையைத் தொழுது, இப்பிறப்பில் முறையே மாதவி என்றும் சுதமதி என்றும் பிறந்துளளனர் எனறும் கூறியதோடு பழம் பிறப்புணர்ந்த அவள் சமயவாதிகள பலருடைய கொள்கைகளைக் கேட்டுப் பிறப்பறுதற்கு மாற்று வேடம் பூணவேண்டுமென்றும் வான்வழி இயங்க வேண்டுமென்றும் பசித்திருக்க நேருமென்றும் கூறி அவற்றைப் போக்க மூன்று மந்திரங்களைக் கூறி யகன்றது. பின மணிமேகலை அத்தீவில் புத்தபீடிகை யைக்காத்துவரும் தீவதிலகை என்பவளைக்கண்டாள். அவள் அத்தீவிலுள்ள கோமுகி என்னும் பொய்கை யைப் பற்றியும் ஆழ்ந்து கிடக்கும் அட்சய பாத்திரம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வெளிப்படுவது பற்றியும அந்த நேரமும் அடுத்தமைபற்றியும கூறப் பாத்திரமும் தோன்றி அவள கையகத்ததாயிற்று. அப்பாத்திரத்தி லிட்ட உணவு எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் எல்லோ ருடைய பசியையும் போக்கும் என்று கூற, மணிமே கலையும் உலகவர் பசி தணிக்கும் வேட்கை கொண்டு தீவதிலகையிடம் விடைபெற்று, முன்னரே அறிந்த மந்திர ஆற்றலால் வான் வழியாகக் காவிரிப்பூம் பட்டினம் அடைந்து, தாய் மாதவியையும் சுதமதியை யும் கண்டு நிகழ்நததுரைத்து அறவணடிகளைத் தொழச் சென்றாள். சுதமதியும் உடன்செல்ல அடி களைக் கண்டு நிகழ்ந்ததுரைத்து, கோமுகிப் பொய் கையில் அமுதசுரபியை இட்ட ஆபுத்திரன் வரலாற் றினைக் கூறுமாறு வேண்டிக் கொணடதோடு மாதவி, சுதமதி ஆய இருவர்தம் பழம்பிறப்புச் செய்தியையும் கேட்டாள். புத்த தேவர் உலகில் பிறக்கும் காலத்தில் நிகழ்வனவற்றைக் கூறிப் பசி தீர்த்தல் ஒன்றே தலை யாய அறமென்று கூறி ஆபுத்திரன் வரலாற்றினையும் கூறினார். காசியில் அபஞ்சிகன் என்ற அந்தணனுக்கு வாய்த்த மனைவி சாலி என்பவள் தீய ஒழுக்கமுடைய வளாக இருப்பதைக் கண்ட அந்த அந்தணன் அவ ளைக் கருவுற்ற நிலையில் விலக்க அவள் தான்புரிந்த பாவத்தைப் போக்கக் குமரித்துறையில் நீராடச் சென்றாள். செல்லும் வழியில் குழந்தையை ஈன்று

நடுவழியில் விட்டுவிட்டாள. அந்தக் குழநதையைப் பசு ஒன்று கண்டு அருளோடு பால ஊட்டி ஏழுநாள கள் வளர்த்தது. அவ்வழியே சென்ற இளம்பூதி என்னும் அந்தணன் அவ்வாண மகவை ஆபுத்திரன் என்று பெயர்சூட்டி வளர்த்தான் ஆபுத்திரன பசுக்களிடம் பேரன்பு பூணடவனாதலால் ஒரந்தணன் வீட்டில யாகத்தில் கொல்லக் கட்டி வைத்திருந்த பசுவை யாரும் அறியாதவாறு கட்டவிழ்த்துப் புறம்போகக் கண்ட அந்தணர்கள அவனை நன்கு புடைத்தனர். அப்போது அப்பசு அவ்வநதணருள் ஒருவரைக் குடல வெளிபபடக் குத்திக் கிழித்து ஓடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் பசுவுக்கு ஊறு விளைககக் கூடாதென்று வாதிட அவ்வந்தணர்கள் அவனை ஊரினின்றும் விரட்டி விட்டனர். பின் ஆபுத்திரன் தென்மதுரைக்குப் போந்து சிந்தாதேவியின் கோயில் அம்பலத்துத் தங்கிக் கொணடு அன்றாடம் ஐயமேற்றுத் தானும் உணடு பிறர்க்கும் வழங்கிவந்தான்.

மதுரையில் வாழ்ந்த சிந்தாதேவி என்ற தெய்வம் எடுக்க எடுக்கக் குறையாது உணவு தரும அமுதசுரபி எனனும் உண்கலத்தைத் தர அவன அதுகொணடு பசித்தோரை அமுதூட்டிப் பேணினான். அதனால், அவனுக்கு அறச்சிறப்பு மிகுவது கணட இந்திரன, அவனுக்கு வரங்கொடுக்க வந்ததும் ஆபுத்திரன அதனை மறுத்ததும் அதுகணடு சினந்த இந்திரன உலகில் பசியே இலலாமற் போகும் வணணம் மழை பொழிந்து வளம் பெருக்கினான். பசித்தோர் இன்மையால் ஆபுத்திரன வேறு நாடு செல்லும் போது மணிபல்லவத் தீவில் தனிதது விடப்பட்டதும் அங்கு அவன் தன் கைகளில இருந்த அமுதசுரபியைக் கோமுகிப் பொய்கையில் இட்டு உயிர் துறநதான என்றும், அந்த அமுதசுரபியே மணிமேகலையின் கையில் வநதுற்றது எனறும கூறி, ஆபுததிரன் சாவக மன்னனிடம் வளர்ந்து அரசனாக இருக்கும் செய்தியையும் கூறி அப்பாத்திரத்தின துணையால உலகவா பசியைப் போக்கு மாறும் அவளிடம் கூறினார். மணிமேகலையும் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அமுதசுரபியோடு வீதிவாய்ப் போந்தாள. அவளை மக்கள சூழ்ந்து நின்று வியக்க, ஆணடுப் போந்த யானைத் தீ யெனனும் அடங்காப் பசிநோயுடைய காயசணடிகை தன் பசியைப் போக்கக கற்பிற் சிறநதாளும் வித்தியாதர உலகத்தாளுமாய ஆதிரையிடம் பிச்சை ஏற்று உண்பிக்குமாறு கூறினாள்.

ஆதிரை என்பவளின கணவன் சாதுவன எனற வணிகன் தீய வழியில தன பொருள்களை இழந்து மீண்டும் பொருளீட்ட மரக்கல மிவர்ந்து வேற்று நாட்டுக்குப் புகும் போது கலமுடையப் பெற்றான். அவன் கடலில் மிதந்து சென்று நாகர் நாடடைந தான். ஆதிரை தன் கணவன் இறந்தான்என்று எணணித் தீயிற பாய்நது உயர்விடத துணிந்தபோது அவள கணவன் உய்த்து மீளவான்என்று விணணொலி பிறந்தது. அது கேட்ட ஆதிரை, கணவன் வருவான எனற நம்பிக்கையோடு அறம்பலபுரிந்து வாழ்நதாள்.

நாகர்களிடம் அகப்பட்ட சாதுவன் அவர் மொழியில் பேசி அவர்தம் தலைவன அன்பைப பெற்று அவன் தந்த பரிசில் பலவற்றோடு ஊர்திரும் பினான. இத்தகைய கற்புடையவள் கையில் ஐயமேற்று ஊட்டுதல் சிறந்தது எனறு காயசண்டிகை கூறியாங்குச் செய்தாள பாத்திரத்திட்ட உணவு பெருக அதனைக் காயசணடிகை பெற்று உணடு தன் பசி நோய் தணிந்து அந்த யானைத் தீயென்ற பசிநோய் தனக்குற்ற செய்தியைக் கூறினாள. பின் காயசணடிகையின் வேணடுகோளினபடி சக்கரவாளக் கோட்டத்திலுள்ள உலக அறவி எனனுமிடத்திலிருந்துகொணடு ஆண்டு வருவோர் பசியைப் போக்குமாறு கூறித தன னூருக்குப் போய்விடுகினறாள. மணிமேகலையும அவ்வாறே செய்தாள்.

மணிமேகலை உலக அறவியில் இருப்பது அறிந்த சித்திராபதி உதயகுமரனிடம் அவளைச் · சேர்பபதாகக் கூறி மணிமேகலை இருக்குமிடத்தை அவனிடம் கூறி அவளைப் பெற்றுக் கொள்ள அனுப்புகினறாள. உதயகுமரன் மணிமேகலையைக் கண்டு அவள பிக்குணிக் கோலம் பூண்ட காரணம் கேட்க அவள அவனை வணங்கி உளளே புகுநது மாற்றுருவெடுத்து வெளியே போய்விடுகின்றாள. அதனை அறியாத உதயகுமரன் அவளைப் பெறுதற்குச் சம்பாபதித் தெய்வத்தை வேணடித் தனக்கு அத்தெயவம் மணிமேகலையைக் கூட்டித் தாராது போனால உயிர்விடுவதாகப் பாடுகிடந்தான். அப்பொழுது அம்மண்டபத் துத் தூண் ஒன்றில் இருந்த கந்திற்பாவை அவன அவ்வாறு சூளிடுவது பயனறறதாகும் எனறது அது கேட்ட அவன் மணிமேகலையை எவ்வாறேனும் காணும் கருத்தோடு சென்றுவிடுகின்றான். மணிமேகலை தான்பூண்ட காயசணடிகையின் வடிவத்தை மாற்றாமல் அவ்வடிவிலேயே இருந்து உணவளித்து வந்தாள. ஒரு நாள் அவவூர்ச் சிறைச்சாலைக்குச் செனறு அங்குள்ளோர்க்கு உணவளிக்க அங்குள்ளோர் அச்செய்தியை மன்னனுக்குரைத்தனர். அது கேட்டு வியந்த அரசன் அவளை அழைத்துவரப் பணித்தான. காயசணடிகை வடிவிலிருந்த மணிமேகலை அவ்வடிவிலேயே சென்று தான்பெற்ற அமுதசுரபியின் பெருமையைக் கூறிச் சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக மாற்றினாள்.

மணிமேகலையை மறவாத உதயகுமரன் காயசண்டிகை வடிவில் இருப்பவள் மணிமேகலை என்று அவளைக் காணச் சென்றான். அப்போது காயசண்டி

கையின் கணவன் காஞ்சனன் அவளைத் தேடிக் கொண்டு அங்கு வந்தான். காயசண்டிகை வடிவில் மணிமேகலை இருப்பதை அறியாது அவளே தன் மனைவி என்று அவளோடு உரையாட அவள் அவனை அறியாதவளாதலால் அவனை மதியாது பழம்பிறப் பில் தன்கணவனான உதயகுமரனிடம் பலதிறப்பட்ட அறிவுரையை அன்பு மலியக் கூறினாள். அதுகண்ட காஞ்சனன் உதயகுமரனிடம் காதல்கொண்டதால் தன் மனைவி தன்னை மதிக்கவில்லை என்று பிழை பட உணர்ந்து, சினம்கொண்டு மறைந்திருந்து உதய குமரனை வாளோச்சிக் கொன்று விடுகின்றான். பின் காயசண்டிகை வடிவில் இருந்த மணிமேகலையிடம் சென்றபோது அங்கிருந்த தெய்வம் காயசண்டிகை வடிவத்தில் இருப்பவள் மணிமேகலை என்றும் காய சண்டிகை தன் பசிநோய்நீங்கி ஊர்திரும்பிவிட்டாள் என்றும், சென்ற வழியில் விந்தமலையைக் காக்கும் விந்தாகடிகை என்ற தெய்வத்தால் விழுங்கப்பட்டாள் என்றும் கூறியது. அது கோட்ட காஞ்சனன் தான் ஆராயாது கொன்றமைக்குப் பெரிதும்வருந்தித் தன் னூர் புகுந்தான்.

உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தது கண்ட மணி மேகலை பலவாறு புலம்பி,நொந்து அவனைத் தழுவ முற்பட்டபோது கந்திற்பாவையாக இருந்த தெய்வம் அவளைத் தடுத்து அவள் கணவன் முற்பிறப்பில் திட்டிவிடமென்ற பாம்பாலும் இப்பிறப்பில் காஞ்சன னாலும் கொல்லப் பெற்றதற்குரிய காரணம் முற் பிறப்பில் இராகுலன் என்ற பெயரில் வாழ்ந்து சமை யற்காரன் ஒருவனை வெட்டிக்கொன்ற தீவினையால் பாம்பு கடித்திறந்ததாகவும், அப்பாவத் தொடர்ச்சி யால் இப்பிறப்பில் காஞ்சனனால் வெட்டுண்டு இறந் ததாகவும் கூறிற்று.அதனோடும் நில்லாமல் அவளை அரசன் சிறை செய்வான் என்றும், பின் சிறைவீடு பெற்று மணிபல்லவம் புகுவாள் என்றும், அதன் பின் வஞ்சி புகுவாள் என்றும் அங்குப் பல சமயவாதிகளின் கொள்கைகளைக் கேட்டறிவாள் என்றும் கூறியது. அதுகேட்ட மணிமேகலை கலக்கம் நீங்கியிருந்தாள்.

சக்கரவாளக் கோட்டத்தில் உதயகுமரன் வெட் டுண்ட செய்தியை முனிவர்கள் அரசனிடம் சென்று, பத்தினிப் பெண்டிருக்குத் தீங்கு செய்வோர் ஒறுக்கப் பெறுவர் என்று பொதுவாகக் கூறஅரசன் அவ்வாறு ஒரு நிகழ்ச்சி தன்னுடைய நாட்டில் நடந்ததுண்டோ என்று கேட்க அவர்கள் உதயகுமரனுக்கு நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறினர். அது கேட்ட அரசன், மகன் இறந்ததற்குக் கையாறுகொள்ளாது தன்குல முன்னை யோர் ஆட்சி முறையை நினைவுகூர்ந்து மகனுக்கு இறு திக் கடனாற்றினான். பின் மணிமேகலையையும் சிறை செய்தான். இச்செய்தியனைத்தும் கேட்டறிந்த அர சமாதேவி மணிமேகலையின் மீதுகடுஞ்சினங்கொண்டு அவளை வஞ்சித்துக் கொல்லக்கருதி அவளைச் சிறை வீடுசெய்து தன் அந்தப்புரத்தில் இருக்கச்செய்து அவ ளுக்குப் பல தீங்குகளைச் செய்தாள். மணிமேகலை முன்னமே கற்றிருந்த மந்திர வலிமையால் துன்ப மின்றி உய்ந்ததால் அதுகண்ட அரசமாதேவி அஞ்சி மணிமேகலையை வணங்கிப் பிழை பொறுக்க வேண்ட, மணிமேகலையும் தனக்கு நிகழ்ந்த செய்தி களைக் கூறினாள்.

மணிமேகலை சிறைப்பட்டது அறிந்த சித்திரா பதி அரச மாதேவியிடம் போந்து மணிமேகலையும் மாதவியும் குலத்தொழில் புரியாது துறந்தது குறித்து ஊரவர் பழிமொழிவதையும் மணிமேகலையால் இளவரசன் மாண்டதோடன்றி இந்நகரத்திற்கு அவளால் துன்பம் சூழப்போவதையும் கூறியதோடு சாரணன் ஒருவன் அவளிடம் இந்திரவிழா மறக்கப் பெற்றதால் நகர் அழியும் என்று கூறியதையும் மணி மேகலா தெய்வம் சினங்கொண்டு நகருக்குத் தீங்கு செய்யுமென்பதையும் கூறி மணிமேகலையைத் தன்னி டம் ஒப்படைக்குமாறு வேண்டினாள். மணிமேகலை யின் பெருமையை நன்கறிந்த அரசமாதேவி அவளு டன் அனுப்ப மறுத்தபோது மாதவி அறவண அடிக ளோடு அங்கு வந்தாள். அடிகள் அரசிக்குப் பல அறி வுரைகூறினார். மணிமேகலை,ஆபுத்திரன் நாடடைந்து அவனுடன் மணிபல்லவம் சென்று அங்குள்ள புத்த பீடிகையை வணங்கினாள். அப்பொழுது தீவதிலகை என்ற தெய்வம் தோன்றி ஆபுத்திரன் வரலாற்றோடு காவிரிப் பூம்பட்டினம் கடல்கொண்ட செய்தியையும் கூறக் கேட்டு அங்கிருந்து வஞ்சிமாநகர் புகுந்தாள். வஞ்சியில் கோவலன் கண்ணகி என்ற இருவருக்கும் அமைக்கப் பெற்றிருந்த கோயிலுக்குள் சென்று அவர்களை வழிபட்டு நின்றாள். அவளுக்குக் கண்ண கிக் கடவுள் காட்சி தந்து தனக்குற்றது கூறி அற வுரை பல பகரக் கேட்டாள்.

வஞ்சியில் முனிவர் உருக்கொண்டு மணிமேகலை சமயவாதிகள் பலரைக்கண்டு அவரவர் கொண்ட சமயக் கொள்கைகளைக் கூறக் கேட்டாள். பின் அங்குள்ள தவப்பள்ளியில் துறவியாய் இருந்த கோவ லன் தந்தை மாசாத்துவானைக் கண்டு வணங்கி விட்டுக் காஞ்சிமாநகர் புகுந்தாள். அங்குத் தன் அமுதசுரபி கொண்டு பசிப்பிணியகற்றினாள். மாத வியும் சுதமதியும் அங்குவர மணிமேகலை தன் உண்மை உருவில் அவர்களோடு அறவண அடி களைக் கண்டு வணங்கினாள். அவர் அவளுக்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிந்த காரணத்தைக் கூறிப் புத்ததருமத்தினை விரிவாகக் கூறக்கேட்டுத் தெளிந் தாள். பின் அத்தெளிவால் தவநிலையில் உறுதி பெற்ற அவளுக்கு அறவணவடிகள் உலகத் துன்பத் திற்கும் பிறப்புக்கும் காரணமாக உள்ள காமம்,

வெகுளி, மயக்கம் என்ற மூன்றையும் விளக்கிப பிறப்புத் துனபம் அறுமாறு நோறகப் பணித்தார். மணிமேகலையும் அவ்வாறே நோறறாள். கு.தி.

மணிலா உடன்படிக்கை, பிலிப்பைன்சு நாட்டின் தலைநகரான மணிலாவில் 1954-ஆம் ஆணடு செப்டம்பர் மாதம் கையெழுத்தாயிற்று. உருசியாவின் அரசியல் செல்வாக்கைக் கட்டுபபடுத்த அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தலைமையில உருவாக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு அரண என இதனைக் கூறுவர். இதன் உறுப்பு நாடுகளாக ஆசுத்திரேலியா, பிரானசு, நியூசிலாந்து, பாகிசுத்தான், பிலிப்பைன்சு, தாய்லாந்து, இங்கிலாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியவை இருந்தன. தென் கிழக்கு ஆசிய உடனபடிக்கை எனவும் மணிலா உடன்படிககை குறிப்பிடப்படுகிறது. இதை வல்லரசுக் கூட்டணி என்றும் கூறலாம். இக் கூட்டணியைச் சார்ந்த எந்தவொரு நாடேனும் தாக்கப்பட்டால் ஏனைய நாடுகள அதறகு உதவ வேண்டும் என்று தெனகிழக்கு ஆசிய உடன்படிக்கை அமைப்பின் 4-ஆம் பிரிவு தெளிவாகக் கூறுகிறது. மேலும், கூட்டணியைச் சார்நத எந்தவொரு நாட்டிற்கேனும் அச்சம் ஏற்படுமாயின், கூட்டணி நாடுகள் கலந்து, அதற்கு உதவ வேண்டும் என்னும் விதியும் இதன் வழி உருவாகியது. அயல் நாடுகளின் ஆக்கிரமிப்புத் தாக்குதல்களிலிருந்தும் உள்நாட்டிலேயே ஏற்படும் அரசினைக் கவிழ்க்கும் சதிகளிலிருந்தும் நாடுகளைக் காக்க இவ்வமைப்பு உதவி செய்தது.

வட அட்லாண்டிக்கு உடன்படிக்கை அமைப்பினைப் போல் தென் கிழக்கு ஆசிய உடன்படிக்கை அமைப்பு இருந்தாலும், இது அதனை விட வலுக குறைந்தது.

இவ்வமைப்பின் தலைமையகம் தாய்லாந்து நாட்டின் தலைநகரமான பாஙகாக்கு ஆகும். இதன் நிருவாகக் குழுவாக உறுப்பு நாடுகளின் அமைச்சர் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது வெளியுறவு அமைச்சர்கள் அல்லது அவர்களின் துணைவர்கள் இக்குழுக் கூட்டங்களில் பங்கேற்றனர். இக்குழுக்கூட்டம் ஆண்டிற்கொருமுறை கூடியது.

இவ்வமைப்பின் செல்வாக்கு 1966-ஆம் ஆண்டள வில் சீர்குலையத் தொடஙகியது. அதற்குக் காரணம் வியட்நாம் போரே ஆகும். பாகிசுத்தானும், பிரான்சும் வியட்நாமில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் குறுக்கீட்டை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; எதிர்த்தன.

இங்கிலாந்தும் ஆசியாவிலிருந்து தன்படையைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. மேலும் கெடுபிடி நெருக்கடி நிலையும் தளரலாயிற்று. பாகிசுத்தான 1972 – ஆம் ஆணடில் தென்கிழக்கு ஆசிய உடன படிக்கை அமைப்பிலிருநது விலகிக் கொணடது. இறுதியாக இவவமைப்பு 1977 – ஆம் ஆணடு சூன மாதம் 30-ஆம் நாள் கலைககப்பட்டது. எனினும, பெயரளவில இது இனனும் செயறபடுவதாகக் கருதப படுகிறது. போர்த் தொடாபறற நிகழசசிகள பறறி நாடுகள தமக்குள பேசித் தீாத்துக கொளளும அமைப்பாக இனறும் இது தொடர்கிறது. இரா.அ.

மத்த விலாசப் பிரகசனம் எனபது மகேந்திர வர்ம பலலவப்பெருமன்னரால வடமொழியில் எழுதப்பட்ட நூல். மகேந்திரவர்மன கி.பி. 600 முதல் 630 வரை அரசாணட பல்லவப் பேரரசர். இவருக்குப் பல பட்டப் பெயர்கள இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று 'மதத விலாசா' என்பதாகும் மத்த விலாசப் பிரகசனம் என்று வடமொழியில எழுதப் பெற்றுள்ள இநநூல் புத்தபிட்சுகளையும, கபாலிகர்கள், பாசுபதர்கள போனற சைவசமய இரவலர்களையும் எளளி நகையாடும நையாணடி நூல எனறால் மிகையாகாது. புதத, சமண, பாசுபத, காபாலிக பிட்சுகள பல்லவர் தலைநகரான காஞ்சியில் நிறைந்து காணப்பட்டனர் எனறும், அவாகளின சமயங்கள இழி நிலைக்குச் சென்றிருநதன எனறும் மத்தவிலாசப பிரகசனம குறிப்பிடுகின்றது. இநநூல பல்லவர் வரலாற்றையும், அககாலததில நிலவிய சமயசசடங்குகளின இழிநிலையையும், சமூக ஊழலையும் அறிய உதவும் மூலச்சானறுகளுள ஒனறாகும 'மத்த விலாசப பிரகசனம்' முதலாம மகேநதிரவர்மன் மாபெரும் அரசா எனறும வீரததில இநதிரனுககுச் சமமானவன எனறும குறிபபிட்டுளளது. பலலவர்களின் நீதிமனறஙகள காஞ்சிமாநகரில இருநதன எனபதையும், அவை அதிகரணங்கள (Adhikarana) எனப் பட்டன எனபதையும் இநநூல் கூறுகிறது.

'மதத விலாசப் பிரகசனம்' பல்லவர் காலததில் உருவாக்கப்பெற்றிருந்த மடஙகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளது. காபாலிகா, பாசுபதா போன்ற சைவசமய உட்பிரிவுகளைச் சாாநதவாகள சிவாலயஙகளில் தங்கி உணவுணடு வாழ்ந்தவர்கள. மத்த விலாசப் பிரகசனம் காபாலிகர்கள ஏகாமபரேசுவர ஆலயத்தைச் சார்ந்த மடத்தில தங்கி வாழந்தனா எனபதைக் கூறுகிறது மேலும, காஞ்சியில் இருநத விகாரஙகளுக்குப் புத்த சமய வணிகாகள நிறைய நன்கொடைகளை வழஙகினர் எனறும் பலலவப பெருமன்னர்களும் விகாரங்களைக்கட்ட பொருள கொடுத்து ஆதரவு நலகினர் எனறும், அத்தகைய விகாரஙகளுள ஒன்று 'இராசகிருகம' எனறும, அவ விகாரம செல்வச செழிப்பு மிக்கது எனறும, அதறகு நன்கொடை வழஙகியவர் தனராசர் என்னும் பெயா கொணட காஞ்சியைச் சார்ந்த புத்த சமய வணிகர்

எனறும 'மத்த விலாசப பிரகசனம்' கூறியுள்ளது. பலலவப் பெருமனனாகள் கலவி கேளவிகளில் தலை சிறநது விளங்கினர் எனபதையும், வடமொழியில் கவிதையியற்றும் புலமை பெறறிருந்தார்களஎன்பதை யும் இதனால அறியமுடிகிறது. சமூக வாழ்வில் புத்த பிட்சுகள பல விவகாரங்களைக்கொண்டிருந்தார்கள. என்பதையும், அவர்கள் மயக்கும் கள்ளையும், இறைச்சியையும் உணடு நெறிகெட்ட முறையில் வாழந்தனர் எனபதையும், மன்னர்களும் மக்களும் இத்தகைய இழிநிலையை எள்ளி நகையாடினர் எனபதையும் இநநூல் சுட்டிக் காட்டுகிறது காஞ்சி யில் கட்டப்பெற்றிருந்த புத்த சமய மடத்தை 'இராச விகாரம' என்று புத்த சமயத் துறவியர் குறிப்பிடுகிறார். பல்லவ மனனர்கள் கொடுத்த மானியத்தால் அவ்விகாரம் கட்டப்பட்டதெனறும், பல்லவப் பெருமன்னர்கள் புத்த சமயத்தினரைப் பொறுமையுடன் நடத்தினர் என்றும் காஞ்சியிலும் அதனைச் சுற்றிலும் இருந்த பல புத்த சமய மடாலயங்களுள் முதலாம் மகேந்திரவாமன ஆட்சிக் காலத்தில் இராச விகாரம் தலைமைஇடத்தைப் பெற் றிருந்ததென்றும் மத்த விலாசப் பிரகசனம் விளக்கு கிறது. பிரகசனம் என்பது பரிகாசத்திற்குரியது என்று பொருள்படும்.

இரா.அ.

மத்தி: இவன் சங்க காலக் குறுநில மன்னன். மத்தியென்பதே இவன் இயற்பெயர். 'பரதவர் கோமான் பல்வேல் மத்தி' (அகம்.226) எனப் பரண ரால் குறிக்கப் பெறுவது கொண்டு இவனை, நெய்தல் நிலத்து மக்களான பரதவக் குடியினர்க்கு மன்னன் எனத் தெளியலாம். 'பல்வேல் மத்தி கழாஅர்' (அகம். 6,226) எனவும், 'கைவண் மத்தி கழாஅர்' (ஐங் 61) எனவும் வந்துள்ளமையால் இவனூர் கழார் என்பது விளங்கும். 'பல்வேல் மத்தி கழாஅர் முன்றுறை ... விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரி' (அகம்.226) என்பத னால் இவனுடைய கழார், காவிரிக் கரையில் அமைந் திருந்தமையும் அறியப்படும். காவிரி கடலொடு கலக்குமிடம் காவிரிப்பூம்பட்டினமான புகாராதலின், இப்பரதவர் கோமான மத்தியின் கழாஅர் அப்புகாரி னும் உள்ளடங்கி நெய்தல் சார்போடே நிலவியிருத் தல் வேண்டும். புகார், கழார் என்ற பெயர்களின் ஒற்றுமையும இவ்வுணமையை உணர்த்தும்.

மத்தியின் கழார் நீர்வள நிலவளங்களாற் பொலிந்து, மகளிர் இளமை நலத்திற்கு உவமையாகப் பரணராலும், ஓரமபோகியாராலும் காட்டப்படு கினறது. தீப்போலும் செந்தாமரைப் பூக்களையுடைய நீர நிறைந்த வயலில, வள்ளைக் கொடிகளை உழக்கி வாளை மீன்களை மேய்ந்த நீர்நாய், அருகிலேயுள்ள பழைய பிரபபந்தூறுகளில் தங்கியிருக்கும் இடங் களையுடையது எனறும் (அகம்.6), அகன்றவூரிடத்தே தழையுடையினையும் குறுந்தொடிகளையும் அணிந்த மகளிர், புனலிடத்தே விளையாடி வெறுத்தால், பைஞ்சாய்க கோரைகளைக் கோதி, கழனியில் மீன்களை மேயும் வெணணாரைகளை ஓட்டி விளையாடும் இடங்களையுடையது என்றும் (அகம். 226), அவ்வூரைப் புனைவர் பரணர். அதன் துறை முன்னிடத்தே வளர்ந்து நிற்கும் நெடிய வெண்மருத மரங்களோடே வஞ்சி மரங்களும் வேர்பறிந்து சாயு மாறு காவிரியிலே பெருவெள்ளம் வருமென்றும் (அகம். 226) அவர் குறிப்பிடுவர். 'நறுமணமுடைய வடுக்கள் காய்தத மாமரத்திலிருந்து பழுத்து உதிரும் தீம்பழங்கள நெடுநீர்ப் பொய்கையிலே துடுமெனறு விழுகின்ற வளமுடைய கழார்' (ஐங்.61) என்று ஓரம் போகியார் புனைவர்.

வலிய வில்லையேந்திய, வலிய தோள்களை யுடைய பல்வேல் மத்தி என்று அடையோடே குறிக் கப் பெறுதலால் இம்மத்தியின் விற்படை, வேற்படைச் சிறப்பும் வெற்றிச் சிறப்பும் தோளாற்றலும் விளங் கும். ஒருபோது, யானைகளைப் பிடிக்கும் பூசலுக்கு அழைப்பினையேற்று வருதலை அறியாத எழினி யென்பான் வாராதொழிந்தமையால், பெருஞ்சின முற்ற வேந்தன் ஏவலிற்சென்று இம்மத்தி, நெடுந் தொலைவிலுள்ள அவன் நாட்டின் கணணே தன் தூசிப் படையிலே அகப்பட்ட அவ்வெழினியின பல்லை யெறிந்து கொணர்ந்து கதவிலே பதித் தமைத்த வெண்மணி வாயில் என்னும் தன் கடல் துறைமுகத்தே அவ்வெற்றியைக் குறித்து ஒரு கற்றூணும் நாட்டினான் என்ற செய்தியை மாமூல னார் குறிப்பிடுவர் (அகம்.211). அதனால், இவன் தன் வேந்தனொடு கொண்டிருந்த அணுக்கத் தொடர்பும், அவன் ஏவலுக்கேற்புடைய இவன் ஆற்ற லமைதியும் விளங்கும். 'கைவண் மத்தி' எனவரும் ஓரம்போகியார் குறிப்பினால் இவன் வள்ளன்மை யும் விளங்கும்.

வ.கு.

மத்திய அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞர்: மத்திய அரசின் தலைமை வழக்கறிஞர் பதவி இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி உருவாக்கப் பட்ட பதவி ஆகும். இவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் முதற் சட்ட அதிகாரி ஆகிறார். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின 76-ஆம் பிரிவின்படி இவர் தம் கடமைகள் இரு திறத்தில் அமையும். அவை யாவன: 1) குடியரசுத் தலைவரால் இவருக்கு அனுப் பப்படுகின்ற சட்டஞ்சார்ந்த பொருணமைகளில் அவருக்கு அறிவுரை (Advise) வழங்குதலும் குடியர சுத் தலைவரால் கொடுக்கப்பட்ட சட்டஞ் சார்ந்த பணிகளை நடத்துதலும் ஆகும். 2) அரசமைப்புச் சட்டத்தின்கீழும் ஏனைய அமுலில இருக்கின்ற சட்டத்

தின் கீழும் இவருக்கு இடப்பட்ட பணிகளை இவர் நிறைவேற்றுவது

இவர் மந்திரி சபையில ஒரு அங்கததினர் அல்லர் என்ற போதிலும் இவருக்கு நாடாளுமன்றத்தின அவைகளிலும், நாடாளுமனறக் குழுக்களிலும் பேசு கினற உரிமை உணடு. ஆனால், இவர் ஓட்டெடுப் பில் கலந்து கொள்ள முடியாது. இவரது பணியின நிமித்தமாக இநதிய எல்லைக்குள இருக்கும் எந்த ஒரு நீதிமன்றத்திலும் இவர் தோன்றி வாதிடலாம்.

இந்தியாவின் தலைமை வழக்கறிஞர் பதவி குடியரசுத் தலைவரால நியமனம் செய்யப்படு கிறது. இவ்வாறு நியமனம் செய்யப்படுகின்ற ஒரு வர் உச்ச நீதிமனறத்தில் நீதிபதியாக நியமனம் செய்யப்படத் தகுந்த தகுதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவர் குடியரசுத் தலைவர் விரும்பும் வரை பதவியில் நீடிப்பார். இவரது ஊதியம் குடியரசுத் தலைவரால் அவ்வபபோது முடிவு செய்யப் படும். இப்போது இப்பதவிக்கான கட்டணம் (Retainer fee) ரூ. 4000 ஆகமுடிவு செய்யப்பட்டிருக் கிறது.

ம.கா.

மத்திய ஆசியா, என்னும் சொற்றொடர இலக்கிய வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும இருந்த போதிலும், நிலஅமைப்பு முறையில் நோக்கும் போது இதைத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூற இயலாது. பொதுவாக, திபெத்து, சீனாவின தன் னாட்சிப் பகுதிகளில் சில பகுதிகள், மங்கோலியாவின் சில பகுதிகள், தெற்கு மத்திய சைபீரியா முதலிய நாடுகள் மத்திய ஆசியாவில் அடங்கும். இதில பெருமபகுதி பாலைவனமாகவும மலைவெளியாக வும் உளளது. உலகின் கூரை எனப்படும் பாமீர் பீடபூமி இதில் உள்ளது. சில சோவியத்து உருசிய சமஉடைமைக் குடியரசுகளும் இதில் அடங்கும்.

தெ.பா.

மத்திய கிழக்கு, எனபது தெனமேற்கு ஆசியா விலும் வடகிழக்கு ஆப்பிரிக்காவிலும் அமைந்துள்ள தொரு புவியியல் பிரிவு. இஙகுப் பெருமபாலும் இசுலாமியச் சமயத்தவர் வாழ்கிறாரகள. இதனை ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகிய மூனறு கணடங்களையும் இணைக்கும் பாலமாகக் கருதுவர். மத்திய கிழக்கு (Middle East) என்னும் போது அது கீழ்க்காணும் நாடுகளைக கொண்ட புவியியல் பிரிவினைக் குறிக்கும. அவை 1) துருக்கி – ஐரோப்பா விலும் ஆசியாவிலுமுள்ள துருககி நாட்டின பகுதி கள், 2) ஈரான், 3) ஈராக்கு, 4) இசுரேல், 5) சோர்டான் (Jordan), 6) இலெபனான (Lebanon), 7) சிரியா, 8) சவூதி அரேபியா, 9) ஏமன், 10) தென் ஏமன, 11) மசுகட்டு (Muscat), 12) ஓமன (Oman), 13) உடன படிக்கையால உருவாக்கப்பட்ட ஓமன (Trucial Oman), 14) கட்டார் (Qatar), 15) குவையத்து (Kuwait), 16) பகரீன (Bahrain), 17) எகிபது, 18) சூடான ஆகிய நாடுகளாகும். இவற்றைத் தவிர ஐரோப்பாவில் கிரீசு (Greece), பாலகன நாடுகள, சைப்ரசு, கிரிமியா முதலிய பகுதிகளையும், ஆசியாவில, ஆப்கானிசுத்தானை, மேறகுப் பாகிசுத்தான, காகசசுப்பகுதி, துருககிசுத்தானம், ஆகியவறறையும், ஆப்பிரிக்காவில மொராக்கோ, அலசீரியா, துனிசியா இலிபியா, எத்தியோப்பியா, சோமாலியா ஆகிய வறறைச் சிறசில சமயஙகளில் மத்திய கிழக்கு எனறு கூறுவோருளர். எனினும், புவியியல, பணபாடு முதலிய ஏனைய வேறுபாடுகளினால மேற்கூறிய ஐரோப்பிய, ஆசியா, ஆப்பிரிககப் பகுதிகள, மத்திய கிழககு என்னும பகுதியில அடஙகமாட்டா எனபதையும் கருததிற்கொளள வேணடும.

முற்காலத்தில் இதனை அணமைக் கிழககு (Near East) என்று பெயரிட்டனா இத்தொடர் குறிப்பாக நடு நிலக் கடலையொட்டியிருநத பகுதிகளைக் குறித தது. இரணடாம உலகப்போரின போது மத்திய கிழககு என்னும தொடரை ஆங்கிலேயப் படையினர் வெகுவாகப் பயன்படுத்தினர். அதன விளைவாக இதன் பண்டைப் பெயர் மறக்கடிக்கப்பட்டு விட்டது.

மத்திய கிழக்குப் பகுதி ஏறத்தாழ 80 இலட்சம் ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொணடது இப்பகுதியில சற றேறக் குறைய 15 கோடிக்கும் மிகுதியான மககள வாழ்கிறார்கள். மத்திய கிழக்கில மக்கள தொகையின அடர்த்தி சீராக இல்லாமல ஏற்றத் தாழவுகளைக் கொண்டுளளது.

மத்திய கிழக்கு மக்கள தொகை நைல் ஆறறுக் கழிமுகததில் மிக நெருக்கமாக உளளது. ஆனால பாலைவனங்கள் சூழ்ந்த எகிபது, அரேபியா, ஏமன், கிழக்குச் சிரியா, மேறகு ஈராககு, முதலிய பகுதிகளில மக்கள தொகை மிகக் குறைவாக அமைந்துளளது.

மத்திய கிழக்குப பகுதிகளில வாழும் மக்கள தொகையில 90 முதல 93 விழுக்காடு வரை முசுலிம்கள, 6 விழுக்காடு மக்கள கிறித்தவர். எஞ்சியவர்கள யூதர்களும் ஏனைய இனத்தவர்களுமாவர். இப் பகுதியின் பெரும நகரம் எகிப்து நாட்டின தலைநகரான கெய்ரோ (Cairo) வாகும. தெகரான (ஈரான), அலக்சாநதிரியா (எகிப்து), இசுதானபுல் (துருக்கி), பாக்தாது (ஈராக்கு), பெய்ரூட்டு (இலெபனான), அங்காரா (துருககி) தமாசுகசு (Damascus) (சிரியா), காலப்போ (சிரியா), தெல்அவீவு இசுரேல், தப்ரீசு

பாலைவனம்

இசுதான்புல்

(Tabriz) (ஈரான்), இசுமர் அல்லது இசுமிர்னா (துருக்கி), இசுபகான் (ஈரான்) முதலியவை ஏனைய நகரங்களாகும்.

மத்திய கிழக்கில் அரசியல் அமைப்பின் அடிப் படையில் பார்த்தால் கீழ்க்காணும் பிரிவுகளைக் காணலாம். இலெபனானும், இசுரேலும், குடியரசு

நாடுகள. சோர்டானும், ஈரானும் அரசியலமைப்புக் குட்பட்ட முடியாட்சி நாடுகள. ஈராக்கு, சூடான, துருக்கி, சிரியா, எகிப்து, ஏமன, எனபவை பெயரள வுக்குக் குடியரசு நாடுகள. எனினும, அவை படைக் கட்டுபாட்டுக்குள அடஙகியவை. சவூதி அரேபியாவும், மசுகட்டு - ஓமன் சுல்தானியப் பகுதிகளும் சமயச சட்ட திட்டங்களின ஆட்சிக்குட்பட்டவை. தென் ஓமன் ஒருவகையான குடியரசு நாடு. பாரசீக வளை குடாவில் உள்ள சில பகுதிகளைச் சேக்குகள ஆட்சி நடத்துகின்றனர். குவையத்து சுதந்தர நாடு, பகரீன், கட்டார், உடனபடிக்கையால் உருவாக்கப் பெற்ற ஓமன் போன்றவை ஒன்றிணைநதுள்ளன. காசாப் பகுதி (Gaza Strip) இப்போது இசுரேலின் ஆதிக்கத் தில் உள்ளது.

இது மூன்று கண்டஙகளை இணைககும பாலம் போனறு அமைந்துள்ளமையால மைய கிழக்கு அரசி யலில் சீரிய இடததைப் பெற்றுள்ளது. மத்தியதரைக் கடல், செஙகடல், கருங்கடல், காசுபியன் கடல், பாரசீக வளைகுடா, இநதியப் பெருஙகடல் ஆகிய கடலகளின் அலைகள இப்பகுதியை அலமபிக் கொண் டுளளன என்பது இதன் சிறப்புகளுள ஒன்றாகும் அண மைககாலத்தில் இங்குக் கிடைத்து வரும பாறை எண ணெய்யும, வானவூர்திப் போக்குவரத்துச் சாதனங் களும இதன் சிறப்பினை மேலும்கூட்டியுளளன இங குக் கிடைக்கும பாறை எணணெயபபொருளகள உலக இருப்பில மூனறில இரணடு பஙகிருக்கக கூடும என்று கணக்கிடப்பட்டு உள்ளது. இபபாறை எணணெயப் பொருட்கள் மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழில வளாச சிக்குப் பெரிதும் உதவிவருகினறன ஆசிய, ஆப பிரிக்க நாடுகளின் வளர்ச்சிககும இவை உதவககூடும

இங்கு வாழும் மக்களில் பெரும்பாலோர் முசுலிம் களாக இருப்பதும குறிப்பிடததக்கதாகும். முசுலிம் மக்களைச் சமய அடிப்படையில இணைக்க இநநாடு கள் பெருந்தொகைகளை வாரி வழங்குகின்றன.

மேலும, இங்கு நிலவும் சிலவகைப் பொதுத்தனமை கள குறிப்பிடத்தக்கவை அவை (1) கடுஙகோடை யைக் கொணட தட்பவெப்பநிலை, (2) விரிவாக்கப் படும் குடும்ப அமைப்பு முறை, (3) நாடோடி மககள ஆங்காஙகே காணப்படுதல், (4) சமூக, பொருளாதார அமைப்பில் இக்காலத்திலும குறைந்த வாழக்கைத் தரம் உளளமை, (5) மககளில் பெருமபாலோா இன றும் வேளாணமையைச சார்ந்து நிற்றல், (6) தொழிற் சாலைகள் படிப்படியாக முனனேறும் சூழல, (7) மக் களை வழி நடத்தும் தலைமை நகரப புறமக்களின் பொறுப்பில விடப்பட்டுளளமை, (8) படிப்படியாகப் பெருகி வளரும் கல்வித்தரம், (9) ஐரோப்பிய நாடு களின பிடிப்புக்குள அகப்பட்டுளள நிலைமை, (10) விடாப்பிடியான தேசியத்திற்கு ஆட்பட்டுளளமை ஆகி யவை. இப்பகுதியில்தான மிகத தொன்மையான காலத்தில் வேளாண்மை செயயும முறை உருவாகி யதாகக் கருதுவர். உலோகப்பொருட்கள முதன முதலில் இங்குத் தான செய்யபபட்டன. மனித இனத் திற்குப் பயன்படும் விலஙகுகள முதன முதலாகப பழக்கப்பட்டு வீட்டு விலஙகுகளாக்கப் பட்டமையும, மட்பாண்டஙகள வனையும் சக்கரங்கள் செய்யப் பட்டமையும, செடி, கொடிகள முதலியன பயிராககப பட்டதும் இங்குத்தான். எழுத்து வடிவம உருவாக்கப் பட்டதும், இலக்கியஙகள் உருவானதும், கவின கலை களில் ஏற்பட்ட சிறப்பும் இங்குததான. நிறைவாகக கூற வேணடுமெனில பல சமயஙகள தோன்றியதும் இஙகுத்தான. யூடோ மதம் (Judaism), கிறித்தவம், இசுலாம் முதலிய சமயஙகளின பிறபபிடமும் மததிய கிழக்கேயாகும். எனவே, மத்திய கிழககைச் சம யப்பணபாட்டு மையம் எனறால் மிகையாகாது.

இககாலத்தில் மததிய கிழககு எனனும் சொற் றொடர் கைவிடப்பட்டு, மேறகு ஆசியா (West Asia) என்னும் தொடர் பயனபடுத்தப்படுகிறது இரா அ

மத்தியதரைக்கடல்: உலகத்தின் உட்பகுதிக் கடல்களில் மிகவும் பெரியது மத்தியதரைக்கடல (Mediterranean Sea) இதன் பரப்பு ஏறததாழ 2,49,935 சதுர கி மீ ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகிய மூன்று கணடங்கள் இக்கடலைச சூழந்துள்ளன இதன் நீளம் 3,860 கி மீ ; அகலம 1610 கி மீ ; ஆழம் 4405 மீ. இந்த அளவு ஆழம, கிரீசு நாட்டின மடபன (Matapan) முனைககு அணமையில் காணப்படும சிப்ரால்டர் (Gibraltar) நீர இணைப்பு இககடலை அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலுடன சோககிறது தார்ட னெல்லசு (Dardanelles) கருங கடலுடன இதை இணைக்கின்றது செங்கடலும, மததியதரைக் கடலும, சூயசுக் கால்வாயின் மூலம் இணைக்கப்படுகினறன. மத்தியதரைக் கடலில் நான்கு பகுதிகள உள அவை திர்ரேனியன் (Tyrrhenian) பகுதி, ஆட்ரியாடிக்குத (Adriatic) கடற்பகுதி, அயோனியக கடற்பகுதி, ஏசியன (Aegean) கடற்பகுதி ஆகியனவாம். சிசிலித தீவுக்கும், பான முனைக்கும் (Cape Bon) இடையில உள்ள மேலீடான பகுதி, மத்தியதரைக் கடலை இரண்டு நீளவட்டப் பளளத்தாககுகளாகப் பிரிகு கின்றது இக்கடல் அட்லாணடிக்குமாக்கடலை விட மிகுதியான உப்புததனமை கொண்டுள்ளது அலைகள கொந்தளிப்பும் அட்லாணடிககுக்கடல் போல அதிக மில்லை. மததியதரைக்கடற்கரைகள மலைப்பாங் கானவை. நிலநடுக்கமும, எரிமலை வெடிப்பும அடிக்கடி இங்கு நிகழ்கின்றன.

மிகப் பழைமையான உலக நாகரிகங்களிற சில மத்தியதரைக்கடலைச் சுற்றி ஏற்பட்டிருநதன பண

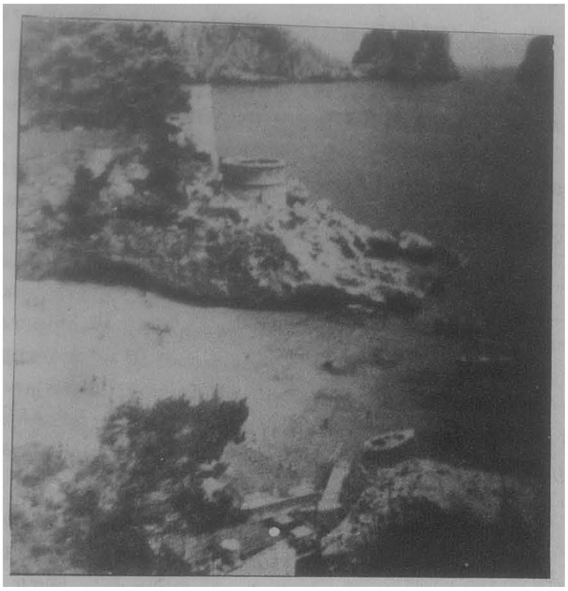

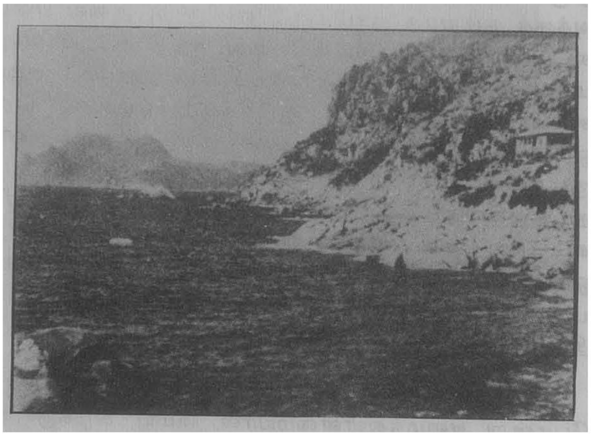

மத்தியதரைக் கடல்

டைக் காலத்தில் பொனீசியர் (Phoenicians) இக்கடல் வழியாக வாணிகம் செய்யத் தொடங்கினர். பிறகு, கார்ததேசு (Carthage), கிரீசு, சிசிலி, உரோம் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே இக்கடல் வாணிக ஆதிக்கத் திறகாகப் போட்டிகளும் போர்களும் ஏற்பட்டன. உரோமப் பேரரசு, இக்கடலைத் தனக்கு உட்பட்ட ஒரு ஏரியாகவே பயனபடுத்தி வந்தது. பிறகு, இப்பகு தியில் பைசாணடியப் பேரரசும், அரேபியரும் ஆளுமை செலுத்தினர். ஆப்பிரிககாவைச சுற்றிச் செல்ல கி பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில புது வழி ஒன்று கணடு பிடிககப்பட்டது. அக்காலம்வரை மத்திய தரைக் கடல் வழியாகவே கீழ்நாட்டுப் பொருட்கள ஐரோப்பாவுக்குச் செனறன. சூயசு கால்வாய், கி.பி. 1869-ஆம் ஆணடில் திறந்துவிடப் பட்ட பிறகு, கீழ் நாட்டு வாணிகம் மீண்டும் மத்தியதரைக் கடல மூலம சிறப்புறலாயிறறு. இரணடாம் உலகபபோர்க் காலத்திலிருந்து, மத்தியதரைக் கடல் பகுதி அமெரிக காவுக்கும் உருசியாவுக்கும் போர்ததிற நடவடிக்கை களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக வளர்சசி அடைந துளளது.

தெ பா.

மத்திய பிரதேசம் இநதிய மாநிலங்களுள ஒன்று. இந்தியாவின நடுப்பகுதியில உள்ள இம மாநிலம், 1956-ஆம ஆண்டு இநதிய மாநிலப் புனர மைப்புச் சட்டப்படி உருவாககப்பட்டது. இது இதே பெயரைப் பெற்ற முந்திய மாநிலததின 17 இந்தி மாவட்டஙகளையும், முன்னாளைய மததிய இநதிய மாகாணத்தையும் (சுனேல-Sunel – நீங்கலாக), முன் னாளைய போபால சிறறரசுப் பகுதியையும, விந்தியப் பிரதேசத்தையும் கோட்டா மாவடடத்தின் சிரோஞ்சு (Sironj) பிரிவையும் தனனுட் கொணடுள்ளது. இதன பரப்பு 4,42,841 ச.கி.மீ இதற்கு வடககில் இராசசுத் தான்,உததரபிரதேச மாநிலஙகளும், கிழக்கில்பீகாா, ஒரிசா மாநிலஙகளும, தெறகில ஆநதிரப் பிரதேசம, மகாராட்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களும, மேறகில குச ராததும் எல்லைகளாக உளளன பரப்பில இநதிய மாநிலங்கள் யாவறறிலும் இதுவே மிகவும் பெரியது. மக்கள்தொகையைப் பொறுதத வரை, இநதிய மாநிலங்களில் இது 6-ஆம இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன மக்கள தொகை 1981-ஆம் ஆணடுக் கணககுப் படி 5,21,38,467. இதன தலைநகா போபால. இங்குளள முககிய நகரங்கள துர்க்-பிலாய நகா, குவாலியர், இநதோர், சபலபூா, இராயப்பூர், உசச யினி, சாகர், பிலாசுபூர், இரத்திலம, பாகானபூர் காணடுவா, இரேவா முதலியனவாம். இமமாநிலத் தில் போதுமான மழை இருந்து வருவதாலும மண வளமானதாக இருப்பதாலும வேளாணமை சிறப் புறறு வளர்நதுளளது. தானியஙகளில சிறப்பாகக் கோதுமை, இஙகுப் பயிராகிறது. மாநிலத்தின தென கிழககில நெல்லும், தென்மேறகில் பருத்தியும மிகுதி யாக உறபத்தியாகின்றன. நூல் நூறறலும நெசவுத் தொழிலும சிறப்பாக வளர்சசியடைநதுளளன. இங குக் கிடைக்கும் தாதுப் பொருட்களில் மஙகனம்,

அலுமினிய மண் வகை, இரும்பு, நிலக்கரி ஆகியவை முக்கியமானவை.

வரலாறு: இப்பகுதி கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முகலாயப் பேரரசுக்கு உட்பட்டிருந்தது. மராட்டியர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு ஆட்சி புரிந்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் இங்கு கி.பி. 1820-இல் ஏற்பட்டது. இம்மாநிலம், கி.பி. 1903 முதல் 1950 வரை மத்திய மாகாணங்களும் பேராரும் (Central Provinces and Berar) என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தது.

சுதந்திர இந்திய மாநிலமாக வரையறுக்கப்பட்ட பின், இது ஆட்சிமுறைக் காரணங்களுக்காக 11 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது இதில் 45 மாவட்டங்கள் உள்ளன. தெ.பா.

மத்துவாச்சாரியார்: வேதாந்தச் சிந்தனையின் துவைதப் பிரிவினை நிறுவியவரான மத்துவாச்சாரியார், மத்தியகேச பட்டருக்கும் வேதவதிக்கும், கருநாடக மாநிலத்தில் உடுப்பி நகரத்திற்கு அருகிலுள்ள பாசகசேத்திரம் என்னுமிடத்தில் பிறந்தவராவார். இவர் இயற்பெயர் வாசுதேவர் என்பதாகும். வேதக் கல்வி நிலையத்தில் கற்றுக் கொடுக்கப்படாமலேயே வேதமனைத்தையும் கூறியதாலும், முழுமையான கட்டற்ற நிலையிலிருப்பதால் பேரமைதிக்கு உறைவிடமாக உள்ள பிரமமாகிய ஆனந்தத்தை அடையுமாறு செய்யும் வேதாந்தத்தை விளக்கியதாலும், இவருடைய ஆசிரியரான அச்சுதப் பிரேக்சர் இவருக்குப் பூரணபிரக்ஞர், ஆனந்த தீர்த்தர் என்ற பெயர்களைச் சூட்டியதுடன், வேதாந்த அறிவிற்கு மன்னர் என்று பாராட்டவும் செய்தார். ஆதிசங்கரரின் பிரம சூத்திரத்தை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள முரண்பாடுகளை விளக்கியதுடன், அவருடைய நூல்களின் அடிப்படையில் விவாதித்த அத்வைதிகளையும் வென்று அனுமான தீர்த்தர் என்ற பெயரையும் பெற்றவர் மத்துவாச்சாரியார். இவருக்குச் 'சர்வக்ஞர்', 'அனைத்தும் அறிந்தவர்' என்ற பெயருமுண்டு. விட்டுணுவின் ஆயிரம் பெயர்களில் ஒன்றிற்கே பாதராயணருடைய பிரம சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் நூறு பொருள்கள் உரைக்கும் திறன் பெற்றவர் மத்துவாச்சாரியார் என்பதிலிருந்து இவருடைய புலமையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மத்துவாச்சாரியாரின் துவைத வேதாந்த சிந்தனைக்கு முன்னோடிகள் எவரும் இல்லை மத்துவாச்சாரியாரே அச்சிந்தனையைத் தொடங்கியவர். இவர் வேதவியாசரையே ஆசிரியராகக் கொண்டவர். ஏனெனில் இவருக்குத் தாம் வாயுவினின்று தோன்றி வந்த வடிவம் என்ற உணர்வு இருந்தது. விட்டுணு மண்ணுலகில் தோன்றிய காலங்களில் வாயுவும் உடன் தோன்றி வந்தவர். திரேதாயுகத்தில் அனுமனாகவும், துவாபர யுகத்தில் பீமனாகவும், கலியுகத்தில் மத்துவராகவும் வாயு தோன்றி, விட்டுணுவில் தோன்றி வந்த வடிவங்களாக இராமர், கிருட்டிணர், வியாசர் போன்றோருக்குப் பணிபுரிந்தார் என்று சில நூல்கள் கூறுகின்றன. இக்காரணம் பற்றியே வித்தியாசங்கரர், இராமானுசர் ஆகியோரின் மாணாக்கர்கள் மத்துவரிடம் பிரம சூத்திரத்திற்கு உரை எழுத வேண்டியவுடன் தம் ஆசிரியரான வியாசராகிய பாதராயணரிடம் சென்று இசைவு பெற்று வந்து அச்செயலை முடித்தார். மத்துவரின் மாணாக்கர் மத்துவாச்சாரியரைத் திரிவிக்கிரமாசாரியார் என்றும், வாயுவின் மூன்று வடிவங்களையும் நேரில் கண்டவர் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

மத்துவாச்சாரியார் பிரமசூத்திரத்திற்கு நான்கு விளக்கவுரைகளும், முதன்மையான உபநிடதங்களுக்கு விளக்கவுரைகளும், பகவத் கீதைக்கு இரு விளக்கவுரைகளும், இருக்கு வேதம், பாகவத புராணம், மகாபாரதம் ஆகியவற்றிற்கு அருமபதவுரைகளும் எழுதியுள்ளார். அறிவாய்வியல், புலன் கடந்த பொருளியல் ஆகியவற்றின் இன்றியமையாத கருத்துகளைப் பற்றித் தனி நூல்களும் மத்துவாச்சாரியார் இயற்றியுள்ளார். தம்மைப் பின்பற்றுவோரின் சமய வாழ்வுக்கென நடைமுறை, பக்தி, சடங்கியல் பற்றிய நூல்களையும் மத்துவர் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதியுள்ள நூல்களின் எண்ணிக்கை முப்பத்தேழு ஆகும்.

மத்துவாச்சாரியார் காட்சிப் பொருள் உண்மைக் கொள்கையையும், இவ்வுலகின் பன்மையிலான உண்மையியல்பையும் ஏற்று அவற்றை விளக்குவதுடன், அவற்றின் முடிவாக இறையியலை வலியுறுத்தவும் செய்கிறார். இவருடைய இறையியல், புனித நூல்களின் வெளிப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும் இவர் பழமையான கிருட்டிண படிமத்தை உடுப்பியில் நிறுவிப் பிரமத்தை அறிவதையே நோக்கமாகக் கொண்ட வைணவக் கோட்பாட்டினை வளர்த்தார். மத்துவாச்சாரியார் தம் எண்பதாம் வயதில் மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மறைந்து, தம் ஆசிரியரான பாதராயணரிடம் சென்று விட்டாரெனக் கூறுவர். இவரது காலத்தைப்பற்றி இரு வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. சிலர் மத்துவர் கி.பி. 1198 க்கும் 1278 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்றும், வேறு சிலர் கி.பி. 1238 க்கும் 1318 க்குமிடையே வாழ்ந்தவர் என்றும் கருதுகின்றனர். பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

Narain, K., An Outline of Madhva's Philosophy, Allahabad, 1962.

Sharma,B. N.K., The Philosophy of Sri Madhvacharya, Bombay, 1962.

மதங்க சூளாமணி: இது சுவாமி விபுலானந்த அடிகளால் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இதில், ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் சேக்சுபியரின் நாடகங்கள் சில வற்றை, நாடக விலக்கண முடிபுகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத் தில் கூறப்பட்டுள்ள நாடகவிலக்கணங்களும், தொல் காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் செய்திகளும், தசரூபம் என்னும் நாடகவிலக்கண நூலும் இவ்வாசிரியரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது 'செந்தமிழ்' இதழில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டது.

மதங்கர் என்பதற்குக் கூத்தர் என்பது பொருள். சூளாமணி என்பது சிறப்புக் கருதி இடப்பெறும் பெயர். எனவே, கூத்தருள் தலைசிறந்தவன் என்னும் பொருள்படும் இத்தொடரை நூலின் பெயராக அமைத்துக் கொண்டுள்ளார். சேக்சுபியர் நாடகங் களில் சுவாமிகள் ஆழ்ந்த பற்றும் பயிற்சியும் கொண் டிருந்த காரணத்தால் அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தமிழரனைவரும் உணரும் வண்ணம் செய்ய நினைத் தார். உலகம் என்பது நாடக மேடை; அதனுள் உலக ஆடவரும் பெண்டிருமே கூத்தர் கூத்தியர் என்ற சேக் சுபியரின் தத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மத லைப்பருவம், பாலப்பருவம், இளமைப் (யௌவனம்) பருவம், வீரப்பருவம், நீதிப்பருவம், வயோதிகப் பருவம், இறுதிப்பருவம் என அவர் கூறிய ஏழு பகுப் புகளையும் எடுத்துரைத்து அவற்றை எட்டு விருத்தச் செய்யுட்களில் எடுத்து மொழிந்துள்ளார். அத்தகு கவி வல்லாரை நாயகராகக் கொண்டு இந்த நூலினை அமைத்துச் சென்றுள்ளார்.

நூலின் தலைவனுக்குச் சுவாமிகள் இட்டபெயர் செகசிற்பியார் என்பதாகும். அவருடைய நாடகங் களுள் அமைந்துகிடக்கும் வனப்புகளை ஆராய்வதும் நாடக விலக்கண முடிவுகளை அடிப்படையாக வைத்து அவர்தம் நாடகங்களை இலக்கியமாக ஆராய் வதும் தம் வாராய்ச்சியின் நோக்கங்கள் எனச் சுவாமி களே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தம் ஆய்வைச் சுவாமிகள் உறுப்பியல், எடுத்துக் காட்டியல், ஒழிபியல் என மூன்றியல்களாகப் பகுத் துக் கொண்டுள்ளார். உறுப்பியலுள் நாடகவுறுப்புகள் இவையிவையென ஆராய்ந்து கூறப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியத்துள் கூறப்படும் ஒன்பான் சுவைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. நாடகம் என்பதன் பொருள், நாடகவுறுப்புகள், பொருள், சாதி, யோனி, விருத்தி போன்றவை தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல் காப்பியத்துள் கூறப்படும் முப்பத்திரண்டு மெய்ப் பாடுகளன்றியும் நாடக நூலில் கூறப்படும் அவிநயங் களையும் மெய்யப்பாடுகளெனச்சுட்டியுள்ளார். களித் தோனவிநயம், தெய்வ முற்றோனவிநயம், வெப்ப முற்றோனவிநயம் என்பன அவற்றுள் சிலவாம். சொல், சொல்வகை. வண்ணம், விரி என்னும் நான் கையும் கூறியுள்ளார். உட்சொல் புறச்சொல் ஆகாயச் சொல் என்று சொல்லை மூன்றாகவும், சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம், என்று சொல்வகையை நான்காகவும் பாகுபாடு செய்துள்ளார். அவற்றுள் சுண்ணம் என்பது நான்கடியான் வருவது; சுரிதகம் எட்டடியான் வருவது; வண்ணம் நானான்கடியான் வருவது, வரிதகம் முப்பத்திரண்டு அடியான் வருவது.

இன்பவியல் (Comedy) நாடகங்களை வேத்தியல் என்றும், துன்பவியல் (Tragedy) நாடகங்களைப் பொதுவியல் என்றும் குறித்துள்ளார். நகைச்சுவையும் உவகைச் சுவையும் நிறைந்த நாடகங்களாகிய வேத் தியல் பகுதியைச் சிறுகுடிப்பாட்டு என்றும் பண்ணைப் பாட்டு என்றும் சுட்டியுள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டியல் என்னும் பகுதியில் செகசிற்பி யார் இயற்றிய நாடகங்களுள் பன்னிரண்டனை எடுத்து அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்திச் சந்தியும் சுவை யும் நோக்கி ஆராய்ந்துள்ளார். அதனுள் அவர்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சுருங்க உரைத்துள்ளார். செகசிற்பியார் கி.பி. 1564-இல் இங்கிலாந்திலுள்ள இசுடாட்போர்டு-ஆன்-அவான் (Stratford-on-avon) என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். தந்தையின் பெயர் சோன் சேக்சுபியர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அரசாண்ட வர் அரசி எலிசபெத்து இராணியாவார். சேக்சுபியர் தம் 27 - ஆம் வயதுமுதல் நூல் எழுதத் தொடங்கி னார். அவர் எழுதிய முதல் நாடகம் 'காதல் கைம் மிக்க காவலன் கதை (Loves Labour Lost) என்ப தாகும். அவர் எழுதிய நாடகங்கள் 45. பிற்காலத் தார் இவர் நூல்களுள் சில இவர் பெயரால் பிறர் இயற்றியவை என்று கருதுவர் என்பது போன்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுண்மைகளைச் சுவாமிகள் குறிப் பிட்டுள்ளார். நாடகப் பெயர்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி யுரைத்துச் சிலவற்றை நாடகவிலக்கணத்திற்கேற்பப் பெயர்த்தும் தந்துள்ளார். 'கிங் லியர்' (King Lear) என்பதை ஆகுலராசன் சரிதை என்றும் 'உரோமியோ சூலியட்' (Romeo and Juliet) என்பதை இரம்மியன் சுசீலை சரிதை என்றும், 'தைமன் ஆப் ஏதன்சு' (Timon of Athens) என்பதைத் தீ நட்பஞ்சிய தீமோன் சரிதை என்றும், 'திடெம்பசுட்டு, (The Tempest) என்பதைப் பெரும்புயற் சரிதை என்றும், 'மாக்பத்' (Macbeth) என்பதை மகபதி சரிதை என் றும், இவ்வாறே பிறவற்றையும் தமிழ்ப்படுத்தியுள் ளார்.

இம்மொழிபெயர்ப்பில் கவிச்சுவை நிறைந்த பகுதிகளைச் செய்யுள் வடிவில் தந்துள்ளார். செக சிற்பியார் வழங்கிய ஊர்ப்பெயர், மக்கட்பெயர், தெய்வப்பெயா போன்றவற்றைத் தமிழ் மரபுக் கியைய வேற்றுமைப்படுத்தியுள்ளார். சானறாக இலியர் அரசன் கதையில் வரும் மூன்று மகளுக்கும் மாணிக்கமாலை, கனக மாலை, குணமாலை எனப் பெயரிட்டுள்ளார். இருப்பினும், சூலியசு சீசருடைய சரிதையும், சேனாதிபதி சரிதையும் இதிகாசத்தின் பாற் பட்டனவாதலின் அவற்றில் வருகின்ற சிறப்புப்பெயர்களை வேறுபடுத்தாது அவ்வண்ணமே வழங்கியுள்ளார். இறுதியில் இரம்மியன் சுசீலை சரிதை, பெரும் புயற் சரிதை, வணிகத்தேய வர்த்தகன் சரிதை, சூலியசு சீசர், வேனிற்காதை, கூதிர்க்காதை, கருதியது எய்திய காதலர் சரிதை என்னும் ஏழுமே நாடக இலக்கணம் பொருந்தியவை என்றும், ஏனைய பிரகரணம், நாடிகை என்னும் வகைகளுள் சேர்ந்தவை என்றும் ஆய்ந்துரைத்துள்ளார்.

மூன்றாவதாக அமைந்த ஒழிபியலுள் தசரூபம் என்னும் நாடக இலக்கணத்தின் செய்திகள் விரித்துரைக்கப் பட்டு அவை செகசிற்பியாரின் நாடகங்களோடு பொருத்திக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. தசரூபம் என்பது ஒரு நாடகவிலக்கண நூல். இது தசரூபகம் எனவும் வழஙகப்படும். அது முஞசராசன் சமசுதான வித்துவானாகிய தனஞ்செயன் என்பவரால் செய்யப் பெற்றது. அது நான்கு அதிகாரங்களைக்கொண்டது.

முதலதிகாரம் பொருள், சந்தி, சொல் என்பவற்றை ஆராய்ந்துரைக்கின்றது. இரண்டாமதிகாரம் யோனி விருத்தி பற்றி விளக்குகின்றது. மூன்றாமதிகாரம் சாதி (நாடக வகை), அசேதம் என்னும் உறுப்புகளை ஆராய்கிறது. நான்காமதிகாரம் சுவை, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம் என்பவற்றை விரித்துரைக்கிறது. இவ்வாறு நூற்செய்திகள் பற்றித் தெளிவு படுத்தி அவை நாடகங்களுள் பொருந்தும் தன்மையைச் சுவாமிகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இவையன்றியும் தமிழ்நூலகளுள் பரந்துகிடக்கும் நாடக முடிபுகளுள் இயற்றமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத செய்திகளையும் இறுதியில் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

மதங்க சூளாமணி[2]: இது பெரியபுராண நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணருடைய துணைவியாரின் பெயராகும் என்பது மரபு வழிச் செய்தி. இவர் மதங்க சூளாமணியார் எனறும் கூறப்பெறுகிறார். இவர்கள் இருவரும் தீண்டத் தகாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். திருஞான சம்பந்தருக்கு யாழிசைத்துக் கொணடு, அவரோடு இறைவன் புகழைப் பாடித் தலப்பயணம் மேற்கொளபவர் இந்நாயனார். நடுமனை வேதிகைப் பக்கத்தில இரவு தங்குதறகுத் திருநீலநக்கநாயனார் இவர்களுக்கு இடமளித்தார். ஞானசம்பந்தர், நீலகணடயாழ்ப்பாணா ஆகிய இருவரிடத்தும் வேற்றுமை பாராட்டாது விருநதோம்பல் செய்து திருநீலநக்கர் பேறுபெறறாா. திருநீலகணட யாழப்பாணருடைய துணைவியார் பெயர் மதஙக சூளாமணியார் எனப் பெரிய புராணம் சுட்டவிலலை. சா.கி.

மதன்பாய் தேசாய்: இவர் கி.பி 1899 முதல் 1969 வரை வாழ்ந்த ஒரு குசராத்தியப் பெருமகனார்; மகாத்மா காந்தியடிகள்தம் நெருங்கிய நண்பா. குசராத்துப் பல்கலைக் கழகத்தினை நிறுவியவர்களுள ஒருவர். இவர் அதன் ஆட்சிக் குழுவில 1957 முதல 1960 வரை உறுப்பினராக இருந்தார். பகவத்கீதை காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை நெறி, சத்தியாக்கிரகம பற்றிய குறிப்புரை ஆகிய நூல்களை இவர் வெளியிட்டார். பி வி.

மதன்லால் திங்ரா, இந்திய விடுதலைப் போரில் ஆர்வமும, நாட்டுப் பற்றும் மிக்கவர்; இநதியாவினின்றும் ஆங்கிலேயரை விரட்ட வேணடுமென பதில் முனைந்து செயற்பட்டவர்; ஆஙகிலேயரான கர்சான் வைலியைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொனறவர்; இந்தியச்சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகள வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர்; தூககிலிடப்பட்டுக கொல்லப்பட்டவர்.

இவர் 1906 – இல பொறியியல படிப்பை மேற்கொளள இங்கிலாந்து சென்றார். அங்குப் புரட்சி இயக்கத்தில் பயிற்சி பெற்றுப் பயஙகரவாதியாகத் திகழ்ந்தார். மதன்லாலின் உடன்பிறந்தவர் அதனைக கேள்விப்பட்டு, தம் குடுமப நணபரான கர்சன வைலிககுக் கடிதம் எழுதி, தம் உடன்பிறந்தவனுககு அறிவுரை கூறக் கேட்டுக் கொண்டார். அக்கடிதத்தைக் கண்ட கர்சான் வைலி, மதன்லால் திங்ராவைப் பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபட வேணடாமென்று அறிவுரை கூறினார். அதனைக் கேட்ட மதன்லால் திஙரா தம் அண்ணனின் அச்செயலைக் கணடனம் செய்தார். அதனை எதிர்க்கும் வகையில் அமிர்தசரசில இருக்கும் தம் உடன்பிறந்தவரை விடுத்து, கர்சான் வைலியைப் பழிவாங்க எணணினார். இலண்டனில் உளள ஒரு கட்டடத்தின் மாடிப்படியில் தம்முடன் பேசிக் கொணடு இறங்கி வந்த கர்சான் வைலியின் முகத்தில் தம் கைத்துப்பாக்கியால் ஐந்து தடவைகள் சுட்டார். அத்துப்பாக்கிச் சூடு 1909-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

அதன் விளைவாகத் திங்ரா கைது செய்யப்பட்டு 1909-இல் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அவர், தாய் நாட்டிற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்ய

வாய்ப்பினை அளிதத நீதிபதிக்கு நன்றி தெரிவித் தாா திங்ரா.இவாதமவாககுமூலததை நீதிமனறததில படிக்க ஒப்புதல கேட்டாா. ஆனால மறுககபபட்டது. அவ்வாககுமூலம, இநதியத தேசிய இயககததை ஆத ரிதத ஐரிசுத் தினததாளகளில் வெளியிடபபட்டது. அதனைப் படித்த அனைவரும மதனலால் திங்ரா வின நாட்டுப பறறைப் பாராட்டினா. ஆஙகில அர சின தலைவர்கள சிலரும் அதனைப் பாராட்டிப் பேசினா; எழுதினா. அநத வாக்குமூலமாவது:

'நாட்டுப்பறறுமிக்க இளைஞாகள தூக்கிலிடப்படு வதையும, நாடு கடத்தப்படுவதையும் எதிாததுப் பழி வாஙகுவதறகாக நான வெள்ளையனைக குருதி சிந்தும் படி செய்தேன என மனச்சாடசியினபடி நடந்தேன். யாரையும கலநது சிந்திக்கவிலலை'.

'கடவுளிடம் நான வேண்டுவது ஒனறே ஒன்று உணடு என் தாய் நாட்டிலேயே நான் மீணடும் பிறக்க வேணடும். இதே புனிதச செயலுக்காக நான் மீண்டும் இறக்க வேணடும். எடுத்த செயல் வெற்றி கரமாக முடியும் வரை இவவாறே நிகழ வேணடும். மனித குலத்தின் நலத்திற்காகவும் கடவுளின பெருமைககாகவும் பாரதத்தாய் விடுதலை பெற வேணடும்'.

ஆங்கிலேய அரசியல் தலைவர்களான இலாயிடு சாா்சும், சர்ச்சிலும் திங்ராவின வாக்குமூலத்தில் கனன்ற நாட்டுப்பற்றை வியந்து பாராட்டினர். கிரேக்க வரலாற்றின் முடிமணியான புளூடார்க்கின் அமர வீரர்களோடு திங்ராவை ஒப்பிட்டு இலாயிடு சார்சு பேசினார். 'நாட்டுப் பறறின பெயரால இது வரை கூறப்படாத, அற்புதமான சொறகளாகும் இவை எனத் திங்ராவின் வாக்குமூலத்தில் ஒளிவீசிய இறுதிச் சொற்களைத் தமது உரையில் மேற்கோ ளாக எடுத்துக கூறிச் சர்ச்சில் பாராட்டினார்.

ம.இரா

மதனபள்ளி, தென இந்தியாவில் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு நகரம். இது 'ஆர்சிலி'க் (Horsely) குன்றுகளுக்குத் தென்கிழக்கில ஏறத்தாழ 12 கி.மீ. தொலைவில், சித்தூர் மாவட்டத்தில் உள ளது சென்னை நகருக்கும் இதற்கும் இடையே உள்ள தொலைவு ஏறத்தாழ 250 கி.மீ. மதனபள்ளி வட்டத்தின் தலைநகரும் மதனபள்ளியே. வட்டத் தின் பரப்பு ஏறத்தாழ 2170 சதுர கி.மீ. நகருக்கு ஏறததாழ 10 கி.மீ. தொலைவில் மதனபள்ளி இருப்புப்பாதை நிலையம் உள்ளது இப்பகுதி, கடல் மட்டத்திற்கு 610 முதல் 915 மீ. வரை உயரமுள்ள பீடபூமியில் அமைந்திருப்பதாலும, ஆர்சிலிக் குன்று கள ஏறததாழ 1250 மீ. உயரத்துடன் இருப்பதாலும், இப்பகுதி, கோடைக் கால வாசத்திற்கு ஏற்றதாக உளளது. இதன தட்பவெப்பமும் உடலுககு நன்மை செய்யக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. மதனபளளி நகரின அருகில காசநோய் மருத்துவ இல்லம் உளளது. சந்தன மரஙகளைக் கொணட காடுகள இவ்வட்டத் தில் இருககினறன. அங்கிருநது விறகுகள மிகுதியாக வெளிப்புறஙகளுககு அனுபபபபடுகினறன. இஙகு விளையும் பொருட்களில் முககியமாக வேர்க்கடலை, கம்பு, சோளம, நெல், கேழ்வரகு முதலியவை குறிப் பிடத்தக்கவை. புகழபெற்ற இருடிப் பளளத்தாக்கு இப்பகுதியின அடிவாரததில் அமைந்துள்ளது. நகரில் கல்லூரிகளும் மேல்நிலைப பளளிகளும் நடை பெறுகினறன.

தெ.பா.

மதிப்பின் கோட்பாடு: பொருளியல் அறிஞர் கள் தொனறுதொட்டே விடை காண ஆர்வங்காட்டி வரும் ஒரு முதனமையான வினா, பொருட்களின மதிப்பு எவவாறு முடிவாகிறது என்பதாகும். அறிஞர்கள் வெவ்வேறு கோணஙகளிலிருந்து அவ் வினாவை அணுக, விடைகளும் வெவ்வேறாகவே அமைந்து விட்டன. பொருளை மாறறிக கொள்ளும போதுதான அதன் மதிப்புத் தெரியவருகிறது. பொருளின் அளிப்புக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மதிப்புத் தொடர்பான சிக்கலை அறிஞர்கள் சிலர் தொடக்கத்தில அணுகினர். தேவைக் கோணத்தி லிருந்து சிக்கலை அணுகினர் வேறு சிலர். இவ்விரு வேறு கோணஙகளிலிருந்தும் ஒரு சேர அணுகி ஒரு சமரசக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார் மார்சல் (Marshall). அநதக் கோட்பாடும் தொடர்ந்து பல விளக்கஙகளையும் திருத்தங்களையும இப்போது பெற்று வருகிறது.

ஆடம இசுமித்து, இரிக்கார்டோ போன்ற தொனமை மரபினர், ஒரு பொருளின் மதிப்பு அதில் செலவிட்டுளள உழைப்பைப் பொறுத்துள்ளது என்று கருதினர். உழைப்பே மதிப்பின தோறறுவாய். இயற்கை தரும் காற்று, நீர் போன்றவை இலவசப் பொருட்களாக இருக்கக் காரணம் அவை மனித உழைப்பால் உருவாக்கப் பெறாமைதான். மேலும், உழைப்பே மதிப்பளவையாகவும் செயற்படுகிறது. பொருட்களின் தராதர மதிப்பு, அவறறில் செலவிட் டுளள உழைப்பையே பொறுத்திருக்கிறது. ஓர் எடுததுக்காட்டுடன் இதனை விளக்கலாம். வேடா சமுதாயம் ஒன்றில ஒரு நாள உழைப்பில் ஒரு மானையோ இரண்டு முயல்களையோ பிடிக்க முடியு மெனக் கொணடால், ஒரு மான் இரணடு முயல் களுக்குச் சமம் என்ற வீதத்தில் மாற்று நடக்கும்.

இக்கோட்பாட்டின் குறைபாடுகள் பல. ஒரு பொருளின் உற்பத்திக்கு உழைப்பு மட்டுமன்றி

முதல், அமைப்பு போன்ற பிறவும் காரணமாகின்றன. உழைப்பை ஒரு மதிப்பளவையாகக் கொள்வதிலும் பல சிக்கல்களுள்ளன. உடலுழைப்பு, மன உழைப்பு, நுட்பத் தேர்ச்சி பெற்ற உழைப்பு, நுட்பத் தேர்ச்சி பெறாத உழைப்பு எனப் பலவகை உழைப்புகளுள்ளன. அவற்றுள் எதனைப் பொது அளவையாக ஆள்வது என்பதுதான் சிக்கல். மேலும், உழைப்பு செலவிடப்படும் போதெல்லாம் மதிப்பு உண்டு பண்ணப்படுகிறது என்றும் சொல்ல முடியாது. பெண்கள் நகைகளை அழித்தழித்துச் செய்யும் போதெல்லாம் அதில் மேலும்மேலும் உழைப்புச் செலவிடப்பட்டுள்ளபோதிலும் அவற்றின் மதிப்பு மிகுவதில்லை. மேலும், குறைந்த உழைப்பிலே உருவாகி உயர்ந்த மதிப்புடன் திகழும் வைரம் போன்ற அரிய பொருட்களின் மதிப்பை இக்கோட்பாடு விளக்கும் நிலையிலில்லை. குறிப்பிட்ட அளவு உழைப்பால் ஏற்கனவே உருவாகியுள்ள பொருளின் மதிப்பு, கால அளவில் மாறுவதற்கும் இக்கோட்பாடு விளக்கந்தரவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, நேற்றைய நாளிதழின் இன்றைய மதிப்பு, வெறும் காகித மதிப்பு மட்டுமேயாகும்.

இந்நிலையில், உழைப்பு மட்டுமன்று, முதலும் அமைப்புங்கூட மதிப்பை இயற்றுகின்றன என்ற ஒரு கருத்து உருவாயிற்று. ஆடம் இசுமித்தும் சில இடங்களில் அக்கருத்தை ஆதரிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. சீனியர் (Senior) உழைப்பு மட்டுமன்று, நுகாவுத் தவிர்ப்பும்(முதல்) உற்பத்திக்குக் காரணம் என்றார். மில் (Mill) உழைப்பும், முதலும் மதிப்புக்குத் தோற்றுவாயாக விளங்குகின்றன என்றார். அவ்வறிஞர்கள் கருத்துப்படி, ஒரு பொருளின் மதிப்பு அதன் உற்பத்திச் செலவால (உழைப்புக்குத் தருகிற கூலி, நிலத்துக்குத்தருகிற வாரம், முதலுக்குத் தருகிற வட்டி, அமைப்புக்குத் தருகிற இலாபம் ஆகியவற்றின் கூட்டுத்தொகையால்) நிருணயிக்கப்படுகிறது.

அக்கோட்பாடு உழைப்பைத் தவிரப் பிற காரணிகளையும் கருதுகிறது என்பது ஒரு சிறப்பு. ஆனால், அதிலும் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. பொருளின் மதிப்பு அதன் உற்பத்திச் செலவுக்குச் சமம் என்று சொல்லும் போது, அவ்வுற்பத்திச் செலவை முடிவு செய்யும் சிக்கல் அங்குத் தோன்றுகிறது. பருத்தி, பருத்திவிதை போன்ற கூட்டுவிளை பொருட்கள் ஆகிய ஒவ்வொன்றின் தனித்தனி உற்பத்திச் செலவை எவ்வாறு பிரித்தறிவது? உற்பத்திச் செலவு மாறாது இருந்தாலும், மல்லிகை மொக்குகளின் மதிப்பு காலையிலும் மாலையிலும் இரவிலும் மாறி மாறி அமைந்துவிடுகிறது. மேலும், ஒரே மதிப்புள்ள இரு பொருட்களின் உற்பத்திச் செலவு வெவ்வேறாகவும் இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட செய்தியைத் தாங்கிக் கொண்டு குமரியிலிருந்து சென்னை செல்லும் அஞ்சல் அட்டையின் மதிப்பும், தில்லி செல்லும் அஞ்சல் அட்டையின் மதிப்பும் சமம். ஆனால், இரண்டையும் வெவ்வேறிடங்களில் சேர்ப்பதற்குரிய செலவில் வேறுபாடு உள்ளது. மேலும், குறுங்காலத்தில் ஒரு பொருளின் மதிப்பு அதன் உற்பத்திச் செலவுக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்றில்லை.

ஆக, மேலே கண்ட இரு கோட்பாடுகளின் அடிப்படைக் கோளாறு, அவை மதிப்புத் தொடர்பான சிக்கலைப் பொருளின் அளிப்புக் கோணத்திலிருந்து (அதன் பின்னாலுள்ள உற்பத்திக் காரணிகளை) மட்டுமே அணுகியதுதான். அக்கட்டத்தில்தான் செவான்சு (Jevons) போன்ற ஆசிரியர்கள் பொருளுக்குத் தேவை இருப்பதால்தான் மதிப்புத் தோன்றுகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கலாயினர். பொருளின் தேவை அதன் பயன்பாட்டையும் மனித விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் ஆற்றலையும் சார்ந்துள்ளது. இவ்வாறு, பயன்பாட்டைப் பொறுத்தது மதிப்பு என்ற ஒரு கோட்பாடு உருவாயிற்று. அக்கோட்பாடு, காற்று, நீர் போன்ற பயன்பாடு மிக்க பொருட்கள் மாற்று மதிப்பு இல்லாதிருக்கக் காரணம் என்ன என்பதை விளக்க இயலாத நிலையிலேயே இருந்தது. ஆனால், பிற்கால ஆசிரியர்கள் இறுதிநிலைக் கருத்தை ஆண்டு அக்குறைபாட்டை அகற்றினர். ஒரு பொருளின் மதிப்பு அதன் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டைச் சார்ந்திருக்கும் என அவ்வாசிரியர்கள் விளக்கலாயினர். பொருளின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு அதன் அளிப்பைச் சார்ந்திருக்கும். அளிப்பு மிகுதியாக இருந்தால் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு குறைவாக இருக்கும் என்பது குறைந்து செல் பயன்பாட்டு விதி. எனவே, காற்று, நீர் போன்ற பொருட்களின் அளிப்பு எச்சமாக இருப்பதால் அவற்றின் இறுதிநிலைப் பயன்பாடு இலதாகி, அதனால் மாற்று மதிப்பும் இலதாகி விடுகிறது என்று விளக்க முடிகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், மதிப்புப் பற்றிய தம் கோட்பாட்டை விளக்க மார்சல் முன்வந்தார். முன்னோர் மொழிந்த உற்பத்திச் செலவுக் கோட்பாடு, பயன்பாட்டுக் கோட்பாடு ஆகிய இரண்டிலுமே உண்மை இருப்பதை உணர்ந்த அவர், அவையிரண்டையும் இணைத்து இரட்டைக்கோட்பாடு ஒன்றை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். அக்கோட்பாட்டின்படி பொருளின் தேவை, அளிப்பு ஆகிய இரண்டும் அதன் மதிப்பை முடிவு செய்வனவாகின்றன. அவ்விரண்டின் இயக்கமும் பொருட்களின் இயல்பையும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ள காலத்தையும் பொறுத்துள்ளது என்பார் மார்சல்.

பொருட்களை மூவகைப்படுத்துகிறார் மார்சல்.

முதலில, மறுபடியும உருவாக்க முடியாத பொருட் களை எடுத்துககொணடால், அவற்றின மதிப்பு முழுக்க முழுக்கத் தேவையையே சார்ந்துள்ளது எனலாம். மகாகவி பாரதியின கையெழுத்துச் சுவடி யொன்றின மதிப்பு, அதன தேவையையும் தேவைப் படுபவரின ஆாவததையும மட்டுமே பொறுத்துள் ளது அதனை மறுபடியும் உருவாகக இயலாத நிலை யில் சுவடியின உற்பத்திச் செலவு பறறிய சிந்தனை எழுவதற்கு இடமேயிலலை.

இரணடாவதாகத் தடையின்றி மறுபடியும் உரு வாக்க முடிகிற பொருட்களை எடுத்துக்கொணடால், அவற்றின மதிப்பு உற்பத்திச் செலவுக்குச் சமமா யிருத்தல வேணடும். இலலையேல் அவை உற்பத்தி யாகா.எனவே உற்பத்திச செலவு மிகுதியாயிருந்தால அவவகைப்பொருட்களின் மதிப்பும் உயர்வாயிருக்கும்.

மூன்றாவதாக, இவ்விருவகைகளுக்கும் இடையே யுளள பொருட்கள வருகினறன. அவறறை மறுபடி யும் உருவாகக முடியுமெனறாலும், அது அவ்வளவு எளிதனறு அங்காடியில் வழக்கமாக வாங்கி விற்கிற பொருட்கள் இவ்வகைப்படும. அவற்றின் மதிப்பு தேவை, அளிப்பு ஆகிய இரண்டினையும் பொறுத் துளளது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில பொருளினது தேவை, அதன் அளிப்பினை விட மிகுதியாக இருந் தால, தேவைப்படுபவர் மதிப்பீடு உயர்கிறது. அது பொருளின் அளிப்பைப பெருக்க ஊககந்தருகிறது. அதனால, அளிப்பு தொடர்ந்து பெருகித் தேவைக்குச் சமமாக முற்படுகிறது. பொருளின் தேவையும் அளிப் பும சமமாக இருக்கிற ஒரு மட்டததில உருவாகிற மதிப்பு, சமநிலை மதிப்பு எனறு கூறப்படுகிறது. தேவையின் பினனால் இறுதிநிலைப் பயன்பாடும, அளிப்பின பினனால இறுதிநிலை உற்பததிச் செல வும் செயற்படுவதால சமநிலை மதிப்பு இறுதிநிலைப பயனபாட்டினாலும் இறுதிநிலை உறபத்திச் செல வினாலும் முடிவாகிறது என்றும சொல்லலாம்.

தேவையோ அளிப்போ தனியாகப் பொருளின் மதிப்பை முடிவு செய்யவில்லை எனறு மேலும் வலி யுறுத்தினார் மார்சல். காகிதத் துணடொன்றைக கத் தரிக்கக் கத்தரிககோலின் இரு அலகுகளும் வேணடும். இதுபோலத் தேவை, அளிப்பு ஆகிய இரணடும் சேர்நதே மதிப்பை நிருணயிககின்றன. கத்தரிக கோலின் ஓர் அலகை அசைக்காது வைத்துக் கொண டாலும் அடுத்த அலகு காகிதத் துணடைக் கத்தரிப்ப தாக வைத்துக்கொளளலாம். ஆனால, இங்கும முதல் அலகு இருப்பதால்தான இரணடாம் அலகால் கத்தரிக்க முடிகிறது எனபதை மறநதுவிட முடியாது. இது போனறே, அளிப்பு மாறாமலிருந்தால், தேவை மாறுதல பொருளின மதிப்பை மாறறலாம். ஆனால், அந்த மாறுதலுக்குக் காரணம், தேவை மாறுதல் மட்டு மனறு, அளிப்பு மாறாமையுமாகும். ஆகவே, காகிதத் துணடைக் கத்தரித்தது மேலலகா, கீழலகா எனறு வாதிடுவதில் எவவளவு பொருளுண்டோ அவவளவு பொருளுடையது, மதிபபை முடிவு செய்வது பயன் பாடா அலலது உற்பத்திச் செலவா எனறு சொல் வது ஆகும் என்று குறிப்பிடுவாா மார்சல.

ஆய்வுககு எடுததுக கொணடுளள காலத்தைப் பொறுத்தும் தேவை, அளிப்பு ஆகியவற்றின தரங களின் முக்கியததுவம் வேறுபடுகிறது என்கிறார் மார்சல் குறுஙகாலத்தில் தேவையும், நெடுங்காலத் தில் அளிப்பும் மதிப்பை முடிவு செயவதில சிறப்புப் பங்கு வகிககினறன என்பது அவர் முடிவு. குறுங்காலத் தில, உற்பத்திச செலவை முழுவதும் ஈடுகட்டாத மதிப்பினையும் ஏற்று கொண்டு பொருளை விற்றாக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படலாம. ஆனால், நெடுங் கால மதிப்பு உறபத்திச் செலவை ஈடுகட்டத தவறு மானால தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்வதில் பொரு ளிலலை எனல் வேணடும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அங் காடிக்குக் கொணர்நத பொருளை ஏற்பாரில்லை யென்றால இயலபாகக் குறைகிற மதிப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேணடியதுதான். தொடர்ந்து இதுவே நிலையென்றால் உற்பத்தியை நிறுத்திவிடுவது தான் சிறந்ததாகும்

மார்சல், தேவையும் அளிப்புக் கோட்பாடும் பொருளியல் சிந்தனைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருந்து வருகினறன என்கின்றார். எந்தவொரு பொருளியல் சிக்கலையும் அதன தொடர்பான தேவைகளையும் அளிப்புக கோணங்களையும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தால் சிக்கலின் மையத்தைச் சென்றடைந்து விடலாம் எனறு சொல்வதுணடு. உணமையில் தேவை யும், அளிப்புததொடர்பான தொடர் ஆய்வுகளும் பொருளியலுககுப் புதிய எல்லைகளையும் பரிமாணங் களையும சேர்த்துக் கொணடிருக்கின்றன. தேவை பற்றிய ஆய்வுகள், பல்வேறு பொருட்களின தேவை களுக்கிடையே நிலவும் சார்புநிலையை வெளிப் படுத்தி, அவற்றின அடிப்படையில ஒரு பொருளா தாரம முழுதும் சமநிலைஅடைவது பற்றிய (பொதுச் சமநிலை பறறிய) சிந்தனையாக உருவாகியுள்ளன. இதுபோனறே அளிப்புத் தொடர்பான சிறப்பு ஆயவு கள, அளிப்பு அங்காடிகளில் நிலவும் நிறைவு குறைவு களை வெளிக்கொணர்ந்து, பொருட்களில மதிப்பு எவவாறு அஙகாடிகளின இயலபினையும் சார்நதுள ளது எனபதை விளககி நிறகின்றன. தே.வே.

மதிப்பீடு: சீனா, கி.மு. 2200-ஆம்ஆண்டுக்கு முன்னர் அரசுப் பணிகளுககு அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க நாடு முழுவதும் பரவலாக ஆற்றல்

சோதனைகளை நடத்தி வந்தது. அதன் பிறகு வரலாற்றில் தெரிந்து கொள்ளுமாறு பணியாள், வீரன், அலுவலர் ஆகிய அளவில் மக்களைப் பாகுபடுத்த நோமுகத் தேர்வுகளைக் கிரேக்க நாடு நடத்தியது. அம்முயற்சி பிளாட்டோவின் பரிந்துரையால் நிகழ்ந்தது. பின்னர் கி.பி. 1219 – ஆம் ஆண்டில் பாரிசு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேர்வுகளை நடத்தினர். எழுத்து வடிவில் மட்டும் தேர்வு என்பதை கி.பி. 1702-ஆம் ஆண்டில் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகம் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பயன்படுத்தியது.

இங்கிலாந்தில், அருள் தந்தை சார்சு பிசர் என்பவர் ஆசிரியராக இருந்தபோது அளவு நூல்கள் என்ற பெயரில் கையெழுத்து, கணிதம், இலக்கணம், படகு செலுத்துதல் போன்ற தலைப்புகளில் ஓரளவிற்கு நம்பகமான சோதனைகளை உருவாக்கினார். அமெரிக்காவில் இரைசு என்பவர் கி.பி. 1894-ஆம் ஆண்டில் எழுத்துப் பிழைகளைக் கண்டறியச் சோதனைகளை உருவாக்குவதில் முயன்றார். தார்ன்டைக்கு என்பவர் (1904) கல்வியில் அளவீடு என்ற நூலை எழுதினார். அவருடைய மாணவர் 1908-ஆம் ஆண்டில் கணிதச் சிந்தனை பற்றிய நல்லதோர் சோதனையை உண்டாக்கினார். வரலாற்றின்படி இதுதான் முதல் முறையாகத் தரமாக்கப்பட்ட சோதனை என்பர்.

அளவீடா மதிப்பீடா? இவ்வுலகத்தில் ஏதேனும் ஒன்று இருக்குமாயின அது ஏதாவதோர் உருவில் தான் இருக்க முடியும். இருக்கும் பொருளை அளக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. இவ்வாறுதான் எடை, நீளம், பரிமாணம், வெப்பம், நுண்ணறிவு, ஆளுமை, மனப்பாங்கு போன்ற அளவுகள் ஏற்பட்டன. மழை என்பது இருக்கிறது. ஆகவே, அதனை அளக்க மனிதன் முயன்றான். மழைமானி என்ற கருவி உருவாகியது. எல்லா அளவுகளும் சரியானவை என்று கூற முடியாது. நீளத்தை முழமாக அளந்தால் இது ஆளுக்கொரு முழமாக இருக்கும். முழத்திற்கும் 45 செ.மீ என்ற அளவீடு வந்ததும் அடிக்கோல் கசக்கோல், மீட்டர் முதலியவை வந்தன. இந்த நீளத்தைக்கூட அது சிறிய அளவில் இருக்கும்போது மேலும் நுட்பமாக அளக்க வீர்ணியர் காலிபாசு போன்றவை வந்தன இன்று ஒரு செ.மீட்டரைப் பல இலட்சம் பிரிவுகளாகப் பாகுபடுத்தி அறிய முடிகிறது. ஆனால் அளவீட்டில் குறைபாடே இல்லை என்று கூற முடியாது. அளப்பதில் தவறுவது பல செ.மீ. களாக இருந்தன. பின்னர், ஒரு செ.மீட்டரில் பல்லாயிரங்களில் ஒரு பகுதி என ஆகியுள்ளது. இது, மேலும் திருத்தப்படலாம்.

வெப்பத்தை அளக்க முயன்றவர்கள் வெப்ப அளவைகளில் வெப்பத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்தனர் நீரைப் பனிக்கட்டியாக்கும் போது வெப்பம் இல்லாதாகி விடும் என்றெண்ணி அந்நிலையில் வெப்பம் சுழி அல்லது 0° செண்டிகிரேடு என்றனர். அந்தச் சுழி நிலையில் நீர் பனிக்கட்டியாக மாறுகிறது என்பது உண்மைதான் எனினும் அதன் பிறகு வெப்பம் பனிக்கட்டியில் இருப்பதையும் அறிந்தனர். ஆகவே 10° செண்டிகிரேட்டுக்குக் குறைவான வெப்பம், நீர் பனிக்கட்டியாக உறைந்த பின்னரும் இருக்குமானால் அதனை – 10° செண்டிகிரேடு என்று குறிப்பிட்டனர். அறிவியலறிஞர்கள், வெப்பமானியைச் சுற்றிலும் உள்ள வெப்பத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்தனர். அவ்வாறு செய்ததில் – 273° செண்டிகிரேடு அளவிற்கு மேலும் குறைக்க முடியவில்லை ஆகவே, அந்நிலையில் வெப்பமே இல்லாததால் அதனை முழுமையான சுழி என்றனர். பொதுவாகத் தெரிந்த சுழியில், அதாவது 0° செண்டிகிரேடு என்றபோது வெப்பமே இல்லாதது போலன்று அதற்கு மாறாக – 273° செண்டிகிரேடு நிலையில்தான் வெப்பமே இல்லை எனலாம்.

கணிதச் சோதனையில் ஒரு மாணவனுக்குச் சுழி மதிப்பெண் கொடுத்தால் அவனுக்குக் கணிதமே தெரியாது என்ற பொருள் ஏற்பட வேண்டும் குறிப்பிட்ட கணிதச் சோதனையில் சுழி வாங்கினாலும் அவனுக்கு வேறுபல கணக்குகள் தெரியும். கணிதச் சோதனை அல்லாது வேறெந்தக் கல்விச் சோதனையிலும் முழுமையான சுழி இல்லை ஆகவே, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குச் சுழித்து விட்டு அதற்கு அறியாமை அல்லது இல்லாமை என்ற பொருளைத் தர முயலுவது அறிவியல் அறிவு இல்லாமையாகும்.

சோதனைகள் அல்லது அளவு கருவிகள் அளக்கத்தான் செய்யும் அடிக்கோல் ஒரு மேசையின் அகலம், நீளம், உயரம் ஆகியவற்றை அளந்து காட்டும். அவ்வாறு அறிந்த உயரம் நல்லதா, அகலம் பொருத்தமானதா என்பவற்றை அளவீடு காட்டாது மேசையின் அளவு போதவில்லை, அல்லது உயரம் சரியானது அன்று என்பதைக் கூறுவதுதான் மதிப்பீடு. மதிப்பீட்டின்படி பின்னர்த் தவற்றை நீக்கவும் செப்பனிடவும் முடியும். இதற்கு முயற்சிதான் அளவீட்டை மதிப்பீடாக மாற்றும்.

ஆசிரியர் தகுதி, மாணவர் எண்ணிக்கை, நூல் நிலைய அளவு, கட்டட வசதி, இறுதி வகுப்பில் மாணவர்களின் வெற்றி ஆகியவற்றை வைத்துப் பள்ளியின் சிறப்பை மதிப்பிடுவதுண்டு அவை மேலவாரியானவை; ஆழமற்ற கணிப்புகள் ஆகும்.

இவற்றிற்கு மாறாகப் பள்ளியின் கல்வித் திட்டம், மாணவர்கள் செயலில் ஈடுபட்டிருத்தல், நூல்நிலையச் செயற்பாட்டு வசதிகள், நெறிப்படுத்தும் வாய்ப்புகள், கற்பித்தல் முறை, பணியிடைப் பயிற்சிக்கான வாய்ப்புகள், மாணவ ஆசிரிய ஆளுமை வளர்ச்சி போன்றவை தேவை எனினும் அவற்றின் வளர்ச்சி பற்றிய வாய்ப்புகளையும் ஆய்வுகளையும் செய்ய வேண்டுமென்ற தேவை கூட உணரப்படவில்லை. கல்வி நிறுவனங்களில் தேவையைத் தெரிந்த பிறகு, சரியாக அளவிட முடியுமா என்ற முனைப்பிலும் கல்வியைப் பற்றித் தொடர்பு கொண்டுள்ளோர் நினைத்துச் செயற்படுவதில்லை (இராசு இசுடான்லி-1955). சமூகத்துடன் பள்ளிக்கான நேரிடைத் தொடர்பைக்கூட மதிப்பீடு செய்ய முடியாத நிலை உள்ளது. அத் தொடர்பானது அரசியல் தொடர்பாகி விடுமோ என்ற அச்சத்துடன் இயங்கும் கல்வி நிறுவனங்களும் உள்ளன.

எழுத்தறிவை அளவிடுவது போலவே ஆளுமை, உடல்நலம், மனவளம், சமூக உறவு போன்றவற்றையும் மதிப்பீடு செய்தல் கல்வியின் முழுவளர்ச்சிக்கும், மறைமுகமாக நாட்டின் உயர்விற்கும் இன்றியமையாததாகும்.

ஆராய்ச்சியைக் கூட மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சியாக அமைக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை என்றால் காலமும் பொருளும் வீணாகும் என்பதைத் தடுக்க முடியாது. மாணவர்கள், நிறுவனங்கள், சமூகம் போன்றவை இணைந்து இயங்கும்போது சரியான ஆராய்ச்சியை நடத்த முடிவதில்லை. ஆராய்ச்சியின் எல்லாக் கட்டங்களிலும் மதிப்பீட்டைப் புகுத்திக் கொண்டால் ஆராய்ச்சி நெறிப்பட்டுப் பயனளிப்பதாக அமையும்.

மதிப்பீட்டின் கருத்து: மதிப்பீடு (Evaluation) வாழ்நாள் முழுவதும் நிகழக் கூடியது. அளவீடும் மதிப்பின் திறனாய்வும் சேர்ந்ததே மதிப்பீடு. கற்றல் என்பது குறிக்கோள்கள், கல்விப்பட்டறிவு, மதிப்பீட்டு முறைகள் ஆகிய மூன்றுடனும் தொடர்பு கொண்டது. கற்றல் நிகழ்ந்தது என்பது நடத்தையில் மாற்றத்தை அறிவிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். அம்மாற்றங்கள் உடல் உளச் செயல்களாகவோ உணர்வுகளைச் சார்ந்தனவாகவோ இருக்கலாம் அவை அனைத்தும் செய்திகளாகவோ திறன்களாகவோ இருக்கலாம் (தமயந்தி பாக்கியநாதன் - 1970).

கல்வித் திட்ட மதிப்பீடு: பள்ளிகளில் நிகழ்த்தும் மதிப்பீட்டிற்கும் கல்லூரிகளில் நிகழ்த்தும் மதிப்பீட்டிற்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருந்து வருகின்றது. பள்ளிகளில் பாடங்களின் தொடர்பு, நிரல்முறை, ஒருமைப்பாடு, கால அளவு, விரும்பும் மாற்றங்கள், தேவையான தேர்ச்சி ஆகியவை அடிப்படையாக அமைகின்றன. கல்லூரிகளில் பாடங்களின் தொடர்பு அந்த அளவிற்குத் தெளிவாக இருக்காது. கல்லூரிகளில மாணவர் நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்படி கல்வித்திட்டம் அமைந்து அதற்கேற்ப மதிப்பீடு இருக்க வேண்டும். தொழிற் கல்வியின் நோக்கங்கள் பெரும்பாலும் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றன.

கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மாணவர்களின் வளர்ச்சியை மனத்தில் கொண்டிருக்கும் போது மதிப்பீட்டைச் சில புதிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுடன் இணைத்து அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும் (கூலி, உலோனசு - 1976).

1) கற்பிக்க வேண்டிய செய்திகளைச் செயல்கள் அடிப்படையில் விவரித்துக் கொள்ளவேண்டும். 2) கற்பிப்பதற்கு முன்பிருக்கும் கல்வியின் தரத்தை ஆராயும்போது குறையறிதல் அடிப்படையில் தவறுகள் சுட்டப்படல் மிகமிக இன்றியமையாதது, 3) பாடத்திட்டத்தை அமைக்கும்போது சூழ்நிலையை உட்படுத்தி, செயல்திட்டங்களாகப் போதனைஅமைத்தல் வேண்டும் 4) தேர்ந்தெடுத்த நோக்கங்களை அளவிடும்படி சோதனைகளை அமைத்தல் வேண்டும், 5) இறுதிக் கட்டத்தில் விரும்பிய அடைவு நிகழ்ந்துள்ளதா என்றறிய மதிப்பீடு தேவை.

மதிப்பீடானது செயல்முறை முடிவுகளை எடுப்பதற்காக உதவ வேண்டுமே அன்றிப் பெயருக்காக மதிப்பீடு செய்வது கூடவே கூடாது என்றாகி வருவது இன்றைய புதிய மதிப்பீட்டுக் கொள்கை.

ம.பெ.

துணை நூல்கள்:

Cooley, W.W. and Lohnes, P.R., Evaluation Research in Educations, Irvington Publishers, New York, 1976.

Dressel, P.L. Handbook of Academic Evaluation, Jossey - Bass Publishers, San Francisco, 1976.

Ross, C.C. & Stanley, J.C, Measurement in Today's Schools, Prentice - Hall, Inc. New York, 1955.

மதிப்பு மனிதனுடைய விருப்பங்களுக்கு வரையறையில்லை. ஆனால், அவ்விருப்பங்களை நிறைவேற்றப் பயன்படுகிற பொருட்களோ வரையறைகட்பட்டன. இந்நிலையில், எந்தெந்த விருப்பங்களை நிறைவேற்ற எவ்வெப்பொருட்களைப் பயன்படுத்துவது என்ற தெரிவுச் சிக்கல் தோன்றுகிறது அதனால், பொருட்கள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. அதாவது பொருட்களுக்கு மதிப்புச் சுட்டப்படுகிறது. இந்த

மதிப்புதான் பொருளியல் கருத்துகள், செய்கைகள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் மையக் கூறாகக் கருதப் பெற்று வருகிறது. ஆடம் சுமித்து (Adams Smith) பொருட்களுக்கு இருவகைமதிப்புகள் உள்ளனவென்று குறிப்பிட்டார். அந்தக் குறிப்பை மையமாகக் கொண்டுதான் காரல் மார்க்சு (Karl Marx) தம் முடைய முதலாளித்துவச் சுரண்டல் கோட்பாட்டை விளக்கினார்.

ஆடம் சுமித்து 'மதிப்பு' என்னும் சொல்லை இரு வேறு கருத்துகளில் ஆண்டுள்ளார். சில நேரங்களில் அது ஒரு பொருளின் பயனைக் குறிக்கிறது. அதனைப் 'பயன் மதிப்பு' (Value in Use) எனலாம். அதற்கு மாறாக, அது ஒரு பொருளின் மாற்று மதிப்பைக் குறித்து நிற்பதுமுண்டு. 'மாற்று மதிப்பு' (Value in Exchange) எனப்படுவது, ஒரு பொருளை வேறொரு பொருளுக்கு ஈடாக மாற்றும் விகித மதிப்பாகும். பிறவற்றை ஈடாகப் (அல்லது மாற்றாக) பெறுவ தற்கு ஒரு பொருளுக்கு இருக்கும் ஆற்றலே அதன் மதிப்பு; ஒரு பொருளை வாங்குஞ் சக்தியே அதன் மதிப்பு. ஒரு வேட்டி கொடுத்தால் நான்கு துண்டு கள் கிடைக்குமென்றால் ஒரு வேட்டியின் மதிப்பு நான்கு துண்டுகள் (அல்லது துண்டின் மதிப்பு நான் கிலொரு வேட்டி) எனப்படும். பொருளியலில் மதிப்பு என்பது மாற்று மதிப்பை மட்டுமே குறிக்கிறது.

உயிர்வாழ இன்றியமையாத காற்று,நீர் போன்ற பொருட்களுக்குப் பயன்மதிப்பு மிகவுண்டு. ஆனால், மாற்று மதிப்போ அறவேயில்லை. நேர்மாறாக, வைரம் போன்ற பயன்மதிப்புக் குறைந்த பொருள் களுக்கோ மிகவுயர்ந்த அளவு மாற்று மதிப்பு உள்ளது. மதிப்பை இயற்றுவது உழைப்பேயெனக் கொண்டு, பொருட்களின் தராதர மதிப்பு அவற்றின் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப் பெற்றுள்ள உழைப்பின் அளவைப் பொறுத்தது என நிறுவி, காற்றும் நீரும் மாற்று மதிப்பின்றியிருக்கக் காரணம் அவற்றின் உற் பத்தியில் உழைப்பு ஈடுபடுத்தப்படாமைதான என்றும், வைரம் மதிப்பு மிக்குள்ள பொருளாகத்திக ழக் காரணம் அதன் உற்பத்தியில் உழைப்புச் செல விடப்பட்டுள்ளமை தான் என்றும் சுமித்து குறிப்பிட் டார்.

காரல் மார்க்சும் உழைப்பு மட்டுமே மதிப்பை உண்டு பண்ணத் தக்கது என்கிறார். ஒரு முதலாளித் துவச் சமூகத்தில், தொழிலாளர் தம் உழைப் பாற்றலை மாற்ற (விற்க) முன்வருகிறார். எலலா மதிப்புகளையும் போல, இந்த உழைப்பு ஆற்றலின் மதிப்பும், அதனுடைய உற்பத்தியில் செலவிடப் பெற்றுள்ள உழைப்புக்குச் சமமாக இருக்கும. உழைப்பாற்றலின் உற்பத்தி, உழைப்பவருக்கு இனறி யமையாத உணவு முதலியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. ஆகவே இந்த உழைப்பாற்றலின் மதிப்பு, குறிப்பிட்ட தொழிலாளர் உழைப்பதற்குத் தேவையான உணவு முதலிய பொருட்களின் மதிப்புக்குச் சமமாக இருக் கும். ஆனால், முதலாளித்துவ நடைமுறையுலகில், இந்த அளவு பொருட்களைப் பெறுவதறகு, அவர் உண்மையில் வேலை செய்கிற நேரத்தைவிடக் குறை வாக வேலை செய்தால் போதும். ஆகவே, அந்த அதிகப்படியாக உழைக்கும் நேரத்தில் தொழிலாளர் ஓர்எச்ச மதிப்பை உற்பத்தி செய்கிறார். அம்மதிப்பை முதலாளி தமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறார். ஒரு தொழிலாளர் 10 மணி நேரம் வேலை செய்வ தாக வைத்துக் கொண்டால் அவர் தமக்குத் தேவையான உணவு முதலியவற்றை வாங்குவதற் காக 6 மணி நேரம் வேலை செய்தால் போதுமென இருந்தால், அவர் அதிகப்படியான வேலை செய்யும் அந்த 4 மணி நேரத்தில் உற்பத்தி செய்வதை யெல்லாம் முதலாளி பறித்துக் கொள்ள நேர்கிறது. இதுதான் முதலாளித்துவச் சுரண்டல் என்பார் காரல் மார்க்சு.

ஆயிரமாயிரம் பொருட்கள் உலகில் வழங்கு கின்றன. பல்லாயிரம் பொருட்களுக்கிடையில் ஒரு பொருளின் மாற்று மதிப்பை, அத்தனை பொருட் களிலும் கூறுவது அவ்வளவு எளிதன்று வேட்டியின மதிப்பு அதற்கு ஈடாகக் கிடைக்கும் துணடில் மட்டு மல்லாது, பிற பல்வேறு பொருட்களிலும் அதனைக் கணித்துச் சொல்ல வேண்டுமெனில், ஒரு மிக நீணட பட்டியலை அல்லவா இயற்ற வேண்டி வரும். அந்தத துன்பத்தைத் தவிர்க்கவே, பொது மதிபபளவையா கப் 'பணம்' என்னும் பொருள் பயன்படுத்தப் படு கிறது. ஒரு பொருளின் மதிப்பை இவ்வாறு பணத்தின் வாயிலாகச் சொல்லும்போது, அது அதன் 'விலை' எனப்படும். விலை என்பது ஒரு பொருளின பண மதிப்பு. பணத்துக்கும் ஒரு பொருளுக்குமுள்ள விகி தமே விலை. ஒரு வேட்டி இரண்டு உருபாய் விகிதத் திலும் ஒரு துண்டு அரை உருபாய் விகிதத்திலும கிடைக்குமானால்,இந்த உருபாய் விகிதங்களை விலை என்று சொல்வர்.

முக்கியமான ஒன்றை இங்குக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். விலைகள பொதுவாக ஏறலாம்; இறங் கலாம். போர்க்காலத்தில் ஏற்படுவது போல, எல்லாப் பொருட்கள் விலையும் ஒரு சேர ஏறலாம்; அல்லது பொருளாதார மந்த காலங்களில் ஏற்படுவது போல அது இறங்கலாம். ஆனால், எல்லாப் பொருட்கள் மதிப்பும் இதுபோன்று ஒருசேர ஏறவோ இறங்கவோ இயலாது. ஏனெனில், 'மதிப்பு' என்பதே ஒரு தொடர்பு குறிக்கும் சொல்தான். ஒரு பொருளின்

மதிப்பு மற்றொரு பொருளின் அளவில் சொல்லப் படுகிறது. எனவே, ஒரு பொருளின் மதிப்பு ஏறுகிற தென்றால் அடுத்ததன் மதிப்பு இறங்கித்தானாக வேண்டும் (முன் கண்ட எடுத்துக்காட்டில், வேட்டியின் மதிப்பு ஏறுகிறதென்றால் ஒரு வேட்டிக்கு மாற்றாக நான்கு துண்டுகளுக்குப் பதில் ஐந்து துண்டுகள் கிடைத்தாக வேண்டும். அப்போது, துண்டின் மதிப்பு இயல்பாகவே நான்கிலொரு வேட்டி என்ற படியி லிருந்து ஐந்திலொரு வேட்டியாக இறங்கி விடுகிறது). இரண்டின் மதிப்பும் ஒரே நேரத்தில் ஏறவோ இறங் கவோ முடியாது.

ஒரு தடையிலாப் பொருளியல் அமைப்பில் விலை ஏற்பாடு, பொருளியல் செய்கைகளையெல்லாம் தானாகவே கட்டுப்படுத்தி வருகிறது என்பது தொன்மை மரபின் கருத்து. நுகர்வோருடைய விருப் பத்தெரிவு பொருள் விலையில் எதிரொலிக்கிறது. இந்த எதிரொலிப்பிற்குத் தக்கவாறு, உற்பத்தியாளர் தம்முடைய உற்பத்திப் போக்கை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்கின்றனர். உற்பத்தியாளர் முடிவுகள், உற்பத் திக் காரணிகள் தேவையில், அவற்றின் ஊதிய அளவு களில் எதிரொலித்து, அவற்றின் ஆட்சியை ஒழுங்கு படுத்தி விடுகின்றன. இவ்வாறு நுகர்வு, உற்பத்தி, வளங்களின் ஆட்சி ஆகிய அனைத்தையுமே கட்டுப் படுத்துவது விலை ஏற்பாடு என்பது நிறுவப்படுகிறது.

தே.வே.

மதிப்புணர்வுக் கல்வி: மதிப்புணர்வு என்பது உள்ளத்திலிருந்து எழும் உணர்வு, நடத்தை ஆகிய வற்றையும், அந்த உணர்வும் நடத்தையும் மற்றவர் களாலும் மதிக்கப்படுகின்றனவா, ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றனவா என்பதையும் குறிக்கின்றது. சிறந்த மதிப்புணர்வு மற்றவர்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படல் வேண்டும்; மற்றவர்களுக்கும் நன்மைபயக்கக் கூடியதாக அமைந்திடல் வேண்டும்; மனித சமுதா யத்தை வழிநடத்திச் செல்லக் கூடியதாகவும் இருத் தல் வேண்டும்.

மதிப்புணர்வைக் கீழ்க்காணுமாறு வகைப்படுத்த லாம். 1) தனி மனித மதிப்புணர்வு (Personal value), 2) சமுதாய மதிப்புணர்வு (Social value), 3) ஆன்மிக மதிப்புணர்வு (Spiritual value), 4) நன்னடத்தை மதிப்புணர்வு (Moral value), 5) அறிவாற்றல் மதிப் புணர்வு (Intellectual value), 6) உடல்நல மதிப் புணர்வு (Health value), 7) இன்ப மதிப்புணர்வு (Pleasure value), 8) பொழுதுபோக்கு மதிப்புணர்வு (Recreational value), 9) பொருளாதார மதிப்புணர்வு (Economic value), 10) அழகு மதிப்புணர்வு (Aesthetic value).

மதிப்புணர்வுகள் வகைப்படுத்தப் பட்டிருப்பினும் அவை ஒவ்வொன்றும் தொடர்புடையனவே ஆகும். ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அவற்றைத் தனித்துப் பார்ப்பதோ தனித்தனியாகக் கற்பிப்பதோ கடினமாகும். ஏனெ னில், மனித வாழ்க்கையும், வாழ்க்கைத் தத்துவமும் பிரித்துணர முடியாதவையாகும். மதிப்புணர்வும் மனித வாழ்க்கையோடு இணைந்ததே.

இந்த மதிப்புணர்வுகளை இருபெரும் பகுதி களாகப் பிரிப்பதனால் அவற்றை தனிமனித மதிப் புணர்வு, சமுதாய மதிப்புணர்வு என்று கொள்ள லாம். நெகிழ்வுறும் திறன், தன்னலமின்மை, துணிவு, மனநிறைவு, ஒழுக்கம், காலம் தவறாமை, நாணயம், நேர்மை, முழு நிறைவு, விடாமுயற்சி, எதிர்காலத் தின் மீது நம்பிக்கை, தலைமைப் பண்பு, பணிவு, தன்னடக்கம், தன்னம்பிக்கை, எளிமை, தோழமை, சாதிக்கும் திறன், நீதி, உருவாக்கும் திறன், உண்மை யுடைமை, ஒத்துணர்வு, அருளுடைமை, அன்பு, பரிவு, அழகுணர்வு, மன்னிக்கும் பண்பு, கடவுள் பக்தி, துறவு, பற்றற்ற வாழ்வு முதலியன மதிப்புணர்வுகளுள் தனிமனிதச் சார்புடையவை என்று கூறலாம்.

தியாகம், சிறந்த பழக்கவழக்கங்கள், வாய்மை, தவறு செய்யாமை, நன்றியறிதல், நகைச்சுவை உணர்வு, நட்பு, பெருந்தன்மை, தாராள மனப் பான்மை, நன்றியுணர்வு, விருந்தோம்பும் பண்பு, இன்னா செய்யாமை, பொறுத்துக்கொள்ளும் திறன், நாட்டுப் பற்று, குடியுரிமை உணர்வு, சுதந்திர உணர்வு, சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றிய உணர்வு, நீதி, அமைதியில் நாட்டம், சமநிலை, சமயச் சார்பின்மை, வகுப்பு ஒருமைப்பாட்டுணர்வு, கூட்டுறவு ஆகிய மதிப் புணர்வுகளைச் சமுதாய மதிப்புணர்வுகள் என்று வகைப்படுத்தலாம். தனிமனித மதிப்புணர்வுகளும் சமுதாய மதிப்புணர்வுகளும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந் திருப்பவை. ஏனெனில் தனிமனிதனே சமுதாயமாக வளர்ச்சியடைகிறான்.

மதிப்புணர்வுக் கல்விப் பாடத்திட்டம்: மதிப்புணர்வு களை வீட்டிலும், சுற்றுப்புறச் சூழலிலும் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் மூலமாகக் குழந்தை கற்றுக் கொள் கின்றது. அது கல்விக் கூடங்களுக்கு வரும்போது கற்றவற்றை ஊக்குவிக்குமாறும், அவை நிலைத்திருக்கு மாறும் கற்பிக்கும் பல்வேறு பாடங்களில் மதிப் புணர்வுக் கல்விக்குக் கல்வி நிறுவனங்களில் இடமளிக் கப்படல்வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மறைமுக மாக (Hidden Curriculum) மதிப்புணர்வுக் கல்விக் கான கருத்துகளைப் புகுத்திடல் வேண்டும். தனியாக மதிப்புணர்வுக் கல்வியை ஒரு பாடமாகக் கற்பிப் பதை விடக் கற்பிக்கப்படும் பாடங்கள், துணைப்

பாடச் செயலகள் ஆகியவற்றில் மதிப்புணர்வுக் கல்விப்பகுதியாக அமைவதுதான இயற்கையானதாக, மாணவர்களின மனத்தில எளிதாகப பதியக்கூடிய தாக அமையும்.

எடுத்துக்காட்டாக, அறிவியல, வரலாறு, மொழி, கணிதம ஆகிய பாடங்களைக் கறபிககும் போது அவற்றின் ஒவவொரு பாடததிலும பல்வேறு மதிப் புணர்வுகளை மறைமுகமாக மாணவர்களுக்குப் புகட்டிடல் வேணடும் அறிவியல் வளர்ச்சி மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும, முனனேற்றத்துக் காகவும் ஏற்பட்டது அதன பயனாய் உலகில் அமைதி நிலவ வாயப்புணடு. அப்பாடங்களைக் கறபிககும் ஆசிரியர்கள அவவுணர்வோடும் குறிக் கோளோடும் பாடங்களைக் கற்பித்திடல வேணடும.

துணைப் பாடச் செயல்களும புறப்பாடச் செயல் களும்: இவற்றின மூலமாக எளிதாக மதிப் புணர்வுக் கல்வியை அளித்திடல் முடியும். எடுத்துக் காட்டாக, விளையாட்டு, நாட்டு நலபபணித்திட்டம், வயது வநதோா கல்வி, வாதங்கள, பயணங்கள், பாடி வாழகககை (Camps), கதை, பாட்டு, நாடகம, சாரண சாரணியர் இயக்கம், குடிமைப் பயிற்சி, மாணவர் மனறங்கள, அனைத்துச் சமய வழிபாடு போன்ற செயலகள மூலமாக எளிதாக மதிப்புணர் வுக கலவியை மறைமுகமாகவும், நேர்முகமாகவும் அளிக்கலாம.

விட்டுக கொடுக்கும் மனப்பானமை, வெற்றி தோல்வியை ஒரே தனமைத்தாக ஏறறுக் கொள ளும மனம, ஒற்றுமை, அமைதி, பணிவு, தனனம பிக்கை, ஒழுககம, தன்னடககம், வாய்மை, அகிமசை, தனனலமினமை, உடல் உழைபபின்பெருமை, பிறருக்கு உதவும் பணபு, காலம தவறாமை, நாட்டுப் பற்று, தேசிய ஒருமைப்பாடு, விருந்தோம்பல், இயற்கைச் சூழலின் மீது அககரை, கடவுள பக்தி, சமய ஒற் றுமை, பிற சமயஙகளுக்கு அளிக்கும் மதிபபு, சகோதரததுவம, நீதி, கடமையுணர்வு, மனனிககும் பண்பு, பெறறோா, ஆசிரியர், பெரியோாகளுக்குக் காட்டும் மரியாதை போனற பண்புகளைத் துணைப் பாடச் செயல்கள் வழியே மாணவரிடையே உரு வாக்க இயலும்

கல்வி நிறுவனஙகளில் துணைப் பாடச் செயல களுக்கும் (Co-Curricular activities) புறப்பாடச் செயல்களுக்கும்(Extra Curricular activities)முதன்மை அளிப்பதோடு அவற்றின வழியே மாணவா சமுதாயத் துக்கு வழிகாட்ட வேண்டும எனற உணர்வும் ஆசி ரியர்களிடையே ஏறபடல் வேண்டும். துணைப் பாடச செயல்களை மாணவர்கள எப்பருவத்தினராக இருப் பினும் விரும்பி ஏற்கின்றனர். அதில் விருப்பத்தோடு ஈடுபடவும் செய்கிறார்கள் ஆகவே, எல்லாக் கலவி நிறுவனங்களிலும் துணைப பாடச் செயலகளுக் கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பாட வேளைகளை முழுமை யாகப்பயனபடுததல் வேணடும் பாடங்களில் தேர்சசி பெற வேணடும்,மாணவர்கள் தோவில் சிறந்த மதிப் பெணகள பெற வேணடும் என்ற குறுகிய வட்டத் திலிருந்து விலகி மனித ஆற்றலும், வலுவும முழுமை யாக வளர்சசியுற வழிவகுக்க வேண்டும்எனற குறிக் கோளினை மேனமையாகக கொணடு கலவி அமை தல் இனறியமையாதது

மதிப்புணர்வுக் கலவிக்கான கல்வித் திட்டம் அணுகுமுறை, மதிப்புணாவுக கலவியின் குறிககோள் ஆகியன வெறும அறிவுத் திறனைப் பெறுதல மட் டும் அனறு நடத்தையிலும் பழக்கவழககங்களிலும் அம் மதிப்புணர்வுகள் தென்படுதல வேணடும. மதிப் புணர்வுக் கல்விககான பாடத்திட்டமவகுக்குமபோது ஒருவர் மனததில் கொளள வேணடிய சில அணுகு முறைகள் உளளன. அந்த அணுகுமுறைகள மேற கூறிய குறிககோளகளை எயதும வகையில அமைந் திடல் வேணடும.

1) மதிப்புணர்வுகளைப் பற்றிய பலவேறு கருதது கள் பறறிய அறிவு, 2) வாழக்கையில ஏறபடும் சிக கல்களுக்குத் தீாவு காணல, 3) ஆளுமை வளாசசி, 4) கல்வியின் குறிககோளகளும பாடத்திட்டத்தின பங்கும், 5) மதிபபுணர்வுகளை வகைப்படுத்தி அவற றின் இன்றியமையாமையை உணர்தல, 6) மதிப புணர்வுகளைப் பெறுவதற்கான அனுபவ அறிவு, 7) மதிப்புணர்வு பறறிய சட்டதிட்டங்களை வகுப்பதில மாணவர்களை ஈடுபடுததுதல, 8) ஆனமிக உணாவை வளர்ப்பதற்கான வாய்பபு. 9) மற்ற பாடங்கள, துணைப் பாடச் செயல்கள் வழியே மதிப்புணர்வை உணடாககுதல் ஆகிய ஒனபது அணுகுமுறைகளை மதிப்புணர்வுக கலவியை அளிப்பதற்கான பாடத்திட் டம் வகுக்கும்போது கடைபபிடிக்க வேணடும மாண வர்கள மனத்தில, மதிப்புணாவுக் கலவியும் ஒரு தேர் வுக்கான பாடமே எனற உணாவினை எழுபபாது, அதுவாழககைக்கான கலவி, வாழக்கையில ஒவவொரு வரும நாளதோறும கையாள வேணடிய கருத்துகள பொதிந்தது என்னும உணர்வை எழுப்ப வேணடும.

ஆசிரியர்களின் பங்கு' மதிப்புணர்வுக் கல்வியை அல்லது பல்வேறு மதிப்புணாவுகளை மாணவர்களி டையே கறபிக்கவும், உணடாக்கவும வேண்டும்என்ற உணர்வு முதலில் ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் ஏற்படல் வேண்டும். நம்பிக்கை உள்ளவர்களும, மதிப்புணர்வு உளளவர்களும் மட்டுமே மாணவாகளுககுமதிப்புணர் வுக் கல்வியைக் கறபிக்க இயலும். ஏனெனில், சுடர்

விட்டு எரியும் விளக்கினால்தான மற்றொரு விளக்கை ஏற்ற முடியும்.

ஆகவே, ஆசிரியப் பயிற்சியில் மதிப்புணர்வுக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படல் வேண்டும். கல்வியியல் கல்லூரிகளிலும், ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் மாணவ ஆசிரியர்களுக்கு மதிப்புணர்வுகள் வளர்வதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும். பாடத்திட்டத்திலும், துணைப் பாடச் செயல்களிலும் மதிப்புணர்வுக் கல்விக்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டும். ஆசிரிய மாணவர்கள் கற்பிக்கும் பயிற்சியில் (Teaching practice) ஈடுபடும்போதே மதிப்புணர்வுக் கல்வியை அவர்கள் எவ்வாறு பல்வேறு பாடப்பகுதிகளில் இணைத்துக் கற்பிக்கிறார்கள் என்பதும் மதிப்பிடப்படல வேண்டும்.

ஏற்கனவே, கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும், மதிப்புணர்வுக் கல்வி கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றிய பணியிடைப் பயிற்சிகள் (Inservice training) ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். அவர்களின் உள்ளத்திலும், மதிப்புணர்வுகளை உண்டாக்கி, மதிப்புணர்வுக் கல்வியின் இன்றியமையாமையை உணர்த்திடக்கூடிய விதத்தில் பணியிடைப் பயிற்சிகள் அமைந்திடல் வேண்டும். அவர்கள் தாமாகவே கதைகள், பாட்டுகள், நாடகங்கள் ஆகியவற்றை எழுதவும், அவற்றின் வழியே மதிப்புணர்வுக் கல்வியைக் கற்பிக்கும் திறனைப் பெற்றிடவும் வழி செய்ய வேண்டும்.

சமுதாயத்தின் பங்கு: மதிப்புணர்வுகளை வளர்ப்பது சமுதாயத்தின் பெரும் பொறுப்பு. பெற்றோர், உறவினர், சகோதர, சகோதரிகள், நண்பர்கள், அயலார் போன்றோரிடமிருந்து நேர்முகமாக ஒவ்வொருவரும் மதிப்புணர்வுகளைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். சமுதாயத்தில் உள்ளோரின் நடத்தை, குறிப்பாகக் குழந்தைப் பருவத்தினைப் பாதிக்கின்றது. அந்த இளம் குழந்தைகளின் மனத்தில் ஏற்படும் தாக்கம் அவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு பொறுப்புள்ளவர்களாக அங்கம்வகிக்கும் வரை தொடர்கிறது. அரசு எவ்வழியோ குடியும் அவ்வழியே என்பதற்கேற்ப வயது வந்தோர்களே வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். ஆகவே, மதிப்புணர்வுகளை வயது வந்தோரும் மதித்து நடக்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் நடக்கும் தீமைகள் தொடராதவாறு அவர்கள் அரணாக அமைந்தால்தான் இளம் மனத்தில மதிப்புணர்வுகள் வளர்வதற்கு அது உறுதுணையாக அமையும்.

மதிப்புணர்வு என்பது மனத்தில் ஏற்படும் மாற்றமும், அதன் பயனாய்த் தனிமனித வாழ்க்கை முறையில் மாறுபாட்டினை ஏற்படுத்துவதுமேயாகும். ‘தொட்டில பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்’ என்பதுபோல இளமசிறார் மனத்தில் பதியும் கருத்துகள் வாழ்நாள் முழுமைக்கும் பயனுள்ளவையாக அமையும். ஆகவே, மதிப்புணர்வுகளை ஊட்டுவதில் வீடும், சமுதாயமும் முழுமையாக ஈடுபடல் வேண்டும். அதே போன்று பள்ளிமுன் பருவக் கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை மாணவர்களுக்கு மதிப்புணர்வுக் கல்வியைக் கற்பிக்க வேண்டும். மதிப்புணர்வுகள் வளர்வதற்கான வாய்ப்புகளையும் அளிக்க வேண்டும். பாடத் திட்டங்களும், பாடப்புத்தகங்களும் மதிப்புணர்வுக்கல்வியை மாணவர்களுக்கு ஊட்டுமாறு மாற்றியமைக்கப்படல வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் இக்கருத்துகளையும் கூறல் வேண்டும். மதிப்புணர்வுகளை வாழ்க்கைத் தத்துவமாக இன்றைய இளைய சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டால் வருங்காலம் ஒளிமிக்கதாக அமைந்திடும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஜி.ப.

மதிப்பெண் வழங்கும் முறைகள்: மாணவர்களின் ஆற்றலையும், ஆளுமையையும் ஊக்குவிப்பது தான் கல்வியின் குறிக்கோள். அதனை ஊக்குவிப்பதும், தூண்டுகோலாக விளங்குவதும் ஆசிரியரின் கடமை. அப்பயன்களை, குறிக்கோளை எந்த அளவினதாக மாணவர்கள் அடைந்துள்ளார்கள் என்பதை அளவிடவும் (Measurement), மதிப்பிடவும் (Evaluation) கருவி தேவை. அந்தக் கருவி குறிக்கோளினை எத்துணையளவில் மாணவர்கள் அடைந்துள்ளார்கள் என்பதைத் துல்லியமாக (Accuracy), எளிதாக, வழக்கில் உள்ள முறைகளைக் கையாண்டு அளவிட, மதிப்பிட வேண்டும்.

மதிப்பெண்கள்: பொதுவாக மதிப்பீட்டு முறைகளில் மதிப்பெண்கள் வழங்கும் முறையே வழக்கில் உள்ளது. அவ்வாறு மதிப்பீடு செய்யும்போது சுழி (Zero) முதல் நூறு வரை மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அம்முறை முழுமையாக ஒரு மாணவனின் திறமையை அளப்பதாக எண்ணப்படுகிறது. அம்மாணவன் பல்வேறு பாடங்களில், எடுத்துக்காட்டாக, கணிதம், மொழி, அறிவியல், சமூகவியல் போன்ற பாடங்களில் பெறும் மதிப்பெண்களுக்கு மொத்தமாகச் சராசரி கண்டு, அவன் தரம் முதல் வகுப்பு (I Class), இரண்டாம் வகுப்பு (II Class), மூன்றாம் வகுப்பு (III Class), தோல்வி (Failure) என்று கொண்டு முடிவெடுக்கப்படுகிறது ஆனால், அப்பாடங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மதிப்பெண்களின் அளவு, பாடங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் வேறுபடும். மொழியில் 50 முதல 55 வரை விழுக்காடுள்ள மதிப்பெண்கள் வாங்கும் மாணவன, கணிதத்தில் 95 அல்லது 100 விழுக்காடு மதிப்பெண்கள் வரையும் பெறுகிறான். அந்த மதிப்பெண்களிலிருந்து அவனுக்கு

மொழியில் தேர்ச்சியில்லை அலலது திறமை இல்லை என்றும், கணிததததில் மிகச்சிறந்த ஆற்றல் உணடு எனறும் மதிப்பிட இயலாது.

மொழித் தேர்வில 50 முதல 55 வரை விழுக காடு மதிப்பெணகள பெறும் மாணவன் திறமை மிக்கவனே. ஆனால், மொழித்திறனை அளவிடப் பயன்படுத்தும் அளவுகோல வேறு, கணிதத்தில் அல்லது அறிவியலில் திறனை அளவிடப் பயன்படுத்தும் அளவுகோல் வேறு ஆகவே, இந்த மூனறு பாடஙகளின் மொத்த மதிப்பெணகளுக்குச் சராசரி காண்பது, அதன அடிப்படையில அவனுடைய தரத்தை முடிவெடுப்பது எனபது சரியனறு.

ஒவவொரு பாடததிலும் முதல் மதிபபெணணுக்கும, கடைசி மதிப்பெண்ணுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு வெவவேறாக இருக்கும். மொழி, சமுதாயவியல போனற பாடஙகளில 20 குறைந்த மதிபபெண்ணாகவும் (Minimum), 60 அல்லது 70 அதிக மதிப்பெணணாகவும (Maximum) இருக்கலாம். ஆனால், கணிததில '0' முதல '100' வரை மதிப்பெணகளின அளவு இருக்கலாம். ஆகவே, மதிப்பெண்களின் மதிப்புப் பாடத்திறகேறறாற் போல் வேறுபடுகினறது.

மதிப்பெண்கள வழங்குவதில் உள்ள குறைபாடுகள். 1) பலவேறு பாடங்களில் 60, 59, 55, 35 போன்ற மதிப்பெண்கள வழஙகப்படுகினறன. பொதுவாக33,34 போன்ற மதிப்பெண்களைக் காண்பது அரிது. ஏனெனில், 35 மதிப்பெண் பெற்றால் தேர்ச்சி என்றும், அதற்குக் குறைவானால் தோல்வி என்றும் கூறுவர். மதிப்பீடு செய்பவர்க்கு 33, 34 மதிப்பெணகள பெறுவோாக்கும் 35 மதிப்பெணகள் அளித்துத் தேர்ச்சி பெறச் செய்ய வேணடும எனற ஓர் உணர்வு ஏற்படுகிறது. எனவே, இநத மூனறு மதிப்பெணகள் பெற்றவர்களும் ஒரே தரமாகக் கருதப்படுகிறார்கள். 2) 60, 59, 55 ஆகிய மதிப்பெணகள பெறுமமாணவர்கள் பல்வேறாகப் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். 60 மதிப்பெண் பெறும் மாணவர் முதல் வகுபபிலும, 59, 55 மதிப்பெணகள் பெறும மாணவர்கள இரணடாம் வகுப்பிலும், தேர்ச்சி பெற்றார்கள எனபது கருதப்படுகிறது. ஆனால், அதனைச் சரியான மதிப்பீட்டு முறை என்றோ துல்லியமானது என்றோ கூறமுடியாது. இம் முறையில் பொதுவாக 5 முதல 7 மதிப்பெணகள் வரை ஒருவர் கூடுதலாக அல்லது குறைவாகப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புளளது. இருவேறு மதிப்பீட்டாளர்களின மதிப்பெணகளிலகூட இநத வேறுபாட்டினை உணரமுடியும. எனவே, ஒருவர் பெறும 59 என்ற மதிப்பெண் 55-க்கும் 65-க்குமிடையில் இருக்க வாயப்புளளது என ைதைப் பல ஆயவுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. ஆகவே, 59 என்ற மதிபபெண், குறிப்பாக வாழ்வியல, மொழி போன்ற பாடஙகளில் 55-க்கும், 65க்கும் இடைபபட்ட மதிபபெணகளாகவும இருக்கலாம். 3) மதிப்பெணகள வழஙகும முறை பாடங்களுக்கேற்ப மாறுபடுவதோடுகூட, மதிப்பிடுவோரின எதிர்பாாபபு, மனநிலை போனற வற்றிற்கேற்பவும் மாறுபடும் அதனோடுகூடக கலலூரி, பல்கலைக்கழகஙகளுககிடையேயும் மாறுபட வாய்ப்புளளது ஆகவே, ஒரு பலகலைக்கழகததில வழங்கப்படும் மதிப்பெண அதே மதிப்பினை வேறு பலகலைககழகத்தில் பெறுவதிலலை இறுதியாக, 4) மதிப்பெணகளின் அடிபபடையில் பணிக்கு அல்லது பல்வேறு பலகலைக கழகங்கள வழஙகும் படிப்பிற்குத் தேர்வு செயயும்போது அஙகே மதிப்பெண்களின் வேறுபாடுகளைக் காணலாம் தேர்வு முறை, மதிப்பீட்டுமுறை, மதிப்பெணகள வழஙகும முறை போனறவை வேறுபடுவதால எலலோரையும அவர்கள பெறற மதிப்பெணகளின் அடிபபடையில ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியான முறையாக இருகக முடியாது சில பலகலைககழக மாணவர்கள அதிகமான மதிப்பெண்களையும், சில பலகலைக்கழக மாணவர்கள குறைவான மதிப்பெணகளையும் பெறறவர்களாக இருப்பினும் அவர்கள திறமையில் வேறுபாடுகள மிகுதியாக இருப்பதிலலை

தரச்சினனங்கள்: மதிபபெணகள வழஙகுவதினால் ஒருவரின் திறனை மதிப்பிடுமபோது ஏறபடும குறைபாடுகளைக் களையத தரசசினனம (Grading) வழஙகும் முறை கையாளப்படுகிறது தரசசினனம வழஙகுவதில இருமுறைகள கையாளபபடுகினறன. ஒன்று மதிப்பெணகளைத் தரசசினனமாக மாறறுவது; மற்றொன்று நேரிடையாகவே தரசசினனம் வழஙகும முறை.

மதிப்பெணணைத் தரச்சின்னமாக மாற்றும முறை· இம்முறையில் முதலில மதிபபெணகள ஒவ்வொரு தாளுக்கும், ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் வழஙகப்படுகின்றது மூனறு ஆண்டு வினாத்தாளகள மதிபபெணகளின அடிப்படையில் அதிக மதிப்பெணணிலிருந்து, குறைவான மதிப்பெண என்ற முறையில ஆணடுவாரியாக அடுக்கப்படுகின்றன. ஒவவொரு ஆணடின பரவலும் (Range) கணக்கிடப்பட்டு, 3 ஆணடுக்கான சராசரி கணக்கிடப்படுகிறது. இவவாறு ஒவவொரு ஆண்டும் இநதச செவவெண பரவல (Normative scale) கணக்கிடப்பட வேண்டும். அதன அடிப்படையில கீழக காணுமாறு வழங்கப்படுகிறது.

நேரிடையாகத் தரச்சின்னம் வழங்குதல்: நேரிடையாகத் தரச்சின்னம வழஙகும் முறையில் ஒவ்வொரு

விடைக்கும் மதிப்பெண் கொடுக்காமல் அவற்றின் தன்மையை, தரத்தைக் கொண்டு தரச்சின்னங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தாளுக்கும் மொத்தத் தரச்சின்னம், தரச்சின்னங்களின் எண்களைக் (Points) கூட்டி வழங்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

வ.எண்.	தரச் சின்னம்	தரச் சின்னத்தின் குறிஎண்	விளக்கம்
1	O	6	தலைசிறந்தது
2.	A	5	மிகச் சிறந்தது
3.	B	4	சிறந்தது
4.	C	3	சாதாரணம்
5.	D	2	சாதாரணத்துக்குக்கீழ்
6.	E	1	கீழானது
7.	F	0	மிகவும கீழானது

குறுகிய விடை, கட்டுரை ஆகியவற்றிற்கு எளிதாக நேரிடையாகத் தரச்சின்னங்களை வழங்கிவிடலாம். ஆனால் புறவய (Objective type) விடைகளுக்கு மதிப்பெண்கள் கொடுக்கப்பட்டு மொத்தத்தைக் கண்டு, பின் அதனைத் தரச்சின்னங்களாக மாற்ற வேண்டும். 30 வினாக்கள் கேட்கப்பட்டால் மொத்தம் 30 குறியீட்டு எண்கள் (Points) கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு கணக்கிடும்போது கீழ்க்காணுமாறு தரச்சின்னங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

27 - உம் அதற்கு மேலும்	O
24 - 26	A
21 - 23	B
18 - 20	C
15 - 17	D
12 - 14	E
12 - உம் அதற்குக் கீழேயும்	F

தரச்சின்னங்களை நிறுவும் முறை: தரச்சின்னங்களும், தரச்சின்னங்களின் குறிஎண்களும் வழங்குவதற்குச் சில விதிமுறைகள் தேவை. அந்த விதிமுறைகள் ஒவ்வொரு பாடத்தையும் கற்றலின் குறிக்கோள்களைப் பொறுத்து அமையும். புளூம்(Bloom) என்பாரின் முறைப்படி கற்றலின் குறிக்கோள்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தரச்சின்னங்கள் வழங்கும்போது ஒவ்வொரு விடையிலும் கீழ்க்காணும் குறிக்கோள்களை அவை நிறைவு செய்கின்றனவா எனக் கண்டறிந்து வழங்க வேண்டும்.

O தலை சிறந்தது	1. படைப்பாற்றல் (Creativity) 2. முதிர்ச்சி/அறிவு/கற்பனை (Maturity/ intelligence/ imagination) 3. ஏற்புடைமை (Relevance) 4. திறன் (Skills) 5. சரியானது (Correctness) 6. முறை (Form) 7. பாடப்பகுதி (Content)
A மிகச் சிறந்தது	1. தேர்ச்சி/அறிவு/கற்பனை 2. ஏற்புடைமை 3. முறை 4. திறன் 5. சரியானது 6. பாடப்பகுதி
B சிறந்தது	1. சரியானது 2. ஏற்புடைமை 3. திறன் 4. முறை 5. பாடப்பகுதி
C சாதாரணம்	1. சரியானது 2. பாடப்பகுதி 3. ஏற்புடைமை 4. திறன்
D சாதாரணத்துக்கும் கீழ	1. சரியானது 2. பாடப்பகுதி
E கீழானது	1. ஓரளவுக்குச் சரியானது 2. ஓரளவுக்குப் பாடப்பகுதி
F மிகவும கீழானது	1. தவறு 2. மிகவும் கீழான பாடப்பகுதி

ஒரு தேர்வுத் தாளில 10 குறுகிய வினாக்கள் ஒரே மதிப்புள்ளவையாக இருந்து ஒரு மாணவன

அந்த 10 வினாக்களுக்கும் கீழ்க்காணுமாறு தரச்சின்னங்கள் பெறுகிறான்.

கேள்வி எண்:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
தரச்சின்னம்:	O	A	A	B	A	B	B	C	B	B

இந்நிலையில் அந்த மாணவனின் மொத்தத் தரச்சின்னம் கீழ்க்காணுமாறு மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

$$6+5+5+4+5+4+4+3+4+4=\frac{44}{10}=4.40 — B.$$

அந்தக் குறிப்பிட்ட தாளுக்கு அந்த மாணவனுக்கு அளிக்கப்படும் தரச்சின்னம் B (4.40) ஆகும்.

ஒவ்வொரு கேள்வியின் விடைக்கும் வெவ்வேறு மதிப்பு (Weight) அளிக்கப்பட்டால் அந்த மதிப்புக்கு அளிக்கப்படும் தரச்சின்னங்களையும், குறியீட்டு எண்களையும் கண்டறிந்து அந்தத் தாளுக்குரிய தரச்சின்னம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே சில குறிக்கோள்களையும், தகுதியையும் மாணவன் ஒருபாடத்தைக் கற்றபின் பெறவேண்டும் என முடிவு செய்து, அவற்றை மாணவன் பெற்றுள்ளானா என்பதையும் முடிவு செய்யலாம். பாடத்தின் தன்மைக்கேற்ப எதிர்பார்ப்புகளும் மாறுபடும். ஆகவே, ஆசிரியர் அப்பாடங்களுக்கேற்ப மதிப்பெண் வழங்க வேண்டும். மதிப்பெண் வழங்கும் முறையைத்தான் இதுவரை பெரும்பாலும் ஆசிரியர்கள் பின்பற்றியுள்ளனர். தரச்சின்னங்கள் வழங்குவதற்கான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு அதன்பின் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தால் தரச்சின்னம் வழங்குதல் ஒரு சிறந்த முறையாகும். ஜி ப.

மதிப்பேற்ற வரி: உற்பத்தி விலைகள் பொருளின் மதிப்பை ஏற்றிவிடுகின்றன. இவ்வாறு ஏறியுள்ள மதிப்பையே வரி விதிப்பின் அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து அண்மை காலத்தில் பலராலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு விதிக்கப்படும் வரி வழக்கமான விற்பனை வரி, ஆயங்கள் (Excises) ஆகியவற்றை விடச் சிறந்தது என்றும் கருதப்படுகிறது. பிரான்சில் (1954 - இல்) முதன் முதலில் விதிக்கப்பட்ட இவ்வரி, அந்நாட்டுடன் வரலாற்றுத் தொடர்புடைய பல தென்னமெரிக்க நாடுகளிலும், ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி உருவாகியபின் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகைப் பட்ட வரியொன்று இந்தியாவிலும் 1986 ஏப்ரல் முதல் நடப்பிலுள்ளது.

ஐந்நூறு உருபாய் மதிப்புள்ள விதை, உரம் உழைப்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு உழவன் ஒருவன் ஆயிரம் உருபாய் மதிப்புள்ள பருத்தியை உற்பத்தி செய்வதாக வைத்துக்கொண்டால் இந்த மட்டத்தில் மதிப்பு உரு 500/- அளவு ஏறியுள்ளது. அடுத்து இந்த உரு 1000 மதிப்புள்ள பருத்தி, பஞ்சாக மாறும்போது உரு.1200 - உம், நூலாக மாறும்போது உரு.1800-உம், துணியாக மாறும்போது உரு.2,500-உம் ஆக மதிப்புப் பெறுவதாக வைத்துக் கொண்டால், அந்த ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் முறையே உரு 500, 200,600,700 என மதிப்பு ஏறியுள்ளது. வரி விதிக்கும் போது, அம்மட்டத்தில் மொத்த மதிப்பு எவ்வளவு நிலவுகிறதோ (உரு.1000 பருத்தி, உரு 1200 பஞ்சு, உரு 1800 நூல், உரு. 2500 துணி என)அதன் மீது வரி விதிப்பதுதான் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதற்கு மாறாக வரிவிதிக்கும்போது, குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் எவ்வளவு மதிப்பு ஏறியுள்ளதோ (பருத்தி உரு 500, பஞ்சு உரு 200, நூல் உரு 600, துணி உரு.700 என) அதன்மீது மட்டுமே வரி விதிப்பதுதான் மதிப்பேற்ற வரி (Value added Tax) எனப்படுகிறது.

நடைமுறையில், ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் வரி செலுத்துவோர் மொத்த மதிப்புக்குமே வரி செலுத்தி வரலாம் ஆனால், ஒருவர் தாம் ஆண்ட கச்சாப் பொருள் முதலியவற்றிற்கு முன்னரே தாம் செலுத்தியுள்ள வரிகளுக்குக் கணக்குக் காட்டும்போது, அரசு அவற்றைத் திருப்பித் தந்து விடுகிறது மேலே சொன்ன எடுத்துக்காட்டைத் தொடர்ந்தால், நூற்போர் தாம் செய்து விற்கிற உரு. 1800 மதிப்புள்ள நூலுக்குக் குறிப்பிட்ட வீதத்தில் உரு.180 வரி செலுத்திவிடுகிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால் அப்போது, அவர் உரு 1200 க்குப் பஞ்சு வாங்கும் போது, அந்த உரு.120 அவருக்குத் திருப்பித் தரப் பெற்று விடும். இதனால் அவரது நிகர வரிச்சுமை உரு. 60 மட்டுமே என்றாகிறது.

மதிப்பேற்ற வரி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிறுகச் சிறுக வசூலிக்கப் படுவதால், அதனை மறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வளர வழியில்லை. பல முனை விற்பனை வரி, அதற்கு மாற்றான உயர்வீத ஒருமுனை விற்பனை வரி ஆகியவற்றின் பளு மிகுதியாக இருப்பதால் அவற்றை மறைக்கும் எண்ணம் இயல்பாகவே ஏற்பட்டு விடுகிறது மேலும், வழக்கமான பொருள் வரிகள், பொருள்களிடையே வரி விகிதத்தில் வேறுபாடு காட்டுவதுண்டு. மதிப்பேற்ற வரி இவ்வாறு வேறுபாடு காட்டாத நிலையில், அதன் விளைவுகள் ஒரஞ்சாராதிருக்கும். பொருளுற்பத்தியின் பல்வேறு மட்டங்களைத் தனியொரு நிறுவனம் செங்குத்தாகத் தொகுத்து முற்றுரிமைகளை

(Monopoly) வளாக்கும் போக்கிற்கும் மதிப்பேற்ற வரி ஒரு முடிவு காண்கிறது. ஏனெனில், அத்தகைய தொழில் தொகுப்புகளின் வழியாக வரிகளை மறைக்க இப்போது வழியில்லாமல் போகிறது. மேலும், தாம் முன்னரே செலுத்திய வரிகளைத் திருப்பிப் பெற முடிவதால், அது சேமிப்பு, முதலாக்கம் ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கிறது. புரள் முதல் (Circulating Capital) செலவு குறிப்பிட்ட அளவு குறைவதால் உற்பத்திச் செலவும் குறையலாம்.

எல். கே. சா என்பவரின் (L.K Jha) மறைமுக வரி விதிப்பு விசாரணைக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளிடையே, இந்தியாவிலும் மூன்று நான்கு தொழில்களில் மதிப்பேற்ற வரிகள் விதித்துச் சோதித்துப் பார்க்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. பொருளுசெய் (Manufacturing) மட்டத்தில் அத்தகைய வரி ஒன்று விதிப்பது பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்குமாறும் குழு கேட்டுக் கொண்டது. அதனால் கச்சாப் பொருட்கள், பிற உள்ளிடுபவை (Inputs) ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கின்ற வரியால் உற்பத்திச் செலவு ஏறுவதைத் தவிர்க்கலாமெனக் குழு கருதியது.

பின்னர், 1986 ஏப்ரலில் ஒரு திருந்திய (Modified) மதிப்பேற்ற வரி முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மைய ஆய விகிதங்கள் சட்டத்தின் 37-ஆம் அதிகாரத்தில் வருகிற அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் மதிப்பேற்ற வரி விதிக்கப் பெற்றது. குறிப்பிட்ட பொருள்களின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு தொழில் நிறுவனங்களும் இவ்வகை வரி விதிப்பு வரம்பினுள் வருவிக்கப்பட்டன.

மதிப்பேற்ற வரிகள் முன்னேறும் நாடுகளின் சூழ்நிலையில் செயற்படச் சில தடைகள் இல்லாமல் இல்லை. முன் செலுத்திய வரியைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமெனில் உற்பத்தியாளர் ஒவ்வொருவரும் திருத்தமான உற்பத்திச் செலவுக் கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டும். மேலும், இந்தியா போன்ற கூட்டாட்சி நாடுகளில் பொருட்கள் மீது மைய அரசும், மாநில அரசுகளும் தனித்தனியாக வரிகள் விதிக்க உரிமை இருக்கும்போது நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பல தோன்றி விடுகின்றன. தே.வே.

துணை நூல்:

Singh,S.K., Public Finance in Developed and Developing Countries, S Chand & Company Ltd, Delhi, 1982.

மதிய உணவுத் திட்டம்: பள்ளி செல்லும் குழந்தைகள் மதிய உணவு இல்லாமல் அல்லலுற்று அதனால் பள்ளியிலிருந்து விலகாமலிருக்க இந்தியாவில் பல மாநிலங்களில் மதிய உணவுத் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்ப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக மதிய உணவு தரப்படுகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு மதிய உணவுச் சிக்கல் எழாமல் கல்வியில் நாட்டம் செலுத்த முடிகிறது.

குசராத்து மாநிலத்தில் 1984-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19-ஆம் நாளிலிருந்து தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் குழந்தைகள் இத்திட்டத்தின்மூலம் இலவசமாக மதிய உணவு பெற்று வருகிறார்கள். இதற்காக மாநில அரசு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 43 கோடி உருபாய் செலவிடுகிறது. பீகாரிலும் இத்தகைய திட்டம் 1984 நவம்பர் 14-ஆம் நாளிலிருந்து செயற்பட்டு வருகிறது. தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 37 இலட்சம் குழந்தைகள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். இத் திட்டத்தில் சில காலம் குழந்தைகளுக்கு முட்டையும், பாலும் வழங்கப்பட்டு வந்தன. இதனால், திட்டத்தின் செலவினம் அதிகரித்ததால் மாநில அரசு இவ்விரண்டு பொருள்களையும் அளிப்பதை விட்டு விட்டு இப்பொழுது வெறும் அரிசிச் சோறு, காய்கறிகள் ஆகியவற்றை மட்டும் அளித்து வருகிறது.

கேரளாவிலும் தொடக்கநிலைப் பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவுத்திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. மகாராட்டிர மாநிலத்தில் 1988 அக்டோபர்த் திங்களிலிருந்து மதிய உணவுத் திட்டம் செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது. இதற்காக மாநில அரசு உரு.200 கோடி செலவழிக்கத் திட்டம் தீட்டியுள்ளது. தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கான இந்த வசதியில் பால், பழம், முட்டை கலந்த உணவு மதியத்தில் அளிக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டிலும் மதிய உணவுத் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. மற்றெல்லா மாநிலங்களையும் விடத் தமிழ்நாட்டில்தான் மதிய உணவுத்திட்டம் சிறப்பாகவும், முனைப்பாகவும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. உலக வங்கி, ஐ.நா.அனைத்துலகக் குழந்தைகள் அவசரகால நிதியம் முதலிய அனைத்துலக அமைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசின் மதிய உணவுத் திட்டத்தை வெகுவாகப் பாராட்டியிருக்கின்றன.

இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வரும் மதிய உணவுத திட்டம் 'முதலமைச்சர் கல்வி சத்துணவுத் திட்டம்' என்ற பெயரில் நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டம் முதலில் காமராசர் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டம் 1956-ஆம் ஆணடளவில் தொடங்கப்பட்டது அதற்கு முன்னரேயே சென்னை மாநகரில் 1930 முதலான ஆணடுகளில் சர் தியாகராயர் சென்னை மாநகராட்சித்தலைவராக இருந்த காலத்தில் சென்னை மாநகராட்சிப் பளளிகளில் ஏழைக் குழந்தைகளுககு மதிய உணவு வழஙகிடும் திட்டம் செயற்பட்டிருந்தது. சில ஆணடுகளே அத்திட்டம் அமலில் இருந்தது. பின்னர் நிருவாகச் செலவு கருதி அததிட்டம கைவிடப்பட்டது.

ஏழைக் குழந்தைகள மதிய உணவு இல்லாமல் பள்ளிக்கூடம் செல்ல இயலாமல் இருப்பதைக் கண்டறிநத காமராசர் 1956-இல மதியஉணவுத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். இத்திட்டம் மாணவர்கள பசியின்றிப் படிப்பதற்கும், அவர்களிடையேயுள்ள சாதி, சமய வேறுபாட்டை மறந்து வாழவும், உணவிற்காகப பிழைப்பைத் தேடிச செல்லாமல் பள்ளியில் பயிலவும், நாட்டின கறறோா எணணிக்கை மிகுதியாகவும் வழிவகுக்கும் எனறு காமராசர் உணர்ந்தார். தொடககத்தில் இது மக்கள திட்டமாகச் செயற்பட்டது. முழுக்க முழுக்க ஊர்க்காரர்களே தண்டல் செய்து பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு அளித்தார்கள். தொடக்கத்தில் 4,400 தொடக்கநிலைப் பள்ளிகளில் 1,20,000 மாணவர்களுக்கு ஊர்மக்கள உணவு அளித்தார்கள். பிறகு அரசே பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு அளிக்கும் பொறுப்பை ஏறறுக்கொண்டது. ஒரு குழந்தைக்குப் பதினைந்து காசு என்ற கணக்கில் பளளிக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது

இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தின் விரிவாக்கமாக 1982 சூலைத் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து எம்.ஜி இராமச்சந்திரன் அரசு 'முதலமைச்சர் குழநதைகள் சத்துணவுத் திட்டம்' என்றொரு திட்டத்தைக் கொணடுவந்தது. இத்திட்டத்தின் பெயர் 1986-இல் 'முதலமைச்சர் கல்வி சத்துணவுத திட்டம்' என்று சற்று மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இத் திட்டம் முதலில் (1982 - இல்) கிராமப்புறங்களில் தொடங்கப்பெற்றது. பிறகு 1982-செப்டம்பர் 15 - ஆம் நாளிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுககு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

இத் திட்டம் மூன்று கட்டங்களில் குழந்தைகளுக்காகச் செயற்படுத்தப் படுகிறது. முதல் கட்டத்தில் இரணடு வயதிலிருந்து ஐந்து வயது வரைக்குட்பட்ட பளளி செல்லுமவயதடையாத குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு தரப்படுகிறது இந்த உணவு குழந்தை நல மையங்கள மூலம வழங்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு மையமும் ஒரு பெண அமைப்பாளரின் பொறுபபில் இயங்குகிறது. அமைபபாளருக்கு உதவிட ஒவவொரு மையத்திலும் இரணடு பெண உதவியாளாகள (ஒருவர் சமையற்காரா, மற்றொருவர் செவிலியர்) உளளனர்.

இரண்டாம கட்டத்தில ஆறு முதல பத்து வயதுக்குட்பட்ட பள்ளி செலலும் குழநதைகளுக்கு அந்தந்தப பளளிகளைசசேர்நத உணவு மையங்களின் மூலம் மதிய உணவு தரப்படுகிறது இம மையஙகள சத்துணவு மையஙகள எனறு கூறபபடுகினறன. அவை சமூகநலத் துறையின கட்டுப்பாட்டில இயங்குகினறன அவை பெண் பணியாளர்களின பொறுப்பில் செயறபடுகின்றன.

மூன்றாம் கட்டத்தில் உயர்நிலைப் பளளி மாணவாகளுக்கு மதிய உணவு வழஙகப்படுகிறது. இத் திட்டம 1982 - இல் தொடஙகப்பட்டபோது இரணடு வயதிலிருநது பத்து வயதிற்குட்பட்ட குழநதைகளுக்கு மட்டுமே மதிய உணவு தரப்பட்டது. உயாநிலைப் பள்ளி மாணவர்கள இத்திட்டததின்கீழக கொணடு வரப்படவில்லை அவர்களும் 1984, செப்டமபர் 15 -ஆம்நாளிலிருநது இத்திட்டத்தினகீழக் கொணடுவரப்பட்டு அவர்களுககுமமதிய உணவு வழங்கப்படடு வருகிறது. உயாநிலைப பளளி மாணவர்களுககு அவர்களுடைய பளளிகளைச் சோநத சததுணவு மையங்களினமூலம் மதிய உணவு வழஙகப்படுகிறது

இத் திட்டத்தினகீழ இப்பொழுது (1988 சூன முதல் நாள நிலவரப்படி) 38, 855 மதிய உணவு மையங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் செயறபட்டு வருகின்றன. அம்மையஙகளின மூலம் 1 முதல் 10-ஆம வகுப்பு வரையிலான பிளளைகளில் 68.43 இலட்சம் பேர் மதிய உணவு பெறறுப் பயனடைந்து வருகின்றனா.

இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டபோது (1982) மதிய உணவு (சததுணவு) ஓராணடில் 200 நாளகளுக்கு மட்டுமே குழநதைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. பின்னர் ஆணடு முழுவதும் 365 நாள்களிலும் மதிய உணவு வழங்கும் ஏறபாடு அமலுக்கு வந்து, இப்பொழுது நாள்தோறும் மதிய வேளையில உணவு குழந்தைகளுக்கு வழஙகப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் தரப்படும் மதிய உணவில் 80 கிராம் அரிசிச் சோறும், 10 கிராம் பருப்பும, 50 கிராம் காய்கறிகளும், மசாலைப

பொருட்களும், 5 கிராம் எண்ணெயும் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த அளவு உணவின் அடக்கச்செலவு 44 காசு. ஆகிறது.

தமிழ்நாடு அரசு இத்திட்டத்திற்குப் பெரிதும் சிறப்பிடம் கொடுத்துச் செயற்படுத்தி வருகிறது. இதனை ஆண்டுதோறும் இத்திட்டத்திற்கென அரசு ஒதுக்கிடும் நிதியளவைக் கொண்டு அறியலாம். திட்டம் தொடங்கப்பட்ட 1982-ஆம் ஆண்டில் அரசு இதற்கென உரூ. 120 கோடி ஒதுக்கீடு செய்து செலவிட்டது. இந்தச் செலவினம் இப்பொழுது (1988) உரூ. 200 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

இத்திட்டத்தின் செயற்பாட்டைக் கண்காணிக்க அரசு, மாநில அளவில் ஓர் உயர்மட்டக் குழுவையும், மாவட்டங்கள் அளவில் மாவட்டக் குழுக்களையும் நியமித்துள்ளது. அக் குழுக்கள் திட்டத்தின் செயற்பாட்டை நெறிப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துகின்றன.

சி.என்.ந.

மதிவாணனார்: இவர் நாடகத் தமிழ் நூல் ஒன்றைப் படைத்தவர். இவர் பற்றிய முழுமையான வரலாறு கிட்டவில்லை. உரையாசிரியர்களின் குறிப்புக் கொண்டு இவர் குறித்து ஓரளவு அறிய முடிகிறது. அடியார்க்குநல்லார் பழந்தமிழ் நூல்களின் பெயர்களையும் அவற்றைச் செய்தாரையும் பற்றி விளக்கும்போது, 'கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியருள் கவியரங்கேறிய பாண்டியன் மதிவாணனார் செய்த முதனூல்களிலுள்ள வசைக் கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க் கூத்தியன்ற மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல்' என்று குறிப்பிடுகின்றார். இத்தொடர் கொண்டு மதிவாணனார் கடைச்சங்க காலத்துப் பாண்டிய மன்னருள் ஒருவர் என்றும், இவர் புலவியரசராக மட்டுமன்றிக் கவியரசராகவும் திகழ்ந்தார் என்றும் அறியமுடிகின்றது.

அடியார்க்கு நல்லார், சிலப்பதிகாரம் கடலாடு காதை 35-ஆம் வரி உரையில், மதிவாணனார் செய்த நாடகத் தமிழ் நூல் சூத்திரம் ஒன்றை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். அதில் ஆடல் அல்லது நாடகம் தொடங்குமுன் தெய்வத்தை வணங்கிப் பாடப்படும் பாட்டு தேவபாணி எனப்படும் என்றும், தேவபாணியில் தேவர், வருணப்பூதர் ஆகியோர் அவரணியும் தார், ஆடை, நிறம், கொடி முதலியவற்றையும் அவரால் பெறவேண்டுவன பற்றியும் கூறித் துதிக்கப்படுவர் என்றும், மதிவாணனார் கூறுவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மதிவாணனார் நாடகத் தமிழ் நூலில் அல்லியம், கொடுகொட்டி, குடை, குடம், பாண்டரங்கம், மல், துடி, கடையம், பேடு, மரக்கால், பாவை ஆகிய பதினோரு ஆடல்களும் கூறப்பட்டிருந்தன. நாடக நூல்கள் எழுதவேண்டிய முறைகள், நடிகரின் நடிப்பு, நடிப்பில் காட்டவேண்டிய சுவை, குறிப்பு முதலியவற்றைப் பற்றியும் அந்நூலில் சொல்லப்பட்டிருந்தன எனக் கருதுவர்.

இர.ஆ.

மதிவாணனார் நாடகத்தமிழ்: மதிவாணனார் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பாண்டிய மன்னர்களுள் ஒருவராவார். அவரால் இயற்றப்பட்ட நாடகத் தமிழ்நூல் 'மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல்' என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் புகழ் பெற்ற சிறந்த நாடக நூலாகத் திகழ்ந்ததெனினும் இறந்துபட்ட தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றாயிற்று. இச் செய்தி சிலப்பதிகாரம் உரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தில் இக்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதியுள்ள அடியார்க்கு நல்லாரால் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மறைந்துபோன இசைத்தமிழ் நூல்கள், நாடகத் தமிழ்நூல்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் அடியார்க்கு நல்லார், 'இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி நாரதன் செய்த பஞ்சபாரதீயம் முதலாவுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன. நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலாவுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்நூல்கள் சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியக் கருத்தை அறிந்த நாடக நூல்கள் அல்லவெனினும் ஒருபுடை ஒப்புமை காட்டும் நோக்கத்துடன், மறைந்துபோன நாடக நூல்களின் ஆசிரியர் பெயர்களையும், அவர்களால் இயற்றப்பட்ட நாடக நூல்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். அதில் மதிவாணனார் எழுதிய மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

'பாரசவ முனிவரில் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திர காளியமும்' அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரத சேனாபதீயமும், கடைச் சங்கம் இரீஇய பாண்டியருட் கவியரங்கேறிய பாண்டியன் மதிவாணனார் செய்த முதனூல்களிலுள்ள வசைக் கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்து இயன்ற மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூலுமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக் காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை ஒப்புமை கொண்டு முடித்தலைக் கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க' என்பது அடியார்க்கு நல்லாரின் சிலப்பதிகாரஉரைப் பாயிரப் பகுதி.

இவ்வுரையினின்றும் பாண்டியன் மதிவாணனார் வசைக்கூத்துகள் அடங்கிய முதனூல்கள் பல

வற்றைச் செய்தவராகத் தெரிகிறார். அவ்வசைக் கூத்துகளுக்கு மறுதலையான புகழ்க்கூத்து இடம் பெறும் மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூலை எழுதியவரும் இவரா? மதிவாணர் என்னும் பெயருடைய மற்றொருவரா? என்பது ஐயத்திற்கு இடமாயுள்ளது. பாண்டியன் மதிவாணனார் செய்தது 'வசைக்கூத்தடங்கிய முதனூல்கள்' எனில், பின்னவர் செய்தது அவற்றிற்கு மறுதலையான புகழ்க்கூத்து அடங்கின மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் என்பது வழிநூலாக இருக்கவேண்டும். இவ்வடிப்படையில் பின்னதை எழுதிய மதிவாணர் வேறு ஒருவராக இருக்க வேண்டும். முன்னவரான 'பாண்டியன் மதிவாணனார்' என்பதில் உள்ள சிறப்பு 'ஆர்' விகுதிக்கும், பின்னவரான, 'மதிவாணர்'என்பதில் உள்ள 'அர்' விகுதிக்கும் உள்ள வேறுபாடும் ஆசிரியர்கள் வெவ்வேறானவர் என்பதை வலியுறுத்தும். மேலும், அடியார்க்கு நல்லார் 'இவ்வைந்தும்' என எண்ணிக்கை சொல்வதால் நான்காம் நாடக நூலாசிரியர் பாண்டியன் மதிவாணனாராகவும் ஐந்தாவதாக அமையும் நாடகத் தமிழ்நூல் ஆசிரியர் வேறொரு மதிவாணராகவும் இருக்கவேண்டும். எவ்வாறாயினும் அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை உரையில், பாண்டியன் மதிவாணனார் இயற்றிய நாடகநூலில் இருந்தே நாடக இலக்கணப் பாடலை எடுத்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். இவர் காலத்திற்கு முன்பே இந்நூல்கள் மறைந்து போயிருத்தல் வேண்டும். இந்நூல்களின் பாடல்கள் ஒன்றிரண்டு மட்டும் இவர் காலத்தில் வழக்கத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையில் மாதவி, தான் கற்ற நடனத்தை மன்னன் முன்னிலையில் அரங்கேற்றி ஆடினாள். அப்போது தேசி, மார்க்கம் என்ற இருவகைக் கூத்துகளை இலக்கணத்துடன் ஆடினாள். அதன்பின் நகைக்கூத்து முதலாகப் பல வகைப்பட்ட நாடகங்களையும், வேந்து விலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லுகின்ற விலக்குகளாகிய பாட்டுகளுக்கு உறுப்பாய் வருவனவற்றுடன் பொருந்த ஆடினாள். அதனை இளங்கோவடிகள் 'சூழகழல் மன்னற்குக் காட்டல்வேண்டி, இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணமறிந்து, பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்து' எனப்பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலடிகளில் வரும் விலக்குறுப்பிற்குப் பொருள் எழுத வரும் அடியார்க்கு நல்லார், விலக்குறுப்பாவன, பதினான்கு வகைப்படும்; அவை, பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல்வகை, வண்ணம், வரி, சேதம் எனப்படும் என்று எழுதியுள்ளார்.

இந்தப் பதினான்கு விலக்குறுப்புகளில் முதலாவதாக அமையும் பொருள் பற்றிக் குறிப்பிடும் அடியார்க்கு நல்லார் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனப் பொருள் நான்கு வகைப்படும் என்று கூறுகிறார். அவை நான்கும் நாடகத்தில் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்கால பெயர் வேறுபடும் என்றும், அவை நாடகம், பிரகரணப் பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கம் என நான்கு வகைப்படும் என்றும் கூறுகிறார். அதற்கு எடுத்துக்காட்டுப் பாடலாக பாண்டியன் மதிவாணனாரின் நாடக இலக்கணப் பாடலைத் தம் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ளார் இதனை, 'அவைதாம், நாடகம் பிரகரணப்பிர கரணம், ஆடிய பிரகரண மங்க மென்றே, ஓதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே' என்றார் மதிவாணனாரும்' என்னும் இவர் உரைப்பகுதியில் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் காணப்படும் இச்செய்திகளைத் தவிர வேறு எங்கும் பாண்டியன் மதிவாணனார் குறித்தும் அவர் எழுதிய நாடக இலக்கணநூல் குறித்தும், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் குறித்தும் செய்தியேதும் காணப்படவில்லை. கு மு.

துணை நூல்

சாமிநாதையர், உ.வே., (பதிப்பு) சிலப்பதிகாரம், மூலமும் அரும்பத உரையும், கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1968.

மதீனா: ஏற்றுக் கொண்ட இசுலாமிய நெறியின் காரணமாய்ச் செந்நீர் சிந்த வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிந்த பின்னரும் பின்னடையாத வீரஞ் செறிந்த மக்களின் மாநகரம் மதீனாவாகும். மக்காவில் நபிகள் பெருமானின் தலைமையில் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் இயங்கி வந்த இசுலாம் இயக்கத்திற்கு மதீனா புதிய மையமாயிற்று. அரபுநாடு முழுவதும் பரவிக் கிடந்த அந்த இயக்கத்தவரை ஒருங்கிணைக்க இசுலாம் வேரூன்றி விட்ட மதீனாவே பொருத்தமான இடமாகக் கருதப்பட்டது. பெருமானார் பிறந்தது மக்கா. எனினும், இறுதி நாள்களைக் கழிக்க அவர் விரும்பி ஏற்ற இடம் என்பதால் மனத்திற்குகந்த மதீனா என்று வரலாற்றில் இந்நகரம் இடம் பெற்றுள்ளது. மதீனாவின் இயற்பெயர் யாத்ரிபு. நபிகள் வருகைக்குப் பிறகு மதீனத்துன் நபி (நபியின் பட்டணம்) ஆகிவிட்டது.

இம்மதீனா நகரம் முகம்மது நபியவர்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்ததாகும். வரலாற்றாசிரியர்கள் நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கையை இரு கூறாகப் பிரிக்கிறார்கள். ஒன்று மக்கா வாழ்க்கை. இன்னொன்று மதீனா வாழ்க்கை. அவ

செங்கடலிலிருந்து மெக்கா, மெதினாவுக்குச் செல்லும் மலைப்பாதை

ரிடத்தில் மக்காவில் ஒரு தீர்க்கதரிசியையும் மதீனாவில் ஓர் ஆட்சியாளரையும் சந்திக்க முடிகிறது. மக்காவில் தொடங்கிய இவர்தம் புனித வாழ்க்கை மதீனாவில் நிறைவு எய்துகிறது.

முகம்மது நபியவர்கள் அப்துல்லாவிற்கும் ஆமினா பீவிக்கும் கி.பி. 571-இல் சவுதி அரேபியாவில் எராசு மாவட்டத்தின் தலைநகரமான மக்காவில் குறைசிகள் வகுப்பில் பிறந்தார்கள். பிறக்குமுன்பே தந்தையையும் பிறந்த பின் தாயையும் இழந்த முகம்மது (நபிகள் நாயகம்) பெரிய தந்தை அபூத்தாலிப்பின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். அவர் வணிகத்தொழிலில் நல்லபயிற்சி பெற்றுச் சிரியா முதலிய நாடுகளுக்கும் சென்று வாணிகம் செய்து வந்தார். அவர் 25 வயது வரை இவ்வாறு பல இடங்களுக்கும் சென்று வந்தார். தம் 25-ஆம் வயதில் கதீசா என்னும் 40 வயதுப் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொண்டார். இவருடைய 40 - ஆம் வயதில் மக்காவுக்கு அருகில உள்ள 'இரா' என்னும் மலைககுகையில் பல நாள்கள் உணணா நோன்பினை மேறகொண்டு உளளொளி பெருககித் தனிமைச் சிந்தனையில் ஈடுபட்ட காலத்தில் 'ஓது வீராக' என உரத்த ஒலி எழுந்த போது அவருள்ளததில் புதிய நெறி சித்தித்தது.

அதன் பயனாக ஏக தெய்வ வணக்கம், உலக சகோதரத்துவம், உயிர்களிடத்தில் அன்பு, விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வு எனறு முகம்மது (நபிகள் நாயகம்) முழங்கினார். இது நிகழ்ந்தது, கி.பி. 600 இல் ஆகும். அதன் பின்னரே அவர் எல்லாம் வல்ல அல்லாவின கடைசித்தூதர் (நபி) என்று போற்றப்பட்டார்.

நபிகள் நாயகம் உருவ வழிபாடு கூடாது என்று உரைத்ததே அவர் மூலம் வெளிப்பட்ட உன்னதமான அமிசமாகும். மக்காவில் மட்டுமே 360 உருவச் சிலைகளைத் தெய்வங்களாக வணங்கி வந்த குறைசிகள் நபிகள் நாயகத்தின் உரையைக் கேட்டு கொதித்து எழுந்தனர். பிறநத குலத்தில் எதிர்ப்புக் கிளம்பிய அதே சமயத்தில் 480 கி.மீ.களுக்கு அப்பால் இருந்த மக்கள் அவரையும் அவர் நெறியையும் ஆதரிக்க முன் வந்தனர். மதீனா மக்களே அந்த நன் மக்கள்.

இசுலாம் எழுச்சி ஏற்படுமுன அரேபியாவில் நகரங்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டவை மக்காவும் மதீனாவுமே. மதீனா மக்காவிலிருந்து வடககே 480 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. மதீனாவில் அவுசு (Aus), அசுரசு (Kazraj) எனும இருவகுப்பினரே செல்வாக்குளளவர்கள். ஆனால், அங்குளள யூதர்களால் இவ்விரு வகுப்பினர்களுக்குள் அடிக்கடி சணடை மூட்டப்பட்டது. இநநிலையில் அமைதியும் அன்புமே தம் நெறியாகப் பரப்பி வந்த அருளாளர் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் அம்மக்களுக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் தோன்றினார். அவர் வந்தால் தங்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு, வாழ்வில் உயர்வு கிட்டும் என்று மதீனா மக்கள் கருதினர். அண்ணலார் 'நபிகள் பட்டம்' பெற்ற 12 - ஆம் ஆண்டில் ஆமீனாவின அருள்

மைந்தருக்கு மதீனாவிலிருந்து அழைப்பு வந்தது. பரா இப்து மஅரூர் என்னும் பெரியவரைத் தலைவராகக் கொண்ட 73 மதீனா வாசிகள் மக்கா வந்து, தங்கள் நகருக்கு வந்துவிடுமாறு அழைத்தனர். கல்லடியும் சொல்லடியும் பட்டுத் தங்கள் நெறியைப் பரப்பி வந்த நபிகளுக்கும் அவர்தம் தோழர்களுக்கும மதீனா போய்ச்சேர்ந்ததிலிருந்து புதிய காலம் தொடங்கிற்று.

இந்த மதீனா நகரம் ஆதியில் அமலக்கு வமிசத்தைச்சேர்ந்த ஒரு தலைவன் உருவாக்கியதால அவன பெயரால் யாத்ரிபு என வழங்கப்படலாயிற்று இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 1500 ஆண்டுகளுக்கு முனபு மதில சூழ்ந்த மாநகரமாக அது திகழ்ந்தது. மதீனா எனும அரபுச் சொல்லுக்குப் பட்டணம் அல்லது நகரம் என்பது பொருள. நபிகள பெருமான் குடியேறியதால் 'மதீனா முனவ்வரா' (பேரொளி பெற்ற பெருநகர்), 'மதீனத்துன்' நபி (நபிகளின் நனனகர்)என்றெல்லாம் யாத்ரிபு நகர் போறறப்பட்டு 2-7-622 முதல் (அதாவது இசுரி, இரபி உல் அவவல் பிறை 16 – இல் இருந்து) மதீனா என்றே பெயர் வழங்கலாயிற்று.

நபிகள் நாயகம மதீனா மக்களிடம் ஒற்றுமையை உருவாக்கினார். முழு மதுவிலக்கை நடைமுறைப் படுத்தினார். பல சீர்திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்தார். அனறு இசுலாம் நெறியினை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு மதீனா பாலையிடையே ஒரு சோலையாக விளங்கிற்று.

நபிகள நாயகம் மக்கா சென்று அங்கு இசுலாம் நெறியைப் பரப்பி வந்தார். அங்கே எதிரிகளான குறைசிகளின் தொல்லை மிகுந்தது. அவருடைய தோழர்கள் பலர் மதீனா நோக்கித தப்பிச்சென்றனர். அவர்கள் சென்றதையறிந்து நபிகள தாமும் புறப்பட்டார். எதிரிகள் துரத்திச் சென்றனர். ஆனால், அவர் நேராக மதீனா செல்லாமல் இடையில் ஒரு குகையில் தங்கி விட்டதால் இறையருளால் எதிரிகளிடமிருந்து தப்பினார். அவரைத் தேடிய எதிரிகள் திரும்பிப் போய்விட்டபின் அவர் குகையை விட்டுப் புறப்பட்டு, மதீனா போய்ச்சேர்ந்தார். அவர் கி.பி. 27 – 6 – 622 – ஆம் நாள் மேற்கொண்ட பயணமே 'இசுரத்' எனப்படுகிறது. அதிலிருந்துதான் இசுலாமிய ஆண்டு தொடங்குகிறது.

அருளாளரான நபிகள, விரும்பவில்லை எனினும, பத்று பள்ளத்தாக்குப்போர், உகதகுன்றுப் போர், மதீனா அகழிப் போர் ஆகிய போர்களை குறைசிகளுடன் நிகழ்த்த நேர்ந்தது. தங்கள் முயற்சிகள தோற்றுப்போவதால் ஆத்திரம் அடைந்த குறைசிகள 24,000 பேரைத் திரட்டிக் கொண்டுவநது மதீனாவை நெருங்கி வந்தனர். நபிகள் பக்கம் 3000 மக்களே இருந்ததால், அவர் ஒரு போர் உத்தியைக் கையாணடார். மதீனா கோட்டையைச சுற்றிப் பெரும் அகழியைத் தோண்டச் செய்தார். அது சிறந்த அரணாயிற்று குறைசிகள் தம் எதிரிகள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்றுஅறிநது சண்டையிட முடியாமல தோறறு ஓடினார்கள். அனைத்து அரபு நாடுகளிலும் மக்களைத் திருத்த எணணி நபிகள் 10,000 வீரருடன் சென்று மக்காவைப் பிடித்தார் மக்காவில் இசுரி 9 – இல் உருவ வழிபாடு கூடாது என்ற நியதியைக் கொணடு வந்தார். இசுலாம் நெறியைத் தாம் பிறந்த மக்காவில் நிலைபெறச் செய்தார். சலாம் என்றால் சாந்தி அல்லது அமைதி எனறு பொருள. சலாம் என்பதில் இருந்து பிறநததே இசுலாம். நபிகள மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட இறையறிவிப்பின திரு வசனங்களின் திரட்டே 'திருககுர் ஆன' எனும் மறை. இசுலாம் மக்காவில் வேரூனறியது. மக்கள, நபிகளை மக்காவிலே தங்கி இருக்க வேணடினர். அந்திய காலம் வரை மதீனாவில் தங்கிட வாக்களித்துவிட்டபடியால, மக்காவிலிருந்து மதீனா சென்றடைந்தார்.

மதீனாவில் கி.பி. 632 – இல் (இசுரி 11-இல் ரபி உல் அவ்வல் திங்கள 12 – ஆம நாளில்) நபிகள் நாயகம் காலமானார். அவர் மனைவி ஆயிசாவின இல்லத்தினை ஒட்டி மதீனா மசூதிக்கு அருகில நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். பல ஆணடுகளுககுப் பின கி.பி. 706-715-ஆம் ஆணடுகளுக்கிடையில ஊமையாது கலிபாவானவர் அந்த மசூதியை விரிவுபடுத்தினார்.

மதீனா

அண்ணலின் வாழ்க்கையில் திருப்பம் ஏற்படுத்திய மதீனா பற்றித் தமிழில் காப்பியம் ஒன்றும் சிற்றிலக்கியம் ஒன்றும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. வள்ளல் சீதக்காதியின் பேராதரவில் நபிகள்பெருமானாரின் வரலாற்றைச், சிந்தையள்ளும் காப்பியமாகச் 'சீறாப் புராணம், என்னும் பெயரில் மூவாயிரம் கவிதைகளாக உமறுப்புலவர் (கி.பி. 1665 - 1717) படைத்தார். அதில் மூன்றாம் காண்டமான இசுரத்துக் காண்டத்தில் மதீனா பற்றிய மனம்கவர் வருணனைகள் உள்ளன. இரண்டாம் சர்க்கரைப் புலவர் (கி.பி. 18 - ஆம் நூ.) மதீனா பேரில் 'மதீனத்தந்தாதி' எனும் அந்தாதிச் சிற்றிலக்கியம் படைத்துள்ளார்.

மீ.ம.

துணை நூல்கள்:

அப்துல் ஜப்பார், என்.பி., நபிபெருமானார் வரலாறு, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, 1978.

தாவூத்ஷா, பா., நபிகள் நாயகமும் நான்கு தோழர்களும், தாருல் இஸ்லாம் ஆபிஸ், தம்புச்செட்டித் தெரு, சென்னை,1927.

மௌலானா சைபீத் அபுல் அபா மௌதூதி, தாஃப்ஹீமுல் குர்ஆன், தமிழ்நாடு இஸ்லாமிய நிறுவனம், சென்னை, 1972.

Macklean, C.D., Glossary of the Madras Presidency, Asia Educational Service, New Delhi, 1982.

Titus Burakhardt, Art of Islam, World of Islam Festival Publishing Company Ltd., Kent, England, 1976.

மது சூதன தத்தர் மைக்கேல்: இவர் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய புகழ் வாய்ந்த வங்கமொழிக் கவிஞர். மேற்கு வங்க மாநிலத்தில் செசுரூர் மாவட்டத்திலுள்ள சாகர்தாரி என்னும் சிற்றூரில் இராச நாராயணதத்தர் என்ற வழக்கறிஞர் மகனாக இவர் கி.பி. 1828-இல் பிறந்தார். தொடக்கக் கல்வியைத் தாய்மொழியில் கற்ற இவர், உயர்நிலைக் கல்வியைக் கல்கத்தாவிற்கு அருகில் உள்ள சித்தர்ப்பூரில் ஓர் ஆங்கிலப் பள்ளியில் கற்றார். இவர் கி.பி. 1837-இல் இந்துக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்; பிற மாணவர்களைவிட ஆங்கிலத்தில் சிறந்து விளங்கினார்; அப்பொழுதே ஆங்கிலத்தில் செய்யுள் இயற்றிப் பல இதழ்களில் வெளியிட்டு வந்தார். அதன் விளைவாக இவர் ஆங்கிலக் கவிதையில் மிகுந்த மோகங் கொள்ளத் தொடங்கினார்.

இவர் கி.பி. 1843-ஆம் ஆண்டுக் கிறித்தவ சமயத்தில் சேர்ந்தார். இவருடைய மதமாற்றத்தைக் குடும்பத்தாரும் உற்றார் உறவினரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இருப்பினும், இவர் ஒரே மகன் என்பதால் இவருடைய தந்தையார் தொடர்ந்து அன்பு காட்டி ஆதரித்து வந்தார்; இவர் பிசப்பு (Bishop) கல்லூரியில் கிறித்தவ மாணவராகச் சேர்ந்த பின்பும் படிப்பிற்காகப் பணம் அனுப்பி வந்தார். இவர் அக்கல்லூரியில் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டு வரை மாணவராக இருந்து ஆங்கிலத்துடன் இலத்தீன், கிரேக்கம், ஈபுரு, பாரசீகம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுக் கொண்டார்.

தந்தையார் பணம் அனுப்புவதை நிறுத்திய பிறகு இவர் தம்மோடு கல்வி கற்ற சில தென்னிந்திய மாணவர்களோடு சென்னைக்கு வந்தார். சென்னையிலிருந்த கிறித்தவர்கள் இவருக்குத் துணை நின்று ஓர் அனாதை ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த பள்ளியில் இவரை ஆசிரியராக நியமித்தனர். அந்த ஆண்டிலேயே இவர் நீலகிரியில் தேயிலைத் தோட்டப் பண்ணைக்காரரான ஓர் ஆங்கிலேயரின் மகளான ஆங்கில இந்தியப் பெண்ணை மணந்துகொண்டார்.

சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த சில இதழ்களில் சிலகாலம் இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உயர்தரக் கல்விப் பகுதியில் கி.பி. 1852-இல் இரண்டாம்நிலை ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார். இவருடைய தந்தையார் கி.பி. 1856-இல் மறைந்தபின் தந்தையின் மதிப்புள்ள சொத்துகளைக் காப்பாற்றவும், அவற்றைத் தமக்கு உரிமையாக்கிக் கொள்ளவும் இவர் கல்கத்தா திரும்பிச் செல்ல நேரிட்டது. அதே ஆண்டில் இவர் முதல் மனைவியை மணமுறிவு செய்துவிட்டு பிரான்சு மரபைச் சேர்ந்த பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவரின் மகளான என்றி யெட்டாவை மணந்தார். கல்கத்தாவில் நண்பர்கள் உதவியுடன் நீதிமன்றத் தலைமை எழுத்தர் பணி கிடைத்தது. விரைவிலேயே பதவி உயர்வு பெற்று நீதிமன்ற மொழிபெயர்ப்பாளராக ஆனார்.

இவர் கி.பி. 1862-இல் இங்கிலாந்து சென்று சட்டக் கல்லூரியில் பயின்றார். படிப்பைப் பல்வேறு பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு நடுவே நிறைவு செய்து கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டுக் கல்கத்தா திரும்பி வந்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணிபுரியத் தொடங்கினார்.

இவர் சென்னையிலிருந்தபோது 'இரிசியா' என்னும் செய்யுள் வடிவமான ஆங்கில நாடகததை எழுதிப் பழகினார். அந்த நாடகம் வெளியிடப்படவே இல்லை. அவர் பழைய யாப்புக் கட்டுப்பாடுகளை மீறிக் கவிதை எழுதிவந்தார். அதற்கு 'எதுகையில்லா யாப்பு முறை' என்று பெயர் சூட்டினார்.

அவ்வகையில் தம்முடைய இரண்டாம் கவிதை நாடகமான பதுமாவதியை எழுதி வழங்கினார். இவருடைய திலோத்தமா - சம்பவு, மேகநாத் -வத்து, பீராங்கனா முதலிய கவிதை நூல்கள யாப்பு மீறிய கவிதைகளால் ஆனவை. செய்யுள இயற்றுவதில் இவருக்கிருந்த திறனைப் 'பிரசாங்கனா' என்னும் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இன்னிசைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

இவர் கி.பி. 1848-இல வெளியிட்ட 'சிறைப்பட்ட சீமாட்டி' (The Captive lady) எனும் ஆங்கிலக் காவியம் குறிப்பிடத்தககது. கானோசு மனனருக்கும் தில்லி மன்னருக்கும ஏற்பட்ட மோதலை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தும் இக்காவியமே, இநதியாவை இசுலாமியர் கைப்பற்றிய நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட முதல கவிதை நூலாகும் என்பர்.

இவர் கி.பி. 1858-இல இரத்தினாவளி என்ற வடமொழி நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். ஆங்கிலப் புலவர்களும் இவர தம் திறமை கணடு வியந்தனர். அதன் பினனர்த் தாம் வங்க மொழியில் எழுதிய 'சன்மிசுடை' என்னும் நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். இறுதியில் இவர் செய்த நாடகம 'கிருட்டிண குமாரி' எனபதாகும். இவர் எழுதிய 'எக்டர் - வத்து' ஓர் உரை நடை நூலாகும். அந்நூலில் பணடைக்கால வங்க மொழிநூல்களின சொறகளையும் கற்பனைகளையும் வரம்பினறி அப்படியே எடுத்தாணடுளளாா. இவர் இயற்றிய கடைசி நூல் 14 அடிச்செய்யுட்கள் 102 அடங்கிய ஒரு தொகைநூலாகும. கலைபபடைப்பு என்னும வகையில இவருடைய 14 அடிச்செய்யுட்களே மிகச் சிறந்தவை என்று திறனாய்வாளர் மதிப்பிடுகினறனர்.

இவர் தம்நணபர் போசுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒனறில் தாமே கூறிக்கொணடவாறு இலக்கியத்துறையில் மிகப் பெரிய புரட்சியாளராக விளஙகினார். காலங்காலமாக இருந்து வநத மரபுகளை எதிாத்து, இலக்கியப் படைப்புகளை மனம் விருமபிய போக்கில செல்ல அனுமதிக்காத கட்டுப்பாடுகளைக் களைந்து இவர் உருவாக்கிய புரட்சிப்பணபாடு வங்க இலககியத்தில புதிய திசையைத் தோற்றுவித்தது எனலாம். தம் மனைவி மறைந்த மூன்றாம நாளில் இவரும் கி.பி.1873-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சா.உ.

மதுசூதனராவ்: இவா ஒரியா மொழியின ஒப்பற்ற கவிஞர். இவர் ஒரிசா மாநிலத்திலுள்ள பூரியில் கி.பி.1853-ஆம் ஆணடு பிறநதார். இவர் பளளி நாளகளிலேயே கவிதையார்வம் கொணடு அத்துறையினரோடு தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கினார் அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற கவிஞராயத் திகழந்து வந்த இராதா நாத்துடன் இவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார், ஆனமிகத் துறையிலும் இவர் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு பேராசிரியர் அரநாத் பட்டாச்சாரியாவின் அறிவுரைகளில ஈடுபட்டுப் பிரம சமாச சபையில் சேர்ந்தார்.

இவர் அறிவார்ந்த ஆசிரியராகவும் திறன் நிறைந்த பளளி ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றினார். இவருடைய பணி அனுபவங்கள இவர்தம பாடல்களில் எதிரொலித்தன. ஈரேழ்வரிப் பாடல் (Sonnet)எனனும் ஆங்கில யாப்பு முறையில் இவர் ஒரியாவில் கவிதை எழுதினார். அம்முறையில் எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பு 'வசந்த காதா' என்னும பெயரில் வெளி வந்தது. 'குசுமாஞ்சலி', 'உத்தல காதா' என்னும் இவர்தம் கவிதை நூல்கள ஆன்மிகவுணர்வையும் நாட்டுணர்வையும் கலந்து செய்யப் பட்டவை. இன்னிசைப் பாடல்கள புனைவதிலும இவர் வலலவர். 'இரிசி பிராண தேவாதரணம', 'இமாசல உதய உற்சவம்' போனற நெடுஙகவிதைகளில உபநிடதங்களின் உயர்ந்த தத்துவங்களை விளக்கியுளளார். ஆன்மிகத் துறையில இவருக்கிருந்த வேட்கையினை அப்பாடல்கள புலப்படுத்துகின்றன.

இவர் சிறந்த மொழி பெயர்ப்புப் பணிகளையும் செய்துள்ளார். வடமொழியிலும ஆஙகிலததிலும் உள்ள செய்யுட்கள சிலவற்றை இவர் ஒரியாவில மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர்தம் மொழி பெயர்பபு நூல்களுள 'சீதை வனவாசம்', 'உத்தரராம சரிதம' 'நிர்வாசித விலாபம்' போனறவை குறிப்பிடத தககவை.இவர் தனியாக உரைநடை நூல எதுவும் எழுதவில்லை. இவருடைய உரைநடையைப் பெருமபாலும பாடநூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் காணலாம்.

இவர் ஒரு சிறநத குழந்தைக் கவிஞராகவும் விளஙகினார். இவருடைய கனவுகளையும் நோககங்களையும் எளிய, இனிய நடையில் சிறுசிறு கவிதைகளாக எழுதினார். கவிதா பலி (Kavitha bali), சாநதமாலா (Chanda mala), பிரபந்த மாலா (Prabhandamala), வர்ணபோதம் (Varna bodha), அபதான பந்து (Abadhan Bandhu) ஆகியவை இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க குழநதை இலக்கிய நூல்களாகும். தூய்மை, இலட்சியம், நல்வாழ்வு போன்ற உயர்ந்த எணணஙகளோடு வாழந்த இவர் 1912-ஆம் ஆணடு மறைந்தார். சா மு.

மதுப்பழக்கம்: மதுவையும் போதையை ஏற்படுததக்கூடிய பிற போதைப் பொருட்களையும் (Intoxicating Drugs) பயனபடுத்துகின்ற பழக்கம் இந்

நாட்டில் பழங்காலந்தொட்டேவழக்கத்திலிருந்து வரு கிறது. எனினும், அவற்றைப் பயனபடுத்துவதை இந்து சமுதாயமும் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளும் வன்மை யாகக் கண்டித்து வந்துள்ளன. இப் பழக்கம் இடைக் காலங்களில் (Mediaeval times) மிகுதியாயின. அதற் குக் காரணம் அன்றைய அரசர்களும், அவர்களு டைய அமைச்சர்களும் ஆவர். அவர்கள் மது அருந் தும் பழக்கமுடையவர்களாக இருந்தனர். எனினும், இக் கெட்ட பழக்கத்திற்கு எதிராக வெவ்வேறு சம யங்களில் பல்வேறு வழிகள் கையாளப்பட்டுக குறிப் பிட்ட அளவு வெற்றியும் காணப்பட்டது.மதுவெறிப் பழக்கம் அதைக் கடைப்பிடிக்கக் கூடியவருக்கு மட்டு மன்றி அவருடைய குடும்பத்திற்கும், சமுதாயத்திற் கும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியது.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு மது அருந்தும் பழக்கம் மிகுதியாயிற்று. ஆங்கிலேயர் கள் இந்திய மரபுவழிப் பழக்கங்களைப் பின்பற்ற வில்லை. மாறாக அவர்கள் நாட்டின் மது அருந்தும் பழக்கத்தை இந்தியாவில் பரவவிட்டனர். அதோடு இப் பழக்கத்திற்கு ஒரு சமுதாயத் தகுதியும் வழங் கப்பட்டது. ஆகவே, முன்பு இருந்ததைவிட இப்பழக் கத்திற்கு அடிமையாகும் பல வாய்ப்புகள் வழங்கப் பட்டன. குறிப்பாகத் தொழில்மயமாதலும், நகர மயமாதலும் பெரிய நகரங்களில் மதுவெறிப் பழக்கம் பரவக் காரணமாயின.

மது அருந்தும் பழக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட அள விற்குள் இருந்திருக்குமேயானால் இப்போது நாடு காணுகின்ற அளவிற்கு ஒரு பெரிய சமுதாயக் கேடாக அது ஆகியிருக்காது. மது வகைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அருந்துவாராயின் அதனால் சில நன்மைகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு. பொதுவாக மதுவைக் குறிப்பிட்ட அளவு அருந்தி னால் சிக்கல்கள் நிறைந்த அன்றாட உலக வாழ்க் கையைச் சகித்துக் கொள்ளககூடிய மன வளத்தைப் பெற இயலும் என்பது பொதுக் கருத்தாகும். நோய் வாய்ப்பட்டிருப்பவர்களுக்குக்கூட மது ஒரு மருந் தாகப் பயன்படுகிறது. ஆனால, அளவிற்கதிகமாக அதனை அருந்தும்போது அது தனி ஆளுக்கு மட்டு மனறிச் சமுதாயத்திறகே தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய தாக மாறுகிறது. குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்களை 'அள வான குடிப்பழக்கம் உடையவர்கள' (Moderate Drinkers), சிக்கல் குடிப்பழக்கம் உடையவர்கள் (Problem Drinkers) என இருவகையாகப் பிரிப்பர்.

இங்கு மதுவெறி என்று சொல்லும்போது 'சிக்கல் குடிப்பழக்கம்' உடையவர்களை மட்டுமே அது குறிக்கும். எவருடைய குடிப்பழக்கம அவருக் கும் அவருடைய சமூகத்திறகும சிக்கலாக மாறு கிறதோ அவரையே சிக்கல குடிகாரர் எனக் கூற லாம். தருபி (Dr.Durfee) எனபவர் எவன ஒருவன் மது அருந்துவதால் பாதிக்கப்படுகிறானோ; எவன் ஒருவனுடைய குடும்ப வாழ்கையில் மகிழ்ச்சி இல்லா மல் போகிறதோ; எவன ஒருவனுடைய தொழில் சீர்குலைந்து போகிறதோ; எவன ஒருவனுடைய பெயருக்கும் புகழுக்கும் களஙகம் ஏற்படுகிறதோ; எவன் ஒருவன் குடிப்பதையே தன்னுடைய நிலை யான பழக்கமாகக் கொளகிறானோ அவனையே சிக்கல் குடிப்பழக்கம் உடையவன எனக் கூறுகிறார்.

மதுவெறிக்கான காரணங்கள்: தச்சு நாட்டுக் குற்ற வியல் அறிஞர் போங்கர் (W.A. Bonger) வாழக் கையின் சீர்குலைந்த நிலைகளே ஒருவனைக் குடி வெறியனாக மாற்றுகின்றன என்று கூறுகிறார். எடுத்துக்காட்டாகத் தொழிலாளர்களிடையே காணப் படுகின்ற சமுதாயப் பொருளாதார நிலைகளைக குறிப்பிட்டுக் கூறும்போது தொழிலாளர்களின் வேலை, வேலை நேரம், தேவைக்குக் குறைவான உணவு, மோசமான வீடு, நிலையற்ற பொருளா தார நிலை, அறியாமை முதலான சூழ்நிலைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார். அவர் மேலும் தொழிலாளர் களின வேலையைப் பற்றிக் கூறும்போது சில வேலை களில் தொழிலாளர்கள் அளவிற்குக் கூடுதலான வெப்பத்திற்கு அல்லது குளிர்நிலைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக்கொளள வேண்டியிருப்பதால் தொழி லாளர்கள அத்தகைய இனனல்களிலிருந்து விடுவித் துக்கொளளும்பொருட்டு மதுவெறிக்கு ஆளாகிவிடு கிறார்கள் எனக் கூறுகிறார். மிகுதியான நேரம் வேலை செய்வதால் ஏற்படும் களைப்பிலிருந்து விடு படுவதற்காகச் சில சமயங்களில் தொழிலாளாகள மது அருந்துவதாகக் கூறுகிறார். வேறுசில தொழி லாளர்கள் தங்களுடைய குறைந்த வருமானத்தில போதுமான உணவுப்பொருட்களையும் விதவிதமான உணவு வகைகளையும் வாங்கமுடியாததால் ஒரு மாற்றத்திற்காகவும், ஒரேவிதமான உணவு வகையி லிருந்து சற்று வேறுபடடு இருக்கவேணடும எனபதற் காகவும் மது அருந்துகிறார்கள் எனறு போஙகர் கூறுகிறார்.

சமுதாயப் பற்றாக்குறைகளே (Social Inadequacy) மதுவெறிக்குரிய காரணம் எனச் சிலர் கூறு வர். மிகுதியான வேலை, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில திடீர் மாற்றம், சமுதாய அளவில ஏறபடக்கூடிய திடீர் உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை போன்றவை மனத்தில் குறைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. நண்பா களுக்கிடையேயும் காதலர்களுக்கிடையேயும் ஏற படும் மனத்தாங்கல், கணவன் - மனைவி உறவில் ஏற்படும் இடைவெளி, காதல் தோல்வி போன

றவை மனிதனின் மனத்தில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தித் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியன. அதனால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள அவர்களுடைய துயரத்தைப் போக்க மதுவை அருந்துகிறார்கள். அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய தொடக்கநிலை மயக்கத்தை மிகவும் விரும்பி அனுபவிக்கிறார்கள். அதன்பிறகு வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு சூழ்நிலையையும் எதிர்நோக்க இயலாமல் மதுவெறிக்கு நிரந்தரமாக அடிமையாகிவிடுகிறார்கள் எனக்கூறுகிறார்.

கால்டின் எனபவர் தோழமையும் (Companionship), நட்புந்தான் (Friendship) மதுவெறிக்கான முக்கிய காரணிகள் எனக் கூறுகிறார். மனிதன் பொதுவாகத் தோழமைக்காகவும், வேடிக்கைக்காகவும் மது அருந்தத் தொடங்குகிறான; ஆனால், அதன பின்னர் மதுவிற்கு அடிமையாகி விடுகிறான் எனக் கூறுகிறார்.

உடலை வருத்தி வேலை செய்வதற்கு மது அருந்தினால் மேலும் மிகுதியான ஆற்றலுடன் வேலை செய்து வருமானம் ஈட்டலாமென மனிதன் நம்புகிறான். அவ்வறியாமையினால் மனிதன் மது வெறியனாக ஆகிவிடுகிறான். சிலர் தங்களுடைய பிறவி இயல்புகளால் தாமாகவே உலக நட்பை எதிர்நோக்க இயலாமல் வாழ்கிறார்கள். அதுபோன்ற மகிழ்ச்சியற்ற மனிதர்கள் மதுவை நாடுகிறார்கள். உலக இயல்புகளிலிருந்து விடுபட அவர்கள் மதுவிற்கு அடிமையாகிவிடுகிறார்கள். அவர்களைப் பிறவிக் குடிப்பழக்கம் உடையவர்கள் எனக் கூறலாம்.

அடுத்த நிலையில் மனிதன் பொதுவாக மது அருந்துவதை ஒரு நாகரிகப் பழக்கமெனக் கருதி அருந்துகிறான். ஆனால், அதன்பின்னர் இந்தப் பழககத்திற்கு அடிமையாகிவிடுகிறான. தன்னுடைய சக இனத்தினருடைய நட்பையும் அன்பையும் பெறுவதற்காக அவர்களுடன் மது அருந்திக் கடைசியில் அந்த மதுவிற்கே அடிமையாகி மதுவெறிக்குப் பலியாகிறான்.

இறுதியாகத் தொழில்மயமாதலும் நகரமயமாதலும் மதுவெறிக்கு முதன்மைக் காரணிகளாகக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றால் ஏற்பட்ட புதிய வாழ்க்கை முறையினாலும் மனிதன் மதுவெறிக்கு ஆளாகிறான்.

மதுவெறியின் விளைவுகள்: மதுவெறியினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள தனிஆளின் சீர்குலைவு, குடும்பச் சீர்குலைவு, சமுதாயச் சீர்குலைவு என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. தனிஒருவன மதுவெறிக்கு ஆளாகும்போது அவன், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமுதாய உறவுமுறையிலிருந்து மாறுபடுகிறான் உண்மையான சமுதாய மதிப்புகளிலிருந்து (Social Values) மாறுபட்டுத் தனிஆளின கருததுகளுககும், எணணங்களுக்கும் முதன்மையிடம கொடுககிறான். அளவிற்கதிகமாகக் குடிப்பதால அவன தன வீட்டையும், குடும்பததையும், வாணிகததையும், தொழிலையும் மறந்துவிடுகிறான். மதுவின ஆதிக்கததாலஅவன் மிகுதியாகப் பேசுகிறான அலலது மௌனமாகி விடுகிறான, சில சமயஙகளில் இழிவுபடுததும் சொறகளைப் பயனபடுத்துகிறான. பொய பேசுபவனாதலோடு சில சமயங்களில கொலைசெய்பவனாகவும மாறுகிறான்.

தனிஆளின் சீரகுலைவுடன் இணைந்து ஏற்படக்கூடியது குடும்பச் சீரகுலைவு வளாசசியடைந்துளள நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில மணவிலக்குச் செய்பவர்கள எண்ணிக்கை மிகுதியாவதற்கு முக்கிய காரணமாக மதுப்பழக்கம இருககிறதென ஒரு புள்ளிவிவரம கூறுகிறது. குடிபபழக்கம தான் குடும்பங்களில் ஏறபடுகினற பல சிக்கலகளுககுத் தூணடுகோல். கணவனும மனைவியும குடிப பழக்கம் உடையவர்களாக இருபபின் அவர்கள மதுவினால தூண்டிவிடபபட்ட பொழுதுபோக்கில திளைத்திருக்கும்போது வேறு ஆளகளின மீது அவர்களின் கவனம் செல்லுகிறது அதனால, குடும்பத்தில சிககலகள் ஏறபடுகினறன பொதுவாக மது உணமையான அன்பிற்கும் நிலையான திருமணவாழ்க்கைககும் நிலையான எதிரியாக உள்ளது. குடிப்பழக்கத்தையே வழக்கமாகக் கொணடவாகள் பிறபெணகளுடன பேசுவதற்கும், பழகுவதறகும் அஞ்சமாட்டார்கள அதனால், குடும்பத்தில் சிக்கலகள தோனறுகினறன.

நாகரிகத்தின் விளைவால குடிப்பழக்கம பெணகளிடையே குறிப்பாக மேலைநாட்டுப் பெணகளிடையே மிகுந்துளளது. பெணகள் குடிப்பழக்கம் உடையவர்களாக இருப்பின அதன் விளைவு ஆணகளினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைவிட மிகுதியாகும். கணவன் – மனைவி இருவரில் யாரேனும் ஒருவரிடம் இந்தக் குடிப்பழக்கத்திற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு இருக்குமேயானால் குடும்பம் இரணடாகி மணவிலக்கில் முடியும். குடிகாரத் தந்தையிடமிருந்து குழந்தைகள காப்பாறறப்பட மணவிலக்குப பெறறுத தனியே வாழும் தாய்மார்களைச சமுதாயத்தில் காணலாம். வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் குடும்பத்தில இந்த மதுவெறியினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் அதைவிட மிகவும் கடுமையானதாகும் அறியாமையினாலும்மதுவிலக்கு,மணவிலக்கு போன்ற சட்டங்களைப் பற்றித் தெரியாததாலும் ஏழைக் குடும்பங்களில் மதுவெறியினால் ஏறபடும தீமைகள் அதிகமாகின்றன.

மதுவெறியின் விளைவாகச் சமூகச்சீர் குலைவு ஏற்படுகிறது. சமூகத்தில் மதுவெறி தலைவிரித்தாடும் போது அதனுடன் இணைந்து கேளிக்கை, நடனங்கள், பரத்தைமைத் தொழில், சூதாட்டம் போன்றசமூகச் சிக்கல்களும் தோன்றுகின்றன. அத்தகைய கொடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய மதுவெறியைக் கட்டுப்படுத்த இந்நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மது விற்பனையால் அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரி வருவாயைக் கருத்தில்கொண்டு சில மாநிலங்கள் மது அருந்துவதைத் தடை செய்யாமல் இருக்கின்றன. மதுவிலக்குச் சட்டம் நடைமுறையில் உள்ள மாநிலங்களில் கள்ளச் சாராயம், அவற்றின் உற்பத்தி, கடத்தல் போன்றனவும் உள்ளன. அரசும், சமய அமைப்புகளும், சமூகநல அமைப்புகளும் இத் தீய பழக்கத்திற்கெதிராகக் கருத்துகளைச் சொல்லுகின்றன. எனினும், இந்தத் தீய பழக்கம் சமூகத்தில் ஒழியாமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. கோ.இரா.

மதுபன் கல்வெட்டு: வட இந்தியாவில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த அர்சர் (Harsha) என்னும் சிறப்பு வாய்ந்த பேரரசரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவும் சான்றுகளுள் மதுபன் (Madhuban) கல்வெட்டும் ஒன்றாகும். இக்கல்வெட்டுக் குறிப்பு கி.பி. 631-ஆம் ஆண்டுக்கு உரியது. அர்சர், பிற்காலத்தில் பௌத்த சமயத்தவராக மாறியபோதிலும், அவருடைய வாழ்க்கையின் முற்பகுதியில், அவர் ஒரு சிவ பக்தராக விளங்கினார் என்பதை மதுபன் கல்வெட்டு மூலம் அறிய முடிகிறது. இக் கல்வெட்டு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது. 'மகேசுவர பக்தரான அர்சர், அம்மகேசுவரரைப் போலவே, படைக்கப்பட்ட எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணையுள்ளம் கொண்டிருந்தார்; நன்கொடைகொடுத்தல், பிறர் புகழைப்பாதுகாத்தல் ஆகியன ஒருவருக்கு நல்வாய்ப்பின் காரணமாகக் கிடைக்கின்றன. அந் நல்வாய்ப்பு மின்னலைப் போலவும், நீர்க்குமிழியைப் போலவும் நிலையற்றது; உயிர்வாழும் யாவரும் மன, வாக்கு, காயத்தினால் செயல்களில் ஈடுபட்டுத்தத்தம் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஆன்மிகச் சிறப்புப்பெறத் தடையற்ற வழி அதுவே என்று அர்சர் அறிவித்துள்ளார்.' அர்சர் வரலாற்றில் கி.பி. 631 – ஆம் ஆண்டுக்குரிய இக் கல்வெட்டு ஒரு திருப்பு முனையாகும் என்பது வரலாற்றறிஞர் சிலரின் கருத்தாகும். தெ.பா.

மதுரகவியாழ்வார்: இவ்வாழ்வார் பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 9 – ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். நம்மாழ்வார் காலத்தவர். இவர், திருக்கோளூரில் கருடனது கூறாகத் தோன்றியவர் என்பர். இவர் சாமவேதம் மனப்பாடம் செய்யும் வேதியர் குலத்தில் பிறந்தவர். இவர் 14 வித்தைகள் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இறைவன் திருத்தலங்களைச் சேர்ந்து வணங்கி வருதலே உயிர்க் கொள்கையாய்ப் பெற்றவர்.

மதுரகவியாழ்வார் 'புனித நீராடு பயணம்' செய்து வருங்காலத்துக் கங்கைக் கரையில் ஒருநாள் இரவு தங்கியிருந்தார். அன்றிரவு காலைக் கதிரவன் போல ஒளிவெள்ளம் தென்திசையில் தோன்றியது. அதனை ஐயுற்று மறுநாளும் தென்திசை நோக்க ஒளிவெள்ளம் தோன்றவே அத்தென்திசை நோக்கி ஆழ்வாரும் தொடர்ந்தார். ஆழ்வார் திருநகரி வந்ததும் ஒளிவெள்ளம் தெரிந்திலது. ஒளிவெள்ளம் காணாமையால் 'இவ்வூரில் ஏதேனும் புதுமைகள் உண்டோ' என்று ஆழ்வார் வினவினார். அவ்வூரில் நம்மாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்ற செய்தி அறிந்தார். உடனே அவர் நம்மாழ்வார் திருமுன்செல்லும்போது நம்மாழ்வார் தவத்தில் இருந்தார். அவருடைய ஆற்றல்தான் ஒளிவெள்ளம் காணாமைக்குக் காரணம்என்று எண்ணினார். தாம்வந்ததையும் அறியாது தவத்தில் இருக்கின்ற நம்மாழ்வாருக்கு உணர்ச்சிகள் உண்டோ இல்லையோ என்றறிய ஒரு கல்லை எடுத்துத்திருமதில் மீதுவீசினார். ஆங்கெழுந்த ஓசையைக்கேட்டு நம்மாழ்வார் திரும்பப் பார்த்தார். அவர்தம் ஆற்றலை அறியவேண்டி மதுரகவி, 'செத்ததின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்?' என்று வினாவிடுத்தார். அறிவற்ற பொருளான புவியில், அணுவான உயிர் உடல் எடுத்தால் அதற்கு நுகர்ச்சியும் வாழ்விடமும் எவைஎன்பது வினாவின் கருத்தாகும். நம்மாழ்வாரும் 'கானலோடிய காட்டில் சிறியது பிறந்தால் அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்' என்று பதிலிறுத்தார். அதன் பொருளாவது, கானல்நீர் போன்ற இன்பத்திற்காக வாழ்க்கைக் காட்டில் தோன்றியிருக்கின்ற உயிர், அந்தப் புவி நுகர்ச்சியையே நுகர்ந்து அப்புவியிடமே இருக்கும் என்பதாம்.

மதுரகவி, நம்மாழ்வாரின் பேரறிவைக் கண்டு 'அடியேனை ஆட்கொள்ள வேண்டும்' என்று வேண்டினர். தாம் பிறவி அறுக்கப் பகரும் பாசுரங்களைப் பட்டோலை கொள்ளும் என அவரும் அருளினார். மதுரகவியும் அவரைக் குருவாக ஏற்றார்.

மதுரகவியாழ்வார் பாடிய பாசுரங்கள் பதினொன்றே. அவை அந்தாதித் தொடையில் அமைந்தவை; 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால்' எனத் தொடங்குகின்றன. நாதமுனிகளால் முதலாயிரத்தின் இறுதியாக இவர் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டன.

இவர் குருபக்தி நெறியுடையவர். அருளாசிரியர் பெருங்கருணைத் திறத்தில் அந்நெறி ஒடுங்கி அவரையே புகலிடமாகக் கொண்டு நிற்றலைக் குறிக்கும். அதுவே இவர்தம் பக்திநெறி. அது மறறவரினும் வேறுபாடுடையது. தம் குருவையே இறைவனாகக் கண்டவர்; பாடலும் செய்தவர். அவரது பெயரை நினைத்தாலே தம் நாவுக்கு அமுதூறும் என்ற கொள்கையாளர். நம்மாழ்வார் பாசுரங்களைப் பாடித் திரிதலே தமக்குப்பேரினபம் என்ற நம்பிக்கையினர். அவர்தம் பாசுரங்களைப் பாடித்திரிந்தமையால் மதுரகவி எனும் பெயர் பெற்றார்.

குருகூர் நம்பியிடம் அடிமையாகிய அப்பரிசே இறைவன் திருககாட்சிக்குக் காரணமாயிற்று என்று நினைப்பவர். பொருளும் மடவாரும் உடைய பழைய வாழ்க்கை அகனறது. ஏழ்பிறப்பும் இனி ஆள்பவன் நம்மாழ்வாரே எனறு கருதினார். ஆசான் வழி ஆணடவனையே கண்டார். 'மிக்க வேதியர் வேதத்தினும் பொருள் நிற்கப்பாடி என் நெஞ்சுள் நிறுத்தினான' என்பது இவர்தம் வாழககை நெறியைப் புலப்படுத்தும்.

பாட்டனுபவததால் பிறிதோர் பாடல் செய்வதும், அடியாரை ஆணடவனாகவே காணபதுவும், பத்தியின் முடிந்தநிலை என்பதறகு மதுரகவியாழ்வாரின் பாசுரங்கள தக்க சான்றுகளாம். திருவாய்மொழியைத் தொடரும் போதும் முடிக்கும்போதும் இவர்தம் அந்தாதி பாடபபெறுதல் வழககு. க.ந.

துணை நூல்:

இராகவையங்கார், மு., ஆழ்வார்கள் காலநிலை, மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1981.

மதுரா (வட மதுரை): தென்னிந்தியாவில் உள்ள மதுரையைப் போலவே வட இந்தியாவில் உளள மதுரா ஒரு பழமை மிக்க நகரமாகும். கணணன் பிறந்து வளர்ந்த இடம் இதுவெனப் போறறப்படுவதால் இந்துக்கள் ஆணடு முழுவதும் இஙகு வந்த வணணம் உள்ளனர். சிறிது காலம் இங்குச் சமணம் தழைத்த பின்னர், இந்நகர் பௌத்த சமயத்தின் மாபெரும் மையமாக விளங்கியது. இந்நகரம் இசுலாமியப் படையெடுப்பாளரின் தாக்குதலுக்குப் பலமுறை உள்ளாகியுள்ளது. மதுரா சிற்பங்கள் கலைவரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க மரபைச் சார்ந்தவையாகும். அத்தகைய மரபைச் சார்ந்த சிற்பங்கள் இடம் பெற்ற அருமையான அருங்காட்சியகம் ஒன்று இங்குள்ளது. கண்ணனின் பிறப்பு வளர்ப்புத் தொடர்பான கோகுலம், பிருந்தாவனம், கோவர்ததனம் முதலிய இடஙகள் மதுராவைச் சுற்றி அமைந்துளளன.

மதுரா நகரம் இந்தியாவின் வடபாகத்தில் இருப்பதைக் கருதித் தெனனக மதுரையினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்ட வட மதுரை என்று தமிழ்நாட்டார் இதனைக் குறிப்பிடுவர். வட மதுரையைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட மதுரா மாவட்டம் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தின தென்மேற்குக் கோடியில இராசசுத்தான் எல்லையோரத்தில் அமைநதுள்ளது. அம்மாவட்ட மக்கள பார்சியும் சமசுகிருதமும் கலந்த இந்தி மொழி பேசுகின்றனர். அமமாவட்டத்தின வடக்கே அலிகார் மற்றும் குர்காவனும், கிழக்கே அலிகாா - மணிபுரி - ஈத்தா ஆகியவையும் தெற்கே ஆக்ராவும், வடக்கே பரத்பூரும் எல்லைகளாக உள்ளன.

மாவட்டத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் ஏராளமான சுண்ணாம்புக்கல் குன்றுகள உளளன. தென மேற்குப்பகுதியில் பழம்பெருமை மிக்க பல இடங்கள இருந்த போதிலும் முனபு அப்பகுதி செழிப்புடன விளஙகவில்லை. கிழககுப் பகுதி சிறப்பான நீரப்பாசன வசதியுடன் நிலம் எப்போதும செழிபபாகவே விளங்கி வந்துள்ளது கோதுமை, கரும்பு, பார்லி, பருத்தி ஆகியவை பயிர் செய்யப்படுகின்றன. மாங்கனி உற்பத்தி இங்கு அதிகம். பிததளை உலோககலைப் பொருட்களுக்கு மதுரா புகழ பெற்றதாகும்.

ஆரியர்கள் இந்தியா வந்தடைநத காலததில் மதுராப்பகுதிக்குச் 'சூரசேனதேசம்' எனறு பெயரிட்டிருந்தனர். வரலாறறு அடிப்படையில மதுராப்பகுதியின பழமை கி.மு. 600 ஆகும் இஙகு கி.மு. 600-ஆம் ஆண்டிலேயே மக்கள வாழந்தனர் எனத தெரிகிறது. பின்னர் கி.மு. 2 - ஆம் நூற்றாணடைச் சேர்நதபிராகிருதக் கல்வெட்டு ஒன்று இங்குக் கிடைத்துளளது. அநநூற்றாணடில நடு ஆசியாவிலிருநது புறப்பட்டு வந்த சக இனத்தவர் தட்சசீலம், கத்தியவார் ஆகிய இடங்களில் மட்டுமனறி மதுராவிலும் தங்கள அரசை நிறுவினர். மதுராப் பகுதியை ஆணட சக இன அரசன் இராசவுலா எனபவன் நாணயங்கள வெளியிட்டுளளான். அதே போல கி.பி. முதல் நூற்றாணடின் கடைசிக் காறபகுதியில நடு ஆசியாவிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த இன்னொரு குழுவினரான குசாணர் (Kushans) புருசபுரததில (பெசாவர்) தலைநகர் ஏறபடுத்தி அரசாணடனர். பெசாவர் அவர்களின தலைநகரமாக விளங்கிய போதிலும் மதுராவே அவர்களின கலை நகரமாக விளஙகியது. கனிசுகர் முதலிய குசாண மன்னர் வரிசையில் கனிசுகர் புகழ் வாய்நதவர். தொடக்கத்தில் சமணராயிருநத அவர் தம் வாழ்வின் பிற்பகுதியில் பௌத்தரானார். இவர் மதுராவில் புத்ததூபி ஒன்றை நிறுவியுளளார். பல புத்த மடங்களைக் கட்டியுள்ளார். பினனா கி.பி. 150 – 153-இல் பதவிக்கு வந்த உவிச்கர் மதுராவில

வடமதுரைச் சிற்பங்கள்

ஒரு புத்த சைத்தியம் கட்டச செய்தார். கனிசுகர் முதலான குசாண மன்னர்கள் கிரேக்க, இந்தியச் சிற்பிகளைக் கொண்டு புதிய கலை மரபை உருவாக்கினர். வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தில் மலர்ந்த அச சிற்பக் கலையை 'காந்தாரக்கலை' என்பர். புத்தரை முதன் முதலில் கல்லில் வடித்தவர்கள் அக்கலை விற்பன்னர்களே.

இரணடாம் சந்திரகுப்த மாமன்னர் காலததில் இந்தியாவிற்கு வந்து ஆறு ஆண்டுகள் தஙகிய சீனப் பயணி பாகியான் (Fa Hien-கி.பி.399-413) மதுரா நகருக்கு கி.பி 400-இல் வந்தார். அவர் வந்திருந்த போது மதுரா நகரம் 5 கி.மீ. சுற்றளவு இருந்தது என்றும் அதில் 20 மாபெரும புத்த மடங்கள் இருந்தனவென்றும் அம்மடங்களில 3,000 பௌத்தத் துறவிகள் தங்கியிருந்தனரென்றும், உபகுப்தர் அவர்களின் பெரிய குருவாக விளஙகினார் என்றும், அசோகர் நிறுவிய மூன்று நெடிதுயாநத தூபிகளை இங்குக் கண்டார் என்றும், இந்நகரம் பௌத்த சமயத்தின் மாபெரும் மையமாக விளங்கிற்றென்றும் குறிப்பிட்டுளளார்.

மாமன்னர் அர்சவாத்தனரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த மறறொரு சீனப்பயணியான உவாங்சுவாஙகு (Hiuen Tsang-கி.பி. 629-645) இந்தியாவிலே 16 ஆணடுகள தங்கியிருந்தவர். மதுராவில் 20 பௌத்த சைத்தியங்களையும் ஐந்து இந்துக் கோயில்களையும் கண்டதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வட இந்தியாவில் வேறு எந்த நகரத்தையும் விட இசுலாமியரின படையெடுப்பால் மிகுதியும பாதிக்கப்பட்ட நகரம் ஒனறு உள்ளது என்றால் அது மதுரா நகரமே. இந்நகர் மீது கி.பி 1012-1018 ஆணடுகளுக்கிடையில் படையெடுத்து வந்த கசினிமுகமது இந் நகரைத் தீக்கிரையாக்கித் தரைமட்டமாக்கினான். அப்போது இந்நகரை ஆண்டு வந்த குலச்சந்திர மகாராசனின் 185 யானைகளையும் ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் உருபாய் மதிக்கத்தக்க பொன்னையும் மணிகளையும் இங்கிருந்து கசினிக்கு எடுத்துச் செனறான். பினனர் கி.பி. 1246 - இல் தில்லியை ஆண்டுவந்த சுல்தான் நசீருதின் முகமதுவின் வரலாற்றாசிரியர் மின்காசு - இ-சிராசு (Minhaj - i - Siraj, the Chief Kazi) எழுதிய "தபகத-இ-நசீரி" (Tabakat-i-Nasiri) எனும் நூலில, 'மதுராவில் ஆயிரக்கணக்கான அரண்மனைகளும் தங்கச் சிலைகள உள்ள பல கோயில்களும் உள்ளன. அந்தச் சிலைகளில் கண்கள் இருக்குமிடத்தில் கண்களுக்குப் பதிலாக நீலம்(Saphire),மாணிக்கம் (Ruby) ஆகிய அரும் மணிகளைப் பதித்துள்ளனர். அவற்றைப் போல உருவாக்கிட ஆயிரமாயிரம் தினார் நாணயங்கள்செலவழித்துஇருநூறு ஆண்டுகள் முயன்றாலும் முடியாது" எனறு குறிப்பிட்டுள்ளாா.

தில்லியிலிருந்து சிககந்தர் லோடி படையெடுத்து வந்து கி பி.1500-இல் பல கோயில்களை இடிபாட்டுக் குள்ளாககினான் மொகலாயப் பேரரசரின் முதலஅரசப் பேராளராக மதுராவிற்கு வந்த அப்தன அன் நபி திலலியிலிருப்பது போலவே இங்கும் ஒரு சமிஆ மசூதியைக் கட்டினான். அவன கி பி 1661-இல கட்டிய அம்மசூதிக்கு ஏறத்தாழ $27\frac{1}{2}$ இலட்சம் உரூபாய் ஆகியிருக்குமெனறு மதிப்பிடப்பட்டுளளது. அம்மசூதி நகரின் நடுவில் உள்ளது. அது அமைநதுளள இடத்திலிருந்து முக்கிய சாலைகள நகரின் நானகு பக்கங களுக்கும் பிரிகினறன. அமமசூதி கி.பி.1803-இல ஏற பட்ட நில நடுக்கத்தில் சிறிது சிதைவு அடைந்தது. பின்னர்ச் செப்பனிடப்பட்டது இங்குகி பி. 1669-இல அவுரங்கசீபும் ஒரு மசூதி கட்டினார்

இங்கு கி பி. 1669 இல் அசன அலி எனபவன் மொகலாயரின பவுசுதாராக இருந்தபோது யாதவ குலத்தைச் சார்ந்த வனமை மிக்க மரபினரான சாத்து (Jat) களின் எழுச்சி தோன்றியது. சாதது அரசன் கோகிலராசன் அதன் காரணமாகத் தூககிலிடப்பட்டான. இஙகு, கி பி. 1676 - இல ஆண்ட சுல்தான் தூலிகான ஆட்சியுடன் இசுலாமியா ஆட்சி முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. எனினும், கி.பி. 1707-இல தான் மதுரா முறறிலும் இந்துக்கள வசமாயிறறு. சாத்துகள பெரும்பாலும மதுராவிற்கு அருகில உள்ள பரத்பூரில் இருநதே மதுராவை ஆணடனர்

ஆப்கன் நாட்டிலிருந்து கி பி. 1756 - இல 25,000 படைவீரருடன் வந்த அகமதுசா மதுராவைத் தாககிப் பெரும் அழிவு செய்தான். பினனர் கி.பி. 1768 -இல் மராட்டிய வழியினரான சிநதியா மனனரின தாக்குதலுககுளளாகியது அது முதல மதுராவில சிந்தியா பரம்பரை ஆட்சி ஏறபட்டது.

மராட்டியருக்கும திலலி பாதுசா படைக்கும ஏற பட்ட போரில, திலலி பாதுசா சாாபில் ஆஙகிலேயப படைத்தலைவர் இலேககு(Lake)என்பவன தவுலத்ராவ சிந்தியாவை முறியடிதததற்காக,மதுராவின் ஒருபகுதி ஆங்கிலேயருககுத் தரப்பட்டது. அங்கு ஆங்கிலேயா கி.பி.1803-இல் படை வீடு (Cantonment) அமைத்துக கொணடனர். ஆஙகிலேயர் இந்நகரை 'மத்ரா' எனறு குறித்தனா. பினனர் கி.பி.1804 - இல் மதுரா முழுமையும் ஆங்கிலேயர் கையதாயிற்று. ஆரினசு, காா, கோசிம, மாது, நோகிசிலி, மகாவனம், அகாபாது, சால்சர் ஆகிய ஏழு வட்டஙகள அடஙகிய மதுரா மாவட்டத்தினை ஆஙகிலேயர் கி.பி. 1832 - இல உருவாக்கினர். யமுனையின் இருபுறமும் பரநதிருந்த அம்மாவட்டத்தின பரப்பு 2,000 சதுர கி.மீ. ஆகும.

மதுரா, பிருந்தாவனம், கோசிம் ஆகிய மூன்று நகராட்சிகள் உருவாயின. சமணம், பௌத்தம், இந்து, இசுலாம் ஆகியவற்றையே கண்டுவந்த மதுரா நகரில் கி.பி. 1856-இல் முதன் முதலாகக் கிறித்தவ சமய மாதா கோயில் கட்டப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1861-இல் இங்கு மாவட்ட நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து கி.பி.1857-இல் ஏற்பட்ட மக்கள் எழுச்சி இங்கு உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. இங்கிருந்தால் ஆபத்து எனக் கருதி, மதுரா கருவூலப்பணத்தை ஆக்ராவுக்குக் கொண்டு செல்ல முற்பட்ட துணைத்தளபதி தால்டன் கொல்லப்பட்டார். மாவட்ட நடுவர் மன்றம் தீக்கிரையாக்கப் பட்டது. அரசு ஆவணங்கள் கொளுத்தப்பட்டன. சிறை உடைக்கப்பட்டது. கிளர்ச்சியாளர் தேவி சிங்கு என்பவரை மதுரா மன்னராக அறிவிப்புச் செய்ய முயன்ற நிலையில் கிளர்ச்சி தோல்வியுற்றது. மதுரா நகரில் கி.பி. 1857 மே 14-ஆம் நாள் தொடங்கிய கிளர்ச்சி நவம்பரில்தான் முடிந்தது.

மதுரா மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி வளமற்றதாய் இருந்ததால் கி.பி. 1813-14, கி.பி. 1825-26, கி.பி. 1860-61 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைக் கண்ட ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் கி.பி. 1873-75-இல் மாவட்டத்தின் மேற்குப்பகுதியில் யமுனை ஆற்றிலிருந்து 200 கி.மீ. நீளமுள்ள ஆக்ராக் கால்வாயை வெட்டுவித்தனர். அது முதல் மதுரா மாவட்டம் முழுமையும் செழிப்பாயிற்று.

சித்திரை தொடங்கி ஆண்டு முழுவதும் மதுரா புரிக் கோயில்களில் விழாக்கள் தொடர்ந்து நிகழ்வதால் நாடுமுழுவதிலிருந்தும் பக்தர்கள் வந்துகுழுமிய வண்ணம் உள்ளனர். இங்குள்ள 5 மலைகள், 11 குன்றுகள், 4 அருவிகள், 84 மடுக்கள், 12 தடாகங்கள், 12 வனங்கள், 24 துணைவனங்கள், பல நீராடு துறைகள் ஆகியவை இந்து சமயத்தினரால் புனிதமாகப் போற்றப்படுகின்றன.

மதுராவின் மாபெரும் ஆலயமாக விளங்கி வந்திருப்பது கேசவ தேவர் கோயிலாகும். அது கி.பி. 1669-இல் அவுரங்கசீபால் இடிபாட்டுக்குள்ளாயிற்று. அங்கு கி.பி. 1650-ஆம் ஆண்டில் வந்த ஐரோப்பியப் பயணி தாவர்ணியர் (Tavernier) அக்கோயில் ஊருக்கப்பால் 10-கி.மீ வரும்போதே தெரியும் என்றும், இரண்டு உயர்ந்த கோபுரங்கள் இருந்தன என்றும், அவற்றின் உச்சிவரை செல்லப் படிக்கட்டுகள் இருந்தன என்றும், யமுனை நதிக்கரையில் உள்ள படிக்கட்டுகளில் ஏறிக் கோயில் வாயிலை அடையலாம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். நதியின் போக்கு மாறியதால், இன்று அக்கோயில் நதியிலிருந்து 1 கி.மீ. தொலைவில் கோட்டை மதிலுக்குப் பின்புறம் உள்ளது. அங்கிருக்கும் இராமர், சீதை, இலக்குவன் சிலைகள் பளிங்குக் கற்களினால் ஆனவை. பின்னர் கி.பி.1664 – இல் மதுராவிற்கு வந்து போன பிரான்சு நாட்டுப்பயணி-மருத்துவர்–பெர்னியர் (Bernier) அக்கோயிலைப் பற்றி வியந்து பாராட்டியுள்ளார். அக்கோயிலுக்குப் பின்புறம் உள்ள போத்ர குண்டம் பக்தர்களால் மிகுதியும் போற்றப்படுவதாகும். அது குவாலியர் மன்னரால் செப்பனிடப்பட்டது. அதன் அருகில் உள்ள பழைய கட்டடம் ஒன்றில்தான் கண்ணன் பிறந்தான் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இங்குள்ள துவாரகநாதர் கோயிலும் பெரியது. ஏகாதசி தோறும் இராசலீலை விழா நடைபெறும்.

மதுராவின் மன்னர்கள் மட்டுமல்லாமல் செய்ப்பூர், பரக்பூர் மன்னர்களும் கலையழகு மிக்க மாளிகைகளை இந்நகரில் உருவாக்கி இதனை எழில் நகரமாக்கியுள்ளனர். செய்ப்பூர் மன்னர் செய்ப்பூரில் கட்டியது போலவே இங்கும் ஒரு வானியல் ஆய்வுக்கூடம் (Observatory) கட்டியுள்ளார். யமுனையின் கரையோரம் 2 கி.மீ. நீளம் நிறைந்துள்ள மாளிகைகளின் காட்சி கரையிலிருந்து பார்க்கக் கண்ணுக்கு இனிய விருந்தாகும்.

மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம், மாவட்ட நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் அருகே அருங்காட்சியகம் அமைந்துள்ளது. அது கி.பி.–1874-இல் தொடங்கப் பட்டது. அதனை 1900-இல் மதுரா நகராட்சி ஏற்றது. உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு 1912 – இல் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டது. புகழ் பெற்ற பல சிற்ப வடிவங்கள் அக்காட்சியகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. குசாணர் காலக் கலையை முழுமையாக அறிவதற்கு உலகில் உள்ள ஒரே அருங்காட்சியகமாக அறிஞர்கள் இதனைக் கருதுகின்றனர். அதைகி.மு.300-இல் தொடங்கி மௌரியர், சுங்கர், குசாணர், குப்தர் ஆகியோர் ஆண்ட மத்திய காலத்திய சிற்ப வடிவங்களும் அருங்கலைப் பொருட்களும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. சமண தீர்த்தங்கரர் சிலைகளின் பாணியில் புத்தரின் சிலையை இங்கு இருந்த குசாணர் காலச் சிற்பிகள் உருவாக்கினர். அவர்களின் சிற்பங்கள் சாஞ்சி, பாரூட்டு சிற்பங்களினின்றும் வேறுபட்ட தனித் தன்மைவாய்ந்தவை. சாஞ்சியில் உள்ள இயக்சி (Yakshi) யின் சிலை உறுப்புகளில் மார்பகம், பிட்டம் மட்டும் அழகுணர்ச்சி மிகும்படி தூக்கலாகப் படைக்கப்பட்டிருக்க, மதுரா சிற்பங்களில் மொத்த உருவமும் சதைப் பிடிப்புடன் முழுமையும் அழகுணர்ச்சி ததும்புவதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, மதுவருந்திய மங்கை ஒருத்தியின் நிலை குலைந்த நிலையினை இயல்பாகச் சித்திரிக்கும் சிலை ஒன்று உள்ளது. மதுராச் சிற்பி

களின் கலைத் திறனுக்கோர் எடுத்துக் காட்டாக அதனைச் சொல்லலாம். சிற்பக் கலை உலகில் அச் சிற்ப மரபை, மதுராக்கலை மரபு (Mathura School) என்று பெயரிட்டுக் கூறுகின்றனர்.

பின்னர் கி.பி. 1853-இல் படைத்தலைவர் கன்னிங் காம் மதுராவில் கேசவதேவர் கோயிலருகே அகழாய்வு செய்த போதும் கி.பி. 1860-இல் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் அருகே தோண்டிய போதும் இந்நகரின் தொன்மையைக் காட்டும் பல சின்னங்கள் கிடைத் தன. பின்னர் 1913-இல் மதுராவுக்கு அருகில் உள்ள மாது என்னுமிடத்தில் மாமன்னர் கனிசுகரின் தலை யற்ற சிலை கிடைத்தது. மேலும், 1933-இல் கர்சான் (Curzon) தொல்பொருள் அருங்காட்சியகம் இங்குத் திறக்கப்பட்டது.

கோகுலம்: கண்ணன் வளர்ந்து இன்பத் திரு விளையாடல்கள் பல புரிந்ததாகப் போற்றப்படும் கோகுலம் மதுராவிலிருந்து 7-கி.மீ. தொலைவில் யமுனைக் கரையில் உள்ளது. இங்குள்ள மதுர நாதர் கோயில் செங்கருங்கற்களினால் கட்டப்பட்ட மாபெரும் கோயிலாகும்.

பிருந்தாவனம்: கண்ணனின் வாழ்விலிருந்து பிரிக்க முடியாத பிருந்தாவனம் மதுராவிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் யமுனையின் மறுகரையில் அமைந்துள் ளது. பிருந்தம் என்றால் துளசி என்று பொருள்படுவ தால், துளசிச்செடிகள் அடர்ந்து காடு போலிருந்த அப் பகுதி பிருந்தாவனம் எனப் பெயர் பெற்றது. அங் குள்ள கோவிந்த தேவர் கோவில் கிரேக்கப் பாணி யில் கட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னர் கி.பி. 1754-இல் அங்கு வந்த திபின் தாலர் (Father Tiffen Thaler) என்னும் பாதிரியார் ஒரே வீதியில் மட்டுமே பல மாபெரும் கோயில்களும் மாளிகைகளும் மண்ட பங்களும் இருந்தன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் பின் கி.பி. 1820-இல் அங்கு வந்த விக்டர் சாக் மாண்டு (Victor Jacaumont) என்ற பயணி இது பெரும் புனிதத்தலமாக விளங்குவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கோயில்களும் 32 நீராடுதுறைகளும் 2 புனிதத் தடாகங்களும் இருந்தன. இசுலாமியர்கள் இந்நகரைப் பிடித்து, இதற்கு முமீனா பாது எனப் பெயர் வைக்க முயன்றார்கள். கண்ணன் காளிங்க நர்த்தனமாடியது குறித்த தலமும் இது தான். காஞ்சியிலிருந்து வந்த சிரீரெங்காச்சாரியர் என்ற வைணவக்குரு முயற்சியில் செல்வர்கள் உதவி யுடன் இங்கு அரங்கநாதர் கோயில் உரூ. 45 இலட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டது. இங்குள்ள மதன மோகனர் கோவிலும் புகழ் பெற்றது. மீ.ம.

துணை நூல்:

Purushottam Chandra Jain, Socio Economic Exploration of Mediaeval India, B.R. Publishing Corporation, Delhi, 1976.

மதுரா விசயம்

மதுரா விசயம் என்னும் இந்த வடமொழி நூலிற்கு வீரகம்பராயசரிதை (Virakamparaya Charita) என்னும் பெயரும் உள்ளது. இது கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் குமார கம்பண்ணன் எனும் விசயநகர அரசன் தமிழகத்தின் தெற்கு மாவட்டங்களில் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்த இசுலாமியர்களை வென்ற வீரவரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டது. இந்நூல் குமார கம்பண்ணனின் மனைவி கங்காதேவி என்பவ ரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. எழுதியவர், எடுத்துக் கொண்ட பொருள், எடுத்தியம்பும்முறை ஆகிய பல் வேறு அடிப்படைகளிலும் இந்நூல் சிறப்புற்று விளங்கு கிறது.

கணவனின் வீரத்தைப் பாராட்டி மனைவி காவி யம் எழுதியிருப்பது இலக்கிய வரலாற்றில் புதுமை யானதாகும். வேத காலத்திலிருந்து வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றில் பெண்பாற் புலவர்கள் எழுதி யுள்ள இலக்கியங்களாக வெளிப்படுபவை சிலவே. அவற்றுள் தலைசிறந்து நிற்பது மதுரா விசயமாகும்.

இந்து சமயத்தை மீண்டும் நிலைப்படுத்தத் தோன்றிய விசய நகரப்பேரரசின் சிறந்த அரசர் வரிசையில், ஒருவராக எண்ணக் கூடிய குமார கம் பண்ணன் என்பவர் கி.பி.1367-இல் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தியவர். அவ ரின் வெற்றியே இந்நூலின் பாடுபொருளாகும்.

விசய நகர அரச வரிசையில் சங்கம வழித் தோன்றலில் ஆட்சி புரிந்துவந்த அரிகரரின் உடன் பிறப்பாகிய புக்கர் காலத்திலிருந்து நூல் தொடங்கு கிறது. அவர்தம் ஆட்சிச் சிறப்பு, படைவலிமை, கொடைத்தன்மை ஆகியவை பாராட்டப்படுகின்றன. அவருடைய மனைவியருள் தேவாயி என்பவருக்குப் பிறந்த மூன்று புதல்வர்களுள் மூத்தவன் கம்பண்ணன் ஆவான். தந்தையின்வளர்ப்பிலிருந்த கம்பண்ணனைத் தீய பழக்கங்கள் தீண்ட அஞ்சின.

வளர்ந்த பின்னர்த் தந்தையின் அறிவுரைப்படி தெற்கு நோக்கிப் படையெடுத்து, தொண்டை மண்ட லத்தை ஆண்டுவந்த சம்புவராயரைக் கொன்று காஞ்சியைத் தலைநகராக்கிக் கொண்டான். மக் களுக்கு வரிகளைக் குறைத்து வசதிகளைப் பெருக்கித் தந்து ஆட்சிபுரிந்து கொண்டிருந்தான்.

ஒருநாள் அவன்முன் ஒரு வீரப் பெண் தோன்றி தமிழகம் இசுலாமியர்களின் ஆட்சியால் படும் அவல நிலையையும், இந்துசமயக்கோயில்கள் இடிக்கப்பட்டுக் கிடப்பதையும், காவிரியாறு கட்டுப்பாடின்றி, கரை

களை உடைத்துக்கொண்டு ஓடுவதையும், பார்ப்பனச் சேரிகளில் புலால் நாற்றம் வீசுவதையும், மிருதங்க இசை நிறைந்த தெருக்களில் ஆந்தையின் அலறல் கேட்பதையும், இளம்பெண்களின் மார்பில உள்ள சந்தனச் சேற்றைக் கவர்ந்து வெண்மையாக ஓடி வந்த தாமிரவருணி ஆறு, இசுலாமியர்களால் கொல்லப்பட்ட பசுக்களின் குருதியால் செந்நீராகி ஓடிவருவதையும் எடுத்துரைத்துத் தன் கையிலிருந்த ஆற்றல் மிக்க வாளையும் அவன்முன் வைத்துப் படையெடுக்க வேண்டினாள்.

கம்பண்ணன் சிறிதுகாலம் கழித்து மதுரை நோக்கிப் படையெடுத்து, இசுலாமியர்களை வென்றான். மற்ற இந்து அரசர்கள் வாழ்த்தத் தேவர் பூமாரி பொழிந்தனர். மேலும், இந்நூலிலிருந்து விசய நகர அரசின் தோற்றத்தை அடுத்துள்ள காலப்பகுதியையும், சம்புவராயரைக் கம்பண்ணன் போரில் கொன்றதையும், முதலாம் புக்கரின் மனைவியருள் தேவாயி ஒருவர் என்பதையும், அவர் கம்பண்ணனுக்குத் தாய் என்பதையும், இசுலாமியர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்து சமயக் கோயில்களின் நிலையையும், திருவரங்கக் கோயிலிலிருந்த அரங்கநாதரின் செப்புப் படிமம் இசுலாமியர்களுக்கு அஞ்சி, திருநாராயணபுரம் எனும் மேலக்கோட்டை, திருமாலிருஞ்சோலை, கோழிக்கோடு, புங்கனூர் வழியாகத் திருப்பதிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, இசுலாமியரை வென்ற பிறகு மீண்டும் திருவரங்கக் கோயிலிலே வைக்கப்பட்டதையும் அறிய முடிகிறது.

காவிய மரபிலும் வருணனை, உவமை போன்ற உத்திகளிலும், கங்கா தேவி காளிதாசனைப் பின்பற்றியுள்ளார். காளிதாசன் இரகுவம்சத்தில் கருவுற்ற பெண்ணைச் சிறப்பிப்பதைப் போன்றே கங்காதேவியும், மதுரா விசயத்தில் சிறப்பித்துள்ளார். அவர் காளிதாசனைப் பின்பற்றியிருந்தாலும் பின்னர்வந்த கவிஞர்கள் இவரைப் பின்பற்றி எழுதியுள்ளனர். இராகவேந்திர விசயம் என்னும் நூல் அதற்குச் சான்றாகும். பருவகாலங்களும் நிலாத் தோற்றம் போன்ற காட்சிகளும் சிறப்பாக நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. ம.இரா.

துணை நூல்கள்:

வேணுகோபாலன், மதுரா விஜயம், பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, 1980.

Harihara Sastri, G. & Srinivasa Sastri, V. (Editors), Madura Vijaya or Virakamparaya Charita-An Historical Kavya by Ganga Devi, The Sridhana Power Press, Trivandrum, 1956.

மதுரை: 'வரலாறு' என்று தோன்றியதோ அன்றுமுதல் இன்றுவரை மதுரை தனக்கென்று ஒரு வரலாற்றினைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இந்நகர் வைகை ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. சென்னையிலிருந்து ஏறத்தாழ 350 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது

இந்நகரத்தின் தொன்மையான வரலாற்றிற்குப் பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அவை இலக்கியம், தொல்பொருள் சின்னங்கள், கல்வெட்டுகள், வெளிநாட்டவர் குறிப்புகள் போன்றவை ஆகும். சங்ககால இலக்கியத்தில் இவ்வூர் கூடல், நான்மாடக்கூடல், மதுரை, ஆலவாய் எனப் பல பெயர்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அக்காலத் தமிழகம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுத் (சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு) தனித்தனி அரசாட்சி கொண்டு விளங்கியது. மீன்கொடியைத் தங்கள் சின்னமாகக் கொண்டு அரசாட்சி செலுத்திய பாண்டிய மன்னர்களின், பாண்டிய நாட்டின் தலைசிறந்த தலைநகராக மதுரை கி.மு 5 – ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 11 – ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை விளங்கியது.

'சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மாமதுரை' என்னும் அடைமொழிக்கேற்பத் தொன்மைக்காலத்திலேயே தமிழுக்காகச் சங்கங்கள் கண்டதும் இவ்வூரே. ஆனால், காலத்தால் அச்சங்கங்கள் அழிந்து போயின என்பது பழைய வரலாறு. தன் கணவனைக் கொலை செய்ததால் மன்னன் நீதி தவறினான் என்பதையும் தன் கணவன் குற்றமற்றவன் என்ற உண்மையினையும் ஒரு சிலம்பின் மூலம் மெய்ப்பித்த கண்ணகி என்னும் பெண்ணின் வஞ்சினவுரையால் மதுரை முற்றிலும் எரிந்து சாம்பலானதும், நீதிக்காகப் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனும், கணவனுக்காக அரசி கோப்பெருந்தேவியாரும் உயிர்துறந்ததும் இவ்வூர் மண்ணிலேதான் என்பதை இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது மதுரையில் 'கோவலன் பொட்டல்' என்னும் ஒரு மேடு உள்ளது. அங்குத்தான் கண்ணகியின் கணவன் கோவலன் கொல்லப்பட்டான் என்பது வழிவழிவந்த செய்தி ஆகும். இங்குத் தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்பொருள் துறையினர் அகழாய்வு செய்து பழைய வரலாற்றிற்கு உகந்த சான்றுகள் பலவற்றையும் கண்டுபிடித்துள்ளனர். முத்துக்குளித்தல் என்னும் தொழில் பாண்டிய நாட்டின் கொற்கைத் துறைமுகத்தில் நடைபெற்றது. மிகவும் விலைஉயர்ந்த நல்ல முத்துகளைப் பெறுவதற்காகப் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரான மதுரைக்கு, யவனர்கள் என்று கூறப்பட்ட கிரேக்கர்கள் முதல் அனைத்து வெளிநாட்டவர்களும் வந்து சென்றனர் என்பதற்கும், வெளிநாட்டோடு இவ்வூர்

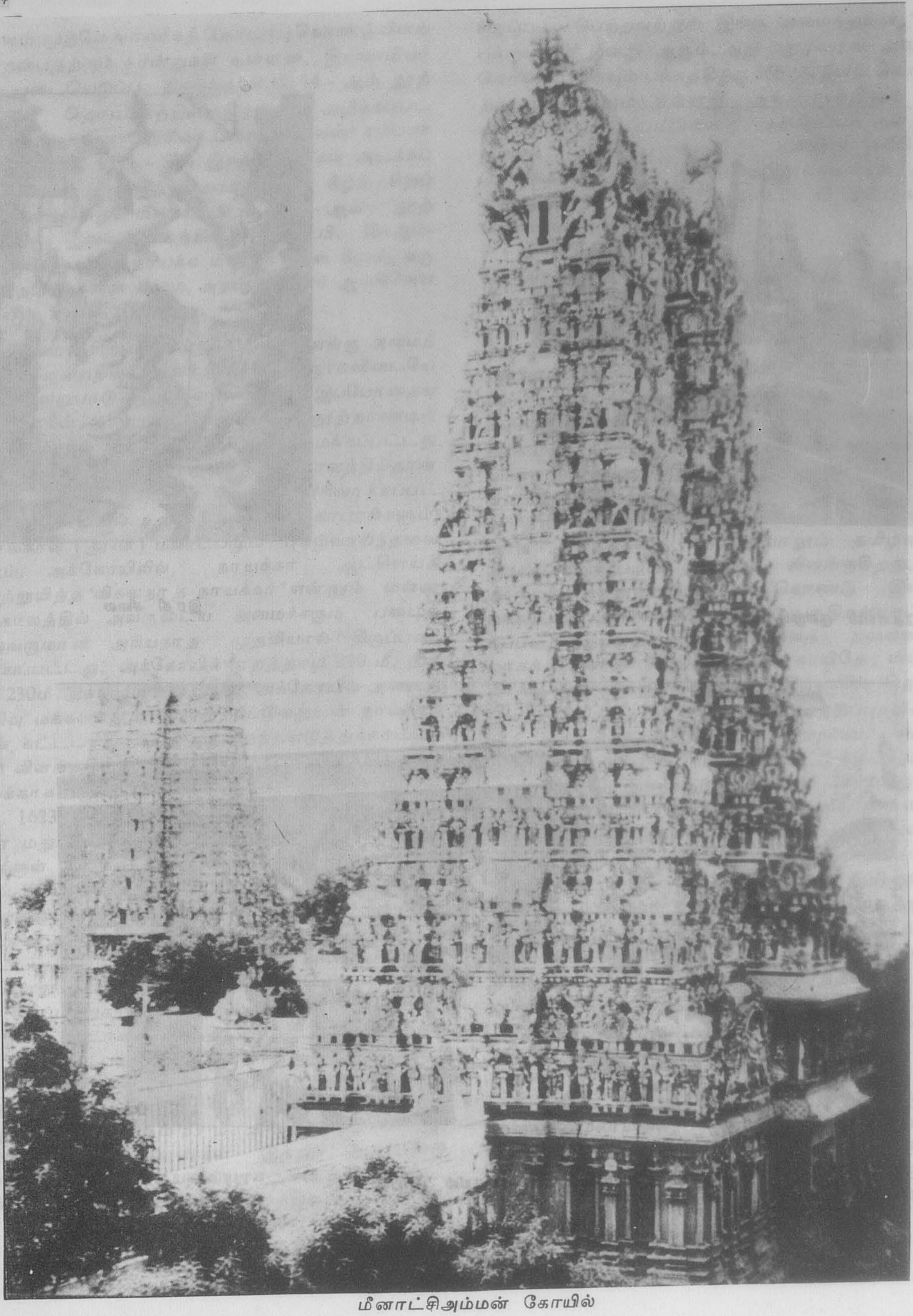

மீனாட்சிஅம்மன் கோயில்

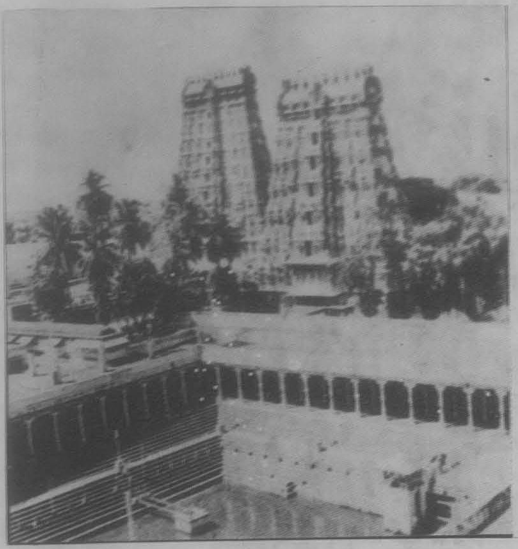

கோயில் குளமும் முகப்பு மண்டபமும்

இரதி சிலை

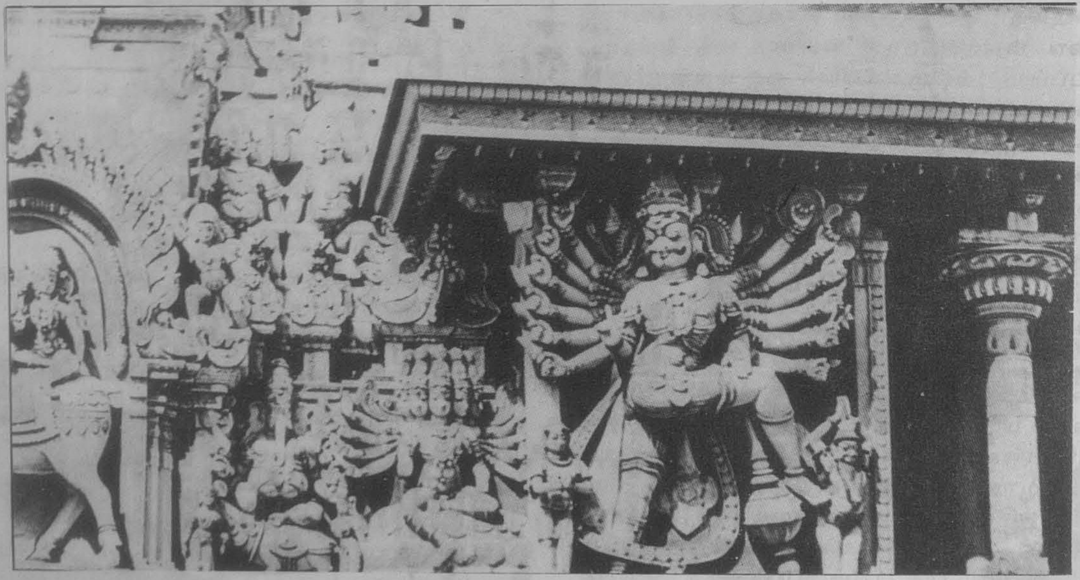

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் சிற்பம்

அக்காலம முதலே வாணிகத் தொடர்பு கொணடுவிளங கிய தென்பதற்கும் சான்றுகள உள்ளன. இசுலாமியர் களின் படையெடுப்பு நிகழ்ந்த கி.பி. 14 - ஆம நூற் றாண்டின தொடக்கத்தில் இந்நகரம் அழிககப்பட் டாலும், விசயநகர அரசின படைத்தலைவர் கம்பண ராயரால கி.பி. 1371 - இல் இசுலாமியர்கள் அடக்கப பட்ட பின்னர் இது இந்து அரசாகளின் கீழ்ச சிறப் புடன விளங்கியது. பின்னர் கி.பி. 16 - ஆம் நூற றாணடின் இடைககாலத்திலிருநது கி.பி. 18-ஆம- நூற்றாணடு வரை நாயகக மனனர்களின கீழும, கரு நாடக நவாபுகளின கீழும, அதன் பினனா ஆங்கிலேய ஆட்சியின கீழும் இருந்தது.

இத்தகைய சிறப்புவாயநத மதுரை எங்கு அமைந் திருநதது எனபதில் வரலாறறு அறிஞர்களிடையே கருதது வேறுபாடுகள உள்ளபோதிலும், இப்போதைய மதுரைநகரின அமைப்பு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாணடில் நாயககாகளால் திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்டது என்பதில் ஐயமிலலை. அவர்கள காலததில்தான இந்நகரில் மீனாட்சிஅம்மன கோயில் விரிவாக்கப்பட் டது. அக்கோயிலில் உள்ள ஒனபது கோபுரங்களும், ஆயிரங்கால் (தூண) மணடபமும் புகழவாய்ந்தவை யாகும். அக்கோயிலில, நாயககா ஆட்சியைத் தோற்றுவித்த 'விசுவநாத நாயககர்' எனனும் மன்ன ரின காலத்தில் அவருடைய அமைச்சரும படைத் தலைவருமான அரியநாத முதலியால திருப்பணி செய்யப்பட்டது. அக்கோயில் ஏறத்தாழ 290 மீ நீள மும், 230மீ. அகலமும் உடையது அக்கோயில் அனைத் துபிரிவு மக்களாலும போற்றபபடுவதுடன் நாயக்கர் களின் கட்டடக்கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டா கவும் விளங்குகிறது. இநநகரின் மற்றொரு சிறப்பு நாயக்காகால அரண்மனை ஆகும். அவவரணமனை கி.பி. 1623 - ஆம் ஆண்டு முதல 1659 - ஆம் ஆணடு வரை மதுரையை ஆட்சி செய்தவரும், நாயக்க மன னர்களுள சிறந்த இடத்தைப் பெற்றவருமான திரு மலை நாயக்க மன்னரால் கட்டப்பட்டது ஆதலால், அவ்வரண்மனையும் அவர் பெயரினால 'திருமலை நாயக்கர் மகால' எனறுகூறப்படுகிறது. கூர்மாடக் கட்டடப்பாணியில் அமைநதுள்ள அவவரணமனை இப்போது தமிழக அரசின் தொலபொருள் துறை யின் கீழ்ப்பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. அக்காலககட் டத்தில் உண்டாக்கப்பட்டது 'வசந்த மண்டபம்' அல் லது 'புதுமண்டபம்' எனற ஒனறாகும். அந்த மண்ட பம் சொக்கநாதக்கடவுள வேனிற்காலத்தில் வீற்றிருப் பதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அம்மண்டபம ஏறத் தாழ 100 மீ. நீளமும் 33 மீ. அகலமும் கொண்டது. அமமண்டபத்தின் தூண்கள் இந்துக் கோட்பாடு களைவிளக்கக் கூடியவையாக அமைநதுள்ளன. மன்னர் திருமலைநாயக்கா காலத்தில கட்டப்பட்டு,

சிறப்புப பெறறவற்றுள் இஙகு அமைநதுளள 'தெப பக்குளமும்' ஒன்று ஆகும். அது சதுரவடிவ அமைப்பு கொணடதாகவும் பக்கத்திற்கு 366 மீ. நீளம் கொணட தாகவும் அமைநதுளளது. அங்கு முறறிலும கருங் கல் பயன்படுத்தப்பட்டுளளது. அத்தெப்பக் குளததின் நடுவில ஒருசிறிய கோயில் உளளது. ஒவ்வொரு ஆணடும் - அத்தெப்பககுளம் விளக்குகளால அலங கரிககப்பட்டுப பக்திப்பொலிவுடன் விழாக் கோலம் கொளளும் சிறப்புடையது.

இக்காலத்தில பல புகழமிகக தொழிறசாலை களையும, கல்விக் கூடஙகளையும பெறறு விளங்கும நகரமாகக் காணப்படுகிறது மதுரை. இநநகரின முக் கிய தொழில் நெசவு ஆகும். அதில சௌராட்டிர மரபினா மிகுதியாக ஈடுபட்டுளளனர். இருப்பினும வேளாணமைத் துறையிலும இதறகு முக்கிய பஙகு உணடு. இநநகரம கி.பி 1866-ஆம ஆணடு நகராட்சி யாக மதிப்புயர்வு பெறறது. இபபோது மாநகராட்சி யாக உயர்ந்துளளது. இன்றைய தமிழகத்தில் அனைத்து வகையிலும சிறந்த இடததைப் பெறறுச் செனனைககு அடுத்துச் சிறந்த நகரமாக விளங்குவது மட்டுமல லாமல, மக்கள தொகையாலும தமிழகத்தின இரண்டாம பெரிய நகரமாக விளஙகுகிறது. இந் நகரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயஙகிய மாவட்டம அணமையில இரணடு பகுதிகளாகப் பிரிக கப்பட, ஒருபகுதி திணடுக்கலலைத தலைமையிட மாகக் கொணடு திணடுக்கல் காயிதே மிலலதது மாவட்டமாக உருப் பெற்றது. இநநகரில தென்னக இருபபுப் பாதையின மிகப பெரிய சந்திப்புகளில ஒன றும, அரசுமருத்துவமனையும், 'தமுக்கம' எனனும பெயர் கொணட பெரியவிளையாட்டுத்திடலும் உள ளன. மேலும், இநநகருக்குச் சிறப்புச் சேர்பபதுபோல் மதுரை காமராசா பலகலைக் கழகமும், ஒரு விமான நிலையமும, ஒரு வானொலி நிலையமும் உள்ளன. இநநகரத்திற்கு ஐந்தாம் உலகததமிழ மாநாடு நடத்தப்பட்ட பெருமையும உணடு. தமிழுக்காகப் புதிய தமிழசசங்கம ஒனறு 1901-இல பாணடித்துரைத தேவரால் இஙகுத் தோற்றுவிககப்பட்டு, சிறப்பான முறையில பணியாற்றி வருகிறது. இநது, இசுலாம, கிறித்தவம் ஆகிய சமயததைச் சேர்ந்தவர்கள இஙகு வாழகின்றனர். இருப்பினும், களளா, மறவர், அகம படியா என்று கூறப்படுகின்ற முககுலத்தோர் வழி யினர் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர்.

மதுரை மூனறு திசைகளில் திருப்பரஙகுனறம் மலை, அழகர்மலை, ஆனை மலை என்னும் மலை களின இயற்கையமைப்பைப் பெற்று விளங்குகிறது. அம்மலைகளுள சில இநதுக் கடவுளாகளின் இருப்பிட மாக உள்ளன. இந்நகரில் பல திருவிழாககள

கொண்டாடப்பட்டாலும் சித்திரை மாதத்தில் கொண்டாடப்படும்சித்திரைத் திருவிழா மிகுந்த சிறப்புடையதாகும். அதில் பல்லாயிரக் கணக்கில் மக்கள கூடி அவவிழாவுடன் தொடர்புடைய சொக்கநாதர், மீனாட்சி, அழகர் போனற தெய்வங்களை வழிபடுவர். இத்தகைய சிறப்புடைய நகரம் பல புராணங்கள, காவியங்கள், மரபுக்கதைகள் முதலானவை உருவாவதற்குத் தொடர்புடைய மையமாக விளங்குகிறது. பா.ஜெ.

மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள ஒருவர். சங்க நூல்களில் இப்பெயருடன அம்மளளனார் என்ற பெயரிலும், மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார மள்ளனார் எனற பெயரிலும், பாடல்கள் காணக்கிடக்கின்றன. மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் என்பவரே இப்பெயர்களால் சுட்டப் பெறுகின்றார் எனக் கருதத் தோன்றுகின்றது. அளக்கர் ஞாழல் என்பது ஓர் ஊர் என்றும், மள்ளர் என்பது வீரரைக் குறிக்கும் சொல் என்றும், உ. வே. சாமிநாதையர் கருதுகின்றார். மேலும், மள்ளர் என்ற பெயரில் பலர் உள்ளமையால் அவர்களினின்றும் இவரை வேறுபடுத்திக் காட்ட, அம்மள்ளனார் என வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உள்ளது. மள்ளனாருடைய தந்தையார் பெயர் அளக்கர் ஞாழார் எனப்படுவதைக் காணுமிடத்து அவர் சிறந்த நல்லிசைப் புலவர் எனவும் கடலிடும் எக்கர்க்கண நின்ற ஞாழலை அளக்கர் ஞாழல் என்று சிறப்பித்துப் பாடியமையால் அளக்கர் ஞாழலார் என அழைக்கப்பெறறார் எனவும் விளக்கங்கள் அளிக்கப் பெறுகின்றன. மளளர் எனபதை இவர் இயற்பெயராகக் கொளவர். மதுரைஅளக்கர், ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார் என்ற பெயரில் இவரது பாடல் புறநானூற்றில் (388) காணப்பெறுகின்றது. அப்பாடலில் ஆசிரியர் மள்ளனார், சிறுகுடிகிழான் பண்ணன் கிணைமகனுக்கு வழங்கிய கொடைகளையும், புலவர்களுக்கு அவன் செய்த உதவிகளையும் எடுத்துப் போறறி, இறுதியில அவன் நன்மையைப் பாராட்டா வழி, நன்றி கொன்ற குற்றத்திற்காகப் பாண்டியன் தம்பால் அருள கண் மாறுக என உரைக்கின்றார். நற்றிணையில் அம்மள்ளனார் என்ற பெயரில் (82)குறிஞ்சித் திணையில் தோழியிற்புணர்ச்சிக்கண தன்னிலை கொளீஇயது என்ற துறையிலும், மதுரைஅளக்கர் மகனார் மள்ளனார் என்ற பெயரில் குறிஞ்சித் திணையில் தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்கு உரைப்பாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது என்ற துறையிலும் (297) முல்லைத் திணையில வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது என்ற துறையிலும் (321) பாடியுளளார். குறுந்தொகையில் பருவங்கணடழிந்த கிழத்தி தோழிக்கு உரைப்பதாகவும்(188), பிரிவிடைத்தோழி வற்புறுத்தியதாகவும் (215) பாடல்களை இயற்றியுளளார். அகநானூற்றில் பாலைத் திணையில் தலைவன் இடைச் சுரத்தில் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாகவும் (33), முல்லைத் திணையில் வினை முற்றிய தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பானாய்ப் பாகற்குச் சொல்லியதாகவும் (144), பாசறைக்கண தலைமகன தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாகவும் (174), வினை முற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியதாகவும் (244,344), வினை முறறிப் புகுந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியதாகவும் (314), முன்னொரு காலத்துப் பொருள வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பொருள் முற்றி வந்திருந்த காலத்து மீணடும் பொருள கடாவின நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாகவும் (353) பொருள அமையப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் பாடல்களில் உவமை நலம் சிறந்து விளங்கு மாற்றையும், இவரது புலமை நலம், வானநூல் ஆகியன சிறந்து விளங்குமாற்றையும் அறிய முடிகின்றது. தா.ஈ.

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார்: காண்க: அறுவை வாணிகன இளவேட்டனார்; இளவேட்டனார்.

மதுரை ஆசிரியர் கோடன் கொற்றனார்: குறுந்தொகை 144 – ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர் இவர். மதுரை நூலாசிரியன் என்றும, மதுரைப் பாலாசிரியன் எனறும் இப்பாடல் பாடிய ஆசிரியர் பெயரில் பாடவேறுபாடுகள் உள்ளன. மதுரை ஆசிரியர் கோடங்கொறறனார் என்பவரும் இவரேயாவர்.

புலவர் பெயரால் இவர் மதுரையினர் என்பதும, ஆசிரியப் பணி செய்தவர் என்பதும், கோடன் என்பார்க்கு மகனார் எனபதும் அறிய வருகின்றன. கோடன் என்பது சிறப்பாகக் கற்றவன் என்னும் பொருளதாகலாம். ‘கோடன் மரபு’ என்பதில் கோடல் என்பது கொளளுதல் என்னும் பொருளது. மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியதாக இவர்தம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

கழியில் காவிமலரைப் பறித்தும், கடலலையில் புகுந்து விளையாடியும், தன் ஆயத்தார் தத்தமக்குரியவாறு மகிழந்திருக்க, அவர்களைப் பிரிநதறியாத தலைவி, முகில் தவழ்கின்ற உசசியையுடைய உயர்ந்த மலைத் தொடர்களைக் கடந்து தன் அடியைத் துனபுறுத்தும் பாலைநிலத்துப் பிரிநது செனறனள். ‘நேற்று வரை அவள் கொணடிருந்த மெல்லியல் தான் என்ன? இனறு அவள் கொணட வல்லியல்

தான் என்ன? இது தான் கொண்ட அறக்கடனால் உண்டாயது போலும்' எனக் கருதுகிறாள செவிலித் தாய்.

பிரியா ஆயத்தையும், ஆயத்துடன ஆடலையும் பிரிந்து சென்றமை, உரிய கடமையைத் தவறாது ஆற்றல் வேண்டுமென்னும வழிவழி வந்த அறமுறை எனபதை உணர்ந்த செவிலி, நற்றாய்க்கு உணர்த்தி அறத்தொடு நின்றது இது. இரா.இ

மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார்: சங்கப் புலவராகிய இவர் பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுளளது (309). இவா மதுரையில வாழ்ந்தவர் என்பதும், கௌசிகனார் என்பது இவர் பெயர் என்பதும் விளங்கும் கௌசிகனார் எனனும் பெயருடையவர் பிறரும் இருநதனர்என்பது மதுரை இளங்கௌசிகனார் என்னும பெயரால (அகம். 381) விளங்குகிறது. இவர் பெயர் கோசிகனார் என்றும், இவர் தநதையார் பெயர் இளங் கணணியார் என்றும் ஔவை. சு.துரைசாமிப் பிளளை கூறுவர்

இக்கௌசிகனார், தும்பைத் திணையில் 'நூழிலாட்டு' என்னும் துறையில் பாடிய பாடல் கிடைத்துள்ளது. நூழிலாட்டு என்பது போர்க்களத்திற்கு வந்த படைகள் கெடுமாறு, தன் மார்பில தைதது நின்ற வேலைப் பறித்து எறிதல் என்னும் கருத்தினதாகும் (பு.பொ.வெ. 142).

பகைவர்களுடைய படைக்கலங்களின் கூர்மழுங்குமாறு தங்கள் படைக்கலங்களை ஏவி வெற்றி கொளளுதல் வீரமிக்க பிறர்க்கும் உரியதேயாகும். ஆனால், நலல பாம்பு குடியிருக்கும் புற்றைப் போலவும் நெருங்கி வந்தாரைக் கொல்லுதறகாகக் காளை சுழன்று திரியும் ஊர்மன்றம் போலவும், மாற்றுதற்கு அரிய வலிமையுடன் பகைவர் பாசறையில் உளளான என்ற அளவில அஞ்சுமாறு ஒப்பற்ற வேறபடையுடைய எம் தலைவனிடத்தே ஒளி உளளது எனபது இவர் பாடிய பாடலின் பொருளாகும்.

பாசறையில் உளளான் என்ற அளவானே பகைவர் அஞ்சத்தக்க ஒளியுடையவன எனத் தலைவனின வீரச்சிறப்பை வெளிப்படுததியது இது பாம்பைக கண்டால் படையும் நடுங்கும என்பது பழமொழியாகப், பாம்புப் புற்றை-திட்டவட்டமாகப் பாமபு இருக்கிறது என்று அறிந்துகொணட புற்றை-அணுக எவருக்கும் துணிவுண்டோ எனனும் தெளிவால் அவ்வாறு கூறினார். இரா.இ.

மதுரை இளம்பாலாசிரியர் சேந்தன் கூத்தனார்: சங்கப் புலவராகிய இவர் பாடிய பாடலகள அகநானூற்றில் இரணடும் (102, 348) நற்றிணையில் ஒன்றுமாக (273) மூன்று கிடைததுள்ளன. இளம்பாலாசிரியர், பாலாசிரியா, ஆசிரியர், பேராசிரியர், கணக்காயர், எழுத்தாளர் எனப் பல நிலை ஆசிரியர்கள இருந்தனர் எனபது பாட்டு, தொகை ஆகியவற்றால் அறிய வருகினறது. அவ்வகையில் மழலையர்க்கு ஆசிரியராக இருந்த இப் பெருமகனார் இளமபாலாசிரியர் எனப்பட்டாரா கலாம் இவர் தந்தையார் பெயர் சேந்தன. இவா பெயர் கூத்தன. இவரூர் மதுரை இவவெல்லாச் செய்திகளும் ஒருங்கே அமையும் வணணம் சான றோர் இப்பெயரால் இவரை வழங்கினா.

இவர் பாடியனவாகக கிடைத்துளள பாடலகள அனைத்தும் அகபபொருள் பற்றியன; அனறியும குறிஞ்சித் திணையே சார்ந்தன. தினைக் கதிரைத் தின்னவநத யானை, தலைவி பாடிய குறிஞசிப பண்ணைக் கேட்டுத் தினைககதிரையும் தினனாமல, மூடாக் கண்ணையும மூடி உறங்கியதாக இவா பாடும் அழகும் (அகம்.102), மணங்கமழும் மாம பழச சாறறில பலாசசுளைகளைத் தெரிநதெடுததுக் கலந்து, அக்கலவையுடன முதிர்நத தேனைச சேர்த்து வடித்துதெடுத்த பிழிவை, மூஙகில குழாயில் அடைத்து நெடுநாள் வைத்திருநதுஉணடாக் கப்படும் தோப்பிககள்ளைப பற்றிச் செய்நநோததியுடன கூறும் பகுதியும் (அகம 348)முறையே இவாதம இசைக் கலைததிறம, மடைத் தொழில திறம ஆகிய வற்றை விளக்கும்.

தலைவன் பண்பாளனாகவும் நல்லனாகவும, இருநதும் அவன் திருமணம் செய்து கொளளாமல களவை மேலும் விரும்பி வருதலால், தலைவிக்கு உணடாகிய துயரைப் 'பணபுதருபடர்' எனறும் (நற் 273), 'நிலையா நனமொழி' எனறும (அகம. 348) கூறிய திறம இப்புலவர்தம் சொல்லாட்சித திறனுக்குச சான்றாம். இரா.இ.

மதுரை ஈழத்துப்பூதன் தேவனார்: காண்க: ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்.

மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன் பூதனார்: மதுரை எழுத்தாளன சேநதன் என்பார்க்கு மகனாராகிய இவர் பூதனாா என்னும் பெயரினர். சங்கப புலவர்களுள ஒருவர். சேநதம் பூதனார் (சேகம் பூதனார்), மதுரை எழுததாளனார் எனபார் இவரின் வேறானவர்.

இவர் பாடிய பாடல்களாகக் குறுந்தொகையில இரணடும் (90, 226) அகநானூற்றில் ஒன்றும் (207) ஆக மூன்று பாடலகள கிடைததுளளன. பூதனார் எனனும் பெயர் சங்க நாளிலும் அதனை அடுதத நாளிலும் பெருவழககுடையதாகும். மதுரை ஈழத்துப

பூதன் தேவனார், மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார், பூதத்தாழ்வார் என்பன போன்ற பெயர்களால் அது உறுதியாகும்.

அகநானூற்றுப் பாடல் பாலைத்திணையில், மகட்போக்கிய தாய் (செவிலித்தாய்) கூற்றாக அமைந்தது; அருமை மிக்கது.

'தேன்கலந்த பாலைக் கிண்ணத்தில் ஏந்திக் கொண்டு கூந்தலை என் விரலால் கோதிக்கொண்டே அவள் விரும்பும் சொற்களைச் சொல்லி உண்ணென்று வேண்டவும் உண்ணாதவள், கடலிலே விளைந்த உப்பை அள்ளிக் கழுதைமேல் பொதியாக ஏற்றிக் கருமலைக்குக் கொண்டு செல்லும் பருக்கைக் கற்கள் சிதறிக்கிடக்கும் வழிகள் அமைந்த பாலை நிலத்தில் யானைகள் மிதித்து உழக்கியதனால் தூர்ந்து போன நீர்நிலையைத் தோண்டிக் குறை குடமாக முகக்கப்பட்ட உவர் நீரை, அறநோக்கில்லாத தலைவன் ஊட்டப் பெருமூச்செறிந்து வியர் வையுண்டாகப் பருகினள் போலும்' என்பது அப் பாடற் பொருள்.

உப்பு வணிகத்திற்குச் செல்வோர் நன்னிமித்தம் பார்த்துக் கொண்டும், படைக்கருவிகளை அமைத்துக் கொண்டும்செல்வர் என்பதை இவர் குறிப்பிடுகிறார். கழுதையை, 'நிரைப்பரப் பொறைய நரைப்புறக் கழுதை' என்பதும் (அகம்.207), தாழம்பூவை, 'தயங்கு திரை பொருத தாழை வெண்பூக், குருகென மலரும்' (குறு.226) என்பதும் இவர்தம் நுண்ணியல் நோக்கைத் தெரிவிக்கும். இரா.இ.

மதுரை எழுத்தாளனார்: மதுரையைச் சார்ந்த இப்புலவர் சங்க காலத்தவர். இவர் புலவர்கள் அவையில் இருந்து அவர்கள் பாடல்களைப் படியெடுத்துத் தரும் பணியை மேற்கொண்டவராகலாம். இவரும் புலவராகலின் இவர் பாடிய பாடல்களும் பல இருந்திருக்கலாம். அவற்றுள் ஒன்று அகநானூற்றில் உள்ளது (84).

மதுரை எழுத்தாளன் என அச்சிட்ட நூல்களில் இவர் பெயர் இருப்பினும், சங்ககாலப் புலவர்களின் பெயரமைதிப்படி, எழுத்தாளனார் என்று உறுதி செய்யலாம். ஏடு பெயர்த்தெழுதினார் 'ஆர்' என்னும் சிறப்பு இறுதியை விட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இவர் பாடிய அகப்பாடல், முல்லைத்திணையில், தலைமகன் பாசறை இருந்து சொல்லியது என்னும் துறையில் உள்ளது. அது போர் மேற்கொண்டு சென்ற வேந்தன் போர்முடிந்த பின்னும் தன் சினம் தணியாது பாசறையில் இருப்பானாக அவனுக்குத் துணையாகச் சென்ற தலைவன் தன் தலைவியை நினைந்து தன்னுள் வருந்திக் கூறுவதாக அமைவது.

'கார் திரள்கிறது; கடுமழை பொழிகிறது; சிறு செடி கொடித் தூர்களின் கீழே படுத்திருக்கும் பன்றியின் கரிய உடல் மறைய வெண்முல்லை மலர் உதிர்கின்றது; அக்காட்டகத்துச் சிற்றூரின் வீட்டகத்தே தலைவி பிரிவுத் துயர் தாங்காது எதிர்பார்த்திருப்பாள்; யானோ, மருத வளமிக்க ஊரையே கப்பமாகப் பணிந்து கொடுக்கவும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போரிலே கருத்துச் செலுத்தும் வேந்தன் பாசறைக் கண்ணே உள்ளேன்; அவள் நிலை யாதாகுமோ' என்பது எழுத்தாளனார் பாடிய பாடலின் கருத்து ஆகும். இரா.இ.

மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம் புகுந்தாராயத்தனார்: சங்கப் புலவராகிய இவர் பெயர், மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம்புகுந்த நராயத்தனார் என்னும் பாடத்துடனும் உள்ளது. இவர் பாடியது புறநானூற்று 350 – ஆம் பாடலாகும்.

'ஓலை-ஓலையால் இயற்றப்பட்ட குடை; தாழை முதலியவற்றின் ஓலையுமாம். இதனால், இவர் வணிகம் செய்பவர் என்று தெரிகிறது. இவர் பாடிய மகட்பாற்காஞ்சி இன்சுவையுடையது' என்னும் குறிப்புகளைப் புறநானூற்றுப் பதிப்பாசிரியர் உ.வே. சாமிநாதையர் பாடினோர் வரலாற்றில் தெளிவு படுத்திக் காட்டியுள்ளார்.

இனி, இவர் பெயர் ஏடு எழுதினோரால் இவ்வாறு பிழைபட்டது என்றும், மதுரை மேலைக்கடைக் கண்ணம்புகுந்தராயத்தனார் என்பது பெயர் என்றும் ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை கூறுவார். அவர் கருத்து வருமாறு:

மேலைக்கடையம் என்பது தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ளதோரூர். அவ்வூர் நல்லிசைச் சான்றோர் பலர் பிறந்த சிறப்புடையது. கடையம் என்பது கடையெனச் சுருங்கிற்று. இப்போதுள்ள மேற்கடையம், கீழ்க்கடையம் என்னும் ஊர்கள் இடைக்காலத்தே கோனாட்டு விக்கிரம பாண்டிய நல்லூரான கடையம் என்றும் கோனாட்டுக் கடையம் என்றும் வழங்கியதைக் கல்வெட்டுகளால் (522,525- 1916) அறியலாம். மேலைக்கடையத்தார் எனற்பாலது மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் என ஏடெழுதினோரால் பிழைக்கப் பட்டுள்ளது. அக்கடையத்தைச் சார்ந்த ஒரு குடியினர் மதுரையில் தங்கி இருந்தமையின் அவர் மதுரை மேலைக் கடையத்தார் என வழங்கப் பட்டார். மதுரை மேலைக் கடையத்தாரான நல்வெள்ளையார் என்ற சான்றோர் ஒருவர் நற்றிணை பாடிய ஆசிரியன்மாருள் ஒருவராகக் காணப்படுகின்றார். மதுரைக் கடையத்தார் மகனார் வெண்ணாகனார் என்றொருவர் குறுந்தொகையில் காணப்படுகின்றார். ஆக,கடையத்தில் இருந்து வந்து மதுரை

யில் தங்கி வாழ்ந்த கடையத்தார் குடி சிறந்த நல்லி சைப் புலவரைப் பெற்று மேன்மையுற்று விளங்கினமை தெளிவாகும். இவர் இயற்பெயர் ஆயத்தனார் (புறம். 350) என்பது. இவர் பாடிய புறப்பாடல் காஞ்சித் திணையில் மகட்பாற் காஞ்சி என்னும் துறைய தாகும். இரா.இ.

மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் நல்வெள்ளியார்: இவர் பெயரில் நல்வெள்ளையார் என்ற பாடம் உண்டு. இவர் பெயர் கொண்டு இவர் பெண பாற் புலவரென்று ஊகிககிறார் நற்றிணை உரையா சிரியர் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர்.

இப்புலவர் பெயர் மதுரை மேலைக் கடையத் தார் நல்வெள்ளையார் என்பது என்பார் ஔவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை (காணக: மதுரை ஓலைக் கடைக் கணணம்புகுந்தாராயத்தனார்.

இவர் பாடிய பாடல்கள் இரண்டு நற்றிணையில இடம் பெற்றுள (250, 369). முதற் பாடல் மருதத் திணையில், புதலவனொடு புகுந்த தலைமகன் ஆற்றானாய்ப் பாணற்குரைத்தது என்னும் துறையின தாகும். அடுத்த பாடல் நெய்தல் திணையில் பட்ட பின்றை வரையாது பொருள் வயிற்பிரிந்தது ஆற்றா ளாகிய தலைமகள் வன்பொறை எதிரழிநதது என்னும் துறையது.

'உயர்ந்த இமயத்தின் உசசியிலிருந்து இறங்கி ஓடிவரும கங்கையாற்று நீர், கூடிய விரைவாலும் நீர்ப் பெருக்காலும் கரையை உடைத்துச் செலவது போன்று, நிறையென்னும் கற்புக்காவலை அழித்துச் செல்லும் காம வெள்ளத்தை நீந்தத தெரியாத யான் எவ்வாறு தப்பிப் பிழைப்பேன்' எனத் தலைவி தோழி யிடம் கூறும் பொருளில் அப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

பகற்பொழுது கழிதற்கே பெருந்துயராக உள்ளது; மிகமிக மெல்லென நகர்கினறது இந்நிலையில் இரவுப் பொழுதை எவ்வாறு கழிப்பது எனனும் கருத் தில் இச்செய்யுள் இயற்றப்பெற்றது. இரா.இ.

மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகனார், சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். இவர் மதுரைக் கள்ளிற் கடையததன் வெண்ணாகனாரின் வேறாவர். இவர் பாடியதாகக் கிடைத்துள்ளது குறுந்தொகை 223 – ஆம் பாடல் ஒன்றேயாம். வரை விடை வேறுபட்ட தலைவியின் மேனி வேறுபாடு கண்டு வற்புறுத்தும் தோழியிடம் கிழத்தி உரைத் ததாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியும் தோழியும் பெரிய ஊரிடத்து நடந்த விழாவிற்குச் சென்று தலைவனை எதிர்ப்பட்டு அளவளாவினர் என்றும், அதன் பயனாகத் தாய் ஓம்பிய பெண்மை நலமிழநது தலைவி உழந்தாள எனறும் அப்பாடல கூறும். ஊர்கருப் புறபபடும்போது வாய்சசொல் (விரிச்சி) கேட்கும் வழக்கத்தையும், மகளிர் மேனியில் தளிரை அப்பிக்கொள்ளுமவழக்கத்தையும்கிளளையை ஓட்டுதறகுத தழலும் தட்டையும பயன படுததப் பெற்றன என்பதையும் இப்புலவர் தம் பாடலில குறித்துளளனர். த.ரா.

மதுரைக் கண்டர தத்தனார்: மதுரையை சார்நத இப்புலவர் சங்கச் சானறோருள் ஒருவர். இவர் பாடிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுளளது (317) இவர் பெயரில் மதுரைக கண்டாகத்தன் என்னும பாடவேறுபாடுணமை அறியவருகினறது.

தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் ஆற்றாளாகிய தலைவியை நோக்கித் தலைவன் குறித்த பருவத்தே வருவான் என்று தோழி வற்புறுத்திக் கூறும துறை யில் இவா பாடல் அமைநதுள்ளது.

'மெலலியல வாய்நத மரையானின் வலிய நலல ஆண, இனிமையும புளிப்பும் அமைந்த நெலலிக் கனியைத் தின்று அடுத்துளள சுனையில் பரவிக கிடைக்கும் இனிய மலர்கள தன் மூச்சுக் காற்றால விலகிச் செலலுமாறு மூசசுவிட்டு நீரைப் பருகு கின்ற நாட்டின தலைவன, வடதிசையில் இருநது வரும் வாடைக காற்றுக்கு அகன்ற முகில் தென் திசையை நோககிச செலலும் குளிர்நத பனிக்காலத் தில் நமமை விட்டுப் பிரிந்து அங்குத் தங்கியிரார், விரைந்து வருவார், கவலையை விட்டு விடுக' எனறு தோழி தலைவிக்கு எடுத்துரைக்கிறாள.

மரையான் மகிழுமாறு நலலேறு நடந்து கொள வது போல், அவரும் உரிய பருவம் தவறாமல வந்து உவகையளிப்பார் என்பது குறிப்பாகும்.

நெல்லி முதறகண் புளிப்பும் பினனர் இனிப்பும உண்டாக்குதலால் 'தீம்புளி நெலலி' என்னும் ஆட்சி அருமையானது. மூச்சுக் காறறால நீரில் படிந்த மலர்களை விலக்கி நீரைக் குடித்தலைக் குறித்தது நுண்ணிய பார்வையாகும. இரா.இ.

மதுரைக் கண்ணத்தனார்: இவர் மதுரையைச சார்ந்த சங்க காலப் புலவர். கண்ணத்தனார் எனற பெயர் கண்ணன் அத்தனாா (கணணன் தந்தையார்) எனப் பொருளபடும எனபர். மகன் பெயரோடு சேர்த்துத தந்தை பெயரை வழங்குவது சஙக கால மரபு. அவ்வகையில் கண்ணன அத்தனார் கணணத்த னார் எனப் பெயர் பெற்றாரெனபது பொருந்துவ தாகலாம்.

மதுரைக் கண்ணத்தனார் பாடியனவாகச் சங் கத்தொகை நூல்களுள அகநானூற்றில 360 – ஆம்

பாடலொன்றும், நற்றிணையில் 351 - ஆம் பாடலொன்றும் ஆக இரண்டுள.

இவர் அகப்பாடலில் மாலைப் பொழுதை அழகுறப் புனைகின்றார். ஓராழித் தேரூரும் கதிரவனை, ஒரு கால் ஊர்திப் பருதியஞ் செல்வன்' என்று குறிப்பிடும் இவர், அந்தி வானத்தின் அழகோடு கடலின் அழகையும் கொண்டு வந்த மாலைத் தோற்றத்திற்குச் சிவபெருமானும் திருமாலும் ஆகிய இருபெருந் தெய்வத்தின் உரு உடனியைந்த ஒரு பெருந் தோற்றத்தை (செந்நிறமும் கருநிறமும் இயைந்த சங்கர நாராயண வடிவத்தை) உவமித்துள்ள நயம் உணர்ந்தின்புறத் தகுவதாகும். வ.கு.

மதுரைக் கண்ணனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்; மதுரையைச் சேர்ந்தவர். கண்ணனாரென்பதே இவர்தம் இயற்பெயர். கண்ணன் என்னும் இப்பெயர் இக்காலத் தமிழரிடையே மட்டுமன்றிப் பழந்தமிழரிடையேயும் மிகப்பயின்று வழங்கிய ஒன்றாகும். இளங்கண்ணன், பெருங்கண்ணன், நக்கண்ணன், நெடுங்கண்ணன், பல்கண்ணன், பூங்கண்ணன், வெண்கண்ணன் என்றெல்லாம் பலவாறு அடையடுத்த கண்ணனார் சங்கப் புலவருள் மட்டுமே முப்பத்து நால்வர் உள்ளனர் என்பதை வையாபுரிப் பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப்பதிப்பு வகுத்துக் காட்டுகின்ற புலவர்களின் பெயர்வகை கொண்டு காணலாம்.

கண்ணன் என்னும் இப்பெயரைக் கரியவன் என்ற பொருளையுடைய கிருட்டிணன் என்னும் வடமொழிப் பெயரின் திரிந்த வடிவமென்பர் சிலர். அவர் கூற்று மிக வலிந்த கூற்றாகும். கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லையாதலால் அவ்வுறுப்பின் சிறப்புக் குறித்து அமைந்ததே இப்பெயர். அழகிலே நல்ல கண்களையுடைய ஒருவனை நக்கண்ணன் என்றழைப்பதும், பூப்போன்ற கண்களையுடைய ஒருவனைப் பூங்கண்ணன் என்றழைப்பதும் இயல்பாகும். நக்கண்ணை என்றும் பூங்கண்ணி என்றும் அவற்றிற்கு நேரான, பெண்பாற் பெயர்களும் உள்ளன. அவற்றிற்கெல்லாம் கரியவன், கரியவள் என்ற பொருள் பொருந்தாது. அன்றியும் கண்போல் அன்புடைய, விருப்புடைய பிள்ளைகளை ஆண்பெண் பால் வேறுபாடின்றிக் 'கண்ணா' எனக் கனிந்தழைப்பது இக்காலத்து மட்டுமன்றி எக்காலத்தும் இயல்பேயாகும். திருமாலுக்கும் கூடக் கண்ணன் என்ற பெயர் அவனது கண்ணழகு குறித்ததேயன்றிக் கருநிறம் குறித்ததாகாது.

இப்புலவர் பெயர் குறுந்தொகையில் 107 - ஆம் பாடலின் கீழ் மதுரைக் கண்ணனார் என்றுள்ளது. ஆயினும், 244 - ஆம் பாடலின் கீழ்க் கண்ணனார் என்ற மட்டிலேயே இவர் பெயர் காட்டப்பட்டுள்ளது. வையாபுரிப் பிள்ளையின் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு அவ்விரு பாடல்களையும் கண்ணனார் பெயரிலேயே அடக்கியுள்ளது. பாடல்களும் ஒருவர் பாடல்களாகவே ஒற்றுமைப் படுகின்றன. 'குவியிணர்த் தோன்றி ஒண்பூ வன்ன, தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்' (குறு.107) என்ற கோழிப் புனைவையும், 'ஓரி முருங் கப்பீலி சாய நன்மயில் வலைப்பட் டாங்கு' (குறு.244) என்ற மயில்புனைவையும்ஒத்து நோக்கலாம்.'நள்ளிருள் யாமத்து' (குறு.107), 'நள்ளென் யாமத்து' (குறு.244), என இரு பாடல்களிலும் வருகின்ற இரவு குறித்த சொல்லாட்சிகளும் துயில் செய்திகளும் கூட ஒத்துள்ளன. எனவே, அவ்விரு பாடல்களையும் இவருடையனவாகவே கொள்ளலாம்.

பிரிந்து பொருள் முற்றி மீண்ட தலைவனுடன் கூடி ஏம இன்துயில் எய்தியிருக்கும் தலைவி, தம் பொழுதிடை தெரியாப் புணர்ச்சிக்கு முடிவுகாட்டிப் பொழுது புலர்ந்ததைக் குரலெடுத்து அறிவித்துத் துயிலெழுப்பிய கோழிச் சேவலைப் பூனைக்கிரையாகுமாறு வெறுத்துக் கூறும் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியை இவர் உணர்ச்சியழகோடே பாடியுள்ளார் (குறு.107). பலரும் துஞ்சுகின்ற நள்ளென் யாமத்திலே இரவுக் குறிக்கு வந்த தலைவன், மனைக் கதவைத் திறக்க முயன்ற ஓசை கேட்டும் வலையினுட் பட்ட மயில்போல் அன்னையின் அணைப்பினுட்பட்டு எழமாட்டாதேயிருந்த தலைவி நிலையைத்தோழி மறுநாள் அவனிடம் கூறி வரைவு கடாவும் திறத்தையும் இவர் பாடலில் (குறு.244) காணலாம். வ.கு.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்: மதுரையில் அமைந்த கடைச்சங்கத்திலிருந்து தமிழாய்ந்த புலவர்களுள் தலைமைக்கண் நின்றோர் நக்கீரர், கபிலர், பரணர் என்ற முப்பெரும் புலவராவர். அவர் மூவருள்ளும் முதற்கண் வைத்துப் போற்றப்பெறும் பெருமையுடையவரும், தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் என்ற தகுதிப்பாட்டைப் பெற்றவரும் ஆகிய பெரும் புலவர் நக்கீரர்.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் எனக் கூறப் பெறுவதினால், இவர் மதுரையில் பிறந்தவர் என்பதும், கணக்காயனார் மகன் என்பதும் அறியப்படுகின்றன. மதுரைக்கணக்காயனார் பாடியதாக அகத்திலும் புறத்திலும் பாடல்கள் காணப்படுவதால், கணக்காயனார் தொல்கேள்வித்துறைபோகிய நல்லாசிரியராக விளங்கினார் என்பது புலப்படும். அதனால், வழிவழிவந்த அறிவாற்றல் பெற்றவராய் நக்கீரர் விளங்கினார். 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத்தருவதோர் இடைச்சொல்.கீரன் என்பது இவர் இயற்பெயராகவோ, சிறப்புப் பெயராகவோ

இருக்கலாம். இவா முருகப் பெருமானிடம பேரனபு பூண்டவர்.

நக்கீரரால் பாராட்டப் பெற்றவராகவும்,அவர் பாக்களில் இடம் பெறறோராகவும உளளவாகள பாண்டியன் இலவநதிகைப பள்ளித் துஞசிய நன மாறன், பிடவூா கிழான் பெருஞசாத்தன், பாணடியன நெடுஞ்செழியன, கரிகாலன, கிளளிவளவன், தித்தன, திதியன், எவ்வி, அனனி, திரையன, பழையன், எரு மையூரன, தழும்பன, முசுணடை ஆகிய பதினான்கு பேராவர்.

நக்கீரர் இயறறியனவாக எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில் காணப்படுவன முப்பத்தேழு பாடல்களாகும். அவை நறறிணையில 7, குறுந் தொகையில் 8, அகநானூறறில் 17, புறநானூறறில் 3, பத்துபபாட்டில (திருமுருகாறறுபபடை, நெடுநல வாடை) 2 ஆகும்.

பத்துப்பாட்டின முதறபாட்டான திருமுருகாறறுப் படை நக்கீரரின சிறந்த இறை இலககியப் படைப்பா கும். வீடுபேறு அடைதறகுரிய நல்லூழ உடையான ஒருவனை, அவ்வீடு பேறறினைப் பெற்றான ஒருவன, முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்துவதாக அந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மறற ஆறறுப்படை நூல்கள பொருள பெறுவோர் பெயரால் வழங்க, திருமுரு காற்றுப்படை பொருளையும் அருளையும் தரும்தலை வன் பெயரால் வழஙகுதல சிறப்புடைத்து. இதற குப் புலவராறறுப்படை எனற பெயரும் உணடு. இச் சஙகநூல் சமயநூல் தொகுதியான பதினோராந திருமுறையிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டின ஏழாம் பாட்டாக அமைந்த நெடுநல்வாடை, தலையாலஙகானத்துச்செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நக்கீரர் பாடிய பாட்டு. அதன்கண் கார்காலக காட்சிகளும், மாறும் தட்பவெப்ப நிலைகளுககேற்ப மககள் தங்கள வாழ் விடங்களையும வாழும் வகைககளையும மாற்றிக கொள்ளும் இயல்பும, தமிழ்நாட்டுப் பணடைக்கால நாகரிகச் சிறப்பை நனிவிளககும் நகர்அமைப்புகளும், அநநகர் வாழ் மககளின் செலவ வாழ்வும, தலை வனைப் பிரிந்து தனித்துத் துயர்உறும தலைவி யின துன்பநிலைகளும், நளளென யாமத்தும் உறங காது, படைவீரர்க்கு ஊக்கமூட்டும் அன்புரை வழங் கிக்கொணடு பாசறைககண இருக்கும் பாண்டியன தலையாலஙகானத்துச செருவென்றநெடுஞசெழியன இயல்பும் இனிது விளக்கப்பட்டுளளன. சோ.நக.

மதுரைக் கலம்பகம்; தெய்வத்தின பெய ரால் வழஙகப்படாத தில்லைக் கலமபகம், திரு வரங்கக கலமபகம, கசசிக கலம்பகம, திருவெஙகைக கலம்பகம, திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலமபகம போனறு அத்தெய்வங்கள எழுந்தருளியுள்ள ஊர்ப்பெயரொடு சார்ததி வழஙகப்படும கலமபகஙகளுள மதுரைக கலம்பகமும் ஒன்று இது மதுரையைப் பறறிய கலம பகம் என விரிவடையும் மதுரையினகண விளங்கும் சோமசுநதரக கடவுளைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக கொண்டது

கலம்பகங்களுள காலத்தால் முறபட்டது நநதிக கலமபகம என்பா. அது தெளளாறெறிந்த நநதிவர் மன்(கி.பி 9-ஆம நூ.) காலததது. மதுரைக் கலம்பகம் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில (கி பி 1623 - 1659) அவா மதுரையைத தலைநகரமாக ஏற்றுககொணட பின்னர் (கி.பி.1635-க்குப் பின) இயற்றப்பட்ட தாகும

மதுரைக கலமபகததைச சதுரபபாட்டுடன பாடியளித்தவர் குமரகுருபரர். இவா தாமிரவருணி ஆறறின வடகரையில அமைநதுளள சிரீவைகுண டததிறகு வடக்கே விளஙகும் திருக்கைலாயம எனும சிறறூரில, சணமுகசிகாமணிக கவிராயருக்கும், சிவ காமசுந்தரிககும் தோன்றியவர். ஐந்தாணடுகளவரை பேச்சாறறல தோன்றாதிருநத இவருககுத் திருச செந்தூர் முருகன அருளால நாவனமை கிட்டிற்று என்பா. பின்னா மதுரையில சில காலம தஙகியிருந தார். பிறகு சோழநாட்டின திருவாரூா, தருமபுரம வைத்தீசுவரன்கோவில, சிதம்பரம் ஆகிய திருததலங களின தெய்வச் சிறப்புகளைக கண்டினபுறறார். அப் பொழுது தருமபுர ஆதீனததில் குருமூர்த்தியாக விளங் கிய மாசிலாமணி தேசிகரை ஞானாசிரியராக ஏறறுக் கொணடாா. பினனர் இவா வடநாடு சென்று கங்கைக் கரையிலுளள காசிமாநகரில குமாரசாமி மடத்தை அமைததுச் சைவததொணடு புரிநது சிவனடி சோந்தாா.

மதுரையில இருந்தபோது நாயகக மன்னரின அனபையும், காசியில தொணடாறறிய போது தில்லி பாதுசாவின் மதிபபையும் பெற்றவா என்பது நோக கத்தக்கது. பணடைத தமிழப புலவர்களுள வட நாட்டுக்குச் சென்று தங்கியிருநது தமிழ்நூலகள பாடியவர் இவர் ஒருவரே பல தலஙகளுககும செல கையில ஆங்காங்குத் தஙகியிருநது பிரபந்தம இயற றுவது இவர் இயலபு.

குமரகுருபரரால இயற்றப்பட்ட பிரபநதஙகளாக இப்பொழுது எணணப்படுவன பதினமூனறு நூலகளா கும் அவை· 1) கந்தர் கலிவெணபா, 2) மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 3) மதுரைக் கலம்பகம், 4) நீதிநெறி விளக்கம், 5) திருவாரூர் நான்மணிமாலை,

6) முததுக் குமாரசுவாமி பிள ளைத்தமிழ, 7) சிதம்பர மும மணிககோவை, 8) சிதமபரச செய்யுட்கோவை, 9) பணடார மும்மணிககோவை, 10) காசிக்கலமபகம், 11) சகலகலாவலலி மாலை, 12) கைலைக் கலம்பகம், 13) காசித்துணடி விநாயகர் பதிகம.

மீனாட்சியமமை இரட்டைமணிமாலை, மீனாட்சியம்மை குறம, சிவகாமியம்மை இரட்டைமணி மாலை ஆகியவை இவரால் பாடப்பட்டன எனறு சிலரும, இவரால் பாடப்பட்டன அல்ல எனறு சிலரும் கொளவர் எனக் குமரகுருபராபிரபந்தத் திரட்டிற்கு ஆராயச்சியுரை எழுதியுளள டாகடர் உ.வே. சாமிநாததையர் குறிப்பிடுவர்.

மதுரைக கலம்பகம் காப்புச் செயயுளுடன 103 பாடலகளால ஆகி, 526 அடிகளைக் கொணடுள்ளது. நூலின முதல் மூனறு பாடல்களும முறையே மயங்கிசைக கொசசகக் கலிப்பா, நேரிசை வெணபா, கட்டளைக் கலித்துறை ஆகியவறறால இயனறுள்ளன திருப்பனந்தாள சிரீ காசிமடம் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பின்படி மதுரைக் கலம்பகததில் 21 வகையான பாவகைகள கையாளப்பட்டுள்ளன என அறிய முடிகினறது நூல் முற்றிலும அந்தாதித் தொடையால தொடுககப்பட்டுளளது. பாட்டியல இலக்கண நூலகளுள வரையறுக்கப்பட்டுள்ள 18 உறுப்புகளைக் கொணடு மட்டும் பாடாமல், 21 உறுப்புகளை அமைத்துப் பாடியுள்ளார் குமரகுருபரர் கலம்பகத்தில்பொதுவாக எண்ணப்படும 18 உறுப்புகளுள தவம், இரங்கல, வணடு ஆகியன கைவிடப்பட்டுப் பிசசியார், மடல், கொற்றியார், ஊர், இடைச்சியார், வலைசசியார் ஆகியன இணைக்கபபட்டுளளன.

மதுரைத் திருநகரில் சோமசுநதரக கடவுள இயறறிய திருவிளையாடல்களை அகத்துறைச செயதிகளோடு பொருத்தி உரைப்பதே மதுரைக் கலமபகத்தின பாடுபொருளாகும். மதுரைக கலம்பகத்துத தலைவன பனைமடலைக் குதிரையாக்கி மடலேறப் புகுகினறான. அசசெயலை நரியைப பரியாக்கிய திருவிளையாடலுக்கு உவமையாக்கிபபாடியுளளாா. இவவாறு, சோமசுநதரக் கடவுள அஙகம வெட்டியது, இந்திரன பழி தீர்த்தது, உலவாக கோட்டை அருளியது, கரிக்குருவிககு அருள செய்தது, கல்லானைக்குக் கரும்பருததியது, கால் மாறி ஆடியது, நரியைப் பரியாக்கியது, பனறிக் குட்டிகளுககுப பால் கொடுததது, பாணடியன் சுரநதீர்ததது, பாணபததிரருககுக பலகையிட்டது, பிட்டுணடது, மண் சுமநதது, மாபாதகந தீர்த்தது, யானை எய்தது. வலை வீசியது, வளைவிறறது, விறகு விறறது, வெளளையானை சாபநதீர்ததது முதலிய திருவிளையாடற செய்திகள் இடம்பெற்றுளளன.

இவர், தமிழின பெருமையைத் தம் பாடல்கள நெடுகிலும விரவிப பாடும இயலபுடையவர். 'புத்த முதம் வழிநதொழுகும் தீந்தமிழ்' (2), 'தருசுவை அமுதெழ மதுரம தொழுது பசுந்தமிழ'(12), 'மும்மைத் தமிழ' (24), 'தலைசசஙகம் பொங்கும பணமுத்தமிழ' (46) என்றெலலாம சிறப்பிப்பார்.

குமரகுருபரர் செயயுளகளின் தனிச்சிறப்பு இனனோசை எனறும், அவை பொருநை ஆற்றின் ஒட்டம் பெற்றன எனறும், விருததஙகளிலும வெணபாக்களிலும் இவருக்கே உரிய ஓசைநயம் உணடு எனறும் டாக்டர் உவே. சாமிநாதையர் ஆராய்ச்சியுரை வழஙகியுளளாா. மதுரைக் கலமபகத்திறகு டாகடர் உ.வே சாமிநாதையரின குறிபபுரையும், வை.மு. சடகோப ராமாநுசாச்சாரியார் உரையும் உளளன. நூலின் முதற்பதிப்பு கி பி. 1889-ஆம் ஆணடில் பூணடி அரங்கநாத முதலியாரால வெளிவநதுளளது என அறியமுடிகின்றது. கி.செ.

மதுரைக் கவுணியன் பூதந்தனார் இவர் சங்ககாலப் புலவருள ஒருவர். மதுரையைச் சார்நத இவர் கௌணடினனிய கோத்திரத்துப் பார்ப்பனர் என்று தெரிகிறது. கௌணடினனிய கோததிரததுப் பார்ப்பனர் கௌணியர் எனப்படுகின்றனர் என்பர் ஔவை சு. துரைசாமிப்பிளளை. சோணாட்டுப பூஞ்சாறறூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன விணணந்தாயன எனபான வேளவிசெய் முறையைப் புறம் 166-இல ஆவூர்மூலங்கிழார் சுட்டியுளளார். அவன்பெயரானும் கௌணியன என்பது பார்ப்பனக் கோத்திரத்தைச் சுட்டும் என்றறியலாம். இவர் பாடியதாக அகநானூறு 74 - ஆம பாடல் ஒனறே காணப்படுகின்றது. அது தலைவன பிரிவின்கண அழிநத கிழத்தியை வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்வதாக உளளது முல்லைத் திணைக் காட்சியினை 'மழை பொழிந்த பசியமுல்லை நிலத்தே குருதி நிறமுடைய தமபலப பூசசிகள நிறைநது அழகு செயகின்றன, பைஙகொடி முல்லையின் மென்மலர்கள் வீழநது மணல்மீது பரவிக் கிடக்கினறன; வணடு காடுகளில போதுகளின வாயினைத் திறககினறன; ஆணமானகள பிணையோடு காதல் நோக்கோடு ஓடித் திரிகினறன; மாலைப்போதில கோவலர் குழலிசைககினறனா' எனறு தனமை நவிற்சியணிபடக் கூறியுளளார். த.ரா.

மதுரைக் களளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார் களளில எனனும ஊரினரான கடையததன எனபவருககு மகனாராய வெண்ணாகனாா எனனும புலவர், மதுரையில வாழ்நது வநதமையின மதுரைக் களளிற் கடையததன வெணணாகனாா எனப் பெயர் பெறறாா. இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில ஒனறும் (316), அகநானூற்றில் ஒன்றும

(170) ஆக இரு பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. புறப் பாட்டில் இப்புலவர், பெயர் அறியாத் தலைவ னொருவனின் கைவண்மையைப் புகழ்ந்துள்ளார். 'விடியலில கள்ளுணட மயக்கத்தால் வீட்டு முற்றத் தில் துஞ்சும் தலைவன் நேற்றுவந்த விருந்தினரைப் பழைய வாளை ஈடுவைத்து அதன் வருவாயினைக் கொணடு ஓம்பினான்; அவன்பால் செல்லின நிறைய அணிகலன் பெறறு வரலாம்; ஐயுற வேணடா; இன்று போரில் வெற்றி பெற்றமையால் கள்ளும் உணவும் பொருளும் நல்குவன; நான யாழைப் பணையம் வைதது்க் கூறுகிறேன்' எனப் பாணன கூற்றில் இப்பாடலை அமைத்துள்ளார். அகப்பாடல் (170) தலைவி காமமிகக கழிபடர் கிளவியாற் கூறிய துறையில் உளளது. தலைவி நணடை நோககிக் 'கான லும தூதியம்பாது, கழியும உதவாது, புன்னையும் மொழியாது; உனனையன்றிப் பிறிது துணையிலலா எனக்கு நீயே தலைவன்பால சென்று நள்ளிரவில பல்காலும் நின துயரினைக் களைநதோள நின பிரி வால் எயதிய அல்லலைக் கடக்க வல்லளோ எனக கூறி,அவன என்னிடம் வருமாறு உதவ வேணடும்' என வேணடுவதாக அபபாடலைப் பாடியுள்ளாா. கடற சிறு காக்கை தன பெடையொடு வெள்ளிய இறாலமீனை உணபதாகக கனாககாணபதைக குறிப்புப பொருளபட அமைத்துள்ளது நயம பயபப தாகும்.

த.ரா.

மதுரைக்காஞ்சி: இந்நூல சங்க இலககியங் களுள ஒன்றான பத்துப்பாட்டு என்னும் தொகை யில ஆறாம் பாட்டாக அமைந்ததாகும். இது மதுரையிலிருந்து அரசனுககுக் கூறிய காஞ்சி என விரிநது, மதுரையை ஆணட அரசனுக்குக் காஞ்சி என்னும புறததிணைப பொருளில கூறிய பாடடு எனப் பொருளபடும்.

வீடுபேறு அடைதலை நிமித்தமாகக் கொணடு, உயிர், உடமபு, செலவம், இளமை முதலியவை நிலை யாதன எனக்கூறி, அறம, பொருள, இனபம் என்ற உறுதிப் பொருளகளைச் சான்றோா எடுத்துக்கூறுவது காஞ்சித்திணையாகும. 'பாங்கருஞ் சிறப்பின பல லாறறானும் நிலலா உலகம் புலலிய நெறித்தே' எனபது தொலகாப்பியம் (புறததிணை. 23). மதுரைக் காஞசி, தலையாலஙகானத்துச செருவென்ற நெடுஞ் செழியன என்னும பாணடிய மன்னனைப் பறறி மாங்குடிமருதனார் பாடியதாகும்.

மாங்குடி மருதனார்க்கு மாங்குடிகிழார் என்னும பெயரும உள்ளது. இவா தலையாலஙகானததுச செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் அவைக்களப் புலவா தலைவராக வீற்றிருநதவர். இவர் பாடிய மதுரைக் காஞ்சியின் சிறபபால் காஞ்சிப்புலவன என்றும், மதுரைக் காஞ்சிபபுலவன என்றும வழஙகப் பெற்றார். இவர் இப்பாட்டு அன்றி, நற்றிணையில இரண்டும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகநானூற றில்ஒன்றும், புறநானூற்றில ஆறுமாகப் பன்னிரணடு பாட்டுகள இயற்றியுள்ளார். வேள் எவ்வி என்னும் மன்னனது மிழலைக் கூறறமும்,வேளிரது முத்தூறறுக கூற்றமும், குன்றூரும் இவரால் குறிக்கப்படுகின்றன.

மதுரைக்காஞ்சியே பத்துப்பாட்டுள்ளும் நெடும் பாட்டாகும். இது 782 அடிகளான வந்த ஆசிரியப் பாவாகும். பத்துப்பாட்டுள் திணைப் பெயரான் அமைந்த நானகு பாட்டுகளுள இதுவொன்றே புறத்திணையான அமைந்தது. இப்பாட்டு ஐந்திணை வளங்களையும், அழகுடன பாடுகின்றது அவ் வருணனையுள் 'களிறு மாய்க்குங் கதிர்க் கழனி' என்பது, மருதத் திணையின் மாணபினைக கூறுகிறது நெய்தல நில வருணனையில், பாணடியநாடடுத துறைமுகம் எதுவும் குறிப்பிடப் படவிலலை எனினும, தமிழகததுக் கடல்வணிகர், புளி, உப்பு, கருவாடு, அணிகலனகள் முதலியவற்றை யவனம முதலிய நாடு கட்குக் கொணடுசென்று, விறறு அங்கிருநது குதிரை களை வாங்கிவந்த செய்தி கூறப்படுகின்றது.

மதுரைநகரினகண சிவன கோவிலும, பிற தேவர்களுக்குரிய கோயிலகளும், பௌததப் பளளி யும, சமணப் பளளியும் இருந்தமை கூறப்படுகின்றது. இநநகரை, 'கஙகையம பேரியாறு கடறபடர்நதாஙகு, அளநது கடையறியா வளஙகெழு தாரமொடு, புத்தேள் உலகம் கவினிக காணவர மிககுப புகழ எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை' என்று இப்பாட்டுச சிறப்பிக்கின்றது. தேவாகளே வநது கணடு மகிழும வணணம் அழகாற் புகழெயதிய பெருஞ்சிறப்புடைய மதுரை, கஙகைப் பேராறு அகன்ற நிலபபரப்பில பல கிளைகளாய் ஓடிப் பலபொருள குவிததுக கடலை நோக்கிச் சென்றது போல இருந்தது என பது இவ்வடிகளின் பொருள.

இவ்வளங்கெழு திருநகரை 354 அடிகளில இப் பாட்டு வருணிககின்றது. பிறகாலக காபபியங்களின நகர வருணனைக்கு முன்னோடியாக இது அமை கிறது. புலவர் ஒருவரைத் தமமொடு அழைததுக் கொணடு முதலநாள் காலையில் தொடஙகி மறுநாள காலை வரை, இநநகரைச சுற்றிக காட்டுதல போல அவ வருணனை அமைநதுளளது.

இந்நகரில் நாளஙகாடி, அல்லஙகாடி என்னும இரு வேறு கடைத்தெருக்கள இருந்தமையை இப்பாட்டு குறிப்பிடுவதோடு, பல்வேறு தொழில செய்வோரும பல்வேறு மொழி பேசுவோரும் இங்கு வாழநதமை யையும் கூறுகின்றது.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் போரில் பெருவிருப்பம் கொண்டு, போர்க்களத்தில் பலகாலம் கழித்தமையால், மாங்குடிமருதனார் அவனுக்கு அறிவுரை கூறுதற்காக, பாண்டிய குல முன்னோர் பல மன்னரை வென்று சிறப்புடன் ஆட்சி புரிந்திருப்பினும், பிறவி நீங்குதற்கு முயற்சி செய்யாமல் கழித்தமையை எடுத்துக்காட்டி, 'இவ்வாழ்வில் பெரியதாக உள்ள ஒரு பொருளை யான் கூறுவேன். அதைப்பற்றி நல்லாசிரியரிடத்தில் கேட்டு, அதன்படி இன்பமாக வாழ்வாயாக' என்று வாழ்த்தும் பொருளையுடையது இப்பாட்டு.

இமயமுதல் குமரிவரை ஒரு நாடாக விளங்க வேண்டும் என்று அன்றே பேரரசர்கள் விரும்பியமையை, 'தென்குமரி வடபெருங்கல் குணகுடகடலா எல்லைத் தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப' என, இப்பாட்டில் வரும் அடிகள் புலப்படுத்தும். 'அரசியல் பிழையாது அறநெறி காட்டிப் பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது' என்னும் பகுதி, சங்கப் பாட்டுகள் மன்னர்க்கு அறநெறி காட்டும் பான்மையின என்பதற்குச் சான்றாகும். 'அச்சமும் அவலமும் ஆர்வமும் நீக்கிச் செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து, ஞெமன்கோல் அன்ன செம்மைத்தாகிச் சிறந்த கொள்கை அறங்கூறவையமும்' என்னும் அடிகள் மதுரை நகரத்து நீதிமன்றத்தின் நடுநிலைமையை எடுத்துக்காட்டும்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் இயற்றிய பனம்பாரனார், அதனுள் குறிப்பிடும் நிலந்தரு திருவின் நெடியோன் என்னும் பாண்டிய மன்னனை, இப்பாட்டு, 'நல்வேள்வித் துறைபோகிய தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணர்கூட்டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின் நிலந்தரு திருவின் நெடியோன்' என்று குறிப்பிடுகின்றது. 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' எனப் பனம்பாரனார் குறிப்பிடுவதையும், இவ்வடிகளையும் ஒப்புநோக்கினால், தமிழும் வடமொழியும் வல்ல பெரும் புலவர்கள் வீற்றிருந்த அவையாக அப்பாண்டியனின் அவை விளங்கியது என்பதை உணரலாம். அந்த அவையில் அதங்கோட்டாசானும் தொல்காப்பியரும் இருந்தமையைத் தொல்காப்பியப்பாயிரம் வெளிப்படையாய்க் கூற, இப்பாட்டுக் குறிப்பிற் கூறுகின்றது எனலாம்.

மதுரைக்காஞ்சி உள்ளிட்ட பத்துப்பாட்டுக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை உள்ளது. உரையுடன் கூடிய பத்துப்பாட்டு நூலை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் கி.பி 1889 - ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலில் பதிப்பித்தார்.

சுப.அ.

துணை நூல்:

இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் மா., பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சென்னைப்பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1970.

மதுரைக் காஞ்சிப் புலவர்: இப்பெயரும், மாங்குடிகிழார், மாங்குடி மருதனார் என்னும் பெயர்களும் ஒருவரையே குறிப்பன போலும் என்றும், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மீது மதுரைக் காஞ்சி பாடிய காரணத்தால் மாங்குடி மருதனார் இப்பெயர் பெற்றார் என்றும், பெயர் கூறாது இங்ஙனம் கூறுவது சிறப்புப் பற்றி என்றும் உ.வே.சாமிநாதையர் கூறுவர். வேளாளர் மரபினராதலின் மாங்குடிகிழார் என அழைக்கப்பெற்றார். இவர் நெடுஞ்செழியனால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். நற்றிணை (123) காஞ்சிப் புலவன் என்னும் பெயரோடும், குறுந்தொகை (173) அகநானூறு (89) மதுரைக்காஞ்சிப் புலவன் என்னும் பெயரோடும், குறுந்தொகை (302), புறம்.(24,26, 313, 335, 372, 396), நற்றிணை (120) ஆகியவை மாங்குடி கிழார் என்னும் பெயரோடும் காணப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்திலுள்ள மாங்குடி, மருதவனம் என்ற இரு ஊர்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்துள்ளன. அவற்றுள் முன்னது இவர் ஊரும் பின்னது இவரால் நாட்டப்பட்டது போலும் என்பர் பி.நாராயணசாமி ஐயர். வாட்டாற்றெழினியாதனையும் இவர் பாடியுள்ளார் (புறம் 396). போரிலே ஈடுபட்டிருந்த நெடுஞ்செழியனை அதன் வழியே ஒழுகாது தடுத்து நிறுத்த, நிலையாமையுணர்த்தி நல்லாற்றுப்படுத்த, இவர் பாடியது மதுரைக் காஞ்சியாகும். அப்பாடல் நெடுஞ்செழியனின் பண்பு நலன்களையும் மதுரையின் வளங்களையும் இலக்கிய நயங்கள் கெழும விளக்குகின்றது. இவர் பாடிய அகப்பாடல்கள் தலைவி விருந்தோம்ப உணவு அமைத்தல், வேடர்கள் கொள்ளை கொண்ட பொருட்களைப் பாறையின் மேல் வைத்துப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுதல் முதலிய செயல்களைப் புலப்படுத்துகின்றன.

இரா.சா.

மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்: பாலத்தன் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். 'ந' என்னும் அடை, சிறப்புக் கருதி நப்பூதனார், நப்பண்ணனார் எனும் புலவர்களுக்குச் சேர்க்கப்பட்டது போல, நப்பாலத்தனார்க்கும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மதுரை சார்ந்தவர். இவர் பாடியதாக அகநானூற்றின் 204-ஆம் பாடல் ஒன்றே உள்ளது. இப்பாடலை முல்லைத் திணையில் வினைமுற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியதாகப் பாடியுள்ளார். உலக முழுவதனையும் தன் வெண்கொற்றக் குடையால் நிழல்செய்தவனும் கடல்போல் பெருந்தானையையும் செருக்கிய குதிரையையுமுடையவனுமான மன்னவன் வழுதி என்றும், வெண்ணெல் அரிபவர் முழக்கும்தண்ணுமை

ஒலி பொய்கை மலரில் தங்கிய பறவைகளை ஓட்டு தற்கிடனான நெல்வயல் சூழ்ந்த வாணனது சிறு குடியிலுள்ள சோலைபோல மணம்கமழும் கூந்தலை யுடையவள் தலைவி எனறும இப்பாடல் குறிப்பிடும் ‘மழையை ஏற்றுத்தழைக்கும் இனியகாட்டில், வண் டின்கூட்டம் மணம்கமழ் முலலைமலரில மாலைக் காலத்தே ஆர்ப்பரிக்கக் கார்பபருவம் வந்துவிட்டது; நாமும் வினைமுடித்து விட்டோம், தேரை விரைந்து செலுத்துக’ எனத் தலைவன பாகறகுக கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது த ரா

மதுரைக் காருவிலயங் கூத்தனார். இவர் ஒரு சங்க காலப்புலவர். இவரைத் தொழிலாற் பெயர் பெற்றவர்களைக் கூறும் வரிசையில் வையா புரிப்பிள்ளை குறிபபிடுவர். ஆதலால், கூத்துத தொழிலால் இவர்பெயர் பெற்றார் என்பது போத ரும். வேறு குறிப்பொன்றும் இவரைப் பற்றி அறிய வியலவில்லை. இவரது ஓரேபாடல் நற்றிணையில் இடம் பெறறுள்ளது (நற்.325). அது பாலைததிணை யில் தோழி செலவழுங்குவித்தது என்னும துறையில மைந்தது. ஆண் கரடி இரைதேடும் வேட்கையால இரவிற் சென்று கறையான எடுத்த பாம்புவாழ் புற றில் உள்ள சோற்றை நகங்களால் பறித்து, உறிஞ்சும் அருஞ்சுர வழியே, தலைவியின் பூப்போன்ற அழகிய மையுண்டகண் புதுநலங்கெட நீர்வடிககக் கணடும கடந்து செல்லுதல் தகுமோ; நுமசெலவு தவிர்க எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறுவதாக அப்பாடல அமைந்துள்ளது. கரடி இரைதேர் வேட்கையால புற்றைப் பெயர்தது இரவிலுணணும் என்பதால, தலைவியின் காமம் தலைவனைக் கூடும்வேட்கை மிகுதலால அவளுயிரை உணடொழிக்கும் என்னும் செய்தியைக் குறிப்பின் உணர்த்தும் திறம் நயமிக்கது. த.ரா.

மதுரைக் கூத்தனார்: தொழிலாற் பெயர் பெற்றவர் வரிசையில் வையாபுரிப்பிள்ளை இப்புலவ ரைச் சேர்த்திருத்தலின் கூத்துத் தொழிலால் பெயர் பெற்றவர் என்பது பெறப்படும். இவர் மதுரையம் பதியைச் சார்ந்தவர். இவர் பெயருக்கு மது ரைக் கடாரத்தனார், மதுரைக் கந்தரத்தனார், மதுரைக் கோடரத்தனார் என்று வேறுபாடஙகளும் காணப்படுகின்றன. இவர் பாடிய ஓரேபாடல் அக நானூற்றில் 334-ஆம் பாடலாக அமைநதுள்ளது. அது முல்லைத்திணையைச் சார்நதது. போரில் பின வாஙகாத காளையின் தோலை முரசிற்குத் தோலா கப் போர்த்தல வழககம் என்பதை இவர் பாடல் உணர்த்தும். பிடிகளின கூட்டமபோல் மேகங்கள ஒன்றுசேர்ந்து, ஒலி முழஙகும் கடல்போல் இடிமுழக் கம் செய்து, யானையின் பெரிய கைபோல் கால் இறக்கி, மகளிா ஆடும கழஙகினையொத்த பனிக கட்டியுடன் துளிகளைச் சிதறின என மழைபொழிதல சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளது

தலைவன் பாகனிடம, ‘நாடு திறைகொணட னம, வானம் மழைபெய்யத தொடஙகியது; ஆத லால், தலைவியைக காணடற்கு அன்னக் கூட்டம் போன்ற வெண்குதிரைகள நானகு பூட்டியதேரை, மழைபொழியும் முலலை நிலத்தே இருளைக்கிழித்துச் செல்லுமாறு விரைநது செலுத்துக’ எனக்கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. த ரா.

மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்: சஙககாலப புலவர்களுள் ஒருவா. இவா பெயா சீததலைச் சாததனார் எனறும் மதுரைக கூல வாணிகன் சாததனார் எனறும் பலவாறு காணப்படு கிறது. சாத்தனார் என்னும பெயரில பல புலவாகள சங்க காலததில் வாழ்நதுள்ளனா அழிசி நச்சாதத னார், அந்துவஞ்சாத்தனார், ஆடுதுறை மாசாதத னாா முதலிய பெயாகள சுட்டுதறகுரியன. சாத்து என்ற சொல் வணிகா திரளைக் குறித்தலின், சாத்த னாா என்ற சொலலும் வணிகக் குடியில தோனறிய புலவரைக் குறிபபதாகக் கருதுதற்கு இடமுணடு. மதுரைக கூலவாணிகன சாததனாரும சீததலைச் சாத்தனாரும் வேறு வேறானவா எனபது ஆராய்ச்சி யினால் அறியப்படுகின்றது. இவருள முனனவா மணி மேகலைக் காப்பியத்தைப் பாடியவா, சஙகம் மருவிய காலத்தில வாழந்தவர்; பௌதத நெறியினர், உணவு தானிய வணிகர்; மதுரையில் தோன்றியவா. சீத் தலைச் சாததனார் எனபவர் சஙக காலத்தில வாழ்ந்த சானறோர் சீத்தலை என்பது குளிததலை, தண்டலை எனபது போல் ஊர்ப்பெயரைக் குறிக்கும். அநத ஊரில் வாழந்த காரணத்தால சீத்தலைச் சாத் தனார் என்ற பெயர் இவருக்கு ஏறபட்டது. திருவள ளுவ மாலையில இவரைப் பறறிய ஒரு கதைக் குறிப் புக் காணப்படுகிறது. போலிப்புலவர்களின் பிழை மலிந்த பாடல்களைக் கேட்குமபடி நேரிட்டதே என்று உளளம் உளைந்து தம் தலையில அடிக்கடி குத்திக கொண்டதால் புண்பட்டுச் சீழப் பிடித்தமையின சீத் தலைச் சாத்தனார் என்று வழஙகப பெற்றாா என றும், திருக்குறளைக் கேட்டபிறகுதான் தலையில குததிக்கொள்வதை நிறுத்திக் கொணடாா் எனறும செவிவழிச் செய்தி உணர்ததுகிறது. ஒருவேளை சீத் தலை எனற சொல்லிற்குக கலலாா மொழியியல்பின படி விளக்கம் காண முறபட்டோரின மாறுபட்ட விளக்கமே இககதையாக விளைநதிருக்கலாம்.

சீத்தலைச் சாத்தனாா பாடிய பத்துப் பாடல கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. அக நானூற்றில் பாலைத் திணையில் இரு பாடலகளும

(53, 229), முல்லைத் திணையில் ஒரு பாடலும் (134), மருதத் திணையில் ஒரு பாடலும் (306), நெய்தல் திணையில் ஒரு பாடலும் (320) இவர் பாடியவை. குறுந்தொகையில் பாலையிலமைந்த ஒரு பாடலும் (154), நற்றிணையில் குறிஞ்சித்திணையில் அமைந்த இரு பாடல்களும் (136, 339), நெய்தல் திணையில் ஒரு பாடலும் (127) இவர் பாடியுள்ளார். எனவே, அகப்பொருள் பற்றிய ஐந்திணைகளையும் இவர் பாடுவதில் வல்லவர் என்பது சுட்டுதற்குரியது. பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் புறநானூற்றில் ஒரு பாடலில் இவர் பாராட்டியுள்ளார் (59) பூவை நிலையில் அமைந்த அப்பாடலில் பகைவர்க்கு இப்பாண்டியன் ஞாயிற்றைப் போன்றவன் என்றும், புலவர்களுக்குத் திங்களைப் போன்றவன் என்றும் போற்றியுள்ளார். இப்பத்துப் பாடல்களின் நடையமைப்பும் சொல்லமைதியும் உள்ளடக்கமும் இவரை மணிமேகலை ஆசிரியரினின்றும் வேறு பிரித்துக் காட்டுவன ஆகும். சோ.ந.க

மதுரைக் கொல்லன் புல்லன்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். புல்லன் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இதனைச் சிலர் புலவன் என்பதன் திரிபாகக் கருதுவர். மதுரையம்பதியைச் சார்ந்த இவர் கொற்றொழில் செய்தமையின் மதுரைக் கொல்லம் புல்லன் என்றழைக்கப் பெற்றார். மதுரைக் கொல்லம் புல்லன், மதுரைக் கோலம் புல்லன், மதுரைக் கொலம்புல்லன் என்றெல்லாம் இவர் பெயருக்குப் பாடவேறு பாடுகள் உள்ளன. மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார், மதுரைப் பெருங்கொல்லன் ஆகியோர் மதுரையில் கொல்லுத் தொழில் புரிந்த வேறு புலவராவர். இவர் பாடிய பாடல் ஒன்றே. அது குறுந்தொகையில்373 – ஆம் பாடலாக உள்ளது. அலர் மிக்கவிடத்து வருந்திய தலைவியை நோக்கித் தோழி, நிலம் இடம் மாறினாலும், நீரும் தீயும் பிறழ்ந்தாலும், கடலுக்கு எல்லை தோன்றினாலும், மலைநாடனொடு அமைந்த நட்புக் கெடாது என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்று கூறித் தேற்றுகிறாள். அலர் கூறும் பெண்டிரை 'வெவ்வாய்ப் பெண்டிர்' என உரைப்பது நயமுடையது. த.ரா.

மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்: மதுரை நகரைச் சார்ந்த வெண்ணாகனார் என்னும் இப்புலவர் கொல்லுத்தொழில் செய்தமையின் மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார் என வழங்கப் பெற்றார். திருத்தணகால் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனார் என்பவரும் இவராயிருக்கலாம் என்பது ஊகிக்கப் படுகின்றது என்பர் பி. நாராயணசாமிஐயர். பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனார் என அவர் வழங்கப் பெறுதலின் அவரை இவரினும் வேறாகக் கொண்டனர். இவர் பாடியதாக நற்றிணை 285-ஆம் பாடலொன்றே காணப்படுகின்றது. வையாபுரிப்பிள்ளை மதுரைப் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனாரையும், இவரையும் ஒருவராகவே கொண்டுள்ளார் என்பது இருவர்தம் பாடலையும் (நற.285, அகம. 363) மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார் என்னும் தலைப்பின் கீழ் அமைத்திருப்பதால் அறியலாம். தலைவன், பாம்பு இரைதேடும் நள்ளிரவில் வருதலன்றியும், அயலோர் கூறும் அம்பலைக் கேட்டும் அகலானாகித் தினைப்புனத்திற்குப் பகலிலும் வருகிறான்; அவனுடைய கேண்மை நன்றன்று என்று தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குச் சொல்வது போலத் தலைவன் கேட்பக் கூறுவதாக இப்பாடலுள்ளது. கானவன் எய்து பெற்ற ஆண்முள்ளம்பன்றியொடு, உவகையனாய், நாய்கள் வீட்டில் எதிர் வந்து குரைத்து மகிழ்தற்கிடனான சேரியுட் செல்லும் குன்றநாடன் என்பதால் தலைவன் தான் களவொழுக்கதிற் பெற்ற தலைவியை இரவில் உடன் கொண்டு தன்னூர் சென்று தன் தமர் மகிழ மணம் செய்வானாக எனக்குறிப்பாற் கூறியது நயமானது. காண்க: மதுரைப் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனார். த.ரா

மதுரைக்கோவை: ஒரு திணைக்குரிய பல்வேறு துறைகளுக்குரிய பாடல்களும் ஒருங்கே அமையுமாறு இயற்றப்பெறும் இலக்கிய வகையே கோவை எனப்படும். இவ்விலக்கிய வகையில் எழுந்த நூல்களுள் 'மதுரைக் கோவை' யும் அடங்கும்.

மதுரைக் கோவை என்னும் பெயரில் நிம்பைச் சங்கர நாராயணன் என்பவரும், குலாம் காதிர் நாவலர் என்பவரும் நூல்கள் இயற்றியுள்ளமை தெரியவருகிறது.

நிம்பைச் சங்கர நாராயணன் என்பவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ப் பாண்டிவள நாட்டைச் சார்ந்த வேம்பத்தூரில் வாழ்ந்தவர் எனக் கருதப்பெறுகின்றார். தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய திருவாலவாயானுக்கு அழகிய தமிழில் நிம்பைக் காவலன் சங்கர நாராயணன் கோவை செய்தான் என்பது காப்புச் செய்யுள் தரும் செய்தியாகும். அதனால், மதுரையில் கோயில் கொண்டருளிய சொக்கநாதரைத் தலைவனாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட நூலே மதுரைக் கோவை என்பது புலனாகின்றது. இந்நூலுக்குக் 'கூடற்கோவை' என்னும் வேறு பெயரும்உண்டு. இந்நூலில் காப்புச் செய்யுள், வாழ்த்துச் செய்யுள்களுடன் 401-பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இந்நூல் களவு, கற்பு என்னும் இருபிரிவுகளைக் கொண்டது. பிற

கோவை நூல்களில் இடம்பெறும் 'காட்சி' என்னும் துறை அமையவில்லை. அத்துறையை 'இயற்கைப் புணர்ச்சி' என்னும் துறையுள் அடக்கியுள்ளார். களவு என்னும் பகுதியுள் 23 கிளவித துறைகளும், கற்பு என்னும பகுதியுள் 9 கிளவித் துறைகளும் காணப்பெறுகின்றன. இந்நூலின மூலப்பகுதி மட்டும் எசு வையாபுரிப் பிளளையால 1934 – ஆம் ஆணடு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல கி.பி 16 – ஆம் நூற்றாண்டினதாக இருககலாம் என்பது வையா புரிப் பிளளை கருத்தாகும்.

மற்றொரு மதுரைக் கோவை நூலை இயற்றிய குலாம் காதிர் நாவலர் சோழ வளநாட்டைச் சார்ந்த நாகூரில் தருகாப் புலவராக இருந்தவர். அவர் காலத்தில் இரங்கூனில் பெரும்செலவராக வாழ்ந்த பெ.மா. மதுரைப் பிள்ளை என்பவர்மீது குலாம் காதர் நாவலர் இயற்றிய கோவை நூல் மதுரைக் கோவை எனக் குறிக்கப்படுகின்றது. அந் நூலில் 420 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. தா.ஈ.

துணை நூல்

செயராமன், ந வீ., *சிற்றிலக்கியத் திறனாய்வு*, இலக்கியப் பதிப்பகம், சென்னை, 1980.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்: மதுரை மாநகரில் ஆராய்ச்சி, பயிற்றுதல் துறைகளுடன் ஒரு நூலகத்தையும் கொண்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகததின விரிவாக்க மையம் செயற்பட்டு வந்தது. அது 1955-58-இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பொதுக் கணகாணிப்புக்குழு மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம அமைக்கப்பட வேண்டுமென அளித்த அறிக்கையில் மையப் பல்கலைககழக நிலைக்கு உயர்த்துமளவுக்கு வளர்நது விட்டதெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழக அரசு 1965-சூலை 27-இல் சட்டப் பேரவையின்முன வைத்த அறிக்கை இணைத்தேர்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு திசம்பர் 7-இல் மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் என்ற பெயரில் 23 – ஆம் சட்டமாக ஆளுநர் ஒப்புதல் பெற்றது. பின்னர் 1966-பிப்பிரவரி 6-இல் தொடஙகப்பட்ட இப்பல்கலைக்கழகம், 1978 – ஆம் ஆணடில் 38-ஆம் சட்டத்தின்படி மதுரை காமராசர் பலகலைக் கழகம் என அமையலாயிற்று.

தென்மாவட்டங்களான மதுரை, இராமநாதபுரம், பசும்பொன் தேவர்திருமகன, காமராசர், திருநெல்வேலி (இன்றைய சிதம்பரனார், கட்டபொம்மன் மாவட்டங்கள்), கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களின் உயர்கல்விப் பொறுப்பை இப்புதிய பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுக் கொணடது. மதுரை-தேனி சாலையில் மதுரை மாநகரிலிருந்து 14-கி.மீ.தொலைவில புதிய வளாகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, எல்லாப் பகுதிகளும் அஙகுச் செயற் படுகினறன. பாளையங் கோட்டையில் ஒரு பட்டமேற்கல்வி விரிவுமையமும், மதுரையில ஒரு கலவி மையமும், மதுரை, சென்னை, நாகர்கோயில ஆகிய இடஙகளில் செய்திதரும் மையங்களும் கொணடுள்ள இப்பல்கலைககழகம 110 இணைப்பு அலலது ஒப்புதல கலலூரிகளை உள்ளடக்கியது. இதன் மைய நூலகத்தில 1,83,390 நூல்களும் 500-பருவ ஏடுகளும் உளளன 16 9 இலட்ச உருபாய நிதித் திட்டத்திலமைநத இநநூலகம் நுணபடப் பெட்டி, வாசிப்புப்பொறி ஆகியவறறைக் கொணடு குறிப்பளிக்கும தொணடினையும் செய்து வருகிறது. மாதம் உரு 60- கொணட 100 – கலவித துணைத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டு வருகினறன இஙகு 3 -ஆண்டுகள பணியிலுள்ள ஆசிரியாகளும நூலகர்களும, பல்கலைக்கழக எலலைக்குள பணியாறறுவாாகளாயின் இளங்கலை,முதுகலை, கணககியலில இளநிலை, முதுநிலைத் தேர்வுகளுக்கு நேரடியாகச் செல்ல வாய்ப்புண்டு;நாட்டுப் பாதுகாப்புத் துறையினருககும் இச்சலுகை உணடு.ஆசிரியர்கள கணககியலில்எம பில். தேர்வுக்கும் செலலலாம. ஆசிரியர்களும், பட்டதாரிகளும் காந்தியச் சிநதனை, பகுததறிவுச் சிநதனை, மார்க்சியச் சிநதனை ஆகியவற்றில சானறிதழ, பட்டயம் தேர்வுகளில சேரலாம். பலகலைக கழக எல்லைக்குள வாழும் பட்டதாரிகள் எம் ஏ., கணிதத்தில எம்.எசுசி. தேர்வுகளில தனிமாணவராகக் கலநது கொள்ள முடியும. கீழை மொழித் தேர்வுகளில் 20 வயது முடிந்தவர்கள தனிமாணவர்களாகச சேர முடியும்.

மாலை நேரக்கலலூரியும் அஞ்சலவழிக கலவி நிறுவனமும இப்பலகலைக்கழகததில உளளன. திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழக வகுப்புகளில் 21-வயது நிறைந்த எவரும் எசு.எசு எல.சி வரை படித்திருந்தால் முன் அடிப்படை வகுப்பிலும், பல்கலைககழகச சான்றிதழ் கொணடவர்கள 2-ஆணடு அடிப்படை வகுபபுகளிலும் கலநது கொணடு, அதனபின் 3 ஆணடுப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் சேர்ந்து கொளளலாம.

உள்மதிப்பீடு இப்பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளில் உளள சிறப்புக் குறிப்பாகும. கலை, அறிவியல், வணிகவியல், வணிகநிருவாகம், மனையியல, பொறியியல் ஆகிய துறைகளின முதுநிலை வகுப்புகளிலும உள்மதிப்பீடு உளளது. பெரும்பாலான இளநிலை, முதுநிலை வகுப்புகளிலும பருவ முறைத் தேர்வுத் திட்டம் நடைமுறையிலுளளது. பதினோரு இணைப்புக் கல்லூரிகள தனனாட்சிக் கல்லூரிகளாக இயங்கி வருகின்றன.

நடமாடும் ஊடுகதிர்-மருத்துவச சோதனை அலகும், முழுவசதியுளள உடலநல மையமும் இங்

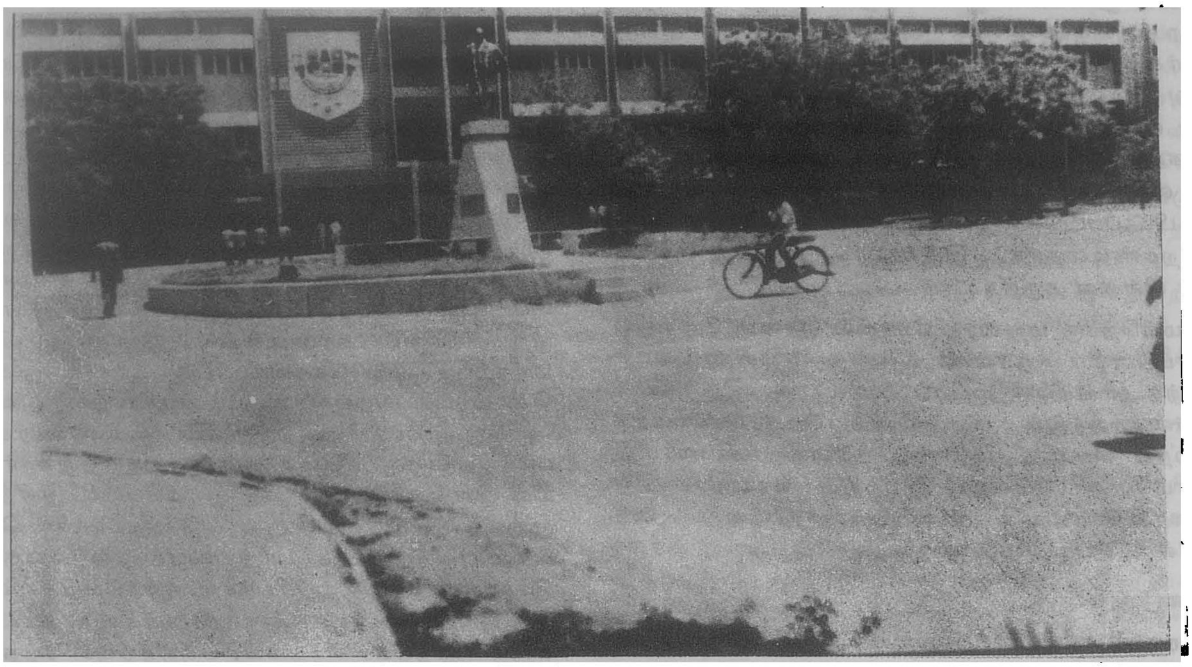

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

குளளன. இணைப்புக் கல்லூரிகளில் ஆண்டுதோறும் மருத்துவச் சோதனை நடத்தபபடுகிறது. வேலை வாயப்புத தகவல மறறும் ஆலோசனை அரங்குத் தகவல் திரட்டு ஒன்றை மாதந்தோறும் வெளியிடு வதனமூலம பணியாளர்களுக்கும, வேலைவாய்ப்பறற பட்டமேறகல்வி பயினறோருக்கும் துணை புரிநது வருகிறது. பட்டமேற்கல்வி பயிலும் மாணவர் களுக்கும் ஆராய்சசி மாணவர்களுககும் 410 அறை கள கொணட 3 மாணவர் விடுதிகளும், 210 பேருக்கு இடமுளள 2 மாணவியர் விடுதிகளும் இங்குளளன. ஆராய்சசிப் பட்டஙகளான எம்.பில., எம்.லிட்டு., பிஎச டி., டி.லிட்டு.,டி.எசுசி. ஆகியவற்றிற்கான வசதி களும் உள்ளன. மதுரை காமராசர் பலகலைக் கழகத் தின அஞசல் வழி கல்வித துறை, கல்வி நிறுவனங் களில சோநது முழு நேரக் கல்வி பயில இயலாதவர் களுக்கும், தங்களது கல்வியைத் தொடர எணணு வோருக்கும் சிறநத வாயப்புகளை அளிக்கினறது.

மாநில ஆளுநரை வேந்தராகவும், கல்வி அமைச் சரை இணைவேநதராகவும் கொணடியங்கும் இப் பலகலைக்கழகததிறகுத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், தேர்வுகளின கட்டுப்பாட்டாளர், விளையாட்டு இயககுநர், நூலகர் முதலிய பொறுப்பாளர்களும் உளளனர். எஸ்.சு.

மதுரைச் சிவப்பிரகாசர், கி.பி.15-ஆம் நூற் றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த சிறந்த உரையாசிரி யர். இவர் மெய்கணட சாத்திரஙகள பதினான்கினுள் சிவப்பிரகாசத்துக்கும் இருபா இருப∴துக்கும் சிறநத உரை எழுதியுளளாா. இவர் அநநூற்றாண்டின் முற பகுதியில் மதுாையில் வாழ்ந்த மதுரை ஞானப பிரகாசர் என்னும் ஞானியின மாணவராவார். அதனை, உரை வரலாறு எழுதப் புகுமிடத்தில உளள பகுதிகளால் அறியலாம. 'இது மதுரையில் ஞானப் பிரகாசத் தம்பிரானார் திருவடியாரில் சிவப் பிரகாசர் செய்த வியாக்கியானம என அறிக' என் னும் பகுதி அதனை விளக்குகிறது மேலும், ஞானப பிரகாசா சிவப்பிரகாசத்துககு எழுதியது பொழிப் புரையாகும். அதையொட்டிச் சிவப்பிரகாசத்துக்கு மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் பேருரை ஒன்றினை எழுதி னார். இவவுணமையையும் உரை வரலாற்றுப் பகுதி யால் காண இயலகின்றது. 'இநதச் சிவப்பிரகாச நூலுக்கு முன்னோாகளும் வியாக்கியானம் செய் திருக்க இப்பொழுது இந்த வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும் காரணமே தெனில் முன்னுளள தம்பிரான் கள.. பொழிப்புரையாக எழுத என தம்பிரான் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார் எழுதின வியாக்கி யானத்தின் வழியே வியாக்கியானம் செய்ததென அறிக' என்னும் பகுதி சிவப்பிரகாச உரை எழுந்த

காரணம் பற்றி விளக்குகின்றது. இவர்உரையில் காட்டிய மேற்கோள்கள அடங்கிய நூல்கள் பல. அவை சாத்திர நூல்களேயன்றி இலக்கிய இலக்கண நூல்களாகவும் உள்ளன அம்மேற்கோள்கள இன்னின்ன நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று நூற பெயர்களையும் கொடுத்திருக்கிறார். அதிலிருந்து இவர் காலம் பற்றித் தெரிநது கொளளவும், ' இன னின்னார் காலத்துக்கு இவர் பிற்பட்டவரென்பதைத் தெரிந்துகொளளவும் ஏதுவாகிறது. இவா திருப்புகழையும் மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பதால் அருணகிரி நாதருக்கும பிற்பட்டவர் எனபது அறிய முடிகிறது. சைவ சிததாந்தக் கருத்துகளுக்குகந்த நூல்களையே தம் மேற்கோளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சிறிது வேறுபட்ட கொளகையுடையவர்களாயிருந்தாலும் அவர் கள்இயற்றிய நூல்களை மேறகோளாகக் காட்டுவதே யிலலை. அத்தகைய அழுத்தமான சைவசித்தாநதப் பறறுடையவர். இவா உரையிலிருநது கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதறகு முன்னும் உள்ள சாத்திர நூல பலவற்றின் பெயர்களையாவது அறியமுடிகிறது. இவர் மேறகோள காட்டிய நூலகள பல, இப்போது இறநதொழிந்தன எனறும் தெரிகிறது. இவா வடமொழிப பயிறசி மிககவர். பல வடமொழிநூலகளின் கருததுகளும் இவா உரையில இடம பெறறுளளன. இவா, இருபா இருபஃதுககுததான முதலில உரை எழுதியிருக்கிறார் அதனை நூல வரலாறு எழுதிய உணமையிலிருநது தெரிய முடிகிறது. இவ்விருபா இருபஃது உரை இப்போது அசசானதாகத தெரியவிலலை இவர் சிவபபிரகாசததுககு உரை எழுதிய சிறப்புக குறிப்பிடததக்கது முதலில் அநதப்பாவுககுரிய முக வுரைகூறிவிருததப்பாவின பின,காவை அம்பலநாதத தமபிரான இயறறிய கொளுவைக கூறி, அபபால சொல விளககம் தநது, இறுதியில நுடபம விசேடம என்னும் தலைபபுகளில தம உரை பொருநதுமாறு கூறி முதனூல், வழியில், திருமுறை நூல மேறகோள களுடன பொருததிக காட்டும திறம சிறப்பாயுளளது, சிவாகிர யோகிகள, சிவஞான முனிவருககு முனனா ஒரு சிறநத பேருரை எழுதிய சானறோா மதுரைச சிவப்பிரகாசரே எனக கூறுகிறாா. இவா சீடவருககம் பினனும தொடாநது வநதுளளதைச சில நூலகளின் பாயிரங்களிலிருநது தெரிய முடிகிறது. இரா.ச.

மதுரைச் சுள்ளம் போதனார்: இவர் சஙககாலப புலவருள ஒருவா. இவரது ஓரேபாடல நறறிணை215-ஆம பாடலாக அமைநதுளளது. தோழி ஒருததிககு இககட்டானநிலை ஒனறு ஏறபடுகிறது. தலைவனுககு நெறிமுறையை நினைவூட்டும் தேவை தோழிககு எழுகிறது. தலைவியிடம கொணட ஆழ்ந்த அனபினால அவன அவளை நாளதோறும சநதிததுப பேசிசசெலகிறான. தலைவிககோ மறு நாள் அவனைக் காணுமவரையிலான இடைக்காலப் பிரிவு பொறுக்கவியலாத் துயரைத் தருகிறது. தலைவனைப் பிரியாமல் உடனுறையவேணடும எனபது அவள் விருப்பம். அது நிறைவேற வேணடுமானால திருமணம் முடிநது ஓர் இலலத்தில் வாழுமநிலை ஏற்படவேணடும் ஆனால் தலைவனோ அதுபறறிய எணணமே எழாதவனாய் வந்து வநது செல்கிறான். தலைவனோ வினையிலும, நட்பிலும, வேட்டத்திலும என வேறுவேறு வகைகளில பொழுதைப போககவிய லும். எனவே தலைவியின மனநிலையை அவனுககு உணாத்தி விரைவில அவன மணமுடிகக ஏற்பாடு செய்யவேணடும்.தன மணம பற்றித் தானாக யாரிடமும் பேசுதல தலைவிககு அழகன்றாதலின அது தோழியின கடமையாகிறது. தோழி நேரே தலைவனிடம் சென்று, 'இதோபாா, நீ இபபடி ஊரும உறவும யாரும் அறியாமல அவவப்போது தலைவியைச சந்தித்துச செலலல முறையனறு. மணம செய்து அழைத்துச் செல்' என்று சொல்ல முடியுமா? அது முறையும் அனறே. எனவே குறிபபாகததான உணர்த்தவேணடும

தலைவன தலைவியை சநதிக்க வரும்போது அவனிடம் சுறறி வளைத்துப் பேசுகிறாள 'தலைவனே, கதிரவன மலைவாயிலில விழுகினற மாலைப பொழுதை மங்கையா தததம் மாளிகையில மகிழசசியோடு வரவேறபாாகள. பகலெலலாம பணிசெய்த கணவருடன் இனித்தாம பேசிக்கலக்கலாம எனறு எதிாபார்த்து நிறபாாகள. என தலைவியோ நீ சிறிது நேரமே வந்து செலவதால உனபிரிவால கலஙகி நிற பாள. அத்தகைய நிலையை அவளுக்குத தருதல அவளிடம் அனபு கொணட உனககு அழகாகுமா? ஆகாதன்றோ? நீ ஏன பிரிந்துசெலல வேணடும?இஙகேயே தஙகிவிட்டால் எனன? எம்வீட்டார் வந்து விடுவாா களோ என்றும அஞசவேணடாம். அவர்கள சுறா மீன் வேட்டையாடச் சென்றிருககிறார்கள. அது கிடைக்காமல வெறுங்கையுடன திருமபிவரமாட்டாா கள் அது அவவளவு விரைவில கிடைபபதும அனறு. எனவே, நீ இங்கே தஙகி என தலைவியின துயா தீர்க்கலாம்' எனகிறாள.

இது இயலாதசெயல் என்பது இருவர்ககும் தெரியும். எனவே, அச்சததுடன சந்திததுத துயருடன பிரியும இந்த அவலநிலை மாறத திருமணமொனறே வழி எனபதைக் குறிப்பாக உணாததிவிடுகிறாள. அததுடன், குறித்துச சென்ற வேட்டைபபொருள கிடைததாலனறித தன வீட்டார் திருமபாா் எனறு கூறிய தன மூலம், தலைவனும அவன் குறிதத செயலாகிய தலைவியின் உறவை அடைவதில் தீவிரம் காட்டித் திருமண ஏறபாடுகளில் முனைநது அது நிறைவேறா

மல் தலைவியைச் சந்திக்காத மனவுறுதியுடன் செயற் படல்வேண்டும் எனபதையும் சுட்டுகிறாள். இப் பாடல், தலைவன் தலைவியரின பிரிவுத்துயர் மிகுதி சுட்டுவதும், கடல்சார்ந்த கருப்பொருட்களைப் பாடு வதுமாகிய நெய்தல் திணையில், 'இரவுக்குறி மறுத்து வரைவு கடாயது' எனனும் கூற்றில் இடம் பெற்றுள் ளது. மீ.மு.

மதுரைச் செங்கண்ணனார்: அகநானூறு 39 - ஆம் பாட்டின ஆசிரியர் மதுரைச் செஙகண்ண னார் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று பொரு ளீட்டி வந்த பிறகு ஊடல் கொள்ளும் தலைவியை நோக்கி 'நின்னையான் ஒருபோதும் மறந்ததில்லை' எனறு கூறும் வகையில் அமைந்தது அப்பாடல. பாலைத் திணைக்குரிய அப்பாடலைச் 'சென்ற தேஎத்து உழப்பு நனி விளக்கி, இனறிச் சென்ற தன் னிலை கிளப்பினும்' எனற தொலகாப்பியக் கற்பியல துறைக்குரிய விளக்கமாக இளமபூரணரும் நச்சினாாக் கினியரும் காட்டுவர்.

'முயற்சியில்லாமையைப் பழித்த நெஞ்சத்தால பொருளீட்டச் சென்ற நீர் எம்மை நினைத்துப் பார்த்தீரோ எனறு வினவித துன்பமிகக் கொணடு என்னையும் வருத்தாதே. நின் பேரழகினை மறவேன. மூங்கில் மரஙகள் உராய்ந்து பறறும் தீ காடெங்கும் ஓடும். அதற்கு அஞ்சி வணிக மக்கள் ஓடுவர். அவ ரொடு புலிகண்டஞ்சிய யானைக்கூட்டம் ஓடிவநது விரவும். அத்தகைய காட்டிடத்தே என் பாயலில மானென வந்து, நிலத்திற்படிநத நோக்கோடு வளை களைச் செறித்து நின்றாய். நினக்கு இநநிலையில் ஊடல் எவ்வாறு வந்தது என யான் நின்னுடைய வளைநத புருவங்களையும் சிறிய நெற்றியையும் கையால் தடவிய காலத்துக் கணவிழித்து எலலாம் கனவென உணர்ந்தேன். இதனை அறியாய் ஆகலின எம்மோடு நீ ஊடல் கொளகிறாய்' எனபது மதுரைச் செஙகணணனாரின பாடற் கருதது.

இப்பாட்டிற் கனவுநிலை உரைத்தலும், உருவெளி யிற கணட காட்சியின்பமும அது பொய்யாகிய காலத்து உண்டான.ஏக்கமும் நனகு காட்டப் பெற் றுளளன. கு.வெ.பா.

மதுரை ஞானப்பிரகாசர்: இவர் கி.பி. 15 - ஆம் நூற்றாணடின முற்பகுதியில் மதுரையில் வாழ்நதவராவார். காவை அம்பலநாதத் தம்பிரான் வழிவந்த சத்தியஞான பணடாரம் என்னும் துறவி யின் மாணவராவார். ஞானப்பிரகாசத் தமபிரான என்றே அககாலத்து இவர் குறிப்பிடப் பட்டி ருப்பதால் சிறந்த துறவு நிலை மேறகொணடவர் எனவும் அறிய முடிகிறது. இவர் சிவப்பிர காசத்துக்குப் பொழிப்புரை எழுதியுள்ளார். மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் எழுதிய சிவப்பிரகாசப் பேருரைக்கு இநத ஞானப்பிரகாசரின் பொழிப்புரையே அடித் தளமாய் அமைநதது எனறு கூறலாம் மேலும், ஞானப்பிரகாசர் பிரசாத அகவலுக்கும உரை எழுதி யிருககிறாா என்று தெரிகிறது. அவவுரையால் நூலில் கூறப்படும் பலயோக நெறிமுறைகளைப் பற்றி அறிய ஏதுவாகிறது. மதுரை ஞானப்பிரகாசருடன் பயின்றவர் களநதை ஞானப்பிரகாசர் என்ற ஞானி ஒருவரும் உளர் என வரலாறறாசிரியர்கள கூறுகினற னர். நான்குவகைச சத்தி நிபாதம், முத்தி பேதங்கள கூறும 'அரிவையா இனபுறும் முத்தி' (சிவபபிரகாசம 50) என்ற பாடலின உரை போன்ற பல இடங்களில் இவர் உரை மிகச் சிறப்பாக உள்ளது ஒரு பாடலின உரையில 'இவறறின வரவைப் பரபககததின வியாக கியிலே கணடு கொளக' எனறு இவர் எழுதியிருப்ப தால் இவர் சிவஞான சிததியார் பரபக்கத்துக்கும உரை எழுதியிருக்கிறார் எனபது தெரிகிறது. இவரது சிவப்பிரகாச உரை அச்சானதாகத் தெரியவிலலை சூரியனார் கோபிலாதீன ஏடு வேலமபாளையம் வே ரா.தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டா அவாகளிட மிருநத்து.இப்போது எஙகுற்றதோ என அறியக்கூட விலலை அது வெளிவரின பல உணமைகள தெரிய வாய்ப்புணடு. இரா.ச.

மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார்: மதுரைப் புலவராகிய இவர் தததன் எனபார்க்கு மகனாராவர். சஙகப் புலவருள் ஒருவா. இவா பாடல் ஒனறு அக நானூற்றில் (335) இடம் பெறறுளளது

பாலைத்திணையில தலைமகன் பொருள கடைக் கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறிச்செலவழுங்கியது எனனும் துறையில் அப்பாடல் அமைந்துளளது. தலைவியைப் பிரிந்துபோய நிரம்பப்பொருள தேடிக்கொணடு வருதல் வேணடும் என்று தனனை இடையறாமல வற்புறுத்திக கொணடிருநத தன் நெஞ்சினைவெறுத்து இடிததுரைத்தது எனபது இத்துறை விளககமாகும்.

பிறா படுகின்ற வறுமைத துயரைக் கணடு உருகும் அருளுடையவராக இருந்ததால் எனன பயனாம்? அவவறுமையைத் தீர்த்தறகுரிய பொருள இல்லாமல எப்பயனும் இல்லை எனபதை, 'இருள்படு நெஞ்சதது இடும்பை தீர்க்கும, அருளநன் குடையர் ஆயினும் ஈதல், பொருள இல்லோர்ககு அஃது இயையாது ஆகுதல' என்கிறாா.

பொருள்தேடுதற்குச் செலலும் வழியின இயல்பை 'ஆணயானை தனகொம்பு ஒடியுமாறு சினங்கொணடு குத்தி யாமரததின் பட்டையைப் பிளநதுஅதன் நீரைப் பெண்யானைக்கு ஊட்டும நீரில்லா நெடுநிலம்' என்று

குறிக்கிறார். அத்தகு வழியிலும் தான் செல்வதற்கு அரிது இல்லை என்று துணியும் தலைவன 'தலைவியும் உடன வருவளாயின அந்தக் கொடிய பாலை நிலத்தைக் கடத்தலும் எளியதே' என நினைக்கின்றான. ஆனால, அவள் உடன வருதல் அரிதாயிறறே எனத திகைததுச் செலலுதலை அபபொழுதில மேற்கொளளாமல அமைநதான. அவவாறு செல்லாது அமைதல செல்லாது இருததற்கு அன்று, தலைவிககு ஆறுதல் உணடாக வேணடுமென்னும் கருத்திலேயாகும. இதனைச 'செலவழுஙகுதல' என பர். இரா இ.

மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவன் மள்ளனார்: மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன கடுவன் எனபார் மகனாராக இமமளளனாா இருத்தல் கூடும் மதுரைத் தமிழ்க்கூததன் நாகன தேவனார் எனபாரும சஙகப புலவருள ஒருவராவா. தமிழ்க் கூத்து, ஆரியக் கூதது எனனும் இரணடனுள இவர் தமிழக கூததில திறம பெற்றோராக விளங்கியவர் எனபது பெயரால அறிய வரும். அது தமிழக் கூத்து எனவும் படும இவர் பாடிய பாடலகள அகநானூற்றில் இடம பெறறுளளன (70,256,354).

நெய்தல் திணையில், தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது எனனும துறையிலும (70), மருதத்திணையில தோழி தலைமகற்கு வாயில மறுத்தது எனனும் துறையிலும்(256), முலலைத் திணையில வினை முறறிய தலைமகறகு உழையர் சொல்லியது, (354) எனனும் துறையிலும் இவர் பாடலகள உள.

தலைவன களவுக் காலத்தில் தலைவியை நாடி வநததால் அலர் எழுப்பிய ஊா, அவன மணஞ்செயது கொணடபின அமைதியாக வாயமூடிக்கிடந்தமை இராமன் இலங்கை செல்லுதறகு அமைதியாக எணணிக் கொணடிருநதபோது, கோடிக்கரைப் பகுதியில் இருநத ஆலமரததுப் பறவைகள் ஒலியெழுப்ப, அவவொலியடங்குமாறு இராமன கைகவித்த அளவில அடஙகினாற் போனறது எனறு உவமை கூறுமுகத தான் இராமகாதைச செயதியொன்றை அமைத்துக காட்டுகிறார் (70).

தான செயத தவறறை மறைத்துப் பொய்கூறிய ஒருவனை ஊரவையினர் பற்றி, ஒரு மரத்திலே கட்டி வைதது அவன தலையில நீற்று (சுணணாம்பு)நீரைக கொட்டினர் என்றும, கூடிய அவையினர் 'தக்க தணடம்' என ஆர்த்தனர் எனறும் கூறுகிறார். அவையினை 'வீறுசால் அவையம்' எனபது அறிந்து இன புறத்தக்கது (256). இரா.இ.

மதுரைத் தமிழக் கூத்தன் நாகன் தேவனார்: மதுரைப் புலவராகிய இவர் தமிழக் கூத்தில் வல்லார் எனறும், நாகன என்பார் மைநதர் என்றும், தேவன எனனும் பெயரினர் எனறும அறிய முடிகின்றது கூத்து வகைகளுள தமிழக கூத்து (தமிழ்க கூதது), ஆரியக் கூத்து என நாட்டியல வழக்காக இரு வகை இருந்தமை அறியவருதலால் இவா 'தமிழக கூத்தன்' எனபது தெரிகினறது. இவர் பாடிய பாடலொனறும அகநானூற்றிலேயே இடம் பெறறுளளது (164)

மதுரைத் தமிழக கூததன கடுவன மள்ளனார் எனபாரும் சஙகப் புலவர்களுள் ஒருவா எனபது அவா பாடிய அகநானூறறுப் பாடலகளால் (70,256,354) அறிய வருகினறது.

முல்லைத் திணையில், பாசறைககண இருநத தலைமகன் தனநெஞ்சிற்குச் சொலலியது எனனும துறையில் இவர் பாடல் அமைநதுளளது. 'மதிக் குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மனனரெலாம் மறந்துறப் பவும், பதிப்பெயரான் மறவேநதன பாசறை இருந் தனறு' என்பதுபாசறைநிலை(பு பொ வெ).கோடைக கொடுமையை, ஞாயிறுதன கதிரகளாகிய கைகளால நிலத்து நீரினைக் கவர்ந்துகொணடு அறவே பசுமை அற்றுப் போகுமாறு செயவதாக உருவகிக்கிறார். வெப்பத்தால் நிலம்வெடித்துககிடததலை 'விடுவாயப் படுதல்' எனகிறார். கோடைக் கொடுமையைக் கூறிய இவா கார்காலக் கவினையும் அழகுறக் கூறுகிறாா. 'காடு கவின எயதக் கனைபெயல பொழிகின்றது; வணடினம ஆர்க்கினறது, முல்லையும் தோனறியும் மலர்கின்றன, காடே கமழ்கினறது' என்பது அது

கார்த்துளி கணட தலைவன், தனகாதற்கிழத்தியின் கணணீர்த்துளியை நினைநது, அவள் பணடை நலத்தைக் காணபதற்குப் பகைவினை முற்றுப் பெற்றும் வேந்தன் வினை விட்டிலனே என நினைவு கூர்கிறான இரா இ.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தமிழநாட்டில், தமிழ் மக்களுக்குத தனித்தமிழ உணர்வையும, நாட்டுப்பற்றையும் ஊட்டித் தமிழ்மொழி, பிற மொழியின் உதவியினறித தானே தனிததியஙகவும், செழித்தோங்கவும் வல்லது எனபதனை உலகிறகு அறிவித்த பெருமை இரண்டு சஙகங்களுக்கு உள்ளது. அவை: 1) மதுரைத் தமிழ்ச் சஙகம், 2) கரந்தைத் தமிழ்ச் சஙகம.

முச்சஙகஙகள வைத்து, முத்தமிழை வளர்ததோர் பாணடியர் ஆவர் முதல் இரு சஙகஙகளைக் கடல் கொணடுபோக, மூன்றாம சஙகததைக் காலம் கொளளை கொணடது. அந்நிலையில, 'பாவேந்தர் காற்றில இலவம பஞ்சாயப பறக்கையிலே, தேவேந்திர தாருவொத்தாய்' என்று புலவர்களால் பாராட்டப் பெற்ற சேதுபதிகளின் மரபினரும், சென்ற நூற்

றாண்டில் தூய தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பெருந்தகையும், இராமநாதபுரம் சீமையை மேற்பார்த்து ஆட்சிபுரிந்தவருமான பொன்னுச்சாமித் தேவரின் அருந்தவச் செல்வராய்த் தோன்றிய பாண்டித்துரைத் தேவர், தமிழ் வளர்க்கும் நோக்கத்தால், நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம், எனத்தக்க தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரை மாநகரில் நிறுவினார்.

ஒருசமயம் இவர், மதுரையில் நடந்த அரசியல் மாநாட்டில் பேசவந்தபோது, திருக்குறள், கம்பராமாயணத்திலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்ட விரும்பி,அவ்விரு நூல்களையும் வாங்கிவர ஆள் அனுப்பினார். ஆனால், அவை கிடைக்கவில்லை. சங்கம் வளர்த்த தமிழ் மதுரையில் 'தமிழுக்குக் கதி' (க-கம்பராமாயணம்; தி-திருக்குறள்) எனப்படும் அவ்விரு நூல்களும் கிடைக்காமைகண்டு மனங்கவன்ற தேவர், அம்மாநாட்டிலேயே மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றைத் தொடங்கப் போவதாக அறிவித்தார். அவர் தம் அரிய முயற்சியால், மதுரையில் 1901-இல், 'மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்' தோற்றுவிக்கப் பட்டது. அதற்குப் பேருதவி புரிந்த வள்ளல், இராமநாதபுரம் அரசராவார்.

இச்சங்கத்தின் நோக்கங்களில் குறிப்பிடத்தகுவன: மாணவர், செந்தமிழ் கற்கும் வண்ணம் ஒரு கலாசாலை அமைத்தல், அச்சு நூல்களும், ஏட்டுச் சுவடிகளும் அடங்கியதொரு நூல் நிலையம் உருவாக்கல், அச்சகம் ஒன்றை நிறுவித் தமிழ்த் திங்கள் இதழ் நடத்தல், அரிய நூல்களுக்கு உரை எழுதுவித்தல், பிறமொழி நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல், பழைய கல்வெட்டு, செப்பேடு ஆகியவற்றைத் தேடி வெளிக்கொணர்தல், ஆண்டுதோறும் புலவர்களை வரவழைத்து இலக்கிய, சமயச் சொற்பொழிவாற்றச் செய்தல், தமிழ்ப் புலமையாளரைப் பெருமைப்படுத்துதல், சிறந்த நூல்களை அரங்கேற்றச் செய்தல், தமிழ்நூல் அல்லது உரை எழுதுவோர்க்கு உதவித் தொகை தருதல், தமிழின் பெருமையை அனைவரும் அறிய, மதுரையில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் கூட்டங்கள் கூட்டி இலக்கியச் சொற்பொழிவுக்கு ஏற்பாடு செய்தல் முதலாயின ஆகும்.

சங்கச் செயன்முறைகள் முறையாகவும் ஒழுங்காகவும் எக்காலத்தும் நடைபெற வேண்டுமென்பது பாண்டித்துரைத் தேவர் கருத்து. எனவே, சங்கத்திற்கெனச் சட்டதிட்ட விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன. சங்கத்தை நிருவகிக்க 'ஆட்சிக்குழு' ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. அதில் சாதி, சமய வேறுபாடின்றித் தமிழ்ப் பற்றாளர், செயற்குழுவினராக ஆக்கப்பெற்றனர். அவ்வாட்சிக் குழுத் தலைவராகப் பாண்டித்துரைத் தேவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சங்கத்தில் நடைபெறும் எந்தவொரு செயலும், அந்த ஆட்சிக்குழுவின் முடிவின்படியே நடத்தப்பட்டது. அதன் செயன்முறைகள் அனைத்துமே தமிழ்ப் பெருமக்களுக்குச் 'செந்தமிழ்' இதழ் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டன. அத்தகையதொரு ஆட்சிமுறையை வேறெந்தத் தனியார் மன்றத்திலோ, சங்கத்திலோ காண்டல் அரிது. பாண்டித்துரைத் தேவர், தமது வாழ்நாள் வரை (1911) சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழுத் தலைவராயிருந்து அருந்தொண்டாற்றினார். அவர் இறந்தபின், சங்கத்துத் தலைமைப் பொறுப்பு, இராமநாதபுரத்து அரசருக்கு உரியதாயிற்று.

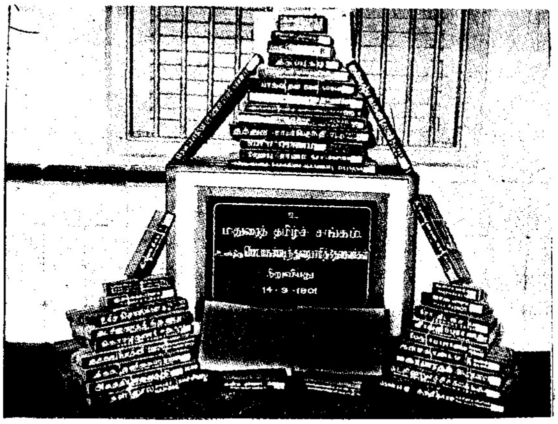

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

தமிழகத்தின் பல்வேறு அறிஞர்களும், தமிழன்பர்களும் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாயிருந்துள்ளனர். முறையாக உறுப்பினர் கட்டணம் கட்டத் தவறியோர், 'சங்க உறுப்பினர்' என்னும் தகுதியை இழப்பர்.

சங்கத்தை நிறுவிய பின்னர் 15.9.1901 - இல் 'சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை' தொடங்கப்பட்டது. பிரவேசம், பாலபண்டிதம், பண்டிதம் என்னும் வகுப்புகள் வாயிலாகத் தனித்தமிழ்த் தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. அவை, செய்யுளியற்றல் முதலான பாடத் திட்டங்களைக் கொண்டு விளங்கின. அவற்றில் வெற்றி பெறுவோர்க்குத் தங்கப்பதக்கங்கள் முதலான பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டன. அத்தேர்வுகளைச் சங்கக் கலாசாலையிற் சேர்ந்து பயின்று எழுதலாம். தனியாகப் படித்தும் எழுதலாம். அங்குச்

சேர்ந்து படித்தோர்க்கு உணடி, உடை, உறையுள் ஆகியவை தரப்பட்டன. 'பிரவேசம்' மட்டுமே தேறி யோர், கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகப் புகழ்பெற்று விளங்கியுள்ளனர். பணடிதத் தேர்வோ, மிகமிகக் கடுமையானது. அச்சடிக்கப்பட்ட வினாத் தாள்களில், அவற்றைத் தயாரித்துத் திருத்துபவரின் பெயர்களும அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கும. செந்தமிழிலும் வடமொழியிலும் பெரும்புலமை பெற்ற திருநார ணையங்கார் போன்றோர், அக்கலாசாலை ஆசிரி யர்களாவர்.

சங்கப் பணிகளுள் குறிப்பிடத் தக்கது மற்றொன்று உண்டு. 'உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கலலூரிகளிலும பயிலும் மாணவர்க்குத் தமிழ் அறிவு இருத்தல் வேண்டும்', என்ற நோக்கத்தால் 'ஆஙகிலக் கலா சாலைத் தமிழ்ப் பரீட்சை' எனற பெயரில் தேர்வு கள் நடத்தப்பட்டன.

சங்கச் சார்பில் 'பாண்டியன் புத்தகசாலை' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் அச்சான நூல்கள் தவிர, அரிய ஏட்டுச் சுவடிகளும் தொகுக்கப்பட்டு, வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஏடு தேடுதற்கும், பரிசோதித் தற்குமெனத் தனித்தனிப் புலவர்கள் அமர்த்தப் பட்டிருந்தனர். ஒருமுறை சங்கக் கட்டடம் தீப்பற்றி எரிந்து போனதில், ஆயிரக்கணக்கான ஏட்டுச் சுவடி கள் நெருப்பிற் கிரையாயின.

சங்கம், 'செந்தமிழ்' என்னும் திங்கள் இதழை வெளியிட்டது. அதில், அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை கள் இடம்பெற்றன. இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்களுக் கும் அக்கட்டுரைகள் பயன் தருவன எனலாம். புலமை நலம் சான்ற திருநாரணையங்கார், கி. இராமா நுசையங்கார் போன்றோர் அவ்விதழின் பதிப்பா சிரியர்களாக இருந்தனர்.

சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாக்கள், மதுரையில் மட்டுமன் றித் தமிழகத்தின் பல்வேறு தலைநகரங்களிலும் நடத் தப்பட்டன. அதன் பயனாய்ப் பல்வேறு தமிழ்ச் சங்கங்கள் உருவாயின. இச்சங்கத்தின் 9-ஆம் ஆணடு விழா தஞ்சையில் நிகழ்ந்தது. அதன் விளைவாகத் தோன்றியதே 'கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்' (1911) ஆகும்.

பாணடித்துரைத் தேவரின் மறைவுககுப்பின் (1911), இச்சங்கப் பணிகளில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. சங்கத்துப் பொன்விழா, 1956-இல் மிகச் சிறப்புறக் கொண்டாடப்பட்டது. மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழ கத்தின் தூணடுதலால், சங்கத்தில், 'செந்தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்று, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இணைப்புப் பெற்று, 1957-இல், தொடங்கப்பட்டது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் 1966-67-இல் தொடங் கப்பட்டபோது, இக்கல்லூரி அதனுடன் இணைக்கப் பட்டது. பின்னர், 1968-69-இல் இத் தமிழ்க கல்லூரி யுடன புகுமுகம், இளங்கலை ஆகிய வகுப்புகளும இணைக்கபபட்டன. இப்போது தமிழ் முதுகலை வகுப்பும் நடைபெறுகிறது. ச சா

மதுரைத் தமிழ் நாகனார்: இவர், திருக் குறளைப் போற்றும் பாமாலையாக அமைந்துளள 'திருவளளுவமாலை' என்னும் தொகுதியிலுள்ள பாடல களைப் பாடிய புலவர்களுள் ஒருவராவார். இவாதம் பெயரிலிருந்து, மதுரை இவாதம் ஊராக இருத்தல் கூடும் எனபதையும், நாகன இவர் இயற்பெயராகும் என்பதையும் உய்த்துணர முடிகிறது. திருக்குறள எல்லா மக்களுக்கும், அவர்தம் வாழக்கையின பல நிலைகளுக்கும் உரியனவான செயதிகளைக் கூறும நூலாகும் என்பதனை, 'எல்லாப் பொருளும் இதன பால் உள, இதன்பால் இலலாத எப்பொருளும இல் லையால்' என்று கூறிப் பாராட்டியிருப்பது சிறபபாக உள்ளது. உடன்பாடு, எதிர்மறை என்னும் இருவகை வாசகத்தாலும் திருக்குறளின் சிறப்புக் கூறியிருபபது நயமிக்கதாக உள்ளது. அ.மா.ப.

மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார். புற நானூறு 334-ஆம் பாடலின் ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார். 'ஆரியக்கூத்து முதலியவறறைப் போலத் தமிழ்மொழிக்கேயுரிய கூத்தாற் பெயா பெற்றவர் இவர்' என்பர் உ.வே. சாமிநாதையர். அகநானூற்றின் 70-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் மது ரைத் தமிழக் கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார் என பதும் 164-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் மதுரைத தமிழ்க் கூத்தன் நாகன் தேவனார் எனபதும், 354-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் மதுரைத் தமிழக கூத்தன கடுவன் மள்ளனார் என்பதும் அறியப்படுகின்றன. கடுவன் மள்ளனாரையும் நாகன் தேவனாரையும தமிழக் கூத்தனாரின் புதல்வரென்பர் உ.வே சாமி நாதையர்.

'அழகிய நீர்நிலைகளில் வளர்ந்திருக்கும் சண்பங் கோரையின் கதிர் போன்ற தூய மயிரடர்ந்த குறு கிய கால்களையும் நெடிய காதுகளையுமுடைய குறு முயல், புல்லிய தலையையுடைய சிறுவர்கள மனறத் தின்கண் ஆரவாரிக்க, அதற்கஞ்சி வைக்கோற் போருக குளளே பதுங்கும்; அத்தகைய ஊரிடத்தே மனை யோள் பாணர்களை உண்பிக்கவும, பரிசிலரை வர வேற்கவும் ஆரவாரம் மிகுதியான சூழலில விருந் தோம்புதலில் ஓய்வற்றவளாக இருப்பாள, வலிமிக்க வேலேந்திய காளையாகிய தலைவனும், பரிசிலாக்கு யானை முதலிய பொருட்களை வழஙகுதலில ஓய வற்றவனாக இருப்பான்' என்னும் கருத்துடையது தமிழக் கூத்தனாரால் இயற்றப்பட்ட புறநானூறுப்

பாடல் வாகைத்திணையில் மூதின் முல்லைத்துறைக் குரியதாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. கு.வெ.பா.

மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க் கிழார்: இவா திருக்குறளைச சிறப்பித்துப் பாடிய பாடலகளின தொகுப்பாகிய, 'திருவளளுவமாலை' யைப் பாடிய புலவர்களுள் ஒருவர். மதுரையைச் சேர்நத இவர் தமிழாசிரியராகத் திகழநதமையினை இவாதம் பெயர்கொணடு அறியலாம். செங்குன்றூர்க் கிழார் என்பதனால் இவர் பிறந்த ஊர் செங்குன் றூராதல் வேணடும். அங்ஙனமாயின், பிறந்த ஊரால் பெயர் பெற்ற இவர், மதுரையில் ஆசிரியப் பணி புரிந்து சிறப்பெய்தியவராவர் எனக் கொளளலாம். புலவர் என்று கூறினால் அது திருவளளுவரையே சிறப்பாகக் குறிக்கும் என்னும் கருத்தில 'புலவர் திருவள்ளுவர் அன்றிப் பூமேல், சிலவர் புலவர் எனச் செப்பல்' தக்க தன்று எனக் கூறித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியுளளார். அ.மா.ப.

மதுரை நாயக்கர்கள்: கி.பி.1336-ஆம் ஆண்டு விசயநகரப் பேரரசு துங்கபத்திரா ஆற்றின் தென் கரையில் நிறுவப்பட்டது. அது கி பி. 1500-ஆண்டுக் குள்ளாகக் கிருட்டிணா ஆறு முதல் கன்னியாகுமரி வரை தென்னகம் முழுவதும் விரிவடைந்தது. அப் பேரரசில் மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி, வேலூர், சந்திரகிரி, மைசூர் முதலான இடஙகளில் ஆளுநர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவ்வாளுநர்கள் பேரரசு வீழ்ச்சி யடையத் தொடஙகிய காலத்தில தங்களைச் சுதந் திர அரசர்களாக அறிவித்துக்கொணடு, தனி அரசு களை ஆட்சி செயயத் தொடஙகினா. அவ்வாறு மதுரையில் தனியரசு ஆட்சி செய்தவாகளே மதுரை நாயக்கர்கள் ஆவர். அவர்கள கி பி. 1529-முதல் கி.பி. 1736 - வரை மதுரையைத தலைநகராகக் கொண்டு தமிழகத்தின பெரும்பகுதிகளை ஆணடனர். அவர்கள் தமிழகத்துடன் நிற்காமல் இன்றைய கேரளம், கருநாடகம் முதலான பகுதிகளை ஆண்ட சிற்றரசர்களோடும் போரிட்டனர். சமயம், கலைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் அரும்பாடு பட் டனர். இலக்கியங்களை வளர்த்தனர். தமிழர்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பிடத்தக்க பணி யினைச் செய்தனர்.

அரசியல் வரலாறு: விசயநகரப் பேரரசர் கிருட் டிணதேவராயர் கி.பி. 1529 - ஆம் ஆண்டு இறந்த வுடன் மதுரையில் நாயக்கராக இருந்த விசுவநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1529-1564) தம்மைச சுதந்திர அரச ராக அறிவித்துக் கொண்டார். அவருக்குப் பல துறை களில் உதவி செய்த தலைமை அமைச்சர் அரிய நாதர் குறிப்பிடத்தக்க மனிதராவார். விசுவநாத நாயககரின அரசு திருச்சி முதல் கனனியாகுமரி வரை பரவியிருந்தது. அவர் காலத்தில் பாளைய முறை நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. அதன்படி பாளையக்காரர்கள் சிறுசிறு நிலப்பகுதிகளை ஆட்சி செய்து நாயக்கரின மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுச் செயற் பட்டனர்.

முதலாம் கிருட்டிணப்ப நாயக்கரும்(கி பி. 1564-1572) தநதையைப் போலவே சிறந்த ஆட்சியாளராக விளங்கினார். திருவாங்கூர், இலங்கை, ஆகியவற்றின் மீது போர் தொடுத்து வெற்றி கண்டார். தலைக் கோட்டைப் போர் கி.பி. 1565-இல் நடந்தது. அப் பொழுது விசயநகரப் பேரரசருக்கு உதவியாகப் படைகளை அனுப்பினார். அவருக்குப்பின் அவருடைய மகன முதலாம் வீரப்ப நாயக்கர் (கி.பி. 1572-1595) அரசரானார். அவா காலத்தில் கி.பி. 1592-ஆம் ஆணடு மதுரையில கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்கள் ஏசு திருசசபையை (Jesuit Mission) அமைத்தனர். அவரு டைய மகன் இரண்டாம் கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் (கி.பி. 1595-1601) காலத்தில் 72 பாளையக்காரர்கள் இருந்தார்கள். அவருக்குப்பின் மூன்றாம் கிருட்டி ணப்ப நாயக்கர் (கி.பி. 1601-1609)ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் காலத்தில இராமநாதபுரம் அரசு சேதுபதிகளின ஆட்சியின் கீழ கி.பி.1605 முதல் தனி யரசாக இயங்கத் தொடங்கியது. இததாலியக் கத தோலிக்கக் குரு இராபர்ட்-டி - நொபிலி (Robert-de Nobili) கி.பி. 1606 - ஆம் ஆணடு முதல் தமிழ், தெலுங்கு, முதலான மொழிகளைக் கற்று மதுரைப் பகுதியில் கததோலிக்கச் சமயத்தைப் பரபபுவதில பெரும் வெறறி கண்டார். இரண்டாம வீரப்ப நாயக் கர் (கி.பி. 1609-1623) காலத்தில் விசயநகரப் பேரர சர், தஞ்சாவூர், மைசூர் நாயக்கர்களுடைய தாக்கு தல்களை எதிாக்கத் தம் தலைநகரை மதுரையிலி ருந்து திருச்சிக்கு மாற்றினார்.

மதுரை நாயக்கர்களுள் திருமலை நாயக்கர் (கி.பி. 1633-1659)மிகவும் புகழ பெற்றவர் ஆவார். அவர் கி.பி. 1633-இல் மைசூர் அரசோடு போர் தொடுத்தார். தம் தலைநகரத்தை கி.பி. 1634-இல் மதுரைககே மாறறி னார். அவர் கி.பி.1634,35-ஆம் ஆண்டுகளில் திருவாங் கூர் அரசு மீது போர் தொடுத்து வெற்றி பெற்றார. இரண்டு ஆணடுகளுக்குப் பின்னர் இராமநாதபுரம் சேதுபதிமீது படையெடுத்து வெற்றி பெற்றார். விச யநகரப் பேரரசர் மூன்றாம் சீரங்கனுடனும் திருமலை நாயக்கர் மோதினார். திருமலை நாயக்கர் கி.பி. 1656 - 1659-ஆம் ஆண்டுகளில் மைசூர் அரசருடனும் போரிட்டார். அப்போர்கள் இரு அரசுகளின் மக்களை யும் பெரிதும் பாதித்தன. அப்போர்களில் இராமநாத புரம சேதுபதி திருமலைக்கு உதவினார். திருமலை வெறறி பெற்றார். திருமலை, கிறித்தவர்களிடம் நல் லுறவு வைத்திருந்தார்.

திருமலை நாயக்கரின் பேரன் முதலாம் சொக்க நாதர் (கி.பி. 1659-1682) தலைநகரை கி.பி.1665-இல் திருச்சிக்கு மாற்றினார். அவர் தஞ்சையை வென்றா ரென்றாலும் பின்னர் அங்கு மராட்டிய அரசு அமைக்கப்பட்டது. மைசூர் அரசரின் தாக்குதல களால் சேலம், கோவை ஆகிய இடங்களை அவர் இழந்தார். இவர் காலத்தில்தான் இராமநாத புரத்தை ஆண்ட கிழவன் சேதுபதியின் உறவினர் இரகுநாதர் புதுக்கோட்டை அரசை நிறுவினார். நான்காம் வீரப்ப நாயக்கர் (கி பி. 1682-1689) நற் குணங்கள் அமைந்த பண்பாளராக ஆட்சி செய்தார்.

நான்காம் வீரப்பரின மகன் இரணடாம் சொக்கநாதருக்குப் பாதுகாவலராக மங்சம்மாள (கி.பி. 1689 – 1706) சிறப்பாக ஆட்சி செய்தார். அவ ருக்கு உதவியாகத் தலைமை அமைச்சர் நரசப்பையர் சிறப்பாகச் செயற்பட்டார். மங்கம்மாள் அவுரங்க சீபின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். மைசூரின் படைகள் திருச்சியைத் தாக்கியபோது அவற்றை மங்கம்மாள் விரட்டியடித்தார். திருவாங் கூர் (கி.பி. 1697) தஞ்சாவூர் (கி.பி. 1700) ஆகியவற் றின் மீது மேற்கொண்ட போர்கள் வெற்றி பெற்றன. கிறித்தவர்களைத் துன்புறுத்தாமல் நல்லமுறையில் நடத்தினார். பொதுமக்களின் பொது நலத்திற்காக மங்கம்மாள் பல நற்பணிகளையும் செய்தார். மதுரையின் வரலாற்றில் அரசி மங்கம்மாளுக்குச் சிறப்பான இடம் உள்ளது

இரண்டாம் சொக்கநாதர்: (கி.பி. 1706-1732). இவர் சமயப்பற்று மிக்கவர். எனவே, ஆட்சிப் பொறுப்பு களை அமைச்சர்களிடம் விட்டுவிட்டார். அதனால் அரசில் பல முறைகேடுகள் நடைபெற்றன. ஆட்சி முறை சீர்குலைந்தது. இவருக்குப் பின் இவருடைய மனைவி மீனாட்சி (கி.பி. 1732-1736) ஆட்சி செய் தார். ஆர்க்காட்டு நவாபு சந்தாசாகிபு நமபிக்கைத் துரோகம் செய்து அவரைச் சிறையிலடைத்தார். மீனாட்சி சிறையில் நஞ்சுண்டு இறந்தார். இவ்வாறு மதுரை நாயக்கர் ஆட்சி முடிவுற்றது.

மதுரை நாயக்கர்களின் சமயம், கலைத்தொண்டு: மதுரை நாயக்கர்கள் இந்து சமயத்தைப் பேணிக் காத்தனர். கோயில்களைச் சீரமைததனர்; விசுவ நாத நாயக்கர் திருவரங்கம் கோயிலுக்காகப் பெரும் பொருள் செலவு செய்தார். திருச்சியில் கோட் டையைக் கட்டித் தெப்பக்குளம் அமைத்தார். முத லாம் வீரப்ப நாயக்கர் அருப்புக் கோட்டையில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினார். திருச்சிக் கோட்டைச் சுற்றுச்சுவர் எழுப்பினார். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குத் திருப்பணிகளைச் செய்தார். மூன்றாம் கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் பல புதிய கோயில்களைக் கட்டினார். கிருட்டிணாபுரம் என்ற புதிய நகரத்தை அமைத்தார். அவர் சமயப்பொறை கொண்டிருநதார். திருமலை நாயக்கரின் பெருமையை அனைவரும் அறிவர். அவர் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக் குப் புதிய கலைக் கூடங்களைக் கட்டினார். அவற்றுள புது மண்டபம குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அங்குளள கலையழகு மிக்க சிற்பஙகள, நாயக்கரின் சிற்பக் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளஙகுகின்றன. அவர் கட்டிய திருமலை நாயக்கர் மகால் என்னும் அரணமனை அவர் நினைவைப் பறைசாற்றி வரு கின்றது. அதேபோல் அரசி மங்கம்மாள் பல கோயில் களைப் புதுப்பித்தார். சத்திரங்கள் பலவற்றைக் கட்டினார். அவற்றுள மதுரையில உளள மங்கம்மாள சத்திரம குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல அறப்பணிகளை யும் பொதுப்பணிகளையும் செய்தார். தமிழக மக்கள் மதுரை நாயக்கர்களின் இந்து சமயப் பணியை யும் கோயில் கலைத் தொண்டையும் எனறும் மறகக மாட்டார்கள.

மதுரை நாயக்கர்களின் இலக்கியப் பணி: மதுரை நாயக்கர்கள் காலத்தில் வடமொழி, தமிழ், தெலுஙகு ஆகிய மொழிகளில் இலக்கியங்கள ஆக்கப்பட்டன. திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் நீலகணட தீட்சிதா வாழ்ந்தார். அவர் கஙகாவதாரம், நளசரித நாடகம், நீலகண்ட விசயம் முதலான வடமொழி இலக்கியங்களை இயற்றினார். அவரைத் திருமலை நாயக்கர் ஆதரித்தார். மேலும், மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ், கநதர் கலிவெணபா முதலான தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்த குமரகுருபர அடி களும் திருமலை நாயக்கரால் ஆதரிக்கப்பட்டார். திருமலை நாயக்கரின் படைத்தலைவர் இராமப் பையன் என்பவரின் போர் வெற்றிகளைப் பற்றி இராமப்பையன் அம்மானை என்னும் தமிழ் நூல் கூறுகிறது. தெலுஙகு மொழியில் தேனு மாசாத்ம்யமு, உருக்மணி பரிணயமு, சத்தியபாமா சாந்தவனமு முதலான நூல்களை எழுதிய காமேசுவரக்கவி திரு மலை நாயக்கராலும் முதலாம் சொக்கநாத நாயக்க ராலும் ஆதரிக்கப்பட்டார். திருமலை நாயக்கரால் ஆதரிக்கப்பட்ட நீலகண்ட தீட்சிதர் கங்காவதா ரணம், நளசரித நாடகம் முதலிய வடமொழி நூல் களை எழுதியுள்ளார். இரண்டாம் சொக்கநாத நாயக்கர் காலத்தில் மேலும் பல தெலுஙகு இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டன.

இங்ஙனம் அரசியல் ஏற்றத்திற்கும் இந்து சமயப் பணிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் மதுரை நாயக்கர் கள் போற்றத்தக்க பணியினைச் செயதுள்ளனர்.

நா.ப.

மதுரைப் படைமங்க மன்னியார். சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய இவர் மதுரையைச் சார்ந்தவர். இவர் பாடலொன்று புறநானூற்றில் உள்ளது (351). இவர் பெயரை ஆய்ந்த ஔவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'ஒருகால் ஓரிடத்தே நிகழ்ந்த போரின்கண் தானைத் தலைவன் ஒருவன் தான் ஏந்திய படை முழுதும் கெட்ட பின்னரும் பகைவரொடு பொருது வென்றியாற புகழ் நிறுவினானாக, அவனைப் படைமங்க மன்னினான்' என்று சிறப்பித்துப் பாடிய நலங் கருதிச் சான்றோர் இந்த ஆசிரியரைப் படைமங்க மன்னியார் என்று வழங்கினார் போலும் என்கிறார்.

காஞ்சித் திணையில் மகட்பாற் காஞ்சி என்னும் துறையில் அப்பாடலை இவர் பாடியுள்ளார். தலைவியின் நலத்தை 'வணகை எயினன் வாகை அன்ன இவள் நலம்' எனகிறார். வளமிக்க கொடைத் தன்மையனாகிய எயினன் எனபானின் வாகை என்னும் ஊரின் அழகும் அமைவும் நலமும் போன்றவள் தலைவி என்று குறித்தாராம்.

இவளை இவள் தந்தை தாராத போது யானையும் தேரும் குதிரையும் படையும் கொண்டு போரிட நிற்கும் வேந்தரை எண்ணி இரங்கும் இப்புலவர், ஊரின் அழிவுக்காக, 'என்னாவது கொல் தானே' என்று அவலச் சுவையை வெளிப்படுத்துகிறார். தலைவியிருக்கும் ஊரின் வளத்தைக் குறிப்பாய்த் 'தெண்ணீர்ப் பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை... காமரு காஞ்சித் துஞ்சும் ஏமஞ்சால் சிறப்பினஇப் பணைநல் ஊரே' எனகிறார். 'தெளிந்த பொய்கையில் மீனை மேய்ந்த நாரைகள், தேன பொருந்திய மருத மரத்தின பூ மிக்க கிளைகளில தங்குவதில் வெறுப்படைந்ததால், அழகிய காஞ்சி மரத்தின்கண் உறங்கும் காப்பமைந்த சிறப்புடைய வயல் வளமிக்கநல்ல ஊர்' என்பது அதன் பொருளாகும். அதனால், இவ்வூர் வளம் இனி என்னாமோ? என்னும் குறிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார். இரா.இ.

மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்: மதுரை மருதங்கிழார் என்பார் ஒரு சங்கப் புலவர். அவரின் வேறொருவர் என்பது விளங்க, மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் என ஒரு புலவர் அழைக்கப்பட்டார். அவர் மகனார் சொகுத்தனார் என்பார். இச்சொகுத்தனார் போலவே, மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார் என்பார் ஒருவரும் உளர்.

பள்ளி என்பது இடப் பெயர்; குராப்பள்ளி, சிராப்பள்ளி என்னும் பெயர்களால் இப்பொருள் விளங்கும். இச்சொகுத்தனார் பாடிய பாடல் நற்றிணையில உள்ளது (352). அது பாலைத்திணை சார்ந்தது பொருள வயிற்பிரிந்த தலைமகன இடைச்சுரத்துக்கண் ஆற்றானாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது என்னும் துறையது.

வழிப்பறியாளர் கொன்றொழித்த பிணத்தை, கழுகு தின்னாதவாறு அலைக்கழித்து, நரி தின்று வியர்த்து நீர்பருக விரும்பிக் கானல் நீரை நீரென அலைந்து, வெயிலுக்கு ஒதுக்கிடமின்றித் திரியும் எனப்பாலை நிலத்தை இவர் கூறுகிறார். இதனால, 'ஊழால் தரப்பெற்ற தலைவியைப் பசலை தோன்றாதவாறு கூடி மகிழ்ச்சியுற்ற தலைவன், ஈதல் முதலியவற்றுக்கு உரிய பொருளபெறாமல் பெறுதற் குரிய இடமும் தெரியாமல் வருந்தாநின்றான் எனனும் உள்ளுறைப் பொருளை அறியுமாறு செய்கின்றார். கொலைஞரை 'அன்பில் ஆடவர்' என்றும், சிவந்த செவியை யுடைய கழுகின் ஆணினை 'அழல்போல் செவிய சேவல்' என்றும், 'கானல் நீரைத்தோ' என்றும் இவர் குறிப்பிடுகிறார். செல்கின்றவரை மயங்கச் செய்யுமாறு பிரிந்து செல்லும் வழிகளை 'அருஞ்சுரக் கவலை', 'அஞ்சுவரு கவலை' என இருவகையாக வழங்குகிறார். இரா.இ

மதுரைப்பாலாசிரியர் சேந்தன் கொற்றனார்: இவர் சங்க காலப் புலவருள் ஒருவர். மதுரையைச் சார்ந்த இப்புலவரின் ஒருபாடல் நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ளது (நற.322). இளம்பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசிரியர் பாலாசிரியர் என அழைக்கப்படுவார் என்பர். சேந்தன் என்னும் பெயர் இவர்தம் தந்தை பெயராய் இருக்கலாம.

குறிஞ்சித் திணையில் தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ள இவரது பாடலில் தலைவன் விரைவில் மணந்து கொள்ளாததால் தலைவி பசலைநோயினால் வருந்துவதும், அன்னை அறியின் வெறியாட்டு எடுப்பார் என்று அஞ்சுவதும் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. தலைமகளின மலைநாட்டில் பெண்புலியின் பசி தீர்க்க ஆண்புலி இரைதேடும் அன்புறு காட்சியைக் காணலாம். தோழி—உள்ளுறைப் பொருள்படக் குறிப்பிட்டுத் தலைவனும் உரிமையுடன் தலைவியை மணக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றாள். தி.லீ.

மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். அகநானூறு மணிமிடை பவளம் என்னும் தொகுதியில் இவர் பாடல் அமைந்துள்ளது (அகம.172). திணை குறிஞ்சி. தோழி தலைவனை வரைவு கடாவுகின்றாள. தலைமகன அன்புடையன அல்லன் என முன்னரே தெரிந்திருந்தால், தலைமகள அழகு சிதையப்பசலை நோய்ப்பட்டு வருந்தும் வருத்தம் இன்று தோன்றியிராது எனக் குறிப்பாகத் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் தோழி

தலைவனின் மலைநாட்டுக் காட்சி ஒன்றை உள்ளுறைப் பொருட்பட எடுத்துரைக்கின்றாள். கானவன யானைத் தந்தத்தை முறித்து வந்து தன்குடிசையில் நட்டுப் பலாப்பழ மதுவுடன் ஊனசோறறினை உறவுடன் உண்டு களிப்பான் அரியளாகிய தலைவியை எளியளாக நினைந்து களவொழுக்கினைத் தலைவன் நீட்டிக்கின்றான் போலும் என வருந்திப் பேசுவாள் தோழி. தி.லீ.

மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார்: இவர் சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர். இவர்தம் ஒரே பாடல் அகநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது (அகம். 92). களிற்றியானை நிரையில் அமைந்துள்ள அப் பாடல் இரவுக்குறி சென்று மீளும்தலைவனைப் பகற குறி நேர்ந்த முறையில் தோழி வரைவு கடாவுவ தாக அமைகிறது அப்பாடலில் 'மழை பொழிநத நடு இரவில் யானையைத் தாக்கும் புலிக்கூட்டம் நிறைந்த மலைச்சாரல்வழி வாராது இருப்பாயாக. இவளும் யானும் நாளைப் பகற்பொழுதில் தினைப்புனம் காக்க வருவோம், அங்குக்காந்தள் மலரும் அருவிச் சாரலில் பாம்பு உமிழ்ந்த திருமணி விளக்கொளியில் தலைவியுடன் இன்புற வருக' எனக் கூறி, ஆண்டும, காநதள மலர் கொய்யவும் அருவியாடவும் வருவர் பலராத லால், பகற்குறியும் அரிதெனக் கூறி வரைவு கடாவுகின்ற திறம் எணணி இன்புறத்தக்கது. தி.லீ.

மதுரைப் பாலாசிரியனார்: இவர், திருக்குறளைப் பாராட்டி அமைந்த பாக்களடங்கிய 'திருவள்ளுவமாலை' என்னும் தொகுப்பினைப் பாடிய புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் மதுரையைச் சார்ந்த புலவராவார். வெள்ளி, வியாழன், கதிரவன், திஙகள் ஆகியன உலகிற்படியும் புறததிருளை மட்டுமே நீக்குவன; ஆனால், வள்ளுவர் செய்த குறள வெண்பா, உலகமாந்தர் அனைவர்தம் அகத்திருளைப் போக்கும் சிறப்புடையது என்று இவா திருக்குறளைச் சிறபபிததுள்ளாா அ மா.ப.

மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார், சஙக காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயரிலுளள புல்லன் இவர்தம் தந்தை பெயராகலாம்; கணணன் என்ற இயற்பெயருக்கு முன் ஒட்டுப் பெயராகவும் அமையலாம். இவரது ஒரேபாடல் அகநானூறு மணிமிடை பவளப பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது (அகம.161). அப்பாடல் பாலைத் திணையில தலைமகனைச் செலவு விலக்குவதாகத் தோழி கூற்றில அமைகிறது.

'மறவர், வழியிடைச் செல்வோரை அம்பினால் மாய்க்க, பருந்து தன் சுற்றத்துடன், கொத்தித் தின்னும் அச்சம் தரும் பாலை வழியில் நீர் பிரிய இருப்பதைத் தலைவி முனனரே அறிநது விட்டாளா? இப்போது, தலைவி தன் அழகிய மார்பகம் நனையக் கண்ணீா உகுத்து வருந்துதலைப் பார். நீர் எண்ணியபடி பிரிதல் என்பது இயலுமா? செலவு தவிர்வாயாக' எனத் தலைவியின் அன்பின் திறத்தையும் பாலைக் கொடுமையையும் ஒருசேர எடுத்துரைததுத் தலைவன் செலவினைத் தவிர்க்கும் தோழியின் நாவனமை பாராட்டற்குரியது. தி.லீ.

மதுரைப் பூதனிள நாகனார், சங்கப் காலப் புலவர். மதுரையைச் சேர்ந்த பூதனென் பார்க்கு மகனாரான இளநாகனார் என்று இவர் பெயருக்கு விளககம் காணலாம். இவர் பாடியதாகப புறநானூற்றில் 276 – ஆம் பாடல் மட்டும் உளளது. துமபைத் திணையுள தானை நிலைத துறையில இவர் அப்பாடலை இயற்றியுள்ளார். 'நறுமணப் பொருட்களைத் துறந்த நரைவெண கூந்தலையும் இரமரத்து விதைபோனற திரங்கிய கண்களை பொருந்திய வறுமுலைகளையும் கொணட செம்முது பெணடின் காதலஞ் சிறுவனாகிய மறவன், ஆய்மகள குடப்பாலிலே விரல் நகத்தால் தெறித்த சில்லுறை (மோர்த் துளி) போலப் பகைப்படை முழுமைக்குமதானொருவனே நோயாயினன்' எனச சுருக்கமும தெளிவும் அமைய இவர் அத்துறையைப் புனைநதுள்ள அழகும் நுணமையும் அறியத்தகும். அப்பாடலில் அமைந்த இவரது உவமை நயமும் உணர்நதின் புறத் தகுவதொன்றாகும். வ.கு.

மதுரைப் பூவண்டல் நாகன் வேட்டனார், சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயரை இவவாறே கொண்டு பூவணடல எனபதை ஓர் ஊரெனபார் நற்றிணை உரையாசிரியர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர். இவர் பெயரை மதுரைப் பூவணட நாகன் வேட்டனார் எனக குறிபபிடும் பதிப்புகளும் உள. மதுரையைச சார்நத பூவணடல் எனனும ஊரினரான நாகன வேட்டனார் என்று இவரது பெயருக்கு விளக்கம் காணலாம். நாகன் எனபதைத் தந்தை பெயராகக் கொணடு வேட்டனார் என்பதையே இவர்தம் இயற பெயராகக் கொள்ளவும் கூடும். நலவேட்டனார், இளவேட்டனார் என்று ஏனைப் புலவாக்கும இப பெயர் அமைந்துள்ளமை காணலாம. 'பூவணடல் என்னும் ஊரினராய இவர், மதுரை சென்று வாழந்தமையால் மதுரைப் பூவணடல் நாகன வேட்டனார் என்றழைக்கப் பெற்றார்' எனபார் புலவர் கா. கோவிந்தன். இப்புலவர் பாடியதாக நற்றிணையில் 317-ஆம் பாடலொனறே உள்ளது. வ.கு.

மதுரைப் பெருங்கொல்லனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர். மதுரையைச் சேர்ந்தவர். பெருங்கொல்லன் என்பது இவர்க்குத் கொல்லுத்

தொழிலால் வாய்த்த பெயராகும். இவர் பாடிய தாகக் குறுந்தொகையில் 141-ஆம் பாடல் ஒன்று மட்டும் உள்ளது. இற்செறிக்கப்பட்டு வருந்தும் தலைவி, இரவுக் குறியில் சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்குமாறு, தோழியிடம் அவன் வரும் வழியின் ஏதத்தைப் பகற்குறி நேர்ந்த வாய்பாட்டு டனே பொருந்தக் கூறி அவனுக்கு அறிவிக்குமாறு அவளை வேண்டுகின்ற முறையில் அப்பாடலை இவர் பாடியுள்ளார். களிற்றியானையின் கடும்பகை யினால் வருந்திய குறுங்கை இரும்புலி செந்நாய் அகப்படுதற்குரிய செவ்வியை எதிர்பார்த்திருக்கும் ஆரிருள் நடுநாள் என்று தலைவன் வரும் பொழுதை யும் அப்பொழுதின் ஏதத்தையும் இவர் தலைவி கூற் றிலே புனைந்துள்ளமை சிறப்பாக உள்ளது. வ.கு.

மதுரைப் பெருமருதனார், சங்கப் புலவர் களுள் ஒருவர். இவர்தம் ஒரே பாடல் நற்றிணை 241-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் பாலைத்திணையில் 'தலைமகன் வன்பொறை எதிர ழிந்தது' என்னும் துறையில் உள்ளது.

'பாலைப் பெருவழியில் நீர் வற்றிய மணல் இடங்கள் அமைய, கதிரவன் மறைந்து இருள்சூழ விருக்கும் மாலையொடு இரவு வரும் நேரம். பனி விழுந்து துன்பம் தரும் நடுயாமத்தில் தலைவன் கண் ணீர் பெருக்கி நிற்கும் என்னை நினைந்திருப்பின் புரையேறல், தும்மல் முதலிய குறிகள் எனக்குத் தோன்ற விரைவில் வருவர் என ஆற்றிபிருப்பேன். ஆயின், அவை தோன்றாமையின் என்னை நினைந் திரார் போலும்' எனத் தலைவி நொந்து பேசுவது அவலச் சுவையின் சாரமாக அமைகிறது. வலிதிற் பொறுத்தல் வேண்டுமென ஆற்றுவிக்கும் தோழிக் குத் தன் பொறுமை கடந்த நிலையைத் தெளிவுபடுத் தும் தலைவி திறம் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தி.லீ.

மதுரைப் பெருமருதிள நாகனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். மதுரையைச் சார்ந்த இப்புலவர் பெருமருதனுக்குப் புதல்வனார் போலும் என்பர் பி. நாராயணசாமி ஐயர். இவர் பாடியதாக நற்றிணை 251-ஆம் பாடலொன்றே கிடைத்துள்ளது. குறிஞ்சித் திணையில் களவொழுக்கத் தலைவன் சிறைப்புறமாக உள்ளதையறிந்த தோழி தலைவியை இற்செறிப்பறிவுறுத்துவாளாய்த் தினையை நோக்கி, 'யாம் நாடனை விரும்பியதால் நின்னைப் பாதுகாத் தோம்; இப்பொழுது எம்மை இற்செறித்து அன்னை வெறியாட்டயர்ந்ததால் நின்னைக் காப்பாரின்மையின் பறவைகள் நின் கதிரைக் கவருமாதலின், நீ இப் பொழுது விளையாது பிற்காலத்தே விளைக' எனக் கூறுவதாக அப்பாடலுள்ளது. 'அருவியொலிக்குமிடத் துள்ள வாழையின் கனியை மந்தி கவரும் நாடன்' என்றதால் வெறியாட்டெடுத்து முழங்குமிடத்தும் தலைவன் அஞ்சாது வந்து தலைவியின் நலம் துய்ப் பான் என்னும் கருத்தை உள்ளுறையாக இப்பாடல் அறிவிக்கும். த.ரா.

மதுரைப் பேராலவாயர்: இவர் பேரால வாயர் எனவும் குறிப்பிடப் பெறுவர். மதுரைச் சொக்கநாதர் பெயராகிய பேராலவாயர் என்னும் இறைவன் பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டுள்ளது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டும் (51, 361), அகநானூற்றில் இரண்டும் (87, 296), புற நானூற்றில் இரண்டும் (247, 262) ஆக 6 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. தலைவன் பரத்தையுடன் பொழி லில் துயின்று, பின் பெருநீர் வையையில் புனலாடிய தால் எழுந்த அலருக்குப் பரதவர் மீன்பிடிக்கும் போது அகப்பட்ட சிப்பிகளை நாரரி நறவின் விலை யாகக் கொடுக்கும் பேரிசைக் கொற்கைக்குத் தலை வனாகிய நெடுந்தேர்ச் செழியன் மலை ஒத்த நெடு நகர்க் கூடலின் வெற்றிக் களிப்பால் ஆடியதனா லெழுந்த ஆரவாரத்தை உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 296). சிற்றூரின் இல்லத்தே முற்றத்தில் தொங்கும் தயிர்கடைந்த மத்தைக் கன்று சுவைப் பதையும், கடுங்கண் மறவர் விடியலிற் சென்று மலை வழியில் இசைக்கும் தண்ணுமையொலி அருஞ்சுரஞ் செல்வோரை அச்சுறுத்துவதையும் (அகம்.87) அழகுறக்குறிப்பிட்டுள்ளார். குறிஞ்சித்திணையில் வழி யின் துன்பங்கண்டு அஞ்சி வேறுபட்ட தலைவி வெறி யாட்டு எடுக்குமிடத்துத் தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குச் சொல்லிய துறையில் நற்றிணை 51-ஆம் பாடலையும், முல்லைத்திணையில் வாயில்களோடு தோழி உறழ்ந்து சொல்லியது என்னும் துறையில் நற்றிணை 361 - ஆம் பாடலையும் அமைத்துள்ளார். பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு கணவன் மாய்ந்தது கண்டு தீப்பாய்ந்ததை இப்புலவர் நேரிற் கண்டு பாடியுள்ளார். தன் கணவனைச் சிறிது நேரம் பிரிந்தாலும் இன்னுயிர் நடுங்கும் இயல்பின ளாய தேவி, தன் இளமையைப் புறங்கொடுத்துக் காட்டில் காடுகிழாள் கோயிலுக்கு முன், யானை கொணர்ந்த உலர்ந்த விறகால் மூட்டிய தீயில் நீர் வார் கூந்தல் முதுகில் தாழ்ந்து கிடப்பத் துன்பம் மிக்கக்கண்ணினளாய்ச் சுழன்று வந்தாள் என, அத் தேவி தீப்பாயப் போகும் நிலையைச் சித்திரித்துள் ளார் (புறம். 247). ஆநிரை கவர்ந்து மறவருடன் மீண்ட தலைவனை வரவேற்கும் முறை புறம். 262-இல் கூறப்பட்டுள்ளது. த.ரா.

மதுரைப் பொன்கொல்லன் வெண்ணாக னார்: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். இவரை

மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனாரின் வேறாக மர்ரே பதிப்புக் கருதும். ஆனால், வையாபுரிப் பிள்ளை இருவரையும் ஒருவராகக் கொண்டுள்ளார். மதுரையில் நகை வேலை செய்தமையின் வெண்ணாகனார் எனும் இப்புலவர் மதுரைப் பொன்கொல்லன் வெண்ணாகனார் என அழைக்கப்பெற்றார். வேங்கட விளக்கு மதுரைப் பொன்செய் கொல்லன் வெண்ணாகனார் எனக் கொண்டுள்ளது. பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் இவரைத் திருத்தணி காலைச் சேர்ந்தவராகக் கருதுவர் என்பர். இவர் பாடியதாக உள்ள ஒரே பாடல் அகநானூற்றில் 363-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத்திணையில் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி கூறியது எனும் துறையில் அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்புலவர் தம் தொழிலுக்கேற்பப் பாலைநில வழியில் சூறாவளியலைக்க நெல்லிக்காய் வீழ்ந்து பரந்து கிடப்பதற்குப் பொற்காசு பரவிக் கிடப்பதனை உவமை கூறியுள்ளார். மேலும், பிரிவில் பொலிவின்றி மெலியும் தலைவிக்கு மாலையிற் குவியும் மலர் உவமையாக வந்துள்ளது. கொலைத் தொழில் புரியும் ஆறலை கள்வர் பாலை வழியில் காத்திருந்து வழிப்போக்கரின் மார்பில் வேலைப் பாய்ச்சி வீழ்த்த, அப்பிணங்களைத் தின்னச் சேவற் பருந்து தன் இனத்தை அழைக்கும் இன்னாத வெஞ்சுரத்தே தலைவன் சென்றான் என்று கூறிப் பாலை நிலக் கொடுமையை இப்புலவர் உணர்த்துவர். காண்க: மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்.

த.ரா.

மதுரைப் போத்தனார்: சங்கப் புலவருள் ஒருவரான இவர் மதுரையைச் சேர்ந்தவராதலின், மதுரைப் பேராலவாயர் என்பது போல, மதுரைப் போத்தனார் என்றழைக்கப் பெற்றார். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் அகநானூற்றில் 75-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஆடவர் ஆள்வினையையே பொருளாக மதித்து அருளின்றி வலிமைமிக்க உள்ளத்தோடு மடிந்திராமல் நீரற்ற அருஞ்சுரங்கடந்து பொருளீட்டச் செல்வர். அங்ஙனம் செல்வதால் தாம் விரும்பிய மகளிரொடு முயங்கி இன்பம் பெறாது அதனையிழந்து பின்னர் இளமையோடு கூடிய அழகு மாய்ந்துவிட்டதே என்று வருந்தி இரங்குவதல்லது அவ்வழகை மீட்டுத் தருவார் உலகில் யாருமில்லை எனத் தலைவி பொது நிலையில் பலபுலந்து கூறிப் பெரிதும் வருந்தினாள். அதனைக் கண்ட தலைவன், 'அரிதிற் பெறும் சிறப்பினையுடைய நின்னைப் பிரியக் கருதுவேனோ; ஆதலின் யான் பிரிவேன் என்று கவலையுறாதே' என்று கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட தலைவிக்கு எடுத்துக்கூறித் தெளிவித்துச் செலவழுங்கினான் எனப் பாலைத்திணையில் மதுரைப் போத்தனார் அப்பாடலை அமைத்துள்ளார்.

த.ரா.

மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் இளம்போத்தனார்: குறுந்தொகை 332-ஆம் பாடலைப் பாடிய இவர் பெயர், மதுரை மருதங்கிழார் மகன் இளம்போத்தன எனப் பாட வேறுபாடு கொண்டுள்ளது. தலைவன் திருமண முயற்சியை மேற்கொள்ளாமல் தலைவியைக் காணவந்த ஒருநாள் அவன் வேலிப்புறத்தில் நிற்கத் தலைவியிடம் 'தலைவனுக்கு நின் துயர் நிலையைக் கூறினால் என்ன?' என்று தோழி கூறும் துறையில் இவர் பாட்டு அமைந்துள்ளது.

பெண்யானையைத் தழுவி, ஆண்யானை குன்றத்தமைந்த சிற்றூரில் இறங்கிச் செல்லும் மன்றங்கள் அமைந்த மலைநாட்டுத் தலைவனுக்கு, வாடைக் காற்றொடு கூடிய மழைத்துளியால் உண்டாகும் துன்பத்தை நீ விரும்பிக் கூறினால் என்ன? என்பது அப்பாடலின் கருத்து. ஆண் யானை, பெண் யானையைக் காட்டை விட்டு ஊருக்குச் செல்லும்போதும் தழுவிச் செல்லும் அவன் மலைநாட்டுக் காட்சியை உரைத்தது அவ்வாறு தலைவியை மணந்து தழுவிச் செல்லவேண்டும் என்னும் குறிப்பினதாகும்.

இரா.இ.

மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். மதுரை மருதங்கிழார் மக்கள், தந்தையாரைப் போலவே புலமை நலஞ்சிறந்து விளங்கியுள்ளனர். அவர் மக்களுள், இளம்போத்தனார், பெருங்கண்ணனார், சொகுத்தனார் என்பார் மூவர் புலமைச் செல்வர்களாக விளங்கியமை தொகைநூல்களால் அறிய வருகின்றது. சொகுத்தனார் என்னும் பெயருடையார் இருந்தமை, மதுரைப் பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார் என்னும் புலவர் பெயரால் விளங்கும். இருவரையும் ஒருவராகக் கருதுவாருமுளர். இச் சொகுத்தனார் பாடிய பாடல் ஒன்று நற்றிணையில் உள்ளது (329).

பாலைத்திணை சார்ந்த அப்பாட்டு, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது என்னும் துறையினது ஆகும். தலைமகன் வினைவயின் பிரிதலால் மெலிவடைந்த தலைமகள் வருந்துதலும் அதுகண்ட தோழி நெருங்கிக் காதலர் நம்மைப் பிரிந்து சென்றார் எனினும், சென்ற இடத்தே தங்கியுறையார், வருவேன் என்று அவர் கூறிய கார்காலம் இப்பொழுதுதான் தொடங்குகின்றது, ஆதலால், உடனே வந்து சேருவார்; நீ வருந்தாதே என்று வற்புறுத்திக் கூறுவாள் என்பது இத்துறை விளக்கமாகும்.

தலைவன் அளவுகடந்த நயனுடையான் என்றும், அவன் மறந்தும் குற்றம்புரியான் என்றும் கூறுமுகத்தால், 'வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்' என்கிறார். பிணத்தின் நாற்றத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் அதனைத் தின்ன விரும்பிய கழுகு, அப்பாலே சென்று இருக்கும் என்று கூறுவதன் வழியாகத் தலைவியைப் பற்றியுள்ள பசலைநோய், தலைவன் குறித்த நாளிலே தவறாமல் வருதல் உறுதியால் நீங்கிப் போதல் உறுதி என்று உள்ளுறை வைத்துப் பாடியுள்ளார். இரா.இ.

மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். மதுரை மருதங்கிழார் மக்களாக இப்பெருங்கண்ணனாரும், மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் இளம்போத்தனாரும் மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் சொகுத்தனாரும் கருதப்பெறுவர்.

இப்பெருங்கண்ணனார் பாடிய பாடல்களாக நற்றிணையில் ஒன்றும் (388), அகநானூற்றில்இரண்டுமாக (247,364) மூன்று கிடைத்துள்ளன. நற்றிணைப் பாடல் நெய்தல் திணையில் வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது என்னும் துறையில் அமைந்ததாகும். இதற்கு மனையுள் வேறுபடாது ஆற்றினாய் என்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியதுமாம் என்னும் துறையும் கூறுவர்.

பெரிய மீன்களைப் பற்றுதற்குப் பரதவர் வலிய கயிற்றில் கட்டப்பட்ட உளியை எறிவர் என்றும், இரவு வேட்டைக்குத் திமிலில் விளக்கேற்றி வைத்துக் கொண்டு செல்வர் என்றும் பரதவர் வழக்கங்களை இப்பாடலில் குறிக்கிறார்.

அகம் 247-ஆம் பாடல் பாலைத்திணையில், தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்னும் துறையினது. கண்ணீரை 'மண்ணா முத்தம்' (கழுவாத முத்து) என நயமாகக் குறிக்கிறார். கரடி, இருப்பைப் பூவை விரும்பித் தின்னுமென்றும், அதில் வெறுப்படைந்தால் புற்றாஞ்சோற்றைத் தோண்டித் தின்னுமென்றும் கூறுகிறார்.

அகம் 364-ஆம் பாடல் முல்லைத்திணையில், பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது என்னும் துறையினது. மழை பொழிதலால் தவளை செய்யும் ஒலியைக் கழைக்கூத்து ஆடுவோர் பறையொலிக்கு ஒப்பிடுகிறார். தோன்றிப் பூ மலர் தலை விளக்கு ஏற்றிவைத்தாற் போன்றது என்கிறார். மாலைப்பொழுது பிரிந்தவர்க்கு ஆக்கும் துன்பத்தைக் குறிப்பாராய்க் 'கொலை குறித்தன்ன மாலை' என்கிறார். இரா.இ.

மதுரை மாதெய்வம்: இது பாண்டிய மன்னர்க்குக் குலதெய்வமாகவும், மதுரை நகரத்தின் காவல் தெய்வமாகவும் விளங்கியது. கண்ணகி காரணமாக அழற்கடவுள் மதுரையைத் தீப்படுத்திய போது அவள் முன்னர்ச் செல்லுதற்கு அஞ்சிப் பின்னிருந்து பேசியது இத்தெய்வம். சிலப்பதிகாரத்தில் அழற்படு காதையிலும் கட்டுரை காதையிலும் இத்தெய்வம் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.

மதுராபதி என்னும் மாபெருந்தெய்வத்தின் தோற்றம் கட்டுரை காதையிற் கூறப்படுமாறு: பிறை தங்கிய சடையுடைய தலையினள், கருங்குவளை மலர் போலும் கண்ணள், ஒளிபொருந்திய முகத்தள், கடைவாய்ப்பல் வெளிப்படத் தோன்றும் பவளநிற வாயள், வாயிடத்தே முத்துக்கோவை போலும் பல் வரிசையுடையவள், இடைப்பகுதி நீல நிறமும் வலப் பகுதி பொன்னிறமும் அமைந்த மேனியள், இடைக் கையில் பொற்றாமரையும் வலக்கையில் கொடுவாளும் ஏந்தியவள், வலக்காலில் வீரக்கழலும் இடக்காலில் சிலம்பும் அணிந்தவள். இவ்வருணனை மாதொருபாகரின் தோற்றத்தை நினைவூட்டுவது எண்ணத்தக்கதாகும்.

மதுரை மாதெய்வம் கண்ணகியின் பின் நின்று 'நங்கையே நின் துன்பம் அறிந்தேன். யான் மதுராபதி. என் கட்டுரையைக் கேட்பாயாக. எம் அரசனுக்கு ஊழ்வினைவந்த வகையையும், உன் கணவனுக்குத் தீது விளையக் காரணமான பழைய வினையையும் கேட்கக் கூறுவேன். பாண்டியர்குடி செங்கோன்மை தவறாத நற்குடி. அக்குடிப்பிறந்தோன் ஒருவன், கீரந்தை என்ற அந்தணன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டியதற்காகத் தன் கை குறைத்துக் கொண்டான். வார்த்திகன் என்ற அந்தணனை அவன் செய்யாத குற்றத்திற்குச் சிறை செய்தபோது இந்நகரில் ஐயை கோயில் கதவு மூடிக்கொண்டது. பின்பு மன்னவன் முறைசெய்தபின் கதவு திறந்தது. அத்தகு நற்குடியினன் ஆன பாண்டியனால் ஆளப் பெறும் இம்மதுரை நகரை ஆடிமாதத் தேய்பிறைப் பகுதியில் கார்த்திகை நாளில் குறையுடைய எட்டாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமையன்று தீயுண்ணும் என்றும், அரசுக்கும் கேடு உறுமென்றும் ஓர் உரையுண்டு', எனத் தெரிவித்தது. அதனோடு, கோவலன் முற்பிறவியில் சங்கமன் என்ற வாணிகன் கொலைப்படக் காரணமாயினன் என்றும், அவ்வாணிகன் மனைவி நீலி கணவனை இழந்து புலம்பிப் பதினான்கு நாள் கழிந்த பின்னர் நெடிய மலையேறிக் கணவனைக் கூடினள் என்றும் அதுபோலவே வானோன் உருவில் நீயும்

பதிநான்கு நாள் கழித்துக் கணவனைக் காணப்பெறு குவை என்றும ிதெய்வம் உரைத்தது.

கு.வெ பா.

மதுரை மாவட்டம் காணக· தமிழநாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

மதுரை யமக அந்தாதி· பாடல்கள் அந் தாதித்து வருமாறு இயற்றுதல் என்பது ஒருவகை இலக்கிய நெறி ஆகும். மனப்பாடம் செய்யும்போது அடுத்து வரும் பாடலை நினைவில் கொள்ளும பொருட்டு அந்தாதி அமைப்பில் செய்யுட்கள் இயற றப்பட்டன. அந்தாதி என்னும் பொது இலக்கிய அமைப்பிலிருந்து, காலப் போக்கில் பாவகை, எண்ணிக்கையால் வேறுபட்டனவும் சொல் அலங காரத்துடன் கூடியனவும் ஆகிய நூல்கள் இயற்றப் பட்டன அவற்றுள் யமக அந்தாதி என்பதும் ஒன்றாகும். வந்த சொல்லும் தொடரும் மீணடும் மீணடும் வந்து அடிதோறும் பொருள வேறுபட்டு அந்தாதி யாப்பில் வருவதே யமக அந்தாதி ஆகும்.

'மதுரை யமக அந்தாதி' என்னும பெயரில பலபட்டடைச் சொக்க நாதக் கவிராயர், ஆறுமுகம பிள்ளை, சிறிய சரவணக் கவிராயர், வயிநாகரம் அ இராமநாதன் செட்டியார், மு கோபாலபிள்ளை ஆகிய புலவர்கள நூல்கள இயற்றியமை தெரியவரு கின்றது.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதக் கவிராயர் மதுரை யில் கணக்கர் வேலை புரிந்த சொக்கலிங்கம் பிள்ளை யின் மகன் என்பது மதுரை யமக அந்தாதிச் சுவடி யின் இறுதிக் குறிப்பால் தெரியவருகின்றது. அவர் இராமநாதபுரம விசயரகுநாத சேதுபதி காலத்தவர் (கி பி 1711 - 1725) எனக் கருதுவர். அவர் மதுரை யில் கோயில் கொண்டருளிய சொக்கநாதர் மீது இயற்றிய நூலே மதுரை யமக அந்தாதி ஆகும். இந் நூலில் இடம்பெறுவது அடிமுதல் மடக்கு ஆகும். இந்நூல் சென்னை ஓலைச் சுவடி நூலக வெளி யீடாக வந்துள்ளது காப்புச் செய்யுள் நீஙகலாக 101 செய்யுட்களைக் கொண்டது. அதில மதுரையில் எழுந் தருளியுள்ள சோமசுந்தரன், அங்கயற்கண்ணி அம்மை ஆகியோரின் அருள திறத்தையும், அவர்களை வழி பட வேண்டியதன் இனறியமையாமையும்,வழிபடுதலி னால் விளையும் நன்மைகளும் தமிழ் நயமும் சிவ பக்தியும் வெளிப்படும் வகையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

பாணடிய நாட்டில் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண டில வாழ்ந்த ஆறுமுகம பிள்ளை இயற்றிய 'சோடசப் பிரபந்தம்' என்னும் தொகுதியுள்ளும் மதுரை யமக அந்தாதி என்ற நூல் இடம் பெறுகின றது. அன்பு முதிர்ச்சியும், பக்திச சுவையும் தோன்ற அந்நூலை இயற்றியுள்ளார். இது கலாரத்நாகரம அச்சுக் கூடததில கி.பி.1899 - இல பதிப்பிக்கப் பெற் றுள்ளது.

இவை தவிர, சோழ நாட்டில் அருணாசலக் கவிராயரின் மகனாகப் பிறநத சிறிய சரவணக கவிராயர் எனபவராலும், செட்டி நாட்டு அமரா வதிப் புதூரில பிறநத வயிநாகரம இராமநாதன செட்டியார் எனபவராலும் தனிததனியே மதுரை யமக அந்தாதி இயறறப் பெற்றமையை அறிய முடி கின்றது

தா ஈ.

துணைநூலகள்:

சந்திரசேகரன் தி (ப.ஆ), அந்தாதிக்கொத்து, தமிழ நாடு அரசு ஓலைச்சுவடி நூலக வெளியீடு சென்னை, 1956

செயராமன், ந வீ . சிற்றிலக்கியத் திறனாய்வு, இலக் கியப பதிப்பகம், சென்னை, 1980.

மதுரை வீரன், தமிழகத்தில ஐயனார், அம் மன்கோயிலகளில் சிறு தெய்வமாக இடம் பெறறு வணங்கப்படும் வீரன. மதுரையை ஆணட நாயகக மன்னர்கள் காலத்தில மாவீரனாகத் திகழ்ந்த ஒரு வன் உயர்சாதிப் பெணணை விரும்புகிறான. அவன மாவீரனாக இருந்தாலும தாழ்ந்த சாதிக்காரன என்பதால் தணடிக்கப்படுகிறான. எனறாலும, பொது மக்கள அவனைத் தெய்வமாக வழிபடுகின றனர்.

இந்த வீரன கதையைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள நிலவுகின்றன. மதுரை வீரனின வர லாற்றை அறிவதற்கு 'மதுரை வீரன சாமி கதை' என்னும் நூலும் மககள் கூறும கதைகளும சான்று களாக உளளன. காசிராசனுககு மகனாகப் பிறந்து சக்கிலி ஒருவனால் வளர்க்கப்பட்டவன் வீரையன் எனறு சொலகிறது மதுரை வீரன சாமி கதை. அவன பிறவியிலேயே சககிலி என்னும கருத்தும, பாணடியா களுககுக் கப்பங்கட்டிக் கொணடிருநத சிறறரசன எனனும் கருத்தும் உளளன.

பொம்மி எனனும் அரசகுமாரியைத தூக்கிச் சென்று மணந்த வீரன. பின்னர் வேறு ஓர் அரண மனையிலிருநத வெள்ளையம்மாள எனற பெணணை விரும்பிய காரணத்தால தணடிககப்பட்டான. ஆனால், பொமமியின் தந்தை வீரனைச சிறைப் பிடிததுத் தணடித்ததாகக் கூறுவாரும உளர். மக்கள அவனைச் சிறு தெய்வமாக வணங்குகின்றனா என் பதில் கருத்து மாறுபாடு இலலை.

மதுரை வீரன்

மதுரை நாயக்கர்களின் காலத்தில்தான் மதுரை வீரன் வழிபாடு தோன்றியது. அக்காலத்தில் மதுரையில் கொலை, கொள்ளை முதலிய தொல்லை கொடுத்து வந்த கள்ளர்களைக் கருவறுத்து நன்மை செய்த காரணத்தால் மக்கள் அவனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இவன் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் இருந்திருக்கலாம் என்பது கருதப்படுகின்றது. மதுரை வீரனைக் கருப்புசாமி என்று அழைப்பதும் உண்டு. ஐயனார், அம்மன் கோயில்களில் சிறு தெய்வமாக வணங்கப்படும் வீரனுக்குத் தனிக் கோயில் இல்லை. சில இடங்களில் மதுரை வீரன் பதினெட்டாம்படிக் கருப்பன் என்று அழைக்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல ஊர்களில் உள்ள ஐயனார் கோயில்களில் வீரனுக்குத் தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. தலையில் கொண்டை, கனத்த மீசை, கட்டான உடல் கொண்ட வீரனின் வலக்கையில் வாள், இடக்கையில் கதை, அவனுக்கு முன்பாக ஒரு வேட்டை நாய், எதிரில் ஒன்று அல்லது பல மண் குதிரைகள். இந்த நிலையில் சிலைகள் காட்சி அளிக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள சில வீரன் கோயில்களில் பெரிய குதிரைகளின் மேலும் குதிரைகளுக்குப் பக்கத்திலும், வாளும், கதையும் வைத்துள்ள பெரிய வீரன் சிலைகளைக் காணமுடியும்.

ந.பி.

துணை நூல்கள்;

சோம. லெ., தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் இந்தியா, 1975.

பரந்தாமனார், அ.கி., மதுரை நாயக்கர் வரலாறு, பாரிநிலையம், சென்னை, 1960.

மதுரை வேளாசான்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். மதுரையில் பார்ப்பனரிடையே வேள்வித் தொழிற்கு ஆசானாக இருந்ததனால் மதுரை வேளாசான் எனப்பெயர் பெற்றார் என்பர் ஔவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை. இவர் பாடியதாகக் கிடைத்த ஒரே பாடல் புறநானூற்றில் 305 – ஆம் பாடல். அது வாகைத்திணையில் பார்ப்பன வாகைத் துறையில் பாடப் பட்டுள்ளது. ஒரு வேந்தனிடமிருந்து மற்றொரு வேந்தன் பால் அந்தணன் தூது செல்லுதற்குரியன் என்பது இவர் பாடலால் தெரிய வருகின்றது என்பர் உ.வே. சாமிநாதையர். இவர் பாடலை அந்தணன் தூது சென்றதற்கு மேற்கோளாக இளம்பூரணரும் (தொல்.அகத்திணை. நூற்பா 28) தூதருரை கேட்ட அகத்துழிஞையோன் திறம் கண்டோர் கூறியதற்கு மேற்கோளாக நச்சினார்க்கினியரும் (தொல். புறத்திணை. நூற்பா 12) காட்டியுள்ளனர்.

'பசலைக் கொடி போன்ற வாடிய மருங்குலையுடைய நடைமெலிந்த பார்ப்பான் இரவிலே சென்று வாயிற் காவலனிடம் சொல்லி விடாது நேரே புகுந்து அரசனிடம் சொல்லிய சொற்கள் சிலவே. அதன் பயனாக ஏணியும் சீப்பும் மாற்றி மாண்வினை யானையும் அணிகளைந்தன'.போர் தொடங்காமல், அமைதி மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதுவே இப்புலவர் பாடிய பாடலின் கருத்தாகும். இப்பாடலின் துறை பார்ப்பன வாகை என்றுள்ளது. அது, பார்ப்பனமுல்லை என்றிருப்பது பொருத்தமாகும் என்பர் சிலர்.

இரா. ச.

மதுரை வேளாதத்தர்: மதுரைப் புலவராகிய இவர் சங்க காலத்தவர். தத்தர் என்னும் பெயர் சங்ககாலந் தொட்டு இடைக்காலத்தும் பிற்காலத்தும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றது. கணக்காயன் தத்தனார் என்பார் சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (குறுந். 304). பெரியபுராணத்தில் மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணத்தில் 'தத்தன்' என்பான் செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது.

இவர் பாடிய பாடல் குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ளது (315). தலைவன் திருமணத்தைச் சிறிது நாள் தள்ளிவைத்து, அத்திருமணத்திற்கும், அதன்

பின்னர் நடத்தும் அறவாழ்வுக்கும் வேணடும் பணம் தேடுவதற்காகப் பிரிய நினைத்தான். அப்பிரிவை நீ பொறுத்துக்கொண்டு இருப்பாயோ எனறு தோழி தலைவியினிடம் கேட்டாள். அதற்குத் தலைவி 'தலைவன் விருப்பப்படியே நடக்கும் தனமையுடையேன் ஆதலால் பொறுத்துக் கொள்வேன' எனறு கூறுந் துறையில் அப்பாடலை இயற்றியுள்ளார்.

ஞாயிறு எத்திக்கில் இருக்கிறதோ அத்திக்கை நோக்கியே நெருஞ்சி மலர் இருத்தல் இயற்கை.அதே போல் தலைவனை நோககியே தலைவியின் வாழவு அமையும் என்று கூறும் உவமை நயமிக்கதா உள ளது. இரா.இ.

மதுவிலக்கு: உலகில் மது அருந்தும் பழக்கம் மனிதனிடம் வெகு காலமாகவே இருந்துவருகிறது. இப்பழக்கம் எப்போது தோன்றியது என்று குறிப் பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இருப்பினும்,இந்நாட்டில் இத் தீய பழக்கத்தை இந்து சமுதாயமும் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளும் வன்மையாகக் கண்டித்து வந்துள்ளன. ஆனால், மதுவிலக்கு அரசியல் சட்டப் படி பண்டைய சமுதாயத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட வில்லை மதுவிலக்கும் கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் தான முறையாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தியா வில் ஆங்கிலேயரின் வரவிற்குப்பின் மது அருநதும் பழக்கத்திற்கு ஒரு சமுதாயத் தகுதி வழங்கப்பட்டது. மக்கள் பெருமளவில் இப் பழக்கத்திற்கு அடிமையா யினர். அதற்குப் பிறகுதான் மக்கள் மதுவிலக்கின் இனறியமையாமையை உணர்ந்தனர். ஆனால், 1905 -ஆம் ஆணடு வெளியிடப்பட்ட இந்திய அரசாங்கத் தின வரிக்கொள்கை (Excise Policy) மது அருநது பவர்களின செயல்களில் தலையிடுவதில்லை என்றும், அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வது இன்றிய மையாதது என்றும உணர்த்தியது. அதேசமயம குடிப் பழககம் இல்லாதவர்களிடையே குடிக்கவேணடும் எனற ஆசையைத தூண்டிவிடுவதைக் குறைப்பதும், அளவுக்கு மிகுதியாகக் குடிப்பவர்களின் ஆர்வத்தைக் குறைபபதும்தான கொள்கையின் நோக்கம் எனக் கூறியது.

இக் கொள்கைதான் இந்தியாவில் 32 ஆண்டுகள் (1937 வரை) அமலிலிருந்தது. சில மாகாணங்களில் 1938-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு மதுவிலக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த இடைப்பட்ட 32-ஆண்டுகளில் பல சமுதாய, சமய, அரசியல் அமைப்புகள் இந்திய அரசின் வரிக்கொள்கையினால் குடிப்பழக்கம் குறையவில்லை எனச் சுட்டிக் காட்டி வந்தன. இறுதியாக 1920 - ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தேசிய காஙகிரசு நாட்டிலுள்ள அனைத்து மதுக்கடைகளை யும், போதை மருந்துக் கடைகளையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதன் பிறகுதான் இவ்வேணடுகோள் மக்களிடையே சிறப் பிடம் பெற்றது.

மாண்ட்போர்டு சீர்திருத்தங்கள் (Montford Reforms)1921 - ஆம் ஆணடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, மாகாணங்கள பல தனிப்பட்ட சட்டங்களை இயறறிக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டன. அச்சமயம அந்தந்தப் பகுதிகளின சூழ்நிலைக்கேற்பப் போதை ஏற்படுத்தக்கூடிய மதுவகைகளின உற்பத்தி அல்லது விற்பனைகளைக் கட்டுப்படுததிச சட்டம் இயற்றிக கொளள அனுமதி வழஙகப்பட்டது. ஆனால, அத்தகைய சட்டங்களினால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மது அருநதுவது இல்லாமல் போனாலும், அதன் அருகினிலுள்ள பகுதியில் மது அருநதும் பழக்கம மிகுதியாக இருந்தது. மேலும், களளச் சாராயம் காய்ச்சுதலினாலும கடத்துவதினாலும் மதுவிலக்குச் சட்டங்கள் தோலவி அடைந்தன.

காந்தியடிகள் 1930 - ஆம் ஆணடு அரசப் பேராளர் (Viceroy) அவாகளிடம் கொடுத்த 11 வேண்டுதல்களில் மதுவிலக்கு மிகமுக்கியமானதாக வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும், 1937 - ஆம ஆண்டு மாகாணத் தன்னாட்சி(Provincial Autonomy) வழங்கப்பட்டதும் காங்கிரசு அமைச்சரவைகள ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏறறு மதுவிலக்கை அமலுககுக் கொண்டுவர உண்மையான முயற்சிகள் எடுத்தன. அதன்மூலம் 1937 முதல் 1939 - க்குள சென்னை, மத்திய பிரதேசம், பீகார்,ஒரிசா முதலிய மாகாணங் களில் மதுவிலக்குச் சட்டங்கள இயற்றப்பட்டன. சென்னை மாநிலத்தில்தான் இசசட்டம் முதன் முதலாக அமலாக்கப்பட்டது. முதனமுதலில் சேலம் மாவட்டத்தில் 1937 அக்டோபர் மாதமும் ஏனைய பகுதிகளில் அதன்பிறகும் மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப் பட்டது.

பிறகு இந்தச் செயல்திட்டம் 1946-ஆம் ஆண்டு பல மாநிலங்களில் மீணடும் அமல்படுத்தப்பட்டது. சென்னை, ஆந்திரம், பம்பாய் ஆகிய மூனறு மாநிலங் களில் மதுவிலக்கு முழுவதுமாக 1955 - இல் அமல் படுத்தப்பட்டது. அசாம, கேரளம், மத்தியபிர தேசம், பஞ்சாபு, உததரப்பிரதேசம, மைசூர், இமா சலப்பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் (Partial) மட்டும் மதுவிலக்கு அமல் செய்யப்பட்டது. ஏனைய மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு அமல் செய்யப்படவில்லை.

இந்திய அரசின் திட்டக்குழு (Planning Commission) 1954 - இல் 'மதுவிலக்கு விசாரணைக் குழு ஒன்றை 1954 - 55 - இல் நிறுவியது. அக்குழுவின் தலைவராக நாராயணன் என்பவர் நியமிக்கப்

பட்டார். மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் படுததுவதில் தொடர்புடைய மாநில அரசுகளுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும நிருவாகம, பொருளாதாரம் போனற துறைகளில ஏற்பட்ட இடையூறுகளையும ஆராயந்து மதுவிலக்கை நாடு முழுவதும அமல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைப் பரிநதுரை செய்ய அக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

அக்குழு அதன் அறிகையில் மதுவிலக்கு அமல் படுத்தப்பட்டதால் ஏறபட்ட நனமைகளையும், மது விலக்கை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள சிககல்களையும் குறித்துச் சில பரிந்துரைகளை வழங்கியது. மது விலக்கை நிறைவேற்றாத மாநிலங்கள், சிறிதளவு (Partial Prohibition) நிறைவேற்றிய மாநிலங்கள், முழு அளவில்நிறைவேற்றிய மாநிலங்கள என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சில பரிந்துரைகளை வழங்கியது.

மதுவிலக்கை அமல்படுத்தாத மாநிலங்களில் விடுதிகளிலும் கடைகளிலும், விழாககளிலும், பொழுது போககுமிடங்களிலும் மது அருந்துவதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று குழு பரிந்துரை செய்தது. மேலும், மதுவிளம்பரங்களையும், மதுக்கடைகளின் எண்ணிக்கைகளையும் குறைக்கவேண்டும்; மதுக்கடைகளின் விடுப்பு நாளகளை அதிகப்படுத்த வேணடும்; மதுவின் ஆற்றலைக் குறைத்து, மதுககடைகளைத் தொழிற்சாலைகளின் அருகிலும் குடியிருப்புகளின அருகிலும் திறக்காமல் இருக்கவேண்டும் எனறு பரிந்துரை செய்தது.

மதுவிலக்கைச் சிறிதளவு நிறைவேற்றியுள்ள மாநிலங்கள அதைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முழு அளவில அமல்படுத்த வேணடுமெனக்கேட்டுக்கொண்டது. அவ்வாறு முழுஅளவில் மதுவிலக்கு நிறைவேறியுளள மாநிலங்களிலுள்ள வெளிநாட்டவர்கள மதுவை அவர்கள வீட்டில் மட்டும்தான அருநத வேணடுமேயன்றிப் பொது இடங்களில் அருநதக் கூடாது எனத்தடை விதிககவேண்டும எனறும் பரிந துரை செய்தது.

இதனையடுத்து 1963-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் சர் தெக் சநத்து (Sir Justice Tek Chand) எனற நீதிபதியின தலைமையினகீழ மதுவிலக்கைப் பற்றி அறிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அக் குழு மதுவிலக்குச் சட்டத்தையும் களளசசாராயம் மது விலக்குச் செயலதிட்டத்தினால ஏறபடக்கூடிய வருமானம் ஆகியவற்றையும் ஆராய்ந்து ஓர் அறிக்கையைக் கொடுத்தது.

அக் குழுவின பரிநதுரைகளைத் திட்டக்குழு ஏற்றுக்கொணடு மூன்றாம் ஐந்தாணடுத் திட்டததில் அவறறைநானகு நிலைகளில் நிறைவேறற ஒரு செயல் திட்டம வகுத்தது. அதன்படி, முதல்நிலையில் மதுவின் திறனைக் குறைக்கமுடிவெடுக்கப்பட்டது இரணடாம் நிலையில் மதுவின் திறனை மேலும் குறைக்கவும் விடுதிகளுக்கும் கடைகளுக்கும் வழங்கப்பட்ட உரிமைகளைத் (Licences) திரும்பப் பெறவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 40 வயதிற்கு மேற்பட்ட மது வெறியர்களுக்கு மது அருந்த அனுமதி வழங்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. மூன்றாம் நிலையில் மதுவின் திறனை மேலும் குறைத்து அதன் திறனை ஐந்து விழுக்காடாக வைத்துக்கொளள முடிவு செய்யப் பட்டது. இந்த மூன்றாம் நிலையை 1975-76-ஆம் ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அடையப் பரிந்துரை செய்யப் பட்டது. நான்காம் நிலையில் அனைதது மாநிலங் களும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த முன்வரவேணடும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திட்டக்குழுவின் செயல் திட்டம் முழுமையாக வெற்றியடையவில்லை. மதுவிலக்கினால ஏற்படக் கூடிய வருமான இழப்பை ஏற்றுக்கொளளவியலாத மாநிலங்கள் மதுவிலக்கை நிறைவேற்றவில்லை. தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்கு ஒரு நிரந்தரமறற நிலையில் பின்பறறப்படுகிறது. இங்கு, 1937-இல இயற்றப் பட்ட 'மதுவிலக்குச் சட்டம்' பலமுறை திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது அச்சட்டம மது வகைகளை உற்பத்தி செய்பவர்கள், வைத்திருப்பவர்கள், கடத்துபவர்கள், அருந்துபவர்கள் எனத் தனித்தனியாகப் பிரித்து வெவ்வேறு வகையான தண்டனைகளை வழஙக வழிசெய்துள்ளது. கோ.இரா.

மந்திரம்; 'நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப' என்பார் தொல்காப்பியர். 'மந்திரமாவது நீறு' என்றும், 'மந திரம் நான்மறை ஆகி' என்றும் கூறுவார் திருஞான சம்பநதா. 'மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகி' என்பார் அப்பரடிகள். 'மனசா திராயதே இதி மந திரகா' என்பது வடமொழி. இது, மனத்தால எண ணுபவர்களைக் காப்பாற்றுவது என்றும், மனனஞ் செய்பவர்களைக் காப்பது என்றும் பொருள்படும்.

உதடும் நாக்கும் அசையாமல் மனததால நினைப் பது மந்திரம். தக்க குருவிடம் பெற்ற மந்திரத் தினை நியமத்துடன் இருந்து அவ்வாறு எண்ணி மனனஞ்செய்யின எல்லாச் சித்திகளும் உண்டாகும். குருவிடம் பெறும் மநதிரம மகாமந்திரம் அல்லது மூலமந்திரம் எனப்படும். அது பலவகைப்படும். அவை 'சி' ஆகிய ஒரெழுத்து மந்திரம், 'ஓம் சரவணபவ', ஆகிய ஆறெழுத்து மந்திரம், 'நமசிவய,' 'சிவயநம' ஆகிய ஐந்தெழுத்து மந்திரம, 'ஓம் நமோநாராய ணாய' என்னும எட்டெழுத்து மந்திரம் முதலியன

ஆகும். சமணம் முதலிய பிறசமயங்களிலும் இத்தகைய மந்திரங்கள் உள்ளன.

குரு மூலம் பெறற மூல மந்திரங்களை ஓதுமுன் சில அனுட்டான மந்திரங்கள ஓதுதல் வேணடும் அவை, 'ஓம்நிவிர்த்தி கலாயை நம' எனத் தொடங்கும் கலாமந்திரங்கள ஐந்தும், 'ஓம் ஈசான மூர்த்தியே நம' எனத் தொடங்கும் பிரம்ம மந்திரங்கள் ஐந்தும், 'ஓம் இருதயாய நம' எனத் தொடஙகும் அங்க மந்திரங்கள் ஆறும் ஆகும் இவை பதினாறும சேர்ந்து 'சமகிதா மந்திரம்' என்று பேசப்படும். சிவகாயத்திரி, விட்டுணு காயத்திரி முதலான காயத்திரி மந்திரங்களும் உளளன. மாலா மந்திரங்கள ஒருவகை. கணேசர், சுப்பிரமணியர், சக்தி, துாக்கை, நீலகணடர், தட்சிணாமூாத்தி, சரபா, வீரபததிரர், திரிபுரசுநதரி, பிரமன், நாராயணன், சூரியன, இலக்குமி, சாரதாம்பாள, சேத்திரபாலர் முதலானவர் களை வணஙகத் தனித்தனியாக மந்திரஙகள உள ளன. மரணபயம நீங்க 'மிருத்யுஞ்சய' மந்திரம ஓதுவதுணடு. நல்வாழவு வாழ அனனபூரணேசுவரி மந்திரம உச்சரிக்கப்படும்.

'ஏழுகோடி மந்திரங்கள்' எனபர் ஆன்றோர். இத்தொடரை, நமகா முதலான ஏழு முடிவுகளைக் கொணட மந்திரம் எனவும் விளக்குவர்.மூல மந்திரங்களின் இறுதியில்,அதாவது கோடியில் உச்சரிப்பதால அதனை ஏழு கோடிமந்திரம் எனபர். மறறொரு சாரார் ஏழு கோடி எண்ணிக்கையுடையது என்பர்.

'காம' பீசம் கணேசருக்குரியது. எனவே, கணேச மந்திரம் உச்சரிக்கும்போது, 'ஓம் காம் (Gaam) கணேசாய நம' எனறு உச்சரித்தல வேணடும், சிந்தித்தல் வேணடும. மற்றவையும் இவவாறே ஆகும. இவை முதலானவை சாந்த மந்திரங்கள எனப்படும். தேவதைகளை அழைத்து, தம்பனம், உச்சாடனம், மாரணம் முதலானவற்றைச் செய்வது 'உக்கிர மந்திரங்கள்' எனப்படும். இம்மந்திரங்களை முறைப படி உருவேற்றல் வேணடும். முறையறற உருவேற்றல், தவறான உருவேற்றல் முதலியன ஆயுளைக கெடுத்தல அதாவது தன்னையே கொல்லுதல், வியாதியைத தருதல், செல்வத்தைத் தேய்த்தல், மனைவி மக்களை அழித்தல் முதலான கேடுகளை விளைவிக்கும் என்பர்.

விடம நீக்குவதற்கும், பயத்தினால ஏற்பட்ட விளைவுகளைப் போக்குவதற்கும், சுரம் நீககுவதற்கும், இவை போன்ற பிறவற்றிற்கும் மந்திரங்கள பயன்படுவதுண்டு. அவறறைச் செய்பவர்கள மந்திரவாதிகள் எனப்படுவர்.

மந்திரங்கள் 108, 1008 முதலான எணணிக்கையில் நினைக்கப் படுவதுண்டு. அந்த எணணிக்கைக்குப் பலவகைப் பொருட்கள பயன்படுவதுண்டு. அவ்வவற்றால எண்ணும்போது தனிததனிப் பலன்களும் உள்ளன. நாப்புடை பெயராது, கைவிரல்களினாலே எணணிக்கொண்டு மூல மந்திரங்களைச் செபிததால் ஒருபங்கு பலன் உண்டெனில், அதனையே விரல்களின் கணுக்களிலுள்ள இரேகைகளினால் எண்ணினால் எட்டு மடஙகு பலனுணடாகும். சங்கு மணிகளினால் எண்ணினால் நூற்றெட்டு மடங்கும், தாமரை மணிகளினால் எணணினால் ஆயிரம் மடங்கும, படிக மணிகளால எண்ணினால முப்பதினாயிரம் மடங்கும், தருப்பைப்புல் முடிச்சுகளினால் எண்ணினால கோடியே கோடி மடங்கும், உருத்திராக்க மணிகளினால்எணணினால் எல்லையே இல்லாத அளவும் பலன உண்டு என்று கூறுகினறனர். எனவே, எணணிககையில மிகுந்த பலனை அடைய உருத்திராக்கமணி மாலையைக் கொணடு எண்ணி (நினைத்து) நடுமணி எனும் நாயக மணி வரும்போது நிறுததி 108 எணணிககையினை முடிப்பா.

மநதிரஙகள எல்லாவறறிற்கும அடிப்படையாக இருததலால, 'மநதிரமே கடவுள' எனச சாதிப்பது 'மநதிரவாதி மதம'ஆகும.'புத்தம் சரணம் கச்சாமி', 'சஙகம் சரணம் கசசாமி', 'தாமம் சரணம் கச்சாமி' எனபன பௌத்த சமயத்தவாககு மநதிரஙகளா யமைநதுளளன. வீ.சொ.

மநதிரம்[2] எனபது அறிவியல் சிந்தனை தோனறுவதற்கு முனனர் ஏறபட்ட ஒரு கலையாகும். இப் பழஙகால நம்பிக்கையினபடி, இயலபிறநத ஆறறல களை (Supernatural Powers) வயபபடுத்தி அவற றைச சூத்திரஙகள வாயிலாக உசசரிப்பதாலும அவற்றைப் பயனபடுத்துபவரின சொநத சக்தியினா லும் அவர் நினைககும் செயலை நிறைவேற்ற இயலுகிறது. நாகரிகமடைந்த, அறிவியலில வளாந்த சமூகஙகளிலும் மந்திரம் (Magic) மறைநது விடவில்லை. நடைமுறை வாழவில மந்திரம பலவேறு வகையான நனமைககும் தீமைககும பயன்படுததப் படுகிறது.

உணமையில ஆதிமனிதன் தனனுடைய உடல உழைப்பு மூலம் மடடுமே அவன தேவைகளை ஈட்டிக் கொண்டான். அத தொடககக் காலஙகளில் இயற்கையின சீற்றஙகளிலிருநது தன்னைக் காபபாற்றிக் கொள்ளப் போதிய அறிவுவளர்ச்சியினை அவன் பெற்றிருக்கவில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில், தன்னையும தன்னைச சுற்றியுளள இயறகையையும் மீறிய சக்திகள இருக்கின்றன என நம்பிய அவன் அவற்றின் துணையுடன் இயறகையின் பலனைப் பெற முயன்றான,அழிவுஏற்படுததும்செயல்களைக கட்டுப்படுத்த எண்ணினான. அநநம்பிக்கையின வெளிப்பாடாக மநதிரம் ஏற்பட்டது. இது உண்மையில் அவர்களிட

மிருநத தொழில நுட்பப் பறறாக குறையினைப் போக்கத் தோனறிய ஒரு கறபனைத் தொழில்நுட்ப மாகும்.

மனிதனை இயக்குவிகரும் அடிப்படைக் கூறு களுள நமபிக்கையும ஒன்று. ஆவியுலக நமபிக்கையும் (Animism), தெய்விக ஆற்றலில் நம்பிக்கையும் இயற்கையைக் கடந்த சக்திகளில் மனிதன் கொண்டி ருக்கும் நம்பிக்கையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மனி தனின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாத அச்சக்திகளிடம் தொடர்பு கொள்ள வழிபாடு, மந்திரம் ஆகிய இரணடு முதன்மையான வழிமுறைகளை மனிதன் கையாளத் தொடங்கினான். இவற்றில் இரண்டாம் மந்திரததை மனிதன சில இடங்களில், சில சூழல் களில, இயற்கைக்கும் தனக்கும் ஆட்படாத ஒரு சக்தி யைக் கட்டுப்படுத்த அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்தப் பயன்படுத்தும வழிமுறையாகக் கொண்டான். இங்கு மந்திரவாதி, செயல் தொடர்பு கொள்ளப்போகும் சக்திக்கு மேலான ஒரு சக்தியைப் பெற முயன்றான். அச்சக்தி மூலம தான் எண்ணியதைச் செய்ய இய லும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றான். அவனுடைய சூத்திரமும் செய்கையும் முறையாய் இருப்பின், அவன செயல் தொடர்பு கொள்ளப் போகும் பொருளின் ஆற்றல் அவனுக்கு அடங்கிப் போவது தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது.

மந்திரததின் தோற்றம் குறித்து ஆராய்வதில், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியல் சிந்தனை யாளர்களான தைலர் (E.B. Tylor), மெக்லீனன (Maclennan), இசுபென்சர் (Spencer), பிரேசர் (Frazer) ஆகியோர் ஈடுபாடு கொணடனர். ஆதி கால மனிதன் தன்னுடைய கவனிப்பு (Observation) செயற்காரணம (Reasoning) ஆகியவற்றால் எவ் வாறு மந்திர ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டான என்பதை ஆராய்வதில் தொடஙகிய அவர்களின் ஆர்வம் படிப்படியாக வளர்ந்து பல உண்மைகளைக் காண உதவியது. குறிப்பாக, பிரேசர், மந்திரம் குறித்துப் படிமலர்ச்சி முறையிலான ஆய்வுகளின் மூலம் சேகரித்த தகவல்களின் அடிப்படையில், பொது வாய் மந்திரம் இரண்டு கொளகைகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டுள்ளது என்கிறார்.

பிரேசர் பின்வருமாறு மநதிரத்தின் அமைப்பினை விவ ரிக்கிறார்

ஒத்துணர்வு மந்திரம் (Sympathetic Magic)
(ஒததுணர்வு விதி—Law of Sympathy)

ஒத்த மநதிரம் (Homoeopathic Magic) | தொத்து மந்திரம் (Contagious Magic)

(ஒத்த விதி—Law of Similarity) - (தொடர்பு விதி (Law of Contact)

1. ஒத்தது ஒததை உருவாக்குகிறது (Like produces like)

2. ஒருமுறை தொடர்பு கொண்டிருந்தது தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டிருக்கும் (Once in contact always in contact).

பிரேசர், முதல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒத்த மந்திரமும், இரண்டாம் கோட்பாட்டின் அடிப் படையில் தொத்து மந்திரமும் இயங்குகின்றன என றார்.

ஒத்த மந்திரத்தின்படி ஏற்படப் போகும் விளை வும், அதற்காகச் செய்யப்படுகிற செயலும் ஒத்திருக் கும். இரண்டாவதான தொத்து மந்திரத்தின்படி ஏற்கனவே ஒரு மனிதன் அல்லது ஓர் உயிரியுடன் ஒட்டியிருந்த பொருளை எவ்வளவுதான் வேறாகப் பிரித்தாலும் அவை என்றும் ஒன்றாகவே இருக்கும். எனவே, பிரிக்கப்பட்ட ஒரு பொருளுக்கு மந்திரம் செய்வதின் மூலம் அது ஏற்கனவே தொடர்பு கொண்டிருந்தவரைப் பாதிக்கும்.

பிரேசரின் ஆய்வுக்குப் பிறகு தொன்மைச் சமயம் குறித்த ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருந்த பல மானிடவிய லார் மந்திரம் குறித்து ஆராய்வதிலும் ஈடுபட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, தர்கைம் (Durkheim) என்னும் சமூகவியலாளர் சமயத்தினையும் மந்திரத்தினையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதில் ஆர்வம கொண்டார். மாலினோசுகி (Malinowski), 'மந்திரம் அறிவியல் சமயம்' என்னும்தம் கட்டுரையில் மந்திரததின் முறை களைப்பிரேசர் முறைப்படி வேறுபடுத்திக் காட்டினா லும்,அது படிமலர்ச்சிக் கொளகைச் சாயலில் அமைய வில்லை. அவர்தம் கூற்றுப்படி மந்திரம் என்பது கவலையுடனும் குழப்பத்துடனும் தொடர்புடையது. அன்றாட நடைமுறை வாழ்வில் மந்திரம் பொது வாகக் காணப்படுவதில்லை. மாறாக உறுதியற்ற நிலை, இடர்களை எதிர்நோக்குகிற நிலை ஆகியவற் றின்போது மக்கள் மந்திரத்தினை நாடுகின்றனர். மாலினோசுகி தம்முடைய கருத்தினைப் பல சான்று களுடன் விளக்கினார்.

மந்திரம் சில கூறுகளில அறிவியலை ஒத்திருக் கிறது. ஒரு மந்திரவாதி அவனுடைய சூததிரத்தி னைச் செயறபடுத்துவதன்மூலம், ஒரு விளைவினை ஏற்படுதத முடியும் என்கிற நம்பிக்கையில செய் கிறான். இது ஓர் அறிவியல் அறிஞரின் செயலுக்கு இணையானதாக உள்ளது. ஒரு மந்திரவாதியின் செய்முறையும், கற்பனைச் சூத்திரங்களும் அறிவியல் அறிஞரின் செய்கைகளிலிருந்து பல வகையில் வேறு

பட்டனவாயிருப்பினும் சில வகையில் ஒன்றுபட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மந்திரத்தின் வகைகள்: பொருளாதாரப் பலனே தொடக்கக் கால மந்திரங்களின நோக்கமாயிருந்தது. விலங்கு வேட்டையிலும் மீனபிடித்தலிலும் நல்ல பலன் கிடைக்கவும், பயிர்கள் செழித்து வளரவும, கால்நடைகள் பெருகவும் மந்திரம பயனபடுத்தப்பட்டது. அவற்றோடு இயற்கைகளின் சீற்றங்களிலிருந்து தப்பவும் தொடக்கக் காலத்தில மனிதன் மந்திரத்தைப் பயனபடுத்தினான். இம்மந்திரங்கள, கற்பனையுடனும் மக்கள தம் அனுபவங்களில் கண்டறிந்த இயற்கை நிகழ்வுகளுடனும் கலந்திருந்தன.

மந்திரம் பின்வருமாறு வகை படுகின்றது: 1) தூய மந்திரம் (White Magic). இது ஒரு தனிமனிதன் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் நலனுக்குப் பயனபடுததுவதாகும். 2) தீய மந்திரம் (Black Magic). இதன் மூலம் கெட்ட ஆவி, பேய் ஆகியவை ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு அல்லது ஒரு சமூகததிற்கு எதிராக ஏவப்படுகின்றன. பில்லி சூனியம், ஆவிகளை ஏவுதல் இவ்வகையினுள அடங்கும்.

இயற்கையின கொடூரஙகளிலிருந்தும மனித எதிரிகளிடமிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொளளப் பாதுகாப்பு மநதிரமும் (Protective Magic), தஙகளிடமுள்ள குறைகள், தீமைகள் ஆகியவற்றைப் பிற உயிரிகளுக்கோ பொருட்களுக்கோ மாற்றிவிட, மாற்றுவிக்கும் மந்திரமும (Transference of Evil) பயன் படுத்தப்படுகின்றன. இவை தவிர வேட்டைச்சமூகத்திலும் வேளாண சமூகத்திலும வேறு வகையான சில மந்திரங்கள் உற்பத்தியினைப் பெருக்கவும், பயிர்களையும் கால்நடைகளையும் பாதுகாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பலனகளை அடையவும் இயற்கைகளிடமிருந்தும எதிரிகளிடமிருந்தும் தஙகளைக் காத்துக் கொளளவும் மந்திரம் இன்று உலகின் அனைத்துச் சமூகங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

போதிய அறிவியல் அறிவு இல்லாமையே பழங்காலத்தில் மந்திரம் தோன்றக்காரணம் என எண்ண இடமுண்டானாலும் இக்காலத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சி உள்ளபோதும் மந்திரம் தனக்கான இடததினை நிலைநிறுத்திக் கொணடுள்ளதைக் காண முடிகிறது. தொழிற்சாலைகள கட்டுமுன்பு அங்கிருக்கிற ஆவிகளை அகற்றவும, இடர்களைத் தவிாக்கவும் மந்திரங்களும் சடங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன. வருங்காலத்தில், மந்திரம் சமூகங்களில் கொணடிருக்கும் பிடியினைத் தளர்த்தப் பொருளாதார மேம்பாடும், பகுததறிவும, அறிவியல அடிப்படையிலான சிந்தனை வளர்சசியும இனறியமையாதனவாகும.

பெ.த.

மந்திரி சபை காண்க: அமைசசரவை.

மயக்கம்: ஒரு சொல அல்லது ஒரு தொடர் அல்லது ஒரு வாக்கியம் ஒன்றுக்கு மேறபட்ட பொருட்களைத தரும் சூழநிலையில் அதன் பொருள எதுவென முடிவு செயய முடியாத நிலை மயககம எனப்படும் எடுததுக்காட்டாக, மாலை என்ற சொல் 'மாலைவேளை', 'மலாமாலை' ஆகிய இரு பொருட்களைத் தரக்கூடியது. ஒருவர் மாலை வந்துவிட்டது என்று கூறும்போது மாலை எனற சொலலை 'மாலைவேளை' என்ற பொருளில கூறுகிறாரா அல்லது 'மலர் மாலை' எனற பொருளில கூறுகிறாரா என்று மயங்கி நிறக நேரிடுகிறது இநநிலையே மயக்கம் (Ambiguity) எனறு கூறப்படுகிறது.

மயக்கம் பலவகை நிலைகளில பலவகைக காரணங்களினால் எழக்கூடும. சொல்நிலையில ஒரே சொல் பல பொருட்களைச சுட்டி நிற்பதால் எழும் மயக்கம் சொல்நிலை மயக்கம் (Lexical Ambiguity) எனப்படும். இலககணநிலையில ஒரே அமைப்பு பல பொருட்களைத் தரும சூழநிலையில் எழும் மயக்கம் இலக்கண நிலை மயககம் (Grammatical Ambiguity) அல்லது அமைப்புநிலை மயக்கம (Structural Ambiguity) எனப்படும். இலக்கணநிலை மயககம், தொடர்நிலைமயக்கம் (Phrase Structure Ambiguity), மாற்று நிலை மயக்கம் (Transformational Ambiguity) என இரு வகைப்படும

சொல்நிலை மயககம் பொதுவாக மொழிகளில எங்கும் காணக்கூடியது. பல பொருள் தரும் சொற்களை மொழிகளில் மிகுதியாகக காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, படி எனற சொல் வாசற்படியையும, அளக்கும் படியையும் குறிக்கும அதுபோன்றே மதி என்ற சொல் பெயராக வரும் போது 'நிலவு', 'அறிவு' ஆகிய பொருளகளையும வினையாகவரும் போது 'மதிபபுக்கொடு' என்ற பொருளையும தருகிறது.

சொல நிலை மயக்கத்தில் மறறொரு வகை சந்திநிலை மயக்கம் (Juncture Ambiguity) ஆகும். ஒரே சொல்லை வெவ்வேறு வகையில் பிரிககும்போது வெவ்வேறு பொருளைத் தரும நிலை சந்திநிலை மயக்கம் எனப்படும். எடுததுக்காட்டாக, அருந்தேன என்ற சொல்லை அருந்+தேன் என்று சந்தி பிரித்து 'அருமையான தேன்' எனற பொருளையும், அருந்தேன் எனபதை இவ்வாறு பிரிக்காமல ஒரே சொலலாகக் கொண்டு 'உண்ணமாட்டேன்' என்ற பொரு

ளையும் பெறக்கூடும். அவ்வாறே பலகை என்ற சொல்லும் பல+கை என்று பிரிக்கையில் ஒரு பொருளும், பலகை என்பதை ஒரே சொல்லாகக் கொள்ளின் வேறொரு பொருளும் தரும். அவ்விருவகையான சொல்நிலை மயக்கங்களையும் கவிஞர்கள் தம் இலக்கியப் படைப்புகளில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

இலக்கணநிலை மயக்கம் என்பது வாக்கியத்தில் சொற்கள் அமையும் முறையின் அடிப்படையில் எழுவது. முன்னர்க் குறிப்பிட்டபடி அது தொடர்நிலை மயக்கம் எனவும், மாற்றுநிலை மயக்கம் எனவும் இரு வகைப்படும். ஒரே தொடர் வெவ்வேறு வகையில் பகுக்கப்படும்போது வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் நிலையில் உண்டாவது தொடர்நிலை மயக்கம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, 'அழகிய மலர்களும் செடிகளும்' என்ற தொடரை அழகிய, மலர்களும் செடிகளும் என்று பகுக்கும்போது அழகிய என்னும் பெயரடை மலர்கள், செடிகள் இரண்டுக்கும் உரியதாக 'அழகியமலர்களும்', 'அழகிய செடிகளும்' எனப் பொருள் தரும். ஆனால் இதே தொடரை அழகிய மலர்களும், செடிகளும் என்று பகுக்கும்போது அழகிய என்ற பெயரடை மலர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக 'அழகியமலர்களும், செடிகளும், (மலர்கள் மட்டுமே அழகியவை) என்ற பொருளைத் தரும். அதுபோன்றே, அவள் தங்கை வீட்டுக்குப் போனாள் என்ற வாக்கியத்தை அவள், தங்கை வீட்டுக்குப் போனாள் என்று பகுக்கும்போது 'அவள் தன்னுடைய தங்கை வீட்டுக்குப் போனாள்' என்ற பொருளையும், அவள்தங்கை வீட்டுக்குப் போனாள் என்று பகுக்கும் போது 'அவளுடைய தங்கை, வீட்டுக்குப் போனாள்' என்ற பொருளையும் தருவதைக் காணலாம்.

ஒரு தொடரில் உள்ள சொற்கள் தம்மிடையே வெவ்வேறு உறவுநிலைகளைக் கொண்டு வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் நிலை மாற்று நிலை மயக்கம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, உண்ணும் பறவை என்னும் தொடர் 'உண்ணுகின்ற பறவை' எனவும், 'உண்ணப்படுகின்ற பறவை' எனவும் இருவேறு பொருள்களைத் தருவதைக் காணலாம். முதல் பொருள் பறவை உண்ணுகின்றது என்ற வாக்கியத்திலிருந்து வருவது. அதில் பறவை எழுவாயாக விளங்குகின்றது. இரண்டாம் பொருள் யாரோ பறவையை உண்கிறார்கள் என்ற வாக்கியத்திலிருந்து வருவது. அதில் பறவை செயப்படுபொருளாக உள்ளது. அது போன்றே, கொன்றபுலி என்ற தொடர் 'கொன்ற புலி' என்ற ஒரு பொருளையும் 'கொல்லப்பட்ட புலி' என்ற ஒரு பொருளையும் தருவதைக் காணலாம். முதல் பொருள் 'புலி எதையோ கொன்றது' என்ற வாக்கியத்திலிருந்து வருவது. அதில் புலி எழுவாயாக உள்ளது. இரண்டாம் பொருள் 'யாரோ புலியைக் கொன்றார்கள்' என்ற வாக்கியத்திலிருந்து வருவது. அதில் புலி செயப்படு பொருளாக விளங்குகிறது. இவ்வாறு இருவேறு உறவு நிலைகளில் உள்ள சொற்கள் ஒரே அமைப்பினைக் கொண்ட இருவேறு பொருட்களை உணர்த்தி நிற்றல் மாற்று நிலை மயக்கம் என்று கூறப்படுகிறது.

இக்கால இலக்கணக் கொள்கைகளில் ஒரு முக்கிய பிரிவான மாற்றிலக்கணக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கருத்துகளுள் ஒன்று ஒவ்வொரு வாக்கியமும் ஒரு அகநிலை அமைப்பையும் ஒரு புறநிலை அமைப்பையும் கொண்டுள்ளது என்பது. அக்கருத்துக்கு ஒரு முக்கியமான அடிப்படையாக அமைவது இலக்கண நிலை மயக்கம் தரும் அமைப்புகள் ஆகும். அகநிலை அமைப்பில் இருவேறு வாக்கிய அமைப்புகளாக உள்ளவை புறநிலையில் ஒரே வாக்கியமாக உருவாவதே அத்தகைய மயக்கங்கள் எழுவதற்குக் காரணம் என்பது மாற்றிலக்கண அறிஞர்கள் கருத்து. ஒரே அமைப்பு இருவேறு பொருட்களைத் தருவதற்கு வேறு தகுந்த விளக்கம் எதுவும் இல்லை என்பது அவர்கள் கூற்று. இருவேறு அகநிலை அமைப்புகள் ஒரு சில மாற்றங்களின் காரணமாக ஒரே புறநிலை அமைப்பைக் கொண்டு மயக்கம் தருவதால் அது மாற்றுநிலை மயக்கம் என்று கூறப்படுகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, மீன் விழுங்கிய பையன் என்ற ஒரே புற நிலைத் தொடர் பையன் மீனை விழுங்கினான் என்ற ஒருநிலை அமைப்பையும், மீன் பையனை விழுங்கியது என்ற ஓர் அகநிலை அமைப்பையும் கொண்டு இருவேறு பொருள் தருவதைக் காணலாம்.

மாற்றுநிலை மயக்கம் விளங்குவதற்குச் சற்றுக் கடினமானது. ஓர் அமைப்புக்கு இருவேறு பொருள்கள் உள்ளனவா, அது மயக்கம் தரும் அமைப்புத் தானா என்று கண்டறிவது சற்றுக்கடினமானது. எனினும், மொழியில் இவ்வகையான மயக்கங்கள் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன என்றே கூறவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, முல்லை தன் புத்தகத்தை எடுத்துச் சென்று விட்டதை தாமரை அறிந்தாள் என்ற வாக்கியத்தில் 'தன் புத்தகம்' என்ற தொடர் 'முல்லையின் புத்தகம்' என்ற ஒரு பொருளையும் 'தாமரையின் புத்தகம்' என்ற ஒரு பொருளையும் தருகின்றது. அவ்வாறே, அவன் இரண்டு மணி வரை படிக்கவில்லை என்ற வாக்கியம் 'அவன் இரண்டு மணிக்குப் பிறகே படிக்கத் தொடங்கினான்' (பயனிலையில் எதிர்மறை) எனவும், 'அவன் படித்தான்; ஆனால் இரண்டு மணிக்கு முன்னரே படிப்பதை

நிறுத்தி விட்டான்' (காலம் காட்டும் வினையடையில எதிர்மறை) எனவும் இருவேறு பொருட்கள் தருவதைக் காணலாம்.

ஒரு சொல் அல்லது அமைப்பு இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பொருட்களைத் தரும் நிலையில் அது பல்வகை மயக்க (Multiple Ambiguity) அமைப்பு எனப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, உடைககும் கல என்றதொடர் 'எந்தக கல்லால் உடைக்கிறார்களோ அந்தக் கல்' எனவும், 'எந்தக்கல்லில் வைத்து உடைக்கிறார்களோ அந்தக் கல்' எனவும், 'எந்தக் கல்லை உடைக்கிறார்களோ அநதக் கல' எனவும் மூன்று வெவ்வேறு பொருளகளைத் தரக்கூடியது. ஆகவேதான், இவை போனற அமைப்புகள பல்வகை மயக்க அமைப்புகள எனறு கூறப்படுகின்றன.

மொழியில் மயக்கம் எனபது பலவகைக் காரணங்களினால் ஏறபடுகிறது. சொலநிலை மயககம ஒரே சொல பல பொருட்களைக் கொணடிருப்பதால் ஏற்படுகிறது. சொற்களைப் பயன்படுத்தும் சூழநிலை (Context) மயக்கத்தை நீக்கி அந்தச் சொலலுக்குரிய பொருளை முடிவுசெயய உதவுகிறது அலலது மயக்கம் தாராத மாற்றுச்சொல ஒன்றைப பயனபடுததுவதாலும் மயக்கம் நீக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மாலை என்ற இரு பொருள் தரும் சொல்லை நீககிப் பூமாலை என்றோ மாலைப் பொழுது எனறோ கூறுமபோது மயக்கம் நீஙகிவிடுகிறது. சநதி நிலை மயக்கம் சொற்களைச் சரியான முறையில் ஒலிக்கும் போது நீஙகிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மலைததேன் எனபது 'மலையில் பிறநத தேன' என்று பொருள்படும்போது மலை+த+தேன் என்று பிரித்தும், 'வியந்தேன்' எனறு பொருளபடும்போது மலைத்தேன் என்று சேர்த்தும கூறும்போது மயக்கம் நீங்கிவிடு வதைக் காணலாம். மாற்றுநிலை மயககங்களிலும் ஒரு சிலவற்றைத தவிர்த்துப் பிற மயக்கங்களை எளிதாக நீக்கக்கூடும். மாற்றுநிலை மயக்கஙகள் பெரும்பாலும் ஒரு தொடரில் உள்ள சில சொற்களையோ அல்லது இலக்கணக கூறுகளையோ நீக்கிவிடுவதாலேயே (Deletion) உண்டாகின்றன. அவற்றை இட்டு நிரப்பினால் மயககமும நீங்கிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மீன் விழுஙகிய பையன் என்ற தொடரில் உள்ள மயக்கம் மீனை விழுங்கிய பையன் எனறு—ஐ வேறறுமையிட்டுக் கூறுகையில் நீங்கிவிடுகிறது. ஆயினும், ஒருசில தொடர்களில் மயககம் தரும் அமைப்புக்கு இணையான வேறு ஒரு தொடரைப் பயன்படுத்தியே மயககத்தை நீக்க நேரும். எடுத்துக் காட்டாக, கொன்றபுலி என்ற மயக்கம் தரும் தொடரை 'எந்தப் புலி கொனறதோ அந்தப் புலி' எனவும், 'எந்தப் புலியைக கொனறார்களோ அந்தப்புலி' எனவும் வெவ்வேறு தொடர்களைப் பயன்படுத்தியே மயக்கமற்ற நிலையில் கூற இயலும்.

இலக்கியங்களில மயக்கம் தரும் அமைப்புகள மிகுதியாக உள்ளமையைக் காணலாம். பல பொருள தரும் ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துவதால் உணடாகும் சொல்நிலை மயக்கங்களும், சந்திநிலை மயக்கங்களும், புலி கொல்யானை (புலியைக் கொன்ற யானை, புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை) போன்ற இரு வேறு பொருள் தரும் தொடர்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. கவிஞர்கள் இரட்டுற மொழிதல் என்ற இலக்கிய நடையாக இதனைக் கொண்டு தம் இலக்கியப் படைப்புகளில் பெருமளவில பயன் படுத்துவதைக் காணலாம்.

ஒரு மொழியில் உள்ள இலக்கியத்தை மறறொரு மொழியில் மொழிபெயர்க்கும்போது இந்த மயககம் தரும் சொற்களும் அமைப்புகளும் பெரும் சிக்கல் விளைவிப்பவையாக உள்ளமையைக் காணலாம. மயக்கம் என்பது ஒரு மொழியில் சொறகளையும், அவை அமையும் முறையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதுவது. ஆகவே அது ஒரு மொழியின தனிப்பட்ட பணபாக (Language Particular Feature) விளங்குகிறது. ஒரு மொழியில உள்ள அத்தகைய சொறகளையும், தொடர்களையும் மொழி பெயர்க்கும்போது அவை உணர்த்தும் பொருளைமட்டுமே மொழிபெயர்க்க முடியும். ஆகவே அத்தகைய தொடர்களை அவை தரும் மயக்கத்தோடு மொழி பெயர்க்கும் மொழியிலும் மயக்கம தருபவையாக மொழிபெயர்த்தல் இயலாது. எம். சு.

துணை நூல்கள்:

Agesthialingom, S., 'Structural Ambiguities in Tamil,' Indian Linguistics, 1965

David Crystal, A First Dictionary of Linguistics and Phonetics, Cambridge, 1980.

மயங்கொலியன். வேற்றுநிலை வழக்கு இது ஒலியன்களைத் தேரும் கொள்கை. ஒரு மொழியின ஒலியன்களைத் (Phonemes) தேர்வதற்கு வேறறு நிலை வழக்கு (Contrastive Distribution), துணை நிலை வழக்கு (Complementary Distribution), உறழ்ச்சி வழக்கு (Free Variation) ஆகிய மூனறு கொள்கைகளைக் கையாளுவர். அலை- ஆலை, கலை- காலை, பல- பலா என்ற மூன்றும் முரண இணைகள் (Contrastive pair). அதாவது அந்த இணைகளில உள்ள அகரமும், ஆகாரமும் ஒலிவேற்றுமை உடைய ஒலிகள. அவை இவவிணைகளில் முறையே சொல்லுக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் வந்து அவ்விணைகளில் உளள சொற்களின பொருள்

வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. எனவே அ, ஆ ஆகிய இரு ஒலிகளும் தமிழில் வேற்று நிலை வழக்கில் வந்து ஒலியன்களாக அமைந்துள்ளன என்பதை அறியலாம். அவை வேற்றுநிலை வழக்கால் நிறுவப்பட்ட ஒலியன்களாகும்.

துணைநிலை வழக்கு: கடல், பக்கம், பங்கு, பகல் என்ற சொற்களில் உள்ள ககரம் மூன்று வேறுபட்ட ஒலிகளாக ஒலிக்கப்படுகின்றது. கடல், பக்கம் என்ற சொற்களில் உள்ள ககரங்கள் (k) பின்நா, முன்னண்ணக் குரலில் (Voiceless) அடைப்பியாக ஒலிக்கப்படுகின்றன. பங்கு என்ற சொல்லில் உள்ள ககரம் (g) பின்நா, பின்னண்ணக் குரல் அடைப்பியாக ஒலிக்கப்படுகின்றது. பகல் என்ற சொல்லில் உள்ள ககரம்(x) பின்நா பின்னண்ணக் குரலில் உரசியாக ஒலிக்கப்படுகின்றது. ககரத்தின் இந்த வேற்று ஒலிப்புமுறை அது வரும் சூழலால் அமைவதாகும். அதனைப் பின்வருமாறு வரையறைப்படுத்தலாம். அதாவது சொல்லுக்கு முதலிலோ இரட்டித்தோ வரும் ககரம் (k) என்றும், மெல்லினத்தை அடுத்து வரும் ககரம் (g) என்றும், ஈருயிர்கட்கு இடையில் வரும் ககரம் (x) என்றும் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே, ககரத்திற்கு மூன்று வேறுபட்ட ஒலிவடிவங்கள் இருந்தபோதும் ஒவ்வொன்றும், தனக்கென உரிய தனித்த சூழ்நிலையில், அதாவது ஒன்று வரும் சூழலில் ஏனையவை வாராத நிலையில் அமைந்துள்ளது என்பதை அறியலாம். இவ்வாறான வரன்முறை துணைநிலை வழக்கு ஆகும். இவ்வாறு துணைநிலை வழக்கில் வரும் ஒற்றுமை உடைய ஒலிகள் மாற்றொலிகளாகும். மாற்றொலிகளாக வரும் இவை ஒரே ஒலியனின் துணை ஒலிகளாகும். எனவே, (k, g, x) ஆகிய மூன்றும் ககரத்தின் மாற்றொலிகள். அவை வேறுவேறு வடிவங்களால் எழுதப்படா. அவற்றைக் குறிக்கக் ககர வடிவம் ஒன்றே போதும். அதுவே ககர ஒலியனாகும். அது துணைநிலை வழக்கால் நிறுவப்பட்ட ஒலியனாகும்.

உறழ்ச்சி வழக்கு: கல்- கள், கலம்- களம், காலை- காளை என்ற இணைகளில் லகர, ளகரங்கள் வேற்று நிலை வழக்கில் வந்து ஒலியன்களாகின்றன. ஆனால், மங்கலம்- மங்களம், மதில்- மதிள் என்ற இணைகளில் வரும் லகர, ளகரங்கள் பொருள் வேற்றுமையைத் தரவில்லை. எனவே, அச்சொற்களில் வரும் மருங்கொலிகளை ஏதாவது ஒரு வரி வடிவத்தைக் கொண்டு மட்டுமே எழுதலாம். அவ்வாறு ஒன்று மற்றொன்றாக உறழ்ந்து வரும் அவ்வொலியன்களின் வழக்கு ஒலியன் உறழ்ச்சி வழக்கு (Phonemic Free Variation) ஆகும்.

சட்னி, சின்ன, சட்டை போன்ற சில சொற்களில் வரும் சகரம் (சில வழக்கில்), (s) நுனிநா, நுனி அண்ணக் குரலில் உரசியாகவோ, இடை (č) அண்ணக் குரலில் அடைப்புரசியாகவோ ஒலிக்கப்படுகின்றது. அதாவது s அல்லது č யாக வேறு இடங்களில் துணைநிலை வழக்கில் உள்ள இச்சகரம் இங்கு உறழ்ந்து ஒலிக்கப்படுகின்றது. எனினும், அதனைச் சகரமாகவே எழுதவேண்டும். இவ்வாறு ஒன்று மற்றொன்றாக உறழ்ந்து வரும் இவ்வொலிகளின் வழக்கு ஒலி உறழ்ச்சி வழக்கு (Phonetic Free Variation) ஆகும்.

மயங்கொலியன்: வேற்றுநிலை வழக்கு, துணைநிலை வழக்கு, உறழ்ச்சி வழக்கு ஆகிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒலியன்கள் தேரப்படும் முறை பற்றிக் கூறப்பட்டது. அவற்றில் துணைநிலை வழக்கில் வரும் ஒலிகள் காலப்போக்கில் உச்சரிப்பு மாற்றத்தாலோ பிற மொழிக் கலப்பாலோ சில சூழலில் மட்டும் வேற்றுநிலை வழக்கமைப்பைத் தோற்றுவித்துவிடுவதுண்டு. அவ்வாறு வரும்போது இந்த ஓர் ஒலியனின் துணை ஒலி (Allophone) யாக இருந்த ஒன்று, வேறு ஒரு சூழ்நிலையில் மற்றொரு ஒலி கொள்ளும் இரு ஒலியன்களும் தம்முள் மயக்கம் (Over-lapping) பெறுகின்றன. இவ்வாறு மயக்கம் பெறும் ஒலியன்கள் மயங்கு ஒலியன்கள் (Overlapping Phonemes) ஆகும். இது உண்மையில் ஒலியின் மயக்கம் ஆகும். மயங்கொலியன்களுக்குத் துணையொலியாகும் ஒலி அவ்விரு ஒலியன்களுக்கும் பகுதித்துணை வழக்கில் (Partial Complementation) அமைந்த பகுதி இணை ஒலியாகும்.

பகுதி மயங்கொலியன்: உயிர், குறிப்பு, குறும்பு, கரும்பு என்ற நான்கு சொற்களையும் கவனமாக ஒலித்து அவற்றில் உள்ள உகர உயிர்களை நோக்கினால் முதல் இரண்டு சொற்களிலும் உள்ள உகரங்களில் முதல் அசையில் உள்ள உகரம் மேல்பின் குவி குறில் ஆகவும் [U], இரண்டாம், சொல்லில் உள்ள இறுதி உகரம் மேல் நடு குவியில் குறில் [ɨ] ஆகவும் ஒலிக்கப் படுவதைக் காணலாம். மூன்றாம் சொல்லில் உள்ள முதல் இரண்டு உகரங்கள் [U] ஆகவும், மூன்றாவது [ɨ] ஆகவும் ஒலிக்கப்படுகின்றன. நான்காம் சொல்லில் வரும் இரண்டு உகரங்களுமே [ɨ] ஆகும். முதலசையில் வரும் உகரமும் இடையில் வரும் அசையில் உகரத்தைத் தொடர்ந்து வரும் உகரமும் குவி உகரங்கள் என்றும், ஏனையவை குவியிலிகள் என்றும் கொள்ளலாம். இருக்கு, இடுப்பு என்ற சொற்களைக் கவனமாக ஒலித்துப் பார்த்தால் இவற்றில் உள்ள இகரம் இதழ் குவியாது ஒலிக்கப்படும் உகரம் [ɨ] போன்றே இருத்தலை உணரலாம். அவ்வொலியை ஏனைய இடங்களில் எடுத்துள்ளது போன்றே உகரத்தின் துணை ஒலியாகக் கொண்டால் உருக்கு, உடுப்பு என்ற சொற்களே போன்றா

கிப் பொருள் கொளவதில தடுமாற்றம் விளையும். எனவே, அவ்விடத்தில் இந்த ஒலியை இகரத்தின் துணை ஒலியாகத்தான் கொள்ளவேண்டும். அந்த அமைப்பால் இதழ் குவியா உகரம் [ṫ], உகரம் இகரம் ஆகிய இரண்டு ஒலியன்களுக்குமே துணை ஒலியாக வருகிறது. எனினும், அதன் வரன்முறை வரையறை பெற்றுள்ளதால் ஒரு சொல்லில் வரும் கூர்நுனி நா (அண்பல), வளைநா ஒலிகளைத் தொடர்ந்து வரும் உகரத்தை முந்திய முதலசை இகரமும் குவி உகரம முந்தாத மொழி இடை உகரமும் குவியிலிகளாக ஒலிக்கப்படும். ஈண்டுக் குவியல் உகரம [ṫ], உகரம இகரம் ஆகிய இரண டிற்குமே துணை ஒலியாக வந்துளளது. அதாவது உகரத்தின் ஒரு துணை ஒலியும், இகரத்தின ஒரு துணை ஒலியும் ஒனறாகவே உள்ளன. எனவே உகரம், இகரம் ஆகிய இரண்டு ஒலியன்களும் அவை குவியல் உகரத்தைத் துணை ஒலியாகக் கொண டுள்ள இடஙகளில் மயங்கி வருகின்றன எனலாம். அவவிடங்களில் வரும் உகரமோ இகரமோ ஒன்று மற்றதற்கு மயங்கொலியாகும் அவவகை மயக்கம் உச்சரிப்பு மாற்றத்தால் விளைநததாகும்.

க,ச,ட,த,ப ஆகிய வல்லொலிகளின துணை ஒலிகளாகிய குரலிகள(g,y,ḍ,d,b) இன்றைய தமிழில் ஒலியன்களாகி விட்டன. அதாவது (g,v,r,ṫ), (ʝ⋀nn⋀l) 'சனனல்', (ḍá:kṭ⋀r) 'டாக்டா', (d⋀n⋀m) 'தினம்', (ba v⋀m) 'பாவம்' போன்ற சொற்களில் சொல்லின் முதலில் வந்து வல்லினக் குரலிலிகளோடு வேற்று நிலை வழக்கில் வருகின்றன. ஆனால், மெலலின ஒலிகளை அடுத்துக் குரலிகள் மட்டுமே வருவதால் இங்கு இன்னமும் இணை குரலிகளுடன் துணை நிலை வழக்கிலேயே உள்ளன. எனவே, மெல்லினத்தைத் தொடர்ந்து வரும் வல்லின ஒலி, சொல்லின் முதலில் வரும் குரலிகளோடோ, சொல்லின் முதலிலும் மெல்லினத்தை அடுத்த சூழலைத தவிர்த்த மற்ற இடங்களிலுமே வரும் குரலிலிகளோடோ துணை நிலை வழக்கில் அமையும். ஆகவே, மெல்லினத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குரல் அடைப்பிகளை ஏனையிடங்களில் வரும் குரல் அடைப்பிகளோடோ, அலலது குரலில் அடைப்பிகளோடோ, துணைநிலை வழக்கில் கொண்டு அவ்விரண்டு ஒலியன்களுக்குமே மற்றொலிகளாகக் கொள்ளலாம். அச் சூழலில் அதாவது மெல்லினத்தை அடுத்த சூழலில் வரும் அடைப்பொலியைக் குரலில் அடைப்பொலியனாகக் கொண்டால், அவ்வாறு கொள்வது ஏனைய இடத்தில் வரும் குரல் அடைப்பொலியனும் பகிர்ந்து கொள்வதாகும். எனவே, அந்த இடததில் இவ்விரு ஒலியன்களும் மயக்க முற்று வருவதால் அதாவது இரண்டு அடைப்பொலியன்களின துணை ஒலியும் ஒன்றாக இருப்பதால குரலிலியாக எழுதப்படும் முறையில் அவ்வொலியன் மயங்கொலியனாகும்.

மேலே கண்டவற்றில வரும் மயககம் பகுதி மயக்கம் (Partial Overlapping). ஏனெனில இங்கு வரும் துணையொலிதான் உறுப்பாக வரும இரு ஒலியன்களில் ஒன்றற்கு வேற்றுநிலை வழக்காகு மிடத்தில் அது மற்றதற்குத் துணைநிலை வழக்கா கின்றது. அவ்வாறினறித் துணைநிலை வழக்கில் வரும் இவ்வொலி அவ்விரு ஒலியனகளுக்கும் எலலா இடத்திலுமே வேற்றுநிலை வழக்கில வருமாயின அது முற்று மயக்கம் (Complete Overlapping) ஆகும. ஈண்டு அவ்வொலியை ஒலியனாக அமைத்துத தனி வரிவடிவம் தரல் வேணடும.

முழுமயங்கொலியன்: சில கிளைமொழியாளரிடை திரிப்பு, திருப்பு, துருப்பு என்ற சொறகளில முதலசையில் உளள உயிர்கள் மூன்று வெவ்வேறு ஒலிகளாக உச்சரிககப்படுகின்றன. முதல் சொல்லில் உளள முதலசை இகரம் (I) மேல்முன குவியில் குறிலாக வும்; இரண்டாம் சொலலில் உளள முதலசை இக ரம் (ṫ) மேல்நடு குவியில் குறிலாகவும்; மூனறாம சொல்லில் உள்ள முதலசை உகரம் (U) மேலபின குவி குறிலாகவும் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே, ஈண்டு (I,ṫ,U)-ஆகியமூனறும் வேற்றுநிலை வழக்கில் வந்த தனித்தனி ஒலிகளாகினறன. சில சூழலில உகரத்திற்கும், சில சூழலில் இகரத்திற்கும் துணை ஒலியாக வந்த மேல்நடு குவியல் குறிலாகிய (ṫ) இப்பொழுது தனக்கு ஒரு புதிய வரவிடத்தைப் பெற்று அவ்விடத்தில் இவ்விரு ஒலியன்களோடும வேற்றுநிலை வழக்கைத் தோற்றுவித்துளளது. எனவே (ṫ) உகரம் இகரம் ஆகிய இரண்டிலிருநதும வேறு பட்ட ஒலியனாகிறது. அதாவது உகரம, இகரம் ஆகிய இரண்டின் ஒரு துணையொலி அவறறின ஏனைய துணையொலிகளுடன் மாறுபட்டு முழுமயக கத்தை உண்டாக்குகினறது அவ்வாறு முழுதுமாக மயங்கிவரும் மாற்றொலியும் மயங்கொலி எனப் படும். இங்கு எடுத்துக்கொளளப்பட்ட கிளைமொழி வழக்கின்படி திரிப்பு, திருப்பு, துருப்பு எனற சொற் கள் முறையே (t Irippi), (t ṫrippṫ) (turuppṫ) என்று ஒலிக்கப்படுவதால் மேலநடு குவியல குறில (ṫ) தனியொலியனாகி முழுமயக்கம பெறற ஒலி யனாகின்றது. எனவே தமிழின் இந்தக கிளைமொழி யில் (ṫ) முழு மயங்கொலியனாகும். க மு.

துணை நூல்:

Bloch,B., Phonemic Overlapping, Readings in Linguistics, Baltimore, 1958.

மயன்: அசுரர்களின் தச்சன், இவனைத தானவர்களின் சிற்பி எனறும் கூறுவதுணடு. புராண

மரபுகளின்படி இவன காசிபய முனிவருக்குத் திதி எனபாள் வயிற்றில் பிறநதவன். காசிபய முனிவருக்கு அதிதி வயிற்றில் பிறந்தவர்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள. தேவர்களுக்குக் குருவாக வியாழனும், சிறபபாக விசுவகர்மாவும் விளங்கியது போன்று, அசுரர்களுக்குக் குருவாக வெள்ளியும் (சுக்கிராச்சாரியார்), சிறபபாக மயனும் விளங்கினர். நினைக்கும் முன்பே படைக்கும் திறன் பெற்றவன் மயன் எனறு நூல்கள் கூறுகின்றன. கந்த புராணத்தில் பேசப்படும் சூரபனமாவுக்கும், திரிபுர அசுரர்களுக்கும் வேண்டியவற்றை மயன் நிருமித்துக்கொடுத்தான் என்பர். மயனுக்கு மாயாவி, துநதுபி என்னும் ஆண் மக்களும் மண்டோதரி என்ற மகளும் பிறந்தனர். அம்மாயாவி, துந்துபியரே வாலியுடன் போரிட்டு மடிந்தவர்கள். இராமனுடைய ஆற்றலைச் சோதிக்க எண்ணிய வானரர் ஏழு மராமரங்களையும் ஒரே அம்பால் துளையிடுமாறு வேண்ட, அவன் அவ்வாறு செய்தான் என்றும், இலக்குவன் கால் பெருவிரல் கொண்டு துந்துபியின் எலும்புக்கூட்டைத் தூக்கியெறிந்தான என்றும் கதையமைத்துள்ளார் கம்பர். இராவணன் மனைவி மண்டோதரி, மயன் மகள்; கற்புக்கரசியர் எழுவருள் ஒருவராகப் போற்றப் பெறுபவள்.

மயனைப் பற்றிய குறிப்புகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. 'மயன் விதித்தன்ன மணிக்கால் அமளி' (சிலப். 2·12) எனக் கோவலன் -கண்ணகியர் துயின்ற பள்ளியறைக் கட்டில் புகழ்ந்து பேசப்படுகின்றது. இந்திரவிழவூர் எடுத்த காதையில் திருமாவளவனுக்கு வச்சிரநாட்டு வேநதன் கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும், மகத நாட்டிறைவன் அளித்த பட்டி மண்டபமும், அவந்தி வேந்தன் உவந்து கொடுத்த தோரணவாயிலும் மயனால் அவ்வவ் வேந்தரின் முன்னோர்க்கு நிருமித்துத் தரப்பட்டவை (சிலப்.5 99-108) என்பது கூறப்படுகின்றது. மயமதம் என்னும் நூலைப் பற்றிய குறிப்பும் 'நூலோர் சிறப்பின் முகில்தோய் மாடம்' (சிலப்.14:97-98) சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறுகின்றது. சக்கரவாளக் கோட்டம் எனனும் சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளின்படி மயன் நிருமித்துக் கொடுத்தான் என மணிமேகலை கூறுகின்றது (மணிமேகலை: காதை-6:200 - 201).

இத்தகைய குறிப்புகளிலிருந்து பாரத நாடு முழுவதும் பரவிய சிற்ப, ஓவிய, கட்டடக்கலை மரபுகளுக்கு மயன்மரபே பழமையானதும், மூலமானதும் எனத் தெளியலாம். மயமதம் என்னும் பெயரில் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம் இரணடு பகுதிகளாக (1966 முதல பகுதி, 1968 இரணடாம் பகுதி) ஒரு நூலை வெளியிட்டுள்ளது. நூலாசிரியர் மயமுனிவர் எனறு இப்பதிபபில குறிககப்படுகினறது. பழநதமிழ்ச் சிற்பி, மயன என்று குறிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு தொழில் நுட்பக கல்வி இயக்ககத்தின் வெளியீடான நூலில் காணப்படும் நூற்பா அமைப்பு, நூலின தொன்மையைக் கூறும முறையில் அமையவில்லை. மயமதம் தென்னாட்டு ஆகம, சிற்பக் கட்டடக் கலை மரபு என்றும் அது திராவிட மரபுகளுக்குரியது என்றும் கூறலாம். அ.பா.

மயில் நடனம்: விலஙகுகளின அசைவுகளைப் போலவே தானும் செய்து பார்க்க முற்பட்ட மனிதனின் செயலே நடனக்கலையின் தோற்றததிற்கான அடிப்படையாக அமைந்திருக்கலாம் என்பர். மயில் தோகைவிரித்து ஆடும் காட்சி கண்ணுக்கு விருந்தளிப்பதாகும். ஆண் மயிலே தோகை விரித்தாடும். மயில் தோகையிலுளள இறகுகளில் பச்சையும் நீலமும் கலந்து அமைந்துள்ள கண்கள பார்ப்பவர் உள்ளங் கவரும் இயற்கை அழகைக் கொணடுவிளங்குகின்றன. நலல சோலைப் பகுதிகளில் இளவேனிற் காலத்தில் மேகம் திரண்டு மழை பொழியத் தொடஙகுமுன மயில்கள் அகவித் தோகை விரித்தாடும் அழகுக் காட்சியைத் 'தண்டலை மயில்களாட' எனக் கம்பரைப் போன்ற காப்பியப் புலவர்களும் வருணித்துப் பாடியுள்ளனர்.

இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் 'மயூர் நாட்டியம்' என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டு வரும் இந் நடனம பரதநாட்டியம் போன்ற செவ்வியல் நடனங்களில் இடம்பெற்று வருவதுடன தமிழக நாட்டுப்புற நடனங்களில் ஒரு நடனமாகவும் விளங்கி வருகின்றது.

மயில் நடன வரலாறு தமிழக நாட்டுப்புற நடனங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற இடமாகக் கருதப்படும் தஞ்சையில் இந்நடனம முதனமுதலாக ஆடப்பட்டது என்று கூறுகிறார்கள். தொடககநிலையில் மயில் தோகை சுருங்கி விரிய வசதி இலலாதிருந்த நிலையை மாற்றி, ஆடுபவர் குனிந்தால தோகை விரியவும் நிமிர்ந்தால் தோகை சுருங்கிக்கொள்ளவும் தேவையான மாற்றங்கள செய்யப்பட்டன. தஞ்சையிலிருந்து இந்நடனம் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவியது.

பரதநாட்டியத்தில் மயில் நடனம்: முதலில் நாட்டுப்புறக் கலையாகப் புகழடைந்த பினனரே பரதநாட்டியத்தில் மயில் நடனத்தைப் புகுத்தி ஆடும் நிலை ஏற்பட்டது எனத்தெரிகிறது. பரதநாட்டியத்தில் பரதமாடும் பெண் கலைஞர் இம்மயில் நடனத்தைச் செவ்வியல பக்க இசைக்கேறப நளினமான உடலசைவுகள மூலம் ஆடிக் காட்டுவது 'காணுதற்கு இனிய

காட்சியாக விளங்குகிறது. இதில் மயில் நடனம் ஆடும் பெண தலையில மயில் கூட்டை அணிந்து கொளவ திலலை. உடை மட்டுமே பச்சையும் நீலமும் கலந்த உடையாக அணிந்து இடுபபில் விரிந்து சுருங்கும மயில தோகையைக் கட்டிக்கொணடு ஆடுகிறாா. இரு கைகளையும மயிலின மூக்கு போல அமைத்துக் கொணடு ஆடுகினறனர். மயில தயங்கித தயஙகி நடத்தல், எகிரிக் குதித்து ஆடுதல், மகிழ்சசியால தோகையை விரித்தாடுதல, பாமபைத் தாக்கப் பம முதல், பின்னர்த் திடீரெனத் தன் அலகால் பாம் பைத் தாககுதல் போன்ற பாவனைகளைச் செய்து ஆடுகின்றனர்.

வாய்ப்பாட்டு, புல்லாங்குழலிசைக்கு ஏற்ப அமை யும் மிருதங்கம், தாளம் போன்ற பக்க வாததிய இசை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப மயில் நடனம் ஆடும பெணணின காலடவுகளும் உடலசைவுகளும் நிகழ்த் தப் பெறும்

இந்நடனம் ஆடும பெண்டிர் காலோடு ஒட்டிக் கொணடுளள காலுறைகளை அணிநதும், முழுக்கை யும் மறையும்படியான மேலாடை அணிநதும், தலை யில சிறிய மயில் தோகைக் கொத்தை மயில் கொணடை போல் அணிந்தும் ஆடுகின்றனர்; காலில சதங்கை அணிநதும் ஆடுகினறனர்.

நாட்டுப்புறக் கலையாக மயில் நடனம்: நாட்டுப் புறக் கலையாக இந்நடனம விளஙகுகையில் பெரும பாலும் ஆண கலைஞர்களாலேயே ஆடபபட்டு வரு கிறது. அவவாறு ஆடபபடுமபொழுது செவவியல கலையிலிருந்து உடை, பயன்படும் கருவிப் பொருள் பக்க இசை, ஆட்ட அடவுகள என்ற பல நிலைகளி லும் இநநடனம முற்றிலும் வேறுபட்ட அளவில காணபபடுகிறது.

மயில் கூடு: இநநடனத்தை ஆடும் நாட்டுப்புறக் கலைஞர் மயிலின உடல் போன்ற கூட்டை, களி மண அச்சின்மேல, தாள, காடாததுணி, சாக்கு, போனறவற்றை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகப பல அடுக்கு களாகப்பசையால ஒட்டி, அவை காய்ந்து உலர்ந்தபின் இரணடாகக கத்தியால் அறுத்துப் பிளநதெடுத்துப பின் அவற்றை இணைத்து நூலினால் தைததுத தையல் மறைய மேலும தாள, காடாத்துணி ஒட்டிய பின, மேடு பளளங்கள போகச் சுணணத்தூள கோநது, வச்சிரம், நீர் கொணடமைத்த கலவையை அக்கூட் டின மேல் பரப்பில் மேடு பளளமினறிப் பூசி, அவை உலர்ந்தபின் மயிலின உடம்பு போல் தோனறுமபடி யாகப் பசசை, நீல வணணஙகளில் எழுதித தயாரித துக கொளகின்றனர். அந்த மயில் உடம்புக் கூட்டை, ஆடுபவா தம் தோளில் சுமககும்வணணம் கழுத்தில் அணிந்து கட்டிக் கொள்வார். கெட்டியான காகித அட்டையில் மயிலின இறகுகள் போல் வெட்டப்பட்ட இரு அட்டைகளின் மேலும தாள, காடாத் துணி ஒட்டி, முற்கூறப்பட்ட பசை கலநத சாக்குத்தூள் கல வையைப பூசி, மயிலின இறக்கைகள் போல் தோன றும்படி வணணமும் சித்திர வேலைப்பாடுகளும் வரையப்படும. ஆடுபவர் தம் இரு தோளபட்டை களிலும் பககத்திற்கு ஒனறாக இதனைக் கட்டிக் கொண்டு ஆடுவார்.

மயிலின் தலைக்கூடு: மயிலின் தலையும் மேற் கணட முறையிலேயே களிமண் அச்சிலிருந்து தாள, காடாத்துணி, சாக்கு முதலியவற்றைக் கொண்டு ஒட்டிச் செய்து கொள்ளப்படுகிறது. அம்மயிலின தலையில் மயிலிறகு கோக்கப்பட்ட கம்பிகள கொண்டை போல் அமைக்கப்படுகின்றன இரு குவி கணணாடிகளைப் (Convex Lens) பொருத்திக் கண அமைக்கப்படுகிறது. மயிலின மூக்குப்போல் இரண்டா கப் பிளந்து மூடத்தக்கவகையில இரும்புத் தகட்டில் மயில் மூக்குச் செய்யப்பட்டு அத்தலைக்கூட்டில பொருத்தப்படுகிறது. மயிலின அலகு மூடித்திறக்கும வகையில் அத்தகடுகளுக்கடியில பொருத்தப்படும் சிறியகயிற்றை மயிலின் தலைககுள் செலுத்தி அக் கூட்டைத் தலையிலணிந்து ஆடுமஆட்டக்கலைஞா தம் கைகளில் அக்கயிற்றை இழுத்து மயில் தன் அல கைத் திறந்து மூடுவது போல இயககுகிறார்.

மயிலின் தலைக்கூட்டின் மேற்புறம் மயிலின தலையைப் போலவே வண்ணக் கலவைகளால சித திர வேலைப்பாடுகள் வரையப்பட்டு அலஙகரிககப் படுகிறது. அக்கூட்டின வட்ட வடிவக் கழுத்துப் பகு தியில் உள்ள உளளீடற்ற பகுதியை ஆடும் கலைஞர் தம் தலையில் பொருத்திக் கொண்டு ஆடுகிறாா. கழுத்துப் பகுதியின் விளிம்போடு நீலத்துணி இணைக் கப்பட்டுத் தொங்கவிடப்படுகிறது. அத்துணி ஆடும கலைஞனின் முகத்தைக் கழுத்துவரை மறைததுக கொளள உதவுகிறது

மயிலின் உடல் கூட்டின் அடிப்புறத்தில் ஒரு சிறிய அரைவட்டத் தகட்டின் மேல் பக்கவாட்டில இயங கும் வணணம் பொருத்தப்பட்ட பல சிறிய தகரக் குழல்களில் மயிலிறகுக் கட்டுகள செருகப்பட்டிருக் கும். அக்குழல்களை இணைதது ஒரு கம்பி செருகப் பட்டிருக்கும். அது மயிலின்உடல் கூட்டின் அடிப்புறத தில் அமையும்படி இணைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும. அக்கூட்டை அணிந்து ஆடும் கலைஞர் நிமிர்ந்து ஆடும் போது, மயில இறகுகள குவிந்தும் குனிந்து ஆடும் போது தோகை விரிந்தும் தோன்றும்படி அந்த மயில் தோகை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மயிலின் உடல் கூட்டின் விளிம்புடன் பொருத்தப் பட்ட பச்சைநிறத் துணி கலைஞரின் கால்வரை அவரை மறைத்துக்கொணடு தொங்கும். அதனால ஆடும் கலைஞரின் சலங்கை அணிந்த கால் மட்டுமே வெளியில் தெரியும். அம்மயில் கூட்டை அணிந்து ஆடும்போது உண்மையான மயில் ஆடுவது போன்ற தோற்றம் காணப்படும்.

நாட்டுப்புற நடனமாக விளங்கும் மயில் நடனத் திற்கு நையாண்டி மேளமே பக்க இசையாக விளங்கு கிறது. இரு நாகசுரங்கள், இரு தவில்கள், இரு பமபைகள், ஒரு கிடுகிட்டி முதலிய பக்க இசைக் கருவி களின் கூட்டொலியே நையாணடி மேளப் பக்க இசை யாக விளங்குகிறது.

அப்பக்க இசைக் கேற்ப மயில் ஆட்டக் கலைஞர் மயிலின் நடை, ஓட்டம், அசைவுகளைத் தாளத்திற்கேற்ப நிகழ்த்திச் சிறந்த காட்சிக் கலை யைப் படைத்தளிக்கிறார். இந்நடனக்கலையின் வெற்றி இக்கலைஞர் உண்மையான மயிலின் செய் கைகள் பலவற்றை இந்நடனத்தில் தம் அசைவுகள, நடைகள, தலையசைப்பு, தோகை விரித்தல் போன் றவை மூலம் வெளிக் கொணர்வதில்தான் அங்கி யுள்ளது. காலில் கட்டப்பட்டுள்ள சலங்கைகளின் கூட் டொலியோடு பக்க இசைக்கேற்ப மயிலாட்டம் நடை பெறும்பொழுது அது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக விளங்குகிறது.

நாட்டுப்புற மயில் நடனத்தில் மயிலாட்டக் கலைஞர் மயில் தன் அலகால் சிலருக்கு மாலை போடுவது, தரையில் வைக்கப்பட்ட பணத்தாளை மயில் தன அலகால் கொத்தி எடுப்பது, மயிலின் வாயின் உட்பகுதியில் முன்னரே மறைவாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ள சிறிய இரப்பர்க் குழாயின நீட்சியைக் கலைஞர் தம் வாயில் வைத்துக்கொணடு மயில் தன் அலகால் நீரை உறிஞ்சிக் குடிப்பது போனற பல வியக்கத்தக்க காட்சிகளைச் செய்து காட்டுவதையும் தம் மயிலாட்ட நிகழ்ச்சியில் சேர்த் துக் கொண்டுள்ளார். சில வேளைகளில் மயிலாட்டக் கலைஞருடன் ஒரு கரகாட்டப் பெண் கலைஞரும் சேர்ந்து ஆடுவதும் உண்டு.

இன்றைய நிலையில், மயில் நடனம் தனித்த ஆட்டக்கலையாக எங்கும் இடம்பெறுவது இல்லை. கரகம், காவடி, பொய்க்கால் குதிரை முதலான பல நாட்டுப்புற நடனங்களுடன் இதுவும் ஒரு நடன வகையாகச் சேர்த்து ஆடப்பட்டு வருகிறது. கு.மு.

மயில் ராவணன்: ஒரு நிலைக் காவியம் என வும் வளர்நிலைக் காவியம் எனவும் காவியம் இரு வகைப்படும். இராமாயணம் வளர்நிலைக் காவியம் ஆகும். வளர்நிலைக் காவியம் நாளுக்கு நாள் புதுப புது வடிவம் எடுக்கும். அதில புதிய பாத்திரங்கள தோன்றும்; பழைய பாத்திரங்கள் புதிய கோலம் கொள்ளும.

வளர்நிலைக் காவியமான இராமாயணத்தில புதிய புதிய பாத்திரங்கள் தோனறுகின்றன. வால மீகத்திலோ, கம்பனிலோ இருக்குமிடம் தெரியாமலி ருக்கும் இலக்குவனின் மனைவி ஊர்மிளை, ஒரு காவிய நாயகியாக மாறுகின்றாள. இராமாயணத்தில் சிறு பாத்திரமாக இருநத அகலிகை, அகலிகை வெணபா வில் காவிய நாயகியாக விளஙகுகிறாள். அவவாறே, கம்பனோ வால்மீகியோ அறியாத மயில்ராவணன இராமகதையில் புகுந்து, பாமர மககளின இத யத்தைக் கொள்ளை கொள்கிறான்.

மூல பலச் சேனை அழிந்தபின் இராவணன பாதாள இலங்கையில் வாழும் மயில ராவணனபால தனநிலையைக் கூறுகிறான். மயில ராவணன இராமனையும், இலக்குவனையும் காளிககுப் பலி யாக்குகிறேன் என்று சபதம் செயகிறான மயில ராவணன செய்த சபதம் அறிநத அனுமன் இரா மனையும் இலக்குவனையும் பெட்டியில வைதது மூடி, அதன்மேல் தன வாலையே கோட்டையாகக் கட்டிக்கொணடு அதன உச்சியில் அமர்நதுவிடுகிறான

மயில்ராவணன, தன்னுடைய சதுரன, சாத்தியன என்னும் அமைசசர்களை இராமனையும, இலக்கு வனையும் கவர்நதுவர அனுப்புகிறான. அவர்கள இலங்கை சென்று அனுமன வாலையும் அசைகக முடியாதபடியால சோர்வுடன மீணடு வநது தம் இயலாமையைக் கூறுகின்றனர்.

சூழச்சிமிகக மயில் ராவணன இலஙகை சென்று வீடணன் போல் வடிவம் கொண்டு, அனுமன் வாய் வழியே சென்று இராமனையும் இலக்குவனையும் கவர்ந்து பாதாளலோகம் சென்று விடுகின்றான்.

இச்சூழச்சியைப் பின்பு உணர்ந்த அனுமன் கடலின் நடுவில் உள்ள தாமரைத தண்டின் வழி யாகப் பாதாள இலங்கை சென்று மயில் ராவணன் அரணமனைக்குள புகுகின்றான்.

அககோட்டையைக் காப்பவன் மச்ச வல்லபன்; பெருவலி படைத்தவன. அவனை எவராலும் வெலல வியலாது. அனுமன் கடல்தாவும்போது அவனுடைய வேர்வையை அருந்திய திமி எனனும் மீனின வயிற்றில் பிறநதவன் மச்ச வல்லபன.

அவன் அனுமன் இன்னான் என்று அறிந்து கோட்டைக்குள செல்ல வழிவிடுகிறான. பாதாள உலகின்கோட்டை கல், பித்தளை, செம்பு, வெண

கலம, பொன, பவளம், முத்து முதலியவற்றால் கட்டபபட்டது மதிலையெலலாம உடைத்துச் சென்ற அனுமனஅங்கே மயில் ராவணனின சகோதரி யாகிய தாரகணடியைக காணகின்றான். அவருடைய கணவர் காலதத்தன, மகன நீலமேகன். சோதிடர் மயிலராவணனுக்குப் பின் நீலமேகன ஆடசிக்கு வருவான எனறு கூறியதால் மயில ராவணன நீல மேகனைக காளிககுப பலியிட எணணியுள்ளான இச்செய்தியறிநத அனுமான் தாரகணடிக்கு அபயம கொடுக்கின்றான. மயில் ராவணனைக கொனறு நீல மேகனுக்கு முடிசூட்டுவதாகக் கூறி மயில ராவண னைக காணப போகின்றான்.

அனுமனும் மயில்ராவணனும் போர் புரிகினறனர். ஆனால, மயில் ராவணன் இறக்கவில்லை. அவன உயிர்நிலை ஒரு குகையில உள்ள வணடில் இருப்ப தாகத் தெரிநது அனுமான அதைப்பற்றிக் கொல் கிறான உடனே மயில்ராவணன் இறக்கிறான. அனு மான் நீலமேகனுக்கு முடிசூட்டி இராமனையும் இலக்குவனையும் வைத்த பெட்டியுடன் இலஙகை திரும்புகினறான். வானர வீரர்கள் மகிழ்கினறனா. இராவணன கவலைப்படுகின்றான். இக்கதை இராம னுககுப் புகழ தரவில்லை. அனுமனுக்குச சிறப்பை வழங்குகினறது.

இராமாயணத்தை நாடகமாக இயற்றிய அருணாசலக் கவிராயர் அனுமார் பிள்ளைத் தமிழில் இவவரலாற்றைச் சிறுபறைப் பருவததில ஆறு பாடலில் கூறுகின்றார்.

கவிராயர் மயில்ராவணன பெயரை மயிரா வணன என்று கூறுகிறார். இலங்கையில இராமலககு வணரைக கவரச சென்ற வீரரைக் கந்தவந்திரன, சிசுவத்திரன எனகிறார். மச்சவலலபனை, 'கடல பாயும் நாள் . வோவைத்துளி விழுஙகி மகரம் பெற்ற பெருமசச வல்லபன' எனறு அறிமுகப்படுதது கினறாா. மயில ராவணனையும் வணடுகளையும் அனுமான கொன்றதையும், நீலமேகனுக்கு முடி சூட்டியதையும், 'மயில் ராவணனும வணடு ஏழும படபபட நொறுக்க வைத்துத் தூரத்தணடி மகன நீலமேகனுக்கு அரசு பட்டமும் கட்டி வைத்து' எனறு குறிப்பிடுகினறார். செயறகரும செயல செயத அனு மான செருககிலலாமல, இராமனையும் இலக்கு வனையும் மீட்டான என்றும், பேராயிரம் கொணட பெருமானையும துணைபபெருமானையும் மகிழ்சசித் திரலாா கரம் குவித்து அயல நினற சேவகன என்று கூறிப போறறினா எனறும் குறிபபிடடுக் கதையை நிறைவு செய்கினறாா. மகாவித்துவான மீனாட்சி சுநதரம பிளளையவாகள, இளம பருவததில் மயில் ராவணன கதையைக் காவியமாகப் பாடியதாக ஐயர் அவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை வரலாற் றில் குறித்துள்ளார். எஸ்.கே.இரா.

மயில்வாகனப் புலவர்: ஈழ நாட்டின் முப் பெரும் புலவர்கள் 'மயில்வாகனம்' எனப் பெயர் பெற்று விளங்கினர். மாதகல் என்னும் ஊரினைச் சாாநத மயில்வாகனப் புலவர் எனபவரும், தெல்லிப் பழையில் வறுத்தலைவிளான் என்னும் ஊரினைச சார்ந்த க. மயில்வாகனப் புலவர் என்பவரும் யாழ்ப் பாணத்தைச சாாந்தவர்களாவர். மட்டக்களப் பினைச் சார்ந்த காரைத்தீவு என்னும் ஊரில் பிறந்த விபுலானந்த அடிகளின் இளமைக காலப பெயர் மயில்வாகனன எனபதே.

மயில்வாகனப் புலவர் (மாதகல்): யாழ்ப்பாணத தைச் சாாந்த மாதகல எனனும் ஊரில், வையா எனனும புலவரது மரபிலே தோன்றியவர் இவர். இவர் கண்டி மனனன் மீது 'கிளளை விடு தூது' எனனும் நூலினை இயற்றிய மாதகல் சிறறமபலப் புலவரின் மருமகன எனறும் தெரிகின்றது.

சைவ சமயத்தைச் சாாநதவரான இவர் கூழங கைத் தம்பிரானிடத்தில் தமிழிலக்கிய இலக்கணங களைக் கற்றார். வணணார் பண்ணைச் சிவன கோயிலைப் புதிதாகக் கட்டுவித்த வைத்தியலிஙகச செட்டியாரும் இவரும் ஒருசாலை மாணாககர் எனபர்.

இவர் கி.பி. 1779 முதல 1816 வரை வாழந்தார். இவா இயற்றிய நூலகள நானகு அவை, 1) யாழ்ப் பாண வைபவ மாலை, 2) புலியூா யமக அநதாதி, 3) காசியாத்திரை விளககம், 4) ஞானாலஙகார ரூப நாடகம் எனபனவாம்.

மயில்வாகனப் புலவர், க., யாழப்பாணத்தைச் சார்நத தெலலிப் பழையில கி.பி 1875-இல வறுத் தலைவிளான என்னும் ஊரில, இலஙகை நாத முதலி யார் மரபிலே கணபதிப்பிளளை எனனும ஆசிரியருக் குப் புதலவராகத் தோனறியவா. இவா இளமைக காலத்தில்அவவூரிலுளள அமெரிககததிருசசபைதமிழப பாடசாலையிற் கலவி பயினறாா. பினனர், பனனி ரணடு வயதில தெலலிப பழையிலமைந்த அமெரிககத் திருச்சபை ஆஙகிலப் பளளியில ஆஙகிலம கறகத் தொடஙகினார். அதன்பின், யாழப்பாணத்திலுளள இநதுக் கலலூரிக்குச் சென்று படிதது வநதார். ஓய்வு நேரங்களில தமிழிலக்கண இலககியங்களைத் தாமே கற்றுத் தேர்ந்து, ஐயங்களை அககலலூரித் தமிழ்ப் புலவா ஆ சோமாசுகந்த பிளளையிடம் கேட்டுத் தெளிந்தாா; கலலூரிப படிப்பு முடிநததும் அவரிடமே தமிழிலக்கண இலக்கியஙகளைத தனிப் பட்ட முறையில கற்றார்.

இவர் தம் இருபத்திரண்டாம் வயதில் இந்திய நாட்டிற்கு வந்தபோது, இராமநாதபுரத்திலிருந்த உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவருடன் சென்று சேதுபதி மன்னரைக் கண்டார். அம்மன்னரின் விருப்பத்திற்கேற்ப ஒரு கவி பாடி மன்னரின் பாராட்டையும் பெற்றார்.

இவர் தெல்லிப்பழையிலும் மல்லாகத்திலுமுள்ள ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்தபோது தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றுப் பத்திரம் எழுதிப் பதிவு செய்பவராக நியமனம் பெற்றார். இவர் வட்டுக் கோட்டையிலும் மயிலிட்டியிலும் அப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தார். மயிலிட்டியில் இருந்த காலத்தில் 'இந்து பரிபாலன சபை' என ஒரு சபையை நிறுவி அதற்குத் தலைவராகவும் இருந்தார்.

இவர் இயற்றிய நூல்களாவன; 1) இணுவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, 2) மயிலை மும்மணி மாலை, 3) விநாயகரகவல், 4) மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம் 5) ஊஞ்சல், 6) வைரவர் தோத்திரம், 7) மாவைப் பதிகம், 8) இணுவைப் பதிகம், 9) துணுவைப் பதிகம், 10) கீரிமலை நகுலேசுவரர் மீது விநோத சித்திர கவிப் பூங்கொத்து, 11) திருநீலகண்ட நாயனார் சரித்திரம் (நாடகம்)

நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் 1918-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

பண்டிதர் மயில்வாகனன்: ஈழநாட்டில் கி.பி. 1892-ஆம் ஆண்டு பிறந்த விபுலானந்த அடிகளின் இயற்பெயர் மயில்வாகனன் என்பதாகும். இவரை 1924-ஆம் ஆண்டு வரை 'பண்டிதர் மயில்வாகனன்' என்றே வழங்கினர். இராமகிருட்டிண மடாலயத் தலைவர் சுவாமி சர்வானந்தர் 1924-ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் முழுமதி அன்று இவருக்குக் குருப்பட்டஞ் சூட்டிய பின்னரே இவர் 'சுவாமி விபுலானந்தா' என அழைக்கப் பெற்றார்.

இவரைப் பற்றிய பிற விவரங்களை விபுலானந்த அடிகள் என்னும் தனிக்கட்டுரையில் காணலாம்.

வே.இரா.மா.

துணை நூல்கள்:

இராமசாமிப் புலவர், சு.அ, தமிழ்ப்புலவர் அகர வரிசை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1960.

கணபதிப்பிள்ளை, மு. தென்புலோலியூர் ஈழநாட்டின் தமிழ்ச் சுடர்மணிகள், பாரி நிலையம், சென்னை, 1967.

மயில் விருத்தம்: இது கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் அருளிய நூல்களுள் ஒன்று. குமாரக்கடவுளின் ஊர்தியாகிய மயில் பற்றி, விருத்தயாப்பில் அமைந்தது. இந்நூலுள் காப்புச் செய்யுள் ஒன்றும், நூற்பாடல்கள் பத்தும், நூற்பயன் ஒன்றும் ஆகப் பன்னிரண்டு செய்யுட்கள் உள்ளன. திருமுருகன், அருணகிரிநாதருக்குத் திருவண்ணாமலையில் காட்சி தந்தருளப் பெரிதும் துணைநின்றது மயில். சக்தியுபாசகனாகிய சம்பந்தாண்டான் திருவண்ணாமலையில் பெரும் மந்திரச் சித்தி பெற்றமையால் செருக்குற்று, அருணகிரிநாதரைப் பலவாறாகத் தூற்றித் திரிந்தான். அக்காலத்தில் அரசாண்ட பிரபுடதேவராயன் முன்னிலையில் சம்பந்தாண்டான் இடம் செய்து கொண்ட அறைகூவலையேற்றுக் கந்தவேளிடம் காட்சியருளுமாறு வேண்டி நின்றார் அருணகிரிநாதர். எளிதில் காட்சி கிடைக்கவில்லை சம்பந்தாண்டான் காரணமாக, அம்பிகை தன்மகன் கந்தனை மடிமிசைஇருத்தி அருணகிரிநாதரிடம் செல்லாதிருக்கத் தடைசெய்து விடவே, அவர் திருப்புகழைப்பாடி மயிலை நெஞ்சுருகி, வேண்டினார் அம்பிகைமுன் மயில் அழகுற நடனம் புரிந்தது; நடனக்காட்சியில் அவள் ஈடுபட்டு மகிழ்ந்திருந்த வேளையில் தாயின் மடியிலிருந்து நழுவித் திருக்கோயில் தூணில் காட்சியளித்தருளினான் கந்தன். நன்றியுடன் மயில்விருத்தம் எனும் நூலைச் செய்தார்

மயில் விருத்தம் காப்புச் செய்யுளில் விக்கினங்களையும் விநாயகருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, முதற்பாடலில் முருகன் ஏறிவரும் மயில் விநாயகருடன் நடந்த போட்டியில் உலகங்களை ஒரு நொடியில் வலம்வந்த சிறப்புடையது என்று பாராட்டுகிறார் அருணகிரிநாதர். இரண்டாம் பாடலில் திருத்தணிகை முருகன் ஏறும்மயில்தான் ஆதிசேடன் அஞ்சவும் சூராதியவுணர் திடுக்கிடவும் ஆடி வந்தது எனவும், மூன்றாம் பாடலில் அசுரர்கள் அழியவும் பாதாளவுலகம் அசையவும் எட்டுத்திக்கு யானைகள் இடம்பெயரவும், நடராசப் பெருமான் மிக விரும்பவும் உமாதேவி உற்றுப் பார்த்து உவகை கொள்ளவும் தோகை விரித்தாடியது மயில் எனப்போற்றுகிறார். நான்காம் பாடலில் மயில் தன்அடியை மிடுக்குடன் எடுத்து வைத்ததால் கடல் வற்றி நிறகவே, கோடிக் கணக்கான தேவருலகங்களும் பாதாளலோகமும் பலகோடி மலைகளும் நொறுங்கி விண்ணிற் பறந்தன எனக் கூறுகிறார். ஐந்தாம் ஆறாம் பாடல்களில் முருகப்பெருமானது வெற்றிமயில் எல்லா அண்டங்களையும் முட்டைகளை அணைப்பதைப்போலத் தன்விரிந்த சிறகால் அணைக்க வல்லது எனவும், ஏழாம் பாடலில்நாகங்கள் நடுங்கவும் மலைகள் துகள்படவும் மயில் அசைந்து அசைந்து ஒய்யாரமாக நடந்து வரும் இயல்பினது எனவும், எட்டாம் பாடலில் பேராற்றலுடைய வாசுகியெனும் பாம்பையே எடுத்து உதறவல்லது கந்தனின் மயில் எனவும், ஒன்பதாம் பாடலில் மழைமேகம்

போன்ற மயில் பல வண்ணங்களுடன் கூடிய தன் கலாபத்தை வீசி நிமிருந்திறமுடையதாகவும் அரக்கர்களை நடுநடுங்கச் செய்வதாகவும் உள்ளது எனவும், பத்தாம் பாடலில் ஆறுமுகன் நடத்தும் மயில் உலகெல்லாம் உலவி மகிழும் பெருமையுடையது எனவும் தெய்வநலக் கற்பனையுடன் கூறிச்செல்கிறார். அருணகிரியார் தாம் பாடிய மயில் விருத்தத்தை அன்புடன் ஓதுபவர்கள் பிரமபதம், திருமால்பதம், இந்திரபதம் முதலிய பல பதவிகளையும், பரகதியையும் பெற்றுச் சிறப்புறுவர், உலகியலில் செல்வ வளத்துடன் ஆயிரம் பிறை தொழுது சதாபிடேகம் பெறுவர் என்று இயம்புகிறார். மயில் விருத்தம் இறுதிப் பாடலில், 'அருணகிரிநாதன் பகர்ந்த அதிமதுரச் சித்திரப்பாடல்' என வந்துள்ளமையால் இதனை அருணகிரியார் உலக நினைவுடன் தம்மியல்பில் பாடியிருத்தல் இயலாது என்பர். செ. வை.

மயிலம்: இது, தமிழகத்தில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில், திண்டிவனத்திலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. மயிலம் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் 4 கி.மீ தூரத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. திண்டிவனத்தினின்றும் நகரப் பேருந்து வசதி இருக்கிறது. இவ்வூரில், ஒரு குன்றின்மீது முருகப் பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளான். மயில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இவ்வூர் 'மயிலம்' எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்.

திருமுதுகுன்றம் தியாகராசக் கவிராயர் இயற்றிய 'மயூராசல புராணம்' என்னும் தலபுராணம் இதற்கு இருக்கிறது. அதனைத் திருப்பெருந்திரு சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் 1931 – இல் பதிப்பித்தார்கள். 'மயிலையங்கிரி மான்மியச் சுருக்கம்' என்ற நூலும் இதற்கு உண்டு. அதனை இயற்றியவர் ரா.சுப்பராமய்யர். அது 1940 – இல் அச்சாகியுள்ளது. அந் நூலாசிரியரே 'திருமயிலையங்கிரி முருகனலங்காரம்' என்ற நூலையும் இம்முருகன் மீது பாடியுள்ளார்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பெற்ற தலம் இது. முருகதாச சுவாமிகள் என்னும் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள், 'மயிலாசலக் கலம்பகம்' என்னும் நூலைப் பாடியருளியுள்ளார். அது 100 பாடல்களைக் கொண்டது; திருவாமாத்தூர்க்கௌமார சபையாரால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. முருகதாச சுவாமிகள், இம்முருகன் மீது 11 திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும், இரண்டு மயிலாசனப் பதிகங்களையும், பல தனி வெண்பாக்களையும் பாடியுள்ளார். சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் பதிகமும், சிவப்பிரகாச மூர்த்தி பதிகமும் இவர் பாடியனவேயாகும். இவர் மயிலம் குமரவேள் பதிகம், மயிலம் குமரேசன் வகுப்பு, மயிலம் வினாப்பதிகம், மயிலம் முருகன் பதிகம், மயிலம் படைவீட்டுப் பதிகம், மயிலம் படைவீட்டுத் திருப்புகழ் முதலியவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

இங்குத் திருப்பெருந்திரு சிவஞானபாலைய சுவாமிகளின் திருமடமும், சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் செந்தமிழ்க் கல்லூரியும் உள்ளன. மயிலம் திருக்கோயிலின் நாள்பூசையும் விழாக்களும் பிறபணிகளும் இச் சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் மடத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்று வருகின்றன.

இக்கோயிலில் நிகழும் பங்குனி உத்திரப் பெருவிழாவும் தேர்த்திருவிழாவும் சிறப்புடையனவாகும். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இவ்விழாக்களைக்காண வந்து கூடுவர். மாசிமகத்தின் போது, இம்முருகன் இங்கிருந்து புதுவை சென்றடைந்து, அங்குள்ள கடற்கரையில் அமர்ந்து கடல்நீராடித் தீர்த்தமருளிப் பின்னர், புதுவையில் உள்ள தவத்திரு சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் மடத்தில் எழுந்தருளிச் சில நாள்கள் தங்கி, விழாக்கள் கொண்டாடிய பிறகு, மயிலம் எழுந்தருளுவது இன்றும் வழக்கமாக உள்ளது.

மிகப் பெரிய கால்நடைச் சந்தை இங்குக் கூடுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வீ.சொ.

மயிலாப்பூர் என்பது தொண்டை நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற 32 தலங்களுள் இருபத்து நான்காவதாகும். இத்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய 'மட்டிட்ட புன்னை' என்னும் சீகாமரப் பண்ணுள்ள பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் உள்ளது. அத்தலம் இப்போதுள்ளதற்குக் கிழக்கே கடற்கரைப் பக்கம் இருந்ததென்றும், போர்ச்சுகீசியர்கள் படையெடுப்பின்போது அது தகர்க்கப் பெற்றதென்றும், பின்னர்ச் சைவப்பெருமக்கள் இப்போதுள்ள இடத்தில் புதுக்கோயில் கட்டி நகர் அமைத்தனரென்றும் தெரிகிறது. ஆகையால், இக்கோயிலில் கல்வெட்டுகள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. சில கல்வெட்டுகள் சிதைந்து அங்கங்குச் சுவர்களில் காணப்படுகின்றன. அது ஒழுங்குபெறக் கற்களை அடுக்கிவைக்காததால் ஏற்பட்ட நிலையாகும். இத்தலத்திற்குத் திருமயிலை நர்தமுனி முதலியாரியற்றிய 806 பாக்கள் கொண்ட ஒரு புராணம் உண்டு. அமிர்தலிங்கத்தம்பிரான் என்பவரியற்றிய வேறு ஒரு தலபுராணமும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

உமையம்மையார் மயிலுருக் கொண்டு புன்னையடி நிழலில் இறைவனை வழிபட்டுத் தம் உருவம் பெற்றுப் பெருமானைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டதாகத் தல வரலாறு கூறுகிறது. இத்தலத்தில் சிவநேசர் என்னும் வணிகர் ஒருவர் தம் ஒரே பெண்ணாகிய பூம்பாவை என்பவளைத் திருஞானசம்பந்தருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகக் எண்ணி வளர்த்து

வந்தார். பூம்பாவை பாம்பு கடித்து இறக்கவே அவளுக்குரிய ஈமக் கடனாற்றி அவள எலும்புகளை ஒரு குடத்தில் சேமித்துப் பூசித்து வந்தார். சம்பந்தர் திருவொற்றியூருக்கு வந்ததைத் தெரிந்து அவரை மயிலாப்பூருக்கு வரவழைத்தார். திருக்கோயில வழிபாடு முடிந்ததும் சிவநேசர் எலும்புக்குடத்தைச் சம்பந்தர் முன்னர் வைத்து பூமபாவை பற்றிய வரலாற்றினை விளக்கினார். அது கேட்ட சம்பந்தர் பாடி இறையருளால், எலும்பைப் பெணணுருவாக்கினார். இப்பெருமை வாய்ந்தது இத்தலம். இத்தலப் பதிகத்திலிருந்து அக்காலத்துத் தமிழகத் திருக்கோயில்களில் நிகழ்த்தப்பெற்ற விழாக்களையும் அவற்றின பெருமை, காலம் முதலியவற்றையும் தெளளிதின் உணரலாம். தமிழ் மறையாம் திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் பிறந்த தலமும் மயிலாப்பூரே எனக் கூறுகின்றனர். அவர் திருககோயிலும் இங்கு இப்பொழுதும் சிறந்து விளங்குகிறது. அறுபத்து மூன்று நாயனமார்களுள் ஒருவராய வாயிலார் நாயனார் தோன்றி அகப்பூசை யாற்றி முத்தி பெற்றதலமும் இதுவே மேலும் ஏழு இருடிகள் முதலிய பலரும் இங்கு வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர்.

மயிலாப்பூர்க் கோயிலை மையமாகக் கொணடு வெள்ளீசுரர், காரணீசுரர்,தீர்த்தபாலீசுரர், வாலீசர், மல்லீசர், விருபாட்சீசர் ஆகியோர்க்குரிய திருக்கோயில்கள் சூழ்ந்து விளங்கி, இவ்வூரை அணி செய்கின்றன. இத்தலத்துக்குரிய பெருமான் பெயர் கபாலீசுரர், அம்மை பெயர் கற்பகவலலி என்பதாம். ‘கற றார்களேத்தும் கபாலீசசரம்’ எனவும், இன்னும பல்லாற்றானும் சம்பந்தரால இப்பதி போற்றபபடுகிறது. திருமயிலை உலா, திருமயிலைக் கலமபகம, திருமயிலைக் கற்பகவலலியநதாதி, திரிபநதாதி, பதிறறுப பத்தந்தாதி முதலிய நூல்களும் இத்தலச் சிறப்பை விரித்துக கூறுகின்றன. இரா.ச.

மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடின தொடக்கக் காலத்தில பாணடிய நாட்டில் உளள திருநெல்வேலியில் பிறநதவர்;தநதையார் தாணடவமூர்த்தி. இவரும்‘பிரயோக விவேகம்’ இயறறிய திருக்குருகூர் சுபபிரமணிய தீட்சிதரும் ஒரே காலத்தினா ஆவர்.

சைவ சமயத்தில மிகுந்த பற்றுக் கொணட இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொணடிருந்தார். ‘இலக்கணக் கொத்து’ இயறறிய சாமிநாத தேசிகரின் ஆசிரியர் இவரே.

சாமிநாத தேசிகர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் சேர்ந்திருந்த காலததில், வழக்கம்போல் மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை ஆதீனத்திறகுச சென்றபோது சாமிநாத தேசிகரின் அறிவு நுட்பத்தைக் கணடு, அவருக்குக் கலவி புகட்டின் மிகுந்த சிறப்பெயதுவார் என உணர்ந்தார். அதன பொருட்டு ஆதீனத தலைவரின் இசைவு பெற்றுத் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைப் போதித்தார் வடமொழிப் புலவரைக் கொணடு வடமொழிப பயிற்சியும் அளித்தார். மயிலேறும் பெருமாள பிள்ளை எதிர்பார்த்தவாறே சாமிநாத தேசிகரும் கலவியில் தேர்ந்து விளங்கினார்

மயிலேறும் பெருமாள பிள்ளை தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கண நூற்புலமையும சங்க இலக்கியப் புலமையும் ஒருங்கே பெற்றுத் திகழநதார்.

கல்லாடர் இயற்றிய ‘கலலாடம் எனனும நூல் கடிய நடையில் அமைந்திருப்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு அநநூலுக்கு உரை எழுதத் தொடஙகி, முப்பத்தேழு பாடல்களுக்குப் பதவுரை எழுதியுளளார். மற்றைய பாடல்களுக்கு உரை எழுதும் முனனர் இவர் காலமானர். பெ.கோ.

மயிலை நாதர்: பவணநதி முனிவர் இயற்றியருளிய நன்னூல் என்னும் இலககண நூலுக்கு உரை கண்ட உரையாசிரியருள ஒருவர் மயிலைநாதர். தொலகாப்பிய உரையாசிரியருள ஒருவராகிய இளம் பூரணரைப் போல நன்னூல உரையாசிரியருள இவர் காலத்தால் முற்பட்டவர். இவரே நனனூலின முதல் உரையாசிரியர்எனபது சிலா கருத்தாகும். இவா உரையுள சில நூறபாககளை விளககுமிடதது, இதற்குஇவ்வாறு கூறுவாருமுளா, உரைப்பாருமுளா எனறு காணப்படும் தொடர்களால இவருககு முனபே நன்னூலுக்குச் சிலர் உரைகணடு கூறியுளளனா என பது புலனாகினறது எனினும், நூல முழுமைககுமாகக் காண்டிகையமைப்பிற் சீராகக் கிடைக்கும் உரைகளுள் இவர் உரையே முநதியதாகக காணபபடுகிறது.

மயிலைநாதர் என்னும் பெயர், செனனை மயிலாப்பூரில் முனபு அமைநதிருநத சினாலயத்தில வழிபடு கடவுளாக எழுந்தருளியிருநத சைன சமய தீர்த்தங்கரருள ஒருவரான நேமிநாதருக்கு வழஙகிய திருநாமமாகும்.இவருக்கு அப்பெயர் அமைந்து வழஙகியுள்ளமை இவா தமிழ் நாட்டவர் என்றும் தமிழர் என்றும் கருதுவதற்கு இடமளிககினறது. நனனூல சிறப்புப் பாயிரத்திற்கு இவர் எழுதியுளள உரையும், சூத்திர விளக்கங்களுள பல இடத்திற காணப்படும் சமண சமயக் கருத்துகளும், சமண சமய நூலகளிலிருந்து காட்டப்படும் மேற்கோளகளும, எடுத்துக காட்டுகளும் இவர் சமண சமயத்தை மேற்கொணடொழுகியவர் எனபதைப் புலப்படுத்துகினறன. ஆங்காங்கே அருகதேவனை இவர் புகழநது பேசுவதும் அதனை உறுதி செய்கினறது

நன்னூலைப் பவணந்தி முனிவரைக் கொண்டு ஆக்குவித்த அமராபரணன் சீயகங்கன் என்னும் குறு நில மன்னனை இவர் சிறப்புப் பாயிர உரையுள் மிக வும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளமையாலும், 267-ஆம் நூற் பாவுரையுள் 'கங்கன் அகன் மார்பன் கற்றோர்க் கினிதளிக்கும், செங்கனக வெள்ளைச் செழுமணிகள்-எங்கும், தெறித்தனவே போல்விளங்கும் மீன்சூழ்ந்த திங்கள் எறிக்குநிலா வன்றோ இனி' என்னும் செய்யுளை எடுத்தாண்டுப் புகழ்வதாலும் இவர் சீய கங்கனைப் பெரிதும் மதித்துப் போற்றியுள்ளமை விளங்குகிறது. அதனால் இவர் சீயகங்கன் வாழ்ந்த காலத்தை ஒட்டி வாழ்ந்திருக்கலாம் என்றும், அவன் மரபினரால் ஆதரிக்கப் பெற்றிருக்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். அங்ஙனமாயின் இவ ருடைய காலம் கி.பி. 13,14-ஆம் நூற்றாண்டி னைச்சார்ந்ததாகக் கொள்ளலாம். சமணப் பெரி யோர்களால் இயற்றப்பட்ட யாப்பருங்கலம், யாப் பருங்கலக் காரிகை முதலிய நூல்களுக்கு உரை எழுந்த காலத்தில் இவர் வாழ்ந்திருக்கலாம் என் பதும், அச்சூழலில் நன்னூலுக்கு இவர் உரை வரைந் திருக்கலாம் என்பதும் சிலர் கருதது. 'நுந்தை உகரம் குறுகி மொழி முதற்கண், வந்ததெனின் உயிர்மெய் யாமனைத்தும் – சந்திக் குயிர்முதலா வந்தணையும் மெய்ப்புணர்ச்சி யின்றி, மயலணையும் என்றதனை மாற்று' இவற்றை விரித்துரைத்து விதியும் விலக்கும் அறிந்துகொள்க (நூ-105) என வரும் இவர்தம் உரைக் குறிப்புகள் யாப்பருங்கலவிருத்தி உரைப் போக்கினை ஒத்துள்ளமை அக்கருத்துக்குத் துணை புரிவதாகும் இவருடைய உரை எளிமையும் தெளி வும் உடையதாய்ச் சுருக்கமாக அமைந்துள்ளது. எனினும், ஒருசில இடங்களில் சிறிது விளக்கமாக விருத்தியுரை போல அமைந்துள்ளமையையும் காண லாம். நன்னூல் பழந்தமிழ் இலக்கண நெறியினின்று ஓரளவுக்கு மாறிச் செறிவாகவும் சுருக்கமாகவும் அமைந்திருப்பதுடன், தானாட்டித் தனாது நிறுப் பாக வடமொழி மேற்கோளாகப் புதிய கோணத்தில் பதவிலக்கணக் கோட்பாட்டினை வகுத்துக் கூறியுள ளது. நன்னூலுக்கு அவ்வாசிரியர் கருத்தையுணர்ந்து தமிழ் மரபையும் பேணி உரை காண்பது என்பது எளிமையான செயலன்று. பழந்தமிழ் இலக்கண அறி வும் புதிய கருத்துகளைச் சிந்தித்துணரும் திறனும் வடமொழிப் பயிற்சியும் ஓரளவு வாய்த்திருத்தல் வேண்டும்.

நன்னூலின் நூற்பா அமைப்பும் கருத்துகளைச் சொல்லும் முறையும் தொல்காப்பிய மரபினின்றும் பெரிதும் முரண்பட்டிருப்பதைப் பயில்வோர் அறி யாதபடி முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துச் செய்யப் பெற்ற வழிநூலே என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் உரை காண முற்பட்டு அம்முயற்சியில் வெற்றி பெற்றுள்ளமை நோக்கத் தக்கதாகும் பின் வந்த உரைகள் யாவும் இவர்தம் அடிப்படைக் கொள்கையை ஏற்றுப் புதிய விளக்கங்கள் மட்டுமே கூறியுள்ளமையைக் காணலாம்.

இவர் தொல்காப்பிய மரபினை ஓரளவு நன்கு அறிந்தவர் என்பதை 'அவன் அவள் அவர் என்ற றொடக்கத்தன ஈறுபகுக்க வேறுபால் காட்டலின் பகுபதமாம் எனின் பிற அவை ஒன்றாய் நின்று ஒரு பொருளாவதல்லது ஈறுபிரித்தால் பகுதி வேறு பொருள் படாமையின அவற்றிற்குப் பகுதி விகுதித் தன்மையின்மையின் ஆகா எனக' எனக் கூறியுள்ள உரைப்பகுதி நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

இவர் இலக்கண நோக்கினும் சமய நோக்கு மிக் குடையவர் என்பதற்குப் பின்வரும் கருத்துச் சான் றாக உளது. அதாவது 'அகரம் தானே நடந்தும் நடவா உடம்பை நண்ணியும் நடத்தலானும், அரன் அரி அயன் அருகன் என்னும் பரமர்திருநாமத்திற்கு ஒரு முதலாயும், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் பொருட்களின் முதற்பொருட்கும், அருள் அன்பு அணி அழகு முதலாயின நற்பொருட்கு முதலாயும் வருதலானும் அகரம் முன் வைக்கப்பட்டது' என்ப தாகும். மேலும், 'ஒருவரான அரியதவம் பெற்றேன் என்றக்கால் ஆண்பால் என்பதும்; ஒருவரால் அரிய மடல் பெற்றேன் என்றக்கால் பெண்பால் என்பதும் குறிப்பால் விளங்கும். அரிய தவமும் பெண்பாலாற் பெறல் அரியவோ எனின் 'நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறிவென்பது பெரும் பேதைமைத்தே' எனச் சான்றோர் சொல்லுப ஆக லான் அரிய என்க' எனவரும் கருத்துகள் இவரது சமய நூற் பற்றினை நன்கு காட்டுவனவாகும்.

இவரது உரையமைப்புப் பெரும்பான்மையும் இளம்பூரணரது போக்கினை ஒத்துளது. இவர், உரையுள் பழைய செய்யுள் இலக்கியங்களிலிருந்து பாடற் பகுதிகளை உரைநடையாக்கி மேற்கோள் தருதலையும் நயமான எதுகை மோனைகளொடு தொடர்களை அமைத்துச் செல்லுதலையும் காண லாம். உடலுயிர்த் தொழிற்குணம் (நூ. 452), உயிரில் பொருட்குணம் (நூ.453) போன்ற நூற்பாத் தொடர் களுக்கு எழுதியுள்ள விளக்க உரைகள் இவரது பரந்த நூற்பயிற்சியைக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

நல்லிசைப் புலவோர்தம் பெயர்களைக் குறிப் பிடுமிடத்து மிகத் தெளி கேள்வி அகத்தியனார், ஒல்காப் புலமைத் தொல்காப்பியனார், அளவறு புலமை அவிநயனார், உளங்கூர் கேள்வி இளம்பூரணர் எனும் ஏதமிலிமாதவர் எனக் கூறுவதனால் அச் சான்

றோர்களிடத்து இவர் கொண்டிருந்த பெருமதிப்புப் புலனாகின்றது.

இவரது உரையினால் நன்னூலிற் காணப்படும் பாயிரம் பற்றிய நூற்பாக்கள் பவணநதியார் செய்தவை அல்ல என்பது வலியுறுகினறது. மறறும் நன னூல் எழுத்து, சொல், பொருள, யாப்பு, அணி என னும் ஐந்திலககணங்களையும் கொண்டிருந்ததாகக் கருதவேணடியுளது. மேலும், மறைந்துபோன சில இலக்கண நூல்களைப் பற்றிய பல குறிபபுகள கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவா காலத்துச் சமுதாய வழக்குச் சிலவற்றை அறிநது கொளள இவர் உரை பெரிதும் துணையாக விளங்குகிறது. ச.பா.

மயூர கிரிக் கோவை: கோவை இலக்கிய வகை நூலகளில் 'மயூரகிரிக் கோவை'யும் ஒனறாகும். மருதுபாணடியன் எனற மனனன தமக்குற்ற இராசபிளவை என்னும் நோயைத் தீர்த்தருளிக் குனறக்குடியில் கோயில்கொணடருளும் முருகப்பெருமான் மீது கோவை நூல இயறறுமாறு சாந்துப் புலவரிடம் வேணடினார். மன்னனின வேணடு கோளுக்கிணங்கப் புலவரும் 'மயூரகிரிக் கோவை'யை இயறறி அம்மனனன தலைமையிலேயே அரஙகேற றம் செய்தார். குன்றக்குடி என்னும் இத்தலத்திற்கு மயூரகிரி, கணணபுரம், அரசவனம், மயூரபுரம எனனும் பெயர்களும் உள்ளன.

இந்நூலில் 536 செய்யுட்கள காணப்பெறுகின் றன. அனைத்துச் செய்யுட்களும் ஒரே விகற்பத்தால் வந்த எதுகையை உடையன. பாட்டுடைத் தலைவனாகிய முருகப் பெருமானின் பெருஙகருணைத் திறன்கள, புராண, இதிகாசச் செய்திகள், நீதிக்கருத்துகள, சிவகங்கையை ஆணட மருதுபாணடியனின் நோயைக் குணப்படுத்தியருளிய முருகப்பெருமானின நோயைக் குணப்படுத்தியருளிய ... கோயிலுக்கு அவர் செய்த திருபபணிகள் போன்றவை அழகுற எடுத்துரைக்கப் பெறுகின்றன. இதில சொல்நயம், பொருளநயம், ஓசைஇனிமை, மடக்கு, தொனி, சித்திர கவிகள், பிறநூற் கருத்துகள் முதலியன காணபபெறுகினறன. இந்நூலுககுச் சருக்கரை இராமசாமிப் புலவரால் அரும்பதவுரை எழுதப் பட்டுள்ளது. தா.ஈ.

மயூர சந்தேசம்: யாரேனும் ஒருவர் தம் உளளக் கருத்தை உயர்திணை அல்லது அஃறிணையிடம் கூறி மற்றொருவரிடம் தூது சென்று வா என வேண்டும் பொருளமைதியில் இயற்றப் பெறுவதே தூது என்னும் இலக்கிய வகை ஆகும். அவ்விலக்கிய வகை மலையாளத்திலும் வடமொழியிலும் 'சந்தேச காவியங்கள' எனக் கூறப்படுகிறது. அவ்வகையில் எழுந்ததே 'மயூர சந்தேசம்' ஆகும்.

வடமொழியில் மயூர சந்தேசம் என்னும பெயரில் சில நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள உதய ராசா என்பவரால் இயற்றப் பெற்ற மயூர சநதேசமும் ஒன்று ஆகும். அது டாக்டர் சி.குன்கன ராசா என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டு வடமொழி முன்னுரையும் எழுதப்பட்டுளளது உதய ராசா, அபினவ குப்தாவினுடைய 'துவன்யாலோக லோசனா' (Dhvanyaloka Locana),'கௌமுதி' (Kaumudi) விற்கு என்னும் உரை எழுதியவர் ஆவாா. அவா மணக்குளம் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவா.

இந்நூல கேரளக் கவிஞாகளால எழுதப்பெறற வடமொழி நூல்களுள ஒனறாகும். இது தன உயர் இலக்கியச சிறப்பால் மடடுமனறி, இடைக்காலக் கேரளத்தின வரலாறு, புவியியல ஆகிய நிலைகளை வெளிப்படுததிககாட்டும் சிறப்பாலும் உயர் இடத்தைப் பெற றுள்ளது

இநநூலில தூது விடுந் தலைவனாக விளஙகுபவர் இந்நூலை இயறறிய புலவரேயாவாா அவா அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்தவா. தூதுபெறும் தலைவியான உமா, மாரச மநதிகா (Marace mantika) என வருணிக்கப் பெறுகிறாள. உமா, திருசசூரிலிருநது 13கி.மீ. வடக்கிலுளள தசப்பில்லியைச் சோநதவள.

அரண்மனை மாடியில நாயகனும் நாயகியும் அமர்நதிருப்பதைக் கணட விணவழிச்செல்வோா அவர்களைக் கடவுளர்கள் என மயங்கி வணஙகவே, நாயகன் அவர்களை எளளி நகையாடினான. அதனால், தலைவன, அவர்களின் சாபத்தால மனைவியை ஒரு மாதம் பிரிநதிருககும நிலைககு உளளானான். தணடனைக்குரிய இடமாகிய திருவனநதபுரத்திலிருந்து தன் மனைவியிடம் மயில ஒனறைத தூது விடுக்கினறான். அம்மயிலானது வாக்கலை, கொல்லம், காயங்குளம், கணடியூர், கோட்டயம், ஏற்றுமானூர், மூவாற்றுப்புழை, கொசசி, திருபபணித்துறை, ஆல்வாய், செணடமங்கலம் திருநாலக்குடா ஆகிய வழியே தசப்பிலலி வநதடைநது தலைவியிடம் தூதுச் செய்தி கூறுகிறது.

இந்நூலாசிரியர் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாணடின பிற்பகுதியில் வாழ்நதவர் எனக் கருதுகின்றனர். இந்நூலைத் தவிர, கேரளவர்மன் வலியகோயில் தம்புரானால் இயற்றப் பெறற மயூர சந்தேசம என்னும் மலையாள நூலும் உள்ளதாகத் தெரிய வருகின்றது. தா.ஈ.

துணை நூல்கள:

Kerala Varman Valiya Koil Thampuran, Mayoora Sandesam, Kamalalaya Book Depot, Trivandrum, 1963.

Kunjunni Raja K., The Contribution of Kerala to Sanskrit Literature, University of Madras, Madras, 1980.

மயேச்சுரர் இவர் தொல்காப்பியருக்குப் பின் வாழ்ந்த யாப்பிலக்கண ஆசிரியர்களுள் ஒருவர். இவர் மயேச்சுரனார் என்றும், நல்லாசிரியர் என்றும், பேராசிரியர் என்றும், கவிஞர் என்றும் வழங்கப்படு கிறார். இவர் எழுதியநூல் 'மயேச்சுரர் யாப்பு' எனப் படும். அந்நூல் எடுத்துக்காட்டுகளோடு அமைந்த நூலாகும். அதனை, 'மயேச்சுரர்யாப்பே போல்உதா ரணம் எடுத்தோதி' (காரிகை. தற்சிறப்புப்பாயிரம் 1-உரை) என்ற தொடரால் அறியலாம். யாப்பருங்கலக் காரிகை போல அமைந்திருந்த அந்நூல் இதுகாறும் கிடைத்திலது.

யாப்பருங்கலவிருத்தி, வீரசோழிய உரை, யாப் பருங்கலக் காரிகையுரை போன்றவற்றில் மயேச்சு ரர் யாப்பின் நூற்பாக்கள் நிரம்பவும் மேற்கோள் களாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்ளும் யாப் பருங்கல விருத்தியில்தான் குறிக்கத்தக்கவளவிற்கு நூற்பாக்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மயேச்சுரர் யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாசிரியரால் மதிக்கத்தக்க வராக இருந்திருக்கிறார். இவர் சிவபெருமானைத் தம் வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டவர் என்பது புல னாகின்றது.

'பெண்ணொரு பாகன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்', 'காமவேளைக் கறுத்த புத்தேள் நாமம் தாங்கிய நலலாசிரியர்', 'பிறைநெடு முடிக் கறைமிடற் றினார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' 'நீரமலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்', 'வாம மேகலை மாதையோர் பாகனார் நாமம் மகிழ்ந்த நல்லாசிரியர்', 'உயருமபுரம நகரச செற்றவன பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்', 'திரிபுரம எரித்த விரிசடைக் கடவுள் திருப்பெயர் மகிழ்ந்த தொன் னூற கவிஞர்' என யாப்பருங்கல விருத்தியுரை யாசிரியர் இவரைச் சிறப்பித்துரைக்கிறார். 'காம வேளைக் கடுத்த புத்தேள நாமம் தாங்கிய நல லாசிரியர்' (நூ 42) என யாப்பருங்கலக் காரிகை யுரையாசிரியரும் மிகுத்துரைக்கிறார். வீரசோழிய வுரையாசிரியர் இவரை 'மயேசுவரனார்' (நூ.123) என்று குறிக்கிறார்.

மேற்காட்டிய மேற்கோள்களிடத்து ஆளப்படு கின்ற நூற்பாக்களை நோக்குகின்றபொழுது அவை, எழுத்து அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, பா, பாவினம என யாப்பிலக்கணம முழுமைக்குமாக அமைந்திருப்பதைக் காணமுடியும் எனவே, 'மயேச் சுரர்யாப்பு' என்னும் அந்நூல முழுமை பெற்ற யாப் பிலக்கண நூலாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கரு தலாம.

இவர்தம் நூல், நூற்பா யாப்பிலேயே அமைந் துள்ளது நூற்பாக்கள் எளிமையும் தெளிவுமுடையன வாகக் காணப்படுகின்றன. மயேச்சுரர் சீர் மூன்று வகைப்படும என்ற கொள்கையுடையவர் அவை, இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என்பன. காக்கை பாடினியார், சிறுகாக்கை பாடினியார், அவிநய னார் போன்று இவரும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் எனப் பாவுக்கு இனங்களைக் கூறியுள்ளார். ஆசிரி யப்பா ஏ,ஓ, ஆய என்று முடியும் என்று கூறுகிறார். ஏனையோர் போல ஈ என்றும், ஐ என்றும் முடியும் என்பதைச் சேர்த்துக் கூறவில்லை.

ஆசிரிய விருத்தம அறுசீர் முதலாக எண்சீர் காறும் வரவேண்டும் என்று கருத்துரைத்துள்ளார். வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, 'விண்ணோர் விழுப்பமும் வேந்தரது புகழும், வண்ணித்து வருத லின் வண்ணகம எனப' என இரண்டு பொருளில் வரும் என்று உரைக்கின்றார். தன் சீராலும் தன தளையாலும் வருபவை 'தலையாகு இன்பா' எனவும், தன்சீரும் தன்தளையும பிறபாவின சீரோ டும் தளையோடும் மயங்கி வருபவை 'இடை யாகு இன்பா' எனவும் பாக்களை இனப்படுத்து கிறார். சிந்தியல வெண்பாவை 'ஈரடி முக்கால' (யாப் கா.32 உரை) என எளிமைப் படுத்தியுள்ளார் இலக்கணம் செய்தாரை ஆசிரியர் என்றும், இலக்கி யம செய்தாரைக் கவிஞர் என்றும் வழங்குதல் பண் டையோர மரபு அவ்வகையில் இவர் 'கவிஞர்' (ப.312) என்று அழைக்கப்படுதலால் அவவிலக்கண நூலன்றி வேறு இலக்கியமும் இவர் செய்திருப்பார் என்று கருதலாம் எனவே, மயேச்சுரர் எளிமையும் தெளிவும் உடைய யாப்பிலக்கண ஆசிரியராக விளங் கினார் என்பது புலனாகின்றது. சா.கி.

மயோரிகள் இவர்கள் நியூசிலாந்தின் ஆதிக் குடியினர். நியூசிலாந்தில் வாழும் பாலினீசிய மக்கள் என்றும் இவர்கள் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படுவர். மயோரி கள் (Maori) கி.பி 1150 – ஆம் ஆண்டையொட்டிப் பாலினீசியப் பகுதிகளிலிருந்து இப்போது வாழும் நியூசிலாந்துப் பகுதிக்குக் குடியேறினர் என்றும், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் பெருமளவு குடியேறினர் என்றும் இருவகை மரபுவழிக் கருத்துகள் நிலவு கின்றன ஆனால், தொல்லியலாரின ஆய்வுப்படி இம மக்கள் கி பி. 800 – ஆம் ஆண்டளவிலேயே நியூசிலாந் துப் பகுதிக்கு வந்து விட்டனர் என அறியமுடிகிறது.

இன்றைய நியூசிலாந்தின் தேசிய இனங்களுள் மயோரிகளும குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டிய இனத்த

வராவர். இவர்கள அந்நாட்டின் மககள் தொகையில் ஏறத்தாழ 11 விழுக்காட்டினராவர் பாலினீசியாவி லிருந்து இங்குக் குடிபெயர்ந்ததால ஏற்பட்ட சூழ் நிலை மாற்றம் இவர்களைப் பெரிதும மாற்றம் பெறச் செய்தது. பசிபிக்குக் கடற்பகுதியில் (பாலினீசியா) வாழநதபோது உடுத்திய மரவுரிகளை விடுத்துக் கைநெசவு உடைகளை அணிய முறபட்ட னர். வீடுகளை வேறுவிதமாகக்கட்டத் தொட ஙினர் ஆயினும், அவர்கள தம பணடைப் பணபாட்டைக் குறித்துப பெருமை கொணடாடி வந்தனா.

நியூசிலாந்துப் பகுதிக்குக் குடியேறிய போது மயோரிகள வேட்டையாடுதல, காட்டுப் பொருட் களைச் சேகரிததல், பறக்கவியலாத ஒருவகைப் பறவையான ஈமு (Emu) இனத்தை ஒத்த பறவை களைப் பிடித்தல, 'குமாரா' (Kumara), 'தாரோ' (Taro) ஆகிய பயிர்களை விளைவித்தல, மீன்பிடித்தல போனற தொழில்களைச் செய்துவந்தனர். ஆங்கி லேயப் புத்தாய்வாளரான கடற்படைத் தலைவர் குக்கு (Cook) கி.பி. 1769-இல் நியூசிலாந்துப் பகுதிக் குச் செனறார். அவரைத் தொடாந்து ஐரோபபியர் கள நியூசிலாந்திற்குக் குடியேறினர். மயோரிகள அவர்களின் குடியேற்றததைக கடுமையாக எதிரத தார்கள். அவ்வெதிாப்பு கி பி. 1872 – ஆம ஆணடு ஓய்ந்தது. அதனபின்னர், மயோரிகள ஐரோபபியா களின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பறறத் தொடஙகி னர். ஆனால், அவர்களுள ஒரு சிறு பிரிவினர் பணடைய மரபுகளிலிருநது மீளாமல தனிததனமை யுடன் வாழந்து வநதனர். அதனால இனறைய மயோரிகள் நகரவாசிகள, பழஙகுடிகள என இரு பிரிவினராகக் காணப்படுகின்றனர்

நியூசிலாந்தின மொதத மக்கள தொகையில் மயோரிகளின் அளவு 11 விழுககாடு மட்டுமே ஆனால, அவற்றுள 75 விழுக்காட்டினர் நகர வாசிகளாகவும் ஏனையோர் பழங்குடிகளாகவும் உளளனர் மயோரி களின் சமுதாயத்தில் விரிந்த குடும்பங்களே (Extended Family) சிறப்பான கூறாக விளங்குகின்றன விரிநத குடும்பம் என்பது, பெறறோர் மக்கள ஆகியோரை மட்டும கொண்ட தனிக் குடும்பத்துடன் (Nuclear

Family) நேர்வழி உறவினர்களோ கிளைவழி உறவினர்களோ சேர்நது வாழும குடும்பமாகும. பல விரிநத குடும்பஙகள ஒரு பொதுவான மூதாதையரிடமிருநது தோன்றின எனக் கருதுகின்றனர். அவவகைத் தொடாபுடைய குடும்பஙகள் அப்பு (Hapu) எனப்படும் குழுவாகக் கருதப்படுகினறன. அவர்களின் சமுதாயத்தில பல அபபுகள் உள்ளன. சமுதாய வாழ்வில ஏற்படும சிககல்களைத தீரத்து வைப்பதற்கு மரபுவழியில் வரும் தொகுஙகா (Tohunga) எனப்படும் தலைவா உளளார்.

மயோரிகளின் சமய நம்பிக்கை சற்று மாறுபட்டது. மனிதன எனப்படுபவன் உடல, ஆவி (Spirit), உயிர் ஆறறல் (Life Force) ஆகிய மூன்றையும் கொணடவன். அவற்றுள ஆவி உடலிலிருந்து வெளியே சென்று உலக நிகழ்சசிகளோடு தொடர்புகொணடு, பின் மீண்டும் உடலுக்குள் உறையும் தன்மை கொண்டது. ஆனால், உயிர் ஆற்றல உடலுக்குள் மட்டுமே உறையக் கூடியது. அது உடலைவிட்டு வெளியே சென்றால உயிர்பிரிந்து இறப்பு நேரிடும் என நம்புகினறனர்.

நியூசிலாந்துப் பகுதிக்கு ஐரோப்பியர்கள குடியேறியதால் மயோரிகள பண்பாட்டில் பெரும் மாறுதல்கள ஏற்பட்டன. அம்மாறுதல்கள் வளர்ச்சிக்கும் அழிவுக்கும் காரணமாக அமைந்தன. தொடக்கத்தில் துபபாக்கி பற்றி அறியாத இவர்கள ஐரோப்பியர்கள் மூலம் அதனைப் பெருமளவு பயன்படுத்தத் தொடங்கினா. அதனால் அண்டைப் பழங்குடிகளுக்கிடையே அடிக்கடி நடைபெற்ற சண்டையில் பெரும் உயிரிழப்பு ஏற்பட்டது. குறிப்பாக கி.பி. 1814 - இல மயோரிகளின் எண்ணிக்கை 1,00,000க்கும் மேல் இருநதது. ஆனால், கி.பி. 1820 களுக்குப் பிறகு அவ்வெணணிக்கையில் பெரும் சரிவு ஏற்பட்டது. ஐரோப்பியர்களின வருகை ஓரளவு அழிவுக்குக் காரணமானாலும், பெருமவளர்ச்சிக்கும் உதவியது. அவர்கள வந்தபிறகு அவர்கள் தொடங்கிய தொழில் துறைகளில் புதிய புதிய பணிகளைச் செய்யத் தொடங்கி இனறு பெருமபாலானவர்கள் நகரவாசிகளாக உள்ளனர். இன்றைய மயோரிகளுள் 75 விழுக்காட்டினர் நகரவாசிகளாகவும் ஏனையோர் பழங்குடியினராகவும் உளளனர்.

சீ ப.

மர்க்காரா: இது தென்மேற்கு இந்தியாவில, கருநாடக மாநிலத்தில் உள்ள குடகு மாவட்டத்தின் தலை நகரமாகும். மர்க்காரா (Mercara) நகரை, மடிக்கரை என்றும், மது-கேரி (Madhu-keri) என்றும் கூறுவர். மேற்கு மலைத்தொடரில், 1160 மீ. உயரத்தில் உளள பீடபூமியில் மைசூர் நகரிலிருந்து மங்களூர் செல்லும்வழியில் இது அமைந்துள்ளது. குடகு நாட்டிற்குத் தலைநகராக இதை, கி.பி. 1681 - இல் முதத ராசா (Mudda Raja) தேர்ந்தெடுத்தார். இலிஙக ராசா (Linga Raja) என்பவர், கி.பி. 1812 -இல் இஙகு ஒரு கோட்டையைக் கட்டினார். இப்பகுதியில் ஓஙகேசுவரர் (Onkeshwara) கோயில் அமைநதுளளது. இந்நகரில் கோட்டை, மகாதேவப்பேட்டை என இருபகுதிகள உளளன. கோட்டைககுள அரணமனையும், அலுவலகங்களும் இருக்கின்றன. அரச இருக்கைத் தோட்டம வணணக்காட்சி நிறைந்ததாக மிகவும் அழகாக உளளது. இஙகுளள அரசுக் கல்லூரியும், சட்டக் கலலூரியும் மைசூர்ப் பலகலைக்கழகத்துடன இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன மக்கள தொகை 24,724 (1981). தெ.பா.

மர்சியா: இங்கிலாந்தை ஆணட ஆங்கிலோ-சாக்சன அரசுகளில் ஒன்று மர்சியா. அது மேலாதிக்க நிலை பெறறிருந்த காலததில், தேமசு ஆற்றிலிருந்து அம்பர் ஆறு வரையிலும், மேற்கில் வேல்சு எல்லை வரையிலும பரவியிருந்தது. மியர்சு (Mierce) என்னும வனவாசிகள் இனப்பெயரிலிருந்து மர்சியா (Mercia) எனனும் தொடர் மருவி வந்ததாகக் கருதுவர். மர்சியா என்ற சொல்லுக்கு எல்லைப் புற மக்கள் (Boundary People) என்பது பொருள். வேல்சு எல்லைப் புறத்தில் இமமக்கள வாழநததமையால இப்பெயர் வந்திருக்க வேண்டும்.

மரபுவழிச் செய்திகளின் படி இவவரசை நிலைநாட்டியவர் ஐசல் (Icel) என்பாராவர் இஙகு கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில ஆஙகிலேய இனத்து மக்கள குடியேறினர். மர்சிய அரசில் கி.பி. 7-ஆம நூற்றாண்டில் 12,000 குடுமபத்தினர் இருந்திருக்க வேணடும் என்று கணக்கிடப் பட்டுள்ளது வரலாறறுச் சானறுகளுடன், இதனை ஆட்சி செயத முதல் மர்சிய அரசரைப் பெண்டா (Penda) என்று கூறுவா. இவர் கி.பி. 626 முதல் 655 வரை அரசாணடார். ஆங்கில நாணயங்களில் ஒன்றைப் பெனனி என்பர். பெனனி என்னும் சொல் பெணடிங்கு (Pending) என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. மாசியா நாணயமான பென்னி பெணடாவின பெயரிலிருநது வநதது. உல்பியர் (Wulfhere), எதல்பால்டு (Ethelbald), ஆபா (Offa), எக்பிரீத் (Ecgbrith), சென்வுலபு (Cenwulf) போன்றவர்கள் மாசியாவின் சிறந்த மன்னாகள என்று போற்றப்படுகின்றனர் வெசக்சைச (Wessex) சார்ந்த எக்பர்ட்டு (Egbert) என்பார் மர்சியாவை கி.பி. 829-ஆம் ஆணடில் வென்றாா. ஏழாண்டுகளுக்குப் பின்னர் மர்சியா மீணடும் விடுதலை பெற்றாலும் கூடத்தென இங்கிலாந்தில் அதன் மேலாதிக்கம் தகர்ந்து போய்விட்டது. இலணடன் நகரம் மர்சிய நகரங்களுள் ஒன்றாகவே இருந்தது.

தேனியர் படையெடுத்த கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்நிலை நிலவியது. மர்சியா கி.பி. 918-ஆம் ஆண்டு வரை நிலைத்திருந்தாலும் அதனை வெசக்சு இணைத்துக் கொண்டது. இரா.அ.

மர்ரே: ஹென்றி அலெக்சாண்டர் மர்ரே கி.பி. 1893 – ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க நாட்டிலே நியூயார்க்கு நகரில் இப்போது இராக் பெல்லர் மையம் உள்ள இடத்தில் பிறந்தார். பிறந்த உடன் அவரிடம் இருந்தது குறை மாறுபார்வை (Cross Eye) ஆகும். தம் 19 - ஆம் ஆண்டில் அந்தக்குறையை அறுவை மருத்துவ முறையினால் போக்க முயன்றபோது அவர் கண்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. அவர் தம் ஒரு கண்பார்வையை இழந்தார். ஆனால், அக்குறையைப் பொருட்படுத்தாமல் வரலாறு, மருத்துவம், உளவியல் என்ற மூன்று துறைகளிலும் பட்டம் பெற்றார். பிராய்டின் (Sigmund Freud) உளவியல் பாகுபாட்டினால் (Psychoanalysis) ஈர்க்கப்பட்டுப் பிரான்சு அலெக்சாண்டர் (Franz Alexander) எனும் புகழ் பெற்ற உளப்பாகுபாடு அறிஞரிடம் தனிப்பயிற்சி பெற்றார். இரண்டாம் உலகப் பெரும் போரில் வீரர்களைச் சோதனை செய்யும் பணியில் துணைப் படைத்தலைவராக இராணுவத்தில் பணியாற்றினார். இராணுவத்தில் இவர் செய்த ஆராய்ச்சிகளை 1948 – ஆம் ஆண்டு மனிதர்களை அளவிடுவது (Assessment of Men) என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டார்.

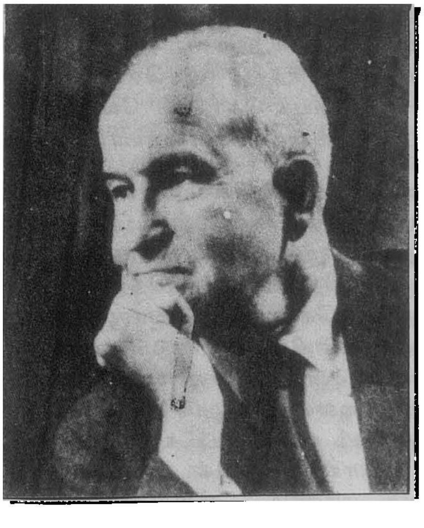

மர்ரே

மர்ரே (Murray Henry Alexander) ஒரு புதுவகை ஆளுமை இயலைத் தோற்றுவிக்க முயன்றார். அதற்கு ஆளுமை இயல் (Personology) எனப் பெயரிட்டார். இவர் ஆர்வாட்டு பல்கலைக்கழகத்தில் 1928 -இலிருந்து 1932 வரை தம்முடைய துணைவர்களான மார்கன் (Morgan), இராப்பபோர்ட்டு (Rappaport), மக்லிலேண்டு (Mc Leland) ஆகியவர்களோடு அரிய ஆராய்ச்சிகள் செய்தார். மர்ரேயின் முக்கிய குறிக்கோள், மக்துகல் (William Mc Dougall) தோற்றுவித்த 'உந்தாற்றல்' (Hormism) எனப்படும் உளவியல் கோட்பாடுகள், பிராய்டு . தோற்றுவித்த உளப்பாகுபாட்டுக்கோட்பாடுகள், கோலர் (Kohler), கோப்கா (Koffka) போன்றவர்கள் உருவாக்கிய முழுமை (Gestalt) உளவியல் அடிப்படைக் கருத்துகள் ஆகியவற்றை ஒன்று படுத்தியும் ஒழுங்குபடுத்தியும் ஒரு புதுமை ஆளுமை இயலை உருவாக்குதல் ஆகும்.

'ஆர்மிசம்' என்பதில், மனிதனுக்கு அடிப்படையாக உந்துதல் (Horme) எனும் உளச்சக்தி உண்டு என்றும், அந்த உளச்சக்திப் பதினான்கு இயல்பூக்கங்கள் வழியாக வெளிப்படுகிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. பிராய்டும் மனிதனுக்கு அடிப்படையாக உளச்சக்தி உண்டு என்றார். ஆனால், அவர் அடிப்படையாக உள்ள இயல்பூக்கங்களை இரண்டாகக் கருதினார். முக்கியமாக பிராய்டு உளச் சக்தியான விலங்கியல்பு விடாய் இயல்பு வாய்ந்தது என்றும், அதை நிறைவு செய்வதற்குச் சமூகம் தடையாக உள்ள நிலையில் நிலைமனம் (Ego) அல்லது மிகை நிலை மனம் தோன்றுகின்றது என்றும் விவரித்துள்ளார். மக்துகல், பிராய்டு ஆகியோர் கருத்துகளிலும் அடிப்படை உண்மை உளச் சக்தி நடத்தையைத் தூண்டுகிறது என்பதில் ஒற்றுமை உள்ளதைக் காணலாம். மர்ரே அவர்களிடையே உள்ள பொதுக் கருத்துகளைத் தம் ஆளுமையியலுக்கு அடிப்படையாகக்கொண்டார். ஆனால், பிராய்டின் மனித வளர்ச்சியைப் பற்றிய கருத்துகளைத்தான் தம் ஆளுமையியலுக்கு முக்கியமானவை எனக்கருதினார். மேலும், முழுமை உளவியலாரின் (Gestalt Psychologists) முழுமைக்கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதனுடைய ஆளுமையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவனுடைய கடந்தகால, நிகழ்கால அனுபவங்களையும் வருங்காலத்திற்கு என்ன குறிக்கோள்கள் (Goals) கொண்டுள்ளான் என்பதையும் முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என எண்ணினார். மேலும், மர்ரே ஆளுமையில் (Dynamic Process), உடல்சார் விடாய்கள், உளம்சார் விடாய்கள், தூண்டுதல்கள் ஆகியவற்றிற்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது; ஆங்காங்கு புலன்காட்சி (Perception) ஆளுமையை அறியும்போது, அவனது கடந்த, நிகழ்கால அனுபவங்களோடு வருங

காலக் குறிக்கோள் (Goal) முக்கியமாக அமைகிறது என எணணினார். அதனால் அந்த முழுமைக் கொள் கையில உணமை உளளது எனறு புரிந்துகொண்டு மர்ரே தமமுடைய ஆளுமைஇயலில் அந்தக் கருத்தை யும் புகுத்தினார் அதனோடு கிரிசுமர் (Krestmer) எனும் செருமானியர் வலியுறுத்திய உடலமைப்புக்கும் ஆளுமைக்கும் தொடர்பு உள்ளது எனும் கருத்தை யும தம் ஆளுமை இயலில் புகுத்தினார். முடிவாக அவர் வெளியிட்ட ஆளுமையின அடிப்படைக் கருத்து களாவன 1) ஒருவன நடத்தைக்கு அடிப்படையாக உள்ளவை விடாய்கள் (Needs); அவை உடல்சார் விடாய்கள் (Viscerogenue Needs), உள்ளம் சார்விடாய் கள் (Psychogenue Needs) என இரண்டு வகைப்படும்; உள்ளம் சார்விடாய்கள் மனித வளர்ச்சியில் சூழ்நிலை யோடு பரசுபர ஈடுபாட்டில தோன்றுவதாகும்; அந்த விடாய்களுககெல்லாம் அடிப்படையாக நேர்முகமாக வோ மறைமுகமாவோ உள்ளது மூளை ஆகும். உடல் சார் விடாய்களின எண்ணிக்கையைப் பன்னிரணடா கவும் உள்ளம் சார் விடாய்களின எண்ணிக்கையை இருபத்தெட்டாகவும் மர்ரே கொண்டார். 2) மனித ஆளுமையில் வேறுபாடுகள ஒவ்வொரு மனிதனிடத் துள்ள விடாய்களும், அவற்றின் செறிவு, செறிவுக் காலம், அவற்றைத் தூண்டும் சூழ்நிலை, அழுத்தங் கள் (Presses), அவற்றின் செறிவு, கால அளவு ஆகிய வற்றைப் பொறுத்து அமைவனவாகும். மனிதனின் ஆளுமையைக் கூறுபடுத்தி அக்கூறுகளுக்குத் 'தீமா' (Thema) என்று பெயர் அளித்தார். ஒவ்வொரு கூறும் விடாய் ஒன்றும், சூழ்நிலை அழுத்தம் (Press) ஒன்றும் கொண்டதாகும். 3) வால்ட்டர் கானனுடைய (Walter Cannon) 'ஓமியோசுடேசுசு' (Homeostasis) கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனி தனுடைய ஆளுமை ஓர் இயக்கச் செயல்முறை (Dynamic Process) எனக் கருதினார். அதற்குச் சான்றாக ஓர் ஓடும நதியைக் குறிக்கலாம். நதியின் நீர் வேறாக இருந்தாலும் நதி ஒரே பெயரில் குறிக்கப் படுகிறது. மேலும், நதியின் நீரைப் பற்றிய அறிவு பெற வேண்டுமானால் ஆங்காஙகுச் சிறு சிறு அளவு பதம் எடுத்து ஆராய்ந்து அறியலாம். அவ்வாறே மனிதனுடைய ஆளுமையை அவனுடைய வாழ்க்கைக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்து அறியலாம். அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானது பொருள் செறிவு முன்னறிவுடன் அறிதல் சோதனை யாகும் (Thematic Apperception Test). தா.ஏ.ச.

மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம்: இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின 299 வது பிரிவு மரணம் விளைவிக்கும குற்றம் என்றால் என்ன என்பதைக் கீழ்க்காணுமாறு கூறுகிறது.

மரணம்விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய உடல் காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன, மரணததை அநேக மாக விளைவிக்கக்கூடும் என்ற அறிவுடன், ஒரு செயலைச் செயது மரணத்தை ஏற்படுததுவது மர ணத்தை விளைவிக்கும் குற்றமாகும் (பி.299 இ.த ச).

ஒருவருக்கு 'மரணம் விளைவிப்பதை' எத்த னையோ முறைகளில் செய்யலாம். அது துப்பாககி யால் சுடுவதன் மூலமாக இருக்கலாம்; தணணீரில் மூழ்கடிப்பதன மூலமாக இருக்கலாம்; கோபுரத்தி லிருந்து தள்ளுவதன் மூலமாக இருக்கலாம்; கழுத்தை நெரிப்பதன மூலமாக இருக்கலாம்; நஞ்சூட்டுவதன் மூலமாக இருக்கலாம்; தீயிட்டுக் கொளுத்துவதன மூலமாக இருக்கலாம்; கத்தியால் குத்துவதன் மூல மாக இருக்கலாம்; உலக்கை கொண்டு அடிப்பதன் மூலமாக இருக்கலாம்; வாள் கொண்டு வெட்டுவதன் மூலமாக இருக்கலாம; இன்னும் எத்தனையோ எண் ணிப்பார்க்க முடியாத வழிமுறைகளில செய்து முடிக் கலாம். இப்படித்தான் மரணத்தை விளைவிக்க வேணடும் என்று இல்லை; எப்படி வேணடுமானா லும் மரணத்தை விளைவிக்கலாம். அவவிதம் விளை விக்கப்படுகின்ற மரணம் சட்டத்தால குறறமாகக் கருதபபடுகிறது.

சட்டம் வெறும் செயலையும் விளைவையும் மட் டிலும் பார்ப்பதோடு நின்று விடாது. அச்செயலைச் செய்த நேரத்தில் 'குற்றமான' செயலைச் செய்ய வேண்டுமெனறு அவருடைய மன நிலை கருதியதா என்ற கேள்வியை எழுபபி விடையை ஆய்கிறது. மனத்தால் முடிவு கட்டிய பின்னரே ஒருவன் செய லால் அதை நிறைவேற்றுகிறான். எனவே, அவனு டைய செயலை மட்டிலும் பாராது, மனநிலையை யும் ஆராய்ந்து பாரத்து அச்செயலின் விளைவிற் கான தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டும என்பது குற்றச் சட்டவியலின் கொள்கையாகும்.

தன்னுடைய மனைவியை வேறொருவன் கற் பழிக்க முயல்கிறான. கணவன் அதைப் பார்க்க நேரிடுகிறது. பககத்தில் கிடந்த கத்தியை எடுத்து அவனைக் குத்துகிறான். அது நெஞ்சில் பாய்கிறது. அசசெயலைச் செய்யும் பொழுது அவனுக்கு மரணத்தை விளைவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் தான் செய்கிறான். அவனுடைய மனநிலையில் மரணத்தை விளைவித்தேனும் மனைவியைக் காப் பாற்ற வேணடும் என்ற உட்கருத்து இருக்கததான் செய்யும். காயம்பட்டவன மரணமடைகிறான். எனவே, அது மரணம் விளைவித்த குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. கற்பழிக்க முயன்ற நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்த ஓராண்டு கழித்துக் கற்பழிக்க வநதவனைக் கத்தி யால குத்திக் கொல்கிறான் கணவன் என்றால் அது,

பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டுச் செய்யப் பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. இங்கேயும் மரணத் தையே விளைவிக்கிறான். ஆயினும், அது கொலைக் குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. செயல் ஒன்றேயாயி னும் மனநிலை வேறுபடுவதால் வெவவேறு குற்ற மாகக் கருதப்படுகிறது. உயிர் போக்கப்பட்ட ஒரே செயல், சினம் கொண்ட நிலையில் மரணம் விளை வித்த குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. சினம் கொள் ளாத பொதுவான மனநிலையில் கொலைக் குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. மரணம் விளைவித்த குற்றம் சில சமயங்களில் கொலைக் குறறமாகக் கருதப்படலாம். கொலைக் குற்றமென முடிவுக்கு வந் தால், தண்டனை கடுமையாகக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். மரணம் விளைவித்த குற்றமாகக் கருதி னால் தண்டனை அந்த அளவுக்குக் கடுமையாகக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. உயிர் போக்கப்படுகின்ற குற்றம் மரணம் விளைவித்த குற்றமாகவோ, கொலைக்குற்றமாகவோ இருக்கலாம். மரணம் விளைவித்த குற்றமா கொலைக்குற்றமா என்று முடிவு கட்டுவதற்கு இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு – 299, 300 ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளினபடி ஆராய வேண்டும். குற்றம் இழைத்தவர் பிரிவு 299 -இல் கூறப்பட்டுளள மூன்று உட்பிரிவுகளின்படி குறற வாளி என்று முடிவு செய்யப்பட்டால அவர் மரணம் விளைவித்த குற்றத்தைச் செய்தவராவார். அதே போல் பிரிவு 300-இல் கூறப்பட்டுள்ள விதிவிலககு களின் கீழ நிவாரணம் பெறத தகுதியுடையவராயி னும் மரணம் விளைவித்த குற்றம (Culpable Homicide) செய்தவராகத்தான் கருதப்படுவார்.

ஒருவர் தம்முடைய வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு கிணறு வெட்டுகிறார். அதை மூடாமல் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார், அலலது சிறு தகரத்தை வைத்து மூடுகிறார். அவ்விதமாக மூடாதிருப்பதும், தகரத்தை வைத்து மறைப்பதும் தம்முடைய வீட்டிற்கு வருகின் றவர் அதில் விழ வேண்டும் என்ற உட்கருத்தில் செய்வது குற்றமாகும். அவர் கருதியது போலவே வீடு தேடி வந்தவர் அதில் விழுந்து மரணமடை கிறார். அவர் மரணம் விளைவித்த குற்றத்திற்கு ஆளாகிறார். மரணமடைநதவர் அந்த இடத் திற்கு வாரா திருந்தாலோ, கிணறு மூடாதிருப் பதை அறிந்திருந்தாலோ, தகரத்தில் கால் வைக் காதே என்று வேறொருவர் எடுத்துச் சொல்லியி ருந்தாலோ அவர் மரணமடைவதிலிருந்து தப்பித் துக் கொள்ள வழி இருக்கிறது. ஆயினும், அது மரணம் விளைவித்த குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. கிணறு வெட்டியவருக்கு எவரேனும் வந்து விழ வேண்டும் என்ற கருத்துத்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற இன்றியமையாமை இல்லை. அவ்விதம் வெட் டிய கிணற்றைத் திறந்து போட்டால் எவரேனும் வந்து அதில் விழுந்து இறக்கநேரிடும் என்று தெரிந் திருப்பதே போதுமானது. அச்செயலை செய்வதன மூலம் எவருடைய மரணததையேனும் விளைவிக்கும் அல்லது விளைவிக்கலாம் என்ற கருத்தோ, அறிவோ அவருக்கு இருந்தால அநத மனநிலை காரணமாக அவர் அக்குற்றத்திற்கு ஆளாகிறார்.

'சுப்பன்' ஓங்கி வளர்நத புதர் ஒன்றன பின் நின்று கொண்டிருக்கிறான எனபது கணணனுககுத் தெரியும். ஆனால், வேட்டையாடச் செனறு கொண டிருக்கிற வேடனுக்குத் தெரியாது. கணணன் வேட்டு வனிடம் அப்புதரை நோக்கிச் சுடுமாறு வேண்டு கிறான். அவனும் அவ்விதமே சுடுகிறான். சுபபன மீதுகுண்டு பாய்கிறது. அது அவனுக்கு மரணத்தை விளைவிக்கிறது. வேடுவனின மனநிலையையும கண ணனின் மன நிலையையும் சீதூக்கிப் பார்ததால் யார் குற்றவாளி என்பது புலனாகும். சுட்டது வேட்டுவன்தான. அவன் செயல்தான 'சுப்பனுக்கு' மரணத்தை விளைவித்தது வேடனுக்கு அவனைக் கொல்லவேணடும் என்ற மனநிலை இலலாததால அவன் குற்றவாளி ஆகாமல் இருக்கலாம ஆனால, கணணன்தானே அவனைச சுடுமாறு தூணடினான. கண்ணனுடைய மனநிலை சுப்பனுடைய மரணததை விளைவிக்க வேணடும என்பதே. கணணன எச்செய லையும் செய்யவில்லை யாயினும், வேடனைத் தூண்டியதன் மூலம, எதை விளைவிக்க வேணடும என்று விரும்பினானோ, அதை வேடனுடைய செயல மூலம் விளைவித்து விட்டான. கணணன கருத்தில் கொண்டது, வேடனின் செயல மூலம நிறை வேற்றப்பட்டு விட்டது. எனவே, கண்ணனதான அக்குற்றத்திற்குப் பொறுப்பாளி ஆகிறான்.

கண்ணன் வேட்டைக்குச செலகிறான். மாடப புறா ஒன்று புதரின மறைவில் காணப்படுகிறது; சுடுகிறான். புதருக்குப் பின் இருந்த சுப்பனின மரணத்தை அது விளைவிக்கிறது கணணனுக்குச சுப்பனைச் சுட வேண்டும என்ற கருத்துக் கிடை யாது. சுப்பன புதரின பின்னால இருக்கிறான் எனறும் தெரியாது. எனவே, குற்றமான உட்கருத்துடனோ சுப்பனின் மரணத்தை விளைவிக்கப் போகிறோம் என்று தெரிந்தோ, கண்ணன் அதைச் செய்யாததால மரணம் விளைவித்த குற்றத்திற்குப் பொறுப்பாளி ஆகமாட்டான். கண்ணனுக்கு மாடப்புறா, மாற்றா னுடையது என்று தெரிந்திருக்குமென்றால் அது சட்டத்திற்கு எதிரான செயலாகக் கருதப்படலாமே ஒழிய, எக்காரணத்தைக் கொணடும மரணம விளை வித்த குற்றமாகக கருத முடியாது.

கண்ணன ஒரு மருத்துவர். அவருடைய தந்தை, தளளாமையாலும், மூப்பு பிணி ஆகியவற்றாலும் துன்புற்றுக் கொணடிருக்கிறார்; இன்றோ, நாளையோ என்று நாளகளை எணணிக கொணடிருக் கிறார என்பது கண்ணனுக்கு நன்கு தெரியும். அவர் அவதிப்படுவதைக்கணடு மனம் பொறாமல் அவருடைய மரணத்தை விரைவுபடுததும கருத்துடன் ஊசி ஒன்று போடுகின்றார் என்றாலும், மரணம விளைவிதத குற்றத்திற்கு ஆளாக நேரிடும். ஏனெனில், அவருடைய கருத்து தந்தையின் மரணததை விரைவு படுததுவதே ஆகும். நல்ல நோக்கத்துடன் அச்செய லைச் செய்தாலும் அது குற்றமாகவே கருதப்படும்.

கணணன் ஒருவரை மாடியிலிருந்து தள்ளி விடு கிறான. தலையில் காயம ஏற்படுகிறது. நெடு நேரம் வரை யாரும அவரை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செலலவில்லை. நேரம் கழித்து மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட அவர் அங்கேயே மரணமடைகிறார். கொஞ்சம் முன்னதாகக்கொணடு வந்திருநதால காப்பாற்றி இருக்கலாம் என்று மருத் துவர் கூறுகிறார். தக்க நேரததில மருத்துவம அளித்திருந்தால் மரணம் விளைந்திருக்காது என்று வாதிடுவதோ, திறமை வாய்ந்த மருத்துவரிடம் கொண்டு செனறிருந்தால் பிழைத்திருப்பார் எனறு வாதிடுவதோ, குற்றப் பொறுப்பிலிருந்து கணணனை விடுவிக்கப் போதுமான காரணமாகாது. அவன் அவரை மாடியிலிருந்து தளளிய நேரத்தில் அச் செயல் அவருக்கு மரணத்தை விளைவிக்க வேணடும் என்ற கருத்துடனோ, மரணம் விளையலாம் என்ற தெரிந்தோ செய்யப்பட்டிருந்தால் அதுவே போது மானது.

குழந்தை தாயின் கருப்பையில வளரும் நிலை யில் சாவு விளைவிப்பது மரணம் விளைவித்த குற்ற மாகாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அக்குழந்தை தலை, கால், கை போன்ற உறுப்புகள் ஒனறோ பல்வோ வெளிவந்த பிறகு, சாவு விளைவிப்பதானது மரணம் விளைவித்த குற்றமாகலாம்.

கழனி சென்றிருந்த பழனி வீடு திரும்பினான். கையில் நுகததடி இருந்தது. மனைவி வழக்கமாகச் செய்கிற பிழை ஒனறைச் செய்வதைக் கணணுற்ற அவன் சட்டென நுகத்தடியால் ஒரு தட்டுத் தட்டி னான. திடீரென மயங்கி மூர்ச்சையுற்று அவள் கீழே விழுந்தாள். அடி பலதத அடி இல்லையாயினும் பொருத்தில் பட்டு இறந்து விட்டாள் எனறு கருது கிறான். உடன் தானே அவள கழுத்தில் கயிற்றை மாட்டி மேலிருநது உத்திரத்தில் தொங்கவிடுகிறான். அவள் தானே தூக்கிட்டுக்கொணடதாகப் பிறரை நம்ப வைக்க வேண்டும் எனற நினைப்பால் அதைச் செய்கிறான். மருத்துவச் சோதனையில் தூக்கில் தொஙகவிடப்பட்ட நேரத்தில் அவள மயங்கிய நிலை லேயே இருந்தாள எனபதும், கயிற்றில் தொங்க விடப்பட்ட பின்னரே சஙகறுந்து மரணம் ஏற்பட்டது எனபதும் தெளிவாயின. பழனி நுகததடியால் அவளை அடிககும் பொழுது அவளுக்குக் காயம் ஏற்படுத்த வேண்டும என்ற கருததில்தான் செயற்பட்டான். அவளைக்கொல்ல வேணடும் எனற கருத்துடன் அவன் அடிக்கவில்லை எனற முடிவுககு வந்ததால் கொடுங் காயததிற்கான தணடனை கொடுக்கப்பட்டது. அவளைக் கயிற்றில கட்டிததூக்கில் இடுகினற சமயத்தி லும் அவளைக் கொல்ல வேணடும எனற கருத்து அவ னுககில்லை. எனவேதான், அவன அவளுக்கு மரணம் விளைவித்திருநத போதிலும, அந்தச் செயலைச் செய்த நேரத்தில மரணம் விளைவிக்க வேணடும் என்ற கருத்தோ, மரணம் விளையும் என்ற உணர்வோ இருந்து செயறபடவில்லை எனறு முடிவுகட்டிக் கொடுங்காயம விளைவித்ததற்கான தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. வழககின் பெயரே பழனிக்கவுணடன் வழக்கு என்று கூறப்படுகிறது (1919-42 Madras 547 F. B).

மரணம் விளைவிக்கும் உட்கருததுடன் மரணததை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய உடல காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருததுடன மரணததை அநேக மாக விளைவிக்கக கூடும் எனற அறிவுடன் ஒரு செயலைச செய்து மரணத்தை ஏறபடுத்துவது மரணத்தை விளைவித்த குற்றமாகும் (பி.299 இ.த.ச)

எச்.எம்.அ.

மரணவரி: உலகில் தவிர்க்க முடியாதவை மர ணமும் வரிகளுமே எனச் சொல்வதுணடு. ஆனால், மரணததினபோது கூட வரியொனறு விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தனியொருவன் மரணத்திறகுப் பின் அவனுடைய சொத்துகள சந்ததியினர்க்குச் செல் லும்போது, அவற்றில ஒரு பகுதியை (அதன் மதிப்பை) அரசு வரியாக் எடுத்துக்கொளகிறது. அந்த உரிமை அரசுக்கு உண்டு எனபதற்கு இரு காரணஙகள தரப் படுகின்றன. மக்களின் வாரிசுரிமைகளைக் கட்டுப் படுத்தும் அதிகாரம் அரசுக்கு உண்டு என்பது ஒரு காரணம். அனைத்து நிலங்கள மீதும் முதல் உரிமை அரசுககே உண்டு என்பது மற்றொரு காரணம். தனியொருவனின் சொததில் ஒரு பகுதி பொதுப்பணி களில் செலவிடப்பட இது வழிவககுகிறது. மேலும், நிலவியிருக்கும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக குறைக்க இவ்வரி பெரிதும் உதவி செய்வதாகிறது. வழக்கமான வருமானவரியை விட இது சில வகை களில் சிறந்தது எனறும கருதப்படுகிறது.

இவ்வரி இருவகைகளில் விதிக்கப்படுகிறது. இறந்தவருடைய சொத்துகளின மீது விதிக்கப்படும்

போது 'சொத்துவரி' (Estate Duty) எனப்பெறும்; மாறாக, அச்சொத்தினை அடையும் வாரிசுகளமீது வரி விதிக்கப்படும்போது 'வாரிசு வரி' (Inheritance Tax) எனப்பெறும். வாரிசுகளுள் ஒவவொருவரும் பெறும் சொத்தின் அளவையும் அவரவருடைய செல்வ நிலையையும் பொறுதது வாரிசு வரி விதிககப் படும். இறந்தவனுடைய சொத்துகள வாரிசுகளி டையே பங்கிடப்படுமுன் சொததுவரி விதிக்கப் படுகிறது. அப்பங்கீடு நிகழநதபின வாரிசு வரி விதிக்கப்படுகிறது என்றும் சொலலலாம். சொதது வரி யின தனிசசிறபபு அது மிகஎளிமையானதாகவும மிகுதி யான தொகை தருவதாகவும இருபபதே ஆகும். ஆனால், வாரிசு வரியோ, வரி செலுத்துபவனுடைய வரி செலுத்தும் ஆறறலைக் கருததில கொளவதா கிறது. சொத்தினைப் பெறுபவன் தூரதது உறவின னாக இருந்தால் உயாவீதத்தில வாரிசு வரியை விதித்துக்கொளள முடியும்.

மரணவரி, பொதுவாக, ஏறுமுக முறையிலேயே விதிக்கப்பட்டு வருகிறது; சொததின மதிபபு உயர உயர வரியின விகிதமும உயர்ந்து செல்லும. இஙகு இத்தாலியப் பேரறிஞர் இரிகனானோ (Rignano) என்பவரின் திட்டம நினைவு கூரததக்கது. அவர் கருததினபடி, ஒருவன இறப்பைத தொடர்ந்து அவன சொததின் மூனறிலொரு பஙகு உடனடியாக வரியாக வாங்கபபடல வேணடும். எஞ்சிய இரணடி லொரு பங்கைப் பெறும் அக்குறிபபிட்ட வாரிசு இறக்குமபோது, அச்சொததில் இரணடிலொரு பஙகு வரியாக வாங்கபபடல் வேணடும இனனும எஞ்சி யிருக்கும் அச்சொத்தை மூன்றாம் தலைமுறையினா பெற முன்வரும்போது குறிப்பிடட சொதது முழு வதையுமே வரியாகப் பெறறிடல வேண்டும அம் முறையில் மூனறு தலைமுறைகளுக்குள தனியொரு வன் சொத்து முழுவதும் அரசைச சென்றடைய இரிக்னானோ திட்டம வழிவகுக்கிறது.

மரணவரி உயர்விகித வருமானவரியை விடச சிறந்ததெனச் சொல்லப்படும். அததகைய வருமான வரி மக்களுடைய சேமிக்கும் உணர்வைத தடைப் படுத்தலாம். ஆனால், மரண வரியோ அத்தகைய தன்று. இறந்தவன வரி செலுத்தப் போவதில்லை. ஆதலால், அவனுடைய சேமிக்கும் உணர்வு பாதிக கப்படுவதறகு வழியில்லை. மாறாக, தன வாரிசு, வரிபோகக் கூடுதலாகத் தொகைபெற வேணடுமென அவன் விரும்பினால் (மரணவரிக்கும் சேர்த்து) கூடு தல் சொத்துச் சேர்த்து வைப்பதற்காகக் கூடுதலாக உழைத்துச் சேமிக்க அவன முயலலாம். அது போன்றே, வரித்தொகை போகக கிடைக்கிற சொத்தின அளவு குறைவாக இருப்பதால், போதிய அளவு ஈட்டுவதற்காக அவ்வாரிசும் மிகுதியாக உழைத்து மிகுதியாகச் சேமிக்க முயலலாம. மேலும் எளிதில் வருமானம் ஈட்டியவனும், உழைத்துக் களைத்து அதேயளவு வருமானம் ஈட்டியவனும ஒரே வீதத்தில்தான் வரி செலுத்த நோகிறது. மரணவரி அக்குறைபாட்டை அகற்றுகிறது. எளிதாக வருமானம் ஈட்டியவனின் நிலைத்த சொததுகள தாம், இறுதியில் மரண வரிக்கு ஆளாகின்றன. சில நேரங்களில் நல்ல ஓவியங்கள், நூலகஙகள முதலிய வற்றைப் போற்றுவதன் வழியாகச் சிலா மிகுதியான இனபம் துய்த்திருக்கலாம். அபபொருட்களை வரு மான வரியால் அண்ட முடியாது. ஆனால், மரண வரிக்கோ அவையும் இலக்காகும். இறுதியாகச் சொத்துகளின மதிப்புயர்வில் வருமான வரி, பங்கு கேட்பதில்லை. மரண வரியோ, அத்தகைய மூலதன ஆதாயங்களிலும், பஙகீட்டிலும் தன வழியாகத 'தொட்டில் சமத்துவம்' தோனற வாயப்பாக உள ளது. ஒரு சிலர் பிறப்பிலேயே செல்வந்தராகத தோன்றி வாழ்க்கைப் பந்தயத்தில் சில சலுகைகளு டன் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். வேறுபலர் பிறக்கும் போதே ஏழையாகப் பிறந்து, வாழ்க்கைப பந்தயத் தில் கட்டிப் போடப்பட்ட கால்களுடனேயே கலந்து கொள்கிறார்கள். மரணவரி அந்தச் சமத்துவமின மையை அகற்றி, வாழ்க்கைப் பந்தயத்தின் தொடக கத்திலேயே அனைவரையும் சமன்படுத்தி விடுகிறது. ஒவ்வொரு தலைமுறையும் கடநத கால ஏறறத் தாழவுகளின பிடியிலிருந்து விடுவிககப்படுகினறது.

மரணவரியில் குறைபாடுகள் சிலவுள்ளன. குறிப பிடப்பட்ட குடும்பத்தில அடுத்தடுத்து மரணஙகள நேர்ந்தால் சொத்தின் அளவு மிக விரைவில தேயந்து விடுகிறது. அக்குறைபாட்டைத் தவிாப்பதறகாக முதல் மரணத்தையடுத்த மூனறு மாதஙகளுககுள இரண்டாம் மரணம் நிகழ்நதால் வரியெதுவுஞ் செலுதத வேணடியதில்லை என்றும், அது ஓராண டிற்குள நிகழநதால, நிருணயிததுள்ள விகிதத்தில பாதியளவு சலுகை தரப்படும் என்றும் வகுக்கபபட டிருந்தது

சொத்துகள், பொதுவாக அவற்றின் அங்காடி விலையையொட்டி மதிப்பிடப்பட்டு, அம்மதிபபின் அடிப்படையில் வரி விகிதம் நிருணயிககப்படும் அந நிலையில், விலைவாசி இடிந்துள்ள காலத்தில இறப் பவன் மிகுந்த சொத்துச் சேர்த்து வைத்திருந்தாலும் குறைநத விகிதத்திலேயே மரணவரி விதிக்கபபடும மாறாக, விலைவாசி உயர்ந்துள்ள காலத்தில இறப் பவனுடைய சொத்துகள மீதே உயா விகிதத்தில வரி விதிக்கப்படும் இறந்தாலும் வேளை பார்தது இறந்தாக வேணடிய விந்தை நிலை இஙகுத தோன்றி நிற்கிறது.

அடிக்கடி வரி விகிதங்களை மாற்றிக் கொண்டிருப்பது தொல்லை தருவதாகவே அமைந்துவிடும். நாளைக்கு ஒரு விகிதமாக இருந்தால், நேற்றுக் காலமாகியவன் ஒரு தொகையையும் இன்று இறப்பவன் வேறொரு தொகையையும் ஒரேயளவு சொத்துக்குச் செலுத்த வேண்டியநிலை ஏற்படும்.

இவ்வரி. விதை நெல்லைக் குற்றிச் சாப்பிடுவது போல, முதலைக் கரைத்துச் சிதைத்துவிடலாம் என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. சில நேரங்களில் பெரிய தொழிலநிறுவனங்கள் துண்டுபட்டுச் சிதறிப் போவதற்கு மரணவரிகள் காரணமாகியுள்ளன.

இந்திய நாட்டில் இவ்வரி 1953-இல் விதிக்கப்பட்டது பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதும், பொருளியல் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதுமே வரியின் நோக்கங்கள். இறந்தவரது முழுச் சொத்தின் மீதும் (பணம், நகை, உந்துவண்டிகள், ஏனைய பொருட்கள் உட்பட) வரி சுமத்தப்பட்டது. மாநில அரசுகள் இணங்கினால் விளை நிலங்களும் வரிக்கு ஆளாகும் சொத்துகளின் வரம்பினுள் கொண்டுவரப்படும். அதற்கு இணங்காத மாநிலங்களில் விளைநிலங்கள் சொத்துவரி வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டேயிருந்தன. முன்பே அளித்த நன்கொடைகளுங்கூட வரிக்கு இலக்காகும். ஆனால், அறச்செயல்களுக்காக, இறப்பதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு தரப்பெற்ற நன்கொடைகளுக்கு வரி விலக்குண்டு.

மரண வரியைச் செயற்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருந்தன. ஆக மொத்த வருவாய் ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஆகும் சொத்துகளை மதிப்பீடு செய்வது எளிதன்று. சொத்துகளை வேறொருவர் பெயருக்கு மாற்றிக் கொடுப்பது (Benami), ஒளித்து வைப்பது போன்ற வரி ஏய்ப்புச் செய்கைக்கும் குறைவில்லை. மொத்த வருவாயில் செலவோ வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. அந் நிலையில் 1986 – இல் இந்திய அரசு இந்த வரியையே ஒழித்து விட்டது. தே.வே.

துணை நூல்கள்:

Batia, H.L., Public Finance, Vikas Publishing House Pvt. Ltd, Delhi, 1982.

Singh, S K, Public Finance in Developed and Developing Countries, S. Chand & Company Ltd., Delhi, 1982.

மரண வாக்குமூலம்: இறக்கும் தறுவாயில் ஒருவர் தமக்கு மரணம் விளைவிக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டதைப் பற்றியோ, அத்தகைய காயங்கள் இழைக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பற்றியோ கொடுக்கும் வாக்குமூலம் மரணவாக்குமூலம் (Dying Declaration) எனப்படும்.

மரண வாக்குமூலம் வாய்மொழியாகவோ, வரைமொழியாகவோ, பிறரை எழுத வைப்பதன் மூலமாகவோ, சைகை அல்லது குறியீடுகளின் வழியினதாகவோ இருக்கலாம்.

மரண வாக்குமூலம் பதிவு செய்வதில் நடைமுறை: மரண வாக்குமூலம் ஒன்றைப் பதிவு செய்யுங்கால் இதுதான் நடைமுறை என்று சட்டம் எந்தவித நடைமுறையையும் வகுத்துரைக்கவில்லை.

மரணவாக்கு மூலத்தை நடுவரும், அவர் உடனடியாகக் கிடைக்காத நிலையில் மருத்துவரும், காவற்றுறை அலுவலரும் பிறரும் பதிவு செய்ய உரிமையுடையவராவார்கள்.

மரண வாக்குமூலம் பெறப்படும் போது நடுவரோ, பிறரோ ‘மரணவாக்குமூலம்’ அளிப்பவருக்குச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து வைப்பதோ முன்னறிவிப்பு எதையும் செய்து வைப்பதோ இல்லை.

மரண வாக்கு மூலத்தை ஒருவரிடமிருந்து பெறுவதற்கு முன்பாக அவர் அவ்வாக்குமூலத்தை அளிக்கக் கூடிய நிலையிலுள்ளாரா என்பதை ஒரு மருத்துவரைக் கொண்டு ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும்.

மரணவாக்கு மூலம் பொதுவாகக் கேள்வி-பதில் முறையிலேயே அமைந்திருக்கும். மரண வாக்குமூலத்தில், வாக்குமூலம் பெறுபவர் தாம் வாக்குமூலம் அளிப்பவரைக் கேட்ட கேள்விகளையும் அதற்கு அவர் அளித்திட்ட பதில்களையும் அவ்வவ்வாறே குறிப்பிட்டிருத்தல் வேண்டும். கேள்விகளை விட்டு விட்டு இறந்தவர் அளித்திட்ட மறுமொழி மட்டும் குறிப்பிடுவது போதாது. அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தால் மரணவாக்கு மூலம் எடுத்தவர் கேட்ட கேள்வி என்ன, அதற்கு மரண வாக்கு மூலம் கொடுத்தவர் அளித்த மறுமொழி என்ன என்பது தெரியாமற் போய்விடும்.

மரண வாக்குமூலத்தை உரிய முறையில் பெற்ற பின், அதனை மரணவாக்கு மூலம் கொடுத்தவருக்குச் சரியாக உள்ளதா? எனக் கண்டறிவதற்குப் படித்துக் காட்டுதல் வேண்டும். மரணவாக்கு மூலம் சரியாக உள்ளதென அவர் ஒப்புகின்றபோது அதில் அவரின் கைரேகை அல்லது கையொப்பத்தைப் பெறுதல் வேண்டும்.

மரணவாக்கு மூலத்தை நடுவரும் பிறரும் பதிவு செய்கின்றபோது அவர்கள் தம் கையொப்பத்தையும் இடுதல் வேண்டும். மரண வாக்குமூலம் பெற்றவர்

நடுவரல்லாத மற்றையோராக இருக்கும்போது, அவர்தம் கையொப்பத்தை உறுதி செய்கின்ற வகையில் சான்றாளர் இருவர் கையொப்பங்களைப் பெறுதல் வேண்டும்.

மெய்ப்பிப்பு: மரண வாக்கு மூலத்தைக் கேட்டவர் அல்லது பதிவு செய்தவர் அதை ஐயத்திற்கு இடமின்றி நீதிமன்றத்தில் மெய்ப்பிக்க வேண்டும். மரண வாக்குமூலம் பெற்றவர் நடுவராக இருக்கும் போதுங்கூட அவரும் நீதிமன்றத்தில் சான்றாளராகத் தோன்றிச் சாட்சியமளித்திடுதல் இன்றியமையாதது.

சான்றுறுத்தம்: மரணமுற்றவர் தம் இறுதிக் காலத்தில் தம்மைக் கொன்றவன் யாரெனத் தெரியாதபோது, தவறாக எவரையும் குறிப்பிடவோ, பழி வாங்கவோ அந்தக் கடைசி வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதால், மரண வாக்குமூலம் சான்றுறுத்தம் (Corroboration) பெறாத போது நீதிபதிகள் நீண்ட நெடுங்காலமாக அதைச் சான்றாக ஏற்கத் தயக்கங்காட்டி வந்தார்கள்.

மரணவாக்கு மூலம் ஒன்று உண்மையானதும் நம்பத் தக்கதுமாக உள்ளதென நீதிமன்றம் கருதுகின்றபோது அத்தகைய மரணவாக்கு மூலத்தைச் சான்றாக ஏற்கச் சான்றுறுத்தம் தேவையில்லை. மரண வாக்குமூலம் ஐயமுடையதாகவும் முரண்பாடுகள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும்போது அதை மெய்ப்பிக்கச் சான்றுறுத்தம் இன்றியமையாததாகும்.

சான்றுத் தன்மை: மரணவாக்கு மூலம் ஒன்றை நீதிமன்றம் சிறந்த சான்றாகக் கொள்ளுதல் அது கொடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலையைப் பொறுத்ததாகும்.

மரணவாக்கு மூலம் ஒன்று, பிறர் சொல்லச் சொல்லி சொல்லியதாகவன்றித் தானாகவே எவரது தூண்டுதலுமின்றிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும்போது அது சிறந்த சான்றாகும்.

ஒரே நிகழ்ச்சித் தொடர்பாக இரண்டு, மூன்று மரணவாக்கு மூலங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, முதல் மரணவாக்குமூலமே முக்கியத்துவம் பெறும். முதல் மரணவாக்கு மூலத்தில் கொலையாளி ஒருவரெனக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இரண்டாம் மரணவாக்கு மூலத்தில் கொலையாளிகள் மூவரெனக் குறிப்பிடும் போது, (இரண்டாம் மரணவாக்கு மூலத்தில்) கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் இருவரும் ஐயப்பலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு விடுதலை பெறுவர்.

நீதிமன்றக் கடமை: மரணவாக்குமூலம் ஒன்றை நீதிமன்றம் சான்றாகக் கொள்வதற்கு முன்னர்ப் பின்வருவனவற்றைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

1. மரண வாக்குமூலம் அடுத்தவர் ஒருவரின் தூண்டுதலின் பேரில் அளிக்கப்பட்டதா என்பதையும் வேறு எந்த வழியிலேனும் மரண வாக்குமூலத்தில் குறுக்கீடு இருந்ததா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

2. மரண வாக்குமூலம் கொடுக்கும் நிலையில் மரண வாக்குமூலம் அளித்தவர் தம்நினைவோடு இருந்தாரா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

3. மரண வாக்குமூலம் பழிவாங்குதலின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

4. மரண வாக்குமூலம் உண்மையும் நடுநிலைமை தவறாத தன்மையும் கொண்டுள்ளதா என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

5. பொருண்மை உள்ளார்ந்து மெய்ப்பிக்கக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

6. மரண வாக்குமூலம் தெளிவாகவும் நம்பக் கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

7. ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் பொய்ம்மையுள்ளதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

8. கொலையாளியைக் கொலை செய்யப்பட்டவர் பார்ப்பதற்குப் போதிய வாய்ப்பிருந்ததா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

9. மரண வாக்குமூலத்தில் ஒரு சில செய்திகள் விடுபட்டிருந்தால் நீதிமன்றம் அவ்வாக்குமூலம் முழுவதையும் புறக்கணித்தல் கூடாது. பு.வே.

மரபுத் தொடர் உருவாக்கம்: ஒரு மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளில் ஒன்று மரபுத் தொடர் ஆகும். இதனைப் பொருண்மை நிலையிலும், வாக்கிய அமைப்பு நிலையிலும் கட்டுண்ட சொற்களின் கூட்டு என்றும் கூறுவர். மரபுத் தொடர் ஒரு தொகுதியாகவே செயற்படும். மரபுத் தொடரில் உள்ள சொற்களின் தனித்தனிப் பொருட்கள், முழுத் தொடரின் பொருளாக அமையா; அமைப்பு முறையிலும் ஒரு பெரிய உறுப்பின் ஒரு பகுதியாக வாராமலும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக 'வெள்ளை மாளிகை' என்பது மரபுத் தொடர் நிலையில் அமெரிக்க அதிபர் குடியிருக்கும் இடத்தின் பெயராகும். ஆனால், சொற்களின் தனித்தனிப் பொருளில் வெள்ளை நிறமான ஒரு வீடு என்றே பொருள் தரும். எனவே, மரபுத் தொடரில் உள்ள சொற்களின் மொத்தப் பொருள் மரபுத் தொடரின் பொருள் ஆகாது.

அதேபோல அமைப்பு நிலையிலும், மரபுத் தொடர் ஒரு பெரிய உறுப்பாகவே வருமன்றி அதன் ஒரு பகுதியாக வாராது (எ-டு.) 'கம்பி நீட்டினான்' என்ற மரபுத் தொடர் ஏமாற்றுதல் என்ற பொரு

ளைத தரும். இதில் உள்ள சொற்களின் தனிப் பொருட்கள மரபுத் தொடர் காட்டும் பொருளைத் தாரா இது ஒரு தொகுதியாகவே இருக்கும். இதை 'ஒரு தங்கக் கம்பி நீட்டினான' என்று கூறினால் மரபுத தொடா ஆகாது எனவே மரபுத் தொடர் எனபது ஒரு பெரிய தொகுதியின் ஒரு உறுப்பாக அமையாது.

மரபுத் தொடா உருவாக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில, பேசுபவா ஒரு தொடரைக கூறுவா. அதைக கேட்பவரும அந்தச் சூழலில புரிநது கொளவார். அநதத் தொடரை இதறகு முனனர் இருவருமே பயன்படுத்தியிருக்கமாட்டாாகள. அவாகள பயன படுததிய தொடா, அடிக்கடிப் பேசிய சொறகளி னால், தெரிநத மொழியமைப்பினால ஆக்கபபட்ட தாக இருக்கும அவ்வாறு பழக்கப்பட்ட சொற்கள புதிய சூழலில புதிய பொருளைக் கொடுத்து நிற்கும். இத்தகைய தொடாகள,ஆககப்பட்ட விததகிலேயோ, ஆக்கப்பட்ட சூழநிலையிலேயோ, இவ்விரு நிலை யிலேயோ முககியத்துவம் பெறுவதால் அவை நிலைதது நின்று மரபுத் தொடர்கள ஆகின்றன.

எடுத்துககாட்டாக, 'காக்கா பிடிக்கிறான்' என்று ஒருவா கூறினால, ஒரு சூழலில அதைக் கேட்பவரும் புரிந்து கொளகிறார். இதில் பேசுபவரும் காக்காவா கிய பறவையைப் பிடிக்கிறான என்ற பொருளில கூறவிலலை கேட்பவரும் அநதப் பொருளை எடுத் துக்கொள்ளவில்லை மாறாக, 'தனனுடைய சுயநலத திற்காக ஒருவரிடம் பழகுதல்' எனற பொருளை அந்தத் தொடர் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில தருகிறது. அந்தப் பொருளின் சிறப்பினால் தொடாநது பயன் படுத்தப்பட்டு மரபுத் தொடராகிறது. எனவே, மரபுத் தொடாகள, சூழலைப் பொறுத்தும் உரை யாடுபவர்கள பயன்படுத்திப் புரிநதுகொளளும் சொறகளைப் பொறுத்தும் அவை அமையும முறை யினைப் பொறுத்தும் உருவாகும அதுபோலவே ஒரு குழந்தை தன தாயிடம் 'மம்மு' எனறு கூறத தாயும் புரிந்து கொணடு உணவு ஊட்டுவாள. இதுதொடர்நது பயனபடுத்தபபடுவதால மரபுத தொடராகியது என்று ஆககட் (Hocket) எனபவர் கூறுவார்.

வருணனை மொழியியல், வரலாற்று மொழியியல் ஆகிய இரு மொழியியலை ஆராய்வதற்கு உதவும் ஒரு இலககணக் கூறு மரபுத தொடர் ஆகும். ஒருசில மரபுத் தொடாகள ஒருமுறை பயனபடுத்தப்பட்டுப் பின்னர் வழக்கிழுந்து விடலாம். புதிதாக உருவாக்கப் படும மரபுத் தொடர்கள, உறுதியாக மொழி அமைப்பில ஒரு மாறறத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே, அததகைய தொடர்சியான மாறறங்கள மொழி அமைபபை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என அறிய மரபுத் தொடர்கள் உதவும்.

மரபுத் தொடர்கள் ஆக்கும முறைகளில் சில எல்லா மொழிகளுக்கும்பொதுவானவையாகவும், சில குறிப்பிட்ட மொழியைச்சார்நதனவாகவும் இருககும்.

தமிழ் மொழியில் மரபுத் தொடர் பல வழிகளில் ஆக்கப் படுகின்றன. அவற்றைப் பல்வேறு வகை களாகப் பிரிக்கலாம் எடுத்துக்காட்டாக மணணைக் கவவினார், நாமம போட்டான, காதைக் கடித்தான, தணணீர் காட்டினான், கம்பி நீட்டினான் என்பன போன்ற மரபுத் தொடாகள அமைப்பு முறையில் பெயாச சொல்லை அடுதது ஒரு வினைமுறறைக் கொண்டு முடிகினறன.

கூட்டுப் பெயர்களும் சில நேரஙகளில் மரபுத் தொடராக அமைகிறது. (எ-டு) வெள்ளை மாளிகை, மஞசள கடிதம். சில சமயஙகளில சிறப்புப் பெயா களையும் மரபுத் தொடர்களாகக் கொளளலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் புதுமைப்பித்தன் என்ற பெயர் ஒரு மனிதனைக் குறிக்கும் ஒரு மரபுத் தொடர் ஆகும். இதைப்போலவே கம்பதாசன, சிலமபரசன், மலர்க்கொடி, கயல்விழி போன்ற சிறப்புப் பெயர் களை மரபுத தொடர்கள் என்று கூறுவர்.

மரபுத் தொடர் உருவாக்கத்திற்கு அதிகம் பயன படும் முறை சுருககக குறியீடுகள செய்யும் முறை எனறு கூறுவர். எடுத்துககாட்டாக மினசார வாரியம் எனபதை 'மிவா' எனறு சுருக்கி அதே வடிவததை எலலா இடஙகளிலும் பயன்படுத்தி வருவதைக் கூற லாம். அதை மரபுத் தொடர் என்று கூறுவர். (எ-டு) ஐ.நா. சபை-ஐக்கிய நாடுகள சபை; இ.அ.ப.-இந்திய அரசுப்பணி. இவறறைத்தவிர சில கொச்சை வழக்கு களையும் (Slang) மரபுத் தொடர்களாகக் கொள வார்கள.

எல்.இரா.

துணை நூல்கள்:

David Crystal, A First Dictionary of Linguistics and Phonetics, Andre Deutsch, 1980.

Hocket, C F., A Course in Modern Linguistics, The Macmillan Company, New York, U.S.A. 1958.

மராட்டியத் துறவியர், பத்தி இயக்கத்தை மராட்டியத்தில் பரப்ப அரும்பாடுபட்ட பெரியோர் கள் ஆவர். இவர்கள் பெரிய குடும்பத்தில் பிறநது வளர்ந்தவர்கள. இறைவன் ஒருவனேயென்றாலும், பக்தியால் இன, மொழி, சமய வேறுபாடின்றி அவனை அடையலாம் என்று கொணட அனுபூதி மான்கள். இவர்கள் எல்லாச் சாதியிலும் பிறந்தவா

கள். உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாது பக்தி இயக்கத்தைத் தாம் வாழ்ந்த பகுதியில் பரப்பிய ஞானிகள் இவர்களைச் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் என்று கூறினாலும் அது மிகையாகாது. இந்தத் துறவிகள் தம் தாய்மொழியான மராத்தி மொழியில் கவிதைகளைப் புனைந்து உள்ளம் உருகப் பாடி மக்களைத் திரட்டிய மகான்கள். ஞான இலக்கியங்கள் வடமொழியில் இருந்த காலத்தில், எளிய மக்களும உய்த்துணரும் வண்ணம தாய்மொழியின் வாயிலாக இறையின்பத்தைப் பருகிப் பிறமக்களையும் பருக வைத்தனர்.

மராட்டியத் துறவியர் கி.பி. 12 முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டுவரை வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். அவர்கள் (1)முகுந்த ராசர், (2) ஞானேசுவரர், (3) நாம தேவர், (4) ஏக நாதர், (5) முகதேசுவரர், (6) இராம தாசர், (7) வாமன் பண்டிதர், (8) துக்காராம், (9) செய ராம் சுவாமி, (10) அரஙகநாதசாமி என்பவராவர்.

முகுந்த ராசர். இவர் கி.பி. 1200 க்கும் 1300க்கும் இடைப்பட்ட காலததில் வாழ்ந்தவர்; முதன் முதலாகத் தூய மராத்தி மொழியில் கவிதைகளை எழுதியவர். இவர் எழுதிய நூல்கள் பரமாமிந்தம்; விவேக சிந்து என்பனவாம். வீடுபேறு அடையும் வழிவகைகளை இவாகவிதைகள் கூறுகின்றன.

ஞானேசுவரர், கி.பி. 1271-ஆம் ஆணடு முதல் 1296 - ஆம் ஆணடு வரை வாழந்த பெரியார். இவருடன் பிறநதவர்கள் மூன்று சகோதரர்களும் ஒரு சகோதரியுமாவர். இவர்கள் அனைவரும் தூயவாழவு வாழ்ந்து துறவு நிலையை அடைந்தவர்கள். இவர்கள் ஆழ்ந்த ஞானியர். இவர்கள் அனைவரும் முப்பது ஆணடுகளுக்குள்ளேயே மாண்டுபோனவர்கள. ஞானேசுவரர் எழுதிய சிறந்த நூலுக்கு ஞானேசுவரி என்று பெயர். அது மராத்தி மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள பகவத் கீதையின விளக்கமாகும்.ஞானேதேவரும் அவருடைய சகோதரர்களும ஆலந்தி என்னும் ஊரில் பிறநதவர்கள். பைத்தான் என்னும் ஊரில் வாழந்த வைதிக அந்தணர்கள அவர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத தொலலைகளைத் தந்தனர். தொல்லைக்குக் காரணம் அவர்களுடைய தந்தை துறவியாக இருந்து மீண்டும் குடுமப வாழவை மேற்கொண்டதேயாகும. குழந்தைகளையும் பெற்றுக் கொண்டது வைதிகத்திற்குப் புறம்பானதாகக் கருதப்பட்டது.

நாமதேவர், கி.பி. 1275-ஆம ஆண்டளவில் வாழந்தவர். இவர், தையறகாரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர்தாம் பாடின கவிதைகளை அபங்கம் என்னும வடிவில் அமைத்தார். கோடிக்கணககான அபங்கப் பாடல்களை இவர் இயற்றினார் என மக்கள நம்பினர். பாண்டுரங்க விட்டலநாதன் மீது பக்திப் பரவசத்துடன் பாடிய நாமதேவா, பொய் புரட்டு, சூதுவாது போன்ற குறைகளைத் தம் பாடலகளில் கடுமையாகச் சாடினார்.

ஏகநாதர், கி.பி 1528 முதல் 1599 வரை வாழந்தவர். இவா பாகவதத்தின பதினொனறாம் பிரிவை ஓவிய வடிவ விளக்கத்துடன் வெளியிட்டார். இவர், சனார்த்தன சுவாமி எனபாரின் சீடா. சனாரததன சுவாமி தேவகிரி அல்லது தௌலதாபாத்தை ஆணட சுல்தானகளிடம் தேவகிரிக் கோட்டையின ஆளுநராக இருநதவர்.

முத்தேசுவரர், கி.பி.1609 முதல் 1653 வரை வாழ்நத பெரியார். இவர் ஏகநாதரின பேரராவார். ஓவியவடிவில கவிதைகளைப் புனைவதில் வல்லுநா இவர் மகாபாரதத்தின் சில பகுதிகளை மொழி பெயாததார்.

இராமதாசர், கி.பி. 1608 முதல் 1682 வரை வாழந்த பெரியார். இவரைச் சமர்தத இராமதாசா எனறும கூறுவர். இவர் சிவாசி மாமன்னரின ஆத்திகக குருவாகக் கருதப்படுகிறாா இவர் எழுதிய நூலுக்குத 'தாசபோதம்' எனபது பெயர் அந்நூலில கூறப்பட்டுளள கவிதைகள மராததி மொழியில் ஈடு இணையற்றவையாகத் திகழ்கின்றன. ஆன்ம நேய ஒருமைப் பாட்டுடன அரசியல் கருததுகளை இரணடறக்கலநது எழுதப்பட்டுளள அரிய நூல. அதன பயனாகச சிவாசி மாமனனா மாபெரும வெறறிகளைப பெற்றார். சிவாசிக்கும் இராமதாசருக்கும் நெருககமான உறவு இருந்தது. சமாத்த இராமதாசா சச்சனகாடு (Sajjangad) எனறும ஊரில் வாழந்து வீடு பேறுற்றவர்.

வாமன் பண்டிதர், கி.பி. 1636 முதல 1696 வரை வாழநதவர். இவா சிறிது காலம இராமதாச சுவாமியின் சீடராக இருந்தவர் என்பது கூறபபடுகிறது இவர் வடமொழியில சிறந்த புலமைபெறறவர். சுலோகம் எனனும் வடிவததில இவர் விதவிதமாக எழுதியுள்ளார்.

துக்காராம், கி.பி.1568 முதல் 1649 வரை வாழநதவர். புனே நகருககு அண்மையில உளள தெகு (Dehu) என்னும ஊரில பிறந்தவா. இவர் மராட்ட சத்திரிய வகுப்பைச் சாரநதவராயினும் வணிகராகத் தொழில புரிநதவர். தம் தந்தையாரின பலசரக்குக் கடையில் வாணிகத்தைத தொடர்நத இவருக்குப் பெரும் நட்டம ஏற்பட்டது. மகாராட்டிரத்தில சொலல இயலாத இடர்பாடுகளைக் கொணடு வாழநதவரெனினும், மக்களால பெரிதும் பாராட்டப் பெறற கவிஞராவார். இவா சிவாசி மனனரின சம காலத்தவர். சிவாசி மனனர் துக்காராமின் சங்கீர்த்தனங்களைக்

கேட்க வந்தார் என்றும், அவரைப் பிடிக்கவந்த மொகலாய வீரர்களிடமிருந்து தந்திரமாகத் தப்பினார் என்றும் கதைகள் உண்டு. இவர் அபங்கம் வடிவில் ஞானேசுவரரைப் போன்றும், நாமதேவரைப் போன்றும் கவிதைகள் புனைந்தார். 'பண்டரிபுர விட்டல நாதனை'ப் பாடிய பெருமைபெற்ற பெருமகனார் இவர்.

செயராம் சுவாமி, இராமதாசரின் சீடர்களில் ஒருவர். கி.பி. 1672-ஆம் ஆண்டில் காலமானவர்.

அரங்கநாத சுவாமி, நாசிக்கு என்னும் ஊருக்கு அருகில் கி.பி. 1608 - ஆம் ஆண்டளவில் பிறந்தவர். பகவத் கீதைக்கு விளக்க உரை எழுதியவர். இதே பெயரைக் கொண்ட பிறிதொரு சுவாமி பண்டரிபுரத்திற்கு அருகில் நசாரே (Nasare) என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவர் பிற்காலத்தில் வந்த சிரீதரர் என்பாரின் மாமனார்; சிறந்த கவிஞருமாவார். இவரும் கேசவ சாமியும் இராமதாசரின் சீடர்கள். இரா.அ.

மராட்டியப் போர்கள்:

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வாணிகம் செய்ய வந்து பின்னர் இங்கு அரசு அமைத்துக்கொண்ட ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தினருக்கும் இந்திய அரசுகள் பலவற்றிற்கும் கி.பி.18 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல போர்கள் ஏற்பட்டன. அவ்விதம் ஏற்பட்ட பூசல்களில் மராட்டியப் போர்களும் அடங்கும். மராட்டியத் தலைவர்களுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் மூன்றுமுறை போர்கள் ஏற்பட்டன. அவை முறையே கி.பி. 1775 முதல் 1782 வரையும், கி.பி. 1803 முதல் 1806 வரையும், மீண்டும் கி.பி. 1817 முதல் 1819 வரையிலும் நிகழ்ந்தன.

முதல் மராட்டியப் போர் (கி.பி. 1775 - 1782): இப்போர் பேசுவா மாதவராவ் அவர்களின் மரணத்துக்குப்பின் பேசுவாக்களின் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவினால் உண்டானது எனலாம். பேசுவா மாதவராவ் கி.பி. 1772-இல் இறந்தபின் தமக்கு அப்பதவி வேண்டும் என்று அவருடைய சிற்றப்பன் இரகுநாதராவ் விரும்பினார். ஆனால்,மராட்டியப் பெருந்தலைவர்கள் மாதவராவின் தம்பி நாராயணராவ் என்பாரையே பேசுவா ஆக ஏற்றுக் கொண்டனர். இரகுநாதராவ் சூழ்ச்சி செய்து கி.பி. 1773-இல் நாராயணராவைக் கொல்வித்தார். ஆயினும், இறந்துபோன நாராயணராவின் மனைவி அவர் மறைந்த சில நாள்களுக்குப்பின் ஓர் ஆண் மகவை ஈன்றார். அக்குழந்தைக்கு மாதவராவ் நாராயண் என்று பெயரிட்டுப் பேசுவாப் பதவியில் அமர்த்தினர். அக்குழந்தையின் உரிமையை மராட்டியத் தலைவர்களுள் ஒருவரான மகதாசி சிந்தியாவும், பேசுவா நிருவாகத்தில் பெரும் பதவி வகித்த மதியூகியான நானாபர்நாவிசு என்பவரும் ஆதரித்தனர். அதனால், பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்தார் இரகுநாதராவ். அவர் தம் உயிருக்கும் ஆபத்து வரும் என்று அஞ்சினார். ஆகவே, பேசுவாக்களின் தலைநகரான புனாவிலிருந்து ஓடிச்சென்று பம்பாயில் இருந்த ஆங்கிலேயக் குழும ஆளுநரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். தம்மைப் பேசுவா பதவியில் அமர்த்த ஆங்கிலேயர் உதவினால் அதற்கு ஈடாகச் சால்செட்டுத்தீவு, பசீன் ஆகிய பகுதிகளை ஆங்கிலேயருக்குத் தந்து விடுவதாகவும், ஆங்கிலேயரின் நிலையான நண்பராக இருப்பதாகவும் உறுதியளித்தார். அவ்வொப்பந்தம் கி.பி. 1775-இல் சூரத்து நகரில் கையொப்பம் ஆயிற்று. பம்பாயிலிருந்த ஆங்கிலேய அதிகாரிகள், கல்கத்தாவிலிருந்த தலைமை ஆளுநரின் முன் அனுமதியின்றியே அவ்வொப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டதோடு செயலிலும் இறங்கி ஆங்கிலப் படையொன்றை இரகுநாதராவுக்கு உதவியாக அனுப்பினர். புனாவிலிருந்து வந்த மராட்டியப் படையைப்பம்பாயிலிருந்து சென்ற ஆங்கிலேயப்படை முறியடித்தது. கல்கத்தாவில் இருந்த ஆங்கிலேயத் தலைமை ஆளுநர், பம்பாய் ஆங்கிலேயரின் செயலை ஒப்புக்கொள்ளாமல் புனா பேசுவா அரசுடன் ஓர் நட்பு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார். அது புரந்தர் ஒப்பந்தம் என்று பெயர்பெறும். ஆனால், இலண்டன் நகரில் இருந்த கிழக்கிந்தியக் குழுமத்தின் உயர் நிருவாகிகள் பம்பாய் ஆங்கிலேயர் செய்ததையே ஆதரித்துப் புரந்தர் ஒப்பந்தத்தை மறுத்தனர். ஆகவே, மராட்டியருக்கு எதிராக ஆங்கிலேயரின் போர் தீவிரமாக கி.பி. 1778-இல் தொடங்கியது. ஆங்கிலேயரின் முன்னுக்குப் பின் முரணான அச்செயல்களைக் கண்டு வெகுண்ட குவாலியர்ப் பகுதியை ஆண்டு வந்த மகதாசி சிந்தியா என்ற தலைவர், பம்பாய்ப் படைகளை முறியடுத்து, கி.பி.1779 - இல் 'வராகன்' என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேயரைத் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்து ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையொப்பம் இடச்செய்தார். ஆயினும், கல்கத்தாவிலிருந்த தலைமை ஆளுநர் வராகன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துப் போரைத் தொடர்ந்தார். நானா பர்நாவிசு, மைசூர் மன்னர் ஐதர் அலி, ஐதராபாது மன்னர் நிசாம் ஆகியோருடன் இணைந்து கூட்டணி அமைத்து ஆங்கிலேயருடன் போர் செய்தார். ஆயினும், மராட்டியர் தோல்வியையே கண்டனர். இறுதியில் கி.பி. 1782-இல் போர் முடிவுற்றுச் 'சால்பை' என்ற இடத்தில் அமைதி ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. நானாபர்னாவிசும் மகதாசி சிந்தியாவும் ஆங்கிலேயரின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவராயினர். இந்தியாவின் மேலைப் பகுதியில் சால்செட்டுத் தீவு உட்படப் பல இடங்கள் ஆங்கிலேயர் வசம் ஆயின. மீண்டும் ஆங்கிலேயர் மராட்டியரின் உள்விவகாரங்

களில தலையிடும் வாயபபு உணடாகிறது. இரகுநாத ராவ தம் விருப்பம நிறைவேறாமல ஏமாநதார. சால்பை ஒபபநதம் அடுதத 20 ஆணடுகள அமைதி காத்தது.

இரண்டாம் மராட்டியப் போர் (கி.பி. 1803-1806)
இப்போர் வெல்லெசுலி பிரபு தலைமை ஆளுநராக இருந்தபோது நடைபெறறது. அபபோது பேசுவா பதவியில இருந்தவா இரணடாம பாசிராவ எனப வர் (பேசுவா பதவிக்கு ஆசைபபட்டு நிறைவேறா மறபோன இரகுநாதராவின மகன்). அவா பசீன நகரில ஒப்பநதம செய்துகொணடு வெல்லெசுலி பிரபு வினால ஏறபடுத்தப்பட்ட துணைபபடை உடன படிககையை ஏற்றுக்கொணடார. மறற மராட்டியத தலைவாகள அசசெயலை எதிர்த்தனர் குறிபபாகக குவாலியா நகரில் ஆணட சிநதியாவும, இநதூரில ஆணட ஒல்காரும் இணைநது பாசிராவைப பேசுவா பதவியினினறு நீககிவிட முயனறனர் வெலலெசுலி பிரபு விடுத்த எசசரிககைகளை அவர்கள புறக்கணிப் புச் செயதனா. மராட்டியருடன போர் ஏற்படுவதை வெலலெசுலி வரவேறறார். ஏனெனில மராட்டியத தலைவர்கள பிரான்சு அலுவலர்களைககொணடு தம் படைகட்கும் பயிற்சி அளிதது வநதனர். அத னால, மேறகு இந்தியாவில பிரானசின செலவாக்கு ஓங்கிவிடும் என வெல்லெசுலி அஞசினார். போரிடு வதன் மூலம மராட்டியத் தலைவாகளை அடககிப பிரான்சின செல்வாககை ஒழிததுவிட அவா திட்டமிட டார். மேலும், இராசபுதனத்தில மராட்டியத தலை வாகள தம ஆதிககத்தை விரிவாக்கி வநததையும் இப்போர் வழியே தடுத்துவிடவும தலைமை ஆளுநா எணணினார். அது தவிர மராட்டியத தலைவாகளுள ஒருவரான இரகோசி பானசுலே (நாகபூரில் ஆணட வா) ஒரிசாக கடற்கரைப் பகுதியில பெறறிருநத சில பகுதிகளை வெல்லுவதன் மூலம சென்னைககும் கல் கத்தாவுககும இடையே நேர்வழி ஆங்கிலேயா வசம் வநதுவிடும் என்றும வெலலெசுலி நினைத்தார். அனறி ருந்த நான்கு மராட்டியப் பெருந்தலைவாகளும் (1. குவாலியரில் ஆணட சிந்தியா மரபினர், 2. இநதூரில் ஆணட ஒல்கார் மரபினர், 3. நாக்பூரில ஆணட பான்சுலே மரபினர், 4. பரோடாவில ஆணட கெய்க்வார் மரபினர்) பேசுவாவைத் தத்தம் செல் வாக்குக்கு உட்படுததப் பல சூழ்சசிகள செய்து வந்த னர். புனா ஒரு சூழசசிக் களமாக இருநதது. ஆங்கி லேயரின் பாதுகாப்பில் இருநத சில சிற்றரசுகளில மராட்டியர் கொளளையிட்டு வந்தனர்.

போா கி.பி. 1803-இல் தொடங்கியது. வட இந் தியாவிலும் தக்காணத்திலும் பலஅரங்குகளில் போர் நிகழ்ந்தது. வட இநதியாவில் ஆங்கிலேயப் படை களுககுத் தலைவர் இலேக்கு பிரபு. தககாணததில் ஆாதா வெலலெசுலி(தலைமை ஆளுநர் வெலலெசுலி பிரபுவின தமபி,சில ஆணடுகட்குபபின வாட்டாலூப போர்ககளததில நெபபோலியனைத தோறகடிந்து வெலலிஙடன பிரபு எனற உயா பட்டததைப பெறற வர்) தலைமை ஏறறாா இரு அரஙகுகளிலும மகா ராட்டிரபபடைகள தோலவியுறறன. பல தோலவி களைக கணடு துவணட நாகபூாப் பானசுலே, மராட்டியக கூட்டணியிலிருநது விலகித துணைப படை உடனபடிக்கையில கையெழுததிட்டு ஆஙகி லேயருக்கு நணபர் ஆனாா. சிநதியாவின படை யும் (பிரானசுக்காரரால பயிறறுவிககபபட்டது) தோல்வியைக கணடது தொடககததில போரில சேராமல ஒதுஙகியிருநத இநதூா நகா ஒல்காா கி.பி 1804 - இல போரில குதிதது ஒருமுறை ஆஙகிலே யப் படைகளைத் தோறகடிததாா. ஆயினும, அடுத தடுத்த போாகளில தோலவியடைநது பஞசாபுககுத தப்பியோடி இரஞ்சிதசிஙகின உதவியை நாடினாா அது கிடைக்காமறபோகவே ஆஙகிலேயருடன அமைதி ஒப்பநதம செய்துகொணடாா பரோடா கெய்க்வாரும் ஆங்கிலேயரின நணபரானாா இவவிதம இரணடாம் மராட்டியப போரும ஆஙகிலேயருககுப பெருவெறறியாகவே முடிந்தது

மூன்றாம் மராட்டியப் போா (கி பி 1817 - 1819)
இப்போர் ஏசுடிங்சு பிரபு (Lord Hastings) தலைமை ஆளுநராக இருநதபோது நிகழநதது. இதறகு முககிய காரணம் பேசுவா இரணடாம பாசிராவின சூழச்சிகளேயாகும இரணடாம போரில் ஆஙகிலே யருடைய உதவியைககொணடு தம பதவியை நிலை நிறுத்திக்கொணட பாசிராவ, ஆஙகிலேயருககு எதிராகவே சூழசசியில இறஙகினார். பழைய நிலைக்கு மராட்டிய அரசைக கொணடுவரவும், பேசுவாவின மேலாணமையை மீணடும நிலைநாட் டவும் அவர் திட்டமிட்டாா அதறகாக அவா ஒல்காா, சிநதியா, பானசுலே ஆகியோருடன சதித்திட்டம் தீட்டி வந்தார். அததிட்டததில பரோடா கெயககவார் சேரவிலலை. கெய்கவாா மன்னரின் தலைமை அமைசசர் கங்காதா சாததிரி, பேசுவாவைச் சந்திககப புனா நகருக்கு வநத போது கொலை செயயப்பட்டாா அக்கொலைக்குப் பாசி ராவின நணபரும் அமைசசருமான திரியமபாகசி என பவரே காரணம். அவர் சிறை செய்யபபட்டாலும் தப்பியோடிச் சூழ்சசிகளில் ஈடுபட்டனர் பாசிராவின துரோகச் செயல்களை ஒற்றர்களின வழி அறிந்த ஆங்கிலேயர் பாசிராவை நெருக்கி ஒரு புதிய ஒப்பந தத்தில் கையெழுத்திட வைத்தனர். அபபுதிய ஒப பந்தம் திரியமபாக்சி ஆங்கிலேயரிடம ஒபபடைக்கப படவும், பாசிராவ மராட்டியக் கூட்டமைபபின தலைமைப் பதவியை விட்டு விலகவும் கொங்களுப்

பகுதி ஆங்கிலேயருக்கு உடைமையாக்கப்படவும் வழி செய்தது.

அதன் பின்னரும் பாசிராவ தம் சூழ்ச்சிகளை நிறுத்தவில்லை. பிண்டாரிகளை அடக்க ஆங்கிலேயர் நடவடிக்கை எடுத்தபோது புனாவில் குழப்பம் ஏற்பட்டு ஆங்கிலேயப் பேராளரின் அலுவலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. இதற்குப் பேசுவாவின் சூழ்ச்சியே காரணம் என்று ஆங்கிலேயர் புனா நகரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஆங்கிலேயப்படைகளிடம் அகப்படாமல் இடத்துக்கு இடம் ஓடிய பாசிராவ் இறுதியில் வேறு வழியின்றி சர் சான் மால்கம் என்ற ஆங்கிலேயத் தளபதியிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். நாக்பூர் மன்னர் அப்பாசிராவ் பான்சுலேயும் ஆங்கிலேயரிடம் தோல்வியடைந்தார். அவர் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். தப்பியோடிச் சீக்கிய மன்னர் இரஞ்சித் சிங்கிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். நாக்பூர் அரசு பான்சுலே வமிசத்துச் சிறுவன் ஒருவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதனுடன் ஓல்கார் அரசுப் பாதுகாவலராய் இருந்த துளசிபாய் என்ற பெண்மணி ஆங்கிலேயரிடம் நட்புடன் இருக்க விரும்பினாலும், இந்தூர் மராட்டியப் படைகள ஆங்கிலேயருக்கு எதிர்ப்பாகவே இருந்தன. அவர்கள துளசிபாயைக் கொலை செய்தனர். ஆங்கிலேயர் இந்தூர் அரசுமீது படை நடத்தி வெற்றி கொண்டனர். குவாலியரில் ஆண்ட சிந்தியா வமிசத்து மன்னர், தௌலத்ராவ் போரில் பங்கு ஏற்க இயாலதபடி ஆஙகிலேயர் தடுத்துவிட்டனர். இவ்விதம் மூன்றாம் மராட்டியப் போர் ஆங்கிலேயருக்குப் பயனுள்ளதாகவே முடிந்தது.

பெயரளவுக்கேனும் மராட்டியக் கூட்டரசு என்ற அமைப்பின் தலைமைப் பதவியான பேசுவா ஒழிக்கப்பட்டது. கடைசிப் பேசுவா ஆன இரண்டாம் பாசிராவ ஓய்வூதியம் அளிக்கப்பட்டுத் தம் எஞ்சிய வாழ்நாளைக் கங்கைக்கரையில் பிதூர் என்னும் இடத்தில் கழித்தார். அது நாள் வரை பேசுவாக்களின பிடியில் இருந்த (சிவாசியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த) மன்னர் பிரதாப்சிங்கு, சதாரா சிற்றரசுக்குத் தலைவர் ஆக்கப்பட்டார். நான்கு மராத்தியத் தலைவர்களின் அரசுகளும் பரப்புக் குறைக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயருக்கடங்கிய சிற்றரசர்கள ஆயினர். ஆங்கிலேய ஆட்சி இந்தியாவில் வலிமையாக ஊன்றிக்கொணடது.

செ.ஐ.

மராத்தான்: கிரேக்க நாட்டில் உள்ள ஆதென்சு நகரத்திற்கு வடகிழக்கே நாற்பது கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் மராத்தான் (Marathan) சமவெளி உள்ளது. அங்கே 12 மீட்டர் உயரத்திற்கு ஒரு மண்மேடு இருந்தது. அதற்குக் கீழே 192 வீரர்களின் எலும்புக் கூடுகள், கி.பி. 1890 ஆம்-ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை கி மு. 490-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மராத்தான் போரில் இறந்த ஆதென்சு நகர வீரர்களின் எலும்புக்கூடுகள என அறியப்பட்டன. மராத்தான் போர் கிரேக்கருக்கும் பாரசீகருக்கும் இடையே நடைபெற்றது. அப்போரில் பாரசீகப் பேரரசன் தரையசு (Darius – கி.மு. 521 – 485) கிரேக்கரை மிகக் கடுமையாகத் தாக்கினான். மிகச் சிறப்பாகப் போரிட்ட கிரேக்கர்கள் இறுதியில் வெற்றி பெற்றனர். அந்த வெற்றிச் செய்தியைப் பெய்டிப்பெடிசு (Pheidippides) என்ற கிரேக்க வீரன் ஆதென்சு நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து, 'நாம் வென்றுவிட்டோம், மகிழச்சியடையுங்கள்' என்று முழங்கிவிட்டு இறந்துவிட்டான். அந்த பெய்டிபெடிசைச்சிறப்பிக்கின்ற முறையில், கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டு ஆதென்சு நகரத்தில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்குப் பந்தயங்களில் மராத்தான் ஓட்டப் பந்தயம ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு மராத்தான் ஓட்டப்பந்தயம் உலகப்புகழ் பெற்றது. மராத்தான் ஓட்டப்பந்தயத்தின் நீளம் 1924-ஆம் ஆண்டு முதல ஏறத்தாழ 45 கி.மீ. என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

நா ப.

மராத்தி: இம்மொழி இந்தியாவிலுள்ள மகாராட்டிர மாநிலத்தில ஏறத்தாழ நான்கு கோடி மக்களால் பேசப்படுகிறது. இது மகாராட்டிர அரசின் ஆட்சி மொழியாக உளளது மத்தியபிரதேசம், குசராதது, ஆந்திரப்பிரதேசம், கருநாடகம், கோவா, தமிழ நாடு, கேரளம் போன்ற மாநிலங்களிலும் மராதது பேசுவோர் உள்ளனர்.

இந்தோ ஆரிய மொழியான மராதது வழங்குகின்ற இடமான மகாராட்டிர மாநிலத்தின் கிழககிலும் தெற்கிலும் முறையே தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற திராவிட மொழிகள சூழ்ந்துளளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேற்கிலும் கிழக்கிலும் குசராத்தியும் இராசசுத்தானியும், வடகிழக்கில் இந்தியும் பேசப்படும் இடங்கள் உள்ளன.

மராத்தியின் தோற்றம்: இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பததைச் சேர்ந்த மொழிகளை வடக்குப்பிரிவு, மத்திய பிரிவு, கிழக்குப் பிரிவு, மேற்குப் பிரிவு, தெற்குப் பிரிவு என்னும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துவர். தெற்குப் பிரிவிலுள்ள ஒரே மொழி மராத்தியாகும். இது முனபு மகாராட்டிரி (Maharastri) என்று வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஒரு காலததில் விந்திய மலையிலிருந்து கிருட்டிணா நதி வரை பரந்து கிடந்த பெரிய காடாக விளங்கிய மகாராட்டிரத்தில், சமசுகிருதத்தின் ஒரு பிரிவான பிராகிருதம் வழங்கி வந்தது. இதனையே மகாராட்டிரி எனற பெயரில் வடமொழி ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டதாகக் கூறுவர். பிராகிருதத்திலிருந்து சௌரசேனி, மகா

ராட்டிரி என்ற இரு பிரிவுகள் தோன்றினவென்றும் அவற்றிறகிடையே மொழி அமைப்பில குறிபபிடத் தக்க அளவு வேறுபாடுகள காணப்பட்டன வெனறும் கூறுவா. இம்மகாராட்டிரி, மகாராட்டிரி பிராகிருத மாக முதலில வளர்நது முடிவில் இபபோதைய மராததியாக ஆயிற்று எனபர்.

மராத்தியின் வளர்ச்சி: மராத்தி கி பி. 12 – ஆம நூற்றாணடுககு முன வரை இலககியங்களை ஆககு வதறகுரிய மொழியாக மதிக்கபபடவில்லை. சமசு கிருதம் அலலது பிராகிருதமே இலககியம் ஆககும மொழிகளாகக கருதபபட்டு இலககியஙகள அம்மொழி களில மட்டுமே படைககப்பட்டு வந்தன. மராததி கி பி. 12–ஆம நூறறாணடிலிருந்துதான இலககிய மொழியாகக கருதபபடும் நிலையை எயதியது. மராததிய இலக்கியததின் தொடககககாலம் கி.பி. 1188-இலிருநது கி பி. 1350 வரையுளள காலமாகும. மராத்தி கி.பி. 12 – ஆம் நூறறாணடைச சேர்நத யாதவ வமிசத்து அரசாகளின ஆட்சியில இலககிய மொழியின மதிப்பைப் பெற்று வளர்நது வந்தது. மகானுபாவ, வரகரிபநதா எனற இருபிரிவைச சோநத துறவியா இயற்றிய சமய நூல்கள அக் காலத்தைச சேர்நதவையாகும அவர்கள இயற்றிய நூல்களே மராததி மொழியிலுளள மிகப் பழைய இலக்கியங்களாகும்.

மகாராட்டிரத்தில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாணடில சமயக குழுக்கள பல இயங்கி வநதன. அவறறைச் சார்ந்தோர் தங்கள் மெய்ஞானக் கருததுகள் பாமர மக்களையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கு டன், மக்களின்மொழியான மராத்தியைத தங்கள கருத்தை வெளியிடும மொழியாகத தேர்நதெடுதத னர். அதுதான மராததி முதனமுதலாக இலககிய மொழியாக வளர்ந்த நிலையாகும். அக்காலததில சமூகத்தின் எல்லா நிலையிலிருந்தும் அடியாாகளும் இலக்கியப் படைப்பாளர்களும் தோன்றினர். சமுதா யத்தின வெவ்வேறு பிரிவைச் சோநதவர்களான பொற்கொலலர், குயவர், தோட்டக்காரா போனற எல்லோருமே மராத்தி இலக்கிய வெளியீட்டில முககிய பங்கு கொண்டனர். புகழ்பெற்ற இலக்கியப படைப்பாளாகளான ஞானதேவர், நாமதேவா, இரகசும்பர் போனறவர்கள அக்காலத்தைச் சேர்நத வராவர். அதனால், அக்காலததை மராததியில் ஏற் பட்ட சீர்திருத்தக் காலம் என்று குறிபபிடுவர்.

'விவேக சிந்து' என்னும் நூல் கி.பி. 1188-இல எழுதப்பட்ட புகழ்பெற்ற மராத்தி நூலாகும். ஞான தேவர் இயறறிய ஞானேசுவரி என்னும் நூல் மராத்தி யில் வெளிவநத புகழ்பெறற முதல் இலக்கிய நூலா கும். நாமதேவர் இயற்றியுள்ள பக்திப் பாடல்கள இந்தியா முழுவதிலும் பரவியுள்ளதைக் காணலாம். அவருடைய பாடலகளுள சில சீக்கியர்களின புனித நூலான 'ஆதிகிரந்தத்தில்' இடம் பெற்றுளளன.

ஆனால, கி.பி. 14, 15 – ஆம் நூற்றாணடுகளில் இசுலாமியா ஆட்சி ஏறபட்ட காரணத்தால மராத்தி மொழியை ஆதரிபபாா இல்லாத நிலை உண டாயிறறு. எனவே, மராததிய இலக்கிய வரலாற்றில அது ஓா இருணட காலமாகக் கருதப்படுகிறது. அக காலததில 14 விழுக்காடு மராத்திச சொறகள மட் டுமே பயனபட்டன எனபர். அதிலிருநது 300 ஆணடு களாக இருநது வந்த இசுலாமியர் ஆடசியில பாரசீக மொழியின செலவாககினைக் காணலாம.

பாரசீகத்திற்கு எதிரான இயக்கம கி.பி.17-ஆம நூறறாணடில் எழுநதது எனபர். அககாலத்தில்தான் சத்திரபதி சிவாசி, அதுவரை ஆட்சி மொழியாக இருநத பாரசீகத்திறகுப் பதிலாக மராத்தியை அந் நிலைக்கு உயாததினாா அது மட்டுமனறி மராத்தி யில் அரசியல் கலைச்சொறகளின பட்டியலை உரு வாக்கவும், மாதிரி அலுவலகக் கடிதஙகளைத தயாரிககவும் ஊககுவிததாா.

மராத்தி கி பி 18-ஆம் நூறறாண்டில் ஏற்பட்ட பேசுவாக்களின ஆட்சியிலும் போற்றுவார் இன்றித் தாழ்நிலையை எய்தியது. மராத்தியின் நிலையில கி பி. 18 – ஆம் நூற்றாணடிற்குப் பினபுதான மாற்றம் ஏற்பட்டு மறுமலர்ச்சி உணடாயிறறு.

மொழித்தூய்மை இயக்கம்: நெடுஙகாலமாக இலக்கிய மராத்தியில், சமசுகிருதம், பிராகிருதம் முதலியவற்றின செலவாக்கு மட்டுமனறிப் பாரசீக மொழியின் செல்வாக்கும மிகுதியாக இருநதுவந்தது. மராத்தியின் தனித் தன்மையைக் காக்கும் இயக்கங் கள் கி பி 18-ஆம நூற்றாணடின் முடிவில் தோன றின அதன் காரணமாகச் சமசுகிருதம், பிராகிரு தம், பாரசீகம் முதலியவறறின கலப்பின்றித் தனி மராத்தியில் எழுதும்போக்கு வளர்ந்தது.

அடுத்துத் தோன்றிய முக்கியமான இயக்கம் மராத்தி மொழியில் தோன்றிய மொழிச சீர்திருத்த இயக்கமாகும் ஆஙகில மொழியில உளளது போல, மராத்தி மொழியின சொறகள பலவற்றை எழுதி யிருப்பது போல் படிப்பது இல்லை. அதனால் எழுத் துக்கும் ஒலிப்புக்கும் தொடாபினறி இருநதது. அந் நிலையைச் சீர்படுததிச் சொற்களைச் சரியான எழுத்துகளில் எழுதவைத்த பெருமை ஆங்கிலேய ரான படைத்தலைவா காணடி (Candy) என்பவரைச சாரும். மராத்தி மொழியில் முறையான நிறுத்தக் குறியீடுகளை ஏற்படுததித் தநதவரும அவரேயாவர்.

வரலாற்றடிப்படையில் மொழி அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்: இக்கால மராத்தி பழைய மராத்தியின் அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றது. சான்றாக நான்காம் வேற்றுமை உருபு பழைய மராத்தியில் -'ச' (- S) ஆக விளங்க, இக்கால மராத்தியில் -'ல' ஆக விளங்குகிறது. பழைய மராத்தியின் பன்மை விகுதி - 'எ' இக்கால மராத்தியில் 'அ' வாக மாறியுள்ளது.

பழைய மராத்தி	இக்கால மராத்தி
சிவிதாச (jivitā sa)	சிவிதாலா (Jivitā lā) சிவால (jivāla) 'வாழ்க்கைக்கு'
மசசீ (majasī)	மல எனக்கு (mala)
மனுசயெ (manuṣye)	மன்ச மனிதர்கள் (manṣa)

மராத்தியின் தனித்தன்மை: இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மராத்தி மொழி, இந்தியாவின் தெற்கே பேசப்படுகிறது. புவியியல் அமைப்புப்படி இம்மொழி பேசப்படும் இடம் மற்ற ஆரிய மொழிகள் வழங்கும் இடத்திலிருந்து ஒதுங்கியுள்ளது. விந்திய மலைக்குத் தெற்கே பேசப்படுகிறது இம்மொழி. அதோடு மட்டுமன்றி மராத்தி பேசப்படும் இடம் தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற திராவிட மொழிகளால் சூழவும்பெற்றுள்ளது. இக்காரணங்களால், மராத்தி, இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்றாலும், மற்ற ஆரிய மொழிகளிலிருந்து மொழி அமைப்பின் பல நிலைகளில் வேறுபட்டு நிற்கிறது.

பெரும்பான்மையான ஆரிய மொழிகளில் உள்ள சகர உரசொலி (Spirant) மராத்தியில் காணப்படவில்லை. பிற ஆரிய மொழிகளில் உள்ள உயிர்ப்பு ஒலிகள் (Aspirated Sounds) பேச்சுவழக்கு மராத்தியில் மறைந்துவிட்டது. பெரும்பாலான ஆரிய மொழிகளில் ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் வேறுபாடு மட்டும் காணப்பட, மராத்தியில் அஃறிணை வேறுபாடும் உள்ளது. மராத்தியைச் சுற்றித் தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற திராவிட மொழிகள் உள்ளதால் அவற்றின் செல்வாக்கு மராத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறுவர். அதற்குச் சான்றாக சில திராவிட மொழிப் பண்புகளை மராத்தியிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுவர். மராத்தியில் 1) நாவளை மருங்கொலியும் (ள) (Retroflex lateral), அண்பல் மருங்கொலியும் (ல) (Alveolar lateral), வேற்று நிலை வழக்கில் (Contrast) அமைந்திருத்தல், 2) மொழி முதலில் வரும் உயிரொலிகள் 'இ'யும் 'உ'வும் முறையே யகர வகர உடம்படுமெய் (Off glide) பெறுதல், 3) திராவிட மொழிகளில் உள்ளது போன்ற அசையமைப்பு அமைந்திருத்தல், 4) தன்மையில் உளப்படாத் தன்மையோடு (ām hī நாங்கள்) உளப்பாட்டுத் தன்மையும் (ā paṇ நாம்) அமைந்திருத்தல் முதலிய மொழிப் பண்புகள் பிற ஆரிய மொழிகளில் காணப்படாதவை. இவை திராவிட மொழிகளின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் கருதுவர். ஒரு காலத்தில் மராத்தியின் முக்கிய கிளைமொழியாயிருந்த கொங்கணி, திராவிட மொழிகளின் செல்வாக்கின் மிகுதியாலேயே தனிமொழியாயிற்று என்று கூறுவர்.

கிளை மொழிகள்: மராத்தியின் எழுத்து வழக்கிற்கும், பேச்சு வழக்கிற்கும் வேறுபாடுகள் இல்லை என்று கூறமுடியாது. எழுத்து வழக்கு மராத்தியில் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் போன்ற மொழிகளின் செல்வாக்கு நெடுநாள்களாக இருந்து வருகிறது. பேச்சு வழக்கில் இவற்றின் செல்வாக்கு மிகக் குறைவு. எழுத்து வழக்கிலுள்ள மராத்தியின் உயிர்ப்பொலி (Aspirated sound) பேச்சு வழக்கில் இல்லை என்பர்.

எழுத்து வழக்கு	பேச்சு வழக்கு
சீப்பா (jī bhā)	சீப் (jīb) 'நாக்கு'

எழுத்து வழக்கிலுள்ள - 'எ' என்னும் பன்மை விகுதிக்கு (gā:ve கிராமங்கள்) இணையாகப் பேச்சு வழக்கில் - 'அ' (gā:va கிராமங்கள்) பயன்படுகிறது.

மராத்தியின் பேச்சு வழக்கில் பல கிளைமொழிகள் உள்ளன. இன்று வடக்குக்கொங்கணம், மத்திய கொங்கணம், முந்தைய தக்காணம், மத்தியபிரதேசம், இரத்தினகிரி போன்ற இடங்களில் இதன் வட்டார வழக்குகள் வழங்கி வருகின்றன.

கந்தேசி (Khanteshi), வைதர்ப்பி, தேசி (Deshi), நாகபுரி, இராசபுரி, வரகாடி, கொங்கணி (இது மகாராட்டிரத்தின் உள் மாவட்டங்களில் வழங்குவது; தனிமொழியாகிவிட்ட கொங்கணியிலிருந்து வேறுபட்டது) முதலியன மராத்தியின் கிளைமொழிகளாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. மகாராட்டிரத்தின் கிழக்கு ஓரத்தில் மராத்தியும் இந்தியும் கலந்த 'அல்பி' (Halbi) என்னும் வழக்குக் காணப்படுகிறது. கடற்கரையோரப் பகுதியில் வழங்கப்படும் கொங்கணி மராத்தியின் கிளைமொழியாக இருந்து இப்பொழுது தனிமொழியாக ஆயிற்று.

பொதுப் பேச்சுவழக்கு, பொது இலக்கிய வழக்கு என்னும் இரு பிரிவுகள் மராத்தியில் உள்ளன.

பொது இலக்கிய வழக்கு இலக்கியங்களிலும் அரசு ஆவணங்களிலும் பயன்படுகிறது. பொதுபபேச்சு வழககு அன்றாடப் பேச்சில பயனபடுவதோடு, இக கால இலக்கியங்களிலும் கையாளப்படுகிறது. புனே யில் பேசப்படும் 'தேசி'க் கிளைமொழி மராததியின் நிலைபேறு பெற்ற (Standard) பேசசு வழககாகக் கருதப்படுகிறது.

மராத்தி எழுத்து: மராத்தி மொழி முற்காலத்தில் நாகரி எழுத்தின கூட்டெழுத்து வடிவமான 'மோடி' எனற எழுத்தில எழுதப்பட்டது. ஆனால, இது அரசு ஆவணஙகளில் மட்டும் பயனபட்டது. இது சிவாசி மன்னரின் செயலாளராக இருந்த பாலாசி ஆவாசி (கி.பி.17-ஆம நூற்றாணடு) என்பவரால் உருவாக்கப பட்டது. தஞ்சையை ஆணடுவந்த மராத்திய மன்னர்களின் காலத்தில் இம்மோடி எழுத்து பயன்பட்டு வந்ததை, இப்போது சரசுவதிமகால நூல கத்திலுள்ள மோடி ஆவணஙகளால் அறியலாம்.

இன்று மராத்தி மொழி தேவநாகரி வரிவடிவத் தில் எழுதப்படுகிறது இதனைப 'பால் போத்' (Bal· Bodh) 'குழநதைகளுக்குப் புரியக் கூடியது'அதா வது மிக எளிதானது என்று மராத்தியர் குறிப்பிடுவர்.

ஒலியனியல்: பொதுவாகப் பிற ஆரிய மொழி களில் உளளது போன்றே மராத்தியின ஒலி அமைப்பு இருப்பினும, அணபல மருஙகொலியோடு (ல) நாவளை மருங்கொலி (ள) காணப்படுதலும், /c/, /c/, /z/, /z/ எனனும் ப[…] ஒ ரசொலிகளின தொடாச்சி (Series of Dental Affricates) காணபபடு தலும இதன் சிறப்புக் கூறுகளாகும. மேலும், மூக்கின ஒலிகள் (Nasalized Sounds) காணபபடுதலும் குறிப் பிடத்தக்கதாகும்.

முன்பு சொல் இறுதியில் வநத அ,இ,உ ஆகிய உயி ரெழுததுகள் இப்பொழுது மறைந்து விட்டனவாகக் கூறுவா. சொல நடுவில வரும் 'அ' அழுத்த அசையை அடுதது வரும்பொழுது நெடிலாக ஒலிக்கப்படுகிறது. குறில் 'அ' வும் நெடில் 'ஆ'வும பெருமபாலும் ஏகா ரத்துடன் மயங்கி வருகினறன. சான்று: பா பா ன (ம்) (bā pā-nā) பாபானெ (bā pā-n̄) 'தந்தையால்'

முன்னர்க் குறிப்பிட்டதுபோல் மொழி முதல 'இ'யும், 'உ'வும முறையே யகர, வகர உடமபடு மெய்கள் பெற்று வருகின்றன.

எ-டு.: யிக்கடெ (Yikkade) இநதத் திசையில்

வுத்யா (Ǔdhya) நாளை

மராத்தியில 'ஐ' 'ஔ' எனனும் சந்தியகரங்கள உள்ளன.

சொல்லியல் மராத்தியில ஆணபால, பெணபால, அஃறிணை எனனும வேறுபாடு உளளது அவவேறு பாடு தமிழில உள்ளது போனறு இயறகையாய அமைநதது அன்று. சானறாகத தமிழில அஃறிணை என்று குறிககப்படும பளா (Pha ḷā) 'கருமபலகை', குர்சீ (Khurcī) நாற்காலி, டேபல (tēbal) 'மேசை' முறையே ஆணபால், பெணபால், அஃறிணை எனறு மராத்தியில் குறிககபபடுகினறன. பெயர்சசொலலின பால அடிப்படையில் விகுதிகள் சோததுப பன்மை வடிவத்தைப் பெறுகின்றனா. 'ஆ' இறுதி ஆணபால ஒருமைப் பெயாசசொறகள் 'ஏ' இறுதியைப பெறறுப பன்மையாகின்றன

எ-டு.:

கோடா	(ghōḍā)	குதிரை
கோடே	(ghōḍē)	குதிரைகள

ஆனால் 'ஆ' இறுதிப் பெணபாற பெயாசசொறகள பன்மையில் எநத விகுதியும பெறுவதிலலை.

சாலா (sālā) பளளி, பளளிகள

இதுபோலவே 'ஈ' இறுதிப பெணபாற சொறகள 'யா' எனனும பனமை விகுதியைப பெற, 'ஈ' இறுதி ஆணபாற சொறகளும், அஃறிணைச சொறகளும பனமையில விகுதி எதையும ஏறபதிலலை.

எ-டு..

ஒருமை	பன்மை
பிசுவீ (pisvī) 'பை' (பெ பா)	பிசுவயா (pisvyā)
அதநீ (hattī) 'யானை' (ஆ.பா)	அததீ
பாணீ (paṇī) (அஃறிணை) 'தணணீா'	பாணீ

பெயருககு முனவரும பெயரடை, பெயாசசொல லின் பால, எண வேறுபாடுகளுககுத தகுநதவாறு மாறுகிறது.

எ-டு : பாதரா கோடா (pāthrā ghōḍā) (ஆ.பா.)	வெளளைக் குதிரை
பாத்ரீ காய (pāthrī gāy) (பெ பா.)	வெளளைப பசு
பாத்ரே கோடே (pāhtrē ghōḍē) (பன்மை)	வெளளைக குதிரைகள

பெயர்ச் சொறகளின வேறறுமை ஏற்கும் வடி வங்களும் பெயாச் சொறகளின் பால, எண வேறு பாட்டிற்குத் தகுநதவாறு அமைகினறன.

ஆமபா (ā bā) மாம்பழம்

(ஆ.பா.)

ஆம்ப்யாசீ கிம்மத் (abyāci Kimmat) மாம்பழத்தின் விலை

நதீ (nadi) நதி (பெ.பா.)

நதிசெ நாவ் (nadicē nāv) ஆற்றின் பெயர்

இடப்பெயர்கள்: மராத்தியில் தமிழில் உள்ளது போன்று தன்மையில் உளப்பாட்டுத் தன்மை இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

	ஒருமை	பன்மை
தன்மை	மீ (mī) நான்	ஆம்ஹீ (āmhī) நாங்கள்
		ஆபண் (āpaṇ) நாம்
முன்னிலை	தூ (tū) நீர்	தும்ஹீ (tumhī) நீங்கள்
படர்க்கை		
	தோ (tō) (ஆ.பா.)	தே (tē)
	தீ (tī) (பெ.பா.)	த்யா (tyā)
	தே (tē) (அஃறிணை)	தீ (tī)

இவை தவிரச் சுட்டுப் பெயர்களாக கா (இது) தோ (அது) ஆகிய இரண்டும் பயன்படுகின்றன

மராத்தியில் நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம் என்னும் மூன்று காலங்கள் உள்ளன. தமிழில் ஆகு என்னும் வினை, அவன் அரசன் ஆவான் என்று பெயர் வாக்கியத்தின் முடிவாக வருவது போல் மராத்தியிலும் 'ஆகு' என்னும் வினை பயன்படுகிறது.

நிகழ்காலம்

மீ பாரதீய ஆகே நான் இந்தியன் (ஆகிறேன்)
(mī bhāratīya āhē)

கே ஆம்சே கர் ஆகே இது என் வீடு (ஆகிறது)
(hē āmcē ghar āhē)

மராத்தியில் இறந்தகாலம் அம்மொழியில் அமைந்துள்ள சிறப்புக் கூறாகும். 'ல' என்னும் நடு ஒட்டு (infix) சேர்க்கப் படுவதால் இவ்வமைப்பு உண்டாகிறது.

மீ ஆம்பா கால்லா நான் மாம்பழம் தின்றேன்
(mi ābā Khāllā)

எதிர்காலம் - 'ஈல்' - 'ஈன்' போன்ற விகுதிகள் சேர்ப்பதால் உண்டாகிறது.

தீ பத்ர லி கீல் அவள் கடிதம் எழுதுவாள்
(ti patra lihīl)

எதிர்மறை நாகீ (nā hi) என்ற சொல்லைச் சேர்ப்பதன் மூலம் உண்டாகிறது.

தோ பாரதீய நாஹீ அவன் இந்தியன் அல்லன்
(tō bhāratīya nā hi)

உத்யா பாவூசு பட்ணார் நாகீ நாளை மழை பெய்யாது
(udhyā pāūs padṇar nā hi)

தொடரியல்: மராத்தி வாக்கியத்தில் எழுவாய் பயனிலை இயைபு காணப்படுகிறது.

மீ மும்பயிலா கேலோ (mī mumbaī la gē lō)	நான் பம்பாய்க்குப் போனேன்.
தூ கேலே (tū gē lē)	நீ போனாய்
தீ கேலீ (tī gē lī)	அவள் போனாள்
ஆம் கீ கேலோ (ām h igē lō)	நாங்கள் போனோம்
தும் ஹீ கேலாத் (tumhī gelāt)	நீங்கள் போனீர்கள்
தே கேலே (tē gē lē)	அவர்கள் போனார்கள்

ஆனால், இறந்த காலத்தில் வினை, செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாக அமையும்போது செயப்படுபொருளின் எண், பாலுக்கேற்றவாறு வினை மாறுபடுகிறது.

மீ ஆம்பா கால்லா (mi āba Khā llā)	நான் மாம்பழம் தின்றேன்
மீ ஆம்பே கால்லே mi ābē Khi llē	நான் மாம்பழங்கள் தின்றேன்

மராத்தியில் பெயரெச்சத் தொடர் தமிழில் உள்ளது போன்று அமைந்துள்ளது; பெயருக்கு முன் பெயரெச்சம் வருகிறது. ஆனால், பெயரெச்சம், பெயரின் எண், பாலுக்கேற்றவாறு மாறுபடும்.

வாசணாரா முல்கா (vācaṇārā mulgā)	படிக்கும் பையன்
காணாரீ முல்கீ (gāṇāri mulgi)	பாடும் பெண்
பள்ணாரங் வாசரு palṇārā vāsarū)	ஓடும் கன்றுக்குட்டி

சொற்களஞ்சியம்: மராத்தி, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளால் சூழப்பட்டிருப்பதன் காரணத்தால் அளவற்ற திராவிட மொழிச்சொற்கள் மராத்தியில் வழங்குவதைக் காணலாம்.

சானறாக

ஆயி (āi) தாய் (தமிழ் பேசசு வழக்கில 'ஆயி' என்ற சொல இதே பொருளில் வழங்குகிறது)

ஆசி (āji) பாட்டி. (கன்னடததில் 'அச்சி' என்ற சொல் இதே பொருளில வழஙகுவதைக் காணக)

ஆத்யா (ātyā) அத்தை

அங்கண் (angaṇ) முற்றம் கோ ச

துணை நூல்கள்:

Beames, J, A Comparative Grammar of the Modern Aryan Languages of India, Munshiram Manoharlal, New Delhi, 1970.

Berntsen, M. & Nimbkar, J., A Marathi Reference, Grammar, South Asia Regional Studies, Philadelphia, 1975.

Bloch, J., The Formation of the Marathi Language (Translation: Dr. Dev Raj Chanana), Motilal Banarsidas, Delhi, 1970.

Grierson, G.A., Linguistic Survey of India, Vol. II, Delhi, 1967.

Kale, K and Somen, A, Learning Marathi, Vishakha Prakashan, Pune, 1986.

மரியநாயகம் பிள்ளை: இவர் திருச்சிராப் பள்ளியைச் சேர்ந்த தருமநாதபுரம் என்னும் ஊரினர். இவர் கி பி. 1832 - ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தை சவரிமுத்துப் பிள்ளை எனபவர். பிரானசு நாட்டைச் சேர்ந்த கிறித்தவ சமயகுரு ஒருவர் ஞானப்பிரகாசர் என்ற பெயரில் தமிழகத்தில் பணி புரிந்து வந்தார். அவரிடத்தில் மரியநாயகம் பிள்ளை நான்கு ஆண்டுகள் சீடராக இருந்தார். தம் 26 - ஆம் வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டார். பின்னர், அரசுப் பணியில் சேர்ந்து பல ஊர்களில் பணியாற்றி னார். தம் சொந்த ஊருக்கு கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு திரும்பிவநது வாழ்நாளைக் கழித்தார். அக்காலங் களில் வாணிகம் செய்து பொருளீட்டினார்.

வாழ்க்கையில் தாம் உணர்ந்த அனுபவ உண்மை களை மரியநாயகம் பிள்ளை ஒரு நூலாக எழுதினார். அந்நூலுக்கு 'மரண சாசனம்' என்று பெயரிட்டார். அந்நூல் 10 தலைப்புகளில் 53 பிரிவுகளைக் கொண்ட தாக அமைந்தது.

கிறித்தவர்களின் செபமாலை 53 மணிகளை உடையது. அம்மணிகளின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப மரண சாசனம் 53 பிரிவுகளை உடையது என்று நூலாசிரியர் கூறுகிறார். நூலின 53-ஆம் பிரிவு மரண சாசனம் என்ற பெயருடையது. அதன் இறுதியில் அவவைம்பத்து மூன்று பிரிவுகளையும் கடவுள் தமக்கு அருளியதாகக் கூறுகிறார் மேலும், அதனைத் தம் மகனும் அவனுடைய பினனோரும் பினபற்ற வேண்டு மெனச் சொலவதுபோல் அமைததுள்ளார். அதனால தான் அநநூலுக்கு மரண சாசனம் என்ற பெயர் அமைந்துள்ளது அந்நூலினை மரியன்னைக்குக காணிக்கையாக்குகினறார். கிறித்தவ ஆன்மிகத தலைவர்களின அனுமதியுடன் கி.பி. 1891-ஆம் ஆணடு அந்நூல முதல் பதிப்பாக வெளிவநதது.

பக்தி விசயம, நலலொழுக்கம், பிளளைகள கடமை, பெற்றோர் கடமை, அனுபோக விருத்தாந தம், தொழில் முறை, பெண பாதுகாபபு, மஙகலோற சவம், வாழ்க்கை நலம், கடைசிப் பாகம எனபன மரண சாசனத்தில் அமைநத பத்துத் தலைப்புகள ஆகும்.

மரண சாசனம் இலக்கியத் தரமிககது சான றோர்களின நல்லுரைகளைத தன்னகத்துக கொண டது. அறநெறிகள, பழமொழிகள, சமயக் கருத்துகள ஆகியவறறை ஏறற இடஙகளில் பெற்று மிளிரும உரைநடை நூலாக விளஙகுகிறது. இர ஆ.

மரியம்மை: இவா இயேசுநாதரின தாய. சுவக்கிம், அனனம்மாள ஆகியோர் இவாதம பெற றோர். அவர்கட்கு நீண்டகாலம் குழநதைப பேறு இல்லை. இறையருளால் முதுமையில் பிறநத மகளே மரியம்மை யூதர்கள் பேசிவந்த கல்தேய மொழியில 'மரியம்' எனற சொல்லுககு எழுபது பொருள உணடு என்பர். அவறறுள் சிறந்தனவாகக் கருதபபடுவன 'தலைவி', 'அன்பு மிககவள்', 'கடலின் விணமீன' என்பவை.

எருசலேம் நகருக்கு அருகில் 'பெத்சாயிதா' எனனும் காரணப் பெயருள்ள 'மநதககுளம்' எனற இடத்தின அருகிலுளள ஒரு வீட்டில் மரியம்மையின பெறறோர் வாழ்நது வந்தனர். மரியம்மை அவ்வீட் டில பிறந்து வளர்ந்தாள் எனக்கருதபபடுகிறது அவ்விலலத்தில ஒரு பேராலயம எழுப்பப்பட்டு,அதறகு 'மரியம்மாள் பிறந்த ஆலயம்' என்னும் பெயா வழங்கபபட்டது.

உலகின் முதல்பெற்றோர் ஆதாம், ஏவாள எனறு கிறித்தவ மறை கூறுகிறது அவர்தம வழி வருவோா கருவிலேயே மாசு படிந்தவர்களாகின்றனா ஆனால், மரியம்மை மட்டும் அதற்கு மாறுபட்டுப் பாவவினை யின்றிப் பிறந்தாள் என்று நம்பப்படுகிறது

மரியம்மை

மரியம்மையை அவளுடைய பெற்றோர் மூன்றாம் வயதிலேயே தேவாலயத்துக்குக் கொண்டு போய்க் கடவுளுக்குக் காணிக்கையாக்கினர். அதை உறுதிப்படுத்தவே காணிக்கை மாதா திருநாள் கி.பி 12-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது

தச்சுவேலை செய்து எளிய வாழ்க்கை நடத்தி வந்த சூசை என்பவருக்கும் மரியம்மைக்கும் திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டது. இருவரும் தாவீது மன்னன் வழி வந்தவர்கள். யூத சட்டத்தின்படி ஒரு பெண் திருமணத்திற்கு முன், தான் பூண்டுள்ள நோன்பு குறித்துத் தன் வருங்காலக் கணவனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது கடமையாயிருந்தது. எனவே, மரியம்மையும் தான் கொண்டுள்ள கன்னிமை நோன்பைச் சூசையிடத்தில் கூறினாள். தானும் அத்தகையதொரு நாட்டம் கொண்டிருப்பதாகச் சூசையும் கூறினார். பின்னர், இருவருக்கும் திருமணம் நடந்தேறியது. மணவாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் நம்பிக்கையும் கொண்டு ஆன்ம ஒன்றிப்பில் இன்பம் கண்டு இருவரும் தூய வாழ்வு நடத்தினர்.

மரியம்மை, சூசை ஆகியோர் மணவாழ்வின் ஆறாம் மாதத்தில் கபிரியேல் என்ற பெயருடைய வானதூதன் மரியம்மையின் முன் தோன்றினான். தூய ஆவியின் ஆற்றலால் அவள் 'இறைமகனைக் கருவாகத் தாங்கி ஒரு மகனைப் பெறுவாய்' என்று அறிவித்தான். அதன்படி பெத்லகேம் என்ற ஊரில் மரியம்மை ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். கணவனை அறியாது கடவுள் அருளால் குழந்தை பெற்றதால் மரியம்மை 'கன்னித்தாய்' என்று போற்றப்படுகிறாள் 'அருள் நிறைந்த மரி என்றும் கூறப் படுகிறாள். இறைவனின் திருவுளத்திற்குக் கீழ்ப்பணிந்த வினாடி முதல் புனிதத்தொண்டு அலுவல்களோடும் அவள் பிணிக்கப்பட்டாள்.

ஏரோது மன்னனின் கொடுமைக்கு அஞ்சி மரியம்மையும் சூசையும் இயேசு குழந்தையை எகிப்து நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அவன் இறந்த பின்னர், மீண்டும் இசுராயேல் நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து நாசரேத்தூரில் வாழ்ந்து வந்தனர் கானாவூர் என்ற இடத்தில் நடந்த திருமணத்தில் மரியம்மையின் சொல்லுக்கு இணங்கியே இயேசுநாதர் தண்ணீரைத் திராட்சைச் சாறாக மாற்றினார்.

தன்மகன் இயேசுநாதர் சிலுவை சுமந்து எருசலேம் வீதி வழியே கல்வாரியமலை நோக்கிச் செல்லுகையில் மரியம்மை துயரம் நிறைந்த தாயாக

அவரைப் பின்பற்றிச் சென்றாள். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர் நீப்பதற்குமுன் தாயாகிய மரியம்மையைத் தம் அன்புச் சீடர் அருளப்பரிடம் 'இதோ உன் தாய்' என்று கூறி ஒப்படைத்தார். அதுமுதல் மனிதகுலம் முழுமைக்கும் அவள் தாயானாள்.

இயேசுநாதருக்குப் பின் சிறிதுகாலம் மரியம்மை உயிர் வாழ்ந்து திருச்சபையைப் பேணி வளர்த்தார். இறந்த மூன்றாம் நாள் உடலோடும் ஆன்மாவோடும் விண்ணுலகம் சென்றார் என்று, கிறித்தவ சமயம் கூறுகிறது. மரியம்மை விண்ணுலகம் சென்ற நாளாகிய ஆகஸ்ட்டு பதினைந்தாம் நாளை, கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்கள் இன்றியமையாத் திருநாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். மே மாதம் மரியம்மைக்குரிய மாதமாகக் கொண்டு கத்தோலிக்கர் வழிபடுகின்றனர். செப்டம்பர் மாதம் 8-ஆம் நாள் மரியம்மை பிறந்தநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

அடைக்கலமாதா, அமலோற்பவ மாதா, ஆரோக்கியமாதா, காணிக்கை மாதா, சகாயமாதா, தேவமாதா, பனிமாதா, மகிமைமாதா, வியாகுல மாதா போன்ற பற்பல பெயர்களில் மரியம்மை கூறப்படுகிறாள். அவள் உருவத் தோற்றத்தை நற்செய்தியாளர்களுள் ஒருவரான தூய உலூக்காசு ஓவியமாக வரைந்தார் என்பர். இயேசுநாதரின் சீடர்களுள் ஒருவரான தூயதோமையார் வழி, தமிழகத்திற்கு அவ்வோவியம் கொண்டுவரப்பட்டது என்றும், இப்போது சென்னையருகிலுள்ள பறங்கிமலையில் உள்ள தேவாலயத்தில் அது பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுவர். கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்கள் மரியம்மையைத் தாயாக வணங்குகின்றனர். வீரமாமுனிவர், மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை போன்றோரும் மரியம்மையைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டு பல இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். இக்காலக் கவிஞர் சிலரும் படைக்கின்றனர். இர.ஆ.

மரியா தெரசா: **(கி.பி. 1717 - 1780)**: ஆசுத்திரியாவை ஆட்சி செய்த ஆப்சுபர்க்கு வமிசப்புனித உரோமானியப் பேரரசன் ஆறாம் சார்லசின் (கி.பி. 1711 - 1740) ஒரே மகள் மரியா தெரசா (Maria Teresa). தாம் இறந்த பின்னர்த் தம் மகள் அரசி ஆக வேண்டுமென ஆறாம் சார்லசு விரும்பினார். அவருடைய பேரரசில் ஆசுத்திரியா, அங்கேரி, பொகிமியா, இலம்பார்சு, பெல்சியம் முதலான பகுதிகள் இருந்தன. மரியா தெரசா அரசி ஆவதற்கு மற்ற நாடுகளின் அரசர்களும் ஒப்புதல் அளித்தனர். அதற்குப் பொது வாழ்வு ஒப்புதல் (Pragmatic sanction-கி.பி. 1724) என்று பெயர்.

ஆறாம் சார்லசு கி.பி. 1740-இல் இறந்தார். மரியா தெரசா ஆசுத்திரியாவின் அரசியானார். ஆனால், அதே ஆண்டுப் பிரசியாவின் அரசர் மகா பிரெடிரிக்கு ஆசுத்திரியாவின் மீது போர் தொடுத்தது அதன் மாநிலமான சைலீசியாவைத் தாக்கினார். அப்போரில் பிரான்சும் இசுபெயினும் பிரெடரிக்குக்கு உதவின. அப்போர் ஆசுத்திரிய வாரிசு உரிமைப் போர் (கி.பி. 1740-1748) என்று கூறப்படுகிறது. போரின் இறுதியில் சைலீசியாவைப் பிரசியாவே வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோதே மரியா தெரசாவின் கணவர் முதலாம் பிரான்சிசு புனித உரோமானியப் பேரரசராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் (கி.பி. 1745).

போருக்குப் பின்னர் மரியா தெரசா ஆசுத்திரியாவில் பல நிதிநிலைச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். பிரசியாவிற்கு எதிராகப் பிரான்சுடன் நல்லுறவுகளை வைத்துக் கொண்டார். ஏழாண்டுப் போர் (கி.பி 1756 - 1763) தொடங்கிய போது ஆசுத்திரியா, பிரான்சு, உருசியா ஆகிய நாடுகள் இங்கிலாந்தையும் பிரசியாவையும் எதிர்த்துப் போரிட்டன. போரின் இறுதியில் மரியா தெரிசா நிலப்பகுதிகள் எவற்றையும் இழக்கவில்லை.

மரியா தெரசாவின் கணவராகிய புனித உரோமானியப் பேரரசர் முதலாம் பிரான்சிசு கி.பி 1765-ஆம் ஆண்டு இறந்துவிட்டார். அதையடுத்து மரியா தெரிசாவின் மகன் இரண்டாம் சோசப்பு (கி.பி 1765 - 1790) புனித உரோமானியப் பேரரசராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்தத் தேர்தலில் மரியா முக்கிய பணியினைச் செய்தார். அதன் பின்னரும் தம் மகனுக்குப் பலவிதங்களில் உதவி செய்தார். மரியா தெரசா கி.பி.1780-ஆம் ஆண்டு இறக்கும் வரை ஐரோப்பிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமானவராக விளங்கினார். அவருக்கு16 குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களில் 10 பேர், அவர் மறைவுக்குப் பின்னர் வாழ்ந்தனர். பிரான்சு நாட்டின் அரசர் 16 - ஆம் உலூயியின் மனைவி மேரி அண்டாய்னெ இந்த மரியா தெரசாவின் மகள் ஆவார். இவருடைய பேரன் பேத்திகள் பலர் ஐரோப்பிய அரச குடும்பங்களில் திருமணம் செய்துகொண்டனர். நா ப.

துணை நூல்:

Wallbark, T.W. and Taylor, A.M., Civilisation Past and Present, Chicago, 1955.

மரியானாசுத் தீவுகள்: பசிபிக்கு மாக்கடலின் மேற்கில் உள்ள மரியானாசுத் தீவுகள் (Marianas

slands) ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பொறுப்பாட்சிக்கு விடப்பட்ட பகுதிகளாகும் (Trust Territory).அமெரிக்க மாவட்டமாக அமைநத இவை, பிலிப்பைன்சுத் தீவுகளுக்குக் கிழககிலும், சப்பானுக்குத தெற்கிலும உளளன. இத்தீவுக் கூட்டத்தின் நீளம், வடக்குத் தெற்காக 563. கி மீ. இவற்றின் வடக்குத் தீவுகள மட்டும் 478 ச.கி.மீ. பரப்பு உடையன. இவற்றில் பெரும்பகுதி எரிமலைப் பாறைகள் நிறைந்தது. இவற்றின மக்களதொகை 16,780 (1980). தென் தீவுகளில் சுண்ணாம்புக் கற்பாறை வகைகள மிகுதி. மரியானாசுத் தீவுகளில் கரும்பு, காப்பிக் கொட்டை, தேங்காய் முதலியன சிறப்பாக விளைகின்றன. எரியகி (Phosphate), கநதகம், மங்கனம் முதலிய தாதுப்பொருட்கள் இங்கே கிடைக்கின்றன.

வரலாறு: பெர்டினாண்டு மெகல்லன், இத்தீவுக் கூட்டத்தை கி.பி. 1521 – ஆம் ஆண்டில் கணடுபிடித்தார். அவர் இதற்கு வைத்த பெயர் இலேட்ரோன்சு (Ladrones) தீவுகள் என்பதாகும். இசுபானிய ஏசு சங்கத்தினர், கி.பி. 1668 – ஆம் ஆண்டில் அங்கு வந்து, மரியானாசுத் தீவுகள் எனறு பெயரை மாற்றினர். இவை, கி பி. 1898 - ஆம் ஆணடு வரை இசுபெயினின (Spain) ஆதிக்கத்திறகு உட்பட்டிருந்தன. இததீவுகளில் குவாம் (Guam) தீவைத் தவிர மறறையன செருமனிக்கு கி.பி. 1899 – ஆம் ஆணடில் விறகப் பட்டன. குவாம்தீவை அமெரிக்கா பெறறது. இசுபெயினுக்கும், அமெரிக்காவுககும் கி.பி. 1898–ஆம் ஆணடில் நடைபெற்ற போரில் இசுபெயின் தோல்வி யுற்றதால் ஏற்பட்ட விளைவுகளே இவை. செருமனி பெறறுக் கொணட மரியானாசுத தீவுகளைச சப்பான், 1914–ஆம் ஆண்டு கைப்பறறிக் கொணடது. சருவதேசசஙகம், 1920 – ஆம ஆணடில இவறறைச் சங்கத்தின் ஆணைக்கு உடபட்ட சபபானியப் பொறுப்பாட்சியின்கீழ்க் (Japan's Mandates) கொணடு வநதது. இரணடாம உலகப போர்ககாலத்தில, 1944 – ஆம் ஆணடில் அமெரிக்கா மரியானாசுத தீவுகளைக் கைபபறறிக் கொணடது. போருககுப் பினனா 1947-இல குவாம் நீஙகலாக மறறைய தீவுகள் யாவும் அமெரிககப பொறுபபாட்சியின கீழ் இருப்பது எனபது ஐககிய நாடுகள சபையினால் ஏறறுக் கொளளப்பட்டது. தெ.பா.

மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். 'கிழார்' என பது உரிமையாளா எனறு பொருளபடும். மருஙகூர் எனற ஊர்க்குரிய பெருங்கண்ணனார் எனபவர் மருஙகூர்கிழாா என்று அடைகொடுத்து அழைக்கப் பட்டார். இவர் பாடியதாக அகநானூறறில் ஒரு பாடல் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுளளது. அதுவும் சில சுவடிகளில் நக்கீரர் பாடியதாகச் சுட்டபபட்டுள்ளது. எனினும், பெரும்பான்மை வழக்குப்பறறி அப்பாடலை (அகம். 80) மருஙகூர் கிழார் பெருங்கணணனார் பாடியதாகவே கொண்டு குறித்துள்ளனர் அகநானூறறுப் பதிப்பாசிரியர்கள்.

தலைவியைச் சந்திக்க இரவில அவள் குறித்த இடத்திற்கு வந்து நிற்கிறான் தலைவன். தலைவியை மணந்து வாழும் நினைவெழாமல் களவுவாழ்வில் காலம் கடத்தும் அவன் போக்கை மாற்ற வேண்டித் தலைவன,தலைவியைச் சந்திகக இயலாத வண்ணம் தடைகளை ஏற்படுத்திப பிரிவு பொறாமல அவனே திருமண ஏற்பாட்டில் முனையும நிலைக்குக கொணடு வருவதற்காகத் தோழி திட்டமிடுகிறாள. எனவே, அவனிடம், 'குளிர்ந்த அலைகள் வீசும் கடல சார்நத நெய்தல் நிலத்தின் தலைவனே, முதலைகளும், சுறா மீனும் வாழுகின்ற கடற்கழியையும் கடத்தற்கரிய குறுகிய காட்டு வழியையும் கடந்து இரவில் வருகிறாயே. எங்களுக்கு அது எவவளவு கவலைதரும் என்று எண்ணிப் பார்த்தாயா? அப்படியென்ன அடைதற்கரிய பொருள் இங்கிருக்கிறது என்று நீ இவ்வளவு இடர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் வருகிறாய்? உன செயல தலைவிக்குப் பொறுக்க முடியாத துனபம் தருகிறது. எனவே, அவள அஞ்சும் வகையில் நீ இப் படி இரவில் வாராதே. எங்கள தந்தை கடலிற் சென்று வலைவீசிப் பிடித்துவநத மீன்களின் வற்றல் காயுமிடத்தில் பறவைகளை ஓட்டிக் காவல் காப்பதற்காக நாஙகள் கடற்கரைக்குப் பகலில் வருவோம. ஆம்பற்கொடிகளை அறுத்துக் கொண்டு உருண்டோடும உன் தேரில், புன்னை மரங்கள பூக்களை உதிர்க்கும் கடறகரைச் சோலைககுப் பக்கத்தில வந்து பாா' என்கிறாள.

உடன்வாழும் உரிமைதரும் திருமணம தலைவியைத் தலைவன் அடைதறகெளிய பொருளாக்கும் என்னும் குறிப்பை உள்ளடக்கி 'நினக்கெவன அரியமோ யாமே' எனக் கேட்கும் தோழியின் சொல்லாற்றல் சிறப்பானது. மீ மு.

மருங்கூர்ப் பட்டினத்துச் சேந்தன் குமரனார்: இவர் சஙககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் முல்லைத் திணையைத் தம் பாடுபொருளாய்த் தேர்நதெடுத்துளளார். இவர்தம் ஒரே பாடல் நறறிணை 289-ஆம் பாடலாகஅமைந்துளளது.பிரிந்து சென்றிருநதான் தலைவன் ஒருவன. தலைவியும் காத்திருந்தாள. கார்வந்தும் அவன் தேர் வரவில்லை. எனவே, மனம் வருந்திப் பேசுகிறாள. 'பிரிவிடைப் பருவம் கணடு சொல்லியது' என்ற கூற்றில் அமைந்தது அப்பாடல் (நற்.289).

தலைவி 'தோழியே, தலைவர் சொன்ன சொல் தவறாது நடப்பவர்; நிலமே பெயர்ந்தாலும அவர் சொலலின் நிலை பிறழாது. அவ்வாறிருக்க, அவர் இனனும் வாராத போது, அவர் வருவதாய்க் கூறிச் சென்ற மழைககாலம வந்துவிட்டதே. காாகால மேகங்கள கடலில நீர் முகந்து எழுந்து வானில் இருள் கவியச் சோநது நின்று இடியுடன பெருமழையாயப் பொழிகின்றனவே. என மனம எப்படி நோகிறது தெரியுமா? முலலை நிலத்துக் கோவலர்கள் வெட்டிய பெருமரத்தின் வேரடிக கட்டையில இரவில தீக கொளுத்திவிட்டுத் திருமபிவிடுவார்கள. அவிப்பாரினறி அது அப்படியே வெந்து தணியும. தலைவனைப பிரிந்து வாடும் என் நெஞ்சின துயா நெருப்பையும ஆற்றுதறகு யாரும இனமையால் அது வேகிறது' எனகிறாள.

குறித்த காலததில திருமபி வாராத தலைவனைக் குறை கூற மனமிலலாத தலைவி, அவன வருமுன் மழை வந்ததே என மேகததைக் குறறஞ் சாட்டு கிறாள். தலைவன் அருளென்னும் நீரே அவள நெஞ்சக் கனலை ஆறறவலலது. அவன் அருளைப் பெறாத தால், புறத்தில மழைபெய்து புனமெலலாம குளிரந திருக்க, அகத்தில துயர் நெருபபு ஆறாமல் சுடுகிறது என்ற நிலையில் தலைவி இருந்தாள. மீ.மு

மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன் பூதனார்: சாத்தன பூதனார் என்ற இயற்பெயா கொண்ட இவர் மருஙகூர்ப்பாகை எனனும் ஊரைச் சேர்நத வராதல வேணடும மருங்கூர்ப்பட்டினம் எனற பெயராலும் அவவூர் வழஙகப்படும் எனபது சிலா கருத்து. மருஙகூர்ப்பட்டினம் பறறி நககீரா (அகம். 227) குறிப்பிட்டுளளார் தழும்பன எனபவனுககுரிய ஊணூர்க்கும அப்பாலுள்ளதென்றும் உப்பங்கழிகள் நிறைநத வளமான ஊர் எனறும் குறிக்கிறார். ஊர் எதுவாயினும் இவர் பாடிய பாடல ஒனறே ஒனறுதான (அகம். 327).

பாலைத் திணையில் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த பாடல் அது. பொருளீட்டச செலல வேண்டிய சூழலில் கடமையும் காதலும் இருவேறு புறம் ஈர்க்கச செல்லவேணடிய வழியின் கொடுமை மனத்தை மருட்டப் பொருளீட்டி வருமாறு தனனைத தூணடிய நெஞ்சைக் கடிந்துரைக்கிறான. 'நெஞ்சமே, கூடிவாழும் இன்பமும பிரிவின துனபமும் பகலும இரவும்போல் முரணபட்டவை. பிரிவெனபது துனபம தருவது. தலைவியுடன இனபுறறிருக்கும எனனை அதற்கு நேர்மாறான துன்பநிலை அடையும வழியில் துரத்துகிறாயே. இது முறையா? இச்செயலை நீ நனறாக எணணிததான துணிநததனையா? செல்ல வேணடிய வழியின் தன்மை எத்தகையது என்று உனக்குத் தெரியுமா? கானலை நீரெனறு கருதி விலங்குகள் அந்த மாயையின்பின் ஓடிக்கொணடிருக கும. பாலைநில வெம்மைக்குப் பழக்கப்பட்ட மரல் செடிகூட வாடிககிடககும். நிலம களர்பரந்து வெடிததுக் கிடக்கும். மலையிலிருந்து விழும அருவி போனறு பாறைமேல் நீணட பாம்புத் தோல்கள அசைந்தாடிக் கிடக்கும். மரங்களின் அடியில புற்றுப் படர்த்திருக்கும். வறண்ட கிளைகளில் காககைகள அமர்நதிருக்கும் வழிப்பறிக் களவராால கொலை செய்யப்பட்டு வீழ்நதுகிடக்கும பிணங்களின் நிணங களைக் கொத்திக்கொணடிருககும். மேலும் அங்குப் பொருள பெறும ஆசையால கொனற களவர்கள ஏதும் கிடைககாததால ஏமாந்து, எறிநத அம்புகள வீணாயினவே என்று வருந்தி நிறபர். அததகைய காட்டுவழியைக் கடக்கத் துணிநதாயே கடந்து சென்றபின் எம்மை நினைக்கவும உனனால முடியுமோ' என்கிறான்.

இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருவது வாழ்வின இயற்கை எனவே, இபபோது தலைவியுடன இன்புற்று இருநதாலும் ஏதேனும் ஒரு வகையில தானாக ஒரு துயரம் வரததான செய்யும. அதைத் தவிாக்கவும் இயலாது; தாங்கியே ஆக வேணடும என்று கூறும் உலகியற்கருத்து நயமிககதாகும. மீ.மு.

மருட்கை: தொல்காப்பியம கூறும எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகளுள் மருட்கை ஒனறு. ஏனைய மெய்ப்பாடுகளாவன, நகை, அழுகை, இளிவரல (இழிவு) அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை எனபனவாகும். மெய்ப்பாடாவது உளளததில் எழும் உணர்சசி மெயயின்கண் புலப்படத் தோன்றுதல் ஆகும். மருட்கை என்பது வியப்பு. இதனை 'மதிமை சாலா மருட்கை' எனபா தொல்காப்பியர் அறிவினைத் திரித்து வியபபூட்டுவது என்பது இதன பொருள் புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் ஆகிய இவை நானகு பற்றி வியப்புத் தோனறும்.

புதுமையாவது முனபு காணாத புதியதொன்றைக காணும்போது ஏறபடும் வியபபினைக்குறிககும. குன்றக் குறவர்கள் செங்குட்டுவன முதலியோரிடம் சென்று பொனபோனற பூக்களையுடைய வேஙகை மரநிழலில ஒரு முலை இழநதுவநது நின்ற ஒரு பததினிக்கு, விணணிலிருநது இறங்கிய தேவர்கள, அவள தன கணவனைக் காட்டி அவளோடும அவர்கள விணணுலகம் போனது தங்களுக்கு மிகவும் வியப்பாக இருநதது என்ற கருத்தமைந்த சிலபபதிகாரப பதிகததின் அடிகளில் புதுமைபற்றி வரும் வியப்பினை உணரலாம்.

பெருமை எனபது இதுவரை கணடனவற்றைக் காட்டிலும் மிகப் பெரியதாக உளளமையை

உணர்ந்து வியத்தல். தலைவி தன் தலைவன்பால் கொண்டிருக்கும் நட்பு இந்நிலவுலகினும் பெரியது, வானினும் உயர்ந்தது, கடலைக் காட்டிலும் ஆழமானது என்று கூறுவதைக் குறிக்கும் குறுந்தொகை மூன்றாம் பாடலில் பெருமை வியப்பு அமைந்துள்ளதெனலாம். சிறுமை என்பது மிக நுண்ணியவற்றைக் கண்டுவியத்தல். 'அது கடுகின்கண் பல துளைகள் போல்வன' என இளம்பூரணர் சிறுமையை விளக்குகிறார். கரிய பெரிய கண்களையுடைய நங்கையின் இடையைவிடச் சிறியது வேறொன்றில்லை என்னும் பொருளமைந்த, 'கடையிற் சிறந்த கருநெடுங்கண் பேதை, இடையிற்சிறிதொன்றில்' என்னும் அடிகளில் சிறுமை வியப்புப் புலனாவதை உணரலாம். ஆக்கம் என்பது, ஒன்றன் வளர்ச்சியைக் கண்டு வியத்தல். மரம் முதலாயின தம் அளவுமீறி வளர்ச்சியுறுதலும், மிகவும் வறுமையுடையவன் செல்வமிக்கவனாகிய தற்குக் காரணம் அறியாதவன் அதுகண்டு வியத்தலும், இளையவன் ஒருவன் வீர மிக்கவனாய்த் திகழ்தலும் இவைபோன்ற பிறவும் ஆக்கத்தின் பாற்படும். மிகச் சிறிய ஆலம் வித்தை நிலத்தில் இடின், அது நாளடைவில் முளைத்துக் கிளைத்து வானளாவிய மரமாக வளர்தல் போல அறத்தின் பயன் மிகச் சிறியதாயினும் அதை நல்லவர் அடைவாராயின், அது வானம் சிறிதாகும்படி பெரிதாக வளர்ச்சியுற்று அதனால் பலரும் பயனடைவர் என்னும் கருத்துடைய நாலடியார்ப் பாடல் (அறன் வலியுறுத்தல் – 8) ஆக்கம் பற்றி வரும் வியப்புக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். இவற்றினின்று புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் ஆகியன பற்றித் தோன்றும் மருட்கை மெய்ப்பாட்டின் திறம் தெளிவாகிறது. தா.ஏ.ஞா.

மருட்பா: வெண்பா முதலாகவும் ஆசிரியம் ஈறாகவும் அமையப் பெறுவது மருட்பா எனப்படும். மருள் மயக்கம், சேர்க்கை எனப் பொருள்படும். இரு பாக்கள் சேர்ந்து அமையப் பெறுவது மருட்பாவாகும். 'ஒரு பார்ப்பனக் குமாரனும் அரச கன்னியும் கூடி வாழ்தல் போல வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மருள் பூண்டு கூடி நிற்றலால் இது மருட்பா எனப்பட்டது' என்பர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளை.

நால்வகைப் பாக்களுக்கும் அமையும் ஓசைகள் அகவல், செப்பல், துள்ளல், தூங்கல் எனப்படும். மருட்பாவுக்குத் தனி ஓசை கூறப்படவில்லை. 'மருட்பா ஏனை இருசாரல்லது தானிது என்னும் தன்மை இன்றே' (தொல்.செ.85) என இதன் நிலையைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பர்.

பாநிலையில் இப்பா தொல்காப்பியத்தில் பேசப்படவில்லை. வெண்பாவின் பொருண்மையாகிய கைக்கிளையைப் பற்றிப் பேசுமிடத்தே, 'கைக்கிளை தானே வெண்பா ஆகி ஆசிரிய இயலான் முடியவும் பெறுமே' (தொல்.செ.119) என இதன் வடிவம் மட்டும் குறிக்கப்பட்டது.

பிற்கால இலக்கணங்கள் மருட்பாவுக்கு வடிவும் பொருண்மையும் வகுத்தன. தொல்காப்பியம் தரும் செய்தியே இப்பொருண்மைப் பகுப்புக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்க வேண்டும். வடிவநிலை தொல்காப்பியத்தில் தரப்பட்டதைவிடத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் பிற்காலத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

மருட்பாவில் வெண்பா முதலாகவும் அகவல் இறுதியாகவும் வரும் என்பது, 'வெள்ளை முதலா ஆசிரியம் இறுதி கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும், (காக்கை பாடினியம் – 86) எனக் காக்கைபாடினியத்திலும், 'வெண்பா முந்தி இறுதி அகவலது ஆகி முடியும் ... மருட்பா என்று இயம்புவரே' (வீரசோ. 119) என வீரசோழியத்திலும், 'மருட்பா, வெள்ளை வந்தபின் அகவல் ஈற்றில் மருளும் இயல்புடைத் தென்பது' (தொன்.விள.238) எனத் தொன்னூல் விளக்கத்திலும், 'புறநிலை என்று இப்பொருள்மிசை வெண்பா முதல் வந்து அகவல் பின் வருவது, மருட்பா எனப் பெயர் வைக்கப்படுமே' (மு.வீ.யா. செ.62) என முத்து வீரியத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது,

'பண்ணும் திறமும்போல் பாவும் இனமுமாம் வண்ண விகற்ப வகைமையால்-பண்மேல், திறம் விளரிக் கில்லதுபோல் செப்பல் அகவல், இசைமருட்கும் இல்லை இனம்' என மருட்பாவிற்கு இனமில்லாத் தன்மையை யாப்பருங்கல விருத்தி (யா.வி.55 மேற்.) விளக்குகிறது.

'பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை
வாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருண்மிசை
ஊனமில்லா
வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையு
மென்றால்
வண்பால் மொழிமட வாய்மருட் பாவெனும்
வையகமே'
(யா.கா.35)

என மருட்பா நால்வகைப் பொருள் பற்றி வரும் என யாப்பருங்கலக்காரிகையும், இலக்கண விளக்கமும், இலக்கண சூடாமணியும் கூறுகின்றன.

மருட்பாவில் வரும் வெண்பா இன்னிசை வெண்பாவாக இருப்பினும், வெண்பா முடியும்இடத்தில், அதாவது வெண்பாவின் ஈற்றடியின் இறுதியில் அவ்வழியின் எதுகை பெற்ற தனிச்சீர் வரும். சுவாமி

நாதம் மருட்பாவை ஆசிரிய வகையாகவே அடக்கிக் கூறுகிறது.

வெண்பா அடியும் ஆசிரிய அடியும் ஒத்து வருவன சமனிலை மருட்பா எனவும், ஒவ்வாது வருவன வியனிலை மருட்பா எனவும் பெயர் பெறும். அவை கூட்டி வழங்கும்போது, புறநிலை வாழ்த்துச் சமனிலை மருட்பா, புறநிலை வாழ்த்து வியனிலை மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்துச் சமனிலை மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்து வியனிலை மருட்பா, செவியறிவுறூஉச் சமனிலை மருட்பா, செவியறிவுறூஉ வியனிலை மருட்பா, கைக்கிளைச் சமனிலை மருட்பா, கைக்கிளை வியனிலை மருட்பா என அமையும்.

மேலும், காரிகை ஆசிரியர் கூறிய பா இலக்கணங் களுள் மருட்பா ஒன்றிற்கே இப்பொருள வரையறை கூறி இருப்பதும் குறிக்கத்தக்கது.

திருவலங்கல் திரட்டு, பிற்காலக் கலம்பக இலக் கியங்கள் போன்றவற்றில் மருட்பாக்களைக் காண லாம்.

வே.இரா.மா.

மருத்துவச் சட்டவியல்: நீதிமன்றங்கள் சட்டப்படியான நீதியை வழஙகுவதைத் தலையாய குறிக்கோளாகக்கொண்டு விளங்குகின்றன. அக்குறிக கோள் சிறந்த முறையில் செயறபட வேண்டுமாயின நீதிமன்றத்திற்கு வரும் வழககுகள் தொடாபான பொருண்மைகளின் மெய்ம்மைத் தன்மைகளை நீதி மன்றம் நுணுக்கமாக ஆராய வேண்டும். முரண பாடான சான்றுகள நீதிமன்றத்தின் முன்பு அளிக் கப்படும் போதும், சந்தர்ப்பச் சான்றுகள் மட்டுமே வழக்கின் ஆதாரமாகக் கொளளுகின்ற போதும், ஒரு செயலுக்குப் பலவிதமான ஆனால்தருக்க முறையாக ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய காரணங்கள் மெய்ப்பிக்கப் படும் போதும் நீதிமன்றம் அறிவியலின்படி ஒத்துக் கொள்ளத் தகுந்த பொருண்மைகளை ஆதாரமாக வைததே முடிவினைத் தரும். அத்தகைய தருணத்தில் மருத்துவர் சான்று என்பது இன்றியமையாத ஒன்று. அவ்வகைச் சான்று எந்த அடிப்படையில் தரப்படு கிறது என்பதையும் அது எந்த முறையில் தரப்பட வேண்டும் என்பதையும் சட்ட அமலாக்கத்திற்கு அதன் பயன்பாடுகள் யாவை என்பதையும் விவரிப் பதே மருத்துவச் சட்டவியல் ஆகும். இதனைச்சட்டஞ் சார்ந்தநோய் நொடிநூல் (Forensic Pathology), நஞ்சூட்டாய்வு நூல்(Toxicology), விரல் பதிவு ஆய்வு நூல் (Finger Print), நெஞ்சுத் துடிப்பளக்கும் கருவி (Cardiograph), ஊடுகதிர் நிழற்படம் (X-ray Photo), ஊடுகதிர்-கதிரியக்க ஆய்வுநூல் (Radiology) என்று பல வகையால் பாகுபடுத்தலாம்.

காயம, மரணம், கற்பழிப்பு முதலான குற்றங களை உறுதிப்படுத்துவதறகான சாட்சியம, வல்லுநர் கருத்தாகக கருதப்படுகிறது. அவருடைய அறிக்கை யையோ, சாட்சியத்தையோ மட்டிலும வைத்து நிகழநத குற்றமோ, சம்பவமோ மெய்ப்பிக்கபபட்டு விட்டதாகச் சொல்லி விட முடியாது. ஆயினும், மருத்துவரின சாட்சியமும், அறிக்கையும் மிக முககிய பங்கை, குறறசசாட்டு வழக்குகளில் வகிக்கின்றன என பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. எனவே, மருத்துவர், நம்பத்தகுந்த, விருப்பு வெறுப்பற்ற சாட்சியாக இருப்பதாலும், அவா குறுககு விசாரணைக்கு உட் படுத்தப்பட இருப்பதாலும், ஒருவா குற்றவாளியா, குறறவாளி அல்லரா எனபதை முடிவுசெய்யவல்ல முக்கிய சாட்சியாகக் கருதப்படுவதாலும, அவரால் நோட்டமிடபபடுகிற கருததில கொளளப்படுகிற முடிவு ஒவ்வொனறும நனறாக ஆராயநது சோதனை செய்யப்பட்ட 'மடிவாக இருக்க வேண்டும். அவ ருடைய சொந்தக கருததுரைகளையோ, விருப்பு, வெறுப்புத் தொடாபான உரைகளையோ கூறக கூடாது. மேலும, அவர் செய்கினற ஒவவொரு செயலையும், காணுகின்ற காட்சிகளையும், விளைவு களையும், அவ்வப்போது குறிப்பு எடுத்து வைத்துக் கொள்ள வேணடும்.

மருத்துவ அறிக்கையின்றி மரணம எதனால நிகழ்ந்தது என்பதனைக் கூறமுடியாது எனபதைக் கீழ்க்காணும் எடுததுக்காட்டு விளக்கும்.

ஒரு சமயம் மருத்துவ வல்லுநரும், மருத்துவச் சட்ட நிபுணருமான மோடி எனபாருககு இராசாராம் என்பவரின் பிணம ஆய்வுககாக அனுப் பப்பட்டது. அத்னோடு அனுப்பப்பட்ட காவலரின அறிக்கையில், 'இடப்புறத தாடை வெட்டப்பட்டிருக் கிறது; இடப்புற விலாயில கூரிய கருவி துளைத்துச் சென்றிருக்கிறது; மேலும், இடுப்பிலும், நெஞ்சிலும், காலிலும், சிராய்வுக் காயங்கள் உளளன' எனறு எழுதப்பட்டிருந்தது. அவையெலலாம், பிண ஆய்வின போது காவலதிகாரி கணடுபிடித்த உணமைகள. மோடி பிணத்தை ஆய்வு செய்து பார்த்ததில அவ் விதமாகச் சொலலப்பட்ட எநதக் காயமும் காணப படவிலலை. மேலும், தொடர்நது ஆய்வை நிகழ்த்தி னார். அதன் பலனாக, கழுத்தில சுற்றப்பட்டிருநத கயிறு நெருக்க, சஙகறுபட உயிர் போக்கப்பட்டிருப்ப தாகக் கணடு, தம் பிண ஆய்வு அறிககையில் அதைக் குறிப்பிட்டார். உணமையைக்கணடு பிடிப்பதில மருத்துவர் எவ்வளவு உனனிப்பாகச் செயறபட வேண்டும் எனபதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மருத்துவச்சான்று: மருத்துவச் சட்டத்தின ஒரு பகுதி மருத்துவச் சாட்சியம் (Medical Evidence).

காயப்படுத்தப்பட்டவரை ஆயவு செய்கின்ற மருத்துவா, அவருடைய பெயரையும், அவரோடு வந்த காவலரின எண்ணையும், அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளத்தக்க குறிகளையும் குறிப்பிட வேண்டும். பின்னா, ஆயவு செய்த நேரம, நாள், மாதம், ஆண்டு முதலானவற்றையும் நுட்பமாகக் குறிப்பிட வேணடும். அதறகெனத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற தனியான படிவஙகள வழங்கப்படும். அவற்றில் அககுறிப்புகளைக் குறித்தனுப்ப வேண்டும்.

காயத்தின தன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேணடும். வெட்டுக் காயமா, உராய்வா,சிராய்ப்பா, எரிகாயமா, முறிவா, மூட்டு நெகிழ்வா என்பது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேணடும். எத்தனை காயங்கள் காணப்பட்டன, கூரிய கருவிகளால் ஏற்பட்ட காயமா, மொட்டை, மழுங்கல், கட்டைக் கருவிகளால் ஏற்பட்டதா என்ற கருத்தையும் தெரிவிக்க வேணடும். காயத்தின் நீள, அகல, ஆழத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும். வேற்றுப் பொருள் ஏதேனும் காயத்தில் காணப்பட்டால் அதையும் குறிப்பிட வேணடும். உடம்பின் எப்பகுதியில் காணப்பட்டன எனறும் நுட்பமாக அளந்து குறிப்பிட வேண்டும். காயம் ஏறபடுத்தப்பட்டது, எலும்பையும் பாதிதது இருக்குமானால் அதையும் குறிப்பிட வேணடும் சிறு காயமா பெரியகாயமா, உயிருக்கு அபாயம் விளைவிக்கும் காயமா எனறும குறிப்பிட வேணடும். பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதமெனக் கருதப்படுபவற்றைக் காவல் அலுவலர், அனுப்பியிருந்தால் அதில் ஒட்டிக் கொணடிருக்கும் இரத்தக்கறை, உதிர்ந்தமயிர், துணடுத்துணி, நூல் முதலியவற்றைக் கவனமாக ஆய்ந்தறிந்து பின்னர், அவறறை உறையிட்டு, இடுகுறியிட்டுக் காவலரிடம் கொடுக்க வேண்டும். உடுத்தியிருந்த துணி, அதில் காணப்படும் வெட்டு, கரைசல், கணணீர்த்துளி, இரத்த அடையாளங்கள முதலியவறறையும் ஆய்வு செய்த பின்னர்க் காவல அலுவலரிடம் கொடுத்துவிட வேணடும். அவை மேல ஆய்வுக்கு அனுபபி வைக்கப்படும. பயன்படுத்தப்பட்ட கருவியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காயம் மரணத்தை விளைவித்திருக்க முடியுமா என்பதை முடிவு கட்ட மருத்துவச் சாட்சியம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஏற்படுததப்பட்ட காயம மரணததை விளைவிககப் போதுமானதா, அதிர்ச்சியால மரணம் ஏறபட்டதா, இரதத நாளங்கள தடைபட்டு மரணம் ஏற்பட்டதா எனபனவற்றைக் குறிப்பிடுவதோடு, விளைவிக்கபபட்ட காயம்தான் மரணத்திற்குக காரணமா, அனறி வேறு ஏதேனும் காரணமா எனபதையும் குறிபபிட வேணடும். மரணம் இயற்கையானதா, தறகொலையா, கொலையா, தற்செயல நிகழச்சியா எனனும உணமையை முடிவுசெய்வதற்கு நீதிமனறங்களில மருததுவரின உதவி நாடப்படும். அப்பொழுது தவறின்றி ஒழுங்குபட உணமையை அறிவியல் முறைப்படி எடுத்துரைக்கும் வல்லுநராக மருத்துவரின் சாட்சியம் கருதப்படுகிறது. மருத்துவரின் அறிக்கை, காவல் அலுவலரின புலனாய்வு அறிக்கை, சாட்சிகளின கூற்றுகள, ஆகிய அனைத்தும் ஒப்பு நோக்கப்பட்டு அவற்றிற்கிடையேயான முரண்பாடுகள் பற்றிக் குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்தி நீதிவழங்குகிறது.

மருத்துவச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி இனம் காட்டுதல் அல்லது அடையாளங் கண்டுகொள்ளுதல் (Identification) ஆகும். குற்ற வழக்குகளில் தலைமறைவான குற்றவாளிகளையும், கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு ஆகிய கொடிய குற்றங்களில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களையும், அடையாளஙகாட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுபோலவே பிறந்த குழந்தை மருத்துவமனையில் மற்றைய குழந்தைகளுடன் கலந்து விடும்பொழுது அடையாளம் காட்ட வேணடிய நிலை ஏறபடும். காணாமற் போன குழநதை, தன்னை யார் என்ற விவரம் கொடுக்க முடியாத நிலையிலும், வயது வந்தோர் நினைவாற்றலை இழநது திரியும் நிலையிலும் அடையாளம் காட்ட நேரிடும். அதுபோலவே, இறந்து போனவரின் உடலை அடையாளங் காட்ட வேணடிய நிலையும் ஏற்படலாம் அப்பொழுது மருத்துவர் இனம், வயது, கால், அங்க அவயவ அமைப்பு, மயிர், விரல் அடையாளங்கள், தழும்புகள், பச்சை குத்திய குறிகள், பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள், மோதிரம், காதணி போன்றவை, துணியில் இருந்த அடையாளக் குறிகள் முதலியவற்றைச் சோதித்து அடையாளங்காட்டுவார்.

மருத்துவச் சான்று தருகின்ற மருத்துவரையும் ஏனைய சான்றாளர்கள் போலக் குறுக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டியதிருப்பதனால் வழக்குரைஞர்களும் மருத்துவச் சட்டவியலில் தேர்ச்சி பெற்றுத் திகழ வேணடியது அவசியமாகும். மருத்துவர் செய்ய வேண்டிய சோதனைகளைச் செய்யாது, மருத்துவச் சான்றிதழ வழங்குவது என்பது முடியாத செயல் அன்று. எனவே அவற்றைக் குறுக்கு விசாரணை செய்வதின்மூலம் உணமையை வெளிக்கொண்டு வந்து குற்றமற்றவரைக் காக்க இயலும். எனவேதான், மருத்துவச் சட்டவியலில் மிகத் தேர்ச்சி கொணட வழக்குரைஞர்கள் மட்டுமே புகழ்பெற்ற குற்றவியல் வழக்குரைஞர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

எச்.எம் அ.

மருத்துவச் சமூகவியல்,பொதுச் சமூகவியலின் சிறப்புத்துறைகளுள் ஒன்றாகும். இது 20-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய துறை; அமெரிக்கச் சமூக அறி

வியலில் தனித்துறையாக இந்நூற்றாண்டின் இடைக் காலத்தில் ஏற்கப்பட்டது. இத்துறையின் அணுகு முறைகளும் கருத்துகளும், சித்தமருத்துவம், ஆயுர் வேத மருத்துவம் முதலான இந்திய மருத்துவத் துறைகளிலும், மேல்நாட்டு மருத்துவத துறைகளி லும பல நூற்றாணடுகளாக இருந்து வநதிருக்கின் றன. இத்துறைக்கு நலவாழ்வுச் சமூகஇயல் (Health Sociology) எனனும் புதிய பெயர் 1986 - இல இந்தி யாவில கூடிய உலகச் சமூகவியல் கூட்டத்தில்(World Congress of Sociology) ஏற்றுக் கொளளபபட்டது.

மருத்துவச் சமூகவியல்(Medical Sociology) தனித் துறையாக அமைந்ததற்கு, மேல்நாட்டு மருத்துவத் துறைகளில் தோனறிய புத்தமபுதிய மாற்றங்களை யும், ஐரோப்பியத் தொழிற்புரட்சியின விளைவாகத தோன்றிய முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையையும, சோவியத்து ஒன்றியம்,சீனாஆகிய நாடுகளில் தோன் றிய புதிய சமத்துவச் சமுதாய அமைப்பையும் காரணங்களாகக் கூறலாம்.

பழங்கால மருத்துவ முறைகளில், நோயின்றி வாழ்பவரை நல்வாழ்வு வாழ்பவரென்றும், நோயு டன் வாழ்பவரைப் பிணியாளர் என்றும் கருதி, நல்வாழ்விற்குத் தேவையான உணவு, உடை, சுற்றுப் புறச் சூழ்நிலை, சுகாதாரம், உடற்பயிற்சி, பொழுது போக்கு முதலியவற்றை வற்புறுத்தினர். நல்வாழவை ஒவ்வொருவரும் அடையவேணடும் என்றும், அதை அடைவதற்குரிய அமைப்பையும், சூழல்களையும அமைத்துத தருவது அரசனின் கடமையெனறும் கூறினர். நோயவாய்ப்பட்டவர் தம் முயற்சியால் உடலநலம் திரும்பப்பெறுவதும், அது இயலாதபோது மருத்துவரின் உதவியுடன் உடல்நலம் அடைவதும் கடமைகளாகக் கருதப்பட்டன. அக்காலத்தில மருத்து வம் மதத்தோடு இணைக்கப்பட்டுச் சமய குருமார்கள மருத்துவர்களாக இருந்தனர். சமய குருககளாகிய மருத்துவர்கள் அரசாகளிடம் செல்வாக்குப் பெற்று அரசனின உதவியால் தம மருத்துவ அறிவைப் பரநது பட்ட மக்களுக்கும் பயனபடுமாறு செய்தனர். அந் நிலையில் நோயாளிகள் மருத்துவரிடத்திற்குச் செல் வதும், மருத்துவர்கள் நோயாளிகளின் வீடுதேடிச சென்று சேவை செய்வதும் பொதுவாகக் காணப் பட்டன.

இங்கிலாந்தில் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாணடிற்குப் பினனர்த் தோன்றிய தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக அறிவியலிலும் மருத்துவத்திலும் பல புதிய கண்டு பிடிப்புகள் நிகழ்ந்தன. அவை நோயைக் கணடறிவதி லும், நோயைக்குணப்படுத்துவதிலும், தொறறுநோய் களைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் புரட்சிகர மாறறங் களைத் தோற்றுவித்தன. அதன காரணமாக இறப்பு விகிதம் வெகுவாகக் குறைந்தது. அதனால நோயைக் கணடறியும் போதும், நோயைக் குணப்படுத்தும் போதும, குணமடைந்தபின் குடுமபம் சமுதாயத தோடு ஒருங்கிணையும் போதும் தோன்றுகினற சமு தாய உளவியல் சிக்கல்களை அறிநது செயறபடுகின்ற முறை மேல்நாட்டு மருத்துவ முறைகளில குறையத தொடங்கியது அச்சமயத்தில் மேலை நாடுகளிலும், குடியேற்ற நாடுகளிலும, மருத்துவமனைகள தோன றத் தொடங்கின. நோய்வாயப்பட்ட மனிதன வீட்டி லிருந்து மருத்துவ மனைக்குச செனறு, புதிய சூழ நிலையில் மருத்துவா, செவிலியர் உதவியுடன மருத்து வம் செய்து கொளளும் பொழுது புதிய சிககல்கள தோனறின. நோய்வாய்ப்பட்ட மனிதன், முழு மனித னாக இல்லாமல், நுணகிருமிகளால் தாககப்பட்ட விலஙகாகக் கருதப்பட்டான. அததகைய அணுகு முறை நுண்கிருமிகளின் காலத்தில (Bacteriological Era) வெகுவாகக் காணப்பட்ட அணுகுமுறையாகும்.

சிக்மண்டு பிராய்டின்(Sigmund Freud) கருததுகள சிறப்பிடம பெறததொடஙகிய பொழுது, மனி தனின நோய்களுக்குச் சமூகக் காரணிகள உளளன என்பது சான் சுனோ (John Snow) போனறோரின கொளளை நோய் இயல (Epidemiology) அணுகு முறைகளின் மூலம நிரூபிககப்பட்டது.

இதனிடையே, உலகெங்கிலும உற்பததி முறையி லும மாபெரும மாற்றஙகள தோனறியதன காரண மாகத் தொழில் மயமாதலும, அதன் காரணமாக, நகர்மயமாதலும் முககிய சமுதாய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தன. முதலாளித்துவத தொழில முறையின காரணமாக நகரஙகள தோனறின. நகர மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள பரம்பரை வாழ்ககை முறைகளி லிருந்து மாறுபட்டன. கூட்டுக் குடுமபஙகள தனிக் குடும்பங்களாக மாறின. குடும்பங்கள செய்துவந்த பல்வேறு செயலாககங்களை, இரணடாம் நிலைக் குழுக்கள செய்யத்தொடங்கின. அவறறில மிக முககிய மான ஒனறு உடல் நலனைப் பேணுகினற மருதது வப் பணி வீட்டிலிருந்து மருததுவ மனைக்கு மாற்றப் பட்டதாகும்.

குடும்ப மருத்துவர் பேணுதல் போய் மருததுவ அலுவலர்களின கண்காணிப்பில செவிலியாகள் பேணு வது வழக்கமாகிவிட்டது. அமமாறறததில் நோயி னால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமக்கும, மருத்துவருக் கும் இடையில பெரிய இடைவெளி இருப்பதைக் கணடு ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொளளாத நிலை யில எப்பொழுதும் செவிலித்தாயையோ, வேறு ஒரு வரையோ, நாடுகினற நிலை உணடாயிற்று. நோய்க் கான சமூகக் காரணிகள் ஒதுக்கப்பட்டதன் காரண மாக நோயை முழுவதும் குணபபடுத்துவதும், திரும்ப

வும் வாராமல் தடுப்பதும், பெரிய சிக்கல்களாயின. குறிப்பாக உளநிலை நோயாளிகள் சமூகத்தில் மீண்டும் சேர்ந்து நோய் திரும்பாமல் இருக்குமாறு செய்ய வேண்டியதுகடனாயிற்று. அக்குறைகளைச் சரிசெய்யச் சமூகவியலின் அறிவும், அனுபவமும் தேவையாயின.

அதைப் போல, மருத்துவ மனைகள், பல துறைகளையும், பகுதிகளையும் கொண்ட ஒரு சிக்கலான அமைப்பாயிற்று. மேலும், மருத்துவர், செவிலியரைத் தவிர, ஊடு கதிர் (X-ray) படம் எடுப்பவர், சோதனைச் சாலை அறிஞர் (Laboratory Scientists), தொழிற்பயிற்சிச் சிகிச்சையாளர் (Occupational Therapists), பயிற்சிமுறைச் சிகிச்சையாளர் (Phisiotherapists) ஆகிய பல்வேறு நிபுணர்கள் அந்த நிலையை மேலும் சிக்கலாக்கினார்கள். அதனுடன், நோயாளி ஒருமருத்துவரைப் பார்த்து மருத்துவம் பெறுவதற்குப் பதிலாக, பல்வேறு சிறப்புத்துறை மருத்துவர்களிடம் வெவ்வேறாகச் சோதனை செய்து தங்கள் மருத்துவம் பெற வேண்டியதாயிற்று. அதன் விளைவாக நோயாளி, மருத்துவருக்கிடையேயுள்ள உறவிலும் நோயாளி செவிலியர்களுக்கிடையேயுள்ள உறவிலும், நோயாளிகளுக்கும் மற்ற நிபுணர்களுக்குமிடையேயுள்ள உறவிலும் சிக்கல்கள் தோன்றின. அதுபோலவே, மருத்துவர்களுக்கு இடையேயும், மருத்துவர்களுக்கும் செவிலியர்களுக்கும் இடையேயும், மருத்துவர்களுக்கும் மற்ற நிபுணர்களுக்குமிடையேயும் சிக்கல்கள் தோன்றின. அச் சிக்கல்கள் அனைத்தையும் தீர்த்து, நோயாளிக்கு மருத்துவர்களின் சேவைகளையும் மருத்துவ மனைகளின் சேவைகளையும், பெற்றுத்தர சமூகவியல் அறிஞர்களின் அறிவும், அனுபவமும் தேவைப்பட்டன.

ஒரு சமுதாயம் குறிப்பிட்ட உற்பத்தி இலக்கை அடைய வேண்டும் என்றால், உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் உடல் நலத்துடன் இருக்கவேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். அதனால்தான் முதலாளித்துவ நாடுகள் பொதுச்சுகாதாரத்தையும், உடல்நலத்தையும் பேணுவதில் ஆர்வம் காட்டின. சிறந்த உணவு, இருக்க இடம், உடுக்க உடை, தொற்று நோய்கள் வாராது தடுக்கப்பட்ட பாதுகாப்பான சுற்றுப்புறச் சூழல் திட்டம் ஆகிய செயல்களின் மூலம் மக்கள் நலனைக்காக்கத் தொடங்கினர். பன்னாட்டு வாணிகத்தின் மூலம் பெற்ற உபரி வருமானத்தின் ஒரு பகுதியைப் பொழுது போக்கு, விளையாட்டு ஆகிய நலவாழ்வுத் திட்டங்களுக்குச் செலவிட்டு உடல் நலத்தையும், நல்வாழ்வையும் பேணிக் காத்தனர். அச் செயல்களில் பின்னடைவும், முன்னேற்றமும் ஏற்படும் பொழுதும், ஒவ்வொருவருக்கும் சமவாய்ப்பும் சமவசதிகளும் கிடைக்காத பொழுதும் அதற்கான காரண, காரியங்களையும் சரி செய்யும் வகைகளையும் அறிவதற்குச் சமூகவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தேவைப்பட்டனர்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின், அக்டோபர்ப் புரட்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய பொதுவுடைமைச் சோவியத்து ஒன்றியத்திலும், அதன்பின் தோன்றிய பிற பொதுவுடைமை நாடுகளிலும் மக்களின் நல்வாழ்வு முன்னேற்றமடைந்தது. அதன் விளைவாக, முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், வளரும் நாடுகளிலும் இருந்து வரும் நல்வாழ்வுச் சிக்கல்கள் சமத்துவ நாடுகளில் இல்லாமல் போயின. அவை முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும், பின்தங்கிய நாடுகளுக்கும் சமுதாயப்புரட்சி அச்சுறுத்தல்களைத் தோற்றுவித்தன. அந்நிலையில் மக்கள் நல்வாழ்விற்கு அடிப்படையான உணவு, உடை, வீடு, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சமூகவியலாரின் ஆய்வுகள் வெளிக்கொணர்ந்ததால், அவ்வேறுபாடுகளைப் போக்கியாக வேண்டுமென்ற சமத்துவ அச்சுறுத்தல்கள் முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டன. அவ்வச்சுறுத்தல்களை முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், பின்தங்கிய நாடுகளிலும் போக்குவதற்குச் சமூகவியலாரின் அறிவும் ஆற்றலும், அனுபவமும் தேவைப்பட்டன. மேலும், சமத்துவ நாடுகளில் முன்னரே உள்ள வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் பெருகச் செய்வதற்குச் சமூகவியல் அறிஞர்களின் அறிவு தேவைப்பட்டது. மேலே குறிப்பிட்ட சூழல் அல்லது சூழல்களின் காரணமாக மருத்துவச் சமூகவியல் சிறப்பிடம் பெற்றது உலகெங்கிலும் இன்று பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் அத்துறையில் நடைபெற்று வருகின்றன.

பிரிவுகள்: மருத்துவச்சமூகவியல் நல்வாழ்வையும் நோயையும், அடிப்படைக் காரணங்களாகக் கொண்டிருந்தபோதிலும், ஆராய்ச்சி வசதிக்காகவும், ஆராய்ச்சியாளர்களின் அணுகு முறைக்காகவும் இத்துறையை பின்வருமாறு இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 1) மருத்துவத்தில் சமூகவியல் (Sociology in Medicine), 2) மருத்துவத்தைப் பற்றிய சமூகவியல் (Sociology of Medicine). மருத்துவச் சமூகவியலில், நோய்க்கான சமூகக்காரணிகள், நோய் பரவுவதற்கான சமூக இயக்கங்கள், நோயைக் கண்டு அறிவதற்கான சமூக அணுகு முறைகள், நோயைத் தீர்ப்பதற்கான சமூக வழிகள் முதலியவை அடங்கும். இதில் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிகளும் அவற்றின் பயன்களும் பெரும்பாலும் மருத்துவர்களுக்கும், மருத்துவமனைகளுக்கும், பொது வாழ்வு மருத்துவத்திற்கும் (Public Health) துணை செய்கின்றன. இருப்பினும் தால்காட் பார்சன்சு (Talcott Parsons), இராபர்ட்டு

கே. மெர்ட்டன் (Robert K Merton), இரனே பாக்சு (Rene Fox) ஆகியோர் இப்பிரிவில் செய்த ஆராய்ச்சிகள் சமூகவியல் கோட்பாடுகளையும், புதிய கருத்துகளையும் தோற்றுவித்தன.

இரண்டாம் பிரிவாகிய மருத்துவத்தைப் பற்றிய சமூகவியலில் மருத்துவச் சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குழுக்களாகிய மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள், மருந்தாளுநர்கள் (Pharmacists), இன்னபிற நிபுணர்கள் எப்படித் தங்களை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் எந்தச் சமூகப்பிரிவில் இருந்து வருகிறார்கள், ஒரு சமூகப்பிரிவில் இருந்து வந்தால் ஏன் அப்படி வருகிறார்கள், அவர்கள் கல்லூரிகளில், பல்கலைக் கழகங்களில் தங்கள் துறைப் பயிற்சி பெறும் பொழுது வயது வந்தோர் சமூகமயமாதல் (Adult Socialisation) எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்பன முக்கிய ஆராய்ச்சிகளாகும். அத்துடன், இந்தக் குழுக்களுக்குள்ளே இடைவினைகள் (Interaction) எவ்வாறு நிகழ்கின்றன, அவற்றில் ஏதேனும் தனித்தன்மை உண்டா, அவை என்ன வடிவங்கள் எடுக்கின்றன என்பன போன்ற ஆராய்ச்சிகளும் செய்யப்படுகின்றன. அவ்வாராய்ச்சிகளின் மூலம் சமூகவியல் கோட்பாடுகள், கருத்துப் படிவங்கள், ஆராய்ச்சிக் கருவிகள் ஆகியவை திருத்தவோ, செம்மைப் படுத்தவோ, மாற்றவோ படுகின்றன. அப்பிரிவின் மூலம் அதிகம் பயனடைபவர்கள் சமூகவியலார் ஆவர். இருப்பினும் அவ்வாராய்ச்சிகளின் மூலம் மருத்துவர்களுக்கும், மருத்துவத்துறைக்கும், பொதுவாழ்வு மருத்துவத்திற்கும் மிகுதியான பயன்கள் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட மாறுதலை, புதிய முயற்சியை மருத்துவத்துறை அமைப்பில் யார் வரவேற்பார்கள், யார் வரவேற்க மாட்டார்கள் என்பதையறிந்து அம்முயற்சிகளை அவர்கள் ஏற்கும் வண்ணம் மேற்கொள்வது வெற்றியைத்தருவதாகும்.

அணுகுமுறைகள்: இத்துறையில் நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சிகளில் இரண்டுவித அணுகு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை i) அமைப்பியல் செயற்பாட்டியல் அணுகுமுறை (Structural-Functionalism), ii) இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாத அணுகுமுறை (Dialectical Materialism) என்பன வாகும்.

முதல் அணுகு முறையில் உடல்முதல் மருத்துவம் (Bio-medicine), இனக்குழு மருத்துவம் (Ethno-medicine) என்னும் வகைகள் அடங்கும். உடல் முதல் மருத்துவத்தில் நோயின் காரணங்கள் உடலியல் (Anatomy), நிணநீர் இரத்தச் சுற்றுகள் ஆகியவை அடங்கும். நோய்க்கிருமிகள், ஒட்டுண்ணிகள் போன்றவை இடம் பெற்று விளங்கும். அவற்றை மருந்தின் அடிப்படையில் சரிசெய்து போக்கலாம் என்பது ஓர் அணுகுமுறை. இவ்வணுகு முறையைச் சார்ந்த அறிஞர்கள் எட்வார்டு சென்னர் (Edward Jenner), இலாங்கு வில்லியம்சன் (Williamson Long), உலூயி பாசுடர் (Louie Pasteur) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இனக்குழு மருத்துவத்தில் ஒவ்வொரு குழுவிலும் பரம்பரையாக வருகின்ற நோயும் [எ-டு. உணவினால் ஏற்படும் நோய்கள், கால யாற்றததினால் ஏற்படும் நோய்கள், பிலவி சூனியத்தினால் வரும் நோய்கள், பேய் போன்றவற்றினால் தோற்றுவிக்கப்படும் நோய்கள்] அவற்றைத் தீர்க்கும் முறைகளும் சிறப்பான இடம் பெறுகின்றன. இங்குப் பண்பாட்டின் பங்கு முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த அணுகுமுறைக்குக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் பெஞ்சமின் டி.பால் (Benjamin D. Paul), மெக்கிம் மேரியட்டு (Maccim Marriot), ஓவார்டு பெக்கர் (Howard Becker), மார்கிரட்டு கிளார்க்கு (Margaret Clark) ஆகியோர் ஆவர்.

அமைப்புச் செயலாக்க அணுகு முறையில் சமூக அடுக்கமைப்பு, குடும்பம், கல்வி போன்ற நிறுவனங்களின் இணைப்பு, வேலை, விளையாட்டு, பொருளாதார இயக்கங்கள் முதலியவற்றின் பாங்கு, நலவாழ்வையும், நோய்களையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்று கண்டறிவதாகும். அதன் அடிப்படை ஒவ்வொரு சமுதாய அமைப்பும், ஒவ்வொரு சமுதாயத் தேவைக்காக ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதாகும். உடல் நலமும், மருத்துவமும் சமுதாயத்தின் அமைப்புகளுக்குத் துணைபோய் அச்சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களை நலமுடன் இருக்கச் செய்யவேண்டும். சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள் நலமுடன் இருப்பதால் உற்பத்திச் செயலாக்கங்கள் செவ்வனே நடைபெறுகின்றன. அதன் பயனாக உற்பத்தி இலக்குகளை எட்டிப் பன்னாட்டு வணிகத்தைப் பெருக்கி இலாபத்தை உபரியாகக் கொள்வதற்கு வழிசெய்யவேண்டும் என்பது அணுகுமுறையாகும். அக்கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தவர்கள் தால்காட்டு பார்சன்சு, இராபர்ட்டு கே மெர்ட்டன் போன்றவர்கள் ஆவர்.

இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாத அணுகுமுறையில் மனிதன் இயற்கையின் பொருள் தாக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றான். எனவே, சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகள் அவனுடைய செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. சமுதாயத்தின் அடிப்படை, உற்பத்தியும் மறு உற்பத்தியும் ஆகும். இந்த உற்பத்தி முறைகள் சமூகமயமாக இருக்கும் பொழுது அவன் மனிதனாக நடத்தப்படுகின்றான். அங்குள்ள

உறபத்தி முறைகள முதலில் அவன் தேவையை நிறைவு செய்வனவாகவும, பிறகு தனனுடைய சக்தியையும, திறனையும, அறிவையும சமுதாயத்திற்குப் பயனபடச் செயயும வகையினவாகவும் இருக்கவேணடும; அதனால் அவன உடல நலனுடன நல்வாழ்வையும பெறவேணடும. இவவணுகு முறையைப் பின்பற்றுகினற அறிஞர்கள் விசெந் நவரோ (Vicente Navarro), சாணடர் கெல்மென் (Sander Kelman) போனறோர் ஆவர்.

இநதியாவில் மருத்துவச் சமூகவியல்: இந்தியாவில் இத்துறை அண்மைக் காலத்தில 1960 – ஆம் ஆண்டுகளின் பினபகுதியில் தோன்றியதாகும். இத்துறை ஐதராபாது மத்திய பல்கலைக் கழகத்திலும், தமிழ் நாட்டில் மதுரை காமராசா பல்கலைக் கழகத்தின சமூகவியல் துறையிலும், தில்லியில் சவர்கர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தின் சமுதாய மருத்துவத் துறையிலும் உள்ளது. இதைத்தவிரப் பல்வேறு பொது நலக குழுக்கள் (Voluntary Agencies) பலவேறு நிலைகளில செயலாக்க ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகின்றன.

இந்திய மக்களில் ஏறக்குறைய 70 விழுக்காட்டினர் நாட்டுப் புறங்களில் வசிகிறார்கள். ஆனால், இந் நாட்டிலுள்ள மேல்நாட்டு மருத்துவப் பட்டம் பெறற மருத்துவர்களில் 80 விழுக்காடு மருத்துவர்கள நகரங்களில் இருக்கின்றார்கள். நாட்டுப்புற மக்கள் சொந்தமாகக் கைவைத்தியமோ பாட்டிவைத்தியமோ செயது கொள்கின்றனர்; அல்லது சித்த, ஆயுர் வேத, ஓமியோபதி வைத்தியரிடம் மருத்துவ உதவி பெறுகின்றனர். ஆனால, நல்வாழ்வுக்கு ஏற்ற உணவு, உடை, இருக்க இடம், கல்வி, வேலை வாயப்பு ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகள குறைவாகவே உளளன. சிறு குழநதை இறப்பு விகிதம் உயர்ந்த பல்வேறு நாடுகளுள இந்தியாவும் ஒன்று. தாய இறப்பு விகிதமும இங்குததான அதிகம. மொத்த இறப்புகளில் 48 விழுக்காடு தடுககக் கூடிய தொறறு நோயகளினாலேயே ஏறபடுகின்றன. மேல நாட்டு மருததுவத்தில பயிற்சி பெற்ற மருததுவர்கள் உடல நல மேம்பாட்டு முறைகளையும, நோய்த்தடுப்பு முறைகளையும புறக் கணித்து நோய்நீக்கு முறைக்கு மட்டுமே முதலிடம் அளிக்கிறாாகள. எனவே, பரநதுபட்ட மக்கள நலிநது நோயுறறு வாழகிறாாகள. மருததுவக் கல்வியும் பொதுவாகச சமுதாயத்தின மேல்தட்டு மக்களுக்கே கிடைககிறது மருத்துவக் கலவியும் நோயை நீககுவதற்கே முதலிடம அளிக்கிறது. மேல்நாட்டு மருத்துவ முறைத்தாககததால, சிததம், ஆயுர்வேதம், யுனானி ஆகிய மருததுவமுறைகள் புறககணிககப்படுவதால், மககளுககுப் பயனபடும் வகையில அவற்றால் செயறபட இயலவில்லை. இககுறைகளைப் போககச் சமூகவியல ஆராய்ச்சிகளும், சமூக அறிவியல (Social Science) ஆராயசசிகளும தேவைப்படுகினறன. இரா.வே.

மருத்துவ மானிடவியல்: இது மானிடவியலின் ஓர் உட்பிரிவு. மக்களின் உடல்நலனும் நோயியலும் அவர்களின உயிரியலோடு மட்டும தொடர்புடையனவல்ல, சமுதாயப் பணபாட்டு அமைப்புகளோடும தொடர்புடையன. இககருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயும் ஒரு மானிடவியல் பிரிவே மருத்துவ மானிடவியலாகும் (Medical Anthropology).

பொதுவாக இது வரையில் உளள மருத்துவ வரலாற்றினைப் பார்பபோமானால, பொது உடல்நலத்தின் அனைத்து முறைகளும் அந்தந்த மக்களின் சூழ்நிலைகளையும் பழக்கவழக்கததையும் சார்நதே அமைந்திருக்கின்றன. அதனால் நோயின சமூக, பணபாட்டுக் காரணிகளை ஆராய்வது கி.பி.19-ஆம் நூறறாணடில் மேலை நாடுகளில் தீவிரமடைந்தது. குறிப்பாகத் தொழிற்புரட்சியினால் உண்டான பொது உடல் நலச் சீரழிவுகளை ஆராய்வதில் தீவிரம் காட்டப்பட்டது. இதில் குறிப்பிடததக்கவர்கள பிரானசு நாட்டின் வில்லர்மே (Villerme) என்பவரும், செருமனி நாட்டு விர்சோவ் (Virchow) என்பவருமாவர். அவர்கள உடல்நலம் குறித்த சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்வதற்கு மட்டும் சிறப்பிடம் தாராமல், ஒரு சமூகம் அதன் உறுப்பினர்களின உடல்நலத்தை மேமபடுத்தவும், நோய்களை நீக்கவும் எத்தகைய கடமைகளைக் கொண்டுள்ளது எனபதற்கும் சிறப்பிடம் கொடுத்தனர்.

மருத்துவ மானிடவியலின வளர்ச்சி வளரும் நாடுகளில் மேலைநாட்டு மருத்துவத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த முயன்றபோது தொடங்கியது மருததுவ மானிடவியலின் நோக்கம், நல்வாழவு நோய் ஆகியவைகளுடன் எவவிதம் சமூகப் பணபாட்டுக்கூறுகள் தொடர்பு கொணடுளளன என்பதை அறிவதாகும். இவ்வகை, அறிவு மருத்துவப் பயனுக்கு மட்டுமன்றிச் சமூக நலனுக்கும் உதவும்.

எளிய பணபாட்டைக் கொணட சமுதாயங்களில் மந்திரம, சூனியம், விலக்குகள (Taboos) ஆகிய அனைத்தும் அச்சமுதாயஙகளின மருத்துவ முறைகளோடும் நல்வாழ்வு பறறிய நம்பிககைகளோடும் பெரிதும் தொடர்பு கொணடுளளன எனவே, மருத்துவத்தில் சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில மருத்துவக் கூறுகளின பாதிப்புகளையும் முழுமையாக அறிய வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. இவவனைத்

தையும் ஆராய்வதே மருத்துவ மானிடவியலின் ஆய்வுப் பரப்பாகும்.

மருத்துவ மானிடவியல் மிகப்பரந்த எல்லைகளைக் கொண்டுள்ளதால் அதனைச் சூழ்நிலையும் நல்வாழ்வும், நாட்டார் மருத்துவம் (Folk Medicine), சமூக அமைப்பும் மருத்துவமும், மருத்துவமும் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளும் ஆகிய நான்கு பெருந் தலைப்பின் கீழ் ஆராய்வர். அவை தவிர மனநலக் கோளாறுகளுக்கான உளவியல் காரணங்களும், அவற்றிற்கான மருத்துவ முறைகளும் அச்சமுதாயங்களின் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் ஆராயப்படும்.

சூழ்நிலையும் நலவாழ்வும். பல்வேறு மனித இனத்தவர்கள் வாழுமிடங்களில் நன்கு தகவமைவதற்கும் தகவமையாமல் போவதற்கும் அவர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் காரணமாகின்றன. ஒரு சூழல் அமைப்பில் காணப்படும் நோய்களில் அச்சூழலில் வாழும் மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதைச் சான் விட்டிங்சு (John Whitings) வெப்ப நாடுகளில் புரதச்சத்துக் குறைவால் வரும் ஒருவகை நோய் (Kwashiorkor) மூலம் விளக்குகிறார். இந்நோய் மிகுதியான வெப்பமும், ஈரப்பதமும் கொண்ட பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. இப்பகுதியில் உள்ள நிலங்கள் புரதச்சத்துக் குறைவான கிழங்கு, பழவகைகள் ஆகியவை மட்டுமே பயிரிட ஏதுவானவை. இத்தகைய புரதச்சத்துக் குறைவாயிருக்கும் உணவுப் பொருட்களை நம்பியிருக்கும் பகுதிகளில் இளங்குழந்தைகள் எவ்விதம் இந்நோயிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றனர் என்கிற ஆய்வில் விட்டிங்சு ஈடுபட்டார். பொதுவாக இப்பகுதிகளில் வாழும் பெண்களின் தாய்ப்பாலில் உள்ள புரதச்சத்துக் குறையாமலிருக்கக் கருத்தரிப்பதைத் தள்ளிப் போடுகின்றனர். இதற்காக எவ்விதக் கருத்தடைச் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தாமல் தங்களின் பண்பாட்டு மரபாகச் சில காலம் உடலுறவில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்கும் முறையைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இதனோடல்லாமல் தாய்ப்பால் கொடுக்கும் கால அளவை நீடிப்பதன் மூலமும் இந்நோயின் அளவினைப் பெருமளவில் குறைக்கின்றனர்.

மக்கள் தொகை அளவுக்கும், நோய்களை உருவாக்கும் ஒட்டுண்ணிகளுக்கும் இடையிலான உறவினைச் சில சமயங்கள் பண்பாட்டு உயிரியல் கூறுகள் அறுதியிடுகின்றன. மக்கள்தொகை மிகுதியாக இருக்கும் பகுதிகள், குறைவாயிருக்கும் பகுதிகளைவிட மிகவும் எளிதில் தொற்றுநோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் வெப்பக்காடுகள் அழிக்கப்பட்டுப்பயிர்த்தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் ஏராளமான சக்தி உருவாயிற்று. கூடவே மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் நிகழ்ந்தது. அதனால் முறைக் காய்ச்சலைப் (Malaria) பரப்பும் கொசுக்களின் வளர்ச்சியும், அந்த நோயின் அளவும் மிகுதியாயின.

தொற்றுநோயியல், நோய்கள் பரவும்விதம் ஆகியன குறித்து அந்தந்தச் சூழலியலின் பின்னணியில் மருத்துவ மானிடவியல் ஆராய்கிறது. அது மருத்துவச் சூழலியல் (Medical Ecology) எனவும் கூறப்படும். நோயின் தோற்றமும், அது பரவும் நிகழ்வுகளில் வயது, பால், தொழில், வருப்பு, இனம் ஆகியவைகளும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. பெரும்பாலான கடுமையான நோய்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பாதிக்கின்றன. அதே போல இறப்பு விழுக்காடு ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளிடையே மிகுதியாகவும், பிறகு 14 வயதுவரை மிகக் குறைவாகவும், 14 வயதுக்குப் பிறகு ஏறக்குறைய ஒரே அளவிலும், 60 க்குப் பிறகு சற்றுக் கூடுதலான அளவிலும் உள்ளது. இறப்பு விழுக்காடு, வயது வேறுபாடு ஆகியவற்றோடு உணவு, நலவாழ்வு, மருத்துவப் பராமரிப்பு ஆகியவையும் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. நைசீரியாவின் பெடுயின் (Bedouin) மக்களிடம் காணப்படும் சத்துக் குறைவு நோய்கள் பெண்களிடையே, குறிப்பாய்க் கருத்தரிக்கும் பெண்களிடையே காணப்படுவதற்குக் காரணம், அவர்கள் சூரிய ஒளியினைத் தவிர்க்கும்பொருட்டுப் பயன்படுத்தப்படும் ஆட்டு மயிர்க் கூடாரங்களும், கருப்பு நிறத்திலமைந்த மேலங்கிகளும், வைட்டமின் ஏ,டி சத்துகள் குறைவான உணவுகளுமே ஆகும்.

ஒருவருடைய தொழில் எவ்விதம் ஒரு நோய்க்குக் காரணமாக அமைகிறது என்பது குறித்த ஆய்வுகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மிகுதியான மன அழுத்தங்களுடன் (Stress) உடலசைவுகள் குறைவாக உள்ள தொழில் புரிபவர்களிடையே இதய நோய்கள் மிகுதியான அளவில் காணப்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் பேருந்து நடத்துநரைவிடப் பேருந்து ஓட்டுநர்கள் மிகுதியாக இதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டனர். நோய் பரவுவதில் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளும் இனவேறுபாடுகளும் சில சமயம் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இந்தியாவில் கொள்ளை நோய் பெருமளவு தாக்கிய சமயத்தில் சாதி ஏற்றத் தாழ்வு என்கிற கூறு எவ்விதம் பங்குபெற்றது என்பது கண்டறியப்பட்டது. நாட்டுப்புற, நகர்ப்புற வேறுபாடுகளும் ஒரு நோய்க்கான காரணங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றன. இசுகாட்சு (Scotch) என்பவர் சூலு (Zulu) மக்களுள் நாட்டுப்புற நகரவாசிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது நகரவாசிகளிடையே இரத்த அழுத்த நோய், பால், வயது வேறுபாடு

களின்றிப் பெருமளவில் இருப்பதைக் கண்டார். அதற்குக் காரணம் அவர்களின் பழைய நாட்டுப்புறப் பழக்க வழக்கங்கள், புதிய நகர்ப்புற வாழ்க்கையோடு இணையாமையாகும்.

நாட்டார் மருத்துவம்: இன்று பெரும்பான்மை மக்களுக்குப் பயன்படும் மருத்துவ முறையாக இக்கால மருத்துவம் உள்ளது. ஆனால், நாட்டார் மருத்துவத்தில் (Folk medicine) ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் மருத்துவ முறை அச்சமுதாய அமைப்பு மட்டுமே பயன்பெறத்தக்க வகையில் உள்ளது. ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் மனோமக்களும் (Mano), எகிப்தியச் சிற்றூர் மக்களும் நோயினை எப்போதும் உடல் வலியுடனேயே பொருத்திப் பார்க்கின்றனர். அதேபோல, ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள தோங்காப் (Thonga) பழங்குடிகள் சிறுகுடலில் உள்ள புழுக்கள், செரிப்பதற்கு இன்றியமையாதன என நம்புகின்றனர். மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகளால், இது போன்ற மக்களிடையே நிலவும் நாட்டார் மருத்துவத்தின் நோய் காணல் (Diagnosis) முறை, புதிய மருத்துவ முறையினை விடக் குறைந்த நுட்பமுடையது எனச்சொல்லிவிட முடியாது. சுபானுன் (Subanun) மக்கள் தோல் நோய்களுக்கான அறிகுறிகளைக் காணும் முறை புதிய மருத்துவ முறைகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாக உள்ளதாக நாட்டார் மருத்துவ அறிஞர் பிரேக்கு (Frake) விளக்குகிறார்.

நாட்டார் மருத்துவ நோய் நீக்கல் முறைகளில் மந்திரம், சூனியம், இயற்கை வேதிம முறை ஆகியன பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. பொதுவாக, மனித இனத்தின் வெற்றிக்கும், அதன் நிலைபேறுடைமைக்கும் மருத்துவத் துறையின் பங்கினை எளிதில் தள்ளிவிட முடியாது. இதில் எளிய சமுதாயத்தினரிடம் (Simple Societies) நிலவும் மருத்துவ முறைகளும் அடங்கும். வடதுருவப் பகுதியில் வாழும் எசுகிமோக்கள் (Eskimos) பெரும்பாலான இன்றைய புதிய மருத்துவ முறைகளை நாட்டு மருத்துவ முறைகளில் கையாள்கின்றனர்.

சமூக அமைப்பும், மருத்துவமும்: தவறிழைப்பவர்களுக்குத் தண்டனையாக நோய் வருகிறது என்கிற நம்பிக்கை பல சமூகங்களில் வேரூன்றியுள்ளது. அந்நம்பிக்கையே தொடக்கக் காலத்தில் சமூகஒழுங்கினை (Social Control) நிலைநிறுத்த உதவியது. யூதக் கிறித்தவர்கள் தங்களின் பாவச்செயல்களுக்கெல்லாம் தண்டனையாக நோயினைப் பெறுகின்றனர் என்கிற நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். இன்றைக்கும் மேலை நாட்டுப் பண்பாடுகளைத் தவிரப்பிற பண்பாடுகளில், நோய் என்பது உடல் நலக் குறைவினால் மட்டும் வருவதில்லையென்றும், அவரவர் செய்யும் நன்மை தீமைகளுக்கேற்ப ஏற்படுவதாகும் என்றும் கருதப்படுகிறது. விருந்தளிப்பவர் அருள்சார் மனப்பான்மையுடன் இல்லையாயின் நோய்க்கு ஆளாக நேரிடும் என்கிற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. அதேபோல ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் ஒபுகோ (Obuko) பழங்குடியினரிடையே மாமனார் மாமியாரோடு மருமகன் மருமகள், சரிசமமாய் அமர்ந்து உண்பதினாலும், ஓர் இளைஞர் தம் முறைப்பெண்ணைத் தொடுவதினாலும் நோய் ஏற்படுகிறது என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நைசீரியாவில் வசிக்கும் இரிக்குவே (Irigwe) மக்களில் பெரும் பகுதி ஆண்கள் உறக்க நோயினால் (Sleeping sickness), பாதிக்கப் பட்டிருந்ததை அறியச் சங்ரீ (Sangree) செய்த ஆய்வில் அதற்குக் காரணம், உறக்க நோயினைப் பரப்பும் சீ சீ ஈக்கள் (Tse Tse) அம்மக்கள் வாழும் தென்பகுதியில் மிகுதியாய்க் காணப்படுவதேயாகும் எனக் கண்டறிந்தமையாகும். அப்பகுதிகளில் தான் ஆண்கள் சடங்குகள் செய்ய வேண்டிய தெய்வங்கள் இருந்தன. பெண்கள் சடங்குகள் புரிவதற்கு அனுமதிக்கப்படாததால், ஆண்கள் மட்டுமே சீ சீ ஈக்களினால் கடிக்கப்பட்டு உறக்க நோய்க்கு ஆளாகின்றனர் என்பது கண்டறியப்பட்டது.

மந்திரம் செய்யும் ஒரு மனிதன், அதனால் பாதிக்கப்படும் மற்றொரு மனிதன் ஆகிய இருவரையுமே அச்சமூகத்தில் நிலவும் மாயமந்திரம், பில்லி சூனியம் ஆகியன அவற்றில் நம்பிக்கை கொள்ளச்செய்கின்றன. மாந்திரிகம், பில்லி சூனியம் ஆகியவை குறித்துப் பல பழங்குடியினரிடையே இசுவான்சன் (Swanson) 1960 – இல் நடத்திய ஆய்வில், அத்தகைய செயற்பாடுகள், சட்டமுறையிலான சமூக ஆளுகை, ஒழுக்க நியதிகள் ஆகியவற்றின் கடுமையின்மையாலும், சிலசமூகங்களில் அவை முழுவதுமே இல்லாமையாலும், அதிக அளவில் காணப்படுவதைக் கண்டறிந்தார். மேலும், அரசியல் அதிகார அமைப்புகளின் வளர்ச்சியினூடே இவை போன்ற செய்கைகள் நாளடைவில் குறைந்து போவதும் ஆய்வில் தெரிய வருகிறது.

ஒரு சமூகத்தின் நிலைமையை அறிய அச்சமூக மக்களின் நல்வாழ்வுமுறை ஓர் அளவீடாகும். தொன்மைக்காலங்களில் தத்துவவாதிகள் திறமையான ஆட்சி நடக்கும் சமூகத்திற்கு அதிக மருத்துவர்கள் தேவையில்லை என நம்பினர். பிளேட்டோ, ஒரு நகருக்கு எந்த அளவுக்கு மிகுதியான மருத்துவ நிலையங்களும், மருத்துவர்களும் தேவைப்படுகின்றனரோ, அந்த அளவுக்கு அது ஓர் இழிவான நகரம் என்றார்.

பண்பாட்டு வேறுபாடுகளும் மருத்துவமும்: உலகம் முழுமையிலும் புதிய தொழில்நுட்பம், அதைச் சார்ந்திருக்கிற சமூகங்களிடையே பெரும் பண்பாட்டு மாற்றங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. வளரும்நாடு

களில் ஏற்பட்ட அவ்வகை மாற்றங்களுள் புதிய மருத்துவ நல்வாழ்வு முறையும் ஒன்று. அதனால் பெருமளவில் நோயும், இறப்பும் குறைக்கப்பட்ட போதிலும், தொழில்துறை சாராச் சமூகங்களில் நாட்டார் மருத்துவத்தின் முக்கியத்துவமும் குறைய வில்லை. பல சமூகங்களில் பொருளாதார நிலை குறைவானவர்கள் இன்னும் முழுமையாக நாட்டார் மருத்துவத்தினைச் சார்ந்திருக்கின்றனர். புதிய மருத் துவ மயமாக்கலுக்கு உள்ள எதிர்ப்பினாலும், நாட்டார் மருத்துவத்தில் இருக்கும் குருட்டு நம்பிக் கையினாலும் சில இடங்களில் புதிய மருத்துவத்தின் இன்றியமையாமை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் உள் ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் நிலவும் சமூக அமைப்புகளான அதிகாரம், வகுப்பு, சாதி, மதம், குடும்பம், உறவுமுறை ஆகியவை அச்சமூக மக்களின் மருத்துவ முறையைப் பாதிக்கவோ அறுதியிடவோ செய்கின்றன.
பெ.த.

மருத்துவன் தாமோதரனார்: காண்க: உறை யூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்.

மருத்துவன் நல்லச்சுதனார். இவர் சங்கத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய பரிபாடற் செய்யுள் களுக்கு இசை வகுத்த இசைப் புலவர்களுள் ஒருவர். நல்லச்சுதனார் என்னும் பெயரில் மற்றுமொரு புல வர் பரிபாடலில் ஒருபாடலைப் (பரி.21) பாடியவராக வும், பரிபாடலிலுள்ள 16,17,18,20 ஆகிய பாடல் களுக்கு இசை அமைத்தவராகவும் உள்ளார். இரு வரும் வேறுபட்டவர் என்பதை உணர்த்தும் வகை யில் இப்புலவர் பெயர்க்கு முன்னர் மருத்துவன் என் னும் அடை சேர்க்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. இவர் பரிபாடல் 6,8,9,10,15,19-ஆம் பாடல்களுக்கு இசை வகுத்தவராக மட்டும் அறியப்படுகிறார் இவர் பெயர் கொண்டு, சங்க காலத்தில் இசைப் புலமை மிக்கு அதனால் சிறப்புப் பெற்ற புலவர்களும் இருந்துள் ளமை புலனாகிறது.
அ.மா.ப.

மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ, சங்க காலப் புலவருள் ஒருவர். கடுங்கோ என்பது சேர மன்னர் மரபினருடைய பெயர். பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் தம்பியென இவரைக் கருதுவர். இவர் மருதத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ள தால் 'மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ' என வழங்கி யுள்ளனர். இவர் பாடியவை மூன்று பாடல்கள் (அகம்.96,176, நற்.50). அம்மூன்றும் தோழி வாயில் மறுத்த துறையில் உள்ளன. தலைமகனுக்கு வாயில் மறுத்ததாக இரு பாடலும், பாணனுக்கு வாயில் மறுத்ததாக ஒரு பாடலும் உள. ஒரு பாடலில் சோழர் பருவூர்ப்பறந்தலையில் இரு பெருவேந்தரும் பொருது களத் தொழிந்தசெய்தியினை உவமையில் கூறுகிறார் (அகம்.96). மருதநிலக்காட்சி வருணிக்கப்படுகிறது.
நா.செ.

மருதமலை: தமிழகத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் புகழ் பெற்றமை போலவே, கொங்குநாடும் புகழ்பெற்ற ஒரு பகுதியாகும். அக் கொங்கு நாட்டில் ஒருபகுதி ஆறைநாடு என்பதாகும். கோவை, அவிநாசி வட்டங்களையும், பல்லடம் வட்டத்தின் ஒருபகுதியையும் உள்ளடக்கிய பகுதி ஆறைநாடு என்று வழங்கப்படும். அந்த ஆறைநாட் டின் எல்லையாக மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாக மருதமலை உள்ளது. இது கோவை நகரிலி ருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

பெயர்க்காரணம்: இத்தலத்தின் தலமரமாக மருதமரம் அமைந்துள்ளது. மருதமரம் இருந்ததால் இம்மலை 'மருதமலை' என்னும் பெயர் பெற்றது என்பர். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட பெரு மழையால் இத்தலத்தில் இருந்த பெரிய மருதமரம் பாறை ஒன்றால் அழிக்கப்பட்டது என்பது கூறப் படுகிறது.

இம்மலைப்பகுதியில் மருந்து மரங்களும், மூலி கைகளும் காணப்படுவதால் மருந்துமலை என்றிருந்து மருதமலை என்று மாறியதாகக் கொள்ள வாய்ப்புள் ளது. நானிலப் பிரிவுகளுள் மருதமும் குறிஞ்சியும் இணைந்து 'மருதமலை' என்றிருப்பது குறிக்கத் தக் கது.

தீர்த்தங்கள்: தலமரமான மருதமரத்தின் வேரிலி ருந்து ஊற்றாகப் பெருகிவரும் நீரே மருதத் தீர்த் தம் என்பர். இது 'அருச்சுன தீர்த்தம்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது கோயிலுக்கு நேர்மேற்கே $1\frac{1}{2}$ கி.மீ. தூரத்தில் ஒருசுனை உள்ளது அது 'புற்றுக் கண்சுனை' என்றும், 'புற்றுச்சுனை' என்றும் குறிப் பிடப்படுகிறது. 'சரவணப் பொய்கை' என்றும் சொல் லப்படுகிறது. அங்கிருந்து பச்சை மூங்கிலில் நீர் எடுத்து வந்து மூலவர்க்கு நீராட்டுச் செய்யும் பழக் கம் இருந்துவந்தது. இப்போது அங்கிருந்து குழாய் மூலம் நீர்கொண்டு வரப்படுகிறது

ஏழுகன்னியர் உருவங்களுக்கு அருகே கன்னிகைத் தீர்த்தம் ஒன்று இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'பாம்பாட்டிச்சுனை', 'வக்கணூத்து' ஆகிய தீர்த்தங் களும் கூறப்படுகின்றன.

கோயில் அமைப்பு: தனிக்குன்றாக இல்லாமல் மலைத்தொடராக உள்ள இப்பகுதியில் மலைத்தொ டரின் நடுவே தரைமட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 180 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள சமவெளியில் கோயில் அமைந்துள்ளது. மலைக்குச் செல்வதற்கு 837 படிகள்

உள்ளன. கோயிலைச்சென்றடைய 837 படிகள் கொண்ட நடைவழியும்,2.5 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள வாகனவழியும் அமைந்துள்ளன. மலையடிவாரத்தில் வள்ளிக்கும், அருணகிரிநாதருக்கும் தனித்தனியே கோயில்கள் உள்ளன. மலைப்பாதை தொடங்குமிடத்தில் ம ண்டபம் ஒன்று இருக்கிறது. அம்மண்டபத்தைக் கடந்து சென்றதும் தான்தோன்றிப் பிள்ளையார் மேற்குநோக்கி விளங்கக்காணலாம். அடுத்துப்பிள்ளையார்சிலை ஒன்று இருக்கிறது. படிவழியில் நடுவே இடும்பன் கோயில் காணப்படுகிறது. இடும்பன் நின்ற நிலையில் தன் இருகைகளால் காவடியை ஏந்தியபடி உள்ளான். அகத்திய முனிவருக்காகப் பூர்ச்ச வனத்திலிருந்து சத்திமலை, சிவன்மலை ஆகிய இரண்டையும் காவடியாகக் கட்டிக் கொணர்ந்தான் என்பதும், முருகன் பழனியில் அவற்றை நிலைபெறச் செய்துவிட்டான் என்பதும் கூறப்படுகின்றன. முருகனுக்குக் காவடி ஏந்திப் பல்வேறு பொருட்களையும் கொண்டு செல்லும் மரபு இதன் அடிப்படையிலேயே வந்ததாகும்.

குதிரைக் குளம், அடிச்சுவடு அமைந்த மண்டபம் இருக்கிறது. முருகனின் குதிரைக் குளம்பின் அடிச்சுவடு அது என்னும் நம்பிக்கை நிலவிவருகிறது. அடுத்து மலைவாசிகளான இருளர் வாழுகின்ற பகுதி அமைந்துள்ளது. அது 'இருளர் பதி' என்றும் 'மருதைப்பதி' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இருளர் இனத்தின் குலதெய்வமாக 'மலையரசியம்மன்' கூறப்படுகிறது. மலையின் மற்றொருபுறம் கோயில்கொண்டுள்ள அம்மனுக்கு ஆண்டுக்கொருமுறை திருவிழா நடைபெறுகிறது. வாகனப் பாதையும், மலைப்பாதையும் சந்திக்கும் இடத்தில் திறந்த வெளி ஒன்று அமைந்துள்ளது. அதன் எதிரே திருமண மண்டபம், முடிக் காணிக்கை செலுத்துமிடம் ஆகியவை உள்ளன.

திருக்கோயில், கருவறை, அந்தராளம், மகா மண்டபம், திருச்சுற்று என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. கருவறை சதுரமாக உள்ளது. கருவறை மீது சிறிய விமானம் அமைந்துள்ளது. கருவறையில் மூலவர் சிலையும் சிறிய பாம்பாட்டிச் சித்தர் சிலையும் உள்ளன. மகாமண்டபத்தில் கருவறையையொட்டித் தென்புறம் விநாயகர் சிலை உள்ளது. அதன் இருபுறமும் இரு சிவ லிங்கங்கள் அமைந்துள்ளன. வீரபாகு சிலையும், சிறிய கந்தசண்டிகேசுவரர் சிலையும் அப்பகுதியுள் அமைந்துள்ளன. அதற்கு நேரே வடபுறம் உற்சவ மூர்த்திகளாக முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை, பிள்ளையார், சூலதேவர், வீரபாகு ஆகியோரின் சிலைகள் அமைந்துள்ளன.

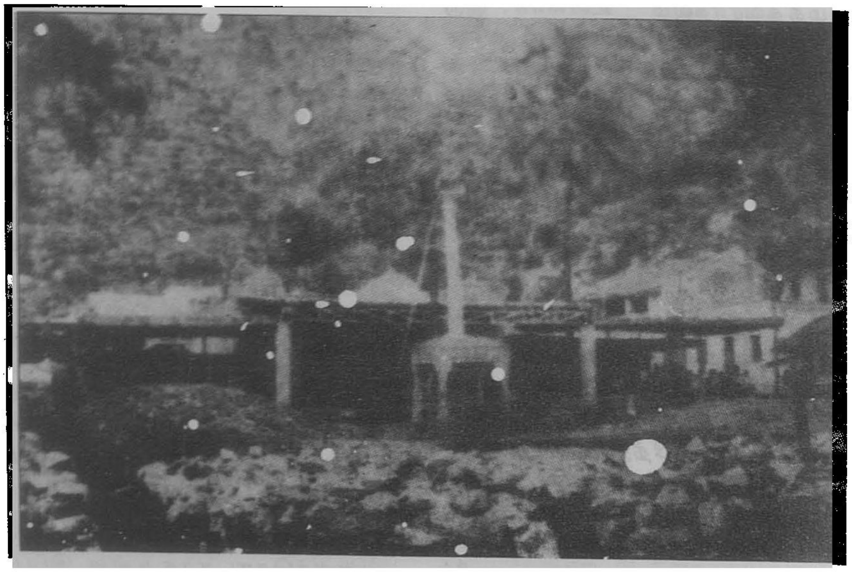

மருதமலை

திருச்சுற்றில் கருவறைக்கு வலப்புறம் பட்டீசுவரர் கோயிலும், இடப்புறம் மரகதாம்பாள கோயிலும் உள்ளன. அம்பாள கோயிலையடுத்து நவக்கிரகங்கள் உள்ளன. வெளிமண்டபத்தில் இடப்புறம் வரதராசப் பெருமாள் சந்நிதி உள்ளது கோயிலுக்குமுன் கொடி மரமும், கருட கம்பமும் உள்ளன. அடுத்து வெளிச் சுற்றும் அமைந்துள்ளது.

பழைய கோயில்: இக்கோயிலுக்குத் தென்புறம் பழைய கோயில் உள்ளது. அதில உருவமறற மூனறு சிலைகள் முருகன், வள்ளி, தெய்வயானை எனனும் பெயருடன் அமைந்துள்ளன. ஒருசிறு திருசசுற்று, கொடிமரம் ஆகியவறறுடன் இககோயில உளது. 'ஆதி மூலத்தானம்' எனறு அது கூறப்படுகிறது. அநதப் பழைய கோயிலே பாமபாட்டிச சிததர் வழிபட்டது என்பர். அதற்கு முதல வழிபாடு செய்த பின்னரே புதியகோயிலுக்கு வழிபாடு நடைபெறுகிறது. பழைய கோயில் புதிய கோயிலுக்கு மா'றறபபட்டதறகுக் குறிப்பிடத்தக்க காரணம கூறப்படவிலலை கொடி மரததுக்குத் தெனபுறம மேடையில் அரசு. ஆல், நுரைவேமபு, வக்கனை முதலிய ஐந்து மரங்கள் ஒன்று சேர்ந்து வளர்நதுள. அதனடியில் பிள்ளையார் சிலை அமைந்துள்ளது.

மூலவரும் பிறதெயவங்களும்: மூலவர் சுப்பிர மணியம எனறே அழைக்கபபடுகிறார். மருதாசல மூர்த்தி எனறு தலப்பெயரை இணைதது அழைப்ப தும் உணடு. தலையில பினகுடுமியுடன கணடிகை அணிநது ஒருகாலை நேராக வைத்து மற்றொரு காலைச சற்று வளைதது முன்வைத்த நிலையில சிலை உள்ளது. பழனிமுருகன் போல கையில தணடு ஆயுதமாக ஏந்தியுள்ளது. வேல் கையில தனியே வைககப்பட்டு வழிபடப்படுகிறது. இடகனகயை இடுப்பில் வைத்துள்ள இச்சிலை ஏறத்தாழ $1\frac{1}{2}$ மீட்டர் உயரமுளளது. பட்டீசுவரரும் மரகதாம பாளும் பேரூரின செல்வாக்கால் இடம்பெற்றிருக்கக் கூடும்.

இச்சிலை விட்டுணுவால் நிறுவப்பட்டது என்றும், அதனால்தான வரதராசப் பெருமாள சந்நிதி அமைந் துளளது என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆயின் முருகன கோயிலில பெருமாள் இடமபெற்றிருப்பது ஆய்வதற குரியது. இங்கு ஒரு சிறிய தேரும் ஒரு பெரியதேரும் உளளன. விழா நாளகளில் தேரோட்டம் நடை பெறும.

பாம்பாட்டிச் சித்தர்: ஆதிமூலத்தானத்திற்குப் பின்புறம மலைப்பாதையின் கீழே பாம்பாட்டிச் சித்தரின் சமாதி அமைந்துள்ளது. பாமபாட்டிச்சித்தர் தான் இக்கோயிலை நிறுவி முருகனை வழிபட்டுவந் தார் என்பது கூறப்படுகிறது. இன்றும் மூலவருக்கு வழிபாடு முடிந்தபின் பாம்பாட்டிச சித்தருக்கு வழி பாடு நடைபெறுகிறது. மூலவருடன் பாம்பாட்டிச சித்தர் சிலை இருப்பது குறிக்கத்தககது.

வரலாற்றுக் குறிபபு: திருமுருகன் பூணடியில உளள இருகல்வெட்டுகளில் 'மருதமலையனான குலோத் துஙகசோழ' எனனும் தொடர் காணப்படுகிறது. இங்குக் குறிக்கப்படும் மனனன் கி.பி 1149-ஆம ஆணடு முதல் 1183-ஆம் ஆணடு வரை ஆணடவனா வான். எனவே, அக்காலத்திலேயே மருதமலையன எனறு பெயரிட்டுக கொணடமை புலனாகிறது

மருதமலைத் தொடர்பான இலககியங்கள 'அர வணை துயிலும் அரிதிரு மருகா, அணிசெயு மருத மலையானே' என்று அருணகிரிநாதர் மருதமலை யானைப பாடிப் பரவுகிறார்.

கசசியப்பா பாடிய பேரூரப புராணத்திலும், திருத துடிசைப புராணத்திலும மருதமலை பறறிய செயதி கள காணபபடுகின்றன. மருதமலை மீது சதகம், பிளளைததமிழ, அம்மானை முதலிய சிறறிலககியங கள பல அணமைக்காலப் புலவர்களால பாடப்பட் டுள்ளன.

திருவிழாககள் இஙகுத் தைப்பூசத திருவிழா, பத்து நாள்கள் நடைபெறும் இறுதிநாள தேரோட் டம் நடைபெறும். ஐப்பசி மாதம் சூரசமகாரத் திரு விழா நடைபெறும். கார்த்திகை மாதத்தில தீபத்திரு விழா நடைபெறும். சித்திரைக கடைசி ஏழுநாளும வைகாசி முதல் ஏழுநாளும் அககினி நட்சததிரக கழிவு கொண்டாடப்படும் வைகாசி விசாகததனறு முருகன பிறந்தநாள் விழா நடைபெறும. பஙகுனி உத திரத் திருவிழாவும் நடைபெறும் நா செ

மருதனிள நாகனார். இளநாகனார் எனனும் இயற்பெயர் கொண்ட இப்புலவர் மதுரையைச சார்ந்தவராதலின மதுரை மருதனிளநாகனார் எனறும கூறப்பெற்றார். மருதன் என்பானுக்கு மக னாதலின் மருதனிளநாகனார் என்று பெயர் வந திருக்கலாம் எனக்கருதுவர் துரையரங்கசாமி. மருதத் திணையை மிகுதியாகப் பாடியிருத்தலின இப் பெயா பெற்றார் என்பர் உ.வே சாமிநாதையா. மேலும், மதுரை மருதனிள நாகனார் என்று பாடவேறுபாடும் இவர் பெயருக்குக் காணப்படுவதாகச் சுட்டுவர். மதுரை மருதனிளநாகனாரை மருதனிள நாகனாரி லும் வேறாக உவே சாவின் புறநானூற்றுப பதிப பும் மர்ரே பதிப்பும் கருதும். இவர் பாடியனவாக அகநா னூற்றில் 23, கலித்தொகையில் (மருதத் திணை) 35, குறுந்தொகையில் 4, நற்றிணையில 12, புறநானூற் றில 5 ஆக 79 பாடலகள் உள்ளன. இவர் மருதத திணையை மிகுதியாகப் பாடியிருந்தாலும் இவா

பாடல்களில் ஏனைத் திணைகளும் நுட்பமாக அழகுறச் சித்திரிக்கப்பட்டுள. இறையனார் அகப்பொருள் என்ற நூலுக்கு உரை செய்தவர்களுள் ஒருவர் இவர் என்பது இறையனார் அகப்பொருள் முதல் நூற்பா உரையிலிருந்து அறியப்படும். புனலாடிய மகளிர்க்காகக் கண்ணன் யமுனை யாற்றங்கரையில் குருந்த மரத்தை வளைத்தமை (அகம் 59), முருகன் சூரனையும் அவன் சுற்றத்தையும் அழித்தமை (அகம்.59), அரசர் குலத்தை அழித்த மழுவாள் நெடியோனாகிய பரசுராமன் அரிதின் முயன்று வேள்வி முடித்தமை (அகம். 220), கறைமிடற்றண்ணலாகிய சிவன் மலையை வில்லாக வளைத்துப் பாம்பை நாணாகக் கொண்டு ஓரம்பை விடுத்து மூவெயிலை அழித்து அமரர்க்கு வெற்றி தந்தமை (புறம்.55), கடல் அலைக்கும் செந்திலில் முருகன் இருந்தமை (புறம். 55), ஆலமர் செல்வன் மகனுக்கு விழா வயர்ந்தமை (கலி.மருதம். 18) முதலிய தெய்வச் செய்திகளை இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரிபாடலில் அந்துவன் தண்பரங் குன்றத்து முருகனைப் போற்றிப் பாடியிருத்தலை இப்புலவர் வியந்து பாராட்டுவர் (அகம்.59). நாஞ்சில வள்ளுவனிடம் 'வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்; மெய்கூறுவல்' (புறம்.139) என்று உரைத்தலின், இவர் வாய்மையை வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டமை பெறப்படும். தம் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் 'வானவன் மறவன் வணங்குவில் தடக்கை, ஆனாநறவின் வண்மகிழ்பிட்டன்' என்று பிட்டனையும் (77), 'இரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர்' என்று கோசரையும் (90), அம்பு தொடுத்தலில் வல்ல மழவர் வெஞ்சுரத்தில் ஆனிரை கவர்ந்து செல்வர் என்று மழவரையும் (131), வீரைநகர்க்குரியவர் என்று வேளிரையும் (206), மகளிர்குரவை அயரும் கானல் தழுவிய இருக்கையையுடையவன் என்று வாணனையும் (269), ஓடு புறங்கண்டு போரில் வாகை சூடியவன் என்று வழுதியையும் (312), காமூர்க்குரியவனும் வண்மையுடையவனுமாவான் என்று கழுவுளையும் (365), இடுப்பில் மணிகட்டிக் கொண்டு உள்ளி விழாவில் தெருவிடத்து ஆர்ப்பரித்து ஆடுவர் என்று கொங்கரையும் (368) பற்றிய செய்திகள் குறிக்கப்பட்டுள. நற்றிணையில் பகை வரது முரசு கொண்டு அரண் கடந்து வென்றவன் செழியன் என்றும் (39), ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற ஒருமுலையறுத்தவள் திருமாவுண்ணி என்றும் (216) இவர் கூறியுள்ளார். பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சியமாறன் வழுதி வடபுல மன்னர் வாடப் பொருதழித்ததைக் கூறியும் அவனைப் பகைப்போர் நாடு காடாகி விளியும் என்று கூறியும் அவன் வீரத்தைப் புறநானூற்றில் (52) சிறப்பித்துள்ளார். பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை, 'நமரெனக் கோல் கோடாது பிறரெனக் குணங்கொல்லாது, ஞாயிறு போன்ற வெந்திறலாண்மையும், திங்கள் போன்ற தண்பெருஞ் சாயலும், வானம் போன்ற வண்மையும் கொண்டு நீடுவாழ்க' என வாழ்த்தியுள்ளார் (புறம்.55). நாஞ்சில் வள்ளுவனின் கொடைச் சிறப்பையும் மறமாண்பையும் (புறம்.138,139) பாராட்டியுள்ளார். செல்லூர், நியமம், ஊணூர், சாய்க்கானம், காமூர், கூடல், செந்தில் முதலிய ஊர்கள் இவர் பாக்களில் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. மகளிரிடம் பெறும் இன்பத்திலும் ஈதல் இன்பம் சிறந்தது (அகம்.131), காமம் கைம்மிகின் தாங்குதல் அரிது (நற்.39), கண்ணுறு துன்பத்தை நீக்கக் கைசென்றுதவுதல் போல் நட்டார் துயர் போக்க வேண்டும் (நற்.216), நால்வகைப் படைச் சிறப்பிருப்பினும் அரசன் வெற்றி அறநெறியையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது (புறம்.5) என்பன போன்ற நீதிக் கருத்துகளை இவர் பாடல்கள் புலப்படுத்தும். எலும்பைத்தின்று ஒட்டகம் பசிதீர்தல், கன்விலைக்காகயானைத் தந்தம் கொடுத்தல், நடுகல்லுக்கு மஞ்சள் பூசிச் செம்பூங்கரந்தைக் கண்ணிசூட்டி வழிபடல், பல்லி ஒலி கேட்டுப் பயணத்தைத் தொடராமல் மீளல் முதலிய செய்திகளை இவர்தம் பாடல்களால் அறியலாம். குடத்திலிருந்து ஆவண மாக்கள் ஓலையை எடுப்பதற்குப் போரில் மாய்ந்தோரது குடரைப் பருந்து ஈர்ப்பது உவமையாக வந்துள்ளது (அகம்.34). இதனைப் போன்ற அழகிய உவமைகள் இவர் பாடல்களில் (அகம்.206, புறம்.349, மருதக்கலி 4, 6, 27) பல உள்ளன. மருதக்கலியில் பரத்தைமைத் தலைவனையும் பரத்தையையும் காட்டுவதன் வாயிலாகத் தலைவியினுடைய கற்பின் மாண்பைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். தலைவன் தலைவியர்க்கிடையே தோன்றும் கருத்துப் பூசலைத் தவிர்க்கப் புதல்வன் துணையாதல் மருதக்கலியில் நன்கு காட்டப் படுகின்றது. தலைவி விருந்தெதிர்கொள்ளும் போதும், தலைவனின் பொய்ச்சூளுக்கு அஞ்சும் போதும், தலைவன் மகனை முயங்கக் காணும் போதும், தலைவி புலவி நீங்குவதை இப்புலவர், செவ்விதிற் பாடியுள்ளார். புலவிக் காலத்துத் தலைவன் பணி தலைச் சுட்டித் தலைவியின் உயர்வு காட்டுவர். தான் இல்லம் புகாமைக்குக் காரணமாகக் 'கடவுளை இறைஞ்சச் சென்றேன்; புதிய யானையைக் காணப் போந்தேன்; குதிரை ஊர்ந்து வந்தேன்' எனத் தலைவன் கூறும்போது கடவுள், யானை, குதிரை ஆகியவற்றைப் பரத்தையாக உருவகம் செய்து தலைவி அவனிடம் உரையாடுவதாக இப்புலவர் மருதக்கலியில் நயமுற விளக்கியுள்ளார். த.ரா.

மருதி: காந்தன் என்பவன் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை அரசாண்டு வந்த பழைய மன்னர்களுள் ஒருவன். அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுக்கும்

முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த பரசுராமன் காந்தனை எதிர்த்து வரத் தலைப்பட்டான். அதனை அறிந்த துர்க்கை காந்தனை நோக்கி அவன் பரசுராமனோடு போர் செய்வது தகுதி அன்று என்று அறிவுறுத்தினாள். அவள் அறிவுரையை ஏற்றுக் காந்தன் வேறிடம் செல்ல முடிவு செய்தான். தான் திரும்பி வரும்வரை தன் நகரைப் பாதுகாக்க வல்லவன் ககந்தன் என்பவனே ஆவன் எனத் தேர்ந்து தெளிந்தான். ககந்தன் காவற்கணிகையின் மகன்; வீரருள் வீரனாகத் திகழ்ந்தவன். அவன் அரசபரம்பரையைச் சேராதவனாகலின் அவனைப் பரசுராமன் எதிர்க்கமாட்டான் என்ற உண்மையை உணர்ந்தே காந்தன் அவனைத் தன் நகரைக் காக்கும் பொருட்டு அரசனாக்க நினைத்தான். அவன் ககந்தனை வருவித்து, 'அரசாளும் உரிமை உனக்கில்லாமையால் அரசகுலத்தை வேரறுப்பதையே தன் விரதமாகக் கொண்டுள்ள பரசுராமன் உன்னை எதிர்த்துப் போர் செய்யான். அகத்தியமுனிவரின் கட்டளை பெற்று நான் திரும்பிவரும்வரை நீ இந்நகரைக் காப்பாயாக. உன்னால் காக்கப்படுதலின் இந்நகர் காகந்தி என்ற பெயர் பெறுக' என்று கூறி வேற்று வடிவங்கொண்டு நீங்கினான்.

காந்தன் சென்றபிறகு காவிரிப்பூம்பட்டினம் ககந்தனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. ஒருநாள் மருதி என்னும் பார்ப்பனி காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனியே வந்து கொண்டிருந்தாள். ககந்தனின் இளைய மகன் அவளை ஆற்றின் அருகில் கண்ணுற்றான்; அவள்பால் அவனுக்குக் காமம் பெருகியது; அவளைத் தன்னிடம் வரும்படி அழைத்தான். அதைக் குறித்து அவள் மனம் மிகவும் வேதனையுற்றது. பத்தினிப் பெண்டிர் பிறர் நெஞ்சில் புகமாட்டார்கள். அவள் மன்னன் மகனின் நெஞ்சில் புகுந்ததனால் தனக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டதென நினைத்துப் பெரிதும் வருந்தினாள். அதனால் அந்தணனுடைய முத்தீயைப் பேணும் தகுதியைத் தான் இழந்துவிட்டமையைக் கருதி நெஞ்சம் நொந்தாள். அவள் தன் வீட்டுக்குச் செல்லாமல் பூதசதுக்கம் புகுந்தாள்; அங்குள்ள சதுக்கப் பூதத்தை நோக்கி, 'தெய்வமே என் கணவனுக்கு நான் எவ்விதக் குற்றமும் செய்யவில்லை. அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்துவிட்டேன், இதனால், மழையைத் தரவல்ல கற்போடு இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிற்கும் தன்மையை இழந்தேன். நான் செய்த தவறு என்னவென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. குற்றம் புரியும் தீயவர்களை உன் பாசக்கயிற்றால் கட்டி இழுத்து அறைந்து உண்பாய் என்று நான் கேட்டிருக்கின்றேன். இப்போது என்னை அவ்வாறு செய்யாமையால், நீ இங்கிருப்பது பொய்யோ, என்று புலம்பி அரற்றினாள். அப்போது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'பெண்ணே! தெய்வத்தைத் தொழாமல், தன் கணவனே தெய்வம் என்று தொழுகின்றவள் பெய்யெனக் கூறின பெருமழை பெய்யும் என்று திருவள்ளுவர் கூறிய பொருள் நிறைந்த சொற்களை நீ நன்கு உணராமல், பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் மொழிகளையும் பிறர் சொல்லக்கேட்டு, முழவொலியோடு நடைபெறும் விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தாய் ஆகையால், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப் பெண்களைப் போலப் பிறர் மனத்தைச் சுடும் தன்மையும் உனக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. மேற்கூறிய செயல்களை நீ விட்டுவிடின் மேகம் உன்சொற்படி ஒழுகும். மனம் போனவாறு ஒழுகும் பெண்களைக் கட்டுவது போல, உன்னை என் பாசம் கட்டாது. குற்றம் செய்தவரை ஏழு நாள்களுக்குள் தண்டிப்பது அரசனது முறைமை. அவன் அக்கால வரம்புக்குள் தண்டிக்கத் தவறின், பின்பு தண்டிப்பது என் கடமையாகும். அவ்வேழு நாள்களுக்குள் ககந்தன் இச்செய்தியைக் கேட்டு உன்பால் காமமுற்றவனைத் தன் வாளால் வெட்டி விடுவான் என்றுரைத்தது. சதுக்கப்பூதம் கூறியவாறே ஏழு நாள்களுக்குள் மருதிபால் காமங்கொண்டு மயங்கியவன் வாளால் வெட்டுண்டான்.

மருதியின் இக்கதை மணிமேகலையில் சிறைசெய்காதையில் உள்ளது. ஒரு வித்தியாதரனால் இளவரசனாகிய உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூற வந்த முனிவர்கள் அதனை வெளியிடுவதற்கு முன்பு இம்மருதியின் கதையைக் கூறுகின்றனர். தா.ஏ.ஞா.

மருது பாண்டியர் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த வீர மறவர்கள். இன்றைய பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்திலுள்ள சிவகங்கையை மையமாகக் கொண்டு கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆண்டவர்கள் ஆவர். மருது பாண்டியர் என்னும் சொற்றொடர் பெரிய மருது, சின்ன மருது என்று பெயர் கொண்ட இரு வீர மறவர்களைச் சுட்டும் தொடராகும். இவர்கள் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினர் தென்னாட்டில் கால் கொள்ளத் தொடங்கிய போது ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தைக் களைய உறுதி பூண்டு எதிர்த்தனர்.

மறவர்கள் ஆண்டமையால் அப்பகுதியை மறவர் நாடு என்றும் குறிப்பிடுவர். சேதுவை ஆண்டவர்கள் சேதுபதிகள் எனப்பெற்றனர். இன்றைய இராமநாதபுர மாவட்டம், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம், காமராசர் மாவட்டம், புதுக

கோட்டை மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியன சேதுபதிகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டவை என்பர்.

மருதுபாண்டியர்களின் மூதாதையர்களுள் ஒருவரான சசிவருணத்தேவர் கி.பி. 1730 – ஆம் ஆண்டில் சிவகங்கைச் சீமையைத் தனி அரசாக ஆளத்தொடங்கினார். அவர் வழித் தோன்றல்களே இம் மருது பாண்டியராவர்.

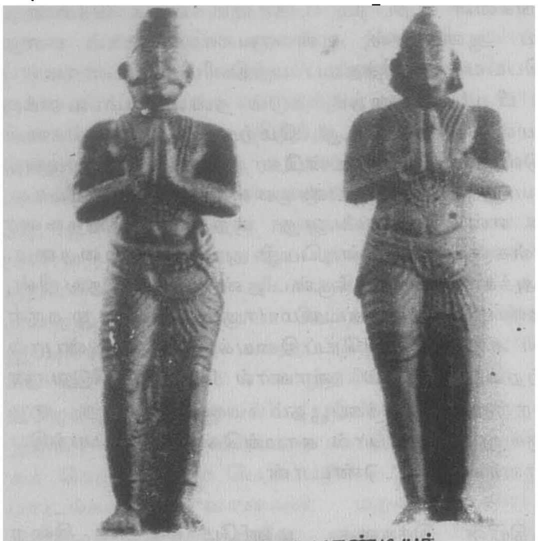

மருது பாண்டியர்

மருது பாண்டியர்களின் தந்தையார் மொக்கப் பழனியப்பன் சேர்வை; தாயார் ஆனந்தாயி அம்மையார். மருதுபாண்டியர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பிறந்தார்கள் என்று வரலாற்றுச் செய்தி குறிப்பிடுகிறது. மருதப்ப சாமியின் நினைவாக இப்பெயர் இவர்கட்கு இடப்பட்டதென்பர்.

மருது பாண்டியர்களின் தந்தையார் இராமநாதபுரம் சீமையை ஆண்ட முத்து விசய இரகுநாதனின் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவர்.

கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவரான படைப் பகுதி முதல்வர் இசுமித்து (Colonel Smith) என்பாரை எதிர்த்து நடைபெற்ற போரில் சிவகங்கை மன்னர் முத்துவடுகர் உயிர்துறந்தார். அரசருக்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள் முத்துவடுகரின் துணைவியார் வேலு நாச்சியார் என்பாரும், படைத்தலைவர்களாயிருந்த மருதுபாண்டியர்களுமேயாவர்.

காலப்போக்கில் சிவகங்கைச் சீமையை ஆளும் உரிமையை மருதுபாண்டியர் பெற்றனர். பெரிய மருது வேட்டையாடுவதில் வல்லவர். சின்ன மருது நிருவாகத்திறமை கொண்டவர். மீண்டும் போர் மூண்டது. மருதுபாண்டியர் நாட்டைக் கட்டிக்காத்தனர். காளையார் கோயில் கோபுரத்தை மருதுபாண்டியர் கட்டியதாகக் கூறுவர். பல கோயில்களில் மருதுபாண்டியரின் திருவுருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலேயர் சிவகங்கைச் சீமையை அழிக்கத் திட்டமிட்டு இருமுறை முயன்றும் பயனில்லை. ஆனால், கி.பி. 1801 – ஆம் ஆண்டில் மூண்ட போரில் சிவகங்கைச்சீமை அழிவுற லாயிற்று. அப்போது நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பாஞ்சாலங்குறிச்சியை வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் தம்பி ஊமைத்துரை ஆண்டு வந்தார். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கி.பி. 1799 – ஆம் ஆண்டு கயத்தாறு என்னுமிடத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டு மாண்டார். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை ஏற்க ஊமைத்துரை மறுத்தார். ஆங்கிலேயப்படைகள் அவரை விரட்டின போது ஊமைத்துரைக்கு மருது பாண்டியர் அடைக்கலம் கொடுத்தனர்.

பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீழ்ந்தவுடன் ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் சிவகங்கைச் சீமையின்மீது படையெடுத்தது. அப்போர் கி.பி. 1801-ஆம் ஆண்டில் ஐந்து மாதங்கள் நடந்தது. சிறுவயல் போரும், காளையார் கோயில் காட்டில் நடைபெற்ற போரும் சிறப்பானவையாகக் கருதப்படுபவை. மருது பாண்டியர் உண்மையான அரசர்கள் அல்லர் என்று காரணம் காட்டிக் கிழக்கிந்திய வாணிகக் குழுவினர் வேறு ஒருவரை அரசராக்கினர். அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத மருது பாண்டியர் போரைத் தொடர்ந்தனர்.

காட்டிக்கொடுக்கும் இயல்பினன் ஒருவனால் காளையார் கோயிலும் கைப்பற்றப்பட்டது அதைப் போல் மருது பாண்டியரும் காட்டிக்கொடுக்கப் பட்டு, இறுதியில் பிடிபட்டனர்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்பத்தூர்க் கோட்டையில் மருது பாண்டியர் கி.பி. 1801 - ஆம் ஆண்டு தூக்கிலிடப்பட்டனர். இவர்களின் உடல்கள் திருப்பத்தூரிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டன.

இரா.அ.

மருந்துகள்(கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1950:

மருந்துகள் (கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1950-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 7 – ஆம் நாள் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தச் சட்டம் மருந்துகளைக்கட்டுப்பாட்டுடன் விற்பனை செய்யவும், பங்கீடு செய்யவும் வழிவகை செய்துளது.

இந்தச் சட்டத்தில் விற்பனையாளர், வணிகர் என்னுஞ்சொற்கள் தாமாகவோ, வேறு ஒருவர் மூலமாகவோ, மருந்துகளை மொத்தமாகவோ சில்லறையாகவோ விற்பவரைக் குறிக்கும்.

இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசு அரசாங்க அறிக்கை (Govt. Gazette) மூலம் அறிவிப்புச் செய்யப்பட்ட மருந்துகளுக்கு மட்டும் பொருந்தும்.

தலைமை ஆணையாளர் (Chief Commissioner) அரசாங்க அறிக்கை மூலம் ஒரு வணிகர் அல்லது உற்பத்தியாளர், ஒரே சமயத்தில் ஒரு மருந்தை அதிகப்படியாக எவ்வளவு அளவு தம்மிடம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், ஒருவருக்கு அதிகப்படியாக எவ்வளவு அளவு மருந்தை விற்கலாம் என்றும், எவ்வளவு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கலாம் என்றும் நிருணயிக்கலாம்.

ஒரு வணிகர் அல்லது உற்பத்தியாளர் நிருணயிக்கப்பட்ட அதிகப்படியான விலைக்கு அல்லது விகிதத்திற்கு மேலாக விற்கவோ விற்கச் சம்மதம் அளிக்கவோ கூடாது.

ஒரு வணிகரோ உற்பத்தியாளரோ எந்த மருந்தையும் ஒரே சமயத்தில் நிருணயிக்கப்பட்ட அளவுக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மேலும், எந்த மருந்தையும் ஒரே சமயத்தில் நிருணயிக்கப்பட்ட அளவுக்குமேல் விற்கவோ விற்கச் சம்மதிக்கவோ தாம் விற்பதாகக் கூறவோ கூடாது. இந்த விதி தலைமை ஆணையாளர் அரசாங்க அறிக்கை மூலம் அறிவிக்கப்பட்ட மருந்துகளுக்கு மட்டும் பொருந்தும். ஆனால், உற்பத்தியாளருக்கும் அளிப்புச் செய்பவருக்கும் பொருந்தாது. இந்தச் சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு மேல் ஒருவர் மருந்தைத் தம்மிடம் வைத்திருந்தால் அதனை உடனடியாகத் தலைமை ஆணையாளரிடமோ அவரால் நிருணயிக்கப்பட்ட அதிகாரியிடமோ தெரிவிக்கவேண்டும். பின்னர் தலைமை ஆய்வாளர் உத்தரவின்படி அதிகப்படியான அளவு உள்ள மருந்துகளைச் சேமித்து வைக்கவோ பங்கீடு செய்யவோ விற்பனை செய்யவோ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எந்த ஒரு வணிகரோ உற்பத்தியாளரோ இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அளவின்படி மருந்தை விற்க மாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடாது. ஆனால், தலைமை ஆய்வாளர் முன் அனுமதி அளித்திருந்தால் அவர் 'விற்க மாட்டேன்' என்று சொல்லலாம்.

ஒரு வணிகர் அல்லது உற்பத்தியாளர் உருபாய் ஐந்து அல்லது அதற்குமேல் மருந்தை விற்றால் அதற்கான விலைச் சீட்டை அளிக்க வேண்டும். அதற்குக் குறைவாக இருந்தால் வாங்குபவர் கேட்டால் விலைச்சீட்டு வழங்க வேண்டும். தம்மிடம் உள்ள மருந்துகளின் இருப்பையும், மருந்துகளின் விலைப் பட்டியலையும் அறிவிப்புப் பலகையில் எழுதி, வாங்குபவர்கள் கண்களுக்குத் தெரியும்படி தம் கடையில் வைத்திருக்க வேண்டும். வணிகர் மருந்தின் மேல் உள்ள ஒட்டுச்சீட்டு (Label), குறி (Mark), விலை (Price) ஆகியவற்றை அழித்துவிடவோ அடித்துவிடவோ மாற்றம் செய்யவோ கூடாது. தலைமை ஆய்வாளர் தேவையானது அல்லது அவசரமானது என்று கருதினால் எந்த மருந்தையும் விற்கக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இடப்பட்ட உத்தரவுகளை மீறி நடப்பவர் அல்லது உத்தரவை நிறைவேற்றாமலிருப்பவர் மூன்றாண்டுகள் சிறைத் தண்டனை பெறவும் அல்லது தண்டத்தொகை செலுத்தவும் அல்லது இரண்டு தண்டனைகளையும் சேர்த்து அனுபவிக்கவும் நேரிடும்.

தனி வணிகராக இல்லாமல் ஒரு நிறுமமாகவோ சங்கமாகவோ பலர் சேர்ந்து செய்யும் வணிகமாகவோ இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அதன் இயக்குநரும் (Director), மேலாளரும் (Manager), செயலாளரும் (Secretary), முகவரும் (Agent) நிருவாகத்தில் ஏற்பட்ட குற்றங்கள் தமக்குத் தெரியாமல் நடந்தனவென்றும், அவர்கள் எல்லாவகை முயற்சியும் எடுத்தும் குற்றத்தை நடக்காமல் தடை செய்ய முடியவில்லை என்றும் மெய்ப்பிக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் குற்றம் செய்தவராகக் கருதப்படுவார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்ச் செய்யும் குற்றங்களைக் காவல் அதிகாரி, அல்லது காவல் ஆய்வாளருக்கு மேல் நிலையிலுள்ள அதிகாரி அல்லது நடுவண் அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட காவல் ஆய்வாளருக்குக் கீழான நிலையில் இல்லாத அதிகாரி புலன் விசாரணை செய்யலாம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்ச் செய்யும் குற்றங்களை மாவட்டக் குற்றவியல் நடுவரின் முன் அனுமதி பெறாமல் வழக்குத் தொடர முடியாது.

இந்தச் சட்டத்தின்கீழ்க் குற்றம் செய்யப்பட்டது அல்லது செய்யப்படுகிறது என்று தெரிய வந்தால், அதிகாரி குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 98-இன் கீழ்(Code of Criminal Procedure) அந்த இடத்தைச் சோதனையிடவும், பொருட்களைப் பறிமுதல் செய்யவும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்.

வ.வெ.

மருந்துநூல்: இந்நூல், மருந்துகள் பற்றிய வருணனை, மருந்துகளின் பட்டியல், கூட்டு மருந்துகள் செய்முறை, மருந்துகளின் தரம் முதலிய விவரங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. ஒவ்வொரு மருந்தின் தன்மை, தூய்மை, தரம் முதலியவற்றை மெய்ப்பித்தற்குச் சட்டம் இயற்றப்படுதல் இன்றியமையாதது என்பதை உலக நாடுகள் யாவும் உணர்ந்தன. ஆகவே

ஒவவொரு நாட்டிலும மருந்துநூல் தோனற வகை செயயப்பட்டது. இநதியாவிலும இந்தியமருத்துவ நூல் என்பதை உருவாககியுளளனா. அம் மருநது நூல் அரசின உயா அதிகாரிகள, மருத்துவப் பேரா சிரியர்கள, மருத்துவததுறை வலலுநர்கள் முதலி யோரைக் கொணட குழுவால் உருவாசகப்படுகிறது. புதுப் புது மருநதுகள நாள்தோறும் பெருகிவருவ தாலும், மருத்துவத துறையின பல கண்டுபிடிபபு களின விளைவாலும மாறறஙகள நிகழவதால தொடாந்து திருத்தங்கள அடங்கிய இணைப்புத தொகுதிகளும வெளியிடப் படவேணடியது இன்றி யமையாததாகிறது

பணடைக் காலம் முதல எல்லா நாடுகளிலும் மருந்துகள் பற்றிய நூலகள தோன்றியிருந்தன. ஆயி னும் இப்போது பயின்று வரும மருந்து நூல் (Pharmacopoeia) போனறது முதன் முதலில் கி.பி. 1542 – இல் செருமனியில் நூரம்பர்கு (Nurembrg) என னும் நகரில் வெளியான 'திசுபென்சடோரியம்' (Dispensatorium) என்னும் நூலேயாகும். இங்கி லாநது கி பி. 1818 – ஆம் ஆண்டு இலண்டன மருத் துவநூலை வெளியிட்டது. பிரான்சிலிருந்து கி.பி. 1639-இல் வாகடநூல எனனும் மருந்து நூல் வெளி வநதது. முதல தேசிய மருந்துநூல் (Codex medicamentarios of France) கி.பி. 1819-இல வெளிவந்தது. இசுகாட்லாநது, எடின்பரோ, அயர்லாந்து, தப்ளின் ஆகிய நாடுகள் தனித்தனியே மருந்துநூல்களை வெளியிட்டன. அந்நான்கு நாடுகளுககும் பொது வான பொது மருத்துவக் குழு (General Medical Council) கி.பி. 1864-ஆம் ஆணடுமுதல பிரித்தானிய மருந்து நூலை வெளியிட்டது. அது பல மாறுதல்கள் அடைந்து 1948-இல் வெளிவந்தது. அம்மருநது நூலே பயிலப்படுகிறது. மாற்றஙகளும் புதிய சேர்க்கையும் இணைப்புத தொகுதியாக வெளியிடப்படுகின்றன.

அமெரிக்கா கி.பி. 1778-இல் முதல் மருநது நூலை வெளியிட்டது. அது இராணுவததில பயன் படுத்தும முறையில வடிவமைக்கப்பட்ட ஒன்று. பின் கி பி 1820 -இல் மாற்றங்கள செய்து மருநது நூல் ஒன்று வெளியிட்டது. அநநாட்டின மருநது நூல் அவ்வப்போது உணடாகும் மாறறஙகளும் குறிக்கப் பட்டு ஐந்து ஆணடுகட்கு ஒரு முறை திருத்திய பதிப் பாக வெளியிடப்படுகிறது. உணவு மற்றும் மருந்து பற்றிய கூட்டாட்சிச சட்டம் (Federal Food and Drugs Act) 1907-ஆம் ஆணடு இயற்றப்பட்டது. அதன் படிஅமெரிக்க மருந்துகளின சீட்டின்மீது'U.S.P' என்று குறிக்கப்பட்டிருந்தால் அது சரியானதாகக் கருதப் படும். அவ்வாறினறிக் காணப்பட்டால் அச்சட்டத் தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க அவவமைப்புககு அதி காரம வழஙகப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகளின் பிரி வான உலக உடல் நல நிறுவனம் (World Health Organisation) எனறஅமைபபு1951-இல பலவேறு நாடு களின் மருந்து நூலகளில காணப்படும வேறுபாடு களைக் குறைததுத் தேசிய மருநதுகளின் தரத்தை நிலை நிறுத்த முன்வநதது. ஆகவே, உலகின பல நாடுகளுக்கும் மக்கள எளிதில் சென்று வர வாய்ப்பு கள உளளதால் ஒரு நாட்டில் மருத்துவா தரும் மருந்துச் சீட்டைப் பிற நாடுகளிலும பயனபடுதத முடிகிறது.

மருந்து நூலில காணப்பெறாத் மருந்துகளைப் பறறியும பல நூல்கள வெளிவருகின்றன. எம்.சீ.

மருந்துவழி உளநோய் மருத்துவம்: இது மருந்துகளைப் பயன்படுததி உளநோயக்கான கிருமி களை முறையாக அழிப்பதாகும் மருந்துவழி உள நோய்சிகிச்சையின் (Chemo psychiatry)முக்கிய குறிக கோள உடல்உறுப்புகளின்இயக்கத்தை மாறறிச் சிகிச் சைக்கு உகநதவாறு ஆக்குதலாகும். இம் மருநதுவகை கள விரைவாகவும் குறைநத பணசசெலவிலும், உள ளத்தைச் சார்ந்து எழும் இடர்ப்பாடுகளைப்(Psychological Disturbances) போக்க உதவுகினறன. மருந்து வழிஉளசசிகிச்சை முறையிலுள்ள மருநதுகள உடலில் நோய்பரப்பும் கிருமிகளை அழித்து அவற்றின வளர்ச் சியைக் கட்டுப்படுத்தப் பயனபடுத்தப்படுகினறன.

ஒருவகையான உடல்நோயைக் குணப்படுத்து வதற்குப் பயன்படுத்திய மருந்து மனக்கோளாறுகளை யும் குணப்படுதத உதவும எனபது எதிர்பாராதவித மாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உள மருததுவத்தைக் கண்டுபிடித்த பால் எாலிட்சு (Paul Ehrlitch) தமது ஆராய்ச்சியின் வாயிலாகச் சில வேதிமக் கூட்டுப் பொருளகளைப் பயனபடுத்திச சில உளநோயகளைக கட்டுப்படுத்தவும், நீக்கவும் முடியும் என்று கணடார். அந்தக் கண்ணோட்டத்தில பார்க்கும்போது மருந்து வகைகள், தொற்றுநோய்களை விளைவிககும் நுணணு யிர்கள, நச்சுயிரி (Virus), காளான் நோய (Fungi), ஓரணு உயிர் நோய் (Protozoan) போன்ற கிருமி களை அழிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகினறன. அண மைககாலத்தில் இம்முறை புற்று நோயைக் குணப் படுத்தவும பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வரலாற்றுச் சிறப்பு: மருந்துவழிச் சிகிச்சை முறை யில் பயன்படுத்தப்படும மருநது வகைகள் பல நூற் றாண்டுகளுக்கு முனனதாகவே நடைமுறையில் உள ளன. சான்றாக சின்கோனா மரப்பட்டை (Cinchona Bark)தென் ஆப்பிரிககாவில் முறைக் காய்ச்சலைக் (Malaria) குணப்படுத்த கி.பி. 17-ஆம் நூறறாண டின் தொடககத்திலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டுவரு

கிறது. சின்கோனா மரப்பட்டையிலிருநது எடுக்கப் படும் 'குயினைன' (Quinine) எனனும் மூலபபொருள முறைக்காய்ச்சலைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்தாக இன றும பயன்படுத்தப்படுகிறது. எர்லிட்சு எனபவர் அம் முறையைப் பின்பற்றி 'ஆாசுபெனோமின்' (Arsphenamine) என்னும மருந்தைக் கணடுபிடிததார். 'பெனிசி லின்' என்னும மருந்து கண்டுபிடிக்கும் வரை அம் மருந்து பயன்பாட்டில இருந்துவந்தது. மருநது வழிச் சிகிச்சை முறை தொடக்கத்தில பல நனமை களை ஏற்படுததியபோதிலும் மிகக் குறைநத அளவு மருந்துவகைககளே கணடுபிடிககப்பட்டிருநதன. இந்த மருந்து வகைகள் மேக நோய (Syphilis) வேறு சில நோய்கள ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்த உதவின. மருந்துவழிச்சிகிச்சை முறையில 1935 – ஆம் ஆணடு திடீர்த திருப்பம் ஏற்பட்டது கெசாாடு, தோமக்கு (Geshard Domagk) என்னும் செருமானியர் தம் ஆராய்சசியின் விளைவாகக் கநதகங்கலந்த இரசாய னப பொருளைக் (Prontosil) கண்டுபிடித்தார். அம மருந்து வகை நுணணுயிர்க் கிருமிகளினால உணடா கும நோயகளைக் குணப்படுததப் பயன்படுததப பட்டது அந்த இரசாயனக கணடு பிடிப்பிறகுப் பிறகு பலவகையான மருநதுகளநுணணுயிர்ககிருமிகளினால ஏறபடும நோய்களைத் தடுகக உயிர்வாழ் கிருமி எதிரி (Antibiotics) வகையில் கணடுபிடிக்கப்பட்டன. அவறறில் முக்கியமானவை பெனிசிலின (Penicillin) போனற மருந்துவகைகள. பெனிசிலின் மருநதைத் தொடர்ந்து பலவகையான மருநதுகள கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. அக கணடுபிடிப்பு மருநது வழிச் சிகிச்சை முறை தோன்றவும, வளாசசியடையவும் மிகவும உதவிறறு.

மருந்துவகைச் சிகிச்சையில் நான்குவிதமான மருந்துவகைகள் உள்ளன. அவை 1) தூககநிலை உணடாக்குபவை (Sedatives), 2) மெய்ப்பாட்டைச் சமநிலைப்படுத்துபவை, 3) உளச்சோர்வுத் தடை செய்பவை(Antidepressants), 4) உளப்பிணி போககு பவை (Anti – Psychotics) ஆகியவையாம்

தூக்கநிலை உண்டாக்கும், மெய்ப்பாட்டைச் சம நிலைப்படுத்தும் மருந்துவகைகள், மிகப் பரபரப்பு (Excitement), கவலை, சோர்வுடைய நோயாளியின் உளநிலை ஆகியவற்றை நிலைப்படுத்துவதற்கு உதவு கின்றன. மெய்ப்பாட்டைச் சம நிலைப்படுத்தும் மருநதுவகைகள் 1950 - ஆம் ஆண்டிலிருந்து பயன பாட்டில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால 'பெட்சுடின்' (Pedstine) மருநது இதற்குப் பல ஆணடுகளுககு முனபே பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது.

தூக்கநிலை உணடாக்கும் மருந்துவகை பரபரப் பையும், விறைப்பு நிலையையும மாற்றித் தசை களைத் தளரச்செய்து நல்ல தூக்கத்தையும் ஏற் படுததுகிறது. அம் மருந்துவகைகளமேலே குறித்த அறிகுறிகளைக் குறைதத போதிலும் இவற்றால் ஏற படும் சில விளைவுகள உடலைத் தாக்குகின்றன. முக கியமாக அவை நோயாளியின சுறுசுறுப்புத் தன்மை யைக் குறைத்துவிடுகினறன. பொதுவாக எல்லோருக கும் தெரிநத சாராயம போன்ற போதைதரும குடி வகைகள தூக்கநிலை உணடாக்குபவை. 'பாாபிட்யூ ரேட்சு' (Barbiturates) எனனும் தூக்க மருநதும அவ்வகையைச் சார்ந்ததே.

நோவகறறும் மருந்து (Tranquillizer) எனனும் புதுவகை மருந்து 1950-ஆம் ஆணடில் கணடுபிடிக்கப் பட்டது. அது நோயாளியின் பரபரப்பைக் குறைப்ப துடன் சுறுசுறுப்புடன் இருக்கவும்உதவுகிறது. அத னால் மேற்கூறிய முதல் வகை, இரணடாம் வகை மருந்துகளைவிட இப்போது அது மிகவும் பயன பாட்டில உளளது.

உளச்சோர்வுத் தடை மருந்துகள்: நோவகறறும் மருந்துவகை நோயாளியின பரபரப்புத் தனமையைப் போக்குமேயன்றி மனச்சோாவைப் போக்காது மனச்சோர்வைப் போக்க உளசசோர்வுத தடை மருந்துகள் பயனபடுத்தப்படுகினறன. முதல முறை யாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உளச்சோர்வுத தடை மருந்து 'புரோனியாசிடு' (Proniazid) எனபதாகும். அம மருந்தினால் சில உடன விளைவுகள ஏற்பட்ட போதிலும் அது நோயாளியின் மனசசோர்வை நீககி அவர் வாழ்க்கையில் உற்சாகத்தை ஏறபடுததுகிறது அம் மருந்துவகை போலவே இப்போது பல மருநது கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

உளப்பிணி போக்கும் மருந்துகள: முதனமுறை யாக உள நோயைக குணப்படுதத 'இரௌ உலபியா சர்பெனடினா' (Rauwolfia Serpentina) எனனும் செடியிலிருந்து ஒருவிதமான மருநதைக கணடுபிடித தார்கள. இந்திய நாட்டில 2,500 ஆணடுகளுககு முன்பே கணடுபிடிக்கப்பட்டுப் பயனபடுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது அம் மருநது எனறு கருதப்படுகிறது. அந்த மருந்துச் செடியின் வேரை இநதியாவில பாம்புக் கடியைக் குணப்படுததப் பயனபடுத்தி வந் தார்கள. அம் மருநதுச் செடியின திறனை 1904 – ஆம் ஆண்டின் இறுதியில மேலைநாட்டினர் கணடுபிடிதத னர். அச் செடியிலிருந்து 'இரெசர்பைன' (Reserpine) எனனும மூலபபொருளை 1950 – ஆம் ஆணடு பிரித் தெடுத்தார்கள். அது மன நோயாளியின மனநிலை யில் அமைதி ஏறபடுத்தியது. ஆனால் வேறுசில உடன விளைவுகள் நோயாளியின் உடலநிலையில ஏறபட் டன. அதன் காரணமாக இரெசர்பைன் மருநதிறகுப் பதிலாகப் 'பெனோதியாசின' எனனும மருந்து பயன

படுத்தப்பட்டது அது இரெசர்பைன் மருந்தைப் போலவே உள நோயாளியைக் குணப்படுத்துவதோடு வேறு எந்தவிதமான தீய விளைவுகளும் இல்லாமல் தடுத்தது. முதன்முறையாகப் பெனோதியாசின் என்னும் மருந்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட 'குளோர்புரோமாசின்' (Chlorpromazine) என்னும் மருந்தே உள நோய்களை நீக்குதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது அதுவும உளச்சோர்வு மருந்தைப் போலவே எதிர்பாராத விதமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அம் மருந்து பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முன் மயக்க மருந்து பயன்படுத்தப்பட்டது அது அறுவைச் சிகிச்சைக்குமுன் நோயாளியின உடல் நிலையில் அமைதியை ஏற்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டது. குளோர்புரோமாசின் என்னும் மருந்து மூளைக்கோளாறு நோயாளிகளைக் குணப்படுத்த முக்கியமாக உதவியது. அம் மருந்தைத் தொடர்ந்து மூளைக்கோளாறு நோயாளிகள் உட்கொள்ள வேண்டும். தவறினால் நோயின் அறிகுறிகள் தோன்றும் இரெ.க.

துணை நூல்கள்:

Bourne, L E , and Ekstrand, B.R., Psychology: Its Principles and Meanings, HoltRinehart & Winston, New York, 1982.

Hothersall, D., Psychology, Charles E. Merill Publishing Co., London, 1985.

Worchel, S. and Shebilske, W , Psychology: Principles and Applications, Prentice-Hall Inc, Englewood Cliffs, New Jersey, 1983.

மருமக்கள் தாயம்: ஒரு குடும்பத்தின் சொத்துரிமை, மரபுரிமை, வாரிசு போன்றவை அக்குடும்பத்தின் பெண்வழியில சகோதரியின் குழந்தைகளுக்கு அமைவதைக் குறிக்கும் முறையே மருமக்கள் தாயம் என வழங்கப்பெறும். இம்முறை அண்மைக் காலம் வரையிலும் கேரள நாட்டின் சமூக அமைப்பின் ஒரு தனித்தன்மையாகக் காணப்பட்டது. இம்மருமக்கள் தாயமுறையின் தோற்றம் குறித்துச் சமூக, வரலாறு அறிஞர்களிடையே பலவேறு விதமான கருத்துகள நிலவுகின்றன. பார்ப்பன மேட்டுக்குடியினரால பரப்பப்பெற்ற மரபுக் கொள்கையும் (Traditional Theory),கேரளோற்பத்தி என்னும் நூலின் விரிவுரைகளும் மருமக்கள் தாயம் மிகப் பழமையான முறை என்பதையும், மக்கள்தாயம் பழங்காலக் கேரளம் அறியாத ஒன்று என்பதையும காட்டுகின்றன. அதற்கு மாறுபட்ட நிலையில மக்கள்தாய முறை பழங்காலக் கேரளத்தில் காணப்பெற்றது என்றும சில கட்டாயப்படுத்தப் பெற்ற சக்திகளால் பிற்காலத்தில மருமக்கள்தாய முறை தோற்றம் கொண்டது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். முற்காலச் சேரமன்னர்களின் வாரிசு உரிமையையும், மகோதபுரத்துக் குலசேகரர் தந்தை வழி வந்தமையையும் அதற்குச் சான்றாகக் காட்டுவர்.

பி டி.சீனிவாச ஐயங்கார் தமிழர் வரலாறு என்ற தம் ஆங்கில நூலில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கேரளம் மருமக்கள் தாயத்தை அறியவில்லை என்கின்றார். கே.பி.பத்மநாப மேனன கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டுவரை கேரளத்தில மருமக்கள தாயம் நிலவவில்லை எனக் கருதுகின்றார். மருமக்கள் தாயத்தைக் குறிப்பிட்ட முதல அயல்நாட்டுப பயணியாக கி பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிரயர் சோர்டான்சு (Frair Jordans) என்பவரைக் கருதுவர். எல்லன்குளம் குஞ்சன்பிள்ளை என்பவரும், மருமக்கள்தாயம் பிற்காலத் தோற்றம் என்பதையும் சில கட்டாயச் சூழல்களில் தோன்றியது என்பதையும ஏற்றுக்கொள்கின்றார். ஏ.எல. பாசம் என்பவர் முற்காலத்தில் கேரளத்தில சேரமன்னர்களின் மரபுரிமை ஆண் வழியே வந்தது என்றும், ஏறத்தாழ கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் மன்னனின் மகனுக்கன்றி மூத்த சகோதரியின் மகனுக்கு வரும் நிலை உருவாயிற்று என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். கொச்சி, திருவாங்கூர் ஆகிய இடங்களில் மிக அண்மைக்காலம் வரை மருமக்கள தாய முறை தொடர்ந்து காணப்பெற்றது எனக் கூறும் அவர், இம்முறை அரசு உரிமையில மட்டுமன்றிச் சொத்து உரிமையிலும் காணப்பட்டது என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

மருமக்கள தாய முறையின் தோற்றத்தை விளக்குவதற்குப் பல கொள்கைகள பலவேறு அறிஞர்களால கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள பார்ப்பனியக் கொள்கையைக் (Brahminical Theory) கூறுவோர், கேரளத்தைப் பரசுராமர் தோற்றுவித்தார் எனக் கருதப்படும் பழங்காலக் கட்டுக்கதையுடன தொடர்புபடுத்தி மருமக்கள் தாயத்தின் தோற்றத்தை விளக்குவர். ஆனால், அது கட்டுக் கதை போன்று கற்பனை வளம் நிறைந்தது என்று மறுக்கப்படுகின்றது.

வேறு சிலர் மருமக்கள் தாய முறையின் தோற்றத்திற்குச் சமூக, பொருளாதாரக் காரணங்களைக் கூறுவர். டி.கே. கோலப்பப் பணிக்கர் மருமக்கள் தாயத்தின தோற்றம் ஒரு பெண பல ஆண்களைக் கணவர்களாகக் கொள்ளும் பல கணவர் மணமுறையை (Polyandry) அடிப்படையாகக் கொண்டது என விளக்குவார். அந்தமணமுறையினால் உரிமை ஆண் வழியில புதல்வர்களுக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாகப் பெண்வழியில சகோதரியின் புதல்வர்களுக்குச் சென்றுவிட்டது என்று மேலும் விளக்குவார்.

மேலும் சிலர், மருமக்கள் தாய முறையின் தோற்றத்திற்குச் சொத்துரிமைக் கொள்கையைக் (Property Theory) கூறுவர். வேறு சிலர் படைக் கொள்கையைக் (Military Theory) கூறுவர். ஆனால எந்த விளக்கமும் மருமக்கள் தாய முறையின தோற்றத்தை விளக்கப் போதுமானதாக அமைய வில்லை எனறு கருதப்படுகினறது.

உண்மையில், சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சில கட்டாய வலியுறுத்தல்களதாம காரணம் எனக கருதப்படுகின்றது. எல்லங்குளம் குஞ்சன் பிளளை சாம்னி முறை (Jamni System), கலாரி முறை போன்று மருமக்கள தாய முறையும் கி.பி.11-இல் நிகழ்ந்த சோழ, சேர மன்னர்களின போர்களின் விளைவால் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதாரக் கட்டாயங்களின் தோற்றம் என்கின்றார்.

மருமக்கள் தாய முறையின துணைத்தோற்றங் களாகக் கூட்டுக் குடும்பம், பலதாரமணம் போன்றன வற்றைக் காட்டுவர். தரவாடு எனப்படும் (Tarawad) மருமக்கள் தாய முறைக் குடும்பம ஒரு கூட்டுக் குடும்பம் ஆகும். பொது மூதாதையரின் கீழ் உள்ள அத்தனை வாரிசுகளும் பெண்வழியில் உளளடங் கியிருப்பர். ஒரே வீட்டில் ஒரே அடுக்களையைப் பயன்படுத்துவர். வயதில் மூத்த ஆடவர் காரணவர் எனப்படுவர். கேரளத்தில் சத்திரியர், அமபலவாசிகள் நாயர்கள் போன்ற பல பிரிவினர்களால் மருமக்கள் தாய முறை பின்பற்றப்பட்டது. வடக்கன் பாட்டுகள் போன்ற பல கேரள இடைக்கால இலக்கியங் களிலும், நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் மருமக்கள் தாயம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளனவாக அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

தமிழகத்தில் குமரிமாவட்டதகதைச் சார்ந்த நாஞ்சில் நாடு எனச்சொல்லப்படும பகுதி பழங்காலத் தில் திருவாங்கூர்ப் பகுதியுடன் இணைந்து காணப் பட்டமையால் கேரளத்தில நிலவிய மருமக்கள தாய முறை இப்பகுதியிலும் காணப்பட்டது எனலாம். அறிஞர்கள் சிலர் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சேர மன்னர்கள் பற்றிய சில குறிப்புகளைக் கொணடு மருமக்கள் தாய முறை பழங்காலத தமிழகத்தில் காணப்பட்டது எனக்கருதுவர். ஆனால், இக்கருத்தை மறுப்போரும் உள்ளனர். எனவே, முற்கூறிய கருத்து பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை எனலாம்

மருமக்கள தாய முறையினால் குடும்பத்தில் காரணவரின் சகோதரிகளுக்கும் மனைவிக்கு மிடையே போராட்டங்கள (Conflicts) தோன்றின. மறைமுகமான சச்சரவுகள் ஏறபடலாயின. குடும்பத் தில் ஆண்வழியினரின் குழந்தைகளும் மனைவியும் பொருளாதார நிலையில் மிகவும் அலலல் உற்றனர். அந்நிலையினைக் குமரி மாவட்டத்தில் பிறந்த கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிளளை மிகவும் தெளி வாகவும், உணர்ச்சிபொஙகவும் தம 'மருமக்கள வழி மான்மியம்' எனற நூலில வெளிபபடுத்தியுள்ளார். அந்நூலும் மருமக்கள தாயததின வீழச்சிககு அடிப் படையாய் அமைநதது எனத் துணியலாம்.

மருமககள் தாயத்தின் சீரகேடுகளை உணர்நத சமுதாய முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள பலா அவற்றை நீக்க முனைநதுளளனர். அதன விளைவாக திருவாஙகூர் நாயர் சட்டஙகள (1912, 1925), கொச்சி நாயர் சட்டம (1937 - 1938) போனற பல சட்டங்கள் தோன்றலாயின. இறுதியில் 1956 - இல எழுந்த இந்து வாரிசுச் சட்டம் நாட்டின எலலாப் பாகங்களிலும் உள்ள இந்து சமயத்தைச் சார்நத ஆணிகளும் பெணகளும் குடும்பச் சொததில் சமமான பஙகினைப்பெற வழி அமைததுக் கொடுக்கவே, மருமக்களதாய முறை சமுதாயத்திலிருநது அகனறு விட்டது எனலாம்.

தா ஈ.

துணை நூல்:

Sreedhara Menon, A., Social and Cultural History of India, Kerala, Sterling Publications Pvt., Ltd., New Delhi, 1979.

மருமக்கள் வழி மான்மியம்: 'நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம்' எனற இந்நூல் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிளளையால் இயறறப் பட்ட ஓர் இன்தமிழ் நூல். நாஞ்சில் நாட்டில் மருமக்கள் தாய முறையின வழி வந்த வேளாளர் குலத்தில் தோன்றிய ஒரு பெண தன வாழககையில் அனுபவித்த பலவேறு துயரங்களை எடுததுக் கூறி வருந்தும் நிகழ்சசிப் போக்கை உளளடக்கியதாக இந்நூல் திகழ்கின்றது.

பணடைத் திருவிதாங்கூர்ப் பகுதியின தெறகுப் பகுதியாய் இப்பொழுதைய குமரி மாவட்டததின ஒரு பகுதியாய் விளங்குவதே நாஞ்சில நாடு ஆகும. இங்கு வசிக்கும் பலவேறு பிரிவினருள் வேளாளா களும் ஒரு பிரிவினர் ஆவர். அவர்களிடையே மக்கள தாயம், மருமக்கள தாயம் என்ற இருமுறைகள நிலவி வந்தன. பணடைய கேரளத்தில் நிலவி வநத மருமக்கள்தாய முறையின் தாக்கமே அப்பகுதியிலும் நிலவியிருந்தது எனக் கொள்ளலாம். ஒரு குடும்பத் தலைவனின் சொத்து அவன சகோதரியின குழந்தை களுக்குச் செனறு விட வழி அமைக்கும் முறையே மருமக்கள்தாய முறை எனக் கூறலாம்.

மருமக்கள்தாய முறையில் பெண்கள் பலவேறு நிலைகளில் அல்லலுற்றனர். அதனைக் கண்ணுறறுச சமுதாய நலச் சிந்தனையாளர்கள் அந்நிலையை

மாற்றியமைக்க முனைந்தனா. அவர்களுள் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிளளையும் ஒருவர் ஆவர். அவா நாஞ்சில நாட்டு வேளாளர் நிலை குறித்துக் கேரளத்திலிருநது வெளிவந்த காலாணடு மதிபபீடு இதழில் எழுதிய ஆஙகிலக கட்டுரை சமுதாயத்தில் ஒரு விழிப்புணாச்சியை ஊடடியது. அவவிழிப்புணர்ச்சியை மேலும் மிகுதிப்படுததும முயறசியின வெளிப்பாடே பிள்ளையவர்களின் 'மருமக்கள்வழி மானமியம்' எனற கவிதை நூலாக மலாநதுள்ளது.

இந்நூல விநாயகர் வணக்கம், அவையடககம் முதலாகக் குலமுறை கிளதது படலம், மாமி அரசியற் படலம, கேலிபபடலம், கடலாடு படலம, பரிகலப் படலம, நாகாததிரப் படலம், கருடாத்திரப படலம், வாழத்துபபடலம, கோடேறிக் குடிமுடிதத படலம, யாததிரைபபடலம, கும்பியெரிசசல் படலம் எனற பகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொணடுளளது. இநநூல் நகைச்சுவை, எள்ளல், துயரம் ஆகிய சுவைகளை வெளிபபடுததிச் சமுதாய நிலையைச சுட்டிக்காட்டுகினறது.

ஏழைக் குடுமபத்தில் பிறந்த பெணகளின் நிலை, பலதார மணததின கொடுமை, கணவன் வீட்டில ஏழைப்பெண மனைவியாசப் புகுநது கணவன் குடுமபத்தினரின் கொடுமைகளால அனுபவிக்கும் அலலல்கள, மருமக்கள தாய முறையில குடுமபததின தலைவன் அடையும அலலலகள், அவன குழநதைகள, மனைவி ஆகியோரின ஆதரவறற நிலை எனபனவற்றை உணர்சசி வெளிபபடக் கவிமணி பாடுகினறார்.

இநநூலின்கண் அமைந்துளள பாடல்கள் எளிய, இனிய, சொறகளைக் கொணடுள்ளதுடன், ஓசை நயம, உவமை நயம், உருவகச் சிறப்பு, இயறகைத தனமை ஆகிய அனைத்தும் ஒருங்கே வாயக்கப்பெறறனவாகவும திகழ்கினறன.

கவிமணியின் இககவிதைகள சமுதாயததில் உணடாக்கிய விழிப்புணர்ச்சியின விளைவாகச சீர்திருதத மசோதா 1926 - இல் நிறைவேற்றப்பட்டு நடைமுறைககுக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்நூல வெளிவருதற்கு முனபு இநநூலின் கருத்துகள பல பகுதிகளாக ஆசிரியர் பெயர் சுட்டப் பெறாது வெளியிடப் பட்டன. தா.ஈ.

மருள் நீக்கியார்: காண்க: அப்பர்.

மல்லப்பாடி, தருமபுரி மாவட்டத்தின் கிருட்டிணகிரி வட்டத்தில் உளள ஒரு தொன்மை மிக்க ஊர். இஙகுத தொல் பழங்கால மக்கள் வாழநது வந்ததறகான சானறுகள கிடைத்துள்ளன சில ஆணடுகட்கு முன்னர் மலலபபாடியில பெருஙகறகாலத தொடாபுடைய குகை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டிலேயே முதன்முதலாக மல்லப்பாடியில் தான பெருங்கற்காலக் குகை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுளளன. அவற்றைக் கணடுபிடித்த பெருமை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள பண்டைய இந்திய வரலாறு-தொல்லியல் துறையைச் சாரும். பர்கூருக்குத் தென்கிழக்கில 3 கி.மீ. தொலைவில அமைந்துளள மல்லப்பாடியில் மலையரண் உள்ளது.

மல்லப்பாடி மலைகளில் பல குகைகள் உள்ளன. இங்குக் காணப்படும் குகைஓவியஙகளில் வண்ணங்கள கொணடு அழகாகத் தீட்டப்பட்ட பல ஓவியங்கள உள்ளன. அவற்றுள் குதிரைவீரனின உருவம் அழகாக உள்ளது. அவற்றால் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மனிதன் வேட்டையாடும் தொழிலைப் பின்பறறினான எனபது புலனாகும். அடுத்துப் பண்டைய மனிதன் தன் எணணங்களையும் உணர்வுகளையும சைகைகளின் மூலம் முதலில் தெரிவிதது, பின்னர்த் தன் எண்ணங்களை ஓவியங்களின் மூலம் தெரிவித்தான் என்பதும் உணரப்படுகினறது. அப்பாறை ஓவியங்கள் கால வெளளத்தைக் கடநது இன்றும் உளளன.

மல்லப்பாடி வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. புதிய கற்காலக் கைக்கோடரிகள் சில இங்குக் கணடெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொலலியலதுறை அருங்காட்சியகத்தில வைக்கப்பட்டுளளன. மலலப்பாடியில ஓா உயா நிலைப் பளளியும் பல தொடக்கப்பளளிகளும உள்ளன. இஙகுள்ள பேட்டையில் (Peta) இராமசாமிக் கோயில், கிருட்டிணசாமிக் கோயில் என்னும் இரு புகழமிகு கோயில்கள் உளளன. முனபு மல்லப்பாடி 48 கிராமங்கள் கொண்ட ஒப்பலி (Hobbalı)யின் தலைமையிடமாகத் திகழ்நதது. அக் கிராமங்கள, ஆர்க்காட்டு நவாபால் அவர் மைத்துனருக்குச் சீதனமாக வழஙகப்பட்டன. படைமுதல்வர் இரீடு (Col. Read) சேலம் மாவட்டத்தை ஆட்சி புரிநத போழ்து, மலலப்பாடி அவரால் தனி வட்டமாகக் கருதபபடடது. மலைக்கு மேறபுறம் உளள பேட்டை பரநதுளளது. இவவூர் பாய்நெசவால் புகழ பெறறுள்ளது. இரா.த.

மல்லப்பாடி துர்க்கம்: வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற 'பாரா மகால' என்று குறிப்பிடப்படும் பன்னிரணடு கோட்டைகளுள இது ஒன்று. கிருட்டிணகிரி - திருப்பத்தூர் நெடுஞ்சாலையில, 20 கி.மீ. தொலைவில சாலையின் இடப்புறம் இம்மலைக் கோட்டை உளளது. துர்க்கம என்றால் மலைக் கோட்டை என்பது பொருள. இஙகு, 710 மீட்டர் உயரம் கொணட இம்மலை உச்சியில் கோட்டை

அரண்களும், இடிபாடுகளுடன் கூடிய கட்டடங்களும், சுனைகளும் உள்ளன.

மைசூர் ஆட்சியாளர்களான ஐதர் அலி, திப்பு சுல்தான ஆகியோரிடம் இக்கோட்டை இருந்தபோது, பாராமகாலின் பல வட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது. இம்மலையின் அடிவாரத்தில் இரணடு விட்டுணு கோயில்கள் உள்ளன. அவை சிதைந்த நிலையில் உள்ளன. அக்கோயிலின் உட்புறத்திலும வெளிப்புறத்திலும் வேலைப்பாடுமிக்க சுற்சிறபங்கள பல காணப்படுகின்றன. உட்புறம் உளள தூணகளில் அரசன், அரசி, அவர்களின குழந்தைகள, அட்டதிக்குப் பாலர்கள் ஆகியோர் சிற்பங்களும் தசாவதாரச் சிற்பங்களும் மிக்க வேலைப்பாட்டுடன் வடிக்கப் பட்டுளளன. பீசப்பூர் சுல்தானின்படைத்தலைவன் முசுதபர்கானுக்கும் இராமசெக தேவராயருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரில் (கி.பி.1669) இக் கோயில்கள் இடிபாடுகளுக்கு உட்பட்டிருக்கலாம்.

இரா.த.

மல்லர் இனமக்கள், கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் வாழ்ந்தவர்கள. அக்காலத்தில் பல அரசுகள் உருவாக்கப் பெற்றிருந்ததைப் புதத சமய நூல்களிலிருந்து அறியலாம். அவ்வாறு பதினாறு அரசுகள் இருந்தனவென்றும், அவை மகாசனபதங்கள் (Mahajanapadas) எனப்பட்டன வென்றும், வடமொழியில் அவற்றைச சோடச மகாசனபதங்கள் எனக்(Soasa Mahajanapadas or 16 kingdoms) கூறினர் எனறும் தெரிகிறது. அவை யாவன: 1. அங்கம் (கிழக்குப் பீகார்), 2. மகதம் (தெற்குப் பீகார்), 3. காசி (வாரணாசி), 4. கோசலம (அயோத்தி), 5. விரிசசி (Vriji) (வடக்குப் பீகார்), 6. மல்லா (கோரக்பூர் மாவட்டம்), 7. சேடி (யமுனை-நருமதை ஆறுகளுக்கிடைப்பட்ட பகுதி), 8. வத்சம் (அலகாபாதுப் பகுதி), 9. குரு (தானேசசுரம், தில்லி, மீரட்டு மாவட்டங்கள்), 10. பாஞ்சாலம் (பரேலி, புதாவுன், பருககாபாது மாவட்டஙகள்), 11. மத்சயம் (செயப்பூர்), 12. சூரசேனம் (மதுரா), 13. அசமகம் (கோதாவரி ஆற்றங்கரை) 14. அவந்தி (மாளவம்), 15 காநதாரம் (பெசாவர், இராவல் பிணடி மாவட்டங்கள் - பாகிசுத்தான்) 16. காம்போசம் (தென்மேற்குக் காசுமீரம், காபிரிசுத்தானின் பகுதிகள) ஆகும். அவற்றுள் ஆறாவதாக வருவதுமல்லா அல்லது மல்லர் இன மக்கள் வாழந்த பகுதியாகும்.

அவ்வரசுகளில் சிலவற்றை முடிமன்னர்கள் ஆள வில்லை. ஆனால மக்களால் தேர்நதெடுக்கப்பெறற அவையும், வயதில் மூத்த பெரியோர்களும் அரசுப் பணிகளை நடத்தி வந்தனர். இத்தகைய அரசாட்சியை, கணம் (Gana) அல்லது குடியரசு (Republic) என்றனர். மல்லர் இன மககளும் இத்தகைய அரசியல் அமைப்பினைக் கொண்டிருந்தனர். குசிநகரம், மல்லர்களின் தலைநகரமாகும். மகதப் பேரரசர் அசாதசத்துருவை எதிர்க்க விரிச்சி இனமக்களும மல்லர் இன மக்களும் ஒன்றாகக் கூடினர் என்றும் தெரிகிறது.

நா.ப.

மல்லிகிழான் காரியாதி, சங்ககாலப் புலவராகிய ஆவூர் மூலஙகிழார் காலத்தைச் சேர்ந்தவன்; அவரால் புகழப் பெற்றவன்; கொடை வள்ளல்; மல்லிநாட்டுத் தலைவன்; வேளாண் குடியைச சேர்ந்தவன். காரியாதி என்பது இவன பெயர். ஆவூா மூலங்கிழார் இவனைப் 'பெரும் பெயா ஆதி' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த இவனைச் சிலர், குடநாட்டை ஆண்டவன் என்பர். அது தவறு. மல்லிநாடு என்பது இப்போதைய திருவில்லிபுத்தூர்ப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. ஆகவே பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவன எனபதே பொருந்தும்.

இவனை மல்லி என்ற ஊருக்குத தலைவன என்பர். திருவில்லிபுத்தூர்க் கோயில் கல்வெட்டுகள 'மல்லி' நாட்டுச் சீவில்லிபுத்தூர் எனக் குறிப்பிடுவதால் மல்லி எனபது நாட்டுப் பெயரே அன்றி ஊாப் பெயரனறு. அதனை, ஆவூர் மூலங்கிழார் இவனைப் புகழ்ந்து பாடிய புறம் 177-ஆம் பாட்டின் வழி அறியலாகும். இவன் அரண்மனைச் சிறப்பும், அரணகளின் சிறப்பும் இவன் நாட்டின் தலைவன என பதையே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவனைப் புகழ்ந்து பாடிய ஆவூர் மூலங்கிழார் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனையும் பாடியுள்ளார். கிளளிவளவன் காலமே இவன காலம்.

மன்னாகளைப் பாடிப் பெறும யானைப் பரிசு, காரியாதியுடன் காலையில் உணணும் கறிச் சோற்றுக்கு ஈடாகாது என இவன் கொடைத் திறம் ஆவூர் மூலங்கிழாரால் புகழபபடும். இவன் அரண மனையில் வேணடியவர்கள எளிதில் நுழையலாம், ஆனால் போர்க்காலத்தில் மட்டும் நிலாக் கூட நுழைய முடியாதபடி பொறிகள் பொருத்தப்பட்டுள ளன என இவன அரணமனையின் தற்காப்பு புலவரால் புகழப்படுகிறது. அருகருகே அமைந்த பலவேறு அரண்களை உடையது இவன் நாடு எனபதால, இவன் போர்த்திறமும் பாதுகாப்புணாவும நனகு புலப்படும்.

கள உண்போர் புளிச்சுவையையுடைய களாப் பழத்துடன் துடரிப் பழத்தையும் நாவற் பழத்தையும உண்பர் என்பதையும், கள உணடபின் காட்டுப்

பன்றிக் கறிச் சோறு உண்ணும வழக்கம் இருந்தது என்பதையும் காரியாதியின செயல்களாக ஆவூர் மூலங்கிழார் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறியலாம். காலைப் பொழுதில் பனை ஓலையில் கறிச்சோறு சாப்பிடும் வழக்கம் இருந்தது என்பதையும் இவனைப் பற்றிய பாடல் வழி அறியலாம். க.மு.

மல்லிநாதர் புராணம்: இது ஒரு சமண சமய நூல். மணிப்பிரவாளத்தில் எழுதப்பட்ட சிரீபுராணம் என்னும் நூலுரையில் இந்நூலின் செய்யுள் ஒன்று மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது. வங்கநாட்டு மிதிலாபுரத்தின் அரசனான கும்பன என்பவனுக்கு மகனாய்ப் பிறந்த மலலிநாதர் துறவு பூணடு தீர்த்தங்கரர் பதவியையடைந்து, சமண சமயத்தைப் பரவச் செய்து வீடுபேறடைந்தார் என்ற செவிவழிச் செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்புராணம் இயற்றப்பெற்றது என்பர். சிரீபுராணத்தில் மேற்கோளாக வரும், 'வாயில் மாடமும் மதிலும் அமைத்துக், காவுளாளரிற் காப்பு நடுபடுத், தரிதினிற் போகி யடவியினிலாடல், மருவியது விடுத்து மறித்துமந் நெறியே' எனற இந் நூலுக்குரிய பாடல் வைசிரவண அரசன் ஆலமரத்திற்குச் சிறப்பு செய்ததைக் கூறுகின்றது. இது அகவற் பாவாலான நூல் எனத் தோன்றுகிறது. இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவிலலை. சா.உ.

மலகாசிக் குடியரசு: காண்க: மடகாசுக்கர்.

மலபரிபாகம்:சைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருளியல் வீடு பேறு அடைதற்குக் குறிப்பிடும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம ஆகிய நான்கு நெறிமுறைகளில் இறுதியான ஞான நெறியை உயிர் அடைந்தொழுகும் பொழுது அது இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சந்திநிபாதம் என்ற நிலைகளில் முதிர்ச்சியடைகிறது. உயிரின முதிர்ச்சி நிலைகளுள் ஒன்றான மலபரிபாகம் என்பது, உயிர் மலங்கள் அல்லது தளைகள் நீக்கப்படுதற்குரிய சரியான நிலையை எய்தி விட்டது எனப் பொருள்படும். உயிர் தன உணமை யியல்பையும், இறைவன் மற்றும் உலகின் உண்மை இயல்புகளையும் அறியவொட்டாது மலங்கள் தடுக்கும். உணமை இயல்பை மறைக்கும் ஆற்றலைத் திரோதான சக்தி என்பர். நல்வினை, தீவினை ஆகியவற்றைப் பற்றிய விருப்பு வெறுப்பு இன்மையாலும், அவற்றால் தாக்குறாது இருப்பதாலும, சிவ பெருமானின் ஐந்தெழுத்தை ஓயாது நினைவிலிருத்தியிருப்பதாலும், உயிர் இறைவனுக்கு அருகில் நெருங்கி நிற்கும். அந்நிலையில்தான் மலஙகள் தஙகளுடைய மறைப்பாறறலை இழந்து இறைவனால் நீககப்படுதற்கு உரியவாகின்றன. மலபரிபாகத்தின் உண்மையான பொருள் மறைப்பாற்றலுக்கு எதிரான அனைத்துக் கூறுகளுடனும் ஒருங்கிணைந்திருப்பதாகும். இவ்வாறு மலங்கள் இறைவனால் நீக்கப்படுவதற்கு உரிய முதிர்ச்சியை அடைவதே மலபரிபாகம் எனப்படுகிறது.

உயிர் இந்நிலையில் அசுத்தமாயையின் படிநிலை வளர்ச்சிப் பொருள்களையோ, அவற்றின் விளைவான தனது சிற்றறிவையோ உணர்வதில்லை. மாறாகத் தன்னிடத்தே இறைவனின் இருப்பை உணரத் தொடங்குகிறது. இறைவன் மலங்களின் முதிர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்ப உயிர்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். அதன்படி மந்ததர நிலையில் மலங்கள் முதிர்ச்சி அடைந்துள்ள உயிர்களிடத்து ஓரளவிற்கும், மந்த நிலையில் மலங்கள் முதிர்ச்சி அடைந்துள்ள உயிர்களிடத்து ஆழ்ந்து உற்றுநோக்கின் தெரியுமாறும், தீவிர நிலையில் மலங்கள் முதிர்ச்சி அடைந்துள்ள உயிர்களிடத்து இணைபிரியாது ஒருங்கிணைந்த நிலையிலும் இறைவன் வெளிப்படுகிறார். இறைவனின் இம் மூவகை வெளிப்பாடுகளுக்குப் பாலில் மறைந்துள்ள நெய், கனியில் பொதிந்துள்ள சாறு, எள்ளிலுள்ள எண்ணெய் ஆகியவற்றை முறையே எடுத்துக்காட்டுகளாகக் குறிப்பிடுவர். மலங்கள் முற்றிலும் நீக்கப்பட்ட நிலையில் இறைவன் தம்மை முழுவதும் வெளிப்படுத்துவதுடன் அருளையும் வழங்குவார். பி. ஆர் ந.

மலமலசர் பழங்குடியினர் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் ஆனைமலைப் பகுதியில்வாழ்கின்றனர். அப்பகுதியில் இவர்களைத் தவிர காடர், முதுவப் பழங்குடிமக்கள் ஆகியோரும் வாழ்கின்றனர். ஆனைமலைப் பகுதியில் மலமலசரைப் போன்று பதிமலசரும் உள்ளனர். இவ்விரண்டு மலசருக்கும் பெண கொள் வினை, கொடுப்பினை கிடையாது. உருவத் தோற்றத்திலும் பேச்சுவழக்கிலும் வேறுபட்டவர்கள். மலமலசரும் பதிமலசரும் இரணடு வேறுபட்ட பழங்குடிகள் போன்றே உள்ளனர்.

மலமலசர்கள் குட்டையாகவிருந்தாலும் நல்ல உடற்கட்டு வாய்ந்தவர்கள. சிறிது தடித்த உதடும் பிதுங்கிய கன்னமும் கறுப்பு மயிருமுடையவர்கள். இவர்களுக்குத் தாடி அடர்த்தியாக வளர்வதில்லை. இப்பழஙகுடிகள ஆசுத்திரேலிய இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். வயதான பெணகள் காதில் ஓலை அணிநது கொள்கிறார்கள். ஆண்கள், காதில்கடுக்கனும் கையில் பித்தளை மோதிரமும் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். பெணகள் மூக்குத்தி, கம்மல் ஆகியவற்றை அணிகிறார்கள். மலமலச்சிகள் 'மயிர் ஒதுக்கி' யை (மயிர் மாட்டியை) காதில் அணிந்து, பின்புறத் தலையில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். ஒரு காலத்தில் காடரைப் போன்று மலமலசரும் பல்லைச் செதுக்கிக்

கொணடார்கள். இவவழக்கம் இக்காலததில் அருகி வருகின்றது. சில மலமலச்சிகள பச்சை குத்திக்கொள வதும உண்டு.

மலமலசர்கள யானை நடமாட்டமில்லாத இடங் களில் குடிசைகள அமைத்துக் கொளகினறனா. மூங கிலைப் பிளந்து அவற்றையே சுவராகவும கூரையாக வும் அமைத்து அவறறின் மீது இலை தழைகளைப் பரப்புகினறனர். சிலர் யானைக்குப் பயநது, மரத்தின மீது குடிசை அமைத்துக கொளவதும் உணடு. காடடுப் பொருட்களைச் சேகரிகக அடிக்கடி இடம் மாறுவதா லும யானைகளுக்குப் பயந்து அடிக்கடி இடம் மாறுவ தாலும் நிலையான குடிசைகள அமைததுக கொள்வ திலலை.

இவர்கள, தாம் வாழும் பகுதியைப் 'பாடி' என்றும் குடிசையைச 'சாலை' என்றும் கூறுகினறனா. முது வப பழங்குடிகளைப் போனறு இவாகளிடையே மண மாகாதார் குடிசை (Bachelor's dormitary) உளளது. அதனை இவர்கள 'சாவடி வீடு' எனக் கூறுகினற னர்.

மலமலசர்கள உணவு சேகரிக்கும பழங்குடி (Food gathering tribe) மககளாவர். காட்டுபபொருள களைச சேகரிததும தேன எடுத்தும் காபி, தேயிலைத் தோட்டஙகளில் கூலிவேலை செய்தும் வாழ்ககை நடததுகினறனர். சிலர் தீயிட்டுக்காட்டை அழித்து இராகி, தினை முதலியவறறைப் பயிரிடு கினறனா. எங்குச் செனறாலும் கையில கத்தி வைத் திருப்பர். நசசு மரப்பட்டையைத் தணணீரில் கலககி, மீன்கள் மயக்கமடைநதவுடன துணியைப் போட்டுப் பிடிக்கினறனர். இவர்கள தேன எடுப்பதிலும் வல்ல வர்கள். முனனாளில பாலை அருநதுவதில்லை. இப்பொழுது பாலை அருநதுகினறனா. போத்து, பன்றி, மான், அணில், கோழி, உடும்பு ஆகியவற்றின இறைச்சியை உண்பர். தேன், மெழுகு, ஏலக்காய், குங்கிலியம், இஞ்சி, மஞ்சள, நன்னாரி வேர் போனற காட்டுப் பொருட்களைச சேகரித்து, அவற்றை விறறு வாழகின்றனர்.

இவர்தம தலைவனை 'மூப்பன்' என்று கூறுவா. இவர்களிடையே நடைபெறும சணடை சச்சரவுகளை அவரே தீர்ததுவைப்பாா. திருமணங்களைத் தலைமை யேற்று நடத்துவார். இப்பதவி வழிவழியாக வருவ தாகும. இவர்கள் தந்தை கால்வழியைப் பினபற்று பவாகள்.

இவர்கள் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டில் (Animism) நம்பிக்கையுடையவர்கள. முன்னோர் வழிபாடும் இவாகளிடையே உள்ளது. மணகடஆத்தா, ஒழுங்கட அம்மன், பானாததி அம்மன, கோழிகமததியம்மன, வன பத்திரகாளி முதலிய தெய்வஙகளை வணஙகு கின்றனா. பானாத்திஅம்மனைத் தை மாதத்தில் வழி படுகின்றனர். இடாப சிலிப்புப் போன்ற இடங்களில வாழும் மலமலசர்கள பெருங்குனறத்தாள, பொன்ன லம்மன், நாகூர் ஊத்து அம்மன் போனறவறறை வழி படுகின்றனர்.

இவர்கள செவவாயையும, வியாழனையும நலல நாளகளாகக் கருதுகினறனர். திருமணமும், வேளாணமை வேலைத் தொடக்கமும் இநத நாள களிலதான நடைபெறும். தணணீாக குடததுடன எதிர்வருதலை நலல சகுனமாகக கருதுகின்றனர். யானை போனற விலஙகுகளிடமிருந்து இடுக்கண நேராதிருகக 'மநதிரககல்' எனனும கலலைத் தஙகளு டன எடுத்துச செலகின்றனர். தலையில தணணீர் ஊற்றல, விறகு கொணடு வரல, பச்சை மூங்கில் கொணடுவரல, தும்மல, பூனை குறுககே போதல் முதலியவறறைக கெட்ட சகுனமாகக கருதுகினறனர்.

மலமலசாகள பேசுவது தமிழின கிளைமொழி யாகும். இத்தமிழக் கிளைமொழி மற்ற கிளை மொழிகளினின்றும் வேறுபட்டது. இவர்கள பேச்சில் 'ழ' கரம் 'க' கரமாக ஒலிக்கப்படுகினறது. மழை 'மக' எனறும நிழல் 'நிகல்' எனறும் ஒலிககபபடுகின றன. மற்ற தமிழககிளை மொழிகளில காணப் படாத சொற்களையும இவாகள பேச்சில காண லாம்.

பெணகள பருவமடைந்தவுடன் தனிக குடிசையில வைக்கப்படுகின்றனர். அககுடிசையினைப 'பசசைக குடிசை' எனபர். தினநதோறும இருமுறை குளிகக வேணடும. குறிப்பிட்ட நாளில குளிக்கச் செய்து வீட் டிற்கு அழைத்து வருவர். அப பெண்மீது மஞசள நீா தெளித்துப் புததாடை அணியச் செயவர். வந்த விருந்தினாகட்கு விருந்து அளிப்பா.

பெற்றோர் பாாததுத் திருமணம செய்தலே இவர்களிடையே மிகுதியாக உளளது. ஒரு காலத்தில பெணணுடன காட்டிறகுச செனறு திரும்பி வநதபின திருமணம் செய்தலும இவர்களிடையே இருநதது. பருவமடைநத பினபுதான் திருமணம் செயகிறார் கள. மாமன் அல்லது அத்தை மகளைத் திருமணம செய்கிறார்கள. திருமணங்கள பெரும்பாலும செவ வாய்க் கிழமையனறுதான் நடைபெறும. திருமணம இரவில்தான நடைபெறும். மணமக்கள குளித்துப் புத தாடை அணிகிறார்கள. மாப்பிளளையின அணணன மனைவி மணப்பெணணுககுத தாலி கட்டுகிறாள. தாலி கட்டி முடிந்தவுடன மணமக்கள் பெரியோர் காலில் விழுந்து வாழ்த்துப பெறுகினறனர். விருநது முடிநதவுடன ஆடிப்பாடி மகிழகினறனர். திருமணம் முடிநதவுடன மணமக்களைத் தனிககுடித்தனம் வைக்

கினறனர். தமபி இறந்தால தமபி மனைவியை ஓராணடு கழித்து அணணன் மணம முடிககலாம. அணணன் இறந்தால் அதே போன்று அணணன மனைவியைத் தம்பி ஓராணடு கழித்து மணம முடிகக லாம். மணவிலக்குச் செய்யப்பட்ட பெணணும் மனை வியை இழந்தவரும் மூப்பனார் சமமததுடன கண வன் மனைவியாக வாழலாம்.

மலமலசருடைய குழந்தைப் பேறு தனிககுடிசை யில் நடைபெறும். வயதான பெணணொருத்தி துணைக்கு இருப்பாள். ஆண குழந்தையாகவிருந்தால் 5-ஆம் நாளும் பெணகுழந்தையாகவிருந்தால் 4-ஆம் நாளும் தாயும்சேயும் நீராடிய பின்பு வீட்டிற்கு அழைத்து வரப்படுவர். தீட்டைக் கழிக்கத் தாய் மீதும் சேய் மீதும் மஞ்சள் தணணீர் தெளிப்பர். வீட்டிற்கு விலக்கமாகும் பெணகளும் பருவமடையும் பெண்களும் தனித் தனிக் குடிசைகளில தங்க வேணடும். பேறு காலக்குடிசை, விலக்காகும் பெணகளுககான குடிசை பருவமடையும் பெணகளுக்கான குடிசை என மூன்று குடிசைகள் தனித்தனியே உளளன.

பருவச் சடங்குடன் அல்லது திருமணச் சடங்குடன் இணைத்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிடுவர். ஆண பிள ளைகளுக்குத் தேவராசு, நீலன், குசுமபிரி, குஞ்சுரா மன, குட்டன் என்ற பெயாகளையும், பெண் பிளளை களுக்குக் கறுப்பி, மயிலம்மா, நீலம்மா, நஞ்சி என்ற பெயர்களையும் விரும்பி வைககின்றனர். மறறவர் களின் தொடர்பால் இராமன், இலட்சுமணன, சீதை என்ற பெயர்களையும வைக்கினறனர்.

மலமலசர்கள இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். நெருங்கிய உறவினர் பிணததைக் குளிப்பாட்டிக் 'கோடி' போடுவர். பினனர்ப் பிணத்தைப்பாடை கட் டித் தூக்கிச் செலவர். அதன பின்னர் மநதிரம் ஓதி ஒரு கல்லைத தூக்கி எறிவர். அப்படிச் செய்தால பேய், பிசாசு நடமாட்டததைத தவிர்க்கலாம் எனக கூறுகின்றனர். ஆண இறந்தால், அவா பயன்படுத திய கத்தி, சக்கிமுககிககல, புகையிலை, வெறறிலை, பாக்கு முதலியவற்றைப் பிணத்துடன புதைப்பர். தலையைத் தெறகுப் பக்கமும் காலை வடக்குப் பக்க மும வைத்துப் புதைப்பர். இறந்த அனறு சுடுகாட்டி லிருந்து திரும்பும்போது அனைவரும் குளித்துத்தான வீடு திரும்ப வேணடும். வீட்டில விளககேற்றி வைப் பர். கருமாதியை 7-ஆம் நாள நடத்துவா. புதுப்பானை யில் அரிசியும், பருப்பும் இட்டுச் சமையல் செய்து இடு காட்டிறகு எடுத்துச செல்வா. சுடுகாட்டிற்கு மூன்று பேர்தான் செலவர். ஒருவர் காக்கைகளுககும், குருவிகளுக்கும் சோறு வைப்பார். மற்ற இரு வர் பேய், பிசாசு வராமலிருக்கக் கல் வீசிக் கொண டிருப்பர். திரும்பி வரும்போது மூவரும் குளித்துத் தான வரவேணடும். தீட்டு நீங்க அவர்கள மீது மஞ் சள நீர தெளிததுச் சூடமேறறிச் சாம்பிராணி புகைத துச் சாமி குமபிடுவர். கணவனை இழநதவள் உடம்பி லுள்ள அனைத்து அணிகலன்களையும நீக்கிவிடுவர்.

சு. ச.

மலாக்கா. மலேசியாவிலுள்ள ஒரு மாநில மான இது மலாயா முநநீரகத்தின் தென்மேற்கே உளளது. இது ஏறத்தாழ 1965 ச.கி.மீ. பரப்புடை யது. இங்கு இரப்பா அதிகமாக உற்பத்தி செயயப் படுகிறது. இப்பகுதியில் உள்ள மலாக்காத் துறைமுகம் சிங்கப்பூருக்கு வடமேற்கே 200 கி.மீ. க்கு அப் பால் உளளது. மலாக்காவைப் போர்ச்சுகீசியர்கள கி பி. 1511-ஆம ஆண்டு கைப்பற்றிக் கொணடார் கள். அதன்பின்னர் கி.பி. 1641-ஆம் ஆண்டு தச்சுக்

மலாக்காவில் வேளாண்மை

காரர்கள் அதைக் கைப்பற்றினர். அதன்பின், கி பி. 1795 முதல் 1802 வரையும், கி.பி. 1811 முதல் 1818 வரையும் மலாககா ஆஙகிலேயரின் கீழ் வந்தது. இது 1948-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட மலாயாக் கூட்டர சில் ஒரு மாநிலமாகச் சேர்ந்தது. மலாயாக் கூட்டரசு 1957-ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றது. மலேசியா 1963 – ஆம் ஆணடு அமைக்கப்பட்டது. அதன ஒரு மாநிலமாக இப்பொழுது மலாக்கா உளளது. நா.ப.

மலாடு: மலையமான் என்னும் குறுநில மன் னன குடியினர் ஆணட மலையமானாடு எனபதன் மரூஉ வழககே மலாடு எனபதாம். இது செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நாடுகளுள் ஒன்று. அப்பனனிரு நாடுகளுள் அருவா நாட்டிற்கு மேற்காகவும புனல் நாட்டிறகு வடமேற்காகவும் அமைநத இந்நாடு, இக் காலத்துத் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் வட மேற்குப் பகுதியாக உள்ளது. இதன் முதல தலை

நகா திருககோவலூர். அது தென் பெண்ணையாற றின் தெனகரையில உள்ளது.

மலையமானகளுள குறிப்பிடததக்க முதல வனாயச் சங்க காலததே சிறநது விளஙகிய வளளற பெருமகன் திருமுடிக் காரியைக 'கோவற கோமான் நெடுந்தேர்க் காரி' எனத் திருககோவலூரோடு இணைததே குறிப்பிடுவர் அம்மூவனார (அகம்.35). அககோவலூரையும் துஞசாத (ஓயாத) முழவொலி யுடையது எனச் சிறப்பிககும் அவா, அககாரியி னுடைய கொடுங்கால என்னும மற்றோர் ஊர் முனனே ஓடிய பெண்ணையம் பேரியாறறுத துறை யினையும் சிறப்பித்துள்ளார். அககொடுங்கால் இக காலத்தும் அபபெயரோடேயே விளஙகி வருகினறது.

மலையமானாடு மலாடு என மருவியதைத் தொடர்ந்து அம்மலாட்டிலுள்ளார் மலாடர் எனவும், அவர்க்கு மன்னனாவான் மலாடர் கோமான் என வும் வழங்கப்பெற்றனர். அம்முறையில மெயப் பொருள நாயனாரை மலாடா கோமான என்பர் சேக்கிழார் (பெரிய. 467). மேலும், மலாடர் கோமா னாகிய அம் மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆணட திருக் கோவலூரைச் சேதி நாட்டுத் திருக்கோவலூா என் றும் (பெரிய. 467), அவரைச் சேதியா பெருமான எனறும்(பெரிய. 474) சேக்கிழார் குறிபபிடுவதனால் பணடைய மலாடே இடைககாலததுச சேதிநாடு எனவும், மலாடாகோமானே சேதியர் பெருமான எனவும வழஙகப் பெறறமை விளஙகும.

மலாட்டினையாணட மலையமான வழியினர் முற்காலத்தும் பிற்காலத்தும் சோழர்ககடங்கிய சிற் றரசராய்த் திகழநதனா. மலையமான சோழிய ஏனாதி திருககுடடுவன் முதலிய பலர் அவவக காலங களில் சோழர்க்குப் படைத்தலைவராயுமிருந்து பட்டம்பெற்று விளஙகினர்.

மலாடு எனற மரூஉப் பெயரும் பினனர் மிலாடு என்றாயிற்று. 'தததா நமரேகாண என்ற மிலாடுடை யார்' என மெய்ப்பொருள் நாயனாரைக் குறிதது வருகின்ற கல்வெட்டுத் தொடர் முதலாக இடைக் காலத்தே உத்தம சோழ மிலாடுடையான், கஙகை கொண்ட சோழமிலாடுடையான, மிலாடுடையான நரசிஙகவர்மன் போனறு வழங்கிய பல பெயர்களும் அதறகுச் சான்றுகளாகினறன.

மலாட்டு மலையமானகளுள் சிலர், பிற்காலததே திருககோவலூரிலிருந்து பிரிந்து கிளியூரையும் ஆடை யூரையும் தனித்தனித் தலைநகர்களாகக் கொணடு ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் சிற்றரசராய ஆண்ட கிளியூர் மலைய மான் பெரிய உடையானான இராசராசச் சேதி ராயன், சதிரன மலையனான இராசேநதிர சோழ மலையமான முதலியோரையும மூனறாம் குலோத் துஙக சோழன காலததில சிறறரசராய ஆணட மலை யன் நரசிங்கவாமனாகிய கரிகாலச் சோழ ஆடை யூர் நாடாளவான முதலியோரையும் அவவகை களில் காணலாம்.

இனி, மலாட்டு மலையமானகள் சோணாட்டுச் சோழர்களோடு மணவினைத தொடர்புக்ளுககு உரியவர்களாகவும திகழநதனா. இரணடாம பராந் தகனாகிய சுநதர சோழனுககு வானவன் மாதேவி யையும் இரணடாம் குலோததுங்க சோழனுக்கு முக கோக் கிழானடியையும மலையமானகள மகட் கொடை கொடுத்துளளனர். அமமகளிருள வான வன் மாதேவி மாமன்னன் முதலாம இராசரா சனைப் பெற்றெடுத்த பெருமைககுரியவளானாள; முககோக் கிழானடி 'மலாடா குலமணி விளககு' என்று மெய்ககீர்த்தியில புகழப் பெற்றாள. வ.கு.

மலாய் - இந்தோனேசிய மொழிகள்:

மலாயா - பாலினீசியன அலலது ஆசுடரோனேசியன மொழிகள என்று வழஙகபபடும மொழிக்குடும்பம 110 மிலியன மக்களால பேசப்படுகிறது. இது உல கில் வழங்கப்படும மொழிகளுள, 15 விழுககாடு ஆகும. மடகாசுகர், தென் வியட்நாம, மலாய முந்நீரகம், இநதோனேசியா, பிலிப்பைனசுத் தீவுகள, பார்மோசா, நியூகினி மைலனேசியன, மைகரோ னேசியன், பாலினீசியன தீவுகள, நியூசிலாநது ஆகிய நாடுகளில வாழும் மக்கள, இககுடும்பததில அடங கிய மொழிகளைப் பேசுகினறனர். இககுடுமபததில் 300 முதல் 500 வரை உளள மொழிகளும பல கிளை மொழிகளும் உளளடஙகும் மொதத மககள தொகை யில பாதிககும மேலானோா பிலிபபைனசுத தீவுகள, இந்தோனேசியா ஆகிய இடஙகளில வாழகினறனா. இவற்றில சில, அரசாஙக மொழியாகவழஙகி வருகின றன. மலாய் மொழி மலேசியாவிலும, பாசா இந தோனேசியா இநதோனேசியக குடியரசிலும, தக லேக்கு மொழி பிலிபபைனசு நாட்டிலும,மலகாசி மல காசி நாட்டிலும ஆட்சி மொழிகளாக உளளன. அவற்றுள மலாயமொழிககும் பாசாஇநதோனேசியா மொழிக்கும மிகுதியான வேறுபாடு இலலை.

இக்குடுமபத்தைச் சார்நத மொழிகள மிகவும் எளிமையான ஒலிப்பு முறையையும் இலககணத்தை யும் பெற்றுள்ளன என்று முதலில தவறாகக் கணித் தனர்.

ஒரு காலத்தில் மலாயா-பாலினீசியன் மொழிகள் ஒரு மொழியாகவே இருந்தன. பின்னர் அவை பிளவு பட்டு, நூற்றுக்கணககான கிளைமொழிகளாக உரு

வாகி, தனித்தனி மொழியாக வளர்ச்சியடைந்தன. இம்மொழிக் குடும்பத்துடன அடுத்துள்ள மிக நெருக்கமான மொழிக்குடும்பமாகத் தாய்லாந்து நாட்டு மொழிகளான 'தாய்மொழிக் குடும்பத்தை'க் கூறலாம்.

மலாய் மொழி: மலேசியாவில் ஒன்பது மில்லியன மக்களால பேசப்படும் மொழி மலாய். இது மேற்குச் சுமத்திராவில் வழங்கும் மேனங்காபவ்வு (Menangkabou) மொழியுடன் தொடர்புடையது. பல கிளை மொழிகளை உள்ளடக்கிய அம்மொழியில், நிலைபேறு வழக்காகப் போற்றப்படும் கிளைமொழி இரியோவுத்(Riow)தீவில் வழங்கும் பேச்சு மொழியும் மலாய் முந்நீரகத்தில் வழங்கும் பேச்சுவழக்கும் ஆகும். அதுவே உயர்வழககு அல்லது தகுதி வழக்கு என்று போறறப்படுகிறது. பாசா இநதோனேசியா என்று வழங்கும் மொழிக்கும், மலாய்ப் பொதுப்பேச்சு மொழிக்கும் அவ்விரு கிளைமொழிகளுமே அடிப் படையாகும். மொழிகளின் தொடர்பால் உருவான பிட்சின் வழக்கிற்கு 'மெலயூ பசர்'(கடைவீதி மலாய்ப் பேச்சு மொழி) என்பது பெயர். அம்மொழி பெரும் பாலும் வணிகத்துறைப் பேச்சு மொழியாக உள்ளது. மலாய்ப் பேச்சு வழக்கில் பெருமளவு ஆங்கிலச் சொற்களும், இந்தோனேசிய வழக்கில் தச்சு (Dutch) மொழிச் சொற்களும் கலந்து வழங்கி வருகின்றன. மலாய் மொழிக்கான வரிவடிவம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கி வந்த தென்னிநதியப பல்லவர் எழுத்தாகும் (Renchong Script). இசுலாம் சமயம் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த பொழுது அராபி யின் வரிவடிவம், சில மாற்றங்களுடன் இஙகு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் பெயா உருசாவி (Huru Jawi) என்பதாகும். இன்று உரோமன் வரிவடிவத்தை (ஆஙகில மொழி எழுதப்பயன்படும் வடிவம்) ஏற்றுக் கொண்டு மலாய், பாசா, இந்தோனேசியா ஆகிய மொழிகள் தம்மொழி நூல்களை எழுதவும், அச்சிட வும் பயன்படுத்துகின்றன. இரண்டு மொழிகளும பொதுவான ஒரே எழுத்துமுறையைக் கொணடுள ளன.

மலாய்மொழி எட்டு உயிரொலிகளையும், 19 மெய்யொலிகளையும் கொண்டுள்ளது. உயிரொலிகள் மூக்கொலியுடன் கூடி, அசைகளாக வந்து பொருள் வேற்றுமையைத் தரவல்லன.

Taon	வருடம்/ஆண்டு (t ā ō n)
tāōn	நகரம்

பெயரடைகள், பெயர்ச்சொற்களுக்குப் பின்னர் வரும தனமையன. அவை ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ் மொழியில் உள்ள அமைப்பினின்றும வேறுபடு கின்றன. அவை பிரெஞ்சு மொழியின பணபோடு ஒத்தன. மலாய் மொழிச சொற்கள, எளிய வடிவம், கூட்டு வடிவம, கலப்புடைய வடிவம் என மூனறு பிரிவுகளுள அடங்கும். எளிய வடிவம், ஓர் அடிப் படைப் பொருளைத்தரும மிகச்சிறிய கூறாக இருக்கும்.

நாமா (Nama)-'பெயா' என்பது ஓர் அடி. கலப்பு வடிவத்தில ஓர் அடியும் ஒன்று அலலது பல ஒட்டு களும் அடங்கியிருககும். நமகன் (Namakan)-'பெயரிட' என்பது கலப்பு வடிவம்.

எண்கள் மலாய் மொழியில் பெயர்ச் சொற்கள ஒருமை பன்மையை உணர்த்தும் முறை, பிற மொழி களிலிருந்தும் வேறுபடுகின்றது. பெயர்ச்சொல்லே இரட்டித்துப் பனமையை உணர்த்துகினறது. தனி யொரு உருபனோ ஒட்டோ இல்லை.

ருமா - 'வீடு', நம - 'பெயர்', பனசு - 'குடு',

ருமரும - 'வீடு கள்', நமநம - 'பெயர் கள்', பனசு பனசு - 'குடு கள்'.

ஒரு சொல் இரட்டிததோ, ஒரு பகுதி மட்டும் இரட்டித்தோ தொடர் நிகழ்ச்சியினை வினைச்சொற் கள குறிக்கின்றன.

பெலரி-'ஓடு' (வினைச்சொல்)

பெலரிலரி-'ஓடிக்கொணடிரு' (அ) அஙகுமிங்கும் ஓடு.

எண்ணுப் பெயர்கள் பெயரடையாக வரும்போது, அவை பெயர்ச்சொற்களுக்கு முன்னரே வரும்.

சத்து ரும-'ஒரு வீடு'

துஅ ரும - 'இரணடு வீடு'

ரும கவன சச வீடு நண்பன் என்	என் நணபன் வீடு
ஓரங் மெலாய் ஆள மெலாய்	மலாய்க்காரன்

ஓரங 'ஆள்' என்ற பெயர்ச்சொலலிற்கு அடை மொழியாக மெலய் (மலாய்) எனற சொல வந்துள் ளது. எதிர்மறைகள் பெயர்ச்சொல்லை அடுத்தும் அல்லது வினைச்சொல்லை அடுத்தும் பொருளுக் கேற்ப வழஙகும்.

பெர்கி - 'போ'

சய - 'நான்'

திடக - 'இலலை'

சய திடக் பெர்கி நான இல்லை போக	நான் போகவில்லை
இந்த புக்கன் ருமா இது இல்லை வீடு	இது வீடு அன்று.

மலாய் கிளைமொழி: மலாய் மொழிக்குப் பல வட்டாரக் கிளை மொழிகளும் வணிகத்தொடர்பால் தோன்றிய 'பிட்சின்' வழக்குகளும் உள்ளன. மலாய் நாட்டின் தென் பகுதியில வழங்கும் கிளைமொழியே பொதுப்பேச்சு மொழியாக இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. மூன்று வணிகக் கிளைமொழிகளும் தோன்றியுள்ளன. அவை 1) கடைவீதி மலாய் (Market Malay or Bazaar Malay), 2) பாபா மலாய், 3) சாவா மலாய் பசர் ஆகும். மெலயு பசர் என்ற வணிகமொழி கடை வீதிகளில் வழங்கும் பேச்சு வழக்காகும். அது போர்ச்சுகீசியரின் வரவுக்குப் பின்னர் அம்மொழித் தொடர்பால் தோன்றிய வணிக மொழியாகும். மலேயா, இந்தோனேசியா ஆகிய இடங்களில் வாழும் சீனமக்கள் பேசும் மலாய்ப் பேச்சு மொழியைப் பாபா மலாய் என்பர். தச்சு (Dutch) மொழித் தொடர்பால் சாவாவில் வழங்கும் வணிக மொழியையே 'சாவா மலாய' என்பர்.

இந்தோனேசிய மொழிகள்: இந்தோனேசியாவில் பல மொழிகள் வழங்கி வருகின்றன. ஆனால், சுமத்ரா வின் ஒரு பகுதியில் தாய்மொழியாகவும் ஏனைய பகுதி களில் வணிக மொழியாகவும் வழங்கிய மலாய் மொழி 'பாசா இந்தோனேசியா' என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சாகர்த்தாவில் 1928-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 28-ஆம் நாளில் நடந்த இநதோனேசிய இளைஞர்களின் கூட்டமைப்பில் எடுதத முடிவின்படி 'பாசா இந்தோனேசியா' நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உரிய மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர்த் தச்சு மொழியே பெருவழககில இருந்து வந்தது. அரசு அறிக்கையினபடி 1945-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசிய மொழியாகப் 'பாசா இந்தோ னேசியா' வழங்கி வருகிறது. இந்தோனேசியா, மலே சியா ஆகிய இருநாட்டினரும் பொது வரிவடிவத்தைப் பின்பறறும் நோக்குடன் அமைத்த குழுவின பரிந் துரையின்படி, 1966-ஆம் ஆண்டு எசான் பாரு பாசா மெலயு (Ejaan Baru Bahasa Melayu) எனறு மலேசியாவிலும், எசான் பாரு பாசா இநதோனேசியா அல்லது எசான் பாரு (Ejaan Baru Bahasa Indonesia) என்று இநதோனேசியாவிலும் பெயரிட்ட வரிவடிவத்தை ஏற்றுக் கொண்டுளளனர். அதனபடி ஆறு உயிர்களும் 22 மெய்களும 14 குறியீடுகளும் கொணட வரிவடிவம் இப்பொழுது பயனபட்டு வரு கிறது. பாசா இநதோனேசிய மொழியில் அதன அமைப்பின் அடிபபடையில் சொறகளைப் பிரிததுள ளனர். அவை, வேர்ச்சொறகள, கூட்டுவடிவச் சொற் கள், அவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட இரட்டித்த வடிவம் எனறெல்லாம பிரிக்கப்பட்டுளளன. பிறமொழிகளில் காணப்படும் வழக்கமான பெயர், வினை எனற பாகுபாட்டை இம்மொழி பெற்றிருக்கவில்லை. ஒரே சொல் பெயராகவும், வினையாகவும் வழங்கும். 'சலன்' என்ற சொல் சாலை என்ற பெயாப்பொருளி லும், பயணம் செய் என்ற வினைப் பொருளிலும வழங குகும். இது போன்றே, 'தலம' என்ற சொல் 'ஆழம்', 'உள்ளே செல்' என்ற பொருள்களில் வழங்கும்.

வேர்ச்சொல்: இசுதெரி, 'மனைவி'

தோற்றுவித்த வடிவம்: பெரிசுதரி 'திருமணமான'

வேர்ச்சொல்: லக்கி 'மனிதன்/கணவன்'

இரட்டித்த வடிவம்: லக்கி லக்கி 'மனிதர்கள்'

வேர்ச்சொல்: மத்த கண்

கூட்டுவடிவம்: மத்த மத்த 'ஒறறன்'

பெயர்ச்சொல்லையடுத்து, அதன்பின்னாப் பெயரடை வரும். மேலும், எண, பால் வேறுபாடுகளை இலக கண அமைப்பில் பெயர்ச்சொற்கள் பெற்றிருக்க வில்லை. அதுபோன்றே வேற்றுமை உருபுகளையும் பெற்றிருக்கவில்லை. மேச 'மேசை', பெசர் 'பெரிய', குர்சி 'நாற்காலி'; மேச பெசர் என்ற தொடர்,

மேச பெசர் - பெரிய மேசை(கள்)

குர்சி பெசர் - பெரிய நாற்காலி(கள) என அமைந்து,

1) பெரிய மேசை, 2) பெரியமேசைகள, 3) பெரிய மேசையினுடைய, 4) பெரிய மேசைகளினுடைய என்ற நான்கு பொருள்களையும் குறிக்கும. வினைச் சொற்களும் காலம், எண, இடம் ஆகிய வேறுபாடுகளை உணர்த்தா. ஒரே வடிவம் எல்லாப் பொருள்களிலும் வழங்கும்.

சயா	திடுர்	- நான் தூங்குகிறேன், தூங்கினேன், தூங்குவேன்.
தியா	திடுர்	- அவன் தூங்குகிறான், தூங்கினான், தூஙகுவான்.
கமி	திடுர்	- நாங்கள் தூஙகுகிறோம், தூங்கினோம், தூங்குவோம்.

இதன் அடிப்படையில மேலே குறிப்பிட்ட வேறு பாடுகளே இல்லை என்று கூறமுடியாது. பல தொடரமைப்புகள் மூலம் வேறுபாடுகளை உணர்த்தி வருகின்றனர். தமிழ் மொழி போன்று 'பெயர்பெயர்' கொணட சொற்றொடரும் உணடு.

சயா புரு - 'நான் வேலைக்காரன'

இனி மேசை- இது 'மேசை'

அப்ப/அப்பக்க இனி - 'இது என்ன'?

எதிர்மறை வாக்கியங்களில் பெயர், எண், பிரதிபெயர் ஆகியவற்றை மறுக்கப் 'புகன்' என்ற சொல்லும், பெயரடை,வினை ஆகியவற்றை மறுக்கத் 'திடக' என்ற சொல்லும் பயன்படும்.

அப்பக்க இனி மேச-'இது மேசையா'

இனி புகன் மேச-'இது மேசை அன்று'

சயா குரு, புகன் எங்க்கவ்-'நான் ஆசிரியன், நீங்கள் (ஆசிரியர்) அல்லர்'

மேச திங்கி இனி, (மேசை - உயரம் - இது)-'இது உயரமான மேசை'. கோ.சீ.

மலிவுப் பணக் கொள்கை: பணம் மலிவாவதும், அரிதாவதும் அதனைப் பெற மக்கள் தர வேண்டிய வட்டி வீதத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. குறைந்த வட்டியில் போதுமான அளவு பணத்தைப் பெற முடியுமானால் பணம் மலிவாகக் கிடைப்பதாகிறது. அவ்வாறு கிடைக்கும்போது உற்பத்தியாளர்களும், வணிகர்களும் ஊக்குவிக்கப் பெறுகிறார்களாதலால், அரசு மலிவுப்பணக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்ட சில வட்டாரங்களில் கூறுவதுண்டு. உண்மையில், உலகப் பெருமந்தத்தைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர் வரை உலகநாடுகள் பலவும் மலிவுப் பணக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்தன.

வணிகவங்கிகள், குறைந்த வட்டியில் மிகுதியான அளவு கடன்வழங்க முன்வரும்போதும், அக்கடன் வசதியை நம்பிக்கையுடன் பயன்படுத்தத் தொழில் வணிக முதலாளிகள் முன்வரும் போதும் பணம் மலியும். நாட்டின் மையவங்கி, வங்கிவட்டி வீதத்தைக் குறைக்கவோ, அரசுக்கடன் பத்திரங்களை வாங்கவோ முன்வரும்போது, பணத்தின் புழக்கம் இயல்பாகவே மிகுகிறது. மையவங்கியின் வட்டி வீதக் குறைப்புப் பிற வணிகவங்கிகளால் பின்பற்றப் படும்போது பண அங்காடி எங்கும் கடன் வட்டி வீதம் குறைகிறது. கடன் வசதி மிகுகிறது. பணம் மலிகிறது. தொழில் மந்த காலங்களில் அவ்வாறு பணத்தை மலியச் செய்தால், முதலீடு, உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை பெருக முற்படும். அதனால் மந்த நிலையில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

மலிவுப்பணக் கொள்கை சில கேடான விளைவுகளையும் கொணர்ந்து விடுகிறது. அது சேமிப்புகளை ஊக்குவிக்காது. கடன் வட்டி வீதம் குறையும்போது, வைப்புத் தொகைகளுக்குத் தரும் வட்டி வீதமும் குறைய நேர்வதே அதற்குக் காரணம். சேமிப்பதில் ஆர்வமில்லாதபோது செலவுகள் பெருகி விடுகின்றன. மேலும், மலிவுப்பணக் கொள்கையின் விளைவான பணப்புழக்க மிகுதி, பண வீக்கத்துக்குக் காரணமாகி விடுகிறது. உண்மையில், தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் பெற்ற மலிவுப்பணக் கொள்கையால், இரண்டாம் உலகப் பெரும்போரைத் தொடர்ந்து, உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பணவீக்கச் சிக்கல் தலைதூக்கி அச்சுறுத்தவே, அந்நாடுகள் மலிவுப் பணக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட நேர்ந்துள்ளது.

இந்தியாவில் 1935-ஆம் ஆண்டு முதல் 1951-ஆம் ஆண்டு வரை வங்கி வட்டி மூன்று விழுக்காடாகத் தொடர்ந்து இருந்தது. வட்டி வீதம் குறைவாக இருந்தால், வளரும் ஒரு நாட்டில் முதலீட்டையும் தொழில் வளர்ச்சியையும் அது ஊக்குவிக்கும் என்று தொழில் துறையைச் சார்ந்த பலர் கருத்துத் தெரிவித்து வந்துள்ளனர். ஆனால், தொடர்ந்து ஏறிக்கொண்டிருக்கும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் பணத்தின் அளிப்பைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டதும், அரசு ஒரு கிராக்கிப் பணக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக, வட்டி வீதங்கள் 1951-க்குப்பின் இந்தியாவிலும் ஏறுமுகமாகி விட்டன. அந்த வளரும் வீதங்கள் சிறு தொழில்கள் தேவையான அளவு கடன் பெறுவதற்குத் தடையாக உள்ளன என்னும் கருத்து நிலவி வருகிறது. தே.வே.

மலேசியா: தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள மலேசியா (Malaysia) கி.பி 1963 - ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்களில் உருவாகியது. இதில் அடங்கிய பகுதிகள்: 1) மலேயாக் கூட்டாட்சி (காண்க. தனிக் கட்டுரை). 2) சிங்கப்பூர் அரசு (இது 1965 - ஆம் ஆண்டு மலேசியாவிலிருந்து பிரிந்து தனி அரசாகியது), 3) வடபோர்னியோக் குடியேற்றங்கள் (இவற்றின் இப்போதைய பெயர் சாபா (Sabah) என்பதாகும்), 4) சரவாக்கு (Sarawak). இந்நான்கு பகுதிகளிலும் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் முன்பு நிலவியது. ஆங்கிலேயர், 1963 - ஆம் ஆண்டில் இவற்றுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைப்படி இவை சுதந்திர நாடுகளாகி, மலேசியக் கூட்டாட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இதன் தலைநகர் கோலாலம்பூர் (Kuala Lumpur). 1965 - இல் பிரிந்து சென்ற சிங்கப்பூர் நீங்கலாக உள்ள மற்றப் பகுதிகளின் மக்கள் தொகை மதிப்பு ஏறத்தாழ 15.07 மில்லியன் (1984). முன்பு இருந்த (1963, செப்டம்பருக்கு முன்னர்) மலேயாக் கூட்டாட்சி அமைப்பை ஒட்டிய ஓர் அரசியலமைப்பையே இப்பொழுது மலேசியா பெற்றுள்ளது. புதிதாகச்

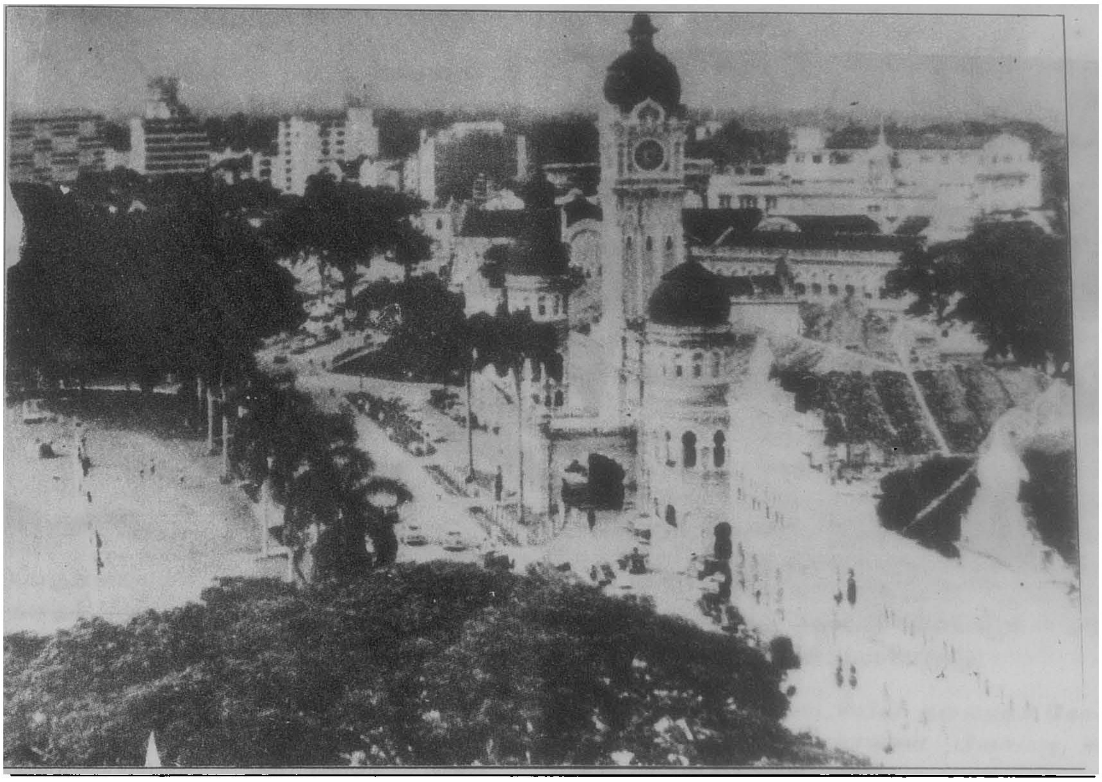

கோலாலம்பூர்

சேர்க்கப்பட்ட சாபா, சரவாக்குப் பகுதிகளின் நல னுக்கு ஏற்ற சில பாதுகாப்பு விதிகள் புதிய அரசிய லமைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. அவ்வமைப்பு 1983 - ஆம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது (Amended) அதன்படி மலேயா நாடுகள் ஒன்பதில உள்ள 9 ஆட்சியாளர்களும், தமக்குள் ஒருவரைக் கூட் டாட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வர். அக்கூட்டாட்சித் தலைவர் ஐந்து ஆண்டுகள் பதவி யிலிருக்கலாம். அவருக்கு உதவியாக ஒரு துணைத் தலைவரையும், மேற்கூறிய ஒன்பது பேரும், ஐந்து ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். மூன்று அங்கங்களையுடைய பாராளுமன்றம், சட்ட மியற்றும் பணியைச் செய்கிறது ஆளவை மன்றம் (Senate), நியமிக்கப்பட்ட 68 உறுப்பினர்களையும், பேராளர் சபை (House of Representations) தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட 154 உறுப்பினர்களையும் கொண்ட வையாகும். பேராளர் சபை 5 ஆண்டுகட்கு ஒரு முறையும், ஆளவை மன்றம் 3 ஆண்டுகட்கு ஒரு முறையும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன.

முன்பு இருந்த மலேயாக் கூட்டாட்சியின் பெயர் முந்நீரக மலேசியாவாகும் (Peninsular Malaysia). அதன பரப்பு ஏறத்தாழ 1,31,587 ச.கி.மீ. 'சாபா' எனப்படும் பகுதியின் பரப்பு 73,711 ச.கி.மீ. அதன கடலோர நீளம் 1,577 கி.மீ. சரவாக்கின் பரப்பு 1,24,449 ச.கி.மீ. கடலோர நீளம் 720 கி.மீ. தெ.பா.

துணை நூல்:

Winstedt, Sir, R., Malaya and its History, Oxford University Press, London, 1953.

மலேயாக் கூட்டாட்சி: இது இப்போது மலேசிய நாட்டின் ஒரு பகுதி. முன்பு மலேயாக் கூட்டாட்சியில் (Federation of Malaya) பதினோ ரரசுகள் அடங்கியிருந்தன. அவை 1) சோகூர் (Johore), 2) கெடா (Kedah), 3) கிளந்தான் (Kelantan), 4) மலாக்கா (Malacca), 5) நெகிரி செம் பிலான (Negri Sembilan), 6) பாகாங்கு (Pahang), 7) பினாங்கு (Penang), 8) பேராக்கு (Perak), 9)

மலாய்க்காரர்கள்

பெர்லிசு (Perlis), 10) செலாங்கூர் (Selangor), 11) திரெங்கானு (Trengganu) என்பனவாம்.

மலேயா ஒரு மலை நாடு. வடக்குத் தெற்காக மூன்று மலைத் தொடர்கள் இங்குள்ளன. அவை 1) பின்டாங்கு (Bintang), 2) மெயின் (Main), 3)திரெங் கானு எனப்படும் மேட்டு நிலம். பேராக்கு, பாகாங்கு, கிளந்தான் என்னும் மூன்று ஆறுகள் இதில் பாய் கின்றன. அம் மூன்றும் சிறப்பானவை. அவற்றைத் தவிரப் பல சிற்றாறுகளும் உள்ளன.

இந்நாடு வெப்ப மண்டலத்தைச் சார்ந்தது. இங்கு மழை மிகுதி. இங்கு 80 விழுக்காடு நிலப் பரப்பில் காடுகள் நிரம்பியுள்ளன.

காடுகள் மிகுந்த மலேயாக் கூட்டாட்சியில் இரப்பர்த் தோட்டங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. உலக உற்பத்தியில கணிசமான அளவு இரப்பர் இங்குக் கிடைக்கிறது. இரப்பர்த் தோட்டங்களில் இந்திய மரபு வழியினர் குடியேறிக் கடந்த நூற்றாண்டி லிருந்து பணியாற்றி வருகின்றனர். இன்றும் பத்து விழுக்காடு இந்திய மரபு வழியினர் இங்கு வாழ்கி றார்கள் என்றும் அவர்களுள் பெரும்பாலோர் இரப்பர்த் தோட்டங்களில் பணி புரிகிறார்கள் என் றும் கூறுவர்.

காடுகளில் கோந்து, எண்ணெய் முதலிய பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. பள்ளத்தாக்குகளில் தென்னை, தேயிலை, காப்பி, காய்கறிகள் போன்ற வையும் நெல்லும் பயிராகின்றன.

மலேயாவில் கனிப் பொருட்களில் ஒன்றான வெள்ளீயம் (Tin) மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. உலக உற்பத்தியில் ஏறத்தாழ 50 விழுக்காடு வெள்ளீயம் இங்குக் கிடைக்கிறது. பொன், இரும்பு, நிலக்கரி, மின்னிழைமம் (Tungsten), அலுமினிய மண்(Bauxite) முதலியன இங்குக் கிடைக்கும் ஏனைய கனிப் பொருட்களாகும்.

மீன் பிடிக்கும் தொழிலிலும் மலாய்க்காரர்கள் தலைசிறந்தவர்கள். தோராபு (Dorab), எர்ரிங்கு (Herring), மக்ரீல் (Mackerel) முதலான சிறப்புமிக்க மீன்கள் இங்குக் கிடைக்கின்றன.

மேலைச் சமவெளிகளிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் போக்குவரத்திற்குப் பயனாகும் சாலைகளும் இருப்புப் பாதைகளும் போடப்பட்டுள்ளன. சிங்கப்பூரிலிருந்து புறப்படும் இருப்புப் பாதைத் தொடர் பினாங்குத் தீவுக்கு எதிரில் இருக்கும் பட்டர்வொர்த்து (Butter-worth) வரை செல்கிறது. இங்கிருந்து தாய்லாந்தின் தலைநகரான பாங்காக்கு வரை இருப்புப் பாதை

செல்கிறது. சாலைகள் அழகானவை; விரைந்து செல்லும் ஊர்திகளுக்கும், பேருந்துகளுக்கும் ஏற்றவை.

மக்களுள் 50 விழுக்காட்டினர் மலாய்க்காரர்கள்; 40 விழுக்காட்டினர் சீனர்; எஞ்சியோர் இந்திய மரபு வழியில் வந்தவர்கள். ஐரோப்பியர் சிலரும் இங்கு வாழ்கிறார்கள். மலாய்க்காரர்கள் இசுலாம் சமயத்தினர். சீனர்களில் பெரும்பாலோர் வணிகர். இந்திய மரபு வழியினருள் பெரும்பாலோர் இரப்பர், காப்பித் தோட்டங்களில் பணி செய்யும் தொழிலாளர்கள்; சிறுபான்மையினர் வணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

வரலாறு: தென் சீனாவிலிருந்து மலாயர் வந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர். மலேயா முந்நீரகம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிரி விசயம் (Sri Vijaya) என்னும் பேரரசின் பகுதியாக இருந்தது. அப்போது இதனைச் சைலேந்திர மரபின் மன்னர்கள் ஆண்டனர். சைலேந்திர மரபு மன்னர்கள் சுமத்திராத் தீவிலிருந்து இப்பகுதியையும் ஆண்டனர். பின்னர், இம்முந்நீரகத்தைச் சாவானியர்களும் (Javanese), தாய் மக்களும் (Thais) கைப்பற்றியாண்டனர். மசபாகித்து (Madjapahit) அரசர்கள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு ஆட்சி நடத்தினர். சீனப்படையெடுப்பாளரும் அராபிய வணிகர்களும் பின்னர் இங்குச் செல்வாக்குற்றனர். அராபியரே இங்கு இசுலாம் சமயத்தைக் கொண்டு வந்தனர். இங்கு கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பிய வணிகமும் ஆட்சியும் தொடர்ந்தன.

போர்ச்சுகீசியர்கள் மலாக்காவை கி.பி.1511-ஆம் ஆண்டில் கைப்பற்றினர். போர்ச்சுகீசியரிடமிருந்து மலாக்காவைத் தச்சியர் (Dutch) கி.பி. 1641-இல் பெற்றனர். ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினர் பினாங்கைப் பெறச் சாசனம் ஒன்றை கி.பி.1786-இல் பெற்றனர். ஆலந்து (தச்சியரின் நாடு) கி.பி. 1795-இல் பிரான்சு நாட்டினரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டபோது மலாக்கா, ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று. நெப்போலியனின் போர்கள் நடைபெற்ற காலத்தில் இப்பகுதி ஆங்கிலேயருக்கும், பிரான்சுக்காரருக்குமாகப் பல முறை கைமாறியது. இறுதியாக கி.பி. 1824-ஆம் ஆண்டில் மலாக்கா ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று.

சிங்கப்பூரை கி.பி. 1819-ஆம் ஆண்டில் சர் இசுடாம்போர்டு இராபில்சு (Sir Stamford Raffles) என்பார் உருவாக்கினார். சிங்கப்பூரின் வளர்ச்சி மலாக்காவையும் பினாங்கையும் பெரிதும் பாதித்தது. மலாக்கா, பினாங்கு, சிங்கப்பூர் ஆகிய மூன்றும் ஓராட்சியின் கீழ் கி.பி.1867-இல் வந்தபோது அதனை 'கடற்கால் குடியேற்றங்கள்' (Straits Settlements) என்று கூறினர்.

பேராக்கு, செலாங்கூர், நெகிரி செம்பிலான், பாகாங்கு ஆகியவை கூட்டாட்சி மலாயா நாடுகள் என்று கூறப்பட்டன. அவை கி.பி. 1874 க்கும் 1895 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குட்படுத்தப்பட்டன. ஏனைய பகுதிகளும் சிறிது சிறிதாக ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு உட்பட்டன.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது சப்பானியர் மலேயா முந்நீரகத்தைக் கைப்பற்றினர். சப்பான் இரண்டாம் உலகப் போரில் தோற்ற பின்னர் இப்பகுதி மீண்டும் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று.

மலேயாக் கூட்டாட்சியிலிருந்துதான் இக்கால மலேசியா உருவாயிற்று. புதிய மலேசியா 1963-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதில் மலேயாக் கூட்டாட்சிப் பகுதிகளும், சிங்கப்பூர் அரசும் இணைந்திருந்தன. வடபோர்னியோவின் சாபா (Sabah) எனப்பட்ட பகுதியும், சராவாக்கும் மலேசியாவின் புதிய பகுதிகளாயின. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1965-ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் மலேசியாவிலிருந்து பிரிந்து தனி அரசாயிற்று.

மலேயாக் கூட்டாட்சியின் தலைநகர் கோலாலம்பூர்; மற்ற முக்கிய நகரங்கள் பினாங்கு, ஈப்போ, மலாக்கா, தைப்பிங்கு, சோகூர் பாரு, செரம்பான், கிளாங்கு, அலோர்கிசுடார் என்பனவாம்.

இங்கு அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட முடியாட்சி நடைபெறுகிறது. மலேயாக் கூட்டாட்சி, இப்பொழுது முந்நீரக மலேசியா என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது.

ந.க.ம.

மலை ஏற்றம் என்பது மலைகளின் மீது ஏறும் கலையைக் குறிப்பதாகும். இக்காலத்தில் இதனை ஒரு விளையாட்டாகக் கருதுகிறார்கள். கடத்தற்கரிய மலையுச்சியை விடா முயற்சியால் முயன்று ஏறுதல் உடற்பயிற்சியின் பாற்பட்டது. கடக்க முடியாத மலை உச்சியையோ, நீண்டு உயர்ந்த மலையையோ, மலை முகட்டையோ மனித முயற்சியால் ஏறி வெற்றி காணும் கலையாக இது இன்று வளர்ந்துள்ளது. மலை ஏற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாய் நிற்பவை மலையின் உயரம், கடுங்குளிர், உடல் அமைப்பு போன்றவையாகும். அவற்றை மனிதன் ஆய்ந்து, சிந்தித்துச் செயற்பட்டு மலையேற்றத்தின் போது ஏற்படும் தடைகளைக் களைய முற்படுகிறான்.

மலையேற்றத்தில் ஈடுபடும் வீரர்களுக்குச் சில சிறப்பான கருவிகள் தேவைப்படுகின்றன. காலில்

அணிந்து கொள்ளும் சிறப்பான காலணிகள் அண்மைக் காலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் உலகப்போரின்போது நிறைய ஆணிகள் அடிக்கப்பெற்றிருந்த காலணிகளை மலையைக்கடக்க முயன்ற படைவீரர்கள் பயன்படுத்தினர். ஆனால் அப்போருக்குப் பின்னர்த் தோலினாலும், இரப்பரினாலும் ஆன காலணிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அறுபடாத செயற்கை இழைக் கயிறுகள் (Nylon) மலை ஏறுவதற்கும், மலையேற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ள வீரர்களைப் பிணைத்து இடருறும் காலத்தில் உதவுவதற்கும் பயன்படுகின்றன. பனியும், பனிக்கட்டியும் படர்ந்துள்ள மலைகளைக் கடக்க முயலுவோர், கையில் ஊன்றுகோல், கறுப்புக் கண்ணாடி, பனிக்கட்டிகளை வெட்டும் கோடரி போன்ற கருவிகளைத் துணைக் கொள்வர். அதனுடன் உருக்குப் பிடிப்புகளும் (Spikes) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உலகில் முதன் முதலாக மலையேற்றக்கலை ஐரோப்பாவில் தொடங்கியது. பிளாங்கு மலை (Mount Blank) உச்சி விஞ்ஞானிகளைக் கவர்ந்தது. பலர் பரிசுகள் வழங்குவதாகக் கூறியிருந்தபோதும் கி.பி. 1786-ஆம் ஆண்டில்தான் மைகேல் கேப்ரியல் பிக்கார்டு (Michael Gabriel Piccard) என்ற மருத்துவரும், சாக்குவிசு பாலமட்டு (Jacques Balmat) என்ற குடியானவரும் சேர்ந்து பிளாங்கு மலையுச்சியை அடைந்தனர். பின்னர், அம்மலையின்மீது பலர் ஏறிப்புகழ் பெற்றனர்.

ஆப்பிரிக்காவின் மிக உயர்ந்த மலையுச்சியான கிளிமாஞ்சரோவை கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டில் செருமனி நாட்டைச் சார்ந்த ஆன்சு மேயர் (Hons Mayer) என்பாரும் இலட்விக் புரட்செல்லர் (Ludvig Purtescheller) என்பாரும் அடைந்தனர். கினியாவின் மலையுச்சியை ஆல்போர்டு மேக்கிண்டர் (Sir Halford J. Mackinder) என்பவர் அடைந்தார். உருவன் சோரி மலையுச்சியை 1906-ஆம் ஆண்டில் இளவரசர் உலியக்கி அமேடா (Luigi Ameda) என்பவர் முதலில் சென்றடைந்தார்.

ஆசியாவில் இமயமலையுச்சியை அடையப் பலர் முயன்றனர். தென்சிங்கு (Tenzing) என்ற திபேத்திய செர்பாவும் இல்லாரி (Hillary) என்பாரும் 1952-ஆம் ஆண்டில் எவரெசுட்டு மலையுச்சியை அடைந்தனர்.

வட, தென் அமெரிக்கக் கண்டங்களிலும் பலர் முயன்று மலையுச்சிகளைக் கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

இரா.அ.

மலைக்குறவன் பழங்குடியினர் கேரள மாநிலத்திலுள்ள கொல்லம், கோட்டயம் மாவட்டங்களில் வாழுகின்றனர். சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் மற்ற குறவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்த இவர்கள் மலைக்குறவர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் கறுத்த நிறமும் சுருள் மயிரும் உடையவர்கள். பெண்கள் காதில் நீண்ட ஓலை அணிந்திருப்பர். இவர்கள் மலையாளக் கிளைமொழி ஒன்றினைப் பேசுகின்றனர்.

இவர்கள் கௌரவர்களின் வழிவந்தவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்கின்றனர். இவர்களிடையே கூன் குறவன், கக்காக் குறவன், பாண்டிக் குறவன் என முப்பிரிவுண்டு. இவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்கருகே மூங்கிலைக் கொண்டு குடிசை அமைத்து வாழ்கின்றனர். சமைப்பதற்கும் தூங்குவதற்கும் எனக் குடிசையை இரு பிரிவாகப் பிரித்துள்ளனர்.

மலைக்குறவர்கள் வேளாண்மை செய்தும் வேட்டையாடியும் தேன் சேகரித்தும் வாழ்கின்றனர். வில், அம்பு, துப்பாக்கிகளைக் கொண்டு வேட்டையாடுகின்றனர்.

இவர்கள் ஆவியுலகக்கோட்பாட்டில (Animism) நம்பிக்கை உடையவர்கள். இம்மக்கள் முன்னோர் வழிபாட்டுடன் இந்துக் கடவுள்களையும் வழிபடுகின்றனர். இவர்களிடையே பூசாரியும் மந்திரவாதியும் (இரவகாரன்) உண்டு. இவர்கள் மாயவித்தைகளில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவர்கள்.

இப்பழங்குடியினர் பெருந்தனக்காரரை 'ஊராளி' அல்லது 'காணி' என்று கூறுவர். அவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் நல்ல மதிப்புண்டு. ஒவ்வொரு குடியிருப்புக்கும் ஒரு பெருந்தனக்காரர் உண்டு. அக்குடியிருப்பில் நடைபெறும் அனைத்துக் காரியங்களுக்கும் அவரே பொறுப்பாவார். பெருந்தனக்காரர் வேட்டையில் பங்கு பெற்றாலும் பெறாவிட்டாலும், வேட்டையாடிய பொருளில் அவருக்கும் பங்குண்டு. அப்பதவி வழிவழியாக வருகின்றது. பெருந்தனக்காரர் பதவி வகிப்பவரை வனத்துறை அலுவலர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

பெண்கள் பருவமடைந்த பின்னரே திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும். ஒரு காலத்தில் பருவமடைவதற்கு முன்பே திருமணம் செய்யும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. இவர்களிடையே பெண்ணுக்குப் பரிசளித்தலும் உண்டு. இவர்களிடையே கடத்தல் திருமணமும் (Marriage by Capture) வழக்கிலிருந்ததாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். தாய்மாமன் மகளையே விரும்பி மணக்கின்றனர். தந்தையுடன் பிறந்த சகோதரி மகளைப் பெரும்பாலும் மணப்பதில்லை. திருமணத்தில் பெண்ணுக்கு

முணடு கொடுப்பதும் தாலிகட்டுவதும் இன்றியமை யாத சடங்குகளாகும். ஒருவர் பல பெணகளை மணத்தல் செல்வத்தின அறிகுறியாகக் கருதப்படு கினறது. அணணன் இறந்த பின் அண்ணன் மனை வியைத் தம்பி மணத்தலும், தம்பி இறந்த பின் தம்பி மனைவியை அணணன் மணத்தலும் இவர் களிடையே உணடு. கூடாவொழுக்கத்தைக கடுமை யாகக் கணடித்துத் தணடம் விதித்துப் பழங்குடியை விட்டே நீககி விடுவதும உணடு. கருவுறற ஏழாம் திங்களில் 'புளிகுடி சடங்கு' நடத்தப்படுகின்றது.

தனிக் குடிசையில பருவமடைநத பெணகளை ஐந்து நாளகளும், மாதவிடாய் ஆன பெணகளை மூனறு நாள்களும், குழந்தை பெற்ற பெணகளைப் 16 நாளகளும வைத்திருககினறனர். குழநதைக்கு 20 அல்லது 30 - ஆம் நாளில பெயரிடுகின்றனர்.

இம்மக்கள இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். புதைத்த இடத்தில் கல நடுவதும் உணடு. இவர்கள பதினாறு நாள்கள தீட்டு மேற்கொளகினறனர். விருந்தினைப் 16 - ஆம் நாள நடததியவுடன் ஈமச் சடங்குகள முடிவடைகின்றன. சு.ச.

மலைக்கோவிலூர்: இந்த ஊர் திருசசிராப் பளளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது; கரூர்-திணடுக்கல் சாலையில உளள பழமையான ஊராகும். இவ்வூரில் பெருங்கற்காலப் பணபாட்டின் ஈமக் குழிகள பல வேறு வகைகளில் மிக அதிகமாகப் பரந்த இடஙகளில காணப்படுகினறன.

மிகப் பெரிய ஈமககாடுகளில் பல கற்குவைகளும், கல் திட்டைகளும் காணப்படுகின்றன. சென்னைப் பல்கலைககழகத் தொல்லியல பிரிவினர் இங்குக கள ஆய்வு செய்துளளனர். இங்கு மேற்பரப்பாய்வு மட்டும் செய்யப்பட்டுளளதே தவிர இன்னும் முறை யான அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெறவிலலை. இது போனற இடங்கள திருசசிராப்பள்ளி மாவட்டததில பாடாலூர், பெருமாபாளையம் ஆகிய இடஙகளில உளளன. செ இரா.

மலைப் பண்டாரம்: பழங்குடியினர் கேரள மாநிலத்திலுளள கல்படவு, அனனகுபபம், தலபரா, சபரிமலை ஆகியுவிடங்களிலும், தமிழ்நாட்டிலுளள செஙகோட்டைப் பகுதியிலும் வாழகினறனர். இவர் கள் நடுத்தர உயரமும் கறுத்த நிறமும் அகன்ற மார் பும் உடையவர்கள். உடலின மேற்பாகத்தை மறைப் பதில்லை. மலைவேடன், மலைக்குறவன, உல்லாடன் ஆகியோரைக் காட்டிலும் தாங்கள உயர்நதவர்கள என எண்ணுகின்றனர்.

நாடோடி வாழக்கை நடத்தும் இவர்கள இடைக்காலக் குடிசைகளை அமைத்து வாழ்கிறார் கள். இனறும சிலர் குகைகளிலும் பெரும பாறை களின அடியிலும் மரத்தடியிலும் வாழகின்றனா. சிலர் நிரநதரக குடிசைகளில வாழகின்றனா. இவர் கள வாழும் குடிசைக்கருகில் இரவு முழுவதும் நெருப்பு எரிந்து கொண்டே இருககும். ஒருவர் இறப்பின அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வேறோர் இடத்தில் குடிசை அமைப்பர்.

இவர்சள் காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரிததும் வேட்டையாடியும் வாழக்கை நடததுகினறனர். ஒவவொரு குடும்பமும காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரிப்பதறகுத தனியே செலகிறது. சில நேரங் களில் கூட்டமாகவும் செலவா. புதிய இடததிறகுச் செல்லுமபோது, அவவிடத்தைப் பற்றி அறிந்த பின் னரே செலவர். குறிப்பிட்ட நாளில திரும்பவில்லை யானால, பெருந்தனக்காரா ஆளை அனுப்பித் தேடச் சொல்வார். இவர்கள சேகரிக்கும் பொருட் களை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு விறகினறனர். இவா களுக்குத் தேவையான அரிசி, மட்பாணடஙகள, கணணாடி, மூக்குத்தி முதலியவற்றையும் கோடரி, அரிவாள, தூணடில முதலியவற்றையும் வெளியி லிருந்தே விலைககு வாஙகுகின்றனர்.

காட்டில் கிடைக்கும் வோ, கிழஙகு முதலியவற் றையும் ஆற்றில் கிடைககும் மீன, ஆமை முதலிய வற்றையும் உணவாகக் கொளகின்றனா. நீர்நிலை களை நஞ்சாக்கி மீன் பிடிபபதுணடு புல் அரிவாள், தோணடு கழி ஆகியவை இவாகளுடைய இனறியமை யாக் கருவிகளாகும். நாய்களின உதவியால் உடும்பு, கருங்குரங்கு, அணில் முதலியவற்றை வேட்டையாடிப் பிடிக்கிறார்கள. பொன்னம்பூ, புளிஞ்சிகா, குந்திரிகம், இஞ்சி, மிளகு, ஏலக்காய் முதலியவற்றை ஒபபந்தக காரர்களுககு அளிககினறனர். நூரம் வள்ளிககிழஙகு, விதுவள்ளிக கிழஙகு, காட்டுப பலா முதலியவற்றைச் சொந்த நலனுககுப் பயனபடுத்துகின்றனர். காட்டுப் பகுதியைச சார்ந்திருக்கும பழஙகுடியினராயினும், வெளி உலகத்துடனும தொடர்பு கொணடுளளனா.

பெற்றோர் வைத்துளள சொத்தை அனைவருக் கும் சரிசமமாகப பங்கிட்டாலும, மூத்தமகனுக்கும் இளைய மகனுக்கும் சலுகை காட்டப்படுவதுணடு.

இவர்கள் பெருந்தனக்காரரை 'முத்துக்கனி' எனக் கூறுகினறனர். அவருக்கு இச்சமுதாயத்தில மிக்க செல்வாக்குணடு. குடியிருக்க இடம் பார்ககும் போதும் காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரிக்கச் செல் லும்போதும் அறிவுரை கூறுவது முத்துக்கனியின் கடமையாகும். அதோடு அவர் மலைப் பணடார மக்களின் வழக்குகளையும் தீர்த்து வைப்பார். அவர் பூசாரியாகவும பணியாற்றுவார்.

இவர்கள சபரிமலைக்கு அருகில் வாழ்வதால் ஐயப்ப தெய்வத்தை வணங்குகின்றனர். இப்பழங்குடி மக்கள ாமன், அத்தை ஆகியோருடைய பெண களை மணம் முடிக்கிறார்கள். திருமணத்தின்போது தாலி கட்டுஞ் சடங்கு முடிந்தவுடன், மணமக்கள் திருநீற்றுத் தட்டை ஏந்தி வயது முதிர்ந்தோர்களை வணங்குவர். மணமக்களுக்குத் திருநீறு இட்டுப் பணம் கொடுப்பர். அதற்குக் 'கும்பிடு பணம்' என்று பெயர். மணமக்கள் மூன்றாம் நாள் பெண் வீட்டிற்குச் செல்வர்; பத்து நாள்கள் கழித்துத் திரும்புவர்.

மலைப் பண்டாரங்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக் கிறார்கள். இவர்கள 16 நாள்களுக்குத் துக்கம் கடைப்பிடிக்கின்றனர். 'பதினாறாதியநதரம்' என்ற சடங்கு 16 – ஆம நாள் நடத்தப்படுகின்றது. அவ்விறுதிச் சடங்கு நடத்தப்படாதவரை இறந்த வருடைய ஆவி அக்குடிசையிலே தங்குமென நம்பு கிறார்கள். இறந்தவரின் மனைவி 16-ஆம் நாளன்று தன் கழுத்திலுள்ள தாலியை நீக்கிவிடவேணடும்.

சு.ச.

மலைப்பாலைவனத் தீவு: இது அமெரிக்க மாநிலமான மெயினுக்கு (Maine) அருகில் அட்லாண டிக்குக் கடலோரத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய தீவு. இத் தீவின் பரப்பு 260 ச.கி.மீ. மலைப்பாலைவனத் தீவை (Mount Desert Island),பிரஞ்சுமன் விரிகுடா (Frenchman Bay) அமெரிக்கக் கண்டத்திலிருந்து பிரிக் கிறது. பனிக்கட்டி ஊழிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட நில மாற்றங்களின் விளைவாக இததீவு தோன்றியது. இதில் பல ஏரிகளும், நீர்வழிகளும், பாறைக் குன்று களும்உள்ளன. இதை கி.பி. 1604-இல் சாமுவல-டி-சாம்பிளெய்ன் (Samuel de Champlain) என்ற பிரான்சுநாட்டுஆய்வுப் பயணி,கணடுபிடித்து,இதற்கு 'மலைப்பாலைவனம' என்று பெயர் சூட்டினார். பிரான்சு நாட்டைச் சேர்நத ஏசுசங்க சமயப் பரப் புக்குழு, கி.பி.1613-இல் இஙகே ஒரு குடியேறறததை அமைததது. பின்னர், கி.பி.1713-இல் பிரானசுக்கா ரர்கள இத்தீவுக்குரிய தம உரிமைகளைக கைவிட் டனர். ஆஙகிலேயர், கி பி.1762-இலஇங்கு நிலையான ஒரு குடியேற்றததை ஏற்படுததினர். மீனபிடித்தல, மரங்கள் வெட்டுதல ஆகிய தொழில்கள் நடைபெற் றன. பினனர் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியில இப்பகுதி மக்களின் உடல் நலத்துக்கு ஏற்ற புகலிட மாக (Resort) வளர்ச்சியுறறது.

இத்தீவின் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கி 1919-ஆம் ஆண்டு,41,642 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஒரு பூஙகா அமைக்கப்பட்டது. அப்பூஙகாவிற்கு அகேடிய தேசியப் பூஙகா (Acadia National Park) என்பது பெயர். இயற்கைக் காட்சிகள் பல நிறைந்த அப் பூங்கா காணத்தக்கது. அங்கு 1947-இல் ஏற்பட்ட ஒரு காட்டுத்தீ பெருகி மலைப்பாலைவனத்தீவின் கிழக்குப் பகுதியில் பல இடங்களை அழித்துவிட்டது.

தெ.பா.

மலைபடுகடாம்: பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். பத்துப்பாட் டில் மலைபடுகடாம் பததாம் பாடலாகும். இது கூத் தராற்றுப்படை எனவும் வழங்கப்படும். இந் நெடும் பாடல் 583 அடிகளையுடையது; ஆசிரியப் பாவாலா கியது. இதன் ஆசிரியர் இரணிய முட்டத்துப் பெருங் குன்றூர்ப் பெருங் கௌசிகனார் ஆவார். பாட்டு டைத் தலைவன் பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண மாத்துவேள் நனனன் சேய் நன்னன் என்பவன். இப் பாடல் பாடாண்திணைக்குரிய ஆற்றுப்படைத் துறை யைச் சேர்நததாகும். தொல்காப்பியர் கூறும் அம்மை முதலான வனப்புகள எட்டனுள் இச்செய்யுள் தோல் எனனும் வனப்பினைப் பெறுமென்பர் இளம்பூரணர். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதன்கட் பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தமையால் இப் பாட்டு மலைபடுகடாம் என்று பெயர் பெற்றதென் பர் நச்சினார்க்கினியர்.

கூத்தர்களாகிய சுற்றத்தின் தலைவனை நோக்கி நன்னனிடத்துப் பரிசில் பெற்றுவரும் கூத்தன் ஒருவன் 'நீவிரும் நன்னனை நாடிச் சென்றால பல்வேறு பரி சில்களைப் பெறலாம்' என்று கூறுவதோடு, நன்ன னின் மலை நாட்டிற்குச் செல்லும் வழி, வழியிடை அமைந்த முல்லை, குறிஞ்சி, மருத நிலங்களின் வளன், ஆண்டுறையும் மக்களின் விருநதோம்பற் பண்பு, ஆற் றிடை எதிர்ப்படும் தீங்குகள், அவற்றிலிருந்து உய்யும் வழி, நவிர மலையின்கண் அமைநத பழைய கோயிற் கண காணத்தகும் காரியுணடிக் கடவுள், வளமிக்க சேயாறு, செஙகணமா எனப்படும் நன்னனது மூதூர்ச் சிறபபு, நன்னனைக் காணும் முறை, அவனது வள ளன்மை ஆகியவற்றையும் கூறி ஆற்றுப்படுத்துகி றான்.

அரிய செய்திகள்: முழவு, ஆகுளி, பாண்டில், தூம்பு, குழல், தட்டை, எல்லரி, பதலை ஆகிய பல் லியங்களைப் பைகளில் இட்டுக் கட்டித் தோளில் சுமந்து செல்வர் கூத்தர். அவர்கள் கையிற்கொண்ட யாழ் ஒன்பது நரம்புகளுடையது. கானவர் புளிச் சாற்றையும் மோரையும் உலைநீராக அமைத்து மூங் கில் நெற்கொணடு சோறாக்குவர். நன்னனது மலை யகத்தில மலர்ந்துள்ள குவளை மலர்களில் தெயவம் உறையும்; அம்மலையிடத்தே வரையர மகளிர் இருக் கையுமுண்டு; ஆதலின் அங்குப் பலநாள் தஙகுதல் கூடாது. நவிரமலையில் இடையறாது மழைத்துளி

கள வீழதலின் கூத்தர் இனனியங்களை இசைக்க முயலுதல் தீதாகும் காட்டில் வழியறியாது மயங்கி னால, இன்னியஙகளை இசைககவேணடும். உடனே காடுகாததுறையும் கானவர் வந்தழைத்துச செனறு விருந்தோமபுவர். கானவர் யானையாறபட்ட விழுப் புண்ணை ஆற்றுவதற்குக் கொடிச்சியா பாடுவர். யானையை அதன் பாகர் வடமொழியாற் பயிறறு வர் வழிப்போகுநர், தாம் மீணடு வருவதற்கும் பின தொடர்வார் வழியறிதற்கும் ஏதுவாக ஆங்காங்கு ஊகம்புல்லை முடிநது செல்வா. கறபிற் சிறந்த மக ளிர் அதறகு அடையாளமாகக் கொடி பெறுதல் உண்டு.

கூத்தர் தம்மை எதிர்ப்பட்டோரிடம், தாம் கூறும் செய்திகளைத தொகுத்துக் கூறிப் பினபு விரிததுரைக்கும் முறை இவவாறறுப்படைக்கு மட் டுமே உரியதென்பா உ.வே சாமிநாதையர். செல லும் நெறியில் உள்ள நலநதீஙகுகளை இந்நூல் கூறு வது போன்றே சிலபபதிகாரமும் கூறும். கு.வெ பா.

மலையமான்: இவன் சோழ அரசர்களுள ஒரு வன் சிவபெருமானை வழிபட்டுச சோணாட்டில் காவிரி ஆறு வருமாறு வேணடிக்கொணடவன். ஒரு சமயம சோழநாடு நீரிலலாமல் பெரும் பஞசததில வாடியது. அப்போது அநநாட்டை ஆணட காநதன என்ற சோழ மனனன் அகத்தியரை வேணடி, அவா தம் கமணடலத்திலிருநத காவிரி நதியைப் பூமியில பெருகச் செயது, சோழ நாட்டை வளப்படுத்தினான என மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. மலையமானும் காந்தன என்பவனும் ஒருவனே எனபதறகுச சானறு கள இல்லை. வி. அ.

மலையமான் சோழிய ஏனாதி திருக் கண்ணன்: இவன மலையமானாட்டுக் கோவலூரி னன. அடைதற்கு அரிய வழியையுடைய முளளூா மலையையுடையவன். சஙக காலததில் குறுநில மன னர்களுள் ஒருவனாகக் கருதப்பட்டவன. சோழ மனனனுக்குப்படைத தலைவனாகப பணியாறறிய தால் 'சோழிய ஏனாதி' என்னும் பட்டம் பெறறவன. சோழன மகனொருவன் தன் பகைவருக்கு அஞசி மலையமான சோழிய ஏனாதியிடம் அடைககலம கேட்டபோது அவனை ஆதரித்துத்தன் முளளூர் மலையில வைததுக் காப்பாறறிப் பகைவரை வென்று அவனுககாகப் புலிக் கொடியை நிலை நிறுத்தினான என மாறோககத்து நப்பசலையாா என்னும் புலவர் புறநானூற்றில பாடியுள்ளார். இவனைப் பற்றி அந்த ஒரே பாடல் மட்டும் காணபபடுகிறது. திருக கணணன என்னும் இவன்பெயருக்குத் திருக்கிளளி என்று ஒரு பாடபேதம் உளது. இவன தனனைத்தேடி வநத இரவலர்களுககு வாரி வழங்குகின்ற வளளல; புலிஇலச்சினையையுடையவன அசுரர்கள், தேவர்கள போரின்போது சூரியனை மறைதத அவுணர்களின் மாயையைப் போககித திருமால கதிரவனை வெளிக கொணாந்த கதை இவனைப பற்றி நப்பசலையாா பாடிய பாடலில (புறம்.174) காணபபடுவது நோக் கத் தக்கது. கே. வி. தா.

மலையமான் திருமுடிக்காரி: இவன கடை யெழு வள்ளள்களுள ஒருவன; பெணணையாறறின தெனகரைப் பகுதியும், அதன் தென பகுதியும சோந்த 'மலாடு' எனற நாட்டைக்கோவலூரைத் தலைநகரா கக கொண்டு ஆட்சி புரிந்தான். பெணணையாறறின தென் மேறகிலுளள முளளூா என்னும் மலைபபகுதி இவனுக்குச சொந்தமாயிருநதது அதனை ஆரிய மன்னர் கைப்பறறக் கருதியபோது அவர்களைத தன வேற்படை கொணடு வெனறான் எனற செய்தியை நற்றிணை கூறுகிறது.

இவன் தன் குதிரைககும காரி எனற பெயர் வைததிருந்தான எனனும செய்தியைச் சிறுபாணாற றுப்படை, புறநானூறு ஆகிய நூலகள தெரிவிக்கின றன. இவனைக் காரி எனறும், மலையமான என றும, கோவறகோமான எனறும் கூறுவா எனபதை அகநானூறு, குறுநதொகை ஆகிய நூலகளால அறிய லாம்.

திருமுடிக்காரி புலவர்ககும், பாணாககும களி றும், தேரும பரிசாகத தநத பெருவளளலாவான. மூவேநதாபால நடபுப பூணடு, அவாககு வேணடும உதவிகள பல செய்து வநதான. கபிலாபால பேரன் புடையவன. இவனது கோவலூரில வாழநத அநதண ரிடததில்தான் கபிலா, பாரி மகளிரை அடைககலப படுத்தியிருநதாா. புறநானூறறில இவனைக கபிலா மட்டுமனறி மாறோககதது நபபசலையாருமபாடி யுள்ளாா. வி. அ.

மலையமான் மக்கள்: மலையமான திரு முடிக்காரி கடையெழு வளளலகளுள ஒருவன. பெணணையாறறின அருகிலுளள மலைநாடாகிய மலாடு நாட்டரசன. அவன தலைநகர் கோவலூா தமிழ நாட்டரசா மூவாக்கும ஒவவொரு காலததில போரில உதவியவன. முளளூர் மலையை உடைய வன. புலவாகளைப புரபபவன். ஓரி எனபவனுடன போரிட்டவன. அவனை 'மலையன' எனறும குறிப் பிடுவா. அவன குதிரைககு 'காரி' எனபது பெயர்.

சோழன குளமுறறத்துத துஞசிய கிளளிவளவன தன பகைவனான மலையமானின மக்களைப் பிடிதது வந்து யானையின் காலிற்கீழ் இட்டுக் கொல்ல முயனறபோது கோவூர்கிழார் மலையமானின பெரு மைகளைக் கூறி அவனுடைய குழநதைகளைக கொல

வது தகாது என்று தடுத்தார். 'கொல்லவரும் யானையைக் கண்டு மருண்டு இதுவரை அழுத அழுகையை மறந்து நிற்கும் குழந்தைகள் இவர்கள்; இந்த மன்றத்தினை மருண்டு நோக்குகின்றனர்; முன்பின் அறியாத தொரு புதிய சூழ்நிலையைக் கண்டு வருந்தி நிற்கின்றனர். உன்னைப் போன்றே புலவர்களின் துன்பங்களைப் போக்கிய வள்ளலின் மக்கள் இவர்கள்' என்று கோவூர்கிழார் எடுத்துரைத்தார் (புறம்.46). அவர் உரையைக் கேட்ட கிள்ளிவளவன் மலையமான் மக்களைக் கொல்லாது விடுத்தான். மலையமான் மக்களின் பிற்கால வாழ்க்கை பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. மு.ச.

மலையரையன் பழங்குடியினர் கேரள மாநிலத்திலுள்ள கோட்டயம், எர்ணாகுளம், பீர்மேடு முதலிய பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். அரையன் என்னும் சொல் அரசன் என்ற பொருளையும் குறிக்கும். இப்பகுதியில் வாழும் ஊராளிகள் இவர்களை 'வலியம்மா' என்றழைக்கின்றனர். 'வலியம்மா' என்றால் காட்டை ஆளுபவர்கள் என்பது பொருள். இவர்கள் நடுத்தர உயரமும் கறுத்த தோற்றமும் தடித்த புருவங்களும் உடையவர்கள். கேரளப் பழங்குடி மக்களிலேயே தொல் முதுகுடி மக்கள் இவர்கள் என்பது கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் இருடிகள் வழியில் வந்தவர்கள் என்றும், அகத்திய முனிவரால் தமிழகத்திலிருந்து கேரளப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்கள் என்றும் கதை உள்ளது.

மலையரையன் சமூகம் பின்வரும் ஆறு புறமணக் குழுக்களைக் கொண்டுள்ளது. அம்பலப் புழாத் தலைவனுக்கு வளையல் பரிசளித்தவர்களை 'வல இல்லோம்' (வல கால்வழி) என்றும், எண்ணெய் கொடுத்தவர்களை 'எண்ணெய் இல்லோம்' என்றும், முண்டு (துணி) கொடுத்தவர்களை 'முண்டு இல்லோம்' என்றும், மலர் கொடுத்தவர்களைப் 'பூதனி இல்லோம்' என்றும், குரங்கு உண்பவர்களைக் 'குரங்கன் இல்லோம்' என்றும், சடங்கு, திருவிழாக்களில் தலைமைப் பங்கு பெறுபவர்களைப் 'பந்திரிய இல்லோம்' என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவர்கள் குடிசைகளை மண்சுவரால் அமைத்துள்ளனர். அக்குடிசையை அமரவும், தூங்கவுமென இரண்டு அறைகளாகப் பகுத்துள்ளனர். இவர்கள் காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரித்தும், மிளகு பயிரிட்டும் வாழ்வு நடத்துகின்றனர்.

கிராமப் பெருந்தனக்காரரைக் 'கூனி' என்றழைக்கின்றனர். கிராமப் பெருந்தனக்காரர் உயிருடன் இருக்கும் போதே தம் வாரிசை நியமித்து விடுவார். கிராமப் பெருந்தனக்காரரை நியமிக்கும் போது, வனத்துறை அலுவலரின் ஒப்புதலும் பெறப்படுகின்றது. பூசாரியாகவும் மருத்துவராகவும் பணியாற்றும் மந்திரவாதிக்கு இச் சமூகத்தில் முக்கிய பங்குண்டு.

புன்சார் இராசா காலத்தில் ஆண்களிடமிருந்து 'தலகரம்' (தலைக்கு வரி) என்ற வரியும், பெண்களிடமிருந்து 'முலகரம்' (கொங்கை வரி) என்ற வரியும் தண்டப்பட்டதற்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதன் விளைவாக, அவ்வரிகள் நிறுத்தப்பட்டன.

இவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டில் (Animism) நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருந்தனர். முன்னோர் ஆவிகளைத் தொழுவதும் பூதங்களை வழிபடுவதும் இவர்களிடையே இருந்தன. இப்பொழுது துர்க்கை, பகவதி, சாசுதா போன்ற தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். சிலர் சபரிமலைக்கும் பழனி கோயிலுக்கும் செல்வதுண்டு.

பெண்கள் பருவமடையும் போது 'பத்துமாடம்' என்ற தனிக்குடிசையில் ஏழு நாள்கள் தங்க வேண்டும். ஏழாம் நாளன்று அப்பெண் குளத்தில் குளிக்கும் போது அவள் உறவினர்கள் ஏழு வெற்றிலை, மிளகு இலைகளைக் குளத்தில் எறிந்து, அவற்றைச் சேகரிக்கச் சொல்லுவர். அவள் சேகரிக்கும் முறையிலிருந்து அவள் எதிர்காலத்தைக் கணிப்பர். மாதவிடாய்க் காலத்தும் மகவுஈனும் காலத்தும் பெண்கள் அக்குடிசையில் தங்க வேண்டும். அப்போது இப்பெண்களைக் 'கட்டிலாயி' என்பர்.

இப்பழங்குடியினரிடையே பருவமடைவதற்கு முன்பே தாலிகட்டுச் சடங்கொன்று நடக்கும். பருவமடைந்த பின்னரே திருமணம் நடைபெறும். முறைப் பெண்ணைத்தான் (தாய் மாமன்மகள் அல்லது அத்தை மகள்) திருமணம் செய்கிறார்கள். மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டியவுடன், இருவரும் ஒரே வாழை இலையில் உணவு உண்பர். பின்னர் இருவரும் பால் அருந்துவர். அப்போது மணமகள் தன் கையில் ஓர் அணிகலத்தையோ பாத்திரத்தையோ வைத்துக் கொண்டு, தன் தந்தையின் சொத்து எனப் பாராட்டிக் கொள்வதுண்டு. மணமகன் மணமகளிடமிருந்து அதைப் பறிப்பான். அத்துடன் திருமணச் சடங்கு முடிந்துவிடும்.

மணவிலக்கு இவர்களிடையே வழக்கிலுள்ளது. பெண்ணின்பெற்றோர் அல்லது கிராமப் பெருந்தனக்காரர் மணவிலக்குப் பற்றிக் கூறினாலே அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. கணவன் மனைவியை மணவிலக்குச் செய்யவிரும்பின், அவன் திருமணச் செலவைக் கொடுக்க வேண்டும். மணவிலக்கான பெண்களும், விதவைகளும் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.

மகப்பேறு காலத்தில் முப்பது நாள்களுக்குத் தீட்டு மேற்கொள்கின்றனர். முறையாகத்திருமணம் நடந்து பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதல் உணவு தந்தையாலோ தாய் மாமனாலோ ஊட்டப்பட வேண்டும். தாய்வழியைச் சார்ந்த முன்னோர் பெயர் குழந்தைக்கு வைக்கப்படும்.

மலையரையன்கள் இறந்தவரை அவர்கள் வாழும் இடத்திற்குத் தெற்கே புதைக்கின்றார்கள் பிணத்தைத் தூக்கிச் செல்லாதவர்கள் குழி தோண்ட வேண்டும். பிணத்தைப் புதைப்பதற்கு முன்பு, குழியில் இரண்டு வாழை இலைகளைப் பரப்புகிறார்கள். குழியை மூடுவதற்கு முன் சிறு உலோகத் தகட்டையும் குழியில் போடுகிறார்கள். தலை, மார்பு, கால பகுதிகளில் மூன்று மேடைகளை எழுப்புகின்றனர். இறந்த இடததில் கலலும் நடுகின்றனர். பதினாறு நாள்களுக்குத் துக்கம் மேற்கொளகினறனர். சிவராத்திரியன்று இறந்தவருக்குப் படைககினறனா அத்துடன் ஈமச்சடங்கு முடிவடைகின்றது. சு.ச.

மலையனார்: சங்க இலக்கியப் புலவருள் ஒருவர் மலையனார். நற்றிணையில் உள்ள 93 – ஆம் பாடல் இவருடைய பாடலாகக் குறிக்கப் பெற்றுள ளது.

இவர் தம் பாடலில் மலைவளம் பலபடக் கூறி, 'மல்லற்றம்ம இம்மலைகெழு வெற்பு' எனக் கூறிய அருந்தொடர் மொழியையே தமக்குப் பெயராகப் பெற்றவர். இவர் இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர், மலையனூார் என்னும் ஊரினராகவும் இருக்கலாம். மலையம் என்பது தென்பொதியத்திற்கும் பெயராதலால் அப்பகுதியைச் சார்ந்தவராகவும் கருத இடமுணடு. மலைபோன்ற தோளினர் எனவும் கருதலாம்.

குறிஞ்சித் திணையைச் சார்ந்த இவர்தம் பாடலில் வரும் இறைச்சிப் பொருள் மிக்க சுவையுடையதாகும். தலைவியை விரைந்து மணக்கக் கருதானாய்ப் பலகாலும் பகற்குறியே வேட்டு வருவானாகிய தலைவனுக்கு விரைந்துவந்து தலைவியை மணந்து போகுமாறு அறிவுறுத்தும் தோழியின கூற்றாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

'தேனிறால்கள் எம்மருங்கும் தொஙகிக் கொண டிருக்கப் பெரிதான பலவகைப் பழககுலைகள பழுத்துக் கிடக்க, வெள்ளிய அருவி வரையிடத்திருந்து மாலை போன்ற தோற்றத்தோடு இழிநது வர, மலைத் தானிய வகைகள் எல்லாம் கொளவாரற்றுத் தனித்து வருந்தி உதிர்ந்து கிடக்கும் இவ்வெறபிடம் எந்நாளும் இத்தகைய வளப்பத்தை உடையதாகும் எனச் சொல்வர். அதனைப் பிரிந்து வேற்று நாட்டிற்குச் சென்றோர் இரங்கிப் புலமபுவார்கள்', என மலைநாட்டு வளம் கூறும் தோழி அம்மலை நாட்டுத் தலைவனை வாழ்த்தி, 'நாங்கள செலவோம், நீயும் செல்க' என்று கூறுகிறாள். மேலும், 'திருந்திய அணிகலன்களை அணிந்து, பணைத்த தோளகளையும், நுணுகிய இடையினையும், மெல்லிய சாயலையும் உடையவள தலைவி. அவளது பூண் தாழ்ந திலங்கும் மார்பகமானது நாணம் துன்புறுத்தலினாலே வருத்தமுறறு பழங்கணகொண்ட மாமையினையும் உடையதாகும். முழக்கும குரலையுடைய மணமுரசின ஒலியைக் கேட்டறிவதற்கு முன்பாக, இவளது உயிர் இவளுடலிலேயே இருககும்படியான ஒரு குறிப்புத் தோன்றக் காணப் பெறுதலும் இனி அரிதாகும்' எனத் தலைவியின கற்புச் சிறப்பையும் தோழியின் கூற்றாக அறிவிககிறார் இப்புலவர்.

இவர் பாடியதாகக் கிடைத்துள்ளது இந்தச் செய்யுள் ஒனறு மட்டுமே. இவர் காலம் போன்ற பிற செய்திகளை அறிய இயலவில்லை. வே.இரா.மா.

துணை நூல்:

கோவிந்தன்,கா., சங்கத் தமிழப் புலவர் வரிசை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக கழகம், சென்னை, 1954.

மலையாளம்: காண்க' திராவிட மொழிகள:

மலையாளிப் பழங்குடி மக்கள தமிழ் நாட்டில் சேலம், வடஆர்க்காடு அம்பேத்கார், தெனஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பளளி, பெரியார் ஆகிய மாவட்டங்களில் சேர்வராயனமலை, கொல்லிமலை, சவ்வாது மலை, ஏலகிரிமலை, பசசைமலை ஆகியவற்றில வாழ்கினறனர் மலையாளிகள எனறவுடன கேரள மாநிலத்தில் வாழும் மலையாளம் பேசும் மக்களே நினைவுக்கு வருவர். ஆனால், தமிழ் பேசும் இப்பழங்குடி மக்கள் மலையில வாழ்வதால் 'மலையாளிகள்' எனப் பெயர் பெறறனர். இம்மலையாளிப் பழஙகுடியினர் ஒரே இனமானாலும் வெவவேறு இடங்களில பரவி வாழ்வதால பழக்கவழக்கங்கள், பேசும் மொழி முதலியவற்றால் ஓரளவு வேறுபடுகின்றனர். சேர்வராயன் மலையிலும் கல்வராயன் மலையிலும் வாழும மலையாளிகளைக் 'கொலலிமலையாளி' என்றும பச்சைமலையில் வாழும் மலையாளிகளைப் 'பச்சை மலையாளி' என்றும் அழைக்கின்றனர். இவர்கள் 1971–ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைககணிப்புப்படி 1,59,426 பேர் உளளனர்.

மலையாளிகளை 'மலை வெளளாளர்' என்றும் 'கொங்கு வெளளாளர்' என்றும் 'காஞ்சி மண்டலத்தார்' என்றும 'மலைக்காரன' என்றும் 'மலைக் கவுண்டன்' என்றும் 'கவுணடன்' என்றும் அழைக கின்றனர். இப்பழங்குடிமக்கள் தங்கள் பெயருக்குப்

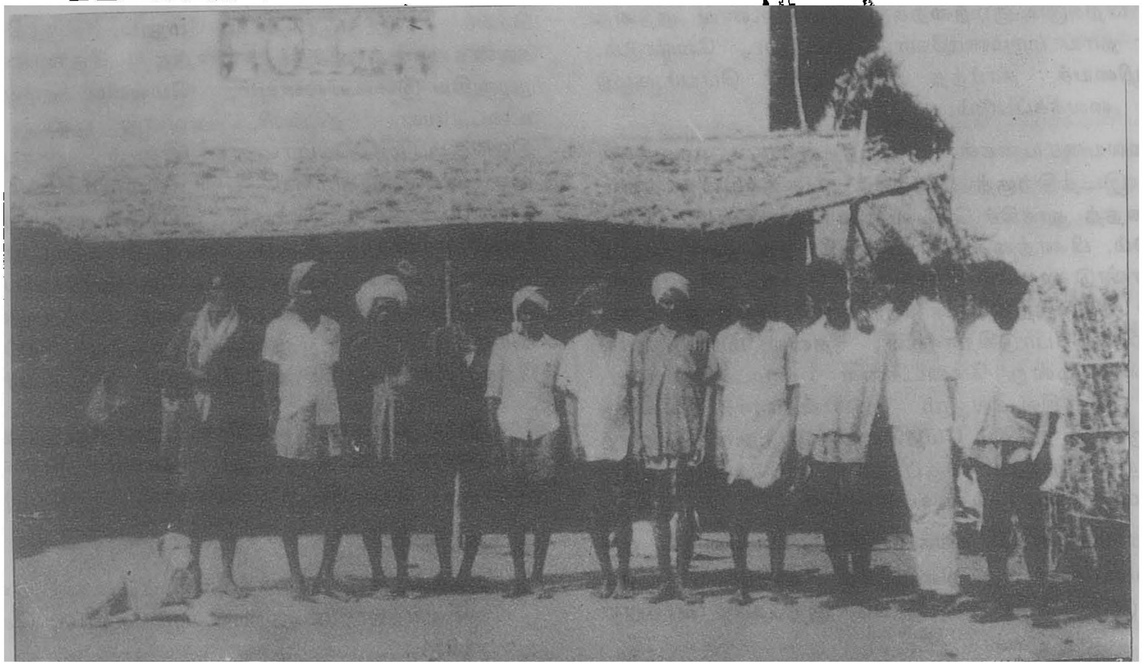

மலையாளிகள

பின்னால் 'கவுணடன்' என்னும பட்டப் பெயரைச் சேர்த்துக் கொளகின்றனர். இவர்கள காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இம்மலைகளுக்குக் குடியேறியவர்கள். இவர்கள கூறும கதைப்படி மூன்று சகோதரர்கள (பெரியணணன, நடுவணணன், சின்னணணன) சாதியினின்றும் நீக்கப்பட்டனா. அவர்கள கைக்கோளர், வேடர், பளளர் பெணகளை மணந்து கல்வராயன, பச்சைமலை, கொல்லி மலைப் பகுதிகளில வாழ்ந்தனர். காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இம்மலைப் பகுதியில் குடியேறிய வேளாளரே 'மலையாளிகள' என்றும், வேளாளா இனததைச சார்ந்த மக்கள இவர்களுககு முன்பே மலைப்பகுதியில வாழந்த வேடர்களுடன் கலந்து வாழநத கலப்பினமே 'மலையாளிகள' எனறும கதைகள் இவர்களிடையே நிலவுகின்றன.

மலையாளிகள வட்டமான முகத்துடன் நலல உடற்கட்டு உடையவர்கள். மற்ற மக்களைப் போனறு வேட்டி, சட்டை அணிகினறனர். சிலர் கோவணம் கட்டிக் கொணடு கம்பளிபோர்த்துக் கொளகிறார்கள. மலையாளிகள கோவணத்தையும் அரைஞாண கயிறறையும 'தோப்பை' எனபா. கொல்லிமலை மலையாளிகள கோவணம்கட்டி, தலைப்பாகை அணிவர். ஆணகள் தலையில் கட்டும் துணிககுத் 'தலவாட்டி' என்றும், பெணகள தலையில கட்டும துணிக்கு 'முணடு' எனறும பெயர்.

பல்வேறு மலைகளில இவர்கள் வாழ்ந்தாலும் குடிசையமைப்பு மட்டும் ஒரே மாதிரியாக உளளது. குடிசையின நடுவில் கம்பை ஊனறி, காட்டில வளரும ஒரு வகைப் புலலால் கூரை வேய்கின்றனர் குடிசையைக் 'குடான' எனக குறிக்கினறனர். குடிசையைச் சுற்றி ஆடு, மாடுகளை அடைத்து வைக்கினறனர். தானியங்களைச் சேமித்து வைககும் இடததைப் 'பல்லா' எனக் குறிக்கினறனர். சில மலைகளில வாழும மலையாளிகள மேல் தட்டு வீடுகள், கீழத்தட்டு வீடுகள, நடுத்தட்டு வீடுகள, அடித்தட்டு வீடுகள் எனப் பலவகைப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு குடிசையிலும பரணகளும உணடு குடிசையின் முன்பு இரணடு திணணைகள உணடு. ஒவவொரு குடிசையிலும் வில, அமபு, துபபாககி, ஈட்டி, வெஙகலச் சாமான்கள, மண் கலங்கள, உலககை, உரல போனறவற்றைக் காணலாம். வாழுமிடஙகளைக 'காடு' என்றும் 'பாடி' எனறும வழங்குகினறனர். வரகுக் கஞ்சிதான இவர்கள் முக்கிய உணவாகும்.

இப்பழங்குடி மக்கட்கு வேளாண்மை தான் முக்கிய

தொழிலாகும். வரகு, கம்பு, தினை, சாமை முதலியவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். உழுது பயிர் செய்யும் காட்டை 'உழவுக் காடு' என்றும் காட்டை அழித்து மண்வெட்டியால் கொத்துகின்ற காட்டைக் 'கொத்துக்காடு' என்றும் கூறுவர். இடம் மாறிப் பயிர் செய்யும் முறையையும் (Shifting Cultivation) பின்பற்றுகிறார்கள். வேடர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாதலால், வேட்டையாடவும் செய்கின்றனர். துப்பாக்கியால் மான், கரடி, காட்டுப்பன்றி, முயல் முதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றனர். வேளாண்மையில் ஆண், பெண் இருபாலாரும் ஈடுபடுகின்றனர். சிலர் காப்பித் தோட்டங்களில் கூலியாள்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர். சிலர் காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரித்தும் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

சவ்வாது மலையில் வாழும் மலையாளிகள் தங்கள் வாழுமிடங்களை 'நாடு' எனக் குறிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பத்துப் பதினைந்து ஊர்கள் அடங்கியிருக்கும். புங்கம்பட்டு நாடு, புதூர் நாடு, நெல்லிவாசல நாடு எனப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். ஏறத்தாழ எல்லா மலையாளிக் குடியிருப்புகளிலும் பல ஊர்களைக் கொண்டதை 'நாடு' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். பச்சைமலை தொப்பர நாடு, வண்ணாடு, ஆத்திநாடு என்ற மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாகும்.

கல்வராயன் மலை மூன்று 'சாகீர்'களைக் கொண்டது. அவற்றைக் குறும்பக் கவுண்டர் சாகீர், அரியக் கவுண்டர் சாகீர், சடையக் கவுண்டர் சாகீர் என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். அம்மூன்று சாகீர்களைக் கொண்டதைப் பெரிய கல்வராயன் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். கல்வராயன் மலையில் வாழும் மலையாளிகள் தங்களைக் 'காரளக் கவுண்டர்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். சாகீர்கள் இம்மக்களை அடிமைகளாகவே வைத்திருந்தனர். இன்று அரசின் முயற்சியால் சாகீர்களின் அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுபட்டு உள்ளனர்.

ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு பெருந்தனக்காரர் என்ற 'மூப்பன்' உள்ளார். அவருக்குத் துணையாக 'நாட்டான்' 'கவுண்டன்' 'சேவகன்' 'கங்காணி' இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் 'நாட்டுக் கவுண்டன்' தலைவராக உள்ளார். அவருக்குக் கீழ் 'சாதிக் கவுண்டன்', 'பட்டக்காரன்' போன்றவர்களும் உள்ளனர். சில இடங்களில் 'ஊர்க் கவுண்டன்' இவர்களிடையே நடைபெறும் வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிப்பார். ஊர்க் கவுண்டனுக்குக் 'கங்காணி' துணையாகவிருப்பார். ஊர்க் கவுண்டனால் தீர்க்க முடியாத வழக்குகளைப் பட்டக்காரனிடம் முறையிடுவர். பல நாடுகளுக்குப் பெரிய பட்டக்காரன் தலைவராகவிருப்பார். இவர் ஒரு குட்டி இராசா போன்றவர். எல்லாச் சடங்குகளிலும் இவரே முக்கிய பங்கு வகிப்பார். கொல்லிமலை மலையாளிகளிடையே நடைபெறும் வழக்குகளை 'ஊர்க் கவுண்டன்' தீர்த்து வைப்பார். தீர்க்கமுடியாத வழக்குகளைப் 'பட்டக்காரன்' தீர்த்து வைப்பார். பட்டக்காரனுக்கு மணியக்காரன் உதவியாக இருப்பார். மணவிலக்குப் போன்றவற்றைப் பட்டக்காரனும் மணியக்காரனும் தீர்த்து வைப்பர்.

பொதுவாக மலையாளிகள் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டில் (Animism) நம்பிக்கையுடையவர்கள். சிவன், விட்டுணுவை வழிபட்டாலும் கரியராமர், தருமராசா, அய்யனார், கருப்பன், காளி, பிடாரி, மாரி போன்ற சிறு தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்றனர். கொல்லிமலை மலையாளிகள் கொங்கன், திருமஞ்சிப் பாட்டன், நாச்சியார் போன்ற தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். பிடாரி, பிடாரன் போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்றனர். கல்வராயன் மலையாளிகள் கரியராமன், சானவாமன் போன்ற தெய்வங்களுக்குச் சித்திரை மாதத்தில் விழா எடுக்கின்றனர். மாரியம்மனுக்கு ஆடி மாதத்தில் கரகம் எடுத்துக்

கனிகள் சேகரித்தல்

கிடா, கோழி முதலியவற்றைப் பலியிடுகின்றனர். 'பூட்டை மாரியம்மன்' திருவிழா ஆவணி மாதத்தில் கொண்டாடுகின்றனர். ஊர்த் தெய்வங்களாகிய தீர்த்தகரியன், பூவாரி, மாரியம்மன், திரௌபதி

போனறவர்களையும் பயபக்தியுடன் வழிபடுகின்றனர். ஆடி மாதத்தில கொடிய நோய்கள் வாராமல் இருக்க, கொடிய தெய்வங்களுக்கு ஆடு பலி கொடுக்கின்றனர். கொல்லிமலை மலையாளிகள ஆனி மாதத்தில 'கவுண்டன் சிறப்பு' என்ற பெரிய விழாக் கொண்டாடுகின்றனர். இவர்கள் தீபாவளி, பொங்கல் முதலியவற்றையும் கொண்டாடுகின்றனர். பொங்கலுககுப் பின் 'எருது ஆட்டம்' ஆடுகினறனர். முனனோர் வழிபாட்டையும் பலியிடுதலையும் எல்லாச் சடங்குகளிலும் காணலாம்.

மலையாளிகளுள் சிலர் பச்சை குத்திக் கொள் கிறார்கள். பேய், பிசாசு, மநதிரம் முதலியவற்றிலும் நம்பிக்கை உணடு. மழை வேணடின் ஒருவர் மீது மற்றொருவர் சாணி உருணடை எறிவர். பிள்ளை யாரைச் சாணத்தில் மூடி வைப்பர். மழை வந்தால் பிளளையாரைத் தோணடி எடுப்பர். நோய்கள வந்தால் தெய்வத்திற்குச் சிவப்புச் சேவலைச் சுற்றி விடுவதுணடு. சேர்வராயன் மலையிலுளளவர்கள் கணணகிக்குக் குரவைக் கூத்து ஆடுகின்றனர்.

இப்பழங்குடி மக்கள் பேசுவது தமிழின் கிளை மொழியாகும் (Dialect of Tamil). மலையாளிகள பேசுவது தமிழேயானாலும் வாழுமிடத்திற்கேற்ப அவர்கள பேச்சு மாறுபடுகின்றது எனபது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெணகள் பருவமடைந்தவுடன் தனிக் குடிசை யில ஏழு அல்லது ஒன்பது நாள்கள தங்கியிருக்க வேணடும அநநாளகளில் அப்பெண ஆண்களைப் பார்க்ககூடாது. வெந்நீரில் மஞ்சளைக கரைத்துத தினமும குளிகக வேணடும். கடைசி நாளன்று குடிசைக்குத் தீ வைத்து, அப்பெணணைக் குளிககச் செய்து வீட்டிற்கு அழைத்து வருவர். வீட்டிற்கு வெளித்திணணையில மூன்று நாள்கள தங்க வேணடும். பின புத்தாடை அணிவிதது வீட்டினுள் அழைததுச் செலவர். பினனர் விருந்தும் நடனமும் நடைபெறும். மாதவிடாய்ப் பெண்களும் நான்கு நாள்கள் வெளியே தஙக வேணடும்.

இவர்கள் திருமணத்தில் பரிசப் பணமும் உணடு. மாமனார் வீட்டில் வேலை செய்து திருமணம் செய் கின்ற வழககமும் (Marriage by service) இவர் களிடையே உணடு. ஊாககவுணடன் முன்னிலையில் மணஉறுதி நிகழ்சசி நடைபெறும். மணமககள் வெவ் வேறு கிராமத்தைச சார்ந்தவர்களாக இருப்பின, பட்டக்காரனின அனுமதி பெற்றேயாகவேண்டும். கொலலிமலைப் பகுதியில் மாபபிள்ளை மணமகள் கழுத்தில் தாலியைப் பொருத்த, ஊர்க் கவுணடன் அதை முடிச்சுப் போடுவார். மற்றவிடங்களில் மாப் பிளளையே மணப்பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டுகிறார். கல்வராயன மலையாளிகளிடையே மாப்பிளளை வீட்டில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. கஙகாணி மூலம பெண் வீட்டாரின இசைவு பெற்ற பின்பு பரிசம் போடுகிறார்கள். துப்பாக்கி வெடி முழங்க மாப்பிள்ளை மணமகள கழுத்தில் தாலி கட்டுகிறார். மணமக்களை மூனறு முறை அழைத்தல ('மறுமூசசி' 'மல்லக்கு', 'திரும்பவும் அழைத்தல்')இவர்களிடையே வழக்கமாக உள்ளது. ஏறகாடு மலையாளிகளிடையே திருமணப் பழக்க வழக்கஙகள மாறுபடுகினறன. மணமக்களுக்கு நெற்றியில் சநதனமிட்டுத் தரையில் தானியங்களைப் பரப்பிக கம்பளத்தை விரிதது மண மக்களை அமரச் செய்கின்றனர். இச்சடங்கு செய்த பின்னரே மறுநாள தாலி கட்டும் சடங்கு நடைபெறு கிறது. மணமகன் மணமகள கழுத்தில் தெய்வத்திற்கு எதிரே அமர்ந்து தாலி கட்டுகிறான. மணமக்களின் கால்களை மஞ்சள் நீரால் கழுவுவர். மணமக்கள் மூனறு முறை பந்தலைச் சுற்றி வந்து பெரியோர்கள் காலில் விழுந்து வாழ்த்துப் பெறுவர்.மூனறாம் நாள் மணமாலைகளைக் கிணற்றில் போடுவர். விதவை மறுமணமும் இவர்களிடையே நடைபெறுகிறது. விவாகரத்தும் இவர்களிடையே நடைபெறுகிறது. வெளியாருடன தொடர்பு கொணடால் இனத்தை விட்டே நீக்கிவிடுவர். ஒரு பெண் கணவனை மண விலக்குச் செய்ய விரும்பின், மணககவிருக்கும் இரணடாம் கணவன் முதல் கணவனுக்கு முனபு கொடுத்த பரிசப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேணடும். இதற்குப் 'பரிசம் திருப்பிக் கொடுத்தல்' என்று பெயர்.

இவர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர். கருவுற்று இறந்தவாகளையும் கொடிய நோயால் இறந்தவர்களையும் எரிக்கினறனர். இறக்குந்தறு வாயில் வாயில்பாலை ஊற்றுகின்றனர். பிணததைக் குளிப்பாட்டிப் புதுத்துணி போர்த்திப் பாடை கட்டித் தூக்கிச்செல்கிறார்கள். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியை நீக்கிவிட வேணடும். இறந்தவர் பயன் படுத்திய அனைத்துப் பொருட்களையும பிணத்துடன வைத்துப் புதைககின்றனர். பிணத்தைப் புதைக்கும் போதும் துப்பாக்கிவெடி முழக்கப்படுகினறது. சில இடங்களில் மூன்றாவது நாளும், மறற இடங்களில் ஒரு மாதம் கழித்தும் இறுதிக் கடன்கள் செய்யப் படுகின்றன அன்று இறநதவர் பயன்படுத்திய பொருட்களை வைத்து முன்னோரை வழிபட்டு அழுது புலம்புவர். வந்த உறவினர்கட்கு அனறு விருந்து நடைபெறும். சு.ச.

மலைரெட்டி என்பவர்கள் பழங்குடி மக்கள்; ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள கிழக்கு, மேற்குக் கோதா

வரி மாவட்டத்திலும், விசாகப்பட்டினப் பகுதியிலும் வாழ்கின்றனர். மலைரெட்டியைக் கொண்டாரெட்டி (Konda Reddi) என்றும் கூறுவர். இப்பகுதியில கோயர் என்னும் பழங்குடி மக்களும் வாழ்கினறனர். மலைரெட்டிப்பழங்குடியினர் உயரமாகவும் நல்ல உடற்கட்டுடனும் திகழ்கின்றனர். ஆண்கள் பெரும் பாலும் கோவணம் கட்டித் தலைப்பாகை அணிகினற னர். பெண்கள சேலைகட்டி மார்பை மறைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆண்கள் காதில் கடுககனும், பெண் கள் காதில் காதணியும் கையில் பித்தளைமோதிரமும் அணிகிறார்கள. இளந்தலைமுறையினர் மற்ற சம வெளி மக்களைப் போன்று ஆடை அணிகின்றனர். இவர்கள தெலுங்குக் கிளைமொழி(Dialect of Telugu) ஒன்றினைப் பேசுகின்றனர்.

இவர்கள் வாழும் இடங்களில் பத்துப்பதினைநது வீடுகள் இருக்கும். அவறறை அவர்கள பேச்சில் 'வீதி' என்று குறிப்பிடுவர். வீட்டைக் 'குத்செலு' என்று குறிப்பர். இவர்கள மூங்கிலைக கொணடு வீடமைத் துக் கூரை வேய்ந்துள்ளனர்.

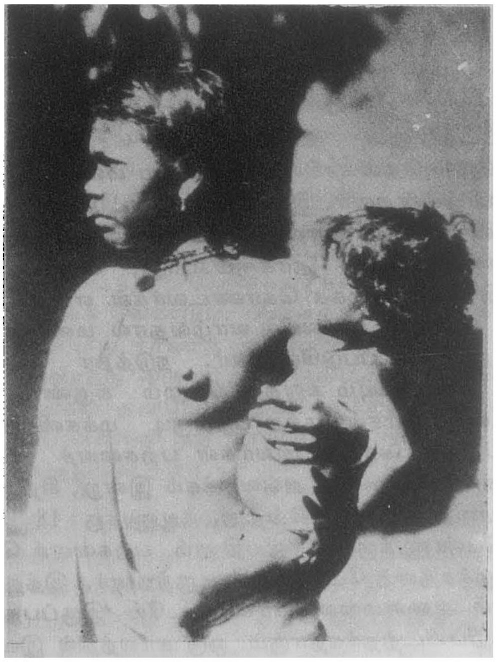

மலைரெட்டி

மலைரெட்டிகள் இடம் விட்டு இடம் பெயரும் (Podu Cultivation) முறையில் வேளாண்மை செய் கின்றனர். ஏறத்தாழ எல்லாப் பழங்குடியினர்க்கும் நிலமும் கால்நடையும் உள்ளன. இவர்கள் உழுது பயிர் செய்கின்றனர். காட்டுப் பொருட்களைச் சேக ரித்தும் வாழ்கின்றனர். வேட்டைக்குக் கூட்டமாகச் சென்று, இரு பிரிவினராகப் பிரிந்து ஒரு பிரிவினர் விலங்குகளைப் பறையடித்து விரட்ட, மற்றைப்பிரிவி னர் வேட்டையாடுவர். வேட்டையில் பெறறதனை அனைவரும் பங்கிட்டுக கொள்வர். வேட்டையாடிய வருக்குத் தலையும் காலும் சொந்தமாகும. பெணகள அவற்றை உணணக்கூடாது மனைவி கருவுறறிருந் தால், கணவனும் அவற்றை உணணக்கூடாது.

இவர்கள கேழ்வரகுக்கூழ், தினைச்சோறு போன்ற வற்றை உணகினறனர். காட்டிறகுள செல்லும போது வில, அம்புடன செலவர். தோணடுகழி, கத்தி இரணடையும் எப்பொழுதும் வைத்திருபபா. இவர்கள் மாட்டிறைசசியை உணபதில்லை.

இவர்களிடையே பாண்டவரெட்டி, இராச ரெட்டி, சூரிய வமிச ரெட்டி என்ற மூனறு குலஙகள (Clans) உளளன. இப்பிரிவில உயர்நதவர்கள மலை உசசியில் வாழகின்றனர் அவர்கள துணிமணி,உபபு போன்றவற்றை வாஙகுவதற்காகச் சமவெளிப் பகுதிக்கு வருவர்.

இவர்களிடையே நாட்டாணமைக்காரா உள ளார். அப்பதவி பரமபரைபரம்பரையாக வரும். இவர் சமூகத்தில நடைபெறும் சணடை சசசரவுகளைத தீர்த்துத் தீர்ப்பு வழஙகுவார்.

இவர்கள் முத்தியாலம்மா, உண்ணாமலையமமா, பாணடவர்கள் ஆகியோரை வழிபடுகின்றனா. பாபி கொண்டா எனுமிடத்தில் ஏழு ஆணடுககொரு முறை பாண்டவர்களை வழிபடுகினறனா. அலவழி பாட்டின்போது பன்றியைப பலியிடுவா. ஆடுமாடு களை மேய்சசலுக்கு ஓட்டிச் செலலுமபோது, தொத்திகங்கா எனனும் தெய்வத்தை வழிபடுகினற னர். அம்மைநோய் கணடால், தேசகஙகா எனற தெய்வத்தை வழிபடுகினறனா. கோயா பழஙகுடி மக்களைப் போன்று ஒவவொரு அறுவடையின போதும் விழாக் கொணடாடுகினறனர். பாடடும நடனமும் இவர்கள திருவிழாவில முககிய இடம பெறுகின்றன. வேலை செய்யும் காலத்தும பாட்டுப பாடிக் கொணடே வேலை செயவா. இவாகள கதை சள் கூறுவதிலும் கேட்பதிலும் மிகுநத விருப்பமுடை யவர்கள்.

பெண்கள் பருவமடைந்தவுடன் தனிக்குடிசையில் முப்பது நாள்கள் தங்க வேணடும். முபபதாம நாள குளித்து விட்டு வீடு திரும்ப வேணடும. மாத விடாய்க் காலத்திலும் தனிக்குடிசையில தங்கவேண டும். பருவமடைந்த பினனர்த் திருமணம் செய்கினற னர். பருவமடைவதறகு முன்பு மணமக்களின பெற

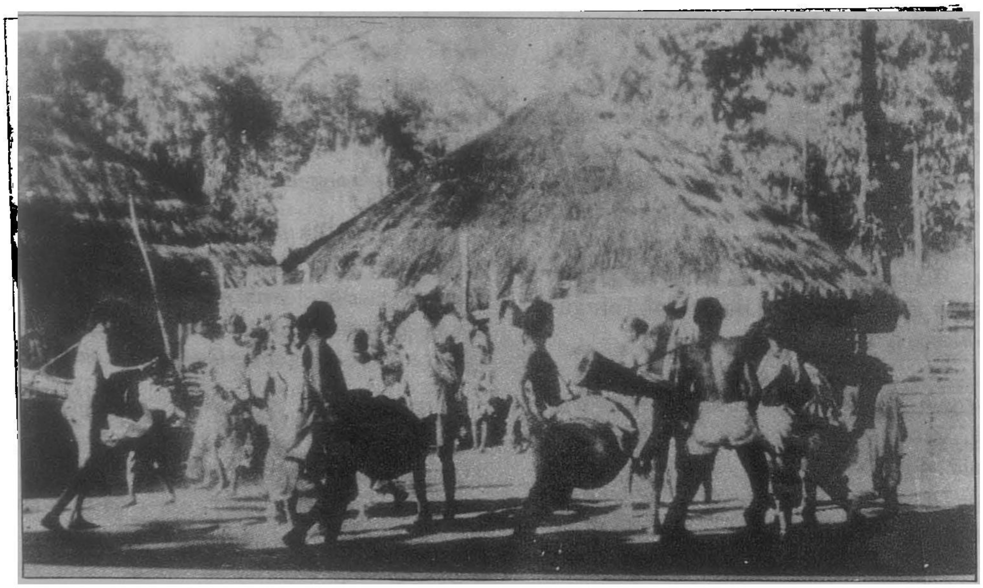

சடங்கு நிகழ்ச்சி

றோர்கள் மணஉறுதி செய்வர். இவர்களிடையே பெற்றோர்கள் செய்விக்கும் மணமுறை (Marriage by negotiation), கடத்தல் திருமண முறை (Marriage by capture), உடன்போக்குத் திருமண முறை (Marriage by elopement) ஆகியவை உண்டு. திருமணத்தில் தாலி கட்டுகின்றனர். கடத்தல் திருமண முறை பெரும் வழக்கிலுள்ளது. மணவிலக்கு உண்டு. மனைவியை இழந்தவர்களும் விதவைகளும் சேர்ந்து வாழ்வதற்குத் தடையில்லை. ஒருதார முறையைப் பின்பற்றினாலும் பலதார மணமுறையும் இவர்களிடையே உண்டு. கோயர் பழங்குடிகள் ஆடுகின்ற எருமைநடனமும் இவர்கள் திருமணங்களில் இடம் பெறுகின்றது. குழந்தை பிறந்த பதினைந்தாம் நாள் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுகின்றனர். குழந்தை பிறந்த நாளையே குழந்தைக்குப் பெயராகச் சூட்டுகின்றனர் (ஆதிரெட்டி, ஆதியம்மா). இப்பழங்குடி மக்களிடையே குடும்பப் பெயரும் உண்டு. இவர்களிடம் இறந்தவர்களை எரிக்கும் பழக்கம் உள்ளது. இறந்த மூன்றாம் நாள் ஒரு சடங்கும், ஓராண்டு கழித்து மற்றொரு சடங்கும் நடத்துகின்றனர்.

சு.ச.

மலை வேடன்: மலைவேடன் பழங்குடி மக்கள், கேரள மாநிலத்திலுள்ள கோட்டயம், கொல்லம் மாவட்டத்திலும், தமிழகத்தில் செங்கோட்டைப் பகுதியிலும், தென்காசியையொட்டிய மலைப்பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்களை 'வேட்டுவன்' என்றும் 'வேடன்' என்றும் 'கான வேடன்' என்றும் கூறுவர். இவர்கள் பெயரை நோக்கும்போது, வேட்டையாடு தலைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் எனத் தெரிகிறது. இவர்கள் மலையில் வாழ்வதால் மலைவேடன் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். நடுத்தர உயரமும் நீண்ட மண்டையும் கறுத்த நிறமும் சுருண்ட முடியும் உடையவர்கள். மற்ற பழங்குடி மக்களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்ட இவர்கள் பற்களைச் செதுக்கிக் கொள்கின்றனர். அவ்வழக்கம் இன்று, சிறிது சிறிதாக மறைந்து வருகின்றது. ஆணுக்கு 18 வயதிலும் பெண்ணுக்குப் 10 வயதிலும் பற்களைச் செதுக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய வழக்கம் ஆனைமலைக் காடரிடையே இருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரு காலத்தில் இவர்கள் மரவுரி தரித்து வாழ்ந்தனர் எனக் கூறுவர். இவர்கள் தமிழும் மலையாளமும் கலந்த கிளைமொழி ஒன்றினைப் பேசுகின்றனர்.

இவர்களிடையே மலைவேடன், வேட்டுவன் என்ற இரு பிரிவுண்டு. வேட்டுவர்கள் சமூக – பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிய பிரிவினராவர். இதைத் தவிர எலியை உண்பவர்களை 'எலி சாதி வேடன்' என்றும்,

முதலையை உணபவர்களைச் 'சேகன்னி வேடன்' என்றும் கூறுகின்றனர்

இவர்கள் காட்டுப் பொருட்களைச் சேகரித்தும் காப்பித தோட்டங்களில கூலியாளாகப் பணியாறறியும் வாழகினறனர். ஆவியுலகக் கோட்பாட்டில (Animism) நம்பிக்கையுடையவர்கள. முன்னோர் வழிபாடு இவர்களிடையே வழககிலுள்ளது. இநதுத் தெயவஙகளையும் வழிபடுகினறனர். மநதிரம், பிலலி சூனியம முதலியவறறிலும ஆழந்த நம்பிககையுடைய வர்கள.

இப்பழஙகுடி மக்களிடையே திருமணத்திறகுமுன் மணமகன மாமனார் வீட்டில பணி செய்து திருமணம செய்தலும், கடத்தித் திருமணம் செயதலும் (Marriage by capture), விலை கொடுத்துத் திருமணம் செயதலும (Marriage by purchase) வழக்கமாக இருந்தன. திருமணம் மணப் பெணணின வீட்டில் நடைபெறும. மாப்பிளளையே தாலி கட்டுவார். சில இடஙகளில மாப்பிளளையின சகோதரியும தாலி கட்டுவதுணடு மணப்பெண நெயத பாயில அமாந்து மணமககள விருந்து உணபர். இதனைக 'கணடு கஞ்சிகுடி' எனபா கததியும கூடையும பரிசப் பொருடகளாக அளிக்கினறனா. குழநதைத் திருமணமும் (Child Marriage) பலமனைவி மணமும் (Polygyny) இவர்களிடையே உணடு. ஆனால், ஒவவொரு மனைவியும் தனிததனிக் குடிசையில வாழ வேணடும் மணவிலககு இவர்களிடையே பொதுவாக நடைபெறுகின்றது விதவைகளும மனைவியை இழந்தவாகளும மறுமணம செய்து கொள்ளலாம.

பருவமடைநத பெணகள் தனிக்குடிசையில 4-நாளகள தங்க வேண்டும் பின்னர், 4-ஆம நாள அப் பெணணின் மீது சாணித தணணீர் தெளித்து வீட்டிற்கு அழைத்து வருவர். மாதவிடாய் ஆன பெணகள 5-நாளகள் தனியே இருகக வேணடும். கருவுயிர்த்த பெண்களை ஒரு மாத காலம் தீட்டுடையவாகளாகக கருதுகின்றனா.

கருததரிதத பெண்களுக்கு ஏழாம் மாதம் 'புளி குடி சடங்கு' நடத்தப்படுகினறது. அப்பெணணின் விரலில மநதிரவாதி செம்பு மோதிரம் ஒனறை அணிவிப்பார். பின் அவள ஏழு உருணடை புளிச் சோறும், ஏழு கரணடி அளவு புளிச்சாறும் அருநத வேணடும். பின்பு அவள தலையில் ஒரு குடம தணணீரைக் கணவன் ஊறறுவான். கெட்ட ஆவியினின்றும் தடுப்பதறகாக 9-ஆம் மாதம மனிதனைப் போன்ற உருவம் செய்து குடிசை முன் வைப்பர். குழந்தை பிறந்தவுடன் தேங்காய் உடைத்து வழிபடுவர். குழந்தை பிறந்த 12-ஆம் நாள் தந்தையும் பெருந்தனக்காரரும் இணைந்து குழந்தைக்குப்பெயர் சூட்டுவர்.

இப்பழங்குடி மக்கள இறந்தவர்களைப் புதைக்கினறனர். இறந்தவுடன் வாயக்கரிசி போடுகினறனர். பின்னர்த்தலையையும் உடலையும் புதுத் துணியால் போர்த்துகின்றனர். வெற்றிலைப் பெட்டி, இளநீர், கஞ்சி முதலியவற்றைப் புதைகுழி மீது வைக்கின்றனர். இறந்தவா ஆவி, அவற்றைப் பயன் படுத்துவதாக நம்புகின்றனர். இவர்கள 16 நாளகள தீட்டு மேற்கொளகினறனர். தீட்டுக் காலத்தில் வேட்டையாடச் செலவதும் காட்டிற்குச் செல்வதும தவிர்க்கபபடுகின்றன. சு.ச

மழநாடு: மழநாடு எனபது மழவர்க்குரிய நாடு என்று பொருளபடும். திருச்சி மாவட்டத்தில காவிரியாறறின் வடகரையில் திருசசிராப்பளளி, இலால் குடி, முசிறி வட்டஙகள அடஙகிய பகுதி முற காலச சோழர் காலத்தில் மழநாடு என்று பெயர் பெற்றுவிளங்கியது. காவிரியின வடகரையில் அமைந்திருந்த காரணததால வடகரை மழநாடு எனறே கல்வெட்டுகளில குறிக்கப் பெறுகினறது. சங்க காலத்தில் இந்நாட்டுப் பகுதி மழபுலம் எனப்பட்டது.

கொல்லிமலை அடிவாரம் வரையிலும் இநநாடு முன்பு பரவியிருந்தது. எனவே, அப்பகுதி கொலலி மழநாடு என்று சொல்லப்பட்டது. சுநதர சோழன தலைவனொருவன் கொல்லி மழவன ஒற்றியூரன் பிரதிகணட வனமன எனறு வழஙகபபடடான. கணடராதித்த சோழன மனைவி செமபியன மாதேவியின் தநதை கொல்லிமழவரையா ஆவார்.

மழநாடு பல உட்பகுதிகளைத் தன்னகததே கொண்டு விளஙகியது. செம்புறை கண்டம, கலார்க கூறறம் கீழகூறு, கலார்க்கூற்றம் மேலகூறு, மீமலை நாடு, பாய்ச்சில கூற்றம் கீழ்ப்பிலாறு, பாய்ச்சில கூற்றம் மேல்பிலாறு, வெண்கோன்குடிக் கணடம், வட வழிநாடு, வெளளையூர்க் கண்டம், திருப்பிடவூர் நாடு, பிரமபுரி நல்லூர்க் கண்டம என்பவை மழ நாட்டின் உட்பகுதிகளாகும். திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் இந்நாட்டின் தலைநகராகச் சிலகாலம் விளங்கியது.

இராசராசசோழன் காலத்தே புதிய வளநாடுகள் பல அமைக்கப்பட்டபோது மழநாடு இராசாசிரய வளநாடு என்ற பெயர் பெற்றது. இராசாசிரயன் என்பது இராசராசனின் பட்டப்பெயர்களுள ஒன்று. பின்னர் இவற்றின் பெரும்பகுதி இராசராச வளநாடு என்று பெயர் மாற்றப் பட்டது. அப்போது மழநாடான இராசராச வளநாடு, மேல்முறி என்றும் மேல்முறி என்றும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது.

சிலர், காவிரியின தென்கரையிலும் கரைபோட்டான் ஆற்றுக்கும் வெள்ளாற்றுககும் இடைப்பட்ட பகுதியிலும மழநாடு பரவியிருநதது என்பர். ஆனால கலவெட்டுகளில் அவவாறு குறிக்கப்படவிலலை. விசயநகர ஆட்சிக் காலத்தில இமமழநாடு தன பழம் பெயரை இழந்து மழைநாடு எனறு வழங்கப்படுவதாயிறறு. திருசசிராபபள்ளி உசாவடிக்குச் சேர்ந்த மழநாடு என்பது ஒரு கலவெட்டுத தொடர்.

சோழாகாலதது அரசியல தலைவன ஒருவன மழநாட்டுவேள எனறு கலவெட்டுகளில் குறிககுப் படுகின்றான. சில மழநாட்டுத் தலைவர்கள தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில பல கொடைகளை ஈநதுள ளனர்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான இளம்பூரணர் தம் சொல்லதிகார நூற்பா உரையொன்றில் 'மங்கலம் என்பதோர் ஊருணடு போலும மழநாட்டுள' எனக் குறிக்கினறாா. செ.இரா.

மழுவர்: மழவர் எனப்படும் வீர மரபினர் சஙக காலத்துத் தமிழகத்தில் வாழ்நது வந்தனர். சங்க இலக்கியங்களில அவர்களைப் பற்றிய பல குறிப்புகள பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும் பேராற்றல் கொணடவர்களாகவும், அஞ்சததக்க உருவம கொணடவர்களாகவும் இவர்கள பல இடஙகளில் குறிக்கப்பெறுகினறனர்.

கொல்லிமலை போனற பல குறிஞசி நிலப் பகுதிகளில் மட்டுமே முதலில் வாழநத ஆறறல்மிகு இவவீர மழவர்கள பினனாப் படிப் படியாக முலலை, மருத நில வாழககையை மேறகொணடு வாழலாயினர். ஆநிரை கவாதலாகிய வெட்சிததிணை வாழக்கையைச் சிலர் மேறகொண்டனர். மழவர் வீரர்கள பலர், பேரரசர் சிறறரசர்களின் படைகளில் சேர்ந்து போர்க்காலஙகளில் தம் பேராற்றலைக் காட்டினர். பதிற்றுப்பத்துச் சேரமன்னர்களுள ஆடுகோட்பாட்டுச சேரலாதனும், பல்யானைச செலகெழு குட்டுவனும் மழவர் மெய்மமறை எனபபட்டனர். தகடூர் அதியமானும், கொலலியாண்ட வலவில ஓரியும மழவர் பெருமகன எனறு புகழப்பெற்றனர்.

மழவர்கள வீரககழல் அணிந்தவாகள. பொறபூசகுடி வீரமத்தளம் வாசித்துப பூநதொடை விழாக கொணடாடி ஊன புழுககையும, சுட்ட கொழுபபு ஆவையும் உணபார்கள. இவாகள நெடுவேல், குறுமபடை, வயவாள, கூர்மபடை, வெளவேல போனற பற்பல போர்க்கருவிகளை உடையவர்கள; அவற்றில நலல பயிறசியும் உடையவாகள்; வழுவில வன்கையும், கடுந்திறனும், பெருந்தோளும உடையவர்கள். இவர்கள கடுஙகண மழவர், செஙகண்மழவர், வன்கண மழவர், உறுகண மழவர் என்று பலவாறு குறிக்கப்படுவதால இவர்கள தோற்றத்தையும் தன்மையையும் ஒருவாறு அறியலாம். இவர்கள யானைகளையும் குதிரைகளையும் பழககிப் பயன் படுத்தியமைக்குக் குறிபபுகள உள்ளன.

இவர்கள வாழந்த பகுதி சங்க காலத்தே மழபுலம் எனப்பட்டது வேஙகட மலைப பகுதியை ஆட்சிபுரிந்த புலலி மழபுலத்தை வெனறு அடிமைப் படுத்தியதாகக் கூறபபடுகிறது. மழவா வாழநத கொங்கு நாட்டுப் பகுதி மழகொஙகம் எனப்பட்டது. தேவாரததிலும பெரியபுராணத்திலும் அவவூர் சிறப்பிககப்படுகிறது. மழபாடி மழவர் எனக கல்வெட்டில காணப்படுகிறது. தஞ்சைக் கலவெட்டில் மழபாடித தலைவர்கள் குறிககபபெறுகினறனா. பிற்காலத்தில் இவவூர் மழுவாடி, மலவாடி என்று குறிககப்பட்டது. மழவ நலலூர் என்பதும ஒரூர்ககுப் பெயராகும. சிலர் மழபாடி எனறே பெயா வைத்துக் கொணடனர்.

இம்மழவர் சோழப் பேரரசர்கட்கு மகட் கொடைக்கு உரியவராகக் 'குறிககப்பெறுகின்றனர். நசசினார்க்கினியர் தம் மதுரைக் காஞ்சி உரையுள் மழவர் என்பதறகு ஒரு வகை வீரர் என்று பொருள எழுதியுளளார்.

அரியலூர்ப் பாளையக்காரர்கள் மழவராயர் எனப்பட்டனர். ஒரு மரபைக் குறித்த இப்பெயர், பேரரசர்கள் தம உயர் அரசியல தலைவர்கட்கு வழங்கிய பட்டப் பெயராக மாறியது. பல தலைவர்கள் மழவராயர் என்று பட்டப்பெயர் கொணடிருந்தமையைக் கலவெட்டுகள கூறுகினறன. செ.இரா.

மள்ளனார் கடைசசங்கப் புலவர்களுள ஒருவர். மள்ளா எனபது வீரரைக் குறிக்கும் சொல்லாதலால் இவர் படைவீரராக இருந்திருததல் கூடும். இப்பெயரோடு சில அடைமொழிகளைப் பெற்றுள்ள மள்ளனார் என்னும் வேறு இருவர் காணப்படுகின்றனர். மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார், கடுவன மள்ளனார் என்னும அவ்விருவரும் பாடியனவாகப் பத்தினுக்கு மேறபட்ட பாடல்கள சஙக இலக்கியங்களுள உளளன.

இம்மளளனாா அவவிருவரினின்றும் வேறானவரென்று அறிய முடிகின்றது இவர் இயறறியனவாக நற்றிணையின் 204-ஆம பாடலும குறுந்தொகையுள 72 - ஆம் பாடலும காணப்படுகினறன. அவ்விரணடும் குறிஞ்சித் திணைப் பாடலகள. நற்றிணைப் பாடல், 'பின்னின்ற தலைமகன ஆற்றானாய்த் தோழி கேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லியது' எனனும்

துறையில் அமைந்ததாகும். நெஞ்சை நோக்கி 'நின்கைப்பட்ட ஒருத்தியை நீ கைவிட்டு ஏமாந்திருக் கலாமோ' என்று கூறும் வகையில் அப்பாடல் நயம் பெற அமைந்துள்ளது. அழகிய சொற்செறிவையும் தலைவிக்கும் தலைவனுக்குமுள்ள உறவைச் செம் மைப்படச் சொல்லுகின்ற நெறியையும் அதனுள் காணமுடிகின்றது. அப்பாடலைச் 'சொல்லவட் சார்த் தலிற் புல்லிய வகையினும்' என்னும் (தொல். பொருள்.102) நூற்பாத்தொடரில் 'வகை' என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நச்சினார்க்கினியர் காட்டியுள் ளார்.

குறுந்தொகைப் பாடல், 'தலைமகன், தன் வேறு பாடு கண்டு வினாய பாங்கற்கு உரைத்தது' என்னும் துறையில் அமைந்ததாகும். தலைவியைக் கண்டு வந்த தலைமகனிடத்து நிகழ்ந்துள்ள வேறுபாடுகளை அறிந்த பாங்கன் இவை எவற்றால் நிகழ்ந்தன என்று கேட்கிறான். அதற்குத் தலைவன், 'மலைச்சாரலிடத் துள்ளதொரு தினைக்கொல்லையில் குருவியோட்டு வாள் ஒருத்தியின் அழகைக் கண்டு மயங்கி இக்காம நோயுற்றேன்' எனக் கூறுவதாக அப்பாடல் அமைந் துள்ளது. தலைவியினது இருப்பிடத்தையும், அவள் யார் என்பதையும், அவளது தொழில் யாது என் பதையும், அவளை அணுகுதற்குரிய காலம் எது என்பதையும் பாங்கனுக்கு அறிவுறுத்தும் நோக்கோடு அப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

அப்பாடலை, 'இக்குறுந்தொகையுள் குரீஇ ஓப்பு வாள் கண்ணென வழிநிலைக் காட்சியைப் பாங்கற் குக் கூறினமையின் அத்தினைக்கதிர் முற்றுதற்குரிய இளவேனிலும், பகற்பொழுதும் காட்சிக் கண் வந்தன' எனக் குறிப்பிட்டு மேற்கோளாக நச்சினார்க் கினியர் எடுத்தாண்டுள்ளார் (தொல். பொருள். 16 உரை). சா கி.

மற்போர்: படைக்கலன்கள் ஏதுமின்றி இருவர் உடலால் மோதிக்கொள்ளும் வீர விளையாட்டாகிய இம் மற்போர் மனித வரலாற்றின் தொடக்கக் காலத்திலிருந்து எல்லா வகையான மனித இனங் களிடத்திலும் வழக்கத்தில் இருந்துவந்துள்ளது. ஒரு குழு அல்லது இனத்தில் வலிமை மிக்க ஒருவன் தலைவனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்த வழக்கத் தின் பின்புலத்தில், இம்மற்போர்க்கலை தோன்றி யுள்ளதாகக் கருதுகின்றனர். வலிமையும் ஆற்றலும் மிக்க ஒருவன் தலைவனாக இருந்தால்தான் தங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காக்க முடியும் என இனக்குழு அல்லது இன மக்கள் எண்ணியதே பல மிக்கவர் களைத் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்பர். இம்மற்போர், வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே வழங்கி வந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. காட்டாக, இடுப்பில் கச்சை அணிந்துகொண்டு புரியும் மற்போர் பழைய எகிப்திலும் மெசபடோமியாவிலும் இருந்துள்ளது. பாபிலோனியாவில் கி.மு. 3000-ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டன்வாகக் கருதப்படும் கூம்பு வடிவ முத்திரைகளும், தாமிரத்தாலான ஒரு சிறு உருவச்சிலையும் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டின் முற் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மற் போர் தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கில்க மெசு எனப்படும் தொன்மையான காப்பியத்தில் சுமேரியத் தலைவர்களாகிய கில்கமெசுவுக்கும், என்கிடு எனபவருக்கும் இடையே நடைபெற்ற மற் போர் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவரின் புனித நூலாகிய பழைய ஏற்பாட்டில் சேகப்பு ஒரு தேவதூதனுடன் மற்போர் புரிவது விவரிக்கப்பட் டுள்ளது ஓமர் தாம் எழுதிய இலியது, ஒடிசி என்ற இரு காப்பியங்களிலும் மற்போர் பற்றிக் குறிப்பிட் டுள்ளார்.

பெரும்பாலும் சுதந்திரமுறை மற்போரை ஒத்த மற்போர் முறை இந்தியாவில் கி.மு. 500-ஆம் ஆண்டி னுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் இருக்குவேதத்திலும் இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற தொன்மையான காப்பியங் களிலும் கிடைக்கின்றன. சீனாவில் இம்மற்போர் கி.மு. 300-க்கு முன்பிருந்தே இருந்து வந்துள்ளதற் கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. மிகப் பழைமை யான ஒரு சப்பானிய சான்றாவணம் சப்பானியப் பழங்கதையில் தெய்வத்திறகும் மனிதனுக்கும் இடையே நடைபெற்ற மற்போர் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறது.

பண்டைய கிரேக்கர்கள் ஒலிம்பியா என்னும் சம வெளியில் சீசு என்னும் தம்முடைய தேவதையின் வழிபாடாக நடத்தி வந்த ஒலிம்பிக்கு ஆட்டங்களில் மற்போரும் ஒன்றாக இருந்துவந்தது. மற்போரில் வெற்றி பெற்ற மல்லன் அக்காலத்தில் மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்றான். உலக மக்கள் அனை வரும் மற்போரை விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். நாடு, மொழி, இன, மத வேறுபாடு இன்றி அனைவரும் இக்கலையில் பெருவிருப்புடன் ஈடுபட்டு வருகின்ற னர். இன்று மற்போர்ப் போட்டி ஒலிம்பிக்குப் பந்த யத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் இந்த ஒலிம்பிக்கு விளை யாட்டு விழாவில் இன்று ஐரோப்பா, ஆசியாமைனர், ஆசுத்திரேலியா, அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற நாடுகளின் மற்போர் வீரர்கள் கலந்துகொள்கின்ற னர்.

'மல்யுத்தம்' என உலகம் முழுதும் போற்றிப் புகழப்பட்டு வரும் வீர விளையாட்டு, பண்டைத தமிழகத்தில் மற்போர் என்னும் பெயரால் தமிழர் தம் போர் முறைகளுள் ஒன்றாக இடம்பெற்று வந் துளளது. மல் என்பது வலிமை எனப் பொருளபடும். ஒருவன் தன் உடல் வலிமையால் செய்யும் போர் மற்போராகும். மற்போர் புரியும் வீரன் மல்லன் என்றே குறிப்பிடப் பெறறான். தமிழின் தொன்மை யான இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் புறத் திணையியலில் இடம்பெறும் வாகைத் திணையில் மற்போரின் வெற்றியைக் குறிக்கும் ஒரு துறையாக 'மல்வென்றி' என்னும் துறை இடம்பெற்றுள்ளது. அதனால், மற்போர் தமிழகத்தில் பண்டு தொட்டே நிலவி வந்துள்ளது எனத் தெளியலாம்.

தமிழர்தம் புறவாழவை அறிந்துகொள்ள வர லாற்றுச் சான்றாக விளங்கும் சங்க இலக்கியங்களுள ஒன்றான புறநானூற்றில் மற்போர் நிகழ்ச்சி பற்றிய குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவல் நாட்டு ஆமூர் மல் லனை மற்போர் புரிந்து கொன்ற செய்தி சாத்தந் தையார் என்ற புலவர் பாடிய புறநானூற்றுப் பாட லில் (புறம் 80) இடம்பெற்றுள்ளது. அதில் சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிளளி முக்காவல் நாட்டு ஆமூர் மல்லனின் ஆற்றலைக் குறைத்து, ஒரு காலை மணடியாக அவன் மார்பில் மடித்து வைத்து ஊன்றி மற்றொரு காலால் அவன் செய்யும் முயற்சிகளை விலக்கிக் கொண்டு, பசித்த யானையானது மூங்கி லைத் தன் துதிக்கையால் வளைத்துத் தின்பதுபோல், ஆமூர் மல்லனின் முதுகை வளைத்துத் தலையும் காலும் முரிந்து போகும்படி மோதிக் கொன்றான் என்னும் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

மல்லரைப் பற்றிய செய்திகள கலித்தொகை (52; 134), ஐந்திணை ஐம்பது (1), புறப்பொருள வெணபாமாலை (9 – 4; 12 – 3) போன்ற நூல்களில் காணக்கிடக்கின்றன. கண்ணன் ஒரு மல்லனாகச சென்று வாணன் என்னும் அவுணனைக் கூவி அழைத்து அவனுடன் மற்போரிட்டு அவனைக் கொன்றான் எனபதும், கண்ணன் புரிந்த அம்மற் போரை விளக்கும் கூத்தாகப் பிற்காலத்தில் 'மல்லா டல்' என்னும் ஒருவகைக் கூத்து ஆடப்பட்டு வந் துள்ளது என்பதும் சிலப்பதிகாரத்தால் அறியப்படு கின்றன. அஞ்சனவண்ணன் ஆடிய ஆடல் பத்துள ஒன்றாக மல்லாடல் இடம்பெற்றுள்ளது. 'அவுணற் கடந்த, மல்லி னாடலும்' என்பது சிலப்பதிகாரம். (சிலப் 6:49).

பாரதப் போரை விவரிக்கும் மகாபாரதத்தில் வீமன, சராசந்தன், கீசகன், கண்ணன் போன்றோர் சிறந்த மற்போர் புரியும் ஆற்றலுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்கள் புரிந்த மற்போர் பல பாடல்களால் பாடப்பட்டுள்ளது. அப்பாடல்களில் இடம் பெறும் செய்திகளைத் திரட்டினால் இந்திய மற்போர்க் கலையின் இலக்கணத்தை வரையறுத்துக் கூறிவிடலாம.

கண்ணன் கம்சன் அனுப்பிய மல்லர் இருவரை மற்போரிட்டுககொன்றான் என நூல்கள் குறிப்பிடு கின்றன. கம்பராமாயணத்திலும் மறபோர் பற்றிய செய்திகள இடம்பெறறுளளன. அச்சான்றுகளி லிருந்து மற்போர் இந்தியாவில் பழங்காலத்தில் ஒரு போர்க் கலையாகவே இருந்து வந்துள்ளதெனத் தெளியலாம்.

இருவர் கைகோத்துக் கால்களாலும் தலையா லும் இடித்தும் உதைத்தும் ஒருவரையொருவர் வெல்ல வேணடிச் செய்யும் போர் மறபோராகும். பகைவரது உயிர்நிலை உறுப்புகளையும அவ்வுறுப்பு கள் இணையும் இடங்களையும் முறைமையாகவோ முறை தவறியோ திறமையோடு உராய்தலாலும், கைகளால் பிணித்தலாலும் அவரைக் கொல்லும செயல் பண்டைத் தமிழக மற்போரிலும் இந்திய மற போரிலும் இடம்பெறறுள்ளது. இம்மற்போர் எட்டு வகையில் அமையும. 1) தன் இடக்கையால் தலை வன் தலைமயிரை இறுக்கமாகப் பிடித்தல, 2) வன மையால் நிலததில் வீழ்த்திப் பிசைதல, 3) காலக ளால் தலையில் உதைத்தல், 4) முழஙகாலால வயிற றில் மோதுதல், 5) திரணட கைமுட்டியால் கதுப்பு களில கடுமையாகக குத்தல், 6) அடிககடி முழஙகா லால் தாககுதல, 7) அகங்கைகளால் உடம்பின எப் பக்கத்தும் அறைதல, 8) பகைவன சோர்நதிருக்குங கால் வஞ்சகமாக அவனைப் போரில் சுழறறுதல என்பவை அவை.

தொடக்கத்தில் பகைவரைக் கொல்லும் போர் முறைகளில் ஒனறாக இருந்த மற்போர் பினனா வீர விளையாட்டுகளில் ஒன்றாக மாறறம் கணடது. இந தியமற்போருக்குத் தனி விதிகள உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் சுதந்திர மறபோர் முறை விதிகளை ஒத்தவை. சில பிடிகளைப் பிடிக்குமபோது இநதிய மல்லர்கள எதிரியின் முணடத்தைப் (Trunks) பிடிக் கலாம் எனற வேறுபாடு இந்திய மற்போருக்கு உணடு. இந்தியாவில் நடததப்படும் மாநில, தேசிய அளவிலான மறபோர்ப் போட்டிகளில அனைத்து நாட்டு மற்போர் விதிகள் பினபற்றப்படுகின்றன. இந்தியாவின உடற்பயிற்சிக் கூடங்களில் நடை பெறும போட்டிகளில் இந்திய மற்போர் விதிகள கையாளப்படுகின்றன. மற்போருக்குத தொழில நுட்பத்திறமையுடன் உடல் வலிமையும் விரைவில் வினையாற்றும் திறனும் தேவைப்படுகினறன.

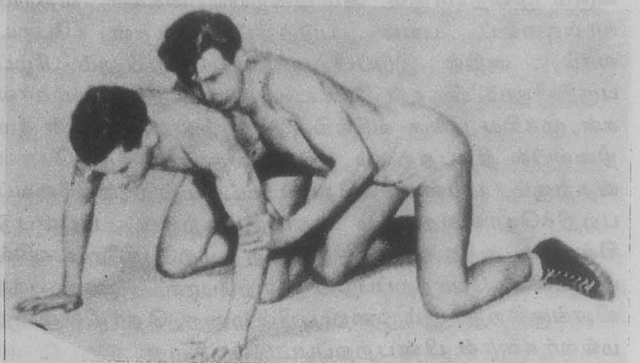

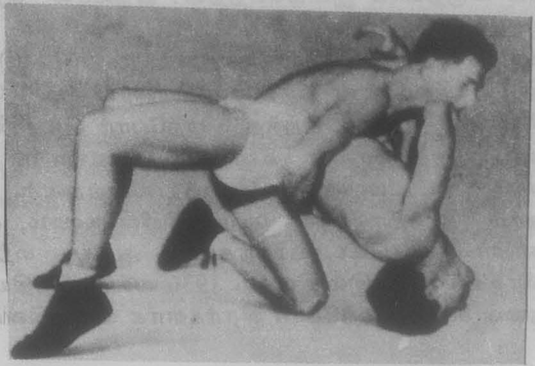

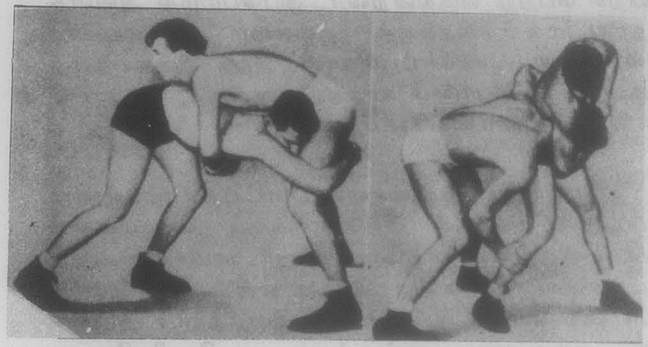

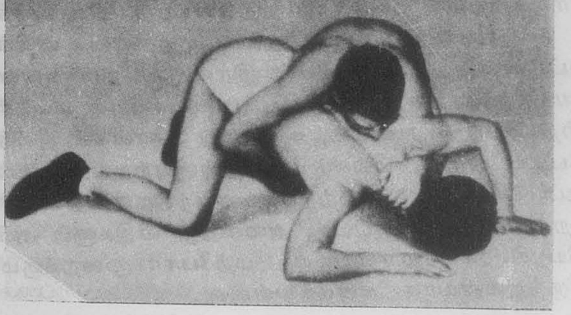

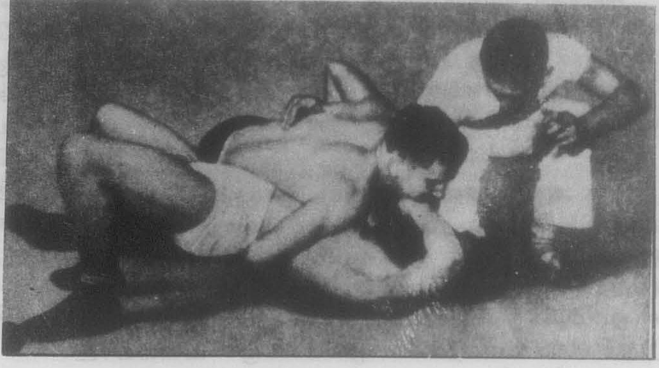

பாபர் தில்லியையும் ஆக்ராவையும் கி.பி. 1526 – இல் கைப்பற்றி ஆண்டபோது மற்போர் விழாக் கள் மிகுதியாக இடம்பெற்றன. அதனால் தொழில் முறை மல்யுத்த வீரர்கள் பலர் தோன்றினர். அதன் வளர்ச்சி ஆங்கிலேயர் காலத்திலும், 1947 – இல் இந் திய பாகிசுத்தான் பிரிவினை வரையிலும் செழித் தோங்கியிருந்தது. சிறந்த மற்போர் வெற்றி வீரர் கள் 'இந்தியாவின் உருசுதம்' (Rustum of India) என்ற பட்டமளித்துப் போற்றப்பெற்றனர். இருப தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குலாம், காமா, காமாவின் உடன்பிறந்தார் ஆகிய மற்போர் வீரர்கள் 1918-இல் இருந்து 1936 வரை இந்தியாவின் தலை சிறந்த மற்போர் வீரர்களாக விளங்கினர்.

மற்போர்க் கலைக்கு மராட்டியர்கள் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளனர் மகாராட்டிரத்திலுள்ள கோலாப்பூரில் மற்போர் கற்பிக்கும் நிலையங்கள் 175 இருக்கின்றன. குறைந்தது 1200 பேர் அவற்றில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். இப்பொழுது அனைத் திந்திய மல்வித்தைக்குத் தலைமை நிலையமாக விளங்குவது கோலாப்பூர்தான். அந்த நிலையத்தை உருவாக்கிய பெருமை காலஞ்சென்ற சிரீ சத்ரபதி சாகி மகாராசாவையே சாரும்.

தமிழ்நாட்டில் தஞ்சையை மராட்டியர்கள் ஆண்ட காலத்தில், அவர்கள் மற்போருக்குப் பெருமளவில் ஊக்கமளித்துள்ளனர். கோலாப்பூர், மைசூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து மல்லுகசெட்டி என்போர் (இம்மற் போருக்கெனப் பெயர் பெற்ற இனத்தார்) தஞ்சை யில் மராட்டிய மன்னர்கள் குடியேறியபோது, இங்கு வந்தனர். அவர்களைச் சாசி மன்னரும் சர போசி மன்னரும் பெரிதும் ஆதரித்துப் போற்றினர். அவர்களை அரசவையில் மற்போரிடச் செய்து மராட்டிய மன்னர்கள் கண்டு களித்துள்ளனர். அவர் கள் வசிக்கக் கீழவசுத்தாத் சாவடி, மேலவசுத்தாத் சாவடி என்னும் தனிக் குடியிருப்புப் பகுதிகளைத் தஞ்சையின் கிழக்கு மேற்குப் பகுதிகளில் அமைத்துத் தந்து தங்கள் அரசுக்குச் சிறந்த அரணாக அவர் களை மதித்துப் போற்றி வந்துள்ளனர்.

உலக அளவிலான மற்போர்: இக்காலத்தில் சுதந் திரமுறை, கிரேக்க – ரோமானிய முறை என்ற இரு வகையான மற்போர் முறைகளே உலகம் முழுவதும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவ்விரண்டு முறை களே ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுப் போட்டியிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. அதற்காக ஒலிம்பிக்கு விளையாட் டரங்கங்களில் இருவகையான மற்போர்க் களங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அவ்விரண்டு முறைகளின் விதிகளும் சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் அமைந்துள்ளன.

சுதந்திரமுறை மற்போர் தொன்மை மிக்க கிரேக்க மற்போர் முறையிலிருந்து தொடர்ந்து வரும் முறையாகும். அம்முறையில் கைகள் மற்றும் கால்களைப் பயன் படுத்திப் பிடிகள் போட லாம். அதில் இடுப்பிற்கு மேற்பகுதியிலும் கீழ்ப் பகுதியிலும் பிடிகள் போடலாம். அம்முறையில் கால் கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அதில் கால்கள் சம நிலையில் நிற்பதற்கும் உடலைத் தாங்கிக் கொள் வதற்கும் பயன்படுவதோடு மட்டுமன்றி எதிரியைப் பற்றிக்கொள்வதற்கும் தூக்குவதற்கும் பயன்படு கின்றன. அந்தச் சுதந்திரமுறை மற்போரே உலகில் விரும்பிப் போற்றப்படும் மற்போர் முறையாக விளங்குகிறது. இம்முறை பயில்முறை, தொழில்முறை மல்லர்களால் பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது.

சுதந்திரமுறை மற்போரில் கலந்துகொள்ளும் போட்டி மல்லர்கள் இருவருள் ஒருவர் தம் எதிரியைக் காட்டிலும் மிகுதியான புள்ளிகளைப் பெற்று வெற்றி பெறுவார், அல்லது தம் எதிரியின் தோள்கள் நிலத் தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு விநாடிகள் வரை பொருந்தியிருக்குமாறு செய்து வெற்றி எய்துவார். இவ்வகைப் போரில் ஒரு மல்லர் தம் எதிரியைத் தம் பிடிக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை வைத் திருந்து வெற்றிக்கான புள்ளிகளைப் பெறுவதுண்டு. ஒருவரின் பிடிக்குச் சிக்கிக் கீழே கிடப்பவர் அப்பிடியி லிருந்து தப்பிப்பதன் மூலமாகவும் வெற்றிக்கான புள்ளிகளைப் பெறமுடியும். எதிரியை முழுக்க வீழ்த்தி வெற்றிபெற முடியாத நிலையில், மூன்று நிமிட நேரம் கொண்ட மற்போரை மூன்று முறை நிகழ்த்தச் செய்து வெற்றி தோல்வியை முடிவு செய் வர்.

கிரேக்க – ரோமானிய முறை மற்போர்: இம்முறை மற்போரில் போட்டியாளர்களின் இடுப்பிற்குக் கீழ் எந்தப் பிடியையும் அனுமதிப்பதில்லை. இம் மற் போர் முறையில் மல்லர்கள் எத்தகைய பிடிப்புகளுக் கும் கால்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என விதிக் கப்பட்டுள்ளது. எதிராளியின் இரண்டு தோள்களை யும் மண்ணில் நன்றாகப் பதியும்படி செய்யும் மல்லர் வெற்றி பெற்றவராகவும், அவ்வாறு தோள்கள் நிலத் தில் படிய வீழும் மல்லர் தோல்வியுற்றவராகவும் கருதப்படுகிறார்கள். மற்றபடி சுதந்திர மற்போர் முறைக்குச் சொல்லப்பட்ட அனைத்து விதிகளும் அப் படியே கிரேக்க-ரோமானிய மற்போர் முறைக்கும் பொருந்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

தொழில்முறை மற்போர்: மற்போர், வீரவிளை யாட்டு நிலையிலிருந்து பொழுதுபோக்குக் கலை யாகவும் மாறத் தொடங்கியது. மற்போரின் சில

கூறுகளைக் கொண்ட இந்தப் பொழுதுபோக்கு மற் போா, தொழில முறை மலலர்களைக கொணடு மக் களின் முனனர் மேடையேறறப்பட்டது. இவர்கள மற்போர் வட்டத்திறகுள நினறு மற்போரைக காணு தற்கான காட்சி நிகழ்ச்சியாகச் செய்து காட்டினர். இது தொழில்முறை மற்போராகக் கூறப்பட்டது. இது அடிப்படையில ஒரு காட்சிக் கலையாகத் திகழ்ந்து மக்களைக் கவர்வதையே முதன்மையான நோக்கமாகக் கொணடிருந்தது இதற்காகப் போட்டி யாளர்கள் கவர்சசியான உடை அணிநதனர். அயல் நாடடு நடத்தையுடையவர்களாகக காட்டிககொண டனர். நல்ல மல்லருக்கு எதிராக ஒரு சரியான எதிரி மல்லனை நிறுத்தி நல்லதற்கும தீயதற்கும இடையே நடைபெறும் போட்டி போல உருவகப்படுததுவா. தொழில்முறை மற்போர் சில சட்ட திட்டஙகளைக் கொணடிருக்கும். அதன்படி மற்போர் வட்டத்திற்குள் ஒரேநேரத்தில் பல மல்லர்களைப் போரிடச்செய்வர். திணற அடித்தல், உதைத்தல், கண்ணைத் தோணடு தல், கை முட்டியால் குத்துதல, கடித்தல் முதலிய செயல்களைத் தடை செய்திருப்பர். ஆனால் பார்வை யாளர்களை மகிழச்சிப்படுத்த அந்தத் தடைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் விடுவர். ஒரு மல் லன் தன எதிரியை 3 விநாடி நேரம் மணணைக் கவ வச் செய்வது, எதிரியே தோல்வியை ஒப்புக்கொள் வது, எதிரி தொடர்நது மல்லிட முடியாமல் போவது போன்ற நிலைகளில ஒரு மல்லர் வெற்றி பெற்றாரெனக் கருதப்படுவார். பெண் மல்லர்களை மோத விடுவதும் உணடு. ஒரு மல்லருக்கு எதிராகப் பல மலலர்களை மோத விடுவதுணடு. பல மல்லர்கள ஒரே நேரத்தில் மோதிக்கொணடு கடைசியில் ஒரு மல்லர் வெற்றி பெறுவதாக அமைப்பதுணடு. ஒரு போட்டியாக இல்லாமல காட்சிக்கலை நிலையிலேயே அவை அமைந்துள்ளன. பார்வையாளர்களைக கவரு வதற்காக உறுமுதல், புலம்புதல், முகத்தைச சுளித்தல் போன்ற செயல்களை மலலர்கள் வேணடு மெனறே செய்வர்.

மற்போருக்கான அமைப்புகள்: முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர்த் தொழில்முறை மற்போரின் போக்குகளினால் மற்போர் அழியத் தொடங் கியது. 'அனைத்து நாட்டு மல்லர்கள் பயில முறைக் கூட்டிணைக் கழகம்' (FILA) தோன்றி அழி வினின்றும் இக்கலையைக் காத்தது. அது 1921-இல் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. பல மற்போர்ப் போட்டி களைப் பயில்முறை மல்லர்களுக்காக நடத்தியது. அதனால் ஒலிம்பிக்கு மற்போட்டிகளில் பயில்முறை மல்லர்களுக்கான போட்டிகளுக்கே மிகுதியான இடம் கிடைத்தது. அது மட்டுமன்றி அனைத்து நாட்டுப் பயில்முறை மல்லர்களின் கழகம் (AAU) தோன்றிப் பள்ளி மற்றும் கலலூரிகளுக்கு வெளியே நிறைய மற்போாப போட்டிகளை நடத்திச் சுதநதிர மற போர் முறை, கிரேக்க-ரோமானிய மறபோா முறை களில தேசிய வீராகளைத் தேர்வு செய்தது.

இந்தியாவில ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மற போர்க் கழகங்கள் உள்ளன. அவைநடத்தும போட்டி கள இந்திய மறபோர்க் கூட்டமைப்பின கணகாணிப் பில் நடைபெறும. மாநில வெற்றிவீரன என்ற பட் டத்திறகு மாநிலக் கழகம், மறபோர்ப் போட்டிகளை நடத்தும. இநதிய மறபோர்க் கூட்டமைபபு குறிப பிட்ட இடஙகளில ஆணடுப் போட்டி விழா நடததும.

கு மு.

மறத்தலும் கற்றலும். செய்திகள, திறமை கள், பழக்கங்கள, ஆர்வங்கள, சமூக இயைபான திறன்கள் ஆகியவை கறகபபடுகினறன விலஙகினங களுக்கு மூளை வளர்சசி வரையறைக்குட்பட்டதாக (Brain Limitation) இருபபதால, மனிதாகளைப் போல் அவை எதையும கறக இயலாது. கறறல அனுபவத்தாலும், பயிற்சியாலும் நடததையில ஏற படக்கூடிய நிலையான மாறறம எனறும வரையறுக கப்படுகிறது பயிறசி, கறறலை நுட்பமாகவும், விரை வாகவும் செய்யச செயகிறது. கறறல எனறும தொடரக்கூடியதும், உட்புகுநது ஆராய்நது அறியக கூடியதும், முனனேறறமானதும், இலக்கை நோககிச செல்வதும், எதையும நடைமுறைபபடுத்துவதும ஆகும்.

கவனித்தல, சோதனை செய்தல, பொதுமைப் படுத்துதல், தீர்வு காணுதல கணடுபிடிததல ஆகிய முறைகளில கல்வி கறகபபடுகிறது கறபதற்கு வழிநடத்தும் முறை ஓா ஆசிரியா முககியமாகத் தெரிநதிருக்க வேணடிய ஒனறு ஆகும். சிறு வயதி லிருநதே கறபதறகு வழிகாட்ட வேணடும். இது சரி யான சமயத்தில, சரியான அளவில கொடுக்கபபடல வேணடும். அனுபவஙகளைச் சரியாக முறைப படுத்தித்தரல் வேணடும. சொலவதை விருபபமான முறையில் அறிநது கொளள உதவ வேணடும். தவ றான வேலை முறைகளை முனபே சிநதிதது அவற றைத் தடுககும் முறை பற்றியும ஓா ஆசிரியா அறிந்திருக்க வேணடும். ஆசிரியர், கறபவாகளை ஊககுவிக்க வேணடும். வாய்மொழி, செயல, செயல் முறை, கருவி, பயனபடுததும முறை முதலியன மூல மாக ஆசிரியா வழிநடத்தல வேணடும்.

கற்றல், கற்பவர், கற்கப்படும் பொருள், முறை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறது. புதியனவறறைக கற்கும் திறன் 16 வயதிலிருந்து வளர்ந்து 70 வயதிற்கு

மேல் குறைகிறது. ஒரு சில செயலகள் வாழ்க்கை யில் உள்ளமையால் அவை வயதானவர்களிடம் உயர்நத அளவில தொடஙகவும், முடியவும் செய் கினறன. வயதான காலததில கறறல் வேறுபடுவது வயதினால மட்டுமன்று, அனுபவத்திலும, ஊககத் திலும் உளள வேறுபாடுகளாலுமாகும்.

இளமையில் கற்கும் கல்வி வருங்காலக் கல் வியை முடிவு செயகிறது அது, செய்ய வேணடிய கட மையை நன்றாகத் தெரிந்ததாகவும், எளிமையான தாகவும் பயனுளளதாகவும் மாற்றுகிறது. குடுமபப் பின்னணி, சமூக, பொருளாதார நிலை ஆகியன கற்றலை நிறைவேற்றுவதில் வேறுபாட்டை ஏற் படுத்துகின்றன. குழந்தைகள் கற்றலில் மாறுபாடு ஏற்படுதல அவர்கள பெற்றோரின் தொழிலைப் பொறுத்ததாகும். ஏனெனில், அவர்கள் வேறுபட்ட போக்குகளையும், சமூகப் பழக்க வழக்கஙகளையும் கொணடுளளனா.

கருத்துளள செயலகள தொடர்பு உளளனவா கவும், முந்தைய அனுபவம் உளளனவாகவும் இருந் தால மனபபாடம் செய்வது எளிதாகும். எவ்வள வுக்கு எவ்வளவு கருத்து உயர்ந்ததாக இருககிறதோ, அவ்வளவுக்குக் கறறல விரைவானதாக இருக்கும்· எளிதான செயல்கள், விரைவானதும திறமையானது மான கறறலைத் தருகின்றன. அளவுக்கு மீறிய சொற் கள இருநதால படிப்பது கடினம். ஒவவொரு பொரு ளையும் விரிவாகப படித்தல் என்பது கால விரைய மாகும். ஆனால், அதுதான என்றும் நினைவில் நிற் கும. படிககினறபோது முதலில் படித்தவறறையும் படிக்கினற பொருளையும இணைததுப் பார்க்க வேணடும். அநத முறைதான் படிததுக கொணடே போவதை விடச் சிறநத முறையாகும். நினைவுபடுத் திப் பார்ததல் கறறலைப் பயனுளளதாககுகிறது. மேலும் ஒருவனுடைய கறறலில் உளள குறைபாடு களையும் அறிநது கொளள உதவுகிறது.

கற்றல் குறிப்பிட்ட காலக கட்டத்திற்குள இருந் தால் பயனுளளதாக இருககும. கற்கும் காலமானது மிக நீணடதாகவோ, மிகக் குறுகியதாகவோ இருக் கக்கூடாது கற்றலில ஒப்பிததல, படித்தலைவிட உயாவானது. ஒப்பித்தல் கேட்பதைவிடப் பயனுள ளது நினைததுப பாாத்தலும் ஒப்பிததலும் பயனுள ளவையாகும. அவை குழுமுறைக கல்விக்குப் பயன் படுவன.

மறதி எனபது கறறலைப போல உலகம் முழு மைககும் பொதுவான ஒன்றாகும்; வாழக்கையில காணபபடக்கூடியதும் ஆகும. ஒருவன படித்தது முழுவதையும் நினைவில வைத்துக் கொள்ள முடி யாது. ஆனால, அதே சமயததில முன்பு எனன கற் றிருந்தாலும் அதை முழுமையாக மறக்கவும் முடி யாது. மறத்தலைப் பொறுத்தவரை மற்றொரு முக் கியமான ஒன்று உளளது. சில நேரஙகளில் மறக்க விரும்புவதை எளிதில மறக்க முடியாது. அதே சம யத்தில நினைவு வைத்துக் கொளள விரும்புவதை உடனே மறக்க நேரிடும. ஒவ்வொருவருக்கும பல செய்திகளைத் தம மனத்தில் வைத்துக் கொளளும் திறமை உண்டு. ஆனால, அது மனிதனுக்கு மனிதன வேறுபடுகிறது சிலருக்கு நினைவாற்றல அதிக அள வில உளளது. அவர்களுக்கு ஒரு நீளமான கவிதை யைக் கூட, ஒரு முறை படிததவுடன நினைவில வைத்துக் கொளளக்கூடிய திறமை உணடு. அவா களைக் கடந்து செல்கினற பல நூறறுக்கணக்கான ஊர்திகளின் எணகளைக் கூட நினைவில வைத்துக கொள்ள முடியும. சிலருககுப் பல தொலைபேசி எண்களைக் கூட நினைவு வைத்துக் கொள்ளகூடிய திறமை உணடு. ஆனால, அதே நேரததில மறறவற் றில் அந்த அளவுக்கு நினைவாற்றல் இருப்பதிலலை.

மறத்தல் விளைகோடு: எபின்காசு என்பவர் மறத தல் என்பது, எப்பொழுது படிப்பு நிறுத்தப்படு கிறதோ அப்பொழுதே தொடங்குகிறது என்று கண்டுபிடித்தார். மேலும் படித்தலும், கற்பித்தலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தே இருக்கின்றன என் றும், ½ மணி நேரத்தில் 50 விழுக்காட்டையும், 6 மணி நேரத்தில் 60 விழுக்காட்டையும், 1 நாளில் 66 விழுககாட்டையும், 6 நாள்களுககுப் பிறகு 72 விழுக் காட்டையும், ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு 80 விழுக் காட்டையும் மறநது விடுகின்றார்கள எனறும் கணட றிந்தார். மறற அறிஞர்களாகிய இராடாசு, பாலாாடு, போராசு ஆகியவர்களும் இதையே கூறி யிருக்கிறார்கள.

மறத்தல் கொளகைகள்; 1. வெளுத்தல் கோட்பாடு (Fading): முன்னால், மறத்தல எனபது காலத்தினால ஏற்படக்கூடியது என்று நம்பப்பட்டது. காலம் செல் லச் செல்ல மறத்தலும் அதிகமாகிறது. முறைப்படி, திரும்பப் படிக்கும் பழககம் மறத்தலைச சற்றுத தடுக்கிறது. திரும்பப் படிக்கும் பழக்கம இல்லை யெனில மறத்தல் மிகுகினறது.

2. முறையற்ற (அ) குறைபட்ட அமைப்பால் மறத் தல்: மறத்தலுக்கு மற்றொரு விளககம என்ன வெனில், குறைபட்ட அமைப்பும், ஒழுங்குபடுத்தப் படாத பாடஙகளுமே ஆகும். பெரும்பாலும நன் றாக நினைவுபடுததக் கூடியவர்கள் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கஙகளில் ஒரு முறையைக் கையாளுகிறார் கள. அப்படி இன்றி விரைவாக மறக்கக்கூடிய பழக்கம உடையவர்கள முறையற்ற பழக்க வழக்கங

களையும், குழப்பமான செயல்களையும் செய்வார் கள.

3. **பின்கற்றலின் பாதிப்பு.** புதிய காலக் கருத்துப் படி மறத்தல் எனபது நேரத்தை மட்டும் சார்ந்தது அன்று. கற்றலுக்குப்பின் உள்ள நேரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும பொறுத்துள்ளது. கற்றலுக் குப பின் சிறிது நேர இடைவெளி அல்லது சிறிது அறிவுச்சார்வான செயல்களைக் கொடுத்தால் மறத்தலானது சற்றுக் குறைவாகவே இருக்கும் என் பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுளளது.

ஒன்றைக் கற்றலுக்கு இடைவெளியில் மற றொன்றைக் கற்பதனால் மறத்தல அதிகமாகிறது என்று சோதனை மூலமாகத் தெளிவுபடுத்தி இருக் கிறார்கள. ஆகையால் இக்காலக் கருத்துப்படி 'மறத் தல் என்பது பழைய பாடங்களின அழிவு அன்று; புதிய பாடங்களின் இடைச் செருகலால் ஏற்படு வதேயாகும்' என்று கூறப்படுகிறது.

4. **தூண்டுதலினால் ஏற்படும் மாறுதல்கள்:** மறத் தல், சூழநிலைக்கட்டுப்பாட்டின் மதிப்பீட்டு அள வைச் சார்ந்து அமைகிறது. கட்டுப்பாட்டு அளவின் மதிப்பீடானது, முறையாகக் கற்பதன் கால அளவை விட அதிகமாக இருந்தால் அது மிகப் பெரிய பாதிப் பைக் கற்றலில் ஏற்படுத்தும்.

5. **வகுப்பு மாற்றம்:** மாணவனின மனநிலை ஒரே நிலையில் இருககும் பொழுது, மறத்தல் இருப் பதற்கு வாயப்பு இலலை. அவன் மனநிலை மாறும் பொழுதோ, வேறுதிசையை நோக்கும் பொழுதோ மறத்தல் ஏறபட வாய்ப்பு இருக்கிறது.

6. **செசுடாலின் மறத்தல் விதிமுறை** செசு டால் விதிமுறைப்படி மாணவனின் மறத்தல் அவன புரிந்து கொளளுதலின் அடிப்படையில அமைகிறது என்பதாகும். சிறிது சிறிதாகப் புரிநது கொளவதை விட முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதே மேலானது.

7. **உளநிலைப் பகுப்பு ஆய்வு விதிமுறை:** (Psycho-analytic) பிராய்டும், அவரைப் பினபறறு பவர்களும் மறத்தல, மறக்க வேண்டும் என்ற கட்டா யத்தின் பேரில் மறக்கப்படுகிறது என்பர். துன்பம் கொடுக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள், குற்ற உணர்வைத் தூணடும் செயலகள, சில இழிவுகள ஆகியவை இயல் பாகவே, மறக்கப்படுகின்றன. சில தவறுகள் ஒரு வனைத் தன்னையே மறக்க வைக்கின்றன. மறத்தல் என்பது நினைவிற்குக் கொணடுவரமுடியாத நிலையே ஆகும். இநநிலையைப் போக்க உளவியல் நிபுணரை அணுக வேணடும்.

வேகமாக மறத்தல் உண்டாவதற்குக் காரணங்கள்

1. மேலாகப் படிபபதை விட ஆழமாகப் படித்தல நினைவில் தங்கும். ஆழமாகப படிககும பொழுது மறபபதற்கு வாயபபு இல்லை.

2. பலமுறை கறபது, கறபவற்றை மனததில் கொள்ள எளிதாக இருககும். பலமுறை படிததவை நினைவுபடுத்துவதும் படிததவை நினைவாக வைத் துக் கொள்ள எளிய முறையாகும்.

3 **கற்பவறறின் அளவு.** பெரிய பாடத்தைப் படித்து நினைவில வைததுக கொளளுதல, சிறிய பாடததைப படித்து நினைவில் வைததுக கொளளுதலை விடச சிறந்தது. ஏனென்றால, பெரிய பாடம மிகுதியாகப படிப்பதாகும்.

4. **கற்கும் பொருளின் தன்மை:** பொருளுளள காரியங்கள ஆழமாக மனததில பதிநது விடும ஆனால, பொருளற்ற காரியங்கள குழபபததை ஏற்படுத்தும். சொறகளைப் புரியாமல் கற்பதை விட செயல முறையின் மூலம கறபது மிகவும சிறநததாகும. கறபது ஒனறோடு ஒனறு தொடர் புடையதாக இருகக வேணடும. அபபடி இலலை யெனில கறபது கடினமானதாகும.

5. **தெளிவு.** தெளிவான எணணத்தினால படிப பது மனததில நனறாகப பதிகிறது மறககும செய லானது மனிதனுடைய அனறாட வாழவில அடிக கடி நடக்கக் கூடியது. மனபபாடம செய்வது ஒவ வொரு ஆளிடமும வேறுபடுகிறது ஒரு சிலரிடம அது குறிப்பிடும்படியாக உளளது 1) மேலாகப படித தல், 2) ஒரிரு முறை மட்டுமே படித்தல, 3) குறைநத அளவே படிததல், 4) பொருள உணராது தொடர் பில்லாமல் கற்றல, 5) குழப்பமான சூழநிலையில கறறல முதலிய குறைகளை நீககிக் கற்றல என னும் செயலில ஈடுபட்டால மறதி குறைநது நினை வாறறல அதிகமாகும். கே.ஆ

மறதி: இது, நினைவுக்கு எதிர்மறையான உள இயக்கம. நினைவுக்கு அடிப்படையாக உளளவை கற்றல் (Learning), கறறதை நிலைநிறுததல் (Retention), மீட்டறிதல் (Recall), பார்ததறிதல (Recognition) ஆகியவை ஆகும். அவறறில ஒன்றிற்கோ ஒன றிறகு மேறபட்டவறறிற்கோ பாதகம ஏற்பட்டால் மறதி உணடாகும். மேற்கூறிய நானகு அடிபபடை இயக்கஙகளும மூளையைச் சார்ந்துளளன.

மறதி ஓர் இயற்கை வழி எனக் கொளளலாம். ஏனெனில் ஒருவன பிறந்ததிலிருநது கொளளும அனுபவங்கள் யாவற்றையும் நினைவிற் கொள்ள இய

லாது; தேவையும இல்லை. கவலையையோ துக்கத்தையோ உணடாக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் காலம் செல்லச் செல்ல மறப்பது மனிதனுக்கு நனமையே ஆகும். ஆனால், அந்த அனுபவங்கள் எல்லாம் உள்ளத்தின் ஒரு பாகத்தில் அடங்கியுள்ளன. அந்த உண்மையை வெளியிட்டவர் சிக்மணடு பிராய்டு ஆவார். அவர் உளப் பாகுபாட்டு முறையைத்(Psycho Analytic Technique) தொடங்கிய போது அறிதுயில் (Hypnosis) முறையைப் பயன்படுத்தினார். அம் முறையைக் கொண்டு தம்மிடம் சிகிச்சைக்காக வந்த நரம்புத் தளர்ச்சி (Hysteria) என்னும் உளக்கோளாற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட உளநோயாளிகளை குறிப்பிட்ட வயது வரை ஏற்பட்ட அனுபவங்களை நினைவுபடுத்தச் செய்தார். பென்பீல்டு (Penfield) என்னும் நரம்பியல் நிபுணர் (Neurologist) மூளை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளின் மூளையின் பகுதிகளை மின் ஊசி கொணடு தூணடியபோது, அவர்கள் தாங்கள் குழந்தைகளாக இருந்தபோது கற்ற பாடல்கள் நினைவுக்கு வருவதாகக் கூறினர் என வெளியிட்டுள்ளார். ஒருவனுக்கு ஏற்படும் எல்லா அனுபவங்களுக்கும் மறதி ஏற்படுவதில்லை. ஒருசில அனுபவங்கள் நிலையாக நினைவிலிருப்பதும் உண்டு.

மறதிக்குக் காரணங்கள்: கற்ற பொருட்களும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களும் கால அளவில் மறந்தொழிகின்றன. எனவே, காலம் மிகவும் முக்கியமாக அமைகிறது. காலத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படும் மறதிக்கு இருவகைக் காரணங்கள் உள்ளன. அவையாவன: 1) சூழ்நிலையினின்று எழும் தூணடல்கள் தொடர்ந்து மனிதனின் பல புலன்களில் மோதிக் கொணடேயுள்ளன. அத்தூண்டல்களுக்கு எதிர்த் துலங்கலாகத் தொடர்நது அவன பல செயல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறான்; நடத்தைகளில் திறன் அடைகிறான். நாளடைவில் அவனுடைய ஒரு நடத்தை மற்றொரு நடத்தையைப் பாதிக்கிறது. அதனால், அந்த நடத்தைக்குரிய திறன் குறைவாகிறது 2) மனிதனிடம் பல தேவைகள (Needs) உளளன அவற்றை நிறைவு செய்வதற்கான நுணணிய உறுப்புகளும் பெரிய உறுப்புகளும் உள்ளன. அந்த உறுப்புகளின வளர்சசிக்கும் இயக்கத்திற்கும கணணுக்குப் புலனாகாத உயிரணுக்கள இனறியமையாதனவாக உள்ளன. அந்த உயிரணுக்கள ஒரு வினாடியில் நூற்றுக்கணக்கில் அழிவதும் உற்பத்தியாவதும் உணடு. அதன் காரணமாகக கற்ற திறன் மாறுபடுகிறது முதல் காரணத்தின்படி பயிற்சிபெற்ற ஓர் ஆற்றல் அடிக்கடி பயன்படாவிட்டால் அடிக்கடி பயனபடும் ஆற்றல்கள் அதை அழித்துவிடும். புதிய அனுபவஙகள் பழைய அனுபவங்களை அழித்துவிடுகினறன. ஒரு திறனுக்கான நரம்புகள அத்திறன பயன்படாவிட்டால் அவற்றிலுள்ள இயற்பியல், வேதிம நிலையின் அளவு குறைகிறது. அதன் காரணமாக அத் திறன் பயன்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் அது முழு வலிவோடு இயங்கமுடிவதில்லை.

மறதி ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைச் சோதனை வாயிலாக அறிந்துள்ளார்கள். அவ்வாறு அறிந்தவற்றுள் பின் இயக்கத்தடை (Retroactive Inhibition) முக்கியமானதாகும்.

பின் இயக்கத் தடை: தூணடல் 1க்கும் துலங்கல் 1 க்கும் உளய உள்ளத் தொடர்பை ஒருவன் கற்கிறான். பின்னர்த் தூணடல் 2க்கும் துலங்கல் 2க்கும் உளள தொடர்பைக் கற்கிறான். இவ்விரண்டையும் நினைவுக்குக் கொணடுவர முயன்றால் தூணடல் 2க்கும் துலங்கல் 2க்கும் கற்ற தொடர்பு, தூண்டல் 1க்கும் துலங்கல் 1க்கும் உள்ள தொடர்பைப் பாதிக்கிறது. அதாவது இரணடாவதாகக் கற்ற பொருள் முதலில்கற்ற பொருளைப் பாதிக்க அதற்கு மறதி ஏற்படுகிறது. ஓர் ஆய்வில் ஒருவனை ஒரு பாடத்தை இரவில் தூங்கப் போகுமுன் நன்றாகப் படித்து நினைவில் நிறுத்துமாறு செய்து காலையில் தூங்கியெழுந்தவுடன் அவனை ஆராய்ந்த போது, கற்றவையில் 44விழுக்காடு அளவு மறந்திருந்தான். அவனையே மற்றொரு பொருளைக் காலையில் கற்க வைத்து, பின்னர் அன்றாட வாழ்க்கையில ஈடுபடச்செய்து பிறகு மாலையில் கற்ற பாடத்தை நினைவுபடுத்தும் படி கூறியபோது 91 விழுக்காடு மறந்திருந்தான இந்த ஆய்விலிருந்து விழித்திருப்பவனுக்குப் பல அனுபவங்கள் உண்டாக அந்த அனுபவங்கள்-கற்ற பாடத்தைப் பாதிக்கின்றன; ஆனால் தூக்கத்திலிருப்பவனுக்கு அனுபவம் ஏதும் ஏற்படாத நிலையில் அவனிடம் மறதி குறைவாக ஏறபடுகிறது என்பது தெளிவுபடுகிறது. மறதியைப் பற்றி உளவியலாளர்களிடையே பல கோட்பாடுகள் உள்ளன. பிராய்டு போன்ற உளப் பாகுபாடடு உளவியலார், சமூகத்துக்கு ஒவ்வாத இச்சைகளும் உந்துகளும், ஆழ்ந்த உள்ளத்திலுள்ள தன்னுணர்வு உந்துதல் ஆகி, நனவுநிலையை அடைந்து நிறைவு செயய முயலும் போது அதனை நிலைமனமும் மிகை நிலைமனமும் ஒடுக்கி ஆழ்ந்த உள்ளத்தில் தளளுகினறன (Repression) என்று கூறுகின்றனர். அதனால் மேலே கூறிய இச்சைகள, உநதுகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்துளள பழைய அனுபவஙகள் நினைவுக்கு வர இயலாத நிலை ஏற்படுகிறது. வேறுவகையாகக் கூறும் போது அந்த அனுபவங்கள் மறக்கப்படுகின்றன எனலாம் பிராயடின் கருதுகோளை ஏற்றுச் செயத பல ஆயவுகளில் மனவெழுச்சிக்கும் (Emotion), மறதிக்கும் மிகுந்த தொடர்புணடு என்பது கண்டறியப்பட்டது.

இந்த உண்மையை வெளியிட்ட உளவியலார்களுள் முக்கியமானவர் செல்லர் (Zeller) என்பவராவார். அவர் கருத்துப்படி அருவருப்பு, தாழ்மையுணர்ச்சி ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ள பழைய அனுபவங்களுக்கு மறதி எளிதில் ஏற்படுகிறது என்பதாகும்.

கோப்கா (Koffka) போன்ற முழுமைக் (Gestalt) கொள்கையினர் மறதி பற்றி வேறுவிதமான கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் கருத்தின்படி முடிவடைந்த பொருளோ நிகழ்ச்சியோ எளிதில் மறக்கப்படுகின்றது.

மறதிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் தொடர்புண்டு. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சூழ்நிலையில் கற்ற பொருட்களையோ ஏற்பட்ட அனுபவங்களையோ மற்றொரு சூழ்நிலையில் முற்றிலும் நினைவுபடுத்த இயலாமற் போவதுண்டு. அதாவது கற்ற பொருட்களில் சில பகுதிகள், அனுபவங்களின் சில பகுதிகள் மறக்கப்படுகின்றன. கார் (Carr) என்னும் உளவியலார் சீனாவில் வாழ்ந்து சீன மொழியைச் சரளமாகப் பேசக் கற்று அமெரிக்க நாட்டிற்குச் சென்று சில ஆண்டுகள் தங்கியபோது சீன மொழியில் பேச முயன்றார். ஆனால், அப்போது அவரால் சீன மொழியைச் சரளமாகப் பேச முடியவில்லை. அதோடு பல பிழைகளும் இருந்தன. அவருக்கு அந்த மொழித்திறன் போய் விடுமோ என்ற அச்சமும் தோன்றத் தொடங்கியது. பின்னர் மீண்டும் சீன நாட்டை வந்தடைந்தபோது அவரால் சீனமொழியைப் பழையபடி சரளமாகப் பேசமுடிந்தது. சூழ்நிலை மாற்றம் கற்ற பொருட்கள் சிலவற்றை அப்போதைக்கு மறக்கச்செய்கிறது என்பது ஆய்வின்மூலம் உளவியலாளர்கள் கண்ட உண்மையாகும்.

தா.ஏ.ச.

துணை நூல்கள்:

சண்முகம், தா ஏ., உளவியல் (பாகம் 2), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1960.

Shanmugam, T.E., Abnormal Psychology, Tata, Mc-graw Hill Co, New Delhi, 1985.

Smith, E., Sarason I.G., Sarason B.R., Psychology, The Frontiers of Behaviour, Harper & Row, Newyork, 1978.

மறதிக் கோட்பாடுகள்: மக்கள் அனைவருக்கும் மறதி ஏற்படுவது இயல்பு. அதனைச் சிலர் தீமையாகவும் குறையாகவும் கருதுகின்றனர். ஆனால், ஒருவன் அன்றாட வாழ்க்கையில் நிகழும் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் அதிலும் குறிப்பாக மிகவும் வருத்தம் தருபவற்றை நினைவில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படின் வாழ்க்கை சுவையாக இராது. எனவே மறதி ஏற்படுவதும் ஓரளவுக்கு நன்மை பயக்கும் இயற்கை வழி எனலாம். மறதியினை 1) இயல்பான மறதி (Normal Forgetting), 2) பிறழ்வான மறதி (Pathological Forgetting) என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

I. இயல்பான மறதி. இயல்பான மறதி ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் மூன்று கோட்பாடுகளுக்குள் அடங்கியுள்ளன. அவை பின்வருவன:

அ) பயன்பாட்டில் இல்லாது, பழக்கமின்மையால் காலப்போக்கில் ஏற்படும் மறதி ஒருவன் கற்றவற்றை நீண்ட நாள்கள் பயன்படுத்தாவிடில் அவற்றை மறந்துவிட ஏதுவாகிறது. ஒருவன் புதிதாகக் கற்கும் ஒவ்வொரு ஆற்றலும் அவன் மூளையின் அமைப்பின் மீது ஒரு சிறு பதிவை (Trace) ஏற்படுத்துகிறது. காலப்போக்கில் அதனைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் அப்பதிவு மங்கி மறைந்துவிடுகிறது. அதனால் அது மறக்கப்படுகிறது எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஓவியத்தைப் பார்த்த சில மணி நேரங்களில் அதை நினைவிற்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தால் அப் படத்தின் ஒவ்வொரு நுணுக்கமும் (Detail) ஒருவன் நினைவிற்கு எளிதாக வருகிறது. ஆனால் சில நாள்கள் கழித்து அதை நினைவுபடுத்தினால் அதன் வெளித்தோற்றம் (Outline) மட்டுமே நினைவிற்கு வரும்; அப்படத்தின் ஒவ்வொரு நுணுக்கமும் நினைவிற்கு வருவதில்லை இது காலப் போக்கினால் ஏற்பட்ட மறதி.

அக்கோட்பாட்டிற்கும் ஒரு சில விலக்குகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக வாகனம் ஓட்டும் கலையில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றபின் அதனை ஓட்ட அதிக வாய்ப்புக் கிட்டாவிடினும் காலப்போக்கில் அத்திறமை மறந்துவிடுவதில்லை. அதேபோன்று பலர் சிறு வகுப்பில் மனப்பாடம் செய்த சில செய்யுட்களை இன்றுவரை நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள், அதேசமயம் பெரிய வகுப்பில் ஒருவர் நடித்த நாடகத்தின் வசனப்பகுதியை நினைவுகூர முயற்சிசெய்தால் அது நினைவிற்கு வருவதில்லை. அதற்கு மற்றொரு விலக்காகக் கருதப்படுவது என்னவெனில் வயது முதிர்ந்த பெரியோர் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் காலையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை மாலையில் மறந்துவிட்டதாகக் கூறுவர். ஆனால், அதே முதியவர் தங்கள் குமரப்பருவத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினை மறக்காமல் நுணுக்கமாக எடுத்துரைப்பதையும் காணலாம்.

எனவே மறதிக்கும் காலப்போக்கிற்கும் மிகுந்த தொடர்பு இருந்தபோதிலும், மறதி காலப்போக்கினால் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை. அதற்கு வேறுபல காரணங்களும் உண்டு.

ஆ) தலையீடு: ஒருவர் பயிற்சி பெற்ற ஆற்றல் மூளையின் அமைப்பில் நினைவுப் பதிவுகள் அல்லது முத்திரைகள் ஏற்படுத்துவதனால் அது நினைவில் இருக்க ஏதுவாகிறது. ஆனால், ஒரே சமயத்தில் பல தூண்டுதல்கள் அல்லது தலையீடுகளின் காரணமாக ஒன்றின்மீது ஒன்று பதிவு ஏற்படும்பொழுது ஓர் அமைப்பு மற்றொன்றைக் கலைக்கலாம் அல்லது அழித்துவிடலாம். அதனால் மறதி ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகச் சில மாணவர்கள், வகுப்பில் அன்றாடம் நடத்தும் பாடத்தை ஒழுங்காகப் படிக்காமல தேர்வுக்கு முன்தினம் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் படிக்க முயலும்போது எதையும் நினைவிற்குக் கொண்டுவர இயலாத மறதிநிலை ஏற்படுகிறது. சென்கின்சும் தாலன் பேக்கும் (Jenkins and Dallenbach) தூங்கும்பொழுதும் விழித்துக்கொண்டுள்ள போதும் ஏற்படுகின்ற மறதிநிலையை ஆய்வதற்கான ஆய்வு ஒன்றை நடத்தி முடிவுகளை அறிவித்துள்ளனர். அச்சோதனையின்படி பொருளற்ற எழுத்துகளை யுடைய பட்டியலை (Non-Sense Syllables) ஒரு குழுவினரைக் காலையில் மனப்பாடம் செய்யச் சொல்லி அதன்பின் அக் குழுவினரை அன்றாட வேலைகளில் ஈடுபடுத்தினர். மற்றொரு குழுவினை இரவிலே தூங்குவதற்குமுன் மனப்பாடம் செய்யவைத்தனர். பின்பு இரவு ஒவ்வொரு இடைவெளியிலேயும் இவ்விரு குழுவினரையும் மனப்பாடம் செய்ததை எவ்வளவு பாகம் நினைவில் வைத்து இருக்கின்றனர் என்பதை ஆராய்ந்தபோது படித்தவுடன் தூக்கத்தில் இருந்த குழுவினரது நினைவு சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. மற்ற குழுவினரது நினைவு பல சூழ்நிலைத் தூண்டுதல்களின் காரணமாகவும் தலையீட்டின் காரணமாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததை அறிந்தனர். எனவே தலையீடு மறதிக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கிறது.

இ) தடை: இது 1) பின் இயக்கத் தடை (Retroactive Inhibition), 2) முன் இயக்கத் தடை (Proactive Inhibition) என இருவகைப்படும்.

1) **பின் இயக்கத் தடை:** இத் தடையில் ஒருவர் இப்பொழுது கற்கும் ஆற்றல், அவர் முன்னர்க் கற்ற ஆற்றலுக்குத் தடை அளிக்கும் விளைவாகச் செயற்படுகிறது. அதாவது இப்பொழுது கற்பதன் விளைவாக இதற்கு முன்பாகக் கற்றவை மறக்க நேரிடலாம். உளவியலார் நடத்திய ஆய்வுகளின் மூலம் கண்டறிந்த உண்மையானது, ஒரு பொருளைக் கற்றவுடன் அதேபோன்ற வேறொரு பொருளைக் கற்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மிகப் பெரிய அளவு பின்னியக்கத் தடை ஏற்படுகிறது என்பதாகும். அத் தொடர்பைக்கண்டறிய இராபின்சன் என்பவரால் ஓர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவரால் தடையை அளிக்கும் பொருட்களாகப் பயன்படுத்தப்பெற்றவை மூன்று வகைகளைச் சார்ந்தனவாகும். அவையாவன: 1) மிகவும் ஒப்புமை உள்ளவை, 2) சற்றே ஒப்புமை உள்ளவை, 3) மிகவும் வேறுபட்டவை. அம்மூன்று வகைகளில் சற்றே ஒற்றுமையுள்ள பொருட்களாலேயே பின்னியக்கத்தடை மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்படுவதாகக் கண்டார்.

2) **முன் இயக்கத் தடை:** இது முன்பு கூறிய தடைக்கு மாறானது. இத்தடையில் முன்னே கற்ற பொருள், பின்னால் கற்கும் பொருளுக்குத் தடையாக அமைகிறது. போசுட்டுமேன் (Postman, 1969) நடத்திய ஆய்வின்படி ஒரு குழுவினை 36 தொடர்புடைய சொற்பட்டியலைச் சற்று இடைவெளிக்குப் பின் மனப்பாடம் செய்ய வைத்தனர். அக்குழுவினர் திரும்ப நினைவுபடுத்தும்பொழுது, எழுபது விழுக்காடு முதன்முதலில் மனப்பாடம் செய்த தொடர்புச்சொற்கள் நினைவில் இருந்தன. கடைசியாக மனப்பாடம் செய்தது சற்றும் நினைவிலில்லை. அதற்குக் காரணம் முன் இயக்கத்தடை.

II. **பிறழ்வு மறதி:** இம் மறதி ஏற்கெனவே விவரித்த காரணங்களால் ஏற்படுவதில்லை. இவ்வகையைச் சேர்ந்த எல்லா நிலைகளிலும் நினைவில் இருத்தல் (Retention) பெரும்பாலான அளவிற்கு நலமுறையில் இருக்கும். ஆனால், சில எதிர்பாராத காரணங்களினால் மீட்டறிதல் (Recall) தடைப்பட்டிருக்கும். இது மேடைஅச்சம், தன்னுணர்வு (Self-consciousness) ஆகியவற்றால் ஏற்படும் தடையைப் போன்றதன்று. இத்தகைய மறதியை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை 1) வெளிப்புற ஏதுக்களால் ஏற்படும் மறதி (Exogenic) எனவும், 2) உள்ளார்ந்த ஏதுக்களால் ஏற்படும் மறதி (Endogenic) எனவும் இருவகைப்படும்.

1) **வெளிப்புற ஏதுக்களால் ஏற்படும் மறதி:** இத்தகைய மறதி புறக் காரணங்களால் ஏற்படுபவையாகும். சாதாரணமாக மூளைக்கு அதிர்ச்சி ஏற்படுவதனாலோ தீவிரமான காயம் ஏற்படுவதனாலோ அது நினைவு இயங்குமுறையைப் பாதிக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலும் இத்தகைய அதிர்ச்சியால் உண்டாகும் மறதி மீட்டறிதல் வகையைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் போர்க்காலங்களில் குண்டு அடிபட்டதனால் நினைவை இழந்து (Amnesia) பாதிக்கப்பட்டவர் பலர். இத்தகைய மறதி பெருமளவு நரம்பியலைச் சார்ந்ததாக இருப்பதனால் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறவேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. ஒரு சில நிலைகளில் உளவியல் அடிப்படையில் உணர்த்துதலும் (Re-education), மீண்டும் ஆற்றுப்படுத்தலும் (Re-orientation) தேவைப்படுகின்றன.

2) **உள்ளார்ந்த ஏதுக்கள்:** உள்ளார்ந்த ஏதுக்கள்

என்பன அகத்தேயிருந்து தோன்றுகிற காரணங்களால் எழுபவையாகும். குற்ற மனப்பான்மை (Guilt), வெட்கக்கேடு (Shame), மனமுறிவு (Frustration) ஆகிய உணர்ச்சிகளை அளிக்கின்ற சில அனுபவங்கள் நனவிலி மனத்தினால் (Unconscious mind) ஈர்க்கப்பட்டு ஒரு வினாடிக்குள் முழுமையாக மறக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய மறதியை 'இயல்பு ஒடுக்குதல்' (Repression) என்று கூறுகின்றனர். இத்தகையோர் சற்றும் நினைவிற்குக் கொண்டுவர இயலாத நிலையிலிருப்பர். பிராய்டும் (Freud) மற்றும் சிலரும் இதை நினைவிற்குக் கொண்டுவரச் சில வழிகள் வகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் 1) உளப்பகுப்பாய்வு (Psycho-analysis), 2) கனவுப் பகுப்பாய்வு (Dream analysis), 3) உறக்கம் போன்ற நிலையை உண்டாக்கும் வித்தை (Hypnosis), 4) புறத்தோற்ற முறைகளைப் பயன்படுத்துதல் (Use of Projective Test) முதலியவை முக்கியமான முறைகளாகும். இத்தகைய மறதி வேண்டுமென்றே மறக்கப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது.

இடமாற்றத்துடன் ஏற்படும் நினைவிழப்புகள்: இது ஒருவகைப் பிறழ்வு மறதியாகும். இத்தகைய மறதியால் ஒருவர் திடீரென்று தம்முணர்வு இழத்தல், அடையாளத்தை இழத்தல், முன்னைய நிலையைப் பற்றிய நினைவை இழத்தல் ஆகிய நிலையை அடைகிறார். இத்தகையோர் குறிப்பாகப் பெயர், குடும்பம், வீட்டு முகவரி, தங்களைப்பற்றிய விவரம் ஆகியவற்றை மறந்துவிடுகின்றனர். சிலர் இடம் பெயர்ந்து வேறிடம் சென்று முற்றிலும் மாறுபட்ட வாழ்க்கை வாழ்வதுண்டு. சில காலத்திற்குப் பின்னர் ஏதோ ஒரு தீவிரத் தொந்தரவு அல்லது மெய்ப்பாட்டு அதிர்ச்சி (Emotional Shock) காரணமாகப் பழைய நிலையை அடைவதுண்டு. இத்தகைய கோளாறு பல வேறு நிலைகளிலும் பலவேறு வகைகளிலும் ஏற்படலாம். இவ்வியல்பின் மற்றொரு எளிய வகை தூக்கத்தில் நடத்தல் அல்லது துயில் நடை (Somnam-bulism) எனப்படுவதாகும். துயில்நடையின்போதும் துயில் நடைக்குப் பின்னும் என்ன நடந்தது என்பதுகுறித்து நினைவுக்கு வருவதில்லை.

எனவே மறதி ஒரு செயல்மிக்க இயங்குமுறை. இதன் காரணமாகச் சிலசமயம் ஒரு நிகழ்ச்சியில் விவரங்கள் விட்டுவிடப்படுகின்றன; புதிய விவரங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இதுவே பொய்த் தகவல்கள் (Rumours) பரவுவதற்கும் காரணமாக அமைகிறது. பெ.டே.

மறதி நோய்: இது கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர்கையில் பாதிக்கும் நோயாகும். மறதி நோய் (Amnesia) ஏற்படப் பல காரணங்கள் உண்டு. மறதிநோய் மூளைக்கு விபத்து காரணமாகத் திடீர் அதிர்ச்சி ஏற்படுவதாலோ மூளையின் பகுதிகள் பாதிக்கப்படுவதாலோ ஏற்படுவதாகும். விபத்தைச் சார்ந்த அனுபவங்கள் நனவு இல்லாத நிலை அதிர்ச்சி (Traumatic) மறதிநோய் எனப்படும். விபத்து ஏற்படு முன் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் நினைவில் இல்லாமற் போவது மற்றொரு வகையான மறதிநோய். அதைப் பின்நிகழ்ச்சி (Retrograde) மறதிநோய் என்பர்.

முன்நிகழ்ச்சி மறதிநோய் மூளைப்பகுதியிலுள்ள இரத்தக்குழாய்கள் பாதிக்கப்படுவதால் ஏற்படுவதுண்டு. அதனால் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளுக்கு முழு மறதி ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் பள்ளியில் படித்த நினைவோ, மணம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளோ, தனக்குப் பல பிள்ளைகள் உண்டு என்பது போன்ற முக்கிய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளோ மறந்துவிடும். நாளடைவில், அந் நிகழ்ச்சிகளில் பாதி அளவோ முழு அளவோ நனவு பெறுபவரும் உண்டு.

விபத்து ஏற்பட்டபிறகு உண்டாகும் அனுபவங்களுக்கு நினைவோ மறதியோ ஏற்படும் நிலையை முன்நிகழ்ச்சி மறதிநோய்(Anterograde Amnesia) என்பர். இந்தநிலை மூளையில் சேதம் ஏற்படுவதனால் ஏற்படுகிறது. அதனால் மூளையின் சூழ்நிலைக்குத் தூண்டல்களை இயக்கும் நிலை பாதிக்கப்படுகிறது. போரில் ஈடுபடும் வீரர்கள் திடீர் விபத்தின் காரணமாகவோ, தம்முடன் போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் தம் நண்பர்கள் குண்டால் தாக்கப்பட்டுக் கை கால்களை இழத்தல், இறத்தல் போன்றவற்றைப் பார்க்க நேர்ந்ததன் காரணமாகவோ அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு மறதி நோய் ஏற்படுவதுண்டு இவர்களிடம் மூளைக்குச் சேதம் ஏதும் இல்லாத நிலையிலும் மறதி நோய் உண்டாகிறது. காக்காய் வலிப்பு எனப்படும் நோயினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் உள்ளம் அப்போதைக்குக் கலக்க நிலையிலிருக்கும். அந்நிலையில் அன்றாட நடத்தைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதுண்டு. அந்நோய் தாக்கும் போது ஒருசிலர் நோய் தாக்கும் முன்னும் தாக்கிய பின்னும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களைமறப்பதுண்டு.

நரம்புத் தளர்ச்சி (Hysteria) நோயின் ஒருவகையான 'நினைவிழப்பு' (Fugue) எனப்படும் உளக் கோளாறினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் யார், தங்களுக்கு என்ன பெயர், தங்கள் தாய் தந்தையர் யார், ஊர் என்ன என்பன போன்றவற்றை மறந்து வேற்றூருக்குச் சென்று புதுமனிதர்களாக வாழ்வது உண்டு. பிறகு திடீரென்று ஒருநாள் தூங்கி எழுந்தவுடன் பழைய நினைவுகள் வர,புது அனுபவங்கள் மறக்கப்படுகின்றன..இது ஒருவகையான மறதிநோய் மது வகைகளை மிகுதியாக உள்கொள்வதனால் மூளையின் பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டு அதன்காரணமாக ஏற்படும் மறதிநோய் மற்றொரு வகையாகும். தா.ஏ.ச.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.E., Abnormal Psychology and Modern Life, Tata Pvt. Ltd., Bombay, 1976.

Shanmugan, T.E, Abnormal Psychology, Tata Mc-Graw - Hill & Co, New Delhi, 1985.

மறு ஆய்வு. எநத நீதிபதியால உத்தரவு பிறபபிககப்படடதோ அலலது தீர்ப்பு வழஙகப் பட்டதோ அநத நீதிபதி தம்முடைய உத்தரவையோ, தீர்ப்பையோ மறு பரிசீலனை செய்வதையே மறு ஆய்வு அல்லது மறுபரிசீலனை என்று உரிமையியல நடைமுறைச சட்டத்தின் பிரிவு - 114 கூறுகிறது. எநதச் சூழ்நிலையில் அவ்விதம் மறுஆய்வு செய்யலாம் எனபதையும அது கூறுகின்றது. எவ்விதம் அதற் குரிய மனுச்செய்ய வேணடும் என்பதை அச்சட்டத் தின உத்தரவு 47-இன் உட்பிரிவுகள் கூறுகின்றன.

மறுஆய்விற்கு அவா எந்தத் தீர்பபின மேல் மறு ஆய்வு கேட்கிறாரோ, அதன மீதோ உத்தரவின மீதோ மேல்வழக்குப்(Appeal) போட்டிருக்கக் கூடாது. மேல வழக்குத தொடுப்பதற்கு நடைமுறைச சட்டத் தில வகை செயயபபட்டிருந்தால்கூட மேல்முறையீடு செய்யாமல மறு ஆயவிறகான மனுவைக் கொடுக் கலாம. தீர்ப்பையோ, உத்தரவையோ எதிர்த்து மேல்வழக்குச செயய உரிமையியல நடைமுறைச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்படாமல் இருக்க வேண் டும். அவவிரு சூழ்நிலைகளிலும் பாதிககப்பட்டவர் மறுஆய்விற்கான மனுவை அளிக்கலாம். அந்த மனு வில புதிதாகவும், முககியமானதாகவும் உளள செய்தியையோ, சாட்சியத்தையோ தான் கணடு பிடித்ததின் காரணததைக் காட்டித் தீர்ப்பை மறு பரிசீலனை செயய வேணடும் எனறு கூற வேண்டும். உரிய கவனத்துடன செயறபட்டிருந்த போதிலும், தனக்குத் தெரியாதிருந்ததாலோ, அதைத் தக்க சமயத்தில் நீதிமன்றத்தில் கொடுக்க முடியாமற் போனதாலோ, தீர்ப்பையோ, உத்தரவையோ, மறு பரிசீலனை செய்ய வேணடும் எனறு வேண்டலாம். தீர்ப்புரையோ, உத்தரவோ வழஙகுமுன்னர் அதைத் தான் செய்ய முடியாமற் போனதற்குக் காரணமாக, (1) பிழை அல்லது சிலதவறு நடந்து விட்டது எனறோ, (2) அததகு பிழை அலலது தவறு ஆவணத் தில வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது எனறோ, (3) வேறு தக்க காரணங்களைக் காட்டியோ, பாதிக்கப் பட்டவா மறுஆய்வின் மூலம், நீதிவழங்க வேண்டு மெனறு வேணடலாம். உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம உத்தரவு 47-விதி-1 இதறகு வகை செய்திருக் கிறது. சிறுவழக்கு நீதிமன்றங்களும் (Court of Small Causes) சில சமயங்களில உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முடிவுக்கனுப்பி (Reference) மறுபரிசீலனை செய்யு மாறு வேணடலாம அதற்கும் பிரிவு 114-உரிமை யியல நடைமுறைச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

பாதிககப்பட்டவர் புதியதும், மிகவும் முக்கிய மானதுமான செய்தியையோ, சாட்சியத்தையோ கணடுபிடித்தது போக எழுததுப்பிழையோ, கணக்குப் பிழையோ அததீர்பபாணையில் வெளிப்படையாகக் காணப்பட்டால் அதுகுறித்து மறுஆயவு செய்யவும் உத்தரவு 47 - பிரிவு-2 வகை செய்கிறது.

மறுபரிசீலனைக்காக விணணப்பம் செய்யும் மனு எம்முறையில இருககவேணடும் என்பதைப் பற்றியும கூறுகிறது. மேற்படி உத்தரவின் பிரிவு 3 - அதன்படி மனுச் செய்வதறகான அடிப்படைக் காரணஙகளை (Grounds) முறைப்படி எணணிட்டுச் சுருக்கமாகக் கூறுவதோடு வழக்கறிஞர் கையெழுத்திட்டிருக்க வேணடும் என்றும கூறுகிறது.

மறுபரிசீலனைக்கு மனு எடுத்துக் கொள்ளப்பட் டால், எதிர்த்தரப்பினருக்கும் அறிவிப்புக் கொடுக்க வேணடும. அவர் தரப்பில் தீர்ப்புரை அல்லது உத தரவு சரியானது என்று காரணகாரியங்கள் காட்டி வாதிடப்படும். மறுஆய்விற்காக மனுச் செய்தவர் தம்முடைய மனுவில் கூறப்பட்டிருக்கிற கூற்றை நீகக மற மெய்ப்பித்தால் தம்முடைய தீர்ப்புரையையோ உத்தரவையோ திருத்தியோ மாற்றியோ கூறுவார் நீதிபதி. நீக்கமற மெய்ப்பிக்கவில்லையென்றால், மனு தள்ளுபடி செய்யப்படும். அதன் பின்னர் அதை எதிர்த்து மேல் வழக்குத் (Appeal) தொடர முடி யாது. ஆனால், சீராய்வு (Revision) செய்யுமாறு மேல் நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

தீர்ப்பை மறுஆய்வு செய்வதற்கு விண்ணப்பம் செய்யத் தரப்பட்டுள்ள காலக்கெடு ஒரு மாதமாகும். அதற்குள விணணப்பம் செய்ய வேண்டும். அதுபறறி 1963 - ஆம் ஆண்டு காலவரம்புச் சட்டம் - பிரிவு - 124 கூறுகிறது.

வருமான வரிச்சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப் பட்ட உத்தரவுகளையோ, காப்பாளர் காப்பிலுள் ளோர் சட்டத்தின கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு களையோ, குத்தகை குடக்கூலி ஆகியவற்றின் கட்டுப் பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு களையோ, மறுஆய்வு செய்யுமாறு விண்ணப்பிக்க உரிமை அளிக்கப்படவில்லை. குற்றவியல் வழக்கு களின் தீர்ப்புகளை எதிர்த்து மறுஆய்வு செய்ய விணணப்பிக்க முடியாது. கீழமை நீதிமன்றங்கள, உயர் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் உத்தரவுகளையோ தீர்ப்பு களையோ மறுஆய்வு செய்ய விண்ணப்பிக்கலாம்.

பொருண்மை குறித்துத் தவறாகவோ பிழையா கவோ இருந்தால் மறுஆய்வு செய்யுமாறு விண்ணப் பிக்கலாம்.

அதிகார வரம்புக்கு அப்பாற்பட்ட நீதிமனறத் தில வழககுத் தொடர்ந்து, தவறான கருததின அடிப் படையில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருநதால், அதை மாற்றி வழஙக மறு ஆய்விற்கு மனுபபோடலாம். அத்தீாப்பை வழஙகும அதிகாரம அநத நீதிமனறத திறகு இலலை எனறு மெய்ப்பிததால அததீர்பபுரை நீக்கம் செயயபபடும்.

சுருங்கக்கூறின் பிழை அல்லது தவறு பொருணமை குறித்ததாகவோ சட்டத தொடர்புடையதாகவோ இருநதால மறுஆய்விற்கான விணணப்பம் செய்து, உரிய தீர்வு பெற உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத் தின பி. 114 - உம, அதன உத்தரவு 47 - இன விதித்துறைகளும் வகைசெய்கின்றன. எச்.எம்.அ.

மறு கடன் ஒரு மொழியில் உள்ள சொல்லை/ கூறினை மற்றொரு மொழி கடன பெறறு வழக்கில் இருக்கும் நிலையில, அதேசொல் அலலது கூறு மீண் டும் மூல மொழியால கடன பெறபபடுமானால் அது மறுகடன் (Reborrowing) என்று மொழியியலாரால் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் வடமொழி பல மொழிகளில இருநது சொற்களைக கடன பெற்றது. அவற்றுள பல சொறகள திராவிட மொழி மூலத்தை யும், சில சொறகள முண்டா மொழி மூலததையும் சாாந்தவை. மிகப பழஙகாலத்தில வடமொழி இவ வாறு கடன பெற்றுள்ளதென்றும் தென்னகத்துடன் தொடர்பு ஏறபட்டவுடன் அக்கடன் வாங்கல் முறை முறறிலுமாக நின்றுவிட்டது என்றும் பர்ரோ (1958) வலியுறுத்துகிறார். அக்காலக்கட்டத்தில வட இந்தியப்பகுதிகளில் வாழ்நத திராவிட மொழிகளைப் பேசுவோரிடமிருந்து அசசொறகள கடன பெறப்பட் டன. அதே போல் தமிழில இருநதும் பல சொற்கள அவ்வாறு கடன பெறப்பட்டுளளன. மேலும், தென திராவிட மொழிகளைப் பொறுத்த வரையில் வட மொழியாளர்கள் பொதுவாக ஒப்புக் கொளவதை விட, அவற்றில் மிக அதிகமான திராவிட வேர்ச் சொற்களைக் காண முடியும். அந்தத் தெனதிராவிட மொழி வேர்ச் சொற்களும், வட திராவிட மொழிச சொற்களும் உறவுடையன எனறு கூடச் சொல்ல லாம். குறிப்பாக, வேதங்களிலும் வேதங்கட்குப் பிற்பட்ட காலத்து வடமொழி இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் சில சொற்கள திராவிட மொழிகளைச் சேர்நதவையாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழ் மொழியிலிருந்து, பண்பாட்டுக் கலப்புக் காரணமாகப் பிறமொழிகளுக்குச் சென்றுளள சொற் களை அறிஞர்கள பலர் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவ்வகை ஆராய்ச்சியில் பாரோ (Burrow) முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றார். முணடா மொழிகளே திராவிட மொழிகளின் மிகப் பழைய அண்டை மொழிகளாகும். தமிழிலிருந்து வந்தவை என ஐயு றததககச சில சொறகள அவறறில உணடு. ‘மயூரா’ எனற வடமொழிச் சொல் ‘மரக’ எனற முணடா மொழிச சொலலிலிருந்து வநதது எனபர். ஆனால், அச்சொல் திராவிட மொழிகளில காணப்படும் சொற களுக்கு மிக நெருககமாக உளளது எனக் கருதப்படு கிறது. ஆசுதந்திரேலிய, ஆசிய வடிவத்தில் கூட ‘ரக’ என்பது விகுதியாக உளளது, எனவே ‘ம’ எனபது அஙகு வோச் சொல்லாகிறது. திராவிட மொழிகளில ‘மயில’ அலலது ‘மஞ்ஞை’ என்பதன வோ ‘மா’ அல லது ‘மை’ எனபதாகும். அதன் பொருள ‘கருபபு’ அல்லது ‘நீலம’ என்பதாகும். மயில அலலது மஞ்ஞை என்னும் சொல திராவிட மொழிகளிலிருநது முண்டா மொழிககுப போயிருககலாம் எனறு நமபப படுகிறது. ‘முரள’ எனற முணடா மொழிச் சொலலி லிருந்து ‘கேரள’ எனற சொல திராவிட மொழி களுககு வநததாகக கூறுவா. ‘மு’ எனனும் முன னொட்டுககுப் பதில் ‘கே’ எனனும் முனனொட்டு வந தது என்பர். ‘கேரள’ எனற சொல திராவிட மொழி களிலிருநது கடன் வாஙகபபட்டதாயிருககக கூடும். ‘கேரள’ எனனும் சொல்லில உளள ‘கே’ எனபதற குப் பதில் ‘ம’ அலலது ‘மு’ எனற முணடா மொழி முன ஒட்டுச சேர்நதிருக்க வேணடும்.

வடமொழிச் சொறகள பலவற்றை நேரடியாகத் தமிழ் வேர்ச் சொறகளிலிருநது வநதன எனக காட்ட முடியாவிட்டாலும திராவிட வோச சொறகளிலிருநது வநதவை எனக காட்ட முடியும் எனறு பர்ரோ சுட் டிக்காட்டியுள்ளார். எனவே, ‘மயில்’ எனற தமிழச சொல்லை வடமொழி கடன பெற்று ‘மயூரா’ எனறு மொழிப் பயனபாட்டில வழங்கி வநதது எனலாம். அச்சொலலைத தமிழ மொழி மறுகடன பெறறு ‘மயூரா’ என்றே வழக்கில வழங்கி வருகிறது.

தமிழில் உளள ‘ஏலம்’ எனற சொலலை வட மொழி கடன் பெற்று ‘ஏலா’ எனறு வழங்கி வநதது. இன்று அச்சொல்லானது தமிழக் கிளைமொழிகள சில வற்றில் ‘ஏலா’ எனறு மறுகடன் பெறறு வழங்கி வரு கிறது.

அதே போன்று ‘கமலம்’ எனற தமிழ்ச சொலலை வடமொழி கடன் பெற்றுக் ‘கோமளம்’ எனறு வழங்கி வருகிறது. அச்சொல்லைத் தமிழ் மொழி வடமொழியிலிருந்து மறுகடன் பெறறுக் ‘கோமளம்’ என்றே இன்றும் மொழிப் பயன்பாட்டில் வழங்கி வரு கிறது. அதே நிலையினை மீன > மீனம் > மீன, அரவு > சர்பம் > சர்பம் போனற சொறகளின் பயன்பாட்டிலும் நன்கு காணலாம். அசசொற் கள் அனைத்துமே தமிழ் மொழியால் மறுகடன்

பெறப்பட்டு இன்று பரவலாகப் பயன்படுவதைக் காணலாம்.

அவ்வாறு மறுகடன் என்பது வடமொழியில் மட்டும் அல்லாமல் ஆங்கில மொழியிலும் ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இந்தியாவிற்கு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில வந்த ஆங்கிலேயர்கள பல பொருட்களைக் கணடனர். அவற்றிறகு ஆங்கிலத்தில் சொற்கள் கிடையா. குறிப்பாக, இந்திய நாணயங்கள, அளவைகள், மரக்கட்டைகள் இந்தியப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், புதிய உணவுப் பொருட்கள, விந்தையான உயிரினஙகள போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். எனவே, தமிழிலிருந்து அவற்றை அவர்கள் கடன் வாங்க வேணடியதாயிற்று. அவ்வாறு கடன் பெற்ற சொற்களை மீண்டும் தமிழ் மொழி மறுகடன பெற்றுப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

மேலை நாட்டு மொழிகளில் நாவளை 'டகர' மெய்கள் இல்லை அவ்வொலியானது உச்சரிப்பில் 'ரகர' மெய்யின உச்சரிப்பை ஒட்டி இருப்பதால் அப்படியே எழுதப்படுகிறது. சான்றாக, தூத்துக்குடி (tu:ttukkuṭi) > (Tuticorin).

இன்று தமிழில் 'தூத்துக்கொரின்' (Tuticorin) என்ற சொல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதே போன்று காசு (Ka:cu) என்ற தமிழ்ச் சொல் ஆங்கிலததில் 'கேசு' (Cash) என்று கடன் பெற்று மீணடும் தமிழில் 'காசு' (Cash) எனறு மொழிப் பயனபாட்டில் வழங்கிவருகிறது. பநதல் (Pantal) என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் பந்தல் (Pandal) என்றே கடன் பெறப்படுகிறது. அதே சொல்லை மீணடும் தமிழில் உள்ள கிளைமொழிகள சில மறுகடன் பெறறுப் பன்டல் (Pandal) என்று பயன்படுத்தி வருவதையும் காணலாம்.

இது போன்ற மறுகடன் நடைபெறுவதற்கு மேல் நிலைத் தாக்கம் ஒரு காரணமாக அமைகிறது.

வே.த.

மறுகால் தலை, என்பது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாளையங் கோட்டையிலிருந்து வடகிழக்கே ஏறத்தாழ 17 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றூர். இவ்வூரில் பூவினுடையார் மலை என ஒரு மலை உள்ளது. அம்மலையில் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சிறு கோயில்கள் சில உள்ளன. அம்மலையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் இயற்கையான குகை ஒன்று உள்ளது. அக்குகை ஏறத்தாழ 18 மீட்டர் நீளமும் 3 மீட்டர் உயரமும் கொண்டதாகும்.

அங்குச் சமண முனிவர்களுக்காகப் பாறையில் செதுக்கப் பெற்ற ஏழு கல் படுக்கைகள் இருக்கின்றன. அக்குகையின் முகபபில் பழந்தமிழில் எழுதப்பட்ட கலவெட்டு ஒன்று காணப்படுகிறது. பெரிய எழுத்துகளில அக்கலவெட்டுப் பொறிககப்பட்டுள்ளது. ஒவவொரு எழுத்தும 30 முதல் 38 செ.மீ. வரை உயரம் உள்ளது.

தொனமையான பலலவர் காசுகளிலும் பல்லவர் செபபேடுகளிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சிங்கம் போன்ற சிறபம் குகையில செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 'வெண்காஸிபன் கொடுபித கல் கஞ்சணம்' என்பது அஙகுளள கல்வெட்டின் வாசகமாகும். பழங்காலத்தில் எகர ஏகாரங்களும் ஒகர ஓகாரங்களும் ஒரே மாதிரி எழுதப்பெற்றன. எகர ஒகரங்கள் குறிலைக் குறிக்கமெய்போல் புள்ளி பெறும் எனபது தொலகாப்பிய இலக்கண விதியாகும். அம்மாதிரியே உயிர்மெய் எழுத்துகளும் புள்ளி பெற்றுக் குறிலைக் குறித்தன. அதற்கேற்ப இங்கு 'வே' என்ற முதல் எழுத்து புளளி பெற்று வெ என்று ஒலி பெறுமாறு எழுதப்பட்டுளளது.

சங்க காலத்தில் வெண கண்ணனார் (அகம் 130, 152), வெண் கொற்றனார் (குறு.86), வெண்பூதனார் (குறு 83) போன்ற பெயர்கள காணப்படுகின்றன. அதுபோல் வெண காஸிபன் என்ற பெயரையுடைய ஒருவா சமண முனிவர்களுக்காகக் கல் படுக்கைகளை வெட்டிக் கொடுத்தார் என்ற பொருள் உடையது அக்கல்வெட்டு. நான்காம் எழுத்து மட்டும் பிராகிருத எழுததாகும். மற்ற எழுத்துகள அனைத்தும் பழந் தமிழ் எழுத்துகளே. அவ்வெழுத்துகளைப் பிராமி என்றும் குறிப்பிடுவர்

திருநெலவேலி மாவட்ட வருவாய் அலுவலராக இருந்த எல்.ஏ. கெமைடு என்பவர் அந்தக் கல்வெட்டை 1906 - ஆம் ஆண்டு கணடுபிடித்தார். பழந் தமிழ்க் கல்வெட்டு வரிசையில் அக்கல்வெட்டு இரண்டாவதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகும்.

செ.இரா.

மறுத்தல்: சிக்மண்டு பிராய்டு என்பவரால் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில உளப்பாகுபாட்டு முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

உளப் பாகு பாட்டின் முக்கிய அமிசமானது தனியாளின் கவலையைக் குறைத்து, அவனுக்கு உண்டாகக்கூடிய நரம்புவழி நோய்களிலிருந்து, நனவிலி நிலையில் (Unconscious) தற்காப்பு வழிமுறைகளைக் கையாளுவதன் மூலம் அவனுடைய கவலைகளுக்கு விடுதலை காணும் முறையாகும்.

தற்காப்பு வழியமைப்புகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகம். எனினும் அவற்றில் முக்கியமான சில ஈடு செய்தல் (Compensation), ஒன்றுதல் (Indetification)

எதிர்வினை அமைப்பு (Reaction Formation), அறிவார்ந்த விளக்கம் (Rationalization), புறத்தெழும் அகக்காட்சி (Projection), தனித்து விலகியிருத்தல் (Seclusiveness), மறுத்தல் (Denial), எதிர்மறை (Negativism) என்பனவாகும்.

மேற்கண்ட தற்காப்பு வழிமுறைகளில் ஒன்றானது மறுத்தல் எனனும் தற்காப்பு வழிமுறையாகும்.

மறுத்தல் என்னும் நிலை ஒருவன் தன்னை உண்மையின் கசப்பான பகுதியினை அறிந்து கொள்ள அனுமதிக்காத நிலையாகும். பொதுவாக மக்கள் எதிர்மறையான உணர்வுகளைத் தமக்குள் புலன்காண மறுக்கும்போது மறுத்தல் நிலை பரவலாக ஏற்படுகிறது என நம்பப்படுகிறது (Taguiri Burner & Blake, 1958). மரணம் மக்களைப் பயமுறுத்தும்போது மறுத்தல்நிலை ஏற்படுகிறது. சான்றாக மரணத்துடன் போராடிக்கொண்டிருக்கும் குழந்தையின் பெற்றோர்கள் மரணம் என்பது உறுதி என்பதை மருத்துவ அடிப்படையாக அறிந்தும், தேறுதல் கடினமென்பதை அறிந்தும் குழந்தையின் உண்மைநிலையை உணர மறுக்கும் நிலை மறுத்தல் எனலாம். மறுத்தல் என்பது பாதுகாப்புப் புலனுக்கும், அன்புநிலைக்கும் இடர் வரும்போது ஏற்படுகிறது.

தற்காப்பு வழியமைப்புகளில் மறுத்தல் முக்கியமான வழியாகக் கருதப்படுகிறது. உண்மைநிலையை மறுத்து மந்திரங்களினாலும மாயங்களினாலும் உண்மை நிலையை மாற்றலாம் என்னும் கருத்து இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும்மக்களிடையே பரவலாகப் பரவியிருக்கிறது. இவை மறுத்தல் தற்காப்புக்கு அன்றாட வாழ்க்கையில் மக்களிடையே உள்ள நம்பிக்கைகளுக்குச் சான்றுகளாகும். மூடநம்பிக்கைகள், அதிட்டம், சோதிடத்தில் நம்பிக்கைவைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் இயற்கையாக நடக்கப்போகும் விளைவுகளைக் குறைக்கலாம் என்பது போன்ற பாதுகாப்பான நிலையை அடைகிறார்கள். இவையனைத்தும் மறுத்தல் என்னும் தற்காப்பு வழி முறையில அடங்கும்.

எஸ்.உ.

மறுதரப்பினர்: நீதிமன்றத்தில் தாக்கல செய்யப்பட்டவழக்குகள எந்த நாளில்எந்தநேரத்தில் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதனை நீதிமன்றம் வழக்கின் தரப்பினருக்கு அறிவிக்கவேண்டும். அந்த அறிவிப்பினைப் பெற்ற தரப்பாளர்கள் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொளவதற்காகக் குறிக்கப்பட்ட நாளில், நேரத்தில் நீதிமனறததில் தோன்ற வேண்டும். வழக்கைத் தொடுத்தவாதி வாராமல் போனால் நீதிமன்றம் வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாது தள்ளிவிடும். அவர் வந்திருந்து எதிர்த்தரப்பாளர்கள் வாராமற்போனால் அவர்களைக கேட்காமல வழக்கினை விசாரிக்க நீதிபதி உததரவு ஒன்றினை இடுவார். அதனை மறுதரப்பிலா உத்தரவு எனறு (Exparte order) கூறுவர். அந்த உத்தரவுக்குப் பின் குறிப்பிட்ட மறறொரு நாளில ஒருதரபபினை (வாதியை) மட்டும் விசாரித்துத் தீர்ப்புரை ஒன்றினை நீதிமனறம் வழஙகும். அதனை மறுதரப்பிலாத் தீரப்புரை எனறு கூறுவர். அததீரப்புரையின பேரில வரையப்படும் தீரப்பாணை, மறுதரபபிலாத் தீர்ப்பாணை (Exparte Decree) எனப்படும். மறுதரப்பிலா என்பது பிரதிவாதி வாராமல் வழஙகபபடும் உத்தரவையோ, எதிர்மனுதாரா வாராமல உத்தரவிடப்படுவதையோதான் குறிககும் மாறாக வாதியோ, மனுதாரரோ, வாராமல இருநதால, வழக்கோ மனுவோ தளளுபடி செயயபபடும். அது 'எதிர்த்தரப்பிலா' எனறு கூறப்படுவதிலலை எனவே, 'மறுதரப்பிலா' 'எதிரத்தரப்பிலா' எனபது பிரதிவாதியோ எதிர மனுதாரரோ வாராமல இருநததால் பிறப்பிக்கப் பட்ட உததரவு எனபதையே குறிக்கும். உரிமையியல நடைமுறைச சட்டததின உத்தரவு 9-விதி-6இது பறறிக் கூறுகிறது

பிரதிவாதி எதிரத்தரபபிலா உத்தரவு பிறப்பிககப்பட்ட அன்று தக்க காரணஙகளின நிமித்தம நீதிமனறத்தில் வநதிருக்க முடியாமற போயிற்று எனறிருக்குமானால, அககாரணஙகளைக் கூறித் தமககு எதிராகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவை நீககம செயய வேணடி மனு, தாக்கல் செய்யலாம். அதறகு, எதிரத தரபிலாத் தீரப்பாணை வழங்குவதற்கு முனனர மனுச் செய்ய வேணடும எதிர்த்தரபபிலாத தீரப்பாணை வழங்கப்பட்டதிலிருநது ஒரு மாதக் காலக கெடுவுக்குள்ளாக எதிர்ததரபபிலாத் தீர்ப்பாணையை நீக்கம் செய்யத் தக்க காரணங்களின் அடிப்படையில் மனுச் செய்யலாம. ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அவவிதம் அந்தத் தீர்ப்பாணையை நீக்கம் செய்யவேணடி (Setting Aside Decree Exparte) மனுச் செய்தால், எதிர்த்தரப்பினருக்கு (Opposite Party) அறிவிப்புக கொடுத்து, இருதரப்பாரையும் கேட்டு முந்திய உத்தரவு நீக்கம் செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணைககு எடுத்துக் கொளளப்படும்.

எதிர்த்தரப்பிலாத் தீர்ப்பாணை வழங்கி ஒரு மாத காலம் சென்று விட்டதெனறால், அவவாறு கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மாதத்திறகு மேற்செனற காலதாமதமான ஒவ்வொரு நாளுக்கும் போதிய காரணத்தைக் காட்டிக் காலதாமதத்தை மன்னித்துவிடவேண்டி (Excusing the Delay) மனுக் கொடுத்து அந்த மனுவைப்பற்றி, எதிர்த்தரப்பினருக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்து, இருதரப்பினரையும கேட்டு,

ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க காரணங்கள் இருக்குமானால், கால தாமதம் மன்னித்து விடப்படும். அவ்விதம் காலதாமதத்தை மன்னித்து விட்ட பின்னரே, எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவையும், தீர்ப்பாணையையும் நீக்கம் செய்யவேண்டிய மனுவைக் கோப்பில் எடுத்து, இருதரப்பினரையும் கேட்ட பின்னர்த் தக்க காரணங்களிருப்பின் அந்த உத்தரவும், தீர்ப்பாணையும் நீக்கம் செயயப்பட்டு, மூலவழக்கு விசாரணைக்கு எடுததுக் கொளளப்படும். சில சமயங்களில் எதிர்த்தரப்பினருக்குச் செலவுத் தொகையோ, குறிப்பிட்ட தொகையோ கொடுக்க வேணடும் என்று கட்டுபபாடு விதிததும் உத்தரவை நீக்கம் செய்யலாம். அது பறறிய விதித்துறைகள் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் உத்தரவு 9 – விதி 13-இல் கூறப்பட்டுள்ளன.

எதிர்வாதியோ, எதிர்மனுதாரரோ பலர் இருந்து, அதில் ஒருவர்மட்டிலும், நீதிமன்ற அழைப்பைப் பெற்றும் வாராதிருந்தால், அவரைப பொறுத்த மட்டிலும் எதிர்த்தரபபிலா உத்தரவு பிறப்பிககப்படும். மற்றவர்களைப் பொறுத்த மட்டில வழக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறும். அவர் விருமபினால் அநத உத்தரவை நீக்கம் செய்த பின்னர்த் தாமும் அந்த வழக்கு நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றுக் கொள்ளலாம்.

எதிர்வாதி முதல் தடவையாக அழைப்பாணையின் மீது நீதிமன்றத்தில் வந்திருந்து, பினனர் வழக்கு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, நீதிபதியின் விருப்பத்தைப் பொறுத்து வேறொரு நாளுக்கு வழக்கை ஒத்தி வைக்கவோ, எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவு, உரிமையியல் விசாரணை நடைமுறைச் சட்டததின் உத்தரவு 9 – இன் கீழ், பிறப்பிக்கவோ செய்யலாம். வழக்கு விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டுத் தரப்பினர்கள் விசாரிக்கப்பட்ட பின்னரோ, வாதியோ அவருடைய சாட்சிகளோ விசாரிக்கப்பட்ட பின்னரோ, பிரதி வாதியோ அவருடைய வழக்கறிஞரோ வரத் தவறினால், நீதிபதிககுச் சரியென்று பட்டால், பிரதிவாதி வந்திருப்பதாகக் கருதப்பட்டு (உண்மையில் வாராதிருந்த போதிலும்) வழக்கின் சிக்கல்களை ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கலாம். அவ்விதம் உத்தரவு வழங்கும் அதிகாரத்தை உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் உத்தரவு 17-உட்பிரிவு 2-வகை செய்கிறது. அவ்விதம் வழங்கபபடும் உத்தரவு எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவு ஆகாது. தரப்பினர் வரவில்லையாயினும், அவர் வந்திருப்பதாகக் கருதப்பட்டு ஆராய்ந்து வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு ஆகும். எனவே, அதனை எதிர்த்தரப்பிலாத் தீர்ப்பு எனறு கூறுதற்கில்லை.

குத்தகை, வாடகைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் போன்ற சில சட்டங்கள் தம்முள்ளே எல்லா வகை முறைகளையும் அடக்கி வைததிருப்பதால் எதிர் மனுதாரர் வரவில்லையானால், அதில் கூறப்பட்டது போல், எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவு பிறப்பிக்கலாம். அதை நீககம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அதில் கூறப்பட்டுள்ளது போல் ஒரு மாத காலக் கெடுவுக்குள் தகுந்த காரணம் காட்டி எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவை நீக்கம் செய்யவேண்டி மனுச் செய்யலாம். ஒரு மாதக் காலக்கெடு முடிநத பின்னர், கால தாமதத்தை மன்னிக்க வேணடி மனுச் செய்யவும், எதிர்த்தரபபிலா உத்தரவை நீக்கம் செய்யவும் வேண்டி மனு அளிககலாம். அதறகு அச்சட்டத்தின் விதி 13-வகை செய்கிறது. எனவே, கால தாமதத்தை மனனிக்கவேணடிக் காலவரம்புச் சட்டம் பிரிவு 5 – இன் கீழ (S.5 of the Limitation Act) மனுச் செய்ய வேண்டியதிலலை. எச்சட்டத்திலும் கால தாமதத்திற்கும், எதிர்ததரப்பிலா உத்தரவை நீக்கம் செய்யவும் தனியாக வகை முறைகள் சொல்லப் பட்டிருந்தால் அதன கீழ் மனுச் செய்தலே சரியானதாகும்.

எந்த மனிதனுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்து அவன் கூற்றைக கேட்காமல் அவனுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது எனபது சட்டக் கொள்கை. ‘எதிரியை விசாரித்து முடிவெடு’ ‘எதிர்த்தரப்பைக் கேட்ட பின்னர் நீதிவழங்கு’ என்பது பழமொழி (Aude Alteram Partem). எதிரிக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து அவன் கூற்றைக் கேட்டறிந்த பின்னரே, அவனுக்குத் தண்டனையளித்தோ, இழப்பு ஏற்படுத்தியோ, கணடித்தோ தீர்ப்பு வழஙகுவதே முறையானது. ஆனால், அவன் வேண்டுமென்றே வாராமல இருக்கவோ, காரணமின்றி வேணடு மென்றே அழைப்பினைப் பெறற பின்னரும் வாரா திருக்கவோ செய்தால், ‘எதிர்த்தரப்பிலாத் தீர்ப்பு’ வழங்குவது சட்டப்படி முறையானது ஆகும். ‘எவ்விதம் எதிரியைக் கேட்காமல் தீர்ப்பு அளிப்பது இயற்கை நியதிக்கு ஒத்து வாராததோ, அதே போனறு எதிரி அறிவிப்புக் கிடைத்த பினனர் வேண்டு மெனறே வாராதிருந்தால் எதிர்த்தரப்பிலா உத்தரவு பிறப்பிக்காமல் இருப்பதும் நீதியாகாது. எனவே, வழங்குதலில் மறுதரப்பிலா உத்தரவுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எச்.எம்.அ.

துணை நூல்:

Krishnamoorthi, V.N., The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act 1960, C. Sitaraman & Co., Madras, 1960.

மறுநிகழ்வுக் கல்வி என்ற புதிய கருத்து, கல்வியியலில் தலையாயதாக இப்போது கருதப்பட்டு வருகிறது. கல்வி என்பது மனிதனின வாழ்நாள் முழு

வதும் கற்கப்படும் ஒரு தொடர் நடவடிக்கையே. ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்துடன அது முடிவடைவ தில்லை. ஆகவே அது தொடர் கல்வி (Continuing Education) என்றும், தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண டிருக்கும் கல்வி (Continuous Education) என்றும் கூறப்படுகிறது. கல்வியின இன்றியமையா நோக்கம் ஒருவனின் ஒருங்கிணைந்த கற்றல் (Organised Learning) முறை அவன் தன் இளமைக்காலததோடு முற றுப் பெறாமல் தொடர்ந்து நிகழக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும். ஏனெனில, கல்வி மக்க ளைச் சமூகத்தில் வாழ ஆயத்தம் செய்வதோடு வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இனறியமையாததாகவும் அமைகின்றது.

மறுநிகழ்வுக் கல்வி (Recurrent Education) என் பது பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவர்களுக்குத் தேவைப் படும் கல்வியை, கல்வி நிறுவனங்களின் மூலம் மறு படியும் பல புதிய வாய்ப்புகளில் திறமையுடன் கற் பிபபதாகும். இககல்வி முறை வயது வநதோா திட் டச் செயலாக்கத்தை ஓரளவு ஒததிருக்கினறது.

மறுநிகழவுக் கல்வியின தேவை முதலாவது, அறிவுவளர்ச்சி நாளுககு நாள பெருகி வருமிநநாளில அறிவைப் புதுமைப்படுத்திக கொளளுதலஇனறியமை யாததாகும். எடுத்துக்காட்டாகத் தொடக்கக காலத் தில கற்ற இயற்பியல,வேதியியல, உயிரியல்,பொறியி யல, பொருளியல், கணக்கியல, கலவி, வரலாற்றுக் கருத்துகள ஆகியவை இக்காலத்திறகு ஏறறனவாக இல்லை. ஆகவே, அந்தநதத துறைகளைச் சோநத வர்களின் அறிவைப் புதுமைப்படுத்துதல இனறியமை யாததாகிறது. மேலை நாடுகளில நடைபெறும பயிற்சி வகுப்புகளில் பல உயா நிலைஅதிகாரிகளும, மேலாளர் களும் கூட நிருவாகப் பயிறசிப்பளளிகளில பயிலுகின் றனர். அவர்கள் முதிர்நத வயதிலுஙகூட புதிய ஆராய்ச்சி முறைகள, திட்டம பகுததாயதல், கணிப் பொறி முறைகளைக கறறல ஆகியவற்றைச செய் கினறனர்.

இரண்டாவது, பணியிலிருக்கும் பல இலட்சம பேர் பளளிப் பருவத்தில் கற்றுக கொள்ள வேணடிய அடிப்படைக் கலவியைக் கூட அவர்களின் குடுமபத தின வறுமையினால் கற்றுக் கொள்ள இயலாத நிலையில் உளளனர். அதன விளைவாகக் குறைநத ஊதியமும், சமூகததில குறைநத மதிப்பும ஏறபடு கினறன. அதோடு அவர்களுக்கெனறு அவர்கள நிறை வான வாழ்வை ஏற்படுத்திக் கொளள இயலவிலலை. ஆகவே, பள்ளிப் பருவத்தில் கலவியறிவு பெறத் தவ றியவர்களுக்கென்று கல்வி கற்க ஒருதனி ஏறபாடு செய்தல இன்றியமையாததாகிறது.

இன்றுள்ள கலவி முறையை நோக்கினால், மேலை நாட்டுக் கல்வி முறை புகுத்தப்பட்டபின் படித்து மேலாண்மை செலுத்துபவர்களுக்கும் பொது மக் களுக்கும் இடையே நீணட இடைவெளி உளளதைக் காணலாம். அந்த இடைவெளியால் கலவியறிவு பெறற மக்கள் என்றும் கலவியறிவு பெறாத மக்கள் என்றும இரண்டு பிரிவுகள் சமுதாயத்தில் ஏறபட் டன. மறு நிகழ்வுக் கல்விமுறை முறைசாாந்த கல்வி பெறாத மக்களின் மேனமைக்கான பயிறசியை அளிக் கின்றது. சுருங்கக் கூறின், மறுநிகழவுக் கலவி, கல்வி யறிவு இல்லாத வயது வந்தோர், பணியிலுளளோர், அனைத்து வயதிலும் உள்ளோர் ஆகிய மூன்று வகை யினருக்கும் தேவைப்படுகிறது.

மறுநிகழ்வுக் கல்வியின் அடிப்படைக் கருத்து பின்வருமாறு: கல்வி, கல்லூரிப் படிபபுடன நிறைவு விடுவதில்லை; கல்வி கற்க வயது வரமபு கிடை யாது; அனைத்தையும் அறிந்தவர் இலலை; வளா கத்தில் முழுநேரமும் தங்கிப படிகக இயலாமை என பது கறறலுக்குத் தடையிலலை; கறறலின இனறிய மையாமையை வயது வநதோா உணர்தல வேணடும

மறுநிகழ்வுக் கல்வி புகுத்தப்படுவதற்கான துறை கள். பணியிடைப் பயிறசி மூலம் தொழில நுடபம கறறோர், நிருவாகத திறமை பெறறோர், தொழிற சாலையிலும் அலுவலகததிலும பணிசெயவோர், தொழில அனுபவம வாயநதோா, வேலையிலலா இளைஞர் ஆகியோரின தொழில திறமைகளையும, தகுதிகளையும் மேலும் வளாததல, நகரத்திலுள்ள குடிசையிலும் கிராமபகுதியிலும வாழும மாணவா களுக்கும் பழங்குடி மாணவாகளுககும, வசதி குறைந தவர்களுக்கும் நலிவடைநதோருககும மறுநிகழவுக கல்வி மூலம் கல்வி நிகழச்சிககு ஏறபாடு செயது கல வியறிவை மேமபடுத்துதல்; போட்டித் தோவுககும், நுழைவுத தேர்வுககும ஆயத்தப படுதத பல மாதிரித தேர்வுகளை நடத்த ஏறபாடு செயதல; தன வேலை வாய்ப்பிறகும், தற்சார்பு நிலையை அடைவதறகும பல கல்வி நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஊக்குவித்தல்; சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், குறிபபாக நலிவடைந்தோருக்கும் தேவையின் அடிப்படையி லான கல்வி நிகழ்ச்சிகளை ஒருமுகபபடுத்திப பயிற்றுவித்தல்; மக்கள் தொகைக் கலவி, சட்டஅறிவு மக்களுக்கான அறிவியல் நிகழ்ச்சிகள, சுறறுப்புறச சூழற்கல்வி, கிராம வளர்சசி, அமைதிக கல்வி (Peace Education) போன்ற துறைகளில் போதிய பயிற்சியையும் விரிவாக்கக் கல்வியையும் ஏற்படுதது தல் ஆகியவை மறுநிகழ்வுக் கல்வி புகுத்துவதற்கான துறைகள் ஆகும். மறுநிகழ்வுக் கல்வி முறைகள் பின வருமாறு பலவகைப்படும்.

பெண்களுக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி பெண்களுக் காக அளிக்கப்படும் பெண்கள் மேம்பாட்டு மறு

நிகழ்வுக் கல்வியில், பலவாறான துறைகளில் (Areas), எடுத்துக்காட்டாகச் சமூக வளர்ச்சி (Social Development), செய்முறையுடன் கூடிய மனையியல் கல்வி (Practical Home Science-சத்துணவு, உடல் நல வாழ்வு, குழநதை வளர்ச்சி முதலியன), பொருளாதார வளர்சசி, சமகாலத்திய சமூகப்பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு ஆகிய துறைகளில், வகுப்புகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேணடும்.

ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் பின்தங்கியவர் ஆகியோருக்கான மறுநிகழவுக் கல்வி: மறுநிகழவுக் கல்வியின் மூலம் மேற்கூறிய வகுப்பினருககுப் போட்டித்தேர்வு, நுழைவுத் தேர்வு ஆகியவற்றிற்கான சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்புகள நடதத வேண்டிய இனறியமையாமை ஏற்படுகிறது பணியிலிருப்போருக்குத் தொழிற்கல்வியில் பயிறசியும், கல்வியும் அளித்தலின் மூலம் அவர்களின் வேலைத் திறமையை மிகுதியாக்க இயலும். சமூக நல அமைச்சகமும் இதன் இனறியமையாமையை உணாந்து ஏராளமான நலத் திட்டங்களை இப்பிரிவினருக்காகச் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

பணியாளர்களுக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி. பணியாளர்களுககு மறுநிகழவுக்கல்வி புகட்டுதலைஇரணடு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 1) எழுதப்படிக்கத் தெரியாத பணியாளர்களும், ஓரளவு படிக்கத் தெரிநத பணியாளர்களும், சமுதாயத்தில் உளள பணியாளர்களுள பாதிக்கு மேல் இந்தப் பிரிவினுள உள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாகத் தொழில் நுட்பத்தில் ஓரளவு பயிற்சி பெறற பணியாளர்கள, வீடு கட்டும் தொழில் செய்வோர், தச்சு வேலை செய்வோர், முடிதிருத்துவோர், பேருந்து ஓட்டுநர்கள, போக்குவரத்துப் பணியாளர்கள, மருத்துவப் பிரிவிலுளளோர், கடைநிலை ஊழியர்கள் போன்றோர் இப்பிரிவில அடங்குவர். அவர்களின கல்வி அறிவை வளர்க்க எவவித முயற்சியும எடுக்கப்படவில்லை. அது குறித்துத் தகுந்த ஆய்வுகள நடத்தி ஒவ்வொருவகையான பணியாளர்களின் தேவைகளையும் அறிநது, அவர்களுக்கு மறுநிகழவுக் கல்வி அளிப்பதன் மூலம் அவர்களின் சமூகம், பொருளாதாரம், பணபாடு ஆகிய வளர்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும

2) எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த பணியாளர்கள். அனைத்துவகை ஆசிரியர்கள், அலுவலகப் பணியாளர்கள், தொழிற கலவி பெற்றவர்கள, நிருவாகத்தினர் ஆகியோரின் தொழிலுக்குத் தேவையான புதிய திறமைகளை அறிநது, பயிற்சி வகுபபுகளை மறுநிகழவுக் கல்வி மூலம் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அலுவலர், தொழில் செய்வோருக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி: வளர்ந்து வரும் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்திற்கேறப, அலுவலர், தொழில செய்வோர் ஆகியோரின் தொழில் திறமைகளை வளர்பபதன மூலம, அவர்கள் ஊக்கம பெறறுப் புதிய கணடுபிடிபபுகளைச் சமுதாயத்தில நிகழ்த்துவதறகான சூழநிலையை ஏற்படுத்தலாம்.

பள்ளிப் படிப்பை இடையிலேயே நிறுத்தியவாகளுக்கும் வேலையில்லா இளைஞர்களுக்கும் மறுநிகழ்வுக் கல்வி· பளளிப் படிப்பை நிறுத்தியவர்களுககுக கலவி புகட்டுவதன மூலம் அவர்களைத் தேசிய வளாசசியில பங்கு கொளளச் செயயலாம். வேலையில்லா இளைஞாகளின் மனபபோககுகளை அறிநது அவர்கள தாமாகத தொழில் தொடஙகத் தேவையான தொழில திறமைகளைப் பயிற்றுவிககலாம் நலல திட்டமிடபபட்ட அறிவுரைகள மூலம், தொழில தொடங்குவதற்கான வழியையும் தொழில் திறமைகளையும வளர்தது கொளளுவதற்கான தகுநத பயிறசி வகுப்புகளை நடத்தி, அவாகளை ஊக்குவிக்கலாம.

நிறுவனங்களின் பொறுப்பில் உள்ள செயல அலுவலர்களுக்கான மறுநிகழ்வுக கல்வி அரசாஙகம், தனியாா நிறுவனம, சேவை நிறுவனம ஆகியவறறின பொறுப்பில உளள செயல் அலுவலர்களுககுப பயிறசி அளிததால அவாகள நிருவாகத்தில செமமையாகச் செயறபடுவதோடு தொழிலுககான திறமையையும் நனகு வளாததுககொளவா.

பிழைப்புக்காக இடம் பெயருவோருக்கான மறுநிகழ்வுக கல்வி· பிழைப்புககாக இடம் பெயருவோரும, குடிசை வாழ மக்களும், நலிவடைநதோரும் சமுதாயததில பெரும்பானமையினராக இருககினறனா. அவர்களின வாழ்வு மிகவும இரஙகத்தக்க நிலையில உளளது. அறியாமையால இடைததரகர்களின் மூலம் அவாகள சுரணடப்படுகினறனா. அவர்களின அறியாமையை நீககத தனிககவனம செலுதத வேணடும. அவர்களுககு அடிப்படைக கல்வி வழங்குவதோடு, உடலநல மேன்மை, தொழிலாளர் சட்டஙகள, சுறறுசசூழல், பொருளாதார வாயப்புகள சமுதாயவளர்சசிக்கான நலனகள் ஆகியவற்றில் அவர்கள நிறைநத அறிவைப் பெற வழிசெய்ய வேணடும்.

அனைத்து மக்களுக்கான சமுதாய வளாச்சிக கல்வி: புதிய நகர்ப்புற வாழவில ஏறபடும சில நிகழசசிகளால் ஒவவொரு தனி மனிதனும் பெறறோா நிலையிலும, உறவினா நிலையிலும, நகரவாசி நிலையிலும, நாட்டின குடிமகன எனற நிலையிலும, உலகத்தில் தான ஓர் அஙகத்தினன் எனற நிலையிலும் பல சிக்கல்களை எதிாநோககவேணடியுளளது. அதறகு மேல இயறகைச் சூழலைப் பாதுகாத்

தலும் இன்றியமையாததாகும். தனிச் சிறப்புக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் பயிற்சி அளித்து, அவர்களின் அறிவையும் திறமையையும் போதிய அளவு வளர்த்துச் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு உதவச் செய்யலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் குழந்தைக்கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டம், சுற்றுப்புறச் சூழல்கல்வி, சட்டக்கல்வி, தேசிய ஒருமைப்பாடு, உலகளாவிய சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய சிறந்த கல்வியறிவை அளித்தல் இக்கல்வித்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு கல்லூரியும், பல்கலைக்கழகமும் சமுதாய வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் துறைகளைத் தெரிந்தெடுத்து, அவற்றில் தகுந்த பயிற்சி அளித்து மக்களின் அறியாமையைப் போக்க முன்வர வேண்டும்.

கே.ஆ.

மறுபிறப்பு: நிலைபேறுடைய, அணு அளவினதெனக் கருதப்படும் உயிர், தான் செய்த வினைகளின் பயன்களைத் துய்த்துத் தீர்க்க ஒருடம்பிலிருந்து மற்றோர் உடம்பிற் புகுவதே மறுபிறப்பு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மறுபிறப்பு, வினைக் கோட்பாட்டின் தொடர் விளைவு ஆகும். பிறப்பிலேயே காணப்படும் வேறுபட்ட நிலைகளின் காரணம் பழவினைகளே ஆகும். பழவினைகள் பழைய பிறப்புகளை உள்ளடக்கியவை. செயல்கள் அனைத்தும் ஒரு பிறவியிலேயே பயன்களைத் தருவதில்லை. எனவே, வினைப்பயன்களின் மிகுதியை நுகர்தற் பொருட்டு மற்றொரு பிறப்பு இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையில்தான் ஒவ்வோர் உயிரும் தொடர்ச்சியான பிறப்பு இறப்புகளைப் பெறுகிறது. எவ்வாறு ஒருவன் பழுதுபட்ட உடைகளைக் களைந்து புதியனவற்றை அணிகிறானோ அவ்வாறே உயிரும் பழுதடைந்த உடம்பை அகற்றிவிட்டுப் புதிய உடலில் புகுகிறது. அவ்வாறு உயிரானது தொடர்ந்து பல உடல்களில் புகுவது சம்சாரம் அல்லது வாழ்க்கைச் சகடை என்று சொல்லப்படும். அனைத்து வினைச் சுற்றுகளும் நீங்கி உயிர் மீண்டும் இறைவனை உணர்கின்ற வீடு பேற்றினை அடையும் வரை இம்மறுபிறப்புகள் தொடரும் என்பது பல சமயங்களும் ஏற்கின்ற கருத்தாகும்.

உயிரானது நிலை பேறுடையது ஆதலின் அது அழிவதில்லை. உயிர் தங்கியுள்ள உடல் மட்டுமே இறப்பின்பொழுது அழிகிறது. ஓர் உடலைவிட்டு மற்றொரு உடலில் புகுவதை உயிரானது தன் மனம், நடத்தை ஆகியவற்றின் அடிப்படையான நுண்ணிய உடம்பினால் நடத்திக் கொள்கிறது. உயிர், மறுபிறப்பின் பொழுது பெறுகின்ற உடலும், அவ்வுடலில் நடத்தவுள்ள வாழ்க்கையும், அது தான் செய்துள்ள பழவினைகளின்படி அமையும். அதன்படி நல்வினைப் பயனுடைய உயிர் நல்ல பிறப்பையும், தீவினைப் பயனுடைய உயிர் தீய பிறப்பையும் பெறுகின்றன. பிருகதாரண்யக உபநிடதம் 'வினையின் தன்மை, அறிவின் நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே உயிர்கள் புழுவிலிருந்து மனிதநிலை வரையுள்ள பல்வகை இருப்புகளில் புகுகின்றன' என்று குறிப்பிடுகிறது. அவ்வகையில் இறப்பு என்பது புதிய வாழ்க்கைக்கு, புதிய பிறப்புக்கு ஒரு வழி எனப்படுகிறது.

பிறப்பு இறப்புச் சுழற்சியானது, உயிர் பழவினைகளை முழுமையாகத் துய்த்துத் தீர்த்த பின்னரும், சமயங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள வகையில் நெறிகளைப் பின்பற்றி அச்சமயங்கள் குறிப்பிடும் வீடுபேற்று நிலையினை அடைகின்ற வரைக்கும் தொடரும். வீடுபேற்று நிலையை உயிர் எய்தியவுடன் அது தன் நிலைபேற்றியல்பை உணர்ந்துவிடும், மீண்டும் பிறப்பு இறப்புச் சூழலுக்குத் திரும்பாது.

பி.ஆர் ந

துணை நூல்கள்:

லெட்சுமணன், கி., இந்திய தத்துவஞானம், பழனியப்பா பிரதர்சு, சென்னை, 1980

Mahadevan, T M P., Out Lines of Hinduism, Chetna, Bombay, 1977

மறுமதிப்பீடு-பணம்: மறுமதிப்பீடு என்னும் சொற்றொடர் ஏற்கெனவே உள்ள மதிப்பை மீண்டும் மறுதடவை மதிப்பிடுதல் என்ற விளக்கத்தைத் தருகிறது. பணத்தின் மறுமதிப்பீடு (Revaluation of Money) என்று குறிப்பிடும் போது, அது பணத்திற்கு உள்ளமதிப்பை மீண்டும் மதிப்பிடுதல் என்று பொருள்படும். பணத்தின் மதிப்பு அதன் அளிப்பாலும் அதற்கான தேவையாலும் நிருணயமாகிறது. பணத்திற்கு இருவித மதிப்புகள் உள்ளன. முதலாவது, உள்நாட்டில் உள்ள மதிப்பு. பணம் உள்நாட்டில் பண்டங்களையும் பணிகளையும் வாங்கப் பெரிதும் பயன்படுகிறது; மேலும் பல பணிகளையும் ஆற்றுகிறது. எனவே, பணத்தின் வாங்கும் திறனை (Purchasing Power) பணத்தின் உள்நாட்டுமதிப்பு என்பர். அம்மதிப்பு பிற நாடுகளிலிருந்து பண்டங்களையும் பணிகளையும்பெறுவதற்கும் பயன்படுகிறது. அதனைப் பன்னாட்டுப் பரிமாற்ற மதிப்பு என்பர். ஒவ்வொரு நாடும் பலதரப்பட்ட பண்டங்களையும், பணிகளையும் பிறநாடுகளிலிருந்து பெறுகிறது; பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது. அப்பண்டம், பணி ஆகியவற்றின் பரிமாற்ற அடிப்படையில் ஒரு நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி இருப்பு நிலை மாற்றமடைகிறது. அயல் வாணிகச் செலுத்து நிலை இருப்பை (Balance of Trade) உள்ளிட்ட அயல்நாட்டுச் செலுத்து

நிலை இருப்பில் (Balance of Payments) ஏற்படும் மாற்றங்களினால் ஒரு நாட்டிற்கு அயல் நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் துணையான நிலை (Favourable Balance of Payments) அல்லது கேடான நிலை (Unfavourable Balance of Payments) தோன்றலாம். அந் நிலையைச் சமன் செய்யப் பல முறைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது இயல்பு. அவற்றில் பணத்தின் அந்நியச் செலாவணி மதிப்பைக் குறைத்தல் (Devaluation of Currency) என்பதும், பணத்தின் அந்நியச் செலாவணி மதிப்பை மிகுதிப்படுத்தல் (Revaluation of Currency) என்பதும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பணத்தின் அந்நியச் செலாவணி மதிப்பை மிகுதிப் படுத்துவதையே பணத்தின் மதிப்பீடு என்னும் சொற்றொடர் குறிப்பிடுகிறது.

அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் கேடான நிலை இருந்தால், குறிப்பிட்டதொரு நாடு பிற நாடுகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பணத்தின் அளவு மிகுதியாக இருக்கிறது என்பது பொருள். அந்நிலையைத் தவிர்க்க மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளில் பணத்தின் அந்நியச் செலாவணி மதிப்பைக் குறைத்தல் என்பதும் ஒன்று. அதாவது அந்நியச் செலாவணி விகிதம் மிகுதியாகிறது. அந்நிலை அங்காடியில் உள்ள தேவை, அளிப்பின் அடிப்படையில் தோன்றும் போது பரிமாற்ற மதிப்புக்குறைவு(Exchange Depreciation)என்றும், அரசினால் கட்டாயமாகத் தோற்றுவிக்கப்படும்போது பரிமாற்ற மதிப்பைக் குறைத்தல் (Devaluation) என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்நிலையால் இறக்குமதிப் பண்டங்களுக்கான விலைகளில் ஏற்றமும் ஏற்றுமதிப் பண்டங்களுக்கான விலைகளில் சரிவும் ஏற்பட்டு இறக்குமதி குறைந்து ஏற்றுமதி மிகுதியாகும் நிலை தோன்றலாம். அதற்கு நேர் எதிர்மாறான நிலைகளைப் பணத்தின்மறு மதிப்பீடு (Revaluation) ஏற்படுத்தும். என்.எசு.பா.

துணை நூல்:

Mithani, D.M., Money, Banking & International Bank, Himalaya Publishing House, Bombay, 1984.

மறு விற்பனை விலை நிலைப்பாடு: உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு விலையை நிருணயம் செய்யும் முறையானது விற்பனை நடவடிக்கைகளில் மிக முக்கிய அமிசமாகும். விலை நிருணயம் செய்யும் முறை, உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும், மொத்த வணிகர்களுக்கும், சில்லறை வணிகர்களுக்கும், நுகர்வோர்களுக்கும் மிக இன்றியமையாததாகும். விலை நிருணய முறை, விற்பனையைப் பெருக்குவதற்கு மட்டுமல்லாமல் நாட்டின் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதது. விலையை நிருணயம் செய்யும் முறைகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் 'மறு விற்பனை விலை நிலைப் படுத்துதல்' (Resale Price Maintenance) என்னும் முறையும் ஒன்றாகும். அதன்படி, விற்பனையாளர்கள், பொருட்களை உற்பத்தியாளர்கள் குறிக்கும் விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும். இந்த முறையினால் நன்மைகளும் உள்ளன; அதே நேரத்தில் பல தீமைகளும் உள்ளன. எனவே, ஒருசிலர் இதை ஆதரிக்கிறார்கள்; வேறுசிலர் இதை எதிர்க்கிறார்கள். நன்மைகளைவிடத் தீமைகள் அதிகமாயிருப்பதால் அரசாங்கம் முற்றுரிமை வணிகக் கட்டுப்பாட்டு முறைச் சட்டத்தின்மூலம் இம்முறையைத் தடை செய்கிறது.

இலக்கணங்கள்: மறு விற்பனை விலை நிலைப் படுத்துதலைப் பற்றிப் பல பொருளியல் வல்லுநர்கள் பலவிதமான இலக்கணங்களைத் தந்துள்ளார்கள். அவர்களுள் ஒருவரின் கூற்றுப்படி 'மறு விற்பனை விலை நிலைப்பாடு' என்பது உற்பத்தியாளர்கள் பொருட்களைத் தாங்கள் நிருணயம் செய்த விலையிலேயே நுகர்வோருக்கு விற்க இடைத் தரகர்களைக் கட்டாயப்படுத்தும் முறையாகும். இந்திய அரசால் இயற்றப்பட்டுள்ள முற்றுரிமைக் கட்டுப்பாடு வணிக முறைச் சட்டம், 1969 (பிரிவு 33, உட்பிரிவு 2)-இன்படி மறு விற்பனை விலை நிலைப்படுத்தலானது உற்பத்தியாளர்களுக்கும், விற்பனை மூலம் பொருட்களைப் பெறும் விநியோகிப்பாளர்களுக்கும் இடையே விலையைப் பற்றிய ஓர் ஒப்பந்தமாகும். அதன்படி விநியோகிப்பாளர்கள், உற்பத்தியாளர்களால் நிருணயம் செய்யப்பட்ட விலையிலிருந்து குறைத்துப் பொருட்களை விற்பனை செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால் உற்பத்தியாளர்கள் தங்களின் பொருட்களுக்கு விலை நிருணயம் செய்யும்போது பொருட்களின் அடக்கச் செலவுகள், விநியோகிப்பாளர்களின் விற்பனைச் செலவுகள், அவர்களின் ஆதாயப் பங்கு, சில்லறை வணிகர்களின் போட்டி நிலைமை, பொருட்களின் விற்பனை அளவு (Turn Over) ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பொருளுக்கு உற்பத்தியாளரின் செலவு உரூ. 10/–, அவரது ஆதாயப் பங்கு உரூ. 3/-, வணிகர்களின் விநியோகச் செலவு உரூ. 5/-, அவர்களின் ஆதாயப் பங்கு உரூ. 2/ –, ஆக மொத்த அடக்கம் உரூ. 20/-. அதன்படி உற்பத்தியாளர்கள் பொருளின் விலையை உரூ. 20/-ஆகக் குறியிடுவார்கள். விநியோகிப்பாளர்களும் குறியிடப்பட்ட உரூ. 20/-க்குத்தான் விற்கவேண்டும்; ஆனால், அதிலிருந்து குறைத்து விற்கக்கூடாது.

செயற்படுத்தும் முறை. இசுடில், கண்டிப்பு(Still and Cundiff)ஆகியோர்கூற்றின்படி மறு விற்பனை விலை நிலைப்படுத்துதலை இரண்டு வழிகளில் செயற்படுத்த லாம். அவற்றில் ஒன்றின்படி உற்பத்தியாளர்கள் தங்களின நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொணட வணிகர் களைப பட்டியலில் குறிப்பிட்ட விலையில் பொருட் கலை விற்கக் கேட்டுககொள்ளலாம். இரணடாம் வழியின்படி அரசு, சட்டத்தின் மூலம் ஒரு விலைக் கொளகையை அமல் செய்யலாம். அவறறுள முதலில் கூறப்பட்ட முறையைப் பேரளவிலான உற்பத்தி யாளர்கள ஆதரிக்கிறார்கள. ஏனென்றால், அக் கொளகையைச் செயறபடுத்த ஒத்துழைப்புக் கொடுக் கும் விநியோகிபபாளர்களைத் தோநதெடுக்கும் உரிமை உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுககப்பட்டுள ளது.

முக்கிய இயல்புகள்: 1) இம்முறை பொருட்களுக்கு நிலையான விலை இருப்பதறகு உதவுகிறது. 2) இதனால் வணிகச் சமுதாயத்திலுள்ள நலிநத பிரிவினர் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். 3) நுகர்வோர் நியாயமான விலையில் பொருட்களைப் பெற இது வழிவகுக்கிறது குறிப்பாகப் பணவீக்கக் காலத்தில் இம் முறை நுகர்வோருக்கு ஒரு நறபேறாகும். 4) ஒரேமாதிரியான பொருட்களைக் கையாளுகினற உற்பத்தியாளர்களிடையே ஏற்படுகினற கழுத்தறுப் புப் போட்டியை இது தவிர்க்கிறது 5) நியாயமான வணிகக் கொள்கைகளுக்கு இது வழிவகுக்கிறது.

ஆய்வுக் கருத்துகள்: மறு விற்பனை விலை நிலைப்பாடு பறறிப் பலவிதமான கருத்துகள் நிலவு கின்றன. சிறிய சில்லறை வணிகர்களும், பெரிய சில்லறை வணிகர்களும் தங்களுக்கிடையே ஏற்படு கின்ற கழுத்தறுப்புப் போட்டியைத் தவிர்ப்பதாலும நிருணயம் செய்யபபட்ட விலையானது தஙகளின அதிக அளவிலான நடைமுறைச் செலவுகளை (Cost of Operation) ஈடு செய்வதாலும் இம்முறையை ஆதரிக்கிறார்கள. ஆனால், புதிய சில்லறை வணிகர் களும் திறமையற்ற சிலலறை வணிகர்களும் இதை ஆதரிக்கவில்லை.

மேலும், மொத்த வணிகர்களில் சிலர் அதிக அளவுப் பொருட்களை விற்பனை செய்யும் நோக்கத் தோடு விலையைக் குறைக்க இயலாத காரணத்தால் இதை எதிர்ககிறார்கள்.

குறைந்த விற்பனைச் செலவுகளைக் கொணட வணிகர்கள் அதன பலனை நுகர்வோருககு அளிக்க இந்த முறை தடையாகயிருப்பதால இதைப் பொருளி யல் நிபுணர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். மேலும, அவர் களின் கூற்றுப்படி இந்த முறையானது அதிக அளவு விநியோகச் செலவுகளைக் கொணட வணிகர்கள தொடர்ந்து வளர வழிவகுக்கிறது.

இறுதியாக, இம் முறையானது போட்டியைத் தவிர்ப்பதாலும், நிலையான விலைக்கு வழி வகுபப தாலும பொருள் உறபததியாளர்கள இம்முறையை ஆதரிககிறார்கள். மேலும், விலை நிலைப்படுத்துதல மூலம எதிர்கால வணிகக் கணிபபிற்கு இம்முறை உதவி செய்வதால் இதை உற்பததியாளர்களும் வரவேற்கிறார்கள.

மறு விறபனை விலை நிலைப்பாட்டிலுள்ள குறை பாடுகள் சமுதாயததிலுளள நுகாவோருக்கு விலையு யர்வு போனற பல பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துவதால் முறறுரிமைக குழுவானது இந்த முறையைத் தடை செய்யவேண்டும எனறு பரிந்துரை செயதுள்ளது. அதன்படி முற்றுரிமை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வணிக முறைச் சட்டம(Monopolies Restrictive Trade Practice Act, 1969), இநத முறையை அதன 39-வது பிரி வின்படி தடை செயகிறது ஆனால், இம் முறையைப் பினபறற விரும்பும் உறபத்தியாளர்கள முறைப்படி அரசிடமிருந்து அனுமதி பெறவேணடும் அனுமதி பெற விரும்புபவர்கள பல நிபநதனைகளுககுட்பட்ட வராவர். அதிலும குறிபபாக அனுமதி பெறற உற் பத்தியாளாகள ஒரு விலையைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால, அதைததான பினபறற வேணடும் எனறு விநியோகிபபோர்களைக் கட்டாயபபடுத்த முடி யாது. வி சி.

மறைஞான சம்பந்தர் இவா பெணணாகடத தில் தோன்றியவர் ஆதலின, கடநதை மறைஞான சமபந்தர் எனவும் வழஙகப பெற்றார் இவா மெய் கண்ட சந்தான பரமபரையில இரணடாமவராகிய அருணநதிசிவாசாரியாரின மாணவர் ஆவார். இவா சிறந்த அனுபவஞானி. இவர் நூல எதுவும் இயற றினாா எனத் தெரியவிலலை எனப பலர் கூறுவர். சதமணிக்கோவை என்ற நூலை இயறறினார் என ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கூறுவர். இவா மாணவாகள உமாபதி சிவாசாரியாரும் மச்சுச் செட்டியாா எனற அருள் நமச்சிவாயருமாவர். உமாபதி சிவம் பதினான காம் நூற்றாணடினராதலின இவரும் அக்காலத் தவரே எனக கொளளல் தகும. இவர் சாமவேதத் திற்குரிய பாா்ப்பன வகுபபில் பராசர கோத்திரததில் பிறந்தவர். வேதம, ஆகமஙகளில சிறந்து விளஙகி யமையால இவருக்கு மறைஞானசம்பநதர் எனப பெயர் ஏறபடலாயிற்று. இவர் தம் கடைசிக் காலத் தில் சிதமபரத்தில திருககளாஞ்சேரி எனனும் இடத்தை அடைந்து தஙகி நடராசரை வணஙகிக் கொணடிருநதார். ஒரு நாள நடராசருக்கு வழிபாடி யறறத் தில்லை மூவாயிரவருள் ஒருவராய உமாபதி

சிவம் என்ற தீட்சிதர் பல்லக்கில், பலர் பகல் தீவட்டி பிடித்து முன்னே செல்ல மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன் கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அதனை வீதியில் ஒரு திண்ணையிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த மறைஞான சம்பந்தர் 'பட்ட கட்டையில் பகற் குருடு செல்கிறது' என்று கூறினார். அதைச் செவியுற்ற உமாபதியார் பக்குவம் வாய்க்கப் பெற்றமையால் அறிவு விளக்கம் பெற்றுப் பல்லக்கிலிருந்து கீழே குதித்து மறைஞான சம்பந்தர் கால்களில் விழுந்து வணங்கித் தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். பட்ட கட்டை என்பதால் பல்லக்கையும் பகற் குருடு என்பதால் பகலில் தீவட்டி பிடித்துச் சென்றதையும் குறிப்பாய்ப் புலப்படுத்திய மறைஞான சம்பந்தர் உமாபதியாரை உடனே தம் சீடராக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; பல சோதனைகளை நடத்தினார். யாவற்றிலும் உமாபதியார் மறைஞான சம்பந்தரை விடாது பற்றிக்கொண்டே யிருந்தார். ஒரு சமயம் மறைஞான சம்பந்தர் சிதம்பரம் வீதியில் பாவு தோய்வதற்காக வைத்திருந்த கஞ்சியைத் தமக்குப் பருகக் கையிலூற்றுமாறு அங்குள்ள கைக்கோள மரபைச் சார்ந்த அம்மையாரிடம் வேண்டினார். அப்பெண்மணியும் கஞ்சியைக் கையிலூற்ற அது முழங்கை வழியாகச் சிறிது கீழே சிந்தியது. அவ்வாறு சிந்திய கஞ்சியை உமாபதிசிவம் ஏற்றுக் குடித்தாராம். பின்னரே தம் சீடரின் பக்குவ முதிர்ச்சி கண்டு அவருக்கு உபதேசம் செய்து ஆட்கொண்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. உமாபதி சிவாசாரியார் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கில் சித்தாந்த அட்டகம் எனக் கூறும் எட்டு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தலின் சீடரைக் கொண்டே குருவின் பெருமையை ஊகித்தறியலாம். இவர் ஆவணி மாதம் உத்திர நன்னாளில் முக்தியடைந்தார். இவர் சமாதி திருக்களாஞ்சேரியில் இப்பொழுதும் உள்ளது. திருக்களாஞ் செடியுடைய மகாதேவர் கோயிலும் இவர் சமாதி அருகில் உள்ளது. இப்போது இவர் சமாதி திருவாவடுதுறை ஆதீன ஆட்சிக்குள் வழிபாடு முதலியன நடத்தப் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகிறது. இரா.ச.

மறைஞான தேசிகர் என்பவர் சீர்காழிப் பகுதியைச் சார்ந்தவர். பார்ப்பன மரபினர். கண்ணுடைய வள்ளல்கள் அறுபத்து நால்வருள் இவர் ஆளவந்தார் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர். இவரைக் காழி மறைஞான தேசிகர் என்றும் மறைஞான சம்பந்தர் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவர் 'பரமத திமிர பானு' என்னும் நூலை இயற்றியவர்; தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியங்களில் துறைபோயவர்; வடமொழியிலும் சிறந்த வல்லுநர். இவர் 'பதி,பசு, பாசத்தொகை' என்னும் நூலுக்கு உரை எழுதியிருக்கிறார். மேலும், அருணந்தி சிவாசாரியார் இயற்றிய சிறந்த சைவ சித்தாந்த சாத்திரமாகிய சிவஞான சித்தியாருக்கு மறைஞான தேசிகர் உரை இயற்றியுள்ளார். இத்தேசிகர் உரை காண்டிகை உரையாகும். தருக்க பரிபாடையிலிருந்தும் வேறு பல அளவை நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டிச் சிறப்புற எழுதியிருக்கிறார். இவர் காலம் கி.பி.16 – ஆம் நூற்றாண்டென ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். சிவஞான சித்தியார் உரையாசிரியர்களுள் இவரே காலத்தால் முற்பட்ட உரையாசிரியர் என்பது தெரிகிறது. இரா.ச.

மறைமலையடிகள், '20-ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற புலவர்' என்று கா.சு. பிள்ளை அவர்களால் சிறப்பிக்கப் பெற்றவர். தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும்இவர் செய்த தொண்டுகள் மிகப் பல. பிற மொழிக் கலப்பால் தமிழ்மொழி அடைந்த கேடுகளைக் களையத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் இவரே. இவர் இந்தி மொழியைப் புகுத்தக் கண்டு எதிர்த்த ஏந்தல்; சைவ சமயத்தின் மாண்பை உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் நிலைநாட்டிய மேலோர்; 'துறைதோறும் துறைதோறும் துடித்தெழுந்து' தமிழ் மொழியில் நூல்கள் பல எழுதிய பேரறிஞர்; ஆராய்ச்சித்திறம் வல்ல அறிஞர்; சீர்திருத்த எண்ணம் கொண்ட செம்மல்; தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் வல்லுநர். இவர் வாழ்க்கை வரலாறு 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழக வரலாற்றோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

வரலாறு. வேதாசலம் என்ற இயற்பெயருடைய மறைமலையடிகள் நாகப்பட்டினத்துக்கு அருகில் உள்ள காடம்பாடி என்ற சிற்றூரில் 15.7.1876-இல் சொக்கநாதப் பிள்ளைக்கும் சின்னம்மாவிற்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது 8-ஆம் அகவையிலேயே தந்தையார் இறந்து விட்டதால், மதுரை நாயகம்பிள்ளை என்பவரின் அரவணைப்பில் இவர் வளர்ந்தார். நாகையில் வெசுலியன் மிசன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இவர் நான்காம் படிவம் வரையில் படித்தார்; பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, வெ.நாராயணசாமிப் பிள்ளையிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பயின்ற இவர், 20 அகவைக்குள்ளேயே எண்ணற்ற தமிழ் நூல்களை மனப்பாடம் செய்தார்: இளமைக் காலத்திலேயே'திராவிட மந்திரி','நீலலோசனி', 'பாசுகர ஞானோதயம்', 'இந்துமதாபிமானி','சச்சன இதழ்' முதலிய இதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதினார்;செ.எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை நடத்திய 'சித்தாந்ததீபிகை' என்ற தமிழ் இதழுக்கு கி.பி.1897–ஆம் ஆண்டு இதழாசிரியராக விளங்கினார்; சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் கி.பி.1898-ஆம் ஆண்டில் தமிழாசிரியராகச் சேர்ந்தார்; 'ஞானசாகரம்' என்ற இதழை 1902-இல

மறைமலையடிகள

தொடஙகினார். இவர் சிறப்பையறிந்த பாண்டித் துரை தேவர் இவரை மதுரைத் தமிழ்ச் சஙகப் புல வராக 1904-இல அமாத்தினார். 'சைவ சிததாந்த மகாசமாசம்' எனற சமய அமைப்பு இவரால் 1905 -இல் நிறுவப்பட்டது. இவர் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரித தமிழப் பேராசிரியர் பதவியிலிருந்து 1911-இல் விலகினார்; சென்னைக்கு அருகில் உளள பல்லாவரத்தில் 'பொது நிலைக் கழகம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்திக் காவி உடை அணியும் வழக் கத்தை மேற்கொண்டார். இவர் 1913-இல வடநாட் டிற்கும் 1914-இல் கொழும்பிற்கும் சென்று சொற் பொழிவுகள நிகழ்த்தினார்; தனித்தமிழில் 19!6 – ஆம் ஆண்டு முதல் நாட்டம் கொண்டு, அதனை ஓர் இயக் கமாகவே வளாக்கப் பாடுபட்டார்; யாழ்ப்பாணத்தில் 1921-இல் சொற்பொழிவுகள நிகழ்த்தினார். செனனை மரக்கறி உணவுசசங்க ஆணடு விழாவில 1928-இல் உருக்குமணி அருணடேல் சொறபொழிவாற்ற, இவர் தலைமை தாங்கினார். இவர் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் 1929-ஆம ஆண்டு நடந்த சைவர் மாநாட்டில ஆறு நாளகளிலும் தலைவராக இருநது சொறபொழிவாறறி னார். செனனை மாகாணத தமிழர் மாநாட்டுக்கு 1932-ஆம் ஆணடு தலைமை ஏற்றுத் தமிழப்புலவர்கள குறித்துச் சொற்பொழிவாறறினார்; சென்னை கோகலேமணடபத்தில தமிழ நாட்டில் இநதி புகுத்தப் படுவதை எதிர்த்து நடந்த கூட்டத்திற்கு 1937-இல தலைமை தாங்கினாா. பின்னர்ச் சென்னைக் கடற் கரையில் அரசியல் தலைவர்கள பலர் கலந்து கொண்ட இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்திறகு இவரே தலைமை தாங்கி உரையாற்றினாா. இவர் 1940-இல அனைத திந்தியத் தமிழர் மத மாநாட்டிற்கும, 1943-இல அண்ணாமலைப் பலகலைக்கழகத்தில் நடநத கூட்டத திறகும் தலைமை தாஙகிச சொறபொழிவாற்றிவார், பளளததூரில 1947-இல நாடு விடுதலையடைநததைப பாராட்டும் கூட்டத்தில கலந்து கொணடார்; செனனை புனித மேரி மணடபததில 1948 – இல நடந்த இநதி எதிாப்புக் கூட்டத்திற்குத தலைமை தாஙகிச் சிறப்புரையாற்றினாா.

நூல்கள: இவர் அறிவியல, கதை, நாடகம கட்டுரை, சமயம, ஆராயச்சி ஆகிய பலவேறு துறை களில் பல நூலகளை எழுதியுள்ளாா. 'பொருநதும உணவும் பொருநதா உணவும்' எனற இவர் நூல அறி வியல அடிபபடையிலும, சமய அடிப்படையிலும சைவ உணவின சிறபபை ஆராயநது நிலைநாட்டு கிறது. 'தொலைவிலுணர்தல்' எனபது ஐமபுலனுக் கும் எட்டாத தொலைவிலுளள பொருட்களையும், உயிர்களையும் உளளததால உணரும ஒருவகைக கலையை உலகியல நிகழசசி கொணடு விளககும ஒரு நூல் ஆகும். 'மககள நூறாணடு உயிா வாழககை' எனபது நீணட நாள உயிா வாழவதறகுக் கடைப பிடிக்க வேணடிய செயலமுறைகளை விளக்குகிறது தமிழ், ஆஙகிலம, வடமொழி ஆகிய மொழிகளில எழுதப்பட்டுளள பலவேறு அறிஞர்களின கருதது கள் அதில் இடம் பெறறுளளன. இவரே வாழ்க கையில் கடைபபிடிததுப் பாாதது அறிநத உணமை கள் பல அந்நூலில கூறப்பட்டுளளன. 'யோக நித் திரை அலலது அறிதுயில' எனபது இவர் சிவராச யோகப் பயிறசி பெற்றபின எழுதிய நூலாகும் அறிதுயில வாயிலாக நோய் நீககலாம, எதிர் காலத்தை உணரலாம எனபன அதில குறிபபிடப பட்டுளளன. 'இறநத பின இருககும நிலை' எனபது ஆவிகளைப பற்றிய ஆராயசசி நூல. உலகததில நடந்த நிகழசசிகளை அடிபபடையாகக கொணடு அது எழுதப்பட்டுளளது. 'மனிதவசியம அலலது மனக்கவாசசி' எனபது இம்மை மறுமை வாழக்கை களில இன்பததை உறுதி செயவதறகுரிய வழிமுறை களைப் பரிநதுரைககும் ஒரு நூல.

'குமுதவல்லி அல்லது நாக நாட்டரசி' எனற நூல இரெய்னால்ட்சு என்பவர் ஆங்கிலததில எழுதிய 'இலைலா' எனற கதையைத தழுவி எழுதப்பட்டது. 'கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்' எனற நூல் சாதிக கட்டுப்பாடுகளால் கெட்டு வநத தமிழ நாட்டில், சாதி வேற்றுமைகளைத தாண்டிக் காதல் திருமணங கள் நிகழ வேண்டும் என்ற சீர்திருத்தக் கருத்தை வற்புறுத்தும் புதினமாகும்.

இவர் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்த 'சாகுநதலம்' என்ற நூலும் அநநாடகத்தைப் பற்றிய

சாகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சி' என்ற திறனாய்வு நூலும் இவர் மொழிபெயர்ப்புத் திறமைக்கும், திறனாய்வுப் புலமைக்கும் தக்க சான்றுகளாம். இவர் எழுதிய இறுதி நூலாகிய 'அம்பிகாபதி அமராவதி' என்ற நூல் நாடக இலக்கணங்கள் பொருந்த நன்கு எழுதப் பெற்ற சிறந்த நாடகநூல். தமிழில் நாடகம் எழுத வருவார்க்கு ஒரு முன்னோடி நூல் அது எனலாம்.

இவர் எழுதிய 'சிந்தனைக் கட்டுரைகள்' என்பது ஆங்கிலத்தில் அடிசன் என்பவர் எழுதிய கட்டுரை களைத் தழுவி எழுதிய கட்டுரைத் தொகுப்பாகும். 'அறிவுரைக் கொத்து' என்ற நூலில் சமயத் தொடர் பாகவும், தமிழ்மொழித் தொடர்பாகவும் கட்டுரை கள் உள்ளன. 'சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்' என்ற நூல் சிறுவர்களுக்கேற்ற நடையில் அறிவு புகட்டும் கட்டுரைகளும், கதைகளும் கொண்டது. 'அறிவுரைக் கோவை' (உரைமணிக்கோவை), 'மறைமலையடிகள் கருத்தோவியம்' ஆகிய நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. 'சோமசுந்தர நாயகர் வரலாறு' என்பது இவர் ஆசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்கும் நூல். 'சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம்' என்ற செய்யுள் நூல் இவர் ஆசிரியர் இறந்தபின் இவர் இரங்கிப் பாடிய கையறு நிலைப்பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். அது நடைச்சிறப்பு மிக்க நூல் என அறிஞர் பாராட்டுவர்.

'திருவொற்றியூர் முருகன் மும்மணிக்கோவை' கொடிய நோய் நீங்க முருகப் பெருமான் திருவருள் வேண்டி இயற்றிய செய்யுள் நூல். அதன் நடை சங்கப் புலவர் நடை என அறிஞர்களால் பாராட்டப் பெற்றது. 'சைவசித்தாந்த ஞானபோதம்' என்ற நூல் சைவ சமய சித்தாந்தக் கருத்துகளை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும்படி எளிய உரை நடையில் எழு தப்பட்டது. 'அம்பலவாணர் திருக்கூத்தின் உண்மை' என்ற நூலில் உயிர்கள், இறைவன், மாயை ஆகிய வற்றின் இயல்புகளைச் சுட்டி, இறைவன் உயிர்களின் அகத்தில் ஆடல் புரிவது சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

'சைவ சமயத்தின் நெருக்கடியான நிலை' என்ற நூலில், சைவ சமயத்தில் புகுந்த போலிக் கோட் பாடுகளாலும், அப்போலிக் கோட்பாடுகளை அடிப் படையாகக் கொண்டு பழித்துரைப்பவர்களாலும், சைவ சமயத்திற்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியான நிலைமை சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது. 'திருவாசக விரிவுரை' என்ற நூல் முதல் நான்கு அகவல்களுக்கு மட்டும் எழுதப்பட்ட சிறந்த உரை நூல். அது சமய அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்ட நூலாகும். 'சிவ ஞானபோத ஆராய்ச்சி' என்ற நூல் தன் பெயருக் கேற்பச் சிவஞான போதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சமயக் கருத்துகளை ஆராய்கிறது. 'தமிழர் மதம்' என்ற நூல் இவருடைய நாற்பதாண்டுக் காலச் சமய ஆராய்ச்சியின் முடிபுகளைக் கொண்டது. 'கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா' என்ற நூலில் சைவ சமயக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறான போலிப் புராணக் கதைகள் மறுக்கப்பட்டு, சைவ சமய உண்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம்' என்ற நூல் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவற் றின் அடிப்படையில் சைவசமயம் தமிழ்நாட்டுக்குரி யது என்பதை உறுதிப் படுத்துகிறது. 'சாதி வேற்று மையும் போலிச் சைவரும்' என்ற நூல் சாதி வேற்றுமை பாராட்டக் கூடாது என்பதைத் தொல்லா சிரியர் கருத்தின் வழி நிலை நாட்டும் சீர்திருத்த நூல். 'பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும்' என்ற நூலில் இந்தியாவின் பழங்குடிகள் தமிழரே என்பது நிலை நாட்டப் பெற்று, ஆரியர் வருகையால் ஏற் பட்ட மாற்றங்கள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. 'வேளாளர் நாகரிகம்' என்ற நூல், வேளாளரைச் சூத்திரர் எனத் தாழ்த்திக் கூறியதற்கு மறுப்பாக வேளாளரின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப எழுதப் பட் டது. அந்நூலுள் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளிலுள்ள நூல்களின் அடிப்படையில் வேளா ளர் நாகரிகம் உயர்ந்தது என நிலைநாட்டப்பட்டுள் ளது.

இவர் எழுதிய 'மாணிக்க வாசகர் வரலாறும் காலமும்' என்ற நூல் தமிழ் ஆராய்ச்சி உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்ததாகும். முடிபு கருத்து வேறு பாட்டிற்கிடமானது என்றாலும், ஆராய்ச்சி மேற் கொள்வார்க்குத் தக்க வழிகாட்டி அந்நூல் எனலாம். தமிழ்நாட்டு இலக்கிய வரலாற்றையும், பண்பாட்டு வரலாற்றையும் பல கோணங்களில் தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் அந்நூலில் இவர் ஆராய்ந்துள்ளார். 'முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை' மாணவர்களைக் கருத்திற்கொண்டு எழுதப் பெற்றது. நச்சினார்க் கினியர் கருத்து மறுக்கப்பட்டு நேரடியான கருத்து அந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை' மாணவர்களின் வேண்டுகோளுக் கேற்ப வெளிப்படுத்தப்பட்ட நூல். தமிழ்ப்பழம் பெரும் நூல்களை ஆராயும் போக்கை விளக்கும் திறனாய்வு நெறிகள் அடங்கிய நூல் அது. 'இந்தி பொது மொழியா?' என்ற நூலில் இந்தி மொழி பொது மொழியாகும் தகுதியற்றது என்ற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டுத் தமிழே இந்தியாவின் பொது மொழியாகத் தக்கது என்ற கருத்து நிலைநாட்டப் பட்டுள்ளது. அந்த நூல் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. 'முற்காலப் பிற்காலத் தமிழ்ப் புலவோர்' என்ற நூல் தமிழ்நாட்டின் புலவர்களைப் பற்றி

எழுதப்பட்ட நூல். முதற் குறள் வாத நிவாரணம், மாணிக்கவாசகர் வரலாறு ஆகியனவும் இவரால் எழுதப்பட்ட நூல்கள ஆகும் சைவசித்தாந்தம் பற்றி ஆங்கிலத்தில நூல் எழுதியுள்ளார் (The Saiva Siddhanta as a Philosophy of Practical Knowledge). இவர் கி.பி 1950-ஆம் ஆணடு தம் 75-ஆம் அசவையில் காலமானார். க.மு.

துணை நூல்கள்:

அரசு, புலவர்., மறைமலையடிகள், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழக வெளியீடு, சென்னை, 1951.

அழகரடிகள், மறைமலையடிகளார் வரலாற்று மாட்சி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977.

மறைமுக வரிகள்: மறைமுக வரி என்பது ஒரு பொருளின் உற்பத்தியாளர் அல்லது, இறககுமதியாளர் அல்லது விற்பவர் முதலில வரியைக கட்டிவிட்டு, பினனர் அதனை நுகர்வோருக்கு மாறறிவிடுவதாகும. வரியை யார்கட்டவேணடுமெனறு எதிரபாரககிறோமோ அவரிடமிருநது அவ் வரி வசூலிககபபட்டால் அது நோமுக வரியாகும (Direct Tax). ஆனால், மறைமுக வரி (Indirect Tax) என்பது ஒருவர்மீது, வரி விதிக்கப்பட்டு, அவர் அவவிழப்பை ஈடு செய்வதற்காகப பிறரிடமிருந்து தணடல் செய்து கொள்வதாகும். வருமானத்தினமீது விதிக்கப்படும் வரிகள யாவும் நேர்முக வரிகள எனவும், செலவின்மீது விதிக்கப்படுபவை யாவும் மறைமுக வரிகள எனவும் கொள்ளலாம். செய்பொருள் வரி (Commodity Tax), ஏற்றுமதி வரி (Export Duty), இறககுமதி வரி (Import Duty), விற்பனைவரி (Sales Tax) போனறவை மறைமுக வரிகளுக்கான மேற்கோளகளாகும்.

நன்மைகள்: மறைமுக வரி பொருளின விலையோடு சேர்ந்திருப்பதால் வரிப்பளுவை நுகர்வோர் உணரும் வாயப்பிலலை. இவ வரிகள் கொஞ்சம கொஞ்சமாகச் செலுத்தப்படுவதாலும, செலுத்துவதறகான கால இடைவெளி மிகுதியாக இருபபதாலும், வரி செலுத்துவோருக்கு இவை ஏற்றனவாக உளளன. அரசிற்கும் இவ் வரிமுறை ஏற்றதாகும்.

பொருட்களின் விலைகளில் மறைமுக வரிகள சேர்ந்திருப்பதால் நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்கும் போது வரிகளைக் கட்டியே ஆகவேணடும. வரி ஏய்ப்புக்கு வாய்ப்பிலலை. என்றாலும், பொய்கககணக்கு, கள்ளக்கடத்தல ஆகியவை மூலம் மறைமுகவரிகளைக் கட்டாமல் தவிர்த்து அரசை ஏமாறற வாயப்புணடு.

குறைந்த வருமானம் உடையவர்கள நோமுக வரிவிதிப்பு வரம்புக்கு உட்படாததால் மறைமுக வரி வாயிலாக அவர்களும் அரசின் நிதித் தேவையை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு பெறச் செய்ய இயலும். சமூகத்திற்குத் தீஙகு பயக்கும் பொருட்களின மீது கடுமையான மறைமுக வரி விதிப்பதன்மூலம் அவற றின் நுகர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆடம்பரப் பொருட்களின்மீது உயர்ந்த வீதத்தில வரிவிதிப்பதன மூலம் மறைமுக வரிகளை வளர்வீத வரியாக மாறற முடியும்.

குறைபாடுகள்: எவ்வித வேற்றுமையுமினறி மறைமுக வரிகள யாவர்மீதும் விதிக்கப்படுவதால இவை நியாயமற்றவை எனக் கருத இடமுணடு. நுகர்வுப் பொருட்கள்மீது வரி விதிக்கும்போது செல்வந்தர்களைக் காட்டிலும் ஏழைகளே வரிப்பளுவை மிகுதியாகச் சுமக்க நேரிடுகிறது.

மறைமுக வரி மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் நிலையானதாக இருபபதிலலை குறிப்பாக நெகிழ்வான தேவையுடைய பொருட்களின்மீது வரிகள விதிக்கப் பட்டால அப் பொருட்களின விறபனை பெருமளவு பாதிககப்படும்

வரிப்பளுவை நேரடியாக உணர வாயப்பிலலாததால் பொதுப் பணம் எவ்வாறு செலவு செயயப்படுகிறது என அறிநதுகொள்வதில வரி செலுத்துவோர் அக்கறை செலுத்துவதில்லை

மறைமுக வரிகளைத்தணடல் செய்ய ஆகும் செலவு மிகுதியாகவே இருக்கும். மிகுதியான அளவில விதிககப்படும் மறைமுக வரிகள பொருட்களின உறபததியைத் தடை செய்யக்கூடும

விளைவுகள்: முதலாவதாக, பொருட்களின மீது விதிக்கப்படும வரிகளின விளைவாகத தனியார் துறையிலிருநது பொதுத்துறைககு வளங்கள திருப்பி விடப்படும். நுகர்வுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களிலிருந்து மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும தொழிலகளுக்கு உறபத்திக காரணிகள திருப்பி விடப்படும். ஆடமபரப் பொருட்கள, இன்றியமையாமையிலலாத பொருட்கள ஆகியவற றின் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள், மூலதனப் பொருட்களுக்கு அளிக்கப்படும வரி விலக்கு ஆகியவை அவவித விளைவுகளை ஏறபடுத்தலாம. இறக்குமதிப் பொருட்களுக்குள்ள தேவையைக குறைத்து உளநாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களுககான தேவையைப் பெருக்கவும் மறைமுக வரிகள் பயன்படும. இறக்குமதி வரிவிதிப்பின் மூலம் அதனைச சாதிக்க முடியும்.

பொருட்களின மீது விதிககப்படும் வரியினால் விலை உயர, அவற்றிற்கான தேவை குறையும். அதன விளைவாக வரிவிதிப்புக்குளளான பொருட்களின உற்பத்தியில் ஈடுபடும் உற்பத்திக் காரணிகள வேறு

பொருட்களின உறபத்திக்காக மாற்றிவிடப்படும். இதனால தேவை, அளிப்பு ஆகியவை பாதிக்கப்படும். இமமாறறஙகளால் பொருளாதார அமைபபு முழு வதுமே பாதிககபபடலாம்.

பின்தங்கிய/முன்னேறும் பொருளாதாரத்தில் மறை முக வரியின் பங்கு: பினதஙகிய நாடுகளில் நாட்டு மக்களின் வருவாயும், வாழக்கைத்தரமும் மிகக் குறைந்த நிலையில இருப்பதால் நேர்முக வரி யிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைவிட அரசு மறை முக வரியிலிருநது கிடைக்கும் வருவாயையே நமபி யிருக்க வேணடியுளளது.

குறைநத வருவாயுடையவர்களின் நுகர்வுச் செலவு அவர்கள் வருமானம உயரும் அளவைப் பொறுத்து மிகுதியாகும இவவாறு மிகுதியாகும் நுகர்வுச் செலவைக் கட்டுப்படுத்தாவிடில மிகுதியாக உறபத்தியாகும் பொருட்கள் எல்லாம் நுகர்வுக்காகப் பயனபடுத்தப்பட்டு எதிர்கால மூலதன ஆக்கததைப் பாதிக்கும். எனவே பொருட்களுக்கு விதிக்கப்படும் மறைமுக வரிகளினமூலம அப்போக்கைத் தடுத்து நிறுதத மூலதன ஆக்கத்துக்கு வழி வகுக்கலாம். மேலும், வேளாண்மைத் துறையிலுள்ள மிகுதியைத் தொழில் துறைக்கு மாறறுவதறகும் மறைமுக வரிகள உதவும்.

நாட்டின பொதுத்துறைக்குத் தேவையான முதலீட்டைப் பெற மறைமுக வரிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. நுகாவுச் செலவைக் கட்டுப்படுதத வும், சேமிபபு வீதத்தைப் பெருக்கவும் இவ்வரிகள பயன்படும. இதனால நாட்டில் முதலீட்டு வீதம் உயர வாய்ப்புளளது. தவிர பகட்டுப் பொருட்கள் மீதுவளர்வீத வரியும், இனறியமையாத பொருட்கள் மீது குறைநத வரியும் விதிப்பதன்மூலம் சமத்துவத் தைக் கொணடு வரலாம. அரசின முக்கியமான பணிகளுக்குத் தேவையான நிதியைத் திரடடப் பெரும்பானமை மக்கள நுகரும பொருட்கள் மீது வரி விதிப்பது நியாயந்தான் என்றும, பொருளா தார வளர்ச்சியில் பின்தங்கியுள்ள நாடுகளில மறை முக வரிவிதிப்பின் மூலமே பெருமளவு வருவாய் திரட்ட வாய்பபுளளது எனறும கருதப்படுகின்றன.

எஸ.வே.

துணை நூல்கள்:

Metha, J K , Public Fınance, Kıtab Mahal, Allahabad, 1973.

Sıngh,S K., Public Fınance in Developed and Developıng Countrıes, S Chand & Company Ltd., New Delhi, 1982.

Subrata Ganguly, Public Finance, Navabharat Publishers, Calcutta, 1977.

Vasudevan, K , Publıc Finance, Progressive Co-operatıon Pvt. Ltd., Bombay, 1974.

***மன்காட்டன்*,** அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கு மாநிலத்தின் தென்கிழக்கில் நியூயார்க்கு நகரைச் சேர்ந்ததும் நகராணமைச சலுகைகள் பெற்றதுமான ஒரு தீவு ஆகும். இது பேருராக விளங்குகிறது. மன் காட்டன (Manhattan) தீவைச் சுற்றி மேறகில் அட் சன (Hudson) ஆறும், கிழக்கில் ஈசுட்டு ஆறும் (Rıver East), தெற்கில நியூயார்க்கு விரிகுடாவும், வடக்கில் ஆர்லேம் (Harlem) ஆறும் அமைந்து இதற்கு எல்லைகளாக உள்ளன.

இநநிலப்பகுதி நியூசெர்சி மாநிலத்துடனும் மற்ற பேரூர்களுடனும் பல பாலங்கள், சுருங்கைகள,

மன்காட்டன நறைய

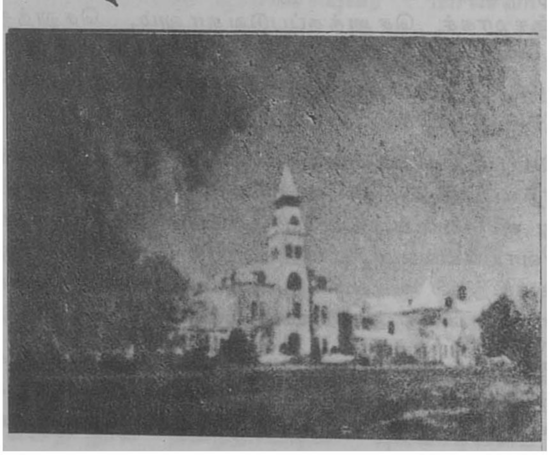

(Tunnnels) படகுப் பயணப் பாதைகள் முதலியன மூலம் இணைக்கப்படுகிறது. நியூயார்க்கு நகரின் வாணிக மையமாகவும் பண்பாட்டு மையமாகவும் மன்காட்டன் திகழ்கிறது. அந்நகருக்கே இது பெருமை அளித்து வருகிறது.

வரலாறு: முன்பு செவ்விந்தியர்கள் இங்கே தங்கியிருந்தனர். தச்சு மேற்கு இந்தியக் குழுமத்தினைச் (Dutch West India Company) சேர்ந்த பீட்டர் மினிட்டு (Peter Minuit) என்பவர் ஏறத்தாழ 24 தாலர் பெறுமானமுள்ள வாணிகப் பொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு, இந்தியர்களிடமிருந்து மன்காட்டன் தீவை வாங்கினார். இத்தீவின் முனையில் ஒரு பட்டினம் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. அதன் பெயர் நியூ ஆம்சுடர்டேம் (New Amsterdam). தச்சுக்காரர் அப்பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தமை வரை,இந் நகரே 'புதிய நெதர்லாந்து' (New Netherlands) எனப்படும் தச்சுக் குடியேற்றத்தின் தலைநகராக இருந்தது. ஆங்கிலேயர் இந்நகரை, கி.பி. 1664-ஆம் ஆண்டில கைப்பற்றிக் கொணடு அதற்கு நியூயார்க்கு எனப் பெயரிட்டனர். சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியடைந்துவந்த இந்நகரம் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டில் பெரிய நியூயார்க்குப் பட்டயத்தின்படி (The Greater New York Charter) நியூயார்க்கு நகரின் ஐம்பெரும் சிறப்புப் பேரூர்களுள் ஒன்றாக அறிவிக்கப்பட்டது. நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை இதன் தலைவர் (President) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இதன் மக்கள் தொகை 14,27,533 (1980).

மன்காட்டன்[2], அமெரிக்க மாநிலங்களுள் ஒன்றான கான்சாசின் வடகிழக்குப்பகுதியில் உள்ள ஒரு நகரம். பெரிய நீல ஆறும் (Big Blue), கான்சாசு ஆறும் கூடுமிடத்தில் இது உளளது. இது கி.பி. 1857 – ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. சுற்றியுள்ள வேளாண்மைப் பகுதிக்கு இது ஒரு மையமாக விளங்குகிறது. பலவகையான ஆடைகள் இங்குத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. மன்காட்டனின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு கி.பி. 1863-ஆம் ஆணடில் நிறுவப்பட்ட கான்சாசு மாநிலப் பல்கலைக் கழகம் துணையாக உள்ளது. இதன்மக்கள் தொகை 33,600 (1980).

மன்காட்டன் கடற்கரை: இது அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் தெற்கில் உள்ள ஒரு நகரம். மன்காட்டன் கடற்கரை நகரம் (Manhattan Beach) சாந்தா-மோனிகா விரிகுடாவில(Santa Monica Bay) உளளது. இது 1912-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. எண்ணைச் சுத்திகரிப்பு ஆலையும், வேறு சில தொழிற்சாலைகளும் இங்குள்ளன. இங்குச் செய்யப்படும் முக்கிய பொருட்களாவன வானவூர்திகள். ஏவுகணைக் கருவிகள், மின்சார சாதனப் பொருட்கள், பானை வகைகள் முதலியனவாகும்.

தெ.பா.

மன்சப்தாரி முறை: பேரரசர் அக்பரால் பாரசீக நாட்டு முறையைப் பின்பற்றி இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்டு, மொகலாயரின் ஆட்சிக்காலம வரை நீடித்த உள்நாட்டுப்படை நிருவாக அமைப்பிற்கு மன்சப்தாரி முறை (Mansabdari System)என்பது பெயர். 'மன்சப்' என்னும் சொல் அரசாங்கப் பதவியை அல்லது நிலையை (Rank) அலலது ஒரு வகுப்பைக் (Class) குறிப்பதாகும். அதனைப பெறறிருந்தவர் மன்சப்தார் எனப்பட்டார். அவர் கடமை, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு படையை வைத்திருந்து, அரசர் வேண்டும்பொழுது கொடுத்து உதவுவதுடன், உள்நாட்டு நிருவாகத்தில் அவர் குறிப்பிடும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதுமாகும். மொகலாயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், துருக்கியர் பாரசீகர், ஐரோப்பியர், இந்தியர் ஆகியோர் இப்பதவியைப் பெற்றிருந்தனா. இந்துக்களில் ஒரு சிலரே இப்பதவியைப் பெற்றனர். அவா களுள் பெரும்பான்மையினர் இராசபுத்திரர் ஆவா. இம்முறையில் மன்சப்தார் பதவியானது பாரமபரியமாக தந்தைக்குப் பின் தனையன் என, அளிக்கபபடவில்லை.

பிரிவுகள்:மனசப்தார்கள அவர்கள நிலைக்கு ஏற்ப மூன்று வகையினராகப் பிரிக்கப்பட்டனா.அவருள 10-லிருநது 400 வரை உள்ளவர்கள் மனசப்தார் எனற பொதுப் பெயராலேயே அழைககப்பட்டனர். 500 – லிருந்து 2500 வரையிலான நிலையைப் பெற்றிருந்தவரைஉம்ரா (Umra) எனக் குறிப்பிட்டனர். அதறகு மேற்பட்ட நிலையை அடைந்திருந்தவர் உம்ரா -இ-ஆசம் (Umra - i - Azam) என்னும பெயரால் கூறப்பட்டாா. இசசொல்லுக்குப் 'பெருஞ்செல்வா' எனபது பொருளாகும.

ஒவவொரு மன்சப்தாரும் சட் (Zat), சாவர் (Sawar) என்னும் இரு நிலைகளைப் பெற்றிருந்தாா. அதன் அடிப்படையில், அவர்கள சடநிலையும் சாவர் நிலையும் சமமாக உளளவர்; சட்நிலையில் பாதிக்கு மேற்பட்ட சாவர் நிலையை உடையவா; சட்நிலையில பாதிக்குக்குறைவான சாவர் நிலையைப் பெற்றவர் என மூன்று வகையினராகப் பிரிக்கப்பட்டனர்.

அக்பர், 10-லிருந்து 10,000 வரையிலான நிலையைப் பெற்றிருந்த இவவலுவலர்களை 33 வகையினராகப் பிரித்தார். அவர் காலத்தில் சாதாரண அலுவலருக்கு 5000 வரையிலுமுளள நிலைகளே அளிக்கப்பட்டன. அதற்கு மேற்பட்ட பெரும்பதவிகள், 7,000 முதல் 10,000 வரையிலான, அரச குடும்பத்தின

ருக்கே வழங்கப்பட்டன. அவருக்குப்பின் வந்தவர்கள் அப்பதவிகளைத் தங்கள் விருப்பம்போல் மற்றவர் களுக்கும் கொடுத்தனர்.

தேர்ந்தெடுத்தல்: மன்சப்தார் ஒருவரைத் தேர்ந் தெடுப்பது, பயிற்சி அளிப்பது, பதவி உயர்வு கொடுப் பது, வேலையை விட்டு நீக்குவது ஆகிய அனைத்தை யும் பேரரசரே செய்துவந்தார். அப்பதவியினைப் பெற விரும்புவோர் அரசவையில் சிறப்பான நிலை யில் இருந்த ஒருவரால் அரசருக்கு அறிமுகப் படுத் தப்பட்டார். அரசர் விரும்பினால் அவரைத் தேர்ந் தெடுத்து, பயிற்சி அளித்து, அவருடைய நிலையை (Rank) நிருணயிப்பார். பின்னர் அவர் பதவி உயர்வு பெறுவது அவரது திறமையையும், உழைப்பையும், நன் னடத்தையையும் பொறுத்ததாகும். அரசர் ஆணைக்கு அடங்கி நடப்பதே எல்லாவற்றிலும் முக்கியமான தாகக் கருதப்பட்டது. எப்பொழுதும் அரசருடன் இருப்பவர், தங்களுக்கெனத் தனி அலுவலை உடை யவர் என அவர்கள் இருவகைப்பட்டனர். தனித் தனியே பதிவேடுகள் வைக்கப்பட்டு அதில் அவர்கள் பெயர் முதலிய விவரங்கள் குறிக்கப்பட்டன.

பணி: மன்சப்தார்கள் உள்நாட்டு நிருவாகம், படைநிருவாகம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் பணி யாற்றினர். அக்காலத்தில் அவ்விரு துறைகளுக்கும் எவ்வித வேறுபாடும் காட்டப்படவில்லையாதலால் அவர்கள் அடிக்கடி ஒரு துறையிலிருந்து மற்றொரு துறைக்கு மாற்றப்பட்டனர். அக்பர் அவைப்புலவர் அறிஞர் பீர்பால் காசுமீரப் போருக்கு அனுப்பப் பட்டு அங்கு மடிந்தார். சிறந்த அறிஞரும் அக்பரின் நெருங்கிய நண்பருமான அபுல்பசல் தக்காணத் தின் மீது படையெடுத்துச் செல்ல அனுப்பப்பட்டார். சிறந்த பொருளாதார வல்லுநரான தோடர்மால் பல போர்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார். அக்பர் பெரும் பாலும் ஒவ்வொரு பணிக்கும் தக்காரையே தேர்ந் தெடுத்து அனுப்பினார். அவுரங்கசீபின் ஆட்சியில் தகுதியுடையவர்கள் அவர்களுக்கேற்ற பணிகளில் ஈடு படுத்தப்படாததால் மன்சப்தாரி முறை மிகவும் சீர் கேடடைந்தது.

ஊதியம்: மன்சப்தார்களின் ஊதியம் சாகீ ராகவோ உரொக்கமாகவோ அளிக்கப்பட்டது. அந் நிலத்திலிருந்து வரியாகத் தண்டிய பணத்தை அவர் கள் ஊதியமாக எடுத்துக் கொண்டனர். சாகீர் முறை மன்சப்தாருக்குச் சுதந்திரத்தையும், வலிமை யையும் கொடுத்தது. தனக்குட்பட்ட பகுதியில் அவர் வலுவடைந்து பேரரசரையே எதிர்க்கக்கூடிய நிலைக்கு வரலாம். எடுத்துக்காட்டாக, மகபத்கான் பேரரசர் சகாங்கீருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து அவ ரையே சிறை செய்யக்கூடிய வலிமையைப் பெற்றி ருந்தமையைக் கூறலாம். மேலும், மன்சப்தார் தம் முடைய பகுதியில் உழவர்களிமிடருந்து அதிக வரியை வாங்கலாம். அதனால், அரசாங்கத்திற்கு எவ்விதப் பயனும் இன்றி மக்கள் துன்பத்திற்கு உள்ளாயினர். எனவேதான் செர்சா (Sher Shah), அக்பர், சிவாசி முதலானோர் சாகீர் முறையை வெறுத்தனர். ஆகை யால், அக்பர் மன்சப்தாருக்குச் சொந்தமான இடத் தில் சாகீர் நிலம் அளிக்காமல் அவர் எங்குப் பணி புரிந்தாரோ அவ்விடத்தில் கொடுத்தார். மற்றும் அவருக்கு அந்நிலத்திலிருந்து வருவாயைப் பெறு வதைத் தவிர வேறு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது.

தங்கள் ஊதியத்தை உரொக்கமாகப் பெறுவோர் அரசாங்கக் கருவூலத்திலிருந்து ஆண்டிற்கு இருமுறை பெற்றனர். 5000 நிலையைப் பெற்ற முதல்தர மன்சப் தார் மாதம் ஒன்றுக்கு உரூ.30,000மும், இரண்டாம் தரத்தினர் உரூ.29,000 மும், மூன்றாம் தரத்தினர் உரூ. 28,000மும் பெற்றனர் என அயின்-இ-அக்பரியிலி ருந்து தெரிகிறது. பத்துப் படைவீரர் தலைமைபெற்ற வர், மாத ஊதியமாக உரூ. 75 முதல் உரூ. 100 வரை யில் பெற்றார். இவ்வூதியம் மிக அதிகமானது எனச் சிலர் கருதுவர். ஏனெனில், அவர்கள் பெற்றிருந்த படைக்கான செலவுபோகப் பெருந்தொகை அவர் களுக்கு மிஞ்சியது. மூர்லண்டின் கணக்குப்படி 5000 நிலை மன்சப்தாருக்கு மாதந்தோறும் உரூ. 18,000; 1000 நிலை மன்சப்தாருக்கு உரூ. 5,000; 500 நிலை மன்சப்தாருக்கு உரூ. 1,000 மீதமிருந்தது.

தனித்தன்மை: மன்சப்தார்கள் பேராசைகொண்டு மக்களிடமிருந்து அதிகவரியைப் பெறக்கூடாது என் பதற்காக அவர்கள் சொத்தின் மேல் அவர்களுக்கு உரிமை இல்லாமல் செய்யப்பட்டது இம்முறையின் தனித்தன்மையாகும். அதாவது மன்சப்தார் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அவர் உடைமைகள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தைச் சேரவேண்டும். அவ்வாறு எந்தெந் தப் பொருட்கள் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டன என்பது குறித்து வரலாறறு ஆசிரியர்களி டையே மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இறந் தவரின் மனைவியின் நகை, மனைத்துணைப் பொருட் கள் போன்றவை நீங்கலாக மற்றவை அரசாங்கத் தைச் சேர்ந்தன என்பர் சிலர். அரசர் சாகீர் நிலத்தை மட்டும் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு மற்ற பொருட்களை இறந்தவருடைய மனைவி, மக்களிடம் விட்டுவிட்டார் என்பர் வேறு சிலர். மற்றும் சிலர் அரசாங்கம் இறந்தவருக்குரிய எல்லாப் பொருட் களையும் எடுத்துக்கொண்டு குடும்ப ஓய்வு ஊதியம் வழங்கிற்று எனவும் கூறுவர். அரசர் விரும்பினால் அத் தகையவருடைய மகனை ஒரு மன்சப்தாராக நியமிக் கலாம். ஆனால், அவருடைய தந்தை பெற்றிருந்த

நிலை அவருக்கு அளிக்கப்படாமல், தொடக்க நிலையி லிருந்து தொடங்கி அவர் தமமுடைய திறமையால் மேனமேலும் முன்னேற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

நிறைகள்: இம்முறையால் நாட்டிற்குத் தேவை யான பெரும்படை முழுவதையும் அரசர் வைத்துப் பாதுகாக்க வேணடிய அவசியம் இல்லாமல போனது. உளநாட்டு நிருவாகததிற்குத தேவையான அலுவலர் களும் கிடைத்தனர். மனசப்தார்களுக்கு அவர்கள சொத்தின் மீது எவ்வித உரிமையும் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதால் அவர்கள பொருள் சேர்க்கும் பேராசைகொண்டு எவரையும் வருத்தி வரியைப் பெறவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போனது. இம் முறையில் மன்சப்தார்கள மரபுவழியாக, தந்தைச் குப்பின தனையன என, வாராததால் தகுதி அறற வர், வாரிசு என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இப்பதவியை பெறுவது தடுக்கபபட்டது. எனவே, தகுதியும், திறமையும வாய்க்கப் பெற்றவர்களே மன்சப்தார் களாக வந்ததால் நிருவாகம திறமையாக நடைபெற் றது. அரசர் தம்விருப்பம்போல மனசப்தார்களின் நிலையை உயர்த்துவது, அவர்களை நீக்குவது, அவர் கள் சாகீர் நிலஙகளை மாற்றுவது ஆகியவற்றைச் செய்ததால அவர்கள அரசர் விருப்பம் போல் நடந்தனரேயன்றி அவருக்கு எதிராக ஒன்றுசேர்ந்து சதிச்செயல்களில் ஈடுபட முடியவிலலை. மன்சப்தார் களை அரசர் தம் விருப்பம்போல் உளநாட்டு நிரு வாகம், படைநிருவாகம் ஆகிய இருதுறைகளுக்கும் மாற்றியதால் சூழநிலைக்கு ஏற்பத் தக்காரைப் பல் வேறு பணிகளிலும் ஈடுபடுத்த முடிந்தது.

குறைகள்: இம்முறையில் மன்சப்தார்கள் அரசரை ஏமாற்றுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம் இருந்தன. அவர்கள் தாங்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய அளவு படையை வைத்திருக்கவில்லை. வீரர்களுக்குச் சிறந்த போர்ப் பயிற்சியும், படைக்கலங்களும் அளிக்கப்பட வில்லை. பல்வேறு இடங்களிலிருந்து படையினர் பெறப்பட்டதால் போர்முறையில் அவர்களிடையே ஒருமைப்பாடு இல்லை. அதற்குப் பதிலாக அரசர் ஒரு நிலையான படையைப் பெற்றிருந்தால் தமக் குட்பட்ட, திறமைவாய்ந்த, நன்கு பயிற்சிபெற்ற, சிறந்த போர்க்கருவிகளைககொண்ட படையினைப் பெற்றிருப்பதுடன், படைச் செலவும குறையும். மன் சப்தார்களுக்கு அவர்கள உடைமைகள மீது எவவித உரிமையும் இல்லாததால் அவர்கள் தங்கள வாழ்க்கை யில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சேமிகக வேணடு மென்ற எணணம் ஏற்படவேயில்லை. அதற்குமாறாக அவர்கள் பகட்டான வாழ்விலும், கேளிககை விளை யாட்டுகளிலும் ஈடுபட்டனர். அதனால், அவர்களு டைய ஒழுக்கமும், திறமையும் குன்றி, நிருவாகம் சீர் குலைந்தது. இமமுறை மரபு வழியாக ஏறபடுததப் படாததால நாட்டில வலிமைமிகக பிரபுக்கள இனம ஒன்று தோன்ற வழியிலலாமல போனது. அரசர் விருப்பத்திற்கேறப அவர்களுடைய பதவியிருநததால அவருக்கு எதிராக ஒன்றுசேர அஞ்சினர். அரசர் தவ றான வழியில செலலும பொழுது அவரைத் தடுகக அல்லது கணடிக்க இயலாதவர்களாக இருநதனா.

மன்சப்தார்களின செலவமனைத்தும் அப்பொழுது யார் பதவியில் இருக்கின்றாரோ அவர் விருப்பப்படி அமைந்தது. எனவேதான் அவர்கள் அரசுரிமைப் போர்கள் நடக்கும் பொழுதும், அனனியர் படை யெடுப்பின் பொழுதும் தங்கள ஆதரவை மாற்றிக கொண்டேயிருந்தனர். யாருடைய கைஓஙகிநினறதோ அவர் பக்கமே சாய்ந்தனா. எனவே, மிக நெருககடி யான நேரங்களில் அவர்களை அரசரால் நம்ப முடிய வில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி ஒரு துறையிலிருநது மற்றொரு துறைக்கு மாற்றப்பட்டதால் நிருவாகத் தில் சிறப்புததன்மை (Specialisation) அடைய முடியவில்லை. மேலும் விருப்பமின்மையும, திறமை யின்மையும் வளர்ந்தன.

மதிப்பீடு. அக்பர் காலத்தில் இம்முறை மிகச சிறப்பானதாக, பயனுளளதாக விளங்கிற்று. ஏனெ னில் அப்பொழுது மனசபதார்களின் எணணிக்கை குறைவாக இருநததோடு, அதில ஏற்படக்கூடிய ஊழல்களைத் தடுக்க அனைதது நடவடிக்கைகளும எடுக்கப்பட்டன பேரரசா சகாங்கீர் தம் தக்காணப் படையெடுப்பின் பொழுது இவர்கள எணணிக்கையைப பெருக்கியதோடு, மிகப் பெரிய மனசப்தார் பதவி களை, அதுவரை அரச குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமே அளிககப்பட்டு வந்ததை மாறறிப் பிறருககும அளித்தார். அத்துடன் ஊதியததிற்குச் சாகீா நிலமே கொடுக்கப்பட்டது. அவுரஙகசீபின ஆட்சியில இம் முறை மிகவும சீாகேடான நிலையை அடைநது அவரோடு மறைந்தது. சி இரெ.

மன்சுடர்: இது மேற்குச் செருமனியின் மேற் கில உள்ள ஒரு வரலாறறுச் சிறப்புப் பெற்ற நகரம். மன்சுடர் (Munster) செருமானிய மாநிலமான இரைன - வெசுட்டுபாலியா (Rhine-Westphalia) மாநிலத் தின் தலைநகர். தார்ட்முணடு எம்சு (Dortmund-Ems) காலவாய்க கரையில உள்ள இத்துறைமுகம தொழிற்சிறப்புடன் விளங்குகிறது. இங்கு உறபத்தி யாகும் பொருட்களில் முககியமாக கனஇயநதிரக கருவிகள், ஆடைவகைகள், உலோகப் பொருட்கள், புளிப்பேறிய குடிவகைகள் முதலியன குறிப்பிடத்தக கன. வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் கருவிகளும் இங்குச் செய்யப்படுகின்றன. தானிய வாணிகம், மர வாணிகம் ஆகியவற்றுக்கான ஒரு மையமாக இது

விளங்குகிறது. இந்நகரம் ஏறத்தாழ கி.பி. 800-இல் கரோலிங்கிய அரசால் மாவட்ட சமயத் தலைவர் இருக்கையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இங்கிருந்த ஆயர்கள் (Bishops) வெசுட்டு பாலியா மாநிலத்தின் பெரும்பகுதிக்குப் புனித உரோமானியப் பேரரசின் சிற்றரசர்களாக இருந்து ஆட்சி நடத்தினர். இந்த ஆட்சி கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை நீடித்தது. பிறகு இது சமயச்சார்பற்றதாக ஆக்கப்பெற்றது. செரு மானிய வாணிக நகரங்களின் கூட்டுக்குழுவில், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கியமான உறுப்பு நகரமாக மன்சுடர் திகழ்ந்தது. குழந்தைப் பருவத்தில் சமய தீக்கை ஆற்றியிருந்தாலும் வயது வந்தபின் மறு தீக்கை ஆற்றியே ஆகவேண்டுமென்னும் கோட்பாளராகிய (Anabaptist) இலெய்டன் சான் (John of Leiden) இந்நகரில் தம் சமயமுறை ஆட்சியை கி.பி.1534-35-இல் நிறுவினார். பிரசிய நாடு (Prussia) கி.பி. 1816-இல் இந்நகரைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. இரண்டாம் உலகப் போரில் இங்குப் பெரும் வழிபாடுகள் ஏற்பட்டன. போருக்குப் பிறகு, இந்நகரம் புதிதாக உருவாக்கப்பெற்றது. இதன் மக்கள்தொகை 2,73,500 (1983) இடைக்காலக் கலைப் பணிச் சின்னங்களை மன்சுடரில் காணலாம். இங்குள்ள வரலாற்றுச்சின்னங்களில் சில, கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மாவட்டத் தலைமைக் கிறித்தவக் கோயில், கோதிக்கு (Gothic) முறையில கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நகரமண்டபம், மஞ்சடைப்புச் சுவர்களையுடைய வீடுகள் (Gabled houses) முதலியன ஆகும்.

மன்சுடர்:[2] அயர்லாந்துக் குடியரசின் மாநிலங்களுள் ஒன்று. அந்நாட்டின் மற்ற மாநிலங்களைவிட இது பரப்பில் பெரியது. இதன் பரப்பு 24,126 ச.கி.மீ. இக்குடியரசின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ள இம்மாநிலத்தில் அடங்கியுள்ள வட்டங்களாவன: கிளார் (Clare), கார்க்கு (Cork), கெர்ரி (Kerry), இலிமெரிக்கு (Limerick), திப்பெரரி (Tipperary), வாட்டர்போர்டு (Waterford) முதலியன. மலைப்பாங்கான இம்முந்நீரகத்திற்குச் சுற்றுலாப்பயணிகள் வந்து செல்கின்றனர். பண்டைய வரலாற்றுச் சிறப்பு இதற்கு உண்டு.

தெ.பா.

மன்ரோக் கோட்பாடு: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் தலைவர் சேம்சு மன்ரோ (James Monroe, கி.பி. 1817-1825) அந்நாட்டு நாடாளுமன்றத்தில் கி.பி. 1823-திசம்பர் 2-இல் அறிவித்த அயல்நாட்டுக் கொள்கைக்கு மன்ரோக் கோட்பாடு (Monroe Doctrine) என்பது பெயர். அந்நாட்டில் தொடக்கக் காலத்திலிருந்து பின்பற்றப்பட்டு வந்த, ஐரோப்பிய நாடுகளின் விவகாரங்களில் சிக்கிக்கொள்ளாது ஒதுங்கி வாழும் (Isolationist) கொள்கையையே தாம் பின்பற்றப் போவதாக உறுதி கூறினார். அதனோடு இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தலையிடுவது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கு எதிரான செயல் எனத் தெளிவு படுத்தினார். இவருக்கு முன்னர்க் குடியரசுத் தலைவர்களாகவிருந்த தாமசு பைன், சியார்சு வாசிங்டன், சான் ஆடம்சு, தாமசு சேபர்சன் முதலானோர் இக்கொள்கையை வலியுறுத்தினர். எனினும், இதனை அந்நாட்டின் அயல்நாட்டுக் கொள்கையென முதன் முதலில் சேமசு மன்றோ அறிவித்ததால் இக்கோட்பாடு அவருடைய பெயருடன் இணைத்துக் கூறப்படுகிறது. பின்னர் இது ஒரு நூறு ஆண்டுக் காலத்திற்கு அந்நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கையாக இருந்தது.

அப்பொழுது இசுபெயினிடமிருந்து விடுதலை பெற்றுவந்த இலத்தீன் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களைப் பாதுகாக்க விரும்பி மன்ரோ இக்கொள்கையை அறிவித்தார். அந்நாடுகளில் தோன்றிய விடுதலை இயக்கங்களை நசுக்கி, மீண்டும் அவற்றில் முடியாட்சியைக் கொண்டுவர விரும்பிய ஆசுதிரியா, பிரசியா, உருசியா ஆகிய நாடுகள் புனித கூட்டணியைத் (Holy League) தோற்றுவித்தன. அதனை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் விரும்பாததுடன், மீண்டும் அமெரிக்காவில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆதிக்கம் ஏற்படுவது தன்னுடைய பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும் எனவும்கருதியது. அந்நாடுகளில் அது தன்னுடைய வாணிகத்தை வளர்த்து வந்ததால், இசுபெயின் ஆதிக்கம் அப்பகுதியில் மீண்டும் தோன்றினால் தன்னுடைய வாணிகம் தடைப்படும் என நினைத்தது. புதிதாக ஏற்பட்டிருந்த இலத்தீன் அமெரிக்கக் குடியரசுகளை கி.பி. 1822-இல் அது ஏற்றுக்கொண்டது. அப்பொழுது உருசியா அலாசுகாவிலிருந்து நகரத் தொடங்கி வடஅமெரிக்காவில் சில பகுதிகள் மீது உரிமை கொண்டாடியது. எனவே, மன்ரோ அமெரிக்கக் கண்டத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்தைத் தடுக்க இக்கொள்கையை அறிவித்தார்.

இக்கோட்பாடானது, அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலும் பசிபிக்குப் பெருங்கடலும் உலகை இருபகுதிகளாக, பழைய உலகம் புதிய உலகம் எனப் பிரிக்கின்றன; ஐரோப்பாவில் முடியாட்சியும், புதிய உலகில் குடியாட்சியும்தான் நிலவ முடியும் என்னும் இரு முக்கிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் எழுந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கோட்பாட்டின்படி இதன் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகள் அமெரிக்க நிலப்பகுதியைத் தங்கள் குடியேற்றத்திற்கு ஏற்ற இடமாகக் கருதக் கூடாது.

அவை, இப்பகுதியில தங்கள் அரசியல் அமைப்பினைத் திணிக்க முயனறால் அல்லது தலையிட்டால் அல்லது விடுதலை இயககத்தை நசுக்கத திட்டமிட்டால அல்லது விடுதலை பெற்ற குடியேறறங களைக் கட்டுப்படுத்த முயனறால் அச்செயல் அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகளுக்கு எதிரான செயலாகக் கருதப்படும். அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகள் இப்பொழுதுள்ள ஐரோப்பியக குடியேற்றஙகள அல்லது அவற்றைச் சார்ந்துளள நாடுகள ஆகியவறறின சிககல களில் தலையிடாது. மேலும், அது ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே நிகழும் போர்களிலும் ஈடுபடாது.

இதனை ஐரோப்பிய நாடுகள் மிக வன்மையாக எதிர்ததன, கானிங்கு பிரபு கடுமையாகச் சாடினார்; ஆசுதிரிய மன்னாய முதல்வர் (Chancellor) மெட்டாணிக்கு கணடிததார், உருசியா அலட்சியமாக விட்டு விட்டது இலததின் அமெரிக்க நாடுகள கூட இதனை விரும்பவிலலை. ஐரோப்பிய விவகாரங்களில சிககிக கொளளாமல அமெரிக்க ஐககிய நாடுகள ஒதுங்கி வாழ்ந்ததால் அதனுடைய பொருளாதாரம் வேகமாக வளாச்சியடைந்தது. விடுதலை பெற்ற இலத்தீன் அமெரிகக நாடுகள தாயநாட்டின் அச்சமினறி வாழந்து வந்தன. அமெரிகக ஐக்கியநாடுகள கி பி. 1845 வரை வலிமையற்று இருந்ததால், இக்கோட்பாட்டை வேகமாகச் செயறபடுத்த முடியவில்லை. அதன பினனர் அந்நாட்டுக குடியரசுத் தலைவர்கள சிலா அவ்வப்போது இக்கோட்பாட்டைக குறிப்பிட்டு இலததீன அமெரிக்க விவகாரங்களில ஐரோபபிய நாடுகள தலையிடுவதைத் தடுததனர். இககொளகை யின அடிபபடையில அநநாடு முதல் உலகப் போர் வரை எந்த ஐரோப்பியப் போரிலும ஈடுபடவிலலை. அபபோரில அது ஈடுபட வேணடிய கட்டாயம ஏற்பட்டபொழுது, அதில தலையிட்டு வெற்றி தேடித் தநதது. அதன் பின்னர் 'ஒதுஙகி வாழும்' கொளகையைப் பின்பறறிப பனனாட்டுச சஙகததில(League of Nations) சேரமறுததுவிட்டது. இரண்டாம உலகப் போர் தொடங்கிய பொழுது இக்கோட்பாட்டின அடிபபடையில அதில் ஈடுபடவிலலை. பினனர்ச் சில சூழநிலை காரணமாக வேறுவழியினறித் தலையிட்டது. அதன் பின்னா அது ஒரு வல்லரசாக மாறிய தால, இக்கோட்பாட்டைக் கைவிட்டு உலக விவகாரங்கள் அனைததிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இக்கோடபாட்டை அறிவித்ததன் காரணமாகச சேம்சு மனரோவின பெயர் அமெரிக்க வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கி.இரெ.

மன்ரோ, சர் தாமசு (கி.பி. 1761 - 1827), இநதியாவில் சென்னை மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருநதவர்களுள இவர் மக்களால் போற்றப்பட்டவர். இநதியர்களினமீது பரிவும் பற்றும் கொணட சர் தாமசு மன்ரோ (Sir Thomas Munroe) சென்னை மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருநத காலத்தில (கி பி 1820-1827) மககள நலம் பேணும் பல நல்ல திட்டங்களைச செயறபடுததினார். செனனை மாநில மககள அவர்மீது தமது பேரனபைப் பொழிநதனா. அவர் தந்தை போனறு அன்பு செலுத்தியதால், மககள அவரை 'எஙகள தநதை' எனறு போற்றினர். சிறநத ஆளுநராகவும், நலல அரசியல வல்லுநராகவும், ஆற்றல் மிகு படைத்தலைவராகவும், நல்லாட்சியாளராகவும் திகழநத மன்றோ, இஙகிலாந்திறகும இநதியாவிறகும ஒரு சேரப் பணிபுரிநது, இநதியாவை நனகு புரிநது கொண்டாா. உழவாகளின நலன்கருதி இரயததுவாரித் திட்டத்தைத தீட்டினார். இவா இலக்கியம், வரலாறு ஆகியவற்றில விருப்பமிககவா.

இசுகாட்லாநது நாட்டினரரான சா தாமசு மனரோ கி.பி. 1761-ஆம ஆண்டு கிளாசுகோவில பிறந்தார். இளமையில நறகல்வி பயினறாா. நலல உடற்கட்டு வாய்க்கப்பெறற இவர் அஞ்சாநெஞ்சினராகவும இருநதார். ஆங்கிலேயபபடையில சோநது, போாப் பயிற்சி பெறறு கி பி 1780 - இல சென்னை வந்து சேர்நதாா. மைசூருககெதிரான ஆங்கிலேயப படையெழுச்சிகளில் கி.பி. 1780 முதல் 1792 முடியக கலந்து கொணடு ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெறறி தேடித தந்தாா. இவர் கி.பி. 1792 முதல 1799 வரை சேலம மாவட்டத்தைச் சாாந்த பாரமகால பகுதியில, ஆட்சித்துறையில பணியாறறினார் படை முதலவா இரீடு சேலம் மாவட்ட ஆட்சியாளராக அமர்நத போது நிலவியல அளவீட்டுப பணிகளை மேறகொணடார். கிருட்டிணகிரிப் பகுதியைக் கிரகாமிடம் ஒப படைத்த படைமுதலவர் இரீடு, சேலம் பகுதியை மெக லாடு விடமும், தருமபுரிப பகுதியைத தாமசு மனரோ விடமும் ஒபபடைத்தார். மனரோவின தலைமையகம தருமபுரியாகத் திகழந்தது. இவர் கி பி 1799 முதல 1800 வரை கன்னடததில (Canara) பணிபுரிநதாா கன்னடத்தில தம அறிவாறறலால தம ஆட்சித் திறனை வெளிபபடுததிய மன்ரோ, கி.பி 1800 முதல 1807 முடியக் கொடை மாவட்டஙகளின (Ceded Districts) ஆட்சியாளராக அமர்ததப்பட்டார். இவர் கி.பி 1807 – இல் தாய்நாடான இஙகிலாந்திற்குத திரும்பினார். பினனா கி பி 1814 - இல் மீணடும இந்தியாவிறகு வநதார். தமிழநாட்டில் நீதிததுறையின நிலை பற்றி ஆராய அமைககப்பட்ட நீதிக்குழுவின தலைவராக மனரோ இரணடாண்டுகள பணிபுரிநதாா. இவர்தம் பரிநதுரைகளின அடிபபடையில கி பி. 1816 - இல் செனனை மாநிலத்தின நீதித்துறை சீர்திருத்தி அமைககப்பட்டது. இவர் சென்னை மாநில ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றபின் கி.பி. 1821 – இல் மாநில

மாவட்ட நீதிமன்றஙகளை நிறுவினார். இவர் கி.பி. 1817 – 1818-ஆம் ஆண்டுகளில் படையில சேர்ந்து, படைப்பிரிவு ஒன்றின தலைவராகப் பொறுப்பேறறு, மராட்டியருக்கு எதிரான போரில் கலந்து கொண் டார். பின்னர்ப படைத்துறையில்பதவி உயர்வு பெற்று, 'தளபதி' (General)பதவியைப் பெற்றார். தலைமைத் தளபதி சர் தாமசு மன்ரோ 10.6 1820 – ஆம் நாள சென்னை மாநில ஆளுநராக அமர்த்தபபட்டு, கி பி. 1827 முடிய அப்பதவியில் இருநதார். இவர் ஏசு டிஙகசுபிரபு (கி.பி. 1813-23), சான் ஆடம்சு (சனவரி-ஆகசுட்டு 1823), ஆம்கர்சுடு பிரபு (கி.பி. 1823-1828) முதலான தலைமை ஆளுநர்களின கீழ்த்திறமையுடன் மாநில ஆளுநராகப் பணிபுரிந்தார். எனவே, இஙகிலாந்து மனனர் நான்காம சாாசின(கி.பி.1820-30) நன் மதிப்பைப் பெற்றார். இவர் சேவையைப் பாராட்டி ஆங்கில அரசாஙகம் இவருக்கு வீரத்திருத்தகைப் (Knighthood) பட்டத்தை வழங்கியது. இதன் விளைவாக இவரது பெருமை உயாந்தது. முதல் பர்மியப் போரில் இவர் தலைமை ஆளுநர் ஆம்காசுடு பிரபுவிற்குப் பெருந்துணை புரிநதார்.

சென்னை மாநிலத்தின் ஆளுநராக இவர் பதவி யேற்றிருந்த போது மக்கள நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பல துறைகளில் சீர்திருத்தங்களை மேற் கொண்டார். ஏழை உழவர்களின நலன் கருதி இரயத்துவாரித் திட்டத்தைச செயற்படுத்தினார். தமிழ் நாட்டின கல்வி நிலை பறறி அறிந்து அறிக்கை அளிக்க விசாரணைக் குழு ஒனறினை இவர் கி பி 1822-இல அமர்த்தினாா. பொதுக் கல்வி விரிவடைய இவர் பல முயற்சிகள மேற்கொண்டார். பரம்பரை யான பள்ளிகளுக்குத் தேவையான நிதியுதவி அளிகக வும இவர் தக்க ஏறபாடுகளைச செயதார். மககளின் மனமறிந்து, தேவையுணர்நது அவர்களைப் பரிவுடன நடததி, மக்களின் நன்மதிப்பையும் நமபிக்கையையும் பெறறாா. அதனால் கவிஞர் ஒருவர் இவர் மீது 'மாந்தவ ரிசி' என்னும் புராணத்தைப் பாடியுள்ளார். இதில மன்ரோவின் இனிய பணபுகள், மக்கள மீது அவர் கொணடிருந்த பற்று, அக்கறை, கல்வி பரவு வதற்கு அவர் மேற்கொணட பணிகள், மக்களின மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்கப் பாடுபட்டமை முதலான செய்திகள கூறப்பட்டுளளன. மக்களுக்கு உணமையான சேவை செய்த மன்ரோவிறகுப் பொது மக்கள் தமது சொந்தச் செலவில சென்னை தீவுத் திடலில உருவச்சிலை ஒன்றினை அமைத்துள்ள னர். அக்குதிரை வீரர் சிலை கி.பி. 1839 – இல் நிறுவப்பட்டது. அது இந்தியா முழுவதிலும் காணப் படும் சிலைகளில் மிகச் சிறந்தது. குதிரையின மீது அமர்ந்து இவர் பயணம் செய்வது போன்று அச்சிலை உள்ளது.

சென்னை மாநில மக்களின் உள்ளங்கவர்ந்த மனறோ, சென்னை மாநிலத்தை ஆட்சி செயத ஆங்கிலேய ஆளுநர்களுள போறறத்தக்கவர் ஆவார். 'கிழககிந்தியக குழுவின ஆற்றலமிக்க ஊழியாகளுள சா தாமசு மனறோவும ஒருவா' என்று மார்சுமேன் (Marshman) பாராட்டும் அளவிறகு இவர் சிறப்பாகப பணிபுரிநதுளளார். இரா.த.

மன்ரோ சேம்சு (கி.பி. 1758-1831): இவர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஐந்தாம் குடியரசுத் தலைவராகப் பணிபுரிநதவர். சேம்சு மாடிசனுக்குப் பின் (கி.பி. 1809-1817) பதவியேற்ற இவர், அமெரிக்க ஐககிய நாட்டின வெளிநாட்டுறவில புதிய கோட் பாடுகளை வகுத்தளித்தார். அதன் காரணமாக அமெரிககு வரலாறறில் இவர் சிறபபிடம பெற்றுள ளார். சேம்சு மன்ரோ (James Monroe) விடுதலைப் போராட்டக் காலந்தொட்டு அமெரிகக அரசியலரங கில் பல சிறப்பான பொறுப்புகளை வகித்தார். அமெரிக்காவின் அயல் நாட்டுறவு பற்றி இவாவிடுத்த அறிக்கை'மன்ரோக் கோட்பாடு' என்று இவரது பெய ராலே வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்க அயல்நாட்டுறவில் அககோட்பாடு (Monroe Doctrine) சிறப்பு மிக்க ஆவணமாகக கருதப்படுகிறது.

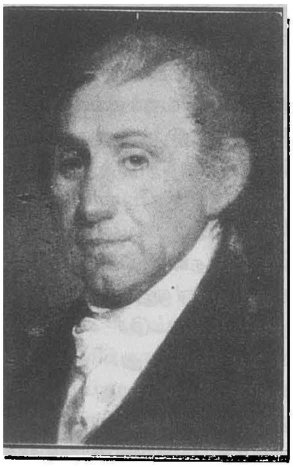

மனரோ, சேமசு

மனரோ, வெர்சீனியா மாநிலத்தில் உள்ள வெசுடு மோர்லாந்து (Westmoreland) என்னுமிடத்தில், கி.பி. 1758 – ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இளமைக் கல்விக்குப் பின் சட்டம் பயின்றார். எடுபபான தோறற முடைய இவர், அறிவுக்கூர்மை கொணடவர். இசு பென் எலிசபெத்து, சோன்சு மனரோ ஆகியோர் இவர் பெற்றோராவர்.

விடுதலைப் படைவீரராகப பணியாற்றிய இவர் போருக்குப் பின்னர் இராசதந்திரத்துறையில் பணி

யாற்ற அனுப்பப்பட்டார். பிரான்சிலும் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்கத் தூதுவராகப் பணிபுரிந்த இவர் மாடிசனின் ஆட்சிக்காலத்தில் வெளிநாட்டுறவுச் செயலராகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் கி.பி. 1799-ஆம் ஆண்டு முதல் 1802-ஆம் ஆண்டு முடிய வர்சீனியாவின் ஆளுநராகவும் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இறுதியாகப் போர்த்துறை அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்றுத் திறமையுடன் செயல்புரிந்தார். இவர் கி.பி. 1816-இல் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் மக்களாட்சிக் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு உரூபசு கிங்கு (Rufus King) என்பாரை எளிதில் தோற்கடித்துப் பதவியேற்றார். தேர்தலுக்குப்பின் கட்சி வேறுபாடுகள் முற்றிலும் மறைந்து 'நல்லுறவுக் காலம்' (Era of good feeling) தோன்றியது. மன்ரோவின் பதவிக்காலம் (கி.பி. 1817-1825) அமெரிக்க வரலாற்றில் பல வகைகளில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. வெர்சீனிய மரபு வழியினர் என்று கூறப்பட்ட குடியரசுத் தலைவர் பட்டியலில் இறுதியானவர் மன்ரோதான். மன்ரோ கி.பி.1820-இல் இரண்டாம் தடவை அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சான்குயின்சி ஆடம்சு என்பாரை மாநிலச் செயலாளராகவும், கால்கூன் (John Calhoun) என்பாரைப் படைச் செயலாளராகவும், கிரா போர்டைக் (Craw ford) கருவூலச் செயலாளராகவும் அமர்த்தினார். அதன் விளைவாகப் பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையில் தீர்க்கப்படாதிருந்த பல சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டன.

பிளோரிடா (Florida) இணைக்கப்படுதல்: இசுபெயின் (Spain) நாட்டின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த பிளோரிடா, நீக்கிரோ அடிமைகளுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் அடைக்கலம் அளித்து வந்தது. அமெரிக்கா, பிளோரிடாவின் மீது படையெடுத்து இசுபானியக் கோட்டைகளைக் கைப்பற்றியது. செவ்விந்தியர்களை அமெரிக்காவிற்கு எதிராகத் தூண்டிய குற்றத்திற்காக ஆங்கிலக் குடிமக்கள் இருவர் தூக்கிலிடப்பட்டனர். கிழக்குப் புளோரிடாவை அமெரிக்கா வன்முறையால் கைப்பற்றக் கூடும் என்று அஞ்சிய இசுபெயின், பிளோரிடாவை விற்று விட விருப்பம் தெரிவித்தது. எனவே, கி.பி. 1819-இல் ஆடம்சு-ஓனிசு உடன்பாடு (Adams-Onis Treaty) கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி கிழக்குப் பிளோரிடாவை அமெரிக்காவிற்கு அளிக்கவும், அமெரிக்கா கைப்பற்றிய பகுதிகளை அமெரிக்காவிற்கே அளித்துவிடவும் இசுபெயின் இசைந்தது. உலூசியானாவின் எல்லையும், இசுபானிய மெக்சிகோவின் எல்லையும் வரையறுக்கப்பட்டன.

இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை ஏற்றல்: இசுபெயினும் போர்ச்சுகலும் தென்அமெரிக்காவின் பல பகுதிகளைத் தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவந்தன. நெப்போலியனின் படையெடுப்பினால், இசுபெயினும் போர்ச்சுகலும் வலிமை இழந்தன. இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அர்செண்டைனா, சிலி, பெரு, மெக்சிகோ, வெனிசுலா, கொலம்பியா முதலான நாடுகள் விடுதலை பெற்ற நாடுகளாக அறிவித்தன. மன்ரோ கி.பி. 1822-இல் மேற்கூறப்பட்ட ஐந்து இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை ஏற்றிருப்பதாக அறிவித்தார். அவற்றிற்கு அமெரிக்கத் தூதர்களையும் அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்தார். அது மன்ரோவின் வீரச்செயல் ஆகும்.

மிசௌரி சமரசம்: (கி.பி.1820-1821). மிசௌரி ஒரு மாநிலமாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுடன் இணைய வேண்டிக் கொண்டது. அப்போது அப்பகுதியில் அடிமைகள் அதிகமாக இருந்தனர். அந்நிலையில் மையச் சட்ட மாமன்றத்தில் சேம்சு தால்மாட்சு (James Tallmadge) என்னும் நியூயார்க்கு நகரப் பேராளர் மிசௌரிப் பகுதியில் அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அப்போது இணைப்பரசில் அடிமை முறை கொண்ட மாநிலங்கள் பதினொன்று எனச் சமபலம் ஆளவை மன்றத்தில் (Senate) இருந்தது. அடிமைகள் வைத்திருந்த மிசௌரி மாநிலம், கூட்டமைப்பில் சேர்ந்தால் சமநிலை பாதிக்கப்படும் என்று வடமாநிலங்கள் அஞ்சின. உரூபசு கிங்கு (Rufus King) போன்ற கூட்டாட்சிக் கட்சிக்காரர்கள் மிசௌரி பற்றிய செய்திகளை அரசியல் சிக்கலாக ஆக்கியிருந்தனர். தெற்கிலும் வடக்கிலும் மோதல் ஏற்படும் நிலையும் உருவானது. இறுதியில் மிசௌரி அமைதி என்ற இடைக்கால உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி மிசௌரி, அடிமை முறையைக் கொண்டுள்ள மாநிலமாக இணைக்கப்படும். அதே நேரத்தில் மாசசூசெட்சு மாநிலத்திலிருந்து மெயின் எனும் புதிய மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டு அது அடிமை முறையற்ற சுதந்திர மாநிலமாகச் சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு கி.பி. 1821-இல் மிசௌரி அமெரிக்கக் கூட்டமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மார்சலும் அமெரிக்காவின் நீதிநிருவாகமும்: கூட்டாட்சிக் கொள்கையினரான சான் மார்சல் (John Marshal) என்னும் வர்சீனிய வழக்குரைஞர் ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுக் காலம் அமெரிக்கத் தலைமை நீதிபதியாக இருந்து சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். அவரது உதவியால் நீதித்துறை நன்கு சீரமைக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பியக் கூட்டணி. நெப்போலியனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஐரோப்பாவில் முடியாட்சி வலிமை பெறத் தொடங்கியது. புரட்சி இயக்கங்களை ஒடுக்கவும் முடியாட்சிகளை நிலைபெறச் செய்யவும் கூட்

டணி ஒன்று உருவானது. ஆசுத்திரியா உருசிய, பிரானசு பிரிட்டன, பிரசியா ஆகியவை அதில இணைந்தன. அக்கூட்டணி இசுபெயினில் முடியாட்சி நிலைத்திடத் துணை நினறது இசுபெயின ஆதிக்கம் தென அமெரிக்காவில தொடர்ந்து இருக்கப் பிரானசுப் படைகள அனுப்பப்படலாம் என்ற அச்சம் தென அமெரிக்க நாடுகளிடையே இருந்தது. அந்நிலையில தென அமெரிக்க நாடுகளைக் காத்தற பொருட்டு மனரோ தனது அயலஉறவுக்கொளகையை மன்ரோக்கோட்பாடு எனனும் பெயரில வெளியிட்டார். அமெரிக்க அயலுறவுக கொளகையில் அது ஒரு சிறப்பான கட்டமாகும்.

மன்ரோக் கோட்பாடு: சேம்சு மன்ரோ, அமெரிக்க அயல் நாட்டுறவில் புதியதொரு முத்திரையைப் பதித்தார். அதுவே மனரோக் கோட்பாடு (Monroe Doctrine) ஆகும. காணக: மன்ரோக கோட்பாடு.

மன்ரோ தம் 61 - ஆம் வயதில குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற போதிலும் சுறுசுறுப்பாகவே பணிபுரிநதார். நிருவாகத்தைச் சீர்திருததினார். பல எலலைத் தகராறுகளைத் தீரத்தார். குறிப்பாக கி.பி.1817 - இல் கையெழுத்தான இரசு - பேகட்டு உடன்பாடு (Rush-Bagot Agreement) பிரித்தானிய - அமெரிக்க மனக்கசப்பைத தீரததது. பெரிய ஏரிப் பகுதியில போர்க்கப்பல்கள் நிறுத்துவது தடை செய யப்பட்டது இவ்வாறு பல சாதனைகளைப் புரிநத சேம்சு மன்ரோ, குடியரசுத்தலைவர் வாசிங்டனுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்க புகழ்மிகு தலைவராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் கி.பி.1831 - ஆம் ஆணடில் காலமானார். ம.இரா.

மன்று சுட்டிய உரிமை: சட்டப்படியான உரிமைகளை இருவகைகளாகப் பிரிககலாம். ஒன்று ஒருவர் சுட்டிய உரிமை (Right in Personam) யாகும். மற்றையது, மன்று சுட்டிய உரிமை (Right in Rem) ஆகும் இவற்றுள் மன்று சுட்டிய உரிமையானது ஒருவர் சுட்டிய உரிமைககு எதிரிடையாக அமைந்துள்ளது.

ஒருவரது சட்டப்படியான உரிமையானது எவருக்கு எதிராகப் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதனை வைத்தே ஓர் உரிமையானது ஒருவர் சுட்டியதா மன்று சுட்டியதா என்பதை முடிவுசெய்ய இயலும். ஒருவரது சட்டப்படியான உரிமையானது ஒரு குறிப பிட்டவருககு எதிராகவோ சில குறிப்பிட்டவர்களுக்கு எதிராகவோ பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தால் அது ஒருவர் சுட்டிய உரிமையாகும்.

அத்தகைய உரிமையை, எவருக்கு எதிரான பாதுகாப்பினை நல்குகிறதோ அவருக்கு எதிராக மட்டுமே பயன்படுதத முடியும். அவரைத் தவிர்த்து ஏனையோர்ககு எதிராகப் பயனபடுத்த இயலாது. ஒப்பந்தங்களின அடிப்படையில ஏறபடுத்தப்பட்ட உரிமைகள அவ்வகையைச சாரும். ஏனெனில் அவ்வகை உரிமைகளை ஒப்பந்தத் தரப்பினருக்கு எதிராக மட்டுமே செயலாக்க முடியும். ஏனையோருக்கு எதிராகச் செயற்படுதத முடியாது.

ஒருவரது சட்டப்படியான உரிமையானது உலகிலுள்ள எவருக்கும் எதிராகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தால் அத்தகைய உரிமையை மனறு சுட்டிய உரிமை என்பர். ஏனெனில், இத்தகைய உரிமையானது உலகில் உள்ள அனைவரின் மீதும் இநத உரிமைககுத் தொடர்புடைய கடமைகளைச் சுமததுவதின் மூலமாகப் பாதுகாக்கபபடுகிறது.

(எ-டு) ஒருநிலச் சொந்தக்காரருக்கு அந்த நிலதின்மீது உள்ள உரிமை மன்று சுட்டிய உரிமையாகும் ஏனெனில், அந்த நிலத்தின் பயனைத் துய்பபதற்கான உரிமையானது அவரைத்தவிர உலகில் உள்ள மற்ற எவருக்கும் வழங்கப்படவிலலை. மேலும் உலகில் உளள அனைவரும் அநத நிலத்தின பயனைத துய்க்கின்ற உரிமை பெற்றவரை அவரின் உரிமையில தலையிடாமல் அவரைத் துய்க்க அனுமதிக்கும கடமையினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அததகைய கடமையிலிருந்து எவராவது மீறும் பொழுது நிலச் சொந்தக்காரர் நிலததின் மீது பாராட்டுகின்ற உரிமைககுக கேடு விளைகின்றது.

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டினபடி ஒருவர் அவரது நிலத்தின மீது கொணடுளள நில உரிமையானது மன்று சுட்டிய உரிமை என்பது தெரிய வரும். ஏனெனில், அந்த உரிமைக்குத் தொடர்புடைய கடமைகள் நிலச்சொந்தக்காரர் தவிர உலகத்திலுள்ள அனைவர் மீதும் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது இவ்வுரிமை உலகில உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் (மன்று) அது தொடர்பான கடமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகிறது. மனறு சுட்டிய உரிமைகள், அனைத்துமே எதிர்மறை உரிமைகள் (Negative rights) என்று கூறலாம். ஏனெனில் இவ்வகை உரிமைகள், உரிமை பெற்றவர் இவ்வுரிமையினால் பெறும் நலன்களில ஏனையவரின தலையீட்டினை அகற்றுவதின் வாயிலாக நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உரிமை பெற்றவர்கள உரிமையின் வாயிலாகப் பெறுகின்ற நலன்களில் மற்றவர்கள தலையிடக்கூடாது என்ற சட்டம் இடும் கட்டளையானது (கடமையானது) எதிரமறையில விளங்குவதால், இவ்வகைக் (கடமைகள்) கட்டளை எந்த உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அவ்வுரிமைகளை எதிர்மறை உரிமைகள என்பர்.

பெரும்பாலான மன்று சுட்டும் உரிமைகள் மனிதன் பருப்பொருள்களின் மீது கொண்டுள்ள உரிமைகளைக் குறிப்பதனால் அவ்வகை உரிமைகள் பெரும்பான்மையும் மெய்உரிமைகளாகத்(Real Rights) திகழ்கின்றன. ம.கா.

மன்னான் பழங்குடியினர், கேரள மாநிலத்தி லுள்ள கொல்லம், கோட்டயம், பாலக்காடு, இடுக்கி மாவட்டங்களில் வாழ்கின்றனர். இயல்பான உயர மும் கரும்பழுப்பு நிறமும் உடையவர்கள். மலையின் உச்சியில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள, மலையாளக் கிளைமொழி (Dialect of Malayalam) ஒன்றினைப் பேசுகின்றனர். மன்னான் பெண்கள் தலையில சீப்புடன் காணப்படுவர்; நெற்றியில் பச்சை குத்திக் கொள்வர்.

இவர்கள தாம் வாழும் இடங்களைத் தத்தம் குலப்(Clan) பெயரால் குறிப்பிடுகின்றனர். மருமக்கள் தாய முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர்; சிலர் தந்தை வழி (Patrilineage) முறையையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

இவர்கள குடிசைகள் இரண்டாகத் தடுக்கப்பட்டி ருக்கும். யானை நடமாட்டமுள்ள இடங்களில் மரத் தின் மீது பரணமைத்து வாழ்கின்றனர். மற்ற மன் னான் குடிசைகளைக் காட்டிலும் பெருந்தனக் காரனின் (Headman) குடிசை பெரிதாக இருக்கும்.

ஒரு காலத்தில் பின்பற்றிய இடம் மாறிப் பயிர் செய்யும் முறையை (Shifting Cultivation) இப்போது பின்பற்றுவதில்லை. கூலிவேலை செய்தும் வேட்டை யாடியும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வேட்டைக்குச் செல்லும்போது துப்பாக்கியையும் பயன்படுத்துகின்ற னர். மலைகளில் கிடைக்கும் கிழங்கு, பழவகைகளை உணவாகக் கொள்கின்றனர். தேன் சேகரிப்பதிலும் இவர்கள் வல்லவர்கள். மாட்டுக்கறியை உண்ணமாட் டார்கள். ஆனால், காட்டெருமை இறைச்சியை உணபர். அக்காலத்தில பாலே அருந்த மாட்டார் கள். தேங்காயைச் சாப்பிட்டால், யானையும் புலி யும் தாக்கும் என நம்புகின்றனர். அந்த நம்பிக்கைக் குரிய காரணத்தை விளக்குவதில்லை. பார்வதி உரு வாக்கிய மண் யானையிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இவர்களிடையே உள்ளது.

மன்னான் பழங்குடித் தலைவனுக்குக் 'காணிக் காரன்' என்பது பெயர். அவருக்குச் சமுதாயத்தில் நல்ல மதிப்புண்டு. காணிக்காரனுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் இப்பழங்குடி மக்களே செய்து தருகின்றனர். காணிக்காரனுக்கு உதவியாக 'மந்திரி' என்றொருவர் உண்டு. இவர்களுக்கு மந்திரவாதியும் உதவியாய் உள்ளார். இப்பழங்குடியினர் நோயுற் றால், மந்திரவாதியைக் கலந்தாலோசிப்பர். கஞ்சி யார்ப் பகுதி மன்னானை 'இராச மன்னான்' எனக் கூறுகின்றனர். அவர்தான் மன்னார்களுக்குப் பெருந் தலைவர்.

வேளாண்மை வேலை தொடங்கும் முன்பும் அறு வடை சமயத்திலும் சாமி கும்பிடுகின்றனர். 'சாத்த முத்து' என்பது ஆண்டுதொறும் நிகழும் முக்கிய சடங்காகும். இவர்கள வாழுமிடங்களுக்கருகிலுள்ள கோயில்களுக்குச் செல்கின்றனர்.

பெண்கள் பருவமடைந்த பின்னரே திருமணம் செய்கின்றனர். பெரியோர்கள் பார்த்துச் செய்கின்ற திருமணங்களே பெரும்பான்மை ஆகும். திருமணத் திற்கு முன்பு மாமனாருக்குப் பணி செய்தல் இன்றிய மையாததொன்றாகும். திருமணம் மணப் பெண்ணின் வீட்டில் நடைபெறும். அதற்காகும் செலவை இரு வீட்டாரும் பகிர்ந்து கொள்வர். மணப் பெண்ணுக் குச் சீப்பு வழங்குதல், வெற்றிலை மாற்றிக் கொள் ளுதல், மாப்பிள்ளையின் சகோதரி மணப் பெண் ணுக்குத் தாலி கட்டல் போன்றவை திருமணச் சடங்கில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற முறை தான் பெரும்பாலும் பின்பற றப்படுகிறது முதல் மனைவிக்குக் குழந்தை இல்லா விட்டால், இரண்டாம் திருமணம் செய்து கொள்ள லாம். மணவிலக்கடைந்த பெண்ணும் மனைவியை இழந்தவர்களும் சேர்ந்து வாழலாம் மறுமணமும் செய்து கொள்ளலாம். தம்பி இறந்தால், தம்பி மனைவியை அண்ணன் திருமணம் செய்து கொள்ள லாம். அண்ணன் இறந்தால், அண்ணன் மனைவி யைத் தம்பி திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது.

மாதவிடாய் காலத்திலும் பேறு காலத்திலும் 'தீட்டுக் குடிசை'யில் பெண்கள் தங்க வேண்டும். அப் பொழுது அப்பெண்கள சமைக்ககூடாது.

இப்பழங்குடியினர் தாங்கள் வாழும் குடியிருப் புக்கு வெகுதூரத்தில் பிணத்தைப் புதைக்கின்றனர். பிணத்தின் முகத்தை நன்கு மழித்துப் புத்தாடை அணிவித்து, பாயில் சுருட்டி இடுகாட்டிற்குத் தூக்கிச் செல்கின்றனர். இடுகாட்டில் இடைக்காலக் குடிசை யொன்றும் அமைக்கின்றனர். ஏழு நாள்களுக்குத் தீட்டுக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். சு.ச.

மன்னிப்பு: குற்றம் புரிந்தவர்களை மன்னிக் கும் அதிகாரம் ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசியல் தலை மைக்கும் உண்டு. குற்றம் புரிந்தவரை மன்னிப்பது மட்டுமன்றி, செய்த குற்றத்தையே மறந்து, குற்றம புரிந்தவரைக் குற்றமற்றவராக ஆக்குவதும் மன்னிப்பு (Amnesty) ஆகும்.

அரசியற் குற்ற மன்னிப்பு எனப் பொருள்படும்

'அம்னெசுடி' (Amnesty) எனும் ஆங்கிலச் சொல் கிரேக்கச்சொல்லான 'அம்னீசியா' (Amnesia) என்ப திலிருந்து தோன்றியதாகும் 'அம்னீசியா' என்பதற்கு மறதி என்பது பொருள். அரசியற் குற்ற மன்னிப்பு என்பது ஒருநாட்டின் தலைமை தனக்கெதிராகச் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களை அருள்கூர்ந்து மன்னித்து மறந்துவிடுவதாகும். பொதுவாக மன்னிப்பு அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட கொலைக் (Criminal) குற்றங்களுக்கே வழங்கப்படுகின்றது.

சட்டத் துறையில் அரசியற் குற்ற மன்னிப்பு (Amnesty) பொதுவான மன்னிப்பு (Pardon) என்பதிலிருந்து வேறுபட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மன்னிப்பு (Pardon) என்பது குற்றத்துக்காகச் சட்டம் அளித்த தண்டனையை மட்டும் விலக்குவதாகும். ஆனால், அரசியற் குற்ற மன்னிப்பு(Amnesty) சில வகையான குற்றங்கள், குற்றங்கள் எனக் கருதப்படமாட்டா எனச் சட்டம் மூலம் நடைமுறை செய்வதாகும். பொதுவாக மன்னிப்பு, சட்டம் மூலமாகவே நடைமுறை செய்யப்பட்டாலும், சில சமயங்களில நிருவாக உத்தரவின் மூலமாகவும் மன்னிப்பு வழங்கப்படலாம்.

மன்னிப்பு, பொதுவாக இரண்டு வகைப்பட்டதாகும். 1) குற்றம் புரிந்தவர்களை எந்த நிபந்தனையும் இன்றி மன்னிக்கும் 'நிபநதனையற்ற மனனிப்பு' (Absolute Amnesty). 2)குற்றம் புரிந்தவர்களின் மீது சில நிபநதனைகளை விதிதது, அநத நிபந்தனைகளை அவர்கள் ஏறறுக் கொணட பினனரே அவர்களை மன்னிக்கும், நிபந்தனைகளுடன் கூடிய மன்னிப்பு (Constitutional Amnesty).

மேலும், மன்னிப்புகள் எல்லா வகையான அரசியல் குற்றங்களுக்கும், அவற்றில் ஈடுபட்ட எல்லாக் குழுக்களுக்கும் பொதுவாக அளிக்கப்படுவதாகும். அத்தகைய மன்னிப்பைப் 'பொது மன்னிப்பு' (General Amnesty) எனக் கூறுவர். இன்னும் சில மன்னிப்புகள சில குறிப்பிட்ட குற்றங்களையும், குறிப்பிட்ட ஆள அல்லது குழுக்களையும், மன்னிப்பிலிருந்து விலக்கிவைத்து அளிக்கப்படுவதாகும. இத்தகைய மன்னிப்புக்குக் 'குறிப்பிட்ட மன்னிப்பு' (Particular Amnesty) என்பது பெயர். பொது மன்னிப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமெரிக்க அதிபர் சான்சன உள்நாட்டுப் போரில் ஈடுபட்டவர்களுககு கி.பி. 1866 -ஆம் ஆணடு அளித்த மன்னிப்பைக் கூறலாம். குறிப்பிட்ட மனனிப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக மன்னர் இரண்டாம் சார்லசு கி.பி. 1660-ஆம் ஆணடு ஆட்சியைக் கைப்பற்றியபோது தம்மை எதிர்த்துப் போராடியவர்களுக்கு அளித்த மன்னிப்பைக் கூறலாம். அந்த மன்னிப்பிலிருந்து சார்லசின் தந்தையைக் கொன்றவர்கள் விலக்கி வைக்கப்பட்டிருநதனர்.

மனனிப்புப் பலவகைப்பட்ட அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. முக்கியமாக உள்நாட்டுக் கலவரங்களில் பங்கு கொண்டவர்களை அரசாங்கங்கள் மன்னிப்பது இயல்பு. அரசை எதிர்த்துப் போராடியவர்களின் போர்க்கருவிப் பலத்தை வீழ்த்தி அதன்பின் அவர்கள் மனத்திலுள்ள பழி உணர்ச்சியைப் போக்க மன்னிப்புப் பயன்படுகின்றது. ஒவ்வொரு உள்நாட்டுப் போரின் முடிவிலும் வெற்றி பெறுபவர் தோற்பவரை முழுமையாக அழிக்க இயலாவிட்டால் மன்னிப்பளித்து அவர்களை முன்னைய இயல்பான வாழ்க்கைக்கு மாற்ற முயல்வது வழக்கம். மேலும், இராணுவத்திலிருந்து அனுமதியின்றி ஓடிய இராணுவ வீரர்களுக்கும்(Army Deserters) மன்னிப்பு வழங்கப்படலாம்.

வரலாற்றின் முதல் மனனிப்பாக 'ஏதென்சு' நாட்டின் மன்னன் திரெசி பூலசு (Thrasy Bulus)கி.மு. 403 - ஆம் ஆண்டு வழங்கிய மன்னிப்புக் கருதப்படுகின்றது இநத மனனிப்பிலிருந்து ஏதென்சின் முப்பது சருவாதிகாரிகளும் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டமையால் இதை ஒரு குறிப்பிட்ட வகை மன்னிப்பு எனக் கொளளலாம்.

ஒரு நாட்டின் அரசு தன் பலத்தில் முழு நம்பிக்கையோடு உறுதியாகச் செயற்படும்போதுதான் தனக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்பவரை மன்னிக்கும். மன்னிப்பினால் மன்னிப்பு அளிக்கப்படுபவர்களின் பலம் பெருகாது என்பதும், அதனால் மன்னிப்பளிக்கும் அரசு ஒரு பலவீனமான அரசு எனக் கருதப்படமாட்டாது என்பதும் உறுதியான பின்பே மன்னிப்பு அளிக்கப்படல் வேண்டும். மேலும், அரசியல் சாசனத்தின்படி அமைந்த அரசாங்கங்கள் (Constitutional Governments), மன்னர்கள், சருவாதிகாரிகள ஆகிய உறுதி செய்யப்பட்ட நாட்டின தலைமைகளே மன்னிப்பை வழங்கலாம அத்தகைய மன்னிப்பு பொதுவாக மன்னர்கள் முடிசூட்டு விழாவின்போது அளிப்பது வழக்கம். எஸ்.சு.து'

மனக்கிளர்ச்சி. சிலவகை உளநோய்களில் காணப்படும் ஒருவகை அறிகுறி மனக்கிளர்ச்சி (Euphorea) என்பதாகும். நோயாளிகள் எவ்வகைக் காரணமுமினறி மிகுந்த நனனிலை உணர்வுடன காணப்படுவர். அவர்களின் இந் நன்னிலை உணர்வுக்கும் சுற்றுப்புற நிலைக்கும் எவ்வகைத் தொடர்பும் இராது.

இம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் நன்னிலை உணர்வும் எவ்வாறு ஏற்படுகினறன என்பது அறிவியலாளர்

களுக்கு இன்னும் தெளிவாக விளங்கவில்லை. குருதி கலந்து உறுப்புகள் செயற்படத் தூண்டும் சுரப்பு நீர் வகைகளும் (Harmone)மனக் கிளர்ச்சிகளும் தொடர்பு உடையனவாகத் தெரிகின்றன. அவ்வகையில் சிறுநீரகங்களுக்கு மேல் அமைந்துள்ள குண்டிக்காய் (Adrenal) எனப்படும் நாளமில்லாச் சுரப்பியிலிருந்து வெளிப்படும் குண்டிக்காயின் புறப்பகுதி சார்ந்த (Adreno Cortical) சுரப்புநீர் இவ்வகை உணர்ச்சி மாற்றங்களுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளதாக ஆராய்ச்சியாளர்களால் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இம் மனக்கிளர்ச்சியானது கிளர்ச்சிச் சோர்வு உளநோய் (Manic Depression) எனப்படும். இந்நோய் இடையிடையே நன்னிலை மாறி மாறி களிப்பு சோர்வு வெறிகளுண்டுபண்ணும். ஒருவகை உள நோயாளிகளிடத்திலும், அரைகுறை முடக்குவாத நோயாளிகளிடத்திலும் (Paresis), பலவகைப் போதை மருந்துகள் உட்கொள்வோரிடத்திலும் பரவலாகக் காணப்படும் ஒன்றாகும். வி.எஸ.ஆர்.வி.

துணை நூல்.

Shanmugam, T.E., Abnormal Psychology, Tata Mcgraw Hill & Co., Ltd., New Delhi, 1985.

மனக்கோட்டை: இது கற்பனையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இதனைப் பொதுவாகப் பகற்கனவு அல்லது கற்பனை என்றும் கூறலாம. மனக்குலைவு மனக்கோட்டையை உருவாக்குகிறது. பொதுவாக வாழ்க்கையில் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும்போது மனக்குலைவு உருவாகிறது. அத்தகைய சமயங்களில மனிதன் மனக்கோட்டையின்மூலம் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கண்டு அப்போதைக்கு மன நிம்மதி அடைகிறான். ஆதலால பலருக்கு மனக்குலைவு (Frustration) மனக்கோட்டையை (Fantasy) உருவாக்க ஏதுவாகிறது.

மனிதன் எந்தப் பருவநிலையிலும மனக்கோட்டையில் ஈடுபட வாய்ப்புகள் உண்டு. குழவிப் பருவத்திலும் (Childhood), குமரப் பருவத்திலும (Adolescence) மனக்கோட்டையில ஈடுபடும தன்மை மிகுதியாக இருக்கும் குழந்தையைப் பேணுபவர்கள் குழந்தைகள நலலமுறையில் வளருவதற்கு மனவளர்ச்சித் தேவைகள, உடல்வளர்ச்சித் தேவைகள ஆகிய அடிப்படைத்தேவைகளைத தருதற்கேற்ற நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். நல்ல சூழ்நிலை நல்ல வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமையும். ஆனால சில குழந்தைகள வளரும் சூழ்நிலையில பல குறைகள் ஏற்பட்டு அவற்றால அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இயலாத நிலை ஏற்படுகிறது.

அத்தகைய சூழ்நிலையில் குழந்தைகள் வாழ்க்கையில் இயல்பாக நிறைவுபடுத்திக் கொள்ளமுடியாத தேவைகளை மனக்கோட்டையில் உருவாக்கிக் கொண்டு மனநிறைவு காண்கின்றனர்.

சான்றாகத் தாயற்ற குழந்தை தாயன்புக்கு ஏங்கி மனக்கோட்டையின் மூலம் தாயின் அன்பும அரவணைப்பும் கிடைப்பதுபோல கற்பனை செய்து கொண்டு அப்போதைக்கு மனநிறைவு அடைகிறது

குமரப்பருவத்தில் மனக்கோட்டை, எதிர்ப்பாலாரின்(Opposite sex)அன்பினை வெல்லுதல, சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தை அடைதல, செல்வராதல ஆகியவை பற்றியதாக அமையும்.

நடுத்தர வயதில் மனக்கோட்டையில ஈடுபடும தன்மை குறைந்து காணப்படும. இந்த வயதில பால வெற்றி (Sex Conquest), பணி வெற்றி, செலவம, பதவி, அதிகாரத்தில் வெற்றி போன்ற மனக் கோட்டைகள பரவலாகக் காணப்படும். மனக் கோட்டை,ஒரு மனிதனின் உளநலம் மன முறிவினால கெடும்போது மன அமைதியை நிலைநாட்டத் தற காப்புக் கருவியாக உதவுகிறது.

இத்தகைய நிலை அவ்வப்போது உருவாக்கப்பட்டால் மன ஆரோக்கியத்திற்குத் தீங்கு ஏற்படாது. ஆனால், மனக்கோட்டை மனமுறிவு ஏற்படும போதெல்லாம் உருவானால் அது மனிதனின் இயல்பான மன வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்ககூடும். சா.வி.கி

மனச்சாட்சி: மனச்சாட்சி என்னும் சொல லுக்கு வழக்கத்தில் மூன்றுவகைப் பொருட்கள உள்ளன. அவை, 1) புறம்பான அதிகாரத்தின விளைவினால் தன குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்படுமோ அல்லது தனக்குத் தண்டனை ஏற்படுமோ என்ற அச்சத்தில தன்னிச்சையின்றிக கீழ்ப்படிதல், 2) தன்னைத் தானே குற்றம்சாட்டித் தீர்மானித்துக்கொள்ளல, 3) ஆக்க உணர்வினால் தன் மீது ஏற்படும் மன நிறைவின்மை ஆகியவையாம.

பிராய்டு என்பவரின் கருத்துப்படி ஒருவனது மனம் தன்னுணர்வு உந்துதல (Id), தன்முனைப்பு (Ego), நெறி முறைத் தன்முனைப்பு (Super Ego) என்னும் மூன்று பாகுபாடுகளைக் கொண்டது. தன்னுணர்வு உந்துதல என்பது உளவுணர்வுகளின் சக்தியாகும். அதிலிருந்து வெளிப்படும் சக்தியை 'இன்ப இயல் பூக்கம்' (Libido) என்பர் அந்த இயல்பூக்கம் காம இயல்பு வாய்ந்தது. அது நனவிலி நிலையிலுள்ளதும் நெறிமுறைக்கு அப்பாற்பட்டதும் ஆகும். தன்முனைப்பு என்பது உளவுணர்வுகளால ஆனது. ஆனால், அது புலன்காட்சியினால் பக்குவப் பட்ட

தாகும். எனவே அது தணிக்கை வேலையினைச் செய்கிறது. நெறி முறைத் தனமுனைப்பு ஒரு பகுதி பிறவி உளளுணர்வுகளையும், மறறொரு பகுதி கற்றலின்மூலம் அறிந்த தடை முறைகளையும அடக்கியுளளன. அது சிறுவயதில் பெறறோரின் சாயலாக உள்ளது. பெற்றோரின தடை, பயமுறுத்தல, மதிப்பு ஆகியவறறை உளளடக்கியதாக உள்ளது எனவே அவர்களைத திருப்திபபடுத்த வேணடும். அவர்களின தணடனையைத் தவிர்ககவேண்டும அலலது ஏற்றுக் கொளளவேணடும் எனகிற கருததினைக் கொணடதாக உள்ளது. அதனுடைய முக்கிய வேலை தன்முனைப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். அதனை மீறும்பொழுது ஒருவகைக் குற்ற உணர்வு ஏறபடுகிறது. அதுவே பிராய்டின் கருத்துப்படி மனச்சாட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைகிறது

மோவரெர் (Mowrer) கருததின்படி, தன்முனைப்பு நன்றாக வளர்ச்சி அடையாத நிலையில் தன்னுணர்வு உந்துதல் தூண்டுதலின காரணமாகச் செய்யும் செய்கைகளை நெறிமுறைத் தனமுனைப்பு கணடிப்பதனால் ஏற்படும் குற்ற உணர்வே மனசசாட்சியாகும். எனவே, ஒருவனது நெறிமுறை முனைப்பு வலுவற்ற நிலையிலிருந்து அவனது தனமுனைப்பும வளாச்சியற்ற நிலையிலிருப்பதால் அவன சமுதாயத்தில் விருமபத்தகாத செய்கைகளையும் குற்றங்களையும் செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது. அதே சமயம் மிகப் பெருந்தனமுனைப்பு அளவிறகு மீறி வளர்ச்சியடைந்திருந்தால அவன இணககமின்மையுடன் வாழ்பவனாக இருப்பான்.

பிராமரும சாசுட்டிரம எனபவரும் (Brammer & Shastrom) மனச்சாட்சியினைத் தனஒழுஙகுக கோட்பாட்டின (Self System Theory) மூலம் விளககியிருக்கிறார்கள. ஒரு சிறுவன சமயம் அல்லது ஒரு போதனையைப் பினபற்றி வாழ்க்கையை நடத்த முயற்சி செய்யும்போது அவன் அவறறின் எதிர்பார்ப்புகளுக்குத் தன் நடத்தை ஒத்திருக்கிறதா என கிற எணணத்துடனும், மேலும் தான் செய்யத் தக்கவற்றைச் செய்யாமல செய்யத்தகாதவறறைச் செய்கின்றோமா என்கிற எண்ணத்துடனும் வாழ்கிறான். அதுவே அவனது மனச்சாட்சியாக அமைகிறது. எனவே, அவன் தனஒழுங்கு முறையைக் காலத்திற்கும் சூழ்நிலைக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏறப ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேணடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதுவே மனிதநேய உளவியலாரின கருத்துமாகும்.

ஆல்போர்ட்டு (Allport) என்பவர் அக் கருத்தினை ஏற்றுககொணடபோதிலும அக் கருத்து சிறுவரின மனச்சாட்சியினை மட்டுமே விவரிக்கிறது: பருவமடைந்தோரின (Adult) மனச்சாட்சியினைப் போதிய அளவு விவரிக்கவிலலை எனக கூறுகிறார். மனசசாட்சியானது ஒருவனுக்குக கட்டுப்படுதல (Conditionery) மூலமாகவும, தணடனையின் மூலமாகவும மட்டுமே ஏற்படுவதனறு. அது ஒரு வகைக் கடமையுணர்வினாலும ஏற்படுவதாகும. நல்லமுறையில் வளர்ச்சியுறற மனசசாட்சி எனபது, ஒரு மனிதன் தான் தன ஒழுக்கநிலையைப் பாதிக்கும் வணணம நடநதுகொணடோமோ என்று நினைக்கிற எணணத்திலும், தனது குறிக்கோளை அடையவிலலையே எனகினற எணணத்திலும் அடஙகியுளளது. எனவே, ஆலபோர்ட்டின கருததுப்படி ஒருவனின் மனசசாட்சியில, தணடனையின பயத்திறகுப் பதிலாக நலல நீதிநெறிகள இடம்பெறுகினறன. அதனை ஆல்போாட்டு ஒருவன நடததையைத திட்டமிட்ட மதிபபுகள (Schemata of Values) நிருணயிககினறன என்று குறிபபிடுகிறார். அதனை ஆாமி (Hormey) எனபவர் மனசசாட்சி எனபது ஆக்கமுறையாகத் தனனைக் குறிதது ஏற்படும திருப்தியின்மை என்று கூறுகிறார்.

ஐசனகு (Eysenck), வாட்சன் (Watson) போனற நடத்தைக் கொளகையினர் (Behaviourists) மனசசாட்சியானது உளளுணர்வு கொணடதாயிருப்பினும அது ஆக்கநிலை எதிர்வினை (Conditioned Reflex Action) என்று குறிபபிடுகினறனா.

மே (May) என்பவர், 'மனச்சாட்சி என்பது ஒருவனது பழைய அனுபவஙகளினமூலம் கற்றறிந்தவை, புதிய அனுபவங்களுடன இணைந்து விடுகிறது. எனவே அவனது நீதிநெறிமுறைகள் தெளிவுறுகின்றன. அவனது உளளாய்வு மிகத தீாக்கமாயுளளது. எனவே, ஒருவனது நல்மனசசாட்சியானது அவனது ஆழ்ந்த அனுபவத்திலிருந்து நல்ல வழிமுறையினைப் பாகுபடுத்தவும், பககுவப்பட்ட நெறிமுறைத் தன்முனைப்பை (Mature Ego) உருவாக்கவும வழிவகுக்கிறது' என்று கூறுகிறார். பெ.டே

மனச்சாய்வு: ஒருதலைச் சார்வாகச் செல்வதையும், விருப்பு வெறுப்புக காட்டுவதையும், ஒனறைவிட மற்றொனறில இயல்பாக அதிக விருப்பம் காட்டுவதையும் மனச்சாய்வு என்று கூறுவர். வழக்குத் தரபபாரின் மீதோ வழக்குப் பொருணமை மீதோ மனச்சாய்வு உடைய எவரும் அவ் வழக்கை நியாயமாகத் தீர்வு செயய இயலாது. ஏனெனில் சட்டத்தின்படி நீதி வழஙகவேண்டிய நீதிபதியானவர் நீதி வழங்குவதோடு மட்டுமன்றி, அவருடைய தீாப்புகள வெளிப்படையாக ஐயத்திற்கிடமின் றி அவர் நீதி வழங்கியிருப்பது போனற தோறறத்திலும அமைந்திருத்தல வேணடும். மேலும், ஒருவா தம்முடைய வழக்கிற்குத் தாமே நீதிபதியாக இருகக முடியாது.

அதுவும், மனச்சாய்வு (Bias) கொண்டவர் நீதிபதியாக இருத்தல் கூடாது என்ற கொள்கையினை வலியுறுத்தலே ஆகும். ஒரு நீதிபதி மனச்சாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் சூழ்நிலை ஒன்று வழக்குமன்றத்தில் உருவாக்கப்படுமேயானால் அத்தகைய சூழ்நிலையில் அந்த நீதிபதி அந்த வழக்கினை விசாரிக்கக்கூடாது. எடுத்துக்காட்டு: நீதிபதியின் முன்னே அவருடைய மகன் குற்றவாளிக் கூண்டில் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படுதல், நீதிபதியின் முன்னே அவர் மகன் வழக்கறிஞராகத் தோன்றி வாதிடுவது; நீதிபதியின் நண்பர் ஒருவரின் வழக்கு, அவர் முன் விசாரணைக்கு வருதல் ஆகும். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் நீதிபதி, எவ்வளவுதான் நீதியாளர் என்று பெயர் பெற்றிருப்பினும் அவர் தீர்ப்பு மனச்சாய்வின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்குமோ என்று ஐயுற இடமிருக்கிறது. எனவே, அதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் அவர் நீதிபதியாகச் செயற்படக்கூடாது. தமக்குச் சிறு ஆதாயம் கிடைக்கும் என்றிருக்கும் வழக்குகளிலும் அவர் நீதிபதியாகச் செயற்படக்கூடாது. தம்முடைய பணமோ, பொருளோ தொடர்புற்றிருக்கும் வழக்குகளிலும் அவர் நீதிபதியாகச் செயற்படக்கூடாது. அதுபோலவே, தாம் வழங்கிய தீர்ப்பை மேல் வழக்காக எடுத்து ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர் முடிவை அவரே மறுபடியும் ஆராய்ந்தால் அது மனச்சாய்வு பெற்றதாகவே இருக்கும் என்று கருதப்படுவதே ஆகும்.

நிறுவனங்களில் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் பொழுது, நிருவாகத்திற்கும்-தொழிலாளிக்கும் இடையே தீர்ப்பளிக்கும் நடுவர் குறிப்பிட்ட வழக்கின் பொருண்மைக்குத் தொடர்பு உடையவராயிருத்தல் கூடாது. அலுவல் தொடர்பான மனச்சாய்வு எவ்வகையிலெல்லாம் நிகழலாம் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட வழக்குகளின் மூலம் அறியலாம்.

மேல் அதிகாரி ஒருவர் தம்கீழ் வேலை பார்த்து வந்த அலுவலர் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பின் காரணமாக, மருத்துவருக்கு மடல் ஒன்று எழுதி, அதில் எப்படியாயினும் மருத்துவக் காரணங்களின் அடிப்படையில் தம்மிடம் வேலை பார்ப்பவர் வேலைக்குத் தகுதியற்ற ஆள் என்று சான்றிதழ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார். அதற்கு மருத்துவர் மறுத்து விட்டார். அலுவலரின் வேலை நீக்கம் குறித்த தகராறிலும் மேலதிகாரியே விசாரணை செய்பவராகச் செயற்பட்டார். பாதிக்கப்பட்ட அலுவலர் அதனை எதிர்த்து வழக்கு ஒன்றினைத் தாக்கல் செய்தார். அதிகாரி மருத்துவருக்கு எழுதிய கடிதம் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அவ்வழக்கினை விசாரித்த நீதிமன்றம் அவ்வழக்கில் மேலதிகாரியின் செயல் குறைந்த அறிவு படைத்தவரின் கண்ணோட்டத்தில்கூட மனச்சாய்வுடன் கூடியது எனக் கருத இடமளிக்கும் என்று கூறி, அந்த மேலதிகாரிக்குத் தம்கீழ் வேலை பார்த்த அலுவலர் மீது மனச்சாய்வு இருந்தது என்று முடிவு செய்தது.

வேறொரு வழக்கில், ஆந்திர முதலமைச்சர் நாட்டு உடைமையாக்கும் திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசிய சூழ்நிலைகளை எடுத்துக்காட்டிப் போக்குவரத்துத் தடத்தை நாட்டு உடைமையாக்குவது என்ற முதலவரின் முடிவு மனச்சாய்வினால் எடுக்கப்பட்டது என்றும், எனவே அது செல்லாது என்றும் வாதிடப்பட்டது. அதற்குப் பதிலுரையாக அரசுத் தரப்பு வழக்கறிஞர் தம்முடைய வாதத்தில், அலுவல் சம்பந்தப்பட்ட மனச்சாய்விற்கும் தனிப்பட்ட மனச்சாய்விற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது என்றும் முதன்மந்திரி என்ற முறையில் தனியாருக்கும், அரசுக்கும் இடையே உள்ள தகராறை விசாரித்து முடிவு தெரிவிப்பது மனச்சாய்வுடன் செயற்படுவார் என்று சொல்ல முடியாது என்றும், தனிப்பட்ட முறையில், அதில் அவருக்கு அக்கறையிருந்தது அல்லது அதில் ஏதேனும் வருமானம்-ஆதாயம் இருந்தது என்று மெய்ப்பித்தாலன்றி அவர் மனச்சாய்வு உடையவர் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும் கூறினார்.

அரசுத்தரப்பு வழக்குரைஞர்களின் வாதத்தை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. இதனின்று மனச்சாய்வு என்பது வழக்கின் சூழ்நிலையை வைத்து நீதிமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுகின்ற ஒன்று என்பது தெளிவாகும்.

எச். எம். அ.

மனச்சிதைவு நோய் உளநோய்கள் மூளை சம்பந்தப்பட்ட நோய்கள் காரணமாகவும், பிறப்புக் காரணமாகவும் உடற்கூறு சம்பந்தப்பட்ட காரணமாகவும் ஏற்படுகின்றன. அவை பல வகைப்படும். அவற்றுள் முக்கியமானது மனச்சிதைவு நோய் (Schizophrenia) ஆகும். இந்நோய் எண்ணச்சிதைவு (Thought Disorder) நோய் எனவும் சொல்லப்படும். இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், உண்மை நிலையிலிருந்து விலகியவர்களாகவும் மற்றவர்களுடன் நன்கு பழகாமல் தங்களைப் பிரித்துக்கொள்ளும் (Isolate) தன்மையுள்ளவர்களாகவும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத, பிறழ்வான புலன் காட்சி, எண்ணம், உணர்ச்சி நிலை ஆகியவற்றை உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

இந்நோய் எல்லாச் சமுதாயத்திலும் காணப்படுகிறது. அமெரிக்க மக்கள்தொகையில் ஒரு விழுக்காட்டினர் இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். மனநல மருத்துவமனைகளில் சேர்க்

கப்படும நோயாளிசளுள நானகில ஒருவா மனச சிதைவு நோயுள்ளவர் எனபது கணடறியபபடடுள ளது இந்த மனச்சிதைவு நோய் மனிதனைக குழநதைப் பருவம முதல முதுமைப் பருவம வரை எநத வயதி லும தாககசகூடியதாக இருநதாலும் மருத்துவமனை களில இநநோய் காரணமாகச சோககப்படுபவா களுள முக்கால பகுதியினா 16 வயதிலிருநது 45 வயது வரையனறசகுடபட்டவர்களாக இருககினற னா. இநநோய ஆண, பெண இருபாலாரையும் ஒரே விதமாகத் தாக்குகிறது.

மனச்சிதைவு நோய், உருவாசகும மனச்சிதைவு நோய் (Process Schizophrenia), எதிரியகக மனச் சிதைவு நோய (Reactive Schizophrenia) என இரு வகைப்படும். இதில முதலாம நோய உள்ளவர்கள் தனிமையை விரும்புபவாகளாகவும், உலகபபறறைப் படிப்படியாக இழப்பவர்களாகவும், அதிக மனக் கோட்டையில (Fantasy) ஈடுபடுபவாகளாகவும், மெய்ப்பாடு மந்தநிலையை உடையவர்களாகவும் (Blunting of Affect), பொருததமறற மறிவினை உடையவர்களாகவும் இருப்பா. எதிரியக்க மனச் சிதைவு நோயுள்ளவர்கள நோயினால் திடீரெனறு தாக்கப்பட்டவர்களாகவும், தீவிர உணர்வுக கிளாச் சியை உடையவாகளாகவும அதி பயஙகரக் குழப்ப எணணங்களையுடையவாகளாகவும் இருபபர்.

மேற்கூறிய இருவகை நோய்களும் ஐநது நோய் அறிகுறிகளைப் பொதுவாகப் பெறறுள்ளன அவை பினவருவன.

1) **புலனகாட்சி வடிகட்டல் அற்றுபபோதல்:** இந நோயாளிசுறறுப்புறச் சூழ்நிலையிலிருந்து தேவை யானவை இவை தேவையறறவை இவை எனறு பிரித்துணர இயலாத நிலையில இருப்பர்.

2) **எண்ணம் மற்றும உணர்ச்சிகளின் தகவு அமை வின்மை:** நோயாளி கவனத்தை ஒருமுனைப்படுதத இயலாமை, தூணடலகளின தனமையைப் பிரித் துணர இயலாமை, எணண ஓட்டததை ஒழுங்கு படுதத இயலாமை, சிக்கல்களை விடுவிப்பதில திறமையின்மை, முடிவெடுகக இயலாமை போனற குறைபாடுகளினால் அவதியுறுவா.

3) **கவலையும, அச்சமும்:** இந் நோயாளிகள மிகுந்த கவலையும அச்சமும கொணடவர்களாக இருப்பர்.

4) **இல பொருட்காட்சிகளும், திரிபுணர்வுகளும்:** இநத நோயாளிகள இல்லாத ஒரு பொருளை இருப் பதாகக் கருதியும், பாாககும் ஒரு பொருளை வேறு ஒரு மாறுபட்ட பொருளாக நினைத்தும அவதியுறுவார்கள். எடுததுக்காட்டாக ஒரு கயிற் றைப பாம்பாகவும, வரும் நிழலை நணபனாகவும், கடவுள தேவதை ஆகியவறறுடன பேசுவதாகவும் நினைத்துக்கொணடு வருநதுவாாகள.

5) **உண்மை நிலையினின்றும் விலகும் தன்மை:** இந்த மனச்சிதைவு நோயால பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உணமை நிலையிலிருநது பெரிதும விலகி இயங்குவார் கள்.

மனச்சிதைவு நோயின் வகைகள்: 1) **உச்சநிலை மனச்சிதைவு நோய்** இவவகை நோயாளிகள சூழ் நிலைத் தூணடலகளைப் பிரித்துணர இயலாமை, கட்டுபபாடறற அச்சம, தனனைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது எனபதை அறிநதுகொள்ள இயலாமை முதலியவற்றைக கொணடவர்களாக இருப்பர். பொதுவாக நோயாளிகள் இநத உசச நிலையிலேயே நெடுங் காலம இருப்பார்கள எனறு சொல்லமுடி யாது. விரைவிலேயே தங்கள் குணங்களை அறிந்து கொணடு சில வாரங்களிலோ சில மாதங்களிலோ குணமடைந்துவிடுவதும உணடு.

2) **திரிபுணர்வு அமைந்த மனச்சிதைவு:** இவவகை யினர் சநதேகம் கொணடவர்களாகவும் மற்றவர் களுடன சுமுகமாகப பழக இயலாதவர்களாக வும, முட்டாளதனமான, ஏறறுக்கொள்ள இயலாத, மாறும் தன்மையுடைய இலபொருள காட்சிகளைக் காணபவர்களாகவும் தாங்களே மிகபபெரியவர் கள, மறறவர்கள தங்களை அழிக்க முயலுகினறனர் எனபன போனற மன மயக்கஙகளை உடையவர் களாகவும் இருபபர். இவாகளுடைய நடத்தை, மேற கூறியவாறே அமைநது எதையும் பகுததுணரும தன்மையறறவாகளாக, எப்போது எவவாறு நடநது கொளவார்கள எனறு ஊகிக்க முடியாதவர்களாக இவர்களை மாற்றிவிடுகிறது

3) **உச்ச உயாவும், உச்ச விலகுந் தன்மையும் கூடிய மனச்சிதைவு நோய:** இவவகை நோயினா உணமை நிலையிலிருநது விலகும் தனமை, செயலறறு மரம போல நிறறல், எல்லாச் செயலமுறைகளையும் இழநதுவிடல், மௌனமாக வெறறிடத்தை வெறித்து நோககி நிற்றல், திடீரெனறு காரணமில்லாமல கூசசலிடுதல், முன்னும பின்னும வேக நடைபோடல், கட்டுப்பாடற்ற தன்னிச்சையான வெறிச் செயல் களில் ஈடுபடுதல் போனற அறிகுறிகளைக் கொண்ட வாகளாக இருத்தல முதலிய தனமைகளைப் பெற்றி ருப்பர். அநத நிலையில நோயாளி தனக்கோ பிறருக்கோ ஆபத்து விளைவிக்கும நிலையில உள ளான.

4) **கடும ஆளுமைச் சிதைவுடன் கூடிய மனச் சிதைவு நோய:** மற்ற வகைகளைவிட மிக இளவய

திலேயே இது நோயாளிகளைத் தாக்குகிறது. இநத நோயாளி கடுமையான ஆளுமைச சிதைவுககு ஆளா கினறான. தொடாபறற உணர்வுவெளிபபாடு, அறிவு மழுககம, காரணமறற சிரிப்பு, முட்டாளதனமான நடத்தை, குழப்பமும் அருவருக்கத்தக்கதுமான நடத்தை போனறவை இநநோயின மற்ற அறிகுறி களாகும்.

5) **சிக்கற்ற மனச்சிதைவு நோய்:** இந்த நோய் இளமையில் தொடங்கி வயது முதிர முதிரத் தீவிர மடைகிறது. இவ்வகை நோயினா தனிமையை விரும்பு பவராகவும், எணணததிரிபுகள உடையவராகவும், மற்றவர்களை எளிதில் புரிநதுகொளள இயலாத வராகவும், எதிலும் விருப்பு வெறுப்பு அறறவராகவும இருப்பா. மனக்குழப்பம மறற வகைகளைவிடக குறைவாக இருப்பதால் இந்த நோயாளி ஓரளவு சாதாரணத்தனமையுடன நடந்துகொளவான. இவ் வகை நோயாளிகள மருததுவமனைககு வருவது அரிது.

6) **மனச்சிதைவு பாதிப்புடைய மனச்சிதைவு நோய்:** இவ்வகை நோயாளிகள பொதுவான மனசசிதைவு நோயாளிகளின் எலலா அறிகுறிகளையும் பெறறிருப் பதுடன மன இறுககம், மிகுந்த மகிழச்சி, உணர்ச்சி களின மழுஙகுதனமை ஆகியவறறை உடையவர் களாக இருககினறனா.

7) **உள்ளுறையான மனச்சிதைவு நோய** இவவகை யினர் மற்ற மனசசிதைவு வகைகளின அறிகுறிகளைக கொணடிருந்தாலும, நோய் பற்றிய வரலாறு அறற வர்களாக இருககினறனர்.

8) **கடும் பிரித்துணர்வறியா மனச்சிதைவு நோய்** இந்நோய், மறற வகைகளைப் போலவே நோயாளி யின மனநிலை நடத்தை ஆகியவற்றைப பாதித்தா லும் மற்றவற்றைப் போல வகைப்படுத்தலுககுட் படாது விளஙகுகிறது.

9) **படிவு மனச்சிதைவு நோய்** இந்நோய் உள்ள வர்கள மிக இலேசான நோய் அறிகுறிகளைக் காட்டு கிறார்கள. நோயின பாதிப்புககுப் பின்னர் அதன தீவிரம் மிகக் குறைந்து இலேசான அறிகுறி மட்டும தெரிகிறது.

10) **குழந்தைப் பருவ மனச்சிதைவு நோய்** இந நோய் பூப்புப் பருவததுக்கு முன (Puberty) நோயாளி யைத தாக்குகிறது. இந் நோயாளி கற்பனைக் காட்சி களைக் காணபவராகவும, மறறவரிடம் ஒட்டாமல விலகும் தன்மையுடையவராகவும் விளஙகுகிறான.

மனச்சிதைவு நோயின் உயிரியல் காரணிகள. மனச்சிதைவு நோய் பற்றிய ஆயவுகள பல நடததப பட்டும் அதன் காரணிகள இன்னும் தெளிவுபட விலலை. அந நோய வருவதற்கான காரணஙகளாக அ) மரபுவழி, உயிா வேதியியல நரமபுசாா உடலி யல ஆகியன உளளிட்ட உயிரியல காரணிகளும, ஆ) தவறான கறறல முறை, இயல்பிறநத உறவு முறை, குடுமபப் பஙகு, தாங்கொணா மன இறுககம ஆகியவற்றை உளளடககிய உளவியல மறறும உறவுமுறைக காரணிகளும, இ) நோய் தோனறு தறகுரிய காரணிகளைத் தனனகததே கொணட சமூகப் பணபாட்டுக் காரணிகளும உளளன அவறறி டையே தனிததனமை இலலாது போனாலும, அவை ஒனறுடன ஒனறு இணைந்தோ, தனித்தோ இயஙகி நோய்ககுக் காரணமாக அமைகினறன

சிகிச்சைகளும் விளைவுகளும். சமூகச் சார்புடைய இருவகைச் சிகிசசைமுறைகள இநத நோய்க்கு அளிக் கப்படுகினறன. முதல்வகைச் சிகிசசை முறை, புதிய தாக உணடான, குடும்பததுடன தொடாபுடைய, அணமையில இநநோயினால பாதிககபபட்ட நோயாளிகளுக்கு அளிககப்படுகிறது இததகைய நோயாளிகள சிகிசசைக்குச சிறநத முறையில ஒத துழைபபதுடன விரைவில் குணமடையவும செய் கிறாாகள. குடும்பஙகளில இவாகளைப பார்ததுக கொளள வசதியிருநதால இததகைய நோயாளிகள 20 முதல் 60 நாாகளில சிகிசசை முடிநது வீட்டிறகுச் செலலுகினறனா.

இரண்டாம் சிகிசசை முறை கடுமையாகப் பாதிக கப்பட்ட நோயாளிகளுககு அளிககபபடுகிறது அத தகைய நோயாளிகள சிகிசசைககுப பினனர்க கட்டுப படுததப்பட்ட சூழநிலையிலோ தனிப்பட்ட விடுதி களிலோ வைததுக கணகாணிககபபடுகினறனா

மருந்துகள மூலம செயயப்படும சிகிச்சை முறை: மனச்சிதைவுககுப புதிய மருநதுகளும, மயஙகவைககும மருநதுகளும (Tranquilizers), ஊககமூட்டிகளும் (Energizers) நனகு பயனபடுத்தப்படுகினறன. இநநோயககு மிகுதியும பயன்படுத்தபபடும மருநதுகளான குளோா புரோமேசைன (Chlorpromazine), ஆலடால (Haldol) ஆகியவை நோயாளியின பரபரபபு, ஆததிரம், எணணக கோளாறுகள ஆகியவறறைக கட்டுபபடுதது கின்றன. சோாவு நீககிகள (Antidepenessants), கவலை நீககிகள் (Antianxiety drug) போன்றவை நோயாளிகளின ஆாவம, விழிபபு நிலை ஆகியவறறை மிகுதிப்படுததிக கவலை, பரபரபபு ஆகியவறறைக குறைதது அமைதியான உறககத்தை அளிககினறன. அவை மிகுதியாகத தனிததனியாகவோ சோததோ மனசசிதைவு நோயாளிகளுககு அளிககப்படுகினறன நோயாளிகளும் அதனால பெரும் பயனடைகிறார் கள.

இதனுடன சமூக, சமுதாய மருததுவ முறைகள், ஆகியன குடும்பததில ஏறபடும் சிககல்களைத தீர்க் கவும நோயுணடாககும் குடும்பச் சூழ்நிலையைத தவிர்க்கவும ஓரளவு சிகிச்சை பெற்ற நோயாளி நலலமுறையில் தன் வாழவைத் தக அமைததுக் கொளளவும் அளிக்கப்படுகின்றன. என்.சு.

மனத்தொடர்பு: வளர்நது வருகின்ற மனித சமுதாயம் எல்லாத துறைகளிலும் சிககல்களைக் கொண்டதாக இருநது வருகிறது. ஒரு குழுவைச் சார்ந்த மனிதர்கள் எல்லாவிதமான வாழககைத் துறைகளிலும் தொடர்பு கொணடொழுக வேண்டிய வர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு மனிதன் மற்றவர் களோடு கொளகின்ற தொடாபின் படித்தரம ஒனறு போலவே இருபபதிலலை.

அறிவுரை கூறலை (Counselling) அந்தச் சிக்கல களுக்குத் தீர்வு காணபதற்கு உதவிபுரியும கருவி யாகக் கொள்ள வேணடியிருக்கிறது. மனிதாகளுடைய வாழ்க்கையில் எந்தச் சமயத்திலும் எந்தச் சிக்கலும தோன்ற முடியுமாதலால் அறிவுரை கூறல தொடர்ந்து செலலும் ஒரு செயலமுறை எனறு ஏற்றுககொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அறிவுரை கூறல, எலலா வயதினருக்கும் ஏறற தோர் உளவியல் செயல்முறையாகும். அறிவுரை கூறல் நடைமுறையிலுள்ள சிககல்களைத் தீர்ப்ப தறகு எவ்வாறு ஓர் உளவியல் கருவியாகப் பயனபடு கினறதோ அதுபோலவே ஒருவர், வருங்காலத்தில் சிக்கல்களுக்கு இலககாகி விடாமல் தடுப்பதற்கும் பயனபடுகிறது.

அறிவுரை கூறலுக்கு முக்கியமான ஒன்றாக அமைந் திருப்பது மனத் தொடர்பு அல்லது உள ஒனறிப்பு (Rapport) ஆகும். அது இருவரிடையே ஏற்படும் ஓர் ஒனறித்த உணர்வாகும் அவை முறையே ஒருவரை யொருவர் நம்புதல், கூட்டுணர்வுடன செயறபடுதல், ஒருவர் உணாவை மற்றவர் புரிந்து செயற்படுதல போனறவையாகும். சானறாக மருத்துவருக்கும் நோ யாளிக்கும் இடையே உள்ள உறவு, பேட்டியாளருக் கும் பேட்டி அளிபபவருக்கும் இடையே உள்ள உறவு, தொழில் சூழநிலையில தொழிலாளிக்கும் மேற்பார் வையாளருக்கும் உளள உறவு ஆகியன போனறவை ஆகும் அறிவுரை கூறலின வெற்றி என்பது அறிவுரை யாளரின் திறமையைப் பொறுத்ததாகும். அது அறிவுரையாளருககும அறிவுரைக்குட்பட்டோருககும் இடையே உளள உள ஒனறிபபையும, ஒருமித்த உணர்வையும் பொறுத்ததாகும்

அறிவுரை என்பது ஒருவருககொருவர் உதவும் நோக்கததில் தனிப்பட்ட இருவரிடம் ஏறபடும் ஒரு நேரடியான உறவுமுறையாகும். உளஒன்றிப்பு என்பது அறிவுரை வழங்குவதற்கு இனறியமையாத ஒனறா கும. பொதுவாக இது சொல்லாடல் (Interview) எனப்படுகிறது. உளஒனறிப்பு என்பது இருவரிடமும் ஏற்படும சுமுகமான, ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொணடுளள நட்புறவுடன் கூடிய ஒரு நிலையாகும். இது பேட்டியாளருக்கும், பேட்டியளிபபவருக்கும் இடையே இருக்கவேணடியது மிகவும் தேவையாகும். கட்டாயத்தின் மூலம் இவ்வுறவுமுறையை அடைய முடியாது இது அறிவுரையாளர் (Counsellor) அறிவுரையைக் கேட்பவரின (Counsellee) உணர்வு களைச் சரியான முறையில் புரிந்துகொளவதற்கும அறிவுரைககுட்பட்டவர் சரியான முறையில் அறிவு ரையாளருடன் ஒத்துழைத்து ஒரு சுமுகமான நட் புணர்வுடைய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கும் உதவுகிறது. உளஒனறிப்பு என்பது இருவருடைய கூட்டுமுயறசியால் வளரும், ஒருவரை ஒருவர் புரிநது கொள்ளும் உணர்வாகும் இது அறிவுரையாளரின் தந்திரஙகள மூலமே ஏற்படுகிறது எனற தவறான கொளகை இருந்துவருகிறது.

உளஒன்றிப்பு ஒரு பேட்டியின் வெறறியைத் தீர் மானிக்கிறது. உளஒனறிப்பை அடைவது மட்டுமல் லாமல் இது அறிவுரை நேரம முழுவதும் நீடித்திருப் பது மிகவும் இனறியமையாதது. இது அறிவுரை யாளரின்மீது அறிவுரைக்குட்பட்டவர் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையையும் மரியாதையையும பொறுதததா கும் அறிவுரையாளரினமேல விழும் சிறு சந்தேக மும இந்த உறவுநிலையைக் குலைத்துவிடும்.

மற்ற உளவியல் நிகழவுகளை அளவிடுவதுபோல் உள ஒனறிப்பை அளவிட முடியாது. உள ஒனறிப்பின் பணபுக்கூறுகள் பின்வருவன· 1) இருவருக்கிடையே ஏற்படும் சுமுகமான சூழநிலை, 2) செய்தி இணைக் கும வழி (Communication), 3) அறிவுரையாளர் மேல் கொளளும் நமபிக்கை (Mutual Trust)

மேலும், அறிவுரைககுட்பட்டவரை நல்லமுறை யில் வரவேற்றல, இளைப்பாற்றல், அவர்தம சிககல களிலிருந்து அவரது கவனத்தை வழிதிருப்புதல் ஆகியவை உளஒன்றிப்பின அடிப்படை முறைகளா கக் கொளளப்படுகினறன. அறிவுரைக்குட்பட்டவரின தேவைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் உணர்வும், அவரது உணர்ச்சிநிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் உணர்வும் உள ஒன்றிப்பை நீடிக்க வைக்கலாம். எஸ்.உ.

துணை நூல்:

Shanmugan, T.E., Abnormal Psychology, Tata Mcgraw-Hill & Co., New Delhi, 1985.

மனப்போக்கு: மனிதனின் ஆளுமையை இரு பகுதிகளாகப் பிரிககலாம். அவை 1) மையம்(Core)

2) வெளிப்புறம் அல்லது சுற்றுப்புறம் (Periphery) என்பனவாகும். மனப்போக்கு என்பது ஆளுமையின் மையப்பகுதியாக இருப்பதாகும். இது இயல்பாக உள்ள உணர்ச்சி (Feeling i.e. Affective), செயல், (Conative) போக்கு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். இம் மையப்பகுதி உடற்கூற்றுக்கு (Physiology) மிகவும் தொடர்புடையதாகவும் பலவித மாற்றங்களை எதிர்த்து நிற்கக்கூடியதாகவும் இருந்து மனிதனை உள்ளிருந்து இயக்குகிறது. ஆளுமையின் புறப்பகுதி சமூகச் சார்புடைய ஒன்றாகும். எனவே, மையப் பகுதியாக அமைந்திருக்கும் மனப்போக்கு (Temperament) பெரிதும் மரபுவழி வந்ததாகவும் (Heredity), புறப்பகுதி பெரிதும் கற்றலினால் (Learning) ஏற்பட்ட ஒன்றாகவும் ஆளுமைக்கொள்கையினர் (Personality Theorists) கருதுகின்றனர்.

வகைகள்: சுறுசுறுப்பானவர், சோம்பேறி, கோபக்காரர், சிடுமூஞ்சி, பயப்படுபவர், கலகலப்பானவர் என்ற பல பண்புணர்த்தும் சொற்களைக் கொண்டு மனப்போக்கைப் பலவிதங்களில் குறிப்பிடலாம். எனினும், சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் பண்டைக் காலம் முதல் மனப்போக்கு நான்கு விதமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை 1) நம்பிக்கை நிறைந்தவர் (Sanguine), 2) கிளர்ச்சியற்றவர் (Phlegmatic), 3) முகவாட்டம் உடையவர் (Melancholic), 4) சீற்றமுறுபவர் (Choleric) என்பனவாகும். இந்திய மெய்யுணர்வின்படி (Indian Philosophy) குறிப்பாகச் சாங்கியக் கொள்கையினர் மனப்போக்கைச் சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்ற மூன்று குணங்களைக் கொண்டு விளக்குகின்றனர். சத்துவம் என்பது ஒளிமிகுந்த அறிவுள்ள பொருளாகும். இராசதம் என்பது நடவடிக்கைக்குக் காரணமாக விளங்கும் ஆற்றலைக் கொண்ட பொருளாகும். தாமதம் என்பது கரடுமுரடான மந்தமான கூட்டுப் பொருளாகும்.

தொடர்புடைய கூறுகள்: ஆளுமை பொதுவாகக் குடிவழிக் கூறுகளால் (Hereditary Factors) அமைந்த ஒன்றா என்று வினா எழுப்பினால் அவ்வினாவிற்குச் சுற்றுப்புறக் கூறுகளால் (Environmental Factors) அமைந்த ஒன்றால் எளிதில் விடையளிக்க முடியாது. ஆனால், ஆளுமையின் மையப் பகுதியாக அமைந்திருக்கும் மனப்போக்கை எடுத்துக்கொண்டால் மனித வேறுபாடுகள் இருப்பதற்குக் காரணம் பெரிதும் மரபுவழிதான் என உறுதியுடன் கூறலாம்.

1. உடற்கூறு அடிப்படைகள்: மனப்போக்கு என்பது பெரும்பாலும் உணர்ச்சிகளையும் மெய்ப்பாடுகளையும் (Emotions) வெளிப்படுத்தும் போக்கைக் குறிக்கிறது. மெய்ப்பாடுகள் உடற்கூற்று அடிப்படைகளான சுரப்பிகளுடனும் (Glands), தானியங்கு நரம்பு மண்டலத்துடனும் (Automatic Nervous System), உள்ளிருக்கும் தசைகளுடனும் (Visceral masculature) நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளன. அவ்வுடற்கூற்று அடிப்படைகள் மரபுவழிக் கூறுகளுடன் மிகுந்த தொடர்புடையனவாகும். சோசுட்டு என்பவர் பொருத்தப்பாடு கொள்ளாறு நிறைந்த குழந்தைகளை (Mal-Adjusted Children) பொருத்தப்பாடு கொள்ளாற்றக் குழந்தைகளுடன் (Well Adjusted Children) ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததில் அவ்விருவகைக் குழந்தைகளும் உடற்கூற்று அடிப்படையில் வெவ்வேறாக இருப்பதைக் கண்டார். மனக்கோளாறு நிறைந்த குழந்தைகளை இயல்பான நிலையிலும், சிதைவு நிலையிலும் (Frustrated State), மனக் கோளாறற்ற குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததில் இரத்தக்கொதிப்பு, நாடித்துடிப்பு, மூச்சுவிடும் விதம், தோலில் ஏற்படும் மின்மாற்றம் முதலியவற்றில் மிகுந்த மாற்றங்கள் தெரியலாயின.

2. உடலமைப்பின் பங்கு: பண்டைய கிரேக்கக் காலம் தொட்டு உடற்கட்டுக்கும் (Physique or Body Build) மனப்போக்குக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பேசி வருகின்றனர். ஷெல்டன் 1942-இல் மூன்றுவித உடற்கட்டுகளையும் அவற்றுக்கிணையான மனப்போக்குகளையும் முன்மொழிந்தார். அவை கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

உடற்கட்டு வகை	மனப்போக்கு
1. அகத்துறை உருவம் (Endomorph)	உள்ளுறுப்புப் பயம் (Visceretonja)
அ. பெரிய உடலுள்ளுறுப்பு	மகிழ்ச்சியானவர்
ஆ. இளகிய உடற்கட்டு	எதையும் நினைத்துக் கவலைப்படாதவர் சமூகத் தன்மை கொண்டவர்.
2. நடு உறை உருவம் (Mesomorph)	உடல்வயம் (Somatotonia)
அ. நன்கு வளர்ச்சியடைந்த தசை உருவம்	சுறுசுறுப்பானவர். தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்.
ஆ. உறுதியான உடற்கட்டு	செயல்முறைவாய்ந்தவர்.
3. புறத்துறை உருவம் (Ectomorph)	மூளைவயம் (Cerebrotonia)
அ. நீண்டு மெலிந்த உருவம்.	கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுதல்.
ஆ. குறைவான தசை வளர்ச்சியடைந்த எலும்பு உருவம்.	

3. **சுற்றுப்புறச்சூழலும் மனப்போக்கும்:** உடலமைப்பு பெரிதும் குடிவழி வநத ஒன்றாகையால் உடலமைப்புடன் மிகவும் ஒட்டியுள்ள மனப்போக்கும் மரபுவழியால் பெரிதும் நிருணயிக்கப்பட்டிருத்தல் வேணடும் எனபது செலடனின் கருத்து. எனினும், மனப்போககு முழுமையாகக் குடிவழியில வந்த ஒன்றா, சூழ்நிலையினால உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றா என்று வினா எழுப்பினால், மனப்போக்கின் பெரும்பான்மையான பகுதி குடிவழியில வந்ததெனவும் சிறுபானமையான பகுதி சூழ்நிலையினால் ஆக்கப்பட்டதெனவும் ஆராய்சசியாளர்கள் கூறுவார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குழந்தை அனபும் ஆதரவும் உளள சமூகச் சூழ்நிலையில வளர்க்கபபட்டால் அக் குழந்தையும் நாளாக நாளாகத் தனனை மற்றவர்கள எவ்வாறு அன்புடனும பாசத்துடனும் நடத்துகின்றார்களோ அவ்வாறே தானும் நடந்து கொளளும். அதற்கு நேர் மாறாக ஒரு குழந்தை வெறுப்பு, கோபம் நிறைந்த சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்படுமேயானால், அக்குழந்தையும் நாளடைவில் வெறுப்புடனும, கோபத்துடனும் தனனை நாடுபவர்களிடம் நடநது கொளளும். இவ்வாறு குடிவழியில் அமைந்த மனப்போக்கு ஓரளவு சமூகச் சூழ்நிலைக்கு ஏறறாற்போல் மாறும்.

மனப்போக்கை அளக்கும் விதம்: மனப்போக்கை அளப்பதறகுப் பல முறைகள் இருப்பினும் பொதுவாக இருமுறைகள் உள்ளன. அவை 1) கூராய்வை (Observation) அடிப்படையாகக் கொண்ட அளவீட்டு முறை (Rating Scale Method), 2) வினாத்தொகுதி முறை (Questionnaire Method) என்பனவாம்.

1. **அளவீட்டு** முறை: செலடன் தம் உடறகட்டுக் கொளகையை அடிப்படையாகக் கொணடு 7 புளளி அளவுகோலைப் (7 Point scale) பயன்படுத்தி ஒருவரின மனப்போக்கை அறிய முயன்றார் ஒவவொரு மனிதனும் மூனறுவித உடறகட்டமைப்புகளிலும் எந்த அளவு அவன இருக்ககூடும் என அதில் அளவிடப்படுவான். குறிப்பாக 7-1-1 எனபது அதிக அளவு அகத்துறை கொண்டவனாகவும் மிகச்சிறிய அளவிற்குத்தான நடுஉறை, புறத்துறை ஆகிய உருவம் கொணடவனாகவும் இருப்பான் எனபதாகும். மேலும், 4-4-4 எனபது சராசரி மனிதனின அளவாகும். அவன் எந்த ஓர உடற்கட்டு வகையையும் சாராதவன ஆவான. இவவாறு உடலமைப்பு மூலம் ஒருவரின் மனப்போக்கை அளக்கமுடியும்.

வினாத் தொகுதி முறை: பலவித வினாத்தொகுதிகள் இருப்பினும் தர்சுடடன் மனப்போக்கு அட்டவணை (Thurstone Temperament Schedule) பெரும்பானமையோரால் பயனபடுததப்படுகிறது. இது 140 வினாக்களைக் கொணட தொகுதியாகும். இதில 7 விதமான மனப்போக்குகள் அளக்கப்படுகின்றன. அவை 1) சுறுசுறுப்புததன்மை (Active), 2) வீரியத் தன்மை (Vigorous), 3) தூணடும ஆற்றல (Impulsive), 4) ஆதிககம் (Dominance), 5) உறுதியுடைமை (Stable), 6) சமூகத் தன்மை (Sociability),7)ஆழ்ந்து நினைக்கும் தனமை (Reflective) ஆகியனவாம்.

வ.தே.சா.

துணை நூல்

Shanmugam, T.E , Abnormal Psychology, Tata McGraw-Hill Publishing Co., Ltd., New Delhi, 1981.

மனம்: பொதுவாக மனம் என்று குறிப்பிடப் படுவது ஒரு மனிதரின் சிநதனையும் விழிப்புணர்வும் (Awareness) ஆகும். மனம் என்னும் சொல்லின் பொருளை வரையறுத்துக் கூறுவதென்பது மிகவும் சிக்கலான செயல். பல நூற்றாண்டுகளாகவே தத்துவ மேதைகளுக்கும், உளவியல் அறிஞர்களுக்கும் இதைப் பறறிய ஒரு தெளிவான திட்டவட்டமான கருத்துக் கூற இயலவில்லை. இருப்பினும், கனவுகள, உளளுணர்வுகள, புலனுணர்வுகள், சிந்தனைகள் முதலியன பொதுவாக மனச் செயல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அம் மனச் செயலகள் அனைவராலும் உணரப்பட்டு, மனத்தைப் பற்றிய சில தனியான குணங்கள அனைவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகினறன. அவை: 1) மனத்தைக் குறிக்கும் மற்றொரு சொல் உள்ளம் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் மனநிலையுடன், அதைப்பற்றி நேரடியாகவும், அனுமானமின்றியும் அறிந்து கொள்ளுமளவிற்கு உறவு கொணடுளளான். 2) ஒவ்வொரு மனிதனும் தன மனநிலையுடன் நேரடித் தொடர்பு வைத்திருக்கிறான. அதேசமயத்தில் மறறொருவருடைய மன நிலையை அவன் மறைமுகமாகவோ அனுமானத்தின அடிப்படையிலோதான தெரிந்துகொள்ள முடியும். 3) ஒவ்வொரு மனிதனும தன் மனநிலையின் தோற்றத்தைப் பற்றியும் அதன் தன்நினைவிலுளள பொருளைப்பற்றியும் திட்டவட்டமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறான. அதேபோல் மற்றொருவனுடைய மன நிலையின தோற்றததைப் பற்றியும், பொருளைப் பற்றியும்அதே அளவு உறுதியாகத் தெரிந்து கொளள முடிவதிலலை. 4) மனநிலை இடஞ்சார்ந்தது (Spatial) அனறு. அதாவது ஒரு சிந்தனை மனத்தில் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது எனபது ஒரு பொருத்தமான கேள்வியாகாது. 5) மனநிலையின் சிறப்பான கூறானது ஏதேனும் ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கும்: சிந்தனை ஏதேனும்ஒன்றைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். உணர்வுகளும் நம்பிக்கைகளும் அவ்வாறே இருக்கும்.

மனம் என்பது ஒரு பொருளாகவோ இயற்பியல் விதிகளுக்குட்பட்டதாகவோ இல்லாதிருப்பதால் அதனைப் புலனுணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புரிந்துகொள்ள முயலுவது முடியாத செயலாகிறது. மனத்தின அப் பண்பானது மனித நடத்தையினைச் செயல்முறை அறிவால் புரிந்து கொள்ள முயலவோருக்கு மன - உடல் சிக்கலைத் தோற்றுவிக்கிறது

மனத்தை வரையறுப்பதில் மூன்று பெரிய அணுகுமுறைகள் உள்ளன. அவை பினவருவன:

முதலாம் அணுகு முறை ஓர் உச்சக் குறைப்புக் கோட்பாடு (Extreme Reductionism). இவ்வணுகு முறைப்படி மனம்என்று ஒன்றிலலை. மனம் என்னும் சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் நடைபெறும் உயிரியல் பணியைக் (Biological Function)குறிப்பிடும அடைமொழிப் பெயராகும். இவவகையான, இவ்வணுகு முறையின் தலையான நோக்கம் உளவியலையும், உயிரியலையும் ஒனறுபடுத்திப் படிப்பதேயாகும். நிகழ்காலத்தில் இவ்வணுகுமுறை உட்டல (W.R. Uttal) என்பவரின 'மனத்தின் உளவியல' (Psychology of Mind) என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது.

இரண்டாம் அணுகுமுறை ஏதோ ஒரு விதத்தின் தன்மையில் வேறுபடும் மனத்தையும், உடலையும் உறவுபடுத்த முயலகிறது. உடலைப்பற்றிக் கிடைக்கும் செயல்முறை அறிவைக்கொணடு மனத்தைப் புரிநது கொள்ள முயலகிறது இதறகு எடுத்துக்காட்டாக, தேகார்ட்டேயின்(Descartes)பின்னிய செயல் விளைவுக் (Interactionism) கோட்பாடு, இலைப்நிட்சின் (Leibnitz) உளளமும் உடலும் தொடர்பின்றியே இணையாக இயங்குகின்றன என்னும் கோட்பாடு (Psychophysical Parallelism), போல்டனின் (Polten), புதிய பினனிய செயல்விளைவுக் கோட்பாடு (Modern Interaction) முதலியவற்றைக் கூறலாம். இவ்வனைதது அணுகுமுறைகளும் உளவியல் அறிஞர்களுக்கு மனத்தினுள நடைபெறும் செயல்களையும், கண்ணுக்குப் புலனாகும் உடலின் நடத்தைகளையும் உறவுபடுத்திப் பார்ப்பதில் மிகுந்த சிக்கலைத் தோற்றுவிக்கின்றன

மூன்றாம் அணுகுமுறையானது சற்றேறக் குறைய குறைப்புக் கோட்பாட்டினை ஒத்தது எனலாம். ஆனால், அதைப் போன்று அவ்வளவு எளிதானதன்று. இந் நோக்கினபடி மனம் அல்லது உடல் தன் விருப்பமாக இயங்கும் உளபொருள் (Independent entity) அன்று. அவ்வாறன்றி ஒரு மனிதன் மனமும், உடலும் ஒன்றாக ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகப் பார்க்கப்படுகிறான். ஒனறிலலாமல் மறறொனறு இருப்பதில்லை. இவ்வித அணுகுமுறையே இரட்டை அங்க அணுகு முறை எனக் கூறப்படுகிறது. அரிசுட்டாட்டிலின் (Aristotle) இயன்மூலவாதம் (Hylomorphism) அல்லது ஒரு பொருணமை வாதம் (Monism), பைகில்சின (Feigls) முற்றொருமைக் கோட்பாடு (Identity Theory) முதலியன சில எடுததுக்காட்டுகளாகும்.

வி.எஸ் ஆர்.வி.

மனமகிழ் மருத்துவம்: மனிதர்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியூட்டவும், மனம் வேறெந்தத் தீய எணணஙகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் உட்படாமல் இருக்கச் செய்யவும், மனத்தாக்கல் நிலையை அகற்றப் பயன படும் மருத்துவங்களைச் செய்யவும் இயலவது மனமகிழ் மருத்துவம் (Recreation Therapy) எனப்படும. மனமகிழ் மருத்துவம் எந்தவித வேறுபாடுமினறி அனைவருக்கும் அவரவர்கள் சிக்கல்களுக்குத் தக்கவாறு உளவியலார் மூலம் அளிக்கப்படுகிறது. மேலும், இதன முக்கிய நோக்கம் மனிதர்கள தாம் செய்யும் வேலைகளில் ஆர்வம் குறைந்து அவர்கள் மனவமைதியின்மை, வெறுப்பு, பற்றுதல் இல்லாதிருத்தல போன்றவற்றில் மூழகியிருப்பதைப போக்குவதற்கு ஒரு வழி காணுவதாகும்.

பல்வேறு மனமகிழ் மருத்துவ முறை: மனமகிழ மருத்துவம் மனிதர்களுககு அவரவாகள உளவாய்ப்புகளுக் (Resources) தகுந்த முறையில் அவர்கள திறமையை வளர்பபதனமூலம், அவர்கள மனததைக் கட்டுபபடுத்திக குறிப்பிட்ட சிலவகையில மனத்தைச் செலுத்துவதற்குப் பயன்படுததப்படுகிறது. இதில பல வகைகள் உளளன. அவறறுள 1) இசை மருத்துவ முறை (Music Therapy), 2)நடன அசைவுகள மருததுவ முறை (Dance and Movement Therapy), 3) கவிதை மருததுவ முறை (Poetry Therapy), 4) விளையாட்டு மருத்துவ முறை(Play Therapy) போன்றவை முக்கியமானவையாகும். குழிப்பநது (Golf), வரிப்பநது (Tennis),கைப்பந்து முதலிய பந்தாடுதல்,படகுவிடுதல, திரைச் செலவு, நீச்சல், நெய்தல், உலோக வேலை (Metal work), புகைப்படம் எடுத்தல், தோட்ட வேலை, வண்ணம பூசுதல் (Painting), அஞ்சல் தலைகள் சேகரித்தல், காசு சேகரித்தல போன்ற பலவகைப் பொழுதுபோக்கு வேலைகளும் மனமகிழ் மருத்துவ முறையில் பலனளிப்பனவாக உள்ளன. அவற்றில் ஈடுபடுவதால் வேறெந்த எணணங்களுக்கும் மனத்தில் இடமில்லாமல் மனவமைதி ஏற்படுகிறது. அது போன்ற விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி போன்ற முறைகளினால் உள்ளம் வேறு எணணங்களால் ஆட்கொள்ளபபடாமல் உற்சாகமாக இருக்கமுடியும். மேலும் மனமகிழ் மருத்துவத்தால் மக்கள சமூக ஒதுக்கீடுகளிலிருந்து விடுவிககப்பட்டு அவர்கள மற்றவர்களுடன் எளிதில் கலந்து குழு அமைப்பைப் பாதுகாத்துக் குழு வேலைகளை மிகவும் எளிதாகச் செய்யமுடிகிறது.

இசை மருத்துவ முறை: இசையின் தன்மை

தரம், செறிவு ஆகியவை அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதோடு சிலசமயம் தொந்தரவாகவும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, திடீரென்று ஓர் ஓசையைக் கேட்கும்போது அந்த ஓசை சிலருக்கு அச்சத்தை உருவாக்கும். அதே ஓசை அமைதியான சூழ்நிலையில் உருவாகுமேயானால் உற்சாகத்தையும், புத்துணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும். இசையின் தன்மையைப் பொறுத்து உள மகிழ்ச்சி மாறுபடும்

இசையின் அமைப்பு, இலயம் (Rhythm) ஆகியவை மனிதர்களிடத்துச் செயல்திறனை ஊக்குவித்து உள அலைவு நிலையைக் (Mental Tension) குறைக்கின்றன. விருப்பமான நல்ல பாடல்களும் இசையுள்ள கீதங்களும் நல்ல மனவெழுச்சியையும் உற்சாகத்தையும் உண்டாக்குகின்றன. அதேசமயம் அவை உள்ளத்தில் தோன்றும் வருத்தமான நிகழ்ச்சிகளை வெளியேற்றிப் புதுச் சக்தியை அளிக்கின்றன இன்னிசை ஒரு நல்ல மனமகிழ்மருத்துவமாகப் பயனளிக்கிறது இசை சில நேரங்களில் நல்ல தூண்டுதலாகவும் நல்ல பொழுதுபோக்காகவும் அமைகிறது. சில இசைக்குழுக்கள் பொறுப்பான சமூகம் (Responsible Society) உருவாகக் காரணமாக இருப்பதோடு தனிப்பட்ட மனிதன் தன் சாதனையில் (Individual Achievements) உச்சக் கட்டத்தை அடைவதற்கும், ஒருவனைச் சமூகப்படுத்தவும் (Socialization) வாய்ப்பளிக்கின்றன. இசை முக்கியமாக உள அலைவு நிலையைக் குறைக்கவும் (Relieve-tension), அச்சத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், சலிப்பு உணர்ச்சியை நீக்கவும் குழுவின் அமைப்பை உருவாக்கவும் பயன்படுகிறது.

நடன அசைவு மருத்துவ முறை: உடல் அசைவு, உட்காரும் முறை, தசைகளின் ஒத்துழைப்புப் போன்றவை ஒரு மனிதனின் உள அலைவு நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன (Bird Whisttell, 1952,1959). அம்மருத்துவமுறை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் அதன்மூலம் சமூகச் செயல்களில் அதிகமாகப் பங்கேற்கவும் உறுதுணையளிக்கிறது (Rosser E.1957). அம்முறை இருவர் தம்மைத் தாமே ஆளப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் வெட்கம், நாணம் போன்றவற்றை நீக்கவும் தன்முனைப்பு (Assertiveness) தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

விளையாட்டு மருத்துவ முறை: இம் மருவத்துவ முறை பெரும்பாலும் குழந்தைகளுக்கு உகந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், நடத்தை சரியின்மை, உணர்வுகளால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் போன்றவற்றைச் சரிப்படுத்தவும் பயன்படுகிறது. இதைப்போன்று இளைஞர்கள், முதிர்ச்சிப் பருவத்தினர் தங்களுடைய நேரத்தை ஒழுங்கானதும், பயன்தரத்தக்கதுமான முறையில் பயன்படுத்திட இம்மருத்துவ முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது முதியோர்கள் தங்களை மறந்து, தங்கள் வயதை மறந்து தங்களை ஆட்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய கவலைகளை மறந்து வாழ்வதற்கு வகை செய்கிறது எஸ.க.

மனவளர்ச்சி குன்றியமை ஆராய்ச்சியாளர்களிடம், மனவளர்ச்சி குன்றியமை (Mental Deficiency) என்றால் என்ன என்பதுபற்றி இதுவரை ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் பல்வேறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலவேறு கோணங்களில் காரணத்தை ஆராய்ந்து அவரவர்கள் கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். எந்த ஒரு நோயும் ஒரே காரணத்தால் ஏற்படுவதில்லை. அதைப்போல மனவளர்ச்சி குன்றியமையும் பல்வேறு காரணங்களால் ஏற்படுகிறது அக்காரணங்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவையாவன: 1) மரபுவழி (Hereditary), 2) சூழ்நிலை (Environment), 3) அதற்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது கண்டுபிடிக்க முடியாத (Unknown Factors) காரணங்கள்

மனவளர்ச்சி குன்றியமையைப் பலவேறு வகையில் விளக்கினாலும் ஒருசில முக்கியமான, பெரும்பாலும் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய விளக்கவுரை கீழே தரப்பட்டுள்ளது இங்கிலாந்து உடல்நல மருத்துவர் திரெட்கோல் (1908) கருத்துப்படி 'தனிமனிதன் தனித்துநின்று சூழ்நிலையில் செயற்பட இயலாமையும், முழுவளர்ச்சி பெறாத நிலை'யும் மனவளர்ச்சி குன்றிய நிலையாகும். அமெரிக்கச் சங்கம் ஒன்று மனவளர்ச்சி குன்றியது என்பது 'பொதுவாக அறிவுத்திறன் செயற்பாடுகள் பொதுவான நிலையைவிடக் குறைவாக இருப்பதும் சூழ்நிலையில் செயற்பாடு பாதிக்கப்படுவதுமாகும்' என்கிறது.

பொதுவாக நுண்ணறிவு ஈவு (Intelligent Quotient) அளவில் குறைவாகவும், சூழ்நிலையில் செயற்படுவதில் குறைவாகவும் இருக்கிறவன் மனவளர்ச்சி குன்றியவன் என நிருணயிக்கப்படுகிறான். முக்கியமாக மனவளர்ச்சி குன்றியமையை மருத்துவ முறையாலும் (Medical), நடத்தை (Behaviour) முறையாலும், கல்வி (Education) முறையாலும் பாகுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

மருத்துவப் பாகுபாடு: ஏறக்குறைய 10 விழுக்காட்டிலிருந்து 25 விழுக்காடுவரை மூளைக் காரணங்களால் மனவளர்ச்சி குன்றுவதாக மருத்துவப் பாகுபாட்டின்படி (Medical Classification) கணக்கிட்டுள்ளார்கள். இதைத் தவிர்த்து, மரபுக்கீற்று (Chromosome) அதிகமாக அதாவது 23-க்குமேல் இருந்தால் இந்நோய் ஏற்படலாம். இதனை, 'மங்கோலியத்

தன்மை' (Mongolism) எனக் கூறுவர். கருவுற்றிருக்கும் காலத்தில் உருபெல்லா' என்ற நோய் பாதிக்கப்பட்ட தாய்க்கு மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தை பிறக்கலாம். இதோடு மேலைநாட்டுக் குழந்தைகளின் மனவளர்ச்சிக் குறைவு பற்றிய ஆய்வில், குழந்தை பிறக்கும்போது எடை 2.5 கிலோவிற்குக் குறைவாக இருக்குமேயானால் அக் குழந்தை நுண்ணறிவு ஈவு 70 க்குக் குறைவாக இருப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளது என்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடத்தைப் பாகுபாடு: இதன்படி அறிவுக்கூர்மையின் அடிப்படையில் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர். பொதுவாக நுண்ணறிவு ஈவு 70 - க்குக் கீழ் இருப்பவர்கள் இதைச் சார்ந்தோராகக் கருதப்படுகின்றனர். உலக உடல் நல நிறுவனம் (WHO) அமெரிக்க மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களின் பலவேறு நிலைகளை (Different Levels) நுண்ணறிவு ஈவின் அடிப்படையில் கீழ்க்காணுமாறு பாகுபடுத்தியுள்ளது.

மனவளர்ச்சி குன்றிய நிலை	அறிவுக் கூர்மை
சிறிதளவு (Mild)	69 - 55
ஓரளவு (Moderate)	54 - 40
மோசமானது (Severe)	39 - 25
மிகவும் மோசமானது (Profound)	24 -க்குக்கீழ்.

நுண்ணறிவு ஈவைப் பல்வேறு உளவியல் சோதனைகளின்மூலம் (Psychological Test) அறிந்து கொள்ள முடியும்.

கல்விமுறைப் பாகுபாடு: மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் கல்விமுறைப் பாகுபாட்டின்படி (Educational Classification) மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளனர். அவை 1) கல்வி கற்கக்கூடிய மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் (Educable Mentally Retarded), 2) பயிற்சியளிக்கக்கூடிய மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் (Trainable Mentally Retarded), 3) முழுமையாக மற்றவர்களைச் சார்ந்து இருக்கும் குழந்தை (Totally Dependent Child) என்பவையாகும். இக் கல்விப் பாகுபாட்டின்படி அறிவுக்கூர்மை குறைந்த குழந்தைகளால் எவ்வளவு பயிற்சி பெறமுடியும் என்பதை நிருணயிக்கமுடியும்.

மனவளர்ச்சி குன்றியமைக்குரிய அறிகுறிகள்: மனவளர்ச்சிகுன்றியவர்களைப் பற்றிக் கீழ்க்காணும் ஏதாவது ஒரு காரணியின் மூலம் அல்லது அதிகமான அறிகுறிகள் மூலம் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும். 1) சரியான உடல் வளர்ச்சியின்மை, 2) உறுப்புகள் வளர்ச்சிப் பாதிப்பு, 3) உற்சாகமின்மை, 4) குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சியில் அதாவது தவழுதல், நடத்தல், பேசுதல் போன்றவற்றில் தாமதம் போன்ற நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எஸ்.க

மனவாசகம் கடந்தார் என்பவர் மெய்கண்ட சந்தானத்தின் முதல்வராகிய மெய்கண்டாரின் சீடராவார். இவர் திருவதிகையை இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்ததால் திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் என்றே ஆன்றோர் இவரைக் குறிப்பிடுவர். இவர் உண்மை விளக்கம் என்னும் சிறந்த மெய்கண்ட சாத்திர அடிப்படை நூலை இயற்றியுள்ளார். 'மன்னு திகை வாழும் மனவாசகங் கடந்தான் உண்மை விளக்கம் செய்தான் உற்று' என்னும் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளால் இவ்வுண்மையை அறியலாம். திருவதிகையில் தெற்குவீதியில் மனவாசகங் கடந்தார் பெயரால் இப்பொழுதும் ஒரு திருமடம் உள்ளது. மெய்கண்டாரின் காலம் கி.பி 13-ஆம் நூற்றாண்டாதலால் அவர் மாணவராய இவர் காலமும் அந்நூற்றாண்டே எனல் தகும். மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார் ஆகிய இரண்டு நூல்களும், சைவ சித்தாந்த உண்மையைப் பொதுப்படக் கூறும் தன்மை வாய்ந்தவையாய் மெய்கண்டாருக்கு முன்னரே தோன்றிய நூல்களாகும். மெய்கண்டாருக்குப் பின் முதல் நூலாகச் சிவஞானபோதமும் வழி நூலாகச் சிவஞான சித்தியாரும் சார்பு நூலாகச் சிவப்பிரகாசமும் தோன்றின. அருணந்தி சிவாச்சாரியாரும் உமாபதி சிவமும் இயற்றிய வேறு எட்டு நூல்களோடு பதினொரு நூல்கள் அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. மனவாசகம் கடந்தார் இயற்றிய உண்மை விளக்கம் சைவசித்தாந்த அடிப்படை உண்மைகளைக் கூறுவதாலும், இவரும் மெய்கண்டார் மாணவர் ஆதலாலும் இவர் பெருமையும் இவருடைய நூலின் பெருமையும் கருதி ஆன்றோர்கள் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் வரிசையில் இந்நூலுக்கும் இடம் கொடுத்தனர் என்று நினைக்கலாம். 'எனை நானென்பதறியேன் பகல் இரவாவதும் அறியேன் மனவாசகம் கடந்தான் எனை மத்தோன் மத்தனாக்கி' என மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில் உயிருண்ணிப்பத்தில் அருளியுள்ளார். மாணிக்க வாசகரிடத்தும் அவரியற்றிய திருவாசகத்திடத்தும் கொண்ட பேரீடுபாடு காரணமாக மனவாசகங் கடந்தாருடைய பெற்றோர்கள் இறைவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் அத்தொடரையே இவருக்கும் மனவாசகங் கடந்தான் என இயற்பெயராக இட்டனர் போலும். இவரைப் பற்றிய கல்வெட்டொன்று திருவதிகையில் காணப்படுகிறது. அதிலிருந்து இவர் காலமும் மெய்கண்டார் காலமும் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண

டாக இருக்கலாமோ எனவும் நினைக்க இடந்தரு கிறது என்கை கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர்கள் கருது கின்றனர். இரா.ச.

மனவெழுச்சி தனியன் உடலிலுள்ள உணர்வு கள் முழுவதும் எழுச்சி பெற்றுச் செயற்படுகின்ற நிலையையே மனவெழுச்சி என்கின்றனர். அத்தகைய மனவெழுச்சிக்கு எண்ணற்ற காரணிகள் உள்ளன. அவற்றைப் பொதுவாகப் புறக்காரணிகள் என்றும், அகக்காரணிகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். மன வெழுச்சி, அகப்புறத் தூண்டல்களினால் உண்டாகும் போது அவற்றின் செறிவுக்குத் (Intensity) துலக்கங் களை ஏற்படுத்திவிட்ட பின்னரே அடங்குகிறது.

மனவெழுச்சிகள், மனித அனுபவத்தின் ஓர் அடிப் படைக் கூறாகும் (Component). ஆனால், அதன் சரியான தன்மை (Nature) யைக் குறிப்பிடுவது மிகக் கடினம் ஆகும். ஏனென்றால், உடலிலுள்ள பலவேறு அமைப்புகள் (Body System) மனவெழுச்சியில் பங்கு கொள்கின்றன. தவிரத் தனிப்பட்ட மனவெழுச்சி, பகுத்தறிவுச் சிந்தனைச் செயல்களிலிருந்து (Rational Thought Processes) பிரித்தறிய இயலாத சிக்கலாக இருக்கிறது.

உயிரினத்தின் முழு உடலில் கிளர்ந்து எழுந்த நிலைக்குப் பின் ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் மனவெழுச்சி எனச் சிலரும், மனவெழுச்சி என்பது நெருக்கடிப் பிரதிவினை (Emergency Reaction) எனச் சிலரும் கருதுகிறார்கள்.

மனவெழுச்சிகள் ஒரு தனியனிடம் செயலைத் தூண்டிவிடவும், அதன் போக்கினை இயக்கவும், செய் கின்றன. அவ்வகையில் தனியனின் நடத்தைகளுக்குச் சக்தியளிக்கவும், ஊக்கமளிக்கவும் செய்கின்றன. ஆதலால், மனவெழுச்சி மனித நடத்தைக்கான ஊக்கிகளில் சிறப்பு வாய்ந்தது ஒருவன் மன வெழுச்சி பெறும்போது எண்ணற்ற உடலியல் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்குத் தானியங்கு நரம்பு மண்டலம் (Automatic Nervous System) முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உடல் இயக்கத்தின் அடிப்படையில் தானியங்கு நரம்பு மண்டலத்தை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். எதிர்ப்பரிவு நரம்பு மண்டலம் (Para - Sympathetic System), பரிவு நரம்பு மண்டலம் (Sympathetic System) என்பன அவை. மனவெழுச்சி நிலையின்போது பரிவு நரம்பு மண்டலம் ஏற்றமடைகிறது மனவெழுச்சி அடங்கி இயல்பு நிலை அடையும்போது எதிர்ப்பரிவு நரம்பு மண்டலம் வலிமை அடைகிறது தனியன் மன வெழுச்சி அடையும் போது உடல் உள்ளுறுப்புகளி லும், வெளியுறுப்புகளிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின் றன. அவன் புலன்வழியாக மனவெழுச்சிக்குக் கார ணமான தூண்டல்களை அறியும்போது தானியங்கு நரம்பு மண்டலம் தூண்டப்படுகிறது அது தன்னோடு இணைந்துள்ள பலவேறு உறுப்புகளை இயக்கிச் செயற்படத் தொடங்குகிறது. அதன் விளைவாகச் செரிமானம் குறைதல், விரைவாக உயிர்த்தல், மயிர்க்கூச்செரிதல், குருதியழுத்தமாகுதல், நாடித் துடிப்பு மிகுதல் போன்ற எண்ணற்ற உடலியல் மாறு தல்கள் ஏற்படுகின்றன. தனியன் உணர்ச்சி அடை யும் போது கல்லீரலில் உள்ள சருக்கரைச் சத்துத் திடீரென வெளிப்பட்டு மிக அதிகமான உடல் செயல் களுக்கான சக்தியை அளிக்கிறது.

மனவெழுச்சியின்போது உடலியல் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை அளவு கருவிகள் வாயிலாக அறியலாம். உடலியல் மாற்றங்களாவன: 1) கண், மூக்கு உதடு, நெற்றி ஆகிய முக உறுப்புகளின் தசைகளில் சுருக் கங்கள், மனவெழுச்சியின்போதுண்டாகி முகபாவனை வேற்றுமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால், முக பாவனைகள் மூலம் மனவெழுச்சிகளை அறிவது அரிது 2) உணர்ச்சி வசப்படும் போது குரல் உரத்தும், அதிகச் செறிவிலும் ஒலிக்கிறது அச்சத்தின்போது குரல் அடித் தொண்டைக்குள் மூழ்கி ஒலிக்கிறது. 3) குருதியழுத்தம், மனவெழுச்சி மிகுதியால் மிகவும் அதிகரிக்கிறது. 4) மனவெழுச்சியின்போது இதயம் வேகமாகத் துடிக்கிறது. உணர்ச்சி யூகத்தின் போது நாடித்துடிப்புக் குறைகிறது என்பது சோதனைவழி தெரியவருகிறது. 5) சீரணத்திற்குத் தேவையான சுரப்பிகள் (Gastric Secretions) சுரப்பது குறைவ தால் சீரணப் பாதிப்பு, முற்றிலும் பாதிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்படுகிறது. வாந்தி, வயிற்றுப்போக்குப் போன்றவையும் ஏற்படலாம். வயிற்றுப் புண்கள் (Stomach Ulcers), தொடர்ந்து மிகுதியான மன வெழுச்சி அனுபவிப்பவருக்கு ஏற்படலாம். 6) தசை விறைப்பு, நடுக்கம் முதலியன மனவெழுச்சியின் அறி குறிகள். 7) மனவெழுச்சியில் ஏற்படும் புல்லரிப்பு தோலின் மேலுள்ள மயிர்களைக் குத்திட்டு நிறக வைக் கிறது. 8) வியர்வைச் சுரப்பிகள் வியர்வையினை மிகுதி யாகச் சுரந்து தோலின் மின்தடையைக் குறைத்து விடுகின்றன.

மேலும், மூளையிலிருந்து வெளிப்படும் சாதா ரண 'ஆல்பா' அலைகள் (Alpha Waves) மன வெழுச்சி தோன்றும்போது 'தெல்டா' அலைகளாக (Delta Waves) மாறுகின்றன.

மனவெழுச்சிகளை இனிமையானவை, இனிமை யற்றவை என இருவகைப் படுத்தலாம். இனிமையான அனுபவங்கள், மகிழ்ச்சி, களிப்பு, அன்பு போன்றவை முதல் வகையையும், அச்சம், கவலை, சினம்

பொறாமை, வயிற்றெரிச்சல், சலிப்பு போன்றவை இரண்டாம் வகையையும சார்நதவை. மனவெழுசசி களைக் கட்டுப்படுதத ஒருவன முதலில் தனனைத் தானே கட்டுபபடுத்தவும், தன் புலனகளை அடககி ஆளவும் தெரிநது கொளளவேணடும.

மனவெழுச்சிக் கோட்பாடுகள. பலவகையான கோட்பாடுகள (Theories) மனவெழுசசியைப் பற்றித் தோன்றலாயின அவறறுள முக்கியமானவை பின வருவன

சேம்சு-இலாங்சின் மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு இக் கோட்பாடு 'வில்லியம் சேம்சு' (William James) என் னும் அமெரிக்க உளவியலாளரும் 'இலாஙசு' என்னும தேனிசு உளவியலாளரும் தனித்தனியே ஒரே சமயத தில் உருவாககிய அடிப்படைக் கருத்தினையொட்டிச் சேம்சு - இலாங்சு மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு எனப் பெயா ஏறபடுத்தபபடடுளளது இக் கோட்பாட்டின படி தூணடலகள உடலியல மாற்றஙகளை ஏற் படுத்துவதன மறுவிளைவு,உணர்நத மனவெழுச்சியை (Felt Emotion) உணடுபணணுகிறது. இக கோட்பாடு இவவகையில கருதுவது எனனவெனறால், தூணடல் கள் முதலில உடல் துலக்கங்களை உணடாக்கிப் பிறகு,ஏறபடுத்தும் உணர்ச்சி மனவெழுச்சிஎனப்படும

2) **கேனான்-பார்டின் மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு:** இக் கோட்பாட்டில் தூணடல், புறணியால பெறப் பட்டு மனவெழுசசி உணடுபணணுகிறதாக அடையா ளம் கணடு கொளளப்பட்டு, மூளைநரமபு, முடிசசின அடிப்பகுதி (Hypothalamus), நிணநீர்மண்டலம் (Lymbic System) ஆகியவற்றின மையக் கீழ்மூளைக்கு ஊக்கமளிக்க அனுப்பபபடுகிறது. மூளையின் இந்தப் பகுதியிலிருநது ஒரே சமயத்தில் வெளித் தசைகளுக் கும், உள் உறுப்புகளுக்கும் சைகைகள் (Signals)அனுப் பப்படுகையில் அவை மீண்டும் புறணி வந்தடை கின்றன. தசைகளும் உறுபபுகளும் உடலியல எதிர் வினைகளை(Reactions)ஏற்படுத்துமபோது,சைகையை மனவெழுச்சியாகப் புறணி தெரிந்துகொளகிறது. இவ் வாறாக இந்தக் கோட்பாடு, ஒரே சமயத்தில் உடலி யலிலும், மனநிலையிலும் எதிர்வினைகள் ஏற்படு கினறன எனக் கருதுகிறது.

3) **அறிவாற்றலுடைய இயற்பண்பு - மனவெழுச்சிக் கோட்பாடுகள்:** மனவெழுச்சிகள பற்றிய சமூக ஆராய்சசி அறிவாற்றலுடைய(Intellect) உடலியல் (Bodily) இயக்க விளைவுகளை (Influence) செய லெதிர் செயலாக (Interaction)அறிவுறுதகிறது. இக் கோட்பாடுகள அறிவுறுத்தும் இயக்க விளைவால், சிநதனைச் செயல்கள்மூலம் மனவெழுச்சி பெறமுடியும் என்றும், ஒருவன் மதிப்பீடும்,நிலைமையின் குறிப்பீடும் அதிக விளைவுடைய மனவெழுசசியை அவன அனுப வஙகள ஏறபடுத்தும எனறும உணரலாம். இக கோட்பாடுகள பலவேறு சூழநிலைககும, மனவெழுச்சி அனுபவஙகளுக்குமஇடையேஉளளகாரணங்களையும, அதன தொடர்பான விளைவுகளையும் அறிவது தனி யனது தனிததிறமை என அறிவுறுததுகினறன

இரெ.க.

துணை நூலகள்

Janda, L H, and Klenke Hamel K E, Psychology: Its Study and Uses, Martin Press, New York, 1982.

Witting, A F., Theory and problems of Introduction to Psychology, McGraw - Hill Book Company, New York, 1977.

மனித ஆற்றல் வளம்: ஒரு நாட்டின பொரு ளாதார முனனேற்றததை முடிவுசெய்யும பல காரணிகளுள இயறகை வளமும, மனித வளமும இன்றியமையாப் பஙகு பெறுகினறன. மனித ஆறறல வளம் (Manpower Resources) விலை மதிக்சு முடி யாத ஒரு சொததது ஆகும். அது நாடடிறகு நாடு காலததிற்குக காலம மாறுபடடு வருவது இயலபே. மனித ஆறறல வள ஆககததைப் பல காரணிகள பாதிககினறன. முறையான முயற்சிகளும், முதலீடு களும மனிதஆறறல வளத்தின பயனைப் பெரிதும் சிறக்கச் செயய இயலும் வளாநதுவரும நாடுகளில பொருளாதார வளர்சசி குனறியிருநதாலும மனித ஆறறல் வளததைச் சரியாக வளர்ததுப் பயனபடுதது வதனமூலம வியககததகக பொருளாதார முனனேற றததைப் பெற இயலும். இத துறையில சிக்கலான பல செயல்கள் காணபபட்டாலும அவற்றிறகான தீர்வுகளும போதிய அளவில வகுககப்படடுளளன.

மனித ஆற்றல் வளத்தைப்பற்றி ஆதம்சுமிதது, ஆல்பிரடு மாாசல ஆகியோாதம காலத்திலேயே சிந்திக்கத் தொடங்கினா. அககாலததில் சூல்சு, தெனனிசன, கார்பின்சன, எணட்ரிசசு, மோசசு குசுநட்சு போனற வல்லுநர் பலர் மனித ஆறறல் வளம் குறிததுச சுவைபட வாதிட்டு வநதிருக கின்றனர்.

இயறகை வள வாய்ப்புகளைப பயனபடுததுவ தில மனிதன் எநத அளவு ஆறறலும், சிறப்பும் பெற் றுள்ளான் என்பதைப் பொறுத்தே பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகமும், நிலையும அமையும். இஙகு ஒரு வியப்பான உணமையைக் கணடறியலாம். பொருளாதார வளர்சசியின் கருவி (Instrument) யாகவும், இலககாகவும் (End) மனிதனே அமைநதுள

ளான். எத்தகைய பொருளாதார நடவடிக்கையின் முடிவான நோக்கமும் மனிதனின் நல்வாழ்வேயா கும்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளை நிலம் (Land), உழைப்பு (Labour), மூலதனம் (Capital), அமைப்பு (Organisation) என்னும் நான்கு காரணிகளே (Factors) முக்கியமாக முடிவுகட்டுகின்றன. நில உரிமையாளனாகவும், உழைப்பாளியாகவும், முத லீட்டாளனாகவும், தொழில் முனைவோனாகவும் மனிதன் பல பாத்திரங்களை ஏற்கிறான். அவன் திறமைகள், எண்ணங்கள், பற்றுகள், அணுகுமுறை கள் ஆகியவைதாம் உற்பத்திக் காரணிகளின் (Factors of Production) அளிப்பையும், திறனையும் மிகுதி யாகப் பாதிக்கின்றன. உற்பத்திக்காரணிகளின் திறன் உச்சநிலை அடைவதற்கு மனித ஆற்றல் வளம் உரிய அளவில் உயர்ந்து சிறத்தல் ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனை எனலாம்.

மனித ஆற்றல் வளம் பற்றி ஆராயும்பொழுது இரண்டு இன்றியமையா இயல்புகளை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஒன்று மக்கள் தொகையின் அளவு (Size of Population), மற்றொன்று மக்கள்தொகை யின் தரம் (Quality of Population)ஆகும். மக்கள் தொகையின் அளவிற்கும், தரத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது.

மக்கள்தொகையின் அளவு என்பது ஒரு நேரத் தில் காணப்படும் மனிதர்களின் மொத்த எண் ணிக்கை ஆகும். அந்நேரத்தின் நாட்டு வருமானத்தை (National Income) அந்த எண்ணிக்கையால் வகுத் தால் தனியாள் வருமானம்(Percapita Income)கிடைக் கும். மக்கள்தொகையின் அளவைப்போலவே மக் களின் கட்டமைப்பு (Composition), வளர்ச்சி வேகம் (Growth Rate), பிறப்பு விகிதம்(Birth Rate), இறப்பு விகிதம் (Death Rate), வயதுப் பாகுபாடு (Age Composition), பால் விகிதம் (Sex Ratio), மக்கள் தொகை அடர்த்தி (Density of Population), கல்வி யறிவு(Literacy), இடப்பெயர்ச்சித் தன்மை (Nature of Mobility) போன்றனவும் ஆய்வுக்கு இன்றியமை யாதன ஆகும்.

மக்கள்தொகையின் தரத்தை, அவர்கள் ஆயுட் காலம் (Life Expectancy), கல்வி அறிவு நிலை (Level of Literacy), அலுவல் வகையமைப்பு (Occupational Pattern), தொழில்நுட்ப அறிவு நிலை (Level of Technical Knowledge) போன்றவை மூலம் தெளிந்தறியலாம்.

மனித ஆற்றல் வளம் சிறத்தலை மனித முத லீட்டு வளர்ச்சி(Growth of Human Capital) என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. மனித ஆற்றல் வளத்தின் வளர்ச் சிக்காகச் செய்யப்படும் முதலீடு பல வழிகளில் பயன் படலாம். உடல்நலம் பேணுதல் தொடர்பான வசதிகள், பணிகள், தொடக்கநிலை, இடைநிலை, மேல்நிலைகளில் முறைசார்ந்த கல்வித் தொடர் பான வாய்ப்புகள்; முதியோர் கல்வி வாய்ப்புகள்; முறைசாரா உயர்நிலைக் கல்வி வாய்ப்புகள், சரியான பணி நிலவரங்கள்; பணிக்காலப் பயிற்சிகள், தொழிலாளர் இடப்பெயர்ச்சி தொடர்பான திட்டங் கள் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் அவ்வாறான முதலீட்டுத் திட்டங்களில் உள்ளடங்கும். போதிய அளவில் புதிய நலவாழ்வுக்கு ஏற்றவை செய்யப்படு வதற்கும் அம் முதலீடுகளில் வாய்ப்புகள் உள்ளன. மனித ஆற்றல் வளம் பெருகவும் உடலாலும், உள்ளத்தாலும், மக்கள் உயர்வான நிலைகளை எட்டிப்பிடிக்கவும் வழிவகை செய்யப்படுதல் இன்றி யமையாதது. உழைப்பு, போதிய ஊக்கம் பெற வேண்டும். வாய்ப்புகள் சமச்சீரான முறையில் காணப்பட்டால் தேவையற்ற சிறு சண்டைகளும், மனச்சுமைகளும் மறையும்.

மனித ஆற்றல் வளம் பொருளாதாரக் காரணி களால் மட்டுமே பாதிக்கப்படுவதன்று; அரசியல், சமுதாயம், வரலாறு, அறிவியல், உளவியல், மரபியல் போன்ற காரணிகளாலும் ஓரளவு பாதிக்கப்படுகிறது. மேலும், பழக்க வழக்கங்களும் நாகரிகமும், பண் பாட்டு நிலைகளும், மனிதர்களின் நம்பிக்கைகளும் கூட மனித ஆற்றலைப் பாதிப்பதுண்டு. மனிதனின் அவாக்களுக்கும், அணுகுமுறைகளுக்கும் அவன் ஆற்றல் நிலைகளை மாற்றியமைக்கும் சக்தி காணப் படுகிறது.

மனித ஆற்றல் வளத்தைப்பொறுத்த மட்டில் உண விற்கு இன்றியமையாப் பங்குண்டு. சத்தான, சம அளவு உணவு போதிய அளவில் உரிய நேரங்களில் கிடைக்க வேண்டும். தூய்மையானகாற்று எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அது போலவே மாசற்ற குடி தண்ணீரும் மனித ஆற்றல் வள வளர்ச்சிக்கு இன்றிய மையாததாகும். பல பின்தங்கிய பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் அருகில் கிடைப்பதில்லை. தொழில் மையங் கள் நிறைந்த நகரப் பகுதிகளில் தண்ணீர் மட்டுமல்லா மல் சுவாசிக்கும் காற்றுகூட மாசுபடுத்தப்பட்டதா கக் காணப்படுகிறது. தகுந்த திட்டங்கள் மூலம் அந்த அடிப்படையான சிக்கல்கள் தீர்க்கப்படல் வேண்டும்.

மனித ஆற்றல் வளத் திட்ட நிபுணர்கள் ஒருசிலர் கருத்துப்படி பின்வரும் சில சிக்கல்கள் காணப்படு கின்றன. அவை 1) மக்கள்தொகை மிகுதியான நிலை யில் இருக்கும் பொழுதும் போதிய திறமையான தொழிலாளர்கள் கிடைப்பதில்லை; 2) பொருளா தார வளர்ச்சியின் எந்த நிலையில் மனித வளம்

இன்றியமையாப் பங்கு பெறுகிறது என்பதை முடிவு கட்டுவதில் பல சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன; 3) எந்த நேரத்தில் எவ்விதக் கல்விக்கு முதன்மையிடம் அளிக்கப்படல்வேண்டும் என்பதை எளிதில் முடிவுகட்ட இயலவில்லை; 4) வேளாண்மைத்துறையிலும் திறமையான தொழிலாளர் ஈடுபடுவதற்கு எம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது தெளிவாகவில்லை; 5) கல்வி நிலையங்களும் உடல் நலம் காக்கும் மையங்களும் எண்ணிக்கையில் பெருகினாலும் கல்வியின் தரமும், நலன் நிலைகளும் முன்னேற்றம் அடைவதில்லை என்பனவாகும்

அத்தகைய சிக்கல்களை இக்காலப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் எளிதில் தீர்த்துவைக்கும் திறன் கொண்டவை ஆகும் பொது மக்களும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கும் சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும்.

இந்தியப் பொருளாதாரம் வளர்ச்சிப் பாதையில் விரைந்து முன்னேறி வருகிறது எனலாம். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு ஜான் பி.லூயிசு (John P. Luwis) என்னும் அறிஞர் இந்தியாவை 'வறுமையான மக்களைக் கொண்ட ஒரு செழுமையான நாடு' (A rich country with poor People) என்றார் இயற்கை வள வாய்ப்புகள் தேவைக்கும் அதிகமான அளவில் காணப்பட்டும்கூட அவற்றைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்த மக்கள் துணிந்து செயலாற்றாத காரணத்தால் வறுமை காணப்படுகிறது என்பது அவரது கூற்று. இந்திய மக்களின் திறனும், மனத்துணிவும் தேவையான முறைகளில் மாற்றமடைந்து வருகின்றன எனலாம்.

இவ்வாறு மனித ஆற்றல் வளத்தை மனிதர்களின் திறமையும் (Skill), மனத்துணிவுமே (Will) எளிதாக முடிவுகட்டுகின்றன. இ. தி.

துணை நூல்:

Caol A. J., and Hoover. E. M., Population Growth, and Economic Development in Low Income Countries, 1959.

மனித இன நலக் கோட்பாடு: மனித இனத்தின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் குறைத்து, இன்பங்களை அதிகரிப்பதே மனித இன நலக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். மனித இன நலக் கோட்பாடு (Humanism) ஒரு மதக் கோட்பாடாகவே தோன்றியது இயேசு கிறித்து கடவுளாகார்; மனிதர்தாம் என்பதே இக்கோட்பாட்டின் தொடக்கக் கால அடிப்படையாகும். ஆனால், இன்று அது ஒரு மதக் கோட்பாடாக அன்றி ஒரு சமூகக் கோட்பாடாகவும் கருதப்படுகின்றது.

மனித இன நலக் கோட்பாடு ஒரு தத்துவமாக அன்றி ஒரு நடைமுறைக் கொள்கையாகப் பண்டைய காலம் முதலே இருந்து வந்துள்ளது. சில வகையான விலங்குகள் புனிதமானவை என்னும் கருத்தும், மறுபிறப்பில் நம்பிக்கையும் விலங்குகளிடம் கொடுமைகளைக் குறைக்க உதவின. இன்றும் இந்திய நாட்டில் விலங்குகளுக்குக் காட்டப்படும் அன்பும் பரிவும் மற்ற நாட்டினருக்கு வியப்பளிப்பதாகும். மேலும், மனிதர்களைப் பலியிடுவதற்கு மாறாக விலங்குகளைப் பலியிடும் வழக்கமும் இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே உருவானதாகும்.

கிரேக்க நாகரிகத்தின் போதே மனித இன நலக் கோட்பாடு ஒரு தத்துவமாக உருவாகியது. 'மார்கசு ஆரேலியசு' (Marcus Aurelius) தமக்குத் துன்பம் செய்பவர் மீதும் அன்பு செலுத்தும்படி கூறியதும், 'எபிகியூரியசு' (Epicureus) 'மனிதர்களை மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்து வாழும்படி' அறிவுறுத்தியதும் இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே ஆகும். இயேசு கிறித்துவும் அன்பு, அருள், அமைதி ஆகியவற்றையே போதித்தார் மனித இன நலக் கோட்பாடு வளரக் கிறித்தவ மதம் பெரிதும் உதவியது. இருப்பினும், கி.பி 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மனித இன நலக் கோட்பாடு கிறித்தவ மதத்துக்கு எதிரான கொள்கையாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இக்கோட்பாட்டைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் சமயச் சார்பற்ற கொள்கையைப் (Secularism) பின்பற்றுபவர்களாகவோ கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்களாகவோ இருந்து வந்துள்ளனர்.

மனித இனநலக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அறிவியலும் பெரும் துணையாக இருந்துவந்துள்ளது இவ்வுலகம் சில நியதிகளுக்கு உட்பட்டு ஓர் ஒழுங்குடன் செயற்படுகின்றது என்ற கொள்கை பகுத்தறிவின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது. மேலும், மருத்துவத்தின் வளர்ச்சியும், குறிப்பாக அறுவைச் சிகிச்சையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களும் மனித இனத்தின் துன்பங்களைக் குறைக்கப் பெரிதும் உதவின.

அவற்றுக்கும் மேலாக மனித இனமே இக்கோட்பாட்டை நோக்கியே நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது எனலாம். இன்றைய மனிதனின் எண்ணங்களும், செயல்களும் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவை போன்று கொடுமையாக இல்லை. மனித இனத்தின் பெரும் பகுதியினர் இன்று தாமாகச் சென்று மற்ற மனிதர்களுக்கோ, விலங்குகளுக்கோ தீங்கிழைப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டாம் உலகப் போரின் போது போர் வீரர்களைப் போரில் ஈடுபடுத்தப் பெரும் தூண்டுதல் தேவைப்பட்டது.

மனித இனநலக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுபவர்கள் உலகில் அடிமைத்தனம் ஒழியவும், குழந்தைகள் பெண்கள் ஆகியோர் நலனுக்காகவும், விலங்குகளைக் கொடுமையாக நடத்துவதைத் தடுக்கவும், தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வோரின் நலனைக் காக்கவும், சிறைச்சாலைகளில் கைதிகளை மனிதத் தன்மையுடன் நடத்தவும் பாடுபடுகின்றனர்.

மனிதஇனநலக் கோட்பாடு அரசியல் கொள்கைகளுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. மனித இனநலக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் ஒருவர் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். பொதுவாக இக்கோட்பாட்டின் குறிக்கோள்களை வலியுறுத்தச் சங்கங்கள் முதலியன உள்ளன. விலங்குகளுக்குத் தீங்கு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்காக உள்ள 'விலங்குகள் வதைத் தடுப்புச் சங்கம்' (Society for the Prevention of Cruelty to Animals) போன்ற நிறுவனங்கள் 'வலிமையுள்ளவரே வாழ்வர்' எனும் இயற்கை விதிக்கு மாறாக உள்ளன என்பர். மேலும், சிலர் இக்கோட்பாடு துன்பங்களைக் குறைப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளதே அன்றி, இன்பங்களைப் பெருக்குவதை அன்று என்பர். எவ்வாறு இருப்பினும் இக்கோட்பாடு மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு பங்காக விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. எஸ்.சு.து.

மனிதச் சூழலியல்: மனிதர்களுக்கும் சுற்றுச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆராயும் ஒரு மானிடவியல் உட்பிரிவே மனிதச் சூழலியல் (Human Ecology) ஆகும். இப்பிரிவு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. தொடக்கத்தில் விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதச் சூழலியலை ஆராயும் பிரிவாக இது வளர்ந்தது. மனிதர்களுக்கும் சுற்றுச் சூழலுக்கும் இடையேயான தொடர்புகள் மிக முதன்மையானதென அமெரிக்க மானிடவியலாளர் சூலியன் எச். இசுடீவர்டு (Julian H. Steward) உணர்ந்து இதைப் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய தன் இன்றியமையாமையை உணர்த்தினார். இப்பிரிவு, மக்கள் தொகையியல்சார் சூழலியல் (Population Ecology) எனவும், பண்பாட்டுச் சூழலியல் (Cultural-Ecology) எனவும், சமுதாயச் சூழலியல் (Socio-Ecology) எனவும் குறிக்கப்படுகிறது. மானிடவியலில் பண்பாட்டுத் தோற்றங்கள் (Cultural Origins) பற்றியும் அதன் இக்கால மாறுபாடுகள் பற்றியும் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று நிலைகளில் அறிவதற்காகச் சுற்றுச் சூழல் (Environment) பற்றிய ஆய்வுகள் மானிடவியலாரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1. சுற்றுச் சூழலின் அறுதியிடும் தன்மை (Environmental Determinism). அதாவது, மனித உடலமைப்பையும் நடத்தை முறையையும் உருவாக்குவதில் சுற்றுச்சூழல் நேரடியாகப் பங்கினைப் பெற்றுள்ளது.

2. சுற்றுச் சூழலின் நெகிழ்வுத் தன்மையும் சுற்றுச் சூழலின் தாக்கமும் பண்பாட்டில் நேரடியான விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமல் அதனோடு இணக்கமுறும் தன்மை.

3. சூழலியல் (Ecology). அண்மைக் காலங்களில் சூழலியல் அணுகுமுறையில் மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று கருத்துகளில் முதலிரண்டு பெருவழக்காக வளரவில்லை. அதற்கு மாறாகப் பண்பாட்டுச் சூழலியல் என்னும் வழக்கே சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

பண்பாட்டு மானிடவியலார் சூழலியல் அணுகுமுறையினைப் பயன்படுத்தும்போது மக்கள் குழுவைச் சூழலியல் மக்கள்தொகை (Ecological Population) என்றே குறிப்பிடுவர். அம்மக்கள் ஒரே சிறப்பினத்தைச் (Species) சேர்ந்தவர்கள்; ஒரே வாழ்க்கையமைப்பைக் கொண்டவர்கள். அதாவது, வாழ்வின் ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் தனித்தன்மை பெற்ற அமைப்பினை அனைவரும் கொண்டுள்ளனர். உணவுச் சூழலமைப்பை (Nutritional Ecosystem) மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் அதன் உணவுத் தேவையை ஈட்டுதல், உற்பத்தி செய்தல், அதனைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல், மிகுதியானவற்றை விற்றுவிடுதல் முதலான முறைகளில் அதற்கே உரிய பாங்கினைப் பெற்றிருக்கும் என்பது புலனாகும். சமுதாயச் சூழலியலார் அவ்வை அனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட சுற்றுச்சூழலுக்கும் அங்கு வாழும் மக்களுக்கும் உள்ள சூழலமைப்பை விளக்குவர்.

ஒரு சமுதாயத்தின் சூழலமைப்பைப் பற்றி ஆராயும்போது புறக் காரணிகளின் தாக்கம் பற்றியும் விரிவாகக் கருத்திற் கொள்ளப்படும். குறிப்பாக, நீர், காலநிலை, பிற உயிரினங்கள் ஆகிய அனைத்தோடும் மனிதன் கொண்டுள்ள உறவுகள் முதன்மையாக ஆராயப்படும். அவ்வாறே ஒரு சுற்றுச் சூழலில் வாழும் மக்களின் நடத்தை முறைகளும் உடலியங்கியல், மரபியல் பண்புகளும் ஆராயப்படுவதோடு அவற்றிற்கிடையே நிலவும் உறவுகளும் கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

மானிடவியலில் சூழலியல் அணுகுமுறையை ஏற்படுத்தியவர் சூலியன் எச். இசுடீவர்டு (Julian H.Steward)ஆவர். இவர் 1930-ஆம் ஆண்டளவில் மேற்கொண்ட பெரும் ஆற்றுப் படுகைப் (Great Basin)

பகுதிகளில் வாழ்ந்த தென்கிழக்கு இந்தியர்களைப் பற்றிய ஆய்வு, அம்மக்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்ந்த சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை விளக்குகிறது. அப்பகுதியின் புறக் காரணிகளான குத்துயரம் (Altitude), நீர், வெப்பம், புவியியல் தடைகள், ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களின் வகைகள் ஆகியவை அமெரிக்க இந்திய முதுகுடிகளின் பண்பாட்டை எவ்வாறு அறுதியிடுகின்றன என்று ஆராய்ந்த இவர்தம் முன்னோடி ஆய்வே பண்பாட்டுச் சூழலியல் (Cultural Ecology) என்னும் உட்பிரிவு சிறப்புப் பெற வழிகோலிற்று.

இசுடீவர்டின் முதன்மையான பங்கு பண்பாட்டுச் சூழலியல் முறைகளை விளக்கியது மட்டுமன்று; பண்பாடும் சுற்றுச் சூழலும் தனித்தனியே செயற்படுவன அல்ல; அவையிரண்டும் இயக்கவியல் இடைவினை (Dialectic Interplay) புரிவன என்பதையும் விளக்குவதாகும். அதில் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இடைவினை புரிவதில்லை. ஒருசில பண்பாட்டில், சுற்றுச்சூழலின் தாக்கம் பண்பாட்டைவிட மிகுதியாகவும் ஒருசில பண்பாட்டில் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கத்தைக் காட்டிலும் பண்பாட்டின் தாக்கம் மிகுதியாகவும் இருக்கும். அதே நேரத்தில் பண்பாட்டின் ஒருசில நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கூறுகளில் சுற்றுச்சூழலின் செல்வாக்கு மிகுதியாக இருப்பதில்லை. இது அப்பண்பாட்டினரின் நெறிமுறைகள் (Norms), மதிப்புகள் (Values) ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமைகிறது என இசுடீவர்டு நம்பினார். இதனால், பண்பாட்டின் மையக் கூறுகளை (Culture Core) எடுத்துக் கொண்டு சூழ்நிலைத் தாக்கத்தைப் பற்றி அறிதல் சிறந்த முறை எனவும் இதனால் எந்தெந்த நிறுவனம் எந்தெந்த அளவில் சுற்றுச் சூழலோடு வினைபுரிகிறது எனவும் அறியலாம் என்பார். பண்பாட்டின் மையக் கூறுகள் அச்சமுதாயத்தின் பொருளாதார நிறுவனத்தோடு மிகவும் தொடர்புடையன. இதனால், பண்பாட்டுச் சூழலியல், கீழ்வரும் மூன்று பொருள் குறித்தும் விரிவாக ஆராய்கிறது. அவையாவன:

அ) சுற்றுச் சூழலுக்கும் உற்பத்தி முறைக்கும் இடையேயுள்ள உறவு அல்லது உணவு ஈட்டுதலில் மக்கள் எந்த அளவு சுற்றுச்சூழலைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது,

ஆ) நடத்தை முறைக்கும் உற்பத்தி முறைக்கும் உள்ள தொடர்புகள்

இ) இந்த நடத்தை முறைகள் பண்பாட்டின் பிற கூறுகள் மீது எம்முறையில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்பது.

இசுடீவர்டின் பண்பாட்டு மையக் கருத்துகள் சமுதாயக் கூட்டமைப்பின் (Social Structure) பெரும்பான்மைத் தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. சமய நடைமுறைகளும் இதில் இடம்பெறவில்லை. இதனால் இவர்தம் அணுகுமுறையில் சிலர் குறை கூறுவர். ஆனால், இப்பிரிவின் இன்றியமையாமை அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கே நி.

துணை நூல்:

Steward, Julian. H., Theory of Culture Change The Methodology of Multilinear Evolution, University of Illinois press, Urbana, 1955

மனிதப் பண்பேற்றல் கொள்கை என்பது பொதுவாக மனிதப் பண்பைத் தெய்வத்திற்குக் கற்பித்துக் கூறுவதாகும். தெய்வங்களுக்கு மனிதப் பண்பைச் சார்த்தும் தன்மை சமயம் தோன்றிய உடனேயே ஏற்பட்டுவிட்டது. மனிதப் பண்பேற்றல் கொள்கையை (Anthropomorphism) மனித உடல் பண்பேற்றல் கொள்கை என்றும், மனித உளப் பண்பேற்றல் என்றும் இருநிலையாகப் பகுக்கலாம்.

மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னைவிடப் பெரிய ஆற்றல் ஒன்று இருக்கிறது என்று நம்பி வந்திருக்கின்றான். அவ்வாற்றல் மனித உருவைக் கொண்டோ, சிலசமயங்களில் விலங்குகள் போலவோ, மரங்கள் போலவோ வருகின்றது என்று நம்பி வந்திருக்கிறான். சூரியனும் சந்திரனும், விண்மீன்களும் கூட மனிதனைவிட மிகுதியான ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கின்றன என்று கருதினான். அவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மனிதன் தனக்கு மேலான ஆற்றல் உயிரில்லாப் பொருட்களின் வடிவத்தைப் பெற்றுப் பின்னர்ப் படிப்படியாக உயிருள்ள பொருட்களின் வடிவத்தைப் பெற்றது எனக் கருதினான். படிப்படியாக மனிதப் பண்பேற்றது என்று மெய்ப்பிக்கப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதப் பண்பைப்பெற்ற கடவுள் திரும்பவும் விலங்குப் பண்பைப் பெற்றது இல்லை. தெய்வங்களிடமும், கடவுள்களிடமும் இருக்கின்ற மனித எண்ணம், உணர்வு, ஆற்றல் ஆகிய உளம் சார்ந்த மனிதப் பண்புகள் எப்போதும் குறையாமல் நிலைத்திருக்கின்றன. உடல் சார்ந்த மனிதப் பண்பேற்றல் கொள்கை, சில குறிப்பிட்ட சமயங்களில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போனதால் அந்தச் சமயத்தின் உடல்சார்ந்த பண்பேற்றல் கொள்கை வலுவிழந்து காணப்படுகின்றது.

மனித எண்ணங்களிலும், பேச்சிலும் தவிர்க்க முடியாமல் மனித வகையில்லாத பிறவற்றை மக்கள் எப்போதும் அடக்கி வந்திருக்கிறார்கள். மக்கள் இயற்கையின் கொடூரத்தையும், கடல் அலையின் சினத்தையும், வெள்ளத்தின் கொடுமையையும், புயற் காற்றின் கொடுமையையும், பல நூறு ஆண்டு

களுக்கு முன்னரே சிந்தித்தனர். மக்கள இக்குணங் களை வீரத்திற்கும், கூரிய அறிவிறகும், அச்சததிற கும், பழிதீர்த்தலுக்கும், கோழைத்தனததிறகும் கற் பித்துக் கூறத தொடங்கியதால் மனிதனை மீறிய ஆறறலை (கடவுள்) மனிதப்படுத்தும் தனமைககு இட்டுச் சென்றது. அதாவது அந்தப் பணபுகளை மனித இனமல்லாத மற்றவறறிறகுக கறபித்துக கூறுவதும் அதன் செயலகளை மனித நடத்தைக ளாகப் பேசுவதுமாகும்.

கடவுள பார்க்கிறார், உணர்கிறார், கேட்கிறார், அன்பு கொள்கிறார், வெறுக்கிறார், அறிகிறார் இன னும் பலவாறாகச செய்கிறார் எனறு கூறப்படுகிறது. பொதுவாக, அது மனிதத் தன்மையை மனித இன மல்லாத வேறொன்றிறகு இணைத்துச் சொலவ தாகும். குறிப்பாக, அது மனிதப பணபைத தெய்வத் திறகோ, மனித ஆறறலுககு மீறிய இயற்கைப பொருட்களுககோ இணைத்துப் பார்ப்பதாகும். அது பொதுவாக அனைத்துச் சமயங்களும் ஏறறுக கொணடதாகும். அவவகையான மனித இனமல லாத மற்றப் பொருட்களுககு மனிதப் பணபைச சார்த்தும போக்கு எலலா மக்களிடமும இருககிறது. அது ஆதிகாலச் சமுதாயம் முதல வளர்நது நாகரிக மடைநத சமுதாயம வரையில் நீடித்திருப்பதைக காணலாம்.

மக்களின் செயல்களும், எணணங்களும் அன றாட வாழக்கையில் கிடைக்கக் கூடிய அனுபவத் தாலும், அதனால் உண்டாகும உணர்வாலும வழி நடத்தப்படுகினறன அநத அனுபவங்களும் எணணங களும இயற்கையிலுள்ள எல்லாவறறிற்கும, பூமியில் வாழவனவறறிற்கும், பூமியிலில்லாதவறறிற்கும, சில நிகழசசிகளுககும் அப்படியே கறபிததுக கூறபபடுகின றன. கடவுளகளுக்கு அல்லது இயறகைக்கு அப்பாற் பட்டவறறிறகுத தொடர்பில்லாத, நமபிக்கையில லாத மனித இனம் எதுவும் கிடையாது. அதுபோல மனித உருவிலோ, மனிதப பாவனைகளிலோ, நடத்தைகளிலோ, மனித உணர்வுகளிலோ மனிதச் செயறபாடுகளிலோ மககள அவர்களுடைய தெய் வததை மனிதனோடு ஒப்பிடாத இனததைக் காண முடியாது.

தெய்வம் இவவாறு மனிதனோடு ஒப்பிடப் படுகினறது எனபதில சமுதாயத்திற்குச் சமுதா யம வேறுபாடுகள இருநதாலும ஏன இப்படி மனிதப் பணபிறகு உட்படுத்தப்பட்டது எனபதில அவவளவு வேறுபாடுகள கிடையா. அதன அடிப்படை என்ன வெனில சமயம், சமயச் சடங்குகள, சமய உணர்வு கள, வெளிப்பாடுகள் போனறவை சமுதாயத்திற்குச சமுதாயம் குறிப்பிடததக்க வகையில மாறுபடுகின றன எனபதாகும். ஒரு கடவுள கொளகையுள்ள சம யங்களாகிய இசுலாம, கிறித்தவம, யூதசமயம் போன் றவை கடவுளை உருவபபடுத்துமிடத்தில மிகவும வேறு பாடு கொளகினறன. குரானில மிகவும தெளிவாகக குறிப்பிட்டுள்ளபடி அவர்களின் கடவுள முழுவதும மாறுபட்டது; புதிரானது. அதற்கு உயிருள்ள அல்லது உயிரறற பொருட்களுடனோ, உயிர் வாழககூடிய, வாழ்ந்து மறைநதுவிட்ட இனஙகளுடனோ எநத விதத் தொடர்பும் கிடையாது. அக்கருததை அடிப் படையாகக கொணடு பார்த்தால் இசுலாத்தில் மனி தப் பணபேறறல என்ற கேள்வி எழுவதற்கே இட மிலலை ஏனெனில, வெளிப்படையான உடல் அமைப்பு, கடவுளுககுக கிடையாது எனக குரான கூறு கிறது. கடவுள (அலலா) பார்ககிறார், கேட்கிறார், நேசிக்கிறார், விருமபுகிறார், வெறுககினறார் எனறு பேசும்பொழுது மனிதப் பணபேற்றல் என்ற கொளகை வெளிப்படையாகத் தெரிகினறது. கார ணம் இசுலாமும் மனிதனுக்கேயுரிய பணபுகளையும், குணநலன்களையும் கடவுளுக்குக் கற்பித்துக் கூறு கிறது. யூதசமயமும, கிறித்தவமும, இசுலாமியத தத்துவததுடன் தொடர்புடையனவே. கிறித்தவ சம யத்தில கடவுளின குமாரன ஏசுபிரான கடவுளின தூதுவர் எனக் கருதப்படுகிறார். இவரே சித்திரப் படமாகவும், சிலையாகவும் சமைககபபடுகினறார். அதே போல்தான மேரியும. ஆனால, இசுலாமில அது கூட மறுக்கப்படுகிறது. தூதுவாகூட இசுலாததில ஏறகப்படவிலலை. சிததிரிததலோ, சிலை வடித தலோ கிடையாது. இஙகு மீணடும குறிபபிடுக கூற வேணடியது என்னவெனில, இசுலாமில உடல சார்ந்த மனிதப் பணபேறறல் கொளகைககுப பதி லாக உளம் சார்நத மனிதப் பணபு கடவுளின எண ணத்திலும செயகையிலும் கறபிததுக கூறபபடுவது வெளிப்படையாகத தெரிய வருகினறது எனபதே யாகும.

பல கடவுள்களுள்ள சமயங்கள பற்றிப் பார்க கும்பொழுதும, இநது சமயம் கடவுளைப் பறறிய விரி வான கொளகையைக் கொணடிருக்கிறது. தெயவம் மனிதனா இல்லையா எனற கேளவியை விட்டுவிட்டா லும், உயிரினமா, உயிரறறதா எனற கேளவியை விட்டு விட்டாலும், உடல சார்ந்த மனிதப் பணபேற்றல் கொளகை இல்லாவிட்டாலும கடவுட் கொளகையில கட்டாயம் மனிதப்பணபுகள இருப்பதைக் காணலாம். தெய்வங்களைச் சரியான முறையில், வழிபட்டால் அவை வழிபட்டோரைப் பாதுகாககும், வாழத்தும். ஆனால, அவற்றைக் கவனிக்காது விட்டு விட் டாலோ, சரியான முறையில வழிபடாவிட்டாலோ, சொல்லமுடியாத துயரத்தையும், சினத்தையும் காட்டிவிடும். சீககியமும், புத்தசமயமும், சைன மும் அதே போனற குணஙகளைக் கொணடுள்ளன.

பிற சமயஙகளைப் பார்க்கும்பொழுது முற்காலச் சமுதாயத்தில் அதுபோனற ஒத்த சமயமோ, சமய வழிபாடுகளோகிடையா. ஆனால, மிகவும் பின் தஙகிய தொழில்துறை, பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றைக கொணட இக்கால மக்களிடம் கூட இந்த மனிதப் பணபேறறல கொள்கை முக்கியமாக வும்,வெளிப்படையாகவும் இருககிறது பழங்கால மக் களில் சில இனததவர்கள் இயற்கையிலுளள பொருட் களைக் கடவுளுக்குப் பதிலாக வழிபட்டனா. அது உயிருளளவையாகவோ, உயிரற்றவையாகவோ, மிருகமாகவோ, மரமாகவோ, மலையாகவோ, ஆறா கவோ, குளமாகவோ இருநதது. அநதக் குறிப்பிட்ட இயற்கைப் பொருள தம மூதாதையர்கள் என் றும், அதிலிருந்து அநதக் குறிப்பிட்ட ஆதியின மக்கள வழிவநதவர்கள எனறும், அந்த இயற்கைப் பொருளா கிய தெய்வம தங்களை எல்லாவிதத் தீஙகிலிருநதும் பேய் பிசாசுகளிடமிருநதும் காபபாறறும என்றும உறுதியாக நம்பினா அதனால் அவற்றை வழிபட்டுத தஙகள குறைகளைத தீாத்துக கொணடனர் ஒரு குழு மறறக் குழுவை ஆடகொளளும பொழுதோ தாக்கும் பொழுதோ, மந்திரததை ஏவிவிடும் பொழுதோ தாம வணங்கக்கூடிய அநத இயறகைப் பொருளாகிய தெய்வததை வணஙகி அதன ஆறற லைப் பெறுவாாகள அல்லது அது துணைககு வர வணஙகுவார்கள்.

இயற்கைத் தெயவத்திற்கு அவர்கள காட்டும் மரியாதை பல வழிகளில வெளிபபடுவதைக காண லாம். தம் குழுவிலுளள எவரும் இதற்கு மரியா தைக குறைவுசெய்யவோ, மாசுபடுததவோ, குறை படுத்தவோ செய்யாமல பாாததுக் கொள்வாாகள. அநத இயறகைத தெய்வம உயிருளளதாக இருந தால அதைக் கொலலவோ, சாப்பிடவோ, துனபப் படுத்தவோ காயபபடுததவோ கூடாது என்று கடுமை யான கட்டுப்பாடு விதித்தார்கள. அது உயிரற்ற பொருளாக இருநதாலும் அதறகும இதே போனற மரியாதைகள செலுததப்பட்டன. ஒரு குழு மற்ற குழுவின் இயற்கைத் தெய்வததைப் பழித்தாலோ அதனிடம் மரியாதைக் குறைவாக நடந்தாலோ தீராப் பகை ஏறபடும்.

இயற்கைப் பொருளை வழிபட்ட மக்களிடம் மனிதப் பணபேறறல் கொள்கை எந்த இடத்தை பெறுகிறது என்ற கேளவி தத்துவவாதிகளை நீணட காலம் சிநதிக்க வைத்தது. அககேளவி மிகவும் நுட்பமாக அமைந்தது; கருத்துச் செறிவான, உணர்ச்சி வயப்படக்கூடிய ஒன்றாக அமைந்தது. இநத உணர்சசி வயப்படக்கூடிய தன்மை மேலோங்கி, மக்களின் சிநதனை இயக்கததையும் செயலையும் வழிநடத்தும்போது மக்களின பகுததறிவுத் தனமை யைக குழம்பச் செயயும இயல்புடையது.

மனிதப பணபேற்றல கொளகை இறைமைக் கொள்கையிலிருந்து தனித்து நிற்க வாயப்பேறபட் டால், இறைமைக் கொளகையில் நம்பிக்கையறற வாகளின கொள்கையின் மேல் மககளுககு நமபிக்கை ஏற்பட வாய்ப்புணடு எனறு சிந்தனைவாதிகள அசசப் படுகின்றனர். அதேசமயம் பிடிவாதமாக, மனிதப் பணபேற்றல் கொளகையை இறைமைக கொளகையிலி ருந்து பிரிக்கமுடியாது என்றும் கருதுகினறனர் அவர் களின வாதம் எனனவெனில், மனிதனின அறிவும் மொழியும்,அவன சமுதாயத்தில பெறற அனுபவததி லும் அதனால் பெற்ற உணர்வின அடிப்படையிலும் உருவானவையாகும்.ஆகவே,மனிதன மனிதச் செயற பாடுகளை மனிதரலலாத கடவுளுககும் மறற தெய வங்களுக்கும் அபபடியே பொருததிப பொருளபடுத் திக் காட்டுகின்றான அது மறுபடியும இறைமைக கொளகைக்கு மரியாதை இருககிறதா எனற கேள விக்கு இழுத்துச செல்கிறது கடவுள எனபது மனி தனின பழுதத கறபனையின முடிவில உருவான தாகும் என்ற சொறபோராட்டம வருமபொழுது மனிதப் பணபேறறல கொளகையின எதிாப்புறம செலலாமல் அதனோடு ஒனறிய நிலைக்கு வயப படும் நிலை ஏறபடுகிறது கடவுள எனபது மனிதத் தன்மையின ஒரு மாயைத தோறறமதான எனற கருத்தை முனவைபபவர்களுககு இது சாதகமாக இருக்கிறது. உட்லுவிங பியுபாாககு, சிகமணடு பிராய்டு போனறோர் மிகவும் உறுதியாக அநதக கருத்தின அடிப்படையில வாதாடுகினறாாகள. அவர் களுடைய வாதம் அளவையியல (Logic) அடிப படையில அமைகிறது அவாகளின கருததுப்படி இறைமைக் கொளகையில மனிதப பணபேற்றல கொளகையைப் பிரிகக முடியாததிலிருநது, ஒனறு மறறொன்றை எநத அளவிறகுச சார்நதிருககினறது எனபதை உணரலாம. மேலும, அநதத் தவிாகக முடியாத, பிரிகக முடியாத சாாபுத தனமை உணர்த்துவது எனனவெனில கடவுள என்பது மனி தனின ஒரு மாயை வெளிபபாடாகும; அதில மனிதன இயறகையைக் கடந்த ஓர் உயிரினத்தை ஆவலோடு தேடும் முயறசியில் ஈடுபட்டுள்ளான எனபதாகும

கடவுள் நம்பிகையுடையவாகளுககு அது ஒரு சிகக லான சூழ்நிலையாகவும், ஒரு வகையான குறைபாடு உடையதாகவும் தெரிகிறது. மனிதப் பணபேறறல இறைமைக் கொள்கையின ஆக்ககக்கூறு எனறுகாட்டி னால் இறைமைக் கொள்கையில் நம்பிக்கையறறவர் கள மனிதப் பணபுகளையும், குணஙகளையும் கற் பித்துக் காட்டிய கடவுளை ஏன் நம்பவேணடும

என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றனர் ஆனால், மறுபுறத்தில மனிதப் பணபேற்றல கொளகையானது இறைமைக் கொளகையின் ஒரு முக்கிய பங்கு பெற்றுளளது என்றுவாதிட்டால அதற்கு மாறாகக் கடவுளஎனபது மனிதன தனனைத் தானே ஏமாற்றிக கொளகிற போலியறிவின கணடுபிடிப்பே என்ற வாதம் ஏற்படு கிறது. எனவே, இந்த இரணடு சிக்கலான சூழ்நிலை களிலிருந்து வெளியேற, மன நிறைவான வழியைக் கணடுபிடிப்பது மிகவும கடினமானது. அதனால இறைமைக் கொளகையின மேலுளள மதிபபை இடர்ப்பாடான நிலையில வைககும நிலை ஏறபடு கிறது.

எகிப்திலுள்ள சான்றுகளினபடி விலஙகு உருவ முடைய தெய்வங்கள மனிதத தன்மையுடையவை யாக மாறியுளளன. எகிப்தியக் கடவுளகள மிருகத் தலையுடன மனித உடலையும், கை, காலகளையும கொண்டிருக்கினறன. முனனர்க் கூறியது போல மனி தப் பண்பேற்ற தெய்வங்கள மிருகத தனமையுளள வையாக மாறவிலலை அவவாறே சமயம் படிப்படி யாக உருவாவதில மனிதப் பணபேறறலுக்கு முக்கியத துவம இருந்தது. இது, மனிதன தான தோனறிய பிறகு சமயத்தை உருவாக்கினான் என்ற கூறறுக்கு இடமளிக்கிறது. இதை உணர்ந்த பிறகு சமயம் மேலும் ஒரு நிலையை நோக்கி நகர்கிறது. எவ்வாறா யினும மனிதப் பணபேற்றல் கொளகை சமயத்தி லிருந்து தனிமைப்படுதத முடியாத தொடர்புடையது.

மு.அ.

மனிதாபிமான உளவியல் எனபது உளப் பகுப்பு முறையினின்றும் (Psycho Analysis) நடத் தைக் கொளகையினினறும் (Behaviourism) பிரித தெடுக்கப்பட்ட ஒரு துறையாகும். ஆயினும இம மனிதாபிமான உளவியல (Humanistic Psychology) இவவிரு துறைகளினும் மாறுபட்ட ஒனறாகும். ஏனெ னில், இவவிரு துறையினரும மனித இயலபை (Human Nature) ஓர இயநதிரக் கருவி போல எண ணினர்; மனிதர்கள விலங்குகள் போன்று தம் இயல்பூக்கத் தூணடலாலும் (Instinct) சுற்றுப்புறத் தூணடுதலாலும் (External Stimuli) உருவாக்கப்படு கிறார்கள் எனற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண டுளளனர். ஆனால, மேலே கூறிய இரு உளவியல் இயக்கஙகளின குறிககோளை மனிதாபிமான உளவிய லார் (Humanistic Theorists) புறக்கணித்தாலும் அதேசமயம அவ்விரு உளவியல் கருத்துகளுக்கும் முக் கியத்துவம அளிததுளளனர்.

அடிப்படைக் கருத்துகள்: மனிதர்கள் இயற்கை யிலேயே நல்லவாகள; மரியாதைக்குரியவர்கள. அவர்களுககு இயற்கையாகவே வளர்ச்சி முறை உண்டு (Natural Growth Process). அதற்குக் கீழத் தரமான சூழநிலை தடையாக அமையககூடும. இவ வாறாக இததுறையினா தனமைக் கருததுக்கோள (Self Concept), தன் ஒனறுதல (Self Identity), தன னிறைவு (Self Fulfilment) ஆகியவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனா. இத்துறை, கார்ல உரோசர்சு (Carl Rogers, 1970), ஆபிரகாம் மாசுலோ (Abraham Maslow, 1970) ஆகியோரின கருததுகளை அடிபபடையாகக் கொணட ஒனறா கும.

உரோசரின் தன்மைக் கோட்பாடு உரோசரின ஆளுமைக் (Personality) கோட்பாட்டில், தனமை (Self) எனனும கருத்து முக்கிய இடத்தைப் பெறு கிறது இந்தத தனமை எனனும் கருததில் ஒருவன் எண்ணஙகள (Ideas), புலனகாட்சிகள (Perceptions), மதிப்பீடுகள (Values) ஆகிய அனைத்தும அடஙகி யுளளன. இது ஒருவனைத் தான யாா? தனனால என்ன செயயமுடியும்? எனபதை உணரச் செய கிறது. ஒரு மனிதன தன் வாழககையில் ஏறபடுமஒவ வொரு அனுபவத்தையும் தன கருததையும தனமைக கருத்துக்கோளினை ஒட்டியே மதிப்பிடுகினறான. தன்னுடைய உருவத்திறகு (Self Image) ஒத்த வழி யிலேயே நடககவும் விருமபுகிறான. ஆனால, அவன அனுபவங்களும், உணர்வுகளும் இதறகு எதிாமாறாக அமையும போது அவன அதனைத தன நினைவு நிலையில் வைகக விருமபுவதிலலை. இதனைததான பிராய்டு, ஒடுக்கம் (Repression) என்று கூறுகிறார். உரோசர் அதனை உருவகப்படுத்தாத ஒனறாகக் (Unsymbolised) கருதுகிறார். ஆனால், அது பிராய் டின் கருததிறகுச் சறறே முரணபாடானது. ஏனெ னில் உரோசரின எணணப்படி அது தவிர்ககமுடியாத தது ஒன்றன்று; நிலையானதுமனறு.

எனவே ஒருவன் தனமைக் கருத்துக்கோளுக்கும் (Self concept) அனுபவததிறகுமிடையே அதிக இடை வெளிஏற்படின்அவன துனபத்திற்காளாகிறான. அந்த இடைவெளி அதிகமாக இருப்பின அவனுக்குக் கவலை (Anxiety) ஏற்படும் அதன் விளைவாக அவன பொருததக்கேடான (Maladjusted) முறையில் நடக் கிறான். சிலசமயஙகளில நரமபுததளர்வு (Nervous break down) ஏற்படவும், ஆளுமை சிதைவுறவும் (Personality Disorganization) காரணமாகின்றது. எல் லோருகதும் சில சமயங்களில எளியமுறையில இத் தகைய நிலை ஏற்படுவதுணடு. 'முன்னாள தான் தானாகவே இல்லை', 'தனக்கு என்ன நேர்நததோ' எனக் கவலைப்படும் சமயங்களும உணடு. நனறாக அனுசரித்து வாழபவன ஒருவனுடைய தன கருத்து எனபது, அவனது நினைவு, அனுபவம், நடததை

ஆகியவற்றை ஒன்றியதாக இருக்கும அவன் சூழ் நிலைக் கொப்ப அனுசரித்து வாழ்பவனாகவும இருப் பான்.

உரோசரின் கோட்பாட்டில் மறறொரு தன்மை எனனும் கருத்து இடம்பெறுகிறது. அதைத்தான மானசிகமான தன்மை (Ideal self) எனறு கூறுவர். எலலோருக்கும தாம் யாராக வேணடும் எனற மான சிகமான தன்மை ஒன்றுண்டு. இது பிராயடின தனமை தனனயததை (Ego-deal) ஒத்தது. இநத மானசிகமான தனமைககும் உணமையான தனமைக் கும இடையே இடைவெளி குறைவாக இருப்பின ஒரு வன நிறைவானதும உறசாகமானதுமான வாழக கையை உடையவனாயிருப்பான் இடைவெளி அதிக மாயிருப்பின அவன் நிறைவறற துயரமான வாழக் கையை அனுபவிபபான்.

எனவே உரோசரின கருததுப்படி இருவகையான இசையாத தனமை (Incongruence) ஏற்படலாம். அவை: 1) தனமைக்கும அனுபவத்திற்கும் இடையில ஏறபடும இடைவெளி, 2) தனமைககும் மானசிக மான தனமைக்கும் இடையே ஏறபடும் இடைவெளி எனபன.

தன்மை வளர்ச்சி மனிதன் வாழ்க்கையில இளம் பருவததிலிருநதே இனபத்தையும் துனபததையும அனுபவிக்கிறான். எனவே, எளிதாக அனுபவததின மூலம சிலவற்றைக் கற்றுக்கொளகிறான. அதாவது உணபது நலலது, பசியாயிருப்பது நலலதனறு; அன்னையின ஆதரவில் இருபபது நலலது; சூடான அடுப்பைத தொடுவது நலலதனறு போனறவறறைக் கற்றுககொளகிறான. இத்தகைய உடல் சம்பநத மான தேவைகளுககும் அபபால ஒரு தீரமானமான சமபநதம் (Positive Regard) இருக்கிறது. மனிதர் எலலோரும் மறறவாகள தமமை விரும்பவேண டும, ஏறறுக் கொளள வேணடும, மதிககவேணடும் எனறு விரும்புகிறார்கள். ஒரு குழநதையின நடத்தையைத தொடர்நது மதிப்பிடுபவர்கள அத னுடைய பெறறோரும் கறறோருமே. எனவே, அக் குழந்தை, எந்த எணணஙகளும் நடத்தைகளும் தகுதி யுளளவை, எவை தகுதியற்றவை என வெகு எளிதில பாகுபடுததி அறிநதுகொளகிறது. சிலர் பெறறோ ரின் உளள நிலையை ஒத்தே நடக்க விருமபுகிறாா கள. ஏனெனில அப்பொழுதுதான குடும்பத்தில அன பின உறவைப் பாதுகாககமுடியும. ஆனால, பெற் றோர் நம்பிக்கையும் எணணஙகளும் கருத்துகளும, சிறுவர் சிறுமிகளின அனுபவங்கள நினைவுகள ஆகியவற்றிற்கு வேறுபட்டிருப்பின் வலுக்கட்டாய மான சூழநிலை ஏறபடும். இந்த வளர்சசியினை ஓர் எடுத்துக்காட்டின்மூலம் விளக்கலாம்.

மூன்று வயது சிறுவன, தன தாய் மற்றொரு குழநதையை ஈன்றெடுக்குமபொழுது குழப்பத்திற்குள ளாகிறான இபபொழுது அனைவருடைய கவனமும புதிதாகப் பிறநதுளள தன தஙகையினபால் ஈர்ககப படுவதைக் கவனிககிறான. அவனது உளளததில போட்டி மனபபானமையும பொறாமை உணாவும் தோனறுகின்றன ஒருவரும கவனிககாத வேளையில தன தஙகையைக் கிளளவோ, குட்டவோ முயலு கிறான. இதனைக கவனிககும் பெறறோா அவனைத தணடிககினறனர் அதனால அசசிறுவனுககுத தன அனுபவததிறகேற்பத தன கருததை மாறறியமைகக வேணடிய கட்டாயம் ஏறபடுகிறது.

1) அவன, தான கெட்டவனெனறு முடிவு கட் டலாம். அதறகாக வெட்கப்படலாம 2) தன பெற றோர் தனனை விருமபவில்லை; தனனைப புறக் கணிக்கினறனா எனறு எணணலாம. 3) தன உள உணாவுககெதிராகததான தன சகோதரியைத் துன புறுத்த விருமபவிலலை என எணணலாம. இநத மூனறு நிலைகளுமே உணமைக்குச சறறுப புறமபான தாகும் இதில மூனறாவதாகக கூறிய நிலையே இச சிறுவன எளிதாக ஏறறுககொளளககூடிய ஒரு நிலை. ஆனால, அவன அவ்வாறு ஏறறுககொளளுமபொழுது தன் உண்மையான உளளுணாவுகளை மறுதலிககி றான. எனவே, அத்தகைய உணாவுகள நனவிலி உள ளத்தை (Unconcious Mind) அடைகினறன இதத கைய சூழ்நிலையைச சமாளிகக உரோசா மூனறு வழிமுறைகளைக கூறுகிறார் அவை 1) சிறுவனது உளளுணாவுகளைப் புரிநது அதை ஏறறுககொளள வேணடும. 2) பெறறோர்கள தஙகளுடைய சிறுவனி டம் அனபுகாட்டாததுபோல அசசூறுததித தணடிககக கூடாது அவன நடததையைததான புறககணிக கிறோம, ஆனால, அவனை விருமபி ஏறறுககொள கிறோம எனபதனை வலியுறுததல வேணடும 3) விரோதமான செய்கைகள (Hostile actions) நிறுத்தப்படல வேணடும. அவை இனியும நிகழாது தவிர்க்க வேணடும் சிறுவன தன விருபபபபடி நினைக்கவோ உணரவோ செயயலாம ஆனால, தன விருபபபபடி நடககக்கூடாது எனபதனைத் தெளிவுபடுதத வேணடும

இச சூழநிலையில் அவனுடைய தன கருதது நலலமுறையில வளர்சசியடைய ஏதுவாகிறது. அத னால் அவன தனனையே விருமபி ஏறறுககொள கிறான். இத்தகைய தன மதிப்பு அல்லது பாராட்டு (Self esteem) அவனை மகிழவுடனும் தனனம்பிக்கை யுடனும் வாழ வழி செய்கிறது.

மாசுலோவின் தன் முதிர்வுறறோா: நனகு பக்குவப் பட்டு முற்றிலும நிறைவான மனிதரின குணநலன களை ஆராய்ந்தவர் ஆபிரகாம் மாசுலோ (Abraham Maslow) ஆவார். அவருடைய ஆளுமைக கோட்

பாட்டில் ஒருவனுடைய தேவைகளின் வரிசைக் கிரமம் (Hierarchy) அடங்கியுள்ளது. அதில் முன்னிலையில் இருப்பது தன் முதிர்வு (Self-actualization) என்பது. இத்தேவையானது ஒருவனைத் தன்னைத் தான் அறிந்து கொள்ளவும், உலகத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், புதிதாக உருவாக்கவும், அழகினைக் கண்டுகளிக்கவும் வெற்றியடையவும் செய்கிறது. மனிதன் எவ்வாறு தன்முதிர்வை அடைகிறான், அதை அடைவதற்கு எது தடையாக உள்ளது என்பதை அறிவதே மாசுலோவின் குறிக்கோளாகும்.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின் உடல்சார் தேவைகள் (Biological needs) நிறைவுபெற்றால் அவன் மாசுலோ குறிப்பிடும் 'மீட்டா' தேவைகள் (Meta needs) என்பதனைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஏதுவாகும். இது வளர்ச்சியையும் தன்முதிர்வையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இதற்கு இரு முரண்பாடான வழிமுறைகள் உள்ளன என்று மாசுலோ குறிப்பிடுகிறார். அவை: 1) தி. அறிதல் (D. Cognition) முறை. 2) பி. அறிதல் (B. Cognition) முறை என்பவையாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் செயற்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் ஒருவன் தி. அறிதல் முறையைப் பயன்படுத்துகிறான். அதில் தேவைகள் நிறைவு பெறுவதில்லை. அச்சமயம் அவன் தீர்ப்பு (Judgement) அளிக்கிறான்; குறை கூறுகிறான்; அவனையும் மற்றவர்களையும் மதிப்பிடுகிறான். ஆனால், வரம்பற்ற பாதுகாப்பான சூழ்நிலையில் அவன் பி. அறிதல் முறையினைப் பயன்படுத்துகிறான். அதில் தீர்ப்புச் செய்வதில்லை. அவன் நினைவுகள் உயர்ந்த தேவைகளை நோக்கியுள்ளன. அவன் எல்லாவற்றையுமே அழகானவையாகவும் நன்மையானவையாகவும் குறைவற்றவையாகவும் காணுகிறான். இத்தகைய மனோகரமான அனுபவ சிகரம் (Peak Experience) நீண்டு நிலைப்பதில்லை. அது மீண்டும் தி. அறிதல் முறைக்கு அடிக்கடி செல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்பொழுதுதான் அது நீடிக்கமுடியும்.

மாசுலோ தம் ஆராய்ச்சிக்குச் சில வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். அவர் கருத்துப்படி அவர்கள் தன்முதிர்வடைந்தவர்கள். அம் மக்கள் தங்கள் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை (Potential) முற்றிலும் பயன்படுத்தியவர்கள். ஆல்பர்ட்டு ஐன்சுடீன், ஆபிரகாம் இலிங்கன், உரூசுவெல்ட்டு ஆகியோர் அக்குழுவில் அடங்குவர். அவர்கள் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தபின் தன்முதிர்வடைந்தவரைப் பற்றிய சிலகுணநலன்கள் புலனாயின. அவர் எடுத்த முடிவானது தன்முதிர்வடைந்தவர்கள் உண்மையுள்ளவர், தவறான எண்ணம் கொள்ளாதவர், ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுடையவர், மகிழ்ச்சிகரமானவர், மனம்விட்டுப் பேசுபவர், வாழ்க்கைக் குறிக்கோளுடையவர், உருவாக்குபவர்; மேலும் அவர் ஒரு சம உரிமையுடையவர் (Democratic), மற்றவர்கள் காரியங்களில் தலையிடாதவர். அத்தகையோருக்கு ஒரு சில விரும்பத்தகாத குணங்களும் உள்ளன. அவர்களுள் சிலர் பிடிவாத குணம் உடையோராகவும், பெருமைக்காரராகவும், எளிதில் கோபம் கொள்பவராகவும் இருப்பதுண்டு. ஆயினும், பெற்றோரும் சமுதாயமும் உள நிவர்த்தி முறையினரும் (Psycho Therapists) ஒருவரைத் தன்முதிர்வுற்றோராக உருவாக்குவது கடமையென மாசுலோ வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

பெ.டே.

மனு: வடமொழி இலக்கியங்கள் மனுவைப் பற்றிப் பல இடங்களில் கூறுகின்றன. மிகவும் புகழ் பெற்ற தரும சாத்திரம் என்று சொல்லப்படும் சுமிருதி நூல்களை எழுதிய ஆசிரியர்களுள் மனு இன்றியமையாதவரும் முதன்மையானவரும் ஆவார். இவர் எழுதிய தரும சாத்திரம் மானவதரும சாத்திரம் அல்லது மனுசுமிருதியாகும். இருக்குவேதத்தில் இவர் மனிதர்களின் தந்தை என்று சொல்லப்படுகிறார். நினைப்பது எனப் பொருள்தரும் 'மன்' என்ற மூலத்திலிருந்து மானவன், மனுசன் என்ற சொற்கள் தோன்றின என்றும், அதிலிருந்து ஆதி பிதாவின் பெயரை 'மனு' என்று கற்பித்திருக்கலாம் என்றும் கூறுவர். மனுவைப் பற்றியும் பிரளயத்தைப் பற்றியும் சதபதப் பிராமணம் குறிப்பிடுகிறது. மகாபாரதத்தில் சுவாயம்புவமனு, பிராசேதச மனு போன்றவர்கள் பேசப்படுகிறார்கள். மானிடப் படைப்புக்குக் காரணமானவர்களும் உலகத்தை ஆண்ட மிகப் பழமையான 14 தலைவர்களும் (பிரசாபதிகள்) பொதுவாக மனு என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அப்பதினான்கு மனுக்களின் பெயர்கள் வருமாறு: 1) சுவாயம்புவ மனு, 2) சுவாரோசிச மனு, 3) ஔத்தம மனு, 4) தாமச மனு, 5) இரைவத மனு, 6) சாட்சுச மனு, 7) வைவசுவதமனு, 8) சாவர்ணி மனு, 9) தட்சாவர்ணி மனு, 10) பிரும்மசாவர்ணி மனு, 11) தர்மசாவர்ணி மனு, 12) உருத்திர சாவர்ணி மனு, 13) இரௌச்சிய தேவசாவர்ணி மனு, 14) இந்திர சாவர்ணி மனு.

மனுக்கள் மொத்தம் 14 பேர்களாகையினால் 'மனு' என்ற சொல்லே 'பதினான்கு' என்ற எண்ணைக் குறிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது. மேற்கூறிய ஒவ்வொரு மனுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை பூமியை ஆளுகின்றனர். அக்குறிப்பிட்ட காலம் ஒரு மன்வந்திரம் அல்லது மனுவின் காலம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு மன் வந்திரம் என்பது ஏறக்குறைய 43,20,000 ஆண்டுகளாகும்.

சுவாயம்புவ மனு என்று சொல்லப்படும் முதல்

மனு தாமாகவே பிரமனிடமிருந்து தோன்றியவர் என்றும், இவர்தாம் மனுசுமிருதி அல்லது மனு சம்கிதையின் ஆசிரியர் என்றும், மானவ கல்ப சூத்திரத்தை எழுதியவர் என்றும் சொல்லப்படுகிறார். பரம்பொருளே தருமம் கூறுபவர்க்கெல்லாம் மூல புருடர் என்றும், ஓரிலட்சம் அத்தியாயங்களில் முதன் முதலில் தருமம் கூறப்பெற்றது என்றும், அதை இலட்சம் சுலோகமாக இவர் சுருக்கினார் என்றும், அதையே பின்னர் முனிவர்கள் தெரிந்து கொண்டு தரும சாத்திரங்களை எழுதினர் என்றும் பாரதம் குறிப்பிடுகிறது.

ஏழாம் மனுவாகிய வைவசுவத மனு சூரியனிடமிருந்து(விவசுவான் - சூரியன்)தோன்றியவர் என்றும், இப்பொழுது நடைபெறும் மன்வந்திரம் அவருடையது தான் என்றும் தெரிகிறது மகாபிரளய காலத்தின் பொழுது உலகமே அழிந்து தண்ணீரினால் சூழ்ந்திருந்த பொழுது இம்மனு மட்டும் மீன் உருவம் கொண்ட திருமாலினால் காப்பாற்றப்பட்டார் என்று சதபதப் பிராமணம், மகாபாரதம், மத்ச புராணம், பாகவத புராணம், அக்னி புராணம் ஆகியவற்றில் சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு மன்வந்திரம் படைக்கும் தேவனாகிய பிரமனின் ஒருநாள் பகலின் $\frac{1}{4}$ பாகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேற்கூறிய பதினான்கு மனுவைத் தலைமையாகக் கொண்ட பதினான்கு மன்வந்திரம் பிரமனின் ஒரு நாளின் பகல் ஆகும். இதுவரை ஆறு மன்வந்திரங்கள் முடிவடைந்துள்ளன. இப்பொழுது ஏழாம் மனுவாகிய வைவசுவதமனுவின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எஸ.ஜெ.

மனு தரும சூத்திரம்: வேதத்திற்குப் பின் சமூக அறநெறிகளைக் கூறும் சுமிருதி என்பவை இந்து சமயத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் பிரமாணங்களாகும். அவை பதினெண்மர் இயற்றிய சிறப்புடையன. இப்பொழுது மனுசுமிருதி மனுதரும சாத்திரம என மிகப் பரவலாக அறியப்படும் அறநூல் மனுதரும சூத்திரத்தின் சுருக்கமேயாகும் என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். மனு மானிட இனத்தின் தந்தை என்றும், அவரே முதன்முதலில் வேள்வியைச்செய்தார்என்றும், மானிடருக்கு அவரே அறநெறியை வகுத்தார் என்றும், அவர்கூறிய அறவழியைப் பின்பற்ற வேண்டுமேயன்றி அதனின்றும் வழுவுதல் கூடாதென்றும், மனு சொன்னதே மருந்து என்றும் இருக்கு வேதமும், தைத்திரீய சம்கிதையும் கூறுகின்றன. தைத்திரீய சம்கிதையும் ஐதரேய பிராமணமும் கூறும் கதையொன்றில், தன் இளைய மகன் நாபா நேதிசுடன கல்வி பயிலக் குருகுலம் சென்றிருந்த பொழுது, மனு தன் மற்றைய மக்களுக்குச் செல்வத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தாரென்றும், நாபா நேதிசுடன திரும்பியதும கலவியையே அவனுக்குச் செல்வமாக அருளினார் என்றும கூறப்படுகிறது சதபதப பிராமணமும மனுவின கதையைககூறுகிறது.

கண்களுக்குப் புலப்படாத பரம்பொருளே தருமம கூறுவோருக்கெல்லாம் மூல புருடர் என்றும், அவர் ஓரிலட்சம பாடல்களில தருமத்தைக் கூறினார் என்றும, சுவாயம்புவ மனு அத்தருமத்தைப பரப்பினார் என்றும், அதையொட்டிப் பின், உசனசு, பிரகசுபதி முதலானோர் தருமநூலை இயற்றினர் என்றும் மகாபாரதம் சாந்தி பருவம் கூறுகிறது அங்கேயே மற்றொரு செய்தியும் கூறப்படுகிறது. முதலில் பிரம்மா தருமம், அருத்தம், காமம் ஆகியவை பற்றி இலட்சம் அத்தியாயங்களில கூறியதை, பின விசாலாட்சா இந்திரன், பாகுதந்தகன, பிரகசுபதி, முதலியோர் முறையே 10,000, 5,000, 3 000, 1000, அத்தியாயங்களில தருமத்தைக் கூறினா என்பதாகும் அச்செய்தி ஆனால், அங்கு மனு குறிக்கப்படவில்லை.

முதன்முதலில் மனித இனத்தைப பிறப்பித்தவரும, இப்பூவுலகைத் தரும நெறியுடன ஆண்டவருமான பதினால்வருக்கும மனு எனப் பெயர் உண்டு. ஒவ்வொருவருக்கும் இடைப்பட்ட இடைவெளி, மன்வந்தரம் எனப்படுகிறது. அதாவது 43,20,000 ஆண்டுகள் அவருள முதல மனுதான சுவாயம்புவமனு இதுவரை, சுவாயம்புவா, சுவாரோசிசர் உத்தமர், தாமசர், இரைவதா, சாட்சுசர் என்ற ஆ மனுக்களின பொறுப்புக் காலங்கள நடந்து விட்டன. அவ்வறுவரும் தத்தம் காலத்தில தருமததைப் போதிப்பதும், பரப்புவதும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அவ்வப்போது தருமசூத்திரத்தை உருவாக்கியிருக்கலாம். மானவ சிரௌத சூத்திரம மானவகிருசிய சூத்திரம் என்ற நூலகள கிடைத்திருப்பதையும், கௌதமர், வசிட்டர், ஆபசுதம்பர் முதலிய தரும சூத்திர ஆசிரியர் மனுவிலிருந்து மேற்கோள் கூறுவதையும கூர்ந்து நோக்கின், மனு, தரும சூத்திரமும் எழுதியிருக்கவேண்டும் எனத் துணியலாம். ஆகவே, இப்போது வழக்கிலுள்ள மனுசுமிருதிக்கு அதுவே மூலமாக இருத்தல வேண்டும் எனவும சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர், முன்னரே இருந்த இந்த மனுசுமிருதிதான் கௌதமர் முதலியோர் கூற்றுக்கு மூலமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அதில் சில பாகங்கள சேர்ந்தும், சிதைந்தும், உருமாறியும் இப்பொழுதிருக்கும் உருவத்தை எய்தியிருக்க வேண்டும் என்றும கூறுவர். ஏனெனில பின்வந்த அத்திரி, பிருகு, சௌனகர், வசிட்டர், விகனசு ஆகியோரின் கொள்கைகளும் அதில் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

போன்ற வரலாற்றுப் பெருமையை 'ஏழுலகும் எடுத்தோதும்' என்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் புகழ்கிறார். இவ்வரசன் ஆணை ஈழத்திலும் பரவியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வரசன் காலம் கடைச்சங்க காலமெனக் கூறலாம். இரா.ச.

மனுமுறைகண்ட வாசகம்: திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆட்சி புரிந்தவன் மனுநீதிச் சோழன். அவன் சிவநெறிச் செல்வன் அவன் மகன் வீதிவிடங்கன். அவன் திருவாரூர்த் தியாகராசப் பெருமானை வழிபடுவதற்காகத் தேரேறிச் சென்றான். அத்தேர்க் காலில் பசுங்கன்றொன்று சிக்குண்டு இறந்தது. அக்கன்றின் தாய்ப்பசு, சோழ வேந்தன் அரண்மனை வாயிலை அடைந்து, ஆராய்ச்சி மணியை அடித்தது. நிகழ்ந்ததை அறிந்த வேந்தன், பசுங்கன்று தேர்க்காலில் பட்டு இறந்த இடத்திலேயே தன் மகனைக் கிடக்கச் செய்து தானே தேரைச் செலுத்திக் கொன்றான். இறுதியில் இறைவன் அருளால் பசுங்கன்று உயிர் பெற்று எழுந்தது; மைந்தனும் எழுந்தான். இது மனுமுறை கண்ட வாசகச் செய்திச் சுருக்கமாகும்.

இப்பெரிய புராணக் கதையை உரைநடையில் மனுமுறை கண்ட வாசகம் என்னும் பெயரில் இயற்றியவர் இராமலிங்க அடிகளார் ஆவார்.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஒரு பெரும் பங்காக இந்நூல் விளங்குகிறது. நெடிய தொடர்களாக இருந்தாலும், சிக்கல் இல்லாமல் ஆற்றுநீர் ஓட்டம்போல வள்ளலார் உரைநடை செல்கிறது. உணர்ச்சிமிக்க உயிர்நடையாகத் திகழ்வதுடன் பல இடங்களில் எதுகை மோனை முதலிய நயங்களுடன் பாடல் போலவும் இவ்வுரைநடை விளங்குகின்றது. அரசனாகிய மனுவுக்கு நீதி வழங்கித் தண்டிக்கும் அதிகாரமுடையார் ஒருவர் இல்லாமல் இருந்தும் அவனே தன் மனச்சான்றால் தனக்குத் தண்டனை தந்து கொண்ட அறமுறை போற்றிப் புகழத் தக்க தேயாம்.

மனுமுறை கண்ட வாசகத்தின் முதற்பதிப்பு 'கி.பி. 1854-இல் சாத்திர விளக்கச் சங்கத்தார் கேட்டுக் கொண்டபடி அச்சாயிற்று. அதில் மனுநீதி கண்ட புராணம் விரிவுள்ள வாசக நடையாகச் சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பட்டுப் பாளையம் சுப்பராயச் செட்டியாரால் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சங்கத்தாரின் வித்தியானந்த அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆண்டு ஆனந்த வருடம் ஆனி மாதம் என்னும் குறிப்புகள் உள்ளன. ஆ. பாலகிருட்டிணப் பிள்ளையால் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 373 அடிக்குறிப்புகளுடன், 'திருவருட்பா வசனப்பகுதி' என்னும் பெயரில் 1934-இலும், ஐந்தாம் பதிப்பு 1959-இலும் வெளிவந்தன.

இரா இ

மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம்: இது விஞ்ஞானேசுவரர் என்பவரால் விளக்கி எழுதப்பட்ட மனு தரும சாத்திரம் எனப் பொருள்படும். மனு என்பது பிற்காலத்தில் மனு முனிவர் இயற்றிய நீதிநூல் அல்லது தரும சாத்திரம் என்ற நூலுக்குப் பெயரான தோடு அமையாமல் பிறரால் எழுதப்பட்ட அத்தகைய நூல்களையும் குறிப்பதாயிற்று. யாக்ஞவல்கியர் என்பவர் மனுவுக்கு அடுத்தபடியாகப் புகழ் பெற்று விளங்கிய இசுமிருதி கர்த்தாவாவார். இவர் இயற்றிய இசுமிருதியில் உள்ள விதிகள் ஆரிய வாதம் எனப்படும் இந்நூலுக்கு முறையே தாயபாக வழி, மிதாட்சரவழி என இரண்டு முறைகளில் உரை கண்டுள்ளனர். இவை இரண்டிலும் சொத்துரிமை, பாகப் பிரிவினை போன்ற வழக்குகள் பற்றிய சட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை இந்துக்களால் இன்றளவும் போற்றப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய இரு உரைகளில் விஞ்ஞானேசுவரர் இயற்றிய மிதாட்சரமே சிறந்தது என்பர். விஞ்ஞானேசுவரர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். தமிழ்நூலாகிய மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம் என்பது மிதாட்சரத்தின் வியவகாரப் பகுதியின் மொழி பெயர்ப்பாகும். இந்நூலைத் திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த வேங்கட குருநாத சோதிடர் படித்துப் பொருள் சொல்ல அழகின் பெருமாள் குமாரன் சங்கரதேசிகன் தமிழாக்கினான் எனக் கூறப்படுகிறது. டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பில் இந்நூல் அழகின் பெருமாள் பாடியருளிய, மனுவிஞ்ஞானேசுவரீயம் என்னும் மிதாட்சரத்தின் வழிநூல் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது இது மிதாட்சரத்தின் நேர்மொழி பெயர்ப்பாயமையாமல் அதிலுள்ள பொருளை மட்டும் காட்டும் வகையில் மேற்கோள்களை எல்லாம் விளக்கிச் சுருக்கமாகவும் பொருட் செறிவுடனும் அமைந்துள்ளது.

இந்நூல் காப்பு, பாயிரம், அவையடக்கம், நூலின் பொழிப்பு என்னும் நாற்பகுதிகளைக் கொண்ட முகவுரையையும், இலட்சணங்கள் என்ற பெயருடைய 49 நாற் பகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் 1 – 6 இலட்சணங்கள் அரசன், நீதிபதிகள், பிராட்டு விவாகன், விவகாரமும் அதனை விசாரித்தலும் கூறுதலுமாகிய பொதுச் செய்திகள் போன்றவற்றைக் கொண்டவை; 7-12 இலட்சணங்கள் கடன் முதலிய வற்றைக் கொடுத்தல், வாங்குதலைப் பற்றியவை; 13-16 இலட்சணங்கள் வழக்கு விசாரணைக்குரிய மூன்று வகைகளான மானிடப் பிரமாணங்களையும்,

போன்ற வரலாறறுப் பெருமையை 'ஏழுலகும் எடுத் தோதும்' என்று சேக்கிழாா பெருமான் பெரியபுரா ணத்தில் புகழகிறார். இவ்வரசன் ஆணை ஈழத்திலும் பரவியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவவரசன் காலம் கடைச்சங்க காலமெனக் கூறலாம். இரா.ச.

மனுமுறைகண்ட வாசகம்: திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆட்சி புரிந்தவன் மனுநீதிச் சோழன. அவன் சிவநெறிச் செல்வன். அவன மகன் வீதிவிடஙகன். அவன் திரு வாரூர்த் தியாகராசப் பெருமானை வழிபடுவதற் காகத் தேரேறிச் செனறான். அத்தேர்க் காலில் பசுங்கன்றொன்று சிக்குண்டு இறந்தது. அக்கன்றின் தாய்ப்பசு, சோழ வேந்தன் அரண்மனை வாயிலை அடைந்து, ஆராய்ச்சி மணியை அடித்தது. நிகழ்ந் ததை அறிந்த வேந்தன், பசுங்கன்று தேர்க்காலில் பட்டு இறநத இடத்திலேயே தன் மகனைக் கிடக்கச் செய்து தானே தேரைச் செலுத்திக் கொனறான். இறுதியில் இறைவன் அருளால் பசுங்கனறு உயிர் பெற்று எழுநதது; மைந்தனும் எழுந்தான். இது மனுமுறை கணட வாசகச் செய்திச் சுருக்கமாகும்.

இப்பெரிய புராணக் கதையை உரைநடையில் மனுமுறை கணட வாசகம் என்னும் பெயரில் இயற்றி வர் இராமலிங்க அடிகளார் ஆவார்.

தமிழ உரைநடை வளர்ச்சியில் ஒரு பெரும் பங்காக இந்நூல் விளங்குகிறது. நெடிய தொடர் களாக இருந்தாலும், சிக்கல் இலலாமல ஆற்றுநீர் ஓட்டம்போல வள்ளலார் உரைநடை செல்கிறது. உணர்ச்சிமிக்க உயிர்நடையாகத் திகழ்வதுடன பல இடங்களில எதுகை மோனை முதலிய நயங்களுடன் பாடல் போலவும் இவவுரைநடை விளங்குகின்றது. அரசனாகிய மனுவுக்கு நீதி வழங்கித் தணடிக்கும் அதிகாரமுடையார் ஒருவர் இல்லாமல் இருந்தும் அவனே தன் மனச்சான்றால் தனக்குத் தணடனை தந்து கொண்ட அறமுறை போற்றிப் புகழத் தக்க தேயாம்.

மனுமுறை கண்ட வாசகத்தின் முதற்பதிப்பு 'கி.பி. 1854-இல் சாத்திர விளக்கச் சங்கத்தார் கேட்டுக் கொண்டபடி அச்சாயிற்று. அதில் மனுநீதி கணட புராணம் விரிவுள்ள வாசக நடையாகச் சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களால் இயற் றப்பட்டுப் பாளையம் சுப்பராயச செட்டியாரால மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சங்கத்தாரின் வித்தியானந்த அசசுககூடததில பதிபபிக்கப்பட்டது.பதிப்பிகக்பபட்ட ஆணடு ஆனநத வருடம் ஆனி மாதம என்னும் குறிபபு கள உள்ளன.ஆ. பாலகிருட்டிணப் பிள்ளையால் இதன் இரணடாம பதிபபு 373 அடிக்குறிப்புகளுடன், 'திரு வருட்பா வசனப்பகுதி' எனனும்பெயரில் 1934-இலும், ஐநதாம் பதிப்பு 1959-இலும வெளிவந்தன.

இரா இ

மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம்: இது விஞ்ஞா னேசுவரர் எனபவரால விளககி எழுதப்பட்ட மனு தரும சாத்திரம எனப் பொருளபடும. மனு எனபது பிற்காலத்தில் மனு முனிவா இயறறிய நீதிநூல அல லது தரும சாததிரம எனற நூலுக்குப பெயரான தோடு அமையாமல பிறரால எழுதப்பட்ட அத தகைய நூலகளையும் குறிபபதாயிறறு. யாக்ஞவல கியர் என்பவா மனுவுககு அடுததபடியாகப் புகழ பெற்று விளங்கிய இசுமிருதி காததாவாவாா. இவா இயறறிய இசுமிருதியில உளள விதிகள ஆரிய வாத தம் எனப்படும. இநநூலுககு முறையே தாயபாக வழி, மிதாட்சரவழி என இரணடு முறைகளில் உரை கணடுள்ளனர். இவை இரணடிலும சொததுரிமை, பாகப் பிரிவினை போனற வழககுகள பறறிய சட் டங்கள் அமைநதுளளன. அவை இநதுககளால இன றளவும் போறறபபடுகினறன.

மேறகூறிய இரு உரைகளில விஞ்ஞானேசுவரா இயற்றிய மிதாடசரமே சிறநதது எனபா. விஞ்ஞா னேசுவரர் கி பி. 11-ஆம நூறறாணடில் வாழநதவா. தமிழநூலாகிய மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம எனபது மிதாட்சரத்தின வியவகாரப பகுதியின மொழி பெயர்பபாகும். இந்நூலைத் திருநெலவேலியில வாழ்ந்த வேஙகட குருநாத சோதிடா படித்துப பொருள சொல்ல அழகின பெருமாள குமாரன சங கரதேசிகன தமிழாககினான எனக கூறபபடுகிறது டாக்டர் உ.வே சாமிநாதையர் பதிப்பில் இநநூல அழகின பெருமாள பாடியருளிய, மனுவிஞ்ஞானேசு வரீயம என்னும் மிதாட்சரததின வழிநூல் எனக் கூறபபட்டுளளது இது மிதாடசரததின நோமொழி பெயர்ப்பாயமையாமல அதிலுளள பொருளை மட் டும் காட்டும வகையில் மேறகோளகளை எலலாம் விளககிச் சுருக்கமாகவும் பொருட் செறிவுடனும் அமைநதுளளது.

இந்நூல் காப்பு, பாயிரம, அவையடககம், நூலின் பொழிப்பு என்னும நாறபகுதிகளைக கொணட முக வுரையையும், இலடசணஙகள எனற பெயருடைய 49 நூற் பகுதிகளையும் கொணடுளளது. இவற்றுள 1 - 6 இலட்சணஙகள் அரசன், நீதிபதிகள, பிராட்டு விவாகன, விவகாரமும் அதனை விசாரித்தலும் கூறு தலுமாகிய பொதுச் செய்திகள போன்றவற்றைக கொண்டவை; 7-12 இலடசணங்கள கடன முதலிய வறறைக கொடுததல், வாஙகுதலைப் பறறியவை; 13-16 இலட்சணஙகள வழககு விசாரணைககுரிய மூனறு வகைகளான மானிடப் பிரமாணஙகளையும,

17-26 இலட்சணங்கள் ஒன்பது வகைகளான தெய்வப் பிரமாணஙகளையும் விளக்குவன. 27-32 இலட்சணங் கள சொத்துப பிரிவினையைப் பற்றிய மிதாட்சர விதிகளைக் கூறும். பின 33 எல்லை வழக்குப் பற்றி யும, 34 விலங்கு வழக்குப் பற்றியும், 35 அசுவாமி விக்கிரயம் பற்றியும், 36-37 கொடுத்ததைத் திரும்பக் கேட்டல் பற்றியும், 38 சேதாரம் பறறியும், 39 அடி மையை வேலைகொள்ளுதல் பற்றியும, 40-41 கூலி முதலியவறறைப் பற்றியுமான வழக்கு விசாரணை களையும், சட்டஙகளையும அமைக்கின்றன. 42-ஆம் இலட்சணம் முதல் உரைநடையில் அமைநதுள்ளன. 42 வணணான பற்றியும், 43 சூதாடல் பற்றியும், 44 வாணிகம் பற்றியும், 45 திட்டுதல் பறறியும், 46 அடித்தல பறறியும், 47 களவு பற்றியும், 48 பெண குற்றம் புரிதல பறறியும், 49 இவற்றில் விடப்பட்டன பறறியுமாகிய குற்ற இயல் வழக்குகளைப் பற்றியும் கூறும்.

இவவாறு உரிமையியல், குற்றஇயல் என்ற இரு பகுதிகளைப் பற்றிய சட்டஙகளையும், வழக்கு விசாரணை முடிவுகளையும, அரசன் கடமை முதலிய வற்றையும் இநநூல விளக்கமாகக் கூறுகிறது பாடல் கள மிக எளிய நடையில அமைந்துள்ளன. சந்த நயம பொருந்திய விருத்தப்பாககளில் இது அமைந் துளளது. மொழிநடையைப் பொறுத்த அளவில சில குறைபாடுகள காணப்படுகின்றன. கிராமியச் சொற் கள அவவாறே பாடல்களில் புகுத்தப் பட்டுள்ளன. எதுகை நயத்தின பொருட்டு ர,ற வேறுபாடுகள் புறககணிககப்பட்டுள்ளன. வடமொழிச் சொற்களும் பயனபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலத்தைத் தெளி வாகக் கூறஇயலவிலலை.சென்னை அரசு கீழத்திசைக் கையெழுத்து நூல் நிலையத்திலுளள காகிதப் படி யொன்றில் கிடைத்த குறிப்பின்படி இந்நூல 472 (கொல்லம் 664) ஆணடுகளுக்கு முனனர் மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டிருத்தல் வேணடும் என்பது அறியப்படுகிறது.

தமிழில செய்யுள் வடிவிலமைந்த சட்ட நூல் இதுவொனறேயாகும் சட்டத் துறையில் தமிழில் நூலகள செய்ய இயலும் எனபதற்கு இது சிறநத தோர் எடுத்துககாட்டு. வி. அ.

மனுவேல் மார்த்தின்சு: இவர் போர்ச்சு கல் நாட்டினர். இயேசு சபைக் குருவாக கி.பி.1625 -ஆம ஆணடு தமிழகம் வநதார். இராபர்ட்டு டி நொபிலியுடன தமிழகத்தில் சமயப் பணி புரிநதார். நொபிலிககுப் பின் மதுரைப் பகுதிவாழ் மக்களிடத் துக கிறித்தவ சமயம் வேரூன்றி வளரப் பாடுபட் டார். அப்பணியில இழி சொறகளையும், இழிவையும் அடியுதைகளையும் பெற்றார் எனினும், தளராது சமயத் தொணடாற்றினார்.

மனுவேல் மார்த்தின்சு அடிகளார் சிறநத ஆன மிக ஆற்றல் உடையவர்; மறந்தும் சினம்கொளளாத மாதவர்; இனிமையாகப் பேசுபவர். எளிமையும் அடககமும் இவரின் பணபுகள. கேட்டவர்க்கு இல்லை என்று கூறாது கொடுப்பவர். தமிழகத் துறவிகளைப் போன்று உணவு முறைகளை மேற்கொணடார். அறையில் இருக்கும்போது என்ன உடை அணிநதிருப் பாரோ அதேஉடையில்தான் வெளியிலும் செலவார். இவர் கி.பி. 1656-ஆம் ஆணடு திருச்சிராப்பள்ளியில் காலமானார்.

மனுவேல் மார்த்தின்சு கிறித்தவ சமய நம்பிக் கையை வளர்க்கவும் அதனைக் காககவும் 'ஞானப் பூச் செணடு' என்ற நூலைப் படித்தார். இயேசுநாதர் இவ்வுலகில் பட்ட துனபஙகளைப 'பாடுகளின மேல தியானம்' என்னும் பெயரில நூலாக்கினார். 'நற் கருணை' எனற நூலையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இது திருப்பாடுகளைப் பற்றிய நூலினும் சிறந்தது என்று கருதப்பட்டது. கிறித்தவக் கடவுட் கொள்கை யான திரித்துவம் பற்றியும ஒருநூல் எழுதியுளளார். கிறித்தவ சமயவாதிகதும கிறித்தவரலலாத ஒரு வருக்கும நிகழ்கின்ற உரையாடல் முறையிலும் ஒரு நூல இவரால் எழுதபபட்டுள்ளது.

அடிகளார் பல சமய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'ஞானமுத்துமாலை' என னும் பெயரில் ஒருநூலை மொழிபெயர்த்துள்ளார். பெலலார்மின் எனபார் எழுதிய சிறுஞான உபதேச நூலையும், மாற்கு செயோர்சியார் எழுதிய சிறுகுறிப் பிடத்தையும் தமிழப்படுத்தியுள்ளார் என்றி என்றிக்சு அடிகளால் இயற்றப்பட்டு கி.பி.1577-ஆம் ஆணடுப் புன்னைக் காயலில் அச்சிடப்பட்ட 'திருததொணடர் களின திருமலர்' என்னும் நூலில் தமிழக மக்கள வியந்து போற்றும வரலாறுகளை மட்டும் தேர்நது தமிழ்ப்படுத்தியுளளார். ஆயினும், அது முழுமை யுறவில்லை. 'கிறிதது நாதர் அனுசாரம்' என்னும் புகழபெறற நூலை 'உலக நிநதை' என்னும் தலைப்புடன் மொழிபெயர்க்கத்தொடஙகினார். அந் நூலும் முழுமை பெறவிலலை. கிறித்தவாகள செபிப் பதற்கு ஏற்றபடி பல செபங்களையும் வழிபாடுகளை யும், பக்தி முயற்சிகளையும் தமிழ்ப் படுத்தியுளளார்.

சமயம் பரப்பும் நோக்கில் இவர் பலநூலகளைப் படைத்திருந்தாலும்,அவை தமிழ் உரைநடை வளர்ச சிக்கும் பயனபடுகினறன. அதுபோலவே கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த தமிழக மக்கள் அச்சமயத்தொடர் பானபுதிய செய்திகளைத்தெரிந்துகொள்ள இவர்தம் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள துணைபுரிகின்றன. இர ஆ.

மனை அத்துமீறல்: மனிதரின் வாழ்விட மாகப் பயன்படும் கட்டடம், கூடாரம் அல்லது கப்பல் ஆகியவறறில் குற்றம் கருதி அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது அங்கிருத்தல அல்லது தொழுகைக்குப் பயன்படும் எநதக கட்டடத்திலும் அத்துமீறி நுழைதல அல்லது பொருட்களைப் பாதுகாத்திடப் பயனபடுததப்படும் இடஙகளில அததுமீறி நுழைதல மனை அத்துமீறல எனப்படும். இநதியத தணடனைச் சட்டத்தின் 442- ஆம பிரிவு மனை அததுமீறலின இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது குறறமுறு அததுமீறுதலைச செய்பவரது உடலின எந்தப்பாகத்தையாவது வீட்டினுள புகுத்துவது, வீடடினுள அததுமீறி நுழைதலாகும்.

மனை அத்துமீறல குற்றத்திற்காக உயாநத அளவாக ஓராணடுச் சிறைததணடனை அலலது ஆயிரம உரூபாய் ஒறுப்புக்கடடணம அலலது இரணடும் சேர்தது விதிக்கலாம்.

மனிதன் தன்னிடமுள்ள சொத்துகளில உயர்நததாகப் போற்றிப் பாதுகாப்பது மனை அல்லது குடியிருப்பிடமாகும். அதனைப் பாதுகாத்திடத் தக்க உரிமையை அளித்திடல வேணடும் எனவே, குற்றங் கருதி மனையில் அத்துமீறல் மனை அத்துமீறல் எனக் கூறப்படுகிறது என இந்தியத்தணடனைச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் கூறினர். அப்பிரிவு சொத்தின் உடைமையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அமைந்துள்ளது.

கட்டடம் என்ற சொல் செங்கல் அல்லது கற்களால் கட்டப்பட்டு மேற்கூரையுடன் அமைந்த இடத்தைக் குறிக்கும். காலியான இடத்தைச சுற்றி வளைத்து வேலி கட்டினாலோ சுவா அமைததாலோ அந்த இடம் கட்டடம் ஆகாது மண்ணால சுவர் அமைக்கப்பட்டுக் கூரை மறறும் கதவு எதுவுமின்றி அமைந்திட்ட வெறறிடம கட்டடமாகாது அக்கட்டடத்தில் மனிதர்கள வாழ்ந்திடல வேணடும. அந்த இடத்தில் அதன உரிமையாளரோ குடுமபத்தின உறுப்பினரோ வேலைக்காரர்களோ வாழ்ந்திடல் வேண்டும்

விருந்தினர் தஙகுமிடம், குதிரை கட்டுமிடம், மாட்டுத்தொழுவம், பால்கறக்குமிடம் முதலியனவும் வீட்டுடன் அமைநதிருந்தால் கடடடம் எனக கூறப்படும். அவ்விடங்களில் குற்றஙகருதி அத்துமீறி நுழைதலும் மனை அத்துமீறலாகும்

மரண தண்டனை விதிக்கக் கூடிய குற்றங்கள செய்யும்பொருட்டு மனை அததுமீறல் செய்தல கடுங்குற்றமாகும். அதற்காக ஆயுள்தணடனை, அல்லது பததாணடுகள் கடுஙகாவல் தணடனையும் ஒறுப்புக கடடணமும் விதிககலாம்.

அதேபோன்று ஆயுள தணடனை விதிக்கக்கூடிய குற்றஙகள செய்யும் பொருட்டு மனை அததுமீறல செய்தலும் கடுங்குறறமாகும. அக்குறறததிறகாக உயர்நத அளவாகப் பத்தாணடுகள சிறைத்தணடனையும் ஒறுபபுக கட்டணமும் விதிக்கலாம்.

சிறைத்தணடனை விதிககக் கூடிய குறறங்கள செய்யும் பொருட்டு மனை அததுமீறல் செயதலும கடுஙகுறறமாகும. அககுறறததிற்காக உயர்நத அளவாக ஏழு ஆணடுகள சிறைத்தணடனையும ஒறுபபுக கட்டணமும விதிககலாம. மீ அ.

மனை நிருவாகம்: குடுமபம் எனபது அனபின அடிப்படையில் இணைக்கப்பட்ட ஓா உறவுமுறையாகும். அது சமுதாயத்திற்கு அடிபபடையாகும மனை என்பது நானகு சுவர்கள மட்டும் கொணடதனறு. மனையும் குடுமபமும் ஒரு நாட்டின செலவ நிலையை அளக்கும் அளவுகோலகள் ஆகும அவை நாட்டின முனனேற்றத்தை எடுத்துககாட்டுகினறன. மனிதாகளை ஆககுவது வீடு. அது குடும்ப உறுப்பினாகளுடைய உடல், உள வளாசசி, தேவை ஆகியவறறைக கவனித்துப் பேணி அவர்கள வாழக்கையை வளப்படுத்துகிறது

குழந்தைகள் நாட்டின் எதிர்காலக குடிமககள குழந்தைகளின் முதற் பள்ளி இலலமே என்பதை உளவியல அறிஞர்கள காட்டியுள்ளனா (அவர்களின முழு வளாசசிககும, முனனேற்றததிறகும் ஏறற சூழநிலையில் அவர்களை வளர்க்க வேணடும). ஒருவனின எதிர்கால வாழககைக்கான அடித்தளமும குழநதைப் பருவத்திலேயே அமைககபபடுகிறது. குழந்தைகளின வெற்றிக்கும, தோல்விககும தாயும், தநதையும், வீடுமே பொறுபபாகும

நாகரிகம தோனறிய காலம் முதல ஒரு நாட்டின வளாச்சிககும, நலத்திறகும், முனனேற்றததிறகும மனையே களமாக இருநதிருக்கிறது மனித சமுதாயததின உயரிய நோககஙகள, சாதனைகள அனைததும் இனப மயமான இல்லஙகளை அடிப்படையாகக கொணடே இருநதிருககினறன. வீடு எனபது அனைவரும வணஙகும் 'அனனை' வாழும திருக்கோயிலாகக் கருதப்பட்டு வநதிருக்கிறது. இலலத தலைவியர் எனறுமே குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குத் தூணடா விளககாக உறற துணைவியாக வநதிருககினறனர்.

இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கை முறைகளில் பல மாற்றஙகள ஏற்பட்டுள்ளன. இனறைய மககளின வாழ்க்கை முறை முன்னோர்களின வாழக்கை

முறைகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது பொருளாதாரத் தேவையின் காரணமாக ஏராளமான மகளிர் தங்கள் இல்லங்களை விட்டு வெளியே சென்று பணியாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மகளிர் ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பல துறைகளில் முன்னேறிய போதிலும் அவர்களது பொறுப்பு குடும்பப் பராமரிப்பேயாகும்.

மனையறத்து வெற்றியின இரகசியம் குடும்ப நிருவாக முறையாலுள்ளது. மனையை நிருவகிப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமன்று. வரும் வருவாய்க்கு ஏற்றவாறு கடன்கள் எதுவும் இன்றி அதே சமயத்தில் முழுமையான வாழ்வுக்குத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதே சிறந்த நிருவாகம்.

எந்தப் பணியானாலும் அதனைச் செயலாக்கும் முன் திட்டமிடுவது மிகவும் இன்றியமையாதது. அவ்வாறு திட்டமிட்டுச் செயலாக்கப்படும் எந்தப் பணியும் சிறப்புமிக்கதாகும். எனவே, குடும்ப நிருவாகத்திலும் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவார்களாயின் மனை நன்கு நிருவகிக்கப்பட, அதனால், மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையும் மனையில் உருவாகும்.

நிருவாகம் என்ற சொல்லுக்கு எத்தனையோ விளக்கங்கள் இருப்பினும் அவையனைத்தும் 'மனிதனிடம் உள்ளவற்றைக் கொண்டு அவனுடைய தேவைகளைச் சிறந்த முறையில் நிறைவு செய்துகொள்வது' என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, குடும்ப நிருவாகத்தில் மனிதனுடைய தேவைகளை நிருணயிப்பதே முதலபடியாக அமைகிறது.

மனிதனுடைய தேவைகள் யாவை என்று நோக்குங்கால் எந்தக் குறிக்கோளை நோக்கி மனிதனுடைய சக்திகள், சாதனங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவது என்று உறுதி செய்வது நிருவாகத்தின் முதல் பணியாகும் மனிதன் எதைநாடுகிறானோ அதையே அடைகிறான். எனவே, மனிதனுடைய நாட்டங்கள், தேவைகள் உயர்ந்தவையாக இருக்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் மனிதனுடைய தேவைகள் நாளடைவில் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றன. அதனால், மனிதனுடைய சக்தியை ஒரு நிலையான குறிக்கோளை ஒட்டிச் செலுத்த முடிவதில்லை.

சில சமயங்களில் மனிதனுடைய குறிக்கோள்களும், மதிப்புகளும் ஒன்றுபட்டிருப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, பெற்றோர்கள் குழந்தைகள் சுதந்திரமாகவும், தெளிவான அறிவும், நல்ல பணமும் உடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றனர். ஆனால், குழந்தைகள் தங்கள் அறிவுரைகளை நாடி வந்து அதன்படியே நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். இது மதிப்புகளில் ஏற்படும் முரணபாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும், தனக்கென வருவாய் கிடைக்கும் தொழில் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட பெண், பின்னர் இல்வாழ்வில் நுழைவதையே தன் குறிக்கோளாக ஏற்கிறாள் பின்னர்த் தனக்கென்று குழந்தை, குழந்தையின் படிப்பு, குழந்தையின் வாழ்க்கை என்று வேறுபடும் குறிக்கோள்களைக் கொண்டு செல்கிறாள்.

பொதுவாக ஒரு மனிதனிடம் பொருட்களைவிட ஆசைகளும் தேவைகளுமே மிகுதியாக இருக்கும். அவனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் செய்ய அவனுக்கு நேரமோ வலிமையோ போதுமானதாக இருப்பதில்லை. அவனுடைய அறிவையும் ஆற்றலையும் வைத்து அவன் தன் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் எதற்கு முதன்மை கொடுப்பது என்பது ஒரு கேள்வியாக அமைகிறது. அக் கேள்விக்கு விடை காண்பது என்பதுதான் குடும்ப நிருவாகத்தின் முடிவு. குடும்ப நிருவாகத்தில் வெற்றி காண விரும்பும் ஒவ்வொரு குடும்பத் தலைவியும் ஒரு பண்பட்ட மதிப்பிடும் அறிவைப் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்

மனிதனுடைய தேவைகள் என்ன என்பதை மட்டும் முடிவு செய்துகொண்டால் போதாது. அதை நிறைவு செய்துகொள்ள அவனிடம் என்னென்ன சாதனங்கள் இருக்கின்றன என்றும் சிந்திக்க வேண்டும். அவனிடம் உள்ள பணமும் அறிவும் மாத்திரம் சாதனங்கள் ஆகிவிடா. காலம், திறன், நுட்பமான அறிவு, சக்தி முதலியனவும் இன்றியமையாதவையாகும்

காலம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அதை எதிர் காலத்திற்குத் தேவை என்று சேர்த்து வைக்கவும் இயலாது. ஆகையால், ஒவ்வொரு நாளையும் அவ்வப்பொழுது பயன்படுத்துவது நல்லது.

ஒரு குறிப்பிட்ட செயல் அல்லது தேவையை நிறைவு செய்ய எத்தனை சாதனங்களை, எவ்வளவு காலம், எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதே நிருவாகத்தின் முக்கிய பொறுப்பாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட செயலை, தேவையை எப்படிச் செய்வது? யார் செய்வது? என்பதையும் திட்டமிட வேண்டும்.

எந்த ஒரு செயலுக்கும் திட்டத்தை வகுத்தால் மட்டும் போதாது. அதை நல்லமுறையில் செயற்படுத்துவது என்பது அடுத்த முதன்மையான கூறாக அமைகிறது. திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும்பொழுது நிலைமைகள் மாறக்கூடும். அவற்றிற்கேற்பத் திட்டத்

தின் முடிவுகளை மாற்றி நிருவாகத்தைச் செயற்படுத்தும் திறமை குடும்ப நிருவாகிக்கு இருக்க வேண்டும்.

மனையை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு பெரும்பாலும் இல்லாளுடையது என்பதுதான் பெரும்பாலோரின் கருத்து. குடும்பத்தில் மனமொத்த இருவரும் இணைந்து திட்டமிட்டுச் செயற்படும்போது தான நிருவாகம் நல்லமுறையில் அமையும். அவர்கள இருவரும் தெளிவான குறிக்கோளகளுடன் செயற்படும்போதுதான் குழந்தைகளை நல்ல நிருவாகிகளாக வளர்க்கமுடியும்.

குடும்பத்தின் குறிக்கோளகளை நிறைவேற்றப் பயன்படும் சாதனமே குடும்ப நிருவாக முறையாகும். அந்நோக்கம் நிறைவேற வேணடுமானால் குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்கள கடமையையும், குடும்ப நிருவாகத்தில் தங்களின் பொறுப்பு முதலியவற்றையும் உணர்ந்து செயறபட வேணடும்

குடும்ப நிருவாகத்தின் படிகள்: 1) மதிப்பிடுதல்: மனிதன் தனனுடைய தேவை என்ன எனபதை நிருணயிக்கும்போது தேவைகளைக கணக்கிட்டுத் தம்மிடமுள்ள சக்தியையும, பொருளையும், பணத்தையும் கொண்டு அத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடியுமா என்று ஆராய்ந்து முடிவெடுத்தலையே மதிப்பிடுதல் என்பர். அவவாறு மதிப்பிட்டு முடிவு செய்தபின்னரே செயலைத் தொடங்க வேணடும.

2) தேர்ந்தெடுத்தல்: மனை நிருவாகத்தில் மதிப்பிடுதலை அடுத்துத் தோந்தெடுத்தலே இடம் பெறுகிறது. பல பொருட்கள தேவையாக இருக்கும் பொழுது அவற்றின தரத்தை எடை போட்டுச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

குறிக்கோள்கள்: ஒவவொரு குடும்பத்திலும் தேவை என்ன என்று நிருணயித்து, எதுவெனறு தேர்ந்தெடுத்தபின்னர் அது குடும்பக் குறிக்கோள்களை நிறைவு செய்யககூடியதா என்றும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

குறிக்கோள்கள ஒவ்வொரு குடும்பத்திறகும் வேறுபடும். இருப்பினும் எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் பொதுவான குறிக்கோள்கள் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை: 1) குடும்பத்தினர் அனைவரும் நலமாக இருப்பது, 2) குடும்பத்தின உறுப்பினர் அனைவரும் உடல், உள்ளம், ஆன்மிகம், சமூகம் ஆகிய துறைகளில முழு வளாச்சி பெறுவது, 3) குடும்ப வாழ்வில் இனபமும, மனநிறைவும நிலவுவது, 4) குடும்பத்தில் அனைவரும் போதிய கல்வி, கலை, நலம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுத் துய்க்க இனறியமையாத பொருளீட்டுவது, 5) தங்குவதற்கு நல்ல வீடுபெறுவது. 6) சமூக வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைக்கும் உணர்ச்சியும், ஆவலும் பெறுவது, 7) திறமையான குடும்ப நிருவாகம் முதலியவை. காலத்திற்கேற்றவாறு மாறுபடினும் மேற்கூறியவையே வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

தனி மனிதனானாலும, சமுதாயமானாலும அதன் நல்வாழ்க்கை என்பது பொருளாதாரததையே அடிப்படையாகக் கொணடுள்ளது ஒவவொரு இலலத்திலும் பொருளாதாரச் சிக்கலே முதனமை இடததைப் பெறுகிறது. எனவே, அப்பொருளாதாரச் சிக்கலை எவ்வாறு திட்டமிட்டு ஒரு மனை நிருவாகத்தில் செயறபடுவது எனறு சீர்தூக்கிப் பார்ககவேணடியது மிகவும் இனறியமையாதது.

ஒவவொரு காலததிலும் ஏறபடும அப்பொருளாதாரச் சிக்கலுக்குக் காரணம செலவுககேறற வருவாய் இல்லாமை எனபதைக காட்டிலும, வரவுககேற்ற செலவு செய்யாதது எனபதே மிகவும பொருத்தமானதாகும எவன ஒருவன வருவாயககேற்றவாறு வீட்டிற்குத் தேவையானவறறை நிறைவு செய்துகொண்டு வருஙகாலத்திறகும சிறிது சேர்தது வைக்கிறானோ அவனே வாழககையில மகிழ்சசியாக வாழ்கிறான்.

ஒரு மனையாள மனையின வரவு செலவுப் பட்டியலைத் தயாரிககும் பொழுது பினவரும கருத்துகளை மனத்தில கொளளவேணடும 1) திட்டமிடுவதின முககிய குறிககோள எனனவெனபதை மனத்தில கொளளவேணடும் 2) எலலா வகையான வருமானங்களையும கருததில கொளள வேணடும். 3) குறுகிய, நீணட காலத்தில் கிடைககககூடிய பணத்தைப் பிரித்து உணர்தல வேணடும 4) மனையில ஒவ்வொரு தேவையையும் ஆராய்நது அதறகேற்றாற் போல் செலவை வகுத்துக்கொளள வேணடும். 5) குறுகிய, நீணட காலச் செலவுகளை ஒருஙகிணைத்துத் திட்டமிட வேணடும் 6) குடுமப நணபாகள, உறுப்பினர் அனைவரையும மனநிறைவு செயயும்படி திட்டமிட வேண்டும. பொதுவாகச செலவினஙகளைக் கணக்கிடும்பொழுது வருமானத்தின் அளவு, குடும்பத்தின் அளவு, குழநதைகளின வயது, கலவி நிலை, குடும்பம் இருக்கும் இடம், தனி மனிதனின் விருப்பு வெறுப்புகள் முதலானவை கண்ணோட்டத்தில் இருக்கவேண்டும்.

ஒரு தனி மனிதனுக்காயினும் நடுத்தரக் குடும்பத்துக்காயினும, கீழ்க்காணும் தேவைகளே வாழக்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளாக முதனமை பெறுகினறன.

1. உணவு	60 விழுக்காடு
2. உடை	10 விழுக்காடு
3. உறையுள்	10 விழுக்காடு
4. கல்வி	5 விழுக்காடு
5. பொழுதுபோக்கு	3 விழுக்காடு
6. மருத்துவச் செலவு	5 விழுக்காடு
7. பயணம் மற்றவை	2 விழுக்காடு
8. சேமிப்பு	5 விழுக்காடு

மேற்கூறிய தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எவ்வாறு திட்டமிட்டு மனையை நிருவகிப்பது என்று உற்றுநோக்குங்கால் பொதுவாக எல்லாத் தேவைகளிலும் உணவுத் தேவையே முதலிடம் பெறுகிறது. உணவு என்பது உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் தேவையான ஒன்று. உணவின்றி உயிர்வாழ்தல் என்பதரிது. இருப்பினும், மனிதன் உண்பதில் வேறுபாடு உள்ளது. உணவைத் தெரிந்து தேர்ந்தெடுத்துச் சமைத்து, பகிர்ந்து உண்ணும் பழக்கம் உள்ளவன் மனிதன். எனவே, அவன் அவ்வுணவின் உட்பகுதிகளை அறிந்து குடும்பத்தின் தேவைக்கேற்பத் தேர்ந்தெடுத்துத் தகுந்த முறையில் சமைத்து உணபது என்பதும் ஒரு மனை நிருவாகத்தின் தேவையாகும்.

எனவே, பொதுவாக 60 விழுக்காடு வருவாயை உணவுக்கு ஒதுக்குவதோடல்லாமல் உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும்போது எவ்வாறு சிக்கன முறைகளைக் கையாளலாம் என்பதையும் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக உணவுப்பொருட்களை வாங்கும்போது சத்துள்ளனவாகவும் அதேசமயத்தில் மலிவானவையாகவும் வாங்கலாம். அறுவடைக்காலங்களில் மலிவாகக் கிடைக்கும் காய்களை வாங்கிச் சேமித்து வைக்கலாம். வடகம், அப்பளம், ஊறுகாய் முதலியவற்றை வீட்டிலேயே தயாரிக்கலாம். வீட்டுத் தோட்டம் போட்டு அவற்றின் மூலம் காய்கறிகளைப் பெறலாம். எரிபொருட்களைச் சிக்கனப் படுததும் முறைகளைக் கையாளலாம் (புகையில்லா அடுப்பு, சாண எரிவாயு, வைக்கோல் பெட்டி) உணவுப்பொருட்களைக் கெடாத வண்ணம் பாதுகாத்து அழிவினங்களைத் தவிர்க்கலாம்.

இருப்பிடம்: கூரை வீடு, மாடி வீடு அல்லது சொந்த வீடு, வாடகை வீடு ஆகியவற்றில் எதுவாயினும், ஒவவொரு மனிதனுக்கும் இருப்பிடம் என்பது அவனது இன்றியமையாத தேவைகளுள் ஒன்றாகும். ஒரு வீட்டிற்கு அதாவது சொந்தவீடாக இருந்தால் மின்சாரத்திற்கும், வீட்டு வரி, பழுதுபார்த்தல், வெள்ளையடித்தல் போன்ற செலவினஙகளுக்கும், வாடகை வீடாக இருந்தால் வாடகை, தண்ணீர், விளக்கு போன்றவற்றிற்கும் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அது ஆண்டுச் செலவாக இருந்தால் மாதந்தோறும் சிறிது தொகை ஒதுக்கிவைப்பது நல்ல முறையாகும். எனவே, 10 விழுக்காடு வருவாயை இருப்பிடத்திற்காக ஒதுக்கலாம்.

சொந்த வீடாகிலும், வாடகை வீடாகிலும் இருப்பிடம் அழகாகவும் வசதியாகவும் இருப்பதையே அனைவரும் விரும்புவர். சொந்த வீடாக இருந்தால் வீடு கட்ட மனை வாங்குவதிலிருந்து மனையின் இருப்பிடம், வீட்டிற்குள் இருக்கவேண்டிய வசதிகள், அறைகளின் அமைப்பு. வீட்டின் தோற்றம் முதலியவற்றை மனைகட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையிலேயே எப்படிச் செய்து முடிக்கலாம் என்று குடும்பத் தலைவனும், தலைவியும் சேர்ந்து திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டும். வீட்டைப் பாதுகாப்பது பற்றியும் திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டியிருககிறது.

வாடகை வீடாக இருப்பின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை, குடும்ப ஆள்களின் எண்ணிக்கை, குழந்தைகளின் கல்வி நிலை, பள்ளிக்கூடம, போக்குவரத்து வசதி, அஞ்சல் நிலைய வசதி, மருத்துவ மனை, வஙகிகள் ஆகியன அருகில் இருத்தலை மனத்தில்கொண்டு தேர்ந்தெடுப்போமானால் தேவையற்ற செலவுகளையும், காலதாமதங்களையும் தவிர்க்கலாம்.

எல்லா மனிதனும் பொதுவாகத் தான்வாழும் வீடு அழகாகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருப்பதையே விரும்புகிறான். ஓர் அறையாக இருந்தாலும் அதன கண் பொருட்களை வைத்திருக்கும் முறையைப் பொறுத்தே அந்த அறை அழகு பெற்றதாகும் எனவே, மனை அலங்காரத்தையும் மனை நிருவாகத்தின் ஓர் உறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்வது தவறாகாது.

மனை அழகு என்பது பகட்டான அலங்காரப் பொருட்களைக் கொண்டு அலங்கரிப்பது என்பதன்று. இன்றைய பொருளாதார நிலையில் மனை அலங்காரத்திற்கெனறு செலவினங்களை ஒதுக்குவது என்பது இயலாது. வீட்டிலுள்ள பொருட்களை ஒழுங்குபடுத்தி வைப்பதிலும் சிறு படங்கள், பொம்மைகள் வைத்துச் செயயும் சுவர் அலங்காரங்களிலும் மனை அழகு பெறுகிறது என்பதை மனையாள் மறந்து விடக்கூடாது. வீட்டில் வீணாகும் பொருட்களை, எடுத்துக்காட்டாக, பழைய சேலைகள், பூ வேலைப் பாடுள்ளவைகளாக இருந்தால் அவற்றை நிலைகளுக்கும் சாளரங்களுக்கும் திரைச்சீலையாகப் பயனபடுத்தலாம்; மேசைவிரிப்பாகவும், படுக்கை விரிப்பாகவும், தலையணை உறையாகவும் பயன்படுத்தலாம். எததனையோ குறைந்த விலைப்பொருட்

களில் பூச்சாடி, பொம்மைகள போன்ற அழகுப் பொருட்கள் செயயும முறையைத் தெரிந்து செயற படலாம்.

ஒரு மனிதனுக்கு உணவும், உறைவிடமும் எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு உடையும் இன்றியமையாத் தேவைகளுள் ஒன்றாகும். உடைக்காக ஓரளவுத் தொகையை ஒதுக்குவதோடு உடைகளை வாங்கும்போதும், உடைகளைப்பாதுகாககும்போதும் அவற்றைத் தைக்கும்போதும் செலவுகளைக் குறைக்கவும் வேண்டும். (எ - டு.) ஒரு மனிதனுக்கு உடை இன்றியமையாதது. ஆனால், பகட்டான உடை தேவையில்லை. அழகானதாகவும் அதே சமயத்தில் மிகுதியான நாள்கள உழைக்கககூடியதாகவும் வாங்கலாம் குழந்தைகளுக்குச் சூன்மாதம சீருடைவாங்க வேணடிய தேவையேற்படுமபோதுமே மாதம அதைத் தவிர்த்து மற்ற வணண ஆடை வாஙகுதல். அழகுககாகக குறிப்பிட்ட ஆடைகளை வாஙகுதல போனற வறறைத தவிர்ககலாம. பொதுவாக ஒரு மனையாள் உடைகள வாஙகும்போது கீழ்கணட கருததுகளை மனததில கொளளவேணடும். அவை 1) தனது குடும்பச் செலவினப் பட்டியலில ஒதுககபபட்டுளள தொகை, 2) குடும்பததில தனிஆளின தேவைகள, 3) காலம் (கோடை மழை), 4) ஆளகளின வயது,அவர்களின விருப்பம், 5) உருவ அமைப்பு, 6) சமுதாயச் சூழ்நிலை முதலியவையாகும். உடைகள வாஙகுவதில மட்டும் கவனம் செலுத்தினால போதாது உடைகளைப் பாதுகாப்பதிலும பல முறைகள இருககின்றன. குறிப்பாகச் சலவை செய்யும்போதும் உலர்த்தும்போதும் தேய்ககும்போதும் மிகக் கவனமாக இருத்தல் வேணடும்.

துணிகளைச் சலவை செய்யும்முன் கவனிக்க வேண்டியவை: 1) ஊக்குகள, ஆணிகள, நாணயங்கள போனறவை பைகளில் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து அவற்றை அகற்றவேணடும். இல்லையெனில உடைகள் கிழியும் நிலையும், கறை ஏறபடும் நிலையும் உணடாகும். 2) கறைகளை உடனுக்குடன் போக்க வேணடும். 3) பித்தானகள், கொக்கிகள இல்லையெனில் உடனுக்குடன தைககவேணடும். அதற்காகத் தையற்கலைஞரை நாடும் நிலையைத் தவிர்க்க வேணடும். 4) கிழிந்த துணிகளைத் தைத்த பின்னரே சலவை செய்யவேணடும்

1) உடைகளை வெளுக்கும்போது துணிகளின் தன்மைக்கேற்ப அதிகக் காரமில்லாத சவாக்காரங் களைப் பயன்படுத்த வேணடும். 2) துணிகளை அடித்துத்துவைத்தல் கூடாது. 3) வணண ஆடைகளையும், வெளளை ஆடைகளையும் தனித்தனியே துவைக்கவேணடும். 4) கம்பளி போன்ற ஆடைகளை அடிக்கடி வெளுத்தல் கூடாது, 5) மிகுதியான நேரம் சவர்ககாரததில வைததிருத்தல் ஆகாது.

துணிகளை வெளுத்தபின் குடு ஏறாத கயிறு சட்டம் போன்றவற்றில் அவற்றை உலர்த்தவேண்டும் வணண ஆடைகளை அதிக நேரம் வெயிலில உலர்த்தக்கூடாது உலாநத ஆடைகளைக் காற்றோட்டம மிகுந்த பெட்டிகளில் வைககவேணடும், துணிகளைப பூச்சிகளிடமிருந்து பாதுகாகக வேப்பிலை, மறற பொருட்களைத துணிகளில் போட்டு வைக்கலாம் மேறகூறிய முறைகளைக் கையாணடால் ஆடைகளை நீணட நாளகளுக்குப் பாதுகாக்கலாம்.

கல்வி குழந்தைகளின கலவி நிலையைப் பொறுததும், எணணிக்கையைப் பொறுததும், சமுதாய நிலையைப் பொறுத்தும், கலவிக்கான செலவினம் மாறுபடுகிறது. பொதுவாக வருவாயில 5 விழுக்காட்டைக் கல்விக்காக ஒதுக்கலாம. இதிலும அருகினில் உளள பளளியில சேர்ததல, படித்த பெறறோாகளாக இருப்பின இரவில் குழநதைகளுக்குப் பாடம் கறபித்தல போனறவறறினமூலம பயணச செலவு, பயிறசி வகுப்புககான செலவு முதலியவறறைத தவிாககலாம.

மருத்துவச செலவு, பொழுதுபோக்குப பயணஙகள, இதர செலவினங்களுககென வருவாயில 6 விழுக்காட்டை ஒதுககலாம். இவை எதிாபாராத செலவுகளாக இருப்பதால மாதநதோறும இதறகாகச் சிறுதொகை ஒதுக்கிவைப்பது மிகவும் நலலது

நல்வாழ்வு முறைகளைக் கையாணடு நோய்களை முன்கூட்டியே தடுபபது,அரசு மருத்துவ வசதிகளைப பயன்படுத்திககொளவது போன்றவற்றால மருததுவத்திற்காகும் செலவைக குறைககலாம.

மேறகூறியதுபோல வரவுககேறபத திட்டமிட்டுச செலவு செயவதுடன் எதிாகாலததிறகென ஒரு சிறிய தொகையைச் சேமித்தும வைப்போமானால, எநத எதிர்பாராத சிககலகளையும எளிதில ஏறக முடியும.

மனையை எப்படி நிருவகிப்பது, செலவினங்களை எப்படித தவிர்ப்பது அல்லது குறைப்பது என பனவற்றோடு குடும்ப வருவாயை மிகுதிப்படுததஎனன செய்யவேணடும் என்பதையும் சிநதித்துப் பார்க்க வேணடுமீ. துணி தைத்தல், கூடைகள பின்னுதல, கோழி வளர்ததல், தேனீ வளர்த்தல, வீட்டுத்தோட்டம் (காய்கறி) அமைத்தல் போனற வற்றின மூலமாகக் குடுமப வருவாயைப் பெருக்கலாம.

மனை நிருவாகத்தில வருவாயை மட்டும திட்டமிட்டுசசெலவு செயதால் போதாது. நேரம், சகதி, வேலை போனறவறறையும திட்டமிட்டு அதனபடி

செயற்படும்போது மனை நிருவாகம் இன்னும் சிறப் புறுகிறது

நேரம்: மனிதனுடைய பணிகளை இரண்டு பிரிவு களாகப் பிரிக்கலாம். 1)தனி மனிதனுடைய வேலை: இதில் தூங்குதல், ஓய்வெடுத்தல், குளித்தல், உண வருந்துதல், பொழுதுபோக்குதல், படித்தல், அலுவல கம செல்லல், விளையாடுதல், சமூகப் பணி முதலியன அடங்கும். 2) குடும்ப வேலை: இதில் கடைக்குச் செல் லுதல், கணவர் மற்றும் குழந்தைகளைக் கவனித்தல், உணவு சமைத்துப் பரிமாறுதல், உணவைப் பாது காத்தல், பாத்திரங்கள் துலககுதல், துணி துவைத்தல், தைத்தல், பலகாரம் செய்தல, கோயிலுக்குச் செல்லு தல் முதலியன அடங்கும்,

மேற்கூறிய பணிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எத்தனை மணித்துளிகள செலவிடலாம் என்பதைத் திட்ட மிட்டுச் செயறபடும்போது அனைததுப் பணிகளை யும் காலத்தில் செவ்வனே செய்து முடிக்கலாம்

ஒரு பணியைச் செவ்வனே செய்து முடிக்க நேரம் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு சக்தியும் முககிய மாகிறது. நேர,சக்தி விரயஙகளைப் பினவரும் குறிப்பு களால் குறைத்துக்கொள்ளலாம். அவை: 1) நேரச் செலவுத்திட்டம் தயாரித்தல், 2) வேலை செய்யும் முறைகளைச் சீர்திருத்துதல், 3) வேலைப் பழக்கங் களை மாற்றுதல், 4) மற்றவர்கள் உதவியைப் பயன் படுத்திக்கொளளல், 5) முக்கியமான வேலைகளை முதலில் செய்தல், 6) கூடியவரை இரண்டு, மூனறு வேலைகளைச் சேர்த்துச் செய்தல், 7) இடையிடையே ஓய்வெடுத்துககொள்ளல், 8) கடுமையான வேலைக் குப்பின் இலகுவான வேலையைச் செயதல், 9) ஒரே நாளில் பல கடினமான வேலைகளைச் செய்யாதிருத் தல் முதலியனவாகும்.

வீட்டில் வேலையையும், நேரத்தையும் சுருக்கும் முறைகள பின்வருவன: 1) ஒரு வேலையைத் தொடங்குவதறகு முனனர் அதற்கு வேணடிய சாத னங்கள அனைத்தையும் அருகில் வைத்துககொண டால தேவையற்ற அலைச்சல் குறையும். 2) அந் தந்த வேலைக்குரிய பொருட்களை அவ வேலை செய்யப்படும் இடத்திலேயே வைத்தல் நனறு எடுத்துக்காட்டாகப் பாத்திரம் துலக்கும் இடத்தில அதற்குத் தேவையான பொருட்கள், துலக்கிய பாத்திரங்களை வைக்கும் சாதனம முதலியவை இருப் பின் தேவையறற நடையும், தண்ணீர வீடெல்லாம் தெளிப்பதையும, வேலையின களைப்பையும் குறைக் கலாம். 3) வீட்டில் வீணாகும் பொருட்களைச் சேர்த்து வைக்காமல் அவ்வபபோது அகற்றிவிட வேணடும். 4) வேலையைச் சுருக்கும் கருவிகளைப் (தோல் சீவ, காய்கறிகளைச் சுத்தமாக்க, விரைவில் சமைக்க) பயன்படுத்தலாம். 5) ஆங்காங்கே பொருட் கள் வைக்க நிலைப்பெட்டகம் அமைத்தல்,6) உணவுப் பொருட்களைத் தூய்மையானவையாக வாங்குவ தால் தூய்மை செய்யும் வேலையைக் குறைத்தல், 7) செய்யும் வேலையைச் சரியான முறையில் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளுதல், 8) வீட்டை அடிக்கடித் தூய்மை செய்யும் பழக்கததைக் கையாணடு பலநாள சேர்நத குப்பை, ஒட்டடை முதலியவற்றை அகற்றும்போது சக்தியை மீதப்படுத்துதல்.

கூ.பா.

துணை நூல்:

பங்கசம், ஜி., மனையியல, செயா பவா பிரசு பப்ளி ஷாஸ, சின்னாளப்பட்டி, 1973.

மனையடி சாத்திரம் என்ற நூல், மனை நூல், மனை வாசுத்து இலட்சணம், சிற்ப சாத்திரம, மனை சாத்திரம என்று பல பெயர்களில் காணப படுகிறது. மயமதம், விசுவகரும வாசுதது சாத்திரம், மானசாரம், வாசுத்து விதைதை, மனுசியாலய சந் திரிகை, விசுவகரும சந்திரிகை, சருவார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி, காக்கையர் சிற்பம், சிற்ப ரததினாகரம, விசுவ கருமிய ஆயாதி விளக்கம போனற நூலகள் வீடு கட்டும் முறைகளையும, சிறபி இலககணம் முதல் புதுமனைப் புகுதல் வரையிலான பல மனை விதி களையும் கூறுகின்றன.

மனை என்ற சொலலுககு அகராதியில் குடிப் பிறப்பு, குடும்பம், சிற்றில, சூதாடு பலகையின் அறை, நறறாய், நில அளவுவகை,பசுத்தொழுவம், மனைவி, வாழ்க்கை, வீடு, வெறறிடம, ஏறததாழ 223 ச.மீ. கொணட நிலம் போனற பல பொருடகள காணபபடு கினறன மனிதர்கள வீடு கட்டும் போது நல்ல இடத் தைத் தேர்ந்தெடுதது, நல்ல மரங்களைப் பயன படுததி, நல்ல நாள் பார்ததுக் கட்டத் தொடங்கினர் என்பது அனுபவ அறிவின் வாயிலாக உணரமுடிகிறது.

மனைகோலச்செலலுங்கால் காணப்பெறும் குறி களின் பலனகள், மனை கோலுங்கால மணணின கீழக் கிடைக்கும பொருட்களுக்கேற்ற பலனகள், மணணின நிறம், சுவை போனற தனமைகளுக்கு ஏற்ற பலன்கள, மனையின உயர்வு தாழ்வுகளுக்குரிய பலன்கள், மனையில் புற்று காணபபெறும திசை களுக்குரிய பலன்கள, மனை கோலுங்கால குழி வெட்டி நீரும் மலரும் விட்டு அறியும் குறிகளின் பலன்கள, மனைகோலுங்கால தேஙகாய் உடைக்க அதனால் காணும் அறிகுறிகளுககுரிய பலனகள, மனையின் நீள அகலங்களைத் தேர்நதெடுப்பதற குரிய முறைகள், அளவு முறைகள, மனையில தேவதை

களின் இருப்பிடம், பலன் ஆகியவை மனைகோல ஆகும் நாள், மாதம், ஆகாத நாள், மாதம் போல வனவற்றையும் மனையில் கிணறு, மாட்டுத் தொழு வம், குப்பை கொட்டுமிடம் போன்ற இடங்களை அமைக்கும் விதிகள் போன்ற பல செய்திகளையும் மனைநூல்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன.

மனைநூலினை வடமொழி வாசுத்து இலட் சணம் என்று கூறுகிறது. எடுத்துக்கொண்ட செயல் இனிதே முடியவிரும்பி, எந்தச் செயலையும் இறை வனை வழிபட்டுத் தொடங்குவது தமிழர் மரபு. வீடுகட்டத் தொடங்கும் போது ஏற்புடைக் கடவு ளான வாசுத்து புருடனை வணங்கித் தொடங்கு மாறு பணிக்கிறது மனைநூல்.

வாசுத்து புருடன சித்திரை வைகாசியில் மேற்கே தலை வைத்து வடக்கு முகமாகவும், ஆடி, ஆவணியில் வடக்கே தலைவைத்துக் கிழக்கு முகமாகவும், ஐப்பசி, கார்த்திகையில் கிழக்கே தலைவைத்துத் தெற்கு முக மாகவும், தை, மாசியில் தெற்கே தலைவைத்து மேற்கு முகமாகவும் பார்த்துப் படுத்திருப்பார். சித்திரை 10 - ஆம் நாள் 5-நாழிகையும், வைகாசி21-ஆம் நாள் 8-நாழிகையும், ஆடி 11-ஆம் நாள் 2 நாழி கையும், ஆவணி 6-ஆம் நாள் 21 - நாழிகையும், ஐப்பசி 11-ஆம் நாள் 2 நாழிகையும், கார்த்திகை 8-ஆம் நாள் 10 - நாழிகையும், தை 21-ஆம் நாள் 8-நாழிகையும், மாசி 22 - ஆம் நாள் 8-நாழிகையும் கண்விழித்து எழுந்திருந்து, பல் துலக்கிக் குளித்துப் பூசை முடித்துணவுண்டு தாம்பூலம் போட $3\frac{3}{4}$ நாழிகை செல்லும். பின்னரே படுத்துக்கொள்வார். வாசுத்து புருடன் எழுந்திருக்கும் நாளில் உணவு தாம்பூலம் அருந்தும் வேளையில் மனைகட்டத் தொடங்கலாம் என்று மனைநூல் கூறும்.

வீடு கட்டப்படும் பூமியை நான்காகப் பகுத்தால் அவை ஈசானம், ஆக்கினேயம், நிருதி, வாயு என்ற கண்டங்களாகும். அவற்றில் ஈசான கண்டமும், நிருதி கண்டமும் வீடு கட்டுவதற்கு ஏற்றவை. மற் றவை ஆகா.

அசுவனி, உரோகிணி, மிருகசீரிடம், புனர்பூசம், உத்திரம், அத்தம், சித்திரை, சுவாதி, அனுசம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதயம், உத் திரட்டாதி ஆகிய விண்மீன்களும், இடபம், மிதுனம், கடகம், சிம்மம், கன்னி, விருச்சிகம், தனுசு, மகரம் கும்பம், மீனம் ஆகிய இராசிகளும், புதுமனை தொடங்கற்கும், புகுதலுக்கும் ஏற்றன. சிறப்பாகத் தொடங்கும் நாளும், குடிபுகும் நாளும் மனைத் தலைவருக்கும், மனைவிக்கும் பொருந்திய நாளாக இருக்கவேண்டும். இலக்கனத்திற்கு நான்காமிடத்தில் ஒரு கோளும் இருக்கக் கூடாது. குரு, சுக்கிர அத்த மனமும் எதிர் சுக்கிரனும் இல்லாததாகவும், பன்னி ரண்டாம் இடம் சுத்தமாக உள்ளதாகவுமாக அமைந்த ஒரு நாளில் புதுமனை புகுதல்வேண்டும்.

மயன் அருளிய சிறப்பு நூல் (மனையடி சாத்திரம் 1932), சென்னை பு. முனுசாமி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப் பான மனையடி சாத்திரம் (1917), சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்ட மனைநூல் போன்ற நூல்கள் இவ்விவரங்களைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. எம்.சீ.

மனை வன்மீறல்: இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 445-ஆம் பிரிவு மனை வன்மீறலின் (House breaking) இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. குற்றம் செய்யும்பொருட்டு ஒரு வீட்டிலோ அதன் பகுதியிலோ நுழைதல் அல்லது அவ்வீட்டிலோ அல்லது அதன் ஒருபகுதியிலோ குற்றம் புரிவதற்காக இருந்துகொண்டு அல்லது குற்றத்தைச் செய்து விட்டுக் கீழ்க்காணும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் வெளியேறுதல் மனை வன்மீறல் எனப்படும்.

1) வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைவதற்காகத் தம் மாலோ, அந்த வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைவதற்கு உடந்தையாய் இருப்பவா எவராலோ செய்யப்பட்ட பாதைமூலம் அவர் நுழைந்தால் அல்லது வெளியேறி னால், அது மனை வன்மீறலாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக 'அ' என்பவர் 'ஔ' என் பவரின் வீட்டுச்சுவரில் ஒரு துளை செய்வதன் மூலம் மனை அத்துமீறல் குற்றத்தைச் செய்து தன்கையைத் துளை மூலம் உள்ளே நுழைத்தல் அக்குற்றமே யாகும்.

2) தன்னைத் தவிர, அல்லது அக்குற்றத்திற்கு உடந்தையாயிருப்பவர் தவிர, வேறு எவராலும் மனிதர் நுழைவதற்குஎனக் கருதப்படாத வழி எதன் மூலமேனும், அல்லது சுவா அல்லது கட்டடம் மூலம் ஏறிக்குதிப்பது அல்லது ஏறுவதன் மூலம் எந்தவழி கிடைக்கச் செய்து கொண்டாரோ அந்த வழி மூல மேனும் அவா நுழைந்தால், அல்லது வெளியேறி னால் மனை வன்மீறல் குற்றமாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் கப்பலின் தளங் களுக்கு இடையேயுள்ள துளைகளின் மூலம் ஊர்ந்து சென்று கப்பலுக்குள் நுழைகிறார். இங்கு 'அ' மனை வன்மீறல் குற்றம் செய்தவராகக் கருதப்படுவார்.

ஒரு சாரளத்தின் வழியாக 'அ' என்பவர் 'ஔ' என்பவரின் வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைகிறார். இது வும் மனை வன்மீறல் ஆகும்.

3) எந்த முறையாலும் திறக்கலாகாது என்று வீட்டில் வாழ்பவர் ஒருவழியை வைத்துக்கொண்டிருக்க

கிறார். ஆனால, மற்றொருவர் அந்த முறையிலே வீட்டினுள அத்துமீறி நுழைதலைச செய்யும் பொருட்டுத் தம்மால அல்லது அத்துமீறி நுழைதலுக்கு உடநதையாக இருப்பவரால திறக்கப்பட்டு, அநத வழிமூலம அவர் நுழைநதால் அல்லது வெளியேறினால், மனை வன்மீறல் குற்றமாகும்.

எடுத்துககாட்டாகக கதவில் இருக்கிற ஒரு துளையின் வழியாக ஒரு கம்பியை விட்டுத் தாழப்பாளைத் தூககிவிட்டு அந்த வாயிலின் வழியாக 'ஔ' வின வீட்டினுள் 'அ' என்பவர் அததுமீறி நுழைகிறார். இது மனை வனமீறலாகும்.

4) வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழையும் பொருட்டு அலலது அததுமீறி நுழைநத பினனர் அநத வீட்டை விட்டு வெளியேறுவதறகாகப் பூட்டு எதையும திறந்து கொணடு அவர் உள்ளே நுழைநதால் அல்லது வெளியேறினால் அது மனை வனமீறல குற்றமாகும்.

எடுத்துக்காட்டு: 'ஔ' எனபவரின் வீட்டுசசாவி காணாமற் போயவிட்டது. 'அ' எனபவர் அதனைக கணடு எடுக்கினறார். பின்னா அதைப பயன்படுததி 'ஔ' எனபவரின வீட்டுக் கதவைததிறநது நுழைகிறார். அச் செயல் 'அ' வீட்டினுள அததுமீறி நுழைதலைச் செய்கிறார் எனப்படும.

5) வன்முறைத் தாக்குதலைப் பயன்படுத்தல அல்லது தாக்கமுனைதல் மூலம் அல்லது எவரையேனும் அவர் அவவாறு தாக்குவார் எனறு அச்சுறுத்துவதன் மூலம ஒருவர் உளளே நுழைநதால அலலது வெளியேறினால அது வன்மீறல குற்றமாகும்.

எடுத்துக்காட்டு: 'ஔ' என்பவர் தம்வீட்டு வாசலில் நின்று கொணடிருக்கிறார். 'அ' எனபவர் 'ஔ' என்பவரைஅடித்துக் கீழே தளளிப் பலவநதமாக வழியுண்டாக்கி மனை அத்துமீறல் குறறததைச் செய்கிறார். 'அ' என்பவர் மனை வன்மீறல் குற்றம் செய்தவராவார்.

(6) நுழைவதை அல்லது வெளியேறுவதைத் தடுக்க வழி ஒனறு கட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை அறிநதே தம்மால அல்லது தமக்கு அநத வீட்டினுள் அத்து மீறி நுழைதலுககு உடநதையாய் இருப்பவரால, கட்டவிழககப்பட்ட அவவழிமூலம் அவா நுழைநதால் அல்லது வெளியேறினால் அது அக் குற்றமாகும்.

'ஔ' என்பவர் ஒருவீட்டில் வசித்து வருகிறார். அவவீட்டின் கதவொன்றை ஆணியால் பலமாக அடித்துத்திறக்க முடியாதபடி வைததிருக்கினறார். 'அ' என்பவா கருவிகளின துணையால் ஆணிகளைக கழற்றிக கதவைத் திறநது கொணடு வீட்டினுள நுழைகிறாா. இது மனை வன்மீறலுக்கு எடுததுக் காட்டாகும்.

மனை வன்மீறலுக்கு உயர்நத அளவாக இரணடாணடுகள சிறைத்தணடனையும் தணடத்தொகையும் விதிக்கலாம்.

வீட்டுடன் புறவீடு மற்றும் வேறு ஏதாகிலும் கட்டடங்கள் இருந்து வீட்டிறகும் புறவீடு அல்லது கட்டடத்திற்கும் போக்குவரத்து வழி இருப்பின அது வீட்டின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படும்.

கதிரவன் மறைந்த பினனரும் உதயமாவதற்கு முன்னரும் வன்மீறல் செய்கிறவர், இரவில் மனை வனமீறல் செயதவராகக கருதப்படுவார். இக்குற்றத்திற்கு உயர்ந்த அளவாக மூனறு ஆணடுகள சிறைத் தணடனையும தணடத்தொகையும விதிக்கலாம்

மீ அ.

மனோன்மணீயம்· சுந்தரம்பிள்ளை கி பி. 1891-ஆம் ஆண்டில், தமிழில் நாடகம் இல்லாக் குறையைப் போக்கக் கருதி 'இலிட்டன் பிரபு' (Lord Lytton) எழுதிய 'மறைவான வழி' (The Secret Way) எனற கதையை அடிப்படையாகக் கொணடு தமிழ மரபிற்கேற்பப் பெயர் முதலியனவறறை மாற்றி, வடமொழி ஆங்கில நாடக அமைப்பு முறைகளைப் பின்பற்றி இந்நூலை எழுதியுள்ளார். நாடகக் காப்பியம் என்ற வழக்கிற்கேற்ப நாடகக் கூறுகளையும் காப்பியக் கூறுகளையும் புகுத்தித் தத்துவப்பகுதியை ஊர்ப்பெயர், உறுப்பினர் முதலியவற்றால் உள்ளுறையாக வைத்துச் சிவகாமிசரிதம் என்ற ஒரு பகுதியால் நூல் நுவல் பொருளைச் சுருக்கி விளக்கி எழுதியுளளார். தமிழிலுள்ள வெண்பா முதலிய பாக்களையும் அவற்றின இனங்களையும் கருவியாக்கிச சீவகன் என பானின் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நாடகத்தைப் பாடியுளளார்.

சீவகன் என்ற பெயருடைய பாணடியன ஒருவன் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொணடு பாணடிய நாட்டை ஆணடுவந்தான். அவன் களங்கமற்ற நெஞ்சுடையவன். அவனுக்கு அமைச்சனாய் அமைநத குடிலன் என்பான் சூழ்ச்சித் திறமையும் தன்னலமும் உடையவன அவன் அரசனுக்குற்றான்போல் நடித்து அரசனைத் தன்வயப் படுத்திக் கொண்டான். தான் கருதிய சூழச்சிகளை மதுரையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாதென்று துணிந்த அவன், அரசனுக்கு மதுரை வாழ்க்கையில் வெறுப்புண்டாக்கித் திருநெல்வேலிக்குத் தலைநகரை மாற்ற வேண்டுவன செய்து, ஆணடுக் கோட்டையையும் கட்டுவித்

துக்கொண்டு தலைநகரை மாற்றிவிடுகின்றான். தலைநகர் மாற்றிய குடிலனின் சூழ்ச்சிவழிப்பட்ட சீவகனுக்கு வரும் தீங்கினின்றும் காக்கச் சுந்தர முனிவர் என்னும் பாண்டியன் குலகுரு நெல்வேலிக்குச் செல்கினறார்

முனிவர் வருகை உணர்ந்த சீவகன் அவரை வரவேற்றுத் நானமைத்த கோட்டை முதலியவற்றைக காட்டி அவை நிலைபேறுடையன எனறு வியப்ப, அது கண்ட முனிவர் அவறறின் நிலையாமையைக் குறிப்பாகக் கூறுகின்றார் அரசன அதனை விளங்கிக் கொள்ளாதது கண்ட முனிவர், அரசன குடும்பத்திறகு நலம் பயக்கும் சில செயலகளைச் செய்யக்கருதித் தமக்குத் தனியறை யொனறு வாஙகிக கொளகின்றார்.

சீவகனுக்கு மனோனமணி எனனும் மகள் உளளாள. அவள அழகு, குணம்,செயல் முதலியவற்றால் நலமிக்கவள். அவளுக்கு வாணியென்பாள உற்ற தோழியாவாள. அவள ஒழுககமுடைய உளளமுடையவள. தனக்கு நலலவெனப பட்டவற்றைப் பினபறறும கோளுடையவள. நெறிமுறை பிறழந்தவறறைக் கடியும இயலபுடையவள. அவள நடராசன எனனும அழகனைக் காதலிக்கினறாள ஆனால், வாணியின் தநதை சகடர் என்ற கலைஞர் பொருளாசை உடையவராயக குடிலன மகன பலதேவன எனற ஒழுககங்கெட்டுடைய ஒருவனுககு மணங்கூட்டின தமககு நனமையுண்டாமெனக் கருதி அரசன துணைநாடித திருமணம முடிக்கத துணிகினறார. இதுபற்றித துனபுற்ற வாணியை மனோனமணி பலவாறு தேறறுகினறாள்.

இவ்வாறு ஒழுகும் நாளில மனோனமணி தன பழவினை முதிர்ச்சியால சேரவரசன புருடோததமன் என்பானைக கனவிற காதலிதது, அதனவழி சுரங்கண்டு துனபுறுவதை அறியா அரசன, மகள துனபங்கணடு வருநதியபோது, ஆணடுவநத முனிவர் மனோனமணிக்கு நிகழ்ந்த நோய் காமஙகாரணமானது என்று தெளிநது அதறகு மருநது மணவினையே என்று கூறி, அவடகுப பல்லாறறானும பொருததமுடையான, சேரவேநதன புருடோததமனே எனறும கூறி அவனபால் நடராசனைத் தூது போக்குமாறு கூறிப்போகினறார.

வாணியின தநதை கூறிய தீ மொழியால் நடராசனபால வெறுபபுறற பாண்டியன, குடிலன சூழசசியால முனிமொழி துறந்து குடிலனிடம மணம பறறி வினாவுகினறான. அவன தனனலமுடையவனாதலின் சேரன பாண்டியனுககு மருமகனாகவரின தனககுக் கேடுவரும என்று கணடு, தன மகன் பலதேவனுககு மனோன்மணியை மணங்கூட்டுவிததுக் கொளளலாம் எனறு கருதி, முனிவர் கூறிய அததிரு மணத்தைத் தடுக்கத் துணிகின்றான் அதறகு அரசனிடம், பெண் வீட்டார் முதன்முதலில் மணமபேசிப் போதல் இழுக்கென்றும், அதனோடு புருடோததமன் மனமறியாது போதல் கூடாதெனறும், அதனை அறியப் பழைய நாட்டுரிமை கேட்டுத் தூதுபோககினால் அதன் வழி மணசசெய்தியை அறிவிதது விடலாம் எனறும் கூறி, அதற்குத தக்கான பலதேவனே எனறு அரசன் நம்புமாறு பேசித தூது போககுகினறான். சேரவரசன புருடோததமன மனோனமணியைக் கனவிறகணடு காமுறறு இன்னாள எனறு அறியமாட்டாது, மனவமைதியினறி ஏதேனும் போர் நேரின அதன வழி மனமாறறஙகொணடு அமைதியோடிருகக எணணஙகொணடு இருககிறான.

இநத நிலையில குடிலன சொனனவணணம் சேரனவையில தூதுவனாகப் புகுநத பலதேவன, தன் பெருமைககு இழுக்கு வரும வணணம் நடநது, நாட்டுரிமையை மணததோடு இணைத்துப பேசுகினறான. அது கேட்டுச சினந்த சேர வரசன போாககோலம் பூணடு பாணடிநாடு நோககிப்புறபபட்டு வருகிறான அசசெய்தியறிநத சீவகனும தன படையை ஊக்கிப்போர்ககளம் புகுநது பொருகினறான் பாணடியன படைககுத தலைவனாக இருநத பலதேவன, ஒருவீரனின் தஙகையைக காதலிதது மணபபதாககக் கூறி அவளுககு அரசன மனையிலுளள பொறறொடியையும் கொடுதது ஏயப்ப, அவள அததுனபததால இறபப, அது பொறுககமாட்டாத அபபடைஞன பழிககுப் பழிவாங்க அவனைக குததுகிறான. பலதேவன குததுணடு சோர, அபபடை கெட்டபோது அவ்வீரனும் இறககினறான. பலதேவன மூாசசை தெளிநது எழுநதபோது பாணடியன் சீவகன உயிர் தப்புவது அரிதாகுமாறு தோலவி நிகழ, மதிற் காவலில இருநத நாராயணன அது கணடு ஓடிவநது தன திறமையால அரசனை மீடகினறான.

இந்த நாராயணன் எனபான அரசனுககும் நணபன. பாணடியனிடம படைததொழிலிலும பணியாற்றுபவன குடிலன சூழ்சசியைத தெளிவாகத தெரிநது அரசனை அசசூழசசியினினறும காககவே அரணமனையில வாழ்கினறவன. போாககளத்திலிருநதால அரசனுக்குக கேடுவரவொட்டான எனபதறிநத குடிலன இவனைப் போர்ககளத்திற்குப் போகவொட்டாமல் மதிறகாவலுககு அனுப்பி வைததிருநதான. எனினும், நாராயணனின மனம் அரசன பாலதாதலின் சில படை வீரர்களை அரணகாவலுக்கு வைத்து விட்டுச் சில வீரரோடு களமபுகுந்து படையுழககி அரசனை மீட்கினறான்.

உண்மை வீரனாகிய அரசன் தான பினவாஙகி உயிர் பிழைததது குறிததுப் பலவாறு கவல, அவனுக்கு

நாராயணன் மனோன்மணியின் தனிமையை நினைப்பூட்டி ஆறுதல் கூறி அவனைத் தற்கொலை புரிந்து கொள்ளாவண்ணம தகைத்து வைக்கின்றான். அரசன அவன நயவுரையால ஒருவாறு தேறியிருந்த போது, சேரவரசன தோற்ற பாண்டியனிடம் ஒரு குடம் தாமிரபரணி நீரும், வேப்பந்தாரும் திறைப் பொருளாகத்தந்தால் போரை நிறுத்துவதாகவும், அன்றேல மறுநாள போா தொடுப்பதாகவும் கூறி ஒரு தூதுவனை அனுப்புகின்றான. அதனைக்கேட்ட சீவகன உயிரைக்கொடுததேனும் அடுத்தநாள பொருவதாககூறி அனுப்பி விடுகினறான். பின்னா, ஒரு நாளைககேனும் ஒருகால் சேரன முற்றுகை இட்டால் அரணமனை தாஙகுமா எனறு ஆய்ந்தபோது அது பெரிதும் சிதைவுற்றிருப்பதைக்கண்டு அவ்வாறு படை தோற்கவும் அரண அழியவும் காரணம் என்ன என்று குடிலனைக்கேட்க, அவன நாராயணனோடு தனக்கிருந்த பகையைத் தணிததுக்கொளள அச்சூழ்நிலையைப் பயன்படுததிக் கொளகின்றான். அரணகாவலுக்கு அமைந்த நாராயணன் போர்க்களம் புகுந்து படையைக் கலக்கியதால் போர்ககளத்தும் தோல்வி, அரணின் கண்ணும அழிவு என்று கூறுகின்றான். அதற்குச் சானறாகப் பலதேவன போர்க்களத்தில் ஒரு சேவகனால தாக்கப்பெறறதும் நாராயணன ஏவலாலேயாம் என்று கூறி, இவ்வாறு நாராயணன் செய்ததற்குக் காரணம் அவனைப் படைத்தலைவனாக்காமையால போலும் என்று காரணமும் காட்டி விடுகிறான. அனறியும் சேவகன் பலதேவனைக குததுதற்குக் கூலியாக நாராயணன் அரண்மனை வளையலைத்திருடித் தநதிருப்பதாகவும் சொல்லி வளையலையும் காட்டுகினறான. இவ்வாறு களவு, கொலை முதலிய குற்றத்திற்குரியோன நாராயணன என்று அரசன நம்புமாறு கூறி அவனைககழுவேற்றவும் ஆணையிடச்செய்துவிடுகின்றான்.

இந்த நிலையில் முனிவர் அரசனைக் காண விழைவதாகச் செய்திவர அரசன கழுவேற்றுவதை நிறுத்தி முனிவரைககாணச்செலகின்றான. அரனே தனனைக்காககுமென்று செமமாந்திருநத அரசனுக்கு முனிவர் அறிவு கொளுத்தி அது அவனை காக்காதெனறும் அரசன தன்னையும் மனோன மணியையும் காத்துக்கொளளத்தாம் அமைத்த சுருஙகையே துணைபுரியும என்றும் கூறுகினறார். அப்போது அரசன் மானங்கருதித்தான ஒருமுறை சேரனோடு போர் செய்து வெலவது அல்லது மடிவது எனறு உறுதி கொணடு பேசுவது கணடு முனிவர் பாணடிகுலம் வாழ மனோன்மணியையாவது சுருஙகை வழி அனுப்பி வைக்குமாறு கூற அரசன் அதறகு உடனபடுகின்றான.

முனிவர் போனபின் சீவகன் பலவாறு கலங்கிக் குரு மொழியிலும் ஐயங்கொண்டு குடிலனை அழைத்து முனிவர்மிக மறைவாக வைத்திருந்த சுருஙகை முதலிய எல்லாவற்றையும் கூற அது கேட்ட அவன, அது வழி தன் கோள் நிறைவேற்ற எணணங் கொள்கினறான். மனோன்மணியை அச்சூழ்நிலையில் தனியாக முனிவரோடு மணவினை முடியாதவளாய் அனுப்புவது தவறு என்று கூறிச் சீவகனையும் உணரச்செய்கின்றான். அப்பொழுது சீவகன் பல தேவனுககு மனோனமணியை மணங்கூட்டலாம் எனறு கூறி மண முடிந்தபின் இருவரும் முனிவர் இருக்கை புகலாம் என்கின்றான். குடிலன், சூழ் நிலையை நன்கு பயனபடுத்தி அரசனைத் தன் மகன் மணத்திற்கு உடனபடச்செய்துவிடுகின்றான்.

ஆனால், அவன் அதோடு நில்லாமல் முனிவர் வகுதத சுருங்கை வழியைக்காண அவாவி அதனைக் கணடு அதன் வழிப் புறம் போகின்றான. அது புருடோத்தமன பாசறைக்குக்கொண்டு செலுத்த ஆணடு அவன் உலவிகொணடிருக்கக் காணுகின்றான். கண்டவன் தான இதுகாறும் செய்த சூழ்ச்சி புலப்பட்டாலோ அன்றிததன் மகன் பணபற்ற செயலாலோ தனககுக்கேடு வரும் எனறு ஐயுற்றுச் சேரனிடம கறபடை காட்டிச் சீவகனைககாட்டிக் கொடுத்துச் சேரன் விழைநத தாமிரபரணி நீரையும் வேப்பநதாரையும் தான தந்து அரசனாக வாழலாம் என்று துணிந்து புருடோததமனை அணுகுகினறான.

அப்பொழுது கனவிற் கணட காதலியை நினைத்துப்புலம்பிக் கொண்டிருந்த புருடோததமனிடம குடிலன தன கருத்தைக்கூறப் பாணடியனபால் பரிவுடைய புருடோத்தமன விலங்கிட்டு அவனு காட்டிய சுருங்கை வழி அழைத்து வருகினறான்.

இந்த நிலையில், சீவகன் தன் மகள மனோன மணியைப் பலதேவனுக்கு மணமுடிக்கத் துணிநத செய்தியை அவளிடம் கூற, அவள துனுக்குற்றாளேனும் தந்தைககும் நாட்டிற்கும் நிகழ்ந்த ஏதங் காக்கத் தன்னலம் பேணல ஏற்றதன்று என்று துணிந்து, தனனலமிழக்கவும் துணிகினறாள். அதே நினைவால தனக்குக் கேடுவரினும் தன்னைச் சார்ந்தோர் நலங் கருதி அரசனால் கழுவேற்ற நினற நாராயணன் விடுதலையையும் அரசனால தடையுற்றுக கிடந்த வாணியின திருமண நிறைவேற்றமும் நடைபெறவேண்டுமென்று அரசன்பால் கேட்டுக்கொள்கின்றாள்.

அரசன் ஆணைவழித் திருமண நிகழ்ச்சிகளுக்குரியன நள்ளிரவில நடைபெறுகின்றன. முனிவரும் நடராசனும் ஆணடு வருகின்றனர். கற்படைக்கருகிலுள்ள மணவறையை ஒப்பனை செய்து அதில் குடிலன் ஒழிய மற்றைய யாவரும் குழுமி மண நிகழச்சியைத் தொடஙகுகின்றனர். மனோனமணியை மண

வறைக்கு அழைக்கின்றனர். அதே நேரத்தில் புருடோத்தமன் குடிலனை விலங்கிட்டு அக்கற்படை வழி அழைத்து வருகின்றான். திரைக்குப்பின் மணமாலை யோடு பலதேவன் முன் வந்து நின்ற மனோன்மணியைக்கண்டு தான் கனவிற்கண்ட காதலி அவளே என்று துணிந்து அருகிற்செல்ல அவனைக்கண்ட மனோன்மணியும் கனவிற் கண்டான் அவனே என்று துணிவால மாலையிட்டு அவன் மார்பிடைச் சாய்ந்து உணர்வற்றுப் போகின்றாள.

இவ்வாறு மணங்குறித்த பலதேவனுக்கு வேறாக மணவறை புகுந்த அயலான் ஒருவனுக்கு மனோன்மணி மாலையிட்டது கண்ட சீவகன் முதலியோர் திடுக்கிட்டு அது சூழ்ச்சி எனக் கருதிப்பொருதற் கெழுந்தபோது, முனிவர் கையமர்த்தி அமைதியை நிலைநாட்டுகின்றார். அப்போது புருடோததமன குடிலன் செய்த சூழ்சசியனைத்தையும் வெளிப்படுததிக குடிலனைப் பாணடியன்பால் ஒபபுவிக்கவே தான் ஆணடுவந்ததாகவும வநதஇடத்தில கனவிற்கணட காதலியைக் காண அவளும மாலையிட அவளை ஏறறதாகவும் கூறி அவளோடு தான பாசறை புகுவதாகவும, அரசன் விருப்பம்போல் மீணடும் பொரலாம் என்றும் கூறி அகலும் எல்லையில் முனிவர் சீவகனை நோக்கி மகளையும் மருமகனையும வாழ்த்து மாறு பணிக்க அவனும் வாழ்ததுகின்றான். மணம இனிது முடிகின்றது. அது கண்ட எலலோருமு இன்புறுகின்றனர். கு தி.

மா ஒட்டிய உதடுகளைத் திறந்து அங்காந்த நிலையில் மூக்கொலியாக வெளிப்படுத்தப்படும் ஒலியே மா ஆகும்.

ஓரெழுத்து ஒரு சொல்லாகப் பல பொருட்களைத் தர வல்லது. அவை; விலங்கு, குதிரை, யானை முதலியன. வண்டு, அன்னம, மாமரம, இலககுமி, சரசுவதி, செல்வம், அளவை, நிறை, கீழ்வாயிலககத்தில் 1/20 மதிப்பு, வானத்தில் சிங்கஇராசி, சீலை, ஆணி, வயல, வெறுப்பு, கானல், பெருமை, அழகு, நிறம், பெண, பொடி, துகள, நஞ்சுககொடி, வெறும் அசைச்சொல் எனவும் பொருளபடும்.

உருவம்: மகரத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட உருவமே இதற்கும் பொருந்தும். கி.பி 3 – ஆம் நூறறாண்டிலிருந்து கி.பி. 6,7–ஆம நூற்றாணடு வரை 'ஆ' நெடிலுக்குரிய குறி வலப்புறக் கோடாக அமைநதது. ...

கி.பி.7,8 – ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் எழுத்தில் மற்ற எழுத்துகளுக்கு இடப்பட்ட காலதான இஙகேயும் உருபபெறறது. ...

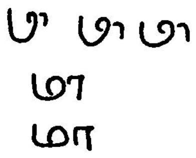

கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாணடில் கால் முழுதும் வளர்ந்து பிரித்தெழுதப்பட்டது. கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடில் விசயநகரக் கல்வெட்டுகளில காலின முழுஉருவமும் காணப்படுகினறது.... ... ...

வட்டெழுத்தில் இறுதிவரை ஒரு நேர்கோடாக வலப்புறத்தில் அமைந்தது. இரணடாம் உருவம் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் தொடர்ந்தது. மற்றது பிற்காலத்தில் மாறாமலேயே எழுதப்பட்டது. ...

கே ஜி.கி.

மாக் என்றி· இவர் உரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவப் பிரிவைச் சார்நத ஒரு சமயகுரு சமயகுருவாகத் தம் கடமையைச் செய்ததோடு, தொலபொருளில் இவர் கொணடிருந்த ஆர்வம் காரணமாக கி பி. 1825-ஆம் ஆணடு முதல் கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டின் இறுதிவரையுளள காலங்களில் தென்மேற்கு இஙகிலாந்தின் தென்திவோனில் உள்ள தார்கொரி எனனுமிடத்தில் அமைந்துள்ள கெண்ட்டு குகையை அகழாய்வு செய்யும் பணியையும் ஆற்றினார். இவரால் அங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழங்கால மனிதனின் கருவிகள, அவர்களால் வேட்டையாடப்பட்ட மிருகங்களின் எலும்புகள் ஆகியவை கற்கால மனிதனின் வரலாற்றுச் சிறப்பை அறிய உதவும் மிகப் பெரிய சான்றுகளாகும். அங்கே காணப்பட்ட பழைய கற்கால மனிதனின் கருவிகள் அச்சுலியன் வகையைச் சார்ந்தவையாக உளளன. மேலும், அக்கணடுபிடிப்பே பிரிட்டனில இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டவற்றில் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

மாக் என்றி கண்டுபிடித்துக கூறியன அக்கால வரலாற்றிஞர்களால் பெரிதும் ஏற்றுக் கொளளப்படவில்லை. அதனால் இவர் தம் கண்டுபிடிப்புகளின

முடிவுகளை வெளியிடவில்லை. இவர், கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டு உயிர் நீத்தார். ஆனால், இவர் தம் முயற்சிகள் இவரது இறப்பிற்குப் பினபும் மற்றவர்களால் நிறைவேற்றக் காரணமாக இருந்தன. இவரது அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றி ஆசிரியரும், நிலவியல் மேதையுமான வில்லியம் பெங்கலி கி.பி. 1840 முதல் 1850 வரை மாக் என்றியால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட அதே இடத்தை மேலும் அகழாய்வு செய்தார். இவரும், மாக் என்றியின் கூற்றையே வலியுறுத்தினார். இருப்பினும், 1959-ஆம் ஆண்டுவரை ஏறறுக்கொள்ளப் படாமலேயேயிருந்த மாக் என்றியின் கூற்று, அதே ஆண்டு திவோனுக்கு அருகிலேயே உள்ள விண்ட்கில மலையில் ஒரு புதிய குகை கணடுபிடிக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்ட பின்னர், பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பா.ஜெ.

மாக்கியவெல்லி, நிக்கோலா, எனபவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடில வாழ்ந்த ஓர் இததாலிய அரசியல் சிந்தனையாளர். இவர், இடைக்கால அரசியல வரலாற்று மரபுகள மறைந்து இக்கால வரலாற்று மரபுகளின் தொடக்கத்தைக் காட்டும் சிநதனையாளராகக் கருதப்படுகிறார்.

வரலாறு· நிக்கோலா மாக்கியவெல்லி (Nicholo Machiavelli) இத்தாலிய நாட்டின் சுதந்திர நகரங்களுள் மிகச்சிறப்புடன் விளங்கிய பிளாரன்சில் (Florence) கி.பி. 1469-இல பிறந்தார்; இவர் பிறந்து வளர்ந்த நகரம, செல்வமும், பணபாட்டு வளர்ச்சியுமுடையதாகவும், அறிவுவளர்ச்சி மையமாகவும் இருந்தது. அதை ஆண்ட மெடிசிக் (Medici) குடும்பத்தார் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அது ஒரு குடியரசாக ஆட்சி செய்யப்பட்டபோது, அதன் ஆட்சிப் பணியில் பங்கு பெறுவதற்கு மாக்கியவெல்லிக்கு வாய்ப்புக்கிட்டிறறு. அதனால் இவருடைய அரசியல் சிந்தனை வளர்ந்தது. இவர் கி பி 1498 முதல் கி.பி. 1512 வரை பிளாரனசின் ஆட்சிக்குழுவின் முக்கிய செயலாளர்களுள் ஒருவராகப் பணி செய்தார். அந்தப் பதவியின காரணமாக இவர் அயல்நாட்டுத் தூதுக் குழுக்களிலும் பணி செய்தார். இவர் தம் காலத்தில் இருந்த சுதந்திர நகரமாகிய உரோமாக்னாவின் (Romagna) ஆட்சியாளர் சீசரே போர்சியா (Ceasre Borgia) என்பவர், எவ்வாறு தமதாட்சிக்கு எதிராகத் தம் நாட்டில் தோன்றியவர்களைச் சிறிதும் இரககமின்றி ஒழித்தாரென்பதை நேரில் கண்டு, ஆட்சியாளரின் பாதுகாப்புக்கும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும இவர் கையாணட வல்லந்தமான, தந்திர முறைகளெல்லாம் மிகவும் சரியானவையே என்று ஒப்புதலளித்தார். இவர் கி பி. 1500-இல பிரான்சுக்கும், கி.பி. 1507-இல செருமனிக்கும் தம் நாட்டின் தூதுவராகச் சென்று, அவற்றிலுள்ள அரசியல் நிறுவனங்களின் இயல்பையும், அரசியல வலிமையையும் ஆய்வு செய்தார இவர் ஆட்சிப் பணியிலிருந்தபோது, நாட்டின் பாதுகாப்புக்குக் கூலிப்படை (Mercenary army) சிறிதும் உகந்ததன்று என்றும், கட்டாய இராணுவப்பணிமுறை வழியாக (Conscription), பிளாரன்சுக்கு நாட்டுப்படை (தேசியப்படை - National Army) ஒன்று, திரட்டுதல் வேணடுமெனறும் ஆலோசனை கூறினார். அந்த அறிவுரையே இவருடைய காலத்தில மட்டுமல்லாமல, இவருக்குப பினனரும் ஏற்றுக கொள்ளப்பட்டது. பிளாரனசில் கி.பி. 1512-இல் மெடிசிக குடும்பத்தார் மீணடும் ஆட்சியாளராக வந்தனர். அதனால் மாக்கியவெல்லி பதவி இழந்து, சிறைப்பட்டுப் பின்னர் நாட்டினின்றும் நீககப்பட்டார். இவர் அரசியல் வாழவிலிருநது விலகிச் சான்காசியானோ (Sancasciano) எனனுமிடததில தஙகினார். இவர் பிளாரனசில் கி.பி. 1527-இல காலமானார்.

மாக்கியவெலலி

இவர் தாம் அரசியலிலிருந்தபோது பெற்ற அனுபவங்களையும், சீசரே போர்சியா பினபறறிய முறைகளையும், தம் காலத்தில் இததாலியில் பல நாடுகளில் நிலவிய குழப்பமான அரசியல் சூழநிலைகளையும் அடிப்படையாக வைதது த தம் அரசியற கருததுகளை உருவாக்கினார். இவர் வாழந்த காலம் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிககாலம் (Renaissance) ஆகும். அதில் உளள கிறித்தவரல்லாத பணடைய கிரேக்க, உரோமானியச் சிந்தனையாளர்களுடைய,சமயச சாரா பற்ற, உலகியல் சார்ந்த கருத்துகளெலலாம் பல புலவர்களால் மீணடும் விரும்பிக் கறகப்பட்டன, வரவேற்கப்பட்டன. அவர்களுடைய இலக்கியப் படைப்புகளின் சாயலில தேசிய மொழிகளில் உலகியல் வாழ

வின நோக்கில் பல புதிய இலக்கியங்கள் தோன்றின. இவ்வாறு பல மனித இயல்புப் புலவர்கள (Humanist Scholars) இத்தாலியிலும், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தோனறினர். அவர்களுடைய உலகியல் வாழ்வின நோக்கம், மாக்கியவெல்லியின் சிந்தனை யையும் வளர்த்தது. மேலும், கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண டில் இத்தாலிய நாடுகளை வென்று தத்தம் ஆட்சிக் குள கொண்டுவரும் நோக்கத்துடன், இத்தாலியில் பிரான்சு, இசுபெயின (Spain), ஆசுத்திரியா முதலிய அண்டை நாடுகள் தலையீட்டையும் குடியரசு அமைப் பையும், மக்கள உரிமை உணர்வையும் உடைய பிளாரன்சு நாடு, போப்பு (Pope), பேரரசர் (Emperor), பிரானசு அரசர் ஆகியோரிடையே ஏற்பட்ட போர்களின் காரணமாக ஒரு பகடைக் காய் போலானதையும் மாக்கியவெல்லி கண்டார். இச்சூழ நிலையில் அவர், 1) ஒழுக்க விதிகளுக்கோ, சமயநெறி களுக்கோ கட்டுப்படாமல் அரசியலில தன்னியல்பா கச் சிந்தித்தல வேணடுமென்றும், 2) அரசு என்பதைப் பற்றித் தனிப்பட்ட ஒரு காரணத்தோடு கூடிய கருத்தை உருவாக்குதல் வேணடுமென்றும், 3) சாதா ரண மனிதர்களுக்குப் பொருந்தக் கூடிய ஒழுக்க விதி களுக்கு உட்படாத அரசியல் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய ஒரு கருததை (Political Morality) உருவாக்குதல் வேண்டுமென்றும், 4) அரசியல் வாழ்வில் அதிகாரம் அல்லது வல்லநதமே (Power) எதையும் இறுதியாக முடிவுசெய்யவல்லது எனற கருத்தை உருவாக்குதல் வேண்டுமென்றும் உணர்ந்தார். அவா எழுதிய நூல் கள் இளவரசர் (The Prince, கி.பி. 1513), உரைகள் (Discourses, கி பி. 1519), போர்க்கலை (கி.பி. 1519), பிளாரன்சின் வரலாறு (கி.பி. 1525) முதலியவை ஆகும்.

அரசியற் கருத்துகள்: 'அரசை நிலைத்திருககச் செய்தற்கு முழு வல்லாட்சியுடைய (Absolutism) முடியாட்சியே இருத்தல் வேண்டும். அரசுகளின எழுச்சியையும், வீழ்ச்சியையும கூறும வரலாற்றிலி ருந்து, அரசு வீழாமல் தடுத்தற்கு அரசியலறிஞர்கள் என்னென்ன வழிகளைக் கையாளுதல் வேண்டு மென்பதை யாவரும் அறியலாம். அரசியல நோக்கங் களுக்காக ஒழுககத்துக்குப் புறம்பான வழிகளைக் கையாளுதற்கு ஆட்சியாளர் தயங்குதல கூடாது. ஏனெனில, அரசாங்கத்துக்கு அடித்தளமாக அமைந் திருப்பவை பெரும்பாலும் வலலந்தமும் அரசியல தந்திரமுமே (Craft) ஆகும்.' பணடைக் காலத் தில் உரோமானியக் குடியரசில் மக்களுக்கு ஆட்சியில் பங்கு அளித்திருந்த குடியரசு முறை மிகவும் பாராட் டுக்குரியதுதான்; ஆனால், அத்தகைய ஆட்சி முறை, மாக்கியவெல்லியின் காலத்தில் இத்தாலியில் காணப் பட்டது போல, வல்லந்தமும், சூழச்சியும், ஒழுக்கக் கேடும், முறைகேடும், தன்னலமும் நிறைந்த எந்த ஒரு சமுதாயத்துக்கும் ஒத்துவராது. அத்தகைய சமு தாயத்திலே ஒழுக்க விதிகளைப் புறக்கணித்து, வல் லந்தத்தையும் தந்திரமுறையையும் கையாளுகிற ஆட்சியாளரால்தான் ஒற்றுமையையும், பாதுகாப்பை யும் நிலைநிறுத்தவியலும்; அவராலதான் நாடு சித றுண்டு போகாமல் நிலைத்து நிற்கும்.

ஆட்சியாளர் பின்பற்ற வேண்டிய தந்திரமுறைகள்: ஆட்சியாளர், எந்த ஓர் அரசியல் சூழநிலையிலும் தமக்குச் சார்பாக உள்ள குணங்களையும், தமக்கு எதிரான குணங்களையும் உணரும் திறமை உடைய வராகவும், தமது எதிரியினுடைய மனஇயல்புகளை யும், செல்வ ஆதாரஙகளையும் தெளிவாகவும், நிதான மாகவும் உணரககூடியவராகவும, தாம் பின்பற்றும் கொள்கை எதுவாக இருப்பினும் அது எந்த அளவுககு அல்லது வரம்புகளுக்குள்ளாகச் செயற்படுதல் கூடுமென்பதை மிகமிகத் துல்லியமாக மதிப்பிடக் கூடியவராகவும, நடப்பிலுள்ள அரசியல நிகழச்சி களின் பின்விளைவு எது என்று முன்னதாக, பிழை யற உணரக்கூடிய பொது அறிவு பெற்றவராகவும் இருத்தல் வேணடும்.

ஒரு கவனமான ஆட்சியாளர் தாம் பிறருக்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினால் தம்முடைய நலனுக்குக் கேடு அல்லது அழிவு உண டாகுமென்று தெரிந்தாலும் அல்லது வாக்குறுதியை அளிக்குமாறு தம்மைத் தூணடிய சூழ்நிலைகள் மறைந்துவிட்டாலும், அவர் தாம் கொடுத்த வாக்கு றுதியை நிறைவேற்றுதல் கூடாது. வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுதல் என்பது எல்லா மக்களும் நல்ல வர்களாக இருக்கும்போது அமைய வேணடிய நல்ல ஆணையாகும் ஆனால், மக்கள் எல்லோரும மிகவும் கெட்டவர்களாக அல்லது தீயவர்களாக இருப்பதாலும், அவர்கள் தமக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற மாட்டார்களாகையாலும், தாமும் அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறை வேறறுதலில கருத்தாக இருத்தல் கூடாது.

அவர் அரசை ஆற்றலுடையதாக ஆக்குதல் வேண்டும். அதற்கு வீழ்ச்சியை உணடாக்கும் தவறு களைச் செய்தலாகாது; அவர் தக்க அரசியலை, இராணுவ வழிகளைப் பின்பற்றி, வலிமைமிக்கதாக ஆக்குதல் வேணடும். இதற்குச் சமூக முறைகளும், சமய விதிகளும், ஒழுக்க நெறிகளும் எந்த அளவுக் குத் துணை செய்யுமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் அவற்றைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். அரசியலின ஒரே நோக்கம், ஆட்சியாளர் அரசியலதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளுதலும், அதனைப் பெருக்குதலு மேயாம்; ஆகையால் அவற்றை அடைதலில் ஏற்படும்

வெற்றி ஒன்றுதான், அரசியலைச் சரியா, தவறா என்று மதிப்பிடுவதற்கு உரிய அளவுகோலாகும். ஒரு கொள்கை கெட்டதா, கொடியதாக நம்பத்தகாததா, சட்டத்துக்குப் புறம்பானதா என்று ஆய்வு செய்தல் வேண்டுவதில்லை

ஒரு தீங்கு நாட்டிலே வேரூன்றி விட்டால், அதை வல்லந்தமாக நீக்க முயலுதல் இடர்ப்பாட்டைத் தரும்; அப்போது அத்தீங்கின் கடுமையைத் தணித்தலும், அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுதலும் தான உகந்த செயலாகும் (Prince, Part - I - 33).

மனிதர்கள் முதலில் தங்களை மற்றவர்களுடைய பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முயலுகிறார்கள். அதன் பின்னர், அவர்கள் மற்றவர்களை ஒடுக்க முயலுகின்றனர். இதுதான வழக்கமான நிலை (I - 46). சீற்றத்தால் கொதித்து எழும் ஒரு கூட்டத்தை அடக்கி வைத்தற்கு, கடுமையான தோற்றமும் அதிகாரமும் உடைய ஓர் ஆளுக்குத்தான் மிக்க ஆற்றலுணடு; அத்தகையோர் இருத்தல் வேணடும் (I-54). பண்டைய உரோம் நகரரசு தன அண்டை நாடுகளை அழித்து விட்டு, அயலவராகிய அம்மக்களுக்கு உரோமானியக் குடிமை உரிமைகளை வழங்கியதனால், அது புகழும், ஆறறலும் உடையதாயிற்று. அது போல ஆட்சியாளர் தம் நிலையைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மற்றவர்களை ஒடுக்கியபின் அவர்களுக்குத் தமதாட்சியின நற்பயன்களை அளித்தல வேணடும் (II - 3) எந்த அரசிலும் அதற்குத் தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்த பழைமையான நிறுவனங்களை அதில் மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் தான, அது நிலைத்து நிறகும் (III - 1). போரிலே வஞ்சகமான, ஏமாற்று வேலையைக் கையாளுதல தக்கதொரு செயல் மட்டுமன்று, அது புகழுக்கு உரியதுமாகும் (III 40). தன நாட்டைக் காத்தற்கு ஒருவன் நல்ல வழிகளை மேற்கொணடாலும் சரி, தீயவழிகளை மேறகொணடாலும் சரி, அவனுடைய நோககம் மாறாமலிருக்கும் வரை அவன் செய்பவை எல்லாம் சரியே(III-41) ஒரு நாட்டின் நல்ல குடியான எவனும் தன நாட்டு நலத்தின பொருட்டுத தனககு இழைக்கப்படும் தீஙகுகளைப் பொறுத்துக கொள்ளுதல் வேண்டும்(III-47).

ஒரு வெற்றியான அரசு என்பது ஓர் ஆளினால் தான் நிறுவப்படுதல் வேண்டும். அவர் தோறறுவிக்கும் அரசாங்க அமைப்பும், சட்டங்களும் தான் நாட்டு மக்களின் பண்பை உருவாக்குகின்றன. ஆகையால் அத்தகைய அரசியலறிஞர் தம் அரசியல் தொழிலின் விதிகளை நன்கு அறிந்து பினபற்றும் வரை, அவருடைய அதிகாரத்துக்கு அப்பாற்பட்ட செயல் எதுவும் இலலை. அவரால் பழைய அரசாங்க அமைப்பை முற்றிலும் ஒழித்துவிட்டு முற்றிலும்புதிய அரசாங்க வடிவங்களை அமைத்தலும், குடிமக்களை இடம் விட்டு இடம் மாற்றுதலும், புதிய பணபுகளை உருவாக்குதலும் இயலும். அவர், ஒரு புதிய சமூகத்தையே அதன் ஒழுக்க, சமய, பொருளாதார நிறுவனங்களோடு உருவாக்கியவருமாவார்

மாக்கியவெல்லியின் அரசியற் கருத்துகள் இத்தனமையன என்று அறுதியிட்டுக் கூற இயலாதவாறு ஒரு புதிராக இருககினறன. சூழ்நிலைகளுககேறறவாறு ஆட்சியாளர் ஒழுகக விதிகளைப் புறக்கணித்து, வஞ்சனையாகவும் வலலநதமாகவும் அரசையும், ஆட்சிப் பதவியையும் காத்துக் கொள்ளுதல வேணடுமெனறு வலியுறுத்துகிற அவர், ஒழுக்க, சமய விதிகளில நம்பிக்கையற்றவரலலா. அவா அவற்றில நம்பிககை உடையவரேனும, அவறறை ஆட்சியாளர் தம் வெறறியின பொருட்டுப் புறக்கணிககலாமெனபதனால, அவரை மனித நற்பணபில் நம்பிககை இலலாத, ஒரு குறைகாணும் இயலபினர் (A cynic) எனறு கூறுவா. சமய, ஒழுக்க விதிகள அரசியல நோககததுக்குத தடையாக இருத்தலாகாவெனறு அவா கருதி அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவிலலை. அவவகையில அனுபவ முறைக்கு ஏறற அரசியற சிந்தனையை உருவாக்கினார். அவர் சமூக, பொருளாதார, சமயச சிக்கல்களின் ஈடுபாடினறி, அரசியல, அரசியற் சூழ்ச்சி, போர்க்கலை ஆகியவறறில் மட்டுமே ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொணடு எழுதினாராகையால, அவர் எழுதியது அரசியல் கொளகை எதனையும பறறியதாக இராமல அரசியல தந்திரக் கலை (Diplomacy) பற்றியதாகுமென்று பேராசிரியர் சபைன (Sabine) கூறுகிறாா. அவர் எழுதியவாறு அரசியல சூழ்ச்சிக் கலையில வலலவர்களாகத்தான இக்கால வரலாறறில கூறப்படும் வல்லரசாளாகள காணப்படுகினறனர் மேலும் அவர், அரசு எனற சமூக அமைப்புக்குக் கொடுத்துள்ள பொருளே இக்கால அரசியல வழக்கில் காணப்படுகிறது இக்காலத்தில அரசு என்பது ஒரு ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்ட வல்லநதம் ஆகும. அது தனது நில எலலைக்குள தலைமை அதிகாரத்தை உடையதாகவும், மற்ற அரசுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்துத் தனது வலிமையை வளர்த்துக் கொள்ளும கொளகையைப் பின்பறறுவதாகவும, இக்காலச சமூகத்தில உளள மறறெல்லா நிறுவனஙகளையும விடக் கூடுதலான வலிமை உடையதாகவும், அவற்றை அடக்கி ஆளும் உரிமை பெற்றதாகவும் இருககிறது.

ஆயினும் அவருடைய கருத்தில் குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. மனித இயல்பைப்பற்றி அவர் ஒரு தவறான, குறுகிய எண்ணம கொணடிருந்தார். மேலும் அவர் அரசு எனபது ஒரு குறிக்கோளே

தவிர, அது வேறொரு குறிக்கோளை அடைவதற்கு உரியவழி ஆகாது என்று தவறாக எண்ணி, ஆட்சியாளருக்கு இருக்கவேண்டிய தந்திர முறைகளை அவர் மிகைப்படுத்திக் கூறுதலினால் அரசியல் தந்திரக் கலையே அது கையாளப்படுதற்கான நோக்கங்களைவிட மிக முக்கியமானது என்று கருதக்கூடிய ஒரு விரும்பத்தகாத முடிபு தோன்றுகிறது. 'அரசும், ஆட்சி அதிகாரமும் குறிக்கோளல்ல, அவை குறிக்கோள்களை அடைய உதவும் வழிகளே ஆகும்', என்பதே தாராள இயல்புடைய அரசக்கோட்பாடு ஆகும். மேலும், அரசியல் வெற்றிக்கு ஆட்சியாளரின் அறிவுக்கூர்மை மட்டும் காரணம் ஆகாது; அவரால் ஒதுக்கப்பட்ட ஒழுக்க, சமய, பொருளாதார காரணிகளும் அரசியலை உருவாக்க வல்லவையே ஆகும். மாக்கியவெல்லி எவ்வாறு தம் அரசியல் சிந்தனையில் சமய உண்மைக் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லையோ, அவ்வாறே இக்கால அரசியல் சிந்தனையினின்றும் சமயக் கருத்துகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன என்பது உண்மையே ஆயினும், அவர் வாழ்ந்த காலத்தை அடுத்த இரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ இயக்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புதிய சமயக் கருத்துகள் ஐரோப்பிய அரசியல் சிந்தனையில் உண்டாக்கிய தாக்கத்தைப்பற்றி அவரால் ஏதும் கூற இயலவில்லை. பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Butterfield, H., The Statecraft of Machiavelli New York, 1956.

Whitefield, J.H., Machiavelli, Oxford, 1947.

மாக்சிமிலியன்: மாக்சிமிலியன் என்னும் பெயரில் பல நாடுகளில் பல மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர். அவர்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிலரைப் பற்றி இங்குக் கூறப்படுகிறது.

முதலாம் மாக்சிமிலியன் (கி.பி 1459-1519) புனித உரோமானியப் பேரரசராக விளங்கியவர். செருமனியின் மன்னராகவும் செயற்பட்ட இவர், போர்ப் படைத் தொடர்பாகச் சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றைப் புரிந்தவர். கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட முதலாம் மாக்சிமிலியன் (Maximilian I) தாமே சில நூல்களை எழுதியுள்ளார். எளிமைப் பண்பும் வேட்டைத் தொழிலில் நாட்டமும் கொண்ட இவர், ஆசுதிரியாவின் மன்னர் என்ற முறையில் தமது ஆட்சிக்குட்பட்ட மாநிலங்களில் கூட்டாட்சி அரசிற்காக அடிக்கல் நாட்டினார் எனலாம்.

வியன்னாவிலுள்ள நியுசுடாடில் (Neustadt) கி.பி. 1459 - ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர், ஆசுதிரியாவின் பெரிய கோமகனாக விளங்கினார். ஆப்சுபர்க்கு மரபின் மூன்றாம் பிரடரிக்குப் பேரரசருக்கும், போர்ச்சுகல் நாட்டின் எலியோனோருக்கும் (Eleonore) மூத்த மகனாகத் தோன்றிய மாக்சிமிலியன், கி.பி 1477-இல் பர்கண்டிக் கோமகன் சார்லசின் மகளான மேரியை மணந்தார். பிரான்சுப் பேரரசரான பதினொன்றாம் உலூயி, மேரிஅரசிக்குரிய சில இடங்களைக் கைப்பற்ற முயற்சிசெய்ததால் இருவருக்கும் பகைமை ஏற்பட்டது. ஆருடாயசிலுள்ள கினிகேட்டில் கி.பி 1479-இல் பிரான்சுப்படையை மாக்சிமிலியன் தோற்கடித்தார். இருப்பினும் கி.பி. 1482-இல் பர்கண்டியைப் பிரான்சு அரசருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அடுத்துக் கெல்டர்லாந்தில் (Gelderland) நடைபெற்ற புரட்சியை அடக்குவதில் இவர் வெற்றி கண்டார். இவர் மனைவி மேரி கி.பி. 1482-இல் இறந்தார். பின்னர்ப் பர்கண்டியை இவர் மீட்டார்.

இவர் அர்ராசு (Arras) உடன்படிக்கையினை கி.பி 1493-இல் ஒப்புக் கொண்டார். அதன்படி இவர் மகள் மார்கரட்டைத்தௌபின் (எதிர்காலப் பிரான்சின் சார்லசு VIII) என்பாருக்குத் திருமணம் செய்ய உறுதி செய்தார். நெதர்லாந்தில் போரைத் தொடங்கிய இவர் கி.பி. 1483-இல் உட்ரெக்டில் தோன்றிய புரட்சியை ஒடுக்கினார். உரோம் திரும்பிய மாக்சிமிலியன் உரோமானியர்களின் மன்னராகப் பிராங்க்பாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் கி.பி 1486-இல் முடிபுனைந்து கொண்டு நெதர்லாந்து திரும்பினார். பிரான்சுடன் போரிட்ட இவர் கி.பி. 1488-இல் பிரான்சு மன்னரால் சிறைசெய்யப்பட்டார் பிரான்சு மன்னருடன் கி.பி 1489-இல் பிராங்க் பர்ட்டு உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்டார். திரோலை (Tirol) கி.பி. 1490-இல் வென்று இணைத்துக் கொண்டார். இவர் தந்தையார், கி.பி. 1493-இல் இறந்ததால், செருமானிய நாடு முழுமைக்கும் இவர் மன்னரானதுடன் ஆப்சுபர்க்கு அரசகுடியின் தலைவராகவும் ஆனார். மிலான் கோமகனின் மகளைக் கி.பி. 1494 - இல் மணம் புரிந்தார். இத்தாலியில் பிரான்சுக்காரர்களின் வெற்றிகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் பெருமுயற்சிகள் மேற்கொண்ட போதிலும், போரில் தோல்வியே கண்டார் ஆங்கில நாட்டு 8 - ஆம் என்றிக்கு உதவி செய்து, குதிமுள் (Spurs) போரில் வெற்றி பெற கி.பி. 1513 - இல் பாடுபட்டார்.

இசுபெயின் நாட்டு இளவரசியைத் தம் மகனுக்கு மணம் செய்வித்து, இசுபெயினைத் தம் நாட்டுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். இதனைப் போன்று தம் பேரனையும் பேத்தியையும் முறையே பொகீமியா

மாக்சிமிலியன்-ரோமப் பேரரசு

மாக்சிமிலியன்-சோசப்

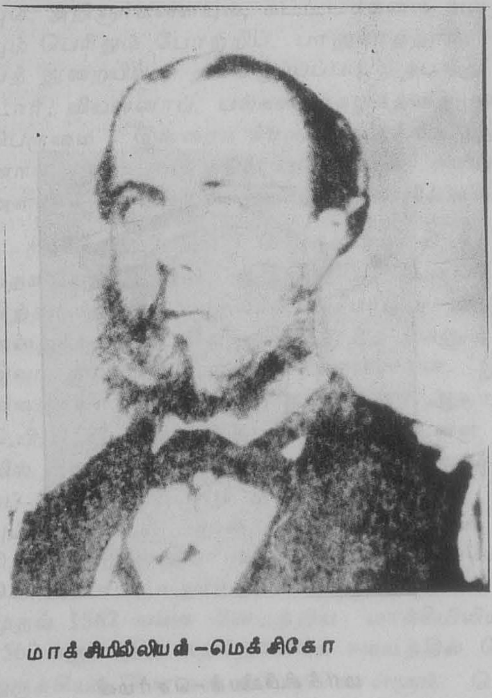

மாக்சிமில்லியன்-மெக்சிகோ

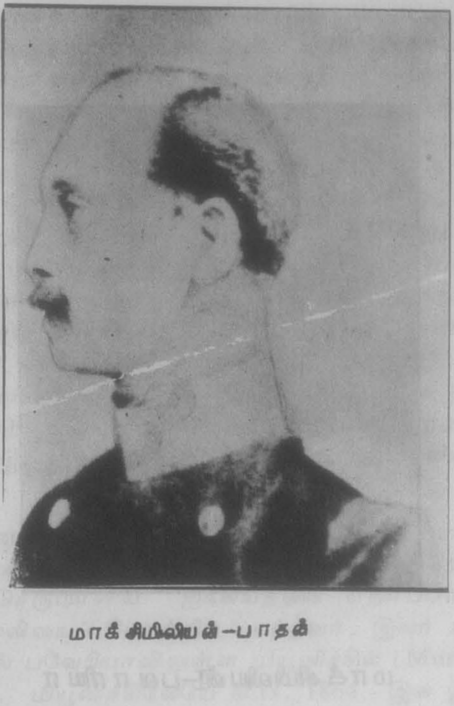

மாக்சிமிலியன்-பாதன்

மாக்சிமிலியன்-இம்மானுவேல்

மாக்சிமிலியன்I-பவாரியா

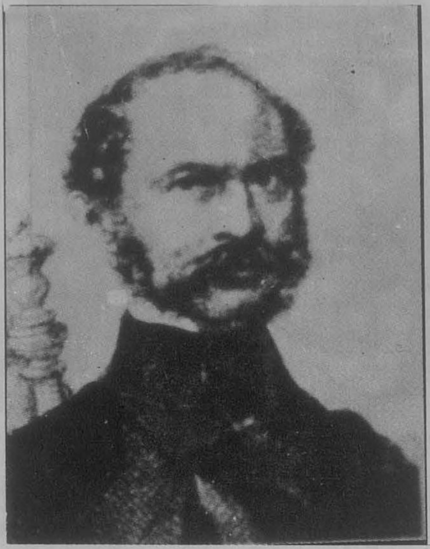

மாக்சிமிலியன்II-பவாரியா

மாக்சிமிலியன்-செர்மனி

இளவரசிக்கும், அங்கேரி இளவரசனுக்கும் திருமணம் செயவித்து, அந் நாடுகளையும் தமது பேரரசுடன இணைத்தார். சிறநத எழுத்தாளராகவும திகழ்ந்த மாக்சிமிலியன் பல நூல்களை இயற்றினார். தோட்டக்கலையும கட்டடக் கலையும்கூட இவர் எழுதது களினினறும் தபபவிலலை. இவர் நூல்களுள 'பிரெய்தல்' (Freydal), 'வீசு குனிக்கு'(Weiss Kunig), 'புகழ்மிக்க வீரததிருததகை தியூயாதனக்கு அவா களின் இடாப்பாடுகளும வீரச் செயல்களும்' ஆகியன குறிபபிடத்தக்கன.

கல்வி கேளவிகளில் மேமபட்ட இவா, கற்றோரைப போறறியதுடன் கலைகளையும ஆதரிததாா ஆற்றலமிகு வீரத்திருததகையான (Skilled Knight) மாகசிமிலியன் புகழமிகுநத வேநதர்களுள ஒருவா இவருககுப்பின் இவர் பேரனான ஐநதாம சாாலசு அரசுக் கட்டிலேறினாா. மாகசிமிலியன் கி பி.1519-ஆம ஆணடு இறநதார். அவர் உடல் வீனர் நீசுடாடில் புதைக்கப்பட்டது இவரது புகழமிகக கலலறை இன சுப்ரக்கில (Innsbruck) உளளது 'வீரததகைகளுள இறுதியானவர்' (The Last of the Knights) என இவர் குறிக்கப்படுகிறார்.

இரண்டாம் மாக்சிமிலியன் (கி பி.1527-1576), புனித உரோமானியப் பேரரசர். இவர் பல அரிய நூல்களைச் சேகரித்து வைததிருந்ததுடன் கலைஞர்களையும், அறிஞர்களையும், கட்டடக்கலை வலலுநர்களையும் பெரிதும் போற்றிப் பாதுகாத்தார். இவா சமயத் துறையில தமவிருப்பப்படி நடந்து கொணடார். வியனனாப் பல்கலைக்கழகத்தை முனனேற்றிய பெருமை இவரைச் சாரும அடிக்கடி மதம மாறினார் இவர் காலததில் அரசியலில குறிபபிடத்தகக அளவில எதனையும் இவர் சாதிககவிலலை

உரோமானியப் பேரரசராக கி பி. 1564-இல் பதவியேற்ற இவர், ஆசுதிரியப் பெருநகோமகனும் பிறகாலத்தில முதலாம் பெர்டினாணடு எனறு அழைககப்பட்ட வேநதரின மூத்த மகனும ஆவாா. இவர் தாயார், பொகீமிய மனனனான இரணடாம விளாடிசுலாவின் மகளான அனனா ஆவாா. இவர் கி.பி. 1527 – இல் ஆசுதிரியாவில உளள வியனனாவில் பிறந்தார். இவர் தம் மாமனான ஐந்தாம சார்லசுப் பேரரசரின கீழ இருநது போா முறையையும் அரசாட்சி முறைகளையும கறறுக கொணடு, கி.பி.1548-இல் அவா மகளான மரியாவையே மணந்து கொணடாா; உலூததரன கொளகையை கி.பி. 1547 முதல 1562 வரை பினபறறிய மாக்சிமிலியன, கி.பி. 1562 ககுப பின் கததோலிகக சமயத்தில் சேர்நதார். துருக்கியப் போரை மேற்கொள்ளும் பொருட்டுப் பணம் தேவைப்பட்டதால, ஆசுதிரியா, பொகீமியா, அங்கேரி ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களுக்கு இவர் சமய சுதந்திரம் அளித்தாா. உரோமானியர்களின மனனனாகக கி.பி. 1562-இல் பிராங்க்பர்ட்டில் முடிபுனைநதுகொணடார். அங்கேரியின மன்னராகக் கி பி. 1563-இல் பிரசுபர்க் எனனுமிடத்தில் குடிசூடினார் பின்னர்ப் பிரேக் எனனுமிடத்தில் பொகீமியாவின மன்னராக மணிமுடி தரித்துககொண்டாா. தம் தநதையின இறப்பிற்குப்பின கி.பி. 1564-ஆம் ஆணடு புனித உரோமானியபபேரரசர்ப் பதவியை ஏறறார். கி.பி. 1575-இல போலநதின மன்னரானாா. கி பி. 1548 முதல் 1550 முடிய இவா தம் மாமனாரின பேராளராக இசுபெயினில் இருநதாா. கி.பி. 1552 முதறகொணடு துருக்கியரின படையெடுபபிற்கு எதிராக ஆசுதிரியப் பகுதிகளைக் காப்பதில பெரும்பஙகு வகித்தாா. கி பி. 1576-இல் இரெகென்சுபாகில இவா மாணடாா. இவருக்குப்பின இவர் மகன் உருடாலபு(Rudolf)மனனரானார். இவர் 'பேமலின் கரசுபாணடனசு'(Familien Korrespondonz) எனும் நூலை இயறறினார். பிபில (V.Bibl) என பாா (1916-21) அதனை இரு பகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

பவேரியாவின் முதலாம் மாகசிமிலியன் (கி.பி. 1756-1825). இவா பவேரியாவின மனனர் பவேரிய நாட்டிறகுப புதியதோா அரசியல அமைப்பினை வழங்கிய பெருமைக்குரியவர். இவர் கி.பி 1777 முதல் 1789 முடிய பிரானசுபபடையில் பணிபுரிநதாா சுவீப்ரனகன எனற (Zweibruncken) பிரபுப் பட்டத்தை கி பி 1795-இல் பெறறு, கி பி 1799 - இல பவேரியாவின தோவாளராகப பதவியேறறார். பிரசுபாக் உடனபடிக்கையினால (1805)' பவேரியா, பேரரசுத தகுதிக்கு உயர்த்தப்பட்ட தால கி.பி. 1806-இல் அதன பேரரசராக ஏறறுககொளளபபட்டாா கி.பி 1813 வரையில நெப்போலியனுககு ஆதரவாக விளங்கிய இவா, கி பி. 1813ககுப பினனர் நெபபோலியனுககெதிரான கூட்டணியில சேர்நதார் வியனனாப பேரவையில (Vienna Congress, கி.பி 1814-15) செருமானியக கூட்டிணைவிறகு எதிராகக் குரலெழுப்பிய மாக்சிமிலியன், கி.பி. 1818-இல் பவேரிய நாட்டிற்குப் புதிய அரசியலமைபபினை வழங்கினார். அதனால இவர் புகழ பெற்றுள்ளார். சிறந்த படை வீரராகத் திகழ்ந்த இவர் சிறநத ஆட்சியாளராகவும் விளங்கினார்.

இரணடாம் மாக்சிமிலியன்: இரணடாம் மாகசிமிலியனைச் சோசபபு எனவும் கூறுவர். பவேரியாவின் மன்னர். செருமானிய ஐககியததின எதிர்ப்பாளர். கலை, கல்வியைப் போறறிப புரநதவர். இவர் கி பி. 1811 – இல் பவேரியாவிலுளள மியூனிச்சில (Munich) பிறந்தார். மியூனிசசிலேயே கி.பி. 1864 – இல இறந்

தார் முதலாம் லூயி மன்னரின் மகனான இவர், கோட்டிங்கனிலும் (Gottingen), பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்திலும் கல்வி பயின்றார். பின்னர் இத்தாலி, கிரீசு முதலான நாடுகளைப் பார்வையிட்டார். இவர் தந்தையார், பதவியைத் துறந்ததால் கி.பி 1848-இல் பவேரியாவின் மன்னரானார். பிரசியாவின் தலைமையில் உருவான செருமானிய ஐக்கியத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்ததுடன், பிரசியாவிற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட ஆசுதிரியாவை ஆதரித்தார். சிறிய செருமன் அரசுகள் அனைத்தும் ஒன்றுபட வேண்டிய தன் இன்றியமையாமை, உடனடித்தன்மை ஆகியவற்றை வலியுறுத்திப் பேசினார். கி.பி. 1859க்குப் பின்னர் மிதவாத அரசியல் அமைப்பைக் கொண்ட அரசினை உருவாக்கினார். அறிவியல், கலை ஆகியவற்றைப் பேணிக் காத்தார்.

மாக்சிமிலியன் (பெர்டினாண்டு மாக்சிமிலியன் சோசப்பு): இவர் மெக்சிகோவின் மன்னர்; ஆசுதிரியாவின் பெருங்கோமகன். ஆசுதிரியாவில் உள்ள வியன்னாவில் கி.பி. 1832 - இல் பிறந்த இவர் மெக்சிகோவில் உள்ள குவெடெரோவில் கி.பி. 1867 - இல் காலமானார். ஆசுதிரியக் கடற்படையில் கி.பி. 1846-இல் சேர்ந்தார். தம் அயரா உழைப்பினால் கி.பி. 1854 - இல் கப்பற்படைத் தலைமை அதிகாரியாக உயர்த்தப்பட்டார் ஆசுதிரியாவின் இலம்பார்டோ வெனிசியன் பகுதிகளுக்கு கி.பி. 1857 முதல் 1859 முடிய அரசப் பேராளராக அமர்த்தப் பெற்றார். பிரேசிலுக்கு கி.பி. 1859 - இல் பயணம் மேற்கொண்டார். பெல்சியத்தின் கார்லோட்டே இளவரசியை கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு மணந்தார்.

பிரான்சு நாட்டு மன்னன் மூன்றாம் நெப்போலியனுடன் அமைதி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பின்னர் இவர் கி.பி. 1864-ஆம் ஆண்டு மெக்சிகன் மன்னராக அரியணையேற இசைந்தார். பிரான்சுப் படை இவருக்கு உதவியாக ஆறு ஆண்டுகள் மெக்சிகோவில் தங்கி இருக்கவும் ஏற்பாடாயிற்று. மாக்சிமிலியன் தம் அரசியுடன் கி.பி 1864இல் மெக்சிகோ நகரில் தங்கினார். இவரால் மெக்சிகோவில் வெற்றிகரமாக ஆட்சியை நடத்த இயலவில்லை. நிதியகம் காலியாயிற்று. பிரான்சுக்காரர்களுக்கும் மாக்சிமிலியனுக்கும் மனக்கசப்பு மிகுந்தது; மெக்சிகோ முழுமையும் கைப்பற்றப்படாமல் இருந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் மெக்சிகன் பேரரசை ஏற்க மறுத்தன. எனவே பிரான்சு மக்களும் மாக்சிமிலியனும் மெக்சிகோவை விட்டுவெளியேற வேண்டிய சூழல் உருவாயிற்று. மாக்சிமிலியன் தாம் கி.பி.1866-இல் பதவி விலகுவதாக அறிவித்தார். சொன்னபடி செய்யாததால் கி.பி.1867-இல் இவர் கைது செய்யப்பட்டு, படைத் துறை முறை மன்றத்தால் தண்டிக்கப் பெற்றார். இவர் உடல் ஆசுதிரியாவிற்குத் திருப்பித் தரப்பட்டது இவர் துணைவியார் கி.பி.1927 வரை பெல்சியத்தில் வாழ்ந்தார் மாக்சிமிலியன் இவ்வாறு வாழ்நாளில் பல சோதனைகளுக்கு உட்பட்டார்.

மாக்சிமிலியன்: இவரைப் பேடனின் இளவரசர் மாக்சு (Prince Max of Baden) எனக் கூறுவர். இவர் முழுப் பெயர் மாக்சிமிலியன் அலெக்சாந்தர் பிரடெரிக்கு வில்கெல்ம்(Maximilian Alexander Friedrich Wilhelm)என்பதாகும். இவர் ஒரு செருமானிய அரசியல் நிபுணர். செருமனியில் உள்ள பேடன்—பேடனில் கி.பி. 1867-இல் பிறந்த இவர் 1929 - இல் கான்சுடன்சில் இறந்தார். இவர் பேடனின் மன்னராகத் தகுதியும் உரிமையும் உடையவர். 1907 முதல் 1918 முடிய இவர் பேடன் அரசியல் பகுதியின் (Diet) முதல் கழகத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். முதலாம் உலகப் பெரும் போரின்போது செருமனியில் இருந்த ஆங்கிலேயப் போர்க் கைதிகள், உருசியாவில் இருந்த செருமானியப் போர்க் கைதிகள் ஆகியோரின் துயர் துடைக்கப் பாடுபட்டார். இவர் 1918-இல் செருமனியின் வேந்தராக (Chancellor) 5 வாரங்கள் பணி புரிந்தார். ம.இரா.

மாக்சு முல்லர் (கி.பி. 1823-1900): இவர் பல மொழிகளை அறிந்த அறிஞர், கீழை நாட்டு ஆய்வாளர். இவர் கி.பி. 1823-இல் செருமனியில் தெசௌ (Dessau) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். தொடக்கத்தில் சமசுகிருதமொழியின்மீது மிக்க ஆர்வம்கொண்டிருந்த இவருக்குச் சிறிது காலத்தில் ஒப்பீட்டு மொழியியலில் மிகுந்த நாட்டம் ஏற்பட்டது. பழைய ஈரானிய மொழியில் எழுதப் பெற்ற சொராசுடர் (Zoraster) வேத நூலான அவெசுதாவை (Avesta) இவர் கி.பி.1845-இல் கற்றறிந்து, அதன் பின் சமய ஒப்பீட்டு இயலில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். இந்து வேத நூலான இருக்கு வேதத்தையும் கற்றார். இங்கிலாந்துக்குச் சென்று ஆக்சுபோர்டில் (Oxford) கி.பி.1849 முதல் 1875 வரை தங்கி, இருக்குவேதத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அங்கே கி.பி 1850-இல் புதிய கால மொழிகளின் உதவிப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். பிறகு கி.பி 1868-இல் ஒப்பீட்டு மொழி நூல் (Philology) பேராசிரியர் பதவி இவருக்குக் கிடைத்தது. ஆக்சுபோர்டில் மாக்சுமுல்லர் (Max Muller) தங்கியிருந்த காலத்தில், இந்திய ஐரோப்பிய மொழிகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும் கல்வியைப் பரப்பி வந்தார்.

புராண இலக்கியம் (Mythology) பற்றிய இவர் தம் கட்டுரைகள் இவருக்கு மிகக புகழைத் தந்தன. 'கிழக்கு நாட்டுப் புனித நூல்கள்' (The Sacred Books of the East) என்னும் இவருடைய நூல் 51

மாக்சுமுல்லர்

தொகுதிகளைக் கொண்டது. அத்தொகுதிகள, கி.பி. 1875 முதல் வெளிவரத் தொடங்கின. அவற்றில் 48 தொகுதிகள் இவர் காலத்திலேயே இவரு டைய மேற்பார்வையிலேயே வெளிவந்தன. அவற்றில் பொருளடக்க அட்டவணைகளும், முக்கிய மொழி பெயர்ப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்காலத் தில் இந்தியத் தத்துவத்தைப் பற்றியும் இவர் எழு தினார். கீழ்நாட்டுக் கையெழுத்துப் படிகள், அரிய சுவடிகள், கல்வெட்டுகள் முதலியவற்றைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமெனற ஆர்வத்தைத் தூணடிவிட்ட பெருமை இவருக்குணடு. இவவாறு கண்டுபிடிக்கப் பட்டவற்றுள சப்பானிய மொழியில் உள்ள ஆதிகால இந்திய, பௌதத சமயத் திருநூல் தொகுதி குறிப் பிடத்தக்கது. அரிய பல சேவைகளைச் செய்துள்ள மாக்சு முல்லர், ஆக்சுபோர்டில், கி.பி. 1900–ஆம் ஆணடில் காலமானாா. தெ.பா.

மாக்மில்லன் எரால்டு, பிரிட்டனின் ஆற் றல், பட்டறிவு ஆகியவற்றில சிறந்த தலைமை அமைச்சர்களுள ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். சர் அநதோனி ஈடனை அடுத்துத் தலைமை அமைச்சரா கப் பதவியேற்ற எராலடு மாக்மிலலன (Macmillan -Maurice-Harold), அனைத்துலக அமைதியை நிலை நாட்டும் பொருட்டும், நாடுகளிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்தும வகையிலும் பல நாட்டு அரசியல் தலை வர்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடன பன்முறை பேச்சு கள் நடத்தினார். பாரிசு உச்ச மாநாட்டை அழி வினின்றும் காப்பாறறிய பெருமைகுரியவர். சிறந்த சிந்தனையாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் திகழ்ந்த இவர், தம் வரலாற்றையும் மற்றும் பல நூல்களை யும் எழுதிப் புகழ் பெற்றார். அரசியல், பொருளா தாரம், வாழ்க்கை நிகழசசிக் கோவை (Memoirs). ஆகியவை பற்றி இவர் எழுதியுளளவை இனறும் பலருடைய பாராட்டுகளைப் பெறறுள்ளன.

இவர் இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள இலணடன மாநகரில் கி.பி 1894 – ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். மாரிசு கிராபோர்டு மாக்மில்லன் என்பவரும், எலன் ஆர்ட்டீ பெல்லீசு எனபாரும் இவர் பெற் றோர் ஆவர். ஈட்டனிலும் ஆகசுபோர்டிலுளள பெலியோல் கல்லூரியிலும் இவர் கலவி பயின்றாா. அஞ்சா நெஞ்சம கொணட இவா முதலாம் உலகப் பெரும் போரில் பஙகு கொண்டு, போர்க் களத்தில மும்முறை காயம்பட்டார்; போர்த்துறை சார்நத சிலுவை வடிவப் பதக்கத்தினைப் (Military Cross) பெறறார். உலகப் போருக்குப் பினனர் 1919-20-இல் கனடாவின் தலைமை ஆளுநர் மெய்க்காப்பாளராக (Aide-de-Camp) அமாத்தப்பட்டார், 1920 முதல 1940 வரை தம் பாட்டனாரால் நிறுவப்பட்ட மாக் மில்லன் குழுமம் எனனும் புத்தக வெளியீட்டு நிறு வனத்தின் இயக்குநராகப் பணிபுரிநதார். இவர், சீமாட்டி தோரதி எவலின கோவன்டிசு எனனும் மங்கையை 1920-ஆம் ஆணடு மணந்து கொணடார். இவர் ஆங்கிலப் பாராளுமனறத்தில 1929-1931-ஆம் ஆண்டுகள நீங்கலாக 1924 முதல் 1964 – வரை பழைமைப் பறறுக் கட்சி உறுப்பினராக அமர்ந்திருந் தார். பழமைப்பற்றுக் கட்சியின் விளக்கம் செய்பவ ராக 1930 – இல் இவர் கருதப்பட்டதுடன், வினசுடன சர்ச்சிலைப் போனறு கட்சியின எதிர்ப்பாளராகவும் குறிபபிடப்பட்டார் இரண்டாம் உலகப் பெரும போரின் போது நிறுவப்பட்ட, வின்சுடன சாச்சி லின் அமைச்சரவையில் இவர் குடியேறற நாடுகளுக கான பாராளுமனறச செயலராக 1942 - இல அமாத தப்பட்டார். வட ஆப்பிரிக்காவில நிறுவபபட டிருநத நேச நாடுகளின தலைமையகத்தில் 1942 முதல் 1945 முடிய இவர் பிரிட்டனின அமைச்சராகப் (Resident Minister) பணியேற்றார்.

பழமைப் பறறுக் கட்சியினர் 1951 – ஆம ஆணடு மறுமுறை பதவிக்கு வநத போது இவா வீட்டுவசதி, உள்நாட்டரசு ஆகியவற்றின அமைச்சராக அமர்த் தப்பட்டு 1954 அக்டோபர் வரை பணியாற்றினார். பின்னர் 1955 ஏப்ரல் முடிய பாதுகாப்பு அமைசச ராகவும், 1955 திசம்பர் முடிய அயல் நாட்டு விவகா ரச் செயலராகவும் பொறுப்பேற்றிருந்தார். இவர் கருவூல அதிகாரியாக 1957 முடியப் பணியேற்று நிதி நிலையைச் சீர்செய்தார்.

ஆங்கிலேயநாட்டின் தலைமை அமைச்சராக 1957 – இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாக்மில்லன், பழமைப் பற்றுக் கட்சியின் தலைவராகவும் பொறுப்பேற்றார். சர் அந்தோனி ஈடனுக்குப் பின்னர் இப்பணியில் அமர்ந்த இவர், பிரிட்டன் – அமெரிக்க உறவுகளை வலுப்படுத்துவதில் முனைந்து செயற்பட்டார். கோனார்டு அடினாருடனும், சார்லசு திகாலேயுடனும் நெருக்கமான, சீரான உறவு கொண்டு ஐரோப்பாவில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டப் பாடுபட்டார்.

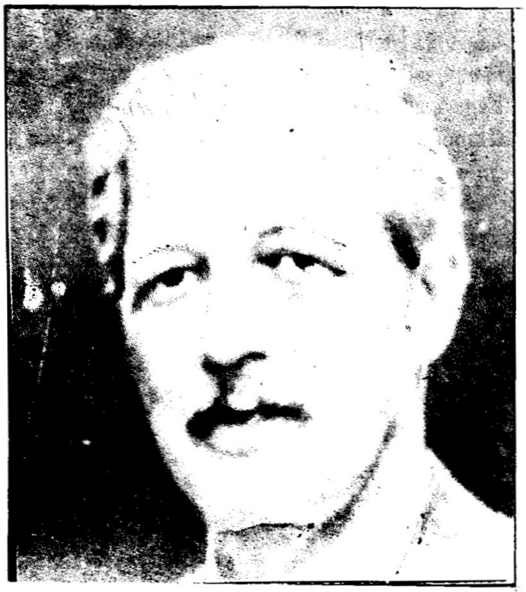

மாக்மில்லன்

இவர், 1959 அக்டோபரில் நடந்த தேர்தலிலும் சிறந்தமுறையில் வெற்றியைப் பெற்றுப் பணியில் அமர்ந்தார். உலக அமைதியை நிலைநாட்டப் பல நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து பல நாட்டு அரசியல் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். பொதுநல நாடுகள் பலவற்றிற்குச் செலவு மேற்கொண்டு, நல்லுறவை மேலும் வலுப்படுத்தினார். இந்தியா விடுதலை பெற்றதன் பின், இந்தியாவிற்கு வருகைபுரிந்த முதல் ஆங்கிலேயத் தலைமை அமைச்சர் இவரே ஆவார் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. துவைட்டு டி.இ. ஐசன் ஓவர், கென்னடி முதலான பல மேலை நாட்டுத் தலைவர்களைச் சந்தித்து, உலக அமைதிக்கான வழி முறைகளை ஆய்ந்தார். சோவியத்து நாட்டுத்தலைமை அமைச்சர் குருச்சேவை இவர் 1959 பிப்ரவரியில் மாசுகோவில் சந்தித்து உலகச் சிக்கல்கள் பற்றிப் பேசினார். சோவியத்து நாடு மிரட்டல்களில் ஈடுபட்டிருந்த போது, இவர் அவரைச் சந்தித்தது பாராட்டத்தக்க செயலாகும். இவர், உலகின் சில முக்கிய தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, 1960 மே மாதம் நடைபெற இருந்த பாரிசு உச்ச மாநாட்டை அழிவினின்றும் காத்த பெருமைக்குரியவர். ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தையில் (European Common Market) பிரிட்டனையும் பங்குகொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இவர் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார். இருப்பினும் பிரான்சின் கடும் எதிர்ப்பால் இவர் 1963 சனவரியில் அம்முயற்சியில் தோல்வி கண்டார்.

ஆங்கிலநாட்டின் தலைமையமைச்சராகப் பதவியேற்ற அடுத்த ஆண்டு (1960) மாக்மில்லன் ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்குச் செலவு மேற்கொண்டு நல்லுறவினை வளர்த்துக் கொண்டார். இவருக்குச் சோதனைக் காலம் 1962 – ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் ஏற்பட்டது. உள்நாட்டு அரசியலில் இவர் பல சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று. கருவூல அமைச்சர் மூவர் தங்கள் பதவிவிலகும் மடல்களை முன் வைத்தபோது, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். கட்சியில் சிக்கல்கள் 1962 சூலையில் தோன்றவே இவர் அரசாங்க அங்கத்தினர் 16 பேரை வெளியேற்றினார். அப்பதினாறு பேர்களுள் பாதுகாப்பு அமைச்சரும் கருவூலச் செயலரும் அடங்குவர். அமெரிக்காவுடன் இராணுவச் சிக்கல் 1962-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட, அமெரிக்கா பிடிவாதமாக இருந்தது. சிக்கல்களைத் தீர்க்க உறுதி பூண்ட மாக்மில்லன், அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் கென்னடியை 1962 திசம்பரில் பகாமாசில் சந்தித்துப் பேசி, நாசா ஒப்பந்தத்தில் (Nassau Agreement) கையெழுத்திட்டார்.

இவர் 1963-இல் தீர்க்க இயலாத சிக்கல் ஒன்றைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று. போர்ச் செயலர் சான் புரோபுனோ (War Secretary John Profuno) யின் சொந்த வாழ்க்கையில் எழுப்பப்பட்ட பழிகளால் அரசே ஆட்டம் கண்டது. அந்நிலையில் மாக்மில்லனும் உடல் நலம் குன்றி, அறுவை மருத்துவம் செய்து கொண்டார். எனவே, இவர் உடல் நலம் குன்றியதன் காரணமாக 1963–ஆம் ஆண்டு பதவியினின்றும் விலகினார். பதவி விலகு முன் 1963 – இல் உருசியாவுடனும் அமெரிக்காவுடனும் செய்து கொண்ட அணுச் சோதனைத் தடுப்பு ஒப்பந்தம் இவர் உலக நலனில் கொண்டிருந்த அக்கறையை வெளிப்படுத்தியது.

எழுத்தாற்றலில் மேம்பட்ட எரால்டு, மாக்மில்லன் அரசியல் பற்றியும், வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிக் கோவை பற்றியும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தன்வரலாற்றை மிக விரிவாகவும், அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைச் சுவைபடவும் எழுதியுள்ளார்.

தலைமையமைச்சர் பதவியினின்றும் விலகிய இவர், பொது வாழ்க்கையினின்றும் விலகவில்லை. பல பொதுப்பணிகளில பங்குகொணடார். ஆக்சு போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் 1960 முதல் பல ஆணடு கள வேந்தராகப் பணிபுரிந்துளளார். முன்னேறற நோக்குடனும், துணிசசலுடனும், சிக்கல்களை உரிய முறையில் விரைவில் தீர்க்கும பணபுடனும், அமைதி வழிப்பட்ட நலலுறவை உலகில் நிலைநாட்டும தூய பணியில் ஈடுபட்ட எரால்டு மாக்மிலலன போறறத தக்க இராசதந்திரியாவார். இவர் சிநதனைத திறனும், எழுத்தாற்றலும் இவருக்கு நிலையான புகழை ஈட்டித்தநதுள்ளன. ம.இரா.

மாகி (மாகே), இந்திய அரசாங்கத்தின் நேரடி ஆட்சிக்குட்பட்ட பாண்டிசசேரி அரசைச்சார்நத நகரம். தென்னிநதியாவின மேறகுக் கடற்கரையில், கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து ஏறததாழ 62 கி.மீ. தொலைவில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. மாகி(Mahe) ஒரு சிறு தீவு. இதன மேற்கில் அரபிக் கடலும், மற்ற மூன்று திசைகளிலும் கேரள மாநிலமும் உள்ளன. இது ஒரு துறைமுகப்பட்டினமாகச் செயற படுகிறது. மாகே எனறும் இதைக் கூறுகிறார்கள.

கேரளக் கடறகரையில் அமைநதுள்ள இந்நகரம் தொடக்கததில் மய்யழி (Mayyazhi) என வழஙகப் பட்டது. இந்நகரததில் நலுதெரரா என்னும் சிறு பகுதியும் உளளது. இந்நகரததின வடபுறம மாகே எனும் சிறறாறு ஓடுகின்றது. இஙகே சிறு படகுகளும ஆற்றுப் படகுகளும் ஒட வசதி உள்ளது. கடற்கரைப பகுதியாக இருப்பதால் இஙகுக் கோடையில வெபபம் மிகுதியாக இல்லை. ஏனைய கேரள மக்களைப் போலவே மாகி மக்களும் மலையாளம் பேசு கின்றனர். மாகியும் அதனைச் சூழ்நத பகுதிகளும் ஏறத்தாழ 9 கி மீ. பரப்பளவு கொண்டதாக உளளன. நெல்லும் தேங்காயும் இங்கு மிகுதியாக விளை கின்றன. சில இடங்களில் இரப்பரும பயிராகின்றது.

மாகி, கி.பி. 1725 - இல் பிரானசுக் கிழக்கிநதியக் குழுவால கைப்பற்றப்பட்டது. பிரான்சு வாணிகக் குழுவைக் கண்காணிதது வந்த இலீனார் (Lenoir) என்பார் இந்நகரைக் கைப்பற்றிப் பாணடிச்சேரியின ஆளுகைககு உட்படுத்தினார். செழிப்புமிக்க இப்பகுதி பிரான்சுக்காரர்களுக்கு மிகுந்த வருமானத்தைக் கொடுத்தது.

பிரான்சுக் கிழக்கிந்தியக் குழுவினருக்கும், ஆங் கிலேயக் கிழககிந்தியக் குழுவினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஆதிக்கப் போட்டியில் மாகியும பாதிப் பிற்கு உட்பட்டது. மூனறாம் கருநாடகப் போரின போது (கி.பி. 1756 - 1763) ஆங்கிலேயர் பிரான்சுக் காரர்களைத் தோறகடித்தனர். எனவே, கி.பி. 1761 -ஆம் ஆணடு மாகியும், செஞ்சியும ஆஙகிலேயருக்கு உரிமையாயின. பினனர், கி பி. 1763 - இல் கையெழுத தான பாரிசு உடன்பாட்டினபடி, இழநத பகுதி களைப் பிரானசுக்காராகள ஆங்கிலேயரிடமிருநது திரும்பப் பெறறனர். கி.பி. 1761 முதல 1817 முடிய மாகி விட்டு விட்டு ஆங்கிலேயரின் பிடியில் இருநதது.

மாகி

இரணடாம் மைசூர்ப் போரினபோது (கி.பி.1780 -84) ஆஙகிலேயர்கள பிரானசுக்காராகளின மீது போர் தொடுத்து மாகியை மீணடும கைப்பறறிக கொண்டனர். இதற்கு முனபு இத்துறைமுகம மைசூர் வீரனான ஐதர் அலியின கட்டுபபாட்டில சிறிதுகாலம இருந்தது.

இடையிடையே விட்டு விட்டு கி பி. 1817 வரை ஆங்கிலேயரின அரவணைபபில திகழந்த இநநகரம 1954 - இல இநதிய அரசின நிருவாகததிற்கு வநதது. இந்திய அரசு பாணடிச்சேரி, காரைககால, ஏமன முதலான பகுதிகளைத தன் ஆட்சிககுக் கொண்டு வநத போழுது மாகியையும தன ஆட்சியுடன் சேர்த்தது. பிரானசு அரசு, இந்திய அரசிறகு இந நகரங்களின மீதான கட்டுப்பாட்டு உரிமையை 1956 - இல வழஙகியது. இருபபினும் 1962-இல தான பிரான்சு தேசிய சபை இந்த அதிகார மாற்றத்தை ஏற்றது.

மாகியில் கணடு களிககத்தக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய பல இடங்கள்உள்ளன.இஙகுவரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதேவா லயங்களும் கட்டடங்களும் நினைவுச் சினனஙகளும் உள்ளன. இங்குளள அபிலலா தேவாலயம் (Abilla Church) ஒரு சிறநத கலைக் கருவூலமாகும். இங குளள ஆலயத்தில் எல்லாச் சமயததவரும வழிபாடு செய்கினறனர். இநதக் கோவிலில் அக்டோபர் மாதத்தில் திருவிழா விமரிசையாகக் கொணடாடப

படும். நலுதொராப் பகுதி ஒரு சுற்றுலாச் சிறப்பு மிகக இடமாகும் கேரள மாநிலத்தை ஒட்டி அமைந் திருந்த போதிலும் ஏனாம், காரைககால் போன்று மாகியும் பாண்டிசசேரி ஒன்றியப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாக உளளது. மாகிப் பகுதிக்கான சட்டமன்ற மும தலைமைச் செயலகமும் பாண்டிச்சேரியில உளளன.

மாகி[2] எனும் பெயரில் இநதியப் பெருங்கடலில் தீவு ஒன்றுளது. இது சேசெல்லிசு (Seychelles) தீவுக் கூட்டங்களில் பெரியது. இதன் முக்கிய பட்டணம் விகடோரியா. இத்தீவு மலைகள் நிறைந்து காணப் படுகிறது இதன் பரப்பளவு153 ச.கி.மீ. ஆகும். இதன் மக்கள தொகை ஏறத்தாழ 65,244 ம.இரா.

மாங்குடி கிழார்: மதுரைக்காஞ்சிப் புலவர், மாஙகுடி கிழார், மாங்குடி மருதனார் என்னும் பெயர்கள் ஒருவரையே குறிக்கலாம் என்பது உ.வே சா. கருத்து. பின்னததூர் நாராயணசாமி ஐயரும் அக்கருத்தினரே. மாங்குடியிற் பிறநத வேளாண மரபினராதலின் ஊர்ப் பெயரும் குடிபபெயரும் சேர, மாங்குடி கிழார் எனப் பெயர் பெற்றார். மாங்குடி என்பது தஞசை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருத் துறைப்பூண்டி வட்டத்திலுள்ளது. நெடுஞசெழியன மீது மதுரைக்காஞசி பாடிய புலவரும் இவரே என்பது பலர் கருத்து. இவர் பாடிய புறம். 396-ஆம் பாடலால பின்பொருகால் வாட்டாறறெழினியா தனைப் பரிசில வேணடிப் பாடி, அவனால் புரககப் பெற்று, மீணடும் மதுரையில் தங்கினார் எனபது அறியப்படும்.

நற்றிணை 120-ம் பாடல், தம் ஊடலை வெளிக் காட்டாது தலைவனுடன் வந்த விருந்தினர்க்குத் தானே அட்டில புக்குச் சமைத்துத் தலைவி அவரை ஓம்பிய முறையினை நன்கு சிததிரிக்கினறது மாங்குடி கிழார் என்னும் பெயரில் நற 120; குறு 302; புறம. 24, 26, 313, 335, 372, 396 ஆகிய பாடல்களா காணப் பெறுகினறன. எவ்வி என்னும வேளிருடைய மிழலைக் கூற்றத்தையும், பழைய வேளிர்களுககுரிய முத்தூற றுக் கூற்றத்தையும் தலையாலங் கானத்துச் செரு வெனற நெடுஞசெழியன கைப்பற்றினமையை இவர் குறிபபிடுவர் (புறம்.24). அவன மறககள வேளவி செய்தலை இவர் பாடல (புறம்.372) நன்கு சிததிரிக் கினறது. அந நெடுஞ் செழியனின் கொடைப்பணபு, வீரச் சிறப்பு முதலியவற்றை இவர்தம் பாடலகள விரித்துரைககும். இரா.சா.

மாங்குடி மருதனார்: இவர் கடைசசஙகப் புலவருள் ஒருவர். மாஙகுடி மருதனார் மாஙகுடி கிழார், மதுரைக காஞசிப் புலவர், காஞசிப புலவன ஆகிய நான்கு பெயர்களும் ஒரே புலவரைக் குறிப் பனவாகக் கொளளப்படுகினறன.

மாங்குடி கிழார் என்ற பெயரில் பாடிய பாடல் களாக - புறம: 24, 26, 313, 335, 372, 396, குறு: 302, நற். 120 ஆகியனவும், மாங்குடி மருதனார் என்ற பெயரில் மதுரைக்காஞ்சி, குறு. 164 ஆகிய னவும், மதுரைக்காஞ்சிப் புலவர் என்ற பெயரில் அகம். 89, குறு. 173 ஆகியனவும், காஞ்சிப்புலவன எனற பெயரில் நற்.123-ஆம் பாடலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

மதுரைக் காஞ்சியில் காஞசித் திணை, சிறப்பாக நிலையாமையை விளக்கிக் கூறியதால் காஞ்சிப் புலவர், மதுரைக் காஞ்சிப் புலவர் என்னும் பெயர் களால் இவரை வழங்கி வந்தனர் என்று தெரிகிறது என்பார் உ.வே. சாமிநாதையர்.

'கிழார்' என்னும் மரபுப் பெயரால் இவர் வேளாண் குலத்தவர் என்பர். இவர் தலையாலஙகானத்துச் செருவென்ற பாணடியன் நெடுஞ்செழியனின அவைக் களப் புலவர்களின் தலைவர் என்பது, பாண்டியன், 'ஓங்கிய சிறப்பினுயர்ந்த கேள்வி, மாஙகுடி மருதன தலைவனாக, உலகமொடு நிலைஇய பலர் புகழ் சிறப்பிற் புலவர் பாடாது வரைகவென் நிலவரை' (புறம்.72) என்று வஞசினம் கூறுவதிலிருந்து தெரி கிறது. 'மழுவா ணெடியோன் றலைவனாக. பெரி யோர்க்கு' (மதுரைக். 455-458) என்று கூறுவதால் சிவபெருமானிடம் இவர் அன்புடையவர் என்பது தெரிகிறது.

இப்புலவர் பாண்டியனின் முன்னோர்களின் நேர்மை, ஆட்சிச் சிறப்பு, அவர் பெருமை ஆகிய வற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார். நிலைத்த புகழ நாட் டத் தன்னலம் கருதாது பிறர்க்கென வாழதல் சிறப் பென்றும், அறத்தையும் மானத்தையும் கைவிடாது வாழவேண்டுமெனறும் வற்புறுததுகிறார்.

மதுரைக்காஞ்சியில், மதுரை மக்கள் மாலை முதல் காலை வரை பொழுதுபோககும் முறை, ஐவகை நில வளம்,பேரூர், அரணமனை, கோயில், அங்காடி, மக் கள் இயல்பு ஆகியவற்றை விரிவாக வருணித்துளளார். அக்காலச் சமுதாய மக்கள் பழக்க வழக்கம், விழாக் கள் (ஓணவிழா, 591) ஆகியவற்றைப புலப்படுத்து கிறார். பாண்டியன் முதுவெளளிலை எனற ஊரை யும் (அடி: 119), பல்குட்டுவரையும (105), ஏழரசரை யும் (128,129) வென்ற வரலாறறுச் செய்தியையும், அவன் போர்ச் சிறப்பையும் அதில் காணலாம்.

புறம். 24-ஆம் பாடலில் தலையாலங்கானத்துச் செருவெனற பாணடியனிடம் நிலையாமையைப்

பற்றிப் பாடுகிறார். அது, மதுரைக் காஞ்சியோடு ஒப்புமை உடையது. போரில் மனம் செலுத்திய அவனை மறுமைக்காக வேள்வி செய்யத் தூண்டுகிறார். அவனது வெற்றி, வள்ளன்மை ஆகியவற்றைப் பாடுகிறார். இவர் வாட்டாற்று எழினியாதனையும் பாடியுள்ளார் (புறம் 396). வேறிரண்டு பாடல்களில் தலைவன் ஒருவனின் கொடைத் தன்மையையும் (புறம் 313) முல்லை நில மக்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகளையும் கூறுகிறார் (புறம் 335).

த ரா.

மாசசூசெட்சு, அமெரிக்காவின் மாநிலங்களுள் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்று. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வடகிழக்கில் உள்ள மாசசூசெட்சு (Massachusetts) மாநிலம், கிழக்கில் அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலாலும், தெற்கில் உரோடுத தீவு, கனெக்டிகட்டு மாநிலம் ஆகியவற்றாலும் மேற்கில் நியூயார்க்கு மாநிலத்தாலும், வடக்கில் வெர்மாண்டு, நியூ ஆம்ப்சயர் மாநிலங்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. இதன் பரப்பு 21,386 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 57,37,037 (1980). இங்குள்ள நகரங்களுள் மிகப் பெரியதான பாசுட்டன் (Boston) துறைமுகம் மாசசூசெட்சின் தலைநகராக விளங்குகிறது.

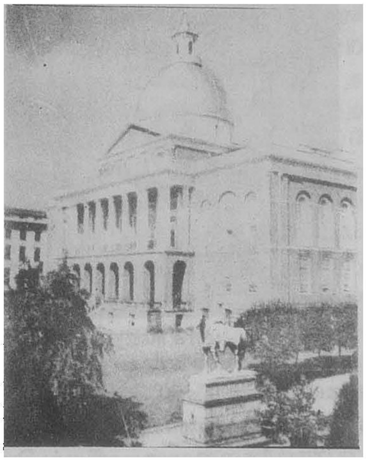

மாசசூசெட்சு

இம்மாநிலத்தில் ஓடும் மெர்ரிமேக்கு (Merrimack) போன்ற விரைந்த ஆறுகள், இதன் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாகவுள்ளன. இயற்கைத் துறைமுகங்கள் பல ஏற்படும் வண்ணம் இம்மாநிலக் கடற்கரை நீண்டும் வளைந்தும் அமைந்துள்ளது. மாநில உட்புறத்தில் மேட்டுப் பகுதியைக் கனெக்டிகட்டு ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கும், பொகசயர் பள்ளத்தாக்கும் வளமுறச் செய்துள்ளன. இம்மாநிலம் கடல் மட்டத்திற்கு 155 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. மேற்குப் புறத்தில் பல குன்றுகளும், ஏரிகளும் அமைந்துள்ளன. இங்குப் பல அரசப் பூங்காக்களும், காடுகளும், உடல் நலத்துக்கு ஏற்ற கடலோரப் பகுதிகளும் உள்ளன. இம்மாநிலம் 14 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தொழிற்சிறப்புப் பெற்ற பகுதிகளுள் ஒன்றாகும். பல வகையான உற்பத்தித் தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருட்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை மின்சாரச் சாதனங்கள், நெகிழிப் (Plastic) பொருட்கள், தோல் பொருட்கள், காலணி வகைகள், ஆடைவகைகள், வெடி மருந்துகள், காகிதம், இயந்திரப்பொருட்கள், உலோகப் பொருட்கள், இரப்பர் பொருட்கள் முதலியனவாம். கப்பல் கட்டும் தொழிலும், அச்சு வேலைகளும், நூல் வெளியிடும் பணிகளும் மிகச் சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றன. அமெரிக்க விடுதலைப் போருக்கு முன்பிருந்தே இங்கு உலோக அணிகலன்கள் செய்யும் தொழில் நடைபெற்றுவருகிறது. புதாச செடிக்கொட்டை வகைகள் (Cranberries), புகையிலை, வைக்கோல், ஆப்பிள், காய்கறிகள், பாலபண்ணைப்பொருட்கள், கோழிகள் முதலியனவற்றின் உற்பத்திக்கு இம்மாநிலம் பெயர் பெற்றது. பல வகை மீன்களும் பிடிக்கப்படுகின்றன.

வரலாறு: மாசசூசெட்சுப் பகுதிக் கடற்கரைக்கு நார்சுமென் (Norsemen) என்னும் வடக்குப் பகுதி மக்கள், கி.பி. 11 - ஆம் நூற்றாண்டில் சென்றுவந்தனர். பின்பு ஆங்கிலேயர் கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்குக் குடியேறினர். அவர்கள், 'மே பிளவர்' (May Flower) என்னும் கப்பலில் கி.பி. 1620-இல் இங்கு வந்து இறங்கினர். இறங்கிய இடத்துக்குப் பிளைமௌத்து (Plymouth) என்னும் பெயரைச் சூட்டினர் தொடக்கக் காலத்தில் பல இன்னல்கள் உற்றிருந்த ஆங்கிலேயக் குடியேற்றத்தினர் காலப் போக்கில் அயராது உழைத்து மாசசூசெட்சின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தனர். சேலம் (Salem) என்னும் சமயத்தலைநகர், அவர்களால் கி.பி. 1626-ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அக்குடியேற்ற மக்களுக்கும் ஆங்கிலேய அரசின் ஆளுநராக இருந்த தாமசு அட்சின்சன் (Thomas Hutchinson) என்பாருக்குமிடையே பூசல்கள் கி.பி 1760-ஆம் ஆண்டுமுதல் உருவாயின. இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வந்த குடியேற்றத் தலைவர்களுள் சிறப்பாகச் சாமுவல் ஆதம்சு (Samuel Adams), சான் ஆதம்சு (John Adams), சேமசு ஓடிசு (James Otis), சான் ஏன்காக்கு (John Hancock) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இங்கிலாந்தின் மன்னரை எதிர்த்துப் பாசுட்டன் (Boston) நகர மக்கள் வலிமையாகப் போராடினர். பின்னர் விளைந்த அமெரிக்க விடுதலைப்போரில் அமெரிக்கர்கள் வெற்றிபெற்றபின் புதிய அமெரிக்கக் குடியரசின் ஒரு மாநிலமாக மாச

சூ்செட்சு விளங்கலாயிற்று இம்மாநிலத்தின் ஆளுநர், நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பேராளர் அவையில் (House of Representatives) 160 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். சட்டசபையின் ஆளவை மன்றத்தில் (Senate) 40 உறுப்பினர் உளர்.

இம்மாநிலத்தில் பல சிறந்த கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. அவற்றில் பின்வருபவை குறிப்பிடத்தக்கன: ஆர்வார்டுப் பல்கலைக்கழகம் (Harvard University), கேம்பிரிட்சில் உள்ள மாசசூசெட்சு தொழில் நுட்ப நிறுவனம், இராட்கிளிப்புக் (Radcliffe) கல்லூரி, மாசசூசெட்சுப் பல்கலைக்கழகம், பாசுட்டன் (Boston) கல்லூரி முதலிய பல.

மாசசூசெட்சு விரிகுடா: மாசசூசெட்சு மாநிலத்தை ஒட்டியுள்ள அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலைச் சேர்ந்த ஒரு நீள்குடா (Inlet) உள்ளது. அதன் நீளம் 104.6 கி.மீ. அதன் கடற்கரை பல இடங்களில் துறைமுக வசதிக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. சில இடங்களில் மலைப் பாங்காகவும் சில இடங்களில் மண் மிக்கதாகவும் அமைந்துள்ள மாசசூசெட்சு விரிகுடா (Massachusetts Bay) காட்சிக்கு அழகாக உள்ளது. தெ.பா.

மாசரின் (கி.பி. 1602-1661): பிரான்சின் தலைமை அமைச்சராகவும் (கி.பி. 1642-1661), கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவிலேயே சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும் திகழ்ந்தவர் 'திருத்தூதர்' மாசரின் (Cardinal Mazarin) ஆவர். கிறித்தவப் பாதிரியான இவர் வாடிகனில் போப்பாண்டவரிடம் பணிபுரிந்துவிட்டு, ஒரு போர் வீரராக மாறிப் பின்னர், ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதியானார். இவர் 13-ஆம் உலூயி மன்னரின் தலைமை அமைச்சராக விருந்த திருத்தூதர் இரிசல்யூ (Cardinal Richelieu) விடம் கி.பி 1636-இல் சேர்ந்தார். பின் 13-ஆம் உலூயி இறந்ததும் கி.பி 1642-இல் பதவியேற்ற 14-ஆம் லூயி சிறுவராகவிருந்ததால் அவருடைய தாயார் (Anne of Austria) இத்தாலியரான மாசரினைத் தலைமை அமைச்சராக நியமித்தார். அதுமுதல் தாம் இறக்கும் வரை 20 ஆண்டுகள் அப்பதவியிலிருந்து, பிரான்சின் அரசியலைத் திறம்பட நடத்தி, இரிசல்யூவின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி, பிரான்சு மன்னரை அந்நாட்டில் வலிமை மிக்கவராகச் செய்து, அந்நாட்டை ஐரோப்பாவிலேயே வலிமை மிக்கதாகவும் ஆக்கினார்.

முப்பதாண்டுப் போர்: அப்பொழுது பிரான்சு ஈடுபட்டிருந்த முப்பதாண்டுப் போரை (கி.பி. 1618-1648) வெற்றியாக முடித்து, வெசுட்டுபேலியா (Westphalia) உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தி, தம்நாட்டிற்குப் பல நன்மைகளைப் பெற்றார். அதன் பின்னரும் இசுபெயின் போரைத் தொடர்ந்ததால் மாசரின் தம்முடைய அரசியல் சூழ்ச்சியால் கிராம்வெல்லின் ஆதரவைப் பெற்றதுடன், செருமானியப் பேரரசரை இசுபெயினுக்கு உதவி செய்யாமல் தடுத்தார். பிரான்சு-இங்கிலாந்து கூட்டுப்படை இசுபானியர்களைத் தேனிசுப் (Danes) போர்க்களத்தில் வென்று, கி.பி. 1659-இல் பிரனீசு உடன்படிக்கையில் (Treaty of Pyrenees) கையெழுத்திடும்படி செய்தது. அதன் விளைவாக நெதர்லாந்திலிருந்து ஆர்டாயும் (Artois), வேறுசில பகுதிகளும், தெற்கிலிருந்து உரூசிலானும் (Roussillon), பிரான்சிற்குக் கிடைத்தன. அப்போரின் விளைவாக ஆசுதிரியாவும், இசுபெயினும் நசுக்கப்பட்டு, பிரான்சு ஐரோப்பாவிலேயே வலிமைமிக்க நாடாக ஆனதால், அது புகழின் உச்சியை அடைந்தது. பிரான்சிற்கும் இசுபெயினுக்கும் இடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்த விரும்பிய மாசரின், 14-ஆம் உலூயிக்கு இசுபெயின் நாட்டு அரசரின் மூத்தமகள் மரியதெரசா (Maria Theresa) வைத் திருமணம் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

மாசரின்

பிரபுக்களை அடக்குதல். மாசரின் தமக்கு எதிராகத் தோன்றிய உள்நாட்டுக் கலகத்தை அடக்கி, அந்நாட்டுப் பிரபுக்களை அடிபணியச் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிரான்சு நாட்டுப் பிரபுக்கள் தாங்கள் இழந்த அதிகாரத்தை மீண்டும் பெறவிரும்பினர். இரிசல்யூவின் கொள்கையையும், அதனைப் பின் பற்றியமாசரினையும் அவர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். அவர்களுடன் பாரிசு நகர மக்களும், அந்நகர மன்றமும் (Parlement of Paris) சேர்ந்தன. மாசரினுக்கும், பாரிசு நகர்மன்றத்திற்கும் இடையே வரிவிதிப்புக் குறித்துப் பூசல் ஏற்பட்டது. வரிகள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்றும் அது கூறியது. இவர்கள் கி.பி. 1645

லிருந்து 1652 வரை செய்த கிளர்ச்சிக்குப் பிராண்டி (Fronde) இயக்கம் என்று பெயர் அதனை மாசரின் தம்முடைய அரசியல் சூழ்ச்சியைப் பயனபடுததி நசுக்கினார். அது பிரான்சு பிரபுக்கள தங்களுடைய ஆதிககத்தை நிலைநாட்டச் செய்த இறுதி முயறசி யாகும். அதில் அவர்கள் தோல்வியுற்றதால், அரச ரின் முழு அதிகாரமும் நிலைநாட்டப்பட்டு பிரான் சில் வல்லாட்சி தோனறலாயிற்று.

மிகச்சிறநத அரசியல்வாதியான மாசரின வியன் செனனசு (Viencennes) எனறவிடத்தில மறைநதார் இருபதாண்டுககாலம் பிரானசின் ஆட்சியை நடத்தி அநநாட்டை ஐரோப்பாவிலேயே வலிமைமிககதாக வும், 14 – ஆம உலூயியை ஐரோப்பாவிலேயே சிறநத மனனராகவும் விளஙகச் செய்தார். அரசியல நேர்மையற்ற இவர் தாம நினைத்த காரியத்தைச செய்து முடிககத தவறான வழிகளையெல்லாம் பின பறறினார இவா பேராசை கொணடு, பல குறுககு வழிகளைப பினபற்றி, அரசரைவிட, அதிக செலவத் தைச சோததார இறபபதறகு முனனாத தமமு டைய நூலகத்தை மாசரின கலலூரிககு அளிததார். சி இரெ.

மாசாத்துவான்: இவன் காவிரி வளமூட்டும் சோழநாட்டின தலைநகராக விளஙகிய பூமபுகாரில இப்பர், கவிப்பர், பெருஙகுடியர் எனற மூவகை வணிக மரபினருள பெருஙகுடி வணிகா குலததவன் இவன் தன் மகன் கோவலன எனபானுக்கு அநநக ரில வாழ்ந்த அம்மரபினோன் மாநாய்கன் மகள் கண்ணகிஎன்பாளை மணம் புணர்த்தித்தனிமனையை யும், இல்லறம் நடத்தறகுரிய குல முதற பொருளை யும, உரிமையுள்ள சுற்றததவர்களையும் சேர்தது அளித்து அறவோர்க்களிததல, அந்தணர் பேணல, துறவோரைஎதிரேற்றுப்போற்றல் முதலிய அறங்கள செய்து வாழுமாறு பணித்தவன்.கோவலன, இலலறம் போறறாவொழுக்கம் புரிந்ததோடு மாதவி எனற கணிகையை மணந்து வாழ்வதையும் கணணகி தனித் துத் துனபுற்றிருப்பதையும் கணடு, கணணகிககு ஆறுதல கூறத் தன் மனைவியொடு போந்து, அற வோர்க்களித்தல முதலிய இல்லறப் பயனிழந்ததற்கு நொந்தவன். கண்ணகி மனத் துன்பத்தை மறைகக நகைமுகங்காட்டித் தன்முன் நிலலாது மறைவது கணடு நொந்து, அவள பெற்ற பொறையுடை மையைப் பாராட்டி வருத்தமுற்றவன். கோவலன் புகாரினினறும கண்ணகியோடு இரவிடைச செலவு மேறகொணட பின் அவனைக கணடு வருதறகு ஏவலரைப் போக்கியவன. மாதவி, கோசிகன் வாயி லாகக் கோவலனுக்கு விடுத்த முடங்கலைக் கோவ லன், அது தன் தநதைக்கும இயையும் என்று அனுப்ப அதைக் கண்டு இன்னலுறறுக் கிடநதவன். பின், கோவலனுக்குற்ற கொலைச் செய்தி முதலியவறறை மாடலமறையோன் காவிரிப்பூம பட்டினத்திலுள்ள சிறநதோர்க்குரைக்க, அதனைக கேட்டுத தனகண இருந்த வான பொருளனைத்தையும அறககொடை யாக ஈந்து, அவவூரில அநதரசாரிகள வநது அற முணர்த்தியதும் இநதிரனால அமைககப்பெற்றது மான எழுவகை விகாரமெனனும புத்த கோயிலி லுள்ள பதின்மர்துறவியா முன் செனறு, பிறநத யாக்கையின பிறபபறத் துறவியானவன கோவலன மகள மணிமேகலை மாதவியால துறவுககோலம பூணடபின அவள, துறவியாய இருந்த மாசாதது வானைக் கணடு வணங்கியபோது, அவளை அறவண வடிகள்பால செனறு அறஙகேட்குமாறு அனுபபிய வன்

குதி

மாசி எனபது தமிழ் மாதங்களில பதினொன றாம மாதமாகும் இது சாநதிரமான மாதததுள பதினொனறாவது ஆகும (சேதுபுராணம,சேதுபடல. 6) மலையாளததில் இமமாததத்தினைக 'குமபமாதம' எனக் கூறுவா. சக ஆணடில இமமாதக காலம 'பாலகுணம' எனப்படும இது ஆஙகில மாதஙகளில பிபபிரவரி பினபாதியாகவும மாாசசு முன பாதியாக வும் அமையும நிலைபெறற மாககளெலலாம குளி ரால நடுஙகுகினற இம்மாதத்தை 'மாசி நினற மாகூர் திஙகள' (59-2) எனப பதிறறுப்பததும, 'மாசி யுகுபனி நீர்வநதுறைபப' என நககீரா பாடல அடியும் (யாபபருஙகலம சூ 36 – உரை) கூறி, இதன பனி, குளிர் ஆகியவறறைக குறிபபிடும இம மாததத்தில பூரணிமை மக விணமீனில கூடி வருவது சிறபபாகக் கருதப்படும. இமமாதததில அமாவாசை அவிட்ட விணமீனில வருவது இயலபு. இது உததரா யாணத்தில இரணடாம மாதமாக அமையும

இமமாதத்தில தமிழ நாட்டில பல இடஙகளி லும காளி கோயிலகளில பொஙகலிட்டுத தீசசட்டி எடுதது வழிபாடு சிறபபாக நடைபெறும இமமாதத தில் வளர்பிறை சதுர்த்தசி திதியில 'மகாசிவராததிரி' கொணடாடப்படும்; அனறு தில்லைக கூததர் நீராட் டும் நடைபெறும. பனனிரணடு ஆணடுகளுககு ஒரு முறை இம்மாதத்தில குரு சிஙகராசிககு வரும் புண ணியநாளில குடநதைபபதியில 'மகாமகம' சிறபபாகக கொணடாடபபடும்.

மாசிக்கடா (மாசி மாத வைக்கோலைத் தினற காளை), மாசிககார (கார நெல்வகை), மாசிககால வார்த்தல் (மாசி மாதத்தில் அகததிவிதை பதித்தல), மாசிககோடை (வெயிறகாலப பகுதி) எனபன 'மாசியை அடியாக வைததுப் பிறந்த தொடர் களாகும்.

'மாசி'. இது ஒருவகைக் கடலமீன் இனம. குருதிக்

கொளுகை மீன் வகையைச் சார்ந்தது என்பர். இம்மீனைப் பக்குவப்படுத்தி உணவாக உட்கொள்வர். இலங்கையில் இவ்வுணவு அதிகமாக உற்பத்திசெய்யப்படுகின்றது. ந.ச.

மாசிடோனிய மொழி: இம்மொழி யூகோசுலோவியாவில் பேசப்படும் மொழியாகும். அங்கு வழங்கும் மூன்று அரசியல் மொழிகளுள் இது ஒன்றாகும். அல்பேனியர்களும் பிறரும் இதனை இரண்டாம் மொழியாகப் பேசுகின்றனர். பல்கேரியப் பகுதியிலும், கிரீசிலும் அம்மொழி பேசும் மக்கள் உள்ளனர். அம்மூன்று நாடுகள் இருக்கும் பகுதிகளே முன்னாளில் மாசிடோனியா என்ற பெயரால் வழங்கி வந்தன. பல்கேரிய மொழிக்கும் இம்மொழிக்கும் மிகுந்த வேற்றுமை இல்லை.

பழைய பல்கேரிய மொழியிலிருந்து உருவானது இது. ஐரோப்பாவில் காணப்படும் இலக்கியமொழிகளில் மிகப் புதிது இதுவாகும். இதன்கண் உள்ள சலோனிக்கா கிளைமொழியின் அடிப்படையில்தான பழைய கோயில் சிலாவானிக்கு மொழி உருவானது. பின்னர், கி.பி 9-ஆம் நூற்றாண்டில் மாரேவியா, பொகிமியா முதலிய இடங்களில் செல்வாக்குடன் விளங்கிச் செக்கு, போலிசு இலக்கிய மொழிகட்கும், பல்கேரியாவின் இலக்கியங்களுக்கும் இந்த மொழி அடிகோலியது. பல பேரரசுகள், பழைய கோயில் சிலாவானிக்கு மொழியைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தன. சிலாவிக்குப் பண்பாடு கட்டுக்கோப்புடன் விளங்கியதோடு பழைய சிலாவானிக்கு மொழியே இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்து வந்தது. இந்நாடு பின்னர் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கிய மக்களால் வெல்லப்பட்டபோது அவர்களின் கீழ் வாழ வேண்டியதாயிற்று. சிறந்த இலக்கியப் பணி கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் நடக்கவில்லை. தொனீல் அவர்களால் கி பி. 1793-ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டநூல் அச்சானது.

பின்னர் கி பி. 19-ஆம் நூற்றாணடில சமயத் துறையில் கிரேக்கர்களின் செல்வாக்கும் அரசியல் துறையில் செர்பிய, பல்கேரியர்களின் அதிகாரமும் துருக்கியர்களின் இரும்புப்பிடியும போட்டியிட்டன. பல்கேரிய மொழி அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதுடன், அவர்களது மொழிவளர்ச்சியும் தடுக்கப்பட்டது. எனினும், அரசியல் மொழியாகவும், இலக்கிய மொழியாகவும் தஙகள மொழி வளரவேணடும் என அம்மக்கள் எணணினர். அவர்களது கையெழுத்து ஏடும் பல்கேரியர்களால் அழிக்கப்பட்டன. முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் மாசிடோனியா மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு யூகோசுலோவியா, கிரீக்கு, பல்கேரியா நாடுகளுடன இணைக்கப்பட்டது. மாசிடோனியமக்கள் 1939-45-இல் நடத்திய போராட்டத்தின் போதுதான் அவர்கள் தனிஇனம் என்றும் அவர்களின்மொழி தனி மொழி என்றும் ஏற்கப்பட்டது. இது 1944 - இல் யூகசுலோவியாவின் அரசியல் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் மாறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அம்மக்கள் பல்வேறு அரசுகளின் ஆதிக்கத திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் ஆட்பட்டு அல்லற்பட்ட போதிலும் தங்கள் மொழியினைக் காத்துப்பேணி வந்தமை பாராட்டத் தக்கதாகும். பெரும் பான்மையான மக்கள யூகோசுலோவியாவிலேயே இருந்ததால் அவர்களது மொழியும் அரசியல் மொழியாக வேண்டும் எனக் கிளர்ச்சி செய்து வெற்றி பெற்றார்கள்.

மாசிடோனியா நாட்டுப் புறப்பாடல்கள் வெளியிடப் பட்டன. அந்நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அம்மக்கள் உளளத்தில் நாட்டுப் பற்றையும், மொழிப் பற்றையும் வளர்த்தன. அதனால் பிறமொழிச் செல்வாக்கை எதிர்த்து, தமது மொழி வளர வேணடும எனப் பாடுபட்டனர். மிலாடினோவு என்பவர் மாசிடோனியா மொழியில் பேரறிஞராவர். அவர் தம் தம்பி கான்சுடாணடின் கவிதைகளின் வளர்ச்சிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அடிகோலினார் மாசிடோனியக் கிளை மொழிகளிடையே பல வேறுபாடுகள இருப்பினும் வர்தார் ஆற்றின் மேறகுப் பகுதியில் உளள மொழிகளிடையே பல ஒற்றுமை காணப்பட்டதால் அவற்றினின்றும் இலக்கிய மொழி உருவாக்கப் பட்டது. இன்று அம்மொழியினகண ஏராளமாக இலக்கியங்கள உருவாகியுள்ளன. பனனெடுங்காலம் வெறும் பேச்சு மொழியாய் இருந்ததால் உருசிய, செர்பிய, பல்கேரிய மொழிகளின்றும் பல புதிய சொறகளையும் கலைச் சொறகளையும் கடன் வாங்கிய நிலையில் அவற்றின் செலவாக்கு இம்மொழியில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. அம்மக்களும் பழைய சொற்களிலிருந்து புதிய சொற்களை உருவாக்குவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

இம்மொழியில் ஐந்து உயிர் ஒலியன்களும், இருபத்தாறு மெய் ஒலியன்களும் உளளன. வேற்றுமைப் பொருட்கள் முன்னுருபுகளால் உணர்த்தப்படுகின்றன. சிலாவிய மொழிகளில் பல்கேரிய, மாசிடோனிய மொழிகளில்தான் இக் கூறினைக் காண முடியும். பல்கேரிய மொழியுடன் இணைந்து போனாலும், வேறுசில பண்புகளில் வேறுபாடுகளைக் காணலாம்.

செத்	'மைத்துனன்'
செத்-அ	'மைத்துனனிடம்'
ந மசத	'மேசை மேல்'
வொ கிரத்	'நகரில்'

ந செத்	'மைத்துனனின்'
நொ செத்	'மைத்துனனோடு'

இம்மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களையும் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் காட்டுகின்றன அந்நிலையைப் பெயரடை-களிலும் காணமுடியும்.

குச்	'கட்டையான (ஆண்)'
குச்-அ	'கட்டையான (பெண)'
குச்-ஒ	'கட்டையான (அஃறிணை)'
குச்-இ	'கட்டையான (பன்மை)'

இம்மொழியில் மூன்று வகையான சிறப்புச் சுட்டுகள் உள்ளன. ,அவற்றுள் ஒன்று ஆங்கில மொழியிலுள்ளதைப் போலக் குறிப்பிட்டுக் காட்டும். பிற சிறப்புச் சுட்டுகள் தமிழிலுள்ள அண்மை, சேய்மைச்சுட்டுகளைப் போன்றுள்ளன. அவையனைத்தும் பின்னொட்டுகளாகவே இருக்கின்றன. அச்சுட்டுகளில் ஒருமை, பன்மை வேற்றுமையையும் ஒருமையில் ஆண, பெண, அஃறிணை வேற்றுமையையும் காணலாம்.

—ஒத்	பொப்-ஒத்	'எருது (ஆண்)'
—த	மொச்க-த	'கரடி (பெண்)'
—தொ	செஎலா-தொ	'கிராமம்(அஃறிணை)'
—தெ	பொலோய்-தெ	'எருதுகள்'
—தெ	மொச்சி-தெ	'கரடிகள்'
—த	செல-த	'கிராமங்கள்'
—ஒப்	பொல்-ஒப்	'இந்த எருது'
—பெ	பொலோய்-பெ	'இந்த எருதுகள'
—ஒன்	மொச்த-ஒன்	'அந்தப் பாலம்'
—நெ	பிளளி-நெ	'அந்த மலைகள்'

சிலாவிய மொழிகளைப் போன்றே இம் மொழியிலும மூவிடப்பெயர்களும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களைக் காட்டுவதுடன் சுட்டுப் பெயர்களையும் கொண்டுளளன. எனினும், அம்மூவிடப் பெயர்கள் தனித்தன்மைகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பர்.

ஒவொய்	'இவன்'
ஒவா	'இவள'
ஒவ	'இது'
தொய்	'அவன்'
தா	'அவர்'
தொவ	'அது'
ஒநொய்	'அவன்' (சேய்மை)
ஒநா	'அவள'
ஒந	'அது'
ஒநியெ	'இவர்கள், இவை'
தியெ	'அவாகள, அவை'
யச்	'நான்'
நியெ	'நாம், நாங்கள'
தி	'நீ'
வியெ	'நீஙகள'

இம்மொழி வினைச்சொறகள காலம், எண, இடம போன்ற பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளைக காட்டுகின்றன. வினைச் சொறகள் பலவேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகினறன. காலததிறகேற்ப விகுதிகள் மாறி எழுவாய்ப் பொருளைக் காட்டும்.

நொச்-அம	'சுமக்கிறேன'
நொச்-இச்	'சுமக்கிறாய'
நொச்-இ	'சுமக்கிறான்'
நொச்-இமெ	'சுமக்கிறோம'
நொச்-இதெ	'சுமக்கிறீர்கள'
நொச-இயத்	'சுமககிறார்கள'
நொச-எவ	'சுமநது கொண்டிருநதேன'
நொச்-ஏசெ	'சுமநது கொணடிருந்தாய்'
நொச-எசெ	'சுமந்து கொணடிருநதான'
நொச்-எவ்மெ	'சுமந்து கொண்டிருநதோம'
நொச்-எப்தெ	'சுமந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள'
நொச-எய	'சுமநது கொண்டிருந்தார்கள'

சு. ச.

மாசிடோனியா: பால்கன் முந்நீரகத்தின மததிய பகுதியின தெறகில் புகழபெறறு விளஙகிய பழம்பெரும் நாடு மாசிடோனியா(Macedonia). மேற்கில் அல்பேனிய மேட்டுநிலபபகுதியும், வடககில சார் (Shar) மலைகளும், கிழககில் திரேசும் (Thrace), தெறகில் ஏசியன கடலும்(Aegean Sea), இதனுடைய எல்லைகளாக அமைந்துளளன. இந்நாடு இரணடாம பிலிப்பு, அவருடைய மகன் பேரரசர் அலெக்சாநதர் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில புகழின உசசியை அடைந்திருந்தது. அவர்கள் கிரீசை வெனறு, பாரசீகம முழுவதையும் இணைத்து, ஒரு பேரரசை நிறுவினர். இது ஐரோப்பாவிலேயே வலிமைமிக்கதோர் பேரரசாகத் திகழ்ந்தது. இது 1913-இல் மூனறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு கிரீசு, யூகோசுலோவியா (1918 - க்கு முன் செர்பியா), பலகேரியா ஆகியநாடுகளுடன இணைக்கப்பட்டது. இதன் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 66,800 சதுர கி.மீ.

நிலவியல் அமைப்பு: மலைகள் நிறைநத இந்நாட்டில் வேளாணமைக்குத்தேவையான நிலங்களபல

துண்டுகளாகப் பிரிந்துள்ளன. இப்பகுதியில் அலியக்மன (Aliakmon) ஆறும், மத்தியில வாதா (Vardar)ஆறும், மேற்கில இசுட்ரிமன (Stryman) ஆறும பாய்கின்றன. அவற்றுள வர்தர் மிகப் பெரியதாகும். அதனுடைய பள்ளததாக்கும, மொராவா (Morava) நதிப் பள்ளத்தாக்கும பழங்காலத்திலிருந்து சிறந்த வாணிக நெடுஞ்சாலையாக விளங்கி வருகின்றன. இந்நாட்டில் கிழக்கு மேற்காகச் செலலும மற்றொரு நெடுஞ்சாலை அல்பேனியக் கடற்கரையிலுள்ள துராசோ (Durazzo) வையும், இன்றைய இசுதானபுலலையும, (இடைக்காலக கான்சுடாணடிநோபிள) இணைக்கின்றது. இவ்விரு நெடுஞ்சாலைகளுக்கும் இடையே இந்நாட்டின் தலைநகரான சலோனிகா (Salonika) அமைந்திருந்தது.

மாசிடோனியா அமைவிடம்

மக்கள்: உதுமானியத் துருக்கியர்களின ஆட்சியில் 1921 - க்கு முன மாசிடோனியாவில் பெரும்பான்மையினரான சிலாவு (Slav) மக்களும், துருக்கியர், கிரேக்கர், வல்சு (Valch) மக்கள், அல்பேனியர், யூதர் ஆகியோரும் வாழ்ந்துவந்தனர். துருக்கியர், கிரேக்கர், யூதர் ஆகியோர் நகரங்களில தொழில் செய்து வந்தனர். சிலாவுகளும் வல்சுகளும் கிராமங்களில் ஆடு, மாடுகள் மேயத்து வந்தனர். எனினும், சில மாவட்டங்களில கிரேக்கர் அல்லது துருக்கியர், வேளாண்மையில ஈடுபட்டிருந்தனர். முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அம்மக்கள இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதால இனச் சிக்கல் குறைந்தது. கிரேக்கர், அவர்கள பெரும்பான்மையினராய் வாழ்ந்து வந்த ஆசியாமைனர், பல்கேரியா ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து கொணடுவநது குடியமர்த்தப்பட்டு, 1912முதல 1927 வரை உள்ள காலப்பகுதியில் துருக்கியரும், சிலாவு இனத்தவரும் வெளியேற்றப்பட்டனர். இரணடாம் உலகப் போரின் பொழுது மாசிடோனியாவைச் செருமானியர் கைப்பற்றி சலோனிகாவிலும், வேறு சில நகரங்களிலும் வாழ்ந்துவந்த யூதர்களை அழித்தனர். யூகோசுலோவிய மாசிடோனியாவில் அத்தகைய பெரும் மாற்றம் எதுவும் நிகழாததால், அங்குத் துருக்கியரும் மற்ற இனத்தவரும வாழ்ந்து வரலாயினர்.

கிரேக்க மாசிடோனியா: கிரேக்க அல்லது ஏசியன் மாசிடோனியா என்று கூறப்படும் இப்பகுதியில கிரேக்கர்கள பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். இதில் கிரீசின் வடபகுதி முழுவதும், திரேசுநீங்கலாக அடங்கும். இதன் வடக்கே யூகோசுலோவியாவும், பல்கேரியாவும், தெற்கே தெசாலியாவும் (Thessalia), எபிரசும் (Epirus),மேற்கே பிண்டசு (Pindus)மலைகளும், வடமேற்கே அலபேனியாவும், கிழக்கே மெசுடா (Mesta) ஆறும் எல்லைகளாக உள்ளன. இதன் பரப்பளவு 34,348 சதுரகி மீ. மக்கள் தொகை 21,05,649 (1981). இதன் தலைநகர் தெசலோனிகா(Thessalonika). பிற நகரங்கள் கவல்லா(Kavalla),செராய் (Serrai),திரமா (Drama) ஆகும். இது மலைப்பாங்காக இருப்பினும் ஏசியன் கடலில் கலக்கும் ஆறுகளின அகன்ற பள்ளத்தாக்கு வேளாணமைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. நடுநிலக் கடற்பகுதிக்குரிய தட்பவெப்ப நிலை இப்பகுதியில் நிலவுகின்றது. இங்குக் கோதுமை, வாற்கோதுமை, நெல முதலான தானியங்கள, அத்தி, திராட்சை முதலிய பழவகைகள, புகையிலை, பருத்தி, பட்டுப்பூச்சிகள உண்ணும் இலைகளையுடைய முசுக்கட்டைச் செடிகள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

யூகோசுலோவிய மாசிடோனியா: யூகோசுலோவியா அல்லது வர்தர் மாசிடோனியா எனப்படும இப்பகுதி யூகோசுலோவியாவுடன் இணைநதுள்ள 6 குடியரசுகளுள ஒன்று. இது மாசிடோனிய மககள குடியரசு (People's Republic of Macedonia) என்று கூறப்படுகிறது. இதன வடக்கில் செர்பியாவும், கிழக்கில் பலகேரியாவும், தெற்கில் கிரீசும், மேற்கில் அல்பேனியாவும எல்லைகளாக உளளன. இங்கு மாசிடோனியர் ஒரு தனி தேசிய இனமாகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள இனத்தாலும், மொழியாலும் செர்பியர்களையும், பலகர்களையும் ஒத்துள்ளனர். இதன் பரப்பளவு 25,713 சதுர கி.மீ. (9928 சதுர மைல்). மக்கள தொகை 19,14,000 (1981). இதன் தலைநகர் சுகோப்சி(Skopji). மற்ற முக்கிய நகரங்கள் பிடோலசு (Bitolaz), பிரிலிப்பு (Prilep) ஆகியன. இப்பகுதியில் வாழும் மக்களில் 64.1 விழுக்காட்டினர் மாசிடோனியர், 17 விழுக்காட்டினர் அல்பேனியர், 8 விழுக்காட்டினர் துருக்கியர்.

வர்தர் பள்ளத்தாக்கும், வேறு இரு பள்ளத்தாக்குகளும் நீங்கலாகப் பிற இடங்கள் கடல் மட்டத்தி

லிருந்து 610 மீட்டர் முதல் 915 மீ வரை உயர்ந்துள்ள மேட்டு நிலங்களாகும். ஐரோப்பாக் கண்டத்துக்குரிய தட்ப வெட்ப நிலை இப்பகுதியில் உள்ளது. வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்த்தலும் இம்மக்களுடைய முக்கிய தொழில். இங்குக் கோதுமை, பார்லி, மக்காச்சோளம், நெல், புகையிலை, பருத்தி, பழ வகைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. புல்வெளி நிறைந்திருப்பதால் இங்கு அதிகமாகக் கால்நடைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. தாமிரம், ஈயம், தகரம், இரும்புக் குரும ஈருயிரகை ஆகியவை இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன.

பல்கேரிய மாசிடோனியா: பல்கேரிய அல்லது பிரின் (Pirin) மாசிடோனியா என்று கூறப்படும் இது அந்நாட்டின் மூன்று பகுதிகளில் சிறியது. இது பல்கேரியாவிற்குத் தென்மேற்கே மெசுடா (Mesta), இசுடுரூமா (Struma) ஆறுகளுக்கு இடையே உள்ளது. வடகிழக்கில் பல்கேரியாவும், தெற்கில் கிரீசும், மேற்கில் யூகோசுலோவியாவும் இதனைச் சூழ்ந்துள்ளன. இப்பகுதியைப் பெலசிட்சா (Belasitsa) மலைத்தொடர்கள் ஏசியன் மாசிடோனியாவிலிருந்தும் மெலசுவிசகா (Maleshevska), ஓசோகோவிசுகா (Osogovska) மலைத்தொடர்கள் வர்தர் மாசிடோனியாவிலிருந்தும் பிரிக்கின்றன. இதன் பரப்பளவு 1,15,36 ச.கி.மீ மக்கள் தொகை 7,00,000 (1981). அவர்களுள் 18 விழுக்காட்டினர் பல்கர்கள் (Bulgars).

வரலாறு: இந்நாட்டில் கி.மு. 2000-இல் மக்கள் குடியேறி மிகப்பழைய நாகரிகத்தைப் படைத்தனர். இரண்டாம் பிலிப்பு என்பவரின் மகன் பேரரசர் மூன்றாம் அலெக்சாந்தர் (கி.மு. 336-323) ஆட்சிக்காலத்தில் மாசிடோனியா ஒரு பேரரசாக மாறியது. அப்பொழுது மத்திய கிழக்கு முழுவதிலும (அரேபியா நீங்கலாக), வடமேற்கு இந்தியா வரை அது பரவியிருந்தது. இவர்கள கி.மு. 215-லிருந்து கி.மு. 168 வரை நடந்த மூன்று போர்களில் உரோமானியரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட, கி.மு. 148-இல் இந்நாடு உரோமானியப் பேரரசின் ஒரு மாநிலமாக ஆனது. அவர்களுடைய ஆட்சியில் இப்பகுதியில் கிறித்தவ சமயம் பரவியது. உரோமானியப் பேரரசு கி.பி. 47-இல் அழிந்ததும், இது கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசு அல்லது பைசாண்டியப் பேரரசின் ஒரு முக்கிய மாநிலமாகி விளங்கியது. இப்பகுதியில் கி.பி. 5, 6-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிலாவு (Slav) இனத்தவர் குடியேறி, இங்கு வாழ்ந்த மக்களை வெளியேற்றி அல்லது சிலாவுகளாக மாற்றி இதனை ஒரு சிலாவு நாடாகச் செய்தனர். பின்னர் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இம் முந்நீரகத்தை உதுமானியத் துருக்கியர்கள் கைப்பற்றினர். சுல்தான் முதலாம் முராது கி.பி. 1389-இல் செர்பியப்படையை மாசிடோனியாவுக்கு வடக்கிலுள்ள கொசாவோ (Kosovo) என்ற இடத்தில் வென்று துருக்கியின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ்க்கொணர்ந்தார். இம்மக்கள் இசுலாமிய சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டாலும், பலர் தங்கள் பழைய சமயத்தையே பின்பற்றினர். பெர்டினாண்டு - இசபெல்லா ஆட்சியின பொழுது கி.பி. 1492-இல இசுபெயினிலிருந்து யூதர்கள் (Jews) வெளியேற்றப்பட்டதால் அவர்கள் மாசிடோனியாவில் குடியேறினர்.

ஐரோப்பாவில் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தேசிய உணர்ச்சி எழுந்தபொழுது, இந்நாட்டிலும் அது பரவி, 1912-இல் கிரீசு, செர்பியா, பல்கேரியா ஆகியவற்றின் கூட்டுப்படை முதலாம் பால்கன் போரில் துருக்கியரை விரட்டியடித்தது. ஆனால், நாட்டைப் பிரித்துக்கொள்வதில் பூசல் ஏற்பட்டு 1913-இல் இரண்டாம் பால்கன் போர் தோன்றியது. அதில செர்பியரும், கிரேக்கரும், உருமேனியர்களையும் துருக்கியரையும் சேர்த்துக்கொண்டு பல்கர்களைத் தோற்கடித்து அந்நாட்டிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றினர். பின்னர் மாசிடோனியாவைக் கிரீசு, யூகோசுலோவியா, பல்கேரியா ஆகியவை பங்கிட்டுக் கொண்டன.

சி இ ரெ

மாசினி, சோசபு (கி.பி. 1805-1872)

இத்தாலிய ஐக்கியத்தின் தீர்க்கதரிசியாகக் கருதப்படுபவர் சோசபு மாசினி (Joseph Mazzini) ஆவார். அந்நாட்டை ஆசுத்திரியாவிடமிருந்து விடுவித்து, ஒருங்கிணைப்பது நடக்கக்கூடிய செயல் என மக்களுக்கு முதன முதலில் உணர்த்தியவர் இவரே. இவர் இத்தாலிய மக்களிடையே கருத்துப் புரட்சியை உண்டாக்கி அந்நாட்டின தேசியத்திற்கும் ஐக்கியத்திற்கும் வழிவகுத்தார். இவர் செனோவாவில (Genoa) கி.பி 1805-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். மருத்துவரான இவர் தந்தை, பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராகவும் இருந்து வந்தார். இளம் வயதிலேயே மாசினி இத்தாலியின நிலைகுறித்து மிகவும் வருந்தினார்; இலக்கியத்தை மிகவும் விரும்பினாலும் இவர் தம் 19-ஆம் வயதில வழக்குரைஞரானார். இவர் கார்பொனரிக (Carbonari) கட்சியில் கி.பி. 1829-ஆம் ஆண்டு சேர்ந்து, கி.பி. 1830-இல சிறைப்பட்டார். ஆறு மாதங்களுக்குப்பின விடுதலை செய்யப்பட்டு, நாடுகடத்தப்பட்டதால் இவர் பிரான்சு, சுவிட்சர்லாந்து, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் 40 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.

இளம் இத்தாலி: இவர் கி.பி. 1831-இல் 'இளம் இத்தாலி' (Giovane Italia - Young Italy) என்னும் கட்சியைத் தோற்றுவித்து, இத்தாலிய இளைஞர்களிடையே தேசிய உணர்வையும் விடுதலை வேட்கையையும் உண்டாக்கினார். அவ்விளம் உள்ளங்களில விடுதலை, ஐக்கியம், தியாகம் முதலிய கோட்பாடுகளைப்

புகுத்தி, இத்தாலியின் ஐக்கியத்தைப் புரட்சியின் மூலமே ஏற்படுத்த முடியும் என்று இவர் கருதினார். அந்நாட்டு மக்களிடையே நாட்டுப்பற்றைத் தோற்றுவித்து, அந்நாடு ஒரு குடியரசாக மலர வேண்டுமெனக் கூறினார். அக்கட்சியில் 40 வயதிற்கு உட்பட்டவரே சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். அந்நாட்டை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த ஆசுத்திரியாவுடன் போர் செய்து விடுதலையைப் பெற வேண்டும் என்று இவர் கூறினார். இத்தாலிய விடுதலைக்கு அயல் நாட்டினரின் உதவி இருக்கக்கூடாது எனக்கருதி இவர், 'இத்தாலியர் தாங்களாகவே விடுதலை பெறுவர்' எனக் குறிப்பிட்டார். மக்களுக்குப் பண்டைய உரோமானியப் பேரரசின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி அந்நாட்டின் விடுதலையையும் ஐக்கியத்தையும் இவர் வலியுறுத்தினார். 'முதலில் உரோமாபுரி சீசர்களின் உரோமாபுரியாக இருந்தது; அடுத்துப் போப்பாண்டவரின் உரோமாபுரியாக இருந்தது; ஆனால் இனி, இத்தாலிய மக்களுடைய உரோமாபுரியாக இருக்கவேண்டும்' என முழக்கமிட்டார். மக்களிடையே கடமை உணர்வையும், தியாகச் சிந்தனையையும் தூண்டிவிட்ட இவர் 'தியாகிகள் தம் குருதியை நீராகப் பாய்ச்சினால்தான் கருத்துகள் வேகமாக வளரும்' எனக் குறிப்பிட்டார். அக்கட்சிக்குப் பல இடங்களிலும் கி.பி. 1833 - இல் கிளைகள் அமைக்கப் பெற்றன. அது 60,000 க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது. பிரான்சில் கி.பி. 1830-ஆம் ஆண்டு சூலைப் புரட்சி ஏற்பட்டபொழுது மாசினி, பீட்மாண்டின் அரசரான சார்லசு ஆல்பர்ட்டை ஆசுத்திரியாவின் மீது போர் தொடுக்குமாறு வேண்டினார். அதற்கு 'இளம் இத்தாலி'க் கட்சியின் உதவி கிடைக்குமென்றும் இவர் உறுதி கூறினார். ஆனால், அக்கட்சியினரைப் பற்றி அச்சம் கொண்ட அரசர் அதனை நசுக்கிவிட்டார். சிசிலியில் (Sicily) கி.பி. 1843-இல் தோன்றியதோர் கிளர்ச்சியும் அடக்கப்பட்டது. உரோம் நகரை கி.பி. 1848-இல் மாசினி கைப்பற்றி அதனை ஒரு குடியரசாக்கினார். அப்பொழுது தசுகனியும் (Tuscany) ஒரு குடியரசாக மாறி உரோமுடன் இணைய விரும்பியது. ஆனால், ஆசுத்திரியப் படைகள் தசுகனியில் கிளர்ச்சியை அடக்கி, மீண்டும் மன்னராட்சியை ஏற்படுத்தின. மூன்றாம் நெப்போலியன் பிரான்சுப் படையை அனுப்பி, உரோமைக் கைப்பற்றி, மீண்டும் போப்பாண்டவரின் ஆட்சியைக் கொண்டுவந்தார். இவ்வாறு இத்தாலிய விடுதலைக்காக மாசினி மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்யுற்றன. எனினும், இவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த கரிபால்டி (Garibaldi) பின்னர் இத்தாலிய விடுதலைப் போரில் முக்கிய பங்கு ஏற்றார். ஐக்கிய இத்தாலி ஒரு குடியரசாக இருக்க வேண்டுமென இவர் விரும்பியதற்கு மாறாக அங்கு முடியாட்சியே ஏற்பட்டது. சி.இரெ.

மாசுக்கி: இந்தியப் பழங்கால வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்று விளங்கிய மாசுக்கி என்னும் ஊர் கருநாடக மாநிலத்தில் இரெய்ச்சூர் மாவட்ட இலிங்சுகர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இது இலிங்சுகரிலிருந்து 22 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. முன்பு இப்பகுதி ஆந்திர மாநிலத்தின்கீழ் இருந்தது. மாசுக்கியின் வடபுறத்தில் துங்கபத்திராவின் கிளை ஆறு ஒன்று ஓடுகிறது.

இவ்விடம் வரலாற்றின் தோற்றம் முதலே தனக்கென்று ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். இங்கு 1954 - ஆம் ஆண்டு சனவரி - மார்ச்சு மாதங்களில் இந்தியத் தொல்பொருள் துறையினரும், ஐதராபாது தொல்பொருள் துறையினரும் இணைந்து முறையான அகழாய்வு ஒன்றை நடத்தி முடித்தனர். அவ்வகழாய்வின் மூலம் மாசுக்கி ஒரு பழங்கற்கால மனிதர்களின் வாழ்விடமாக விளங்கியது என்பதற்கான எச்சங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமன்றிப் பழங்காலம் தொட்டே இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் நாகரிக வாழ்க்கை வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்களும் தொல்பொருள் ஆய்வின் காலக்கணிப்பு அடுக்குகள் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன. இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தங்கத்தாலான தொல்பொருள் சின்னங்கள் பழங்காலத்திலேயே மாசுக்கி தங்க வேலைக்குப் புகழ்பெற்று விளங்கியதைத் தெளிவாக்குகின்றன. மேலும், இங்குக் காணப்பட்ட வெளிநாட்டுப் பானை ஓடுகள் அண்டை நாடுகளுடன் மாசுக்கி அக்காலம் முதலே தொடர்பு கொண்டிருந்ததைக் காட்டுகின்றன. மாசுக்கியின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் இதே மாநிலத்தில் அகழாய்வு செய்யப்பட்ட பிரம்மகிரியின் பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காணும் நிலையில் உள்ளன.

இங்குத்தான், மௌரியப் பேரரசர் அசோகரின் (கி.மு.273 - 236) கால வரலாற்று ஆதாரங்களில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் 'மாசுக்கி சிறுபாறைக் கல்வெட்டு' 1919-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுவே அசோகரின் முதல் சிறுபாறைக் கல்வெட்டாகும். அசோகர் புத்தசமயத்தில் பற்றுக் கொண்ட இரண்டாண்டு கழித்து அக்கல்வெட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அசோகரால் வெளியிடப்பட்ட மற்றைய கல்வெட்டுகளிலிருந்து அது தனிச்சிறப்புப் பெற்றதாக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். அதற்கு முக்கிய காரணம் அச்சிறுபாறைக் கல்வெட்டில் மட்டுமே அசோகரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிறகல்வெட்டுகளில் அசோகரின் பெயர்களாகத் தேவனாம்பிய (கடவுளரின் அன்புக்குரிய

வர்), பிரியதர்சின் (நல்வினைக்கத்தோற்றமுடைய வர்) என்பன மட்டுமே குறிக்கப்படுகின்றன. மாசுக் கிக் கல்வெட்டில் 'தேவனாம்பிய பிரியதர்சின் அசோகர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சிறப்பா கும். அக்கல்வெட்டு பிராகிருத மொழியையும் பிராமி எழுத்தையும் கொண்டு அமைக்கப்பட் டுள்ளது. அக்கல்வெட்டு அசோகரது பேரரசு தென் னிந்தியாவில் பரவியிருந்ததற்கும், அசோகர் புத்த சமயத்தைச் சார்ந்திருந்ததற்கும் ஒரு சிறந்த வர லாற்று ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

சிறப்பான முற்கால வரலாறு, பண்பாடு, நாக ரிகத் தன்மை ஆகியவற்றைப் பெற்று விளங்கிய மாசுக்கி இப்போது ஒரு சிற்றூராகப் புகழ்மங்கி நிற்கிறது.

பா.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Amamath Khann, Archaeology of India, Clarion Books, New Delhi. 1981.

Bogand - Levin, Mauryan India, Sterling Publishers Pvt.Ltd., New Delhi, 1985.

Dani, A H., Indian Paleography, Munshiram Mohanlal Publishers Pvt. Ltd., New Delhi, 1980

மாசுகோ சோவியத்து நாட்டின் தலைநகராக வும், அந்நாட்டிலேயே பெரிய நகரமாகவும் விளங்கு கின்றது. இலெனின் (Lenin) தலைமையிலான பொது வுடைமை அரசு அந்நாட்டின் தலைநகரை 1918-இல் பெட்ரோகிரேடிலிருந்து (Petrograd - St.Petersburg) இந்நகருக்கு மாற்றியது. இது இலெனின்கிராடுக்கு 640 கி மீ. தென்கிழக்கில் மாசுகோ ஆற்றங்கரையில், உசா (Yauza) ஓடை கலக்குமிடத்தில் அமைந்துள் ளது. காசுபியன், அசோவு (Azov), கருங்கடல், வெண் கடல், பால்டிக்குக்கடல் ஆகியவற்றின் துறைமுகமாக இது இருப்பதால் 'ஐங்கடல் துறைமுகம்' எனப்படு படுகின்றது. இது 1960 - இல் விரிவுபடுத்தப்பட்ட பின்னர் இதன் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 85 சதுர கி மீ. ஆகியது. மக்கள் தொகை 1985 - இல் 86,42,000 ஆயிற்று. இது இந்நாட்டின் அரசியல், பொருளாதா ரம் ஆகியவற்றின் பண்பாட்டு மையமாக விளங்கு கின்றது; சோவியத்து அரசாங்கம், நிருவாகத் துறை கள், கட்சி ஆகியவற்றின் தலைமையிடமாகவும் உள் ளது.

பருவநிலை: மாசுகோவில் (Moscow) ஆண்டில் 5 மாதங்கள் கடுங்குளிராக இருக்கும். அக்டோபர் மாதம் பனி விழத்தொடங்கி நவம்பரில் 1 அல்லது 2 மீட்டர் உயர்ந்து நிற்கும். சூலையில் சராசரி அதிக வெப்பம் 18°செ.; திசம்பரில் அதிக வெப்பம் -5°செ; சனவரியில் -11°செ. ஆகும். சில சமயங்களில் -40°செ. ஆக இருக்கும். ஆண்டின சராசரி மழை 630 மி.மீ. இங்குக் கோடையில்தான் அதிக மழை பெய் கிறது.

பண்பாட்டு மையம்: இந்நகர் நாட்டின் சோவியத்துப் பண்பாட்டு மையமாகவும் விளங்குகின்றது. இங்கு 20 - க்கு மேற்பட்ட நடன, நாடக அரங்குகளும், 120-க்கு மேற்பட்ட திரைப்பட அரங்குகளும் உள்ளன. திரைப்படத் தயாரிப்பில இது சிறந்து விளங்குகின றது. நூல்களை அச்சிடுவதிலும், வெளியிடுவதிலும சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. உலகி லுள்ள மூன்று மிகப் பெரிய நூலகங்களுள் ஒன்றான இலெனின் அரசு நூலகம் (The Lenin State Library) இங்குள்ளது. இங்கு, 2,00,00,000 நூல்களும், கையெ ழுத்துப் படிகளும் உள்ளன. மேலும், 49 அரும பொருட்காட்சியகங்களும், கலைக்கூடங்களும் இருக் கின்றன. கல்விக்குச் சிறந்த இடமாகவும் இது திகழ்கின றது. இங்கு 90 உயர்கல்வி நிலையங்கள், 460 அறிவியல பள்ளிகள், 1000 பள்ளிகள, ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல லூரிகள், தொழில் நுணுக்கக் கல்லூரிகள ஆகியவற றைக் காணலாம். இங்கு 1953-இல் இலெனின் மலை யுச்சியில் கட்டப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் (Lomonso State University) 32 மாடிகளுடன சிறந்து விளங்குகின் றது. அப்பல்கலைக்கழகம், கி.பி.1755-இல் தொடங்கப் பெற்றது. அது, உருசியாவிலேயேமிகப் பெரியதும், பழமையானதுமாகும். மருத்துவம், வேளாணமை, கலைகள், கட்டடக்கலை ஆகியவை பற்றிய ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் உள்ளன. இங்கு, 1960-இல் ஏற்படுத் தப்பட்ட உலுமும்பா பல்கலைக்கழகமும் (Patrice Lumumba People's Friendship University for Afro-Asian and Latin American Students) சிறந்து விளங்கு கின்றது. பூங்காக்கள் நிறைந்த இந்நகரில் கார்கிப பூங்கா (Gorki Park) புகழ்பெற்றதாகும். வடகிழக்கி லுள்ள சோகல்நிகி (Sokolniki) பூங்காவில் அடிக்கடி கண்காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. மாசுகோவி லுள்ள இலெனின் மத்திய விளையாட்டரங்கில (Stadium) பல்வேறு விளையாட்டுகளுக்கென 130 கட்டடங்கள் உள்ளன.

தொழிற்சாலைகள் நகரம்: இங்கு 1800-க்கு மேற் பட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் உள்ளதால் இது தொழிற்சாலைகள் நிறைந்ததொரு நகரமாகும். வான ஊர்திகள், பலவகை ஊர்திகள், இயந்திரங்கள, அவற்றிற்கான துணைக் கருவிகள், கணக்கிடும் இயந் திரம், கடிகாரம், மின்சார - மின்னியல் கருவிகள (வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள), குளிர் பதனப் பெட்டிகள, மின் பேருந்துகள, விளக்குகள முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்யும தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. பட்டு, பருத்தி, கம்பளித் துணிவகைகளும்,

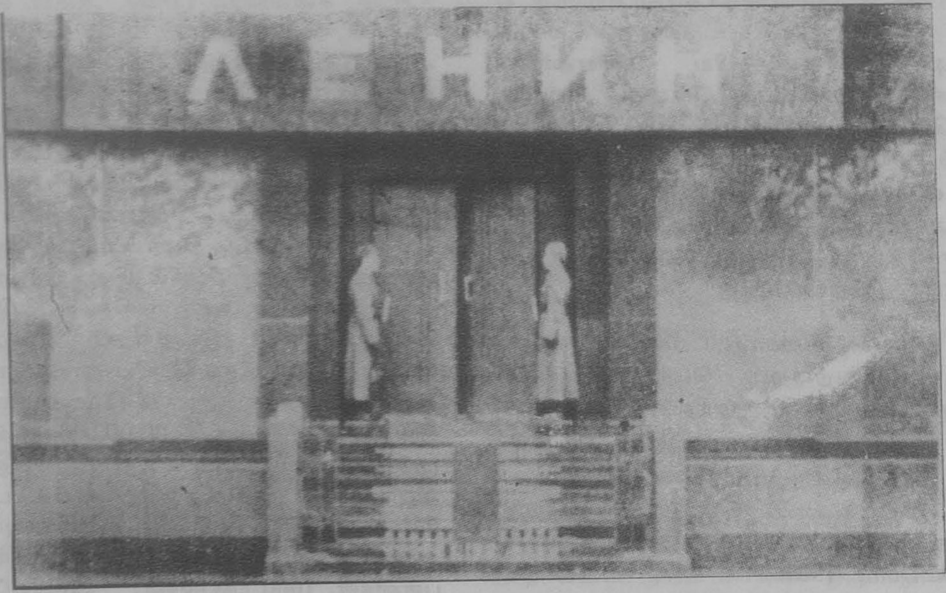

இலெனின் கல்லறை

மாசுகோ செஞ்சதுக்கம்

மாசுகோ

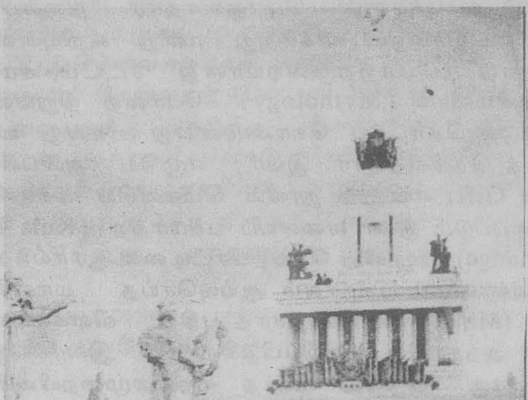

தொழில்நுட்பக் காட்சியகம்

மாசுகோ நகரவீதி

வண்ணங்கள், சாயங்கள், செயற்கை இரப்பர், மருந்து வகைகள், ஒப்பனைப் பொருட்கள், வாசனைப் பொருட்கள், காலணிகள், தாள்கள், சவர்க்காரம், 'பியானோ' இசைக்கருவி ஆகியவையும் தயாரிக்கப் படுகின்றன.

கிரெம்ளின் அரண்மனை: உருசிய நாட்டின் பண்டைக்காலக் கட்டடக் கலையின் நினைவுச் சின்ன மாக மாசுகோ ஆற்றின் வடக்குக் கரையில் கிரெம ளின அரணமனை விளங்குகின்றது முக்கோண வடி வில அமைந்துள்ள இதில சார் மன்னர்களின மாளிகை களும், அரசுக் கட்டடங்களும், கிறித்தவக் கோயில களும உள்ளன பேரரசன ஐவானின கோபுரமும், 98 மீட்டர் உயரமுள்ள மணிக் கூண்டும், அதன அருகிலுள்ள மேடைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும 200 கணடி (Tones) எடையுள்ள உலகிலேயே மிகப்பெரிய மணியும் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. புதிதாக 1961 -இல அமைக்கப்பட்ட காங்கிரசுகளின் அரணமனையில் (The Palace of Congresses) அரசியல் கூட்டஙகள், கலை நிகழச்சிகள ஆகியவை நடத்தப் பயன்படு கின்றன.

கிரெம்ளின் அரணமனைககு அருகில வடகிழக்கு மதிலையும், அகழியையும் ஒட்டிச் செஞ்சதுக்கம் உள்ளது. அவவரணமனையிலிருந்து அச்சதுக்கத் திற்குச் செல்ல மூன்று வாயில்கள உள்ளன அதன நடுவில் உருசியப் போலசுவிக்குப் புரட்சித் தந்தை இலெனினுக்கு 1930 – இல் கட்டப்பட்ட கல்லறை உள்ளது இங்குக் கிரெம்ளின் மதிலை ஒட்டி கி.பி. 1554-60 – இல கட்டப்பட்ட மிகப் பெரிய கோயில் (The Cathedral of St. Basil the Beatified) பலவித வண்ணங்களில, பலவகைக் கோபுரங்களுடன மிக அழகாகக் காட்சியளிக்கிறது. இப்பொழுது அது ஓா அருமபொருட்காட்சியகமாக உள்ளது. சி இரெ

மாசு, மார்சல்(கி.பி. 1872-1950), தலைசிறந்த பிரானசு நாட்டுச் சமுதாயவியலாரும் மானிட வியலாருமாவார். இவர் சமுதாய அமைப்பிற்கும் (Social Structure) பரிமாற்ற முறைகளுக்கும் (Exchange Systems) உள்ள உறவுகளை ஆராய்ந்தவர். இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் (Ethnology) பற்றிய இவர் தம சிந்தனைகளும கொள்கைகளும புகழமிக்க மானிடவியலறிஞர்களான இலெவி இசுட்ராசு (Levi Strauss), இராடகிளிப பிரௌன, இவான்சு பிரிட்சாடு, எாசுகோவிட்சு போன்றோரைப் பெருமளவு தாக்கம பெறச் செய்தன.

மாாசல் மாசு (Marcel Mauss) புகழ்மிக்க பிரானசு நாட்டுச் சமுதாயவியலாரான எமிலி தர்க கைமின (Emile Durkheim) நெருங்கிய உறவினர். இவர் பிரான்சில் எப்பினாலில்(Epinal) கி.பி 1872-இல பிறந்தார். தொடக்கத்தில் எமிலி தர்க்கைமுடன பணியாற்றுவதில இவா காலத்தைக் கழித்தார். தர்க்கைமின் புகழ்மிகக நூலான தற்கொலை(Suicide) நூல முழுமை பெறுவதற்கு மாசு பலநிலைகளில் உதவியாக இருந்தார். பினனர், 1902 – இல் மாசு தொன்மைச் சமயம் எனனும் பிரிவில பேராசிரியரா கப் பணியாற்றத் தொடஙகினார். பாரிசுப் பல்கலைக் கழகத்தில் இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் கழகத்தை 1925 -இல் தோற்றுவித்தார். இதன்பினனர், பிரானசுக் கலலூரி ஒன்றிலும் பேராசிரியாாகச் சிலகாலம் (1931 - 39) பணியாற்றினார்

மாசு தொடக்கத்திலிருந்தே பலவேறு இனத்தவர் களின இனக்குழுவியலிலும் (Ethnography) மொழியி யலிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்தார். இவர் தம் புலமை, களப்பணி மூலம் பெறப்பட்டதனறு. பல்வேறு இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்டதா கும். இவர் தம் ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் பொருளியல் சார் மானிடவியலோடு தொடர்புடையதாக அமைந தன. குறிப்பாக அன்பளிப்புப் பரிமாற்றம் (Gift Exchange) பற்றி மிகவும் நுணுககமாக இவர் ஆராய்ந் தார். சமுதாயத்தில் உறுப்பினர்கள ஒருவருககொரு வர் பரிமாறிக்கொள்ளும் அன்பளிப்பு, அவர்களி டையே மேனமேலும் பிணைப்பினை ஏற்படுத்துவ தோடு அம்மக்களின பொருளாதார நிலையினை நலிவடையாமலும் காக்கிறது என்று கூறியுள்ளார். அதோடு பரிமாற்றமுறையானது சட்டம், சமயம், தொன்மவியல (Mythology) போனற நிறுவனங்க ளோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்று உறுதி யாகத் தெரிவித்தார். இவர் எழுதிய 'அன்பளிப்பு' (The Gift) என்னும் நூலில் மெலனீசிய மக்களிடம் காணப்படும குலா வளையப் பரிமாற்ற (Kula Ring Exchange)முறையின் செயற்பாட்டினை ஆராய்ந்தார் அம்மக்களிடம் பலகாலம் ஆய்வுசெய்த மாலினோ சுகி (Malinowski) காணாத புதிய விளக்கங்களை மாசு அந்நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவர் ஆய்வு இவருக்கு அடுத்து வந்த தலைமுறையினரிடம பெரும் சிந்தனையைத் தூணடியது மெலனீசியா, பாலினீசியா, வட அமெரிக்கா முதலான பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடிகளின் இனக்குழுவியலைத் தொகுத்து, ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் ஆயவுசெயத மாசு, தொன் மைச் சமயம் பற்றியும் குறிப்பிடத்தகக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். குறிப்பாக மாயவித்தை, இறப் புக்குப்பின் செய்யப்படும் சடங்குகள் ஆகியன குறித் துக் கொள்கை அடிப்படையில் அமையும் ஆய்வுகளை இவர் மேற்கொணடார் இவர் தர்க்கைமுடன சேர்ந்து எழுதிய 'தொன்மை நிலையிலான வகை பாடு' எனற நூலும் பிற்கால மானிடவியலில் குறிப்

பாக அமைப்பியல் (Structural) ஆய்வுகளில் சிறப்பிடம் பெற்றது. மாசு 1950-ஆம் ஆண்டு பாரிசில் காலமானார். சீ.ப.

மாசுலோ, ஆபிரகாம்: அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநரான ஆபிரகாம் மாசுலோ உந்து சக்திகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து உளவியலில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தினார். மனிதநேய உளவியல் (Humanistic Psychology) கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு நடத்திய இவர், தம் ஆராய்ச்சியில் 'தன்னிலை உயர்வு அடைந்தவர்கள' (Self Actualization) என்று தாம் கருதிய அறிஞர் சிலரைத்தம்முடைய முழுத்திறமையையும் ஆக்கவேலையில ஈடுபடுத்தியவர்களாகத் தேர்ந்து அறிந்தார். அவர்களுடைய வாழக்கை முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள ஆகியவற்றை ஊன்றி ஆய்வு செய்த இவர் தம்முடைய ஊககிகள் கோட்பாடு (Theory of Motivation) அலலது தேவைகளின கோட்பாட்டை (Hierarchy of Needs) வெளியிட்டார்.

மாசுலோ (Abraham Maslow) மனித வாழ்வின தேவைகளை ஐந்து வகைகளாகப் பிரித்து அவற்றை வரிசைப்படுத்தினார். முதனிலைத் தேவைகளாக உடற்கூறறுத தேவைகளை இவர் வரையறுத்தார். பசி,தாகம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகள அதிலடங்கும். அடுததுப் பாதுகாப்புத் தேவைகள (Safety Needs) இரணடாம் நிலையில் வருவன. உடல், உடைமைப் பாதுகாப்புத்தேவைகளோடு மனத்திண்மை, பாதுகாப்பு உணர்வு ஆகியவையும் பாதுகாப்புத் தேவைகளாகக் கருதப்படுகினறன. சாரபுத்தனமைத் தேவைகள (Derived Needs) பாதுகாபபுத தேவைகளுககு அடுத்த நிலையாகக் கருதப்படுகினறன. மற்றவர்களோடு சேர்ந்திருததல், நட்பு, உறவு ஆகியவை அநநிலையில் குறிபபிடப்படுகினறன. தன மதிப்பு அடுதத நிலைத் தேவையாக வரையறுககப்பட்டுளளது. சாதனைகள் புரிதல், தன்மான உணர்வு அடைதல் ஆகியவை அத்தேவைகளின் அளவுகள் ஆகும். ஆராய்ச்சி செய்தல், புது வழிகளைக் கற்றறிதல் போன்றவை கலை உணர்வுத் தேவைகள் (Aesthetic Needs) ஆகும். அழகு. இரசிப்புததன்மை ஆகியவை அறிவு முறையான தேவைகளாகும். ஆயினும், சிலர் மேற்கூறிய மூனறையும் தனித்தனித் தேவைகளாக விளக்குவதுமுணடு.

முடிவாக, மனித வாழ்வின் மிக உயர்ந்த நிலைத் தேவை 'தன்னிலை உயர்வு உணர்தல்' ஆகும என்று மாசுலோ குறிப்பிடுகிறார். அந்நிலையை வெகுசிலரே அடைய முடியும என்றும் குறிபபிடுகிறார். அந்நிலைகளை ஓர் ஏணிப் படிகள் போனறு வரிசைப்படுத்தி அமைத்துள்ளார் மாசுலோ. அதைக கீழக்காணும் விளக்கப்படத்தில் காணலாம்.

அவற்றுள் உடற்கூறறுத் தேவைகள, பாதுகாப்புத தேவைகள, ஒருசில தொடர்புத் தேவைகள (Affiliation Needs) ஆகியவற்றை 'அடிப்படைத் தேவைகள' என்றும் பிறவறறை 'மேனிலைத் தேவைகள' என இரு கூறுகளாகப் பிரிககிறார்.

மாசுலோவின கூற்றுப்படி 1) தேவைகளின வரிசையை முறைப்படி ஒவவொன்றாகவே கடககமுடியும். ஒரு சமயத்தில் ஒரு நிலையே மேலோங்கி நிறகும். அதாவது, மனிதத் தேவைகள உடற்கூற்றுத் தேவைகளில தொடங்கி ஒவவொனறாக மாறுபடுகின்றன. அவற்றில ஒரு நிலை இல்லாமல இருந்தலோ, அதனைப்புறககணித்தலோ இயலாது 2) கீழநிலையில இருக்கும் ஒரு தேவையை நிறைவு செய்தபிறகே ஒருவர் அதனினறு மேனிலைக்குச் செலலமுடியும் அடிப்படைத் தேவைகளைக் கணிசமாகவோ முழுமையாகவோ நிறைவு செயயாமல மேனிலைத் தேவைகளை அடைய இயலாது. எடுததுககாட்டாகப பசியினால வாடுபவர்களுககு அழகைக் கணடு மகிழும் மனப்பாஙகு இருபபதிலலை. 3) ஒரு

மாசுலோவின் 'தேவைகள் கோட்பாடு'

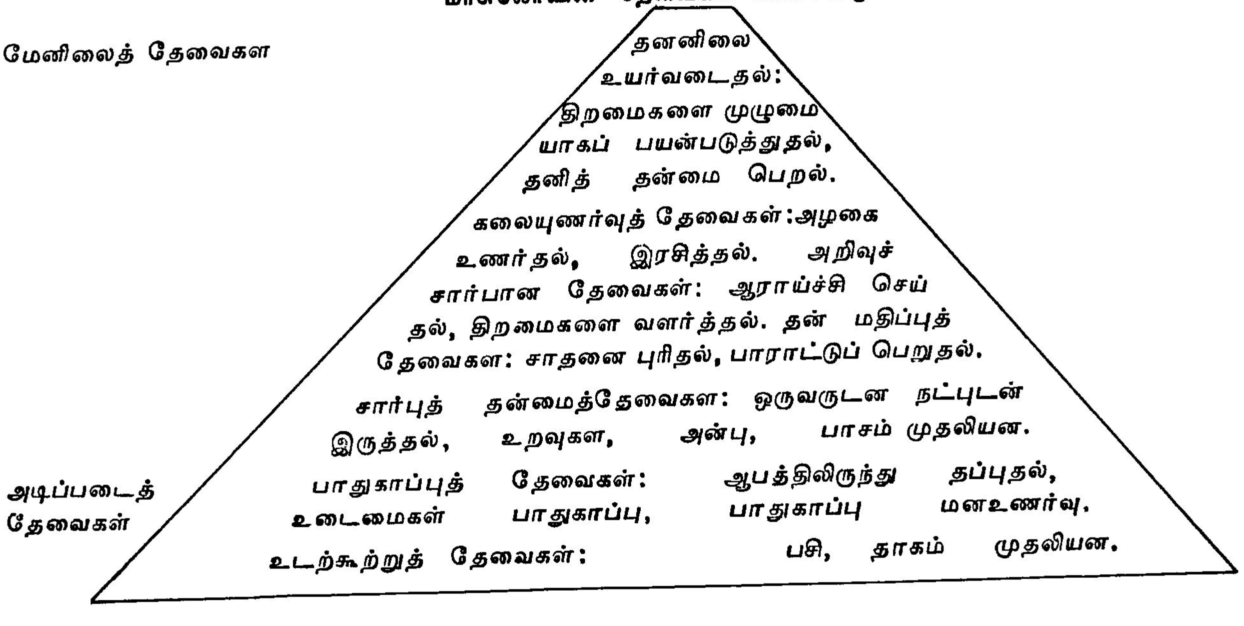

சமயத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு தேவையே மேலோங்கி நிற்கும். சில தேவைகள் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுவன ஆயினும், பொதுமையில் அத்தேவைகளை நிறைவு செயயும் போது அதன் தேக்கம் இருப்பதில்லை. 4) ஒவ்வொரு மனிதனும் 'தன்னிலை உணர்வு' அடையும் திறன் பெற்றிருந்தாலும் வெகு சிலரே அந்நிலையை அடையமுடிகிறது. 5) தேவைகளின் அனைத்து நிலைகளிலும் 'தன்னிலை உணர்வு' நிலையே முழுவதும் தீர்க்கமுடியாத ஒரு தேவையாகும். 6) எந்த ஒரு நிலையிலும் தேக்கம் அடையும் வாய்ப்பு உண்டு. தீர்க்கப்படாத அல்லது தீர்க்க முடியாத ஒரு தேவை மனிதனை அந்த நிலையிலேயே தேக்கம் அடைய வைக்கிறது என்பதாகிறது.

மாசுலோ தம் ஆய்வில் 'தன்னிலை உயர்வு' அடைந்தவரின் குணவியலபுகளை விவரிக்குமிடத்து அவர்களைத் 'தம் திறன் முழுவதும் ஆக்க வேலையில் ஈடுபடுத்தியவர்கள்' என்று விவரிக்கிறார். மேலும், அவர்கள 1) தங்களை உள்ளபடியே குறை நிறைகளோடு ஏறறுககொள்ளக்கூடியவர்கள், 2) சிறந்த நகைச்சுவை உடையவர்கள, 3) வாழ்க்கையை ஆழ்ந்து சுவைக்கும் மனோபாவம் உடையவர்கள், 4) சமூக முனனேற்றத்தை விரும்புபவர்கள, 5) வாழ்க்கையை விருப்பு வெறுப்பறற பரந்த கணணோட்டத்துடன் அணுகுபவர்கள, 6) பலருடன் மேற்போககான தொடர்பு கொளவதைவிட ஒரு சிலருடன் ஆழ்ந்த நட்புக்கொள்வதையே விரும்புபவர்கள், 7) படைப்புத் திறனும் (Creativity), கற்பனை வளமும் மிக்கவர்கள, 8) பழக்க வழககங்களுககு அடிமையாகாதவாகள் என்பது மாசுலோவின் கணிப்பு.

மேலும், அவர்கள வாழ்க்கையை ஒரு குழநதையின் செயலகளை அனுபவிப்பது போல முழுககவனத்துடன சுவைக்கின்றனர்; வழக்கத்தில் இருக்கும் பாதுகாப்பான வழியில் செயற்படுவதைவிடப் புதுமையாகச் செயற்படுவதையே விருமபுகினறனா; பொறுபபுகளை விருமபி ஏற்று நடத்தி வருகினறனர்; தம குறைகளை அறிநது அவறறைக் களைய முயலகினறனர் என்றும் மாசுலோ அவர்கள இயலபுகளை வருணிக்கிறார் அந்நிலையை அடைநதவர்கள் முடிவெடுக்கும் திணமை பெற்றவாகளாகவும தாம் எடுதத முடிவை மற்றவர் விருமபாவிடில எதிர்பபுகளை எதிர்நோக்கும மனஉறுதி உடையவாகளாகவும் இருக்கிறார்களை என்று கூறுகிறார்.

மாசுலோ அத்தனமை வாய்ந்தவர்களாக ஆபிரகாம இலிங்கன, மாாடின உலூதா கிஙகு, ஆலபர்ட்டு ஐன்சுடீன், எலீனர் உருசுவெல்ட்டு ஆகியோரைக் குறிப்பிடுகிறார். கல்லூரி மாணவர்களிடையே தாம நடததிய ஆய்விலிருந்து அத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள மனமுதிர்ச்சி அடைந்தவர்களாகவும் தம் முழுத் திறமைகளை வெளிப்படுத்துவதில் ஆர்வம் உடையவர்களாகவும் இருப்பதை மாசுலோ கண்டறிந்தார்

மாசுலோவின கருத்துப்படி ஒவ்வொருவரும் அந்நிலையை ஒருசில மணித்துளிகளேனும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். அவற்றை இவர் 'உச்சநிலை அனுபவங்கள்' (Peak Experiences) என்று வருணிக்கிறார். அவை முழுமை, உணமை, மகிழசசி, தன்நிறைவு, தனிச்சிறப்பு நிலை ஆகிய உணர்வுகளால் வரையப்பட்டவை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

உந்து சக்திகளிலும் ஆளுமை ஆராய்ச்சியிலும் மாசுலோவின் கோட்பாடுகள ஒரு புது திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தின என்பது மறுக்கமுடியாத உணமை. எனினும், அவருக்குப பின்வந்த ஆய்வாளாகள் ஒருசில குறைபாடுகளைச சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

மாசுலோவின கோட்பாடுகள அறிவியல் ஆய்வு முறைப்படி நடத்தபபட்டவை அல்ல. மேலும், தன்னிலை உணர்வு அடைந்தவர்கள் (Self Actualization) என்று அவர் குறிப்பிட்ட சிலர் தம்வாழவில சிக்கல் உடையவராக இருந்தனர். மேலும், கீழ்நிலையில் உள்ள தேவைகளை நிறைவு செய்யாமலே உயர்ந்த நிலையை அடைந்தவர்களும் உணடு. ஒரு சமயத்தில் பல தேவைகளை உணர்தலும் இயலும். அவற்றில் பல மறுக்கமுடியாத உண்மைகளாயிருப்பினும் மாசுலோவின் கொள்கை முதன் முதலில் தேவைகளை வகைப்படுத்த உதவின. அக் கொளகை, பின்னால் வந்த பல கருததுகளுககு விததாக் அமைநதது தனிச் சிறப்பமிசமாகும. ப.தெ.

துணை நூல்:

Maslow, A H., Motivation and Personality, Harper and Row, New York, 1970.

மாசூடி, அபுல் ஆசன் அலி, அரேபியாவில் கி.பி 10 - ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த வரலாற்றறிஞர். பாக்தாது நகரில் இவர் ஏறத்தாழ கி.பி. 956 - இல பிறந்திருக்கக் கூடும் இளமையிலேயே இவருக்கு வரலாற்று ஆாவம் மிகுநதிருநததால, பல நாடுகளுககுச செனறு செயதிகள திரட்டி ஒரு பெரிய வரலாறு எழுத வேணடுமெனறு விருமபினார். எகிப்து சிரியா, பாலததீனம், சீனா, மடகாசுககா, இலஙகை பாரசீகம முதலிய நாடுகளில பயணஙகள மேறகொணடார். பல செயதிகளைத திரட்டினார். மாசூடி அபுல் ஆசன் அலி (Masudi Abul Hasson Ali) முப்பது தொகுதிகள கொணட ஒரு வரலாற்று நூலை இயறறினார் அதற்கு வரலாற்றுப் பதிவேடுகள் (Annals) என்று பெயர் கொடுக்கபபட்டது.

அதைத் தவிர வேறொரு நூலையும் இவர் இயற்றி னார். அதன் பெயர், 'தங்கவெளிகளும் மணிச் சுரங் கங்களும்' (Meadows of Gold and Mines of Gems) எனபதாகும். தெ.பா

மா சே துங்கு: இக்கால ஆசிய வல்லரசு நாடா கிய சீனமக்கள குடியரசைப் பொதுவுடைமைக்கொள் கையினடிப்படையில் நிறுவிய அரசியல் தலைவர் மா சே துங்கு (Mao Tse Tung) ஆவர்.

வரலாறு: மா சே துங்கு வடசீனாவில் ஊனான (Hunan) மாகாணத்தில் சாவோ சானில்(Shao Shan) ஓர் உழவரின் மகனாக கி.பி. 1893-இல் பிறந்தார். இவருடன் பிறந்தோர் 2 ஆணகளும் ஒரு பெண்ணும் ஆவர்; இவருடைய தகப்பனார் கடுமையாகக் கன் பூசிய விதிகளைப் பினபற்றிக் குடுமபத்தைக் கட்டுப் படுத்தி வந்தார்; தாய் பிளளைகளிடம் அன்பாக இருந்தார். மாவோ தம் 5-ஆம் வயதில் வேலை செய்யத் தொடங்கினார்; தம் ஏழாம் வயதில் எழு தப்படிக்கக் கற்றுக் கொணடார். அரசாங்க அலு வலர்களை எதிர்த்த புரட்சி வீரர்களுடைய வரலாறு களைப் படித்த இவர் புரட்சி மனப்பான்மையுடன் வளர்ந்தார். இளமையில் இவர் திருமணம் செய்து, மனைவியை விடுத்து ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து படித்தார்; சில கட்டுரைகளும் எழுதினார். சாங்சா நகரத்தில் இவர் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றார். சீனா வில் கி.பி. 1911-இல் புரட்சி நடைபெற்று, மஞ்சு அரசுக் குடும்பத்தாரின் ஆட்சி மறைந்து, சீனக் குடியரசு தோன்றிற்று. எனினும், நாட்டில் உள் நாட்டுப் போரும், பஞ்சமும் நீங்கவில்லை. அத்துன் பங்களையெல்லாம் நேரில் கணட மாவோ, சிறிது காலம் புரட்சியாளர் படையில் பணி செய்து, பின் பீகிங்குப்பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்தில் சிறு ஊதி யம் பெறும் எழுத்தராக கி.பி. 1918-இல் பணிசெய் தார். அங்குப் புரட்சிக் கருத்துகளை நூல்களின வாயிலாகக் கற்கவும், சாங்குவோடோ போனற புரட்சியாளர்களுடன் பழகவும் இவருக்கு வாய்ப்பு இருந்தது. இவர் கி பி. 1921-இல் சாஙகாயில் (Shan-gbai) நடைபெறற சீனப்பொதுவுடைமைக் கட்சியின முதல் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். கோமிண்ட் டாங்கு எனப்படும் சீனத் தேசியக் கட்சி நாட்டில வேரூன்றி இருந்தது. அதற்கும் சீனப் பொதுவுடை மைக் கட்சிக்கும் பிளவு தோன்றிற்று. மாவோ கி.பி 1925-இல் காண்டனில் பொதுவுடைமைக் கட்சியின விளம்பர அணியின் செயலாளராகவும், அரசியல் வார ஏடு ஒன்றின ஆசிரியராகவும் வேலை செய் தார். கட்சியின உயர்நிலை உறுப்பினருக்கு இவர் அவ்வேட்டின் வாயிலாக மறைமுகமாக செய்திகளை விடுத்தார். இவர் பொதுவுடைமைப் படையைத் தோற்றுவித்து, தேசிய படைக்கு எதிராக வடக் கிலிருந்து தென மேறகு நோககி கி.பி 1934 - இல நெடும் பயணம் (Long March) ஒன்றை நடத்தினார். பின்னர், இவர் சீனப பொதுவுடைமைக் கடசியின தலைவர் ஆனார். தேசிய கட்சிக்கும், பொதுவு டைமைக் கட்சிக்குமிடையே நலலுறவை ஏறபடுத்து வதற்காக இரணடாம் உலகப் போரின முடிவில நேச நாடுகள செய்த முயற்சி வெற்றி பெறவிலலை. தேசிய அரசாங்கத தலைவர் சியாங்கே சேககும், பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் மாவோவும் கி பி 1945, அக்டோபரில ஓர உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டனர். உளநாட்டுப் போருக்கு ஏற பாடுகள நடைபெறறன. உளநாட்டுப் போர் தொடங கிறறு. மாவோவின பொதுவுடைமைப் படைகள கி பி. 1949 சனவரியில் பீகிங்கைக கைப்பற்றி, அக் டோபருக்குள நாடு முழுவதையும் வென்றுவிடவே, தேசிய அரசாங்கம் பார்மோசாத தீவுக்குச் சென்றது மாவோ சீனப் பொதுவுடைமைக குடியரசின தலை வராக 1949-முதல் அவர் 1976-செப்டம்பரில இறநது போகும் வரை இருநதார்.

மா சே துங்கு

மாவோவின் போர்த் திறமை: மாவோ தாம் பிறந்த ஊனான் மாகாணததில் பொதுவுடைமை அமைப்புகளை நிறுவினார். இவர் அம்மாகாண உழவாகளை வல்லந்தப் புரட்சி செய்யுமாறு தூணடி 1927 - இல் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். அறு வடைக் காலத்தில் உழவாகள் செய்த புரட்சியை இவரே நடத்தினார். அப்புரட்சி நடைபெறறபோது தான இவர் சீனச் செம்படையை உருவாககினார். அதனைத் தேசிய படைகள முதலில ஒடுககினாலும அதன சிறுபிரிவுகள் வடசீனாவில எளிதில் பிறரால

அணுகமுடியாத சிங்கானசன மலை இடுக்குகளில் ஒளிந்து கொண்டு பிற்காலத்தில சீனாவை வெல்லு வதற்கு வழி வகுத்தன. மறைந்திருநது தாக்கும் 'கொரில்லாப' போராமுறையில பொதுவுடைமைப படைக்குப் பயிற்சி அளித்து, சபபானுக்கும், தேசிய அரசாஙகததுக்கும் எதிராக அதனை இயக்கினாா. தொழிலாளா புரட்சிக்கு நகரமே மையமாக இருத தல வேணடுமெனற பொதுவுடைமையாளர் கருத்தை இவா விடுதது, அதறகு நாடடு அலலது கிராமப புறததையே மையமாகப பினபறறினாா. சீனப்படை முழுவதையும சீனபபொதுவுடைமைக கடசிக்கும், தமக்கும் பொறுப்பாக இருககுமபடி செயதார்.

மாவோவும் சீனபபொதுவுடைமைக் கட்சியும: மாவோ, சீனப்பொதுவுடைமைக கடசியைத தம முழுக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஓர் அரசியற கருவியாக மாறறினார். இவா கி.பி. 1920 - இல மார்கசியச் சம நிலைக கருததுகளை ஏறறுப் படிப்படியாகச சம நிலைப புரடசியைக கொணடுவரும முறையை விடுதது, மக்கள திரளின அரசியலதிகாரம், மககள செயறபாடு ஆகியவறறின வழியாகவே சமூகநீதியை நிலைநிறுத்தக கூடுமெனறு துணிந்தார். குடியானவர் புரட்சியை நடத்துவதில இவா இலெனினைப் பின பறறினார். குறிககோளகளிலீடுபாடடுடன் உறுப் பினரைச் செயற்படுமபடி இவா தூணடியும், கடசி யிலிருந்த தம எதிரிகளைக் குற்றங்களை ஒபபுக கொளளுமபடி கட்டாயப்படுத்தியும, தமக்குக கீழப் படியாதவர்களைக் களை எடுப்பின் வழியாக ஒழித தும் கட்சியின் ஒறறுமையை நிலைநிறுத்தினார். இவர் சமநிலைத் தொழில் முறைகளையும, கட்டாயத் தொழிறகூடாரங்களையும் அமைததார்.

அரசியற் கருத்துகள் மாவோ பொதுவுடைமைக கொள்கையின பல கருத்துகளை மாறறியும், சில வறறைத் திருததியும, சிலவற்றை விடுததும பின பறறினார். பொதுவுடைமைப்புரடசிக்கு ஒருதொடகக நிலையாக இவர் கிராமங்களையே தேர்நதெடுதத தனால, அது பரந்த நாடாகிய சீனாவில் விரைவில வெறறி பெற்றது. இவருடைய கருததின்படி, தனி யார் சுதநதிரக கொளகையைப் பினபறறும சமூ கத்தைவிட, சருவாதிகார அமைப்பை உடைய சமூ கமே உயாநததாகும. கனபூசியசின நிதாஙக கொளகையை இவர் முறறிலும விடுததார் அக கொளகையை இவாதம் 'புதிய மக்களாட்சி' (New Democracy) எனற நூலில கூறுகிறாா. அரசாஙகத் தின செயலகளிலுள்ள குறைகளை வெளிப்படையாக எடுததுக் கூறும் உரிமையை மக்களுககு அளிக்கும் நோககத்துடன இவா 'நூறு பூக்கள மலரட்டும' எனற கொளகையைக கொணடு வந்தார். ஆனால், இவருடைய சருவாதிகாரததுக் கெதிராகக் குறைகள கூறப்படவே இவர் அக்கொள்கையை விடுத்தார். சமூக வாழ்வைத் திருத்தும் பொருட்டு இவர் சீன இளைஞர்களடங்கிய 'செங்காவலர்' படையை (Red Guard Movement) 1966 - இல் அமைததார்.

முன்னோக்கிய இயக்கமும், பண்பாட்டுப் புரட்சியும்: சீனாவைத் தொழில் மயமாக்கும் பொருட்டு மாவோ 1958 - 59 இல் கொண்டுவந்த கொளகையே 'முனனோக்கிய இயககம்' (Great Leap Forward) ஆகும். இவர் உருசியப் பொருளாதாரத் திடடங களை விடுத்து, மக்கள் குழுத் திட்டங்களை (People's Communes Programmes) உருவாக்கினார். அக குழுக்கள் தனியார்களிடமிருந்த விளைநிலங்கள, பழத்தோட்டங்கள, வளர்ப்பு விலஙகுகள முதலிய வறறைக் கைப்பறறின. தனியாருக்குப் பொருளா தாரச் சுதந்திர உரிமை இல்லை ஒவ்வொருவருககும் வேலை பகிர்ந்து வழங்கப்பட்டது ஒவவொருவருக் கும் அவருடைய உழைபபுக்குத் தகக கூலியும், அவருடைய தேவைக்குத தக்க அரிசி, கோதுமை, ஆடை முதலியவையும் வழங்கப்பட்டன. திறமையான உழைப்பாளருக்கு ஊகக ஊதியம ஏதும இலலை; திறமை இல்லாதோரைக் கூட்டுறவு அமைப்புகள் (Co-operatives) காப்பாறறின. கடுமையான வேலை முறையும், குறைவான ஓய்வு வசதியும் தொழிலாள ரிடம ஊக்கமின்மையை வளர்த்தன. எனவே, குழு முறை எதிாபார்த்த அளவு முழு வெற்றியை அளிக்க வில்லை. அதனால், மாவோவின சருவாதிகாரத்துக்கு இராணுவ, ஆட்சித் தலைமை அலுவலர்கள எதிர்ப் புத் தெரிவிக்கவே, கட்சியிலுள்ள பலவீனஙகளைக் களைதற்காக இவா 1966 - இல் உழைப்பாளரின் பணபாட்டுப் புரட்சியை (Great Proletarian Cultural Revolution) நடத்தினார். அதில இவர் முதியோாகளைக் கடசியினினறு நீக்கி, இளைஞர் களைச் சேர்த்து, செஙகாவலா படையை அமைத தார் அப்படையினர் தொழிற்சாலைகளிலும மிகு தியாகப் பரவினர்.

அயல நாட்டுத் துறையில் மாவோ அமெரிக்காவுக் கும், உருசியாவுக்கும், இநதியாவுக்கும் எதிரான போககையும், பாகிசுத்தானுக்கு ஆதரவான போக கையும கடைப்பிடித்தார். இவருடைய சீன - இநதி யப் போரின விளைவாக வடகிழககு இநதிய எல்லைப் பகுதியில் சில நிலஙகளைச சீனா கைப்பறறியது.

மாவோவின் போர்க் கொளகைகளும், சமநிலைக் கருத்துகளும், இவருடைய காலத்துக்குப் பினனர் வெகுவாகச சீனத தலைவாகளால மாறறி அமைக் கப்பட்டுளளன. சமநிலைக் கொளகையின கடுமையும் சிறிதளவு தளர்த்தப்பட்டுளளது. பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Lowis, John, W., Leadership on Communist China, New York, 1963.

Roderick, M., China Under Mao Cambridge, Mass, 1966.

மாட்சுயாமா, சப்பான நாட்டைச் சேர்நத சிகோகூத் (Shikoku) தீவின் மேறகில் உளள நகரம். இதைச் சுற்றியுள்ள எகிமே (Ehime) பகுதிக்கு இதுவே தலைநகா. மக்கள் தொகை 4,12,000 (1983). மாடசுயாமா (Matsuyama) உளநாட்டுக கடலைச் சோநத ஒரு சிறந்த துறைமுகமாக விளஙகுகிறது. மீனபிடித்தல் மிகுதியாக இங்கு நடைபெறுகிறது. வேளாணமைப் பொருட்களை இஙகிருந்து பல இடஙகளுக்கு அனுப்பப் படுகினறன. பருத்தி ஆடைகளும், காகிதப் பொருட்களும் இங்கு உற்பத்தி செய்யபபடுகின்றன. இந்நகரின் பஞ்சாலைத் தொழில் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இஙகு இரு பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. இந்நகரத்தினரால் நன்கு காப்பாற்றப்பட்டு வரும் ஒரு நில மானிய காலததுக் கோட்டை, கி.பி 1603 - இல் கட்டப்பட்டதாகும். அககோட்டையைச் சுற்றிக் கணகவரும் பூஙகா ஒன்று காடசி அளிக்கிறது. தெ.பா.

மாட்டு: இது தொலகாப்பியர் கூறும் செய்யுள உறுப்புகளில் 22 - ஆம் உறுப்பாக அமைந்துள்ளது (தொல-செய் நூ.1, 202, 203). நன்னூலார், 'மாட்டெறிந் தொழுகல்' என்ற ஒன்றை முப்பத்திரணடு உத்திகளுள ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறாா (நன.நூ 14). மாறனலஙகாரம் 'மாட்டெறிநதொழிதல்' எனறும் 'மாட்டுறுப்பினவாமெனக் கொளக் கூறல' எனறும் இரணடு உத்திகளைக் கூறிச் செலகிறது (நூ 25) அவற்றில் முன்னது நனனூலார் கூறும நூறபா உத்தி; பினனது தொலகாப்பியர் கூறும் 'மாடடு' உறுப்பு. சுவாமிநாதம் 'மாட்டெறிதல' எனபதை உத்திகளுள ஒனறாகக் குறிப்பிடுகிறது (நூ 10) இளம்பூரணர் மாட்டு என்ற செய்யுளுறுப்பை 'மாட்டேறு' (செய்.நூ.202) எனற சொல்லால் குறிப்பிடுவார். எனவே, மாட்டு என்பது செய்யுளுறுப்பு ஆகும். 'மாட்டெறிந்தொழுகல்' என்பது தநதிர உத்தி ஆகும்.

மாட்டெறிநதொழுகல் - உத்தி. நன்னூலார் கூறும் 'மாட்டெறிந்தொழுகல்' என்ற தந்திர உத்தியையும், இளம்பூரணர் 'மாட்டேறு' எனககூறி உரை விளக்கும் பகுதிகளையும் நோக்குகையில் அம் 'மாட்டேறு', 'மாட்டு' என்ற செய்யுள் உறுப்பில் இருந்து வேறுபட்டது என்பது நனகு தெளிவாகிறது.

மாட்டெறிநதொழுகல் எனபது முன்னொரு பொருளுக்கு இலக்கணம் கூறிப பினனர் வருவதும் அது போலுமென்றல் (மாறனலங்காரம்-பாயிரம்-25 உரை) எனபதாகும் தொல எழுத்ததிகாரம் 232 - ஆம் நூறபாவில வரும் 'அவறறோரன்ன' என்ற மாட்டேற்றால் 230 - ஆம நூற்பாக் கருததோடு பொருத்திக் காட்டிக் கருத்து முடிவு கொள்கிறார் இளம்பூரணர்

'ஒற்றளபெடுபபினும் அறறென மொழிப' எனனும செய்யுளியல் நூற்பா, எழுத்தியலில உளள ஒறறு அளபெடுத்தறகும விதியாய் நின்ற வியபதேசம் (மாட்டெறிதல) என்பாா சுப்பிரமணியதேசிகர் 'மாட்டெறிதல' என்ற உத்தி 'அதிதேசம்' (ஒனறிற்குரியதை மற்றொனறிறகு ஏறறிக் கூறுதல), வியபதேசம் (மாட்டேற்று) எனறு வடமொழியில கூறப்படும எனறு அவர் மேலும் விளககுகிறார் (பிரயோக விவேகம் காரிகை 37 இன உரை). அதிலிருநது பினனர்க் கூறும் இலக்கணம, முனனினறதற்குச் சென்று பொருந்தி அமைவதும் மாட்டேறு ஆகும எனபது புலனாகிறது.

மாட்டு: 'மாட்டு' என்பது அகனறும் அணுகியும கிடந்த சொறகளைக கொணடு வந்து, பொருளுககு ஏற்பத் தொடராகக் கூட்டி முடித்தலாகும எனபார் தொல்காப்பியர் (தொல - செய நூ 202) மாட்டுதல் என்பது, கொணடு வந்து கொளுத்துதல எனபாா பேராசிரியர் (தொல் செய.நூ 202-இன உரை). பட்டினப்பாலையிலுளள 'முட்டாச் சிறப்பிற் . . . நெஞ்சே' (218 20) என்றபாடல அடிகளுடன 'வேலினும . தடமெனறோளே' (300 - 301) எனற பாடல் அடிகளைப் பொருத்திச் சேயமை நிலையில அமைந்த மாட்டுறுப்புகளாகக் கொணடு பொருளை கொளவார் பேராசிரியா ஆனால், நசசினாாககினியா அதனை அகனறு கிடநது மாட்டினறி வநதது எனக கூறுவார் 'திறநதிடுமின . . கதவு' (முததொள. 42) எனற பாடலை அணுகிய நிலையில மாட்டு அமைத்துப பொருள கொளவதறகு எடுததுககாட்டாகக் காட்டுகிறாா பேராசிரியா

அதிலிருநது கதை, நிகழச்சிகள், வருணனைப பகுதிகள ஆகியவறறின வரலாறறு முறைககு ஏறபவோ, வேறு பயன் நோககிப பொருள் பொருததமுற வேறு ஒரு வரிசை முறைககு ஏறபவோ முன பின்னாகக் கூறபபடடிருககும செயதிகளைத தககபடி பிரித்துக் கூட்டி ஒழுஙகுபடுததிப பொருள கொளவதையே 'மாட்டு' என நசசினாாககினியர் கருதினார் எனத் தோன்றுகிறது.

பேராசிரியரும நச்சினார்க்கினியரும் பட்டினப் பாலை எடுததுக்காட்டுக்குக கொடுக்கும வேறுவேறு விளக்கங்களை நோக்கும போதும், நசசினாாககினியர் பத்துப் பாட்டு, சீவகசிநதாமணிப் பாடல்களில

மாட்டாகக் கொள்ளும் பகுதிகளை நோக்கும் போதும் நச்சினார்க்கினியர் நீணட செய்யுட்களில் சொல்லும் பொருளும் முறைமாறி அமைந்து கிடப்பதை இயற்கை வரிசை முறையிலோ வேறு தக்க முறையிலோ அமைத்துப் பொருள கொள்ளும் நிலையை மாட்டுறுப்பு எனக் கருதினார் என்பதும், பேராசிரியர் பொருளை மட்டும் இணைத்துப் பொருத்துகிற நிலையில் அதனைக் கொண்டார் என்பதும் தோன்றுகின்றன. எனினும், புறநானூறு போன்ற அடிஅளவு குறைந்த பாடல்களிலும் அணுகி வந்த மாட்டு அமைந்ததாக நச்சினார்க்கினியர் கொண்டார் என்பதும் தோன்றுகின்றது.

மாட்டுறுப்பும் - பொருள்கோளும்: 'மாட்டு' என்பது பொருள்கோளின் ஒருவகை என்றும், பொருள்கோளின் வேறுபெயர் என்றும், பொருளகோளனறு என்றும் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுண்டு.

'மாட்டு' என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் நால வகைப் பொருள்களிலிருந்தும் வேறுபட்டது ஆகும் என்பார் பேராசிரியர் (செய்.நூ.210). இது மொழி மாற்றுப் பொருள்கோளன்றிப் புலவர் தம் வேறு செய்வதோர் செய்கை என நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார் (செய்.நூ.210). மேலும், அவர் 'பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோளும் 'மாட்டு' என்னும் உறுப்பின்கண் அடங்கும் என்பார் (தொல் சொல். எச்சவியல். நூ.13)'மொழி மாற்றாவது கேட்போர் கூட்டி உணரு மாற்றான் ஈரடிக் கணணே வருவது என்றும், மாட்டு என்னும் உறுப்பாவது இரண்டு இறந்த பல அடிக்கண்ணும், பல செய்யுள் தொடரின கணணும் அகன்றும் அணுகியும் வரும் என்றும் உணர்க' என மாட்டையும மொழிமாற்றையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவார் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். சொல்.நூ 409 உரை). மேலும், அவர் 'அருமையும் பெருமையும் உடைய வாய்ப் பரந்த சொல் தொடர்ந்து பொருள் தருவதோர் இன்பம் நோக்கிச் சான்றோர் இம்மாட்டிலக்கணமே யாணடும் பெரும்பான்மை வரச செயயுள் செய்தலின, பின தொடர்நிலைச் செய்யுள செயதவர்களும் இம்மாட்டிலக்கணமே யாணடும வரச்செய்யுள் செய்தார்; இதுவும் பொருள்வகை போற் புலவர் செயது கொணடதாயிற்று' என்பார் (செய் நூ. 210 உரை).

இறையனார் அகப்பொருள் செய்யுள் உறுப்புகளைக் கூறும் பொழுது தொல்காப்பியர் கூறிய செய்யுள உறுப்புகளில மாட்டு என்ற உறுப்பினை நீககிவிட்டு அதற்குப் பதிலாகப் பொருளகோள எனற உறுப்பினைக் கொண்டுளளது. அதுபோல வீரசோழியமும மாட்டினைக் கூறாது பொருள்கோளினைக் கூறுகின்றது. எனவே, மாட்டு என்பதைப் பொருள் கோளாக அவர்கள் கொண்டனர் என்பது தோன்றுகின்றது

மாட்டு என்பது பொருள்கோள் என்பதன் பாற்படுவதாகும் என மு இராகவையங்கார் கூறுவார் (தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்சசி, ப 170). மாட்டு என்பதனைப் பிற்கால இலக்கண நூலார் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் என வழங்குவர் என்று ந. சுப்புரெட்டியார் குறிபபிடுவார் 'ஒரு செய்யுளில அடிப்படைத் தொடர் அமைப்புடன் இயையாமல், மாறிக் கிடக்குஞ் சொற்களை முறைப்படுத்தி அமைத்துப் பொருள கொளளுதலைப் பொருள் கோள் எனறும், ஒரு செய்யுளின கருத்தை இயையுமிடமறிந்து சிலபல செய்யுட்கள் முன்நோக்கியோ பின்நோக்கியோ கொணடு வந்து கொளுத்துதல் மாட்டு என்றும் நச்சினார்க்கினியர் கருதினர் என்று அரங்கராசன குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறப்பட்டவற்றைக் கொணடு நோக்கும்போது பொருள்கோள என்பது தனிப்பாடலகளில பொருள் கொள்ளும் முறை என்றும்; மாட்டுறுப்பு என்பது தொடர்நிலைச் செய்யுள்களில் (சொல் தொடர்நிலை - பத்துப் பாட்டு, பொருள் தொடர்நிலை - சீவகசிந்தாமணி) மேற்கொளளப்படுவது எனறும் தோன்றுகின்றது.

மாட்டு என்பது கொளுத்துதல், இணைத்தல், தொடுத்தல், உட்கொள்ளுதல என்ற பொருள்களில் வரும். இன்றைய பேச்சுவழககிலும் இச்சொல் 'சேர்ததல்', 'கொளுத்துதல' என்ற பொருள்களிலேயே வழங்கி வருகின்றது. ந.ச.

மாட்ரிடு இசுபெயின் நாட்டின் தலைநகரமாகவும், மாட்ரிடு மாநிலத்தின் தலைமையிடமாகவும் அமைந்துள்ளது. ஐபீரியமுந்நீரகத்தின் நடுப் பகுதியில, மான்சநேரசு (Manzanares) ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள மாட்ரிடு (Madrid) அனைத்து நலன்களும் கொண்ட கவர்ச்சிமிககு நவீன நகரமாகும் கடல மட்டத்திலிருந்து 635 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ள இத்தலைநகரம், ஐரோப்பாக் கணடத்தில உள்ள தலைநகரங்களுள மிகவும் உயரமான இடத்தில் இருக்கின்றது. தொழில் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் இந்நகரம், முன்னணியில் உளள பிறஐரோப்பிய நகரங்களுடன் போட்டிபோட்டு முனனேறி வருகிறது போர் அழிவுகளால் இங்குள்ள பல தொன்மைமிகு கட்டடங்கள் இடிபாடுகளுக்கு உட்பட்ட போதிலும, புதுமையான கட்டடங்கள பல அவற்றை ஈடு செய்துள்ளன.

இடைக் காலத்தில் இந்நகரம் மச்ரிட்டு (Majrit) என மூர் இனத்தினரால் சுட்டப்பட்டது. மூர் என்று

அழைக்கப்பெறும் வடமேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள அராபியக் கலப்பின இசுலாமியர் கி.பி.932-இல் இங்கு மசரிட் என்னும் பெயரில் சிறிய கோட்டை ஒன்றினைக் கட்டினர். அக்கோட்டையை (Moorish Fort) இரண்டாம் இராமிரோ (Ramiro II) என்னும் மூரினத் தலைவன் அமைத்தான் என்பர். முன்பு இப்பகுதியில் உரோமானியக் குடியிருப்புகள் சில இருந்துள்ளன. ஏழாம் அல்பான்சோவின் (Alfonzo VII) ஆட்சிக் காலத்தில் இப்பகுதி நன்கு வலுப்படுத்தப் பட்டது. இந்நகரம் கி.பி.11,12,13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரசியல் வானில் மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கியது. இந்நகரத்தின்கண் கி.பி.1309, 1478-ஆம் ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. போர்ச்சுகல் நாட்டின் மூன்றாம் என்றி, நான்காம் சான் ஆகிய அரசர்களும் காசுடில் நாட்டைச் சேர்ந்த நான்காம் என்றி அரசர்களும் பல காலம் இங்கே வாழ்ந்துள்ளனர். காசுடிலின் நான்காம் என்றி இந்நகரில்தான் மாண்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாம் பிலிப்பு மாட்ரிடுக்குத் தன் அரசவையைக் கி.பி.1756-ஆம் ஆண்டு மாற்றியதுடன், இதனுடைய வசதி கருதித் தலைநகராகவும் ஆக்கினான். இவன் தலைநகரின் அருகில் அரண்மனையையும் கன்னிமாடத்தையும்(Convent) அடுத்தடுத்து ஒரே இடத்தில் கட்டினான். இருப்பினும், கி.பி. 1607-இல் மூன்றாம் பிலிப்பினுடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் இது அதிகார முறையான தலைநகராக மாற்றப்பட்டதுடன் இன்றைய கவர்ச்சி மிக்க நிலையையும் அடையத்தொடங்கியது. இந்நகரம் 19,20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல போர்களில் சிக்கி, முன்னேற்றம் பெறுவதின்றும் தடுக்கப்பட்டது. இது 1936-39-ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த இசுபானிய உள்நாட்டுப்போர் வரையிலும் பல சொல்லொணாத துயர்களுக்கு ஆளாகியது. அவ்வுள்நாட்டுப் போரின்போது இந்நகரம் 2½ ஆண்டுக் காலம் எதிரிகளின் முற்றுகைக்கு உட்பட்ட காரணத்தால் பேரழிவுக்கு உள்ளாயிற்று.

இந்நகரம் 1960-இல் இசுபெயின் நாட்டின் இரண்டாம் மாபெரும் தொழில் நகரமாக விளங்கியது. பார்சலோனா (Barcelona) முதலிடத்தைப் பெற்றது. மாட்ரிடுப் பகுதி குளிர்மிக்க பனிக்காலத்தையும் மிகு வெப்பம் கொண்ட கோடைக்காலத்தையும் கொண்டது. கலையெழில் மிக்க இந்நகரத்தில் முப்பது மாடிக் கட்டடங்கள் அழகு செய்கின்றன; மாட்ரிடு நகரத்தில் புகழ்மிக்க பல்கலைக்கழகம் ஒன்றும், உச்ச நீதிமன்றம் (Supreme Court) ஒன்றும் உள்ளன. பழைய மாட்ரிடுநகரில் நான்காம் பிலிப்பு மன்னர் குதிரைமீது அமர்ந்துள்ளது போன்ற சிலை அழகுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இசுபானியரின் பண்பாட்டு உயர்ச்சியை உலகிற்கு உணர்த்தும் கவின்மிகு கட்டடங்களும் நினைவுச் சின்னங்களும் மாட்ரிடு நகரில் உள்ளன. பிரேடோ (Prado) அருங்காட்சியகம், தேசிய அரண்மனைப் பூங்கா ஆகியவை காண்போர் மனத்தைக் கவர்வன. வாழும் அரச அரண்மனையில்தான் இவ்வருங்காட்சியகம் செயற்படுகிறது. அந்த அரச குடும்பத்தினரின் அரண்மனை கி.பி. 1737-இல் தொடங்கப்பட்டு கி.பி. 1764-இல் முற்றுப்பெற்றது. அழகிய தேவாலயங்கள் பல இந்நகரை அணி செய்கின்றன. மூன்றாம் சார்லசு மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி 1759 - 1788) உருவாக்கப்பட்ட அழகிய கட்டடங்களுள் கருவூல அமைச்சகம் (Ministerio-de-Hacienda), வானிலை ஆய்வுக்கூடம் (Observatorio Astronomico) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன. முன்னரே கூறப்பட்ட அந்த அருங்காட்சியகத்தில் உலகின் மிகச் சிறந்த வண்ண ஓவியங்களாகக் கருதப்படும் 2500 க்கு மேற்பட்ட ஓவியப் படங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பல இத்தாலிய, பிளெமிய (Flemish) முதலான பலவகைக் கலைப் பாணிகளைச் சித்திரிப்பவையாகும். மாட்ரிடு நகரில் பல பெரிய நூலகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இசுபெயின் நாட்டின் மிகப் பெரிய நூலகமான 'பிப்ளியோடிகா நேசியோனல்' (Bibliotica Nacional) மாட்ரிடு நகரில் அமைந்துள்ளது.

இப்பெரு நகரில் பல அழகிய பூங்காக்கள் மக்கள் பொழுது போக்கிடங்களாகப் பயன்படுகின்றன. அவற்றுள் சாரடின் தாவரத் தோட்டம் (Jardin Botanical Garden), பார்கே டெல் எசுடே (Parque del oeste), அழகிய இரெடிரோ (Retiro) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் மாட்ரிடு தொழில் துறை உற்பத்தியில் பெரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. எந்திரங்கள், கண் பார்வைக்கும் ஒளிக்கும் உரிய கருவிகள், மின்கருவிகள், வானொலி, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சிக் கருவிகள், வேளாண்மைக் கருவிகள், தோல்பொருட்கள், மருந்துப் பொருட்கள், வேதிமப் பொருட்கள், நெகிழிப் பொருட்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள், துணி வகைகள், அணிகலன்கள், வான்ஊர்திகள், பேருந்துவண்டிகள், தாள்கள், இரப்பர் முதலானவை இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. திரைப்படம் தயாரிக்கும் தொழில் இங்கு நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. அவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அச்சுத் தொழிலிலும் வெளியீட்டுத் துறையிலும் இவர்கள் அண்மைக் காலப் புதிய கருவிகளைப் பயன்படுத்தி முன்னணியில் உள்ளனர். மதுவகைகள் (Beer, Wine) தயாரிப்பதிலும் இந்நகரம் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது.

மாட்ரிடு நகராட்சி, நகரத்தந்தையின் தலைமையிலான நகர் மன்றம் (Town Council) ஒன்றினால் நிருவகிக்கப்படுகிறது. நகரத்தந்தை மத்திய அரசால் அமர்த்தப்படுகிறார். நகர்மன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மாட்ரிடு நகரம் மற்ற நகரங்களுடன் சிறப்பான முறையில் போக்குவரத்துத் தொடர்பினைப் பெற்றுள்ளது.

மாட்ரிடு நகர மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் இசுபானிய மொழியைப் பேசுகின்றனர். அதுவே ஆட்சிமொழியாகவும் உள்ளது. பெரும்பான்மையோர் கிறித்தவர்கள். இதன் மக்கள் தொகை 1960-இல் 22,59,931 ஆக இருந்தது. அது 1983-இல் 31,75,000 ஆக உயர்ந்துவிட்டது. மக்கள் நன்கு கற்றவர்கள்; கடுமையான உழைப்பாளிகள். ம.இரா.

மாடலன்: முத்தமிழ்க் காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெறும் துணைப் பாத்திரங்களுள் மாடலன் சிறந்து விளங்குபவன் ஆவன். சிலப்பதிகாரக் கதையை முழுதும் அறிந்தவன் இம் மாடலன். கண்ணகியின் புகழ் கவுந்தியடிகளால் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறதோ அவ்வாறு கோவலனின் பெருமைகள் மாடலனால் வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றன.

மாடலன் சோணாட்டு நீர்வளம் நிறைந்த 'தலைச்செங்கானம்' என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவன்; நான்கு மறைகளையும் நன்கு கற்றவன். அதனால் தான் இளங்கோவடிகள் மாடலனை 'மாமறை முதல்வன்' எனச் சிறப்பிக்கிறார். நலம்புரி கொள்கை மிக்கவனான இவன், புண்ணிய நதிகளில் நீராடல், பெரியோர்கள் தங்கியிருந்த மலைகளைக் கண்டு வணங்குதல் போன்றவை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களைப் போக்கக் கூடியவை என்ற நம்பிக்கையுடையவன். பிறர் துன்புறுவதைக் கண்டாலோ, அத்தகைய செய்திகளைக் கேட்டாலோ அதற்காகக் கழுவாய் தேடும் உள்ளச் செம்மையைக் கொண்டிலங்குபவன்.

முப்பது காதைகளையுடைய சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்கலக் காதை, நீர்ப்படைக்காதை, நடுகற் காதை, வாழ்த்துக்காதை, வரந்தரு காதை ஆகிய ஐந்து காதைகளில் மாடலன் இடம் பெறுகிறான். மதுரைப் புற நகர்ப்பகுதியில் கவுந்தியடிகளோடு கோவலன், கண்ணகி ஆகியோர் தங்கியிருக்கும்போது மாடலனின் முதல் வருகை இடம் பெறுகிறது. மாடலனைக் கண்டதும் கோவலன் சென்று அவனுடைய திருவடிகளை வணங்குகிறான். இந் நிகழ்ச்சி கோவலனுக்கு மாடலன் முன்பே அறிமுகமானவன் என்பதையும், காப்பியக் கதைத் தலைவனால் வணங்கும் தகுதியுடையவன் என்பதையும் காட்டுகின்றது. அரச குடும்பத்தை ஒத்த சிறப்புடைய பெருஞ்செல்வக் குடியில் தோன்றிய கோவலன் மாடலனைக் கண்டதும் அவனிருக்கும் இடம் சென்று வணங்குவதிலிருந்து மாடலனின் பெருமை தெற்றென விளங்கும்.

கொலைக்களக் காதைக்கு முன்னைய அடைக்கலக் காதையில் கோவலனின் உயர்ந்த பண்புகளையெல்லாம் காப்பிய ஆசிரியர் கூற விரும்புகிறார். அதற்காகவே மாடலனை இளங்கோவடிகள் அறிமுகப்படுத்துகிறார் எனலாம். கோவலனுடைய கொடைச்சிறப்பு, கருணை உள்ளம் நிரம்பிய வீர உணர்வு, செய்ந்நன்றி மறவாப்பண்பு, இல்லோர் செம்மலாக அவன் விளங்கியது போன்ற அருங்குணங்கள் அனைத்தும் மாடலனாலேயே தெரிய வருகின்றன. கோவலன் பண்பு நலன்களை மாடலன் எடுத்துரைப்பதற்கு முன்புவரை கண்ணகியின் துன்பத்துக்குக் காரணமானவன்; சலம்புணர் கொள்கைச் சலதியோடு ஆடியவன்; வம்பப்பரத்தரோடும் வறுமொழியாளரொடும் சுற்றித் திரிந்தவன் என்றே படிப்போர் கோவலனை நினைப்பர். ஆனால், மாடலன் மூலமாகக் கோவலனின் பழைய வாழ்க்கை முறைகளை அறிநது கொண்ட பின்னர்க் கோவலன் மீது மதிப்பு ஏற்படுகிறது. அவன்மீது கொள்ளற்குரிய தவறான எண்ணங்கள் மாறி, அவன் இறப்புக் குறித்து அவலநிலை தோன்றுவதற்கான அடித்தளத்தை ஏற்படுத்தியவன் மாடலனே யாவன் எனலாம்.

மாடலன் சொல்லாற்றல் நிரம்பியவன். எனவே 'நாவல் அந்தணன்' எனப் போற்றப் பெறுகின்றான். '..............மாதவி மடந்தை, கானற் பாணி கனகவிசயர்தம் முடித்தலை நெரித்தது.........' என்று சிலப்பதிகாரக் கதையை இரண்டே அடிகளில் நயம்படச் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் எடுத்துரைக்கிறான். 'நீ கூறிய மொழியின் பொருள் யாது?' எனச் செங்குட்டுவன் கேட்கக் கோவலன் மாதவியோடு கூடி வாழ்ந்தது, கானல்வரியின்போது பிரிந்தது, அதன் தொடர்ச்சியாக மதுரை சென்றது, அங்குக் கொலைக்களப்பட்டது ஆகியவை எல்லாமே வடதிசை மன்னர் தலை மீது கல் ஏறுவதற்குக் காரணங்கள் என முறையாகத் தொகுத்துக் கூறுவதிலிருந்து மாடலன் சொல்லாற்றல் இனிதே விளங்கும்.

சேர நாட்டை நீண்ட காலம் ஆண்ட செங்குட்டுவ மன்னன் மாடலனைப் பெருமைப்படுத்துகிறான். தன்னுடைய 'நிறை' அளவுடைய பொன்னைப் பரிசாக நல்குகிறான். செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுரை கூறி நல்வழிப்படுத்தும் அறத்துணையாகவும் மாடலன் விளங்குகின்றான். சோழ, பாண்டியர்கள்

தன்னை இகழ்ந்ததை நீலன் வாயிலாகக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் அப்பெருமன்னர் மீது போர்த் தொடுக்க முறபடுகிறான்; அப்போது மாடலன அறிவுரையைக் கேட்டுச் செங்குட்டுவன மனமாறி மறக் கள வேளவி செயவதை விடுத்து (போர் மேற்கொள்வதைக்கைவிட்டு)அறக்கள வேளவி தொடங்குகிறான்.

மாடலன புராண அறிவு நிரமபியவன். அகத்திய முனிவா வசிக்கின்ற பொதியமலையை வலம் வந்ததாகச் செங்குட்டுவனபால் அவன் தெரிவிக்கிறான். மேலும் கிள்ளிவளவனுக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட குறுநில மன்னாகள ஒன்பதின்மரைச் செங்குட்டுவன வெற்றி கொண்டது, சிபிசசக்கரவர்த்தி ஒரு புறாவிற்காகத் தன் தசையை அரிந்து கொடுத்தது போன்றவற்றை மாடலன குறிப்பிட்டுப் பேசுவதால் அவன தன காலத்து அரசாகளையும் அவர் தம் பரம்பரையினரையும நன்கு அறிநதவன் என்பது பெறப்படுகிறது.

கோவலன் மாதவியோடு வாழ்க்கை நிகழத்திய காலத்து மணிமேகலை என்ற பூங்கொடி தோன்றியது மாடலன் வாயிலாகவே தெரிகிறது.

மேலும் மதுரை எரியூட்டப்பட்ட பிறகு அங்கு மேற்கொண்டு நடந்தது என்னவென்பதையும் மாடலன் கூற்றே உணர்த்துகிறது.

மாடலன, சிலப்பதிகாரத்தில் மற்ற துணைப் பாத்திரங்கள போலல்லாமல் ஓர் உயிர்ப்பாத்திரமாக விளங்குகிறான். இளங்கோவடிகள தம உட்கிடக்கையை வெளிப்படுத்த மாடலனைப் படைததுள்ளார் எனலாம். இளங்கோவின் குரல் மாடலன் எனில் பொருந்தும் சிலப்பதிகாரக் கதையில் இடம் பெறும் காப்பியக் கதைத் தலைவன், கதைத் தலைவி மட்டுமேயன்றி ஏனைய பாத்திரங்கள் பலரைப பற்றிய விளக்கம் தருபவனும் மாடலனே ஆவன். சுருங்கக் கூறின், மாடலன் உலகியல் அறிவோடு வரலாற்று அறிவும் நிறைந்த,கல்வி கேளவிகளிற் சிறநத, சொலலாற்றல் வாய்ந்த ஒரு சானறோனாவான். மை.அ கி.

மாடலூர் கிழார் இவர் சங்ககாலப் புலவாகளில் கிழார் எனமுடியும் பெயர்கொண்டவர்களுள ஒருவர். 'கிழாா' எனனும் பெயா வேளாண் மரபினரைக் குறித்துப் பெரிதும் வழங்கும் சொலலாதலின இவர் வேளாண மரபினர் என்பர். மாடலூரில் வாழந்த வேளாண் மரபில் வந்தவர் என்பதுபட இவரது பெயர் 'மாடலூர் கிழார்' என்று வழங்கப் பட்டிருக்கவேணடும்.

இவர் பாடியதாகச் சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு பாடல் (குறுந். 150) மட்டுமே காணப்படுகிறது. அப் பாடல், இரவில் தலைவனைத் தலைவி சந்திக்கும் வகைகூறும் தோழிக்குத் தலைவி கூறுவதாக அமைநதுள்ளது. குறவர்கள இரவில் மரத்தின உச்சியில அமைந்த பரண் மீது இருந்துகொண்டு, மணமதரும் மரங்களை எரித்துக்காட்டும ஒளியானது வானததில தோனறும் விண்மீனகளைப போலத தோன்றும என்னும் உவமை நயமபட அமைந்துளளது தன காதலநோய் தலைவனை நினைக்கினற போது பெருகுவதும், அவனைச சேர்கினறபோது மாயவதும எவவாறோ என வியந்து மொழிகிறாள இப்பாடல தலைவி. ச.செ.

மாடிசன், சேம்சு (கி பி 1751 - 1836) அமெரிக்க ஐககிய நாட்டின நானகாம் குடியரசுத தலைவர். தாமசு செபர்சனின (கி.பி. 1801-1809) நம்பிககைக்குரிய சேமசு மாடிசன இரணடு முறை (கி பி 1809, 1817) அமெரிககக குடியரசுத தலைவராக விளஙகினார். அரசியல் சட்ட நுணுககஙகளில பெருநதேர்சசி பெறற சேமசு மாடிசன (James Madison) அரசியல் அமைப்புச் சட்டததின தொடர்பாகக கூட்டாட்சித் தததுவததை (Federalist Philosophy) விளக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுளளார். இவர் போற்றத்தக்க சீரிய சிநதனையாளராகத திகழந்தார். அரசு சார்பான காரியஙகளில இவருககு நலல அனுபவமும இருநதது. குடியரசுத தலைவராகப் பொறுப்பேற்பதறகு முனபே இவா பல பதவிகளில் பணியாறறித தம திறமையை வெளிக்காட்டியுளளார். தோறறததில குளளமாக இருநததால தலைவர் எனற முறையில இவரால தம் தனிததனமையைச சிறப்பாகப் புலபபடுதத இயலவிலலை.

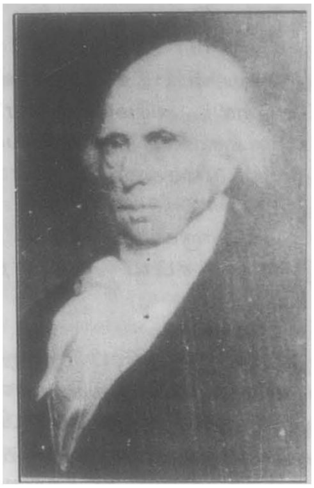

மாடிசன்

மாடிசன இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள வொசீனியா மாநிலததின் போர்ட்டு கானவே எனனுமிடத்தில கி.பி. 1751-ஆம ஆண்டு பிறநதார். இலேனா ரோசு

கான்வே யாடிசன ஆகியோர் இவர் பெற்றோர் ஆவர் தொடக்கக் கல்வியைச் சொந்த ஊரில் முடித்துக கொண்ட இவர் கி.பி. 1771 - இல் நியூசெர்சி கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றார். பின்னர் வீட்டிலிருந்து பொதுச்சட்டம், சமயவியல் ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்சசி பெறறார் கி பி 1794 - இல் வடகரோலி னாவைச சேர்ந்த தோலி பெய்னே தாடு (Mrs. Dolley Payne Todd) எனனும் பேரழகுமிக்க மங்கையை மணந்தார். இவர் கி பி 1817 - ஆம ஆணடில் குடியரசுத் தலைவர் பதவியினின்று ஓய்வு பெற்றாா. ஓய்வு பெறற பின்னரும் இவரது சேவை தொடர்ந்தது. இவா கி.பி 1836 - ஆம் ஆண்டு ஆரஞ்சு நகரத திற்கு அருகில் உளள மாணட்பெல்லியா எனனுமிடத்தில் காலமானாா.

இவர்தம் சிறந்த பணிகள: மாடிசன கி.பி. 1774 -ஆம் ஆணடு ஆரஞசு மாவட்டப் புரட்சியாளர் குழுவின் உறுபபினராகத் தோநதெடுக்சப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1776-77, 1784-86-ஆம் ஆணடுகளில வாசீனியா சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார். இவா கி பி. 1776 - இல் கூடிய ஆய்வுக் கூட்டத்தில், குடியேற்ற நாடுகளை விடுவிக்க வேணடுமென்ற அறிவிப்பை விடுக்குமாறு அமெரிககக் குடியேற்ற நாட்டுப் பேராளர் பெருங்குழுவினைக (Continental Congress) கேட்டுக் கொண்டார். சட்டமன்றம் இவரை கி.பி 1779-ஆம் ஆணடின் இறுதியில் அமெரிககக் குடியேறற நாட்டுப் பேராளர் பெருஙகுழுவின உறுப்பினராக அமர்த்தியது. இவர் கி.பி 1780-83, 1786 - 88 ஆகிய ஆணடுகளில அப்பொறுப்பில் இருநதார். பிரானசு, அமெரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகளின நட்புறவை இவர் ஆதரித்தார். இவர் கி.பி. 1787 - இல அரசியலமைப்புப் பேரவையின் பதிவாளராகவும் உறுபபினராகவும் பதவியேற்றார். அமெரிக்க அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை விளக்குமுகத்தான தயாரிககபபட்ட கூட்டாட்சிவாதக் கட்டுரைகளை (Federalist Papers) எழுதுவதில் அலெகசாநதர் ஆமிலடன், சான சே (John Jay) ஆகியோருடன் ஒத்துழைததாா. அக் கட்டுரைகள இவரது சட்ட ஞானததை வெளிப படுத்துகின்றன.

குடியரசுக் கட்சியில தீவிரப் பறறுமிகக இவர், புதிய பேராளர்களின மனறத்திற்கான தோதலில் (House of Representatives) கூட்டாட்சியின எதிர்ப்பாளரான சேமசு மனரோவைத் தோற்கடித்தார். அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகளின் சட்டமனறததின உறுப்பினராக இவர் நறபணியாறறினார். வாசீனியா தீர்மானங்களை கி.பி. 1794-ஆம் ஆணடு இயற்றிய பெருமையும் மாடிசனைச சாரும். இவர் கி.பி. 1801 -இலதாமசு செபர்சனின காலத்தில மாநிலச்செயலரா கப்பொறுப்பேற்றார். அப்போது இவர் உலூசியானாப் பகுதியை விலைக்கு வாங்குதலில் திறம்படச் செயறபட்டார். இவர் கி.பி 1808-ஆம் ஆணடு நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில குடியரசுக் கட்சி வேடபாளராகப் போட்டியிட்டுக் கூட்டாட்சிக் கட்சி வேட்பாளரான சார்லசு கோட்சுவொர்த் பிங்க்நே என்பாரை 75 வாக்கு வேறுபாட்டில் தோலவியுறச் செய்தார். செபர்சனினகீழ கி பி.1801 முதல 1809 முடிய மாநிலச் செயலாளராகப் பணியாற்றியதால் இவர் குடியரசுத் தலைவராக கி பி. 1809-இல் பொறுபபேற்றவுடன நிருவாகததைத் திறம்படச் செய்தார். தலையிடாச் சட்டத்தை (Non-intercourse) இயற்றினார். அசசட டமானது கி பி.1810-இல இயற்றப்பட்ட சட்டததால் மாறறியமைககப்பட்டது. அதனால், அமெரிக்கா உலகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் வாணிகம் செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டது. இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற ஒரு முக்கிய நிகழ்சசி 1812-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அமெரிக்க - ஆஙகிலேயப போரேயாகும். அதனை 'மாடிசன் போா' எனவும் குறிபபிடுவர்.

கி பி. 1812-ஆம் ஆணடுப் போர்: மாடிசன் குடியரசுத் தலைவராக ஆவதறகு முன்பே கூட்டாட்சியினர்க்கு எதிராகவும் பிரானசுக்கு ஆதரவாகவும் செயறபட்டாா. குடியரசுத் தலைவரானவுடன் பிரான்சு நாட்டிற்கு ஆதரவாக மக்களின் இரணடாம் சட்ட முன்வரைவு (Macon's Bill No.2) நிறைவேற்றப்பட்டுப பிரானசுடன வணிக உறவுகள் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டன. அதே சமயம் பிரிட்டன் மீது தடைச்சட்டம் (Non - Importation Act) நிறைவேற்றப்பட்டது. அடுத்துப் பிரிட்டன தன் வாணிகச் சட்டஙகளை நீக்குதற்கு ஆலோசனை செய்துகொணடிருந்தபோது, போர்ப் பறவைகளின (War Hawks) விருப்பத்திறகு இணங்க மாடிசன பிரிட்டன் மீது 18.6.1812-இல் போர் அறிவிப்புச் செய்தார். எனவே தான இப்போா மாடிசனின் போா என்று சொல்லப்படுகிறது இது இரணடாம் அமெரிகக விடுதலைப் போராகவும் கருதப்படுகிறது. அஙகு கி.பி. 1812-இல தொடஙகிய இப்போர் 1814-ஆம் ஆணடு திசமபர்த் திங்கள் கையெழுத்தான கெணட்டு உடன்படிககையால் (Treaty of Ghent) முடிவுககுக் கொணடுவரப் பட்டது. அதன்படி போருககு முந்தைய நிலையை இரு நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்டன. பின்னர் கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டு கையெழுத்தான ஒப்பநதப்படி அமெரிககா, பிரிட்டன் இடையே வாணிக உறவு மீணடும புதுப்பிக்கப்பட்டது.

இப்போரின் விளைவாக அமெரிக்க வாணிகமும் பொருளாதாரமும் சீர்குலைந்தன. வஙகிகள சீர்

குலைந்தன. கப்பல் போக்குவரத்துத்துறையில் பெரிய இடர்பபாடுகள் ஏற்பட்டன. மாநில வங்கிகள் சீர் குலைந்ததால் கி.பி.1816-இல் இரணடாம் தேசிய வங்கி தோற்றுவிப்பதற்கான பட்டயம் தீட்டப்பட்டது. புதிய தொழிறசாலைகளை ஊக்குவிககும் முயறசிகள் கி.பி.1815-இல் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மாடிசன் கி.பி.1812-இல் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் மீணடும் தேர்நதெடுக்கப்பட்டு 4.3.1817 முடியப் பதவியில் இருநதார். கடைசி இரண்டாண்டுகளில் இவர் அல்சீரியர்களை வென்றடககினார். பிறகு மாடிசன், மன்ரோ கொள்கைக்கு முன் கூட்டியே இசைவு தெரிவித்தார். சில காலம் வர்சீனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் முகவராகப் (Rector) பணியேற்றார்.

மற்றவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் உரையாடும் திறனும், பிறரைச் சிரிப்பில் ஆழத்துய சொல்லாற்றலும மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார் மாடிசன. இவர் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முதல் பத்துத் திருத்தங்களை உருவாக்கக் காரணமாக இருந்த சட்ட வல்லுநராவார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்புத் திட்டத்தைப் பெரும்பாலும் இயற்றியவர் இவரே எனலாம். அரசியல சட்ட வல்லுநராகத் திகழ்ந்ததால் அமெரிக்க அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் இவர் ஒளிமயமான இடத்தைப் பெறுகிறார்.
ம.இரா

மாண்ட்கோமரி: இரண்டாம் உலகப் போரில் இங்கிலாந்துப் படையின் தளபதியாகவிருந்த இவர் ஆப்பிரிக்காவிலும், பிரான்சிலும், பல சாதனைகளைப் புரிந்து ஆங்கிலேயரின் இதயத்தில் இடம்பெற்றவர். பல நாடுகளும் இவரைப் பாராட்டிப் பல விருதுகளை வழங்கின 'மாண்டி' (Monty) என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட மாணட்கோமரிக்கு (Montgomery Bernard Law கி.பி. 1887-1976) 1946 - இல் ஆறாம் சார்சு மனனர், அலாமெனின் முதலாம் இளங்கோ வரையர் மாணட்கோமரி(First Viscount Montgomery of Alamein) என்னும் பட்டததை அளித்தார்.

மாண்ட்கோமரி கி.பி.1887-இல் அயர்லாந்தில் தொனேகல (Donegal) என்னுமிடத்தில் பிறநதார். சாணடகர்ட்டு படைப் பயிறசி நிலையததில (Sandhurst Royal Military Academy) பயின்று, 1908-இல் காலாட்படையில் சேர்ந்தார். முதல் உலகப் போரின் போது 1937-இல் இவர் பிரான்சிலிருந்த ஆங்கிலேயப் படையில் மூன்றாம் பிரிவின் தலைவராக விளங்கினார். அப்பொழுது 1940-இல் தங்கர்க்கில் (Dunkirk) தம் படையைச் செருமானியர் கைப்பற்றுவதிலிருந்து காப்பாறறினார். பின்னர், இங்கிலாந்தின் கிழக்குப் பகுதியின் பாதுகாப்பை இவர் ஏறறிருந்தார். ஆப்பிரிக்காவில் மார்சல் எர்வின் உரோமல் (Marshall Erwin Rommel) தலைமையிலான செருமானியப் படை இங்கிலாந்தின எட்டாம் படையை எல் அலாமென் (El Alamein) எனுமிடத்திலிருந்து விரட்டியடித்தது. இங்கிலாந்து அத்துறைமுகத்தை இழந்துவிடடால் நைல் ஆறும், சூயசுக் கால்வாயும் செருமானியப் படையின கட்டுப்பாட்டில் சென்றுவிடும். அத்தகைய இக்கட்டான நிலையில் மாணட்கோமரி இங்கிலாந்துப் படைக்குத் தலைமை ஏற்று, 1942 அகடோபரில செருமானியப் படையைத் தாக்கியதால் அது பின வாங்கி வடக்கு ஆப்பிரிக்கப் பாலைவனத்தின் வழியாகத் துனிசியா (Tunisia) விறகுச் சென்றுவிட்டது. இவருடைய இந்த வெறறி இரணடாம் உலகப் போரில் நேசநாடுகளுக்கு ஒரு திருப்புமையமாக அமைந்தது

மாண்ட்கோமரி

இத்தாலியப் படையெடுப்பில் இவர் 1943-இல் பங்கு கொணடார். இவர் பிரானசின் மீது படையெடுத்துச் சென்று, அநநாட்டைச் செருமனியிடமிருந்து விடுவித்தார. செருமனியை நேசநாடுகள் ஆககிரமித்துக் கொண்டபோது, இங்கிலாந்தின பகுதிக்குத் தளபதியாக இருந்தார். இங்கிலாந்தின் படைத் தலைவராக 1946-48 ஆண்டுகளில் பணிபுரிந்தார். பின்னர், 1948-51 ஆணடுகளில் மேற்கு ஐரோப்பிய ஐக்கிய படைத் தலைமைத் தளபதிகளின தலைவராக இருந்தார். 'நேட்டோ' (NATO) நாடுகளின் படை அலுவலராக 1951-58-இல விளங்கினார். இவர் இரண்டாம் உலகப் போரைப் பற்றிய பல நூல்கள எழுதியுளளார். இவருடைய நினைவுக் குறிப்புகள் 1958-இல் வெளியிடப்பட்டன.
சி.இரெ.

மாண்ட்கோமரி நகரம்: இது அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகளில் அலபாமா மாநிலத்தின் தலைநகரம; அலபாமா ஆறறங்கரையில அமைநதுள்ளது அமெரிகக விடுதலைப் போரின பொழுது தென்மாநிலங்கள் கி.பி.1861-இல அமெரிக்கக் கூட்டரசை (Confederate States of America) ஏற்படுத்திய பொழுது அதன தலைநகரமாக மாணட்கோமரி (Montgomery) விளஙகியது கிழக்கு அலபாமா, புதிய பிலடெலபியா (New Philadelphia) என்னும இரு நகரங்கள் கி.பி. 1819 - இல இணைக்கப்பட்டு ஒரே நகரமாயிறறு. அதற்குப் புரட்சி வீரராகத் திகழ்ந்த இரிச்சர்டு மாண்ட்கோமரியின் (Brigadier-General Richard Montgomery) நினைவாக இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இதன் பரப்பளவு 130 ச.கி.மீ. மக்கள தொகை 1,77,857 (1980). வெப்பநிலை சனவரியில் 9.4 பாகை செலிசியசு, சூலையில் 27.2 பாகை செலிசியசு. ஆணடுச் சராசரி மழையின் அளவு 1321 மி.மீ.

இந்நகரில அலபாமா அரசுப் பல்கலைக் கழகம் (Alabama State University), அன்டிங்டன கல்லூரி (Huntingdon College), ஆபர்ன பல்கலைக்கழகம் (Auburn University),திராய அரசுப் பலகலைககழகம (Troy State University), சட்டசபைக் கட்டடம், மாண்ட்கோமரி நுணகலைகளின் அருங்காட்சியகம் (Montgomery Museum of Fine Arts), தென் மாநிலக் கூட்டரசின் தலைவராகவிருந்த செபாசன் தேவிசு (Jefferson Davis) வாழ்ந்த மாளிகை ஆகியவை குறிப்பிடத்தகக இடங்களாகும.

இங்கு வேளாணமை முதன்மைத் தொழிலாக இருபபினும், இயந்திரங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள, காகிதம், துணிகள ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் உளளன. இது ஒரு வாணிக மையமாகவும் விளங்குகினறது.

வரலாறு: இப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர் குடியேறுவதற்கு முன்னர் அலிபாமு (Alibamu), கிரீக்கு (Creek), இந்தியர்கள வாழ்நது வந்தனர். மாசசுசெட்சைச் சேர்ந்த ஆண்டுரூ தெக்சுடர் (Andrew Dexter of Massachusetts) தலைமையில் சிலர் கி.பி.1817 - ஆம் ஆணடு இனறைய மாண்ட்கோமரி நகரமுள்ள இடத்தில, புதிய பிலடெல்பியா நகரை நிறுவினர். அநத ஆண்டிலேயே சார்சியாவைச் சேர்ந்த சான் இசுகாட்டு (John Scott) தலைமையில் சென்ற ஒரு குழுவினர் அதறகு அருகில அலபாமா நகரைத் தோற்றுவித்தனர். அவர்கள கி பி.1818 - இல் தங்களுடைய நகரத்தைப் புதிய பிலடெல்பியா வரையிலும் விரிவுபடுத்தி, அதற்குக் கிழக்கு அலபாமா எனப்பெயரிட்டனர். அவ்விரு நகரங்களும் கி.பி 1819 - இல் இணைக்கபபட்டு, மாணட்கோமரி எனப பெயரிடப்பட்டது. இது கி.பி.1846 - இலமாநிலத் தலைநகராமாக ஆயிறறு.

அமெரிக்க ஐககிய நாடுகளில் நீக்கிரோக்களின் உரிமைக்காகப போராடிய மார்ட்டின லூதர் கிஙகு இளையவர் இந்நகரிலிருந்துதான 1955-இல் தம போராட்டத்தைத் தொடஙகினார். இது தெறகு மாநிலஙகளிலேயே முதலாவதாகப் பேருநதுகளில இனப் பாகுபாட்டை ஒழித்தது. உளநாட்டுப் போரின பொழுது மிகவும் சேதமுறற இந்நகா 1920-இலிருந்து சிறந்த வாணிக, உற்பத்தி நகரமாக வளரத் தொடங்கியது. சி.இரெ.

மாண்டசுக்யூ, சார்லசு (கி பி. 1689-1775), என்பார் கி பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின பிற்பகுதியிலும், கி.பி. 18-ஆம் நூறறாண்டின் முற்பகுதியிலும வாழ்ந்த புகழ்மிகக பிரானசு அரசியல சிநதனையாளர். மாணடசுக்யூ (Charles - Louis de Secondat baron de la Brede et de Montesquieu) சாட்டோடிலா பிரிடு (Chateau de la Brede) எனனுமிடத்தில கி.பி. 1689-இல் பிறநதார். இளமையில கல்லூரிக் கல்வியை நிறைவேற்றி, பின்னர்ப் போர்டோவில் (Bordeaux) சட்டக் கல்வியை இவர் முடித்துக் கொணடு, பாரிசு நகரத்தில் தஙகி, பணடைக்காலக் கிறித்தவரலலாத சிந்தனையாளராகிய சிசரோவின (Cicero) அரசியல் கருத்துகளை ஆராய்ந்து,புகழ்ந்து, அத்தகையோர் ஒதுககித் தளளப்படுவதறகுரியரல்லர் என்று கூறி ஒரு கட்டுரையை வரைந்தார். சிறிது காலம் நீதிமன்ற ஆலோசகராகப் பணியாற்றினார். பின்னர், இவர் போர்டோவின் அறிஞர் குழுவில் (Academy of Bordeaux) உறுப்பினராகச் சேர்ந்து, பல உயர்தர ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கினார். அறிவியல முறையில எதனையும் ஆயவு செயயுமாறு இவர் அக் குழுவைத் தூணடினார். இவரே தாவரவியலிலும, இயற்பியலிலும் பெரும் எணணிக்கையில் ஆய்வுகளைச்செய் தார். பணடைக்காலத்தவருடைய ஒழுக்க இயல்விதிகளையும், அரசியல் விதிகளையும் இவர் ஆராய்ந்து தம் காலத்தில நிலவிய கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டார். இவர் கி.பி.1721-இல் எழுதி வெளியிட்ட பாரசீகக் கடிதங்கள (Persian Letters)என்ற நூலுககு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது மனிதருடைய அடிமை நிலை, சுதந்திர நிலை முதலியவற்றையும் இவர் வரலாற்றினடிப்படையில் ஆய்வு செய்தார். இவருடைய அத்தகைய அரிய அணுகுமுறைகளும், நலல கருத்துகளும் இவருக்குப் புகழைத் தேடித்தநதன. இவர் கி.பி. 1728-இல பிரான்சு அறிஞர் சங்கத்தில உறுப்பினர்(Academic Francaise)ஆயினார். பின்னர் இவர் வியன்னா, அங்கேரி, இததாலி முதலிய நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து, கி.பி. 1729 முதல் 1741 வரை இலண்டனில் தங்கினார். அங்கு அரசக் கழகத்

தில் (Royal Society) உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். இவர் இங்கிலாந்தில் தங்கி இருக்கும்போது, ஒரு சுதந்திர சமூகம் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதற்கு ஓர் ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் பொருட்டு, தம் காலத்திய ஆங்கில நாட்டின் அரசியலமைப்பை ஒரு முன் மாதிரியாக வைத்து ஆய்வு செய்தார். இவர் கி.பி. 1734-இல் எழுதிய ஒரு நூலில் பண்டைய உரோமானியருடைய புகழுக்கும், வீழ்ச்சிக்கும் உள்ள காரணங்களை ஆய்வுசெய்து, அந்நாட்டுக் குடியரசு முறையையும், அதில் மக்களுககு வழங்கப்பட்ட உரிமைகளையும் வியந்து விளக்கி, மக்களுடைய ஒழுக்க இயலான காரணங்களே அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கையை உருவாக்கின என்று உரைத்தார்.

இவர் கி.பி. 1748-இல் எழுதிய 'சட்டங்களின் இயல்பு' (Spirit of the Laws) என்ற நூல்தான், இவருடைய புகழை ஐரோப்பா முழுவதும் மிகவும் உயர்த்திற்று. அது உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில் இவர் உலக நாடுகளிலெல்லாம் சட்டங்களும் வழக்கங்களும் வெவ்வேறு வகைகளில் வளர்ந்துள்ளதற்குக் காரணங்களை எடுத்துக்காட்டி, சட்டம் என்பதற்கு இலக்கணம் வகுத்து இக்கால அரசியல் அறிவியலுக்கு ஓர் ஆதாரத்தையும் காட்டுகிறார். இவர் கி.பி. 1755 -இல் மறைந்தார். இவருடைய கருத்துகளை ஆங்கில மக்களும் பாராட்டுகின்றனர்.

மாண்டசுக்யூ சிந்தித்த சூழ்நிலை: பிரான்சில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் அரசர் 4-ஆம் என்றி இரிச்சலு,மாசரின் முதலியோரால் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரிகளின் வல்லந்த ஆட்சி, 14-ஆம் உலூயியின் ஆட்சியில் உச்சநிலை அடைந்தது. அவருடைய முடியாட்சி தெய்வீக முடியாட்சியாகக் கருதப்பட்டது. ஆயினும், கி.பி. 1685-க்கும் கி.பி.1715-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பிரான்சு முடியாட்சி சிறிது சிறிதாக வலுவிழந்து தேய்ந்து வந்தது. முதலில் அவரடைந்த வெற்றிகள் பிரான்சு மக்களை மயக்கி வைத்திருந்தாலும், அவருடைய பேராசையின் விளைவாக ஐரோப்பா முழுவதிலும் அவருக்குத்தோன்றிய எதிர்ப்புகளும்,போர்களில் அவருக்கு ஏற்பட்ட தோல்விகளும், அரசாங்கத்தின் நிதிஇல்லாத சீர்கேடும், சமத்துவக் கொள்கையிலமையாத அவருடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கையும், மக்களை அவர்மீது வெறுப்படையச் செய்தன. பிரான்சு சீர்திருத்தக் கிறிததவர்களின் சமய உரிமைகளை அவர் பறித்ததும், பிரான்சு கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை அவர் ஒடுக்கியதும், அம்மக்களுடைய ஆதரவை இழக்கச் செய்தன. அரசரின் வல்லந்த முடியாட்சியில் சரிவு ஏற்பட்ட அந்தச் சூழ்நிலையில் அந்த அரசாங்க நிறுவனங்களைப் பற்றியும், அரசாங்கத்தின் நோக்கங்களைப் பற்றியும் புதிய அணுகுமுறையில் சிந்தித்து, வால்டேர், தெஅலெமபர்ட்டு, திடரோ, தர்காட்டு, ஆல்பாசு (Holbach) முதலியோர் நூல்களை எழுதினர். இங்கிலாந்தின் கி.பி. 1688-ஆம் ஆண்டின் புரட்சிக்கு ஆதாரமாக அரசியலமைப்புககு உட்பட்ட அரசாங்கக் கொளகையை வரைந்த சான்இலாககின் கருத்துகளுக்கு பிரான்சில் நல்ல வரவேற்பிருந்தது. ஆனால், மக்களின் இயற்கை உரிமைகள, இயறகையின் சட்டம், நாட்டின் பொதுச் சட்டம் முதலிய கருத்துகளைச் செயறபடுத்துதற்கு, இஙகிலாநதில அரசாஙக நிறுவனஙகள் இருந்ததைப் போல, பிரானசில் அரசியல நிறுவனம் எதுவுமில்லை. அவையெல்லாம முன்பே அழிககப்பட்டபடியால,அரசர் ஒருவருடைய தன்விருபபமே சட்டமாகக் கருதப்பட்டது; மக்களுடைய சட்டமனறம் எதுவுமில்லை. அவறறையெலலாம் மாண்டசுககயூ நன்கு கணடு, பணடைய உரோமானியக் குடியரசில மக்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாப்பாக இருநததறகுக காரணம், அந்நாட்டு அரசாங்கம் தடை சமன முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த தெனறும, தம் காலத்திய இங்கிலாந்தில் மக்கள உரிமைகளுடன் வாழ்வதறகுக காரணம், அநநாட்டினரசாஙகமும் தடை-சமன முறையிலும் (A System of Checks and Balances), அதிகாரப பிரிவினைக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொணடும் அமைந்திருத்தல்தான் எனறும கருதினார். அக்கருத்துகளையே அதிகாரப் பிரிவினைக கொளகையாக (Principle of Separation of Powers) அவர் தமது 'சட்டஙகளின் இயல்பு' எனற நூலில எழுதினார்.

மாண்டசுக்யூ

அரசியற் கருத்துகள்: 1. அணுகுமுறை' மாண்டசுக்யூ சமூகம், அரசாங்கம் முதலியவை பற்றித் தம்

காலத்துச் சிந்தனையாளரைப்போல மனித நடத்தை, அனுபவம் முதலியவற்றை ஆதாரமாக வைத்துஆய்வு செய்தார். அதில் இவர் பல சமூகங்களின் அரசாங்க நிறுவனங்களை ஒப்பீடு செய்து, சமூக இயலான அணுகுமுறையைப் (Sociological Approach)பின்பற்றுகிறார்.

2. **சட்டம்:** 'சட்டம் (Laws) என்பது பொருட்களின் தன்மையிலிருந்து தோன்றும் தொடர்புகளைக் குறிப்பதாகும்'.

3. **சுதந்திரம்:** சுதந்திரம் என்பது (Liberty) உயர்தரக் குடிமைப் பண்பிலிருந்து தோன்றவில்லை. அது ஓர் அரசாங்கத்தைச் சரியான முறையில் அமைப்பதனால் தோன்றுவதாகும்.

4. **அரசாங்க நிறுவனங்களின் தோற்றம்:** சமூகத்திலுள்ள இயற்கையின் சட்டம் என்பது மனித அறிவே ஆகும். அந்த இயற்கையின் சட்டமும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் செயற்படும்போது, பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள காலநிலை, மண்வளம், மக்களுடைய தொழில்கள், அரசாங்க முறை, வாணிகம், சமயம், வழக்கங்கள் முதலிய காரணிகளெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் எத்தகைய அரசாங்க நிறுவனங்கள் நிறுவப்படுதல் வேண்டுமென்று முடிவு செய்கின்றன. அரசாங்க இயல்புகளெல்லாம் மாறாத இயல்புடன் தோன்றியுள்ளன. அவை, அவற்றின் சூழல்களின் வலிமையினால்தான் மாறுதலடைகின்றன.

5. **அரசாங்க வகைகளும், மக்கள் இயல்பும்:** அரசாங்கங்கள், 1) குடியரசு, 2) முடியாட்சி, 3) வல்லாண்மை ஆட்சி என மூவகைப்படும். மாண்டசுக்யூ கூறும் குடியரசு என்பது மக்களாட்சியின் சாயலையும், செல்வராட்சியின் சாயலையும் உடையது. வல்லாண்மை ஆட்சி வல்லந்தமாகவும், மனம்போன போக்கிலமைந்த ஆட்சியாகவும் இருக்கும்; அது சட்ட வடிவமுடையது அன்று. முடியாட்சி என்பது சட்டவடிவங்களுக்கு ஒத்ததாகவும் அரசருக்கும், மக்களுக்கும் இடையே பிரபுக்கள் சாதாரண மக்கள் முதலியோரின் மன்றங்களை உடையதாகவும் இருக்கும். ஆட்சிவகைகளுக்கு அடிப்படையாக இருப்பவை மக்களுடைய உணர்வுகளே. வல்லாண்மை ஆட்சி நீடிப்பதற்கு மக்களுடைய அச்ச அல்லது அடிமை உணர்வும், நாட்டில் முடியாட்சி தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ஒரு படைவீரர் வகுப்பின் தன்மான உணர்வும், குடியரசு நீடித்திருப்பதற்கு அதற்கு அடிப்படையான மக்களுடைய குடிமைப் பண்பு அல்லது பொதுநலஉணர்வும் உதவுகின்றன.

6. **அரசியல் சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்பு-அதிகாரப் பிரிவினைக் கொள்கை:** பண்டைய உரோமானியக் குடியரசில் எந்த உயர்தர அதிகாரி அல்லது நிறுவனம் நினைத்ததைச் செய்யும் தன்மை உடையதாக ஆகிவிடாதபடி, ஒவ்வொன்றும் மற்ற தன் அதிகாரங்களால் தடுக்கப்பட்டு, எல்லா அரசாங்கக் கூறுகளும் சமமான நிலையிலிருந்தன. அதனால், அதில எவரிடத்தும், எந்த நிறுவனத்திலும் அதிகாரக் குவிப்பு ஏற்படாமலிருந்தது; அதனால், உரோமானியக் குடிமக்களுடைய உரிமைகள் அழிக்கப் படாமல் பாதுகாப்பாக இருந்தன. அதைப் போல இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தில சட்டம் செய்யும் அதிகாரம் சட்ட மன்றமாகிய பாராளுமன்றத்திலும், சட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிருவாக அதிகாரம் அமைச்சரவை என்ற உறுப்பிலும், நீதி வழங்கும் அதிகாரம் நீதிமன்றங்கள் என்ற தனியான ஓர் உறுப்பிலும் இருப்பதாலும், அங்கு ஒன்று மற்றதன் அதிகாரத்தில் தலையிடாமலிருப்பதாலும், அங்கு அதிகாரக் குவிப்பு ஏற்படாமல், மக்களுடைய அரசியலுரிமைகளெல்லாம் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன.

சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களும், நிறைவேற்றும் அதிகாரங்களும், ஒரே அதிகாரியிடத்திலோ, குழுவினிடத்திலோ இணைக்கப்படுமாயின், அங்குச் சுதந்திரம் இருத்தலியலாது; எவ்வாறெனில் அதில் ஒரே அரசர் அல்லது சட்டமன்றமே கொடுங்கோலான முறையில் செயற்படுதலும் கூடும். மேலும், நீதி வழங்கும் அதிகாரம் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தினின்றும் அல்லது நிருவாக அதிகாரத்தினின்றும் பிரிக்கப் படாமலிருக்குமானால், அங்கும் சுதந்திரம் என்பது இராது. நீதி அதிகாரம் சட்ட அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்படுமானால், மக்களின் உயிரும், உடைமையும் நீதிபதியின் தன் விருப்பமான கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்படும். அங்கு நீதிபதியே சட்டமியற்றுபவராதலின் அந்நிலைமை தோன்றும். நீதி அதிகாரம் நிருவாக அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்படுமாயின, நீதிபதி வல்லந்தத்துடனும், பிறரை ஒடுக்குமியல்புடனும் நடந்து கொள்ளக்கூடும்.

'ஒரே அதிகாரியோ, பிரபுக்களோ, பொது மக்களோ அடங்கிய ஒரு குழுவே சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தையும், அரசாங்கத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் நிருவாக அதிகாரங்களையும் குடிகளின் வழக்குகளைத் தீர்த்து நீதி வழங்கும் அதிகாரத்தையும், கையாண்டால் எல்லாமே அழிந்து போகும்; ஒன்றுமிராது'.

அதிகாரப் பிரிவினைக் கொள்கை இக்கால அரசியலமைப்புகளிற் காணப்படுதல்: ஆங்கில நாட்டில் பாராளுமன்றம், அமைச்சரவை, நீதிமன்றம் முதலிய மூன்று உறுப்புகள் முறையே சட்டமியற்றும் அதிகாரம், நிருவாக அதிகாரம், நீதி அதிகாரம் முதலிய

அதிகாரங்களைக் கையாளுகின்றன. எனினும், அங்கு உறுப்பினடிப்படையில் அதிகாரப் பிரிவினை காணப் படவில்லை. ஏனெனில், அம் மூனறு உறுப்புகளும் ஒன்றிணைந்து பாராளுமனறத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றன. அம்முறையானது மாணடசுக்யூ வின் குறிக்கோளுககு எதிர்மாறாக இருக்கின்றது. அதாவது பொதுமக்கள மன்றமாகிய சட்டமன்ற உறுப்பினரிடையே இருந்துதான் நிருவாக சபையா கிய அமைச்சரவை அமைக்கப்படுவதாலும, அமைச் சரவை, சட்ட மன்றத்துக்குப் பொறுப்பாக இருப்ப தாலும், அங்கு ஒன்றை ஒன்று கட்டுப்படுத்துகினறது. நீதிபதிகளை நிருவாகம் தன்விருப்பம் போலப் பதவி நீக்கம் செய்தலியலாது. அவ வகையில் அதிகாரப் பிரி வினை காணப்படுகிறது. ஆனால, சட்ட மன்றத்தில் இரண்டாம் மன்றமாகிய பிரபுக்கள மன்றமே சுருங கிய அளவில் நாட்டின் உயர்தர நீதிமனறமாகவும், பிரபுக்கள் அவையின் தலைவரே (Lord Chancellor), பிரபுக்கள் மன்றத்தினஉறுப்பினராகவும், அதன நீதி மன்றத்தின் தலைவராகவும் (தலைமை நீதிபதியாக வும்), நிருவாக அவையாகிய அமைச்சர்களுள் ஒரு வராகவும் இருக்கிறார். அநநிலையில் அதிகாரப் பிரி வினை இல்லை. மாணடசுக்யூ மேலோட்டமாகத் தான் ஆங்கில நாட்டு அரசியலமைப்பைப் பார்வை யிட்டுள்ளார். ஆனால, அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில மாண்டசுக்யூ கூறியவாறு அதிகாரப் பிரிவினை காணப்படுகிறது. அஙகுக் காங்கிரசு(Congress) என னும் சட்டசபை சட்டஙகள இயற்றவும், குடியரசுத் தலைவர் அச் சட்டங்களை நிறைவேற்றச செய்யவும், உயர்நீதி மன்றம் (Supreme Court) நீதி வழங்கவும தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிருவாக அதி காரியாகிய குடியரசுத் தலைவர் சட்டமனறமாகிய காங்கிரசில் உறுபபினருமலலர்; அதற்குப் பொறுப் புடையவருமல்லர்; அவரைச் சட்டமன்றம் துரோகக் குற்ற விசாரணையினால் மட்டுமே பதவி நீக்கம் செய்தலியலும். அவ்வகையில் அங்கு அதிகாரப் பிரி வினைக் கொள்கை மற்றவற்றைவிட மிகத்துல்லிய மாகப் பினபற்றப்படுகிறது. ஒனறு மற்றதன் அதி காரங்களில் தலையிடுவதில்லை. ஆனால், அங்கும் அதிகாரப் பிரிவினைக் கொள்கை முற்றிலும் பின் பற்றப்படாமல், ஓரளவே பின்பற்றப்படுகிறது. சட்ட மன்ற, நிறைவேற்றும் அதிகாரங்கள குடியரசுத் தலை வருககும, குடியரசுத் தலைவரின் செயல்கள் சிலவற றுக்கு (அயல்நாட்டு உடன்படிக்கைகள்) ஒப்புதல் அளிக்காமல் மறுப்பதற்குரிய அதிகாரம் மேல் சட்ட மன்றத்துக்கும், சட்டமனறம் நிறைவேற்றும் சட்டங களை அரசியலமைப்புக்கு மாறானவை என்று கூறித் தளளுபடி செய்வதற்குரிய அதிகாரம் நீதிமனறத் துக்கும், குடியரசுத் தலைவரைத் துரோகக் குற்ற விசாரணை மூலம் பதவி நீக்கம் செய்வதற்குரிய அதி காரம் சட்டமன்றத்துக்கும் நீதிமன்றத்துக்கும இருக் கினறன அவவிதமான தடை-சமன் முறையினால் ஒரு பிரிவு மற்றதைவிட உயர்வு என்ற அமைப்பு இல்லாமல் ஒரு சமநிலை ஏற்படுகிறது

மாணடசுக்யூ கூறும் அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு ஓரளவே நடைமுறைககு ஏறறது என் றாலும், அது மக்களாட்சி அரசாங்க முறைக்கு உள்ள அடிப்படைகளுள ஒன்று எனபதை மறுத்தலியலாது இவர் சட்டம் என்பதற்குக் கூறும் இலக்கணமும், அரசாங்க வகைகளை வகுத்த வகையும் சரியானவை அல்ல எனினும் இவர் அரசியற கருததுகளை அறி வியல நோக்கில் அணுகி ஆய்வு செய்தவராவர்

பா.கு.

மாண்டலே. மேல் பர்மாவில் உள்ள முக்கிய மான நகரம். ஐராவதி ஆற்றின் இடக கரையில அமைந்துள்ள மாணடலே (Mandalay) நகரம, தலை நகரான இரங்கூனிலிருந்து வடக்கே ஏறத்தாழ 620 கி மீ. தொலைவில் உளளது. பர்மாவின இரணடாம் பெருநகரமான மாணடலே, ஓா ஆற்றுத் துறை முகப் பட்டினம் ஆகும். இங்குச் சுறுசுறுபபான ஆற்றுப்போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. இது ஒரு புகைவணடிச் சநதிபபும ஆகும். தெறகில உளள இரங்கூன் புகைவண்டிச் சந்திப்பையும், வடககில உள்ள இலேசியோ, மைஇட்கினா சந்திபபுகளை யும் இது இணைக்கிறது. வரலாற்று அடிப்படையி லும் இந்நகர் முதனமை வாய்ந்தது வாணிக மைய மாகவும் இது மிளிாகிறது

கப்பல் போக்குவரததும் புகைவணடிப் போககு வரத்தும் பெறறுளள மாணடலே, கி.பி 1857-ஆம ஆணடு மிண்டன் (கி பி 1853-1878) எனனும மனன ரால் நிறுவப்பட்டது பர்மாவின் மன்னனான பாகன (Pagan-கி பி. 1845-1853) எனபானின உடனபிறநதா னான மிணடன் இப்புது நகரத்திற்குத் தன தலை நகரை மாற்றினான். பர்மா ஆங்கிலேயரால கைப பறறப்படுவதற்கு முன்பு நிலவிய பர்மியப் பேரரசின (கி.பி.1860-1885) கடைசித்தலைநகரமும் இதுவே ஆகும இரண்டாம் உலகப் பெருமபோரினபோது, இது சப்பானியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. மாணடலே 1942-இல் கைப்பற்றப்பட்டபோதும மீணடும் 1945 -இல் நேச நாடுகளால் கைப்பற்றப்பட்ட போதும் இந்நகரின் 85 விழுக்காடு பகுதிப் பேரழிவிறகு உளளா கியது. பழைய நகரைச் சுற்றிலும் அன்று மதிற சுவரும், அகழியும் இருந்தன. இதன் உளளே நகரின மையத்தில் அரசனின அரணமனையும், பல திருக் கோயில்களும் புத்த மடாலயங்களும் இருந்தன.

மாண்டலேயில் ஆஙகில ஆட்சியாளப் பேராளர் (Resident) ஒருவர் தஙகி ஆங்கில அரசின காரியங்

களைக் கி.பி.1857-க்குப் பின்னர்க்கவனித்து வந்தார். இந்நகரில் 1908-ஆம் ஆண்டளவில் வேளாண்மைக் கல்லூரி ஒன்று நிறுவப்பட்டது. சுபாசு சந்திர போசு சப்பானியருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆங்கிலேயரை இந்தியாவினின்றும் விரட்ட நடவடிக்கைகள் மேற் கொண்டபோது, பிரான்சுத் தூதரகம் ஒன்று மாண்டலேயில் நிறுவப்பட்டு, பிரான்சு வங்கி ஒன்று நிறுவவும் புகைவண்டி நிலையம் அமைக்கவும் மறைமுகமாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆங்கிலேயர்களின் கை ஓங்கியதால், ஆசாது இந்து போர்ப்படை 1944 – இல் வெற்றி வாய்ப்பினை இழந்தது. சிங்கப்பூரிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தேசிய இராணுவ வீரர்படை பர்மாவினின்றும் பின் வாங்க வேண்டியதாயிற்று. பின்னர் 1945-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயப் படைவீரர்கள் வட, தென் பர்மாவின் பகுதிகளில் குவிக்கப்பட்டனர். எனவே, மாண்டலே எளிதில் ஆங்கிலேயர் வசமா யிற்று. இவ்வாறு மாண்டலே நகரம் ஆங்கில–ஆசாத் இந்து ஆதிக்கப் போட்டியின் போர்க்களமாகச் சில காலம் மாறியது.

ஆங்கிலேயரின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னர், 1948 இல் பர்மா தொழில், வணிக, நிருவாக, பண்பாட்டுத் துறைகளில் மகத்தான வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. முன்பே தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வந்த கைத்தொழில்களேயன்றி, பட்டுநெசவு, பொன், வெள்ளி அணிகள் தயாரிக்கும் தொழில், விலையுயர்ந்த பச்சைமணிக்கற்கள் செதுக் கும் தொழில், மரவேலைப்பாட்டுத் தொழில் ஆகியன வெகுவேகமாக வளர்ச்சி பெற்றன. மாண்டலே நகரச் சுவர்களின் வெளியே செக்கியோ கடைத் தெரு (Zegyo Bazaar) என்னும் பெரிய கடைத்தெருவும் வேறு சில கடைத்தெருக்களும் இருந்தன. வட பர்மாவில் செய்யப்படும் பொருட்களும், இறக்குமதி யாகும் பொருட்களும் இங்கு விற்கப்பட்டன.

மாண்டலேயில் இருந்த மருத்துவக் கல்லூரி 1957–ஆம் ஆண்டில் மாண்டலே பல்கலைக் கழகமாக உருவாக்கப்பட்டது. அப் பல்கலைக்கழகத்தில் முன் னோடியான வேளாண்மைப் பள்ளி ஒன்றும் உள்ளது. மாண்டலே சிறை, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்தது. இந்திய விடுதலை வீரர்கள் சிலர் அச்சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

மாண்டலே பௌத்தர்களின் புண்ணிய மையமா கப் பண்டு விளங்கியது. பர்மியர்களின் பௌத்த மையமான இந்நகரில் அரசிகளின் தங்கமயமான மடாலயம் ஒன்றுள்ளது. தேக்கு மரத்தால் கட்டப் பட்ட அம்மடாலயம் அழகிய வேலைப்பாடுகள் மிக்கது. மாண்டலே மலையின் அடிவாரத்தில் அமைந் துள்ள குத்தோதா (Kuthodaw Pagodo) விகாரம், அதன் அருகிலேயே அமைந்துள்ள மற்ற 729 சிறு விகாரங்கள் ஆகியன பேரழகு மிக்கவை. அவ்விகாரங் களில் இடம் பெற்றுள்ள கற்களில் புத்த சமயத் திரு வாக்குகள் (Buddhist Scriptures)வெட்டப்பட்டுள் ளன. அவை பௌத்த சமயத்தவர்களால் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவ்விகாரத்திலிருந்து தெற்கே ஐந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள அரக் கான் விகாரத்தில் 4 மீ. உயரம் கொண்ட புத்த பெருமானின் செப்புப் படிமம் ஒன்று வழிபாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அச்செப்புப் படிமம் கி.பி.1784 -ஆம் ஆண்டு அரக்கான் மலைப் பகுதியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஆங்கிலஇலக்கியம் அறிந்தவர்கள் பெரும்பாலும் மாண்டலேயின் சிறப்பினை அறிவர். காரணம், உருட்யார்டு கிப்ளிங்கு எனும் புலவர் (Poet Rudyard Kipling) மாண்டலே பற்றிப் போர் வீரர்கள் பாடும் வகையில் பாடல்களில் சித்திரித்துள்ளார் (In Barrack room ballads, 1892). அப்பாடல்கள் புகழ்மிகு இசைக் கலைஞரான 'ஓலே' (Oley-Speaks on the Road to Mandalay C. 1907) என்பவரால் இசை யமைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவ்வினிய கீதங்கள் மாண்டலேயின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்தின. மாண்டலேயின் மக்கள் தொகை 4,58,000 (1983) ஆகும். ம.இரா.

மாண்டவ்வியர்: இவர் தவளையிடம் பிறந்த தவத்தில் சிறந்த முனிவர் என்பர். சாளுவன் என்னும் பெயருடைய மன்னனின் கருவூலத்தைக் கொள்ளையடித்த திருடர்களைப் பிடிக்கச் சென்ற காவலர்கள் இவரையும் திருடன் என்று நினைத்துப் பிடித்துமன்னனிடம் கொண்டு சென்றனர். அரசனும் உண்மையுணராமல் மாண்டவ்வியரைக் கழுவிலேற்றக் கட்டளையிட்டான். கழுவிலேற்றிய பின் உண்மையை உணர்ந்த மன்னன் மனம் வருந்தி விடுதலை செய்யக் கழுவிலிருந்து மாண்டவ்வியரை எடுக்க முடியாமற் போகவே, உடம்பிலிருக்கும் ஆணியை விட்டு, முன் னும் பின்னும் அறுத்து விடுவித்தனர். கழுமரத்தின் ஆணி உடம்பில் தங்கியதால் இவர் ஆணி மாண்டவ் வியர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். தாம் இளவயதில் தும்பியின் (ஒருவகை வண்டு) வாலில் துரும்பை நுழைத்துத் துன்புறச்செய்து விளையாடியதன் காரண மாகவே தமக்கு இத்தகைய துன்பம் நேர்ந்தது என உணர்ந்தார். குழந்தைப் பருவத்தில் அறியாமல் செய்த அச் சிறு பிழைக்கு அக் கொடுந்தண்டனை தந்த எமன் மீது சினங்கொண்டு அவனை மனிதனாகப் பிறக்கச் சாபமிட்டார். அச்சாபமேற்ற எமன் உலகில் விதுரனாகப் பிறந்தான்.

நளாயினி இருளில் தன் கணவனைக் கூடையில் வைத்துச் சுமந்து வரும்போது மாண்டவ்வியர் காலில் இடித்துவிட்டாள். உடனே பொழுது விடிந்த வுடன் அவள் கணவனை இழக்கச் சாபமிட்டார். பதி லுக்கு நளாயினி சூரியன் எழாமலும் பொழுது விடியாமலும் தன் கற்பின் திறத்தால் தடுத்தாள. தேவர்கள் வேண்டுகோளால் இருவரும் சாபத்தி லிருந்து விடுதலை பெற்றனர். ச.செ.

மாண்டிசெல்லோ: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு களின் மூன்றாம் குடியரசுத் தலைவராகவிருந்த தாமசு செபர்சனின (Thomas Jefferson) பண ணைக்கு (Estate) மாண்டிசெல்லோ (Monticello) என் பது பெயர். அவர் கி.பி. 1763-ஆம் ஆணடு ஆகசுட்டு 3-இல் எழுதியுள்ள குறிப்பிலதான முதன் முத லாகஇப் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தாலியப் பெயரான இதற்குச் 'சிறிய மலை' எனபது பொருள். தாமசு செபர்சனால் வடிவமைக்கப்பட்ட இது கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடின் கட்டடக் கலைக்கு ஓர் எடுத் துக்காட்டாக அமைந்துளளது. இனறு இது ஒரு தேசிய அரும்பொருட்காட்சியகமாக உளளது.

இப்பண்ணை மத்திய வெர்சீனியாவில் (Virginia) ஆல்பேமார்லே மாவட்டத்தில் (Albemarle), சார் லட்சுவில்லிகும் (Charlottesville) தாமசு செபர்சனால் நிறுவப்பட்ட வெர்சீனியாப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தெற்கில் 3 கி.மீ. தொலைவில இருக்கின்றது. மலை மீது அமைக்கப்பட்டுள்ள இது கடல் மட்டத்திலிருந்து 261 மீ. உயரத்திலும், தரைமட்டத்திலிருந்து 177 மீ. உயரத்திலும் உள்ளது. அம்மலையின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அடிவாரம் மிகவும் செங்குத்தாகவும், பாறை கள் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. அதனை ஒட்டி இரிவன்னா (Rivanna) ஆறு ஓடுகின்றது.

மலையின் உயர்ந்த பகுதியில் செபர்சனின் மாளிகை மிக அழகாக அமைக்கப்பட்டுளளது. செங் கற்களால் கட்டப்பட்டு மூன்று மாடிகளைக் கொண் டுள்ள அம்மாளிகையில 35 அறைகள் உளளன. இத் தாலிய கிராம வீடு (Villa) போனற அமைப்பைக் கொண்ட அதன் முகப்பு (Portico) கிரேக்கக் கட்ட டக் கலையைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டுள்ளதுடன், குடியேற்ற நாட்டுக கட்டடக் கலையின பல கூறு களையும் கொண்டுள்ளது. அதன் கிழக்கிலும், மேற் கிலும் இரு முக்கிய நுழைவாயில்கள் அமைக்கப்பட் டுளளன. கீழ்ப்பகுதியில் சலவை செய்யும் இடம், வண்டிகள் நிறுத்துமிடம், குதிரைகட்டுமிடம், சமையல் அறை, பனிக்கட்டிகள் வைக்குமிடம், பால்பண்ணை ஆகியவை இருக்கின்றன. அவை அம்மாளிகையின் வடக்கு, தெறகுக் கோடிகளிலிருந்து எளிதில் செல்லக் கூடிய வகையிலும், அதேசமயம் வெளியிலிருந்து பார்வைக்குத் தெரியாத வகையிலும் அமைக்கபபட்டுள் ளன. உணவு அறையின் இருபுறமும் மது அறைகளி லிருந்து மதுவைக் கொணடு வர வழிகள் உள்ளன. மாடிப் படிக்கட்டுகள கட்டடக்கலையின அழகைக் குறைத்துவிடும் என அவர் கருதியதால் 61 செ.மீ. அகலத்தில் மிகக்குறுகியதாகவும், அழகிய முறையி லும் அவற்றை அமைத்துள்ளார். படுக்கைகள, ஐரோப் பிய மாதிரியில, சுவர்களுக்கு இடையே உளள இடை வெளிகளில் அமைகக்கப்பட்டுளளன. செபர்சனின் படுக்கை, அவருடைய படுக்கை அறைக்கும், படிக்கும அறைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியில பொருத்தப்பட்டிருநதது.

மாண்டிசெலலோ

இம்மாளிகையின் தெனமேறகில் அவருடைய குடும்ப இடுகாடு மரங்களால் சூழப்பட்ட தோட்டங களிடையே அமைந்துளளது அவருடைய கல்லறை யில் 'அமெரிக்க விடுதலை அறிக்கையையும், வெர்சீ னியா மாநிலத்தின சமயவிடுதலைச் சட்டத்தையும உருவாக்கிய, வெர்சீனியாப் பலகலைக்கழகத்தின தந்தையான, தாமசு செபர்சன இங்குப புதைக்கப் பட்டார்' எனப் பொறிக்கப்பட்டுளள சொற்றொ டரை அவரே எழுதியுளளார்.

வரலாறு: பீட்டர் செபர்சன் (Peter Jefferson) என்பவர், கி.பி. 1735-ஆம் ஆணடு இரிவன்னா ஆற

றுக்குத் தெற்கிலிருந்த 405 எக்டேர் நிலத்தை வாங்கினார். பின்னர், அவர் அவ்வாற்றுக்கு வடக்கிலிருந்த 162 எக்டேர் நிலத்தைத் தம்முடைய நண்பரிடமிருந்து பெற்றார். அவர் கி.பி. 1757-இல் இறந்ததும், அப்பண்ணை அவருடைய மகன் தாமசு செபர்சனுக்கு வந்தது. அதனைச் சமப்படுத்தும் வேலையை அவர் கி.பி. 1768 – இல் தொடங்கினார். அப்பொழுது அக்குடியேற்றத்தில சிறந்த கட்டடக்கலைஞர் எவரும் இல்லாததால் தாமசு செபர்சனே அதனைப் பயின்று, தம்முடைய மாளிகைக்குத் தேவையான வரைபடத்தைத் தீட்டினார். அதில் அவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வெனிசு நகரில் வாழ்ந்த சிறந்த கட்டடக் கலைஞரான ஆண்டிரியா பல்லாடியோ (Andrea Palladio)வைப் பின்பற்றினார். மாளிகை கட்டுவது கி.பி. 1769-இல் தொடங்கப்பட்டது, அப்பணி அவர் தம்முடைய அரசியல் நடவடிக்கைக்கு இடையே அப்பண்ணைக்கு வரும்பொழுது எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டது. பலமுறை மாற்றியமைக்கப்பட்ட அது கி.பி. 1809-ஆம் ஆண்டு வரை முற்றுப் பெறவில்லை. அம்மாளிகையிலுள்ள சுழலும் மேசை, பொருட்களை மாடிக்குக் கொண்டு செல்லப் பயன்படும் கருவி (Dumb-waiter), நாள் காட்டிக் கடிகாரம் (Calender Clock) ஆகியவை செபர்சனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செபர்சன் இறந்த பின்னர் 10 ஆண்டுகள் கழித்து ஊரியா பி.இலெவி (Uriah P. Levy) என்னும் கடற்படை அலுவலர் அதனை விலைக்கு வாங்கி, நாட்டுக்கு அளித்தார். அவருடைய விருப்பாவணம் (Will) செல்லாதென அவருடைய வாரிசுகள வழக்குத் தொடுத்து, அப்பண்ணையைப்பெற்றனர். அவர்களுள் ஒருவரான செபர்சன் எம். இலெவி (Jefferson M. Levy) மற்ற வாரிசுகளின் பங்குகளை விலைக்கு வாங்கி அதனை முழுமையாக்கினார். அம்மாளிகையையும், அதனைச் சுற்றியிருந்த 259 எக்டேர் நிலத்தையும் 1923 – இல் தாமசு செபர்சன் நினைவுக்குழு (Thomas Jefferson Memorial Foundation) விலைக்கு வாங்கி, 1926 – ஆம் ஆண்டு சூலை 4 – இல் அவருடைய 100-வது இறந்த நாளன்று, நாட்டுக்கு அளித்தது. அக்குழு அம்மாளிகையின் அறைகலன்களை பல இடங்களிலும் சிதறி இருந்தபொருட்களைத் திரட்டி மீண்டும் அங்கு வைத்தது. மாண்டிசெல்லோவைப் பெரிதும் விரும்பிய தாமசு செபர்சன் தம்முடைய உயிர் அங்குப் பிரிவதையே தம் இறுதி விருப்பமாகக் கொண்டிருந்தார்.

சி. இரெ.

மாண்டிசோரி (கி.பி. 1870-1952): கல்வி உலகில் மாண்டிசோரி கல்விமுறை குழந்தைக் கல்விக்கு மிகவும் ஏற்றதென்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அம்முறையைக் கண்டறிந்த பெருமை இத்தாலியக் கலவியியல் அறிஞர் மரியா மாண்டிசோரியைச் சாரும். இவர் தம் மருத்துவப பணியில் மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளை நலப் படுத்தும் அனுபவததினடியாகத் தலைசிறந்த கலவியாளராகத் திகழந்தார்; ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலான நாடுகளிலெல்லாம் புகழுடன் இயங்கிவரும் மாணடிசோரிப் பள்ளிகளின தாய் என்ற பெருமையும் பெற்றார்.

மாண்டிசோரி இளமையில கணிதக் கல்வியில் நாட்டம் மிக்கவராயிருந்தார். பின்னர்ப் பொறியியலில் பணிபுரிய விரும்பித் தொழில்நுட்பப் பள்ளியொன்றிலும் சேர்ந்தார். பின்பு உயிரியலில் இவர் கவனம் திரும்ப இறுதியில் மருத்துவப் பணியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அக்காலத்துச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டையும் மீறி உரோம் பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பளளியில் பயினறு மருத்துவப் பட்டம் பெற்ற முதல் பெணமணி என்ற பெருமையையும் பெற்றார். மருத்துவ மனை உட்பயிற்சியை முடித்தபின் குழந்தை நோய்களைப்பற்றிச் சிறப்பாகப் பயின்று முன்னணியில் நின்ற இவரைப் பல்கலைக்கழக உளநோய்ப் பிரிவில் துணை மருத்துவராக நியமித்தனர். நாட்டின் உளநலம் குன்றியோர்தம் பல்வேறுவிடுதிகளைப் பார்வையிட்டுத் தம் மருத்துவமனைக்கு நோயாளிகளைக் கொண்டுவரும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த போது குழந்தை உளநலத் துறையில் தம் ஆர்வத்தை மிகுதிப் படுத்திக் கொண்டார். பிரான்சு மருத்துவக் கல்வியாளரும் ‘மூடத் தன்மையும் அதன் உடலியல் கல்வி முறைச் சிகிச்சையும்’ என்ற நூலின் ஆசிரியருமான எட்வர்டு செகுயின் எனபவர்தம் உடலியற் கல்வி முறையில் மாண்டிசோரி கவனம் செலுத்தினார். மேலும், அவேரான் காடுகளில் கண்டெடுத்த ஒரு காட்டிளைஞனைக் கற்பித்துச் சமூகப்படுத்தும் ஐந்தாண்டுச் சோதனையில் வெற்றிபெற முடியாவிட்டாலும், சீரிய முறையெனப் பாராட்டுப் பெற்று ‘அவேரான் காட்டுப் பையன்’ என்ற நூலை எழுதிய சூன் இட்டார்டு என்ற பிரான்சு மருத்துவரும் காது கேளாத ஊமையருக்கு ஆசிரியரும் ஆக இருந்தவர் தம் நூல்களையும் மாணடிசோரி கற்கலானார.

இவர் கி.பி. 1898-இல் தூரின் நகரில் நடைபெற்றகல்வி மாநாட்டில் தாம் ஆற்றிய உரையில் மற்ற குழந்தைகளை விட அதிகமாக இல்லாவிடினும் அவர்களுக்கு நிகராகவாவது மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகள் கல்விப் பயன்களைப் பெறும் உரிமையைக் கொண்டவர்கள் என்று வாதாடினார். மனவளர்ச்சி குன்றியநிலை ஒரு மருத்துவச் சிக்கலன்று; ஒரு கல்விச் சிக்கலே என்ற அவர் கருத்து அம்

மாண்டிசோரி

மாநாட்டின் இசைவைப் பெற்றது. அதனையடுத்து உரோமாபுரியின் கல்வியமைச்சர் மாண்டிசோரியைத் தேர்ந்தெடுத்து மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளின் கல்வி பற்றிய பணியிடைப் பயிற்சியை உரோமாபுரி ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். பின்னர்த் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடல்நலம் குன்றிய குழந்தைகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட உரோமாபுரியின் மாநில உடல் நலப்படுத்தும் பள்ளியின் (State Orthophrenic School) இயக்குநராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இலண்டன், பாரிசு நகரங்களில் நிலவிவந்த சிறப்புக் கல்வி நுட்பங்களை உற்று நோக்கிய பின் உரோமாபுரி உடல் நலப் பள்ளியில் கி.பி.1898 முதல் 1900 வரை ஈராண்டுகள் காலை எட்டு மணி முதல் இரவு ஏழு மணிவரை கற்பித்தும் பிற ஆசிரியர்களை மேற்பார்வை செய்தும் வந்த தம் வகுப்பறை அனுபவத்தையே கல்வியியலில் பெற்ற உண்மையான பட்டம் என்று கருதினார். அக்குழந்தைகளில் பலரும் மாநிலத் தேர்வுகளில் பொதுவான குழந்தைகளுக்கு ஒப்பாகப் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுவிட்டனர். அதனால், அந்நாளில் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகளை மாண்டிசோரி முறை வென்று விட்டது என்ற உளநிறைவு அவருக்கு ஏற்பட்டது பொதுவான குழந்தைகள் கூட வியப்புறத் தக்க முன்னேற்றம் பெறத் தம் முறை துணைபுரியும் என்று பெரிதும் நம்பினார்.

மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகள் பற்றிய நேர் பணியிலிருந்து சிறிது விலகி மீண்டும் உரோமாபுரிப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து கல்வியியல், தத்துவம் ஆய்வுமுறை, உளவியல் ஆகியவற்றைப் பயின்று மனித இனவியல் ஆராய்ச்சியையும் நடத்தினார். அதனோடு அந்நாளில் இருந்த இத்தாலியப் பெண்கள் கல்லூரிகளுள் ஒன்றில் உடல்நலத் துறைத் தலைமைப் பொறுப்பையும் கி.பி. 1896 முதல் 1900 வரை வகித்து வந்தார். உரோமாபுரிப் பல்கலைக்கழகத்தின் மனித இனவியல் பேராசிரியராக 1904 முதல் நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். அவர்தம் விரிவுரைகளின் தொகுப்பு, 'கல்வி சார்ந்த மன இனவியல்' (Pedagogical Anthropology) என்ற நூலாக 1913 - இல் வெளியிடப்பட்டது.

உரோமாபுரியின் சான் இலாரென்சோ மாவட்டத்தில் எண்ணற்ற நடைபாதைக் குடும்பத்தினரின் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கட்டடச் சங்கம், கட்டடப் பணி புரியும் பெற்றோர்களின் பள்ளி வயதடையாக் குழந்தைகள் தக்க மேற்பார்வையின்றிச் சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டு ஒரு பெரிய சிக்கலை உருவாக்குவதைக் கண்டு பிடித்தது. நல்ல கட்டுமானத்திறகான உரோமாபுரிச் சங்கத்தின் இயக்குநர் எடுவார்டோ தலாமோ, மாண்டிசோரி அம்மையாரை அழைத்து அக்குழந்தைகளுக்கான பகல் நேரப் பாதுகாப்பு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திப் பொதுவான குழந்தைகளுக்கும் தம் கல்விமுறையைச் சோதிக்க முற்பட்டு 1907 - இல் 3 முதல் 6 வயது வரையுள்ள 60 குழந்தைகளுக்கான முதல் குழந்தை மனையை நிறுவினார். அதே மாவட்டத்தில் 2-ஆம் மனையை 1907-விலும் அடுத்த ஆண்டு, மிலான் நகரில் மற்றொரு குழந்தை மனையையும் அமைத்தார். வழக்கிலிருந்த பிற பள்ளிகளுக்கிடையே உரோமாபுரியின் ஆங்கில நாட்டுத் தூதுவா மட்டத்தில், உயர் குடும்பக் குழந்தைகளுக்காக ஒரு தனிப் பள்ளியையும், உரோமாபுரியில் நடுத்தரக் குடும்பத்தினருக்கான இரு பள்ளிகளையும் மாண்டிசோரியின் இயக்கத்தில் ஏற்படுத்தினர்.

மாண்டிசோரியின் அறிவியற் கல்விமுறையின் தோற்றம், கொள்கைகள், நடைமுறை, முடிவுகள் ஆகியவற்றை விளக்கும் இத்தாலிய மொழி நூல் 1909-இல் வெளியிடப்பட்டது அது பின்னர் 20 மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. மாண்டிசோரி முறை என்ற ஆங்கில மொழி நூல் 1912-இல் அமெரிக்காவின் அதிக விற்பனை நூலாகத் திகழ்ந்தது அவ் வெளியீட்டிற்கு முன்பே, 'மெக்ளூவர்சு இதழ்' என்ற இதழில் 1911 - இல் வெளியான மூன்று தொடர் கட்டுரைகளின் மூலம் இத்தாலிய வியப்புக் கல்விப் பணியாளரிடத்தில் அமெரிக்கர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். மாண்டிசோரியையும் அவர்தம் புதிய குழந்தைகளையும் பற்றிய 1912 - இல் வெளியான மாண்டிசோரித் தாய், 1913-இல் வெளியான மாண்டிசோரிக் கையேடு போன்ற

நூலகள பெற்றோா நடுவே மாணடிசோரி முறையைப பலரறியச செயதுவிட்டன. ஒரு நியூயார்ககுத் தயாரிப்பாளரிடமிருநது 1912 தொடக்கத்திலேயே கல்வித் துணைக் கருவிப் பெட்டிகள் அமெரிக்க இல்லங்களில் வாங்கப்பட்டுப் பயன்படுததப்பட்டு வநதன.முதல் அமெரிக்க மாணடிசோரிப் பளளி 1912-இல் நியூயாாக்கின தடாரி நகர்ப் பகுதியில், மாணடிசோரியின முதல அமெரிக்க மாணவியும் அவர் கல்வி முறை நூலின் மொழி பெயர்ப்பாளரும் ஓர் ஆசிரியருமான ஆன் சார்சு என்பவரால் தொடங்கப் பட்டது. விரைவில் மெயின் முதல் கலிபோர்னியா வரையுள்ள எல்லாத் தனியார் பளளிகளிலும் பொதுக் கல்வித் துறைகளிலும் 'கிணடர் கார்ட்டன்' தொடக்க நிலை வகுப்புகளில் மாண்டிசோரி முறையில் பயிற்றத் தொடஙகி விட்டனர். மாணடிசோரி 1913 இறுதியில் தான் அமெரிக்காவுக்கு முதல வருகை புரிந்து ஒரு மாதம் விரிவுரைப் பயணம செய்து எலன் கெல்லர், தாமக எடிசன் ஆகியோரையும் சநதித்ததுடன், வெளளை மாளிகை விருந்தினராகவும் இருந்தார். பெரும்புள்ளிகள பலர், 1913-1914-இல அமைக்கப்பட்ட அமெரிக்க மாண்டிசோரிக் கல்விச் சங்கத்தில் செயற்குழுவினராகப் பணியாற்றினர். மீணடும் 1915-இல அமெரிக்கா சென்று சான்பிரான்சிசுகோவில் நடைபெற்ற பனாமா-பசிபிக்கு வட்டாரத்தின் கோடை வகுப்புகளில் தம் முறை பறறி மாணடிசோரி, வகுப்புகள் நடத்தினார். அமெரிக்காவில் மாணடிசோரி நிறுவனம் அமைக்க அவருக்கு நிதி வழங்கியபோதும், அவா தம் தனித்தன்மையை விட்டுக் கொடுககாமல மீணடும் ஐரோப்பா திரும்பினார்.

மாண்டிசோரி விரிவான பயணங்கள், ஆலோசனைகள, வகுப்புகள ஆகியவற்றுடன பல்வேறு நூல்கள, கட்டுரைகள, சிறுநூலகள எழுதுவதிலும் ஈடுபடலானார். அனைத்துலக மாண்டிசோரி சங்கத்தின தலைவராக 1912 முதல 1952 வரை விளஙகினார். உலகம் முழுவதிலும் அச்சஙகத்தின கிளைகளும், அவற்றுடன் இணைநத பள்ளிகளும், கழகஙகளும், ஆசிரியப்பயிற்சி வகுப்புகளும் தோனறின. பல்வேறு நாடுகளில ஈராணடு உலகக் கருத்தரங்குகள் நடைபெறறன.

இறுதி ஆணடுகளில் கலவி முறைகளிலிருந்து தத்துவ மூலங்களில் மாணடிசோரி கவனம் செலுத்தலானார். அவர்தம் முறைகளைச் சரிவரப் புரிந்துகொளளாததாலும் அவர் இயக்கத்தில் வேறுபாடுகள் தோனறியமையாலும் இரு உலகப் போர்களால் குழந்தை மனைகள் சிதைந்தமையாலும் 'மெழுகுவர்த்தி ஒளியில் குழந்தையின் ஒளி' என்பது பற்றி மாணடிசோரி சொற்பொழிவாற்றி மனித இனத்தின் ஆனம மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் ஒரு மீட்பாளராகக் குழநதையைக் கருத வேணடினாா.

இன்றும் உலகெஙகும் உணமையான மாணடிசோரி முறை உருககுலைந்து விட்ட போதிலும் குழநதைக் கலவியை மாணடிசோரி கல்வி எனறு கூறுவதினாலும் மாணடிசோரி ஆசிரியர் பயிற்சியைத் தொடர்ந்துநடத்துவதனாலும் கல்வியுலகம் அன்னையின் அணையாப் புகழைக் காத்து நிற்கின்றது. எஸ்.சு.

மாண்டிசோரி கல்வி முறை: கல்வி முறைகளில் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கறபிக்கச் சிறநத முறையாக விளங்கி வருவது மாணடிசோரி முறையேயாகும். ஆலந்து நாட்டில் மாணடிசோரி பளளிகள் உயர்கல்வி (Secondary School) நிலையிலும அரசுத் துணை பெறுகின்றன இநதியாவிலும் இம முறை இன்றும் நிலவிவருகிறது.

மாணடிசோரி முறை விருப்பமாகச் செயறபடும் ஒரு குழநதையைத் தன் இயல் கல்வியைத் தூணடும திட்டப் பாடச் சூழநிலையில செயற்படச் செய்கிறது ஒரு புதிய ஆசிரியரின பயிற்சி பெற்ற உற்றுநோக்கலில தனிமனிதன் தன இயலநிலையை உயாதத முடியும. நமபிக்கை, தகுதி, தனகட்டுப்பாடு, சூழ்நிலையைச் சந்திக்க ஆயத்த நிலை ஆகியவை யாவும் மாண்டிசோரியின தன்னிலையாககலில் அடங்கியுளளன. இளங்குழந்தை. தன் ஆக்கப் பருவத்தையும் உணருங் காலஙகளை அறியும் உளளத்தையும் பிற தனிப்பணபுகளையும கற்கும் பணியில் பயனபடுதத மாணடிசோரி முறை இசைவளிக்கிறது.

ஆசிரிய உற்றுநோக்கலையும், கல்வித் துணைக் கருவிகளையும் கொணட கலவிச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிய மாணடிசோரி கலவிமுறை பொதுவான வகுப்பறைக் கல்வி முறையிலிருநது முற்றிலும் மாறுபட்டது. புலப்பயிற்சி. தன்வளர்ச்சி, தன்கலவி ஆகிய இன்றியமையாக் கொள்கைகளைக் கொணடுள்ளது இம்முறை. மாண்டிசோரி முறையில குழந்தை உற்றுநோக்கல், ஒப்பிடுதல, வகைப்படுத்தல், காரணம் காணல் ஆகிய சிநதனைச் செயல்களின் மூலம தன்னை ஆயததம் செய்து கொளளத்தக்க, செயற்பாட்டுப்புலனூக்க, அறிவுணர் பயிற்சிகளைத் தானே தேர்ந்தெடுத்து முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத்தன் உணர்வுக் கல்வி முறையால் தனனகத்தே அடஙகி அமைந்துள்ள திறமைகளைத் தூணடி வெளிக் கொணாந்து, குழந்தை தனக்குத் தானே கறபித்துக் கொளகிறது. ஆசிரியரின பணியோ, தேவைப்படும் பொழுது மட்டுமே தலையிட்டு, மற்ற நேரத்திலெல்லாம் குழந்தை, சூழநிலையோடு செயறபடத்தக்க ஆயத்தம் செய்வது மட்டுமே ஆகும். பணி, மன

ஒருமிப்பு ஆகியவற்றால் கட்டுப்பாட்டையும், உள்ளாக்க ஆற்றல்களையும் விடுவித்து வெற்றி பெறுவதன் மூலம் நம்பிக்கையையும், தன்னையும் தன்சூழ் நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியையும் கையாளுவதன் மூலம் தகுதியையும் செயல் சுதநதிரத்தின் மூலம் குழந்தை பெறுகிறது.

பிறப்பிலிருந்து ஆறு வயது வரை குழந்தையின் வளர்ச்சிப் பருவத்தின்போது அதனுடைய இயற்கை உள்தாக்கம், ஒரு தனிப்பட்ட ஆளுமை வடிவைப் புலன், தசை, அறிவு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியால் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. தன்வடிவாக்கல அல்லது தன்வளர்ச்சி, பிறப்பிலிருநதே நேரடியாகக் கல்வி மூலமல்லாமல் துணை பெறுகிறது. உடல், உளளம், சிந்தனை, சமூக வளர்ச்சி, ஆனம வளர்ச்சி ஆகியவற்றை இனறியமையாத இளம் வயதிலேயே குழந்தையின் பொதுவான வளர்ச்சிக்கு உதவுவதே கல்வியாகும். உளளார்ந்த தேவைகளுக்குத் தக்கவாறும் தனனாக்கச் செயலுக்குப் பொருத்தமாகவும் உளள சூழ்நிலையில், உணர்வுளள குழந்தை தன்னாற்றலால காத்துக கொள்ளவே பிறப்பு முதலான கல்வி வடிவாக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமபாலும் பயனற்றதும் வீணானதுமான திருத்தல் முறைகளை விடக் குறைகள நேராமல் தடுப்பதையே வலியுறுத்தித் தொடககப் பளளிகளில மொழிக குறைகளைத் திருத்துவதை விடுத்துக் குழந்தை மனைகளிலேயே மொழி வளர்ச்சியைக் காத்துக் குறை தவிர்க்கிறது மாணடிசோரி முறை. அதாவது, இளம வயதிலேயே மொழி, குழந்தையின உளளத்தில் நிலைப்படுத்தப்படுகிறது. ஒவவொரு குழந்தை மனையிலும் மருத்துவரை இணைத்து உணவுப் பொறுப்பின் பெருமபகுதியை அவரிடத்து ஒப்படைக்க வேணடும். குழந்தை மனை இயக்குநர் மேற்பார்வையில் குழந்தைகளே தயாரித்துப் பரிமாறிக் கொளளும் நல்லுணவு அவ்வப்போது வழங்க வேணடும். அநத இயக்குநர் பெற்றோர்களுக்கும் சத்துணவு பறறி அறிவுரை நல்க வேண்டும்.

ஆண் குழந்தை தன்னுளளத்தை வளர்க்க வளர்கக ஒரு மனிதனாக உருவாகிறது என்பது மாண்டிசோரி கருத்து. மாற்றப்பட இயலாத உணர்வுளள பருவங்களின் தொடர், குழந்தையின் வாழ்வில் சில சிறிய கால வளர்ச்சி நிலைகளில் ஒரு தகுதி நிலையை வளர்க்கிறது. மூன்று வயது, மாண்டிசோரி கல்வி முறையின் இன்றியமையாப் பருவம். குழநதையின் கல்வியாற்றல், சூழ்நிலைத் தூண்டுதலால் வளர்க்கப் படாவிடில் அதன் அறிவு வளர்சசி குன்றிவிடும். மாணடிசோரி முறையில் நான்கு வயதில் எழுதவும் ஐந்து வயதில் படித்து எழுதும் முறை அறியவும் குழந்தை பயின்று விடுகிறது.

மாண்டிசோரியின் கல்வித் துணைக் கருவிகள், பல்வேறு வடிவங்கள், நிறஙகள், வெளிப்பரப்புகள் கொண்ட சிறு சிறு பொருட்களே ஆகும் அவையடங்கிய மாண்டிசோரி பெட்டியின் உதவியால் பல்வேறு கல்வி விளையாட்டுகளின மூலம் பயிற்சி பெறுவதே இம்முறையின் மையக்கருத்து. மரம், கனியம், துணி, அட்டை போன்ற பொருட்களாலான அக்கருவிகள, குழந்தைகள நிறம, வடிவம, அளவு. எடை, ஒலி, தொட்டுணர்வு ஆகியவற்றால வேறுபாடுகளைத் தாமே உணர்நது சூழ்நிலையைப் பற்றிய அறிவு பெறப் பயன்படுகினறன. குழந்தையின உள ஒருமிப்பையே கல்விக்கு வித்தாகக் கொண்ட மாணடிசோரி அக்கருவிகளை இயனற அளவு கவனத்தை ஈர்க்கும் வண்ணத்திலும் குழந்தையின ஆர்வததிற்கு ஊக்கமளிக்கும் விதத்திலும் அமைததார். பளளி நேரத்தில தலையீடற்ற நீணட நேரத்தைக் குழநதைக்கு அளித்துக குழநதையே தேர்நதெடுத்த பொருட்களைப் பயன்படுத்தி ஏதேனும் ஒரு பணியைச் செய்வதில ஈடுபடுமாறு சூழ்நிலை அமைக்கப் பட்டது. வடிவமைக்கப்பட்ட பொருட்கள் குழநதைகள தவறு செய்யாதவாறு பணி செய்யும் விததகதில அமைந்துளளதால தவற்றைத் திருதத வேணடிய தேவையிலலை எளியவற்றிலிருநது சிக்கலுடைய வறறிறகும், உருவத்திலிருநது அருவத்திறகும் முனனேறிச செலலத்தக்க பொருள தொகுப்பு, குழந்தை மனைச் சூழ்நிலை அமைக்கபபயனபட்டது. குழநதை மனைகளின ஒவவொரு அறையும் ஒவவொரு விதமான துணைக்கருவிகளைக கொணடதாக அமைககபபட்டிருககிறது. வகுப்பு முறையறற இககலவி முறையில் குழநதைகள தனியாகவோ, சிறுசிறு குழுககளாகவோ பணிபுரிவதுடன் அறைக்குளளும், ஒரு அறையினின்றும் பிற அறைக்குமதனவிருப்பமாகவே செலலுவதற்கும் வாய்ப்பளிககப்பட்டுளளது. பெரிய குழநதைகளைக் கவனித்தே சிறிய குழநதைகள பணிபுரியக கற்றுக்கொளள முடியும. போட்டியை விட ஒததுழைப்பே பளளிகளில நிலவியது. மறறவா உரிமைகளையும் பணிகளையும் மதிக்கும் உணாவு வளர்க்கப் படுகிறது. குழநதைகளின மிகச்சிறந்த ஆசிரியாகள குழந்தைகளே யாவர் என்றும, அவர்களுககிடையே விளங்கும இயற்கையான ஊடுருவல் கலவி சிறக்கும் வழியாகும் என்றும் மாணடிசோரி கருத்துரைத்தார். வகுப்பறைகளிலுளள குழந்தைகளளவுககுத் தக்க இருக்கைகளைக் குழந்தைகளே சுத்தமாகவும ஒழுங்காகவும் அமைததுக் கொள்வர். சீனாக் களிப் பாண்டங்களையும் உணமையான பாத்திரஙகளையும் கையாளுவதால் உடலுறுப்புகள உறுதி பெறுகினறன. செடிகளைத் தக்கவாறு கவனித்து வளாப்பர். கலையும் போற்றப்படுகின்றது. தனித்தனியே வழஙகப்பட்டுளள நிலவிரிபபுகளுக்குளளேயே ஒவ்

வொரு குழந்தையும் விளையாட முற்படுகிறது. அதற்கான சில விதிமுறைகளையும் வகுததளித்துள்ளனர்.

மாண்டிசோரி ஆசிரியர், குழந்தை ஒரு புதிய செயலைச் செய்யவும், திரும்பச் செய்யவும் மெதுவாகப் பணியாறற வேணடிய இன்றியமையாமையை உணர்ந்து குழந்தை விரும்பாத துணையை அதன் மேல் புகுத்துவதில்லை. புதிய ஆசிரியர் ஒரு உற்று நோக்கராகவே செயற்படுவர். மாணடிசோரி பள்ளி பொதுவான பிள்ளைகளை விடச் சிறிய வயதிலேயே மாணவர்களைப் பதிவுசெய்து வகுப்புகளில் வயது வேறுபாடு விரிவாயிருக்குமாறும் பார்த்துக் கொள்கிறது அங்குமிங்கும செல்ல அளிக்கும் வாய்ப்பையும், தன்திருத்தக் கல்வித் துணைப் பொருள தொடரை விரிவாகப் பயன்படுத்துவதையும், நீணடநேரத தனவேலை ஈடுபாட்டையும், படிப்பதையும், எழுதுவதையும் ஏனைய பள்ளிகளை விட முன்னமேயே தொடங்குவதையும், ஆசிரியர் குழந்தைகளுடன் தனித்தனியாகப் பணிபுரிவதையும் இப்பளளிகள ஆதரிக்கின்றன. இளம் மாணவர்களிடம் தன் இயல கல்வி வளர்ச்சியை ஏற்படுததும் மாணடிசோரி கல்வி சமூகப்படுத்தலிலும் கற்பனையாற்றல் வளர்ச்சியிலும் பயன்படாது எனறு குறைகூறுபவர்கள இருப்பினும் பிற்கால ஆராய்ச்சி இக்கல்வி முறையின வெற்றியை நிலை நாட்டியது. மேலும், செய்யப்படும ஆராய்ச்சியின்மூலம் இம்முறையில் வரலாற்று ஈடுபாட்டையும் தனனாற்றல் வளத்தையும விரிந்த பயன்வளத்தையும் உறுதிப்படுத்த வேணடியுள்ளது.

எஸ்.சு.

மாண்டிவிடியோ: தென் அமெரிக்காவில் உள்ள உருகுவே நாட்டின் தலைநகர் மாண்டிவிடியோ (Montevideo). இது உருகுவேயின் தெற்கில் இரியோ-டி-லா-பிளாடா ஆற்றங்கரையில அமைந்துளள முக்கியமான துறைமுகமாகும். தென்னமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய துறைமுகங்களுள் ஒன்றான இந்நகர், உருகுவே நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, வாணிக மையமாகத் திகழ்கிறது. தென் அட்லாணடிக்குப் பகுதியில் நடைபெறும் மீன்பிடித்தல் தொழில்கள் யாவும், மாணடிவிடியோ வழங்கும் உதவியையே அடிப்படையாகக் கொணடுளளன. இங்குத் துணி வகைகள், பால்பணணைப் பொருட்கள், மது, கட்டுமானம் செய்யப்பட்ட புலால் உணவுகள முதலிய வற்றிற்கான பெருந்தொழில்கள வளர்சசியடைந்துள்ளன. சுற்றுலாப் பயணிகள் இங்கு அடிக்கடி வநது போகினறனர்.

வரலாறு: போர்ச்சுகீசியரும் இசுபானியரும் (Spaniards) தென் அமெரிக்கக் குடியேற்றத்தின் பொருட்டுத் தம்மிடையே போராட்டம் நிகழ்த்திய புதிய காலத் தொடக்கத்தில் மாண்டிவிடியோ நகர் தோன்றியது. போர்ச்சுகீசியர், கி பி.1717 - இல் இந்நகரத்தின் குன்றின் மீது ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். இதை இசுபானியர் கி.பி. 1724 - இல் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டனர். இந்நகரம் கி.பி. 1828-இல் உருகுவே நாட்டின் தலைநகராயிற்று. அந்நாட்டில் உள்நாட்டுப் போர்கள, கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தபோது, மாணடிவிடியோ பல துயரங்களுக்கு உள்ளாயிற்று. இது கி.பி. 1843 முதல் 1851 வரை முற்றுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இந்நகரம் புதுப்பொலிவுடன், பெரும் இடவசதியைப் பெற்றுக் கண்ணைக் கவரும் நிலையில் உள்ளது. அழகிய பூங்காக்கள், இருமருங்கிலும் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்ட சாலைகள், அழகிய கட்டடங்கள் ஆகியன இந்நகரின் இயற்கை அழகுக்குச் செயற்கை அழகை ஊட்டுகினறன. இதன் மக்கள்தொகை 13,62,000(1980). இது மாண்டிவிடியோ மாநிலத்தின் தலைநகராகவும் விளங்குகிறது.

தெ.பா.

மாண்டு: இந்தியாவில் மாளவத்தை கி.பி.13-ஆம் நூற்றாணடில் ஆட்சி புரிந்த பரமாரர் விந்திய மலைத் தொடரில் 'மாணடு' (Mandu) என்னுமிடத்தில் ஒரு கோட்டையை நிறுவினர். அது 610 மீ.உயரமுள்ள பீடபூமியில் அமைந்துளளது. அககோட்டைககுள் அரிய பல வரலாற்றுச் சினனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை இரேவகுண்ட ஏரி, நீலகண்ட மகாதேவர் கோயில், தைக்கா மகால் (Daika-Mahal), அசரபி (Ashrafi) மகால், சமா (Jama) மசூதி, ஓசாங்கு (Hoshang) சமாதி, திலாவர் (Dilawar) மசூதி, இந்தோலா (Hindola) மசூதி, கப்பல் வடிவ சகாசு (Jahaz)மகால், சாவேளி (Javeli) மகால் முதலியனவாம்.

மாண்டுவுக்குத் 96 கி.மீ. தொலைவில் இந்தூர் நகரமும், 93 கி.மீ. தொலைவில் மௌ (Mhow) நகரமும், 35 கி.மீ தொலைவில் தார் நகரமும் உளளன. பல சாலைகள் மூலம் அவை, மாணடுவுடன் இணைக்கப்படுகினறன. மாண்டு பீடபூமிக்கு 305 மீ. கீழே நிமார் என்னும் சமவெளி காணப்படுகிறது. பரமாரர்களின் ஆட்சியின கீழ் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாணடில் சிறப்புற்றிருந்த மாண்டு, பின்னர் இசுலாமியர்களால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. இரு இனத்தவர்களும் இந்நகரில் கட்டடங்கள் கட்டினர். மாண்டு என்ற சொல்லுக்கு 'இன்பபுரி' எனபது பொருள். பெயருக்கு ஏறறபடியே இந்நகரம் சிறப்புடன் ஒரு காலத்தில் விளஙகியது. மூன்று பக்கங்களில் ஆழமான மலை இடுக்குகளால் சூழப்பட்ட மாண்டுவின் அமைப்பும் இதன் இயற்கைக் காட்சிகளும் இனிய தட்ப வெப்ப நிலைகளும் இதற்குத் தனிச் சிறப்பைத் தருகின்றன.

தெ பா.

மாண்டுபோர்டு, சைமன் - டி: இவர் இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் சிறப்பான ஓர் இடத்தைப் பெற்ற அரசியல் சீர்திருத்தக்காரராவார். இவர் கி.பி.1208 – ஆம் ஆண்டில் பிறந்திருக்கக்கூடும் என்று தெரிகிறது. பிரானசு நாட்டில் மாண்டுபோர்டு (Montfort) என்னுமிடத்தில் சைமன் டி மாண்டுபோர்டு கோமகன் (Count Simon -de-Montfort) என்பவரின் மகனாகத் தோன்றிய இவர், கி.பி.1229-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து நாட்டுக்குச் சென்றார். இவர் தநதை, கத்தோலிக்க சமய எதிர்ப்பாளரை எதிர்த்துத தீவிரமாகப் போரிட்டவர். இளைய சைமன், இங்கிலாநது மன்னர் மூன்றாம் என்றி (Henry III) யின் தங்கையைத் திருமணம் செய்து கொணடு, 'இலீசெசுடர்' (Leicester) பிரபு எனனும் விருதைப் பெற்று, பின்னர் கி பி 1240-ஆம ஆணடில் சிலுவைப் போரில் பங்குபெற எருசலம் சென்று, கி.பி. 1242-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து திரும்பினார் தம் மைத்துனர் எனறியின் ஆட்சியில காணப்பட்ட சீர்கேடுகளைச் சைமன் வெறுததார். இவருக்குப் பல ஆங்கிலேயப் பிரபுக்கள ஆதரவளித்தனர். மன்னர் தம இச்சைபபடி ஆளக்கூடாது எனறும், ஆலோசனையாளருடன ஒறறுமையாகச் செயறபட வேணடுமெனறும் சைமன் வற்புறுத்தினார். மன்னருக்குப் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படவே, பிரபுக்கள் குழுவுக்கு அவர் அடங்க நேரிட்டது சைமனைத் தலைமையாகக் கொணட பிரபுக்கள் குழுவின் சீர்திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள அரசர் இணங்கினார். ஆனால், பின்னர் அவர் தம் வாக்குறுதியை மீறிவிட்டார். அவருக்குப் போப்பாணடவரின உதவி இருந்ததால், அவர் பிரபுக்களைப் பொருட்படுத்தவிலலை. அதனால, இங்கிலாந்தில் அமைதியின்மை நிலவியது சைமன் - டி-மாண்டுபோர்டு கி.பி. 1263-ஆம ஆணடில் நாட்டில் எதிர்க்கட்சி ஒன்றைத் தோற்றுவித்து, மன்னருடன் போரிட்டார். இலூவசு (Lewes) என்னுமிடத்தில் கி.பி.1264 -ஆம் ஆணடில் அரசர் தோல்வியுற்றார். வெறறி பெற்ற சைமன் ஒரு பிரபுக்கள் குழுவை அமைத்து அதன் மூலம் நாட்டை ஆள வழிவகுத்தார். அடுத்த ஆண்டில் (கி.பி.1265) புதிய பாராளுமன்றம் ஒனறை இவர் கூட்டினார். அதற்கு மாநிலத்திருததகையினருடன (Knights of the State) கூட, நகரஙகளிலிருந்தும் பேராளர்களை அழைததார். இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் பின்னவர்களை முதன் முதலாக அழைத்துப் பாராளுமன்றம் அமைத்த பெருமை சைமனுக்கு உணடு. ஆனால், அவருடைய கட்சியினர் செல்வாக்கு இழந்தனர். இவசாம் (Evesham) என்னும இடததில் கி.பி. 1265-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்களில் நடந்த போரில் சைமன் கொலையுணடார். சைமன, பாராளுமன்றத்தின் வளர்ச்சிககுத் தொடர்ந்து பணி செய்ய இயலாத போதிலும்,விரும்பத்தகாத ஆஙகிலேய மன்னரை எதிர்த்து ஓர எதிர்க கட்சியை அமைத்த புகழ இவருககு உண்டு. இவசாமில் இவர் கலலறைக்கு மக்கள நீண்டகாலம புனிதப் பயணம் செய்து, தம் அன்பை வெளிப்படுத்தி வந்தனர்.

தெ பா.

மாண்டுக்கிய உபநிடதம்: ஒவ்வொரு வேதத்தின் கடைசிப் பகுதியும் உபநிடதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேதத்தின் கடைசிப் பகுதியில உள்ளதால் உபநிடதத்தை 'வேதாந்தம்' எனறு கூறுவர் ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பல உபநிடதஙகள உள்ளன. 'உப', 'நி', 'சீத' என்ற மூனறு சொற்கள சேர்நது உபநிடதம் என்றாயிறறு 'உப' சமீபத்தில், நிசீத் அமருதல் எனற பொருளைததருவது உபநிடதம என்னும சொல ஆசிரியருககு அருகில அமர்ந்து ஆனம விசாரஙகளைச செயவது உபநிடதம ஆகும மாணடுக்கிய உபநிடதம் மிக முககியமாகக கருதப்படும 10 உபநிடதஙகளுள ஒனறாகும் இது அதாவண வேதத்தைச சேர்ந்தது இவவுபநிடதததிறகு இப்பெயா வநத காரணம தெளிவாகத தெரியவிலலை. மகாபாரதத்தின கடைசிப் பகுதியான அரி வமிசததில வருணன் மணடூக வடிவத்தில் (தவளையின வடிவததில) வேதங்களைத கணடான எனறு கூறப்பட்டுள்ளதனால், இவ்வுபநிடததத்தின முனிவர், தவளை (மண்டூக) உருவம் கொணட வருணனாவார். ஆதலின, 'மாணடூககிய உபநிடதம' எனப் பெயா பெற்றதென பர் சிலர். யோகிகளின மனம நனவு, கனவு, உறக்கம ஆகிய மூனறு நிலைகளையும தவளை (மணடூகம) போலத் தாவிச் சென்று நாலாம் நிலையான பேருறககத்தை அடைவதால், அந்த அனுபவத்தைக கூறும இது 'மாணடூககிய உபநிடதம' எனபபட்டது எனறு கூறுவாரும் உளர்.

இவவுபநிடதம் மிகச் சிறியதாகும். இதில 12 மந்திரங்களே உள்ளன. 1 முதல் 6-ஆம் மநதிரம வரை முதற் பாகம் எனறும், 7 - ஆம மந்திரம 2-ஆம பாகம எனறும், 8 முதல் 11 மந்திரங்கள வரை மூனறாம பாகம் எனறும, 12-ஆம் மநதிரம நானகாம் பாகம எனறும் நான்கு பாகஙகளாகப் பிரிககப்பட்டுளளது. இதில அதர்வண வேதத்தின மகாவாககியம் எனறு சொல்லப்படும் 'அயமாத்மா பிரமம்' (இவவான்மா தான் பிரமம்) என்பது உபதேசிக்கப்படுகிறது. இவ்வுபநிடதத்திற்கு ஆதி சங்கரரின் பரமகுரு (குருவின குரு, கோவிந்த பகவத் பாதர் எனற ஆதிசஙகரரின் குருவின் குரு) சிரீகௌடபாதாசாரியார் காரிகை என்னும் வியாக்கியானத்தை எழுதியிருக்கிறார். அநதக காரிகையிலும் நான்கு அத்தியாயஙகள உளளன. ஆதிசஙகரர் அநதக காரிகையின நான்கு அததியாயஙகளுக்கும் பாடியம் (விரிவிரை) எழுதியுளளாா.

முத்தியை விருமபுபவர்களுக்கு மாணடூககிய உபநிடதம ஒன்று மட்டுமே போதும் எனறு முத்தி கோபநிடதம் கூறும். ஆகவே இது உபநிடதங்களுள் மிகச் சிறியதாயினும் அனைத்திலும் மிகப் பெருமைவாய்ந்த உபநிடதம் ஆகும்.

உபநிடதத்தின் பொருட் சுருக்கம்: சீவன், இந்திரியப் பொருட்களையும், இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதவற்றையும் அறியுந் திறமையுடையது. சீவனுக்கு நனவு, கனவு, உறக்கம் என்ற மூனறு நிலைகள் உணடு. அவற்றை எல்லாம்கடந்து பேருறக்கம்என்ற நாலாம் நிலையும் உணடு. நனவில் இந்திரியங்களின் வழியாகச் சீவன் வெளிச் செய்திகளை அறிகிறது. கனவில் விடய வாசனைகளின் வடிவங்களை மனத்தில் அறிகிறது. உறக்கத்தில் விடயஙகளும் இல்லை; விடய வாசனைகளும் இல்லை. இங்ஙனம் ஒன்றும விளக்க முடியாததாய் இருட்டறையிலுளள சிறு விளக்குப் போன்று ஞானமும் ஆனந்தமுமதாம் இருக்கின்றன. பேருறக்கத்தில் சீவன் தன் உணமை நிலையை அடைகிறான்.

உபாசனையை நாடுவோர்க்கு ஓஙகாரம் ஒப்புயர்வற்றது என உபதேசிக்கப்படுகிறது. நனவைக் குறிக்கும் பருப்பொருளான ‘அகாரத்தை’, கனவைக் குறிக்கும் சூக்குமமான உகாரத்திலும, அதைக் காரணமாகக் கொண்டதும் ‘சுழுத்தியை’க் குறிப்பதுமான ‘மகரத்திலும்’, அனைத்தையும் காரணமான ‘பேருறக்கம்’ எனற ‘பிரத்தியகாத்மா’ விடத்திலும் ஒடுக்கி ஆன்மா தானேயாகிய இரணடற்ற நிலையை அடைகிறது.

எஸ.ஜெ.

மாண்டெரே: இப்பெயருடைய மூன்று இடங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன. மாணடெரே (Monterey) அமெரிககாவில் மேற்குக் கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் பசிபிக்கு விரிகுடாவில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். இதன் பரப்பளவு 8,609 சதுர கி.மீ. இதற்கு வடக்கில பசாரோ (Pajaro) ஆற்றுப் பளளத்தாக்கும், கிழக்கில் கபிலான் (Gabılan), தயாபுலோ (Diablo) மலைத் தொடாகளும், மேற்கில் சாந்தா உலூசியா (Santa Lucia) மலைத் தொடரும், இதன் நடுவில் சலிநாசு (Salınas) ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கும் உள்ளன. இது கி.பி. 1850 – இல் உருவாகியது. இதன் தலைமையகம் சலிநாசு. இங்கு வேளாணமை மிகவும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. பல வகைக் காய்கறிகள் பயிராகின்றன. பழஙகள மிகுதி. பால்பண்ணையும், கோழிப்பணணையும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. பலவகைத் தொழில்களும இங்கு வளர்ந்துள்ளன. முந்நீரக அமைப்புளள இப்பகுதி, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் செழிப்புற்றோங்குகிறது இதன மக்களதொகை 2,47,450 (1970).

மாணடெரே[2]. இது மாணடெரே விரிகுடாவில உள்ள ஒரு நகரம். இது கி.பி. 1770-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கலிபோானியாவின் மிகப் பழைய நகரங்களுள் ஒன்றாகிய இஙகு, வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நினைவுச் சின்னங்கள் பலவற்றைக் காணலாம். சுவான் காப்பிரிலோ (Juan Cabrillo) என்பவர் மாண்டெரே விரிகுடாவை கி.பி. 1542-இல் கணடுபிடித்தார். மாண்டெரே நகரம், கி.பி. 1775க்கும் 1846 க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் பல ஆண்டுகள், ஆல்ட்டா கலிபோர்னியாப் (Alta-Calıfornia) பகுதியின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது. அமெரிக்கக்கப்பற்படை கி.பி. 1846-இல் இதை வென்றது. திமிங்கிலமும் மீன்களும் பிடிப்பதற்கு ஏற்ற நகராக இது வளர்ச்சியுற்றது. கலிபோர்னியாவில் கி.பி. 1844-இல் அமைக்கப்பட்ட முதல் அரங்கமும், கி.பி. 1847-இல் எடுக்கப்பெற்ற முதல் செங்கல் கட்டடமும் இன்றும் காட்சி அளிப்பதை இங்குக் காணலாம். கலிபோர்னியாவில் முதலில் வெளிவந்த செய்தித்தாள கி.பி. 1846 – இல் இந்நகரில்தான வெளியாயிற்று. இங்குக் காணப்படும் பழைய கட்டடங்களில், கி.பி. 1827க்கு உரிய சுஙகவரி நிலையமும், கி.பி. 1854–இல் கட்டப்பட்ட சிறைச்சாலையும் குறிப்பிடததக்கன. பலஅருங்காட்சியகங்கள் இந்நகரில் உளளன. இதன் மக்கள் தொகை 27,558 (1980).

மாண்டெரே[3] மெக்சிகோ நாட்டின் வடகிழக்கில் உள்ள நூவோ லியோன (Nuevo Leon) மாநிலத்தின் தலைநகர். இது மலைகளால் சூழப்பெற்ற ஒரு பள்ளத்தாக்கு; இருப்புப் பாதை, பெருஞ்சாலை ஆகியவற்றின் மையமாகவும் விளங்குகிறது. தொழிலகள பல இஙகு வளர்ச்சியுற்றுள்ளன. சிறப்பாக இரும்புத தொழிலும், எஃகுத் தொழிலும் மிகுதியாக நடைபெறுகினறன. கணணாடித் தொழில், உலோக வேலை, காகிதம் செயதல், பருத்தி ஆலை, மாவு அரைத்தல், மின்சாரப பொருட்கள் உற்பத்தி, கட்டட வேலைகளுக்கான பொருள உற்பத்தி, ஆடை உற்பத்தி, மரப்பொருட்கள செயதல் முதலியனவும் இஙகுச் சிறப்படைநதுள்ளன. மெக்சிகோ நாட்டின் பெரும் ஈய உருக்கு மையம் இங்கேதான் உளளது. வெள்ளி, தங்கம் முதலிய கனிமங்கள் இஙகுக் கிடைகின்றன. இப்பகுதியின் தட்ப வெப்பநிலை உடல் நலத்திற்கு ஏற்றதாக இருப்பதால் இங்கு வந்து மக்கள தஙகுவதை விரும்புகினறனர். இதன் மக்கள் தொகை 1,916,472 (1980).

இந்நகரம் கி.பி.1579-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவுக்கும் மெக்சிகோவுக்கும் கி.பி. 1846-இல் நடநத போரில் இநநகரைக் காப்பாற்ற மெக்சிகோ அரசு விடாமுயற்சியுடன் முனைந்தது ஆயினும், அமெரிககப் படைகள இதைக் கைப்பற்றின;

பின்னர் அமைதி உடன்படிக்கை ஏறபட்டுத் திரும்பக கொடுக்கப்பட்டது. தெ பா.

மாண்டேகு, எட்வின் சாமுவேல் இவர் ஓர் ஆங்கிலேய அரசியல்வாதி. இந்திய அரசியல் சட்டம் கி.பி. 1919 - ஆம் ஆணடு கொண்டு வந்ததில இவர் பெரும்பங்கு ஏற்றார். இந்திய அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியில் அச்சட்டம் ஒரு திருப்பு முனையையும், அதே சமயத்தில் இந்திய மக்களுக்கு ஒரு பெருதத ஏமாற்றத்தையும் உணடு பண்ணியது. மாணடேகு எட்வின சாமுவேல் என்ற இந்த ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1879-ஆம் ஆணடு பிப்பிரவரித திஙகள் 6-ஆம் நாள் இலணடனில் சுவேதிலிங்கு (Swaythling) என்ற முதல் வகைப் பிரபுவின மகனாகத்தோன்றினாா. இவா இலணடன் மாநகரில் இருந்த கிளிப்டன் கல்லூரியிலும் (Clifton College), கேம்பிரிட்சிலுளள 'திரினிட்டி'க் கலலூரியிலும் கலவிகற்றார். தாராளக் (Liberal) கட்சியின் சார்பில் 1906 - ஆம ஆணடில் தேர்தலில் நினறு வெற்றி பெற்றார். அதில்வெற்றி பெறறதன் மூலம் தாராளக கட்சி உறுப்பினராகப் பாராளுமனறத்தில நுழைந்தார். அவ்வாறு நுழைந்த உடனே இவர் மாண்புமிகு ஆசுக்விதது (H.H.Asquith) அவாகளுக்குச செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அதுவே இவர் அரசியல் நுழைவுககு முதல் வாயிலாகும.

இவர் 1910 - ஆம் ஆண்டு முதல் 1914 - ஆம் ஆணடு வரை இந்திய அலுவலகததிறகுப் பாராளுமன்றச் செயலாளராகப் (Under Secretary to the Indian Office) பணியாற்றினாா. இவர் மார்லே பிரபுவுக்குக் (Lord Morely) கீழும், கிரீவ பிரபுவுக்குக் (Lord Greeve) கீழும் பணியாற்றும்போது மககள சபைக்கு அரசியல சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிய விளக்கஙகளைக் கொடுக்கும் பொறுப்பினை ஏறறிருந்தார். இவர் 1912 - ஆம் ஆணடில இநதியாவைப் பார்வையிட்டு அதன நிலைமைகளை ஆராய வந்தார்.

முதலாம் உலகப் போரின் முதல் ஆணடின்போது இவர் பலவிதமான சிறு சிறு பதவிகளை ஏற்றுத் திறம் படச் செயறபட்டார். இவர் 1915 - ஆம் ஆணடு இலங்காசுடர் பகுதியின் வேநதராக (Chancellor) அமைச்சரவையில் நுழைநதார். கருவூலத்தின பொருளாதாரச் செயலர்ளராக (Financial Secretary to the Treasury) இருந்த பொழுது, 'முதல் உலகப் போர்க் கடன்களைத் திரட்டுதல' (War Loans), 'தானாகவே முன்வரும் போர்ச் சேமிப்பு அமைப்பு' (Voluntry War - Savings Organisation) ஆகியவற்றை மக்களிடையே செலவாக்குப் படுத்துவதில அரசுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார். மாண்டேகு, 1916-ஆம் ஆண்டில் இலாய்டு சார்சு (Lloyd George) என்பவர் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபோது ஆசுகவித் பிரபுவின் ஆதரவாளாகளுடன் தம பதவியை விடடு விலகினார்.

மீணடும 1917-இல் இந்திய நாட்டின இராச்சிய சபையின் செயலாளராகப் பொறுப்பேறறார். அதன பின் ஆஙகில அரசின கொளகையைத தயாரிக்கும வேலையைத் தொடங்கினார். அதன பொருட்டு அவ் வாணடின் ஆககுடடுத திங்களில இநதியாவில சுறறுப பயணம் செய்தார். இநதியாவின முனனேறறத்திற்கு வேணடிய திட்டங்களைத் தீட்டவும், அரசாங்கத்தின் பொறுபபான கொளகைகளை வகுக்கவும், அதனை நிறைவேறற உதவும் வழிகளைக கணடறியவும் இவர் அச்சுறறுபபயணததை மேறகொணடாா. இவர் 1917, 18 - ஆம் ஆணடுகளின குளிர்காலததில இந்திய மாநிலங்களின் நிலைமையை ஆராய்வதறகாக இங்கிலாந்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட குழுவின தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரும், அபபோது இந்தியாவின அரசப்பேராளராய் (Viceroy) இருந்த செம்சுபோர்டு பிரபுவும் சோநது செயறபடடனா. அவ்விருவரும இணைந்து வடிதத திட்டமே மாணடேகு-செமசுபோர்டு அறிக்கையாகும் அவவறிககையில் கொடுக்கப்பட்டிருநத முதனமையான பரிநதுரைகளே பின்னர் 1919-ஆம ஆணடு இநதியசசட்டததின கருத்துச் சுருக்கமாக ஏற்றுக்கொளளப்பட்டன. அச சட்டத்தின்படிதான் இநதியர்களுக்கு முதனமுதலாக இந்தியாவில் தேர்தல நடத்தவும, அதனமூலம் சட்ட சபையில் சில துறைகளில் அமைசசராகும் பொறுபபும் அளிக்கப்பட்டது

மாணடேகு, எட்வின் சாமுவேலினுடைய நாட் குறிப்புகள் பத்துப்பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டன. அவற்றை இவர்மனைவி வெனெசியா(Venetia)1930 -ஆம் ஆணடில பதிப்பித்துளளார். அதில அநத அறிககையின மூலம் வெளிப்படும் இவர் குணவியலபுகளுககு முதனமையிடம் கொடுத்துளளார். மேலும், இலாயடு சார்சினுடைய துருக்கியக் கொள்கைக்கு மறுப்பினையும் இவர் மிக அழுத்தமாகத் தெரிவித்தா. அக் கொள்கையை இந்திய இசுலாமியா எதிர்த்தனா. அதனால் 1922-ஆம் ஆணடு மார்சசுத்திங்களில் இவருககும இவர் நணபர்களுக்கும் இடையில் பிளவு ஏறபட்டது. இவர் அமைச்சரவையைக் கலந்தாலோசிக்காமல பின்னால் வரக்கூடிய ஒப்பந்தததிறகு எதிராக, இந்திய அரசாங்கத்தின மறுப்புத்தெரிவித்த பினனும் கூட, இவர் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் 1922-இல் கருத்து வெளியிட்டார் அதனால், இலாய்டு சார்சு இவா பதவிவிலகலை வேண்டினார். எனினும், அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் இவர் தோல்வி அடைநததால் இவர் அரசியல் வாழ்க்கைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அதன்பின் இவர் தம் கவனத்தை வாணிகத்தில் செலுத்தினார். இவர் 1924-ஆம்

ஆணடு இறந்துவிட்டார் அதன் பின்னரே இவர் மனைவியார் இவர் நாட்குறிப்பினை வெளியிட்டார்.

மாணடேகு எட்வின சாமுவேல சிறந்த கல்வி யாளர். அரசியலில அசைக்க முடியாத செல்வாககுப் பெறறவர். இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் (1919-ஆம் ஆணடு) இவர் பஙகு பெரியது. எனினும், இவர் அர சியல் வாழக்கை பிற்காலத்தில் வெற்றி பெறாமல் இவரை வாணிகத் துறையில் இறங்குமாறு செய்து விட்டது. எனினும், இவர் பெயர் இங்கிலாநதின் வரலாற்றிலும், இந்தியாவின் வரலாற்றிலும் இடம் பெறும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். சி மூ.

மாண்டேகு செம்சுபோர்டு சீர்திருத்தங் கள் எனப்படுபவை, ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1919-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அர சாங்கச் சட்டத்தில்(Government of India Act, 1919) காணப்படுகின்ற சில சீர்திருத்தங்களைக் குறிப்பிடு வனவாகும். அந்தச் சட்டத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது, இங்கிலாநதிலிருந்த இந்தியச் செயலர் எட்வின் மாண்டேகு (Montague) என்பவரும், இந்தி யாவிலிருந்த ஆங்கிலேய அரசப் பேராளர் செம்சு போர்டு பிரபுவும (Lold Chelmsford)வரைந்த,இந்திய அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிய 1918 -ஆம் ஆணடின் கூட்டு அறிக்கையே ஆகும் (Joint Report on Indian Constitutional Reforms, 1918). எனவேதான், 1919-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அர சாங்கச் சட்டமும் சுருக்கமாக மாணட்-போர்டு சீர் திருத்தங்கள அல்லது மாணடேகு-செம்சுபோர்டு சீர் திருத்தங்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுவதற்கான காரணங்கள்: இந்தியா முழுவதும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில வந் ததும், அது, நடுவண அல்லது இந்திய அரசாங்கத்தின எல்லா அதிகாரங்களையும் தம்மிடம் குவித்து வைத் துக் கொண்டு, இந்திய மக்களுக்குப் பொறுப்பிலலா மல் ஆட்சி செய்து வநத அரசப் பேராளர் அல்லது தலைமை ஆளுநர் (Viceroy or Governor-General) எனற உயர்ஆங்கிலேய அதிகாரியினால் ஆளபபட்டது. தலைமை ஆளுநர் இஙகிலாந்திலிருநத இநதியச் செயலரின் கட்டுப்பாட்டில் இருநதது. இந்திய நிரு வாகக் குழுவின உறுப்பினர்களின் வழியாக இநதிய அரசாங்கததையும், மாகாண ஆளுநர்களையும் (Provincial Governors), மாகாண ஆளுநர்களுக்குக் கீழ்நிலையிலுளள மாவட்ட ஆட்சியர்களையும் கட் டுப்படுத்தினார். அவவாறு ஆங்கில ஆட்சி இநதியா வில் கி.பி. 1858 முதல் 1919 வரை அடுக்கு முறை யிலமைந்த (Hierarchy), அதிகாரக் குவிப்புடைய Centralised), மக்களுககுப் பொறுபபிலலாத, ஆனால், திறமையான அதிகாரிகளின் ஆட்சியாக (Bureaucracy) நடைபெற்றது. இஙகிலாந்தில் கி.பி. 1858, கி.பி.1892, 1909-ஆம் ஆணடுகளில் நிறைவேற் றப்பட்ட இநதியச் சட்டமன்றங்களின் சட்டங்களும் (Indian Councils Acts),அரசப்பேராளரின் நிருவாகக் குழுவையே சட்டமன்றமாக ஆக்கி இயற்றிய சட் டங்களும் சில கூடுதல் உறுப்பினர்களைச்(Additional Members) சேர்த்தன. அக் கூடுதல் உறுப்பினர்களும் முதலில் அரசப்பேராளரால் அமர்த்தப்பட்டனர். அதில் பெரும்பாலோர் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந் தனராகையால், அவர்களால் நிருவாகக் குழுவைக் கட்டுப்படுத்தவோ, அது சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப் போடிருக்குமாறு செய்யவோ இயலவில்லை. அவ் வாறு இந்தியர்களுக்குத் தேர்தல வாயிலாகச் சட்ட மன்றத்தில் பங்கு பெறவும், உயர் ஆட்சிப் பதவி களில் பங்கு பெறவும் வாய்ப்பே இல்லாத சூழ்நிலை களில், அவ்விரு நோக்கங்களுக்காகப் பாடுபடும் பொருட்டு கி.பி 1885 - இல் இநதியத் தேசிய காங் கிரசு (Indian National Congress) தோன்றிறறு. காலப்போக்கில் இந்தியாவிலும், வெளியிலும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அவற்றுள் 1) ஆங்கி லேய அரசப்பேராளர் கர்சன் பிரபு வங்காள மாகா ணத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, இநதிய மக்களின் தேசிய உணர்வைப் புணபடுத்தியது; 2) சிறிய ஆசிய நாடாகிய சப்பான் 1905 - இல் பெரிய ஐரோப்பிய நாடாகிய உருசியாவைத் தோற்கடித்தது முதலியவை சிலவாகும். காங்கிரசு, இந்தியரிடம் தன்னாட்சி உணர்வை வளர்க்கவே, கனடா, ஆசுத்திரேலியா முதலிய நாடுகளிலிருப்பது போன்ற தன்னாட்சிநிலை (குடியேற்ற நாட்டு நிலை - Dominion Status) இந்தி யாவுக்கும் வேணடுமென்ற நோக்கத்தோடு பாடு பட்டது. பம்பாயிலும், வஙகாளத்திலும், பஞ்சாபி லும் தேசிய உணாவின் காரணமாகச் சமயஉணர் வோடு கூடிய சில வன்செயல்கள நடைபெற்றன; அரசாங்க அலுவலர்கள் இந்தியரின் பகைவரெனத் தாக்கபபட்டனர். அந்நிலையில் ஆங்கில அரசாங்கம் ஒருபுறம் அடக்கு முறைக் கொளகையையும், மறு புறம் மிதவாதப் போக்குடைய கோகலே போனற தேசியவாதிகளுக்கு நிறைவளிக்கும பொருட்டுச் சில அரசியல சலுகைகளை வழஙகும் கொளகையையும் கடைப்பிடித்தது. மிணடோ-மார்லி சீர்த்திருத்தங்கள் எனப்படும், 1909-ஆம் ஆணடின இநதியச் சட்டமன் றங்களின் சட்டததிலும், தேசியவாதிகள விரும்பிய பொறுப்பாட்சி நிறுவபபடவிலலை. மாறாக, நடுவண சட்டமனறததில் 60 கூடுதல் உறுப்பினர்கள சேர்க் கப்பட்டனா, அவருள் 27 பேர் தேர்நதெடுக்கபபட்ட னர்; மீதி 33-இல் 28 பேர் அலுவலர்கள்;இசுலாமியர் களின சார்பாக வகுபபுவாரி அடிப்படையில் பேராளர்முறை கொணடுவரப்பட்டது. சட்டமனறம்

பொதுப்பணிகளை விவாதிக்கவும், தீர்மானிக்கவும் கேள்விகள் கேட்கவும், அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தை, அது நிறைவேற்றப்படுமுன்னதாகப் பல நாள்களுக்கு விவாதிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றது. ஆனால், அது இன்னும் நிருவாகசபையின் ஒரு பிரிவாக இருந்ததனால், அதற்கு நிருவாகம் பொறுப்பாக இல்லை. மாகாண நிருவாகச் சட்டமன்றங் களும் விரிவாக்கப்பட்டன. இந்தியர்களுக்குத் தன்னாட்சி செய்யும் பயிற்சி இல்லை என்றும், அதனால் ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையை இந்தியாவில் தாம் கொண்டுவரவில்லை என்றும் மார்லி கூறினார். அந்தச் சட்டம இந்தியாவில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வாயிலாக வல்லாட்சியை, (Constitutional Autocracy) நிறுவிற்று என்று தீவிர தேசியவாதிகள் அதனை எதிர்த்தனர். முதலாம் உலகப்போரில் (1914-1918) இந்தியப்போர் வீரர்கள் ஆங்கிலநாட்டிற்கும் அதன நட்பு நாடுகளுக்கும் பல போர் முனைகளில் பேருதவி செய்தனர். இந்திய அரசாஙகம் பெரும் பொருளுதவியை ஆங்கில நாட்டிற்கு வழங்கிற்று. ஆங்கிலேயநாடும் நட்பு நாடுகளும், தாங்கள் உலகத்தில் மக்களாட்சி வளருதற்கும், தேசிய சுயநிருணய உரிமை (Principle of National Self Determination) நிலவுவதற்கும் போரிடுவதாகக் கூறின. எனவே, அவ்வுரிமை இந்தியாவுக்கும் வழங்கப்படுமென எதிர்பார்த்து, காங்கிரசு போரில் பிரிட்டனுக்கு உதவி செய்து, மாகாணத் தன்னாட்சி நிறுவப்படுதல் வேண்டுமெனவும், சட்ட, நிருவாக மன்றங்கள் விரிவாக்கப்படுதல் வேண்டுமெனவும் கூறிற்று. திலகரும், அன்னிபெசண்டும் நடத்திய தன்னாட்சி இயக்கம் (Home Rule Movement) காங்கிரசோடு ஒத்துழைத்தது. அந்நிலையில், 1917-ஆம் ஆணடில், ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றத்தில், இந்தியச செயலர் மாண்டேகு, ‘ஆங்கிலேயப் பேரரசின் ஒரு பாகமாக இணைந்திருக்கும் வகையில் இநதியாவில் படிப்படியாகத் தன்னாட்சி நிறுவனங்களைக் கொண்டுவருவதும், இந்திய ஆட்சித் துறைகள ஒவவொன்றிலும் இந்தியர்களை வரவரக் கூடுதலாகச் சேர்ப்பதும் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஆகும்’ என்றும், ‘அதனடிப்படையில் சட்டம் செய்யப்படும்’ என்றும் ஒரு கொள்கையை அறிவித்தார். பின்னர், மாண்டேகு 1917-இல் இந்தியாவில் பயணம் செய்து, அரசப் பேராளருடன் கலந்து பேசி, 1918- இல் இருவரும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய கூட்டறிக்கையை வரைந்தனர்.

அவ்வறிக்கையில் பொறுப்பாட்சியைக் கொண்டு வரும்பொழுது முதலில் அது ஆங்கிலேய மாகாணங்களில் கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும் என்றும், இந்திய அரசாங்கமானது தொடர்ந்து முழுவதும் ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றத்துக்கே கட்டுப்பட்டுப் பொறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் மக்களுக்கே முழுமையான, கட்டுப்பாடு இருத்தல் வேணடுமென்றும பரிநதுரைகள் செய்யப்பட்டன. அவற்றினடிப்படையில் 1919-ஆம் ஆணடின் இநதிய அரசாஙகச்சட்டம் 1919 திசம்பரில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சீர்திருத்தங்கள்: 1) ஆஙகிலேய மாகாணங்களில (வங்காளம், சென்னை, பம்பாய், ஐக்கிய மாகாணஙகள், பஞ்சாபு, பீகார், ஒரிசா, மத்திய மாகாணம், அசாம் முதலியவற்றின) ஓரளவு பொறுப்பாட்சியை அளிக்கும் இரட்டை ஆட்சியை (Dyarchy) இது நிறுவிற்று. மாகாண அரசாங்கஙகளில, மாகாண நிருவாகத் துறைகள், ஒதுக்கப்பட்ட துறைகள் (Reserved Subjects) எனவும், மாற்றப்பட்ட துறைகள் (Transferred Subjects) எனவும் இரணடாகப் பிரிக்கப்பட்டன. சட்டம், அமைதி, நிதி முதலிய முக்கியமான துறைகள் ஒதுக்கப்பட்டவையாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவையெல்லாம், மாகாண ஆளுநரால் அமர்ததப்பட்டு, அவருக்கே பொறுப்பாக இருக்கும் 2 முதல் 4 வரையுளள நிருவாக சபை உறுப்பினரால் நிருவாகம செய்யப்பட்டன. உளளாட்சி, தன்னாட்சி, பொதுசுகாதாரம், கல்வி, பொதுப்பணி (Public Works) முதலிய துறைகள மாற்றப்பட்டவையாக ஆக்கப்பட்டு, அவை மாகாணச் சட்டமன்றத்திலிருநது ஆளுநரால் அமர்ததப்பட்டு, அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் அமைசசர்களின் நிருவாகத்தில் வைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட துறைகளுக்கு மட்டும் அமைசசாகளின பொறுப்பும், ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளுக்கு அமைச்சர்களின் அவை பொறுப்பில்லாமலும் ஆக இரட்டையாட்சி கொண்டுவரப்படவே அது யாவருடைய வெறுப்புக்கும் மறுப்புகககும் உளளாயிற்று. மாகாணச் சட்டமன்றத்தில் நிருவாகக் குழுவின உறுப்பினர்களும, மாகாண வாக்காளர்களால மூனறு ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுககபபட்ட உறுபபினாகளும் இருந்தனர். அவர்களால தேர்நதெடுககப்பட்ட ஓர் உறுப்பினரே அதன் தலைவர். அது மாகாண வரவு செலவுத்திட்டததின் ஒரு சில இனங்களைத்தவிர மற்றெல்லாவற்றையும் வாக்கெடுபபின் வழியாக நிறைவேற்றலாம். அது நிறைவேற்றும் எந்தச் சட்டமுன வரைவையும் தளளுபடி செய்யவும், அது தள்ளுபடி செய்யும் எதனையும் சான்றுரை அளித்துச் சட்டமாக ஆக்கவும், எந்தச் சட்டமுன்வரைவையும் அதன்மறுபரிசீலனைக்கே திருப்பிவிடவும் அல்லது தலைமை ஆளுநரின் முடிவுக்கு ஒதுக்கிடவும் ஆளுநருக்கு அதிகாரங்கள இருந்தன. இசுலாமியர், சீக்கியர், இந்தியக்கிறித்தவர் முதலியோருக்கு வகுப்புவாரி முறையில் இடம் வழங்கப்பட்டது. மாற்றப்பட்ட துறைகளைப் பொறுத்த வரை ஆளுநர் அமைச்சர்களின் ஆலோசனையை ஏற்கவோ மறுக்கவோ செய்யலாம்.

2. இந்திய (அல்லது) நடுவண அரசாங்க அமைப்பில 1909 – ஆம் ஆணடு செய்யப்பட்டதைப் போல மக்களுக்குப் பொறுப்பில்லாத நிருவாக முறையே தொடர்நது நிறுவப்பட்டது. அதன் நிருவாகக் குழுவின் தலைவராகிய அரசப்பேராளருக்குப் பெருமளவு அதிகாரஙகள அளிக்கப்பட்டன. அவை படை, அயல் நாட்டு உறவுகள தொடர்பான மசோதாக்களைச் சட்டமன்றத்தில் அவருடைய முன் ஒப்புதலின் பேரில் தாக்கல் செய்தல், சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய மசோதாவைத் தள்ளுபடி செய்யவோ,அதற்கே திருப்பி விடவோ, அரசரின பார்வைக்கு அனுபபிவைக்கவோ, அவருடைய சானறுரையின் பேரில் சட்டமன்றம் விவாதிக்கும் எந்த மசோதாவையும் தள்ளிவிடவோ, அது தளளுபடி செய்யும் எந்த மசோதாவையும், எந்த நிதி ஒதுக்கீட்டையும, தனது சான்றுரை வாயிலாகச் சட்டமாக வெளியிடவோ அதிகாரம் அளித்தல் முதலியனவாகும். முதன்முறையாக நிருவாகக குழுவின பிரிவாக இலலாமல், தனிதத ஓர் இரு மன்றச் சடடமன்றம் (Bicameral Legislature) அமைக்கப்பட்டது. ‘கூடுதல் உறுபபினர்கள’ எனற வகை இல்லை. சட்டமனறத்தின் (Legislative Assembly) 140 உறுபபினர்களுள் 100 பேர தேர்நதெடுககபபட்டனா ; மீதமுளளோருள மூனறில் ஒரு பங்கினர் அரசுப் பதவியிலிலலாதோர். அமர்வுக்காலம் மூனறாணடுகள். மேறசபையின் (அரசுச் சபை - Council of States) 60 உறுப்பினருள் பெரும்பாலோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோர். அமாவுககாலம் 5 ஆண்டுகள். இவ்விரு சபைகளும் அரசப்பேராளர் கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்டே தம் அதிகாரங்களைக் கையாளுதல் வேணடும்.

3. இங்கிலாந்திலுளள இந்தியச் செயலருக்கும், அவருடைய ஆலோசனைக் குழுவினருக்கும் ஊதியங்களும், செலவுகளும் இநதிய வரி வருமானத்திலிருந்தல்லாமல் ஆங்கிலேய வரிவருமானத்திலிருந்து வழங்கப்படுதல் வேணடும். ஆலோசகர்கள 8 முதல் 12 எணணிக்கை வரை இருந்து 5 ஆண்டு பதவி ஏறறனர். முகவர் பணிகளைச் (Agency functions) செய்தற்கு ஓர் உயர் ஆணையாளர் (High Commissioner) அமர்த்தப்பட்டார்.

4 இந்தியாவில் அரசாங்கப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தற்கு ஒரு பொதுப்பணி ஆணையம் (Public Service Commission) அமைக்கப்பட்டது.

5. இசசீர்திருத்தங்கள 10 ஆண்டுக் காலத்துக்குப் பிறகு செயல்முறையில் ஆய்வு செய்யப்படடு, ஓர் ஆய்வு ஆணையத்தின் (A Commission) பரிநதுரையின் பேரில மேலும் விரிவாக்கப்படுதல் கூடும்.

சீர்திருத்தங்கள் செயற்படுதல்: இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் 1921-இல் நடைமுறைக்கு வந்த போது, காங்கிரசின் முழு ஆதரவுடன், மகாத்மா காந்தியடிகளின் தலைமையில், ஆங்கிலேய இந்திய அரசாங்கத்துக் கெதிராக, ஒத்துழையாமை இயக்கம் (Non - Co operation Movement) முழுமூச்சுடன் இந்தியாவில் நடந்தது காங்கிரசின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நிதித்துறையைச் சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப்புள்ள நிருவாகக்குழுவிடம் ஒப்படைக்காமல் ஆளுநரின் ஒதுக்கப்பட்ட துறையாக ஆக்கியதும், மாகாண அரசாங்கங்களில் முழுத்தன்னாட்சியைக் கொண்டுவாராமல், இரட்டை ஆட்சியைக் கொண்டுவந்ததும், 1919 ஏப்பிரலில் பஞ்சாபில் அமிருதசரசில் அமைதியாகக் கூடியிருந்த மக்களின் மீது முன்னறிவிப்பின்றித் துப்பாக்கியால் தயர் என்ற (Dyer) ஆங்கில இராணுவ அதிகாரி சுட்டு 379 பேரைக் கொன்றதும், மக்களை ஊர்ந்து செல்லச் செய்து இழிவுபடுத்தியதும், இராணுவச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தியதும் ஆகிய இவையெல்லாம், மாண்ட்போர்டு சீர்திருத்தங்களைப் புறக்கணித்து, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நடத்தச்செய்தன. அது மாகாண, நடுவண் சட்டமன்றத் தேர்தல்களைப் புறக்கணித்தது. மற்ற கட்சிகள் இரட்டை ஆட்சியைச் செயற்படுத்தின. நடுவண் சட்டமனறத்தால் (1922-இல்) தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட ஓர் அரசாங்க மசோதாவையும், 1923 -இல் உப்புவரியை இரட்டிப்பாக்கிய ஒருமசோதாவையும், 1924 – இல் சட்டமன்றம் தள்ளுபடி செய்த அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் அரசப் பேராளர் தம் சான்றுரை அதிகாரங்களைக் கையாண்டு சட்டங்களாக்கினார். ஒன்பது உறுப்பினர்களடங்கிய ஓர் ஆய்வுக் குழுவிலிருநத இந்திய உறுப்பினர்கள் தம் சிறுபான்மை அறிக்கையில் (1925-இல்) இரட்டை ஆட்சியை நீக்குதல் வேண்டுமென்று கூறினர். குடியேற்ற நாட்டு நிலை நிறுவப்படுதல் வேண்டுமெனக் காங்கிரசு கூறிற்று. சீர்திருத்தங்களை ஆய்வுசெய்த (1927) ஏழு ஆங்கில உறுப்பினர்களடங்கிய சைமன குழு இரட்டை ஆட்சியை நீக்கி, மாகாணத்தின் ஆட்சி நிறுவபபடுதற்குப் பரிந்துரை செய்தது. அதன் பரிந்துரையின்மீது செய்யப்பட்ட 1935-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் இரட்டை ஆட்சியை நீக்கி, சில வரம்புகளுக்குட்பட்ட மாகாணத் தன்னாட்சியை நிறுவிற்று. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் இந்தியா விடுதலை பெற்றது. பா.சு.

மாண்புறு புரட்சி (கி பி.1688): இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1688-இல் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஆங்கில வரலாற்றில் ‘மாண்புறு புரட்சி’ (Glorious Revolution) என்று வரலாற்றறிஞர்கள் குறிபபிடுவர். அமை

தியான முறையில் தொடங்கி, அமைதியாகவே இப் புரட்சி முடிவுற்றதால் இது மாணபுறு புரட்சி என்றும் 'இரத்தம் சிந்தாப்புரட்சி' (Bloodless Revolution) என்றும் கூறப்பட்டது. இப்புரட்சி இரண்டாம் சேம்சு (James II. கி.பி. 1685 - 1688) மன்னரின் காலத்தில் தோனறியது.

இங்கிலாந்து மன்னரான இரணடாம் சார்லசு (கி.பி.1661-1685) கத்தோலிக்க சமயத்தை ஆதரித்த வர். இவர் கத்தோலிக்க பிரானசுடன் உறவு வைத்துக் கொண்டதனைப் பாராளுமன்றம் கண்டித் தது. சார்லசுக்கு ஆண் வாரிசு இல்லாத காரணத் தால் அவர் தம்பியான சேம்சு என்ற யார்க்கு கோமகன்(Duke of York) தான், அடுத்துப் பட்டத் துக்கு வரவேண்டிய உரிமை உடையவர், கத்தோலிக் கரான சேம்சு பட்டத்திற்கு வந்தால் இங்கிலாந் தில் கத்தோலிக்க சமயம் வெளிப்படையாகவே புகுத் தப்படும் என்று அஞ்சிய பாராளுமன்றம், சேம்சு அரி யணை ஏறுவதைத் தடுக்க முற்பட்டது. எனவே, விலக்கல் மசோதாவைக் (Exclusion Bill) கொண்டு வந்தது. அதன்படி இரண்டாம் சார்லசிற்கு மனைவி யல்லாத வேறொரு பெணணிற்குப் பிறந்த மான் மூத்து கோமகன் (Duke of Monmouth) அடுத்த வாரிசாக ஏற்படுத்தப்பட்டார். அம்மசோதாவை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அம்மசோதா நிறை வேறாவண்ணம் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து விட்டார் சார்லசு. அவர் இசுடுவர்ட்டு (Stuart) வமிச மன்னராவார்.

இரண்டாம் சார்லசு கி.பி 1685-இல் இறநததும் கத்தோலிக்கரான சேம்சு கி.பி. 1685-இல் அரியணை யேறினார். விலக்கல் மசோதாவைக் கொணடுவநது பெருத்த அவமானத்திற்கு அவரை ஆளாக்கிவிட்ட தாகக் கருதிய பாராளுமன்றத்தினரும் மக்களும் இப்பொழுது தம் முழு ஆதரவையும் மன்னருக்கு அளித்தனர். சேம்சு அரியணையேறியதால், மான் மூத்து போர்கொடி உயர்த்திக் கலகம் செய்தார். ஆனால், போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

படை வலிமையைப் பெருக்கித் தம்மை வலுப் படுத்திக்கொண்ட சேம்சு, கத்தோலிக்க சமயம் வளரப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். கத் தோலிக்கர்களைப் பதவிகளில் அமர்த்துவதைத் தடை செய்த சட்டங்களைப் புறக்கணித்துச் சீர்திருத் தக் கிறித்தவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு அவவிடங்களில கத்தோலிககர்களை அமர்த்தினார். சீர்திருத்தக் கிறித்தவப் படைத் தலைவர்களும், அமைச்சர்களும் நீக்கப்பட்டு அவ்விடங்களில் உரோ மன் கத்தோலிக்கர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். அயர் லாந்தில் உரோமன் கத்தோலிக்கர் ஒருவர் அரசப் பேராளராக (Viceroy) நியமனம் பெற்றார். ஆக்சு போர்டு பல்கலைக்கழகத்திலும சீர்திருத்தக கிறித்த வர்கள் நீக்கப்பட்டுக் கத்தோலிக்கரே பேராசிரியர் களாகவும், தலைவர்களாகவும் அமர்த்தப்பட்டனர். ஊரியல் (Civil) படைத்துறை ஆகியவற்றில இவ் வாறு பல கத்தோலிககர்கள இடம் பெற்றனர்.

பொறுத்தல ஆணையை (Declaration of Indulgence) வெளியிட்டுக் கத்தோலிககர்களுக்கெதிராக இதுகாறும் அமலில் இருநத பல குற்றச் சட்டங களை (Penal Laws) நீக்கினார் சேம்சு. சீர்திருத்தக கிறித்தவர்கள் நிறைந்த பாராளுமன்றத்தைக் கி.பி. 1687 சூலையில் கலைத்துவிட்டு, கத்தோலிககர்கள கொணட புதிய பாராளுமன்றத்தையும் நிறுவ முயனறார்.

ஏழு ஆயர்கள் வழக்கு (Seven Bishops Case) சான் கி.பி. 1688 - ஆம் ஆணடு மே மாதம் இரண டாம் தடவையும் 'பொறுத்தல் ஆணை' ஒனறை வெளியிட்டுக் குருமார்கள மாதா கோயிலகளில அதனைப்படித்து அறிவிகக வேணடுமென்று ஆணை பிறப்பித்தார். காண்டாபரிப் பேராயரும ஏனைய ஆறு ஆயர்களும் அதனை எதிர்த்துக் கணடன அறிக்கை ஒன்றினை வெளியிட்டனர். சீற்றம் கொண்ட மன்னர், அவர்கள அவதூறு செயதனர் எனக் குற்றம் (Libel) சாட்டி, அவர்கள்மீது வழக் குத் தொடுத்தார்.

சேமசுக்கு கி.பி 1688-இல ஓர் ஆண குழந்தை பிறநதது அதனால, இங்கிலாநதில பேரதிர்ச்சி ஏற் பட்டது. அதறகுக் காரணம் இலலாமல் இல்லை. சேம்சின் மூத்தமகள மேரி ஒரு சீர்திருத்தக கிறித் தவர். மேரி தீவிர சீர்திருத்தக கிறிததவரான ஆலந் தின் (Holland) அதிபர் ஆரஞ்சு வில்லியததை மணந் திருந்தார்.சேம்சுககுப் பின்னாச் சீர்திருத்தக் கிறித்த வரான மேரி இஙகிலாநதின் அரசியாவாள் என்று மக்கள் மனப்பால் குடித்தனர். சேம்சின் மகன் கத தோலிக்கனாகவே வளர்ககப்பட்டு, அரியணையேறு வான என்ற அச்சம் மக்களைத் துன்புறுததியது. அதுவே ஆங்கிலேயர்களிடையே அதிர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தது.

ஏழு ஆயர்களும் குற்றவாளிகளல்லர் என்று நீதி மன்றம் கி பி. 1668-ஆம் ஆண்டு தீர்பபளித்தது. அச செய்தி கேட்டு மகிழ்ச்சிக்கடலில் ஆழந்தனர் மக்கள; கொண்டாட்டஙகள் நிகழ்த்தினர். படைவீரர்களும மகிழ்ச்சியுடன வாண வேடிக்கைகளை நடத்தி மகிழ்ந தனர். தீர்ப்பு வெளியான அன்றைய இரவே, ஏழு ஆயர்களும் மந்தணமாககூடி, ஆரஞ்சு வில்லியததை உடனே படையெடுத்து வநது இஙகிலாந்தைக் கைப

பறறத் தூண்டிக் கடிதம் ஒன்றினை எழுதி அனுப்பி னர்.

கடிதத்தைக்கணடு மகிழந்த வில்லியம் அவ் வழைப்பை ஏற்றுக்கொணடு பெரும்படையுடன் இலணடனில் இறங்கினார். அனைத்து மக்களும் அவருக்கு வரவேற்பளித்தனர். நிலைமை மோசமான தைக்கண்ட சேம்சு, மக்களுக்குப் பல வாக்குறுதி களைக் கொடுத்து மக்களைத் தம் பக்கம் இழுப்பதில் முயனறு தோல்வி கண்டார். அவர் நண்பர்களும் ஆதரவாளர்களும் அவர் இளைய மகள் ஆனும் (Anne) அவரைக கைவிட்டனர். வேறுவழியின்றி மன்னர் தம் மனைவியுடனும் குழந்தையுடனும் பிரான்சிற்கு சென்றுவிட்டார். பிரானசு மன்னரான உலூயி, அவர் களை அரச மரியாதையுடன் வரவேற்று, அனைத்து வசதிகளையும்செய்து கொடுத்தார். அந்நிலையில், எவவிதப் போருமின்றி இரத்தம் சிந்தாமலேயே வில்லி யமும் மேரியும் இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசன் அரசி யாகப் பதவியேற்றனர். இங்கிலாந்தில் மாண்புறு புரட்சி வெற்றிபெற்று இசுடூவர்டு வமிசத்தின் வல் லந்த ஆட்சி முற்றுப்பெற்றது. இங்கிலாந்து வர லாற்றில் இப்புரட்சி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சி யாகும். மெக்காலே இதனையே இங்கிலாந்து வர லாற்றின் கடைசிப் புரட்சியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

புரட்சிவிளைவுகள்: 1) இதுகாறும் பாராளுமன் றத்தை ஒடுக்கிவிட்டு மனனரின மேலாணமையை நிறுவிட இசுடூவர்டு வமிசம் மேறகொணட முயறசிகள் தோல்விகண்டன. அதன் விளைவாக இசுடூவர்டுவமிச ஆட்சிக்கே முடிவு கட்டப்பட்டது. 2) இஙகிலாந்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு உட்பட்ட முடியாட்சி ஏற்படுத் தப்பட்டது. மன்னரைப் பதவியில் ஏற்றவும் இறக்க வும பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. 3) கத்தோலிக்க சமயம் செல்வாக்குப் பெறுவது தடுக் கப்பட்டது. கத்தோலிககர்கள் அரியணை ஏறுவதைத் தடைசெயயும் சட்டம் ஒன்றும் விரைவில் கொணடு வரபபட்டது. இவவிதமாக ஆங்கிலிககத் திருச்சபை காக்கப்பட்டது. 4) இங்கிலாநதின் அயல்நாட்டு விவகாரஙகளை நிருணயிக்கும் உரிமை முனபு போல் பிரான்சிடம் இலலாது, இப்புரட்சிக்குப்பின இஙகி லாநதே தன் அயல்நாட்டு விவகாரங்களைச சுதந்திர மாகப் பினபற்றும பொறுப்பை ஏறறுசகொணடது. 5) பாராளுமனறத்தின் இநத வெற்றியானது இங்கி லாநதை வாணிகத்திலும், தொழிலிலும் முதனமை பெற்ற நாடாக ஆக்கியதுடன, பெரிய பேரரசாக மாறறவும் உதவிபுரிநதது.

இங்கிலாநதில் நீணடகாலமாக மன்னருக்கும் பாராளுமனறததிற்கும் தொடர்ந்து நடநது வநத ஆதிககப் போட்டியை முடிவுககுககொணடு வந்த இப்புரட்சி, இங்கிலாந்து வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்பு முனையாகும். க.ம.

துணை நூல்:

Wisan Das. Refresher Course in History of Great Britain, S. Chand & Co., Delhi, 1968.

மாணவர் அரசாங்கம் என்பது கல்லூரி, பள்ளி, பல்கலைக்கழகம் போன்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள பங்கேறபதைக் குறிப் பதாகும். மாணவர் பேரவை மூலமாக மாணவர்கள் இந்நிறுவனங்களில் பங்கேற்கிறார்கள. இத்தகைய மாணவர் அமைப்புகள மாணவா கழகம், மாணவர் பேரவை, மாணவர் சஙகம், மாணவர் பாராளுமன்றம் என்று பல நிலைகளில் செயற்படுகின்றன.

இந்த அமைப்புகள் வாயிலாக மாணவர்களே நிறுவனச் செயற்பாடுகளில் தங்களின் பேராளர்கள் மூலம் பங்கேற்கிறார்கள். இவ்வகையான மாணவர் அமைப்புகள் பல நாடுகளிலும் செயபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக 1920-இல் இலத்தீன் நாட்டுப் பள்ளிகள் மாணவர் பேரவைகளை ஏற்றுக் கொண் டிருக்கின்றன. பள்ளி நிருவாகம், அறிவிப்புகளை வெளியிடுவதற்கும், பள்ளி ஒழுங்குமுறைகளைச் செயற் படுத்துவதற்கும் ஒழுக்க நன்னெறிப் போதனைகளை அளிப்பதற்கும் மாணவர் பேரவைகளைப் பயன் படுத்தி இருக்கின்றது. பத்தாணடுகளுககுப் பினனா இப்போக்கு வளர்ச்சி அடைந்து மாணவர் கூட்டங் களில் ஆசிரியர்களும் பிறரும் மாணவர்களிடையே ஏதேனும் ஒரு கருதது குறித்துச சொறபொழிவாற் றும் வழக்கமும் நடைமுறைக்கு வரத் தொடஙகியது.

இப்போது மாணவர் பேரவை ஒரு படிப்புச்சாராத நடவடிக்கை என்று கருதப்படாமல், கல்வி முறையின் ஓர் அங்கம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. படிப்பு மற்றும் நிருவாகம் குறித்த, தவிர்க்க இய லாத நடைமுறையாக மாணவர் பேரவை அமைப்பு கள் மாறியிருக்கினறன. இருநத போதிலும் மாண வர்களின் அரசாங்கம் (Student Self Government) என்பதெல்லாம் நடைமுறைக் குகந்தது எனபது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. உணமையில் கல்வி நிறுவனத் தலைவர் தம் நிருவாகப் பொறுப்புகளை மாணவர் அமைப்பிடமே முழுவதும் ஒபபடைப்பது என்பது சட்டப்படியும் அறநெறி அடிப்படையிலும் சரியான தன்று. ஆனால், மாணவாகள தஙகள படிப்பக் காலத்தை வீணாக்காது படிப்பை மட்டும் கவனிததுக் கொள்வதே போதுமானது; நிருவாகம், மாணவர் பேரவை போனறவறறின் செயறபாடுகள தேவை யற்றவை எனகிற வாதம் செலலத்தககதனறு.

ஒரு செயலூக்கம் கொண்ட மாணவர் பேரவை என்பது சமதருமப்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டதாகும். சருவாதிகார மனப்போக்குக் கொண்ட ஒரு கல்வி நிறுவனத்தில் மாணவர் அரசாங்கம் சிறப்பாகச் செயற்பட இயலாது. அதே நேரத்தில் ஒரு கட்டுப்பாடற்ற கல்வி நிறுவனத்திலும் சிறப்பாகச் செயற்பட இயலாது. காரணம் ஒரு சரியான வழிகாட்டுதல் மாணவர் பேரவைக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு அங்கே இராது. கல்வி நிறுவனத்தின் நிருவாகத்தில் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் பங்கேற்பதன் மதிப்பை உணர்ந்திருந்தால்தான் ஒரு வெற்றிகரமான மாணவர்பேரவை அமைய முடியும்.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை மாணவர்களின் பங்கேற்பானது கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு ஓர் இன்றியமையாத கருவியாகும். காரணம் மக்களாட்சிப் பண்புகள் நிறைந்த ஓர் எதிர்காலச் சந்ததியினரைப் பயிற்றுவிக்கும் நல்ல சாதனம் மாணவர் பேரவையாகும். இது மாணவர்களைப் பொறுத்த வரை அரியதோர் அனுபவமாக அமையும்.

மாணவர்களின் பக்குவமின்மை, மக்களாட்சி (Democratic) மரபுகள் குறித்த அறியாமை ஆகியவற்றின் காரணமாக ஏராளமான குறைபாடுகள் நேர்ந்த போதிலும், ஒட்டு மொத்த நோக்கமான சனநாயகப் பண்பு நிறைந்த குடிமக்களை உருவாக்கும் பயிற்சிக் களம் மாணவர் அரசாங்கம் என்ற கருத்து உலகெங்கும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுப் புதிய நிலையினை அடைந்து வருகிறது. மாணவர் அரசாங்கம் சிறப்பாகச் செயற்பட வேண்டுமென்பதற்காக மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டப் பல்வேறு அமைப்புகள் உள்ளன. அமெரிக்காவில் உள்ள தேசிய மாணவர் பேரவைச் சங்கம் (National Association of Student Councils -NASC), ஐக்கிய நாட்டுத் தேசிய மாணவர் சங்கம் (United States National Students Association)போன்ற அமைப்புகள் இத்தகைய பணிகளைச் செய்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குத் தலைமைப் பயிற்சி, ஆளுமை வளர்ச்சிப் பயிற்சி ஆகியவற்றை அளித்து மாணவர்கள் பேரவை அமைப்புகளில் சிறப்பாகச்செயற்படும் வாய்ப்பினைச் சென்னையிலுள்ள அகில இந்தியக் கத்தோலிக்க பல்கலைக்கழக மாணவர் கூட்டமைப்புப் (All India Catholic University Federation)போன்றவை அளித்து வருகின்றன.

நிருவாகத்தில் மாணவர்கள் பங்கேற்பது என்பது எதிர்பாராமல் தோன்றிவிட்ட கருத்து அன்று. உண்மையில் மாணவர் பேரவை சரியான குடிமக்களை உருவாக்குவதற்கும் மக்களாட்சி நெறிமுறைகளுக்கு இசைவான வாழ்க்கை வாழ்வதற்குமான பயிற்சிக் களம் ஆகும். கல்வியானது வாழ்க்கையோடு ஒத்துப்போகாத ஒன்றன்று. தங்களைச் சுற்றியுள்ள சூழலோடு ஒத்துப்போகும் புத்திசாலித்தனமான வாழ்க்கை நெறியை உருவாக்கித் தருவதே கல்வி.

செயற்பாடுகள்: மாணவர் பேரவை அதன் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் உணர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அதன் சட்ட விதிகள் மக்களாட்சிக் கோட்பாடுகளை உயர்த்திப் பிடிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களும், நிறுவனத் தலைவர்களும், மாணவர் பேரவையின் செயற்பாடுகளை ஆதரிக்கும் மனப்பாங்கைப் பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

அத்தகைய சூழ்நிலைகள் சரிவர அமையப்பெறாவிடில் மாணவர் பேரவை ஓர் அழிவு சக்தியாக உருவாவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. நல்ல சூழ்நிலைகள் அமையப் பெற்றிருப்பின் அது, ஒட்டுமொத்தமான மாணவர் சமூகமே கல்வியின் மேம்பாட்டிற்காக, முழுமூச்சுடன் பாடுபட ஏதுவாகும்.

மாணவர் பேரவையின் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆய்கின்ற பொழுது மாணவர் பேரவையானது நல்ல குடிப் பண்புகளை, நல்ல எண்ணங்களை, மக்களாட்சி மனப்பாங்கை, சமூகமான ஆசிரியர் மாணவர் நல்லுறவை, மாணவர்களின் தெளிவான சமூகப் பார்வையை உருவாக்கும் அமைப்பு என்பது புலனாகும். மாணவர்கள் தங்களின் செயற்பாடுகளைத் தாங்களே வரையறை செய்து, முடிவு செய்து, தங்களின் கருத்துகளை வெளியிடும் சிறந்த மேடையாகப் பேரவை உருவாக்கப்படுகிறது. சுருங்கச் சொல்வதானால் மாணவர் பேரவை ஒரு பயிற்சிக் களம்.

பேரவையின் முயற்சிகளில் கல்வி நிலையத்தின் நலன்கள் பேணிக்காக்கப்படுவதுடன் கல்வி நிலையம் சந்திக்க நேர்கின்ற சிக்கல்கள் பல தீர்க்கப்படுவதும் நிகழும். பள்ளியின் கோட்பாடும், பண்பாடும் பேணிக் காக்கப்படும். மாணவர்களைப் பேராளராகச் செய்கிற ஒரு குழு என்கிற வகையில், தனி மாணவனின் நடத்தை பழக்க வழக்கம் ஆகியவற்றை நெறிப்படுத்தும் சாதனமாகவும், மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சிக்கல்கள் எதுவாகிலும் பேசித்தீர்க்கும் தளமாகவும் பேரவை விளங்கும்.

மாணவர் பேரவை குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் கூட்டப்பட வேண்டும். வாரக் கூட்டங்கள் இயலாதவையாக இருக்கலாம் அதே நேரத்தில் மாதக் கூட்டம் என்பது அதிக இடைவெளியுடையதாகவும், பேரவையின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்க இயலாததாகவும் இருக்கும். எனவே, இருவாரங்

களுக்கு ஒருமுறை கூடுவது நலல பலன்களை அளிக்கத் தககதாகும.

பேரவையின் பணிகள்: திறமைமிக்க மாணவர் களை அவர்கள விரும்பும் துறையில் எழுத்து, நாட கம், பாடலகள், பேச்சு ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கும் வணணம் நடத்தலாம். பண்பாட்டு விழாக்கள, மாநாடுகள, சொறபொழிவுகள் முதலானவற்றை மாணவர்களே முனவந்து ஏற்பாடு செய்யும்போது பொறுபபுணர்வும கடமையுணர்வும மேலோங்கும். மாணவர் பேரவைகளில் மாணவர்களின உரிமை களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளில ஈடுபடுவதும், பொதுமக்களின் வேணடுதல்களுக்கு ஆதரவு தெரி விப்பதும் கண்கூடாக உள்ளது கல்வி அமைப்பிற குள சீர்திருத்தம், தாய்மொழிப் பாதுகாப்பு, மனித உரிமை தொடர்பான சிக்கல்கள், நுகர்வோரின உரி மைகளைப் பாதுகாத்தல், சுற்றுப்புறச் சூழலைச் சீர் கேடுகளிலிருந்து பாதுகாத்தல் போன்றவற்றில் மாண வர் பேரவைகள முன்னணியில நின்றிருக்கின்றன சில கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்களே தங்களின சிற்றுண்டிச் சாலைகளை நடத்துவதும், குடிசைப் பகுதி மக்களின் மேம்பாட்டிறகாகப் பாடுபடுவதும் மாணவர் பேரவைச் செயற்பாடுகளில் மகுடம் போன்றவை ஆகும்.

வடிவங்கள்: மாணவர் பேரவை பல்வேறு வடி வங்களில் உருவாக்கப்படுகிறது. நானகு முக்கிய வடி வங்கள் இங்கே விவரிக்கப்படுகின்றன.

முதல் வடிவம்: இது, பள்ளி அலுவலகப் பாணியி லான பேரவை அமைப்பில் பல்வேறு வகுப்பின் பேரா ளர்கள் தேர்தலின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் வகுப்புத் தலைவர்களைக் கொண்டு அமைககப்படுவ தாகும். இம்முறையில் உயர்வகுப்பின் தலைவன் பள் ளியின் தலைவனாக எளிதில் வந்துவிடலாம். இம் முறையில் மக்களாட்சிக் கோட்பாட்டின்படி தேர்தல் இராது. இம்முறை அவ்வளவு சரியான முறையன்று.

இரண்டாம் வடிவம்: பளளியில் உள்ள பல்வேறு குழுப் பேராளர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும பேரவை. இது அமைப்பு வடிவத்தில் மாணவர்களைப் பேராளர்களாகச் செய்வதாகக் கூற முடியாது. இம் முறையில் உள்ள முக்கிய குறைபாடு, குழு உறுபபி னர் அல்லாத மாணவர்கள் சார்பில் பேரவையில் பேராளர்கள இல்லாமல் போவதும் பல்வேறு குழுக் களில் இருப்போரின் பேராளர்கள் பலர் பேரவை உறுப்பினர்களாக இடம்பெறுவதும்தான்.

மூன்றாம் வடிவம்: இது சீர்திருத்தப்பட்ட பேரவை என்கிற அமைப்பில் அரசாங்க அமைப்புப் போன்றே நிருவாகததுறை, சட்டமன்றத்துறை, நீதித்துறை எனகிற பிரிவுகளைக் கொணடதாகும் இத்தகைய அமைப்பு சிறந்த முயற்சியும் ஒரு நமபிக்கை தரும் தோற்றமும ஆகும். ஆனால், இத்தகைய முறை கல்வி நிறுவனங்களில ஏறபுடையதா என நம்ப இயலவிலலை.

நான்காம் வடிவம்: இது இல்ல மாதிரி முறை போனறது. இதில் பெருங்குழுவாக உள்ள மாணவர் கள பல்வேறு இல்லங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பேரா ளர்கள் தேர்நதெடுக்கப்பட்டு அவர்களைக் கொண்டு பேரவையை அமைப்பதாகும். இம்முறையில் அனைத்து மாணவர்களின் சார்பாகப் பேராளர்கள இடம் பெறுவதுடன இரட்டைப் பேராளர்கள் முறை தவிர்க்கப்படுகிறது இம்முறை மிகவும் ஏற்புடைய தாக உள்ளது இது பொதுவாகக் கல்வி நிறுவனங்களில் பரவலாகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் முறையும் ஆகும்.

தமிழகத்தில் மேல்நிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விளையாட்டு பண்பாட்டுநிகழ்சசி, பொழுதுபோக்குப் போன்ற பல்வேறு பிரிவுகளில ஆசிரியர்களும், மாண வர்களும் இணைந்து பங்கேற்றுத் திறம்பட நடத்து கின்றனர். மாதிரிப் பாராளுமன்றம், நாள் வழிபாடு, இலக்கிய மன்றக் கூட்டங்கள், பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி கள், வாழ்க்கை சார்ந்த தொழிற்கல்வித் திட்டம், நூலகம் போன்றவை மாணவர் பங்கேற்புடனும் தொழிற்கல்வி ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டுதலுடனும் நன்கு நடத்தப்படுகின்றன.

மாணவர் அரசாங்கம் திறம்பட நடத்தப்பட வேண்டுமெனில், திறன்மிக்க ஆசிரியரின் வழிகாட்டு தலும், மாணவர்கள் பேரவையின் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் புரிந்து செயற்படத் தேவையான முன்தயாரிப்பும், கல்வி நிறுவன நிருவாகத்தின் பரந்த மனப்பான்மையும் இனறியமையாதவை ஆகும். ஜே.பா.

மாணவர் கழகம்: இது பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகள் ஆகியவறறில் மாணவர்களின் நன்மை யைக் கருதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அமைப்பு ஆகும். மாணவர் கழகங்கள் பல்வேறு செயலகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வருகின்றன. பொதுவாக, மாணவர்களின நடவடிக்கைகளை, மாணவ ஆட்சி அமைப்பு (பேரவை), வெளியீடு, பேச்சு, பட்டிமன்றம், நாடகம், பாடத்திட்டத்தை ஒட்டி அமைந்த குழு, சமயத் தொடர்புடைய அமைப்பு, விளையாட்டு, தேசிய மாணவர் படை, சமூக, தொழில் அடிப்படையிலுளள அமைப்பு, மாணவர்நல நிறுவனம், பண்பாட்டு மனறம் போன்ற பல வகைகளாக அமைத்துக்காண லாம்.

மாணவர் கழகங்களின் வரலாறு: வரலாற்று முறையாகப் பார்க்கும் போது மாணவர் அமைப்புகள்

பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளதை அறியலாம். பொதுவாக, கல்வி நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே மாணவர் கழகங்களும் தொடங்கப்பட்டன. அண்மையில் கல்வியிலும், சமுதாய அமைப்பிலும் ஏற்பட்ட மாறுதல்களால் இந்தக் கழகங்களும் மாற்றம் அடைந்தன.

முதன் முதலாகத் தோன்றிய பல்கலைக்கழக மாணவ அமைப்புகள பன்னாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள அந்தந்த நாட்டு மாணவர்களால் உருவாக்கப்பட்டன. அவை மாணவர்களுக்கு இருப்பிடம், பல்கலைக்கழகத்தில் பேராளர் அமைப்பு போன்றவற்றை வழங்கின. தொடக்கக்கால மாணவ மன்றங்கள் யாவும் கலைத திட்டத்தை ஒட்டியே ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவை, கல்வி அலுவலர்களின் நேரடி மேற்பார்வையில் அமைக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் பல தொழில்களிலும் பயிற்சிபெற்ற வல்லுநர்கள் தேவைப்பட்டதால் மாணவர்கள் பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகளை விட்டு, தம் எதிர்காலத்திற்கெனத் திட்டமிடத் தொடங்கினர். பல்கலைக்கழகங்களும் மாணவர்களுக்குத் தொழில் அனுபவம் கிடைக்கும்படியாகப் பல துறைகளைத் தொடங்கின.

மாணவர்களின் பல்வேறு தேவைகளையும் ஆர்வங்களையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல மாணவர் அமைப்புகள் தோன்றின. மாணவர்கள், சமுதாயததில ஒரு சக்தியுள்ள குழுவாக ஆனார்கள். மாணவர்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்ட மன்றங்கள், அவர்களின் பின்னணிக்குத் தக்கபடி துணை அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை மத, இன, மொழி அடிப்படையிலோ, ஆர்வங்கள், கல்விச் சிறப்புகள், இருப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலோ அமைகின்றன.

மாணவர் மன்றங்கள் கல்வி நிறுவனங்களின் நிருவாகத்திலும் உதவ இயலும் மாணவர் மன்றங்களில் ஏற்படுகினற ஈடுபாடு கல்லூரி வாழ்க்கைக்குப் பின் மாணவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் ஆர்வத்தினை வளர்த்துக்கொள்ள உதவுவதாக ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணவர் மன்ற நடவடிக்கைகளை நிருவகித்தல்: 'வான் வேசுனென்' என்ற ஆராய்ச்சியாளர் மாணவர் மன்றங்கள் சரிவரச் செயற்படத் தம் ஆராய்ச்சியின அடிப்படையில் அமைந்த சில அறிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார். அவையாவன: கல்லூரிப் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை இயக்கும் பொறுப்பை ஓர் ஆசிரியர் அல்லது ஆசிரியர் குழுவுக்குக் கொடுத்தல்; மாணவர் பங்கேற்பை முறைப்படுத்தும் வழிவகைகளை ஏற்படுத்துதல்; மாணவர் மனறங்களின வரவு செலவுக் கணக்குகளைச் சரிபார்த்தல்; மக்களாட்சிக் கொளகைகளை வளர்த்தலில் மாணவர்களின் ஆர்வத்தினைப் பயன்படுத்துதல்; கல்விப் பணிகளென மாணவர்களை ஈடுபடுத்துதல் முதலியனவாகும் (எடுத்துக்காட்டு: வயது வந்தோர் கல்வித்திட்டம்).

மாணவர் மன்றச் செயல்களில் ஆக்க முயற்சியோடு ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கு மதிப்பெணகள, ஊக்கப்பரிசுகள் தருவதன் மூலம் அனைத்து மாணவர்களையும் ஈடுபடுத்தலாம் மாணவர் மன்றச் செயலகள அனைத்தையும் மாணவர்களின் இயற்கையான ஆர்வங்களின் அடிப்படையில் அமையச் செய்வதன் மூலம், மன்றங்கள் நிறைந்த பயனைப் பெற முடியும்.

மாணவர் கழக அனுபவங்கள் யாவும் மாணவர்களின் வருங்காலத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் கல்விப்பயன் உள்ளனவாக இருக்க வேண்டும். பொதுவாக, பத்திரிகைத்துறை, உரையாடல், பேச்சுப் போட்டி, நாடகம் ஆகியவற்றில் பங்கு பெறும் மாணவர்களின் நுண்ணறிவு, தேர்ச்சி ஆகியவை மற்ற மாணவர்களை விட மிகுதியாக இருப்பதாக ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

ஒருசில மாணவர்களே மாணவர் மன்றச் செயல்களில் அடிக்கடி பங்கேற்பதைத் தவிர்த்து, அனைத்து மாணவர்களுக்கும் சமவாய்ப்புத் தந்து, அவர்களின் முழுத்திறமைகளையும் வெளிக்கொணரும் வண்ணம் திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டும். முறையான நிருவாகம் மாணவர் மன்றங்களின செயற்பாட்டைச் செம்மையாக்கி, பொருள் உள்ளதாக அமைக்கிறது.

பொதுவாக, மாணவர் அமைப்புகள என்றாலே வேலை நிறுத்தம், கல்வி நிறுவனங்களில் அமைதி இன்மை, போராட்டம் என்ற நிலை மாறி, அவை நல்ல மக்களாட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படையில அமைக்கப்பட்டு மாணவர்களின் ஒருங்கிணைந்த ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும், சுமுகமான முறையில் சிக்கல்கள் தீர்தலுக்கும் வழிவகுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், ஒப்படைப்பு மனப்பானமையுடன் சமுதாயத்திற்குத் தொண்டு புரிதல், நாட்டுப்பற்று, தேசிய, பண்பாட்டுக் கொள்கைகளை வளர்த்துக் கொள்ளுதல், பிற அமைப்புகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குதல் போன்ற ஆக்கச் செயல்களில் ஈடுபட்டால் மாணவ சமுதாயத்தின் இணையற்ற சக்தி எந்த ஒரு நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் உறுதுணையாவது திண்ணம். பி. பி.

மாணவர் பதிவேடு: ஒரு மாணவன் குறித்து அமைக்கப்படும் பதிவேடுகள் முக்கியமானவை.

அவையே முறையான பதிவேடுகள் ஆகும். தனி மாணவர் குறித்து உண்மையான முடிவினை எடுப்பதற்கு உதவும் சான்று அடிப்படையிலான விவரங்களின் தொகுப்பே மாணவர் பதிவேடுகள் (Student Registers) எனப்படும்.

பள்ளிகளில் பாதுகாக்கப்படும் மாணவர் குறித்த பதிவேடுகள் எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைத்து விடலாகா. அவை உடன் ஆசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், உதவியாளர்களுக்கு மட்டுமே தரத்தக்கவை. அமெரிக்காவில் 'பக்லி சட்டத் திருத்தம் 1974' (Buckley Amendment) என்று கூறப்படும் குடும்பக் கல்வி உரிமை, தனிமை பற்றிய சட்டம் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. அச்சட்டம் மாணவர் பதிவேடுகளைப் பெற்றோரும் மாணவரும் பெறும் உரிமையை அளித்தது. மேலும், அவர்களல்லாத மூன்றாம் மனிதர் மாணவர் பதிவேடுகளைப் பார்வையிடுதலை அது தடை செய்தது. கனடாவிலும் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பெற்றோருக்கான அத்தகைய உரிமைகள் உறுதி செய்யப்பட்டன.

மாணவர்கள் குறித்துப் பள்ளிகள் பாதுகாக்கும் பதிவேடும் நிருவாகப் பதிவேடு எனினும், அது கல்வி முறை சார்ந்த பயன்மிக்க தகவல்களைத் தருகின்றது பொதுவாக மைய அளவில் தொகுக்கப்படும் அத்தகைய தகவல்கள் தவிர, பள்ளி அளவில் சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்படும் பதிவேடுகள் மிகுதியாக உள்ளன. தமிழகத்தில் பள்ளிகளில் பாதுகாக்கப்படும் மாணவர் குறித்த பதிவேடுகள், சேர்க்கை, விலக்கப் பதிவேடு, மாணவர் வருகைப் பதிவேடு, புதிய மாணவனின் முந்தைய கல்விப் பின்னணியை விளக்கும் பதிவேடு, உதவித் தொகைப் பதிவேடு, சலுகைப் பதிவேடு முலியனவாகும்

வகுப்பாசிரியர்கள் மாணவர் குறித்த பல்வேறு தகவல்களைத் திரட்டுகின்றனர். வருகை குறித்த விவரஙகள, திரள பதிவேட்டிற்குத தேவையான விவரங்கள், கட்டணம் செலுத்தல் விவரம் போன்றவை ஆசிரியர்களால் சேகரிககப்படுகின்றன. மாணவரின் கல்வித்தரம், பாடத்திறன், தேர்ச்சி, விளையாட்டு ஆர்வம் போன்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் மாணவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குதல் பெற்றோருககு அறிவித்தல் போன்ற பணிகளை ஆசிரியர்கள் செய்கின்றனர்.

ஆலோசகர்கள் (Counsellor) அத் தகவல்களின் அடிப்படையில் மாணவர்களின் தனிப்பட்ட சிக்கல்களையும சமூகச் சிக்கலகளையும் தீர்க்கும் அறிவுரைகளை அளிக்கின்றனர்.

திரள பதிவேடு, மாணவர் குறித்த முக்கியமான தகவல்கள் அடங்கிய பதிவேடு ஆகும். திரள பதிவேட்டில் கீழ்க்கண்ட விவரங்கள இடம் பெற்றிருக்கும். 1) முக்கிய அடையாளத் தகவல்கள். எடுததுக்காட்டாக பெயர், பால், முகவரி, பிறந்த நாள் போன்ற தகவல்கள். 2) உடல் நலம். எடுத்துக்காட்டாகப் பொதுவான உடல்நிலை, உடல் நலக்குறைவு, உடற் குறைகள், பார்வைக குறைபாடுகள், காது கேட்டலின் குறைபாடுகள போன்ற தகவல்கள் 3) குடும்பப் பின்னணி. எடுத்துக்காட்டாகப் பெற்றோர், அவர்களின் தொழில், அவர்களின் கல்வித் தகுதி உடன பிறந்தோர், சமயம் போனற தகவல்கள. 4) மாணவரின் கல்விப் பின்னணி. எடுத்துக்காட்டாக முன்னர்ப் படித்த பளளிகள, படிப்பு விவரங்கள், தேர்வுகள, சாதனைகள், பொதுவான திறமைகள், சிறப்பான விருப்பங்கள் போன்ற தகவல்கள். 5) தனி ஆள், சமூக முன்னேறறம் எடுததுக்காட்டாக ஆசிரியர்கள் நண்பர் குழாமுடன் உறவு முறை, ஒருமைப் பண்புகள் போன்ற தகவல்கள.6) தொழில ஆர்வம்.

இத் தகவல்கள் விருப்பு வெறுப்பு அற்ற கண்ணோட்டத்துடன பதிவு செய்யப்பட வேணடும். இப் பதிவேடுகள் ஒரு தனி மாணவன் மீதான தவறான கண்ணோட்டத்தையும் அணுகுமுறையையும் ஏற படுத்தி விடக் கூடாது.

தொழில் துறையில் முனனேறிய நாடுகளில மாணவா குறித்த தகவல்கள் கணிப்பொறியில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. மாணவர் பதிவேடுகள ஒரு முழுமையான மையபபடுத்தப்பட்ட பதிவுகளுக்கு வாயப்பேற்படுத்தி இருக்கினறன. மேலும்,இவை வாழ்நாள முழுவதும பாதுகாக்கப்படுதறகும வாய்பபு இருக்கிறது.

அமெரிககாவில் மாணவர் பதிவேடுகள பயன்படும் முறை குறிதது நியூயாாககு மாநில மாணவர் பதிவேடுகள் பற்றிய கையேடு (New York State Manual on Pupils Records 1962) விளக்குகிறது. அப்பதிவேடு 33 பயனகளை ஐந்து முதன்மையான தலைப்புகளின் கீழ விளக்குகிறது. அப பதிவேடுகள் குறித்த விவாதம் 1970-களில் உச்சததில் இருந்தது. பல்வேறு தேசிய இயக்கங்கள அப பதிவேடுகள் வெளிப்படையாகக் காட்டப்பட வேண்டும் என்று வேணடின. இங்கிலாந்து நாடு இது குறித்துத் தெளிவாக ஏதும் முடிவெடுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமூக (European Economic Community) விதிகள் மாணவர் பதிவேடுகள் எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்க வேணடும் என்று கூறுகிறது.

மாணவர் பதிவேடுகள் பாதுகாக்கப்படுவது குறித்துத் தெளிவான வழிகாட்டுதல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சில: 1) பதிவேடுகள் ஒரு பொதுவான தன்மையில் தொகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தன்னிச்சைப் போக்கில் சேர்க்கப்பட்ட தகவல் தொகுப்பாக அது இருத்தல் கூடாது. 2) மாணவர் பதிவேடுகள் எளிதில் யாரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இருக்க வேண்டும். பதிவேடுகளை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். 3)அவை எளிதில முடிக்கப்படக் கூடியனவாகவும் அண்மைக் காலம் வரையிலான தகவலகள் சேர்க்கப்பட்டனவாகவும் இருக்க வேண்டும். 4) பயன்மிக்க, உண்மையான தகவல்களே இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஊகங்களுக்கு அப்பதிவேடுகளில் இடம் இல்லை. 5) எளிதில் கிடைக்கத் தக்கனவாகவும் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தத் தக்கனவாகவும் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் பதிவேட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆளின் தனிமை காப்பாற்றப்பட வேண்டும். 6) பதிவேடுகளை நிறைவு செய்யும் ஆசிரியர்கள் உற்றுநோக்கல், மதிப்பிடுதல், பதிவு செய்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான திறன்களைப் பெறப் போதிய பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

பொதுவாக மாணவர் குறித்துப் பள்ளிகள் பாதுகாக்கும் பதிவேடுகள் தவிர மாணவர்களே பாதுகாக்க வேண்டிய பதிவேடுகள் பல உள்ளன. பள்ளி ஆண்டுக குறிப்பேடு அல்லது நாள்குறிப் பேட்டில் மாணவர் குறித்த விவரங்கள் பெயர், வயது, பால், பெற்றோர் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி எண் போன்றவை மாணவர்களாலேயே எழுதப்படும். பல பள்ளிகளில் நூலகங்களில் தாங்கள் படிக்கும் நூல்கள் குறித்த விவரங்கள், நூல்களின் மையக் கருத்துகள், புகழ்மிக்க மக்களின் மேற்கோள்கள், பழமொழிகள் போன்றவை மாணவர்களின் நூலகப் பாடத்திற்கான குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

சுற்றுலா செல்லும் மாணவர்கள் தாங்கள் பார்த்த அரிய செய்திகளைப் பதிவு செய்கின்றனர். பொழுதுபோக்கு கைத்தொழில் பதிவேடுகளில் மாணவர்கள் மிகுதியான தகவல்களைப் பதிவு செய்வதுண்டு. இப்போது அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் வாழ்க்கை சார்ந்த தொழிற்கல்வி (Life Oriented Vocational Education) மாணவர் பதிவேடுகளின் இன்றியமையாமையை அதிகரித்திருக்கின்றது. வரலாற்றுப் பாடங்களைப் பொறுத்தவரை மாணவர்கள் வரைபடங்களை (Map drawing) வண்ணமிட்டு அழகுறப் பாதுகாக்கின்றனர். அறிவியல் மாணவர்கள், ஆய்வுக்கூடத்தில் பதிவேடுகள் வாயிலாகச்சோதனை அறிவியல் பாடஙகளான வேதியியல, இயறபியல, தாவரவியல, விலங்கியல ஆகிய ஒவவொரு பாடத திற்கும தனித்தனிப் பதிவேடுகள வைத்துள்ளனர். மொழிப் பாடங்களைப் பொறுத்தவரை இலக்கணப் பயிற்சி ஏடுகளும் கட்டுரைச் சுவடிகளும் மாணவாகளால் பாதுகாக்கப்பட வேணடியவை ஆகும். கணிதம போன்ற பாடஙகளைப் பொறுத்தவரை வரைபட ஏடுகளும், செயறபடிவ இயல் ஏடுகளும் மாணவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஜே பா.

மாணவர் மதிப்பீடு: இது ஒரு தனி ஆள் அல்லது குழுவின திறமைகள், ஆளுமைக் குணங்கள ஆகியவற்றைப் பற்றிய எணணங்கள், கருத்துகள் போன்றவற்றை அளவிட்டு அந்த அளவுகளை வெளிப்படையாகச் சொல்லுதல ஆகும். இந்த மதிப்பீடுகளை அதறகெனறு வடிவமைககப்பட்ட அளவுகோல்களின் மூலம வெளியிடும்போது அளவிடபபடும் பணபு அல்லது பொருளின தரத்தைத் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

பொதுவாக, மாணவர்களின் மதிப்பீடுகள யாவும கற்றல அனுபவம், ஆசிரியரின கற்பித்தல திறன, ஆசிரியரின பணபுகள, நட்பு மாணவர்களின இயல்புகள, மாணவ ஆசிரியர்களின கற்பிததல் தரம், கல்வி நிறுவனததின் செயறபாடு, தலைமை ஆசிரியர்களின் தன்மை ஆகியவை தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. இவவாறு கலவியின் பல பகுதிகளும மாணவர்களால் மதிப்பிடப்படும்போது, மாணவர்களின் கருததுகளை அறிய முடிவதோடு, அவறறின அடிப்படையில் கலைத்திட்டம், பாடத் திட்டம, பயிற்றுமுறை, பயிற்சி, கல்வி நிருவாகம் ஆகியவறறைச் சீர் செய்து கல்வியை மேம்படுத்த முடிகிறது. கல்வியில முதன்மையான பங்கு வகிக்கும் மாணவர்களே அதன பல பிரிவுகளை மதிப்பிடும்போது கலவியின் தரத்தை உயர்த்த வழி ஏறபடுகிறது.

மதிப்பீட்டிற்கெனப் பயன்படுததபபடும் அளவுகோல்களின் ஒரு பணபுத்தொகுப்பு, அதன விளக்கம், எண் வரிசை, உரிச்சொற்கள ஆகியவை தரப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஆசிரியர் தம் மாணவரிடம் எவ்வாறு பழகுகிறார் என்பதை அறியக் கீழ்க் காணும் கேளவியைக் கேட்டு, அதற்கு ஐந்து விளக்கங்களும் அளிக்கப்படவேண்டும். அவற்றிலின்று, தம் ஆசிரியருக்கு எந்த ஒன்று மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறதோ அந்த ஒனறை மதிப்பிடும் மாணவர் குறிப்பிட்டுக் காண்பிப்பார்.

தர மதிப்பீடு (Rating) செய்யும் போது அளவுகோல்களின் அலகுகளிடையே இடைவெளி அமைககப்பட்டு, எந்த விளக்கம் ஒரு பண்புக்குப் பொருத்த

உங்கள் ஆசிரியர் எவ்வளவு தூரம் உங்களிடம் அன்பாகப் பழகுகிறார்?				
எப்போதும் அன்பாக	பொதுவாக அன்பாக	சில சமயங்களில் அன்பாகவும் சில சமயங்களில் கோபமாகவும்	மிகவும் அரிதாக	அன்பாகப் பழகவே மாட்டார்.

மாக உள்ளதோ அந்த விளக்கம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். இந்த இடைவெளிகள் இத்தனைதாம் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. பொதுவாக,ஐந்து முதல் ஏழு இடைவெளிகள் வரைஅமைப்பது அளவீடு களின் நம்பகத் தன்மையை மேம்படுத்துகிறது.

அளவிடுதலின் வகைகள்: 1. விளக்க அளவு கோல்: இதில் ஒரு பண்பு அல்லது பண்புத் தொகுப்பின் பலவித விளக்கங்கள் ஒரு சீரான அமைப்பில் தரப்பட்டிருக்கும். இதில் எந்த விளக்கம் அளவிடப்படும் ஆசிரியர்க்கு அல்லது ஆளுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைகிறதோ அதனைத் தேர்ந் தெடுக்க வேண்டும். சில சமயம் இந்த விளக்கங் களுக்கு எண்கள் தரப்பட்டிருக்கும்.

5	4	3	2	1
நிறைய உள்ளன.	தேவையான அளவு உள்ளன.	ஓரளவு உள்ளன.	போதுமான அளவு கிடையாது.	முற்றிலுமாக இல்லை.

2. வருணனை அளவு கோல: விளக்கத் தொடர்கள் ஒழுங்காக ஒரே நேர்கோட்டில் அடுக்கப் பட்டிருந்தால் அது வருணனை அளவுகோலாகும். விளக்கங்களுக்கான எண்களும் தரப்பட்டிருக்கும். இதி லிருந்து மதிப்பீட்டாளர் ஏதாவதொரு பொருத்த மான எண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

எடுத்துக்காட்டு: உங்கள் பள்ளிகளில் ஆய்வக வசதி கள் எவவாறு உள்ளன?

விளக்க அளவு கோலுக்கும் வருணனை அளவு கோலுக்கு மிடையே நிறைய ஒற்றுமை உண்டு.

3. ஆள் – ஆள் அளவு கோல்: மனிதர்களின் பண புகளை அளவிட இந்த ஆள – ஆள அளவுகோல் பயன் படுகிறது. இதில் பலதரப்பட்ட மக்களின் பண்பு களைப் பற்றி விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் ஓர் ஆளுக்கு எந்த விளக்கம் மிகவும் பொருத்தமாக அமைகிறதோ அந்த விளக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேணடும்.

4. எண்ணிக்கை அளவுகோல· இதை எண்ணிக்கை அட்டை என்றும் சொல்வார்கள். இதில் தரப்பட் டுளள பண்புகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் வரிசைக்கிரம மானபடி மதிப்பெண்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அளவிடுபவர் மதிப்பிடப்படும் ஆளின் ஒவ்வொரு பண்புக்கும் ஏற்றபடி மதிப்பெண்களை வழங்கு வார். எடுத்துக்காட்டாக, வகுப்பறையில் ஆசிரியர் கற்பித்தலின்போது வெளிப்படுத்தும் ஆர்வத்தினை மதிப்பிடத் தேவையான அலகுகளும் அவற்றின் மதிப் பெண்களும் தரப்பட்டுளளன.

5 மிகமிக ஆர்வமாக
4 மிகுந்த ஆர்வமாக
3 ஓரளவு ஆர்வமாக
2 ஆர்வமில்லாமல்
1 சற்றும் ஆர்வமே இல்லாமல்

5. பட்டியல் சரிபார்த்தல் முறை: இதில் மக்களி டம் பொதுவாகக் காணப்படும் விரும்பத்தக்க பண்பு களும், விரும்பத்தகாத பண்புகளும் சேர்த்து ஒரு பட் டியலாகத் தரப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் எந்தெந்தப் பண்புகள் அளவிடப்படுபவரிடம் காணப்படுகின் றனவோ அவற்றைச் சரிபார்த்து, நல்ல பண்புகளுக்கு ஒரு மதிப்பெண் தரப்பட்டும, விரும்பத்தகாத பண்பு களுக்கு ஒரு மதிப்பெண் குறைக்கப்பட்டும் இம்முறை யில் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு:

ஒற்றுமையான	கருமித்தனமான
கெடு பிடியான	உதவும் எண்ணமுள்ள
சிந்திக்கும் ஆற்றலுள்ள	இரக்கமற்ற
தன்னலமற்ற	கவனக் குறைவான
பொறுப்பிலிருந்து நழுவக்கூடிய	மனிதத் தன்மையுள்ள
தருமசிந்தனையுள்ள	பேராசை உள்ள

6. கட்டாயத் தேர்ந்தெடுத்தல் அளவுகோல்: இதில் மதிப்பிடப்படுபவருக்கு இன்னின்ன பண்புகள உள்

ளனவா, இல்லையா என்று குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, தரப்பட்டுள்ள இணைப் பண்புகளில் ஏதாவதொன்றை-எது அவரிடம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறதோ அதனை - காட்டலாம், தேர்ந்தெடுத்துக் கோடிட்டுக் காட்டவேண்டும் என்று தெரிகிறது.

மதிப்பிடுதலில் உள்ள சில சிக்கல்கள்: பொதுவாகவே மதிப்பிடுதல் தர அளவுகோல்களின் மூலம் செய்யப்படுவதால் அவற்றுக்கென்றுள்ள சில குறைகள் மதிப்பிடுதலைப் பாதிக்கின்றன. அவையாவன

1. மதிப்பிடப்படுபவரின் பண்பு எதுவாக இருப்பினும், அவர் மதிப்பிடுபவருக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்தவராக இருந்தால் அவரை மதிப்பிடும்போது வழக்கத்திற்கு மிகுதியாகவோ, குறைவாகவோ தன் விருப்பு வெறுப்புக்கேற்றபடி மதிப்பெண்களை வழங்க முயல்வதுண்டு. இத் தவற்றினால் மதிப்பீட்டின் உண்மைத் தன்மையும், நம்பகத் தன்மையும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

2. சில சமயம் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை அல்லது கல்வி நிறுவனங்களை மதிப்பீடு செய்யும்போது 'மிகுதியாகவும் மதிப்பிட வேண்டாம்; குறைவாகவும் மதிப்பிட வேண்டாம்; நமக்கேன் வம்பு' என்று நினைத்து எல்லாவற்றிற்கும் சராசரி மதிப்பெண்ணை வழங்கிவிடவும் வாய்ப்புண்டு. இதனால் உண்மை நிலையை அறிய முடியாமல் போகிறது.

3. சில சமயம் ஓர் ஆசிரியர் அன்பாகப் பழகுபவராக இருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் காரணத்தினால் அவர் பயிற்றுவித்தல் திறனை மதிப்பிடும்போது, அவர் திறனின்றிப் பயிற்றுவித்தால் கூட, நன்றாக இருப்பதாக மதிப்பிடக்கூடிய தவறு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

4 மதிப்பிடப்படும் பண்பு இதுதான் என்று சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத போது சிலசமயம் தவறான மதிப்பெண்ணை வழங்கக்கூடும்

சிறப்பான மதிப்பீட்டிற்குச் சில குறிப்புகள்: பொதுவாக, மாணவர் மதிப்பீடுகள் சரியானவையாகவும், நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியனவாகவும் இருக்க வேண்டுமானால் மதிப்பிடும் அளவுகோல்கள் பின்வரும் சிறப்புப் பண்புகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவை: 1) மதிப்பிடப்படும் பண்புகள் தெளிவாக, துல்லியமாக, ஐயந்திரிபற விளக்கப்பட வேண்டும், 2) மதிப்பிடப்படும் பண்பு, தொடர்பற்ற பல பண்புகளின் தொகுப்பாக அமையக் கூடாது, 3) பொதுவாக, பண்புகளை விளக்கும்போது 'நல்ல', 'சராசரியான', 'மிக்மிக' போன்ற சொற்களைவிளக்கச் சொற்றொடர்களில் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும், 4) ஒவ்வொரு பண்பிற்கும் அதனை நன்றாகக் கூர்ந்து கவனிக்கும்படியான மிகவும் துல்லியமான, சரியான விளக்கங்கள் தர வேண்டும் 5) பொதுவாகவே மாணவர் ஒரு சிலரின் மதிப்பீட்டை மட்டும் நம்பி இராமல், எத்தனை மாணவர்களிடமிருந்து கேட்க முடியுமோ அத்தனை மாணவர்களிடமிருந்தும் மதிப்பீட்டைப் பெறும்போது மதிப்பீடுகள் அதிகத் துல்லியமாகவும், நம்பகத் தன்மை வாய்ந்தனவாகவும் அமைகின்றன.

மக்களிடையே பல பண்புகள் இருந்தாலும் தர மதிப்பீட்டு அளவுகோல்களின் மூலம் சில பண்புகளைச் சரிவர அளவிடமுடியும் என்பது ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அவை: செயல் திறமை, தாராள மனப்பான்மை, தலைமைப் பண்பு, ஒற்றுமை, கற்பனை வளம், காலந்தவறாமை, கடும் உழைப்பு, நாணயம், மனஎழுச்சிகளின் கட்டுப்பாடு, படிப்புப் பழக்கங்கள், கவருமதன்மை போன்றவையாகும்.

கல்வியில் உயிர்நாடியாக விளங்கும் மாணவர்களிடமிருந்து மதிப்பீடுகளைப் பெறுதல் மூலம் கல்வித் திட்டத்தில் பொருந்தாத பல பழைய முறைகளை அகற்றிப் புதிய திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் வகுத்து, கல்வியின் தரத்தைச் செம்மைப்படுத்தி அதனைச் சமுதாயத்துக்கு மேலும் பயனுள்ளதாக ஆக்க முடியும் ஆனால், இந்த மதிப்பீடுகள் தவறுகள் ஏதும் இன்றிச் சிறப்பாக அமைந்தால் மிகவும் பயன் உள்ளனவாக அமைய முடியும். பி. பி.

மாணிக்க நாயக்கர், பா வே: பொறியியல் அறிஞராகிய பா.வே மாணிக்க நாயக்கர் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாகல்பட்டி என்னும் சிற்றூரில், வேங்கடசாமி நாயக்கர், முத்தம்மாள் ஆகியோருக்குக் கி.பி.1871-இல் பிறந்தவர் சேலத்தில் கல்லூரிக் கல்வியும், சென்னையில் பொறியியற் கல்வியும் பயின்றவர். பொறியியல் தேர்வில் முதல்வராகத் தேறி, கி.பி 1896-ஆம் ஆண்டு சென்னை அரசின் உதவிப் பொறியாளராகப் பணியாற்றினார்.

இவர் 1912-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து சென்றார். வலுவூட்டப்பட்ட கற்காரைக்கு (Reinforced Concrete) அமைப்பு முறையின் கணக்கீட்டு முறைகளை எளிதில் தீர்த்து வைத்தற்குரிய கணக்கீட்டு மானி, (Calculograph) என்னும் கருவியை அமைத்தார். பின்னர், 1913-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் இந்தியா திரும்பினார். இவர் 1915-ஆம் ஆண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் சென்னை, பொறியியற் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். மீண்டும் நிருவாகப் பொறியாளராகப் பணி அமர்த்தப்பட்டார். அத

தொழிலிலும் பதவி உயர்வு பெற்று 1927-ஆம் ஆண்டு வரை பணி ஆற்றினார்.

இவர் பல்துறை வல்லுநராகத் திகழ்ந்தார். மேட்டூர் அணைக்கு உரிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துத் திட்டம் வகுத்த பெருமை இவரைச் சாரும். வானியல், புவியியல், விலங்கியல், தத்துவம் ஆகிய பல்துறைகளிலும் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது.

பா.வே. மாணிக்க நாயக்கர்

தமிழில் சிறந்த புலமையும், பற்றும் கொண்டவர் தமிழ் மொழியின் பெருமையை அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே உலகிற்கு அறிவுறுத்தியவர். தமிழ் எழுத்துகளின் தெய்வத்தன்மைக்கு அறிவியல் நெறி நின்று தத்துவ விளக்கம் தந்தவர் தமிழின் சிறப்பியல்புகளை விளக்குகின்ற தம்முடைய 'தமிழ் எழுத்துகளின் நுண்மை விளக்கம்' (The Tamil Alphabet-Its Mystic Aspect) என்னும் அரிய ஆங்கில ஆராய்ச்சி நூலில் தமிழ் மொழியின் ஒலி இயல்பு, தொல்காப்பியப் பெருமை, தமிழ் மொழியின் தொன்மை, ஆரியரின் வருகை, தென்னாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறை, தமிழ் வட்டெழுத்துகளின் தன்மை முதலான வற்றைக் குறித்துப் பல புதிய கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். 'அஞ்ஞானம்', 'கம்பன் புளுகும் வால்மீகி வாய்மையும்' முதலியன இவர் படைத்த பிற நூல்களாகும். அவை இவர் ஆய்வுப் புலமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

தமிழறிஞர் மு. இராகவையங்காருடைய 'தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி' என்னும் நூலினைப் படித்து அவ்வாசிரியர்க்குப் பல்வகைச் சிந்தனை வினாக்களை மடல் வழி எழுப்பியுள்ளார். அது பற்றி இவ்விருவர்க்கும் இடையே நிகழ்ந்த எழுத்துப் போக்குவரவு 'தமிழ் அலகைத் தொடர்' என்னும் தலைப்பில் உள்ளது. அத்தொடரின் முதல் சுவடி தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி என்னும் தலைப்பில் 1924-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. கு இ.

மாணிக்கம், வ.சுப.: அண்ணாமலையெனப் பிள்ளைத் திருநாமங் கொண்ட மாணிக்கனார் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மேலைச் சிவபுரியில் 17.4 1917 – இல் சுப்பையா செட்டியாருக்கும் தெய்வயானை ஆச்சிக்கும் மகவாய்த் தோன்றினார். இளம் பருவத்திலே பெற்றோரையிழந்த இவர், தம் பாட்டனாரால் புரக்கப் பெற்றார். பின், பர்மாவுக்குச் சென்று கடையிற் பணி புரிந்தகாலை பொய்கூற வேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்படவே அப்பணி துறந்து தமிழ் பயிலத் தொடங்கினார். பண்டிதமணி கதிரேசர் முதலியோர்தம் உதவியால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புலவர் வகுப்பிற் பயின்று முதன்மையாகத் தேர்ச்சியுற்றார். சில திங்கள் அப்பல்கலைக் கழகத்திலேயே ஆய்வு மாணவராகவிருந்து பின் ஏழாண்டுகள் அங்கேயே விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அப்போழுதே தனியாகப் படித்துப் பி.ஓ.எல்., எம்.ஏ. பட்டங்கள் பெற்றார். அதற்குப் பின் ஆய்வு மேற்கொண்டு தமிழில் வினைச் சொற்கள் பற்றி ஆய்ந்து எம்.ஓ.எல்.பட்டமும் 'தமிழில் அகத்திணைக் கொள்கைகள்' பற்றி ஆய்ந்து பிஎச்.டி.,பட்டமும் பெற்றார். பின்னர், 1948-ஆம் ஆண்டுத் தொடங்கி இருபதாண்டுகள் காரைக்குடி அழகப்பர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் முதல்வராகவும் பணிபுரிந்தார். மீண்டும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் போந்து, தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் இந்தியமொழிப்புல முதன்மையராகவும் தொண்டாற்றினார். பின் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் பதவியேற்றுத் தமிழியல் வளர்ச்சிக்கும் பிற அறிவியல் துறைகளின் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்துத் துணைநின்றார். திருவனந்தபுரத்தின் மொழியியற் கழக ஆய்வு முதியராகப் பணியாற்றிய போது தமிழ்யாப்பு வரலாற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்காப்பியத் தகைஞராகப் பணி செய்த தன் பயனாகத் தொல்காப்பியத்துக்கு இவர்தம் புத்துரை விளக்கம் கிடைத்தது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் பொன் விழாவில் இவருக்கு 'டி.லிட்டு'ப் பட்டம் நல்கிச் சிறப்புச் செய்தது. குன்றக்குடி ஆதீனம், 'முதுபெரும் புலவர்' என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தையும், மேலைச் சிவபுரி

சன்மார்க்க சபை 'செம்மல்' என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தையும் நல்கின.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொடக்க நிலையில் செயன் முறைகளை வகுக்க அமைக்கப்பெற்ற வல்லுநர் குழுவின் தலைவராகவிருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தார். தமிழகப் புலவர் குழுவிற்கும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்திற்கும், மேலைச் சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபைக்கும் தலைவராகத் திகழ்ந்து இவர் ஆற்றிய பணிகள் மிகப்பல. காரைக்குடித் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிச் சங்கவிலக்கிய வகுப்பு நடத்தியும், இளஞ்சிறார்க்கு அறநூல்கள் ஒப்பித்தல் போட்டி வைத்துப் பரிசுகள் வழங்கியும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் தமிழ்த்தொண்டு செய்தார். தில்லையில் அம்பலத்தின்கண் நின்று திருமுறைகள் ஓதி வழிபடப் பேராசிரியர் க.வெள்ளைவாரணனார் போன்றோரின் துணையோடு போராடி வாகைசூடினார்.

வ.சுப. மாணிக்கம்

வள்ளல் அழகப்பரின் கொடை வளம் ஏத்திக் 'கொடை விளக்கு' என்னும் கவிதை நூல் படைத்தார். இவர்தம் தனிப் பாடல்களின் தொகுப்பு 'மாமலர்கள்' என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. இவர்தம் படைப்புகளுள் 'வள்ளுவமும்', 'தமிழ்க்காதலும்' இருகண்களெனப் போற்றத்தக்கவை. 'தொல்காப்பியக் கடல்', 'திருக்குறட்சுடர்,' 'சங்க நெறி', 'காப்பியப் பார்வை', 'இலக்கியச் சாறு', 'தமிழ்க்கதிர்', 'தலைவர்களுக்கு' முதலியவை இவர்தம் பிற படைப்புகள். திருக்குறளை யாவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ள 'உரை நடையில் திருக்குறள்' என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். மணிவாசகர் நூலக வெளியீடான 'கம்பர்' என்னும் இவரது நூல் தமிழகப் பரிசு பெற்றது. 'தமிழ் யாப்பு வரலாறு', 'தமிழில் வினைச் சொற்கள்', 'தமிழில் அகத்திணைக் கொள்கைகள்' என்னும் நூல்கள் இவரால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்றவையாகும். மன்பதையின் முன்னேற்றங்கருதி இவர் படைத்த நாடகங்கள் 'மனைவியின் உரிமை', 'நெல்லிக்கனி', 'உப்பங்கழி', 'ஒரு நொடியில்' என்பனவாம்.

'மழலையர் ஆங்கிலப் பள்ளிகளைத் தமிழ்ப்பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும்; தொடக்கப் பள்ளி முதல் பல்கலைக் கழகம் வரை, பயிற்று மொழி தமிழாதல் வேண்டும்' என்னும் கொள்கையினைப் பரப்பத் தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கங்கண்டு அதனைத் தமிழகம் எங்ஙனும் நடத்தி வந்தார். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்னும் பெயரில் எழுத்து மாற்றம் செய்து தமிழுக்கு ஊறு செய்தலாகாது என்பதனைத் தம் கட்டுரைவழி அறிஞருலகத்திற்கு உணர்த்தினார். தமிழ்வழிக் கல்வி என்பதும், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையில்லை என்பதும் இவர்தம் இறுதிக் குறிக்கோள்களாக அமைந்தன.

இவர் எளிய தோற்றமும் உயரிய நோக்கமுங் கொண்ட பழுத்த தமிழறிஞர்; சிறந்த சிந்தனையாளர்; தனித்தமிழ் ஆக்கத்திற்குத் தாமே புதியசொற்களைப் படைத்து எல்லா நிலையிலும் எங்குந் தமிழ் வளர ஒய்வென்பதறியாது உழைத்த உரஞ்சான்ற வித்தகர். அனைத்துக்கும் மேலாகப் பண்புவழி உலகினை நடத்தத் தம் மதிநுட்பத்தையும் நூற் புலமையையும் அசைவிலா ஊக்கத்தோடு பயன்படுத்தி வந்த சான்றோர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், இத் தலைமுறையில், பல நிலையினும் சிறந்தோங்கித் தமிழ்ப் பணிக்காகவே வாழ்ந்து பண்பின் திருவுருவாய்த் திகழ்ந்த மூதறிஞர், செம்மல் டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கனார் 24.4.89-இல் எதிர்பாரா வகையில் மறைவெய்தியது தமிழன்னையின் தவக் குறையேயாம். இரா.சா.

மாணிக்கவாசகர்: தென்பாண்டி நாட்டின் திருவாதவூரில் ஆதிசைவ பார்ப்பனர் (அமாத்தியார்) குலத்தில் சம்புபாதாசிரியருக்கும் சிவஞானவதிக்கும் தவமகனாகத் தோன்றினார் மாணிக்கவாசகர். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்டபெயர் திருவாதவூரர் என்பது. அருளனுபவங் காரணமாக வாதவூர்த் தேசிகன், திருவாதவூரடிகள், பெருந்துறைப்பிள்ளை, மணிவாசகர், மாணிக்கவாசகர், வாசகர், ஆளுடைய அடிகள் முதலிய திருப்பெயர்கள் இவருக்கு அமையலாயின. சிவனுடைய கணநாதர்களுள் தலையாய நந்திதேவரே மாணிக்கவாசகராக வந்துதோன்றி

ஓஙகாரப பொருளை உலகிற்கு உணாததினாா எனபது சைவ நம்பிககை. அதறகுச சானறாகக 'நட முழநந தீசனைவா சகனாக கொணடாா' எனனும் அபபர் திருததாணடகப பகுதியை எடுதது மொழிவர். அதனால, மாணிககவாசகா தேவார ஆசிரியர்களுக்குக காலத்தால முநதியவர் எனறும வாதிடுவர் எனினும, தேவார ஆசிரியாகளுக்கு மாணிககவாசகா முநதியவரா பிநதியவரா எனுங் காலவாராய்ச்சியில் ஐயததிறகிடமினறித் தெளிவான முடிவு ஏறபட்டுளளதாகக கொளளவியலாது

சைவ வுலகில் பததிப பெருநெறியிலே தமககெனப் பெருஞ்சிறபபைக கொணடமையால வாசகா சமயகுரவா நாலவருள் ஒருவர் ஆனாா இவா பின்பறறிய நெறியை ஞானநெறி அலலது சன்மார்க்கம் எனபர்; நுனித்தாராயநது உறழநதுநோககி 'ஞானத்தில ஞானநெறி' என்று கூறுவா. இவர் 'அறிவாற் சிவனே' எனறு போறறபபடும் பெருநிலைக்கு உரியவர் எனபது சைவவுலகங்கணட அனுபவ உணமையாகும

மாணிக்கவாசகர்

வாழவியற் படிநிலைகள் திருவாதவூரர் நம் இளமையிலே முறையான கலவி, கேளவி, ஒழுககம், அனபு, அறிவு, ஆற்றல முதலிய சிறபபுகளைப் பெற்றிருநதாா இதைக் கேளவியுறற அரிமர்த்தன பாணடிய மன்னன் இவரின தகுதியையும் திறமையையும சீர்தூககிச் சிந்தித்து இவரை அன்புடன் அழைத்துத் தன அமைச்சருள் ஒருவராக ஆககிக் கொணடான், 'தென்னவன் பிரமராயன' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்புகள செய்தான் உலக நடைமுறையில திருவருளால் அமைந்த அமைசசுப்பணியில் அமாந்து அறநெறி வழுவாமல இவா ஆணை செலுத்தி வரலானார். எனினும், உலகப் பொருளகளிலும ஐம்புல இனபததிலும் அழுநதிவிடாமல இறைநாட்டத்தைத் தம் அடிமனத்தில பதித்துச சமயவுணர்வு மிக்கவராய் விளஙகிவந்தார் நாட்டுப் பாதுகாபபிறகெனப் பாணடியன் இவரைக குதிரைகளவாங்கிவரப் பெரும பொருள கொடுத்து அனுப்பிவைத்தான. குதிரை வாங்கச் சென்ற இவர்,வழியிலுளள சிவாலயங்களை வணஙகிக்கொண்டே செலலலானார். இவா தம வாழ்வில் உயர்ந்த மடைமாறறஞ் செய்யத் திருவுளங் கொணடான பரமன் திருவருட்செவ்வி இயைநதமையால திருப்பெருந்துறையில-ஆவுடையாா கோயிலில -குருநதமரததின் கீழ அடியார்கள புடை சூழ அமர்நதிருந்த மெயஞ்ஞானக குரவரைக கணடு இவா தமவயமிழநதார். திருவாதவூரர் ஞான குருவால நல்லுபதேசமும தீககையும் பெற்று ஆட்கொளளபபடடாா; மாணிககவாசகர் எனக குருபிரானாலே சிறபபுப் பெயர் பெற்றார். அநநிலையில இவா தம உடல பொருள ஆவி மூனறையும சறகுருவிடம ஒபபுவிதது உலகியற சாாபினினறும் விடுபடலானாா திருவருளால மனமாறறமெயதிய இவா விலையுயாநத அணிமணிகளைத துறநது, எளியதிருக கோலத்தினராய் இறைவனுடைய திருக்கோயிற் பணிகளுககே பெரும பொருளைச் செலவிட்டார். தான கொடுத்தனுப்பிய பொருளெல்லாம் செலவழிந்து விடடதைக் கேளவியுறற பாணடியன வெகுணடெழுநது, திருவாதவூரரைக கொணரக் கட்டளையிட்டான. அபபோது தம் நிலையுணர்நத அடிகள இறைவனிடம முறையிடலானார் ஆவணி மாதம மூல நாளனறு குதிரைகள வரும எனறு தம திருககுறிப்பினால் பரமன உணாததவே, அதனை இவா தம் மனனனிடம கூறினனறாா. மனனனும் நமபியவனாய் அபபோதைககு இவர் மீது கொணட சினந தணிநதான. ஆனால, குறிதத நாளன்று திருப்பெருந்துறையில குதிரை யொனறுங காணப்படவிலலையென ஒறறா வாயிலாக அறிநத மன்னனுக்கு மீணடும் சினமேறபட்டது. இறைவனது வியததகு திருவிளையாடல உலகினாககுப் புரியக்கூடிய காலம்

கனிந்தது. எனவே, இறைவன் காட்டு நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் குறித்தநாள் முடிவதற்குள் பல குதிரைகளோடு குதிரைச் சேவகனாய்த் தோன்றி அவற்றை மன்னனிடம் ஒப்படைத்தான். மன்னன வியநதவனாய்த் தன் சீற்றந்தணிந்து மகிழ்வுற்றான, திருவாதவூரரைப் பெருந்தன்மையுடன் நடத்தினான். ஆனால், அன்று வந்த பரிகளெலலாம் அன்றிரவே நரிகளாக மாறி முன்னரே அங்கிருந்த பரிகளுக்கும் மதுரை மக்களுக்கும் தீங்கு புரிந்துவிட்டுக் காட்டிற்கு ஓடிவிட்டன. அதனையறிந்த வேந்தன் கடுஞ்சினங் கொண்டவனாய்த் திருவாதவூரரைப் பலவாறு துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டான். தன் அடியவருக்கு நேருந் துன்பத்தினைப் பொறாத பரமன் வையை யாற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்தான். வையைக்கரையைச் செப்பனிட்டுக் காக்கும் பொறுப்பு நகர மக்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டது. அச்சூழ்நிலையில் பிட்டு வாணிகம் புரிந்த அடியவளாகிய வந்திக்குக் கூலியாளாகச் சிவபெருமான் வந்து பணி புரிய முறபட்டான. எனினும, தன் வேலையில் கருத்தூனறாமல் பொழுதுபோக்கலானான. ஏற்ற கடமையைப் புறக்கணித்துத் திரியும் அவனைப் பாண்டியன் கண்டு பிரம்பால் அடித்து நின்றான்; அந்தப் பிரம்படி உலகிலுள்ள ஒவவொருவர் முதுகிலும் படலாயிறறு. பாண்டியனும் தன்முதுகில் அந்த அடி விழுநததையுணர்ந்தான; குதிரைச் சேவகனாகவும் பிட்டுக்கு மண சுமநது பிரம்படி பட்டவனாகவும் திருவிளையாடல் நிகழ்த்தியவன் இறைவனே என அறிந்ததும் மனநதிருநதித் திருவாதவூரருக்கு வேணடிய உபசாரங்கள புரிநது, அவர் விருப்பம்போல் நடந்துகொள்ளுமாறு இசைவளித்து உதவினான். இறைவன் தம பொருட்டு இத்தகைய திருவிளையாடல புரிந்துள்ளானே என நினைத்து நைநதுருகலானார் மாணிக்கவாசகர். திருப்பெருந்துறையில் தம்மை ஆட்கொண்டபோது, 'தில்லைக்கு வருக' என ஞானாசிரியர் பணித்ததை நினைவுகூர்ந்த இவர் தில்லைநோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியில் பல சிவத் தலங்களுக்கும் சென்று வழிபாடியற்றிக் கொண்டே அருமையான பாசுரங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். தம்மை ஆட்கொண்ட சூழலிலும் பின்னரும் தம் வாழ்வியலனுபவ உணர்ச்சிகளைத் தீந்தமிழ்ப் பாக்களாகப் பாடிககொணடே வந்தமையால், மாணிககவாசகர் என இறைவன் சூட்டிய திருப் பெயர் மிகப பொருத்தமான காரணப் பெயராகவே ஆயிற்று. இவர் மதுரவாககிலே-மணிவாசகததிலே-சொககிய இறைவன் இவரது பெருஞ்சிறப்பினை உலகிறகுணர்ததத் திருவுளஙகொணடான். தலப் பயணம் புரிநதுகொண்டு, இறுதியில் தில்லைப்பதியை அடைநது மணிவாசகர் பததிக கனிவுடன் பல பதிகங்களைப் பாடியருளினார். திருவாசகப் பாக்களில் ஈடுபட்ட சிற்றம்பலவன் இவரை நோககிப் 'பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' என்றதும், ஆர்வத்துடன் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் பாடியருளினார். திருவாசகம் சிவம் எனின், கோவையார் சக்தி எனத்தக்க சிறப்பும் உணடாயிற்று.

ஆடல்வல்லானை நித்தமும வழிபட்டு உருககமுடன பாடிததிளைக்கும் மாணிககவாசகர், தில்லையம்மன் கோயிலுக்கருகிலுள்ள திருபபாற்கடல மடத்தின்கண தஙகியிருநதாா. அங்ஙனம தங்கியிருககும் நாளில் பொன்னம்பலவனே ஒரு கிழ வேதியராக வாசகர் முன் தோனறி, 'உன பாடல்கள அனைததையும் தொகுத்துக் கூறுவாயாக' என உணாதத இவரும் அங்ஙனமே, கூற, அனைததையும தம் திருக்கரத்தால எழுதி, 'வாதவூரன் சொல்ல அழகிய சிற்றம்பல முடையான கையொப்பம்' எனக குறிததுக கைசசாத்துமிட்டுத தம பஞசாட்சரபபடியின மீது வைத்து மறைந்தருளினார். தில்லை வாழநதணா திருவாசக ஏட்டினைக் கணடு, வாதவூரடிகளை யணுகி அதன் பொருளை விளககியருளுமாறு வேணடினர். மாணிககவாசகர் கூததப பெருமானை வணஙகி 'இந்நூறகுப் பொருள் இநத நடராசப் பெருமானே' எனறு கூறி, அவர்கள காணுமாறு ஆனி மகநாளில அருட்பெருஞ் சோதியில கலந்தருளினார் எனபது வரலாறு.

மாணிக்கவாசகரும அருளனுபவக கூறுகளும்: திருப்பெருநதுறையில் குருவருளால ஆட்கொள்ளப் பட்ட பின்பு மாணிக்கவாசகா படிப்படியே ஆனமிக வானத்தில் சிறகடித்துககொணடே அருளனுபவத்தில திளைத்து வட்டமிடலானாா. எது, எதையோ நிலைபேறுடையதென நம்பித் தம் இளமையைக் கழிதது விட்டதாக நினைநது வருத்தப்படலானார். செல்வம் பதவி முதலியவற்றை 'எய்ப்பில்வைபபு' எனக் கருதியிருந்த பொய்ம்மையும் மயக்கமும் தீரநது, 'சிவனருளே எய்பபில் வைப்பு' எனற மெய்யுணர்வும தெளிவும கொண்டார் 'மனத்துணையே என்றன வாழ்முதலே எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பே' (நீத்தல விண்ணப்பம்: 39)எனறு இறைவனை நோக்கி நைந்து பரவலானார். இறைவன் காரணமாகத் தாம கொளளும் அருள் நாட்டத்திற்கு இடையூறாகத் தம் உடம்பே இருப்பதாக உணர்ந்தாா. ஒரு காலத்தில் தம் உடம்பையே இறைவனுக்கு இருப்பிடமாகக் கொணடு 'எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொணடாய்' (கோயிற்றிருப்பதிகம்: 10) என மொழிநத வாசகர், துயர்தரும் தம் உடம்பு ஆன்மிக முயற்சிக்கும் ஈடேற்றததிறகும் இடையூறாய்த் தம்மைச் சிறைப் படுத்தும் ஒரு வலிய வலையாகவும் உள்ளதே என வெறுதது ஒதுக்க முறபட்டார். இதனைத் 'தினைத் துணையேனும பொறேன் துயராககையின் திண

வலையே' (நீத்தல் விண்ணப்பம்: 39) எனவரும் பகுதியால் அறியலாம்.

சமய ஞான வளர்ச்சிககும் பத்தி மேம்பாட்டிற்கும் அடியாரிணக்கம் மிகத தேவை என்பது மணிவாசகர் நமபிக்கையாகும். அதனைப் பலவாறு புலப்படுத்தியுளளார். எடுததுக்காட்டாகத் திருவெம்பாவையில் 'உனனைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம், உனனடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்' (9) எனவரும் பகுதி அமையும். பத்திப் பெருநெறிக்கு, இறைவன் பேராற்றலையும் சீவான்மாவின் சிற்றெல்லையையும் ஒவ்வொருவரும் உணர்தல் வேண்டும். இதனை மன்பதைக்கு உணர்த்தும் வகையில், தாம் பாடிய பாக்களில் சிவ பரம்பொருளின் பல்வேறு பெருஞ சிறப்புகளையும் தம் தாழ் நிலையையும் மணிவாசகர் குறித்துச் சென்றுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாகத் திருக்கோத்தும்பியில் 'பூ மேலயனோடு மாலும புகலரிதென்று, ஏமாறி நிற்க அடியேன இறுமாக்க, நாய்மேற்றவிசிட்டு நனறாய்ப் பொருட்படுத்த தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்துமபீ' (20) எனவரும் பாவைக் காண்க.

தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவவையகம் எனற பொதுநலக் கொளகையுடையவர் மாணிக்கவாசகர்; 'காலமுணடாகவே காதல் செய்துய்ம்மின' (திருப்பாண்டிப்பதிகம்: 5) எனத தொடங்கி உலகியலாரைப் பரிவோடு அவர் அழைப்பது மனங் கொளளத்தக்கதாகும்.

மாணிக்கவாசகா – சமய இலக்கியப் பெரும் புலவர்: கடலமடை திறந்தனைய அருளனுபவஙகளை விணடுரைக்கும் வாசகர், இலக்கிய வகைமையைத் தக்கவாறு பாகுபாடு செயதுகொளளும் வகையில பதிகங்களைப் பாடியருளியுளளார். சிகாமநதிரமாகிய திருவாசகம் ஒருவகையில் இறை நாட்டத்துடன மேற்கொளளும் சீவானமாவின பயணப் பதிவேடாகவே அமைந்துள்ளது. அதனைச் சமயவுணர்வு உடையவாகள போற்றி நிற்கும் பாங்கினில் கறபனை நலமும் மதிநலமும் உணர்ச்சி நலமும் யாபபுநலமும் செறிந திருக்குமாறு அமைத்துளளார் வாசகர்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானார் அருளிய 658 பாடலகளும் 51 தலைப்புகளில் பகுக்கப்பட்டுளளன. அவற்றுள, முதற்கண அமைநத சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல, திருவணடப்பகுதி, போறறித் திருவகவல ஆகிய நானகும் நான்மறைகளாகவே கருதிப பாராயணஞ செய்யத்தகும் எனற நம்பிககை சைவர்களிடையே நிலவுகிறது. அவறறின சீரமையைச் சிறிது விளஙகக் காணகையில், காலத்தொடு கறபனை கடந்த சிவபரம்பொருளின தொனமைச் சிறபபை எடுத்துரைப்பது சிவபுராணம் 'என்பதும், வாக்கு மனஙகடநத சிவபரமபொருள தன் அடியவர்கள கணணாரக் கண்டு உய்தி பெறுமாறு திருத்தலந் தோறும் கோயில்கொணடு எழுந்தருளிய மாட்சியை இயம்புவது கீர்த்தித் திருவகவல் என்பதும், அணடங்கள் ளெல்லாம சிவத்தின் முன்னர் இல்நுழைகதிரின் முன்னைப் பறககினற சிறு துகளகளாகும் எனறு கூறி இறைவனது அளவில் பெருமையை நயந்துணர்த்துவது திருவண்டப்பகுதி என்பதும், உயிர்கள் பல்வேறு பிறவிகள எடுத்து வருந்தித துன்புற்று இறுதியில திருவடிப் பற்றினால் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்வதை மொழிவது போற்றித் திருவகவல் எனபதும் உணரலாகும

ஆனமிகச் சிந்தனை மக்களிடையே பரவும் வகையில் மாணிக்கவாசகர் தம் திருவாசகப் பதிகங்களை உவமை முதலிய அணிநலங்களுடன அமைத்துள்ளார். பதிகப் பாக்களைப் பணணொடுபடுததித் தாளமறுததுப் பாடும் வகையில் இசைத்தமிழாகவும் ஆககியுள்ளார். திருவெம்பாவை, திருவமமானை, திருததெள்ளேணம், திருச்சாழல், திருபபூவல்லி முதலிய பதிகங்கள் மகளிர் ஆர்வமுடன பாடிப் பயிலவும சமய ஞானம கொள்ளவும் சமய வாழ்வு மேறகொளளவும் வழிவகுக்கும் தன்மையன; மகளிராலும் சமயப் பாதுகாப்பு அமைதல நல்லது என்ற குறிப்புடையன. பொதுவாகக் காணகையில், திருவாசகப் பாககளால் பரமானமாவிடம் சீவான்மா கொளள வேணடிய முழுமையான அடைககலம்; திருவைந்தெழுத்தின மாட்சி, ஆசைகளின் கொடுமை, ஆனமிக வளாகத்தில் கொள்ள வேணடிய அகக் குழைவு சமய ஞானத் தெளிவு முதலிய கருததுகள பாஙகுடன கூறப்படுகின்றன; திருக்கோவையாரால் உலக நடையில அகத்திணைக் கூறுகளும் அவை வாயிலாககக் கொளளவேணடிய 'நாயக நாயகி பாவ'மும் (Bridal mysticism) உணர்த்தப் படுகினறன.

மணிவாசகரும் சைவ சித்தாந்தமும்: சைவசித்தாந்தத்தில் மாணிக்கவாசகருக்குப் பெரிதும் தோய்வு உணடென்பது அங்கை நெல்லிககனியாகும் ஆனாலும், மாயாவாதம் உலகாயதம் பௌத்தக்கொளகை முதலியவற்றில் வெறுப்பும் அவருக்கு இருந்தது.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரத்திற்கு இலக்கியமாகும் வணணம் பெறலருங் கருததுகளை மாணிக்கவாசகர் இயம்பியுளளார். ஆனமா பொய்ச் சார்பை விடுத்து இருவினையொப்புணர்வுடன் மலபரிபாக முற்று, மெய்ச் சாாபாகிய திருவருட்சக்தியின மடியில் தவழும் பேறு கிட்ட முனைதல வேணடும். அவவாறு திருவருட்சக்தி ஆனமாவில் பதிவதே சத்திநிபாதம் ஆகும். ஆன்மா சுத்தநிலையில் புகுகையில் இறை

வனே சற்குருவாகத் தோன்றியருளுகிறான். சற்குருவைப் பின்பற்றும் நிலையில் ஆன்மாவுக்கு ஞான வொளியை அருளவல்லவனே சிவன் என்பது சைவ சித்தாந்தம். இத்தகைய தத்துவ நுட்பங்களையுணருமாறு மாணிக்கவாசகர், 'அருபரத்தொருவன் அவனியில வந்து குருபரனாகியருளிய பெருமை' (போற்றித திருவகவல்:75-76) எனறும், 'ஈறிலாத நீ எளியை யாகிவந் தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியும்' (திருசசதகம்:91) என்றும் பாடியருளியுள்ளார். குருவருளை வியந்தவணணம், அதற்கப்பால் பெறும் ஆன்மிக அனுபவத்தினை வாசகர் திருவம்மானையில், 'காட்டாதன வெல்லாம காட்டிச் சிவங காட்டித் தாட்டாமரை காட்டித் தன் கருணைத் தேன் காட்டி...ஆட்டான் கொணடாண்டவா பாடுதுங் காணம்மானாய்' (6) என விளக்கியருளுகினறார். இறைவன் அருவம் உருவம அருவுருவம் எனும் மூன்று நிலைகளிலும் விளங்கியருளுதலை 'உரு மூன்றும் ஆகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே, புரம் மூன்று எரித்தவா பூவலலி கொய்யாமோ' (திருப்பூவல்லி 6) என வரும் பகுதியால் உணரலாம் இவ்வாறே சைவ சமயத் தத்துவக் கருத்துகள் இவர் பாககளில் நிரம்ப உள்ளன. வாசகரின் தேர்ந்த ஞான அனுபவச் சாரத்தினை 'வெள்ளந்தாழ விரிசடையாய்..' எனத் தொடங்கும் திருச்சதகப் பாடலிலும், 'இன்றெனக் கருளி 'எனத் தொடங்கும் கோயிற்றிருப்பதிகப் பாடலிலும் பொதிய வைத்துளளமையைப் போற்றி நிற்பர்.

மாணிக்கவாசகரது திருவாக்கின் ஆற்றல்: சிவபரம் பொருளை நினைந்துருகி 'அழுது அடியடைந்த அன்பர்' எனப் போற்றப்பெறும் மாணிக்கவாசகா, புறச்சமயத் தாக்குதலினின்றும் சைவத்தைக் காக்க வேணடிய சூழலில் பௌத்தர்களுடன் வாதிட்டு வென்றார்; அதனால் சமயக் காவலராகவும் விளங்கினார். பொதுவாகச் சமய அடியவர்கள் திருவருளால் வியத்தகு அற்புதங்களை நிகழ்த்தி மக்கள் மனத்தில் இடம்பிடித்துள்ளமையை வரலாறு கூறும். அவ்வாற்றான் தில்லையில் ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்த பெருமையும மாணிக்கவாசகரின் திருவாக்கிற்கு ஏற்படலாயிற்று

திருவாசகத்தின் உருக்கத்தையுணர்ந்த அதிவீர ராமபாண்டியர் சமயவூற்றங் கொணடவராய் மாணிககவாசகரின் பாசுரப் போக்கினில் 'திருக் கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' பாடியருளினார்; அந்நூலைச் சைவ உலகம் 'குட்டித்திருவாசகம்' எனப் போற்றிப் பரவுகிறது.

மாணிக்கவாசகரின கனிந்த நெஞ்சத்தினை நன்கு புரிந்த அயல் நாட்டவராகிய போப்புப்பெருமகனார் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளாா.

செ.வை.

மாத்தியமிகம் பௌத்த சமயத்தின் பதினெட்டு உட்பிரிவுகளுள ஒனறான மாததியமிகம் மகாயானப் பிரிவைச் சார்ந்ததாகும். வெறுமைக் கொளகையை (சூனியவாதம்) உள்ளடககிய மாத்தியமிகக் கொள்கையை நாகார்ச்சுனர் (கி பி. 200) என பவர் மகாயான சூத்திரங்களிலிருந்து முறைப்படுததி நிறுவினாா. இவர்தம சிறநத மாணாக்கரான ஆரிய தேவர் 'சதுசாதிகா' எனனும நூலை எழுதியுளளார். நாகார்ச்சுனரின் தலைசிறந்த நூலான மூலமாததியமிக காரிகையைச் சிறந்த முறையில் விளக்கியவர்களுள் சந்திரகீர்த்தி (கி பி 600 - 650) முதன்மையான வராவார்.

மாத்தியமிகம் எனனும் இப்பெயர், புத்தர் கற்பித்த நடுவு நெறியினைப் பினபற்றுவோரின கொள்கை எனபதால் ஏற்பட்டதாகும். புத்தர் தமது முதலாம் சீரிய உண்மையில இல்வுலக நுகாசசியில தோய்நதிருத்தல், உடலைப் பெரிதும் வருததுதல ஆகிய இரு எதிர்நிலைகளுக்கும் நடு நிற்பதே நடுவு நெறி என்று கூறியுளளதறகு, மாத்தியமிகாகள கொள்ளும பொருள் மாறுபட்ட ஒன்றாகும் மாத்தியமிகர்களின் கருத்துபபடி இரு எதிர்நிலைகள எனபது இரணடு முடிவுகளைக் குறிக்கும் அவை உளளது, இல்லது; நிலைபேறுடையது, நிலைபேறறறது; உயிா, உயிரில்லாதது போன்ற முடிவுகளாகும். ஏனெனில 'இருப்பு, இன்மை' போனற முடிவுகள வரையறையான நிலைகள். அவற்றின நடுவினது யாது என்பதை விளக்க முடியாது. இக்கொளகையின்படி எப்பொருளையும் உளளது என்றோ, இலலது என்றோ; தோன்றியதென்றோ, மறைவதெனறோ, நிலைபேறுடையதெனறோ, நிலைபேறறறதெனறோ, ஒருமைப்பாடுடைய தென்றோ, வேறுபாடுடைய தென்றோ குறிக்க முடியாது. அத்தகையதொரு நடுவு நெறியினை ஏற்றவரே மாத்தியமிகர்கள ஆவர்.

மாத்தியமிகர்களின் நடுவுநெறிக் கொளகையைப் புத்த சமயத்தின் சார்பில் எழுதோற்றக் கொளகையின் (பிரதித்ய சமுத்பாத) மூலம் நன்கு அறியலாம. அதன்படி பொருளகளின் தோற்றம், அதன் முன காரணங்களையும் நிலைகளையும சார்நததாகும். இக்கருத்து வெறுமை வாதத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக வெப்பம் தோன்றுவதற்குக் காரணமான நிலைகள் அமையுமபோது அது தோனறுகிறது. முனனர் அது இல்லை. வெப்பம் நெருப்பின இயலபு அன்று. ஏனெனில் வெப்பம் நெருப்பின் இயல்பு எனின் அது எக்காலத்திலும் நிலைத்திருக்க வேணடும். ஆனால் வெப்பத்தின காரணங்கள் அமைகின்ற பொழுதே அது தோனறுவதால் அது இயல்பு ஆகாது. பொருட்கள் அவறறின காரணங்கள அமைகின்ற பொழுது தோனறுகின்றன.

காரணங்கள மறைகின்ற பொழுது பொருட்களும் மறைந்து விடுகின்றன. பொருட்களின் இத்தகைய முன்னரும் பின்னரும் இல்லாத நிலையிலாலும், இப்பொழுதைய நிலையின் இயல்பு என்று எதுவும் இன்மையாலும், எப்பொருளைப் பற்றியும் எதுவும் சொல்ல முடியாது. சொல்லமுடியாது என்று கூடச் சொலல முடியாது என்று மாத்தியமிகர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு புறப்பொருட்கள் என்று எதுவும் கிடையாது. அறிவு அல்லது கருத்து மட்டுமே உணடு என்பதும், ஒருவர் புத்தர் அல்லது போதி சத்துவர் நிலையை அடைவது இவ்வுலக உயிர்கள் அனைத்தின துன்ப நீக்கத்தின் பொருட்டு என்பதும், புத்தரைக் கடவுளாகக் கருதவேண்டுமென்பதும், வீடு பேறு எனபது நிலையற்ற தோற்ற நிலையுள்ள இப்படைப்பு முழுமைக்கும் அடிப்படையாய் விளங்கும் உயர்ந்த நிலை என்பதும் மாத்தியமிகர்களின் கொள்கைகளாகும்.

இன்னது என்று விளக்க முடியாத நிலையினைப் பற்றிக் கூறுவதால் மாத்தியமிகம், வேதாந்தத்தோடும், மேலைநாட்டு மெய்ப்பொருளியல் அறிஞர்களான காண்ட்டு, எகல் போன்றோரின் கருத்துக்களோடும் ஒப்பிடப்பட்டுப் பேசப்படுகிறது.

பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

லெட்சுமணன், கி., இந்திய தத்துவ ஞானம, பழனியப்பா பிரதர்சு, சென்னை, 1970.

மாத்திரை: இதற்குக் கால அளவு என்பது பொருள். ஒலிக்கப் பெறும் பொருண்மையுடைய ஒலிக்கூறுகள் இன்ன கால அளவில் அமைய வேண்டும் என்ற நெறியே மாத்திரை ஆகும். இதனை 'எழுத்தின் குணம்' என்பர் பேராசிரியர் (தொல். பொருள 313). எழுத்தொலியின் கால அளவாகிய இது, இலக்கணததில் இன்றியமையாததாகக் கருதப் படுகின்றது. எட்டு வகைகளாக உணர்த்தப்படும் எழுத்திலக்கணத்துள 'இன்ன அளவின என்றலும்' என எழுத்துகளின் கால அளவு சுட்டப் பெறுகின்றது. எழுத்துகளின் குறியீட்டுப் பெயர்களும், அவை ஒலிக்கப்பெறும் கால அளவைக் கருதியே பெயரிடப் பெறறிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இம் மாத்திரை இயற்றமிழுக்கு அடிப்படைக் கூறாக அமைவதோடு இசைத்தமிழுக்கும் இன்றியமையாததாகின்றது.

கண்ணிமைத்தலும், கைநொடித்தலும் ஒரு மாத்திரைக்கு அடிப்படை அலகுகளாக அமைகின்றன. இயலபாக நிகழும் செயலும், முயற்சியால் செய்யப பெறும் செயலுமாக இரு முயறசிகள மாத்திரையாகக் கணக்கிடப்பெறுகின்றன. இயல்பாக நிகழ்தல் கண்ணிமைத்தலாதலால் அதனையே இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் முதலில் வைத்து மொழிகின்றன. எழுத்துகளை அளந்து அறியும் மாத்திரை சார்த்தியளத்தல் என்னும் அளவையைச் சார்ந்ததாகும். இது நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல், நெறித்தளத்தல், தேங்கமுகந்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், எண்ணியளத்தல் என்னும் எழுவகை அளவைகளுள் ஒன்று.

எழுத்துகளுள் குற்றெழுத்து ஒரு மாத்திரை; நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை; உயிரளபெடை மூன்று மாத்திரை; குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் மெய்யும் ஓரோவொன்று அரைமாத்திரை; ஒற்றளபெடை ஒரு மாத்திரை; ஐகாரக்குறுக்கம் ஒரு மாத்திரை; மகரக்குறுக்கம் கால் மாத்திரை; உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்து ஒரு மாத்திரை; உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை என இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன. ஐ, ஔ என்னும் இரண்டு நெட்டெழுத்துகளும் ஒனறரை மாத்திரை அளவுடையன எனக் கூறுதலும் உணடு (அறுவகை இலக்கணம் நூ.60).

உந்தியிலிருந்து எழுந்த காற்றினைக் கூறுபடுததி மாத்திரை உரைத்தல் வேதத்தில் உணடு. பொருள் தெரிகின்ற ஒலிக்கூறுகளுக்கு மாத்திரையுரைத்தலையே தமிழ் இலக்கண நூல்கள கூறுகின்றன.

சா.கி.

மாத்யூ தியோபால்டு (கி.பி.1790-1856): இவர் அயாலாந்து நாட்டைச் சேர்நத பாதிரியார்; குடியொழிப்பு இயக்கச சீர்திருத்தவாதி (Temperance Reformer). பல இலட்சம குடிகாரர்களைத் திருத்தும் சமுதாயப் பணி செயத இவர் உலகப புகழ் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். பல நாடுகளுககுச் சுற்றுப் பயணம் செய்து, இலட்சக்கணக்கானவர்களிடம் மதுநிறுத்த ஒப்பநத உறுதிமொழிகளைப் பெற்றவர் இவர்.

மாத்யூ (Theobald Mathew) கி.பி.1790-இல அயர்லாந்து நாட்டில் கேசலுக்கு அருகில உளள திப்பரேரியில் பிறந்தார் (Tipperary near Cashel). இளமையில் துடுக்குமிக்கவராகத் திகழ்ந்த இவா கிலகெனனியில் உள்ள புனித கேனிகாக் கல்விக் கழகததிலும் (St. Canica's Academy), பின்னர் மேனூத்துக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். படிக்கினற காலத்திலேயே இறையன்பில் பெரிதும் ஈடுபட்டுக கிறித்துவ சமயத்தொணடு புரிய விழைந்தார். பிரான்சிசுகன் துறவுக் குழுவினைச் சேர்ந்த சிறு படித் துறவிகளின் மடத்தில் (Friars Minor Capuchins) கி.பி 1808-ஆம் ஆண்டு சேர்ந்து படித்தார். ஆறாண்டுகள

கழித்துத் தியோபாலடு பாதிரியாராக (Priest) ஆனார். பின்னர், இருபததைந்து ஆண்டுக் காலம் கார்கு நகரில், திருச்சபை ஆட்சி வட்டாரம் சார்ந்த பணிகளில தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டார். இவர் ஐரிசுத் துறவுக் குழு வகையினரின் சமய மாநில முதல்வர் பதவியில் கி பி 1828 - ஆம் ஆண்டு அமர்ததப்பட்டார். அப்பணியில் இவர் தமமை 13 ஆண்டுக காலம் ஈடுபடுத்திக் கொண்டமையால மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப் பெற்றார். போப்பாண் டவர் நிலை சார்ந்த சமய வட்டத் தலைவரின தனிப் பேராளர்கள் சார்நத சமயப் (Commissary Apostolic) பதவி உயர்வு கி.பி 1841 - இல் பெற்றார.

இவர் மேற்கொண்ட குடியொழிப்பு இயக்கமே (Temperance Campaign) இவருக்குப் பெரும் புகழை யும், பெயரையும் தேடித்தந்தது. இவர் அத் தூய பணியை கி பி.1838-ஆம் ஆண்டிலேயே அயர்லாந்தில் தொடங்கி வைத்தார. அதன் விளைவாக இவர் அனைத்துலகப் புகழ் பெறத் தொடங்கினார். அயர் லாந்துக் குடிப்பழக்க ஒழிப்புப் பணிகளைச் சிறப் புடன் செயற்படுத்திய பினனர், தியோபால்டு இங்கி லாநது, இசுகாட்லாந்து (Scotland) முதலான நாடு களுக்குப் பயணம் செய்து, குடிப்பழக்கத்தின தீமை களைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். இவா கி.பி.1849 முதல் 1851 முடிய அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்குச சென்று 60,00,000 மக்களிடம் மதுநிறுத்த ஒப்பநத உறுதி மொழியைப் பெற்றார். இவர் தம் தூய பணியின் விளைவாக, அமெரிக்காவில் சில தூய நற்பணி மன்றங்கள முகிழ்த்தன. அவற்றுள அமெரிக் கக் கத்தோலிக்க முழு மதுத்தவிர்ப்பு மன்றம் (The Catholic Total Abstinence Union of America) அயர் முன்னோடிகள் (The Pioneers of Eire) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவரது அயராத உழைப்பா லும் நல்லுரைகளாலும் ஏழு மில்லியன் பேர்களுக்கு மேல் மது நிறுத்த ஒப்பந்த உறுதி மொழியை மேற் கொள்ளச் செய்தார். அதன் விளைவாக மது இறக்கு மதியும் பெருமளவில் குறைந்தது. இவரது தீவிர உழைப்பால் இவருக்குப் பொருளாதாரத் தட்டுப்பா டும் ஏற்பட்டது. எனவே, கி பி.1847-இல சில காலம் இவர் கடனுக்காகச் சிறையில் இருக்க வேணடியதா யிற்று இருப்பினும் விக்டோரியா அரசியார் இவருக்கு ஓய்வூதியத் தொகை (Pension) அளித்து இவரை ஊக்குவித்தார்.

பொது நலப்பணிக்காகத் தம்மை ஒப்படைத் துக் கொண்ட இத்துறவி கி.பி.1856-இல கார்க்கு நகரில் உள்ள குயினசுடவுனில் காலமானார் தன் னலமற்ற பணி புரிந்த இவர் உலகப் புகழ் பெற்றுள ளார். 'தந்தை தியோபால்டு' (Father Theobald) எனவும் இவர் அழைக்கப்பட்டார். க ம.

மாதரி. இவள சிலப்பதிகாரத்தில் பயினறு வரும் ஆயா குல முதியவள. வைணவ சமயத்தைச சேர்ந்தவள; ஆயர்சேரியில் வாழந்தவள; திருமால வழிபாடு கொணடவள; மதுரைப புறஞ்சேரியில பூங கண இயக்கிககுப பால்மடை கொடுத்து வருகினற பழக்கம கொணடவள, சமணத் துறவியாகிய கவுநதி யடிகளிடம நிரமபிய அன்பும் மதிப்பும கொணட வள. அதனால், கவுந்தியடிகள கணணகியை இவள பால் அடைக்கலமாகத் தநதார.

கவுநதியடிகளை மாதரி கண்டு அடிதொழுத வுடன அவளைத் 'தீதிலள', செவ்வியள', 'அளியள' என அவர் எண்ணுகிறார. இச செயல், மாதரியை மிக உயாத்திக் காட்டுகிறது கவுநதியடிகளைக் கணடு அடிதொழுததால மாதரி சமயக் காழப்பறறவளா கிறாள். கணணகியை எவ்வாறு பாதுகாக்க வேணடும என அடிகள உணர்த்தினாரோ அதேபோனறே மாதரி பாதுகாக்கிறாள; கணணகிககு உதவியாகத தன மகள ஐயையை இருககச் செயகிறாள. 'நோத கவுணடோ நும மகனாாக்கு' (சிலப் 16 17) எனக கணணகியிடம் கூறிக கோவலனின விருபபத்தையும நலததையும் மாதரி அறிநது கொளகிறாள கோவல னும் கணணகியும் உணடு இனிது இருககும் காட்சியை மாதரியும ஐயையும் கணடு மகிழ்கினறனா அடிகள ஒப்படைத்த அடைக்கலப் பொருளுககு எவவகை யான தீங்கும் நேராமல பாதுகாபபதில மாதரி இறுதி வரையில் உறுதியாக இருககிறாள.

மாதரி கோயிலுக்கு முறைநெய தருகிற வழககம கொண்டிருந்தாள. குடததுபபால் உறையாமலும், வெணணெய் உருகாமலும், மறி முடஙகி ஆடா மலும் இருத்தலைக் கணடு அவறறைத தீ நிமிதத மாக எண்ணுகிறாள. தன் அடைக்கலப் பொருளுககு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ எனக கருதித் தன மகளைக் குரவையாடச் செய்கிறாள்; கோவலனின கொலைச் செய்தியை அறிந்த மாதரி கணணகியிடம அதனைச் சொல்வதற்கு வகையறியாமல வருநதுகி றாள். அடைக்கலப் பொருளைச் காககவியலாத காரணத்தால மனம்நொநது மயககமுற்றுத துனப மடைகிறாள. பின் நடுஇரவில தீமூட்டி அதனுள சென்று தன்னுயிரைப் போககிக் கொளகிறாள.

இத்தகு தியாகவுள்ளம் கொண்ட மாதரி மறு பிறவியில சேரநாட்டில திருமாலுக்கு அடித்தொணடு செய்யும் சேடக்குடும்பிககு மகளாகப் பிறக்கும சிறப பைப் பெறுகிறாள். கணணகிக்குச் சேரவரசன் சிலை யமைத்து விழாவெடுத்தபோது மாடலன தெளிதத நீரால் முற்பிறப்புச் செய்திகளைக் கூறுகிறாள; அடைக்கலப் பொருளை இழக்கக் காரணமாக இருந்ததாகக் கூறி அரற்றுகிறாள.

இம் மாதரி சிலப்பதிகாரத்தில் ஊன்று பாத்திரமாக நிலவுகிறாள் என்பர். இவள் காப்பியத் தலைமக்களோடு ஒட்டிக் கதையின் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிகிற பாத்திரமாக அமைந்துள்ளாள் 'மாதர் காதல்' (தொல் சொல் 322) என்பதற்கேற்ப மாதரி என்ற சொல் எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற பொருள் எனப் பொருள்தரும் எனவே, மாதரி கவுந்தியடிகள், கோவலன், கண்ணகி ஆகியோராலும் விரும்பப்பட்டவளாகவும் இன்றியமையாத பாத்திரமாகவும் விளங்குகிறாள்.

சா.கி.

மாதவ சதாசிவ கோல்வால்கர் (1906-1973). நாகபுரியில் 1906-ஆம் ஆண்டு சதாசிவராவ் இலட்சுமி அம்மாளுக்கு மகனாகத் தோன்றினார்; இளமைக் காலத்திலேயே அறிவாற்றல் நிரம்பப் பெற்றவராக விளங்கினார்; பள்ளிப் பருவத்திலேயே பேச்சாற்றலுக்காகப் பலபரிசுகளைப் பெற்றார்; கவிதை இயற்றுவதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் இந்தி, மராத்தி, ஆங்கிலம், முதலிய மொழிகள் அறிந்தவர். பள்ளிப் பருவத்திலேயே இவர் ஆசிரியர் போற்றும் வகையில் ஆங்கிலக் கவிதைகளை மராத்தியில் மொழிபெயர்த்தார். முறையாக உடற்பயிற்சி செய்து கட்டான உடலைப் பெற்றிருந்தார். இவர் இராசுட்டிரிய சுயம் சேவக சங்கத்தின் உயர் பதவியினை வகித்தார். இவர் சாந்தா என்னும் ஊரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்று பின்னர், நாகபுரி கில்லாப் கல்லூரியில் பயின்று முதன்மையாகத் தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர், இவர் காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று 1926-இல் இளங்கலை அறிவியல் (B Sc.) தேர்விலும் 1928-இல் முதுகலை அறிவியல் (M Sc.) தேர்விலும் முதல் வகுப்பில் தேறினார். இவர் காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியேற்றார்.

பொதுப்பணியில் ஆர்வம்: காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த போது இவர் அடிக்கடி இராமகிருட்டிணர் குடிலுக்குச் சென்று வந்தார். இவர் ஆர்.எசு.எசு (R.S S) சங்கத்துடனும், அதன் நிறுவனரான டாக்டர் கெட்கேவாருடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார்; பண்டித மதன் மோகன் மாளவியாவுடன் நன்கு பழகினார்; சிரீ குருசி (Sri Guruji) என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டார்; மூன்றாண்டுகள் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியபின் நாகபுரிச் சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று 1935-இல் சட்டத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்; இசையிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார்; மக்களுக்குச் சேவைபுரிவதில் மகிழ்ச்சி கொண்டார் யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இவர் 1936-இல் பொதுப் பணியில் ஈடுபடும் நோக்கத்துடன் வீட்டை விட்டு வெளியேறிச் சுவாமி அகண்டானந்தரின் சீடரானார். டாக்டர் கெட்கேவாருடன் இணைந்து ஆர். எசு.எசு. இயக்கத்திற்குத் தொண்டு புரிந்தார்; ஆர். எசு.எசு பயிற்சி வகுப்புகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் பேருதவி புரிந்தார்.

பெருமதிப்பிற்குரிய கெட்கேவாரின் இறப்பிற்குப்பின் இவர் 1940-இல் ஆர்.எசு.எசு. இயக்கத்தின் உயர் பதவியை (சர்சங்கசாலக்) ஏற்றார். பாரதம் முழுவதும் பயணம் செய்து ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள முக்கியமான நகரத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள பயிற்சிப் பாடிகளைப் (சாகா) பார்வையிட்டுச் சுயம் பணியாளர்களையும், செயல் தலைவர்களையும் சந்தித்துவரலானார். ஆர்.எசு.எசு. இயக்கத்தின் கொள்கைகளை நாடெங்கிலும் பரப்புவதில் இவர் தம் வாணாளைச் செலவிட்டார். இவர் 35 ஆண்டுகள் பாரதம் முழுவதும் தொடர்ந்து பயணம் செய்து ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கும் இந்திய ஒற்றுமைக்கும் பாடுபட்டார்.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது நாட்டில் குழப்பமும் பயங்கர வாதமும் தலைவிரித்தாடின. அப்பொழுது இவர் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். பாகிசுத்தான் பிரிவினைக்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் இந்துக்கள் கொல்லப்பட்டபோது இந்துக்கள் ஒன்றுபட வேண்டிய இன்றியமையாமை குறித்து இவர் அறிவுரை கூறினார். காந்தியடிகள் 1948-இல் சுடப்பட்டார். அக்கொலைக்கும் ஆர்.எசு.எசு இயக்கத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை. ஆயினும் 1948-இல் காந்தியண்ணல் சுடப்பட்டபோது இவர் சார்ந்திருந்த இயக்கம் தடை செய்யப்பட்டதுடன் இவரும் கைது செய்யப்பட்டார் பின்னர், இவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார் சங்கத்தின் மீதிருந்த தடையும் 1949-இல் நீக்கப்பட்டது. இவர் தமது சங்கப் பணியினைக் குறைவின்றிச் செய்து வந்தார். இவர் மறுத்தும்கூட 1956-இல் இவருடைய 50-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா தொண்டர்களால் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது

தூய பணிகள்: மரியாதைக்குரிய இவரது வழிகாட்டுதலின் பேரில் நாடுதழுவிய அளவில் பசுவதை எதிர்ப்பு இயக்கம் வெற்றியுடன் நடந்தது. தொழுநோயாளிகளுக்குத் தொண்டு புரியப் பல மருத்துவ இல்லங்களை இவர் தொடங்கினார்.

அரசுடன் ஒத்துழைப்பு: பாகிசுத்தானம் 1965-இல் பாரதத்தின்மீது படையெடுத்தபோது, தலைமை அமைச்சர் இலால்பகதூர் சாத்திரி இவரைத் தில்லிக்கு வரவழைத்துச் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பை வேண்டினார். இவரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒத்துழைப்பு அளித்தார்.

இவரே விசுவ இந்து பரிசத்து (Vishva Hindu Parishad) என்னும் விதையை விதைத்துக் கண்ணும கருத்துமாக வளர்த்துக் காபபாற்றினார் என்பர். அச்சபை விரைவாக வளர்ந்து உலகம் முழுவதும் பரவ வேண்டுமென்பதே இவர் ஆசை. அரசப் பெரு மன்னர் (Harsha Vardhana) ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரயாகையில் மாபெரும் ஆன்றோர் அவை யைக் கூட்டிப் பெருவிழா நடத்தியதைப் போனறு, இவர் தம் பெரும்முயற்சியால 1966-ஆம் ஆணடு பிரயாகையில் கும்பமேளா காலததில் விசுவ இந்து பரிசத்தினரின் மாபெரும் மாநாடு ஒன்றினை நடத்தி னார். நாட்டில் உள்ள சணடை சச்சரவுகளைத் தீர்க கவும், பிரிவினை எணணங்களை ஒழிக்கவும், ஆன் மிகத்தை வளர்க்கவும் பாடுபட்ட மதிப்பிற்குரிய இவர் 1973-ஆம் ஆண்டு நாகபுரியில் காலமானார்.

க.ம.

மாதவி: தமிழிலக்கிய வரலாற்றில், பாத்திரப் படைப்பு அமையப்பெறும் காப்பிய இலக்கிய வகை யில் முதல் நூலாகக் கிடைத்திருப்பது இளங்கோவடி கள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம் ஆகும். அக்காவியத் தின் இரணடாம் கதைத. தலைவியாகக் கணிகையர் குலத்துதித்த கற்புக்கரசி மாதவி கருதப்படுகிறாள்.

இவளுடைய தாய் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் சிலப் பதிகாரத்தில் இல்லாமற் போயினும், அவ்விலக்கியத் தின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படுகிற மணிமே கலையில் 'சித்திராபதி' யே மாதவியின் தாய் என்பது தெரிகிறது. ஐந்து வயதில் கலை பயிலத தொடங்கிய மாதவி,ஏழாண்டுகள் அதனைக் கசடறக் கற்ற பின்பு, தன் பன்னிரணடாம் வயதில் அரங்கேறு கிறாள். அரசன் மாதவிககளித்த பச்சைமாலையைக் கூனி ஏலமிட்டாள். ஆயிரத்தெட்டுக்கழஞ்சுப்பொன் கொடுத்து அம்மாலையை வாங்குபவரே மாதவிக்கு உரியவர் ஆவார் என்பதை ஏற்றுமாலையை வாங்கிக் கோவலன் கூனியோடு மாதவி இல்லம் செல்கிறான். கோவலன் மாதவி இலலம் வந்தபினனர்த்தன் மனைவி யான கண்ணகியை மறந்து, 'விடுதல் அறியா விருப் பினனாய்' மாதவியுடன வாழகிறான். பதின்மூனறு ஆணடுகட்குப்பின், இந்திரவிழாவில் மாதவியின் நட னம்முடிவுபெற்றவுடன்,கோவலனும் மாதவியும் கடல் விளையாட்டைக் காணச் செல்கின்றனர். அப்போது கோவலன் யாழிலிசைத்த பாட்டிற்கு எதிராகக் கருத்துப்படும்படி மாதவி பாட, கோவலன் பிரி கிறான். மாதவி தனியாக இல்லம் வந்து அவன் அன் பிற்காக ஏங்குகிறாள. அவனை அடைய முயற்சியும் செய்கிறாள. அது பயனில்லாதாகிறது. கோவலன் கொலையுணட செய்தி கேட்ட பின்னர் அறவணவடி களின் அறிவுரையால் புத்த மதத்தைத் தழுவுகிறாள். தன்மகள் மணிமேகலையையும் துறவறத்தில ஈடு படுத்துகிறாள்.

சிலப்பதிகாரக் கதைப்போக்கில் இரண்டு இனறி யமையாத் திருப்பங்கள் மாதவியின் நடனத் தாலேயே நிகழ்கின்றன. அரங்கேற்றத்தின் முடிவில் கோவலன் கணணகியைப் பிரிந்து மாதவியிடம் வரு கிறான். இந்திரவிழா நடனத்தின் முடிவில அவன மாதவியைப் பிரிநது கணணகியிடம செல்கிறான. மாதவி சிறந்த கலையாற்றல் மிககவள. அதனால தான் கனகவிசயரை வெனற போர்க்களக் காட்சியை விளக்க இளங்கோவடிகளுக்கு அறுபத்தைநது அடி களே தேவைப் பட்டன; மாதவியின் கலைக்கள வெற்றியைப் பாட நூற்றறுபத்தைந்து அடிகள தேவைப்பட்டன. அழகு மகளாகவும், ஆடல மகளா கவும் விளங்கிய மாதவி, தன வாழ்க்கையை இரணடு நோக்கில் நடத்த வேண்டியவளானாள். முதலாவ தாக சமூகம், சமயம் இவற்றின் வளர்சசிக்காற்றும் கலைப்பணி; அடுத்துத் தன்னிடம் வநத கோவல னுடன் வாழும வாழ்க்கை; இரணடையும் ஒருஙகே மிகச்சிறப்புடன் செய்கிறாள மாதவி

பிறப்பால் கீழமைப்பட்டவளாயினும், பணபு நலனால் உயர்ந்து நிற்கிறாள மாதவி. அதனால் தான், இளங்கோவடிகள் மாதவியை எந்தவிதத்தி லும், எந்த இடத்திலும் மாசுபடுத்தவேயில்லை. மாதவி, கோவலன் தன்னைவிட்டுப்பிரிந்த துயரத்தி லிருந்தாளே தவிர, கணணகியோடு செனறான என் பதற்காக அவள் கணணகியை எந்த நிலையிலும் பொறாமைக் கண்ணோடு பார்க்கவுமில்லை, ஏசவு மில்லை மாறாக, தன் மகள் மணிமேகலையை 'மாபெரும் பத்தினி மகள' எனறு கணணகியின மக ளாகவே வருணிக்கிறாள

மாதவியைக் குறித்துச் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும அடைமொழிகள் எல்லாம், அவளுடைய உடலழகை யும், உறுப்பு நலனையும் குறிப்பதாகவே அமைகின் றன. கற்பு பற்றிய அடைமொழி எவவிடத்தும இல்லையாயினும், அவள வாழ்கிற வாழக்கையே அவ ளின் கற்பைத் தெளிவாக்குகிறது கோவலன் பிரிந்த பிறகு, அவனிடம் செல்வம் இல்லை என்று அவள் நினைத்திருந்தால், தன் வாழ்வை மாற்றிககொண்டு வேறொரு ஆடவனோடு வாழ்ந்திருக்க முடியும்; அவ்வாறில்லாமல் ஒரு நெறி மனத்தாளாய இறுதி வரை வாழ்ந்தாள். சித்திராபதி தன் பேததியான மணிமேகலையையாவது கணிகையாக்கிட வேணடும் என்று முயன்றபோது தாயென்றும் பாராமல் எதிர்த்துப் பேசி, தன் விருப்பப்படியே துறவு வாழ்க் கையில் ஈடுபடுத்துகிறாள். தானும் துறவு வாழ்க்கை

மேற்கொண்டாலும், என்றும் கோவலன் நினைவாகவே வாழ்கிறாள்.

அறிவில் கூட மாதவி உயரிய இடத்தைப் பெறுகிறாள். இதற்கு அவள் கோவலனுக்கெழுதிய இரு மடல்களே சான்றுகளாகும். முதல் மடலை அவள், தாழம்பூவில், பித்திகை அரும்புகளால் செம்பஞ்சுக் குழம்பு கொண்டு தன் காதல் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தி எழுதுகிறாள். இரண்டாம் மடலோ காதற் சூழ்நிலை ஏதுமின்றி எழுதப்பட்டது. அம்மடலே, யாரால் 'சலம்புணர் கொள்கைச்சலதி' என்று வருணிக்கப்பட்டாளோ, அதேகோவலனால் 'தன் தீது இலள்' என்று உணர்ந்து உரைப்பதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. அந்தமடல், காதலனுக்கு எழுதப்பட்ட மடல் போலின்றி, தந்தைக்கோ, தமையனுக்கோ, ஆசிரியனுக்கோ எழுதும் மடல் போல அமைந்தது.

பல அரிய நற்பண்புகளைப் பெற்ற மாதவி, தீய பண்புகளற்றவளாயினும் சில குறைகளைப் பெற்றிருந்தாள். கோவலன் மற்றொரு பெண்ணின் கணவன் என்பதைப் பற்றிக் கவலையின்றி அவனோடு வாழ்ந்தாள். அவன் செல்வம் குறைகிறபோது சுட்டிக் காட்டும் திறனின்றியிருந்தாள். கடல் விளையாட்டின் போது கோவலன் 'மாதவிதன் மனம் மகிழ'ப் பாடிய பாடலுக்குத் தவறான பொருள் கொண்டு கானல்வரி பாடித் தன் வாழ்க்கையையே திசைமாற்றிக் கொண்டாள்.

இவ்வாறு நல்ல பண்புகள் பல பெற்று, சிற்சில குறைகளையுமுடைய மாதவி, கோவலன் தன்னை உணர்ந்து கொள்ளத் தன் அன்பினாலேயே முயன்று வென்றவள். ஆடலால் வாழ்க்கையை அமைத்துப் பாடலால் உறவைப் பிரித்து, இறுதியில் அனைத்தையும் துறந்து அறநெறியில் தலைப்பட்டாள். தன் குலத்தீமையை வேரொடு களைந்தாள். அரசன் திகைக்க, ஊரார் வியக்க, சுற்றத்தார் இரங்க, பெற்றதாயும் வருந்த, கணிகையர் வாழ்வோடு தனக்குத் தொடர்பில்லை என்பதை நாடறியச் செய்து, தன் மகள் மணிமேகலையையும் தவச்செல்வியாக்கினாள். இவ்வாறு ஒரு பெரும் சமூகச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்து புரட்சிமனம் கொண்டு வாழ்ந்தவள் மாதவி. சா.மு.

மாதவையா,அ. இவர் தமிழ்ப்புதின முன்னோடிகளுள் ஒருவர். திருநெல்வேலி மாவட்டம் பெருங்குளத்தில் கி.பி 1872-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தையின் பெயர் அப்பாவையர்.

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் பி.ஏ., பட்டம் பெற்ற இவர் அரசு அலுவலராகப் பணியாற்றிய பின் 1923 - இல் சென்னையில் வந்து தங்கிப் 'பஞ்சாமிர்தம்' என்ற தமிழ் இதழைத் தொடங்கி நடத்தினார். அதில் அரசியல், கவிதை, இலக்கியத் திறனாய்வு, சிறுகதை, கட்டுரை, சமூகச்சீர்திருத்தம் முதலியன இடம் பெற்றன 'கோணக் கோபாலன்' என்ற புனைபெயரில் கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதினார். இவர் படைப்புகளில் சமூகச்சீர்திருத்தமும் பெண்கள் முன்னேற்றமும் அழுத்தம் பெற்றன.

பத்திரிகைகளில் முதன்முதல் தமிழில் தொடர் கதை எழுதிய பெருமைக்கு உரிய இவர், கி.பி. 1898-1900-ஆம் ஆண்டுக்கால அளவில் இரு தொகுதிகளாக வெளியிட்ட 'பத்மாவதி சரித்திரம்' முதல் ஐந்து தமிழ்ப்புதினங்களுள் ஒன்று என்னும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இலக்கியப் பண்பும் ஆசிரியனின் தனிப்பண்பும் இவர் எழுதிய நூல்களில் இடம் பெற்றன. இவருடைய இராமாயணப் புலமையும், திருக்குறள் ஈடுபாடும் இவர் நூல்களில் வெளிப்பட்டன.

ஆங்கிலத்தில் எழுதும் திறமையும் கைவரப்பெற்ற இவர், ஆங்கிலத்தில் பல கதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். 'தில்லைக் கோவிந்தன்' என்ற ஆங்கிலப் புதினம் தமிழர் பண்பாட்டைப் பிறமொழியாளரும் அறிய உதவும் வகையில் படைக்கப்பட்டது. இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் பல திறத்தன; அவற்றுள் சில புதினங்கள் பத்மாவதி சரித்திரம், விசய மார்த்தாண்டம், முத்து மீனாட்சி என்பன. கதைகள் பாலஇராமாயணம், சித்தார்த்தன், தட்சிணசரித்திர வீரர், பால விநோதக் கதைகள். நாடகம் திருமலை சேதுபதி, பாரிசுடர் பஞ்சநாதம். சிறுகதை குசிகா குட்டிக் கதைகள். பாட்டு, பொது தரும சங்கீத மஞ்சரி, புது மாதிரிக் கல்யாணப்பாடல். பிற குறள் நானூறு, ஆசாரச் சீர்திருத்தம்.

பல திறப்பட்ட எழுத்தாற்றல் வாய்ந்த இவர் 1925 - ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 25 - ஆம் நாள் சென்னைப் பல்கலைக் கழக மண்டபத்தில் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போதே உயிர் நீத்தார். க.ஆ.

மாதி: அல்-மாதி (Al-Mahdı) என்னும் அரபு மொழிச் சொல்லுக்குக் 'கடவுளால் வழி நடத்தப்படுபவர்' (Divinely guided one) என்பது பொருள். உலகில் கடவுளின் தூதர் தோன்றி, உண்மையான சமயத்தை நிலைநாட்டி, நீதியையும், சமத்துவத்தையும் ஏற்படுத்திப் பொற்காலத்தை உண்டாக்குவார் என்ற நம்பிக்கையே மாதிக் கொள்கை (Mahdısm) எனப்படுகிறது. திருக்குரானிலோ அல்லது இசுலாமிய மரபிலோ இதுபற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, சுன்னிப் பிரிவினர் இக்கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சியா பிரிவினர் இக்கருத்தைப் பின்பற்றினாலும், மாதியைக் கண்டறியும்

முறையில் மாறுபடுகின்றனர். இது சியாக்களிடையே பல பிரிவுகள் தோன்ற ஒரு காரணமாக அமைந்தது.

அரசியல் வலிமையையும், இசுலாமிய சமயத் தூய்மையையும் நிலைநாட்டுபவர் மாதி என்பதால் இசுலாமிய உலகில் இருந்த அரசுகளுக்கு எதிராக அவ்வப்பொழுது எழுந்த சமூகப் புரட்சியாளர்களும், சமய ஏமாற்றுக்காரர்களும் தங்களை மாதி என குறிப்பிட்டுக் கொண்டனர். இப்பெயரின் சிறப்புக் காரணமாகப் புகழ்பெற்ற அப்பாசித்து காலிபா அருன் அல் இராசிதின் (Harun al-Rashid) தந்தை அல்மாதி என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டார். பல இடங்களில், பல்வேறு காலங்களில் மாதி என்ற பட்டத்துடன் பலர் தோன்றினர். அவர்களுள் சூடானில் எகிப்திய ஆட்சிக்கு எதிராக எழுந்த முகம்மது அகமது இபின் சையிது அப்துல்லா (Muhammad Ahmad Ibn Sayyid Abdulla கி.பி. 1844-1885) குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவருடைய சமய ஈடுபாடும், துறவறவாழ்க்கையும் மக்கள் பலரை இவர்பால் ஈர்த்தன.

முகம்மது அகமது (Muhammad Ahmad) கி.பி. 1844-இல் சூடான் தொழிலாளி ஒருவரின் மகனாய்ப் பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அவர், அரசுப் பணிகளில் சேர ஆர்வமின்றி, ஒதுங்கி வாழ்ந்தார். அந்நாட்டிலிருந்த சம்மானியா (Sammaniyah) பிரிவில் சேர்ந்து சமயக் கல்வி கற்றார். அவர் தம்முடைய இளம் வயதிலேயே சீடர்களைப் பெற்று, வெள்ளை நைல் நதியிலுள்ள அபா (Aba)த்தீவிற்கு கி.பி. 1870-இல் சென்றார். அத்தீவு கார்டூமிலிருந்து 280 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

அப்பொழுது உதுமானியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக்விருந்தசூடான், எகிப்தின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்து வந்தது. துருக்கி மொழியைப் பேசி வந்த சூடானின ஆட்சியாளர்கள் அந்நாட்டு மக்களிடமிருந்து தோற்றம், கல்வி, வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றில் வேறுபட்டிருந்தனர். முகமதியர் அல்லாதவர்கள் தங்களை ஆட்சி செய்வதை விரும்பாத சூடான் மக்கள் அவர்களை எதிர்த்து வந்தனர். முகம்மது அகமது அம்மக்களை ஒன்று சேர்த்து அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழச் செய்தார்.

எகிப்தை ஆண்டுவந்த கேடிவு (Khedive) இசுலாமிய சமய நம்பிக்கையிலலாதவராய், ஒரு கைப்பாவையாக இருந்து வந்ததால், அவர் இசுலாமியரை ஆட்சி புரியத் தகுதியறறவர் என முகமது அகமது கி.பி. 1881-இல் அறிவித்தார். எனவே, இசுலாமிய சமயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தவும், அதனை மாசுபடுத்தும் அரசுகளை அழிக்கவும் தம்மைக் கடவுள் நியமித்துள்ளார் என கி.பி. 1881 - இல் தம் நண்பர்களிடம் தெரிவித்தார். அவர் சூன் 30 - இல் மாதி என்று தம்மைக் கூறிக்கொண்டு, மீணடும் இசுலாமிய சமயத்தை நிலைநாட்டுவது தம்முடைய நோக்கமெனக் குறிப்பிட்டார். அவர் அபா தீவிலிருந்து தம்மைப் பின்பற்றியவர்களுடன் வெளியேறி, எகிப்திய அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தார் அவருக்கு எதிராகக் கி.பி 1883-இல் எகிப்திய அரசு அனுப்பிய இரு படைகளையும் வென்றார. தளபதி வில்லியம் இக்சு (General William Hicks) தலைமையில் சென்ற, 8000 வீரர்களைக்கொணட, மூனறாம படையும் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அனைவரும படுகொலை செய்யப்பட்டனா. அவர் கார்ட்டூமை (Khartoum) கி பி. 1885-இல் தாக்கி, அதனைப் பாதுகாத்துவந்த தலைமைத் தளபதி சார்லசு சார்சு கார்டன் (Major General George Gordon) எனபவரைக் கொன்று, அந்நகரைக் கைபபற்றினாா. பின்னர், அவர் கார்ட்டூமை விட்டு ஓம்டர்மேன (Omdurman) சென்று அதனைத் தலைமையிடமாகக் கொணடு ஆட்சி செய்யலானாா. அபா தீவை விட்டு அவா வெளியேறிய நானகே ஆண்டுகளில எகிபதிய அரசின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த இடங்களையெல்லாம் கைப்பற்றி ஓர் இசுலாமிய அரசை நிறுவினார். இவா உடல் நலம் குன்றி கி.பி. 1885-இல் தம் 41-ஆம அகவையில மறைந்தார். சி இரெ.

மாதிரி ஆளுமை: ஒரு மனிதனின உள இயலபுகள அவனை மற்றோரிடமிருந்து தனிதது நிறக வைத்து அவனை இனங்காட்டுகினறன. அததகைய இயல்புகள் அவனுடைய தனித்தன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன. அக் குணநலன்களையே ஒருவனுடைய ஆளுமை (Personality) என்று உளவியலாளர் கூறுவர். இவ்வாளுமை ஒருவரது வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து மாறுதலுக்கு உட்பட்டு முனனேறற மடையத்தக்கதாகும். உளவியலபடி ஒவவொரு தனி மனிதனுக்கும் ஆளுமை உண்டு. ஆனால், ஒருசிலரே தனிப்பட்ட ஆளுமை உடையவர்களாக உளளனர். அவர்களையே தனி இயல்பு ஆளுமை உடையவர்கள எனலாம்.

ஆளுமையில் நல்லது, சிறநதது, உடல் நலம், முதிர்வு நிலை, விரும்பத்தக்கது என்பனபோன்ற குணநலன்கள கூடிய ஒரு 'மாதிரி ஆளுமை' பற்றி அறிவது இன்றியமையாதது. வாழ்க்கை முறைகளில் சில போறறத்தக்கவையாகவும், குறிககோளாகய பின்பற்றத்தக்கவையாயும் உளளனவா எனபதையும நோக்குதல் வேணடும்.வாழ்வில் விருப்பு, வெறுப்பின்றி நடுநிலையில் நின்று நோக்குங்கால் இது இயல்

பாக இயலுவதில்லை குழந்தைகள் எதிர்காலம், மனிதர்களின் தொழில் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை நடுநிலையினின்று நோக்கல் கடினமாகும்.

மனநலம், முதிர்ச்சி, உண்மையான மனிதத் தன்மை குறித்துப் பல தன்மைகளை (Traits) வரிசைப் படுத்தினாலும் தனி மனிதனிடம் அவற்றைப் பாகு படுத்திக் காணுதல் கடினமாகும். பொதுவாக விரும் பத்தகாத குணங்களை அடையாளம் காட்டி வரிசைப் படுத்தலாம். அவை: பொருளற்ற பயம், கட்டுக் கடங்கா உணர்ச்சிகள், தன்னலம், குழந்தைத்தன மான பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் தன்மை, பழையன வற்றிலிருந்து விடுபட இயலாத மனப்பான்மை முதலியன. இத்தகைய குணங்களினின்று விடுபட்டு வளர்தல் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது எனலாம். இதற்கு அடுத்தநிலையில் சில குறிப்பிட்ட குணங்களைத் தனித்து நோக்காது, அவை முழுமை யான ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாக எவ்வாறு அமை தல் வேண்டும் என்பதை நோக்கலாம். அதனால், முழுமையான ஆளுமையின் மதிப்பிற்கு அதனுடைய ஆளுமைப்பகுதிகள் எவ்வகையில் மதிப்பூட்டுகின்றன என அறிய இது உதவும். தெளிந்த சிந்தனை, திறமை யைக் காட்டக்கூடிய ஒரு நற்குணம் என்றாலும் அதனை கலைஞர்களிடம் எதிர் பார்ப்பதில்லை. அதே குணம் சில செயல்களை நடைமுறைப்படுத் திக் காட்டவேண்டியவர்களுக்கு இருக்கவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். ஆளுமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது ஒருவருடைய வாழ்க்கைமுறைக்கு ஒரு குணநலன் எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதைச் சார்ந்து நோக்குதல் வேண்டும்.

வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களிலும், இடங்களிலும், மனித வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளையும், குறிக்கோள் களையும் குறித்த மாறுபட்ட எண்ணங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அவ்வெண்ணங்கள் கல்வி மூலமாகவும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள் மூலமாக வும் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. குழந்தை களிடம் எக்குணங்களை ஊக்குவிக்க அல்லது தவிர்க்க முயல்கின்றனரோ, அவை எத்தகைய முன்மாதிரி யாக அவர்கள் வாழ்வு அமையவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர் என்பதைக் குறிக்கும்.

மாதிரி ஆளுமைக்குத் (Model Personality) தேவையாகக் கருதப்படும் பெரும்பான்மையான குண நலன்களைப் பெறுவது மக்களுள் ஒரு சிலராலேயே இயலும் என்ற எண்ணம் வெகு காலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

சிந்தனைத் திறன்: மேலைநாட்டு நாகரிகத்தின் தொடக்கக் காலங்களில் (கிறித்து பிறப்பதற்கு முன் னால்) சிந்தனைத்திறன் மிகுந்திருக்க வேண்டும் என் பது வற்புறுத்தப்பட்டது. ஒருவன் சிந்தனைத்திறன் கொண்டு விளங்கினாலும் அவனுடைய அவாவினை யும், உணர்ச்சிகளையும் அடக்கி வாழாவிட்டால் பல னேதும் ஏற்படாது. அரிசுடாட்டில் என்னும் பேரறிஞர் நற்பழக்கங்களை உருவாக்கப் பரிசுகளை யும், தண்டனைகளையும் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று கூறினார். நாட்டின் நலனை ஒருவன் எப் போதும் புறக்கணித்தலாகாது. ஒருவன் உணர்ச்சி களைக் கட்டுப்படுத்தி வீரமுடனும், பெருந்தன்மை யுடனும், நேர்மையுடனும் இருக்கவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

செயல்திறன்: பிற்காலத்தில் (கி.பி 1500 - 1600) தலை சிறந்த சிற்பியாகவும் பொறியியலாளராகவும், அறிவியலறிஞராகவும் மீத்திறன் கொண்டவராகவும் விளங்கிய இலியனார்டோ டா வின்சியால் (Leonardo da vinci) சிந்தனைத் திறனைவிடச் செயல் திறனே சிறந்தது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. பல துறைகளில் ஆற்றலும், செயல்திறனும் கொண்டு விளங்குதல் (Versatility) பெரிதும் இக்காலத்தில் பாராட்டப்படுகின்றது. கலைத்திறன் (ஓவியம், இசை), உறுதி ஆனால் அடக்கம், விளையாட்டுத் திறன், சிறந்த பேச்சுத்திறன், போர்த்திறன், அறிவுத் திறன், தெய்விக உணர்வு ஆகியவை மாதிரி ஆளு மைக்கு இன்றியமையாத குணங்களாகக் கருதப் பட்டன.

ஒழுக்கமான வாழ்வு யூதர்கள் காலத்தில் ஒழுக்க மான வாழ்வு இன்றியமையாததாக வலியுறுத்தப் பட்டது. கிறித்துவிற்குப் பிறகு மேல்நாடுகளில் முதன்மை பெற்ற இக் குணநலன் இந்தியாவில் வேத காலங்களில் இருந்தே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

தொழில் ஒழுக்கம்: மேக்சு வீபர் (Max Weber) என்ற செருமானிய அறிஞரால் இன்றியமையாத தாகத் தொழில் ஒழுக்கம் வலியுறுத்தப்பட்டது. எதிர்கால முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில்கொண்டு இப் போதைய அவாக்களையும், விழைவுகளையும் விட்டுக் கொடுத்து உழைத்தல் சிறந்தது என்பதே தொழில் ஒழுக்கம் என்பதாகும்.

மனநலம்: இக்கால அறிஞர் மனநலம் பெற்றிருத் தலே மாதிரி ஆளுமையை அடையும் வழி என்பர். மனநலம் என்பது உடல்நலம் பெற்று மனநலக் கோளாறுகள் அற்றிருத்தல் எனலாம்.

உள்ள வலிமைகள் (Psychological Strengths) என்று பாகுபடுத்தப்பட்ட சில குணநலன்கள் மாதிரி ஆளுமையைப் பெற இன்றியமையாதவை என்பது இக்காலத்தில் கருதப்படுகிறது. அவை: 1) முதிாவு,

2) தன்னமபிக்கை, 3) தளை நீக்கிய உணர்வு, 4) தன்னை உணர்தல் (Self-Actualization), 5) பிறர்க்கு உழைத்தல் முதலியன.

1) முதிர்வு: உடலும் உள்ளமும் முதிர்வு பெற்றுத் தானே தனித்தியங்கித் தன் திறனால உற்பத்தியைப் பெருக்கல் வேண்டும். தாழவு மனப்பானமை, தற்செருக்கு, போட்டியிடும் தன்மை ஆகியவற்றினினறு விடுபட்டு இயங்கல் வேண்டும். தனனையோ, பிறரையோ அழிக்கும் உணாச்சிகளை நீக்கிக்கோபம், வெறுப்பு, குரூரம் ஆகியவற்றை ஒழித்து இயங்கல் வேணடும் உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகியும், காதல் உணர்வெய்தியும், உணமையையும், உலக நடப்பையும் உணர்ந்து ஒழுகியும, வாழதல் வேணடும். ஆக்கத்திறனைப் பயன்படுத்தி வளைந்து கொடுத்து இசைநதொழுகல் இன்றியமையாததாகும்.

2) தன்னம்பிக்கை: எத்தகைய கடினமான சிக்கலகள வந்தபோதும துணிநது பொருது வெற்றி காண உதவும் தன்னமபிக்கை இருத்தல் வேணடும.

3) தளை நீககிய உணர்வு சிறு வயதிலிருந்து உருவாகிய மன உணர்வுகள (Anxieties) தற்காப்புத் திட்டங்கள (Defensive Strategies) ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு ஒரு விடுதலைத் தனமையை உணாதல் வேண்டும்.

தன்னை உணர்தல்· ஆபிரகாம மாசுலோ (Abraham Maslow) என்ற உளவியலாளர் கண்ட தன் திறன் உணர்ந்து பயனபடுத்தல இனறியமையாத தாகும். பெரு நோககும, இயலபான சிநதனையும் செயலும், ஏனையோரோடு இணங்கி ஒழுகலும், தனித்தியஙகலும், ஆககத்திறனும், தன்னையுணாதலுக்கு வழிவகுக்கும்.

பிறர்க்கு உழைத்தல்: பிறருக்காக உழைத்துத் தொணடு செய்தல வேணடும. தன்னலமினறி, பொதுநலம் நாடி, எதிர்கால மக்கள் சமுதாயத்திற்காகத் தொண்டுகள செய்தல் இதிலடங்கும்.

இந்திய நாட்டில் தோன்றிய மகாதமா காநதியை மாதிரி ஆளுமை பெறற ஒருவராகக கூறலாம், வாய்மை, கொல்லாமை ஆகிய அறங கொணடு ஆங்கில வலலரசை எதிர்த்து வெனற அவருடைய ஆககத்திறன், துணிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவை தலைசிறந்த மானுடக் குணங்களைப் வெளிப்படுத்துகினறன. திருவள்ளுவர் தம் உலகத்திருமறையான திருக்குறளில் சிறந்த குணநலன்கள பலவற்றைக் குறிப்பிட்டுளளார். வே.க.

துணை நூல்:

White, R W , The Enterprise of Living A View of Personal Growth, Holt, Rine Hart & Winston, New York, 1976.

மாதிரிப் பாராளுமன்றம்· இங்கிலாந்து மனனர் முதலாம எடவாடு கி.பி. 1295-இல அனைததுப் பேராளாகளையும அழைத்துக் கூட்டிய பாராளுமன்றம், இனறைய பாராளுமனறத்தின் முன்னோடியாக -மாதிரியாக-விளஙகியதால அதனை மாதிரிப்பாராளுமனறம் (Model Pārliament) எனறு குறிபபிடுகின்றனர். அதனால் 'மாதிரிப் பாராளுமனறத்தை நிறுவியவர்' எனற பெயரும் எட்வாடு மனனருககு ஏறபட்டது.

குருமாாகள, பெருமககள, பொதுமக்கள முதலான மூன்று வகுப்பினரின பேராளாகளும் நிலமானியப் பேரவையில இடம பெறறதால் அசசபை ஒரு தேசிய சபையின குணவியலபை விரைநது வளர்த்துக் கொணடது எனக் கருத இடமுணடு. இவா பெரிய, சிறிய நிலககிழாாகளையும, நகரப்பேராளாகளையும ஒரே பேரவையில கூட்டினாா. அதிமேறறிராணியார் (Archbishop) இருவரையும, மேறறிராணியார் அனைவரையும, மூனறு சமயபபிரிவினரையும, பெருமடங்களைச சோந்த 48 தலைவர்களையும கோமான்கள எழுவரையும், 41 பெருமககளையும சிறப்புக் கட்டளையின் மூலம அழைத்தார். பொதுக் கட்டளையால ஒவவொரு மாவட்டததிலிருநதும் இரு வீரததிருத்தகைகளையும், நகரிலிருநது இரு நகரினர்களையும் மனனர் அழைத்தார். குருமார்கள் வகையினரும், நீதிபதிகளும், அமைசசர்களும அககூட்டத்திற்கு அழைககபபட்டனா மொததததில அநத அவையில் 400-க்கு மேறபடட பேராளாகள அழைககப்பட்டனா.

எட்வர்டு மன்னரது ஆட்சிக்காலத்திறகு முனபு திருச்சபையைச் சேர்ந்த குருமாாகளும பிரபுக்களுமே பாராளுமனறத்தில அங்கம் பெறறிருநதனா. ஆனால, எட்வாடோ பொது மக்களின் பேராளாகளுககுப் பாராளுமனறத்தில இடமளிக்க வேணடுமெனறே புரட்சிகரமான திட்டததைக கொணடு வநதார். மாதிரிப் பாராளுமன்றம் ஒரே ஒரு சமயததிலதான கூடியது அந்நூற்றாணடில தான இபபாராளுமனறம் இருசபைகளைக் கொணடதாக அமைநதது. இப்பாராளுமன்றம கூட்டப பெறற பொழுது பேரவைககும் இதறகும் வேறுபாடுகள இருககவிலலை எனபது இங்கு நினைவுகூரததககதாகும்

மாதிரிப் பாராளுமனறததை கி.பி. 1295, 1296, 1300, 1305, 1307-ஆம் ஆணடுப் பாராளுமன

றங்கள் பின்பற்றின. இதனை மாதிரிப் பாராளுமன்ற மாக ஏற்க நாற்பதாண்டுகள் ஆயின.

பேராளர்கள் அடங்கிய சபை பொதுமக்கள் சபை என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் அமைந்த மக்கள்சபை நாளடைவில் பாராளுமன்றத்தின் முக்கிய சபையாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

பெரும் நிலக்கிழார்களின் கூட்டத்தோடு, நகரப் பேராளர்கள் இணைப்புதான், இம்மன்னருக்கு 'மாதிரிப் பாராளுமன்றத்தைப் படைத்தவர்' எனும் பெயர் உண்டாகக் காரணமாக அமைந்தது. இது நில மானிய நீதிமன்றம் அன்று; அரசரின் குத்தகைக்காரர்கள் கூட்டமும் அன்று; இது ஒரு தேசிய சபையாகும். இதில் குருமார்கள், பெருமக்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் பேராளர்கள் பங்கு பெற்றனர். எனவே, ஆங்கிலப் பாராளுமன்ற வளர்ச்சி வரலாற்றில், மாதிரிப் பாராளுமன்றம் தக்கதோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

க.ம.

மாதீர்த்தன்: இவர் சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகையில் 113 - ஆம் பாட்டு இவர் பாடியதாகும். இவர் இந்த ஒரு பாட்டை மட்டுமே பாடியுள்ளார். மாதீர்த்தர், மாதீரத்தன், மாதிரத்தர், மாதிரத்தனார் என்ற வடிவங்களில் இவர் பெயர் காணப்படுகிறது. அரசராயின் 'அன்' ஈறு பெற்றும் புலவராயின் 'அர்' ஈறு பெற்றும் வழங்கும் ஒரு மரபு சங்க காலத்தில் காணப்படுகிறது. அதனை 'அவனை அவர் பாடியது' என்ற வழக்கைக் காணலாம். இவர் புலவரா அரசரா என்பது அறியக் கூடவில்லை. இவர் அரசர் என்பதற்குச் சான்றில்லை. இவர் புலவர் என்பதற்கு இவர் பாடிய பாடலே சான்றாவதால், வேறு சான்றுகள் கிடைக்கும் வரை 'மாதீர்த்தர்' என்பவரைப் புலவராகவே கொள்ளலாம்.

இவர் பாடிய குறுந்தொகைப் பாட்டு மருதத் திணையைச் சார்ந்தது; தோழி கூற்றில் அமைந்துள்ளது. 'பகற்குறி நேர்ந்த தலைமகற்குக் குறிப்பினாற் குறியிடம் பெயர்த்துச் சொல்லியது' என்ற துறையைச் சார்ந்தது. அத்துறை, பகற்குறியில் தலைவியோடு பேசிச் செல்லும் தலைமகனைத் தோழி எதிரே பார்த்துப் பகலில் வேறு இடத்தில் சந்திக்குமாறு குறிப்பாய்க் கூறுவது.

'ஊருக்கு அருகேதான் பொய்கை; அந்தப் பொய்கையிலிருந்து சிறிய காட்டாறும் நீண்ட தொலைவில் இல்லை. இரைதேடும் குருகைத் தவிரப் பிற அங்கு வர மாட்டா. கூந்தலுக்குத் தேய்க்கும் 'எருமண்' கொண்டு வருவதற்காகத் தலைவி எங்களுடன் அந்த இடத்திற்கு வருவாள்' என்ற கருத்தமைந்த பாடலை இவர் இயற்றியுள்ளார். தலைவன் அந்த இடத்திற்கு வந்தால் இடையூறு இன்றித் தலைவியைச் சந்திக்கலாம் என்பதும், இருவரும் தனியிடத்தில் சந்தித்து மகிழலாம் என்பதும் தோழி வெளிப்படுத்த விரும்பும் கருத்தாகும். இவர் பாட்டு எளிமையும் குறிப்பாய்க் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் சிறப்பும் உடையது. அக்காலத்தில் பெண்கள் கூந்தலில் உள்ள எண்ணெய்ப் பசையையும் அழுக்கையும் போக்க 'எருமண்' என்ற ஒருவகை மண்ணைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் இருந்ததை இவர் பாட்டின்வழி அறியலாம். இன்றும் சிற்றூர்ப் பெண்களிடம் இவ்வழக்கம் உள்ளது.

க.மு.

மாதைத் திருவேங்கடநாதர்: இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர்பிறந்த ஊர் மாதேவிபட்டினம். இவ்வூர் தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடிக்கு அருகிலுள்ளது. மாதை என்று வழங்கப்பட்டது. திருவேங்கடநாதர் பார்ப்பனமரபைச் சார்ந்தவர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் பெருமாளையர். திருவேங்கடநாதர் வடமொழியிலும், தமிழிலும் புலமைசான்றவர். இவர், மதுரையில் கி.பி. 1682-இல் அரசினை ஏற்று ஆட்சி புரிந்த அரங்ககிருட்டிண முத்துவீரப்ப நாயக்கரின் அமைச்சராகத் திகழ்ந்தார். அப்போது அரசியலில் இருந்த சிக்கல்களைத் தீர்த்து ஆட்சியைச் செம்மைப் படுத்திய பெருமை இவருக்குண்டு. இவருடைய ஞானாசாரியர் இராகவானந்தர் ஆவர். அவருடைய கட்டளையை ஏற்றுத் திருவேங்கடநாதர் கிருட்டிணமிசிரரின் பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் வட மொழி நாடக நூலை வடமொழியிலும், தமிழிலும் காவியமாக இயற்றினார். தமிழில் இந்நூல் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் என்னும் பெயருடையது. இது 48 சருக்கங்களையும் 2012 செய்யுட்களையும் கொண்டுள்ளது.

மாதைத் திருவேங்கடநாதர் மாதை வேங்கடேசுரன் என்றும் குறிக்கப்பெற்றார் என்று தெரிகிறது. இவர் மிகப் பெரிய வள்ளலாக விளங்கினார். தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு இவர் வரையாது வழங்கித் தமிழை வளர்த்த தனிப்பெரும் சான்றோராவார். ஒரு கவிக்கு ஆயிரம் பொன்னாக நூறுகவி கொண்ட ஒரு தமிழ் நூலுக்கு நூறாயிரம் பொன் வழங்கி கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வள்ளலாகச் சிறப்புற்றார் என்பர். இதுபற்றியே படிக்காசுப் புலவர் தம் தொண்டை மண்டல சதகத்தில் 'எல்லப்பன்' என்னும் செய்யுளிலே, 'மாதை வேங்கடேசுரன் போல வரிசை செய்தான்' என்று இவரைப் புகழ்ந்திருக்கிறார். படிக்காசுப் புலவரால் பாடப் பெறுபவர் மிக்க பெருமைக்குரியவர் என்பது, 'படிக்காசன் உரைத்த தமிழ் வரைந்த ஏட்டைத் தொட்டாலும் கைமணக்கும், சொன்னாலும்

வாய்மணக்கும், துய்ய சேற்றில் நட்டாலும் தமிழ்ப் பயிராய் விளைந்திடும்' என இன்னொரு புலவர் பாடியிருப்பதினின்றும் புலனாகிறது.

திருவேங்கடநாதர் விருப்பத்திற்கிணங்கியே திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலர் 'இலக்கண விளக்கம்' என்னும் நூலை எழுதினார். இவ்வுண்மையை வைத்தியநாத நாவலரின மகனாகிய சதாசிவ நாவலர் இலக்கண விளக்கச் சிறப்புப்பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'பணவிடு தூது' என்னும் நூல் திருவேங்கடநாதரைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். அந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. அந்நூலில் திருவேங்கடநாதரின் அரசியல் திறமை, குடும்ப வரலாறு ஆகியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. திருக்கழுக்குன்றச்சாசனம், திருநறையூர்க் கல்வெட்டு, நாகலாபுரத்துச் செப்பேடு ஆகியன வடமலையார், தெய்வங்கள் பெருமாள், திருமலையப்பர், அரிதாசர் என்னும்பெயர் கொண்ட நால்வரும் திருவேங்கடநாதரின புதல்வர்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றன என்பதைச் சாசனத் தமிழ்க் கவிசரிதம் என்ற நூல் கூறுகிறது. அவர்களுள் மூத்தவராகிய வடமலையார்க்கு இறையிலியாக வழங்கப்பட்ட செய்தியை 'ஆற்றுவான் பாடி வித்வான்களில் திருவேங்கலநாதர் மகன் வடமலையார்க்கு இறையிலி காணியாச்சி பண்ணிக் கொடுத்த படி ..' என்று ஒரு சாசனம் கூறுவதையும் இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. 'திருவேங்கல நாதர்' என்பது திருவேங்கடநாதர் என்பதன் சிதைவாய் அக்காலத்து மக்கள் பெயராக வழங்கியதாம் எனவும் சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தா.ஏ.ஞா.

மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்றம்: பல்வேறு நீதிமன்றங்களில் பலவகையான வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. எந்தெந்த நீதிமன்றங்களில் எந்தெந்த வழக்குகள் தொடரப்பட வேண்டுமென்பதற்குச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு நடைமுறையில் உள்ளன. அவ்வாறான சட்டங்களில் சென்னை மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்றச் சட்டம் (Madras City Civil Court Act) என்பதும் ஒன்றாகும். இச்சட்டம் கி.பி. 1892 - ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டு, அவ்வப்போது திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, இன்று நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இச்சட்டம் கடைசியாகத் திருத்தப்பட்டது 1980 - ஆம் ஆண்டிலாகும்.

மாநகர் நீதிமன்றத்தின் வரையறைகள், அமைப்பு, அதிகாரங்கள், செயல்முறைகள், இந்நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வழக்குகளின் வகைகள், மேல்முறையீடு, பொது நிருவாகம் ஆகியவை பற்றி இச்சட்டம் எடுத்தியம்புகிறது.

மாநகர் நீதிமன்றம் என்பது இங்குச் சென்னை மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்றத்தைக் குறிக்கும். சென்னை மாநகர் என்பது சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரவரம்பிற்கு உட்பட்ட நிலவரம்பைக் குறிப்பதாகும்.

மாநகர் நீதிமன்றம் உரிமையியல் வழக்குகளையும், நடவடிக்கைகளையும் ஏற்று நடத்தவும் தீர்ப்பு வழங்கவும அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. அந்த வழக்குகளும் நடவடிக்கைகளும சென்னை மாநகர நிலவரம்புக்குள் எழுந்தவையாகவும், உரிமையியல் சம்பந்தப்பட்டவையாகவும், அவற்றின் மதிப்பு உரூபாய் ஒரு இலட்சத்திற்கு மிகாதவையாகவும் இருத்தல வேண்டும். ஆனால், உயர் நீதிமன்றம் ஏற்று நடத்துகின்ற மணவாழ்க்கை, சொத்துரிமை இறக்கம பற்றிய வழக்குகளும் நடவடிக்கைகளும், நொடிப்பு நிலைக் கடனாளிக்கு நிவாரணம் வழங்கும் நீதிமன்ற வழக்குகளும் நடவடிக்கைகளும், சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம் (Small Causes Court) ஏற்கின்ற வழக்குகளும் நடவடிக்கைகளும், சென்னை மாநகர உரிமையியல நீதிமன்றத்தின சட்ட வரமபுககு உட்படுவதில்லை

மாநில உரிமையியல நீதிமன்றங்களுக்கு ஒரு முதன்மை நீதிபதியும் (Principal Judge) மற்றும தேவைக்கு ஏற்பக் கூடுதல் நீதிபதிகளும, உதவி நீதிபதிகளும் (Additional or Assistant Judge) மாநில அரசினால் நியமிக்கப்படுவர். அந்த நீதிபதிகள 1892 சென்னை மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்றச சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள அல்லது நடைமுறையிலுள்ளவேறு சட்டங்களினால வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவர்.

இந்நீதிமன்றம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளையும பொறுப்புகளையும் முதன்மை நீதிபதி மற்ற நீதிபதிகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்துப பரிபாலனம செய்கிறார். இம்மாநகர நீதிமன்றத்திற்கு நியமிக்கப்படும ஒவ்வொரு நீதிபதியும சிறு வழக்கு நீதிமன்றங்களுக்கும (Small Causes Court) நீதிபதியாக உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியின ஆணைக்கிணங்கச் செயற்படலாம்.

மாநகர் உரிமையியல நீதிமன்றத்திற்குத் தேவைப்படும அலுவலர், பணி முதலவர், அமீன, ஏனைய சட்ட நிறைவேற்ற அதிகாரிகள அனைவரும் அவ்வப்போதுள்ள தேவைக்கேற்ப மாநில அரசினால நியமிக்கப்படுவர். அவர்கள எல்லோருமே முதன்மை நீதிபதியின கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டுத் தத்தம் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தவும் கடமைகளை நிறைவேற்றவும் வேண்டும.

இந்த நீதிமன்றங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் வழக்குகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும எழுகின்ற

எல்லா வினாக்களையும், உயர்நீதிமன்றம் செயற்படுத்துகின்ற சாதாரண மூல உரிமையியல் அதிகார வரம்புக் கிணங்க (Ordinary Original Civil Jurisdiction) ஆய்வு செய்து அவ்வினாக்களுக்கு முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மாநகர் நீதிமன்றங்களின் அழைப்புக் கட்டளைகளை நிறைவேற்ற அல்லது சேர்ப்பிக்க உண்டான கட்டணங்களை உயர்நீதிமன்றம், மாநில அரசின் அனுமதியுடன் வரையறை செய்யும்.

சில வழக்குகளில் அல்லது நடவடிக்கைகளில் செயலாட்சியாளர் (Receiver) நியமனம் செய்யப்படுவர். அவர்கள் நீதிமன்றத்தின் கட்டளையை நிறைவேற்றித் தமது அறிக்கையை நீதிமன்றத்தின் முன் வைப்பர். அவ்வறிக்கைகள் நீதிபதிகளால் ஆய்வுசெய்யப்பட்டுத் தகுந்த நீதி வழங்க உறுதுணையாக இருக்கும். அத்தகைய செயலாட்சியாளரை நியமனம் செய்வதற்கு உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின்படி (Code of Civil Procedure-1882) மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாநகர் நீதிமன்றங்கள் வழங்கும் தீர்ப்புரை அல்லது ஆணை, தமக்குக் கேடுபயப்பதாக உள்ளது என்று கருதும் தரப்பினர் அந்தத் தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவின் மீது மேல்முறையீடு செய்யலாம். அந்த மேல் முறையீட்டுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

வழக்குடைப் பொருள் மதிப்பு உரூபாய் முப்பதாயிரத்துக்கு மேல் இருந்து, அவ்வழக்கின் தீர்ப்பு அல்லது ஆணை முதன்மை நீதிபதியினாலோ, கூடுதல் நீதிபதியினாலோ பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அத்தீர்ப்புரை அல்லது ஆணையை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யலாம். ஆனால், வழக்குடைப் பொருள் மதிப்பு உரூபாய் முப்பதாயிரத்திற்கு மிகாமல் இருந்து தீர்ப்புரை அல்லது ஆணையை உரிமையியல் நீதிபதி எவரேனும் பிறப்பித்திருந்தால் அந்தத் தீர்ப்புரை அல்லது ஆணை மீது முதன்மை நீதிபதிக்கு மேல்முறையீடு செய்யலாம். அவ்வாறு செய்கின்ற மேல்முறையீட்டினாலும் தமக்குச் சார்பான தீர்ப்பு அல்லது ஆணை கிடைக்கவில்லை என்று கருதும் தரப்பினர் அடுத்து இரண்டாம் மேல்முறையீடு (Second appeal) செய்யச் சட்டம் வழிவகுத்துள்ளது. அதன்படி ஒரு முதன்மை நீதிபதி அல்லது கூட்டு நீதிபதி தமக்குரிய மேல்முறையீட்டுச் சட்ட அதிகாரத்தைப் (Appellate Jurisdiction) பயன்படுத்தி வழங்கியுள்ள தீர்ப்பாணை மீது இரண்டாம் மேல்முறையீடு செய்யலாம். இந்த இரண்டாம் மேல் முறையீட்டினை உயர்நீதிமன்றத்தில் செய்ய வேண்டும். எந்தெந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையில் இரண்டாம் மேல்முறையீடு உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யலாம் என்றுள்ள விவரங்கள் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 100 – இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

முதல் மேல்முறையீடு, இரண்டாம் மேல்முறையீடு ஆகியவை முதன்மை நீதிபதி முன்பு அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தில் குறிப்பிட்ட நாள்களுக்குள் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமெனக் காலஅளவு உண்டு. அக்கால வரம்புக்குள் தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

முதன்மை நீதிபதியிடம் தாக்கல் செய்யப்படும் மேல்முறையீடுகளைக் கூட்டு நீதிபதி எவருக்கேனும் மாற்றிக் கொடுத்து அவரை நீதி வழங்கச் செய்யவும், அவ்வாறு மாற்றிக் கொடுத்த மேல்முறையீட்டினைத் தாமே திரும்பப் பெற்று நீதி வழங்கவும் சட்டம்வழிவகை செய்துள்ளது.

உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்ய வேண்டிய கால வரம்பு 90 நாள்கள். மற்றைய மேல்முறையீட்டிற்குக் கால வரம்பு 30 நாள்கள். எச்.எம்.அ.

மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம்

மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம்: இந் நிறுவனம் 1965-ஆம் ஆண்டுத்தொடங்கப்பட்டது. இதன்பின் மாநிலக் கல்வி மதிப்பீடு நிறுவனமும் மாநில அறிவியல் கல்வி நிறுவனமும் தொடங்கப்பட்டன. கலைத் திட்ட வளர்ச்சிப் பணிக்காக 1972-இல் ஒரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் 1976-இல் மே மாதம் 14-ஆம்நாள் அரசு ஆணை எண் 910 (கல்வித் துறை)இன்படி மேற்கூறிய அனைத்து நிறுவனங்களையும் இணைத்து மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (Council of Educational Research and Training) எனப் பெயரிடப்பட்டு இந்நிறுவனம் செயற்படலாயிற்று. அச்சமயம் இதில் மூன்று பிரிவுகளே இருந்தன. அவற்றுள் இரண்டு பயிற்சிப் பிரிவுகள்; மற்றொன்று நிருவாகப் பிரிவாகும். முதல் பிரிவானது கல்வி ஆராய்ச்சியையும் பயிற்சியையும் கவனித்தது. இரண்டாம் பிரிவு, இந்நிறுவனத்தின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றது. மூன்றாவது பிரிவானது கலைத்திட்ட வளர்ச்சியைக் கவனித்தது.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே இந்நிறுவனத்தின் இயக்குநராவார். இந்நிறுவனத்தில் இன்று ஆறு பயிற்சிப் பிரிவுகளும், ஒரு நிருவாகப் பிரிவும் உள்ளன. பயிற்சித் துறைகளுக்குக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் நிலையில் உள்ளவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடன் இணைப் பேராசிரியர்களும் துணைப் பேராசிரியர்களும் பணிபுரிகிறார்கள்.

கல்வித் துறையில் ஆசிரியர்கள், தொடக்கப் பள்ளி, இடை நிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, மேல் நிலைப்பள்ளித்தலைமை ஆசிரியர் நிலையில்பொறுப்பு ஏற்குமுன் அவர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சியை வழங்குகிறார்கள். மேலும், கல்வி ஆய்வாளர்களா கவும்,ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி யாளராகவும் அமர்வதற்கான நுழைவு-முன் பயிற் சியை அளிக்கிறார்கள்.

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பள்ளி ஆய்வாளர்களுக்கும் தேவைப்படும் பணியிடைப் பயிற்சியை வழங்குதலும், மாவட்ட அளவில் உயர்மட்டத்தில் பணிபுரியும் கல்வி அலுவலர்களுக்குத் தேவைப்படும் போதெல் லாம் புதிய மேலாண்மை வழிமுறைகளை ஒட்டிய மாநாடுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் ஏற்பாடு செய்தலும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் கல்வி நிரு வாகப் பதவியிலுள்ள அரசு அலுவலர் அல்லாத பிறர்க்கு மாநாடுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்துதலும், பள்ளிகளுக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்குமான விரிவாக்கப் பணியைச்(Extension Service) செய்தலும், பள்ளிகள் (School Complex) பயனுள்ள முறையில் செயற்பட வழிகாட்டுதலும், பள்ளிக் கல்விக்குப் பயன்தரும் வகையில் ஆராய்ச்சி யில் ஈடுபடுதலும் இந்நிறுவனத்தாரின் பணியாகும். மேலும், பிற நிறுவனங்களோடு கூடி ஆராய்ச்சிக் கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதலும், ஆசிரியர் கல்வியியலில் ஆய்வுகளையும் ஆராய்ச்சிகளையும்மேற் கொண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியைச் செம்மைப்படுத்து தலும், பயிற்சிபெற்ற பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணியின் தரத்தை உயர்த்த அஞ்சல்வழிக் கல்வியை அளித்த லும்,பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பயன்படும்வகையில் பருவ வெளியீடுகளையும் கல்வித்துறையில் பயனுள்ள கற் றல் பொருட்களையும் தயாரித்தலும், தேவைப்படும் பொழுது கல்விச் செயல்திட்டங்களை மதிப்பிடுதல் பாடநூல்களை மீள்பார்வை செய்தல் செம்மைப் படுத்தல் மதிப்பிடுதல் ஆகிய பணிகளை மேற் கொள்ளுதலும், கல்வித்தரம் முன்னேறப் பயன்படும் வகையில் பரிசோதனைத் திட்டங்களைச் செயற் படுத்துதலும், கல்வியில் புதுமை முயற்சிகளை மேற் கொள்ளுதலும், கலைத் திட்டத்தையும் கற்பிக்கும் முறைகளையும் சீர்திருத்தலும், கல்வி கற்பித்தலுக் கான சிறந்த துணைக் கருவிகளையும் எளிதில் படைக்கக்கூடிய துணைக் கருவிகளையும் தயாரித்த லும், கல்வி மதிப்பீடு மற்றும் கல்விப் பணியில் தொழில்நுட்பவியல் ஆகிய பொருள்பற்றி ஆசிரியர் களுக்குப் பணியிடைப் புத்துணர்ச்சிப் பயிற்சி நடத்து தலும் அவர்கள் பணியாகும்.

கல்விப் பணியிலுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களைப் பற்றி (எடுத்துக்காட்டாக வினாத்தாள்களின் பகுத் தறிவாய்வு) விசாரித்தலும் ஆய்வுகளில் ஈடுபடுதலும் கல்வி மதிப்பீட்டுப் பகுதியைச் சார்ந்த முதன்மை வெளியீடுகளைத் தமிழாக்கம் செய்தலும், மாணாக்கர் களுக்கான தேர்வு முறைகளையும், அகமதிப்பீட்டு முறைகளையும் செம்மைப்படுத்துதலும், அப்பொருள் பற்றி ஆசிரியர்களுக்குப் பணியிடைக் கருத்தரங்கு களையும் புதுப்பிக்கும் பயிற்சிகளையும் ஏற்பாடுசெய் தலும், மாநில இடைநிலை மேல்நிலைக் கல்வி வாரியங்கள் பள்ளிப் படிப்பின் இறுதிநிலையில் நடத் தும் புறப் பொதுத் தேர்வுகளைச் செம்மைப் படுத்து தலும் இந்த நிறுவனத்தின் பணியாகும்.

பள்ளிகளிலுள்ள மதிப்பீட்டு முறைகளின்தரத்தை உயர்த்த வினாவங்கிகளை அமைத்தல், மேலும் கல்வித் துறையிலுள்ள அலுவலர்களுக்கும், பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் புறப்பொதுத் தேர்வு களுக்கான வினாத்தாள்களைத் தயாரிப்பவர்களுக்கும் கல்வி மதிப்பீட்டில் பயிற்சி வழங்குதல், மாநிலக் கல்வித் துறைக்குக் கலைத்திட்டத்தைத் தழுவிய சிக்கல்களில் ஆலோசனை தருதல், தொடக்கக் கல்வி யின் இறுதிநிலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியின் நிறைவு நிலையிலும் உள்ள மாணாக்கரின் அடைவு நிலையை அளவிட்டு மதிப்பிடுதல், அவ்வடைவு நிலை களில் வட்டாரங்கள் மாவட்டங்களிடையே உள்ள வேற்றுமைகளை வெளிப்படுத்தி அறிக்கைகளைப் படைத்தல், பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர் பள்ளியிலும் கணிதக் கல்வியும் அறிவியல் கல்வியும் உயர ஆசிரியர் களுக்குத் தேவையான பயிற்சித்திட்டங்களைத் தீட்டு தல், செயல்முறைகளைத் தழுவிய ஆய்வுகளை மேற் கொள்ளுதல், பள்ளிசாராக் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுதலிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் பள்ளிக் கல்வித் துறையுடனும் ஏனைய தொடர் கல்வி வாரியத்துடனும் பிற நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து செயற்படுதல், கல்வியிலுள்ள பல அமிசங் களைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்து நல்லதொரு கல்வி ஏட்டினைத் தயாரித்தல் ஆகிய செயல்களிலும் இந்த நிறுவனம் ஈடுபடுகிறது.

இந்நிறுவனத்தின் செயற்பாட்டில் தொழிற் கல்வியைச் சரிவரத் திட்டமிடக் கல்வித் துறைக்கு உதவுதல், தொழிற்கல்வி சார்பாக மாணாக்கர்களுக் கான வழிகாட்டும் பணிகளைச் சரிவர இணைத்தல், மாநிலத்தில் கல்வி வசதிகளைப் பரப்பவும் கல்வித் தரம் உயரவும் வேண்டிய இன்றியமையாமையை ஒட் டிப்பொதுமக்களுக்கான கல்வியை வழங்குதல்,கல்வித் திட்டங்களைத் தீட்டுவதிலும் நடைமுறைப்படுத்து வதிலும், மாநிலக் கல்வித் துறைக்கு அறிவுரைவழங்கு தல், கல்வித்துறையில் புதிய கருத்துகளுக்கும் பிற செயல்முறைகளுக்கும் மைய இடமாகப் பயன்படுத்

தல,தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனத்திற்கும் மாநிலக கல்வித் துறைக்கும் பாலமாகச செயற்படுதல், பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களுக்குத் தேவைப்படும பணியிடைப் பயிற்சிகளை ஏற்பாடு செய்தல், பலவகைகளில் ஆலோசனைகள் வழங்கல் ஆகியவையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

தேசிய கல்விக் கொள்கை தழுவிய பணிகள்: தேசிய கல்விக் கொள்கையில் ஆசிரியர்களுக்கும், கல்வி அலுவலர்களுக்கும் பெருமளவில் பணியிடைப் பயிற்சி 1985-86 இல் தொடங்கப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் பயிற்சிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

தேசிய கல்விக்கொளகையை ஒட்டித் தமிழகத்தில பளளிக் கல்வியின் கலைததிட்டம் டாகடர் மாலகம் ஆதிசேசையா தலைமையின்கீழ்ச் செயற்பட்ட குழுவினால் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுளளது. புதிய கலைத்திட்டத்தைத் தழுவிய பாடநூலகள் 1987-88 -இலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன. பின்னர் 1987 - 88 -ஆம் ஆணடில் 1,3,6-ஆம் வகுப்புகளுக்கும், 1988-89 -ஆம் ஆணடில 2,4,7,9 11 வகுப்புகளுக்கும், 1989-1990 -ஆம் ஆணடில் 5,8,10, 12 வகுப்புகளுக்கும், தேவைப் படும் பாடப்புததகங்கள பயிறசி ஏடுகள், ஆசிரியர் கையேடுகள ஆகியன உருவாக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டுக் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் மேற்கூறிய பணிகளில் பெருமளவு ஈடுபட்டுள்ளது.

தேசிய கல்விக கொளகையை நடைமுறைப்படுத் தும முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக நடுவண அரசானது பல்வேறு செயலதிட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி வரு கிறது. பளளிகளுக்கான பல வசதிகளைச்செய்து தரும் நோக்கோடு கரும்பலகைச் செயல்திட்டம், அறிவியல் ஆய்வகம அமைத்தல், தொழிற் கல்விக்கான சிறப்பு வசதிகளைப் படைத்தல் ஆகிய திட்டங்கள் வந்துள் ளன. ஆசிரியர்களுக்கான பணி முன் மற்றும் பணி யிடைப் பயிற்சிகள் தந்திட,மாவட்டக் கல்வி மற்றும பயிற்சி நிறுவனங்கள் அமைத்திட மத்திய அரசுத் திட்டம் ஒன்று செயற்படுகின்றது. இதுபோன்ற பல மத்திய செயல் திட்டங்களை நடைமுறைபபடுதது வதில் இந்நிறுவனமும் பஙகேற்றுள்ளது. ம இர

மாநில சுயாட்சி. பல்வேறு மொழி, இன மக்கள தத்தம் வேற்றுமைகளிலும் ஒறறுமை காண பதற்காக இணைநது வாழும் ஒரு பெரு நாட்டின் உறுபபுகளான மாநிலங்களின் அதிகாரஙகளை 'மாநில சுயாட்சி' என்னும் பெயர் சுட்டுகிறது. அவை மாநில மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள், அம் மாநில மக்களை ஆளுகிற மாநில அரசுகள் நியாய மாகப் பெற்றிருக்க வேணடிய அதிகார உரிமைகள ஆகும். ஆக மாநில மக்களின மொழி,இன,பண்பாட்டு உரிமைகளையும், அரசியல், பொருளாதார உரிமை களையும் பாதுகாத்துப் பேணி வளர்க்கக் கூடிய மாநில அரசுகளுக்கு அரசியல் சட்டப்படி கொடுக்கப் பட வேணடிய அதிகாரங்களின் ஈட்டமே 'மாநில சுயாட்சி' யாகும். ஒரு நாணயத்திற்கு உள்ள இரு பக் கங்களைப் போல், 'மத்தியில் கூட்டாட்சி' என்பது கூட்டரசு நாட்டில் ஒருபக்கம்; 'மாநிலத் தனனாட்சி' என்பது அதன் மறு பக்கம். கூட்டாட்சிக் கொள்கை யின் ஒரு சிறப்புக் கூறே மாநிலத் தன்னாட்சி. மாநி லத் தன்னாட்சி என்பது ஒரு மாநிலத்தின் தனி யாட்சியனறு; மாநிலத்தின் பிரிவினையுமன்று. மாறாக, பல்வேறு மொழி, மத, இன மக்கள் கொண்ட நாட்டில அவரவர்தம் தனித் தன்மை களுக்கும் உரிமைகளுக்கும் ஊறுவிளைவிக்காமல், ஒற்றுமையுடன் வாழ வைக்கும வழிவகையே 'மாநில சுயாட்சி'.

ஓர் அரசு பல மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாநிலமும், நடுவண அல்லது தேசிய அரசைப் போலவே, மாநில மக்களால் தேர்நதெடுக் கப்பட்ட சட்டமன்றத்தையும், அச்சட்ட மன்றத்துக் குப் பொறுப்பான நிருவாக உறுப்பையும் கணிசமான அளவிலே அதிகாரஙகளையும் கொண்டு விளங்கு மாயின, அந்த மாநிலம் பெற்றிருப்பது மாநில சுயாட்சி (State Autonomy) என்று கூறப்படும். இத்தகைய இயல்புகளை உடைய மாநில சுயாட்சி முறை கூட்டாட்சி அரசாங்க வடிவத்தில்தான் (Federal form of Government) காணப்படுவதால், மாநில சுயாட்சி என்னும் இந்தக் கருத்து கூட்டாட்சி அரசியலமைப்போடு தொடர்புடையது. கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பின் நான்கு முக்கிய இயல்புகளில் முதலாவதாகவும், முக்கியமானதாகவும கூறப்படும் இயல்பு, 'நடுவண அல்லது தேசிய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் (அல்லது கூறுகளுக்கும்) இடையே ஆட்சி அதிகாரஙகள பகிர்ந்தளிக்கப்படுதல் வேணடும்' என்பதே ஆகும்.

உலக வரலாற்றில பணடைக்காலத்தில், அக்கேயா ஈட்டோலியா முதலிய சில கிரேக்க நகரரசுகளில் கூட்டாட்சி அமைப்புக் காணப்படடது. இக்காலத்தில் ஆலநது (Holland), சுவிட்சர்லாநது, ஐககிய அமெரிகக நாடு, ஆசுத்திரேலியா, கனடா, இநதியா, தெனனாப் பிரிக்கா, மலேசியா முதலிய நாடுகளிலும் கூட்டாட்சி அரசியலமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றிலெல் லாம், கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பின் ஏனைய இயல்பு கள் வெவ்வேறு அளவுகளில் காணப்பட்டாலும், நடு வண அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்குமிடையே அதி காரப் பகிர்வு வெவ்வேறு அளவில சுய ஆட்சி பெற்று இருக்கின்றது.

மாநில சுயாட்சியின் அமைப்பும் அதிகாரங்களும்: கூட்டாட்சியில் மாநிலத்தின் ஆட்சி அமைப்பு, நடுவண் அல்லது தேசிய ஆட்சி அமைப்பைப்போலவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாட்சியாக இருத்தல்வேண்டும். அதாவது நடுவண் அரசின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாட்டிலுள்ள எல்லா வயதுவந்த வாக்காளர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதைப் போல, மாநில அரசின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மாநிலத்திலுள்ள வயதுவந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டும். நடுவண் அரசின் நிருவாகத்தைப் போலவே, மாநில அரசின் நிருவாகமும் மாநிலச் சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப்புள்ள நிருவாகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது, மாநில அரசின் நிருவாக உறுப்பும் (அதாவது மந்திரிசபையும்) சட்டமன்ற உறுப்பினரிடையேயிருந்து அமர்த்தப்பட்டு, அது, அரசாங்கத்தின் கொள்கை, செயல் ஆகியவற்றில் சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப்புடன், அதாவது சட்டமன்றத்தின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு இருக்கும்வரை மாநில ஆட்சியை நடத்துதல் வேண்டும். மாநில அரசாங்கத்தின் அமைப்பு இவ்வாறு மக்களாட்சியாக அமைப்பில் இருத்தலோடு, அது பலவகையான பணிகளை நிறைவேற்றுமளவுக்கு அதிகாரங்களையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அதன் பொருட்டு, நடுவண் அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வாயிலாக அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

மாநில சுயாட்சிக்குரிய பாதுகாப்புகள்: கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பிலே, நடுவண் அரசுக்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையே அதிகாரப் பகிர்வு செய்யும் போது, தோன்றும் ஒரு சிக்கல் யாதெனில், கூட்டாட்சியின் கூறுகளாகிய மாநிலங்கள் சுயாட்சி உடையனவாக இருக்குமாறும், அதே சமயத்தில் கூட்டாட்சி என்ற அமைப்பைப் பாதுகாக்குமளவுக்கு வலுவான, அதிகாரங்களை உடைய ஒரு நடுவண் அரசாங்கம் இருக்குமாறும் அதிகாரங்களைப் பிரிப்பது எப்படி என்பதாகும். மாநில சுயாட்சி என்பதனால், மாநிலங்களுக்குக் கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்து தனியான, சுதந்திரமுடைய அரசாக இருப்பதற்கு உரிமை உண்டு என்பது பொருளன்று, நடுவண் அரசிலிருந்து விலகிச் செல்லும் இயல்புகள் (Centrifugal forces) மாநிலங்களில் தலை தூக்காதபடி தடுத்தற்கு, மிகுதியான கட்டுப்பாடு அதிகாரங்களை உடைய ஒரு மைய அரசு இருத்தல் வேண்டும்; ஆனால் அதே சமயத்தில் சமயம், மொழி, பண்பாட்டுச் சிறப்புகளைப் பெற்றுள்ள சிறிய நிலப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றின் சிறப்பான பாகுபாடுகளையும் பாதுகாத்தற்கு வேண்டிய அளவு சுயாட்சி அதிகாரங்களும் அவற்றுக்கு இருத்தல் வேண்டும். அவற்றின் தனிச் சிறப்புகளை அழிக்குமளவுக்கு மையம் நாடுகிற அதிகாரக் குவிப்பு இயல்பு (Centripetal forces) நடுவண் அரசாங்கத்திடம் தலை தூக்காதபடி மாநில உரிமைகளைக் காப்பாற்றுதற்கு அரசியலமைப்பு விதிகளின் வாயிலாக நடுவண் அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்தல் வேண்டும். ஆகையால் மாநிலச் சிறப்பியல்புகளின் வளர்ச்சி, பாதுகாப்பு என்ற நோக்கத்தையும், கூட்டாட்சியின் பாதுகாப்பு என்ற நோக்கத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, அதிகாரப் பகிர்வில் ஒரு நல்ல விதி பின்பற்றப்படுகிறது. அதாவது, நாடு முழுவதற்கும் தொடர்பான பொருள்களைப் பற்றிய அதிகாரங்களெல்லாம் (அதாவது பாதுகாப்பு, செய்தித் தொடர்புகள், போக்குவரவு படைகளின் கட்டுப்பாடு, அயல் நாட்டு உறவுகள், அயல் நாட்டு வாணிகம், கப்பல் போக்குவரவு, நாணயச் செலாவணி முறை முதலியவையெல்லாம்) கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் (அதாவது நடுவண் அரசாங்கத்தின்) கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்படுதல் வேண்டும் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொதுவானவையாக அல்லாத பொருட்களின் மீதான அதிகாரங்களெல்லாம், (அதாவது, உள்ளாட்சி, நகராட்சி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், மாநில மராமத்து வேலைகள், சொத்து, குடிமை உரிமைகள், நீதி வழங்குதல் முதலியவை எல்லாம்) மாநில அரசுகளிடம் விடப்படுதல் வேண்டும்

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு, ஆசுத்திரேலியா, சுவிட்சர்லாந்து, உருசியா முதலிய கூட்டாட்சி நாடுகளில் நடுவண் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களெல்லாம் அவ்வவற்றின் அரசியலமைப்புச்சட்டங்களில் எண்ணிக்கைப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன (Enumerated) ஆகையால், அவற்றில் கூறப்படாத அதிகாரங்களை நடுவண் அரசாங்கம் கையாளுதலியலாது அவ்வகையில் நடுவண் அரசாங்கம் மாநில சுயாட்சியை அழிப்பதினின்றும் தடுக்கப்படுகிறது. அந்நாடுகளில் எஞ்சிய அதிகாரங்களெல்லாம் மாநிலங்களிடமே விடப்பட்டுள்ளன அவற்றில் மாநில சுயாட்சிக்கு மேலும் சில பாதுகாப்புகள் அரசியலமைப்புகளின் வழியாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன அவையாவன:

1. நடுவண் அரசுக்கும், மாநிலங்களுக்குமிடையே அதிகாரங்களைப் பற்றி எழும் வழக்குகளை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை விளக்குதல் வாயிலாகத் தீர்த்து வைக்கும் அதிகாரத்தைக் கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்துக்கு அளித்தல். ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஆசுத்திரேலியா கூட்டாட்சிகளின் நீதிமன்றங்களுக்கு இவ்வதிகாரம் இருக்கிறது.

2. அரசியலமைப்புச் சட்டங்களை இறுதியாக நிறைவேற்றும் அதிகாரம் குடிமக்களிடத்தே விடப்படுதல். சுவிட்சர்லாந்தில் அரசியலமைப்புச் சட்டங்

களெலலாம் கட்டாயக் குடியொப்பத்துக்கு விடப் படுதல வேணடும்.

3. அரசியலமைப்பு ஒரு அடிப்படைச் சட்ட மாகையால் அதைத் திருத்துவதில் நடுவண அரசாங் கததுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் பங்கு கொடுக்கப் படுதல். இந்த முறை ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு, ஆசுத் திரேலியா முதலிய கூட்டாட்சிகளில் காணப்படு கிறது.

4. கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் மேல் சட்ட மன்றத்தில் எல்லா மாநிலங்களுககும் சமமான அள வில் பேராளர் உரிமை வழங்கப்படுதல். ஐக்கிய அமெ ரிக்கா நாடு, சுவிட்சர்லாந்து, ஆசுத்திரேலியா முதலி யவை எடுத்துக் காட்டுகள.

இந்தியாவும் மாநில சுயாட்சியும்: பல சிறிய சுதந் திர அரசுகளாகப் பிரிந்திருந்த இந்திய நாடுகளைத் தமது ஆட்சியின் வழியாக இணைத்து வைத்த ஆங் கிலேயர் கி.பி.1772 இலிருந்து 1936 வரை இந்தி யாவை ஓரரசு நாடாகவே (Unitary Status) ஆட்சி செய்தனர். நடுவண அரசின் வேலைப் பளுவைக் குறைத்தற்காக நிதித்துறையில் சிறிது அதிகாரப் பகிர்வை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் 1919-ஆம் ஆண டுச் சட்டத்தின்படி மாகாணங்களில் இரட்டையாட் சியைக் கொணடு வந்தனர். இந்திய தேசிய காங் கிரசு, மாகாணங்களில் சுயாட்சியும், நடுவண அரசில் குடியேற்ற நாட்டுத் தனனாட்சியும் (Dominion Status) நிறுவப்படுதல் வேணடுமென்று இயக்கங் களை நடத்திற்று. ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம் நிறை வேற்றிய 1935-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசாங்கச் சட்டத்தில் இந்தியாவுக்கு ஒரு கூட்டாட்சி அரசாங்க அமைப்பும், மாகாணங்களில் சுயாட்சியும் ஏற்படுத்தப் பட்டன. ஆனால், இநதியச் செயலருக்கும், இநதிய அரசப் பேராளருக்கும், மாகாணஙகளின ஆளுநர் களுககும் பெருமளவில் சிறப்பு அதிகாரஙகளும் வழங்கப்பட்டிருந்தன . இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற தும, அதற்கு வரையப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில (1950), நானகு கூட்டாடசி இயல்புக ளோடு கூடிய ஒரு நடுவண அரசும், மாநில சுயாட்சி யும நிறுவப்பட்டன.

அதன்படி மாநிலம ஒவவொன்றிலும் மாநில வாக்காளாகளால தேர்நதெடுக்கப்பட்ட சட்டமனற மும், அதறகுப் பொறுபபான மநதிரி சபையும் நிறுவபபட்டன. சட்டம் செய்வதற்கான அதிகாரங் களும், நடுவண அரசுபபட்டியல், மாநிலப் பட்டியல், கலவைப பட்டியல் என மூனறாகப் பிரிககப்பட்டன. அரசியலமைப்பை விளக்கும் அதிகாரம் இநதியத் தலைமை நீதிமனறததிடம் கொடுககபபட்டது, அரசி யலமைப்பைத் திருத்துதலில் நடுவண, மாநில அரசு களுக்குப் பங்கு கொடுககப்பட்டது.

இந்தியப் பெருநாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களும், ஒரே மொழி, இன, பணபாட்டு மூலத்தைக் கொண்டவர்கள் அல்லர்; வரையறுக்கப்பட்ட நிலப் பகுதிகளை வளமான, தத்தம் மொழித தாயகங் களாகக்கொண்டு, வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு, தன்னாட்சியமைதது வாழநது வருபவர்கள. அத் தகைய மக்களை மொழி நாட்டினங்கள' (Linguistic Nationalities) அல்லது 'தேசிய இனஙகள' (Nationalities) என்று ஆட்சியியல வகைப்படுத்துகிறது. இந்தியத் துணைக் கணடத்தில் தமிழர், தெலுங்கர், மராத்தியர், வங்காளிகள், இநதி மொழித் தேசிய இனத்தினர் போன்ற ஏறத்தாழ இருபதுக்கும் மேற பட்ட தேசிய இனங்கள் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தேசிய இனங்கள் தத்தம் தனிப் பண்பாடு, வரலாறு, மொழி, நாகரிகம், மொழி யினத் தனித்தனமை ஆகிய இன்னோரன்னவற்றைப் பேணிக் காத்து வருகின்றன.

மௌரியப் பேரரசு, குப்தப் பேரரசு, முகலாயப் பேரரசு, ஆங்கிலேயப் பேரரசு ஆகியவை நடைமுறை யிலிருந்து கால வட்டங்களில் மட்டும் தமது மொழி யின நலன்களுக்குக் குந்தகமினறி ஒரு நடுவண அரசின் கீழ்ச் சில உரிமைகளை இழந்து செயறபட்டு வந்தன. முகலாயப் பேரரசர் அகபா ஒரு வலிமை யான மைய அரசின மூலமாக அபபல்வேறு மொழியின மக்களை இணைக்கும் அரசியல் ஒருங் கிணைப்பைப் பெற முனைந்தார். ஔரங்கசீபு காலத்தில் ஒருமுக மைய ஆட்சி முழுமை பெற்றது. அவருக்குப் பினனர் அறுபத்தி ஆறு ஆணடுகள், இந்தியாவில் 'நடுவண அரசு' என்ற ஒனறு இயங்க வில்லை

அடுத்து வந்த ஆங்கிலேயப் பேரரசு முகலாயரைப் பின்பற்றி இந்தியத துணைக் கண்டத்தை 'ஒரே நாடு' எனவும்; அதில் வரையறுக்கப்பட்ட மொழி பேசும் பகுதிகளில வாழந்த பல்வேறு தேசிய இனங் களை 'ஓரின மக்கள்' எனவும் கொணடு ஒரே மத்திய ஆதிக்க ஆட்சியின் கீழ கி.பி 1773 முதல் கி.பி. 1860 வரை இயங்கத் தலைப்பட்டது இந்திய நாடு முழு வதையும் தம நிருவாக வசதிககாகப் பமபாய, சென்னை, கல்கத்தா ஆகிய மூன்றே மூன்று தலை மாகாணங்களாகப் (Presidencies) பகுதது ஆடசி செய்தது மாநிலங்களுக்குத் தன்னாட்சி உரிமைகளும் அதிகாரஙகளும் வழங்கப்படவிலலை

ஆனால, அதில ஆங்கிலேயர் முழு வெற்றியடைய விலலை. முதல இநதிய சுதந்திரப் போரின விளை வாக மத்திய அரசில குவிந்திருந்த பல அதிகாரங்கள மாநிலஙகளுக்குச் மெலல மெலல கி.பி. 1857 ககுப் பின பரவலாககப்பட்டன.

தலை மாநிலங்கள் பின்னர்ப் பல மாநிலங்களா கப்(Provinces) பகுக்கப்பட்டன. இந்தியமன்றங்களின் சட்டங்களால் கி.பி. 1861 - ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1909-ஆம் ஆண்டு வரை மாகாணங்களுக்கு மெலல மெல்ல அதிக அதிகாரங்களும், தன்னாட்சி உரிமை களும் தரப்பட்டன. இந்திய அரசுச் சட்டம் மூலமாக அனைத்திந்தியா முழுமைக்கும பொருந்தும் அரசுப் பணிகள் (1919) மைய அரசின் அதிகாரப் பட்டி யலுக்கும், மாநிலங்களின் தனித் தன்மையைக் காக் கும் சில பணிகள் மாநில அரசுப்பட்டியலுக்கும் வழங்கும் வகையில் 'அரசாங்கப் பணிகள்' தொடங் கப்பட்டன. மாநிலஙகளில 'இரட்டை ஆட்சி' ஏற் பட்டது. மாநிலத் தன்னாட்சியும் மாநிலங்களில் முளைவிட்டது.

மொழி வழி மாநிலங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற வலுவான அரசியல் உணர்வும், போராட்டங்களும் 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வளர்ந்தன. இறுதியில் 1953-இல் தொடங்கி, 15 ஆண்டுகளில் மொழி வழி மாநிலஙகள் ஏற்பட்டன.

இந்திய அரசுச் சட்டம் (1935) முதன் முதலாக மாநில சுயாட்சியின் வளர்நிலைக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால, பல மாநில உரிமை கள், மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இயங்கும் அளவில ஆதிக்கம் உள்ள மத்திய அரசையே அச சட்டம் படைத்திருந்தது. அதனால், 'குறுக்கப்பட்ட மாநிலத் தன்னாட்சி' நடைமுறைக்கு வந்தது.

இந்தியா விடுதலை பெற்ற போது பாகிசுத் தான் பிரிந்தது. அதனால், மீண்டும் நாடு துண்டாடப் பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சத்திலும், ஐயததிலும ஆதிக்கம் நிறைந்த மத்திய அரசையும், அரைகுறை மாநில சுயாட்சியைக்கொணட மாநில அரசுகளையும் இந்திய அரசமைப்பு (Constitution of India) படைத்தது. மாநில அதிகாரங்களில் தலையிடும் அதி காரங்களும், தேவையானால் மாநில அரசாங்கங் களைக் கலைக்கும் அதிகாரங்களும், மாநில மககள் நியாயமாகப் பெற வேண்டிய மொழி, இன, பணபாட்டு, பொருளாதார, அரசியல் உரிமைகளும் இன்றைய நடுவண் அரசால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள் ளன. சுருங்கக் கூறினால் இந்திய அரசமைப்புச்சட்டம் உணமையான கூட்டாட்சி அரசமைப்பன்று. முழு மாநிலத் தனனாடசியின பட்டயமுமன்று. மாறாக, மாநில அரசுகளை அடக்கியாளுகின்ற-மாநிலத் தன் னாட்சி உரிமைகளை மொழிவாரி மாநில மக்களுக்கு முழுமையாகத் தராததொரு 'அரைகுறைக் கூட் டாட்சி அமைப்பு' (Quasi Federal System) ஆகும்.

மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினையன்று. மாறாக பிரிவினையைத் தவிர்க்கும் அரசமைப்பு வழிமுறை. உலக உருண்டையில் இன்று மாநிலத் தன்னாட்சி யுடனும், மெய்யான கூட்டாட்சி அமைப்புடனும் இயங்குகிற அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகள, உருசியா, கனடா, சுவிட்சாலாநது, ஆசுதிரேலியா போனற பல கூட்டாட்சி நாடுகள, கூட்டாட்சி முறையின உயிர்க் கூறான மாநிலத் தன்னாட்சியைத தம் உறுப்புகளான மாநிலங்களுககு முழுமையாகத் தந்து மெய்யான ஒருமைப்பாட்டுடன திகழ்கின்றன. ஆங்கெல்லாம் முழு மாநிலத் தனனாட்சி நடை முறைப்படுத்தப்பட்டதால பிரிவினை ஏற்பட்டு விடவில்லை. மாநிலத் தன்னாட்சியின்றி, ஒருமுக மத்திய வல்லாட்சியைக் கொண்ட நாடுகள பிரிவினை யைத்தவிர்த்திட முடியவுமிலலை எனபது வரலாற்றுப் பேருணமை.

எனவே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வாழும் பல்வேறு தேசிய இனங்கள் தத்தம மொழி, இன, பணபாட்டு, உரிமைகளையும, அரசியல், பொருளியல், சமுதாய உரிமைகளையும போற்றிப் பாதுகாததுப் பேணி வளர்க்கக்கூடிய வகையில், இந்திய அரசமைப் புச் சட்டத்தின் வரையறைக்குட்பட்டு, இந்தியாவின் ஒற்றுமையை உளளடக்கிய உணமையான ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பினுள, மத்தியத் தலையீடும, கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல், இந்தியப் பனமொழித தேசிய இனங்கள் தேவையான முழு உரிமைகளையும், அதிகாரஙகளையும் பெற்றுத் தன்னாட்சியுடன இயங்குவதே மாநிலத் தனனாட்சியாகும் கூட்டாட்சி நாட்டினுடைய சிதைவுறாத் தனமைதான மாநிலத தன்னாட்சியின் அடிப்படைக் கூறு. எனவே, அனைத திந்திய ஒற்றுமையெனற உறுதியான அடித்தளத்தின மேல்தான் முழு மாநிலத தனனாட்சியையும், மெய யான கூட்டாட்சியையும் எழுப்ப முடியும்.

கு ச.ஆ; கா நா அர , பா கு

மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர்: இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டததின் 165 - ஆம பிரிவு, மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர் (Advocate General) எவ்வாறு பணியமர்த்தப் படுகிறார் எனறும், அவரு டைய பணிகள என்னென்ன என்றும் விளக்குகினறது.

அதன்படி ஒவவொரு மாநிலத்தின் ஆளுநரும் அந்தந்த மாநிலத்திற்கான தலைமை வழக்கறிஞரை நியமனம் செய்யும் அதிகாரம் பெற்று விளங்குகிறார். அவ்வாறு பணிஅமர்த்தப்படும் ஒருவர் உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியாகப் பணிசெய்யத் தகுந்த தகுதியைப பெற்றிருத்தல் இனறியமையாதது.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின 217-ஆம் பிரிவு உயர்நீதி மன்றத்தின் நீதிபதிக்கான தகுதிகளைக் கீழ்க்காணுமாறு கூறுகிறது. நீதிபதியாகப் பணியாற்ற

அமர்த்தப்படுகின்ற ஒருவர் (அ) இந்தியக் குடிமக னாக இருத்தல் வேண்டும், (ஆ) குறைந்த அளவு 10 ஆண்டுகளாவது இந்திய ஆளவரைக்குள் நீதித்துறை யில் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும், (இ) குறைந்த அளவு 10 ஆண்டுகளாவது ஓர் உயர்நீதி மன்றத் திலோ வெவ்வேறு உயர்நீதிமன்றங்களிலோ பணி யாற்றிருக்க வேண்டும்.

165-ஆம் பிரிவின் இரண்டாம் உட்பிரிவு மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞரின் பணிகளைக் கூறுகிறது. அதன்படி இவர் மாநில அரசு கேட்கின்ற சட்ட நுணுக்கங்களை வழங்குவார். அதுபோலவே ஆளு நரால் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டபடி சட்டத்தொடர் பான பணிகளையோ அவரால் இவருக்குத்தரப்பட்ட சட்டத்தொடர்பான பணிகளையோ செய்வார். மேலும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் படியோ ஏனைய சட்டங்களின் படியோ இவருக்கு இடப்பட்டி ருக்கும் பணிகளையும் இவர் செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாதது.

இவரது பணிக்காலம் மாநில ஆளுநர் விரும்பும் வரை தொடரும். இவருக்கான ஊதியத்தையும் ஆளுநரே முடிவுசெய்கிறார்.

மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர் சட்டமன்றக் கூட்டத்தின்முன் தோன்றுவதற்கு உரிமையுடையவர். எனினும், இவர் அங்கு நிறைவேற்றப்படும் சட்டமுன் வரைவுகளின் ஒட்டெடுப்பில் கலந்து கொள்ளத் தகுதியற்றவராவார்.

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் 62 வயதுவரை பணி புரியலாம். ஆனால், மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர் ஆளுநர் அனுமதித்தால் 62 வயதிற்கு மேலும் பணிபுரி யலாம். ஆனால், ஓய்வுபெற்ற உயர்மன்ற நீதிபதி இந் தப்பணிக்கு நியமனம் செய்யப்படமாட்டார். ஏனெ னில் நியமனத்தின்போது 62 வயதுக்கு மேற்பட்டவரா யிருத்தலின் அவர் உயர்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக நியமிக்கத் தகுதி அற்றவராவார். எனவே அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் 165-ஆம் பிரிவின்படி அப்படிப்பட்ட ஒருவரை மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞராக நிய மனம் செய்ய இயலாது.

பொதுவாக இப்பதவி வகிப்பவர்கள் அரசாங்கம் மாறும்போது பதவியை விட்டுத்தாமே விலகிவிடுவர். எனினும், அடுத்த அரசு பதவியேற்கும் காலம் வரை யில ஆளுநர் விருப்பத்தின் பேரில் அப்பதவியில் தொடர்வதும் உண்டு. அரசில் ஏற்படும் மாற்றங் கள் இப்பதவியினைப் பாதிக்கின்றதால் இதனை அரசுத் தொடர்பான நியமனம் என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு.

ம.கா.

மாநில நிதிக் கழகங்கள்: நாட்டின் பொரு ளாதார வளர்ச்சிக்குத் தொழில்துறை வேகமாக வளரவேண்டும். அதற்கு நீண்டகால அடிப்படையில் முதல் வேண்டும். அத்தகைய முதலீட்டை வணிக வங்கிகளால் தேவையான அளவு வழங்க முடிவ தில்லை. எனவே, அதற்காகத் தனிவகை வங்கிகளை அமைப்பது தேவையாகிறது. அவ்வகை வங்கிகள் பொதுவாகத்தனியார் துறைக்கு இடைக்கால, நீண்ட காலக் கடனை வழங்குகின்றன. முதலீட்டிற்கான வாய்ப்பைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுவது, தொழில் நுணுக்க நிருவாக ஆலோசனைகளை வழங்குவது போன்ற பணிகளையும் இவ்வங்கிகள் மேற்கொள்ள கின்றன. இவற்றை வளர்ச்சி வங்கிகள் (Development Banks) எனக்கூறுகின்றனர்.

நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கேற்பப் பல்வேறுவகையான வளர்ச்சி வங்கிகள் அமைக்கப் படுகின்றன. மாநில நிதிக் கழகங்கள் என்பவை வளர்ச்சி வங்கிகள் ஆகும். இவை 1951-ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசின் மாநில நிதிக் கழகங்கள் சட்டத்தின் படி எல்லா மாநிலங்களிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் 'தமிழ்நாட்டுத்தொழில் முதலீட்டுக் கழகம்' (Tamilnadu Industrial Investment Corporation)என்ற பெயரில் மாநில நிதிக்கழகம் செயற்படு கிறது.

மாநில நிதிக் கழகங்கள் மாநிலத்திலுள்ள சிறு தொழில்களுக்கும், நடுத்தரத் தொழில்களுக்கும் நிதி யுதவி அளிக்கின்றன. அதனால் நாட்டில் சிறுதொழில் களுக்குத் தேவையான முதலீடும், ஆலோசனைகளும் எளிதாகக் கிடைக்கின்றன.

முதலீடும் நிதிவசதியும்: மாநில நிதிக் கழகங் களின் முதலீட்டை மாநில அரசே முடிவு செய்கிறது. என்றாலும் முதலீடு 50 இலட்சம் உருபாய்க்குக் குறையாமலும் 5 கோடிக்கு அதிகப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். இவை வெளியிடும் பங்குகளில் 75 விழுக்காட்டை மைய இருப்பு வங்கி, வணிக வங்கி கள், கூட்டுறவு வங்கிகள், காப்பீட்டுக் கழகங்கள், மாநில அரசு போன்றவை வாங்கவேண்டும். மீதி யுள்ள பங்குகள் பொதுமக்கள் வாங்குவதற்காக வெளியிடப்படும்.

பணத்தேவை கூடுமானால் இக் கழகங்கள் கடன் பத்திரங்களை வெளியிட்டு நிதி வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், அத்தகைய கடன் அதன் முதலீட்டுத் தொகையைப் போல ஐந்து மடங்கு களுக்கு மேல் போகக்கூடாது. மைய இருப்பு வங்கி, தொழில் வளர்ச்சி வங்கி, அரசு ஆகியவற்றிட மிருந்தும் இக் கழகங்கள் கடன்பெற்று, தங்கள்

பொருள் வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும். ஐந் தாண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்ட நிலை வைப்பு களைப் பெற்றும் இக்கழகங்கள் நிதி வசதியைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.

நிருவாகம்: மாநில நிதிக் கழகங்களை நிருவாகம் செய்ய இயக்குநர் குழுக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மாநில நிதிக் கழகத்திற்கும் ஓர் இயக்குநர் குழு உண்டு. இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் ஆலோசனைப் படி மாநில அரசு ஒரு நிருவாக இயக்குநரை யும், மூன்று இயக்குநர்களையும் நியமிக்கிறது. முத லீட்டை வழங்கும் ஏனைய வங்கிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் நிருவாகக் குழுவில இடம் அளிக் கப்படுகிறது. மாநில நிதிக் கழகங்கள பொதுவாக மாநில அரசின் கொள்கைககேறபச் செயறபடுகின் றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அதனால் மாநிலத்தின் சிறுதொழில் வளர்சசி பேணிப் பாது காக்கப்படுகிறது.

வளர்ச்சிப்பாதை: மாநில நிதிக் கழகங்கள் வழங் கும் நிதியுதவியைப் பெற்றுக் கொணடு சிறுதொழில் களும், நடுத்தரத் தொழில்களும் வளர்கின்றன. நீணடகாலக கடனின காலஉச்சவரம்பு இருபது ஆண்டுகள் ஆகும். மேலும், அரசின் பத்திரங்கள், பங்குகள், சொத்துகள ஆகியவற்றை அடைமானமாகப் பெற்றுககொணடு தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மாநில நிதிக் கழகங்கள 1969-1970-இல் கொடுத்த கடன் உரு. 104 கோடி ஆகும். அக் கடனின் அளவு 1979-1980-இல் உரு. 185 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே இக் கழகஙகள் மைய இருப்பு வங்கியிடமும், தொழில் வளர்சசி வங்கிகளிடமும் பெற்ற கடன 1969-1970-இல் உருபாய் 25 கோடியாகும். ஆனால், அது 1975-1976 - இல ஏறத்தாழ 140 கோடி உருபாயாக உயர்ந திருககிறது. அதைப்போலவே செலுத்தப்பெற்ற முதல், நிலை வைப்புகள எல்லாம் அதிகரிததுள்ளன. அவை இக்கழகஙகளின வளர்ச்சியைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இக் கழகங்களின வளர்சசியைக் கண்டு பன்னாட்டு வளர்ச்சி மன்றம் (The International Development Association) உதவத் தலைப் பட்டது. வெளிநாட்டிலிருநது சிறுதொழிலின வளர்ச் சிக்காக இறக்குமதி செய்யப்படும் இயந்திரஙகளுக் கும் ஏனைய பொருட்களுக்கும்அன்னியச் செலாவணி இனறியமையாதது. ஏறத்தாழ 2.5 கோடி தாலரைக் கடனாக மாநில நிதிக் கழகங்களுக்குப் பன்னாட்டு வளர்ச்சி மன்றம் கொடுத்திருக்கிறது. அதன்பயனாக அயற்செலாவணிக கடனைக் கொடுப்பது மாநில நிதிக் கழகங்களுக்கு எளிதாகியுளளது. தமது மொத்தச் சொத்தில் 80 விழுக்காட்டைக் கடனாக இக்கழகங்கள் வழஙகியுளளன.

இவ்வாறு மாநில நிதிக் கழகங்கள் அளித்துள்ள பயன்கள் பலவெனினும், சில சிக்கல்களும் உளளன. சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் முறையாகக் கணககு வைக்காதிருப்பதால் அவற்றின் திட்டங்களை ஏற்றுக கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதமாகின்றது. சிறு தொழில்கள், நிறுவனஙகளின் திட்டஙகள ஆகியன முறையாக அமையாதிருப்பதால் அவற்றை மதிப பிட்டுக் கடன் கொடுப்பதில இடர்ப்பாடு ஏற்படு கிறது. என்றாலும், சிக்கல்களைத தாஙகி, தாம ஏற்றுள்ள பணியினை மாநில நிதிக் கழகங்கள திறமபடச் செய்து வருகின்றன. டி.ப.

துணை நூல்கள்:

குருசாமி, மா பா., பணம், வங்கி இயலகள், குரு. தேமொழி வெளியீடு, திருச்செந்தூர், 1984.

Ruddar Datt and Sundaram K P.M , Indian Economy, S.Chand & Co., New Delhi, 1986.

மாநில நிருவாக முறை: இநதிய அரசிய லமைப்பு, மததிய மாநில அளவிலான இருவகை நிருவாக நிலைகளைத தோறறுவிததிருககிறது. ஆளு நர், மாநிலத்தின் தலைவராக விளங்குகிறார். மாநில அரசின் நிருவாகத்தை ஆளுநர் அவர்களின பணி மூல மும், அரசாஙகத்தின் மூனறு முக்கிய பிரிவுகளான ஆட்சித்துறை, சட்டமனறம, நீதிததுறை ஆகியவற றின் மூலமும், மத்திய மாநில உறவுகளின மூலமும அறிநதுகொளளலாம.

ஆளுநர்: ஆளுநர் மாநில அரசாஙகத்தின் பெயர ளவிலான தலைவராவார். இவா ஐநது ஆணடுக காலத் திறகெனக குடியரசுத் தலைவரால நியமிககப பட்டுக குடியரசுத் தலைவரின் விருபபமுளளளவும் பதவி யிலிருக்கிறார். ஆளுநராக நியமிககப்படும ஒருவர் 35 வயதை அடைந்தவராகவும், இந்தியக் குடிமகனாக வும், நாடாளுமனறத்தின இரு அவைகளிலோ, மாநிலங்களின சட்டமனறங்களிலோ அஙகத்தினரல லாதவராகவும, ஊதியம் பெறும் எப்பதவியும் வகிக் காதவராகவும் இருத்தலவேணடும் எனபது அரசிய லமைப்புக் கூறும் விதியாகும.

ஆளுநருக்கு ஆட்சித்துறை சார்ந்த அதிகாரங் களும், சட்டமனறம சாாந்த அதிகாரஙகளும் அளிக் கப்பட்டுளளன. ஆட்சித்துறை சார்ந்த அதிகாரங் களுள் மிகவும் முககியமானதாக முதல அமைச்சரை நியமிக்கும் பணியைக் குறிப்பிடலாம்.

அமைச்சர் குழுவை, முதல் அமைச்சரின பரிநதுரையின்படி நியமிக்கினறார். அமைச் சர்களுக்குத் துறைகளை நிருணயிக்கும் உரிமையை

அவா பெற்றிருககினறார். மாநிலப் பொதுப் பணி யாளர் தோவு ஆணைக குழுவின தலைவர், உறுப பினர்கள, அரசுத தலைமை வழககுரைஞர் (Advocate General) போனற முககிய பதவிகளுக்கு ஆளுநர் அமைசசா குழுவின ஆலோசனையின்படித் தககவர் களை நியமிககினறார்.

ஆளுநர், மாநிலச சட்டமனறத்தின் ஒரு பகுதி யாவாா.மாநிலச் சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டவரைவு கள் யாவும ஆளுநரின ஒபபுதலைப் பெற்ற பின்னரே சட்டமாகினறன.

சில சூழ்நிலைகளில் ஆளுநர் ஆட்சித்துறைக் கட் டளைகளைப பிறப்பிக்கவும் உரிமை பெற்றுள்ளாா. ஆனால, அவா பிறப்பிக்கும் ஆட்சித்துறைக் கட் டளைகள அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்படும். சட்டமனறம் அவற் றிறகு ஒப்புதலளிக்காவிட்டால் ஆறு வாரங்களுக் குப் பிறகு அவை செல்லாதவை ஆகும்

ஆளுநருக்குக் குடியரசுத்தலைவரைப் போன்று இராணுவம், வெளிநாட்டுறவு தொடர்பான அதி காரங்கள ஆகிய எதுவும் கிடையாது. மேலும், அவ ருக்கு நெருக்கடி அதிகாரங்களும் அளிக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின 356 - வது விதியினபடி ஆளுநர், மாநில அரசாங்கம் அரசியலமைப்பின்படி செயற் படத தவறிவிட்டது என்று கணடால் அதுகுறிதத அறிக்கையைக் குடியரசுத் தலைவரிடம் அளித்து மாநில நிருவாகத்தை நடத்துமாறு கூறும் உரிமை பெறறுள்ளார். அந்த அதிகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆளுநர், அமைச்சா குழுவின் ஆலோசனை யைக் கேட்காமல் தன்னுரிமையுடன செயறபடமுடி யும்

ஆட்சித்துறையின் முக்கிய அங்கங்களாக அமைச் சரவையும், செயலகமும விளங்குகின்றன.

அமைச்சரவை: ஒவ்வொரு மாநிலததிற்கும் ஓர் அமைச்சரவை (Ministry) உளளது. அது ஒரு முதல் அமைச்சரையும் ஏனைய அமைச்சர்களையும் கொண டது. ஆளுநர் முதல் அமைச்சரையும் முதல் அமைச சரின விருப்பப்படி ஏனைய அமைச்சர்களையும நியமிககினறார்.

அமைச்சர் குழு, சட்டமன்றத்தில, பேரவைககுப் பொறுபபுடையது. அவ்வமைச்சரவை சட்டமன்ற நிருவாகத்திறகான செயல திட்டங்களை உருவாக்கி அவை முறையாக நிறைவேற்றபபடுகினறனவா என்று கணகாணிககிறது. ஆளுநரின் அனைத்து அதிகாரங் களையும் நிறைவேற்றும் பணி அமைச்சரவையிடம் உளளது.அது வரவு-செலவுத திட்டத்தை உருவாக்கிப் பேரவையில் வைக்கிறது. ஒவவொரு அமைச் சரும் ஒனறு அல்லது அதறகு மேற்பட்ட துறைகளுக் குப பொறுப்புடையவராவாா. அவர்தம் துறைகளுககு அரசுப் பொறுப்பாவார். அமைச்சர்களின எண ணிக்கை,ஒவவொரு மாநிலத்திலும் அம் மாநிலத்தின் அரசியலமைப்புக்குத் தக்கவாறு மாறுபடுகிறது.

செயலகம்: செயலகம் (Secretariat) என்னும் சொல் அரசாங்கத் துறைகளின் தொகுப்பைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நிருவாகத தலை வர்கள் செயலர்கள் என்றும், அரசியல் தலைவர்கள அமைச்சர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றனர். செயலர் கள் குடிமுறைப் பணியைச் சேர்ந்தவர்களாவர். செயலர் அரசாங்க அலுவலர் ஆவார். ஒரு துறை யின் செயலர் அமைச்சரின தலைமை ஆலோசக ராவார். அவர் அமைச்சர் செய்யும் முடிவுகளையும், உருவாக்கும் கொளகைகளையும் செயறபடுததும் பொறுப்புடையவராவார்

ஒரு துறையில் செயலர் தவிர இணை அல்லது கூடுதல் செயலரும் துணைச் செயலரும், கீழ்ச் செய லரும், உதவிச் செயலரும் இருக்கினறனர். அவர் களும் அலுவலர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவாகள.

செயலகத் துறைகளின் எண்ணிக்கை மாநிலத் திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது. பொதுவாகத் துறை களின் எணணிக்கை பத்து முதல் முப்பததைந்து வரை உள்ளது. துறைகளின் எணணிக்கை எதுவாயிருப்பி னும் ஒவ்வொரு மாநிலமும் உள்துறை, வருவாய், உணவு, வேளாணமை, நீதி, சட்டம், கல்வி, தொழிற் சாலை, நல்வாழ்வுத்துறை, பொதுப்பணி, போக்கு வரத்து, தொழிலாளர் போன்ற முக்கியமான துறை களைப் பெற்றிருக்கும்.

செயலர்களே (குடிமுறைப பணியாளர்கள்) நிரு வாகத்திற்கு நிலைப்புத் தன்மையையும் தொடர்ச்சி யையும் அளிக்கின்றனர். ஒரு மக்களாட்சி அரசியல் முறையமைப்பில், எப்பொழுதும் நிலையான அரசாங் கம் இருக்கும் எனக் கூறமுடியாது. எனவே, நிலை யான குடிமுறைப் பணியின் சேவை விலக்க முடி யாததாகும். அவர்கள் நிருவாகத்திறகு நிலையான தன்மையை ஏற்படுத்தி மக்களாட்சி முறையைப் பேணிப் பாதுகாக்கினறனர்.

சட்டமன்றம் மாநில அரசாங்கததில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் மற்றொரு நிறுவனமாக மாநிலச் சட்டமனறம இயஙகுகிறது. இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான சட்டமன்ற அமைப்புக் காணபபடவிலலை. சில மாநிலங்களில் ஓரவைச சட்டமன்றமும், ஏனைய மாநிலங்களில ஈரவைச் சட்டமன்றமும் காணப்படு கின்றன. ஈரவைச் சட்டமன்றத்தில் மேலவை என் றும் பேரவை என்றும் இரணடு அவைகள் உளளன.

பேரவை: பேரவையில் 40 உறுப்பினர்களுக்குக் குறையாமலும் 500 உறுப்பினர்களுக்கு மேற்படாமலும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அமையவேண்டும் என்று அரசியலமைப்புக் கூறுகிறது. உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கென மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். பேரவையில் உறுப்பினராவதற்கு ஒருவர் இந்தியக் குடிமக்களுள் ஒருவராகவும், இருபத்தைந்து வயது நிரம்பியவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மேலவை, ஒரு நிலையான மன்றமாகும். இம்மன்றம் ஆறு ஆண்டுக் காலத்திற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பதவி விலகுகின்றனர். மேலவை உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, பேரவை உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒருபங்கிற்கு மிகுதல்கூடாது. ஆறில் ஐந்து பங்கு உறுப்பினர்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். மேலவை உறுப்பினராவதற்கு ஒருவர் இந்தியக் குடிமக்களுள் ஒருவராகவும், முப்பது வயது நிரம்பியவராகவும், பேரவைத்தொகுதி ஏதேனுமொன்றில் வாக்காளராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மேலவையில் ஒருதலைவரும், ஒரு துணைத்தலைவரும் அவையின் நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கென இருக்கின்றனர். பேரவையில் ஒரு தலைவரும் துணைத்தலைவரும் அவை நடவடிக்கைகளை நடத்துகின்றனர்.

மேலவைக்குப் பேரவையுடன் ஒருங்கிணைந்த அதிகாரம்கிடையாது. நிதிச்சட்ட வரைவுபேரவையிலேயே அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. பேரவையில் கொண்டு வரப்படும் நிதிச் சட்டவரைவினைப் பதினான்கு நாள்களும், பொதுவான சட்ட வரைவினை நான்கு மாதங்களும் காலதாமதப்படுத்தவே மேலவைக்கு இயலும்.

நிதியல்லாத ஏனைய சட்ட வரைவுகளை எந்த அவையிலும் கொண்டுவரலாம். ஒரு சட்ட வரைவு மூன்றுமுறை பார்வைக்கு வைக்கப்படும். முதல் பார்வையில் சட்டவரைவினை அவைக்குக் கொண்டு வர விரும்பும் உறுப்பினர் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறார். பின் அது பொறுக்குக் குழு (Select Committee) வின்முன் இரண்டாம் பார்வைக்குப் பரிந்துரைக்காக வைக்கப்படும். வாக்கெடுப்பின் போது மூன்றாம் பார்வைக்கு வைக்கப்படும். இந்த நிலையில் எந்தவித மாற்றத்திற்கும் அனுமதியளிக்க இயலாது. அவையின் ஒப்புதலுக்குப்பின் அது மற்றொரு அவைக்கு அனுப்பப்படும். இரு அவைகளுக்குமிடையே சட்டமுடக்கம் ஏற்படின் பேரவையின் முடிவே நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. ஒரு சட்டவரைவு ஆளுநரின் ஒப்புதலைப் பெற்றதும் சட்டமாகிறது.

நீதித்துறை: மாநில நிருவாகத்தில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் அடுத்த நிறுவனமாக நீதித்துறை விளங்குகிறது. அரசியலமைப்பின்படி மாநிலத்திற்கென்று தனிப்பட்ட நீதித்துறை இல்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தலைமை நீதிமன்றத்தைத் தலைமையாகக்கொண்ட ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நீதித்துறையே செயற்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தலைமை நீதிபதியையும் ஏனைய நீதிபதிகளையும் கொண்ட ஓர் உயர்நீதிமன்றம் இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றங்கள், மத்திய-மாநிலச் சட்டங்களின் செல்லுபடியாகும் தன்மையைத் திறனாய்வு செய்யும் உரிமை பெற்றுள்ளன. உயர்நீதிமன்றத்திற்குக்கீழ் சார்நிலை நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. அவை ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகின்றன.

வரவு-செலவுத் திட்டம்: வரவு-செலவுத் திட்டம் (Budget) நிதி அமைச்சகத்தால் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டுப் பேரவையின் முன் வைக்கப்படுகிறது. அது ஒரு மாநிலத்தின் நிதித் தேவைகளையும் மாநிலத் தொகுதி நிதி (Consolidated Fund)யிலிருந்து செய்யும் செலவினங்களையும் குறிக்கும். செலவினங்களைப் பற்றிய விவரங்களை வாக்கெடுப்பிற்காகப் பேரவையின் முன் வைத்தபின் அதைப்பற்றிய விவாதம் நடக்கும். பேரவைக்கு அந்த மானியவேண்டுதல்களை (Demands for Grants) மறுக்கவோ, ஒத்திப் போடவோ, குறைக்கவோ உரிமையுண்டு. பேரவையின் ஒப்புதலுக்குப்பின், நிதி ஒதுக்க முன்வரைவு (Appropriation Bill) ஆயத்தம் செய்யப்பட்டுப் பின் அது பேரவையில் நிறைவேற்றப்படும். பண முன்வரைவும் (Finance Bill) அதே முறையிலேயே நிறைவேற்றப்படும்.

மாநிலத் திட்ட நிறுவனம்: தேசிய திட்டங்கள் தவிர, தனியாக மாநிலத்திட்டங்களும் உள்ளன. அதற்காக மாநிலத் திட்ட நிறுவனமும் (State Planning Organisation) சில மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய திட்டம் உருவாக்கப்படும் பொழுது அதே முறையில் மாநிலத் திட்டங்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒரு மாநிலம் தயாரிக்கும் திட்ட வரைவு அம் மாநிலச் சட்ட மன்றத்திற்கும், திட்டக் குழுவிற்கும் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். மாநில அமைச்சர் குழுவாலும் மாநிலச் சட்டமன்றத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே ஒருமாநிலத்திட்டம் செல்லுபடியாக முடியும். அத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பு மாநில அரசாங்கத்தினுடையது.

மத்திய மாநில உறவு: கூட்டாட்சி முறையிலான அரசாங்கத்தை இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையே செய்யப்படும் அதிகாரப் பங்கீடுதான் (Division of Powers) கூட்டாட்சி முறை

அரசாங்கம் கொண்டுள்ள சிறப்புப் பண்புகளில் ஒன றாகும். சட்டமியற்றும் அதிகாரம் யாவும் மத்திய அரசுப் பட்டியல், மாநில அரசுப் பட்டியல் பொதுப் பட்டியல் என்ற வடிவத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற் கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படு கிறது மாநில அரசுப்பட்டியலில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ள பொருட்கள் தொடர்பான சட்டமியற்றும் ஏக போக அதிகாரம் மாநிலச் சட்டமன்றத்திடம் அளிக் கப்பட்டுள்ளது.

நிருவாகம் தொடர்பான உறவுகள்: தேசிய இரா ணுவம், தொடர்வண்டி, நெடுஞ்சாலைகள், நதிகள், பள்ளத்தாக்குகள் தொடர்பான வழக்குகள், தேர் தல்கள் முதலியனவும் எல்லா மாநிலங்களின் வரவு-செலவுத் தொடர்பான கணக்குகளும் இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவர் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவையாகும். மாநிலங்களில் செயற்படும் உயர்நீதி மன்றங்களின் அமைப்பு மத்திய அரசுப் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிரிவு ஆகும்.

நிதித் தொடர்பான உறவுகள்: மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள வரிகள் யாவும் மாநிலங்களுக்குச் சொந்த மானவை ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக வேளாண்மை வருமான வரி, நிலம் உழுபவர்கள் மீதான சொத்து வரிமுதலியன அமையும். மத்திய அரசால் விதிக்கப் படும் வரிகளில் பல, மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக கப்படுகின்றன அவற்றுள் சில: பயணிகள் இருப்புப் பாதைப் பயணக்கட்டணம், சரக்குக் கட்டணம, வேளாண்மை வருமான வரி தவிர இதர வருமான வரிகள் ஆகும்.

அவ்வாறு வரிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதுடன் உதவி மானியங்களையும் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு அளிக்கிறது. அவ்வுதவிமானியங்களைப் பகிர்ந்தளிப் பதில் ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகளை நிதி ஆணைக் குழு (Finance Commission) தீர்த்து வைக்கிறது.

மேற்கூறிய மாநில நிருவாக முறையானது அதி காரப் பொறுப்பைப் பகிர்ந்தளிப்பதுடன் அரசியல மைப்பு விதிகளின் மூலம் அப் பொறுப்புகளை நிறை வேற்றும் வழிமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்தி மக் களாட்சி முறையில் நிருவாகம் நடைபெற வழிவகுக் கிறது.

கு.து.

துணை நூல்கள்:

Shukla, J D., State and District Administration in India, IIPA Publication, New Delhi, 1976.

Thavaraj, M K., Financial Administration of India, Sultan Chand, New Delhi, 1978.

Tyagi, A R , Public Administration, Principles and Practice, Ram and Sons, Delhi, 1972.

மாப்பிள்ளைமார் கலகம்

மாப்பிள்ளைமார் கலகம்: இந்தியாவில்கேரள மாநிலத்தில் மலபாரைச் சேர்ந்த இசுலாமியரான மாப்பிள்ளைகள் (Moplahs) கி.பி. 19-ஆம் நூற் றாண்டிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கப் பகுதியிலும் அடிக்கடி கலகங்களில் ஈடுபட்டனர். அரா பியரின் கால்வழியினரான இவர்கள் இன்றைய கோழிக்கோடு, மலப்புரம் மாவட்டங்களில் உள்ள எர்னாடு, வள்ளுவ நாடு, வட்டங்களில் அதிக மாக வாழ்ந்து வருகின்றனர், தீவிரமதவாதியரான மாப்பிள்ளைமார் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, எரியூட்டல் முதலான கொடுமைகளைப் புரிந்து வநத னர். இவர்களை அடக்க ஆங்கில அரசு மேற கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை. சமூக விரோதிகளான இவர்களைச் சீர் திருததப் பலசட்டங் கள் இயற்றப்பட்டன. இவர்கள மாபளாக்கள எனக் கூறபபட்டனர். இவர்கள வனமுறையைப் பின்பற்றி இந்துக்களை மத மாற்றம் செய்வதிலும் ஈடுபட் டிருந்தனர்.

கலகம்: இவர்கள் கி.பி. 1836 முதல் 1888 முடிய அடிக்கடி வன்முறைகளில் ஈடுபட்டதால், மலபார்ப் பகுதியில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டது இவர்கள் எர்னாடு வட்டத்தில் முதன்முதலாக கி.பி. 1836-ஆம ஆண்டு கலகம் செய்யத் தொடங்கினர். இவர்கள கி.பி.1836 முதல் 1853 முடிய 22 தடவை கலகங்களில் ஈடுபட்ட னர். அதற்குக் காரணம் மாம்பிராம் தங்கல் (Mampram Tangal of Tirurangadi) போன்ற மாப்பிள்ளைத் தலைவர்களின தூண்டுதலேயாகும். மஞ்சேரி, அங்கடிபுரம பகுதியில இவர்கள் கி.பி.1849 -இல் கலகம் செய்தனர்.

ஆங்கில அரசின் நடவடிக்கைகள்: கோழிக்கோடு பகுதிகளில் பெருங்கலகங்கள ஏற்பட்டன. ஆங்கிலேய அரசு கி.பி.1852-இல் சாதர் அதலததின நீதிபதி யாக இருந்த இசுடிரேஞ்சு (T.L.Strange, the judge of the Sadr Adalat) அவர்கள் மாப்பிள்ளை கலகம் பற்றி ஆராய ஆணையிட்டது. அக்கலகங்களை ஒடுக்கத் தனிக்காவலர் படை (Special Police Force) நிறுவப்பட்டது. 23,24-ஆம் பிரிவில் சட்டங்கள் கி.பி.1854-இல் இயற்றப்பட்டன. கலகக்காரர்கள் மீது தண்டக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட்டன. மாப்பிள்ளை கள் கத்தி வைத்துககொள்ளத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. சினங்கொண்ட மாப்பிள்ளைமார் மலபார் மாவட்டக் குற்ற நடுவர் எச்.வி. கனோலி (H.V.Conolly the District Magistrate of Malabar) என்பாரைக் களளிக்கோட்டையில் உள்ள அவர் மாளிகையில் கொன்று பழி தீர்த்தனர். அவர்களை ஒடுக்கச்

சட்டம் கி.பி. 1859 – ஆம் ஆண்டிலும் இயற்றப்பட்டது.

கடுமையான நடவடிக்கைக்குப் பின்பும் கலகம் தொடர்ந்தது. சொலத்தூரில் கி.பி.1873-இலும், மேலத்தூரில் கி.பி.1880 – இலும் கலகங்கள் வெடித்தன. பல தீவிர கலகங்கள் கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டிற்கும் கி.பி.1885-ஆம்ஆண்டிற்கும் இடையில் மூண்டன. பல இந்துக்கள் கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கலவரத்தில் கொல்லப்பட்டனர். இருப்பினும் கலகம் ஒடுக்கப்பட்டது. அடக்குமுறைச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்பு, கி.பி.1887-இல் மாப்பிள்ளைகளின் கொடுமைகள் குறைந்தன. மலபார்ப் பகுதியில் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1915-ஆம் ஆண்டு வரையில் அமைதி நிலவிற்று. அவர்கள் மறுவாழ்விற்குப் பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டது. இரண்டாம் எல்சின் பிரபு (Lord Elgin II – கி.பி.1894-99)ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களுக்குக் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்பட்டன. மாப்பிள்ளைமார் வாழும் இடங்களில் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. நிலக்கிழார்களால் வெளியேற்றப்பட்ட குத்தகைதாரர்களுக்கு இழப்பீடு கிடைக்கும்படி செய்யப்பட்டது.

இரீடிங் பிரபு (Lord Reading - 1921-1926) ஆட்சிக் காலத்தில் 1921 – ஆம் ஆண்டு மாப்பிள்ளைமார் மீண்டும் தீவிரமாகக் கலகத்தில் ஈடுபட்டனர். அக்கலகத்தில் கிலாபத்து இயக்கத்தின் தாக்கமும் இருந்தது. மாப்பிள்ளை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த குற்றவாளிகள் சிலர் 1921-இல் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டபோது, தென் மலபார் மாவட்டத்தில் கலகம் பெருமளவில் வெடித்தது. காவலர்கள் பொது மக்களால் தாக்கப்பட்டனர். மத்திய மலபார்ப் பகுதியில் இப்பெருங்கலகம் காட்டுத்தீப் போல் பரவிக் கொழுந்து விட்டெரிந்தது. கேரள மாநிலத்திலேயே அது போன்ற பெருங்கலகம் ஒன்று அதுவரை உருவாகவில்லை என்று கருதும் அளவிற்கு அக்கலகம் தீவிரம் அடைந்தது. மாப்பிள்ளை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த தீவிரவாதிகள் மலபாரின் மூன்று வட்டங்களைப் (Taluks) பிடித்துக்கொண்டு தம் அதிகாரத்தை ஆங்கு நிறுவினர். ஆங்கிலேயர் பலர் கொல்லப்பட்டனர். சில வாரங்கள் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி அப்பகுதிகளில் ஒழிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் பெரும்படையுடன்அப் பகுதிகளில் நுழைந்தனர். அந்நேரத்தில் மாப்பிள்ளைமார் இந்துக்களைக் கொடுமைப்படுத்திக் கட்டாய சமய மாற்றம் செய்தனர். நம்பூதிரிகளின் வீடுகள் கொள்ளையிடப்பட்டன. பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர்.

கலகம் அடக்கப்படல்: மாப்பிள்ளைகளின் கொடுமையைக் கண்ட ஆங்கிலேயப்படைகள் மாப்பிள்ளைகளைத் தாக்கின. இருதிறத்தாருக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. இராணுவச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. கலகக்காரர்கள்'கொரில்லாத்'தாக்குதல் செய்து ஆங்கிலேய வீரர்களைக் கொன்று குவித்தனர். இறுதியில் ஆங்கிலேயரின் கை ஓங்கிற்று. ஆங்கிலேயப்படை தீவிரத் தாக்குதலில் ஈடுபட்டுப் பல கலகக்காரர்களைக் கொன்றது. பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். ஆங்கிலேயப் படையினர் 90 கலகக்காரர்களை 1921-ஆம் ஆண்டு ஒரு வண்டிப் பெட்டியில் அடைத்து திரூரிலிருந்து கோவைக்கு அனுப்பினர். காற்றோட்ட வசதியும், உணவும், நீரும் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அனைவரும் இறந்து விட்டனர். அத்துயர நிகழ்ச்சி கல்கத்தா இருட்டறைச் சம்பவத்தை நினைவூட்டுகின்றது. கொடியவர்களை அடக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட இரக்கமற்ற அச்செயல் இந்தியர்களை ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழச் செய்தது.

க.ம.

மாபாடியம் என்பது பேருரை எனப் பொருள்படும். ஒரு நூலைப்பற்றிய பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, விளக்கவுரை முதலியன யாவும் பேருரை என்பதன்கண் அடங்கும். தமிழிலக்கண மரபில் காண்டிகை, விருத்தி என இருஉரைகள்தாம் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கும் மேலாக, 'மாபாடியம்' என்பது மிகச்சிறந்த பேருரையைக் குறிக்கும். வடமொழியில் வேதாந்த சூத்திரத்திற்கு நீலகண்டர், சங்கரர், இராமானுசர், மத்துவர் ஆகியோர் பேருரை எழுத முற்பட்டனர். அவ்வுரைகளிலிருந்து அவரவர் கொள்கைகளையும் பிற்காலத்தோர் விளக்க முற்பட்டனர். அவையாவும் அவரவர் பெயரால் நீலகண்டபாடியம், சங்கர பாடியம் என்னும் பெயரில் வழங்கப் பெறுகின்றன. அவற்றைத் தவிர மற்றும் பல பாடியங்களும் வடமொழியிலுள்ளன. தமிழில் அவ்வாறு யாரும் மாபாடியம் எழுத முற்பட்டிலர். அக்குறையைப் போக்கியவர் இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த சிவஞானமுனிவரேயாவார். அவர்,மெய்கண்டார் இயற்றிய சிவஞான போதத்தை மூல நூலாகக் கொண்டு அதற்கு மாபாடியம் எழுத முற்பட்டார். அம் மாபாடியத்தால் வடமொழியில் காணப்படும் மாபாடியங்களைப் போன்றோ அதற்கு விஞ்சியோ தமிழிலும் கருத்துகளைக் கூறி மேற்கொண்ட கொள்கையை நிலைநாட்ட இயலும் என்னும் பெருமை ஏற்பட்டது. அத்துறையில் வெற்றி பெற்றவர் சிவஞான முனிவர். சிவஞான போதத்திற்கு வடமொழியில் சிவாக்கிரயோகிகள் ஒரு மாபாடியம் வரைந்துள்ளார்கள். அம்மாபாடியத்தையொட்டியே சிவஞான முனிவர் பேருரை எழுதியபோதும் அதனையும் விஞ்சும் நிலையிலேயே அத் தமிழ் மாபாடியம் அமைந்துள்ளது. ஒரு கொள்கையை

நிலைநாட்ட விரும்பின் அதற்கு வேறு சமயத்தினர் கொள்கைகள என்ன என்பதையும், அவை எவ் வாறு பிழைபட்டவை என்பதையும் விளக்கியபின் தம் கொள்கையை நிறுவவேணடும். அம்முறை மாபாடியத்தில் காணப்படும் சிறப்பியல்பாகும். தம் கோளை விளக்கி நிறுவுதலைச் சுபக்கம் என்றும், பிறர் கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி மறுத் தலைப் பரபக்கம் எனறும் சமய உலகில் கூறுவது மரபு. அம்முறை மாபாடியத்தில் சிறப்பிடம் பெற் றிருக்க வேணடும். மாபாடியத்தில் முதலில் கூறப் படும் பொருளும், அதன்கண் நிகழும் ஐயப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் உரைகளும் அதனை மறுத்துத் தம்கோள் நிறுவும் ஆற்றலும், அவற்றைத் தொடர்பு படுத்திக் காட்டும் திறனும், நெறிமுறை பிறழாது செல்லும் போக்கும் அவை போன்ற பிறவும் சிறநத இயலபுகளாம். சிவஞான முனிவர் சிவஞானபோத மாபாடியத்தில் மேற்கொண்ட முறைகளால் அவா புலமை ஆழத்தைக் காணலாம். தமிழ் மாபாடியத் தில் சிவஞான முனிவரின் வடமொழியறிவு, தமிழ் மொழியறிவு ஆகியவற்றின் ஆழங்களைக் காணலாம். பல பழைய உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளும் ஆங் காஙகு நிழலாடும். அப்பேருரை நுண்மாண் நுழை புலம் கொணடு எழுதப்பட்டதாதலின் அதனை யாவரும் போற்றத் தலைப்பட்டனர். மாபாடியத்தின் முடிவு மேற்கொணட கொள்கையில் உறுதி காணப் பெறவேண்டும் என்பதாகும். பிறர் யாரும் அசைக்க முடியாத திண்மை நிலை உற்றதாய்க் கொள்கை நிலைநாட்டப் படவேண்டும். 'தமிழிலுள்ள சிவஞான போத மாபாடியம் தததுவ ஆராய்ச்சிக்கும் தமிழ் பயில்வோருக்கும் ஒருகருவூலம் போலத் துணை செய் யும்' எனப் பேரறிஞர் திரு.வி.க. குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனால் அதன சிறப்பு நன்கு விளஙகும். இரா.ச.

மாபுராணம், சினசேனாச்சாரியார், குண பத்திராசசாரியார் ஆகிய இருவரால் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற சமணசமயப் பெருநூலாகும். இந நூல் தீர்த்தங்கரர்கள், சமண மன்னர்கள் ஆகியோரின் வரலாறுகளை விளக்குகிறது. இது கி.பி.9-ஆம் நூற் றாணடு இறுதியில் இயற்றப்பட்டது. இதன தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு சிரீபுராணமாகும். அது மணிப்பிர வாள நடையில் உள்ளது. மாபுராணத்தின கனனட மொழிபெயர்ப்பு சாமுணடராயபுராணம் என்பதா கும் அது கி.பி.987 - இல் இயறறப்பட்டது.

திருத்தொண்டர்புராணம் அறுபத்து மூன்று சைவ சமய நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறுவதுபோல, மாபுராணம் அறுபத்துமூன்று சமண சமயப் பெரியார் களின வரலாறுகளை உரைக்கிறது. மாபுராணப் பூர்வபுராணத்தில் இடபதேவர் வரலாறும்,பரதசக்கர வர்த்தியின் வரலாறும் உள்ளன. உத்தரபுராணத்தில் ஏனைய அறுபத்தொருவர் வரலாறுகளும் உள்ளன.

மாபுராணம் எழுபத்தேழு பருவங்களையுடையது. அவற்றுள் இறுதிப் பருவம், புராணமியற்றிய காலம் கிருபை (பிரசசுதி) முதலியன பற்றிக் கூறுகிறது. ஏனைய எழுபத்தாறு பருவங்களில அறுபத்துமூவரின் வரலாறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. முதல் நாற்பத்தேழு பருவங்களில் இடபதேவரின் வரலாறும், பரத சக்கர வர்த்தியின் வரலாறும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அவற்றுள் சினசேனாச்சாரியர் இயற்றிய முதல் நாற்பத்திரண்டு பருவங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சரிதம் மிகவும் விரிவானதாகும். சினசேனாச்சாரியர் தம் புராணத்தைக் காவிய நயம் விளங்க எழுதியுள்ளார். அவர் செய்யுள் ஒழுகிய ஓசை நயம் வாய்நதது, பலவகை அணிகள அமைந்து, படிப்போாக்கு இனபம் பயக்கும் தன்மையுடையது.

குணபத்திரர் புராண வரலாறுகளைச் சுருக்கிக் கூறியுள்ளார். எனவே, அவர் செய்யுட்களில் வரு ணனை மிகுதியாக இடம் பெறவில்லை குணபத்திரர் சீடர்களுள உலோகசேனர் தலைசிறநதவர். குணபத் திரர் இப் புராணத்தை இயற்றும்போது அவர் மிகவும் உதவிபுரிநதுள்ளார். வனவாசி நாட்டை வங்காபுரம் என்னும் நகரிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த உலோகாதித்தன எனனும் சிற்றரசன காலத்தில், கி.பி.898-இல் குணபத் திரர் இப்புராணத்தை எழுதி முடித்தார்.

நூற்பொருள்: மாபுராணத்தின் முதலில் தருமம், மக்களின் ஆயுள் வளர்சசி முதலியன மேன்மேலும் வளரும் காலம் (உற்சர்ப்பிணி), தருமம் முதலிய குறைநதுவரும் காலம் (அவசர்ப்பிணி) என்னும் கால வேறுபாடுகளும், முதல் மூன்று காலத்து நிலைமையும், போக பூமிகளின இயலபும, மனுக்கள் பதினால் வரின் காலத்து நிகழ்சசிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன பரத கண்டத்தில் வாழ்ந்தவர் முதல் மூன்று காலங்களில் கறபக மரங்களால் காலஙகழித்துவந்தனர். முதல் மனுவின் காலத்தில்தான் சூரிய சநதிரரின் தோற் றத்தை மக்கள் அறிந்தனர். இரணடாம் மனுவின் காலத்தில் விண்மீனகள தோன்றின. மூன்றாம் மனுவின் காலத்தில் மக்கள கொடிய விலங்குகளைக் கணடு அஞ்சினர்; நான்காம் மனுவின் காலத்தில் மக் கள கல்லும், தடியும் கொணடு அவவிலங்குகளிலிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ள அறிந்தனர்; ஐநதாம் மனுவின் காலத்தில் கறபக மரங்களுக்காகத் தம்முள பிணங்கினர்; ஆறாம் மனுவின் காலத்தில் அம் மரங்களின பொருட்டுக் கலகம செய்தனர்; ஏழாம் மனுவின் காலத்தில் யானை, குதிரைகளை வாகன மாகக் கொண்டனர். எட்டாம் மனுவின் காலத்தில்

மக்கள் குழந்தைகளைப் பெற்று அச்சங்கொண்டு சிறிது நேரம் உயிரோடிருந்தனர். ஒன்பதாம, பத்தாம் மனுககளின காலத்தில் குழந்தைகளைப் பெறற வர் சில நாளகள உயிரோடிருந்தனர்; பதினொன்றாம் மனுவின் காலத்தில் பலநாளகள் உயிரோடிருந்தனர், பன்னிரணடாம் மனுவின் காலத்தில் பல ஆணடுகள் வாழ்ந்தனர். அவன காலத்தில்தான் மேகஙகள் தோன்றின. பதின்மூனறாம மனுவின் காலத்தில கருவின பை அடுக்கினால (சராயுபடலம்) மூடிப்பிறநத பிளளைகளிலிருந்து அதை வாஙகிப் போடும் வழியை அறிந்தனா. பதினானகாம் மனுவின காலத்தில் நாபிக்கொடியைப போக்கும் வழியை அறிந்தனர். அவன் காலத்தில் மேகங்கள மழை பொழிந்தன எலலாப்பயிர்களும் உழுது விதைக்காமலேயே தாமே விளைநதன. பலவகையான மரஙகள தோனறிப் பயன தநதன. அககாலததிய மக்கள வாழக்கை முறைகளை நனகு அறிந்தனர். முதல் ஐநது மனுககள காலததில குற்றம் செய்தோாககு 'ஹா' எனபதே தணடனை. பின ஐவர் காலத்தில 'ஹா' 'மா' (வேணடா) எனபன தணடனைகள ஆயின. பின் நானகு மனுக்கள காலததிலும 'திக' (சீ!) தணடனை ஆயிறறு முதல் பேரரசனாகிய பரதனது காலததிலதான உடல தணடனை முறை ஏறபடடது.

இதுவரை கூறியவை மக்களின் அறிவும் வாழ்க்கை முறையும் படிபபடியே முன்னேறறம் அடைந்துள்ளன என்பதைத் தெளிவு படுததுகின்றன.

முதல் தீர்த்துஙகராகிய இடப தேவர் காலத்தில் பயிர்கள் தாமே விளையாமல் போயின. அதனால, மக்கள் பசியால் வருநதி அவரை அடைந்து குறையிரநதனா. அவர், ஊாகள, வீடுகள ஆகியவறறை அமைதது (பிராமணா தவிர மறற) மூன்று வருணங்கள, ஆறு தொழில்கள, ஒழுக்க வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தி மணமுறைகளையும் அறிவுறுத்தி உலகம நடைபெற்று வருமாறு செய்தார். அதனால அககாலம் கிருதயுகம் எனப்பெயர் பெற்றது. அவா ஆதிபகவன எனறும் வழஙகபபெற்றார். இவவாறு இவருக்கு வழங்கிய ஆயிரம் திருநாமங்களை இம மாபுராணததில் காணலாம். இப்போது உலகம நிகழநது வருகின்ற முறைமை இடப தேவர் காலம் முதலாக வருதலால, அவா இவவுலகததிறகு முதலவா எனறு கூறப்படுவார்.

தீர்த்தஙகராகள என்று சிறப்பித்துக கூறபபடுவோர் இருபதது நாலவா. அவாகள பெயாகளாவன: 1) இடப தேவர், 2) அசிதநாதர், 3) சாமபவநாதர், 4) அபிநநதனர், 5) சுமதிநாதா, 6) பதுமநாதர், 7) சுபாாசுவநாதர், 8) சநதிரப்பிரபர், 9) சுவிதிநாதா, 10) சீதளநாதர், 11) சீறியாமசநாதர், 12) வாசுபூசியர், 13) விமலநாதர், 14) அநநதநாதர், 15) தர்மநாதர், 16) சாநதிநாதா, 17) குந்துநாதர், 18) அரநாதர், 19) மல்லிநாதர், 20) முனிசுவாத்தர், 21) நமிநாதர், 22) நேமிநாதர், 23) பார்சுவநாதர், 24) வர்த்தமான மகாவீரர் அவாகளுடைய வரலாறுகளை மாபுராணம் கூறுகிறது. அவர்தம் வரலாறுகள பெரும்பாலும் ஒரே முறையில் நிகழ்வனவாய உளளன.

தீர்த்தங்கரர் முறபிறப்பில பதினாறு நிலைகளில தவமபுரிந்து பல மேன்மைகளை எயதித தேவர் (அகமிநதிரன்) பதவியை அடைநது வாழநது, அங்கிருந்து உலகில வநது பிறப்பர் அவர் பிறசகுமுன அவருடைய தாயார் பதினாறு கனவுகளைக் காணபார். இநதிரன ஏவலால் குபேரன அவர் மாளிகையில் ஆறுமாதம பொனமாரி பொழிவான. தீாததங்கரா பிறநததும சௌதர்மேநதிரன முதலானோா வந்து அவரை யானை மீது எழுந்தருளவிதது மநதர மலையில நீராட்டிப பெயா சூட்டி, மீணடும அவருடைய அரணமனையில சோத்துத் தாயாரை உணாத்திப் புகழ்ந்து விடை பெறறுசசெலவா பிறகு உரிய காலத்தில தீர்ததங்கரருககத் தீட்சைககுரிய காலத்தை உலௌகாநதிக தேவா அறிவிபபாா தீட்சைக்குசசெலலும போது இநதிரன முதலியோா சிவிகையைச சுமப்பா. தீர்த்தங்கரர் தீட்சை பெறற மறுநாள் உணணா நோனபிருந்து உணணும் பொருட்டு நகருககுள செலவர். பினனர்த் தீர்த்தங்கரா தவததால கேவலஞானததை அடைவா. அபபோது தருமோபதேசம செயதறகாக இநதிரன் ஏவலால விமான மண்டபம் அமைககபபடும. அது சமவசரணமண்டபம எனப்படும் சமவசரணம் பூமிககு மேல 5000 விலலின் உயரததில 12 யோசனை பரபபுடையதாய் இருக்கும். அதறகு 20,000 படிகள உணடு. சமவசரணத்தைச்சுற்றி 11 பூமிகள இருககும. அவை முறையே சைததியப்பிரசாதபூமி, காதிகாபூமி, வலலிபூமி, உபவனபூமி, துவசபூமி, கற்பகமரப்பூமி, பவனபூமி, துவாதச கோட்ட பூமி, முதறபீட பூமி, இரணடாம பீட பூமி, மூனறாம பீட பூமி எனபபெயா பெறும். அவறறுள எட்டாவதாகிய துவாதச கோட்டங்களுள முதல் கோட்டததில் கணதரா முதலிய எழுவகை முனிவாகளும், இரணடாம் கோட்டததில கல்பவாசி தேவியரும், மூனறாம் கோடடததில ஆரியகையா முதலியோரும் இருபபா யானை, சிஙகம, மான முதலியன பனனிரணடாம கோட்டததில இருக்கும. மூனறாம பீடததின மேல 900 விலலின உயரததையுடைய 'காநதகுடி' எனனும மணடபம இருககும. அமமணடபததின சிமமாசனததில் ஆயிரம இதழுடைய செநதாமரையின நடுவிலுளள சுவாணகாணிகையில (பொன கொட்டையில) நாலங்குலத

தின மேல தீர்த்தஙகரர் எழுநதருளி உபதேசம் செய் வர். பிரதமானுயோகம் முதலிய நானகு பரமாகமங் கள் அவர் திருவாய் மலர்நதருளியனவாகும. அவை கணதரருக்கு உபதேசிககப்படும்.

கேவலஞானம் அடைந்த தீர்த்தங்கரர் பல நாடுகளுககும செனறு, அறநெறிகளை அறிவுறுததித் திரும்புவர். தீர்ததங்கரர் 34 வியத்தகு செயல்களை உடையவர். தீாததஙகரா இறுதியில ஏதேனும் ஒரு மலையில யோகததில நின்று, எல்லாக கருமஙகளை யும் கெடுத்து, உலகஙகள அனைத்திற்கும மேலதா கிய சிததித்தலம் அடைவர். சிதத நிலையை அடைந் தவா திருவடியூனறியிருந்த இடத்தில திருவடிகளை அமைத்து அவறறை வணங்குதல் மரபாகும்.

சக்கரவர்த்திகள் வரலாறு: சககரவர்த்திகள முற் பிறப்புப் புணணிய பலத்தால இந்திரராகிப் பின் பூமி யில தோனறி, அரசாட்சி செய்வர். அவர்களுடைய படைக்கொட்டிலில சக்கரம உற்பததியாகும். உடனே திக்கு விசயம செய்து ஏழு கண்டங்களையும் அடிப் படுததி மீண்டு வநது அரசாளவா; பிறகு தீட்சை பெற்று மோடசம அடைவா. அது சக்கரவர்த்திகளின பொதுவான நிகழ்சசி.

இதிகாச வரலாறுகள். வைதிக சமயத்தின் இதி காச வரலாறுகள மாபுராணததிலும் காணப்படுகின றன. எனினும். அவற்றுள மாறுபாடுகள் பல உள ளன. அதிலுள்ள இராமாயணக் கதை பின்வருமாறு உளளது.

தசரதர் காசியில் வாழ்ந்த பின்பு அயோத்தியை ஆட்சிபுரிந்தார். சனகர் யாகத்தின் பொருட்டு இரா மரை அனுப்புமாறு தசரதரை வேண்டிக் கொண்டாா. இராம, லட்சுமணர் தந்தையின் அனுமதி பெற்றுக் காசியில் வாழ்ந்திருந்தனர். இராமர் பொழுது போக் கும் பொருட்டுச் சீதையோடும் இலட்சுமணனோடும் சித்திரகூடத்தில் தங்கியிருந்தார். நாரதர் இராம ரைப் பார்க்க அவவிடத்தை அடைந்தார். அவர் வரவினை இராமர் அறியவில்லை. இராமர் தம்மை அவமதித்தாரென நாரதர் நினைதது இராவணனிடம் செனறு சீதையின் அழகை வருணித்தார். இராவணன் சீதையைக் கவர நினைத்து, பணிப் பெணணாகிய சூர்ப்பணகையை அங்கு அனுப்பினான. அவள்சீதை யின கறபினை அறிந்து இராவணனிடம் சென்று தெரி வித்தாள. இராவணனமாரீசனோடு போய் வஞ்சனை யால் சீதையை எடுத்துச் சென்றான. அயோத்தியில் தீய சகுனங்கள் தோனறின. தசரதா தூதர் மூலமாக இராமருக்கு ஆறுதல் கூறினார். கௌசல்யை, பர தன் முதலானோர் அங்கு அடைந்தனர். சுக்ரீவ, அனு மானகள் என்னும் வித்தியாதரரும் இராமரை அடைந்தனர். அனுமான் சீதையைக் கண்டு வந்து தெரிவிததான். மணடோதரி சீதையைத் தேறறி னாள் இராமர் அனுமானைத தூது விடுத்தார். வாலி தன்னைச் சேர்த்துக் கொளளும்படி இராமனிடம தூது அனுப்பினான. ஆனால, போரில் வாலியை இலட்சுமணன் கொன்றான் பிறகு வீடணன் இராமரைச் சார்ந்தான. போரில் இராவணன் முத லிய வித்தியாதரர் இலடசுமணனால் இறநதனர் இறுதியில் இராமர் தீட்சை பெறறு முத்தி எயதினார். அனுமன் முதலியோர் தீட்சை பெறறனர். இலட்சு மணன நரகம் அடைநதான.

பாணடவர் வரலாறு, பாரதப் போர் முதலியன மாபுராணததில் மிகவும சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள ளன. பாணடுவிற்குக் குநதியினிடம் காணன் களவுப் புணர்ச்சியில் பிறந்தவனாவன். உதிட்டிரன முதலி யோர் பாணடுவிறகே பிறந்தவர். சராசந்தன, துரி யோதனன் முதலானோரைத் துணைக்கொணடு எதிர்கக, வாசுதேவர், பாணடவர் முதலியோர் துணைக்கொண்டு சராசந்தனை வெனறு அர்தத சக் கரவர்ததியானார். அரக்கு மாளிகையில் தீ வைத்தது, வாசுதேவர் தூது, பாரதப்போர் முதலியன வும் மாபுராணத்தில் கூறப்பட்டுளளன. பாணடவா நேமி சுவாமியிடமிருந்து தம் முனனைய வரலாறு அறிநதனர். பாணடவர் தீட்சை பெறறு வெயிலில நின்று தவம் புரிந்தபோது, துரியோதனன் மருமகன குரியவரன் அவர்களுக்குத் தீமைகள இயற்றினான. பாணடவர் அவற்றால் தளர்ச்சி அடையாமல தவம முடிதது முத்தி அடைந்தனர்.

அவ்வாறே பாகவதக் கதையும் மாபுராணத்தில் மிகவும் வேறுபடக் கூறப்பட்டுளளது. சிபிச்சக்கர வர்த்தி, பரசுராமன், மகாபலி ஆகியோரின் வரலாறு களும் அதில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன குண பததிரர் எழுதிய உத்தர புராணப் பிரிவில் சீவகன் கதை உள்ளது. அக்கதைக்கும் சீவகசிந்தாமணி கூறும சீவகன கதைக்கும் மிக்க வேறுபாடுகள் உளளன.

மாபுராணத்தில சமணசமயக் கொளகைகள் விளக்கப்பட்டுளளன. இவவுலகம் முதலும் முடிவும இல்லாததாகலின் இதைப் படைத்தவர் எவருமிலா. மக்கள் தவத்தால் வினைகளைக் கெடுத்து, கோபம், அகங்காரம். கபடம், இவறன்மை போனறவற்றை அறவே ஒழித்து இறைநிலை பெறலாம். அஃறிணை உயிர்களும் உபதேசம் கேட்பதனாலும், நோனபு மேற்கொளளுதலானும் சுவர்கக பதம் பெறககூடும். நற்காட்சி. நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் என்னும் இரத்தினத்திரயத்தை அனைவரும் மேற்கொளளுதல் வேண்டும். உயிர்ககொலை கூடாது. பிறர் செய்யும் தீங்குகள் தம் தீவினையினால நோந்தவை எனக

கொள்ள வேண்டும். அன்றி அவர்கட்குத் தீங்கு செய்ய எண்ணுதல் தீமை தரும். இல்வாழ்வோர் சாவகர் என்றும் சிராவகர் என்றும் வழங்கப்படுவர். அவர்களுக்குச் சில நோன்புகளும் அணுவிரதம் முதலிய விரதங்களும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அணுவிரதமாவன, உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமை, பொய் சொல்லாமை, களவு செய்யாமை, பிறர்மனை விழையாமை, இவற்றின்மையின்மை என ஐந்தாம். இவை இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டோர் மேற்கொண்டொழுக வேண்டிய அணுவிரதம் எனப்படும். துறவோர் பின்பற்றுதற்குரிய ஒழுக்கங்கள் மாவிரதம் எனப்படும். இவை மாபுராணத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ள சமண சமயக் கொள்கைகளுள் சிலவாகும். மாபுராணத்தைச் சமணசமயக் களஞ்சியம் எனலாம்.

தா.ஏ.ஞா.

மாபெக்கிங்கு, தென்னாப்பிரிக்காவின் வட மத்திய பகுதியில் கேப்பு மாநிலத்தில் உள்ள நகரம். மாபெக்கிங்கு (Mafeking) அப்பொழுதிருந்த பெக்குவானாலாந்தின் (Bechwanaland) தலைநகர். இப்பொழுது அதன்பெயர் போட்சுவானா (Botswana). கேப்பு நகரத்திற்கும் இதற்குமிடையே உள்ள தொலைவு ஏறத்தாழ 1200 கி.மீ. கடல் மட்டத்துக்கு 1729 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள இந்நகர், முக்கியமான போக்குவரத்து மையமாகவும் வாணிக மையமாகவும் விளங்குகிறது. பசும்புல்வெளியால் சூழப்பட்ட இந்நகரம் பால் - வெண்ணெய்-பாலேடு ஆகியவற்றின் ஒரு விற்பனைக்களமாக உள்ளது இங்குக் கால்நடை வளர்ப்புத் தொழிலும் சிமெண்டுத் தொழிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. மிலோப்போ (Milopo) ஆறு இப்பகுதியை வளப்படுத்துகிறது.

சர் சார்சு வாரன் என்பவர், கி பி. 1885-இல் ஆங்கிருந்த குடியரசுகளைத் தோற்கடித்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை விரிவுபடுத்திய சமயத்தில் இந்நகர் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. போயர் போர் நடந்த இடங்களில் இதுவும் ஒன்று. போயர்கள் கி பி. 1899 முதல் 1902 வரை நடந்த போரில் இவ்விடத்தில் நடத்திய முற்றுகையை ஆங்கிலேயர் 217 நாள்கள் எதிர்த்துத் தாங்கினர். இங்குக் கட்டப்பட்டிருந்த கோட்டை, இப்பொழுது ஒரு தேசிய சின்னமாக விளங்குகிறது.

தெ.பா.

மாபெரும் பட்டயம்: ஆங்கிலேய அரசியலமைப்பிலே மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையதாகக் குறிப்பிடப்படும் நிகழ்ச்சிகளுள் முதலாவதாக இருப்பது கி.பி 1215-இல் அரசர் சான் என்பவரால் (King John-ஆட்சிக்காலம் கி.பி.1199-1216) ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதும், அக்கால ஆங்கிலேய நிலமானியப் பிரபுக்களுடைய உரிமைகளடங்கியதுமான மாபெரும் பட்டயம் (Magna Carta, The Great Charter) ஆகும். இப்பட்டயத்தை வரைந்தோர் அரசருடைய வல்லாண்மைச் செயல்களினால் நிலமானிய உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டுத் துன்புற்ற பிரபுக்களும், ஆங்கிலேயக் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத்திருச்சபைக் குருமார்களின் தலைவரான இசுடீபன் லாங்டன் (Stephen Langton) என்பவரும் ஆவர்.

பட்டயம் வரையப்படுதற்கான சூழ்நிலைகள்: ஆங்கிலேய அரசர் சான் தம் காலத்திய நிலமானிய உரிமைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி, அதன் காரணமாக நிலமானியப் பிரபுக்களுடைய பகைமையைத் தேடிக் கொண்டார். சான் தம் அண்ணன் மகனும், தம்மைவிட ஆங்கிலேய அரசுரிமைக்கு உறுதியான உரிமை உடையவனுமான ஆர்தர் என்ற சிறுவனைக் கொன்றுவிட்ட காரணத்தால் பிரான்சில் அவருடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த நார்மண்டி (Normandy), ஆஞ்சு (Anjou) முதலிய மாகாணங்களிலுள்ள நிலமானியப் பிரபுக்களும் ஏனைய மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து, சான் மன்னருக்கெதிராகப் போர் செய்து, அவரைத் தோற்கடித்துத் (கி.பி 1204 - இல்) தம் மாகாணங்களைப் பிரான்சு அரசர் பிலிப்பின் ஆட்சியில் அமைத்துக் கொண்டனர். அவ்வாறு பிரான்சில் சான் தம் மாகாணங்களை இழந்ததனால் அவருடைய புகழ் மறைந்தது. பின்னர், அவர் ஆங்கிலேயத் திருச்சபைக் குருமாருடனும், கிறித்தவத் திருச்சபைத் தலைவர் போப்புடனும் சச்சரவு செய்தார். காண்டர்பரியின் பேராயர் பதவியில் (Archbishop of Canterbury) தக்க ஒருவரை அமர்த்த வேண்டிய நிலை தோன்றியபோது, சான் தமக்கு வேண்டிய ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்; அவ்வரை அப்போதிருந்த, மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்ற போப்பு மூன்றாம் இன்னசென்ட்டு என்பவர் ஒப்புக் கொள்ளாமல், கல்வியும், ஒழுக்கமுமுள்ள இசுடீபன் லாங்டன் என்பவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார். ஆனால் சான் அவரை நாட்டினுள் வர விடாமல் தடுக்கவே, போப்பு ஆங்கிலேயக்கிறித்தவக் கோயில்களை மூடி விடும்படி செய்து, பின்னர், சானைக் கிறித்தவ சமயத்துக்குப் புறம்பாக்கி (Excommunicate), அரசருக்குக் கீழ்ப்படிதலினின்றும் ஆங்கிலேயக்குடிமக்களை விடுவித்த போதும் சான் கீழ்ப்படியாமல் திருச்சபை மானிய வருமானங்களைப் பறித்துப் படை திரட்டினார். போப்பு, பிரான்சு அரசர் பிலிப்பை இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுக்குமாறு ஏவ, சான் அனைவருடைய ஆதரவையுமிழந்த நிலையில் போப்புக்குப் பணிந்து அவரைத் தம் நிலமானியப் பிரபுவாக ஏற்று, இசுடீபன் லாங்டனையும் பேராயராக ஏற்றார். ஆனால், பிரான்சு அரசர்,

சானையும் அவருடைய ஆதரவாளர்களையும் போவைன்சுப் (Bouvines) போரில் கி.பி.1214 - இல தோற்கடிக்கவே, தோல்வியுற்ற சான தனக்குப் போரில் உதவி செய்ய மறுத்த ஆங்கிலேய நிலமானியப் பிரபுக்கள் மீது பெரும் சீற்றத்துடன திரும்பி வந்து, அவர்களைத் தமக்குப் பெரும் ஒறுப்புக் கட்டணம் செலுத்துமாறு கூறினார். முன்னரே அவர் நிலமானியப் பிரபுக்களை அவர்களுடைய இராணுவப் பணிக்குப் பதிலாகப் பெரும் பணத்தொகைகளைச (Scutage) செலுத்துமாறு கட்டாயம் செய்தும், சிறு குற்றங்களுக்குப் பெரும் தண்டத் தொகைகளை வாங்கியும், மானியப் பண்ணைக்கு (Estate) உரியவர் அதைப் பெறும்போது செலுத்த வேண்டிய உரிமைத் தொகையை (Reliefs) உயர்த்தியும், மானியப் பண்ணையின் உரிமையாளருடைய இளமைக் காலத்தில தாம் அதைக் கண்காணித்து (Wardship), அதில இருந்த பண்ணைக் குடியானவர்களிடமிருந்து மிகுதியான பொருளைப் பெற்று அவர்களை விடுவித்தும், அதிலுள்ள மரங்களை வெட்டி விற்றும், மானிய உரிமையாளர் பெண்ணாக இருந்தால அவளைத் தமக்கு மிகுதியாகப் பொருளளிப்பவருக்குத் திருமணம்செய்து கொடுத்தும், அவள் மறுத்தால் அவளிடம் பெரும் தண்டத் தொகையைக் கேட்டு வாங்கியும், அவ்வாறெல்லாம் நிலமானிய உரிமைகளைத் தவறாகக் கையாண்டார். அவற்றால கொதிப்படைந்திருந்த நிலமானியப் பிரபுக்கள் இசுடீபன லாங்டனின் தலைமையில் ஒன்று திரண்டு, பியூரி செயிண்டு எட்மண்ட்சு என்னும் இடத்திலிருந்து போர்க் கருவிகளுடன இலண்டன நகரத்துக்குச் சென்று, நகர மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றனர்; சானின் செயல்களால துன்புற்றிருந்தமையால் நகரமக்களோ, குடியானவரோ அரசருக்கு உதவி அளிக்கவில்லை. அவர் தவறாகக் கையாண்ட ஒவ்வொரு நிலமானிய உரிமையையும் பிரபுக்களும், இலாங்டனும் குறிப்பிட்டு, அவற்றைத் 'தாம் இனி ஒருபோதும் மீறமாட்டோம்' என்று அவர் வாக்குறுதி கூறுவதாக எழுதி, அதில் அவரைக் கையெழுத்திடும்படி உரிமையுடன் கேட்டனர். சான கி.பி.1215-இல தேம்சு ஆற்றில இருந்த இரனனிமீடு (Runnymede) என்னும் தீவில இந்த மாபெரும் பட்டயத்தைத் தாம ஒப்புக் கொண்டதாக அறிவித்தார். இதில் அவர் கையெழுத்திட்டாரென்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்று இல்லை.

நிலமானியப் பிரபுக்கள் மாபெரும் பட்டயத்தைச் செயலில் கொண்டு வருமாறு சானைக் கட்டாயப்படுத்தி, அவருடன போர் செய்யும்போது, கி.பி. 1216-இல நோயுற்று சான இறந்தார். ஆயினும் அவர் இதை ஒப்புக் கொண்டதாக அறிவித்தமையாலும், அவருக்குப் பின வந்த பல அரசர்கள் அவ்வப்போது இதை உறுதி செய்தமையாலும் (Confirmation) இது மிகவும் அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவமுடைய ஒரு பத்திரமாக ஆயிற்று.

பட்டயத்தில் கூறப்பட்ட பொருள்கள்: மாபெரும் பட்டயத்தில ஏறக்குறைய 61 பிரிவுகள் இருக்கின்றன (அவை இலத்தீன மொழியில எழுதப்பட்டன). அவற்றுள் சில முக்கியமானவை; அவற்றின் சுருக்கமான கருத்து:-

பிரிவு I: 'நமது நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சுதந்திர மக்களுக்கும் கீழ்க்கண்ட உரிமைகளை அவர்களும், அவர்களுடைய பின்தோன்றல்களும் எக்காலத்தும் அனுபவிக்குமாறு நாம வழங்குகிறோம்.'

பிரிவு II: 'நம்மிடமிருந்து மானியம் பெறும் பிரபு எவரும் இறந்துவிடின், அவருடைய மரபுரிமையாளர் (Heir), பழங்காலத்தில செலுத்தப்பட்ட உரிமைப் பணத்தை மட்டும் செலுத்தி (Relief) மானியத்தை அடையலாம'.

பிரிவு IV: 'இளம் வயதுள்ள மரபுரிமையாளருக்குக் காப்பாளராக இருப்பவர் (அதாவது அரசர்) பண்ணையிலிருந்து நியாயமான அளவில பொருளும், உதவியும் பெறுதல வேண்டும்; அவர் அதன் வேலையாளை விடுவித்தலும், அதன பொருளை அழித்தலும் கூடாது.'

பிரிவு VIII: 'பண்ணைக்குரியவர் கைம்பெண்ணாயிருப்பின் அவரை மறுமணம் செய்யுமாறு எவரும் கட்டாயப்படுத்தலாகாது'.

பிரிவு XII: 'நம நாட்டவரின் பொதுவான ஆலோசனையின் பேரிலல்லாமல், நாம் எவர் மீதும், போர்ப் பணிக்கு ஈடான பணமோ (Scutage) வேறு எந்த உதவித் தொகையோ விதிக்க மாட்டோம்'.

பிரிவு XIV:, நம் நாட்டவரின் ஆலோசனையைப் பெறும் பொருட்டு முத்திரையிட்ட நமது கடிதங்களின் வாயிலாக (நேரடியாக), பேராயர்கள், ஆயர்கள், பெரிய நிலமானியப் பிரபுக்கள் முதலியோரையும், வட்ட ஆட்சியர்கள் (Sheriffs) வழியாகப் பொது ஆணையை விடுத்து ஏனைய வகை மானியக்காரர்களையும் நாம வரவழைப்போம்'.

பிரிவு XXXIV. 'நிலமானியப் பிரபுவின் நீதிமன்றத்திலிருந்து எந்த வழக்கும் அரசருடைய நீதிமன்றத்துக்கு மாற்றப்படமாட்டாது'.

பிரிவு XXXIX: 'எந்தச் சுதந்திரக் குடியாளும் பிரபுக்களுடைய சட்டத்துககு ஒத்த தீர்ப்பின்படியும் அலலது நாட்டின சட்டத்தின படியும் அல்லாமல, கைபபறறப்படவோ, சிறைப்பிடிககப்படவோ, மானியப் பறிமுதலுக்கு உட்படுத்தப்படவோ, வேறெவ வகையாசவும் துன்புறுததப் படவோ மாட்டார்'.

பிரிவு LX: 'கடவுளின பொருட்டும், நம் நாட்டைச் சீர்திருததும் பொருட்டும நாம மேற்கூறிய சலுகைகளை வழங்கியுளளபடியால், நாம் அவற றுக்குப பாதுகாபபு அளிககிறோம்; அதாவது நாம் எவருககுத துனபம செய்தாலும், அலலது பட்டயததின எநதப பிரிவை மீறினாலும், இநத உரிமைகளைச் செயறபடுத்தும பொருட்டு நில மானியப் பிரபுக்கள தங்களுள 25 பேரைத் தோந்தெடுத்து அவர்கள குறைகளெல்லாம களையப் படும வரை, நமமை எல்லாவழியிலும துன்புறுத் தவும, கட்டாயப்படுததவும் செயயலர்ம்'.

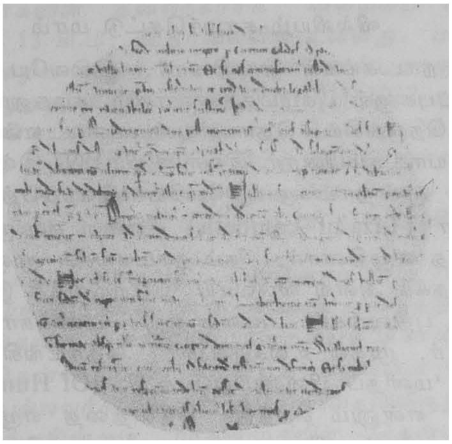

பட்டயத்தின் விளக்கமும் அதன் அரசியல முக்கியத்துவமும்: பிரிவுகள் I,II, IV, VIII முதலியவை சானினால தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நில மானிய வழக்கங்கள் எதிர் காலததில மீறப்படலாகா எனறு உறுதி செய்தன. பிரிவு XIV இல கூறப்பட்ட செயதி, 'நாட்டவருடைய ஒப்புதலின் பேரில் தான், (அவர்களுடைய பேராளர்களின் ஒப்புதலின் பேரில் தான) வரிவிதிபபுச் செய்யபபடுதல் வேணடும்', எனறு பொருள்படுவதாகப் பிறகாலத்தில கூறப்படடாலும, உணமையில அது 'நிலமானியப் பிரபுக்களைக்' குறிப பிடுகிறதே தவிர, நாட்டிலுளள எல்லா மககளையும குறிப்பிடவில்லை. பிரிவு XXXIV அரச நீதிமன்றங களின வளர்சசியைத தடுத்து, நிலமானியப் பணணை நீதிமனறஙகளின் அதிகாரத்தை வளர்ததது. பிரிவு XXXIX -இல் குறிப்பிடபபட்டுளள 'சுதநதிரக குடியாள' எனற தொடா நாட்டின பொது மக்களைக குறிப்பிடாமல், நிலமானியப் பிரபுக்கள அரச நீதி மன்றங்களில விசாரிககப்படாமல, அவாகள நில மானியப் பிரபுககளின நீதிமன்றஙகளிலேயே விசாரிக் கப்படுதல வேணடு மெனறு பொருளபடுவதாகும. மேலும், அதில வரும் 'நாட்டின சட்டஙகள' எனற சொற்கள் போர் முறையின வழியாக (Combat) நீதி வழங்கும் அக்கால உளநாட்டு வழக்கஙகளையே குறிப்பிட்டன; நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான சட்டம் எதையும் குறிபபிடவிலலை. பிரிவு LX உணமையில அரசருடைய நடததையைப பிரபுககள ஏறறுக்கொளளாதபோது அவருக்கெதிராக உள நாட்டுப் போரைத் தொடஙகுவதற்கு அவர்களுககு அதிகாரம் அளிககிறது

மாபெரும் பட்டயத்தின முககியத்துவம், அது கூறியவற்றில காணப்படாமல், பிறகால ஆஙகிலத் தலைமுறையினர் அது எனன கூறிற்று என்று எணணினார்களோ, அது அவவெணணததில காணபபடுகிறது. அது கூறுவதெலலாம மறைநது விட்ட நில மானிய உரிமைகளையும, வழககஙகளையும பறறியே. இசுடுவாட்டு அரசர்களுககும், பாராளுமனறத்துககும கி பி. 1603 வரை நடைபெறற அரசியல போராட்டத்தில பாராளுமன்ற ஆதரவாளா அபபோது தாம் கருதிய வரிவிதிப்புக்கு மககளின ஒபபுதல பிரதிநிதித்துவ முறையோடு கூடிய பாராளுமனறம் ஆளசுதந்திர உரிமை (Habeas corpus), சானறாளா முறை விசாரணை (Trial by Jury) முதலிய உரிமைகளுக்கெல்லாம் மாபெரும பட்டயததை ஆதாரமாகவும், மேறகோளாகவும விரிதது விளககினா. ஆகையால ஆடம்சு (Adams) எனற ஆசிரியா கூறுவது போல, 'மாபெரும் பட்டயததின முக்கியததுவம, அதற்கு ஆதாரமாய் அமைநத கொளகையில் காணப்படுகிறது'. 'சில செயலகளில் அரசருடைய நடத்தை சட்டததுக்கு உட்பட்டதாகததான இருததல் வேண்டும் எனற அடிபபடை விதியை அவா உறுதியாக ஏற்குமாறு செய்வதுதான இபபட்டயத்தின் நோககமாகும'. இபபட்டயம் பிற்கால அரசர்களால உறுதி செய்யப்பட்டது ஆஙகில ஆட்சியும் அரசியலமைபபுக்கு உட்பட்ட முடியாட்சியாகவும மக்களாட்சியாகவும் வளர்நதது. பா.சு.

துணை நூல:

Adams, G B., Constitutional History of England, London, 1971.

மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர்: இவர் கி பி 1836-இல பழனியில பிறந்தாா. தநதையின

பெயர் முத்தையாசாரி. 'மாம்பழம்' என்பது இவரது குடிப்பெயர் இவர் மூன்று வயதினராயிருக்கும்போது அம்மை நோய் கண்டது. கண்பார்வையை முற்றாக இழந்தார். தந்தையார் இவருடைய முதுகில் தமிழ் எழுத்துகளை எழுதிக் கற்றுக் கொடுத்தார். விரைவில் இவர் கவி இயற்றும் ஆற்றல் பெற்றார். பழனிப்பதிகம், குமரகுருப்பதிகம், செந்திற்பதிகம் முதலிய பதிகங்களை இயற்றினார்.

இவர் இராமநாதபுரம் சமத்தானம் சென்று, பொன்னுசாமித் தேவர் அவர்களிடம் சேர்க்கும்படி ஒரு சீட்டுக்கவியை அனுப்பி வைத்தார். கண்ணிலாதாரை அரசர்கள் நேர்முகம் காண்பது அக்கால வழக்கமன்று. தேவர், தாம் கொடுக்கும் ஈற்றடிகளை வைத்துக்கொண்டு பாடலை முடிக்க முடியுமா என்று வினவினார். அவ்வாறே அவர் கொடுத்த ஈற்றடிகளை வைத்துக்கொண்டு விரைவில் பாடல்களை நிறைவு செய்தார். அவற்றைக்கண்டு மகிழ்ந்த அரசர் இவருக்குக் 'கவிச்சிங்கம்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார் முத்துராமலிங்க சேதுபதி அவர்கள் 'கவிச்சிங்க நாவலர்' என்ற பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார். மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர் விரைந்து செய்யுள் இயற்றும் திறன் பெற்றிருந்தார். பல தனிப்பாடல்களைப் பாடினார். மு.ச.

மாம், வில்லியம் சாமர்செட்டு (கி.பி. 1874 – 1965): இருபதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தின் புகழ் பெற்ற நாடகாசிரியர்களுள் ஒருவரும் சிறந்த புதினம், சிறுகதை ஆசிரியருமான சாமர் செட்டு மாம், கி.பி. 1874–இல் இராபர்ட்டு மாம் என்ற சட்ட அறிஞருக்கு ஆறாம் மகனாகப் பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே தாய்தந்தையரை இழந்துவிட்ட மாம் சாமர்செட்டு (Maugham, William Somerset) தம் சிறிய தந்தையாரால் வளர்க்கப்பட்டார். உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பு முடித்தபின் செருமனியில் உள்ள ஐடல்பர்க்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் (Heidelberg University) ஓராண்டைப் பயனுள்ள முறையில் கழித்து, மீண்டும் இங்கிலாந்து வந்து மருத்துவ மாணவராகச் சேர்ந்தார். மருத்துவப் படிப்பில் பட்டம் பெற்று, ஆங்கிலத்தில் எழுத்தாளராகப் புகழ்பெற்றவர்களுள் மாமும் ஒருவர் ஆவார்.

மணவாழ்கையில் ஏற்படும் சிக்கல்கள், சச்சரவுகள் பற்றியும், தவறான பொருத்தத்தால் (Misalliance) ஏற்படும் சிக்கல்கள் பற்றியும் இவர்தம் படைப்புகளில் காணலாம். இவர் 1907-இல் 'பிரெடரிக்குச் சீமாட்டி' (Lady Frederick), 1922-இல் 'சூயசுக் கால்வாய்க்குக் கிழக்கே' (East of Suez), 1927-இல் 'விசுவாசமுள்ள மனைவி' (The Constant Wife)

வில்லியம் சாமர்செட்டு மாம்

என்ற நாடகங்கள் எழுதினார். இவையே இவர்தம் படைப்புகளுள் புகழ்மிக்கனவாகும். காதலும் பொருளும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்று மாம் உறுதியாக நம்பினார். இவர் கி.பி. 1897-இல் தம் இருபத்து மூன்றாம் வயதிலேயே 'இலாம்பத் நகரத்து இலிசா' (Liza of Lambeth) என்ற தம் முதல் புதினத்தை எழுதினார். தம் நாடகங்கள் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வருவாய் பெற்றுவந்த இவர் சிறுகதை, புதினங்கள் மூலம் ஒரு பணக்காரராகவே ஆனார். முதல் உலகப்போர் தொடங்கிய போது இவர் 'மனிதப் பிணைப்புப்பற்றி' (Of Human Bondage) என்னும் சிறந்த புதினத்தை எழுதி முடித்தார். அந்தப் புதினம் ஓரளவுக்கு மாமின் சொந்த வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்த படைப்பு ஆகும். 'சந்திரனும் ஆறு பென்னிக் காசும்' (The Moon and Sixpence) என்னும் புதினம், 'பால் காகின்' (Paul Gauguin) என்னும் ஒரு பிரான்சு ஓவிய மேதையின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. 'பணியாரமும் கள்ளும்' (Cakes and Ale), 'ஆசெண்டன்' (Ashenden), 'கத்தியின் விளிம்பு' (The Razor's Edge) என்னும் புதினங்கள் இவர்தம் புகழ் பெற்ற படைப்புகளில் சிலவாம். கதை சொல்லும் இயல்பில் தமக்கென ஓர் இயல்பை வகுத்துக் கொண்ட இவர், பாத்திரப் படைப்புகளிலும் இயற்கை வருணனைகளிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். மாமின் சிறுகதைகள் 'இலையின் நடுக்கம்' (The Trembling of a Leaf), 'சவுக்கு மரம்' (The Casuarina Tree) என்ற இரு

தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. பல நாடுகளில சுற்றுப் பயணம் செய்வதில் ஆர்வமுள்ள இந்த எழுத்தாளர், தூரக் கிழக்கு நாடுகள், கிழககிநதியத் தீவுகள், ஆங்கிலேயக குடியேற்ற நாடுகள ஆகியவற்றில் தாம் கணடு கேட்டறிநத அனுபவங்களைக் கொணட பல சிறுகதைகளை எழுதினார். கூரிய நோக்கு, பரநத அனுபவம, மருததுவ அறிவு, மனித மனத்தைப் பறறிய ஆழந்த சிநதனை ஆகியவற்றைத தம படைப்புகளில வியததகு வகையில பயன்படுத்திக் கொணடாா. 'சிவப்பன' (Red), 'மழை' (Rain) போனற சிறு கதைகள எனறும் நிலைத்திருக்கும் கலைப்படைபபுகளாகும். இனிமையான எளிய நடை, சொற்சிககனம், தெளிவான சொல்லாட்சி ஆகியவை இவர்தம தனிச்சிறபபுகள. இவர் 20-ஆம் நூற றாணடின் புகழ் பெற்ற ஆஙகில எழுததாளர்களுள முன்னணியில நிறபவர். இவர் 1965-இல தம் 91-ஆம வயதில் காலமானார். கே.ஜி.சே.

மாமண்டூர்: இவ்வூா வடஆர்க்காடு மாவட்டச செயயாறு வட்டததில் அமைநதுள்ள சிற்றூராகும. பலலவர்களின தலைநகராக விளங்கிய காஞ்சியிலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் உளளது. மாமணடூரின பழைய பெயர் 'யாவணடூா' எனபதாகும். இஙகுளள முதலாம் இராசராசனின 1011-1012-ஆம் ஆணடுக் கல்வெட்டு ஒன்று அதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இரணடு சிறுபாறைகளின மேல அமைநதுளள இவவிடத்தின பெயாககாரணம இஙகுள்ள பெரிய கரையையுடைய குளத்துடன இணைத்துக் கூறப்படுகிறது.

கட்டடக் கலைக்கு முன்னோடியான பலலவர்களே முதன்முதலில பாறைகளைக குடைந்து குகைக் கோயில்களை அமைக்கும் முறையைக் கொணடுவந்தனர். தெனனிநதியக் கட்டடக் கலையின தோறறுவாய், பல்லவாகளின் குகைக்கோயில்களிலிருநதுதான தொடஙகுகினறன. முதனமுதலில் தெனனிநதியாவில பாறைகளைக் குடைநது குகைக் கோயிலகளை அமைத்த பெருமை பலலவ மன்னன் மகேந்திரவாமனையே சாரும் (கி.பி. 580-630). அவன காலததில செஙகல், மரம், உலோகம் ஏதும் இல்லாமலேயே ஒரே கல்லின மூலம் மட்டுமே அமைககப்பட்ட கலைப்படைப்புகளுள மணடகப்பட்டுககு அடுததததாக மாமணடூர் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

மாமண்டூரைச் சாாந்து ஏறத்தாழ நானகு குகைக்கோயில்கள உளளன. அவறறில இரணடு நனகு முற்றுப்பெற்றவை; மற்ற இரணடும முற்றுப் பெறாத நிலையில உளளன. இங்குக் காணப் படும் சோழர் காலக்கல்வெட்டின மூலம முறறுப் பெறற இரணடு குகைககோயிலகளும் சிவனுக்காக அமைககப்பட்டன என்பது புலனாகிறது. பலலவாகளுடைய கல்வெட்டுகள் இஙகுக் கிடைககவில்லையாயினும் இங்குள்ள கலவெட்டொனறு மகேநதிரவர்மனால எழுதப்பட்ட 'மத்தவிலாசப் பிரகசனம்' என்ற புகழபெறற சமசுகிருத நாடகததைக குறிபபதாக உளளது. மேலும், அநத நாடகததில மகேநதிரனின ஏனைய பெயாகளான குணபரா, அவனிபாசனா, மததவிலாசா போன்றனவும காணபபடுகினறன. மேலும, அககுகை, தொடக்ககாலத்தில சமணசமயத் துறவியருடன தொடாபுடைய இருபபிடமாக விளஙகியதெனறும கூறலாம. பா.ஜெ.

மாமல்லபுரம்: இது சென்னைககுத் தெறகில் ஏறத்தாழ 60கி.மீ. தொலைவில செஙகற்பட்டு மாவட்டககடற்கரையோரம அமைநதுள்ள தொனமையான ஊராகும. கலையாாவமுடையோா கணகளுககு அழகிய விருநதளிககும் பலலவா காலச சிறபச செலவஙகளைக் கொணட ஊா. ஏறததாழ 1300 ஆணடுகட்கு முனபு படைககபபடடாலும நேறறு அமைககப பட்டன போல புதுமையுடன மாமலலபுரக கலைப படைபபுகள விளஙகுகினறன. மாமலலபுரம, மகாமலலபுரம், மகாபலிபுரம, மலலை, மலலாபுரி, மாவேலிபுரம், மாவலிபுரம, சனநாதபுரம எனப பலவேறு பெயாகளால குறிபபிடபபடுகிறது. மாமலலபுரம பகுதியில் தொலபழஙகாலச சினனஙகளாகிய கறபடை, முதுமககளதாழி ஆகியவை கிடைததுளளன. சில உரோமானிய அரசாதம காசுகளும அஙகுக் கிடைததுளளன. காளை, தாமரை, மீன ஆகியவை பொறிககபபடடனவும, சிரீபரன, சிரீநிதி என எழுதபபெற்றவையுமான பலலவர் காலக காசுகளும, இராசராச சோழனின (கி.பி. 985-1014) ஈழககாசுகளும மாமலலபுரததில கிடைததுளளன. வாணிகச சிறப்பிலும மாமலலபுரம சிறநது விளஙகியது எனபதை நந்திவாம பலலவனின 'நகரமான மாமலலபுரம' எனனும கலவெட்டுத தொடரால அறியலாம.

இராசராச சோழனின 26-ஆம ஆட்சியாணடில 'செயஙகொணட சோழ மணடலதது ஆமூாக கோட்டத்து ஆமூர்நாட்டு நகரம மாமலலபுரமான சனநாதபுரம' என இவவூர் குறிப்பிடபபட்டது. சனநாதன எனபது இராசராச சோழனின பட்டப பெயாகளுள ஒனறு. கோப்பெருஞ்சிஙகன எனற பிற்காலப் பலலவா தலைவன தனனை 'மலலையாகோன' 'மலலைக் காவலன' 'மலலாபுரி மாதவன' எனறு சொல்லிக கொணடான. பாணடியா, சமபுவராயர், விசயநகர அரசா போனறோா இஙகு ஆட்சிபுரிநதுளளனர். விசயநகர ஆட்சியின படைவீடடு இராசசியததில மாமலலபுரம சோநதிருநதது.

தணடியாசிரியர் எழுதிய அவநதிசுநதரி கதை, நித்தியசூரி சரிதம, ஆழவாா பாடலகள, நநதிக

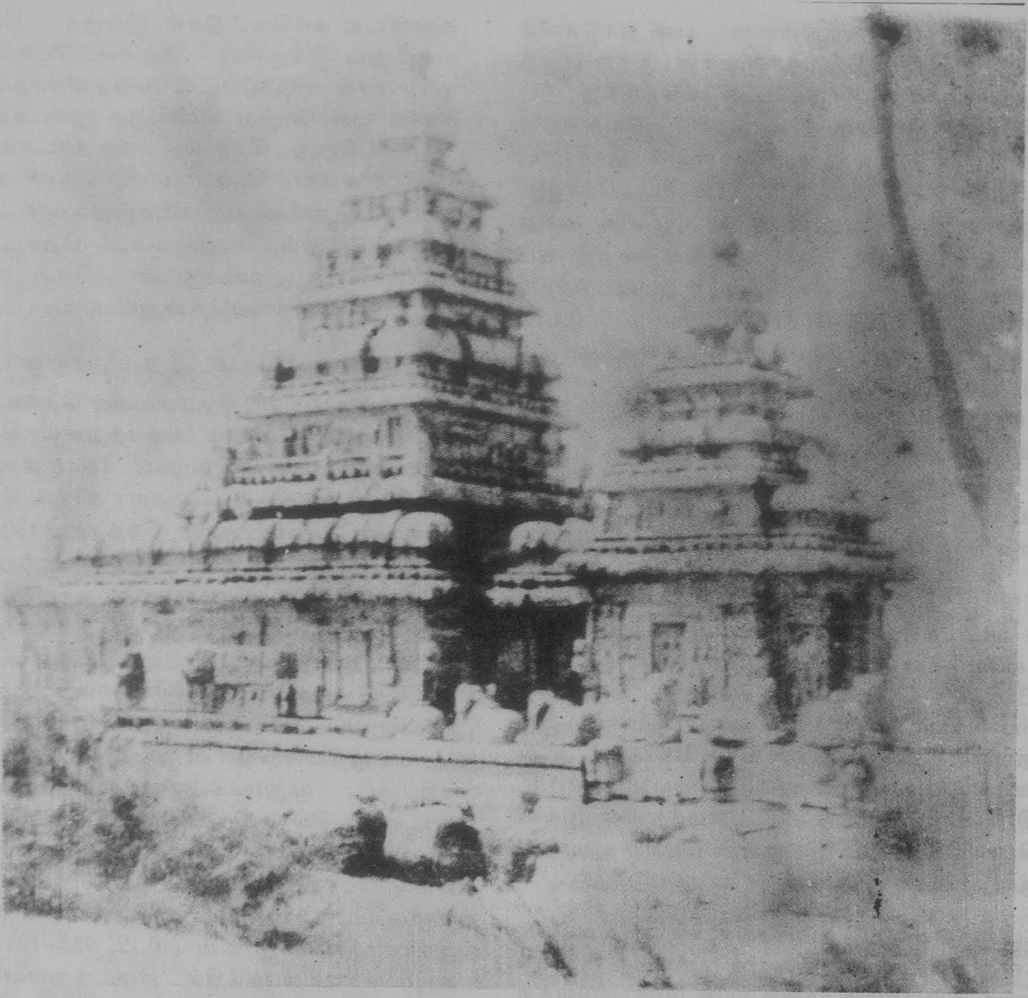

கடற்கரைக் கோயில்

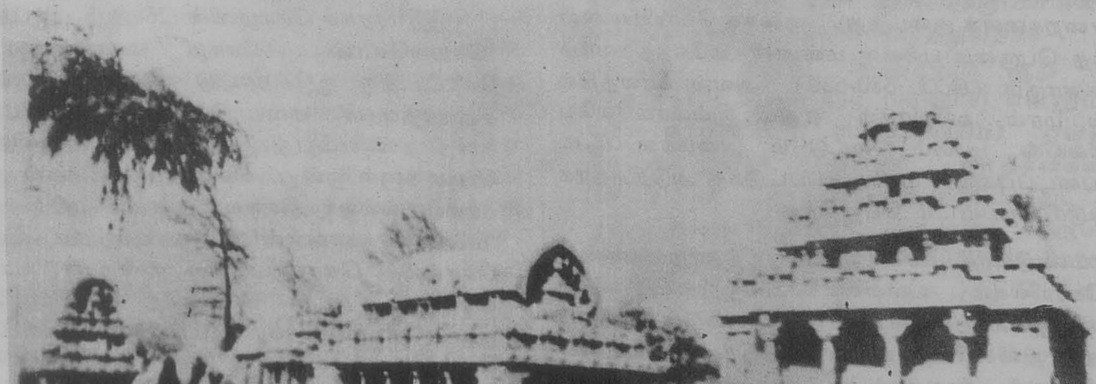

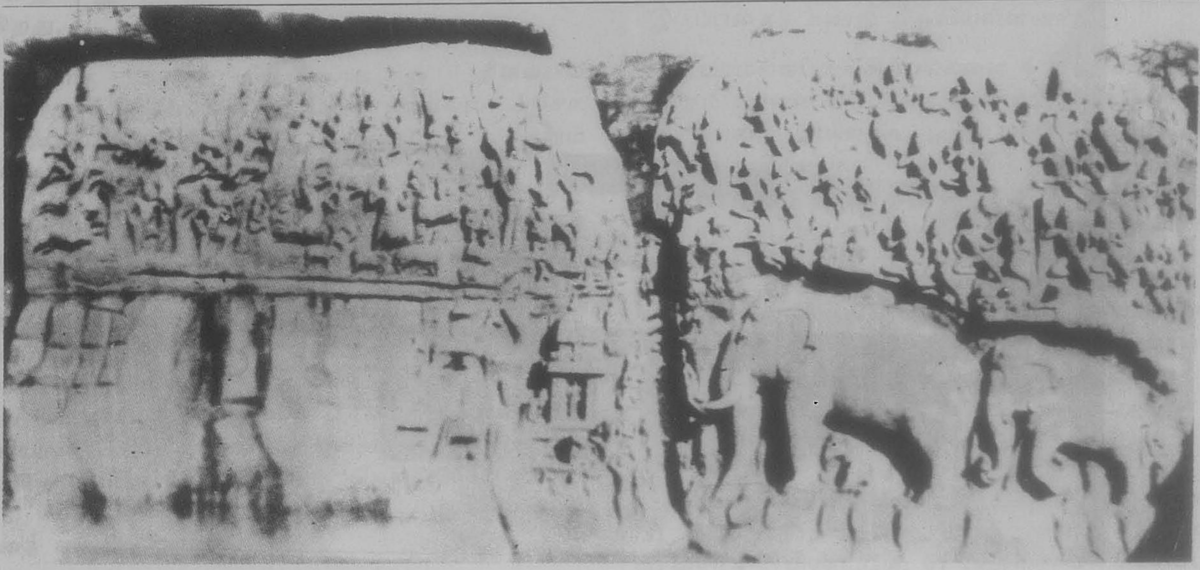

பாறைச் சிற்பங்கள்

வரத மண்டபம் குகைக்கோயில்

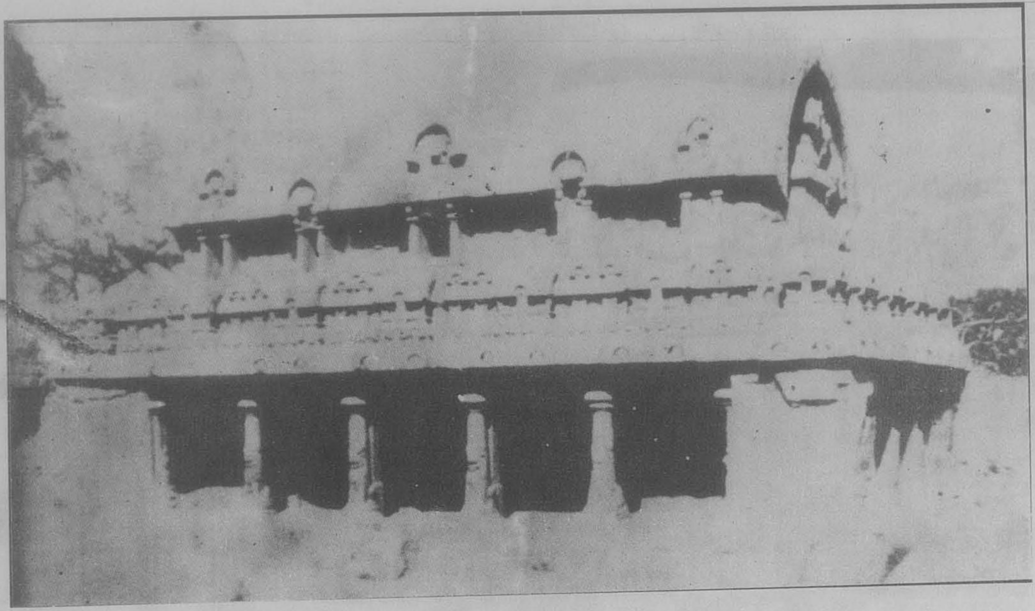

பீமரதம்

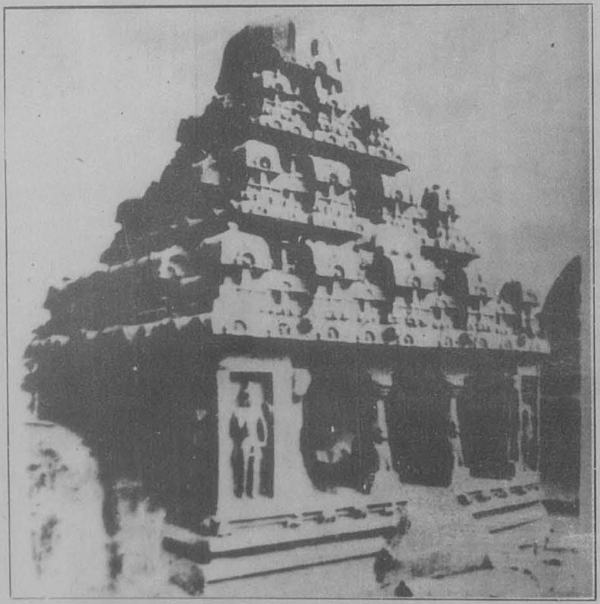

தர்மராசா ரதம்

நகுல சகாதேவரதம்

கலம்பகம், கலிங்கத்துப் பரணி, பெரிய புராணம், இராசராசசோழன் உலா, குருபரம்பரைப் பிரபாவம் போன்ற இலக்கியஙகளில மாமல்லபுரம் குறிக்கப் படுகிறது.

சரியாக ஆய்வு செய்யப்படாத நிலையில் மாமல்லபுரச் சிற்பஙகளை உருவாக்கியவர் அசோ கர், சீனநாட்டவர், சயாமியர், வடநாட்டார், குறும் பர் என்னும் பலகருத்துகள் முன்பு நிலவியன.

கோச்ரோ பல்பி (கி.பி. 1582), நிக்கோலாய் மனூச்சி (கி.பி. 1700), செமில்டன் (கி.பி. 1727), சேமர்பர்சு (கி.பி. 1788), இலா அரிவிட்னி (கி.பி. 1794), கோலடிங்காம் (கி.பி. 1798), மிரா போலி னாடா (கி.பி. 1800), கைன் (கி.பி. 1814), மககென்சி (கி.பி. 1816), வால்டர் எலியட்சு (கி.பி. 1844) ஆகிய மேனாட்டு அறிஞர்கள் மாமல்லபுரம் பற்றிய சுவையான செய்திகளைக் கூறியுள்ளனர். இராபர்ட்டு சௌதே (கி.பி. 1810) எனபவர் 'கெகமாவின சாபம்' என்ற பெயரில் மாமல்லபுரம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதியுள்ளார்.

மக்கென்சி காலத்தில் பல பகுதிகள் மணலால் மூடப்பட்டுக் கிடநதன அதனை அவர் அப்புறப் படுத்தினார். பொதுவாக வெளிநாட்டவர் 'ஏழு பகோடாக்கள்' அலலது 'ஏழு சிகரங்கள்' என மாமல்லபுரத்தைக் குறித்தனர். ஐந்து இரதங்களை யும், கடற்கரை விமானம் இரண்டையும் கணடு அவர்கள அவ்வாறு குறிததிருக்கலாம்.

மாமல்லபுரம் சிற்பச் செல்வங்களை உருவாக்கத் தொடங்கியவன் 'விசித்திர சித்தன்' என்னும் பட்டங கொணட முதலாம மகேந்திரவர்மன (கி.பி. 600 -630) என்றும, முதல் நரசிம்மவர்மன் (கி.பி. 630 -668) காலத்தில் தொடர்ந்து பணிகள நடைபெற்று, முதலாம் பரமேச்வரவர்மன் (கி.பி. 670 - 700) காலத்தில் ஓரளவு முற்றுப் பெற்றது என்றும் கூறு வர். கடற்கரைக் கோயில்கள இரண்டாம் நரசிம்மன் என்னும் இராசசிம்மனால் (கி.பி. 700-728) கட்டப் பட்டன. முதல் நரசிம்மவர்மனுக்கு 'மாமல்லன' எனனும் பெயர் உணடு. அவன் பெயரால் இவவூர் மாமல்லபுரம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

வேறு சிலர் இரண்டாம நரசிம்மன் ஒருவன் மட் டுமே மாமல்லபுரக் கோயில்களையும, சிற்பங்களை யும் உருவாக்கினான் என்பர். இந்நகரைக் கி.பி. 7 -ஆம் நூற்றாண்டினரான பூதத்தாழ்வார் 'மாமல்லை' என்றும், அவரை அடுத்து வாழ்ந்த திருமஙகையாழ் வார 'கலங்கள இயங்கும் மலலைக கடலமல்லை' எனறும் பாடியிருப்பதால் இரணடாம் நரசிம்மனுககு முன்பே மாமல்லபுரச் சிறபங்கள உருவாக்கப் பட் டன என அறியலாம். சிற்பங்களின் அமைப்பை ஆராய்ந்த பேராசிரியர்கள் சிலர் இரணடாம நர சிம்மனுக்கு முற்பட்ட சிற்பங்கள் மாமல்லபுரததில் இருப்பதைக் கணடு நிறுவியுளளனர்.

மாமல்லபுரச் சிற்பங்களை 4 வகைகளாகப் பிரிக கலாம். அவை அ) குடைவரைக் கோயில்கள, ஆ) இரதங்கள் அல்லது ஒற்றைக்கல கோயில்கள, இ) பாறைச் சிற்பஙகள், ஈ) கட்டடக் கோயில்கள் எனப வையாகும் அவற்றைக் குடைவித்தது (அ), செதுககு வித்தது (ஆ,இ), கட்டுவித்தது (ஈ) என்று சிலா மூன றாகவும் பிரிப்பர்.

குடைவரைக் கோயிலகள். மலைகளைக் குடைநது அமைக்கப் பெற்றதால அவை இப்பெயரைப் பெற றன. பொதுவாக அவை குகைகள எனறு சொல் லப்பட்டாலும் பெருமபாலுமா மணடபஙகளாகவே உள்ளன.

1) மும்மூர்த்தி குகை, 2) கோடிக்கல் மணடபம, 3) தருமராச மண்டபம், 4) இராமானுச மணடபம், 5) வராக மண்டபம, 6) ஆதிவராக மணடபம, 7) மகிசாசுரமர்த்தினி குகை, 8) புலிபபுதர் மணடபம, 9) மகிசாசுரன குகை, 10) பஞ்சபாணடவா மணடபம, 11) கோனேரிமணடபம், 12) கோனேரி மணடபததின வடககே உளள மண்டபம், 13) மகிசாசுரமர்த்தினி குகை அருகே உளள மணடபம 14) கலங்கரை விளக் கததின் கீழுள்ள மண்டபம என மாமல்லபுரத்தில் 14 குகைக் கோயிலகள் உள்ளன.

மும்மூர்த்திகுகை, தருமராச மண்டபம, இராமா னுச மணடபம் ஆகியவறறில மூன்று கருவறைகள உள்ளன. சிவன், திருமால், முருகன் அலலது நான முகனுககு அவை உரியவை. கோனேரி மணடபமும, புலிப்புதா மணடபமும் ஐநது கருவறைகளை உடை யவை. கோடிக்கல் மண்டபம் கொற்றவைக்கு உரி யது. ஆதிவராக மணடபத்தில் மட்டும் இப்போதும வழிபாடு நடந்துவருகிறது. 'பரமேசுவர மகாவராக விட்டுணுக் கிருகம்' என்று கலவெட்டுகள் அதனைக் குறிக்கின்றன. சிம்மவிட்டுணு (கி.பி. 570 - 600) மகேந்திரவர்மன் ஆகியோர் உருவச சிற்பஙகள் அஙகு உள்ளன.

இரதங்கள இவறறை ஒற்றைக் கல கோயிலகள என்றும், மலைத்தளிகள என்றும் குன்றனன கோயில கள் எனறும் குறிப்பிடுவர். இவை இரதஙகள எனக கூறப் பட்டாலும் இவை அனைத்தும் கோயில்களே யாகும் இரதக கோயில்கள் மொத்தம ஒனபது உள ளன. 1) தருமராச இரதம், 2) பீம இரதம், 3) அருச் சுன இரதம், 4) சகாதேவ இரதம் 5) திரௌபதி இரதம், 6) கணேச இரதம, 7) முதல பிடாரி இரதம,

8) இரண்டாம பிடாரி இரதம், 9) வலையனகுட்டை இரதம என்பன அவை

தருமராச இரதம் அளவில் பெரியது. அது மூன்று தளங்களும் எட்டுப்பட்டைச் சிகரமும உடையது. 'அதயநதகாமப பல்லவேசசுரக் கிருகம்' என்று அத னைக கலவெட்டு குறிககிறது பீம ரதம நீள சதுர குடிவில பள்ளி கொண்ட பெருமாளுக்காக அமைக்கப் பட்டது அர்ச்சுன இரதமும திரௌபதி இரதமும் ஒரே பீடத்தில செதுககப்பட்டுள்ளன. அர்சசுன இரதம இரண்டு தளங்களையும் எட்டுப் படடைச் சிகரமும் கொணடது. பலலவ அரசன, அரசியர் சிற்பஙகள இஙகுள்ளன. இங்குள்ள முருகனுககு யானைவாகனம் காணப்படுகிறது. சகாதேவ இரதம இநதிரனுககு உரியதென்பர். இது கசப் பிருட்டம் எனனும தூங்கானை வடிவில் அமைக்கப் பட்டுளளது. அதைக் காட்டும் வண்ணம அருகே யானை நின்ற நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. திரௌபதி இரதம் சிங்கங்களும், யானைகளும தாங் கும பீடததின் மேல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது குடிசை போன்ற அமைபபில் உளளது. கொற்றவை கோயில் குடிசை வடிவில் அமைவது பண்டைய மரபு. இஙகு அடியார் ஒருவர் தமமைப்பலியிடும் நவகணடச சிறபம உளளது. சகாதேவ இரதத்தைத் தவிர ஏனைய நானகும ஒரே மலையிலிருநது உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றின அருகே முனசொன்ன யானையுடன் சிங் கம, எருது ஆகியவை செதுககபபட்டுளளன. அவை அனைததும அன்று தமிழநாட்டில நிலவிய கோயில களின பலவேறு மாதிரிகளாகும். பாணடவர்கட்கும இரதங்களுககும தொடர்பில்லை.

கட்டடக் கோயில்கள் கீழே தொடங்கி மேல் நோககிக் கட்டப்பெறும். ஆனால், ஒற்றைக் கல் தளி கள உசசியில் தொடஙகிக கீழ நோககிச் செதுககிக் கொணடு வரப்பெறும். அதைக காட்டும வண்ணம மகிசாசுரமர்த்தினிக் குகை எதிரில ஒரு கோயில மேலே செதுக்கத தொடஙகிய நிலையில் உளள தைக் காணலாம்.

பாறைச் சிற்பங்கள்: இரண்டு இடஙகளில் அருச் சுனன தவம, அலலது பகீரதன கங்கையை வரவழைக கத் தவம செய்யும் காட்சி திறந்த வெளியில பாறை களில் செதுககப்பட்டுளளது.

முற்றுப்பெற்ற பாறைச் சிற்பம் 30 மீ. நீளமுள்ள பாறையில அமைநதுள்ளது. உலகில வேறு எஙகும காண இயலாத அறபுதக கலைப் படைப்பு என்று அறிஞர் பலர் அச்சிறபத தொகுதியைப புகழ்ந்துள ளனா. இயறகையிலேயே பாறையில உளள பிளவில் கஙகை பாயவதைச சிறபி காட்டியுளளார். வானுல கத தேவர்கள, வையகத்து மாந்தர்கள, கானகத்து விலங்குகள உயிருளள தோற்றம போல காணப்படு மாறு வியததகுவகையில் சிறபி படைத்துள்ளார். அங்கு, 16 வகைப்பட்ட தனித்தனி 150 விலங்குச் சிற்பஙகள் உள்ளன. பாரவியின் கிராதார்ச்சுனீயத் தில் உளள ஒரு காட்சியையே அசசிற்பம குறிககிறது என்பர். சிலர் அதனைச் சமண சமயத்துடன் தொடர்பு படுத்துவர்

ஒரு காலில் நின்றுகொணடு இரு கைகளையும் தூககிக் கொண்டு எலும்பும் தோலுமாகக காட்சி தருகிறான அருச்சுனன். எதிரே சிவபெருமான உள ளார் கமபீரமாகச் செல்லும யானைக் குடும்பம், விளையாடும் யானைக குட்டி, போலித் தவம செய் யும பூனை, அதைக் கவனிக்கும் எலி, பேன் பார்ககும குரங்கு, படுததுறஙகும் சிம்மம், பார்த்து நிறகும ஆடுகள், கஙகையில் அந்தணர் குளிததுச சூரியனை வணஙகும் காட்சி ஆகியவை மிக உயரிய முறையில செதுக்கப்பட்டுளளன.

கிருட்டிண மணடபததின பினனர்க் கண்ணன் குன்றெடுத்து ஆநிரை காக்கும் காட்சி அமைக்கப் பட்டுளளது. கோவாத்தன கிரியின கீழ ஆயா, ஆய்ச்சியர் வாழ்க்கை நிகழச்சிகளும், கால்நடைகளும உள்ளன. அதன் அருகில் சில விலஙகுகள ஒரு பாறை யில செதுக்கப்பட்டுளளன ஒரு சிறபம் சிம்ம உட லும், மனித முகமும் பெற்றுளளது. அது நரசிம்மனை நினைவூட்டுகிறது என்பர்.

கட்டடக் கோயில்கள்: 1) கடற்கரைக் கோயில் கள, 2) முகுந்த நாயனாா கோயில், 3) ஒலக்கெண ணேசுவரர் கோயில், 4) தல சயனப் பெருமாள கோயில் ஆகியவை கட்டடக் கோயிலகள ஆகும.

கடற்கரையில் இரு விமானஙகளே இன்று காணப் படினும் மூன்று கோயில்கள அங்குளளன. கிழககு நோக்கியும், மேறகு நோககியும் இருப்பவை முறையே சத்திரிய சிமம பல்லவேசுரக கிருகமும, இராசசிமமப பல்லவேசுரக் கிருகம எனப்படும் சிவன கோயிலும் ஆகும். இடையில் உளள கோயில் நரசிம்ம பலலவ விட்டுணுக் கிருகம் எனனும் திருமால கோயில் ஆகும். இராசராச சோழன் கலவெட்டில் பள்ளி கொணடருளிய பெருமான் என்று திருமால அழைக் கப் பெறுகின்றார். அப்பெருமாளின் திருக்கரம ஒனறு சிதைந்திருந்ததாகவும இலஙிதாலயன எனற சிற்பி அதைச்சரிசெய்தான என்றும் தணடி தன அவந்தி சுந்தரி கதையில் குறிககின்றாா.

முகுந்த நாயனார் கோயில் - முகலிப்பா முடை யார் கோயில் எனக கல்வெட்டில குறிக்கப்படு

கிறது. உழக்கு எண்ணெய் வசூலித்து விளக்கு எரித்த கோயில் ஒலக்கெண்ணேசுவரர் கோயில் ஆயிற்று போலும் மாமலலபுரத்தில் மிகவும் உயரமான பாறை இதுதான்.

தலசயனப் பெருமாள் கோயில் ஊர்நடுவில இன்றும் வழிபாட்டில் உளளது. அக்கோயிலைக் கடல் மலலைத் தலசயனம்' என்று திருமங்கை யாழ்வாரும் பாடியுளளார். உலகுய்யநின்ற பெருமாள், நில மடந்தை நாச்சியார் எனக்கலவெட்டில் பெயர்கள குறிக்கப்பெறுகின்றன.

இவையன்றி ஆங்காங்கு, சிங்கம், சிங்கக் கட்டில், பிள்ளையார், தாயமார் எழுவா சிறபங்கள உளளன சிங்கக்கட்டில் அரசன் அமரும் இருக்கையாக இருக் கலாம்.

சாளுவன் குப்பம். மாமல்லபுரத்திறகு வடக்கே 5 கி மீ தொலைவில் உளள சாளுவன குப்பத்தில புலிக்குகைஉள்ளது. அது கொற்றவை கோயில். குகையின முகப்பில் அழகிய புலி முகங்கள் சிற்பங்களாக உளளமையால் அது புலிக்குகை எனப்படுகிறது.

அருகில சிவபெருமானுக்குரிய கோயிலான அதிரணசணட மணடபம் உள்ளது. பல்லவர்களின நாகரிக் கல்வெட்டும், இராசராச சோழன கல்வெட்டும் உள்ளன. சாளுவன் குப்பத்தின் பழம்பெயர் 'திருவிழிச்சல்' என ஒருகல்வெட்டு மூலம் தெரிகிறது. அருகில் உள்ள மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் கலவெட்டு அங்குச் சுப்பிரமணியாகோயில் ஒன்று இருந்ததாகக் கூறுகிறது.

சிற்பிகள்· திருக்கழுக்குன்றம் செல்லும் சாலையில் 2½ கி.மீ தொலைவில உளள பூஞ்சேரியில சாலையின் தெனபுறம சிறுபாறைகள சில உளளன. ஒரு பாறை தொட்டி போல் உளளது அதன விளிம்பில் கேவாத பெருநதச்சன, சாதமுக்கியன, குணமல்லன, திருவொற்றியூர் ஆபாசன போன்ற பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுளளன. அவர்கள மாமல்லபுரம் சிற்பத்தைச செதுககிய சிற்பிகளுள சிலராக இருக்கலாம்.

சைவ,வைணவ ஒற்றுமை· மாமல்லபுரச் சிற்பஙகள் மூலம் பலலவா காலததில் சைவ, வைணவ ஒறறுமை பேணப்பட்டது நன்கு தெரிகிறது. அஙகுக கொற்றவைச் சிற்பங்களும் சோமாசுகந்த மூர்ததிச சிற்பங்களுமே அதிக அளவில் உள்ளன. சநதிரசேகரர், தட்சிணாமூர்ததி, பைரவர், திரிபுராநதகர், தாணடவ மூர்த்தி, அர்த்தநாரி, விருசபாந்திகர், சணடேசாந்திகர், கங்காதரர், பாசுபத மூர்த்தி, ஏகபாதமூர்த்தி, நநதீசா, இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி போனற சிவபெருமானின் பலவேறு கோலஙகள அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுளளன. அனந்தசாயி, கசேந்திர அனுக்கிரக மூர்த்தி, கருடாந்திகர், அரிகரன், வராகமூர்ததி, திரிவிக்கிரமர், நரசிம்மா, குதிரை அசுரனைக கொனறவா, காளிய மர்த்தனர், கோவர்த்தனதாரி ஆகிய திருமாலின பல் வேறு மூர்த்தஙகளையும் காணலாம

மாமல்லபுரச் சிற்பங்கள ஒனறுபோல் மறறொனறு இல்லாமல் ஒவ்வொன்றும தனித்தன்மையுடன் விளங்குவது சிறப்பாகும். பெருமபானமையான சிறபங்கள முடிவு பெறாமல் வழிபாடு இனறி உளளன. சாளுக்கிய மன்னர்கள படையெடுபபும், பிறகாலப பலலவர்கள கட்டடக் கோயில் கட்டுவதில நாட்டம செலுத்தியதுமே குறைபணிகட்குக காரணஙகளாகும.

மாமல்லபுரம் சிறபத தொகுதிகளில, மேலும கீழும் நான்கு பட்டைகளும இடையில எட்டுப் படடைகளும் கொண்ட தூணகள உடைய குகைகளை மகேநதிரன்பாணி எனபா. குகைகளோடு குனறுகளைக் கோயிலாககியது மாமலலன முதலாம நரசிம மன பாணியாகும. கட்டடக கோயிலகள இராசசிம மன பாணி என்று குறிபபிடப்படும. ஐககிய நாடுகள அமைப்பு, உலகில் மிகவும் சிறபபான . கலைபபணி பாட்டுச் சின்னங்களுள ஒனறாக மாமலலபுரததை அறிவிததுளளது. செ இரா.

துணை நூல்கள்:

நாகசாமி, இரா., மாமலலை, தமிழநாடு அரசு தொல பொருள ஆயவுததுறை, சென்னை, 1968.

Soundararajan, K V., Cult-in the Pallava Temples Transaction of the Archaeological Society of South India (1962 - 65), Madras, 1969

Srinivasan, K.R , Cave Temples of the Pallavas, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1964.

மாமலுக்குகள் செல்சுக்கியத துருககியர் (Seljuk Turks). இவர்கள கி பி. 13-ஆம நூற்றாண்டில் எகிபதிலும, மேற்கு ஆசியாவிலும ஆட்சித தலைமை பெற்றிருநத காலததில, தாம வென்ற நாடுகளில் கைப்பற்றிய இளைஞாகளுககுத தககபடைப பயிற்சி அளிதது அவர்களைத் தம சுல்தானகளுக்கு மெய்க்காப்பாளாகளாகச செயதனர். அத்தகைய மெய்க்காவல படை, எகிப்தியப் பகுதியில அமைககப் பட்டிருந்தது. அதற்கு 'மாமலுக்கியப்படை' எனபது பெயர் (Mamlukes). மாமலுககு எனனும் சொல்லுக்கு அரேபிய மொழியில் அடிமை என்பது பொருளாகும. இப்படையினர் போாத திறமை மிககவா களாக இருநதனர். பெரும்பாலும், இவாகள காகேசிய

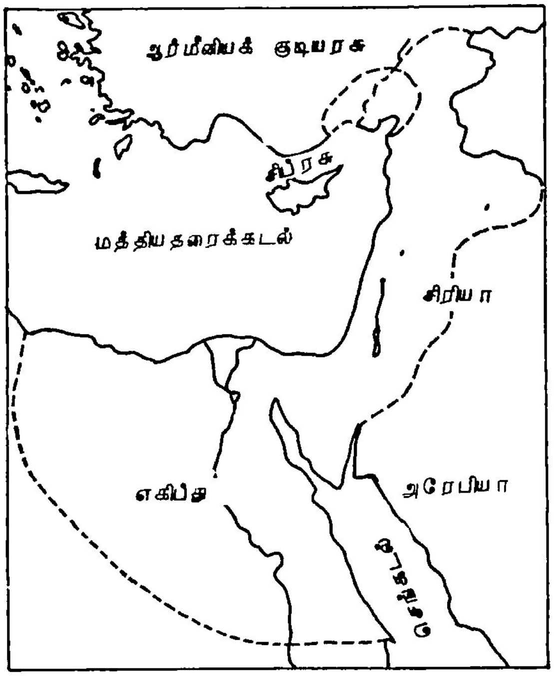

மாமலுக்குகள்

நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களாவர். கோதுசு (Kotuz) எனப்பெற்ற ஒரு மாமலுக்கியத் தலைவன் எகிப்தின் அரசை கி.பி. 1250-இல் கவிழ்த்துவிட்டுத் தன்னையே எகிப்தியச் சுல்தானாக அறிவித்தான். ஆனால் 10 ஆண்டுகள் சென்ற பின் பீபார்சு (Bibars) என்னும் மற்றொரு மாமலுக்கியத் தலைவன், கோதுசைக் கொன்று விட்டுத் தன்னைச் சுல்தானாகச் செய்து கொண்டான். இவன் கி.பி. 1277-இல் இறந்தான். இவன் பின் வழியினர், மாமலுக்கு ஆட்சியை எகிப்தில் உறுதிப்படுத்தினர். உதுமானியத் துருக்கியர் கி.பி. 1517-இல் எகிப்தில் படையெடுக்கும் வரை மாமலுக்கியரின் ஆதிக்கம் நிலவியது. ஆட்சிபுரிந்த மாமலுக்கியருள் இரு வகையினர் விளங்கினர். துருக்கிய மாமலுக்கியர் (கி.பி.1250 - 1390), சர்க்காசிய (Circassian) மாமலுக்கியர் (கி.பி 1390-1517) என்று இவர்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றனர். பெரும்பாலும், ஒரு சுல்தான், மற்ற சுல்தானைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றி வாழ்வதே இவர்கள் வழக்கமாக இருந்தது. சிறிய மாமலுக்கியத் தலைவர்கள், மாநிலங்களில் தலைவர்களாக இருந்தனர். அவர்களிடையே ஒரு வகையான நில மானிய முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. பொதுவாக, இவர்கள் திறமையுடன் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் எகிப்தின் வளங்கள் பெருகின. இவர்கள், இலக்கியத்தையும் கட்டடக் கலையையும் வேறு கலைகளையும் ஆதரித்தனர். உதுமானியரின் வெற்றிக்குப் பிறகு, எகிப்து ஓர் உதுமானிய 'சா' (Shah) வின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டதெனினும், உண்மையான அரசியல் அதிகாரங்கள் மாமலுக்கிய ஆட்சியாளர்களின் கீழேயே இருந்தன. மாநிலங்களில் இவர்கள் ஆதிக்கமே மிகுந்திருந்தது. மாமலுக்கியரின் குதிரைப்படை வலிமைமிக்கதாக இருந்தது. பிரான்சுக்காரர் எகிப்தில் நுழைந்தபோது அவர்களை வலிமையுடன் எதிர்த்தவர்கள் இவர்களே. எனினும், காலப்போக்கில் ஐரோப்பியப் புதியகாலப் படையைத் தொடர்ந்து எதிர்த்துப் போராட இவர்களால் இயலவில்லை. பல மாமலுக்கியர், பிரான்சுப்படையில் சேர்ந்தனர். முகமது அலி என்னும் எகிப்திய பாதுசா, கி.பி. 1811 - இல் மாமலுக்கியரின் அதிகாரங்களை அழித்ததுடன் அவர்களைக் கொலை செய்யவும் முற்பட்டார். பல மாமலுக்கியர் எகிப்தை விட்டு ஓடிவிட்டனர். சிறிது சிறிதாக மாமலுக்கிய இனம் மறைந்தது. இவர்களுடைய வஞ்சனைச் செயல்கள், இவர்களுடைய மறைவுக்குக் காரணமாயின.

தெ.பா.

மாமிலாடனார். இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். மாமலாடனார் என்று இவர் பெயரைச் சில ஏடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. 'மலாடு' என்பது செந்தமிழ் நிலஞ் சேர்ந்த பன்னிரு நாடுகளுள் ஒன்றாகும். மலைநாடு என்பதின் மரூஉவே 'மலாடு' என்றும், திருக்கோயிலூரும் அதைச் சூழ்ந்த பகுதிகளுமே 'மலாடு' என்றும் அறிஞர் கூறுகின்றனர். இப்பகுதிக்கு 'மழபுலம்' என்ற பெயரும் உண்டு. இப்புலவர் இப்பகுதியைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று கருத இடமுள்ளது. மிலாடு என்பது மலாடு அல்லது மலையமானாடு என்பதன் திரிபு அன்று.

அது மிலாடு, விலாடு, இலாடு என்றே பெரும் பான்மையான கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது. மிலாடு என்பது ஒரு சாதி அல்லது இனத்தின் பெயராக இருக்கக்கூடும்; அச்சாதியார் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த பகுதி மிலாடு எனக் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள் கருநாடக மாநிலம் தார்வாடுப் பகுதியிலுள்ள வாரங்கல் என்ற இடத்தைச் சுற்றியிருந்த விராட தேசப்பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்பர் வரலாற்று ஆய்வாளர். அக்கருத்துச் சரியாயின் மாமிலாடனார் மிலாடு நாடு அல்லது சாதியைச் சார்ந்தவராகலாம். 'மா' என்ற அடையுடைய ஆடுதுறை மாசாத்தனார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை, மாதீர்த்தன், மாமூலனார், மாயேண்டன், மாவளத்தான் என்ற பெயர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. மாமிலாடன் என்பது 'பெரும் பாக்கன்' போன்று நாட்டினாற் பெற்ற ஒரு பெயர் போலும்.

மாமிலாடனார் இயற்றிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் (46) உள்ளது. அப்பாடல் மருதத் திணையில், ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தான் ஆற்றுவல் என்பது படத் தலைவி சொல்லியது என்ற துறையில் அமைந்தது. அப்பாடல் கருப்பொருள் அடிப்படையில் (ஆம்பல்) மருதத் திணையாக இருந்தாலும் உரிப்பொருள் அடிப்படையில் பாலைத் திணையைச் சார்ந்ததாக அமைகிறது. வீட்டில் தங்குகின்ற குருவிகளின் நிறத்திற்கு ஆம்பற்பூவின் வாடல் நிறத்தை உவமை கூறிய திறம் சிறப்பாக உள்ளது. அஃறிணை உயிர்களான குருவிகளுக்குக் கிடைக்கும் இன்ப வாழ்வு கூடத் தனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்ற தலைவியின் ஏக்கம் இப்பாடல் வழிப் புலப்படுத்தப்படுகிறது. பிரிந்தார்க்குத் துன்பத்தைத் தருகின்ற மாலைக் காலமும் தனிமைத் துயரமும் தலைவர் சென்ற நாட்டில் இல்லையா என்ற வினாவொடு பாடல் முடிகிறது. தே.தே.

மாமூது கவான் (கி.பி.1411-1481) தக்காண முகம்மதிய ஆட்சியாளர்களுள் (Administrators)தலைசிறந்தவர். போற்றத்தக்க அரசியல்வாதியாகவும், அரசியல் அறிஞராகவும் திகழ்ந்தவர். இராணுவத் தந்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவர் பாமினி அரசினை விரிவுபடுத்தினார்; நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டினார். சிறந்த கல்விமானாக விளங்கிய இவர், பல துறைகளிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்; சிறந்த எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார்.

மாமூது கவான் (Mahmud Gawan) கி.பி.1411-ஆம் ஆண்டு காசுபியன் கடல் மேலக்கரையோரக் கிலான் நாட்டில் கவானில் ஒரு பெருங்குடி மரபில் தோன்றினார். இளமையில் நன்கு கற்றார். இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோர அரசான தபோலிற்கு (Dabhol) வாணிகம் புரியும் நோக்கத்துடன் கி.பி. 1453 - இல் வந்தார். இருப்பினும் இவர் அரசியல் துறையில் ஈடுபட வேண்டியதாயிற்று.

பாமினி அரசை அடைந்த இவர் அலாவுதீன் அகமதுவின் (கி.பி.1436 - 1458) அரசவையில் ஓர் அமீராகப் பணியேற்றார். பின்னர், அலாவுதீன் இவரை ஆயிரம் வீரர் கொண்ட படைக்கு மன்சப்தாராக அமர்த்தினார். அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த உமாயூன் (கி.பி.1458-1461) இவருக்குமலிகும் துச்சர் என்ற விருதினை வழங்கிச் சிறப்பித்தார். அடுத்து வந்த குழந்தை அரசன் நிசாம் சா (கி.பி 1461 - 63) வின் ஆட்சியில் கவான், குவாசா சகான் ஆகியோர் கொண்ட ஆளுநர் குழு நிருவாகப் பொறுப்பேற்றது. பாமினி அரசின் மீது படையெடுத்த ஒரிசா, தெலிங்கானாப் படைகளைக் கவான் முறியடித்தார். மாளவ சுல்தான் மாமூது கில்சியையும் தோற்கடித்தார்.

மூன்றாம் முகம்மது சா (கி.பி.1463 - 82) இளைஞராக இருந்ததால், ஆட்சி தொடர்ந்து ஆளுநர் குழுவிடமே இருந்தது. குவாசா சகான் கி.பி.1466-இல் மரண தண்டனை பெற்றபின் கவான் தலைமை அமைச்சராக அமர்த்தப்பட்டு கி.பி.1481 வரை சீரிய பணியாற்றினார்.

முகம்மது சாவின் ஆட்சிக்காலத்தில் பாமினி அரசு நிலப்பரப்பிலும் செல்வாக்கிலும் விரிவடையக் கவானே காரணமாக இருந்தார். மாளவச் சுல்தானிடமிருந்து கேர்லாக்கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டு கி.பி.1468-இல் பாமினி அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. கவானின் அரசியல் திறத்தால் இருநாடுகளிடையே நட்புறவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது

கவான் பகல்கோட்டையையும் கூப்ளியையும் வென்றார். கொங்கணத்தை கி.பி. 1470 - இல் தன்னடிப்படுத்தினார். விசய நகர அரசிடமிருந்து கோவாவைக் கைப்பற்றினார். பெல்காமும் பாமினி அரசின் ஆளுமையை ஏற்றுக்கொண்டது. அவ்வெற்றிகளால் அரசிற்கு ஏராளமான பொருட்கள் கிடைத்தன. நாடு செல்வச் செழிப்பில் உயர்ந்தது.

பாமினி அரசிற்குக் கப்பம் செலுத்தும் சிற்றரசரான அமீர்ராய் தெலிங்கானாவில் புரட்சி செய்த போது அப்புரட்சியை கவான் ஒடுக்கினார். ஒரிசாவும் ஒடுக்கப்பட்டது. கான் தேசத்தை இவர் பாமினி அரசிற்குட்பட்ட காப்பு நாடாக மாற்றினார். கொண்டபள்ளி கி.பி. 1477-இலும் கொண்ட வீடு கி.பி. 1480-இலும் தோற்கடிக்கப்பட்டன. கவானின் பெருமுயற்சியால் பாமினி அரசு வடக்கில் காந்தேசு

வரையிலும் தெறகில் துஙகபததிரை வரையிலும தெனமேறகில கோவா வரையிலும் வடகிழககில ஒரிசா வரையிலும் விரிவுபடுததபபடடது. கிழககிலும மேற்கிலும் கடல்களே எல்லைகளாயின.

இவா ஆடசித்துறையில பல சீர்திருததஙகளை மேற்கொணடாா. முதலாம முகமமதின ஆடசிக காலத்தில நாடு நானகு தரப்தாாகளின கீழியஙகும் நானகு மாநிலஙகளாகப் பிரிககப்படடிருநதது ஆனால், கவான் நாடடை எட்டு மாநிலங்களாகப் பிரித்ததுடன தரபதார்களின் அதிகாரத்தையும் குறைத்தார். சில ஆட்சிப் பகுதிகளை அரசரின நேரடி வரமபிறகுட்படுத்தினார்.

கவான் இராணுவஆட்சிமுறையை முழுமையாகத் திருத்தி அமைத்தார். தரப்தாரின் பொறுபபில் ஒரு கோட்டையை மட்டும ஒப்படைத்து மற்ற கோட்டை களைக கிலேதார்களின பொறுப்பில ஒபபடைத்தார். கிலேதாாகள் மததிய அரசிறகுப் பொறுப்புக கூறக் கடமைப்படுத்தப்பட்டனர். மன்சபதார்களும் சாகீர் தார்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வீரர்களை வைத் திருகக வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஊதியம் திருணயம் செய்யப்பட்டது. அவாகளுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்டிருந்த நிலமானியங்கள நிறுத் தப்பட்டன. வீரர்களின எணணிக்கை குறைந்ததால் அந்த விகிதததிறகு அவர்கள ஊதியததை அரசிறகுத திரும்ப அளிததிடல் வேணடுமெனறு விதிககபபட் டது.

கவான் நிலத்தை முறையாக அளந்து தரம் பிரித் தார். பேரூர்களுக்கும சிறறூர்களுககும் எல்லைகள வரையறுககப்படடன. வருவாய் கணக்கிடும முறை முழுமையாக ஆராயபபட்டது. அச்சீர் திருததஙகள நாட்டின வருவாயைக கணககிடவும் உரிமைச் சான்று களைத் தொகுக்கவும உதவின. புதிதாகச் சோககப் பட்ட மாநிலஙகள - தக்காணியர், அயறபெருஙகுடி யினா (Dakhins and the Foreigners) ஆகிய இரு வகைப பிரபுகளுககும பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

அகமது சாவினுடைய (கி.பி 1422-36) ஆட்சிக காலததின பிற்பகுதியில் தக்காணியர் அரசவையில் செலவாக்குப் பெற்றனர். ஏராளமான அயறபெருங் குடியினர் கி பி. 1466-இல் அவர்களால் இரக்கமினறிக கொலலப்பட்டனர். அவர்கள கவானைப் பழிவாங் கவும சமயம பார்த்திருந்தனர். அவர்கள கவானைக் கொல்ல கி.பி 1481 - இல சதிததிட்டம் தீட்டினர். மாமூது கவான, ஒரிசா மனனரைத தக்காணததின மீது படையெடுககுமாறு அழைததது போன்ற போலிககடிதம ஒன்றைத தயாரித்து அதனைச சுலதான மூனறாம் அகமது சாவிடம காட்டி நமப வைத்தனா. எனவே கி.பி. 1481 - இல சுலதான் கவானைக் கொலல ஆணை பிறபபிததாா. இவா மறைவுடன பாமினிஅரசின செலவாககும மறைநதது.

தக்காணம கணட ஆடசியாளாகளுள மாமூது கவான சிறப்பானதோர் இடததைப பெறுகிறாா. பாமினி அரசினை விரிவுபடுததி உளநாடடுக குழப பஙகளைப் போககிப் படை ஆட்சிததுறைச சீர்திருத் தஙகளை மேறகொணடு பாமினி அரசின புகழை உயர்ததியவர் கவான கறற மேதையான இவா சிறந்த எழுத்தாளர்; எளிய பணபினா; கணித நூல் வலலாா; கவிஞர்; தூயவா. தம வருமானததை அறப்பணிகளுக்கு வழஙகிய பொது நலததொணடா

ம இரா

மாமூலனார் இவர் சஙகப் புலவாகளுள தனித தனமை வாய்நத சிலருள் ஒருவா. பாலைத திணை யையே மிகுதியாகப் பாடியவா. அந்தணா மரபினா; முககாலமும அறிநத யோகியாா. இதனை, தொல- பொருள 75-ஆம நூறபா உரையில பாாபபன வாகை குறிதது விளககம்தரும் நசசினாாக்கினியா, 'யோகிகளாய் உபாயஙகளால முககாலுமுணாநத மாமூலா முதலியோர் அறிவன்தேயதது அனைநிலை வகைபோராவாா' எனறு விளககுவதன் மூலம அறிய முடிகிறது.

இவர் நந்த மன்னரையும் (அகம 265), மோரிய ரையும் (அகம்.251,281) பாராட்டியிருபபதால அவர் கள் காலத்தைச சாாநதவா எனறு கருதலாம் அவர் கள் காலம கி மு. 260 என்பர் ஆயவாளாா.

அகநானூற்றில் இருபத்தேழு பாடலகளும், (எண் 1,15,31,55,61,65 91, 97, 101, 115, 127, 187, 197, 201, 211, 233, 251, 265, 281, 295, 311, 325, 331, 347,349,359,393) நற்றிணையில இரணடும், (14,75) குறுநதொகையில் ஒனறும், (11) ஆக 30 பாடலகள இவர் பாடியனவாகும். நற்.75-ஆம் பாடல (குறிஞசி) தவிர ஏனைய பாடல்கள் பாலைததிணையில் அமைந் தவையாகும அவற்றுள 14 பாடல்கள தலைவி கூற றாகவும், 13 பாடல்கள தோழிகூறறாகவும், 2பாடல கள தாய் கூற்றாகவும், 1 பாடல தலைவன் கூற றாகவும் அமைநதுள்ளன.

வள்ளுவ மாலையில் இவர் பெயரால ஒரு பாடல் காணப்படுகிறது. இலக்கண நூல ஒனறு செய்துளள தாக 'இலக்கண விளக்கம்' முதலியவறறால் தெரிய வருகிறது. பரணரைப போலவே வரலாறறுக் குறிப் புகள் அமையப் பாடுவதில் வல்லவர். இவர்தம் அகப் பாடல் ஒவவொனறும் அரசரையோ நாட்டையோ அருஞ்செயலகளையோ குறிப்பிடுவதாக அமைந் துள்ளது.

இவர் பாலை நிலத்தின் சொல்லொணாத் துயர நிலைகளை விவரிப்பதில் சிறப்புப் பெறுகிறார். குறிஞ்சி திரிந்த பாலையே இவரால் புனைவு பெறுகிறது. நிலத்தினைப் பிளக்கும் ஞாயிற்றின்கொடுமை, பிளவுபட்ட நிலங்கள், வறறியுலர்ந்த மரங்கள், நீரற்ற சுனை, சுழன்றடிக்கும் சூறாவளிக் காறறு (அகம். 1: 9 – 19), மறவர்களால் வீழ்த்தப்பட்டோர் கண்களைப் பறித்து யாமரக் கிளைகளில உளள பார்ப்புகளின் வாயில் பெய்யும் கழுகுகள் (அகம். 31: 6-11), மலைபிளக்கக் காயும் வெயிலைத் தாங்காமல் உருகிவிழும் பறவைகள், உலையிலிட்டுக் காய்ச்சப் பெற்ற உளியினது வாய்போன்ற பருக்கைக் கற்கள், கருகும் மூங்கில்கள் (அகம்.55: 1-4), பசியால் வாடிமெலிந்த யானையின் முதுகில் நடப்பது போன்ற ஏற்ற இறக்கமான மலைப் பாதைகள் (அகம்.65, 14-15), நீரின்மையின் பாசியைத் தின்னும் யானைகள் (அகம். 91: வரி 5), புலியுணட கலைமானின் தசைகள கிடக்கும் கள்ளியங காட்டில், ஆநிரை கவர்ந்துண்ணும் கொலைவலல வெட்சி வீரர் போலச் சூழ்ந்திருக்கும் கழுகுகள, பருநதுகள (அகம். 97 : 1-8), சுருண்ட முடியினையும் சிவந்த கண்ணினையும் கொடிய நோக்கினையும் உடையவராய், புற்றுமணணை வாயிலடக்கிக் கொண்டு வில் அம்போடு திரியும் மறவர்கள (அகம் 101 : 4 – 10 ; 127 : 14 - 16;265 ; 17) என்றினைய வருணனைகள் இவர்தம் புனைதிறனுக்குச் சான்றுகளாகும். நீரற்ற சுனையில் அறைகாய் விழும் மூங்கிலின் நெல் பொரிந்துவிடுவதை விளக்கும், 'அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை ஆமறப் புலர்தலின், உகுநெற் பொரியும் வெம்மைய' என்ற பகுதியும், பறவைகள் மயங்கி விழுவதைச் சித்திரிக்கும், 'காய்ந்துசெலற் கனலி கல்பகத் தெறுதலின், நீந்து குருகுருகும்' என்ற பகுதியும் வெம்மையின் கொடுமையை அருமையாகப் புலப்படுத்துகின்றன. இயற்கைப் பொருட்களைக் கூர்ந்து நோக்கி அவற்றின் வணணத்திற்கும், வடிவிற்கும் ஏறப உவமை கூறுவதில் இவர் சிறந்து விளஙகுகிறார். இருப்பையின் வெணணிற மலர்கள் யானையின் தந்தததைக் கடைந்தது போல இருப்பது, வெள்ளிய அரிசி பணணைக் கீரையின் வெள்ளிய பழத்தின விதை போனறு இருப்பது, இடையர்கள் ஆக்கியசோறு கொன்றையின் பூந்தாது போல இருப்பது என்றினைய உவமைகள் இக் கருத்தை மெய்ப்பிக்கும் சான்றுகளாகும்.

அலரொலிக்கு மூன்று உவமைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை 'நீர் ஒலிப்பது' (அகம் 211), பறையறைவது' (அகம். 281), 'முழுமதிநாளில் கடல் 'ஆரவாரித் தெழுவது' ஆகும்.

மனித வாழ்க்கையோடு அன்பு சான்ற விலங்கு வாழ்க்கையை இணைத்துக் கூறுவதில் இவர் சிறக்கிறார். சூலுற்ற பிடியினைத தழுவிய களிற்றினமேல் அதன் கனறு ஏறி இறஙகும செயலுககு, மனைவியைத் தழுவியுள்ள தலைவன் மார்பில புலலிய தலையினையுடைய புதல்வன ஏறி இறஙகும் செயலை ஒபபிடுவதும (அகம 197 : 10-15), புலி பாய்ந்ததால களிறு முழங்க, அம் முழக்கததைக் கேட்ட பெணயானை தன கனறினை மறநது ஓடிப் பின் கையைத் தலைமீது வைததுககொணடு கனறினைத்தேடும் காட்சிக்கு மகவிலளைக காணாது தேடும் பெணடிரை (அகம 347 : 11-16) ஒப பிடுவதும் இக்கருத்தை நிறுவும்.

இவர்தம் பாடல்களால் அரசர்கள பலரின அருஞ்செயல்களையும், அவர்தம் நாட்டு வளங களையும் அறிய முடிகிறது. அவறறுட் சில வருமாறு. கரிகாற சோழனொடு வெணணிப பறநதலைப போரில் தோறறுப் புறப்புண நாணி வடக்கிருநத சேரலாதனொடு சானறோா சிலரும வடககிருநது உயிர் துறநதனர் (அகம் 55). சேரலாதன் இமயததில விற்பொறித்துப பகைவர் தநத திறைகளை மாநதை முற்றததில் குவிதது இரவலாக்களிததான் (அகம 127). மத்தி எனபவன எழினி எனபவனை வெனறு அவன் பலலைப் பிடுங்கித் தன வெணமணி வாயிற கதவிற் பதித்தான (அகம.211). உதியஞ்சேரல பாரதப் போரில பெருஞ்சோறளிததபோது கூளிச சுற்றம் எஞ்சிய சோறறை உணண அஙகு வந்து குழுமியிருந்தன (அகம் 233). பாணடியனது கொறகையில் முத்தும் சஙகும் எடுககபபட்டன (அகம்.201) கோசரின் பகைவன மோகூர் மனனனைக அழிக்க உதவிய புதிய மோரியர் என்போரின தேர்ப்படை செல்வதற்கு வசதியாக மலையைக்குடைந்து பாதையமைததனர் (அகம.251). சேரன கடம்பு முதல தடிந்தான் (அகம,347). சேரனின கழுமலததைச் சோழன வெனறான (நற.14). வளளலகளுள புல்லியையும் அவன் வேஙகட மலையையும், (அகம. 61,265, 295, 311, 359, 393) நெடுவேளாவியையும், (அகம்.1, 61) நனனனையும், அவன ஏழிற குனறததையும் (அகம 15, 349) நனனன் வேணமான எனபவனுடைய வியலூரையும (அகம 97) மறறும் வடுகத் தலைவராகிய கட்டி, எருமை எனபவர்களையும் (அகம்.225, குறு. 11) அஞசி, கணணனெழினி (அகம். 196), பாணன (அகம்.325) என்ற வடநாட்டுத தலைவர்களையும் தம் பாடலகளுள குறிபபிட்டிருககிறார்.

இவர் இயற்கையின கொடுமையைச் சிததிரிப்ப தில சிறப்பிடம் பெறுகிறார். துனபம, இனபம் இரணடையும் ஒரு சேர வருணிப்பது இவா இயல பாகும. பாலை நிலத்து யானையின பசிததுயரங களை விவரிக்கும் அதே பாடலில, மருத நிலததில்

எருமையொன்று தாமரைமலர் மேய்ந்து பலாமர நிழலில் உறங்குவதாகக் காட்டுவதும் (அகம். 91) பாலையின் கொடுமை நிலையை விவரிக்கும் அதே பாடலில் மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலையின மாணபுகளை வருணிப்பதும் (அகம். 97) இதறகுச் சான்றுகளாகும். உயிரினஙகளின் வாழ்க்கை நிகழ்சசியில மிகுதியான ஈடுபாடு கொணடு, அவற்றை மனித வாழக்கையோடு இணைத்துக் காட்டுகிறார். வருணனைத் திறமும், கற்பனை நயமும் இவரிடம் மிகுதியாக உள்ளன. வண்ணம் வடிவஞ் சார்ந்த உவமைகளைக் கையாளவதில் தனித்திறம் காட்டியுள்ளார். பழ.மு.

மாயாகோவுசுகி, விலாடிமிர்: இவர் சோவியத்து நாட்டின் தொடக்கக் காலத்திலும், உருசியப் புரட்சியின் போதும் கொள்கை பற்றிப்பாடும் தலைசிறந்த கவிஞராக வாழந்தவர்.

இவர் கி.பி. 1893 - இல் சார்சியாப் பகுதியில் உள்ள பக்ததியில் ஒரு வனத்துறை அதிகாரியின் மூன்றாம் மகனாகத் தோன்றினார். இவருடைய இளமைக் காலங்களில் 'வலோத்யா' என்ற செல்லப் பெயரால் குறிக்கப்பட்டார். தம்முடைய பதினமூன்றாம் வயதிலேயே தந்தையை இழந்து, வாழவழியின்றிப் பிறந்த மண்ணை விட்டு மாசுகோவிற்குத் தம் தாயுடனும், உடன் பிறந்தவர்களுடனும் சென்றார். ஐந்தாம் படிவம் படித்துக் கொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில் 1906 - ஆம் ஆண்டிலேயே புரட்சி இயக்கத்தோடு தொடர்பு கொணடிருந்தார். மறைமுகக் காவல் துறையினரால், புரட்சிக்குக் காரணமான போல்சுவிக்குகளோடு மூன்று முறை சிறைப்படுத்தப்பட்டு இளம் வயது காரணமாக விடுவிக்கப்பட்டார்.

அரசுக் கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைக்காகத் தனிமைச் சிறையில் 1909 - இல் அடைக்கப்பட்டபோதுதான் மாயாகோவுசுகி, விலாடிமிர் (Mayakovsky Vladimır) கவிதைகளை இயறறத் தொடங்கினார். தீவிர அரசியலில் 23 - ஆம் வயதில் பங்கேற்ற இவர், 1925-க்குப் பிறகு, பல்வேறு நாடுகட்குப் பயணம்சென்று தம் எழுத்தாற்றலைப் புலப்படுத்தினார். அகதிப் பெண்ணான 'இடடியனா யகோவ்லெவா' வைக் காதலித்து 1928-இல் மண முடிக்க எண்ணினார். அது நிறைவேறாமல் போயிற்று. அதே நேரத்தில், கொள்கையுறுதி மிக்க பாட்டாளி எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார். அப்போது இவர்தம் திரைப்படமான 'குளியலறை'யும் வெற்றி பெறாமல் போனது. தொடர்ச்சியான இத்தகைய சோதனைகளால், 1930-ஆம் ஆண்டு 'நான் சாதிக்க வேண்டியது இனி ஒன்றுமிலலை' என்கிற குறிப்பை வாக்கு மூலமாகத் தந்துவிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

இவர் தம்முடைய வாழ்நாளில் முதலாளித்துவத்தை எவ்வாறெல்லாம் எதிர்க்க இயலுமோ அவவாறெல்லாம் எதிர்த்தவர். இவர் கவிதைகள் 1912-இல்தான் வெளியிடப் பட்டன. அகடோபர்ப் புரடசி நடைபெற்றபோது 1917-இல் முழுமனதுடன் அதனை ஆதரித்து, போல்சுவிக்குகளுக்குப் பெருந்துணையாக நினறார். அந்நேரத்தில் இவர் இயற்றிய 'புரட்சி கீதம்' (Ode to Revolution) 'தாயகத்தை நோக்கி' (Left March) ஆகிய கவிதைகள் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. எதிர்ப் புரட்சியாளர்கள் 1919-ஆம் ஆணடின் இறுதியில் கட்டவிழ்த்துவிட்ட உளநாட்டுப்போரினபோது அதற்கெதிராக மக்களை ஒன்று திரட்டும் பணியில ஈடுபட்ட கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள குழுவிற்கு இவர் தலைமையேற்று, 'தெருவீதிகள் எங்களுக்கு வண்ணத் தூரிகைகள, சதுக்க முனைகள் எங்களுக்கு வணணமேந்தும் பலகைகள்' எனப் பெருமிதத்தோடு முழக்கமிட்டு வெற்றியீட்டியவர். இவர், 3700 வரிகளில் எழுதிய 'இலெனின் கவிதையஞ்சலி' இவருக்குப் பெரும் புகழைச் சேர்த்தது.

மாயா கோவுசுகி

மாயாகோவுசுகியின் கவிதைகள் சமூகப் பார்வை கொணடனவாக அமைந்தாலும் கூட, இவரின உளளுணர்வான காதலை அடக்க முடியவில்லை. இவரெழுதிய 'கால்சராய் மேகங்கள்' (A Cloud ın Trousers), 'புல்லாங்குழல் முதுகெலும்பு' (The Back-

bone Flute); 'நான் நேசிக்கிறேன்' (I love); 'இதைப் பற்றி' (About this); முழுமை பெறாத 'என குர லின் உச்சியில்' (At the Top of My Voice) ஆகிய கவிதைகள் கைம்மாறு கருதாத காதலையும், பற்றற்ற மனைவியையும் கவிஞனின் மனநிறைவின்மையையும் குறித்து விளக்குவனவாக அமைந்து, இவரது புகழுக்குத் துணை புரிகின்றன. பொதுவாக இவரின் கவிதைகள் தன்னுறுதி மிக்கனவாயும், கொடுமைகளை எதிர்க்கிற தன்மையினைக் கொண்டனவாயும் விளங்குகின்றன.

கவிதைகள் மட்டுமன்றி 'பூபே-மர்மம்' (Mystery-Bauffe), 'விலாடிமிர் மாயாகோவ்சுகி' ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதித் தயாரித்துத் தாமே நடித்திருக்கிறார்.

திரைப்படத்துறையிலும் இவர் ஈடுபாடு கொண்டவர். 'வெறும் பணத்திற்காக அன்று', 'மூட்டைப் பூச்சி', 'குளியலறை' போன்ற படங்களுக்குத் திரைக் கதை, உரையாடல் எழுதி அதன் மூலம் அதிகார வருக்கத்தின் மூடத்தனத்தை ஏளனம் செய்தும், சமயத்திற்கேற்பச் செயற்படும் தன்னலவாதிகளை எதிர்த்தும் செயற்பட்டார்.

உரோசுட்டா (Rosta) என்னும் உருசியச் செய்தி நிலையத்தில் பணியாற்றி எல்லோருக்கும் எளிதில் விளங்கக் கூடிய, எதுகை மோனைகளுடன் கூடிய விளம்பரத் துணுடுகளையும், கேலிச் சித்திரங்களை விளக்கும் கதைகளையும் 1919 - 1921-இல் புரட்சிக்கு ஆதரவாக எழுதினார்.

இளமைக் காலத்திலேயே (1912-இல்), கடந்த கால நாகரிகத்தின் அடக்குமுறைகளை எதிர்த்தும், பழமை இலக்கியங்களின் மீது பகைமை பாராட்டியும், 'எதிர்காலக் கோட்பாட்டாளர்களின்' (Futurists) அறிக்கையில் கையெழுத்திட்ட மாயாகோவ்சுகி 'காற்றைக் குதிரையாக்கும் கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சி வேகம் கொண்டவர்' என்று கார்க்கியால் பாராட்டப் பெற்றார்.

தம் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு, உருசியப் புரட்சியின்போதும் அதற்குப் பின்பும் ஒரு புதிய சமூக அமைப்பைத் தோற்றுவிக்கவும், நாடுநலம் பெறவுமே இவர் எழுதினார். அதனால்தான் இவர் 'மக்கள் கவிஞரெ'ன்று எந்நாளும் போற்றப்படுகிறார். சா.மு.

மாயா நாகரிகம்: இது மைய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த அமெரிக்க இந்தியர்களின் பழைய நாகரிகம். உகடான் (Yucatan) முந்நீரகத்தில் வாழ்ந்த உள்நாட்டினர் மாயர்கள் எனப்பெற்றனர். அவர்கள் மொழி 'மாயர் மொழி' எனப்பெயர் பெற்றது. இடைக்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த 'மாயா நாகரிகம்' மைய அமெரிக்காவின் பல பகுதிகளில் பரவியிருந்தது. பண்டைக் காலத்திலேயே இப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க நாகரிக வளர்ச்சியிருந்தது என்பதற்கு அகழாய்வுச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. ஐரோப்பியர், புதிய உலகுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்பு, மைய அமெரிக்காவில் விளங்கிய நாகரிகம் பின்வரும் இடங்களில் சிறப்புற்றிருந்தது. அவை இக்காலத்திய குவாடிமாலா, பிரிட்டிசு ஆண்டுராசு (British Honduras), மேற்கு ஆண்டுராசு, எல்சால்வடார், மெக்சிகோ முதலியனவாம். அப்பகுதிகளில் பெரும்பாலும் மாயர் மொழி பேசப்பட்டு வந்தது. மாயா நாகரிகம் மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கிய காலம் கி.பி. 300-ஆம் ஆண்டு முதல் 900-ஆம் ஆண்டு வரை

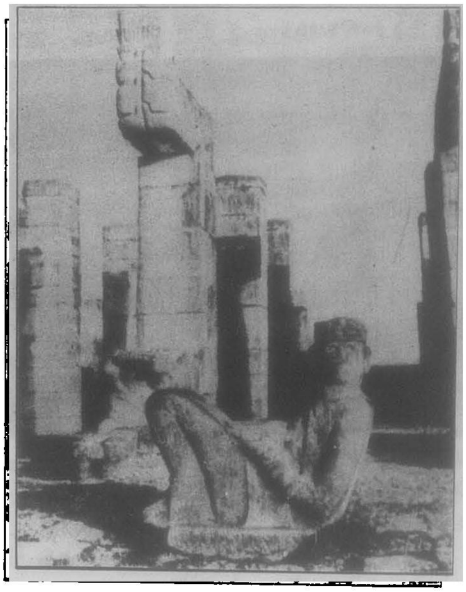

மாயா நாகரிகம்

ஆகும். 'பழைய மாயர்ப் பேரரசு' என்று அதனை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். அங்குக் கட்டடக்கலை மிகவும் வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. கற்கட்டடச் சுவர்கள் தண்டயக் கட்டுகளுடனும் (Carbal), கவிகை மாடங்களுடனும் (Vaults) இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உயர்வான கூர்ங்கு கோபுரங்கள் (Pyramids) மீது கோயில்கள் எழுப்பப்பெற்றிருந்தன. மிக உயரமான திக்கல் (Tikal) கோயில் ஏறத்தாழ 70 மீ. உயரங் கொண்ட கூர்ங்கு கோபுரத்தின் மீது உள்ளது. சிறபத்துறையில், மாயர்களின் திறமை போற்றத் தக்கதாக இருந்தது மாயரின் ஓவியக்கலையும் மட்பாண்ட வேலையும் சிறப்பானவை. அவர்கள்,

மறை பொருட் குறியீட்டு எழுத்து முறையைப் (Hieroglyphic Writing) பின்பற்றினர். கணக்கு முறை மிக முன்னேறியிருந்தது. அதில் இன்மைக் குறி இலக்கத்தின் (Zero) சிறப்பும் அடங்கும். வானநூலறிவு வியப்புறத்தக்க வகையில் வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. மாயர்கள், பெயர் வரி பொறித்த கல்லறைச் சிலைகளை எடுத்து வந்தனர். இயற்கைக் கடவுளர்க்கு அப்பாற்பட்ட சில தெய்வங்களும் அவர்களால் வழிபடப்பட்டன. படிநிலையாக அமைந்த புரோகிதர் அமைப்புப் பண்பாடு மாயர்களிடம் காணப்பட்டது. உழவர்களுடன், தொழில்கள் செய்யும் நகர மக்களும், சமூகத்தில் இருந்தனர். காலத்தையும் நாள்களையும் கணக்கிடும் முறையிலும், நடுகல் எழுப்பும் முறையிலும் மாயர்களின் தனிக் கற்பனைத் திறனைக் காணலாம்.

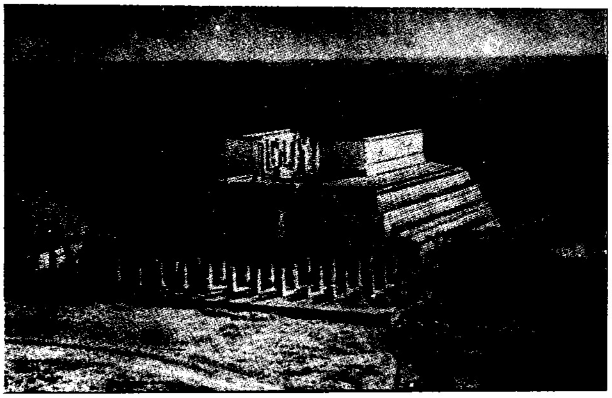

மாயா நாகரிகம்

மாயர் பண்பாட்டு மையங்களில் சிறப்பாகப் பின்வரும் இடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. அவை: திக்கல் (குவாடிமாலா), பாலன்குயூ (மெக்சிகோ), கோபன் (ஆண்டுராசு), சான்சோசு (Sanjose - பிரிட்டிசு ஆண்டுராசு), குவிரிகுவா (Quirigua-குவாடிமாலா) முதலியன. மத்திய மெக்சிகோப் பகுதிக்கும், மாயர்நாகரிகத் தென் பகுதிக்கும் அக்காலத்திலே நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியது.

இந்நாகரிகம் சிறிது சிறிதாக வீழ்ச்சியுறாமல் திடீரென்று அழிவுற்றது. நாகரிக நகரங்கள் ஒவ்வொன்றாக, மக்களால் கைவிடப்பெற்றன. இவ்வழிவு கி.பி. 800 க்கும் 900 அல்லது 950 க்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில்தான் ஏற்பட்டது மக்கள் தொகைக் குறைவு, அழிவுக்கு ஒரு காரணமாகும். வேறுசில காரணங்களும் அறிஞர்களால் ஊகிக்கப்படுகின்றன. உகடான் பகுதியில் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் மாயா நாகரிகம் மறைந்தது. கடலில் கப்பல் கவிழ்ந்ததால் கி.பி. 1511-இல் 12 இசுபானியர் (Spaniards) உகடான் கடற்கரையை அடைந்தனர். அவர்களில் பலரை, உள்நாட்டில் (மாயர்) கொன்று பலி கொடுத்தனர். பின்னர் வந்த இசுபானியர், உகடானைத் தம் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தி வெற்றிகண்டனர். தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Reed, Nelson., The Caste War of Yucaton, Stanford, California, 1964.

Sbinden,H.J., The Maya and Their Neighbours, New York, 1940.

Streun., Henri., Living Architecture, Mayan, New York, 1965.

மாயாவாதம்: சங்கரரின் அத்துவைத மெய்ப்பொருளியலுக்கு மாயாவாதம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. அத்துவைத மெய்ப்பொருளியல் பிரமம் மட்டுமே உண்மை; இவ்வுலகம் தோற்றமயமானது; பிரமமும் உயிராகிய சீவனும் ஒன்றேயன்றி வேறல்ல என்று கூறுகிறது. அதன்படி பிரமம் மட்டுமே ஒரே உள்பொருள் ஆனதால் தோற்றவியலான அதனிடத்து மட்டுமே தோன்ற முடிவதன்றிப் பிரமமே தன்னிடத்து அதனைத் தோற்றுவிப்பதும் ஆகும் என்பது பெறப்படும். உண்மையான பிரமம் தோற்றவியலான இவ்உலகத்தைத் தன்னிடத்தே எவ்வாறு தோற்றுவிக்கின்றது என்ற வினா எழுகிறது. அது போன்றே உயிரும் பிரமமும் ஒன்றெனில் உயிர் அறியாமை கொண்டதாக விளங்குவது எங்ஙனம் என்ற வினாவும், பிரமம் பல உயிர்களாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்வது எங்ஙனம் என்ற வினாவும் எழும். அவ்வினாக்களின் விடையாக மாயை என்ற கோட்பாட்டினை அத்துவைதம் குறிப்பிடுகின்றது. மாயைக் கோட்பாடு அத்துவைதத்தில் இன்றியமையாத நிலையைப் பெற்றுள்ளது. மாயையின் இந்நிலையினால்தான் அத்துவைதத்திற்கு மாயாவாதம் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது.

அத்துவைதம் இவ்வுலகத்தைப் பொய்த்தோற்றம் எனவும், பொய் எனவும் கூறுகிறது. பொய்யான இவ்வுலகம் தோன்றுதற்குரிய அடிப்படைப்பொருள் அத்துவைதத்தின்படி பிரமமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், பிரமம் மட்டுமே உள்பொருள். உண்மையான வரம்பற்ற உணர்வான பிரமத்திலிருந்து தோற்றவியலான வரம்புடைய உணர்வற்ற பல்வகைப் பொருட்களை உள்ளடக்கிய இவ்வுலகம்

தோன்றுவதற்குக் காரணம், பிரமத்திலுள்ள மாயை என்னும் ஆற்றலாகும் உண்மையான உள்பொருளை மறைத்து அதனிடத்தே பொய்யான ஒரு தோற்றத்தைத் திணிப்பதே மாயையின் இயல்பாகும். இவ்வுலகம் வரம்புடையதாதலின் பிரமம் தன்னிடத்தே உள்ள மாயையால் முதலில தன்னை வரம்புக்குட் படுத்திக் கொள்கிறது. மாயையினால் அவ்வாறு வரம்புக்குட்பட்ட பிரமம் ஈசுவரன் எனப்படுகிறது. ஈசுவரனாகிய பிரமம் மீணடும மாயையினால் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு தன்னிடத்தே வரம்புடைய உலகத் தோற்றத்தைத் திணித்துக்கொள்கிறது. பிரமம் உண்மையான உளபொருள; அதனிடத்தே மாயையினால் தோன்றிய இவ்வுலகம் பொய்யானது. காரணம் உணமையாகவும், காரியம் பொய்யாகவும் அமைகின்ற இவவாழ்க்கையை விவர்த்தவாதம் எனச் சங்கரர் கூறுகின்றார். இவ்வுலகத்தின் உண்மையான காரணம் மாயை ஆகும்; பிரமம் அன்று.

இவ்வுலகம் தோன்றியதென்பது உணமையானதன்று. ஏனெனில், உணமையானது எக்காலததும் எவவிடத்தும் நிலைத்து நிற்பதாகும். உயிரானது தனனைப் பிரமம் எனறு உணர்கின்ற பொழுது அவ்வுலகம் நீஙகிவிடுகின்றது. இவவுலகம பொய்யுமனறு, ஏனெனில், பொய்யான ஒனறு எக்காலததும் எவவிடத்தும் இருப்பில் வாராது ஆனால், இவ்வுலகம் இருப்பில் வந்துளளது. இவவுலகம் உணமையும் பொய்யும் சேர்நததனறு. ஏனெனில், முரணபட்ட எதிர்நிலைகள ஒன்றில் சேர்நதிருததல் இயலாது. எனவே, இவ்வுலகம் உணமையன்று; பொயயன்று; உண்மையும் பொய்யுமன்று எனப் பொருள்படும் சதசத்து இலககணமுடையதாகும். அதாவது இத்தகைய ஒரு நிலையை வாக்கியத்தால் விளக்கமுடியாது (அநிர்வசனீயம்). எனவே அது ஒரு தோற்றமாகும்.

சங்கரர் இவ்வுலகத்தை நுகர்வியலான உள்பொருள நிலை (வியவகாரிக சத்தா) எனறு குறிப்பிடுகிறார். இதனைக கயிற்றில குறிப்பிட்ட சூழநிலையில் காணப்படுகின்ற அரவின் நிலையை ஒத்ததாகும் எனக் கூறுவர். கயிற்றில் கணட அரவு போதிய வெளிச்சம் இருக்கின்றபொழுது மறைநது விடுவதைப் போன்று இவவுலகத் தோற்றமும் பிரமத்தை (கடந்த நிலை உள்பொருள அல்லது பாரமார்த்திக சத்தா) உணர்கின்றபொழுது மறைந்து விடும். திரிபுக் காட்சியாகத் தோனறிய அரவின உளபொருள் தனமையைத் தோற்றவியலானது என்று அத்துவைதம் குறிப்பிடும் தோறறவியலான உள்பொருள் நிலைக்கும் (பிதபாசிக சததா), நுகர்வியலான உள்பொருள் நிலைக்கும் உள்ள வேறுபாடு அவை இருப்பில் இருக்கின்ற கால அளவு மட்டுமே ஆகும். பிரமத்திலிருந்து இவ்வுலகம் மாயையால் தோன்றுவதைப் போன்று கயிற்றிலிருந்து அரவும் மாயையால் தோன்றுகிறது.

பிரமம் உயிராகவும் சீவனாகவும் தோன்றுவதும் மாயையினால்தான். ஆனால, அம்மாற்றததின் பொழுது மாயைக்கு அவித்தை என்ற பெயர் அத்துவைதிகளால் சூட்டப்படுகிறது. வரம்பற்ற உணர்வு பிரமம்; வரம்புடைய உணர்வு சீவன. வரமபுக்குட் படுத்தியது அவித்தை. அத்துடன் பிரமத்தின உணமையான இயலபை மறைத்து அவ்விடத்தில குறையுடைய இயல்பைத் திணித்தது அவிததை. அவிததையின செயலால் பொருள மாறுபடுவதிலலை. பிரமம், சீவன் இரணடுமே உணர்வுடைய பொருளகள். ஆனால், மாயையின் செயலால் உணர்வுப் பொருளாகிய பிரமம் உணர்வற்ற உலகமாகத் தோனறியது.

பிரமம் அவித்தையினால் கட்டுணடு ஒரு சீவனாக மாறுகிறது. அமமாற்றம் ஒரு படிகத்தைச் செநநிறப் பூவின வழியாகக காணுவதைப் போனறது. அப்பூவினை நீக்கிப் படிகத்தைக் காணுகினறபொழுது அது வெண்மையாகவே காணப்படும். பிரமம் சீவனாக மாறுவதும் அதனைப் போன்றதே பொருளில் மாறறமின்றி நிலையில் மட்டும மாறறம நிகழகிறது. ஒரே பிரமம் பல சீவர்களாகக் காணபபடுவது பிரமம் உடலகளில் எதிரொளிசெயதலால ஆகும். வானத்து நிலா பல நீர்நிலைகளிலும் தன தோறறத்தைக காட்டிப் பல நிலாக்களாகக காணப்படுவதைப போன்றே ஒரே பிரமம பல உடலகளில தனதோறறத்தைக் காட்டுதலால பல சீவாகளாக ஆகினறது.

அவவாறு ஒரே உளபொருளான பிரமம இவவுலகத்தோற்றமாகவும், பல சீவாகளாகவும தோனறக் காரணம் மாயை அல்லது அவிததை ஆகும். மாயைக கோட்பாடு இல்லையெனில இவவுலகத தோற்றத்தையோ சீவர்களையோ அததுவைததில் விளகக முடியாது. மாயைக் கோட்பாடு அததுவைதம் முழுவதையும விளக்குவதற்கு இனறியமையாத ஒரு கருத்தாதலால், அததுவைத மெயப்பொருளியல மாயாவாதம் எனப்படுகிறது. பி.ஆர்.ந.

மாயூரப்புராணம்: இது மயிலாடுதுறை பற்றிய தலபுராணமாகும். சைவததிருமுறைகள தோனறிய காலத்தில வழங்கிய மயிலாடுதுறை எனனும் அழகிய தமிழப்பெயர் பிற்றைநாளில மயிலைக் குறிககும் 'மயூர்' எனனும் வட சொலலின அடிப்படையில மாயூரம் என மாற்றப்பட்டது. அணமையில் தமிழக அரசு பழையபெயரை வழக்கிற்குக் கொணடுவநதது.

இவவூர் தஞ்சைமாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை வட்டத்தின தலைநகராக அமைநதுளளது. காவிரி

யால் வளம் கொழிக்கும் இவ்வூர் உமையம்மை மயில வடிவிலிருநது சிவபெருமானை வழிபட்டமையால் மயிலாடுதுறை எனப்பெயர் பெற்றதெனத் தல புராணம கூறுகினறது.

இவவூரைப்பற்றிய தலபுராணங்கள இரணடுள. பொனவிளைநத களததூர் ஆதியப்ப நாவலா கி.பி. 1720-இல இயறறிய புராணம காலததால முற்பட்டது. பொன்மாறை வைததியநாதச் செட்டியாரின மகன் வினைதீாத்தான விருபபபபடி இப புராணம் இயறறபபட்டதாக அறியப்படுகிறது இந நூல் நானகு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. இப புராணம் வடமொழியிலுளள புராணததின் மொழி பெயாபபு எனபா.

இந்நூலாசிரியர் திருக்களர், கொள்ளம்பூதூர், பூளைவனம், பருதிவனம், தஞ்சைக் கண்ணாா கோயில், வைகல ஆகிய ஊர்களுககும் புராணங்கள பாடியுள்ளாா எனறும் அவறறுள் திருக்களர்ப புராணம் மட்டுமே அச்சாயிற்றெனறும அறியபபடுகிறது. மாயூரப்புராணம் இன்னும் அச்சாகவிலலை.

ஆதியப்ப நாவலருக்குப்பினனா மாயூரப் புராணம் செய்தவா பெரும்புகழ மிக்க திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான மீனாட்சிசுந்தரம் பிளளையாவாா. இநநூல கி.பி. 1869 – இல அச்சாயிற்றெனறு தெரிகிறது. இபபுராணம் 1895 விருத்தஙகளால ஆனது. இது இன்றுகிடைததறகு அரிதாயுள்ளது.பிள்ளையவர்களின மாணாககருள் ஒருவரான திரிசிரபுரம் சோடசாவதானம் சுப்பராயச செட்டியாரால் பார்வையிடப்பட்டு, அரஙகக்குடி முருகப்பிள்ளை மகன வயிததியலிஙகம் பிள்ளையால் இநநூல் முதறகண பதிப்பிக்கப்பட்டது:

இப்புராணம் கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம், சிறப்புபபாயிரம் ஆகியவை நீஙகலாக 61 படலங்களைக் கொணடுளளது. கடவுள வாழத்தில அகத்திய, விநாயகக் கடவுள வணககம முதல பிறதெய்வங்களையும் அடியாாகளையும் வாழத்தும் 25 விருத்தங்கள உளளன. இந்நூல் வடமொழியிலுள்ள தெய்வ, மாயூரமானமியததின மொழிபெயர்ப்பு என்று ஆசிரியா தம் அவையடக்கச செயயுளொன்றில குறிப்பிட்டுளளார். அவையடக்கத்தின் நானகாம விருத்ததில மயில் செய்த பூசனையை ஏற்றுககொணட இறைவன காகம் செய்த பூசனையையும ஏறறருளிய வணணம், பெரியோா செய்த இனிய பாடல்களை ஏறறுககொளவதுடன் ஞானம் சிறிதுமற்ற தாம் செய்த பாடல்களையும் ஏற்றுககொள்வானோ எனக் கூறுகினறாா.

திருநாட்டுப்படலம், திருநகரப் படலம் ஆகிய இரண்டும் 255 விருத்தங்களால் ஆகியவையாகும். மயிலாடுதுறையின் இயற்கைவளத்தினைக் கறபனை வளத்துடன் பாடுகின்றார் ஆசிரியர். மாயூரப் படலம் 51 விருத்தங்கள கொணடது. உமையம்மை மயில் வடிவிலிருந்து சிவபெருமானைப் பூசித்தமையால் உலகமெல்லாம் போறறக் கௌரி மாயூரம் என்று இததலம் பெயர் பெற்றது என்னும் செய்தி இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுளளது. திருமணப்படலம் சுவை மலிநத 100 செயயுட்களைக கொணடு விளங்குகிறது. இடபதீர்த்த மகத்துவப படலததிறகுப பினனர் 288 பாடலகளில் நித்திய கரும விதிகள் கூறப்படுகினறன. பலதுலககுதல், நீராடல முதலான அனறாடக் கடன்கள் செய்யும் முறையும், அனுட்டானம், சூரிய பூசை, சிவபூசை, உணவுணணல், சிவாலய தரிசனம், செபம் செய்தல் ஆகியவற்றுக்குரிய விதிகளும் இப்பகுதியில் கூறப்பட்டுளளன. நைமிச முனிவா பூசித்த படலத்துடன் மாயூரப்புராணம முடிவுறுகின்றது. இறைவனுககும் இறைவிக்கும, சைவநெறிக்கும் வாழ்த்துகளைக் கூறிப் புராணத்தை நிறைவு செய்கிறார் ஆசிரியர்.

பெ.சு.

மாயேண்டனார்: இவர் கடைச்சங்க காலத்துப புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் 'மாயெணடனார்' என உ.வே. சாமிநாதையர் தம் குறுந தொகைப் பதிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் 'மா' என்னுஞ் சொல் பெருமை என்ற பொருளில் வருவதாக மொ.அ. துரை அரங்கசாமி குறிபபிடுவார். மா என்ற அடையுடைய ஆடுதுறை மாசாத்தனார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், சேரமான் கோட்டம்பலத்துத துஞ்சிய மாக்கோதை, மாதீர்த்தான், மாமூலனார், மாவளத்தான் என்ற பிற பெயாகள சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகினறன. மாயேணடனார் இயறறிய பாடலாகக் குறுநதொகை 235-ஆம் பாடல் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது அப்பாடல பாலைத்திணையில், 'வரையாது பிரிநது வருவான வாடைக்கு உரைப்பானாய்ப் பாகற்கு உரைத்தது' என்ற துறையில் அமைந்துள்ளது. அப்பாடல தலைவி வாடைக் காற்றினால் வருநதுவாள் என்பதைப் புலப்படுத்தி அவள ஊர் உள்ள இடத்தையும உணர்த்திக குறிப்பினாற் பாகனை விரைந்து தேரைச் செலுத்தத் தூண்டினான் தலைவன் என்பதைத தெரிவிக்கின்றது. தலைவன் நெடுநதொலைவு செல்லாது அண்மைக்கண பிரிந்தவிடத்துக் கூறியது (தொல். களவு 17 இளம்) எனபதற்கு மேற்கோளாக இப்பாடல் இளம்பூரணர் உரையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. தூய வெணமையான அருவிகளுக்குப் பாம்பின தோலை இப்புலவர் உவமையாகக் கூறியுள்ளார். நெல்லிக்காய்களை மானினங்கள் உண்ணுகின்ற செய்தியும் இவர் பாடலில் உள்ளது.

தே.தே.

மாயை என்ற சொல் வேதாந்த, சித்தாந்த மெய்ப் பொருளியல்களில் மிக்க அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும், உபநிடதங்களில் உட்கிடையாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாகச் சுவேதாசுவதர உபநிடதம் 'மாயையை முதற்காரணமாக அறிந்து கொள்க; முடிவில் அனைத்து மாயையும நீக்கப் படும்' என்று குறிப்பிடுகிறது. பௌத்த சமயமும் மாயைக் கோட்பாட்டினைப் பற்றிப் பேசுகிறது அது தோற்றவியலானவற்றைத் தவிர்த்து உள்பொருள் என்று எதுவும் கிடையாது என்கின்றது. பௌத்தத்தின் மாயைக் கோட்பாட்டு இன்மை அல்லது வெறுமையை (சூனியம்) அடிப்படையாகக் கொண்டது. அத்துவைதக் கோட்பாட்டினை அளித்த ஆதி சங்கரரே மாயைக் கொள்கையினை முதன் முதலில் பரந்த அளவில் விளக்கியவர் ஆவார்.

மாயை (அத்துவைதம்): 'ஒரே பரம்பொருளான பிரமம் மட்டுமே உணமை; இவ்வுலகம் போலியானது அல்லது தோற்ற நிலையானது; சீவனாகிய உயிரும் பிரமமும் ஒன்றுதான்; வேறல்ல' என்பதே அத்துவைதக் கோட்பாடாகும். அதன்படி பிரமம் தூய்மையானது, பண்பற்றது, பகுப்பற்றது, மாறுதலற்றது, வரம்பற்றது, உணர்வானது, அறிவானது, நிலையானது ஆகும் ஆனால், இவ்வுலகம் தூய்மையற்றதும், பண்புகளையுடையதும், அறிவற்றதும், அழியும் தன்மை வாய்ந்ததும், மாறிக் கொண்டேயிருப்பதுமான புறநிலைப் பொருட்களையும், விரைந்து மறையும் பலவகை நிகழ்ச்சிகளையும், பகுப்புள்ள பொருட்களையும் தன்னகத்தே கொணடது ஆகும் அத்துவைதத்தின்படி உள்பொருள் பிரமம் ஒன்றேயெனில் அதனின்று முற்றிலும் மாறுபட்ட இவ்வுலகம் எங்ஙனம் தோனறும் என்ற வினா எழுகிறது. அதற்கு விடையாகத்தான் சங்கரர் மாயைக் கோட்பாட்டை விளக்குகிறார். வரம்பற்ற பிரமத்தை வரம்புக்குட்படுததுவதும், உண்மையான உள்பொருளைத் தோற்றவியலான உலகமாக ஆக்குவதும் ஆகிய ஆற்றலே மாயை எனச் சங்கரர் கூறுகிறார்.

சங்கரர் தமது அத்துவைத மெய்ப்பொருளியலில், மாயை என்ற சொல்லிற்கு இணையாக அவித்தை, விவர்த்தம், அத்தியாசம், அஞ்ஞானம், அநிர்வசனீயம், பிரமை, அவியக்தம், நாமரூபம் போன்றவற்றையும் பயன்படுத்துகிறார். மேலும், மேற்கூறிய பொருளில் மட்டுமன்றிப் அவர் பின்வரும் பொருள்களிலும் மாயையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்; 1) இவ்வுலகம் தன்விளக்கமுடையதன்று. இவ்வுலகின் இயற்காட்சியை மாயை என்ற சொல் குறிக்கும். 2) பிரமம் முடிநிலையான உள்பொருள், இரணடல்லாத ஒன்று. ஆனால், இவ்வுலகம் பன்மையியலானது. ஒன்றான உளபொருளுக்கும் பன்மையியலான இவ்வுலகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு புரிந்து கொள்ள முடியாதது. புரிந்துகொளள இயலாத இந்நிலையை மாயை குறிப்பிடுகின்றது 3) பிரமததை இவவுலகின் காரணமாகக் கருதும் பொழுது பிரமததின் மீது இவ்வுலகம அதனைத தாக்குறாது நிலைத்துளளது என்பதாகும். பிரமத்தில நிலை பெறறுளள இவ்வுலகமே மாயை ஆகும். 4) பிரமம் இவவுலகமாகத் தோன்றும் கோட்பாட்டை மாயை குறிக்கும். 5) பிரமத்தின் ஆற்றலையே மாயை குறிககும பிரமம இவ்வாற்றலை உடையது எனற நிலையில் அவியக்த பிரகிருதி எனப்படும்

பிரமத்தின் மீது இவவுலகம் தோன்றுவதறகு மாயை காரணமாக இருக்கின்றபடியால மாயை உலகின் பொருட் காரணமாகிறது பிரமத்தின் ஆறறலாக மாயை இருப்பதால பிரமம் அறிவுக்காரணமெனினும் மாயையை உடையதாயிருப்பதால் பிரமம் ஒரேகாலததில பொருள் - அறிவுக் காரணமாக விளங்குகிறது. பிரமம இவ்வகையில உலகின பருப் பொருளையும், வடிவத்தையும் நல்குவதாக அமைகிறது மாயை தன இயல்பில் பிரமததின ஒருமையை உடைதது அதனை வரம்புக்குட்படுததுவதுடன முற்றிலும் மாறுபட்ட இவ்வுலகத தோறறத்தை அதன மீது உண்டாக்குகிறது. அகவயமான கோடபாட்டைப் புறவயமான நிலைக்குக் கொணடு வந்து வடிவம் பெயர் ஆகியவறறைக கொடுப்பது மாயை ஆகும். மாயையின் இருப்பு நிலைத் தனமையைக கருதும் பொழுது அது உணமையனறு, ஏனெனில, உண்மை எக்காலததும் எவ்விடத்தும் உளளதாகும. ஆனால், மாயை பிரமஞானத்தால் ஒரு சமயத்தில நீங்குவதாகும். அது இனமையுமனறு. எனெனில இன்மை எககாலத்தும் எவவிடததும இருபபில் வாராதது. ஆனால், மாயை ஒரு காலததில தோனறியுள்ளது. மாயை உணமையும இனமையும் அன்று; ஏனெனில் முரண நிலைகள ஒரே பொருளில தங்கியிரா. இவ்வாறு மாயை உளளதாகவோ இலலதாகவோ இரணடுமாகவோ இலலாததால் அதன் இருப்பு நிலை சதசத்து இலக்கணம் எனபபடும் அதாவது மாயை உணமை, இனமை முதலிய இலககணங்களற்றது என்றும், சொறகளால் விளகக இயலாத தன்மையை உடைது (அநிர்வசனீயம்) எனறும குறிபபிடப்படுகிறது. முடிவில் அது போலியான ஒனறாகும். இவவகையில முதலில் குறிப்பிட்ட போலியான இவ்வுலகின் போலியான பொருட் காரணமாக மாயை விளங்குகிறது. மாயை அது தோறறுவிக்கின்ற உலகத்தைப் போனறே உணர்வற்றது; எப்பொழுது தொடக்கமுறறது என்று குறிப்பிட முடியாதது எனினும் முடிவுளளது; இருக்கின்றது எனற இயல்பைக் கொண்டது. நெருப்பில வெப்பம் போனறு பிரமத்தில் மாயை உள்ளது.

அத்துவைதக் கோட்பாட்டின்படி பிரமம் மட்டுமே ஒரே உள்பொருள ஆனதால் மாயை அதனிடததில் உளளதாகவே கொள்ள வேண்டும். பிரமத்தில் மாயை முழுவதுமாக உள்ளதெனில முற்றறிவாகிய பிரமததில் அறியாமைக் கோட்பாடான மாயை உள ளது என்பது ஏற்க இயலாது. பிரமத்தின் ஒரு பகுதி யில் மாயை உள்ளதெனில், பிரமம் பகுதிகள் கொணட தாகும். பகுதிகள் கொண்ட ஒன்று அழியக் கூடிய தாகையால பிரமத்தின் பகுதியில் மாயை உளளது எனபதும் ஏற்க இயலாது. பிரமத்தில மாயை உள் ளது என்பதை விளக்கச் சுவேதாசுவதர உபநிடதம் குறிப்பிடும், 'படைப்பு முழுமையும் பரவி நின்றபின் னும பிரமம் பத்து விரற்கடையளவு அதிகமிருந்தது' போன்ற கூற்றுகளைச் சங்கரர் எடுத்துக்காட்டு களாகக கூறுகிறார். உயிரையும் மாயையின் இருப் பிடமாகக் கருதமுடியாது. ஏனெனில், வரம்பற்ற பிர மம் மாயையினால் வரம்புக்குட்பட்டு உயிராக மாறு வதால, உயிர் மாயையின் படைப்பு ஆகிறது. தானே படைத்த ஒன்றில் அது தங்கியிருககினறது எனபதும் இயலாத ஒன்று.

மாயை இரு செயலகளைச செய்வதாக உள்ளது. எதிர்நிலையில் உள்பொருளின் உண்மையியல்பை இது மறைக்கின்றது. அந்நிலையில் இது அத்தியாசம் எனப்படுகிறது. உடனபாட்டு நிலையில் உள்பொரு ளின் மீது அதனின்றும் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன றின் தோற்றத்தைத் திணிக்கிறது. முன்னதை ஆவரணம் என்றும் பின்னதை விட்சேபம் என்றும் குறிப்பிடுவர். ஆவரணம் என்றால் மறைத்தல்; விட் சேபம் என்றால் திணிததல ஆகும். மாயை உணர்வுள் ளதைத்தான் மறைக்கின்றதே தவிரப் புறவயமான வற்றை மறைககவில்லை. அதனை 'நான் அறிந்து கொளளவில்லை' என்ற கூற்றின் மூலம் அறியலாம். எல்லையற்ற உணர்வான பிரமத்தை மறைத்து, அத னிடத்து எல்லையுடைய உணர்வற்ற இவ்வுலகக் காட்சியைத் திணித்தலே மாயையின இரு செயல்களா கும். எவவாறு வித்தை காட்டுபவன் தான் காட்டும வித்தைகளினால் பாதிக்கப்படுவதில்லையோ அது போன்றே பிரமத்திலுள்ள மாயையின் செயல்களினால் பிரமம் தாக்குமுறுதலிலலை. உயிர்கள் மட்டுமே பாதிக்கப்படுகினறன. அவ்வாறு மாயைக் கோட்பாடு இவவுலகததைப் பிரமத்திலிருநது முற்றிலும் விலக்கி விளக்குகிறது. மாயைக கோட்பாட்டின் இன்றியமை யாத்தன்மையினால அத்துவைதக் கோட்பாடு மாயைக்கோட்பாடு என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இக் கோட்பாட்டினை அத்துவைதத்தைத் தாங்கி நிற் கும் முகட்டுக்கல் எனறும் குறிப்பிடுகினறனர்.

இராமானுசரும மாயை பறறித் தமது விசிட் டாத்துவைத மெய்ப்பொருளியலில குறிப்பிடுகிறார். மாயை என்பது இறைவனிடத்துள்ள விளக்கமுடியாத ஆற்றல் என்பது அவரது கருத்தாகும். அவவாற்ற லைக் கொண்டே இறைவன் பல்வேறு விளங்கிக் கொளள முடியாத செயல்களைச் செய்வதாகவும் அவர் கருதுகிறார். அவர் சங்கரர் மாயை பற்றிக கூறும் கருத்துகளை விரிவான முறையில் திறனாயவு செய்து அவறறிற்கு ஏழு வகையான கணடன உரை களைக் கூறியுளளார். அவை மாயையின இருப்பிடம் (ஆத்ரயம), மறைப்புச் செயல் (திரோதானம்), தன வடிவம் (சுயஉருவம்), தீர்மானிக்க இயலாத் தனமை (அநிர்வசனீயம்), மாயையை அறியும் வழி (பிர மாணம்), மாயை நீக்கம் (நிவர்த்தகம்), வீடுபேறு (நிவிர்த்தகம்) பறறியவை ஆகும்.

மாயை (சைவ சித்தாந்தம்). சைவ சித்தாந்தம் பேசும் முடிநிலையான மூனறு உள்பொருளகளான பதி (இறைவன்), பசு (உயிர்), பாசம் (தளைகள்) ஆகியவற்றில் ஆணவம், கன்மம, மாயை எனத் தளைகளும் மூவகையாகும். மாயை எனற சொல் மா, யா என்ற பகுதிகளால் ஆனது. மா எனறால் ஒடுங்குவது; யா எனறால தோன்றுவது. சைவ சித் தாந்திகள உயிர் உறையும உடலும், அவ்வுடல் உறை யும் இவ்வுலகும் எப்பொருளிலிருந்து தோனறி, எப் பொருளில் ஒடுங்குகின்றதோ அதனையே மாயை என்கின்றனர். மாயை அவவகையில் படைப்பு முழுமையின் அடிப்படை உள்பொருளாகும். படைப்பு முழுமையானது உணர்வற்றதாதலின, அதன் அடிப் படைப் பொருளும் உணர்வற்றதாகவே இருகக வேணடும் எனவே, உணர்வற்ற படைப்பு முழுமைக் கும் உணர்வற்ற மாயையே அடிப்படைப் பொருளாக வேண்டுமேயல்லாது, படைப்பு முழுமைக்கும் அடிப் படைப் பொருளாக உணர்வுப் பொருட்களான இறை வனோ உயிரோ இருக்க முடியாது எனச் சைவ சித தாந்திகள் கருதுகினறனர். மேலும், படைபபு முழுமை தோன்றும்பொழுது அதன் அடிப்படைப் பொருளான மாயை பலவித மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகிறது. இறை வன் படைப்பு முழுமையின் அடிப்படைப் பொருள எனில இறைவனும் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டவனாகி விடுவான. ஆனால், இறைவன் எககாலத்திலும் எந்த வித மாற்றமும் அடையாதவன். எனவே, வேதாந்தி களைப் போன்று படைப்பு முழுமைக்கும் உணர்வுப் பொருளை அடிப்படையாகக் கொள்ளாது, சைவ சித் தாந்திகள உணர்வற்ற மாயையையே அடிப்படைப் பொருளாகக் கருதுகினறனர்.

மாயை அதன் அடிப்படை நிலையில், நுணணிய நிலையில் வடிவமற்று இருப்பதால் புலப்படாதது ஆகும். பகுதிகளற்ற, வடிவற்ற மாயை ஒன்றுதான். இது அழிக்க வொண்ணாதது; நிலைபேறுடையது; எவ்விடத்தும் பரவி நிற்பது; உண்மையானது; புற வயமானது.

மாயை உணர்வற்றதாதலின் தானே உலகைப் படைத்தல் இயலாது. உணர்வுள்ள, அறிவுள்ள உயிர் மாயைக்கு வேண்டிய அறிவுக் காரணமாக விளங்க முடியாது. ஏனெனில், உயிர் மாயையிலிருந்து உண்டான உடலுடன் இணைந்தபின்பே அறிவைப் பெறுகின்றது. எனவே, இறைவனே உலகின் அறிவுக் காரணம் ஆவான். இறைவன் நேரடியாக மாயையின் மீது செயல் புரியாது தனது ஆற்றலின் மூலம் செயற்படுவதால், படைத்தலுக்குப் பொருட் காரணம் மாயையாகவும், அறிவுக் காரணம் இறைவனாகவும், துணைக் காரணம் இறைவனின் ஆற்றலாகவும் உள்ளன.

உயிர் தனது அறிதல், எண்ணுதல், உணர்தல் ஆகிய செயல்களைச் செய்தற்குரிய ஆற்றலை மாயையே தருகின்றது. மேலும், மாயையிலிருந்து உயிர், தனது ஆற்றல்களைச் செயற்படுத்துவதற்குரிய உடல் (தனு), புலன் தொழில் உறுப்புகள் (கரணம்), அவ்வுடல் தங்குதற்குரிய இவ்வுலகம் (புவனம்), உயிர் நுகர்வதற்குரிய பொருட்கள் (போகம்) ஆகிய அனைத்தையும் பெறுகிறது. மேலும், உடலுடன் உயிர் இணைதலின் அதற்கு அறிவும் ஏற்படுகிறது. தனைக் கூட்டின் காரணத்தால் ஏற்படும் அவ்வறிவு ஐவகைக் குறைகளை உடையது. அவை அ) நிலையற்றவற்றை நிலைபேறுடையனவாகக் கருதுதல், ஆ) இவ்வுலகின் செயல்களின் முகவர் ஆகத் தன்னை உயிர் கருதுதல், இ) பொருட்களின் மீது நாட்டம் கொள்ளுதல், ஈ) அப்பொருட்களைக் பெறப் பின் செல்லல், உ) உணர்வில் பொருளான தன்னை உணர்வற்ற உடலுடன் முழுமையாக ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளல் என்பனவாகும். இவற்றை ஐவகைக் குறைகள் (பஞ்சக்கிலேசங்கள்) என்பர். இருப்பினும் அக்குறையறிவை முறையாகக் கருதும் பொழுது அது வீடுபேற்றிற்கு உதவும். அதனால், மாயையை உயிருக்கு முற்றிலும் தீங்கு விளைவிக்கும் தளையாகக் குறிப்பிட முடிவதில்லை.

மாயையை இல்பொருள் (அசத்து) என்றும் சொல்வர். அதன் பொருள் படைப்பு முழுமையானது; இறைவனுக்கு மாறான ஒன்று என்பதாகும். மாயை மூன்று நிலைகளை உடையது. அவை சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை, சுத்தாசுத்த அல்லது பிரகிருதி மாயை எனப்படும். சுத்தமாயை என்பது மாயையின் தொடக்க நிலை. அசுத்த மாயை என்பது ஆணவத்துடனும் கன்மத்துடனும் இணைந்தநிலை. இது இன்ப துன்பங்களை உயிர்களுக்கு அளித்து, இறையறிவு ஏற்படுத்தற்குரிய நிகழ்வுகளை அளிக்கும். பருமை நிலையில் மாயை பிரகிருதி மாயை எனப்படும். இதிலிருந்தே இவ்வுலகம் தோன்றுகிறது.

மாயையும் இறைவனைப் போன்று ஓர் உள்பொருளாயினும் மாயையின் தலைவனாக இறைவன் இருந்து அதனைத் தனது கட்டுக்குள் வைத்துத் தான் விரும்பிய வடிவங்களைத் தோற்றுவிக்கிறான். அதனால் மாயைதான் இறைவனுக்குத் தலைமைப் பொறுப்பு அளிக்கிறது என்பது தவறாகும். படைப்பு முழுமையின் பல்வேறு வகைகளுக்குக் காரணம் உயிர்களின் வினைகளே எனினும், வினைகள் உணர்வற்றனவாதலின் அவை படைப்பை நிகழ்த்த இயலாது. இறைவனே மாயையைக் கொண்டு அதனை நிகழ்த்துகிறான். பி.ஆர்.ந

மார்க்கசு அரேலியசு அந்தோனினசு: இவர் உரோம் நகரில் கி.பி. 121-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 26-ஆம் நாளில் பிறந்தார். இவர் இயற்பெயர் மார்க்கசு அன்னியசு வெரசு (Marcus Annius Verus) ஆகும். இவர் இளமையிலே பெற்றோரை இழந்து விட்டதால் பாட்டனார் அன்னியசு வெரசுவினால் வளர்க்கப்பட்டார். கிரேக்க, இலத்தீன் இலக்கியக் கலவியைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு தம் பதினோராம் வயதில் இன்பதுன்ப நடுநிலைக் கோட்பாட்டு மெய்ப்பொருளியலையும் (Stoic Philosophy) சட்டத்தையும் பயிலத் தொடங்கினார். இன்பதுன்ப நடுநிலைக் கோட்பாட்டினால் பெரிதும் கவரப்பெற்ற மார்க்கசு தம் உடைகளையும், வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும் அக்கோட்பாட்டின் வழிகளிலேயே அமைத்துக் கொண்டார்.

உரோமானியப் பேரரசரான ஆட்ரியன் (Hadrian), மார்க்கசு அன்னியசு வெரசுவின் சிற்றன்னையின் கணவரான அந்தோனியசு பியசை (Antonius Pius) தம் வாரிசாகத் தத்து எடுத்துக் கொண்டார். அந்தோனியசு பியசு தம் மகள் அன்னியா செலரியா பவுசுடினாவை (Annia Geleria Faustina) மார்க்கசுக்கு மணமுடித்து (கி.பி. 145) அவரது பெயரை மார்க்கசு அரேலியசு அந்தோனினசு (Marcus Aurelius Antoninus) என்று மாற்றியதுடன் உரோமானியப் பேரரசின் முறையான வாரிசும், தம் வளர்ப்பு மகனுமான இலூசியசு கையோனியசு கம்மோடசுவுடன் (Lucius Caionius Commadus) இவரையும் தத்து எடுத்து இருவரையும் பேரரசின் வாரிசுகளாக ஆக்கினார்.

மார்க்கசு அரேலியசு அந்தோனினசு கி.பி.140, 145, 161-ஆம் ஆண்டுகளில் உரோமாபுரிப் பேரரசின் உச்சஆட்சித் தண்டலாளர் (Consul) என்ற பொறுப்பை ஏற்றார். பேரரசின் நீதித்துறை உயர் பொறுப்பையும் கி.பி.147-ஆம் ஆண்டில் ஏற்றார். இவர் தம் 17-ஆம் வயதில் பியசுவின் வாரிசாக அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து இருபத்து மூன்று ஆண்டுகள் பியசின்

துணையாக இருந்து, ஆட்சிக்கலையில தேறிய மாரக்கசு கி பி. 161-ஆம ஆணடு பியசு இறந்தவுடன உரோமானியப் பேரரசராக ஆனார். இவர் பியசின் வளர்ப்பு மகனான இலூசியசு வெரசுவை இணைப் பேரரசராகவும் ஆக்கினார். அப்போதுதான் வரலாற்றின முதன முறையாகச் சம உரிமை கொணட இரு பேரரசர்களை உரோம் நாடு கண்டது

மார்க்கசு அரேலியசு அநதோனினசின் ஆட்சிக் காலத்தின பெரும்பகுதி நாட்டின எல்லைகளைக் காப்பாற்றுதற் பொருட்டுப் போாகள் புரிவதிலேயே கழிந்தது அவற்றுடன் பெரும் வெளளமும் நெருப்பும் எரிமலைச் சிதறல்களும் கொடிய நோய்களும் உரோமானிய மக்களைப் பெரிதும் துன்புறுத்தின. அரசுக்கும் நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆனால், மார்க்கசு புதிய வரிவிதிப்புகளைச் செய்யாது அரசின் செல்வத்தை ஏலம்விட்டு நிலைமையைச் சீர்படுத்தினார் இவரது ஆட்சியில் கிறித்தவர்கள் கொடுமைப் படுத்தபபட்டனர். அதன் காரணம் அவர்கள் ஒழுக்க மற்ற, மூடநம்பிக்கையுடையபொல்லாதவர்கள் என்று மார்க்கசு கருதியதுதான். மேலும், அவர்களின் வளர்ச்சி தம் முன்னோர்களின சமயக் கோட்பாடுகளைச சிதைத்துவிடும் என்றும் இவர் கருதினார்.

இவர் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் மக்களுக்குச் சில சிறநத பணிகளையும ஆற்றியுள்ளார். சமுதாயத்தில் நலிவுற்ற பிரிவினரை உயர்த்தப் பலவகையான திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றியதும், விதவைகளுக்கும், திக்கற்றவர்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பு வழிமுறைகளைச் செய்து கொடுத்ததும், அடிமைகளுக்குக் குடியுரிமை வழங்கியதும், குற்றவியல சட்டஙகளின் கடுமையைக் குறைத்ததும் இவர் தம் சிறநத பணிகளாகும். இவர் தம் 59-ஆம் வயதில் கி பி. 180-ஆம் ஆணடு மார்ச்சுத் திங்கள் 17-ஆம நாள் இராணுவத் தலைமையகத்தில் உயிர் நீததார்.

மார்க்கசு கிரேக்க மொழியில் எழுதி வெளியிட்ட தியானஙகள என்ற நூல்தான் மெய்ப்பொருளியலைச சார்ந்தது தியானஙகள எனும் நூல் தனககுத்தானே உரையாடிக் கொளளும் வகையில, வாழ்க்கை எவவாறு அமைய வேண்டும் எனற விளக்கத்தை அளிபபதாகும. அநநூல் பன்னிரணடு சிறு நூல்களை அலலது இயலகளைக் கொணடது முதல் நூல பிறரது தாககத்திலிருந்து மார்க்கசு கற்றவற்றையும், இரணடாம நூல் பொதுவான வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும், மூன்றாம், நானகாம் நூல்கள இறைவன், இறைப்பற்று, வீடுபேறு ஆகியவற்றையும், ஐந்தாம நூல் வாழ்வின அடிப்படையான நலன்களையும, ஆறாம் நூல் அகவாழ்வின் இன்றியமையாமையையும் விளக்குகினறன. ஏழாம் நூல் புலன உணாவுக் கட்டுப்பாடு, உள்பொருளைத் தேடுதல் பறறியும், எட்டாம், ஒன்பதாம், பத்தாம் நூல்கள் உளச் சமநிலை, ஊழ்கள், ஊழின் முன்பின் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றியும், பதினோராம் நூல் தன்னலமின்மை பற்றியும், பன்னிரண்டாம் நூல் மரண பயமின்றி முழு நிறைவுடன் வாழ்க்கையைத் துறத்தலைப் பற்றியும் விளககுகின்றன. நா பா.

மார்க்கண்டேயம்: வடமொழியில் உளள 18 மகா புராணஙகளுள் மார்க்கணடேயமும் ஒன்று. இப்புராணம் குப்தர் ஆடசிக்காலப் பிற்பகுதியில் உருவானதாக அறிஞர்கள கருதுகினறனர். சிவபெருமானின் பெருமைகளை விளக்குகின்ற பத்து மகா புராணங்களுள் மார்க்கண்டேயமும் ஒனறாகும். இப்புராணம் 32,000 கிரந்தங்களைக் கொண்டு அளவில் பெரிய நூலாகக் காணப்படுகிறது. தேவி பாகவதம் தவிர தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டைப் பற்றி விரிவாகப் பேசும் புராணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

சப்தமாதர் எனப்படும் தாய்மார் எழுவரின் வழிபாடு பற்றிய குறிப்பு இந்நூலிலேயே முதன முதலாகக் காணப்படுகிறது என்பர். இந்நூல் பல புராணக கதைகளுக்கான விளக்கங்களைத் தருகிறது. வினா விடையாக அமைந்துள்ள இப்புராணம் விட்டுணு, மானுட உருத்தாங்கியதற்கான காரணம, திரௌபதி பாண்டவர் ஐவருக்கும் மனைவியான வரலாறு, பலராமர் மது மயக்கத்திற் செய்த தவற்றிற்குக் கழுவாய் செய்த காரணம, கிருட்டிணன, அர்ச்சுனன் ஆகிய இருவரும் அகால மரணம எய்தியதற்கான காரணம் போன்றவற்றை விளக்கி நிற்கிறது. மேலும், இம்மார்ககண்டேய புராணம் இல்லறம், துறவறம், சதாச்சாரம், யோகம், சகுனம் முதலியவற்றையும் சிறப்பித்துப் பேசுகிறது. ச.செ.

மார்க்கண்டேயர்: மிருகணடு முனிவர்க்கு மகனாகப் பிறந்தமையால் இவருகத மார்க்கணடேயர் என்னும பெயர் வழஙகலாயிறறு. இவர் தாய் மருத்துவதி. சஙககாலப புலவர்களிடையே இப்பெயர் வழக்குக் காணப்படுவதால பழங்காலத்திலேயே மார்ககணடேயர் குறித்த கதை பேசப்பட்டது என பது தெரிகிறது. தமக்கு இவவுலக வாழ்வு பதினாறு ஆணடுக காலமே எனத் தம் தந்தையார் கூறக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் எப்பொழுதும் சிவபெருமானையே வழிபட்டு, என்றும் இளமையுடன் பதினாறு வயதிலேயே இருக்கும் வரம் பெறறார். இவருக்குப் பதினாறு வயது நிரம்பியவுடன் காலன் வந்து இவரைப் பாசக்கயிற்றால் இழுக்க, இவர் ஓடிச்சென்று சிவலிங்கத்தைத் தழுவிகொள்ள, சிவபெருமான் மார்க

கண்டேயனின் பொருட்டுக் காலனைக் காலால் உதைதது வீழத்திக் காப்பாற்றுகிறார்.

சிவபெருமானின் வீரட்டத் தலங்களுள ஒனறான திருக்கடவூரில உள்ள சிவபெருமான் மார்க்கணடேய னுக்காகக் காலனைக் காலால் உதைத்தாரெனத் தேவாரத்தில் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. சிவபெரு மானுக்கு அக்காரணத்தால் காலசமகாரமூாததி என்றும், காலாந்தகன் (காலனுக்கு எமன் ஆனவன்) என்றும்கூறப்படுமபெயர் வழக்கும் உணடு. இசசெய்தி குறித்தமைககப்பட்ட சிறபங்களும், ஓவியங்களும் தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

ச.செ.

மார்க்கண்டேயனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவர். கபிலர், கோதமனார் (கௌதமனார்), கௌசிகனார், பிரமனார், வான்மீகியார் என்று வட மொழிப் பெயர்கள் பல சங்கப் புலவர்கட்கு இயற் பெயர்களாய் அமைந்தாற்போல், மார்க்கண்டேயன எனற இப்பெயரும் இவர்க்கு அமைந்தது. இதனால் இவர் அந்தணராவர் என்பது சிலர் கருத்தாகும்.

மார்க்கண்டேயனார் பாடியதாகச் சங்கத் தொகைநூல்களுள் புறநானூற்றில் (365) காஞ்சித் திணைப் பெருங்காஞ்சித் துறையில் ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. 'ஆணைச சக்கரத்தைப் போர் முகத்தே செலுத்திப் பகைவரை அழித்து, மேலும் எதிர்த்துப் பொருவோரைக் காணாது, போர்மேம் பட்ட வலிமையமைந்த முன்னோராகிய வேந்தர் பலரும் மாண்டு விண்ணுலகு செல்லவும், யான் செல் லாது விலை நலப் பெணடிர் போல் பலரும் என்னை ஆள்வாராய் மேம்பட்டுக் கூறும்படி இன்னும் இருக் கின்றேனே' எனப் பலகால் நிலமகள அழுத காஞ்சி யும் உணடென்று உணர்ந்தோர் உரைபபர்,என்றவாறு நிலையாமையாகிய காஞ்சியை இவர் அழகுறப் புனை வது கற்போர்தம் நெஞ்சில்ஊன்றி நிற்பதாய் உள்ளது. பொறுமைக்குச் சான்றாகும நிலமகளே பொறாது புலம்பியழுதற் கேதுவானது நிலையாமை என்று இவர் கூறுமளவு எவரும கூறிற்றிலர்.

இன்னும், மாாக்கணடேயனார் காஞ்சி என் றொரு நூற்பெயரும் அதில் அடங்கியதாக ஒரு செய் யுளும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரை (நூ. 95) யாப் பருங்கலக் காரிகையுரை (கா. 58) ஆகிய இரண்டி லும், 'இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலும்' தோல் என்னும் இலக்கிய வகைக்கு எடுத்துக்காட்டப் படுகினறன. அச்செய்யுளும் காஞ்சிப் பொருள் உணர்த்தும் பாஙகில் உள்ளது.

'தமிழ்ச் செய்யுட்களுள் இறையனாரும் அகத்திய னாரும் மார்க்கண்டேயனாரும் வானமீகனாரும் கவு தமனாரும் போல்வார் செயதன தலையாய ஒத் துககளெனறும் இடைச்சங்கததார் செய்தன இடை யாய ஒத்துககளெனறும்' வருகினற நச்சினார்ககினிய ரின் உரைப் பகுதியினால (தொல. பொருள். நூ 75 உரை) இம்மாாக்கணடேயனார் தலைசசஙகப் புலவ ரென்பதும் இவா பாடல்கள சிறந்த மாணபுடையன வாய் மதிககப்பட்டனவெனபதும் விளஙகும். வ.கு.

மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி: மறைந்து போன தமிழ நூல்களுள இதுவும் ஒன்று. யாப்பருங் கலக் காரிகை உரையில் குணசாகரா 'பாயிரும பரப பகம்' எனத் தொடஙகும் இந்நூற்செய்யுள ஒன றினை மேறகோள காட்டியுள்ளார். அசசெயயு ளையே உரையாசிரியர் இளமபூரணரும் தொல்காப பிய உரையில (பொருள். செய். 230-ஆம நூற்பா) எடுத்துக் காட்டியுளளார். ஆனால், அவர் இச்செய் யுள எந்நூலிலிருந்து எடுககப்பட்டது என்று குறிகக வில்லை. குணசாகரர் உரையிலிருநது இசசெயயுள மார்ககண்டேயனார் காஞ்சி என்ற நூலுககுரியது எனபதை அறிய முடிகிறது, முதுமொழிக்காஞ்சி, இரும்பலகாஞ்சி எனனும நூல்களைப் போனறு இநநூலும் அறம், பொருள, இனபம, வீடு எனும நாற்பொருளைக் கூறுகினற நூல எனக் கருதுவா.

சா உ.

மார்க்கு ஆண்டனி (கி மு. 82-30) இவா பண் டைய உரோமானியத்தளபதி. மார்கு ஆணடனி (Mark Antony)உரோம நாட்டில நடைபெறற இரண் டாம் மூவராட்சியில(II Triumvirate)முதனமைப பங்கு வகித்தவர். மார்க்கசு அணடோனியசு என்பது இவரு டைய இலத்தீனியப பெயர். எகிப்தியப பேரழகி கிளியோபாட்ராவுடன தொடர்புடையவா. சேககு பியர் (Shakespeare) போனற பணடைய நாடகாசிரி யர்கள், புதுமை வரலாறறாசிரியர் ஆகியோரு டைய நூலகளில இவர்தம் வரலாறு எழுதப்பட் டுள்ளது.

பெயர் பெற்ற ஓர் ஆளவை மனறக் குடுமபத தில் பிறந்த ஆணடனி, இளமையில் சறறுக் துடுக்கு மிக்கவர் முதலில் காபினியசு (Gabinius) எனனும சிரியா ஆளுநரிடம் குதிரைபபடைத தலைவராகத் திகழ்நத இவர் பின்னர்ச் சூலியசு சீசரிடம (Julius Caesar) தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினார். மிக விரைவில ஒரு தகுதியுளள திறமை மிகக இராணு வத் தளபதியாக உயாந்தாா. சீசர் போாமேற சென்றிருந்த நாள்களில் பல தடவைகள இததாலி யின் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேறகொணடார்.

அதிவிரைவில உயர்பொறுபபுகளை ஏற்றார். சீசர் கொலையுண்டபோது கி மு. 44-இல் அரசு இயந்திரத்தை நிருவகிககும பொறுபபு இவா கைககு

வநதது சிறிது காலததில் சிசரோ (Cicero) வுடனும் சீசரின வளாபபு மகனான அகடேவியசு போன்றோ ருடனும் ஆண்டனி பகைமை கொளள நேர்நதது. அதன விளைவாக நடந்த போரில ஆணடனி தோலவி கணடாா. ஆனால சின்னாட்களிலேயே சிசரோவுககு எதிராக அக்டேவியசு ஆண்டனியுடன் நட்புக் கொணடார். இலெபிடசு (Lepidus) என்ப வரும் இவர்களுடன சேர்நதார்.

பிலிப்பி (Philippi) எனனுமிடத்தில் கி.மு. 42-இல நடந்த போரில ஆணடனியும் அகடேவியசும சீசரைக கொனற புரூடசு (Brutus) காசியசு (Cassius) ஆகியோரை வெற்றி கொணடு அவாகளைக் கிரீசு (Greece) வரை துரததிச் சென்றனா. சில சச்சரவு களைத் தீர்க்கவும் யூப்ரடீசு (Euphrates) நதிககுக கிழககே உள்ள பார்த்தியா என்னும் அரசின்மேல் படையெடுக்கவும் ஆண்டனி கிரேகக நாட்டில் தங்கி விட்டார் படையெடுப்புக்கு எகிப்தின் உதவியைப் பெறுவதறகாக எகிப்தியப் பேரழகி அரசி கிளியோ பாட்ராவை தார்சசு (Tarsus) என்னுமிடத்திற்கு வர வழைத்தார். அவளுடன் கி.மு. 41-ஆம் ஆண்டின் மழைககாலததைக் கழித்தார். அதன்பிறகு நான்கு வருடஙகள வரை இவர்கள இருவரிடையே எந்தச் சநதிப்பும் நிகழவிலலை.

இதனிடையில் ஆண்டனிக்கும் அக்டேவியசுக்கும் இடையிலான உறவு கேடுற்றது. இத்தாலியிலுள்ள பிரண்டிசியம் (Brandisium) என்னுமிடத்தில் கி.மு. 40-இல் இருவரும் சந்திக்க முடிவுசெய்தனர். பினபு ஆணடனி கிழககு மாகாணங்களைத் தாம் எடுததுக கொணடு மேற்கு மாகாணங்களை அக்டேவியசுக் கும, இலெபிடசுக்கும் கொடுத்தார். அக்டேவியசின் சகோதரியான அக்டேவியா (Octavia) என்னும் பெண்ணை மணக்கவும ஒப்புக்கொணடார்.

முக்கிய சிக்கல்களை ஒழித்தபிறகு கி.மு. 37-இல் ஆணடனி சிரியாவுககுச சென்றார். பார்த்தியா படை யெடுப்பில மீணடும் ஆர்வம் கொணடார். மீணடும் கிளியோபாட்ராவுடன் தொடர்பு கொணடார். சிரியாவின சிலபகுதிகள், சைபரசு, பொனீசியக் கடறகரைப் (Phonecian Coast) பகுதி ஆகியவற்றைக் கிளியோபாட்ராவுக்கு வழங்கி, எகிபதை வலிமை யுளள நாடாகச் செய்தார். ஒரு வேளை இவர் கி.மு. 36 - இல கிளியோபாட்ராவை மணந்திருக்கலாம. ஆனாலும் அக்டேவியாவை இவர் மண விலக்குச் செய்யவில்லை.

ஆணடனி மேற்கொணட பார்த்தியாப் படை யெடுப்பு வெற்றிகரமாக முடியவில்லை. தம் படையைத் திருமபப் பெறுவதறகே ஆண்டனி தம் இராணுவத் திறமைகள அனைததையும் பயன்படுதத வேண்டியிருந்தது. இதனிடையே ஆணடனி ஒரு கீழத் திசைப் பெணணுககு அடங்கியிருப்பதாகவும் அவ ளையே உரோமாபுரியின அரசியாகக அவர் முயல்வ தாகவும் பொய்ச செய்திகள இத்தாலியில அகடேவிய சால் பரப்பப்பட்டன. ஆணடனி, கி.மு. 33 - இல ஆக் டேவியாவை வெளிப்படையாக மணவிலககுச் செய் தார். இது நிலைமையை மேலும் சீர்கேடாககியது.

ஆகடியம் (Actium) என்னும கடறபடைத் தளத் தில் கி.மு. 31-இல ஆணடனி, கிளியோபாட்ரா ஆகியவர்களுடைய படைகள அக்டேவியசின படை களைச் சந்தித்தன. போரின நடுவே கிளியோபாட்ரா எகிப்துககு ஓடிவிட்டார். ஆணடனியும் அவரைப்பின தொடர்ந்தாா அதற்கடுதத ஆணடில் இருவரும் எகிப்தில் தறகொலை செயது கொணடனர்.

ஆணடனி ஒரு வலிமைமிக்க வீரராய்த் திகழந் தார். கிளியோபாட்ராவின மேல் அவர் கொணட காதல் அவர்தம் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற் றுவதில் தடையாக இருககவிலலை. அரசியல கார ணங்கள் அவர்கள நேசததிறகு இடையூறாய் அமைந் தன. கிழக்கு மாகாணங்களை அடககியாள எகிப்தின் உதவியை ஆணடனி விரும்பினார். எகிபதை வலிமை யுளள நாடாக்க ஆண்டனியின் துணையை கிளியோ பாட்ரா நாடினாா. ஆனால் இருவரில் எவருமே அக்டேவியசுக்கு ஒரு சரியான போட்டியாக இருக்க வில்லை. சௌ.ல.

மார்க்குவேசாசுத் தீவுகள்: பசிபிக்கு மாக் கடலின் தெற்கிலுள்ள மார்க்குவேசாசுத் (Marquesas) தீவுக்கூட்டம் பிரெஞ்சு பாலினீசியாவின ஒரு பகுதி யாகும். இக்கூட்டத்தில 12 தீவுகள் இருககின்றன. இவை தகித்தி (Tahiti) 1,190 கி.மீ. வடகிழககில உளளவை. இதன் பரப்பு 1,274 ச.கி.மீ. மககள தொகை 6,548 (1983). இவை மலைகள நிறைநதன வாகவும் செழுமையாகவும் உள்ளன. இஙகே 1260 மீ. உயரமுளள மலைகளும் இருக்கின்றன; எரிமலை களும் உண்டு.

இத்தீவுகள் இரணடு கூட்டங்களாகப் பிரிக்கப் படுகின்றன. தெற்குத் தீவுகள, மெண்டானா எனவும் சொல்லப்படும். அவை மெணடானா (Mendana) எனனும் இசுபானிய மாலுமியால் கி.பி. 1595 - இல் கணடுபிடிககப்பட்டன. வடக்குத் தீவுகள் வாசிங்டன தீவுகள் எனவும் பெயர்பெறும். அத்தீவுகள் கி.பி. 1791 - இல் அமெரிக்க மாலுமி சோசபு இனகிரகாம (Joseph Ingraham) என்பவரால் கண்டு பிடிக்கப்பட் டன. அமெரிக்கா, தொடககக் காலததில இத்தீவு களைப பற்றி அக்கறை கொள்ளவில்லை. பிரானசு கி.பி. 1842 - இல அவற்றைத தன் வசப்படுத்திக் கொணடு, தன காப்பரசின கீழ்ககொணடு வந்தது.

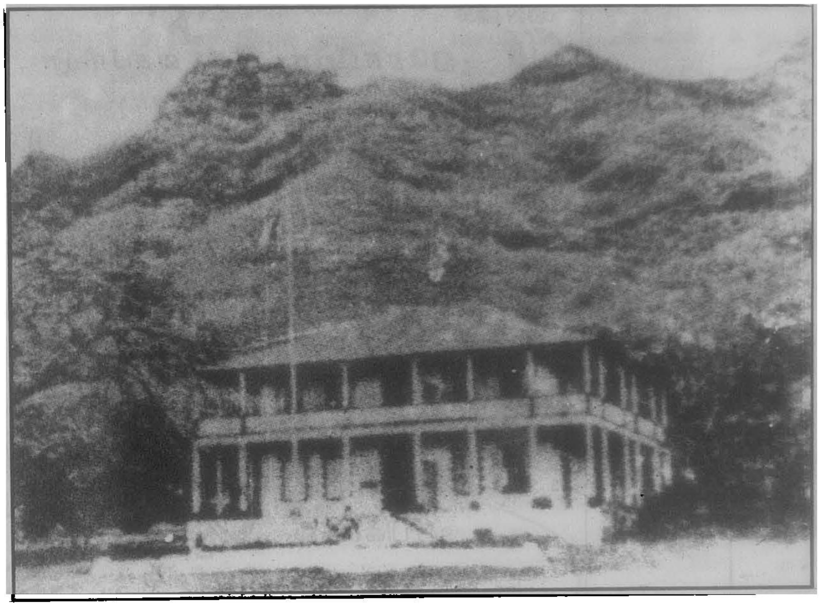

மார்க்குவேசாசுத் தீவுகள

பிறகு 1958 – இல பிரான்சின் கடல்கடந்த நிலப்பகுதிகளில் (French Overseas Territory) இவையும் சேர்க்கப்பட்டன. கரடு முரடான இயற்கை அழகு வாய்ந்த இத்தீவுக்கூட்டம் அமெரிக்க எழுததாளர் எர்மன் மெல்வில் (Herman Melville) என்பவரின் தைபீ (Typee) என்னும் புதினம் தோனற அடிப்படையாக அமைந்தது

தெ பா.

மார்க்கோ போலோ (கி.பி. 1254 – 1324), இடைக்காலத்தைச் சேர்நத வெனிசுநாட்டுப் பயணி. இவர் சீனாவிற்கும், தூரக்கிழக்கு நாடுகளுக்கும், இந்தியாவிற்கும் பயணம் செய்து, அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். மங்கோலியப் பேரரசர் குப்ளாய்கானின் அரசவையில் பணிபுரிந்தார். இடைக்கால உலகப் பயணிகளின் அரசர் எனப் போற்றப்பட்டார்.

வெனிசு நகரில் கி பி 1254-இல் நிக்கோலோவின் மகனாகப் பிறந்த மார்க்கோ போலோ, வணிகப் பெருங்குடி மரபைச் சோந்தவர். மார்க்கோபோலோ (Marco Polo) ஆறு வயதுச் சிறுவனாக இருந்த போதே, தம் தநதையுடனும், சிற்றப்பாவான மாபியோவுடனும் (Maffeo) பயணம் செய்யும் போது, பல நாடுகளைப் பார்வையிட்டு, குப்ளாய்கானுடன் தொடர்பு கொணடாா.

குப்ளாய்கானின் அரசவையில் இவர்தம் 21-ஆம் வயதில தார்த்தாரிய அரசவை நடைமுறைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் அறிந்து கொணடதுடன், நான்கு மொழிகளையும கற்றாா. இவா திறமையைக கணணுற்ற குப்ளாய்கான் இவரை அரசாட்சி நிருவாகததில் 17 ஆணடுகள் ஈடுபடுத்தினாா. இவர் மூன்று ஆண்டுகள யாஙகோ பெருநகரின ஆளுநராக வும் பொறுப்பேற்றார். இவா நாட்டின பல பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுப் பலவேறு இனமககளைப பற்றிய குறிப்புகளையும் திரடடினாா பலநாடுகளைப பறறிய செயதிகளையும சேகரிததார். சுருங்கக் கூறின மற்றெந்த ஐரோபபியனைக் காட்டிலும கீழை நாடுகளைப் (Orient) பறறிய பல செயதிகளை இவர் அறிநதிருந்தாா.

இவர் கி.பி. 1293 – இல் அநதமான தீவிலிருநது இலங்கைக்குப் பயணமானார். இலஙகையில கிடைக்கும் மணிக்கறகள பற்றியும், இலஙகையின மலைகள, அரசன், மக்கள பற்றியும், குப்ளாய்கான இலஙகைக்கு அனுப்பிய தூதுக்குழு (கி பி. 1284) பற்றியும இவா விரிவாக எழுதியுள்ளார். இலங்கையில புததர் பற்றி வழங்கிய கதைகளையும இவா சுவைபட விவரித்துள்ளார்.

மாபாரைப் (தென்னிந்தியா) பார்வையிட்ட போலோ, பாணடிய வேநதன், முத்துக்குளிக்கும தொழில், குதிரை வளர்ப்பு, குதிரை வணிகம, மக்களின பழக்கவழக்கம், சமுதாய வாழவு, புனித தாமசின கல்லறை முதலானவற்றைப் பறறி விவரிததுள்ளார். காயல் பட்டினம், கொல்லம், குமரிமுனை, மலபார,

மார்க்கோபோலோ

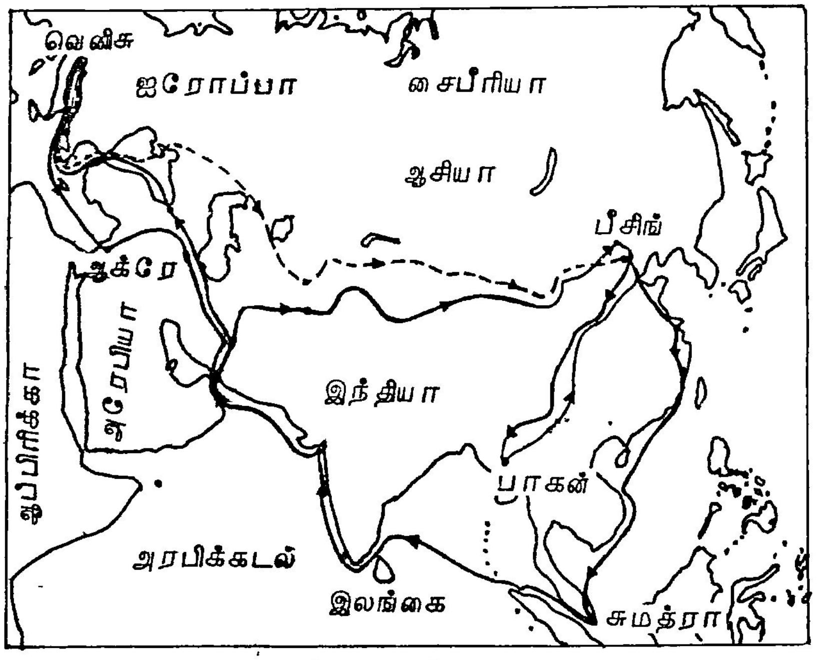

மார்கோ போலோவின பயணவழி

குணடூர் மாவட்டத்திலுளள மோட்டுப்பலலி ஆகிய வறறைப் பற்றிப போலோ விரிவான செய்திகளைத் தம் குறிப்பில எழுதியுளளார். பாணடிய வேந்தர் ஐவா பற்றியும், பாணடிய வேந்தன் கழுத்தில அணிநதிருந்த 104 முத்தும், மாணிக்கமும், கோக்கப்பட்டிருநத பட்டுக் கயிறு, மாணிககமாலை ஆகியவைபற்றியும் இவர் சுட்டுகிறார். மோட்டுப்பல்லி மாநிலத்தின் வைரச் சுரஙகமும், கொலலத்தின விலங்குகளும், பறவைகளும், காயல் பட்டினததின வெற்றிலையும், இவர் குறிப்புகளில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. எலி ராசசியம் பற்றியும், அப்ரைமணர் வாழந்த இலார் மாகாணத்தைப் பற்றியும் இவர் குறிப்பில் உளளன. பாண்டிய நாட்டு மக்கள் வாழ்ககையை இவர் உயிரோட்டமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள ளார். தம்மைததாமே பலியிட்டுக் கொளளும் வீரர் களைப் பற்றியும், உடன்கட்டையேறும வழக்கம் பற்றியும இவர் சுவைபட விவரித்துளளார். இவர் குறிப்புகள, தெனனிந்திய மக்களின சமூக வாழ்க்கை யைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளப் பயனபடுகின் றன. இந்தியரின கடல் வாணிகம் பற்றியும் இவர் குறிககத் தவறவில்லை. குப்ளாய்கான நாட்டிலிருந்து பாரசீக வளைகுடா, செங்கடல் ஆகியவற்றின் கரைவரையிலும் இந்திய வணிகம் ஒரு நீணட சங்கிலித் தொடர் போலப் பரவியிருந்தது பற்றியும் இந்தியக கடலின கரைகளிலும் தீவுகளிலும் இயறகை வளம் கொழிததுச் செழித்திருந்தது பறறியும், போலோ குறிப்பிட்டுளளார். இந்தியாவில உள்ள புட்பராகம, மரகதம், செவவநதிக்கல் முதலான உயர் மணிக் கற்களைப் பற்றிய இவா குறிப்புகள இநதியா வின பெருமையை வெளிநாடுகளில் உயாத்தின. இந தியாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும ஏறபட்ட பணபாட் டுத் தொடர்புகளின இனிய தன்மைகளைப் பறறி இவர் விவரித்துளளார்.

குப்ளாய்கான் இவரிடம் தனியன்பு செலுத்தினார். எனவே,போலோ பல முக்கியமான சமயங்களில குப்ளாய்கானின் தூதராகச் சில அயல்நாடுகளுககும் சென்று வந்தார். முடிவில குப்ளாயகானின் குடும்பத் தைச் சேர்ந்த அரசகுமாரி ஒருத்திக்கும் பாரசீக மன னுக்கும் திருமணம் உறுதியானபோது மணப்பெண ணைப் பாரசீகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் பெரும் பணியையும் குப்ளாய்கான் இவரிடம் ஒப்படைத் தார். சீனாவினின்றும் கி.பி. 1292-இல் புறப்பட்ட போலோ இநதியக் கடல்களில ஒன்றரை ஆணடுப் பயணம் செய்த பின் பாரசீகத்தை அடைநதாா. பாரசீகம் செல்லும் வழியில்தான இவர் தென்னிந்தி யாவைப் பார்வையிட்டார். பின்னர் இவர் பாரசீகத் தில் இருநது கான்சுடாண்டிநோபிளுக்குச் செனறு அங கிருந்து கி.பி.1295 – இல் வெனிசு நகரம் திரும்பினார்.

வெனிசு நகரம் திரும்பிய பின்பும், இவர்தம் பயணங்கள் தொடர்ந்தன. செனோவாவிற்கும் வெனிசுக்கும் கி.பி.1298-இல் நடந்த போரில,போலோ தோற்கடிக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டார்; சிறை யில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையில் ஒரு கைதியின்

துணையுடன் தம் குறிப்புகளைத் தொகுத்து, மொழி பெயர்த்தார். விடுதலை ஆன பின்னர் இவர் நூலில் பல படிகள் எடுக்கப்பட்டன. இவர் அனுபவங்களைத் தாங்கிய 'மார்க்கோ போலோவின் நூல்', மிகச்சிறந்த பயண நூலாகும்.

இவர் கி.பி. 1307-இல் பிரான்சுச் செல்வந்தர் ஒருவருக்குப் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதப்பட்ட தம் நூலின் படி (பிரதி) ஒன்றினை அளித்தார். இத்தாலி, பிரெஞ்சு, இலத்தின் மொழிகளில் எழுதப்பட்ட 85 கைப்பிரதிகள் இன்றும் பல நூலகங்களிலும், அருங்காட்சியகங்களிலும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது நூல் முதன்முதலாக கி.பி. 1559-இல் இத்தாலி மொழியில் அச்சாயிற்று; பிரெஞ்சு மொழியில் கி.பி. 1824-இல் அச்சாயிற்று. கிறித்தோபர் கொலம்பசு, இலத்தின் மொழியில் வெளியான இவரது நூலை வைத்திருந்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. இவர் நூல் 1903-1926-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

இவர் திரட்டிய எண்ணிறந்த செய்திகளின் தொகையைக் காண்போர் இவர் இத்தனை செய்திகளையும் எப்படித்தான் திரட்டினாரோ என்று வியப்படையத்தான் செய்வர். இச்செய்திகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையவை என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் பயண நூல் 'மார்க்கோ போலோவின் நூல்' (The Book of Marco Polo) எனவே குறிப்பிடப்படுகிறது. ம.இரா.

துணை நூல்:

Nilakanta Sastri, K.N., Foreign Notices of South India - University of Madras, 1972.

மார்க்சியம் என்பது காரல் மார்க்சு என்பவரால் (கி.பி. 1818-கி.பி. 1883) வகுக்கப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுத் தத்துவத்தையும், புரட்சியான திருத்தங்கள் பற்றிய ஒரு திட்டத்தையும் குறிக்கிறது. காரல் மார்க்சு ஒரு செருமானிய யூதர் ஆவர். அவர் வகுத்த பொதுவுடைமைக் கொள்கைத் தத்துவமே 'மார்க்சியம்' (Marxism) ஆகும்.

கொள்கை: 1) வரலாறு பற்றிய தத்துவம்: மார்க்சியத்தின் வரலாறு பற்றிய தத்துவம், தருக்கவாதப் பொருளியல் (Dialectical Materialism) என்னும் தொடரில் காணப்படுகிறது. அது, 'முதலாளித்துவ முறையிலமைந்துள்ள பொருளாதார, சமூக, அரசியல் அமைப்புகளெல்லாம் காலப்போக்கில் தேய்ந்து தேய்ந்து மறைந்துவிடும்' என்றும், 'முதலாளித்துவக் கொள்கையிலேயே அதன் அழிவுக்கான காரணங்கள் அல்லது வித்துகள் அடங்கியுள்ளன' என்றும் பொருள்படும். உலக வரலாற்றின் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தல், பங்கீடு செய்தல் ஆகிய பொருளாதாரச் செயல்களினாலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தனி மனிதர்களாலோ வேறெந்தக் காரணியினாலோ மனித வரலாறு உருவாக்கப்படவில்லை. பேரரசுகளின் தோற்றங்கள், வீழ்ச்சிகள், சமயநெறிகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, புதியநாடுகள் கண்டுபிடிப்பு, புதிய அறிவியல்கள் கையாளப்படுதல், புதிய தொழில் முறைகள், போர்கள், உடன்படிக்கைகள் முதலியனவெல்லாம் பொருளாதார நோக்கங்களை அடிப்படையாக உடையனவே ஆகும். மூலதன வசதி உடையவர்களே தொழில்களை நடத்துவதிலும், வாணிகம் செய்வதிலும், ஊதியமும் நிதிவசதியும் திரட்டுவதிலும், பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுதலிலும், வெற்றி பெறுதலிலும், அமைச்சரவைகளை அமைத்தலிலும், நாட்டை ஆளுதலிலும் பங்கு பெற்று முன்னணியில் நிற்கிறார்கள். வாழ்வில் அவர்களுக்கு இவ்வளவு ஏற்றத்தைத் தந்தது, தொழிலாளர்களின் உழைப்பிலிருந்து அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட ஊதியமே ஆகும். இவ்வாறு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊதியத்தை முதலாளிகள் எடுத்துக் கொள்ளுதற்கு ஒரு காரணம், மூலதனத்தைத் தனி உரிமையாக ஒரு சிலர் பெற்றிருந்ததலே ஆகும். அவர்களே முதலாளி வகுப்பினராவர். பெரும்பாலோர் மூலதனம் எதுவுமில்லாமல் தங்களுடைய உழைக்கும் திறனொன்றையே நம்பி, அதனை முதலாளிகளுக்கு அவர்கள் தரும் கூலிக்கு விற்றுப் பிழைக்க வேண்டிய அவல நிலையிலிருத்தல் இரண்டாம் காரணம் ஆகும்.

ஆனால், இவ்வாறு தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதலென்பது நெடுங்காலத்துக்கு நடைபெறாது. ஏதேனும் ஒரு நிலையில் அளவிற் சிறிய முதலாளி வகுப்புக்கெதிராக அளவிற் பெரிய தொழிலாளர் வகுப்பு எழுந்து வன்செயற்புரட்சி செய்து, தங்களைப் பயன்படுத்தும் முதலாளி வகுப்பை அடியோடு ஒழித்துவிடும். இவ்வாறு தருக்கவாதப் பொருளியல் என்னும் கொள்கை தொழிலாளர் புரட்சி தவிர்க்க இயலாதது என்னும் முடிவை உறுதியாக வலியுறுத்துகிறது. இந்தப் பொருளில்தான் மனித வரலாறு உருவாகிறதென்று மார்க்சு கூறினார்.

2. புதிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அமைப்புகள் உருவாதல்: முதலாளிகள் வகுப்பு, தொழிலாளர் வகுப்பினால் ஒரு வன்செயற் புரட்சியின் வாயிலாக ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர், தொழிலாளர் வகுப்பு, வகுப்பு வேறுபாடற்ற ஒரு புதிய சமூகத்தை உருவாக்குதற்கு முதற்படியாகத் தங்களுடைய தலைவ

றொருவருடைய தனியரசாட்சியை நிறுவுதல் வேண்டும். அத்தகைய தொழிலாளர் வகுப்பின் தனியரசு ஆட்சியில் (Dictatorship of the Proletariat) சமநிலைக் கருத்துகள் நடைமுறையில் கொண்டுவரப் படும். அந்தச் சமநிலைச் சருவாதிகாரி, முதலாளிகள் வசமுள்ள நிலங்கள், தொழிற்சாலைகள், மற்றுமுள்ள செல்வ மூலங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்து, சமூகம் முழுவதற்கும் அரசாங்கத்தின் நிருவாக மேற்பார்வையில் செயற்படும் உடைமையாக ஆக்குவார். அதனால், நாட்டின் செல்வநிலை ஒருசிலர் கையிலிருந்தநிலை மாறி, நாடு முழுவதின் உடைமையாக(Nationalisation) ஆகிவிடும். அந்நிலையில் முதலாளிகள் வகுப்பு மறைந்து சமூகம் என்பது தொழிலாளர்களை மட்டுமே உடையதாக இருக்கும். பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு சிறிதும் இன்றி, முழுமையான சமத்துவநிலை தோன்றும். இதற்கு ஒரு வலுவான சூழ்நிலையை உண்டாக்குவது எது என்றால், 1)உடைமைகளைச் சமூக உடைமை ஆக்குதலும், 2) சமூகத்தில் யாவரும் உழைத்தே உண்ணுதல் வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு இருத்தலும் ஆகும். சமநிலைச் சருவாதிகாரி நாட்டின் செல்வ வளங்களை மக்கள் யாவருக்கும் பகிர்ந்தளித்து; ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் அவரவருடைய திறமைக்கேற்ப உழைப்பை, அதாவது உழைப்பின் பயனை (அல்லது பொருளை) வாங்கியும், ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய தேவைக்கேற்ப உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை வழங்கியும் ஆட்சிசெய்வார். அவருடைய ஆட்சி சருவாதிகார ஆட்சி போல் தோன்றினாலும், உண்மையில் அவருடைய ஆட்சி நாட்டின் ஒரே வகுப்பான தொழிலாளர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரால், அவ்வகுப்பின் சார்பாக, அதன் நலனுக்காக நடத்தப்படுதலால், அது மக்களுக்குப் பொறுப்பான மக்களாட்சியே ஆகும். இதில் முழுமையான அளவில் பொருளாதார சமத்துவம் நிலவும்.

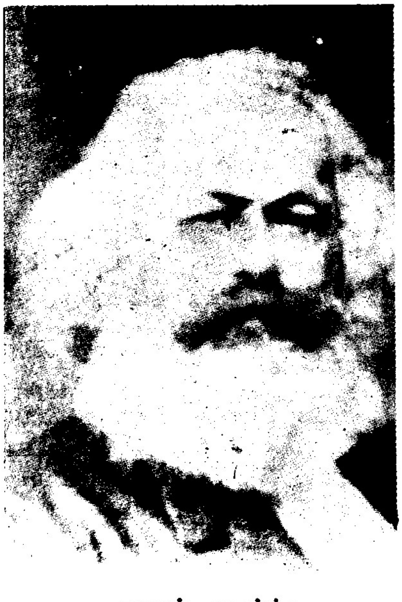

காரல், மார்க்சு

3. முதலாளித்துவ சமூகத்தைச் சமநிலைச் சமூகமாக மாற்றுதற்குக் காரல் மார்க்சு கி.பி. 1848-இல் எங்கல்சோடு சேர்ந்து வெளியிட்ட 'பொதுவுடைமைக் கொள்கை அறிவிப்பு'(Communist Manifesto)என்னும் அறிக்கையில் சில வழிகளைக் கூறுகிறார் அவை: அ) தனியார் வசமுள்ள நில உடைமைகளை அரசாங்கம் அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்; நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வாரத்தை (Rent) அரசாங்கம் தன் பொதுச் செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஆ) ஊதியம் வரவரக் கூடுதலாகப் பெறுவோரின் மீது, வருமானத்திற்கேற்ப வரவரக் கூடுதல் விகிதத்தில் வருமான வரிவிதிப்புக் கொள்கை கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும். இ) சொத்துகளைத் தாயமுறையில் பெறும் உரிமை (Right of inheritance) ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஈ) ஓர் அரசாங்க வங்கி நிறுவப்படுதலும், அதன் வாயிலாகக் கடன்வழங்குதல் ஒரிடத்தில் மையப்படுத்தப்படுதலும் (Centralisation of Credit) வேண்டும். உ) போக்குவரவுத் தொழில்களெல்லாம் அரசாங்க உடைமைகளாக்கப்படுதல் வேண்டும். ஊ) தொழிற்சாலைகள் அரசாங்கத்தின் உடைமைகளாக்கப்படுதலும், அதனால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலங்களெல்லாம் மக்களிடையே மறுபகிர்வு செய்யப்படுதலும் வேண்டும். எ) எல்லோருக்கும் உழைத்தல் வேண்டுமென்ற கடமை இருத்தல் வேண்டும். ஏ) எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அரசாங்கத்தால் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுவதும், தொழிற் சாலைகளில் குழந்தைகள் பணியிலீடுபடுத்தப்படுதல் அறவே ஒழிக்கப்படுவதும் வேண்டும். 'பொதுவுடைமையாளரின் புரட்சியினால் ஆளும் வகுப்பு நடுங்கட்டும்! இதில் தொழிலாளர் இழப்பது தங்களுடைய அடிமை நிலையைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை; தொழிலாளர் உலகம் முழுவதையும் பெறுவர். எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள தொழிலாளர்களே! ஒன்றுபடுவீர்!' என மார்க்சும், எங்கல்சும் அறைகூவல் விடுத்தனர்.

மார்க்சியம் செயற்படுதலும், அதன் மதிப்பீடும்: மார்க்சு கூறிய வேலைத் திட்டங்கள் யாவும் 1936-ஆம் ஆண்டில் இசுடாலினால் வரையப்பட்ட சோவியத்து உருசியா நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மக்களுடைய உரிமைகளும், கடமைகளும் என்னும் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சீனப் பொதுவுடைமை அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும் மார்க்சியக் கருத்துகள்

சேர்க்கப்பட்டன. பொதுவாக உலக நாடுகளில் பல, முன்பு தனியார்களுக்கு இருந்த வரம்பற்ற பொருளா தார உரிமைகளை வரம்புபடுத்தி, அரசாங்கமே பொருளாதாரப் பணிகளை மேற்கொண்டு நடத்து தலும், அதன் வாயிலாக வேலை வாய்ப்பையும், சமூகப் பாதுகாப்பையும் அளித்தலும் செய்து பொரு ளாதாரச் சமத்துவத்தை ஓரளவேனும் நிறுவி வரு கின்றன. அவ்வாறு இருந்தாலும் அவற்றில் தொழிலா ளர் புரட்சி நடைபெற்றதென்றோ, சமநிலைச் சரு வாதிகாரியின் ஆட்சி நடைபெற்றதென்றோ கூறுதல் இயலாது. பாராளுமன்றக் குடியாட்சி முறையிலேயே அமைதியாக, வன்செயற்புரட்சி ஏதுமின்றி, பிரிட் டன், பிரான்சு, செருமனி, அமெரிக்கா, இத்தாலி, சப்பான் முதலிய நாடுகளில் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பெருமளவு நீக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நலச்சட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயற்படுத்தப்படு கின்றன. மேலும், பொதுவுடைமை நாடுகளில் மார்க்சு கூறிய, 'ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் திறமைக் கேற்ற பணி, ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைக்கேற்ப பொருள்' என்ற விதி கடைப்பிடிக்கப்படும் போது மிகுதியாக உழைக்கக் கூடியவர்கள் அரசாங்கம் விதித்த வரம்புக்குரிய அளவே உழைத்தும், மிகுதி யான அளவுப் பொருளைப் பெற்றும் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. அதனை நீக்குதற்குக் கடுமையான கட்டுப்பாடு தேவைப்படும் போது, சருவாதிகாரியின் அதிகாரம் விரும்பத்தகாத கடுமை, உடையதாகிறது. மேலும், ஓரளவேனும் தனியார் உடைமை முறையும், ஓரளவு ஊதிய நோக்கமும் இருந்தால்தான், உற்பத்தி பெருகுதற்கும், வாணிகம் நடைபெறுதற்கும் இயலும் என்பதைப் பொது வுடைமை நாடுகள் நன்கு நடைமுறையில் உணர்ந்து, அவ்வகையில் தங்களுடைய பொருளாதார முறை யில் மாறுதல்களையும், திருத்தங்களையும் கொண்டு வருகின்றன. பா.ரு.

துணை நூல்கள்:

Coker, F W., Recent Political Thought, Appleton, 1934.

Oakeshott, M , The Social and Contemporary Political Doctrines of Contemporary Europe, Cambridge, 1939.

மார்கழி. தமிழ் மாதங்களில் ஒன்பதாம் மாத மாகும். இது ஆங்கில மாதங்களில் திசம்பர் பிற்பகுதி யிலும் சனவரி முற்பகுதியிலும் அமையும். இது தட் சிணாயனத்தின் இறுதிமாதமாகும், ஏமந்த ருதுவில் இம்மாதம் அடங்கும். 'மாதங்களில் நான் மார்கழி' (விபூதியோகம்-35) எனக் கீதையில் கண்ணன் கூறுவது இம்மாதத்தின் புனிதத்தையும் சிறப்பையும் காட்டு வதாக உள்ளது.

குளிர் நிறைந்த இம்மாதத்தில் மேற்கொள்ளப் படும் மார்கழி நோன்பு பழங்காலந் தொட்டே வழங்கி வந்துள்ளது. இந்த மாதத்தில் சிறு பெண் கள் நாள்தோறும் விடியற்காலையில் நீர்த்துறை களில் சென்று நீராடுவர்.

'திங்கள் மறுநிறை யாதிரை' என்னும் பரிபாடல் (பா - 11) அடி மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன் னாளை உணர்த்துவதாக மு. இராகவையங்கார் குறிப்பிடுவார். அம்மார்கழி நீராடல் சங்க இலக்கியங் களில் தைந்நீராடல் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (கலி - 59,ஐங. 84) சங்க காலத்தின் 'அம்பாவாடல்' பிற்காலத்தில் பாவை நோன்பாக மாறியது. இந் நோன்பின் போது பாடப்படும் பாடல் பாவைப் பாடல் எனப்பட்டது. இந்நோன்பு இப்போது மார் கழி மாதத்தில் கொண்டாடப் படுகின்றது.

ஆண்டாளின் திருப்பாவை, மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை என்ற இரு நூல்களும் இம்மாதத்தில் பாடுதற்குரிய பக்தி நூல்களாக உள்ளன. இம்மாதத் தில் இந்நூற்பாடல்களைப் பசனை என்ற நிலையில் இசையுடன் பாடி வருகின்ற நிலை இன்றும் பல சிற் றூர்களில் காணப்படுகின்றது. சமணருக்குரிய பாவைப் பாடலும் உண்டு.

இம்மார்கழி நோன்பினை மலையாளத்தில் 'திரு வாதிரைப் பெருவிழா' என்பர். இம்மாதத்தில் வரும் திருவாதிரைநாள் சிவனுக்குச் சிறப்புடையதாகும். எனவேதான் 'இளைப்பின்றி மார்கழி ஏற்றம் தாமே' எனத் திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார் (திருமந் திரம் 594). தில்லை நடராசர் தரிசனம், சுசீந்திரம் தேரத்திருவிழா போன்றன இம்மாதத்தில் நடை பெறும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாகும். இம்மாதத்தில் வரும் வைகுண்ட ஏகாதசி திருவரங்கத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். ந.ச.

துணை நூல்கள்

இராகவையங்கார், மு., ஆராய்ச்சித் தொகுதி, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப் பதிப்பு, தஞ்சாவூர், 1984.

பகவத் கீதை, பாரதியார் உரை, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, 13.

மார்கன், உலூயி என்றி (கி.பி 1818-1881): இவர் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க மானிடவியல் அறிஞர்; உறவுமுறை ஆய்வுகளுக்கு வித்திட்டவர், ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையை(Unilinear Evolutionism) வகுத்தவர்களுள் ஒருவர். மார்கன் (Lewis Henry Morgan) நியூயார்க்கு, அரோராவில் கி.பி 1818-இல்

பிறந்தார். யூனியன் கல்லூரியில் கி.பி. 1840-இல் பட்டம் பெற்றார். மீண்டும் அரோராவிற்குச் சென்று திருமணம் செய்துகொண்டு மூன்று குழந்தைகளுக் குத் தந்தையானார். பிறகு நியூயார்க்குச் சட்ட சபையிலும், பேரவையிலும் உறுப்பினராயிருந்தார். மார்கன் தம் வாழ்நாளில் எந்தக் காலத்திலும் கல் வித் துறைகளில் ஆசிரியராகவோ ஆராய்ச்சியாளரா கவோ பணியாற்ற விரும்பவில்லை. தமக்குக் கிடைத்த, கார்னல் பல்கலைக்கழக இனவியல் துறைத்தலைமைப் பதவியைக்கூட ஏற்கமறுத்து விட்டார். இவர், கி.பி. 1862-இல் சட்டப் பயிற்சிலிருந்து விலகி, இறக்கும் வரையிலும் உரோச்செசுடரிலியே வாழ்நாளைக் கழித்தார்.

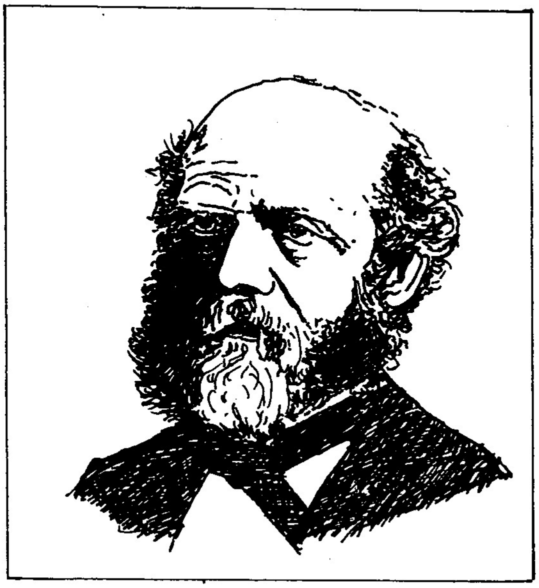

மார்கன்

இவருடைய இனவியல் ஆராய்ச்சி இவர் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து இளைஞர்கள் சங்கத்தில் சேர்ந்த வுடன் தொடங்கிற்று. அக்காலங்களில் இவர் இராக் குவர் (Iroquois), செனிகர் (Senega) ஆகிய பழங் குடிகளின் வரலாறு, பண்பாடு, உறவுமுறை குறித்த ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அந்த ஆய்வின் முடிவுகளை கி.பி.1851—இல் வெளியிட்டார். அவ்வ மையம் மார்கன் அமெரிக்க இந்தியர்களுக்காக ஆங்கி லேயர்களின் நில ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துத் தொடர்ந்து போராடிவந்தார்.

மார்கன் கி.பி. 1856-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், மீண்டும் இனவியல் தொடர்பான ஆய்வுகளில் தீவிர மாய் ஈடுபட்டார். இம்முறை செனிகர் (Senega) பழங்குடி மக்களின் உறவுமுறைச் சொற்கள் (Kinship terms) ஆங்கிலோ-அமெரிக்க முறைகளிலிருந்து மாறு படுவதையும், மெக்சிகன் பகுதிகளில் வாழும் ஒசிப்வே (Ojipway) இந்தியர்களின் சொற்கள் செனிகர் மக் களின் சொற்களைப் போலவே இருப்பதையும் கண்டார்.

மார்கன், இராக்குவர்உறவு முறை ஏனைய அமெ ரிக்க, ஐரோப்பிய முறைகளிலிருந்து மாறுவதைக்கண்டு அதை வகைப்படுத்தும் உறவுமுறை (Classifactory Kinship System) என்றும், அதற்கு மாறாய் இருக்கும் அமெரிக்க. ஐரோப்பிய முறைகள் விளக்க உறவு முறை (Descriptive System) என்றும் பிரித்துக்காட்டி விளக்கினார்.

மார்கன் அதைத் தொடர்ந்து உலகின் பல பகுதி களிலிருந்து உறவுமுறைச் சொற்களைப் பெற்று அவற்றைப் பகுத்தாய்ந்தார். அமெரிக்க, இந்தியர் களின் உறவுமுறை, ஆசிய மக்களின் உறவுமுறை யோடு ஒத்திருந்ததால் செவ்விந்தியர்களின் தோற்றம் (Origin) ஆசியாவோடு தொடர்புடையது என்று நம்பினார். மார்கன் இவ்வகைக் கருத்துகளை 'மானி டக் குடும்பத்தில் இரத்தவழி அமைப்பும் மனவழி அமைப்பும்' (Systems of Consanguinity and Affinity of the Human Family 1870) என்னும் நூலில் குறிப் பிட்டுள்ளார்.

இந்த ஆய்வுகளின் மூலம் வகைப்படுத்தப்பட்ட உறவுமுறை, விளக்க உறவுமுறைக்கு முந்தியதாக இருக்கலாம் என மார்கன் கருதினார். இந்தமாற் றம் ஏன் நிகழ்ந்தது என்ற மார்கனின் சிந்தனை உறவுமுறை, பொருளாதாரம், அரசியல்அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவுகளை ஊகிப்ப தில் முடிந்தது. அதன் முடிவுதான் 'தொனமைச் சமுதாயம்' (Ancient Society) என்னும் இவர்தம் புகழ் பெற்ற நூல்.

அந்நூலில் மார்கன் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியினை விளக்குகிறார். பண்பாடுகள் மூன்று நிலைகளில் வளர்ச்சி பெறுகின்றன என மார்கன் விளக்குகிறார். அவை: விலங்குத் தன்மை (Savagery), காட்டு மிராண்டித் தன்மை (Barbarism), நாகரிகம் (Civilization). விலங்குத்தன்மை, காட்டுமிராண்டித்தன்மை ஆகிய இரு நிலைகளையும் மேலும் கீழ்நிலை (Lower), மத்திய (Middle), உயர்ந்த (Upper) என்ற பிரிவு களாகப் பிரித்தார். கீழ்நிலை விலங்குத்தன்மை வாழ் வில் வேட்டையாடுதலும், காய், கனிகள் சேகரித் தலும், மத்திய விலங்குத்தன்மையில் மீன் பிடித்தலும் நெருப்பைப் பயன்படுத்தலும், உயர்ந்த விலங்குத் தன்மையில் வில், அம்பு கொண்டு வேட்டையாடு தலும், கீழ்நிலைக் காட்டுமிராண்டி வாழ்வில் மட் பாண்டங்கள் செய்தலும், மத்திய காட்டுமிராண்டி வாழ்வில் கால்நடைகளையும், பயிர்களையும்

வளர்த்தலும், உயர்ந்த காட்டுமிராண்டி வாழ்வில் இரும்பைப் பயன்படுத்தலும் நிகழ்ந்தன. இறுதி நிலையான நாகரிக நிலையில் நெடுங்கணக்கை (Alphabet) எழுதும் முறையையும் பெற்றனர்.

மார்கனின் 'தொன்மைச் சமுதாயம்' எனும் நூல் மார்க்சிய இலக்கியத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. மார்க்சும், எங்கெல்சும், மார்கனின் எழுத்துகளால் கவரப்பட்டனர். மார்கன் குறிப்பிட்ட சொத்தின் பங்கு, பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி, புதிய சமுதாயத்தில் சொத்துடைமை குறித்த கருத்துகள் ஆகியவற்றின் தாக்கம் எங்கெல்சு எழுதிய 'குடும்பம், தனிச் சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்' என்னும் நூலில் உள்ளதைக் காணலாம்.

மார்கன் கி.பி. 1875 - இல் தேசிய அறிவியற் கழகத்தில் (National Academy of Science) உறுப்பினராகவும், கி.பி. 1879 - இல் அமெரிக்க அறிவியல் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் (American Association for Advancement of Science) தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் கி.பி.1881 - இல் காலமானார்.

பெ.த.

மார்கென்சுதர்ன் ஆசுகார்: இவர் அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளியல் அறிஞர். மார்கென்சுதர்ன ஆசுகார் (Oskar Morgenstern) 1902 - 1977-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் 'பொருளாதார நடவடிக்கை பற்றிய பகுத்தாய்வு' (Economic Activity Analysis) பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களின் துல்லியத் 'தன்மை' (On the Accuracy of Economic Observations) ஆகிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். மேலும், வானநியூமன் (Von Neumann) என்ற கணித மேதையுடன் சேர்ந்து 'ஆட்டக் கோட்பாடும் பொருளாதார நடவடிக்கையும்' (Theory of Games & Economic Behaviour) என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் 'தேவைக் கோட்பாட்டின் மறு ஆலோசனை' (Demand Theory Reconsidered), 'பொருளியலில் கணிதத்தினைப் பயன்படுத்துவதின் வரம்புகள்' (Limits to the Uses of Mathematics in Economics), 'மதிப்பையும் மூலதனத்தையும் பற்றிய பேரா. இக்சின கருத்துகள்' (Prof. Hicks on Value and Capital) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

சான் கேமேனி, செரால்டு தாம்சன் ஆகியவர்களின் உதவியுடன் 'விரிவாக்கம் பெறும் பொருளாதாரத்திற்கு வான நியூமனின் வளர்ச்சி மாதிரியைப் பொருத்துதல்' (A Generalisation of the Von Neumann Model of an Expanding Economy) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையையும் படைத்துள்ளார். அவை மட்டுமன்றி ஆபிரகாம் வால்டு (Abraham Wald) என்ற பொருளியலறிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் இவர் தொகுத்து அளித்துள்ளார். அப்படைப்புகள் அனைத்திலும் இவருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்தது 'ஆட்டக் கோட்பாடும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும்' என்ற நூலேஆகும்.

ஒரு பண்டத்தினை வாங்கி நுகரும் ஒருவர், அந்நுகர்வில் பெறுகின்ற பயன்பாட்டினைத் துல்லியமாக அளந்து கூறமுடியுமா என்பதில் ஆல்பிரடு மார்சல், சே.ஆர். இக்சு போன்றவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. ஆல்பிரடு மார்சல், இக்சு ஆகியோரிடையே 'நிச்சயமான சூழ்நிலையில் பயன்பாட்டினை அளக்க முடியுமா' என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருந்தபோது, உறுதியற்ற ஒரு சூழ்நிலையில் தெரிவுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு நுகர்வோன் பெறும் பயன்பாட்டினை எப்படி அளக்கலாம் என்பதை வானநியூமனும், ஆசுகார் மார்கென்சுதானும் விளக்கினர். ஆசுகார் மார்கென்சுதான் தம் ஆட்டக் கோட்பாடு (Game Theory) பற்றிய நூலில் ஆட்டக் கோட்பாட்டினைப் பயன்படுத்தி எப்படிச் சிலவோர் முற்றுரிமை அங்காடியில் உள்ள விலை நிர்ணய சிக்கலை விளக்கலாம் என்று விவரித்துள்ளார். அந்நூல் தோன்றிய காலத்தில் ஆட்டக் கோட்பாட்டின் பயன்பாடு, பொருளியலில் உள்ள பல சிக்கலான கருத்துகளைத் தெளிவாக விளக்க உதவும் என்று பல பொருளியலறிஞர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால், பிற்காலத்தில் ஆட்டக்கோட்பாடு அந்த அளவுக்குக் கருத்துதவி செய்யவில்லை என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

ஆட்டக் கோட்பாடு என்பது முரண்பட்ட சூழ்நிலையில் முடிவெடுக்கும்போது ஏற்படும் சிக்கலை ஆராயக்கூடிய ஓர் அணுகுமுறை ஆகும். ஆட்டக் கோட்பாடு பொருளியல், தொழில் நிருவாகம், சமூகவியல் உளவியல், அரசியல், போர் இயல் ஆகிய பல துறைகளுக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒன்றாகும். ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து நிற்கும்போது, ஒருவர் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அதன் விளைவு எதிராளியின் நடவடிக்கையைப் பொறுத்திருக்கும்போது, எவ்வித நடவடிக்கை எடுப்பது பகுத்தறிவுள்ளதாகும் என்ற வினாவுக்கு ஆட்டக் கோட்பாடு விடை தருகிறது. காண்க: ஆட்டத் தந்திரக் கோட்பாடு.

மார்கென்சுதான் பொருளியலுக்கு அளித்த பங்களிப்புகளில் மிக முக்கியமானது ஆட்டக் கோட்பாட்டின் உதவியால் சிலவோர் முற்றுரிமை அங்காடி இயங்கும் முறையைத் தெளிவாக்கியதே ஆகும்.

எம் எஸ்.சு.

மார்சல், சர் சான்: இந்தியத் தொல்லியல் வரலாற்றின வளர்ச்சிக்கு முதன்மையாகவும், முன்னோடியாகவும் விளஙகிய மார்சல், சர் சான் (Marshall, Sir John) கி.பி.1876 – ஆம் ஆணடு இங்கிலாநதைத் தாயகமாகக் கொண்டு தோன்றியவர். இந்தியாவின் ஆங்கில ஆட்சியாளராக விளங்கிய கர்சான பிரபு (கி.பி. 1899 – 1905) தொல்லியல் சின்னஙகளின் மீது பற்றுக்கொண்டு, அதன் மேம்பாட்டிற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்திய நேரத்தில், இநதியத் தொல்லியல பரப்பாய்வுத் துறையை ஒரு முறையான அரசுத் துறையாக ஏறபடுத்தி, 26 வயதே நிரம்பிய இளம்வயதினரான மார்சலை 1901-ஆம் ஆண்டு அத்துறையில் முதல் தலைமை இயக்குநராக நியமித்தார். பின்னர் 1904-ஆம் ஆணடு இவர்கள் இருவரின் முயற்சியால் 'தொல்பொருள சின்னஙகள பாதுகாப்புச் சட்டம்' கொணடுவரப்பட்டது. அதன்மூலம் நூற்றுக்கும் அதிகமான தொல்பொருள் சின்னங்கள், அவற்றைச் சார்ந்த இடங்கள் முதலியன பாதுகாக்கப்பட வழிவகுககபபட்டது. மேலும், அதைச் சீராக்கும் பொருட்டு இவர் காலத்தில் நாட்டின் பல இடங்களில் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையின் மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மார்சல், தொல்லியல் அகழாய்வுக்குப் பெரும் முதன்மை கொடுத்தார்.

இவர் காலத்தில் பல பௌத்தசமயம் சார்ந்த இடங்களும், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இடங்களும் அகழாய்வு செய்யப்பட்டன. அவை சாரநாத்து, இராசகிரி, சாஞ்சி, சிரவசுத்தி, குசிநகர், நாலந்தா, பாடலிபுத்திரம் (இப்போதைய பாட்னா), தக்சசீலம் போன்றவை ஆகும். அனைத்து அகழாய்வுகளிலுமே சிறப்புமிக்க பழமைச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை சிலைகள், கலவெட்டுகள், முத்திரைகள், நாணயங்கள, கட்டடங்கள் போன்றவை ஆகும். அவற்றுள் சிறப்பாகப் பாடலிபுத்திர (மெகசுதனிசு குறிப்பிட்டது) மௌரியர்களின் அரணமனையும், தக்கசீலத்தில் இந்தியப் பார்த்திய நகர நாகரிகத்தின் திட்டமுறையும் கணடு பிடிக்கப்பட்டன.

இவர் காலத்தில் இந்தியத் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையினால் ஏற்பட்ட மற்றுமொரு மிகப் பெரிய வெற்றி 'சிந்துச் சமவெளி நாகரிகம்' கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். மொகஞ்சதாரோ, ஆரப்பா ஆகிய இடங்கள இவர் காலத்திறகு முனபே ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், மார்சலின் 1920–1922-ஆம் ஆணடு வரையான அகழாய்வு சிந்துவெளி நாகரிகத்தை வெளிக் கொணர்ந்து இந்தியத் தொல்லியல் துறைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியது என்றால் அது மிகையானதன்று. மேலும், இவர் சிந்து வெளி நாகரிகத்தின் சிறப்புக் கூறுபாடுகளை மக்களுக்கும்,அறிஞர்களுக்கும் தெரிவிக்கும் பொருட்டு'மொகஞ்சதாரோ,சிந்துவெளி நாகரிகம்' என்ற தலைபபின்கீழ் மூன்று தொகுதிகளடங்கிய ஆஙகில நூலினை 1931 – ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இவை தவிர, இவர் காலத்தில் தான் தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுளள ஆதிச்சநல்லூர் என்னும் இடத்தில் பழஙகால முதுமக்கள் தாழியும், ஆந்திரதேசத்தில் உள்ள நாகார்ச்சுனகொண்டா என்னுமிடத்தில் பௌத்தச் சின்னங்களும் அகழாய்வு செய்யப்பட்டதன் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

மார்சல் இந்தியத் தொல்லியல் பரப்பாய்வின் கீழ், பல அருங்காட்சியகங்களை நிறுவினார்.அவற்றுள் ஆக்ரா, புதுதில்லி, தில்லி செங்கோட்டை, தக்கசீலம் முதலிய இடங்களில் உள்ளவை அடங்கும். இவைதவிர, ஆராய்ச்சி அறிஞர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தில்லியில் மையத் தொல்லியல் நூலகம ஒன்றையும் ஏற்படுத்தினார். இன்றும் அது சிறந்த நூலகமாக விளங்குகிறது. தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையின் ஒவ்வொரு ஆணடின சிறப்புகளையும் வெளிக்கொணரத் 'தொல்லியல் துறை இயக்குநரின் ஆண்டறிக்கை' என்னும் அச்சிடப்பட்ட படிகள் வெளியிடப்பட்டதும், இந்தியக் கல்வெட்டுத தொகுதிகள்' புதுப்பிக்கப்பட்டதும் இவரது காலத்தில்தான்.

இவர் காலத்தில் பெருமளவில் அகழாய்வுகள் நடைபெற்ற போதிலும், அவை முறைப்படியான அகழாய்வுகளாகத் திகழவில்லை என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. மேலும், அப்போது புதிய அகழாய்வு முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்படாததே அதற்கு முக்கிய காரணமாகும். அதனால், இவர் காலத்தில் அகழாய்வுகள் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் வகைப்படுத்தப்படாமலும், சரியான முறையில் காலவரையறை செய்யப்படாமலும் இருந்தன.

மார்சல் 1914-ஆம் ஆண்டு 'வீரத்திருத்தகை (Knight) என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் 1928-ஆம் ஆண்டு தம் தலைமை இயக்குநர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். பின்னர், 1934–ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 15-ஆம் நாள் இந்தியாவிலிருந்து தம் தாயகமான இங்கிலாந்து சென்றடைந்தார். அங்கு 1958-ஆம் ஆண்டு உயிர்நீத்தார். பா.ஜெ

மார்சல் திட்டம் 1947-ஆம் ஆண்டில் சார்சு மார்சல் (George C.Marshall) என்னும் அமெரிக்கத் தளபதியினால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் நோக்கம், இரண்டாம் உலகப்போரின் போது போர்க்களங்களாக மாறிச் சீரழிந்த ஐரோப்பிய நாட்டுப் பொருளாதாரங்களை மீட்சியுறச் செய்வதேயாகும்.இத்திட்டம் ஐரோப்பிய பொருளாதாரக்

கூட்டுறவு அமைப்பு (Organisation for European Economic Cooperation - OEEC.) ஏற்பட வழி வகுத்தது இது பற்றிய தன் கருத்தை முதன்முதலாக மார்சல் 1947-ஆம் ஆணடு அமெரிக்காவில் உளள ஆர்வார்டு (Harvard) பலகலைக்கழகத்தில் நடந்த சிறப்புக் கூட்டமொனறில் வெளியிட்டார்.

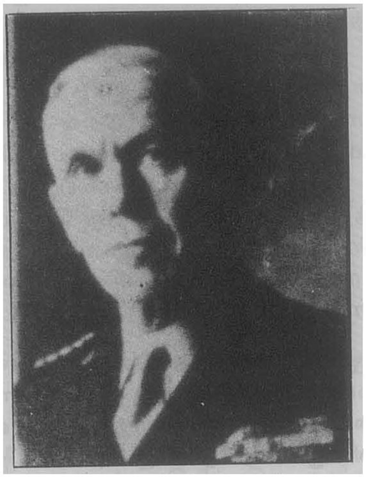

மார்சல்

ஐரோப்பாவில் இரண்டாம் உலகப்போரின் விளைவுகள்: செருமனியின சருவாதிகாரியாகப் பதவியேற்ற இட்லரின் (Hitler) உலகாளும் பேராசையினால மூண்டது இரண்டாம் உலகப்போர். இட்லரோடு இணைந்து இத்தாலியின் சருவாதிகாரியான முசோலினியும், சப்பானிய மன்னரான இரோகிட்டோவும் சேர்ந்துகொணடு உலகை மூனறு கூறுகளாக்கிப் பங்குபோட நினைத்தனர் மேற்கில் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, கனடா மற்றும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளமீது செருமனியும், இததாலியும் போர் தொடுக்கக் கிழக்கில் சீனாவின்மீது சப்பான தன முற்றுகையைத் தொடங்கியது. இநநிலையில ஒதுஙகியிருநத அமெரிககாவையும், அதன் ஒரு முககியமான கடற்படைததளமான பேர்ல் துறைமுகத்தின (Pearl Harbour) மீதும் சப்பானியப் போர் விமானஙகள குணடு வீசியதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவும் இங்கிலாநது, பிரான்சு, கனடா ஆகிய நேச நாடுகளுக்கு ஆதரவாக இரணடாம் உலகப்போரில முழு வேகத்தோடு ஈடுபட்டது.

ஏறக்குறைய 1939-ஆம் ஆண்டு முதல் 1944-ஆம் ஆணடு வரை நடைபெற்ற இரணடாம உலகப்போர், சபபான்மீது அமெரிககா அணுகுணடுகள் வீசித் தாககியதைத தொடர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. அந்த ஐந்து ஆணடுக் காலப் போரினபோது அப்போரில் ஈடுபட்ட அனைத்து நாடுகளின் பொருளாதாரங்களும் வெகுவாகச்சீரழிநதன. செருமனியின் பொருளாதாரம் தரைமட்டமானது ஐரோப்பிய நாடுகளின தொழிற சாலைகள், கட்டடங்கள் பாலங்கள, சாலைகள் ஆகிய அனைத்தும் செருமனியின் குண்டுவீச்சுக்கு இலக்காகி அழிந்தன. அதேபோன்று செருமனியில் ஏற்பட்ட போர்க்காலச் சேதம் கற்பனைக்கு அப்பாறபட்டதாகும். அமெரிக்காவைப் பொறுத்தமட்டில் பேர்ல துறைமுகத் தாக்குதலைத் தவிர்த்து வேறு எந்தப் பகுதியும் போர்க்களமாக மாறவில்லை. எனவே, போரினால பாதிக்கப்பட்ட ஐரோபபியப் பொருளாதாரங களைச் சீரமைக்கும் பெரிய பொறுப்பை அமெரிக்கா ஏற்றுக்கொணடது. இததகைய பொறுப்பே மார்சல் திட்டம (Marshall Plan) என்னும் வடிவம பெற்றது.

திட்டமும் அமிசங்களும்: இரணடாம் உலகப்போர் முடிநதபின்னர் ஐரோப்பாவை 1946 - ஆம் ஆண்டு முதல் 1947 - ஆம ஆணடுவரையில் கடுங்குளிர் தாககியமையால் ஐரோப்பிய நாடுகளின் வேளாண்மையும் கடுமையாகப் பாதிககப்பட்டது அந் நாடுகளில கடும் உணவுப் பஞசம் ஏறபட்டது இவவாறு பலவகையிலும் சீர்குலைந்துவிட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளுககு அமெரிக்கா அவ்வப்போது உணவுப்பொருளகளையும், பல உதவிகளையும் அளித்து வந்தது ஐரோபபா மீணடும் பொருளாதார முனனேற்றங்காண வேண்டுமெனில அமெரிக்காவின் உதவியை நெறிப்படுத்தி ஒரு கொளகைக்குள்வகுத்து இன்னும் பனமடஙகு பெருக்க வேண்டும் என மார்சல் கருதினார். ஐரோப்பாவின பொருளாகார மீட்சியே அமெரிக்காவின வெளியுறவுக் கொள்கையின நோககமாக இருத்தல் வேணடுமென்று உயர்மட்டத்தில் கருதபபட்டது.

இத்திட்டத்தின் சிறப்புக்கூறுகள் பின்வருவன: 1) அமெரிக்காவின் உதவியைப் பெற விருமபும ஐரோப்பிய நாடுகள தாஙகளே தஙகளுடைய பொருளாதார மீட்சிக்கான திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு ஒரு முனனிலை நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேணடும் 2) இவவாறு உதவிபெறும நாடுகள தங்களின் திட்டஙகளைத் தாஙகளே வகுத்துக் கொளவதுடன் தஙகளுடைய நிதி நிருவாகததைச சீர்படுத்துவதறகும், அமெரிக்காவோடும பிற ஐரோபபிய நாடுகளோடும் முழு அளவிலான பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் உறுதிமொழி அளிக்கவேணடும். 3) இத்திட்டததின கீழ் எலலா ஐரோப்பிய நாடுகளையும் தன் உதவி என்ற குடையினகீழக் கொணடுவர அமெரிககா விரும்பியது.

சோவியத்து உருசியாவின் எதிர்ப்பு: மார்சல் திட்டத்தைக் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும இங்கிலாந்து, பிரானசு, கனடா ஆகிய நாடுகளும் ஏற்றுக்கொண்டன. உருசியா தொடக்கத்தில இதற்கு மௌனம சாதிததது. மாாசல் திட்டம் பறறிய கூட்டத்திற

கான அழைபபை உருசியாவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட செககோசுலோவாகியாவும், போலந்தும் ஏற றுக்கொணடன. ஆனால், உருசியா திடீரென இத் திட்டத்தை எதிர்ததது மட்டுமனறித தன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பிற பொதுவுடைமை நாடுகளையும் மேற படித் திட்டத்தில் கலந்துசொள்ள அனுமதிகக விலலை. மார்சல் திட்டம ஐரோப்பா முழுவதையும அடிமைப்படுத்தககூடிய அமெரிககாவின ஏகாதிபத தியக கொளகை. எனவே, மார்சல திட்டத்தில உருசியா பஙகெடுத்துக் கொளளாது என உருசிய அமைசசர் 'மாலடோவ' வெளிப்படையாக அறிவிததாா. அதைத்தொடர்நது கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து பிரிநது செல்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொணடன.

பாரிசு மாநாட்டு அறிக்கை. பாரிசில் 1948 – ஆம் ஆணடு சூலை மாதம நடைபெற்ற கூட்டத்தில் 16 ஐரோப்பிய நாடுகளின் பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். உருசியாவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட 8 நாடுகள் இதில் கலந்து கொளளவில்லை. இக் கூட்டத்தில் மார்சல் திட்டம் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு மூன்று அமிசங்கள் கொணட அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அதனபடி 1) ஐரோப்பாவின் தொழில முனனேற்றத்திற்குத தேவையான இயந்திரஙகளைச் சேகரிப்பது பற்றி ஓர் ஆய்வு, 2) உதவிபெறும் ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்களின் பொருளாதார மீட்சிக்காகப் பணவியற கொளகை, நிதிக்கொள்கை மற்றும நிருவாக நடவடிக்கைகள் (Monetary Policy, Fiscal Policy and Administrative Measures) ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களை எந்த அளவுக்குச செயற்படுத்தத் தயாராக உள்ளன எனபது பறறிய ஓா அறிககை, 3) மேற்படி ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அமெரிககா எந்த அளவுக்கு நிதியுதவி அளிககக்கூடும என்பது பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு. அமெரிக்கா 164 மிலியன தாலர் முதல 224 மிலியன் தாலர் வரை அடுதத ஐநது ஆணடுகளுக்குப் பாதிககபபட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு நிதியுதவி அளிக்கவேணடியிருககும எனறு கருதப்பட்டது.

மார்சல் திட்டத்தின் செயற்பாடு. பிரான்சு, இங்கிலாநது, அமெரிககா, மேறகு ஐரோபபிய நாடுகளில் மாாசல திட்டத்திற்குப் பொதுமககளின முழுமையான ஆதரவு கிடைத்தது. எனவே, அமெரிக்கா உருசியாவின எதிர்ப்பைப புறக்கணித்துச செயலில் இறஙகியது. அமெரிக்க அதிபர் துருமன 1947 திசமபர் 19 - ஆம் நாள மார்சல திட்டத்தைச் செயறபடுதது வதற்குரிய தம் அறிககைகளை அமெரிககக் காஙகிரசுக்கு அனுப்பினார். ஐரோப்பிய மீட்சித் திட்டம் (European Recovery Programme) எனறு பின்னர்க கூறப்பட்ட இம் மார்சல் திட்டத்தில் 170 மிலியன் தாலர் மீட்சிக்காக என்று மதிப்பிடப்பட்டது. மேலும், இத்திட்டம் 1952-ஆம் ஆண்டுவரை செயற்படுத்துவதற்காக என்று தீட்டப்பட்டது. பிரான்சு, இத்தாலி, ஆசுத்திரியா ஆகிய நாடுகளுக்கு 1947, 1948-ஆம் ஆண்டுகளில இடைக்கால உதவியாக 52 மிலியன் தாலர் உதவித்தொகை வழங்க அமெரிக்கக்காங்கிரசு முடிவு செய்தது. பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அவற றின மீட்சித் திட்டஙகளுக்காக முதல் 12 மாதங்களுக்கு 53 மிலியன தாலர்கள ஒதுக்கப்பட்டன. இததிட்டத்தைச் செயறபடுததுவதற்கு, ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு நிருவாகம் (Organisation for European Economic Cooperation-OEEC) என்னும ஓர் அமைப்பு உருவாககப் பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ உதவி பெறும் ஐரோப்பிய நாடுகள தங்களுடைய வாணிகத் தடைகளை நீக்கி உள்நாட்டுச் செலாவணியை நிலைப்படுத்த வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மார்சல் திட்டத்தில் முழுமையாகப் பங்கேற்றுப் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி அடைநதன. இங்கிலாந்து, பிரானசு, மேறகுச் செருமனி ஆகிய நாடுகளிலும், பிற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மிக விரைவான பொருளாதார மீட்சி ஏற்பட்டது இது மார்சல் மேற்கொண்ட அணுகு முறை சரியானது என்றும், உருசிய அமைச்சா மாலடோவின் அணுகுமுறை தவறு என்றும் நிறுவியது. இதனால், ஏற்பட்ட மற்றொரு முககிய விளைவு மேற்கு ஐரோப்பாவில் பரவததொடங்கிய பொதுவுடைமைச் சக்திகளை இது மறையும்படி செய்ததாகும் மேலும் இத்திட்டததின் மூலமாக அமெரிக்கா மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பாதுகாப்பிறகும் வழிவகுததது. அ வி.

துணை நூல்கள்:

Harry R., Price, The Marshall Plan and Its Meaning, Cornell University Press, Ithaca, N.Y., 1955.

Howard S., Ellis, The Economics of Freedom, Harper & Row, New York, 1950.

Seymour E., Harris, The European Recovery Program, Harvard University Press, Cambridge, 1948.

மார்சல் தீவுகள், பசிபிக்கு மாககடலின் நடுப் பகுதியில் உள்ள தீவுக்கூட்டம். மார்சல் (Marshall) தீவுகள, அமெரிக்கப் பொறுப்பாட்சிககு உட்பட்ட ஓர் ஆட்சித் துறை மாவட்டமாக (U.S. Trust Territory) அமைநதுள்ளன. இவை 1125 கி.மீ. பரப்பளவுடை

யன. இவற்றில் இருபெரும் பிரிவுகள் காணப்படும். கிழக்குப் பிரிவு இரதக்குத் தொடர் (Ratak Chain) என்றும், மேற்குப் பிரிவு இராலிக்குத் தொடர் (Ralik Chain) என்றும் சொல்லப்படும். இவற்றில் 34 பவழத் தீவுகளும், 900 சடல் நீரடி மணல்மேடுகளும், 181.3 ச.கி மீ. நிலப்பரப்பும் அடங்கியுள்ளன கொப்பரை, சருக்கரை, காப்பி முதலியன இத்தீவுகளிலிருந்து மிகுதியாக ஏற்றுமதியாகின்றன.

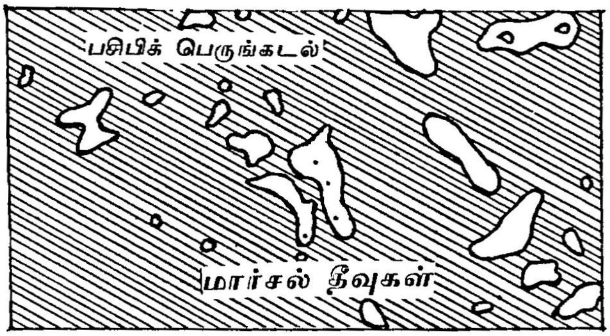

மார்சல் தீவுகள்

வரலாறு: இத்தீவுகளில் சிலவற்றை, கி.பி. 16-ஆம நூற்றாண்டின முற்பகுதியில இசுபானிய (Spanish) ஆய்வுப் பயணிகள கண்டுபிடித்தனர். மார்சல என்ற ஓர் ஆங்கிலேயக் கப்பல்தலைவன் கி.பி 1788-இல் இத்தீவுகளுக்குச் சென்றான் அவனபெயரே இத்தீவுக் கூட்டத்திற்கும் வைக்கப்பட்டது. உருசியப் பயணிகள், ஆதாம் சோகன்வான் குருசென்சுடர்ன் (Adam Johann Von Krusenstern) எனபவன் தலைமையின கீழ் கி பி. 1803-இல இங்கு ஆய்வுப் பயணம் செய்தனர். பிறகு கி.பி.1815, 1823-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கு ஆய்வு செய்தவன் உருசிய ஆட்டோ வான கோட்சிபூ (Otto Von Kotzebwe) ஆவன். செருமனி கி பி. 1885-இல் இததீவுகளில் தனது ஆதிககத்தை ஏறபடுத்திற்று. ஆனால், தீவுகளின் ஆட்சிமுறை, தனிப்பட்ட செருமானிய, ஆசுத்திரேலியத் தொழில் தலைவர்கள வசமே இருநது வந்தது. சப்பான 1914-இல மார்சல் தீவுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. முதலாம் உலகப் போருககுப் பிறகு 1920 முதல் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பேராண்மைக்கு உட்பட்ட சப்பானியத் தீவுகளாக இவை விளஙகின. இரணடாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் (1943–1944 ஆணடுகளில) அமெரிக்கா இத்தீவுகளைக் கைப்பற்றிக கொண்டது. போர் முடிநதபின, 1947-இல் அமெரிக்கப் பொறுப்பாட்சிப் பிரதேசமான பசிபிக்குத் தீவுகளின வரிசையில் மார்சல் தீவுகளும் இணைக்கப்பட்டன. தெ.பா.

மார்சலின் பொருளாதாரம்: மார்சல் (பிறப்பு கி.பி. 1842) கணிதம் பயின்று கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில ஏழு ஆணடுகள் கணித ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர்ப் பொருளியலைத் தெளிவுறக கற்றுப் பொருளியல பேராசிரியா ஆனார். தொழில்களின் பொருளாதாரம (கி.பி. 1878), பொருளியல கோட்பாடுகள (கி.பி. 1890), தொழிலும் வாணிகமும (1919), பணம் கடன வாணிகம் (1923) போனறவை இவர் படைப்புகளில சிறந்தவையாகும்.

மார்சலின் பொருளியல் கோட்பாடுகள எனனும் நூலில் பொருளியல் பற்றிய இவர் கருததுகள காணப்படுகினறன. அநநூலை ஆறு பெரும பிரிவுகளாகப் பிரிததுப் பொருளியலுக்கு விளககம கொடுத்துளளாா

இலக்கணமும் விதிகளும்: மனிதனின அனறாட அங்காடி வாழ்ககையைப் பற்றிப் பொருளியல பேசுகிறது நல்வாழவிற்குத் தேவையான பொருட்களைப பெறுதல், பயனபடுததுதல ஆகியவறறோடு நெருஙகிய தொடர்புடைய தனிமனிதன சமுதாயம் ஆகியவற்றின் நடவடிககைகள பற்றி ஆய்வு செயகிறது எனவே, பொருளியல மனித நலம, செலவம ஆகிய இரணடையும பறறி ஆயவு செயகிறது எனகிறாா

மார்சல தம் இநத ஆயவில பகுததாயவு, தொகுத்தாய்வு ஆகிய இரு முறைகளையும பயனபடுத்திபுளளாா

விருப்பம: அனைததுப பொருளாதாரச செயலகளின் தொடக்கம, முடிவு யாவும் நுகாவே எனககூறுவதன் மூலம் நுகாவின முககியத்துவத்தை விளககுகிறாா.

நுகர்வோர் உபரி: ஒரு பொருளை வாஙகாமல் செல்வதைக காட்டிலும் அந்தப் பொருளுக்கு எனன விலை கொடுக்க நுகாவோர் ஆயததமாக இருக்கிறாரோ அதறகும் அஙகாடியில அபபொருளுககு உணமையில அவா செலுததுகினற விலைககும் உளள வேறுபாடே நுகர்வோர் உபரி (Consumer's Surplus) ஆகும.

தேவை நெகிழச்சி: ஒரு பொருளின விலையில் ஏறபடும் மாற்றம், அநதப் பொருளின தேவையில எநத அளவு மாறறத்தினை ஏற்படுததுகிறது என பதையே தேவை நெகிழ்சசி எனபர் 'ஒரு குறிப்பிட்ட விலை வீழச்சியினால் தேவையின் அளவு மிகுதியாகவோ, குறைவாகவோ கூடுகிறதெனபதையும் ஒரு குறிபபிட்ட விலை ஏற்றத்தினால தேவையின அளவு மிகுதியாகவோ குறைவாகவோ குறைகிற தெனபதையும் ஒட்டி அங்காடியில தேவை நெகிழசசி (Elasticity of Demand) அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கிறது' எனபது மாாசலின் கருததாகும்.

முற்றிலும் நெகிழ்சசியுடையது. அதிக நெகிழ்ச்சியுடையது, நெகிழ்ச்சியுடையது, குறைநத நெகிழ்ச்சியுடையது, நெகிழ்ச்சியற்றது எனத் தேவை நெகிழ்ச்சியை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கின்றார். தேவை நெகிழ்ச்சியை விலை மட்டம், பொருளின் தனமை, பயன், பதிலீடு, காலம் போன்றகாரணிகள நிருண யிக்கினறன எனகிறார்.

குறைந்து செல் விளைவு விதி: சாகுபடி முறை மாறாமல் இருக்கும்போது நிலத்தில ஈடுபடுத்தப்படும் உழைப்பும் மூலதனமும் மிக மிக, மொத்த உற்பத்தி குறைந்த வீததநிலேயே மிகும் எனபதையே குறைந்து செல் விளைவு விதி (Law of Deminishing Returns) எனகிறார். இதில் இறுதி நிலை உற்பத்தி, இறுதி நிலை அலகு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்து கிறார்.

மக்கள் தொகை: நலமான குழந்தைகளையுடைய பெரிய குடும்பங்களின் மூலம் நாடு நன்மை பெறு கிறது என்கிறாா. ஒரு நாட்டின் மக்கள் தொகை இயற்கையின் மூலமும், குடியேற்றத்தின் மூலமும் மிகுகின்றது என்று கூறுகிறார்.

வேலைப் பகுப்பு முறை: இயந்திரங்களின் முன் னேற்றம் வேலைப் பகுப்பு முறைக்கு வாய்ப்பளிக் கிறது ஒரு பொருளுக்குத் தேவை அதிகரித்து அங் காடி விரிவடைவதே வேலைப்பகுப்பு முறைக்குக் (Division of Labour) காரணமாகும். இதனால், மனித சக்தி, இயந்திரம் இவறறின் திறமை நன்கு பயன்படுத்தப்படுகினறது

பேராளர் நிறுவனம். ஓரளவிற்கு நீணட காலம் இருக்கக் கூடியதும் வெற்றிபெறக் கூடியதும், இயல் பான திறமையுடையதும், அகப்புறச் சிககனஙகளை அடைவதும், இயல்பான சூழ்நிலையில் செயற படக் கூடியதுமான நிறுவனத்தையே பேராளர் நிறுவனம் (Representative Firm) எனபர். இந்த நிறுவனத்தின உறபத்திச் செலவு, பொருட்களின் அளிப்பு விலையை நிருணயிக்கிறது.

மதிப்புக் கோட்பாடு: மார்சலின் மதிப்புக் கோட் பாட்டினைத் (Value Theory) தேவை அளிப்பு மதிப் புக் கோட்பாடு எனகின்றனர். தேவையைப் பயன் பாடும், அளிப்பை உற்பத்திச செலவும் நிருணயிக்கின் றன. இவை இரண்டும் சமமாகும் போது சமநிலை நிருணயிக்கப்படுகிறது.

விலை நிருணயத்தில் கால அமிசம் முக்கியம் வாயநதது என்கிறார். காலததை மிகக் குறுகிய காலம், குறுகியகாலம், நீணடகாலம், பன்னெடுங காலம் என வேறுபடுத்தி அதற்கேற்ப விலையும் வேறுபடும் எனறு கூறுகிறார்.

வளரா அரசு: நுகர்வு, உற்பத்தி, மாற்று, பகிர்வு போன்ற நிலைகள் மாறாமல் இருக்கின்ற நாட்டினை வளரா அரசு (Stationary State) என்பர். இங்கு மக் களின் சராசரி ஆயுட்காலம் மாறாமல் இருக்கும். இதனால், கால அமிசம் அச்சமுதாயத்தில் விலையைப் பாதிப்பதில்லை.

பதிலீட்டு விதி: மிகக் குறைந்த செலவில் அதிக அளவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய ஒவவொரு உற்பத்தியாளரும உற்பத்திக் காரணிகளை ஒனறுக் கொன்று பதிலீடு (Substitution) செய்கிறார். அவ் வாறு செய்யும் போது குறைந்த விலையில் கிடைக் கும உற்பத்திக் காரணிகளுக்காகப் பயன்படுத்து கிறார் ஆனால், தொழிற்சங்கங்கள், பழக்க வழக்கங கள் போனறவை இதற்குத் தடையாக உளளன என் கிறார்.

முற்றுரிமை: மிக அதிக அளவு நிகர வருவாய் பெறுவதறகாக முற்றுரிமையாளர் பொருளின அளிப் பைத தேவைக்கேற்ப மாற்றுவார். முற்றுரிமை (Monopoly) விலை பிற அஙகாடி விலைகளைக காட்டி லும் அதிகமாக இருக்கும் என்ற கருத்து மக்களி டையே காணப்படுகிறது. ஆனால, அக்கருத்துத் தவ றானது என்று மார்சல கூறுகிறார். ஒரு பொருளைப் பலர் உறபத்தி செய்யும்போது போட்டியின் காரண மாக விற்பனைக்கு விளம்பரச செலவு மிகுகிறது. அதனால் விலை மிகும் முற்றுரிமையாளர் பேரள வில் பொருளை உற்பத்தி செய்வதால் அதிகப்புறச சிக்கனங்கள் அதிக அளவில் கிடைக்கினறன. அத னால் செலவு குறையும். எனவே, முற்றுரிமை விலை பிற அங்காடி விலைகளைவிடக் குறைவாகவே இருக் கும் என மார்சல் கூறுகிறார்.

தேசியவருவாய்ப் பகிர்வு: நிகர தேசிய வருவாய உற்பத்திக் காரணிகளிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுவ தையே தேசிய வருவாய்ப் பகிர்வு என்கிறார். இங் கும் இவர் தேவை அளிப்புக் கோட்பாட்டினைப் பயன படுத்துகிறார். உற்பத்திக் காரணிகளின தேவையை அவற்றின் இறுதி நிலை உற்பத்தித் திறனும், அளிப்பை இறுதி நிலைச் செலவும் நிருணயிக்கின்றன. தேசிய வருவாய் அதிகமாகும் போது உற்பத்திக் காரணிகளின் பங்கும் அதிகமாகிறது.

உழைப்பின் திறனை வாழ்க்கைத் தரம் நிருண யிப்பதால, வாழ்க்கைத் தரத்தின் அடிப்படையில் கூலி நிருணயிக்கப்பட வேணடும் என்று கூறுகிறார். காத்திருப்பதற்கான ஊதியமே வட்டி என்றும், அது மூலதனத்தின் தேவை, அளிப்பு ஆகியவற்றால் நிரு ணயிக்கப்படுகிறது எனறும் கூறுகிறார்.

பொருட்களின் விலை மாற்றத்தினாலும்

தொழில் முயலவோரின திறமை வேறுபாடடினாலும ஊதியம் கிடைககிறது என மாாசல குறிபபிடுகிறாா.

போலி வாரம்: குறுகிய காலத்தில் நிலத்தைப் போலவே பிற உறபத்திக் காரணிகளின் அளிபபும் நிலையானதாக இருபபதால் தேவை கூடுமபோது அவை கூடுதல வருவாய் பெறுகின்றன. இநதக் கூடுதல் வருவாயினை மார்சல போலி வாரம (Quasi-rent) என்கிறாா.

மதிப்பீடு. முதன முதலில் அரசியல் பொருளாதாரத்தைப் 'பொருளாதாரம்' எனக குறிபபிட்ட பெருமை மார்சலையே சேரும் புதிய தொனமைப பளளியை நிறுவியவரும இவரே. இககால வரைபடப பொருளாதாரததை நிறுவியவா மார்சல எனக கீன்சு கூறுகிறாா. இவா, தம நூலில் பேரியல பொருளாதாரத்திறகு முக்கியததுவம் தரவிலலை. தொழில முயல்வோா பறறி எதுவும குறிப்பிடவில்லை. இவர் கருததுகள அனைத்தும் பகுதிச் சமநிலையையே விளககுகினறன. இருப்பினும மாாசலின பொருளியல் கருத்துகள பொருளாதார வரலாறறில மிக மிக முககியத்துவம வாயநதனவாகவே உளளன. சு.ப.

மார்சிலியோ (கி.பி.1275 - 1343), இடைக்கால அரசியல் ஞானிகளுள ஒருவராவா. படுவா எனும ஊரில கி.பி. 1275-ஆம் ஆணடு பிறநத இவா கி.பி. 14 - ஆம் நூறறாணடின சிநதனையாளாகளுள தலைசிறந்தவரானார். பாரிசுப் பலகலைக்கழகததில தத்துவம், மருததுவம், இறையியல் எனப் பற்பல கலவி பயினறார். 'திபனசர் பாசிசு' (Defensor Pacis) எனும் புத்தகத்தை கி பி.1324-ஆம் ஆணடு எழுதிப் பெரும் புகழ எய்தினாா. இவா கி பி.1343 -ஆம் ஆணடு இயறகை எய்தினார். பேரரசரின ஆதிககத்தை (Supremacy) ஆதரித்தும், போபபின ஆதிக்கத்தை (Papal Supremacy) எதிர்ததும் இவர் செயற்பட்டதால போப்பின கோபததிறகும், இழிமொழிக்கும் ஆளானார். மார்சிலியோவின கருததுகள் அப்போதைய திருச்சபையின அங்கீகரிககபபட்ட கொளகைகளுக்கு எதிராக இருந்தன. இததாலியில தொடர்ந்து ஏறபட்ட போருக்குப் போபபின அரசியல தலையீட்டைத் தலையாய காரணமாக எணணினாா. போப்பைவிடத திருச்சபை தான மிகவும இன்றியமையாதது என்றாா. மேலும், திருச்சபை அதிகாரங்கள அனைததையும் அரசின் வழியாகததான பெறுதல் வேணடும் என்றும், அரசானது, சமயம சார்ந்த அனைத்து நியமனங்களையும் செய்தல் வேண்டும என்றும், மதகுருக்களைக கொண்ட ஒரு பொதுக்குழு போப்பைத் தணடிக்கவும், பதவிநீக்கம் செய்யவும உரிமை பெற்றிருத்தல வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

மார்சிலியோ, அரசு குறித்துக் கூறுமபோது மனிதன் கூட்டு வாழககை வாழவும், சமுதாயததில காணபபடும் சீாகேடுகளைக களையவும, அரசு தேவைபபடுகிறது எனவும், மககளின நலவாழவிறகு நாடு வழி செயகிறது எனவும், திருசசபை உணமையில் நாட்டின ஓா அங்கமே எனவும கூறினாா. வாழ்க்கை வளமபெற, மககள பொது நலனைக கருததில கொணடு செயறபடுதல இனறியமையாதது எனறாா. இவா, மககளிறைமையில (Popular Sovereignty) பெரிதும நம்பிககை உடையவா அரசாளபவா குடிமககளால தோநதெடுக்கப்படுவராதலால அவர்கள தஙகள் அதிகாரததைப பயனபடுததுவதில குடிமககளுக்குப பொறுபபுடையவராக இருததல வேணடும் எனறார் சமயச சாாபறற பொறுபபுள்ள அரசு அமைய உடனபாடும், அமைதியும முதலில அமைய வேணடும எனறாா.

தாமசு அக்வினாசின இயறகைச் சட்டததை இவர் முழுமையாக ஒபபுக் கொளளவிலலை ஆயினும், மனிதசசட்டமே உயாநதது எனறாா ஏனெனில், அதுவே மனிதச சிநதனையிலிருநது உதிததததாகும சட்டததைக குறிதது, மாாசிலியோ கூறுமிடதது, சட்டம் அறிவுச செறிவுளள மககளைக கொணட குழுவினால் விவாதிக்கபபடடு, பரிசீலிததுப பினனா இயறறப்பட வேணடியதாகும. அவவாறு இயறறப்பட்ட சட்டம், மககள நலனில அககறைகொணடதாக இருத்தல் வேணடும். அரசானது நலல திட்டத்தையும், ஒழுகக நெறியையும கொணடிருததல இனறியமையாதது. தோதல மூலமாகத தேர்நதெடுக்கப்பட்ட சட்டமனற உறுபபினாகள, தவறிழைககும அரசை இடித்துரைக்கும் திறனையும, பொது விருப்பத்தை அடைவதற்கு வழிகோலும திறனையும் பெற்றிருத்தல் வேணடும அனைவரும் மக்கள விருப்பத்திற்கு (Popular Will) உட்பட்டுச செயலாறறுதல இன்றியமையாததாகும. குடியரசுக கொளகைகளை அறிநது கொளளவும், மககள தேர்வாளரது அரசை நிலைநாட்டவும், ஒரு பரநத, சீரிய கலவிமுறை தேவையாகும். அவவாறு பல அரிய கருத்துகளை மககள முன் வைத்து இடைக்கால அரசியல் தததுவத்தில் பெரும புகழ எய்தினாா மாாசிலியோ.

ஜே.ர.

மார்சுட்டன் மூர் போர்: வடஇஙகிலாநதில யாாக்கு நகரததிறகு மேற்கே 11 கி மீ. தொலைவில அமைந்திருககும் கரம்பு நிலத்தில உளள இடம மார்சுட்டன மூர் எனப்படும. இஙகிலாநதில நிகழநத உள்நாட்டுப் போரினபோது இபபோாக்களததில் அரசுப்படைகளுக்கும் பாராளுமனறத்தாரின படைகளுக்கும் இடையில கி.பி.1664-இல கடுமபோர்

நடைபெறறது. இதனை மார்சுட்டன் மூர் போர் (Morston Moor Battle) எனக் கூறுவர். இப்போரில் பாராளுமன்றத்தினரின் படை வெற்றிபெற்றது. அரசுப்படைகளுக்கு ஏற்பட்ட இம் முதல் பெருந் தோலவியில் அரசுப்படைகளுக்குப்பெரும் ஆள்சேதமும் பொருட் சேதமும ஏற்பட்டன.

மார்சுட்டனில் இறுதிப்போர் நடைபெறுவதற்கு முன்னர், இலெவன் கோமகனின் (Earl of Leven) தலைமையிலான இசுகாட்டுப் படையும் (Scot Army) மான்செசுடர் கோமகன் தலைமையிலான (Earl of Manchester) கிழக்கு ஆங்கிலிகன் படையும் பேர்பாக்சுப் பிரபுவின (Lord Fairfox) தலைமையிலான யார்க்சயர் படையும் கூட்டுச் சேர்ந்து யார்க்கு நகரை முற்றுகையிட்டன. யாக்கு நகரைப் பாதுகாத்து வந்த அரசர் கட்சிப்படைக்கு நியூகேசிலின் கோமான் (Marquis of New Castle) தலைமைப் பதவியேற்றார். முதலாம் சார்லசு மன்னர் இளவரசர் உரூபர்ட்டுக்கு, யார்க்கு நகரை முற்றுகையினின்றும் காக்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டார். பாராளுமன்றத்தாரின் படைத்தலைவர்கள கி பி 1644-இல் தம் முற்றுகையைக் கைவிட்டனர். இளவரசர் உரூபர்ட்டு வடகிழக்கில் முன்னேறிச்சென்று, பாராளுமன்றப் படையினரை வென்று யார்க்கு நகரை விடுவித்தார். அடுத்த நாள் காலையில் எதிரிகளை முற்றிலும் முறியடித்து விரட்டப் போவதாக நியூகேசிலுக்கு உரூபர்ட்டு(Rupert) செய்தி அனுப்பினார்.

உரூபர்ட்டு அனுப்பிய செய்தியைக் கேளவிப்பட்ட பாராளுமன்றப் படையினர் யார்க்சயர் நகரத்திலிருந்து வடமேற்கே 12 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இலாங் மார்சுட்டனுக்கு மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சமவெளியில் அணிவகுத்து நின்றனர். போர்க்களத்தின் இடப் பக்கம் ஆலிவர் கிராம்வெல் தலைமையிலான குதிரைப்படையும் நடுவில் இசுகாட்லாநதியரின் காலாட் படையும் ஏனைய படைகளும் அணிவகுத்து நின்றன. வலப்புறம் யார்க்சயர், இசுகாட்லாந்து குதிரைப்படைகள சர் தாமசு பேர்பாக்சு தலைமையில் நின்றன. காற்றின் வீச்சும் நில அமைப்பும் அவர்சட்கு ஒருவகையில் ஆதரவாக அமைந்தன. பாராளுமன்றத்தாரின் பெருமபடை 24,000 வீரர்களைத் தனனகத்தே கொணடிருந்தது. இளவரசர் உரூபர்ட்டு தலைமையில் 22,000 வீரர்கள் அரசர் கட்சிச் சார்பில அணிவகுத்து நின்றனர்.

உரூபர்ட்டு, சார்சு கோரிங்கு (George Koring) ஆகிய இரு தலைவர்களும் தொடக்கத்திலே முனைப்புடன் போர்புரிந்து இலெவன், பேர்பாக்சு ஆகியோரின் தலைமையிலான படைப்பிரிவுகளைப் பின வாங்கச் செய்தனர். முனனேறிய அரசுக் கட்சிப் படையினர் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாகவே எணணினர். அந்நிலையில் வீரர் கிராம்வெல் முழுமூச்சுடனும முனைப்புடனும் பெருவீரங்காட்டிப் போரபுரிந்து அரசுக்கட்சிப் படையினரைத் தோற்கடித்தார். பாராளுமன்றக் கட்சிப் படைகளுக்கே இறுதி வெற்றி கிட்டியது

இப்போரில் அரசக்கட்சிப் படையினருக்கு பெரும் இழப்பீடு ஏற்பட்டது. அவர்கள் 4000 வீரர்களை இழந்தனர். பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் பீரங்கிகள் பலவற்றைக கிராம்வெல் படையினர் கைப்பற்றிக் கொணடனர். இப்போரின விளைவாக இஙகிலாந்தின வடக்குப்பகுதி பாராளுமன்றத்தாரின ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. ம.நா.

மார்சேல், பிரான்சு நாட்டின மிக முககியமான துறைமுக நகரும், பாரிசு நகரததினை அடுத்த இரணடாம் பெருநகரமும ஆகும். மத்திய தரைக் கடலின் அரசி எனனும் புகழுரையையும, இத்துறைமுகம் பெற்றுள்ளது. பிரானசு நாட்டின வரலாறறில, மார்சே அலலது மாாசேல் (Marseilles) சிறபபான தோர் இடத்தைப் பெற்றுளளது

அமைவிடம: போச்சசு-டு-ரோன் எனனும் மாவட்டத்தின் தலைநகரான மார்சேல, உரோன (Rhone) ஆற்றின் வடகிழக்கே 40 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

குவானே ஆற்றுப் (Huveaune) பள்ளததாக்கின் முகத்துவாரத்தில் அலைபோல் அடுக்கி அமைந்த மலைகளின் நடுவே மார்சேல் அமைந்துளளது. செருமானியர்களின் தாக்குதலால் 1943 - இல அடியோடு அழிக்கப்பட்டபோதும் புதியதாக மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இநநகரின் உயரமான பகுதியில் நாட்டர் டேம்(Basilica of Notre Dame de-la-Garde) என்னும் புனிதப் பேராலயம் உளளது. அதன் கோபுரத்தில் உள்ள பொனனாலான கன்னிமேரி சிலை மாலுமிகளுக்குக் கலங்கரை விளக்காகவும், நீரிலும் நிலத்திலும் பயணம் செய்பவர்களுககுப் பெருந் தொலைவில் காணப்படக்கூடியதாகவும் அமைந்துளளது. அப்பேராலயம் பெருமை புகழ் பெற்றது.

பண்டைச் சிறப்பு மிக்க நாகரிகம் மார்சேல் நகர் வழியாகத்தான் மேற்கு ஐரோப்பாவை அடைந்தது. அயோனிய கிரேக்கர்கள் கி.மு. 6-ஆம் நூறறாணடில் அந்நகர்ப் பகுதியில் குடியேறி அதனை மச்சிலியா (Massilia) என்று குறிப்பிட்டனா. மத்தியதரைக கடல் பகுதியில குடியேற்றஙகளை அமைத்து 5

நூற்றாண்டுகளாகப் பெரும் புகழ் படைத்தது மச்சிலியா. மார்சேல் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலங்களில் ஒரு சுதந்திரமான நகராட்சியாக மாறிய தால் சிலுவைப் போர்களில் பெரும் பங்கேற்றுக் கிழ்த்திசை நாடுகளுடன் வாணிக உறவைப் புதுப்பித் துக் கொள்ளத்தொடங்கிற்று. அதன் மூலம் மையக் கிழக்குப் பகுதிகளில் இன்றைய பிரானசின் செல் வாக்கு அமைந்திட அடிகோலிற்று.

மார்சேல், பிராவென்சு (Provence) பிரபுக்களின் ஆட்சிக்குள் கி.பி. 1257-இல கொண்டு வரப்பட்டது. அது கி.பி. 1482-ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சு மன்னர்களின் ஆட்சிக்குள அடஙகிற்று. அக்காலத்தில் மார்சேல் பிரானசின முதனமையான வாணிக ஏற்றுமதித் தலமாகப் பெரும்புகழ் பெற்றது பிரான்சில் நடை பெற்ற உள்நாட்டுப் போர், சமயப் போர்கள (கி.பி. 1562-1590) போன்றவற்றால் சீரழிந்த போதிலும் இது மீணடும் எழுச்சி பெற்று, கி.பி. 1669-இல ஒரு சுதந்திரமான தடைகளற்ற துறைமுகமாய் வளர்ந் தது. மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் கி பி. 18-ஆம் நூற்றாண் டில் வாணிகச் சநதை அமைப்பு, வட ஆப்பிரிக்காவில் பிரானசுக் குடியேறறங்கள் நிறுவுதல், கி.பி. 1869 -இல் சூயசுக்கால்வாய் திறக்கப்படல போன்றவற் றால் மார்சேல் துறைமுகத்தில் வாணிகம் வளரஅது 'மத்தியதரைக் கடலின் அரசி' எனப் புகழ் பெற்றது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் நகர் அமைப்புத் திட்டங்களாலும், புதிய சாலை அமைப்பு களாலும் இந் நகர் புதுத் தோற்றத்துடன் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது.

பொருளாதாரச் சிறப்பு: மார்சேல் ஒரு பெரும் தொழில மையமாகவும் துறைமுக நகராகவும் வளர்ந்து வருகின்றது. இங்குள்ள பரம்பரைத் தொழில்களோடு நெகிழி, மின் வேதிமத் தொடர் பான தொழில்களும் பெருகிவருகின்றன. மார்சேல் மாவட்டம் 60,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்துள ளது. மக்கள் தங்களின முக்கிய வேளாண்மைத் தொழிலைக் கைவிட்டு ஆலைத் தொழிலை மேற் கொணடவாகளாக மாறி வருகின்றனர். இங்கு, கி.பி. 1599-இல் நிறுவப்பட்ட வணிகச் சங்கம் (Chamber of Commerce) இந் நகரின் பொருளியல் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. குறிப்பாக 1944-இல் மார்சேல் துறைமுகம் அடியோடு அழிக்கப்பட்ட போது, அச்சங்கம் உடனே மீட்டுருவாக்கப் பணியில் ஈடுபட்டு ஒரு சில ஆணடுகளுக்குள அனைத்து வகை புதிய முன்னேற்றஙகளும், எந்திர சாதனங்களும் அமைக்கப்பட்டதாக இந்நகரை மாற்றியமைத்தது. உரோன், இரைன் ஆறுகளின் மூலம் மார்சேல் நகரம் மைய ஐரோப்பாவுடன் இணைக்கப்படுகிறது.

இனறு எடாங்க் - டி - பெர்ரோ எனற பாறை எணணெய்த் தொழிற்சாலையையும் புதிய இலெ வேரா கழிமுகப் பகுதியையும் இணைத்து மாாசேல பிரான்சின ஒரு பெரிய கடற்கரைத துறைமுக நகர மாய் மாறியுள்ளது. இத்துறைமுகததிற்கு 1000 ஏக்கர் நீர்ப்பரப்பும், 27 கி.மீ. நீளமுள்ள கபபல் துறையும், 420 ஏக்கர் பரப்புள்ள சரக்குகளை ஏற்றி இறக்க உதவிடும் மேடையும்,80 கி.மீ. நீளமுள்ள இருப்புப் பாதை அமைப்பும் உளளன. ஆணடொனறுக்கு 20 மில்லியன் கணடி சரக்குகளை இத் துறைமுகம ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்கிறது. இங்கு ஆணடிற்கு 17,000க்கு மேற்பட்ட கப்பல்கள வந்து போகினறன

பண்பாட்டு அமிசங்கள் மார்சேல் நகரில ஒரு பேராயர் (Archbishop) உள்ளார். இஙகே பிரான்சின் மிகப்பழமையான ஒரு மாவட்ட நீதிமனறமும, வணிக நீதிமனறமும் உளளன. ஐக்சு - மாாசேல (Aix - Marseilles)பல்கலைக்கழகத்தின இரு பிரிவுகள இஙகே இயஙகுகினறன. அறிவியல, மருததுவ இயல், மருந்தியல் போன்ற துறைகள இங்கே சிறபபாகச செயறபடுகின்றன. வான ஆராயச்சி நிலையம், அருங காட்சியகங்கள், ஆகியவறறுடன் வணிகவியல, பொறி யியல் துறைகளும் செயற்படுகின்றன சமபபு (Champ) அரணமனையில பல அருஙகாட்சியகங்கள உளளன. அவற்றில் கலை, இயறகை பறறிய வரலாறறு அருங காட்சியக்ங்கள் குறிப்பிடததககன செனட்டினி (Centini) அருங்காட்சியகத்தில அருமையான ஓவியங் களும் சிற்பங்களும உளளன.

மார்சேல் பிரான்சின பழமையான நகரஙகளுள ஒன்றாயினும், அங்கே பழமையை நினைவூட்டும நினைவுச் சினனங்கள் மிகுதியாக இல்லை. இஙகு, கி.பி. 13,14-ஆம் நூற்றாணடைச சார்நத புனித விக்டர் மடாலயச சுரங்க ஆலயஙகள உள்ளன

செ.ஜோ.

மார்ட்டின் டு கார்டு, உரோசர் (கி.பி. 1188-1958): இவர் புகழ்பெறற பிரான்சுப் புதின ஆசிரியர். ஆவணக காப்பாளராவதறகுப் பயிறசி (Archivist) பெற்ற இவா புதினஙகள் எழுதுவதில ஆர்வம் செலுத்தினார். இவரது முதற் புதினம, 'தெவனிர்' (Devenir) 1909-இல் எழுதப்பட்டது முதல் உலகப்போரில் (1914-1918) மார்ட்டின (Martin Du Card, Roger) தம் நாட்டுக்காகப் போரிட் டார். இவர் 1918-இல் எழுதி வெளியிட்ட 'சீன பரோயி' (Jean Barois) என்னும் புதினம், பிரானசு நாட்டையே கலககிய 'திரேபசு வழக்கு' (The Dreyfus Case) பற்றியதாகும்.

'திபால்ட்டுகள்' என்னும் ஒரு பெரிய புதினத் தொடரை இவர் 1922-ஆம் ஆணடில் எழுதத்

தொடங்கி, 1940-இல் முடித்தார். அது ஏழு தனித்தனிப் பகுதிகளால் ஆனது. இலக்கியத்திற்காக இவர் 1937-இல் 'நோபல் பரிசு' பெற்றார். அந்தாயின் (Antoine), சாக்குவிசு (Jacques) என்னும் இரு உடன்பிறந்தாரின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றியது அப்புதினம். தாயற்ற அவர்கள் திபால்ட்டு என்னும் கத்தோலிக்க சமயத்தைச் சேர்ந்த சமூகச்சீர்திருத்தவாதியான கணடிப்பு மிக்க தந்தையினால் அடக்கி வளர்க்கப்படுகிறார்கள். அந்தாயின் மருத்துவப் படிப்பில கவனம் செலுத்தித் தன் வாழ்க்கையை ஒரு சீராகக் கொணடு செல்கிறான். கடமையுணர்ச்சி மிக்க இவன் பிரான்சு இராணுவத்தில் சேர்ந்து தன் நாட்டுக்குச் சேவை செய்கிறான் முதல் உலகப்போரில் 1917-இல் நச்சுக் காற்றினால் பீடிக்கப்பட்டு 1918-இல் இறக்கிறான். ஆனால், சாக்குவிசு எதிலும் பொருந்தாதவனாக வளர்ந்தவன். ஆதலால்,தன் கல்லூரிப் படிப்பு முடித்தவுடன் வீட்டைவிட்டு ஓடிவிடுகிறான். இவனைத் தேடிச் செல்லும் அந்தாயின், இவனைச் சுவிட்சர்லாந்தில் (Switzerland) கணடுபிடித்துப் பாரிசுக்கு அழைத்து வருகிறான்.போரில் மற்றவர் போலக் கலந்துகொள்ள மறுத்தது மட்டுமல்லாமல் அமைதியின் இனறியமையாமையை வற்புறுத்தும் துண்டு வெளியீடுகளை வானவூர்தியிலிருந்து போர்க்களத்தில் வீசுகிறான். குண்டு வீச்சால் அடிபட்டு வீழ்த்தப்பட்ட இவனைத் தூக்கிச்செல்லும் மருத்துவ ஊழியன் ஒருவனால் காப்பாற்றப்படுவதற்குப் பதிலாகச் சாகடிக்கப்படுகிறான்.

உண்மையாக உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும் இயல்பை (Realism) ஆசிரியர் கடைப்பிடித்துள்ளார். போருக்கு முன்னால பாரிசின் பதற்ற நிலைமை, அச்சந்தரும் போர்க்காட்சிகள், பெரிய திபால்ட்டின் அந்திக்காலம், அவரது நோய் முற்றுதல் போன்றவை மிகவும் இயல்பாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

தால்சுடாய் (Tolstoy), செகாவு (Chekhov) இப்சன் (Ibsen), சார்சு எலியட்டு (George Eliot) ஆகிய எழுத்தாளர்களின் தாக்கத்தை இவர் எழுத்தில் காணலாம். கே.ஜி.சே.

மார்ட்டின் லூதர் (கி.பி. 1483-1546): செருமனியில் சமயச் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் (Reformation) தோற்றுவித்தவர்; கிறித்தவ சமயத்தில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் (Protestants) என்னும் புதிய பிரிவினை உருவாக்கியவர், கத்தோலிக்கக் கிறிததவ சமயத்தில் மலிந்திருந்த சீர்கேடுகளையும் ஊழல்களையும் கணடிக்கும் வகையிலும் அவற்றை வேருடன் களைந்து, கிறித்தவ சமயத்தைப் புனிதமாக்கும் நோக்கத்திலும் அக்கறை கொண்டு உழைத்தவர்.

கல்வியும் சமயத்துறை நாட்டமும்: சமயச் சீர்திருத்த இயக்கத்தை கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவித்து ஐரோப்பிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther) கி.பி. 1843-இல் செருமனியில் உள்ள ஐலெபென் (Eisleben) என்னும் ஊரில், வேளாணமைக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் வேளாண்மை செய்வோரின உடல் வலிமை, எளிமை, கடின உழைப்பு, துணிவு, அன்புள்ளம், பழமையில் ஆர்வம் முதலிய நற்பணபுகளைப் பெற்றிருந்தார். எர்பர்ட் (Erfurt) பல்கலைக்கழகத்தில கி.பி. 1502-இல் இளஙகலைப் (B.A.) பட்டம் பெற்ற லூதர், அதே பல்கலைக்கழகத்தில கி.பி. 1505-இல் முதுகலைப் (M A.) பட்டமும் பெறறார். கி.பி. 1505-இல் இடியால் தாககப்பட்ட இவர், கிறித்தவப் பாதிரியாராகப் பணியாற்ற உறுதி பூணடார். இவர் கி.பி. 1505-இல் எர்பர்ட்டில் உள்ள அகசுடினியத் துறவியர் மடத்தில் (Augustinian Monastery) சேர்ந்து, விவிலியத்தையும் (Bible) புனித அகசுடினின் நூல்களையும் கற்று, சமயத்துறையில நல்ல தேர்ச்சி பெற்றார். தம் முதல் சமயப் பூசையை (Mass) கி.பி. 1507-இல் நடத்தினார்.

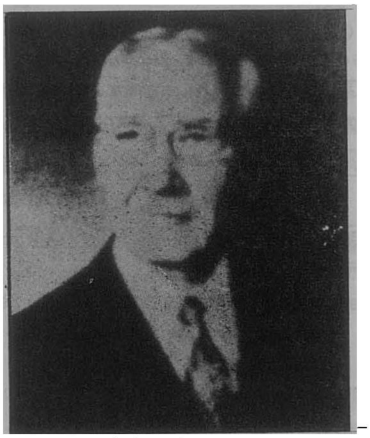

மார்ட்டின் லூதர்

கத்தோலிக்கச் சமயத்தை ஆய்தல்: இவர் விட்டன்பர்கு (Wittenburg) பல்கலைக்கழகத்தில் கி.பி. 1508-இல் சமயவியல் பேராசிரியராகப் பணியில் அமர்ந்தார். பினபு கி.பி. 1510-இல் உரோம் நகருக்குப் பயணம் செய்த லூதர், திருச்சபையின் சீர்கேடுகளையும், போப்பாண்டவரின் ஒழுங்கீனஙகளையும் நேரில் கண்டறிந்து மனம் நொந்தார். புனித பால், புனித அகசுடின் போன்ற சமயகுரவர்களின் நூல்களைக் கற்றதனால், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கருத்துகளினின்றும் மாறுபடத் தொடங்கினார். கத்தோலிக்கச் சமயம் நற்பணிகளின் மூலமாகவும் சடங்குகளின் மூலமாகவும்தான் மனிதன வீடுபேற்றை அடைய முடியும் என்றுச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆனால்

மார்ட்டின் லூதரோ, மனிதன் கடவுளின் அருளில் கொள்ளும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையின் மூலம்தான் வீட்டுலகத்தை அடையமுடியும் என்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்தினார். இவர் கி.பி 1512 - இல் விட்டன்பர்கு பல்கலைக்கழகத்தில் சமயவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கி.பி. 1513 முதல் கி.பி 1517 முடிய சமயப் பேருரைகளை ஆற்றினார். இவர் ஓர் உண்மையான கத்தோலிக்கராகவே கி.பி. 1517 - ஆம் ஆண்டு வரையில் வாழ்ந்து வந்தார்.

பாவ மன்னிப்புச்சீட்டு விற்பனைக்கு எதிர்ப்பு: உலூதரின் வாழ்க்கையில் கி.பி 1517 - ஆம் ஆண்டு ஒரு மறக்க முடியாத ஆண்டாகும். அந்த ஆண்டில் தான் தோமினிக்கத் துறவியான சான் தெட்சல் (John Tetzel) என்பார் நிதி திரட்டுவதற்காகப் பாவ மன்னிப்புச் சீட்டுகளை விற்க, செருமனிக்கு வந்தார். உரோம் நகரில் புனித பீட்டர் ஆலயத்தைக் கட்டும் பொருட்டு நிதி திரட்டவே, போப் பத்தாம் இலியோ அவரைச் செருமனிக்கு அனுப்பியிருந்தார். செருமானியச் சிற்றரசர்கள் பொருளாதார அடிப்படையில், பாவ மன்னிபபுச் சீட்டு விற்பனையை எதிர்த்தனர். மார்ட்டின லூதரும் அதனைச் சமய அடிப்படையில் எதிர்த்தார். தம் வலிமையான கண்டனத்தையும் எதிர்ப்பையும் 95 வாதங்களின் (95 Theses) மூலம் தெரிவித்து, கி.பி. 1517-இல் அவற்றை இலத்தின் மொழியில் எழுதி விட்டன்பர்கு மாதாகோவில் கதவில் பதித்தார். திருச்சபையில் நிகழும் உண்மையான கோட்பாட்டிற்கு எதிரான ஒரு தீய பழக்கத்தை மக்களின பார்வைக்குக் கொணடுவரவேண்டுமென்பதே உலூதரின் தூய நோக்கம்; திருச்சபையில் பிளவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இவர் அந்த விவாதங்களைத் தொடங்கவில்லை.

இலத்தீன் மொழி அறிந்த மக்கள் அவ்விவாதங்களைப் படித்தனர். செருமானிய மொழியிலும் அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டன. அதன் விளைவாக அவ்விவாதம் புனித உரோமானியப் பேரரசு முழுவதும் பரவியது. யாங்கணும் அவ்விவாதம் கி.பி. 1517 முதல் 1520 முடிய மூன்றாண்டுக் காலம் தீவிரமாக நடந்தது. அதனால் நாடெங்கிலும் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. அது போப்பாண்டவரின் சினத்தைத் தூண்டியது. உலூதரை உரோம்நகருக்கு வரச்சொல்லிப் போப்பு ஆணையிட்டார். திருத்தூதா சுசேடனை ஆக்சுபர்கில் கி.பி. 1518-ஆம் ஆண்டு நேரில் சந்தித்து தம் வாதங்களின் முக்கியத்துவத்தினை விளக்கினார். சோகன் எக்குடன் கி.பி. 1519 - ஆம் ஆண்டு உலூதர் விவாதங்கள் புரிந்தார். உலூதர் தம் கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்தி கி.பி. 1520-இன் தொடக்கத்தில் போப்பின் ஆதிக்கத்தையும் திருச்சபையின ஊழல்களையும் வன்மையாகக் கண்டித்துப் பல அச்சடித்த படிகளை வெளியிட்டார். உலூதருடன போப்பு நடத்திய சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் வெற்றி பெறாமையால், கி.பி. 1520-இல் போப்பு, உலூதரை மதவிலக்குச் செய்து ஆணை ஒன்றினைப் (Papal Bull) பிறப்பித்தார். அதன்படி 60 நாள்களுக்குள் உலூதர் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. பணிய மறுத்த உலூதர் கி.பி. 1520-இல் போப்பின ஆணையை விட்டன்பர்கு நகரில் தீயிலிட்டார் அதன் விளைவாக கி.பி. 1521-இல் உலூதர் சமயத்தினின்றும் விலக்கப்பட்டார (Ex-Communicated).

சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயத் தோற்றம்: போப்பின தீவிர நடவடிக்கையின விளைவாகக் கத்தோலிக்கச் சமயம் பிளவுண்டது திருச்சபையின் சீர்கேடுகளைக் கண்டிக்கும் நோக்கத்துடன அது தோற்றுவிக்கப்பட்டதால் உலூதரைப் பின்பற்றியவர்கள சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் எனக் கூறப்பட்டனர். கிறித்தவ உலகில் தோன்றிய அப்பிளவு இன்று வரை மறையவில்லை.

சமய நீக்கம் செய்யப் படுதல்: இசுபெயின் அரசரான ஐந்தாம் சார்லசு, புனித உரோமானியப் பேரரசராகப் பதவியேற்றார். தீவிரக் கத்தோலிக்கரான அவர் உலூதரின் புரட்சி இயக்கத்தை ஒடுக்க முயன்றார். உலூதரின இயக்கம், செருமானிய மன்னர்கள், செருமானிய மக்கள் ஆகியோரின ஆதரவைப் பெற்றிருந்ததால், போப்பால் அதனை எளிதாக ஒடுக்க முடியவில்லை. அடுத்து உலூதரின சமய நன்றியிலலாச் செயலை முறையான விசாரணையின்றித் தண்டிக்கப் பேரரசர் துணியவில்லை. எனவே உலூதரை விசாரிப்பதற்கென்று ஒம்சு நகரில் புனித உரோமானியப் பேரரசின சட்டசபை (Diet of Worms, கி.பி.1521) கூட்டப்பட்டது. கி.பி.1521 - ஆம ஆண்டு உலூதர் அச்சபையின் முன் விசாரிக்கப்பட்டார். உலூதர் தம் சமயக் கருத்துகளைக் கைவிட்டு மன்னிப்புக் கேட்குமாறு வேண்டப்பட்டார். உலூதா மன்னிப்புக் கேட்க மறுத்தார். எனவே உலூதரும அவர் ஆதரவாளர்களும் சமூகத்தினின்றும் விலக்கப்பட்டவர்கள் (Out laws), சமய நன்றியற்றவர்கள (Heretics) என்று ஒம்சு ஆணை மூலம் அச்சபை அறிவித்தது. கி.பி. 1521 - இல் உலூதர், வார்ட்பர்கு அரண்மனையை அடைந்தார். உலூதரின நண்பரான சாக்சனியின் சிற்றரசர், ஓராண்டுக் காலம் 'வார்ட்பர்குக் கோட்டையில்' (Wartburg Fort) உலூதரைத் தங்க வைத்து, அவருக்குத் தேவையான நலன்களைச் செய்து கொடுத்தார். விவிலிய நூலின

'புதிய ஏற்பாடு' உலூதரால் இக்கோட்டையில் முதன முதலாகச் செருமன் மொழியில் மொழி பெயர்ககபபட்டது.

விவிலிய வெளியீடு: உலூதர் கி.பி. 1522 - ஆம் ஆணடு விட்டனபாகுத திரும்பினாா. செர்மனியின் வடககு மத்தியப் பகுதியில் உளள அரசுகளில் உலூதரின் சமயக் கருத்துகள் விரைவாகப் பரவின. நூரம்பர்கு நகரில் கூடிய சட்ட சபை கி.பி.1522-இல் சமயச சிக்கலைத் தீர்க்கப் பொதுக்குழு, கூட்டப்பட வேணடும என முடிவெடுத்தது. சுபயர் (Speyer) எனனுமிடத்தில கி பி 1526 - இல் ஐந்தாம் சார்லசு சட்ட சபையைக் கூட்டி இரு சமயத்தினரிடையே சமரசம் ஏற்பட முயற்சி செயது, தோல்வியுறறார். சீர் திருததக் கிறித்தவ சமயம் வலிமை பெற்றது. விவிலிய நூல் முழுமையும் உலூதர் கி பி.1534 -இல் செருமன் மொழியில் வெளியிட்டார். இவா கி.பி. 1546 - இல் ஐலெபன என்னுமிடததில் காலமானார்.

உலூதர், சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயத்தைத் தோற்றுவித்ததன்மூலம், போப்பின் அதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பை உருவாக்கியது மட்டுமனறி, செருமனியில தேசியம் வளரவும் காரணமாக இருந்தார். செருமானிய மொழியில் விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்தன மூலம், இவர் செருமன் மொழி வளர்சசிக்குப் பெருந தொணடாற்றினார். கிறித்தவ சமய வரலாற்றில உலூதா தமக்கெனத் தனித்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். உலகச சமயவியல் அறிஞர்களுள் ஒருவராகவும் இவர் திகழ்கிறார். ம.இரா.

மார்ட்டெல் சார்லசு (கி.பி. 689-741): இடைக்கால ஐரோப்பாவில புகழுடன ஆட்சிபுரிநத சார்லமேனின் பாட்டனாராகிய இவர், வலிமை மிககதோர் பிரெஞ்சுத் தலைவர். மார்ட்டெல் எனும சொல்லின் பொருளுககேறப இவர் ஒரு சம்மட்டியாகவே (Hammer) திகழந்தார். எனவே, இவர் சம்மட்டி சார்லசு (Charles, the Hammer) எனவும் கூறப்பட்டார். இவர் ஒரு மாபெரும் வெற்றி வீரர்.

கெரிசுத்தலைச் சேர்ந்த பெபின என்பாருக்கு முறையற்ற வழியில தோன்றிய மகனான சார்லசு மார்ட்டெல் (Charles Martel) இளமையிலேயே திறமைசாலியாக இருந்தார். இவர் தந்தையார் மெரோவிஞ்சிய அரசமரபின (Merovingian dynasty) சார்பில் நியூசுதிரியா (Neustria - வடமேற்கு பிரான்சின் பகுதி), ஆசுதிரியா (மெட்சைச் சூழ்நதுளள கிழக்குப் பிரானசின் பகுதி) ஆகியவற்றினை ஆணடு வநதார் சால்பைதா என்பார் இவருடைய தாயார் ஆவாா. பிரான்சில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் மனனர்கள செல்வாக்குடன் விளங்கவில்லை. உணமையான அதிகாரம் மாநகர முதல்வர்களிடம இருந்து வந்தது. கெரிசுததலின் பெபினை உள்ளிட்ட பெருமபாலான மாநகர முதல்வாகள் அர்னுள் பிங்கர் (Arnul Finger) குடியைச் சோந்தவர்களாக இருந்தனர். பிறகாலததில கரோலிஞ்சிய மரபினர் (Corolingian) என்று இககுடியினா கூறப்பெற்றனர். கெரிசுத்தலின் பெபின இறநத பினனர் கி.பி. 714-இல் பெபினின் மருமக்கள் (Nephews) ஆசுதிரேசிய, நியூசுதிரிய (Austrasian and Newstrian Mayoralities) மாநகர முதல்வர் பதவிகளைப் பிரித்தனர். பெபின காலத்தில் ஒனறாகவிருநத ஆட்சிப் பகுதி பிரிக்கப்பட்டதால் நாட்டின வலிமை குனறியது. சார்லசு மாரட்டெலின பேரவாவைக் குறைக்க எணணிய பெபினின் மனைவியர் அவரைச் சிறையில் தள்ளினர். அந்நிலையில் நியூசுதிரியாவில் தோன்றிய புரட்சியைப் பயனபடுத்தி சாாலசு சிறையினின்றும் தப்பினார் தப்பிய பின் படை வலிமையைப் பெருக்கினார். ஆசுதிரேசியப் படையைத்திரட்டி கி.பி. 717, 719 - ஆம் ஆணடுகளில் தாக்குதலகளை மேறகொணடு நியூசுதிரியர்களைத் தோறகடிதது அடிமைப்படுத்தினாா. பின்னர்த தநதையா நிருவகித்து வநத பகுதிகளை வலுவாக்கினார்.

கிழக்கில் விரிவடைதல்: தம் நிலைமையை வலுப்படுத்திக்கொணட சார்லசு மன்னர், பிரானசு அரசுகளை விரிவுபடுத்துவதில் முனைபபுடன் ஈடுபட்டார். தம் அரசின கிழக்கு எல்லையில வாழநது வந்த காட்டுமிராணடிகளின் கொட்டத்தை ஒடுக்கினார். காட்டுமிராணடிகளை நசுக்கிய பின்னர், பிரிசியர்கள, சாகசானியாகள (Frisians and Saxons-கி பி. 719-738) சுவாபியர்கள் (Swabians-கி.பி. 730) பார்பாரியர்கள (Barbarians- கி.பி 725-28) ஆகியோரை வென்று அடிமைப்படுததினார். வென்ற பகுதிகளில கிறித்துவ சமய போதகர்களை அனுபபிக் கிறித்தவ சமயத்தை அங்குப் பரவசெய்தார். இவவாறு அனுப்பப்பட்ட மதபோதகர்களுள புனித போனிபேசு (St Boniface) மிகவும் குறிப்பிடததக்கவர் ஆவார்.

இசுலாமின் மிரட்டல்கள்: தென்மேற்கில வலுப்பெறறிருநத முகமதியர்களின் மேலாணமை இவருக்கு அறைகூவலாக அமைநதது. சார்லசு, அகவிடைன கோமகன (Duke of Aquitaine) முதலானோரை முறியடித்தார். இசுபெயின நாட்டிலும் பகைவாகள தோனறினர். இசுபெயின கி பி. 710-11-இல் இசுலாமியப் படைகளால் முறியடிக்கப்பட்டது. கால் பகுதியில கி.பி. 720 - இல் முசுலீம்கள பரவினர். சார்லசு கி.பி.725-இல ஆட்டன எனனுமிடத்தில் அரா

பியப் படைகளை வெற்றி கொணடார். இருப்பினும் அராபியரின் ஊடுருவல்கள தொடர்ந்தன. தூாசு (Tours) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 732 - இல் அராபியர் களை வென்றார். வரலாறறுப்புகழ்மிக்க அப் போர், 'மௌசை லாபேடைலீப் போர்' (Moussais -la Bataille War) எனவும் குறிக்கப்படுகிறது.

போப்புடன் நட்பு: இலம்பார்டியர்களுக்கெதிரா கத் தம்மை வலுபபடுத்திக் கொள்ள எணணிய போப் மூன்றாம் கிரிகரி வலிமைமிகக சார்லசிடம் நட்புக் கொளள விழைந்தார். கிரிகரி 'பேராளர்' (Consul) எனனும் பட்டத்தைச் சார்லசிற்கு கி பி. 739 - இல் வழங்கியதுடன் தமக்குப் படையுதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் சார்லசிற்கு வேணடுகோள் விடுத்தார். தாமேஇலம்பார்டியர்களுடன் உடன்பாடு ஒன்றினைச் செய்து கொள்ள விழைந்ததால் போப் பிற்குப் படையுதவிசெய்ய இவர் முனவரவில்லை. அதனால் மெரோவிஞ்சிய அரசரைக்காட்டிலும் இவரே பிராங்குகளின ஆட்சியாளராக விளங்கினார் எனபது புலனாகும். மெரோவிஞ்சிய வமிச வேந்த னான நான்காம் தியோடரிககு (Theodoric IV) கி.பி. 737 - இல் இறந்த பின்னர், புதிய அரசர் நிய மிக்கப்படாமல ஆட்சி சார்லசிடமே இருநதது. பிரான்சு மேலாண்மையை நிலைநாட்டிய சாாலசு கி.பி.741-இல் பிரான்சில உளள 'குயியர்சி-சூர்-ஓய்சு' (Quierzy - Sur-Oise) என்னுமிடத்தில மாணடார். இவருடைய சமயப்பணியும் அரசியல் பணியும் போற்று தற்குரியன. ம.நா.

மார்ட்வினியன் மொழி, உருசியாவில் உளள வோல்காப பகுதியின் மத்தியில் வாழும் ஏறத் தாழ 15 - இலட்சம் மககளால பேசப்படுகிறது. இந்த மொழி உராலிக்கு மொழிக்குடுமபத்தின உராலிக -அல்டாய்க்கு எனனும பிரிவினைச சாாந்தது. இது எர்சா மார்ட்வினியன், மொக்சா மார்ட்வினியன் என்னும் இரணடு கிளைமொழிகளைக் கொண்டது. எனினும் இநதி, உருது போல எர்சாக் கிளை மொழியும் மொக்சாக் கிளைமொழியும்இரு வேறு இடங்களில் பேசப்பட்டு இரணடு இலக்கிய மொழி களாக இருக்கின்றன. இவற்றிற்கென்று தனித்தனி யாகச் செய்தித்தாள்களும் கூட உள்ளன.

மார்ட்வினியர்கள் எர்மாரிக்கு என்ற அரசனின் குடிமக்கள் என்று பிசாாடேன் எனற கோத்திக்கு வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மொழி யில் எட்டு உயிரெழுத்துகளும், முப்பது மெய்யெழுத்து களும் உள்ளன. பதினொரு வேற்றுமைகள உளளன. வேற்றுமை, தமிழைப் போலவே பின்னொட்டுகளால் குறிக்கப்படுகிறது. ஆனால், தமிழைப் போல் பின்னுருபுகள(Post Position) இம் மொழியில் இல்லை.எடுத்துக்காட்டாக வழி வேற்றுமை (Path Case) உருபாக வ (-va), நீஙகல வேற்றுமை உருபாக தொ (-do), ஒப்புமை வேற்றுமை உருபாக சுக (Ska), எனப்பதினொருவேறறுமைகளுக்கும் தனித்தனியாக உருபுகள் இம் மொழியில் வழங்குகின்றன. குதொவ எனறால் வீட்டின் வழியே, குதொதொ எனறால் வீட்டிலிருந்து, குதொசுக எனில் வீட்டைப்போல் என்பது பொருள்.

இம் மொழியில் ப (P), த (T), க (K) எனனும ஒலியன்கள் ஒலிப்புடை ஒலிக்கும் முன்னர் வரும் போது முறையே b,d,g என்னும் ஒலிகளாக மாறும். எடுத்துக்காட்டாகத் தப்பன (tapan) 'அடி' எனனும் சொல்லில் த/ t/ எனனும் ஒலியன் மொன்தபன (mondapan) 'நான் அடிக்கிறேன்' என்னும் தொட ரில்ன வுக்கு முன்னர் வரும்போது d யாக மாறு வது அவ் வகை மாற்றத்தைச் சாரும்.

வினைச்சொற்களில் எழுவாய் காட்டும் விகுதி மட்டுமன்றிச் செயப்படுபொருள காட்டும் விகுதி யும் வருவது இம்மொழிக்கான சிறப்புக் கூறாகும் மேலும், இம் மொழியின வினைச்சொற்களும் காலம் எண, இடம் போன்ற இலக்கணக் கூறுகளைக கொணடுளளன. இகரமும, சகரமும், இறநதகால இடை நிலைகளாக உளளன. வினைக்கு முனனா 'அ' வந்தால அது எதிர்மறையைக் குறிககும். எடுத்துக காட்டாக 'வனன' எனபது 'வருவேன' எனற பொருளையும் 'அவனன' எனபது 'வரமாட்டேன' என்ற பொருளையும் தரும். ஆா.வா

மாரத்துவாடா. மராத்திய மாநிலத்தின ஒரு பகுதி. வரலாற்று அடிப்படையில் மராததிய மாநிலம மேற்கு மராத்தியம், விதர்ப்பம், மாரததுவாடா எனறு மூன்று பிரிவுகளைத் தனனுள் அடக்கியுளளது மாரததுவாடாப் பகுதியில் பெரும்பான்மையினர் மராத்திமொழியைப் பேசுகின்றனர். மாரததுவாடாப் (Maratwada)பகுதிவரலாற்றுப் புகழமிக்கது இப்பகுதி யில் அடங்கியுள்ள முக்கிய நகரங்கள ஔரங்கபாது, பைத்தான், சனா (Jana), கந்தர் முதலியன ஆகும, இங்குளள மாரத்துவாடாப் பல்கலைக் கழகம் சிறப்பு வாய்ந்தது. அதன் தலைமையகம் ஔரங்கபாது நகரில உள்ளது. உசுமானியாப் பல்கலைக்கழகத்துடன முன்பு இணைக்கப்பட்டிருந்த கல்லூரிகள் 1958 அக்டோபர் மாதம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அக்கல்லூரிகளைக் கொணடுமாரத்துவாடாப் பலகலைக்கழகம்தோற்றம் பெற்றது. அதன் தொடக்க விழா 1958-இல் நடை பெற்றது. இப்போது அப் பல்கலைக்கழகத்தில 97 கல்லூரிகளும் 11 பல்வேறு கல்வி நிறுவனஙகளும்

இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1983-84-ஆம் ஆண்டில் 36,320 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர் இங்கு ஒரு பெரிய நூலகம் உள்ளது. அந்நூலகத்தில் 1985-இல் 2,26,156 நூல்களும் 110 இதழ்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. அவற்றுள் 5,113 நூல்கள் 1985-ஆம் ஆண்டு புதிதாக வாங்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அப்பல்கலைக்கழகத்தில் அனைத்துக் கல்விப் பாடங்களும் (மருத்துவம், பொறியியல், ஆராய்ச்சி இயல், கல்வி இயல் உட்பட) பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அப்பல்கலைக்கழகத்துடன் பைத்தான், கங்கப்பூர், சைலூர், அர்சபூர் (Arjapur), சியோரை (Georai), சைனா (Jaina), உருமயர்கா, கங்ககெட்டு, கந்தர், பர்பனி, அம்பசோகை (Ambajogai), நிலங்கா, துல்சாபூர் (Tuljapur), வைசுநாத்து (Vaijnath), சோகோன், பருமதநகா, நல்துர்க்கு, சனா (Jana), வாசி (Wash) முதலான நகரங்களிலுள்ள கலலூரிகள் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. க.ம.

மாரிசு, வில்லியம் (கி.பி. 1814-1896) கலை இலக்கிய உலகில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில் தோன்றிய 'முற்படுகலையார்வ ஈடுபாட்டு இயக்கம்' (The Pre-Raphalite Movement) என்ற ஓர் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர் வில்லியம் மாரிசு என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர். இவரது முன்னோடியான தாந்தே காபிரியேல் இராசட்டி (Dante Gabriel Rossetti) என்ற ஆங்கிலக் கவிஞரைப் போலவே இவரும் ஓர் ஓவியர் ஆவார். ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்ற இவர், பர்ன்சோன்சு என்ற ஓவியரைப் போல வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதில் ஆர்வமிக்கவர். வேறு சில கலைஞர்களும சேர்ந்து வெளியிட்டு வந்த 'ஆக்சுபோர்டு கேம்பிரிட்சு செய்தி இதழில் (The Oxford Cambridge Gazette) கவிதைகளையும், உரைநடையில் கதைகளையும் எழுதிவந்தார். ஓவியக் கலையை இவர் நன்கு கற்று, வீட்டு ஒப்பனைக் கலைப்பொருட்கள் செய்து கொடுக்கும் ஒரு நிறுவனத்தில் முக்கிய பங்கேற்று நடத்தி வந்தார். இவர் தம் கலைப் படைப்புகளினால், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் இங்கிலாந்து முழுவதிலும் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை, வீட்டினை அலங்கரிக்கும் முறையில் ஏற்படுத்தினார் எனலாம்.

கற்பனை வளம் செறிந்த, அழகுணர்ச்சி மிக்க இவர்தம் கவிதைகளும், கதைகளும் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற இனிய நடையில் எழுதப்பட்டனவாகும். சலிப்பில்லாமல் எழுதிக் குவிக்கப்பட்ட இவர் படைப்புகளில் முக்கியமானவையாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம். 'கினிவர் தரப்பில் வாதம்' (The Defence of Gulievere, 1858) 'சேசனின் வாழ்க்கையும் சாவும்' (The Life and Death of Jason, 1867), பூலோக சுவர்க்கம்' (The Earthly Paradise, 1868-70)

இவர் ஈலியது, ஒடிசி என்ற இரு பெருங் காப்பியங்களையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். வட ஐரோப்பிய இலக்கியத்தில் இவருக்குள்ள ஈடுபாட்டை இவர் எழுதிய பின்வரும் கவிதைகளில் காணலாம். அவையாவன: 'வோல்சாங் காப்பியம்' (Volsung saga, 1870), 'வோல்சங் சிகர்டின் கதை'(The story of Sigurd the Volsung, 1877), 'பியோவுல்பின் கதை' (The Tale of Beowulf, 1895).

சமதருமவாதியான இவர் 'சான் பாலின் கனவு' (A Dream of John Ball) என்ற படைப்பில் அக்காலத்துச் சமுதாயத்தைச் சாடியுள்ளார். 'கற்பனை நாட்டிலிருந்து செய்திகள்' (News from Nowhere) என்ற இவரது படைப்பு எடுத்துக்காட்டான மனிதர்கள் வாழும் ஒரு புதுயுகத்தைப் பற்றிய இவரது கனவு ஆகும். தம் பண்ணை வீட்டில் ஓர் அச்சு இயந்திரம் நிறுவி அதிலிருந்து பல கலைமிளிரும் படைப்புகளை வெளியிட்டார். பல இதழ்களுக்குக் கற்பனைக் கதைகளை எழுதிக் கொண்டேயிருந்த இவர் கி.பி. 1896-இல் காலமானார். கே.ஜி.சே.

மாரிப்பித்தியார். இவர் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். மாற்பித்தியார், மரற் பித்தியார் என்றும் இவர் பெயர்க்குப் பாடவேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. 'மாரிக்காலத்து மலரும் பித்திகத்தைப் பொற்புறத் தொடுத்துப் பாடிய சிறப்புக் குறித்து இவர்க்கு மாரிப்பித்தியார் என்னும் பெயர் எய்திற்றுப் போலும்; ஆனால் அப்பாடல் கிடைத்திலது' என ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை குறித்துள்ளார். மாற்பித்தியார் எனபார் பெண்பாலார் என்று உ.வே சா. கூறுவார். இப்புலவர் பாடிய இரு பாடல்கள் புறநானூற்றில் உள்ளன (251,252). அவை வாகைத் திணையில் தாபத வாகை என்னும் துறையில் அமைந்துள்ளன. செல்வ வளத்தோடு இல்லறம் போற்றிய ஒருவன் அதனைத் துறந்து தவம் மேற்கொண்டு நோற்றமையை இவர் பாக்கள் அறிவிக்கின்றன. 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கம்' (தொல். புறத். நூற்பா 16) என்பதற்கு இவர் பாடல் இளம்பூரணரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுளளது. எழிலார்ந்த வளமனையை 'ஓவத்தன்ன இடனுடை வரைப்பு' என்றும், இல்லக் கிழத்தியைச் சொல்லாற் கவர்ந்த தலைவனை 'இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும் சொல்வலை வேட்டுவன்' என்றும் கூறியிருத்தல் நயம் பயக்கும். காட்டில் தவமியற்றும் முனிவர்க்குச் செந்தீ வேள்வி புரியக் கான யானை விறகு கொணர்ந்து தரும் செய்தியை இப்புலவர் குறிப்பிடுகிறார். இவர் துறவிகள் செயலாக மலையில்

அருவியாடிச் செந்தீ வேட்டுப் புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்துவதையும் தில்லையந் தளிர் போன்ற சடையோடு தாளியிலையைக் கொய்வதையும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இரா.சா.

மாரிமுத்தாப் பிள்ளை: இவர் 'தமிழ் இசை மும்மூர்த்திகள்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்ற இசை அறிஞர்களுள் ஒருவர். தில்லைக்கருகே உள்ள தில்லை விடங்கன் என்னும் சிற்றூரில் சைவவேளாளர் மரபில் தெய்வப் பெருமாள் பிள்ளை என்பவருக்கு இரண்டாம் மகவாய் கி.பி. 1712-ஆம் ஆண்டு தோன்றினார். இவர் சிவகங்கநாத தேசிகரிடம், தமிழையும், சைவத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். இளமைப்பருவத்திலேயே இசையறிவு பெற்று இசை நாட்டம் மிக்கவராக விளங்கினார். அருணாசலக் கவிராயர், சிதம்பரம் வீணை அப்பாக்கண்ணுப் பிள்ளை, நாதசுரம் அரங்கநாத பிள்ளை, முத்துத்தாண்டவர் பரம்பரையில் வந்த குப்பையா பிள்ளை, சின்னையா பிள்ளை ஆகியவர்களிடம் கொண்ட நட்பு, மாரிமுத்தாப் பிள்ளையைச் சிறந்த இசை மேதையாக மாற்றியது.

இனிமையாக இசைபாடும் ஆற்றல் பெற்ற இவர் இயற்கையாகக் கவிதை பாடும் ஆற்றலையும் பெற்றவராக விளங்கினார். தில்லை நடராசப் பெருமானிடம் பற்று மிகக் கொண்டிருந்தார். இவர் தம்முடைய புதல்வர் மூவருள் இருவரைத் தமிழ்ப் புலவர்களாக வளர்த்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தம் மகனுக்கு ஏற்பட்ட மதிமயக்க நோயைத் தீர்க்க வேண்டி, இவர் திருக்கோயிலில் படுத்துறங்கினார். விடிந்ததும் இறையருளால், 'புலியூர் வெண்பா'ப் பாடினார். மகனது மதிமயக்க நோய் தீர்ந்தது.

சிதம்பரேசர் விறலிவிடுதூது, தில்லைப் பள்ளு, வண்ணம், வடதிருமுல்லைவாயில் கொடியிடை அம்மை மீது பஞ்சரத்தினம், வருணாபுரி, ஆதிமூலீசர் குறவஞ்சி, ஆதிமூலீசர் நொண்டி நாடகம், அநீதி நாடகம், புலியூர் சிங்கார வேலவர் பதிகம், விடங்கேசர் பதிகம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் இரதபந்தம், நாகபந்தம், சித்திரகவி முதலிய மிறைக் கவிகளையும் இயற்றினார்.

தமிழ் இசை மரபுகளைக் காக்க இசைப் பாடல்கள் பல இயற்றினார். இவர் எழுதிய எழுபத்தைந்து இசைப் பாடல்களில் இப்போது இருபத்தைந்து பாடல்களே அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ்ப் புலமை சான்றவராதலின் இவர் தம் இசைப்பாடல்கள் சொற்செறிவும், கருத்துவளமும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகின்றன. கீர்த்தனை, பதம் போன்ற அமைப்புகளில் இசைப் பாடல்களை அமைத்துள்ளார். தொன்றுதொட்டுவரும் பழைய இசைவருண மெட்டுகளைத் தாமும் கையாண்டார்.

பழிப்பது போலப் புகழும் முறையில் இவர் இசைப் பாடல்கள் பல விளங்குகின்றன. சிலேடை அமைப்பில் கீர்த்தனைகள் பாடும் வகையை முதலில் தொடங்கியவர் மாரிமுத்தாப்பிள்ளை என்பர். இவரெழுதிய பாடல்களில், 'வீடும் அம்பலமாகி', 'உம்மைப் போல ஆட்டை எடுத்து', 'பாருங்கள் வந்து பாருங்கள்' என்று தொடங்கும் கீர்த்தனைகளும் அவை போல்வனவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இவர் பாடல்களில் அமைந்துள்ள சிலேடை நயம் இலக்கியச் சுவை பயப்பதாகும்.

பழமைச் சொல், இசை மணம், தேவாரத் தொடர், புராணச் செய்தி ஆகியவை இவர் பாடல்களில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இவர் தலயாத்திரையை மேற்கொண்டு பல சிற்றிலக்கியங்கள் பாடியுள்ளார். இப்புலவர் இலக்கிய வகைகள் பல இயற்றி இருப்பினும் இவர்தம் இசைப்பாடல் அமைப்புகளே இவருக்குப் புகழைத் தந்தன. தமிழிசைக்கு எழுச்சியூட்டிய மாரிமுத்தாப் பிள்ளை கி.பி. 1787 – ஆம் ஆண்டு தம் எழுபத்தைந்தாம் வயதில் காலமானார். மாரிமுத்தாப் பிள்ளையின் இசைப்பாடல்களில் ஒரு சிலவற்றைப் பிற்காலத்தில் சீர்காழி யாழ் (Fiddle) வல்லுநர் நாராயணசாமி பிள்ளை சுரப்படுத்தியுள்ளார்.

இரா.குரு.

மாரியசு கயசு பண்டைய உரோம் நாட்டின் ஆற்றல்மிகு படைத்தலைவர். அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட இம்மாவீரர் வீரர்களிடையே பெரும்புகழ் பெற்றவர். ஆனால், பெரும் மேடைப் பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தவரல்லர். அரசியல் துறையில் மாபெரும் சாதனைகள் புரிந்தவரும் அல்லர் எனினும், அரும் பெரும் வெற்றிகளைக் குவித்த மாரியசு கயசு (Marias Gaius) பலமுறை நாட்டுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

கயசு, கி.மு. 155 – ஆம் ஆண்டில் வால்சியன் பகுதியிலுள்ள செரியேடேயில் (Cereatae) பிறந்தவர். இளமையிலேயே நல்ல போர்ப் பயிற்சி பெற்ற இவர் கி.மு.134-ஆம் ஆண்டில் நடந்த நூமன்சியா (Numantia) போரில் தம் மாவீரத்தை வெளிக்காட்டி, செல்வாக்குப்பெற்று கி.மு.119-ஆம் ஆண்டில் நீதிமாளிகையில் நடுவர் உயர் பீடப்பதவி (Tribune) பெற்றார். சூலியசு சீசரின் அத்தையை மணந்ததன் விளைவாக அரசியல் வானில் இவரது செல்வாக்கு ஓங்கியிருந்தது. இவர் கி.மு.115 – ஆம் ஆண்டில் நீதிமன்ற ஆணையராக (Judicial Magistrate) அமர்த்தப்பட்டார். பின்னர் கி.மு.114-ஆம் ஆண்டு இசுபெயின் சென்று, ஆட்சிக்கெதிரான கலகங்களை ஒடுக்கினார். மெட்டலசுடன் (Mettalus) கி.மு.109 ஆம் ஆண்டில் இணைந்து ஆப்பிரிக்காவின் மீது படையெடுத்தார். பின்னர், இவர்

நாட்டுத் தலைவராகக் (Consul) கி.மு. 107 - இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அடுத்து, ஒரு புகழ்மிக்க படையெழுச்சியில் வெற்றி பெற்றதன் பலனாக நான்கு முறை (கி.மு.104-101) தொடர்ந்து, தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெருமை பெற்றார். சிம்பிரியரும் (Cimbri) தியூடானியரும் (Teutons) இத்தாலியைத் தாக்கியபோழுது, அவர்களுக்கு எதிராக இவர் காட்டிய வீரம் இணையற்றது. இவர் மாபெரும் வெற்றி விழா ஒன்றினை கி.மு 104-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நடத்தினார். அரசர் சுகுர்தாவையும் தண்டித்தார். இவர் கி.மு.102-ஆம் ஆண்டில் ஐக்சு (Aix) என்னுமிடத்தில் ஒரு பழங் குடியினரையும், கி.மு.101-ஆம் ஆண்டில் வெர்சலே (Vercellae) என்னுமிடத்தில் சிம்பிரிகளையும் வென்றார். இவர் கி.மு.100-இல் மீண்டும் நாட்டுத் தலைவர் ஆனார். பின்னர் இவர் அரசியல் வாழ்வு வீழ்ச்சிப் பாதையை நோக்கி விரைந்தது.

கட்சி அரசியலில் இவர் தலையிட்டமை, இவரது மாபெருந் தவறாக அமைந்துவிட்டது. அவ்வமையம் செல்வாக்குப் படைத்த அரசியல் கட்சியின் கீழ்த்தரமான தலைவர்களுடன் இவர் கூட்டுச் சேர்ந்ததால் இவர் நிலை தாழ்ந்தது. சாடர்னியசுக்கும் இவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு தோன்றிப் பகைமையில் முடிந்தது. மாரியசு கயசின் புகழும் பெருமையும் உயர்வது கண்டு, சல்லா (Sulla) பொறாமை கொண்டார். உள்நாட்டுப் போர் கி.மு 88-ஆம் ஆண்டு மூண்டது. சல்லா வாகை சூடினார். மாரியசு ஆப்பிரிக்காவிற்கு ஓடினார்.

மாரியசின் முயற்சியால் சாடர்னியசும் (Saturnius), கிளாசியாவும் (Glaucia) சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு ஆளவை மன்ற (Senate) இல்லத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டனர். மாரியசு கி.மு 87-ஆம் ஆண்டில் எட்ரூரியாவில் (Etruria) இறங்கி, பெரும்படை திரட்டி, ஆசுடியாவைச் (Ostia) சூறையாடி, சின்னாவுடன் சேர்ந்து உரோம நகரைக் கைப்பற்றினார். இருவரும் கி.மு. 86 - ஆம் ஆண்டிற்காக இணைத் தலைவர்களாகத் (Consuls) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மாரியசு, ஏழாம் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தம் எதிரிகளான மார்க்கசு அந்தோனியசு, உலுடாசியசு, கட்டூலசு, பப்ளியசு லிசினசு, கிரேசசு ஆகியோர்களையும் பல உயர்குடிப்பிரபுக்களையும் கொலை செய்ய ஆணையிட்டார். மாரியசு கி.மு 86 - ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இறந்தார்.

உரோம் நாட்டின் இணையற்ற படைத்தலைவரான மாரியசின் சேவைகளைப் பாராட்டும் முகத்தான், ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள உச்சி மசூசு (Uchi Majus), திரிபாரிசு (Tribaris) ஆகிய இரு குடியிருப்புகளுக்கும் மாரியானா (Mariana) எனப் பெயரிடப்பட்டது. உரோன் (Rhone) ஆற்றின் கழிமுகப் பகுதியில் இவர் படைவீரர்களால் அமைக்கப்பட்ட கால்வாய், இவர் நினைவாகப் போசா மரியானா (Fossa Mariana) எனப் பெயரிடப்பெற்றது. வரலாறு கண்ட படைத் தலைவர்களுள் மாரியசின் புகழ் ஓங்கி நிற்கிறது.

ம.இரா.

மாரியம்மன், தமிழ் நாட்டின் புகழ்மிக்க கிராமத் தெய்வங்களுள் ஒன்று. மாரியம்மன் கோயில் தமிழ் நாட்டின் பெரும்பான்மையான கிராமங்களில் உள்ளது. இப்பெண் தெய்வம் செல்வி, செல்லி, செல்லியாத்தாள், செல்லாண்டியம்மன், முத்துமாரி, ஆயிரங்கண்ணுடையாள், கண்ணாத்தாள், ஆயி, மகமாயி முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப் பெறுகிறது. மாரி என்றால் மழை அல்லது அம்மை நோய் எனப் பொருள்படும். கிராம மக்களைக் காத்து, நாட்டில் செழிப்பை ஏற்படுத்தும் இத்தெய்வம் அம்மை நோயைப் போக்கும் மாரியம்மாளாக வணங்கப்படுகிறாள். இவள் ஒரு திராவிடத்தெய்வம். மாரியாத்தாளை வணங்கினால் மழை பெய்யும் என்பது தமிழ் மக்கள் நம்பிக்கை.

இத்தெய்வத்தின் தோற்றம் பற்றிப் பற்பல விதமான விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் நிலவும் புத்தசமய மரபுக் கதைகளை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், மாரியம்மன், வேப்பமரத்தின் அடியில் தவமிருக்கும் ஒரு புத்த சமயப் பெண் துறவி ஆவாள் என்பது புலனாகும். அந்த அம்மை நாகபட்டினத்தைச் சேர்ந்தவளாகக் கருதப்படுகிறாள். நாட்டில் அம்மை நோய் பரவியபோது, மக்கள் அந்த அம்மனிடம் சென்று, நோயைப் போக்கத் தன் சக்தியைப் பயன்படுத்தும்படி வேண்டியதாகவும், அவள் அவர்களிடம் புத்தர் மீது நம்பிக்கை வைக்கும்படியும், வேப்பந்தழை விரித்த படுக்கையில் அம்மை நோயாளியைப் படுக்க வைத்து, வேப்பங்கொழுந்தின் சாந்தினை அம்மைப் புண்ணின் மீது பூசும்படி கூறினாள் என்றும் கூறப்படுகிறது. கூறியபடி செய்யக் குணமடைந்ததால் அந்த அம்மை வீடுபேறு அடைந்த பின்னர், மக்கள் அவருக்குச் சிலை வைத்து அவரை வணங்கத் தொடங்கினராம்.

மாரியம்மன் பார்ப்பனப் பெண்ணின் தலையையும், புலைச்சியின் உடலையும் கொண்டிருப்பதாகப் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. எனவேதான் பல கோயில்களில் மாரியம்மனின் தலையை மட்டுமே கருவறையில் வைத்து வணங்குகின்றனர். இதனை விளக்கும் புராணக்கதை கீழ்க் காணுமாறு கூறப்படுகிறது

மாரியமமன

சமதக்கினி முனிவர் தம் மனைவி இரேணுகாவை ஐயுற்றமையால தம் மகன பரசுராமனிடம அவன தாயை வெட்டிக் கொல்லும்படி ஆணையிட்டாராம். பரசுராமன் தன் தாயும் அவளுடைய வேலைக் காரப் புலைச்சியும் சென்று கொண்டிருக்கும் போது, இருவரையும் வெட்டிக் கொன்றானாம். அதைக் கணடு மகிழந்த முனிவர் தம மகனிடம் அவனுககு என்ன வரம வேணடுமென்று கேட்டாராம். உடனே பரசுராமன் தன் தாய் மீணடும் பிழைகக வரம் தரக் கேட்டானாம். முனிவரும் அவ்வாறே வரம் வழங்கினாராம்.

பரசுராமன் தன் தாய் வெட்டுண்டு கிடக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அவசர அவசரமாக வெட்டுணட உடல்களையும் தலைகளையும் ஒன்று சேர்த்தான. இருவரும உயிர் பெற்று எழுந்தனர். அப்போதுதான் அவன் தவறுதலாகத தன் தாயின உடலுடன் புலைச்சி தலையையும புலைச்சியின உடலுடன தன தாயின் தலையையும் சேர்த்து வைத்துவிட்டதனை உணர்ந்தான. இருவரையும் தநதையிடம அழைத்துச் சென்றான். தநதை திடுககிட்டார். இருப்பினும் இரேணுகாவின தலையுடைய பெணணை ஏறறுக் கொணடு மாரியமமன என்று பெயரிட்டார். புலைச்சி தலை கொணட பெணணிற்கு மாதஙகி என்று பெய ரிட்டு, மாரியம்மனை விடத தாழ்ந்த நிலையில் வைத தார். உயர் சாதிககாரர்கள மாரியம்மனையும், தாழ்ந்த சாதியினர் மாதஙகி அலலது கஙகமமாவை யும் வணங்கலாம் எனறு முனிவர் அறிவிததாராம்.

ஆந்திரப பிரதேசததிலுளள தாழநத சாதியினரான மாதிகாகள இனறும் மாதங்கியை எலலமமா, கங்கமமா எனனும பெயாகளில வழிபடுகினறனர் கஙகமமனுககு எருமைகளும வெட்டபபடுகினறன.

மாரியமமன் பணடைய திராவிடத தெயவம் என்பதனை, ஆதி திராவிடாகளின தொடாபு இத தெயவததிற்கு உளளதால் அறியலாம புலையாகளே தொடககககாலத்தில மாரியமமன கோயில பூசாரி களாக இருநதனா. எடுததுககாட்டாக, திருவேறகாடு கருமாரியம்மன கோயிலில் கூட முனபு புலையர் களே பூசாரிகளாக இருந்தனா. சிறிது காலததிறகு முன்புதான சில மாரியமமன கோயிலகளில பார்ப் பனாகள அருச்சகர்களாக நியமனம பெறறனா பல கிராமங்களில பாாபபனா அலலாதாரே பூசாரிகளாக இன்றும உளளனா. மாரியமமன தாழநத சாதி மாபபிளளையை மணநது கொணடதாகவும கதை கூறப்படுகிறது.

அடுத்து, பிருகு முனிவரின மனைவி நாகாவலி அழகிலும் கறபிலும் மேம்பட்டவளாக இருநதாள. ஒருநாள முனிவர் ஆசிரமததில இல்லாதபோழது நாகாவலியின அழகும் பத்தினிததனமையும உணமை தானா எனறு அறிய மும்மூர்த்திகள ஆசிரமததிறகு வந்தனர். அவாகள அவவாறு வநததைக கணடு கோபம் கொணடு, முனிவரின பததினி அவாகளைச சிறு குழநதைகளாக மாற்றிவிட்டாா. அதனால சீற றங்கொணட மும்மூர்ததிகள அவளைச சபிததுவிட்ட

னர். அவள் அழகு மங்கியது. அவள் முகத்தில் அம்மை வார்த்தது போன்ற அடையாளங்கள் தோன்றின. திரும்பி வந்த முனிவர், குரூபியாக இருந்த மனைவியை, ஆசிரமத்தினின்றும் விரட்டிவிட்டு நீ உலகில் அலையாசப் பிறந்து, மக்களுக்கு உன்னைப் போல ஆகும் நோயைப் பரப்பி வருவாய என்று சாபமிட்டாராம். அவ்வாறு அவ்வம்மை மாறியிருக்கக் கண்டதாலே அவருக்கு 'மாறி' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கதை ஒன்று கூறப்படுகிறது. மாரியம்மன் திருவள்ளுவரின் மனைவி என்று மற்றொரு கதை கூறப்படுகிறது.

மாரியம்மன் தை. ஆடி மாதங்களிலும், செவ்வாய், வெள்ளி, ஞாயிறு ஆகிய நாள்களிலும் சிறப்பாக வணங்கப்படுகிறாள். இளநீர், பொங்கல், மாவிளக்கு, நீர்மோர், பானகம், அரிசி ஆகியவற்றை மாரியம்மனுக்குப் படைக்கின்றனர். காவடியும், கரகமும் எடுத்து, அலகு குத்தி, அக்கினிச்சட்டி எடுத்துத் தீ மிதித்து மாரியம்மன் விழாக்களில் மக்கள் மகிழ்கின்றனர். பலர் நோன்பிருப்பர். வேப்பிலை அம்மனுக்குச் சிறப்புமிக்க அணி. மஞ்சள் துணியும் பிடித்தமானதே.

தமிழ்நாட்டில் திருவேற்காடு, சமயபுரம், அன்பில், தஞ்சை, தென்னலூர், கரூர், வலங்கைமான், மணப்பாறை, அறந்தாங்கி, நாகப்பட்டினம், கோவை, திண்டுக்கல் முதலான ஊர்களில் மாரியம்மன் விழாச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. தஞ்சைக்குக் கிழக்கில் மாரியம்மன் கோயில் என்ற ஊரும் உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றி இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் மாரியம்மன் வழிபாடு உள்ளது. பழங்குடி மக்கள் முதல் இன்றைய நாகரிக மக்கள் வரை அனைவரும் மாரியம்மனை வழிபடுகின்றனர்.

பஞ்சாபு, வங்காளம், பலுசிசுத்தானம் முதலான பகுதிகளிலும் மரிமாதா வழிபாடு பரவியுள்ளது. பலுசிசுத்தானத்திலுள்ள இங்குலாச்சு (Hinglaj) என்னும் ஊரில் மரிநாநீ என்னும் பெயரில் அம்மன் கோயில் ஒன்று புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. சீதளா தேவி, மரிமாதா, மரிநாநீ என்னும் பெயர்களில் இத்தெய்வம், நாட்டில் அம்மை, வாந்திபேதி, முதலான நோய்கள் நீங்கவும், துன்பங்கள் அகலவும், நாடு செழிக்கவும் பல கோடி மக்களால் வணங்கப்படுகிறது. மலேசியாவில் கோலாலம்பூரில் உலகப் புகழ்மிக்க மாரியம்மன் கோயில் உள்ளது. மத்திய இந்தியாவில் இவ்வம்மை புவனேசுவரி, தந்தேசுவரி என்னும் பெயர்களால் வணங்கப்படுகிறாள். சில பகுதிகளில் பெரியம்மைக்குரிய தெய்வமாகிய அம்மன் கங்கம்மா, கங்கையம்மாள், காளியம்மா, முத்தாலம்மை, முத்தம்மாள் என்னும் பெயர்களாலும் கூறப்படுகிறாள்.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெயர்கள் பல மாரியம்மன் நினைவாக இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக மாரியாயி, மாரிமுத்து, மாரியப்பன், கண்ணாயிரம் முத்தம்மா, முத்துமாரி, மாரி முதலான பெயர்களைச் சுட்டலாம். இந்தியாவை ஆட்சிபுரிந்த ஆங்கிலேயர்களும் மாரியம்மனுக்கு மரியாதைசெலுத்தியுள்ளனர் என்பது கூறப்படுகிறது. மாரியம்மன் தமிழ்நாட்டின் தொன்மையான, சக்திமிக்க தெய்வமாகும்.

ம. இரா.

மாரீசன் இவன் இராமாயணக் கதையில் வரும் மாந்தருள் ஒருவன்; தாடகையின் மக்களுள் மூத்தவன். சுகேது என்ற இயக்கன் மகப் பேறின்றி, பிரமனைக் குறித்துக் கடுந்தவம் இயற்றினான். பிரமனுடைய திருவருளால் அவனுக்கு ஆயிரம் யானை பலமுடைய தாடகை மகளாகப் பிறந்தாள். மங்கைப் பருவம் எய்திய தாடகையைச் சுந்தன் என்ற இயக்கனுக்கு அவளுடைய தந்தை மணம் முடித்துக் கொடுத்தான். அவர்களுக்கு மாரீசன், சுபாகு என்னும் ஆண் மக்கள் பிறந்தனர். அகத்தியருடைய சாபத்தால் சுந்தன் அழிந்தான். தாடகை ஓர் அரக்கியின் உருவெடுத்து முனிவன் ஒருவனைப் பயமுறுத்த அம்முனிவனின் சாபத்தால் தாடகையும் அவள் மக்களும் அரக்கர்கள் ஆயினர். அரக்கர்களாக உருமாறிய பின்னர், இலங்கையை ஆண்ட இராவணனோடு இவர்களுக்கு உறவு ஏற்பட்டது. தாடகையைத் தன் அத்தையாகவும் அவள் மக்களை மாமன்மார்களாகவும் இராவணன் ஏற்றுக்கொண்டான்.

இராமன் விசுவாமித்திரன் வேள்வியை அழிக்க முயன்ற தாடகையைக் கொன்றான். விசுவாமித்திரன் வேள்வியைத் தொடர்ந்தான். தாடகையின் மக்களான மாரீசனும் சுபாகுவும் அரக்கர் கூட்டத்தொடு விண்ணில் தோன்றி வேள்வியை அழிக்க முயன்றனர். இராமன் மானவம் என்னும் அத்திரத்தை ஏவி, மாரீசனைக் கடலுக்குள் தள்ளினான். சுபாகுவை அக்கினிப்படையால் கொன்றான்; உடன் வந்த அசுரர்கள் வாயுவின் படையால் மாண்டனர்.

இராமனுடைய வலிமையைக் கண்டு அஞ்சிய மாரீசன் முனிவன் வேடம் பூண்டு தவம் இயற்றத் தொடங்கினான். இடையில், இராமன் சீதையுடன் தண்டகக் காட்டில் இருந்தபொழுது தன் தாயையும் தம்பியையும் கொன்ற இராமனைப் பழிவாங்க எண்ணி இரண்டு அரக்கர்களுடன் கூரிய கொம்புகளுடைய மான்களாக உருமாறி இராமனைக் கொல்ல முயன்றான். இராமன் வில்லை வளைத்துக் கணைகள் தொடுக்கப் பின்வாங்கி ஓடிவிட்டதாக அவன் இராவணனிடம் கூறும் வரலாறு வான்மீகத்தில் மட்டும் உள்ளது.

மாயமான் உருவெடுத்துச் சீதையை மயக்குமாறு இராவணன் வேண்ட, அவனுக்கு உடன்படாமல், இறுதியில் இராவணனுக்கு அஞ்சி மாயமான் வடிவெடுத்து இராம, இலக்குவர்களை மயக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்த அளவில் வான்மீகர், கம்பர், துளசி ஆகியோர் பாடிய வரலாறுகளில் பெரிய வேறுபாடுகள் இல்லை.

மான்வடிவெடுத்து இராம, இலக்குவர்களை மயக்கி இலைக்குடிலிலிருந்து மிகத் தொலைவுக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டால்தான் எளிதில் சீதையைக் கவர இயலும் என்று இராவணன் மாரீசனிடம் கூறுகிறான். இராமனுடைய பெயரைக் கேட்ட அளவில் மாரீசனுடைய முகம் அச்சத்தால் வாடிற்று; கைகால்கள் நடுங்கின, வாய் உலர்ந்தது; இராவணனைக் கைகூப்பி வணங்கி, வரக்கூடிய துன்பங்களை விரிவாக எடுத்துச் சொல்கிறான். இராவணன் அவன் நல்லுரைகளை ஏற்காமல் தன் கட்டளையை மறுத்தால் அவனைக்கொன்று விடுவதாக அச்சுறுத்துகிறான். மாரீசன் அஞ்சாமல் மீண்டும் அவனுக்கு அறிவுரைகள் கூறுகின்றான். ஆனால், இராவணன் மனம் மாறவில்லை. எனவே, வேண்டா வெறுப்பாக இராவணன் வேண்டுகோளை ஏற்று மாயமான் வடிவெடுத்துச் செல்லுகிறான். மாயமானைக்கண்ட இலக்குவன் இது மாரீசனின் மாயமே என்று இராமனுக்குக் கூறுகிறான். இராமன், அவ்வாறு இருப்பின் அவனைக் கொன்று வருவதாகக் கூறி மானைப் பின்தொடர்கிறான். மாயமான் அடிபட்டு இறக்கும்பொழுது மாயத்தால் இராமன் குரலை எழுப்பி இறக்கிறது. இவ்வாறு வான்மீகர் கதை அமைக்கிறார்.

இந்த அடிப்படைக் கதையில் சில நுட்பமான அழகிய வேலைகளைக் கம்பன் செய்கிறான். ‘இந்தியம் அடக்கி நின்ற மாரீசன்’ என்று கம்பர் அவனை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். இராவணன்மேல் கொண்ட பரிவால் இவனும் பல நல்லுரைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றான். தனக்கு இறுதி நேரும் என்னும் அச்சம் இன்றி, பற்றற்று உண்மையுணர்ந்த முனிவனைப்போல இராவணன் கட்டளையை ஏற்று மாயமான் வடிவெடுத்துச் செல்லுகிறான் என்பது கம்பன் படைக்கும் மாரீசன்.

துளசி படைத்த மாரீசன் இராமபக்தனாக இருக்கிறான். இராவணனிடம் முதலில் மறுப்புத் தெரிவிக்கும் மாரீசன், ‘இன்று இராமனைக் கண்ணாரக் காண்போம்; அவன் திருவடிகளில் மனத்தைச் செலுத்துவோம்; அவன் கணையால் இறப்போம். இதைவிடப் பெரும்பேறு என்ன உள்ளது?’ என்று எண்ணமிட்டவனாய் மாயமான் வடிவெடுத்து இராமன் கணையால் மடிகின்றான். இராமகாதையைப் பாடிய மூன்று பெரும்புலவர்களும் நுட்பமான மாற்றங்களைச் செய்திருப்பது கருதத்தக்கது.

அ. பா.

துணை நூல்கள்:

கம்பர், கம்பராமாயணம், கம்பன் கழகம், சென்னை, 1976.

வால்மீகி ராமாயணம், தி லிட்டில் பிளவர் கம்பெனி, சென்னை, 1964

மாரெங்கோ பிரான்சு நாட்டு மாமன்னன் நெப்போலியன் போனபார்ட்டு (Napoleon Bonaparte-கி.பி. 1769 – 1821) வெற்றி பெற்ற போர்க்களங்களுள் மாரெங்கோவும் (Marengo) ஒன்றாகும். இச்சிற்றூர் இத்தாலி நாட்டில் தென் கிழக்குப் பீட்மாண்டில் அலெக்சாண்டிரியாவிற்குக் கிழக்கே 7 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு நெப்போலியன் ஆசுதிரியப் படைகளைத் தோற்கடித்தார்.

நெப்போலியன் எகிப்துப் படையெடுப்பில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, இங்கிலாந்தின் முயற்சியால் இரண்டாம் ஐரோப்பியக் கூட்டணி ஒன்று (கி.பி. 1798–1802) பிரான்சிற்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்து, ஆசுதிரியா, உருசியா, துருக்கி, நேபிள்சு, போர்ச்சுகல் ஆகியன அக்கூட்டணியில் சேர்ந்தன. ஆசுதிரிய உருசியப் படைகள் வட இத்தாலியின் மீது படையெடுத்ததன் விளைவாக, பிரான்சு, உரோம், நேபிள்சு ஆகிய நகரங்களை இழந்தது. இயக்குநர் அரசாங்கத்தைக் (Director) கவிழ்த்துவிட்டு, தலைவராகப் (Consul) பதவியேற்று நெப்போலியன், கடந்த இத்தாலியப் போரில் பிரான்சுக்கு ஏற்பட்ட இழுக்கைப் போக்க முடிவெடுத்தார். மீண்டும் இத்தாலியப் படையெடுப்பை கி.பி. 1800-இல் மேற்கொண்டார். அதற்குமுன் தன் அரசதந்திரத்தால், உருசியாவை இரண்டாம் கூட்டணியிலிருந்து விலகும்படி செய்தார். அதன்படி இத்தாலியை மீண்டும் கைப்பற்றுவதில் முனைந்து செயற்பட்டார்.

மாரெங்கோப் போர் நெப்போலியன் படைகள் குளிர், பனி போன்ற இயற்கை இடையூறுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் ஆல்ப்சு மலையின் மிகப் பெரிய புனித பெர்னாடு கணவாயைக் (Great St Bernad Pass) கடந்து போ ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் இறங்கின. மாரெங்கோ என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1800-இல் நெப்போலியன் படை ஆசுதிரியப் படைகளைச் சுற்றி வளைத்தது.

மைக்கேல் பிரீட்ரிச் பெனிடிக்ட் வான் மெலாசு பிரபு (Baron Michael Friedrich Benedikt Von

Melas, கி.பி. 1729-1806) என்னும் மாவீரன் ஆசுதிரியப் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கினான். போரின் தொடக்கத்தில் ஆசுதிரியப் படைகள் பெரு வீரத்துடன் போரிட்டுப் பிரான்சுப் படைகளைப் பின்னடையச் செய்தன. ஆசுதிரியப் படைகள் வெற்றிக் களிப்புடன் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், பிரான்கோய எட்டின்னே டி கெல்லெர்மேன் (General Francois Etinne de Kellerman) என்னும் பிரான்சுப் படைத்தலைவன் தலைமையில் அங்கு வந்து சேர்ந்த புதிய படை, புதுத் தெம்புடன் ஆசுதிரியப் படைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டது. முன்னேறிக் கொண்டிருந்த ஆசுதிரியப்படை பின்னோக்கியது. பிரான்சுப் படை வாகை சூடியது.

இப்போரில் பிரான்சுப் படைத் தளபதி உலூயி சார்லசு அன்டோனினே டி வே கௌசு (General Louis Charles Antonnine de Vey Gous) முதலான 4000 பிரான்சு வீரர்கள் மாண்டனர். ஆசுதிரியப் படை வீரர்கள் 9500 பேர் இதில் மாண்டனர். இவ்வெற்றியைத் தொடர்ந்து மோரோ (Moreau) என்ற படைத்தளபதியின் தலைமையில் மற்றொரு பிரான்சுப்படை தெற்குச் செருமனியில் புகுந்து, ஆசுதிரியர்களைக் கோகன்லிண்டன் போரில் வென்றது. அத்தோல்விகளின் விளைவாக ஆசுதிரியா, பிரான்சுடன் கி.பி. 1801-இல் உலூனேவில் (Luneville) உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டது. கேம்போ போர்மியா உடன்படிக்கையை அது அப்படியே உறுதிப்படுத்தியது. மீண்டும் இங்கிலாந்து மட்டும் போரில் தனித்துவிடப்பட்டது. வட இத்தாலி முழுவதும் பிரான்சிற்கு வழங்கப்பட்டது இப்போரின் மிக இன்றியமையா விளைவுகளுள் ஒன்றாகும்.

ம.இரா.

மால்கம், சர் சான் (கி.பி.1769-1833): இவர், ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை ஆண்ட காலத்தில் பணிபுரிந்த ஒரு ஆங்கிலேய நிருவாகி. சிறந்த வரலாற்று நூல்களையும் இயற்றியுள்ள இவர், இசுகாட்லாந்தில் (Scotland) இலாங்காம் (Langholm) என்னும் இடத்திற்கு அண்மையில் உள்ள பர்ன்புட்டு (Burnfoot) என்ற இடத்தில் கி.பி. 1769-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தம் 13-ஆம் வயதில் சென்னையில் இருந்த ஆங்கில இராணுவத்தில் ஒரு வீரராகப் பணியில் சேர்ந்தார். சர் சான் மால்கம் (Sir John Malcolm), கி.பி. 1798 இல் வெல்லெசுலி பிரபுவால் ஐதராபாத்தின் பேராளருக்கு (Resident) உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டார். நான்காம் மைசூர்ப் போரில் (கி.பி.1799) பங்கேற்றார். இவர், பாரசீகத்திற்கு கி.பி. 1800,1807,1810 ஆகிய ஆண்டுகளில் தூதுவராக நியமிக்கப்பட்டார். வெல்லெசுலி பிரபுவின் தனிச்செயலாளராகவும் மராட்டியப் போர்க் காலத்தில் அவருடைய அரசியல் முகவராகவும் (Political Agent) கி.பி. 1801 - 2 ஆகிய ஆண்டுகளில் செயற்பட்டார். வீரத்திருத்தகை (Knight) பட்டம் கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டில் அளிக்கப்பட்டது. பம்பாயின் ஆளுநராகவும் கி.பி. 1826-30 ஆகிய ஆண்டுகளில் பணிபுரிந்தார். அப்பொழுது இந்திய மக்களுடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகி அவர்களின் குறைகளைக் கேட்டுக் கனிவுடன் அவற்றைக் களைந்திட முயன்றார். அதனால், இந்தியர்களின் அன்பைப் பெற்றார்.

ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தில் இலான்செசுடன் (Launceston) தொகுதியின் பேராளராக கி.பி. 1831-32 ஆகிய ஆண்டுகளில் பணிபுரிந்தார். அக்காலத்தில் இந்தியர்களுக்குக் கல்வி வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என வற்புறுத்தினார்.

ஒரு சிறந்த வரலாற்றெழுத்தாளராகிய மால்கம் கி.பி. 1811-இல் இந்திய அரசியல் வரலாறு (Political History of India), கி.பி. 1818-இல் பாரசீக வரலாறு (History of Persia), கி.பி. 1833 - இல் 'இந்திய நிருவாகம்', கி.பி. 1836-இல் 'கிளைவின் வாழ்க்கை' (Life of Clive) முதலிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவர் கி.பி. 1833-ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

செ.ஜோ.

மால்கம், நார்மன்: இவர் அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற மெய்ப் பொருளியல் அறிஞர். இவர் 1911-ஆம் ஆண்டு கான்சாசு (Kansas) மாநிலத்திலுள்ள செல்டென் என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். மெய்ப் பொருளியற் கல்வியை முதலில் வெப்ராசுலியா (Webraslea) பல்கலைக் கழகத்திலும் பின்னர் ஆர்வார்டு (Harward) பல்கலைக் கழகத்திலும் பயின்றார். பேராசிரியர் மூர் என்பவரை 1938,39-ஆம் ஆண்டுகளில் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் சந்தித்தார். மூரின் தாக்கம் மால்கம் நார்மனிடம் (Norman Molcolm)காணப்பட்டாலும் அவருடைய செயல்கள் முழுவதும் விட்கென்சுடீன் (Wittgenstein) என்ற அறிஞரின் கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்வதிலேயே அமைந்தன. மால்கம், விட்கென்சுடீனின் மெய்ப்பொருளியல் வினாக்களுக்கு விடை கூறும் வகையில் கருதிப் பார்க்கின்ற முறையையே தம் சிந்தனைகளை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தினார். எனவே, இவரையும் நேர்காட்சிவாத மெய் விளக்கக் கோட்பாட்டாளர்களில் (Positivists) ஒருவராகக் கருதலாம்.

மால்கம் நார்மனின் எழுத்துகள் இன்றியமையாத உண்மையின் இயல்பு, நுகர்வில் அறியப்படும்

உறுதிப்பாடு (Empirical Certainty), பொது மக்கள் பயன்படுத்தும் மொழிக்கும் மெய்ப்பொருளியலுக்கு முள்ள தொடர்பு, அறிவிற்கும் அறக்கூற்றுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு, உள்ளம் பற்றியதான நினைவு கனவு ஆகியவற்றின் உண்மை அறிவு, பிற உள்ளங் களின் சிக்கல்கள், சமய மெய்ப்பொருளியல் பற்றிய செய்திகள் ஆகியவை பற்றியே இருந்தன. மேலும், இன்றியமையாத உரைகள் உண்மையில சொல் சார்ந்தவையா எனபது பற்றியும், புலனுககு முன் னெழும் (a priori) மொழியியல் கோட்பாட்டுக் கூற்றுகளை உளநோக்கமாகக் கொண்ட மரபுரிமைக் கட்டுப்பாடுகளின் (Entailments) இயல்பு பறறியும, நுகர்வு சார்ந்த கூறறுகளே எப்பொழுதும உறுதிப் பாடு அமைந்தவை என்பது பற்றியும் மாலகம ஆராய்ந்துள்ளார். பொதுவாக நேர்காட்சி வாத மெய்விளக்கக் கோட்பாட்டாளர்கள் பயனபடுத்தும் மொழி ஆய்வு, நுகர்வின் உறுதிப்பாடு, புலனகடந்த பொருளியல் கூற்றுகளின் பொருளற்ற தன்மை பறறிய விளக்கம் ஆகிய செய்திகளே மால்கமின் மெயப் பொருளியலில் விரவியுள்ளன என்று கூறலாம

மால்கம் நார்மனின் நூலகள பின்வருவனவாகும. அவையாவன: 1) பொது அறிவுககுப் பாதுகாப்பு (Defending Commonsense - 1949), 2) மெய்ப் பொருளியலும் பொது நிலையான மொழியும் (Philosophy and Ordinary Language - 1951), 3) கனவு காண்டலும ஐயக்கொளளகையும் (Dreaming and Skepticism - 1956), 4) உலுட்விக் விடகென்சுடன் ஒருவரலாற்றுக் குறிப்பு (Ludwig Wittgenstein-a-Memoir-1958), 5) கனவு காணுதல (Dreaming-1959), 6) அறிவும் உறுதிபபாடும் (Knowledge and Certainty-1963), 7) அறிவியல் பொருள் முதல்வாதமும் முற் றொருமைக் கோட்பாடும் (Scientific Meterialism and Identity Theory-1964), 8) கடவுள் இருககினறார் என்பது ஒரு சமய நம்பிக்கையா? (Is it a Religious Belief that God Exists-1964), 9) நடத்தைக் கொளகை -- ஒரு சமய மெய்ப்பொருளியலாக (Behaviourism as a Philosophy of Religion-1964).

பி.ஆர்.ந.

மால்ட்டா மத்திய தரைக் கடலில் சிசிலிததீவுக குத் தெற்கில உளள ஒரு சுதந்திர நாடு இதன பரப்பு 316 ச கி.மீ இநநாட்டில் மால்ட்டாத் தீவு (Malta) (பரப்பு 246 ச.கி மீ.), கோசோத தீவு (Gozo) (பரப்பு 67.3 ச.கி மீ.), கோமினோத தீவு (Comino) (பரப்பு 2.6 ச.கி.மீ.) ஆகியன அடங்கும. மாலட்டீசுத் தீவுகள எனறும் இது குறிப்பிடப்படும. இதன் தலைநகா வலெட்டா (Valetta). மால்ட்டாவில் ஆறு அலலது ஏரி எதுவும் கிடையாது. இயறகை வளஙகளுமிலலை. மரங்களும் மிகமிகக் குறைவு. பாறைகள உளளன எனினும, இதன அமைவிடம் காரணமாக வரலாற் றில் இதற்குத் தனிச சிறப்பு ஏற்பட்டிருநதது ஆங்கி லேயா நீணடகாலம இதைத் தம் கடறபடைத் தளமாகப் பயனபடுததி வந்தனா மணவளம சிறப் புறறிராத போதிலும இஙகுக் கோதுமை, பார்லி, உருளைககிழஙகு, காய்கறிகள, பழஙகள் முதலியன விளைகினறன. சுற்றுலாப் பயணிகள இஙகு வநது போகினறனர். துணிகளுககான நூலும், இரபபாப் பொருட்களும இஙகிருநது ஏறறுமதியாகினறன.

மாலட்டா

வரலாறு ஏசுநாதா தோனறியிருநத காலததில மால்ட்டா உரோமானியரின உடைமையாக இருந தது. அவர்களுககு முனபு, பொயனீசரும கிரேககரும கார்த்தசீனியரும் இஙகு மேலாணமை பெறறிருந தனர். புனித பால துறவியின் கப்பல கி பி.58-இல் இஙகுததான கவிழநதது எனறு நமபப்படுகிறது அநத இடததிறகுப் புனிதபால விரிகுடா எனபது பெயா. மால்ட்டாவை கி பி. 870-இல அரேபியா கைபபறறி னர். பிறகு கி பி 1090-இல சிசிலித தீவின நாாமானி யர் இதைத தம்முடன இணைததுக கொணடனா. இந்த இணைபபு கி பி 1530-வரை தொடாநது நீடித்தது. புனித உரோமப பேரரசா ஐநதாம் சார் லசு (Charles V), இசுலாமியரின தாக்குதலகளிலிருந்து மால்ட்டாவை வீரத்துடன காபபாறறிய மால்ட்டா புனித சான வீரத் திருத்தகையினருககு (Knights of Saint John of Malta) இதைப் பரிசாக வழஙகினார். இவர்கள கி.பி. 1798-இல இத்தீவை நெபபோலிய னுககுக் கொடுத்துவிட நேர்நதது. நெபபோலியன தோல்வியின் விளைவாக மால்ட்டா ஆஙகிலேயரது 'காப்பரசு' ஆகியது இரண்டாமசெருமானிய விமானப படைகளால மால்டடா மிக இடாபபட்டது தீவின

மக்கள் உறுதியுடனும் வீரத்துடனும் பகைவர்களை எதிர்த்து நின்றனர். அதற்குப் பரிசாக, 1942 - இல் இங்கிலாந்து மன்னர் ஆறாம் சார்சு (George VI) மால்ட்டா மக்களுக்குச்'சார்சு வீரச் சிலுவை' (George Cross for Bravery) விருதை வழங்கினார். பிறகு 1947 - இல் மால்ட்டா உள்நாட்டுத் தன்னாட்சியைப் பெற்றது. முழுச் சுதந்திரம் வேண்டி, மால்ட்டா மக்கள் கலகங்கள் செய்ததால் 1958 முதல் 1962 வரை உள்நாட்டுத் தன்னாட்சி நீக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தீவு 1964 - இல் முழுச் சுதந்திரம் பெற்று, ஆங்கிலேயப் பொதுநலக் கூட்டரசில் (British Commonwealth) உறுப்பினராகத் தொடர்ந்து நின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 1965-இல் மால்ட்டாகவும் இடம் பெற்றது. மால்ட்டா நாடாளுமன்றம், 1974 - இல் அந்நாடு ஒரு சுதந்திரக் குடியரசு என்று இங்கிலாந்துக்கு அறிவித்தது. முன்னர்த் தலைமை ஆளுநராக இருந்த சர் அந்தோணி மாமோ (Sir Antony Mamo) குடியரசுத் தலைவரானார். தெ.பா.

துணை நூல்:

Blouet, Brian, Short History of Malta, Praeger, New York, 1967.

***மால்பரோ, சான் சர்ச்சில்* (கி.பி. 1659 -1722)** இங்கிலாந்தின் சிறந்த படைத்தலைவர்களுள் ஒருவர். ஆன் அரசியார் (Queen Anne) காலத்தில் செல்வாக்கு மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். இசுபானிய வாரிசுரிமைப் போரில் (கி.பி. 1702-13) பெரும்பங்கு ஏற்றார். பிற்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் பிரதமராக இருந்த வின்சுடன் சர்ச்சில் இவர் குடும்பத்தினர். இவர் தோரிக் (Tory)கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால், மிதவாதி. தேவன்சயரில் (Devonshire) பிறந்த மால்பரோ சான் சர்ச்சில் (Marlborough, John Churchill), புனிதபால் பள்ளியில் படித்தார். இவர் சகோதரியான அரபெல்லா, யார்க்குக் கோமகனின் துணைவியாரிடம் செல்வாக்குடன் இருந்தார். அழகும், கவர்ச்சியும் மிக்க சான், தம் 16 - ஆம் வயதிலேயே படையில் சேர்ந்தார். தச்சுக்காரர்களுக்கெதிரான பிரான்சுப் படையெழுச்சிகளில் மான்மவுத்துப் பிரபுவுடன் இவர் கலந்து கொண்டார். மாசுடிரிக்கு (Mastrich) முற்றுகையில் கி.பி. 1673,74-ஆம் ஆண்டுகளில் தம் திறம் காட்டியதன் மூலம் இவர் பதவி உயர்வு பெற்றார். இளவரசி ஆனின் தோழியாக இருந்த சாரா சென்னிங்சு (Sarah Jennings) என்னும் பெண்ணை கி.பி. 1678-இன் முற்பகுதியில் மணந்தார். அதனால், இவர் செல்வாக்கு உயர்ந்தது. காலாட்படைப் பிரிவின் முதன்மைத் தலைவராக உயர்ந்தார். யார்க்குக் கோமகனாருடன் நெதர்லாந்துக்கும், இசுகாட்லாந்துக்கும் சென்றார். இவர் கி.பி. 1685 - இல் 2-ஆம் சேம்சு (James II) பட்டமேற்ற பொழுது ஆங்கிலேய அரசுக்கு அதிக மானியம் கேட்பதற்காகப் பதினான்காம் உலூயியிடம் தூதுவராகச் சென்றார். சான்,சேம்சின் காலத்தில் எழுந்த கிளர்ச்சிகளை அடக்கியதன் மூலம் தலைமைப் படைத்தளபதியானார்.

பாராளுமன்றம் கி.பி. 1687 - இல் மூன்றாம் வில்லியத்தைப் பட்டமேற்க அழைத்தபொழுது சான் அவருடன் சேர்ந்தார். வில்லியம், கி.பி. 1689 - இல் இவரை ஆலோசனை சபையின் உறுப்பினராக்கினார். இவர் மால்பரோ பிரபுவாக நியமனம் பெற்றதும் வில்லியம் மூலமேயாகும். வில்லியம் சூன் கி.பி. 1690-இல் அயர்லாந்தில் இருந்தபொழுது நிருவாகத்தைக் கவனிக்க அமைக்கப்பட்ட ஒன்பதுபேர் கொண்ட குழுவில் மால்பரோ முதன்மைப் பங்கு ஏற்றார்.

சான் சர்ச்சில் மால்பரோ

இவர் கி.பி. 1692-இல் சதிக்குற்றம் சாட்டப்பட்டுப் பதவி விலக்கப்பட்டார். இடைக்காலத்தில் சிறையும் சென்றார். மீண்டும் கி.பி. 1698-இல் அரசர் ஆதரவு பெற்றார். இவர் மூத்த மகள் என்றியட்டா (Henrietta) கோடால்பின் பிரபுவை கி.பி. 1698-இல் மணந்தார். இவர் மகள் ஆன், சந்தர்லாந்து பிரபுவின் ஒரே மகனான சார்லசை கி.பி. 1700-இல் மணந்தார். இத்திருமணங்கள் அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாகும்.

இவர் நெதர்லாந்தில் ஆங்கிலேயப் படைகளின் தலைவராகவும், ஏகின் (Hague) அரசத் தூதுவராகவும் கி.பி. 1701-இல் நியமிக்கப்பட்டார். மால்பரோ கி.பி. 1762-இல், இளவரசி ஆன் அரியணை ஏறியபொழுது இங்கிலாந்திலேயே படைகளின் தலைமைத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். இவர்

பிரான்சு மக்களுக்கெதிரான படையெழுச்சிகளில் பெரிய வெற்றி கண்டு கெய்சர்வொர்த்து, வெண்டோ, இலீசு (Leige) முதலிய இடங்களைக் கைப்பற்றினார் ஆனால, ஆண்ட்வெர்ப்பு நகரததை மட்டும் கைப்பற்ற இயலவில்லை. இசுபானிய வாரி சுரிமைப் போரில் தச்சுக்காரர்களுக்கு உதவினார்.

இவர் கி.பி. 1704-இல் பெரும்படையுடன பிளென் கீம் (Blenheim), என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற போரில் பிரானசுக்காரர்களைப் படுதோலவி அடை யச செய்தார். பாராளுமனறத்தின் முயறசியால் உட் சுடாககு (Woodstock) பிரபுவாகச் சிறப்பிக்கப் பட்டார். பிளெனகீம் அரண்மனை இவருக்காகக் கட் டப்பட்டது. நெதர்லாந்து நாட்டிலுள்ள இராமிலீசு என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற போரில் (Battle of Ramillies) பிரான்சுப் படைகளை கி.பி. 1706-இல் முறியடித்துப் பிளேணடர்சுக்கும், பிரான்சுக்கும் இடையிலுள்ள 9 கோட்டைகளைப் பிடித்தார். ஔட னார்டே (Oudenarde) போரில் கி.பி. 1708-இல் வியத் தகு வெற்றி பெற்றார் அதே ஆண்டில் இலிலலிப் (Lille) போரிலும் வென்றார். மால்பிளேக்கெட்டுப் போரிலும் (Battle of Malplaquet) கி.பி. 1709-இல் எதிரிகளை முறியடித்தார்.

சின்னாட்களுக்குப் பின் இவருக்கெதிரான அமைச் சரவை அமைந்த பொழுது இவர் பதவியிழக்க நேரிட்டது. பொதுப்பணத்தைச் சொந்தச் செலவு களுககாகக கையாண்டார் என இவர்மேல் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இதனால், ஏற்பட்ட வெறுப்பில் நெதர்லாநதுக்குச் சென்றார். மீண்டும் இங்கிலாந்து கி பி 1714-இல திரும்பினாா. முதலாம் சார்சு (George I) அரசின் கீழ்ப் படைத்தலைவராக நிய மிக்கப்பட்டார்.

மால்பரோபிரபு, இங்கிலாந்தில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவச்சமயத்தின் எழுச்சிக்காகச் சிறநத சேவை புரிந்தவர். தம் சகபடைத்தலைவர்களிடம் தாரா ளத்துடன் நடந்து கொண்ட இவர், தம கீழ்ப் பணி யாற்றும் வீரர்களின் நலத்திலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். சௌ.ல.

மாலங்கோவ் சார்சி மாக்சி மில்லிய னோவிச்சு (1902 – 1988): இவர் சோவியத்து நாட்டின் அரசியல் தலைவர். சோவியத்துக் கூட்டுக் குடியரசுப் பிரதமராக 1953-ஆம் ஆண்டு பதவி ஏற்றார்.

மாலங்கோவ் (Malenkov Georgi Maksi Millia-novich) 1922-ஆம் ஆண்டு சோவியத்து உருசியாவி லுளள ஓரன்பர்க்கு (Orenburg),இப்போதைய செக லோவு (Chkalov) எனனுமிடத்தில் பிறந்தார். தள ராத உழைப்பும் சுறுசுறுப்பும் கொணட இவர் 1946 – ஆம் ஆண்டுச் சோவியத்துக கூட்டுக் குடியரசின துணைப்பிரதமராகப் பதவியேறறார்.

மாலஙகோவ

சோசப் இசுடாலின் (Joseph Stalin) 1953 – ஆம ஆண்டு மார்சசுத் திங்களில மறைநதார். அவரது மறைவிற்குபபின சோவியத்து அரசின நிருவாக அமைப்பிலும், கட்சியின் செயல முறைகளிலும குறிப பிடத்தகக மாறறங்கள நிகழநதன. பின. 1953-ஆம ஆண்டு மார்ச்சுத திங்கள அறிவிக்கப்பட்ட, 'கூட்டுத் தலைமை' எனற கொளகைக்கிணஙக மாலங கோவ் புதிய பிரதமராகப் பொறுபபேறறார். கட்சி மத்திய குழுவின அமைப்பு முறையும மாறறி அமைக கப்பட்டது. 'பொதுவுடைமைக் கட்சியின உயரதிகார மத்திய குழுவின்' பத்து உறுப்பினர்களுள மாலங கோவு முதன்மையானவராகத தோநதெடுக்கபபட் டார். மத்திய குழுவின் செயலாளராகக குருசசேவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவர் 1955 – ஆம ஆண்டு பிப்பிரவரி மாதம திடீரெனறு பிரதமர் பதவியிலிருநது விலகினார். சோவியத்து நாட்டு வேளாணமைக் கொளகை வெற்றி பெறாமைக்கு இவரே காரணம் ஆவார். இவர் பதவி விலகியதும புலகானின சோவியததுப பிரதமர் ஆனார். பதவி இறக்கப்பட்ட இவா மின சார நிலையங்களின் (Power Station) அமைசசராக வும் அமர்த்தப்பட்டார். அப்பதவியில் 1957 – ஆம ஆண்டு வரை இருந்த இவர் காசக்சுதானின வட கிழக்கில் உள்ள (North East Kazakhstan) உசட் – காமெனோ கார்சுகு (Ust – Kameno gorsk)நீா மின்சகதி நிலையத்தின(Hydroelectric Power Station) மேலாளராகப் பதவி இறககம செய்யப்பட்டார். இவர் 1957 – ஆம் ஆணடு சூன மாதம மாலடோவ, ககனோவிச்சு ஆகியோருடன் சேர்ந்து கொணடு குருச்சேவின் புதிய கொள்கைகளைக் கணடனம்

செயதாா எனவே, கட்சி விரோதச் செயல்களில இவா ஈடுபட்டார் எனறு குருசசேவால் குற்றம் சாட்டபபட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின உயரதிகார மததிய குழுவினினறும் நீக்கப்பட்டார். மாலந கோவ 1984 - ஆம ஆணடு சனவரித் திங்கள காலமானார் இவா இரணடாணடுக் காலமே பிரதமர் பதவியில இருந்தார் எனபது குறிப்பிடததககது.

க.ம.

மாலடோவ்· சோவியத்து உருசியாவின வரலாறறில், நிலையான இடம் பெறறுளள அரசியல பெருநதலைவர்களுள, மாலடோவ் எனபாரும் ஒருவராவர். அவர் இயற்பெயர் வியாசெசுலாவ மைகலோவிக்கு (Vyacheslav Mikhaylovich) என்பதாகும். இவர் கி பி. 1890 - ஆம் ஆண்டில் வியாட்கா (Viyatka) மாநிலத்தில தோன்றினார். மிக இளவயதிலிருந்தே அரசியலில் முழுமனத்துடன் ஈடுபட்டார். மாணவராயிருக்கும் போதே 1905 – ஆம் ஆணடுப் புரட்சியில கலந்து கொண்டார். இவர் 1906-ஆம் ஆண்டில் போல்சுவிக்கு (Bolshevik) கட்சியில் சேர்நதார். மூனறாண்டுகள் அக்கட்சியின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியபின் இவர் அரசாங்கத்தாரால் கைது செய்யப்பட்டு வடருசியாவுக்கு நாடு கடத்தபபட்டார். இரணடு ஆணடுகள இவா அவ்வாறு அரசியலிலிருநது ஒதுக்கி வைக்கபபட்டபின 1911-இல் விடுதலை அடைந்தார். அதனபின் புனித பீட்டர்சுபர்க்கு (இன்றைய இலெனின்கிராடு) நகருக்குச சென்று தொழிற்பயிற்சி நிறுவனமொனறில சேர்ந்தார். சோசப் இசுடாலின் (Joseph Stalin) என்ற தலைவருடன் 1912-இல் கூடிப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின நாள ஏடான பிராவ்தா (Pravda) வைத் தொடஙகினார். பெட்ரோகிராடு இராணுவப் புரட்சிக் குழுவில 1917 – இல உறுபபினராகச் சேர்நது

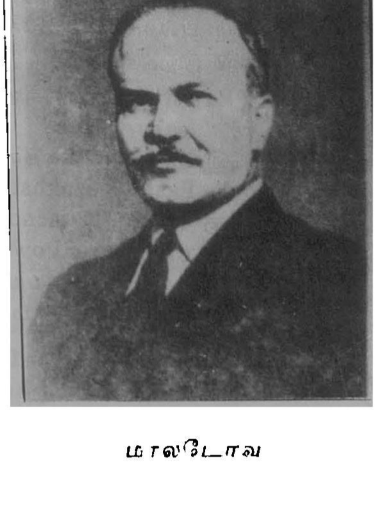

மாலடோவ

உருசியப் புரட்சி உருவாவதற்குத் திட்டஙகளைத தீட்டினார். புரட்சியிலும் பஙகெடுத்துக கொணடார். போல்சுவிக்குக் கட்சியினா 1917-இல ஆட்சியைக் கைப்பற்றியபோது பெட்ரோகிராடு சோவியத்து ஆட்சிக் குழுவில் இவர் உறுப்பினரானார். புரட்சி ஓய்ந்த பினனாப் படிப்படியாகக் கட்சியில் உயர்நிலை அடைந்தார் உருசிய மக்கள அவையின (Peoples' Commissars)ஆட்சிகருழுத தலைவராக 1930 –இல தோந்தெடுக்கப்பட்டார் மக்களாட்சி நாடுகளின் தலைமை அமைச்சர் பதவிககு இணையான அப்பதவியில இவர் ஏறக்குறைய தம் இறுதிக் காலம வரை நீடித்தார். இவரது ஆட்சிக் காலத்திலதான உருசியா முழுக்க முழுக்கப் பொதுவுடைமை நாடாக மாறியது. விளைநிலங்கள, தொழில் நிலையங்கள், உற்பததிப பொருட்கள முதலியனவெலலாம் தேசியமயமாயின. திராட்சுகி, புகானின போன்றவர்களின நீதிமனற விசாரணையின் போதும், இரணடாம் உலகப் போரின போதும் நாட்டை நனகு வழி நடத்திச சென்றாா இவா 1941-இல இசுடாலின கட்சித் தலைவராகவும், தலைமை அமைச்சராகவும் வநதபின துணைத தலைமை அமைச்சர் பதவியில அமர்த்தப்பட்டார். வெளியுறவு அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். அபபோது இவா செருமனியோடு 1939-இல் ஒரு நட்புறவு ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொணடார். இரு நாடுகளும், ஒன்றை ஒனறு தாக்குவதில்லை என்ற உறுதிமொழியை எடுத்துக் கொணடன. அதைமீறிச செருமனி உருசியாவைத் தாக்கித் தோற்றுப போனபின், வென்ற நாடுகளால் கூட்டப்பட்ட மாநாடுகளிலெல்லாம் மாலடோவ் உருசியாவின் பேராளராகக் கலநது கொணடார். தெக்ரான், யாலடா, பாடசுடாம, சான்பிரானசிசுகோ மாநாடுகளில சோவியத்து நாட்டுப் பேராளர் குழுவின தலைவராகப் பணியாற்றினார். அனைத்து நாட்டுச் சபையிலும் இவர் உருசிய நாட்டின் பேராளராக 1949 வரை பணியாற்றினார். ஆந்த்ரே என்பார் 1949 – இல் உதவித தலைமை அமைச்சராக இசுடாலினால் நியமிக்கப்பட்டார். விசினசுகி இறந்துபோன பின் மாலடோவ மீண்டும் வெளியுறவு அமைச்சரானார். சோவியத்து உருசியாவின் சார்பில், பெர்லின் நகரில் நடைபெற்ற நான்கு வல்லரசுகள் மாநாட்டிலும், செனிவாவில் நடைபெற்ற தூரக் கிழக்கு நாடுகள பற்றிய மாநாட்டிலும், இவர் உருசிய நாட்டின் பேராளராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் 1955 – இல் செனிவாவில் நடைபெற்ற நானகு வல்லரசு நாடுகளின தலைவர்கள மாநாட்டிலும் சோவியத்துப் பேராளர் குழுவின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தார். அம் மாநாடுகளிலெலலாம மேலை நாடுகளுக்கு எதிரான உருசியக் கொளகையையே இவர் வற்புறுத்தி வந்தார். அதனால் சிக்கல்கள் மிகுந்தனவே அன்றிக் குறைய

விலலை. அதனால் 1956 - இல் இவர் தாமாகவே பதவியிலிருந்து விலகிக் கொணடார். அதன்பின் அரசுக் கட்டுப்பாட்டு அமைச்சராக (Minister of State Control) நியமிக்கப்பட்டார். அப்போதுதான் கட்சியின் முதல் தலைவராக விளங்கிய நிகிடா குருச் சேவுக்கும் (Nikita S.Khrushchev) இவருக்கும் அடிக் கடி கொள்கை அளவில் மோதல்கள ஏற்பட்டன. அதன் விளைவாகக் கட்சியின் முக்கிய பதவிகளிலிருந் தும், அமைசசர் பதவியிலிருநதும் முற்றிலும் விலக்கப் பட்டார். இறுதியாக மஙகோலியக் குடியரசின் வெளி நாட்டுத் தூதுவராக நியமிககபபட்டார். ஏறக்குறைய நாடு கடததலுக்குச் சமமான அப்பதவியில இவர் இறுதிவரை நீடித்தார். கி ர.அ.

மாலத் தீவுகள், இநதியப பெருங்கடலில் சிரிலங் காவிற்குத் தெனமேற்கில 640 கி.மீ. தொலைவில் அமைநதுளள பவழத்தீவுக் கூட்டமாகும் (Coral Islands). இதில ஏறத்தாழ 2000 பவழத்தீவுகளடஙகிய 19 வட்டப் பவழததிட்டுகள உளளன. இஙகுச் சுதநதிர அரசு நடைபெறுகினறது. இநதியாவிறகு அருகில் அமைநதுளளதால பணடைக்காலத்தில தமிழகத்தை ஆணடுவந்த சோழவேந்தர்கள இதனைத் தம் ஆட்சிக் குட்படுத்தியிருந்தனா. மாலத் தீவுகள(Maldives) 'முந் நீர்ப் பழநதீவு பனனீராயிரம்' எனவும் வழங்கும். 'கனனித் தெனகரை கடற்பழந்தீபம்', 'குமரியாறறின் தென்கரைபபட்ட பழந்தீபம்' என்று தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரையில் இவை குறிப்பிடப்படுவதால் பணடைக்காலத்தில், குமரி யாறறிற்குத் தெறகில் இவை இருந்தமை புலனாகும். வடக்கு-தெற்கில் இவை 480 கி மீ. தொலைவு பரந் துள்ளன. இவற்றின் தலைநகரம் மாலே(Male) ஆகும். அநநகரம் மாலேத தீவில் உள்ளது அந்நகரின மக்கள் தொகை 46,334 (1985) ஆகும். இத்தீவுகளின் மொத் தப்பரப்பளவு 298 ச. கி.மீ. இங்குள்ள 210 தீவுகளில் மட்டும் மககள் வாழ்கினறனர். மொத்த மக்கள் தொகை 2,00,000 (1984) ஆகும்.

அராபியர், இநதியர், சிங்களர் ஆகியோரின் கலப்பு இன மக்களே இஙகு வாழ்கின்றனர். அரசுச் சமயமாக இசுலாம் திகழ்கிறது அவர்கள் திவேகி மொழியைப் பேசுகினறனர் அதனை மாலடேவியன மொழி எனவும் கூறலாம். இத்தீவுகள அனைத்தும் தாழநிலப்பகுதியிலேயே அமைநதுள்ளன. தட்ப வெப்ப நிலையைப் பொறுத்தமட்டில் மாலத்தீவுகள பொதுவாக வெப்பமாகவும ஈரப்பதமாகவும்(Humid) உள்ளன.

சோழப் பெருமனனனான முதலாம இராசரா சன் (கி.பி. 985-1014)மாலத் தீவுகளை வென்றான்.

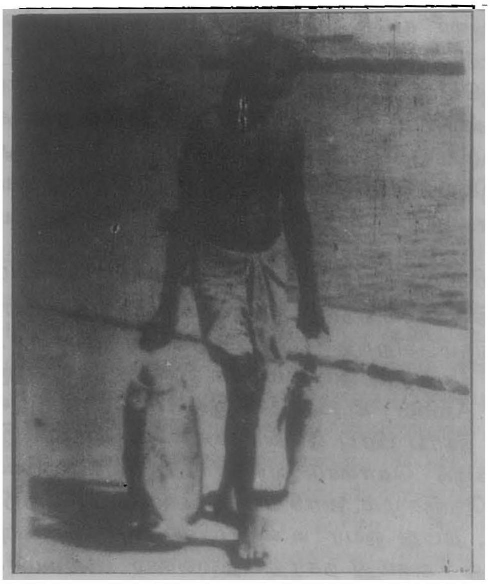

மாலத்தீவுகள்

அராபியர் கி.பி. 12-ஆம நூற்றாணடில் மாலத் தீவு களில் குடியேறினர். போர்த்துகீசியர் கி.பி.1507-இல இத்தீவுகளில் குடியேறினர். அவர்களுக்குப் பினனர் கி.பி.17-ஆம்நூறறாணடில் மாலததீவுகள தச்சுக்காரர் களின ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. ஆஙகிலேயர் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாணடில் சிரிலஙகாவைக் கைபபற்றிய போழது இத்தீவுகளையும் தமது நிருவாகத்தின் கீழக்கொண்டு வந்தனா. சிரிலஙகா 1948-இலவிடுதலை பெற்றவுடன் இவை ஆஙகிலேயரின் பாதுகாபபு நாடாயின. இருப்பினும், உளநாட்டு விவகாரஙகளில் மாலததீவுகள முழுச்சுதந்திரம பெறறிருநதன. புதிய உடன்பாடு ஒன்று 14.2 1960 - இல நிறைவேறியது. அதன்படி நாட்டின பாதுகாப்பு, வெளிநாடடுறவு ஆகிய இரணடும் ஆஙகிலேயரின் பொறுபபில் விடப் பட்டன ஆங்கிலேயரின விமானததுறை கான (Gan) தீவில இருநதது. மாலத்தீவுகள 1965, சூன26 - ஆம் நாள் விடுதலை பெறறன. பின்னர் 1968-இல் குடி யரசு நாடாகவும் மலர்நதன.

குடியரசுத்தலைவர் மாலத்தீவுகளின் ஆட்சித் தலைவர் ஆவார். இதன் சட்டமனறம் மசுலிசு (Majlis) என வழஙகப்படுகிறது. அதில் மக்களால் தேர்நதெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினாகள 56 போ உளள னர். இது 1965 - ஆம் ஆணடு ஐக்கிய நாடுகள சபையில (U.N.O.) உறுபபு நாடாகச் சேர்ந்தது.

இந்நாட்டில் பெரும்பான்மையோர் மீனபிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளதால அத்தொழில் இஙகு

முதனமைத் தொழிலாக உள்ளது. இங்கு வாழ்பவர் சஙள பவர் கடல் வாணிசர்களாகவும் உள்ளனர். தேஙகாய், தினை, அத்திபபழம், பழங்கள், காய்கறி சள் ஆகியன இங்கு விளைகினறன சிரீஙகாவிற்கு அதிக அளவில் கருவாடு ஏற்றுமதியாகினறது. கயிறு, சரிகை (lace), பனை ஓலைப்பாய், கோழி, ஆமை ஓடு ஆகியவைவும் இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்றன. ம.நா.

மாலிக் ஆம்பர் இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசுக் காலத்தில் அகமதுநகர் அரசில் விளங்கிய ஓர் அரசியல வல்லுநரும். சிறந்த படைத்தலைவருமாவார். அபி சீனியா நாட்டில அடிமையாக இருந்த மாலிக் ஆம்பர் (Malık Amber) கி.பி 1546-இல் பிறந்தார். இவரை, அகமது நகரப் பிரபு ஒருவர் விலைக்கு வாங்கி இந்திய நாட்டுககுக் கொண்டு வந்தார். அறிவுக் கூர்மையும், அஞசாநெஞசமும், அரசியல் முன்னறிவும் பெற்றிருந்த ஆம்பர், தமது ஓயா உழைப்பினால் படிப்படியாக உயர்ந்து அகமது நகரத் தலைமை அமைச்சராக அமர்நதாா. இவருடைய திறமையினால் அகமது நகரம அதன் வீழ்ச்சி நிலையிலிருந்து எழுச்சிபெற்று ஒரு தனி அரசாக இயங்க முடிந்தது. முகலாயப் பேர ரசர் அக்பர், கி பி 1600-இல் அகமது நகர அரசின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றிய போதிலும், எஞ்சிய பகுதியை ஒரு தனி அரசாகச் செய்து, அகமது நகர அரசகுலத்தைச் சேர்ந்த இரணடாம் முர்த்தாசா (Murtaza) என்பவரை அதன் அரசராக்கித் தமது இராணுவ வலிமையைக் கொண்டு அவ்வரசைக் காப் பாற்றிய பெருமை மாலிக் ஆமபருக்கு உண்டு தக் காண வரலாற்றில் கி.பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்த அகமது நகர் கி பி. 1600-இல் தோல்வி நிலைக்கு வந்து கொணடிருந்தது. அப்போக்கை மாற்றி மீண்டும் அதன் சிறப்பை நிலைநாட்டியதுடன, மாலிக் ஆம்பர் அரசனுக்குரிய அனைத்து அதிகாரஙகளையும் தாமே பெற்று ஆட்சி நடத்தினார். ஆட்சி முறை, சீர்திருத்தங்களுடன் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. முன்னமேயே செங்சிசுக் கானிடம் இவர் பணியாற்றியிருந்ததால அரசியலில இவர் பெறறிருந்த பயிற்சி நற்பயன்கள் அளித்தது. முகலாயர்களை எதிர்க்க இவர் கொரிலலாப் போா முறைகளைப் பினபறறியதுடன் மராட்டியரின உதவி யையும பெற்றிருந்தார். தெளலதாபாதிற்கு அண்மை யில கிர்கி (Khırki) என்னும் புதிய தலைநகரை இவர் கி.பி. 1610-இல நிறுவினார்.

இவர், பீடாரில் படையெடுத்ததும், பீசப்பூரை முற்றுகையிட்டதும, அகமது நகரை முகலாயரிட மிருநது மீட்டதும் குறிப்பிடத்தக்க வெறறிகளாகும். ஆனால, கி.பி. 1617, 1621 ஆகிய ஆணடுகளில் இவா முகலாயப் படையுடன் போரிட்டதில் தோல்வி கண் டார். ஆயினும், கி.பி. 1626 – இல் இவர் இறக்கும் வரை முகலாயருக்கு இவரைப்பறறிய அச்சம் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. இராசா தோடர்மா லின நிலவரிச் சீர்திருத்தங்களை ஒட்டி அகமது நகரில் மாலிக் ஆம்பர் நிறைவேற்றிய நிலவரித திட்டம், அப்பகுதி மககளுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருநதது கொரில்லாப்போர் முறையில இவருக்கு இருநத பேராற்றல் மிகவும் போறறத்தக்கதாகும். ‘போர்த் துறையிலும், இராணுவத் தலைமையிலும, நுண்மாண் நுழைபுலத்திலும், ஆட்சி முறையிலும் மாலிக் ஆம் பருக்கு இணையானவர் இல்லை’ என்று வரலாற் றறிஞர் முதாமதகான் புகழ்ந்து எழுதியுளளார். தமது இறுதிக் காலம வரை தம் புகழைக் காப்பாற் றிக் கொணட பெருமை மாலிக் ஆம்பருக்கு உண்டு. ஓர் அபிசீனிய அடிமை இததகைய உயர்நிலைக்கு வந்தது வரலாறறில் அரிதான நிகழ்ச்சியேயாகும். உள்நாட்டுக் குழப்பத்தைக் களைநததும், அகமது நகரின் செல்வச் செழிபபை உயர்த்தியதும், அதன் படை வலிமையைப் பெருக்கியதும், தக்காணப் போர் முறையை முழுதும மாற்றி அமைத்ததும், மராட்டியருக்குக் கொரில்லாப் போர் முறையைப் பயிற்றுவித்ததும் மாலிக் ஆம்பரின் சிறநத சாதனை களுள் சிலவாம். இவருடைய உதவி பெற்றே சாசகான் (Shajahan), சகாங்கீரை (Jahanghır) எதிர்த்துக் கலகம் செய்தார். இறுதியில் முகலாயரை முறியடிக்க முடியாமல் போனபோது மாலிக் ஆம்பர், அவர் களுடன் அமைதி உடன்பாடு செய்து கொண்டு முகலாயப் பேரரசுக்குத் திறை செலுத்துவதற்கு உடன்பட்டார். எனினும், அகமது நகர் தனி அரசா கவே விளங்கியது. இவர் கி.பி.1626-இல் தம் எண்ப தாம் ஆண்டில் உயிர் நீத்தார். தெ.பா.

மாலிக் காபூர், புகழ்மிக்க தில்லி சுல்தானான அலாவுதீன் கில்சியின்(கி.பி. 1296-1316) ஆற்றல் மிக்க படைத்தலைவர் ஆவார். தெனனிந்தியாவின மீது படையெடுத்துப்பல வெற்றிகளைக் குவித்த மாலிக் காபூர் (Malık Kafur) பெரும்பொருளைக் கொள்ளை யிட்டுத் தில்லி திரும்பியவர். கடின உழைப்பும், அஞ் சாமையும், செயல் திறனும், வீரமும ஒருங்கே அமையப் பெற்ற இவர் கில்சிப் பேரரசின் பெருமை யைத் தென்கோடி வரையில் பரப்பியவர்.

காபூரின் வளர்ச்சி· அலாவுதீன் தம தம்பியான உலூ கானைக்(Ulugh Khan)குசராதது நாட்டின் மீது படையெடுகக ஆணையிட்டார் குசராத்தைத் தன்ன டிப்படுத்திய உலூ கான், இராணியையும் காபூர் என் னும் இளம் அலியையும் சுலதானிடம் ஒப்படைத்தாா. காபூர் தமது உழைப்பாலும் உணமை அன்பாலும்

சுல்தானின் நம்பிக்கையைப் பெற்றார்; மிக விரைவில் செல்வாக்கு மிக்க பிரபுவானார். பேரரசின் நிருவாகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றார். இவரது திறமையைக் கண்டு மெச்சிய அலாவுதீன் கி.பி. 1306-இல் காபூருக்கு மாலிக் நயீப்பு (Naib) என்னும் பதவி அளித்துச் சிறப்பித்தார்.

தென்னிந்தியப் படையெழுச்சி: தக்காணத்தின் அரசுகளுள் ஒன்றான யாதவ அரசின் வேந்தர் இராமச்சந்திர தேவன் முன்பே அலாவுதீனுக்கு அடிபணிந்து, கப்பம் கட்டுவதாக ஒப்புக் கொண்டார். இராமச்சந்திரரின் மகன் சங்கரதேவன், அலாவுதீனுக்குக் கப்பம் கட்டாததுடன், கூர்ச்சரத்தின் மன்னன் கர்ண தேவனுக்கும் அவர் மகள் தேவாலதேவிக்கும் தேவகிரியில் தஞ்சம் அளிக்க இசைவு தெரிவித்தார். அலாவுதீன் தம் படைத்தலைவனான மாலிக் காபூரின் தலைமையில் கி.பி. 1307-இல் தேவகிரியை நோக்கிப் படையொன்றினை அனுப்பிவைத்தார். காபூர் சங்கரதேவனைப் போரில் வென்றார். மேலும், தேவகிரியைக் கொள்ளையிட்டு, நாட்டையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இராமச்சந்திரனையும் அவர் குடும்பத்தினரையும் சிறைப்பிடித்துத் தில்லிக்கு அனுப்பினார்.

காகதீய நாட்டின் மீது படையெழுச்சி: மாலிக் காபூரின் இரண்டாம் தக்காணப்படையெழுச்சி கி.பி. 1308-இல் தொடங்கியது. மாலிக் பகருதீன் சீனா என்னும் படைத்தலைவனின் கீழ் அனுப்பப்பட்ட வாரங்கல் மீதான படையெழுச்சி கி.பி. 1303-1304-ஆம் ஆண்டுகளில் தோல்வி பெறவே அலாவுதீன் கில்சி, காபூரின் தலைமையில் பெரும்படை ஒன்றினைக் காகதீய நாட்டின்மீது ஏவினான். காபூர் இம்முறை தேவகிரி வழியாகக் காகதீய நாட்டின் தலைநகரான வாரங்கல் வந்து சேர்ந்தார். இருமதில்கள் கொண்ட வலிமைமிக்க வாரங்கல் கோட்டை முற்றுகையிடப்பட்டது. முற்றுகை ஒரு திங்கள் நீடித்தது. பின்னர்க் காகதீய வேந்தனான இரண்டாம் பிரதாபருத்திரன் காபூருக்குப் பணிந்தான்; ஏராளமான பொருட்களையும், யானை, குதிரைகளையும் கொடுத்து அமைதி உடன்பாடு செய்து கொண்டான். திறை செலுத்தவும் ஒப்புக் கொண்டான். காபூர் பெரும் பொருளுடன் தில்லி சென்று, அலாவுதீன் கில்சியிடம் அவற்றை ஒப்படைத்தார்.

போசள நாட்டின் மீது படையெழுச்சி: மாலிக்காபூரின் புகழ்மிக்க மூன்றாம் தக்காணப் படையெழுச்சி கி.பி. 1310-இல் தொடங்கியது. இவர் போசள நாட்டின் மீது படையெடுத்த போது, போசள (Hoysala) வேந்தரான மூன்றாம் வீரவல்லாளன், தாம் இழந்த பகுதிகளை மீட்பதற்காகப் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்திருந்தார். தம் தலைநகரான துவாரசமுத்திரத்தில் இசுலாமியப் படைகள் நுழைந்து விட்டதைக் கேள்விப்பட்ட வீரவல்லாளன் உடன் நாடு திரும்பினார். அவரது வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வீரபாண்டியனும் போசளருக்கு உதவியாகப் படையொன்றினை அனுப்பி வைத்தார் இருப்பினும், வல்லாளன் வெற்றிபெற முடியவில்லை எனவே, தம் நிலையை உணர்ந்து, பெரும்பொருள் அளித்துக் காபூருடன் உடன்பாடும் செய்து கொண்டார்

பாண்டிய நாட்டுப் படையெழுச்சி: அடுத்து மாலிக் காபூர் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுக்கும் முடிவுடன், போசள நாட்டில் இருவாரம் தங்கியிருந்தார் பாண்டிய நாட்டில் குலசேகர பாண்டியனின் மக்களான வீரபாண்டியனுக்கும் சுந்தரபாண்டியனுக்கும் இடையே அரசப் பதவிக்கான போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. காபூர் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்தார் வாசாபு, அமிர் குசுரு ஆகியோரின் குறிப்புகளும், கல்வெட்டுகளும் மாலிக் காபூரின் படையெழுச்சி பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றன. சுந்தர பாண்டியன், வீரபாண்டியனுக்கு எதிராக மாலிக் காபூரை அழைத்தார் எனவும் கூறப்படுகிறது. மாலிக் காபூரின் படை மதுரையை அடைந்த போழ்து, அங்குப் பாண்டிய மன்னன் காணப்படவில்லை. எனவே, இசுலாமியப்படைகள் மதுரையைச் சூறையாடிப் பெரும் செல்வத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டன. வீரபாண்டியன் மாலிக் காபூரிடம் நேரில் மோதாது, அவரை அலைக்கழிக்க எண்ணினான். இசுலாமியப் படை பீர்தாலை (திருச்சிக்கருகில் உள்ள உய்யக்கொண்டான் திருமலை) அடைந்தது. அதனைக் கேள்வியுற்ற வீரபாண்டியன், தம் படைகளுடன் கண்ணனூராக (சமயபுரம்) காடுகளில் ஒளிந்து கொண்டார். காபூரின் படை, வழியில் உள்ள திருவரங்கத்தில் பேரழிவினை நிகழ்த்திவிட்டுக் கண்ணனூர் சென்றது. கண்ணனூரில் வீரபாண்டியன் காணப்படவில்லை வீரபாண்டியன் சலகோட்டா சென்று விட்டார் ஏமாற்றமடைந்த காபூர், பிரமபுரி சென்று பெரும் பொருளைக் கொள்ளையிட்டார் கோயிலை அழித்து விலை மதிப்பிட இயலாத அரும் பொருட்களைக் கைப்பற்றினார். பிரமபுரி என்பது சிதம்பரமாக இருத்தல் கூடும். அதை விரிஞ்சிபுரம் எனக்கொள்வாரும் உளர் அடுத்து இசுலாமியப் படை இராமேசுவரம் நோக்கிச் சென்றது. இராமேசுவரத்தில் அப்படை பெரும் பொருளைக் கொள்ளையிட்டது; தெய்வச் சிலைகளையும் உடைத்தெறிந்தது. மாலிக் காபூர், இராமேசுவரத்தில் மசூதி ஒன்றைக் கட்டியதாகவும் கூறப்படுகிறது

தில்லி திரும்புதல்: தக்காணத்தில் பெரும் பொருளைக் கொள்ளையிட்ட மாலிக்காபூர் கி.பி.1311-இல்

தில்லிக்குப் பயணமானார். நூற்றுக்கணக்கான யானைகளை, ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகளை, பல ஆயிரம் மடங்கு எடையுள்ள பொன், முத்து, மணி ஆகியவை அடங்கிய பெட்டிகள் ஆகியவற்றுடன் காபூர் தில்லியை அடைந்தான் அவற்றைக் கண்ட அலாவுதீன பெரிதும் மகிழ்ந்தார்.

தேவகிரி மீது மீண்டும் போர்: மாலிக் காபூர், கி.பி 1312-இல நான்காம் தடவையாகத் தக்காணத்தின் மீது படையெடுத்தார். தேவகிரியின வேந்தன் சங்கரதேவன கப்பம் கட்டுவதை நிறுத்தியதால், அவனைத் தண்டிக்கக் காபூர் படையுடன தேவகிரியின மீது பாய்ந்தார். சங்கரதேவன் தோற்கடிக்கப் பட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அதனால் மகிழ்ந்த காபூர் தேவகிரியின் பெயரைத் தௌலதாபாது என மாற்றினார். தேவகிரியில் இந்துக் கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கிவிட்டு, மசூதி ஒன்றைக் கட்டினார். அடுத்துக் காபூர் தேவகிரியிலிருந்து துங்கபத்திரை நதி வரை படையெடுத்துச் சென்று தில்லி திரும்பினார். அத்துடன் மாலிக் காபூரின் தக்காணப் (தென்னிந்தியா) படையெழுச்சி முடிவுற்றது. இவரது தெனனிந்தியப் படையெழுச்சி நிரந்தரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வில்லை என்றே கூறலாம்.

காபூரின் பதவி ஆசையும் இறப்பும்: மாலிக் காபூர் அலாவுதீன் கில்சியின் இறுதிக் காலத்தில், சுல்தானைத் தம் கைப்பாவையாக ஆட்டிப் படைத்தார். தானே சுல்தானாக ஆகவேண்டுமென்றும் சதி செய்தார். அத்திட்டப்படி, அலாவுதீன் மனத்தை மாற்றி, அவன் மனைவியையும் மகனான கிசிர்கானையும் வெறுக்கும்படி செய்தார். அலாவுதீன் உடல் நலம் கெட்டுப் படுக்கையில் கிடந்தபோது, அவனை இவர் நஞ்சூட்டிக் கொன்றார் எனக் கூறப்படுகிறது. அலாவுதீன் கில்சி இறந்தவுடன் கி.பி. 1316-இல் அவருடைய மனைவியைத் துன்புறுத்தியதுடன், கிசிர் கான், சாதிகான் என்ற அவருடைய மக்களின் கண்களையும் குருடாக்கினார். அடுத்து அலாவுதீனின் இள வயது மகனான சைகப் உத்தீன் உமாராவை அரியணையில் அமரவைத்து, காபூரே ஆட்சிப் பொறுப்பினைக் கவனித்து வந்தார். அலாவுதீனின் மற்றொரு மகனான முபாரக் கானையும், மாலிக் காபூர் சிறையிட்டுக் கண்களைக் குருடாக்கத் திட்டமிட்டார். அதனை அறிந்த முபாரக் சிறையினின்று தப்பியதுடன், அலாவுதீனின் உண்மையான ஊழியர்களின் துணைகொண்டு, மாலிக் காபூரையே கொன்றார். இவ்வாறு முப்பத்தைந்து நாள்கள் நீடித்த காபூரின் 'கொடிய ஆட்சி' முடிவுற்றது. கொடுங்கோலாட்சியை மேற்கொண்ட கொடுங்கோலர் கி.பி. 1316-இல இறந்தார். ம.இரா.

மாலியவான் என்பவன், இராவணனின் பாட்டனும் தலைமையமைச்சனுமான அரககன். மாலியவான் சுகேசனின குமரனாவான். இவன் பிரமனை எண்ணி நெடுநாள தவமபுரிந்து உலகமெல்லாந் தன் ஒரு குடைக்கீழ் அடங்குமாறு வரம்பெற்றவன். விசுவகருமன் முன் நிருமித்த பட்டணமாகிய திரிகூடத்தில் குடிபுகுந்து அரசாண்டவன் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த போரில் விட்டுணுவிற்குப் பயந்து பாதலமடைந்து, கைகேசியை விசசிரவாவிடம் ஏவி அவருடன் இருக்கச் செய்து இராவணன் முதலியவரை வளர்த்தான் இவன் சீதையைவிட்டுவிடும்படி இராவணனுக்குப் புத்தி கூறியவனும் ஆவான்.

இவன் புட்பதந்தன் என்ற கயிலையில் இருந்த கண நாதனுடன் பகைத்து, ஒருவரை ஒருவர் யானையும், சிலம்பியும் ஆகுமாறு சபித்துக் கொண்டனர்.

மாலியவான்[2]: இது ஒரு மலையின் பெயர். (கந்தபுராணம் அண்டகோ:34) இது புராணங்களில் அண்டகோளப் பகுதிகளை விளக்கும்போது சம்புத்தீவில், பத்திரவருசம என்ற பகுதியில் கந்தமாதனத்திற்கு எதிர்த்திசையில் மேருமலையின கிழக்காக அமைந்துள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. மத்திய ஆசியாவில் மேருமலை என்று கருதப்படும் பாமீர் முடிச்சின் கிழக்காக அமைநதிருக்கும் சரிக்கோல் (Sarıkol) மலைத் தொடர்களே 'மாலியவான்' என்று முன்பு கூறப்பட்டதாகப் புராணங்கள் கூறும் என்று பூகோளச் செய்திகளை ஆய்ந்த அலி கருதுகிறார்.

சிலர், இம்மலை துங்கபத்திரை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள 'ஆனகுந்தி' மலையெனபர். அம்மலையைப் பிரசரவணகிரி என்றும் மாலியவான் கிரி என்றும் கூறும் கருத்துவேறுபாடு அறிஞர்களிடையே உண்டு ஆனால், பார்கிட்டர் (Pargiter) எனபவர் பிரசரவணா என்பது அம்மலைத் தொடரையும், மாலியவான் என்பது அம்மலைச் சிகரத்தையும் குறிக்கும் என்பார். அம்மலை இப்பொழுது 'படிகசிலா' (Phatihasila) என வழங்கப்படுகிறது. ந.ச.

துணை நூல்:

Nando Lal Dey, The Geographical Dictionary of Ancient and Mediaeval India Cosmo Publication, New Delhi, 1979.

மாலைமாற்று: 'மாலைமாற்று' என்பது சித்திரகவி வகையுள் ஒன்றாகும். யாப்பருங்கலம் (சூ. 96), வீரசோழியம் (அலங்காரப் படலம்-179), தண்டியலங்காரம் (சூ. 98), மாறனலங்காரம் (சூ. 270), இலக்கண விளக்கம் (சூ.690), முத்துவீரியம் (அணி சூ.18),

சுவாமிநாதம் (அணியதிகாரம் சூ. 2), குவலயானந்தம் (சித்திர இயல்-சூ 11), வெண்பாப்பாட்டியல் (செய்யுளியல்.சூ. 4) ஆகிய இலக்கண நூல்களில் சித்திரகவி வகையுள் ஒன்றாக 'மாலைமாற்று'க் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாலைமாற்றாவது 'ஈறு முதலாக வாசித்தாலும் அப்பாட்டே ஆவது' என யாப்பருங்கல உரைகாரர் கூறுவார் (சூ. 96). மாலையை எப்பக்கம் திருப்பினும் அது ஒரே தன்மைத்தாயிருத்தல் போல இச் செய்யுளும் எவ்வாறு மாற்றி வாசிப்பினும் ஒரே தன்மைத்தாய் இருத்தலின் 'மாலைமாற்று' எனப்பட்டது என்பார், சுப்பிரமணிய தேசிகர் (தண்டியலங்காரம் சூ. 98. உரை).

யாப்பருங்கல உரைகாரர் இச்செய்யுளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக, 'பூமாலை காரணி பூமேத வேதமே, பூணிர காலைமா பூ' என்ற பாடலைக் காட்டுவார். இதனை ஈறுமுதலாகப் படித்தாலும் பாடலின் சொல்லும் பொருளும் மாறாமல் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

இம்மாலைமாற்று அமைப்பில் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஒருபதிகம் அமைந்துள்ளது. அதில் திருக்கடைக் காப்புப் பாட்டு வருமாறு: 'நேரகழாமித யாசழிதாயேனனி யேனனி ளாயுழிகா காழியுளானின யேனினயே தாழிசயாதமி ழாகரனே' (தலம் சீர்காழி பதிகம் 375)

தண்டபாணி சுவாமிகளின் திருவரங்கத் திருவாயிர நூலில், கலிவிருத்தயாப்பில் மாலைமாற்றுப் பாடல் அமைந்துள்ளது சிவானந்த ஞான தேசிக சுவாமிகளின 'சிரீசற்குரு மாலைமாற்று' என்ற பாடலும் மாலை மாற்றுப் பாடலாகக் காணப்படுகின்றது என்பார் ச.வே. சுப்பிரமணியன். சோழவந்தான் அரசஞ் சண்முகனார் 'மாலை மாற்று மாலை' என்னும் நூலை 1903-இல் இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். மேலும், சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர், புலவர் திருமலை சக்கையாக்கவுண்டர், மீனாட்சி சுந்தரமுதலியார் ஆகியோர் தனித்தனியாக 'மாலை மாற்று' என்ற பெயரில் நூல் வெளியிட்டுள்ளனர். 'மாலை மாற்று ஏகபாதம்' என்ற நூலைத் தண்டபாணி சுவாமிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.

சித்திர கவிகளில், சிலபாடல்களின் எழுத்துகளை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சித்திர வடிவில் அமைத்துக் காட்டலாம். 'மாலை மாற்று லிங்கபந்தத்தை' மாலைமாற்றாகவும் இலிங்கபந்தமாகவும் அமைத்துக் காட்டலாம். மாலை மாற்றும், திரிபங்கியும், துவித நாக பந்தமும், 'ஏகபாத மாலை மாற்று' எனபனவும் ஒரே பாடலைக் கொண்டு அமைத்துக் கொள்ளும் வேறு வேறு சித்திர கவிகளுக்குக் காட்டாகக் காட்டுகிறார் வே இரா. மாதவன் மேலும் 'மாற்று' என்ற பெயர்தாங்கிய 'சக்கர மாற்று' என்பதும் சித்திர கவி வகையுள ஒன்றாகும.

ந ச.

துணை நூல்கள்:

சுப்பிரமணியன், ச.வே.. தமிழ் இலக்கிய வகையும வடிவும், தமிழ்ப் பதிப்பகம் சென்னை, 1984.

தண்டியலங்காரம்,சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1963.

மாதவன், வே இரா., சித்திர கவிகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். 1983.

யாப்பருங்கல விருததி, சைவ சித்தாந்த நூற பதிப்புக் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.

மாலைமாறன்: சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவரான இவர் குறுந்தொகை 245 -ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார். இவர் பெயரில் வரும் மாறன் என்ற சொல், இவர் பாண்டிய மரபினராக இருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணத்தைத் தருகிறது. இவா பாணடிய அரசர் என்றும 'மாறன' என்றபெயர் பலருககு இருந்தமையால் இவர்பாடலில் வரும் கருத்தாழம் மிகுந்த மாலை என்ற சொலலையும் (அடி.4) சேர்த்து மாலைமாறன் என வழஙகினர் எனறும் மொ.அ. துரை அரங்கசாமி (சங்க காலச் சிறப்புப் பெயாகள். மு ப.1960, ப.153)கூறுவார் நெய்தல் திணையில வரைவிடை வைத்துத் தலைவன பிரிநதகாலத்து ஆற்றாளெனக கவலையுற்ற தோழியை நோக்கித் தலைவி சொல்லுவதாக இவர் பாடல் அமைந்துளளது. அப் பாடலில் செழுமையான தாழை மடலகள வாளுககு உவமிக்கப்பட்டுள்ளன. வேல்களை வேலியாக நடுகின்ற வழக்கமும் இவர்பாடல்வழிப் புலப்படுகிறது.

கே தே.

மாவ்லங்கர் கணேசு வாசுதேவு (கி.பி. 1888-1958), இந்தியத் தேசிய தலைவர்களுள் ஒருவர். தில்லிப்பாராளுமன்ற மக்கள் அவையின் அவைத்தலைவர்(1947-1956)பதவியில் இருந்த பெருமைக்குரியவா. இவர் அகமதாபாதிலும் பம்பாயிலும் கல்வி பயின்றார். பின்னர்ச் சட்டக் கல்லூரியில சேர்ந்து சட்டம் பயின்று வழக்குரைஞர் ஆனார். வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றிக்கொண்டே அரசியலில் நுழைந்தார். மகாத்மா காந்தியடிகளால் தொடங்கப்பட்ட கைரா சத்தியாக்கிரகத்தில் (Kaira Sathyagraha) முக்கிய பங்கு ஏற்றார். பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அம்மாவட்ட உழவர்களின இழிநிலையைப் போக்கும் பொருட்டே அவ்வியக்கம் ஏறபட்டது.

நாட்டுப்பற்றுமிக்க மாவ்லங்கர் கணேச வாசுதேவு (Mavlankar Ganesh Vasudeo) இந்தியாவினின்றும் அந்நிய ஆட்சி அகலவேண்டுமெனபதில் அக்கறை கொணடார். காங்கிரசு இயக்கத்தில் சேர்ந்து முழு நேர ஊழியராகப்பாடுபட முன் வந்தார். குசராத்து மாநிலக் காஙகிரசுச் செயறகுழுவின செயலாளராக 1921 முதல் 1923 முடியப் பணிபுரிந்தார். இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் செயலாளராகவும் 1921-ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் சிறப்பான பணிபுரிநதார். அகமதாபாது நகராட்சி மனறத் தலைவராக 1930 முதல் 1933 வரையிலும், பின் 1935 முதல 1936 வரையிலும் பணிபுரிநதுள்ளார். இவர் பல தடவை பிற காங்கிரசுத் தோழர்களுடன அவ்வப்போது மறியலில் ஈடுபட்டு, கைது செய்யப்பட்டுச் சிறை சென்றுள்ளார். இவர் மூன்றாணடுகளுக்கு மேல் சிறைவாசம் பெற்றுள்ளார். ஒத்துழையாமை இயக்கம், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், தனியாள் சத்தியாக்கிரகம், சுதேசி இயக்கம முதலானவற்றில் இவர் பெரும்பங்கு பெற்றார். இவரது பேச்சுத்திறமையால் காங்கிரசுத் தொணடர்கள் பலர் புத்துணர்ச்சி பெற்றனர். இந்தியாவின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட கணேசு வாசுதேவு 1956-ஆம் ஆண்டு காலமானார். இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின்னர் இவர் சில அரசியல குழுக்களில (Commission) அங்கம் வகித்துள்ளார். இவரது பொதுநலத்தொணடு பாராட்டுதலுக்குரியது. ம.நா.

மாவளத்தன்: சங்ககாலப் புலவர்களுள ஒருவரான இவர்தம் பெயர் 'மாவளத்தான்' என்ற சோழன நலங்கிள்ளியின் தம்பி பெயரோடு ஒத்துக் காணப்படுகிறது. மாவளத்தான் என்ற பெயர் சோழர்குடியைச் சுட்டுவதாகும். கரிகால் பெருவளத்தான என்பது ஒரு சோழமன்னன் பெயராகும். இன்னும, கரிகால்வளவன், கிள்ளிவளவன், திருமாவளவன் பெருந்திருமாவளவன் போன்ற பெயர்களும் சோழ மன்னர்களைக் குறிப்பனவாகும். இப்புலவர் சோழர் குடியினரா எனபது தெரியவில்லை. எனினும், அரசர்களுக்கு 'அன' விகுதியும், புலவர்களுக்கு 'ஆர்' விகுதியும் கொடுக்கும் சங்கமரபை நோக்க இவர் சோழ அரச குடும்பத்தைச் சேராதவரோ என்று ஐயுறத் தோன்றுகிறது. இவர் பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில இடம்பெற்றுளளது (348) அப்பாடல, செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது என்னும துறையில் அமைந்ததாகும். அப்பாடலில யானைக்கோட்டில் சிக்கிய முல்லை மலரினின்று தேன் ஒழுகும் காட்சி, முலைமீது கண்ணீர் ஒழுகுமகாட்சியோடு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. யானைக் கோட்டிடைக் கொணட முல்லை எந்தக் கணத்தில அதன வாயினுள புகுமோ என அறியாநிலையில இருத்தலைப்போல, இவள எப்பொழுது உயிர்நீப்பாளோ என்றநிலைவில் இருப்பாள என்று அப்பாடலில் அமைந்த உவமையை விரித்துப்பொருள கொள்ளுவர் டாகடர் உ.வே.சாமிநாதையர். தே.தே.

மாவளத்தான்: வளவன் என்பது சோழர் குடிக்குரிய சிறப்புப்பெயர். சஙககாலச் சோழ மன்னர்களுள சிறப்புற்று விளங்கிய வேந்தன் நலங்கிள்ளி (கி.பி. 140 - 160). மாவளத்தான் நெடுஙகிள்ளியின் தம்பியாகக் கருதப்படுகிறான். தாமப் பல கணணனார் இவனைத் 'தேர்வண கிள்ளி தமபி' என்று புறநானூற்றுப் பாடல ஒனறில (43) சுட்டியுள்ளார். அங்குச் சுட்டப்படும் 'தேர்வண கிள்ளி' என்னும சிறப்புப்பெயர், நலஙகிள்ளியைச் சுட்டுவதாகத் தெரிகிறது.

இளவரசரான மாவளத்தானும், பார்ப்பனப் புலவரான தாமப் பல் கணணனாரும் ஒரு முறை சொக்கட்டான் ஆடியபொழுது, தமக்கு வெற்றிவேணடி மாவளத்தான் முறைகேடாக நடந்துகொணடான. அதனைச் சுட்டிக்காட்டிய புலவர்மீது வட்டுக்காயை எறிந்தான. அதனால புலவர் சீற்றமுற்றார். சோழர் குடியின் தொன்மைச சிறப்பை எடுத்துரைத்துச் 'சோழ மரபினர் பெருநதன்மை வாய்நதவர்கள; பார்ப்பனர் மனம் வருந்துமாறு எத்தகைய இழி செயலையும் செயயமாட்டார்கள். ஆனால், நீயோ, என்னை வருததமுறச் செய்தாய். இச்செயல் உன குடிப்பெருமைககுப் பொருந்தாது' என்று அவனைப் பழித்துப் பேசினார்.

அதைக்கேட்ட மாவளத்தான், பெரிதும் வருத்த மெய்தி நாணமுற்றான். அதனால் மனம் நெகிழ்சசியுற்ற புலவர், தம்முடைய வெஞ்சொல்லுக்கு நாணினார். வருத்தத்தோடு 'நானே பிழை செய்தவன் என்னைத் தணடனைக்குட்படுத்தாது, பொறுமையாக எனபழிச்சொல்லைத் தாங்கிககொணட நீயே குற்றமற்றவன். உன வாழ்நாள் சிறபபுறுவதாக! வளமிகக காவிரியாற்று மணலினும் பலனெடுஙகாலம நீ சிறந்து வாழவாயாக! என்று மாவளத்தானை வாழ்த்தினாரென மேற்கணட புறநானூற்றுப் பாடல கூறுகின்றது. க.த.தி.

மாவிலங்கை: பததுப் பாட்டினுள் சிறு பாணாற்றுப் படையின் தலைவனாக ஓய்மானாட்டு நலலியக்கோடன மாவிலங்கை மன்னருள் மறுவின்றி விளங்கியவன் என்று பாடப் பெறுகின்றான் (சிறு. 120-126). அந்நல்லியக்கோடனைப் 'பெருமாவிலங்கைத் தலைவன்' என்றும் (புறம். 176), அவனுக்குப் பின் அவன வழித் தோன்றலாய வந்த ஓயமான் வில்லியாதனை, 'இலங்கை கிழவோன' என்றும (புறம். 379) புறத்திணை நன்னாகனார் பாடுவார்.

அவற்றால், இம்மாவிலங்கை ஓய்மான்களுக்கு உரிய தென்பதும் இது இலங்கையென்றும் வழங்கப்பட்ட தென்பதும் விளங்கும்.

இனி, இம்மாவிலங்கையின் பரப்பளவையும் இருப்பிடத்தையும் உணர்ந்து காணபதில் தெளிவு தோன்றவில்லை. 'மாவிலங்கையென்பது அருவா நாடும் அருவா வடதலை நாடும் சேருமிடத்தில் உளளது' என்று கருப்பக்கிளர் சு.அ. இராமசாமிப் புலவரின் சிறப்புப் பெயரகராதி கூறும். ஆயினும், புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு ஆகிய இரண்டின பாடப் பட்டோர் வரலாறுகளிலும், 'மாவிலங்கையென்பது புனல் நாட்டுக்கு வடக்குள்ள அருவாநாடு, அருவா வடதலை நாடு என்ற இரணடும் சேர்ந்த இடமென்று கூறுவர்' எனக் குறிப்பிடுவார் உ.வே சாமிநாதையர். இவ்விரு கூற்றுகளுக்கும் இடையிலுள்ள பெரிய வேற்றுமையை உணரவேண்டும். முன்னைக் கூற்றுப் படி மாவிலங்கை ஓர் ஊரளவே கருதப்படும். ஆயினும், பின்னைக் கூற்றுப்படி அதனைப் பெருநா டெனக்கருதவும் வாய்ப்பாகினறது. அவ்வாறு கருது தற்குத் துணையாக வேறு சில காரணங்களைக் காணலாம். ஓய்மானாடு என்பதோ ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன் என்பதோ அடிக்குறிப்பிலேயன்றிப் பாடல்களில் பயின்று வரவில்லை. ஆனால், மாவிலங்கை மன்னன், மாவிலங்கைத் தலைவன என்றே அவன் அறிமுகப்படுத்தப் பெறுகின்றான். ஆதலால், மாவிலஙகையென்பதே அவனாட்டின முன்னைப் பெயராயிருந்து, 'ஓவியர் பெருமகன'(சிறு. 122) என்ற குடிப்பெயர் வழக்கினால் அவன, 'ஓய்மான' என மரூஉப் பெயர்பெறற பின்னை அவன் மாவிலங்கையும் ஓய்மானாடாகியிருக்கலாம்.

எவவாறாயினும் அம்மாவிலங்கை நீர்நில வளங்கள சிறந்து விளங்கியதாகப் பாடப் பெறு கின்றது. 'நறும் பூக்களையுடைய சுரபுன்னை மரத் தையும், அகில் மரத்தையும், சந்தன மரத்தை யும் அடித்துவரும் நீர், குளிக்கும் துறையிலே புன லாடு மகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாக அவற்றைத் தரும்' எனறு அதன வளங்களைப் பாடு கின்ற சிறுபாணாற்றுப்படை தொடர்ந்து, 'அது ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய மரபினையுடையது' எனறும், 'பழம் பெருமையினையுடைய இலஙகையின் பெயரைத் தானும் தான் தோனறிய காலத்தே பெற்ற நல்ல மாவிலங்கை' என்றும் அதனைக் குறிக் கும் (சிறு.116-120). 'விளையாட்டுத் திரளிலே மக ளிர் கேழற்பன்றி உழுத கருஞ்சேறறைக் கிளறி னால் அதன் கணணே ஆமையின் முட்டையைத் தேன மணங்கமழும் ஆம்பற்கிழங்குடனே பெறுதற் கிடமானதும் இழுமெனனும் ஒலிக்குறிபபுடனே முழங்கும் நீரவழஙகும் மதகுக் கதவங்களையுடையது மான பெருமாவிலங்கை' எனவும் (புறம். 176), 'நெலலரியும் தொழுவர் அரிவாள மழுங்கினால் பின்னரும் விரைநதரியத தீட்டுங் கலலெனக கருதிச சேறறிலுள்ள ஆமையின வளைந்த முதுகிலே. உராய்ந்து தீட்டுதறகிடமானதுமான இலங்கை' எனவும் (புறம்.379) புறத்திணை நன்னாகனாரின. பாடல்கள இதன நலங்களைப் புனையும். வ.கு.

மாளவிகா, வடமொழியில் தலை சிறந்த நாடக ஆசிரியரான காளிதாசரின் மிகஉயர்ந்த படைபபு களுள ஒன்றான 'மாளவிகாக்னிமித்திரம்' என்னும் நாடகத்தின் தலைவி ஆவாள அந்நாடகம் மாளவிகா விற்கும் சுங்க மரபினைத் தோறறுவித்த புசியமித்திர னின் மகனான அக்னிமித்திரனுககும் இடையே தோனறிய காதலைக கருப்பொருளாகக் கொணடது அப்பொழுது பட்டத்து இளவரசனான அக்னிமித திரன் விதிசாவைத் (Vidisa - இன்றைய பிலசா - Bhilsa) தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருந்தான.

மாளவிகா மிகுந்த அழகும, நிறைநத அறிவும, ஆடல், பாடல்களில் சிறநத தேர்ச்சியும் பெறறவள. விதர்ப்பநாடு அல்லது பீராரின் இளவரசனான மாதவசேனனின் தஙகை. அநநாட்டை இயக்ஞசேனன் கைப்பற்றிக் கொணடு, மாதவ சேனனைச் சிறையி லடைத்தான். அபபொழுது மாளவிகா மந்தணமாக அக்னிமித்திரனின் அவைக்கு அனுப்பபபெற்றாள. ஆனால், வழியில் கொளளைக்காரர்கள அவளைக கைப்பற்றினர் பின்னர் அவளை அக்னிமித்திரனின பட்டத்தரசி தாரிணியின உடன்பிறந்தவனான வீரசேனன் பெற்று, தனது தமக்கையிடம் அனுப்பி வைத்தான். மாளவிகா யார் என்பதை எவரும் அறியவிலலை. அவள் அந்தப்புரத்தில் தாரிணியின அனபுக்குரியவளாய் ஞானதாசனிடம ஆடல, பாடல களை நனகு கற்று வநதாள.

ஒருநாள் அந்தப்புரம் சென்ற அகனிமிததிரன அரசி தாரணியின் ஓவியத்தில பணிப்பெணகளுடன காட்சியளித்த மாளவிகாவின் உருவத்தைக் கணடு காதல்கொணடான. இதனை அறிந்துகொணட அரசி மாளவிகாவை அரசன் சந்திகக இயலாதவாறு தடுத் தாள். ஒரு போட்டியின் விளைவாக மாளவிகா அரச னின் முன் நடனமாடிய பொழுது அவன்மீது கொண டுள்ள காதலை வெளிப்படுததினாள. அவளுடைய அழகிலும், ஆடல், பாடல்களிலும மயஙகிய அரசனு டைய காதல் மேலும மேலும் வளர்நதது. அரசனும் மாளவிகாவும் ஒரு நாள் எதிர்பாராமல சநதிததுத் தங்களுடைய காதலை வெளிப்படுததினர். இதை அறிந்த அரசி தாரணி மாளவிகாவையும், அவள் தோழியையும் சிறையில் அடைத்தாள். விதூடகன்

தநதிரமாக அரசியிடமிருந்து அவளுடைய முததிரை மோதிரத்தைப் பெறறு, இருவரையும் விடுதலை செய்தான. அரசனும, மாளவிகாவும் கோடை இல்லத்தில் இனபமாக இருநதனர். அபபொழுது அசோக மரம் பூததுவிட்டதைக் காண அரசி அரசனை அழைத்தாள். அங்குச சென்றதும், அரசி அரசனுடன் மாளவிகாவையும் கணடாள. அப்பொழுது அங்குக் கொணடுவரப்பட்ட விதர்ப்ப நாட்டு மகளிர் இருவர் மாளவிகாவைக்கணடு, தங்கள் நாட்டு இளவரசி என்பதை வெளிப்படுத்தினர். அரசி தாரணி அவர்கள இருவரையும இணைத்து வைத்தாள். விதர்ப்பநாடு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு அதன் ஒரு பகுதி மாளவிகாவின் தமையன் மாதவசேனனுக்கும், மறறொரு பகுதி இயக்ஞ சேனனுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. இந்நாடகமானது சுஙகமரபின், குறிப்பாக அக்னிமித்திரனின், வரலாற்றை அறிய ஒரு சான்றாகப் பயன்படுகிறது. சி.இரெ.

துணை நூல்:

Devadar, C.R., Editor, Works of Kalidasa, Vol.I Dramas, Motilal Banarsidass, Delhi, 1985.

மாளவியா, பண்டித மதன்மோகன் கி.பி. 1861-1946): இவர் இந்திய விடுதலைப் போரில் கலந்து கொண்ட தேசபக்தர்களுள் முதன்மையானவர்; சிறநத பத்திரிகை ஆசிரியர். இவர் பொது நலப்பணிகளில் ஆர்வம் கொணடவர்; மூன்று முறை காங்கிரசுப் பேரியக்கத்தின தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர். ஒரு சிறந்த கல்வியாளரும (Educationist) சமூகச் சீர்திருத்தவாதியும் ஆவார.

அலகாபாதில கி.பி. 1861 திசம்பர் 25 – ஆம் நாள் ஒரு வைதிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். பண்டித பிரச்ராத்து (Brajrath) மாளவியா என்பார், இவர் தந்தையார் ஆவார். வடமொழிப் புலவரான பிரச்ராத்து அம்மொழியில் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தம் இளமைக் கல்வியை அலகாபாதில் முடித்துக் கொணடபின, அலகாபாது மாவட்டப் பளளியில் (Matriculation) பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்று, மூயர் மத்திய கல்லூரியில் சேர்நது கலகத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தின் மூலம் கி.பி. 1884-இல் இளஙகலைப் பட்டம் பெற்றார். இளமையில் உடற் பயிற்சியும், மறபோரும் செய்ததால் உடற் கட்டு மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

பினனா, அலகாபாது அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். நாட்டுப் பற்றில் நாட்டம் கொண்ட மாளவியா ஆசிரியராக இருநதுகொணடே அரசியலிலும் பங்கு கொண்டார். கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரசு மகாசபைக் கூட்டத்தில் கி.பி. 1886 – ஆம ஆண்டு ‘பேராளர் அமைப்பின்றி வரிவிதிப்பிலலை’ என்றுமுழங்கினார். அமமுழக்கம் இவருககுப் புகழைத் தந்தது. அதுவே இவர்தம் கனனிப் பேச்சாகும். பின்னர், இவர் காங்கிரசு இயக்கத்திலும் பங்குக்கொள்ளத் தொடஙகினார். தேசி திசாரத்துக் குழுமம் (Deshi Tijarat Company) நிறுவினார்.

மாளவியா.

ஆசிரியர் தொழிலைக் காட்டிலும் பத்திரிகை ஆசிரியர் தொழிலே இவருக்குப் பெரும் புகழ் தேடித் தந்தது. இவர் கி.பி 1887-இல் ஆசிரியர் வேலையினின்றும் விலகி ‘இந்துத்தானம்’ (Hindustan) எனும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். இரண்டரை ஆண்டுகள் கழிந்த பினனர் அதை விட்டுவிட்டு, ‘இந்திய யூனியன்’ (Indian Union) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். பின்னர் ‘அப்யுத்தயா’ (Abhyudaya) எனற இந்தி இதழை இவரே தொடங்கி நடத்தி வந்தார். பின்னர் ‘இலீடர்’ (Leader) என்ற ஆங்கிலத் தினசரி பத்திரிகை ஒன்றினைத் தொடஙகப் பெரு முயறசி மேற்கொணடார் பிறகு, எல்.எல்.பி. பட்டம் பெறறு கி.பி. 1893 – இல உயர்நீதி மன்றத்தில வழக்கறிஞராகவும் ஆனார்.

இவர் தொடக்கத்தில் அலகாபாது நகராட்சித் தலைவராகவும், பின்னர்த் துணைத் தலைவராகவும் பணியேற்றார். அதன் பின்னர்ப் பல்கலைக்கழக உறுப்பினராகவும் (Fellow) அமர்த்தப்பட்டார். சட்டமன்ற உறுப்பினராக 1902-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது பல குழுக்களில் உறுப்பினராக அமர்த்தப்பட்டு நற்பணி பல புரிந்தார்.

இவர் தம் முயற்சியின விளைவாக 1915 – இல் காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகம் தொடஙகப்பட்டது.

பின்னர் இவரே பல ஆண்டுகள அதன துணை வேந்த ராகவும் பணிபுரிந்தார்.

இலாகூரில் 1909 - ஆம் ஆண்டு கூடிய 25 - ஆம் காங்கிரசு மாநாட்டிற்கு மாளவியா தலைமை ஏற றார். தில்லியில் 1918-ஆம் ஆண்டு நடைபெறற முப்பத்து நான்காம காங்கிரசு மாநாட்டிற்கும் இவர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அரசு 1916-இல் நியமித்த தொழிற்குழுவில (Industrial Commission) இவர் அங்கம் வகித்தார. எனவே, இந்தியக் கைத்தொழில்களின் பழம்பெருமை அதன் சீரழிவு ஆகியவை பற்றிய விரிவான தனி அறிக்கை ஒனறினைத தயாரிதது அரசிறகு வழங்கி னார். பஞசாபில் 1919-இல நடைபெற்ற வனமுறை யைப் பற்றித் துணிச்சலுடன, தில்லிச சட்டசபையில வன்மையாகக் கண்டித்துப் பேசினார.

காந்தியடிகள 1930-இல் உப்பு அறபபோரைத் தொடஙகியபோது, மாளவியா சட்டமன்ற உறுப் பினர் பதவியினினறும் விலகி, உபபு அறப்போரில் பங்கேற்றுப் பலமுறை சிறை சென்றார். இலணட னில் நடந்த வட்டமேசை மாநாட்டில் 1931 - இல் காந்தி அடிகளுடன் இவரும் கலந்துகொணடார்.

பின்னர், சுயராச்சியக் கட்சியில் சேர்ந்தார். இந தியத் தேசிய காங்கிரசு இந்துக்களின் நலனில் அதிக அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று கருதியதால, இவர் தேசிய கட்சியை (Nationalist Party) நிறுவினார்.

மாளவியா ஒரு தீவிர வைதிக இந்து. இருப்பி னும் தீண்டாமையை வெறுத்தார். இந்துக்களைப் பிளவு படுத்தும் தீண்டாமையை ஒழிக்கத்தீவிரமாகப் பாடுபட்டார். இவர் குழந்தை மணத்தைத் தடை செய்வதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார். வைதிக இந்துவாயினும் கடல் கடந்து செலலத் தயங்கவில்லை. இவரது சமசுகிருதத் தேர்ச்சியைக் கண்டு மெச்சிய சாத்திரி ஒருவர் தம் பெணணை இவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். மாளவியா இறையனபு மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். மாளவ நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்ததால் இவர் குடும் பத்தினர் 'மாளவியா' எனனும் பெயரைப் பெற் றனர்.

மாளவியா இந்து மகாசபையை நிறுவி, அதன தலைவராக இரண்டு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப பல கிறித்தவர்களை இந்து மதத்திற்கு மாற்றினார். இந்து சமய வளர்சசியில் இவர் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு, அதன் வளர்சசிக்குத் தம்மால் இயன்ற தொண்டுகள் புரிந்தார். நாட்டிற்கு உழைத்த இத் தொணடர் 1946 - ஆம் ஆணடு காலமானார்

இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட முன்னணித் தலைவராகவும், சிறந்த கல்வியாளராகவும், பொது நலவாதியாகவும், துணிவு மிககவராகவும திகழ்ந்த மதனமோகன மாளவியாவின் தொணடினைப் பாராட்டும் வகையில இவர் நினைவாகக கலகததா நகரில் இவர் தம் திருவுருவசசிலை ஒன்று நிறுவப பட்டுள்ளது ம இரா.

மாற்பித்தியார்: காணக: மாரிப்பித்தியார்.

மாற்றிலக்கணம்: மொழியில ஒருசில வாககி யங்கள அமைப்பில வேறுபட்டிருப்பினும ஒரே பொருளைக் கொணடிருப்பதைக் காணலாம இரா மன் இராவணனைக் கொன்றான், இராவணன இரா மனால கொலலப்பட்டான் ஆகிய இரு வாககியங களும் ஒரே பொருளையே உணர்த்துகினறன. இரா மன் இராவணனைக் கொனறான எனற அடிபபடை வாக்கியததில் உளள இராமன என்ற எழுவாயைக கருவி வேற்றுமைப் பெயராகவும், இராவணனை என்ற செயபபடுபொருள பெயரை எழுவாயாகவும் கொன்றான் எனற செய்வினைப் பயனிலையைக் கொலலப்பட்டான் என்ற செயப்பாட்டு வினைப் பயனிலையாகவும மாற்றி இரண்டாம் வாக்கியம பெறப்படுகிறது இவ்வாறு மாற்றுவதற்குப் பயன படும் விதிகள மாறறுவிதிகள எனப்படும் இம மாறறு விதிகளைப் பயனபடுததும இலககணமே மாறறிலக கணம் (Tranformational Grammar) ஆகும் எனவே, ஒரு வாக்கியததை மற்றொரு வாக்கியமாக மாறறும மாற்றுவிதிகளைப் பயன்படுததும் இலக்கணம மாற றிலககணம் எனலாம்

இவ்விலக்கணம் முதனமுதலாக 1957 - இல நோம் சம்சுகி (Noam Chomsky) எனனும் மேலை நாட்டு அறிஞர் ஒருவரால உருவாக்கப்பட்டது. அது மொழியியல் துறையில ஒரு புதிய விழிபபையும மறு மலர்ச்சியையும் தோற்றுவிததது எனலாம. ஓர் அமைப்பினினறும் பிற அமைப்புகளைத் தருவிககும் மாற்று விதிகளைப் பயனபடுத்திப் பல வாக்கியங களை எளிய முறையில தருவிப்பதற்கு இம்மாற்றிலக கணம் வழிவகுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, செயப பாட்டு வினையாக்க மாறறு விதி செய்வினை,செயப் பாட்டு வினை வாககியஙகளைத் தனித்தனியாக உருவாக்காமல் செய்வினை வாககியத்திலிருந்தே செயப்பாட்டு வினை வாககியததைத் தருவிககப பயன்படுகிறது. மேலும், ஒரே வாககியம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருட்களை உணர்த்துவதையும் மாறறி லக்கணம் விளககுகிறது ஒவ்வொரு வாககியத்திறகும் புறநிலை அமைப்பு, புதைநிலை அமைப்பு என இரு அமைப்புகளை வகுத்து, மாற்று விதிகளைக் கொணடு புதைநிலை அமைப்பினின்றும புறநிலை அமைப்பு

களை இவ்விலக்கணம் தருவிக்கிறது. புறநிலை அமைப்பில் ஒத்திருக்கும் வாக்கியங்கள் புதைநிலை அமைப்பில் வேறுபட்டிருப்பின ஒரே வாக்கியம் வேறு வேறு பொருட்களை உணர்த்தி நிற்கும். இம் மாற்றிலக்கணத்தின் சிறப்பையும் பயன்பாட்டையும் உணர்த்த வலுவான காரணங்கள் இருந்தன. ஆகவே, மாற்றிலக்கணம் அறிஞா பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

சம்சுகி தம்முடைய மாற்றிலக்கணத்தில் 1965-இல் மேலும் சில திருத்தங்களைச்செய்து செவ்வியல் கோட்பாட்டை (Standard Theory) உருவாக்கினார். இம் மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு: 1) தொடரியல் பகுதி, 2) ஒலியனியல் பகுதி, 3) பொருளியல் பகுதி என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. தொடரியல் பகுதி அடிநிலை (Base) விதிகள், மாற்றுவிதிகள் ஆகிய இரு வகையான விதிகளைக் கொண்டது. அடிநிலை விதிகள் தொடர் அமைப்பு விதிகள் (Phrase Structure Rules) அடங்கியவை. அவையே ஒரு வாக்கியத்தின் புதைநிலை அமைப்பை உருவாக்குபவை. மாற்றுவிதிகள் ஒரு வாக்கியத்தின் புறநிலை அமைப்பை உருவாக்குபவை. இவ்வாறு தொடரியல் பகுதி விதிகளால் உருவாக்கப்பட்ட வாக்கியங்களுக்குப் பொருளியல் பகுதி பொருள் விளக்கம் அளிக்கிறது. ஒலியனியல் பகுதி இவ்வாக்கியங்களுக்கு ஒலி வடிவம் தருகிறது. இம் மாற்றிலக்கணத்தின் அமைப்பை

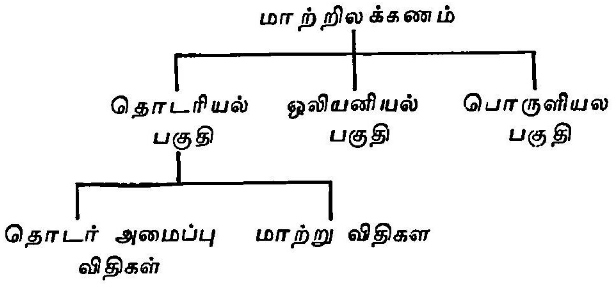

என விளக்கலாம்.

மாற்றிலக்கணத்தின் மேற்கண்ட மூன்று பகுதிகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவை நிருணயிப்பதில் குறிப்பாகத் தொடரியலுக்கும் பொருளியலுக்கும் இடையே உள்ள உறவை நிருணயிப்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை நிலவுகிறது. அது இன்னும் விவாதத்திற்குரிய கருத்தாகவே உள்ளது. சம்சுகி 1965-இல் உருவாக்கிய செவ்வியல் கோட்பாட்டிலும் பல திருத்தங்களைச் செய்து விரிவாக்கப்பட்ட செவ்வியல் கோட்பாட்டை (Extended Standard Theory) உருவாக்கினார். உலகப் பொது இலக்கணம் (Universal Grammar) ஒன்றை வரையும் முயற்சியிலும், அறிவியல் அடிப்படையில் மொழிகளின் தன்மையையும், மனிதனின் இயற்கையான மொழி அறிவுத் திறனையும் விளக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியிலும் மாற்றிலக்கணத்தில் மேலும் மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ச.அ.

துணை நூல்கள்:

Agesthialingom, S., A Generative Grammar of Tamil, Annamalai Uuiversity, Annamalainagar, 1967.

Bach, Emmon. An Introduction to Transformational Grammar, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1964.

Chomsky, N, Aspects of the Theory of Syntax, M.I T. Press, Cambridge, 1965.

Huddleston, R, An Introduction to English Transformational Syntax, Longman 1976.

மாற்று உண்டியல்: பண்டங்களைக் கடனுக்கு வாங்கும்போது பயன்படும் பத்திரங்களின் வகைகளில் ஒன்று மாற்று உண்டியல். கடன் பெறுபவர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு எவ்விதமான நிபந்தனைகளுமின்றிக் கடன் கொடுத்தவர் குறிப்பிடும் ஓர் ஆளுக்கு அல்லது அவரது ஆணையைப் பெற்ற ஒருவருக்குத் தொகையைக் கொடுப்பதாக உறுதியளித்து எழுதிக் கொடுக்கும் பத்திரம் மாற்று உண்டியலாகும். கடன் கொடுப்பவரை 'வரைபவர்' (Drawer) என்றும், கடனைப் பெறுபவரை 'வரையப் படுபவர்' (Drawee) என்றும், யாருக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று மாற்று உண்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அவரைப் 'பெறுபவர்' (Payee) என்றும் குறிப்பிடுவர். யார் மீது உண்டியல் வரையப்பட்டிருக்கிறதோ அவர் தமது சம்மதத்தைத் தர வேண்டும். இதை 'ஒப்புதல்' (Acceptance) என்பர். மாற்று உண்டியலைச் சட்ட வரையறைகளின்படி எழுத வேண்டும்.

மாற்று உண்டியல்களின் பின்புறம் கையொப்பமிட்டு அதன் உரிமையைப் பிறருக்கு மாற்ற முடியும். இவ்வணிக உண்டியல்களுக்கு வங்கிகள் கழிவு செய்து பணம் கொடுக்கின்றன.

குறிப்பிட்ட நாளிலிருந்து மூன்று நாள்களுக்குள் பணம் செலுத்தப் படவேண்டும். அம் மூன்று நாள்களைக் 'கருணை நாள்கள்' (Grace Days) என்பர். பணம் செலுத்தப்படாத உண்டியல்களை மதிப்பிழந்த உண்டியல்கள் என்பர்.

மாற்று உண்டியலின் மாதிரி வடிவம்

தஞ்சாவூர், 20, ஏப்பிரல் திங்கள்-1989

முத்திரை (முத்திரைக் கட்டணம்) (Stamp)

இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் நாளிலிருந்து ஒருமாத காலத்திற்குப் பிறகு எனக்கு அல்லது எனது கட்டளைப்படி, தாங்கள் பெற்றுக் கொண்டவற்றின் மதிப்பிற்காக, உருபாய் பத்து ஆயிரம் செலுத்தவும்.

உரு 10,000-

பெறுநர்

....

.. . .

ஒப்பம்

(வரையப்படுபவர் முகவரி)

(வரைபவர் ஒப்பம்)
முகவரி

வரையப்படுபவர் இம்மாற்று உண்டியலை ஏற்றுக் கொண்டு 'ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது' என்று எழுதிக் கையொப்பமிட வேண்டும்.

கழிவு செய்தல்: கடனைக் கொடுப்பவர் மாற்று உண்டியலைப் பெற்றுக்கொண்டு பொருளை அனுப்பி விடுவார். கடனுக்குப் பொருளைப் பெற்றவர் குறிப்பிட்ட தவணைக்குள் மாற்று உண்டியலுக்குரிய பணத்தைச் செலுத்திவிடுவார். கடன் பேரம் நிகழ்வதற்கு இவ்வாறு மாற்று உண்டியல்கள் பயன்படுகின்றன. மாற்று உண்டியலில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கால எல்லைவரை மாற்று உண்டியலை வைத்திருப்பவர் பொறுத்திருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் ஆனால், நடைமுறையில் கடனைக் கொடுத்தவர் மாற்று உண்டியலைத் தமது வங்கியில் கொடுத்து அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முயல்வார். குறிப்பிட்ட கால அளவிற்குப் பிறகே பணம் வங்கிக்குக் கிடைக்கும் என்பதால் மாற்று உண்டியலைப் பெறும் வங்கி, 'காத்திருத்தல்' பணிக்காக மாற்று உண்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகையில் குறிப்பிட்டதொரு தொகையைக் கழிவு (Discount) என்ற வடிவத்தில் கழித்துக்கொண்டு மீதித் தொகையை வாடிக்கையாளருக்குக் கொடுத்து விடும். கடன் கொடுத்தவர் கழிவுநீக்கிப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார். கெடு முடிந்தவுடன் மாற்று உண்டியலுக்குரிய தொகையைக் கடன் பெற்றவர் திருப்பிச் செலுத்தி விடுவார்.

மாற்று உண்டியலின் இயல்புகள். எழுதப்படும நாளும் காலவரம்பும் மாற்று உண்டியலில் எழுதப்படும் நாளைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அந்த நாளிலிருந்து கால வரம்பைச் சோதது மாற்று உண்டியலின் ஆயுட் காலத்தைக் கணக்கிட வேண்டும்.

கால அளவு· மாற்று உண்டியலில் கால அளவைக் குறிப்பிட வேண்டும். பொதுவாக 3 மாதங்கள், 45 நாள்கள் என்று கால அளவைக் குறிப்பிடுவர். இக் கால அளவுக்கும் மிகுதியாக மூன்று கருணை நாள்கள் தரப்படுவது வழக்கம்

எண்ணாலும எழுத்தாலும தொகையைக் குறிப்பிடுதல்· மாற்று உண்டியலின் இடப்பக்க மூலையில் மாற்று உண்டியலுக்கான தொகையை எண்ணால் குறிப்பிட வேண்டும் மாற்று உண்டியலின் வாசகத்தில் தொகையை எழுத்தால் குறிப்பிட வேண்டும்.

குறிப்பிடப்பட வேண்டிய பெயர்களும் இடங்களும். உண்டியலின் வாசகத்தில் செலுத்தப்படுபவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அப் பெயரோடு அவவுண்டியலைக் கொண்டு வருபவருக்கு (Bearer) அல்லது ஆணைப்படி (Order) என்ற சொல்லையும் குறிப்பிட வேண்டும். கீழ்ப்பகுதியின் இடப்பக்க மூலையில் வரையப்படுபவரின் பெயரையும், முகவரியையும் தெளிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும். கீழ்ப் பகுதியின் வலப் பக்க மூலையில் வரைபவரின் பெயரையும், முகவரியையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

முத்திரைச் சட்டப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும்: சரியான முத்திரைப் பத்திரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நடைமுறையில் உள்ள முத்திரைச் சட்டப் படி முத்திரையிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

உண்டியலின் வகைகள்: மாற்று உண்டியல்களைப் பத்திரங்கள் சேர்த்த உண்டியல்கள், வெற்று உண்டியல்கள் என்றும், உள்நாட்டு உண்டியல்கள், வெளி நாட்டு உண்டியல்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

பத்திரங்கள் சேர்த்த உண்டியல்கள்: தொடர் வண்டிப்பற்றுச் சீட்டுகள், காப்பீட்டுப் பத்திரங்கள், விலைப் பட்டியல்கள் (Invoices) போன்றவற்றை இணைத்து அனுப்பும் உண்டியல்களைப் பத்திரங்கள் சேர்த்த உண்டியல்கள் (Documentary Bills) என்பர். இதில் ஏற்புழிப் பத்திர உண்டியல் (Documents against Acceptance bills - D.A. Bills), செலுத்துழிப் பத்திர உண்டியல் (Documents against Payment bills-D.P. Bills) என இரு வகை உண்டு.

வெற்று உண்டியல்கள்: எவ்வகையான பத்திரத்தையும் இணைக்காத உண்டியல்களை வெற்று உண்டியல்கள் (Clean Bills) என்பர்.

உள்நாட்டு உண்டியல்கள்: வரைபவரும் வரையப் படுபவரும் ஒரே நாட்டுக்குள் இருந்தால் அவ்வுண்டியலை உள்நாட்டு உண்டியல் (Inland Bills) என்பர். இவ்வகை உண்டியல்களுக்குப் படிகள் எடுப்பதில்லை. எனவே, இவை ஒற்றை உண்டியல்களாக (Bill in single) எழுதப்படுகின்றன. இவற்றின் மதிப்பு உள்நாட்டுச் செலாவணியில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வெளிநாட்டு உண்டியல்கள்: வரைபவரும் வரையப்படுபவரும் வெவ்வேறு நாடுகளில் இருந்தால் அவ்வுண்டியலை வெளிநாட்டு உண்டியல் (Foreign Bills) எனலாம். அவ்வகை உண்டியல்களுக்கு மூன்று படிகள் எடுப்பது வழக்கம். இவற்றின் மதிப்பு அந்நியச் செலாவணியில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

நாட்டு உண்டியல்கள்: மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வகைகளைத் தவிர இன்னொரு வகை உண்டியல்களும் உண்டு. அவை நாட்டு உண்டியல்களாகும். அவை இந்திய மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும். இந்தியாவில் காணப்படும் நன்கமைக்கப்படாத பண அங்காடியில் (Unorganised money market) அவை பெருமளவில் புழங்குகின்றன.

மாற்று உண்டியலுக்கும் கடனுறுதிப் பத்திரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்: 1) மாற்று உண்டியலில் வரைபவர், வரையப்படுபவர், பெறுபவர் என மூவகையினர் தொடர்புகொண்டிருப்பர். கடனுறுதிப் பத்திரத்தில் (Promissory Note) வரையப் படுபவர் இடம்பெறார். 2) மாற்று உண்டியல் கடன் கொடுப்பவரால் எழுதப்படுவது. கடனுறுதிப் பத்திரம் கடன் பெறுபவரால் எழுதப்படுவது. 3) பணத்தைச் செலுத்துவதற்கான ஆணை மாற்று உண்டியல், பணத்தைச் செலுத்துவதற்கான ஒப்புறுதி, கடனுறுதிப் பத்திரம். 4) மாற்று உண்டியலுக்கு 'ஏற்பு' (Acceptance) கட்டாயம். கடனுறுதிப் பத்திரத்திற்கு 'ஏற்பு' கட்டாயமில்லை. 5) அயல் நாட்டு மாற்று உண்டியல்களுக்குப் படிகள் எடுப்பது வழக்கம். கடனுறுதிப் பத்திரங்கள் ஒற்றையாக எழுதப்படுவது வழக்கம். 6) ஏற்றுக் கொள்பவர்களுக்குப் பணத்தைச் செலுத்துவதற்கான கூட்டான பொறுப்பு உண்டு. கடனுறுதிப் பத்திரத்தின்படி பணம் செலுத்துவதற்குக் கூட்டாகவும், தனித்தனியாகவும் பொறுப்பு உண்டு. 7) மாற்று உண்டியல்கள் பெருமளவில் பயன்படுகின்றன. கடனுறுதிப் பத்திரங்கள் அந்தஅளவிற்குப் பயன்படுவதில்லை.

மாற்று உண்டியல்களின் உரொக்கத் தன்மை: மிக விரைவில் தாமாகவே உரொக்கமாக மாறக்கூடிய தன்மை இவ்வுண்டியல்களுக்கு இருப்பதால் வாணிக வங்கிகள் மாற்று உண்டியல்களில் முதலிடுவதை மிகவும் விரும்புகின்றன. பண்டங்களை வாங்கும் வணிகர்கள் குறிப்பிட்ட தவணையில் பணத்தைச் செலுத்திவிடுவதாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கும் வாணிகச் சீட்டுகளே மாற்று உண்டியல்கள். தவணை முடிந்ததும் வணிகர்கள் தாமாகவே உரிய தொகையைச் செலுத்தி விடுவார்கள்.

மாற்று உண்டியல்களை எளிதில் பிறருக்கு மாற்றிவிடலாம். தவணைக் காலத்திற்குள் வாணிக வங்கிகளுக்குப் பணம் தேவைப்பட்டாலும் மைய வங்கியிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. அவற்றின் மீதான முதலீடுகளுக்கு நல்ல இலாபம் கிடைக்கிறது. இத்தன்மைகளை மாற்று உண்டியல்கள் பெற்றிருப்பதால் அவற்றை வணிக வங்கிகள் மிகச் சிறந்த சொத்தாகக் கருதுகின்றன.

மாற்று உண்டியலை மறுகழிவு செய்தல்: (Rediscounting) வங்கிக் கடனை மைய வங்கிக் கடனாக மாற்றுவதை மறுகழிவு செய்தல் என்று பேராசிரியர் வில்லிசு (Prof. Willis) குறிப்பிடுகிறார். வணிக வங்கிகள் அவற்றிற்குப் பணம் தேவைப்படும் போது மைய வங்கியிடம் இம் மாற்று உண்டியல்களைக் கொடுத்து மறுகழிவு செய்து கொள்கின்றன. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என். எஸ்., பணம், பாங்கு பன்னாட்டு வாணிகம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1987.

Davar, S. R., Law and Practice of Banking, Progressive Corporation, Pvt. Ltd., Bombay, 1976.

மாற்றுருபு மொழியின்கண காணப்படும் பொருள்தரும மிகச சிறிய வடிவமே உருபு (Morph) எனப்படும். ஓர் உருபினை மேலும் பொருள தரும வடிவங்களாகப் பிரித்தல் இயலாது. உருபுகள் ஓர் ஒலியனாலோ அன்றிப் பல ஒலியன்களாலோ அமையபபெறலாம். ஒரு மொழியிலுள்ள உருபன் களைக் கண்டறியும் முயற்சியில் முதனமுதலில பகுத்தறியப்படுவன உருபுகளாகும. அவவுருபுகளைக குறிக்கும் வகையில் அமைக்கபபடும் குறியீட்டு வடிவமே (Arbitrary symbol) உருபன (Morpheme) எனப்படும்.

ஒவ்வோர் உருபனும் ஒன்று அலலது ஒனறிறகு மேற்பட்ட உருபுகளைக் குறிககும் வகையில் அமையும். ஒவ்வோர உருபனுககுரிய உருபுகளே மாறறுருபுகள் (Allomorphs) எனபபடும். தமிழில 'தாய்' என்ற உருபனுக்குத 'தாய' என்ற ஒரே ஒருமாற்றுருபுதான உணடு. ஓர் உருபனுக்கு ஒரே ஒரு மாற்றுருபு அமையும் நிலையில், அது வேறுபாடற்ற மாறறம் (Invariant alternation) எனச சுட்டப் பெறும்.

ஓர் உருபனின மாற்றுருபுகள் அனைத்தும் ஒரே பொருளைச சுடடும். ஒரே பொருளைச சுட்டும அவவடிவங்கள வடிவ வேறுபாடுடையன. அம் மாற்றுருபுகள் ஒன்று வருமிடத்தில் பிறிதொனறு வாராது. துணைநிலை வழக்கில் (Complementary distribution) அமையப் பெறும். மேலும, அம்மாற்றுருபுகள ஒரே அமைப்பில வருவனவாக (Occurrence in parallel formation) அமையும்.

'பல' என்னும் உருபனுக்குப் 'பற', 'பல' எனபன மாற்றுருபுகள. அவை இரணடும் அனைததுச சூழல களிலுமஒரே பொருளைச சுட்டுகின்றன. அவவிரு மாறறுருபுகளும் வடிவ நிலையில வேறுபாடுடையன. அவற்றுள பற்' எனனும்மாறறுருபு வலலொலிகளுக்கு முன்னரும் (பற்-பொடி), 'பல்' எனனும் மாற்றுருபு பிற ஒலிகளுக்கு முனனரும் (பல் - வலி) வருகின்றன. இங்ஙனம் ஒனறு வரும் சூழலில் மற்றையது வரப் பெறாமல் அவை துணைநிலை வழக்கில் அமையப் பெற்றுளளன எனவே 'பற', 'பல்' ஆகியன ஓர உருபனின மாற்றுருபுகளாகக கருதப்படுகின்றன. சில சூழலகளில மாற்றுருபுகள உறழ்ச்சியில் (Free variation) வருவதுணடு.

ஓர் உருபனுக்கு ஒலிமாற்றம் காரணமாகப் பல மாற்றுருபுகள் அமைவதுணடு. ஒரினமாதல் (Assimilation) எனனும ஒலிமாற்றம் காரணமாக 'மரம', என்னும் உருபனுக்கு 'மரக்' (மரக்-காடு), 'மரச' (மரச்-சோலை), 'மரத' (மரத்-தொட்டி), 'மரப' (மரப் - பெட்டி), 'மர' (மர-வேர்) போன்ற மாறறுருபுகள அமையப் பெறறுள்ளன.

ஓர் உருபனுக்கு ஒன்றிற்கு மேறபட்ட மாற்றுருபுகள் அமையும நிலையில ஒனறினை அடிபபடை வடிவமாகக் (Basic form) கொணடு ஏனையவறறை அவ்வடிப்படை வடிவததிலிருநது விளககிக் காட்டுதல வேணடும். மொழியின கட்டமைப்புக்கேற்ப மாறறுருபுகளை எளிமையாகவும் சுருககமாகவும் விளக்கப் பயனபடும் மாறறுருபினையும், மொழியில் பெரிதும பயினறுவரும் மாறறுருபினையும், பிற மாற்றுருபுகளை வருவிப்பதறகு ஏற்ற வகையில அமையும் மாற்றுருபினையும் அடிப்படை வடிவமாகத் தெரிவு செய்யலாம்.

தமிழில இறநதகால உருபனுககு 'த்', 'ட்', 'ற' ஆகியன மாற்றுருபுகளாகச் செயறபடுகினறன அவற்றுள 'த்' எனனும் வடிவம் மொழியில பெரிதும பயினறு வருவதாலும, பிற வடிவஙகளை எளிமையாக விளககப் பயன்படுவதாலும், அவவடிவததிலிருந்து 'ட்', 'ற்' ஆகியவறறை வருவிததுககொளள இயலுவதாலும் (ண+த் > ணட், கணடான்; ன+த்>ன்ற, சென்றான) அவ்வடிவத்தையே அடிபபடை வடிவமாகக் கொள்ளலாம். சில சூழல்களில அடிப்படை வடிவம் மொழியில காணபபெறாத கொள்கை நிலை அடிபபடை வடிவமாகவும் (Theoritical base form) அமைவதுணடு.

மாறறுருபுகளின வடிவ வேறுபாடு மாற்றுருபுகளை அடுததுவரும் ஒலிகளுககேறப அமையுமாயின அம்மாறறம் (Alternation) ஒலியனகட்டு மாறறம (Phonological conditioned alternation) எனவும, அம்மாற்றுருபுகள ஒலியன கட்டு மாற்றுருபுகள (Phonological conditioned allomorphs) எனவும சுட்டப்பெறும இறநதகால உருபனின மாறறுருபுகளாகிய 'த', 'ட்', 'ற' எனபன ஒலியன கட்டு மாறறுருபுகளாகச் செயறபடுகினறன 'ட' எனனும் மாறறுருபு நாமடி ஒலிகதுப பினனரும (கண-ட்-ஆன, 'ற்' எனனும் மாற்றுருபு அணபல மூககொலிகதுப பினனரும(கொன-ற-ஆன), 'த' என்னும் மாறறுருபு பிற வொலிகளுககுப பினனரும வருவதால இவறறை ஒலியன கட்டு மாறறுருபுகளாகக் கருதலாம.

சில மாற்றுருபுகளின வடிவ வேறுபாடு அவறறை அடுத்துவரும் உருபனகளுககேறப அமையுமாயின அம்மாறறம் உருபன்கட்டு மாறறம(Morphologically conditioned alternation) எனவும, அமமாறறுருபுகள உருபன கட்டு மாறறுருபுகள (Morphologically

conditioned allomorphs) எனவும் குறிப்பிடப்படும். 'வ', 'வரு', 'வா' ஆகிய மூன்று வடிவங்களும் 'வா' எனனும் இறநதகால உருபனின் மாறறுருபுகளாகும. அவற்றுள 'வ' என்னும் மாற்றுருபுஇறநதகால உருப னுக்கு முன்னரும் (வ - ந்த்-ஆன்), 'வரு'என்னும் மாறறுருபு எதிர்கால, நிகழகால உருபன்களுக்கு முனனரும் (வரு-கிறு-ஆன)(வரு - வ் - ஆன்) வருவ தால் அவற்றை உருபன்கட்டு மாற்றுருபுகளாகக கருதலாம். ஏ.ஆ.

மாற்றொலி: மொழிகளின அடிப்படை உறுப்பு அவறறின் ஒலிகளேயாகும். பேச்சுப்பொறியின் உறுப்புகளாகிய குரல்வளை, நா, அணணம், உதடு முதலியவற்றைக்கொணடு உருவாக்கப்படும் பல்வேறு பட்ட ஒலிகளினின்று மொழியின் ஒலிகள் பிரித்தறியப் படுகினறன. உலக மொழிகளில இவவளவுதான் பேச் சொலிகள் உள்ளன என்று அறிஞர்கள அறுதியிட்டுள் ளார்கள். அனைத்து ஒலிகளையும ஒரு மொழியில காணுவதற்கிலலை. ஒரு குறிப்பிட்ட ஒலிகளைக் கொண்டு ஒவவொரு மொழியும் செயற்படும். ஒரு மொழியில் உள்ள ஒலிகள மறறொரு மொழியில இல்லாமல போகலாம். எனினும், ஒவவொரு மொழி யும் கருததுகளை வெளிப்படுத்தும வகையில் நிறை வுடையதாகவே இருக்கும்.

உலக மொழிகளுக்கான பொதுவான ஒலிகளை ஒவ்வொனறும் இததன்மையது என அவறறின பிறக்குமிடம், உச்சரிக்கப்படும் விதம் முதலிய குணங் களின் அடிப்படையில் வகுத்துளளனர். மொழியில் வழங்கும் ஒவ்வொரு ஒலியையும் பேச்சொலி (Phone) என்பர். ஒவ்வொரு ஒலியையும் அதன் உச்சரிப்பு முறையை ஒட்டி விளக்கமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக 'K' என்னும் ஒலியை ஒலிப்பில்லாப் பின் நா வெடிப்பொலியென்றும் (Voiceless Velar stop), 'G' என்ற ஒலியை ஒலிப்புடைப்பின் நா வெடிப்பொலி யென்றும் (Voiced velar stop), 'x' என்ற ஒலியை ஒலிப்பில்லாப் பின் நா உரசொலி (Voiceless velar fricative) என்றும் குறிப்பிடுவர். இவ்வகைப் பாகு பாடு பருப்பொருள் தனமையதாகும் (Concrete). இவ்வாறன்றி ஒரு மொழியின செயலநிலையில் இவ வொலிகள எங்ஙனம் பயன்படுகின்றன என்பதன் அடிப்படையில் இவற்றை ஒலியன்(Phoneme) என்றும, மாற்றொலி (Allophone) எனறும பகுப்பர். இப்பாகு பாடு நுண்பொருள்தன்மை (Abstract) உடையது.

இரணடு சொற்களின் பொருள் வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாயிருப்பது அச்சொற்களில் உளள வேறு பட்ட ஒலிகளேயாகும். எடுததுக்காட்டாகக் கமபி, தம்பி, என்ற இரணடு சொறகளின் பொருள் வேறு பாட்டுக்குக் காரணம, க்,த் ஆகிய ஒலிகளேயாகும் ஏனெனில், இந்தச் சொறகளில் உள்ள பிற ஒலிகளில் (அம்பி) வேறுபாடு இல்லை. இவ்வகையில் ஒரு மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளுக்குள ஒற்றுமையுடைய ஒலிகள் மொழியில செயறபடுவதையொட்டி ஒலியன் கள் அமையும்.

உச்சரிப்பு அடிப்படையில் ஒலி ஒற்றுமை உடைய ஒலிகளைக் கண்டறிந்து, அவை சொற்களில் வரும் இடங்களைக்கொணடு அவற்றை ஒலியன என்றும மாற்றொலி எனறும் பிரிப்பர். எடுத்துக்காட்டாக, 'K', 'G', 'X' ஆகிய ஒலிகளை வரிவடிவத்தில் காட்ட 'க்' என்ற எழுத்தைத் தமிழில் பயன்படுத்துகின்றனர். அவ்வெழுத்து, மொழியில் வழங்கும் இடத்திற்குத் தகுந்தவாறு மூனறு ஒலிகளைப் பெறுகினறது. கப்பல், கடல்போனறு சொல்லுக்கு முதலில் வரும போதும், பக்கம், நோக்கம் முதலிய சொற்களில் இரட்டித்து வரும்போதும், வெட்கம், பற்கள் முதலிய சொற்களில் இன்னொரு மெய்யோடு சேர்ந்து வரும்போதும் 'K' என்ற ஒலியையும், பகல், சுகம போன்ற சொற்களில் இரு உயிரொலிகளுக்கு இடையில் வரும்கால 'X' என்ற ஒலியையும், ங் எனற மூக்கொலியை அடுத்துத் தங்கம் சுரங்கம் முதலிய சொற்களில் வரும்போது 'G' எனற ஒலியையும் ககரம் பெறுகிறது. 'K' வழங்கும் இடத்தில் 'X' வோ, 'G' வழங்கும் இடத்தில் 'X' வோ வழங்கப்படுவதில்லை. இச்சூழ்நிலையை ஒலியனி யல் ஆராய்ச்சியில் துணைநிலை வழககு (Complementary distribution) என்பர். (K), (G), (X) ஆகிய ஒலிகள் துணைநிலை வழக்கில இருப்பதால் இவற்றை ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதலாம். மேலும், இந்த மூன்று ஒலிகளும்(K,G,X) பொதுமைப் படுத்தப்பட்டு நுண்நிலையில் 'K' என்று குறிப்பிடப் படும. ஒலியன் எபபொழுதும் நுண்மையானது; மாற் றொலி எப்பொழுதும் பருமையானது. ஆகவேதான் ஒலியனாகத தேர்ந்தெடுக்கப்படும் குறியீடும் மாற் றொலியில் ஒன்றாகக் குறிக்கப்படுகிறது. 'K' என்ற ஒலியன் 'K', 'G' 'X', என்ற மூனறு மாறறொலி களைக் கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலியாக வரும் ஒலிகள் அவ்வொலியோடு உச்சரிக்கப்படும் விதத்தில் ஒலி ஒற்றுமையுடையதாகவும் (Phonetic Similarity) இருக்க வேணடும் எனபது குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட் டாகப் பாதம் முதலிய சொற்களைக் கொண்டு (J) என்ற ஒலியையும 'X' எனற ஒலியையும் மாற்றொ லியாகக் கருத முடியாது ஏனெனில் இந்த ஒலி 'K' என்ற ஒலியுடன உச்சரிப்பு அடிப்படையில் வேறு பட்டுளளது. அதாவது 'K' பின்நாவில் பிறக்கிறது. (J) முன் அணணத்தில் பிறக்கிறது மேலும் 'K' 'G' 'X' ஆகிய ஒலிகள் பின்நாவில் உச்சரிக்கப்படுகின றன என்ற வகையில ஒறறுமை உடையன.

பொதுவாக ஒலியனகள் மட்டுமே ஒரு மொழி யில் வரிவடிவத்தைப் பெறுகின்றன. மாற்றொலிகள வரிவடிவம் பெறுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக 'K' என்னும் ஒலியன் (க) என்னும் வரிவடித்தைப் பெற் றுள்ளது. இதன் மாற்றொலிகளான 'K', 'G', 'X' முதலியவற்றிற்கு வரிவடிவம் கிடையாது. இங்கு 'K' என்ற ஒலி வேறு, 'K' என்ற ஒலியன் வேறு என் பார் மொழியியலார். ஆர்.வா.

மாறவர்ம பாண்டிய மன்னர்கள்: தமிழ் நாட்டில் கி.பி.13 – ஆம் நூற்றாணடில் இரண்டாம் பாணடியப் பேரரசு ஏறபடடிருந்தது. அப் பேரரசுக் குத் தலைவர்களாக இருந்த பாண்டிய மன்னர்களுள் மாறவர்மன் எனற பெயருடையவர்கள நால்வர் சிறப்பாகக் குறிபபிடத்தக்கவர்கள. இவர்கள முத லாம் மாறவர்மன சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி.1216 -1239), இரணடாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாணடியன் (கி பி 1238-1251), முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி.1268-1311), மாறவர்மன் விக்கிரம பாணடியன் (கி.பி.1283-1296) ஆகியோர் ஆவர்.

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1216-1239): இவருக்குமுன் ஆட்சிபுரிந்த குலசேகர பாண்டியனின் தம்பி என இவர் கருதப்படுகிறார். இவர் கி.பி. 1216-இல் பட்டத்துக்கு வந்தார். சோழர் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த பாணடியரின் நிலையை மாற்றி அவர்களை எழுச்சியுறச்செய்த பெருமை இவருக்குரியது. சோழநாட்டை இவர் கைப் பற்றியதால் 'சோணாடு கொண்டருளிய தேவர்' என் னும் சிறப்புப் பெயர் இவருக்குணடு. இவருடைய கல்வெட்டுகளும், அவறறில் உள்ள மெய்க்கீர்த்தி களும் இவர் புகழைப் பேசுகின்றன. அவை அழகிய தமிழ்நடையில் உள்ளவை. வெற்றி வீரனாகிய இவர் தில்லையம்பதிக்குச் சென்று திருச்சிற்றம்பலமுடை யாரை வணஙகினார் எனக் கலவெட்டுகள கூறுகின றன. அக்காலந்தொட்டுப் பல ஆண்டுகள் பாணடிய மன்னர்கள தில்லைத் திருக்கோயிலுக்குச் சிறப்பான பல பணிகள புரிந்துள்ளனர்.

இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.பி. 1238-1251): இம் மன்னர் காலத்தில் முன்பு தோற்க டிக்கப்பட்ட சோழர்கள் பாண்டிய நாட்டில் படை யெடுத்தனர். பாண்டிய மன்னர் தோல்வியுற்றார். எனினும், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பாணடியரின் ஆதிக்கம் மீண்டும வலுவுற்றது.

மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி. 1268-1311): இம் மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டிய நாடு பாணடிய அரசர் ஐவரால் ஆளப்பட்டது என்றும், அவர்களுள் மூத்தவரும் தலைசிறந்தவரும் இவரேயாவார் என் றும் மார்க்கோ போலோ என்னும் வெனிசு நாட்டுப பயணி குறிப்பிடுகிறார். பாணடிய நாட்டின பல பகுதிகளில் அவர்கள் ஆட்சி செய்திருககக்கூடும். மாறவர்மன் குலசேகரன சேரநாட்டுத திருவிதாங்கூர் மீது படையெடுத்துக கொல்லம் எனனும பெரு நகரைக் கைக்கொணடதால் 'கொல்லங்கொணட பாணடியன்' என்றும், 'சேரனை வென்றான' என றும் பட்டங்கள அமைந்தன.

மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியன் (கி.பி. 1283-1296): இவர் குலசேகர பாணடியரின் தமபி என்று கருதப்படுகிறார். இவருடைய சிறப்புகள பலவறறை இவர் கல்வெட்டுகள குறிப்பிடுகினறன.

பாண்டிய அரசுக்கு கி பி. 13-ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியும், 14-ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கமும் மிகவும் துயர்நிறைந்த காலமாகும். பாணடிய அரசர் களுக்கிடையே மூணட உளநாட்டுப் போரும் அயலவா படையெழுச்சிகளும் பாணடியரின் வீழ்ச்சிக்கு அடி கோலின. தெ.பா.

மாறன் பாப்பாவினம், பாவும் பாவினமு மாக இயற்றப்பட்டதொரு நூல். பாப்பாவினம் என பது உம்மைத்தொகையானாலும் இலககணமினறி வழக்குநோக்கி ஒற்று மிகுநதது. சிதம்பரச செயயுட கோவை, திருவலங்கற்றிரட்டுப் போல யாப்பிலக் கணத்திற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கியமாகும். இத னுள் காணப்படும் பாடல்கள அனைத்தும முன்னைய இலக்கண நூல்களில கூறப்பட்ட இலக்கணததிற் கேற்ப அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்கு அணி, திணை, துறை போன்ற பாகுபாடுகள சுட்டப் பெற்றுள்ள தோடு குறிப்புரையும் எழுதபபட்டுள்ளது.

இந் நூல், முதன்முதலாக 1932-இல 'செந்தமிழ' உதவிப் பதிப்பாசிரியராகவிருந்த கி. இராமானுசை யங்காரால் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை யில் பதிப்பிக்கப் பட்டுச் சங்கப் பதிப்பாக வெளி யிடப் பட்டது. இவ வெளியீட்டில் 'பாப்பாவினம' என்று. இந் நூல் குறிக்கப் படுகினறது. இந நூலின ஆசிரியர் பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டில் 'மாறன' என்பதைச் சேர்க்காமலேயே வெளியிட்டனர். இந நூலின் ஆசிரியர் பேரைக்காரிரத்தினக் கவிராயர் என்றும், திருக்குருகைப் பெருமாள கவிராயர் என றும் கூறுவர். மாறனலங்கார வரலாற்றில ஆ.மா. சடகோபராமானுசாச்சாரியாரவர்களின் கருத்தை மறுத்துத் திருககுருகைப் பெருமாள் கவிராயரே இதன் ஆசிரியர் என்று கி இராமானுசையங்கார் இந் நூலின முகவுரையில நிறுவியுள்ளார்.

'இந் நூற் செய்யுட்களின் நடை முதலியவை மாறனலங்கார உதாரணச் செய்யுட்களின நடை

முதலியவற்றை யொத்தனவாயிருத்தலாலும், மாற னலங்காரத்துள் உதாரணமாக எடுத்தாளப் பட்டனவும், திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் இயற்றியனவுமான குருகைமான்மியச் செய்யுட்களிற் சிலவும், மும்மணிக்கோவைச் செய்யுட்களும் வேறுபல செய்யுட்களும் இந் நூலகத்துக் காணப்படுதலாலும் இது, மாறனலங்கார ஆசிரியராகிய திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயரால் தொகுத்தியற்றப் பட்டிருக் கலாமென்று தெரிகின்றது' என்று அவர் கூறியுள் ளார்.

இவர் காலம் கி.பி. 16 – ஆம் நூற்றாண்டாகும். திருக்குருகை மான்மியமும், மாறனகப் பொருளும் முறையே கொல்லம் 723 (கி.பி. 1547), 727 (கி.பி. 1551) ஆகிய ஆண்டுகளில் அரங்கேற்றப்பட்டனவாக அவற்றின் பாயிரங்கள் கூறுகின்றன. எனவே, இந் நூலும் அக்காலத்தில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கவேண் டும்.

மாறனாகிய நம்மாழ்வார் பெயரால் வழங்கப் படும் இந்நூல், பாக்களின் இலக்கணத்தைக் கூற வில்லை. இந் நூலுள் 140 மேற்கோள் பாடல்கள் உள்ளன. செய்யுள் உறுப்புகள் பற்றி இதனுள் குறிப் பிடப்படவில்லை. வெண்பா 28, வெணபாவினம் 13, ஆசிரியப்பா 34, ஆசிரியப்பாவினம் 16, கலிப்பா 20, கலிப்பாவினம் 12, வஞ்சிப்பா 3, வஞ்சிப்பாவினம் 5, மருட்பா 4 என ஒன்பது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு, குறிப்பிட்டுள்ள பாடல்களைப் பெற்றுள் ளன. இதனோடு 'பாப்பாவினம் முற்றும்' என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது இதன்பின் பரிபாடல் இலக்கணத் திற்குரிய மேற்கோள் பாடல்கள் ஐந்து காணப்படு கின்றன. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்வந்த இலக் கண நூல்கள் எவையும் பரிபாடல் இலக்கணம் கூறாமலிருக்க, இந்நூல் மட்டும் அதற்குரிய பாடல் களைத் தந்துள்ளதாகக் கருதுவர். நூல் முற்றும் என்று குறிப்பிடப்பெற்று அதன் பின் பரிபாடற் செய்யுட்கள் அமைந்துளளதால் இக்கருத்து ஆய்தற் குரியதாகும்.

இது ஒரு வைணவ நூல். இராமானுசரையும் மணவாள முனிகளையும் ஆசிரியர் நூலுள் சுட்டியுள ளார். மாறன்சீர் பரவுதலும் வைணவத்தைச் சிறப் பித்துரைத்தலுமே நூலின் நோக்கங்களாக அமைந் துளளன. சைவத்திற்கு அமைந்த சிதம்பரச் செய்யுட் கோவைக்கு இணையாக அமையவேணடுமெனக் கருதி இயற்றப்பட்டது போன்று தோன்றுகிறது.

நம்மாழ்வாரின் சிறப்புகள் பலவிடங்களில் கூறப் பட்டுளளதை, 'பெருநூல் பிறபல கற்பதின் மாறன், ஒரு நூல் கற்ப தூதியம் உயிர்க்கே' (29) என்றும். 'மாறன் திருவாய்மொழியே மருந்து பிறவிப்பிணிக்கு' (23) என்றும், 'கஞ்சத் திருமால் கழல்பரவு மாறனார் செஞ்சொற் றிருவாய் மொழியுணர்ந்த சீலத்தார் வஞ்சப் பிறவி வலைப்பட்டிலாரே' (76) என்றும், 'மாறன் தந்த தமிழ் மறைப்பாக் கேளாதவரே இரு செவியும் கெட்டாரே' (95) என்றும் அமைந்த பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

'யாப்பருங்கலக் காரிகையில் கூறப்பட்டுள்ள பாவும் பாவினங்களும் இந் நூலுள சுட்டப்பெற்றுள ளன. சவலை வெண்பாட்டு எனும் பாவகை வெணபா இயலின் ஈற்றில் புதியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'நனியிரு குறளாய் நான்கடி யுடைத்தாய், தனி வரல் இல்லது சவலைவெண் பாட்டே' (28) என அப் பாவகைக்குரிய இலக்கணம் சுட்டப்பெற்றுளளது.

இக் குறிப்புரைகளை ஆசிரியரே எழுதியிருப்பார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'நான்கு பாவினும் இனஞ்சேர்த்துப் பண்ணிற்குத் திறம்போலத் தாழிசை, துறை, விருத்தமெனப் பன்னிரு பகுதி யாகக் கூறுவர். அவறறுள வெண்பாவிற்கும் ஆசிரியத் திற்கும் இனம் முன்னர்க் கூறப்பட்டது. ஒழிந்த இக் கலி முதலிய பாவிரண்டிற்கும் இனம் பின்னர்க் கூறப் படும்' (101) என்பது அவவுரை. எனவே, நூலும் அரிய குறிப்புரையுமாக அமைந்த இந்நூல் இன்றி யமையா யாப்பிலக்கணச் செய்திகளை உளளடக்கிய ஒரு சான்றிலக்கியமாகும். சா.கி.

மாறன் பொறையனார்: இவர் பதினெண கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள ஒன்றான ஐந்திணையைம்பது என்ற நூலை இயற்றியவர். 'பொறையன எனற இயற்பெயருடன் 'மாறன்' என்ற சிறப்புப் பெயரி னைப் பெற்றுப் பாணடிநாட்டு அரசியலில் பெரும் பதவியில இருந்தவர். இவரைப்பறறிய பிற செயதி கள் தெரிந்தில.

ஐந்திணையைம்பது எனனும் நூல் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் எனறும் ஐநதிணைகளின் உரிப்பொருளான இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரி தல், இரஙகல் எனற ஐநதொழுக்கங்களையும் பப்பத்து வெண்பாக்களில் விளக்கிக் கூறுகிறது. இந் நூலில் பெரும்பாலும் நேரிசை வெண்பாக்களும் சிறுபான்மை இன்னிசை வெணபாக்களும் வந்துள் ளன. 'ஐந்திணை யைம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓராதார், செந்தமிழ் சேரா தவர்' எனப் பாயிரத்தில் இந் நூலின சிறப்புக் கூறப்பெற்றுள்ளது. மு.ச.

மாறனகப் பொருள்: இது திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயா எனபவரால் எழுதப்பட்ட அகப்பொருள் இலக்கணநூல். இவவாசிரியர் திருக்

குருகூரில் பிறந்தவர்; தந்தையார் பெயரும் திருக் குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் என்பதாகும். வேளாள குலத்தினர். சடகோபருடைய ஆசுதான கவிராயர் வழியினர். அவர்தம் இயற்பெயர் சடையன் என்பதாகும். அவருடைய குரு சிரீநிவாச சீயராவார்.

மாறன் என்ற பெயர் நம்மாழ்வாருக்குரியதாகும். நம்மாழ்வாரிடத்து அவர் ஆழங்கால்பட்டதனால் அவர் பெயராலேயே நூலை அமைத்தார். தொல்காப்பியம், இறையனார் களவியல் போன்ற நூல்களில் காணப்படும் அகப்பொருள் கருத்துகளை முறைப்படத் தொகுத்தும் வகுததும் இந் நூலைச் செய்துள்ளார். இந் நூலைக் கொல்லமாண்டு 727-இல் (கி.பி.1551) குருகூர்ச் சடகோபர் கோயிலில் சிரீநிவாச சீயர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றியதாகப் பாயிரம் கூறுகின்றது.

இந் நூல் அகத்திணையியல், களவியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என ஐந்து இயல்களைக் கொண்டது என்றும், முந்நூற்று அறுபத்து மூன்று நூற்பாக்களையுடையது என்றும் தெரிகிறது. ஆனால் அகத்திணையியலும் ஒழிபியலும் ஒழிய ஏனைய இயல்களே இப்பொழுது நூல் வடிவில் உள்ளன. இவற்றை நோக்க இதுவொரு குறைநூலாகும். இந் நூலுள், களவியல் 62 நூற்பாக்களும், வரைவியல் 34 நூற்பாக்களும், கற்பியல் 10 நூற்பாக்களுமாக 106 நூற்பாக்கள் காணப்படுகின்றன. நூற்பாக்கள் அனைத்தும் சூத்திர யாப்பில் அமைந்துள்ளன. இந் நூலின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகத் திருப்பதிக் கோவை காட்டப் பெற்றுள்ளது. திருவரங்கம் முதலாகவுள்ள திருமால் திருப்பதிகள் மீது அகப்பொருள் அமைய இக் கோவை நூல் பாடப்பட்டுள்ளது. இதில் 455 துறைகள் அமைய 527 கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்கள் உள்ளன. இக் கோவையுள் 95 திருமால் திருப்பதிகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. நம்பியகப் பொருளுக்குத் தஞ்சை வாணன் கோவை இலக்கியமாக அமைந்ததைப் போல மாறனகப் பொருளுக்குத் திருப்பதிக்கோவை இலக்கியமாக இணைந்துள்ளது. அதன் ஆசிரியர் இன்னார் என்று அறியப்படவில்லை. எனினும் அக் கோவை வைணவச் சார்புடையதாக இருப்பதாலும் நம்மாழ்வார் சிறப்பைக் காட்டுவதாக அமைவதாலும் திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயரே அதனை இயற்றியிருக்கலாம் என்று கருதுவர். இம் மாறனகப் பொருள் குறைநூலேயாயினும் அகப்பொருள் செய்திகளைத் தெளிவுபட எடுத்துரைக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

சா.கி.

மாறனலங்காரம்: இது ஓர் அணியிலக்கண நூல்; திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் என்பவரால் எழுதப் பெற்றதாகும். மாறனகப் பொருள், மாறன் பாப்பாவினம், திருக்குருகை மான்மியம் போன்றவை இவர் எழுதிய பிற நூல்கள். இவர் நம்மாழ்வார் மீது ஆறாக் காதல கொண்டிருந்தமையால் அவரையே தலைவராகக் கொண்டு அவர் பெயராலேயே இந் நூலை இயற்றியுள்ளார். 'திருமகிழ்ப் பரமதேசிகன்' பெயரால் நூல்கள் இயற்றப் பட்டதாக மாறனகப் பொருளும் கூறுகின்றது.

வடமொழியிலும் 'சடவைரிவைபவ திவாகரம்' என்ற பெயருடன் குவலயானந்தம், நம்மாழ்வார் தொடர்போடு அணிநூலாக விளங்குகின்றது. இம் மாறனலங்காரம் தண்டியலங்காரத்தின் வழிநூல் தொல்காப்பிய உவமையியல் செய்திகளையும் தண்டியலங்காரத்தையும் பின்பற்றி இந் நூல எழுதப் பட்டுள்ளது. இது பாயிரவிலக்கணத்தை முதலில் பெற்றுப் பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல், எச்சவியல் எனும் நான்கு இயல்களை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது; 327 நூற்பாக்களைக் கொண்டது. இந் நூலின பாயிரப் பகுதி 64 நூறபாக களையும், பொதுவியல் 21 நூற்பாக்களையும, பொருளணியியல் 166 நூற்பாக்களையும், சொல்லணியியல் 48 நூற்பாக்களையும், எச்சவியல் 28 நூற்பாக்கலையும் கொண்டுளளன.

இந்நூற்பாக்கள் இருவகை யாப்புகளால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவியல், வெணபா யாப்பிலும், ஏனையவியல்கள் நூற்பா யாப்பிலும் காணப் படுகின்றன. நன்னூலில் முதற்கண பாயிரச் செய்திகள் நிரம்பவும் கூறப்பட்டிருப்பது போல் இந் நூலுளளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பாயிர விலக்கணம், நூற்பாகுபாடு, சூத்திரவிலக்கணம், சூத்திரப் பொருள்கோள், ஒத்து, படலவிலக்கணங்கள், உரை இலக்கணம். குற்றம், அழகு, தந்திரவுத்திகள், நுவல்வோன தன்மை, கற்பிக்கப் படாதோர் குணம், நூல் நுவலும் இயல்பு, கொள்வோர் இயல்பு, கோடல் மரபு, சிறப்புப் பாயிரத்தின் இலக்கணம் போன்ற செய்திகள பாயிரப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. நனனூல பாயிரப் பகுதியை விட விரிவுடையதாகவே இப் பகுதி அமைந்துள்ளது. நூல தன்மை கூறும் பொழுது 'மகாபிணடம்' என்ற அமைப்பை மாறனலங்காரம் சுட்டுகிறது. அகத்தியம் போல இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று பிண்டங்களையும் உள்ளடக்கிய நூல் 'மகாபிண்டம்' எனப் பெயர்பெறும் என்று கூறுகிறது.

தண்டியலங்காரத்துட் கூறப்பட்ட பொருளணிகளின் தொகை 35. மாறனலங்காரத்துட் கூறப்பட்டவை 64. சொல்லிலக்கணத்திலும் பொருளியலிலும் புறத்திணையியலிலும்கூறப்பட்டு ஏனைய அணிநூல்களுள

கூறப்படாமலிருந்த பூட்டுவில், இறைச்சி, பொருள் கோள, பொருணமொழி என்னும் அணிகள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. தண்டியலங்காரத்தில் ஒரே நூற் பாவில பன்னிரண்டு சித்திர கவிகளுக்குரிய பெயர்கள் மட்டுமே சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆனால், மாறனலங் காரத்தில் முப்பத்திரண்டு சித்திர கவிகள் கூறப்பட்டு அவற்றிற்கு இலக்கணமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலுக்கு உரையெழுதியவர் தென்திருப் பேரைக் காரிரத்தினக் கவிராயர் அவர் இந்நூலா சிரியரிடம் கல்வி பயின்றவர். 'காரிரத்நம்' என்பது ஆழ்வார் திருப்பெயர். அதனையே பெயராகக் கொண்ட இவரும் ஒரு வைணவர். இந்நூலுக்குப் பாயிரமும் இவரே செய்துள்ளார். உரை சிறந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இதில் 844 மேற்கோள் பாடல் கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்கோள் பாடல்கள் பலவற்றிற்குத் திணை, துறை கூறப்பட்டுள்ளன. சிலவற்றிற்குப் பொழிப்புரையும் சிலவற்றிற்குக் குறிப் புரையும் தரப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு இயலின் முடிவிலும் 'காரிரத்தினக் கவிராயர் உரையெழுதி னார்' என்று குறிப்பிடும் செய்யுளொன்றும் காணப் படுகின்றது. சா.கி.

மாறனேர் நம்பி: ஆளவந்தாரால் ஆட்கொள் ளப்பட்ட பெரியோர்கள் பலர். அவர்களுள் தலை சிறந்தவர் மாறனேர் நம்பி. இவர் வேளாளர் குலத் தில் பிறந்தவர் என்றும், திருக்குலத்துப் பிறந்தவர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

ஒருமுறை ஆளவந்தார் பராந்தகம் என்ற ஊருக் குச் சென்றார். அங்கு வயலில் பணி செய்து கொண் டிருந்த ஓர் உழவரைக் கண்டார். அவ்வுழவர் வயலி லுள்ள சேற்றினைக் கையால் எடுத்துப் பெருமாளுக் குப் படைத்து அதனை உட்கொண்டார். அக் காட்சி யைக் கண்ட ஆளவந்தார் வியந்து 'தாங்கள் உணவையுண்ணாமல் மண்ணையுண்டால் உடல்நலக் கேடு உண்டாகாதோ' என்றார். அதற்கு அவ்வுழவர் 'மண்ணால் உருவான உடம்பிற்கும் மண்ணிற்கும் வேறுபாடு இருப்பதாக அடியேன் கருதவில்லை'என்று கூறினார். அம் மொழியில் உழவரின் ஞானத்தையும், பக்தியையும், மனஉறுதியையும் கண்டு வியநது 'தாங் கள் திருக்குருகூரில் தோன்றிய மாறனோ' என்று கொண்டாடினார். அன்றுமுதல் உழவரின் இயற் பெயர் மறைந்து மாறனேர் நம்பி என்ற சிறப்புப் பெயரே வழங்கலாயிற்று. மாறனேர் நம்பியை நோக்கி ஆளவந்தார் 'என்னுடன் திருவரங்கத்துக்கு வந்தால் தஙகட்கு மெய்ப்பொருளை உணர்த்து வேன்' என்றார். உடனே நம்பி, உற்றார் உறவின ரையும், ஊராரையும் மறந்து ஆளவந்தாரைப் பின் பற்றிச் சென்றார். ஆளவந்தார், நம்பிக்கு ஞானத்தை அறிவுறுத்தினார்.

மாறனேர் நம்பி வந்து சில மாதங்களில், ஆள வந்தார் ஒரு புதிய வீடு கட்டி அதில் குடிபுக ஒரு நல்ல நாளை முடிவு செய்தார். ஆளவந்தார் எண் ணத்தை அறிந்த நம்பி 'நாம் தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்திருப்பதால் ஆளவந்தார் குடிபுகுந்த பின்னர் அத் திருமாளிகையைக் காணமுடியாது; ஆகையால் அவர் குடிபுகுவதற்கு முன் அவ்வில்லத்தைக் காண வேண்டும்' என்று எண்ணி ஆளவந்தாரின் இல்லத்தி னுள் சென்று கண்டு மகிழ்ந்தார். அதனையறிந்த சில வைணவ அந்தணர்கள் ஆளவந்தாரிடம் சென்று நம்பியின் அடாத செயலினைக் கூறினார்கள். அது கேட்ட ஆளவந்தார் 'நம்பியின் திருவடி நம் குடிலில் எப்போது பட்டதோ அப்போதே அது புனிதம் பெற்றுவிட்டது. அவர் இல்லத்தில் புகுந்த அந்த நேரமே நல்ல நேரம் ஆகும். ஆகையால் இன்றே அவ்வில்லத்திற்குச் செல்வோம்' என்று கூறினார். அன்றே குடிபுகுந்தார் என்பது செவிவழிச் செய்தி.

ஆளவந்தார் புதிய வீட்டில் குடிபுகுந்த சில மாதங்களில் அவருக்கு முதுகிலே பெரும்புண் உண் டாயிற்று. அதனை இராசபிளவை என்று கூறுகிறார் கள். அப்புண்ணைக் கண்டு மனம் பொறாத நம்பி, திருவரங்கப் பெருமானிடம், 'ஆளவந்தாரின் புண் நீங்க வேண்டும்; அப்புண்ணை அடியேனுக்கு வழங் கினால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று வேண்டிக் கொண்டார். அவ்வேண்டுகோளால் ஆளவந்தாரின் புண் குணமாயிற்று. வினைப்பயனால் மீண்டும் அந் நோய்வாய்ப்பட்டார்.

பல நாள்களுக்குப் பிறகு அச்செய்தியையுணர்ந்த ஆளவந்தார் வியந்து நம்பியின் அன்பிலே கட்டுண் டார். அந்நிலையில் ஆளவந்தாரின் இறுதிக் காலம் நெருங்கியது. அப்போது ஆளவந்தார் நம்பியை நோக்கி, 'என்னுடைய இராசபிளவையைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அதனால் நான் மறுபடி யும் மண்ணில் பிறந்து அத்துன்பத்தை அனுபவிக்க நேராது' என்று கூறினார், உடனே நம்பி அப் புண்ணை ஏற்றுக்கொள்ள இசைந்தார். அப்போதே மாறனேர் நம்பியின் மேனியில் அப்புண் சென்று பற் றிக்கொண்டது. மாறனேர் நம்பி அப்புண்ணை ஆச்சாரியர் கொடுத்த அரும் கொடையாகவே எண் ணினார்.

ஆளவந்தார் தம்முடைய திருமேனியை விட்டுப் பரமபதம் போகும்போது, தம் அணுக்கச் சீடரான பெரிய நம்பியை அழைத்து, 'நான் நம்பிக்கு வழங் கிய புண் மிகவும் கடுமையானது; பொறுத்தற்கு அரியது; ஆகையால், தாங்களே அப் புண்ணைக் கழுவி

மருந்திட்டு அவருக்கு உணவூட்ட வேண்டும்' என்று கூறிக் காலமானார். ஆளவந்தார் மறைவுக்குப் பின், காவிரிக் கரையில் தங்கியிருந்த நம்பிக்குப் பெரிய நம்பி பணிவிடை செய்துவந்தார்.

அக் காலத்தில் இராமானுசர் பெரிய நம்பியின் சீடராயிருந்து உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் பெரிய நம்பிகள் மாறனேர் நம்பிக்குத் திருஉணவு கொண்டு செல்கையில், உடையவர் அவ ரறியாமல் தொடர்ந்து சென்று மறைந்திருந்து நம்பி யின் புண்ணினைக் கண்டு, பெருமானை எண்ணித் துதிக்க அப்புண் மறைந்தது. மாறனேர் நம்பி ஆசாரி யர் வழங்கிய அருட்கொடை மறைந்ததே என்று எண்ணிக் கல்லெடுத்துத் தம் தலையை மோதச் செல் கையில் அவரது ஆசாரிய பக்தியைக் கண்டு வியந்து புண்ணை அவருக்கே தந்து உடையவர் மீண்டார்.

நம்பிக்குப் பெரிய நம்பி செய்து வந்த பணி விடைகளை நேரேயறிந்த இராமானுசர் மனத்தில் திருமாலடியார்க்குள் சாதிவேறுபாடு காணக்கூடாது என்ற பேருணர்வு உண்டாயிற்று. மாறனேர் நம்பிக் குப் பரமபதம் செல்லும் நாள் நெருங்கியது. அப் போது அப்பெரியார் பெரிய நம்பியை நோக்கித் தம் உடலைக் காட்டி 'இதனை என் உற்றார் உற வினரிடம் ஒப்படைக்காமல் தாங்களே உரிய கட னைச் செய்யவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண் டார். பெரிய நம்பியும் மாறனேர்நம்பிக்கு இறுதிக் கடனைச் செய்து நீராடாமல் அப்படியே இல் லம் சென்று பெருமாளுக்குப் படைத்து வழிபாடு செய்தார். இதனால் வைணவ அந்தணர்கள் பெரிய நம்பியை வெறுத்தனர். ஆனால், பெரிய நம்பியிடம் அவர் செயலை மறுத்துக் கூறத் துணிவற்றிருந்த னர். அதனைப் பெரிய நம்பியின் திருச்செவியில் இராமானுசர் சென்று எடுத்தியம்பினார். பெரிய நம்பி புன்னகை செய்து 'இராமானுசரே! நீர் மாற னேர் நம்பியை யாராக நினைத்திருந்தீர்; அவர் ஆளவந்தாருடைய திருவருள் பெற்றவர் அல்லவா! அவருக்குத் தொண்டு செய்யும் பேறு எனக்கன்றோ கிடைத்தது. அதனால் நான் பேறு பெற்றவனா னேன். நான் சந்தியா வந்தனம் செய்வதற்கு எனக்குப் பதிலாகப் பிறரை நான் நியமித்தாலும் நியமிப் பேன். ஆனால் மாறனேர் நம்பிக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிச் சடங்கைப் பிறர்பால் ஒப்புவிக்க மாட் டேன்' என்று கூறினார்.

அப்போது இராமானுசரிடம், 'தாழ்ந்த குலத்தில் தோன்றிய விதுரருக்குத் தருமர் இறுதிச் சடங்கு செய்யவில்லையா; நான் தரும புத்திரனை விட உயர்ந்தவனா; மாறனேர் நம்பி விதுரரை விடத் தாழ்ந்தவரா; நம்மாழ்வார் 'பயிலும் சுடரொளி' என்ற பதிகத்திலும், 'நெடுமாற்கடிமை' என்ற பதி கத்திலும் திருமால் அடியவர்களைச் சாதிவேறுபாடு கருதித் தாழ்வாக நினைக்கக் கூடாது என்று கூறி னாரே, அதை நாம் மதிக்க வேண்டாமா! ஆழ்வார் மொழியினை நாம் 'கடலோசை' என்று கருதுவதோ' என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டுக் கூறினார். அதனால் மனம் தெளிந்த இராமானுசர் மற்ற வைணவ அந் தணர்பால் அதைக் கூறி அவருடைய மதிமயக்கத் தைப் போக்கினார்.

வார்த்தாமாலை என்ற வைணவப் பிரபந்தத் தில் 'பெரிய நம்பி பிராமண வைணவர்களுடைய பகையையும் பொருட்படுத்தாமல் மாறனேர் நம் பிக்கு இறுதிச்சடங்கு செய்தருளினார்' என்ற குறிப் புக் காணப்படுகிறது. அவ்வரலாற்றால் 'வைணவன் சாதிவேறுபாடு கருதினால் அவன் வைணவன் ஆகான்' என்னும் உண்மை புலனாகிறது.

எஸ்.கே. ரா.

மாறிகள்: ஆராய்ச்சித் துறையில் பல்வேறு கருத்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று மாறி (Variable) என்பதாகும். பொதுவாக மாறு படக்கூடிய கூறுகள் யாவற்றையும் மாறிகள் என்று சொல்லலாம். ஆயினும் பாலின் யங்கு (Paulin Young) என்பவர் பலவேறு எண்ணிக்கை அளவிலான மதிப்புகளையோ பல்வேறு வகையினங்களையோ கொண்டு அமைகிற ஒரு தொகையளவு அல்லது இயல்பு, மாறி ஆகும் என்கிறார்.

சில தொகையளவுகளை அல்லது இயல்புகளை எண்ணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் அளந்து, அவற்றிற்கு எண்ணிக்கை அளவிலான மதிப்புகளைக் கொடுக்க முடியும். அப்படி அவை எண்ணிக்கை அள விலான மதிப்புகளைப் பெறும்போது மதிப்புகள் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. மாறுபட்டு அமை யும். அப்படி மாறுபடுகிற எண்ணிக்கை அளவி லான மதிப்புகளைக் கொண்ட கூறுகளே, (அதா வது தொகையளவுகளோ இயல்புகளோ) மாறி கள் ஆகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வயது எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்ப தில்லை; வேறுபட்டு அமையும். அந்த வேறுபாட்டை எண்ணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் மதிப்பிட இயலும். அதாவது, வயது வேறுபாட்டை 0,1,2,3,4 என்று ஆண்டுக் கணக்கில் (அல்லது ஆண்டுகள் மாதங்கள் என்ற கணக்கில் அல்லது ஆண்டுகள், மாதங்கள், நாள்கள் என்ற கணக்கில்) மதிப்பிட்டு எண்ணிக்கையளவில் குறித்துக் காட்ட இயலும். வயதைப்போலவே காலம், உயரம், எடை, ஊதியம், மதிப்பெண் முதலியனவும் மாறுபட்டு அமையும்.

அவற்றின மாறுபாட்டையும் எண்ணிக்கை அளவினால மதிப்பிட்டுக் குறித்துக்காட்ட முடியும்.

இவவாறு சில மாறிகள எண்ணிக்கை அளவிலான மதிப்புகளைக் கொணடு அமையும். அவற்றை எண்ணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் அளந்து குறிப்பிட முடியும. ஆனால், சில மாறிகளை எணணிக்கை அளவில் அளக்க இயலாது. உயரத்தை அளக்க முடிவதைப் போல, ஒருவனுடைய உடல் நிறத்தை அளக்க இயலாது மனிதர்களிடையே உடல் நிறம் மாறுபட்டு அமையும். ஆயினும அந்த உடல் நிறத்தை, நிறமாறுபாட்டை எணணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் குறிப்பிட இயலாது. எடையைக் கிலோ கணக்கிலும், உயரத்தை செணடி மீட்டர் கணக்கிலும் அளந்து குறிக்க முடிவதைப்போல, உடல் நிறத்தை எணணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் இவ்வளவு எனறு அளந்து குறிப்பிட இயலாது. இவவாறே விளைச்சலை எணணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் (மூட்டைக் கணக்கில்) குறிக்க முடிவதைப் போல, மணணின் தன்மையை எண்ணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் குறிக்க இயலாது. பாலினம்,தொலைக் காட்சிப்பெட்டி வைத்திருப்பது, அரசியல் கட்சிப் பறறு, ஒரு சிக்கலில் (எ.டு.ஆண் – பெண் சேர்ந்து படிப்பது பறறி) ஒரு கருத்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற கூறுகளை இந்த அளவு என்று எணணிக்கை அளவிலான அலகுகளால் குறிப்பிட இயலாது. ஆயினும், அத்தகைய கூறுகள் பல்வேறு வகையினங்களைக் கொண்டிருக்கும். ஒவ்வொரு வகையினத்தின் நிகழ்வலையை அல்லது விகிதாச்சாரத்தை வேணடுமானால் அறியலாம். எ.டு. உடல் நிறத்தின் மாறுபாட்டின் அடிப்படையில் பல்வேறு வகையினங்கள் அமையக் கூடும். அந்த வகையினங்களின் ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு எண் (Number), அதாவது எவவளவு போ இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட இயலும். பாலினம் ஆண, பெண என்ற இரண்டு வகையினங்களில் அமையும். ஒவ்வொரு வகையினத்திலும் எத்தனை பேர் அதாவது ஆண்கள எத்தனை பேர், பெண்கள எத்தனைபேர் எனறு கணக்கிடலாமே தவிர, பாலினத்தை அளவிட முடியாது. இவ்வாறே ஒரு சிககலின்மீது ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள, எவ்வளவு பேர் இல்லை எனபதை அறிந்து கொள்ளலாம். அரசியல கடசிப் பற்றின் அடிப்படையில் எவ்வளவு பேர் 'அ' கட்சியையும், எவ்வளவு பேர் 'ஆ' கட்சியையும் எவவளவு பேர் 'ஈ' கட்சியையும் ஆதரிக்கினறனர் எஙறு கட்சி முறையிலான நிகழ்வலையை எணண முடியும்.

இவவாறு மாறிகள் பல்வேறு எணணிக்கை அளவிலான மதிபபுகளைக் கொணடு அலலது பல்வேறு வகையினங்களைக கொண்டு அமையும். பலவேறு எண்ணிக்கை அளவிலான மதிப்புகளைக் கொண்டு அமையும் மாறிகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, ஒனறன்பின ஒன்றாகத் தொடர்ச்சியாகப் பினனங்களில் (Fractions) இடைவெளி இல்லாமல் அமைகிற – அமையக் கூடிய மாறிகள. இரண்டு, முழு எணகளில் அமைகிற மாறிகள். இவற்றில் ஓர் எண்ணுக்கும், மற்றோர் எண்ணுக்கும் இடைவெளி இருக்கும். பின்னங்களில் அமையக்கூடிய மாறிகள தொடர்வினைப்புள்ள மாறிகள் (Continuous Variables) என்றும், பின்னங்கள் இல்லாமல் முழு எணகளில் அமைகிற மாறிகள் தொடர்பறற மாறிகள் (Discrete Variables) என்றும் குறிப்பிடப்படும். உயரம், உடை, மழை அளவு, நிலப்பரப்பு முதலியன தொடர் மாறிகள ஆகும். ஏனெனில் இவறறின எண்ணிக்கையளவு பின்னங்களில வரக்கூடும். ஆனால, ஒரு குடும்பதது உறுப்பினர் எணணிக்கை, நூல்களின் எணணிக்கை, வாகனங்களின் எண்ணிக்கை, தேர்வு மதிப்பெண முதலியவை தொடர்பற்ற மாறிகள் ஆகும். ஏனெனில் இவற்றின் எணணிக்கையளவு பின்னங்களில் வருவதில்லை. முழு எண்களில் மட்டுமே வரும்.

ஒரு மாறியின் நிகழ்வு அல்லது மாற்றம் (அதாவது அதன் ஏற்ற, இறக்கம்) ஆகியன இனனொரு மாறியின் நிகழ்வு அல்லது மாற்றத்தைச் சார்ந்து அமைந்தால், அது சார்பு நிலை மாறி (Dependent Variable) எனப்படும். அதன் நிகழ்வுக்கு அலலது மாற்றத்திற்குக் காரணமாக அல்லது பொறுப்பாக இருக்கிற மாறி சார்புநிலையற்ற மாறி (Independent Variable) எனப்படும். அந்த வகையில் சார்புநிலை மாறியின் நிகழ்வு அல்லது மாற்றம் சார்புநிலையற்ற மாறியின் நிகழ்வின் அல்லது மாற்றத்தின் உரு வகையில் விளக்கப்படுகிறது. ஆகவே சார்பு நிலை மாறி விளக்கப்படு மாறி (Explained Variable) என்றும், சார்புநிலையற்ற மாறி விளங்க வைக்கும் மாறி (Explanatory Variable) என்றும் குறிபபிடப்படுகின்றன. எ-டு. வயது ஏற ஏற உயரமும் (ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்திற்கு) அதிகரிக்கும். அதாவது வயதில் நிகழும் மாற்றம் உயரத்தில் மாற்றத்தை உணடாக்குகிறது. இவ்வாறு உயரத்தின் மாற்றம் வயதின் மாற்றத்தைச் சார்ந்து அமைகிறது உயரம் சார்புநிலை மாறியாகவும், வயது சார்புநிலையற்ற மாறியாகவும் இயங்குகின்றன. உயரம் வயதை மட்டுமன்றி, பாலினத்தையும் சார்ந்து அமைகிறது. ஆகவே,அந்த நிலையில் உயரம் வயதையும், பாலினத்தையும் சார்நது, அமைகிறது. ஆகவே,அந்த நிலையில் உயரம் வயதையும், பாலினத்தையும் சார்நது, சார்பு நிலை மாறியாக விளங்குகிறது. வயதும், பாலினமும உயரத்திற்குச் சார்புநிலையற்ற மாறியாக அமைநது,அதில் ஏற்படும் மாற்றங்களை விளக்கக்கூடிய பொறுப்பான காரணிகளாகச் செயற்படுகின்றன.

ஆக, ஒரு கூறு சார்புநிலைக் கூறு எனும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட கூறினை அல்லது கூறுகளைப் பொறுத்த அளவிலேதான் அந்த நிலையை எய்தும். அவ்வாறே ஒரு கூறு, சார்புநிலையற்ற கூறு என்பதும் மற்றொரு கூறினை அல்லது கூறுகளைப் பொறுத்த அளவிலேதான் அந்த நிலையை எய்தும். எ-டு. விளைச்சல் ஒரு சார்பு நிலை மாறி எனகிற போது, அது மண்ணின் தன்மை, நீர்ப்பாசன அளவு, உர அளவு முதலிய கூறுகளைப் பொறுத்த அளவிலே தான சார்புநிலை மாறியாக அமையும். அவ்வாறே மண்ணின் தன்மை, நீர்ப்பாசன அளவு, உர அளவு முதலியன சாாபுநிலையற்ற மாறிகள் என்கிறபோது, அவை விளைச்சலைப் பொறுத்த அளவிலேதான் சார்பு நிலையற்ற மாறிகள எனப்படும. ஆக, சார்புநிலை மாறி, சார்பு நிலையற்ற மாறி என்பன ஓர் உறவு நிலையைப் பொறுத்தே அமையும். எந்த இரணடு கூறுகளுக்கிடையே காரண-காரிய உறவு அல்லது இணைவு நிலை இருக்கிறதோ, அந்த நிலையிலதான் அவை ஒன்று இன்னொன்றுக்குச் சார்பு நிலை மாறியாகவும், இன்னொன்று மறறதற்குச் சார்பு நிலையற்ற மாறியாகவும் அமையும. அதாவது ஒரு மாறி இன்னொரு மாறியைப் பொறுதத அளவிலேதான் சாாபு நிலை மாறி அல்லது சார்பு நிலையறற மாறி எனறு அமையும்.

இந்த உறவு நிலை, அதாவது சார்புநிலை மாறி சார்பு நிலையறற மாறி என்ற உறவு நிலை, இரணடு நிலைமைகளில் ஏற்படும. ஒன்று, ஒரு கூறு மேல் நோக்கி அலலது கீழ்நோக்கி மாறும்போது, அதைத் தொடர்நது இனனொரு கூறும் முறையே மேல் நோக்கி அல்லது கீழ்நோக்கி மாறுங்கால், முன்னது பினனதற்குப் பொறுப்பானதாகக் கருதப்படுகிறது. முனனது சார்பு நிலையறற மாறியாகவும், பின்னது சார்புநிலை மாறியாகவும் இணைகின்றன. எ-டு. விசை வண்டிகளின் எணணிக்கை அதிகரிக்கும்போது, பேரிடர்களும அதிகரிக்கின்றன. விசை வண்டிகளின் எணணிக்கை குறையுமபோது பேரிடர்களும் குறைகினறன. இப்படி விசை வண்டிகளின் எணணிகைக்கேற்பப பேரிடர்களின் எணணிக்கை நேரிடையாக அமையும்போது, விசை வணடிகள் சாாபு நிலையறற மாறியாகவும, பேரிடர்கள் சார்பு நிலை மாறியாகவும் அமைகின்றன இஙகுப் பேரிடர்களைப் பொறுத்த அளவிலேதான் விசை வண்டிகள் சாாபு நிலையற்ற மாறியாகக் கருதப்படுகின்றன. அவ்வாறே விசை வணடிகளைப் பொறுத்த அளவிலேதான் பேரிடர்கள் சார்பு நிலை மாறியாகக் கருதப்படுகின்றன.

இரண்டாவது, ஒரு கூறு மேல் நோக்கி மாறும் போது, அதை ஒட்டி இன்னொரு கூறு கீழநோக்கி மாறினால் அலலது ஒரு கூறு கீழநோக்கி மாறும் போது, அதை ஒட்டி இன்னொரு கூறு மேல்நோக்கி மாறினால், அந்தக் கூறுகள் சார்பு நிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலை எய்தும். எ-டு பெணகளின் கல்வி நிலை உயரும்போது கருவள நிலை (Fertility) குறைகிறது பெண்களின் கல்வி நிலை குறையும்போது, கருவள நிலை உயருகிறது. இவ்வாறு பெணகளின் கல்விநிலைக்கு எதிர்மாறாகக் கருவள நிலை மாறினாலும், அந்த மாற்றம் முனனதைச் சார்ந்து ஒட்டியே அமைகிறது ஆகவே, அந்த நிலையில் பெணகளின் கலவி நிலை சார்புநிலையற்ற மாறியாகவும். கருவள நிலை சார்புநிலை மாறியாகவும் அமைகினறன

இவவாறு ஒரு கூறுக்கும், இன்னொரு கூறுககும சார்புநிலையற்ற மாறி சார்புநிலை மாறி எனற உறவு நிலை இரண்டு வகைகளில் அமைகிறது. ஒனறு நேரிடையான (Direct) உறவுநிலை. இனனொனறு நேர் எதிரான (Inverse) உறவு நிலை. முனனதில ஒரே திசையில இரணடு கூறுகளும் மாறுகினறன சார்புநிலையற்ற மாறி மாறும் திசையிலேயே சாாபு நிலை மாறியும் மாறுகிறது. பின்னதில் எதிர் எதிர திசைகளில் இரணடு கூறுகளும் மாறுகினறன. சார்பு நிலையற்ற மாறி ஒரு திசையில மாறும போது சாாபு நிலை மாறி அதன் எதிர்த்திசையில மாறுகிறது.

ஒரு கூறு ஒரு திசையில மாறுமபோது, அதே திசையில் வேறொரு கூறும மாறுவது இயறகை. அவவாறே ஒரு கூறு ஒரு திசையில் மாறுமபோது, வேறொரு கூறு நேர் எதிர்த்திசையில மாறுவதும இயற்கை. அவ்விரணடும ஒரு சார்பு உறவு நிலையில தான மாறுகின்றன என்று சொல்ல முடியாது. அதாவது ஒன்றின மாற்றத்தின் காரணமாகததான இனனொனறு மாறுகிறது என்று கூற இயலாது. இரணடும் தனித்தனியாகச் சுதநதிரமாக இயஙகி மாறலாம். இரணடுக்கும் தொடர்பு, இணையுறவு இருகக வேணடும் என்ற அவசியமிலலை. அவவாறே ஒரு கூறு ஒரு திசையிலும், மற்றொரு கூறு அதன நேர் எதிர்ததிசையிலும் மாறும்போது இரணடுககும இணையுறவு, தொடர்பு இருக்க வேணடும எனறு அவசியமில்லை. இரணடும் சுதந்திரமாக இயஙக லாம்.

இத்தகைய மாற்ற நிலைமையில் இரண்டு கூறுகள் சார்பு நிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலையை எய்தச் சில நிலைமைகள நிலவ வேணடும். அத்தகைய நிலைமைகளில்தான ஒனறு சார்பு நிலையற்ற மாறியாகவும், இன்னொன்று சார்பு நிலை மாறியாகவும் விளஙக முடியும. சே.எசு.மில்(J.S. Mill)என்னும் அறிஞர், இரணடு நிலைமைகளில் இரு கூறுகளுக்கிடையே சார்புநிலையறற

மாறி சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலை அமையும் என்கிறார். ஒன்று உடன்பாட்டு (Agreement) நிலைமை; இன்னொன்று வேறுபாட்டு (Difference) நிலைமை.

ஒரு கூறு எங்கெங்கு, எவ்வப்பொழுது நிகழ்கிறதோ, அங்கங்கு, அவ்வப்பொழுது இன்னொரு கூறும் நிகழும் பொழுது இரண்டுக்கும் சார்பு நிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலை அமையக்கூடும்.

(எ-டு)
கசத —→ அ
பமத —→ அ
நவத —→ அ

மேற் குறித்த மூன்று நிகழ்வினங்களிலும் 'த' தொடர்ந்து வருகிறது. 'த' வருகிற இம்மூன்று நிகழ்வினங்களிலும் 'அ' பின்தொடர்ந்து வருகிறது. ஆகவே 'அ' ஏற்பட 'த' இருந்தாலே போதுமானது என்று தெரிகிறது. அவ்வாறு ஒரு கூறு ஏற்பட இன்னொரு கூறு இருந்தாலே போதுமானது என்ற நிலை அமையும்போது, பின்னது சார்புநிலையற்ற மாறியாகவும், முன்னது சார்பு நிலை மாறியாகவும் அமையும். அவ்வாறு கூறு நிகழ அல்லது மாற இன்னொரு கூறின் நிகழ்வு அல்லது மாற்றம் இருந்தாலே போதும் என்ற நிலைமை இருக்கும் கட்டத்தில், இரண்டும் சார்புநிலை மாறி, சார்பு நிலையற்ற மாறி என்ற உறவு நிலையை எய்தும். அத்தகைய நிலைமை உடன்பாட்டு நிலைமை எனப்படும்.

மேலும், ஒரு கூறு நிகழும் இடங்களில், பொழுதுகளில் எல்லாம் இன்னொரு கூறு நிகழ்வதும், முன்னது நிகழாத இடங்களில் பொழுதுகளில் பின்னது நிகழாமல் போவதுமான நிலைமை இருக்கக்கூடிய கட்டத்திலும் இரண்டுக்கும் சார்புநிலையற்ற மாறி, சார்புநிலை மாறி என்ற உறவு நிலை அமையக்கூடும்.

(எ-டு)
கசத —→ அ
கச —
பமத —→ அ

மேற்குறித்த மூன்று நிகழ்வினங்களில் இரண்டில் மட்டும 'த' வருகிறது; ஒன்றில் வரவில்லை. 'த' எங்கு வருகிறதோ, அந்த நிகழ்வினங்களில மட்டுமே 'அ' பின்தொடர்ந்து வருகிறது 'த'வாராத நிகழ்வினத்தில் 'அ' நிகழவில்லை. ஆகவே 'அ' ஏற்பட 'த' இருப்பது அவசியம் என்று தெரிகிறது. அவ்வாறு ஒரு கூறு ஏற்பட இன்னொரு கூறு இருப்பது அவசியம் என்றநிலை அமையும்போது, பின்னது சார்பு நிலையற்ற மாறியாகவும், முன்னது சார்புநிலை மாறியாகவும் அமையும். அவ்வாறு ஒரு கூறு நிகழ அல்லது மாற, இன்னொரு கூறின் நிகழ்வு அல்லது மாற்றம் இருத்தல் அவசியம் என்ற நிலைமை இருக்கும் கட்டத்தில் இரண்டும் சார்புநிலை மாறி, சார்புநிலையற்ற மாறி என்னும் உறவு நிலையை எய்தும். அத்தகைய நிலைமையே வேறுபாட்டு நிலைமை எனப்படும்.

ஆக, ஒரு மாறி இன்னொரு மாறியின் நிகழ்வுக்கு அல்லது மாற்றத்திற்குப் போதுமான அல்லது அவசியமான காரணியாக அமைகிற போது அது பிந்தைய மாறிககுச் சார்புநிலையற்ற மாறி என்ற உறவு நிலையிலும், பிந்தைய மாறி முந்தைய மாறிககுச் சார்புநிலை மாறி என்ற உறவு நிலையிலும அமையும். எனினும், ஒரு சார்புநிலையற்ற மாறி இன்னொரு மாறிக்குப் போதுமான அல்லது அவசிய மான காரணி என்ற உறவு நிலையில அமைந்திட வேண்டுமானால் சில நிலைமைகள நிலவ வேண்டும். முதலாவதாக, தொடர்புடைய சார்புநிலையற்ற மாறி கால ஒழுங்கில் சார்பு நிலை மாறிக்கு முந்தி அமைந்திருக்க வேண்டும். அதாவது, சார்பு நிலை மாறிக்கு முன்னாலேயே சார்புநிலையற்ற மாறி நிகழ்வுக்கு வந்திருக்க வேண்டும் ஏனெனில் சார்பு நிலையற்ற மாறி சார்புநிலை மாறியின் நிகழ்வுக்குக் காரணியாக அமைவதில் அது சார்புநிலை மாறிக்குப் பின்னால் நிகழக் கூடாது. அப்படி அது சார்பு நிலை மாறிக்குப் பின்னால் ஏற்பட்டால அதைச சார்புநிலை மாறியின காரணியாய்க் கருத முடியாது இரண்டுக்கும் சார்புநிலையற்ற மாறி, சார்புநிலை மாறி என்ற உறவும் அமைய முடியாது.

இரண்டாவதாக, சார்பு நிலையற்ற மாறிக்கும் சார்பு நிலை மாறிக்கும் இடையில் வேறெந்தக் கூறும் மாறியும் நிற்கக் கூடாது. ஏனெனில அத்தகைய நிலையில இடையில் குறுக்கிடும் மாறியா, முன்னதாக நிகழும் சார்பு நிலையற்ற மாறியா எது சார்பு நிலை மாறியின் நிகழ்வுக்கு அல்லது மாற்றத்திற்குக் காரணம் என்பதை உறுதியாக அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது எ-டு. தொடக்க நிலையில் அமைந்திருக்கிற கல்வியே உயர்மட்டத்தில (அதாவது கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில) ஒருவனுடைய கல்வியறிவு மேம்பாட்டிற்குக் காரணமாய அமைகிறது என்று சொன்னால், பின்னதற்கு முன்னது சார்புநிலையற்ற மாறி எனவும், முன்னதற்குப் பின்னது சார்புநிலை மாறி எனவும பொருள்படும். ஆனால், இந்த இரண்டு மாறிகளும் இடையே, வேறொரு மாறி குறுக்கிட்டால் முன்னதற்கும், பின்னதற்கும் சார்பு நிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலை இருப்பதாக உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. அதாவது நடுநிலை மட்டத்தில் கல்வி உயர்

தரத்தில அமையும் போது தொடக்க நிலைக் கல்வி யின செய்வாககு அடிபட்டுப போய்விடுகிறது. ஆகவே அத்தகைய சூழநிலைகளில் சார்பு நிலையறற மாறிக் கும் சார்புநிலை மாறிக்கும் நடுவில வேறு எநத மாறியும குறுக்கிடாமல இருந்தால் தான சாரபு நிலையற்ற மாறிக்கும் சார்புநிலை மாறிக்கும் காரண - காரிய உறவை முடிச்சுப் போட இயலும.

அவ்வாறே சார்புநிலையற்ற மாறிக்கு முன்னா லும் எநதவொரு மாறியும், அமைநதிடாமல் இருக்க வேணடும். ஏனெனில், அத்தகைய மாறி சாரபு நிலை யற்ற மாறியுடனும், சார்பு நிலை மாறியுடனும உறவு கொளளும போது, சார்பு நிலையற்ற மாறிக கும் சார்பு நிலைமாறிககும் இடையிலான உறவைக் குழப்பிவிடும். சார்பு நிலை மாறியின நிகழவுக்கு அல்லது மாற்றத்திற்கு அதுகாரணமா அலலது சார்பு நிலையற்ற மாறி காரணமா எனறு புரியாமல் போகும். மேலும், சாரபு நிலையறற மாறி சார்பு நிலை மாறியுடன் உறவு கொள்ளுவதால, சாரபு நிலையற்ற மாறி சார்பு நிலை மாறியுடன கொள ளும் உறவுக்கு அதுதான மூலகாரணம என்று எண்ணத் தோன்றும. அதாவது, சார்பு நிலையற்ற மாறியின வழியாக அது சார்பு நிலை மாறியுடன தொடர்புகொணடு அதன, நிகழவுக்கு அலலது மாற் றத்திற்கு வழி கோலுகிறது எனறு எணணத் தோன றும. எனவே சாரபு நிலையற்ற மாறிக்கு முனனால யாதொரு மாறியும் நிகழாமலும, அப்படி நிகழும் மாறி சார்பு நிலையறற மாறியுடனும், சார்பு நிலை மாறியுடனும் சேர்நதாற்போல உறவு கொளளாம லும் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொளளவேணடும்.

எடுததுககாட்டாகப பொருளாதாரத் தகுநிலைக் கும், பிறப்பு விகிதத்திறகும சார்புநிலையறற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற நிலல கற்பிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய உறவுநிலையில பொருளாதாரத் தகு நிலையின மாறறம் பிறப்பு விகிதத்தைப் பாதிக்கும். அதாவது பொருளாதாரத் தகுநிலை உயரும் போது, பிறப்பு விகிதம் குறையும். அவவாறு பொரு ளாதாரத் தகுநிலை குறையும்போது, பிறப்பு விகிதம் உயரும். இப்படிப்பட்ட எதிர் மாறான உறவு நிலை பொருளாதாரத் தகுநிலைக்கும், பிறப்பு விகிதத்துக்கும் இடையே அமைந்துள்ளது என்று சொலல முனையும்போது, பொருளாதாரத் தகு நிலைக்கும முன்னால் எந்த ஒரு மாறியும் நிகழாம லும், அப்படி நிகழும் மாறி இரண்டு கூறுகளோடும் உறவு கொள்ளாமலும் இருக்கும் வண்ணம் பாரத்துக் கொள்ள வேண்டும். கல்வி பொருளாதாரத் தகு நிலைக்கு முன்னால் அமைந்து பொருளாதாரத தகு நிலையுடனும், அது தொடர்பு கொணடுள்ள பிறப்பு விகிதத்துடனும் உறவு கொளளுகிறது. அதன காரண மாகப பொருளாதாரத தகுநிலைககும, பிறப்பு விகிதத்திறகும் இடையே அமைகிற சார்பு நிலையறற மாறி,சாரபு நிலை மாறி எனற உறவு நிலை குழம்பு கிறது. இத்தகைய நிலைமை இலலாமல இருககும போதுதான் பொருளாதாரத் தகுநிலையும், பிறபபு விகிதமும் சார்புநிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலை மாறி என்ற உறவு நிலையை எய்த முடியும்

ஆக, மேற்கூறிய நிலைமைகள அதாவது 1)சார்பு நிலையற்ற மாறிக்கும், சார்பு நிலை மாறிக கும் இடையில் பிறிதொரு மாறி குறுககிடுதல, 2) சார்பு நிலையற்ற மாறிக்கும் முனனால் ஒரு மாறி அமைநது சார்புநிலையறற மாறியுடனும், சார்பு நிலை மாறியுடனும் உறவுகொளளுதல் முதலிய நிலைமைகள் இல்லாமல் இருககும் போதுதான இரு கூறுகளுக்கிடையே சார்பு நிலையற்ற மாறி, சார்பு நிலைமாறி என்னும் உறவு நிலை அமையும் என்பது தெளிவு. சி என ந

துணை நூல்கள்:

Kothari, C.R, Research Methodology: Methods and Techniques, Wiley Eastern Limited, New Delhi, 1985.

Young, Pauline V., Scientific Social Surveys and Research, Prentice-Hall of India Private Ltd, New Delhi, 1973.

மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத் **தனார்**: மாறோக்கம என்பது கொறகையைச சூழ்ந்ததொரு நாடு எனபா உ. வே சாமிநாதையா. அந்நாட்டைச் சோநதமையின் இவா மாறோக்கத்து நப்பாலத்தனார் என்று கூறப்பெறறார். இந நாட்டைச் சேர்நத நப்பசலையார் எனனும பெண பாற் புலவரும், மாறோககத்து நப்பசலையார் என வழங்கப பெறுதல காணலாம். காமக்கணி எனபது காமாட்சி எனனும் வட சொல்லின மொழிபெயர்ப்பு என்பர் பின்னத்தூர் நாராயண சாமி ஐயா. காமக கணி எனும பெணபாற் பெயர் நப்பாலததனாா எனும் ஆணபாற் பெயரோடு இயைநது வழஙகும காரணம் புலப்படவிலலை

இவர் பாடிய ஒரே பாடல் அகநானூற்றில (377) இடம் பெற்றுள்ளது அது பாலைத்திணையில பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன சொல்லியது என்னும் துறையில் அமைந்துளளது. இரந்தார்க்கு வழங்கி இசையுடன வாழ்தல் வேணடும் என்னும் நோக்கில் தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற தாக இப்புலவர் கூறியுளளார். 'கோடை நீடியதால வறணட நிலத்தே உதிர்ந்த புல்லரிசியை எறும்புகள வளையிற சேர்த்தவுணவைக கொணட மறவா,

நிரையைக் கவர்ந்தமையால் குடிகள்போய்விட்டனர். அதனால் பாழ் பட்ட மன்றத்தில் முதியோர் சூதா டும் அழகு அழிந்தது. கறையான் சிதைத்ததால் கவி னழிந்த அபபொதியிலில் ஒரு பக்கம் தங்கித் தலைவி யின் பேரெழில் நினைந்து ஏதிலராகிப் பொருளீட்டச் செல்வர். நீயும் அவ்வாற்றாற் செல்வாயாக' எனத் தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறியதாக அப்பாடலைப் பாடியுள்ளார். இரா.சா.

மாறோகம்: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கொற்கையைச் சூழ்ந்த ஒரு சிறுநாடு மாறோக்கம் என்பதாம். அதுவே மாறோகம் என்று பாடவேற் றுமை பெற்று வழங்குகிறது.

சங்க காலம் முதலே இந்நாடு கலை நலம மலிந்து பொலிந்தது. மாறோக்கத்து நப்பசலையார், மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார் ஆகிய புலவர்களின் பெயர்களோடு ஒனறிப் புகழ் பெற்றது இந்நாடு.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியாகிய, 'பெண்மகன்' என்ற சொல்வழக்கம் குறித்து உரையெழுதும் சேனாவரை யர், 'புறத்துப்போய் விளையாடும் பேதைப் பருவத் துப் பெண்மகளை மாறோக்கத்தார் இக்காலத்தும் பெண்மகனென்று வழங்குப'(தொல். சொல். நூ. 164. சேனா. உரை.) என்று இந்நாட்டு வழக்கினை எடுத் துக் காட்டுவர். அதனால் இந்நாட்டு மொழிமரபின் சிறப்பும் புலனாம். வ.கு.

மான் கீம்: மேற்குச் செருமனியின் நடுப்பகுதியி லுள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு நகரம், மான் கீம். இது பேடன வர்ட்டம்பர்குப் (Baden Wurttemberg) பகுதியில் இரைன் (Rhine) ஆற்றுக்கு வலப் புறத்தில் நெக்கர் (Neckar) ஆற்றின் கழிமுகத்தில் உள்ளது. மான் கீம (Mann Heim) ஒரு பெரிய உள் நாட்டுத் துறைமுகமாகவும் தொழில் வளம் மிக்க நகராகவும் விளங்குகிறது. இங்கு உற்பத்தியா கும் பொருட்களுள சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தககவை வேதிமப் பொருட்கள், கட்டடங்கள் எழுப்பத் தேவை யான பொருட்கள், ஆடை வகைகள், வேளாண்மைக் குரிய கருவிகள், உந்து வாகனக் கருவிகள் ஆகியன வாம்.

வரலாறு· இவ்வூர் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாணடில் ஒரு மீனபிடிக்கும சிற்றூராக இருநதது. இங்கு கி.பி. 17 -ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கோட்டை கொத்தளஙகள ஏறபட்டு இதறகு உரிமைப்பட்டய மும் வழஙகப்பட்டது. பாலட்டைன் தேர்வாளர் நாட்டுத் (Electorate of Palatine) தேர்வாளர்கள் (Electors) கி.பி. 1920-இல் மான் கீமைத் தம் இருப் பிடமாகக் கொண்டனர். அவர்களால் இங்கு, கி.பி. 1720 - க்கும் 1760 - க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் ஒரு பெரிய அரண்மனை கட்டப்பட்டது. சிறப்பு வாய்ந்த அவைக்களமும அமைக்கப்பட்டது. தேர்வாளர் சார்லசு தியோடோர் என்பவர், கி.பி. 18 - ஆம் நூற் றாண்டின் பிற்பகுதியில் மான கீமை, ஐரோப்பாவில் சிறப்பு வாய்ந்த இயல், இசை, நாடக மையங்களில் ஒன்றாக விளங்கச் செய்தார். மொசார்ட்டு (W.A Mozart)கி.பி. 1777-78-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கு வாழ்ந்தார். சோகன் சில்லர் (Johann Schiller) கி.பி. 1782-83-ஆம் ஆண்டுகளில் தம் நாடகத்துறை வாழ்க் கையை மான் கீம் நாடக அரங்கில் தொடங்கினார். மான் கீம்,கி பி. 1802 - இல் பேடன (Baden)மாநிலத் திற்கு வழங்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போரில பகைவர்களின தாக்குதலுக்கு உட்பட்ட இந்நகரம் பல அழிபாடுகளுக்குள்ளாயிற்று. அழிந்த கட்டடங் களில் சில பின்னர்ப் புதுப்பிக்கப்பட்டன. தெ பா.

மான்கைம், காரல் (கி.பி. 1893-1947): சமூக வியலுக்கு ஆக்கம் கொடுத்தவர் காரல் மான்கைம் (Karl Manheim). செருமானிய நாட்டவரான இவர் கி.பி. 1893-ஆம் ஆண்டில் புடாபெசுடு என்ற நகரில் பிறந்தார். பெர்லின், புடாபெசுடு, பாரிசு, பிரை பாகு ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் படித்து முடித்து விட்டு 1926 - இல் ஐடல்பெர்க்குப் பல்கலைக்கழகத் தில் கல்விப்பணியில் சேர்ந்தார்.அங்குப் பணியாற்றும் போது இவருக்கு ஆல்பிரெடு வேபர் (Alfred Weber), என்ரிக் இரிக்கெர்ட்டு (Heinrich Rickert), மாரியன் வேபர் (Marian Weber), பிரடரிக் கண டால்பு (Frederick Gundolf), எர்னசுட்டு காண்ட ரோவிக்சு (Ernest Kantorowicz), ஏமீல் லெடரெர் (Emil Lederer) முதலிய அறிஞர்களின் தொடர்பு கிடைத்தது. அவர்களின் தொடர்பும், ஐடல்பெர்க் குப் பல்கலைக்கழகததில் மேலோஙகியிருந்த மாக்சு வேபர் (Max Weber) கருத்துகளின் தாக்கமும் மான்கைமின் சிந்தனைக்குப பெரிதும் உரமூட்டின. அதனோடு கியார்கி லூகாக்சு(Gyorgy Lukacs) என்ற அறிஞரின் கருத்துகளும் மான்கைமின் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அத் தாக்கங்களே இவருடைய சமூகவியல் சிந்தனைப் போக்குக்கு வழி வகுத்தன.

இவர் 1930-இல ஐடல்பெர்க்குப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து விலகிப் பிராஙக்பர்ட்டு பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகவியல் பேராசிரியராகச் சேர்ந்தார். தேசிய சமதருமவாதிகள 1933-ஆம் ஆணடளவில செருமனியில் ஆட்சிக்கு வந்ததும் இவர் இங்கிலாந்தில் குடியேறி இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் இலண டன் பொருளாதாரவியல் பள்ளியில் விரிவுரை

யாளராகச் சேர்ந்தார். இவர் 1945 - ஆம் ஆண்டில் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல், தத்துவம் ஆகிய இரு துறைகளுக்கும் பேராசிரியராகச் சேர்ந்தார். இவர் இறக்கும்வரை (1947) அதே துறையிலேயே பணியாற்றினார்.

மான்கைம் பல நூல்களை இயற்றினார். அவற்றுள் முக்கியமானவை சமூகவியல், சமூக உளவியல் கட்டுரைகள (Essays on Sociology and Social Psychology, 1922-40), அறிவுபற்றிய சமூகவியல கட்டுரைகள் (Essays on the Sociology of Knowledge, 1923-29), கருத்தியலும் உண்மைநிலையறற கற்பனையும்: அறிவுச் சமூகவியலுக்கு ஒரு முன்னுரை (Ideology and Utopia : An Introduction to Sociology of Knowledge, 1936) ஆகியனவாகும்.

அந் நூல்களில் மானுடச் சிந்தனை-அறிவு எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பதை மான்கைம் விளக்குகிறார். சிந்தனை என்பது தனி மனித மனததில் உண்டாகும் பொருள என்றும், தனி மனிதனின் மன இயக்கததினால உணடாவது மானுடசசிந்தனை எனறும், தனிமனித மனத்திற்கும், குழுமனம் எனபதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது என்றும் இவர் கூறுகிறார். அதாவது சமூகம் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு பொது மனத்தைக் கொண்டு ஒரு பொதுமையான உளவியல் அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும் எனபதையோ, அத்தகைய ஒரு பொதுமையான மனத்தின், அதாவது குழு மனத்தின் ஒரு கூறாகத்தான் ஒரு தனி மனிதனுடைய மனம் இயங்கிச சிந்தனையை உருவாக்கும் என்பதையோ மான்கைம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மக்களுடைய மனம் தனித் தனியே இயஙகுகிறது. அந்த இயக்கததின் விளைவால் உற்பத்தியாவதுதான மானுடச் சிந்தனை-அறிவு என்கிறார் மான்கைம்.

ஆனால், மானுட மனம் சுயேச்சையாக, சுதந்தரமாக இயங்குவதில்லை. சமூகத்தில் நிலவும் சூழ்நிலைகளும், நிலைமைகளும் மானுடமனத்தின் செயற்பாட்டில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி மானுட மனததின் போக்கை ஈர்க்கின்றன. சமூகத்தில் நிலவும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகள மானுடமனத்தின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுததுகின்றன. அந்தத் தாக்கத்திற்கேற்ப அதன் செயற்பாடும அமைகிறது; அது உருவாக்கும் சிந்தனைகளும், அறிவும் அமைகின்றன.

இவ்வாறு மனிதனுடைய கருத்துகளும், கருத்தியல்களும் (Ideologies) அவன் வாழுகின்ற சமூக நிலைமைகளின் தாக்கத்தினால் உருவாகின்றன என்கிறார் மான்கைம். ஆகவே, மானுடச் சிந்தனைப் போக்கை, அறிவை அறிந்து கொள்ள அவற்றிற்கு அடிப்படையாக விளஙகும சமூகச் சூழ்நிலையை அறிந்து கொளவது இன்றியமையாதது என்கிறார் மான்கைம் அவற்றை விடுத்து மானுடச் சிந்தனையை, அறிவை ஆராய்வது பயனற்ற வேலை என்பது மான்கைமின் கருத்து.

சமூகச் சூழ்நிலை என்றும் ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அது மாறிககொணடேயிருக்கும அது மாறும் போது அதனால் உருவாகும மானுடச் சிநதனைப் போக்கும், அறிவும் மாறும. மானுடச் சிந்தனைப் போக்கும, அறிவும மாறிககொணடேயிருபபதறகு இதுவே காரணம எனகிறார் மான்கைம்.

இவ்வாறு சமூகச்சூழநிலையை ஒட்டியே மானுடச சிந்தனைப் போக்கும், அறிவும் அமைகின்றன என கிறார் மானகைம. ஆனால, சமூகச் சூழநிலை கால வெளியில எங்கும் பரநது விரவி நிறபது கிடையாது ஒரு குறிப்பிட்ட புளளியிலதான அமைகிறது அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகச சூழநிலை ஒரு குறிப்பிட்ட காலக கட்டத்திலதான் அமைகிறது அநதக்காலக் கட்டம போய் வேறு காலககட்டம வரும்போது அநதச் சூழ்நிலை மாறி விடுகிறது அவவாறு சமூகச சூழநிலை காலக்கட்டத்தை ஒட்டி அமைநது சமூக - வரலாற்றுச சூழ்நிலையாகத தோற்றமெடுக்கிறது. அத்தகைய சூழநிலையிலதான மானுடச் சிந்தனைப் போக்கும. அறிவும் அமைகின்றன. அநதச் சூழ்நிலையின தனமைககேறப அவை அமைகினறன.

ஆகவேதான, ஒரு கருததியலை ஒரு குறிபபிட்ட காலக்கட்டததில, அதுவும அக காலககட்டததில நிலவும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகச சூழ்நிலையில்தான காணமுடிகிறது. அநத இரணடு காரணிகளும் அதாவது சமூகச சூழநிலையும், அது நிலவும் வரலாற்றுக காலக்கட்டமும இணைந்து மானுட மனத்தினமீது தாககத்தை ஏறபடுத்துகினறன. சிநதனைப்போககை உருவாக்குகின்றன. ஒவவொரு வாலாற்றுக் காலக்கட்டத்திலும ஒருவித சிந்தனைப் போக்குக் காணப்படுவதற்கு இதுவே காரணம். ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலக்கட்டத்தில நிலவும சமூகச சூழ்நிலை அநதக் கட்டத்திற்கேற்பத் தனித்து அமையுமபோது அதன் தாக்கத்திற்கு ஆளாகும் மானுட மனம அநத வரலாற்றுக் கட்டத்திற்கேற்பவும், அதில நிலவும் சமூகச் சூழ்நிலைக்கு இணங்கவும செயற்பட்டுச் சிந்தனைகளையும, அறிவையும் உருவாக்குகிறது. அநதக் காலககட்டமும், சமூகச் சூழ்நிலையும போய் வேறொருகாலக்கட்டமும், சமூகச் சூழநிலையும் வரும் போது மானுடச் சிநதனைப்போக்கும், அறிவும் மாறுகினறன. இவ்வாறு சமூக-வரலாற்றுச் சூழநிலைகளுக

கேற்ப மானுடச் சிந்தனை அமைவதால்தான் வெவ்வேறு சமூக – வரலாற்றுக் கட்டங்களில் வெவ்வேறு சிந்தனைப் போக்குகள் காணப்படுகின்றன.

இதன் காரணமாகத்தான் பல்வேறு சிந்தனைகளையும், கருத்தியல்களையும் ஒப்பிட இயலாமற் போகிறது. அவை வேறுபட்ட சமூக, வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளை மூலாதாரங்களாகக் கொண்டு அமைவதால் அவற்றை ஒன்றாகக் குவித்து ஒப்பிட இயலாமற் போகிறது.

ஆயினும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரே மாதிரியான சிந்தனைப் போக்கு அமைவது இல்லை என்கிறார் மான்கைம். ஒவ்வொரு காலத்திலும் முரண்படும் சிந்தனைப் போக்குகள் அமைவதுண்டு. பழங்காலத்தைப் பெருமிதத்துடன் நோக்கி அதற்குரிய பழமையைப் போற்றிப் பேணவேண்டும் என்ற மனப்போக்கும், அதை அகற்றிப் புதிய நிலையை, புத்துலகைச் சமைக்கவேண்டும் என்ற எதிர்ப்போக்கும் ஒரே சமயத்தில் எழுவதுண்டு. பழமையைப் பேணவேண்டும் என்ற பற்று ஒரு கருத்தியலாக உருவாகிறது. அந்தக் கருத்தியல் கடந்த காலத்தைச் சிறப்பித்து, பழமையைப் போற்றி, அது நிலைபெற உதவும் காரணிகளை வலியுறுத்துகிறது. ஆனால், பழமைக்கு எதிராக எழும் போக்கு அதைத் திறனாய்ந்து மாற்றத்தை நாடுகிறது. அந்த நாட்டம் ஒரு உண்மையற்ற கற்பனைக்கு (Utopia) வழி கோலுகிறது. அந்தக் கற்பனை எதிர்காலத்தை ஒளிமயமானதாக, புதுமைக்கோலம் கொண்டதாகக் கற்பித்து எதிர்காலத்தைப் போற்றி எதிர்காலத்தில் நிகழக்கூடியதாகக் கற்பனை செய்யப்படுகிற புதுமைகளைக் கொணரக்கூடிய காரணிகளைச்சிறப்பிக்கிறது.

எனவே, ஒவ்வொரு வரலாற்றுக காலக்கட்டத்திலும் அப்பொழுது நிலவுகிற நிலமைக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் போக்குகள் நிலவும். ஒரு காலக்கட்டம் மறைந்து வேறொரு காலக்கட்டம் வரும்போது நிலைமையும் மாறுகிறது. அப்பொழுதும் அந்த நிலைமைக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் இருவேறு முரண்பாடான போக்குகள் எழும். அப்படி ஓர் ஆதரவான கருத்தியல் போக்கும்,ஓர் எதிரான உண்மைநிலையற்ற கற்பனைப் போக்கும் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அப்பொழுது நிலவும் நிலைமைக்கு ஏற்ப அமைகின்றன. அந்த முரண்பாடான போக்குகளினால் மக்கள் இருவேறு பிரிவுகளாகப் பிரிய சமூகம் இரு பகை அணிகளாகப் பிளவுபட்டு அமைகிறது. ஆயினும், எல்லா மக்களும் இந்த இரு பகை அணிகளிலும் பகிர்ந்து அமைவதில்லை என்கிறார் மான்கைம். விருப்பு வெறுப்பற்ற கண்ணோட்டமுடைய அறிஞர் பெருமக்கள் தங்களை அந்த இரு கட்சிகளிலும் இணைத்துக்கொள்ளாமல் விலகி நிற்பர். நிலவும் நிலைமையை எந்தவிதமான ஒருசார் கண்ணோட்டமும் இல்லாமல் ஒரு முழுமையான மொத்தக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து அது தொடர்பான இருவேறு கருத்துகளையும் ஒருங்கு கூட்டி ஒரு நடுநிலையான உண்மையைத் தெளிந்து அறிவர்.

அந்த நடுநிலையான உண்மையே சமூகத்தைப் பற்றிய தெளிவான, மெய்யான அறிவை நல்குகிறது. அந்த உண்மை பழமையைப் போற்றும் போக்குடனோ பழமையை வெறுத்துப் புதுமையைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடும் போக்குடனோ சேருவதுமில்லை; முரண்படுவதுமில்லை. இரு போக்குகளுக்கும் இடையில் நடுநிலையில் நிற்கிறது. சமூக நிலைமை பற்றி நடுநிலையான, மெய்யான அறிவை நல்குகிறது. அந்த உண்மை பழமைசார் கருத்தியலைப் போலச் சமூகத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளி நிறுத்தி வைக்கவோ புதுமைசார் கருத்தியலைப் போலச் சமூகத்தை முன்னுக்குத் தள்ளவோ முயல்வது கிடையாது. பழமை நிலைப்பாட்டுக்கும், புதுமை நிலைப்பாட்டுக்கும் நடுவில் நின்று சமூகத்தைப் பற்றிய நடுநிலையான, மெய்யான அறிவை நல்குகிறது.

மேற்குறித்த கருத்துகளே காரல் மான்கைமின் நூல்களில் பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அந்தக் கருத்துகள் அறிவுச் சமூகவியலுக்கு உரமூட்டி அதனை மேம்படுத்துகின்றன. ஆகவேதான், காரல் மான்கைம் அறிவுச் சமூகவியல் துறையில் முன்னோடியாக விளங்குகிறார். இவர் 1947 – ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் காலமானார். சி.என்.ந.

மான்சிங்கு, இராசா: இராசபுதனத்தில் உள்ளது ஆம்பூர் என்னும் நாடு. அந்த நாட்டின் மன்னராய் இருந்தவர்களுள் ஒருவர் இராசா பார்மல் (Raja Bharmal). அவர் மகன் பகவான்தாசு. பகவான்தாசின் மகன் மான்சிங்கு ஆவார். மன்னர் பார்மல், சாங்கநர் (Sanganer) என்னுமிடத்தில் ஆசுமீரை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த அக்பரைச் சந்தித்துத் தம் மூத்த மகளான மரியம் உசு சமானி (Maryam -Uz-Zamani) என்பவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அக்பரும் அத் திருமணத்திற்கு இசைந்தார். எனவே, கி.பி. 1562 – இல் அக்பருக்கும் இராசா பார்மலின் மகளுக்கும் திருமணம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் இராசா பார்மலின் மகனான பகவன்தாசும், பார்மலின் பேரனும், பகவான்தாசின் மகனுமான மான்சிங்கும் அக்பருடன் ஆக்ராவுக்கு வந்தனர். அக்பர் ஆட்சியில் இராசா மான்சிங் (Man

Singh) ஒரு சிறந்த படைத்தலைவராக இருந்தார். சூரத்துக் கோட்டையைக் கைப்பற்ற அக்பர் பகவான் தாஸையும் இராசா மான்சிங்கையும் அனுப்பினார்.

அக்பர் ஆட்சி ஏற்ற சில ஆண்டுகளில் மேவாரின் சுதந்திரத்தை உயிர் மூச்சாகக் கொண்ட பிரதாப் சிங்கு பணியத் தயாராய் இல்லை. எனவே, முதலில் சமாதான வழியில் பிரதாப்சிங்கை வழிக்குக் கொண்டு வர விரும்பி, இயலாமல் போக கி.பி. 1573-ஆம் ஆண்டுச் சூன் திங்களில் ஆம்பர் இளவரசர் மான்சிங்கைப் பிரதாப்சிங்கைச் சந்திக்க அக்பர் உதயப்பூருக்கு அனுப்பினார். அரசியல் மதியூகியான அக்பர் ஆம்பர் இளவரசர் மான்சிங்கையே பிரதாப்சிங்கிற்கு எதிராக அனுப்பினார். பின்னர் கி.பி. 1576-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் அக்பரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவரும, திறமைமிக்கத் தளபதிகளுள் ஒருவருமான மான்சிங்கு 5,000 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர் வீரர்களுடனும், இராணுவ அதிகாரிகளுடனும் ஆசுமீரினின்றும் புறப்பட்டார். பிரதாப்சிங்கின் படைத் தாக்குதலைத்தாங்க இயலாத முகலாயப் படை நிலை குலைநதது. எனினும், மலை குலைந்தாலும் நிலை குலையாத மான்சிங்கின் வீரத்தையும், தீரத்தையும கண்டு சிதறுண்ட முகலாயப் படையினர் தங்கள தளபதியோடு மீண்டும் சேர்ந்து போரிட்டனர். அப்போரில் மான்சிங்கு வெற்றி பெற்ற போதிலும், அக்பரின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை.

அதன்பின மான்சிங்கு இலாகூரின் ஆளுநராக இருந்தார். அப்போது மான்சிங்கு அக்பரின் உண்மை ஊழியர் என்பதை மெய்ப்பித்தார்.

இந்தியாவுக்கும் ஆப்கானிசுத்தானத்திற்கும் இடையே உள்ள எலலைப்பகுதியில்வாழ்நது வந்தவர்கள் யூசுப்சைசு (Yusufzais) என்னும் மலைவாழ் மக்கள். அவர்கள சுதந்திரமாக வாழ விரும்பினர். எனினும்,அவர்களை அடக்க அக்பர், தோடர்மாலை அனுப்பினார். அவருடன் மான்சிங்கும் சென்றார். அத்தாக்குதலில் யூசுப்சைசுகள் சொல்லொணாத துன்பப் பட்டனர். எனவே, இடைக்காலமாக அவர்களின் எதிர்ப்பு முறியடிக்கப்பட்டது.

தம் அருமை நணபர் அபுல்பாசலைக் கொன்றமைக்காக அகபா, சலீமின் மீது மிகுந்த சினம் கொணடார். அந்நிலையில் சலீம் தம் தந்தை அக்பருக்கு எதிராகச் சதிச் செயலில் ஈடுபட்டார். எனவே, அக்பர் தம் பேரனும் சலீமின மகனுமான குசுருமீது அன்பைச செலுத்தினார். அக்பர் தம் பேரனை வாரிசாகக் கொளவதறகான சூழநிலை உருவாயிற்று. அதில் குசுரு ஒரு சதித்திட்டம் தீட்டினார். குசுருவின் சதித் திட்டத்திறகு மானசிஙகு உடந்தையாய் இருந்தார். மேலும், அக்பர் மரணப்படுககையில் உயிருககுப் போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது சலீமுக்குப் பதில குசுருவை அக்பரின் வாரிசாக்கும் முயற்சி தீவிரமாயிறறு அசசதியை மானசிஙகும், மீர்சா அசிசுக் கோக்காவும் முன்னின்று செயறபடுத்தினர். மானசிஙகின் மூத்த சகோதரியின் மகனும், மீர்சா அசிசுக கோக்காவின மருமகனுமான குசுரு பதினேழே வயதாயினும் அவர் நனனடத்தைக்காகவும், நேர்மையான வாழ்வுக்காகவும் அனைவரும் ஆதரித்தனர். குடிகாரரான சலீமுக்கு மாறாகக்குணவானான குசுருவை அரசராகக முடிவு செய்தனர்.

ஆனால், அக்பா அம்முடிவை ஏற்றுக் கொளளவிலலை. எனவே, அச்சதித்திட்டம் தோல்வியடைநதது. முடிவாகச் சலீமே மன்னராகப் பதவி ஏறறார். சலீம் தம் ஆட்சியில் மானசிஙகிறகு எநதவிதமான கெடுதலும் செய்யவிலலை. மானசிஙகு பேரரசிற்குக் கடைசிவரையில விசுவாசத்தைக் காட்டி கி.பி 1614-இல் இறந்தார்.

இராசா மான்சிஙகு இநதிக கவியுலகப் புலவராகவும், புரவலராகவும் இருநது புகழ் பெறறார் அரசவைப் புலவரான கங்கா பிரசாத்து என்பவர் யாதத ஒரு கவிதைககு இராசா மான்சிஙகு ஓர் இலட்சம் உருபாய் கொடுததார். இராசா மான்சிஙகு குவாலியரில் ஓர் இசைப்பளளியை ஏறபடுத்தினார. வீரமும், இராசதந்திரமும் மிக்க இராசா மான்சிஙகு அக்பர் ஆட்சியிலும், அவர் மகன சலீம (சகாஙகீர்) ஆட்சியிலும் உயர் பதவி வகித்து உயர் புகழ பெறறார.

சி.மு.

மான்டரின் மொழி, சீன மொழியின ஒரு கிளைமொழியாகும். சீன மொழியைப் பேசும் 70 கோடி மககளில மூன்றில் இரணடு பஙகுத் தொகையினர் இந்த மொழியையே பேசுகினறனர். இநத மொழி சீன - திபெத்தியக் குடும்பத்தைச சோநதது. மானடரின மொழியைச் சிறு வேறுபாடுகளின அடிப்படையில் மூன்று கிளை மொழிகளாகத் தென மான்டரின், மததிய மானடரின், தெனகிழககு மானடரின என அவை பேசும இடத்தை வைத்துப பிரிககின்றனர்.

இம்மொழியில் சொறகள தொனியின (Tone) அடிப்படையில வெவவேறு பொருட்களைக் கொணடுள்ளன. நான்கு வித தொனிகள இமமொழியில வழஙகப்படுகின்றன. 1) உசசத்தொனி (High level) 2) மேல்-எழு தொனி (High-rising), 3) கீழ எழு தொனி (Low - rising), 4) உசசககீழ விழு தொனி (High falling to low) என்னும நானகு வித தொனி களின அடிப்படையில சொறகளின பொருட்கள வேறுபடுகின்றன. எடுததுககாட்டாக fei[1] - பூசசி, fei[2] - கொழுப்பு, fei[3] - புலமை, fei[4] - செலவுசெய

என்னும் நான்கு பொருட்களை வெவவேறு தொனி யில் வெளிபபடுத்துவா.

மானடரின மொழியின வினைகளில் தமிழமொழி போல் காலம காட்டும் விகுதிகளும், பால விகுதி களும் இல்லை. காலம், துணை வினை மூலமே காட் டப்படுகிறது. மூனறு காலங்களிலும் ஒரு முடிவு பெறற செயல் 'லே' (le) என்னும் விகுதி கொணடே காட்டப்படுகிறது. தொடர் நிகழ்ச்சியைக்(Progressive Action) காட்டும் விகுதியாகச் 'சிவ்' (Chiv) அலலது 'சி' (che) எனனும் விகுதி வழங்குகின்றது. மேலும, 'சி' (Shih) என்னும் வினை இணைப்பு வினையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஆங்கில மொழியைப் போல் பயனிலையைச் சுட்டும் பெயருக்கு முனனர் வரும். எடுத்துக்காட்டாக 'நான் ஒரு மனிதன்' (wo shih jen) என்னும் வாக்கியத்தில இணைப்பு வினை மனிதன எனனும் பயனிலைப் பெயருக்கு முன்னர் வழங்கப்படுவது நோக்கத்தக்கது.

மான்டரின் மொழியின் வாக்கியங்களுக்குரிய எழு வாயானது செயலைச் செய்யும் கருத்தாவைக் காட் டாது இடத்தைக் காட்டுவதாக இருக்கும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 'இந்த இடத்தில் நாளை கடை திறப்பீர்கள்' என்னும் பொருளில அமை யும் வாக்கியத்தில் (Cher yao kai put-zu) இடத்தை எழுவாயாகக் கொணடு 'இந்த இடம நாளை ஒரு கடை திறக்கும்' என்பதாக அமையும். இந்த மொழியில் கூட்டுத்தொடரை வாக்கியங களின் தொடர்ச்சியிலேயே விளக்குவார்கள். எடுததுக் காட்டாக 'tung nan hsi pei' என்பது கிழக்கு, தெறகு, மேற்கு, வடக்கு என்பதைத் தொடராகக் கொண டுளளது. இணைப்பு விகுதி எதுவும் அந்தத் தொடரில இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆ.வா.

மான் தாமசு (கி.பி. 1875-1955): செருமனி நாட்டு எழுத்தாளர்களுள் நூற்றுக்கணக்கான புதினங்களையும், கட்டுரைகளையும் எழுதிப் புகழ பெற்று விளங்கிய மான் தாமசு (Thomas Marn), இலூபேக்கு என்னும் ஊரில் கி.பி. 1875-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். தந்தை கி.பி. 1891-ஆம் ஆண்டு இறக்க, இவர் கலைக்கும் இலக்கியத்திற்கும் புகழ் பெறற முனிச்சு (Munich) என்னும் நகருக்குச சென்று தங்கினார். அங்கு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத தில் (Life Insurance Office) பற்றுதலின்றிப் பணி செய்து பின்னர், வார இதழ்ப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றி, 1933-ஆம் ஆணடுவரை அவ்வூரில் வாழ்ந் தார். இவர், கட்சா பிரிங்சேர்ம்[Katja Pringscherm) என்ற அம்மையாரை 1905-ஆம் ஆணடு மணமுடித்து ஆறு குழந்தைகளைப் பெற்றார்.

திருமணக் காலத்திற்கு முன்பே கலை ஆர்வத் தால் தூண்டப் பெற்ற இவர் முதலில, புதினஙகளை எழுதத் தொடங்கினார். இவர் தொடக்கக் காலத்தில் எழுதிய புதினங்கள் நோய், மரணம் ஆகியவறறை அடிப்படையாகக் கொணடு திகழ்ந்தன. தத்துவ ஞானியர்களான இசுகோபன் ஆவர் (Schopen Hauer), நீச்சே (Nietzsche) ஆகியோருடைய நூல் கள் இவருடைய புதினங்களுக்கு வழிகோலின. அந் நூல்களின் கருத்துகளையும் தாமசின் நூல்கள் தம்முட் கொண்டு விளங்கின. 'பட்டன புரூக்சு'(Budden Brooks) என்ற புதினத்தை 1900-ஆம்ஆண்டு எழுதிப் புகழ் பெற்ற இவா பிறவகை இலக்கியங்களையும் எழுதத் தொடஙகினார். சிறந்த இலக்கியங்களையும் புதினங் களையும் படைத்ததறகாக 1929-ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசினைப் பெற்றார்.

திருமணத்திற்குப் பின இவர் எழுதிய புதினங்களில் மகிழ்ச்சியின் எதிரொலி தெரிகிறது. 'மன்னுயிர்த் திருமேனி' (Royal Highness) என்ற தேவதைக் கதை யில் தம் வாழ்க்கை அனுபவங்களையெலலாம் எழுதி யுளளார். ஆனால, 1912-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் இவ ருடைய புதினங்களில் துன்பியல் கருத்துகள் புகுந் தன. எடுத்துக்காட்டாக, 'வெனிசின் அழிவு' (Death of Venice) என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். முதலாம் உலகப்போர் தொடங்கிய காலததில் இவர்தம் எழுததுப் பணிக்குப் பாதிபபு ஏற்பட்டது. 'அரசியல் கலப்பற்ற மனிதனின் எதிரொலிகள்' (Reflections of an Unpolitical Man) என்ற ஒரு நூலை 1918-ஆம் ஆண்டிலும், செருமானியக் குடியரசு அமைக்கும் முறை பற்றிய நூல்களை 1919-ஆம் ஆணடிலும் எழுதி மக்களுடைய மதிப்பைப் பெற்றார். பின்னர், இவர் எழுதிய கட்டுரைகளிலும், ஆற்றிய சொற பொழிவுகளிலும் நாசிக் கொளகையைத் தாக்கியும், பொதுவுடைமைக் கொள்கையையும், சமஉடைமைக் கொள்கையையும ஆதரித்தும் அமைந்த கருத்துகள் இடம்பெறலாயின. இட்லர் 1933-ஆம ஆண்டு செரு மனி நாட்டுத் தலைவராகப் (Chancellor) பதவி ஏற்றபின் இவர், தம் மக்களுடைய அறிவுரைப்படி செருமனி நாட்டை விட்டு வெளியேறிச் சுவிட்சர் லாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளுக்குச் செலல லானார். அமெரிக்க நாட்டில் 1938-ஆம் ஆணடு குடியேறிய இவர், 1944-இல் அந்நாட்டுக் குடிமக் களுள ஒருவர் ஆனார்.

இவர் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் செருமனி நாட்டிற்கும் வந்தார். மக்கள் இவரை வர வேற்று மதிப்பளித்து அந்நாட்டிலேயே தங்குமாறு வேண்டினர் ஆனால், இவர் செருமனியில நிலையாக வாழவிரும்பாது சுவிட்சர்லாந்து நாட்டிற்குச் சென்

றார். இடைக்காலத்தில் கோயத்து (Ceyoethe-1949), செக்காவு (Chekhov - 1954), சில்லர் (Schiller-1955) ஆகிய எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள்,'எழுத்தாளர்களின் ஒழுக்க, சமூகப் பொறுப்புகள்' (The Moral and the Social Responsibilities of Writers) என்பதைப் பற்றி எழுதிய கருத்துகள் படிப்போர் உள்ளத்தைத் தொடுவனவாக உள்ளன. இறுதிக் காலத்தில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மென்மை, வளம், நகைச்சுவை, உவமை, வஞ்சப்புகழ்ச்சி முதலானவை பொருந்தப் பெற்று விளங்கின. மேலும் அவை பாசத்தை உருவாக்கக் கூடியனவாகவும், மானிடநேயத்தை உண்டாக்கக் கூடியனவாகவும் விளங்கிப் படிப்பவர் உள்ளத்தைக் கவருந்தன்மை வாய்ந்துள்ளன. இவர் 1955-ஆம் ஆண்டு சூரிச்சு (Zurich) என்னும் இடத்திற்கு அருகில் காலமானார். க.அ

மான்தீவு இங்கிலாந்துக்கு அண்மையில் ஐரிசுக் கடலில் உள்ள தீவு. இதன் பரப்பு 572 சதுர கி.மீ. மான்தீவின் (Isle of Man) தலைநகர் தக்லசு (Douglas). இங்கிலாந்துக்கு உரிய இத்தீவு, மலைப்பாங்கானது. இயற்கைக்காட்சிகள் மிகுதியாக இங்கு உள்ளன. சமமான தட்பவெப்பநிலை உள்ளது. இன்ப உலாப் பயணிகள் மிகுதியாக இத்தீவிற்குச் சென்று வருகின்றனர். இனிய ஓய்வை நாடுபவரும் இங்கே செல்கின்றனர். உருளைக்கிழங்கு, கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு முதலியன விளைகின்றன ஆடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. பால்பண்ணைத் தொழிலும், மீன்பிடித்தலும் மக்களின் முதன்மைத் தொழில்கள். கம்பளியும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வேறுசில தொழில்கள் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. துத்தநாகம், இரும்பு, தாமிரம் முதலியன இங்குக் கிடைக்கின்றன.

புதிய கற்காலச் சின்னங்கள் இங்கே கிடைத்துள்ளதால, மக்கள், மிகப் பழங்காலத்திலேயே இங்கு வாழ்ந்தனர் எனத் தெரிகிறது. பல வரலாற்றுச் சின்னங்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. வைக்கிங்குகள் (Viking) கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்குத் தங்கினர். இத்தீவு, கி.பி. 1266 வரை நார்வே நாட்டின் மேலாண்மைக்கு உட்பட்டிருந்தது. அந்த ஆண்டில் (கி.பி.1266) இசுகாட்லாந்து (Scotland) இதனைக் கைப்பற்றியது. பின்னர்ச் சாலிசுபரி பிரபுக்களும் தெர்பி பிரபுக்களும் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, இத்தீவைத் தம் ஆளுமையின் கீழக் கொண்டுவந்திருந்தனர். ஆனால், இடையிடையே சிற்சில ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்தின் மன்னராட்சி இங்கு நேரிடையாக நிலவியது. அதோல் (Atholl) பிரபு, கி.பி. 1765-இல் இத்தீவைப் பிரிட்டனின் நாடாளுமன்றத்திற்கு விற்றுவிட்டார். இப்

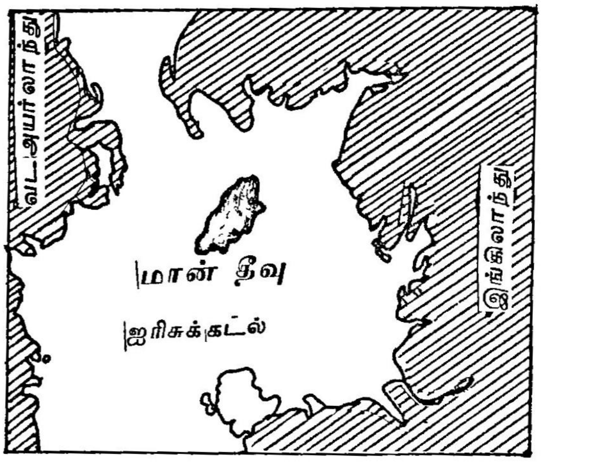

மானதீவு

பொழுது இங்கிலாந்தின் ஆட்சிக்கு இது உட்பட்டிருந்த போதிலும், தாய்நாட்டின் எல்லாச் சட்டங்களும் இத்தீவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட சட்டங்கள், குறிப்பிட்ட செய்திகளில் சிலவற்றை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தும். ஆங்கிலேய மன்னனால் அமர்த்தப்பெற்ற ஓர் ஆளுநர்,மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டசபையின் உதவியுடன் இங்கு ஆட்சி நடத்துகிறார். பெரும்பான்மையான செய்திகளில் இத்தீவு சுதந்திரம் பெற்றே விளங்குகிறது. இத்தீவின் மக்கள் தொகை 64,679 (1981). இதில் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 47,449 (1981) இங்குள்ள முதன்மை நகரங்கள் தக்லசு (மக்கள்தொகை 19,944), இராம்சே (மக்கள்தொகை 5,818), பீல (மக்கள் தொகை 3,688), கேசில்டவுன் (CastleTown - மக்கள்தொகை 3,141) ஆகும். தெ.பா.

மானக்கஞ்சாற நாயனார், சைவ சமயத்திலுள்ள அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் பன்னிரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றவர். இவரைப் பற்றிய வரலாற்றினைப் பெரிய புராணத்தில சேக்கிழார் சுவாமிகள் முப்பத்தேழு பாடல்களில் விளக்கியுள்ளார்கள். கஞ்சாறூர் என்பது ஒரு சிறந்த பகுதி. அதனை இப்போது மக்கள் ஆனதாண்டவபுரம் என்கின்றனர். ஆனந்தத் தாண்டவபுரம் என்பதுதான் ஆனதாண்டவபுரம் என மருவிற்று என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு. அவ்வூரச் சிறப்பை ஐந்து பாக்களில் சேக்கிழார் சிறப்பாகச் சித்திரித்துள்ளார். அவ்வூரில் வேளாண் குடியிற் பிறந்து படைத்தலைவராய் விளங்கிய பெருமைமிக்கார் மானக்கஞ்சாறர். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட இயற்பெயர் தெரியவில்லை. மானம் - பெருமை; கஞ்சாறர் என்பது

கஞ்சாறூரில் பிறநதவர் என்னும் பொருளது. பெருமைமிக்க கஞ்சாறூரில் பிறந்தவர் எனற காரணப் பெயர்தான் இவருக்குப் பலராலும் வழங்கப் பெற்றது. இவர் சிவனடியாரிடத்து மாறாத அன்பு பூண்டவர்; அவர்கள குறிப்பறிநது எது கேட்கினும் மறுக்காது கொடுக்கும் வள்ளனமையுடையவராய்த் திகழந்தார். இவருக்கு நீணடகாலமாய் மகப்பேறு வாய்க்கவில்லை அப்பால், இறைவனை நினைத்து நோன்புகள் பல ஆற்றியபின் ஒரு பெண மகவினைப் பெற்றார்; அதனை மிக அருமையாய் வளர்த்தார்; அப்பெணணுக்கும் பெணகளுக்குரிய ஒவவொரு பருவமும் கடந்து மணப்பருவம் வநதெய்தியது. அதுகணட பெற்றோர் அப்பெணமணியை ஏயாகோன கலிக்காமருககுத் திருமணம முடிக்க, வேணடிய ஏற்பாடுகள செய்தனர். திருமண நாளும் நெருங்கியது. அவ்வமயம் சிவபிரான மானக்கஞ்சாறரின் உண்மையனபை உலகினருக்குத் தெரிவிக்க ஒரு மாவிரதி வேடம் பூணடு நாயனார் வீடு வநது சேர்ந்தார். அவவடியவரைக் கணட கஞ்சாறர் எழுநது பணிநது பல உபசாரஙகள செய்தார். வந்த அடியவர் 'இஙகு ஏதோ மங்கல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொணடிருக்கின் றனவே! என்ன சிறப்பு?' என்று கேட்டார். மானக் கஞ்சாறர் தம் ஒரே மகளுக்குரிய திருமணம் பற்றிக் கூறினார். அவவடியவர் அது கேட்டு 'மங்கலமுண டாகுக' என வாழ்த்தினார். அப்பால் மானக்கஞ்சாறர் தம் மகளை அவவடியவரை வணஙகச் செய்தார். அப்பெண வணங்கும்போது அவளுடைய நீணட அழகிய கூநதல் தமக்குப் பஞ்சவடிக்குப் பயன் படுமே எனறு கருதினார். அக்குறிப்புத் தெரிநததுமே கஞ்சாறர் மணவினைக்குரிய மணப் பெணணாயிற்றே என்றும் கருதாது வாளால் அப்பெண்ணின் கூந்தலையறுத்து அடியவாககுக் கொடுத்தார். பஞ்சவடி என்பது மயிரால் திரிக்கப்பெற்ற பூணூல். அதனை மாவிரதியர் அணிதல மரபு. அதைப் பார்த்ததுமே வந்த அடியவர் மறையச சிவன உமாதேவியுடன் இடபவாகனததின மீது காட்சிகொடுத்தார். அக்கஞ்சாறரைத் தம்முலகிறகு வரசசெய்து சாலோக முத்தியினை அருளினார். பின்னர், மானககஞ்சாறரின மகளை மணஞசெய்து கொளளவந்த ஏயாகோன, நிகழநத நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு வியப்புறறார். இறைவனின திருவிளையாடலை எணணி இனபுற்றார். அதே சமயததில கஞசாறா மகளுக்கு நீஙகிய கூந்தலும் முன்னைப போனறே மிக அழகாக இறையருளால வளர்ந்து விளஙகியது. அப்பெணணின உறவினர்கள ஏயர்கோனுக்கு அப்பெணணை மணமுடித்துக்கொடுகக, அவரும திருமணம் செய்துகொணடு தம்மூர் சென்றாா என்று வரலாறு முடிகிறது. திருமணப் பெணணெனறும் பாராது கூந்தலை அரிநதுகொடுத்த சிறப்பு மானககஞ்சாறரின் உறைப்பான பக்திப் பெருமையைக் காட்டுவதாம்

இரா ச.

மானசரோவர்: இமயமலைத்தொடர்கள் இந்தியாவிற்கு அரணாக விளங்குகின்றன. அவை திபெத்திலிருந்துவரும்வறண்ட குளிர்காற்றைத் தடுப்பதோடலலாமல், பருவக் காறறைத் தடுத்து நல்ல மழையையும் கொடுககின்றன. அங்குத் தோன்றும் ஆறுகள் சிந்து - கஙகைச்சமவெளியை வளமாக்குகின்றன. சில ஆறுகள் இமய மலைக்கு அருகில் திபெத்துப் பீடபூமியின ஒரு பகுதியாக அமைநதுள்ள பள்ளத்தாக்குகளில தோன்றுகினறன. அந்தப் பள்ளத்தாக்கின் நடுவில் 'மானசரோவர்' எனனும் எழில் மிகுந்த ஏரி அமைநதுளளது. இந்த ஏரிக்கு அப்பால் கயிலாய மலை உயரமாக உளளது. இநத ஏரி மிகுந்த அழகு வாய்ந்ததாகவும், காணபோரைக் கவரும் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் உள்ளது. 'சரோவர்' என்றால் தடாகம் அல்லது ஏரி என்று பொருள்படும். அதன் சுற்றளவு 90 கி.மீ. ஆகும். கடல போனற தோற்றம் உடையது. அது சில இடங்களில் 76 மீ. ஆழம இருக்கும். கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 4560 மீட்டர் உயரத்தில் அமைநதுள்ளது. அதன கரையில் பல வகையான வண்ணங்களை உடைய கற்களும், மணலும் அமைந்து, ஏரியின் அழகை மிகுதிப்படுத்துகின்றன. அன்னம் போன்ற பறவைகள் இங்கு வாழகின்றன. கயிலாயத்திற்குப் பயணம் மேறகொள்ளுபவர்கள் இந்தத் தடாகத்திற்கு வந்து நீராடுவர். மிகச் சிறந்த புண்ணிய தீர்த்தமாகக் கருதப்படும் இத்தடாகமும் கயிலாயமும சேர்ந்து 'கௌரி சங்கர்' என்று பெயர் பெறும். ஆணடுதோறும் கிருட்டிணன் பிறப்பு நாளன்று (சன்மாசுடமி) இங்கு ஒரு விழா நடைபெறும்.

கயிலாய மலையைப் பற்றியும், மானசரோவர் ஏரியைப் பற்றியும் இந்தியாவில் பல புராணக் கதைகள் உளளன. சீனா (Cheena) என்னும் மலையில் ஓர் ஏரி உளளது. அதற்கு நைனிடால் ஏரி எனறு பெயர்.

மானசரோவர் ஏரிக்குத் தென்பகுதியில் உளளது மாந்தாதா என்ற மலைச்சிகரம். உறைபனியால் மூடப் பெற்றிருக்கும் கயிலாயத்திற்கும், மாநதாதாவிற்கும் இடையே பச்சை மணி போல மானசரோவர் அமைந்திருக்கிறது. ஏறததாழ 2900 கிலோ மீட்டர் நீளமுளள சிந்து ஆறு கயிலாய மலையில் மானசரோவர் ஏரிக்கு அருகில தோன்றிக் காசுமீர் மாநிலத்திலும பாகிசுத்தான் நாட்டில் பஞ்சாபு, சிந்து மாநிலங்களிலும் பாய்ந்து அரபிக் கடலில் கலக்கிறது. ஏறத்தாழ 2880 கி.மீ. நீளமுளள பிரம்மபுத்திரா ஆறு மானசரோவர் ஏரிக்கு அருகில தோன்றிச் 'சாங்போ' என்ற பெயரில திபெத்து வழியாக 1280 கி.மீ.

கிழக்கு நோக்கிப் பாய்கிறது. பின்னர்ப் பிரம்மபுத்திரா என்ற பெயரில் அசாம் மாநிலத்தில் பாய்ந்து கங்கையின் கிளை ஆறாகிய பத்மாவுடன் சேர்ந்து வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது. மானசரோவரில் சில காலங்களில் உறைபனி மூடியிருப்பதால் இதன் தோற்றம் வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. இந்த ஏரியில் சேரும் தண்ணீர் நிலப்பரப்பிற்கு அடியிலேயே பெரும்பாலும் வெளியேறுகிறது. இதன் கரையில் எட்டுப் பௌத்த மடங்கள் உள்ளன.

இந்தியாவிலிருந்து 1949-ஆம் ஆண்டு ஒரு குழு மகாத்மா காந்தியின் சாம்பலை மானசரோவரின் புனித நீரில் கரைப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்டு சென்றது. பொதுவுடைமைச் சீனா திபெத்தைக் கைப்பற்றிய போதும் கயிலாய மலைக்கும், மானசரோவர் ஏரிக்கும் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்வதைத் தடை செய்யவில்லை. இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் 1954-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி இவ்விரு இடங்களுக்கும் செல்ல அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருந்தது. அவ்வுடன்படிக்கை 1962-இல் முடிந்தவுடன் இந்தியப் பயணிகளுக்குத் திபெத்தின் எல்லை மூடப்பட்டுவிட்டது. அ.சி.

மானிட உடலளவைமானி ஒயிட்டு (White) என்பவர் இறந்த மக்களின் எலும்புகளையும், உயிருள்ள மக்களின் எலும்புகளையும் ஆய்வுசெய்து, நீக்ரோ மக்களின் முன்கை எலும்பு, வெள்ளையர்களின் முன்கை எலும்பைவிட, சற்றுப் பெரியது என்று கி.பி. 1794-ஆம் ஆண்டில் முதன் முறையாக மானிடவியலார் கூட்டத்தில் கூறினார். பின்னர் கி.பி. 1838-ஆம் ஆண்டில் மானிடவியலறிஞர் அம்பிரி (Humphery) என்பவர் செய்த ஆய்வில், நீக்ரோக்களின் கீழ்க்கால் எலும்பு (Tibia) வெள்ளையரின் கீழ்க்கால் எலும்பை விடச் சற்று நீளமானது என்று கண்டுபிடித்தார். அவ்வகையான ஆய்வுகளுக்குப் பின்னர் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் பலவகைப்பட்ட மக்களிடம் எடுக்கப்பட்டன. அவைமூலம் இனவேறுபாடுகள் பற்றிய உண்மைகள் அறிவியல் முறைப்படி ஆராயப்பட்டன. அல்போன்சு பெர்ட்டிலன் (Alphonse Bertillon) என்ற மானிடவியலார், கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சு நாட்டுக் கொலைவழக்கில் ஈடுபட்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் 'பெர்ட்டிலோனேசு' (Bertillonage) எனப்படும் மானிட உடலமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறையைக் கண்டுபிடித்தார்.

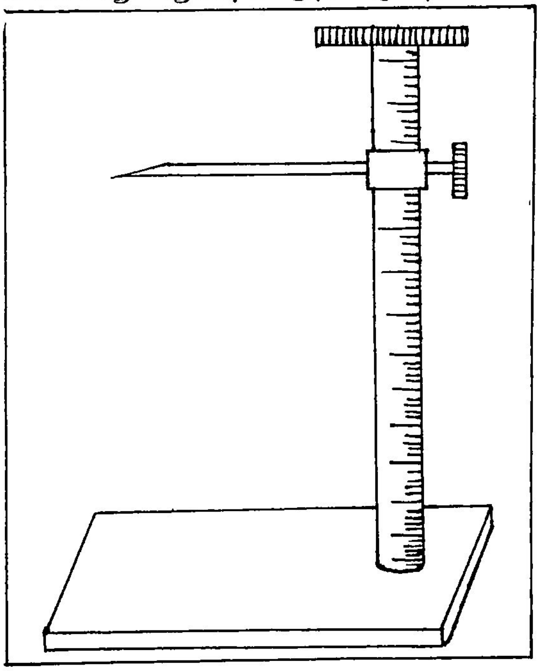

படிப்படியாக 1900-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் மானிட உடலளவையியல் (Anthropometry) மானிடவியலின் ஒரு முதன்மையான பிரிவாகத் தோன்றியது. தொடக்கத்தில் பல ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகளில், அளவுகளிலும், அதைப் பயன்படுத்தும் முறையிலும் எண்ணற்ற மாற்றங்களும் வேறுபாடுகளும் காணப்பட்டன. அளவுமுறைகள் வரையறுக்கப் பட (Standardizing) வேண்டும் என்னும் நிலை ஏற்பட்டது. அக்கருத்து 1906-ஆம் ஆண்டு மொனாகோ (Monaco) வில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு மானிடவியலறிஞர் கூட்டத்தில் (International Congress of Anthropologists) ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. அதையடுத்து, தலையைத்தவிர உடலின் பிற பகுதிகளின் அளவுமுறைகள் 1912-ஆம் ஆண்டு செனிவாவில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு மானிடவியலறிஞர் கூட்டத்தில் ஆராயப்பட்டு, நாற்பத்தொன்பது அளவுகளாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. சீராக்கப்பட்ட அளவுகள், அளவுமுறைகள், அளவுகோல்கள் யாவும் 1914-ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் உருடால்பு மார்ட்டின் (Prof. Rudolf Martin) வெளியிட்ட புத்தகத்தில் (Lehrbuch der Anthropologie) விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உடலளவைமானியும் அதன் பயன்களும் மக்களின் உடலளவுகளைக் கணக்கிட மானிட உடலளவைமானி (Anthropometer) பெரிதும் உதவுகிறது. இக்கருவியால் புற உடலின் பாகங்களையும் எலும்புக்கூட்டின் பல பாகங்களையும் கணக்கிடமுடியும். இதனை எளிதில் மடிக்கவும், எளிதில் களஆய்விற்கு எடுத்துச் செல்லவும் முடியும். இது 2 மீட்டர் நீளமுள்ளது. இதனைத் தனித்தனியே 55 செ.மீ கொண்ட நான்கு துண்டுகளாகப் பிரித்து எளிதில் மீண்டும் ஒன்றோ

டொன்று பொருத்திப் பயன்படுத்தமுடியும். இக்கருவி உறுதியான இரும்பினால் செய்யப்பட்ட குழாய் வடிவமைப்பைக் கொண்டதாகும் அந்த 2. மீ. நீள முள்ள குழாயின ஒரு பககத்தில் கீழப்பகுதியிலிருநது ஏறுவரிசையில் 200 செ மீட்டர் வரை அளவுகள குறிககபபட்டுள்ளன. அதனமேல் விளிமபில், உறுதியாக அசைககப்படா நிலையில் ஓர் இரும்பு உறை (Socket) பொருததப்பட்டுளளது. அதைப் போனறே, நிலையாகப் பொருததப்படாமல மேலும் கீழுமாகச செலலக் கூடிய மறறொரு இரும்புஉறையும் அதனுடன் ஒரு குறுககுக்கமபியும (Cross Rod)நீணட குழாயில பொருத்தப்பட்டுளளன. அதை உயரஅளவிறகுத தகுநதாற்போல மேலும் கீழுமாகத் தள்ளி,அளவைப் பதிவு செய்யலாம். எடுத்துக்காட்டாகச் சமமான தரையில் இநதக கருவியை நேராக நிற்கவைத்து மேல் பகுதியில சரிசெய்யக்கூடிய இரும்புஉறையில் மாட்டப்பட்ட குறுககுக் கம்பியை மனிதனின் உச்சந் தலையில் மெல்லப் பதிய வைத்து உயரத்தை அளவிடலாம். மனிதனின் உயரத்தை மட்டுமன்றி, இநதக் கருவியால மனிதத் தோள வரை உயரம் (Acromion Height), நடுவிரல் வரை உயரம் (Dactylion Height), உட்காரும் நிலையில் உயரம் (Sitting Height), நெஞ்சுவரை உயரம் (Suprasternal Height) ஆகியவற்றையும் அளக்க முடிகிறது. இக்கருவியில் சில மாறறங்கள செயது, அதை நகரும் கவராயமாக (Red Compass) மாற்றி, தோள்களின் அகலம் (Shoulder Width), நெஞ்சின அகலம் (Chest Width), நெஞ்சின ஆழஅளவு (Chest Depth),இடுப்பின அகலம் (Maximum Hip Width) ஆகியஅளவுகளையும் எடுக்க முடியும்.

மானிட உடலளவுகள் (Stature), சுற்றுப் புறச் சூழ்நிலை (Environment), உணவுப் பழக்கவழக்கஙகள (Nutritive Conditions), உடல் உள சுரப்பிகள (Internal secretion of some glands), மரபியல் (Hereditary) கூறுகள ஆகியவற்றால பாதிக்கப்படுகின்றன. அவவகையான கூறுகளின அடிப்படையில் மனித அளவுகளைச் சேகரித்தல் இனவியல் (Raciology) ஆய்வுகளுககு இன்றியமையாததாக உள்ளது. நே.தே.

மானிட உடலளவையியல் என்பது உடல் சார் மானிடவியலின் (Physical Anthropology) ஒரு முதன்மையான பிரிவாகும். இப்பிரிவு வாழும் மக்களின் உடலளவுகளையும், மணணில புதைந்து கிடக்கும இறந்த மானுட மண்டையோடுகள, எலும்புகள ஆகியவற்றின அளவுகளையும் கணக்கிட்டு மானுட இனங்களின் (Human Races) பலவேறு தனமைகளை ஆராய்கிறது.

மானிட உடலளவையியல் (Anthropometry) ஆய்வுகளில் மக்களின் புறப் பண்புகளை ஆராயதல் ஒரு பகுதியாகவும், உட்பணபுகளை ஆராய்தல் மற்றொரு பகுதியாகவும் உளளன. புறப்பணபுகளை ஆராயும் போது முதலில் உடலின் பொதுப்படையான அமைப்புகளை ஆராய்வர். பின்னர் புறஉடலின் சிறபபுப் பண்புகளை விளக்கக்கூடிய மயிர், கண, தோல், முகம் காது, மூக்கு, உதடு போன்றவற்றின தன்மைகளை ஆராய்வர்.

மனித இனத்தவர்களிடம் காணப்படும் மயிரின் தனமை பலவகைப்பட்டது. நேரான மயிர், அலை அலையான மயிர், சுருட்டை மயிர், மிகச் சுருட்டை மயிர் போன்ற வகைகளே மிகுதியாக உளளன. அவற்றுள் சுருட்டை மயிர், மிகச் சுருட்டை மயிா ஆகிய இரு வகைகளை ஆராயுமபோது அவை இயற்கையில் அமைந்தனவா செயற்கையில் அமைந்தனவா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மயிரின் நிறத்தை ஆராயும்போது தலைமயிரின நிறத்தை மட்டுமே கணக்கில எடுத்துக் கொளள வேணடும். உடலின் பிற பகுதிகளிலுள்ள மயிரின் நிறத்தை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொளளக்கூடாது. தலைமயிரின் நிறங்கள் கருமை, கரும்பழுப்பு, வெளிர் பழுப்பு, சிவப்பு, வெணமை ஆகிய வகைகளில் அடங்கும்.

மனித இனங்களை வகைப்படுத்துவதில கணகளின நிறங்களும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பெருமபாலும் கருவிழிப்படலத்தின (Iris) நிறத்தையே கணணின நிறம் எனக் கொள்வர் உடல் சார் மானிடவியலார். கணவிழிப்படலத்தை நல்ல வெளிச்சத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று மீட்டர் இடைவெளியில் தளளி நின்று பார்க்கவேணடும். கணணின் நிறத்தைக் கருமை நிறமானது என்றும், இயல்பான(Neutral) நிறமானது என்றும், இளம் நிறமானது என்றும் வகைப்படுத்துவர். கருமை நிறத்தில் பழுபபுக்கணகளும், கருமை நிறக் கணகளும் அடங்கும். இளம்நிறத்தில நீலநிறக் கண்களும், வெளிரிய சாம்பல் நிறக் கணகளும் நீலம்கலந்த சாம்பல நிறக் கணகளும் அடங்கும். இயல்பான நிறமுடைய கண வகையில் பழுப்பு நீல நிறமுடைய (Hazel) கணகளும், மஞ்சள் கலநதவெளிரிய கணகளும், பழுப்புக் கலந்த சாம்பல நிறக்கண்களும் அடஙகும்.

மானிட வகைபாடுகளில் தோலின நிறம் மிகுதியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. உடலின் ஒரு பகுதி புறத்தோல் மறைக்கப்பட்டும், மறுபகுதி மறைக்கப் படாமலும் உள்ளதால் எப்பகுதியைக் கணக்கில் எடுப்பது என்பது கவனிக்கத் தக்க கூறாகும். பொதுவாகச் சூரியஒளி படும் புறத்தோலின நிறத்தைக் கணக்கிடு

வதில்லை. தோலின் நிறங்களை மதிப்பிடுவதற்கு மானிடவியலாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு வண்ணங்களில் அச்சிடப்பட்ட வரைதாளினை மாதிரியாகக் கொள்வர். அவ்வரைபடம் மானிடவியலாரால் தரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மானிட உடலளவையியல் அதன் ஆய்வுத் தன்மைக்கேற்பப் புறத்தோற்ற உடலளவையியல் (Somatometry) என்றும், எலும்பளவை இயல் (Osteometry) என்றும், மண்டையோட்டளவையியல் (Craniometry) என்றும் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும். புறத்தோற்ற உடலளவையியல் என்பது வாழும் மக்களின் புற உடலளவுகளை மட்டும் எடுப்பதைக் குறிக்கும். எலும்பளவையியல் என்பது இறந்த மக்களின் எலும்புகளை ஆராய்வதைக் குறிக்கும். மண்டையோடு மனிதனின் பெரும் பாலான உடற்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளதால் அதன் அளவுகளையும், கபாலப் பள்ளங்களையும், முகப்பகுதிகளையும் அளந்து ஆய்வு செய்ய மண்டையோட்டளவையியல் உதவுகிறது.

மேற்கூறிய மூன்று பிரிவுகளில் மனித உடலை அளப்பதற்காக உடலில் பல அடையாளங்கள் (Land marks) வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வடையாளங்களைக் கொண்டு பல வகையான அளவுகளை (Measurements) எடுக்கலாம். புறத்தோற்ற உடலளவையியல் பிரிவில் ஏறக்குறைய 55 அடையாளங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக் கொண்டு ஏறக்குறைய 120 வகையான அளவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே பிற இரு பிரிவுகளிலும் பல அடையாளங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு அளவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகையான அளவையும் எந்தக் கருவி கொண்டு எடுக்க வேண்டும், எந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மானிட உடலளவையியலில் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளுள் மானிட உடலளவைமானி (Anthropometer), நகரும் இறுக்குமானி (Sliding Caliper), விரியும் இறுக்குமானி (Spreading Caliper), தசைமடிப்பு இறுக்குமானி (Skinfold Caliper), இடுப்பெலும்பளவைமானி (Pelvimeter), தாடைமானி (Goniometer), எலும்பளவைப் பலகை (Osteometric board) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அக்கருவிகள் சுவிட்சர்லாந்து, செருமனி, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் செய்யப்படுகின்றன. இன்று இந்தியாவில் உனா நிறுவனமும் (Una & Company) அக்கருவிகளைச் செய்கிறது.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர், மானிட உடலளவையியலின் பயன் பல துறைகளுக்குத் தேவைப்பட்டது. குறிப்பாக, இராணுவத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் பலவகையான அளவுகளுக்குக் கருவிகள் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, இராணுவ வீரர்களுக்குத் தலைக்கவசங்கள் காலணிகள், உடைகள் போன்ற பல பொருட்களை பெரும் எண்ணிக்கையில் செய்வதற்கு அவ்வளவுகள் தேவைப்பட்டன.

பழங்காலத்தில், மானிட உடலளவையியல் மக்களை உடலளவுகள் அடிப்படையில் பல இனங்களாக வகைப்படுத்துவதிலும், அவர்களிடம் அவ்வேறுபாடுகள் ஏன் தோன்றின என்பதிலும் பெரும் கவனம் செலுத்தி வந்தது. ஆனால், இன்று இப்பிரிவின் பயன் பல புதிய துறைகளில் ஈடுபடுத்தும் வகையில் விரிவடைந்துள்ளது. மருத்துவத் துறையில் இதன் பயன் மிகுதியாக உள்ளது. மக்களுக்குச் செயற்கை உடல் உறுப்புகளை உருவாக்குவதில் மானிட உடலளவை இன்றியமையாததாக உள்ளது. ஒவ்வோர் இனத்தவரும் உடல் வளர்ச்சி முறையில் எவ்வகையான தன்மையைப் பெற்றுள்ளனர் என்ற விவரங்கள் மானிடவியல் ஆய்வுகள் தவிர மருத்துவத் துறையிலும் பயன்மிக்கனவாக உள்ளன. ஏனெனில், சுற்றுச் சூழல், உணவு முறை, உடல் வளர்ச்சி ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து மக்களின் வளர்ச்சி வீதங்களை அறிவதில் உடல்சார் மானிடவியலே முதலிடம் பெறுகிறது. காண்க: உடல்சார் மானிடவியல், கே நி.

மானிடவியல்: மனிதனை உயிரியல் நிலையிலும் பண்பாட்டு நிலையிலும் ஆராயும் ஓர் அறிவியல் துறையே மானிடவியல் ஆகும். மானிடவியல் (Anthropology) எனப் பொருள்படும் சொல்லை முதன் முதலில் கிரேக்க அறிஞர் அரிசுடாட்டில் பயன்படுத்தினார். எவரொருவர் தம்மைப் பற்றி அறிய முற்படுகிறாரோ அவரே மானிடவியலார் என்னும் பொருளில் அரிசுடாடில் அச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். மேக்னசு ஊண்ட் (Magnus Hundt) என்பவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சொல்லை உடற்கூற்றியல் (Anatomy) என்கிற குறுகலான பொருள் தரும் சொல்லுக்கு இணையாகப் பயன்படுத்தினார். அது கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் மனிதனின் மனம், உடல் ஆகியவற்றின் உள்ளார்ந்த தன்மையை விளக்கும் துறை என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டது. மேலும் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சற்று வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் மானிடவியல் என்னும் வழக்கு உடல்சார் மானிடவியல் (Physical Anthropology) என்கிற பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டது. சார்லசு டார்வினின் கொள்கைகளாலும், பிற உயிரியல் வளர்ச்சியாலும் அவ்வழக்கு வலுவடைந்தது.

இன்றைய நிலையில் மானிடவியல் உலகிலுள்ள அனைத்து வகையான மனித இனத்தவர்களின் உயிரி

யலையும் பண்பாட்டையும் ஆராயும் பரப்பைக் கொணட துறையாக விளங்குகிறது. மனிதனின உயிரியல் ஆய்வையும், பண்பாட்டு ஆய்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இத்துறை ஒரு சமூகத்துடன் இன்னொரு சமூகத்தினை ஒப்பிடுகிறது. சமூகங்களின கடந்த காலத்தை நிகழ்காலத்துடன் ஒப்பிடுகிறது. எதிர்காலம் குறித்தும ஆராய்கிறது. மானிடவியல் மனிதனின் செயல்கள யாவற்றையும் உயிரியல், பண்பாடு என்னும் கருத்தாக்கத்தின் கீழ் ஒருங்கிணைத்து ஒரு முழுமையான அறிவியல் நோக்குடன் ஆராய முற்படுகிறது.

மானிடவியல் மிக நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட ஒரு துறையன்று. இது அணமைக் காலங்களில் தோன்றி வளர்ந்த துறையாகும். இது கி.பி.19-ஆம் நூற்றாணடில்தான் முழுமையான ஒரு கல்வித் துறையாக உருவெடுத்தது. ஆனால், அதனுடைய கருத்து நிலைகள்பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தொடங்கி விட்டன. தார்வினது (கி.பி.19-ஆம் நூ.) படிமலர்ச்சிக் கொள்கையின் (Evolutionism) மாபெரும் வெற்றியும், அதன் விளைவாகத் தோன்றிய பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையும் கி.பி. 19 – ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியலில் பெரும் பங்கு பெற்றிருந்தன. ஆனால், அதற்கு முன்னரே முழுமையான ஒரு மானிடவியல் கோட்பாடு இல்லையாயினும் பண்டைய கிரேக்க அறிஞர்களின் பல்வேறு கோட்பாடுகளில மானிடப் பணபாடு குறித்துவிவாதிக்கப்பட்டது. அவற்றுள் முதன்மையானவையான இன்ப துன்ப நடுநிலைக் கோட்பாட்டாளர்களின் (Stoics) சுழற்சிக் கோட்பாடுகளும் (Cyclical Theories), தெமோகிரிட்டசின் (Democritus) அணுக் கொள்கையும் (Atomic Theory) பிற்காலப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டிறகு முனனோடிகளாக அமைந்தன. பிறகு கி.பி. 15,16 –ஆம் நூறறாண்டுகளில் அடுத்த முக்கிய வளர்ச்சிகள் நிகழந்தன. மறுமலர்ச்சிக் கால மனிதநேயக் கோட்பாடும் (Humanism), புவியியல் ஆய்வுப் பயணமும் மானிடவியலின தோற்றத்திற்கு ஓர் அறிவார்ந்த சூழ்நிலையை அமைத்துத் தந்தன. அதையடுத்து கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு அறிஞர்களால உலகின பலவேறு பகுதிகளில் வாழும் எணணற்ற இன மககளின பண்பாடுகளை அறிவதற்கான ஒரு புதிய அறிவியல் துறையின இனறியமையாமை உணரப்பட்டது. அதற்காகக் குடியேற்ற அரசுகளும் பிற ஐரோப்பிய அரசுகளும்மானிடவியல் வளர்வதற்கு உதவின. அதற்குக் காரணம் உலகின பல பகுதிகளில் குடியேற்ற அரசுகளை அமைத்த ஐரோப்பியாகள, குடியேற்றப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களைத் தம கட்டுப்பாட்டுக்குள கொணடுவர அம்மக்களின் பண்பாட்டைத் தெரிந்து கொளள முற்பட்டதேயாகும். அதனபின கி.பி. 18 – ஆம் நூற்றாணடின இறுதியிலும், கி.பி. 19 – ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கக் காலங்களிலும்மானிடவியல் ஆய்வுமுறை அறிவார்ந்த வகையில் நிகழ்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து கி.பி. 19 – ஆம் நூற்றாணடின் இடைக் காலத்துக்கு முன்னரே மானிடவியல் ஒரு தனிக் கல்வித் துறையாக உருவெடுத்தது.

மானிடவியல் வரலாற்று அடிப்படையிலான வளர்ச்சியினைத் தன்னகத்தே கொண்டுளளதால், அதன் ஆய்வெலலை மிகப் பரந்ததாகும். மானிடவியலார், முதன் முதலில் மேலை நாட்டுப் பண்பாட்டிற்குத் தெரியவாராத மக்களையும் அவர்களின் பணபாடுகளையும் ஆராய்வதில் ஈடுபட்டனர். அம்முயற்சி மொத்த மனித இனத்தின் உயிரியல், பண்பாட்டு நிலைகளை ஆராய்வது என்ற மிகப் பெரும் இலக்கின் தொடக்கமாக அமைந்தது. இனறைய வளர்ந்த நிலையில் இத்துறை அனைத்துச் சமூகங்களையும் ஆராய்கிறது. இதன் ஆய்வுப்பரப்பு வருமாறு: மனிதனின் உயிரியல் கூறுகள, தகவமைப்பு, மொழி, சமூக அமைப்பு, நடத்தை முறைகள, அரசியல் முறை, சமயம், பிற பணபாட்டு முறைமைகள் ஆகியன.

மானிடவியல் மக்களின் பண்பாட்டையும் உயிரியலையும் ஆராய முற்படுவதால் அது பல்துறை அறிவைத் தேடும் ஒரு துறையாக விளங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக எசுகிமோ (Eskimo) சமூகம் குறித்து ஆராயும் மானிடவியல் அவர்களின உடல் அமைப்புகள் குறித்து அறிய உயிரியல் பிரிவைக் கொண்டுளளது. அதைப் போல, அவர்களின் ஆதி கால வாழ்க்கையைப் பற்றி அறியவும், அதற்கும் இக்கால வாழ்க்கைக்கும் உளள தொடர்பு குறித்து அறியவும் தொல்லியல் பிரிவைக் கொண்டுள்ளது. அவர்களிடம் தகவல் சேகரிக்கத் தொடர்புச சாதனமாய் உள்ள மொழி பற்றி 'அறிய மொழியியல் என்னும் பிரிவையும் கொண்டுள்ளது. அவர்களின் கிராமங்கள் எவ்விதம் ஆளப் படுகின்றன என்பதனை அறிய அரசியல் சார் மானிடவியல் எனனும் பிரிவு உளளது. மேலும் அவர்களின் வேட்டை முறை, உணவு சேகரிக்கும் முறை, உணவு பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்முறை, கம்பளி வணிகம் போன்ற பொருளாதார விவரங்களைக் கணக்கில் கொள்ளும் ஆய்வுப் பிரிவும் உளளது. அவறறோடு அம்மககளிடையே நிலவும் பாடல்கள, பண்ணிசை, நடனம் ஆகிய பிற பணபாட்டுக் கூறுகளை ஆராயும் பிரிவும் இதனுள் உள்ளது. சடங்குகள், மந்திரங்கள் ஆகியவறறைக் கொண்ட சமய ஆய்வும் இதில் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. மக்களின் நோய், நோய்க் கோட்பாடுகள், நோய் நீககு முறைகள் ஆகியவற்றைப்பறறி ஆராயும்போது மருத்துவம, சமூக உளவியல குறிதத அறிவும் இதன ஒரு பகுதி

யாக விளங்குகிறது. அவ்வனைத்து அறிவுப் பிரிவு களையும் ஒருசேரக் கொண்டதாக மானிடவியல் திகழ்கிறது.

மானிடவியல் தவிரப் பிற துறைகளும் மக்களைப் பற்றி ஆராய்கின்றன. தொல்லியலார் வரலாற்றுக் கும் முந்தைய மானிட வரலாற்றை ஆராய்கின்றனர். சமூகவியலார் மானிட சமுதாயத்தை ஆராய் கின்றனர். உளவியலார் மக்களின் நடத்தை முறை களை ஆராய்கின்றனர். மொழியியலார் மக்கள் மொழிகளை ஆராய்கின்றனர். மருத்துவவியலாரும் உயிரியலாரும் மானிட உடற்கூறுகள் செயற்பாடுகள் குறித்து ஆராய்கின்றனர். ஆனால், மானிடவியல் அவையனைத்தையும் ஒருசேர இணைத்து அனைத் துக்காலத்தையும் உள்ளடக்கி ஆராய்கிறது. அதாவது மக்களின் கடந்த காலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் ஆராய்கிறது. இவ்வாறு மக்களின் உயிரியல் கூறு களையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் ஒருசேர ஆராய் வதாக அமைகிறது. அதனால் மக்களைப் பற்றி ஆராயும் துறைகளில் மானிடவியலே முழுமை பெற்ற துறையாக விளங்குகிறது. அனைத்துப் பிரிவு அறிவையும் ஒருசேர இணைத்து அறிவதால் இதன் அணுகுமுறை முழுதளாவிய அணுகுமுறை (Holistic Approach) எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும்.

மேற்கூறிய பரந்த நிலையில் ஆராயும் தன்மை யைக் கொண்ட மானிடவியல், நான்கு முதன்மை யான உட்பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை முறையே உடல்சார் மானிடவியல் (Physical Anthropology), தொல்லியல்சார் மானிடவியல் (Archaeologcal Anthropology), மொழியியல்சார் மானிடவியல் (Linguistic Anthropology), பண்பாட்டு மானிடவி யல (Cultural Anthropology) ஆகும். இராட்கிளிப் பிர வுன் (A R. Radcliffe-Brown), மாலினோசுக்கி (B. Malinowski) ஆகியோரைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட ஆங்கிலேய மானிடவியல் சமுதாயச் செயற்பாட்டுக் கோட்பாட்டால (Functionalism) கொண்ட தாக்கத் தினால் அவர்கள் பண்பாட்டு மானிடவியல் என்பதற் குப் பதிலாகச் சமுதாய மானிடவியல் (Social Anthropology) என்னும் பிரிவினைத் தோற்றுவித்தனர். இராட்கிளிப் பிரவுனும் மாலினோசுக்கியும் சமூக அமைப்பு, செயற்பாடு ஆகியவற்றிற்கும் வரலாற்று அடிப்படையில் அமைந்த பண்பாட்டு ஆய்விற்கும் (பண்பாட்டு மானிடவியல்) இடையே ஒரு துல்லிய மான வேறுபாட்டைக் காட்டுவதன் மூலம் சமூக மானிடவியலைப் பண்பாட்டு மானிடவியலிலிருந்து பிரிக்கின்றனர்.

மானிடவியலின் ஒரு தலையான பிரிவு உடல் சார் மானிடவியல். அது உயிரியல்சார் மானிடவியல் (Biological Anthropology) எனறும் கூறப்படும் நீண்டகாலமாய் உயிரியல்சாரா மானிடவியலின் ஆர் வம் மக்கள் இனத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்ததாகும் உயிரியல்சார் மானிடவியலுக்கும் பிற உயிரியல்சார் அறிவியல்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டினைப் பின்வருமாறு சொல்லலாம். உயிரி யல்சார் அறிவியலின் முதன்மையான நோக்கம் அனைத்து மக்களுடைய பொதுவான உயிரியல் கூறு களை ஆய்வதேயாகும். ஆனால உயிரியல்சார் மானிட வியல் மக்களிடையே நிலவும் உடல்சார்ந்த வேறு பாடுகளுக்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகும்.

தொடக்ககால உயிரியல்சார் மானிடவியலாளர்கள் 'உயிரியல் படிமலர்ச்சியில் மனிதனின் தோற்றக் காலம் எங்கிருந்து தொடங்குகிறது என்பதைக் கண் டறிவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அக்காலங்களில், இவர்கள் புதைபடிவங்களை (Fossils) ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்ததன் மூலம், ஈடுபட்ட இணைப்பைக் (Missing link) கண் டறிந்தனா. மக்களிடையே நிலவும் வேறுபாடுகளைக் கண்டறிந்து, வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடிய, அளந்து கூறக்கூடிய உடற்கூறுகள் அடிப்படையில மக்களை வகைபாடு செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆயினும், உயிரியலில் நிகழ்ந்த கண்டுபிடிப்புகளும் வளர்ச்சிப் போக்கும் உயிரியல்சார் மானிடவியலின ஆய்விலும் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக, 1900-களில் மெண்டல் (Mendal) என்பாரின் மரபி யல் கோட்பாடுகள், உயிரியல் சார் மானிடவியலில மனித மரபியல் தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கு உதவின. அதே போன்று இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு மூலக்கூறு உயிரியல் (Molecular Biology) பிரிவில நிகழ்ந்த பெரும் வளர்ச்சி, உயிரியல் படிமலர்ச்சியில இரண்டு தொடர்புடைய இனங்களுக்கு இடையி லான இடைவெளியினைக் கண்டறிவதில கவனம செலுத்த உதவியது. அத்துடன் புதிய காலக் கணிப்பு (Dating) முறைகள் தொல்லுயிரியலின் (Palaeontology) மீட்டுருவாக்கத்திற்குப் பெரிதும் உதவின இவை தவிர, உயிரியல் சார் மானிடவியலின் பிற் கால ஆய்வுகளில குரங்கு, மனிதக்குரங்கு உள்ளிட்ட உயர்பாலூட்டிகள் (Primates) பற்றிய ஆய்வுகளில மிக்க ஆர்வம் காட்டப்பட்டது. குரங்குகள், மனிதக் குரங்குகளிடையே வெவ்வேறு நிலைகளில நிகழும சமூக வாழ்வின் நடத்தைகள் சான்றுகளுடன் விளக் கப் பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்டு முழுதும இணைந்து வாழும். ஆண, பெண இணைகள், நீண்ட காலம் முதியவர்களை நம்பி வாழும் குட்டிகள், உறவு ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் இயற்கையாய் விழை யும் தன்மை, ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தல் ஆகிய அந்நடத்தைகள் யாவும் உயிரினப் படிமலர்ச்சியில் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டன. இன்றைய உயிரியல்சார்

மானிடவியலார், இனவேறுபாடுகள், அவற்றோடு தொடர்புடைய அனைத்து வகை ஆய்வுகள் ஆகிய வற்றில் ஈடுபடுகின்றனர்.

மானிடவியலின மேலுமொரு பிரிவான தொல் லியல்சார் மானிடவியல, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்து மக்கள இனத்தின் வாழ்க்கை பற்றி ஆராய் கிறது. அககால மககள விட்டுச் சென்றுள்ள பொருட்களை அகழாய்வு மூலம் கண்டு அம்மக்களின வாழ்க்கை முறைகள ஆராயப்படுகின்றன. பல நூறு அல்லது பல மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலத் தைச் சேர்நத அப்பொருட்கள பண்டைய மக்கள் வாழந்த இடங்களிலிருந்து கண்டெடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வகை ஆய்வுகளில் பல்வேறு வகையான பொருட் கள் இடம் பெறுகின்றன. கழிவுப் பொருட்களைக் கொணடு ஆதிகால மக்களின உணவு முறைகளை யும், புதைபடிவங்களிலிருநது அவர்களின் உணவின் மூலக் கூறுகளையும், அவ்வுணவு சமைக்கப்பட்டதா, சமைககப்படாமல் உண்ணப்பட்டதா என்பதனையும் அறிகின்றனர். அவர்களின வாழிடங்களில் கிடைக் கும் விலஙகுகளின் எலும்புகளைக் கொணடு அவ் விலங்கின வயதும், அவ்விலஙகு வீட்டுவிலங்கா, காட்டு விலஙகா என்பது பற்றிய உணமையும் கண்டறியப் படுகின்றன. அவறறையெல்லாம் கொணடு தொல்வி யலசார் மானிடவியலார் வியக்கத்தக்க வகையில் அக்கால மக்களின பொருளாதார, சமுதாய அமைப்பு களை மீட்டுருவாக்கம் செய்கினறனா. வாழிடங்களி லிருந்து கணடெடுக்கப்படும் கலைப் பொருட்கள, உருவாக்கப்பட்ட கருவிகள் ஆகியவற்றைக் கொணடு அவை உருவாக்குவதற்கான மூலப்பொருட்கள் குறிப் பிட்ட இடத்திலேயே கிடைததனவா, பிற இடங்களி லிருநது கொணடு வரப்பட்டனவா எனபதனையும், அதிலிருந்து பழஙகால வாணிகத் தடங்களையும் கணடுபிடிககின்றனர்.

மட்பாணடச் சிதைவுகளைக கொணடு தொழில் நுட்ப வளர்சசியையும், அது கிடைக்கும் அளவினைக் கொண்டு மககளதொகை அளவு, நெருக்கம ஆகிய வறறையும் ஒரே முறையில் வெவ்வேறு இடஙகளில் நிலவியிருந்த தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும, கலை நுணுககததையும், அவவிடஙகளுக்கிடையே நிகழ்ந் திருககக் கூடிய பணபாட்டுத் தொடர்புகளையும் அவர்கள தெளிவுபடுத்துகினறனர்.

குறிப்பிட்ட அமைப்புகளைக கொணட கட்ட டஙகள், பொது இடங்கள ஆகியவற்றைக் கொணடு, அசசமூகஙகளில நிலவியிருககக் கூடிய அரசியல் அமைப்புமுறை அறியபபடுகிறது. சில பழங்காலச் சமூகஙகளில் அதிக அளவிலான மககள ஒனறு திரட் டப்பட்டுப் பொதுப்பணியில ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். அவவகையில்தான் பெரிய பெரிய கோயில்களும் கூர்ங் கோபுரஙகளும எழுப்பப்பட்டன. அதிலிருந்து அசசமூ கம் ஒரு மைய அதிகார அமைப்பைக் கொண்டிருந் தது எனபதை எளிதில் அறிந்து கொளள முடிகிறது.

தொல்லியலசார் மானிடவியலின் அணமைக் கால ஆய்வுகள தொல்பழங்காலச் சூழலியலோடும் (Palaeo - ecology) தொடர்புடையன. அதில், ஆதி கால மனிதன தன்னுடைய சூழலுடன கொண்டி ருந்த தொடர்பும், அது காலத்திற்குக் காலம் வெவ் வேறு இடங்களில எவ்விதம மாறி வந்திருக்கிறது என்பதும ஆராயப்படுகின்றன.

மேலும், இவர்கள் தொல்லியலாரின் உதவியுடன் பழங்கால மககள வாழ்நத இடத்தில் அகழ்வா ராய்ச்சியில ஈடுபட்டு மணணடுக்காய்வு செய்கின்ற னர். அடுத்தடுத்த வெவவேறு நில அடுக்குகளைக் காண்கினறனர். அதில ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் நிகழ்ந் திருக்ககூடிய சமூகப் பணபாட்டு முறைகளைக கொணடு மனிதப் படிமலர்ச்சி ஆராயப்படுகிறது. அதில் மனித வாழிட அமைப்பில் நிகழ்ந்த மாற்றங் களும், அச்சமூகத்தின் பொதுவான சமூகப் பொருளா தார அரசியல் அமைப்புகளில் நிகழ்ந்த மாறுபாடு களும் ஆராயப்படுகின்றன.

மானிடவியலின் மேலுமொரு பிரிவு மொழியியல் சார் மானுடவியலாகும். இது அண்மைக் காலங் களில் வளாசசியடைந்த ஒரு பிரிவாகும். இது ஒரு மொழியினை மனிதச் சூழலமைவிலும், பணபாட்டு அடிப்படையிலும், சமூகவியல் அடிப்படையிலும் ஆராய்கிறது.

மொழியின் தோற்றம் குறித்த ஆய்வுகளைக்காட் டிலும் மொழிக்கும் பணபாட்டிற்கும் உள்ள உறவு கள் குறித்தே மிகுதியான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. காலத்தால் மொழிகள யாவும் சிறிது சிறிதாக ஒரு முறையான மாற்றங்களுக்கு உளளா கின்றன. எனவே, அவற்றின் வரலாறு குறித்து அறி வது, மக்களின் தொடக்கக்கால இடப்பெயர்ச்சி, தொடர்பு ஆகியவற்றை அறிவதற்குத் தேவையான சானறுகளை அளிக்கின்றது. பெரும்பாலும் உலகின் அனைத்து இனமக்களும், அவர்களின் உடனடியான வாழ்வியல் தேவைகள குறிததே அதிகம் பேசுகினற னர். எனவே, ஒரு மொழியின மொழித் தொடர்பு களும், சொற்களும் அம்மொழி பேசும குழுவின் பொருளுலகம், கருத்துலகம், சமூகம் ஆகியவை பற்றி அறிவதறகான தரவுகளைக் கொண்டுள்ளன. மேலும், எந்த ஒரு சமூகத்தினைப் பற்றிய ஆய்விலும் அவர் களின் கருத்துப் புலப்படுததும் திறன் பற்றிய ஆய் வுச் செய்தி இடம் பெறவில்லையாயின் அவ்வாய்வு முழுமையான ஒன்றாய்க் கருதப்பட மாட்டாது.

ஆகவே, பண்பாடு பற்றிய ஆய்வில் மொழி ஆய்வும் முதன்மையான இடம் பெறுகிறது.

மொழியியல்சார் மானிடவியலாரின் அண்மைக் கால முக்கியத்துவம், குரங்கு, மனிதக்குரங்குகள் உள்ளிட்ட உயர்பாலூட்டிகளின் கருத்துப் புலப்படுத்தும் முறை குறித்தும், வெவ்வேறு பண்பாடுகளில் பேசப் படும் மொழிகளின் தன்மை குறித்தும் அமைகிறது. இதில் முந்தியது உயிரியல் வழியிலான விவர ஆய்வு, பிந்தியது சமூகவியல் வழியிலான விவர ஆய்வு ஆகும். ஒருமொழி குறித்த விளக்கவுரை (Description) அம்மொழிபேசும் மக்கள் எவ்விதம் ஒருவரோ டொருவர் தொடர்பு கொள்கின்றனர் என்பதை யும், அம் மக்கள் தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகினை எவ்விதம் புரிந்து கொள்கின்றனர் என்பதையும் அறிய உதவுகிறது.

மானிடவியலின் மற்றுமோர் உட்பிரிவு பண் பாட்டு மானிடவியல் ஆகும். அப்பிரிவு மனிதப் பண்பாட்டினை முதன்மையான ஆய்வுப் பொரு ளாகக் கொண்டுள்ளது. அது உயிரியல் மானிடவியல் தவிரப் பிற துணைப் பிரிவுகளுடன் நேரடியான தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. அதன் முக்கிய கருத்துருவமான 'பண்பாடு' என்பதன் வரையறை யினை அறிவதன் மூலம், பண்பாட்டு மானிடவியலின் ஆய்வுப் பரப்பு வெளிப்படும்.

'பண்பாடு' என்பதில் மனிதன் தன் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து அறிந்து கொண்ட அனைத்தும் அடங்கும். பண்பாடு மனிதனை ஏனைய உலக உயிரிகளிடமிருந்து தனித்துவப்படுத்திக் காட்டு கிறது. மனிதன் மட்டுமே மொழியைக் கொண்டிருக் கிறான்: பண்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறான்; பல வகையான குறியீடுகளைக் (Symbols) கொண்டிருக் கிறான்: கருவிகளைத் தொடர்ந்து கண்டுபிடிக்கவும், பயன்படுத்தவும் செய்கிறான். மனிதன் மட்டுமே தன்னுடைய அடுத்த தலைமுறைக்கு மிகுதியான அளவு தகவல்களையும், அனுபவங்களையும் விட்டுச் செல்கிறான். மனிதன் மட்டுமே எவ்வகையான சூழ்நிலையிலும் தன் பண்பாட்டினைப் பேணும் ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கிறான்.

பல்வேறு மக்களிடையே நிலவும் பண்பாட்டு அமைப்புகளையும் அவற்றின் செயல்முறைகள், மாற்றம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றையும் பண்பாட்டுமானிடவியல் ஆராய்கிறது. அத்துறை, மனிதனின் தொடக்கக் காலச் சமூக நடத்தைகள் முதல் இக்காலச் சமூக நடத்தைகள்வரை ஆராய்கிறது. பண்பாட்டுமானிட வியலார் பழங்குடிப் பண்பாட்டிலிருந்து இக்காலத் தொழில்துறைச் சமுதாயங்கள் வரை அனைத்துப் பண்பாடுகளையும் ஆராய்கின்றனர்.

ஆங்கிலேய மானிடவியலாரின் தனிப்பட்ட போக்கால் உருவானதே சமுதாய மானிடவியல் ஆகும். அது சமூக நடத்தைகள், செயல்முறைகள் ஆகியவற்றை அமைப்பியல்-செயற்பாட்டியல் அடிப் படையில் (Structural-functional basis) ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அது நிலையான (Standardized) நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட (Institutionalized) சமூக நடத்தைகள் அனைத்தையும் தன் ஆய்வெல்லையாகக் கொண்டிருக்கிறது. இச் சமூக நிறுவனங்களுள் குடும்பம், திருமணம், உறவுமுறை (Kinship), பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகக் கட்டுப்பாடு, ஒழுக்க முறைகள், சமயம் போன்ற வையே முதன்மையானவை. ஏனைய துறைகளைக் காட்டிலும் ஒரு சமுதாய மானிடவியலார் மட்டுமே சமூக உறவுகள், நடத்தைகள் குறித்துத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவும் விளக்கவும் இயலும்.

பண்பாட்டு மானிடவியலினைப் போலவே, சமுதாய மானிடவியலும் சமுதாயம் குறித்து ஒரு முழுதளாவிய (Holistic) அணுகுமுறையைக் கொண் டிருக்கிறது. சமூக நடத்தைகள் என்பன இடைத் தொடர்பு கொண்ட பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களில் உள்ளார்ந்த, ஒரு முறையான அமைப்பாக்கமே என் பதைச் சமூக மானிடவியல் வலியுறுத்துகிறது. சமூ கத்தில் அத்தகைய செயற்பாட்டு இடைத் தொடர் பினைச் (Functional interrelationship) சமுதாய மானிடவியலார் சிறப்பாக விளக்கிக் கூறுவர். அவர் கள், அனைவரிடமும் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடிகிற சிறிய அளவிலான சமூகங்களில் கள ஆய்வின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட செய்திகளைக் கொண்டு, செயற்பாட்டு உறவினை (Functional relationship) விளக்கிக் கூறுவர்.

அத்தகைய நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட சமூக உறவு கள் குறித்த ஆய்வுகள் தொடக்கக் காலங்களி லிருந்தே காணப்படுகின்றன. முதன் முதலில் ஒரு முறையான கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சமுதாய மானிடவியலின் ஆய்வுப் பொருள், உலோவியின் (R.H. Lowie) 'தொன்மைச் சமுதாயம்' (Primitive-Society) என்கிற நூலின் மூலமே அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது. அதற்கிடையே இராட்கிளிப் பிரவுன், மாலினோசுகி ஆகிய இருவரும் கள ஆய்வு அடிப் படையில் கோட்பாட்டுப் பயிற்சியுடனும், உள் பார்வைகளுடனும் சமகாலச் சமூக நிறுவனங்களை ஆராய்வதற்கான கருத்துருவத் திட்ட முறையை (Conceptual framework) உருவாக்கினர். இதுவே இன்றைய ஆங்கிலேயச் சமுதாய மானிடவியலின் மையக் கருத்தாக விளங்குகிறது. பெ.த.

துணை நூல்கள்:

Beattie, Jhon, Other Cultures: Aims, Methods and Achievements in Social Anthropology, The Free Press, New York, 1964.

Coon, Carleton S., A Reader in General Anthropology, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1948.

Jennings, J D., and E.A. Hoeb (Eds.), Readings in Anthropology, Mcgraw-Hill, New York, 1966.

Kroeber, A.L. (Ed), Anthropology Today: An Encyclopedic Inventory, The Chicago University Press, Chicago 1952.

மானிடோபா: மானிடோபா (Manitoba), கனடாவின மத்தியபகுதியின்கிழக்குக் கோடியில் உள்ள ஒரு மாநிலமாகும். இதன் பரப்பளவு 6,50,000 சதுர கி மீ. ஆகும். இம்மாநிலததில் வட கிழக்கில் அட்சன் விரிகுடாவும், தெற்கில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் மேற்கில் சாசுகட்சுவான் (Saskatchewan) மாநிலமும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் தலைநகர் 'வின்னிபெககு' ஆகும்.

இங்கு, வின்னிபெக்கு, வின்னிபேகோசிசு, மானி-டோபா, செடார், மூசு போன்ற பல பெரிய ஏரிகளும் போர்குபைன், இடக்கு, இரைடிங்கு போன்ற மலைகளும் உள்ளன. சர்ச்சில், கேயசு (Hayes) நெல்சனரெட்டு, சாசுகட்சுவான் ஆகியவை முக்கிய ஆறுகளாகும். மாநிலத்தின் தென்பகுதியில் கோடைக் காலத்தில்90°பாமுதல 100°பா.வரைவெப்பம்இருக்கும். ஆனால், இரவில் ஓரளவு குளிர் இருக்கும். கோடையில 375மி.மீ. முதல் 500மி.மீ. வரை மழை பெய்யும்.

இஙகுப் புல்வெளிகளும் காடுகளும் உள்ளன. காடுகளில் பல்வேறு வகை மரங்கள் உள்ளன. காடுகளில் கறுப்புக் கரடி, மர ஓநாய், நரி, மூசு போன்றமிருகங்கள் உளளன. இங்குள்ள காடுகளில் அடிக்கடி தீப்பிடிப்பதால் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களும மரஙகளும் பாழாகின்றன. ஏரிகளில் பலவகையான மீனகளும் கிடைக்கின்றன. மானிடோபாவின தென் பகுதியில் அசினிபோயின் (Assiniboin), ஒசிப்வா (Ojibwa) போனற இநதியப் பழங்குடியினரும், காட்டுப்பகுதியில் கிரீ (Cree) பழங்குடியினரும், அட்சன குடாவில் வட பகுதிக் கடலோரக கரைகளுக்கு அப்பால எசுகிமோக்களும் (Eskimos) குடியிருந்தனர்.

மானிடோபா பகுதியில் தச்சுக்காரர்கள் (Dutch) பிரானசுக்காராகள், ஆஙகிலேயாகள முதலியோர் குடியேறினர். ஆஙகிலேயருக்கும், பிரான்சுக்காரர்களுக்கும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏறபட்ட சணடையில இப்பகுதி பாதிக்கப்பட்டது. அட்சன குடாப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர்களும், மானிடோபாவின கிழக்குப் பகுதியில் பிரான்சுக்சாரர்களும் குடியேறிச் கோட்டைகளை அமைத்தனர். ஆங்கிலேயர் கனடாவை வெற்றி கொண்ட பிறகும், சில காலம் ஆங்கிலேயர்களுக்கும், பிரான்சுக்காரர்களுக்கும் சண்டை நீடித்தது. பினனர் கி.பி. 1869 – ஆம் ஆணடு, புதிதாக ஆட்சியுரிமை பெற்றகனடா அட்சன் நிறுவனத்திடமிருந்து அங்குளள குடியேற்றப் பகுதிகளைப் பெற்றது. பின்னா கி.பி. 1870–ஆம் ஆண்டு மானிடோபா மாநிலம் அமைக்கப்பட்டு, கனடாவின் கூட்டாட்சியுடன் இணைந்தது. வின்னிபெக்கு நகரம் விரைவில் வளர்ச்சி பெறறு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடனும் கனடாவின் கிழக்குப் பகுதியுடனும் தொடர்வணடி மூலம் இணைக்கப்பட்டது. பின்னர், வெளிநாட்டிலிருநது பலா இங்கு அதிக அளவில் குடியேறினர். பிறகு அங்கிருந்து மேற்கில் உளள புதிய இடஙகளில் குடியேறத் தொடஙகினர்.

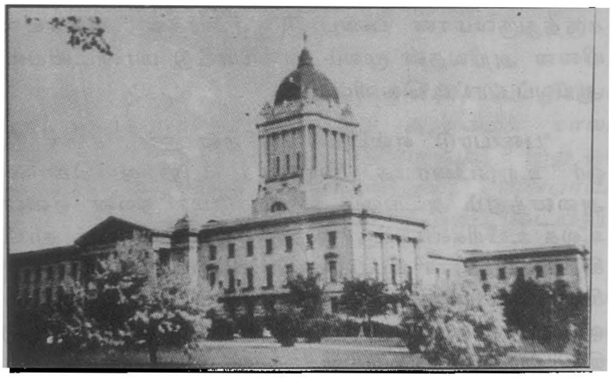

வின்னிபெக்கு நகரம்

இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் இயறறிய ஆங்கில-வடஅமெரிக்கச் சட்டத்தின் மூலம் இம்மாநிலம் ஓர் அரசியலமைப்பைப் பெற்றது. அதிகாரங்களை மத்திய அரசும மாநில அரசும் பங்கிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. மாநிலச சட்டமன்றத்திற்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல நடககும். தேர்தலில் பெரும்பான்மை இடததைப் பெற்ற கட்சியிலிருந்து முதலமைச்சரும் ஏனைய அமைச்சர்களும் நியமிக்கப்படுவர். தல ஆட்சிமுறை மாநிலத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இம்மாநிலத்திலிருந்து கனடாவின் பாராளுமன்றத்தின மேல் சபைக்கு 6 உறுப்பினர்களும் கீழ சபைக்கு 14 உறுப்பினர்களும் செல்லுகின்றனர்.

இதன மக்கள் தொகை 1981 - இல் 10,26,241 ஆகும். அதில் பல இன மக்கள அடஙகுவர். ஏறத்தாழ 45% மக்கள் ஆங்கிலேயர். பிரான்சுக்காரா, உக்ரேனியர், செருமானியர், தச்சுக்காரர்கள, போலந்து நாட்டினர், இசுகாண்டிநேவியா, யூதர் முதலியோர் வசிக்கின்றனர். இஙகுளள முக்கிய நகரங்கள வின்னிபெக்கு, போனிபேசு (Boniface), புனித சேம்சு (St. James), பிராண்டன் (Branden), புனித வைட்டல் (St. Vital), கிழக்குக் கில்டோனன் (East Kildonan), திரான்சு கோனா (Trans-Cona) முதலியனவாகும்.

பொதுக் கல்வியில் உள்ள தொடக்க, இடைநிலை, தொழில்நுட்பக் கல்விக் கூடங்கள் மாநில அரசுக் கல்வித் துறையின மேற்பார்வையில் உளளன. மானிடோபா, பிராணடன் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆசிரியர்கள பயிற்சி பெறுகின்றனர். இலணடன் பல்கலைக்கழகத்தைப் போல மானிடோபாப் பல்கலைக் கழகம் கி.பி. 1877-ஆம் ஆணடில் தொடங்கப்பட்டது. அதனுடன பல கல்லூரிகள இணைக்கப்பட்டன.

மானிடோபா பல ஆண்டுகளாக வேளாணமை மாநிலமாகக் கருதப்பட்டாலும், 1960 - ஆம் ஆணடிறகுப் பிறகு வேளாணமைப் பொருட்களைக் காட்டிலும் ஏனைய பொருட்கள அதிக அளவில் உணடாக்கப்படுகின்றன. இங்குக் கோதுமை, ஓட்சு, பார்லி, இரை, காய்கறிகள முதலியவை பயிராகின்றன. கோதுமையின் முதன்மை குறைந்தவுடன், மேயச்சல் நிலங்களும், புல்வெளிகளும், தீவனப் பயிாகளும் அதிகரித்துளளன. எணணெய் வித்துகள பெறுவதறகாக அதிக அளவில் சூரியகாந்திப் பயிர் உற்பததி செய்யப்படுகின்றது.

இங்கு அதிக அளவில ஆடுகள், மாடுகள, பன்றிகள முதலியன வளர்க்கப்படுகின்றன. மானிடோபா கால்நடைகளை அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டினர் விரும்பி வாங்குகினறனர். இயந்திரங்கள் அதிக அளவில் புகுத்தப்பட்டதால் குதிரைகளின் எணணிக்கை குறைந்துவிட்டது.

இஙகுளள ஏரிகளில் பலவகையான மீனகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஏறததாழ ஐந்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள மீன்பிடிப்பதறகாக விசைப் படகுகளைப் பயன்படுத்திக் கோடையில மீன் பிடிக்கினறனா. அமமீனகளில் 90 விழுக்காடு அமெரிகக ஐககிய நாடுகளில் விறபனையாகினறது. இனபப் பயணிகள் பலர் பொழுது போக்கிற்காக இஙகு மீனபிடிக்க வருகின்றனர்.

பொன, செம்பு, நிக்கல, வெளளி, துத்தநாகம் போன்ற தாதுப் பொருட்கள கிடைக்கினறன. இம் மாநிலத்தின் தெனமேற்குப் பகுதியில் கலஎணணெய் கிடைக்கிறது. இஙகு இரணடாம் உலகப் போருக்குப் பின் நீர்மின்சக்தி அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. தொடர் வணடி எந்திரங்கள், பேருந்துகள, ஆகாய விமானத்தின் பாகஙகள, மின்சாரக் கருவிகள, துணி வகைகள, தோலபொருட்கள, தாள, மரககூழ் முதலியவை உணடாக்கப்படுகினறன. இறைச்சிகளைத் தகரப் பெட்டிகளில் அடைக்கும் தொழிலும நடைபெறுகிறது.

ஏரிகள் உளநாட்டு நீர்வழிகளாகப பயன்படுகினறன. இரண்டு பெருவழிச் சாலைகள மாநிலததின கிழக்குப் பகுதியிலிருநது மேறகு நோக்கிச் செல்லுகின்றன; இரணடு பெருவழிச் சாலைகள அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகளுக்குச் செலலுகினறன. மேலும, இம மாநிலத்தின முதன்மையான நகரங்கள இருபபுப் பாதை மூலமும் ஆகாய விமானம் மூலமும் இணைககப்பட்டுள்ளன. அ சி.

மானிதூலின் தீவுகள், வடஅமெரிககாவில ஹூரன் ஏரிக்கு வடககிலும், சார்சியன விரிகுடாவுக்கு வடமேற்கிலும் உளள ஒரு தீவுக் கூட்டம. மானிதூலின (Manitoulin) தீவுக கூட்டத்தில் மூனறு பெரிய தீவுகளும் பல சிறு தீவுகளும் அடஙகும். இத் தீவுகளில

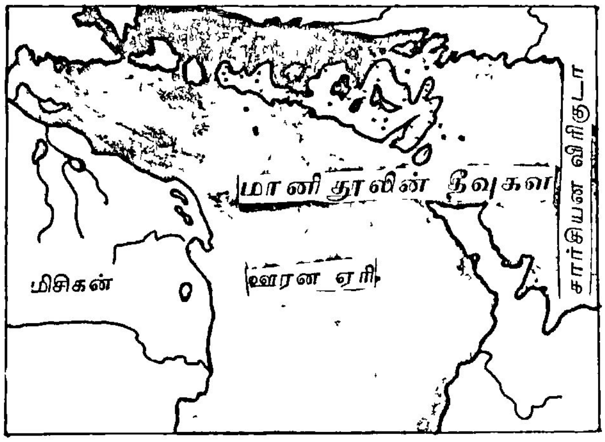

மீன்பிடித்தல் மிகுதியாக நடைபெறுகிறது. இவறறின தட்பவெபப நிலை காரணமாக மக்கள பலா இங்கு வந்து தஙகிப் போவது வழககம. பாலபணணைத தொழில், மரம் வெட்டுதல, பயிா விளைததல, சுறறுலாப் பயணத் தொழில முதலியன இஙகு நடைபெறுகினறன. மானிதூலின் தீவு மட்டும், 130 கி.மீ. நீளத்தையும் 3.2 கி.மீ முதல் 48.3 கி மீ வரையுளள அகலத்தையும பெற்றுளளது. உலகின ஏரிததீவுகள யாவற்றிலும இவையே மிகப் பெரியன. நூறறுக்கு மேற்பட்ட ஏரிகளை இவை தன்னுள கொணடுளளன. தெ.பா.

மானிய கேடம்: தெனனிந்தியாவில் தக்காணப்பகுதியில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில தலை

நகராகச் சிறப்புறறிருநத மானிய கேடம் என்னும் நகரம் (இககால மால்கேட்டு, Malkhet) இராட்டிர கூடரின தலை நகராக விளங்கியது. இதைத் தமது தலைநகராகக்கொணடு, கி.பி. 814 முதல் 880 வரை முதலாம் அமோக வருசர் என்பார் ஆட்சி செய் தார். அம்மனனனுக்கு முற்பட்ட பட்டயம் எதிலும் மானியகேடம் தலைநகராக விளங்கிய செயதி காணப்படவில்லை. மானிய கேடத்தை நிறுவியவர், அமோக வருசர் என்பது ஒரு செப்பேட்டினால் அறி யபபடுகிறது. இராட்டிரகூடர், மானிய கேடத்தைத் தலைநகரமாக மாற்றிககொள்வதற்கு முன்னர், அவர்கள தலைநகரம் எது என்பதைப் பற்றித் திட்ட வட்டமாக எதுவும் கூறுவதற்கில்லை. மானியகேடத் தைத் தம் தலைநகராகக் கொண்டிருந்த இராட்டிர கூடா, பல போர் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க வேணடி யிருந்தது. முதலாம் அமோக வருசருக்குப் பிறகு, இரணடாம் கிருட்டிணன் (கி.பி. 880-914), மூன்றாம் இந்திரன் (கி.பி. 914-928), இரணடாம் அமோக வரு சர் (கி.பி 928-929), நான்காம் கோவிந்தன் (கி.பி. 930-936), மூன்றாம் அமோக வருசர் (கி.பி. 936-939), மூன்றாம் கிருட்டிணன் (கி.பி. 939-967), கொட்டி கன (கி.பி. 967-972), இரணடாம் கார்ககன் (கி பி. 972-973) ஆகிய மன்னர்கள் மானிய கேடத்திலிருந்து ஆட்சி புரிநதனர். அவர்களின் கீழ், கலைத்துறை யிலும் பணபாட்டுத் துறையிலும், இந்நகா சிறப்புற் றோங்கியிருநதது. ஆனால், அடிக்கடி போர்கள் இஙகு நிகழ்ந்து வந்தன. மூன்றாம் கிருட்டிணனின தவறான சில கொளகைகள் மானிய கேடத்து இராட்டிரகூட ஆதிக்கத்தை வலிமைகுனறச் செய்தன. அவருககுப பின் அரியணை ஏறிய அரசர்கள் திறமை யற்றவர்கள. மககளின எதிர்ப்பு வலிமையடைநதது. நிருவாகச் சீர்கேடுகள் மலிந்தன. சிற்றரசர்கள் சுதந் திர ஆாவத்துடன் செயறபடலாயினர். இரண்டாம் தைலன எனற ஒரு சிற்றரசன், கி பி. 973-இல் மானிய கேட இராட்டிரகூட மன்னன் கார்க்கனுக் குப் பகையாகப் போரிட்டு மானிய கேட அரசு சிதை வுறுவதற்கு வழிவகுத்தான் வடக்கே நர்மதையை யும தெறகே காவிரியையும் மேற்கே அரபிக் கடலை யும் எலலைகளாகக்கொணடு, மாளவம், தெற்குக் குசராத்து முதலிய வட இந்தியப் பகுதிகளையும் தனனுட்கொணடிருந்த பரநத மானிய கேட அரசு, தைலனால் முறியடிக்கப்பட்டது. தைலன், கி.பி. 10 -ஆம் நூற்றாணடின இறுதியில் மானிய கேடத்தைக் கைபபறறிககொணடதால, இராட்டிரகூடர் ஆட்சி அங்கு முடிவுற்றது. மேலே கூறப்பட்ட இரண்டாம் தைலன, பாதாமிச சாளுக்கிய அரசனான இரண டாம புலிகேசியின இளவலான விட்டுணு வர்ததனின கால் வழியில வந்தவன என்பது ஈணடுக குறிப்பிடத் தக்கது. தெ.பா.

மானூசி: இவர் இந்தியாவில் ஆட்சிச்செய்த மொகலாய அரசைப் பற்றி அறிந்துகொளள உதவும் ஆதாரங்களில் ஒன்றாகிய முகலாயர் வரலாறு (Storia Do Mogor) எனனும் நூலை எழுதிய ஐரோப்பிய அலுவலர் ஆவார். இவர் இத்தாலியில் உள்ள வெனிசு (Venice) நகரினர். மானூசி (Manucci) கி.பி.1656-இல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். மொகலாய ஆட்சியைப் பற்றியும் குறிப்பாகச் சாசகான் (Shaja-han), அவுரங்கசீபு ஆகியோரின் ஆட்சி முறையைப் பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ள இவர் நூல், பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசிய, இத்தாலிய மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்நூல் கால வரையறைப்படி ஒழுங்கு செயயப்படவில்லை. ஆயி னும், அக்காலத்திய சமூக, அரசியல் செய்திகள பல வற்றை அதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. இவர் இந்தியாவிலேயே சில அலுவல்களை மேற்கொண்டு சிலகாலம் தஙகியிருந்ததால், இவருடைய குறிப்பு களுக்குச் சிறப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இவர் தாம் கணடவற்றையும் கேட்டவற்றையும் கலந்து எழுதியுள்ளார். தொடக்கத்தில இவர் முகலாயரின் கீழ் ஒரு பீரங்கிப்படை அலுவலராக அமர்ந்தார். பிறகு ஒன்றன்பின ஒன்றாகப்பல பெரிய பதவிகள இவருக்குக் கிடைத்தன. இக்காரணங்களால் இவர் எழுதிய குறிப்புகளுக்கு வரலாறறறிஞர்கள் தனிச் சிறப்பைக் கொடுக்கின்றனர். தெ.பா.

மானூர்க் கல்வெட்டு: தென்னிந்தியாவில் ஆட்சி செய்த பாண்டியர் ஆட்சி முறையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் மானூர்க் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்) கல் வெட்டு ஏறத்தாழ கி.பி.800-ஆம் ஆண்டுக்கு உரியது. இது, பாணடிய நாட்டு ஊராட்சி முறையை விளக்கா நிற்கும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட உறுப்பினர்களடங்கிய அவைகளைப் பறறியும் குழுக்களைப் பற்றியும் இக்கல் வெட்டு மூலம அறியலாம். சோழர்களின அரசாட்சி யில் கி.பி.10 – ஆம் நூற்றாணடில காணப்பட்ட ஊராட்சி முறையை ஓரளவு ஒத்த ஒரு விவரத்தை, மானூர்க் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. 'அவை'(Sapaa) செயற்படும் போது அதற்குத் தடைகள் ஏற்படும்படி செய்யும் உறுப்பினர்களின தந்திரங்கள் எவவாறு பயனற்றதாக்கப்பட்டன என்ற குறிப்பு இக்கல்வெட் டில் காணக்கிடக்கிறது. அககால, இத்தகைய முன் னேற்றத்தைப் பற்றி அறிஞர்கள பலர் வியந்து போற்றியுளளனர். பாண்டியரின ஊராட்சி முறை யில் பல அலுவலகங்களைப் பற்றிய குறிபபுகள இருந்தபோதிலும, இராணுவத்தொடர்பான அதி காரங்களும் அமைதிக்கால அதிகாரஙகளும் வேறு படுத்தப்பட்டிருந்தனவாகத் தெரியவில்லை. மானூர்க் கலவெட்டால் அக்கால இலக்கியச் சிறப்பையும் உணர முடிகிறது. தெ.பா.

மி மகரமெய்யும் இகர உயிர் எழுத்தும் கலநத இநத ஒலி உதடு களைப் பிரித்து, மூக்கால் எழுப்பி, வாயை இளிதத நிலையில வெளிப்படுத்தும் பொழுது பிறக்கிறது. உருவம், மகரததைபபறறிய குறிப் பைப் பார்க்கவும். ஏனைய மெய்யெழுத்துகளுக்கு உள்ளதைபபோல இநத மகர மெய்க்கும் உயிர்க்குறியீடுகள சேர்கினறன.

இகரக்குறி மெய்யெழுத்தின் தலைக்கட்டின் வலப்புறத்தில் ஒரு சிறு நேர்கோடும், அதைத் தொடாந்து மேல நோக்கி ஒரு சிறு கோடும சேர்க் கப்படுங்கால் தோன்றும். இக்குறி கி மு.3-ஆம் நூற்றாணடில் எழுதப்பட்ட குகைக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது.

அடுத்த கட்டத்தில் மகரத்தின் உருவம மாறுமபொழுது அதாவது ஏறக்குறைய கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டில் இகரக்குறி வளைந்து காணபபடு கிறது. இது கோட்டையூர்ச் சோமாசி திருமாறனின் வட்டெழுததுக கல வெட்டில் தோன்றுகிறது. தமிழுக்கும் வட்டெழுத்துக்கும இது பொது வான உருவம். ..

அடுத்தபடியாக இகரத்தின் வளைந்த குறி அந்த எழுததின மேல், தனியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது இது கி.பி 7-ஆம் நூற்றாண்டிறகுப்பின் தோன்றுகிறது.

இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்த வளைகுறி இணைதது எழுதப்பட்டி ருக்க வேண்டும். ஆனால், எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஒன்றும கிடைக்கவிலலை. இப்படித்தனித்து எழுதப்பட்ட உருவம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில பல்ல வர் காலக் கல்வெட்டுகளிலும் பின்பு, கி.பி 12-ஆம நூற்றாணடுச் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றது. கி பி 12 – ஆம் நூற் றாண்டில் சோழன் இரண்டாம் இராசாதிராசனின் திருவாலங்காட்டுக் கல்வெட்டில் சிறிது வலப்பக்கம் தள்ளி மேலே எழுதப்பட்டது.

பின்பு, கி.பி 17–18–ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுததோடு இணைக்கப் பட்டு வலப்புறம் இறக்கி எழுதப்பட்டது. .

வட்டெழுத்தில் இகரக்குறி எழுத்துக்குப் பக்கவாட்டில காட்டப்பட் டது. ஏறக்குறைய கி.பி.7-8-ஆம் நூற்றாணடுகளிலிருந்து செஙகம் நடுகற் காலம், பிறகு வட்டெழுத்து மறையும் காலம் வரை இந்த உருவமே இருந்தது. எனினும் அடிப்படை மெய்யெழுத்தின் வேறு பாட்டை அறிய மகரத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பைப் பார்க்கவும். . ...

கே.ஜி.கி.

மிக்காடோ: ஆசியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் உளள சப்பான் நாட்டின பேரரசர் 'மிக்காடோ' என்று அழைககப்படுகிறார். மிக்காடோ என்ற சொல்லுக்கு 'மரியாதைக்குரிய வழி' எனபது பொருளாகும. இச்சொல் மிக உயர்நத பதவியில உளளவரைக் குறிக்கும்.

பழஙகதையினபடி, சூரிய வமிசத்தில உதித்த சிம்மு (jimmu) என்ற பேரரசரால் கி.மு.660 - இல் மிக்காடோ அரச மரபு தோறறுவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அறிஞர்கள கூறறுப்படி ஏறத்தாழ கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட குடும்பம தமமை எதிர்த்த தலைவர்களைத தோற்கடித்துத் தனது ஆதிக்கத்தைச் சப்பானின் மத்திய மேற்குப் பகுதியில் வாழ்நத மக்கள் மீது செலுத்தியது. அக்குடும்பத் தலைவர் மிக்காடோ எல்லா அதிகாரமும் தெய்விகத் தன்மையும் உடையவராகக் கருதப்பட்டார். ஆனால், கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டில் அவவரச குடும்பம் படையினமீது தம் அதிகாரத்தைச செலுத்த முடியாமல் இருந்தது மிக்காடோஅரசர், 'சிண்டோ' (Shinto) சமயத்தின் உயர்ந்த குருவாகக் கருதப்பட்டார். இவருடைய அரசு அதிகாரத்தின் சினனங்களாக, வாள்,வயிரக்கல், கணணாடி ஆகியவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மிக்காடோ கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து அதிகாரம் இல்லாத 'கைப்பாவை' அரசராக இருந்தார். உண்மையான அதிகாரமும், வலிமையும் ஒரு பெரிய குடும்பத்தினரிடமோ, இனத்தவரிடமோதான் இருந்தன. அவர்கள அரசர் பதவிக்கு வாரிசு யார என்று தீர்மானிக்கும் அதிகாரமும் பெற்றிருந்தனர். சப்பான் வரலாறறில் முதனமுதலாக அரசாங்கததைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் 'சோகோ' (Shogo) என்னும் குடும்பத்திடமும் பின்பு 'பியூசிவாரா' (Fujiwara) என்ற குடும்பத்திடமுமிருந்தது. பியூசிவாரா குடும்பத்தின் செல்வாக்கு மிக அதிகமாயிருந்தது. அதைத் தாங்க முடியாத பேரரசர்கள சிலர் தஙகள் பதவியை விட்டுவிட்டுப் புத்த மடங்களில் சேர்ந்துவிட்டனர். ஆனால், அவ்வாறு பதவியைத் துறந்த பேரரசர் அரசாங்கச் செயல்களிலிருந்து முற்றிலும் விலகிவிடவில்லை. பொதுவாகப் பதவியிலிருக்கும் மகனுக்கு ஆலோசனை கூறுவதுணடு. பியூசிவாரா குடும்பம், கி பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில மிகுந்த செல்வாக்குடனிருந்தது. அதே காலத்தில், நாட்டில் இராணுவத்தலைவா சிலருடைய குடும்பங்களும், அரசியல் அதிகாரத்திற்காகப் போட்டியிட்டன. அக்குடும்பங்கள் ஒனறில தோன்றிய யோரிட்டோமோ (Yoritomo) எனபவர் அரசாஙகத்தில் மிகுநதசெல்வாக்கு அடைந்ததால அவருக்குப் பேரரசர், சோகன (Shogun) எனனும பட்டத்தை கி.பி.1192 - ஆம் ஆணடு அளித்தார். அந்தப் பட்டம் பரம்பரையாகிச் சோகனிடமே அதிகாரம் முழுவதும் இருந்து வநதது. அவவாறு ஏறபடுத்தப்பட்ட 'சோகன' பதவி ஏறத்தாழ 700 ஆணடுகள நீடித்திருந்தது.

சோகன் பதவியை ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகள யோரிட்டோமோ குடும்பததினர் ஏற்றிருநதனர். அவர்கள அரசாஙகத்தை நல்ல முறையில் அமைத்து நாட்டில் அமைதியை நிலை நாட்டினர். ஆனால், சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர்ப் பேரரசர்க்கும், சோகனுக்கும் இடையே பூசல்கள் ஏற்படலாயின. பேரரசா முழு அதிகாரத்தையும் மீட்டுத் தம்மிடமே வைததிருக்க முயன்றார். ஆனால், அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. வேறு குடும்பம் அப்பதவியைப் பெற்று 235 ஆணடுகள வகித்து வந்தது. அப்போது சீனாவும், சப்பானும் நல்லுறவு கொணடிருநதன சப்பான, சீனாவிடமிருந்து பலகலைகளைக்கற்றுக கொணடது.

சப்பானியர் ஒருபுறம் கலையை வளாததாலும மறுபுறம் வறுமையில் வாடினர். உளநாட்டுக் கலகம ஏறபட்டு ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாணடுக்காலம் நடநதது. முடிவில் மூன்று மனிதர்கள தோனறி உளநாட்டுப்போரை நிறுத்தி நாட்டை ஒன்றுபடுத்தினர். அவர்கள் 'ஓடா நோபுநாகர்' (Oda Nobu Nagar), 'இதெயோசி' (Hideyoshi), 'தோகுகாவா இயாசு' (Tokugawa Ieyasu) ஆகியோர் ஆவர். பின்னர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியில் சப்பான் முறறிலும் ஒன்றுபட்டது. தோகுகாவா இயாசு அளவறற செல்வத்தைத் திரட்டினார். அவர் ஏற்படுததிய 'தோகுகாவா' சோகன் குடும்பம ஏறத்தாழ 250 ஆண்டுகள அதிகாரம் செலுத்தியது.

இயாசு இரணடு தலைநகர் முறையைத தொடர்ந்தார். பேரரசரும், அரசவையினரும் கியாட்டோ (Kyoto) நகரில் வாழ்ந்தனர். சமயததுறை சார்ந்த விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்குதல், சப்பானிய மரபுகளையும், பணபாட்டு வளர்ச்சிகளையும் பாதுகாத்தல், பட்டங்கள வழங்குதல் போன்ற பணிகள மிக்காடோவிடம் விடப்பட்டிருந்தன. ஏடோ (Yedo) நகரில் (இப்போது தோக்கியோ (Tokyo) எனக் குறிக்கப்படுவது) சோகன் தங்கியிருந்தார். அந்நகரில் இருந்த இயாசுவின் கோட்டை சப்பான் ஆட்சித் துறையின் தலைமை இடமாய் விளங்கியது.

சப்பான கி.பி.1638 - ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி பி. 1843 வரை அயல் நாட்டுத் தொடர்பற்று இருந்தது. மூடிக்கிடந்த சப்பானின கதவுகளைத் திறக்கஉருசியர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் முயன்றனர். ஆனால், அவர்கள முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. அமெரிக்கா அனுப்பிய பெர்ரி (Perry) என்பவர் கி.பி.1853-இல்

சப்பான் கடற்கரையை அடைந்தார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் பில்மோர் (Filmore) கொடுத்த கடிதத்தைச் சோகனிடமும் மிக்காடோவிடமும் சேர்ப்பித்தார். அக்கடிதத்தில் சப்பான் அமெரிக்காவிற்கு ஒரு சில துறைமுகங்களைத் திறந்துவிட வேண்டிக் கேட்டிருந்தது. அப்படித் திறக்க மறுத்தால் அமெரிக்கா போரிட்டாவது பெறும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. அப்போது சோகன வலிமையற்று இருந்தார். ஆதலால் அமெரிக்க நாட்டினர் சப்பானில் நுழைய அனுமதி அளித்தார். அதனால் சோகனுக்கு அதிக எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டன. அதன் விளைவாகச் சோகன் பதவியிழந்தார். சோகனின் ஆட்சியும் மறைந்தது மிக்காடோ தாம் அதுகாறும் இழந்திருந்த அதிகாரத்தை மீணடும் கி.பி. 1868-ஆம் ஆணடில் பெற்றார். பின்னர் எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி ஆளத்தொடஙகினார். அந்நிகழ்ச்சிக்கு 'மிக்காடோவின் முன்னிலை மீட்சி' என்பது பெயர். அவ்வாறு முன்பிருந்த உரிமையைத திருமபவும் பெற்று ஆளத்தொடங்கிய முதல் மிக்காடோ முட்சு இடோ (Mutsu Hito) ஆவார். அவர் ஆட்சி மக்கள நலம நாடும் ஆட்சியாக அமைந்தது. அவர் தம ஆட்சிக் காலத்தில் அரிய பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து சப்பானை ஐரோப்பிய மயமாக்கி, உலகில் தலைசிறந்த நாடுகளுள் ஒன்றாக உருவாக்கினார். அவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றத்தை 'மெயசிக காலம்' (Meiji Era) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பின்னர் கி பி 1889 - ஆம் ஆணடு ஏற்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மிக்காடோவிற்கு மிகுந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அதன்படி இவர் ஆண்டவன் பேராளராகவும், நாட்டை ஆளபவராகவும், இறைமாட்சி அதிகாரம் பெற்றவராகவும், முப்படைத் தலைவராகவும் கருதப்பட்டார். இரண்டாம் உலகப் போரின முடிவில 1945 - ஆம் ஆண்டில் மிக்காடோ பேரரசர், தம் தெய்விக உரிமையையும் உணமையான அதிகாரங்களையும் இழந்தார். பினனர் 1947 - ஆம ஆண்டு ஏறபட்ட புதிய அரசியல அமைப்பின்படி மிக்காடோ பேரரசர், இஙகிலாந்து நாட்டின் பேரரசரைப் போலப் பெயரளவிற்கு நாட்டின தலைவராகவும், ஒற்றுமையின சின்னமாகவும் விளங்குகிறார். அ.சி.

மிக்கைல் அலக்சாண்ட்ரோவிச் சோலக்கோவ் (1905-1984): இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சோவியத்து எழுத்தாளர். கோசாக்கு என்ற இனத்தைச் சார்ந்தவரையும் உருசிய இனத்தைச் சார்ந்தவரையும் தம் தாய் தந்தையாகப் பெற்றவர். முறையாகக் கல்வியைப் பெற இவரால் இயலவில்லை. வாழ்க்கையில் பலவேறு தொழில்களும் புரிந்து வந்துள்ள இவர் உருசியப் புரட்சிப் போரில் செம் படையில் சேர்ந்து பணியாற்றியுள்ளார்.

'தான் நதிக்கதைகள்' (Tales of the Don, 1925) என்னும இவரது வெளியீடு வெற்றி பெறவில்லை. எனினும், இவர் 1928 - இல் தொடஙகிய 'தான்நதி அமைதியாக ஓடுகிறது' (And Quiet Flows the Don) என்னும புதினம தலைசிறந்த புதினங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இரணடு பகுதிக் கதையாக்கம் கொணட அப்புதினம் 1940-இல முடிக்கப்பட்டது என்பர் இரணடாம் பகுதி 'கடல வீட்டுக்குத் திரும்பி ஓடும தான் நதி' (The Don Flows Home to the Sea) என்பதாகும கோசாக்கு (Cossacks) மக்களின் வாழக்கையையும், பொதுவுடைமைச சமுதாய மாறுதல காலக் கட்டததில எழும் சிக்கல்களையும விளக்குவது அப்புதினம. மிக்கைல அலக்சாணட்ரோவிச் சோலக்கோவ (Mikhail Aleksandrovich Sholokhov) 1965 - இல் இலக்கியத்திற்கான நோபல பரிசைப் பெற்றார். புகழ் பெற்ற இவர் தம் புதினங்கள இவரால் எழுதப்படவில்லை எனக் கூறும் திறனாய்வாளர்களும் உள்ளனர் சே.இரா.

மிகிரகுலன்: ஊணர்களின (Huns) தலைவர்களுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவன, மிகிரகுலன் (Mihiragula). ஊணர்கள் மத்திய ஆசியாவில வாழ்ந்த முரட்டு இனத்தவர். அவர்கள மக்கள தொகை மிகுந்தமையாலும், வேலையின்மையாலும் கி பி. 5 - ஆம் நூற்றாணடில் இரு பிரிவினராகப் பிரிந்து ஒரு பிரிவினர் வால்கா (Volga) நதியை நோக்கியும் மற்றொரு பிரிவினர் ஆக்சசுப் (Oxus) பள்ளத் தாக்கை நோக்கியும் சென்றனர். ஆக்சசுப் பள்ளத் தாக்கை நோக்கிச் சென்றவர்கள் வெள்ளை ஊணர்கள் எனப்பட்டனர். அவர்கள் பாரசீக அரசனை

வென்று ஆப்கானிசுத்தானம் மூலம் கி.பி 455-இல் இந்தியாவுக்கு வந்தனர். இசுகந்த குப்தன் (Skanda gupta) அவர்களது படையெடுப்பை முறியடித்துக் காசிக்கு அருகில் வெற்றித்தூண் ஒன்றை நிறுவினான். அவர்கள இரண்டாம் முறை இந்தியாவின் மீது படையெடுத்த போது அவனால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. இசுகந்தகுப்தன் இறந்தவுடன், ஊணர்கள தலைவன் தோரமானன், புத்த குப்தன என்பானைத் தோற்கடித்துப் பஞ்சாபு, இராசபுதனம், மாளவம் முதலிய பகுதிகளைக் கைப் பற்றினான்.

தோரமானனுக்குப் பின் அவன் மைந்தன் மிகுர குலன் கி.பி. 515-இல் அரியணை ஏறினான். அவனது தலைநகர் சாகாலா எனச் சீனப்பயணி யுவான் சுவாங்கு குறிப்பிடுகிறார். மிகிரகுலன் 'இந்தியாவின் அட்டில்லா' எனப்படுகிறான். அவன் கொடூரச் செயல் புரிவதற்குத் தயங்கமாட்டான். காசுமீரத்தில் அவனைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. அவன் யானை களை மலை உச்சியிலிருந்து கீழே உருட்டி விடும்படி செய்து அவை கீழே விழுவதைப் பார்த்து மகிழ்வான் எனக் கூறப்படுகிறது. இராசதரங்கிணி என்னும் நூலில் காசுமீரத்தைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு கள் உள்ளன. அதில் மிகிரகுலனின் கொடுமையான செயல்கள விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. யுவான் சுவாங்கு அவனைப் பற்றி எழுதிய குறிப்புகள் இராசதரங் கிணியின் குறிப்புகளுடன் ஒத்திருக்கின்றன.

கோசுமாசு (Cosmos) என்று சொல்லப்படும் அறிஞர் கி.பி. 567-இல் தாம் எழுதிய கிறித்தவ இட அமைப்பு விவரம் (Christian Topography) எனனும் நூலில் கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிட்டுளளார். 'இநதியா விற்கு வடக்கில் வெள்ளை ஊணர்கள்வாழ்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவனான கோலாசு (Gollas) எனபவன் படையெடுத்துச் செல்லும்போது 2000 யானை களுக்குக் குறைவிலலாமல் கொண்டு செல்லுகிறான. மேலும், ஒரு பெரிய குதிரைப்படையையும் நடத்திச செலலுகிறான. அவன இநதியாவிறகுத தலைவன்; மக்களை அடக்கிஒடுக்குகிறான; அரசர்களைக் கட்டா யப்படுததிக் கப்பப்பணம் பெறுகிறான்'. பொது வாகக் 'கோலாசு'எனபது மிகிரகுலனைக் குறிககிறது எனக் கருதப்படுகிறது.

மிகிரகுலன் வலிமை வாய்ந்த ஒரு கொடுங் கோலரசன. அவன் வட இந்தியாவின பல பகுதிகள் மீது படையெடுத்துள்ளான். இவனது 15 – ஆம் ஆட்சி ஆணடின கல்வெட்டு ஒனறின் மூலம் இவனது ஆட்சி குவாலியர் வரை பரவியிருந்ததெனத் தெரிகிறது. இவனுடைய நாணயங்கள கிடைத்துளளன. யுவான் சுவாங்கு இவன இந்தியா முழுவதையும் கீழ்ப்படியச் செய்தான் என்று குறிப்பிடுகிறார். கோசுமாசு இவனை இந்தியாவின் தலைவன் (Lord of India) எனக் குறிப் பிடுகிறார். ஆனால், ஊணர்கள் தஙகள் வெற்றியை நீண்ட நாள்கள் அனுபவிக்க இயலவில்லை. இந்திய அரசர்களான யசோதருமனும், நரசிம்ம குப்தனும் மிகிரகுலனின் முடிவை விரைவில் நிருணயித்தனர்.

மிகிரகுலன் இந்தியாவின் உட்பகுதியை நோக்கி வந்தபொழுது அவனை மாளவ அரசன் யசோதரு மன் தோற்கடித்தான். யசோதருமன் வெற்றி பெற் றாலும் மிகிரகுலனின் அதிகாரமும் அவனது நாடும் அழிக்கப்படவில்லை. யசோதருமன் இறந்த பிறகு மிகிரகுலன் மீணடும் தலையெடுத்தான்.

குப்தப் பேரரசின் அரியணையை அலங்கரித்த வன் நரசிம்ம குப்த பாலாதித்தன் ஆவான். யசோதரு மன் மிகிரகுலனைத் தோற்கடித்ததால் பாலாதித்தன சிலகாலம் மகிழ்வுற்றிருந்தான். யுவான் சுவாங்கு, நர சிம்மகுப்தன் மிகிரகுலனுக்குக் கப்பம் செலுத்திக் கொண்டு தாழ்ந்த நிலையில்இருந்ததாரெனக் கூறு கிறார். பின்பு அவன் எவ்வாறு மிகிரகுலனை வெற்றி பெற்றான் என்பதைப் பின்வருமாறு கூறு கிறார். 'மகத நாட்டரசன் பாலாதித்தன் புத்தரு டைய கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்பளித்தான். மிகிரகுல னது துன்புறுத்தல்களையும், தீச் செயல்களையும் கேள்விப்பட்டவுடன் அவனுக்குக் கப்பம் செலுத்தா மல் தன் நாட்டின் எலலையை விழிப்புடன் பாது காத்தான். மிகிரகுலன் தன் நாட்டின் மீது படை யெடுத்தபொழுது பாலாதித்தன் தன் படையுடன் ஒரு தீவில் அடைக்கலம் புகுந்தான். மிகிரகுலன் தன் படையின் முக்கிய பகுதியைத் தன் இளைய சகோதரனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சிறிய படை யுடன் படகுகள் மூலம் அத்தீவை அடைந்தான. அங்கு ஒரு குறுகிய வழியில் படையுடன் செல் லும்போது, பாலாதிததன அவனைத் தாக்கிச் சிறைப் பிடித்தான். பின்பு அவனைக்கொல்ல முடிவுசெய் தான். ஆனால், அவனுடைய தாயின் தலையீட்டால் விடுவித்தான். மிகிரகுலன் திரும்பி வந்து பார்த்த பொழுது அவனுடைய சகோதரன் அரியணையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்து கொணடிருந்தான்.அதனால் அவன் காசுமீரத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தான். அங்கு ஒரு கலகத்தை ஏற்படுத்தி, அரசனைக் கொன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தான். பின்பு, காந்தார அர சனையும், அரசகுடும்பத்தாரையும் கொன்று விட்டுப் புனிதத்தலங்களைப் பாழ்படுத்தி, நாட்டைக் கொள் ளையிட்டுப் பெருஞ்செல்வத்துடன் திரும்பினான். ஆனால, அவன் திரும்பி வந்த ஓராண்டிற்குள் கால மானான்.

மேலே சொன்ன குறிப்புகளிற் சில ஐயத்திற்குரி

யனவாக இருந்தாலும் பாலாதித்தன் மிகிரகுலனைத் தோற்கடித்துக் குப்தரது ஆட்சிப் பகுதியை ஹூணர் களின் தாக்குதல்களிலிருந்து காப்பாற்றினான் என் பது உறுதியானதாகும். மிகிரகுலனின் தோல்வி இந்தி யாவில் ஹூணர்களின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத் தது. பின்பு ஹூணர்கள் சிறு சிறு பிரிவுகளாகச் சிதைந்து போயினர். அ.சி.

மிகை ஆற்றல்: காண்க: பேரளவு உற்பத்தி எச்ச ஆற்றல்.

மிகைநிலை மனம்; உளப்பாகுபாடு உள வியல் முறையைத் தோற்றுவித்தவர் சிக்மண்டு பிராய்டு. இவர் தொடக்கத்தில பெரும்பாலும் ‘மனச்சோர்வு’ (Hysteria) உளக் கோளாறினால் பாதிக்கப்பட்ட பெணகளைக குணப்படுத்துவதறகு உளப்பாகுபாடு முறையைப் பயன்படுத்தினார். ‘மனச் சோர்வு’ உளககோளாறினால் பாதிக்கப்பட்ட பல நூறு நோயாளிகளை ஆராய்ந்து உள்ளத்தைப் பற்றிய கோட்பாடுகளை வெளியிட்டுள்ளார். அவர் கருத்துப்படி உள்ளமானது மூன்று பகுதிகளாக உள்ளது. அவை ஆழ்ந்த உள்ளம் (Unconscious Mind), நனவு உள்ளம் (Conscious Mind), மறைவு நனவு உள்ளம் (Sub—conscious Mind) எனப்படும். உணர்வுந்தல் (Id)உளச்சக்தியினறிப் பிறந்த குழநதை யிடம் உள்ளது. அச் சக்தியானது சூழ்நிலைத் தூண டல்களோடு இடைவினைச் செயலில் (Interaction) ஈடுபட, நாளடைவில குழந்தை வளர வளர நிலை மனம் (Ego), மிகைநிலைமனம் (Super Ego) என்பவை குழநதையின் உள்ளத்தில் உருவாகின்றன.

மிகைநிலை மனத்தை ‘மனச்சாட்சி’ (Conscience) என்பதனோடு ஒப்பிடுவர். குழந்தை பிறநதவுடன சமூக சமய விதிமுறைகளைத் தெரியாத நிலையி லிருக்கிறது அநத நிலையிலுள்ள குழவி வளர்நது குழந்தைப்பருவத்தைக் கடக்குமுன சமூக, விதிகளைப் பெறறோர், உறவினர், பள்ளி ஆசிரியர் ஆகியோ ரிடமிருந்தும் சமூகச் சூழநிலைகளிடமிருந்தும் கறறுக் கொளகிறது அநநிலையில ஒரு செயலில் ஈடுபடும் போது, தன்னுள்ளே உள்ள ஒரு சக்தி, ஈடுபடப் போகும் செயல சமூகத்திற்கும் சட்டததிறகும் உட் பட்டதா எனறு அறுதியிட்டு ஒருவனைச் செயலில் ஈடுபடச் செய்கிறது. மிகைநிலைமனம், இரணடாம் வயதிலிருந்து மூன்றாம் வயதுககுள் குழந்தையிடம் உருவாகிறது என்று கருதபபடுகிறது. உணர்வுந்தல, நிலைமனம, மிகைநிலைமனம் ஆகியவை தனிப் பட்ட இயககங்களைக கொணடுள்ளவை எனற காரணததால் இவறறிறகுளளே போராட்டங்கள ஏற்படுவதுணடு. ஆனால், பொதுவான மனிதனுக்கு அப்போராட்டங்களை எதிரேறபதறகான போக்கு உளளது. சிலரிடம் மிகைநிலைமனம் பக்குவமடை யாத காரணத்தினாலும் அளவுக்குமீறிப் பக்குவ மடைந்ததன் காரணத்தாலும் இம்மூன்று சகதிகளுக குளளே உள்ள சமநிலையில தடுமாற்றம் ஏற்பட, அத்தடுமாற்றம் அவர்களைச் சமூகத்துக்கு விரோத மான செயலகளில் ஈடுபடச்செய்து குற்றவாளி ஆக்கவோ உளக்கோளாறுகள உளநோய்கள ஆகிய வற்றை அடைவிக்கவோ ஏதுவாகிறது என்று உளப் பாகுபாடு உளவியலார் கருதுகிறார்கள.

உளளந்தில உணர்வுந்தல, சமநிலைமனம, மிகை நிலைமனம் உள்ளன எனற கருததைப்பிராய டின மாணவாகளாக இருநது கருத்து வேறுபாட்டி னால் அவரிடமிருநது பிரிந்து தனிப்பட்ட உளவியல துறைகளை உணடாககிய காரல யுஙகு (C.G. Jung), ஆலபிரடு ஆட்லா (Alfred Adler) போனற வர்களும ஒப்புககொளகிறார்கள. தா.ஏ.ச.

மிகை மதிப்புக் கோட்பாடு காரல மார்க்சு எனற பொருளாதார நிபுணர் உருவாககி யது ‘மிகை மதிப்புக் கோட்பாடு’. அவர் கி.பி 1818 -ஆம் ஆணடு செருமனியில பிறநதார். அவர்தம கருத்துகளுககாகவும், வெளியீடுகளுககாகவும கி பி. 1841-ஆம் ஆணடு செனே (Jena) என்ற பலககலைக் கழகம் அவருக்கு முனைவர் பட்டம வழஙகியது. ‘மூலதனம’ (Das Capital) என்ற நூலின தொகுபபு களில் முதல் தொகுப்பை கி பி 1867-ஆம் ஆணடு வெளிட்டார். இரணடாம தொகுப்பைகி.பி.1885-ஆம ஆண்டிலும மூன்றாம் தொகுபபை கி பி. 1894-ஆம ஆணடிலும் வெளியிட்டார். ‘மூலதனம்’ என்றநூலில தான மிகைமதிபபுக கோடபாட்டைப் பறறித தெளிவாக எழுதியுள்ளார அக்கோட்பாடு தொழிலா ளர்கள் சிக்கலுககு ஒரு விடிவெள்ளியாகத திகழகிறது

உறபததி நடைபெறுகினற பொழுது, முதலாளி கள கொளளை இலாபத்தைப் பெறுகினறனர். இலாபததிறகு அடிப்படையாக அமைவது மிகை மதிபபு (Surplus Value) ஆகும் இம்மிகை மதிப்பை உருவாக்கியவாகள தொழிலாளாகள ஆவாாகள. மிகை மதிபபு எனபதனைக கணககிட வேணடுமா னால் மொதத உறபததி மதிபபிலிருநது இடுமானங கள அளவைக கழித்துவிட்டால் மிகை மதிபபுக கிடைக்கும். இதனை அளவிட உதவும் சூததிரம் பின்வருமாறு:

$$\text{மிகை மதிப்பு } (S) = P\,(C+V)$$

இதில் P = இலாப அளவு

C = மாறாத மூலதனம்

V = மாறும மூலதனம.

இதனைக் கீழக காணுமாறும எழுதலாம்.

$$\left(P = \frac{S}{V} \cdot \frac{V}{C+V} \right)$$

(அல்லது)

$$\left(P = \frac{S}{V} \cdot \frac{1}{\frac{C}{V} + 1} \right)$$

C/V என்பது மூலதன அடங்கல். இதுவே மிகை மதிப்பை உயர்த்துகிறது. C/V என்பதை உயர்த்தும் பொழுது, முதல் ஆட்கொள்ளும் தொழில் முறையை முதலாளி கையாளுகின்றார். அதனால் தொழிலா ளர்கள் வேலை இழக்கின்றனர். தொழிலாளர்களை அப்படி ஒரு சூழ்நிலையில் தள்ளிக்கூலி குறைக்கப்படு கிறது.

பொருளாதாரத்தில் 'மிகை மதிப்பு' எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகிறது என்பதைக் காரல் மார்க்சு தெளிவாகச் சொல்லுகின்றார்:

$$\left[M \longrightarrow C \begin{matrix} \nearrow L \\ \searrow MP \end{matrix} \right\} = P \rightarrow Q \rightarrow C' \rightarrow M' \Big]$$

முதலில் 'M' என்ற அளவிற்கு இடுமானங்கள் இடப்பட்டு 'C' என்ற பண்டங்கள உறபத்தியாகின் றன. 'C' என்பதில் உளளசெலவுகள்:-'L' என்ற அள வுள்ள தொழிலாளர்கட்குக் கொடுக்கப்படும கூலி+ 'MP' என்ற அளவிற்குள்ள கச்சாப் பொருட்கள. தொழிலாளர்கள நாள் ஒன்றுக்கு 12 மணி நேரட் வேலை செய்கின்றனர். 'P' என்ற அளவுக்கு உறபத் தியை உருவாக்கும் சக்தி படைத்த மூலதனம் கிடைககின்றது. 'Q' என்ற அளவிற்கு மூலதனம் கிடைக்கினறது. C' என்ற அளவிற்கு மூலதனம் 2 ஆம் சுற்றில் கிடைக்கின்றது. M' என்ற அளவிற்கு மொத்த வருமானம் முதலாளிக்குப் போய்ச் சேரு கின்றது. அதில் M'>M; மேலும் C'>C எனறு அமை கிறது. அதில் மிகை மதிப்பு=(C' - C) ஆகும். அவ வாறு மூலதனம பெருகுவது தொழிலாளர்களின உழைபபின் மூலதனம் எனபது தெளிவாகத் தெரி கின்றது.

மிகை மதிப்பைப் பெறுவதற்கும், பெருக்குவதற் கும் முதலாளி பல வழிகளைக் கடைபிடிக்கின்றார். அவ்வழிகள: (அ) முதல் ஆட்கொளளும தொழில் முறையைக் கையாளவது(Capital Intensive Technique) ஆ) கூலியைக் குறைப்பது இ) வேலை நாள் களை அதிகப்படுததுவது. மேறகணட முறைகளை மொத்தமாகத 'தொழிலாளர் சுரண்டல்' எனறும் கூறலாம்.

திறனாய்வு: காரல் மார்க்சின் மிகை மதிப்புக் கோட்பாடு மிகச் சிறந்ததெனப் போற்றப்பட்ட போதிலும் அறிஞர் பெருமக்கள் சிலர் அதில் உள்ள குறைகள் சிலவற்றையும் சுட்டிக் காட்டியுளளனர். எனவே, காரல் மார்க்சின் பொருளாதாரச் சிந்த னையை முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. அவற் றில் உளள முக்கியமான குறைபாடுகள:

1. **உபரிமதிப்பு உண்மைக்குப் புறம்பானது**: உபரி மதிப்பு என்று ஒன்றுண்டு என்றும், அந்த உபரி மதிப்பை மேன்மேலும் அதிகமாகப் பெறுவதற்கு முதலாளிகள தொடர்ந்து முயற்சி செய்வார்கள என்றும், அதற்காகத் தொழிலாளாகளை மேன மேலும் அதிகம் சுரண்டுவார்கள என்றும் காரல் மார்க்சு வாதிடுவது இக்காலததில் பொருத்தமாய இல்லை. ஏனென்றால், பல நிறுவனஙகளில தொழி லாளர்களே பங்குதாரர்களாகவும், இயக்குநர்களாக வும், முதலாளிகளாகவும் உளளனர்.

2. **காலப் போக்கில் வீழ்ந்துவிடும்**: முதலாளித் துவப் பொருளாதார அமைப்புகள் காலப் போக்கில உலகில் வீழ்ந்துவிடும் என்றும், காரணம் முதலாளிகள தொழிலாளர் பகைப் போக்கைக் கடைபிடிக்கின்றனர் என்றும் குறிப்பிட்டார். உலகில் இக்காலத்தில் முதலா ளித்துவப் பொருளாதார முறைகளைக் கையாளும் நாடுகளாகிய அமெரிக்கா, சப்பான் போன்ற நாடு கள் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன. எனவே, மார்க்சின் கருத்து நடைமுறையில் பரவலான அள வில் இல்லை.

3. **மூலதன மொத்த அளவு**: இது (Organic Composition of Capital) கூடுமபொழுது, மிகைமதிப்பு என பது உதவுவதில்லை; இலாப வீழசசியை முறியடிக்க உதவுவதிலலை. இவ்வாறாக, மிகைமதிப்பு முடிவு பெற்ற ஒரு விளக்கமாக இல்லை.

இக் கோட்பாட்டில் சில சிறப்பான கூறு களும் உள்ளன. அவை பின் வருமாறு: காரல் மார்க்சு கூறிய மிகையூதியக கோட்பாடு மறக்கப்பட்டன வும் மறைக்கப்பட்டனவுமான உண்மைகள பல வற்றை வெளிக கொணர்ந்துளளது. அதன பயனாக, 1) தொழிலாளர்கள எந்த அளவிற்குச சுரணடப்பட்டுக கொடுமைப்படுததப்படுகின்றாா கள் என்பது உலகிறகு விளக்கிக் காட்டப்பட்டது. அதன பினபுதான பலநாடுகளில தொழிலாளர் வேலைப் பாதுகாபபுச சட்டஙகள கொணடு வரப பட்டன. 2) இலாபததில ஒரு பகுதி ஊக்க ஊதிய மாகவும், ஊதிய உயாவாகவும் தொழிலாளர்கட்குக் கொடுக்கபபடல் வேணடும எனற உணர்வு ஏற்பட் டது. 3) உறபததிக்கு உதவும் காரணிகளில முதலுககு இணையாக உழைப்பும் நிலவுகிறது எனப்படும உணமை உலகுககு உணர்ததப்பட்டது. 4) தொழி லாளர்கள தமக்குளளே சங்கங்களை அமைத்துக்

கொணடு தங்கள உரிமைகளை உயர்த்த வேண்டும் எனற நிலை உருவாககப்பட்டது 5) தொழிலாளர் கட்டும் நிருவாகத்தில் பங்கு கொடுக்கப்பட வேண டும் எனற இககாலச் சட்டத்திற்கு அடிப்படை அமைககப்பட்டது எல்.ஜே.சௌ.

துணை நூல்கள:

Antony Cutler, Barny Hindess, Paul Hirst, and Athar Hussain, Marx's Capital and Capitalism To-day, Routledge and Kegan Paul, London, 1977.

Bhatia, H.L.. History of Economic Thought, Vikas Publishing House (Pvt.), Ltd , Bombay (2nd Edition), 1980.

மிங்கு குலம் சீனாவில், இடைக்காலத்தில் ஆட்சி செய்த சிறப்பு வாய்ந்த மிங்கு (Ming) குலத் தினர், அந்நாட்டில ஆதிக்கம செலுத்திய அயலவர் களான மங்கோலியப் பேரரசர்களுக்கு எதிராக மக் களைத் திரட்டிக் கிளர்ச்சிகள நடத்தி நாட்டை விடு விதது, அரியணையைக கைப்பறறினா. 'மிங்கு' என்னும் சீனச் சொல்லிற்கு ஒளி எனபது பொரு ளாகும் சீன வரலாற்றில மிங்கு குலம் ஆணட காலம் உணமையில் ஒரு ஒளி பொருந்தியகாலமாகவே விளங்கியது. மிங்கு குல ஆட்சி கி பி. 1368 - ஆம் ஆண்டு முதல் கி பி. 1644 - ஆம் ஆணடு வரை-276 ஆணடுகள நீடித்திருந்தது. தம் நாட்டின பணடைய பணபாட்டைப் பேணிக்காப்பதில் இவர்கள நாட்டம் செலுத்தினர். எனவே, நாட்டுப்பற்று மிக்க ஒரு குடி வழியினராக இவர்கள கருதப்பட்டனர் இககுல முதல்வர் மிங்கு - தாய் - சூ (Ming - Tai-Tsu) என பாராவாா.

கொரியா, மஙகோலியா, சீனத்துருக்கி (Chinese Turkistan), பர்மா, சயாம், வியட்நாம ஆகிய நாடு களின் அரசர்கள சீனாவின மிஙகுகுலத் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டனர். சில காலங்களில் நீணட தொலைவில் உளள சப்பான், சாவா, சுமத்திரா, இலங்கை, இந்தியா, கிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரை யோரப் பகுதி, பாரசீக வளைகுடாப் பகுதி, சாமர் கணடு முதலிய பல நாடுகளிலிருநதும் இவர்களுக்குப் பரிசுப் பொருட்கள் வந்தன.

மிஙகு அரசாங்கத்தின் அரசுச் செயலகமும், தல நிறுவனஙகளும செம்மையாகச் செயறபட்டன. மாநில ஆளுநர்களும், அரசப் பேராளர்களும் நன றாகச் செயறபட்டனர். அரசாஙகம் பொதுவாக, நிலையாகவும் நல்லமுறையிலும் நடநதது. ஆனால், காலம் செல்லச் செல்ல அதிகாரிகளிடையே பிளவுகள ஏறபட்டன. நிருவாகத்தில அரசவை அலிகள தலை யீடுகளினால் களஙகஙகள ஏறபட்டன தொடாநது வலிவறற கவனமறற அரசர்கள ஆட்சி செய்தனர். அதனால மிஙகு மரபு ஆட்டஙகணடது

மிங்கு குலத்தில் தோனறிய 16 அரசர்கள் சீனாவை ஆணடனர் மிங்கு குலத்தை நிறுவியவ ரான சு-யுவான்-சஙகு எனபவர் உங-ஊ (Hung wu) எனற பட்டப் பெயரோடு கி பி. 1368 முதல ஆட்சி புரிநது சீனாவிற்கு அபபால கொரியாத தீவு வரை யில தமது ஆதிககத்தைப் பரப்பினார். பிறகு கி பி. 1403 - ஆம் ஆணடில அரியணை ஏறிய யுங-லோ எனபவரும் வலிமை மிக்க பேரரசராகத திகழந்தாா. சப்பான, அனனாம, சாவா, சுமத்திரா முதலிய பல நாடுகளைச் சாாந்த அரசாகள அவருககுத திறை செலுதநினா அவருடைய கடறபடைத தலைவரான செங-கோ (Cheng-Ho) மிகப்பல போாக கப்பல் களோடு மலேசியா, இந்தோனேசியா, இலஙகை, இந்தியா, பாமா, பாரசீக வளைகுடா, செஙகடல, கிழககு ஆப்பிரிக்கா ஆகியநாடுகள் வரையில சென்று அங்கெல்லாம் ஆட்சிபுரிநத பல அரசாகளிடமிருந்து திறைகளையும், பரிசுப பொருட்களையும பெற்றுத திரும்பினார் இவ்விரு பேரரசர்கள காலததில சட்டத் தொகுபபுகள, அரசாங்கப் பணிக்கான நுழை வுத் தேர்வுகள, நிருவாக அமைப்பு முதலியன சீா திருததி அமைக்கபபட்டன. தலைநகரான பீகிஙகு விரிவுபடுத்தப்பட்டது கலைக்களஞ்சியஙகள தொகுக கப்பட்டன. சீனாவின வாணிகம பெருகியது யுங - லோவிறகுப் பிறகு ஏறத்தாழ ஒரு நூறறாணடுக காலம் சீனா அமைதியுடனும, செல்வச செழிபபுட னும் விளங்கியது.

சென-சஙகு (Jen-tsung), சுவான-சங்கு (Hsuan-tsung), இசியோ - சங்கு (Hsiao - tsung), முதலிய அரசர்கள் கன்பூசியசின கொளகைகளின அடிப்படை யில் கி.பி. 1440 முதல் 1510 வரை நாட்டை நல்ல முறையில ஆணடனர் நம்பிககையுளள அமைசசர்கள மூலம் நாட்டில சணடை சசசரவிலலாமல மக்களுககு நன்மை பயக்கும முறையில் ஆடசி செய்தனா. பின போநத ஊ - சஙகு (Wu-tsung), சி-சஙகு(Shih-tsung) ஆகிய இரு அரசர்களும மிங்கு வமிசத்து அரசர்களுள மிகவும் திறமையற்றவர்களாகக் கருதப்படுகினறனர். ஊ-சங்கு குடிப்பதிலும, துணிகரச் செயல்கள செய் வதிலும விருப்பமுடையவர். சி-சஙகு தவோயிசக கொள்கையை மிகவும ஆதரித்தாா. ஏறததாழ 20 ஆணடுக் காலம் அரசாங்கச செயலகளில தலையிட வில்லை. அப்போது அவருடைய செயலர் என-சஙகு கொடிய முறையில் ஆட்சி செயதார். அவவிரு அரசர்களும் தங்கள ஆட்சியில ஏற்பட்ட குறைகளை

மிங்கு தாய் - சு

துணிவுடன் தெரிவித்த நூற்றுக்கணக்கான அதிகாரிகளை இழிவுப்படுத்திக் கடுமையாகத் தண்டித்தனர்.

சி - சங்கு ஆட்சியில் சீனாவின் நீண்ட கால அமைதி குலைந்தது. மங்கோலியர்கள் அண்டா (Anda) என்பவரின் தலைமையில் அடிக்கடி நாட்டின் வடபகுதியில் தொல்லை கொடுத்தனர்; பீகிங் அருகில் உள்ள பகுதிகளை கி.பி. 1542 - ஆம் ஆண்டு தாக்கினர். சப்பானியக் கடற் கொள்ளைக்காரர்கள் சீனாவின் தென்கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளைத் தாக்கினர். அக்கொள்ளைக்காரர்கள் கி.பி. 1550-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'நிங்போ சாங்கை'ப் பகுதிகளை ஆண்டு தோறும் தொடர்ந்து தாக்கிக் கொள்ளையிட்டனர். மிங்கு அரசாங்கச் சீனக் கப்பற்படை கி.பி. 1559,1563 -ஆம் ஆண்டுகளில் அக்கொள்ளையர்களைத் தாக்கி அழித்தது. அப்போர் கி.பி. 1560 - ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகும் பலமுறை நடந்தது. அப்போர்களில் அண்டா பலமுறை தோற்கடிக்கப்பட்டு கி.பி. 1571-ஆம் ஆண்டு அமைதி உடன்பாடு செய்து கொண்டார்.

பிறகு கி.பி. 1572 முதல் 1620 வரையில் ஆட்சி புரிந்த வான்-லி பேரரசரை அவர் தலைமை ஆலோசகரான வீய்-செங்-சியன் கொன்றுவிட்டுத் தமக்கு அடக்கமான ஒரு இளவரசனை அரியணையில் அமர்த்தித் தாமே அரசர் போல ஆட்சி செய்தார். அப்போது நிருவாகம் சீர்கெட்டு அதிகாரிகளின் கொடுமைகள் மிகுநதன. சப்பானியப் படை இதயோசி (Hideyoshi) என்பார் தலைமையில் கி.பி. 1592-ஆம் ஆண்டு கொரியா மீது படையெடுத்தது. மிங்கு சீனா தன் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கொரியாவிற்குப் படை கொடுத்து உதவியது. கொரியாப் போர் முடிவில்லாமல் கி.பி. 1598-ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்றது. அந்த ஆண்டு இதயோசி இறந்ததனால் சப்பானியப் படை கொரியாவிலிருந்து விலகியது. அந்நிகழ்ச்சிக்குப்பிறகு சீனாவின் படை வலிமையும் குறையத் தொடங்கியது.

பேரரசர் சுங் - சென் காலத்தில் மாநிலங்களில் ஏழைக் குடியானவர் கலகங்கள் அடுத்தடுத்துத் தோன்றின. பெரும் பிரபுக்களின் மாளிகைகளும் பண்ணைகளும் தாக்கப்பட்டன. அப்போது நடந்த முக்கியமான கிளர்ச்சிகளுள் ஒன்று கி.பி. 1639-இல் இலி-சு-செங்கு (Li-Tzu - Cheng) தலைமையில் நடந்ததாகும். அவர் ஓனான் (Honan) மாநிலத்தில் குடியானவர் படை ஒன்றினைத் திரட்டிப் பல மாநிலங்களைக் கைப்பற்றிப் பின் கி.பி. 1644-இல் தலைநகரான பீகிங்கில் நுழைந்தார். மிங்குப் பேரரசரின் பெரும்படைகள் அப்பொழுது வடக்கில் மங்கோலியர் ஊடுருவல்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காகப் 'பெருமதிலி'ன் வாயில்களைக் காத்து நின்றன. அந்நிலையில் அதிகாரிகள் அனைவராலும் கைவிடப்பட்ட பேரரசர் தற்கொலை செய்து கொண்டு உயிர் நீத்தார். இலி-சு-செங்கு அரண்மனையுட் புகுந்து அரசராகத் தம்மை அறிவித்துக் கொண்டார். குறுகிய காலம் நீடித்த இவர் குலம், சுன் (Shun) குலம்

எனப்பட்டது. பெருமதிலின் வாயிலிலிருந்த மிங்கு படைத் தலைவர் ஊ-சான்-குய் (Wu-San-Kui) இலி-சு-செங்கை அரசராக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து மஞ்சூரியர்களை உதவிக்கு அழைத்தார். அதனைப் பயன்படுத்தி மஞ்சுப் படை பீகிங்கில் நுழைந்து தன் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்தியது. மஞ்சுப் பேரரசர் சீனப் பேரரசராக அறிவிக்கப்பட்டார்.

மிங்கு ஆட்சியில் சீனாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏற்பட்டது. போர்ச்சுக்கீசியர் கி.பி. 1517-இல் சீனாவில் உள்ள காண்டன் நகருக்கு வந்தனர். மகோவாவில் கி.பி. 1557-இல் ஒரு நிலையான பண்டக சாலையை நிறுவினர். விரைவில் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளும் சீனாவுடன் வாணிகம் செய்யத் தொடங்கின.

மிங்கு ஆட்சியில் சீனா தன் அண்டை நாடுகள் எல்லாவற்றுடனும் நட்புடன் வாழ்ந்து வந்தது. அண்டை நாடுகள் சீனாவை ஒரு வழிகாட்டியாகப் போற்றின. மிங்கு ஆட்சிக்காலத்தில் கலைகளும் கலைப்பண்புகளும் உச்சநிலையை அடைந்தன. பெரிய கட்டடங்களும், அழகிய ஓவியங்களும், அழகான மண்டபங்களும், பல வண்ணப் பீங்கான்களும் அக்காலக் கலைத் திறனுக்குச் சான்றுகளாய் உள்ளன. மிங்கு ஆட்சிக் காலம் முழுவதையும் ஒருசேர நோக்கினால் சீனா ஐரோப்பிய நாடுகளைவிட செல்வத்திலும், தொழிலும், நாகரிகத்திலும் உயர்ந்து விளங்கியது என்பது புலனாகும். அ. சி.

***மிசிகன்*:** இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வட பகுதியின் நடுவில் இருக்கும் ஒரு மாநிலம். இதில் இரண்டு முந்நீரகங்கள் அடங்கியுள்ளன. மேல் முந்நீரகத்திற்கு வடக்கில் சுப்பீரியர் ஏரியும், கிழக்கில் புனித மேரீசு ஆறும், தெற்கில் யூரன (Euron), மிசிகன் ஏரிகளும், மேற்கில் விசுகான்சின் மாநிலமும் எல்லைகளாகும். கீழ்த் தீபகற்பம் மிசிகன் (Michigan) ஏரிக்கும், யூரன் ஏரிக்கும இடையில் இருக்கிறது. மிசிகன் 68,216 சதுர கி.மீ. பரப்பளவு கொணடது. இங்கு மாண்டிரீல், புரூல், மெனாமினி, புனித கிளேர், டெட்ராயிட்டு முதலிய ஆறுகள பாய்கின்றன. மேல் முந்நீரகத்தின வடக்குக் கரையில் மிக அதிகமான அளவு பனி பெய்யும்.

இம்மாநிலததின தென்மேற்குப் பகுதியில் காடுகள் உள்ளன, இங்குள்ள காடுகளில் சிவப்பு, கருப்பு, வெள்ளை ஓக்கு மரங்களும், செர்ரி, வால்நட்டு, எல்ம். பீச்சு, அசோகு முதலிய மரங்களும் உள்ளன.

மிசிகனுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 1,0 0,00,000 சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகின்றனர். மாநில அரசு நிருவகிக்கும் 76 பூங்காக்களும், பொழுது போக்குமிடங்களும் உள்ளன. காடுகளிலும ஏறத்தாழ 100 பொழுதுபோககு இடங்கள் உளளன. மகிழ்வாகப் படகுகள் செலுத்துவதற்கும், வேட்டையாடுவதற்கும், பனிக்கட்டியில் சறுக்கி விளையாடுவதறகும் வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுளளன.

முதன் முதலில இப்பகுதியில் பிரான்சு மக்கள குடியேறினர். அவர்களுக்கும, ஆங்கிலேயாகளுக்கும, அமெரிக்காவில் நடந்த கடைசிச் சணடையின் மூலம மிசிகனிலிருந்த பிரான்சுக் குடியேற்றங்கள ஆங்கிலேயர்களுக்கு கி.பி. 1761-ஆம் ஆணடில கிடைத்தன அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போருக்குப் பிறகு மிசிகன அமெரிக்காவுக்கு உரியதாயிற்று. இங்கிருந்த செவ்விந்தியப் பழங்குடியினரால அமெரிக்கர்களுககு மிகுந்த தொல்லைகள ஏற்பட்டன. ஆனால, சிறிது சிறிதாக அத் தொல்லைகள் நீக்கப்பட்டன. மிசிகன கி பி 1837-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடன ஒரு மாநிலமாக இணைக்கப்பட்டது.

இம்மாநிலததில் 1963-ஆம் ஆணடு மாற்றியமைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச்சட்டப்படி, 18 வயதிறகு மேல் உளளவர்களுககு வாக்குரிமை உணடு. இம்மாநிலத்தில் மக்கள சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுககப்பட்டவர்களைத் திரும்ப அழைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறாாகள. மக்களே சட்டங்களைத் தயாரித்துச் சட்டசபைக்கு அனுப்பிச சட்டமாக்கச் சொல்லும உரிமையையும் பெற்றுளளனா. மாநில ஆளுநா மக்களால 4 ஆணடுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். மாநிலச் சட்டமனறத்தில இரண்டு சபைகள் உள்ளன ஆளவைமனற உறுப்பினர்கள 4 ஆணடுகளுக்கும், பேராளாகள் சபை உறுப்பினாகள 2 ஆணடுகளுக்கும் தேர்நதெடுத்து அனுப்பப்படுகினறனர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு மாவட்ட நீதிமனறங்கள் மூலமும், மாநில நீதிமன்றங்கள் மூலமும் நீதித்துறை செயற்படுகிறது. மாநிலத்தில் பலவகை நீதிமன்றங்களும், உச்ச நீதிமனறமும் உள்ளன.

பொதுப் பள்ளிகளும், தனியார் துறைப் பளளிகளும் மக்களுக்குக் கல்வியை அளிக்கின்றன. மிசிகன ஓர் ஆணடிற்கு ஏறத்தாழ 1 மிலியன் தாலருக்கு மேல் பொதுக் கல்விச் செலவிற்காகத் தம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

இம்மாநில நிலப்பரப்பில் ஏறத்தாழச்சரிபாதியில் வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. பெருமளவில் பழங்களும் உற்பத்திச் செய்யப்படுகின்றன. இங்கு ஆப்பிள், செர்ரி, இலந்தை, தக்காளி, பீசசு போனற பழவகைகள் கிடைக்கின்றன. மேலும், சர்க்கரைப் பீட்டு, ஓட்சு, மக்காச்சோளம், கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு முதலியனவும பயிராகின்றன.

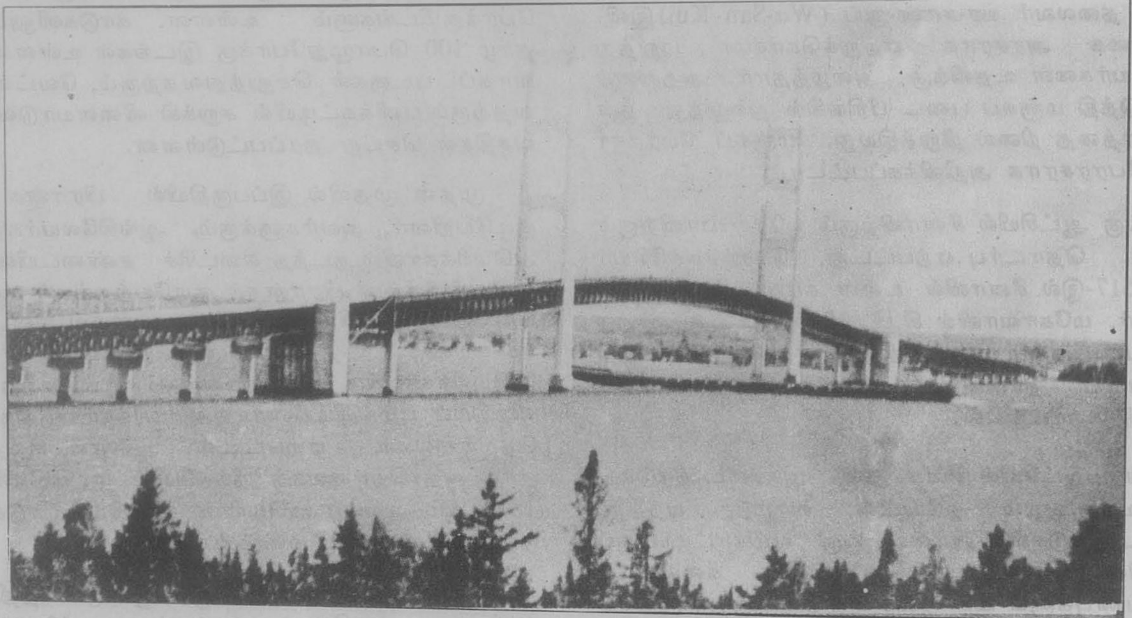

மெக்கினா பாலம்

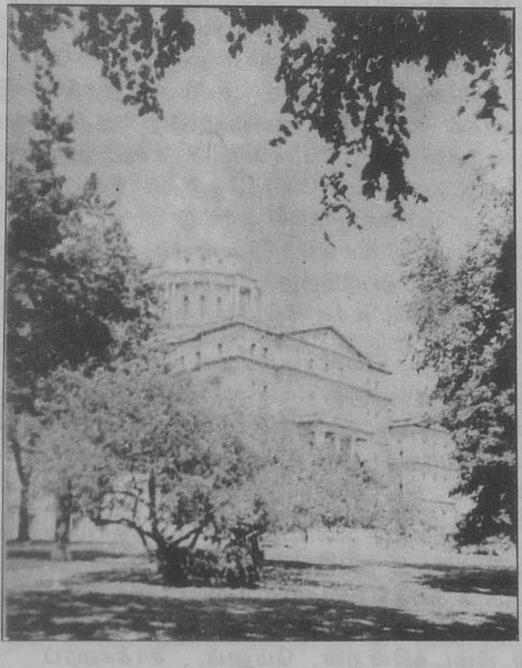

பல்கலைக்கழகம்

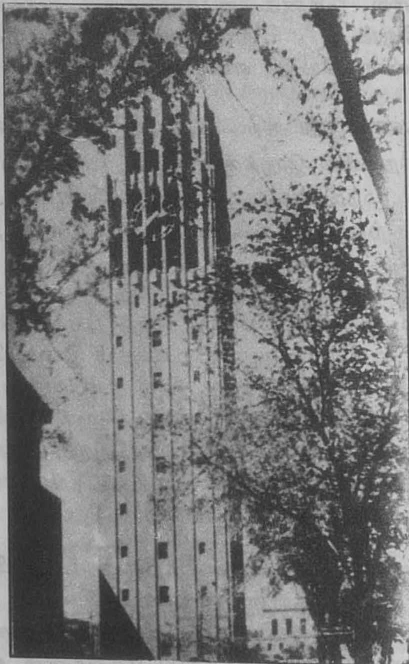

மிசிகன் நகரம்

மிசிகன் தொழில் வளமிகக ஒரு மாநிலமாகும். இங்குச் செமபு, இரும்பு,நிலக்கரி, களிக்கல்,சுண்ணாம் புக்கல், உப்பு முதலியவை கிடைக்கின்றன; பாறை எண்ணெய்ப் பொருட்களும், எரி வாயுவும் உள்ளன. சிறந்த நீர்ப் போக்குவரத்து வசதி இருப்பதால் தொழில்கள் செழித்தோங்கியுளளன. பேருந்துத் தொழில் தலையாயது. 'தெட்ராயிட்டு' பகுதி உல கின் தலையாய பேருந்துத் தொழில் மையமாக விளங்குகிறது. உப்புச் சுரங்கத் தொழில் முதன்மை யாக விளங்குகிறது. மேலும், இரும்பு, எ.'.கு, சிமெண்ட்டுத தொழிற்சாலைகளும், பால் பண்ணை களும் இங்கு மிகுதியாக உள்ளன; காகிதம், கப்பல கள், மருந்துகள், வேதிமப் பொருட்கள முதலி யவை தயாராகின்றன. மரம் வெட்டுதல் பழமை யான தொழில். இதனால் மரவேலைகள் பெருகியுள ளன.

இம்மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை 90,69,000 (1983 மதிப்பின்படி). இதன் தலைநகர் இலான்சிங்கு (Lansing)ஆகும். தெட்ராயிட்டு (Detroit), கிராணடு இராபிட்சு (Grand Rapıds), பிளிணட்டு (Flınt), சாகினா (Saginaw), பாண்டியாக்கு (Pontıac), தியர் பார்ன் (Dearborn) ஆகியவை பிற சிறந்த நகரங்க ளாகும். அ.சி.

மிசிசிப்பி, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் தென்-மத்திய பகுதியில் உள்ள மாநிலமாகும. இம மாநிலத்திற்கு வடக்கில் தென்னசி மாநிலமும், கிழக்கில் அலபாமா மாநிலமும், தெற்கில் மெக்சிகோ குடாவும், மேற்கில உலூசியானா, அர்கான்சாசு மாநிலங்களும் எலலைகளாக அமைந்துளளன. இது 1,23,580 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. மிசிசிப்பி (Mississıppi) கி.பி. 1817-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் இருபதாம் மாநிலமாக இணைந் தது. மாநிலததின் தலைநகா சாக்சன் (Jackson).

மடிப்பு மலைகள் இம்மாநிலத்தின் பல பகுதி களில் பரவியிருககினறன. வளைகுடாப் பகுதியின் கரையோரங்கள் வேளாண்மை செய்யத் தகுதி யற்றவை. மேற்குப் பகுதியும், கழிமுகப் பகுதியும், கிழக்கில் உள்ள மணற்பாங்கான களிமண் குன்றுகளும் வளமாக இருப்பதால் வேளாணமை நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது. வடகிழக்குப் பகுதியில் புல்வெளி (Prairıe) மண் பகுதி உளளது. இப்பகுதியில் முனபு பருத்தி பயிராகியது.இப்போது கால்நடை வளர்ப்பும், பால்பணணைப் பொருட்கள உற்பத்தித் தொழிலும் நடைபெறுகின்றன. இஙகுப் பலவகைக் காடுகளும் புல்வெளிகளும் உள்ளன. பைன் மரக்காடுகள் இங்கு மிகுதியாக இருப்பதால் மரம் வெட்டும் தொழில், காகிதக்கூழ் தயாரித்தல், காகிதம் செய்தல முதலி யவை நனகு செயறபடுகினறன

இம்மாநிலத்தில 5 பெரிய வடிநிலைப் பகுதிகள உள்ளன. வடகிழக்குப் பகுதியில் தாம்பிக்பீ (Tombigbee) ஆற்றுப் பகுதியும், தெனகிழக்குப் பகுதியில பாசு - காகௌலா (Pascagoula) ஆற்றுப் பகுதியும், தென மத்திய பகுதியில போல ஆற்றுப் பகுதியும், மேற்குப்பிரிவில் மிசிசிப்பி நதிப் பகுதியும, மத்திய மேற்குப் பகுதியில் பெரிய கறுப்பு ஆற்றுப் பகுதியும் உளளன. இம்மாநிலத்தின ஏறக்குறையப் பாதிப் பகுதியில் காடுகள் பரவியுளளன. இங்குப் பலவகை மரஙகள கிடைக்கின்றன. முட்புதர்களும், பலவகைப பூச்செடிகளும் உளளன. பல தோட்டங்கள உருவாக் கப்பட்டுப் புதுவகைப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கு கின்றன. நாட்செசு (Natchez) என்னுமிடத்தில உளள அழகிய மலர்த தோட்டம் மார்ச்சு மாதம் முழுவதும் பொதுமக்கள் பாாவைக்குத் திறந்துவிடப்படுகிறது. காடுகளில் சில விலங்கினஙகள் அழியும் தறுவாயில இருநதன. ஆனால் சட்டஙகள மூலம் அவை வேட்டை யாடுவது தடுக்கப்பட்டு இபபோது நலலமுறையில் பாதுகாக்கபபட்டு வருகினறன.

வெளளையர்கள் மிசிசிப்பிப் பகுதிக்கு வந்தபோது சிகாசாசு (Chickasaws), சொக்டாசு (Choctaws), நாட்செசு (Natchez) முதலிய செவவிந்தியப் பழங்குடி யினர் அங்கு வசித்தனர். ஏறககுறைய 20 அலலது 30 ஆயிரம் செவ்விந்தியர்களா இப்போதுளள மிசிசிபபி எல்லைக்குள வசித்தனர். வெளளையாகள முதலில வாணிகத்திலும் பினபு செவவிந்தியப் பழஙகுடி யினரைக் கிறித்தவராக மாறறுவதிலும் கவனம செலுத்தினர். ஆனால், அவர்கள நிலையாகத் தஙக முயன்றபோது அவர்களுடன பழங்குடியினர் சணடை யிட்டனர். மிகச் சில செவ்விநதியாகளே 20-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மிசிசிப்பியில வசிககினற னர்.

இசுபானியர்கள கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கத்தில் மிசிசிப்பி நதி வழியாகப் புதிய பகுதி களைக் கணடுபிடிக்க முயனறபோது கி.பி. 1542-ஆம ஆணடு செவவிந்தியருடன் சண்டையிட்டு மேற்கு நோக்கி முன்னேறினர். அவர்கள வெற்றியுடன் அர் கன்சாசு, உலூசியானா, தெக்சாசு ஆகிய பகுதிகளைக் கடநதனர். அதன விளைவாகப் பினனர்இசுபானியர் கள்மெக்சிகோவில் குடியேற்றம் அமைத்தனர். பின் னர் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிரானசுக்காரர்கள் இசுபானியர்களைப் போல் ஆய்வு செய்து பல பகுதி களைக் கண்டனா உலூயிகோட்டை கி.பி 1702-ஆம் ஆணடு கட்டப்பட்டது. பின்பு பசுககோலா ஆற்றுப் பகுதியில் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பிரான்

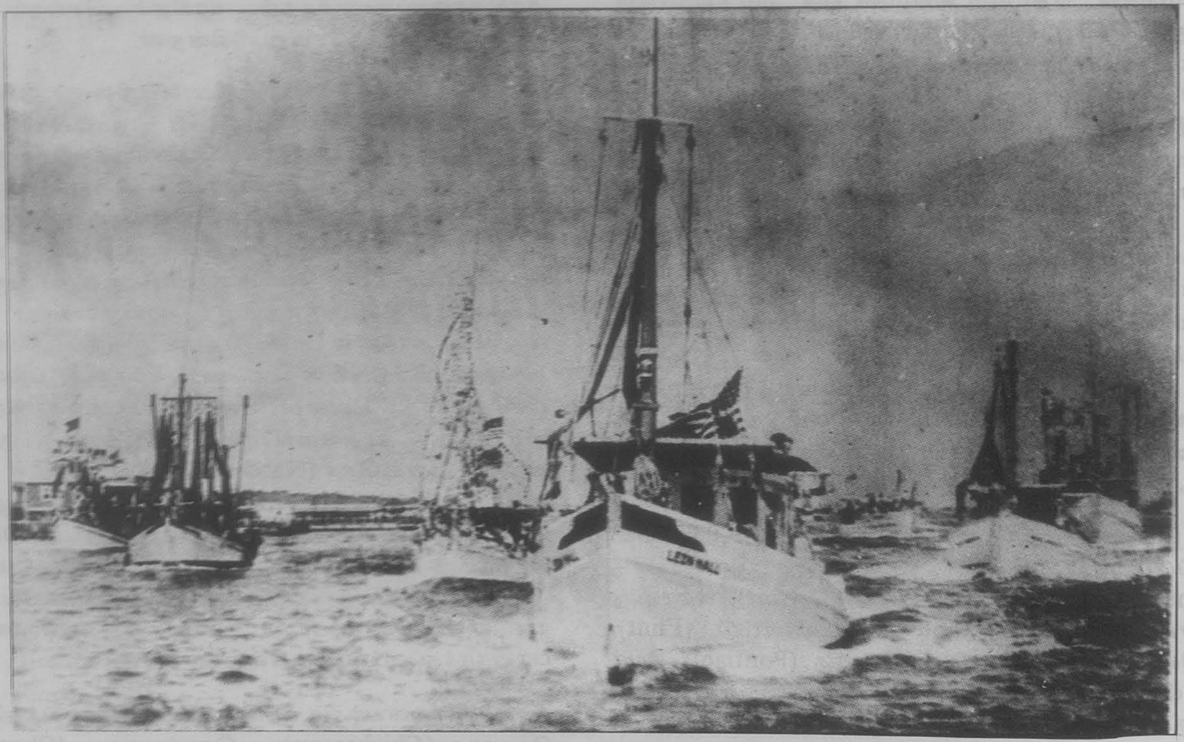

மிசிசிபி

மிசிசிபி ஊரகப் பகுதி

சுக்காராகளுக்கும் செவ்விந்தியர்களுக்கும் சண்டை நிகழ்ந்தது. பினனர் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பிரான் சுக்காரர்களுக்கும் ஏறபட்ட சண்டைகளின விளை வாகப் பிரானசுக்காரர்கள் மிசிசிப்பியின கிழக்குப் பகுதியை ஆங்கிலேயருககுக் கொடுத்தனர். மிசிசிப்பிப் பகுதி கி.பி. 1798 – ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆண்ட்ரூ சாக்சன் கி பி. 1812 – ஆம் ஆணடு செவ்விந் தியர்களைத் தோற்கடித்து அவர்கள கொடுததுவந்த தொல்லைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். அபபகுதி மிகவும் பெரியதாக இருந்ததால் அமெரிக்க நாடாளுமன்றம் (Congress) அதனை இரணடாகப் பிரித்து கி.பி. 1817 – ஆம ஆணடு மிசிசிப்பி மாநிலத் தையும், கி.பி. 1819 – ஆம் ஆணடு அலபாமா மாநிலத்தையும் ஏறபடுத்தியது.

புதிய சாலைகளும், இருப்புப் பாதைகளும், நீராவிப் படகுகளும் இம்மாநிலத்தின் செல்வச் செழிப்பை மிகுதிப்படுத்தியுள்ளன. பருத்திக்குத் தேவை ஏற்பட்டதால, பருத்தி உற்பத்தி செய்ய நீக்கிரோ அடிமைகள் இங்குக் கொண்டு வரப்பட்ட னர். விரைவில நீக்கிரோக்களின எணணிக்கை வெள்ளையர்களைவிட மிகுந்தது.

அமெரிக்க உள்நாட்டுப போரில் பல சண்டை கள் மிசிசிப்பியில் நடந்தன. அதனால் பல கட்டடங் களும், தொழிற் சாலைகளும், இருப்புப் பாதைகளும் சேதமடைந்தன. உள்நாட்டுப் போர் முடிந்தும் பல ஆணடுகள் சரியான ஆட்சி அமையாததனால இம் மாநில மக்கள் அல்லலுறறனர். அவர்கள 20 – ஆம் நூற்றாண்டில் பல சட்டங்களை இயற்றிக் கல்வி யிலும் அரசியலிலும் பலமுன்னேற்றங்களைக் கணடுள் ளனர்.

இமமாநிலத்திற்குத் தனி அரசியலமைப்பு உள் ளது இம்மாநிலச் சட்டமன்றம் இரணடு அவை களையுடையது. ஆளவைமன்றத்தில (Senate) 52 உறுப்பினர்களும், பேராளர் சபையில் 122 உறுப் பினர்களும் உள்ளனர். பலவகை நீதிமன்றங்களும், உச்சநீதிமன்றமும் உள்ளன. மாநில ஆளுநர் மக் களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சில அதிகாரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அவர் கள நான்காண்டுக் காலம் பதவியில் இருக்கலாம்.

இம்மாநிலத்தின் மக்களதொகை 75,488 (1820). அது 1980-ஆம் ஆண்டில் 25,20,638 ஆக உயர்ந்துள் ளது. ஒரே மாதிரியான பொதுக்கல்வி கி.பி.1870-ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. உளநாட்டுப் போருக்குமுன் நீக்கிரோக்கள் கல்வி கறகப் பள்ளிகள் இல்லை. அவர்களுக்குப பல பளளிகள் கி.பி. 1869 -ஆம் ஆணடிற்குப் பிறகு திறக்கப்பட்டன.

மிசிசிப்பி மாநிலத்தின் பொருளாதாரம வேளாண மையையே சார்ந்திருக்கிறது. பருத்தியே மிக முககிய மான பயிராக இருக்கிறது அப்பயிர் மாநிலத்திற்கு மிகுநதவருவாயைத் கொடுக்கிறது. நெல், கோதுமை, சோயாபீன்சு முதலியவை பிறவகைப் பயிர்களாகும. உணவு பதனிடுதல, துணி நெய்தல், வேதிமப் பொருள் உற்பத்தி செயதல போன்ற தொழில்களும இங்கு நடைபெறுகினறன. தெனனசிப் பளளத்தாக குத் திட்டம் மூலம் கிடைக்கும் மின்சாரம தொழில் வளர்சசிக்கு உற்ற துணையாக உளளது. எணணெ யும் வாயுவும் இம்மாநிலத்தில் கிடைககும் கனிமப பொருட்களாகும. மிசிசிப்பி நதி போக்குவரத்திற குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. வாணிகமும மககள போக்குவரத்தும் 1929 - ஆம ஆணடு ஏற்பட்ட வான வழிப் போக்குவரத்தினால் சிறநத முறையில் நடை பெற்று வருகின்றன அ.சி.

மிசுரா, இராமானந்தன் (1905 – 1989)

மகாத்மா காந்தியின் முககிய சீடாகளில ஒருவா. இராமானநதன் மிசுரா (Ramanandan Mishra) பீகார் மாநிலத்தில் தாபஙகா மாவட்டததில இரகு நாதபுரம் எனனும சிற்றூரில் கி பி 1905-இல பிறந தார். அந்தணர் வகுப்பைச சேர்ந்த பூமிகாா (Bnu-mihar) என்னும் செலவநதர் குலததில தோன்றிய இவர் தநதை பெயர் இராசேநதிர பிரசாத மிசுரா என்பதாகும். இராமனநதன் மிசுரா ஓராணடுக குழந்தையாக இருக்கும்பொழுதே அவா தாயாா இறந்துவிட்டார் பண்டிட்டு (Pandit) எனனும சிற்றூரில் மிசுரா, வடமொழிக் கலவி பயினறாா. பின்னர், 1926 – இல காசி விதயா பீடத்தில கலவி கற்றுச்'சாத்திரி' (Shastri) என்னும பட்டம் பெறறாா மகாத்மா காநதியால ஈாககப்பெற்ற இவா, 1928 முதல் அப்பெரியாரைப போலவே எளிய வாழக கையை மேறகொணடார் இவருடைய மனைவி, இராச கிசோரி தேவி (Raj Kishori Devi) கயா பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு சமீநதாரரின மகளாக இருந்தபோதிலும், தம கணவனுக்கு ஏற்ற முறையில பொது வாழ்க்கையிலும் குடும்ப வாழக்கையிலும அவருடன் ஒத்துழைத்தார் எனபது குறிபபிடததக்கது.

மிசுரா, தேசிய தலைவர்களான செயப்பிரகாச நாராயண, அசோக்மேத்தா, அச்சுதபட்டவர்ததன், கிசோர் பிசோத்து முதலியவர்களுடன நெருஙகிய நட்புக்கொண்டார். பகவத் கீதையை, இவர் தம் வழி காட்டியாகக் கொண்டார் எனபது கூறப்படுகிறது பளளி மாணவராக இருக்கும்போதே தேசிய இயக்கங்கள இவர் கருத்தை மிகவும் கவாந்தன.

வைதிகக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மிசுரா, பொரு ளற்ற வைதிகப் பழக்கங்களை அடியோடு வெறுத்

தாா தம கல்வியை முடிததுக கொணடபின இவா, வைதிக மரபுகளை எதிர்க்கும் ஒரு புரட்சி வீரராகச் செயலாற்றத தொடஙகினாா. மகளிா, திரையிட்டு முகத்தை மூடும வழககத்தை எதிர்த்ததுடன், தம் மனைவியை, அநத முகததிரையினறி வெளியே போய்வரச செய்தாா. இவர் குடும்பத்தினர் அதனால இவாமீது சீற்றமடைநதனர். மிசுராவும அவர்மனை வியும் சமூகத்திலிருந்து தளளி வைக்கப்பட்டனர்‚ அதனால் கலக்கமடையாமல இவர்கள் இருவரும் மேலும் மேலும் சமூக சீர்திருத்தத்திறகாக உழைக் கலாயினர். மிசுரா, 1929-இல் பெணடிர் கல்விக்காக ஒரு குடிலை (Ashram) அமைத்தார். அந்த நிறுவனம். மகாத்மா காந்தி, வல்லபாய் படேல முதலிய பலரு டைய பாராட்டுதல்களையும் பெறறு, பெண்டிரின சீர்திருத்தக் கல்விக்காக அரும்பணியாறறி வந்தது. மேலும், மிசுரா,பல நூற்பு மையங்களை அமைத்து, பெண்டிற் கதர் நூறபுப் பணியில் ஈடுபடும்படி செய் தார்.

உப்புச சத்தியாக்கிரகத்தில பங்குகொணட கார ணத்திற்காக, 1930 - இல் மிசுரா, பதினெட்டு மாதக கடுஙகாவல தணடனையைப் பெற்றாா. மேலும் ஆஙகிலேய அரசு, மிசுரா நிறுவிய பெண்டிர் கலவிக் குடிலை மூடியது. சிறையிலிருந்து வெளி வநத பிறகு மிசுரா, சம உடைமைக் கொள்கைகளைப் பரப்பு வதில் தீவிரமானார். காங்கிரசு சமதருமக் கட்சி (Congress Socialist Party) யைத் தோறறுவித்தவர் களுள மிசுராவும ஒருவராவர். மீண்டும 1940 - இல இவர் கைதானார்.

தொடக்கததில வன்முறையை விரும்பாத மிசுரா காலப்போக்கில தீவிரவாதக் கொளகைகளை மேற கொள்ளலானார். 'வெளளையனே வெளியேறு' இயக் கம் 1942 - இல் ஏற்பட்ட போது, மிசுரா, புரட்சிக் கொள்கைகளை நாட்டில் பரப்பி வநதார். மேலும், இவர் தலைமறைவாக இருக்க வேணடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. வஙகாளம், பீகார், சென்னை முதலிய இடங்களில் செயலாற்றி வநத இரகசியப் புரட்சிக் குழுக்களுடன் மிசுரா, மிகுந்த தொடர்பு கொணடி ருந்தார். பல முயற்சிகளுக்குப் பின் இவா மீண்டும், கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிறை சென்றார். இவர், 1942 நவம்பாத் திங்களில, செயப்பிரகாச நாராயணனுட னும யோகேந்திர சுக்கிலாவுடனும் சேர்ந்து சிறையி லிருநது தப்பிச் சென்றாா. அரசு, இவரைக் கைப் பற்றித் தருபவருக்கு உரு.5,000/-பரிசு வழங்குவதாக அறிவித்தது. அவவாறிருந்தும் மிசுரா, காசி, பமபாய, கலகததா முதலிய இடஙகளுக்குச் சென்று படை யினரைக் கலகம் செய்யுமாறு தூணடினாா. இறுதி யில இவர் மீணடும் சிறையிலடைககப்பட்டுச் சிததிர வதைத் துயருக்கு உளளானார்.

இவருக்கு 1946 - இல விடுதலை கிடைத்தது பிறகு, இநதியாவில சம உடைமைக கட்சி வளர்ச்சி அடைவதற்காக இவர் செயலாறறினார். அக்கட்சித் தலைமையினருடன, கருத்து வேறுமை காரணமாக இவா 1951-இல அரசியலை அடியோடு விட்டொழித் தார். பிறகு 1952 - ஆம் ஆணடு முதல மிசுரா, ஆனமிகத துறையில மிகுந்த ஆர்வம் கொணடு துறவற வாழககையை மேறகொணடார். காநதிய வாதியாகவும சிறநத சமூக சீர்திருததவாதியாக வும, தீவிர புரட்சியாளராகவும் இறுதியில் ஒரு துற வியாகவும் வாழநத இராமானநதன மிசுரா, 1989 ஆகசுட்டுத் திங்களில காலமானார். தெ பா.

மிசுரா, இலலித் நாராயண் **(1923-1975):** 'இலித் பாபு' எனறு செல்லமாகச சொல்லப்பெறற இலலித் நாராயண் மிசுரா 1923-ஆம் ஆண்டில் பீகா ரைச் சோநத பசநதாதியில், செல்வாக்குள்ள பாாப் பனக் குடுமபத்தில பிறந்தார். இவர் 16 வயதிலேயே விடுதலைப போரில பங்கேறறாா, மாணவராக இருந்த போதே இருமுறை (1941, 1942-இல) சிறை சென்றார்; 1941-இல பீகாா மாநில மாணவா காங கிரசில் சோந்தார்; 1945-இல அதன் செயலாளராக வும், 1946 வரை அதன் தலைவராகவும் பணியாற்றி னாா்.

இவர், பாட்னா பலகலைக கழகத்தில் பொரு ளாதாரத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார்; 1944 -இல பீகாா மாநிலக் காங்கிரசின் செயலாளராகி, 1946 வரை அபபதவியில் இருநதார்; 1946-48 ஆகிய ஆணடுகளில் அதன தலைவரானாா; 1950-53-இல் இந்தியக்காங்கிரசின உறுப்பினரானார். உறுப்பின ரான நிலை 1963 - இலிருந்து தொடர்ந்தது.

இவா1952 முதல் 1962 வரையுளள காலத்தில் நாடாளு மன்ற உறுப்பினராக விளஙகினார். அபபோது திட டம், தொழிலாளா, வேலைவாயப்புத்துறை ஆகிய வற்றின அமைசசராக, 1957 - 1960 - ஆண்டுகளிலும் தொழிலாளர் வேலைவாய்பபுத்துறையின துணை அமைசசராக 1960-62 - ஆண்டுகளிலும பணியாறறிய இவர், பின்னர் உளதுறை, நிதித்துறை முதலான துறை அமைச்சரானாா அயல்வாணிகத் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய பின 1973 முதல ஆலோசனைக்குழுத்தகுதி பெற்றுத தொடர்வணடித் (Railway) துறை அமைசசரானாா.

தொழிலாளர் நலனிலும் சமுதாய நலனிலும் பெரிதும் அக்கறை கொணடவா. பாரத் சேவக் சமா சத்தின பொதுச் செயலாளா, இநதியச சமூகப் பணி யாளா கூட்டமைப்பின உறுப்பினா், இநதியத் தேசிய தொழிற்சஙகக் காஙகிரசின, பீகாரக கிளையின

செயற்குழு உறுப்பினர் ஆகிய பணிகளை ஆற்றி அதன பின்னர்த் தேசிய குழுவின உறுப்பினர் முத லான பதவிகளையும் பெற்றார்.

தொடர் வணடிததுறை அமைச்சராகப் பணி யாறறியபோது பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளின வளர்ச்சிக்குத் தொடர்வண்டிப் போககுவரத்து இன்றியமையாதது என உணர்ந்து திட்டம் வகுத தார். இளைஞர்களுக்கும, மாணவர்களுக்கும் சிறப் புச் சலுகைகள் வழங்கினார். படித்து வேலையற்ற இளைஞர்களுக்குப் புத்தகக் கடைகள் அமைப்பதில முன்னுரிமை வழங்கினார்

தொடர் வணடித் துறைப் பாதுகாப்புப் படை யைச் சீர்திருத்தி அமைத்து, திருட்டுகளைப் பெரு மளவு குறைத்தார். ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளுக்குச் சுறறுப் பயணங்கள மேற் கொண்டார்.

பாங்காக்கில நடைபெற்ற ஆசியா, தூரக்கிழககு நாடுகளின் ஐ.நா. பொருளாதாரக் குழுவின் (ECAFE) மாநாட்டிற்கு இந்தியப்பேராளர் குழுவின் தலைவராகச் சென்றுவந்தார்.

இவர் 1975 – இல் மேடையில் ஏற்பட்ட வெடி குணடு விபத்தில் உயிா துறந்தார். செயல் வீரர் என்று பெயாபெற்ற இவா, தொடர்வண்டித் தொழிலாளர் போராட்டத்தை உறுதியாக எதி ரேற்று வெற்றி பெற்றார். தொடர்வணடித் தொழி லாளர் அனைவருக்கும் ஒரே தொழிற்சங்கம் காண முயனறார். ந.க.ம.

மிசெளரி: இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின வடமேற்குப் பகுதியின் மத்தியில் உளள ஒரு மாநில மாகும், இது 1,80,487 சதுர கி.மீ. பரப்பளவு உடை யது. வடக்குப் பகுதி புல்வெளி. தென் கிழக்குப் பகுதி தாழ் நிலவெளி. இவவிரண்டிற்கும் இடையிலி ருக்கும் பகுதி மேட்டு நிலம். மிசெளரி (Missouri) மாநிலததின தலைநகர் 'செபர்சன்' நகரமாகும (Jefferson city). செயின்ட் லூயி,கான்சாசு, செயின்ட் சோப்பு, இசுபிரிங்பீல்டு, (Spring Field) ஆகியவை பிற முக்கிய நகரங்களாகும்.இங்கு மிசிசிபி,மிசெளரி, கரன்டு, பிளாக்கு, செயினட் பிரான்சிசு, சேம்சு, மெராமெககு முதலிய ஆறுகள பாய்கின்றன. மிசெளரி நதியின பெயரே இம்மாநிலததின பெயராக உள்ளது. இம்மாநிலத்தில் பெரிய ஏரிகளும், நீர் ஊற்றுகளும், குகைகளும், மலைகளும், பள்ளத்தாக்குகளும், நீரோ டைகளும் உளளன.

இம்மாநிலத்தின் பெரும் நிலப்பரப்பில் காடு களும், பெரும் புலவெளிகளும் (Prairie) உள்ளன. காடுகளில் பலவகை மரங்களும், செடி கொடி வகை களும் உள்ளன. காட்டு விலங்குகளான காட்டெருமை, கருங்கரடி, கருப்புமான், மரநாய் போனற மிருகங் கள் வேட்டையாடப்பட்டு, இபபோது அநத இனங் கள அழிந்துளளன. ஆழமான பளளததாக்குகளில ஓடும் நீரோடைகளைத் தடுத்துப் பலநோக்கு அணை கள் பல கட்டபபட்டுளளன. அவை பொழுது போக கிறகும், வெளளத்தடுப்பிற்கும், குடி தணணீா வழஙகு வதறகும், மினசாரம் உறபத்தி செயவதறகும் பயன படுகினறன.

மாநிலத் தலைநகர்

மிசெளரியில் சுறறுலா (Tourism) ஒரு தொழிலாக நடைபெறுகிறது. ஒவ்வோர் ஆணடும சுறறுலா மையஙகளுக்கு 70,00,00,000 தாலர் செலவிடபபடு கின்றது. மாநில அரசாஙகம் 37 பெரிய பூஙகாக களை அமைததுக பாதுகாத்து வருகிறது.

வெளளையர்கள இப்பகுதிககு வந்தபோது ஏறத்தாழ 12,000 இந்தியப் பழஙகுடியினா வசிதத னர். பழங்குடியினர் பெருமளவில கி.பி. 1789 – ஆம ஆணடிலும் அதற்குப் பினனரும ஏற்பட்ட போாகள மூலம அழிக்கப்பட்டனர். எஞசியுளள சில தலை வர்களுக்கு நிலமும் அவர்கள வாழ்வதற்குப பொருள உதவியும் செய்யப்பட்டன.

இஙகு கி.பி. 18-ஆம நூற்றாணடில பிரானசு மக் கள சில வாணிகத தலஙகளையும் குடியிருப்புகளை யும் ஏற்படுத்தினா, அமெரிக்கா உலூசியானாவைப் பிரான்சிடமிருந்து கி.பி 1803,1804-ஆம் ஆணடுகளில வாங்கியது. உலூகியானாவின் மேல பகுதி கி.பி.

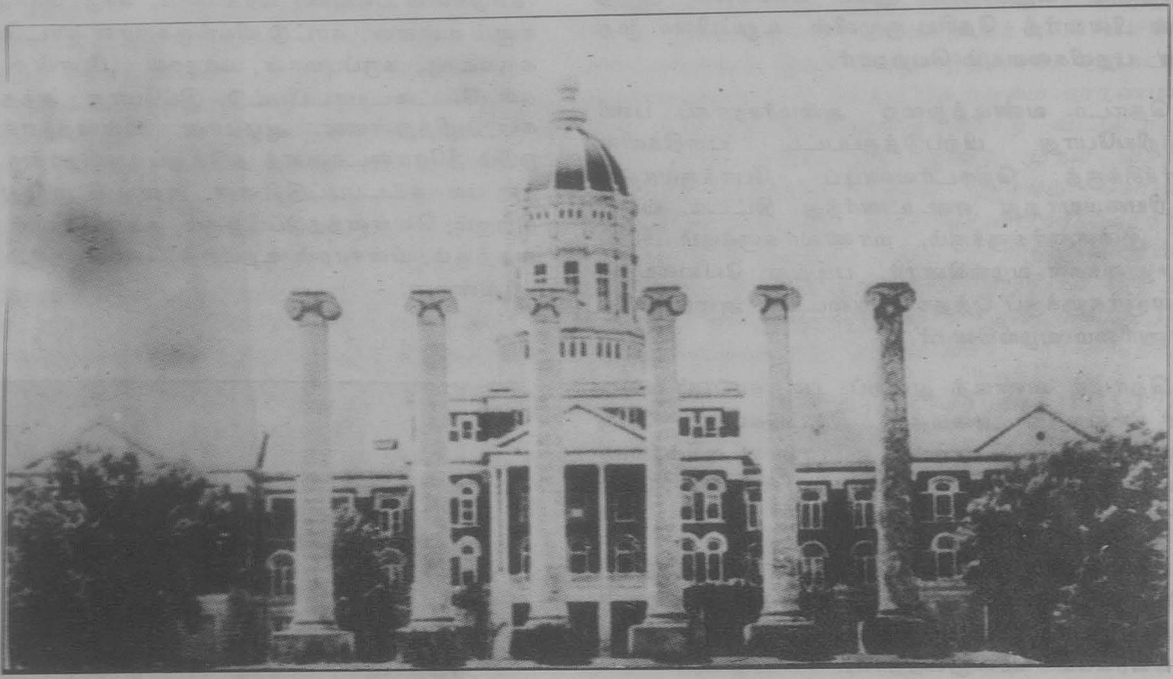

மிசௌரி பல்கலைக்கழகம்

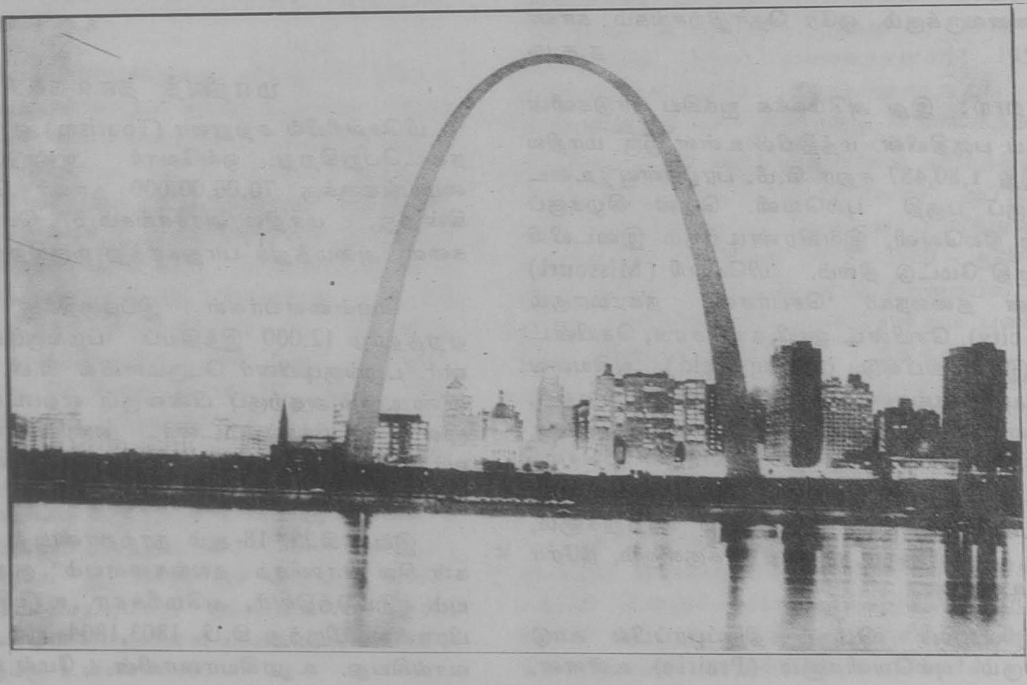

செயின்ட் லூயி நகரம்

1812-ஆம் ஆண்டில் மிசௌரிப்பகுதியாக மாறியது. மிசௌரி கி.பி. 1820-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டொடு 24-ஆம் மாநிலமாக இணைந்தது.

மிசௌவுரி நதியில் கி.பி. 1819-ஆம் ஆண்டு நீராவிப் படகுப் போக்குவரத்து ஏற்பட்டதன் மூலம் உரோம (Fur) வாணிகம் பெருகியது. இங்கு உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக நதிப் போக்குவரத்துச் சீர்குலைந்தது. பின்னர்த் தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்தில் ஆர்வம் ஏற்பட்டதால் நீராவிப் படகுகள் குறைந்தன.

அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின்போது இம் மாநிலத்தின் பல இடங்களில் போர்கள் நடந்தன. கொரில்லாப் போர்கள் மூலம் பல இடங்கள் நாசமாயின. தானியங்கள் எரிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டுப் போர் முடிந்ததும் கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு 1945-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி கட்சி அடிப்படையில்லாமல் நீதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பின்னர் நகரமக்கள் தொகை பெருகியது; கிராம மக்கள் தொகைகுறைந்தது.

புதிய அரசியலமைப்பின்படி ஆளுநர், துணை ஆளுநர், மாநிலச் செயலர், தணிக்கையாளர், பொருளாளர் போன்ற 6 பெரிய அலுவலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். எல்லாத் துறைத் தலைவர்களும் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்டனர். இம்மாநிலச் சட்டமன்றம் இரண்டு அவைகளை உடையது. இம் மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை 49,16,766 (1980) ஆகும் இதில் 10.7 விழுக்காட்டினர் வெள்ளையரல்லாதவராவர்.

நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் தரமான கல்வி அளிக்கத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அரசியலமைப்பின்படி வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கு பொதுக்கல்விக்குச் செலவிட வேண்டும். விழியிழந்தோருக்கும், ஊமைகளுக்கும் தனிப் பள்ளிகள் உள்ளன. தொடக்கப்பள்ளிகள், உயர் நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள், வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரிகள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் முதலியவை பல உள்ளன. முதலில் நீக்ரோக்களுக்கெனத் தனிப் பள்ளிகள் இருந்தன. ஆனால், 1954-ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி அப்பள்ளிகள் மறைந்தன.

பல பெரிய பண்ணைகளை அமைத்துப் புதிய இயந்திரங்களைப் புகுத்தி வேளாண்மைப் பொருட்கள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. மக்காச்சோளம், சோயாபீன்சு, கோதுமை, ஓட்சு, பார்லி, உருளைக் கிழங்கு, புகையிலை, பருத்தி, பழவகைகள் முதலியன பயிரிடப்படுகின்றன. காரீய உற்பத்தியில் இதுவே அமெரிக்காவின் தலையாய மாநிலம். துத்தநாகம், வெள்ளி, கட்டடக்கல் முதலிய தாதுப் பொருட்களும் கிடைக்கின்றன.

காலணி, துணி வகைகள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், வேதிமப் பொருட்கள், மின்சார சாதனங்கள், இயந்திரங்கள் முதலியவற்றை உருவாக்கும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. கால்நடை வளர்ப்பும், பால்பண்ணைத் தொழிலும் சிறப்பான தொழில்களாக உள்ளன.

தொடர் வண்டிப் பாதைகளும், வான்வழிப் போக்குவரத்தும், நதிப் போக்குவரத்தும், சாலைப் போக்குவரத்தும் சிறந்த முறையில் அமைந்துள்ளன.

மிசௌரி ஒப்பந்தம்: மிசௌரி ஒப்பந்தம் (The Missouri Compromise) அமெரிக்கப் பாராளுமன்றத்தில், மிசௌரி ஒரு மாநிலமாக இணைவதற்கு கி.பி. 1820-இல் செய்யப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தமாகும். இப்புதிய மாநிலத்தில் அடிமைகள் நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்பதனால் சிக்கல் எழுந்தது. இரண்டாம் சிக்கல் ஏற்படக் காரணம் மிசிசிபி ஆற்றின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள இடங்களில் அமெரிக்கப் பாராளுமன்றம் கொண்டிருந்த அடிமை ஒழிப்புக் கொள்கையாகும்.

அமெரிக்கப் பாராளுமன்றம் கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டுத் திசம்பர்த் திங்கள் மிசௌரியிலிருந்து ஒரு விண்ணப்பத்தைப் பெற்றது. அதில் மிசௌரி ஒரு மாநிலமாக உருவாக்கப்படுவதற்கு அனுமதி வேண்டியிருந்தது. அப்போது அமெரிக்காவில் அடிமைகளைக் கொண்ட மாநிலங்கள் பதினொன்றாகவும், அடிமைகள் இல்லாத சுதந்திர மாநிலங்கள் (Free States) பதினொன்றாகவும் இருந்தன. இந்தச் சம நிலை எதிர்பாராது ஏற்பட்டதாகும். பாராளுமன்றத்தின் கீழ்ச்சபையான பேராளர்கள் அவையில் (House of Representatives) கி.பி.1819-ஆம் ஆண்டு மிசௌரியின் விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்பட்டது. அப்போது நியூயார்க் கைச்சேர்ந்த 'சேமசு தால்மாட்சு' (James Tallmadge) என்பவர் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார். அதன்படி புதிதாக எந்த அடிமையையும் மிசௌரி மாநிலத்தில் சேர்க்கக்கூடாது. அங்கிருக்கும் அடிமைகளுடைய குழந்தைகள் அவர்களுக்கு 25 வயது ஆகும்போது அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். அதன் விளைவாக வடமாநிலங்களிலும், தென் மாநிலங்களிலும் மறுப்புரைகள் எழுந்தன. இறுதியில் அத்திருத்தத்தைப் பேராளர்கள் அவை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், மேல் அவை (Senate) அதை நிராகரித்தது. பாராளுமன்றம் கி.பி. 1819, மார்ச்சு 4-ஆம் நாள் இம்மசோதா மீது எம்முடிவும் எடுக்காமல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து வந்த சோடைக் காலத்தில் வட பகுதி மககள் தால்மாட்சு கருததிற்கு ஆதரவு அளிதத தோடல்லாமல், அடிமைகள வைத்திருப்பது நியா யத்திறகுப் புறமபானது என்றும் கூறினா. மிசௌ ரிககு எதிராகப் பல தலைவர்களும ஆதரவாகச் சில தலைவர்களும் 'கூட்டாட்சிக கடசியில' (Federalist Party) இருநதனர். அதனால கட்சி பிளவுபடும நிலையில இருநதது. இநத நிலையில மெயின (Maine) என்ற மாநிலம (அடிமைகள இலலாத மாநிலம) அமெரிககாவுடன இணைவதறகு விணணப்பித திருநதது அது ஒரு அமைதி உடனபாட்டை ஏற படுததுவதற்கு வாய்ப்பளிததது.

பினனா கி.பி. 1819 திசம்பரில் கூடிய பாராளு மன்றம் கி.பி. 1820 சனவரி 3-ஆம் நாள மெயின் மாநிலத்தை அடிமைகள அறற மாநிலமாகவும் மிசௌரியை அடிமைகள உளள மாநிலமாகவும சேர்த்துக்கொளள இசைநதது. அதனால், அப் பொழுது இருந்த சமநிலை பாதிக்கப்படாமல், வடக்கே 12 மாநிலங்களும் தெற்கே 12 மாநிலங் களும் இருந்தன. அப்போது மேல்சபையில் இலி நாய்சைச் (Illinois) சேர்ந்த தாமசு எனபவா ஒரு திருத்ததை்தக் கொணடு வநதார். அதனபடி குறிப் பிடப்பட்ட எலலைக்கு வடககேயுளள உலூசியானாப் பகுதியில், அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட வேணடும். முதலில் 'மேல்சபை' அதை ஏற்றுக்கொளளவிலலை. உடனே என்றி கிளே (Henry Clay) எனபவா அமைதிப்படுத்த மிகவும் முயனறாா. எனினும, ஒரே சட்ட முன் வரைவு மூலம் சட்டமாக்க முடியவிலலை. பெரும்பான்மையான வட மாநில உறுப்பினர்கள எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல மிசௌரியைச் சேர்க்க மறுத்தனர். பெரும்பான்மையான தென் மாநிலததினர் அதை எதிர்த்தனா. கிளே தனித் தனியே வாக்கெடுக்கச் செய்தார். முரணபாடான முடிவுகள மிகக்குறுகிய வாக்கு வேறுபாட்டில் நிறை வேற்றப்பட்டன. அவை குடியரசுத தலைவர் சேம்சு மன்றோவினால் கி.பி.1820 - ஆம் ஆணடு மாாச்சு மாதம் கையெழுத்திடப்பட்டன.

மிசௌரி ஒப்பநதம நாளடைவில வடபகுதியின ருக்கு நன்மையாக அமைந்தது இரணடு நிலப்பகுதி களுக்கிடையே எல்லை வரையறுககப்பட்டமையால் வடபகுதிஅதிகமான மாநிலங்களை அடைநது அதன மூலம் மேலசபையில் அதிக உறுப்பினர்களைப பெற றது. தென பகுதியானது. வடபகுதி பருத்தி விளைவிப் பதறகும், அடிமைகள வைத்திருப்பதற்கும் ஏற்றதன்று எனற கருததினைக் கொணடிருந்தது. மேலும், தனக்கு அடிமைகளை உடைய மற்றொரு மாநிலம் கிடைத்த பெருமிதத்தில் இருந்தது. எனினும், இந்த அமைதி ஒப்பநதத்தால் நீண்ட காலச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு அளிக்க இயலவிலலை. வடக்கிற்கும் தெற்கிற்குமான சமநிலை பாதிக்கப்படுவதால கி.பி. 1854-ஆம் ஆணடு மிசௌரி ஒபபந்தம நீக்கப்பட்டது. அ.சி.

மிஞிலி: இவன சஙககாலதது வாழநத சிறநத வீரனாவான். இவனைப பறறிய செயதிகளைப பர ணர் தம ஆறு பாடல்களில (நற்றிணை 265, அகம. 142,148,181,208,396) குறிப்பிட்டுளளாா. அனனியின மகள மிஞிலி என்னும பெயரில இருநதுளளாள. அவள ஞிமிலி எனவும குறிப்பிடபபட்டுளளாள. அத னால் பணடு மிஞிலி எனனும பெயா ஆண பெண இருபாலார்ககும வழஙகப் பெறறமை தெரிகினறது. அனனி மிஞிலியைப் பறறிப் பரணரே தம இரு அக நானூற்றுப் பாக்களில (196, 262) சுட்டியுளளாா. மிஞிலியின தநதையாகிய அனனியின கணகளை அழிதத தவறறுக்குக கோசரைத் திதியன், அழுந்தை என்னுமிடத்துப் போா செய்து கொன்றமையால அனனி மிஞிலி தன்மாறுபாடு நீஙகிக களிப்புற்றாள என்பதும் (அகம். 196), பயற்றங கொலலையில் அன்னியின பசு மேய்ந்த சிறு பிழைக்காகப் பொறாது அருளின்றிக் கோசர் அன்னியின் கண்களைப் பறித் துக் கொடுமை செய்தனர் என்பதும், அதுகணடு மிஞிலி கலத்தில் உணணாமலும் தூய உடை உடுக் காமலும வஞ்சினங கொணடு அச்செய்தியைத் திதி யனிடம கூறி, அககோசரை அழிக்குமாறு செய்து சினம் மாறி மகிழந்தாள என்பதும் (அகம். 262) பரணர் அனனி மிஞிலி பற்றிக கூறும் செய்தி களாகும்.

கலைமானை எய்யும் ஒளிமிகக அம்பினையும் வில்லினையுமுடைய வீரர் தலைவனும் தோளில் கவ சம் பூணடவனுமான மிஞிலி, பாரம எனனும் ஊரி னைக் காத்தான் எனப் பரணர் குறிப்பிடுவா (நற். 265). பாழிப் பறந்தலையில் நிகழ்ந்த போரில் இழை யணி யானையினையும் இயல் தேரினையும் உடைய மிஞிலி, ஆஅய் எயினனை வாட் போரில் கொனறான். படுகளத்தில மாயநது கிடந்த எயினன மீது ஞாயிற றுக்கதிர் தெறாதிருக்கப் பறவைகள ஒருங்கு கூடித் தம் சிறகால நிழல் செய்தன (அம். 208). பாழியிற் போர் செய்த நன்னனிடம 'அஞசல்' என்று கூறிய ஆஅய் எயினன சொனன சொல தவறாமல மிஞிலி யுடன பொருது தனனுயிர் கொடுத்தான (அகம. 396). பகைவரது அரணை அழித்து வென்ற பெருந் தானையையுடைய மிஞிலி முருகனை ஒத்த வலிமை யொடு சென்று ஆஅய எயினனைக் கொன்று போர்க் களத்தைச் செநநிற மாககினான் (அகம. 181). மிஞிலியொடு பொருது மாய்ந்து கிடநத எயினனைப் பார்க்க நாணிப் பகலில் கூகைகள புறததே போக வில்லை (அகம். 148). நன்னனது பாழியில் பலியிடற் கரிய அஞசத்தக்க பேய்கசகு ஊட்டுதலை ஏற்றுக

கொண்ட வாய்மையாளனான மிஞிலி புள்ளிற்குப் பாதுகாவலனான பெரும்பெயர் பெற்ற எயினனைக் கொன்று பறந்தலையில் ஒளவாளமலை என்னும் வெற்றிக் கூததாடி ஆர்ப்பரித்தான் (அகம. 142). இங்ஙனம பரணர் தம் அகநானூறறுப பாடல்களில மிஞிலி பாழிப்பறந்தலையில் எயினனைக கொனறு வெறறி பெற்றதைப் பலவிடங்களில் சுட்டியுளளார். இரா.சா.

மிட்வே தீவுகள், பசிபிக்கு மாக்கடலின நடுப் பகுதியில உள்ள இரு பவழத்தீவுகள் ஆகும். இத்தீவுக் கூட்டத்தின் பரப்பு 5.2 சதுர கி.மீ. ஆகும். மிட்வே தீவுகள் (Midway Islands), ஆனலூலு (Honolulu) விலிருந்து ஏறத்தாழ 1850 கி.மீ. தொலைவில் உளளன. இவை, ஆவாய் (Hawaii) தீவுக் கூட்டத்தைச் சோந்தவை. உளநாட்டு மக்கள என்று எவரும் இங்கு வசிககவிலலை. இது அமெரிக் காவின் கடற்படைத் தளமாகவும விமானப் படை இறஙகுமிடமாகவும் பயன்படுததப்படுகிறது. அமெ ரிக்கர் இதை கி.பி 1859-இல கணடுபிடித்தனர். பின்னர் கி.பி. 1867-இல தம் நாட்டுடன் இணைத்துக கொணடனா. கடல கடந்து தந்திச் செய்தி அனுப புவதற்கான ஒரு நிலையம், 1903-இல இங்குத் திறக்கப்பட்டது. அமெரிக்க விமானப் போக்குவரத்து மையம், இஙகே 1935 - ஆம் ஆணடு முதல் செயற படத் தொடங்கியது. பிறகு, 1941-இல இங்குக் கடற் படைத் தளம் அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தத் தீவு அமெரிக்க அரசின் உளநாட்டுத் துறை யினால் கணகாணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மக்கள் தொகை 453 (1980).

மிட்வே தீவுகள்

மிட்வே தீவுப் போர்: இரணடாம் உலகப் போரில் மிட்வே தீவுகளில ஒரு முககியமான சண்டை நடை பெற்றது. மிட்வே தீவுப் போர், 1942 - ஆம் ஆணடு மூன்று நாட்கள நீடித்தது. அபபோரின விளைவாக, சப்பானியரின ஆகாயவிமானப் படைகள முறறிலும அழிக்கப்பட்டன. மேலும், சப்பானின கடல வலிமை யும் அழிவுற்றது. அப்போரில சப்பானியர் பெரும தோல்வியுறறனர். தெ.பா.

மிடில்செக்சு, இஙகிலாநதின தெனகிழக்கில உளள, வரலாறறுச் சிறப்புப் பெறற ஒரு பழைய மாவட்டம. உரோமானியர் இஙகிலாந்தில ஆட்சி செய்த காலததில இது சிறப்புப் பெற்றிருநதது. இதன் வழியாக ஓர் உரோமானிய நெடுஞசாலை அமைக்கப்பட்டிருநதது. அதறகு வாட்லிஙகுசசாலை (Watling Street) எனபது பெயா இலணடனை அடுத்துளள மிடில்செகசு (Middlesex), 1965-இல பல பிரிவுகளாக்கப்பட்டது. பெருமபானமையான இதன் பகுதி, விரிந்த இலணடன (Greater London) எனனும புதிய அமைபபுசகு உட்பட்டுளளது இதன சில பகுதிகள, எர்ட்போாடு சயரின (Hertfordshire) வட்டஙகளாகவும், சில பகுதிகள சாரேயின வட டஙகளாகவும் இணைக்கப்பட்டுளளன

மிடில்செக்சு எனற பெயரினை உடைய மாவட டஙகள அமெரிககாவில கனெகடிகட்டு மாநிலத திலும், மாசசூசட்சு மாநிலத்திலும், நியூசொசியிலும, வர்சீனியாவிலும் உளளன. தெ பா

மிண்டன்· இது அமெரிகக ஐககிய நாடுகளின இராச்சியஙகளில ஒனறான உலூசியானாவின வட மேறகில அமைநதுளளதொரு நகரம் இது வெப்சுடா பாரிசு (Webster Parish) எனனும் மாவட்டததின தலைநகரமாகும். செரிவிபோாட்டு (Shreveport) என னும் நகருககு வடகிழக்கில 43 கி மீ. தொலைவில இநநகரம் அமைந்துளளது. மிணடன நகரம கி.பி. 1836-ஆம் ஆணடில் சாாலசு அனசே வீடர் (Charles Hanse Veeder) எனபவரால உருவாககப்பட்டது. அவா செருமனியிலிருந்து வநது குடியேறிய அமெரிக கர் ஆதலின், செருமனியிலுளள மிணடன எனனும் நகரின பெயரால இதனையும் மிணடன எனறு கூற லாயினர். மிணடன நகரையொட்டியுளள பகுதிகளில எணணெய்க் கிணறுகள, மணல, கூழாஙகல குழிகள போன்றவை மிகுதியாக உளளன. இது ஒரு வாணிக மையமாக உள்ளது. வேளாணமைப் பொருட்கள மிகுதியாக விளையும மையமான மிணடன கப்பல வநது போகும வசதியைப பெற்றுளளது. பருத்தி, மக்காசசோளம், உருளைககிழங்கு போனறவை இங குப் பயிராகின்றன. பருததியைக் கொட்டைகளி லிருந்து பிரித்தெடுக்கும தொழிலும, பருத்திக கொட்டைகளிலிருநது எணணெய் எடுக்கும தொழி லும், மரமறுக்கும் தொழிலும் நடைபெறுகின்றன.

இதன அருகில் உளள பிசுட்டினோ (Bistineau) ஏரி யில் மீன்பிடித்தல் ஒரு சிறப்பான தொழில். அண்மை யில் பாயும மிசிசிபி ஆற்றிலும் மீன்பிடிக்கிறார்கள். இபபகுதி பொழுதுபோக்கும் இனபச சுறறுலா மைய மாகவும் உள்ளது. மிணடன சிறு நகரமாக கி.பி. 1850-இலும், நகரமாக 1928-ஆம ஆணடிலும் ஆக்கப் பட்டது. இதன மக்கள தொகை 15,500(1980)ஆகும்.

மிண்டன்[2] என்னும் பெயரில் மேற்குச் செருமனி நாட்டில ஒரு நகரம் உள்ளது. செருமனிக் கூட்டாட் சிக குடியரசின் வட இரைன-வெசுட்டுபேனியா மாநி லத்தின் தொழிற்சாலைகள் மிகுந்த நகரஙகளுள ஒன் றான மிணடன, அனோவர் என்னும் நகரத்திற்கு 58 கி.மீ. மேற்கில் அமைநதுள்ளது. இந்நகரம் வீசர் ஆற் றின் துறைமுகப்பட்டினமாகும். மிட்டலலாந்துக்கால் வாய் (Mittleland canal) குறுக்கிடும இடத்தில் இத்துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டுளளது இந்நகரத் தொழிற்சாலைகளில் மதுவகைகள, மருநதுப் பொருட் கள, கண்ணாடி, இயந்திரங்கள, சுருட்டு, தோல் பொருட்கள் முதலியன உறபத்தியாகினறன. சார்லி மேன் என்னும் பெயர் கொண்ட பெருமனனா செரு மனியை ஆணட கி.பி 9-ஆம் நூற்றாணடிற்கு முற் பட்ட காலத்திலேயே இங்குக் கிறித்தவப் பேராயரின பகுதியொன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஏன்சியாட் டிக் சங்கம் என்னும் (Hanseatic League) வாணிகக் குழுமத்தின் நகரங்களுள் ஒன்றாக மிணடன கி.பி. 1295-ஆம் ஆண்டில் ஆக்கப்பெற்றது; சமயப் பிடிப்பு களிலிருந்து கி.பி. 1648-ஆம் ஆண்டு மிண்டன் தளர்த் தப்பட்டது. இரணடாம் உலகப் போரின்போது இந் நகரம் வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகிப் பெரும் அழிவிறகு ஆளாயிற்று. பல நூறறாணடுகளாக விதவிதமான கலைநுட்பங்களைக் கொண்டிருந்த இந் நகரத் திருச்சபையும் அழிவுற்றது. பின்னர் இத்திருச் சபையைச் செப்பனிட்டுக கட்டி முடித்தார்கள்.

இந்நகரம் கி.பி. 798 – ஆம் ஆண்டில் மிம்டா (Mimda) எனனும் பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட செரு மனியின் தொன்மையான நகரங்களுள ஒன்றாகும். ஏழாண்டுப் போர்களின் போது மிணடனில் நடை பெற்ற போரில் ஆஙகிலேயப் படைகளால் பிரான்சு மக்கள தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இதன் மக்கள தொகை 80,000 (1980) ஆகும். இரா.அ.

மிண்டோ - மார்லி சீர்திருத்தங்கள்: இந்தியாவில் 1905-இல் இருந்து 1910 வரை தலைமை ஆளுநராக இருந்தவர் மிணடோ (Minto) பிரபு ஆவார். இவர் மிகவும் திறமை மிககவராகக் காணப் பட்டார். அப்பொழுது இளங்கோமகன் (Viscount) மார்லி (Morley) இந்திய அமைச்சராக விருந் தார். மிணடோ பிரபு இந்தியாவில் பதவி ஏற்ற பொழுது இநதிய அரசியல நிலைமை மிகவும சீா கெட்டதாகக காணப்பட்டது. வங்கப் பிரிவினையின் காரணமாக எழுந்த நாடுதழுவிய போராட்டஙகள், கொலை, கொளளை ஆகிய நிகழச்சிகள பெரும் சிக்கலைத் தோற்றுவித்தன. இநதிய அரசாஙகம பல கடுமையான நடவடிககைகளை மேறகொணடு தேசிய எழுச்சி இயக்கத்தை முறியடிக்க முயன்றது. எனினும், இந்திய அரசாஙகம் இந்தியத தேசிய மிதவாதிகளின் நல்லெணணத்தைப் பெறும் பொருட்டு, 1909-ஆம் ஆண்டு இந்திய ஆலோசனைக் குழுச்சட்டத்தை (Indian Councils Act) நிறைவேற்றியது. அந்தச்சட்ட முன்வரைவினை இங்கிலாநதுப் பாராளுமன்றத்தில அறிமுகப்படுத்தியவர் மார்லி பிரபு ஆவார். அதன் பயனாகப் பல சீர்திருத்தங்கள இநதியாவில் மேற் கொள்ளப்பட்டன. மிணடோ பிரபு, மாாலி பிரபு ஆகியவர்களின் முயற்சி காரணமாக அச்சட்டம் நிறைவேறறப்பட்டதால அதை மிண்டோ-மாாலி சீர்திருத்தஙகள எனக குறிப்பிட்டனர். அச்சட்டத்தி னால மேறகொள்ளப்பட்ட சீாதிருத்தஙகளாவன: 1.சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எணணிக்கை அதிகரிக்கப் பட்டமை. 2. தலைமைஆளுநர் சபையின் கூடுதல்உறுப் பினரின் எணணிக்கை 60க்கு உயர்த்தப்பட்டமை. செனனை, வங்காளம், உத்தரப் பிரதேசம், பம்பாய், பீகார், ஒரிசா ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை 50-ஆகவும் பஞ்சாபு, பர்மா, அசாம் ஆகியவற்றின எண்ணிக்கை 30ஆகவும் உயாததப்பட்டன.

இதன்படி மத்திய சட்டசபை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 60 – ஆக உயர்ந்தது இதில் 27 பேர் தேர்நதெடுக்கப்பட வேண்டும். எஞ்சிய 33 பேர் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுவர். அப்படி நியமிக்கப் படுவோருள் அலுவலர் 28 பேருக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. தேர்தல் கோட்பாட்டை ஓரளவு அங்கீகரித் ததுடன், இச்சட்டம் வகுப்புவாதப் பேராளர் தன்மை யைத் தொடங்கியும் வைத்தது. சட்டசபையின் கடமைகளும் மிகுந்தன. சட்டசபை உறுப்பினர் பொதுவான செய்திகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும் துணைக் கேள்விகள் கேட்கவும் உரிமை பெற்றனர். ஆணடு வரவு செலவுத் திட்டம முடிவாகத் தீர்மானிக் கப்படுமுன் அதைப்பற்றிச் சட்டசபை பல நாளகள விவாதிக்கவும் சட்டம் வழிகோலியது. கடைசியாகப் பொதுச் செய்திகளைப்பற்றித்தீர்மானம் நிறைவேற்ற வும், அவற்றைப் பற்றி வாக்கெடுக்கவும் உரிமை பெற்றனர். மாகாணஙகளில் சட்டசபை, நிருவாகக் குழு ஆகியவறறின் உறுப்பினர் தொகை மிகுதியாகி யது. சென்னை, பம்பாய் போன்ற மாகாணங்களில நிருவாகக்குழு உறுப்பினர்களின் உயர் எலலை எண்ணிக்கை நான்காக உயர்ந்தது.

துணை ஆளுநர்களின்(Lieutenant Governor)ஆளுகைக் குட்பட்ட மாகாணங்களில் நிருவாகக்குழுவை ஏற் படுத்தவும் சட்டம் இடமளித்தது. மார்லியின் தூணடு தலால் இந்தியா அவையில இந்தியர் இருவரும் அரசப்பேராளர் நிருவாகக் குழுவில இந்தியர் ஒரு வரும், சென்னை, பமபாய் மாகாண நிருவாகக குழுக்களில் ஒவ்வொரு இந்தியரும் இடம் பெறறனா.

இச் சட்டம் தேர்வு முறையை அறிமுகப்படுத்தி னாலும், வாக்களிப்போர் எணணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. அதனால தோன்றிய மறைமுகத் தேர்வின் காரணமாக மக்களுக்கும் தேர்வு செய்யப்படுவோருக கும் தொடர்பில்லாமல் போனது. இசசட்டம் இசுலாமி யர்களுக்குத்தனிப் பேராளர் தன்மையை அளித்தது. அது நாட்டின் பிரிவினைக்கு வழி செய்தது. மேலும், இச்சட்டத்தால சமீனதாரர்களும், வணிகப் பெருங்குடி மககளும் பல சிறப்புச் சலுகைகளைப் பெறறனர். மத்திய சட்டசபையில் இந்தியர்களுக்குக் குறைவான இடங்களே தரப்பட்டன. இறுதியாக இச்சட்டம் இந்தியர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பான அரசாஙகத்தை நிறுவ வழி செய்யவில்லை. எனவே, இச்சட்டத்தால இநதியர்கள் மன நிறைவு கொளளவிலலை. இரா கி.

மித்திரடேட்டசு, பண்டைய பாணடசு நாட்டின் அரசர். அநநாடு சிறிய ஆசியாவில் (Asia Minor) கருங்கடலையொட்டியுளள பகுதியாகும். மித்திரடேட்டசு(Mithradates)என்னும் பெயரில அறு வர் அரசாணடபோதும் ஆறாம மித்திரடேட்டசு என் பாரே சிறப்பானவராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் கி.மு. 132-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.மு. 63-ஆம் ஆணடு வரை வாழ்ந்தவர் ஆசியாவிலிருந்து உரோமானியர்களை அகற்ற வேணடுமென்பது இவருடைய விருப்பமா கும். ஆசியாவில் தம் ஆட்சி தொலலைககாளாகாமல் நிலைத்து நிறக வேண்டுமெனனும் நோக்குடன் சிறிய ஆசியா பகுதியில் வாழ்நத உரோமானியர்கள அனை வரையும கொல்ல உறுதிபூண்டார். ஏறத்தாழ 80,000 உரோமானியர்கள் ஒரே நாளில கொன்று குவிக்கப் பட்டனர் எனக்கருதுவா.

மித்திரடேட்டசு கி.மு. 86-ஆம் ஆண்டில் கிரீசு நாட்டின மீது படையெடுக்க இராணுவமொனறை அனுப்பினார். கிரீசுடன் இரு போர்கள் நடந்தன. எனினும், உரோமானிய வல்லாட்சியாளரான சல்லா (Sulla) என்பாருடன் உடனபடிக்கை செய்து கொளளுமாறு கி.மு. 84-ஆம் ஆண்டில் வற்புறுத்தப் பட்டார். சல்லா காலமானபோது மிதத்திரடேட்டசு மீண்டும் தம் மூனறாம் போரைத் தொடங்கினார். அப்போர் மிகப் பெரியதெனக் கருதப்படுகிறது. அப் போர் கி.மு.74 - ஆம் ஆண்டில் மூணடது. உரோ மானியப் படைத் தலைவர்களுள் புகழபெற்றவரான பாமபே (Pompey) மிதத்திரடேட்டசுடன் போரில ஈடுபட்டு அவரைக் காகசசு மலைகளுக்கு அப்பால வரை விரட்டியடித்தார் அப்போா கி மு 66 - ஆம ஆண்டில நிகழநதது

மித்திரடேட்டசு மீணடுமொரு போருக்குத தம்மை ஆயததப் படுத்தினார். இவர் உரோமாபுரி யின் மீது படையெடுக்கத் திட்டமிட்டார். ஆனால இவருடைய மகன் பார்னாசசு (Pharnaces) எனபாா இவருக்கெதிராகக் கிளர்ச்சியில இறஙகினார். இதனைத் தாங்கிக் கொளள வகையறியாத மிதத்திர டேட்டசு, நஞ்சுணடு காலமானாா. இவருடைய மறைவால் உரோமாபுரிக்கு வரவிருந்த இடா தவிர்க கப்பட்டது குறிப்பிடததககது இரா அ

மித்திராசமயம், உலகில தோனறி மறைநத மதங்களுள் மிதத்திராசமயம (Mithraism) எனபதும ஒனறு. 'மிதத்திரன' என்ற தெயவ வழிபாடு சிறபபிக கப்படுவதால இது இபபெயா பெற்றது இநது வேதப்படி மிதத்திரன, ஞாயிறறுககும் வருணனுக்கும உதவியாக இருபபவன ஆவான இருககு வேததமில அககடவுளைத துதிக்கும தோததிரம காணப்படு கிறது ஆனால, பொதுவாக மித்திரன, மற்ற தெய வத்தைப் போல இநதியாவில மிகுநத சிறப்புப பெற விலலை ஆனால, ஈரானிய நாட்டினா மித்திரனை மிகவும சிறப்பாகக கொணடாடினா. அறநெறியைக காக்கும் தெயவம மிதத்திரன எனறு அமமககள வழி பாடுகள செயதனர். மேலும், போாத தெயவமாக அமைநத மித்திரன வழிபாடு, போா வீரர்களிடையே யும் அரசர்கள குடும்பஙகளிலும சிறப்பாகப் போறறப பட்டது. ஈரான மககளில சிலா, கி.மு. 14-ஆம் நூற றாணடிலேயே இசசமயததைப் பினபறறினா எனப தறகுக்கல்வெட்டுச்சான்றுகளஉள்ளன ஈரானிலிருந்து கி பி முதல் நூறறாணடில இச்சமயம உரோமபபேரர சுக்குப் பரவியது மார்க்கசு அரீலியசு (Marcus Aurelius) கி பி.212-275 உரோமப பேரரசராக இருநத பொழுது இசசமயம அரசு ஆதரவைப பெற்றது. இது ஓர் உலகச சமயமாகப் பெருககககூடு மெனறும கருதபபட்டது. ஆனால, மககள ஆதரவு மிகுதியாக இலலை ஆதலால் விரைவில் இது மறைநது விட் டது. தெ பா.

மித்திராவருணா்: மித்திரன+வருணன்=மித திராவருணா. இவ்வாட்சி கபில பரணா என்றாற போலவது. மிதத்திரனும் வருணனும் ஒன்றாகக் கூடி யிருநது வருணலோகத்தை ஆளும தேவாகளாவர். மித்திரன வரு ணனுடனிருக்கும் தேவன் என்பர்.

மித்திராவருணாகள அகததியருக்கும வசிட்டருக கும் பிறப் பிடமானவர்கள என்பது புராணக் கருதது.

வசிட்டர் ஒருமுறை சுவாயம்பு மன்வந்தரத்தில் ஏற்பட்ட சாபத்தால உடல் இல்லாது வருந்தினார். தம தநதையான பிரமனிடம் சென்று தமக்கு உடலை அளிக்கும்படி வேண்டினார்.

பிரமதேவன உனக்கு மித்திராவருணரது கலப்பால் உடல் உணடாகும் என அருளினன். அதனால, மகிழ்ச்சியுற்று வசிட்டர் வருணலோகம் சென்றார். மிததிரனும் வருணனும் வருண லோகத்தை ஆட்சிசெய்து கொணடிருக்கும்போது, தேவலோகத்து நாட்டிய மங்கையான ஊர்வசி மித்திரனை நாடி வநதாள. மித்திரனோடு கூடி அவன் ஆவலைத் தணிப்பதாக அவள் முன்னமே வாக்குக் கொடுத்திருநதாள. ஆனால், அங்குச் சென்றவுடன் வருணன் எதிர்ப்பட்டான். ஊர்வசி பேரழகு அவன் உளளததை ஈர்த்தமையால் அவளைக் கலவிக்கழைத்தான. ஊர்வசி தான் முன்பே மித்திரனுக்கு வாக்களித்திருப்பதைக் கூறினாள். ஆயினும் வருணன் உன்னிடத்தில் என் ஒளியோடு கூடிய மகன் பிறப்பான் என்று கூறினான் அதை அவளும் ஏற்றுக் கொண்டு மித்திரனிடம் சென்றாள்.

மித்திரன், ஊர்வசி நேரில் தன்னிடம் வராமல வருணனிடம் சென்று வந்தமைக்காகச் சினங் கொண்டு பூவுலகத்தில் சென்று பிறந்து புரூரவனுக்கு மனைவியாகுக எனச் சபித்தான். அதன்படி அவள பூமியில பிறந்து புரூரவனை மணந்து ஆயு என்ற மகனைப் பெற்றாள். மித்திராவருணரின் ஒளியால ஒரு குடத்திலிருந்து வசிட்டர் தம் உடலைப் பெற்றார். அக்குடத்திலிருந்து அகத்தியரும் பிறந்தார். இரா சா.

மித்ரா, இராசா, இராசேந்திரலால் (கி.பி. 1822-1891) இந்திய இயலின் முன்னோடிகளுள் ஒருவரான இராசேந்திரலால் மித்ரா (Rajendralal Mithra) கல்கத்தாவின கிழக்குப் புறநகர்ப் பகுதியில் சூராவகுப்பில் கி.பி. 1822 - இல் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை சனமேசய மித்ராவின் குடும்பம் நடுத்தரமான பொருள் வசதியுடையது; பண்பாடு மிக்க குடும்பம். இவர் தம் 9-ஆம் வயதில் கல்கத்தாவில் வசித்த இவருடைய அத்தையிடம் கலவியைத் தொடங்க அனுப்பப் பெற்றார். பிறகு சேண சநதிர போசுப் பள்ளி, பைசாக்கின் இந்து இலவசப் பளளி ஆகியவறறில் இவர் கல்வி பயின்றார்.

இவர் தம் 15-ஆம் வயதில் கல்கத்தாவில் மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் பயினறார். மருத்துவக் கல்லூரியில், கி பி. 1841-ஆம் ஆணடில் நடைபெறற விரும்பத் தகாத ஒரு நிகழ்ச்சியின் விளைவால மருத்துவப் படிப்பினை இவர், பல பரிசுகளும, சிறப்பும் பெற்றிருந்தும் விட வேணடியதாயிற்று. அதன்பின் சட்டப்படிப்பில் சேர்ந்து தேர்வு எழுதும் வேளையில் வினாத்தாள வெளியானதால் தேர்வுகள் நீக்கப் பட்டன. மித்ரா அக்கல்வியையும் தொடர்ந்து பயிலவில்லை. இவருக்கு கி.பி. 1846 -ஆம் ஆண்டு வாழவில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. அவ்வாண்டில் ஆசியச் சங்கத்தின் (Asiatic Society) நூலகத்தில் உதவிச் செயலர் பணியில் இவர் நூறு உரூபாய் ஊதியத்திற்குச் சேர்ந்து கி.பி. 1856 வரை அப்பணியில் நீடித்தார். அப்பணியில் பண்டைய இந்திய இலக்கியங்கள், ஓலைச் சுவடிகள ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்து தெளியும் வாய்ப்புகள இவருக்குக் கிடைத்தன

அந்தச் சங்கத்திலேயே கி.பி. 1857 முதல் 1865 வரை செயலராகவும், பிறகு சில ஆணடுகளில் அதன் துணைத் தலைவராகவும், பினபு கி.பி. 1885 முதல் அதன் தலைவராகவும் பணியாற்றிய சிறப்பு இவருக்கு உரியதாயிற்று. கல்கத்தா மாநகராட்சிக் குழு உறுப்பினராகவும் இவர் பணியாற்றினார். மேலும், இவர் சேவைகளைப் பெறற வேறு சில நிறுவனங்களுள், கல்கத்தாப்பல்கலைக்கழகம், தத்துவ போதினி சபா, வட்டார மொழி இலககியச் சங்கம, கல்கத்தாப் பள்ளிப் பாடநூல் குழு, தொழிற கல்விப் பளளி முதலியன குறிபபிடத் தக்கவையாகும்.

இவர் கி.பி. 1886-ஆம் ஆணடு கல்கத்தாவில் கூடிய அனைத்து இந்தியக் காங்கிரசின் வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகப் பணியாறறினார். இவருடைய படைப்புகளுள் ஒன்பது தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்ட வடமொழிக் கையெழுத்துச் சுவடிக குறிப்புகள் (Notices of Sanskrit Manuscripts), வடமொழிப் பௌத்த இலக்கியம் (Sanskrit Buddhist Literature) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும், இவர், 'சாந்தோக்கிய உபநிடதம்', 'தைத்ரீய பிராமணம்', 'ஆரணியகங்கள', 'கோபத பிராமணம்', 'ஆத்ரேய ஆரணியகம்' 'யோக சூத்திரம்', அக்னி, வாயு புராணங்கள் ஆகிய இந்து சமய நூல்களுக்கும், பல பௌத்த சமய நூலகளுக்கும் விளக்க உரைகள் எழுதியுள்ளார்.

கலை, கட்டடக்கலை பற்றியும் இவர் நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 'ஒரிசாவின் பழைமைச் சின்னஙகள்' (Antiquities of Orissa) எனனும் நூல் இரண்டு தொகுதிகொண்டது, 'புத்த கயா' (Buddha Gaya), 'சாக்கியமுனியின் துறவி மாடம்' (Hermitage of Sakyamuni) ஆகிய நூலகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

இந்தியக் கலையின் தோற்றம் அயல் மண்ணில் இருந்து உருவாகியது என்ற பெர்குசன் (Fergusson) என்னும் மேலை நாட்டறிஞரின கருத்தினை மறுத்து, இந்தியக் கலை இந்திய மணணுக்குரியது என இவர் மெய்ப்பித்தார்.

அரசியல் கருத்துகளைப் பொறுத்தமட்டில் மித வாதக் கொள்கையினை இவர் பின்பற்றினார். வங்க மக்களுக்கு இந்தியத் தொன்மைச் சிறப்பை அறிவு றுத்த வங்க மொழியில் 'சில்பிக் தர்சன்' (சிற்பதரி சனம்) என்னும் நூலை எழுதிவெளியிட்டார். மேலும், இவர் 'விவிதார்த்த சங்கிரகா', 'இரகசிய சந்தர்ப்பா' முதலிய திங்கள் இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் விளங்கி வங்கஇலக்கியத்தை வளப்படுத்தினார்.

கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகம், கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு, டாக்டர் (Doctor of Laws) பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கியது. ஆங்கிலேய அரசு இவருக்கு கி.பி. 1877-இல் 'இராவ்பகதூர்'ப் பட்டத்தையும் 1888-இல் 'இராசா' (Raja) பட்டத்தையும் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

இந்தியப் பழம்பெரும் இலக்கியச் சிறப்பை இந தியர்கள் உணரும்படி செய்த பெருமை இராசேந்திர லாலுக்கு உரியது. இவர் கி.பி. 1891-இல் கால மானார். ந.க.ம.

மிதுனபுரி, இந்தியாவின் மாநிலஙகளுள் ஒன்றான மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ளதொரு மாவட்டம். இது கடலையொட்டியுள்ளது. இப் பெயரில் நகரமொன்றும் உள்ளது. மிதுனபுரி என்னும் நகரம் கல்கத்தா மாநகரிலிருந்து 112 கி.மீ. மேற்கில் உளளது. மிதுனபுரி, மாவட்டத்தின் தலைநகர். மிதுனபுரியில் சாயம்போட உதவும் இண்டிகோ (Indigo) என்னும் பயிர்வகையும், பட்டு உற்பத்தியும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. பித்தளை, செப்புப் பாத்திரங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. இங்கு இருப்புப்பாதை நிலையமொன்றும் உள்ளது. மிதுனபுரி நகரின் மக்கள் தொகை சற்றேறக்குறைய 1,00,000 (1981) ஆகும்.

மிதுனபுரி மாவட்டத்தின் பரப்பு ஏறத்தாழ 12,000 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை சற்றேறக்குறைய 50 இலட்சம் ஆகும் (1981). இம்மாவட்டத்தில் கங்கை யாற்றின் கிளையாறுகளுள் ஒன்றான ஊக்ளியும் (Hoogly), அதன் துணையாறுகளான உரூபநாராயண, ஆல்டீ (Haldi), இராசூல்பூர் (Rasulpur) ஆறுகளும் பாய்கினறன. ஆறுகள் கொணரும் வண்டல மண் படியும் இடங்களில் நெல் நன்கு விளைகிறது. இம் மாவட்டத்தின மேற்கிலும் வடக்கிலும் உளள மேட்டு நிலங்களின் சரிவுகளில் நெல் பயிராகின்றது. மக்காச்சோளம், எண்ணெய் விதைகள், முசுக் கொட்டை, கோதுமை, பார்லி, கரும்பு, சணல், பருத்தி, புகையிலை போன்ற பயிர்களும் மேட்டு நிலங்களில் பயிராகின்றன.

கிழக்கு இந்திய வாணிகக்குழு வங்காளத்தில் தம் ஆட்சியை நிலை நாட்ட முற்பட்டபோது, கிளைவு அங்கு ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தைக் காக்க முனைந் தார் அப்போது இப்பகுதியை ஆண்ட நவாபு ஆங்கில ஆதிக்கத்தை வெறுத்தார். வாணிகக்குழு வுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலுவைத் தொகையை அவரால் கொடுக்க இயலவில்லை. ஆளுநரின் சார்பாக ஆட்சி நடத்திய ஒல்வெல் (Holwell) என பார் நவாபின் நிருவாகத்தையே கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். ஆனால், வாணிகக் குழுவின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் அத் திட்டத்தை ஏற்க மறுதது விட்டனர். பின்னர், அவர் நவாபின் மருமகனான மீர் காசிம் (Mır Kasim) என்பாருக்கு ஆதரவு கொடுகக முனைந்தார். நிலை யான ஆளுநராக இருந்த வன்சிட்டார்ட்டு (Van-sıttart) அதனை ஏற்றுக கொண்டார். அதனபடி கி.பி 1760-ஆம் ஆணடு செபடமபர் மாதம் 27-ஆம் நாள் கிழக்கிந்திய வாணிகக் குழுமம் மீர்காசிமுடன செய்துகொணட இரகசிய உடனபடிக்கைப்படி மிதுனபுரி ஆஙகிலேயர் வசமாயிற்று அவ்வுடனபடிக கையினபடி மீர்காசிம் கிழககிநதிய வாணிகக் குழுவுக்கு முந்தைய நவாபு கொடுகக வேணடிய நிலுவைத் தொகையைக் கொடுக்கவும், பர்த்துவான, மிதுனபுரி, சிட்டகாஙகு ஆகிய மூனறு மாவட்டங் களைக் கொடையாக வழஙகவும ஒப்புக்கொணடார. அதற்குக் கைம்மாறாக ஆஙகிலேயர் அவரைத் துணைச் 'சுபேதார' (Deputy Subadhar) ஆகவும், வஙகாள அரசுக்கு வாரிசினை முடிவுசெயயும உரிமை கொண்டவராகவும் ஏறறுக் கொணடனர். மிதுனபுரிப் பகுதி ஆங்கிலேயருக்குக கிடைத்த முதல பகுதிகளுள ஒனறு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரா.அ.

மிதுனம்: மேடம முதல் இராசிகளை எணணி வரும்போது மிதுனம் மூன்றாவது இராசியாகும். அதனை மிதுன வீடு என்றும் கூறலாம். சூரியன ஆனிமாதம முழுவதும் இவவீட்டில்தான் இயஙகு வான். இவ்வீட்டிலும் $2\frac{1}{4}$ விண்மீன்கள் அமைகினறன. இதில் மிருகசீரிடத்தின் பின்பாதியும், திருவாதிரையும புனர்பூசத்தின் முக்கால் பகுதியும் அமைகினறன. இந்த இராசியின் வடிவை ஆராய்ந்த கிரேக்க வான நூல் அறிஞர்கள, இரட்டைக் குழந்தைகள் இருப்பது போல் கற்பனை செய்தனர். வீணை பிடித்த பெண ணும், கதை ஏந்திய ஆணும் என்றும் இன்ப நிலை யில் இருப்பதாக இந்திய நூல்கள் கற்பனை செய் தன. இந்த இராசியில் உள்ள புனர்பூச விணமீனின குழுவைச் சார்ந்த காசுடர், போலக்சு என்னும் மீன் கள் மிகவும் ஒளிமிக்கவை. காசுடரைவிடப் போலக்சு ஒளியுடையது என்பர். தொலை நோக்கியில் பார்க் கும்போது காசுடர் ஓர் இரட்டை விணமீன் என்பது

புலனாயிற்று. அதுவும் ஆறுமீன்கள் அடங்கிய ஓர் மண்டலம் என்று அறிந்துகொண்டனர். இந்த இராசியின் வேறுபெயர்கள் யாழ், வீணை, தண்டு, கதை, மைதுனம், இரட்டை, தொந்துவம் என்பன. மிதுன இராசியின் அதிபதி புதன். ஆகவே, புதனுக்கு மிதுனக் கோன் என்றும் பெயர். மிதுன இராசி ஓர் உபயராசி. மிதுன இலக்கினத்தில் ஒருவர் பிறந்து ஆறுக்குடைய செவ்வாய் ஏழில் வந்தமர, குல தெய்வமாக அமையும் 21-பந்தி தேவதைகளில் சிறந்த மாடதேவதை கேட்ட வரமளித்து அவருடைய பூசையை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சோதிட நூல் குறிப்பிடும். மிதுன இலக்கினத் திற்குப் புதன் செவ்வாய் வியாழன் சூரியன் நால்வரும் பொல்லாதவர். சுக்கிரன் நல்லவன். சனி மத்திமம். குருவும் சனியும் கூடி நின்றால் அரசயோக மில்லை. தே.ஆ.

மியூனிச்சு: செருமனியிலுள்ள பவேரியா மாநிலத்தின் தலைநகர் மியூனிச்சு (Munich). இது ஆல்ப்சுக்கு வடக்கே 48 கி.மீ. தொலைவில் இசார் ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. இது சாக்சனி பவேரியா ஆகியவற்றின் ஆட்சியாளராக விளங்கிய 'சிங்க என்றி' என்பவரால் கி.பி 1158-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 'சூ-டென் மொனச்சென்' என்ற சிறிய மடாலயம் காரணமாக அந்நகர் மியூனிச்சு என்னும் பெயரைப் பெற்றது. மொன்சென் என்ற செருமானியச் சொல்லின் ஆங்கில ஆக்கமே 'மியூனிச்சு' என்பதாகும்.

மியூனிச்சு

மியூனிச்சு கி.பி.1180-இல் ஆட்டோ என்பவரால் கைப்பற்றப்பட்டு அங்குப்புதியதோர் ஆட்சி மரபு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அந்த ஆட்சி 1919 வரை நீடித்தது. விட்டல்சுபாக்குகள் என்ற அவ்வாட்சிப் பிரிவினர் காலத்தில் மியூனிச்சுப் பெரிதாகப் பொருள் வளமுடையதாக வளரலாயிற்று. வனப்புமிகு தேவாலயங்களும், சிறப்பான அரண்மனைகளும், அருங்காட்சியகமும் உருவாக்கப்பட்டன. இங்குள்ள புனித பீட்டர் தேவாலயம் (கி.பி.1169) பழமை வாய்ந்தது. செங்கற்கள், கண்ணாடிகள் கொண்டு கி.பி.1468-இல் கட்டப்பட்ட 'நமது அன்னை தேவாலயம்' கூம்பு வடிவிலான கோபுரங்களுடன் எழில்மிக்கதாகத் திகழ்ந்தது. செம்பினால் இழைக்கப்பட்ட அக்கோபுரங்கள் அந்நகரின் சின்னங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. மியூனிச்சு நகரின் கலைப்படைப்புகள் பெரிதும் இத்தாலி, பிரான்சு ஆகிய நாட்டுச் சிற்பிகளின் கைவண்ணங்களாகும். நகரின் ஓரத்தில் அமைந்துள்ள நியம்பென்பர்க்கு அரண்மனையில் இத்தகைய கலைச்சிறப்புகளைக் காணலாம். அது கி.பி. 1664-இல் உருவாக்கப்பட்டது; கலைப்பொருட்களடங்கிய அருங்காட்சியகமாகத் திகழ்கிறது.

சென்ற நூற்றாண்டில் மன்னர் முதலாம் இலட்விக்கு என்பவரால் இந்நகரம் புதுப்பொலிவுடன் கூடிய ஐரோப்பியத் தலைநகரமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. பழைய பினாகொதெக்கு அருங்காட்சியகம், பவேரிய தேசிய அருங்காட்சியகம், செருமானிய அருங்காட்சியகம் ஆகிய மூன்றும் மியூனிச்சு நகரின் பெருமையை உயர்த்துகின்றன. அவற்றின் வாயிலாகச் செருமனியின் கலை, அரசியல், தொழில்கள், பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியன பற்றி நன்கறியலாம்.

வெள்ளி வேலை, மர வேலை, கண்ணாடிப் பொருட்கள் செய்தல் ஆகியன இன்றும் நடைபெறும் முக்கிய தொழில்களாகும். மின்சாரக் கருவிகள் செய்தல், நெசவுத்தொழில், சிறு நுண்ணிய இயந்திரங்கள் செய்தல், கண்ணாடிப் பொருட்கள் உற்பத்தி ஆகியன பிற சிறந்த தொழில்களாகும். இங்குப் 'பீர்' என்னும் மதுவகை உற்பத்தி தலையாய தொழிலாக உள்ளது.

இங்கு ஆண்டிற்கு மூன்று முக்கிய திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இது மேற்குச் செருமனியின் பண்பாட்டு மையங்களுள் ஒன்றாகும். நான்கு பல்கலைக்கழகங்களும், பத்துக்கு மேற்பட்ட கலையரங்குகளும் இங்குள்ளன.

மியூனிச்சு உடன்படிக்கை: இங்கிலாந்தின் பிரதமர் நெவில் சேம்பர்லின் (Neville Chamberlain), பிரான்சின் பிரதமர் எடோர்டு தலாதீர் (Edouard Daladier), செருமானிய வல்லாட்சியர் அடால்பு இட்லர்

புது நகர மண்டபம்

(Adolf Hitler), இத்தாலியின் வல்லாட்சியர் பெனிட்டோ முசோலினி (Benito Mussolini) ஆகியோர் 1938 – ஆம ஆணடுச் செப்டம்பர் 30-ஆம் நாளா செருமனியில் உளள மியூனிச்சு (Munich) எனனுமிடத்தில் ஓர் உடனபடிக்கையில் கையெழுத்திட்டனர். இது செக்கோசிலாவாகியா நாட்டைப் பற்றியதாகும்.

இட்லர் தம் கிழக்கு நோக்கிய பரப்புக் கொள்கையின் முதற்கட்டமாகச் செக்கோசிலாவாகியாவைக் கைப்பற்ற முனைந்தார். சேம்பர்லின் தம் தூதுவர் மூலம் 1938 ஆகசுட்டில செச்கோசிலாவாகியாவிற்கும் செருமனிக்கும உடன்பாடு ஏற்படசசெய்வதற்கு மேற்கொணட முயறசி பலனளிக்காது போயிற்று. செக்கோசிலாவாகியா மக்களுள் பாதிக்கு மேற்பட்டோா செருமானிய மொழி பேசுபவர்களா. ஆகையால், அதனைச் செருமனியுடன் இணைக்க வேணடுமென்பதே இட்லரின் நோக்கமாகும். அதன் காரணமாக, செருமனி போருக்கான வழிகளில் ஈடுபடலாயிறறு. போரைத்தடுக்கச் சேம்பர்லின் செப்டம்பர் 27 - ஆம் நாள் இத்தாலிய அதிபர் முசோலினியின் உதவியை நாடினார். முசோலினி செப்டம்பர் 28-இல் செககோசிலாவாகியா தாக்குதலைக் காலந் தாழ்த்தும்படி இடலரைக் கேட்டுக் கொண்டார். மேலும் இததாலி, செருமனி, இஙகிலாந்து, பிரானசு ஆகிய நாடுகளுக்கிடையில மாநாடு ஒன்று கூட்டபபட உளளதையும் சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, இட்லர் அம் மாநாட்டினை மியூனிச்சு அலலது பிராஙக்பர்ட்டு ஆகிய இடங்களுள் ஏதாவது ஓரிடத்தில் கூட்டலாமென அறிவித்தார். அதன்படி 1938 செப்டம்பா 29-ஆம் நாளா நண்பகலில இட்லா, முசோலினி, சேம்பர்லின, தலாதீர் ஆகிய நால்வரும் மியூனிச்சில் கூடினர். செக்கோசிலாவாகியாவின் செருமானிய மொழி பேசும் பகுதிகள் செருமனியுடன் இணைக்கப்படவேணடுமெனக் கூறப்பட்டது. மேலும், சிக்கலுள்ள பகுதிகள் பன்னாட்டுக் குழுவின் தலைமையின்கீழ்க் குடிஓப்பம் மூலம் முடிவிற்கு உட்படுத்தப்பட வேணடுமெனவும் கூறப்பட்டது. அதற்கான மியூனிச்சு உடன்படிக்கை செப்டம்பர் 30-இல் கையெழுத்தாயிற்று. அதன் பயனாக ஐரோபபா போர்த்துயரினின்று அப்போதைக்குக் காப்பாற்றப் பட்டது.

இவ்வுடன்படிக்கை நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. இட்லர் 1939 செப்டம்பர் முதல் நாள் போலந்தைத் தாக்கியதாலும் அவர் அமைதியை விரும்பாமல் போர் நடத்துவதிலேயே ஆர்வம் காட்டி வந்ததாலும் மியூனிச்சு உடன்படிக்கை பயனற்றதாயிற்று.

மா.கா.

மிரட்டல் குற்றம்: ஒன்றைச் செய்யவோ செய்யாதிருக்கவோ ஒருவரைக் கட்டாயப்படுத்தும் கருத்துடன், அல்லது அவருக்கு அச்சம் ஏற்படுத்தும் கருத்துடன உடல், பொருள் அல்லது புகழுக்குத் தீமை விளைவிப்பதாகவோ, அவருக்கு வேண்டிய மற்றொருவரது உடல் அல்லது புகழுக்குத் தீமை செய்வதாகவோ அச்சுறுத்துதல் மிரட்டல் குற்றம் (Criminal Intimidation) ஆகும்.

மிரட்டல் குற்றத்தின் கூறுகள்: மிரட்டல் குற்றம் இரண்டு கூறுகளைக் கொண்டது. அவை, 1) அச்சுறுத்துதல; 2) அச்சுறுத்துபவரின் கருத்து என்பன. அவற்றுள் அச்சுறுத்தல் என்பது ஒருவருடைய உடல், நன்மதிப்பு, பொருள் அல்லது அவர் அக்கறை கொண்டுள்ள மற்றொருவரின் உடல், நன்மதிப்பு ஆகியவற்றில் ஒன்றிற்குத் தீங்கு விளைவிக்கப் போவதாக ஒருவரை அச்சுறுத்துவது. அச்சுறுத்துபவரின் கருத்து என்பது, 1) அச்சுறுத்தப்படுபவரின் மனத்தில் அச்சத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து; அல்லது 2) உரிமைச் செயலைச் செய்யாதிருக்கவும், செய்ய வேண்டாததைச் செய்யும்படியும் அச்சுறுத்தப் படுபவரைக் கட்டாயப்படுத்தும் கருத்து ஆகும்.

மிரட்டல் குற்றமிழைக்கும் ஒருவர், ஒருவரை நேரடியாக அச்சுறுத்தி மிரட்ட வேண்டும் என்பதில்லை. மூன்றாமவர் ஒருவர் மூலம் செய்தியனுப்பியோ, கூட்டத்தில் பேசுவதன் வாயிலாகவோ, கடிதம் மூலமாகவோ கூட அச்சுறுத்தலாம்.

மிரட்டல் குற்றத்திற்கு அச்சுறுத்துபவரின் கருத்தே முக்கியமானதாகும்; அச்சுறுத்தப்பட்டவர் அச்சுறுத்தியவரின் மிரட்டலால் அச்சம் அடைந்தாரா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை.

மிரட்டல் குற்றங்களும் மிரட்டல் குற்றங்கள் ஆகாதனவும்: பணியிடம் ஒன்றிலிருந்து பணிநீங்கிச் சென்றவர் பணியாண்மையருக்கு எதிராகப் போலிக் கணக்கேடுகளை உருவாக்கி வருமானவரி அலுவலரிடம் தவறான கணக்குகளைக் காட்ட இருப்பதாக அச்சுறுத்துவது; ஒருவரைக் கொன்றுவிட்டு அவரது உடைமையைக் கைப்பற்றப் போவதாக அச்சுறுத்துவது, மறியல் செய்யப் போவதாக மிரட்டுவது; இறைச்சிக் கடைக்காரன் வெட்டுவதற்காகப் பசு மாடு ஒன்றை வாங்கி வரும்போது, பசு மாட்டை வெட்டி விற்பனை செய்தால் மேற்கொண்டு இந் நகரில் இருக்கவோ உயிர்வாழவோ முடியாதென்று நகராட்சி ஒன்றின் ஆணையர் இறைச்சிக் கடைக்காரனை மிரட்டுவது போன்றவை மிரட்டல் குற்றங்களாகும்.

மிரட்டல் குற்றங்கள் ஆகாதன: 'உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன்; குழி தோண்டிப் புதைத்துவிடுவேன்' என்று வேடிக்கையாக மிரட்டுவது; ஒருவருக்கு எதிராகப் பொய் வழக்குகள் இட்டு அவர்தம் வாழ்வைப் பாழ்படுத்தி விடுவதாகக் கூறுவது; சமூகப் புறக்கணிப்புப் (Social Boycott) போன்றவை மிரட்டல் குற்றங்கள் ஆகாதனவாகும்.

ஒருவர் செய்த செயலும் சொல்லிய சொல்லும் மிரட்டல் குற்றத்தைச் சார்ந்தனவா அல்லவா என்பது அந்தந்தச் சூழ்நிலையைப்பொறுத்ததாகும்.

மிரட்டல் குற்றத்திற்குத் தண்டனை: மிரட்டல் குற்றமிழைக்கும் ஒருவர் இரண்டாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை அல்லது தண்டத்தொகை விதிப்பு அல்லது இரண்டும் விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவார்.

மிரட்டலானது மரணம் அல்லது கொடுங்காயம் விளைவிப்பதாக அல்லது சொத்து எதையும் தீயினால் அழிக்கப் போவதாக அல்லது மரணதண்டனையோ ஆயுள் தண்டனையோ ஏழு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக் கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனையோ விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவதற்குரிய ஒரு குற்றத்தை விளைவிப்பதாக, அல்லது ஒரு பெண்ணின் கற்புக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக, அச்சுறுத்துவதாக இருந்தால் அத்தகைய குற்றமிழைத்தோர் ஏழு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை அல்லது தண்டத்தொகை விதிப்பு அல்லது இரண்டும் விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவார்.

ஒரு மொட்டைக் கடிதத்தின் மூலம் தம் பெயர் அல்லது இருப்பிடத்தை மறைக்க முன்னெச்சரிக்கை எடுத்துக் கொண்டு மிரட்டல் குற்றமிழைக்கின்ற ஒருவர், முன்னர்க் குற்றத்திற்காக வகை செய்யப்பட்ட தண்டனையோடு கூடுதலாக இரண்டு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவார்.

பு.வே.

மிராபோ என்பார் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் வாழ்ந்த அரசியலஞானி; சிறந்த பேச்சாளர்; பிரான்சுப் புரட்சியின்போது மக்களத்தலை

வர்களுள் ஒருவராய் இருந்தார். இவரை 'மக்களின் ஆர்வத்தலைவர்' (Tribune of the People) எனப் போற்றினர்.

மிராபோ (Mirabeau) கி.பி. 1749-ஆம் ஆண்டு பிக்னான் (Bignon) என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் கி.பி. 1767 - ஆம் ஆண்டு பாரிசு மாநகரில் இராணுவப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். அதே ஆண்டில் குதிரைப் படை அணியொன்றின் தலைவரானார். ஆனால் தீயவொழுக்கம் காரணமாகச் சிறையில் அடைக்கப் பெற்றார். இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர்க் கார்சிகாவின் மீது போர்தொடுக்கும் படையில் கட்டாயம் சேர வேண்டும் என்னும் உறுதிப்பாட்டுடன் மிராபோ விடுதலை செய்யப்பெற்றார். அதனை ஏற்றுக்கொண்டு படையில் சேர்ந்த மிராபோ விரைவிலேயே படைத்தலைவரானார். எனினும் இவர் கி.பி. 1771-ஆம் ஆண்டில் கடனாளியாகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மற்றொருமுறை கி.பி. 1777 முதல் 1780 வரை சிறையில் வாடிய இவர், விடுதலையானவுடன் பிரான்சு நாட்டை விட்டே வெளியேறினார். இவர் ஆலந்து நாட்டிலும், இங்கிலாந்து நாட்டிலும் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்துவிட்டு, கி.பி. 1788-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு நாட்டிற்குத் திரும்பினார். மிராபோவை அரசியல் வாழ்வு தொடரலாயிற்று. எய்லாசாப்பல் தொகுதியில் இவர் பிரான்சு மக்கள் அவைக்குப் (State General) பொதுமக்கள் அவையின் பேராளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவை உறுப்பினர்கள் அமரும் இடம் குறித்த சொற்பொழிவில் இவர் புகழ்பெற்ற தலைவரானார். இவர் பிரான்சு நாட்டில் உருவாக்கப் பட்டிருந்த மூன்று அவைகளும் ஒரே இடத்தில் கூடவேண்டும் என்று வாதாடி வெற்றி பெற்றார்.

அரசரின் பணியாள்களும் பொதுமக்கள் அவையின் உறுப்பினர்களும் வெர்சேயிலிருந்து கலைந்து செல்ல வேண்டுமென்று அரசர் ஆணையிட்டபொழுது அதனை எதிர்த்து உறுப்பினர்களை அவையில் தங்கச் செய்தார்.

மிராபோ கி.பி. 1790-ஆம் ஆண்டில் சாகோபின் (Jacobin) கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அடுத்த ஆண்டில் இவர் தேசிய அவையின் தலைவராகத் (National Assembly) தெரிந்தெடுக்கப் பட்டார். அப்பொறுப்பு நீடித்திருக்குமேயாயின் மிராபோவின் செல்வாக்கும் ஓங்கிப் பெருகியிருக்கக் கூடும். ஆனால் கெட்ட நடத்தைகளின் விளைவாக இவருடைய உடல் நலம் கெட்டுப் போய்விட்டது.

பிரான்சுப் புரட்சிக்கு முன் மிராபோ பல சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிகோலினார். இவர் திருச்சபைக்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பறிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார். இங்கிலாந்தில் இருந்தது போல் அமைச்சர்களின் கூட்டுப் பொறுப்பைப் பிரான்சில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று இவர் கூறிய போதிலும் மன்னர் கி.பி. 16 ஆம் உலூயி அதனை ஏற்க மறுத்தார்.

மிராபோ

மிராபோ எப்போதும் கடனாளியாகவே காலத்தைக் கழித்தவர். இவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பாராட்டுதற்குரியதன்று. எனினும், பேச்சுத்திறனால் மக்களின் மனத்தைக் கவர்ந்த மாபெரும் வித்தகர். சொல்லோவியத்தில் தலைசிறந்த இவர் மக்களின் தலைவராக மதிக்கப்பெற்றார். அரசருக்கும், அரியணைக்கும் இவர் கடும்பகைவர். இருப்பினும் பிரான்சுப் புரட்சியின் தொடக்கக்காலத்தில் அரசருக்கு உறுதுணையாக இருந்து அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பு நல்கிய மேதையாவார். அரசரும், சட்டமன்றமும் வேண்டும் என்று நம்பியவர். இங்கிலாந்தில் இருப்பதைப் போன்ற அரசியல் அமைப்புக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசர் பிரான்சு நாட்டிற்கும் தேவை என்று விழைந்த மிராபோவை அரசரும் நம்பவில்லை; புரட்சியாளர்களும் நம்பவில்லை.

இவர் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளுக்குச் சென்றவர். அரசியல் கருத்துகளில் இவர் ஒரு மிதவாதி. சாகோபியர்களின் தீவிரவாதக்கொள்கைகளை இவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதன் பயனாக இவர் அக்கட்சியை விட்டு வெளியேறினார். மிராபோவின் கொள்கைகளை நம்பியிருந்தார்களேயாயின் பிரான்சின் முடியாட்சி ஒழிந்திருக்காது; புரட்சியும் கொடுமை நிறைந்ததாக மாறியிருக்காது. இவர் தம் 42-ஆம் வயதில் காலமானார். இவர் மேலும் சில ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்திருப்பின், பிரான்சில் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பத்தைத் தவிர்த்திருக்கக் கூடும் என்பது சில

அரசியல் அறிஞர்களின் கருத்தாகும். இவர் கி.பி. 1791-இல் காலமானர். இரா.அ.

மிருக சீரிடம். இது அசுவதி முதல் எண்ணி வரும்போது ஐந்தாவதாக அமையும் விணமீன் குழு வாகும் பிரசாபதி (Orion) என்னும் விணமீன மண டலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் இம்மீன்குழு அமைந் துள்ளது. இதில் மூன்று மீன்கள உள்ளன. ஒளி பொருந்திய மீன் எதுவும் இல்லை. இவ்விண்மீன்களின் முன்பாதி இடப வீட்டிலும் பின்பாதி மிதுன வீட்டி லும் அமைகின்றன. இவற்றை இணைதது நோக்கும் போது மான்தலை போன்று காணப்படுவதால் குமாரசுவாமியம் போன்ற சோதிட நூல்கள் இவற்றை மானதலை, மான்முகம் எனறே குறிப்பிடும். மான்–மிருகம்; தலை - சிரம் என்ற முறையில் மிருக சிரம் பிறந்தது. அதுவே மருவி மருக சீரிடம், மிருக சீருசம், மிருகசீரஎம், மகேரம் என்றெல்லாம மாறி யது. மிருக சீரிடத்தின் தலைவன் செவ்வாய். ஒவ வொரு விண் மீனையும் ஒரு நிலமாக எணணி, அதற் குரிய முதல் கரு உரிப்பொருட்களை எடுத்துக் கூறு வது வழக்கம். இவ்விண்மீனுக்குரிய விலங்கு-சாரைப் பாம்பு; பறவை-கோழி; உரிய மரம்-கருங்காலி; உரிய தேவதை சந்திரன்; அதுபோல் பொழுது முதலியவற் றையும் கூறுவதுண்டு. சோதிட முறையில் இவவிண மீனில் பிறந்த ஒருவருக்குச்செவ்வாய் திசை தொடங் குவதாக எடுத்துரைப்பர். மிருக சீரிடம் நான்கு கால களில் முதற்காலும் நான்காம் காலும் வலிமை வாய்ந் தவை. அவற்றில் நின்ற கோள்களும் வலிமை வாய்ந் தவை. கணத்தில் இது தேவகணம், பஞ்ச பட்சியில் வல்லூறு. இந்த விணமீனின் நாம எழுத்துகள் வெ, வே, வை, வெள என்ற நான்கும ஆகும். திருமணம், காதுகுத்தல், அன்னமூட்டல், உபநயனம், நெல்விதை சுருணை கட்டி நீரில் இடல் ஆகியவற்றுக்கு இது ஏற்ற விண்மீன் ஆகும். தே.ஆ.

மிருகண்டு: முனிவர்களுள் ஒருவராய் விளங்கிய இவர் கௌசிகர் என்னும் முனிவருக்கு மகனாகத் தோன்றினார். முற்கல முனிவரின் மகளான மருத்து வதியை மணந்து வாழ்ந்தார். நீண்ட நாள் மனை வாழ்வில் ஈடுபட்ட இவர்தம் உள்ளத்தில் நீஙகாத துனபம் ஒன்று நிலவியது. தவ வலிமையை உலகிற்கு உணர்த்த ஒரு பிள்ளை இல்லையே என்ற அத்துன் பத்தால், காசிநகர் செனறு, சிவனை நோக்கிக் கடுந் தவம் புரிந்தார்.

மிருகணடு முனிவரின் தவங்கணடு மகிழ்ந்த சிவ பெருமான், இவர் முன்தோன்றி, வேண்டும் வரம் கேட்பாயாக என, மிருகணடு முனிவர், மழலைச் செல்வம் நல்கும வரத்தை வேண்டினார். சிவபெரு மான், 'நூறு ஆணடுகள் வாழக்கூடிய அறிவில்லாப் பிள்ளை வேண்டுமா அல்லது பதினாறு வயதே வாழ்ந்து மறையும் மிகுந்த அறிவுள்ள பிளளை வேண்டுமா' எனறு கேட்டார். மிருகண்டு முனிவர், சற்றும் சிந்திக்காமல் உடனே, பதினாறு வயது வரை வாழக்கூடிய அறிவுடைய பிளளையே வேணடுமென் றார். இறைவன் அருளால் மிருகண்டு முனிவருக்கு ஆண மகவு பிறந்தது. அப்பிளளைக்கு, மாாக்கணடே யன் என்ற பெயர் சூட்டினார்.

சிவபூசையால் இறையருள் பெற்றுக் காலனை யும் வெல்ல முடியும் என்பதை, தம் தவ வலிமை யால், புரிந்துகொண்ட மிருகணடு முனிவர் தம் மகனுக்கு, அவன விவரம் அறியும் பருவத்தில், அவ னது பிறப்பில் மறைந்திருந்த உண்மையையும், இறைவன கொடுத்த வாழ்நாளையும், மறைக்காமல உரைத்து, சிவபூசைக்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லிச் சிவபூசை செய்ய ஏவினார். ஞானமிக்க நல்ல மகவைப் பெறற காரணத்தினால் சைவ உலகில் மிரு கண்டுமுனிவர் நிலைத்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். தந்தையின் சொல்லை வேதமாகக் கருதிய மார்க் கண்டேயன் சிவபூசையினைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தான். மறைந்தபின்னரும் இறவாப் புகழ் பெற்று விளங்கும் பேறு பெற்றுத் திகழ்கின்றான்.

இரா.குரு.

மில்ட்டன், சான் (கி.பி. 1608 – 1674): ஒரு வசதியுள்ள ஆவண எழுத்தருக்கு கி.பி. 1608-ஆம் ஆணடில் மகனாகச் சான் மில்டன (John Milton) இலணடனில் பிறந்தார். புனித பவுல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்து முடித்தபின், தம் பதினேழாம் வயதில் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் கிறித்துக் கல்லூரியில் (Christ's College) தம் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தார். தம் தந்தையாரின் மேற்பார்வையில் இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டு நாளும் நள்ளிரவுவரை ஊன் றிப் படித்துத் தம் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டார். முதுகலைப்படிப்புப் பட்டத்தினை கி.பி.1632-இல் பெற்று வெளிவந்த போது இவர் ஐரோப்பிய நாட் டின எல்லா முக்கிய இலக்கியங்களிலும் சிறநத புலமை பெற்றிருந்ததுடன், பணடைய கிரேககு, உரோமாபுரி நாட்டு இலக்கியஙகளிலும் நல்ல தோச்சி அடைந்திருந்தார். அதற்கு மேலும், ஆறு ஆண்டுகள ஆர்ட்டனில் (Horton) தம் தந்தையாரின் பண்ணை வீட்டில் தங்கித் தம அறிவை மேலும் விரிவாக்கிக் கொணடார். அக்காலத்தில் இவர் படித்திராத கிரேக்க, இலத்தீன், ஆஙகில, இத்தாலிய நூல்களே இல்லை எனலாம. தம்மையே ஒரு காவியமாக ஆக் கிக் கொளள இவருக்கு அந்த ஆறு ஆணடுவாழக்கை ஒரு பயிற்சிக் காலமாக அமைந்தது. ஒரு பிரபுவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கி.பி.1634 – ஆம் ஆணடு

'கோமசு'(Comus) என்ற சிறநததொரு கவிதை நாடகத்தை மில்ட்டன் யாத்தார். கடற்பயணத்தில் கி.பி.1637-இல் இறந்த இவர் நண்பன் எட்வர்டு கிங்கு (Edward King) நினைவாக 'இலிசிதசு' (Lycidas) என்ற ஓர் அரிய இரங்கற்பாட்டை (Elegy) உருவாக்கினார். மேலும் 'இல் பென்சரோசோ'(Il Penseroso), 'இலலலிக்ரோ' ('L'Allegro) என்ற புகழ் பெற்ற இரட்டைக் கவிதைகளையும் எழுதினார் மில்ட்டன் கி.பி. 1638-ஆம் ஆணடு, ஓர் ஐரோப்பியச் சுற்றுப் பயணத்தின் மூலம் தம் அறிவையும் அனுபவததையும் பெருக்கிக் கொணடார். இத்தாலி முழுதும் சுற்றி வந்து அந்நாட்டுச் சிநதனையாளர்கள, அறிவாளிகள, கலிலியோ, போனற அறிவியலறிஞர்கள ஆகியோருடன் அளவளாவினார். ஆனால், தம் தாய் நாடான இங்கிலாந்தில் அரசியல் நிலைமை உள நாட்டுக் குழப்பத்தால் சீர்குலையக் கண்டு உடனே ஊர் திருமபினார். கி.பி. 1660-வரை ஏறக்குறைய இருபது ஆணடுகள் மிலட்டனிடம வசனப் படைப்புகளையே காண முடிகிறது. நாடே 'தூயனமயாளர்' (Puritans), 'காவலியர்' (Cavaliers) என்று இரணடு பெரிய கட்சிகளாக உடைந்தபோது, மில்ட்டன் உண்மையான ஒரு தூய்மையாளக் கிறிததவர் எனற முறையில் ஆலிவர் கிராம் வெல்லின் (Oliver Cromwell)பக்கமே சார்ந்திருந்தார். முதலாம் சாாலசு அரசர் உளநாட்டுப் போரில் (Civil War) தோற்றுக் கைதாகி, மக்கள் சபைத தீர்ப்பினால கொலை செய்யப்பட்ட பின்னா ஏற்பட்ட கிராமவெல்லின ஆட்சியில், மில்ட்டன் இலத்தீன மொழிச் செயலாளராகப் பதவி ஏறறார் (Latin Secretary to the Government). அன்றைய ஆங்கிலேய அரசாட்சியின செயலகளைக் கணடித்த சால்மேசியசு (Salmasius) போனற ஐரோப்பிய அறிஞாகளுடன வாது செய்து கிராம் வெல்லின் ஆட்சிச் சார்பாகப் பல அறிக்கைகளை வெளியிட்டாா.

அக்காலத்திலதான் மில்ட்டனின் இன்பமறற மண வாழ்க்கையும் தொடங்கியது எனலாம். மேரிபவல் (Mary Powell) என்ற ஒரு சீமாட்டியை, கி.பி. 1642-இல மணம் புரிந்தார். மிலட்டனுடன் பிணக்கு ஏற்பட்டு அமமையார் தம் பிறந்தகம் சென்றுவிட, மிலட்டன திருமணவிலக்குப் பறறி ஒரு கட்டுரை விரிவாக எழுதி வெளியிட்டார் 'அரியபகிடிகக' (Areopagitica) என்ற எழுத்துச சுதநதிரம் பற்றிய ஒரு கட்டுரையையும வெளியிட்டார். இரண்டு ஆணடு கழித்து மனம் மாறித் திரும்பிய மேரியுடன் கூடி மண வாழ்க்கை நடத்தியதில் மில்ட்டனுககு மூன்று பெணகள் பிறந்தனர். மேரி கி.பி. 1652 - இல் இறந்த பின் மில்ட்டன மறுமணம் செய்து கொணடார். அநத அம்மையாரும் இறந்தபின் கி.பி. 1663-இல் தம் 55-ஆம் வயதில் மூனறாம திருமணம் செய்து கொணடார். அதற்கிடையில் இவரது இடைவிடாப் படிப்பின் காரணமாகப் படிப்படியாகக் கண பார்வை மங்கத் தொடஙகி கி.பி 1660-இல முழுமையும் பார்வையற்றவரானார். அந்தககாலத்தில் இறநத அரசா சாாலசின மகன் அரசராக மறுபடியும் கி பி 1660-இல் முடிசூட்டபபட்ட போது அவர் தம் தந்தையைக் கொனறவாகளையெலலாம் தணடிகக முற்பட்டாா. மிலட்டனும் சிறிதுகாலம சிறைககுள இருநதாலும் இவரது பேரறிவைப போறறிய சில பெரிய இடத்து நணபாகளால் இவா காபபாற்றப் பட்டார்.

சான் மிலட்டன

அதுகாறும் தம்முளளே பொதித்து வைத்திருநத மில்ட்டனின பெரிய திட்டம எழுததில வெளிவரும வாய்ப்பு அப்பொழுதுதான ஏறபட்டது. சேகசுபியருக்கு அடுத்தபடியாக மகாகவி எனற புகழுப பெறறுத் தந்தது இவரது உனனத படைபபாகிய 'சுவர்கக நீககம்' (Paradise Lost) எனற பெருஙகாபபியமாகும. அது கி.பி. 1667-இல் வெளியிடப்பட்டவுடன தலைசிறநத படைபபாக எல்லோராலும ஒபபுககொளளப பட்டது அககாவியததை, மிலட்டன மனததில கவனம செய்துகொணடு வாயமொழியில சொலலச சொலல இவாபுதல்வியரும வேறுசில எழுததர்களும எழுததில எழுதி வநதாாகள. பல ஆணடுகளாகச சிநதிதது வைத்திருநத ஒரு மிகப பெரிய கருப்பொருள அப பொழுதுதான் வடிவம் பெற்றது முதல மனிதன ஆதாமும் அவன மனைவி ஏவாளும ஈடன சோலையில இருநது சைததானின தீயஉரைகளால கடவுளின

ஆணையை மீறியதையும் அதனால் அவர்களுக்கு நேர்ந்தஇரங்கத்தக்க வீழ்ச்சியையும் மிகச்சிறந்த ஆங்கில நடையில் எடுத்துச்சொல்கிறது மில்ட்டனின் 'சுவர்க்க நீக்கம்'. பன்னிரண்டு காண்டங்களில் ஏறக்குறையப் பத்தாயிரம் அடிகளைக் கொண்ட ஒரு மாபெரும்காப்பியமாகும் அது. உடல்நலிவுற்றுக் கண் பார்வையற்று, அரசியலில் ஒதுக்கப்பட்டு, அவமானமுற்றநிலையில் மில்ட்டன் மேலும் ஒரு காப்பியம் எழுதினார். 'மீண்ட சுவர்க்கம்' (Paradise Regained) என்ற நான்கு காண்டங்களைக் கொண்ட அத்தொடர் காவியம் 'சுவர்க்க நீக்கத்'தில் முதற் காண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட 'நம்மில் எல்லாம் பெரிய ஒரு மானுடன் மீண்டும் நம்மைக் கரை சேர்ப்பான்' ('Till one greater man restore us') என்ற உறுதிமொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. கடைசியாக,'சாம்சன் அகனிசுதசு' (Samson, Agonistes) என்ற கவிதை நாடகத்தை, கிரேக்கச் சோக நாடக முறையைப் பின்பற்றிச் சாம்சனைப் போலவே கண்ணிழந்து எதிரிகளாற் சூழப்பட்டிருந்த மில்ட்டன் எழுதியது பொருத்தமே!

மில்ட்டனின் பேரறிவு, மிகப்பெரிய நூலறிவு, கடவுள் பக்தி, விவிலியநூற் பயிற்சி, ஈடிணையற்ற கவிதை புனையும் ஆற்றல் ஆகியவற்றை இவரது ஒவ்வொரு வரியிலும் காணலாம். இவரது காப்பிய நடை ஒருவராலும் பின்பற்ற முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து நிற்கும் ஒரு தனி நடையாகும் (The Grand style of Milton). கே.ஜி.சே.

மில்டையடீசு என்பார் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டுக்கும். கி.மு. 5 – ஆம் நூற்றாண்டுக்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த கிரேக்கப் படைத் தலைவர்களுள் ஒருவர் இவர் கி.மு. 540–ஆம் ஆண்டளவில் பிறந்திருக்கக் கூடும் என்பது வரலாற்றாசிரியர்களின் கணிப்பு. ஏதென்சு நகரத்தைச் சார்ந்த மில்டையடீசு (Miltiades) கி.மு. 490 – ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மராத்தான் போரின்போது கிரேக்கப் (அத்தீனிய) படைகளைத் தலைமை தாங்கி நடத்தியவர். கிரேக்கர்கள் அப்போரில் பாரசீகர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். மில்டையடீசு, பிலேய்டிசு (Philaides) என்பாரின் வழித்தோன்றல். ஏதன்சு நகரத்தில் ஆர்க்கன் (Archon) என்னும் பதவியை இவர் கி.மு. 524 – ஆம் ஆண்டில் பெற்றிருந்தார். பின்னர் கி.மு. 518–ஆம் ஆண்டில் சிறு பகுதியொன்றும் இவருடைய ஆட்சிப் பகுதியாயிற்று. அங்கு இவர் நல்லாட்சி புரிந்தார். சித்தியர்களுக்கு (Scythians) எதிராகத் தேரியசு (Darius) என்னும் பாரசீகப் பெருமன்னர் படையெடுத்த போது மில்டையடீசு தேரியசுடன் இணைந்திருந்தார். தான்யூபு ஆற்றின் குறுக்கே இருந்த பாலத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தபோது, அப்பாலத்தைத் தகர்த்துவிட வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார். அப்போதுதான் கிரீசு நாட்டின் மீது செல்லவிருக்கும் பாரசீகர்களின் படைகளைத் தவிர்க்க முடியும் என்றார் இவர். ஆனால், இவருடைய கருத்தை ஏற்க மறுத்தார் இசுடியேசு (Histiaeus) என்னும் பிறிதொரு கிரேக்கப் படைத் தலைவர். பாரசீகப் படையெடுப்பினைத் தாங்க முடியாதென அஞ்சிய மில்டையடீசு கி.மு. 493 – ஆம் ஆண்டில் தம் அரசைக் கைவிட்டார். பாரசீகப் படைகள் கி.மு. 490-ஆம் ஆண்டில் கிரீசு நாட்டின் மீது படையெடுக்கத் துணிந்த போது மில்டையடீசு அத்தீனியப் படைத் தலைவர்கள் பதின்மரில் ஒருவராகப் பதவி பெற்றார். பாரசீகர்களை எதிர்க்க மில்டையடீசு ஒருவரே பொருத்தமானவர் என்று ஏனைய ஒன்பதின்மரும்பொறுப்பேற்க மறுத்தபோது, தாம் தேர்ந்தெடுத்த நாள்வரை காத்திருந்து மராத்தான் போரில் அத்தீனியப் படைகளை தலைமை தாங்கி நடத்திச் சென்றார் (கி.மு. 490). அப்போரில் வந்த பாரசீகத் தரைப்படைகளை மில்டையடீசு தோற்கடித்தார்.

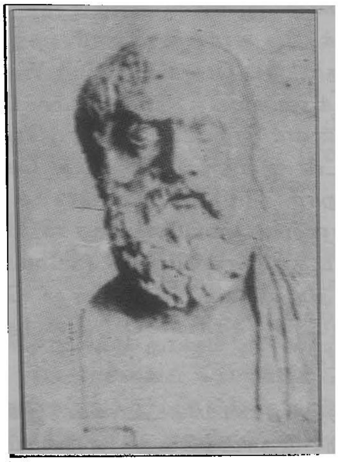

மில்டையடீசு

அடுத்த ஆண்டு இவ்வெற்றிவீரர் தமக்கு 70 கப்பல்கள் கொண்ட படையொன்று வேண்டுமென ஏதென்சு அரசைக் கேட்டார். இவர் பாரசீகர்களைத் தாக்காமல் பாரோசு (Paros) என்னும் பகுதியின்மீது தாக்குதல் நடத்தினார். இவர் பழிவாங்கும் நோக்குடன் செயற்பட்டார் என்று தெரியவந்தது. அத்தாக்குதல் தோல்வியில் முடிந்தது. அப்போது மில்டையடீசின் நோக்கமும் வெளியாயிற்று. ஒவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டார். ஒறுப்புக்கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமெனப் பணிக்

கப்பட்டார். பணம் கட்ட முடியாமையின் காரண மாக இவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். போரில் பெற்றபுண் காரணமாக இவர் கி.மு.489-ஆம் ஆண்டில் சிறையிலேயே காலமானார்.

மில்டையடீசு என்னும் பெயரில் போப்பாண்டவர் ஒருவர் உரோமாபுரியில் ஏறத்தாழ கி.பி.310 முதல் 314 வரை பதவியிலிருந்தார். இவர் ஆப்பிரிக்காவில் பிறந்தவர் என்று கருதப்படுகிறார். இவருடைய மரணத்தைப் பற்றிய திட்டவட்டமான செய்தி கிடைத்திலது. இரா.அ.

மில்வாகி என்னும் நகரம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மாநிலங்களுள் ஒன்றான விசுகான்சின் (Wisconsin) மாநிலத்தின் பெருநகரமாகும். பெருத்த இயந்திரங்கள் உற்பத்தி செய்யும் உலக நகரங்களில் ஒன்றாக மில்வாகி (Milwaukee) கருதப்படுகிறது. சிறப்பாக மின்சார இயந்திரங்களைப் பெரும் அள வில் உற்பத்தி செய்யும் மில்வாகி ஓர் அழகிய நகர மாகும். மிச்சிகன் ஏரியின் வளை குடாவில் உயர்ந்து ஓங்கியுள்ள மலைமுகட்டில் அமைந்துள்ள மில்வாகி நகரம் மில்வாகி, மெனோமொனி (Menomonee), கின்னிக்கின்னிக்கு (Kinnickinnic) ஆறுகளின் வாயி லில் எழுந்துள்ளது மில்வாகி, 'அமெரிக்காவின் மிகப் பாதுகாப்பான மாநகரம்' என்று கருதப்படுவதுண்டு. மில்வாகி என்னும் சொல்லுக்கு 'அழகிய நிலம்' என் பது பொருள்.

இந்நகரம் விசுகான்சின் மாநிலத்தின் தென் எல் லைக்கு 64 கி.மீ. வடக்கிலும், சிகாகோ மாநகருக்கு ஏறத்தாழ 140 கி மீ வடக்கிலும் அமைந்துள்ளது. மில்வாகியின் பரப்புச் சற்றேறக்குறைய 250 ச.கி மீ. ஆகும். ஏரிக்கரை நகரமாகவுள்ளதால் இது குளிர்ந்த தட்பவெப்ப நிலையைக் கொண்டுள்ளது.

மில்வாயிகின் மக்கள்தொகை 6,36,297 (1980). மில்வாகியில் முதன் முதலில் குடியேறியவர்கள் சிவப்பு இந்தியர்களே. இந்தியர் குடியிருப்பு கி.பி. 17 – ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. சிற்றூராக இருந்த மில்வாகி கி.பி.1846-இல் மாநகராகிவிட்டது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலேயே சிறந்ததொரு வாணிக மையமாக மில்வாகி உள்ளது. பல வகை இயந்திரங்கள், உந்துவண்டி, மிதிவண்டி, இழுவை எந்திரம் போன்ற பெரும் இயந்திரங்கள் இங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில் உருவாக்கப்படுகின்றன. உண வுப்பொருட்களும் பெருமளவில் இங்கு உற்பத்தியா கின்றன. மது (Beer) உண்டாக்குவதில் உலகில் தலைசிறந்து விளங்கும் மில்வாகி ஒரு பொருளா தார மையம் என்றால் மிகையாகாது.

மில்வாகித் துறைமுகம் பெரும் ஏரிகளில் உள்ள துறைமுகங்களுள் ஒன்றாகும். 'புனித இலாரென்சு' கடல் வழி திறக்கப்பட்ட பின்னர் மில்வாகி உலகத் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

மில்வாகி ஒரு கல்வி மையமாகும். இங்குள்ள பள்ளிகள் அமெரிக்காவிற்கே வழிகாட்டியவை என னும் புகழ் பெற்றவை.விசுகான்சின் பல்கலைக்கழகத் தின் ஒரு பிரிவு இங்கு இயங்குகிறது. இரா.அ.

மிலான்: இது வடக்கு இத்தாலியில் உள்ள வர லாற்றுப் புகழ்பெற்ற நகரம். போ (Po) ஆற்றுச் சமவெளியின் நடுவில் உள்ள இலம்பார்டி (Lombardy) மிலானோ மாநிலங்களின் தலைநகரமாகும். பெரும் போக்குவரத்துப் பாதைகள் பல கூடுமிடத்தில் இது அமைந்துள்ளது. வரலாற்றின் இடைக்காலத்தி லிருந்தே, இது பன்னாட்டு வாணிக, தொழில் பொருளாதார மையமாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இதன் உற்பத்திப் பொருட்களில் முக்கியமானவை ஆடை வகைகள், இயந்திரப் பொருட்கள், வேதி மப் பொருட்கள், அச்சடிக்கப்பட்ட பொருட்கள், உந்து வண்டிகள், வான ஊர்திகள் முதலியனவாம ஐரோப்பாவின் மிகச் சிறந்த பட்டு வாணிகத் தலங் களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இதன் மக்கள்தொகை 15,61,438 (1983).

வரலாறு: மிலானின் ஆதிக்குடிகள் கெல்ட்டுகள் (Celts) என ஒரு கருத்து நிலவுகிறது இதை கி.மு. 222 - ஆம் ஆண்டில் உரோம கைப்பற்றியது. உரோ மப் பேரரசின் பிற்கால வரலாற்றில் மிலான், கி பி. 305-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 402-ஆம் ஆண்டு வரை மேற்குப் பேரரசின் தலைநகராக விளங்கியது. மேலும், வடக்கு இத்தாலியில் ஒரு சமய மையமாக வும் இது விளங்கியது பேரரசர் முதலாம் கான்சுடன் டைன் (Constantine) கி.பி. 313-ஆம் ஆண்டில மிலான் அரசஆணை ஒன்றைப் பிறப்பித்து அதன் வழியாகச் சமயப்பொறையை வழங்கினார். இலம் பார்டியர், கி.பி. 569 - இல் மிலானை வென்றனர். பிறகு, கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் மிலான், ஒரு தன்னாட்சி நகரப்பகுதித் தகுதியுடன் சுதந்திர நகர மாக அறிவிக்கப் பட்டது சிறிது சிறிதாக, இலம் பார்டியின் நகரங்கள் யாவும் மிலானின் ஆதிக்கத் திற்கு உட்பட்டன. உள்நாட்டுக் கலகங்களும், மற்ற நகரங்களின் பகைமையும் மிலானில், கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருந் தன. இலம்பார்டிச் சங்கத்தின் (Lombard League) உறுப்பாக இருந்த மிலான், கி பி. 1176-இல் இலெக்னானோ (Legnano)என்னுமிடத்தில் முதலாம் பிரடெரிக்கு மன்னனை முறியடிக்க மிகவும் உதவியது. இந்நகரின் சுதந்திரம் கி.பி.1183 - ஆம் ஆண்டு

மிலான் நகரம்

மிலான் திருச்சபை

உடன்படிக்கைப்படி உறுதிசெய்யப்பட்டது. கலீசோ விசுகாண்டி (Galeazzo Visconti) என்னும் மிலானியத் தலைவன், கி.பி. 1395-இல் இப்பேரரசரிடமிருந்து மிலானின் கோமகன் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றான். அவனுடைய ஆளுகையின் கீழ் மிலான், இத்தாலியிலேயே மிக முக்கியமான கோமகன் நாடுகளுள் ஒன்றாக விளங்கியது.

ஐரோப்பாவில் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற பேரரசு ஆதிக்கப் போர்களின் விளைவாக கி.பி.1535-இல் மிலான் இசுபானியப் பேரரசின் கீழ் வந்தது. பிறகு ஆசுத்திரியா (Austria) வின் ஆதிக்கம் அங்கு ஏற்பட்டது. அவ்வாதிக்கத்தின்கீழ் கி.பி.1797-இல் மிலான் சிசால்பைன் குடியரசுக்குத் (Cisalpine Republic) தலைநகராகியது. பின்பு கி.பி. 1805 முதல் 1814 வரை மிலான புதிதாக அமைக்கப் பட்ட இத்தாலிய அரசின் தலைநகராக விளங்கியது. ஆசுத்திரியாவின் ஆதிக்கம் மீண்டும் இங்கு, கி.பி. 1815 - இல் ஏற்பட்டது. இத்தாலியர் கி.பி. 19-ஆம்நூற்றாணடில் ஐக்கியத்திற்காகவும் சுதந்திரத்திற்காகவும் தீவிர முயற்சிகள செய்து வந்தததன் விளைவாக, கி.பி. 1859 - இல் சார்டினிய அரசும் மிலானும், ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. சுதநதிர ஐக்கிய இத்தாலி கி.பி. 1861-இல் தோன்றிய பிறகு, அத்துடன் இணைக்கப்பட்ட மிலானின்தொழில் துறை வளர்ச்சி மிகுதியாயிற்று.

மிலானின் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பது அங்குள்ள வெண்சலவைக்கல் சமயத் தலைமைப்பீடம். அது கட்டப்பட்ட காலம் கி.பி.1386 முதல் 1813 வரை ஆகும். இங்கு உள்ள ஓவியக் கண்காட்சி சாலையும் பிரேரா (Brera) அரண்மனையும் காணத்தக்கவை. இவை கி.பி.17 - ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டவை. மிலானில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு கட்டடம் காசு தெல்லோ சோர்செசுக்கோ(Castello Sforzesco) என்பதாகும். இது கி.பி.15 - ஆம் நூற்றாண்டில் எழுப்பப் பட்டது. பிறகு கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் இது புதிய இணைப்புகளைப் பெற்றது இக்கட்டடத்தில் உள்ள வற்றில் பின்வருவன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன: அருங்கலைக்காட்சியகம், சாந்தாமேரியா தெல்லே கிரேசி திருச்சபை (Church of Santa Maria delle Grazie-கி.பி.1465 - 90). இத்திருச்சபையில் இலியோனார்டோ டாவின்சி வரைந்த இறுதி இராச்சாப்பாடு (Last Supper) சுவரோவியம் காணத்தக்கது. புனித அம்புரோசியோவின் நெடுமாடக் கோயில் (Basilica of Saint Ambrogio) ஒன்று மிலானில் உள்ளது. இது கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் முதலில் தோன்றியது. பிறகு 11, 12-ஆம் நூற்றாண்டுகளில்

திரும்பவும் கட்டப்பட்டது. மிலானில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களும், ஓர் இசைக்கலைக் களஞ்சிய மையமும், ஓர் இசை நாடகக்கொட்டகையும் உளளன. தியேட்ரோ அலலா இசுகாலா (Teatro alla Scala) என்னும பெயரைக் கொணட இநத இசை நாடகக் கொட்டகை கி.பி. 1778 – இல் திறக்கப்பட்டது.

தெ.பா

***மிலான் ஆணை*:** இத்தாலியில் உளள இரண்டாம பெரிய நகரம மிலான எனப்படும் இலமபார்டியின் வடக்குப் பகுதியில் இந்நகரம் அமைநதுளளது. இது கி பி. 1805 – ஆம் ஆணடில் நெப்போலியனால் இத்தாலியின் தலைநகரமாக்கப்பட்டது. மிலானில் தான நெப்போலியன் அரசராக முடி சூட்டிக் கொணடார்.

மிலான ஆணை எனப்படும் ஆணையினை கி.பி. 1807 திசம்பர் 17-இல் மிலானிலிருந்து நெப்போலியன் வெளியிட்டார். நெப்போலியன பிரான்சில் பேரரசராக விளங்கியபோது, பிரான்சுக்கு எதிரான கூட்டணிகள் எலலாவற்றிலும் உயிர்ச் சக்தியாக இங்கிலாந்து விளஙகியது. எனவே, இங்கிலாந்தைப் போரில வெலல அவரால் இயலவிலலை. மேலும் கி.பி. 1805 – ஆம் ஆணடு திரபால்கர் போரிலும் அவர் தோல்வி கண்டார். எனவே வாணிகச் செல்வாக்குடன் விளங்கிய இஙகிலாந்தின் வாணிகத்தைத் தாக்கி அதனை வீழ்த்த அவர் முடிவு செய்தார். அந்தக் கருத்துரையினை நெப்போலியனுக்கு கி.பி 1805-இல் வழஙகியவர் மாண்ட் கெயில்லார்டு என்பவர். அவர் ‘இஙகிலாநதின் வாணிகத்தை அழிப்பது, இங்கிலாந்தின் இதயத்தில் விழும் அடி’ என்றார்.

ஆங்கிலேயக் கால்வாயினைக் கடந்து, இங்கிலாந்தைத் தாக்குவது இயலாது எனபதை நெப்போலியன் உணர்ந்தார். ‘பாரிசிலிருந்து திலலிக்குப் படை அனுப்புவது கூட எளிது. ஆனால் போலோனிலிருந்து போலககசுடோனுககு அனுப்புவதுதான கடினம்’ எனறார். பொருளாதார அடிப்படையில், இங்கிலாந்தைப பணிய வைக்கும் திட்டம் ஆபத்தான ஒனறு எனற போதிலும் துணிந்து அம்முயற்சியில் இறங்கினார். அத்திட்டம் கணடத் திட்டம் எனப்பட்டது. பொலின் ஆணை வாயிலாக நெப்போலியன் கி.பி. 1806-இல் அத திட்டத்தை வெளியிட்டார்.

பிரிட்டன, நெப்போலியனின் இந்தப் பொருளாதாரத் தாககுதலுக்கு அஞ்சிடவிலலை. பிரானசுடன அல்லது அதனுடைய நட்பு நாடுகளுடன வாணிகம் செய்யும நாடுகளின கப்பல்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்றும், குடியேற்ற நாடுகளின் பொருட்கள் இஙகிலாந்துத் துறைமுகத்தைத் தொட்டுச் செல்ல வேணடும் எனறும அவவாறு செல்வன கண்டப்பகுதிக்குள செல்லுமுன் சுங்கம் செலுதத வேணடும என்றும் இங்கிலாந்து பதிலடி கொடுததது

பிரிட்டனின இந்த நடவடிககையினை முறியடிக்கவே கி பி. 1807 திசமபரில் நெபபோலியன மிலான் ஆணையை வெளியிட்டாா நடுநிலை மேறகொள்ளும் நாட்டினுடைய கப்பலாயினும், இஙகிலாநது ஆணையின்படி நடநது கொணடால, அது பிரானசினால கைப்பறறப்படும் எனறுஅறிவித்தார்.

அத் திட்டததினால தென்மார்ககு பிரானசின நட்பு நாடாகியது இஙகிலாநதின ஆணை இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிடையே, உறவில விரிசலை ஏறபடுததிய போதிலும, நெபபோலியனின கண்டத்திட்டம தோலவியடைநதது. மிலான ஆணை வெற்றி பெறாத ஒனறாகவும பிரானசின நலனுககுப் பாதகமான ஒனறாகவும் அமைநதது. தி.அர இரா.

மிலிந்த பன்கா இது ஒரு சிறபபு வாயநத புத்த சமய நூலாகும. இது ஏழு அத்தியாயஙகளைக கொணடது. இந்நூல ‘பாலி’ மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இநத நூல கி மு. முதலாம் நூறறாணடில வடமேறகு இநதியாவில அலலது காசுமீரத்தில் எழுதப்பட்டது எனறு கூறபபடுகிறது மிலிநத பனகா (Milinda panha) வின ஆசிரியா யாா எனதெரியவிலலை. புதத சமயத்தில இநத நூலின கருத்துகளை மிக உயாநதனவாகப போறறுகினறனர். ‘மிலிநதாவின கேளவி’ எனனும பொருளுடைய இநத நூலில மிலிநதா எனற ஒரு பாகடீரிய-கிரேகக மன்னர் குறிபபிடப்படுகிறாா அமமனனா கிரேகக வரலாறறு ஆசிரியர்களால ‘மினாணடா’ எனறு சுட்டப்படுகிறார். அவர் முககியமான புத்த சமயக் கொள்கைகளைப் பறறிய தம ஐயப்பாடுகளை நாகசேனர் (Nagasena) எனற புகழபெறற புதத குருவிடம் வினவுவதாக இநத நூல அமைந்துளளது எடுததுககாட்டாக, மனிதனின இயலபான குணநலம், அவனது மறுபிறவி, அறிவின திறன போனறவறறைக் கூறலாம. அபபோதனைகளை ஆழநது படித்த பிறகு மிலிந்தா (நாலகாம பகுதி) அவறறில குறிப்பிடப்பட்டுளள கருததுகளின மீது 82 கேளவிகளைக் கேட்கின்றாா. அவறறிறகு நாகசேனா எனற புத்த குரு கூறிய மறுமொழிகள இனறுமகூட சிறபபு வாய்ந்தவையாக, ஆக்க முறையிலான விடைகளாகக கருதப்படுகின்றன. இதில் கூறபபட்டுளள பகுததறிவு விளக்கங்கள, உவமைகள, கட்டுக கதைகள ஆகியன மிக உயர்வானவையாகக் கொளளபபடுகினறன புதத்தர் வாழ்நதாரா என்ற மிலிந்தாவின வினாவிறகு ‘உணமை நகரம்’ (City of Truth) என்ற புராணக் கதை மூலம் மிக விரிவான விடையைத தருகினறாா

இதன் ஆசிரியர். அவற்றில் புத்த மடாலயங்களில் பின்பற்ற வேண்டிய கடுமையான நடைமுறைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக ஒரு சிறந்த குரு கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அல்லது பெற்றிருக்க வேண்டிய குணநலன்கள் 67 பொருட்களுடனும், விலங்குகளுடனும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவற்றில் இப்போது 33 வகைகள் கிடைக்கவில்லை. சி.மு.

மிலேச்சர். சரவாசிகள், கிரேக்கர், அரேபியர் போன்ற வெளிநாட்டவர் தமிழ்நாட்டிலே மிலேச்சர் என்று குறிக்கப்பட்டனர். அம்மிலேச்சர் பற்றிய குறிப்பு முதன்முதலாகப் பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாவதாகிய முல்லைப் பாட்டிலே (64-66) வருகின்றது. அரசனாகிய தலைவன் பாசறையிலே தங்கியிருக்கையில் அவன் பள்ளி கொள்ளும் இடத்தைச் சூழ்ந்து, பேசமாட்டாத நாவினையுடையராய்க் கைகளாலும் முகத்தாலும் செய்கை செய்து செய்தியைக் காட்டுகின்ற சட்டையிட்ட மிலேச்சர்கள் மெய்க்காவல் புரிந்து திரிந்தனராம். ஆகவே, இம்மிலேச்சர் ஊமையரென்பதும், இவ்வூமையரை அரசர் தம் மறைவெளிப் படாமை கருதிக் காவலுக்கு அமர்த்தியிருந்தனரென்பதும் விளங்கும். வ. கு.

மிலேச்சர் படையெடுப்பு இச்சொற்றொடர் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாக் கண்டத்தைத் தாக்கிய படையெடுப்பாளரைக் குறிக்கும் மிலேச்சர் என்னும் சொல் நாகரிக முதிர்ச்சி குறைந்த மக்களைக் குறிப்பிடும். பண்டைய கிரீசு நாட்டில் கிரேக்கர் அல்லாதார் மிலேச்சர் எனக் கூறப்பட்டனர். கிரேக்கர் உரோமானியரை மிலேச்சர் என்றனர். உரோமானியர் கிரேக்க மொழியையோ இலத்தீன் மொழியையோ பேசத் தெரியாத அனைத்து மக்களையும் விடத் தம்மைப் பண்பாட்டில் உயர்ந்தவர்களாகவும் சிறந்தவர்களாகவும் எண்ணியதால், தரங்குறைந்தவர்களும், பண்பாடு குறைந்தவர்களும், குரூரமானவர்களும், எதற்கும் உதவாதவர்களும் மிலேச்சராவர் என்று குறிப்பிடப்பெற்றனர். இன்றும் அதேபொருளில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவில் உரோமானியப் பேரரசு வலிமை குறைந்த போது அதன் எல்லைகளில் வாழ்ந்த செருமானியர் அப்பேரரசுக்குள் நுழையலாயினர். உரோமானியப் பேரரசு கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரியலாயிற்று. அவை கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசு, மேற்கு உரோமானியப் பேரரசு எனப்பட்டன. மேற்கு உரோமானியப் பேரரசை கி.பி. 375 க்கும் 500 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மிலேச்சர்கள் தாக்கி அழித்தனர். அம்மிலேச்சர் படையெடுப்பாளர்களில் பெரும்பாலோர் செருமானியர்களேயாவர். இக்கூற்று, சரியானதன்று எனக் கருதும் வரலாற்றாசிரியர்களும் உளர்.

இங்ஙனம் படையெடுத்த மிலேச்சர்களில் கோத்தியர்களும்(Goths),ஆசுட்ராகோத்தியரும்(Ostrogoths) உரோமானியப் பேரரசர்களின் முன் அனுமதி பெற்றே பேரரசுக்குள் வந்தார்கள். மிலேச்சர்களில் பிறிதொரு இனத்தவர்களான வாண்டலர் (Vandals) உரோமானிய அரசு நலிந்து மெலிவதற்கு முன் கால (Gaul) நாட்டிலும், இசுபெயின் (Spain) நாட்டிலும் நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் உரோமானியப் பேரரசின் தளர்ச்சியை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வட ஆப்பிரிக்கா, தென் இத்தாலி முதலிய பகுதிகளைச் சூறையாடிப் படையெடுத்தனர். பின்னர் வந்த ஊணர்கள் (Huns) கொள்ளையடிக்கவும், பிணைப்பொருள் வௌவவும் படையெடுத்தார்களேயன்றி, நாட்டை வென்றி கண்டு ஆளும் நோக்குடன் வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கிலிருந்து படையெடுத்து வந்த மிலேச்சர்களுள் பிராங்குகள் சிறப்பானவர்கள். அவர்கள் இந்நாளைய ஆலந்து (Holland) நாட்டில் தங்கியிருந்தவர்கள். அவர்களுக்கு வடபால் தென்மார்க்கு (Denmark) வரை சாக்சானியர்களும் ஆங்கிலரும் (Saxons and Angles)பரவியிருந்தனர். தென் செருமனியில் பர்கண்டியர்களும், இந்நாளைய ஆசுத்திரியாவில் வாண்டலரும் அவர்களுக்கு வடபால் இலம்பார்டியரும், தான்யூபு ஆற்றுக் கழிமுகப் பகுதியில் விசிகோத்தியரும் (Visigoths), அவர்களுக்கு வடகிழக்கில் ஆசுட்ராகோத்தியர்களும் இருந்தனர். எனவே மிலேச்சர்கள் பல வகைப்பட்டவர்கள்; பல்வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது புலனாகும்.

ஊணர்கள் ஆசியாவிலிருந்து படையெடுத்த மங்கோலிய இனத்தைச் சார்ந்த மிலேச்சர்களாவர். ஆசியாவிலிருந்து கிளம்பிய அவர்கள் தம் சூறாவளித் தாக்குதல்களின் மூலம் ஐரோப்பாவின் கிழக்கிலும், நடுவிலும் அழிபாடுகளைச் செய்தனர். அவர்களால் தாக்கப்பெற்ற ஆசுட்ராகோத்தியரும், விசிகோத்தியரும் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டபோது, உரோமானியப் பேரரசைத் தாக்குவதென முடிவு செய்தனர். அக்காலத்தில் உரோமானியப் பேரரசையாண்ட பேரரசர்கள் திறனற்றவர்களாயிருந்தனர்.

விசிகோத்தியர்களின் தலைவனான ஆலரிக்கு (Aleric) குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் இத்தாலியின்மீது

படையெடுத்தார். உரோமானியப்பேரரசர் படையெடுப்பை எதிர்க்கத் திறனற்றவராய்ப் பெரும் செல்வத்தைக் கொடுத்துப் படையெடுப்பாளர்களைத் திருப்பியனுப்பினார். மீண்டும் அவர்கள உரோமாபுரியைத் தாககி அதனைச் சீர்குலைத்தனர்.

வாண்டலரும் உரோமானியப் பேரரசின மீது படையெடுததனர். உரோமானியப் பேரரசு கி.பி. 476 – ஆம் ஆணடளவில் ஐரோப்பாவில் முடிவுறறதற்கு மிலேச்சர் படையெடுப்புகள் முககிய காரணங்களாகும். இரா.அ.

மிலேட்டசு, மேற்கு ஆசியாவினைச் சேர்ந்த ஆசியா மைனரின் மேற்குப் பகுதியில் விளங்கிய வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த பணடைய கடல துறைமுகம். சாமோசுத் (Samos) தீவுக்கு அருகில் கரியாப் (Caria) பகுதியில் இருநத மிலேட்டசு (Miletus) கி.மு. 1000 – ஆம் ஆண்டளவில் கிரேக்கரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. அயோனியா (Ionia) வின் முக்கிய நகரங்களுள ஒன்றாகிய மிலேட்டசு, கி.மு. 8-ஆம் நூறறாணடில் கருஙகடல் பகுதியில் கிரேக்கக் குடியேற்றத்தை நிறுவியது.

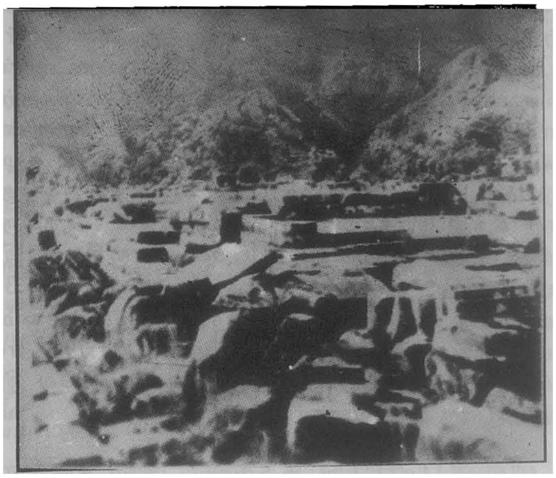

மிலேட்டசு

மிலேட்டசு மக்கள இலிடியாவின் (Lydia) வலிமை பொருந்திய மன்னர்களையே எதிர்த்து நிறகும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தனர். பாரசீகரால் கூட இவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாக்க இயலவில்லை. எனினும், கி.மு. 499 – இல் பாரசீகத்திற்கு எதிராக, அயோனியக கிரேக்கரைப் புரட்சி செய்யுமாறு மிலேட்டசு தூண்டியது. அதனால் வெகுண்ட பாரசீகர்,கி.மு.494-இல் மிலேட்டசைத் தாக்கினர். முக்கியமான ஒரு துறைமுகமாக இருந்த மிலேட்டசு, கிறித்தவ ஆணடின தொடக்கத்திற்குப் பின்னர் இயறகைக் கோளாறு காரணமாகச் சிறப்புக் குனறியது. பணடைக் காலக் கிரேக்கத் தததுவ அறிஞாகளான தேல்சு (Thales), அனாக்சிமாணடர் (Anaximandar) ஆகியோர் மிலேட்டசில வாழந்தவர்கள என்பது ஈணடுக் குறிப்பிடத்தக்கது. தெ.பா.

மிழலைக் கூற்றம்: கூற்றம் என்பது பணடைத் தமிழகததிலிருநத நாட்டின உட்பிரிவைக குறிக்கும. சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள பல கோட்டஙகளாகவும், கூற்றஙகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருநதமையைக கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். அவறறுள தமிழகத்தின் கிழககுக் கடறகரை ஓரமாக அமைந்திருந்தது மிழலைக் கூற்றம்.

மிழலைக் கூற்றம அறநதாஙகி வட்டத்தின தென்பகுதியையும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் கீழப்பகுதியையும் தனபால கொணடது என ஆயவாளர் கூறுகினறனர். இக்கூற்றம் தஞ்சாவூர்ப் பிரகதீசுவரர் கோயில கலவெட்டு ஒனறிலும் திருப்பூவணம கோயில செப்புப பட்டயத்திலும் குறிக்கபபட்டுள்ளது. திருபபெருநதுறை, துஞசலூர், தணடலை என்னும் ஊர்கள இதில அடங்கியிருநதன என அவற்றால அறியலாம்.

சங்க நூலகளில மிழலைக் கூற்றம் பறறிய செயதிகளைக் காணலாம். இக கூறறம் தனிச சிறறரசாக வேள எவவி எனபவனால ஆளபபட்டு வநததெனறும அவன தலையாலஙகானத்துச செருவெனற நெடுஞசெழியனோடு போரிட்டுத் துஞசினான எனறும புறநானூறு கூறுகிறது.

‘ஓமபா ஈகை மாவேள எவவி, புனலம புதவின மிழலை’ எனனும் தொடரால இக்கூறறததை மாங்குடிகிழாா குறிககின்றார். மிழலைக் கூறறததின சங்ககாலத் தலைநகா நீடூர். எனவே, இவன நீடூர் கிழான் எனவும் அழைக்கப் பெறறான.

கடற்கரையைச் சாாநதுள்ள மிழலைக் கூறறம் வளமிகக ஊர்களைப் பெற்றிருநதது. நெய்தல் வளமும், மருதவளமும செழித்திருநதன. நீர் பெருகிப் பாயும் காலவாயகளில நீர் வேணடுமளவிறகுப பெருகிப்பாயவும வேணடாதவழித தடுததுத் தேககவும ஆங்காஙகு மதகுகளும, அவறறிடையே கனத்த கதவுகளும அமைககப்பட்டிருநதன என்பதைப் ‘புனலம் புதவின் மிழலை’ என்னும புறநானூறறுத் தொடா அறிவிக்கின்றது. தொழுவா (பரதவா) கடல் திரைமிசைப் பாயும் மிழலை, பரதவர் குரவைச் சீர் தூஙகும் மிழலை, மைந்தர் தலைக்கை தருஉம் மிழலை என இதன் சிறப்புப் பேசபபடுகினறது (புறம். 24).

மிழலை நாடு கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழாராலும் சுட்டப் பட்டுள்ளது. மிழலை நாடு என்ற ஒரு கூற்றம் இருந்ததோடு மிழலை என்ற பெயருடன் ஓர் ஊரும் இருந்ததாகச் சுந்தரரும், சேக்கிழாரும் குறிக்கின்ற னர். 'நிலவுங்குடியால் நெடுநிலத்து மீதுவிளங்குந் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை' என் பது பெரியபுராணம். மிழலை நாட்டிலுள்ள பெரு மிழலையில் பிறந்தவர் பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார். அதன்பின், திருத்தொண்டர் புராண சாரம் இயற்றிய உமாபதி சிவனாரும் 'கொண்டல் பனி வளர் சோலை மிழலை நாட்டுக்கோதில் புகழ்ப் பெருமிழலை' எனப் பாடுகின்றார்.

சங்க நூல்களில் குறிக்கப்பட்ட மிழலைக் கூற்ற மும், திருத்தொண்டர்புராணம் குறிக்கும் மிழலை நாடும் ஒன்றா என்பது ஆய்விற்குரியது. இரா.சா.

மிளைக் கந்தன் சங்க காலப் புலவர். மிளை யென்பதோர் ஊரென்பர் உ.வே. சாமிநாதையரும் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரும். பொதுப்பட அரணைச் சூழ்ந்து அமைந்திருப்பதாகிய காவற் காட்டைக் குறிக்கும் அப்பெயர், இங்கே காவற் காட்டுச் சிறப்புடையதோர் ஊரைக் குறித்தது. கந்தன் என்னும் தெய்வப் பெயர் இப்புலவருக்கு இயற்பெய ராக இடப்பெற்றது. இவர் பாடிய அரியதோர் அகப் பாடல் குறுந்தொகையில் 196-ஆம் பாடலாக அமைந் துள்ளது. தலைவியின் ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாகத் தோழியை வேண்டிய தலைவனிடம், அவள் கூறும் முறையில் இவர் அப் பாடலை இயற்றியுள்ளார். 'ஐயனே! முன்பெல்லாம் நின் காதலியாய என்தோழி கைப்புடைய வேம்பின் பசுங்காயையே தரினும் அவளிடத்துக் காதலால் நீர் அதனைத் தேம்பூங்கட்டி யென்று விரும்பிப் புகழ்ந்தீர்; இப்போது பறம்பு மலைப் பனிச்சுனையின் குளிர்ச்சி பொருந்தியதெளிந்த நீரையே தரினும் அவளிடத்து வெறுப்பினால் அதனை வெப்பமுடையதென்றும் உவர்க்கின்ற தென்றும் வெறுத்து மொழிகின்றீர்; நும் அன்பின் பகுதி அத் தகையதாயுள்ளது' என்ற தோழி கூற்றின் முற்பகுதி யில்,'ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது, வானோர் அமிழ்தம் புரையுமால் எமக்கு'(தொல்.பொருள். நூ. 144) எனத் தலைவியைப் பாராட்டும் தலைவனின் பண்பிலக்கணத்தை இவர் நன்கு பொருத்தியுள்ளது காணலாம்.பாரி பறம்பின் பனிச்சுனைத் தெண்ணீரை இவர் எடுத்துப் பாராட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். வ.கு.

மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவர். மிளை என்னும் ஊரினராகிய நல்வேட்டனார் என்ற இயற்பெயரையுடைய இப்புல வர், கிழான் எனக் குறிக்கப் பெறுதலால், இவரை வேளாண் மரபினரென்று விளங்கிக் கொள்ளலாம். இவர் நல்வேட்டனார் என்ற பெயரளவிலேயே ஈரிடங்களில் (நற். 53, 292) குறிக்கவும் பெறுகின் றார். குறுந்தொகையில் ஒன்றும் (341), நற்றிணை யில் நான்கும் (53,210,292,349) ஆக ஐந்து பாடல்கள் இவர் பாடியன. குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய மூன்று திணைகளில் இவர்தம் பாடல்கள் அமைந்துள் ளன. பிரிந்து போய்ப் பருவ வரவின்கண்ணும் மீளாத தலைவனை யெண்ணித் தலைவி வன்கண்மையோடு உயிர்தாங்கி வாழ்ந்திருப்பதை அவள் கூற்றிலேயே அமைத்துக்காட்டும் இவரதுகுறுந்தொகைப் பாடலில் காணலாம். பெருமலையிலே பெய்த மழையில் சருகு களையும், இளந்தளிர்களையும் அடித்துக்கொண்டு வரும் புதுநீர் உடலுக்கு மருந்தாகும் தன்மையை இவர் பாடலால் அறியலாம் (நற்.53). 'நெடுமொழி கூறுதலும் கடுமையானவற்றை ஊர்தலும் ஒருவர்க் குச் செல்வமன்று; அவை அவர்தம் செய்வினைப் பயன்களாம். தம்மைச் சார்ந்தோர் துன்பத்திற்குத் தாம் அஞ்சி, அதனைப் போக்கி அவரைக் கைவிடாது ஆளுகின்ற பண்புடனே இனிய தன்மையனாயிருக்கும் செல்வமே சான்றோரால் செல்வமெனப் படுவதாம்' (நற்.210)என்பதுபோன்ற அறக் கருத்துகளை இவர் தம் பாடல்களில்குறிப்பிட்டுள்ளார்.மதியுடம்பாட்டின்கண் தலைவன்தோழியை இரந்து பின்னின்று ஒழுகுதற்குப் போரின்கண் புண்பட்ட மறவரைக் காப்போரின்மை யால்'அவரது உயிர் போமளவும் ஓரியும்நரியும் கழுகும் பருந்தும் கடித்துத் தசை கொண்டு துன்புறுத்துமே என்று கருதி இரக்கமுற்றுப் பேய் தானே அருகிருந்து காத்து வழிபடுவதாகிய பேய்க் காஞ்சியை இவர் உவமித்துள்ள நுட்பம் உணரத் தகும் (நற்.349). 'ஏமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோன், பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கம்' (தொல்.பொருள். நூ.79) என்ற பேய்க்காஞ்சி இலக்கணத்தை இவ்வுவமையிலே இவர் நன்கு பொருத்தியுள்ளார். வ.கு.

மிளைப்பெருங் கந்தன்: இவர் சங்ககாலப் புலவர். இப்புலவரது இயற்பெயர் பெருங்கந்தன் என்பதாம். இவர் பாடியனவாகக் குறுந்தொகையில் மூன்று பாடல்கள் (136,204,234) உள்ளன. தலை மகன் பாங்கனுக்குரைத்தது; பாங்கன் தலைமகனுக் குரைத்தது; பருவ வரவின்கண் தலைவி தோழிக் குரைத்தது என்ற மூன்று துறைகளில் அவை அமைந் துள்ளன. 'காமம் காமம் என்ப காமம், அணங்கும் பிணியு மன்றே' என்ற ஒரே தொடக்கத்தைக் கொண்டு இவர் தலைவனையும் பாங்கனையும் எதி ரெதிராகப் பேசவிடுகின்ற இனிய நயம் கண்டின் புறத்தக்கது. தலைவியிடத்துத் தான் கொண்ட

காதலைத் தலைவன் அறிவிக்கக் கேட்ட பாங்கன் அவனைக் கழறும் போது, 'காமம் காமம் என்று உலகோர் அதனைப் பெரிதாய் அஞ்சிக் கூறுவர்; உண்மையில் அக்காமமானது புதிதாகத் தோன்றுவ தோர் வருத்தமோ பிணியோ அன்று; அதனைக் குறித்து ஆராயுங்காலத்துப் பழங்கொல்லையிலே மேய்ச்சலுக்கும் பற்றாது தளிர்த்த முற்றாத இளம் புல்லை மேயவும் மாட்டாத முதிய பசு நாவினால் நக்கியே இன்புற்றாற்போல நிலைத்த இன்பமாகத் தன்னை நினைப்போர்க்கு அந்த நினைப்பளவிலே தோன்றுகின்ற புத்தின்பமே காமம்' என்று கூறிப் பழிப்பான் (குறு.204). அவனது பழிப்புரையாகிய கழறலுக்கு எதிர்மறை கூறும் தலைவன், 'காமம் காமம் என்று உலகோர் பலரும் அதனைப் பழித்துக் கூறுவர்; உண்மையில் அக்காமமானது புதிதாகத் தோன்றுவதோர் வருத்தமோ பிணியோ அன்று; அது மிக நுண்ணியதாய்க் கடுத்தலும் தணிதலும் இல்லாதது; யானையிடத்தே எப்போதுமிருந்து, அது தழையுணவைத் தின்னுங்கால் வெளிப்படுகின்ற மதத் தைப் போலக் காமமும் இயல்பிலே யாவரிடத்தும் அடங்கியிருந்து கண்டு மகிழ்வாரைப் பெற்றவிடத்தே வெளிப்படுகின்ற செவ்வியையுடையது' என்று புகழ வான் (குறு 136) இவ்வாறு காமத்தை ஒரே நடையில் தலைவன் கூற்றிலே புகழச்சிக் குறிப்பாகவும் பாங்கன் கூற்றிலே இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகவும் பாடு கின்ற இவரது புலமை நலம் உணர்ந்தின்புறத்தக்க தொன்றாகும்.

பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்தும், அவன் வாராத நிலையில் வருந்திய தலைவி, 'கதிரவன் மறைந்த வானம் சிவப்ப ஒளிமங்கிய பொழுதில், முல்லை மலரும் காலமே மாலைக் காலமென்று வரையறுத்துக் கூறுவர் மயங்கி யோர்; மேலும், காதலரைப் பிரிந்தோர்க்குக் கோழி கூவுகின்ற விடியலும் மாலை; பகலும் மாலையே' என்று தன் மயக்கத்தைத் தோழியிடம் கூறுவதை இவர் மற்றொரு பாடலில் அமைப்பார் (குறு.234).

பொதுவாக, இவர் பாடல்கள் ஆற்றல் மிக்க சொல் நடையோடு அமைந்துள்ளன. பட்டு வெட்டுப் போன்ற சொல்வெட்டினை இவர் பாடல்களில் பார்க் கலாம்.

வ கு.

மிளைவேள் தித்தன் சங்ககாலப்புலவருள் ஒருவர். மிளை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த வேளாண் குலத்தினர் என்பது இவர் பெயரால் பெறப்படும். மிளை என்னும் ஊரில் வேறு சில சங்கப்புலவரும் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது மிளைக்கந்தனார், மிளைப் பெருங் கந்தனார், மிளைகிழான் நல் வேட்டனார் என்னும் பெயர்களால் அறியப்படும்.

இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 284-ஆம் பாடல் ஒன்றே கிடைத்துள்ளது தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்தபோது ஊரினர் எழுப்பிய அலருக்கு அஞ்சிய தலைவியை நோக்கித் தோழி கூறிய முறையில் இப்புலவர் பாடியுள்ளார். போர் செய்த யானையின் புகா முகத்தை ஒப்ப மன்றத்திலுள்ள துறுகல் மீது செங்காந்தள் மலர்ந் துள்ளதை உவமை கூறியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது 'தலைவன் அறவனாயினும் அல்லனாயினும் மலையில் ஓடி வரும் வெள்ளருவி இலையால் வேய்ந்த குடிலின் அருகே இழியும் சிறு குடியிலுள்ளார் தலைவன் உரிய காலத்தில் மணவாவிடின் நம்மை ஏசுவாரோ, ஏசாரோ' என்று தோழியிடம் கூறுவதாக இவர் பாடல் அமைந்துள்ளது.

இரா.சா

மிறைக்கவி என்பது நால்வகைக் கவிகளுள் சித்திரகவியைக் குறிக்கும். மிறைக்கவி எனினும் சித்திரப்பா எனினும் ஒக்கும் என்பர் மாறனலங்கார உரையாசிரியர். முரசபெந்தம், பதுமபெந்தம், இரத பெந்தம் போன்ற மிறைக் கவிகள் சித்திர வடிவில் அமையப் பெறுவதால் இத்தகைய பாடல்கள் சித்திர கவி எனப்பட்டன.

சித்திர கவி வகை இருபத்தாறு என மாறனலங் காரம் கூறுகிறது அவை வல்லினப்பாட்டு, மெல் லினப்பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, நிரோட்டியம், ஒட்டியம், ஒட்டிய நிரோட்டியம், அக்கரச் சுதகம், அக்கர வருத்தனை, வக்கிரவுத்தி, வினாவுத்தரம், சக்கரபெந்தம், பதும பெந்தம், முரசபெந்தம், நாக பெந்தம், இரத பெந்தம், மாலை மாற்று, கரந்துறை செய்யுள், காதை கரப்பு, பிரிந்தெதிர் செய்யுள், பிறிது படு பாட்டு, சருப்பதோபத்திரம், கூடசதுக்கம், கோமூத்திரி, சுழி குளம், திரிபங்கி, எழுகூற்றி ருக்கை என்பன. இவை மாறனலங்கார நூற்பாவிற் கூறப்பட்டவை. இவையேயன்றி மாத்திரைச் சுருக்கம், மாத்திரை வருத்தனை, ஒற்றுப் பெயர்த்தல், திரி பதாதி, சதுரங்க பெந்தம், கடகபெந்தம் போன்ற இன்ன பிறவும் சித்திரக் கவிகளாம் என அந்நூலின் உரை கூறுகிறது.

மாலைமாற்று முதலாக எழுத்துச் சுருக்கம் ஈறாக இன்னவை பிறவுமாகிய பல விகற்பத்தாற் செய்யப்பட்டு ஓசைகெடாமல் எழுத்துக் குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக் குற்றம், அலங்காரக் குற்றம் என்னும் குற்றங்கள் படாமல் பாடப்படுங் கவி சித்திர கவியாம் என வெண்பாப் பாட்டியல் சித்திர கவிக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. இக்கவி பாடுவோனும் சித்திரகவியாம் என்பர். மாறனலங்காரம் இருபத்தாறு வகைகளைக் கூறவும் மிறைக்கவி இருபது என்று வெண்பாப் பாட்டியல்

கூறுகிறது. மாறனலங்காரம கூறாத ஏகபாதம, தூகங்கொளல, வாவனாற்றி, ஓரெழுத்துப்பா, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரககா, விகற்பநடை, சித்து, ஒரு பொருள்பாட்டு, பல பொருளபாட்டு எனபனவற்றை வெண்பாப் பாட்டியல கூறுகிறது சித்திர கவி பாடுவது அக்காலத்தில் புலமையின் அளவு கோலாகக் கருதப்பட்டது. இரா.சா.

மின்சார உற்பத்தி: மின்சாரம் மனித இனத்தின பல்வேறு துறைகளையும இயங்கச்செய்து பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு உதவுகிறது. நாட்டின் தொழில மேம்பாட்டிற்கும் வேளாண்மையில் பசுமைப் புரட்சி காணபதற்கும் மினசக்தி ஆக்க சக்தியாகத் துணைபுரிகிறது. வீடுகளுக்கு ஒளியூட்டுகின்றது. மின் சார நுகர்வு கூடி வருவது மக்களின் வாழ்வு ஒளி பெறுவதை, நாடு வளமாகி வருவதைக் காட்டுவதாகும்.

இந்தியாவில் சராசரி மின் நுகர்வு 94 கிலோ வாட்டுகளாகும். தமிழ்நாட்டின் நுகர்வு 115 கிலோ வாட்டாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவின் தலைவீத மின் உற்பத்தி 50 கிலோ வாட்டுகளாகும்.

நீர் மின்சாரம்: நாடு விடுதலை பெற்ற பின் மின் உற்பத்தி 100 விழுக்காட்டிற்கு மேல் கூடிஉள்ளது. நீர்மின் நிலையங்கள அமைப்பதில முன்னோடியாக விளங்கும் நாடுகளுள இந்தியாவும் ஒன்று. இந்திய நாட்டின் நீர மின்சார வாய்ப்புகள் 200 மிலியன் கிலோவாட்டுகளாகும். நீர் மின்சார வாய்ப்புகளில் 10 விழுக்காட்டினையே பயன்படுத்துகினறனர். பிற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தும் முயற்சிகள் சிக்கலகள நிறைந்தவை. நாற்பது விழுக்காடு வாய்ப்புகள் வட கோடியில் உளளன. எனவே, மினசக்தி உற்பத்திக்குப் பிற வாய்ப்பு வழிகளை நாடவேணடியுள்ளது.

ஐந்தாணடுத் திட்டங்கள· நாடு வளம் பெற மேற்கொண்ட திட்டங்களில் நீர்மின் உறபத்திப் பெருக்கத்திறகு உரியபஙகு அளிக்கப்பட்டது. திட்ட காலத்தில் பலநோககு அணைககட்டுகள் பல கட்டப்பட்டுள்ளன.

மின்விசை உற்பத்திக்குச் செலவிட்ட தொகை·

திட்டம்	உருபாய் (கோடியில்)
முதல் திட்டம்	260
இரணடாம் திட்டம்	410
மூனறாம் திட்டம்	925
நானகாம் திட்டம	2991 8
ஐநதாம் திட்டம்	7362

முதல்திட்டத் தொடக்கக் காலத்தில் 2 3 மிலியன கிலோவாட்டு ஆக இருநத மின் உற்பத்தி 1975-76 -இல் 22 மிலியன கிலோ வாட்டு ஆக உயர்ந்துள்ளமை பெரிய சாதனையாகும்.

பிற வளங்கள. இந்தியாவில் கிடைக்கும் அணுமின சக்தி 640 மிலியன் கிலோ வாட்டு ஆகும். ஆனால், இதனைக் கூட்டுவதறகான வாய்ப்புகள குறைவு. மிக அதிகச்செலவில அணுமினசாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. கனநீர் அதிக விலைக்கே கிடைக்கின்றது. தாராபூர் நிலையத்திற்கு உதிரிப் பாகஙகள் கிடைப்பது சிக்கலாக உள்ளது. இப்போது தோரியம் எனற வேதிமப் பொருளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்திய நாட்டில் அனல் மின்சார உற்பத்தித திறன் 4550 கிலோவாட்டு ஆகும்.

கிராமப் புற வீடுகளில் 70 விழுக்காடு அளவிறகு 1990-1991-ஆம் ஆணடிற்குள் மின்சாரம் வழங்கப்பட வேணடும் என அரசு எணணுகிறது. அதனால், மக்களின வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். மின்னொளியை 1950-51-இல் 3061 கிராமங்கள பெற்றிருந்தன. அநத எண்ணிக்கை 1982-83-இல 3,23,881 ஆக உயர்நதுள ளது. நாற்பத்து நானகு விழுக்காடு கிராமங்கள மின்மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புறஙகளை மின் மயமாக்குவதில் சில சிக்கலகள் உளளன. அரசுக்கு இழப்பு உண்டு. இருப்பினும், மினசாரம் இன்றியமையாத தேவையாகும்: மனிதவள மேம்பாட்டிற்குப் பெரிதும் பயன்படுவதாகும். மு.க.

மின் தூண்டு வலிப்புச் சிகிச்சை. நோய் நீக்கல (Therapy) என்னும் சிகிச்சை சில தொகுப்பான செயற்படு முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இச் சிகிசசையை உளக் கோளாறு உளளவர்களுக்குப் பயன்படுத்தி அவர்கள மனநிலையில் குறிப்பிடத்தகக நல்ல முன்னேற்றஙகளை ஏற்படுத்தலாம. மின் தூண்டு வலிப்புச் சிகிச்சை (Electrotherapy) என்பது மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி நோயாளியின் உடலில் சிகிச்சைக்காக வலிப்பு ஏற்படுத்தி நோயைக் குணப்படுதத உதவுகிறது. இச சிகிச்சை முறையில மின சாரத்திறகு முக்கிய பங்கில்லை. மின்சாரம் வலிப்பு ஏற்படுததுவதற்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனை 'மின் அதிர்ச்சிச சிகிச்சை' (Shock Therapy) எனவும் கூறுவர்.

செர்லெட்டி, பினி (Cerletti, Bini) என்போர் 1938-ஆம் ஆண்டு உடலில் ஏற்படும் வலிப்புப் பற்றி ஆராயும்போது மின்தூண்டலினால் வலிப்பு உணடாக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தார்கள். இதுவே இப்பொழுது 'மின்தூண்டு வலிப்புச் சிகிச்சை' என வழங்கப்படுகிறது. அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் இம் மின்

தூண்டு வலிப்புச சிகிச்சைச் முறை எல்லாவிதமான கோளாறுகளையும் குணப்படுத்த மிகவும் பயன் பட்டது. ஆனால், 1940 - ஆம் ஆணடுத தொடக்கத் தில இநதச சிகிச்சை முறை உடல்சார் உளச் சோர்வைக் குறைக்கச் சிறந்த சிகிசசை முறை எனறும், மற்ற உள நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில அளிக்கும் பலன குறைவானதே எனறும் கணடுபிடிக் கப்பட்டது. இச் சிகிச்சை குறித்துப் பலவிதமான எதிர் வாதங்கள இருந்த போதிலும் இம் 'மினதூணடு வலிப்பு முறை' உளநோய்க் கோளாறுகளைக் (Psychiatric Disorder) குணப்படுததுவதில சிறநத முறையாகத் திகழ்ந்தது. இநதச் சிகிச்சை முறை மனச் சோர்வை ஏறபடுத்தும பகுதிகளான ஒரு முனைப்பு விசை அலலது இரு திற முனைப்பு விசைப் பகுதிகளில் தோன்றும் உள நோய்களைக் குணப்படுதத மிகவும் உதவியது. மினதூணடு வலிப்புச் சிகிச்சை உளச் சோர்வைப் போக்கும் சிறந்த மருந்தாக இருந்த போதிலும் மின் அதிர்சசி கொடுப்பதால எநதவகையில் அது உடலில் மாறறம் ஏறபடுத்துகிறது எனபது கேளவிக்குறியாகவே உள்ளது. இதைத் தெளிவு படுத்தப் பல கோட்பாடுகள (Theories) உருவாயின. அவற்றில் ஒரு கோட்பாடே மக்கள கவனததை ஈர்க்க வல்லது.

உளச்சோர்வைக குறைக்கும் மருந்துவகை, உளச்சோர்வுத தடை (Anti - depresent) கண்டு பிடிப்புக்குப் பின்னர் இம் மினதூணடு வலிபபுச் சிகிச்சை முறையைப் பயன்படுத்துதல் சிறிதளவு குறைந்துள்ளது. எனினும், அவசர சிகிச்சைக்கு இம மினதூணடு வலிப்பு முறையே முதலில் பயனபடுததப் படுகிறது. சான்றாகத் தறகொலை செய்துகொள ளும் மனநிலையில் உளளவாகளுக்கு இச் சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனெனறால், இச் சிகிசசை முறை நோயாளியின் மனநிலையை உடனே நிலைப படுத்த உதவுகிறது. மேலும, சோர்வுத் தடுப்பு (Anti-depresent) மருந்துகளைச் சாப்பிட இயலாத இதய நோயாளிகளுக்கும, அவறறை உபயோகித்தும் குணமாகாத நோயாளிகளுக்கும் இம்மின அதிர்ச்சிச் சிகிச்சை முறை கொடுக்கபபட்டு வருகிறது.

செயல் ஆற்றும் முறை: மின் அதிர்ச்சிச் சிகிச்சையில் நோயாளியின மண்டையோட்டின மேல் கொடுக் கப்படும் மினவிசை மணடையோட்டை அடுத்துளள மற்ற திசுக்களுககுப் பரவுகிறது. ஆனால, இம மின் விசை மூளைத் திசுக்களைச சிறிதே சென்றடையும். இச் சிகிச்சையினால மூளைத் திசுக்களுககு நேரடியாக மினசாரப் பாய்வு இருக்காது.

இச் சிகிச்சை பெறும் நோயாளியின தசைகளைத் தளர்த்தக்கூடிய மருந்துகளைக் கொடுத்தபிறகு அந் நோயாளியை மின்சாரம தூணடி அதிர்ச்சி கொடுக்கப் பயனபடுததும் படுக்கையில கிடதத வேணடும். பின்னர் நோயாளியின் தலையில மின பாயச்சுவதற்கு இன றியமையாத மின் முனைகளை (Electrodes) பொருத்திய பிறகு மின்சாரம் பாய்சசப்படுகிறது. இச் சிகிச்சையில் கொடுக்கப்படும மின்சக்தியின் அளவு 70 மின் மூல அளவி (Volt) லிருநது 150 மின்மூல அளவு வரை 1 நொடி அல்லது 5 நொடிகளுககு இருக்கும். சிகிச்சைக்குப் பிறகு நோயாளி அரை மணி நேரம முதல் ஒரு மணி நேரம்வரை மயகக நிலையில இருக்கக்கூடும். மயக்கம தெளிநதவுடன நோயாளி நனவு கூர்வு இல்லாமல் இருப்பார். இநத நனவு கூர்வு பாதிப்பு ஒரு மணி நேரமும், ஒருசிலரிடம நாளகணக்கிலும ஒருசிலரிடம் மாதக் கணக்கிலும் ஏறபடலாம்.

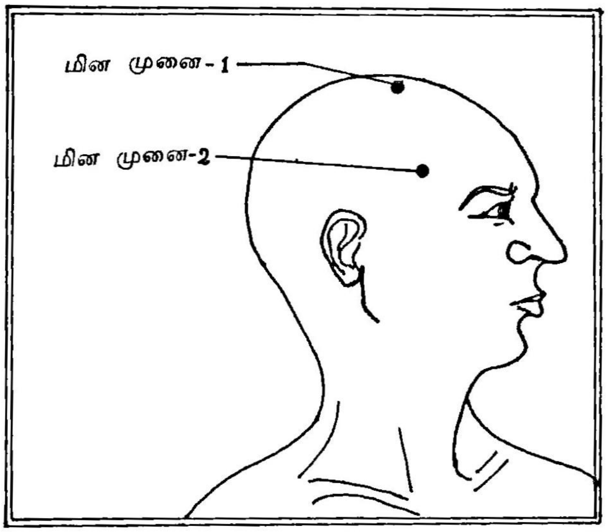

அணமையில நடந்த ஆராயச்சிகளினபடி மின அதிர்ச்சிச சிகிச்சை பெறும 10,000 நோயாளிகளில் எவரேனும் ஒருவர் இறப்பெய்த நேரிடுகிறது. அதுவும் சிகிசசையினாலதான் என்று காரணம் காட்ட முடியாது. ஏனென்றால இறப்பு நேரிடுபவாகள அனைவரும இதய நோயாளிகள எனறு தெளிவுபடுத தபபட்டுளளது.

மின்தூணடு வலிப்புச் சிகிசசை, நோயாளியின் முன அனுமதி பெற்றபினனரே கொடுககப்படுகிறது. எனினும் சில உள நோயாளிகள தாஙகள் சிகிசசை பெறும் மனநிலையில் இலலாமல இருப்பதால் இது முடியாமல போகிறது. மேலும், சில நோயாளிகளுக்கு இச சிகிச்சை முறை நீதிமன்றத்தின் அனுமதி பெற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனெனறால் உள நோயாளிகளின் விருபபததிற்கு மாறாகச் சில நேரஙகளில

இச்சிகிச்சை முறை நோயாளியின நலன்கருதிக் கொடுக்கவேணடியுள்ளது.

மின்தூண்டு வலிப்புச் சிகிச்சை ஒரு வாரத்திறகு மூன்று முறைகள என்ற விகிதததில் ஆறு முதல பத்து முறைகள கொடுக்கப்படலாம். இதறகுமேல் இச் சிகிச்சையைப் பயன்படுத்துவதில் பலனில்லை; மேலும், இது இடாதருவதுமாகும். ஏனெனில் இது நோயாளியின் உடல்நிலையைப் பாதிக்கக்கூடும். மின தூண்டு வலிப்புச சிகிசசை மிக வியக்கத்தகக வகை யில உளச் சோர்வைக் குறைக்கக்கூடிய சிகிச்சை என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இரெ.க.

துணை நூல்:

Borne, L.E., and Ekstrand, B.R, Psychology. Its Principles and Meanings, Holt Rinehart & Winston, New York, 1982.

Hothersall, D., Psychology, Charles E. Merill Publishing Co., London, 1985.

மின்னசோட்டா: இது வடஅமெரிக்காக் கணடத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள என்னும் நாட்டின் மாநிலங்களுள ஒன்று. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வடக்கில் கனடா நாட்டையொட்டி நடு மேறகாக உளள மாநிலம். கனடாவின் எல்லை யோரத்தில் இது அமைந்துள்ளது. அமெரிக்காவின் கிழக்கு, மேற்குக் கரையோரங்களுக்குப் பாதி வழி யில் உளள மினனசோட்டா (Minnesota) மாநிலம் ஏரிகளுக்குப் பெயர் பெற்றது. இம் மாநிலத்தில மட்டும் 11,000 ஏரிகள உள்ளனவெனக கூறுவர். இது அமெரிக்காவின் 32-ஆம் மாநிலமாக கி.பி.1858-ஆம் ஆணடு மே மாதம், 11-ஆம் நாள் சோத்துக் கொளளப்பட்டது.

இதன வடக்கில் கனடா நாடும், தெற்கில் அயோவா மாநிலமும், கிழககில் விசுகானசின் மாநில மும், சுப்பீரியர் ஏரியும், மேற்கில தகோடா மாநில மும் எலலைகளாக அமைந்துளளன.

மின்னசோட்டா மாநிலத்தின் தலைநகர் புனித பால் (St.Paul) என்னும் நகரமாகும். மினியாப் பொலிசு (Minneapolis) இமமாநிலததின் மிகப்பெரிய நகரமாகும்.

அமெரிக்காவின செழுமைமிக்க பண்ணை நிலங் களுள சில இம்மாநிலத்தில் உணடு. எனவே, இங்குக் கோதுமை மிகுதியாகப் பயிராகின்றது. அதனால் மாபெரும் கோதுமை அரைக்கும் மாவு ஆலைகள் உள்ளன. இங்குப் பால்பொருட்களும் மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் மின்னசோட்டா மாநிலத்தை 'உரொட்டி, வெண்ணெய் மாநிலம்' (The Bread and Butter State) என்று கூறுவர். இது வெண்ணெய் உற் பத்தியில் முதலிடம் பெறுகிறது. இங்குள்ள மக்கள் மக்காசசோளம, புல்லரிசி (Oats), சோயாமொச்சை, சணல் போனறவறறையும் மிகுதியாக உற்பத்தி செய் கின்றனர். எனினும், செய்பொருள உற்பத்திப் பொருட்களின் வருமானமே பணணைப் பொருட் களைவிட மிகுதியாக உள்ளது எனபதும் குறிப்பிடத் தக்கது. உணவுப்பொருட்கள பதப்படுததும் தொழில் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறது. அமெரிக்காவின் பததி லொரு பங்குக் கோதுமை மாவு இங்குள்ள ஆலைகளி லிருந்து பெறப்படுகிறது இறைசசியைத் தகரப்பெட்டி களில் அடைக்கும் தொழில மூன்றாமிடத்தைப் பெறு கினறது நாட்டில் கிடைககும் இரும்புத் தாதுகளில மூன்றிலிரண்டு பங்கு இங்குக கிடைக்கின்றது.

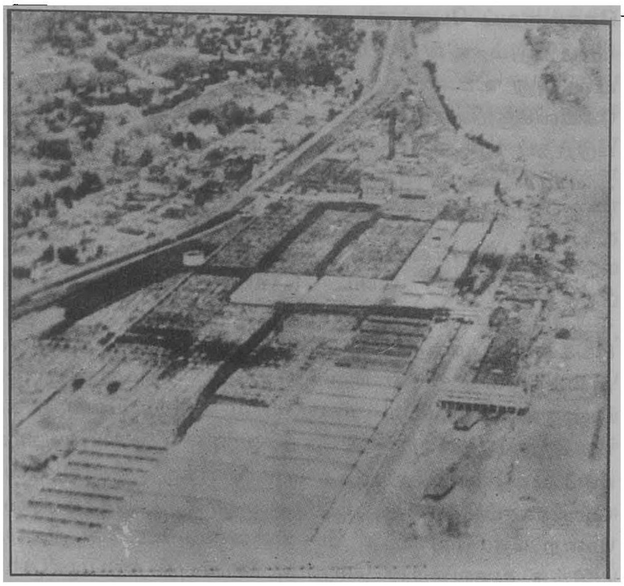

செயிண்ட்பால் நகரம்

மின்னசோட்டா மாநிலத்தின் இயற்கைப் பிரிவு களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம். அவை யாவன: 1) சுப்பீரியர் மேட்டுநிலம், 2) இயற்கை ஓட் டச் சமவெளிகள (The Young Drift Plains), 3) அறு பட்ட சமவெளிகள் (The Dissected Till Plains), 4) சமவெளிப்பகுதி (Driftless area).

நீர்நிலைகள நிறைந்த மாநிலம் மினனசோட்டா. இம் மாநிலத்தின் இருபதில் ஒரு பங்கு நீர்நிலைகளா கும். மூன்று பெரும் ஆறுகள் இம்மாநிலத்தில் பாய் கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று மிசிசிப்பி ஆறு. மின்ன சோட்டாவின் 57 விழுக்காடு நிலம் அவ்வாற்றினால் பாசனம் பெறுகின்றது. அதன் துணையாறுகளாகக்

மாட்டுப்பண்ணை

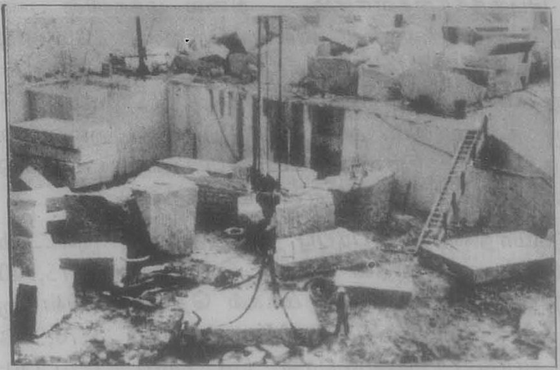

கல்வெட்டும் தொழிற்சாலை

தொழில் நகரம்

மின்னசோட்டா பல்கலைக்கழகம்

குரோவிஙகு (Crow Wing), மினனசோட்டா, இரம் (Rum), புனித குரோக்சு (St. Croix), சாக்கு (Sauk) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இரெய்னி ஆறும் (Rainy River), செவ்வாறும (Red River) வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கின் றன. புனித உலூயி ஆறும் ஏனைய ஆறுகளும் சுப்பீரியர் ஏரியில் கலக்கின்றன.

இம்மாநிலத்தின மண்வகை பல திறப்பட்டது. இங்கு மிகுதியாகக் கனிமப் பொருட்கள் கிடைககின்றன. வடக்கில் காடுகள் நிறைய உளளன. மரமறுக்கும் தொழில், சிறப்பான தொழில்களுள ஒன்றாகும். போதுமான அளவுக்கு இங்கு மழை பொழிகிறது நூற்றுக்கு 55 விழுக்காட்டு மக்கள் மாநகரங்களில வாழ்கிறார்கள.

மினியாப்பொலிசும், புனித பாலும் இதில் அடங்கியுள்ள பெருநகரங்களாகும். அவை மக்களின் பண்பாட்டு மையங்களாக விளங்குகின்றன. மேலும், வாணிகத்திற்கும் பணப்புழக்கத்திற்கும் அவை பெயர் பெற்று விளங்குகின்றன. தூலூத்து (Duluth) பிறிதொரு நகரமாகும். அது தொழிற்சாலை மையமாக விளங்குகிறது. இராச்செசுட்டர், புனித கிளவுடு எனபன குறிப்பிடத்தக்க ஏனைய நகரங்களாகும்.

இம்மாநிலத்தின் பரப்பு ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ச.கி.மீ. ஆகும். இதன மக்கள தொகை 40,75,970 (1980). சில நகரங்களின் மக்கள் தொகை பின்வருமாறு: மினியாப்பொலிசு (Minneapolis) 3,70,951; தலைநகராகிய புனித பால் (St. Paul) 2;70,230; தூலூத்து (Duluth) 92,811; புளூமிஙட்டன் (Bloomington) 81,831; இராச்செசுட்டர் (Rochester) 57,890 (1980).

இரா.அ.

மின்னசோட்டா சோதனை. நுண்ணறிவு, ஆளுமை, ஆர்வம் போனறவற்றை அளவிடுவதற்காகப் பல்வேறு சோதனைகளை உளவியல வலலுநர்கள உருவாக்கியுளளனர். அவை நாட்டு மக்களின் பணபாடு, வாழ்க்கைத் தரம், வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து வேறுபடுகினறன. பலரும் தங்கள் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப, சோதனைகளை உருவாக்கியதோடுகூட, ஏனையவற்றையும் பல மாற்றங்களோடு ஏற்றுக் கொணடுளளனர். அமெரிக்க நாட்டு மின்னசோட்டாப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவான சோதனைகள்தாம் மின்னசோட்டாப் பளளி முன் பருவப் பளளிச் சோதனை (Minnesota Pre-school Scale), மின்னசோட்டா பலமுனை ஆளுமைச் சோதனைப் பட்டியல் (Minnesota Multiphasic Personality Inventory), மினனசோட்டா தொழில ஆர்வச் சோதனைப் பட்டியல்(Minnesota Vocational Interest Inventory) ஆகியவை.

மின்னசோட்டாப் பள்ளி முன் பருவப் பள்ளிச் சோதனை: இது பள்ளி முன் பருவத்தின அறிவுத் திறனைச் சோதிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. இதில் 26 சோதனைகள் உள்ளன. இது பினே (Binet) யின் சோதனையை ஒத்ததாகவும் உளளது. சோதனைப் பொருட்களும முறையும் மிகவும் எளிமையானவை. எடுத்துக்காட்டாக, படத்தில உள்ள பொருட்களைக் காட்டுதல், படத்தைப் பார்த்து வரைதல், பின்பற்றிச் செய்தல (Imitation), வண்ணஙகளைக் கணடு கொள்ளல், காகிதம் மடித்தல், எதிர்ச்சொல் கூறுதல் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். இச்சோதனைகளைக் குழந்தைகள் செய்யச் செய்வதும் எளிது. இவை ஆர்வத்தைத் தூணடக்கூடியனவாகும. இதன இணைப்புக் கெழு (Correlation) 0 89 என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

மின்னசோட்டா பலமுனை ஆளுமைச் சோதனைப் பட்டியல்: இந்தச்சோதனைப் பட்டியல் மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பறறி அறிந்து கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. இச்சோதனைப பட்டியலுக்காக உளவியல நூல்களிலிருந்து கருத்துகள் திரட்டப்பட்டன. ஆளுமையின குறைபாடுகளை அளப்பதற்காக, அவறறின் அறிகுறிகள, செயலகள, மனப்பான்மை (Attitude) ஆகியவை வரிசைப்படுததப் பட்டன. அவை கீழ்க்காணும் ஒன்பது வகையான ஆளுமைக் குணங்களை அளப்பதற்கும் பயன்படுத்தப் பட்டன. அவையாவன.

1) தம் உடல் நலம் குறித்து எப்போதும் கவலைப்படுவோர் (Hypochondriasis), 2) 'தாம் பயனற்றவர்' என்றும், வருங்காலத்தை எவ்வாறு எதிர்நோக்குவது என்றும் கவலைப்படுபவர்கள, உற்சாகமற்றவர்கள் (Depression-D), 3) தம் சிக்கல்கள் காரணமாக, வாதநோய், வாயுக் கோளாறுகள் அலலது இதய நோயால் பாதிககப்பட்டோர் (Hysteria - Hy), 4) பொறுப்பற்றவர்கள், சமுதாயத்தையும, மறறவர்களையும் மதிக்காதவர்கள், ஆழ்ந்த மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்த இயலாதவர்கள (Psychopathic Deviate - PD), 5) மிகவும் உணர்ச்சிவயப்படககூடியவர்கள், எப்போதும் தம்மைத் தண்டித்து விடுவார்களோ எனறு ஐயக்கண்ணோடு பாாப்பவர்கள் (Paranoids-Pa), 6) தேவைக்கு அதிகமான அச்ச உணர்வொடு ஏதேனும் கருத்துகள பற்றியோ, செயல்கள் பற்றியோ போராட்டமுளள வர்கள (Psychosthernia - Pt), 7) உணமை வாழ்க்கையிலிருந்து மாறுபாடுள்ள நடத்தையுளளவர்கள் (Schizophrenia - So), 8) மனத்திலும், செயலிலும் மிக்க வேகமுடையவர்கள், தம் எண்ணத்திலும், செயலிலும் விரைவாக மாறிக் கொணடே இருப்பவர்கள் (Hypomania - Ma), 9) எதிர்பாலினத்தாரோடு

தம்மை இணைத்துக் காணும் தன்மையுள்ளோா (Masculinity Femininity-MF).

மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக முதலில மின்னசோட்டாசோதனைபயனபடுத்தப்பட்டாலும், பின்னர்ப் பொதுவானவர்களின் ஆளுமையை அறிநது கொள்வதற்கும் , இச்சோதனை பயனபடுத்தப் பட்டது. அததுடன் கல்லூரி மாணவர்கள், இராணு வத்தினர், அரசு ஊழியர்கள ஆகியோரின சிக்கல் களை அறிந்து கொளவதற்கும் மின்னசோட்டா சோதனை ஓர் ஆயவுக்கருவியாகப் பயன்பட்டது.

மின்னசோட்டா பலமுனை ஆளுமைச் சோதனைப் பட்டியலில் உள்ள குறைபாடுகள்: ஆளுமையை அள விடப் பயன்படுத்தப்படும் முறையில்குறைபாடுளளது எனக் கணடுள்ளார்கள்.மதிப்பீட்டுப புள்ளிகள (Scoring Keys) இச் சோதனைக்கெனத் தனியாகத் தயாரிக் கபபடவில்லை. இதே போன்ற வேறுபல சோதனை களில் பயனபடுத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டுப் . புளளி கள பயனபடுத்தப்பட்டமையால் குறைபாடுகளுளளன வாகக் கூறப்படுகின்றன. அதே போன்று,ஆளுமையின் பல கூறுகள் மீணடும் மீணடும் அளவிடப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றன. பல வினாக்களுககு 'ஆம்'/'இல்லை' என்று விடை அளிப்பது கடினமாக உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் சோதனையில உள்ள எல் லாக் கூறுபாடுகளுக்கும் விடை இருப்பதில்லை. அதன காரணமாக ஒருவரின் ஆளுமை இதுதான் எனறு மின்னசோட்டா சோதனையால் முடிவு செய்வதும் கடினமாகிறது.

மின்னசோட்டா தொழில் ஆர்வச் சோதனைப் பட்டியல்: கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவும், வழி நடத்திசசெல்லவும் பல சோதனைகள் இருந்த காலத்தில கலலூரி செல்லாதவர்களின தொழில திறனை (Trade Skills) யும், ஆர்வத்தையும் அறிந்து

	மிக்க விருபபம் (Like most)	குறைவான விருபபம் (Likeleast)
சமையலறை நிலை பேழை யைச் சீராக்கல	"	"
தோட்டத்தைச் சீராக்குதல்	"	"
பெரிய வண்டி ஓட்டுதல்	"	"
வாடகை மகிழுந்து . ஓட்டுதல்	"	"
உழுவண்டி (Tractor) ஓட்டுதல்	"	"

கொளவதற்காக மினனசோட்டா தொழில ஆாவச் சோதனைப் பட்டியல் தயாரிககப்பட்டுள்ளது அதில 158 கேளவிகள உள்ளன. சோதனையில் உடல உழைப்புத் திறனுககுச (Blue Collar Jobs) சிறப் பிடம் கொடுக்கபபட்டுளளது.

(சோதனைக்குட்படுவோா தம் விருப்பத்தினை '√' என்ற குறியிட்டுக் காட்டல் வேணடும்.)

ஒருவரின் விருப்பத்துக்கும அத்தொழிலில் அவ ருக்கு இருககும திறனுககும மிகுநத ஒற்றுமை இருபபதாகவும கணடுபிடிக்கப்பட்டது அத்துடன் அநதத தொழிலில அவா நிலைத்துளளாா என றும் கூறப்படுகிறது கல்லூரி செலலாத, தொழிற் கலவியை மேற்கொள்வோரினதிறனையும், இளைஞா களின தொழில திறனையும அளவிட இது பெரிதும உதவியாக உள்ளது எனக கூறலாம் ஜி ப

துணை நூல்கள்

Payne David, A, & Robert, F ,McMoris, Educational and Psychological Measurement, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi, 1967.

Thorndike Robert. L , and Elizabeth, P. Hagen Measurement and Evaluation in Psychology and Education,Wiley Eastern Ltd., New Delhi, 1970

மினாண்டர் (**கி.மு 342-கி.மு. 292**): பண டைய கிரேக்க நாட்டில புதிய நகைச்சுவை நாடகத தின் தலைசிறநத படைப்பாளி மீனாணடா் எனனும நாடகாசிரியரே. மகா அலெக்சாந்தா இநதியா மீது படையெடுத்து வந்த காலததில, இவா ஏதெனசு (Athens) நகரததில பெரும்புகழுடன வாழநதாா இவர் வாழ்க்கை பறறிய உறுதியான செய்திகள மிகுதியாகக் கிடைககவிலலை தியோபிராசுடசு (Theophrastus) எனற புகழ்பெறற அறிஞரிடம இவா பயின்றார் என்பது தெரியவருகிறது. ஏதெனசு நகர இராணுவ ஆளுநா தெமிட்ரியசு (Demetrius) எனபவரது நட்பும் ஆதரவும் இவருககு இருந்தன.

நூற்றுககும் மேறபட்ட நாடகஙகளை இவா இயறறினாரெனச் சொலலப்படுகிறது. நகைச்சுவை நாடகஙகளுககுரிய உததிகளான, இளவயதுக காதல், பெறறோர் எதிர்ப்பு, குடும்பச் சணடைகள, காணாமல போன குழந்தைகள் கணடுபிடிபபு, ஆள மாறாட்டததால் வரும் நகைசசுவை நிகழச்சிகள ஆகியவற்றை இவா திறம்படக் கையாணடிருககிறாா. அககால மத்திய தர வகுப்பைச் சோந்தவர்களின் வாழ்க்கையை நன்கு வெளிப்படுத்துகினறன இவர் படைப்புகள்.

'திசுகோலோசு' (Dyskolos) என்ற ஒரு நாடகம் மட்டுமே முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளது. அந்நகைச் சுவை நாடகம் அன்றைய நாடக விழாவில் முதல் பரிசு பெற்றது. தன் மகளைப் பெண்கேட்டுவரும் ஓர் இளைஞனை அவளது முரட்டுத் தந்தை கடுமையாக ஏசி அனுப்பிவிடுகிறான். தந்தையின் மனம் மாற அவன் வளர்ப்புமகனும், காதலனும் செய்யும் தந்திரச் செயல்கள் பயனதரவில்லை. கடைசியில் ஒரு சிறு விபத்து அவனுக்கு மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. கிணற்றில் விழுந்துவிட்ட குடத்தை அவன் எடுக்கும்போது தானே தவறி உள்ளே விழ, அவனை அவனது வளர்ப்பு மகன் காப்பாற்றிவிடுகிறான். அதனால் மனம்மாறிய தந்தை தன மகளை அவள் காதலனுக்கே மணமுடித்து வைக்கிறான. காதலனின தங்கை வளர்ப்பு மகனுக்கு மனைவியாகிறாள். கி மு. 316-இல் எழுதப்பட்ட அந்த நகைச்சுவை நாடகம் நல்ல பாத்திரப்படைப்புகளைக் கொண்டது எனலாம்.

மினாண்டரின் பிற நாடகங்களுள் ஒருசிலவற்றின சிறிய பகுதிகளே கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சுவடி வடிவில் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் மூன்று, புகழ் பெற்றவை. அவை 'சாமோசு நகரத்து மங்கை' (The Girl from Samos), 'கூந்தல் வெட்டப்பட்ட காரிகை' (The girl with her hair cut short), 'நடுவர்கள்' (Arbitrators) என்பனவாகும்.

மினாண்டரின மறைவுக்குப்பின் இவர்தம் நாடகங்கள மேலும் புகழ்பெற்றன. இவரது நாடகப் படைப்பின தாக்கத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின தோன்றிய நாடகாசிரியர்களான மோலியர் (Molıere), சேக்சுபியர் (Shakespeare) ஆகியோரிடம் காணலாம் கே ஜி.சே.

மினாண்டர், மிலிந்தன். வட இந்தியாவில் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டில சிறிது காலம் சில பகுதிகளில கிரேக்கராட்சி நிலவியது. அவ்வாட்சியை நிறுவியவர் தெமிட்ரியசு (Demetrıus) என்பாராவர். அவரிடம படைத் தலைவராக இருந்த மினாண்டர் (Mılında Menander) அவர் மகளை மணம் செய்துகொண்டு, அவர் நிறுவிய அரசை, கி.மு. 160 முதல் 150 வரை ஆட்சிபுரிந்தார். மினாண்டரின அரசு வட மதுரையிலிருந்து காந்தாரம் வரை பரவியிருந்தது. சாகளம் என்னும் இடம் அதன் தலைநகராயிருந்தது. மினாண்டர் ஒரு பௌத்தர் என்று தெரிகிறது. இவருக்கும் நாகசேனன் என்ற பௌத்தத் துறவிக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடல், 'மிலிந்த பன்கா' (Mılında Panha) என்னும் பாலி மொழி நூலில் காணப்படுகிறது. இவர் இறந்தபின் இவருடைய எலும்புச் சின்னங்களைப் பெறப் பல நகரங்கள் ஆர்வம் காட்டின. தெ.பா.

மினார்க்கா: இசுபெயினுக்கு உரிமையான இத்தீவு மத்தியதரைக்கடலில் உள்ள பெலியாரிக்குத் தீவுகளில் (Balearic Islands) ஒன்றாகும். அவற்றுள் மினார்க்கா (Mınorca) அல்லது மெனார்க்கா (Menorca-இசுபானிய மொழியில்) எனப்படும் இது இரண்டாம் பெரிய தீவாகும். அழகிய இயற்கைத் துறைமுகமான மாகன்(Mahon)இதன் தலைநகரமாக உள்ளது. இத்தீவின் பரப்பளவு 698 சதுர கி.மீ. அழகிய கடற்கரைகளைக் கொண்டுள்ள இத்தீவைக் காண சுற்றுலாப் பயணிகள பெருமளவில் செல்கின்றனர்.

மினார்க்கா

இத்தீவின் பெரும்பகுதி வறண்ட மேட்டுநிலப் பகுதியாக உள்ளது. இதன சராசரி உயரம் 68 மீட்டர். இங்குப் பொங்கு கேணிகளும் (Artesıan wells), காற்றாடி இயந்திரங்களும் (Wind mills) மிகுதியாக உள்ளன. இத்தீவில் தானியங்களும், உருளைக்கிழங்குகளும, திராட்சை, மாதுளை, அத்தி ஆகிய பழங்களும்,ஒலிவ(Olive) மரங்களும், சணலும் (Jute) பயிராகின்றன. இங்கு மேட்டுநிலப்பகுதியில் சிறிதளவு புல்வெளிகள் உள்ளமையால் ஆடு, மாடு, குதிரை ஆகியவை வளர்க்கப்படுகின்றன. இங்கிருந்து இசுபெயினுக்குப் பாலாடைக்கட்டி அனுப்பப்படுகிறது. இங்குள்ள மக்களுள் 10 விழுக்காட்டினர் தோல் காலணிகளைச் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மேலும், இத்தீவில் உலோகப் பொருட்கள், துணிகள, சவர்க்

காரம், மது, ஒலிவ எண்ணெய் (Olive oil) ஆகிய வற்றை உற்பத்தி செய்யும் சிறு தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. சிறிதளவு இரும்புக் கனிமம் வெட்டி எடுக்கப் படுகிறது. இததீவு வானூர்தி, கப்பல ஆகியவற்றின போக்குவரத்துகளால பார்சிலோனா (Barcelona), மெசார்க்கா (Majorca) ஆகியவறறுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இஙகிருநது இஙகிலாநதிற்கு வானூர்திப் போக்குவரதது உள்ளது

பணடைக காலத்திலிருந்தே இததீவில மக்கள வாழ்ந்து வநததற்கான அறிகுறிகள உள்ளன இசுபானிசு வாரிசு உரிமைப் போரின (The War of Spanish Succession) பொழுது கி பி. 1708 - இல இங்கிலாந்து இத்தீவைக கைப்பற்றிக்கொண்டது. ஆனால், ஏழாணடுப போரில் (கி.பி 1756 – 63) பிரான்சுக் கடற்படைத் தளபதி சான் பிங்கு (Admiral John Byng) இதனைக் கைப்பற்றினார். பாரிசு உடன்படிக்கை கி பி. 1763-இல ஏற்பட்டபொழுது இஙகிலாநது இதைத திருமபப் பெற்றது. இருப்பினும், கி.பி. 1782-இல் இதனைப் பிரானசும், இசுபெயினும் அகப்படுததிக கொண்டன. பினனா, பிரான்சுப் புரட்சிப் போர்கள கி பி 1798-இல் நடைபெறற பொழுது, இஙகிலாநது மீணடும் இதைத் தனவயப் படுததியது ஆமியன்சு அமைதி உடனபடிக்கை (Peace of Amiens) கி பி.1802-இல ஏறபட்டபொழுது இத தீவு இசுபெயினுககு அளிககப்பட்டது. இசுபெயின உள நாட்டுப் போா (Spanish Civil War) 1936-39-இல நடைபெறற பொழுது இது இசுபானிய அரசின ஆதரவாளர்கள் கையில இருநதது. ஆனால, 1939 பிப்ரவரியில் இதனைக் கிளாசசியாளா கைப்பற்றினர். இன்று இது இசுபெயின நாட்டைச் சேர்ந்த தீவுகளில ஒன்றாக உள்ளது. சி.இரெ.

மீ மகரம், ஈகாரம் இரண்டும் இணைந்து ஒலிப்பதால் இவ்வொலி வரும். வாயைச் சற்று நீட்டி இளிப்பதால் தோன்றும். ஓரெழுத் தொருமொழியாக இதற்கு மேலிடம், உயரம், ஆகாயம், மேன்மை முதலிய பொருட்கள் கொள்ளப்படும் மேற்சே உள்ள ஓர் இடத்துக்கும் மீயாறு, மீகொன்றை என்ற நாட்டுப் பெயர்கள் ஆகியவற்றுக்கும் இவ் வெழுத்தையே பயனபடுத்துதல் உண்டு.

இதன் உருவத்தை ஒரு சீராக எழுதும் வழக்கம் காணப்படவில்லை. இலக்கண வகையில இகரக்குறியின் தொடக்கத்திலோ, பெரும்பாலும் முடிக்கும் இடத்திலோ சுழிக்கப்பட்டால் மீ என்று நெடிலாகக் கொள்ள இடமுண்டு. எடுத்துக்காட்டுகள் மிகக் குறைவு. பல்லவன் கந்த சிசியனின் இராயக் கோட்டைச் செப்பேட்டிலும், சோழன் முதல் இராசேந்திர னின் கரநதைச் செப்பேடுகளிலும் ஒரு சில இடங்களில் சுழித்திருப்பது போல் காணப்படுகின்றது.... ... ...

சொல்லப்படும் பொருளை நோக்கித்தான் இதனைப் பாவித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறே வட்டெழுத்திலும். ஆயினும் ஒரு சில இடங்களில தெளிவாகச் சுழி இடப்படுகின்றது. ஆனால், நூற்றாண்டுக் கணக்கில வரன்முறை இல்லாமல் எழுதப்பட்டது. . ...

கே.ஜி.கி.

மீச்செயல்: குழந்தைகள ஆலோசனை மையங் களுக்குப் (Counselling Centre) பொதுவாகச் சிக்கல் களுடன வரும் குழந்தைகளுள் பெரும்பாலாரிடையே மீச்செயல் காணப்படுகிறது. எட்டு வயதுக்கு முன்னர் அதிகமாகவும் அதனபின்னர்ச சிறிது சிறிதாக இச் செயற்பாடு குறையவும் தொடங் கிப் ‘பதின’ (Teens) வயதுகளில் நிலையாக இல்லா மல் போகிறது.

அறிகுறிகள்: மீச்செயலினால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள், அதிகப்படியான தசை இயக்கங்களைக் கொண்டவர்கள். மேலும், அவர்கள் கவனக்குறைவு உடையவர்களாகவும், கவனச் சிதறல்களுக்கு ஆளான வர்களாகவும், உணர்ச்சி மிகுந்தவர்களாகவும், பொறுமை குன்றியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் தசைஇயக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்து வாராமல் முரண்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் மனவெழுச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடி யாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் அவர்களின உணர்ச்சி கள அடிக்கடி மாறுபடுகின்றன. மேலும், அவர்கள் அடக்கும் சகதியை இழந்தவர்களாகக் காணப்படு கிறார்கள்.

மீச்செயலினால் பாதிக்கப்பட்ட குழநதைகள் ஏனைய குழந்தைகளின் நுணணறிவில் (Intelligence) இருந்து மாறுபடுவதில்லை. அவர்கள் தொடர்ச்சி யாகப் பேசிகொணடேயிருப்பவர்களாகவும், பொது இடங்களில் அடக்கவேண்டிய உணர்வுகளை அடக் காதவர்களாகவும், முதிர்ச்சியடையாதவர்களாகவும் (Immature) இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவலையற்ற வர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கற்றலில் சில தனிப்பட்ட குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, படிப்பதில், அடிப்படைப்பாடங்களைக் கற்பதில் மீசசெயலினால் குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சிறுவயதினரிடையே நடத்தைச் சிக்கல்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

காரணங்கள்: இக் குறைபாடுகள் முற்றிலும முதிர்வடையாமல் முனனரே பிறககும் (Premature) குழந்தைகளிடையே அதிகமாகக் காணப்படுகினறன. அவ்வாறு பிறந்த குழநதைகள புலன்காணுதலிலும் தசை இயக்கஙகளிலும் சில குறைபாடுகளைக்கொணடு பிறக்கிறார்கள். மின்மானி அவர்களின மூளைஅலைகளில் (EEC) பிறழ்வுநிலை (Abnormality) காட்டுகிறது அந்தக் கணடுபிடிப்புகளினமூலம் மீச்செயலினால பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்குச் சில சிறிய மூளைக் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன எனறும் கொள்ளப்படுகிறது மேலும், கவலை (Anxiety), சோர்ந்த நிலை (Depression), மனச்சிதைவு நோய் (Schizophrenia) போன்ற நோய்களால் பாதிககப்பட்ட குழந்தைகளிடையேயும் மணடை அடிபட்டதால் மூளை பாதிக்கப்பட்ட குழநதைகளிடையேயும் மீச்செயலுக்கான அறிகுறி காணப்படுகிறது.

மீச்செயல்கள மிகச்சிறிய வயதிலேயே தோன்றிப் பின்னர்ச் சிறிது சிறிதாக வளரத் தொடங்குகின்றன. சரியான நரமபியல், உளவியல் ஆராய்ச்சிகளின்மூலம் மீசசெயல்கள் எந்த அளவிற்கு ஏறபட்டிருக்கினறன என அறிந்து குணப்படுததலாம்.

மருத்துவ முறைகளும் குணமடைதலும்: தனியார்களின தேவைகளுக்கு ஏற்ப மருத்துவ முறைகள வேறுபடுகின்றன. நடத்தை மாற்றுச் செயறபாடுகளினமூலம் குறிப்பாக, உடன்பட்ட உநதல்களின் மூலம் கற்றல் முறையினைச் சரியான வகையில் அமைத்துத தவறுகளைக் குறைக்கலாம். அடிக்கடி சொல்லவைபபதனமூலம் கவனத்தை அதிகப்படுத்தலாம். இநநிலையினைத் தகுந்த மருத்துவமுறைகள் மூலமும் பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பின மூலமும் செம்மைப் படுத்தலாம்.

மருந்துகளின்மூலம் பெருமூளையின் அதிகப்படியான செயல்களைக் குறைக்கலாம். அதனால் மீச்செயல்களால் பாதிக்கப்படும் குழநதைகள் பளளியிலும், வீட்டிலும் நடந்துகொளளும் முறையில் சில நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படுகினறன. அம் மருநதுகள் அக் குழநதைகளின் நுணணறிவினைப் பாதிப்பதில்லை; மாறாக அவாகள் திறனை அதிகப்படுத்துகினறன. ஆனால, அம் மருந்துகள் முழுமையாக மீசசெயல் தன்மைகளைக் களைந்துவிடுகினறன எனக் கூறமுடியாது. மேலும், அம் மருநதுகளை அதிகமாகக் கொடுத்தால் அவை அக்குழநதைகளின் உடல் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன. மேலும், பல எதிர்வினைகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன. அதனால் அம்மருந்துகளைச சரியானஅளவு கொடுப்பதில் மிகுந்த கவனம செலுத்தபபட வேணடும்.

மருத்துவ முறைகள எதுவுமே இலலாமல 'பதின' வயதுகளில மீச்செயல்கள் கடடுபபடுத்தபபடுகின்றன. அதன் காரணஙகள மருத்துவ அடிபபடையில் இனறும் அறியப்படவில்லை.

சில சிறிய மூளைக் கோளாறுகள உளளவர்களுககுச் சரியான முறையில மருத்துவம அளிக்கப் பெறாமல் இருப்பின பிற்காலததில் குற்றவாளிகளாகவும் சமூகத்துடன் சரியான முறையில ஒததுபபோகாத நடத்தை உடையவாகளாகவும் ஆவதற்கு இது காரணமாகிறது அதறகு அவாகள பளளிப்படிபபு சரியான முறையில் அமையாததும், பெற்றோா அவாகளின நிலையைப் புரிந்துகொளளாததுமே காரணஙகளாக அமைகின்றன. த வெ.பா.

மீட்சி இயக்கம் (இத்தாலி) இததாலியின பெரும பகுதி கி.பி 19 – ஆம நூறறாணடின தொடக்கத்தில அயலாா ஆட்சியில இருநதது. அவவயலாட்சியாளர்களை விரட்டிவிட்டு இததாலி முழுவதையும ஓா ஆட்சியின கீழக கொணடுவர ஓர் இயககம தொடஙகப்பட்டது. அதன விளைவாக கி பி. 1871 – இல உரோம நகரைத தலைநகராகக கொணட ஐககிய இததாலிய அரசு உருவாகியது. ஆயினும், இத்தாலியர்கள பெரும எணணிககையுடன வாழும பல பகுதிகள தொடாநது அயலாா வயம் இருநது வந்தன. அவற்றுள திரெணடினோ (Trentino), தெறகுத தைரோல (South Tyrol), ஏட்ரியாட்டிக்குக கடற்கரைப் பகுதிகளான இசுதரியா (Istria), திரெயிசுடி (Trieste), கொரிசியா (Gorizia) ஆகியவை ஆசுதிரியாவின ஆளுகையினகீழ இருந்தன. நைசுவும் (Nice), கார்சிகாவும் (Corsica) பிரானசின ஆட்சியின கீழும், மால்டா (Malta) ஆஙகிலேயரின ஆட்சியின கீழும இருந்தன. அவற்றை அயலார் ஆட்சியினினறும் விடுவிக்கும பொருட்டு இததாலியில் நாட்டினமீது பறறுடையவர்கள ஓரியக்கத்தைத் தொடஙகினாாகள. அதுவே மீட்சிஇயக்கம (Irredenta) எனப்பட்டது. இவ்வியக்கம் கி.பி 1878 – இல் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. இது 20-ஆம நூறறாணடின தொடககஆணடுகளிலும வலுப்பெறறிருநதது. ஆசுதரியா அரசு இததாலிய மீட்சி இயககததினறை மனநிறைவு செய்தவற்கு மாறாகத் தன ஆடசியின கீழிருநத இத்தாலியப் பகுதிகளில் செருமனியர், இசுலாவு (Slav) ஆகிய இனத்தவாகளைக் குடியேற்றி அஙகு வாழ்ந்து வநத இததாலியர்களை அழித்துவிட முயற்சி மேற்கொணடது. ஆனால, அம்முயறசி வெற்றிபெறவில்லை. மீட்சி இயக்கம் மேலும வலு

வடைநதது இததாலிய அரசு ஆசுத்திரியாவுடன் முக்கூட்டு உடனபடிக்கை (Triple Alliance) செய்து கொணட போது இவவியக்கத்தினர் அதனை வன மையாகக கணடித்தனா முதலாம உலகப் போர் 1914 -இல தொடங்கியபோது இத்தாலிய அரசு ஆசுத்திரியாவுடன சேர்நது போரிடுவதற்கு முட்டுக் கட்டையாக இவ்வியக்கததினா இருந்தனர். இத்தாலி யா வாழும திரெணடினோப் பகுதிகளை ஆசுத்திரியா விட்டுக் கொடுத்துவிட வேணடும் என்பதற்காக இத்தாலி முதலில், தான் நடுநிலை மேற்கொளளப போவதாக அறிக்கை விடுத்தது. ஆசுததிரியாவின் ஆட்சியின கீழ இருந்த இத்தாலியப் பகுதிகளின் பொருட்டு இத்தாலி, எதிரிகள பக்கம் சேரக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆத லின், அப்பகுதிகளை இத்தாலிககு விட்டுக கொடுக குமபடி செருமனி ஆசுத்திரியாவை வற்புறுத்தியது அதன் முயற்சி வெறறி பெறவிலலை இத்தாலி தொடர்நது நடுநிலை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனில் திரெணடினோவை உடனடியாக இத்தாலிக்குக் கொடுக்க வேணடுமென்றும், திரெயிசுடி, இசுத்திரியா ஆகியவற்றை இணைத்து ஒரு சுதந்திர நாடாகக் வேண்டுமென்றும் அறிவித்தது ஆசுத்திரியா அதற்கிணங்க மறுக்கவே, ஆசுத்திரியாவிறகு எதிராக உலகப் போரில் இத்தாலி ஈடுபட்டது.

அதற்குச் சற்றுமுனனர் இங்கிலாந்து நாட்டுடன் இத்தாலி ஓர் இரகசிய உடனபடிக்கை செய்து கொண்டது (இலணடன் உடன்படிக்கை). அதன்படி இத்தாலியர் வாழும் திரெணடினோ, திரெயிசுடி, கோரிசியா, இசுத்திரியா ஆகியவற்றை இத்தாலிக்குப் பெறறுத்தருவதாக இஙகிலாந்து உறுதி கூறியது. போரின் முடிவில அவையாவும் இத்தாலிக்கு வழங்கப் பட்டன. அவ்வாறாக மீட்சி இயக்கத்தினரின ஆசை கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அது முதல் அயலாாகள ஆட்சியில வாழும தம் நாட்டவர்களை விடுவிக்கத் தொடஙகப்படும தேசிய கட்சியாளர்களை மீட்சி இயககத்தினர் எனறு பொதுவாகக் குறிப்பிடும வழக் கம் தோன்றியது. தி.ஆர்.இரா.

மீட்டழைப்பு: மக்களாட்சி மரபிலும், முறை களிலும், அரசியல் சாசன நெறியின்படியும, தேர்ந் தெடுக்கப்படும ஒவ்வொரு பேராளரும தம் மக்க ளாட்சிக கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வது கடமை யாகும் அவவாறு செய்ய முடியாமலோ, தவறிச செயறபடும் வகையிலோ பல கெடுபிடிகள் இருக்கு மாயின அவர்கள் தேர்நதெடுக்கப்பட்ட நியமனம் நீககப்படததககதாகும். அந்நிலையில் ஒரு சிறநத மககளாட்சி அப்பேராளரைத் திரும்ப அழைத்து விடும்.

திரும்ப அழைத்தலில் பல முறைகளைக் கையாள லாம். அதில் ஒனறு அரசுத துரோகக் குற்றச்சாட்டு (Impeachment). நாடாளுமன்றத்தின ஒன்றுபட்ட தீர்ப்பு, அதிகாரம் ஆகியவற்றையும் சட்டத்தையும் மீறி நடப்பதால், நீதி முறையினபடி விதிக்கப்படும் ‘உரிமை ஏதுவினா’(Quo Warranto) எனப்படும் அதி காரப் பறிமுதல் ஆணையால் நிருவாகத்தினால் நீக் கப்படுதல், நீதிமனறத் தீர்ப்புகளின் மூலம் நீக்கப் படுதல் போனற பல்வேறு முறைகள் கையாளப்பட லாம்.

பண்டைக் காலத்தில் கிரேக்க மக்களாட்சி மர பில் மீட்டழைப்பும் (Recall) ஒரு முறையாக இருந ததது. அதன்மூலம் நிருவாகச சீர்கேட்டினை அவா களால் அடக்கவும், நீககவும் முடிந்தது.

சீர்கேட்டினால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள குறைந்தது 10 ஆணடுக்காலம், குடிமகன நிலை யிலிருநது நீக்கப்படுவார்கள். சுவிட்சர்லாந்து தேசத்து அரசியலமைப்பு மீட்டழைப்பு முறையைக் கையாளுகி றது அத்துடன பொதுமக்கள வாக்கெடுப்பு (Referendum) போன்ற முறைகளையும் கையாளுகிறது.

நடைமுறை: தனி மனிதர் குழு ஒரு விணணப்பத தில், குறறஞ்சாட்டப்பட வேணடிய அதிகாரி மீது உண்டான எல்லாத் தீாப்புகளையும் எழுத்து வடிவத் தில் எழுதி, அதனைக் கையெழுதது, சாட்சிகள் ஆகியவற்றோடு அரசினிடத்தில் தெரிவிக்கும் போது, அரசானது அக் குற்றச்சாட்டுகளை ஆராய்ந்து, வாக் காளர் பட்டியலில உள்ள வாக்காளாகளில் 25 விழுக் காட்டினர் கையெழுத்து இருந்தால் அந்த விணணப் பத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும். நிருவாகம் அதற்குரிய முறைகளைக் கையாணடு, புதிய தேர்தல்களை நடத் தும். அதில வாக்காளர்கள தஙகள் கருத்தைத் தெரி விக்கும் முறையில் வாக்குச் சீட்டு அளிக்கப்படும். தேர்தல முடிவில் வாககாளர் தீர்மானத்தின்படி, குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட அதிகாரி நீக்கப்படலாம். புதிய அதிகாரி ஒருவரை இடைககால அதிகாரியாகத தேர்ந்தெடுக்கலாம். பொதுவாக நிருவாக அதிகாரி கள் இத்தகைய முறையிலிருந்து தங்களின பதவிக் காலத்தின் முதல் ஆறு மாதங்களோ, கடைசி ஆறு மாதங்களோ பாதுகாக்கப்படுவர். லா.பி.

மீட்டுருவாக்கம்· மொழி மாறும் தன்மை யுடையது. ஒரு மொழியில காலநதோறும் ஏற்படும் மாறறங்களை விளக்குவதே அம்மொழியின் வரலாறு ஆகும். அவ்வாறு ஒரு மொழியின் வரலாற்றை அறிய அமமொழியில பல்வேறு காலககட்டங்களில் எழுதப்பட்ட எழுத்துச் சான்றுகள துணைபுரிகின் றன. எழுத்துச் சானறுகளில் கால வகையாலமுந்திய

வற்றில் காணப்படும் மொழி வடிவங்கள் நாளடைவில் திரிந்து பிந்திய நிலைக்கு மாறியுள்ளன என்று கொள்ளலாம். எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைக்காத காலத்து மொழி வடிவங்களை அறியத் துணை புரிவது மீட்டுருவாக்கம் (Reconstruction) என்றும் உத்தியாகும்.

தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் போன்ற ஓரினத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் பல சொற்கள் வடிவ ஒப்புமையும், பொருண்மை ஒப்புமையும் பெருமளவுக்குக் கொண்டு விளங்குவதைக் காணலாம். 'கோழி'யைக் குறிக்க இம்மொழிகளில் அமைந்த சொற்கள் பின்வருவன.

தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
கோடி (kōdi)	கோளி (kōḷi)	கோழி (kōḻi)

இங்கே வடிவ ஒற்றுமை ககர மெய்யும் (k), அதன் பின் ஓகார உயிரும் (o), சொல் இறுதியில் உள்ள இகர உயிரும் (i) ஆகும். இவற்றுக்கிடையே வேற்றுமை; தெலுங்கில் டகரம் (d) கன்னடத்தில் ளகரம் (ḷ) தமிழில் ழகரம் (ḻ). இத்தகைய d/ḷ/ḻ ஒலி இணை (Phonetic correspondence) பல தெலுங்கு, கன்னட, தமிழ்ச் சொற்களில் (உயிரெழுத்துகளுக்கிடையில்) காணப்படும். ஏழு என்ற எண்ணைக் குறிக்கத் தெலுங்கில் வழங்கும் சொல் ஏடு (ēdu) கன்னடத்தில் ஏளு (ēḷu), தமிழில் ஏழு (ēḻu). இந்த ஒலி இணைக்கு இன்னும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
கூடு (kūdu)	கூளு (kūḷu)	கூழ் (kūḻ)
பாடு (pādu)	ஹாளு (hāḷu)	பாழ் (paḻ)

தெலுங்கில் லகரமும், கன்னடத்தில் லகரமும், தமிழில் லகரமும் என இம்மூன்று மொழிகளிலும் லகரம் அமைந்துள்ளமை ஒரு வகை ஒலி இணையாகும். இதனை l/l/l ஒலி இணை எனலாம். எடுத்துக்காட்டு:

தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
காலு (kālu)	காலு (kālu)	கால் (kāl)
பாலு (pālu)	ஹாலு (hālu)	பால் (pāl)

தெலுங்கில் லகரமும், கன்னடத்தில் ளகரமும் தமிழில் ளகரமும் ஆக l/ḷ/ḷ ஒலி இணை மற்றொரு வகையினது ஆகும். எடுத்துக்காட்டு:

தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
முல்லு (mullu)	முள்ளு (muḷḷu)	முள் (muḷ)
தேலு (tēlu)	தேளு (tēḷu)	தேள் (tēḷ)

தெலுங்கில் டகரமும், கன்னடத்தில் டகரமும், தமிழில் டகரமும் ஆக (உயிரெழுத்துகளுக்கிடையில் வரும்) d/d/d ஒலி இணை வேறொரு வகையினது ஆகும். எடுத்துக்காட்டு:

தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
ஆடு (ādu)	ஆடு (ādu)	ஆடு (ādu)
பாடு (pādu)	ஹாடு (hādu)	பாடு (pādu)

இக்கால மொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் ஆகியவற்றில் அமைந்த l/l/l ஒலி இணையை, முழு ஒப்புமை கருதி இவற்றின் மூல மொழியில் *l(ல்) என்று மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம்.(மூல மொழியை ஆங்கிலத்தில் 'Proto language' என்றும், தமிழில் 'தொல் மொழி' என்றும் வழங்குதல் மரபு). தொல் மொழியின் *l(ல்) ஒலி அதிலிருந்து கிளைத்த சேய் மொழிகளான (Daughter languages) தெலுங்கிலும், கன்னடத்திலும், தமிழிலும் மாறாமல் அப்படியே உள்ளது என்பது *l(*ல்) என்ற இந்த மீட்டுருவாக்கத்தின் விளக்கம் (மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்ட தொல் மொழி ஒலிக்கு முன் உடுக்குறி இடுதல் மரபு).

இவ்வாறே உயிரெழுத்துகளுக்கிடையில் அமைந்து விளங்கும் d/d/d ஒலி இணையைத் தொல் மொழியில் * d(*ட்) என்று மீட்டுருவாக்கலாம். இந்தத் தொல் மொழி ஒலியும், தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் என்னும் சேய் மொழிகளில் மாறாமல் அப்படியே இருக்கக் காணலாம்.

l/ḷ/ḷ ஒலி இணையை *ḷ(*ள்)என்றோ, *l(*ல்) என்றோ மீட்டுருவாக்கம் செய்யவேண்டும். *l(*ல்) என்று மீட்டுருவாக்கம் செய்தால், மூன்றுசேய்மொழிகளிலும் l ஒலியே இருக்கவேண்டும் என்பது முதல் ஒலிவிதியின் (Phonetic law) கருத்து. அப்படி இல்லாததால் இதனை *ḷ(*ள்) என்று மீட்டுருவாக்கம் செய்வதே நல்லது.இந்தத் தொல்மொழி ஒலி கன்னடத்திலும் தமிழிலும் மாறவில்லை. தெலுங்கில் மட்டும் l(ல்) ஆக மாறியுள்ளது. எனவே தெலுங்கில் உள்ள l(ல்) ஒலிக்கு இரு மூலங்கள் உண்டு. இதன் தொல் மொழி வடிவம் *l ஆகவோ, *L ஆகவோ இருக்கலாம்.

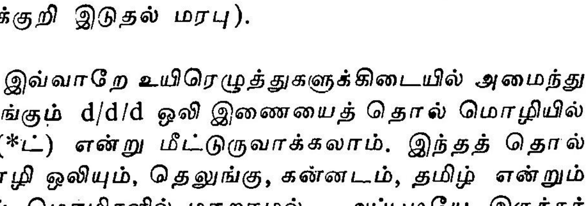

d/ḷ/ḻ ஒலி இணையை *d என்றோ, *ḷ என்றோ *L என்றோ மீட்டுருவாக்கம் செய்யவேண்டும். *d,

எனபது மீட்டுருவாக்கம் ஆனால், மூன்று சேய்மொழி களிலும் d ஒலி இருகக வேண்டும். *l என்று மீட்டுரு வாக்கினால் கன்னடம, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் l ஒலியும், தெலுங்கில் l ஒலியும் இருக்கவேணடும். அப் படி அமையாததால் இந்த ஒலி இணையை *ḻ(*ழ்) எனறு மீட்டுருவாககலாம்.

இதுவரை நான்கு மீட்டுருவாக்க ஒலிகள் காணப் பட்டன 1)* l(*ல), 2)* d(*ட்), 3)*l(*ள), 4)*ḻ (*ழ) இந்த நானகு மீட்டுருவாக்கங்களும் நானகு ஒலிவிதிகளைக் குறிக்கின்றன இந்த மீட்டுருவாக்கங் களுக்கு உரிய ஒலிவிதிகள ஏற்கெனவே தரப்பட்டுள ளன எடுத்துக்காட்டுகள வருமாறு:

முதல மீட்டுருவாக்கம் (*l) *Kāḻ: Kālu/Kālu/Kāl (கால்)

2-ஆம் மீட்டுருவாக்கம (*d) *ādu: ādu/ādu/ādu(ஆடு)

3-ஆம் மீட்டுருவாக்கம் (*l) *mul: mullu/muḷḷu/muḷ (முள்)

4-ஆம் மீட்டுருவாக்கம் (*ḻ) *Kōḻi .Kōdı/Koli/Kōḻi (கோழி)

மேலே கணட நான்கு தொல்மொழி வடிவங் களும் சேய் மொழியாகிய தமிழ மொழி வடிவங களோடு அப்படியே ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். ஆனால், சில இடங்களில் தமிழிலும் மாறறம் நிகழந் துளளது. தொலமொழியில *Kevı (*கெவி) என்று மீட்டுருவாக்கம் செயயப்பட்ட வடிவம் பின்வருமாறு மூனறு சேயமொழிகளிலும் சிறிது சிறிது வேறுபடடுப பரிணமிததது.

தொல்மொழி	தெலுங்கு	கன்னடம்	தமிழ்
*Kevi :	cevı(செவி)	Kıvı(கிவி)	cevi (செவி) 'காது'

இங்கே தொலமொழிச சொல்லின் இறுதி இகரம (i) மூனறு சேயமொழிகளிலும் அபபடியே மாறாமல் இருக்கிறது. (*ı: ı/i/ı). இடையில் வரும் வகரமும் மாறாமல் உளளது (*v: v/v/v). ஆனால், தொல மொழிச சொலலின் முதல் அசையிலுளள எகரம் (e) அடுதத அசையில இகரம் (i) தொடரும்போது, கனனடத்தில இகரமாகத(i) திரிகின்றது. தெலுஙகி லும் தமிழிலும மாற்றம் இல்லை. (*e(¯i): e/i/e) *KVvı இங்குப் பெரிய எழுத்து(மெய்யைக் குறிககும). தொலமொழிச் சொல்லின் மொழி முதற் ககரத்தை (k) எகர ஒலி (e) அடுக்கும்போது தெலுங்கு, தமிழில் அது சகரமாக (e) மாறுகினறது. கனனடத்தில் மாற்றம் இல்லை. (*k (-e): c/k/c).

மீட்டுருவாக்க வடிவங்கள் கற்பனையாக அமைத் துக் கொணட வடிவஙகளாகும். அவறறைக் குறிக்க அவ்வடிவஙகளுக்கு முன்னர் உடுக்குறி இடப்படுகிறது. சேய்மொழிகள் அனைத்திலும் ஒலி மாற்றங்கள் நிகழ் விக்கும் மீட்டுருவாக்கங்கள ஒரு வகை (*kevi: cevi/ kivi cevi). பெரும்பாலான மொழிகளில் மாற்றம் நிகழ்விக்கும் மீட்டுருவாக்கங்கள் மற்றொரு வகை (*Kōḻi/ Kōdi/Kōḷı/Kōḷı). சில மொழிகளில மட்டும் மாற்றம் நிகழ்விப்பவை பிறிதொரு வகை (*tēl: tēlu/tēlu/tēl). எந்த மொழியிலும் மாற்றம் நிகழ்விக் காமல் தொல்மொழி ஒலிகள் இயல்பாய் நிற்கும் வகையில் அமைந்த மீட்டுருவாக்கங்கள் இறுதி வகை (*ādu:ādu/ādu/ ādu).

மீட்டுருவாக்கங்கள் ஒரு வகை வசதிக்காகப் படைத்துக் கொள்ளப்பட்டவை ஓரினத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளில் கிட்டத்தட்ட ஒரே பொருண்மையைத் தரும் சொற்கள வடிவத்தில் சிறிது வேறுபட்டு அமைந்திருக்குமானால் அவவேறுபாட்டினூடே ஓர் ஒறறுமையைக் கணடு அந்த ஒற்றுமை எந்தெந்த மொழிகளில், எந்தெந்தச் சூழலில், எவ்வெவ்வாறு திரிந்தது என்று எடுத்து விளக்கும் குறியீடே மீட்டுரு வாககம் அந்த ஒற்றுமை சேய்மொழிகளில் திரியாது அப்படியே இயலபாய் இருக்குமானால் அதனையும் எடுததியம்பும் இம் மீட்டுருவாக்கம். இநத மீட்டுரு வாக்கம் மனம் போன போக்கில் படைத்துக் கொள ளப்பட்டது அன்று. அறிவியல் அடிப்படையில் அமைத்துக் கொளளப்பட்ட வேற்றுமையில் ஊடுருவி நிற்கும் ஒற்றுமையைக காணும் நெறி இது. கிடைத்த தரவுகளைக் கொண்டு கறபனையாகப் படைத்துக கொளளப்பட்ட மீட்டுருவாகக வடிவங்கள் அம்மொழி யினத்தைச் சேர்நத புதியதோர் மொழியிலோ, ஒரு மொழியின் இன மொழியிலோ தரவுகள் கிடைக்கும போது அததரவுகளுடன் முழுவதுமாக ஒத்திருப் பதைக் காண முடிகிறது.

மீட்டுருவாக்கஙகள் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைத்துக கொணட வெறும் படைப்புகள எனறால, பலலாயிரம் ஆணடுகளுக்கு முன வழங்கியதாகக் கரு தப்படும் தொல்மொழியின் வடிவஙகளை அவை காட்டுகின்றன எனறு கூறுவது பொயம்மை வாதமா கப் போய்விடும். ஒப்பியல் மொழிநூலில 'புத்திலக் கண வாதிகள' (Neogrammarians) என்று கூறப்படும மொழி வரலாற்று அறிஞர்களும், அவர்களை அடி யொற்றியவர்களும் 'இவை உணமை, வெறும் படைப்பு அல்ல' எனறு அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றனர்.

மொழி வரலாற்றில் இருவகை உண்டு. முன்னது எழுத்துச சான்றை ஆதாரமாகக் கொண்டது. பின் னது மீட்டுருவாக்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது. பின்னதற்கு முநதைவரலாறு (Prehıstory) என்று, பெயர். மீட்டுருவாக்கம் வெறும் கறபனையானால்

அதனை ஆதாரமாகக் கொணடு படைத்த முந்தை வரலாறும் கற்பனையாகிவிடும. கறபனை வரலாறு ஆகாது. புத்திலக்கணவாதிகள அறிவியல அடிப்படையில இநதோ-ஐரோப்பிய மொழி வடிவங்களுககு மீட்டுருவாக்கம் அமைததுககொணட பினனா, தற்செயலாக இநதோ-ஐரோப்பிய மொழியொன்றின் மிகப் பழங்கால எழுததுச்சானறுகள தோணடி எடுககப்பட்டன.அந்தப் பழஙகால எழுதது மொழியின் வடிவஙகள ஒபபியன் மொழி நூலார் படைததுக் கொணட மீட்டுருவாககத்தோடு ஒத்திருந்ததைக் கணடபோது அவர்கள் அடைந்த மகிழச்சிக்கு எலலை இல்லை

இத்தாலியன், பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசு, இசுபானிசு போன்ற மொழிகளுக்கு உரோமானிய மொழிகள எனறு பெயர். அவை பழஙகால இலத்தீன மொழியிலிருந்து கிளைத்தவை என்று கருதப்படுகின்றன. மேலே கண்ட உரோமானிய மொழிச் சொற்களின் தொல்வடிவத்தை அறிவியல அடிப்படையில் மீட்டுருவாக்கம செய்தபோது, அந்த வடிவஙகள் அவற்றுக்கு இணையான பொருணமையுடைய இலத்தீன் மொழிச் சொல வடிவங்களோடு ஒத்திருந்தமையைக் கணட புததிலக்கண வாதிகள பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அத்துறையில மேலும்மேலும் ஆராய்ச்சி செயய அவாகளுக்கு அது ஊககமளித்தது. மீட்டுருவாக்கம் சரியான நெறிமுறை என்பதும் உறுதியாயிறறு. மீட்டுருவாக்க வடிவங்கள் கால வகையால் முந்தியவையாதலால் அந்தக் காலக கட்டத்திலிருந்து எழுததுச் சானறு கிடைக்கும் காலம் வரை மொழி வளர்ந்த வகை மொழி வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாக - முந்தை வரலாறாக - கொள்ளப்பட்டது.

மீட்டுருவாக்கத்தில் இருவகை உண்டு. முன்னது புறநிலை மீட்டுருவாக்கம (External construction); பினனது அகநிலை மீட்டுருவாககம் (Internal construction). இதுவரை விளக்கப்பட்ட மீட்டுருவாககம புறநிலை மீட்டுருவாக்கம்ஆகும்.தெலுங்கு,கனனடம், தமிழ என்ற மொழிகள் வெவ்வேறு மொழிகள. தமிழ் தெலுங்குக்குப் புறம்பானது. கனனடம் தமிழுககுப் புறம்பானது.இவ்வாறு தத்தமககுப் புறம்பான மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆய்நது அவற்றின தொலமொழி வடிவஙகளைமீட்டுருவாக்கம்செய்வது புறநிலை மீட்டுருவாக்கம் ஆகும். ஒரே பொருணமை தரும் தனித் தனி (புற) மொழி வடிவங்களின் வேறுபாட்டினூடே ஒற்றுமை காணடல் இது.

ஒரு காலக் கட்டததில, ஒரு நிலப்பகுதியில் வழஙகும் ஒரே மொழியில ஒரு பொருணமையைக் குறிக்கப் பெருமபாலும் ஒப்புமையுடைய வெவவேறு சொல் வடிவங்கள் அமைந்திருக்கக காணலாம். இநத வேற்றுமையின் அடித்தளத்தில் ஒற்றுமை காண இயலும். தமிழ நாட்டில இன்று வழஙகும பேச்சுத் தமிழில படர்க்கை ஒருமைபபெணபாலைக் குறிகக அவ (ava) என்ற வடிவம் வழஙகுவதைக் காணலாம. இச்சொல இரணடாம வேறறுமை ஏற்கும்போது அவளே (aval-e) என்று வழஙககககாணலாம எனவே, இந்தத் தமிழில படர்க்கை ஒருமைப பெணபாலைக் குறிகக இரணடு வடிவஙகள் உளளன எனறு கூறலாம். ஒனறு அவ (ava) (இதன பினனர் உயிரொலியில தொடங்கும் விகுதி எதுவும் இலலை).மற்றொனறு அவள (aval) (இதன் பின்னர் இரணடாம் வேறறுமையைக் குறிக்கும் விகுதியான எகர உயிர் (e) அமைந்திருக்கக காணலாம். வேற்று வடிவங்களான அவ (ava), அவள (aval) என்ற இரணடுக்கும் அடிததள வடிவம் *aval என்று கொளளலாம். சொலலிறுதியில் அகரத்துக்குப் (ஆகாரததுக்கும் கூட) பினவரும ளகரம் (ḷ) கெடும எனவே உயிா ஒலி விகுதி அடுக்காத வடிவம் இறுதி மெய் ஒலி (ள) கெட்டு விகாரமடைகிறது. உயிர் ஒலியில தொடஙகும் விகுதி அடுககுமபோது இறுதி மெய் (l) கெடாமல இயலபாக நிறகிறது இஙகே அவ (*ava) என்பதை அடிப்படை வடிவமாக மீட்டுருவாக்கம் செயய இயலாது. அவவாறு செய்தால் உயிர் ஒலியாகிய எகரம் (e) சேரும போது அவ்வ (ava-v-e) எனறாகும அவவாறு இலலாமல் அவளே (aval-e) எனறு இருப்பதால் அவள (*aval) என்பதே சரியான மீட்டுருவாக்கம் எனவே தமிழ நாட்டுப பேச்சு மொழி வடிவமான அவ (ava) எனபதற்கு முந்தை வடிவம அவள (*aval) ஆகும். (ஈழததில அவள (aval) எனறு தான் வழஙகுவாாகள) இத்தகைய மீட்டுருவாககததிற்கு அகநிலை மீட்டுருவாக்கம் என்று பெயர். ஒரு சொலலில அகரத்தை (அல்லது ஆகாரத்தை) அடுதத இறுதி ளகர ஒலி (l) அதனை ஓா உயிர் ஒலி விகுதி அடுக்காதபோது கெட்டது எனற வரலாற்றுணமையை இது புலப்படுத்துகிறது. ஒன்றுக்கொன்று புறம்பான ஒரே இனததைச் சேர்நத வெவவெறு மொழிகளுக்கிடையே உளள சொல வடிவங்களை அல்லாமல, ஒரு காலத்து, ஒரு பகுதியில வழஙகும் ஒரே மொழியில உள்ள வடிவஙகளை மீட்டுருவாக்கம செய்வதால இத்தகைய மீட்டுருவாக்கததிற்கு அகநிலை மீட்டுருவாககம் எனற பெயா வந்தது.

புறநிலை மீட்டுருவாககத்தைப் பயனபடுததித் தொல் மொழி வடிவஙகளை நிருணயிததபின், ஒரே பொருண்மையும் மிகக வடிவொப்புமையும் உடைய தொல் மொழி வடிவஙகளை ஒப்பிட்டு அவற்றை அகநிலை மீட்டுருவாக்கம செய்து அவறறின அடித்தள வடிவையும் நிருணயிக்கலாம். தெலுங்கு காரு (kāru), கன்னடம் காரு (kāru), தமிழ கார் (kar) என்ற வடிவங்களை ஒப்பிட்டு, 'கருமை' எனற பொருணமையில் *கார் (*kār) எனற வடிவத்தைத் தொல்மொழி

யில் புற மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம். தெலுங்கு காகு (kāg-gu), கன்னடம் கர்கு (kar - gu), தமிழ் கருகு (kar-ugu) என்ற வடிவங்களை ஒப்பிட்டு 'கருகிப் போ-தல' என் பொருண்மையில கருகு (*kar-ugu) என்ற வினை வடிவத்தைத் தொல்மொழியில் புற மீட்டுருவாககம் செய்யலாம். தொலமொழி வடிவஙகளான *காா (*kār) கர்-உகு(kar-ugu) என்ற இரணடிலும உள்ள அடிவேர் வடிவஙகள*கார்(*kār,) *கர்-(kar)-என்பன.குற்றுயிர் கொணட வடிவமாகிய *கர் (*kar)என்பது -உகு (-ugu) என்பது போல் உயிர் ஒலியில் தொடஙகும் பினனொட்டுச் சேரும் போதும், நெட்டுயிர் கொணட வடிவமாகிய *கார் (*kār) எனபது பினனொட்டுச் சேராமல தனித்து நிறகும போதும் அமைந்த வடிவஙகள். குற்றுயிர் கொண்ட வடிவம் பின்னொட்டுச் சேர்ந்த சூழலில் அமைவதால், சூழலால் கட்டுண்ணாத நெட்டுயிர் கொண்ட வடிவத்தையே அடித்தள வடிவமாகக் கொளளலாம். எனவே *கர்-உகு (*kar - ugu) என் பதற்கு அடித்தள வடிவம் **கார்-உகு (**kār-ugu) எனக் கொள்ளவேணடும். இது தொல்மொழி நிலையிலேயே அமைந்த வேறுபட்ட வடிவஙகளின் மீட்டுருவாககமாதலால், இதனை அகநிலை மீட்டுருவாக்கம் என்பர். **கார்-உகு (**kār-ugu) என்ற மீட்டுருவாக்கம் தெலுங்கு, கன்னட, தமிழ் மொழிகளின தொல்மொழி நிலைக்கு முந்திய முந்தைத் தொல்மொழி (Pre-proto language) வடிவமாகும். மீட்டுருவாக்கங்கள அனைத்தும் மொழியின் முந்தைய வரலாற்றை அறிந்து கொளவதற்கு மிகவும் பயன்படும். ஒலிநிலையில் மட்டுமல்லாமல் மொழியின் மற்றக் கூறுகளிலும் இவ்வாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம்.

சுருங்கக் கூறினால் வேற்றுமையில் ஒறறுமை காணபதே மீட்டுருவாக்கம் ஆகும். வசதிக்காக மீட்டுருவாக்கம் செய்து கொணட அடித்தள வடிவமானது, வெவ்வேறு மொழிகளில அல்லது சூழல்களில எவவெவ்வாறு திரிந்தது அல்லது திரியாமல இயல்பாய் நினறது என்று தெளிவுபடுத்தும் ஒரு வகை நெறிமுறை விதியே மீட்டுருவாக்கம்.

நா.கு.

மீடு, சார்சு எர்பர்ட்டு (கி.பி. 1863-1931), அமெரிக்க மெய்ப்பொருளியல் அறிஞரும், சமூக உளவியல், பயன்வழி உணமைக் கொளகை ஆகியவறறின வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தவரும் ஆவார். இவர் கி.பி. 1863-ஆம் ஆணடு தென ஆட்லியில் (South Hadley) பிறநதார். இவர் தம் இளங்கலைக கல்வியை ஓபெர்லின் (Oberlin) கலலூரியிலும், பின்னர் மெய்பபொருளியல், உளவியற கல்வியை ஆர்வர்டு (Harvard) பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்றார். இவர் மெச்சிகன் (Mechigan) பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1891 - ஆம் ஆணடில் மெய்ப்பொருளியல், உளவியல் ஆகியவற்றைப் பயிற்றுநராகச் சேர்ந்தார். பின்னர் இவர் கி.பி. 1892-இல் சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து 1894-இல் அப் பல்கலைக்கழகத்தின் மெய்ப்பொருளியல் துறைத் தலைவரானார். அப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவர் தம் வாழ்நாள் இறுதிவரை (26-4-1931) பணியாற்றினார்.

மீடின் (George Herbert Mead) கருத்துகள் முழுமையான வடிவம் பெறுவதற்கு முன்பே காலமாகி விட்டதால், இவருடைய மெய்ப்பொருளியற் கோட்பாடுகள் இன்னவை என்று உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை. ஆயினும் இவருடைய மெய்ப்பொருளியற் கருத்துகளைப் பின் வருவனவாறு வகைப்படுததிக் கூறுவர். 1) உயிர்ப் பொருட்களுக்கிடையேயான சமூக நடத்தைகளின் தொடர்புகளில்தான் மனமும், 'தான்' (Self) என்பதும் எழுகின்றன என்னும் கருத்தை மீடு தம் 'மனம், தான், சமூகம்' (The Mind Self and Society - 1934) என்னும் நூலில விளக்கியுள்ளார். 2) அறிவியற் சொற்பொருள் வகைகளின உளவியலான தோற்றம், பயன்பாட்டு நோக்கம் கொண்ட செயல்களில் நிகழ்கிறது என்பதைச் 'செயல் பற்றிய மெயப் பொருளியல்'(The Philosophy of Act-1938) என்னும் நூலில் விவரித்துள்ளார்.3) நிகழ்காலத்தின இயற்கை பற்றிய சமூகக் கருத்தமைவும், உள்பொருளின் இருப்பிடமும் இறந்தகாலம் எதிர்காலம் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியவை என்பதனை 'நிகழகாலம் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல்' (The Philosophy of the Present,1932) என்னும் நூலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மீடு தம சமூக உளவியலில், மனிதனின் 'தான்', 'மனம்' ஆகியவை சமூக நடத்தைகளிலிருந்து எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதைப் பேச்சு மொழியின் துணைக்கொண்டு நிலைநிறுத்துகிறார். மொழியின் மூலம் ஒரு குழநதை பிறருடைய கடமைக் கூறுகளையும் அவற்றின விளைவுகளையும் கருதித் தமவாகக் கொள்வதைப் போனறே மனிதர்களும் தஙகள் உளநடத்தைகளைப் பெறுகினறனர். சிந்தனையுடன் கூடிய செயற்பாடுகள உறுதியாகப் பிறரின மீது தாக்கததை ஏற்படுத்தும். அத்தாக்கங்களினால மனிதன் தன் கடமைகளைப் பெறுகின்றான் என்பது மீடின் பொதுவான நடத்தைக் கொள்கை எனறாலும், 'தன உள்ளாய்வு முறைக்கு' (Self- introspection) நடத்தைக் கொள்கையில இடமளித்தது சிறப்பானதொனறாகும்.

மீடின் பயன்வழி உணமைக் கொளகையில் படிமுறை வளர்சசி, தொடர்பியல் கொள்கை (Theory

of Relativity) ஆகியவற்றின் தாக்கம் காணப்படு கிறது அவருடைய மெய்ப்பொருளியலை அகநிலை சார்ந்த தொடர்பியற் கொள்கை (Subjective Relativism) எனலாம். எவ்வாறு சில பொருட்கள வயிற்றின் செரிமான முறைக்குத் தக்கவாறு உண்ணக கூடியவையாகின்றனவோ, அவ்வாறே நுகர்வு, உணர்வு, வாழ்க்கை, மதிப்பீடுகள், ஆளுமை போன் றவை புறவயமான தன்மைகள் என்றும், அவை சில குறிப்பிட்ட வகைச் சூழ்நிலைகளின் தொடர்பினா லேயே அகத்தில் ஏற்படுகின்றன என்றும் மீடு கருது கின்றார்.

மீடு தம் வாழ்நாளில் எந்த நூலினையும் வெளி யிடவில்லை. அவரைப் பின்பற்றியோர் அவர் எழுதிய வற்றை நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளனர். மீடுவின் நூல்கள பின்வருவனவாகும். 1) நிகழ்காலம் பற்றிய மெய்ப்பொருளியல், 2) மனம், தான, சமூகம் 3) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சிந்தனைப் போக்குகள் (Movements of Thought in the 19 th Century–1936), 4) செயல்பற்றிய மெய்ப்பொருளியல்.

பி.ஆர்.ந.

மீடு, மார்கரட்டு (1901-1978) தலைசிறந்த பெண மானிடவியலறிஞர். மானிடவியல் துறையில் மட்டுமல்லாது மனிதநேயத்தை விரும்பும் அனைவரா லும் போற்றப்படக கூடியவர். மானிடவியலின எண ணற்ற ஆய்வுப் பரப்புகளில் இவர் செய்த ஆய்வுகள புதிய விளக்கத்தைக் கொடுத்ததுடன் அப்பிரிவுகளில் முன்னோடி ஆய்வுகளாகவும் அமைந்தன. பெணணு ரிமை, குழந்தை வளர்ப்பு முறை, பாலுறவு சார்நத ஒழுக்கம், அணுவியல் பெருக்கம் (Nuclear Prolifera-tion), இன உறவுகள, போதை மருநதுகளைத் தவ றாகப் பயன்படுத்துதல், மக்கள தொகைப் பெருக்கம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, பஞ்சத்தால் வாடும் நிலை, இளங்குற்ற நடத்தை, பணபாடும் ஆளுமையும போனற எண்ணற்ற பிரிவுகளில் மேறகொணட இவர்தம் ஆய்வுகள மானிடவியலுக்குப் புதிய உள ளொளியைத் தந்தன.

மீடு (Margaret Mead) 1901 – ஆம் ஆண்டு பில டெல்பியாவில பிறந்தார். பளளி, கல்லூரிப் படிப்பு களுககுப் பின இவர் தம் டாகடர் பட்டத்தைக் கொலம்பியாப் பலகலைக்கழகத்தில 1929-இல பெற றார். அப்பட்டத்தைப் பெறுமுன்னரே இவா பல களப் பணி ஆய்வுகளையும், அநத ஆய்வுகளின முடிவு களையும் வெளியிடும் பணியைத் தொடஙகி விட் டார். தொடககத்தில் பசிபிககுக் கடற்கரைப் பகுதி களில வாழும் பல பழங்குடிகளை இவர் ஆராயந் தார். குறிப்பாக, சமோவாத தீவுப் பழங்குடிகளிடம் இவர் பலகாலம ஆய்வு செயதாா. இவர்தம் ஆய்வு களில் புள்ளியியல் விவரங்களைப் பக்கம் பக்கமாகக் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து, அவர்களின் அன்றாட வாழ்வில நடைபெறும் ஒவவொரு சிறிய நிகழ்ச்சியும பணபாட்டில் எவவகையான பிணைப்பினைப் பெற றுளளது என்று உற்றுநோக்கி விளக்கினாா இவா

மாாகரட்டு மீடு

1925 – இல வெளியிட்ட 'சமோவா சமுதாயத்தில உரிய வயதடையும பாஙகு' (Coming of Age in Samoa) எனனும் நூல மேறகூறிய வகையில அம்மக களின் பணபாட்டை விளக்குவதாகும் அதனைத தொடர்நது பல ஆயவுகளை மேறகொணடு அவ வாயவு முடிவுகளை நூலாக வெளிபிட்டார். அவற றுள நியூகினி மககளின வளர்ப்பு முறை (Growing up in New Guinea – 1930), மூனறு தொன்மைச சமுதா யங்களில பாலியல்பும மனவியல்பும் (Sex and Temperament in Three Primitive Societies-1935), பாலினீ சியரின் நடததை முறை' ஓா ஒளிபபடப பகுப்பாயவு (Balinese Character: A Photographic Analysis-1942), பணபாட்டுப் படிமலாசசியில தொடர்சசி (Continuities in Cultural Evolution-1964), இனத்தின மீது அடித்தல (Rap on Race- 1971) ஆகியவை இவா எழுதிய 23 நூலகளுள குறிபபிடத்தக்கவை.

எணணற்ற ஆய்வுகளில மீடு ஈடுபட்டிருந்தாலும இவாதம் முதனமையான ஆயவுகள உளவியலசார் மானிடவியலை ஒட்டியே அமைநதன. அதறகுக் கார ணம 1920,30 களில் பொதுமககளிடமும அறிஞாகளி டையேயும மிகவும விரிவாகப பேசப்பட்டு வநத இளஙகுற்ற நடத்தைகள, பூப்புககாலததில ஏறபடும் பொதுவான உணாவெழுசசிகளின் தாககம் முதலான குமரப் பருவச் சிக்கலகள பறறி மீடு மிகவும ஈடுபாடு கொணடு ஆராய்ந்ததேயாகும். குமரப் பருவச சிக கலகளினால் தோனறும சமுதாயச சிக்கலகளும

உணர்வெழுசசி சார்ந்த முரண்பாடுகளும் உயிரியல் அடிப்படையில் ஏற்படுபவை என்று ஒரு சாரார் வாதிட்டு வந்தனர். அவர்களுக்குச் சமமாக மற்றொரு சாரார் குமரப்பருவச் சிக்கலகள் அனைத்தும் பண்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்தவை என்று கூறிவந்தனர். அதனால் மீடு தம்தொடக்கக்கால ஆய்வுகளில் அவ்வகைச் சிக்கல்களுக்குக் காரணமான பணபுகளுள் பணபாட்டு மரபுரிமையாக வருவது எது, உயிரியல் மரபுரிமையாக வருவது எது என ஆராய்ந்தார். இவர் எழுதிய நியூகினி மக்களின் வளர்ப்பு முறை (1930), சமோவா சமுதாயத்தில் உரிய வயதடையும் பாங்கு (1928) ஆகிய இரணடு நூல்களும் குமரப்பருவச் சிக்கலை நனகு ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டவையாகும். ஆய்வின் முடிவினைக் குறிப்பிடும்போது குமரப்பருவத்தில் ஏற்படும் உணர்வெழுச்சி சார்ந்த சிக்கல்கள் அனைத்தும் பணபாட்டு அடிப்படையிலானவை என உறுதியாகக் கூறியுளளார்.

இவர் எழுதிய மூன்று தொன்மைச் சமுதாயங்களில் பாலும் மனவியல்பும் (1935) என்னும் நூல உயிரியல் அடிப்படையில் நிலைநிறுத்தப்படும் பண்புகள எவை பண்பாட்டு அடிப்படையில் நிலைநிறுத்தப்படும் பணபுகளஎவை என்பதைப் பற்றியதாகும். இருப்பினும் அந்நூல் ஆண், பெண இருபாலாரின மனவியல்பு பற்றி முதன்மையாக விளக்குவதற்காகஎழுதப்பட்டது உயிரியல் கூறுகள அடிப்படையிலான ஆண, பெண மனவியல்பு (Temperament) உலகம் முழுவதும் பொதுவாக உள்ளதா அல்லது ஆணமைத் தனமை, பெணமைத் தன்மை என்ற பாஙகைப் பெறுவதற்குப் பணபாடு மக்களை நெறிப்படுத்துகிறதா? எனனும் வினாவை ஆராய்ந்த மீடு உலகளாவிய நிலையில ஆணகளுக்கென்று தனியாகவும் பெணகளுக்கெனறு தனியாகவும் மனவியலபுக் கூறுகள் இல்லை என அறிநதார். அவவாறு ஆணகளுககென்று தனியாக ஆளுமைஇருக்குமானாலஅது பண்பாட்டால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆணகள் முரட்டுததனமை பெற்றவர்கள என்பதும் பெண்கள் அமைதித்தன்மை பெற்றவர்கள என்பதும் பண்பாட்டளவில் ஏற்பட்டனவே. ஆணமைத் தனமை, பெணமைத் தன்மை பற்றி மீடு குறிப்பிடும் இக்கூறுகள மனவியல்பு, ஆளுமை பற்றியன மட்டுமே என்பதை உணர வேண்டும். இவர் தம் கருத்துகள் இனப்பெருக்கச் செயல்களையோ பிற செயலகளையோ குறிப்பிடவில்லை. ஏனெனில, அவை பணபாடுகளுக்கிடையே மாறுபடும் தன்மை பெற்றவை. எடுத்துக்காட்டாகச் சில சமுதாயத்தில் ஆணகள மட்பாணடம் செய்கினறனர்; ஆனால், பிற சமுதாயங்களில் அததொழிலைப் பெணகள மட்டுமே செய்கின்றனர்.

பண்பாட்டாக்கத்தின மூலம், ஆண, பெண இருபாலாரும் தத்தம் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற இயல்பான மனநிலையைப் பெறுகிறார்கள என்று அறிந்த மீடு சமுதாயத்தில் முரணபாடுள்ள (Deviant) மனிதர்கள் உருவாகும் முறையை விளக்குவதில் சிக்கல்கள் உள்ளனவென உணர்ந்தார். பாலும் மனவியல்பும் (1935) நூலில் முரண்பாடுள்ள நடத்தை முறை உயிரியல் அடிப்படையில் மட்டுமே தோனறுகிறது, பண்பாட்டால் அன்று என முடிவு செய்தார். இருப்பினும் ஒவ்வொருவரின மனவியல்பும் பணபாட்டால் அறுதியிடப்படுகிறது என்னும் கருததில் உறுதியாக இருந்தார்.

மீடு மானிடவியல் சார்ந்த அருங்காட்சியகப் பணியிலும பெரும் பஙகாறறினார். அமெரிக்க இயறகையியல் வரலாற்று அருஙகாட்சியகத்தில் (American Museum of Natural History) 1926-முதல் 50 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினார். அதே காலத்தில நேரம் கிடைக்கும்போதெலலாம் களப்பணி மேற்கொணடு கொளகைசார பிரிவில் பல ஆய்வுகள் செய்தார். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அமெரிக்கப் பொதுமக்களிடமும் இவர் களப்பணி மேற்கொண்ட பழங்குடிகளிடமும் மிகச் சிறந்த மனிதநேயப் பண்பாளர் எனப் பெயர் பெற்றார். இந்நாள வரை தோன்றிய மானிடவியலார் யாருக்கும் பொதுமக்களிடம் கிடைக்காத பேரும் புகழும் மார்கரட்டு மீடு அம்மையாருககே கிடைததன. இவரது சிறந்த பணியைப் பாராட்டி அமெரிக்க அரசின உயர்ந்த குடிமக்கள் விருதும், முன்னணி மானிடவியல கழகங்களின் உயர்ந்த பரிசுகளும், இந்தியாவின கலிங காவிருதும் வழஙகப்பட்டன. இவர் அமெரிககாவில 1978-ஆம ஆணடு காலமானார். சீ.ப.

மீத்திறக் குழந்தைக் கல்வி: ஒரு குழந்தையின் • நுணணறிவு ஈவு (I Q.) 130-ம அதற்கு மேறபட்டும் இருப்பின அக்குழந்தை மீத்திறக் குழந்தை என்று குறிப்பிடப்படும் அதாவது, சமவயதுடைய குழந்தைகளை விட அறிவுத்திறன மிக்க குழந்தைகளுக்கு மீத்திறக் குழநதைகள் என்பது பெயர். இவர்கள் கல்வியில அதிகநாட்டம் கொணடிருப்பர். இக்குழந்தைகள் மற்றைய குழநதைகளைவிட எளிதில பாடக் கருத்துகளைப் புரிந்து கொளளும ஆற்றல் மிக்கவர்களாக இருபபார்கள. அத்தகைய மீத்திறக் குழந்தைகள, குழநதைகளின மொத்த எண்ணிக்கையில நூறறுக்கு 3 முதல் 5 வரை எணணிக்கையில் இருப்பார்கள்.

மீத்திறக் குழந்தைகளைக் கணடுபிடித்தல். மீத்திறக் குழந்தைகளைப் பின்வருமாறு கணடறியலாம். 1) பளளித் தேர்வுகள, கல்வி அடைவுத் தேர்வுகள (Achievement Tests) மூலம் குழந்தைகளின் வியக்கத்

தக்க, சிறப்பான ஆற்றல் வெளிப்படுவதன் மூலம் அவர்களுள் மீத்திறக் குழந்தைகள் யார் என்பதைக் கண்டறியலாம். 2) தனியாள நுண்ணறிவுச் சோதனைகள் (Individual Intelligence Tests), நுண்ணறிவுச் சோதனைகள் (Group Intelligence Tests) மூலம் அவர்கள நுண்ணறிவு ஈவைக் (Iutelligence Quotient) கணக்கிட்டும் கண்டறியலாம். 3) பல்வேறு ஆக்கத் திறன்களைப் பெற்றிருப்பதாலும், மற்றைய குழந்தைகளைவிடத் தனிச்சிறப்புகளைப் பெற்றிருப்பதாலும நேரடி உற்று நோக்கல் முறையில (DirectObservation) இவர்களைக் கணடறியலாம் 4) பள்ளித் திரளபதிவுகள (Cumulative Record) மூலம் மீத்திறக் குழநதைகளைக் கணடறியலாம். 5) ஆசிரியர்களைத தவிரப் பெற்றோர்கள், நண்பர்கள் முதலானோரின் கருதது களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இவர்களைக் கணடறியலாம. 6) அக்கறை, நாட்டச் சோதனைகள், வினா வரிசைகள மூலம் இவர்களைக கண்டறியலாம். 7. உடல் வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி பற்றிய விவரங்களாலும் அறியலாம்.

மீத்திறக் குழந்தைகளின் சிறப்பியல்புகள்: 1) மீத்திறக் குழநதைகள பொதுவான மாணவர்களைவிடப் பள்ளிப்பாடங்களில் முன்னணியில் இருப்பார்கள. எனினும் சிலர், பள்ளிப் பாடங்களில் ஆர்வம் குறைந்தவர்களாகவும், ஏனைய துறைகளில் ஆர்வமிக்கவர்களாகவும் இருப்பார்கள. எடுத்துக்காட்டாக, மொழித் திறன். 2) மிகுந்த அளவில சொறகளஞ்சிய அறிவைப் பெறறிருப்பர். புதிய புதிய சொற்களையும், சொற்றொடாகளையும், பயன்படுத்த அறிந்திருப்பார்கள். 3) இவர்கள் படிப்பில் ஆழந்த கவனம் செலுத்துவார்கள். 4) செயலகளின் காரணஙகளுக்கும விளைவுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பினை எளிதில் உணருவார்கள, 5) உடல் உளளம் இரண்டிலும் வலிமை பெற்றிருப்பார்கள. 6) சமவயதினரைக் காட்டிலும் மூத்தோரிடம் நல்ல தொடர்பு கொணடிருப்பார்கள், 7) நிலைத்த மனவெழுச்சியும் தலைமைப் பண்புகளும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள. 8) பலதரப்பட்ட விருப்பச் செயல்களில ஆர்வமுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

மீத்திறக் குழநதைளுக்கான கல்வி:

1. **பாடத்திட்ட அதிகரிப்பு:** மீத்திறக் குழந்தைகளுக்கென்றே சில சிறப்புக் கல்வி ஏற்பாட்டுப் (Special Curriculum) பாடஙகளைக் கல்விப் பாடத்திட்டவல்லுநாகள் தனிக்கவனம் செலுத்தி உருவாக்கி நடைமுறைப படுத்த வேண்டும். இம்முறை அதிகப் பயனளிக்கவல்லது.

2. **விரைவான பிரிவு மாற்றம்:** மீத்திறக் குழந்தைகள மற்றைய குழந்தைகளைவிட்த் தனிச்சிறப்பைப் பெற்றவர்களாதலால இவாகளுக்கெனககலவிப பாடத்திட்டததில் சில வாய்பபுகள் இருத்தல் இனறியமையாததாகும். ஒரு வகுப்பிலிருநது மறறொரு வகுப்பிறகுக் குறுகிய காலத்தில முனனோக்கிச் செல்வதறகான வாய்ப்பு இருத்தல் வேணடும் எனினும, இத்தகைய முறை தொடக்கக் கலவி நிலையில மட்டும வெற்றியளிக்கக் கூடியதாகும்.

3. **தனிவகுப்புகள:** மீததிறக குழநதைகளின கலவியில விரைநத வளாசசிககுப் பயனதரககூடிய தனி வகுபபுகளை ஏறபடுததி மேன்மையுறச செயயலாம்.

4 **தனிப் பயிற்சிகள:** மீத்திறக் குழநதைகளுக குரிய தனிப் பயிறசிகள இரு வகைப்படும். ஒனறு பளளிகளிலேயே இவாகளுககெனறு தனிப்பயிறசி அளிக்கலாம். மற்றொனறு இவர்களுககெனறு தனிப் பளளிகள ஏற்படுததலாம. பளளி விடுமுறை நாளகளிலும, கோடை விடுமுறை நாளகளிலும மீத்திறக குழந்தைகளுககுத் தனிபபயிறசியளிதது உதவலாம

5. **புதிய சூழநிலை:** மீததிறக குழநதைசளின கலவி மேம்பாட்டிறகாகத் தககதொரு கற்றல சூழநிலையை ஏறபடுததி ஊககபபடுதத வேணடும். அதாவது, சுதநதிரமான செயறபாடு, கூட்டுமனப்பானமை போனறவை வளர்வதற்கான சூழநிலையை உருவாக்கித் தருதல வேணடும

6. **தனிக் கவனம:** மீததிறக் குழநதைகளின்மேல தனிககவனம செலுததிப் பயிறறுவிபபதின் மூலம இவர்கள படிபபடியாக உயர வாயப்பிருக்கினறது

7. **சிறப்புப பயிற்று முறைகளும் செயல்களும்:** மீத திறக குழநதைகளுககு அறிவுரை பகாதல வழிகாட்டல (Guidance and Counselling) ஆகியவறறிற கான சிறப்பு அலுவலா (Counsellor) மூலம செயற படுத்துவதால இக்குழந்தைகளின தரம் சிறககும.

8. **திறமையான ஆசிரியாகள்:** ஒரு பளளி நனகு தேர்சசிபெறற நிருவாகி, ஆசிரியாகள, உளவியல ஆசிரியா, தொழில படிப்பு வழிமுறை காட்டும அலுவலர் (Vocational and Educational Guidance Officer) ஆகியவர்களுடன இருததல இனறியமையாததாகும்.

9. **வசதிகள், கருவிகள் அளித்தல்:** மீததிறக குழநதைகளுககுக கறறலுக்கான சிறபபுக கருவிகள அளிப்பதன மூலம அவாகள மேனமேலும் சிறக்க வழிவகுக்க இயலும், பலவேறு மதிப்பீட்டு முறைகள (Techniques of Evaluation) மூலம இவர்களின தரத்தை மதிப்பீடு செய்யலாம.

10. **தனித்திறமைகளை அடையாளம காணல்** இத்தகைய மீத்திறக் குழநதைகளின சிறப்புத் தகுதி

களையும் அவர்கள நடத்தைகளையும அவவப் பொழுது கணடறிவது இவாகளுககுபபயனுளளதாக அமையும். எடுததுககாட்டாகத் தொடககப பளளி களில் சாதி, சமய, இனபொருளாதார வேறுபா டினறி மீததிறக குழநதைகளைக கணடறிநது அவர் களுககுக் கல்வி உதவிததொகை, பயிற்சி ஆகியவை அளித்தல் வேணடும்.

11. கல்விப் பயணங்கள், களப் பயிறசிகளுக்கான வாய்ப்பளித்தல் ஆககத்திறன (Creative abilities) மூலம் மீத்திறக குழநதைகளின் அறிவு வளர்ச்சிககு உதவ முடியும். மேலும் அறிவியல, இசை, நுணகலை கள, தலைமைப் பணபுகள போனற அனைததுப் பிரிவுகளிலும இத்தகைய மீததிறக் குழந்தைகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கலாம. எல்லாவறறிறகும் மேலாக, ஆசிரியாகளின நல்லியல்புகள இவர்களிடம் எதிரொ லிகக வேணடும். கே.மீ.

மீத்திறன் குழந்தைகள் மிகுந்த திறமை உடைய குழநதைகளே மீத்திறன குழநதைகள. கடநத சில ஆணடுகளாக உளவியலில் பல புதிய விரி வான கருத்துகள மீத்திறன் குழந்தைகளைப் பற்றித் தோனறியுளளன. குழந்தைகளுள மீத்திறன கொணட வாகள யார் எனற கேளவிக்குப் பல வழிகளில் விடை கூறப்படடுளளது. நுணணறிவுத்திறன குறிதத பரிசோதனையில் மிகுதியான நுணணறிவு பெறற இரணடு விழுக்காடு குழந்தைகளே மீத்திறன குழந்தைகள எனகிறார் தொமன்.

மீத்திறன குழந்தைகளைப் பொறுத்த அளவில் நுணணறிவு அலலது அறிவுததிறமை எனபது ஒரு முககியமான கருததாக விளஙகுகிறது. அறிவுத் திறமை என்பது பலராலும் ஏற்றுக் கொளளப்பட்ட ஒரு கருத்தாக இருநதாலும. அதுகுறிதத ஆயவுகள ஏறத்தாழ நூறு ஆணடுகளுக்கு முன்பாகவே நடத் தப் பட்டிருககினறன எனபது தெரிகிறது.

சார்லசு டாாவின் (கி பி. 1859), பிரானசிசு கால் டன் (கி பி. 1869) போனறவர்கள மரபியல் மறறும உயிாவளாசசி ஆகியவறறை ஆராயநதபொழுது அறி வுததிறமை, தனி ஆள வேறுபாடு ஆகியவற்றையும் கருததில கொணடனர். கால்டன, டார்வினின ஆயவு களினால் மிகவும கவரப்பட்டார். அவர் அறிவுத திறமையின அளவை இறககும்வரையிலும் இருக்கும் எனறு கூறினார். மேலும, அவவாறு இருககும் அறி வினைக் கூட்டவோ குறைககவோ இயலாது எனறும் கூறினர்.

பிரானசு நாட்டைச் சேர்ந்த ஆல்பிரடு பினே (Alfred Binet) என்பவர் 1905 - ஆம் ஆணடில் அறி வுத்திறமை நிலையானது எனபதை ஏற்கவில்லை. மேலும், அவா நுணணறிவினைப் புகட்டமுடியும் எனறும நம்பினார். இபபொழுது பெருமபாலும பயன படுததபபடடு வரும் இசுடேனபோாடு பினே நுண் ணறிவுத்திறன அளவை (Stanford Binet Intelligence Scale) உருவாகிடப் பினேயின கருத்து ஏதுவாயிறறு.

தொமன், இசுடேன்போர்டு பலகலைககழகத்தில பணிபுரிந்து கொணடிருநதபொழுது 16 வயதுடைய வாகளும, 140-இலிருந்து 150 வரை உளள நுணணறிவு ஈவினை உடையவர்களுமான 1,500 குழநதைகளைத் தேர்வு செய்தார். அவவாறு அவர் தோவு செய்த பொழுது மீததிறன் குழநதைகள எனற கருத்துக் கேலிககுரியதாயிருந்தது. மீததிறன குழந்தைகளை (Early ripe, Early sot) விரைவாகப் பழுதது விரை வாக அழுகும் வகையினர் எனறு விவரித்தனா ஆகவே, எந்தப பெற்றோரும் தங்கள் குழந்தைகளை மீத்திறன குழந்தைகளாக ஏற்க முனவரவிலலை. இவ்வாறான மீததிறன குழநதைகளை வளர்ப்பதும் நினைததுப் பார்க்க முடியாததாக இருநதது. ஆனால், தெர்மனின ஆயவுகள் முனகூறிய கருத்து களைப் பிற்காலததில மாற்றககூடியனவாக இருந் தன. அதனால், அவை ஏறறுக்கொளளக்கூடியனவாக வும் இருந்தன.

இசை, கலை, சமூகத்தில தலைமைதாஙகி நடத் தும திறன முதலிய பல செயல்களில் சிறநது விளங் கும் குழநதைகளை மீத்திறன் குழந்தைகள என்று பி.ஏ. விட்டி (Witty, P A.-1953) எனபவா வரையறுக் கிறார். ஐக்கிய நாடுகள சபையின் கல்வி அலுவலர் கள 1972-ஆம் ஆணடில் மீத்திறன குழநதைகளைப் பறறிய விரிவான அறிககையை வெளியிட்டனர். அநத அறிககை மீததிறன் குழந்தைகள கீழே குறிப பிட்டுளள துறைகளில ஏதாவது ஒன்றிலோ பலவற றிலோ அரிய செயல்களைச் செய்பவராயும் மிகத்திற மையுடையவராயும் இருபபர் என வரையறுக்கிறது அவை: 1) பொது அறிவுத்திறமை, 2) குறிப்பிடும்படி யான கல்வி சார்ந்த திறமை, 3) படைப்பு அல்லது உருவாககும் திறமை, 4) தலைமை தாங்கி நடத்தும் திறமை, 5) பார்வைக்கும செயலுக்குமுரிய கலைத திறமை 6) புலன் இயக்கத் திறமை முதலியன.

ஐக்கிய நாடுகளிலுளள மீத்திறன போன்ற திறமையுள்ள குழந்தைகளுக்கான கலவி அலுவலகத் தில் மீத்திறன் நுணணறிவு ஈவினை (Intelligence Quotient) வைத்து வரையறுககப்பட்டதனை ஏற்றுக் கொணடனர். மீத்திறன குழந்தைகளைப் பற்றிய பல புதிய கருததுகள ஐக்கிய நாடுகளின் ஆட்சிக்குழு அமைப்பில் தெரிவிக்கபபட்டன. அவற்றில முக்கிய மானவை: 1) மீத்திறன் திறமையுள்ள குழந்தை களின திறமை பல்வேறு வகையிலான கருத்து அளவு கள மற்றும் தொழில முனனேற்ற அளவுகளின்

அடிப்படையில் நிருணயிக்கப்படுகிறது. 2) மேலே குறிப்பிட்டுளள ஆறுவகையான துறைகள மூன்றிலிருந்து ஐந்து விழுக்காடு பளளி மாணவர்களிடம் பல்வேறு செயல்களின் மூலம் பயன்படுத்தபபட்டுள்ளன. 3) மீத்திறன் குழந்தைகளுக்காக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு கல்வித்திட்டங்கள் கீழே குறிப்பிட்டுளள பணபுகளைக் கொணடுள்ளன. அ) அறியும் சக்தி பற்றிய கருததினோடு படைப்புத் திறமை, முன்னேற்றம, முடிவுசெய்தல போன்றவை பற்றியும், மாறுபட்ட பாடத்திட்டத்தைத் தயாரித்தல், ஆ) மீததிறன மற்றும திறமையுள்ள குழந்தைகளின பாடததிட்டத்தில் கற்றல் முறை பற்றிய செய்முறைக் குறிப்புகளைப் புகுததுதல், இ) பல்வேறு வகையான நிருவாக வழிமுறைகள், குறிப்பாகத் தோ்ந்தசில குழந்தைகளுக்குச் சிறப்பு வகுப்புகள், கருத்தரங்குகள ஆகியவறறின் மூலம் ஏற்படுத்தித தருதல் முதலியன.

பல்வேறு பண்பாட்டுக் குழுக்களிலுள்ள ஏழமையானவர்களும பிற்படுத்தப்பட்ட நிலைகளிலுள்ளவர்களுமான குழந்தைகளின் முன்னேற்றம் பண்படுத்தல் மூலம் மறைந்துள்ள மீத்திறனைக் கண்டுபிடித்து வளர்ப்பதறகான புதிய ஆர்வம இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதிய ஆர்வமானது உளவியல் துறையிலும் பல்வேறு பணபாட்டுக் குழுக்களிலும் முதனமை பெற்றுளளது. மேலும், பிற பண்பாட்டினால் போற்றத்தக்கதான இந்த ஆர்வமானது மீத்திறன குழநதைகளின கல்வியைத் தூணடித் திறமைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. மீததிறன் குழந்தைகளின் சிககல்கள் குறித்த ஆர்வமானது, கீழநிலைகளில் உள்ள குழநதைகளைக் குறித்து மரபுநிலையும் சூழ்நிலையும பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகளைச் சார்ந்துளளது.

மீத்திறன் பற்றிய ஒரேகாலத்திய கருத்துகள: உளவியலார்களும, கலவியாளர்களும் ஒரேவகையான மீத்திறன பற்றிய கருத்தினை மாற்ற முறபட்டனர். மீத்திறன் பற்றிய கருததுகள மிகுதியான மீத்திறனும் திறமையுமுள்ள குழந்தைகளைக் கவர்நதன. இதுவே சிறிய வயதினர் தஙகளுக்குள உளள திறமைகளை மிகுவிகக ஏதுவாயிற்று. உளவியலார் சிலரும், கல்வியாளர்களும் படைப்புத் திறமையைக் கொண்டு மீத்திறன குழந்தைகளை அறிந்துகொள்ளுதல் தவறு என்று கூறினர் சிரில் பர்ட்டு (Cyril Burt) என்பவர் படைப்புத் திறனைக் கொண்டு மீத்திறனை அளவிடுதலை எதிர்த்தார். மேலும, அவர் சரியான படைப்புத்திறமை எனபது அதறகுச் சமமான உயர்நத பொது அறிவு இலலாமல் வருவதில்லை என்று கூறினார்.

மீத்திறன் பறறி உளவியலல் நிலவிவரும் சிக்கலகள் பல்வேறு வகைப்பட்ட மீத்திறன பறறிய கருத்தினைப் புரிந்துகொளளுதல மேலும் பல்வேறுவகைப்பட்ட திறமைகள, ஆளுமைகள பறறிய அளவுகள ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையவை ஆகும.

உளவியலார்கள் மீததிறன குழந்தைகளின் பணபுகளை விவரிக்க முயறசிசெய்கிறார்கள. ஆல்பர்ட்டு (Albert-1975) எனபவரின நடததை அறிவியல சார்ந்த ஒரு வரையறையானது அறிவாளா மறறும பெருமைமிகக மீத்திறனா குறிதது ஒரு வரையறையைத் தோறறுவிககிறது. அந்த வரையறையானது மீத்திறனாரைக் கணடுபிடிககும வழிமுறைகளையும கலவிமுறைகளையும தொடாபுபடுத்தியுளளது.

கலிபோர்னியாப் பலகலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த கின்னன்சு (Kinnons - 1961) எனபவர் பலவேறு தொழில்களிலுள்ள அதிகத் திறமையானவர்களை வைத்து ஆயவு நடத்தினார். அதில அவாகளின படைக்கும திறன மூலம உயாநத நிலையை அடைந்தனர் என்று கணடறிநதார் அக்குழுவில பஙகு பெற்றவர்கள் அறிவியலாா, கட்டட நிபுணர், எழுததாளர், ஓவிய மாணவா மறறும பலா. பின்வருபவை படைக்கும படைப்பாளரின குணநலனகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுளளன.

1) அறிவாளர்கள எப்பொழுதும் சிறநத படைககும் திறன வாய்நதவர்களாக இராமை, 2) தனித்தன்மை, 3) ஆழநத பொருளைத தேடுதல், தொடாபுபடுத்தல், நிகழக்கூடியவறறைக கணடறிதல, 4) முடிவெடுத்தல், கருத்து மற்றும செயறபடுத்தல ஆகியவறறில தன்விழைவு, 5) அடிககடி சினஙகொளளும் கலவரப்படுதலும், தனககாகக கொணடுளள குறிககோளகளுக்கான செயலகளில அதிக சகதியைச செலவிடுதல, 6) உளத்தையும் வெளி உலகத்தையும் அறியும சகதி (செயலகளை அறியும் திறமை), 7) உள்ளுணாவுகளை அறியும் சக்தியும் வழிமுறைகளை நினைத்தலும், 8) பொறுபபுளள மனிதனாகத் தன்னைத் தானே உருவகிததுக்கொளளுதலும் தனனைப பற்றி ஒரு மனிதனாகத தானே தீர்மானித்தலும, 9) அனுபவ அடிப்படையில் பெறாதனவும் விரும்பும் தன்மையுடையனவுமான பொழுதுபோக்குகள், அவனுள் எழும முரணபாடுகளினால் ஏற்படும் இறுக்கத்தைப் பொறுததுக்கொளளும தனமையுடையவனாகவும் ஒத்துப்போகக் கூடியவனாகவும் இருத்தல.

மீத்திறன் குழநதைகளைக் கணடு கொளளுதல் மீத்திறன பற்றிய கருததுகள, கலவித் தொடர்பாகக் கணடிககும் ஆசிரியர்களையும நிருவாகிகளையும் பெற்றோர்களையும மிகவும்

குழப்புகிறது. அறிவுத்திறன் குறித்த மாதிரி அமைப் பின் அடிப்படையிலான அளவுகளைச் செயற்படுத் தும் பொழுது அதனுள் உள்ள கருத்து பின்தங்கி விட வாய்ப்புள்ளது. மீக்கர் (Meeker-1969) என்பவர் பல்வேறுபட்ட குழந்தைகளுக்கான 7 அறிவுத் திறனைக் கண்டு அறியும் அளவுகளை முறையான முயற்சி செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார். அவ்வாறு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்த அளவு களால் குழந்தைகளின் அறிவுத்திறனை வைத்து ஒரு வரைபடம் (Profile) அமைத்து அவர்களின் திறமையை விரிவுபடுத்தலாம். மீக்கர், மீத்திறன் குழந்தைகளைப் பற்றிய தம் புத்தகத்தில் வரையப் பட்ட வரைபடங்களின் மூலம் மீத்திறன் குழந்தை களைப் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும், அந்த வரைபடங்களிலுள்ள செய்திகள் எவ்வாறு மீத்திறன் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு வழிகாட்டியாக உள்ளன என்றும் விவரித்திருக்கிறார்.

ஐக்கிய நாட்டின் குழந்தைகளுக்கான கல்வி அலுவலகத்தில் 1972-ஆம் ஆண்டில் கூறிய ஆறுவித மான மீத்திறன்களுக்கு ஏதுவாக அமையும் வகையில் உளவியலார்கள் இப்பொழுது புதிய கருவிகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருவிகள் கீழ்க்காணும் திறமைகளைக் கண்டறிய ஏதுவாக அமைகின்றன.

மீத்திறன் குழந்தைகளின் குணங்கள்: உளவியல் அடிப்படையாக மீத்திறன் குழந்தைகளைப் பற்றிய கருத்துகளை இதற்குமுன்பாகக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் யாதெனில் மீத்திறன் குழந்தைகளைப் பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு களில் எதுவுமே பல்வேறுவகையான மீத்திறனைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறவில்லை. ஆகையால், இது குறித்த ஆய்வுகளை இன்னும் மேற்கொள்ள வேண் டும். அதிக மீத்திறன் மற்றும் திறமையுள்ள குழந்தை களை வேறுபடுத்தி நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் 1972-ஆம் ஆண்டு கூறப்பட்ட ஆறு பிரிவுகளிலுள்ள மீத்திறன் வகைகளுக்கு முதன்மை கொடுத்தன. இன் னும் பத்து அல்லது, இருபது ஆண்டுகளில் மீத்திறன் குழந்தைகளைப் பற்றிய பயன்மிக்க உளவியல் அடிப் படையிலான ஆய்வுகள் நடத்தப்படலாம் என்பது நம்பப்படுகிறது. கே. மீ.

துணை நூல்கள்:

Cruickshank, W.M., Psychology of Exceptional Children and Youth, Prentice Hall Inc., Englewood Cliffs, New Jercy, 1880.

Terman, L., Mental and Physical Traits of a Thousand Gifted Children, In L. Termon (Ed.), Genetic Studies of Genius (Vol.I) Stanford University Press, 1925.

மீதியா மேற்கு ஆசியாவிலிருந்த ஒரு பண்டைய நாடு. மீதியா (Media) காசுப்பியன் கடலிலிருந்து சாக்குரோசு (Zagros) மலைகள் வரை பரவியிருந் தது. இங்கு வாழ்ந்த மீதியர் (Medes) இந்தோ - ஐரோப்பிய இனத்தவர்; பண்டைய பாரசீக மொழியை ஒத்த இரானிய மொழியைப் பேசிவந்த வர். சார்கன் (Sargon) என்னும் மீதிய மன்னன் கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிசெய்த பொழுது மீதியப் பேரரசு பாரசீகத்தையும் அதனுட்படுத்தி யிருந்தது. அம்மன்னனின் குலம் அசுத்தியாகசு (Astyages) என்பவனுடன் முடிவுற்றது. மகாசைரசு (Cyrus the Great) என்ற அகிமீனிய குல மன்னன், கி.மு. 550-இல் அசுத்தியாகசை முறியடித்துவிட்டு அவன் அரசைப் பாரசீகப் பேரரசுடன் இணைத்தான். பிறகு, கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் மீதியா, பார்த் தியா (Parthia) அரசுக்கு உட்பட்டது. உரோமானி யர் அப்பகுதிகளை வென்ற பிறகு மீதியா இரண்டு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வடமாகாணம் மீதியா அத்துரோபதீன் (Atropatene)எனவும், தென் மாகாணம் மீதியா மேக்னா (Magna)எனவும் பெயர் பெற்றன. பண்டைய மீதியா மறைந்தது.

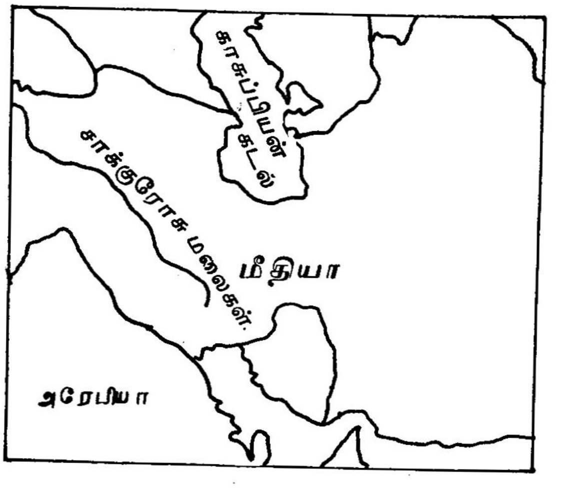

மீதியா அமைவிடம்

மீதியா[2] இக்காலத்தில் அமெரிக்காவில் பிலடெல் பியா நகருக்கு மேற்கே (பென்சில்வேனியா மாநிலம்) மீதியா என்னும் ஒரு நகர் உள்ளது. இது கி.பி.1682 -இல் குடியேறப்பட்ட பகுதியாகும். பிறகு கி.பி. 1848 -இல் இது அரசுரிமைப்பத்திரத்தின்படி நகராண்மைச் சலுகைகளுள்ள பேரூராக அமைந்தது. இப்பொழுது இது அரசியல் மாமன்றத்துக்கு உறுப்பினர் அனுப் பும் ஒரு நகரமாக விளங்குகிறது. வேளாண்மை இங்

குச் செழிப்புடன் உள்ளது. பல்வகைச் சிறு தொழில்களும இஙகு நடைபெறுகின்றன. தெ.பா.

மீ மகன்: மீ மகன் என்பது, இக்காலததிய ஐரோப்பிய மெய்ப் பொருளியலறிஞர்களுள் ஒருவரான நீட்சே பிரெடிரிச்சு (Nietzsche Friedrich) என்பவரின் சிறநத நூலான 'சாராதூசுட்ரர் இவவாறு பேசினார்' (Thus spake Zarathustra) என்பதனமையக் கருத்தாகும் அந்நூலில நீட்சே,மீமகன் பற்றி அளித்துள்ள நறசெயதி (Gospel of Superman) உலகிற்கு அவர் விரும்பி அளித்துள்ள கொடையாகும்.

மனித நடத்தை அனைத்தையும் 'விரும்பிய வறறைச் செய்யும் ஆறறல்' என்ற அடிப்படைக் கோட்பாட்டினுள அடககிவிடலாம். மனிதன் தன்னைப் பேணிக் காத்தலை மட்டுமே விரும்புவதில்லை; மாறாகத் தன் இருப்பு நிலையில் உயர்வை, மிக்க ஆறறலை விரும்புகிறான். மனிதன் தன்னை நிலை நிறுத்துவதில, அனைத்துத் திரிபுக் கொளகைகளுடனும், பிழைக் கொள்கைகளுடனும் போராடிக் கொணடிருப்பவனாக உள்ளான். இவவுலகில அவன் அமைதியாக வாழ அத்தகைய போராட்டம் தேவையானதாகும் நீட்சேயின் மெய்ப்பொருளியற் கோட்பாட்டில் பொதுமைக்கு இடமே இல்லை. தனி மனிதனே இனறியமையாதவனாகக் கருதப்படுகிறான. நீட்சே தவிர்க்க முடியாத, நிலையான ஒன்றிறகு அடிபணிதல் போனற கருத்துகளை ஏற்பதில்லை. அவர் மனிதன் அனைத்து மரபுகளையும், நிறுவப் பட்டுள்ள முறைமைகளையும், தற்செயலாக நடநதது என்ற தறசெயற் கோட்பாடுகளையும் எதிர்ததுக் கிளர்ச்சி செய்தாலே விரும்பியவற்றைச் செய்யும ஆற்றலைப் பெற்றுள்ள மீ மகனாக விளஙக முடியும் என்று கூறுகிறார். கொதே என்பவரை அணமைக் காலத்திய மீ மகனாக நீட்சே கருதுகிறார். அனைத்தையும் எதிர்க்கும் அத்தகைய கோட்பாட்டை நீட்சேயின மெயப்பொருளியல் கோட்பாட்டின் அழிவுப் பிரிவாகக் கருத வேண்டியதில்லை. அது அவருடைய ஆக்கம் சார்நத மெய்ப்பொருளியல் கொளகைககு ஒரு முனனோடியேயாகும். மேற்கூறிய அழிவுக்கருத்துகள் 'சான்றோனை', 'கூர்மதி படைத்தோனை'ப படைக்க வேண்டியதன் இனறியமையாமையை வலியுறுத்தும் பொருட்டே அவரால் கூறப்பட்டுளளன.

மீ மகன பறறிய தம் கருத்தஙமைவில நீட்சே புரோட்டொகோரியசின் (Protogorius) 'மனிதனே அனைத்திற்கும் அளவுகோல' என்ற கொளகையைச் சிறிது மாறறிக் கையாளுகிறார். மனிதன என்பதில உள்ள பொதுமைத் தன்மைககு மாற்றாகத் தனியனையே அளவுகோலாக நீட்சே கருதுகிறார். வரலாறு கூடத் தனிமனித வரலாறாகவே அமையவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். ஒரு பனனிரணடு மீ மக்களை உறபத்தி செய்ய இயற்கை எடுத்துக் கொணட சுற்றுப் பாதைதான் மக்கள கூட்டம் என்பது. எனவே, மக்கள் அறிவுக் கூர்மையுள்ள மனிதர்களைப் படைக்கும் வகையில் தங்கள் செயலகளை வகுத்துக் கொளள வேணடும். மனிதன என்பது மீ மகனாகிய இறுதியை நோக்கிச் செல்லும வழியிலுளள ஒரு ஓய்விடம், பாலம் என்பதாகும். அவ்வோய்வு நிலை முடிவனறாதலால் அதனைக் கடக்கவும் வெறறி கொளளவும வேணடும்.

நீட்சே கூறும் மீ மகன இப்பொழுதைய முறைமையை முறறிலும் அழித்துப் புதிய நிலையை உணடாக்குபவனாக இருப்பான். அத்தகைய புதிய நிலையை இப்பொழுதைய நிலையை மாற்றியமைப்பதனாலோ மேமபாட்டைச செய்வதனாலோ கொண்டு வராமல் புதிதாகத் தோனறுமபடி செய்வான். மீ மகனின் முயற்சி அத்தகையதாகும் அக கொள்கையை நீட்சே அறவியலிலும் பயன்படுதது கிறார். அறவியலில் ஒரு சிறநத முறையை இப்பொழுதையமுறைமைகளையும் மதிப்பீடுகளையும மதிப்பிழககச் செய்வதின மூலம கொணடு வரலாம் எனகிறார். அதனடிப்படையில இப்பொழுதைய அறமுறைமையை அடிமைகளின அறமுறைமை எனறும, மீ மகனின அறமுறைமையை மேலாணமை அறமுறைமை எனறும் பிரிததுக காட்டுகிறார். சிறநத மனிதன தன்னை மதிப்பீடுகளை நிருணயிப்பவனாகவே கருதுவான. அவன தனனுடைய கருத்துகளுககுப் பிறரின் ஏறபை இனறியமையாததாகக கருதமாட்டான. அவன தானே மதிப்பீடுகளை உருவாககுவதுடன அவறறில தன்னையே மேலநிலையில வைத்தும் கருதுவான.

அதன அடிப்படையில், உணமை அலலது உள பொருளைக் கூட விரும்பியவறறைச் செயயும் ஆறறலே எனறு நீட்சே கூறுகிறார. அவவுளபொருளின, உணமையின நலனகூட மீமகனே ஆவானஎனபது நீட்சேயின முடிநத கருததாகும. வாழககையில் பிறரைப பற்றிக கருதாமல தனனைப்பறறியே கருதித் தனனை மேனமேலும் உயர்த்தி அதன்மூலம நாட்டை உயர்த்திககொணடிருக்கும மேலாண மனிதாகளையே மீ மகன என்ற இக் கருததமைவு சுட்டுவதாகக கொளளலாம. பி.ஆ.ந.

மீமாம்சை: இந்திய மெயபபொருளியல்களில வேதததின் தலைமையை முழுமையாக ஏறபதில முதனமையானது மீமாம்சை ஆகும். மீமாம்சை என்ற சொல முறையாக ஆராய்தல எனறு பொருளபடும். வேதததின முதற பகுதியாகிய பிராமணஙகளையும், அவறறின் கருபபொருளாகிய தருமத்தையும் சடஙகு

களையும் ஆராயும்பொழுது ஏற்படும் ஐயப்பாடுகளை அகற்றுதற்குரிய நியாயங்களின் தொகுதியே மீமாம்சை ஆகும். பிராமணங்கள் வேதத்தின முதற் பகுதியாக (பூர்வமாக) அமைந்திருப்பதால் அவற்றைக் கருதும் மீமாம்சை பூருவ மீமாம்சை எனவும், பிராமணங்களின கருப்பொருளான தருமத்தை அல்லது கருமத்தைக் (வினை) கருதும் மீமாம்சை கரும மீமாம்சை எனவும் வழங்கப்படுகினறன.

மீமாம்சையின அடிப்படை நூல் சைமினியின் (கி.மு.400) மீமாமச சூத்திரமாகும். அதறகுச் சபரர் (கிமு. 200) தம் பெயரில உரையும், பாடியமும் எழுதியுள்ளார்.சாபரபாடியம் பிரபாகரராலும் (கி.பி. 650), குமரில பட்டராலும (கி.பி.700) இருவகையில் விளக்கப்பட, அவர்கள பெயராலேயே இரு மீமாமசைப் பிரிவுகள தோன்றின. பிரபாகரர் நூல் பிரகதி என்பதாகும். குமாரிலரின் சாபரபாடிய விளககம் சுயோக வார்த்திகம், தநதிர வார்த்திகம், குபடீகை எனனும் மூன்று பகுதிகளைக் கொணடுளளது அவ்விரு பிரிவுகளுக்கும் தனித் தனியே நூல்களும், விளக்கவுரைகளும் நிரம்ப உளளன. முராரி மிசிரர் என்பவர் மீமாம்சையில் மூனறாம் பிரிவைத் தொடங்கினார் அது பெரும்பாலோரால் அறியப்படாததாகும்.

அறிவைப் பெறுகின்ற வழிகளாகப் பாட்ட மீமாம்சகர்கள காட்சியளவை, கருதல் அளவை, உரையளவை, ஒப்புமை, அருத்தாபத்தி, அனுபலப்தி அல்லது இனமை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றனர். முதல் இரு அளவைகள் நியாயவைசேடிகர் கருதுவதை ஒத்தன. ஒப்புமையை மீமாம்சகர்கள், வனத்துறையில் கவயம் பசுவைப்போன்ற ஒரு விலங்கு என்று கூறியதை, வனத்தில் கவயத்தைப் பார்த்தவுடன் அவர் கூறியதை நினைவுகூர்ந்து பசு கவயத்தைப் போன்றது என்ற அறிவைப் பெறுவது என்று கருதுகின்றனர். பிற வகைகளில் விளக்க முடியாத ஓர் உண்மையை விளக்க ஒன்றை ஊகித்து வெளிப்படுத்துவது அருத்தாபத்தியாகும். சானறாக உயிருடன் இருக்கும் ஒருவன் வீட்டில் இல்லையெனில், வெளியில் எங்காவது உள்ளான் என்று ஊகிப்பது. ஒரு பொருள் இல்லை யென்று அறிவது இன்மையாகும். ஆறுவகை அறிவு வழிகளில் முதல் ஐந்தினை மட்டும் ஏற்பர் பிரபாகரர்.

மீமாம்சகர்களுககு உரையளவையே மேலான அறிவைப் பெறும் வழியாகும். வேதத்தை மட்டுமே சிறந்த உரையளவையாக அவர்கள் ஏறகின்றனர். அதறகுக் காரணமாக அவர்கள பின்வருவனவற்றைக் கூறுகின்றனர். 1) வேதம் நிலைபேறுடையது. ஏனெனில் அது எவராலும் படைக்கப்படாதது. அது இறைவன் படைப்புமன்று. வேதத்தின் நிலைபேறுடைய தன்மையை மொழிநூல் அடிப்படையில் மீமாம்சகர்கள் நிறுவுகின்றனர். அவர்கள், சொல்லுக்கும் அதன் பொருளுக்குமிடையே உள்ள உறவு இயல்பான ஒன்றானதால நிலைபேறுடையது என நமபுகின்றனர். சொல்லை உருவாக்கும் எழுத்துகள் பகுதிகளற்றவை; எங்கும் பரவி நிறபவை; நிலையானவை. எழுத்து பலவகையாக ஒலிககப்பட்டாலும் அதன் ஒலி மாறுவதில்லை. மாறாத ஒலிகளையுடைய எழுத்துகள் கொண்டதுதான சொல். எனவே, சொல்லின் பொருளும் மாறாத நிலைபேறுடையது. இம்முறை அனைத்துச் சொற்களுக்கும் உரியதெனினும, வேதத்தில சொற்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் அநுபூர்வி முறையே அவறறை நிலைபேறுடையனவாக்குகினறது. ஏனையவற்றில சொறகளமைப்பு அம்முறையினது அனறு. 2) வேதம தன் வெளிப்பாடும் தன ஏற்பும் கொண்டது. எனவே, அது தரும அறிவும் ஏற்புடையது; உண்மையானது. 3) ஏனைய அறிவைப் பெறும் வழிகள காணப்படுகின்ற உலக அறிவைத் தருகின்றன. வேதம் புலனகடந்த பொருட்களைப் பற்றிய அறிவைத தருகினறது. 4) வேதம் தருகின்ற அறிவில் தன் முரண்பாடு கிடையாது. வேதததின பொருளைச் சரியாக அறிந்து கொளவதறகு வேணடிய கோட்பாடுகளை அளிப்பதே மீமாமசையின் குறிக்கோள்.

வேதத்தின் பொருள, தருமம அல்லது சமயக் கடமையைக் கற்பிப்பதாகும். வேதத்தில கூறப்பட்டிருப்பதுதான் தருமம். வேதக்கட்டளைகள செய்ய வேண்டியவை, தவிர்க்க வேண்டியவை என இருவகைகளில் உள்ளன. வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடமைகளைச் செய்வதால் ஒருவன் மேலான நன்மையை அடைவான் வேதம் அறுவகைக் கடமைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது அவை 1) பொதுவான கடமைகள் (மனிதன் மனிதனாக இருப்பதனால் செய்யவேண்டிய கடமைகள்). 2) வருகைக் கடமைகள் (தன் இனத்தினால் செய்யவேண்டிய கடமைகள்), 3) ஆசிரமக் கடமைகள் (வாழ்வின் நிலையில் செயயவேண்டிய கடமைகள), 4) நித்திய கடமைகள் (வழிபாடு போனறவை), 5) நிமித்தக் கடமைகள் (சில காரணங்களின் பொருட்டுச் செய்யவேண்டியவை), 6)காமியக் கடமைகள் (விரும்பினால் மட்டும் செய்ய வேண்டியவை)

வேதக் கடமைகள உறுதியான பலன்களைத் தருபவை. அவை வேளவிகளாகச் செய்யப்பட வேண்டியவை. கடமைகள், செய்யப்பட்டு முடிந்தவுடன், காணப்படாததொரு சக்தியினைச் செய்பவனின் உள்ளத்தில உண்டாக்குகின்றன. அச்சக்தி அதிருட்டம் எனப்படும். அதிருட்ட சகதி கடமையின பயனை அது முதிர்ந்த நிலையை அடையும் வரைக்

கும் தாங்கி நிற்கிறது. அவ்வாறு வேள்விக்கும் அதன பலனிற்கும் இடையே உள்ள கால-இடைவெளியைத் தொடர்புபடுத்துவது அரிது என்று மீமாம்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொடக்கக் காலத்தில் வேதக் கடமைகளின் பயனாக மனிதன துறக்க உலகை எய்துவான என்றும், அதுவே மனிதனின் முடிநிலையான குறிககோள் என்றும் மீமாம்சகர் கருதினர். பின்னர், வீடுபேறு அடைதலே முடிநிலையானது எனக் கூறினர். வீடுபேறு அடையச் சார்பற்ற கடமைகளான நித்திய கடமைகளே சிறந்த வழியாகும ஆனால, காமியக் கடமைகளைத் தவிர்தது ஏனைய கடமைகளைத் தவிர்க்கக் கூடாது. வேதக் கடமைகளுக்கு இன்றியமையாத தன்மையை அளிக்க விரும்பிய மீமாம்சகர்கள் வீடுபேறு அளிக்கக் கடவுள் என்று ஒருவர் தேவையில்லை எனறு கருதினர். மேலும், இயலுலகமும் இன்று போலவே என்றும் நிலையாக இருப்பதால் அதனைப் படைக்கவோ, ஒடுங்கச் செய்யவோ கூட கடவுள் தேவையற்றவராகிறார் என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். அவ்வாறு கடவுளைப் பற்றிய அவர்கள் கருத்து மாறுபடினும், அவர்களின் மொழி நூல ஆய்வும், அதனால் வேதத்தைப் புரிநதுகொளவதில ஏற்பட்ட தெளிவும் அரியனவாகும். பி.ஆர்.ந

மீர் காசிம்: இந்தியாவில கி.பி 1760 முதல 1763 வரை வங்காள நவாபாக இருந்த மீர் காசிம் (Mir Kasim) பாரசீகத்தில் தோன்றிய ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராவர். இவர் தந்தை வங்காளத்தில ஓர் ஊழிய நில உரிமையாளராக (Jaghirdar) இருந்தார். வங்காள நவாபு மீர் சாபரின் மகளை மீர் காசிம் மணந்து கொண்டார். மீர சாபர் நவாபாகப் பட்டத்திற்கு வந்தபின் அவருடைய மருமகன மீர் காசிமின் செல்வாக்குப் பெருகியது காசிம் கல்வியறிவு வாய்ந்தவர் கணிததத்திலும் சோதிடத்திலும் இவருக்குச் சிறந்த பயிற்சி இருந்தது இவர், பிளாசிப் (Plassey) போருக்குப் பின் நவாபு சிராசு உத்தௌலாவைத் துரத்திச் சென்று அவரைச் சிறைப்படுத்தினார். அப்பழைய நவாபைச் சேர்ந்த பெண்டிரின் அணிகலன்களை எல்லாம் கைப்பற்றிக் கொண்டார்

மீர் சாபரின் வீழ்ச்சி நிலையைக் கண்ட மீர் காசிம் தாம் அதனால் பயனடைய முபன்றார். ஆங்கிலேயரின் உதவியையும் நாடினார். தாம் பதவி பெறுவதற்காகத் தம் மாமனாரைக் கொலை புரியவும் துணிந்தார். மீர் காசிம் கி.பி.1760-ஆம் ஆணடு அக்டோபர் மாதப் புரட்சியின் விளைவாக நவாபு ஆனார். உடன் படிக்கையினபடி ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைக் கொடுத்ததுடன் பல பரிசுகளையும் வழங்கினார். இரண்டு இலட்சம் பொற்காசுகள்வரை ஆங்கில ஆலோசனைக் குழுவினர் மீர் காசிடமிருந்து பரிசாகப் பெற்றனர். ஆங்கிலேயப் படையின செலவிற்காக ஆங்கிலேயருக்கு வர்த்தமானபுரம் (Burdwan), சிட்டகாஙகு, மிதுனபுரி எனற மூன்று மாவட்டங்களையும் புதிய நவாபு அளித்தார்.

தொடக்கத்தில் மீர் காசிமின் ஆட்சி சிறபபுற்றிருநதது. நிதி நிலைமையை ஒழுஙகு செய்யப் பல சீர் திருத்தங்களை இவர் மேறகொண்டார்: செலவுகளைக் குறைக்கப் பல முறைகளைக் கையாணடார். தம் சொந்தசசெலவுகளையும குறைத்துக் கொணடார்.மிகுந்த செலவிறகுக காரணமாயிருந்த விலஙகுக் காட்சிச் சாலையை மூடினார். ஆங்கிலேயரின உதவி கொண்டு பாட்னாவிலும, பீகாரிலும் தம் அதிகாரத்தை நிறுவினாா.

ஆங்கிலேயருடன் போராட்டம் (கி.பி. 1762-1763) மீர் காசிம் தம சீர்திருத்தஙகளை நிறைவேற்றி வருகையில் ஆங்கிலேயக் குழும ஊழியர்களால் இவருககு இடையூறுகள் விளைநதன. உப்பு, வெற்றிலை, புகையிலை முதலிய பொருட்களில உள்நாட்டு வாணிகம புரிநது வநத ஆங்கிலேயா தாம செலுத்த வேணடிய வரிகளை நவாபுககுக் கொடுக்கவில்லை தமக்கு அநத உரிமை இருப்பதாக அவர்கள முறையற்ற வகையில வாதாடினர். குழும ஊழியாகள தனிதத முறையில் வாணிகம் செய்வதைத தடுக்க வேணடுமெனபது மீர காசிமின் திட்டமாகும பாட்னாவில் ஆங்கிலேயப பணடகசாலையின் தலைவராக எலலிசு(Ellis) எனபாா அமர்ந்தபின நவாபிற்கும் ஆஙகிலேயருக்கும் இடையே இருந்த உறவு கி.பி. 1761-ஆம் ஆணடில் கேடுற்றது. அடுத்த ஆண்டில் நவாபு தம் தலைநகரை மூர்சிதாபாத்திலிருந்து மாஙகீர் எனனும இடததுககு மாறறி அதை நன்கு காவல் செய்யலானார். ஆங்கிலேயா மீர் காசிமிடம் சென்று ஓ உடனபாடு செய்து கொணடனர். அதன்படி ஆங்கிலேயர் 9 விழுககாடு உளநாட்டு வாணிக வரியைச் செலுதத வேணடுமென்றும் சச்சரவுகளைத் தீர்த்துவைக்கும் உரிமை நவாபிற்கும் உண்டு எனறும முடிவாயிற்று ஆனால, கல்கத்தாவிலிருந்த ஆலோசனைக் குழுவினர் அவவுடனபாட்டை ஏறக மறுத்தனா. அவர்கள மனம் போரையே நாடியது. ஆளுநர் கைக்கூலி பெற்றுக் கொணடு ஆங்கிலேயரின் உரிமைகளை அழிக்கிறாா எனக் கூறினர். பின்னா நவாபு உளநாட்டுப் பொருட்கள் மீது இருந்த வரிகளை இரணடு ஆணடுக காலத்திற்கு நீக்கினார். ஆங்கிலேயர் அதனால் அடங்கி விடுவர் என்று அவர் கருதினார். ஆனால், அது நடைபெறவில்லை. சிக்கல்களைத் தவிர்க்கப் போரைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் போயிற்று. எல்லிசு பாட்னாவைக் கைப்பற்றினார். நவாபு கட்டுப்பாடுகளற்று உரிமையுடன இருக்கவே வேணடினார்

ஆனால், ஆங்கிலேயர் அதற்கு இடம் கொடாமல் பல வணிக உரிமைகளைக் கேட்டு வந்தனர். எனவே, இரு சாரார்க்குமிடையே போர் மூண்டது.

மீர் காசிமின் இயல்பு. நவாபு மீர் காசிம், மீர் சாபரைப் போன்றவரல்லர். இவரிடம் ஆற்றலும், பேரவாவும் இருந்தன. ஆங்கிலேயருக்குக் கட்டுப்பட்டு இருப்பதை இவர் விரும்பவில்லை. ஆட்சி முறையில் இவருடைய திறமை பாராட்டத் தக்கது சீர்கேடுகளை நீக்கி அரசியலை நடத்த இவருக்கு ஆற்றல் இருந்தது. இவர் நிதி நிலைமையைச் சீர் செய்தார். வருவாய், முறை வழங்கல் முதலிய செய்திகள் தொடர்பான துறைகளைச் சிறந்த முறையில் மாற்றி அமைத்தார் பிரபுக்களின் அதிகாரங்களை ஒடுக்கினார் அவையாவும் எளிய செயல்கள் அல்ல. பொதுப் பணிகள் ஆற்றும் ஆர்வம் இவரிடமிருந்தது. பிறரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் அறிவுக் கூர்மையும், பிறர் குறைகளைத் தன்னலத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் தந்திர முறையும் இவர்பால் விளங்கின. இவர் குழுமப் படையினின்று விலகியோரைத் தம் படையில் அமர்த்தி அவர்களுக்கு ஐரோப்பிய முறையில் போர்ப் பயிற்சி கொடுத்தார். வெடிமருந்து, துப்பாக்கிகள் முதலியன செய்வதற்குப் போர்க் கருவிச் சாலைகளை ஏற்படுத்தினார் மீர் காசிம் இந்தியச் சிற்றரசர்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக விளங்கினார். அறிவாற்றல், பண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால், மீர் காசிம் உறுதியான ஒரு போர் வீரர் அல்லர். தனித் தலைமை பூண்டு நிலைமைகளைக் கையாளும் திட்பம் அவரிடமில்லை. கொடுந் தன்மையும் பிறரை ஐயுறும் சஞ்சல மனப்பான்மையும் இவர்பால் காணப்பட்டன. பாட்னாவில் இவர் நிகழ்த்திய கொலை மறக்கற்பாலதன்று. இவர் தம்மிடமிருந்த இந்தியக் கைதிகளை மணல் மூட்டைகளுடன் பிணைத்துக் கங்கை ஆற்றில் தள்ளிக் கொன்றார். பெரு நிலக்கிழார்களைக் கசக்கிப் பிழிந்தார் திறமைக் கூறுகள் பலவற்றை இவர் பெற்றிருந்தாலும் அக்காலத்தவருள் பெரும்பான்மையினர் இவரை வெறுத்தனர்.

ஆங்கிலேயருடன் நடத்திய போரில் தோற்று அயோத்திக்கு ஓடிய மீர் காசிமும் அந்நாட்டு நவாபு சூசா உத்தெளலாவும் (கி பி. 1754-1775), மொகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் சா ஆலமும் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கிலேயர் வசமிருந்த பாட்னாவின் மேல் படையெடுத்தனர். ஆனால், அதை இவர்களால் கைப்பற்ற முடியவில்லை ஆகவே, இவர்தம் படைகள் பீகாரில் உள்ள பக்சாருக்குப் பின்வாங்கின. ஆங்கிலப் படைத் தலைவர் மன்றோ (Munro) அப்படைகளை, கி.பி. 1764-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பக்சார்ப் (Buxar) போரில் தோற்கடித்தார். மீர் காசிம் தம்மிடமிருந்த அனைத்தையும் இழந்து வடமேற்கு இந்தியாவிற்கு ஓடினார். பக்சாப் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பியோடிய பிறகு மீர்காசிம் நாடு கடந்து அலைந்து திரிந்து பின் கி.பி. 1777-இல் இறந்தார். இரா.கி.

துணை நூல்:

சத்தியநாத ஐயர் ஆர்., பாலசுப்பிரமணியன், டி., இந்திய வரலாறு, மூன்றாம் பாகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1961.

மீர் சாபர்: இவர் கி.பி.1757 முதல் 1760 வரை வங்காள நவாபாக இருந்தார். மீர் சாபர் (Mir Jafar) திறமை அற்றவராகவும், ஆட்சிக் காலம் முழுவதும் அதிகாரமில்லாத நவாபாகவும் செயற்பட்டார். உண்மையான அதிகாரம் அனைத்தும், ஆங்கிலேயத் தலைவர் கிளைவிடமே (Clive) இருந்தது. இவர் பதவி ஏற்ற பொழுது பல சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. நிதி நிலைமை மிகவும் சீர்கேடாக இருந்தது. முகலாயப் பேரரசு சரிந்த பின் ஆங்கிலேயரின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்தவர் வங்காள நவாபாகிய சிராசு உத் தௌலா ஆவார். அவரை விரும்பாத ஆங்கிலேயர், தமக்கு உதவியாக மீர்சாபரை கி.பி. 1757-இல் நடைபெற்ற பிளாசிப் போரின் மூலம் வங்காள நவாபாக்கினார். அதன் பயனாக ஆங்கிலேயர் கல்கத்தாவிற்குத் தெற்கே இருந்த 24 மாவட்டங்களை மானியமாகப் பெற்றனர். கிளைவு மீர் சாபரிடமிருந்து ஏறத்தாழ 2,34,000 பொன் நாணயங்களைக் கைக்கூலியாகப் பெற்றார். மேலும், ஆங்கிலக் குழுமம் தமக்குச் சேர வேண்டிய பெரும் தொகையைப் பல தவணைகளாகப் பெற்றது. கல்கத்தா சபையில் உள்ள எஞ்சிய உறுப்பினர் மீர்சாபரிடமிருந்து போதிய பணத்தைச் சுரண்டினர். எனவே, மீர் சாபர் தம் படை வீரர்களுக்குக் கூட ஊதியம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பெரும் நிதிச் சிக்கலைச் சந்தித்தார்.

துர்லபாரி, இராமநாராயண் ஆகிய இந்திய அதிகாரிகளுக்கு எதிராகத் தவறிழைத்தார். அதன் விளைவாக நாடு முழுவதும் கிளர்ச்சி தோன்றியது கிளைவின் முயற்சி காரணமாக மீர் சாபருக்கும் இந்திய அதிகாரிகளுக்குமிடையில் அமைதி ஏற்பட்டது.

பின்பு மீர் சாபர் தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து (The Dutch) எழுந்த சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. வங்காளத்தில் ஆங்கிலேயரின் முன்னேற்றம் தச்சுக்காரர்களுக்கு அச்சத்தை விளைவித்தது. தச்சுக்காரர், கி.பி. 1759 - இல் ஏற்பட்ட தச்சு-ஆங்கிலேயத் தகராறில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

கிளைவு கி.பி. 1760-இல் வஙகாளத்தை விட்டுச் சென்ற பிறகு மீர் சாபருக்குப் பல இடையூறுகள விளைந்தன. இரண்டாம் மொகலாயப் பேரரசர் சா ஆலம் பீகாரிலும் வஙகாளத்திலும் படையெடுப்பை நிகழ்த்தினார். ஆனால், ஆஙகிலேயர் அவர் வெற்றி பெறாமல் தடுத்து விட்டனா. அதற்காக மீர் சாபர் கிளைவிற்குக் கலகத்தாவின் தென பகுதி வருமானத்தை அளித்தார். மீரான் இறந்து விட்டபடியால் மீர் சாபருககுப் பின் யார் வஙகாள நவாபு ஆவது என்ற கேள்வி எழுநதது இடைக்கால ஆளுநராக இருந்த கால்வெல மீர் சாபரை வெறுத்தார். நவாபு தச்சுக்காரர்களுக்கும் சா ஆலத்திற்கும ஆதரவு காட்டியதால் ஆஙகிலேயர் சினம் கொண்டனர். இவர் தொடர்ந்து பதவி வகிப்பதைக் காலவெல் விரும்பவில்லை. மேலும், குழும அலுவலர்களுக்குப் போதிய அளவு கையூட்டுக் கொடுகக மீர் சாபரால் முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள் இவர் தொடர்ந்து பதவியிலிருப்பதை விரும்பவில்லை. சா ஆலத்திற்கும், தசசுக்காராகளுக்கும நிறையப் பணம் கொடுகக நேர்நதது. மராத்தியர் வங்காளத்தின மீது படையெடுத்த போது மீர் சாபர் ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடினார். அதனால ஆங்கிலேயப் படையைப் பராமரிககும் பொறுப்பையும இவர் ஏற்க நேர்நதது. கால வெல் என்ற ஆளுநருக்குப் பின் வநத வான்சிட்டார்ட்டு மீர் சாபரின மருமகனான மீர் காசிம் என் பாருடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொணடார். அதன் விளைவாக மீர் சாபா பதவியிழநதார். மீர் காசிம் வஙகாள நவாபு ஆனாா. கல்கத்தாவில தஙகியிருந்து மீர் சாபர் ஆஙகிலேயரின பாதுகாப்பைப் பெற்றார். அவரைப் பதவியினினறு விலக்கியது நேர்மையற்ற செயல் எனச சில ஆங்கிலேய அலுவலர்கள் கருதினர்.

ஆங்கிலேயருக்கும் மீர் காசிமிற்கும் ஏற்பட்ட போரில ஆங்கிலேயர் மீர் காசிமைத தோறகடித்து, மீர் சாபரை மீணடும் 1763-இல் வங்காள நவாபு ஆககினர். இவரிடமிருந்துவேணடிய உரிமைகளை ஆஙகிலேயாபெறறனர். மீா சாபரின அவையில் ஓர் ஆஙகிலேயப் பேராளர் நிலையாக நியமனம் பெற்றார். நந்தகுமார் என்பார் தலைமை அமைச்சர் பதவி ஏறறார். மீர் சாபரிடமிருந்து பொருள் பறிப்பதில் வாரன ஏசுட்டிஙசும் பங்கு கொண்டார். மீர் சாபர் தாம் மீணடும் முடிசூட்டிக் கொணடது தவறு என்பதை உணர்நதார். இவர் 1765 – ஆம் ஆணடு பிப்பிரவரி மாதம் காலமானார். இரா.கி.

துணை நூல:

சத்தியநாத ஐயர், ஆர்., பாலசுப்பிரமணியன், டி., இந்திய வரலாறு, மூன்றாம் பாகம், அணணாமலைப பல்கலைக்கழகம், 1961

மீா சும்லா: இவர் பாரசீகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வணிகா. துணிசசல மிக்க வீரருமாவார். இயற் பெயா முகமமது சையது. மீர் சுமலா (Mir Jumla) எனறு கூறபபட்டார். இநதியாவிறகு வநத இவா தெனனிநதியாவில கோலகொணடாவின சுலதான குதுப் சா (Kutub Sha) வின அமைச்சராகப பணியாற்றினார்.

மீா சுமலா கருநாடகப பகுதியில் வளம நிறைநத பகுதியைத தம ஆற்றலினால் கைப்பறறிச சுலதானுககுக் கப்பம செலுத்தாமல் சுதநதிரமாக ஆட்சி செய்தாா. இவா கி.பி. 1647-ஆம ஆணடு செனனையைச் சுறறியுள்ள பகுதியைக கைப்பற்றினாா. ஆஙகிலேயருடன நலலுறவு கொணடிருநத மீர் சும்லா பிறகு அவர்களுடன உடன்பாடு செயது கொணடு அப்பகுதியை ஆஙகிலேயருக்கு விட்டுவிட்டார்.

மீர் சுமலா கோல்கொணடா சுலதானின அவையில தம் மகனான முகமது அமீன என்பவரைத் தம் பேராளராக விட்டு வைததாா. முகமது அமீன, சுலதானுககுச் சரியானபடி மரியாதை கொடுககத் தவறினார். மீா சும்லாவுக்காகச சுலதான அதைப் பொறுததுக் கொணடாா. ஆனால, ஒரு நாள முகமது அமீன் அளவுககு மீறி மது அருந்தி அவைக்கு வநது சுலதானின் இரத்தினக கம்பளத்தில வாநதியெடுதது அவமரியாதையாக நடநது கொணடாா. இதைத தாங்கமாட்டாத சுலதான மீர் சுமலாவின மகனையும் அவரது குடும்பததாரையும சிறைப்படுததி அவா சொததுகளைப் பறிமுதல செயதாா.

சுல்தான, மீா சும்லாவை ஒடுக்குவதற்குக் காலததை எதிர்நோககிக கொணடிருந்தார் மீா சுமலாவும் தம மகனுக்கு நோந்த கதியை எணணி வருநதிச் சுலதானுககெதிராகச செயற்பட முனைநதார். அச்சமயத்தில முகலாயப் பேரரசின் தககாண அரசப் பேராளராக இருநத ஔரங்கசீபுடன தொடாபு கொணடு தாமும, தம மகனும பேரரசின கீழ்ப பணிபுரிய விருமபுவதாகத தெரிவிததாா. ஔரஙகசீபு மொகலாயப பேரரசரான தம் தநதை சாசகானிடம அசசெயதியைத தெரிவிகக அவரும, கி.பி. 1655-இல மீர் சுமலாவையும் அவர் மகனையும் தம கீழப பணி யில் சோததுக் கொணடதாக அறிவிததாா. இதையெலலாம அறியாத கோலகொணடாவின சுலதான, மீா சுமலாவின மகனை விடுதலைசெய்ய மறுததார். அதைக் காரணமாகக கொணடு ஔரஙகசீபு கோலகொணடா மீது படையெடுததாா.

மீா சுமலா பேரரசரின அவைககுச் செனறு அவருக்கு ஏராளமான விலைமதிபபறற பொருள களைப பரிசளித்தார். பேரரசா சாசகான மீர் சும்லாவைத தம தலைமை அமைச்சராகவும், 6,000

குதிரைப்படைக்குத் தலைவராகவும் (மனசப்தார்) நியமித்தார.

பேரரசரின் தலைமை அமைச்சரான பின்னர் மீர் சும்லாவின் தூண்டுதலினாலும், உதவியாலும் ஔரங்கசீப் பீசப்பூரின் மீது படையெடுத்துப் பீசப்பூர் சுல்தானைத் தோற்கடித்தார். சாசகானுக்குப் பின் பேரரசரான ஔரங்சீப் மீர் சும்லாவைக் கி.பி 1660 இல் வங்காளத்தின் அரசப்பேராளராக நியமித்தார்; அப்பகுதியில் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கூச் பிகார் அரசனையும், அசாம் அரசனையும், ஒடுக்குமாறு மீர் சும்லாவுக்கு ஆணையிட்டார். கூச்பிகார் அரசனைத் தோற்கடித்தபின் மீர் சும்லா கி.பி. 1662-இல் அசாம்மீது படையெடுத்தார். அசாம் படையெடுப்பின்போது மீர் சும்லா பல இன்னல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. வெள்ளம், சரியான உணவின்மை, கொடும் நோய்கள் போன்றவற்றால் துன்பம் ஏற்பட்டது. மீர் சும்லா தமக்கென்று தனிச் சலுகை ஏதும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஒரு சாதாரணப் போர் வீரனைப் போன்று அல்லற்பட்டார். முடிவில் அசாம் மன்னருடன் மீர் சும்லா ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டார். அதற்குப்பின் அசாமிலிருந்து திரும்பும் வழியில் இவர் நோய்வாய்ப்பட்டு தாக்கா நகரை அடையும் முன் கி.பி.1663-ஆம் ஆண்டு உயிர் நீத்தார். ஆ.ஜெ.

மீரத்து, இந்தியாவில் உத்தரப் பிரதேச மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரம். வேளாண்மைக்கும், வேளாண்மைப் பொருட்களின் விற்பனைக்கும் இந்நகரம் சிறப்பு வாய்ந்தது. மீரத்தில் (Meerut) மாவு அரைக்கும் தொழிலும் எண்ணெய் உற்பத்தியும் வளர்ந்துள்ளன. இந்நகரை கி.பி.1192 - இல் முகம்மதியர், இந்துக்களிடமிருந்து கைப்பற்றினர். நொண்டித் தைமூர் கி.பி.1399-இல் இங்குச் சூறையாடினான். பிறகு இது முகலாயப் பேரரசுக்கு உட்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்து இந்திய வீரர்கள் போரிட்டபொழுது கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு மே மாதம், முதல் எதிர்ப்புக் கலகம் மீரத்தில்தான் தோன்றியது. ஆனால், ஆங்கிலேயர் அதை அடக்கி, இந்நகரைத் தம் ஆட்சியின் கீழ் வைத்துக்கொண்டனர். சுதந்திர இந்தியாவில் இது மீண்டும் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இதன் மக்கள்தொகை 53,80,000 (1981) மீரத்துப் பல்கலைக்கழகம் 1966-இல் நிறுவப்பட்டது. தெ.பா.

மீரத்துப் பல்கலைக்கழகம்: ஆக்ராப் பல்கலைக்கழக எல்லைக்குள் பெருகி வளர்ந்து விட்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையால் ஏற்பட்ட பல்வேறு பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டும், உள்ளூர் மக்களின் உணர்வுகளை மதிக்கும் பொருட்டும் புதிய மீரத்துப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. மாநிலச் சட்ட மேலவை 1965-இல் மீரத்துப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி மீரத்துப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கியது எனினும், 1973-இல் நிறைவேற்றப்பட்ட உ.பி. மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்களின் சட்டம், முற்கூறிய சட்டத்தை விலக்கிச் சில மாற்றங்களுடன் மீண்டும் 1974 - ஆம் ஆண்டில் உ.பி. பல்கலைக்கழகங்கள் (மீள இயற்றலும் திருத்தமும்) எனும் பெயரில் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி இப் பல்கலைக்கழகம் புலந்து சாகர், மீரத்து, முசாபர் நகர், சகரான்பூர், காசியாபாது ஆகிய மாவட்டங்கள் அடங்கிய மீரத்துப் பகுதியை ஆட்சிப் பகுதியாகக் கொண்டு இயங்கத் தொடங்கியது. இது, இரு நிறுவனங்களையும் ஓர் உட்கல்லூரியையும் 59-இணைப்புக் கல்லூரிகளையும் கொண்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் 88,221 நூல்களும் 955 பருவ ஏடுகளும் உள்ளன. நுண்படட், நுண்ணட்டை வசதிகளும் இங்குள்ளன, செய்முறைத் தேர்வு இல்லாத இளங்கலை, முதுகலை, இளநிலை வணிகவியல் ஆகியவற்றிற்குள்ள தேர்வுகளில் 1973-ஆம் ஆண்டின் சட்டப்படி பல்கலைக்கழக எல்லைக்குள் வாழ்வோர் தனி மாணவராகச் சேர முடியும். முதுநிலைத் தேர்வில் வென்றவர்கள் தாம் பெற்ற தேர்வு நிலையை உயர்த்தும் பொருட்டு மீண்டும் அத்தேர்வு எழுதவும் இசைவுண்டு. இளங்கலை வகுப்புகளுக்கான அஞ்சல்வழிக் கல்வியையும் இப்பல்கலைக்கழகம் நடத்துகிறது.

மாணவ, மாணவியருக்கெனத் தனி விடுதிகளை அமைத்துள்ள இப்பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு முழுநேர மருந்தகரையும், பகுதிநேர மருத்துவரையும் கொண்ட மருந்தகம் செயற்படுகிறது.

உருசிய மொழியில் சான்றிதழ், பட்டயப்படிப்பு பெறும் வாய்ப்பு இப்பல்கலைக்கழகத்தில் உண்டு. உ.பி. மாநில ஆளுநரை வேந்தராகக் கொண்ட இப்பல்கலைக்கழகத்தில் துணைவேந்தர், பதிவாளர், மாணவர் நல முன்னவர், விளையாட்டு இயக்குநர், நூலகப் பொறுப்புப் பேராசிரியர், கலை, மருத்துவம், கல்வி, வணிகம், சட்டம், அறிவியல், வேளாண்மை ஆகிய ஏழு பகுதிகளுக்கான தனித்தனி முன்னவர்கள் உள்ளனர். எஸ.சு.

மீராபாய்: இவர் வடஇந்தியாவில் கி.பி.16 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த, பக்தி மிக்க பெண்மணியாவார். இவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. மீரா

பாய் இராசபுத்திர இனத்தைச் சார்ந்த இரத்தின சிங்கு என்னும் மன்னரின மகள் என்று கருது கின்றனர்.

மீரா குழந்தைப் பருவததிலிருந்தே திருமாலிடம் பக்தியுடையவராக இருந்தார். குறிப்பாகக் கணணன மீது தீராக் காதல் கொணடார். ஆண்டாளைப் போலக் கண்ணனையே தம் கணவனாக வரித்து விட்டார். அதே சிந்தனையோடே வாழ்ந்தார்.

மீராபாய் மேவாரின மன்னரான இராணா சங் காவின் மகன் போசராசனுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கப்பட்டார். இவர், தம் வாழநாளைக கணண பிரான் மீது பக்தி செலுத்துவதிலேயே கழித்துவிட எண்ணிப் பல பாடல்களைப் பாடினார்.

மீராபாய் பாடியவற்றில் ஏறக்குறைய 250 பாடல்கள் கிடைத்துளளன அவை இன்றும் மீரா பசன் என்று மக்களால் பெரிதும் போற்றி விரும்பிப் பாடப்படுகின்றன. மீரா வாழ்கையின் பிற்பகுதியில் ஒரு துறவியைப் போல வாழ்நதார். இந்தியாவில் பக்தியைப் பரப்பிய பெணகளுள சிறப்பாகக் குறிப் பிடத்தக்கவராக மீராபாய் கருதப்படுகிறார். இறுதி யில் இவர் கண்ணனுடன் இணைந்து விட்டார் எனறு கருதுகின்றனர். இவர் மறைநதாலும், இவருடைய பாடல்களை இனறும் திருத்தலங்கள் தோறும, இலலங் கள் தோறும் ஒலித்துப் பக்திமணம் பரப்பிக் கொண்டே இருக்கினறன. ஆ.ஜெ.

மீலாது - உன் - நபி: பெருமானார் – நபிகள நாயகம் அவர்களின் பிறப்புப் பெருவிழா மீலாது -உன்-நபி (Meelad - Un - Nabi) எனக குறிபபிடப் படுகிறது. உலக உத்தமா, அவனிகோர் முன மாதிரி யாகத் தோன்றியவாகள எனறு சிறப்பிக்கப் பெறு பவர் நபிகள நாயகம் ஆவார். பெருமானாா மண ணுலகில் இறைஒளியின் பகுதியாகவே மனிதவடிவில் வந்துதித்த ஏக இறைவனின இறுதித் தூதர் ஆவார் கள் என்பது இசுலாமியர்களின சமய நம்பிககை.

நபி வழியில் வரும் இறையடியார்கள அனைவரும் இறைவணக்கத்தில ஈடுபடுவதும், இறையன்பு கொள் ளுவதும் போனறு, நபிகளார் மீதும் வற்றாத அனபு கொள்ளுதலையும் கடமையாகக் கருதுகினறனர். நபி கள நாயகத்திறகாக இறைவனிடம் இறைஞ்சுதலும் தொழுகையின் ஒரு பகுதியாகவே சிறப்பாகக கருதப் படுகின்றது. அதனைச 'சலவாத்து ஓதுதல்' எனபார் கள். நபிகள நாயகம் 'இரபியுல் அவவல்' (முதல் ராபி- இந்திய வருவாயக் கணக்குப்படி) மாதம் பிறை 12 - இல் பிறந்தார்கள அநநேரம கி.பி 571 -ஆம் ஆணடு ஏப்பிரல மாதம் 20-ஆம் நாள திங்கட் கிழமை காலை 4மணி அளவில ஆகும் எனத் துல்லிய மாக வரலாற்று அறிஞர்கள் கணக்கிட்டுள்ளார்கள. நபிகளாா் பிறந்த தினத்தையே மீலாது-உன்-நபி எனறு கருதி உலகு எங்கிலும விழா எடுக்கப்படுகின் றது.

மிலாது- உன்-நபி என்னும் பெருவிழா ரபியுல் அவவல் மாதப் பிறை முதல் 12 நாள கொணடாடப் பெறும். விழாவின இறுதி நாளாகிய 12-ஆம் நாளன்று, நபிகள நாயகததின புகழ்த் துதியாகப பாக்களும், நலவுரைகளும் வழங்கிக் கொணடாடுவர் இவ்விழா தோழமை உணாவோடும் விருநதோம்புத லோடும் நிறைவுறும். எச.அ

மீன் வளம் இநதியப் புராணஙகள, வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவற்றில் மீன் முக்கிய இடத்தைப் பெறறுள்ளது திருமால மீன் வடிவில வநததாகப (Matsya Avathara) புராணம் கூறுகிறது மீன, மீன வாணிகம, மீனவர் இனம் பறறியன பெருமளவில் ஓவியங்களிலும், சங்க காலப பாடல்களிலும காணப் படுகின்றன.

வேளாணமையும் கால்நடைகளுக்கு இணையாக மீன வளமும் (Fisheries) மனித உணவுக்குப் பெரி தும் பயனபடுகினறன வேளாணமை, காலநடைகள மூலம் கிடைக்கும உணவு, வேகமாக வளாந்துவரும் உலக மக்களதொகைக்குத் தேவையான அளவில இல்லை எனவே, மீனவளததைப் பெருக்க முனனு ரிமை கொடுககப்பட்டது வேளாணமை, காலநடை களை வளர்சசி அடையச் செய்யக் குறைவாக உளள நில வளத்தைப் பயனபடுத்த வேணடியுளளது. ஆனால், மீன் வளத்தைப் பெருககுவதற்கு மிகுந்த அளவில உளள கடல வளததையும், ஆறுகளையும், குட்டைகளையும், குளஙகளையும சிறப்பாகப் பயன படுத்தலாம். கடல, மனித உணவுக்கு அளவற்ற பொருட்களை அளிககும் ஆற்றல பெறறுளளது.

ஆசியா, இலத்தீன் அமெரிககா, ஆப்பிரிககா போன்ற பகுதிகளில் வாழும் பெரும்பான்மையான மககளுக்கு அன்றாட உணவில் தேவைப்படும் புரதச சத்து இலலை என உலக உணவு வேளாணமை நிறுவனம் (World Food and Agricultural Organisa - tion, Rome) கூறுகின்றது. மனித உணவுக்குத் தேவை யான புரதததை மிக எளியமுறையிலும் குறைநத செலவிலும அடையக் கடல வளததை ஆராய்நத றிந்து முழுமையாகப் பயனபடுத்த முயறசிகள ஒவ வொரு நாட்டிலும் எடுககபபட்டு வருகினறன. மீனில் 12 விழுக்காடு முதல 24 விழுககாடுவரை புரதசசத்து உளளது. மீனில விரைவில கரையக கூடியவாறு புரதம மிக்குளளது. மேலும், அது எளிதில சீரணம் ஆகும் தன்மையையும் பெறறுளளது அரிசியையே முககிய

உணவாகக் கொண்டுள்ள மக்களுக்கு மீன் சிறந்த உணவாகும்.

மீனவளத்தை, கடல் மீன்வளம், உள்நாட்டு மீன் வளம் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். கடல் மீன் உறபத்தியே உலகின் மொத்த மீன் உற்பத்தியில பெருமபங்கு பெற்றுள்ளது. உலக உணவு வேளாணமை நிறுவனத்தின் 1986 - ஆம் ஆணடுப் புள்ளிவிவரஙகள் படி உலகின் மொத்த மீன உற்பத்தியில 90 விழுக் காடு கடல்மீன உற்பத்தி ஆதும். கடல மீன உற் பத்தி இந்தியாவில் 57 விழுக்காடாகவும், தமிழகத் தில 58 விழுக்காடாகவும் உள்ளது. இந்தியாவில் 738 ஆயிரம் கண்டி (Tonne) ஆழ்கடல் மீன்வளமும் (Demersal Fishes), 1690 ஆயிரம் கண்டி குறைந்த ஆழ நீர்மட்டத்தில் வாழும் (Pelagic) மீன்களும் உள்ளன என்று தேசிய வேளாணமைக்குழு (National Commission on Agriculture) கணக்கிட்டுளளது. உல கின தலைசிறந்த மீன உறபத்தி செய்யும் நாடுகளுள் இந்தியா 7 - ஆம் இடத்தைப் பெற்றுளளது. சப்பான் சோவியத்து உருசியா, மக்கள் சீனம், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள, பெரு, நார்வே ஆகியவை மற்ற ஆறு நாடுகள் ஆகும்.

இந்தியா மிகச்சிறந்த கடல்வளத்தைப் பெற்றுள் ளது. இந்தியக் கடற்கரை மேற்கே குசராத்துமாநிலத தில உள்ள கண்ட்லாவில் தொடங்கிக் கிழக்கே மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள கோலாப்பூர் வரை 5650 கி மீ. நீள அளவுக்குப் பரந்துள்ளது. வேளாண்மைக்கு அடுத்து முறைப்படுத்தப்படாத தொழில்களில் மீன் பிடித்தல் இரண்டாம் முக்கிய தொழிலாக இந்தியா வில் விளங்குகிறது. மீனவளத் துறை பல இலட்சம் மக்களுக்கு நேரடி. வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதோடு வலை பின்னுதல், படகு கட்டுதல், கூடை பின்னு தல், மீன வாணிகம் செய்தல், மீன் ஏறறுமதி செய் தல், மீன் பதப்படுத்துதல், உப்பு உற்பத்தி செய்தல் போனற பல வேலை செய்பவர்களுக்கு மறைமுக வேலைவாய்ப்பை அளிக்கிறது. எனவே, இந்தியாவின் 6-ஆம் 7-ஆம் ஐந்தாணடுத் திட்டங்களில் தேசிய திட்டக்குழு மீன் வளத்துறைக்கு மிகுந்த முக்கியத் துவம் கொடுததுளளது. அதன்மூலம் சமுதாயத்தில் நலிநத, பொருளாதார பலம் குறைநத மீனவ சமுதாய மக்களுக்குச் சிறந்த முன்னேற்றப் பாதை அமைகக முடியும் என இக்குழு கருதுகிறது.

இந்தியாவில் கடல் மீன் உற்பத்தியில் கேரளம் முதலிடத்தையும, மராட்டியம் இரணடாம் இடத்தை யும், தமிழகம் மூனறாம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளன. வெளளை இறால மீன (Penacid Prawn) உற்பத்தி யில் உலகில இந்தியா முதலிடம் வகிக்கிறது இறால் மீனகள சப்பான், அமெரிககா போனற நாடுகளுக்குப் பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இறால் உற்பத்தியில் மராட்டியம் 47.5 விழுக்காடும், கேரளம் 30.7 விழுக்காடும், ஆநதிரம் 5.5 விழுக்காடும், தமிழ கம் 4.6 விழுக்காடும், குசராத்து 4.1 விழுக்காடும், கரு நாடகம் 3.8 விழுக்காடும் உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்தியாவில் பிடிக்கப்படும் பாய்ச்சாளை மீனில் (Oil Sardines) மூனறில் ஒரு பங்கு கேரளத்தில் பிடிக்கப் படுகிறது. உள்நாட்டு மீன உறபத்தியில் மேற்கு வங் கம் முதல் இடத்தையும தமிழகம் இரண்டாம் இடத் தையும், ஆநதிரம் மூனறாம் இடத்தையும் பெற்றுள ளன. இநதியாவில் 200-க்கும் மிகுதியான மீன் வகை கள பிடிக்கப்படுகின்றன என்று மத்திய கடல் மீன ஆராய்ச்சி நிலையம் கணககிட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் கிடைக்கும் முக்கிய மீன் வகைகள் பின்வருவன: வெளளை இறால் (Penacid Prawns) வாவல (Pomfrets), வஞ்சரம் (Seer Fish), பாய்ச் சாளை (Oil Sardines), சுறா (Shark), உழுவை (Skates and Rays), திருக்கை (Sting-pay), மணடைக் கெளிறு (Cat Fish), முள்ளு வாளை (Silver Fish) வங்கரவாசி (Bombay Duck), கததாளை (Jew Fish) வாசளை (Ribbon Fish), பாரை (Horse Mackerel), காரல் (Silver Bellies), கானான் கெளுத்தி (Indian Mackerel). இவறறில வெள்ளை இறால், வஞ்சரம், பாய்ச்சாளை, வாவல் போனற வகைகள் உயாவிலை மீன்கள் (High Unit Value Species) ஆகும்.

மீன் வளத்தைப் பெருக்க மத்திய அரசு பல ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை நிறுவியுள்ளது. மீன்கள் பெருமளவில் உள்ள இடங்களை ஆராய்ந்தறிதல், உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிமுறை களை மக்களுக்கு அறிவித்தல். புதிய முறையில் விசைப் படகு மூலம் மீன் பிடிக்க ஏற்ற படகுகளைத் தேர்வு செய்து மீனவருக்கு அறிமுகப்படுத்துதல் போன்ற பல கடமைகளை இந்நிறுவனங்கள் செய்து வருகின்றன. கீழ்க்காணும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் சிறப்பு வாய்ந் தவை: 1) மத்தியகடல்மீன்ஆராய்ச்சிநிலையம், கொச் சின (Central Marine Fisheries Research Institute, Cochin), 2) மத்திய உள்நாட்டுமீன்ஆராய்ச்சிநிலையம், பாரக்பூர் (Central Inland Fisheries Research Institute, Barrackpore), 3) மத்திய மீன் வளத் தொழில் நுட்ப நிலையம், கொச்சின் (Central Institute of Fisheries Technology, Cochin) 4) ஒருங்கிணைந்த மீன் வளத் திட்டம், கொச்சின் (Integrated Fisheries Project, Cochin 5) மீனவளக் கணடுபிடிப்புத் திட்டம், பம்பாய் (Exploratory Fisheries Project, Bombay), 6) தேசிய கடல் ஆராய்ச்சி நிலையம், பனாசி (National Institute of Oceanography, Panaji), 7) இந்திய உயி ரியல கழகம், கல்கத்தா (Zoological Society of India, Calcutta).

கடல்வாழ் மீன்கள்

பண்ணையில் வளர்த்தல்

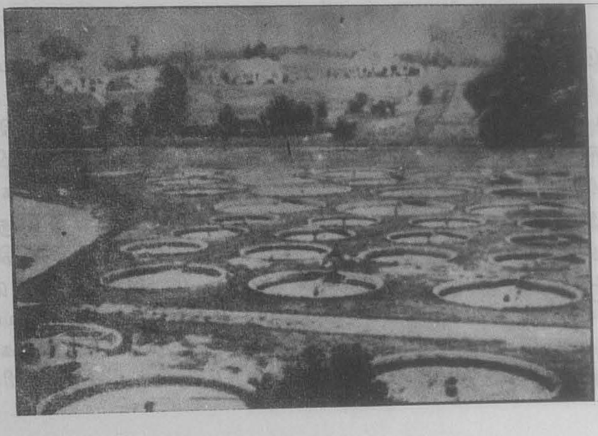

பண்ணையில் வளர்த்தல்

தொட்டிகளில் வளர்தல்

சுவீடன நாட்டுப் பொருள் உதவியுடன (Swedish International Development Assistance-SIDA) உலக உணவு வேளாணமை நிறுவனத்தின பொறுபபில்கிழக் காசிய நாடுகளில் மீன வளததைப பெருக்க ஒரு பெரும்திட்டம உருவாக்கபபட்டுக கடந்த பததாணடு களாகச் சிறப்பாக நடநதுவருகிறது. செனனையைத் தலைமையகமாகக கொணடு இலார்சு ஓ. யஙவால (Lars O Engvall) தலைமையில இநதியாவில மீன் வளததைப் பெருக்க வஙகாள விரிகுடாத் திட்டம் (Bay of Bengal Programme) வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அததிட்டம் கடல மீன் உற்பத்தியைப பெருக்குவதி லும் மீனவ சமுதாயத்தின் வாழ்வை மேம்படுதது வதிலும பெரும்பங்கு கொணடுளளது. ந து.

மீன வளத்துறை: மீன பிடித்தல் இந்தியாவின் பரம பரைத் தொழில்களில சிறப்பிடம் பெற்றுள்ள ஒன றாகும். வேளாணமை இநதியக கிராமங்களின உயிர் நாடியாக விளங்குவது போல, மீன் பிடித்தல இநதி யாவின நீணட கடறபரப்பின ஓரங்களில் அமைந் துள்ள கிராமங்களின வாழவை நிருணயிப்பதாக உள் ளது. இநதியாவின கடல்வளம் மட்டுமன்றி உள் நாட்டு ஆறுகளும், நீர் நிலைகளும, மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் பெரும் முனனேற்றம் அடைய வாய்ப்புத் தருவனவாக உளளன. இந்தியாவின பெருகி வரும் மககள தொகையும், மககளின் சரிவிகித உணவுத் தேவையும் நாட்டின அடிப்படைக் குறிக்கோளகளில் உணவு உற்பத்திககு முதலிடம் அளிககினறன இந் நிலையில் மீன உறபத்தியில் ஏற்படககூடிய வளர்சசி நாட்டின் வேலை வாய்ப்பு, வருவாய், உணவு ஆகிய பற்பல தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக அமையும்

மேற்கிலும, கிழக்கிலும நீணடு தெற்கில் இணை யும் இந்தியக் கடற்கரையின மொத்த நீளம் 5650 கி மீ. ஆகும். மீன பிடித்தல, பககுவப்படுத்துதல் ஆகிய தொழில்கள் அக்கடற்கரைகளை ஒட்டியுள்ள பல ஆயிரம் கிராமங்களின் சிறநத தொழில்களாக உள ளன. மேலும், உள நாட்டில் பாயும் ஆறுகளில் கட் டப்பட்டுளள அணைகளின் நீர்ப் பிடிப்புப் பகுதிகள, ஏரிகள், குளஙகள, கிணறுகள ஆகியவையும் மீன் பிடித்தலுக்குப் பெரும் வாய்ப்பை நல்குகின்றன. நமது நாட்டின மொத்த மீன் உற்பத்தியில கடல்மீன் களின் பங்கு 57 விழுககாடும், உள நாட்டில பிடிக் கப்படும் மீனகளின பங்கு 43 விழுககாடும் ஆகும். மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் உலகில் 7-வது இடத்திலுள்ள நமது நாட்டில் 10 இலட்சம் மக்கள மீன பிடிக்கும் தொழிலில ஈடுபட்டுளளனர். படகு கட்டுதல, கூடை முடைதல, வலை பினனுதல், கயிறு திரிததல், மீன பதப்படுத்துதல், உப்பு உறபத்தி, மீன் விறபனை, போககுவரததுப் போனற மீன பிடித்தலைச்சார்ந்த தொழில்களில் மேலும பலலாயிரக்கணக்கான மக்க ளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டுளளது. அத்தொழி லில பெண்களுககுக் கிடைககும் பெருமளவிலான வேலைவாயப்புக் குறிப்பிடத்தககு அமிசமாகும். மீன வர் குடும்பஙகளில பெண்களின பங்கு சிறப்பான தொன்றாகும். குடும்பப் பொறுப்புகள தவிர, மீன விறபனை, மீன பதப்படுத்துதல, வலைகளைச் சீர் செய்தல் போனறவற்றிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள னர். உலக வணிகத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகப் பதப் படுத்தப்பட்ட மீன். மீன தொடர்பான பொருட்கள் விளங்குகின்றன. இந்தியா ஆண்டொன்றுக்கு 400 கோடி உருபாய் அளவிற்கு மீன ஏறறுமதி செய்கிறது.

இந்தியாவில அணமைக காலங்களில மீன் பிடிக் கும் தொழிலில் பெரும் முனனேறறங்கள ஏற்பட்டுள ளன. புதிய சாதனங்களும், அறிவியல அடிப்படையி லான மீன் பிடிப்பு முறைகளும் குறிப்பிடத்தக்க அள வில மீன உறபத்தியை மிகுத்துளளன. இருப்பினும் மீன் துறை வல்லுநர்கள், இநதியா தனனிடத்தே உளள மீன் வளத்தினை இன்னும முழுவதும பயன படுததிக கொளளவிலலை என்று கருதுகிறார்கள். ஆராயச்சிகள், மீன் வள வாய்ப்புகளை முழுதும் பயன்படுத்துவதால் நாட்டில் வேலை வாய்ப்பும் உற் பததியும், ஏற்றுமதியும மிகும் எனக் குறிப்பிடுகின் றன. ஆழ்கடல சென்று மீன் பிடிக்க ஏற்ற புதிய விசைப் படகுகள, வலைகள ஆகியவற்றைப் பயன் படுததுதல், குளிர்சாதனச் சேமிப்பு வசதி செய்தல் சுகாதார முறைப்படி பக்குவப்படுத்துதல், புதிய முறைப்படி பெட்டிகளில் அடைத்தல், உயர் தர மீன் குஞ்சுகளை உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் விடுதல், கடல வளம் பற்றிய செய்திகள் மீனவாகளுக்கு விரை வில் சென்று சேருமாறுசெய்தல், புது மீன் பிடிப்பு முறைகளில பயிற்சி அளித்தல், புதிய அயல்நாட்டுச் சந்தைகளொடு தொடர்பு கொளளல் ஆகிய முயற்சி கள், மீன துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் அளவில உத வும் எனக் கருதப்படுகினறன.

இந்திய அரசு மீன் வளர்ச்சிக்குப் பல மேம்பாட் டுத திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. கொச்சியில் அமைந திருக்கும மத்திய கடல் மீன் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், பரக்பூரில உள்ள உளநாட்டு மீன் ஆராய்ச்சி நிறு வனம், பம்பாயில் இருக்கும் மீன துறைத் தொழில நுட்ப மையம் ஆகியன நாட்டின் பலவேறு இடங்களி லும் தொடர்புகொணடு மீன் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத் துள்ளன. நாடு தழுவிய சமுதாய மேம்பாட்டுத திட் டங்களான தன்னிறைவுத் திட்டம், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றின மூலம், மீனவர் குடும்பங்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள கட னுதவி ஆகியன விரிவுபடுத்தப்பட்டு மீனவர்களின்

தொழில், வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியன உயர வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இநதியப் பெருங்கடல், அரபிக் கடல், வஙகாள விரிகுடா ஆகிய மூனறு கடல்களையும எலலைகளா கக் கொண்டுள்ள தமிழகத்தில வேளாணமைககு அடுத்தபடியாகக் கிராமப்புறப் பொருளாதாரததில சிறப்பிடம் பெறுவது மீனபிடித்தல ஆகும். கடல மீன் உற்பத்தியில் கேரளம், மகாராட்டிரம் ஆகிய மாநிலங் களுக்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழநாடு மூன்றாம இடம் பெறுகிறது. நீர் வளம குறைந்த மாநிலமாக இருபபி னும் தமிழநாடு வங்காள மாநிலத்திறகு அடுததபடி யாக உளநாடடு மீன் பிடிப்புத தொழிலில இரண டாம் இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழநாடு மாநிலத் தில் கடல் மீன் உள்நாட்டு மீன் உறபத்தி 4:3 என்ற விகிதத்தில அமைகிறது.

தமிழ்நாட்டில் 1000கி மீ. நீளமுள்ள கடற்கரையும், 3.7இலட்சம் ச.கி மீ. பரப்பில் உள்ள உள்நாட்டு நீர் நிலைகளும் சறறேறக்குறையதமிழக மக்கள தொகை யில் ஒரு விழுக்காடு அளவு மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக் கினறன. ஆணடொனறுக்கு ஏறத்தாழ 80 கோடி உருபாய் வருவாய் நலகும் தமிழக மீன்துறை, 35 கோடி உருபாய் மதிப்பிறகு மீன ஏறறுமதிக்கு வகை செய்கிறது.

தமிழ்நாட்டின் கடற்பகுதி நில அடிப்படையில் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுளளது. (அ) கரை மண்டலக் கரை: சென்னையிலிருந்து கோடிக்கரை வரை உளள பகுதி, (ஆ) பாக்சு கடற்கால் (Strait): கோடிக்கரை முதல் பாம்பன வரை உளள பகுதி, (இ) மன்னார் வளைகுடா: பாம்பனில் இருந்து குமரி முனை வரை உளள பகுதி. மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியுடன ஒப் பிட்டுப் பார்க்கையில் தமிழகக் கடற்கரைப் பகுதி நுரை நிரம்பியதாகவும், அலைகள அதிகம் உள்ளதாக வும் விளங்குகிறது ஆதலால, மீன்கள பொதுவாகக் கரை அருகில் வருவது இலலை எனவே, ஆழ்கடல சென்று மீன பிடித்தல் இன்றியமையாததாகிறது.

கட்டு மரங்கள், வள்ளம் எனும் சிறு படகுகள, ஓடங்கள, விசைப் படகுகள் ஆகியன மீன் பிடிககப் பயன்படுததபபடுகினறன. கட்டு மரங்கள அனைத்துப் பகுதிகளிலும், வளளஙகள் தூததுக்குடி, திருநெல்வேலிப் பகுதிகளிலும், ஓடங்கள தென ஆர்க் காடு, இராமநாதபுரம் மாவட்டஙகளிலும் பெரிதும் பயனபடுததபபடுகின்றன. இப்போது தமிழகத்தில் 2600 விசைப்படகுகளும், 43,000 கலங்களும கடல மீன பிடிப்பிற்குப் பயன்படுததப்படுகின்றன. செயறகை நூலிழைகளால் பினனப்படும் வலைகள மீனவர்களி டையே வரவேற்பு பெற்றாலும், அவற்றின அதிக விலையால அனைவராலுமவாஙக முடியாத நிலையில உளளன. கடற்கரையோர மாவட்டங்களுள தென மாவட்டஙகளான கனனியாகுமரி, திருநெலவேலி, இராமநாதபுரம ஆகியவற்றில மீன பிடிததலே முதன மைத் தொழிலாக விளங்குகிறது பரநத மணறபாங கான நிலபபரபபும், நீர வசதிக்குறைவால் வேளாண மைக்கு அதிக வாய்ப்பினமையும, பெரும அளவில் இப்பகுதிகளில் மீன பிடித்தலுக்குக்காரணமாக அமை கினறன

ஆழகடல் சென்று மீன பிடிப்பதற்கு ஏறற மீன பிடிக்கும படகுகள இலலாமை, உயர் தர வலைகளின அதிக விலை, குறைவான குளிரசாதன வசதிகள், இடைத் தரகர்களின தவிர்கக இயலாத தலையீடு, புதிய மீன பிடிப்பு முறைகளில பயிறசியினமை, மீன வர்களின் வாழக்கை முறை, அனைததுக காலஙகளி லும் மீன் கிடைககாத நிலை, மீனவர் மோதலகள ஆகியன கடல் மீனதுறையின வளர்சசியினைப பாதிக கும் காரணஙகள ஆகும். நாட்டின வளர்சசி, மீனவர் களின் வாழ்ககைத் தரத்தில அதிக முனனேறறம் ஏற்படுத்தவிலலை எனபது வருத்ததிற்குரிய ஒனறா கும்.

உளநாட்டு மீன பிடிபபில தமிழநாடு, மறற மாநிலஙகளைக காட்டிலும் சிறபபுப பெறறு, அதிக மீன உறபததி உடையதாக விளஙகுகிறது. இருப்பினும், தமிழக நீரநிலைகளில நீரபபிடிபபு உறுதியின்மை, தேவைககு மிகக குறைவான உயர்தர மீன் குஞசுகள உறபததி, உளநாட்டு மீன பிடிபபுப பயிறசி மையம் இல்லாமை ஆகியன உளநாடடு மீன பிடிப்பில மேலும் முனனேறறம காணத்தடைகளாக உளளன

தமிழகத்தில் மீன் வளர்சசியினை அதிகப்படுத்தும வகையில் அரசு, தமிழநாடு மீன வளர்சசிககழகத் தினை நிறுவியுளளது இக்கழகம விசைப்படகுகளைப பயன்படுததுவது உற்பததி அதிகரிபபிறகுத தேவை என்ற அடிப்படையில அத்தகைய படகுகளை வடி வமைத்து விற்பனை செய்கிறது. மேலும், தனியார் துறை, மீனவர் கூட்டுறவுச் சஙகஙகள ஆகியவற்றிறகு விசைப்படகுகளை உறபத்தி செயய ஊககம தநது, தொழில் நுட்ப அறிவுரைகளையும வழஙகுகிறது விசைப்படகுகளும், நீணட நாளகளுக்குக கடலில இருக்கக்கூடிய புதிய கலஙகளும மீன உறபத்தியைப பெருமளவில அதிகரிக்க உதவும எனற போதிலும், தமி ழகத்தில் கட்டு மரஙகளைப பயனபடுத்துவது தவிர்க்க இயலாது என வலலுநர்கள கருதுகினறார்கள. இந நிலைக்குக் கட்டு மரஙகளை நமபி இருககும எளிய மீனவர்களின பெரும் எணணிக்கையும அவர்களது பொருளாதார வசதியின்மையும் முக்கியமான கார ணங்களாகும். பிற வகைகளிலும் மீன வளர்சசி அதி

கரிக்கும் வகையில் தமிழக அரசு ஆறு, கடல் ஆகிய வறறில் மீன் பிடிப்புப் பயிற்சிகளை ஏற்படுத்தியுள ளது. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக மீன் பிடிப்புக்கருவிகள், பதப்படுத்தப் பயன்படும் கருவி கள ஆகியவை வாஙகக் கடனுதவி அளிக்கவும் வழி முறைகள செய்யப்பட்டுள்ளன.

உளநாட்டு மீன பிடிப்பு அதிகரிக்கப் பல மாவட்டஙகளில் மீனவர் வளர்ச்சிச் சஙகங்கள் ஏற் படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மீன் குஞ்சு உற்பத்தி அமைப்புகள் ஏறபடுத்த ஊக்கம் தரப்படுகிறது தமிழ் நாடு அரசு அண்மைக் காலங்களில் நீர்த்தேக்கங் களில் மீன் வளர்த்தலுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது. அதன தொடர்பாக மீன பணணைகள் அமைக்கப்பட்டு அணைகளின நீர் சேமிப்புப் பகுதிகள், குளங்கள, ஏரிகள் ஆகியவற்றி லும் மீன் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழநாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மீன் வளர்ச்சி சிறப்பிடம் பெறுகிறது. வல்லுநர்கள கருத்துப்படி தமிழக மீன் துறை, குறிப்பாக உள்நாட்டு மீன் பிடித்தலுக்கு ஏற்ற வகையில கவனம் செலுத்துமே யானால் மீன உற்பத்தி குறுகிய காலத்தில் பல மடஙகு அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது அதன் தொடர் பாகக் கீழ்க் குறிக்கப்படுவனவற்றிற்கு முதனமை தருவது இன்றியமையாததாகிறது:

அ) இப்போது செயற்படும் மீனவர் கூட்டுறவுச் சஙகஙகள் தங்களுடைய பணிகளை விரிவு படுத்த வேண்டும். மீனவர்களுக்குத் தொழிலசெய்ய மட்டுமே யன்றி வீடு கட்டுதல் போன்ற தேவைகளுக்கும கடன் வசதிகள் செய்துதரப்படல வேணடும். ஆயுள பாது காப்பிற்காகவும் தொழில் பாதுகாப்பிற்காகவும் காப் பீட்டு வசதிகளை உறுப்பினர் அனைவருக்கும் பெற் றுத் தரவேணடும். மீன் பிடித்தலின் இடர்களைக் கவனிக்கையில் இவை இன்றியமையாதனவாகும். இடைத்தரகர்கள மீனவர்களின் வருவாயை நியாய மற்ற வகையில் சுரணடும் நிலை மாற, சஙகங்கள் பெரும் அளவில் மீன் விற்பனையை மேறகொள ளுதல் வேணடும மீனவர்கள தஙகள கடன்களைப் பகுதியைப் பணமாகவும, மிகுதியை மீன் பொருட் களாகவும் தர வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படவேணடும்.

ஆ) புதிய முறைகளைக் கையாளக் கல்வியறிவும் பயிற்சியும் மிகவும தேவை. ஆதலின மீனவச் சமுதா யததிற்கு அடிப்படைக் கல்வி வசதி, தொழில் நுட் பப் பயிற்சி வாய்ப்புகள அதிகரிக்கப்படல் வேணடும். மேலும், மீனவர்களுககு மீன கூட்டங்களின இருப் பிடம், போககு, மீன பிடிக்கத் தகுந்தகாலம் பறறிய செய்திகள் விரைவில் கிடைக்குமபடி செயதல் வேண்டும். ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பு இன்னும் தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளதால், அத்துறையில் தகுந்த வசதிகளை உருவாக்க வேண்டும்.

இ) மீன் பிடிக்கப் பயனபடும் சாதனங்களுள் விசைப் படகு தவிர வேறு பல தரமான கருவிகளும் உள்ளன. குறிப்பாக நெருக்கமானதும் கனம் குறைந் ததுமான உயர்தரச் செயற்கை நூலிழைகளினால் பினனப்பட்ட வலைகள மீனவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

ஈ) இக்கால வசதிகளை முழுமையாகப் பயன் படுத்தி மீன்களைப் பதப்படுத்திப் பெட்டிகளில அடைத்துச சிறப்பான முறையில் ஏற்றுமதி செயய முயறசிகள மேகொளளப்படல் வேணடும். மீனவச் சமுதாயத்தினரே இத்தகைய சார்புத் தொழில களையும ஏற்று நடததத தேவையான பயிற்சி, நிதி யுதவி ஆகியன அளிககபபட வேணடும்.

உ) உளநாட்டு மீன் பிடிததலில தேவையான ஆராய்சசிகள மேற்கொணடு, போதுமான உயர்தர மீன குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்து, மீன் வளம் பெருககுவோருக்கு உதவ வேணடும்.

ஊ) இறுதியாக மீனவ மக்களின வாழ்ககைத் தரம உயரச் சமுதாயப பணிகள மேற்கொளளப் பட்டு அவர்கள் ஆரோககியமான சூழலில் வாழ வழிவகைகள ஏற்படுததப்படவேணடும். அரசின உதவியுடன் பொருளாதார மேமபாடு பெறும் மீனவாகள் தொழிலில் முனனேற்றம் காண ஈடு பாடுகொளவர்.

தமிழ் நாட்டில் மீன் வளர்சசி தகுந்த வகையில் அமையுமேயானால, மாநிலத்தின் வேலை வாய்ப்பு, வருவாய், அநநியச் செலாவணி, மீனவச் சமுதாயத் தின் வாழககைத் தரம ஆகியன குறிப்பிடத் தகக வகையில் பெருகும். சூ.சூ.

மீனம்: மேடம் முதல எணணிவரும்போது பன்னிரண்டாவதாகிய கடைசிவீடு மீன இராசி ஆகும். பங்குனி மாதம சூரியன இயங்கும் இராசி இதுவே. இந்த இராசியின வடிவை ஆராய்ந்தோர் மீன் வடிவு போன்றது என எணணினர். கிரேக்கரும் பீசசு (Pisces) என்று பெயர் வைத்தனர். அதன் பொருள மீன் என்பதாகும ஒரு மீனின் வாலை ஒரு மீன கவ்விககொண்டு இரட்டை மீனாகச் சஞ்சரிப் பது இநத இராசி வடிவம் என்றனர் இநதியர். எனவே, கயல, கெணடை, சமுததிரம் எனனும் பெயர்களால் இவவீட்டை எடுத்துரைப்பார்கள. இவ் வீட்டிறகுரியோன் வியாழன். இநத இராசியில் பூரட்டாதியின் இறுதிக் கால்பகுதியும், உத்திரட்

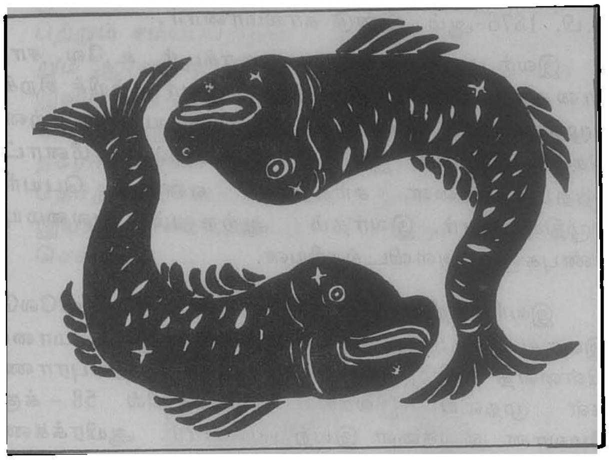

மீனம்

டாதியும் இரேவதியும் அடங்கும். இதில ஒளி பொருந்திய மீன் எதுவும் இல்லை. இவ்வீட்டில் சுக்கிரன் உச்சம் அடைகிறான; புதன் நீச்சம அடைகிறான். மீன இலக்கினத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் சனி, புதன், சுக்கிரன, சூரியன், வியாழன் ஆகியோர் பாவிகள். செவ்வாய், சந்திரன் இருவரும் நல்லவர்கள். செவ்வாயும், வியாழனும், இவ்விராசி அல்லது இலக்கினத்தில் பிறந்தவர்களுக்குத் தரும கருமாதிபதி யோகத்தை அளிப்பதுண்டு. இவ்விரு கோள்களும் பார்க்கவோ, கூடி நிற்கவோ நேர்ந்தால் அந்தயோகம் தலைப்படும். தே.ஆ.

மீனாட்சி சுந்தரக் கவிராயர், கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர். இவர், பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த முகவூரில தோன்றினார். இவர் தந்தையார் சேற்றூர் சமீன தார் அரணமனைப் புலவராக விளங்கிய கந்தசாமிக் கவிராயருக்கு மகனாவார். இளமையிலேயே நன்கு தமிழ்கற்றுச் சிறந்த புலவராக விளங்கிய இவரை எட்டையபுர மன்னர் தம் அரணமனைப் புலவராக அமர்த்திக் கொண்டார். அப்போது அவ வரசர் மீது, 'ஒருதுறைக் கோவை' பாடினார். 'கழுகு மலைத் திரிபந்தாதி'யும் இவர் பாடியதேயாகும்.

வடமொழியில் அமைந்த மேற்கோள் செய்யுட்களைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தமிழில் உள்ள குவலயானந்தம் என்னும் அணியிலக்கணத்திற்கு, மேற்கோள்களாகக் காட்டியுள்ளார். இவர், அண்ணாமலை ரெட்டியார், ஊற்றுமலை இருதயாலய மருதப்பத் தேவர் முதலானோர் காலத்தவர் என்றும் கூறுவர். இவர், இராசவலலிபுரம் முத்துசாமிப்பிள்ளை என பாரைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்.

வீ.சொ.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, மகாவித்துவான்: 'பிள்ளை அவர்கள்' என்று சொன்ன அளவிலும், 'மகாவித்துவான்' என்று சொன்ன அளவிலும், 'மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை' என்று தமிழுலகம் அறிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு, ஒரு முதுபெரும்புலவராக விளங்கிய இவர் வேளாண்மரபில் சிதம்பரம்பிள்ளைக்கும் அன்னத்தாய் அம்மையாருக்கும் மகனாகத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள எண்ணெய்க் கிராமத்தில் கி.பி 1815-ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். ஆசிரியப் பணி காரணமாகத் தந்தையார் சோமரசம் பேட்டையில் வாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டியவரானார்.

தந்தையார் ஆசிரியராக இருந்த பள்ளியிலேயே இவர், 5 வயது முதலாகக் கல்வி கற்கத் தொடங்கி, தாய்த் தமிழில் தணியா வேட்கையும், இலக்கிய ஆர்வமும் இலக்கணப் பற்றும் கொண்டு கற்றுத் தேர்ந்தார். மேலும், இவர் தமிழ் பயில வேண்டித் திரிசிரபுரம் வந்து கல்வி பயின்றார். புலமை மிக்க தந்தையார் இவரது 15 – ஆம் வயதிலேயே காலமானார். இவர் மனைவியார் பெயர் காவேரியாச்சி. அக்காலத்திலேயே இவர் ஏட்டுச்சுவடிகளைச் சேகரிக்கும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தந்தையார் கொடுக்கும் தொடர்களுக்கேற்பக் கவிபாடும் திறம் பெற்றுத் திரிபு, யமகம், சிலேடை முதலானவை இயற்றும் திறமும் கைவரப் பெற்றார்.

இவர் திரிசிரபுரத்தில் தங்கியிருந்த போது பல புலவர்களிடமும் சென்று பணிந்து, பாடங்கேட்டுத் தம் ஐயங்களைப் போக்கிக் கொண்டார். சங்க இலக்கியங்கள், திருமுறைகள் முதலானவற்றைக் கற்றுணர்ந்தார் இவர் சைவப் பற்று மிக்கவர். திருநீறும், உருத்திராக்கமும், கண்டிகையும், ஐந்தெழுத்தும் உண்மைப் பொருளெனக் கொண்டு அணிந்து, சிவமே சிந்தித்து வாழ்ந்ததோடு பிறரைச் சிந்திக்க வைக்கும் இயல்பினையும் கொண்டொழுகினார். பழந்தமிழ் நூல்களிலுள்ள பயிற்சியினால் இவர் கவிபாடும் திறமும், பாடஞ் சொல்லும் பண்பும் பெற்றார். வடமொழி கற்று, அக்கருத்துகளையும் தம் செய்யுட்களில் அமைத்துப் பாடும் விருப்பம் கொண்டார்.

இவர் காலத்தில், பெரும்புலவர்களாக விளங்கியவர்கள் மழவை மகாலிங்கையர், மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார், அம்பலத் தினனமுதம் பிள்ளை முதலானோராவர். இவர் அவர்களுடன் பழகித் தமிழ் கேட்க வேண்டி, அவர்கள் வாழ்ந்த சென்னைக்கு கி.பி. 1841 – ஆம் ஆண்டு சென்று, கண்டு, பழகித் தம் ஐயங்களை நீக்கிக்கொண்டு மீண்டார்.

செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லமை பெற்ற இவர்,

கி.பி. 1851-ஆம் ஆண்டு 'உறையூர்ப் புராணம்' இயற்றினார். அதன அரஙகேறறததில் இவருக்கு 'வித்துவான்' பட்டம் வழங்கப் பட்டது. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் வேளூர்ச சுப்பிரமணிய தேசிகர் எழுநதருளியிருந்தபோது கி.பி. 1854-ஆம் ஆணடு, அங்குச் சென்று அவர்தம் நன் மதிப்பைப் பெறறு வநதார். இவர் அடிக்கடி ஆதீனததால் அழைக்கப்பெற்று மதிக்கப் பெறறார். பெங்களூர் சென்று தேவராச பிளளை முதலானோருக்குத் தமிழ் கற்பித்துப் பெரும்பொருளும் பெருமையும் பெற்று மீண்டார்.

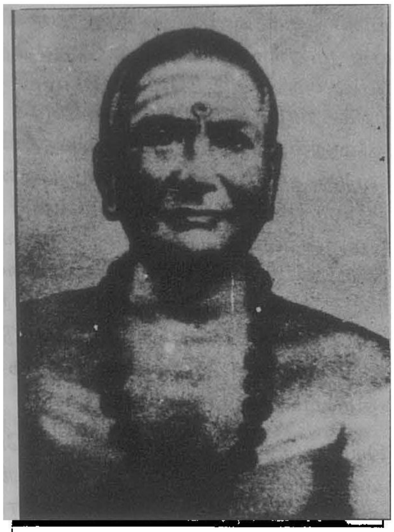

மீனாட்சிசுந்தரம்பிளளை

சீர்காழியை அடைந்து, 'சீகாழிக்கோவை' இயற்றி அரங்கேறறம் செய்தார்; மயிலாடுதுறையில சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் அவாகள, இவரைத் தம் ஆதீன விததுவானாக்கித் தம்பிரானகளுக்கும், மறறவர்கட்கும தமிழ கற்பிககச செய்தார்கள. அப்போது குருமகா சந்நிதானமாக வீற்றிருந்த அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள மீது இவர் 'கலமபகம்' இயறறி அரங்கேற்றம் செய்தபோது, சந்நிதானம் அவர்கள, இவருக்கு, 'மகாவித்துவான' எனற பட்டம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார்கள்.

அயராது படித்தலும், செய்யுள் இயற்றுதலும் ஓயாது பாடஞ் சொல்லுதலும், சிறக்கச் சொற்பெருக்காற்றுதலும் இவருககுக் கைவந்த கலை. இத்திறங்களில இவர் நிகரற்றவராக விளங்கினார். இவர் தம் நன மாணாக்கர்களாக விளஙகியவர்கள, தியாகராசச் செட்டியார், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், வேதநாயகம்பிள்ளை போன்றோராவர். இவர் கி பி. 1876-ஆம் ஆணடு காலமானாா.

இவா மாணாககரான டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் தம 'என சரிதத்தில' இவா பறறிச சிறக்க எழுதியுள்ளாா. மேலுமவா இவருடைய வரலாறறை மிகவும் விரிவாக இரணடு பாகஙகளில 'சிரீமீனாட்சி சுந்தரம் பிளளை சரித்திரம்' என்னும் பெயரில எழுதியுளளார். இவர்தம ஆறறலும், புலமையும் பணபுகளும் அளவிடற்கரியன

இவரியற்றிய நூல்களைக் கணட அளவிலேயே இவரது பெரும் புலமை விளஙகும. இவர், மாலை, பிளளைத் தமிழ், கலம்பகம், அந்தாதி, தலபுராணங்கள முதலிய இலக்கிய வகைகளில் 58 – க்கும் மேலான நூல்களை இயற்றியுளளார். ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களால் தமிழ்ப்புலவர்களின உள்ளங்களில் இடம் பெற்றுத் திகழும் இவர்தம் பெருமை போற்றிப் பாராட்டத்தககதாகும். வீ.சொ.

மீனாட்சி சுந்தரனார்,தெ.பொ: 'நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்' என்று திரு வி க. பாராட்டிய பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், சென்னைச சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் 1901-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள 8-ஆம நாள் தோன்றினார். இவர் முன்னோர்கள செஙகற்பட்டு மாவட்டத்திலுளள தென்பட்டினம் என்ற கிராமத்தில் தோன்றியவர்கள். அவர்கள பின்னர்ச் சென்னைககுக் குடியேறினார்கள். இவர் தந்தை பொன்னுசாமி கிராமணியார், திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம பிளளையின் மாணவரான அட்டாவதானம சுப்பராயச் செட்டியாரிடம் தமிழ் பயின்றவர். ஆதலின அவர், சுப்பராயச் செட்டியாரின் ஆசான் பெயரையே தம் புதல்வருக்குச் சூட்டினார்.

இவர் பதினைநதாம வயதிலேயே பளளி இறுதித் தேர்வில் வெற்றி பெற்றுப் பின்னாப பச்சையப்பன கல்லூரியில் பயினறு 1920-இல் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். அதன் பின் இவர் சட்டக கல்லூரியில பயினறு 1922-இல் பி எல். பட்டமும், பினனா 1924 – இல் வரலாற்றுத் துறையில் எம.ஏ. பட்டமும் பெற்றாா. பினனர்ச சென்னைப் பலகலைககழகத்தில இவர் எம்.ஓ.எல். பட்டமும் பெற்றார். இவர் வித்துவான தேர்வுக்குரிய முன்னிலைத் தேர்வு, இறுதிததேர்வு இரணடையும ஒருசேர எழுதி மாகாணத்தில் முதல்வராக வெறறி பெற்றார்.

இவர் 1923-இலேயே செனனை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பதிவுசெய்து கொணடு வழக்கறிஞா தொழிலைத் தொடஙகினாலும், தம்மைக் குறுகிய வட்டத்தினுள் அடக்கிக் கொளள

ளாது பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடும் ஆர்வமும் கொண்டு விளங்கினார். நாட்டுப்பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் சமயப்பற்றும் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் ஆர்வமும் இவரிடம் போட்டியிட்டு வளர்ந்தன. இவர் 1924-ஆம் ஆண்டிலேயே சென்னை நகராண்மைக் கழக உறுப்பினராகி 1936-இல் சென்னை நகராண்மைக் கழகச் சிறப்பு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் நாட்டு விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு 1944-ஆம் ஆண்டு சிறை சென்றார்

மீனாட்சிசுந்தரனார், தெ.பொ.

இவர் முற்போக்குச் சிந்தனையும் குறுகிய சாதி, சமய வேறுபாடுகளினின்றும் விடுபட்ட பரந்த மனப்போக்கும் கொண்டு மக்களுக்குத் தொண்டாற்றினார் உயர்வு, தாழ்வு கருதாது 1916-ஆம் ஆண்டிலேயே அரிசனங்களுக்கு இரவுப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தி அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு அயராது பாடுபட்டார். இவர் 1925 - இல் அலுமினியத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவராகவும் 1935-இலிருந்து தேசிய இசுடார் காப்பீட்டு நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் தொண்டாற்றினார். இவர் 1936-இல் வேதாந்த சங்கத்திற்குத் தலைமை பூண்டு, வேதாந்த வகுப்புகளும் தமிழ் வகுப்புகளும் நடத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றார். பெரும் பேராசிரியராக விளங்கிய இவர் சென்னை மாநில ஆந்திரப் பிரிவின் காங்கிரசுத் தலைவராகப் பணியாற்றினார். இவர் தொடக்கக் கலவிக்குழுவின் உறுப்பினராகவும், உயர்நிலைக் கல்விக்குழுவின் உறுப்பினராகவும், சென்னை நகர நூலகக் குழுவின தலைவராகவும், சென்னை மாநிலக்குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். ஐக்கியநாட்டுக் கலவி சமூகப் பணபாட்டுக் கழகத்தின் 'கூரியர்' இதழ்க் குழுவின தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்

இவர் 1927 முதல இறுதிநாள வரையிலும் சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயாநிலைப் பளளியின் செயலாளராகவும் தலைவராகவும் இருந்து பணியாற்றியுளளார். சிந்தாதிரிப்பேட்டையைச் செந்தமிழ்ப்பேட்டை ஆக்கிய பெருமை இவருக்குண்டு. இவர் 1941-ஆம ஆண்டில் 'மாணடிசோரிப் பளளி' நிறுவினார். மாணடிசோரிப் பள்ளிக்குத் துணையாகத் தொடக்கப்பளளியும் நிறுவினார். இவர் 1948-ஆம் ஆணடு 'கலயாணம் பெணகள் உயர்நிலைப்பளளி' ஒனறையும் நிறுவினார். பெண கலவியின முக்கியததுவத்தை அனறே உணர்ந்து இவா செயறபட்டுளளார். இரணடு பள்ளிகளாயிருநதனவற்றை இவா ஆறு பளளிகளாகப் பெருககினாா. தமது வாழநாள இறுதிவரை அப் பள்ளிகளைத் தம இனனுயிா போல் காததுு வநதாா. பேராசிரியரைச் 'சிநதாதிரிப்பேட்டையின கல்வித தந்தை' எனக் குறிப்பிடலாம

இவர் கொழுமபு சைவ சித்தாநத மாநாட்டிற்குத தலைவராக விளஙகினாா திருவாவடுதுறைத திருமநதிர மாநாட்டிறகும, திருவனநதபுரம் சைவ சித்தாந்த மாநாட்டிற்கும் இவரே தலைவராக இருநதார். இவா 1974 முதல ஆழ்நிலைத் தியானத தேசிய குழுவில் உறுப்பினராக இருநது தொணடாற்றினார். ஒய்வு பெற்ற பிறகு இவா தம இறுதிநாளகள் வரை மகேசு யோகியின தியானமுறையில ஈடுபாடு கொணடிருநதாா. இவருடைய சமய ஞானத்தை நன்குணாந்த மகேசு யோகி இநதிய நாட்டின தலைமைப பதவியையே பேராசிரியருககு வழஙகிச சிறப்பிததார்

இவர், 1945-ஆம் ஆணடு அணணாமலை நகரில நடைபெறற இநதிய வரலாற்று மாநாட்டின கணகாட்சிப் பகுதிககுச செயலாளராக இருந்து தொணடாற்றினார். அமமாநாட்டில புதிதாகத திராவிடப பிரிவு ஒனறை ஏற்படுததி அதற்கு இவரையே தலைவராக்கினர்.

இவர், 1956-ஆம் ஆணடு அணணாமலைப் பலகலைககழகத்தில் நடநத கீழககலை மாநாட்டின போது (Oriental Conference) இநதியக குடியரசின துணைத்தலைவா டாக்டர் இராதாகிருட்டிணன இவரைப பாராட்டிப் பெருமைப்படுத்தியது இங்குக குறிபபிடத்தககது. டாகடர் கே எசு. கிருட்டிணன அணணாமலைப் பல்கலைக்கழகததிற்கு வருகை தந்த போது, 'ஒரு துறையில சிறப்பான அறிவு பெறுவதி

லேயே பெரிதும் ஆர்வம் காட்டும் இன்றைய உலகு, பேராசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரனார் போன்று பல துறைகளிலும் தெளிந்த அடிப்படையான அறிவோடு, ஒரு துறையில் சிறந்த அறிவு பெறுவதில் விருப்பமுடையதாக இருக்கவேண்டும்' என்று கூறியது, இவர் பல் கலை உணர்ந்த பெரும் பேராசிரியர் என்பதைப் புலப் படுத்திநின்றது.

பேராசிரியரின் உள்ளமெல்லாம் அறிவுத்திற னையும் ஆய்வுத்திறனையும் வளர்த்துக் கொள்வதி லேயே இருந்தது. கல்லூரியில் பெற்ற ஆங்கிலக் கல்வியோடு இவர் மகாவித்துவான் கோ. வடிவேலு செட்டியாரிடம் முறையாகத் தமிழும் பயின்றார். இவர் தமிழ் ஒலியை ஆராய்ந்து எம்.ஓ.எல். பட்ட மும் பெற்றார். ஆங்கிலம், தமிழ் மட்டுமன்றித் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், சமசுகிருதம், இந்தி, பிரெஞ்சு, செருமன் ஆகிய மொழிகளிலும் புலமை பெற்றுப் 'பன்மொழிப் புலவர்' என்று இவர் பாராட்டப் பெற்றார்.

பேராசிரியர் சங்க காலந்தொட்டு இக்கால இலக்கியம் வரை அனைத்து இலக்கியங்களையும் கற்பதில் பேரார்வம் கொண்டவர். சென்னைப் பல் கலைக்கழக நூல்நிலையம், சென்னை கன்னிமாரா நூல்நிலையம் ஆகிய இரண்டிலும் இவருடைய கைபடாத நூலே இல்லை' என்று கூறுமளவிற்கு அனைத்துத் துறை நூல்களையும் கற்றதில் இவருக்கு நிகர் இவரே. மற்றவர்கள் தொடுவதற்குக் கூட அஞ்சும் துறைகளையெல்லாம் இவர் நன்கு கற்றவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவர் பற்பல புதிய துறைகளைப் பயின்றதோடு நிற்காமல் தம் அறிவுச் செல்வங்களை மாணவர்களுக்கு வாரி வழங்க வும் செய்தார். தத்துவம், இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, மொழியியல் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளி லும் இவர் சிறந்து விளங்கினார். ஒப்பியல் அடிப்படை யில் வகுப்புகள் நடத்துவதில் இவருடைய திறன் குறிப்பிடத் தக்கது.

மனைச்செல்வமும் மக்கட் செல்வமும் நிறைவுறப் பெற்ற இவர் இல்லறமே நல்லறம் என வாழ்க்கை நடத்தியவர். குடும்பத்தில் பழகிப் பெற்ற அன்பே ஏனையோரிடமும் அன்பு கொள்ளும் பண்பினை இவருக்கு அளித்தது எனலாம்.

பேராசிரியரின் தமையனார் தெ.பொ.கிருட்டிண சாமிப் பாவலர் தமிழ்ப் பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் மிக் கவர். தமிழ் நாடகத் துறையில் சலியாது உழைத்த பெருமகனாராகிய அவர் நாகபுரிக் கொடிப் போராட் டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு 'தேசிய கொடி' என்னும் நாடகத்தை நடத்தினார். தமது நாடகக் குழுவை அழைத்துக்கொண்டு இங்கிலாந்துக் குச் சென்று தமிழ் நாடகங்களைச் சிறப்பாக நடத்தி, வெற்றியும் கண்டார். அத்தகைய பாவலரின் இளவ லாகிய பேராசிரியர் நாட்டுப்பற்றுக் கொண்டு காந்தி யடிகளின் தலைமையை ஏற்றுப் பணி செய்தார்.

பேராசிரியர் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாள ராகவே வாழ்ந்து வந்தவர்; காட்சிக்கெளியர்; பண்பாடு மிக்கவர்; தமிழர் நல்வாழ்வில் மிக்க கருத் துடையவர். அறிஞர்க்கு அறிஞராய் விளங்கிய பேராசிரியர் குழந்தைகளோடு குழந்தையாய் மாறி விடுவார். அத்தகை இளம் மனம் படைத்தவர் இவர்.

சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் வேதாந்த சங்கம் ஒன்று அமைத்துக்கொண்டு காலையிலும் மாலையி லும் தமிழும் தருக்கமும் வேதாந்தமும் பலருக்குக் கற்பித்தார்.

எல்லாப் பாடங்களையும் தாய்மொழியிலேயே கற்பிக்க வேண்டும் எனும் கொள்கையில் தளரா உறுதி கொண்டு அதற்காகப் பேராசிரியர் பாடு பட்டார். இவர் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவில் ஈடுபட்டு அயராது உழைத்து, கலைச் சொல்லகராதிகள் வெளி வரத் துணைநின்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் விடுத்த அழைப்பை ஏற்று 1944 முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் அங்குத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணி யாற்றினார். பின்னர் 1958 - இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இவர் பணி ஏற்றார். அதே நேரத்தில் அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையைத் தொடங்கி அதன் தலைவராய் இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார். இவர் மொழியியல் துறையை வளர்த்து மொழியியல் உயராய்வு மைய மாக (Centre of Advanced Study in Linguistics) மாற்றினார். அவ்வுயராய்வு மையம் உலக அரங்கில் பெரும் புகழும் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அதன்இன்றைய வெளியீடுகள் உலகிலுள்ள திராவிட மொழியியல் பேரறிஞர்களால் பாராட்டப் படுகின்றன. தென்னகத் தில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் மொழியியலை வளர்த்த பெருமை பேராசிரியராகிய இவரையே சாரும். இந்தியாவில் மொழியியலை வளர்த்த மூவருள் இவரும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டுப்புறவியல் வளர்ச்சிக்கும் இவர் வித்திட்டார் எனலாம். அமெரிக்க நாட்டிலும் தமிழைப் பரப்ப 1961-இல் சிகாகோப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியேற்று, தமிழ்க்கல்வியை அங்குத் தொடங்கிவைத்தார். பல்துறை அறிஞரும் பேராசிரியருமான இவரைத் தமிழக அரசு 1966-இல் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்த ராக நியமித்தது. இன்று அப்பல்கலைக்கழகம் பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க அடிகோலியவர்

இவரேயாவர். திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் 1973–74-இல் திராவிட மொழியின் சிறப்பாய்வாள ராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் இந்திய நாட்டின் ஆழ்நிலைத் தியான தேசிய குழுவின் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றினார்.

நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழ் உலகிற்குச் செய்து வந்த அரும் பெருந்தொண்டுகளைக் கண்டு இவர் பால் பேரன்பு கொண்ட மாணவர்களும், பேராசிரியர்களும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தி லும் கோவையிலும் சென்னையிலும் இவர்தம் மணி விழாவைக் கொண்டாடினர். கோவை, கலைக்கதிர் நிறுவனத்தார் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் மணி விழாமலர் ஒன்றை வெளியிட்டது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. அம்மலரினை ஒரு கலைக் களஞ்சியம் என்றே குறிப்பிடலாம். பேராசிரியரின்பால் பேரன்பு கொண்ட மேனாட்டு மொழியியல் வல்லுநர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அம்மலருக்குத் தனிச்சிறப்பு அளிப்பனவாகும்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இவருக்குப் 'பல்கலைச் செல்வர்' என்ற பட்டத்தை யும், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் தலைமையில் 'பன்மொழிப் புலவர்' என்ற பட்டத்தையும் கேடயத்தையும், மேலைச் சிவபுரி சன்மார்க்க சபை முதலமைச்சர் காமராசர் தலைமையில் 'பெருந்தமிழ் மணி' என்ற பட்டத்தையும் பொற்பதக்கத்தையும் வழங்கின. பூ.சா.கோ. கலைக் கல்லூரி 1958-இல் பொன்னாடை போர்த்திப் பொற்கலன் வழங்கியது. அதே ஆண்டில் கோவை நன்னெறிக்கழகம் பொற்பதக்கம் அளித்துச் சிறப்பித்தது.

பின்னர் 1967-ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழகமும், 1976-ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும், 1979-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்க லைக்கழகமும், டி.லிட் பட்டம் அளித்துப் பேராசிரிய ரைச் சிறப்பித்தன. 'நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்' என்று இவர்தம் மாணாக்கர்களால் போற்றுதலுக் குரியவராகத் திகழ்ந்தார். நடுவணரசு 1977-இல் 'பத்மபூசன்' பட்டமும், தமிழக அரசு 1978-இல் 'கலைமாமணிப்' பட்டமும் வழங்கிப் பாராட்டின.

தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியப் பதிப்புக் குழுவிலும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகத்திலும், தமிழ்க்கலை மன்றத்தி லும், சாகித்தியக் கழகத்திலும், இந்திய மொழியியல் கழகத்திலும், திராவிட மொழியியல் கழகத்திலும், இன்னோரன்ன பல்வேறு மன்றங்களிலும் தலைவரா கவும் உறுப்பினராகவும் இருந்து பணியாற்றிய பெருமை இவர்க்குண்டு. ஆண்டுதோறும் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் கருத்தரங்குகள் நடத்துவதன் மூலம் நாடெங்கிலுமுள்ள பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரி யர்களையும் ஆய்வாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டித் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றி வரும் அனைத்திந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்தைத் தொடங்கிவைத்தவரும் இவரே. தமிழ கத்தில் மொழியியல் வளர்ச்சியைத்தம் இலக்காகக் கொண்டு செயலாற்றிவரும் அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற்கழகத்தின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந் தெடுக்கப் பெற்று இறுதிக் காலம் வரை பணியாற்றிய வரும் இவரேயாவர்.

இவர் தம் நூல்களிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளி லும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சித் திறனையும் அரிய கருத்து களையும் ஒரு சில சொற்களில் விளங்க வைக்கும் ஆற்றலையும் காணலாம். இவரது நூல்களைத் தொகுத்துக் காணின், இவரது பல்துறை அறிவு ஒளிர் வதைக் காணலாம். இவர் இயற்றிய நூல்களாவன: வள்ளுவரும் மகளிரும், அன்புமுடி, கால்டுவெல் ஒப் பிலக்கணம் – அடிச்சொற்கள் (மொழிபெயர்ப்பு), மனோதத்துவ சாத்திரம், தமிழா நினைத்துப்பார், நீங்களும் சுவையுங்கள், வள்ளுவர் கண்ட நாடும் காமமும், பிறந்தது எப்படியோ?, கானல்வரி, சமணத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கல்விச் சிந்தனைகள், தமிழ் மணம், தமிழும் பிற பண்பாடும், வாழும் கலை, தமிழ்மொழி வரலாறு, மொழியியல் விளையாட்டு கள், பத்துப்பாட்டு ஆய்வு(புறம்), A Histoy of Tamil Language, A History of Tamil Literature, Philosophy of Tiruvalluvar, Advaita in Tamil, Tamil – A Bird's eye view.

வாழ்நாள் முழுவதும் பல்வேறு துறைகளின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தொண்டாற்றிய பேரா சிரியர் 1980-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்கள் 28-ஆம் நாள் காலமானார். இவர்தம் நினைவாக அனைத் திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம் 'பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் நினைவு மலர்' (1980) ஒன்று வெளியிட்டுள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. சு.ச.

மீனாட்சிபுரம், மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். இவ்வூரில் அமைந்துள்ள மலையில் பண்டைய தமிழ் எழுத்தான 'தமிழி'யில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகள் உள. அக்கல்வெட்டுகள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கவை. இங்குச் சமணப் பெரி யார்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடையங்கள் கிடைத்துள் ளன. மதுரையிலிருந்து மேலூர் செல்லும் நெடுஞ் சாலையிலிருந்து பிரியும் குறுக்குச் சாலை ஒன்றின் வழியே சென்று, அதிலிருந்து பிறிதொரு வண்டிப் பாதை வழியாகச் சென்று, இவ்வூரை அடையலாம்.

இவ்வூரில் தொடங்கி ஏறத்தாழ 7 கி.மீ. தொலைவு நீண்டதாக மலைத் தொடர் ஒன்று தென்வடலாகச் செல்கிறது. அம்மலையின் அடிவாரத்தில் தென்பகுதியில் மீனாட்சிபுரமும் வட பகுதியில் அரிட்டாபட்டியும் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள மலை கழுகுமலை என்றும், ஓவா மலை என்றும் ஊர் மக்களால் குறிப்பிடப் படுகிறது.

ஏறத்தாழ எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அம்மலையின் கிழக்குப் புறத்தில் இயற்கையாக அமைந்தகுகைத் தளத்தில் சமணர்கள் தங்குவதற்கான படுக்கைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மேல் பாறையின் புறத்தே தமிழிக் கல்வெட்டுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. ' அக்கல்வெட்டுகள் மாங்குளம் கல்வெட்டுகள் எனவும் அரிட்டாபட்டிக் கல்வெட்டுகள் எனவும் கூறப்படுகின்றன. இருப்பினும் இவற்றை மீனாட்சிபுரம் கல்வெட்டுகள் எனக் கூறுவதே பொருந்தும்.

முதல் கல்வெட்டு, நெடுஞ்செழியன் என்னும் பாண்டியன் நந்தசிரியக்குவன் (இயக்கன்) என்னும் சமண முனிவருக்குப் பள்ளி அமைத்துக் கொடுத்ததைச் சுட்டுகிறது. இரண்டாம் கல்வெட்டில், அதே சமணமுனிவருக்கு நெடுஞ்செழியனின் சாலகன் (சகலை) இளஞ்சடிகனின் தந்தையான சடிகன் என்பான் பள்ளி அமைத்துத் தந்த செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் கல்வெட்டு அதே சமணப் பெரியாருக்கு வெள்ளறை நிகமத்தைச் சேர்ந்த காவிதி கழிதிக அந்தை என்பாரின் மகன் படுக்கை அமைத்ததைக் குறிக்கிறது. ஏனைய கல்வெட்டுகள் சந்தரிதன் என்பானும் வெள்ளறை நிகமத்தாரும் பள்ளியமைத்துக் கொடுத்ததைத் தெரிவிக்கின்றன.

தமிழகக் கல்வெட்டு வரலாற்றில் மீனாட்சிபுரம் கல்வெட்டுகள் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. அக்கல்வெட்டுகள் கி.மு. 3 – 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன.முதல்கல்வெட்டில் குறிக்கப் படும் நெடுஞ்செழியன், கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்டான் என்பதும், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் ஆகிய இருவருக்கும் இவன் காலத்தால் முற்பட்டவன் என்பதும் இதனால் அறியப்படும் புதிய செய்திகளாகும். அடுத்து அப் பாண்டியன் கடலன், வழுதி, பணவன் முதலான பெயர்களில் அங்குச் சுட்டப்படுகிறான். அவை யாவும் பாண்டியரின் குலப் பெயர் போலும். அக்கல்வெட்டில் தம்மம், சீதன், கணி முதலான பாகதச் (பிராகிருதம்) சொற்களும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமை சிந்திக்கத் தக்கது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் மீனாட்சிபுரம் என்னும் ஓருர் உள்ளது. ம.இரா.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்: இது, கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய குமரகுருபர சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது. அவர், திருச்செந்தூர் முருகனருளால், பாண்டிநாட்டுச் சிரீவைகுண்டம் எனப்படும் கைலாசபுரத்தில், சண்முக சிகாமணிக்கவிராயருக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மகனாகத் தோன்றினார். ஐந்து ஆண்டுகள் வரை வாய் பேசாதிருந்து, செந்தில் வேலவன் கனவில் கட்டளையிட்டவாறு தம் பெற்றோர்களுடன் திருச்செந்தூர் சென்று அவனருளால் திருவாக்குப் பெற்றுக் 'கந்தர் கலி வெண்பா'ப் பாடினார்

பின்னர்த் திருச்செந்தூரில் சிலகாலம் கழித்து வடநாட்டுப் பயணம் மேற்கொள்ளுங்கால் வழியில்; இம் 'மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்' பாடி முடித்துத் திருப்பரங்குன்றில் எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்க மன்னன் கனவில், மீனாட்சியம்மை தோன்றி அச்செய்தியினைத் தெரிவித்துத்தம் திருமுன்னர் அதனை அரங்கேற்றக் கட்டளையிட்டாள். அவ்வண்ணமே மன்னன், பல சிறப்புகளுடனும் குமரகுருபரரை அழைத்து வந்து, அம்மை திருமுன் அமர்த்தி, அரங்கேற்றுகையில் அம்மையே சிவாச்சாரியாருடைய சிறு பெண் வடிவில் வந்து, அரசன் மடியில் அமர்ந்து 'தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடல்' எனத் தொடங்கும் வருகைப் பதிகப் பாடல் விளக்கம் கேட்கும் போது, மன்னன் கழுத்திலிருந்த முத்து வடத்தினைக் கழற்றிக் குமரகுருபரருக்கு அணிவித்து மறைந்தாள். அரசன் வியப்புற்று, இவரை அமர்த்திப் பொன் சொரிந்து போற்றியதோடு யானை, குதிரை, பல்லக்கு முதலான விருதுகளையும் தந்து சிறப்புச் செய்தான்.

இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்தது, இந்நூல். பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களிலேயே இது முதன்மையாகக் கருதப் படுவது. இதன் செய்யுட்கள் எல்லாமே பாராட்டுக்குரியன. 'கார்கொண்ட கவுள் மதக் கடைவெள்ளமும்' எனத் தொடங்குகின்றது விநாயகக் கடவுள் வணக்கம். காப்புப் பருவத்துத் திருமால் வணக்கம், 'மணிகொண்ட நெடுநேமி' என்று தொடங்குகின்றது. இந்நூல் 102 செய்யுட்களைக் கொண்டது. இது, 'புழுகு நெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்த கொடி பொன்னூச லாடியருளே', என நிறைவு பெறுகின்றது.

'காலத்தொடு கற்பனை கடந்த' எனத் தொடங்கும் முத்தப் பருவப் பாடலில், சிவபெருமானது மூன்று கண்களுக்கும் விருந்திடுவன, அம்மையின் மூன்று நகில்கள் என்று கூறியிருப்பது அழகுடையது. வருகைப் பருவத்து வரும், 'தொடுக்கும் கடவுட் பழம்

பாடல் தொடையின் பயனே' என்னும் பாடல். பாடிப்பாடி மகிழத்தக்கது. அம்மானைப் பாடலில், அம்மானைக்காய்கள், அண்டகோளங்களை நிகர்த்தன என்று பாடப்பட்டுள்ளது.

காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, அம்மானை, நீராடல், ஊசல் ஆகிய பத்துப் பருவங்களும் பேசப்படுகின்றன. பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்களாக நூறு பாடல்களும், விநாயகர் வணக்கம் ஒன்றும், காப்பில் மிகைப்பாடல் ஒன்றும் ஆக 102 பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல். சொல்நயம் பொருள்நயம் மிக்க இது, பலராலும் பல பதிப்புகளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வீ.சொ.

மீனெறி தூண்டிலார்: இவர் கடைச்சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகையுள் 54-ஆம் பாடலைப் பாடியவர். இவருடைய இயற்பெயர் தெரியாத நிலையில் இவர் பாடலில் அமைந்த 'மீனெறி தூண்டில்' என்ற சிறந்த உவமைத் தொடரால் இப்பெயர் பெற்றார். குறிஞ்சித்திணையில் அமைந்த அப்பாடல் 'வரைவு நீட்டித்த வழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லிய'தாக விளங்குகிறது. திருமண ஏற்பாடுகளுக்காகப் பிரிந்து சென்ற தலைவனோடு தலைவியின் மேனி நலனும் சென்று விடுகிறது. அதனால், பிரிந்திருக்கவியலாத தலைவி தன் ஆற்றாமையைத் தோழிக்குக் கூறுகிறாள். பசுமையான மூங்கிலைத் தன் துதிக்கையால் வளைத்த யானை, தினைப்புனம் காப்பவர் விடும் கவண் கல்லின் ஒலியைக் கேட்டு அஞ்சித் தன்பிடியை விடுகிறது. விடுபட்ட அம்மூங்கில், மீனைத் தன்னகத்தே அகப்படுத்திக் கொண்ட தூண்டில் கழி விரைவாக மேல் எழுவது போன்று எழுகின்றது. ஒன்றில் ஏமாற்றமும், பிறிதொன்றில் துன்பமும் வெளிப்படுவதாக இரு வேறு நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துத் தலைவனின் ஏமாற்றத்தையும் தலைவியின் துன்பத்தையும் திறம்பட இப்பாடலுள் ஆசிரியர் சுட்டியுள்ளார். கவணொலிக் கஞ்சி மூங்கிலை யானை விடுத்தது, அயலாரின் அலருக்கஞ்சித் தலைவியைத் தலைவன் பிரிந்த ஏமாற்றத்தையும், தூண்டில் கழி மேலேறுவதால்மீன் துன்புறுவது தலைவனின் பிரிவால் தலைவி துன்புறுவதையும் உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன. மீன் படுகின்ற ஆற்றொணாத் துன்பத்தை விளக்கும் சிறந்த உவமையால் இவ்வாசிரியர் இப்பெயரைப் பெற்றுள்ளார்.

இத்தகு உவமை வெளிப்பாட்டோடு ஐங்குறுநூறு 278-ஆம் பாடலும் காணப்படுகின்றது. அப்பாடலும் 'வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது' என மேற்பாடல் துறையோடு ஒத்தே அமைந்துள்ளது நோக்கத் தக்கதாகும். சா.கி.

மு உதடுகளை அழுத்திப் பின் மூக்கொலியாக வெளிப்படும் ஒலியைக் குவித்து வரும் ஒலியே 'மு' ஆகும். மகரத்திற்கும் உகரத்திற்கும் உரிய குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்.... ... ...

உருவம்: பண்டைய மகர உருவம் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாணடில் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய மாவட்டஙகளில் உள்ள குகைகளில் காணப்படுகின்றது. ... ...

இவ்வுருவத்துக்குக் கீழ் நோக்கி இடப்படும் ஒரு கோடு உகரத்தைக் குறிக்கும். ஒரு சில இடங்களில் உகரக்குறி நடுவிலும் தோன்றும். ..

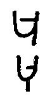

இதற்கடுத்த உருவத்தை கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் செங்கம் நடுகல் கல்வெட்டுகளில் காணலாம். குறுக்குக்கோடு சுருங்கி வலப்புறம மட்டும் காணப்படும். ... .

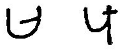

பின்னர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவரின் வல்லம், கூரம் செப்பேடுகள் முதலியவற்றில் கையை எடுக்காமல் எழுதப்படும்பொழுதும் வலப்புறத்தில் வளைத்துச் சுழிக்கும் பொழுதும் உகரக் குறியோடு இணைத்து எழுதினார்கள். இந்தக் குறி ழகரத்தோடு மயங்க நேரிடுமாகையால், கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ பரமேசுவரனின் கூரம் செப்பேடுகளில் கீழ் நோக்கி வரும் குறியோடு ஒரு வளைவும் இடப்பட்டது. ...

ழகரம் உகரத்தோடு இணையுங்கால் சற்றே கீழே இழுத்து எழுதப்பட்டது. இந்தச் சிறு வேறுபாடு ஒழுங்காகக் காட்டப்படவில்லை. இவ்வுருவமே நிலைத்தது. எனினும், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாணடில் நேராகவே இது உருப்பெற்றது. வட்டெழுத்தில் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் கொங்கு நாட்டுப் பிரமியததில் உளள கல்வெட்டுகளில் காணப்படும உருவம் இதுவே. வட்டெழுத்து மறையும் வரை இருந்து வந்தது. கே.ஜி.கி.

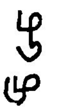

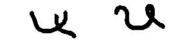

முக்கல் ஆசான் நல்வெள்ளையார்: முக்கல என்னும் ஊரினராய நல்வெளளையார் ஆசிரியத் தொழில புரிநதமையின முக்கல ஆசான் நல்வெளளையார் என வழங்கப் பெற்றார். ஆசான் எனறதனால் இவர் பார்ப்பனர் எனப் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் கூறுவர். இவர் பாடியதாக நற்றிணை 272-ஆம் பாடல் ஒன்றே கிடைத்துளளது. அது நெய்தல திணையில் உள்ளது. வரையாது நெடுங்காலம வநதொழுகும் தலைவற்கு வரைந்து இல்லறம் மேற்கொளளுமாறு தலைவி குறிப்பாற கூறுவது அப்பாடலின் துறை. கடறகாக்கைச் சேவல் நோனபு மகளிர் கொய்தழித்த அடும்பு படர்நத மணல்மேட்டில், கடுஞ்சூல கொணட பெடைககு அயிரை மீன் கொணடு வந்து தருதற்குக் கழியிடத்துள்ள பூவுடைக் குட்டையைத் துழவுதற்கிடனான துறைவன் அருளாமையின், என் விருப்பம்

வீணாக அதனால் செயலழிந்த என் நோய் அலர் கூறும் ஊரினரால் அறியப்பட்டு நான் முன்பு கொண்ட நோயினும் பெரியதாயிற்று என்று தலைவி உரைப்பதாக அப்பாடலை அமைத்துள்ளார். நீர்க் காக்கைச்சேவல் சூலொடு வதிந்த காமர்பேடைக்கு அயிரைமீனைத் துழவும் என்ற உள்ளுறையால், தன்னை மணஞ்செய்து கொண்டு மனையறம் படுத்து இல்லிடத்தே இருத்தித் தென்புலத்தார், தெய்வம் முதலியோரை ஓம்ப வேற்றுநாடு சென்று தலைவன் பொருளீட்டி வந்து இல்லறம் நிகழ்த்தற்குரியன் என் பதைத் தலைவி அவனுக்கு உணர்த்துவது போலப் புலவர் பாடியிருத்தல் சிறப்பாக உள்ளது. இரா.சா.

முக்கூடல்: இது திருநெல்வேலி நகருக்கு வட கிழக்கில் தாமிரபரணியாற்றின் வடகரையில் அமைந் துள்ள ஊர். சித்திரா நதி, கோதண்டராமநதி ஆகிய சிற்றாறுகள் தாமிரபரணியாற்றில் கூடுவதால் இவ் விடம் 'முக்கூடல்' எனப்படுகிறது. இன்று இந்த ஆறு கள் வேறோர் இடத்தில் தாமிரபரணியோடு கலக் கின்றன.

முக்கூடலும் இன்று பெயர் மாற்றம் பெற்றுச் சீவலப்பேரி என வழங்குகின்றது. பாண்டியன் மாற வர்மன் சிரீவல்லவன் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் தன் பெயரில் இங்கு ஓர் ஏரி கட்டினமையால் இவ் வூரின் பெயர் சீவலப்பேரி என மாறியது. இவ்வூர் ஏரி கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த பெரு வெள்ளப் பெருக்கால் உடைந்து சீர்குலைந்துவிட ஏரிப்பகுதி நன்செய் நிலமாகி விட்டது.

இங்குச் சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் கல்வெட்டு களோடு கூடிய தொன்மையான திருமால்கோயில் ஒன்று உள்ளது. அங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள திரு மாலை அழகர், செண்டலங்காரர் என 'முக்கூடற் பள்ளு' புகழ்ந்து போற்றுகின்றது. சாத்தனுக்கும், பூலாவுடையார் என்னும் தெய்வத்திற்கும் இங்குக் கோயில்கள் உள்ளன. இவ்வூரின் பிடாகையான மறு கால்தலை என்னும் இடத்தில் மலைப் பாறையில் பாலி எழுத்துகளில் செதுக்கப்பட்ட குறிப்புகளோடு கூடிய படுக்கைகள் உள்ளன. புத்த சமயம் செழித் தோங்கியிருந்த பகுதி இது என்பதனை இவை தெளிவுபடுத்துகின்றன. அப்படுக்கைகளை மக்கள் இன்று பாண்டவர் படுக்கை எனக்கூறி வருகின்றனர். சி.ஆர்.நா.

முக்கூடற்பள்ளு: திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக் கில் சித்திராநதி, கோதண்டராமநதி ஆகிய இரு ஆறுகளும் தாமிரபரணி (தண்ணான் பொருநை)யில் கலக்கும் இடம் முக்கூடல். இப்போது இந்த ஊர் 'சீவலப்பேரி' என வழங்குகிறது. இவ்வூரில் எழுந் தருளியிருக்கும் அழகர் மீது பாடப்பட்ட சிற்றிலக் கியமே முக்கூடற்பள்ளு. இந்நூல் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களான பள்ளர், பள்ளியர் வாழ்வில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது. மீன் வகைகள், வித்து வகை கள், மாட்டு வகைகள், ஏர்க்கால் வகைகள், பள்ளன், பள்ளியர் பெயர் வகைகள், வேளாண்மைப் பணிகள், சைவ, வைணவப் புராணக் கதைகள் ஆகியன இந் நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மைத் தொழி லுக்குரிய பல்வேறு தமிழ்க்கலைச் சொற்களை ஒரு வர் இந்நூலில் கண்டறிய முடியும்.

தோற்றம்: பள்ளு நூல்களின் அமைப்பை உருவாக் கியவர் யார் என்று திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூற இயலவில்லை. ஆயின், முதலில் தோன்றிய தாகக் கருதப்படும் இந்நூலின் ஆசிரியரே இத்தகைய அமைப்பை உருவாக்கியிருப்பார் என ஊகிக்க இட முண்டு. பின்னர்த் தோன்றிய பள்ளு நூல்கள் அனைத்தும் பொது அமைப்பு முறையில் இந் நூலையே பின்பற்றியுள்ளன.

அமைப்பு: கவிக்கூற்றாக, தரவு கொச்சகக் கலிப் பாக்கள் நூலின் இடையிடையே அமைந்துள்ளன. இராகம், தாளம் ஆகியன அமைய, பாத்திரங்களின் கூற்றுகளாகச் சிந்துப்பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பாத்திரங்கள் நாடகத்தன்மையுடன் அறிமுகப்படுத் தப்படுவதுடன் உரையாடல் வழியே கதை நிகழ்த் தப்படுகிறது. ஆகவே, இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் கலந்த முத்தமிழ் நூல் ஆகும்.

சங்க அகப்பாடல் மரபின் கூற்றுகளாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. களவித்தலைவன் தலைவி யர் சிறப்புப் பெயரால் சுட்டப்படாமல் சங்க அகப் பாடல்களைப் போலவே பொதுப்பெயரால் சுட்டப் படுகின்றனர்.

காலம்: காவை வடமலைப் பிள்ளையன், ஆறை அழகப்ப முதலியார், திருமலைக் கொழுந்துப்பிள்ளை யன் ஆகியோர் இந்நூலில் பாராட்டப்படுகின்றனர். இவர்கள் காலம் கி.பி. 1676 முதல் கி.பி.1682 வரை என்று அறியப்படுவதால், இந்நூலின் காலம் கி.பி.17 -ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம்.

ஆசிரியர்: இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரிய வில்லை. இந்நூலைத் தழுவி 'முக்கூடற்பள்ளு நாடகம்' என்ற நூலை இயற்றிய என்னயினாப் புலவரைச் சிலர் இந்நூலின் ஆசிரியர் என்பர். அது தவறு. ஆயின் அவர் இயற்றமிழ் வளமும் இசைத்தமிழ் நய மும் நாடகத் தமிழ் நலமும் மிகுந்த மிகச் சிறந்த முத்தமிழ்க் கவிஞர் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அவர் ஆழ்வார்களைப் போலவே, திருமால்பால் பேரன்பு கொண்டவர்; சமூகப் பழக்கவழக்கங்களைப்

பற்றியும், வேளாண்மைத் தொழிலைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்தவர். சிலேடை நயமும், கற்பனை வளமும் மிகுந்த சிந்து பாடுவதில் அவர் வல்லவர்; பழமொழிகளைச் சூழ்நிலைக்குப் பொருந்த அமைத்துப் பாடுவதில் இணையற்றவர்.

அறியாதவர்கள் சிலர் தீண்டாமை கருதி, 'பள்ளா, பள்ளா விலகு என்று கூறித் தூர விலகிச்சென்றாலும் நாங்கள் அவர்களுக்கு நெருக்கம்தான். ஏனெனில், அவர்கள் உண்ணும் சோறு நாங்கள் பயிரிட்ட வேளாண்மையால் விளைந்ததுதான்' என்று பள்ளன் கூறுவதாக அமைந்துள்ள கூற்றில் இவர் பள்ளர் சமூகத்தின் மீது கொண்ட அன்பு புலப்படும்.

கதைச் சுருக்கம்: முக்கூடற்பள்ளுவின் நாடக அரங்கில் முதலில் மூத்த முக்கூடற்பள்ளி தோன்றுகின்றாள், பின் இளைய மருதூர்ப் பள்ளி தோன்றுகிறாள். அதன்பின் பள்ளன் வடிவழகக் குடும்பன் தோன்றுகிறான். பள்ளன் தன் குடிப் பெருமை கூறுகிறான். மூவரும் தனித்தனியே தத்தம் குடித்தரம் கூறுகின்றனர். இரு பள்ளிகளாலும் தத்தம் நாட்டுவளம், நகர் வளம் ஆகியன இலக்கிய நயம்படத் தனித்தனியே எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன

மழை வேண்டி மேகத்தைக் கூவுமாறு குயிலுக்குத் தனித்தனியே இருவரும் கட்டளையிடுகின்றனர் தெய்வங்களை மழை வேண்டி வழிபடுகின்றனர். மழைக் குறிகள் தோன்றுகின்றன. மழை பெய்கிறது. ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகிப் பாய்கிறது.

பண்ணை நயினார் தோன்றுகின்றார். மழை பெய்தும் வேளாண்மைக் கடமைகளைச் செய்யாத பள்ளனைக் குறித்து மூத்தபள்ளி பண்ணை நயினாரிடம் குறை கூறுகிறாள். குடிசைக்குள் பள்ளனை ஒளித்து வைத்துக் கொண்ட இளைய பள்ளி பள்ளனைக் காணவில்லை என்கிறாள். இரண்டு பள்ளிகளுக்கிடையே வாக்குவாதம் முற்றுகிறது.

இளைய பள்ளியின் குடிசைக்குள்ளிருந்து பள்ளன் வெளியே வருகின்றான் பள்ளன் பண்ணை நயினாரிடம் வித்துவகை, மாட்டுவகை, ஏர்க்கால் வகை ஆகியவற்றைச் சிலேடை நயத்துடன் கூறுகின்றான். பண்ணை நயினார் ஆட்டுக்கிடை வைக்க இடையனைக் கூட்டி வரச் சொல்ல, பள்ளன் செல்கிறான்.

கிடை வைப்பதைக் கவனிக்காமல் இளையபள்ளி வீட்டில் பள்ளன் 'கிடையாயக் கிடக்கின்றான்' என மூத்த பள்ளி பண்ணை நயினாரிடம் குறைகூறுகிறாள். தொழுமரத்தில் கட்டிப் போட்டால்தான் பள்ளன் வழிக்கு வருவான் என்கிறாள். பண்ணை நயினார் பள்ளன் காலில் மரக்கட்டையைக் கட்டிப்போட்டுத் தொழுவில் அடைத்து விடுகின்றார்.

தொழுவில் அடைத்தது கண்டு இளைய பள்ளி வருந்தப் பள்ளன் தேற்றுகிறான். சோறு கொண்டு வரும் மூத்த பள்ளியிடம் தன்னை மன்னிக்குமபடி பண்ணை நயினாரிடம் கூறுமாறு கெஞ்சுகிறான். மூத்த பள்ளியின் வேண்டுகோளை ஏற்று, பள்ளனைப் பண்ணை நயினார் விடுவிக்கின்றார். பின், பள்ளன் மீண்டும் வித்துவகை, மாட்டுவகை, ஏர்க்கால்வகை ஆகியன கூறுகின்றான்.

நல்ல நாள் பார்த்து நாளேர் கட்டும்படி பண்ணை நயினார் பள்ளனிடம் கூறுகிறார். பள்ளர்கள் பெயர்ப் பட்டியல் கூறப்படுகிறது. நல்ல நாள் பார்த்து நாளேரிட்டுப் பள்ளர்கள் உழுகின்றனர். பள்ளனை மாடு முட்டுகிறது. இரு பள்ளியரும் வருந்துகின்றனர். பள்ளன் பணியாற்ற உழவு நடக்கிறது. நாற்று பாவப்படுகிறது. நடவு நடக்கிறது. நடுமபோது நடக்கும் வேடிக்கைகள் பல சுவையுடன் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. பயிர் வளர்ந்து அறுவடை நடக்கிறது. நெற்பொலி அளக்கப்படுகிறது. நெற்கணக்கு பள்ளனால் கூறப்படுகிறது.

மூத்த பள்ளி தன்கணக்கு விடப்பட்டதறிந்து முறையிடுகிறாள். பண்ணை நயினாரையும் ஏசுகிறாள். அவள் ஏசியதைப் பண்ணை நயினாரிடம் கூறப் போவதாக இளைய பள்ளி அச்சுறுத்துகிறாள். இருவருக்குமிடையே வாக்குவாதம் முற்றுகிறது. பின் இருவர் சண்டையும் சமயப் பூசலாக உருவெடுக்கிறது. புராணக் கதைகளின் அடிப்படையில் மூத்தபள்ளி சிவபெருமானைக் குறைகூறியும், இளைய பள்ளி திருமாலைக் குறைகூறியும் வாக்குவாதம் புரிகின்றனர்.

'பெருமாளின் அடியவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டுப் பெருமாளைப் பழித்துப் பேசலாமா?' என்கிறாள் மூத்த பள்ளி 'கோபம் வந்தால் சொல்லாத சொற்களும் உண்டோ?' என்கிறாள் இளைய பள்ளி. 'சினம் வந்தாலும் சீரழியும்படி பேசலாமா?' என்கிறாள் மூத்த பள்ளி. 'முதலில் வைதவரை வாழ்த்தியவரும் உண்டா?' என்கிறாள் இளைய பள்ளி. 'மூத்தவர்கள் பேசியதைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாகாதா?' என்கிறாள் மூத்த பள்ளி 'இந்த வார்த்தையை முதலில் சொன்னால் இத்தனை சண்டைக்கு இடமேது' என்கிறாள் இளையபள்ளி. 'சொன்னதைப் பற்றி என்ன? நீயும் பொறுத்துக் கொள்; நானும் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்' என்று கூறி முக்கூடல் அழகர் திருவடிகளை வாழ்த்திப் பாடுவோம் என்கிறாள் மூத்த பள்ளி. முக்கூடல் அழகரையும் அவர் அடியார்களையும் வாழ்த்தும் கவிக்கூற்றுடன் நூல் நிறைவு பெறுகிறது.

மீன் வகை: துதிக்கை மீன, மூக்கன் மீன், பணணை மீன், சாளை மீன், எணமெணய் மீன், பசலி மீன், திருகைகை மீன, கசலி மீன், கெளுத்தி மீன், பணணாங்கு மீன், பழம்பாசி மீன, மகர மீன, சளளை மீன், மத்தி மீன், கடநதை மீன், செம்பொன நொறுக்கி மீன், மலங்கு மீன, பஞ்சலைக் கெணடை மீன், கருங்கண்ணி மீன் ஆகிய மீன வகைகள் தாமிரபரணியில் காணப்பட்டனவென்பது நூலில குறிப்பிடப்பட்டுளளது.

சித்திரா நதியில் பரவை மீன், குரவை மீன, வாளை மீன், கோளை மீன், தேனி மீன, மயிநதி மீன், உழுவை மீன், அயிந்தி மீன், கூனி மீன், மணலி மீன், ஆரல் மீன், ஓரா மீன், அயிரை மீன, கெணடை மீன், கெளிற்று மீன, வரால் மீன் ஆகியன காணப் பட்டனவென்பதும் நூலில் குறிக்கப்பட்டுளளது.

வித்து வகை: மணல்வாரி, பூம்பாளை, திருமங் கையாழ்வான், மச்சு முறித்தான, சொரி குருமபை, பெரு வெளளை, குலை வாழை, மறுவில்லிச் சமபா, நீலச்சம்பா, வில்லூன்றிச் சமபா, கடுக்கன சமபா, சித்திரக்காலி, வாலான நெல், சிறை மீட்டான், செஞ்சம்பா, விளங்கி நெல், மலைமுணடன, பொற பாளை, நெடுமூக்கன், அரிக்கிராவி, மூங்கிற்சமபா, கத்தூரிச் சம்பா, வாணன நெல், காடைக் கழுத்தன், இரங்கல மீட்டான், கல்லுணடை, வெளளைச சம்பா, புத்த நெல், கருங்குறுவை, புனுகுச் சம்பா ஆகிய வித்து வகைகள நூலில் கூறப்படடுளளன.

மாட்டு வகை: ஆயிரமல்லியன், மயிலை, ஒற்றைக் கொம்பன், வடமலையப்பநயினார், செம்பருநது, குடைககொம்பன, செம்மறையன், குத்துக் குளமபன, மேழை, குடைச் செவியன், குற்றாலன, கூடுகொம் பன், மடப்புல்லை, கரும்போரான, கழற்றிக் கணணன், மட்டைக் கொம்பன், கருப்பன், மஞசள் வாலன், படைப்புப் பிடுஙகி, கொட்டைப்பாக்கன், அணிற்காலன், படலைக் கொம்பன், விடத்தலை, பூநிறத்தன் வெள்ளைக் காளை ஆகிய மாட்டுவகை கள நூலில் கூறப்பட்டு உள்ளன.

ஏர்க்கால் வகை: கொழு, மேழி, கலப்பை, நீள வடம், முழுவடம, நுகம், கயமரம், வளைக்கை, கழுந்து, ஏர்க்கால், சிறு கைக்கோல், வயலுழுங் குத்தி, வளைமேழி, வடக்கயிறு ஆகிய வேளாண கருவிகள நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன

வேளாண்மைக் கல்வி: பதித்த நடவுக்குப் பின் நாற்று வாட்டமடையும்; பின் தேறும்; தெளியும்; பின் பச்சை நிறம் பெறும்; பின்னர்க் குருத்து விடும, நிலத்தை அடைக்கும்படி தூர் கட்டும்; பினபு கருப்பு ஏறும்; குழநது வளையும்; பின் பொதி தோன்றும்; கதிர் வெளியே வரும். பின நெல் பழுக்கும். இத் தகைய வேளாணமைக கலவியை, 'பதிந்த நடவு தேறிப்பசப்புமேறி' (முககூடற்பளளு: 134) எனற பாடலின் மூலம் ஆசிரியர் காட்டியிருப்பது அவரின் வேளாண்மை அறிவுக்குத தகக சானறாகும

திருநெலவேலி மாவட்டத்தின பல பகுதிகளிலும் மக்களிடம செலவாககுப பெற்றுப் படிககப் பெற்ற இந்நூல, சநத அழகாலும், நடைச் சிறப்பாலும், கறபனை வளததாலும இனறும் உளளம் கவரும் இலககியமாக விளஙகுகிறது. க.மு.

முக்டென், சீனாவில உள்ள வரலாற்றுப புகழ பெறற நகரம். இபபொழுது இதன பெயர் சென யாஙகு (Shen-yang) எனறு மாற்றப்பட்டிருககிறது. வடகிழக்குச சீனாவில இலியானிஙகு (Liaoning) என்னும மாநிலத் தலைநகராக இது விளஙகுகிறது. அன் (Hun) ஆறு இதையொட்டி ஓடுகிறது. முக்டென (Mukden) நகரின மககள தொகை 4 02 மிலலியன (1982). சீனாவின மககள தொகை மிகுந்த நகரங களுள இது நான்காம் நகரமாகும். தொழில்கள பல மிகுநதுளள ஒரு பகுதியின மையமாக இது விளங்கு கிறது. இஙகுச செய்யப்படும் பொருட்களில முககிய மாக, கனரக இயந்திரங்கள, வானவூர்திகள், தானி யங்கி இயந்திரப் பொருட்கள, சிமெணடு, மருநது வகைகள, காகிதப் பொருட்கள, வேதிமப் பொருட் கள, துணிவகைகள், இயநதிரத் துணைககருவிகள, இழுவை இயந்திரஙகள (Tractors), கடலடித நந்திக கம்பி வடஙகள (Cables), மின்னியல் விசை மாற்ற மைவுகள (Transformers) முதலியவை குறிப்பிடத் தக்கன. இநநகரம, இலியானிங்கு மாநிலததின் பெரிய நகரங்களுடனும, பீகிஙகு எனற பெய்சிஙகுடனும் வடகொரியாவுடனும, இருப்புப் பாதைகள மூலம் இணைக்கப்பட்டிருக்கினறது. அணமையில் தன னாட்சிப் பணணைகள (Farm Communes) இஙகு அமைக்கப்பட்டுளளன. உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரை இந்நகரம் தன தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்கிறது. அரிசி, கோதுமை முதலிய தானி யங்கள், சோயா, அவரை, காய்கறிகள் முதலியனவும் இங்கு விளைகின்றன

சீனாவில 1912-இல் குடியரசு அமைக்கப்பட்ட பிறகு, பல போர்த் தலைவர்கள் இநநகரைத தம் தங்குமிடமாகக் கொணடிருந்தனர். இஙகு 1931, செப்டம்பரில் இருப்புப்பாதை வெடிகுணடு நிகழசசி ஏற்பட்டது. இருப்புபபாதையில் வெடிகுண்டுவைக்கப் பட்டிருந்த அந்தநிகழச்சி முகடென அலலது மஞ்சூரிய நிகழ்ச்சி (Mukden Incident) எனபபடும். சப்பான அதைக் காரணம் காட்டி, முக்டென நகரைக கைப் பற்றிக் கொணடது. சப்பான் பின்னர் மஞ்சூரியா

முழுவதிலும் தனனுடைய ஆட்சியை அமைக்க இந் நிகழச்சி ஒரு தொடக்கமாயிற்று. சப்பான், 1931-இல முக்டெனை ஒரு சிறந்த தொழில் மையமாக வளர்த் தது இரண்டாம் உலகப் போருககுப் பின்னர்சசபபான் தோலவியுற்றதன் விளைவாகச் சீனத் தேசிய படையி னர் 1945 - இல் முக்டெனில புகுந்தனர். அவர்களுக் கும பொதுவுடைமையாளர் களுககுமிடையே 1946 -ஆம் ஆணடுமுதல் 1948-ஆம் ஆண்டுவரை உள்நாட் டுப்போர் நடைபெற்றது. பினனர் 1948-இல் முக்டென் பத்துமாத முற்றுகைககு உட்பட்டிருந்ததால் ஆயிரக் கணக்கான முக்டென் மக்கள் பசியால் வாடினர். இறுதியில் தேசிய படையினர் தோலவியுற்றனர். முக்டென் 1948-ஆம் ஆணடு நவம்பரில பொதுவுடை மைக் கட்சியினருக்கு உரியதாயிற்று. சீனாவின மறற பகுதிகளை வெற்றிகொள்ளப் பொதுவுடைமைப் படையினர் முக்டெனைத் தம் படையெழுச்சி முயற்சி களுக்கு அடித்தளமாகக் கொண்டனர். அடுதத ஒன்றரை ஆண்டுகள அவ்வாறே முக்டென் முதன்மை நிலையில் விளங்கியது.

பொதுவுடைமையினர் ஆட்சி சீனாவில் ஏற் பட்டவுடன், 1954 - இல் முக்டென் இலியானிங்கு மாநிலத்தின் தலைநகரமாயிற்று இப்பொழுது இந் நகரில 1) பண்டைய சீன நகரப் பகுதி, 2) புதிய நகரம், 3) மக்கள் வாழும் பகுதி என மூன்று பிரிவு கள் உளளன. பணடையசீன நகரப் பகுதியில ஆட்சி முறைமையம் அமைந்துளளது. புதிய நகரத்தில், இருப் புப் பாதைகள் கூடுகின்றன. மக்கள் தொகை 1950-1960-ஆம் ஆண்டுகளில் இரட்டிப்பாகப் பெருகியுள் ளது.

முக்டென் போர்: உருசியாவும் சப்பானும் கி.பி. 1895-இல் மேலாண்மை வேட்கைகாரணமாகப போரில் ஈடுபட்டன. அப்போர்க் காலஙகளில முக்டென் முதன் மையான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. உருசியா, மஞ் சூரியாவில் இருபபுபபாதை அமைக்க உரிமை பெறறி ருந்ததாலமுக்டென உருசியரின் வலிமைமிகக இடமாக விளஙகிறது. சப்பானுக்கும் உருசியாவுக்குமிடையே 1904-1905-ஆம் ஆணடுகளில் போர் நிகழ்ந்தது. அப் போது முகடென் முககிய போர் நகராயிறறு. முக்டென் போா (Battle of Mukden) 1905-ஆம ஆணடு பிப்பிரவரி 19-ஆம் நாள முதல், மார்சசு, 16-ஆம் நாள வரை நீடித்தது. அப்போரில் 1,50,000 உருசியப் படை வீராகளும், 50,000, சப்பானிய வீரர் களும் உயிரிழநதனர். எனினும், உருசியாவின் எதிாப்பு முனையை இப்போா மழுங்கச் செய்தது. ஒரு பெரிய ஐரோபபிய வலலரசை ஒரு சிறிய ஆசிய நாடு தோற் கடித்த காரணததால், முகடெனில் நடநத இப்போர் வரலாறறுச் சிறப்புப் பொருந்தியதாகும். தெ.பா.

முகப்புரை எனபது ஒரு சட்டத்தை அறிந்து கொளள உதவும் அலலது துணை செய்யும் ஒரு திறவு கோலாகும். ஒரு சட்டத்திலுளள சொற்களின உணமையான நோக்கம், காரணஙகள் ஆகியவற்றை அறியவும், சொறகளின பொருளில் குழப்பம் இருப்பின அவற்றின் சரியான பொருள விளக்கத்தை அறியவும், சட்டத்தின் மெய்ப்பொருள் அல்லது எதறகாக இயற்றப் பட்டது என்பதை அறியவும் முகப்புரை (Preamble) ஒரு திறவுகோல் போல் உதவுகிறது.

முகப்புரை ஒவவொரு சட்டத்தின தொடக்கத் திலும அளிக்கப்படுகிறது. இதன இன்றியமையாப் பணி அந்தச் சட்டம் எதற்காக யாருக்காக இயற்றப் பட்டுளளது என்பதைக் குறிபபிடுவதும, அநதப பொருள, அதன் வரம்பு நிலைகள், அதிகாரம் முதலி யவற்றைச் சுருங்கச் சொலலி விளங்கவைப்பதும் ஆகும ஆனால, இதுவே அநதச் சட்டத்தின் எலலா முககிய பொருட்களையும், விளங்க வைப்பதாகக் கொளளுதல்கூடாது. இது ஒரு சட்டததினஅடிப்படை உணாவுகளைக கோடிட்டுக காட்டும் திறன் கொண டது. இது சட்டத்தின் முழுப் பொருளையும் விளங்க வைப்பதாகக் கொள்ளக்கூடாது. இது அநதச்சட்டத் தின் உணாவை உணர்த்தவல்லது. எந்த ஒரு சட்டத திலும், அதன உணமையான வரன்முறைகளைப் பற்றித் தெரிய வேண்டுமானாலும், அந்தச்சட்டத் தில கூறப்பட்ட சொற்களில இருபொருள இருக்கு மாயின், அதைப் பற்றி அறிய வேணடுமானாலும், அந்தச் சொறகளுக்கு இரண்டு பொருள கொள்ளும் நிலையில் எந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொள்வது, சரியானது என்பது பறறித் தெரிய வேண்டுமானா லும் ஒருசட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காக அல்லது காரணஙகளுக்காக இயற்றப்பட்டதோ அந்தக் காரணஙகளுக்கு உரிய பயனை அறியவேணடுமானா லும், அந்தச்சட்டததில் எந்தப் பகுதியாவது ஐயத் திற்கு இடம உணடாககுமேயானாலும் இந்த முகப் புரையைச் சட்ட முறையில ஆய்வு செயயவேணடும. அவ்வாறு ஆய்வு செய்வது ஒரு சட்டத்தின் உண்மைப் பணபுகளை அறிய உதவிசெய்யும். முகப் புரை, ஒரு சட்டத்தின நோககததைப் பற்றித்தான் கூறுமே தவிர அநதச் சட்டத்தின் முழு வரம்பினை யும் பற்றிக் கூறுவதாகச சொல்ல முடியாது. இந்த முகப்புரை அந்தச் சட்டத்தின் எந்தப் பிரிவி லும் கூறப்பட்டுளள பொருளைக் கட்டுப்படுத்தாது. அதுபோலவே அந்தச சட்டததில் உளள பிரிவுகளில் குறிப்பிட்டுளள பொருளிறகும முகப்புரைக்கும் முரணபாடு தோன்றுமேயானால், சட்டததின் பிரிவு களில உள்ள பொருளைததான் எடுத்துக்கொளள வேண்டும. சட்டத்தின் பொருள தெளிவாகவும், குறிப் பாகவும் உள்ளபோது முகப்புரையைப் பார்ப் பதையோ ஒப்பிடுவதையோ தவிர்க்கலாம். முகப் புரை என்பது ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குவதற்குரிய

பின்னணியாகும். ஆனால், இது எந்த வகையிலும், சட்டப் பிரிவில விளக்கிச் சொலலப்பட்டு இருப்பன வற்றையோ, விரிவாககம் செய்யப்பட்டுள்ளன வற்றையோ பாதிக்காது. முகப்புரை என்பது ஒரு சட்டத்தைப் பறறிக் குறிப்பிட்டுச சொல்லிவிடுமே தவிர அதில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்தையும விளக் காது. ஒரு சட்டத்தின் நோக்கம அந்தச் சட்டத்தின பிரிவிலிருநது தெளிவாகத் தெரியவில்லை என்றால, முகப்புரையை நாடி அதன் நோக்கத்தைப் புரிநது கொள்ள வேணடும. எனவே, இது ஒரு சட்டத்தின முக்கிய நோக்கத்தை விளக்குவதன்றி அதனை முழுமையாக வரையறுத்து விளக்குவதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது முகப்புரை என்பது ஒரு சட்டப் பேரறையின நோக்கத்தை அறியக் கூடிய திறவு கோலாக இருநதாலும், அந்தச் சட்டத்தில தெளி வாகப் புரிநது கொளளக கூடிய சொறகள் இருக்கும் போது முகப்புரை அந்தச் சட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்து வதாகவோ, குறிப்பிட்ட பொருளைத தருவதாகவோ, எடுத்துக் கொணடு மற்றச் சட்டப் பிரிவுகளை ஆய்வு செய்தல் கூடாது. எப்போது அந்தச் சட்டப் பிரிவு களில் கூறப்பட்டுள்ளவை பறறி ஐயம் வருகிறதோ அப்போது ஒருவர் அச சட்டத்தை இயற்றியவர்களின உணமையான நோக்கத்தை உறுதிப் படுத்துவதறகாக அதன் முகப்புரையை நாடவேணடும்.

அந்தச் சட்டப் பிரிவில் உள்ள சொறகளுக்கு இரண்டோ, அதற்கு மேற்பட்ட பொருட்களோ இருக்குமாயின் எநதப் பொருள் முகப்புரையில் கூறப் பட்டுளளவற்றிற்கு ஒத்தும், அதற்குப் பொருத்தமாக வும் இருக்கிறதோ, அநதப் பொருளைத்தான் தோவு செய்ய வேண்டும். முகப்புரை ஒரு சட்டத்தின பிரிவு களை அறிய உதவும். அது தெளிவாக இருக்கும் சட்டப் பிரிவைப் பாதிக்காது. ஆகையால், நீதிமனறம் ஒரு சட்டத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேணடு மெனில் அதனுடைய முகப்புரையிலிருந்து தொடஙகி ஆராய வேண்டும். சில இடங்களில் அந்தச் சட்டப் பிரிவுகள் முகப்புரையில் சொல்லப்பட்டுளளன. விவரஙகளுக்கு மேன் மேலும்விளக்கம் தரும்போது, வழக்கு மன்றம் அந்தச் சட்டப் பிரிவில் மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டுளள விவரஙகளுக்குத்தான் முதனமை யிடம் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, அந்தச் சட்டப் பிரிவை முகப்புரையில சொல்லப்பட்டுளள வரை யறைக்குள கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்யக் கூடாது.

இந்த முகப்புரை அனைத்துச் சட்டங்களின் தொடக்கத்திலும வருவதாகும். இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் உள்ள முகப்புரையைப் பார்ததால், இதன இன்றியமையாமை தெரியும்.

தலைமை நீதிமன்றங்கள ஒரு சட்டத்தைப் பரி சீலிக்கும் போது முதலில் முகப்புரையின் உணர்வு களை மட்டும் கருததிற் கொணடு பரிசீலிககும. பின்னர்ச சட்டததின வெளிப்படையான பொருளை மட்டும கருத்தில் கொளளும; இரு நிலைகளும ஒனறுக்கொனறு முரணபட்டு முழுமையான பொருள தாராத நிலை உருவாகிய போது, அவ்விரணடையும் ஒருஙகே இணைத்துத் தேவையான விளக்கங்களைக கருத்திற் கொணடு, செயற்படத் தொடஙகும.

கே.வி அ

முகம்மதிய மணக்கொடை. இசுலாமிய சமயத்தில் திருமணம் காரணமாகக கணவன மனை விக்குச் சொத்தாகவோ, பணமாகவோ, பொருளா கவோ தருவது மணக்கொடை அலலது மகா (Maher) எனப்படும். கணவன், தான மனைவியாக ஏறறுக் கொளளும் பெண, தனக்கு நிகரான தகுதி (Status) பெற உளளனபுடன தருவதே இம மணககொடை. மணககொடை எனறு பொதுவான வழககில குறிப் பிடபபடும் சொலலுககும இசுலாமிய சமுதாயம ஏறறுக் கொண்டுளள இம மணககொடைக்கும அடிப படையான வேறுபாடுகள உளளன. பெணகுலததின பால் இசுலாமிய சமுதாயம எத்தகைய மரியாதை யும, மதிப்பும் உடையதாக இருந்து வருகினறது எனப தறகு எடுததுக்காட்டே 'முகம்மதிய மணககொடை' எனலாம்.

இம்மணக்கொடை மனைவிககே உரிய சொத தாகும். இதை அவள தனவிருப்பம்போல பிறருககு மாறறம செயயலாம கணவன் எந்த வகையான மறு பயனையும எதிர்பார்க்காமல் மனைவிக்குத தருவதே இம்மணக்கொடையாகும. இதை எப்படி, எவவளவு கொடுகக வேணடும எனபது திருமணததிறகு முனபோ, திருமணததின பொழுதோ, அதறகுப் பினபோ உறுதி செய்யலாம்.

மணக்கொடையைப் பணமாகவோ, பொருளா கவோ மட்டுமனறி, சொத்திலிருநது வரும வருமான மாகவோ கடையிலிருக்கும கையிருபபுப பொருளா கவோகூடக கொடுக்கலாம். ஆனால, போதை தரும பொருட்களைக கொடுகக முடியாது. கணவன தகுதியைப் பொறுதது மணக்கொடை அமைய வேண டும்.

மணக்கொடை வகைகள்: முகம்மதிய மணக் கொடையை வரையறை செய்யப்பட்ட மணக் கொடை (Specified Maher) எனவும், முறையான மணக்கொடை (Proper Maher) எனவும பாகுபாடு செயவர்.

வரையறை செயயபபட்ட மணக்கொடை: திருமண ஒப்பநதத்திற்கு முனபோ, ஒபபநதம் செய்யப்படும்

காலததிலோ, மணக்கொடை இவவளவு என்று உறுதி செயயபபட்டிருப்பின அது உறுதி செய்யப்பட்ட மணககொடை எனப்படும அவவிதம வரையறை செயயப்பட்ட மணககொடையை மேலும் மிகுதிப் படுததக கணவனுக்கு உரிமை இல்லை. எனினும், இசுலாமிய சமுதாயததின உட்பிரிவுகளில் பெரும் பாலானவற்றில உளள நடைமுறைப்படி மனைவி வயது வநதவளாக இருநதால் மனமுவநத, ஒப்புக கொளளப்பட்ட மணக்கொடையினைக் குறைததுக் கொள்வது ஏற்றுக கொளளப்பட்டுளளது.

முறையான மணக்கொடை' திருமண ஒப்பநதம ஏற்படுவதற்கு முனபோ, திருமண ஒப்பந்தக் காலத் திலோ கணவன மனைவிக்கிடையில மணக்கொடை குறித்து யாதொரு ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை எனில, மணமக்கள சார்ந்துள்ள உட்பிரிவுகளின நடைமுறைப்படி வரையறை செய்யப்படுவது 'முறை யான மணக்கொடை' எனப்படுகிறது. உட்பிரிவுகளில் நடைமுறைப்படி மணக்கொடை குறித்து மணமக்க ளுக்குள ஒப்பநதம் எதுவும ஏற்பட்டிருக்கவில்லை எனில மணமகளின் தந்தை வீட்டில் அவருடைய சகோதரிகளின் திருமணஙகளில் வரையறை செய்யப் பட்ட மணக்கொடையினைப் பின்பற்றி உறுதி செய்யப்படுகிறது. முகம்மதிய வழக்கப்படி மணக் கொடை எவ்விதத்திலும் திராம்களுக்குக் (Dirhams) குறைவாக வரையறை செய்யப்படக்கூடாது எனபது பொதுவிதி. ஒரு 'திராம்' என்பதன மதிப்புப் பற்றிப் பலவகைப்பட்ட கருத்துகள இருப்பினும், அலகா பாது நீதிமனறம் ஒரு திராம் எனபது மூனறு அல்லது நானகு உருபாய்கள் எனக்கருத்து வெளியிட்டிருப பது பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுளளது

திருமண ஒப்பந்தக் காலத்திலேயே மணககொடை எப்பொழுது தரப்படல் வேண்டும் எனறு மணமக்கள் ஒப்பநதம செய்து கொள்வர். மணமக்கள வயது வாராதவர்களாக இருப்பின் அவர்களின் பாதுகாவ லர்கள் ஒபபந்தம செய்து கொள்ளலாம். அவ்விதம் ஏறபட்டிருககும ஒப்பந்தததின் காலவரையறை அடிப் படையில மணககொடையினை 'உடனடி மணக் கொடை' எனவும், 'ஒத்தி வைக்கப்பட்ட மணக் கொடை' எனவும் பாகுபாடு செயவர்.

உடனடி மணக்கொடை: மணக்கொடை முழுமை யும அலலது அதில ஒரு பகுதி, திருமண ஒப்பநதக் காலததிலோ, திருமண ஒப்பநதம் ஏற்பட்ட உடனேயோ, மனைவி கேட்கும் காலத்திலோ தரப் படல வேணடும் எனறு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பின, அவவிதம் தரப்பட வேணடியதாக வரையறை செய் யபபட்ட முழுககொடை அலலது ஒரு பகுதி 'உட னடி மணககொடை' (Prompt Maher) என வழங்கப் படுகிறது.

ஒத்திவைக்கப்பட்ட மணக் கொடை: மணககொடை முழுமையும் அல்லது அதில ஒரு பகுதி, மரணம் அல்லது மணவிலக்கு ஆகியவை காரணமாகத் திரு மண ஒப்பநதம் உலவீனம் அடையும் காலத்தில் தரபபடல் வேணடும் என ஒபபுக் கொளளப்பட்டிருப் பின் அவவிதம் தரப்பட வேணடியதாக உள்ள முழுமையான மணக்கொடை அல்லது மணக்கொடை யின் ஒரு பகுதி 'ஒததி வைக்கப்பட்ட மணக்கொடை' (Deferred Maher) எனப்படுகிறது.

மணககொடையும மனைவியின் உரிமைகளும்: மணக்கொடையைப் பொறுதது மனைவியின உரிமை களைத் திருமண ஒப்பந்தம் நிலைத்திருக்கும் காலம் எனவும், திருமண ஒப்பந்தம் உலவீனம் அடைந்த காலம் எனவும இரணடு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

திருமண ஒப்பநதம் நிலைத்திருககும் காலத்தில மனைவியின் உரிமை: உடனடி மணககொடை தரப படவில்லை என்பதைக் காரணமாகக் காட்டி மனைவி கணவனுடன் உடலுறவில ஈடுபட மறுககலாம். முகம் மதியச் சட்டப்படி கணவன் மனைவி பேரில் இல வாழ்க்கைக்கு இணஙக வேணடித் தாக்கல செய் யும் வழக்கில உடனடி மணககொடை தரப்பட வில்லை எனறு மனைவி காரணம காட்டி மெய்ப்பித் தால, அதுவரை அவர்களுககுள உடலுறவு ஏற்பட்டி ருக்கவில்லை எனில் வழக்குத் தளளுபடி செய்யப்பட நேரிடும். ஆயின், அவர்களுக்குள் ஏறகெனவே உட லுறவு ஏற்பட்டிருந்தால், உடனடி மணக்கொடை செலுத்தக் கணவனுக்கு ஒரு காலவரையறை கொடுத்து அந்தக் காலவரையறைக்குள கணவன் மனைவிக்கு உடனடி மணககொடை செலுத்திவிட் டால், மனைவியை உடலுறவுக்கு அழைககும் உரிமையை அளித்து நீதிபதி தம் தீர்ப்பில் முடிவு செய்வார்.

திருமண ஒப்பந்தம் உலவீனம் அடைந்தபிறகு: கணவன மனைவிககிடையில் ஏறபட்ட திருமணம் மரணத்தாலோ, மணவிலக்குக் காரணத்தாலோ உலவீனம் அடைந்தால் மனைவி தன் கணவனுடைய சொத்துகளைப் பொறுத்து மணக்கொடைககாக வழககுத் தொடரலாம.

மணககொடை எனபது கணவனுடைய சொத்து களைப் பொறுத்துப் பெறறுக கொளளக்கூடிய கடன் எனறு கூறலாம். எனினும், அது காப்பளிக்கப்படா (Unsecured) நிலையிலுளள கடன என்றே கருதப் படலவேணடும். மணககொடைக்காக யாதேனும் ஒரு சொத்து அல்லது சொத்துகள் கணவனால மனைவி யின உரிமையில விடப்பட்டிருந்தால், அந்தச் சொத் திலிருநது வரும வருமானம மூலம மணக்கொடை முறறிலும் பெறப்படும வரையிலும், அல்லது கணவ ரின வாரிசுகளாய மணககொடை செலுத்தப்படும்

வரையிலும், அந்தச் சொத்து அல்லது சொத்துகளை மனைவி தன் பொறுப்பில் தக்க வைத்துக் கொள்ள உரிமையுண்டு

மனைவி தன் கணவனிடமிருந்து தனக்கு வரவேண்டியதாக உள்ள மணக்கொடையினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமையினைப் பிறருக்கு மாற்ற முடியுமா என்பது குறித்து முகம்மதிய சமுதாயத்தில பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துகள் இருப்பினும், மனைவிக்கு அவ்விதம் மாற்ற உரிமையுணடு என்று மாநில உயர்நீதிமன்றங்களுள் பெரும்பான்மையான உயாநீதி மன்றங்கள் தீர்ப்புச செய்துள்ளன

கணவனுடைய சொத்துகளைப் பொறுத்துக் கணவனின் வாரிசுகள மேல் வழக்கிட்டு மணக் கொடையைப் பெற்றுக் கொளள மனைவிக்கு உரிமையுணடு. ஆயினும், அவவிதம் வழககிடுகையில் மணக்கொடைக்காக ஏதேனும் சொத்து அவளுடைய உரிமையில் விடப்பட்டிருப்பின் அந்த உரிமையை விட்டுத் தர நேரிடும். மேலும், கணவனுடைய வாரிசுகள்மேல் கணவனுடைய சொத்துகளைப் பொறுத்து மட்டும்தான் தொடர முடியுமே தவிர அவரவாகளின் தனித்த சொத்துகளைப் பொறுததுத் தொடர முடியாது. உடனடி மணக்கொடையைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு மனைவி அல்லது அவளுடைய வாரிசுகள் வழக்குத் தொடுக்க வேண்டுமானால் மணக் கொடை கேட்டு மறுக்கப்பட்ட நாள, மரணம் அலலது மணவிலக்குக் காரணமாகத் திருமண ஒப்பந்தம் உலவீனம அடைந்த நாள் ஆகியவறறிலிருந்து மூன்று ஆணடிற்குள வழக்கிடப்பட வேணடும். 'ஒத்தி வைக்கப்பட்ட மணக்கொடையை'ப் பெறுவதற்கு மரணம் அல்லது மணவிலக்குக் காரணமாகத் திருமண ஒப்பந்தம் உலவீனம் அடைநத நாளிலிருநது மூனறு ஆணடிற்குள் வழக்கிடப்படல் வேணடும்.

மணக்கொடையும் மணவிலக்கும்: கணவன் தன மனைவியை மணவிலக்குச் செய்தால் உடனே தனககு வர வேண்டியதாக உள்ள மணக்கொடையைக் கணவனிடமிருநது வழககிட்டுப் பெற்றுக் கொளள மனைவிக்கு உரிமையுணடு. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 125 எனபது, கணவனால் கைவிடப்பட்ட திக்கற்ற பெணகள, முதியோர்கள் ஆகியவர்களுக்கு உடனடி உதவி தருவதற்காகவும் அவர்களை வறுமை காரணமாக நெறிபிறழவதிலிருநது தடுப்பதற்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். அதில ஒருவன தனனுடைய சமயச் சட்டப்படி, சாதி வழககப்படி மனைவிக்கு ஏதேனும் போதுமான தொகை கொடுத்திருநதால குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின அநதப் பிரிவு பொருந்தாது. இப்பொழுது அணமையில் சாபானோ என்ற முகமமதியப் பெண தன கணவன மேல் தன்னைப் பேணிக் கொள்வதற்காகப் (குற்ற வியல நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு125-இன் கீழ்) பணம் தரவேணடி வழக்குச் செய்ததில, அநதப் பிரிவு மணககொடை காரணமாக இசுலாமியர்களுக்கு ஏறபுடையதா எனற சிக்கல எழுநததில், உசச நீதி மன்றம் அவ்விதக் கருத்தினை மறுத்து மணககொடை காரணமாகக் குற்றவியல சட்டம் பிரிவு 125, இசுலாமியர்களுக்குப் பொருநதாது என்பது ஏற்புடையதனறு எனத் தீர்ப்புச் செய்துளளது. அநதத் தீர்பபுக குறித்து இசலாமியர்களுக்குளளும் மறற சமயத்தினர்களிடையேயும் பலவிதமான வாத எதிர் வாதஙகளும் கருத்து மாற்றஙகளும் ஏறபட்ட நிலையில், மத்திய அரசு 'இசுலாம் பெணகள பாதுகாப்புச் சட்டம'எனறு சட்டம் ஒன்றினை இயற்றியது. அநதச் சட்டத்தின மூலம் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 125, கணவன மனைவி ஆகிய இருவரும ஏறறுககொளள ஒப்புக் கொணடால் மட்டுமே இசுலாமியர்களுக்குப பொருந்தும். யாராவது ஒருவர் ஏறறுக கொளள மறுத்தால் பொருந்தாது எனக் கூறப்பட்டுளளது.

பெணமையை மதிககுமுகத்தான, கணவன தன மனைவிககுத தரக கடமைப்பட்ட மணக்கொடைச சட்டஙகளில நீதிமனறஙகளில் ஏறறுக் கொளளப் பட்டு இனறளவும நடைமுறைப்படுததபபடுகினற உணமையிலிருநது, முகம்மதிய மணககொடையின பெருமையை நன்கு உணரலாம். ஆர்.சு & வ.வெ.

துணை நூல்கள்

Hidayatullah & Ansbad Hidayatullah, Mulla's Principles of Mahomedan Law, Tripathi Publications Pvt Ltd., Bombay, 1979.

Thair Mohmood, The Muslim Law of India, Law Book Company Publications, Allahabad, 1982

முகம்மது அலி. இவர் கருநாடக நவாபுகளுள ஒருவராவார. தெனனிநதியாவில ஆங்கிலேயரும பிரானசுக்காரரும மேலாணமைப் போட்டியில முனைநதிருநத கி பி. 18-ஆம நூறறாணடில, கருநாடகப்பகுதியின அரசியல் நிலை அவாகளுககு ஏறறதாக அமைந்திருந்தது. கருநாடக நவாபுப் பதவிக்குப் போட்டியிட்டவாகளுககு உதவி செய்ததன மூலம் தெனனிநதியாவில ஐரோப்பியா மேலாணமை வலிமையடைநதது. முகமது அலி (Muhammad Ali), கருநாடக நவாபு அனவா உததீன (Anwar-Ud-din) என்பவரின இயலமுரணிய (Illegitimate) மகனாவாா. அனவா உத்தீன கி.பி. 1743 முதல் 1749 வரை நவாபாக இருநதவா முகம்மது அலி, ஆஙகிலேயரின வலிமையை உணாநது அவர்களுடன நட்புப பூணடார். அவ்வமையம் திருச்சிராப்பளளிப் பகுதியில நிருவாக உரிமை பெற்று ஆட்சி புரிநது வந்த தோசுத்து

அலி (Dost Ali) என்பாரின் மருமகனான சந்தா சாகிபு (Chanda Sahib) எனபவர் பிரானசுச்காரர் களுடைய உதவிபெறறுக் கருநாடக நவாபாக அமர முயன்று வந்தார் அவருடைய எண்ணத்தை முறியடிக்க முகம்மது அலி, ஆங்கிலேயருடன உடன்பாடு செய்து கொணடார். நவாபு அனவர் உதீன் கி.பி. 1749-இல் ஆம்பூர்ப் (Ambur) போரில் சந்தா சாகிபாலும் அவருடன கூட்டு சேர்ந்த பிரானசுக்காரராலும் முறியடிக்கப்பட்டு, அப்போரிலேயே உயிர் துறந்தார். பிரான்சுக்காரரின தலைவரான, புதுச்சேரி ஆளுநர் தியூப்ளே (Dupleix) சந்தாசாகிபுக்கு உதவி செய்து அவரையே நவாபாக்க முறபட்டார். ஆங்கிலேயத் தலைவர் கிளைவு (Clive) முகம்மது அலிக்கு உதவி புரிநது வந்தார். அப்போட்டியின விளைவாக ஏற்பட்ட போரில் கி பி 1752-ஆம் ஆணடு சந்தா சாகிபு கொலலப்பட்டார். உடனே முகம்மது அலி போட்டியின்றி நவாபானார். இவருக்கு உதவி செய்த ஆங்கிலேயர் இவரிடமிருநது மிகுநத சலுகைகளையும் பணத்தையும பெற்றனர். இறுதியில் கி.பி. 1795-இல் இவர் ஒரு பெரும் கடனாளியாக உயிர் நீத்தார். தெ பா.

முகம்மது அலி சின்னா: இந்திய இசுலாம் மக்களால் பெருந்தலைவர் எனறு புகழப்பட்ட இவர் பாகிசுத்தான் என்ற நாட்டை உருவாக்கியவராவார். இவர் கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு, கராச்சியில் பிறந்தார். வணிகராகிய இவருடைய தநதையின் பெயர் சின்னபாய். வீட்டில் கல்வி பயினற பின்பு, கி பி. 1887-ஆம் ஆணடு சிந்து மதரசா (Madrasha) உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச சின்னா அனுப்பப்பட்டார். பின்பு, மிசன் உயர்நிலைப் பள்ளியில சேர்ந்து கலவி கற்றார். அதன் பின்னர் வணிகத் துறையில் பயிற்சி பெறும் பொருட்டு இவர் தந்தை இவரை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். எனினும், சின்னா (Jinnah Muhammed Ali) தாம் ஒரு வழக்குரைஞராக வர வேணடுமென நாட்டம் கொணடிருநதார். அக்கால இசுலாமிய வழக்கப்படி, சினனா இங்கிலாந்திறகுச் செல்லு முன்னர், பெற்றோர்களால் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டார்.

இலண்டனில், வழக்குரைஞாகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் 'இலிங்கன்சு இன்' (Lincoln's Inn) என்ற அமைப்பில் இவர்தம் 19-ஆம் வயதில் சேர்நதார் இவர் இலண்டனில் இருக்கும்பொழுது இவருடைய தாயும், மனைவியும் இறந்து போயினர். ஆங்கில நாட்டுப் பாராளுமனற மேலவைக்கு அடிககடி சென்று, அந்நாட்டு அரசியலமைப்பைப் பற்றி நனகு அறிந்தார். வில்லியம் கிளாட்சுடனின் கருத்துகள் இவரை மிகவும் கவர்நதன. அதே நேரததில் இந்தியா மீதும் இந்திய மாணவர்கள் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொணடவரானார் இந்தியத் தேசியவாதியான தாதாபாய் நவரோசி, முதல் இந்தியர் என்ற முறையில ஆங்கில நாட்டுப் பாராளுமனற மேலவையில இடம் பெற்றபொழுது அவருக்காகச் சின்னாவும் இநதிய மாணவர்களும் இரவு பகலாக உழைத்தனர்.

இவர் கராச்சி திரும்பியபோது கி.பி. 1896-இல் மிகவும் நலிவுற்ற நிலையில் இருந்த இவருடைய தநதையின் வணிகத்தையே இவரும் சார்ந்து நிறக வேண்டியிருந்தது எனவே, பம்பாயில் இவர் தம் வழக்குரைஞர் தொழிலைத் தொடங்கத் திட்டமிட்டார். பல ஆணடுகள் கடின உழைப்பிற்குப் பின்பு ஒரு சிறந்த வழக்குரைஞர் ஆனார்.

முகமது அலி சின்னா

பின்னர் 10 ஆண்டுகள் கழிநத பின் அரசியலில பங்கேற்று இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் கலகத்தாக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். அதன் பினனர் நான்கு ஆண்டுகள கழித்து இம்பீரியல் சட்ட சபைக்குத் (Imperial Legislative Council) தேர்வு செய்யப்பட்டார். பம்பாயில் முதனமையான காங்கிரசுத் தலைவர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார். தேசிய அரசியல்வாதிகளால சின்னா மிகவும் கவரப்பட்டார். ஆங்கில நாட்டு அரசியலமைப்பு அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றல், உலக நாடுகளிடையே இந்தியாவின் மதிப்பை உயாத்துதல், சகோதர உணர்வை இந்திய மக்களிடையே ஊட்டல் ஆகியவை இவருடைய அரசியல் நோக்கங்களாக அமைந்தன. இநதியத தேசிய எழுச்சியின் போதே இசுலாமியர்களின் நலனகளைத் தம் கருத்திற் கொணடார்.

பினனர் 20-ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கத்தில் இந்து-இசுலாமியர்களிடையே மனக்கசப்பு வளர்ந்தது.

இசுலாமியர்கள் தங்களுடைய நலன்களைக் கருத்திற் கொண்டு இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து நிற்கவும் முனைந்தனர். இசுலாமியர்கள்நலன்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு 1906-ஆம் ஆண்டு 'இந்திய முசுலிம்சங்கம்' தோற்றுவிக்கப்பட்டது. எனினும், சின்னா அக் கழகத்திலிருந்து தனித்து நின்றார். முசுலீம் லீகு 1913 -ஆம் ஆண்டிலிருந்து காங்கிரசைப் போன்று இந்திய விடுதலைக்காகப் பாடுபடத் தொடங்கிற்று. அதன் பின்னரே சின்னாவும் அக்கழகத்தில் சேர்ந்து கொண்டார். இந்தியத் தன்னாட்சிச் சங்கம் (Home Rule League) தோற்றுவிக்கப்பட்டபொழுது, பம்பாயில் இவ்வமைப்பை உருவாக்கும் முதன்மைப் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றி அவ்வமைப்பிற்குத் தலைவராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.

இந்து-இசுலாமியர் ஒற்றுமைக்கு இவர் ஆற்றிய பணியின் காரணமாகக் கோகலே, இவரை மிகவும் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். இவருடைய பெரும் முயற்சியின் காரணமாகவே காங்கிரசும், முசுலிம் லீகும் தம் ஆண்டுக் கூட்டங்களை இணைந்து நடத்தின. பம்பாயிலும், இலக்னோவிலும் முறையே 1915, 1916-ஆம் ஆண்டுக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. இலக்னோ கூட்டத்தின் விளைவாக இலக்னோ உடன்படிக்கை உருவாயிற்று. அதன்படி காங்கிரசும், முசுலிம் லீகும் இந்திய அரசியலமைப்பில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதையே தங்களுடைய முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டன. இரு பிரிவினரும் இணக்கமான முறையிலேயே கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டனர். அதன் விளைவாகத் தனித்தொகுதி (Separate Electorate) என்ற சலுகையை இசுலாமியர்கள் பெற்றனர். அரசாங்கம் 1909-ஆம் ஆண்டிலேயே அச்சலுகையை இசுலாமியர்களுக்கு வழங்கியிருந்த போதிலும் காங்கிரசார் எதிர்த்து வந்தனர்.

அதற்கிடையில் இந்திய அரசியலில் ஒருவகைப்புதிய சக்தி காந்தியினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தியத் தேசிய காங்கிரசும், தன்னாட்சிச் சங்கமும் காந்தியினுடைய செயற்பாட்டின் கீழ் வந்தன. காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலிருந்தும் அவர் அரசியல் அணுகு முறையிலிருந்தும் கருத்து வேறுபட்ட சின்னா, 1920-ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசிலிருந்தும், தன்னாட்சி இயக்கத்திலிருந்தும் வெளியேறினார். சில ஆண்டுகள் வரை அரசியல் இயக்கங்களிலிருந்து தனித்து நின்றார். எனினும், இந்து-இசுலாமியர் ஒற்றுமைக்குத் தொடர்ந்து துணை நின்றார். அதன் பின்னர் முசுலிம் லீகு வாயிலாகத் தம் கருத்துகளை மக்களிடையே பரவச் செய்தார். சின்னாவோடு முசுலிம் லீகும்,1920-ஆம் ஆண்டுக் காலக்கட்டத்தில் காங்கிரசினாலும், முசுலிம் கிலாபத்துக் குழுவினாலும் மிகவும் புறக்கணிக்கப் பட்டனது.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் தோல்வியும் இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களும் இந்து-இசுலாமியர்களிடையே கலவரத்தைத் தூண்டின. அதன் விளைவாகத் தனித்துச் செயற்பட்ட இசுலாமியர்கள் சங்கத்தை இந்தியாவின் நலங்கருதி மற்ற இயக்கங்களோடு இணைந்து செயற்பட சின்னா முயற்சி மேற்கொண்டார். காங்கிரசை 1920-1930க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சமாதானப் படுத்தி இந்து-இசுலாமியர் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதே இவருடைய தலையாய நோக்கமாக அமைந்தது. அந்நோக்கோடு சட்டசபை, வட்ட மேசை மாநாடு (1930-32) ஆகியவற்றில் பங்கேற்றுத் தம் அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதில் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்குதல், சிறுபான்மையோருக்கு மிக முக்கியத்துவம் அளித்தல், மூன்றில் ஒரு பகுதி இசுலாமியர்களுக்கு மத்திய சட்டசபையில் இடம் அளித்தல், சிந்து இசுலாமியர்களுக்குப் பம்பாய் மாகாணத்திலிருந்து பிரிவினை வழங்குதல், வடமேற்கு எல்லை மாகாணங்களில் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துதல் ஆகியவை இடம் பெற்றன. ஆனால், இவர் தம்முடைய முயற்சியில் தோல்வியே கண்டார். மேலும், நேரு அறிக்கைக் குழுவில் இவர் கொண்டுவர நினைத்த திருத்தங்களும், தனிமாநில வேண்டுதலும், இசுலாமியர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு பற்றிய இவருடைய முயற்சிகளும் ஆகிய அனைத்தும் இவருக்கு ஏமாற்றத்தையே அளித்தன. அதே நேரத்தில் தம் கருத்துகள் காரணமாகச் சின்னா தனித்து விடப்பட்டார்.இசுலாமியர்களுக்குத் தங்களுடைய நலன் குறித்து இவரிடம் மனநிறைவு இன்மையே ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக முசுலிம் சங்கத்தில் பல பிரிவுகள் தோன்றலாயின. பஞ்சாபு முசுலிம் லீகு தோன்றிச் சின்னாவின் தலைமையை ஏற்க மறுத்தது. அவ்வெறுப்பின் காரணமாகச் சின்னா இங்கிலாந்தில் தங்கிவிட முடிவு செய்து 1930-1935-ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இலண்டனில் தங்கியிருந்தார்.

பின்னர் 1935 - ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டப்படி, தேர்தலுக்கான ஆயத்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தியத் தேசிய காங்கிரசும் முசுலிம் லீகும் இணைந்து கூட்டரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதையே சின்னா விரும்பினார். ஆனால், 1937-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் இந்திய அரசியலில் ஒரு புதிய திருப்பத்தைத் தோற்றுவித்தது. காங்கிரசு ஆறு மாகாணங்களில் முழுமையான வலிமையைப் பெற்றது. மாறாக, முசுலிம் சங்கம் தேர்தலில் மனநிறைவின்மையையே கண்டது. எனவே, காங்கிரசு, மாகாண அரசமைப்புகளின் போது முசுலிம் லீகினைத்

தவிர்கக எணணியது இதன விளைவாக இந்து-இசுலா மியா களிடையே தீவிரமாக மனக்கசப்பு வளர்ந்தது.

அத்தருணத்தில்தான முகம்மது அலி சின்னா மறுமலர்ச்சிப் பெறற இசுலாமியர்களின் தலைவ ரானார். மாகாண காங்கிரசு அமைச்சரவை 1939-ஆம் ஆணடு, திசமபா திங்கள 22-ஆம் நாள் பதவி விலகிய போது, முகம்மது அலி சின்னா மகிழ்ச்சியுடன் அந்த நாளைக் கொணடாட வேணடுமென மக்களுக்கு வேணடுகோள விடுததார் இலாகூரில் 1940-ஆம் ஆண் டில நடைபெற்ற இசுலாமியர் கூட்டங்களில் தனி முசு லிம் மாநிலததைத் தோற்றுவிககு ஒரு முடிவினை அச் சங்கம நிறைவேற்றியது. அதைக் காஙகிரசும், ஆங்கில அரசாங்கமும் எதிர்த்தன. ஆனால, முகமது அலி சின் னாவும், இசுலாமிய மக்களும் தம் முயற்சியிலிருந்து சிறிதும் பினவாஙகவில்லை. அம்முயறசி இந்தியாவின் பிரிவினைக்கு விததிட்டு, 1947 – ஆம் ஆணடில் பாகி சுததான எனற தனி நாடு உருவாகக காரணமாகி யது. அதன முதல தலைவர் பதவியை ஏற்றுச் சினனா பல சிககலகளுக்குத் தீர்வு கணடார். இசு லாமியர்கள முகமது அலி சினனாவைப் பாகிசுத்தான் நாட்டின தலைமை ஆளுநராக ஏறறுக் கொணட தோடு, இசுலாமியரின் தந்தையாகவும் போற்றினர். முகமது அலி சின்னா இறுதிவரை கடினமாக உழைதது, இறுதியில நோயவாய்ப்பட்டுத் தாம் பிறநத கராசசியில 1948 – ஆம ஆணடு காலமானார்.

இரா.கி.

முகம்மது கோரி, இநதியாவில் இசுலாமியர் ஆட்சியைத் தோறறுவித்தவராவார். ஆப்கானிசுத் தானததில இருநத கோர (Ghor) அலலது கூரி (Ghuri) எனற இசுலாமியர் நாட்டை கி பி 12-ஆம நூறறாண டின பிறபகுதியில ஆணடுகொணடிருந்த முகம்மது கோரி (Muhammad of Ghor), கி.பி.1175-இல இநதி யாவில படையெடுதது முலட்டான், ஊசசுப் (Uch) பகுதிகளைக் கைபபறறிக் கொணடார. இவருடைய படை முன்னேற்றம், அனகில்வாடு (Anhilvad) சிற றரசின இரணடாம் மனனா பீமதேவர் என்பவரால் கி பி.1178-இல தடையுற்றது. எனினும கோரி, ஊக்கங குன்றாது தம படையை, அடுத்த ஆணடு முன்னேறச் செயது பெசாவர் (Peshawar) பகுதியைத் தம் வயப் படுததிக் கொண்டார். மேலும், இவர் பஞ்சாபில் அவவமையம் ஆட்சி புரிநது கொணடிருந்த யாமினி யரை (Yaminis) முறியடிததுவிட்டுப் பஞசாபில தம் மேலாணமையை நிறுவினார். ஆசுமீரின (Ajmer) சகமான குல(Sahamanas)மனனர் மூனறாம் பிருதிவி ராசர், கி.பி. 1191 - இல் கோரியைத் தரெய்ன் (Tarain) எனற இடத்தில் தோற்கடித்த போதி லும அடுதத ஆணடில அதே இடத்தில நடைபெற்ற இரண்டாம் போரில் கோரி வெற்றி பெற்றார். அப் போர், இந்திய இராணுவ அமைப்பின் குறைபாடு களையும் கோரியின் படை அமைப்பின சிறப்புகளை யும் வெளிக்காட்டியது. மகாவீரராகக் கருதப்பட்ட மூன்றாம் பிருதிவிராசா அப்போரில் கொலையுண டார். வட இந்தியாவில மேலும சில வெற்றிகளைப் பெற்ற கோரி, அவருடைய உதவியாளர் குத்புதீன் ஐபெக்கு (Kutb-ud-din-Aibak) என்பாரிடம, தம் பேரரசின் இந்தியப் பகுதியை ஒப்படைத்து விட்டுத் தம் தாய் நாட்டுக்குத் திருமபினார. இவர், குத்புதீ னுக்கு இந்தியாவில, தம் ஆட்சியை வலிமையுறச் செய்ய இனறியமையாத அனைத்து அதிகாரஙக ளையும் வழஙகிச் சென்றார். மீண்டும், இவர் கி.பி 1193-இல இந்தியாவுக்கு வந்து, கன்னோசியின் செயச்சந்திரனைத் தோற்கடித்துப் பினனர் வாரணா சியைச் சூறையாடிவிட்டுத் தம் நாடு திரும்பினார். குத்புதீன, கி பி. 1195-இல கோரியின் அரசப் பேராள ராக அமர்த்தப் பெற்றார். அடுத்த ஐந்து ஆணடுகள கோரி தமது நாட்டிலேயே தஙகவேணடியிருந்தது. துருக்கியர்,கி.பி.1205-இல் கோரியைத் தோறகடித்த தால, இந்தியாவிலும் இவர் செலவாக்குக் குறையத தொடஙகியது. அதை அறிந்த கோரி மீணடும் இநதி யாவுககு வந்து தம் மேலாணமையை உறுதியாககிக் கொணடார். பின்னர்த் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பிக் கொணடிருக்கும்போது, கி பி. 1206-இல் சிந்து ஆற் றங் கரையில் இவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இவ ருக்கு மகன் இலலாதபடியால, குத்புதீனே இவா வாரிசாக இந்தியாவில் ஆட்சிபுரியத் தொடங்கி னார். அவ்வாறு திலலியில் (Delhi) குத்புதீனால் அடிமை வமிச ஆட்சி, கி.பி. 1206 – இல தொடங்கி, யது. தில்லி சுலதானியம (Delhi Sultanate) என்று கூறப்பட்ட அவ்வரசு கி.பி. 1526 வரை நீடித்தது.

தெ.பா.

முகம்மது சா இநதியாவை ஆணட மொகலாயப் பேரரசர்களுள ஒருவராவார். இவர், கி.பி. 1719 – ஆம ஆண்டுமுதல்1748-ஆம்ஆணடுவரை தில்லி அரியணையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்தார். இவர் ஆட்சி மொகலாயப் பேரரசு எவ்வாறு வீழசசியுற்று வந்தது என்பதனைக் காட்டுவதாக உளளது.

பேரரசர் ஔரங்கசீபு, கி.பி.1707-இல் இறந்தபின அவருடைய மொகலாயப் பேரரசு மிகவும் நலிவுறறது. அவர்தம் பிளளைகளுக்கிடையே வாரிசு உரிமைப் போட்டிகளும் போர்களும ஏறபடலாயின அச் சூழ நிலையைப் பயன்படுததிக் கொணடவர்களுள சையது சகோதரர்கள (Sayyid Brothers) என்ற இருவர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். அவர் களுடைய பெறறோர்கள இமயமலைப்பகுதியிலிருநது

வந்தவராவர். சையது சகோதரர்கள் இந்திய இசுலா மியர்இனத்தவராவர்.அவர்கள, தமது படை வலிமை, திறமை முதலியவற்றால் இந்திய அரசியலில் மிகுந்த செலவாக்கைப் பெற்றதுடன், பேரரசர்களை அரியணையில் அமாததல், அதனினறு நீக்குதல் முதலிய செயல்களையும் செய்து வந்தனர். அதனால் அவர்களுக்கு 'அரசனைப் படைப்பவர்கள்' (King Makers) எனறு வரலாற்றில் பெயர் அமைந்துள்ளது. உரெளசான அக்தார் (Roushan Aktar) எனற இயற் பெயரையுடைய முகம்மது சாவை (Muhammad Shah) கி.பி 1719 – இல முகலாயப் பேரரசரராக அமர்த்தியதும் அநதச் சையது சகோதராகளே ஆவர். முகம்மது சா கி.பி.1702-இல சகான சா (Jaban Shah) என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தவராவார். இளமைக் காலத்திலேயே சிற்றின்ப விரும்பியாக இருந்த இவரிடம் கல்வி அறிவும் ஆற்றலும் இல்லை அர சியலில் பொறுப்பில்லாமல் களியாட்டங்களிலேயே கருத்தைச் செலுத்தினாா. அவ்வாறிருந்தும், சூழ் நிலை காரணமாக இவருக்குத் தில்லி அரியணை கிடைத்தது. வலிமை வாயந்த மைய அரசு இல்லாத காரணத்தால, இவர் காலத்தில இந்திய முகம்மதியர், பாரசீகத்திலிருந்து வந்த ஈரானியர், மைய ஆசியாவி லிருந்து வந்த துரானியர் ஆகியோரிடையே ஆதிக கப்போட்டியும்,பொறாமையும்,பூசலகளும் மிகுநதன. முகமமது சா, தம்மை அரியணையில அமர்த்திய சையது சகோதரர்கள தமக்குக் கட்டுப்பாடுகள விதிப் பதை விரும்பவில்லை. அதனால் அவர்களிடையே பகைமை ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக, சகோ தரர் களுள ஒருவரான உசேன அலிகான், கி பி.1720-இல மன்னரின் சதித் திட்டத்தால் கொலையுணடார். அப்துல்லாகான் என்ற மற்றவர், அரசரை எதிாதது இப்ராகிம் என்பவரை மன்னராக்கினார். அதனால ஏற்பட்ட போரில், முகம்மது சா, அப்துலலாகானை அசனபூர் என்னுமிடத்தில தோற்கடித்துச் சிறைப படுத்தினார். பிறகு, நிசாம்-உல்-முல்க்கு என்ற துரானியரை, முகம்மது சா, தம் அமைச்சராக்கிக் கொணடாா நிசாம்-உல்-முல்க்கு திறமை வாயந்த வர். நாட்டின் ஆட்சி முறையைச் சீர்திருத்துவதற கான திட்டங்களை வகுத்தார். ஆனால், மன்னரைச் சூழ்ந்திருந்த கொடிய தன்னலககாராகள், அரசர் ஆக்கவழியில் செல்வதைத் தடுத்து வநதனர். நிசாம் உல்-முல்க்கு வெறுப்புற்றார். அவா பொறுப்பில் விடப்பட்டிருநத தக்காணத்திற்குச் சென்று அங்குச் சீர்திருத்தங்கள செய்யலானார். அதன் விளைவாக, தக்காணத்தில வலிமை வாய்ந்த ஆட்சி ஏற்பட்டது. நிசாம்-உல் – முல்ககு அங்குச் சுதந்திரமாக ஆட்சி நடத்தினார். அவவாறு தக்காணத்தில் நிசாம் குல ஆட்சி அமைநதது. வட இநதியாவில தாம விரும் பாத ஓர் ஆட்சி நடைபெற்று வந்ததைக கவிழக்க நிசாம் தக்க சமயததை எதிர் நோக்கியிருந்தார். இவர், வட இந்திய மொகலாய ஆட்சியை எதிர்த்த மராத்தியருடன் மறைமுகமான உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்து கொணடு, அவர்களைத் தில்லிமீது படையெடுக்கத் தூணடினார். அவ்வுடனபடிக்கை அப்போதைக்கு வெளியிடப்படாமலே இருந்தது மராத்தியப் பேரரசில் அவவமயம் ஆதிககம செலுத்தி வநத பாசிராவு (Baji Rao) எனபவர், மொகலாயப் பேரரசைத் தாக்கி, கூாச்சரம், பண்டலகணடு, மாளவம் ஆகிய பகுதிகளைத் தம் ஆட்சியின கீழ்க கொணர்நதார் நிசாம, அதை விருமபவிலலை. அச் சமயத்தில, முகம்மது சா, மராத்தியரை எதிர்த்துப் போர் புரிய, நிசாம – உல – முல்ககுககு அழைப்பு அனுப்பினாா. பேரரசருக்கு உதவிபுரியச சென்ற நிசாமை, பாசிராவு கி பி 1738 – ஆம் ஆணடில முறி யடிததாா. நிசாம – உல – முலககு, அபபோதைக்கு அமைதி தேவை என்பதை உணாநது மொகலாயப பேரரசரிடமிருநது சில இடஙகளை மராத்தியருக்குப பெற்றுத் தருவதாகப,பாசிராவுககுவாககளித்து அதன மூலம் அமைதி உடனபாடு செய்து கொணடாா

முகம்மது சாவுககு, மேலும சில துனபஙகள ஏற பட்டன. அவற்றுள சிறப்பாகக் குறிப்பிடததககது நாதா சா (Nadir Shah) என்னும் பாரசீக மன்னரின படையெடுப்பாகும். அககொடிய படையெடுப்பின விளைவாகத் திலலி நகர மககள மிகவும துயருற்ற னர். மொகலாயப் படைகள், கி பி 1739 - ஆம ஆண டில், நாதா சாவை எதிாகக முடியாமல தோலவி யுறறன வேறு வழியினறி முகமமது சா, நாதா சா வுடன் அமைதி உடனபடிக்கை செய்து கொணடாா அதறகுப பின் பாரசீகப்படை வீரர்கள சிலரை மொகலாயர் கொனறுவிட்டதால நாதர் சா மிகவும் சினமுறறு, தில்லி நகர மககள யாவரையுமே கொனறு விடுமாறு பணிததாா. திலலி மககள பலலாயிரக கணக்கில மாணடனர். அவாகள பொருட்களும் கொள்ளையடிக்கபபட்டன முகம்மது சா, வேணடிக கொணடதறகிணஙக, நாதர் சா, தம் கொலை புரியும செயலை நிறுததினாா. நாதா சா, தம் நாட்டுக்குத திரும்பிச் செல்லும் போது, புகழபெற்ற கோகினூர் வைரம, மயிலாசனம் போன்ற பல அரிய பொருட் களைத தம்முடன எடுததுச சென்றார். அதைத தடுகக மொகலாயர்களால இயலவிலலை.

நாதர் சா இறந்தபின அவர்மகன அகமது சா அப்தலி, கி பி. 1748-ஆம் ஆண்டு தில்லியில படை யெடுத்தார் அவர்,பஞ்சாபுப் பகுதியைக் கைப்பறறிக் கொணடு தலைநகர் தில்லியை (Delhi) நோக்கி விரைநதார். முகம்மது சா வின மகன அகமது சா, பாரசீகப படையை எதிர்தது அப்தலியைத தோற் கடித்தாா அவவெற்றி வீரா திலலிக்குத திருமபுமுன

கி.பி. 1748-ஆம் ஆண்டு அவர் தந்தை முகம்மது சாவின் உயிர் பிரிந்தது. தெ பா.

முகம்மது பின் காசிம்: இந்தியாவின் மீது படையெடுத்த இசுலாமிய வீரர். முகம்மது பின் காசிம் (Muhammad-Bin-Kasim) ஈராக்கு (Iraq) நாட்டில் கி.பி 8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செலுத்தி வந்த அசாசு (Hajjaj) என்பவரின் படைத்தலைவர்; உமையத்துக் கலீபாக்களின் ஆளுநர்களுள் ஒருவர். அசாசு ஆதிக்க வெறி பிடித்தவர். ஓர் அமயம் சிந்து (Sindu) விலுள்ள தேபால் (Debal) பகுதியைச் சார்ந்த கடற் கொள்ளைக்காரர்கள், கலீபாக்களுக்கும் அசாசுக்கும் இலங்கை அரசர் அனுப்பி வைத்த பரிசுப் பொருட்கள் அடங்கிய கப்பல்களைக் கொள்ளையடித்தனர். ஆகவே, அவர்களை அடக்க அசாசுப் படையொன்றை அனுப்பிவைத்தார். அது தோல்வியுறவே மேலும் ஒரு படையை முகம்மது பின் காசிமின் தலைமையின்கீழ் அனுப்பி வைத்தார். முகம்மது ஒரு சிறந்த போர்வீரர். இளவயதினராதலின் எதற்கும் அஞ்சாதவர். அசாசு அனுப்பிவைத்த 6,000 போர் வீரர்களுடன் தாம் திரட்டிய 6,000 ஒட்டக வீரர்களுடன் முகம்மது சிந்து நோக்கிப் புறப்பட்டார். இடையில் தேபால் அரசரிடம் வெறுப்புக் கொண்ட சாட்டுகளும் (Jats) இவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். அவர்களுடைய துணையால் சிந்துவைக் கைப்பற்றினார்.

முகம்மது, தேபாலை கி.பி. 712 - இல் அடைந்தார். தேபாலை எளிதில் கைப்பற்றிக் கொள்ளையடித்தார். அங்கு ஒரு மசூதியைக் கட்டினார். இசுலாமிய சமயத்தைத் தழுவ மறுத்தவர்களைக் கொன்றார். அதன் பின்னர், நிரூனை (Nirun) நோக்கிப் புறப்பட்டார். அதன் மக்கள் இவரிடம் சரண் புகுந்தனர். பிறகு சிந்து ஆற்றைக் கடந்து இராவாா (Rawar) நோக்கிச் சென்றார். அங்கே தாகீர் (Dahir) தலைமையின் கீழான படையுடன்போரிட்டு வெற்றி கண்டார். தாகீர், போரில் உயிரிழந்தார். தாகீரின் மனைவி இராணிபாயும் ஏனைய பெண்களும் இறுதியில் தீகுளித்தனர். இராவார்க் கோட்டையில் எஞ்சி இருந்தவர்களை முகம்மது கொன்று அதனைச் சூறையாடினார்.

அதன் பின்னர், இவர் பாமனாபாது சென்றார். அதன் மக்கள் இவரிடம் சரணடைந்தனர். இசுலாம் சமயத்தைத் தழுவ மறுத்தவர்கள் மீது சிசியா (Jizya) வரியைச் சுமத்தினார். இந்துக்களுக்கு வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. பார்ப்பனர்களுக்கு ஆட்சிப் பொறுப்புகள் அளிக்கப்பட்டன. வரிவாங்குதல் பற்றிய செய்தியில் அதிகாரிகள் அறமுறையில் நடந்துகொள்ளும்படி ஆணையிட்டார்.

அதன்பின்னர் முகம்மது, அலோர் (Alor) கோட்டையை விட்டுச் சித்தூர் நோக்கிப் புறப்பட்டுச்சென்றார். அக்கோட்டையில் இருந்த படைகள் முகம்மதுவிடம் கோட்டையை ஒப்படைத்துவிட்டன. அங்கிருந்து இவர் மூல்தான் (Multan) சென்றார். வழியில் சிக்கா (Sikka) கோட்டையை முற்றுகையிட்டார். முற்றுகை 17 நாள்கள் நடைபெற்றது. அப்போது முகம்மது தம்முடைய சிறந்த 25 படைத் தலைவர்களையும் 215 வீரர்களையும் பறிகொடுத்தார். பின்னர் மூல்தானை அடைந்தார் அதனைக் கைப்பற்றி 6, 000-க்கும் மேற்பட்ட வீரர்களைக் கொன்றார். மூல்தான் அரசர்பால் வெறுப்புக் கொண்டிருந்த உள்ளூர் மக்கள் முகம்மதுவிடம் சரணடைந்தனர். அவர்கள் சிசியாவரி செலுத்த இசைந்தமையால் அவர்களுக்கு வழிபாட்டு உரிமையை வழங்கினார். அவர்களுடைய கோயில்களும் அழிக்கப்படவில்லை. ஆனால், கோயில்களிலிருந்து செல்வங்களை இவர் கைப்பற்றிக் கொண்டார்.

மூல்தானை வென்ற முகம்மது, ஒரு பெரும் படையைக் கன்னோசியை நோக்கி அனுப்பினார். புதியதொரு படையெடுப்பை மேற்கொள்ளுவதற்கு இவர் முன்னேற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தபோது கலீபாவிடமிருந்து ஓர் ஆணை வந்தது. முகம்மதுவைப் புதிதாக உரிக்கப்பட்ட எருதுவின் தோலில் வைத்துத் தைத்துத் தலைநகருக்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டும் என்பது அவ்வாணை ஆகும். அத்தகைய ஆணை பிறப்பிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் தாகீர் அரசரின் இரு புதல்வியராவர் அவர்கள் சிறை செய்யப்பட்டுக் கலீபாவின் அந்தப்புரத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட போது தங்களை முகம்மது ஏற்கெனவே மாசுபடுத்திவிட்டதாக ஒரு பொய்யைக் கூறினார்கள். தங்கள் தந்தையின் உயிரைக் குடித்தவனைப் பழிவாங்குவதற்காக அவர்கள் அப்பொய்யைக் கூறினர். கோபமுற்ற கலீபா அத்தகையதொரு தண்டனையை முகம்மதுவிற்கு அளித்தார். ஆணையைப் பெற்ற முகம்மது தாமே எருதுவின் தோலில் அமர்ந்து தம்மைத் தைத்துவிடும் படி கூறினார். மூன்றாம் நாள் இவர் உயிர் பிரிந்தது. இவருடைய பிணத்தைக் கண்ட தாகீரின் பெண்மக்கள் உண்மையைக் கூறினர். நன்கு ஆராயாமல் முறையற்று ஒரு பெரும் படைத் தலைவரைக் கொன்றுவிட்டமைக்காகக் கலீபா வருந்தினார். அதற்கு ஈடுசெய்யும் வகையில் முகம்மதுவின் அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்த அப்பெண்களைக் குதிரை வாலில் கட்டிச் சாகும் வரை இழுத்துச் செல்லும்படி ஆணையிட்டார். அச்செய்தியைச் சிலர் ஏற்க மறுக்கின்றனர். முகம்மதுவைக் கலீபா கொடுமை செய்து கொன்றுவிட்டார் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். முகம்மது மூன்று ஆண்டுகளில் சிந்துவை

வென்று, கலீபாவின் ஆட்சியை முதன்முதலில் இந்தியாவில் ஏற்படுத்திய பெருமையை அடைந்தார் என்பதில் எவருக்கும் கருத்துவேறுபாடு இல்லை.

தி.ஆர்.இரா.

முகம்மது பின் துக்ளக்கு (கி.பி. 1325-1351). இந்தியாவில் பல மரபினைச் சேர்ந்த சுல்தான்கள் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தில்லியை ஆண்டனர். அவ்வரிசையில் கில்சி (Khilgi) மரபிற்குப் பின்பு துக்ளக்கு மரபின் ஆட்சி கி.பி. 1320 - இல் தொடங்கிற்று. அம்மரபினைத் தோற்றுவித்தவர் சியாசு-உத்-தீன் துக்ளக்கு (Ghiyas-ud-DinTughlug) ஆவார். அவருடைய மறைவிற்குப் பின்பு அவர் மகன் முகம்மது பின் துக்ளக்கு கி.பி 1325 முதல் 1351 வரை தில்லியை ஆண்டார். இவருடைய இயற்பெயர் சானா கான் (Jaunakhan) ஆகும். இவர் உலுக் கான் என்றும், பின்னர் முகம்மது பின் துக்ளக்கு என்றும் கூறப்பட்டார். இவர் தவுலதாபாதில் (Daulatabad) நாற்பது நாள்கள் தங்கியிருந்து விட்டுப்பின்பு தில்லியில் நுழைந்தார். இசாமி, பரணி, இபின்படூடா ஆகிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் முகம்மது பின் துக்ளக்கைப் பற்றியும் இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளனர். இடைக்கால இந்திய வரலாற்றில் ஒரு வியத்தகு ஆட்சியாளராக இவர் அனைவருக்கும் காட்சியளிக்கின்றார். இவருடைய குணமும், செயல்களும் மட்டுமன்றி இவருடைய திட்டங்கள், வெற்றி தோல்விகள் போன்றவையும் பலரைக் கவரும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன.

தம் தந்தையிடமிருந்து பெற்ற பரந்த பேரரசை மேலும் விரிவுபடுத்தி ஆட்சி செய்தார். எனினும், இவர் பதவி ஏற்ற பத்து ஆண்டுகளில் இவருடைய பேரரசு வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கிற்று. கருவூலத்தைச் செம்மைப்படுத்தி அதனை நிறைவு செய்த போதும் தொடர்ந்து பொருளாதார நெருக்கடியை இவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. தமமுடைய ஆட்சிக் காலத்திற்கு ஏற்பப் புதிய கோட்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் தோற்றுவித்தார். சமயக் கொள்கைகளில் இவர் மிகவும் தாராள மனப்போக்கைக் கொண்டிருந்தார். சீனா, ஈரான், எகிப்து ஆகிய நாடுகளுடன் அரசியல் உறவுகளை மேற்கொண்டார். திறமையான அதிகாரிகளையே தேர்வு செய்து பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார். எனினும், மக்கள் இவர் ஆட்சியில் மனநிறைவு பெறவில்லை எனவே மக்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரின் புரட்சிகளுக்கு ஆளாகி இறுதியில் தோல்வி கண்டார்.

உலாமா (Ulema), கலிபா (Chaliba)ஆகியோரை இவர் சிறிதும் மதிக்கவில்லை. இவர் இசுலாம சமயத்தைப் போற்றியவராக இருந்தபோதும் அந்த சமயமும், சமயப் பிரிவும் இவருடைய நிருவாகத்தில் தலையிட முடியவில்லை இவர் உலாமாவிடமிருந்து நீதிஅதிகாரத்தைப் பறித்துக் காசிகளிடம்(Gazis) ஒப்படைத்தார். காசிகளின் சிறப்பையும் இவர் மாற்றி அமைத்தார். தவறு செய்த சமய குருமார்கள் சாதாரண மனிதர்களைப் போல் தண்டிக்கப் பெற்றனர். அதனால் சினம் கொண்ட உலாமா சமயவகுப்பினர் இவருக்கு எதிராக மக்களிடையே வெறுப்பினை உருவாக்கினர். இவர் தம் கடைசி ஆட்சிக் காலத்தில் கலிபாவை ஏற்றுக் கொண்டார்.

முகம்மது பின் துக்ளக்கு இந்துக்களை வெறுக்கவில்லை. இந்து, இசுலாமியர்களைத் திறமையின் அடிப்படையில் நியமனம் செய்த முதல் தில்லிசுல்தான் இவரே ஆவார். அந்த அலுவலர்களுக்கு மரியாதையும் தந்தார். இவ்வாறு தாராள மனப்போக்குக் கொண்டவராக இருந்த போதும் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கும் இரக்கத்திற்கும் இவர் பாத்திரமாக முடியவில்லை. எனவே, இவர் தோல்விகண்டார் இவருடைய தோல்விக்கு வெற்றி பெறாத திட்டங்களும், முறைகேடான செயல்முறைகளும் காரணமாக அமைந்தன.

உள் நாட்டுக் கொள்கை: முகம்மது பின் துக்ளக்கு தம் நிருவாகத்தில் பல மாற்றங்களை மேற்கொண்டார். வெளியுறவுக் கொள்கை வாயிலாக இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதையும் தம் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணர முயற்சி மேற்கொண்டார் வருமானத் துறையில், எல்லா இளவரசர்களின் வரவு செலவுக் கணக்கையும் பதிவு செய்தார். அனைத்து மாகாண ஆளுநர்களும் தங்கள் வரவு செலவுக்கணக்குகளை மத்திய அரசிற்குத் தெரிவிக்குமாறு செய்தார். நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான நிலவரியை அமல் படுத்த முயற்சி மேற்கொண்டார்.

மழையின்மையால் தோஆபு(Doab) மாநிலத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. எனவே, இவர் அனைத்து வரிகளையும் உயர்த்தினார் மக்கள் வரிகளைக் கொடுக்க முடியாது கொள்ளையர்களாக மாறினர். அதிகாரிகள் வரிகளைத் தண்டல் செய்யக் கடுமையான முறைகளை மேற்கொண்டனர் எனவே, மக்கள் எங்கும் புரட்சி செய்யத் தொடங்கினர். புரட்சியை அடக்கத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.இருந்த போதும் உழவர்களுக்கு விதை, மாடுகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்துதவி செய்தார். எனினும், காலம் தவறிய உதவியினால் எந்தப் பயனும் கிடைக்கவில்லை எனவே, இவர் மக்களுடைய வெறுப்பிற்கு ஆளானார்.

வேளாண்மையை முன்னேற்றும் பொருட்டுத் தனித் துறை ஒன்றை நிறுவி அதிகாரிகளையும் நியமனம் செய்தார். தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்வதற்கான நிலங்களாக மாற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும், அதிகாரிகளின் ஊழல்கள் காரணமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அத்திட்டம் முற்றிலும் தோல்விகண்டது.

முகம்மது பின் துக்ளக்கு தம் பேரரசை விரிவுபடுத்தவும், தலைநகரை மத்தியில் நிறுவி, மங்கோலியர் படையெடுப்பில் இருந்து நாட்டைப்பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தம் தலைநகரைத் தில்லியிலிருந்து தேவகிரிக்கு மாற்றம் செய்தார். அச்செய்கையினால் மக்கள் பல இன்னலகளுக்கு ஆளாயினர். தம் திட்டம் நிறைவேறாத நிலையில் மக்களை மீண்டும் தில்லிக்குத் திரும்புமாறு ஆணையிட்டார். அதனால மக்கள் பலர் இறந்து போயினர். அந்நிகழ்ச்சி இவருடைய ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு வித்திட்டது எனலாம்.

இவர் தம் ஆட்சியின் காலத்தில் கி.பி 1329-1330-இல் பல வகையான தாமிர, பித்தளை நாணயங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். காலப் போக்கில் மக்களும் தங்கள தேவைக்கேற்ப நாணயங்களை உருவாக்கலாயினர். எனவே, நாட்டின் நிதிநிலைமை மோசமடைந்தது மக்களிடமிருந்து மிகவும அவற்றைப் பெற்றுக் கொணடு தங்கம் வெள்ளிக் காசுகளை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். எனினும், அந்த நாணய முறை முற்றிலும் தோல்வி அடைந்தது.

மங்கோலியர், இந்தியாவின் மீது கி.பி. 1327-இல் படையெடுத்தனர். அப்படையெடுப்பைத் தவிர்க்க ஒரு பெரும் தொகையைக் கையூட்டாகக் கொடுத்து முகம்மது தம நாட்டைக் காப்பாற்றிக் கொணடார். அச் செய்கை இவருடைய இயலாமையை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தியது.

முகமமதுபின் துக்ளக்கு தம் பேரரசை விரிவுபடுத்தும் பொருட்டுத் தம் தந்தையைப் போன்று பல நாடுகளைப் பிடிக்கும் முயற்சியில் தீவிரம் காட்டினார். ஈரான், குரசான் (Khurasan) ஆகிய நாடுகளைக் கைப்பற்ற ஒரு பெரும் படையை ஆயத்தம் செய்தார். எனினும்,சூழ்நிலை காரணமாக அப்படையைப் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. எனவே, பெரும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. கொரசால(Khorasal)என்ற பகுதியை கி பி.1337-இல் பிடிக்க முயன்று தோல்வி கணடார். பினபு தென்னிந்தியாவின் மீது படையெடுத்துப் பெரும் பகுதிகளைத் தம் இராச்சியத்துடன சேர்த்துக் கொணடார். இராசசுதானததைத்தம் ஆட்சியின கீழ்க் கொணர முனைந்து முடியாமற் போகவே,அந்நாட்டு விவகாரத்தில் தலையிடாமல் நிறுத்திக் கொண்டார்.

முகம்மது பின் துக்ளக்கு வரலாற்று ஆசிரியர்களால் மிகவும் பாராட்டப்படுகிறார். இவர் அனைத்து நற்குணங்களையும ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர்; தோள வலிமையும் சிறந்த உடற் கட்டும் கொணடவர் இவர் இலக்கியம், தத்துவம், கணிதம, மருத்துவம், அறிவியல் ஆகியவற்றில் சிறநத அறிவுக் கூர்மை பெற்றிருந்தார்; பாரசீக, அரபு மொழிகளைக் கற்றிருந்தார். இவர் கலையில் அதிக நாட்டம் கொணடு கலை வல்லுநர்களைப் பெரிதும்போற்றினார்; ஏழை எளியோருக்கு அளளி வழங்கினார்; மருததுவ மனைகள் நிறுவி இலவசச் சிகிச்சையும் அளிக்கச் செய்தார். இவர் குடிப்பழக்கத்தை மேற்கொள்ளவில்லை. முதியோரிடம் பணிவுடன நடந்து கொண்டார் இவர் சிறந்த போர் வீரராகவும், நிருவாகத் திறமை மிக்கவராகவும் விளங்கினார் எனபதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இரா.கி.

துணை நூல்:

Sharma,L P., Medieval History of India, 1000-1707 A D.,Vikas Publishing HousePrivate Ltd., Delhi, 1981.

முகரம் என்னும் சொல்லுக்குப் புனிதமான ஒன்று என்ற பொருளும் உண்டு. இசுலாமிய ஆண்டின் முதல் மாதம் முகரம் (Muharram) என்பதாகும் இசுலாமியர், ஆணடில், நான்கு மாதங்களைப் புனிதமானவையாகக் கருதுவர். அவற்றுள இதுஒன்றாகும். ஏனைய புனிதமாதங்கள் இரசப்பு (7), சில்காதா (11), சில் - கசு (12) என்பனவாம். முகரம் மாதம், இசுலாமிய சமயத் தோற்றத்திற்கு முன்பே ஒரு புனித மாதமாகக் கருதப்பட்டது. இறைவன பல நபிகளை, அவர்கள் இன்னல்களிலிருந்து இம் மாதத்தில் விடுவித்து அருள்புரிந்தார் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இம்மாதத்தின் முதல் பத்து நாளகளை, சியா (Shiah) பிரிவு இசுலாமியர் துயர நாளகளாகக் கருதி அதற்குரிய வழிபாட்டு முறையை மேற்கொளவர். அந்தத் துயரத்துக்குக் காரணம், நபிகள் நாயகத்தின் வழித்தோன்றல்களோடு தொடர்புடையதாகும். நபிகள் நாயகத்தின மகள பாதிமா (Fatimah) வின் பிள்ளையும் நான்காம காலிபு அசரத் அலி அவர்களின புதல்வருமான உசெய்ன் (Husain) எனபவர், தம் சமயத்திற்காகப் போரிட்டு வீரமரணம் எய்தி, உணமை நெறிப் புரவலராக விளங்கியது இந்த முகரம் மாதத்தில் தான. ஆதலால், அந்த நிகழ்ச்சியை நினைவுகூரும வகையில முகரம மாதத்தின முதல் 10 நாள்கள் மிகவும் புனிதமானவை என்று கருதப்பட்டுச் சியா வகுப்பினரால் கொண்டாடப்படுகின்றன சன்னி (Sunni) வகுப்பினர், முகரம மாதத்தின் 10-ஆம நாளை மட்டும் புனித நாளாகக் கொணடாடுகின்றனர். அந்தப் பத்தாம் நாள, உல

சுத் தோற்றத்துடன் தொடர்புடைய நாள் என்ற காரணத்திற்காகவே அந்நாளை அவர்கள் புனித நாளாகக் கருதுவர். முகரம் பண்டிகையின்போது நோன்பு மேற்கொள்வர்.

முகரம், அனைத்து நாடுகளிலும் அனைத்து இடங்களிலும் ஒரே முறையில் கொண்டாடப்படுவ தில்லை. நாட்டுக்கு நாடு, இடத்துக்கு இடம் அது மாறுபடுகிறது. பொதுவாக இசுலாமியரின் சமயக் கதைகளின்படி சில அற்புதங்களும் முக்கிய நிகழ்ச்சி களும் முகரம் மாதத்தில் நடை பெற்றன என்று நம்புகின்றனர். முகரம் என்னும் சொல் 'முகர்ரம்' மொகரம்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தெ.பா,

முகலிங்கம்: ஒரிசா மாநிலக் கஞ்சம் மாவட் டத்தின் பர்லாகிமெடி வட்டத்தில் ஒரு கிராமமாக முகலிங்கம் அமைந்துள்ளது. பர்லாகிமெடியிலிருந்து ஏறத்தாழ 30 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இக்கிராமம் வமிசதாரா ஆற்றின் இடப்புறக்கரையில் அமைந்துள்ளது. முன்பு இப்பகுதி சென்னை இராச தானியின்கீழ் இருந்தது. இவ்வூர்ப்பெயர் இங்குள்ள முகலிங்கேசுவரர் கோயில் பெயர் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

இவ்வூர் கோயில்கள், ஒரிய சிற்ப, கட்டடக்கலைப் பாணி இந்திய-ஆரியப் பாணி ஆகியவற்றிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன. இங்குள்ள கலையின் அமைப்பு, தென்னிந்தியாவின் திராவிடக் கலைப் பாணிக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். இங் குள்ள சிலைகள் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக் கத்தில் உருவாக்கப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின் றன ஒவ்வொரு சிவராத்திரியின்போதும் இங்கு நடை பெறும் சமயச் சார்புடைய விழாவும், கண்காட்சியும் பண்பாட்டுச் சிறப்புடையனவாகும். விழாவின்போது இங்குப் பல்லாயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் வந்து வழி படுவதும் தனிச்சிறப்பாகும். இங்குள்ள கல்வெட்டுகள் மூலம் இவ்விடம் முதலில் புத்த சமயத்தினரைக் கொண்டு விளங்கியதாக அறியப்படுகிறது. மேலும், கலிங்க நாட்டுக் கீழைக் கங்க அரசரின் தலைமையிட மாக இது விளங்கியதாகவும் கருதப்படுகிறது.

இங்குள்ள சோமேசுவரர் கோயில் பழங்காலக் கட்டட அமைப்பினைக் கொண்டது. கீழைக் கங்க அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட இக்கோயிலின் அடிப் பகுதியின் அமைப்பு சதுர வடிவமாக உள்ளது; மேல் அமைப்பு வளைவுக் கோடுகளாக உச்சிவரை செல் கிறது. கோபுரம் மட்டும் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதன் மைய மாடத் தில் ஒரு புறம் நுழைவாயிலும் மற்றைய மூன்று புறங்களிலும் ஒரு பெரிய மாடமும் அதைச்சார்ந்து இரண்டு சிறிய மாடங்களும் தெய்வ உருவங்களைக் கொண்டனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள முக்கிய சிலைகளுள் கணேசர், கந்தன், மகிசமர்த் தினி, அர்த்தநாரீசுவரர், இலகுலீசர் போன்றன முக் கிய மாடங்களிலும் மற்றைத் தெய்வங்களின் உருவங் கள் துணை மாடங்களிலும் உள்ளன. புகுமுக மண்ட பம் அங்கே காணப்படாதது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

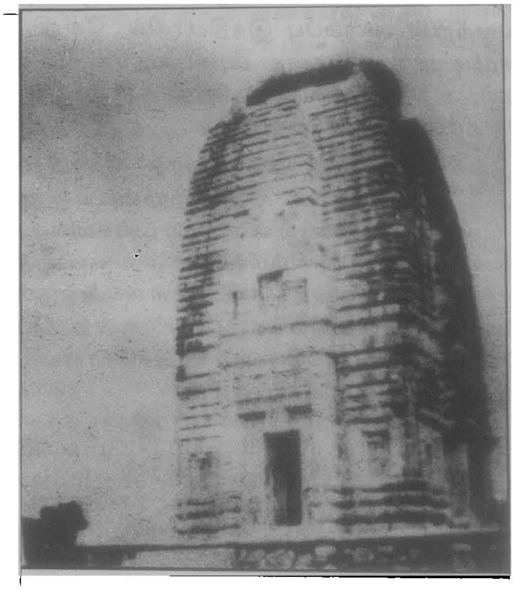

முகலிங்கம்

சிவனுக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ள முகலிங்கே சுவரர் கோயில் மதிற்சுவர் சூழ்ந்த பெரும் வெளியில் அமைந்துள்ளது. அக்கோயில் சோமேசுவரர் கோவிலைக்காட்டிலும் மிகவளர்ச்சியுற்றதாகக் காணப் படுகிறது. அது கலைநயம் வாய்ந்த நுட்பவளமுடைய சிலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் அமைந்துள் ளது. அக்கோயில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. அதன் நுழைவாயில் அகக்கோயிலுடன் தொடர்புடைய இளவரசர்கள், குறுநில மன்னர்கள் ஆகியோரின் வரலாற்றைக் கூறுவதாக அமைந்துள் ளது. ஆனால், அங்குக் குறிப்பிட்டுள்ள அரச பரம் பரையினர் யார் என்பது தெளிவாக அறியக்கூட வில்லை. அதன் மூலத்தானச்சிலையைச் சுற்றிக் காணப் படும் மாடங்களில் கலைநயமுடைய சிற்பங்கள் அழகு சேர்ப்பனவாய் உள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரண்டு கைகளையுடைய நடராசர் உருவம் குறிப்பிடத்தக்கதா கும். வட்டமுகத்தையும் பெரியகண்களையும், உயர்த் திய புருவங்களையும், பின்னல்களால் அழகுசெய்யப் பட்ட மகுடத்தையும், ஏனைய அணிகலன்களையும் கொண்டு விளங்கும் அந்நடராசர் சிலையின் கலைப் பாணி ஒரிசாவின் பழங்காலச் சிலை வடிவமைப்புப்

பாணிக்கே உரிய குணங்களைக் கொண்டதாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இங்குள்ள மற்றுமொரு சிறப்பமிசம, திராவிடமுறைப்படி தட்சிணாமூர்த்தி இருக்குமிடத்தில சிவனின மற்றொரு வடிவமான இலகுலீசத் திருமேனி காணப்படுகிறது. தம் உதவியாளர்களுடன் நிறைநிலையிலுள்ள கஜேசரின் சிற்பம் புகழ் பெற்றதாகும். அதில் காணப்படும் கோடரி, சுருள் முடியாக அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள மகுடம், தந்தம் ஆகியவற்றின அமைப்பு இந்தியாவில் வேறு எங்கும் காணமுடியாத தன்மையுடையதாக உளளது. மேலும், அது பழங்கால ஒரிசாப் பாணியை உறுதி செய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது.

இங்குள்ளவற்றுள பீமேசுவரர் கோயிலும் ஒன்றாகும். எளிமையான தோற்றமுடைய அக்கோயிலின வெளிச் சுவர்களிலுள்ள மாடங்களில் பிரமன், தட்சிணாமூர்த்தி, நரசிம்மர் போன்ற கடவுளர்களின் உருவசசிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள சில கலவெட்டுகள் 'அனியங்க பீமா' என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அப்பெயரால் அக்கோயில் பீமேசுவரம் எனறும் பெயர் பெற்றது. பா.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Sivaramamurthy, C., The Art of India, India Book House, Bombay, 1977.

முகவர்: வாணிகம் செய்வதாக இருந்தாலும் ஏனைய சொந்தச் செயல்களைச் செய்வதாக இருந்தாலும் ஒருவரே செய்வதென்பது இயலாததொன்றாகும். ஒரு வழக்குரைஞர் தம் தொழிலைச் செய்து கொண்டு தம் ஊரிலுளள நிலங்களையும் பிறபணிகளையும் கவனிக்க முடியாது. எனவே, அவர் வேறு ஒருவரைத் தம் பொருட்டுக் காரியங்களை நடத்தித் தர நாட வேணடும். காரியம் என்றால அதில் எவ்வளவோ செய்திகள் அடங்கியுள்ளன. எனவே. அக் காரியத்தைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்வதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் தரவேணடும். அவற்றை எலலாம் எணணியே அவரைத் தம் முகவராக (Agent) நியமிப்பர். இநதிய ஒப்பந்தச் சட்டத்தில் (Indian Contract Act) பிரிவு 182-இனபடி முகவா நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் பொறுப்பு என்ன என்பதனையும், எப்படி அவரை விலக்குவது என்பதையும மேறகூறிய பிரிவுகளில் காணலாம்.

முகவர் என்பவர் யார்?: இந்திய ஒப்பநதச் சட்டத்தின் பிரிவு 182-இன படி குறிப்பிட்ட காரியததைத் தம பொருட்டுச செய்யவும், மூன்றாம் ஆளிடம் விவகாரங்களை நடத்தவும் நியமிககப்படும ஒருவரே முகவா ஆவர். நியமிப்பவரை முதலவர் (Principal) என்றும, நியமிக்கப்படுபவரை முகவர் (Agent) என்றும் கூறுவர்.

முகவரும் பணியாளரும்: முதலாளி ஒருவர் தம் பணியாளர் ஒருவரை இச்செயலில் இம்முறையில் செய் என ஆணையிட்டு அறிவுரை கூறலாம். ஆனால், ஒருவரை முகவராக நியமிக்கும் முதல்வர், அந்த முகவரை இந்தக் காரியத்தைச் செய் எனக் கூறலாமே தவிர எவவகையில் என்று கூற இயலாது. முகவராக நியமிககப்பட்டபின் இவர், தம் முதல்வரின் இடத்தை ஏற்கிறார். அவர் அந்தக் காரியத்தை எப்படிச் செய்வாரோ அவ்வாறே இவரும் செய்ய வேண்டும்.

தரகரும், முகவரும் (Broker and Agent): தரகர் முகவராகமாட்டார். ஒரு தரகர் ஒரு செயலைச் செய்ய நியமிக்கப் பட்டபோதிலும், முகவருக்கு அளிக்கப்படும் பொறுப்புத் தரகருக்கு இல்லை. தரகர் வாடகைக்கு வீடு எடுப்பதற்கு இவ்வளவு வாடகை என்று பேசி முடிக்கலாமே தவிர முதல்வருக்காக வாடகை ஒப்பந்த ஆவணத்தில் கையொப்பமிடமுடியாது. அவ்வாறே தரகு முகவரும் (Commission Agent) முகவர் ஆகார். தரகு முகவர் முதல்வரின் பொருளை விற்க நியமிக்கப்படுகிறார்; அதறகுத் தரகு பெறுகிறார். பொருளை விற்கும்வரைதான அவர் முகவர். எனவே, சட்டப்படி தரகு முகவர், முகவர் ஆகமுடியாது.

முகவராக நியமிக்கப்படுபவரின் தகுதி-பிரிவு183: சட்டப்படி எவர் ஒருவர் பருவம் எய்தியிருக்கிறாரோ (Major) அவர் மனநிலை சரியாக இருப்பின், அவரை ஒரு முகவராக நியமித்துக் கொள்ளலாம். இந்தியப் பருவம் எய்தியோர் சட்டப்படி (Indian Majority Act) எந்த ஒருவரும் 18 வயது நிறைவுற்றதும் பருவம் எய்தியவர் ஆகிறார். அதுவரை அவர் இளவயதினர் (Minor). அந்த ஒப்பநதச் சட்டப்படி இளவயதினர் எந்தவகை ஒப்பந்தத்திலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுதல் இயலாது. அப்படி ஈடுபடுத்திக் கொண்டாலும் அது சட்டப்படி செல்லாது.

முகவராக இருக்கத் தகுதி பிரிவு-184: யார் வேண்டுமாயினும் முகவராக இருக்கலாம். ஆனால, நியமிக்கப்படும் முகவர் பருவம் எய்தியவராகவும் மனக்கோளாறு எதுவுமில்லாதவராகவும் இருத்தல் வேணடும்.

இன்னார், இனனாரின் முகவர் என்று நியமித்தால் மட்டும் போதாது. நியமிக்கப்பட்ட முகவர் முதல்வரின் பேராளராக இயங்கி அவருக்காகப் பொறுப்பேற்கக் கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும்.

முகவராக இயங்க அவருக்கு அதில் ஆதாயம் இருக்க வேணடும் என்பதில்லை; இல்லாமலேயே பணிபுரியலாம். இநதிய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 25

-ஆம் பிரிவின்படி ஆதாயம் (Consideration) இலலாமல் ஏற்படும் ஒப்பநதம் செல்லாது. ஆனால், பிரிவு 185-இன் கீழ் அத்தகைய ஆதாயம் தேவையிலலை எனவே, குப்பன் சங்கரனை முகவராக நியமிககும போது சங்கரன் எந்த விதமான ஆதாயமும் இனறி அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்று முகவராக இருகக இசைகிறார்.

முகவரின அதிகாரம்: முகவரின் அதிகாரம் உட்கிடையாகவோ வெளிபபடையாகவோ இருககலாம. எழுத்து மூலமாகவோ வாய்மொழியாகவோ அதிகாரம் வழஙகபபடுமாயின முகவர் வெளிப்படையாகவே அதிகாரம் பெறுகிறார் அதிகாரம உட்கிடையாக இருக்கலாம் அதன் குறிப்பறிநது கொணடும், சூழ்நிலைகளைக் கொணடும் அதனைத் தெரிநது கொளள வேண்டும். சென்னையிலிருக்கும் சோபடா, இரங்கசுத்தானில் துணிக்கடை வைததுள்ளார். எப்போதாவது அவர் அங்குச் செல்வார். கடையை மேற்பார்வை பார்க்கும் அவர் மைத்துனர், சோப்டா பெயரில சரக்கு வாஙகி விறபாா. அது சோபடா விற்கும் தெரியும. எனவே, அதன்படி சோப்டாவின மைததுனர் உட்கிடை முகவர் ஆகிறார்.

முகவரின் அதிகார வரம்பு: அதிகாரம் பெற்றுளள முகவர் சட்டப்படி செய்ய வேண்டியதையும தம் அதிகாரததிற்கு உட்பட்டுத் தகுந்தபடி செய்தல வேண்டும். ஒருவர் தம் வீட்டின் மீது கடன வாங்க முகவரை நியமித்திருந்தால் முகவர் அதை மீறி வீட்டைப் பணையம் செய்யலாகாது. நியமிககப்பட்ட முகவர், சட்டத்திறகும் அதிகாரத்திறகும் உட்பட்டுச் செயறபடுமபோது விருப்பத்திற்கேறபச் செயறபடலாம. அவவாறே, முகவர், அவசர காலத்தில் முதல்வருக்கு எந்தவிதமான நட்டமும் ஏற்படக் கூடாது என்ற வகையிலும், அவரைப் பாதுகாக்கவும் தம் விருப்பப்படி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கலாம்.

முகவரின் முகவர்: சட்டப்படி, முகவர் தமக்கு ஒரு முகவரை நியமிக்க இயலாது. ஆனால், வாணிகத்தில் அவ்வாறு வழக்கம இருப்பின் நியமிக்கலாம்; அல்லது முதல்வர் அவருக்குத் துணை முகவரை (Sub-Agent) நியமித்துக் கொளள அதிகாரமவழஙகியிருநதால், துணை முகவரை நியமித்துக் கொள்ளலாம். முகவருக்கு என்னெனன பொறுபபுகள் உளளனவோ அப்பொறுப்புகள அனைததும துணை முகவருக்கும் உணடு, தவிர, முகவர் தமமால நியமிக்கப்பட்ட துணைமுகவரின செயலகளுக்குத தம முதலவரிடம் பொறுப்பேற்க வேணடும்.

உறுதிபபடுத்துதல்: ஒருவர், மறறொருவருக்காக, அவர் ஆணையைப் பெற்று அல்லது அவாகுத் தெரியாமல, அவருக்காக ஒரு காரியம் செய்வாரேயானால, அக்காரியம் சம்பந்தப்பட்டவா அதனை உறுதிப்படுததலாம் அலலது ஏறக மறுக்கலாம். உறுதிப்படுத்தினால் அந்தக் காரியம தாமே செய்ததுபோல் ஆகும் எடுத்துக்காட்டாக கோவிந்தனுக்குச் சொந்தமான தலைக் கவசத்தை இபுராகிம விறக விருப்பம தெரிவிக்கிறாா அது கோவிந்தனுக்குத் தெரியாது. மூாத்தி அதனை ஏற்கிறாா பினனர், கோவிநதன் அதற்குத தம் ஒப்புதல அளிககிறார். ஒபபுதல அளிதத வகையில் அவர் இபுராகிம் செய்த காரியத்திற்கு ஒபபுதல அளிதது உறுதிப்படுததியவராவாா.

முகவா செய்யும காரியஙகளை, முதலவா வெளிபபடையாகவோ உட்கிடையாகவோ உறுதிபபடுத்தலாம் ஒருவன தன் அணணனின பணத்தை இது அணணன பணம்; அவா கேட்கும் போது கொடுகக வேணடும் எனககூறித தன் மைத்துனரிடம கொடுக்கிறான. அநதச் செயதி அவன் அணணனுககுத் தெரியாது. அவன மைததுனர், அணணனிடம பணததைத திருபபித் தருகிறார். அணணன அதை ஏறகிறான. பணததைத திருபபிக் கொடுத்தவன, பணமவந்த செயதியைக கூறுகிறான அது மறைமுக ஒப்புதல எனப்படும

அதிகாரத்தை நீக்குதல்-201 – ஆம் பிரிவு: கீழக காணும் வகையில அதிகாரததை நீககலாம. முகவா, தம் வணிக முகவா பதவியைத துறககும்போதும, நியமிககபபட்ட விவகாரம் அலலது காரியம முடிந்த போதும், முதலவர் முகவருக்கு வழஙகிய அதிகாரததை நீககலாம முகவரோ நியமனம செய்த முதல்வரோ இறந்து போய்விட்டாலும், முகவரோ நியமனம செய்த முதல்வரோ மனநோயுறறாலும, முதலவர் நொடிபபியல சட்டபபடி (Insolvency Act) நொடித்துளளார் எனறு அறிவிக்கபபட்டாலும முதலவா தம முகவருககு வழஙகிய அதிகாரம நீககப்பட்டதாகக கொளளப்படும்.

இராசகோபால, தம் வீட்டை விறகக கூறிச சமபததை முகவராக நியமிபபதுடன, சம்பத்துககுச சேரவேணடிய உரூ.10,000 ததையும வீட்டை விறறுப பெறறுக கொளளச சொலகிறாா. எனவே, சம்பததிற்கு இந்த முகவராக இருப்பதறகு ஓா அககறை அல்லது ஈடுபாடு உள்ளது. தன பணம் வரவேணடும என்பதே அநத அக்கறை இம முறையிலான விவகாரஙகளில 201 – ஆம பிரிவில கணடுளள நிபநதனைகள பொருததமானவையாகும.

முதல்வர், முகவரின அதிகாரததை நீக்கலாமாயினும், ஒப்படைக்கப் பட்ட காரியம தொடஙகுவதற்கு முனபும ஒப்பந்தப்படி செயறபடத தொடங

கிய பின்பும முதலவருக்கு முகவரை நீக்க அதிகாரம இலலை முதலவா, காரணமின்றி, ஒரு குறிபபிட்ட காலத்திறகுள முகவரை நீக்குவாரோயானால முக வருக்கு ஏற்படும் நட்டததை ஈடு செயய வேணடிய வராவாா. முதலவா முகவரின பணியை நீககவும், முகவா அதனைத துறககவும் தக்க முன அறிவிப்புக் கொடுக்க வேணடும அவவாறு முன் அறிவிபபு இலலை யேல நீக்கப்பட்ட செயதியும் துறந்த செய்தியும்.முக வரும, முதல்வரும நடந்து கொளளும் நிலைகளி லிருநது குறிபபாகக கணடு கொளளலாம இராமு, தம வீட்டை முகவரான சோசப்பிடம் நல்ல குடக கூலிககாரருககு வாடகைக்கு விடும்படி பணிககிறார். முகவரான சோசப்பு, பணியை முடிக்கும் முன் இபுரா கீம இராமுவின வீட்டில குடியிருக்கிறார். அதன்படி சோசப்பின அதிகாரம் நீக்கப்பட்டு விட்டதெனக் கருதலாம். அவவகையிலதான துணைமுகவரின அதி காரமும நீககப்படுகிறது.

முகவரின் பொறுப்புகள: முதலவா கூறிய பணி களை முகவா அவா கூறிய வணணம செயதல் வேண டும; கூறாவிடில் நடைமுறைகளைப் பினபற்றிப் பணிபுரிய வேணடும். முதல்வர் கூறிய வணணம் செய் யாமல வேறுவிதததில செயது ஏதேனும் நட்டம ஏறபடின் முகவா அநத நட்டததிறகுப் பொறுப் பேறக வேணடும்.

முகவர், முதலவருககு வரவு செலவுக் கணக்கு அளிததல் வேணடும் தம்முடைய அறிவு நுட்பத்தைப பயனபடுத்தி முதலவரின பணியைச செவ்வனே செய்ய வேணடும ஊககத்துடனும அக்கறையுடனும் செயறபட வேணடும தம அக்கறையின்மையாலும் பொறுப்பினமையாலும் முதல்வருக்கு நட்டம ஏற படின அத்தகைய நட்டஙகளுக்கு முகவரே பொறுப பேறறு ஈடு செய்யவேண்டும்

முகவர் அவ்வப்போது, முதலவரிடம் தொடர்பு கொளளவேணடும முதலவரின ஆணையினறி அவருக்குத் தெரியாமல முகவர் செயயும் விவகாரங களை அவா ஏறக மறுக்கலாம். சுநதர் தமமுடைய நிலததை விறகச் சேகருககு அதிகாரம அளிககிறாா. சேகா தாமே வேறு ஒருவா பெயரில அதனை வாஙகு கிறாா. அதை அறிந்த சுநதா விவகாரததை நீககு தல செய்யலாம கே.கி.

முகவைப் பாட்டு: இது மருதநிலத்து உழவர் கள நெலலை அளககுமபோது பாடும் ஒருவகைப் பாட்டு. தொழில அலுப்புத் தோனறாதவாறு பாடப் படும நாட்டுப் பாடல வடிவஙகளில இதுவும ஒனறு. ஒவவொரு [illegible] நிலத்திலும் இத்தகைய நாட்டுப பாடல [illegible]வஙகள தொனறு தொட்டுப் பாடப பட்டுளளதைச் சிலபபதிகாரத்தின வரிப் பாடல்கள் வழி நனகு உணரலாம்

சிலப்பதிகாரத்தில் புகார்க் காண்டத்தின, நாடு காண காதையில், புகாரிலிருநது கோவலன், கண்ணகி, கவுநதியடிகள ஆகியோர் மதுரைககுச் செலலும வழி யில் உழவர்கள முகவைப் பாட்டைப் பாடினர் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'அரிந்து கால குவிததோர் அரி கடாவுறுத்த, பெருஞ்செயந் நெல்லின் முகவைப் பாட டும்' எனபது சிலப்பதிகாரம். அடியார்க்கு நல்லார் 'நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக் கடா விடுதலானுணடான முகவைப் பாட்டும்; ஆவது பொலிபாடுதல. முகககக்கொடுத்தலின் முகவையா யிறறு', எனறு உரை வரைந்துளளாா. அரும்பத வுரையாசிரியா 'முகவை பாடுதல், பொலிபாடுதல்; முகவையென்றார் முகநது கொடுக்கப்படுதலாலே' என்று எழுதியுளளார். அடியார்க்கு நல்லார் இது சூடடிக்கும் போது பாடப்படும் பாட்டு என்கிறார். அரும்பதவுரையாசியரோ பொலி தூற்றும் போது பாடப்படும பாட்டு என்கிறார். ஆனால, சூடடித்துப் பொலி தூற்றிய நெல்லை அளக்கும் போது பாடப படும பாட்டு முகவைப் பாட்டு எனபதே பொருத் தம. நெல்லைச் சிறப்பித்து நெலலை அளப்பதறகு முநதிய வினைகளை இளங்கோ குறிப்பிட்டது அவா கள் பிறழ உணர ஏதுவாயிற்றுப் போலும. 'பெருஞ செய்ந நெல்லின முகவைப் பாட்டு என்பது சிலப்பதி காரம. முகத்தல் – அளத்தல்; முகவைப்பாட்டு அளககும போது பாடப்படும பாட்டு. இனறும் நெல்லை அளக்கும்போது ஒருவகை ஓசையுடன் அளவுகளின் எணணிக்கையைக் குறிப்பிடும முறை இருப்பதைக் காணலாம். க.மு.

முகியித்தீன் புராணம்: இசுலாம் தமிழுக்குத் தந்த இனிய காப்பியங்களுள் ஒன்று 'முகியித்தீன புராணம்'. இசுலாமிய வரலாற்றின்படி, இறைநேயச் செல்வர்கள் எல்லோருக்கும் குரிசிலாகத் திகழந்த அப்துல் காதிர் சீலானி அவர்களுக்கு வழஙகப்பட்ட விருதுதான 'முகியித்தீன்' எனபது. 'தீன்' எனபதற்கு இசுலாமிய நெறி எனபது பொருள. 'முகியித்தீன்' எனறால 'தீனை' அதாவது இசுலாம் நெறியை உயிர்ப்பித்தவர் என்பது பொருளாகும்.

இறுதி நபிமுகம்மது முசுதபா(சல்) கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் கி.பி.7 – ஆம் நூறறாண டின் தொட்க்கததிலும் வாழ்நது இசுலாமியத்தை நிலைநிறுத்தினார். அவர்களுக்குப் பிறகு கி.பி 11 -ஆம நூறறாணடில, இசுலாமியநெறிக்குச் சோதனை களும எதிர்ப்புகளும ஏறபட்ட இக்கட்டான சூழ நிலையில, ஈரான நாட்டில், காசுபியன கடலுக்குத தெறகே அமைநத தபரிசுதான் மாநிலத்தில், சீலான

நகருக்கு அண்மையில் நீப்பு என்னும் ஊரில் பிறந்த அப்துல் காதிர், பாக்தாது சென்று பசியுடன் போராடி இசுலாமிய அறிவு அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்து, ஞான வலிமை பெற்று, ஓரிறைக் கொள்கையில் ஒளி பூத்த உள்ளத்தராகி, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கடுந்தவம் ஆற்றித் திருக்குர்ஆன், பெருமானார்(சல்) பொன்மொழிகள் வழிநின்று இசுலாமியக் கொள்கை களை முழுமூச்சாய்ப் பரப்பத் தொடங்கினார் அவர் தம் ஆழமான அறிவுத் திறனாலும, ஆற்றொழுக்குப் பேச்சு வன்மையாலும் கவரப்பட்டு ஆயிரக் கணக்கா னோர் இசுலாத்தில இணைந்தனர். எதிர்ப்பும் ஏளன மும் செய்தோர், கண்மூடித்தனத்தாலே முரண்பட்டு வாழ்ந்தோர் ஆகியோர் திருந்தினர்; 'தீன' வழிச சென்றனர். இசுலாம புத்துயிர் பெற்று ஏனைய பகுதி களில் எலலாம் நிலை கொள்ளத் தொடங்கியது. எனவே, அப்துல காதிர் சீலானி, முகியித்தீன அப்துல காதிர் சீலானி ஆனார். அவருடைய ஆன்மிகச் செறிவிலும், அற்புதங்கள நிறைந்த ஆற்றல்களிலும அறிவு நலத்திலும் தம்மைப் பறிகொடுத்த மக்கள அவர்தம் வழிமுறைகளைப் பினபற்றி . உலகெங்கும இசுலாத்தைப் பரப்பும் தொண்டர்கள ஆயினர். அந்த அருந்தவச் செல்வரின் பெயரில் 'காதிரிய்யா தரீக்கா' என்று தோன்றிய ஆனமிக இயக்கம் இன் றும் பல நாடுகளில் தழைத்து இசுலாமிய நெறி யினைப் பேணிப் பரப்பி வருகிறது.

முகியித்தீன் அப்துல காதிர் சீலானியினுடைய வாழ்வின் ஒவவொரு நிகழ்ச்சியும் உள்ளத்தை ஈர்க் கத் தக்கது. தெளிவான வாழ்க்கை வரலாற்று நூல கள அந்தப் பெருந்தகைக்கு உண்டு. தமிழில அந்தச் செம்மல் பற்றி வந்துள்ள நூல்களே மிகுதி. திருப் புகழ், பிள்ளைத்தமிழ், மாலை, ஏசல், சிந்து, கீர்த் தனை என்றினைய பலவேறு பாவடிவங்களில் அந்தச் சீராளர் பாடப்பெற்றுள்ளார். இசுலாமியத் தமிழப் புலவோர் இயற்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களுள் முகியித் தீன் அப்துலகாதிர் சீலானியைப் பாட்டுடைத் தலை வராகககொண்டு நானகு காப்பியங்கள வந்துள்ளமை இசுலாமிய உலகிலும், தமிழ் உலகிலும தனிச்சிறப்புப் பெறற நிலை ஆகும். அந்த நான்கில ஒரு காப்பியந தான் 'முகியித்தீன புராணம்' ஆகும். நானகினுள ளும் அளவால பெரியது இதுதான.

புராணம் என்ற பெயரில் இருந்தாலும் முகியித தீன் ஆண்டகையின் (முகியித்தீன் அப்துல காதிர் சீலானி) வரலாற்றை 3,982 தமிழ்ப் பாக்கள கொண்டு காப்பிய நெறி வழுவாமல் பாடப் பெற்றி ருப்பதால் பெருங்காப்பியப் பெருமையைப் பெறு கின்றது. நூலினை ஆக்கியோர், தம் பெயரையும் நூலியற்றிய காலத்தையும் பாயிரப் பகுதியில் பாடி யுள்ளார். அதன்படி, காப்பியப் புலவர் பதுறுத்தீன் என்பதும், கி பி 1816-ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள், இரு பதாம நாள காப்பியம் முழுமையுற்றது என்பதும் அறியப்படுகினறன.

நூலாசிரியர், காப்பிய நாயகர் முகியித்தீன் ஆண்டகையே தமககு முனபும் பினபும் தோனறிய இறைநேயச செல்வர்களின தலைவரானவர் என் பதைப் போற்றி, அவரது அருமபுகழ் பாடுவதையே காப்பியத்தின் குறிக்கோளாகக் கொளகிறார் இறை நேயச் செலவா எனனும பொருளில் வரும் அரபு மொழிச சொல 'வலி', தமிழில 'ஒலி' என்று அமை யும். 'வலிகட்கு நாயகம்', 'ஒலிமார சீயம்', 'ஒலி மார்களில அரசரானவா' என்றெலலாம் முகியித தீன ஆணடகையின மேன்மையைப பதுறுததீன புல வர் பாடுவார். 'புகழிசுலாம் பொலிய வைத்தோர' (முகியித்தீன்) எனறு ஆணடகையின புகழ் பாடு வார்.

அற்புத ஆற்றலகள நிறைந்தவர் ஆயினும முகி யிததீன் ஆணடகை, நபிமார்களுக்கு (இறைத தூதா கள) அடுத்த நிலையில உள்ளவர் ஆம எனனும் இசு லாமிய நெறியை எடுத்துககாட்டி அவா திருநபி(சல) வழியே திருமறையின விளக்கமுசொல்லும் பானமை யர் என்பதை 'முகம்மது நபியுரை மொழி வழுவாது' (3777), 'வல்லவனதரு மாமறை வாயமையை, நலலி தயததோடு நான்சொலக கேடபதற்கு' (3614) எனற பாவடிகளால புலவா பாடுவார்

ஆணடகையின் அரிய வரலாறறைப பாடும் போதே இசுலாமிய நெறி விளககஙகளையும இயம் பிச் செல்வார். இறைவன ஒருவன, அவன உருவம அற்றவன, அரியவன, பெரியவன, ஆற்றல மிகககவன எனபனவற்றை, 'கருததன ஒருவன', 'உருவமிலாச சீலமுடையோன', 'ஆதியந்த நடுவிலாத அரியபெரிய வல்லவன' எனறு பாடி மகிழவார். தொடர்ந்து பெருமானாா (சல) பெருமைகள, தொழுகை, நோனபு, ஏழைவரி (சககாத்), புனித மெககா செல லல ஆகியவற்றின சிறப்புகளை ஆங்காஙகே பாடிச செல்வாா

காப்பிய இலக்கணங்கள எலலாம கனிவுற அமைந்ததே 'முகியிததீன புராணம்'. இயற்கைப் பொருட்கள இதில் இனிதாக வருணிககப் படுகின றன. எழுஞாயிற்றுக்கு முன புள்ளினம் கூவும் காட்சி, இசுலாமியரைக காலைத தொழுகைககு எழுஙகள என்றும, முகியிததீன் ஆணடகை அற்பபொழிவு செய் யும் அவைக்கு விரையுஙகள எனறும குரல கொடுப் பது போல உள்ளது எனறு தறகுறிபபேறறம் அமை யப பாடி, இசுலாமியக் கடமையையும் நினைவுறுததுவார்.

தமிழ் நிலத்துக்குப் புறத்தே உள்ள தலைமகனைப் பாடினாலும், தமிழ்ச் சாயலே அமையுமாறு 'முகியித்தீன் புராணத்தை' உருவாக்கியுள்ளார் புலவர். தமிழ் மன்னர்களைப் போலவே முகியித்தீன் ஆண்டகை,'தார் தரும்புயத்தராக' விளங்குகின்றார்.தமிழ் நாட்டுச் சூழலை மனத்திற் கொண்டவராய், இசுலாமிய மரபுககு முரணபட்டவற்றைச் சொலலுதல் பறறிப் புலவர் கவலைப்பட வில்லை. திருமண ஊர்வலம் தமிழ நாட்டைக் கண்முன நிறுததுகிறது கண ணேறு கழிததல, பொட்டணிதல போனற தமிழகச சடஙகுகளும், மண வீட்டில் இசைமுழஙகும் தமிழப பணபும் காபபியததை அழகு செய்கின்றன இசுலாமிய மரபினை மீறியனவாக இவை இருந்தாலும் காப்பியம் கற்போர் தமிழ் மக்களே ஆதலின தம் முன்னோரைப் பின் தொடர்நது தமிழகப் பின னணியை உருவாக்கி இருக்கவேண்டும. எளிமை, இனிமை, நிறைந்த எறறம மிகு காப்பியமான 'முகியிததீன் புராணம', எழுபத்து நானகு படலஙகளைக் கொணடது. இரு பகுதிகளாக வெளியாகி உளளது

அ ர.

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்; முகையலூரா எனற ஊரைச் சேர்ந்தவர்; சோழநாட்டுப் புலவர் இவர் பெயா சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறு கருந்துமபியாா' என்றும் வழங்கி வருகிறது. சிறுகருந்தும்பியார் என்ற இவர் பெயர், இயற்பெயர் அன்று அணிலாடு முன்றிலார், குப்பைக் கோழியாா என்பன போல இவர் பாடியுளள தொடரால இவருககு இநதப் பெயர் ஏற்பட்டிருகக வேணடும். ஆனால, அத தொடரமைய இவா பாடிய பாடல் கிடைககவிலலை. புறநானூற்றில் (181, 265) இரு பாடல்கள் இவர் பாடியவை. திருவளளுவமாலையில இவா பெயரில் ஒரு வெணபா காணப்படுகிறது.

புறநானூற்று 181 – ஆம் பாட்டில் பாணனிடம் கூறுவதாக 'மனறத்தில் உதிரும் விளாம்பழத்தை மறத்தியின் மகன் எடுப்பான; காட்டில வாழும் யானைக்கனறும வநது எடுககும். வல்லார் எனற ஊர் பெரிய அரண சூழநத ஊர்; புலால் நாறும அம்பினையும் போரிட முடியாக காவற் காட்டையும் உடைய ஊர். அவவூரின தலைவன பண்ணன. 'பாணனே! உனது பசியால வாடும் சுற்றம உண்டு பிழைக்க வேணடுமென்றால நீ அவன் பகைப்புலம செலவதற்கு முனனால சென்று உன் பசிபபகையைப் போக்கிக் கொளளப் பரிசில பெறுவாயாக' எனப் பாடியுள்ளார். வல்லாா எனற ஊரின சிறப்பும், அதன் தலைவனாகிய பணணனின் கொடைச் சிறப்பும் இந்தப் பாட்டில இவரால கூறப்பட்டுளளன.

கரந்தைப் போர் செய்து மாண்ட வல்லார் என்ற ஊர்த்தலைவனாகிய பண்ணனுக்கு, நிரை காத்துக் கொடுத்த அவன் அன்பு கருதிக் கோவலர் நடுகல் எடுத்து வழிபட்டனர். அதுகண்ட இப்புலவர் 'வேங்கைப் பூவைப் பனையோலையில் வைத்துத் தொடுத்த கோவலர்கள, இலைமாலைகளைச் சூட்டி வழிபட, ஊருக்குப் புறத்தே நீ நடுகல ஆனாய். மழைக்காலத்தில் தோன்றும் இடியேறு போன்ற உன் திருவடிககீழ் வாழும் வாழக்கையையுடைய பரிசிலர் செல்வமும் வேநதரது வெற்றியும் உனக்குப் பின் இல்லாமற் போயின' என அவன் கொடைப் பண்பையும் மற மாண்பையும் பாராட்டுகின்றார் (புறம் 265).

'திருக்குறளை விடச் சிறந்த நூல் உள்ளது என்று கூறும் எப்புலவரும் இல்லை; ஆகவே, திருக்குறள நூற பொருளைச் சிந்தித்தலும், அதனைப் பிறர்ககு எடுத்துரைத்தலும், பின அதன் நூறபொருளைத் தெளிதலும் ஆகிய செயல்களே நாம் மேற்கொளளத தக்கன' எனபது திருவள்ளுவமாலையில இவர் பாடியதாக அமைநதுளள திருவளளுவமாலை வெணபாவின கருத்தாகும.

க.மு.

முசிபுர் ரகுமான், பங்களாதேசம் எனற புதிய நாடு உருவாகக காரணமாக இருந்தவர். முசிபுர் ரகுமான (Mujibur Rahman) தாககா(Dhaka) நகருக்கு அருகில் உள்ள துங்கிபாரா (Tungipara) என்னுமிடத்தில் 1920-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இவரை எலலோரும் சேக் முசிபு (Sheikh Mujib) என அனபாக அழைப்பர். இவர், கிழக்கு வங்காளத்தின மாபெரும் தலைவர்; அது தனி நாடானபோது முதல தலைமை அமைச்சா. பின்னர் அதன் குடியரசுத தலைவராகவும் இருந்தார். இவர் தநதை நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்நத நில உடைமையாளர் ஆவர். தம்தொடக்கக் காலக் கல்வியைக கல்கத்தாவில் பயினறார். கலகத்தாப் பலகலைக் கழகததில அரசியலிலும் அறிவியலிலும் பட்டம் பெற்றார். பினனர்த் தாககாப் பல்கலைக கழகத்தில சட்டப்படிப்பில பட்டம பெறறார். இவரது இளமைக் காலத்தில் மேறகுப் பாகிசுததான, கிழககுப் பாகிசுததான என இரணடு பகுதிகள இருநதன. அநத இரணடு பாகிசுததானகளுககும இடையில் ஏறததாழ 1600 கி.மீ. தொலைவு இடைவெளி இருநதது. பாரதநாடு இவவிரு பாகிசுததானகளுக்கு இடையில் இருந்தது.

மேறகுப பாகிசுத்தான் மக்களதொகையைவிடக் கிழக்குப் பாகிசுத்தான் மக்கள தொகை மிகுதியாக இருநதது பொருளாதாரம் வேளாணமை ஆகிய வற்றின உற்பத்தியிலும் கிழக்குப் பாகிசுத்தான் முதன்மை பெற்று விளங்கியது. இவவளவு வளம்

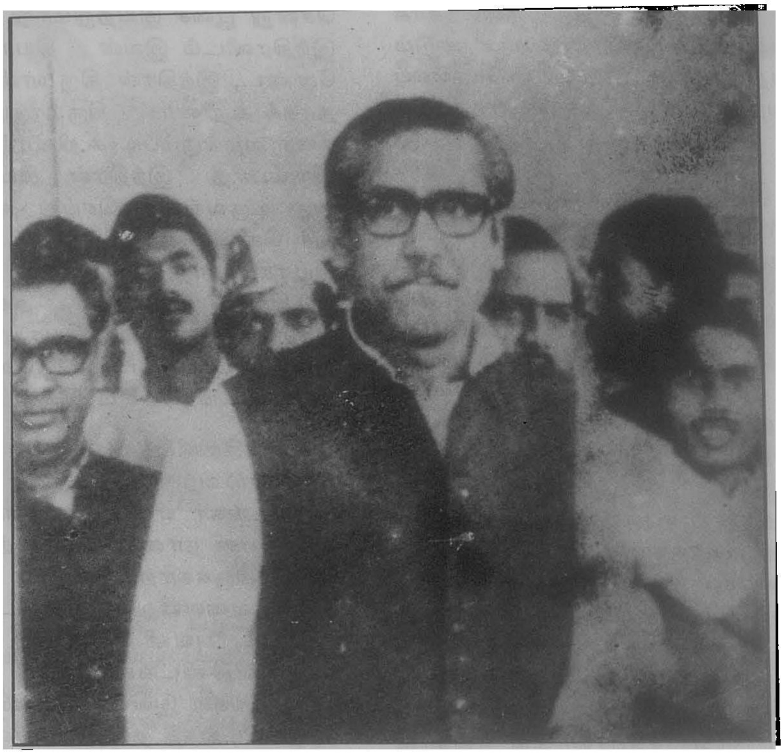

முசிபுர் ரகுமான

பெறறு இருநதும கிழககுப் பாகிசுததானை மேறகுப் பாகிசுத்தானின இராணுவ ஆட்சியாளாகள தொடாநது சுரணடி வந்தனா. இவவாறு சுரணடப் பட்ட கிழக்குப் பாகிசுததான் மக்கள கிளாசசி செயயத் தொடங்கினர்.

கிழக்குப் பாகிசுத்தானில் 1962-ஆம ஆணடு 'அவாமி லீகு' எனற பெயரில மாணவா இயக்கம ஒன்று உருவாகியது. அவாமி லீகு கட்சியின தலைவா சேக முசிபுர் இரகுமான 1968-ஆம ஆணடில் அளித்த 11 அமிசத் திட்டத்தை வற்புறுத்திப பெரும கிளாச்சி நடநதது கிளர்ச்சியின் போது முசிபுர் ரகுமான சிறைப படுத்தபபட்டாா. மௌலானா பாசானி எனபவா 'அவாமி முசுலிம லீகு' என்ற அரசியல் கட்சியைத தொடஙகினா. அககட்சியின இணைச செயலாளரா கப் பொறுப்பேற்ற முசிபுா இரகுமான கிழககுப் பாகிசுததானின் மக்களுககாகப் பெரிதும் போராடி னாா. பாகிசுத்தானில் 1970-ஆம ஆணடுத் திசமபா மாதம் நடைபெறற தேர்தலில் முசிபுர் இரகுமானின 'அவாமிலீகு கட்சி' கிழக்குப் பாகிசுததானுக்கு முழு விடுதலை தேவை எனபது உளளிட்ட ஓா ஆறு அமிசத திட்டத்தை முனவைததுப் போட்டியிட்டுப பெரிய வெறறி பெறறது ஆயினும, ஆடசிப் பொறுப்பு அதனிடம ஒபபடைக்கபபடவிலலை யாகியாகான தலைமையில பேசசு வாாததை நடைபெற்று, அது தோலவியில் முடிநதது. அதனால, பெரும கலகம ஏற்பட்டது. முசிபுா ரகுமான மீணடும சிறையிலிடப பட்டாா இநதியாவின உதவியோடு மேறகுப பாகிசுததான் படைகள முறியடிககபபட்டன.பஙகளா தேசம விடுதலை நாடாக அறிவிககப்பட்டது அதன தலைமை அமைசசராக முசிபுா ரகுமான 1972-ஆம ஆணடில பதவியேறறாா.

பஙகளா தேசததின ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏறற சேக முசிபுா இரகுமான பல முறபோக்கு நடவடிககை களை மேறகொணடு பஙகளா தேச மக்களின வாழவு முனனேற அயராது உழைத்தாா. பஙகளா தேசத் தின் குடியரசுத் தலைவராக 1974-ஆம ஆணடு பதவி ஏறறார். முசிபுர் இரகுமானும அவர் குடுமபத்தாரும 1975-இல அரசியல எதிரிகளால் சுட்டுக கொலலப

பட்டனர். முசிபுர் இரகுமானின் உடலைத் தூங்கி பாரா என்னுமிடத்தில் எவ்விதச் சமயச் சடங்குமின்றிப் புதைத்தனர். பங்களாதேச விடுதலைக்காக அரும்பாடுபட்ட முசிபுர் இரகுமானும் அவர் குடும்பத்தாரும் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது வங்கதேச வரலாற்றில் மிக வருந்தத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். சு.ஆ.

முசுகுந்தன். இவன் சோழ நாட்டு மன்னன்; சூரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவன், திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவன். இவன் கருவூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு புரிந்தான் என்றும் கூறுவர். திருவாரூரின் பல பெயர்களில் ஒன்றான முசுகுந்தபுரம் என்பது இவன் திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டான் என்பதை மெய்ப்பிக்கும். சப்தவிடங்கத் தலங்களாக இவன் திருவாரூரைச் சுற்றி அமைந்துள்ள ஊர்களையே தேர்ந்தெடுத்ததும், இவன் திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு புரிந்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்தும். இன்னும் திருவாரூர்த் தியாகராசருக்கு இவன் பெயரால் முசுகுந்தார்ச்சனை நடப்பதும் இவனது திருவாரூர்த் தொடர்பை உண்மையாக்கும். இவன் வரலாறு புராணத் தொடர்புள்ளதாகையால் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடந்தந்து நிற்கிறது. வரலாற்று வழி இவன் வரலாறு வரையறுக்கப்படாததாகவே உள்ளது. முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பெயர் வழக்கு உள்ளதால், இவன் ஒரு பேரரசனாக விளங்கினான் எனக் கருதலாம்

முசுகுந்தன் என்ற இவன் பெயர் கொண்டு குரங்குபோல் குந்தியிருப்பவன் என்று சிலர் பொருள் கூறுவர். விதூமன் என்ற காந்தருவன் மறுபிறப்பில் குரங்காகப் பிறந்து, கைலாய மலையில் சிவபெருமானை வில்வத்தளிரால் அருச்சித்தமையால், குரங்கு முகத்துடன் திலீபனுக்கும் மங்கலவதிக்கும் மகனாகப் பிறந்து, விசித்திரவதியை மணந்தான் என்பர். சிலர் இவனை மாந்தாதாவின் மகன் என்றும் கூறுவர்.

ஒருமுறை இவன் வேட்டையாடச் சென்ற போது இவன் ஏறியிருந்த குதிரை வேதியன் ஒருவனைக் காலால் மிதித்துக் கொல்ல, சிவபூசை செய்து அக்கொலைப் பாவத்தை இவன் போக்கிக் கொண்டான் என்பர். இவனுடைய ஆட்சியில் மழை பெய்யாத போது இவன் ஊற்றுண்டாக்கிப் பயிர்களைச் செழிப்பித்தான் என்பர்.

வலன் என்னும் அசுரனைத் தோற்கடித்து, இந்திரனுக்குத் தேவலோகத்தில் இவன் உதவி செய்தான். தேவ லோகத்தில் திருமாலிடமிருந்து இந்திரன் பெற்று வணங்கிய தியாகராசரின் திருவுருவைக் கண்டு இவன் உள்ளம் பறிகொடுத்தான். தியாகராசரும் இவனுக்குக் காட்சி தந்து தம்மைக் கொண்டு சென்று பூசை இயற்றுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இந்திரனிடம் இவன் தியாகராசரின் திருவுருவை வேண்ட, இந்திரன் திருமாலிடம் கேட்டுத் தருவதாகக் கூறினான். திருமாலும் இவனுக்குத் தியாகராசரை வழங்கும்படி கூறினார். தியாகராசரைப் பிரிய விரும்பாத இந்திரன் தியாகராசர் போல மேலும் ஆறு உருவங்களைச் செய்து ஏதேனும் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறி விட்டான். உண்மைத் தியாகராசர் தன்னுடன் தங்கிவிடுவார் என்பதே இந்திரன் எண்ணம். அவனது எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக, உண்மைத் தியாகராசரை இவன் அடையாளம் காட்டிவிட்டான். வேறுவழியின்றி இந்திரன் ஏழு விடங்கரையும் இவனிடம் வழங்கி விட்டான்.

இந்திரனிடமிருந்து கிடைத்த ஏழு விடங்கரையும் கொண்டுவந்து இவன் ஏழு இடங்களில் நிறுவினான். 'நகவிடங்கர்' எனத் திருநள்ளாற்றிலும், 'சுந்தர விடங்கர்' என நாகைப்பட்டினத்திலும், 'ஆதி விடங்கர்' எனத் திருக்காறாயிலிலும், 'அவனி விடங்கர்' எனத் திருக்குவளையிலும், 'நீலவிடங்கர்' எனத் திருவாய்மூரிலும், 'புவனி விடங்கர்' எனத் திருமறைக்காட்டிலும், 'வீதிவிடங்கர்' எனத் திருவாரூரிலும் வழங்கும் மூர்த்தங்கள் இவன் நிறுவியனவேயாகும். அவை சப்த விடங்கத் தலங்கள் எனப்படும். இவன் திருவாரூரில் வீதி விடங்கரை, மாசி மாதத்துக் கிருட்டிண பட்சத்துச் சதுர்த்தியாகிய அத்த நட்சத்திர நாளில் அமைத்துப் பங்குனி உத்திரம் வரை பெருவிழா எடுத்தான் என்பர்.

இவன் இந்திரன் வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தேவலோகத்தைக் காத்தான். இவன் செயலைப் பாராட்டி இவன் தூங்கும் போது எழுப்புவோர் சாம்பலாவர் என்னும் வரம் இவனுக்கு வழங்கப்பட்டது. கண்ணனைப் போரில் துரத்திய காலயவனன் என்பவன், தூங்கிய இவனைக் கண்ணன் என எண்ணி அறைந்ததால், அவன் சாம்பலானான் என்று கூறுவர். பின் கண்ணன் இவனுக்குக் காட்சி கொடுத்தான் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவன் இறுதிக் காலத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தன் மகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தவமேற்கொண்டான் என்பர். க.மு.

முசுதபா கமால் பாசா, துருக்கி நாட்டினைச் சேர்ந்த சலோனிகாவில் கி.பி. 1880 – இல் பிறந்தார். இவர் துடிப்பு மிக்கவர், அஞ்சா நெஞ்சினர், தன்மானம் மிக்கவர், நாட்டுப் பற்று மிக்கவர், பகைவர்களின் அறைகூவலுக்குப் பதிலடி கொடுத்தவர். சிறந்த போர் வீரராகிய கமால் (Mustafa Kemal Basha) முடியாட்சியை ஒழித்துக் குடியாட்

முசுதபா கமால் பாசா

சியை ஏறபடுத்தினார் மூடபபழக்க வழக்கஙகளி லிருநது துருககியை விடுவித்து ஐரோப்பிய மயமாககி னார். புரட்சி செயது புதுமை படைத்த இவர், பெணகளும் சம உரிமையடைய வழிகோலினாா. 'துருக்கி துருக்கியர்களுக்கே' என்று முழககமிட்டாா.

செனிவாவில் 1908 - இல தோற்றுவிக்கப்பட்ட 'இளந்துருக்கியா'(Young Turks) இயககததில சோநது கமால் தீவிரமாக உழைத்தாா. இவர் துருக்கி இராணுவததில் சேர்ந்து பணியாறறினார், இத தாலிககு எதிராக இலிபியாவில் 1911-இல போர் புரிநதார்; அதுபோலப பால்கன் போரிலும் பஙகு பெறறாா; முதல் உலகப் போரில் 'தாாடனலசில பிரிட்டனை எதிர்ததுப் பெரும வெறறி பெற்றாா. முகமது சுலதானின முறையறற செயலகளால நாடு தன வலிமையையும், புகழையும் இழநதுவிட்ட தெனறு குறறம சாட்டி முடியாட்சியை ஒழிகக முடிவு செயதாா. புதுககட்சி ஒனறைத தொடஙகி அதறகு 'மககள கடசி' (People's Party) என்று பெயரிட்டாா.

இத்தாலிய, கிரேககப் படைகள் 1919 - இல் துருககிககுச சொநதமான அனடோலியாவில அதது மீறல செய்தன. அதனை எதிாதது இருமுறை தேசிய மாநாட்டைக கூட்டினார் அனடோலியா, திரேசு ஆகியவை சட்டபபடி துருககிககே சேர வேணடு மெனபது வற்புறுததபபட்டது. கமாலின தீவிரத தைக் கணடு நேச நாடுகளும அஞசின. சுலதானும பல வகைகளில அவரை அடகக நினைத்து, கைது செய்ய ஆணை பிறபபிததார். கிரேக்கப படை களிடம் முதல முறையாகத தோல்வியுற்ற கமால பாசா தப்பி ஓடி அஙகாராவைத தலைமையிடமாகக கொண்டு ஓா இடைககால அரசை நிறுவினாா ஒரு தேசிய அவையை ஏறபடுதத அஙகாரா ஒபபநததைத உருவாககினார் அதனபடி துருககி அநநியர் ஆடசி யிலிருநது விடுபட்டுச் சுதநதிரம அடைய வேணடு மென்று வறபுறுததபபட்டது. கமாலின இம்முயற சிக்குப பிரானசு ஆதரவு அளிககப் பிரிட்டன எதிாப் புத் தெரிவிததது கிரீசு கமாலைத தாககநினைததது

கமால, 1921-ஆம ஆணடு உருசியாவுடன உடன படிக்கை செய்து கொணடு கிரேககததை எதிாககத துணிநதாா கிரேககப படைகள அஙகாரா மலைப பகுதிகளுக்குள நுழைய இயலாமல, கமாலிடம படு தோலவி அடைந்தன சிமிா்னாவை (Smyrna) கிரேக கர்களிடமிருநது மீட்டுக கிரேக்க ஆளுமையை ஆசியாவிலிருந்து ஒழித்தார்

அனடோலியாவில் வெற்றிபெற்ற கமால, தார்டனல்சு நீா இணைபபில தம பாாவையைச செலுத்தினார். அப்பகுதியிலிருநத ஆஙகிலேய, பிரானசு, இத்தாலியப் படைகளில பிரானசு இததாலி யப் படைகள கமாலுககு அஞசி ஓடிவிட்டன. ஆனால், ஆங்கிலேயப் படை எதிாததது எனினும இரு நாடுகளுககும ஓர் ஒபபநதம ஏறபட்டது. துருககிசசுலதானிடமிருநது காலிபாப பதவி பறிககப பட்டு அவர் பதவியிலிருநது விலககபபட்டாா.

கல்தான, ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமான மால்ட்டா விற்குச் சென்று தஞ்சமடைந்தார்.

பிறகு 1923 - ஆம் ஆண்டு செவரே உடன்பாடு புறக்கணிககப்பட்டு இலாசேன் ஒப்பந்தம் ஏற்பட் டது. அதன்படிகிழக்குத திரேசு, தெனிடாசு ஆகியவை துருககியிடம் கொடுககப்பட்டன. துருக்கி இழப்பீடு ஏதுமதாராது தன்னாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாபபுத் தர உறுதி அளித்தது துருக்கியிலிருந்து அந்நியப்படை கள் விலகின இவ்வாறு கமால் பாசா துருக்கியருக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் துடைத்தார.

தேசிய சபை 1923 - ஆம் ஆண்டு அங்கோராவில கூடித்துருக்கியைக் குடியரசு நாடென அறிவித்தது. புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வரையறுக்கப்பட்டது. முசுதபா கமால் பாசா முதல் குடியரசுத் தலை வராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அரசியல் சீர்திருத்தங்கள்: கமால் பாசா பத விககு வநததும், அரசியல் எதிர்ககட்சிகள் அனைத் தையும் ஒழிததுச் சபையில் முழு ஆளுமையைப் பெற் றார். படைகள அனைத்திற்கும் தலைமைதாங்கி, வல்லாட்சியாளராக மாறிப் பல சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தி நாட்டை ஐரோப்பிய மயமாக்கினார். இரு பாலருக்கும் வாக்குரிமை நல்கி, சட்டசபையில் பெண் களுக்கு உறுப்பினராகும் தகுதியளித்தார். அரசியலி லிருந்து சமயத்தை நீக்கித் துருககியைச் சமயச சார பறற நாடென அறிவித்தார். குரானை அடிப்படை யாகக கொணட சட்டங்கள மாற்றப்பட்டுப் புதிய சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அது போலவே நீதிமன்றங்களும், விசாரணை முறைகளும மாற்றி யமைக்கப் பட்டன.

தம்நாட்டு மக்களைப் பழமையிலிருந்து விடு வித்து, ஐரோப்பிய முறையில் உடை அணியுமாறு வறபுறுத்தினார். இசுலாமிய ஆணடு, நாட்குறிப்பு முறையை நீக்கி, கிரிகேரிய முறையைப் புகுததினார. பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் ஐரோப்பியப் பாணியில் நிறுவப்பட்டுப் பாடத் திட்டஙகளும மாறறியமைககப் பட்டன. ஐரோப்பிய இசைக கலையையும், நடனக கலையையும் போதிக்கச் சிறப்புப் பளளிகள் நிறுவப் பட்டன. கமால எழுத்துச் சீர்திருததத்தைக் கொணடு வந்து பழைய துருக்கி எழுததுகளை நீககி னார். புதிய ஐரோப்பிய எழுத்துகள புகுத்தப்பட் டன. தொழில முனனேறறததில பிற நாடுகளைப் போலத துருககியை உயர்த்தவும், தன் முயற்சியில மக்கள அறிவு பெறவும் தொழிற் பளளிகளையும், மருத்துவக் கல்லூரிகளையும், வேளாண்மைக் கல்லூரி களையும நிறுவி மக்களை ஊககப்படுத்தினார்.

பெணகளை முகததிரையிடும பழககத்திலிருந்து விடுவிதது, அவர்கள சம உரிமையோடு வாழ வழி செய்தார் ஆணகள் பல பெணகளை மணப்பதற்கு உரிமை கொடுககப்பட விலலை. திருமணச் சட்டத்தை 1826-இல கொணடு வந்து அதை நடைமுறைப்படுத்தி னார். பெணகளுக்கு மணவிலககு உரிமையும், சொத் துரிமையும் கொடுக்கப்பட்டன.

துருக்கி சீர்கேடான பொருளாதார நிலையிலிருந்து மீட்கப்பட்டது. மக்கள புதிய வசதி நிரம்பிய இயந்திர சாதனங்களைப் பயனபடுத்தி வேளாணமையைப் பெருக்க ஊக்குவிக்கப்பட்டனா. புதிய வேளாணமை முறைகளைப் பினபற்ற வேளாணமைக் கல்லூரியை நிறுவினார். பல புதிய வல்லுநாகளைக் கொணடு குடியானவர்களுககுப புதிய இயந்திரஙகளின பயன பாடுகள கறபிககப்பட்டன. வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும பொருட்களையே 1924-இல் நம்பி வாழந்த துருக்கிய மக்கள, 1930-இல் தனனிறைவு பெறறனர்.

இரும்பு, நிலக்கரி, வேதிமப் பொருட்கள ஆகியவற்றின் உற்பத்தி மிகுதியாக்கப்பட்டு இத தாலி, உருசியா ஆகிய நாடுகளுடன் வாணிக உடன் பாடுகள மேறகொளளப்பட்டன. இருப்புப்பாதை கள், போக்குவரததுச் சாலைகள் ஆகியவை அமைக் கப்பட்டுப் பொருளாதாரம் மேம்படுத்தப்பட்டது. உளநாட்டு, வெளிநாட்டு வாணிகமும ஓங்கின.

கமால் பாசாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை: கமால பாசா, ஆக்கிரமிபபை வெறுத்து அமைதியை யும், நட்புறவையும வளர்த்தார். உருசியாவுடன் இரணடு உடனபாடுகளை மேற்கொண்டு, உளநாட் டுப் பொருளாதாரம் உயர்வடையச் செய்தார. துருக்கியின கீழிருந்த அரேபிய நாடுகளுக்குத் தன் னாட்சி உரிமை அளித்தார்.

இவ்வாறு நாட்டில அமைதியான முறையில பெரும் பொருளாதார, சமுதாய, சமயச் சீர்திருத தங்களை ஏற்படுத்தித் துருக்கியின பெருமையை உலக அரங்கில் உயாததினார். எனவே முசுதபா கமால பாசாவிற்குத் துருக்கியின தேசிய அவை 'ஆட்டா டர்க்கு' (Ataturk - 'துருககியின தநதை') என்ற சிறப்பு விருதை அளித்துச்சிறப்பிததது. முசுதபா கமால் பாசா 1938-இல் காலமானார். இரா.கி.

முசுலிம் லீகு: இநதிய இசுலாமிய மக்களிடையே அரசியல் விழிபபுணர்வை ஏற்படுத்தவும் அவாகளி டையே முனனேறறக் கருத்துகளைப் புகுத்தவும் சையது அகமது கான் என்பவா 'அலிகார் இயக்கம' எனற ஓர் இயக்கத்தைத் தோறறுவித்தார். இவர் தேச பக்தராக இருந்தபோதிலும், இசுலாமியர் காங்

கிரசுக் கட்சியில் சேர்வதைத் தடுத்து அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தியே வைத்திருந்தார். அதுவே அவர்களுக்கென்று ஒரு தனிக்கட்சி ஏற்படக் காரணமாக இருந்தது வங்காள நவாபான சாலிமுல்லா பகதூர் என்பவரால் கி.பி 1906-ஆம் ஆண்டு 'முசுலிம் லீகு' எனனும் கட்சி (Muslim League) தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்திய இசுலாமியர் ஆங்கிலேயே அரசின்பால் நன்றியறிதலையும், நமபிக்கையையும ஏற்படுத்துதல, இசுலாமிய மக்களின் அரசியல் உரிமைகளையும், நலன்களையும் பாதுகாத்தல், தஙகளுடைய உரிமைகளை வேண்டும்பொழுது அரசாங்கத்தை எதிர்த்துக் கொள்ளாமல் மரியாதையுடன் விண்ணப்பிதுதுக கொளளுதல், இசுலாமியர்களுக்கும் மற்ற மக்களுககுமிடையே நல்லுறவை வளர்த்தல் ஆகியவை இக்கட்சியின் நோக்கங்களாகும்.

இக்கட்சி படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்றது. முதல் உலகப் போருககுப் பின இந்திய இசுலாமியர்கள ஆங்கிலேய அரசுக்கெதிராகக் 'கிலாபதது' இயக்கத்தைத் தொடங்கினர். அப்போருக்குப்பின் துருக்கியின்பால் நேசநாடுகள பின்பற்றிய கொளகையே இசுலாமியர்களின எதிர்ப்புக்குக் காரணமாக இருநதது. அச சமயத்தில் இந்து-முசுலிம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது. எனினும் அது அதிக நாள நீடிக்கவில்லை.

மாநில சுயாட்சி வழங்கப்பட்ட பின்னர் கி.பி. 1937-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நடந்தபொழுது கூட்டணி அமைச்சரவை அமைக்க வேணடிய சூழநிலை உருவாகுமானால் முசுலிம்லீகு காங்கிரசுடன் ஒத்துழைக்கும் என்று அதன் தலைவர் முகமது அலி சினனா வாக்களித்திருந்தார். ஆனால், தேர்தலில் ஆறு மாநிலங்களில் காஙகிரசு அறுதிப் பெரும்பான்மை பெற்றதால் அதற்குக் கூட்டணி அரசை ஏற்படுத்தும் தேவை ஏற்படவில்லை. தனித்தே அமைச்சரவைகளை ஏற்படுத்தியது. இச்செயல் சின்னாவைச் சினமடையச் செய்தது. முசுலிம் லீகு நான்கு மாநிலங்களில் கூட்டணி அரசை ஏற்படுத்தியது.

முகமது அலி சினனா, காங்கிரசுதம்மை ஏமாற்றி விட்டதாகவும், ஏதேச்சாதிகார முறையில் செயற்படுவதாகவும் கூறிக் கொதிப்படைந்தார். 'காஙகிரசு கடசி இந்துக்களின கட்சி' எனவும், 'அவர்கள் ஆட்சியில் இசுலாம் அழிந்துவிடும்' எனவும் கூறினார். இதுவே, இந்து இசுலாமியர்களிடையே வேற்றுமையை வளர்த்து, முடிவில இந்தியா இருநாடுகளாகப் பிரிக்கப்படக் காரணமாக இருந்தது.

முகமது அலி சின்னாவின தலைமையில் இக்கட்சி இசுலாமியர்களுககாக இசுலாமியர்களால ஆளப்படுகின்ற தனிநாடு வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை முன் வைத்துப் போராடத் தொடங்கிற்று. இனச் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட வேணடுமானால் இந்தியாவைப் பிரிவினை செய்வதே சிறந்தது என மவுணடுபாட்டன் முடிவு செயதார் அவர் திட்டப்படி இந்தியா, பாகிசுததான இநதியா என இருபிரிவுகளாகப் பிரிககபபட்டது ஆ.ஜெ.

முசோலினி, பெனிட்டோ: இவர் இததாலி நாட்டில் 1922-ஆம் ஆணடு முதல் 1943-ஆம ஆணடு வரை பாசிச வல்லாட்சியை நடததியவராவார். இவா கி.பி. 1883 - இல் இத்தாலியில போாலி (Forli) எனனும் மாகாணத்தில், தோவியா டி பிரெடாப் பியா (Dovia di Predaphio) என்னும சிறறூரில ஒரு கொல்லர் குடும்பத்தில பிறநதார். இவர் இளமையில் ஒரு தொடககப்பள்ளி ஆசிரியராகச் சில காலம பணி செய்தபின், 1902 - இல் ஆசிரியப் பணியை விடுத்து, சுவிட்சர்லாநது நாட்டிறகுச் செனறாா. அஙகு இவா சில புரட்சியாளர்களுடன தொடர்பு கொணடதால் அநநாட்டைவிட்டு வெளியேறறபபட்டாா. பினனா, இவா ஆசுததிரிய நாட்டில இடிரெனட்டினோவில் 1908-1909 - ஆம ஆணடுகளில் தஙகி இருநதபோது, இத்தாலிய மககளிடையே நாட்டுப் பறறு உணாவு குறைநது வருவதை எணணி, அதை வலுவாக வேரூனறுமாறு செய்தல வேணடுமெனறு உறுதி கொணடார். அரசு எனபது வலலநதம (Force) எனற ஒரே காரணியாலதான இயககபபடுகிறது என்னும கருததினை இவா நீட்சே (Nietzsche), சோரல (Sorel) முதலியோரின நூலகளிலிருநது தெரிநது கொணடாா. அதுவே, இவா பிற்காலததில பாசிச வலலாட்சிக கட்சியை உருவாகக உதவிறறு இவர் சமநிலைக் கருததுகளை (Socialism) ஏறறாா. அககருத்துகளை இவா 'அவநதி' (Avanti) எனனும ஓர் ஏட்டின வாயிலாக வெளியிட்டாா. அபபொழுது நடைபெற்ற முதல் உலகப போரில் (1914-1918) இத்தாலி நேசநாடுகள பக்கம் இறஙகுதல வேணடுமெனறு இவா கூறித் தாமே போரில சேர்நதாா. அதில் காயமடைநதாா. சமநிலைக கடசியாளா போரை எதிாததமையால், அவர்கள இவரைத தம கட்சியிலிருநது நீககிவிட்டனர். இவரும் சமநிலைக கொளகையை விடுதது, இத்தாலியின அரசியலிலதாம வெறறியுடன் நுழைவதறகுரிய சூழநிலை உருவாகிக் கொணடிருப்பதை நனகு எணணிபபாாததார். இததாலிய மக்களிடையே பொதுவுடைமைப புரட்சியாளரைப் பறறிய அச்சம் பரவி இருநததையும, பொருளாதார நிலையை உறுதியாக அமைககும திறமை இலலாமல இத்தாலிய நாடாளுமன்ற மககளாட்சி அரசாங்கம் இயஙகியதையும் இவா கணடார். இவர் இத்தாலியரிடையே நாட்டுப்பறறை வளர்க்கும் உரைகளை ஆறறியும, வெளியீடுகளை

முசோலினி, பெனிட்டோ

வெளியிட்டும வநதார் இவர் 1919, மார்சசு 3-ஆம் நாள மிலான நகரத்தில் பாசிசக் கட்சியை அமைதது, அதன தீர்மானஙகளைச் செயற்படுததுவதற்காகப் படைககருவிகளை உடைய ஒரு கருஞ்சட்டைப் படையையும் (Black Shirts) அமைத்தார். அவர்களின துணையால இவர் தொழிறசாலைகளில வேலை நிறுத்தம் செய்தோரையும், பொதுவுடைமையரை யும, சமநிலையாளரையும் அடக்கவே, இவருக்குப பொது மககளுடைய ஆதரவு கிடைத்தது. இத்தாலி நாடாளுமன்றத் தேர்தலில பாசிசக் கட்சியினா 22 பேர் தேர்ந்தெடுககப்பட்டனர். நாட்டில் 1922-இல நடைபெற்ற ஒரு நீணட வேலை நிறுத்தத்தை இவர் உடைத்துவிடவே, இவருக்குப் பொதுமக்களுடைய ஆதரவு பெருகிற்று. அதை இவர் நனகு பயனபடுததிக் கொணடு, போர்ககருவிகளை ஏநதிய தம் கருஞசட்டைப் படையினரை 1922 அக்டோபா 22-இல நாட்டின தலைநகரமாகிய உரோமுக்குள நுழையும்படி விடுத்துத தாம மிலானில் தங்கினாா. அரசர் மூனறாம் விகடா இமானுவல நாட்டில் உளநாட்டுப போா உருவாவதைத் தடுக்கும் நோககுடன முசோலினியைத் தலைமை அமைசசராககி, ஓர் அமைச்சரவையை அமைககுமாறு செயதார்.

முசோலியின் பாசிச ஆட்சி· இவா 1923 – ஆம ஆணடில கொணடுவந்த புதிய தேர்தல சட்டத்தின விளைவாகப் பாசிசக கட்சிக்கு நாடாளுமனறததின கீழச்சபையில (Chamber of Deputies) மூனறில இரு பஙகுப்பெரும்பானமை இடம கிடைததது. இவரால அமர்த்தப்பட்ட உறுப்பினர்களை உடைய பாசிசப் பெருங்குழுவினால் (Federal Grand Council) வரையப்பட்ட வேட்பாளர் பட்டியலை வாக்காளர்கள ஏறறுக் கொளளுகிறார்களா, இலலையா எனறு மட்டும கூறுமளவுக்கு 1928-இல தேர்தல உரிமை சுருங்கி விட்டது அப்படி அமைக்கபபட்ட கீழச்சபையும் 1938-இல ஒழிக்கப்பட்டது. தொழில் அடிபபடையில் தோந்தெடுக்கபபட்ட உறுப்பினர்களையும், பாசிசக் கழகததைச் சேர்நதவர்களையும கொணட சட்டமன்றம அமைக்கப்பட்டது. அதன் முனவைக்கப் பட்ட கருததுகளை ஆயவு எதுவுமின்றி ஒப்புக் கொள்ளுதல ஒன்றே அதன வேலை ஆகும். பல ஆட்சித் துறைகளை இவரே தம கட்டுபபாட்டில வைத்துக் கொணடாா. இவரைத் தலைவர் எனறு (Il duce) அழைத்தனர். இவருடைய வல்லாட்சியை எதிர்த்தோரனைவரும் மறைநதியங்கு காவலராலும், கருஞ்சட்டைப் படையினராலும ஒழிக்கப்பட்டனா.

முசோலியின் வீழ்ச்சியும், பாசிச வல்லாட்சி மறைதலும் முசோலினி ஆப்பிரிக்காவில் 1935-இல் எததியோப்பியா நாட்டைத் தாககிக் கைபபற்றினார். அச் செயலை எதிர்த்த சருவதேச சங்கததிலிருந்து இவர் தம நாட்டை 1937 – இல் விலக்கினாா. இவர் 1936 – இல் செருமானிய நாசிச வல்லாட்சியாளரான இட்லருடன சேர்ந்துகொணடு, இசுபெயின் நாட்டில் நடைபெற்ற உளநாட்டுப்போரில தலையிட்டு, பிராங்கோ எனற தளபதிக்கு உதவி செய்தார். பின்னர், இட்லருடன 1939-இல் உரோம்-

பெர்லின் இராணுவ ஒப்பந்தத்தைச் (அச்சு ஒப்பந்தம்) செய்தார். அல்பேனியா என்ற சிறிய நாட்டை 1939-இல் கைப்பற்றினார். இரண்டாம் உலகப் போரில் 1940-இல் இட்லருடன் சேர்ந்து பிரான்சைத் தென்கிழக்கிலிருந்து தாக்கினார். ஆனால், வட ஆப்பிரிக்காவில இவர் ஆட்சிபுரிந்த நாடுகளை எல்லாம ஆங்கிலப் படைகள் தோற்கடித்து மீட்டு, தென் இத்தாலியில் இறங்கி, அந்நாட்டைச் சிறிது சிறிதாகக் கைப்பற்றிவர, பாசிசப் பெருங்குழுவே இவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிச் சிறைபிலிட்டது. செருமானியர் இவரை விடுவித்துத் தம் ஆட்சியிலிருந்த வட இத்தாலிக்கு இவரைத் தம் பாதுகாப்பில் ஒரு பொம்மை ஆட்சியாளராக ஆக்கினர். ஆனால், 1948 ஏப்பிரலில செருமனி வீழவும், முசோலினி மாறுவேடத்தில் சுவிட்சர்லாந்துக்குத் தப்பிஓட முயலுகையில், எதிர்க்கட்சியினரால கைப்பற்றப்பட்டு, இவரும, இவருடைய மனைவி கிளாரா பெட்டாசியும் ஏப்பிரல் 28-இல் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டனர். மிலான நகரமக்கள இவருடம்பைச சின்னா பின்னமாக்கினர். இவருடம்பை எவரும் கைப்பற்றாதபடி இத்தாலிய அரசாங்கம ஒதுக்கிவைத்தது. முசோலினி தம் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். பா கு.

முட்டை உற்பத்தி: வளர்ந்துவரும் நாடுகளில கடந்த 25 ஆண்டுகளாகக் கோழி இறைச்சி முட்டை ஆகியவற்றின உற்பத்தி பிற காலநடை உணவுப் பொருட்களின உற்பத்தியைக் காட்டிலும மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது ஐக்கிய நாடுகள் (United Nations Organisation) அமைப்பின் உணவு உற்பத்திக் கழகத்தினுடைய (FAO) கணக்கீட்டின்படி வளர்ந்துவருமநாடுகளில் காலநடைத் துறையில ஆட்டிறைச்சி, பால் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி 3 விழுக்காடாக உள்ள போது, கோழி இறைச்சி முட்டை ஆகியவற்றின் உற்பத்தி முறையே 8.5, 6 விழுக்காடாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது எனபது அறியப்படுகிறது. இந்த மிகுந்த வளர்ச்சியானது, உணவு உற்பத்தியில வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் தொழில்நுட்ப அறிவையும் முட்டை உற்பத்தியாளர்களிடையே காணப்படும் உற்பத்தி நாட்டத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சமுதாய வளர்ச்சியில் முட்டை உற்பத்தியின் பங்கு: சமுதாய வளர்ச்சியில் முட்டை உற்பத்தி பெரும பங்கு பெறுகிறது. கிராமப்புற மக்களுக்கு ஆண்டு தோறும் நிலையான வருமானம் கிடைக்க வகைசெய்கிறது. மேலும், நிலத்திற்கேற்ற உரமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது மேலும், இத்தொழிலுக்கு ஆகக்கூடிய மூலதனச் செலவு குறைவாக இருப்பதால எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இத்தொழிலைச் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அத்துடன், நுகர்வோருக்கு (Consumers) இது ஒரு நல்ல சத்துணவாகவும் கருதப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நாளைக்கு மனிதனுக்குத் தேவையான முக்கியமான சத்துவகைகளான விட்டமின்கள (Vitamins), சுண்ணகம் (Calcium), புரதங்கள ஆகியவை போதுமான அளவில கிடைக்கின்றன அதாவது, சராசரி மனிதனுக்குத் தேவையான புரதச சத்தில் பதினொன்றில ஒரு பங்கு முட்டையில் கிடைக்கிறது ஒரு மனிதன் தன அன்றாட உணவில இரு முட்டைகளைச் சேர்த்து வந்தால கீழ்க்காணும அளவில அவனுக்குச சத்துணவுகள கிடைக்கும் எனபது தெரிகிறது.

அட்டவணை 1 இரு முட்டைகளில் கிடைக்கும சராசரிச் சத்துணவுகளின அளவு

சத்துணவுகள் (Nutrients)	அங்கங்கள (Composition)
புரதம (Protein)	13 கிராம்
வெப்ப ஆற்றல் (Calories)	167 க (ca)
சுண்ணகம் (Calcium)	51 மை.கி.
எரியம் (Phosphorus)	232 மை.கி
இரும்பு	2 6 மி கி.
வைட்டமின் A	1030 ஐ யு. (I U)
வைட்டமின D	100 ஐ யு (I U)
வைட்டமின B	.16 மை கி
வைட்டமின B 12	.30 மை கி.

இந்தியாவில முட்டை உற்பத்தி: வேளாண்மைத் துறையில பசுமைப்புரட்சி (Green Revolution), காணும இந்தியா, வேளாண்மைத் துறையின முக்கியமானதொரு உறுப்பாகக் கருதப்படும் கோழிவளர்ப்பு, முட்டை உற்பத்தித் துறையில கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது அதாவது, 1961 – ஆம் ஆண்டில எண்ணிக்கையில 35 மிலியன கோழிகளைக் கொண்டிருந்த இந்தியா 1985-ஆம ஆண்டு இறுதியில 82 மிலியன கோழிகளைக் கொண்டிருப்பது மேற்கூறிய கூற்றிற்குச் சான்றாக அமைகிறது கடந்த 25 ஆண்டுகளில (1961-1985) கோழி வளர்ப்புத் துறையில இந்தியா கண்டுள்ள முன்னேற்றத்தைக் பின்வரும். அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். (பக் 908)

மேலும், 1961–ஆம ஆண்டுக் கணக்கீடுகளின்படி 2,340 மிலியன் முட்டைகள உற்பத்தியைக் கொண்டிருந்த இந்தியா 1985-ஆம் ஆண்டு இறுதிக் கணக்கீட்டின்படி 14,100 மிலியன முட்டைகள உற்பத்தியைக் கொண்டு உலக அரங்கில 5 – ஆம இடத்தைப் (1985-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி) பெற்றிருக்கிறது. உலக அளவில் முட்டை உற்பத்தி செய்யப்படும நாடு

அட்டவணை 2

முட்டையிடும் கோழிகளின் அளவும் முட்டை உற்பத்தியும் (1961-1986) (மிலியன்களில்)						
முட்டையிடும் கோழிகள (Layers)				முட்டைகளின எணணிககை		
வருடம்	நாட்டு இனம்	உயார்* தரம்	மொததம்	நாட்டு இனம்	உயர் தரம்	மொததம
1961	33	2	35	1980	360	2340
1966	35	4	39	2100	720	2820
1971	35	18	53	2100	3240	5340
1974	42	29	71	2520	5220	7940
1980	30	56	86	1800	10700	12500
1983	25	58	83	1500	11460	12960
1985 கணக்கீடு	20	62	82	1200	12900	14100
1986 கணிப்பு	20	67	87	1200	14025	15225
1990 கணிப்பு	15	88	103	900	13225	19125

*ஒட்டு இனம் சேர்ந்தது.

களும் அநநாடுகளின் முட்டை உற்பத்தி பறறிய பட்டியலும் முறையே அட்டவணை 3,2 ஆகியவற்றில் கொடுககப்பட்டுளளன.

அட்டவணை: 3

முட்டை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள் (தரமவாரியாக) 1984		
வ.எண	நாடுகள	முட்டை உறபத்தி (ஆயிரம் கணடிகள)
1.	உருசியா	4242
2.	அமெரிக்கா	4035
3.	சீனா	3643
4.	சபபான	2117
5.	பிரானசு	890
6.	இந்தியா	820
7.	பிரேசில்	810
8.	செருமன/ஐக்கியக் குடியரசு	780
9.	மெக்சிகோ	729
10.	இஙகிலாந்து	710

மேற்கணட அட்டவணையின்படி (1984 - ஆம ஆணடுக் கணக்கீடு) முட்டை உற்பத்தியில உருசியா முதலிடத்தையும அமெரிக்கா இரண்டாம இடத்தையும பெறுகினறன. இந்தியா 820 ஆயிரம் கணடி எடையுளள முட்டைகளை உற்பத்தி செய்து உலக அரஙகில் ஆறாம் இடத்தைப் பெறறிருக்கிறது.

நாட்டிலுள்ள மொத்தக் கோழிகளின (நாட்டு இனம் மற்றும் உயர்தரக் கோழிகள) எண்ணிக்கையில் ஆந்திரப்பிரதேசம் (15.43 விழுக்காடு) முதலிடத்தையும், மேற்கு வங்காளம் (14.43 விழுக்காடு), மகாராட்டிரம (9.16 விழுக்காடு), தமிழநாடு (8 9 விழுக்காடு) ஆகிய மாநிலஙகள் முறையே இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் இடத்தையும் பெறுகின்றன இந்திய நாட்டில் கறிககோழிகளின உற்பததி (Broi ler Production) அயல்நாடுகளோடு ஒப்பீடு செய்யும் அளவில் இல்லையெனினும, கடந்த சில ஆண்டுகளில் மனநிறைவளிககும முனனேற்றத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதாவது, 1971-ஆம் ஆணடில் 4 மிலியனகளாக இருநத கறிககோழிகளின் எணணிக்கை 1985-ஆம ஆணடு இறுதியில 75 மிலியன்களாக உயர்ந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முட்டை உற்பத்தியானது 1961 - ஆம் ஆண்டில் 2,340 மிலியன்களாக இருந்தது. மேலும், 1983-ஆம் ஆணடுக் கணக்கீட்டினபடி 12,960 மிலியனகளாக

இருந்த முட்டை உற்பத்தி 1985 இறுதியில் 14,100 மில்லியன்களாக உயர்ந்துள்ளது. அதாவது, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் (1983 - 85) மட்டும் இந்தியாவில முட்டை உற்பத்தி 20 விழுக்காடு மிகுந்துள்ளது. அததகையதொரு முன்னேற்றம் இந்தியாவில் முட்டை உற்பத்தியாளர்களிடையே காணப்படும் ஊக்கத்தையும், முட்டை உண்பவர்களிடையே காணப்படும் நுகர்ச்சி நாட்டத்தையும் காட்டுகிறது. இந்தியாவில் ஓர் ஆண்டில் தனி ஆள முட்டை நுகர்ச்சியின் எணணிக்கை (Percapita Consumption of Eggs) 5.3 (1961-ஆம ஆண்டுக் கணக்கீடு)-இலிருந்து 19 3-ஆக (1985-ஆம ஆணடுக கணககீடு) உயர்ந்திருப்பது குறிபபிடத்தக்கது.

மேலும், அரசுக்கணககீட்டின்படி கோழிஇறைசசி, முட்டை உற்பததியின மதிப்பானது உரூ.650 மில்லியனகளில (1961-ஆம ஆணடு மதிப்பீடு) இருந்து உரூ. 10,000 மில்லியனகளாக (1985-ஆம் ஆணடு மதிப்பீடு) உயாந்திருக்கிறது கடந்த பல ஐந்தாணடுத் திட்டக் காலங்களில கோழி வளர்சசிக்காக அரசு செலவிட்ட தொகையானது உரூ. 28 மில்லியன்களிலிருந்து (1956 -57,1960-61) உரூ. 426 மில்லியன்களாக(1980-81, 1984 -85) உயர்நதிருப்பது அரசு, இத்துறையில கொணடுள்ள நாட்டத்தை உறுதிப்படுததியது.

தமிழ்நாட்டில் முட்டை உற்பத்தி: வேலைவாய்ப்பு, வருமானப் பெருக்கம், வறுமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றை முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள தமிழ்நாடு அரசு, தமிழ்நாட்டில் கோழிவளர்ப்புத் துறையின் வளர்ச்சியில் பெரும் நாட்டத்தைக் காட்டி வருகிறது. கடந்த 25 ஆணடுகளில், முன் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாய மக்களால் சிறிய அளவில கோழிகள் அவரவர்தம் வீட்டிலேயே (Backyard Farms) வளர்க்கப்பட்டு வநத நிலை மாறி, இனறு பெருமளவில் (Large Scale) கோழிகளின எணணிக்கையைக் கொணடு உயர்ந்த தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி (Modernized) பெற்றுக காணப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் 1977-இல் 14.347 மில்லியனாக இருந்த கோழிகளின் எணணிககை 1982-ஆம் ஆணடுக் கணக்கீட்டின்படி 18.233 மில்லியனாக உயர்ந்து இநதியாவில 4-ஆம இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. தமிழநாடு 1979-80-ஆம் ஆணடுகளில 950 மில்லியன் முட்டைகளை உற்பத்தி செய்து இநதியாவில் ஐந்தாம் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. பினனர் 1985-ஆம் ஆண்டில் 1062 மில்லியன் முட்டைகளை உற்பத்தி செய்து அதே இடத்தைத் தக்க வைத்துக்கொணடுள்ளது. சேலம், பெரியார், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் கோழி வளர்ப்புப் பெருமளவில் நடைபெற்று வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் 1984-ஆம் ஆண்டில் இருந்த மொத்தக் கோழிகள் எணணிக்கையில் (18. 79 மில்லியன்) சேலம் மாவட்டம் 4 6 மில்லியன் கோழிகளைக் கொண்டு முதலிடத்தையும். 1 56 மில்லியன் கோழிகளைக் கொணடு மதுரை மாவட்டம் இரண்டாம் இடத்தையும் பெறுகின்றன. மேலும், பல இனக் கோழிகள் இங்கு வளர்க்கப்பட்டு வநதாலும் 'பாப்காக்' வெளளைநிறக் கோழிகளே (Babcock White Leghorn) அதிக அளவில் காணப்படுகினறன. நோய் தடுப்புத் திறன், குறுகிய காலத்தில் பருவமடைதல், அதிக முட்டை உறபத்தி ஆகியவையே இதற்கு முதன்மைக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனம், (TAPCO) தமிழ்நாடு கால்நடைப்பராமரிப்புத் துறை ஆகிய இரு நிறுவனங்களும் கோழி வளர்ப்புப் பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வருகின்றன. பராமரிப்புப் பணிகள் யாவும் தமிழ்நாடு கால்நடைப்பராமரிப்புத் துறையின் மேற்பார்வையிலும் கோழி உற்பத்தி, விற்பனை (Production and Sale) ஆகியவை தமிழ்நாடு கோழி உற்பத்தி நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையிலும் நடைபெற்று வருகினறன. மேலும். தமிழநாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனததின மேற்பார்வையில் 4,182 கோழிப் பண்ணைகள் (100 கோழிகள் கொணடது ஒரு பண்ணை) செயற்பட்டு வருகின்றன. மேலும், 38 பயிற்சி நிறுவனங்கள (Extension Centres), 3 குஞ்சு பொரிக்கும் நிலையங்கள் (Hatcheries), 2 கோழித் தீவன உற்பத்தி நிறுவனங்கள் (Feed Mixing Plants), 2 கோழி வளர்ப்பு நிறுவனங்கள, 9 மாதிரிக கோழி வளர்ப்பு நிலையஙகள (Intensive Poultry Development Blocks) ஆகியன தமிழநாடு கோழி வளர்ப்புத் துறையின் நேரடிப் பராமரிப்பில் இருந்து வருகின்றன.

மேலும், தமிழ்நாட்டில் நந்தனம் (சென்னை), கொட்டப்பட்டு (திருச்சிராப்பளளி), கலலுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்), திருப்பூர் (கோயமபுத்தூா மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களிலுள்ள தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்புத் துறை நிறுவனங்கள் பல அரசு, தனியார் கோழிப் பண்ணைகளுக்குத தீவனம் அளித்து வருகினறன. அநத அனைத்து நிறுவனங்களும சேர்நது 1975 – 76 – ஆம் ஆணடுக் கணக்கீட்டினபடி 4946.6 கணடி எடையுள்ள தீவனத்தை உற்பத்தி செய்திருக்கின்றன. சென்னை, திருசசிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தமிழநாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனங்கள 1975-76-ஆம் ஆணடுக் கணககீட்டினபடி 1,66,02,848 முட்டைகளையும, 28,559 கிலோ எடையுளள கோழி இறைச்சியையும் விற்பனை செய்துளளன. அவறறைத் தவிர தமிழ்நாடு வேளாணமைப் பல்கலைக்கழகமும் கோழி வளப்புத்

துறையில் பல பணிகளை, குறிப்பாக நோய் தடுப்புப் பணிகளைச் செய்து தமிழ்நாட்டில கோழிப் பண்ணைகளின வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றி வருகிறது. ஆ இரா.

துணை நூலகள.

Indian Poultry Industry, Year Book, New Delhi, 1986.

Werner Thomann Poultry Keeping in Tropical Areas, FAO, Rome, 1968.

முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்: இவர் அகநானூற்றின 30-ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; சங்க காலத்தைச சேர்ந்தவர். சேரர் மரபினர் எனபதைச் சேரலாதன என்னும் பெயரால் அறியலாம். 'முடங்கிக் கிடந்த' என்னும் அடைமொழி கொணடு இவர் முடவனாயிருந்தார் எனபர். அடிக்கடி முடக்கிப் படுத்துக் கிடககும் இயல்பு கருதியும் இவர் அவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கலாம். இவர், பாடியதாக, சங்க இலக்கியத்தில் ஒரே ஒரு பாடல் மட்டுமே காணப்படுகிறது. அதனை நெய்தல் திணையில தோழி கூற்றாக இவர் பாடியுளளார். 'பகற்குறியில தலைமகனுக்குத் தோழி சொல்லியது' எனனும் துறையில் இவா பாடல் அமைந்துள்ளது. தோழி பகறகுறி வநத தலைவனிடம், தாங்கள் காதத் திருநதும தலைவன வரவில்லை எனறு அவனைப் பொய்யாய்க் குற்றம் சாட்டுகிறாள. அவன் வாராது போயின தலைவியின அழகு கெடும் எனறு முன்னறிவிபபுசசெயது வேறு இடம் கூறி அவனை வருமாறு கேட்கிறாள. நச்சினாாக்கினியா தொல்காப்பிய உரையில இவர் பாடலை மேற்கோளாகக் காட்டியுளளார். உளளுறைப் பொருளமைய இவர் பாடியுளள திறம இவர் புலமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

'பரதவர்கள் தம் மக்களோடும், மனைவியரோடும் உப்பு வணிகர்களின வணடிகளில் பூட்டப் பெற்ற காளைகளைப் போலக் கூடி, கடல போல் ஆரவாரம் செய்து வலைகளை வீசிப் பல்வேறு வகையான மீனகளைப் பிடிப்பா. பினனர், உழவர்கள நெல்லைக குவிப்பதைப் போல மீன்களைக் குவித்து இரவலர்களின கலஙகள் நிறையும்படி வாரி வழஙகுவர். பின்னர், மீனகளைப் பல கூறுகளாகப் பிரித்து விலை கூறி விற்றதற்குப் பிறகு,கடற்கரையின மணல் மேட்டில கவலையினறிப் படுதது றங்குவதற்கு இடமாகிய கடறகரைத தலைவனே, ஒருநாள் புனனை மரஙகள அடர்ந்த கடற்கரைச் சோலைக்கு வந்து, எஙகள அழகு எனன ஆயிறறு என்று கேட்டுச சென்றால் உனபெருமை குறைந்து போகுமோ' எனத் தலைவனிடம் தோழி கேட்பதாக இவர் பாடலை அமைத்துள்ளார். பெரும் கடலுள் சிக்கிக் கிடக்கும் மீனைப் பரதவர் அங்கேயிருந்து பிடித்துத் துன்புறுத்தி, அனைவருக்கும் கூறுவைத்துப் பரப்பி, மீனினஉயிர் போக்கினோமே என்ற கவலையில்லாமல் கடற்கரையில் உறங்கியதைப் போல, பெருங்குடியில் பிறந்த தலைவியை நீ உன் வசமாக்கி, அவள் உடல் வேறுபாட்டால் எல்லோரும் அவளைப் பறறிப் பேசும்படி அலரை உண்டாக்கி, அவளை வருத்தி, நீ துனபமின்றி உறங்குகிறாய் என உளளுறை அமைத்துக் கருத்தைக் குறிப்பாய்ப் புலப்படுத்தியுளள இவர் திறமை பாராட்டத் தக்கது. க.மு.

முடத்தாமக் கண்ணியார். இவர் சங்கஇலக்கியமாகிய பத்துப்பாட்டுள் இரண்டாவதாக அமைந்த, பொருநராற்றுப் படையைப் பாடியவர். இயற பெயரோடு 'ஆர்' என்னும் இடைசசொல் பனமையோடு முடிதல் பற்றிக் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிறகுச் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'முடத்தாமக் கணணியார் வந்தார்' என்று எடுத்துக் காட்டுவர். கண்ணி என்ற பெயர் கொண்டு இவரைப் பெணபாலர் என்று கருதுதலும், முடம என்ற சொற் கொணடு இவர் உறுப்புக்குறை யுடையவர் என்று கூறுதலும் ஆராய்வதறகுரிய செய்திகளாகும். இவர் பாடியது பொருநராறறுபபடை ஒனறே.

தடாரிப்பறை கொட்டிப் போாக்களம் பாடும் பொருநன ஒருவன், தன்னெதிர் வந்தவனும், வறுமை வயப்பட்டவனுமாகிய பொருநன் ஒருவனையும அவனுடைய சுற்றததாரையும் கரிகாற் பெருவளத்தானிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்தது பொருநராற்றுப்படை. அப்பாட்டில முடத்தாமக்கணணியார் சில அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கூறுகின்றார். கரிகாலனின தநதை இளஞ்சேட்சென்னி அழகுமிக்க பல தேரினையுடையவன. கரிகாலன தாயின வயிற்றிலிருக்கும் போதே அரசுரிமை பெற்றுப் பிறநதவன. அவன் இளமையிலேயே சேர பாணடியரை வெண்ணிப் பறந்தலையில் தாககி வெறறி பெற்றவன். அச்செய்திகளை அந்நூல் வழஙகும். முடத்தாமக் கணணியார் அபபாட்டில், பாலை யாழின அமைதி, பாலைப்பண ஆறலை கள்வர் மனத்தையும் மாற்றுதல், காவிரி சோழ நாட்டைப் புரக்கும் சிறப்பு ஆகியன குறித்துச் சிறபபுறப் பாடியுள்ளார்.

முடத்தாமக் கண்ணியார், கருங்குளவாதனார், வெண்ணிக்குயததியாா, கடியலூா உருத்திரங்கணணனார் ஆகியோா காலத்தவர். கு.வெ.பா

முடத்திருமாறன் சங்க காலத்துப் பாணடிய வேநதர்; பாடல் பாடும் வல்லமையுடையவர். இவர்

பாடியனவராக நற்றிணையில் பாலைத் திணையில் (நற.105) ஒரு பாடலும், குறிஞ்சித் திணையில் (நற்.228) ஒரு பாடலுமாக இரு பாடலகள் உள்ளன. இவர் இடைச் சங்கத்தின இறுதியில் இருநதவா எனறும், கபாடபுரம் கடல் கொளளப்பட்டுத தமிழச் சங்கம் அழிந்த போது மதுரையில கடைச சஙகத்தை நிறுவியவர் என்றும் கூறுவர். அதனை இறையனார் களவியல் உரையாலும சிலப்பதிகாரத்தின அடி யார்க்கு நல்லார் உரையாலும் அறியலாம். முட்டத திருமாறன் என்ற பாட வேறுபாடு கொணடு இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுளள திருமுட்டத் தைச் சேர்ந்தவர் என்பர் அது பொருநநாது. உடல் உறுப்புகளின் அடிப்படையிலும், உடற் குறையின அடிப்படையிலும் அரசாகளுக்கும் புலவாகளுக்கும் பெயரிடும் வழக்கம சங்க காலத்தில இருநதது மாறன எனபது பாணடியர்களுக்கே உரிய பெயராகச சங்க காலத்தில் வரையறையுடன வழஙகி வநதுள ளது. ஆகவே இவர் பெயா முடடத திருமாறன என பதே பொருத்த முடையதாகும் நறறிணை 105-ஆம் பாடலில் குட்டுவன சேரலை இவர் குறிப்பிடுவது கொணடு இவர் அவன் நணபா என்பர். அகப்பாடல மட்டும பாடியுளள இவா இறைச்சி, உளளுறை ஆகியவற்றைப பயனபடுத்தி நயமுறக் கருத்தை விளக்கும் ஆறறலுள்ளவர்.

நற்றிணையில பாலைத் திணையில இவர் பாடிய பாடல் தலைவன் கூறறாக அமைநதுள்ளது. பொருள ஈட்டுவதற்காகக காட்டு வழியே தலைவியைப பிரிந்து செலகிறான தலைவன. வழியில அவன நெஞ்சம் பிரிவுத் துன்பத்திற்கு அஞ்சி மீணடும தலைவியிடம் செல்ல விரும்புகிறது. கடமையை முடிககாமல் திரும்ப நினைக்கும் தன நெஞ்சததினை இகழ்நது தலைவன கூறுவதாகப் பாட்டின கருதது அமைநதுள்ளது. ‘காய்நத கொடிகள் சுறறி, முள படாந்த இலவ மரத்தின் கிளைகள நடுங்கும்படி கொடுங்காற்று மோதும் மூஙகில் புதர்கள மிகுநத இடத்தில், பெண யானை நீரும் நிழலும் இலலாமல் கனறுடன வருந்தும் கொடிய காடு எனபதைக் கருதாமல், நெஞ்சே, நீ நெடுந்தொலைவு வநது விட்டாய். ஆனால் இப்போதோ குட்டுவன் சேரல குடமலைச் சுனையிலுள்ள குவளை மலரைச சூடும் கூநதலையுடைய தலைவியைத் துனபத்தில வருநத விட்டு வந்து விட்டோமே எனக் கவலைப்படுகிறாய். நெஞ்சே’ இவவளவு நீணட தொலைவு வநதபின திரும்ப நினைப்பது மிகவும் வேடிக்கையாய் இருக கிறது’ எனபது இவர் பாடிய பாடலின கருத்தா கும் இலவமரம முறியுமாறு காறறு வீசும் என்றது, நினைத்ததைச செயறபடுத்த விடாதபடி காமம் தலையெடுககும் எனறும், யானை கனறோடு வருந தும் நீரற்ற சுரம என்றது தலைவன் நெஞ்சோடு சேர்ந்து வருந்தும தன்மையையுடையது காடு என றும் இறைச்சிப பொருள நயம் பெற அமைநதுள ளது

நறறிணையில் குறிஞ்சித் திணையில் அமைநத இவர் பாட்டு தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ளது தலைவியிடம சொலவதைப் போல வெளியில் இருந்த தலைவன கேட்குமபடி தோழி கூறும துறையில இந் தப் பாட்டு அமைந்துள்ளது. ‘வேட்டைககாரனது மூதுகு போன்ற கையை உடைய யானை அவன வில்லிலிருநது எயயப்படும அம்புக்கு அஞ்சி, பளள மான மலைப் பிளவுக்குள் சென்று பிளிரும் அருவி கள வீழும் மலைநாட்டுத் தலைவன, மினனல மேகத தைக கிழிகக இடியுடன முழஙகும் மழை பெய்யும இருள செறிந்த நளளிரவில், நமமைக் காணக வரு வானா வரமாட்டானா எனபது எனககுத் தெரிய வில்லை’ எனறு தோழி கூறுவதாக இவர் பாட்டு அமைநதுள்ளது வேட்டுவன அமபுககு அஞ்சி யானை மலைப் பிளவில பிளிறும எனறது, தலைவி அயலார் கூறும பழிச சொலலுக்கு அஞ்சி வீட்டில வருநது வாள எனனும உளளுறைப் பொருள குறித்து நின றது க.மு

முடிகொண்ட சோழபுரம்: இது தமிழகத தில் சோழ நாட்டில கும்பகோணததிற்குத தென மேறகே ஏறததாழ 5 கி.மீ தொலைவில, இப போது ‘பழையாறை’ எனனும பெயருடன உளள சிற்றூர் ஆகும. அசசிறறூரும் அதனைச சாாநத வேறு சில ஊர்களும் சோநதே பெரிய நகரமாக விளங கின. இந்நகரம் சோழர்களின தலைநகரமாக வெவ வேறு காலஙகளில வெவவேறு பெயர்களுடன இருந தது இது கி பி 7-ஆம் நூற்றாணடில ‘பழையாறை’ எனவும, கி பி.8-ஆம் நூற்றாணடில ‘நநதிபுரம’ என வும, கி பி 9,10 – ஆம் நூற்றாணடுகளில ‘பழையாறை நநதிபுரம’ எனவும், கி பி 11-ஆம நூறறாணடில ‘முடிகொணட சோழபுரம்’ எனவும வழங்கப்பெறறது என்பதைத் தமிழநூல்களும், கலவெட்டுகளும அறி விககினறன.

இவ்வூா, முதல் இராசேநதிர சோழன (கி.பி 1012-1044) காலததில அவன சிறப்புப் பெயாகளுள ஒன்றாகிய ‘முடிகொணட சோழன’ எனற பெயரால இப்பெயர் பெறறது இநநகரின் தெனபால ஓடும ஆறு அவனால வெட்டப் பெறறு ‘முடிகொணட சோழப் பேராறு’ என்னும் பெயர் பெறறிருககிறது. பெரியபுராணததில ‘பாரில் நீடிய பெருமை சோ பதி பழையாறை’ (அமா நீதி புராணம-1) எனக குறிக்கப்படுகிறது அககாலததில இநநகரில் சோழ

மன்னர்களின் அரணமனை இருந்த இடம் இப்போது சோழ மாளிகை' எனனும் ஊராக உள்ளது.

த ரா.

முடிகொண்ட சோழன்: சோழ மன்னர்களுள ஒருவரான முதலாம் இராசேந்திர சோழன பல சிறப்புப் பெயர்களைப் பெறறிருந்தார். அவற்றுள ஒனறு முடிகொண்ட சோழன எனபதாகும். இவருடைய இயற்பெயர் மதுராந்தகன். முடிசூட்டும் பொழுது இராசேந்திரன் என்று பெயர் சூட்டப் பெறறார். இவருடைய கல்வெட்டுகளும், திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளும் இவர்தம் சிறப்புப்பெயர்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

இராசராச சோழனின் மைந்தரான இவர் தம் தந்தைக்குப் பின கி.பி 1012 முதல கி பி.1044 வரை சோழபபேரரசை ஆட்சி செய்தார். தம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் வடநாட்டு அரசர்களையும், சேர பாணடிய மனனர்களையும் வென்றதால் முடிகொண்ட சோழன எனனும் சிறப்புப் பெயரைப்பெற்றிருக்கலாம்.

சோழ மனனர்கள் முடிசூட்டும் நகராகவும்,அரச குடும்பத்தினா தங்கும் பெருநகரமாகவும் விளங்கியது பழையாறை எனனும் நகரம் அது கும்பகோணத்திறகு வடக்கே உளளது. இராசேந்திரன் காலத்தில் அந்நகரம் முடிகொணட சோழபுரம் என்றுகூறப்பட்டது. அந்நகருக்குத் தெற்கே இராசேந்திரனால் வெட்டபபட்ட ஆறு முடிகொண்ட சோழப்பேராறு எனறு கூறப்படுகிறது. அதிலிருநது இவருக்கு முடிகொணட சோழன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் இருந்தது தெளிவாகின்றது.

அ.சி.

முடித்தலைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி: இவன் சோழ மன்னன். சேரமான அநதுவன சேரல் இரும்பொறையோடு பகைமையுடையவன. உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாா இவனைப் பாடாண திணையில வாழ்ததியல் துறையில் பாடியுளள பாடல புறநானூறு 13-ஆம் பாடலாக உளளது. இவனைப் பற்றி அப்பாடற் செய்தி தவிர வேறு எக்குறிப்பும் தெரியவில்லை. இச்சோழன் கருவூரை முறறியிருந்தான ஒருநாள கருவூரை நோககி இவன செலகையில இவன ஏறியிருநத களிறு மதம்பட்டது. அப்போது முடமோசியார் எனனும் புலவர் சேரமான அநதுவஞ்சேரலிருமபொறையோடு அரசமாளிகையாகிய வேணமாடத்து இருநதார். அந்நிலையில புலவர் சேரனுக்குப் பெருநறகிளளியை அறிமுகப் படுத்துவது போல இப்பாடலைப் பாடியுளளார். 'இசசோழன் வயலிடத்துளள மயில் உகுதத பீலியை உழவர் நெற்சூட்டோடு தொகுககும் கொழுமீனையும் விளைநத கள்ளையும் உடைய நீராகிய வேலியையுடைய நாட்டுக்குரியவன். இவன் புலித்தோலாற் செய்த கவசம் சிதைய அமபுகிழித்த மார்பினன். இவன கூற்றம் போன்ற களிற்றின் மேலுள்ளான். அக்களிறு கடலைக் கிழித்துச் செலலும நாவாய் போலவும், பலமீனகள் நடுவேயுள்ள திங்கள் போலவும் வாள்மறவர் சூழப் பாகரையறியாமல் மதம் பட்டது. ஆதலின, இச்சோழன் நோயினறி மீளவானாக' என்பது அவர்தம பாடற் கருத்தாகும். இம மன்னனைப் பறறிப் பாடியவர் உறையூர் ஏணிசசேரி முடமோசியார் ஒருவரேயாவர்

இரா சா.

முடியாட்சி: சட்ட வரம்புகள் எதற்கும் உட்படாமல் நடைபெறும் ஒற்றை ஆளின் ஆட்சியே முடியாட்சி அல்லது மன்னராட்சி எனப்படும். எச்செயலையும் தன் விருப்பத்துக்கேற்பவே செய்கினற ஒற்றை ஆளின் ஆட்சியே முடியாட்சி (Monarchy) எனறு அரிசுடாட்டில் கூறுகிறார். மேலும், அவர் ஆட்சி வகைகளைத் தூயவகை, சிதைந்த வகை என இரண்டாகப் பாகுபாடு செய்யும்போது, சமூக மக்களின் நலத்தின் பொருட்டு ஆளும் ஒற்றை ஆளின ஆட்சியைத் தூயவகையாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவருடைய ஆசிரியராகிய பிளேட்டோ, சமூகத்தில அமைதியும், நீதியும் நிலைபெறுதல் வேண்டுமாயின அரசர்கள நலலறிவுடையோராதல் (தத்துவஞானிகளாதல்) வேண்டுமெனறு கூறினார். முடியாட்சியிலே அரசின் தலைவர் என்ற முறையில அரசரே தலைமை அதிகாரத்தை உடைய ஓர் உறுப்பாகவும் அதன ஒற்றைப் பேராளராகவும் கருதப்படுகிறார். அவரிடத்தில நாட்டின் உயரிய மதிப்பும். அதிகாரமும் இணைந்துளளன. அவ்வாறு அரசரே நாட்டின இறைமை அதிகாரத்தையும், மதிப்பையும் ஆளவடிவத்தில் வெளிபபடுத்துகிறார்.

முடியாட்சியின் வரலாறு: மனித சமூக வரலாற்றின் தொடக்கமே முடியாட்சியில் காணப்படுகிறது. பரம்பரையான முடியாட்சியில்(Heriditary Monarchy) தகப்பனுக்குப்பின் மகன் அரசராதல என்ற விதி பின் பற்றப்பட்டது; அதில் அரசர்களுக்குக் கல்விப் பயிற்சியும் போர்ப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுதல் வேணடுமெனபது வலியுறுத்தப்பட்டது. ஒரு சில சமூகங்களில் எடுத்துக்காட்டாக, பணடைய இந்திய அரசுகள் சிலவற்றிலும், பண்டைய உரோம நகரரசிலும் போலநது நாட்டில் அணமைக் காலம் வரையிலும் அரசர்கள தேர்நதெடுககப்பட்டனர். முடியாட்சி எல்லா நாடுகளிலும் அண்மைக் காலம் வரை நீடித்திருநதது. ஆஙகிலேய நாட்டில ஆஙகிலேயர்கள் தன் விருபபதிகார முடியாட்சியை கி.பி.17-ஆம் நூறறாணடிலிருந்தே எதிர்த்து, சிறிது சிறிதாக மாற்றிப் பாராளுமனற மக்களாட்சி முறையை நிறுவியுளள

படியால் அங்கு முடியாட்சி எதேச்சாதிகார வடிவத திலில்லாமல் (Absolute Monarchy)அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி யாக (Constitutional Monarchy) நீடித்திருக்கிறது. பிரான்சில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் எதற்கும் கட்டுப்படாமல தனவிருப்பதிகார முடியாட்சி நடைபெற்றதால, கி பி 1789-இல் தோன்றிய வல்லந்தமான பிரான்சுப் புரட்சி முடியாட்சியை ஒழித்துவிட்டது. இன்று ஒரு சில நாடுகளில் தவிர முடியாட்சி காணப்படவில்லை. அவற்றிலும் அது அரசியலமைபபுக்குட்பட்ட வடிவத்திலேயே இருக்கிறது. நாடுகள் பெரும்பாலும் குடியரசுகளாகவே (Republics) இருக்கின்றன.

நிறைகள்: முடியாட்சியில் நாட்டின, தலைமை அரசியலதிகாரம ஒரே ஆளிடத்திலிருப்பதால், அவரால சமூகத்தில் உள்ள பலவேறு நோககங்களை உடையவர்களை எலலாம மாறுபாடினறி இணைக்கவும், சமூகத்தில ஒற்றுமையையும், ஒழுஙகையும்,ஏறபடுத்தவும் இயலும். பிரசிய நாட்டின (Prussia)அறிவுமிக்க மாமனனர் இரணடாம் பிரடரிக்கு, நாட்டின நிதி, ஆட்சிக் கொளகை, படை முதலியவற்றை மாறுபாடின்றி இணைத்தற்குத தலைமை அதிகாரம ஒரே ஆளிடத்தில் இருப்பதுதான உகந்தது என்று கி.பி. 1752 - இல கூறினார. ஒரு குடும்பத்தில பிளளைகள தகப்பனுக்குக் கீழ்ப்படிதலெனபது இயலபாக இருத தலைப் போல, ஒரு சமூகத்திலும் குடிமககள அரசருக்குக் கீழ்ப்படிதலெனபது இயல்பான வழக்கமாகும எனறு பிரான்சிசு பேக்கன் (Francis Bacon) எனப வரும இராபர்ட்டு பிலமர்(Robert Filmer)எனபவரும் கூறுகினறனர். மககளாட்சி முறையை முடியாட்சியோடு இணைததலியலுமாயின, முடியாட்சியை ஒழித்தல வேணடுவதில்லை எனறு எட்மணடு பாககு கூறுகிறார் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் திறமையாக விரைநது செயறபடுதறகு ஓராளாலதான இயலுமெனறு போடின (Bodin)எனபவர் கூறுகிறார். சீலி எனற ஆசிரியர் (Seeley), பெரிய நாட்டில வலிமிகக சிறுபானமையர மற்றொரு சாராரைத துனபுறுத்தாமல் தடுத்தற்கு முடியாட்சியே சிறநததெனறு உருசிய சார் (Tsar) அரசரின ஆட்சியைச சுட்டிக் காட்டிக் கூறுகிறார். சுயாட்சியில பயிறசி இலலாதோருக்கும, நாகரிக வளாசசி பெறாதோருக்கும். முடியாட்சியே சிறந்ததெனறு கார்னர் என்ற ஆசிரியர் (Garner) கூறுகிறார்.

மககளின் நலன்பேணும் நோக்கமும், தகுதியும, உழைப்புமுடைய மன்னராட்சியில நன்மை விளையுமெனறாலும், இபபணபுகளெல்லாம பரமபரையாக வருபவை அலல. ஆகையால் தன்னலமிகக கொடுங கோல அரசர்களுடைய ஆட்சியில் மக்கள துனபுறுகின்றனரென்பதை வரலாறு காட்டுகிறது தீய அரசர்கள் தமக்குத் தாமே அழிவைத் தேடினர். மேலும், முடியாட்சியில் பெறக் கூடிய நனமைகளையெல்லாம் குடியரசு மக்களாட்சியிலும(Republican Democracy) பெறுதல கூடுமெனறு இக்கால வரலாறு காட்டுகிறது.

பா.கு

துணை நூல்கள்.

Bluntschli, J K, The Theory of the State, Oxford, 1921.

Garner, J.W., Introduction to Political Science, American Book Company, 1910.

முடியேற்று 'முடியேறறு' என்பது 'முடி அணிதல்' எனறு பொருள்படும கேரளத்திலுள்ள திருவாஙகூர், கொச்சி மாவட்டஙகளில அமைநதுளள பததிரகாளி கோயில்களில முடியேற்று நிகழச்சி நடத்தப் படுகிறது. சடங்குகளுடன கூடிய மரபுக்கலை வடிவமாக இதனைக் குருபபு, மாரார் எனனும இனத்தைச் சார்நதவாகள நடத்துகினறனா.

பததிரகாளிககும் தாருகாசுரனுககும நடைபெறும சணடையின இறுதியில பததிரகாளி வெறறி பெறுவதை மையக்கருததாகக கொணடுளளது இநநிகழச்சி. இநநிகழ்சசியை நடததுவதறகு நடிகாகள, கலைஞாகள ஆகிய இருவகையினரையும் சோதது 16 மக்கள தேவைப்படுகினறனர். இக் கலை நிகழசசியில ஆணகள மட்டுமே பஙகு பெறுகினறனா. இககலை நிகழச்சியின தொடக்கமாகக் களம எழுதுவதும தெய்வத்திருவுருவிறகுப பூசை செய்வதும பினபு எழுதிய களததினை அழித்தலுமாகிய சடங்குகள நடைபெறுகின்றன.

நிலததில் எழுதப்பட்ட காளி உருவததிறகு வழிபாடுகள நடத்துகிறார்கள அவ்வழிபாட்டில் காளிககு, நிலை விளககு (குத்து விளக்கு) ஏற்றி, நெல, அரிசி, தேங்காய் போனற பொருட்களை வைத்துச் சடங்குகள செயயப்படுகினறன.

இநநிகழ்சசியைப பினவரும் பகுதிகளாகப் பிரிககலாம்: 1) நிகழசசி நடத்தப்படும களத்திறகான சடங்குகள, 2) சிவன - நாரதர் புறப்பாடு, 3) தாருக அரக்கனின புறபபாடு, 4) காளியின புறப்பாடு, 5) கோயம்படி நாயரின புறப்பாடு, 6) எல்லாப பாத திரஙகளும சோநது ஆடுதல.

முதற் காட்சியில சிவனும நாரதரும் தோனறுவர். அசுரா அரசனான தாருகன இழைக்கும கொடுமைகளைப் பற்றிச சிவபெருமானிடத்தில நாரதர் முறையிட்டு அவனை அழிப்பது ஒரு பெணணால மட்டுமே

முடியுமென்று சொல்லுவார் அந்த அரக்கச் செயல்களை வேரோடு களைவதற்கான எல்லாவகையான உதவிகளையும் தாம் அளிப்பதாகச் சிவபெருமான் உறுதி செய்வார். அடுத்த நிலையில் மேடையில் தாருகன் புறப்படுவான். தாருகன், அவன் உடன் பிறந்தான் ஆகிய அரக்கர் வேடங்களில் நடிப்பவர் இருவர் கொடுமையை வெளிப்படுத்தும் செயல்கள் செய்து நடித்துக் காட்டுவார்கள். அடுத்த கட்டத்தில் மேடையில் காளி தோன்றுவாள் தொடக்க நடனம் முடிந்த பிறகு தாருகாசுரனைப் போருக்கு அழைத்து அறை கூவல் விடுவாள் அந்தக் காட்சியில் தாருகன் மேடைக்கு வர மாட்டான். அவன் அரண்மனையிலேயே இருப்பதாகவும், காளி கொத்தளங்களுக்கு வெளிப்புறத்தில் நின்று கொண்டு, அவனைச் சீவந்துவப் போருக்கு (இருவருக்குமிடையே நடக்கும் போர்) அழைப்பதாகவும் கருதிக் கொள்ள வேண்டும். நடனத்தின் அந்தக் காட்சி, போருக்கு அழைப்பு விடுத்தல் என்னும் பொருள்பட 'போருவிளி' என்று சொல்லப்படும் அடுத்த காட்சி தாருகாசுரனுடைய போர் அறிவிப்புடன் தொடங்கும். கடைசிக் காட்சியில் பத்திரகாளியும் தாருகனும் போரிடுவார்கள். போரின் முடிவில் தாருகாசுரனின் தலையை வெட்டியதை உருவகப்படுத்துவதற்காக நடிகனின் தலையில் அணிந்திருக்கும் கிரீடத்தைக் காளி கொய்து எடுப்பாள் நடனத்தின் அக்காட்சியை ஒட்டித்தான் அக்கலைக்கு 'முடியேற்று' என்று பெயர் வந்தது.

ஒப்பனை. பொதுவாக எல்லாப் பாத்திரங்களுக்கும் சிவப்பு, கருப்பு, வெள்ளைக் கலவைகளின் வண்ணக்கோடுகள் முகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும். காளி வேடத்திற்கு மட்டும் அரிசி மாவினால் வெள்ளைப் புள்ளிகளை முகத்தில் தீட்டுவர். அப்புள்ளிகள் அம்மை நோயைக் குறிப்பதாக அமையும். அந்நோயைக் கட்டுப்படுத்தும் தெய்வமாகக் காளி வழிபடப்படுகிறாள்.

இசை: முடியேற்றுப் பாத்திரங்களின் நடனத்திற்கு ஏற்ற இசை உள்ளது. செண்டா, சேங்கிலா, இலித்தாளம் ஆகிய இசைக்கருவிகள் அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

காளி வேடமிட்டவரைக் காளியின் அவதாரமாக நினைத்துக் காண்கின்றனர் அந்நம்பிக்கையில் குழந்தைப் பேறு இல்லாத பெண்கள் காளிவேடம் பூண்டவரிடம் தங்கள் குறைகளைக் கூறி அருள் வாக்குப் பெறுவதும், தங்கள் குழந்தையினை நோயிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அவர் முன் குழந்தைகளைக் காட்டி வணங்குதலும் நாடக நிகழ்ச்சி முடிந்த பின்னர் நடத்தப்படுகின்றன. காளி வேடம் பூண்டவர் தாழ்ந்த இனத்தவராக இருப்பினும் பார்ப்பனர்களும் அவரிடம் அருள்வாக்குப் பெற்றுச் செல்கின்றனர் ஒரு செயலின்வழித் தெய்வத்தின் அருளைப் பெறமுடியும் என்கின்ற தத்துவத்தினைக் கூறுவதாக இந்து சமயம் உள்ளது. எவனொருவன் ஒரு செயலை முறையாகப் பயில்கிறானோ அதன் வழி அவன் தெய்வத்தைக் காண்பான் என்கின்ற கொள்கை இந்து சமயத்தில் உள்ளது. அதனடிப்படையில் சடங்கு சார்ந்த மரபுக்கலைகளில் பங்கேற்கும் கலைஞர்களுக்குத் தெய்வ அருள் கிட்டுவதாக நினைத்து அவர்களைத் தெய்வமாக்குவதன் வழி இம்மரபுக் கலைகள் தோன்றியிருக்கலாம் இல்லாத ஒன்றினை இருப்பதாகப் பாவித்தது போலச் செய்வது சடங்கின் சிறப்புத் தன்மையாக உள்ளது.

இல்லாத ஒன்றினை இருப்பதாகப் பாவிப்பதற்குக் குறியீடுகளும் உருவ வழிபாடும் வழிவகுப்பதாக அமைந்திருக்கக்கூடும். அதன் பின்னணியில் உண்டாக்கப்பட்ட கதைகளும் அவற்றினை நடத்திக்காட்டுவதான சடங்குகளும் இருந்திருக்க வேண்டும். அச்சடங்குகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'போலச் செய்தல்', சடங்கிற்கு நிகழ்வுத் தன்மையைக் கொடுப்பதாக அமையும். எனவே தான், நாட்டுப்புற வழிபாடுகளில் பங்கு பெறுவோர் தாங்களே தெய்வத்துடன் பேசுதல், தெய்வத்திற்குக் கட்டளையிடுதல், கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். எனவே, ஒவ்வொருவரும் தெய்வத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளும் நம்பிக்கையைப் பெறுகின்றனர்.

வழிபாட்டுச் சடங்குகளில் பங்கு பெறுவோர் தெய்வத்தின் அருளைப் பெற்றனர் என்னும் நம்பிக்கையில் அவர்களையே தெய்வங்களாக நினைத்து வழிபடுவதும் உண்டு. எனவேதான், அவர்களின் செயல்கள், சைகைகள், உடலசைவுகள் ஆகிய அனைத்தும் சக்தி வாய்ந்தனவாக இயல்பிலிருந்து மாறியனவாகக் கருதிப் பார்க்கப்படுகின்றன. அது போன்ற தன்மைகளின் அடிப்படையில் சடங்கு சார்ந்த மரபுக் கலைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

காளி தாருகனைக் கொன்று அவன் குடலை உருவிக் குருதியைச் சுவைப்பது போல் பாவனை செய்யப்படுகிறது. அந்நிகழ்ச்சி இடம்பெறும் கதகளி வடிவத்தைச் செவ்வியல் சார்ந்த கதகளி வடிவம் என்கின்றனர். அக்கலை வடிவங்களில் இந்நிகழ்ச்சி நடித்துக் காட்டப்படுவதில் இந்நிகழ்ச்சிகள் சமுதாயத்தில் நடைமுறை வாழ்க்கையில் இடம்பெற்று இருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு.

களம் எழுத்து: கேரள மரபில் ஒன்றிப்போன களம் எழுத்து எனும் வடிவமானது, குறிப்பிட்ட தெய்வத்திற்கென்று நிலத்தில் வரையப்படும்

விரிந்த பெரிய ஓவியமாகும். வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்கு 'யந்திரம்' வடிவ அமைப்பில் களம் எழுதது எழுதுவது முக்கிய சடங்காக உள்ளது. குருப்பி இனத்தவர் அதனை எழுதுவர். ஐந்து வண்ணப் பொடிகளில் அதனை வரையும் வழக்கம் இன்றும் பழக்கத்தில் உள்ளது. முடியேற்று நிகழ்ச்சி நடத்துவதற்குமுன் நாற்பது நாள் வரை பல்வகை வடிவமான களம் எழுத்து எழுதுவதிலும் அழிப்பதிலும் சடங்கு முறைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. 'நாகயட்சி' களம் எழுத்து என்கின்ற மற்றொரு வடிவத்தைப் புலவனமார் என்கின்ற இனத்தவர் எழுதுகிறார்கள். நாக வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்காக அது எழுதப்படுகிறது. காளியைப் போர்த் தெய்வமாகவும் (குறிப்பாகக் களரி போன்ற வீர விளையாட்டுக்களில்) நோய்களைத் தீர்க்கும் தெய்வமாகவும் வளம் கொடுக்கும் தெய்வமாகவும் வணங்குகின்றனர். காளியின் கறுப்பு உருவத்துடன் கூடிய கொடூரமான தோற்றம், அவளைப் போர்த் தெய்வமாகவும் தீய சக்தியை அழிப்பவளாகவும் காட்ட உதவுகிறது. காளியைப் பெருத்த மார்பகங்களுடன் சித்திரிப்பது அவள் வளம் கொடுத்துக் காப்பாள் என்கின்ற நம்பிக்கையுடன் அமைவதாக உள்ளது.

அம்மனைப் பற்றிப் பாடப்படும் பாடல்களில் தகாதசொற்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. காட்டாக, கொமு நலலூர்ப் பரணி வழிபாட்டில் அம்மனைப் பற்றிப் பாடும்பொழுது அருவருக்கத்தக்க சொற்கள் கையாளப்படுகின்றன. தாருகனைக் கொன்ற காளியின் கோபத்தினைத் தணிப்பதற்காக அவ்வாறு பேசப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. தமிழகத்தில் உள்ள காளியம்மனே கேரளத்தில் பத்திரகாளியாக வழிபடப்படுகிறாள். இரா.இரா.

முடுகு வண்ணம்: இது இருபது வகை வண்ணங்களுள் ஒன்று. இது முடுகிய சந்தவின்பம் அமைய வருவது. இது அராகவடி பயின்று வரும். குறிலிணை பயின்ற அடி அராகவடியாகும். அவ்வாறான அடியால் நாற்சீரின் மிகுந்த சீர்கள்ால் இவ்வண்ணம் வரப்பெறும். அராகத்திற்கு முடுகியல் என்ற வேறு பெயர் உண்டு. முடுகிய ஓசை கொண்ட அராகவடியால் வரப்பெறுவது முடுகு வண்ணமாகும். 'தனதன' எனும் சந்தத்தில் இவ்வண்ணம் வரப் பெறும். எ.டு. 'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇ' (கலித்.39). சா.கி.

முண்டக உபநிடதம்: முண்டக உபநிடதம் அதர்வணவேதத்தில்அமைந்துள்ள முப்பதைந்து உபநிடதங்களுள் ஒன்றாகும். அவற்றுள் பிரச்சுண, முண்டக, மாண்டூக்கிய உபநிடதங்களுக்குச் சங்கரர் விளக்கவுரைகள் எழுதியுள்ளார். முண்டகம் என்ற சொல்லின் பொருள் தலைமுடியை மழித்தல் என்பதாகும் இது தலைமுடி மழிக்கப்பட்ட ஒருவரை அல்லது துறவியைக் குறிக்கும். இவ்வுபநிடதம் முண்டக உபநிடதம் என்ற பெயர் பெற்றதற்கு இருவகை விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. சிலர் இவ்வுபநிடதத்தில் கற்பிக்கப்படும் மேலான அல்லது கடந்த நிலை அறிவானது, எவ்வாறு கத்தியானது தலையை மறைத்திருக்கும் முடியை மழிக்கின்றதோ அவ்வாறு தன்னை உணர்வதினின்றும் மறைத்து நிற்கும் திணிக்கப்பட்ட அறியாமையை உயிரிடத்தினின்றும் நீக்கவல்லது என்பதனால் இப்பெயர் பெற்றது என்று கூறுவர். வேறு சிலர் அழிக்க முடியாத, நிலைத்த பொருளை அடைதற்குத் துறவின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துவதால், இது துறவிகளுக்குச் (தலை முடி மழித்தவர்களுக்கு) சொல்லப்பட்ட செய்தியாதலால் இப்பெயர் பெற்றது எனக் கருதுகின்றனர். இவ்விரு விளக்கங்களைத் தவிர்த்து வேறுசிலர் இவ்வுபநிடதம் தலைமுடியை மழித்துள்ள பௌத்தத் துறவியினால் எழுதப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றதெனச் சொல்வர்.

முண்டக உபநிடதம் சௌனகர் என்பவரின் ஐயப்பாட்டு வினாக்களுக்கு அங்கிராசு என்பவர் கூறும் தெளிவுரைகள் கொண்டதாகும். அத்தெளிவுரைகளை அங்கிராசு தம் ஆசிரியரான பாரத்துவாச சத்தியவாகரிடத்திலிருந்தும், சத்தியவாகர் தம் ஆசிரியரும் பிரமனின் மூத்த புதல்வருமான அதர்வானிடத்திலிருந்தும், அதர்வான் தம் தந்தையான பிரமனிடத்திலிருந்தும் கற்றனர் எனச்சொல்லப்படுகிறது.

முண்டக உபநிடதம் மூன்று இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இயலிலும் இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன. இவ்வுபநிடதம் அறுபத்து நான்கு கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது.

இவ்வுபநிடதத்தின் முதல் இயலின் முதற்பிரிவின் தொடக்கத்தில் சௌனகர் தம் ஆசிரியரான அங்கிராசுவிடம் அனைத்து அறிவியல்களுக்கும் மெய்ப் பொருளியலுக்கும் அடிப்படையான 'எந்த ஒன்றை அறிவதனால் மனம், புலன்களால் நுகரப்படும் இயற்காட்சி முழுமையும் அறியப்படும்' என்று கேட்கின்ற வினாவிற்கு ஆசிரியர் அளிக்கும் விரிந்த விடையாகவே எஞ்சிய பகுதிகள் அனைத்தும் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியர் அவ்வடிப்படை வினாவிற்கு மட்டுமன்றி அதில் அடங்கக் கூடிய அனைத்து வகையான வினாக்களுக்கும் சேர்த்தே விடையளிக்கிறார். முதலில் அவர் அனைத்தறிவும் இணைகின்ற அழிவற்றதனை உணர்தற்குக் கிடைக்கின்ற செயல்முறை, கோட்பாட்டு அறிவுகளைக் கொண்டுள்ள அறிவின் எல்லை பற்றிய அளவையியலான முறைமையைக்

கொடுககிறார். அழிவறறதனை உணாதறகு உபநிடதம கூறும் அந்த அறிவு கடந்த நிலை அறிவாகும். அழிவறறதன் இயல்பைத் தகுந்த உவமைகளால் விளககுவதுடன, அதன் இயலபிலிருநது முறறிலும் மாறுபட்டதாகிய படைப்பு முழுமையாகிய இவ்வுலகம் அதிலிருந்து எவவாறு தோன்றியது எனபதன் விளக்கமும் அப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுளளது.

முதல்இயலின் இரணடாம் பிரிவில் வேதச் சடஙகுகள, அவற்றைச் செய்ய வேண்டிய முறைகள், அவறறைச் செய்யவில்லை எனில் ஏறபடும் தீமைகள் முதலியன கூறப்படுகினறன. அதன நோககமானது சடங்குகளைச செயவதனால் கிடைக்கும் பயனகள மிகச் சிறந்தனவாயினும் அவை நிலையற்றவை எனபதனை மெய்யறிவை நாடுபவர்களுக்கு உணர்த்துவதேயாகும். எனவே, ஆன்மிகநெறியை விழைவோர், அழிவற்றதனை உணர்தற்கு அறிவு, பற்றின்மை, ஒருமுனைப்பான சிந்தனை, நம்பிககை, தனிமைவேட்கை போனற பணபுகளை வளாத்துக் கொளள வேண்டிய தன் இன்றியமையாமை பறறியும் அப்பகுதி கூறுகிறது.

இரணடாம் இயலின் முதறபிரிவு, உபநிடதஙகள் பேசுகின்ற இவ்வுலகக் ேகாட்பாட்டை விளக்குகிறது. அதன் இறுதிப்பாடல் உயர்ந்த இருப்பான புருடனே படைப்பு முழுமை, வினை, தவம், நிலைப்பு ஆகிய அனைத்துமாகும் என்று கூறுகிறது. அப்புருடனை உணர்வதே அறியாமை நீக்கும் வழி என்றும் அது கூறுகிறது அவவியலின இரணடாம் பிரிவில் ஓங்காரத்தின துணையுடன சிந்தனை செய்தலே அழிவற்றதனை உணர்தறகு வாயிலாகும் என்பது குறிபபிடப்பட்டுளளது. சிந்தனைக்குத் துணைபுரிகின்ற அனைத்தையும் ஒளிரச் செய்கின்ற பரமபொருளின் இயல்பு மீண்டும் விளக்கபபட்டுளளது.

மூனறாம் இயலின் முதறபிரிவு, உயிருக்கும் பரம் பொருளுக்கும் இடையே அமைந்துள்ள உறவினை நன்கு அறி முகமான உருவமாகிய ஒரே மரததில் அமர்நதுளள இரு பறவைகளுககிடையேயுள்ள தொடர்பைக் கொணடு விளக்குகிறது. இறுதிப்பகுதி உயர்நததனை உணர விழைவோாக்குரிய தகுதிகளான அறபபண்புகள, ஆனமிகப் பயிற்சிகள ஆகியவை பற்றி விளககுகினறது.

அளவிற சிறியதான இம்முணடக உபநிடதம், கதா, சுவேதாசுவதர உபநிடதஙகள போனறு கூறப்படும் செயதிகள், முறைமை, ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றைக் கொணட செய்யுளகளையுடைய மநதிரோப நிடதமாக விளங்குகிறது. மேலும் பகவத் கீதையைப் போன்று ஞானம, யோகம், பத்தி ஆகியவறறைப் பறறிய செயலமுறை நூலாகவும் முணடக உபநிடதம அமைந்துளளது. பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்கள்:

Chitrita Devi, Upanısads for all, Chand & Co. Ltd., New Delhı, 1973.

Sanma D.S, The Upanisads, An Anthology, Bharatıya Vidya Bhavan, Bombay, 1961.

Swami Sarvananda, Mundakopanisad, Sri Ramakrıshna Matt, Madras, 1974.

முண்டர் பழங்குடியினர் பீகார், ஒரிசா, மேற்கு வங்காளம், அசாம் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழ்கினறனர். பீகார் மாநிலத்திலுள்ள இராஞ்சி மாவட்டத்தில் இவர்கள் மிகுதியாக உளளனர். முணடா (Munda) எனற சொல்லுக்குச் செல்வந்தன, நிலையான உழவன், கிராமத்தலைவன் போன்ற பொருளகள உண்டு. வடமொழியில் இச்சொல் தலைவன என்னும பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. முண்டா என்ற பெயர் இம்மக்களுககுச் சாதி இந்துக்களால் வழங்கப்பட்டது எனபர். ஆங்கிலேயர்களால் கி.பி. 19-ஆம் நூறறாண்டில் இப்பெயர் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது என்று கூறுவாருமுளா. ஆனால், முண்டர்கள் தஙகளை ஓரோ - கோ (Horo-ko) என்று கூறிக் கொளவர். அதன் பொருள மனிதர்கள் என்பதே. இவர்கள முணடாரி எனனும் மொழியைப் பேசுகின்றனர்.

முண்டர்கள்

முண்டர்கள

முணடர் எங்கிருநது வந்தவர்கள் எனபது பற்றிப் பல கருத்துகள உள்ளன. முணடர் தென்னிநதியாவி லிருநது வந்தவாகள என்பாா இரிசுலி (Risley) என னும் மானிடவியலறிஞர்

முணடரின் நிறம பொதுவாகக் கரும்பழுப்பு கருப்பு நிறத்திலும் காணப்படுகினறனர். நீணட தலை யும், அகன்ற மூககும, தடித்த உதடுகளும், சதைப் பிடிப்பான அகன்ற முகமும கொணடுளளனர். குளள மாக உளள இம்மக்களின் கைகாலகள உறுதியாக உளளன. முணடாகளின ஒவவொரு கிராமததிலும முண்டா எனப்படும கிராமத் தலைவனும், பாகன எனப்படும் மதகுருவும் உளளனர். அப்பதவிகள மரபு வழி வருவதாகும். கிராமத் தலைவனுக்குத் துணை யாகப் 'பஞசு' எனபபடும துணைத் தலைவாகளும் உள்ளனா. கிராமத்தில் எழும் வழக்குகளுக்குக காலங காலமாக உளள மரபுவழிச் சட்டங்களினபடி (Customary Laws) கிராமத் தலைவா தீர்ப்பு வழங்கு வாா. பட்டி எனபது 12 கிராமஙகளைக் கொணட கூட்டமைபபுககுப் பெயா. அவவாறு தொகுககப்பட்ட ஒவவொரு பட்டிககும் மஙகி என்னும் பெருந்தலை வா ஒருவா உளளார்.

முணடா பழங்குடிகளுள பூதுச்சு, கங்காா ஆகிய பிரிவினரைத் தவிரப பிறர் அகமண (Endogamy) அமைப்பைக் கொணடவாகள. பிற பழஙகுடியினரு டனோ, சாதி மக்களுடனோ மணம் புரிவது தடை செய்யப்பட்டுளளது. முணடர் பழஙகுடியில பல புற மணக் குழுககள (Exogamous groups) குலக்குறி அடிபபடையில் பிரிக்கபபட்டுளளன. குலககுறிகள (Totems) மிக உயர்வாக மதிக்கப்படுகினறன. குலங கள கிலி எனக் கூறப்படுகினறன சூ கிலி (ஒரு வகை மீன்), நாக் கிலி (பாம்பு), ஓரோ கிலி (ஆமை) என பன அவற்றுள சில. சில கிலிகள இநதுக்களின தாக் கத்தினால கோததிரஙகளாகக கருதப்படுகினறன. முற்காலததில சாநதிக் கிலியாக (நநதி) இருந்தது, இப்போது சாணடிலயா கோததிரமாக மாறியுள ளது.

முற்காலததில வேட்டையாடுதலும், இரும்புக் கருவிகள செய்வதுமே முணடரின தலையாய தொழில்களாக இருந்தன. அந்நிலை படிபபடியாக மாறி இனறு முணடாகள அனைவரும நிலையான உழவர்களாக மாறிவிட்டனா மேட்டு நிலஙகளில சிறுதானியஙகளையும், பயறு வகைகளையும் பயிரிடு கினறனர். காடுகளில வேட்டையாடுவதிலும, கிழஙகு கள அகழநதெடுப்பதிலும அவவபபோது ஈடுபடுகின றனர்.

முணடர்களின் சமயம இனறைய இநதியச சமயஙகளினினறு முறறிலும் மாறுபட்டுக காணபபடு கிறது. பிற்காலத்தில பலர் கிறிததவ சமயத்தைத தழுவி விட்ட போதிலும தஙகளுக்கெனறு இருநது வநத சமய நெறியைக் கடைப்பிடிபபோரும உளள னா. முண்டர் சமயத்தின முதன்மைத் தெயவம சிங்பொங்கா ஆகும. அத் தெயவம் கதிரவனின வடிவில உள்ளதாக எணணி வழிபடுகினறனர். சிங

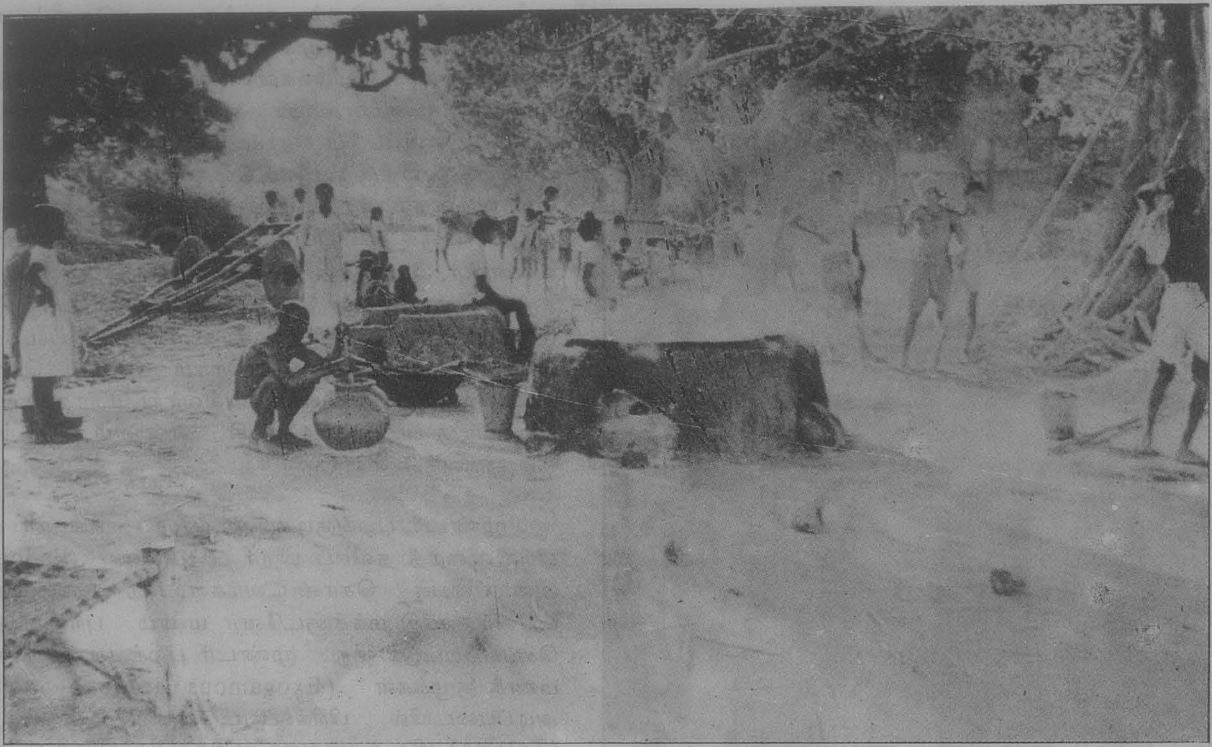

முண்டர்களின் கரும்பு ஆலை

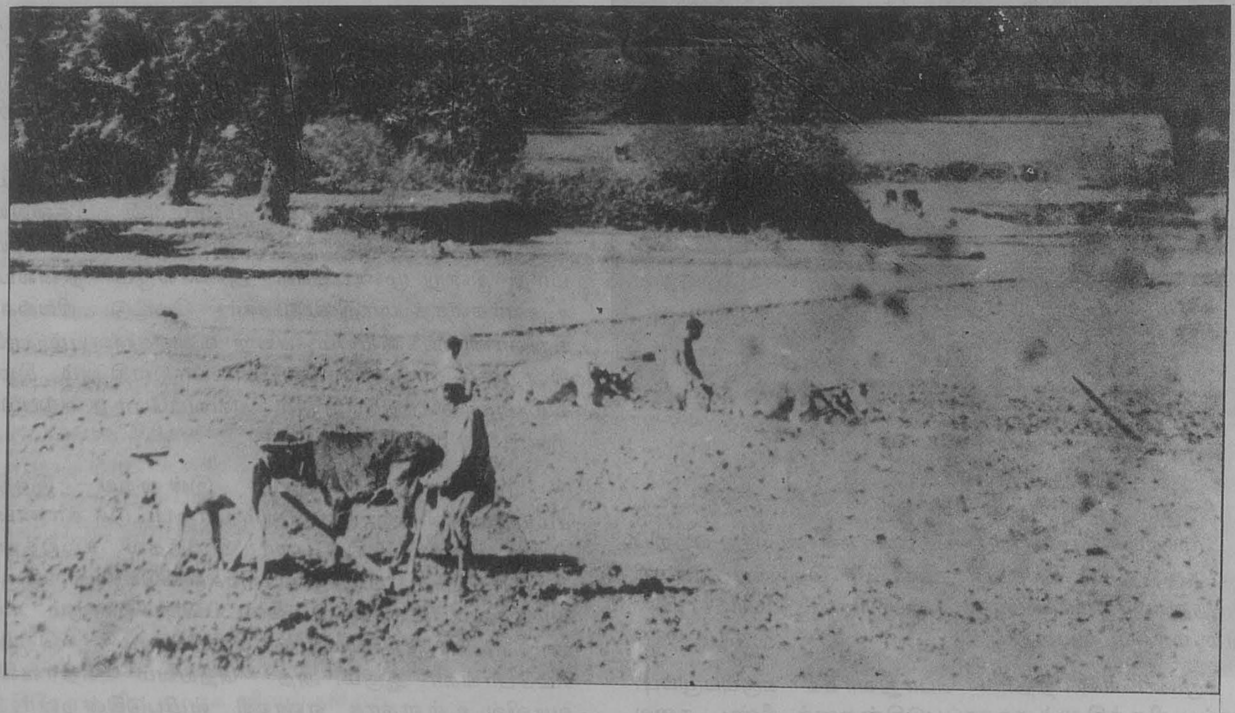

முண்டர்களின் வேளாண்மை

பொங்காவை மகிழ வைக்க வெள்ளாடு, சேவல் போன்றவை பலியிடப்படுகின்றன. அவ்வாறு மகிழ்விப்பதன் மூலம் நோய்கள் அணுகாமல் வாழமுடியும் என நம்புகின்றனர். அடுத்த நிலையில் உள்ள தெய்வம் புருபொங்கா, மாரங்புரு, பாதசாரணா என்னும் பெயர்களால் கூறப்படுகிறது. அத்தெய்வம் மலைகளில் வாழ்வதாக நம்பப்படுவதால் அதற்குப் பாறைகளில் பலி கொடுக்கப்படுகின்றது. கிராம தேவதைகள் ஆட்டு பொங்காகோ (Hatu Bongako) எனக் கூறப்படுகின்றன. அவை வேளாண்மையிலும் வேட்டையாடுவதிலும் துணை நிற்கின்றன என நம்புகின்றனர்.

மூதாதையார் வழிபாடும் முண்டரிடம் உண்டு. இறந்தோரின் ஆவிகள் வீட்டுத் தெய்வங்கள் என்னும் பொருளில் ஒரா பொங்காகோ எனக் கூறப்படுகின்றன. அகால மரணமடைந்தோரின் ஆவிகளும், கொடுமையான சூழ்நிலைகளில் இறந்தோரின் ஆவிகளும் மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் தீங்கு விளைவிப்பனவெனக் கருதுகின்றனர். எனவே, அவற்றை அமைதிப்படுத்தும் பொருட்டுக் காலநடைகளைப் பலியிடுகின்றனர்.

இறந்தவர் சடலங்களை எரித்து, எஞ்சியிருக்கும் எலும்புகளைப் புதைக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். புதைகுழிகளில் பெரிய நினைவுக் கற்கள் நிறுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு காலத்தில் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பரவியிருந்தனர் எனக் கருதப்படும் முண்டர்கள், வரலாற்றுக் காலத்தில், வந்தேறிகளுடன் தங்கள் வாழ்க்கைக்காகப் பெரிதும் போராட நேரிட்டது. இசுலாம், இந்து ஆட்சியாளர்களின் வரித்தண்டல் கெடுபிடிகளையும், கவர்ந்துகொள்ளுதலையும் தாங்கமுடியாத இப்பழங்குடி மக்கள் கன்னி நிலங்களையும், காடுகளையும் தேடிச் சோட்டா நாக்பூர்ப் பகுதிகளில் வந்து தஞ்சம் புகுந்தனர். சோட்டா நாக்பூர்ப் பகுதிகளிலும் தொல்லைகள் தொடர்ந்தன. வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போரும், நிலக்கிழார்களும் முண்டரின் உழைப்பையும், செல்வத்தையும் சுரண்டி வந்தனர். முண்டருள் பலர் புதிய வேலைகளைத் தேடி அசாம், மேற்கு வங்காளம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குச் சென்றனர். அத்தொல்லைகளுக்கு எதிராக முண்டர் அவ்வப்போது கிளர்ந்தெழுந்து போராடினர். ஆங்கிலேயர் முண்டருக்கு உதவும் பொருட்டு 1908-இல் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் தோற்றுவித்தனர். சோட்டா நாக்பூர்ப் பழங்குடிகள் அனைவரும் ஒரு கூட்டு இயக்கத்தை 1939-இல் தொடங்கினர். அதற்கு வெளிநாட்டில் கற்றுத் திரும்பிய செயபால் சிங்கு என்பவர் தலைவரானார். அவ்வமைப்புக்கு 1950-இல் சார்கண்ட்டு (Jharkhand) என்று பெயரிடப்பட்டது. அதன் பொருள் 'வனநாடு' என்பதாகும். சோட்டா நாக்பூர்ப் பகுதிக்குச் சார்கண்ட்டு என்ற பெயரை அமைத்துத் தனியாட்சியை நிறுவப் போராடுவதே அவ்வமைப்பின் நோக்கமாகும். சார்கண்டில் சிங்பும், நாஞ்சி, அசாரிபார்க்கு, பாலமா, சந்தல் பர்கானா, புருலியா ஆகிய பீகாரின் ஆறு மாவட்டங்களும் மேற்கு வங்கம், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களின் எல்லைப் பகுதிகளும் அடங்கும். ப. இரா.

முண்டா மொழிகள்: இந்தியாவில் பேசப்படுகின்ற நான்கு மொழிக் குடும்பங்களான திராவிடம், ஆரியம், திபெத்தோ பர்மன், முண்டா ஆகியவற்றில் முண்டா மொழிகளுக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் உண்டு. ஆரியரின் வருகைக்கு முன்னரே இந்தியாவில் பேசப்பட்ட மொழிக் குடும்பங்களுள் முண்டா மொழிக் குடும்பமும் ஒன்று ஆயினும், கி.பி.19,20 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில்தாம் முண்டா மொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் தெளிவாக வெளிவரலாயின.

முண்டாமொழிகள் ஒரிசா, மகாராட்டிரம், பீகார், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் பேசப்படுகின்றன. முண்டா மொழிகளில் முக்கிய மொழியான சந்தாலியை மட்டும் ஏறக்குறைய மூன்று மிலியன் மக்கள் பேசுகின்றனர்.

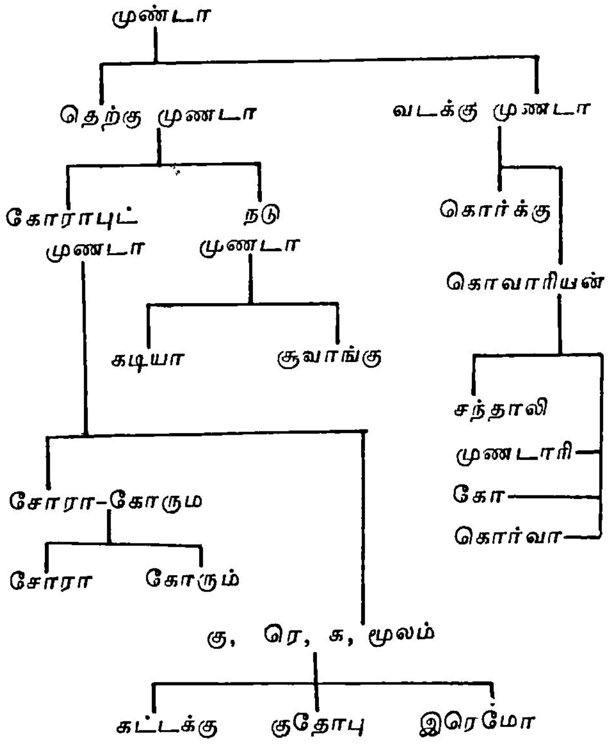

முண்டா மொழிக் குடும்பத்தில் கீழ்வரும் மொழிகள் அடங்குகின்றன. அவை கொர்க்கு (Korku), சந்தாலி(Santali), கடியா (Khaṛia),சுவாங்கு(Juang), குதோபு (Gutob), இரெமோ (Remo), கட்டக்கு (Gatac), கோரும் (Gorum), சோரா (Sora), கோ (Ho), முண்டாரி (Mundari). கொர்வா (Korwa). ஆகியனவாகும். முண்டாமொழிகளை முற்காட்டிய கிளைப்படத்தின் மூலம் உணரலாம். அப்பிரிவு ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று பிரிந்துள்ள காலத்தைக் காட்டாது, பிரிந்துள்ள நிலையைத்தான் காட்டுகின்றது.

முண்டா மொழிகளை ஆசுட்ரோ - ஆசியாடிக்கு மொழிக் குடும்பத்துடன் தொடர்பு படுத்திக் காட்டுகின்றனர்.

முண்டா மொழிகளில் பெரும்பாலும் ஐந்து உயிரொலிகளே இருக்கின்றன. குறில் - நெடில் வேறுபாடு இல்லை. மெய்யொலிகள் பத்தொன்பது உள்ளன. அவற்றுள் 10 மட்டும் சொல்லிறுதியில் வரும்.

p	t	—	(c)	K				
b	—	ḍ	(j)	g	b'	ḍ'	j'	g'
	S							
m	n		ñ		m	n	ñ	ṅ
	l					l		
	r					r		

சொல்லிறுதியில் பெரும்பாலும் ஒலிப்பில் ஒலிகள் (Voiceless Sounds) வருவதில்லை. ஒலியனியலைப் பற்றிப் பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளிவந்திருப்பினும் வாககிய இசை பற்றிய ஆய்வும் ஒலியியல கருவிகள் வாயிலாக ஆய்வும் இதுவரை வெளிவரவில்லை.

முணடா மொழிகளில் எழுவாய்-செயப்படு பொருள் இயைபு இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பெயராக்கம் பற்றிய ஆய்வுகள எதுவும் வெளிவரவில்லை முணடா மொழிக் குடும்பத்தின பெயர்ப் பதிலிகள பறறிய ஆய்வுகள் வநதிருககின்றன. தொடரியலைப் பொறுத்தவரையில ஓரளவு ஆய்வுதான செயயப் பட்டிருககிறது. எனினும், தொடரியல செய்திகளைப போடிங்கின் அகராதியிலிருநது பெறலாம. முணடா மொழிகளின் தொடரியலில ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தின மொழிகளான, இந்தி, பெங்காலி, ஒரியா, மராட்டி ஆகியவறறின தாக்கத்தைக் காணலாம்.

முண்டா மொழிக் குடும்பத்தின் மூன்று மொழிகளுக்கே இதுவரை அகராதிகள உருவாக்கப்பட்டுளளன. அவை: 1) சோரா-ஆங்கில அகராதி; ஆங்கிலம்-சோரா அகராதி, 2) முணடாரிப் பேரகராதி, 3) சந்தால் அகராதி. முணடா மொழிகளின் சொறகளுக்கான சொற்பிறப்பியல் அகராதியும் இதுவரை வெளிவரவிலலை.

முணடா மொழிகளிலிருந்து ஆரிய மொழிகளும் திராவிட மொழிகளும் பல சொற்களைக கடனவாங்கியுள்ளனவெனக் கூறப்படுகிறது. எனினும், அவற்றின் மெய்த்தன்மை ஐயத்திற்குரியதாகும் என இக்கால ஆய்வுகள கூறுகின்றன. சான்றாக, மிளகு எனபதற்கான சமசுகிருதச் சொல்லான, மரிசா ஒரு முண்டாச் சொல் எனப் பரோ கூறுகிறார். அது சரியன்று என எடுத்துக்காட்டுதற்குக் குதோபு மொழியின 'மோரிஸ்' (மிளகாய்) என்னும் சொல்லைக் கூறுகிறார்கள். இது ஒரியாவிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட 'மொரித்ஸோ', என்றும், 'ஸ்' சொல்லிறுதியில் முண்டா மொழிகளில் வருவதில்லை எனறும் காரணம கூறப்படுகிறது. எனவே, முணடா மொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகள இன்னும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன.

முண்டா மொழிக் குடும்பத்தினர் பெரும்பாலும் படிப்பறிவில்லாதவர்கள்.எனினும, முண்டா மொழிக் குடும்பத்தின் முக்கிய மொழிகளான முணடாரி, சந்தாலி பேசுபவர்களுள பலர் கலலூரியில் படித்திருக்கிறார்கள்.

மகாராட்டிரத்தில் கோர்க்கு மொழியும், பீகார், மேற்கு வஙகாளம் மாநிலங்களில் சந்தாலி மொழியும் பளளிகளில கற்பிக்கப்படுகின்றன. மலைவாழ் மக்களின் பள்ளிகளில் முண்டா மொழி பேசுபவருள் பலர் இரு மொழியாளர்களாக இருக்கின்றனர். பெரும்பாலும், சந்தாலி - இந்தி, சந்தாலி - பெங்காலி, சோரா - தெலுங்கு, குதோபு - ஒலலாரி போன்ற இருமொழிகளைக் கூறலாம்.

முண்டா மொழிகளைப் பொறுதத வரையில அவறறை எழுதும்போது அது எந்த மாநிலத்தில பேசப்படுகினறதோ அந்த மாநிலத்தின் அலுவலக மொழியின் எழுத்துகளையே பயன்படுத்துகிறார்கள. சான்றாக,

1. கொர்க்கு, கோ, முண்டாரி, சந்தாலி, கடியா போன்ற மொழிகளுக்குத் தேவநாகரி (இநதி) எழுத்துகள்.
2. முண்டாரி, சந்தாலி, குதோபு போனற மொழிகளுக்கு ஒரியா எழுத்துகள.
3. சோராவுக்குத் தெலுங்கு எழுத்துகள்.
4. முண்டாரி, சந்தாலிகளுக்குப் பெங்காலி எழுத்துகள்.

5. கொர்க்கு மொழிக்கு மராட்டி எழுத்துகள், கிறித்தவத் திருச்சபையினருக்கு உரோமன் எழுத்துகள் எனப் பல வகையாகப் பயன படுத்தப்படுகின்றன.

இப்போது 'கோ' என்றும் 'ஒல் செமெட்டு' எனறும் இருவகைப்பட்ட எழுத்துகள உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. 'கோ' எழுத்து வகை மிகப்பழங்காலததிலிருநதே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

என் ந.

துணை நூல்கள்:

Biligiri, H S., Kharia Phonology, Grammar and Vocabularys, Poona, 1965.

Bodding, P.O., Materials for a Santali Grammar Dumka, 1922.

Campbell, A., & Maephail, R.M.A., Santali-English, English-Santali Dictionary, Pukhuria , 1933.

Pinnow, H J., Ed. & Tr. with P Kerketta and J. Kullu , Kharia - Fexte, Prosa and Poesie, Wiesbaden, 1965

Ramamurthi, G.V., A Manual of Sora Language, Madras, 1931.

முத்தரையர்: தமிழகக் குறுநில மன்னருள முத்தரையர் முதனமை மிக்கவர். இவர்கள் ஏறத் தாழ கி.பி.650 முதல் கி பி 860 ஆணடு முடியத் தமிழகத்தின் சிறு நிலபபகுதியை ஆணடு வநதனர். இவர்கள ஆட்சிக்குரிய பகுதி 'முததரையர் நாடு' என்று கூறப்பட்டது. முததரையர் நாடு இககாலத்திய தஞ்சாவூா, திருசசிராப்பளளி, புதுக்கோட்டை மாவட்டஙகளின சில பகுதிகளைத் தனனகததே கொணடு விளங்கியது. பலலவாக்கு அடஙகிய சிறறர சராக ஆட்சியைத் தொடங்கிய முத்தரையா சில காலம் முழுஉரிமை பெறற தனி மனனர்களாகவும் ஆணடுளளனர். தஞ்சை மாவட்டததிலுளள செந தலை, நேமம் (நியமம்), வல்லம், தஞ்சாவூா, நாகத்தி (நாகத்தீவு) முதலான நகரங்கள சிலகாலம் இவர்கள தலைநகரங்களாகத் திகழ்நதன. இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், கட்டடக் கலை வளர்ச்சிக்கும் முத்த ரையர் பெருந்தொணடு புரிந்துளளனர்.

பல்லவர்-பாண்டியர் போராட்டங்களில் முத்த ரையர் பல்லவர்க்குப் பெருநதுணை புரிந்தனா. பாண்டிய நாட்டிற்கும் பல்லவ நாட்டிற்கும் இடைப் பட்ட பகுதியை ஆண்டு வந்த முத்தரையர், பாணடி யர் பலலவ நாட்டில ஊடுருவா வணணம் காத்து வந்தனர். இவர்கள் மாறபிடுகு, விடேல்விடுகு, மாறன் முதலான பட்டங்களைப் பூண்டிருநதனர். இவர்கள் களப்பிராகளின் கால்வழியினர் என வர லாற்றறிஞர் பலா கருதுவர். சஙக இலக்கியத்தில குறிக்கப் படும் வேஙகடத்தை ஆண்டு வந்த புல்லி எனும் குறுநிலத் தலைவனே முததரையரின் முதல வனாககக் கருதபபடுகிறான். நாலடியார் எனும் நூல் முத்தரையரைப் 'பெருமுத்தரையர்' எனச் சுட்டுகின றது.

தஞசை மாவட்டம் திருக்காட்டுப்பளளிககு அரு கிலுள்ள செந்தலைக் கலவெட்டு முத்தரைய வேநத ரின குடிவழிப் பட்டியலைக் கூறுகினறது. சாததன, சாத்தன் மாறனான விடேலவிடுகு விழுப்பேரதியரை யன, மாறனகுவாவன், குவாவன மாறனான பெரும பிடுகு முத்தரையன், மாறன் பரமேசுவரனான இளங கோவதியரையன், சுவறன மாறனான இரணடாம பெரும்பிடுகு முத்தரையன முதலான வேந்தர்கள ஒருவா பின ஒருவராக ஆட்சி புரிநதனர் இவர்களை மூத்த தலைமுறையினர் எனக கருதலாம இவர்களுள இரண்டாம்பெரும்பிடுகு முத்தரையன தலைசிறந்த வன் ஆவான தஞசைககோன, வல்லககோன எனப போறறப்பட்டான. சததுரு கேசரி, அபிமான தீரன் முதலான பல விருதுப் பெயர்களைப் பூணட இவன பாண்டியர்களை வெறறி கணடவன.

பெருமபிடுகு முத்தரையனை அடுதது ஆட்சிபுரிந தவாகள இளைய தலைமுறையினா எனக கருதப்படு கினறனா. அக்காலக் கட்டததில இவாகள செல வாக்கு, புதுககோட்டைப் பகுதியில மிகச சிறநது விளஙகியது. இளைய தலைமுறை வேநதருள குவா வன் சாத்தனான விடேல் விடுகு முத்தரையன, சாத தன் பழியிலி, மல்லன விதுமனான தெனனவன தமிழதியரையன, கோஇளங்கோ முததரையன முத லானோர் குறிப்பிடத்தக்கவாகள. அவாகளுள கோமுத்தரையன எனபான் விடுதலை பெற்ற வேநத னாகத் தனியாட்சி செலுததி வந்துளளான. அவ்வேந தனுடைய கலவெட்டுகள் தஞசை மாவட்டததில உள்ள திருச்செனனம்பூண்டி, திருக்கோடி காவல, செந்தலை ஆகிய இடங்களில் காணபபடுகினறன இவன் ஏறததாழ கி.பி 898க்கும கி.பி.907க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில சோணாட்டைக கைப்பற்றினான எனபது தெரிகிறது. மேலும் 18 ஆணடுகள ஆட்சி புரிநத இவ்வேந்தன மாபெரும் வீரனாகத் திகழநததுடன, நாடு கவர்வோனாகவும் கலையார்வம மிககவனாகவும் திகழநதுள்ளான. உத் தமதானி எனபது இவனது சிறப்புப் பெயராகும்.

மேறகூறப்பட்ட வேந்தர்களேயனறித தந்திவர்மப பல்லவனின் உடன காலததவனான காடுவெட்டிமுத்

தரையன், இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவ மல்லனை ஆட்சிக்குக் கொணடு வருவதில் முககிய பங்கு பெற்ற காடகமுத்தரையன் ஆகியோரும் இக்குலததின்புகழ மிகு மன்னர்களாவர். பல்லவரின் மேலாணமையை விரிவுபடுத்துவதில் பெரும்பங்கு வகிதத முத்தரையர் கி.பி 9-ஆம்நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியில விசயாலய சோழனின் எழுச்சியால் வீழ்ச்சியுற்றனா பின்னா, கி.பி.12-ஆம் நூற்றாணடு வரை இவர்கள் சோழரின் கீழ்ப் படைத தலைவர்களாகவும் அரசியல் அலுவலர் களாகவும் பணிபுரிந்துள்ளனர்.

ஆட்சிப்பரப்பு. வடக்கில் ஏறத்தாழ திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர் வட்டம், மேலப்பழுவூரிலிருந்து தெற்கில் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கீழ்ததானியம் வரையில், இவர்களது ஆட்சி பரவியிருந்தது. இவர் கள் சைவ, வைணவ வளர்ச்சிக்கு உதவி வந்ததுடன் சமண சமயத்துக்கும் ஆதரவளித்தனர்.

இலக்கிய வளர்ச்சி: இவர்கள இலககிய வளாச் சிக்குப் பெருந்தொணடு புரிநதனர். நாலடியாா இவர்கள் காலத்தில் இயற்றப்பட்டதெனபர். பாச்சில் வேள நம்பன், ஆசாரியர் அநிருததர், கோட்டாற்று இளம் பெருமனார், குவாவன் காஞ்சன ஆகிய பெருமபுலவாகள், இவர்கள அரசவையை அலங்கரித் தனர். 'தமிழ் முத்தரையர் கோவை' இவர்களகாலத் தில இயற்றபபட்டது.

கட்டடக் கலை: இவர்கள கோயில கட்டுவதிலும், குளம் வெட்டுவதிலும், அணைகட்டுவதிலும் ஆர்வம காட்டினா. முததரைய மாதர்களும் கோயில் கட்டு வதிலும் இறைவர்க்கு அறக்கொடைகள அளிப்பதிலும் பெருவிருப்பம் கொணடனா. முததரையரது ஆட்சிக் காலததில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட திருக்கோயிலகள் கட்டப்பட்டன. பல கோயில்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் பலலவர், முற்காலச சோழர் கலைப்பாணியை ஒததுள்ள போதிலும், முத்தரைய ரின் தனிப்பாணியும் தெரியாமல் இலலை. நார்ததா மலை விசயாலய சோழீச்சுரம் மூன்று நிலைகளுடன காட்சியளித்து முத்தரையரின கட்டடக் கலைச் சிறப் பிற்கொரு முடிமணியாகத் திகழ்கிறது. நேமம, நஙக வரம், திலலைத்தானம் முதலான ஊர்களிலுள்ள கோயில்கள இருதள விமானங்களைக கொணடுளளன. திருப்பூர், பனங்குடி, காளியாப்பட்டி (சிவன் கோயில்), விசலூர் (மார்க்கபுரீசுவரர்), கீழ்த்தானியம (உத்தம நாதசுவாமி), விராலூர் (பூமிசுவரா) முதலிய இடங களிலுள்ள கோயில்கள ஒருதளத்துடன் விளஙகிய போதிலும் கலை நயததுடன் உள்ளன. நார்த்தா மலைக் குடைவரைக் கோயில் சாததன் பழியிலியால குடையப் பட்டது. அவன் மகளான பழியிலி சிறிய நங்கை அக்கோயிலுக்கு முகமணடபம, நநதி மணட பம், பலிபீடம் ஆகியவற்றை அமைத்தாள். மேற் கூறப்பட்ட கோயில்கள் அனைத்தும் புதுக்கோட்டை, தஞ்சை மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ளன. திருச்சி மாவட்டத்திலும் இவர்களது கலைப்பணியைக் காண லாம். தமிழகக் கட்டடக் கலை வரலாற்றில் முத் தரையர் தம் முத்திரையைப் பொறித்துள்ளனர். முத்தரையர் எனும் அரசகுடியினர் இன்று 'முத்து ராசாக்கள' எனும் பெயரில வாழ்ந்து வருகினறனர்.

ம.இரா.

முத்த வல்லி இசுலாமியச சட்டப்படி அறக் கட்டளை உருவாக்கப்பட்டவுடன அதன் சொத்து உரிமைகள் அறக் கட்டளையிலிருந்து ஆண்டவனைச் சேருகின்றன. வக்பு (Wakf) என்பது, இசுலாமிய சமயத்தவரான ஒருவர் இசுலாமியச் சட்டத்தால ஏற்றுக் கொளளப்பட்ட சமயம், அறம், தெய்விகக் காரியங்கள் ஆகியவற்றிற்காகத் தம் சொத்தை நிரந் தரமாக அளிப்பதாகும். அப்படி அளிப்பவருக்கு வக்புக்குச் சொந்தமான சொத்தில எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லை. அவரை அதன் அறங்காவலரா கவும் கொள்ள முடியாது. அவா அந்தச் சொத்தின கணகாணிப்பாளர் அல்லது மேலாளர் மட்டுமே ஆவார். அந்த அறக் கட்டளையின் அமைப்பு அவ ருடைய வாரிசுகளைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆனால், அவர் அந்த வக்புச் சொத்தின் முத்தவல்லியாகத் தம்மை அல்லது தம மக்களை அல்லது மற்றொரு வரின் மக்களை அல்லது பெண்ணை அல்லது இசுலாமியசமயத்தை சாராத ஒருவரை நியமித்துக் கொள்ளலாம். என்றாலும், அந்த முத்தவல்லி சமயத் தொடர்பான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக் கும் பொழுது ஒரு பெண்ணை அல்லது இசுலாமிய சமயத்தைச் சாராதவரை அப்படி முத்தவல்லியாக நியமிக்க முடியாது. அதேபோல் இளவயதினரையோ மனநிலை சரியாக இல்லாதவரையோ முத்தவலலி யாக நியமிக்க முடியாது. வக்பை உருவாக்குபவருக்கு அதன் முதல் முத்தவலலியை நியமிப்பதற்கும் அந்தச் சொத்துகளின் நிருவாகம் பற்றிய திட்டத்தை வகுப்பதறகும் அதிகாரம் இருக்கின்றது. மேலும், அந்த முத்தவல்லிப் பதவிக்கு அவரைத் தொடர்ந்து வரக்கூடியவர் எவர் என்பவரை முடிவு செய்வதற் கும் உரிமை உண்டு. அமைப்பை உருவாக்கியவரும் அதை நிருவகிப்பவரும் ஆகிய இருவரும் மரண மடைந்தால் அந்தப் பதவிக்கு அவர்களைத் தொடர்ந்து யார் வருவது என்பது பற்றி அது தொடர்பான ஆவணத்தில குறிப்பிடப்படாவிட்டால் அப்பொழுதுள்ள முத்தவல்லி அவர் தம் மரணப் படுக்கையில் தமக்குப் பின் பதவிக்கு வர வேண்டிய வரை நியமிக்கலாம். ஆனால், அவர் நல்ல சுகத்தோடு இருக்கும் பொழுது அப்படி நியமிகக முடியாது.

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட முத்தவலலி களை நியமித்திருக்கும் பொழுது அவர்களுள் ஒருவர் மரணம் அடைந்தால் உயிரோடு இருப்பவா அந்தப் பதவியைததொடர்ந்து வகிதது வரவேணடும். முதத வல்லிப் பதவி பரம்பரையாக வருவதன்று அப்படிப் பழக்கத்தில் பரமபரையாக வருவதாக இருநதால் அந்தப் பழக்கம் தொடாந்து கடைப்பிககபபட வேண்டும். முத்தவலலிககு வக்புத் தொடர்பான சொத்துகளை நீதிமனறம அலலது வக்பு வாரியம் ஆகியவற்றின அனுமதியினறி விறபதற்கோ, மாற்று வதறகோ அடைமானம் வைப்பதற்கோ அதிகாரம் இல்லை. அபபடிச செய்ய வேண்டும் எனறால் அவருக்கு அத்தகைய அதிகாரம் அதறகுரிய வகபுப் பததிரத்தில தரபபட்டிருக்க வேணடும. வக்புச சொத்து வேளாணமை நிலமாக இருந்தால் அதனைத் தொடாநதாற்போல மூனறு ஆணடுகளுக்கு மேல் குத்தகைககு விடக்கூடாது அத்தகைய அதிகாரம் இலலாத போது அப்படிச் செயய வேணடும் எனில அது தொடாபாக வகபுப் பத்திரத்தில் தெளிவாகக் குறிபபிடப்பட்டிருகக வேணடும். அப்படி இலலை யெனில் அவர் அதற்குரிய அனுமதியை வகபு வாரியத் திலிருநது பெற்றாக வேணடும். வகபின நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக எவராவது கடன கொடுத்தால அநதக் கடனை வகபுச்சொத்துகளிலிருந்து ஈடு செய்ய முடியாது. முத்தவலலிக்கு எதிராகப் பெறப்பட்ட தீாபபாணையை வக்புச் சொத்துக்கு எதிராகப் பயன படுத்த முடியாது. நிறைவேறறுகையின போது முத்த வலலியின் பதவியை அலலது அவரது சொநதச் சொததைப் பறறுகை செயய முடியாது அநத அறக கட்டளையை உருவாககியவா அஙகுப பணிபுரியும் அலுவலாகளின் ஊதியத்தை நிருணயிததிருந்தால அதனை மாறறுவதறகு அலலது அதிகரிப்பதறகு முததவல்லிக்கு அதிகாரம் இலலை. ஆனால, நியாய மான நிலைகளில வகபு வாரியம அல்லது நீதிமனறம அவாகளின ஊதியத்தை உயாததலாம். வக்புவை உரு வாக்கியவர் முததவலலிககு ஓா ஊதியத்தை நிருண யிதது இருக்கலாம். அதததைய ஊதியம ஒரு குறிப் பிட்ட தொகையாகவோ, அல்லது அநதச சொத்து களின் வருமானததில செலவு செய்தது போக மீதி இருககும தொகையாகவோ இருக்கலாம. அப்படி ஏறபாடு எதுவும செய்யப்படவிலலை எனறால வகபு வாரியம அல்லது நீதிமனறம அநதச சொத்தின வரு மானத்திலிருநது பததில ஒரு பஙகுத் தொகையை ஊதியமாக நிருணயிககலாம். வக்பை உருவாக்கியவா நிருணயித்த ஊதியம மிகவும் குறைவானதாக இருந தால அதனை வக்பு வாரியம் அலலது நீதிமனறம அதிகரிக்கலாம். ஆனால், அப்படி அதிகப்படுததிய தொகை சொத்தின வருமானத்தில பத்தில ஒரு பங் கிற்குமேல் போகக் கூடாது.

அறக் கட்டளையை நன்றாக நிருவகிபபதறகும கண்காணிப்பதற்கும பாராளுமனறம் வக்புச் சட் டத்தை 1954-ஆம் ஆணடு (Wakf Act - 1954)நிறை வேற்றியிருக்கிறது அசசட்டத்தினபடி ஒவ்வொரு மா நிலத்திலும வக்பு வாரியங்கள அமைக்கப்படல்வேண டும். அவற்றில் நாடாளுமனறசசட்டமனற உறுப்பினர் கள, இசுலாமிய சட்டததில சிறப்பறிவுள்ளவாகள, நிதிநிருவாகத்தில் தேர்நதவாகள உறுப்பினர்களாக அஙகம் வகிக்கவேண்டும. வகபுகளைப் பதிவு செய வதற்கும், அளவை செயவதறகும, ஆயவு செய்வதற கும் அதன் கணக்கு வழக்குகளைத தணிக்கை செய்து அறிக்கை தருவதறகும் தொடாபுடைய மாநிலததில அநத வக்புகளின நிருவாகம தொடர்பான விதிமுறை களை வக்பு வாரியததின மூலம உருவாககுவதறகும அநதச் சட்டததில வழிவகை காணப்பபட்டுளளன. அதனால, இப்பொழுது முததவலலிகள வகபு வாரியததின் நேரடிக் கணகாணிபபினகீழ வருகினற னா.

அறக் கட்டளை நோககஙகளை மீறி நடநததற காகவும பணவிவகாரஙகளில தில்லுமுல்லுகள செயத தற்காகவும முததவலலிகளை நீககுவதறகு வகபு சட்டத்தின 54-ஆம் பிரிவினகீழ வக்பு வாரியத திற்கு அதிகாரம வழஙகபபட்டுளளது அத்தகைய ஆள அநதப பதவிக்குத தகுநதவர் அலலர் எனறு கருதப்பட்டால் அநதப பதவியிலிருநது அவா நீககப் படலாம் அதனை அமைத்தவா சொததுகளை ஒப படைதத பினனா ஒரு முததவலலியை நீகக முடி யாது. அப்படிச் செய்ய வேணடுமெனில அவா தமது வகபு பத்திரததிலேயே அததகைய அதிகாரததைத தமககு ஒதுககி வைததுக கொணடிருகக வேணடும ஒரு முததவலலி தமககுளள பதவி அதிகாரததை மறறொருவருக்கு மாற்ற முடியாது அபபடிசசெயய வேணடுமெனில் அதததைய அதிகாரம அநத வகபுப பத்திரததிலேயே அவருககு அளிககபபட்டிருகக வேண டும். ஆனால், அவா தமககுத துணை புரிய வேறு ஒருவரை நியமிததுக் கொளளலாம். அ.ம ஷெ

முத்தி, என்பது மனிதன அடைய வேணடிய இறுதிக் குறிக்கோள எனக கொளளபபடுகினறது. மனிதன தனது வாழககையில அடையவேணடிய உறுதிப் பொருட்கள (Purushartha) என நானகினை இநது சமயம் குறிபபிடுகினறது. அவை அறம, (Dharma), பொருள (Artha), இனபம் (Kama), வீடு (Moksha) எனபனவாகும். வீடுபேறு எனபது முடிவாகும். ஏனையவை அமமுடிவை அடைவதற குரிய வழிகளாகும. வீடுபேறு என்பதுதான முத்தி யாகும.

வீடுபேற்றைப் பெறுவது எனபது தளைக்குட் பட்ட அலலது அறியாமையின பாற்பட்ட உயிர்கள

அதனினின்றும நீஙகித் தமது உணமையான இயலபை அடைவதாகும அதுவே தனனை உணர்தல் (Self-Realisation) அலலது இறைவனை உணாதல (God-Realisation) எனப் பொதுவாகப் பேசப்படுகின்றது. வீடுபேற்று நிலையைச சமயங்களும், மெய்ப் பொருளியல்களும் பலவாறாகக் குறிபபிடுகின்றன. அந்நிலையில, உயிரின நிலை பறறியும பலவாறு கூறப் படுகின்றது. சமணசமயம வீடுபேற்றை அருகதநிலை எனக் குறிப்பிடுகினறது. அந்நிலையில் உயிர், வினைத் தளையுடன உயிரற்றதன தொடாபுமற்று, எல்லையில்லா அறிவு (அனநத ஞானம), எல்லையிலலாக் காட்சி (அனந்த தரிசனம்), எலலையிலலாச் சகதி (அனநத வீரியம்), எலலையிலலாச் சுகம் (அனந்த சுகம்) ஆகியவற்றைப் பெற்று இலங்கும்.

பௌத்த சமயம் வீடுபேற்றை நிருவாணம் என்கின்றது. நிருவாணம் எனனும் சொல் அணைதல, குளிாதல் முதலியபொருட்களைகொண்டது.அதன்படி நிருவாணம் எனபது அடையாளம் எதுவுமின்றி முற்றாக அழிந்து போதல் ஆகும் அது உயிரின் பேரின்ப நிலையை, எதிர்மறை நிலையில் துன்பம் இலலாத நிலையாகக் குறிப்பிடுவதாகும்.

வேதததின ஏறபுடைமையை மறுக்கும உலகாயதம் முத்தியை முழுவதுமாக மறுக்கின்றது. வேதத்தின ஏற்புடைமையை ஏறறுக் கொளகின்ற மெய்ப் பொருளியலகள முத்தியடைந்த உயிர்களின நிலையைப் பலவாறாக விளககுகின்றன. 'நியாயா' மெயப் பொருளியல உயிரை உணாவில்லாத ஒனறு எனவும், அது உடலுடன தொடர்பு கொளளும்போதுதான உணர்வு தற்செயலாக ஏறபடுகினறது எனவும கூறுவதால், அம்மெயபபொருளியல்ளபடி முத்தி எனபது உயிர் உணாவின்றி நிற்கும் நிலையே ஆகும. இங்கு உயிரானது பேரினப உணாவினறித துனபமற்ற நிலை என விளககப்படுகினறது இதனை எதிர்மறை முதநி விளக்கம் எனக கருதலாம் சாங்கிய மெயப பொருளியலில், உயிராகிய புருடன முடிநிலையானமற்றொரு உளபொருளான பிரகிருதியிலிருநது தன்னை முறறிலும் பிறிதாகக் கருதுவது கைவலயம எனப்படும் முத்தி எனப்படும. அநநிலையில உயிர் தனது தூய நிலையில அமைநதிருககும. மீமாமச மெயப்பொருளியலில,தொடககததில பெருநலனகளை விளைவிக்கின்ற துறக்க உலகத்தை அடைவதே முத்தி எனக குறிப் பிடப்பட்டுளளது. பினனா உயிர் தனது இயற்கை நிலையை அடைவது முதநி எனக் கருதப்பட்டது. வேதாநத மெய்ப்பொருளியலில் சஙகரர், தமது அதநுவைததததில சீவன தனனைப் பிரமமாக உணாதலையே முதநி எனகினறாா. விசிட்டாதவைதம முற்றிலும் பற்றறற கைவல்ய நிலையினை வீடுபேறு எனகின்றது சைவ சித்தாநத மெய்ப்பொருளியல் உயிரானது பசுத்துவம நீங்கிச சிவத்துவம் அடைவதை முத்தி எனகினறது. இவவாறு சமயங்களும் மெய்ப் பொருளியல்களும வீடுபேறறை – முத்தியை – பலவாறாகக குறிபபிடுகின்றன.

முத்தியில இருநிலைகள உளளனவாக அத்துவைதமும, சைவசிததாந்தமும் குறிபபிடுகின்றன. அவை சீவனமுத்தி, விதேகமுததி எனப்படும். முததியில குறிப் பிடபபடும் நிலையினை உயிரானது உடலுடன கூடி இருக்கின்ற பொழுதே அடைந்தால அது சீவன் முத்தி எனப்படும். முத்தி நிலையானது உயிர் உடலைவிட்டு நீஙகியபிறகே பெறப்படும் எனில் அது விதேகமுததி எனபபடும். சமணர்களும், பௌத்தர்களும்கூட இவ் விருவகை முதநி நிலைகளை ஏற்பவர் எனக் கூற லாம். பி.ஆர்.ந.

முத்தி நிச்சயம் என்பது தருமையாதீனத்தை நிறுவிய முதற குரவராய குருஞான சம்பந்தரால் இயற்றப்பட்ட 1) சொககநாதர் கலித்துறை, 2) பண்டாரக் கலித்துறை, 3) சொக்கநாத வெண்பா, 4)சிவபோக சாரம், 5) திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், 6) சோடசகலாப் பிரசாத சட்கம், 7) முத்தி நிச்சயம், 8) நவரத்தினமாலை என்னும் எட்டு நூலகளுள் ஒன்றாகும் இநநூல் இருபத்திரணடு வெணபாக்களைக் கொண்டது. சிதம்பரத்தில் வாழந்த கண்கட்டி மறைஞான பணடாரம் எனபவர் முததி நிலை என ஒரு நூல் இயறறினார். அதில் முத்தி பெற்ற ஆனமா அனுபவிப்பது ஆனநதமேயனறிச சிவானநதமன்று எனனும் முடிவினைக கூறியிருக் கிறார் அககொளகைககு ஆனமானநதவாதம் என பது பெயராகும். அக்கொளகையை மறுககவே குருஞான சம்பநதர் முத்திநிசசயம் என்னும் இநநூலை இயற்றினாா ஆனமாவுக்கு முத்திநிலையில கிட்டுவது சிவானநதமேயாகும. இறைவனே அழிவற்ற இனபத்தைத் தரும் ஆனநதத தேனைச சொரிந்து அதில உயிரைத் திளைககச செய்வான. உயிர் ஆனநததை தானே துய்ப்பதிலலை இறையருளே உயிர் சிவானந்தத்தைத் துயக்கத் துணைசெயகிறது எனனும் கொளகையை வலியுறுத்தி இந்நூலை இயறறினார். 'ஆசு அகறறி நின அறிவில் ஆனந்தமாம சிவனை எனறன் குணம் என்று பேசியிடும் பேயா' (14-ஆம் பாடல்) எனறு குருஞான சம்பந்தா ஆனமானந்த வாதியைக கடிவதிலிருந்து இவ்வுணமையைத் தெறறென உணரலாம் 'நீ ஞான குணம் பெற்று இன்னும நானநான எனநவிலும் ஈனகுணம் போன திலையே' (பாடல் 10) எனறு அறிவுரை கூறும் பகுதியிலிருந்தும சிவானநதப் பேறு இறையருட் பெருக்கால கிடைப்பது என்பதை உணரலாம்.

இம்முத்தி நிச்சயத்திற்குத் தருமபுர ஆதீனத் தம்பிரான்களுள் ஒருவராய வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் என்பவர் பேருரை ஒன்றும் சிற்றுரை ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். அது மிகவும் சிறந்த உரையாகும். குருஞான சம்பந்தர் காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டாகும். ஆகவே, இந்நூல் தோன்றிய காலமும் அதுவே எனலாம். இரா.ச.

முத்திரை வரிச்சட்டம்: இங்கிலாந்து, பிரான்சு நாட்டுடன் கி.பி. 1757 முதல் 1763 வரை நடத்திய போரின் விளைவாக உள்நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதன் பொருட்டு இங்கிலாந்து தன் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளின் உதவியை நாடியது எனவே, ஆங்கிலேய நாட்டுத் தலைமை அமைச்சர் சார்சு கிரன்வில் (George Grenville) என்பாரின் அரசாங்கத்தால், நாட்டினுடைய பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டும், குடியேற்ற நாடுகளிடமிருந்து புதிய வரிகளை வாங்கும் பொருட்டும் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட சட்டங்களுள் முத்திரை வரிச்சட்டமும் (Stamp Act) ஒன்றாகும்.

அதிகார முறையிலமைந்த செய்தித்தாள்கள், ஆண்டு நாள் காட்டிகள், உரிமங்கள், குத்தகை உரிமங்கள், ஏனைய துண்டு வெளியீடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வருவாயை அதிகரிக்கும் பொருட்டு கி.பி. 1765-ஆம் ஆண்டு இந்த முத்திரை வரிச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மேற்கூறியவை அனைத்தும் அவற்றிற்கான வரியைச் செலுத்தியதற்கு அடையாளமாக முத்திரையைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வாங்கப்பட்ட வருவாய் அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளிலிருந்த ஆங்கிலேயப் படைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் மூலம் ஆண்டிற்கு ஒரு நூறாயிரம் தாலர்கள் (£ 1,00,000) கிடைக்கப் பெற்றன. அது குடியேற்ற நாடுகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட மொத்த வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பங்காகும்.

குடியேற்ற நாடுகளிடமிருந்து பணம் தண்டல் செய்யும் பழைய முறைகள் கைவிடப்பட்டு, நேரடியாக வரிவாங்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இம்முத்திரைச் சட்டம், ஆங்கில நாட்டு நடைமுறையிலிருந்த ஒரு சட்டத்தைப் பின்பற்றியே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்டம், இலண்டனில் ஒரு முத்திரை அலுவலகம் ஒன்றையும் ஏற்படுத்தி, குடியேற்ற நாட்டு மாவட்டங்கள்தோறும் ஓர் அலுவலரையும், முத்திரை வழங்குபவர் ஒருவரையும் நியமித்தது.

இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து அனைத்துக் குடியேற்ற நாடுகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. வருவாயின் பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட இவ்வரியானது குடியேற்ற நாடுகளின் தன்மதிப்பு அரசமைப்பிற்குப் பெரிய இடையூறு என அவை கருதின. வாணிகர்கள், வழக்குரைஞர்கள், அமைச்சர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்கள், பதிப்பாளர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இச்சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். முதன் முதலில் மசாசுசட்சு (Massachusetts) மாநில மக்கள் இச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பாராளுமன்ற மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் பேராளர்களை இச்சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டனர். வாசினியாவில் (Virginia) இச்சட்டத்திற்கு எதிராகப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மசாசுசட்சு, உரோடுத் தீவு (Rhode Island), கனெக்டிகட்டு (Connecticut), நியூயார்க்கு, நியூசெர்சி, பென்சில்வேனியா, தெலவேர் (Delaware), மேரிலாந்து (Maryland), தென் கரோலினா ஆகிய மாநிலங்கள் கி.பி. 1765-ஆம் ஆண்டில் தங்களுடைய பேராளர்களை நியூயார்க்கில் நடந்த மாநாட்டிற்கு அனுப்பி இச்சட்டத்திற்கு எதிராகத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றச் செய்தன. அம்மாநாடு, ‘உரிமைகள், குறைகள் பிரகடனம்’ ஒன்றை அறிவித்து, ஆங்கில நாட்டு அரசர், பிரபுக்கள், ஏனைய பொது மக்கள் அனைவருக்கும் மனுச்செய்தது. பேராளர்கள் அனைவரும் ஒருமனதாகக் குடியேற்ற நாடுகளின்மீது வரிவிதிக்கும் பாராளுமன்ற உரிமையை எதிர்த்தனர்.

அதே நேரத்தில் ‘சுதந்திரத்தின் மைந்தர்’ (Sons of Liberty) என்ற ஓர் அரசியல் அமைப்பும் இச்சட்டத்தை எதிர்த்தது. அந்த அமைப்பு, கனெக்டிகட்டு (Connecticut) என்ற மாநிலத்திலிருந்து முதன் முதலாகத் தொடங்கி மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பரவியது. அவ்வமைப்பு, முத்திரை வரிச்சட்டத்தையும், குடியேற்ற நாடுகளில் உள்ள மேல்மட்ட மக்களையும் எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்தது. நியூயார்க்கு மாநிலத்தில் அது முத்திரைகளைப் பயன்படுத்தாமல் மக்களைத் தடுத்தது. அந்த அமைப்பினர் தெருக்களில் ஊர்வலங்கள் நடத்தி அரசின் இந்த நடவடிக்கைக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்தனர். மேலும், அவ்வமைப்பு முத்திரை அலுவலகப் பணியாளர் அனைவரும் பதவி விலகவேண்டுமெனக் கூறி, அரசருடைய மதிப்பையும் குறைத்தது. அப்போராட்டத்தின் விளைவாக ஆங்கில நாட்டுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய அமெரிக்க மக்கள் மறுத்தனர்.

அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளின் வேண்டுகோள்கள் சில ஆங்கிலேய நாட்டு இராச தந்திரிகளின் கவனத்தை ஈர்த்தன. அவர்கள், அமெரிக்காவில் உள்ள ஆங்கில நாட்டு மக்கள் துன்புறக்கூடாது எனக்

கருதி, குடியேற்ற நாடுகளின் மீது வரிவிதிக்கப் பாராளுமனறததிற்கு உரிமை இல்லையென விவாதித் தனர். அவவிவாதத்தின விளைவாக ஆஙகிலேய நாட்டுக் கட்சியாகளான விக்குகளுக்கும் தோரிகளுக்கு மிடையில் (Whigs & Torries) சச்சரவுகள மிகுந்தன.

இஙகிலாந்து நாட்டுத் தலைமை அமைச்சர் கிரனவில்லின் கொளகை காரணமாக மிகவும் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது. அனைத்துக் குடியேறற நாடுகளிலும் முத்திரைகள இல்லாமலேயே பணிகள் மேறகொள்ளப்பட்டன. சுங்கவரித்துறையும் நீதிமன் றங்களும் முத்திரைகளின்றித் தங்களுடைய அலுவல் களை நடத்திச் சென்றன. இம் முததிரைச் சட்டம் கி.பி.1765-ஆம் ஆணடு, நடைமுறைக்கு வந்தபோதும் செயலற்றதாகவே இருந்தது. எனவே, இங்கிலா நதுப் பாராளுமனறம், கி.பி. 1766-இல் இச்சட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டது. அது அமெரிக்கர்களின் வெற்றி யாகக் கருதப்பட்டு, குடியேறற நாடுகள் அனைத்தும் அந்நிகழ்ச்சியைப் பெரும் விழாவாகக் கொணடாடின.

இரா.கி

முத்துக்குமாரசாமி: வைத்தீசுவரன் கோயில எனப்படும் புள்ளிருக்கு வேளூரில் கோயில் கொண்டுள்ள முருகப் பெருமான் முத்துக்குமாரசாமி என அழைக கப்படுகிறார். வைத்தியநாதரின் திருக்கோயிலில வீற் றிருக்கும் இவரைக் கார்த்திகைதோறும் மணடபத திற்கு எழுந்தருளுவித்துச் சிறப்பான அபிடேக ஆரா தனை செய்து வழிபடுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு நாளும் இவருக்குப் புனுகு, பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், எலுமிச்சம்பழம், அரும்பு முதலி யவற்றைச் சாத்திப் பால், பழம், பாற்சோறு படைத் துத் தீபாராதனை செய்வர். அவ்வழிபாடு 'புழுக் காப்பு' எனப்படும். முருகப்பெருமான் இங்குச் செல்வ முத்துக் குமரன் எனற பெயரில் செல்லக் குழந்தை யாக விளங்குவதால், இவரை இருப்பிடத்திலிருந்து வெளியே எழுந்தருளச் செய்கையில் நடைபாவாடை இட்டு, முனனே தம்பிரான் சுவாமிகள் வணங்கிச் செல்ல, விருதுகளுடன், குழந்தையை எடுத்துச் செல் வதுபோலக் கொணடு சேர்ப்பர். பிள்ளைத் தமிழும், தாலாட்டும் இசைத்து முருகனைப் பளளிகொள்ளச் செய்த பினனரே, இங்குளள சுவாமிக்கும் அம்பாளுக் கும் அர்த்தசாம பூசை நடைபெறும் குமரகுருபரர் இயற்றியுளள முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ் இவர் மீது பாடப்பட்டதாகும். சா.உ.

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்: குமர குருபர அடிகளால அருளப்பெற்ற கொழிதமிழப் பிர பந்தமே, முத்துக்குமாரசாமி பிளளைத்தமிழ. தென் பாணடி நாட்டுத் தலமாம் சிரீவைகுணடத்தில வேளாண்குலம மேன்மையுறச் சண்முக சிகாமணிக் கவிராயருக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மைந்த ராய்த் தோன்றினார் குமரகுருபரர். ஐந்தாணடள வும் இருந்த ஊமைநிலை செந்தூர் முருகனருளால் அகலக 'கநதர் கலிவெண்பா'ப் பாடி, அப்பெருமா னால் 'குருபரன்' என அழைக்கப்பெற்றுக் 'குமர குரு பரன்' ஆனார். மதுரைத் தலத்தை மையமாகக் கொணடு மீனாட்சியம்மை பிளளைத்தமிழ், மீனாட்சி யம்மை குறம், மீனாட்சியமமை இரட்டை மணி மாலை, மதுரைக் கலம்பகம் ஆகியவற்றை அருளிய தோடு 'நீதிநெறி விளககம' என்னும நூலும் தந் தார். ஆரூர் இறைவனை வழிபட்டுத் 'திருவாரூர் நான்மணிமாலை' தொடுத்துப் பின் தருமைக் குரு மூர்த்தியாம் மாசிலாமணிதேசிகா ஆணையால தில்லை செல்லும் வழியில் வைத்தீசுவரனகோயில் முத் துக்குமாரசாமியைப் போறறிப் பிளளைத்தமிழ் பாடி னாா. தில்லையில் சிதமபர மும்மணிக்கோவை, சிதம் பரச் செய்யுட்கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை ஆகியன அருளினார். மேலும், அடி கள் தமக்கு மெய்ப்பொருள் உணர்த்திய தருமைக் குரவர்மேல் 'பணடார மும்மணிக்கோவை' பாடி னார். காசிக்குச் சென்று 'காசிக் கலம்பகமும்' பாடி, இந்துசுத்தானி மொழி அறியக் கலைமகளுக்குச் 'சகல கலாவல்லிமாலை'யும் சூட்டினார். வாழ்க்கையின் நிறைவுப் பகுதியில் காசியில் வைகிச் சமயத் திருப் பணிகள் பல இயற்றி ஒரு வைகாசித் தேயபிறை மூன றாம் நாள வீடுபேறு எய்தினார்.

இந்நூல் காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் இராம சாமி நாயுடுவின் விரிவுரையோடும் (1918-ஆம் ஆண்டு) பின்னர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் குறிப்புரையோடும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உரை யாசிரியர் பு.சி. புன்னைவன நாதமுதலியார், 1958-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த கழகப் பதிப்பில் நாற் பது ஆணடுகட்கு முன்பு வெளிவந்த நாயுடு உரை யைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். நாயுடு உரையோடு கூடிய இரணடாம் பதிப்பு 1945 - ஆம் ஆணடு வெளி வந்தது. இப்பிள்ளைத்தமிழ், 1939 - ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த காசிமடத்துப் பிரபந்தத் திரட்டில் உ.வே.சா. குறிபபுரையுடன இடம்பெற்றுளளது. அவ ருடைய குறிப்புரையிலிருநது முததையன் பிளளைத் தமிழ், புளளிருக்கு வேளூர் சேனாபதிப் பெருமான் பிளளைத்தமிழ, புளளிருகக வேளூர்க் குமாரதேவர் பிளளைத்தமிழ் என்று வேறு பெயர்களினாலும் இந்நூல் ஏட்டுப் பிரதிகளில் வழங்கப்பட்டிருப்பதை அறியலாம்.

குமரகுருபரரின் முத்துக்குமாரசாமி பிளளைத் தமிழ் நூலின் தோற்றமும் அமைப்பும், நூலில இடம்பெறும் சிறப்புச் செய்திகளும், அடிகள் உள்ள மும் அறிந்தின்புறத்தக்கன. சிறப்புச் செய்திகளில் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி பற்றிய செய்திகள் இடம்

 முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

பெறுகின்றன. அடிகள் உள்ளம் என்னும் துணைத் தலைப்பில் அடிகளின் சமயப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று, புலமைநலம் ஆகியன புலப்படுத்தப் படுகின்றன.

தோற்றமும் அமைப்பும்: மாசிலாமணி தேசிகரிடம் மெய்ப்பொருள் பெறவந்த அடிகள், குருவின் ஆணைப்படி தில்லை செல்லும் வழியில் புள்ளிருக்கு வேளூர் இறைவனை வழிபட்டுத் திருமடத்தில் இரவில் தங்கினார். அப்போது முத்துக்குமாரன் அவர் கனவில் தோன்றி 'என்னைப் பாட மறந்தது ஏன்' என்று வினவ, 'முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்' பாடியதாகக் கூறப்படுகிறது. பிரபந்தத்தில் விநாயகர் வணக்கப்பாடலின் தொடக்கமாகிய 'பொன்பூத்த குடுமி' என்ற தொடரே முருகன் அருளால் அடிகட்குக் கிடைத்ததாக நம்பப்படுகிறது.

பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்த வகையைச் சார்ந்த இந்நூல், உரிய இலக்கணங்கள் எல்லாம் இனிதே அமையப்பெற்றுத் திகழ்கிறது. ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் ஆதலின் இது காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி ஆகிய பருவங்களோடு அதற்கே உரிய சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் ஆகிய மூன்றையும் பெற்றுள்ளது. நூலின் தொடக்கத்தே விநாயகர் வணக்கப்பாடல் உள்ளது. அதனையடுத்துப் பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்களாக நூறு பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. பலவேறு தெய்வங்களையும் பிள்ளையைக் காக்க எனப் பாடும் காப்புப் பருவத்தில் தலத்து நாயகராம் வைத்தியநாதரையும், தையல்நாயகியையும், கற்பக விநாயகரையும் அடிகள் வேண்டுகிறார். ஒருகால் மடக்கி ஒருகால் நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தூன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுதலைச் செங்கீரை என்பர். அவ்விளக்கம் செங்கீரைப்பருவம் எட்டாம் பாடலில், 'ஒருதாள் உந்தி எழுந்திரு கையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்து அருள்பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்தினிதாடுக செங்கீரை' என்னும் பகுதியில் இடம்பெறுவது கருத்தக்கது.

சிறப்புச்செய்திகள்: தலம் – முத்துக்குமாரசாமி எழுந்தருளியிருக்கும் புள்ளிருக்குவேளூர், தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிறப்புடையது. புள்ளாகிய சடாயுவும், சம்பாதியும், இருக்காகிய வேதமும் வேளாகிய முருகனும் இறைவனைப் போற்றி வழிபட்ட தலம். இது சூரியனும் இராம இலக்குவரும் சத்த முனிவரும் பூசித்த தொன்மை உடையது. 'சுருதிக்கும் எரி சுடர்ப் பருதிக்கும் இரவிகுலத் தோன்றற்கும் இளவருக்கும் சம்பாதியொடு நற்சடாயுவுக்கும் பெருந்தவ முனிவர் எழுவருக்கும்' (செங். 2) இறைவன் அருள்புரிந்தார் என அடிகள் இயம்புவார். பிரபந்தத்தில் இடம்பெறும் தலப்பெயர்களும் வழிபட்டவர்களின் பெயர்களை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன. குருகூர், சடாயுபுரம், சடாயுபுரி, புள்ளூர் ஆகியன சடாயுவும் சம்பாதியும் வழிபட்டமையினைச் சாற்றும். 'தள்ளாய சம்பாதி சடாயுவென்பார் தாமிருவர் புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே' (2 43.1) எனப்பாடுவார் சம்பந்தர். தினகரபுரி, பரிதிபுரி, பருதிப்பதி என்பன சூரியன் பூசித்ததைத் தெரிவிப்பன. வேதபதி, வேதபுரி ஆகியவை வேதம் துதித்ததை விளக்குவன. வைத்தியநாதன் எழுந்தருளி இருப்பதால் இத்தலம் 'ஆதிவைத்தியநாதபுரி' எனவும் வழங்கப்படுகிறது. செங்கீரைப் பருவம் நான்காம் பாடலில் 'வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளூர் எனப் பொலியும் வேளூர்' என்று தொகுத்துச் சிறப்பிப்பார் அடிகள்.

தீர்த்தம் புள்ளிருக்கு வேளூரின் சித்தாமிர்தத் தீர்த்தம் அடியவர் பிணிபோக்கும் புகழுடையது. அதனை அடிகள் 'தேனாறுடன் கடவுள் வானாறு எனப்பெருகும் சித்தாமிர்தம்' (காப்பு 6) எனக் குறிப்பார். அதே பருவத்தின் எட்டாம் பாடலில் 'சிறைபட்ட தனடுறைச் சித்தாமிர்தப் பெருந்தீர்த்தம்' என்று பரவி வியப்புறுவார். ஊழிப் பெரும்பிணிகளையும் ஒழித்திட 'வற்றாச் சித்தாமிர்தத் தடத் தீர்த்தத் துறைக் குறுந்திவலை ஒன்றே அமையுமால்' (அம்புலி.5) என உறுதி சொல்லுவார்.

தெய்வம் தலத்து இறைவராம் வைத்தியநாதர் பெருமையை நூல் பலவாறு சாற்றும். 'சூக்கும வெளியினில் பரமநட நவிற்று திறல் வேளூர் வயித்தியநாதன்' (காப்பு 2) எனவும், 'வயித்தியக் கடவுளார்' (செங் 4) எனவும் இறைவர் குறிக்கப்படுவார். பிணி தீர்க்கும் இறைவர்ப் பெற்றியைத் 'தீராத வினை தீர்த்த தம்பிரான்' (செங் 2. சிறுதேர். 10) எனப் பேசுவார் அடிகள். 'செடியாய உடல்தீர்ப்பான் தீவினைக்கோர் மருந்தாவான்' (2 43.11) எனப்பாடுவார் சம்பந்தர். அப்பர் பெருமானும், 'மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீராத நோய்தீர்க்க வல்லான்' (6 54 8) என வணங்குவார். இறைவியாம் தையல்நாயகியைத் 'தம்பிரான் திருமேனியிற் செம்பாதியும் கொண்ட தையல்நாயகி' (செங் 2) என்றும், 'தம்பிரான் தழல் உருவில் ஒருபாதி குளிர ஒருபுறம் நின்ற தையல்நாயகி' (சிறுதேர். 10) என்றும் அடிகள் ஏத்துவார். 'செங்கீரை'ப் பருவ இரண்டாம் பாடலிலும், 'சிறுதேர்'ப்பருவப் பத்தாம் பாடலிலும் அம்மையப்பரை இணைத்துப் பாடுவது சிறப்புடையதாக விளங்குகிறது. தலத்து விநாயகராம் கற்பக விநாயகர், 'பராவரு கற்பகக்கன்று' (காப்பு 4) என்று பரவப்படுகிறார்.

பிரபந்தத் தலைவனாம் முத்துக்குமாரசாமியின் சிறப்புகள் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பருவநலத்தை

யொட்டிக் குமரக் கடவுள, குமரகுருபரன, குமரப் பெருமாள, குமார நாயகன, முத்துக் குமாரன என றெலலாம் பாராட்டப் பெறுகிறார் முருகப்பெருமான். உறுப்புநலன ஒட்டி அறுமுகவேள, ஆறிருபுயத்தன, சடானனன, சண்முகதஒருவன, மூவிருமுகத்தன என்றெல்லாம ஓதப்படுகின்றான. அணியும் மாலை களாய்க் கடமபும் காந்தளும குரவும குறிஞசியும் செசசையும் பாமாலையில் அணிசெய்கின்றன குமார சாமியின பெருமை உணாதததும கந்தபுராணக் கதைக குறிப்புகள பலவிடததும இடம் பெறுகினறன. தக ரேறிய ஆற்றலைத 'திசைததிசை கடுநடை உளதகர் ஏறச் சமாததன' (காபபு.9) எனனும தொடாில குறிப்பார். பிரமன தலையில குட்டிய பெருமான கை 'சாற்றிய செழுமறைப் பொருளின உரைவிரித தும் எனும் வேதாமுடிததலை மோதுகை' (காபபு 2) எனறு பேசபபடும். தந்தைக்கே உபதேசம் செயத சதுரப்பாடு 'முக்கண திருத்தாதையாா பணி குருககள' (காப்பு 10) எனபதால புலபபடும சூரன தேரைத் தனபால நிறுததிககொணட வீரனை 'ஒல லென் பறநதலை மறநதலைக் கொணட சூர் உய்த திட்ட இநத்ர ஞாலத திணடேரை உருளாது நிறகப் பணிததவன' (சிறுதேர்.3) என்று அடிகள போறறு வாா. 'ஆயிரம் மறைக்கும ஒரு பொருளாய் இருபப வா' (அம்புலி.4), 'முததிக்கு ஒரு விதது' (தால 6), 'மெய்ஞஞான மருநது' (செங 10) எனவரும தொடாகள, முததுககுமாரசாமியின தனிபபெருஞ சிறப்பினைப் புலபபடுததுவன.

அடிகள உள்ளம: ஏததும தெய்வஙகளோடு இத யம் ஒன்றிபபோகும பகுதிகளிலிருந்து அடிகளின சமயப்பறறு இனிது விளஙகுகிறது. 'திருவடித்துணை எனமுடி பதித்தவடு ஆறாத மெய்ப்புகழாளி' (காப்பு. 2) எனறும், 'புளளூா என எமது உளளத்தடம நிறை புத்தமுதக கடல்' (தால 8) எனறும் புராாி மைநத னைப் போறறுகிறார். 'பூத்த என இதய புணடரிக மலரில எநதையொடும் இனிதமாந்த ஒரு செலவி' (காப்பு.3) எனறும், 'அழகு முதிர முதிரா என அமமை' (முததம் 4) என்றும் தையல்நாயகியைக் கொணடாடு வாா்.

அடிகளின தமிழ்ப்பறறு, அவர்தம நூல்களைக் கறபாா் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே. வேளூரைத் தமிழோடு இணைததே பலவிடததும் விளமபுவார். 'கழகநதொறும் கொத்து முத்தமிழ் மொயத்த கநத புரி' (காப்பு.1), 'தமிழ வேளூா' (தால.6), 'கொழி தமிழ் வேதபுரி' (சப்.6), 'மும்மைத தமிழ்த்தேர் கந்த புரி' (முததம்.1), 'அஞசொல தமிழாா் புகழ வேளூா' (வருகை 8), 'முத்தமிழ் பயில் பருதிப்பதி' (சிறுபறை. 6) எனவரும் தொடர்களில இடமபெறும் அடைகள் தமிழின் இயல்பினை உணர்த்துவன சோணாட்டை அடிகள் 'தெள்ளுதமிழ விரிபுனற் காவிரித் திருநாடு' (சிறுதேர்.9) எனச் சுட்டுவாா. முததமிழால் வைதா ரையும அங்கு வாழவைககும் முருகனை 'இழுமென் மொழிந்த தெளிதமிழின வடிந்திடும் நவரசமே' (சிறு பறை.10) என அடிகள அழைபபது இனிமை பயக்க வலலது

அடிகளின சொலலாட்சி, தொடரமைப்பு, கறப னைத்திறன ஆகியவற்றால அவர்தம் புலமைநலம் நனகு புலபபடுகிறது 'செதநுப பிறககினற தெயவங கள மணவாள' (செங 1), 'தேனூறு கிளவிககு வாயூறி நின்றவன' (செங 5), 'அனறைக் கணக்கு இனறும் வந திருககின்றது' (அம்புலி.8), 'வித்தும் முளையும வேறனறே' (சிறறில 8) எனவரும் தொடர்கள, நவில தொறும இன்பம பயப்பன. குமரன் குறும்புகளைத் தொகுத்துரைக்கும வருகைப பருவ இரணடாம பாடல, அடிகளின கற்பனைத் திறததுககு நல்ல எடுத்துக்காட்டாம் அ.க.

துணை நூலகள்:

குமரகுருபரா, முத்துககுமாரசாமி பிளளைத்தமிழ கழகப் பதிபபு, சென்னை, 1978.

சுப்பிரமணிய பிளளை, கா., குமரகுருபர அடிகள வரலாறு, கழகப்பதிப்பு, சென்னை, 1975.

திருஞானசம்பந்தா தேவாரம், இரணடாம் திரு முறை, தருமபுர வெளியீடு, தருமபுரம், 1954.

முத்துச்சாமிக் கவிராயர், நகரம்: இவர் கி.பி. 1834 – ஆம ஆணடு திருநெல்வேலி மாவட் டம், சஙகர நயினாா கோயிலைச சாாந்த நகரம எனனும ஊாிற பிறநதாா. இவா பிற்காலத்தில் நகரம முத்துச்சாமிக கவிராயா எனப் புகழபெறறு விளஙகினார்.

இவர் முன்னோர்கள கலவி கேளவிகளில சிறநது விளஙகினாாகள. முத்துச்சாமிக் கவிராயர் இளமையி லேயே பளளிக் கல்வியை முடித்துச சிறப்புக் கல்வி கறகத தொடஙகினார். ஆயினும், இவா மனம் கலவி யில நன்கு பதியவிலலை. இவர் தேவி வழிபாட்டில் கணணுங்கருத்துமாக இருநதார். அதனால் இவருக் குத் தேவியின் அருள் கிட்டலாயிறறு

ஒரு நாள் இவர் தேவியை வழிபட்டு ஆழ்நத தியானததில் இருந்தபோது தேவி இவருக்குக் காட்சி அளித்தாளாம். அம்மையின் அருட்காட்சியைக் கணடு மனம உருகப் பெற்று 'உன்னைப் பார்தத கண ணால் இவ்வுலகம் பார்ககப் போமோ' எனனும் இசைப் பாடலைப பாடினார். அன்றுமுதல் இவர்

கணணிமை வளர்நது கண்களை மூடத்தொடங கியது. நாளடைவில் இவரால உலகப் பொருள் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. எதையாவது இவர் பார்க்க விரும்பினால கண்ணிமைகளைக் கையால் தூக்கிப் பிடித்துககொணடு பார்க்கும் நிலை ஏறபட்டது. எனவே, இவர் அமமையையும் முருகப்பெருமானையும் பாடுவதிலேயே காலங்கழித்தார்.

முததுசசாமிக் கவிராயர் இளமையில கல்வியில சிறக்கவிலலை. தேவியின் அருளாலேயே இவர் இசைத்தமிழ, கூததுநூல, காலககணிதம் முதலிய வற்றில் புலமை பெறறார் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது. இவர் தேவி மீதும் முருகன மீதும் நூற்றுக்கணக்கான இசைபபாககளான கீர்த்தனைகளைப் பாடியிருககிறார. போடி நாயககனூர் சமீனதார் மீது அன்னம் விடு தூது, ஆத்திப்பட்டிச சங்கிலி வீர பாணடிய வனனியர் மீது பளளு குமமிப் பதம் முதலிய நூல்களைப் பாடிப் பரிசில பெறறார். ந. பி.

முத்துச்சாமிக் கோனார் (கி.பி. 1858-1944)

இவா கி பி. 1858 - ஆம ஆணடு சேலம் மாவட்டத்தைச் சோநத திருசசெஙகோடு எனனும ஊரில பிறநதார். இவா சைவததுககும தமிழுக்கும் மிகச் சிறநத தொணடாறறினார். இவா இளமைப் பருவததிலேயே தமிழ இலககிய, இலக்கணஙகளைக் கற்றுத் தோநதாா. சைவ சமய நூல்களில மிகுநத ஈடுபாடும் சிறநத புலமையும பெற்ற இவா தெலுஙகு, வடமொழி ஆகியவறறிலும புலமையுடையவராக விளஙகினார்.

இவா விவேக திவாகரன எனனும் பதிபபகததி விருநதுகொணடு அப்பதிப்பகததின மூலம் 'விவேக திவாகரன', 'கொஙகுவேள' எனனும் இதழகளையும பல நூலகளையும வெளியிட்டார்; திருசசெங்கோட்டு மானமியம், திருப்பணிமாலை, கொஙகு மணடல சதகவுரை முதலிய நூல்களையும் இயற்றினார்.

இவர் திருசசெஙகோட்டில் சைவ சபை ஒனறு அமைததுச் சோமசுநதர நாயக்கா, பூவை கலயாண சுநதர முதலியாா போனற பெருமககளை அழைததுச் சொற்பொழிவாறறச் செய்தாா. எலலாவறறுககும் மேலாகத திருசசெஙகோட்டில இவா ஒரு பெரிய நூல நிலையததை அமைத்துப் பொதுமககள படிபபதறகு வகை செய்து கொடுதத செயல பெரிதும் பாராட்டுதறகுரியது.

இவர் தமிழுக்குச் செய்த அருநதொணடைப பாராட்டிச சேதுபதி மனனரும, திருவாவடுதுறை ஆதீனத தலைவரும இவருககுப் பொனனாடை போர்ததிப் பெருமைப்படுததினா. இவா 2-11-1944 - இல் காலமானார். ந பி.

முத்துச்சாமிப் பாரதியார்:

இவர் சோழ நாட்டுத் தமிழப் புலவர்; கி பி 19 - ஆம நூற்றாணடைச சேர்நதவர். இவர் தஞசைக்கு அருகில் உளள திருவையாற்றில கி.பி 1894-ஆம் ஆண்டு பிறநதார். இளமை முதறகொணடே அறிவாற்றலுடன விளஙகி வந்த இவர்தம தந்தையாா அப்பாவாசசாரி ஆவார்

தமிழ் மொழி, வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் இவர் புலமையுடன் விளங்கினாா இவா இயறறிய புகழ வாய்ந்த நூல 'விசுவப பிரம புராணம் எனபதாகும். அந்நூலுககுப் பூணடி அரஙகநாத முதலியார், சிவை தாமோதரமபிளளை, சீனிவாசாசசாரியார் போனற பெரும் புலவர்கள பலர் சிறப்புப பாயிரம் எழுதியுளளமை அநநூலின் சிறப்பைத தெளிவாகப புலபபடுததும. அநநூல, வடமொழி மரபைப் பினபறறி இயற்றபபட்டதாகும. அநநூல 45 அத்தியாயஙகளையும் 1121 செயயுட்களையும கொணடது அப்புராணநூல கடவுள, உலகபபடைபபு, காலப பிரமாணம, பிராமணாதி வருணம, ஐநதொழில, நிததிய கருமம், காப்பதானம், புமசவனம, சீமநதம, சாதகம போன்ற பல்வேறு உலகியல முறைகளை விளக்கும் வணணம அமைநது சிறககிறது. சா உ.

முத்துச்சாமிப் பிள்ளை

சென்ற நூறறாணடின முற்பகுதியில் இப்பெயரில இரு பெருமபுலவாகள் வாழ்நதிருநதனரெனத் தெரிகிறது ஒருவா புதுவையில பிறந்தவா; பன்மொழிப்புலவா; கிறித்தவர்; திருநெல்வேலியைச் சார்நதவர்; சைவா.

புதுவையில வேளாளர் மரபில பிறந்த முத்துசசாமிப்பிளளை இளம பருவததிலேயே ஊககமுடன கல்வி பயினறாா. இவா தமிழில செயயுள் இயறறவலல புலமையும திறமையும பெறறார், வடமொழி, உருது, இலத்தீன, ஆங்கிலம் போன்ற பல மொழிகளிலும் வலலுநராகத திகழ்ந்தார் சென்னைக் கோட்டையில ஓர் அலுவலில அமர்ந்தாா இவாதம் பனமொழிப்புலமையை அறிநத ஆங்கிலேய அரசினா இவரைத தமிழாசிரியராகவும் மொழி பெயாப்பாளராகவும அமர்ததினர்.

இவர் கி பி. 1819-ஆம ஆணடு தமிழ நாட்டின பல பகுதிகளைச் சுறறிபபாாததுத் தமிழ நூலகள பலவறறைத தொகுததார்; வீரமாமுனிவரின வரலாறறை ஆஙகிலத்திலும் தமிழிலும வெளியிடச செய்தாா. இவா சைவ வேளாளர் குலத்தில பிறந்தவராயினும கிறிததவ சமயததைத தழுவினாா.

அக்காலத்தில் சென்னை, புரசைபபாககததில இருந்த பொனனமபலக் கவிராயர் எனனும சந்தக

கவிஞர் கிறித்தவ சமயக் கண்டன நூல் ஒன்று எழுதினார். அதற்கு மறுப்பாக, முத்துச்சாமிப் பிள்ளையவர்கள், உரைநடையும் செய்யுளும் கலந்த நடையில் 'திக்காரம்' என்னும் நூலை இயற்றினார். இவருடைய சமயப்பற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்த பாதிரிமார்கள் இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திப் பாராட்டினார்கள்., இவர், மேலும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளாரெனத் தெரிகிறது.

மற்றொருவர் எழுதாயிதம் பிள்ளையின் மகனாகிய முத்துச்சாமிப்பிள்ளை ஆவார். இவர் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த பாலூரில் வாழ்ந்துவந்தார். இவர் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் சிறந்த புலமைபெற்றவர். இவர் திருநெல்வேலிக்கு வந்து பல ஐரோப்பியர்களுக்கும் பாதிரிமார்களுக்கும் தமிழ் கற்பித்து வந்தார். இவர் அக்காலத்தில் திருவாவடுதுறை மகாசந்நிதானமாக விளங்கிய சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திக்கும் தமிழ் கற்பித்தார் எனக் கூறுவர். இவருடைய புலமைக்கு 'நானார்த்த தீபிகை' என்னும் இவர் இயற்றியநூல் சிறந்த சான்றாகும்.

நானார்த்த தீபிகையின் சிறப்புப் பாயிரத்திலிருந்து இவர் சிறந்த சொற்பொழிவாளர் என்பது தெரிகிறது. இவர் சைவர். ந.பி.

முத்துசாமி ஐயங்கார்: இவர் தமிழுக்கு அருந்தொண்டாற்றிய பெரும்புலவர். பலரை உருவாக்கியவரும், பல நூல்களை இயற்றியவரும், அவதானத்திறமை படைத்தவருமாவார். முத்துசாமி ஐயங்கார் இராமநாதபுரத்தில் பிறந்தவர். தமிழறிஞர் இரா. இராகவையங்காருக்கு மாதுலர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த பாண்டித்துரை தேவரின் தமிழாசிரியராக விளங்கிய பலருள் இவரும் ஒருவர். மிகச்சிறந்த தமிழறிஞர்களான இரா. இராகவையங்கார், திருநாராயண ஐயங்கார் போன்றோர் இவரிடம் தமிழ் பயின்றனர். சேதுபதியின் உதவியால் இவர் நூலாராய்ச்சி செய்தல், மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதல் முதலிய பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

இவர் தமிழ் மொழியில் புலமை பெற்றிருந்தது போலவே கன்னட மொழியிலும் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்தார். இவர் தம் இளமைப்பருவத்திலேயே கன்னட நாட்டு அரசர் கிருட்டிணராச உடையார் முன்னிலையில், கன்னட மொழியில் அட்டாவதானம் செய்து பல்லக்கு, குடை, முத்து மாலை, பொற்குவை முதலியவற்றைப் பரிசாகப் பெற்றார். இவர் உரைவன்மையும் செய்யுளியற்றும் திறமும் பெற்ற பெரும் புலவராய்த் திகழ்ந்தார். இவருடைய அவதானத்திறன் பெரும் புலவர் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையாலும் பாராட்டப் பட்டது.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் பல. அவற்றுள் சந்திராலோகம், மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி, நூற்றெட்டுத்திருப்பதித் திருப்பதிகங்கள்,குருகைக் கலம்பகம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் தொண்டுசெய்தவர்களுள் பலர் இவருடைய மாணவராதலின் அச்சங்க வளர்ச்சியில் முத்துசாமி ஐயங்காருக்கும் பங்கு உண்டு எனலாம். ந.பி.

முத்துசாமிக் கவிராயர்: இவர் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சுன்னாகம் என்னும் ஊரில், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், வேளாளர் மரபில், சைவக்குடியில், அம்பலவாணப் பிள்ளை என்பாருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்று, திரிபு, மடக்கு, சிலேடை முதலியன மிளிரப்பாடுவதில் சிறந்து விளங்கினார்.

தொல்காப்பியம், இலக்கணவிளக்கம் முதலான நூல்களை முதன்முதலில் அச்சிட்டுத் தந்த சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை முதலானோர், இவர்தம் மாணாக்கர்களாவர். இவரியற்றிய 'ஞானக்கும்மி' அச்சாகியுள்ளது. ஏசுமத பரிகாரம், ஐயனாருஞ்சல், நடராசர் பதிகம் முதலானவை இவரியற்றியவை. மேலும், பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் இருபத்தைந்து தனிச் செய்யுட்களைத் தொகுத்து, சிலவற்றிற்கு உரையும் எழுதி, சுன்னாகம் குமாரசாமிப்பிள்ளை, 'முத்தக பஞ்ச விம்சதி' எனப்பெயரிட்டு அச்சிட்டுள்ளார். இவரியற்றிய 'நடராசர்' பதிகம் மறைந்து போயிற்று. வீ.சொ.

முத்துசாமி தீட்சிதர் (கி.பி. 1775 - 1835): இவர் சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர்; திருவாரூரில் தோன்றியவர். இவர் தந்தையார் நெடுங்காலம் மகப்பேறு இன்றி வருந்தி முத்துக்குமார சுவாமியிடம் வேண்டுதல் செய்து கொண்டார். அதன் பின்பு இவர் பிறந்தமையால் முத்துசாமி எனப் பெயரிடப் பெற்றார். இவர் 16 வயதுக்குள் வேதம், காவியம், இலக்கணம் ஆகிய நூல்களைப் பயின்று வீணை வாசிப்பதிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். இளமையிலேயே இவர்க்குத் திருமணம் ஆனது. இவரது உள்ளமோ தியானத்தில் ஈடுபட்டது. இவர் மனைவி அழகின்றி இருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம் எனத் தந்தையார் கருதி அழகியான ஒரு பெண்ணை இரண்டாம் மணம் செய்வித்தார். அதன் பின்னும் இவர் மனம் சிதம்பர நாத சுவாமிகள் என்னும் துறவிக்குப் பணிவிடை செய்வதிலேயே மகிழ்வு கண்டது.

சுவாமிகளுடன் இவர் காசிக்குச் சென்றார். மந்திர உபதேசம் செய்விக்கப் பெற்றார். மந்திர சித்தியினால் இவர்க்குக் கங்கையில் சிறப்புடைய வீணை ஒன்று கிடைத்தது. சுவாமிகளின் ஆசியுடன் இவர் திருவாரூரில் இருந்த தம் தந்தையாரைக் காணப் புறப்பட்டு வநதார். திருத்தணியில முதியவர் வடிவில் முருகன் தோன்றி இவர் வாயில் கற்கண்டையிட்டு அருளாசி வழங்கி மறைந்தார் அன்று முதல் தீட்சிதர் தாமாகவே பாடல்களை அமைக்கும் கவித்திறம் பெற்றார். தமிழகத்தில் உள்ள பல திருத்தலங்களுக்கும் சென்று அங்குள்ள தெய்வங்களின் மீது பாடலகள் பாடியுள்ளார். தம் சீடர்களான பொன்னையா, வடிவேலு ஆகியோரின் வேணடுகோளின்படி தஞ்சாவூருக்கு வநது பெருவுடையார் பேரிலும், பிரகதீசுவரி பேரிலும் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

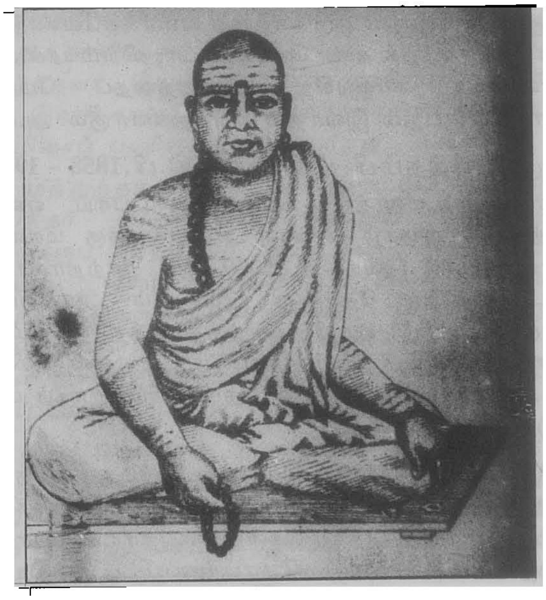

முததுசாமி தீட்சிதர்

தம் தம்பியைக் காண இவர் இராமேச்சுரம் செலலும் வழியில் எட்டையபுரம் அடைந்தார். அங்கு நெடுஙகாலமாக மழையின்றி மக்களபடும் துயர் கண்டார். 'ஆனநதாமிர்த வர்சினி' என்ற பாடலை அமிர்தவர்சினி இராகத்தில பாட வானம் பொழிநதது. மக்கள மகிழ்நதனர்.

ஒரு முறை இவா சீடன தம்பியப்பன் தாஙக முடியாத வயிறறு வலியினால் வருநதும்போது சோதிடர், குரு சனி ஆகிய கிரகஙகள சரியிலலை என்று கூறினாா. அப்போது இவர் குரு, சனி ஆகிய கிரகஙகளின் பெருமைகளைப் பாடி வேணடினாா. சீடனின் நோய் நீங்கியது. பின்னர் மற்றவர்களின வேணடுகோளினபடி ஏனைய கிரகங்களுககும் பாடல்களைப் பாடினார். அவை 'நவக்கிரகக் கீர்ததனைகள' என இன்றும் பலராலும் பயிலப்பட்டு வருகினறன.

காலப்போக்கில தீட்சிதரின் மனைவிமார் இருவரும் சிவகதியடைநதனர். இவர்க்கு ஆண்மகப் பேறு இல்லை. ஒரே ஒரு பெண குழந்தை மட்டும் உணடு. எட்டையபுரத்தில் இவர் இருக்கும்போது தம் இறுதிக காலம நெருஙகி வருவதை அறிநதாா. மதுரை மீனாட்சியமமன மீது தாம் பாடிய பாடல ஒன்றைச் சீடர்களைப் பாடும்படி கூறினார் அனறு தீபாவளித் திருநாள. எல்லோரும் நீராடிய புததாடை பூண்டு மகிழ்ந்திருக்கும் அநநேரம் சீடர்கள பாடிய பாடலைச் செவிமடுத்துக் கொணடே சிவகதியடைந்தார்.

இவர்தம் பாடல்கள வடமொழியில் அமைநதன மணிப்பிரவாள நடையில அமைந்த பாடல்கள மூன்றுள்ளன. அவற்றில மும்மொழிக் கலப்புள்ளது இவாதம் பாடலகளில 'குருகுக' என்னும் முத்திரை காணபபடும். இராகஙகளின பெயர்கள் பாடலில இடம்பெறும் மானுடரைப் பாடும் இயல்பில்லாத இவர் சைவ சமய குரவராகிய சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளைப் பாடி இருப்பது குறிப்பிடத்தககது.

நவக்கிரகக் கீர்த்தனையைத் தவிர மாயவரம் அபயாம்பாள, திருவாரூா கமலாம்பாள, திருத்தணி முருகேசன ஆகிய தெயவங்கள மீதும் இவர் பாடியுளளார். காஞ்சிபுரம, திருவானைக்கா முதலிய பஞ்சபூதத் தலஙகளில உளள இறைவனைப் பாடிப் பணிந்துளளார். இராமனைப் பறறி எட்டுப் பாடலகள் உளளன. கணணன, திருமகள், கலைமகள ஆகிய தெய்வங்களையும இவர் புகழந்து பாடிய பாடலகள கிடைத்துளளன.

இராகமாலிகையாகப் பாடப்பட்ட கீர்த்தனைகள நானகு உள்ளன. அவற்றில் ஒனறு 14 இராகஙகளில (சதுாதச ராகமாலிகை) பாடபெற்றது. சஙகராபரண இராகத்தில அமைந்து மேல்நாட்டு வர்ண மெட்டுக் கொணடதாக உளள பாடலகள 37 உள்ளன. வட இநதிய இசை தழுவிய பாடலகளும் உள்ளன. மேலும் இவர் மிக்க அளவில பழககத்தில இல்லாத அரிய இராகஙகளிலும் பாடல இயற்றியுளளாா. இவர் விருமபும் தெயவம குருகுகன். எனினும் இவா தெய்வ பேதம பாராட்டாத நாத சோதியாக விளங்கினாா. ஜி ஆர் கி.

முத்துசிவன், ஆ: 'தாய்மொழியைப் புறக்கணித்து வாழநத நாடும் இலலை; தாய்மொழியைப்

பாராட்டி வீழ்நத நாடும இலலை' என்ற மொழி முழக்கம் செய்தவர் பேராசிரியர் முத்துசிவனார். இவர் நெல்லைமாவட்டத்தில் விக்கிரமசிங்கபுரம் எனும் சிற்றூரில் 1910-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். பெற்றோர் ஆறுமுகம் பிள்ளை – இசக்கியம்மாள். இவர் 1930-இல தாம காதலித்த கிருட்டிணம் மாளைப் பெறறோர் ஒப்புதலுடன திருமணம் புரிந் தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1932முதல் 1935 வரை பயின்று தமிழில் பி.ஏ. (ஆனர்சு) பட்டம் பெற்றார். படிக்கும் காலத்தே தம் பேச்சாற்றலால் பல்கலைக்கழக மாணவர் பேரவையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். புதுவயல் சரசுவதி வித் தியாலயததில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கினார். நெலலை ம தி.தா. இந்துக் கல்லூரி யில விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார். அழகப்பா கல்லூரி 1947 – இல தோற்றுவிக்கப்பட்டபொழுது, தமிழ்த்துறைத் தலைவா பொறுப்பு ஏற்றார். பணி யில இருக்குமபொழுதே தம் 44-ஆவது வயதில் 1954 –ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

ஆ. முத்துசிவன

இவா விடுதலைப் போராட்டக காலத்தினர்; காங்கிரசு இயககத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்; தூய கதராடையும் தொப்பியும் அணியும பழக்கத்தினர். காரைக்குடிக கமபன் கழகததொடும் கம்பனடிப பொடி சா. கணேசனாா அவர்களொடும் நெருஙகிய தொடர்பினர். ஆணடுதோறும் சொறபொழிவு, பட்டி மனறம், கவியரங்கம் என்றினைய நிகழச்சிகளில் கலநது கொணடு திறம்பட விளங்கினாா.

அசோகவனம், கவிதையும் வாழ்க்கையும், மின் னல் கீற்று, மேடைக் கலை, அசலும் நகலும், கவிதை, அமரகவி பாரதி, மதம் வேணடுமா?, நடராச தத்து வம் என்றினைய நூல்களையும் பல்வேறு கவிதை களையும் படைத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கிய உலகில் திறனாய்வு இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டவர் பேராசிரி யர் எனில் அது மிகையாகாது. கலிங்கத்துப் பரணியை விளக்கவுரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். பாரதியார் பாடல்கள பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த் துள்ளார்.

ஆங்கிலத்தை முனவைத்துத் தமிழ் வளர வேணடும் என்ற பெருவிருப்பமுடையவர். 'ஒருவன தமக்குக் கிடைத்த தமிழ் அறிவையும் ஆங்கில அறிவையும் தக்கமுறையில் பயனபடுததி, எவ்வித மான விருப்பு வெறுப்பும் இல்லாத முறையில் கருத்துச் செல்வத்தைப் பெருக்கவேண்டும்' என்பதும் 'கருததுச செல்வத்தைப் பெருக்கி, உண்மை எதையும திறந்த கண்ணுடன் காணும் ஒழுக்கத்தை வளர்க்கவேணடுமே தவிர, சித்தாந்தக் கண கொண்டோ, விளம்பரக் கண் கொணடோ காணுகிற ஒழுக்கததைப் பேணக் கூடாது' என்பதும் இவர்தம் கருத்துகளாகும். அ.வி.சு

முத்துத்தம்பி பிள்ளை (கி.பி.1858 - 1917):

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள மானிப்பாய் என்னு மிடத்தில் ஆறுமுகம் பிள்ளை என்பவருக்கு மகனாக தோன்றியவர். இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் தோன்றி 20 – ஆம் நூற்றாண டின் முதற் பகுதிவரையில் வாழ்ந்து வந்தார். தமிழப் புலமை நிரம்பிய இவர் நாவலப்பட்டி என்னுமிடத் தில் உளள பள்ளி ஒன்றில தமிழாசிரியராகப் பணி யாற்றினார்.

இவர் கி.பி. 1880 – இல் தமிழகம வந்தார், திருத்துறைப்பூணடி, நாகை முதலான ஊர்களில் வாழ்ந்தார்; பல தொழில்கள செய்தார். பொறை யாற்றில் கி.பி. 1884-இல் தொடங்கப்பட்ட சத்தியாபி மானி என்னும் வார இதழுக்கு ஆசிரியரானாா. மறு ஆண்டிலேயே இவர் செனனையில் சூபிலி அச்சகத் தைத் தொடஙகினார். இவர் காளிதாசன் வர லாற்றை வடமொழியிலிருநது தமிழில் பெயாத்து வெளியிட்டார்.

இவர் கி.பி 1893 – இல தாயகம் திரும்பினாா; வண்ணார் பணணையில் ஆறுமுக நாவலர் வாழ்ந்த வீட்டை விலைக்கு வாங்கினார்; அதற்கு 'நாவலர் கோட்டம்' எனப் பெயரிட்டார். புத்தகமும் மருந்தும் விற்கும் கடையொனறைத தொடங்கினார். நாவலா பெயரில இவர் அச்சகம் ஒனறையும உருவாக்கினார். தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பல தொண்டுகளைச் செய்தார்; மேலும், 'இலகு போதம்' என்னும பெய

ரில் பல பாடநூல்களையும் வெளியிட்டார்; அடுத் தடுத்துப் பல நூல்களையும் வெளியிட்டார். அவற் றுள் அபிதான கோசம், நன்னூல் இலகுபோதம், ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி, 'சிவிலியன் தமிழ் இலக் கணம்', யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், தென்மொழி வர லாறு என்பவை குறிக்கத்தக்கவையாகும்.

அபிதான சிந்தாமணி என்னும நூல் ஆ சிங்கார வேலு முதலியாரால் வெளியிடப்பட்டது அந நூலுக்கு முன்னோடியானது இவருடைய அபிதான கோசம் என்பர். 'சிவிலியன தமிழ இலக்கணம்' ஆங்கிலேயருக்காக எழுதப்பட்டது. யாழ்பபாணத தின வரலாறு இவராலேயே முதற்கண் எழுதபபட் டது என்பர் ஆய்வாளர். இங்ஙனம யாழ்ப்பாணத்தி லும் தமிழகத்திலும் வாழந்து பல தமிழ்ப் பணிகளை ஆற்றிய இப்புலவா 1917 - இல் உலக வாழ்வை நீத்தார் இரெ.கு.

முத்துத் தாண்டவர். தமிழிசையின் முன னோடிகள் என்று போற்றப்படும் மூவருளும் மூத்தவா முததுத்தாண்டவர். இவர் கி பி. 1600-ஐ ஒட்டி வாழ்ந்தவா. இவருக்குப் பின மாரிமுத்தாப்பிள்ளை யும, இவர் காலத்திலேயே அருணாசலக கவிராயரும் தமிழிசைப் பணியைத தொடர்ந்து செய்தனர்.

முத்துத்தாண்டவர் சோழநாட்டில் திருஞான சம்பந்தர் தோன்றிய சீகாழியில் பிறந்தாா. இவருக்குப பெறறோா இட்டபெயா தாணடவன என்பது. இளமையில கொடிய கன்ம நோயால வருநதிய இவருக்கு இறைவியின் அருளால நோய நீங்கிறறு எனவும், முத்துப் போல் முகத்து ஒளி யுடன திகழ்ந்தமையால் இவர் முத்துத தாணடவர் எனப் பெயர் பெற்றாா எனவும் கூறுவர்.

இவர் தேவாரம், திருவாசகம் ஆகிய நூலகளை நனகு அறிந்தவர். தில்லை நடராசப் பெருமான் சந்நிதியில் இவர் பாடிய 'பூலோக கயிலாசகிரி சிதம் பரம்' எனனும் பாடலே இவரது முதல கீர்த்தனை யாகும். அது பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் ஆகிய அமைப்புகள கொணடது. முத்துத் தாணடவர் சிறந்த குரல்வளம பெறறிருந்தார். 'சேவிக்க வேண்டுமையா' எனனும் இவரது பாடல் புகழ்பெற் றது. அதில் தில்லையில் விளங்கும கறபக விநாயகர், சேவறகொடியோன ஆகியோர் பறறியும் சிவகஙகை, ஆனித் திருமஞ்சனம், மாாகழி தரிசனம் ஆகியவை பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. 'எனனை எனகருத் தெரி யச் சொலவாய்' எனற பாடலில் சைவ சித்தாந்தக் கருததுகளை இவா அழகாகக கூறுகின்றார்.

'அருமருந்தொருதனி மருநது' என்ற இவரது பாடலைப் பினபறறியே பிற்காலத்தில் கீாத்தனைகள பலசெய்த இராமலிஙக அடிகளாா 'நல்ல மருந்திம் மருந்து' எனற பாடலைப் பாடினார் என்று கூற லாம். 'தெணடனிட்டேனெனறு சொல்வீா' என இவர் பாடிய தோடி இராகக் கீர்த்தனை போலவே இராமலிஙக அடிகளாரும 'தெணடனிட்டேன எனறு சொல்லடி' எனறு பாடியிருப்பது எணணத் தககது. இப்பாடலகள அகத்துறைப் பாடலகளாக அமைந தன இவ்வாறு அமைநத பாடல்களைப பதம எனபா. இவை நாட்டிய மேடைகளுககுப் பொருத்தமானவை.

முததுததாணடவர் மாணிக்க வாசகரிடத்து மிக்க ஈடுபாடு கொணடவர். அதனை 'மாணிக்கவாசகர் பேறு எனககுத தர வல்லாயோ' எனற பாடலால அறியலாம். இவருடைய பாடலகளில 60 கீர்த்தனை களும் 25 பதஙகளும் அச்சாகியுளளன. அவற்றில் காணப்படும இராகஙகள 21; தாளவகைகள 7. இரா கஙகளுள சனனிய இராகஙகளே மிகுதி மிகுதியும பழக்கமில்லாத பரசு போனற இராகஙகளிலும இவா பாடியுள்ளார். இவர் பாடலகள பலவற்றில மூனறு சரணஙகள உளளன. சரணஙகள பலவாக அமையும படி கீாத்தனை செயவதற்கு இவர் முன்னோடியாக இருந்தார் எனலாம் இவர் கீாததனைகளில பலலவி மிகவும் சொற்செட்டாக இருககும. இவர் பாடிய 'ஆனந்தத் தாணடவம ஆடினாா' எனனும் கீர்ததனை யில் வரும் சரணம முடுகியல் சந்தம் பெற்று விளஙகு கிறது. அருணகிரிநாதரின திருப்புகழில ஈடுபட்டதன விளைவாக அதனைக் கருதலாம். இவரது பாடலாகிய 'மாயவித்தை செய்கிறானே அமபலவாணன' எனற பாடல் தமிழிசைககுக கிடைதத அரிய பாடலகளுள ஒன்றாகும்.

நாட்டியககலையை நனகு அறிநத குலததில பிறந்த முததுத்தாணடவருககு அகபபாடலாகிய பதம பாடும் திறமையும் இருநதது இவர் பாடிய பதங்கள 25. அவை நடராசப பெருமானமீது காதல துறையில அமைந்தவை. 'தெருவில வாரானோ எனனைச சற்றே திருமபிப் பாரானோ' எனறு இவா பாடிய பதம் நாட்டிய மேடைகளில் அடிக்கடி ஒலிபபதாகும்

தமிழ் இசையின் மும்மூர்த்திகள எனப்படும மூவருளும முற்பட்டு விளங்கிய முத்துத தாணடவரின பாடல்கள இசைசசுரங்கமாக உளளன. சாததிரம், தோத்திரம் ஆகியவை பயினற இசைவாணரின அருள வேட்கையே இவர் தம் பாடலகள. நாட்டியக கலைக்கு இவர் பதஙகள வளம் சோப்பன அழியாத தமிழிசையை வளாதத அருளார்களுள முத்துததாண டவர் தனிசசிறப்புப பெறறவர் ஆவார். ஜி ஆர்.கி.

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனைகள். இறை வனுடைய கீர்ததியை - புகழினை - எடுத்துரைககும இசைப்பாடல்களைக் 'கீர்த்தனை' எனப் போற்றுவது

தமிழ்நாட்டு மரபு. சந்தக் கவிகளைப் பாடிய அருண கிரிநாதருக்குப் பிறகு (கி.பி. 16-ஆம் நூ.) தமிழில் தோன்றிய இசைப்பாடல் வகை பொதுவாகக் 'கீர்த் தனை' எனும் பெயரால் சுட்டப்படும்.

கீர்த்தனை: கீர்த்தனைப் பாடல்கள் 'இழும்' எனும் ஒலிநயத்தோடு, சொற்கட்டு அமைப்பு இணைந்தும், இழைந்தும் இயங்குகின்ற பொழுது, இனிய இசைப்பாடல்களாக அமைகின்றன. திரும்பத் திரும்ப, ஒரே வகையான சொற்கள் அமைய, கருத் தும் விளக்கமும் விரவிவரப் பாடப்படுவது கீர்த் தனை.

கீர்த்தனையில் மூன்று பகுதிகள் உள்ளன. அவை பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் என்பன. 'கீர்த்தனை யில்'. இசைக் கூறுகள் இயல்பாகவே பொருந்தி யுள்ளன. 'பல்லவி' என்பதனை 'எடுப்பு' எனவும், 'அநுபல்லவி' என்பதனைத் 'தொடுப்பு' எனவும் 'சரணத்தை'த் 'தொகுப்பு' அல்லது 'இணைப்பு' என வும் கூறுவர். கீர்த்தனைப் பாடல்கள் சிலவற்றில், 'அநுபல்லவி' என்னும் பகுதி அமைவது இல்லை. பொதுவாகச் 'சரணத்தில்', இரண்டு 'கண்ணிகள்' இடம் பெறுவது வழக்கம். ஆனால், ஆறுக்கு மேற் பட்ட கண்ணிகளைக் கொண்ட கீர்த்தனைகளும் சிறப்பு நிலையில் இயற்றப்படுவதுண்டு.

முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள்: இத்தகைய இயல்புகளைக் கொண்டனவாக, முத்துத் தாண்டவா கீர்த்தனைகள் அமைந்துள்ளன. முத்துத் தாண்டவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகள அறுபதும், பதங்கள இரு பத்தைந்தும் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகள் ஐநநூறுக்குக் குறை யாதவை எனவும் அவற்றுள் அறுபதே கிடைத்துள் ளன எனவும் அறிஞர் கருதுகினறனர்.

காலம்: முதன் முதலில் தமிழில், கீர்த்தனைகள் இயற்றிய பெருமைக்குரியவர் முத்துத் தாண்டவர். தெலுங்குக் கீத்தனைப் பாடல்களைத் தமிழ் நாட் டில் இயற்றிப் பெரும்புகழ் பெற்றுள்ள தியாகரா யருக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட தமிழிசைவாணர் முத்துத் தாணடவராவார்.

வரலாறு: இன்றைக்கு ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சோழ நாட்டில் உள்ள சீகாழியில் தோன்றியவர், இத்தமிழ்க கீர்த்தனை ஆசிரியர். இவர், இசை வேளாளர் குடியில் தோன்றி யவர். நாதசுரக் கலைஞராகச் சிறப்புற்று விளங்க வேணடிய இக்கலைஞர், தொழுநோயால் சிறுவயதில் தாக்குணடு, அல்லற்பட்டுத் தம் மரபுத்தொழிலைக் கைவிட வேணடியவரானார்.

இவருடைய இயற்பெயர் 'தாண்டவன' என் பதாகும. நோயாலும் வறுமையாலும் வாடிய தாணட வன், ஒரு கணிகையிடம் கொணட தொடர்பு காரண மாக, உற்றார் உறவினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டார்.

சீகாழிக் கோயிலில், 'பிச்சை' யேற்று வாழும் அவல நிலைக்குத் தாண்டவர் ஆளானார். ஒரு நாள் இரவு, கோயிலினுள்ளே, இவர் உறங்கிவிட்டார். கோயில் கதவுகள் சாத்தப்பட்ட பிறகு, நடுநிசியில் தாண்டவர் விழித்து எழுந்தார்; பசியாலும் நோயின் கொடுமையாலும் இவா பதைபதைத்தார், அந்த நிலையில், அர்ச்சகரின பத்து வயது மகள் வடிவில தோன்றிய தேவியின் திருவருளை இவர் பெற்றார். திருஞான சம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் ஊட்டிய அன்னையின் திருவருளால், தாணடவர் 'ஞானஒளி' யைப் பெற்றார். இவர்முன் எழுந்தருளிய அந்தச் சிறுமி, சிதம்பரம் சென்று, தில்லை அம்பலவாணரைப் போற்றிப்பாடினால் நோயின் கொடுமை குறையும்; ஆன்மிக அனுபவம் பெருகும் என்று சொலல, உடனே இவர் புலமை பெறாத தான் எதைப்பற்றி, எப்படிப் பாடமுடியும் எனக் கேட்டார். தில்லைப் பெருமானை வணங்குகின்றபொழுது, காதுகளில் விழுகின்ற சொற களை முதல் சீராகககொண்டு பாடத் தொடங்குக; பாட்டு இயற்றும் ஆற்றலை அம்பலவாணர் அருளு வார் என்று சொல்லி, அப்பெண் மறைந்தாள். அதற குப் பின்னரே அதுவரையில் தம் முன்னால் நின்று உணவு அளித்து, அறிவுரை கூறிய சிறுமி, அன்னை பராசக்தி என்பதைத தாண்டவர் உணர்ந்தார்.

பின்னர்ச் சிதம்பரத்திறகுச் சென்று ஆடல் வல்லானை வணங்கி, அவனுடைய திருவருளை வேண்டினார். அப்பொழுது, 'பூலோக கயிலாசகிரி சிதம்பரம்' எனும் சொற்களை யாரோ கூற, அவை தாண்டவர் காதுகளில விழ,அசசொற்களைப் பல்லவி யாகக் கொணடு, 'பூலோக கயிலாசகிரி சிதம்பரம் அல்லால், புவனத்தில் வேறும் உணடோ?' எனத தொடங்கும் கீர்த்தனையை இவர் பாடினார் எனச் சொல்லுவர்.

அதைத் தொடர்நது, பல ஆணடுகள், இவர் சிதம்பரத்தில் தஙகி வாழ்ந்தார். இடையிடையே தம் சொந்த ஊரான சீகாழிக்குச் சென்று வந்தார். அப்பொழுது, தம்முடைய திருப்பாடல்கள் மூலம், வியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள பலவற்றைச் செய்துள் ளார்.

பெயர் விளக்கம: 'தாண்டவன்' எனும் இயற் பெயரைப் பெற்றிருந்த இவரிடத்து மக்களுக்கு மதிப் பும், பக்தியும் இவர்தம் கீர்த்தனைகளால் காலப் போக்கில் உண்டாயின. அதன் விளைவாக மக்கள, இவரைத் 'தாணடவர்' என்று மதிப்புடன் போற்ற

லாயினர். தாண்டவருடைய பாடல்கள், 'முத்துகளைப் போன்று (அறிவு) ஒளியும், கவர்ச்சியும் வாய்ந்தனவாக விளங்கியமையால், 'முத்தான கீர்த்தனைகள் இயற்றும் கவிவாணர்' என்று இவரைச் சிறப்பித்து, மக்கள் பாராட்டினர். அதன் விளைவாக முத்துத்தாண்டவர் எனும் திருப்பெயரால் இவர் அழைக்கப்பட்டார் எனக் கூறுவர்.

இசைவாணராகப் பேரும் புகழும் பெற்ற பின்னர்த் தம்முடைய குடும்ப முதல்வர் 'முத்தையா' என்பவரின் நினைவினைப் போற்றும் வகையில், தம்முடைய பெயருக்கு முன்னால், 'முத்து' எனும் அடையைச் சேர்த்துக் கொண்டார் எனச் சீகாழியைச் சேர்ந்த இவருடைய மரபில் வந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

துறவியாகவே வாழ்ந்து அருளாளராகவும் பக்திச் செல்வராகவும் சிறப்புற்று விளங்கிய முத்துத் தாண்டவர், ஆவணிப் பூச நன்னாளில் (ஆண்டு யாதெனத் தெரியவில்லை), நடராசப் பெருமான் முன்னர், 'மாணிக்கவாசகர் பேறெனக்குத் தரவல்லாயோ?' எனும் கீர்த்தனையைப் பாடியவாறே, இறைவனுடைய 'திருவடிப்பேற்றை அடைந்தார்' எனக் கூறுவர்.

எளிய மனிதனாக, இசைவாணர் மரபில் பிறந்த முத்துத்தாண்டவர் இறைவனுடைய திருவருளால் இயற்றமிழ்ப் புலமையும், இசைத் தமிழ்ப் புலமையும் வாய்ந்த அருளாளராக, மெய்யுணர்வு பெற்ற மெய்ஞ்ஞானியாக மலர்ச்சியுற்றார். 'நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பி'த் தில்லை அம்பலவாணரின் திருவடிகளில் பேராவியற்கைப் பெருநிலையை இவர் பெற்றார்.

கீர்த்தனைகளின் சிறப்பியல்புகள்: இவருடைய கீர்த்தனைகள் பக்திச் சுவை ததும்புவன: சொல் நயமும் பொருள் நயமும் வாய்ந்தன: இசை இன்பம் பயப்பன. இவ்வாறு நாவிற்கும் உள்ளத்திற்கும் இன்பம் பயப்பதோடு, வாழ்க்கையிலும் பக்தி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தன. முத்துத் தாண்டவரின் பாடல்கள் படிப்பவர், பாடுபவர் உள்ளங்களைக் கனிவித்து, சிவபக்தி பெருகுமாறு செய்கின்றன. எதுகை, மோனைகள் நிறைந்து, இசை நுணுக்கத்தோடு, ஓசை இன்பம் பயக்கின்றன.

இவருடைய கீர்த்தனைகள், பதங்கள் யாவுமே தில்லை நடராசப் பெருமானிடம் காதலாகிக் கசிந்துருகிப் பாடப்பட்டனவாகும். வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் இவர் பாடினாரெனத் தெரியவில்லை.

கேள்வி ஞானத்திலும், ஏட்டுக் கல்வியிலும் இவர் சிறந்து விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதை, இவருடைய திருப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. நுட்பமான சைவசித்தாந்தக் கருத்துகள் பல, இவருடைய பாடல்களில் ஒளிவிடுகின்றன. தேவார, திருவாசகக் கருத்துகள், தொடர்கள் பல, தாண்டவரின் கீர்த்தனைகளில் ஏறுநடை போடுகின்றன.

சிம்மவாமன் எனும் பல்லவ மன்னன், நடராசரை வழிபட்டதன் பயனாகத் தொழுநோயிலிருந்து விடுபட்டு, 'இரணியவாமனாக' மாறிய வரலாற்றுச் செய்தியையும் இவருடைய பாடல்கள் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

இறையருள் பெற்ற ஆன்மா ஒன்றின் 'பரலோக யாத்திரையைச்' சித்திரிக்கும் அருட்பாடல்களாக முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள் பொலிவுறுகின்றன. மருந்திற்குக்கூடக 'காமரசம் சொட்டும்' நாயகன்-நாயகி பாவப் பாடல்களைத் தாண்டவருடைய படைப்புகளில் காண இயலாது.

தாண்டவரின் தாக்கம் இவர் தம் இசைப் பாடல்கள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில், செயற்கைப் புலமை வாய்ந்த பண்டிதர்கள் இயற்றிய தமிழ்ச் செய்யுட்களில் இருந்து, வேறுபடுகின்றன. எளிய சொற்கள், பேச்சுமொழிநடை, நெகிழ்ச்சிமிகு தொடர் மொழிகள், எளிய சந்தம் போன்ற புதிய செய்யுட் கூறுகள் முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகளுக்கு வலிவும், வனப்பும் அளித்துள்ளன. தேசிய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்கு முன்பே, தமிழ்ப் பாடல்களில் புதுமையைப் புகுத்திய பாவலராக இவர் விளங்குகிறார்.

சரபோசி மன்னருடைய நண்பராக விளங்கிய கிறித்தவ சமயக் கவிஞரான தஞ்சை வேத நாயக சாத்திரியார், முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள் பலவற்றைப் பின்பற்றி, இயேசு பெருமானைப் பற்றிய துதிப்பாடல்கள் பலவற்றை இயற்றியுள்ளார். சிறப்பாகத் 'தோத்திரம் செய்மனமே' எனும் முத்துத் தாண்டவரின் பாடலை (51), அதே அமைப்பில் அமைந்துள்ள வேதநாயகரின் பாடலோடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம். தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவர்கள் போற்றிப் பாடும் பாரம்பரியப் பாடல்கள் பல, முத்துத் தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள் தந்த உந்துதல் சக்தியால் வெளிப்பட்டவை என்பதை ஒப்பாராய்ச்சியின் மூலம் அறியலாம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கோபாலகிருட்டிண பாரதியாரின் கீர்த்தனைகள் பலவற்றில், முத்துத் தாண்டவரின் தாக்கத்தைக் காண முடிகிறது. 'சேவிக்க வேண்டும் ஐயா சிதம்பரம்' (மு.தா.கீ 2) எனும் பாடல் பல்வேறு வடிவங்களில் கோபால கிருட்டிண பாரதியாரின் படைப்புகளில் களிநடம்புரிகின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சிறப்புற்று விளஙகியவர் அருளாளர் இராமலிங்க வள்ளலார். தில்லை நடராசப் பெருமானைப் பற்றி அவர் பாடியுள்ள, கீர்த்தனைகளும், பதங்களும பலவாகும. அவற்றுள், முத்துத் தாண்டவருடைய கீர்த்தனைகளின் மெட்டு, சொல்லாட்சி, கருத்தோட்டம் முதலியவற்றைப் பரக்கக் காணலாம்.

'அருமருந்து ஒரு தனிமருந்து' (மு.தா. கீ. 37), 'அரகர சிவசிவ' (மு.தா.கீ.40), 'சம்போ சங்கர மகா தேவா' (மு.தா.கீ. 20) என்னும் முத்துத்தாணடவரின் பாடல்களைச சிறப்புமிக்க சான்றுகளாக இங்குக் காட்டலாம் அவை, வடலூராரின் பாடல்களில் எதிரொலிக்கின்றன.

இந்த நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியார், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் ச.து.சு.யோகியார், பெரியசாமித் தூரன் முதலிய இயலிசைவாணரின் படைப்புகளில், முத்துத் தாண்டவரின் இசைப் பாடல் மரபு ஏரும் எழிலும் பெற்று விளங்குகின்றது.

சுருங்கச் சொல்லுவதெனில், தமிழில் கீர்த்தனைகள் இயற்றிய பிற்காலப் புலவர்கள் எல்லாரும் முத்துத்தாண்டவரின் கீர்த்தனைகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே, தம் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர் எனலாம். ஆனால், தெலுங்கிலும், மணிப்பிரவாளத்திலும் கீர்த்தனைகள் இயற்றிய தமிழ்நாட்டு இசைவாணர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பேரும் புகழும், முத்துத் தாண்டவருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. க த.தி.

முத்துத் தாண்டராயப் பிள்ளை, ப.அ.: தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பரங்கிப் பேட்டையைச் சேர்ந்த ப.அ. முத்துத்தாண்டவராயப் பிள்ளை தமிழில் மட்டுமன்றி, சோதிடம், மருத்துவம், கல்வெட்டு முதலிய பல்துறைகளிலும் பெரும்புலவராக விளங்கியவர். இவர் கி.பி. 1868-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் 28-ஆம் நாள் அப்பாசாமி பிள்ளை, அனனம்மையார் ஆகியோருககு மகனாகப் பிறந்தவர். சேலத்தில் படித்துப் பினனா, பரங்கிப் பேட்டையில் ஒரு பள்ளியைத் தொடஙகினார். அதற்குப் பின் தரஙகம்பாடி உலூத்தரன் திருசசபை ஆசிரியப் பயிறசிப் பள்ளி ஆசிரியராகவும, சீகாழியில் உளள உயர்நிலைப் பள்ளியில தமிழாசிரியராகவும் பணியாறறியுளளார்.

இவர் ஐரோப்பியத திருமறைத்தொணடாகட்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். வெளிநாட்டினா பலர், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள இவரிடம் தமிழ் கறறுச் சிறந்தனர். இவர்தம் மாணவர்கள மலேசியா, மோரிசு, தென் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் சிறந்து விளங்கினர்.

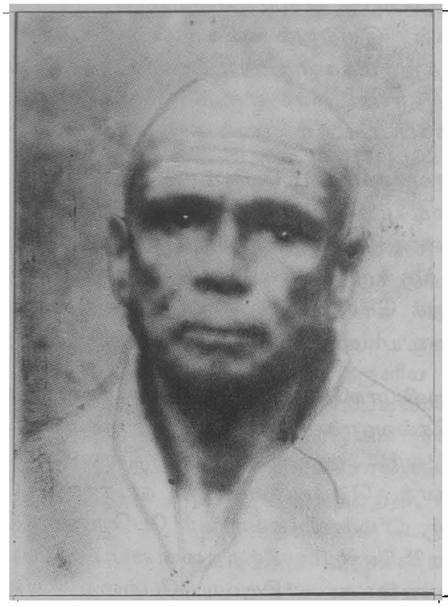

ப.அ. முத்துத் தாண்டவராயப் பிள்ளை

இவர்தம் துணையால் திருவாசகம், சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், தாயுமானவர் பாடல் முதலியவற்றை ஐரோப்பியர்கள் அவர்களுடைய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தனர். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, தேவாரம், திவ்வியப்பிரபந்தம் முதலியவற்றின் சிற்சில பகுதிகளும் இவர்தம் துணையால் ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ், ஆங்கில அகராதி வெளிவருவதற்கும் இவர் துணைபுரிநதார் என்று கூறப்படுகிறது.

இவர் நல்ல பதிப்பாளராக விளங்கியுளளார். திருப்பறியலூர்ப் புராணம், திருமுல்லைவாயில் புராணம் முதலியவறறை ஆராய்ந்து சைவ மடங்கள வழியாக வெளியிட்டுளளார். கார் மணடல சதகத்திற்கு விளக்கவுரை எழுதியுளளார். வாருண மான்மியம் என்னும பரங்கிப்பேட்டையைப் பற்றிய புராணம் இவரால இயற்றப்பட்டது. கீர்த்தனங்களும், சித்திர கவிகளும் இயற்றியுள்ளார்.

இவர் பெரியபுராணச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதில் சிறந்து விளங்கினார். இவருடைய சமயப்பற்றினையும், தமிழப புலமையையும சிறப்பிக்கும வகையில், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தால் 'கலை நிரம்பிய அறிஞா' என்னும் பட்டமும், தருமபுர ஆதீனத்தால்

'வித்துவ சிகாமணி' என்னும் பட்டமும் வழங்கப்பட்டன.

இவருக்குத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி ஆர்வமும், கல்வெட்டுப் பயிற்சியும் இருந்தன. காழிக் கல்வெட்டுகள், சேதுபதி நாணயம், சோதிட நூல், வைத்திய நூல், மதுபான விலக்கு, தில்லையாடிப் புராணம்,சாதாக்கியத திருமுறை முதலியன இவரால் இயற்றப்பட்ட நூலகள். அவை இவர் புலமைக்குச் சான்று பகரும். மாலை, ஊசல், பதிகம், இருபாஇருபஃது, இரட்டைமணிமாலை போனற பிரபந்த வகைகளையும் இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்

கண்பார்வை இழந்த தம் இறுதிக் காலத்திலும் இவர் பிறருக்குத் தமிழ் கற்பித்து வந்தார் எனத் தெரிகிறது. பல்வகைப் பொதுப்பணியிலும், ஊர், கோயில், மருத்துவம் முதலான பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்த இவர் 1942-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சூ இ·

முத்துரங்க முதலியார், சி. என்: விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதியுமான சி என். முத்துரங்க முதலியார் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள நாசரத்துப் பேட்டை என்னும் ஊரில் கி பி. 1882-இல் வைணவப் பற்றுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் வரதப்ப முதலியார்; தாயார் உருக்குமணி அம்மையார். பேட்டை, திருவளளூர், திருமழிசை முதலான ஊர்களிலுளள வைணவ ஆலயங்களைக்காத்து வந்தவர்கள் இவர்தம் முன்னோர்கள ஆவர்.

புரசைவாக்கத்திலுளள சிங்கிலர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிப்பை முடித்துப் பின் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் படித்து, 1907-ஆம் ஆணடு பி.ஏ பட்டம் பெற்றார். இவர் 1912 - ஆம ஆணடு புட்பவல்லி என்பாரை மணந்தார்.

வங்காளப் பிரிவினையைக் காங்கிரசு இயக்கம் எதிர்த்த போது இவரும் அதில பஙகேற்றார். இவருடைய அரசியல வாழ்க்கை 1920-30 ஆகிய ஆணடுகளில் எசு. சீனிவாச ஐயங்கார் தலைமையின கீழும், 1930-40-இல் இராசாசியின் தலைமையின கீழும், அதன்பின் 1940-49-இல் காமராசரின் தலைமையின் கீழும் நிகழ்வுறறது.

சீனிவாச ஐயங்கார் சுயராச்சியக் கட்சியாளரின் (Swaraj Party) தலைவராக விளங்கியவர். அவருடைய அடிச்சுவட்டில் விடுதலைக் கொளகையில் ஈடுபாடு கொண்டார். பாரதி, வ.உ.சி. ஆகியோரிடம் மிகுந்த பற்றும் மதிப்பும் கொணடவர் எனபது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் 1917-ஆம் ஆணடு டாக்டர் அனனிபெசண்டின தன்னாட்சிஇயககத்தில்பங்கேற்றாா. இவர் 1923-இல காககிநாடாவிலும், 1924 - இல்பெல்காமிலும நடைபெறற இநதியத் தேசிய காஙகிரசின மாநாடுகளில் கலநது கொண்டார். பின்னர் 1925-இல் நடைபெற்ற தமிழநாடு மாநிலக காஙகிரசு மாநாட்டிற்கு வரவேற்புக குழுத்தலைவரானாா. இவர் 1926-இல் செங்கறபட்டு மாவட்டத்தில் சட்டமன்றத்திறகுத தேர்நதெடுக்கப்பட்டார். அப்போது நீதிக கட்சியின தலைவாகளுள ஒருவரான ஆர்ககாடு இராமசாமி முதலியார் இவரிடம் வெறறி வாய்ப்பை இழநதார்.

இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் வரவேற்புக குழுத் தலைவராக 1927-ஆம் ஆணடிலும, தமிழநாடு காஙகிரசின் தலைவராக 1929-ஆம ஆண்டிலும் தோந்தெடுக்கப்பெற்றார் இந்திய விடுதலை நாள என 1930 சனவரி 26-ஆம் நாளைக காங்கிரசு கொணடாடிய போது இவா தடையை மீறி ஊர்வலம சென்றதால் ஓராணடுக கடுஙகாவல் தணடனையும, உருபாய் 100 ஒறுப்புக் கட்டணமும் விதிககப்பட்டு வேலூர்ச் சிறையில அடைக்கப்பட்டார். சிறையிலிருநதபோது அனனை உருக்குமணி இறந்த செயதி கேட்டும் பிணைப் பொறுபபில வெளிவர மறுதது விட்டார்.

இவர், 1934-இல் மிகக அளவில வாக்குகள பெற்று மத்திய சட்டமனறததிறகுத தோநதெடுககப் பட்டு, 1936-இல் திலலியின தட்பவெப்ப நிலை ஒத்துக் கொளளாமையால் பணியினினறும் விலகினாா.

இவர் 1937, 38-ஆம ஆணடுகளில் தமிழ்நாட்டின காஙகிரசுத் தலைவரானாா தனி ஆள அறபபோரில் 1939-ஆம ஆண்டு ஈடுபடடு மூனறு மாதம் சிறைத தண்டனையும், உருபாய் 300 ஒறுபபுக்கட்டணமும விதிக்கப்பட்டு, பெல்லாரிச் சிறையில அடைககபபட்டார். வெள்ளையனே வெளியேறு இயககம் 1942--ஆம் ஆணடு நிகழநதபோது சிறை செய்யப்பட்டு அம்ரோட்டிச் சிறைக்கு அனுப்பப் பட்டாா. உடல நலக் குறைவினால் 1943-இல விடுதலை செய்யப பட்டார். காஙகிரசு இயக்கம் தடை செய்யப்பட்டதால் காஙகிரசுச் சங்கம் என்ற பெயரில இயககம நடத்திக் காஙகிரசு இயக்கத்திறகு உயிரூட்டினாா. சென்னை மாநிலச சட்டமன்றத்திற்கு 1946-ஆம் ஆணடுத் தோந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர், நாசரத்துப் பேட்டையில 1949-ஆட் ஆணடு மறைநதார்.

தாழ்த்தப்பட்டோர் முனனேற்றததிறகும், அவாகள் வாழ்வில் வளம சேர்ப்பதற்கும், விடுதலைப் போராட்டக்காலததில் பெரும் பணியாறறினார். எணணிறந்த ஆலயஙகளின அறஙகாவலராக விளஙகிய இவா முறபோக்கு எணணங் கொணடவராக

வும் விளஙகினார் எனபது குறிப்பிடததக்கது
ந க.ம

முத்துராசர்: இவா சோழநாட்டு உறையூரைச் சோநதவர்; சைவ சமயத்தினா. இவா தநதையார் பெயர் செந்தியப்பா. இவர் 'சிங்கையாரியச் சககர வாத்தி' யாழ்ப்பாண நலலூரில தஙகி அரசியல நடத தியதைக் கலிவெண்பாவில 'கைலாயமாலை' எனும் நூலாகப் பாடினாா. இது யாழப்பாணக் குடியேற்ற வரலாறு கூறும் நூல்
மு ச.

முத்துராமலிங்கத் தேவர்: இவர், மாவட்டப் பிரிப்பிற்கு முனனர் இராமநாதபுரம் எனற பெயரில் விளஙகிய மாவட்டததில் உள்ள பசுமபொன் என்ற கிராமத்தில் 1908 - ஆம ஆண்டு அக்டோபா மாதம 30 - ஆம நாள் செல்வச் செழிப்பு மிகக உக்கிர பாண்டியத் தேவருக்கும் இந்திராணி அம்மையாருக் கும் மகனாகப் பிறநதாா. இவர் குழந்தைப் பருவத திலேயே (29.4.1909) தம தாயாரை இழநதார். தநதையின் நணபர் குழந்தைசாமி பிளளை, முதது ராமலிஙகம் படிக்க ஊக்கமளித்தார் கமுதியிலும், பசுமலையிலுமு, மதுரையிலும் படித்தார். குடும்பச சூழநிலை காரணமாக உயர்நிலைப் பளளிப் படிப்பை முழுமையாக முடிக்கவிலலை.

தஙகள குடுமப வழககை நடத்தி வநதவரும் சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களுள் ஒருவருமான சென்னை உயாநீதி மனற வழக்கறிஞர் எசு சீனிவாச ஐயஙகாா அளிதத ஊக்கத்தின் காரணமாக 1927 - இல சென்னையில நடைபெற்ற இந்தியத் தேசிய காங்கிரசு மாநாட்டில் கலந்து கொணடார். அப் போதுதான சுபாசுசந்திர போசுடன அறிமுகம் ஏற்பட்டது. சுபாசுசந்திர போசுடன கலகததா சென்ற முத்துராமலிங்கம, போசு குடும்பத்தினரின ஒனபதாம் குழநதை போல அனபுடன் நடததப்பட் டார்.

கல்கததாவில் இருநது திரும்பிய முத்துராம லிங்கம் தமிழ் இலக்கியஙகள, சமய நூலகளைக் கற்றதோடு சுவாமி விவேகானநதரின் போதனை களால கவரவும் பட்டார்.

இவர் 1932-இல காநதியடிகள நடத்திய ஒத்துழை யாமை இயக்கததில பங்கு கொணடார். பின்னர் 1939-இல் நடைபெறற மதுரை மீனாட்சி அம்மன கோயில் 'அரிசன ஆலயப பிரவேசத்தில' பெரும் பங்கு பெற்றுச செயறபட்டார். மதுரை இராமநாத புரம் முககுல மக்களுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்டி ருந்த குறறப்பரம்பரைச் சட்டத்தை (Criminal Tribes Act) எதிர்த்துப் போராடி வெற்றியும் பெற் றார்.

முத்துராமலிஙகத தேவரின் உணர்ச்சி மிக்க பேச்சுகளின வேகத்தைத் தாஙகிக் கொளள முடி யாத ஆஙகிலேய அரசு, இவர் எந்த மேடையிலும் பேசக்கூடாது என்று வாய்ப்பூட்டுச் சட்டததைப் பலமுறை போட்டது.

இவா 1937 - 38-இல் பசுமலை மகாலெட்சுமி ஆலை, மதுரை மீனாட்சி ஆலை ஆகிய ஆலைத தொழிலாளாகளின போராட்டத்தில கலந்து பல முறை சிறை சென்றார். தமிழகத்தில தொழிறசங்க இயக்கத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழநதாா எனபது அதன் மூலம அறியப்படுகிறது.

முத்துராமலிஙகத தேவர்

இவர் 1936 - இல் தம் அரசியல் வாரிசான மூக்கையாத் தேவரோடு பர்மா சென்று திரும்பி னாா. இவர் 1936 - இல நடைபெற்ற மாவட்டக் கழகத் தேர்தலில் முதுகுளத்தூர்த் தொகுதியில் காங் கிரசு வேட்பாளராக நின்று மிகப் பெரும்பானமை யான வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றாா. இராமநாத புரம பொதுத் தொகுதியில் 1937 - இல நீதிக் கட்சி யைச் சேர்நத இராமநாதபுரம் அரசரை எதிாத்துக் காங்கிரசு வேட்பாளராக நினறு வெறறி பெற்று நீதிக் கட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாக இருநதார்.

திரிபுராவில் நடைபெறற அகில இநதியக் காங் கிரசு மாநாட்டில் (1939) காஙகிரசுக் கட்சியின தலைவர் பதவிக்குப் பட்டாபி சீதாராமையாவும் சுபாசுசந்திர போசும் போட்டியிட்டபோது போசின வெறறிககுப் பெரும் துணையாக இருந்தார். இவர்

1939-சூன் 22 - இல் போசு 'பார்வர்டு பிளாகசு' கட்சி யைத் தொடங்கியபின் செப்டம்பர் 6, 1939 - இல் மதுரையில் போசுக்குத் தேவர் மாபெரும் வரவேற்பு அளித்தார். தேவர் தீவிரவாதியெனக் கருதப்பட்டு 1939 - ஆம் ஆண்டு, பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டுப் பல்வேறு சிறைகளில் அடைக் கப்பட்டார். வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற இயக்கம் 1942-இல் தோன்றியபின்தான் காங்கிரசுத் தலைவர்களே கைது செய்யப்பட்டுச சிறையில அடைக்கப்பட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உலகப் போர் முடிந்த பினனர் 1945 செப்டம்பர் 5-ஆம் நாள் தேவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பின்னர் 1946 - ஆம் ஆணடு நடந்த பொதுத் தேர் தலில் இவர் ஆற்றிய தியாகத்தின் காரணமாக முதுகுளத்தூர்த் தொகுதியில் காங்கிரசு வேட்பாள ராகப் போட்டியின்றி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட் டார்.

சுதந்திர இந்தியாவில் 1952 சனவரியில் நடை பெற்ற பொதுத்தேர்தலில் ஒரே சமயத்தில் தில்லி பாராளுமனறத்திறகும், சென்னைச் சட்டமன்றத்திற் கும் முறையே அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர்த் தொகுதிகளில் 'பார்வர்டு பிளாக்கு' வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு இரணடிலும் வெற்றிபெற்றார். தேவர் 1962-இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் சிரீவில்லி புத்தூர்ப் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் பாராளுமன்ற வேட்பாளராக நின்று தொகுதிக்குச் செல்லாமலே வெற்றி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்த வெற்றி வரலாற்றுச சிறப்பு மிக்கதாகும். தமிழ கத்தில் 'பார்வர்டு பிளாக்கு' கட்சித் தலைவராக விளங்கிய தேவர் தம் இறுதிக் காலம் வரை அரசியல் முறையில் காங்கிரசு எதிர்ப்பாளராகவே இருநதார்.

தேவர் 1955-ஆம் ஆணடு பர்மாத் தமிழர்கள் சங்க அழைப்பினை ஏற்றுப் பர்மா சென்று இநது, பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தித் திரும்பினார்.

தேவர் 1957 செப்டம்பரில் மதுரையில் நடை பெற்ற சனநாயகக் காங்கிரசுச் சீர்திருத்தக் கட்சி மாநாட்டைத் தொடங்கி உரை நிகழ்த்திவிட்டுத் திரும்புகின்ற வழியில, முதுகுளத்தூர்க் கலவரத்தில் இவர் ஈடுபட்டதாகக் கருதிக் கைது செய்யப்பட்டு, வேலூர்ச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பின்னர் நீதி மன்றம் அக்கலவரத்திற்கு இவர் காரணமில்லை என்று தீர்ப்பளித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தோற்றத்திலும், வாழ்விலும் எளிமையையும், அரசியலில் நேர்மையையும், ஆன்மிகத்தில் ஆழ்ந்த பற்றையும், பேச்சாற்றலில் தனித் தனமையையும் கொண்டு, 'தேசியம் என் உடல்; தெய்விகம என் உயிர்' என வாழ்ந்து வந்த தேவர் 1963-ஆம் ஆணடு அவர் பிறந்த நாளாகிய அக்டோபர் 30 - இல் மறைநதார். அவர்தம் தியாகத்தையும் அரசியல் நேர்மையையும் பாராட்டித் தமிழகஅரசு 'பசும்பொன் தேவர் திரு மகன்' என்று ஒரு மாவட்டத்திற்குப் பெயர் சூட்டியுள் ளது. மேலும், சட்டமன்றத்தில் இவரது நிழற்படததை யும் வைத்துப் பெருமைப்படுத்தியுளளது. க.போ.

முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதி

(கி.பி 1760-1809): செல்லமுத்து விசயரகுநாத சேது பதிக்குப் பினனர்ச சேதுபதி நாட்டு வேந்தராக இருந் தவர் இந்த 'முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதி' ஆவார். 'முத்துராமலிங்க சேதுபதி மனனர் கி.பி. 1792-இல் ஆங்கில அரசுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய் யும் போக்கினைக் கொண்டிருநதார' எனறும் 'அத னால் அவர் சீமையை நிருவகிக்கக் குமபினி ஆட்சி யாளர் (Company Collector) நியமிக்கபபட்டதுடன் சேதுபதி மனனரும் சென்னைககுக் கொணடு செலலப் பட்டு அங்கேயே கி.பி.1809-இல் காலமானார்' என றும் கூறுவர்.

'மறவர் சீமையின மன்னரான இவர், ஆாக் காட்டு நவாபு, ஆங்கிலேயர் ஆகிய இருவர் ஆதிக கத்தையும்புறக்கணித்தார; தன்னரசு நிலையை எயது வதற்கு முயன்றார்' என்று மறவர் வரலாறு (History of Maravas-Page.185) கூறுகிறது. 'விடுதலைப் போரில் சேதுபதி மனனர்' என்னும பெயரில ஓர் ஆய்வு நூல் வந்துள்ளது. அது, இவவேநதர் தம வர லாறேயாகும்.

ஆட்சியுரிமை கொணடாடிய மாப்பிளளைத தேவன எனபார் வேணடலாலும் தூணடலாலும தஞ்சை மன்னன் துல்சாசியின் பெருமபடை இராம நாதபுரம் கோட்டையை முற்றுகையிட்டுத் (3.2.1771) திடுமெனத்தாக்கிப பதினாறு நாளகள் கடும்போரிட்டு வீழ்த்தியது. அந்நிலையில், இராமநாதபுரம் பெரிய கணமாய் உடைபட்டு வநத வெளளத்தை எதிரிட முடியாமல் அரசியாரிடம் தஞசை மனனன அமைதி உடன்பாடு செய்து கொணடு திருமபினான் ஆனால, மீண்டும் 1771-இல் ஒரு படையெடுப்பு ஆர்க்காட்டு நவாபின படையும் கும்பினியாரின் படையும் கூடி நடத்தின. ஆர்க்காட்டு நவாபின் மேலாணமையைச் சேதுபதி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதால் அத் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது. சேதுநாட்டை அரசாங்கச் சீமையாக ஆக்க வேணடும் என்ற இருபது ஆணடுக கால எண்ணம் பீரங்கியாக வெடித்துக் கோட்டை யைப் பிளந்தது. பனனிரணடே வயதான இளவரசர் முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதியும், அரசி யாரும், பிரதானி பிச்சைப்பிளளை எனபாரும் சிறைப் படுத்தப்பட்டனர். பின திருசசிக் கோட்டைக்குச

சிறைக் கைதியாக அனுப்பப்பட்டனர். ஏன் இந்தத் தாக்குதல் நேர்ந்தது? இராமநாதபுர மன்னர் நவா பின் ஒப்புதல் இல்லாமல் மறவர் சீமை மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்டிருப்பது, நவாபிறகுச் சொந்த மான பல ஊர்களை அவர் தம் சீமையில் சேர்த்துத் தம் கீழ்க்கொணடு வநதிருப்பது; அயலவரான தச்சுக் காரருககு மறவர் சீமையில தொழில மையமும் பணடகசாலையும பிறவும் நிறுவ இசைவளித்திருப் பது; நவாபின மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொணடு கப்பத் தொகை இதுவரை செலுத்தாமல இருந்து வருவது எனபன சாட்டப்பட்ட குற்றங்களாகும்.

சேதுபதியைச் சிறைப்படுத்தியபின், நாட்டின் ஆட்சிமுறையில வேணடாத பல மாற்றங்களை நவாபு புகுத்தினார். அதனால் பொறுமை இழந்த மக்கள் ஆங்காங்கு எதிரிட்டு மோதினர். நவாபின் ஆட்சியை அகற்ற வேணடும் என்னும் சூழ்நிலையும் உருவாகியது பின்னர் கி.பி. 1780-இல் மைசூர் மன் னன் நவாபின் மீது மினனல் தாக்குத் தாக்கினான் பல இடஙகளில் போர் மூணடது. சேதுநாடும் வீறி டும் நிலையில் இருந்ததால் சிறையில் இருந்த சேது பதிக்கு விடுதலை தந்து சேதுநாட்டுககு விடுத்தான்.

சிறைமீணட சேதுபதி முடிசூடிக் கொண்டு பன்னி ரணடாணடு சீரிய நிலையில் ஆட்சி நடத்தினார். நாட்டின பரப்பை அளவிட்டு, நிலத்துக்குத் தக்க தீர் வைத் தரம் உண்டாக்கினார். திண்ணைப் பளளிகளே நடைமுறையில இருந்ததை மாற்றி மேனாட்டுக் கல்விமுறைப் பள்ளிகள் உண்டாக உதவினார். திருக் கோயில்களைப் பழுதுபார்த்தல், வழிபாடுகள் முட் டின்றி நடக்கச் செய்தல் ஆகியவற்றில் கருத்துச் செலுததினார். அதற்கெனப் பல ஊர்களுக்குச் செல் லும் பக்தர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் பசியின்றி உண்ண வாய்பபும் ஏற்படுத்தினார். இராமேசுவரத் திருக் கோயில மூன்றாஞ் சுற்றுத் திருப்பணியை நிறைவித் தவரும் இவரே. இவர் காலத்தில் கைத்தறித் தொழி லும் கப்பல் வணிகமும மிகச் சிறந்து விளங்கின.

அந்நிலையில் ஆர்க்காட்டு நவாபு தமக்கு ஏற் பட்ட பெருங்கடன் காரணமாகச் சேதுநாட்டு மேலாண்மை உரிமையை கி.பி 1792 – இல் ஆங்கிலே யருக்கு வழஙகினார். சேதுநாட்டுத் தறிகள் அனைத் தும் கிழக்கிநதியக் கும்பினிக்கு மட்டுமே நெய்து தர வேணடும எனறும் சேதுபதி வழியாக ஆணை பிறப் பிக்க முனைந்தார. சேதுபதி அதனை மறுத்துவிட் டார். அதனால், சேதுபதியின் பிரதானி முததிருளப் பரைப் பயனபடுத்தித தம் சூழச்சிகளைச் செயற் படுத்தலானார். கும்பினியார் இறககுமதி செய் யும நெல்லுக்கு, வரி நீக்கம் வேண்டினர். அதனையும் மறுத்துவிட்டார் சேதுபதி. ஆர்க்காட்டு நவாபு அது பற்றிக் கணடிப்பான சில ஆணைகள் விடுத்தார். தம்மைச் சந்திக்குமாறு ஆட்சியாளர் (Collcetor) சேது பதியை அழைத்தார். அவற்றையெல்லாம் புறக கணிததார சேதுபதி. அந்நிலையில தூத்துக்குடியில் இருந்து செனனைக்குச் செல்லும் கும்பினியார் சரக் குக் கப்பல்கள இரணடு வந்தன. அவற்றை முறை யான சோதனையும், சுஙகவரி கட்டுதலும் இல்லா மல் விடுக்க முடியாதென்று பாம்பனில் நிறுத்தி வைத்து விட்டார் சேதுபதி. அவற்றால், கும்பினியார் சேதுபதியின் மேல் கடுஞ்சினம கொணடனர். நாட் டைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டனர்.

இராமநாதபுரம் கோட்டைக்காவல் கி.பி. 1772 முதலே கும்பினித் தளபதி மார்ட்டின்சு என்பான் பொறுப்பில் இருந்து வருவதால், சேதுபதி அறியா மலே படைகொண்டு தாக்கி முற்றாகக் கோட்டை யைத் தம்வசப்படுத்திவிடக் கும்பினியார் சூழ்ச்சி செய்தனர். இதனை அறிந்து கொண்ட சேதுபதி, தப்பிவிட முனைந்தார். எனினும், கும்பினிப் படை யின் எதிர்பாராத வஞ்சகத்தால் சிக்குணடு சிறைப் படுத்தப்பட்டார்.

மீண்டும் திருச்சிக் கோட்டைக்குச் சேதுபதியைக் கொணடு சென்று சிறைப்படுத்தி வைத்தனா. சேது பதி கி பி. 1795 முதல் பதினான்கு ஆண்டுகள் சிறைக் கொடுமையுற்றார். அவர் உடலநிலை மிகச் சீர்கெட் டுப் போகவே அவர் நண்பர் வேங்கடாசலம் செட்டி யார் பொறுப்பில் 22-1-1809-இல் சென்னைக் குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். மறுநாள இரவே நாட்டு விடுதலையை விரும்பிய சேதுபதிக்கு உலக விடுதலை கிட்டியது. சேதுபதிக்கு 24.1.1809-இல் இறுதிச் சடங்கு நிகழ்ந்தது.

கும்பினியாரை எதிர்தது விடுதலைககுக் கிளர்ந் தெழுந்த குற்றததிற்காக 48 ஆண்டுக் கால வாழ் வில் 24 ஆண்டுக் காலம் வெங்கொடுஞ்சிறையில் சிக்கிச் சீரழிந்தார் சேதுபதி. ஆனால், அவ்விடுதலை யுணர்வே, பின்வந்த விடுதலைப் புரட்சிகளுக்கும் கிளர்ச்சிகளுக்குமெல்லாம் மூலப் பொருளாக அமைந் தது. முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதியின் உரிமைக்குரல், பிறப்புரிமைக் குரலாய் வரலாற்றுப் புகழ வாய்ந்ததாயிற்று. இதே பெயரிடப்பட்ட இருவர் பிற்காலத்தில் ஆட்சி செலுததியுள்ளனர். அவர்கள் முத்துராமலிங்க சேதுபதி (கி.பி. 1861-1873), பாசுகர இராசராசேசுவர முத்துராமலிங்க சேதுபதி (கி.பி. 1873-1903) ஆகியோராவர். அவர்களுள இரணடாமவர் பலமொழிகளிலும் வல்லவர். வள்ளல் பாணடித்துரைத் தேவர் மதுரையில் நானகாம் தமிழ்ச் சங்கத்தை 14-9-1901 – இல் நிறுவியபோது துணையாய் நின்றவர். அவரே

சுவாமி விவேகாநநதரைச சிகாகோவில நடைபெற்ற உலகச் சமயஙகள மாநாட்டிறகு இந்துசமயப் பேராளராக அனுப்பி நாட்டுககும் சமயத்திறகும, பெருமை சேர்த்தவர் ஆவார். என்.எஸ.மு.

முத்துலட்சுமிரெட்டி, திருமதி: இவர் பெண ணுரிமைக்காக உழைத்துப புகழ்பெறற பெணமணி. இவர் புதுககோட்டையில நாராயணசாமி, சநதிரம மாள் ஆகியோருககு மூதத மகளாக, கி.பி 1886-ஆம ஆணடு, சூலை 30 - ஆம நாள பிறநதார். இவர் தநதையாா புதுககோட்டை சமசுதானததின கலவித துறை இயககுநராகவும், அங்குளள அரசர் கலலூரி முதல்வராகவும், அரசரின ஆலோசகராகவும இருந தார்.

இவ்வமமையார் தம் பத்தாம் வயதில் ஆறாம் வகுப்பு முடிததார். பத்து வயதிறகு மேல் பெண குழநதையைப் பளளிககு அனுப்புவது முறையனறு என எணணித தநதையார் பளளிக்கு அனுப்பவில்லை இவர் தம் ஆசிரியா பாலையா முயறசியால் திருமபவும பளளியில் பயினறாா. பினனர்த தம மகளின் கலவித திறனைக் கண்ட நாராயணசாமி வீட்டிறகு ஆசிரி யரை வரவழைத்துத் தம மகளுக்குக கல்வி கறபிக்க ஏற்பாடு செயதார். கல்லூரி முனனிலைத் (Matricu-lation) தேர்வு எழுதி வெறறி பெறறார்.

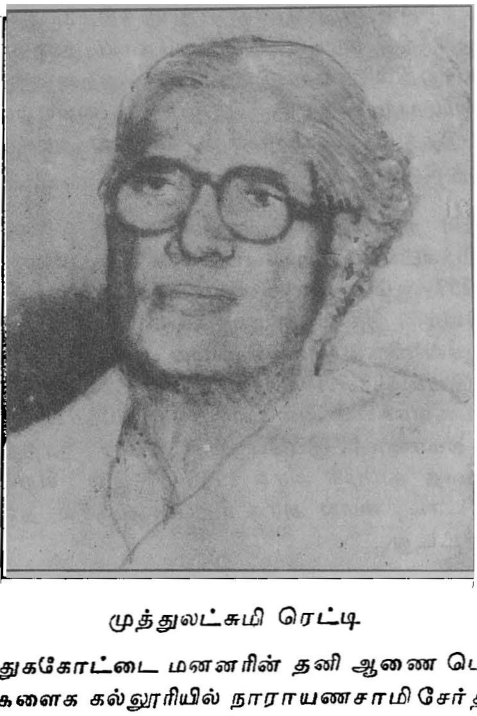

முத்துலட்சுமி ரெட்டி

புதுககோட்டை மனனரின் தனி ஆணை பெறறுத தம் மகளைக கல்லூரியில் நாராயணசாமி சேர்ததார். வகுப்பில் திரை மறைவிலிருந்து பாடமகேட்டு, ஓய்வு நேரததில தனி அறையில தஙகி, கலலூரித் தலை வரும் பேராசிரியர்களும புகழத்தக்க வணணம் விளங்கிக் கலலூரிப் படிபபை முடித்தார். இவருடன பயினறு புகழோடு வாழநதவாகளுள அறிஞா சத்திய மூாத்தி குறிபபிடத்தககவா.

தாமும தம் தாயாரும நோயால உறற துன பத்தை எணணித தாம் ஒரு மருததுவராக ஆக வேணடும என உறுதி கொண்டார். தம தநதை யாரின் பழைய மாணவர் சீனிவாசராவின உதவியுட னும் புதுககோட்டை மனனரின உதவிப பணத்துட னும 1907-ஆம ஆணடு, சென்னை மருத்துவககலலூரி யில சோநதாா ஒவவொரு ஆணடும் சிறநத கலவித தேர்சசியினால நற்சானறிதழ்களும தஙகப பதககங களும் பெறறுத தனிசசிறப்போடு 1912-ஆம ஆணடில மருததுவப பட்டமபெறறாா. அதனால இநதியா விலேயே மருத்துவததுறையில பட்டம் பெறற முதல பெண எனற சிறப்புககு உரியவரானாா

சிறநத தேசியவாதியான நஞ்சுணடராவ அடிக கடி இவா வீட்டிறகு வந்து இவா தநதையாருடன உறவாடியது இவருடைய அரசியல சிநதனையைத தூணடியது. அதன காரணமாகச் சரோசினிநாயுடு, அனனி பெசணடு அம்மையாா, பாரதியார் போன ற வாகளுடைய தொடாபு ஏறபட்டு, அவாகளோடு சோநது சொறபொழிவாறறும சிறநத வாயபபுகளும் ஏறபட்டன. பின, சென்னை எழுமபூா மருததுவ மனையில் அததுறை வரலாறறிலேயே முதல பெண மருததுவமனைப பணி மருததுவராகச (House Surgeon) சோநது 1913 - ஆம ஆணடு அபபயிறசியை முடிதது எழுமபூரில தனியாக மருத்துவத தொழில புரியத தொடங்கினாா

திருமணததை விரும்பாத அம்மையார் தநதை யாரின வற்புறுததலினால் 1914 - ஆம ஆணடில டாக்டர் சுந்தரரெட்டியைத திருமணம செயது கொணடாா. அவா இலணடனுககுச சென்று எப் ஆர் சி எசு பட்டம பெறற முதலஇநதியா ஆவாா அவர் திருமணம ஆவதறகு முன விசாகப்பட்டினம் சார்சு மனனர் மருததுவ மனையில் பணியாறறினார் இவாகளுக்கு 1914-இல் இராம்மோகன எனற முதல மகனும், 1919-இல கிருட்டிணமூர்ததி எனற இரண டாம மகனும பிறந்தனா.

திருமணத்திறகுப பின டாகடா சுந்தரரெட்டி புதுககோட்டை மருததுவ மனையில தலைமை மருத்துவராகச சேர்நது மூனறு ஆணடுகள திறம படப் பணியாறறினாா. டாகடா முத்துலட்சுமியும் அங்குப் பணியாறறினாா. பின், டாகடா சுந்தரரெட்டி சென்னை மருத்துவக கலலூரியில் உதவிப் பேராசிரி

யராகச் சேர்ந்தார்; அனைவரும் சென்னைக்குச் சென்றனர். சென்னையில் முத்துலட்சுமியின் சகோதரி சுந்தரம்பாள் புற்றுநோயால் துன்புற்றுப் பின் கல்கத்தா மருத்துவ மனையில் மரணமடைந்தார். அந்நிகழ்ச்சி புற்றுநோயைப் போக்கும் முயற்சிக்கு முத்துலட்சுமியை ஈர்த்தது.

இந்திய அரசு உதவியால், தம் குடும்பத்தோடு 1925-ஆம் ஆண்டு இலண்டன் சென்று செல்சியா மருத்துவமனையில் தாய் சேய் மருத்துவப் பயிற்சி பெற்று, 'இராயல்' புற்றுநோய் மருத்துவ மனையில் புற்றுநோய் ஆய்வும் செய்தார். அப்பொழுது பிரான்சு நாட்டுப்பாரிசு நகரில் நடைபெற்ற மகளிர் மாநாட்டில் இந்திய மகளிர் கழகத்தின் சார்பாக அம்மையார் கலந்துகொண்டு குழந்தைமணக் கொடுமை, விதவைத் திருமணம், பெண்களின் உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவு ஆற்றினார். பின்னர், இவர் இந்தியா திரும்பினார்.

பெண்களும் வேட்பாளராகத் தேர்தலில் போட்டியிடலாமென 1926-ஆம் ஆண்டு, சட்டமியற்றப்பட்டதன் விளைவாகச் சென்னையில் உள்ள இந்திய மகளிர் கழகம் இவரைச் சட்ட மேலவை உறுப்பினராக நியமிக்குமாறு ஆளுநரை வேண்ட அவரும் ஏற்றார். உறுப்பினராக இருந்தவர், துணைத் தலைவர் பதவியும் ஏற்றார். அதனால் இந்தியாவில் முதன் முதல் சட்டப்பேரவையில் ஒரு பெண் இடம் பெற்ற பெருமையைத் தமிழகம் பெற்றது. அப்பணியில் 1926-ஆம் ஆண்டு முதல் 1930 - ஆம் ஆண்டு வரை அமர்ந்து ஆற்றிய பணிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை, தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம், விபசார ஒழிப்புச் சட்டம், பெண்கள் திருமண வயதை உயர்த்தும் சட்டம் ஆகியவையாகும்.

தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் நிறைவேற அம்மையார் அடைந்த இடுக்கண்கள் பல. சமூகத்திற்கு வழுக்கி விழுந்தோர் தேவையென்றும், அவர்கள் கோயில் பணிக்கெனப் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், அது சாத்திர இசைவுபெற்றது என்றும் சில செய்தித்தாள்கள் எழுதின. அம்மையார் தமிழகம் எங்கும் சூறாவளிப் பயணம் செய்து, அறிஞர் பலருடைய ஆதரவினைப் பெற்றார். சென்னைக்கு 1927 - ஆம் ஆண்டில் வந்த காந்தியடிகளின் ஆதரவையும் வேண்டினார். அம்முயற்சியைக் காந்தியடிகள் பல கூட்டங்களில் பாராட்டி ஆதரவளித்தார். இறுதியில் பெரும் வெற்றிகண்டார். தேவதாசி இனத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் சிலரைச் சென்னையிலிருந்த பெண்கள் காப்பகத்தில் சேர்க்க விழைந்தபொழுது காப்பாளர்கள் மறுக்கவே, அவர்களுக்குத் தம்வீட்டிலேயே அடைக்கலந்தந்து 1930-இல் அவ்வை இல்லத்தைத் தொடங்கித் தம் சகோதரி நல்ல முத்துவைக் காப்பாளர் ஆக்கினார். இன்று அந்த அமைப்பு அடிப்படைப் பள்ளி, தொடக்க, உயர்நிலை, மேனிலை, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள், முதியோர் பிரிவு, கைத்தொழில் பயிற்சிப் பிரிவு, செவிலியர் பயிற்சிப் பிரிவு, கிராம மருத்துவப் பணிப்பிரிவு, குறைந்த வருமான வேலைபார்க்கும் பெண்களுக்கு விடுதி ஆகியவற்றைக் கொண்டு விளங்குகிறது. வீட்டிலிருந்த அவ்வை இல்லம் 1930-ஆம் ஆண்டு அடையாற்றிற்கு மாற்றப் பட்டது. அதன் வளர்ச்சியில் சுந்தரரெட்டி முழுப் பங்கேற்றார்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகம் 1930 - இல் நடந்த போது காந்தியடிகள் சிறையிலிடப் பட்டதை அறிந்து அம்மையார் சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் பதவியையும், துணைத்தலைவர் பதவியையும் விடுத்தார். சென்னையில் நடந்த நிருமாண ஊழியர் மாநாட்டில் 2.12.1933 அன்று இவர் ஆற்றிய உரையைக் காந்தியடிகள் மிகவும் பாராட்டினார். சிகாகோவில் 1933 - ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பெண்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றினார். சென்னை மாநகராட்சியில் நியமனக்குழு உறுப்பினராக 1937 முதல் 1939 வரை இருந்து மருத்துவப் பணிக்காகவும், உடல் நல்வாழ்வுப் பணிக்காகவும் சிறந்த தொண்டாற்றினார். புற்றுநோய் நிவாரண நிதியை 1949-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தி, 2 ஆண்டுகள் முயன்று நிதி திரட்டிப் புற்றுநோய் நிலையத்தை அடையாற்றில் ஏற்படுத்தினார். அதனைத் தென் மண்டலப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி மையமாகவும், குணப்படுத்தும் மையமாகவும் மத்திய அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

இவர் தமிழ்நாடு சமூக நல வாரியத் தலைவராகவும், சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினராகவும் 1954-1957-ஆம் ஆண்டுகளில் பணியேற்றுத் தொண்டாற்றினார். இவ்வம்மையாருக்கு 1956-ஆம் ஆண்டு 'பத்மபூசன்'விருது வழங்கி மைய அரசு சிறப்புச் செய்தது. இவர் 22.7.1968-இல் தம் 82-ஆம் வயதில் தாம் உருவாக்கிய அடையாறு புற்றுநோய் நிலையத்தில் காலமானார். இப்பெருமாட்டியின் நூற்றாண்டு விழாவைத் தமிழக அரசு 1986-87-இல் சிறப்பாகக் கொண்டாட, மைய அரசு சிறப்பு அஞ்சல் தலையை வெளியிட்டது.

க.அ.

முத்துவீர உபாத்தியாயர்: இவர் முத்துவீரியம் என்னும் ஐந்திலக்கண நூலை யாத்தவர்; திருச்சி நகரத்திலுள்ள உறையூர் வண்டிக்காரத் தெருவில் வாழ்ந்தவர். கொல்லர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர். அதனால் இவர் கம்மாள வாத்தியார் என்றே

அழைக்கப்பட்டார். உபாத்தியாயா எனறு தொழிற் சிறபபுப பெயரோடு அழைககப்படுதலால இவர் ஒரு நலலாசிரியராக இருந்திருபபாா எனத தெரிகிறது. இவா, கி.பி 19 - ஆம் நூறறாணடினா. திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுநதரம பிள்ளையால எழுதபபட்ட அகிலாணட நாயகி பிளளைத்தமிழ நூலுககுச் சிறப் புப் பாயிரம் பாடியுளளாா. அதனால இவர் மீனாட்சி சுநதரம் பிளளையின காலத்தில் வாழந்தவர் ஆக லாம். மீனாட்சிசுந்தரம் பிளளையிடதது நிரம்பிய மதிப்பும் அனபும கொணடிருநதார் என்பதை இவ ருடைய சிறப்புப் பாயிரம காட்டுகிறது. மீனாடசி சுநதரம் பிளளையின் வரலாறறை எழுதிய டாகடர் உ வே. சாமிநாதையா, 'இவரை (முத்துவீர உபாத்தி யாயரை) நான் பார்ததிருப்பதுணடு' (ப 17) எனறு குறிக்கின்றார்.

முத்துவீர உபாத்தியாயர் தமிழ், வடமொழி ஆகிய இரணடிலும் நிரம்பப் புலமையுடையவர். நெல்லைச் சுபபிரமணிய தேசிகா வேணட, முத்து வீரியத்தை இவர் இயறறினார் எனப் பாயிரம் கூறு கினறது. அந்நூலின உரையாசிரியராகிய திருப்பாற் கடனாதன் கவிராயரே அதற்குப் பாயிரம பாடி யிருககிறார் முத்துவீர உபாத்தியாயருடைய மாண வர்கள அமிர்தம்பிளளை, சோமசுந்தர நாயக்கா, பிச்சை இபுராகிம் புலவர், நாகை நாராயணசாமிப பிளளை முதலியோராவர்.

சிறந்த தமிழறிஞர்கள உருவாவதறகுக் காரண மாக இருந்தவா எனறு இவரைக் கூறலாம். மறை மலையடிகள், ந மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் பேரா சிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலா முதலியோர் இவருடைய மாணவாகளுககு மாணவர்கள ஆவர்.

இவர் சைவ சமயத்தைச் சோநதவா எனபதை இவருடைய இலககண நூலின ஐநததிகாரச் சிறபபுப பாயிரங்களும் உணர்ததுகின்றன. அவவிலககண நூலன்றி வேறெநத நூலையும் இவர் எழுதியதாகத் தெரியவிலலை. சா.கி.

முத்துவீரப்பக் கவிராயர். இவா கி.பி. 19 - ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியிலும் 20 ஆம் நூற் றாணடின தொடக்கத்திலும் வாழநது மறைந்த தமிழ்ப்பெரியார். இவா கி பி 1891 - ஆம ஆணடு பிறந்தாா. இவர் செவறகுளம கந்தசாமிப் புலவரின் மருகர் எனபதும, நகரம் முதுதுசாமிக் கவிராயர் தமபியின மகள வயிற்றுப் பேரர் எனபதும் குறிப் பிடத்தககன புராணஙகள குறித்து இசைசசொற பொழிவு நிகழததுவதில் இவர் திறன மிக்கவர். இனிய இசையுடன புராணப் பாடல்களைப் பாடி விளக்கம் தருமபணியில தம்மை முழுமையாக ஈடு படுத்திக கொணடவா இவர். தமிழசச சஙகததாா விருமபிய வண்ணம பல இசைப் பாடலகளைப் பாடி யும இயற்றியும உளளாா. அபபாடலகள மககளிடம பெரும் வரவேற்பைப பெறறன. இவரை, நகரம முதது வீரபபக கவிராயர் எனறும குறிப்பிடுவர். இசைததமிழ வளர்ச்சிககுத துணைநினற இவா 1943 - ஆம ஆணடு மறைநதாா சா உ

முத்துவீரியம்: இது முததுவீர உபாத்தியாயா எனபவரால எழுதபபெற்ற ஐந்திலக்கண நூல. தொலகாபபியததிறகுப பின எழுதது, சொல, பொருள எனற இலககணப் பகுபபோடு,யாபபு,அணி என்னும இரணடையும சோதது ஐநதிலககணப் பகுப பாக உருவெடுத்தது முதறகண வீரசோழியமும பின இலககண விளககம, தொனனூல விளககம போனற நூலகளும தோனறின. நனனூல (கி பி 15-ஆம் நூ) ஐநதிலககணம கூறுவதாக அதன பாயிரம கூறினாலும், எழுதது சொல இரணடை மட்டுமே கூறுவதாக இபபொழுது நிலவுகிறது

இவவைநதிலக்கண நூல வரிசையில கி பி 19 -ஆம் நூறறாணடில எழுநதது தான இம முத்துவீரிய மாகும் தமிழ, வடமொழி ஆகிய இரணடிலும வலல வராக ஆசிரியப் பணிபுரிநத முததுவீர உபாததியா யரை நெலலைச சுபபிரமணிய தேசிகா வேணட, அவர் இந்நூலை இயற்றியதாகப் பாயிரம கூறுகின றது ஆக்கியோன பெயராலேயே நூறபெயர் அமை தலுணடு எனும் விதியால தம் பெயரால நூலுககுப பெயரிட்டார்.

இநநூல அதிகாரம எனற பெயரில எழுதது, சொல, பொருள, யாப்பு, அணி என ஐந்து பிரிவு களாக அமைநதுளளது ஒவவோர் அதிகாரததிறகும தனிததனியே ஒரு சிறபபுப பாயிரம பாடிச சோத துளளாா. இநநூலின எழுததகிகாரத்தில 458,சொல லதிகாரததில 311, பொருளதிகாரத்தில 93, யாபபதி காரததில 267, அணியதிகாரத்தில 160 என 1289 நூற்பாககள உளளன நூறபாககள, நூறபா யாப பால் ஆனவை. எழுததியல, மொழியியல், புணரியல என எழுத்ததிகாரத்திலும, பெயரியல், வினையியல, ஒழிபியல் எனச சொல்லதிகாரததிலும, அகவொழுக்க வியல, களவொழுககவியல், கற்பொழுககவியல எனப பொருளதிகாரத்திலும, உறுப்பியல, செயயுளியல, ஒழிபியல என யாப்பதிகாரததிலும் சொலலணியியல பொருளணியியல, செய்யுளணியியல் என அணியதிகா ரத்திலும முமமூனறாக இயலகள அமைநதுளளன. ஐந்திலக்கண நூல்களுள பெரியநூலாக இது காணப் படுகினறது.

இந்நூலின் முதல் இரண்டு பகுதிகள் கி.பி.1881-ஆம் ஆண்டு எம். பட்டாபிராமன் பிள்ளையால் வெளியிடப் பட்டன. அதற்குப் பின் கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டில் எசு. பழனியாண்டி என்பவரால் சென்னை ஆல்பிண்டன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு நூல் முழுமையாக வெளியிடப் பட்டது.

தொல்காப்பியம் நன்னூல் போன்றவற்றினின்றும் நிரம்பியவளவில் நூற்பாக்கள் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன உரைகள் பலவற்றினின்றும் கருத்துகளை எடுத்து நூற்பாவாக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துகளின் வகை, பெயர், பிறப்பு போன்றவற்றையும் மாத்திரை, போலி, மொழி முதல் இறுதியெழுத்துகள் பற்றியும் எழுத்தியல் என்னும் இயல் ஆய்கின்றது. உயிர்மெய், ஆய்தம் ஆகிய இரண்டும் சார்பெழுத்து என்று கூறுகின்றது. அளபெடை, இயற்கையளபெடை, செயற்கையளபெடை, இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை, நெடிலளபெடை, குறிலளபெடை, ஒற்றளபெடை, எழுத்துப் பேறளபெடை என எட்டு வகைப்படும் என்று வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாத்திரையளவில் கால், அரை, முக்கால் முதலானவற்றிற்குக் கூறப்படும் 'உன்னல் காலே ஊன்றல் அரையே முறுக்கல் முக்கால் விடுத்தல் ஒன்றே' எனும் காரிகை 4-இன் மேற்கோள் நூற்பா இந்நூலுள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பல பெயர்களுக்குமுரிய இணையான வட சொற்கள் நூற்பாவில் சேர்த்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

மொழியியல் என்னும் பிரிவு பெரும்பான்மையும் வடமொழி இலக்கண மரபைத் தழுவியதாக அமைந்துள்ளது புணரியல், சாரியைப் புணர்ச்சியையும் சொற்புணர்ச்சியையும் கூறுகின்றது. சாரியைகளைப் பொறுத்த மட்டில் 'மான' என்னும் புதிய சாரியையைக் கூறியதாக உரையில் காணப்படுகின்றது (174). இருப்பினும் அதற்கான எடுத்துக்காட்டு எதுவும் தரப்படவில்லை. சாரியைப் புணர்ச்சியைக் கூறுகின்ற இடங்களிலும் 'மான்' என்னும் அச்சாரியைக்குரிய விதியோ எச்சொற்களோடு புணரும் என்பது பற்றியோ குறிப்பிடப்படவில்லை மாறாகச் சாரியை பற்றிய தொகை கூறும் நூற்பாவில் (174) இல்லாத 'ஆன' சாரியை பற்றி விதிகள் (230,231) காணப்படுகின்றன. எனவே, தொகைகூறும் நூற்பாவில் கொள்ளப்பட வேண்டியது 'ஆன' சாரியை என்று கொள்ளுவதே பொருந்துவதாகும்.

சொல்லதிகாரத்துள் அமைந்த பெயரியல் நன்னூலைத் தழுவி அமைந்துள்ளது சொல்லை ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மூவகையாகப் பாகுபடுத்தியுரைக்கின்றது. வினையியல், தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றிக் காணப்படுகின்றது. இடையியல், உரியியல் போன்றவற்றின் கருத்துகள் ஒழிபியலுள் கூறப்பட்டுள்ளன

புறப்பொருள் பற்றிய விளக்கம் நிரம்பவும் இல்லாமல் பொருளதிகாரம் அமைந்துள்ளது பேராசிரியரின் திருக்கோவையார் உரைச் சூத்திரங்களைத் தழுவிக் களவு, கற்பொழுக்கவியல்கள் அமைந்துள்ளன.

உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் ஆகிய மூன்றியல்களைக் கொண்ட யாப்பதிகாரம், யாப்பியல் செய்திகளைத் தெளிவுபடக் கூறுகின்றது. சவலை என்னும் வெண்பா வகைக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. 'இரண்டு குறள் வெண்பாக்கள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை வெண்பாவாகும்' என்பது அவ்விலக்கணம் (908) 'ஆனால்' எல்லாவகை வெண்பாக்களும் எழுத்தசை சீர் குறைந்தும் எதுகையின்றியும் தொடை வேறுபட்டும் வருவது சவலை வெண்பா' என இலக்கணச் சூடாமணி (18) கூறுகின்றது. கலிவெண்பா, வெண்பா வகையுள்ளும், வெண்கலிப்பா, கலிப்பா வகையுள்ளும் அடக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன (910,943). பாட்டியல் இலக்கணம் ஒழிபியலுள் பகுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. குறுகிய இகர, உகரங்கள் அலகு பெறாமையும் சீர், தளை வரையறை போன்றவைகளும், பாவுக்குரிய நாள், கிரகம் போன்றனவும் ஒழிபியலுள் அமைந்துள்ளன. சிறு நூல் இலக்கணமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தண்டியலங்காரத்தில் உள்ள அமைப்பு முறை போல் இல்லாமல், முறை மாறி இயல் அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. சித்திரகவிகள், பெரும்பான்மையும் வழக்குக் குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் அவைபற்றிச் சுருங்கிய அளவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளணியியலுள் 58 - அணிகளுக்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. தண்டியலங்காரத்தில் காணப்பெறாத அணிகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன; பல அணிகளுக்குரிய வடமொழிப் பெயர்கள் தமிழ்ப் படுத்தப் பட்டுள்ளன. பரிவாத்தனை, மாற்றுநிலையணி என்றும், தூரகாரிய ஏது, தொடர்பின்மை அணி என்றும் ஆளப் பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு முன்னோர் இலக்கண மரபுகளைப் போற்றியும், புதுக்கியும் யாக்கப்பெற்றுள்ள இந்நூல் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் குறிக்கத்தக்க ஐந்திலக்கண நூலாகும். சா.கி.

முத்தூற்றுக் கூற்றம்: இது தொன்முதிர் வேளிருக்கு உரியதாக இருந்த ஓர் ஊர். பாண்டிய

நாட்டில் மருதநில வளம் வாய்க்கப் பெற்றதாக இருந்த இந்த ஊரைப் பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்வேளிர் குலத்தவரிடமிருந்து கைப்பற்றினானென மாங்குடி கிழார் புறநானூறு 24-இல் கூறுகிறார். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பூவணம் தாமிரப் பட்டயத்தில் இக் கூற்றத்தின் பெயர் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. கயலூர் என்ற ஊரும் இக் கூற்றத்தை ஒட்டி அமைந்த ஊராகும். இது முத்தூர்க் கூற்றம் எனவும் வழங்கும் க. ஆ

முத்தையா செட்டியார், அரசர்: இவர் புகழ் பெற்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிய அரசர் அண்ணாமலை செட்டியாருக்கும், இராணி சீதை ஆச்சிக்கும் 1905-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டுத் திங்கள் 5-ஆம் நாள் தலைமகனாய் இன்றைய பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செட்டி நாட்டில் பிறந்தார். மெய்யம்மை ஆச்சியை 1917-இல் மணந்தார். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்று 1924-இல் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றார். இந்தியன் வங்கியில் 1928-இல் இயக்குநர் ஆனார். நீதிக்கட்சி உறுப்பினராக 1930-இல் சேர்ந்து 1936 – வரை அதன் தலைவராகத் திகழ்ந்தார்.

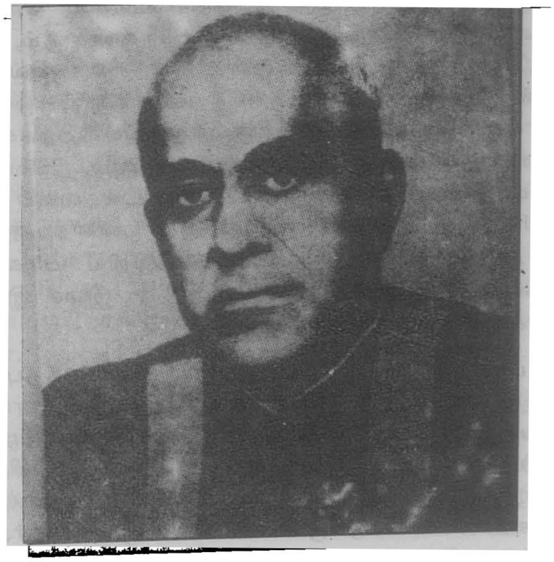

அரசர் முத்தையா செட்டியார்

சென்னை மாநகராட்சியின் முதல் நகரத்தந்தையாக (Mayor) 1933-இல் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். சென்னை மாநிலக்கல்வி அமைச்சராக 1936-இல் விளங்கினார். இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் 1937 – இல் முனைந்து நின்று தலைமையேற்றார். தென்னிந்திய வணிக சங்கம், இந்திய வணிக சங்கம் ஆகியவற்றின் தலைவராக 1940 – 41 – இல் பொறுப்பேற்றார். அண்ணாமலை அரசரின் மறைவுக்குப்பின் 1948-ஆம் ஆண்டு முதல் 1984 வரை-அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இணைவேந்தராகத் தம் இறுதிவரை-திகழ்ந்தார். பல்கலைக்கழக வெள்ளி விழாவில் (1955 -இல்) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மதிப்பியல் டாக்டர் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது. காரைக்குடித் தொகுதிச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக 1957 – இல் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். உலகச் சுற்றுப் பயணத்தை 1962-இல் மேற்கொண்டார். தமிழக மேலவை உறுப்பினராக 1963-இல் திகழ்ந்தார். இவருடைய மணிவிழா 1965-இல் நாடெங்கும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. இந்திய அரசு இவருக்குப் பத்மபூசன் என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தை 1973 – இல் வழங்கிற்று. மதுரையில் 1974 -இல் தமிழிசைச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். தமிழிசைக் காவலர் என்னும் சிறப்புப் பட்டம் 1979 – இல் அளிக்கப் பட்டது. மிகச்சிறந்த முறையில் சென்னையில் தமிழிசைச் சங்கத்திற்காக அண்ணாமலை மன்றத்தை உருவாக்கினார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் 1983 – இல் இவருக்கு மதிப்பியல் டாக்டர் பட்டம் வழங்கியது. பேரோடும் புகழோடும் விளங்கிய இப்பெருமகனார் 1984, மே திங்கள் 12-ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். மதுரையில் இவர் தோற்றுவித்த 'அரசர் முத்தையா மன்றம்' கலைக் கோயிலாக அமைந்து தமிழிசை வளர்க்கும் நினைவுச் சின்னமாகவுள்ளது. இந்திய அரசு இவருக்கு விருதுகள் அளித்ததோடு நினைவஞ்சல்தலை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்துள்ளது. இவர் எவரையும் உறவாக அணைத்து மகிழும் இயல்பினர், எவரோடும் பகைகொள்ளாத பண்பாளர், பதவியெல்லாம் படிப்படியாயப் பெற்றுயர்ந்த பெருமகனார். பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றை நிறுவியதோடு மட்டுமல்லாமல் கல்விச் சிந்தனையாளராகவும், கல்வியாளராகவும், கல்வி அமைச்சராகவும் திகழ்ந்த பெருமை இவரைச்சாரும்.

மதுரை கோட்ஸ், பின்னி நிறுவனம், செட்டிநாடு சிமிண்ட்டு முதலிய பெரும் தொழில் நிறுவனங்களில் பங்குதாரராக இருந்து பெரும் செல்வம் ஈட்டி அவ்வனைத்தையும் கல்விக்கு வழங்கியவர். மலர்ந்த முகத்துடன் யாவரையும் வரவேற்பதிலும் விருந்து அளிப்பதிலும் தலைசிறந்து விளங்கினார். பெருவணிகராய், தமிழிசைக் காவலராய், இணைவேந்தராய், கல்வியாளராய், கல்வி அமைச்சராய், தமிழகம் முழுதும் மதித்துப் போற்றும் இயல்பினை உடைய இவர், பெருமகன் என்னும் இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தவர். அறிஞர்களை மதித்துப்

போற்றுவதிலும் புலவர்களை ஆதரிப்பதிலும் கலைஞர்களுக்கு அள்ளி வழங்குவதிலும், இசைஞர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் இணையற்றவராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ்மொழி இலக்கியம், மரபு, நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றைக் காப்பதில் தம் வாழ்நாள் முழுதும் உழைத்த இவரைத் 'தமிழ்க்காவலர்' எனத் தமிழ் நாடு போற்றிப் புகழ்கிறது.

மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகிய தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெருவளர்ச்சிக்கு முழுப் பொறுப்பேற்று உழைத்தார். கண்ணைக் காக்கும் இமையாகப் பல் கலைக்கழகத்தைக் காத்தார். தமிழ் ஆராய்ச்சி வளரவும் வளம் பெறவும் வகை செய்தார். நல்ல நிதி ஆதாரங்களை ஏற்படுத்திப் பல்கலைக்கழகத்தில் 45-துறைகளை உருவாக்கித் தமிழ்நாட்டில் கல்வி செழிக்க வழிவகுத்தார். தமிழகக் கல்வி வரலாற்றில், பெரும் பணி ஆற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், அதனைப் பேணி வளர்த்த முத்தையா வள்ளலுக்கும் ஒரு பெரிய இடமுண்டு. நினைவாற்றலும் நினைந்து உதவும் பண்பும் செயற்கரிய செய்யும் திறனும் வாய்ந்த செம்மலாகத் திகழ்ந்த இவர் நகரத்தார்களின் குலவிளக்காகத் திகழ்ந்தார். ச.மெ.

முத்தையா பாகவதர் (கி.பி. 1887-1945)

திருநெல்வேலி மாவட்ட அரிகேச நல்லூரில் கி.பி. 1877-ஆம் ஆண்டு இலிங்கமையருக்கும் ஆனந்தவல்லி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இளவயதிலே தந்தையை இழந்த இவர், திருவையாறு சென்று சாம்பசிவ ஐயரிடமும், சபேச ஐயரிடமும், பின்னர்ப் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயரிடமும் இசை பயின்றார்.

முத்தையா பாகவதர் ஒரு சிறந்த இசை மேதை. இசையிலும், கோட்டு வாத்தியத்திலும், கதை சொல்வதிலும், இசை ஆராய்ச்சியிலும், பாடல் இயற்றுவதிலும் தம் காலத்தில் சிறந்து விளங்கினார். பாகவதர், மைசூர்ச்சமஸ்தான வித்வானாக இருக்கையில் 'காயகசிகாமணி' என்ற பட்டத்தையும், 'சங்கீத கல்பத்திருமம்' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதியமைக்காகக் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'டாக்டர்' பட்டத்தையும் பெற்றார். அதனால், இவர், காயக சிகாமணி டாக்டர் எல்.முத்தையா பாகவதர் என்றும் கூறப் பெற்றார்.

பரந்த அறிவும், சொல்லாற்றலும், இசைபாடும் திறமையும் பெற்ற முத்தையா பாகவதர் திருமணங்களிலும், விழாக்களிலும் இசைநிகழ்ச்சிகள் செய்வதோடு அரிகதையும் செய்து வந்தார். அவற்றில் வள்ளி திருமணம், தியாகராச சுவாமிகள் வாழ்க்கை ஆகியவை பாகவதருக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டித் தந்தன. கதைகளுக்கேற்ப, பாடல்களைத் தாமே இயற்றி அழகுறப் பாடி மக்களை மகிழ்வித்தார்.

பாகவதர் தஞ்சாவூரில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'கருணாமிருத சாகரம்' என்னும் பெரிய இசை நூலை வெளியிட்ட தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் 1916-இல் நடத்திய இசை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். மேலும், அவர் மேற்கொண்டிருந்த இசை ஆராய்ச்சி முயற்சிகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தார்.

பின்னர் மதுரை சென்று பல ஆண்டுகள் இசைப் பள்ளி ஒன்று நடத்தினார். பாகவதரே அதனுடைய முதல்வராகவும் பணியாற்றினார்.

பாகவதர் 1927-இல் மைசூர் சமஸ்தான வித்துவானாக நியமிக்கப்பட்டார். அப்போது இவர் 'காயக சிகாமணி' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் இசைத் திறனையும், இசைத் தொண்டையும் சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் ஆகிய சமஸ்தானங்களும் பாராட்டின.

தெலுங்கு, தமிழ், வடமொழி, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் பாகவதர் ஏராளமான பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகளில் மைசூர் மன்னருடைய குலதெய்வமாகிய சாமுண்டீசுவரி மீது பாடிய 108 கீர்த்தனைகளும், சிவ அட்டோத்திர நாமாக்களை வைத்துச் சிவபெருமான் மீது பாடிய 108 கீர்த்தனைகளும், ஒன்பது கோள்களின் கீர்த்தனைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. தான வருணம், தருவருணம், பதவருணம், தில்லானா ஆகிய இசை வகைகளிலும் பல பாடல்களைப் பாகவதர் இயற்றியுள்ளார். நாடகக்குழு ஒன்றை அமைத்துப் பல நாடகங்களை மேடையேற்றிய பாகவதர் இலவகுச என்னும் திரைப்படத்திற்கு இசை இயக்குநராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பாகவதருடைய இசைப்பணி திருவனந்தபுரத்திலும் தொடர்ந்தது. திருவாங்கூர் அரசர் இராமவருமாவாலும், அரசி சேதுபார்வதியாலும் அழைக்கப் பெற்ற பாகவதர் 1937 முதல் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து சுவாதித் திருநாள் அரசர் பாடல்களின் இசை வடிவங்களை மீட்டெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். தம் சீடர்களாகிய எசு.வி. நாராயண ஐயர், வித்துவான் சீனிவாசன் ஆகியோருடைய உதவியோடு சுவாதித் திருநாள் அரசரின் பாடல்களைச் சுர, தாளக் குறிப்புகளுடன் மலையாள எழுத்தில் இரு பாகங்களாக வெளியிட்டார். அப்பாடல்கள் பின்னர்ச் செம்மங்குடி சீனிவாச ஐயரால் தமிழ் எழுத்தில் வெளியிடப் பட்டன.

திருவனந்தபுரத்தில் 'சுவாதித்திருநாள் இசைப்

பள்ளி என்னும் நிறுவனத்தையும பாகவதர் தொடங்கி அதன முதலவராகப் பணி ஆற்றினார். சுவாதித் திருநாள் கீர்த்தனைகளை நாடெங்கும் பரப்பினார். இப்பணியில் செம்மங்குடி சீனிவாச ஐயா, கேசவ பாகவதர், எசு.வி நாராயண ஐயா, வேலூர் கே ஆர். குமாரசுவாமி ஆகியோர் பாகவதருக்குத் துணை நின்றனர்.

பழமையான பணகளில பாகவதர் பல பாடல் களை இயற்றிப் பாடினாலும், புதிய பணகளைப பாடல்கள மூலம வழககில் கொணடு வருவதில அவ ருக்கு நாட்டம் இருநதது. இவர் அறிமுகபபடுததிய பல புதிய பணகளில 'வலசி', 'நாகபூடணி', 'விசயநா கரி' ஆகியவை குறிப்பிடததககவை

இவர் 1945 – ஆம ஆணடு தம 67-ஆம வயதில் காலமானார். ஞா.கு.

முத்தொள்ளாயிரம்: இது சஙக காலததிற குப் பினனர்த் தோனறிய நூல. பல தனிப்பாடல களின் தொகுதியாக உளளது. அகமும் புறமும் இந் நூலில் கலககினறன. எனினும, அகப்பொருளுககே முதனமை தரப்பெறுகிறது. புறததுறையில 43 பாடல்களும, அகத்துறையில் 65 பாடலகளும் உள ளன

'முத்தொளளாயிரம்' என்ற இலககிய வகைககு இலக்கணம கூறப்போந்த பேராசிரியர் தம உரை யில், 'புதிதாகத் தாம் வேணடியவாறறாற பல செய்யுளுந் தொடாநது வரச் செயவது முத்தொள ளாயிரம்' என்று கூறியுளளார். 'தொளளாயிரம' எனறு நூலுககுப பெயரிடும வழக்கம பிறகாலததி லும தொடாந்தது; வசசததொள்ளாயிரம் (கி.பி. -11-ஆம் நூ.) அரும்பைத தொளளாயிரம (கி பி 12 -ஆம நூ.) எனனும் நூலகள பிறகாலத்தே தோன றின.

தமிழின ஒருமைப்பாட்டை நிலைநாட்ட இளங கோவடிகள முயனறது போலவே முத்தொளளாயிர மும் சேர, சோழ, பாணடியா மூவா மீதும் பாடப் பெற்றது நூலமுழுவதும் வெணபாவினால இயன றது. நூல் முழுமையாகக் கிடைககவிலலை. டாகடர் சுப்புரெட்டியாரின முததொளளாயிர விளக்கம 108 பாடலைத் தருகிறது. 'டி.கே.சி.' பதிப்பில 99 பாடல களும், பிறசேர்க்கையில 9 பாடல்களும உளளன. இரெ. முத்துக்கணேசன் பதிபபு 109 பாடலைத்தர, கழகப்பதிப்பு 130 பாடலைத் தருகினறது

முத்தொளளாயிரத்தில் உளள பாடலகளில பாண்டியனுக்கு 56, சோழனுககு 29, சேரனுககு 22 எனனும் அளவில பாடலகள அமைந்துளளன. இவற றுள புறத்துறையில பாணடியனுக்கு 22 பாடலும, சோழனுக்குப 11 பாடலும, சேரனுககு 9 பாடலும் உளளன. புறத்துறை நாடு, நகர, திறை, எயில கோடல, குதிரைமறம், யானை மறம, களம், பகைப் புலம் பழித்தல, வெனறி, புகழ எனப் பத்துவகை யாக அமைகின்றது. சஙக இலக்கியம புறத்தை இயல்பு நவிற்சியாகக கூற, முத்தொளளாயிரம அதனை மிகைப்படுத்தியே கறபனைச செறிவுடன விளககுகிறது. சஙக இலக்கியத்தில ஆணபாற கைக கிளையில சில பாடல்களே உளளன. பெணபாற கைக கிளைப் பாடலகள இல்லை. முததொளளாயிரததில பெணபாற் கைககிளையில பல பாடல்கள் உளளன

சஙக இலககியத்தின் பெயர்சுட்டா அகமரபு வீழ்ந்துபட, மனனன எனத் தகுதியும, சேர, சோழ, பாண்டியர் எனக குலமும குறிக்கபபடுகினறன தலைவி தன காதலைத தலைவனிடமோ, பிற ரிடமோ பறைசாற்றுதல சஙக இலககியஙகளில மர பனறு ஆனால் முத்தொளளாயிரத்தில் கைககிளைத் தலைவி தன பிரிவுத் துனபங்களைத தோழியிடம் அலலது பலர் முனபு வெளியிடுபவளாக அமைகின றாள மேலும் சஙக இலககியததில தலைவியின காதல, தோழி ஒருததிக்கு மட்டுமே வெளிப்பட்டு நிறகும, தலைவியின உணாவுகள பறறித தாயர் அறிவதோ, பேசுவதோ காணபபடாது உடனபோக கின பினனரே செவிலி, நற்றாய போனறோர் அவ ளுடைய நிலையறிநது வருநதுவா. ஆனால், முத தொளளாயிரததில வரும செவிலியோ தன மகளின நிலையுணாந்து அவளுக்ககாகப் பரிதவிதது இரஙகும பாஙகினளாக உளளாள மேலும், முததொளளா யிரத்திலதான, மனனனைக் கணடால மயஙகு குவாள என முனனெசசரிககையுடன கதவடைக்க முயலும் செவிலியரும், மயஙகிய மடந்தை மீணடும் உலாவரும் மனனனைக் காணாதிருககக் கதவடைக் கும் தாயர் நிலையும் காணமுடியும அவவாறு சஙக இலக்கிய மரபில இருநது மாறுபடும பானமைகள பலவற்றை முததொளளாயிரததில காணலாம்

மு.ச.

முதல் தகவல் அறிக்கை: குற்றஙகள இரணடு வகைகளாகப் பிரிககபபட்டுளளன. பிடி ஆணையின்றிக் கைது செயயககூடிய குறறஙகள, பிடி ஆணை வேணடாக் குறறஙகள எனபனவே அவவிரணடு வகைகளாகும். பிடி ஆணை வேணடாக குற்றஙகள நடை பெறறுளளதைப்பற்றி அறிநதுளள ஒருவர், உடனடியாக அது பறறிய தகவலை நிகழ்சசி நடைபெற்ற இடத்திற்கு அருகிலுளள காவல நிலை யததிறகு அளிக்க வேணடும. அதனை அநதக்

காவல் நிலையப் பொறுப்பில் உள்ள அலுவலர் உடனே பதிவு செய்து கொண்டு அது பற்றிய புலன் விசாரணையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி நடைபெற்ற ஒரு குற்றம் பற்றிய தகவலைக் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்துள்ள அறிக்கை, முதல் தகவல் அறிக்கை எனப்படும்.

அப்படித் தரப்படும். தகவலை ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பில் உள்ள அலுவலர் பதிவு செய்வதற்கு மறுத்தால், அதனை அஞ்சல் வழியாக அந்த மாவட்டத்தின் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். அவர் அதனைத் தாமே புலனாய்வு செய்யலாம் அல்லது தமககுக் கீழ்ப் பணிபுரியும் ஒரு காவல் அலுவலரை அது பற்றிய புலனாய்வை நடத்துமாறு பணிக்கலாம்.

பிடி ஆணை வேண்டாக் குற்றம் நிகழ்ந்துள்ளதைப் பற்றிய தகவலை அறிவிக்கின்ற ஒருவருக்கு அப்படிப் பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தகவல அறிக்கையின் நகலை, அதனைப் பதிவு செய்த அலுவலர் அளிகக வேண்டும்.

முதல் தகவல் அறிக்கை. நடைபெற்றுள்ள குற்றம் பற்றிக் காலத்தால் முற்பட்ட ஒரு சாட்சியமாகும. அது விசாரணையின்போது, அத்தகைய குற்றம் பற்றி அளிக்கப்படும் சாட்சியத்தை ஒப்பிடுவதற்கும் அதன் நிறைகுறைகளைச் சீர்தூக்குவதற்கும, அதுபற்றிய முழு உண்மைகளைக் கணடறிவதற்கும் பயன்படத்தக்கதாகும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு அது, தம் தற்காப்பிற்குப் பயன்படுத்தத்தக்க உயரிய ஆயுதமாகும். இம் முதல் தகவலறிக்கை ஒரு பிடி ஆணை வேண்டாக் குற்றம் பற்றிய புலனாய்வைத் தொடங்குவதற்கு இன்றியமையாது வேணடப்படுவதாகும். ஆனால், முதல் தகவல் அறிககை, ஒன்றை மட்டுமே அக்குற்றம் பற்றிய சாட்சியமாக ஏறகக்கூடாது. அதனைச் சாட்சியச் சட்டத்தின 157-ஆம் பிரிவினபடி ஏனைய சாட்சியங்களை ஈடுசெய்வதற்கும், அச்சட்டத்தின 145-ஆம் பிரிவின்படி மாறுபடுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தலாம். எனினும், அதனையே சாட்சியத்தின் முடிந்த முடிபாகக் கொளள இயலாது. மாறாகக் குற்றத்தரப்பின் கூற்றுகளைச் சீர்தூககி ஆயவதற்கு அது பெரிதும் பயனபடுத்தத் தக்கதாகும்.

முதல் தகவல் அளித்தவரின கூற்றிலுள்ள உண்மை அல்லது பொய்ம்மையினை ஆய்வு செய்வதற்கு அதனைப் பயனபடுததலாம. நிகழ்ச்சி நடநதவுடனேயே அறிவிக்கப்படுவதால், நிகழநததை நிகழ்நதவாறு அறிவிததுள்ளதாகக் கருதலாம. அது பறறிக் கூட்டியும் குறைத்தும் தத்தம கற்பனை வளத்திற்கேற்ப உருமாற்றியும் அளிப்பதறகேற்ற சூழ்நிலைகள் இல்லாத நிலையில அளிககப்பட்டுளள சாட்சியமாக அது கொளளத்தககதாகும்.

ஒருசில சூழ்நிலைகளில, அத்தகைய தகவல் அளித்தவரின மரணத்திற்குப் பினனர், அததகவலைச் சாட்சியச் சட்டம் 32-ஆம் பிரிவினபடி அவரது மரண வாக்குமூலமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம.

அத்தகைய நிகழ்ச்சியை நேரில் கண்டவர் அல்லது அதில் ஈடுபட்டவர், அத்தகைய முதல் தகவல் அறிக்கையை அளிக்கும்போது, அதன் சாட்சிய மதிப்பு உயர்கின்றது.

முதல் தகவல் அறிக்கை, ஒரு காவல நிலையப் பொறுப்பில் உள்ள அலுவலரிடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அநத அலுவலர் ஒரு காவலர் நிலைக்குக் குறையாத அலுவலராக இருகக வேணடும. எனவே, ஒரு காவலரால் மறறொரு காவலருக்கு எதிராக ஒரு குற்றம் புரியப்பட்டிருக்கும் போது, அது பற்றிக காவல் நிலையப் பொது நாள்குறிப்பில் எழுதப்படும் அல்லது காவல் துறைக் கணகாணிப்பாளருக்கு அஞ்சலவழி அனுப்பப்படும் தகவலை, முதல் தகவல் அறிக்கையாக ஏறக முடியாது.

குற்ற விசாரணை முறைச்சட்டத்தின் 154-ஆம் பிரிவின்கீழ் எழுத்து மூலமாகத் தரப்பட்ட தகவல் அல்லது எழுத்து மூலமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட தகவல் பொதுவாக முதல் தகவல் அறிக்கை என்று கூறப்படும். முதல் தகவல் அறிககை என்பது ஒரு காவல நிலையததில், ஒருகாவலரிடம் அளிக்கப்பட்டு, குற்றவிசாரணை முறைச்சட்டததில் கூறியுளளபடி பதிவு செய்யப்பட்ட வாககுமூலமாகும். அதனால் அது அனுமக்கத் தகக சாட்சியமாகும்

ஒரு தகவலை முதல் தகவல அறிக்கையாகக் கொளவதற்கு இரண்டு வரன்முறைகள் இருக்கின்றன. 1) அததகைய தகவல், பிடி ஆணை வேணடாக் குற்றம் புரிநதுள்ளதனை விளக்குவதாக இருக்க வேணடும். 2) அததகவல தெரிவிககப்பட்டதாக இருக்க வேணடும்.

ஒரு குற்றம் பற்றிய முதல் தகவல் அறிக்கை கால தாமதமினறி அளிககப்பட வேணடும அப்படி அளிபபதில் ஏற்படும் காலதாமதம், அதனமேல் ஐயம் கொளள இடம் அளிக்கும. அதனையே முழுமையாக நம்பி, ஒருவரைத் தணடனைக்குளளாககுவது முறையாகாது. எனினும், அததகைய தாமதத்திற்குப் போதிய காரணம் இருப்பின, அதற்குரிய சூழ்நிலைகளுககேற்ற விளககம தரப்பட்டிருப்பின், அத்தகைய ஐயம் எழத்தேவையில்லை.

இரவு நேரம், காவல் நிலையம் தொலைவில் உள்ளமை, போதிய போக்குவரத்து வசதியின்மை, ஆயுதம்தாங்கிய எதிரிகள் நடமாடும் சூழ்நிலையில் விளையும் அச்சம் போன்ற காரணங்களால் தகவல் தருவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டால், அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட்ட முதல் தகவல் அறிக்கையின் நகல் உடனடியாக அருகில் உள்ள குற்றவியல் நடுவருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

அ.ச.ந.

முதல்நிலை அளவாய்வு: ஆய்வு முறைகளில் ஒன்று அளவாய்வு (Survey) ஆகும். இது ஒரு பொருளைப் பற்றிய மெய்ம்மைகளைக் கண்டறிவதற்காக நடத்தப்படும் ஆய்வு ஆகும்.

சி.ஏ. மோசர், சி. கால்ட்டன் (C.A.Moser and G.Kalton) ஆகியோர் அளவாய்வின் கீழ் ஆய்வு செய்யப்படும் பொருள் நான்கு வகையினங்களுள் அடங்கும் என்கின்றனர். அவை, 1) ஒரு மக்கள் தொகுதியின் மக்கள்தொகையியல் (Demographic) இயல்புகள், 2) அம் மக்களின் சமூகச் சூழ்நிலை, 3) அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள், 4) அவர்களுடைய விருப்பங்களும், மனப்பான்மைகளும் ஆகும்.

ஒரு மக்கள் தொகுதியின் மக்கள்தொகையியல் இயல்புகள் அளவாய்வின்கீழ் ஆய்வுக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படும்பொழுது அம் மக்கள் தொகுதியின் குடும்ப அல்லது இல்ல ஆக்க அமைவு, பாலின ஆக்க அமைவு, வயது ஆக்க அமைவு, திருமண நிலை, கல்வி நிலை, கருவளம், இறப்பு நிலை முதலியன ஆராயப்படும். இங்கிலாந்தில் மக்கள்தொகை பற்றிய அரச ஆணையம் (Royal Commission on Population) 1946-இல் ஏற்பாடு செய்த குடும்பக் கணிப்பு (Family Census) என்ற அளவாய்வு இதுபோன்ற மக்கள் தொகையியல் கூறுகளையே உள்ளடக்கி இருந்தது.

சமூகச் சூழ்நிலை பற்றிய அளவாய்வு என்றால் அது மக்களுடைய சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கை நிலைமைகளைப் பற்றிய ஆய்வாக அமையும். மக்களுடைய செய்தொழில்கள், வருமானம், வீட்டு வசதி நிலைமைகள், சமூக வசதிகள் முதலிய தன்மைகள் அத்தகைய அளவாய்வில் இடம்பெறும்.

மக்களுடைய நடவடிக்கைகளை அளவாய்வின் மூலம் ஆய்வு செய்யும்பொழுது அவர்களுடைய நடத்தை எவ்வாறிருக்கிறது, அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பனபற்றி ஆராயப்படும். அதாவது, அவர்கள் பொழுது போக்குவதற்காக எத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுகிறார்கள், அவர்களுடைய பயணப் பழக்கங்கள், செலவு செய்யும் கோலங்கள், குழந்தை வளர்ப்பு முறை, தொலைக் காட்சி பார்ப்பது, வானொலி கேட்பது, செய்தித்தாள் படிப்பது முதலியன எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன என்பது அளவாய்வில் ஆராயப்படும்.

மக்களுடைய விருப்பங்களும், மனப்பான்மைகளும் அளவாய்வின் மூலம் ஆராயப்படும்பொழுது அவை எவ்விதம் அமைந்துள்ளன, அவற்றின் பரிமாணங்கள் யாவை என்று ஆராயப்படும். ஒரு சிக்கலில் அவர்களுடைய கருத்து என்ன, சமூகக் குழுக்கள் அமைப்பு முறைகள், சமூகப் புதுப் புனைவுகள் (Innovations) ஆகியவை பற்றி அவர்களுடைய மனப்பான்மை என்ன என்பனவெல்லாம் அளவாய்வின்மூலம் ஆராயப்படும். நாடாளுமன்ற அல்லது குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலுக்கு முன்னர் நடைபெறுகிற கருத்து வாக்கெடுப்பு (Opinion Poll) இப்படிப்பட்ட அளவாய்வே யாகும். அமெரிக்காவில் நடைபெறும் 'விரைவு வாக்கெடுப்பு' (Gallop Poll) என்ற கருத்து வாக்கெடுப்பு உலகப் புகழ்வாய்ந்தது.

இவ்வாறு நான்கு வகைச் செய்திகள் அளவாய்வில் ஆராயப் பட்டாலும், ஓர் அளவாய்வு ஏதாவதோர் செய்தியை மட்டுமே உள்ளடக்கி அமையும் என்பதில்லை. இந்த நான்கு செய்திகளையுமே உள்ளடக்கி அல்லது இவற்றில் சிலவற்றை உள்ளடக்கி அமையக்கூடும். பேரா.டி.ஆர். காட்கில் 1945-இல் பூனா (இப்பொழுது புனே) நகரில் ஒரு விரிவான அளவாய்வு நடத்தினார். அதில் பூனா நகரின் மக்கள் தொகை, போக்குவரத்து, வாணிகம், மக்களின் செய்தொழில்கள், குடும்ப வருமானங்கள், வீட்டு வசதி நிலை, கல்வி முதலிய பலவேறு செய்திகள் அடங்கப் படுத்தப்பட்டன.

மேற்கூறிய நான்கு செய்திகளையும் ஆராய்கிற பொழுது அவை தொடர்பான சிக்கல்களையும் அளவாய்வுகள் ஆராய்கின்றன. ஒரு மக்கள் தொகுதியில் இறப்பு நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று அளவாய்வு செய்யப்படும் பொழுது இறப்பு விகிதம் அதிகமாக இருந்தால் அதற்கு என்ன காரணம் என்றும் ஆராயப்படுகிறது. அவ்வாறே வீட்டு வசதி நிலைமைகள் ஆராயப்படும்பொழுது அவை தொடர்பான வீட்டு வசதியின்மைச் சிக்கலும் ஆராயப்படுகிறது. அவ்வாறு நிலைகள் அல்லது நிலைமைகள் ஆராயப்படும் பொழுது அவைதொடர்பான சிக்கல்களும், தேவைகளும் கூடவே ஆராயப்படுகின்றன. அப்படி அவை ஆராயப் படுவதற்குக் காரணம், அதன் அடிப்படையில் ஒரு நிருமாணத் திட்டம் இயற்றுவது ஆகும். அதுதான் அளவாய்வின் நோக்கம் என்கிறார் பர்கெசு (E.W. Burgess) என்பவர்.

எனவே, அளவாய்வு ஒரு மக்கள் தொகுதியின் வாழ்க்கை, மற்றும் வேலை நிலைமைகளை ஆராயும்

பொழுது ஒரு செயலமுறைக் கண்ணோட்டத்தில் நடத்தப்படுகிறது. அதாவது, அநத ஆய்வின் கணடு பிடிப்புகளை-மெய்ம்மைகளைக் கொணடு ஒரு நிரு மாணத் திட்டம் இயற்றவேணடும என்ற நோக்கத் திலேயே அளவாய்வு நடத்தப்படுகிறது.

அளவாய்வு ஒரு மக்கள தொகுதியை ஆராயும் என்கிறபொழுது அது ஒரு சிறிய குழுவை ஆராய்வ தில்லை. ஒரு சமுதாயமாக விளங்குகிற மககள தொகையை (ஈ.எசு.பொகார்டசு- E.S.Bogardus) அல்லது ஒரு பெரிய, பரவலாகச் சிதறிக் கிடக்கிற மக்கள் தொகுதியை (பெசுடின்சரும காட்சும- Festinger and Katz) ஆராயும. அதததகைய மக்கள் தொகுதியின் மககள்தொகையியல் இயல்புகள, சமூகச சூழ்நிலை, நடவடிக்கைகள், மனப்பான்மைகள ஆகிய வறறை அளவாய்வு ஆராயும்.

அளவாய்வில் ஒரு பெரிய மக்கள தொகுதிதான பொதுவாக ஆய்வுப்பொருளாக அமையும் என்றா லும், எப்பொழுதும் மொத்த மக்கள தொகுதியே முழுதாக அளவாய்வு செய்யப்படுவதில்லை. அதிலி ருந்து ஒரு பகுதி மாதிரியாகத (Sample) தேர்ந் தெடுக்கபபட்டு அளவாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும். மாதிரியைக் கொண்டு அளவாய்வு செய்து கிடைக் கும் மெய்மமைகள மொத்த மக்கள தொகுதி முழுவ தற்கும் அமல்படுத்தப்படும். தேசிய மாதிரி அளவை நிறுவனம் (National Sample Survey Organisation) அடிக்கடி நடத்தும் மக்களதொகையியல் செய்திகள் பற்றிய தேசிய மாதிரி அளவாய்வுகள் இந்த வகை யில்தான் மாதிரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடததப்படுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட செய்திகளை அளவாய்வின்கீழ ஆராய்ந்து அறியத் தரவுகள் (Data) வேணடும். ஓர ஆராயச்சியாளர் அலலது ஆராய்ச்சி முகமை ஒரு பொருளை (எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மாநிலத்தின் வேளாணமைத் தொழிலாளாகளினகூலி நிலைமையை) அளவாய்வின மூலம் அறிய, தாமே, தம் சொநத முயற்சியால் வேணடிய தரவுகளைத் திரட்டினால அப் படி அமையும் அளவாய்வு முதல்நிலை அளவாய்வு எனப்படும் சுருஙகச்சொனனால் முதல்நிலைத தரவு களைக் கொணடு அமையும் அளவாய்வு முதல்நிலை அளவாய்வு எனப்படும். பிறர் அல்லது பிற நிறுவனங் கள் திரட்டி வைத்துளள ஆய்வறிககைகளைத் தொகுத்து அவற்றின் தரவுகளைக கொணடு அளவாயவு மேற்கொளளப்பட்டால அது இரண்டாம் நிலை அளவாயவு எனப்படும்.

குறிபபாக அளவாய்வாளர்கள ஒரு மக்கள் தொகுதியில் வாழும் பணிபுரியும் நிலைமைகளையும், அவற்றில உள்ள சிக்கல்களையும் பற்றி ஆராய்வதில் தான பெரிதும் நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். அப் படிப்பட்ட அளவாய்வு ஆராய்சசிகளில் முதல்நிலைத் தரவுகளே சரியான, துல்லியமான மெயம்மைகளைத் தரமுடியும் என்பதால் அவறறில் முதல்நிலைத் தரவு களே திரட்டப்படுகின்றன. அப்படித் திரட்டப்படும் தரவுகள எண்ணிக்கை அளவிலான (Quantitative) தரவுகளாக இருக்குமபடி கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

ஒரு முதல் நிலை அளவாய்வு ஆராய்ச்சி பொது வாக ஒரு பெரிய, பரவலாகச் சிதறிக கிடககிற மக கள தொகுதி (எடுத்துக்காட்டாக, வேளாணமைத் தொழிலாளர்கள அல்லது சுரங்கத் தொழிலாளர் அல்லது கட்டுமானத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெண கள அல்லது கிராமமக்கள் அல்லது பழங்குடி மககள்) தொடாபாக அமைவதால் அதற்குத் திட்டமிட்ட முறையில் ஆய்வு நடவடிககைகள மேற்கொளளப்படுகின்றன. முதலில் ஆராயவிருககிற பொருளைப் பறறித் தெளிவு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட அளவாய்வு வேளாணமைத்தொழிலாளர் களைப் பற்றியது எனறால முதலில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் யாா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படு கிறது. ஏனெனில், வேளாணமைத் தொழிலாளர் என்பது தெளிவற்ற சொல். ஆகவேதான், முத லில வேளாண்மைத் தொழிலாளர் யார் எனபது தெளிவாக வரையறை செய்யபபட்டு, அவர்கள தொடர்பான அளவாய்வு ஆராய்ச்சி மேற்கொளளப் படுகிறது.

பின்னர்த தரவுகளைத் திரட்டவேணடியகருவிகள ஆயத்தம் செய்யப்படுகின்றன. அளவாய்வில் ஒரு பெரிய மக்கள்தொகை ஆராயப்படுவதால் அளவாய்வு பெரியதாகவும், பரவலாகவும் அமைய நேரிடுகிறது. ஒரு பெரிய, பரந்த ஆராய்ச்சிக்கு நேர்காணலே சிறந்த கருவியாக இருக்கும். அதிலும் வினாப் பட்டி யல் மூலம் நடத்தப்படும் நேர்காணலே சிறந்த கருவி யாக இருக்குமாதலால் வினாப் பட்டியலைக்கொண்ட நேர்காணலே முதல நிலை அளவாய்வில் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதற்காக ஆராயப்பட வேணடிய செய்திகளைததொகுத்து, அவை தொடர் பாக விரிவான வினாக்களைத் தொகுத்து அவற்றை ஓர் ஒழுங்கு நிரல முறையில் அமைத்து வினாப் பட்டியல் (Schedule) உருவாக்கப்படுகிறது.

ஒரு முதல்நிலை அளவாய்வில் வினா நிரல் (Questionnaire) மூலமும தரவுகள திரட்டப்படலாம். ஆயினும், அளவாய்வுப் பொருள் ஒரு பெரிய, பரவ லான மக்கள் தொகையாக இருப்பதால தகவலாளர் களை நேரடியாகச் சநதித்து வினா நிரல்களை வழங்குவது என்பது மிகுதியான காலச் செல

வும், பணச் செலவும், சக்திச் செலவும் ஆகும் ஆகவே, முதல் நிலைஅளவாய்வுகளில் வினா நிரல் பயன்படுததப் படும்பொழுது அஞ்சல் வழியிலேயே அவை வழங்கப் படுகினறன. அதாவது அஞ்சல் வினாநிரலே (Mailed Questionnaire) அத்தகைய சூழ்நிலையில பயனபடுத்தப் படுகிறது.

உற்றுநோக்கல் (Observation) மூலமும் தரவுகள் திரட்டப்படலாம. இராபர்ட் லிண்டு, எலன் லிண்டு (Robert Lynd and Helen Lynd) என்போர் மத்திய மேற்கு அமெரிக்காவின நகரமான மிடில டவுனைப் பற்றி நடத்திய இரட்டை அளவாய்வுகளின(1929, 1937) பெரும்பகுதிகள் உற்றுநோக்கலின் மூலமே நடத்தப்பட்டன.

இவவாறு ஓா அளவாய்வில நேர்காணல, வினாப் பட்டியல், வினாநிரல், உற்றுநோக்கல் எனறு பல தரவு கள் திரட்டும் கருவிகள பயன்படுததப்படுவதுணடு. இப்படித்தான இந்திய மைய இருப்பு வங்கி 1951-52 -இல நடத்திய அனைததிநதியக கிராமப்புறக் கடன வசதி அளவாய்வில் நேர்காணல், வினாப்பட்டியல, அஞ்சல வினாநிரல் எனறு பல்வேறு தரவுகள் திரடடும கருவிகள் பயனபடுத்தப்பட்டன. எனினும, பொதுவாக நடைமுறையில் நேர்காணலே அளவாய்வில தரவுகள திரட்டப பயன்படுத்தப்படுகிறது. நோகாணலில வினாப்பட்டியல் நிருவகிக்கப்பட்டுத் தரவுகள் திரட்டப் படுகினறன. ஆயினும், இதில ஒரு சிக்கல உணடு. ஓா ஆளோ ஒரு முகமையோ மட்டும தாமே தம சொநத முயறசியில் தரவுகளை நேரடியாகத் திரட்ட இய லாது. ஏனெனில் அளவாய்வின் இலக்குக் குழு பெரி தாகவும், பரவலாகவும இருப்பதால அவரோ அதுவோ தனிததுத் தரவுகள திரட்டுவது கடினம். ஆகவே, ஓர் அளவாய்வாளர் அல்லது அளவாய்வு முகமை, தரவுகள திரட்டுவதற்கென அதிக அளவு கணக்கீட்டாளர்களை நியமித்துக் கொளளுகின்றனர் அவர்கள் தரவுகள் திரட்டக் களப் பணிக்கு அனுப்பப் படு முன்னர் அவர்களுக்கு ஆராய்ச்சி உத்திகளிலும், தரவுகள் திரட்டும் உத்திகளிலும் சீரான பயிற்சி, முறையாக அளிக்கப்படுகிறது. ஒரு சீரான பயிற்சி தரப்படாவிட்டால தரவுகள திரட்டுவதில் அவர் களிடையே குளறுபடிகள் ஏறபட்டுக குழப்பமான தரவுகள கிடைகக நேரிடும். ஆகவேதான, கணக்கீட் டாளருக்கு முறையாகத் தரவுகள திரட்டுவதில ஒரேவிதமானதும, சீரானதுமான பயிற்சி அளிககபபடு கிறது.

பயிறசி முடிந்த பினனர்க் கணக்கீட்டாளர்கள பல வேறு இடங்களுக்கும சென்று இலக்குக் குழுவை மொத்தமாகவோ அல்லது அதிலிருந்து தோந்தெடுக் கப்பட்ட ஒரு மாதிரியையோ நேர்காணல் முறையில் கணடு தரவுகளைத் திரட்டுவார்கள். திரட்டப்பட்ட தரவுகள பின்னர்ச் சரிபார்க்கப்பட்டுப் பதிக்கப்படுகின் றன. பதிக்கபபட்ட தரவுகள தனித்தனிக குறியீட்டு எண்களால் குறிக்கப்பட்டுத் தொகைப் படுததப்படு கின்றன.அடுதது அவை அவற்றின இயல்புகளுக்கேறப வகைப்படுத்தப்பட்டு அலசி ஆராயப்படுகினறன. இறுதியில் முடிவுகள வரையப்பட்டு அளவாய்வு அறிக்கை தயாராகிறது.

அளவாய்வு பொதுவாக மிகுந்த காலம் பிடிககக் கூடியது. ஆனால, அதற்காகக் கால வரையறை இல் லாமல ஒரு நீணட கால அளவில் அளவாயவை நடததமுடியாது. ஏனெனில, ஒரு நீண்டகாலத்திற்கு அளவாய்வு நீடிக்குமேயானால அது நீாத்துப்போகும தொடக்கக் கட்டததில கணட மெய்ம்மைகள அள வாய்வின் இறுதிக் கட்டததில மாறிவிடும அந்த நிலையில இறுதியான முடிவுகளை நிலைநிறுத்த இய லாமற போய்விடும. ஆகவே, முதல்நிலை அளவாய் வுக்கு ஒரு கால எலலையை வகுத்துக்கொணடு அதற் குள அளவாய்வை முடித்துககொளள வேணடும்.கடன வசதி நிலை எனபது ஒரு குறிப்பிட்ட கால எலலைக் குள மட்டும் அமைவது இலலை. ஆயினும, அனைததிந திய அளவில 75 மாவட்டஙகளிலுளள 600 கிராமங களில் மாதிரி முறையில இநதிய மைய வஙகி கிராமப் புறக் கடன்வசதி நிலை பறறி 1951 - 52 - இல் ஓா அளவாய்வு நடததியபோது அது காலவரையறையை நிருணயம் செய்துகொணடு அதாவது அளவாயவை ஓராணடுககால அளவுககுள முடித்துவிடவேணடும எனறு முடிவு செய்துகொணடு அதனபடி அள வாய்வை நடத்தியது அளவாயவில அதிகமான கணககீட்டாளாகள் ஆயவுபபணிககு நியமிககபபடுவ தும் அந்தக கால வரையறை கருதியே ஆகும்.

சி என.ந

துணை நூல்கள்:

Gopal, M.H , An Introduction to Research Procedure in Social Sciences, Asia Publishing House, Bombay, 1970

Moser, C A., and Kalton, G , Survey Methods in Social Investigation, Heinemann Educational Books Ltd., London, 1971.

Raj, Hans , Theory and Practice in Social Research, Surjeet Publications, Delhi, 1984.

முதல்நிலைக் குழுக்கள்: மனிதாகள ஒருவ ரோடு ஒருவர் இடைவினை கொணடு இயைநது உற வாடும் போது குழுக்கள் தோனறுகினறன. ஆயினு ம அவை ஒரே வகையாக இருப்பதிலலை. மனிதாகள ஒருவரோடு ஒருவர் இணையும்போது ஏறபடும உறவு

கள் ஒரே மாதிரியாக அமைவதில்லையாதலால் உறவுகளில் முகிழ்க்கும் குழுக்களின் தன்மைகளும் வேறுபடுகின்றன.

உறவுகளின் தன்மையில் ஏற்படும் வேறுபாட்டைக் கொணடு சார்லசு ஆர்ட்டன் கூலி (Charles Horton Cooley) என்பவர் குழுக்களை முதல் நிலைக் குழுக்கள் (Primary Groups) என்றும், இரண்டாம் நிலைக் குழுக்கள் (Secondary Groups) என்றும் வகைப் படுத்தியுள்ளார். மனித உறவுகள் நேருக்கு நேராகவும், நெருக்கமாகவும் அமைகின்ற குழுக்களை முதல் நிலைக் குழுக்கள என்று வகைப்படுத்துகிறார். குடும்பம், குழந்தைகளுடைய விளையாட்டுக் குழு, அண்டையம், வயதானவர்களின் அரட்டைக் குழாம் ஆகியவை முதல் நிலைக் குழுக்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் என்கிறார். இக்குழுக்களில் உறுப்பினர்களுக்கிடையே நேருக்கு நேரான, நெருக்கமான உறவுகள் நிலவுகின்றன.

முதல் நிலைக் குழுக்களில் உறுப்பினர்களிடையே அமையும் உறவுகள் நேருக்கு நேராக இருக்கும் என பது முறை. அதற்காக எப்பொழுதும் நேருக்கு நேராக இருக்க வேண்டுமென்பதோ அவவாறு அமையும் போதுதான் முதல் நிலைக் குழுக்கள ஏற்படும் என்பதோ இல்லை. எல்சுவொர்த்து பாரசு (Ellsworth Fares) என்ற அறிஞர் கூறுவதைப் போல முதல் நிலைக் குழுக்களில் உறவுகள் நேருக்கு நேராக அமைவது ஒரு தற்செயலான இடைநிகழ்வே தவிர, அவை நேருக்கு நேராக அமைய வேணடும் என்பது கட்டாயமன்று. நணபர்கள குழாம் ஒரு முதல நிலைக் குழுதான். அதில் பொதுவாக நண்பர்களிடையே உறவுகள் நேருக்கு நேராகத்தான் இருக்கும். ஆயினும் அவை எப்பொழுதும் நேருக்கு நேராக அமைவதில்லை. நேருக்கு நேராகப் பழகாமலேயே சிலர் தம்மிடையே ஒரு நெருக்கமான, பாசமான நட்புறவை வைத்துக் கொண்டிருப்பதுணடு. கோப்பெருஞ் சோழனும், பிசிராந்தையாரும் கொண்டிருந்த நட்புறவு இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் நேரில் பார்த்ததில்லை. நேரில் பார்க்காமலேயே, சந்திக்காமலேயே தம்மிடையே ஒரு பாசமான உறவை-ஆழ்ந்த நட்பை - வளர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறே பிரிட்டனில் எமர்சன், கார்லைல் ஆகிய இரு கவிஞர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்காமலேயே ஆழ்ந்த நட்புறவு கொணடிருநதனர்.

ஆக, முதல் நிலைக் குழுக்களில் உறவுகள் நேருக்கு நேராகத்தான இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. எனினும் நடைமுறையில் முதல் நிலைக் குழுக்களில் உறவுகள் பொதுவாக நேருக்கு நேராகவே அமைகின்றன. முதல் நிலைக் குழுக்கள் பொதுவாக அளவில் சிறியனவாக இருக்கும். உறுப்பினர்கள் குறைந்த அளவில் இருக்கும் பொழுது அவர்களுக்கிடையே நேருக்கு நேராகத் தொடர்புகள் ஏற்படப் பெரிதும் வாய்ப்புண்டு அதனால், அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் நேருக்கு நேராகப் பழகுகின்றனர். அப்படி அவர்கள நேருக்கு நேராக நெருங்கிப் பழக முடிவதால் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது; நெருக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. நெருக்கமான உறவு அமைகிற போதுதான் அவர்கள் ஒரு முதல் நிலைக் குழுவாக அமைகின்றனர்.

கிங்சுலீ தேவிசு (Kingsley Davis) என்னும் சமூகவியல் அறிஞர் உறவுகள் நேருக்கு நேராக, நெருக்கமாக அமையவும், அத்தகைய உறவுகளின் அடிப்படையில் முதல் நிலைக் குழுக்கள ஏற்படவும் சில நிலைமைகள் நிலவ வேண்டும் என்கிறார். உறுப்பினர்களுக்கிடையே உடலளவில அணிமையும், அளவில் குழுவின் சிறிய தன்மையும், நீணட நாள் நீடிக்கும் உறவு நிலைமையும் இருக்கும் போதுதான் உறவுகள் நேருக்கு நேராக, நெருக்கமாக அமையும். அந்த நிலையில்தான் ஒரு குழு முதல் நிலைக் குழுவாகச் செயற்பட இயலும் என்கிறார்.

உடலளவு அணிமை: தனிப்பட்ட இருவரிடையே அமையும் உறவு நெருக்கமாக அமைய வேணடுமானால் அவ்விருவருக்குமிடையே அணுக்கமான தொடர்பு ஏறபட வேண்டும். அத்தொடர்பு நேருக்கு நேராகப் பழகுமபோதுதான் ஏற்படும். நேருக்கு நேராகப் பழகும்போது ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளவும், அந்தத் தொடர்பால் ஒருவர் முகம் இன்னொருவர் நினைவில் நிற்கவும், ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடவும், தத்தம் கருத்துகளையும், உணர்வுகளையும் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளவும், ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொளளவும் வழி ஏற்படுகிறது. அந்தச் செயற்பாடுகள் தொடர்பை அணுக்கப்படுத்தி, அதன் மூலம் உறவு நெருக்கத்திற்கு வழி கோலுகின்றன

ஒரு குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூடி வாழும்போது அவர்களுக்கிடையே உடலளவில் அணிமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உண்பதும, உறங்குவதும், பொழுது போக்குவதும், குடும்ப நிகழ்ச்சிகளில், சடங்குகளில், கொண்டாட்டங்களில், விழாக்களில் பங்கேற்பதும், ஒன்றாகக்கூடிச் செயற்படுவதும் இந்த அணிமையினை வலுப்படுத்துகின்றன; நெருக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. இவ்வாறே ஒரு நண்பர் குழாம் சேர்ந்து விளையாடுவது, பொழுது போக்குவது, படிப்பது,

ஊர் சுற்றுவது என்று உடலளவில் அணிமை கொண்டு செயற்படும் போது அவர்களுக்கிடையே உறவு நெருக்கமடைந்து வலுப்படுகிறது

இவ்வாறு உடலளவு அணிமை நெருக்கம் ஏற்படு வது முதல் நிலைக்குழு உருவாக வழி வகுக்கிறது. இந்த உடலளவு அணிமை சரளமாக, நெருக்கமாக இருக்கும்போது நெருக்கமான உறவு ஏற்படுகிறது. ஆயினும், இந்த அணிமை பண்பாட்டின் நெறிமுறை களால் நெறிப்படுத்தப்படுவதால் அது ஒரு கட்டுப் பாட்டுக்குள் இயங்குகிறது எவ்வளவுதான் முறைப் பையனாக,முறைப் பெண்ணாக இருந்தாலும் அத்தை, மாமன் மக்கள் திருமணமாகாத நிலையில் உடலள வில் அணிமை கொள்ளுவதைத் தமிழ்ப் பண்பாடு அனுமதிப்பதில்லை ஆனால், திருமணத்தில் கணவன் மனைவியாக அவர்கள் இணையும்போது அவர்களுக் கிடையில் உடலளவில் அணிமை ஏற்படப் பண்பாடு அனுமதிக்கிறது. இந்த அணிமை அவர்களுக்கிடையே பிணைப்பை ஏற்படுத்தி ஒரு முதல் நிலைக்குழு-குடும் பம்-அமைய வழி வகுக்கிறது.

சிறிய அளவு: ஒரு குழு பெரியதாக-அதிக அளவு உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இருந்தால் அதில உறுப்பினர்களிடையே நெருக்கம் ஏற்பட வாய்ப் பிராது. அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் உடலளவில் அணிமை கொண்டு கூடிப் பழகவோ, தெரிந்து கொள்ளவோ வாய்ப்பில்லாததால அவர்களிடையே நெருக்கம ஏற்பட இயலாமற போகிறது. எனவே, அத்தகைய குழுக்கள முதல நிலைக் குழுக்கள என்ற நிலையை அடைவதில்லை. ஒரு பெரிய வாணிக நிறு வனம், தொழிற்சாலை, அரசியல் கட்சி ஆகியவற்றில உறுப்பினர்களிடையே நெருக்கம் இருப்பதில்லை அதற்குக் காரணம் அவர்களின எண்ணிக்கை மிகுதி யாக இருப்பதேயாகும. உறுப்பினர்கள் மிகுதியாக இருக்கும்போது அவர்கள் எல்லாரும் உடலளவில் அணிமை கொண்டு கலந்து பழக வாய்ப்பில்லை. ஆதலால், அவர்கள ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்து கொள்ளவும, நெருக்கமாக உறவு கொள்ளவும் வழி யில்லாமற்போகிறது.

ஆனால், முதல் நிலைக்குழுக்களில் உறுப்பினர்கள அளவு குறைவாக இருக்குமாதலால் அவர்கள உடலள வில் அணிமை கொள்ளவும், ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து பழகவும், உணர்வுகள, கருத்துகள, விருப்பார் வங்கள முதலியவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும், அதன வாயிலாக ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள வும் வாய்ப்பு அமையும். அந்த வாய்ப்பினால் முதல நிலைக் குழு உறுப்பினர்கள தமக்குள் நெருக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வழி பிறக்கிறது.

கால நீட்சி· எவ்வளவுதான் ஒரு குழு சிறியதாக இருந்தாலும், எவ்வளவுதான உறுப்பினர்களிடையே உடலளவில் அணிமை அமைந்திருந்தாலும், அவற் றால் மட்டும் அககுழு நெருக்கமான உறவைக் கொள்ள முடியாது. உறுப்பினர்களிடையே ஏற்படும நேருக்கு நேரான தொடர்பு வலுப்பட்டால்தான அது ஒரு முதல்நிலைக் குழு என்ற நிலையை எய்த முடியும். உறுப்பினர்களுக்கிடையே ஏற்படும் தொடர்பு நீண்ட நாள தொடரும்போது, அது ஆழ மாகவும், வலுவானதாகவும அமைந்து உறுதிப்படுகிறது அந்த நிலையில அவர்களுக்கிடையே அமைகிற நெருக்கமதான அதன நிலையை முதல நிலைக்குழு நிலைக்கு உயர்த்தி, அதன அடிப்படையைக கெட்டிப் படுத்துகிறது

நீண்ட நாள்சேர்ந்து வாழும ஒரு கணவன மனைவி இணையிடையே அடிக்கடி ஊடல்களும, பூசலகளும ஏற்படக்கூடும ஆயினும அவர்கள நீண்ட நாள சேர்ந்து வாழ்ந்து வருவது ஒன்றே அவர்களை ஒரு நெருக்கமான உறவுடன பிணைத்து வைத்திருக கும் எவ்வளவுதான சண்டை போட்டாலும் அவர் கள ஒருவர் இன்றி இன்னொருவர் வாழ முடியாது என்ற அளவில உணர்வு நிலையில ஒன்றியிருப்பர். காலம அவர்களுடைய பிணைப்பை வலுப்படுத்தி அவர்களுடைய நெருக்கத்திற்கு உறுதி கூட்டுகிறது

இந்த மூன்று நிலைமைகள சேர்ந்து அமையும போது நெருக்கமான உறவு ஏற்படவும், அதன மூலம முதலநிலைக் குழு அமையவும செய்கின்றன எனகி றார் கிங்சுலீ தேவிசு ஆயினும அம்மூன்று நிலைமை களும் சேர்ந்து அமையும்போதுதான முதல நிலைக குழுக்கள தோன்றும எனபதில்லை. அம்மூன்றில ஏதாவது இரண்டு நிலைமைகள இருந்தாலும முதல நிலைக்குழுக்கள தோன்றக்கூடும. உடலளவு அணிமை இல்லாமலேயே கோப்பெருஞ் சோழனும, பிசிராந்தை யாரும் நண்பர்களாக ஆனது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது.

முதல்நிலை உறவு: முதல் நிலைக் குழுக்களில அமையும உறவு நேருக்கு நேராக, நெருக்கமாக மட்டும அமைவதில்லை. அது சில குறிப்பிட்ட இயல்புகளைக்கொண்டும விளங்கும் எனகிறார் வில்லி யம் கூடு (William J. Goode) என்பவர்.

1) முதல் நிலைக் குழுக்களில அமையும் உறவு உணர்ச்சி மயமானதாக இருக்கும். அதாவது முதல் நிலைக் குழுக்களில இருக்கும உறுப்பினர்கள தங் களுடைய உறவில உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்திப் பழகுவர். சொல்லப்போனால அவர்கள தம் உறவில் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த எதிர்பார்க்கப்படுவர்.

குடும்பத்தில் கணவன மனைவிக்கிடையே ஊட லும் இருக்கும்; கூடலும் இருக்கும். ஒரு சமயம் கோபித்துக்கொள்வதும், மறுசமயம் கனிவாக நடந்து கொள்வதும் இருக்கும். இப்படி மாறுபட்ட உணர்ச்சி கள கணவன மனைவி உறவில் அமைவது இயல்பா னது. இவ்வாறே குழந்தைகள் ஒரு சமயம் வெறுப் போடு அடித்துக்கொளவதும், பிறிதொரு சமயம் அன்போடு இழைந்து போவதும் இயறகை. நணபர் கள் சினந்து கொள்வதும், சணடை போடுவதும், பின் னர் இயலபாய்ச் சமரசமாகி இணைந்து போவதும் உண்டு. இத்தகைய உணர்ச்சிமயமான உறவை முதல் நிலைக் குழுககளில்தான் பார்க்க முடியும். பிற குழுக் களில் பார்க்க இயலாது அப்படியே அது நிகழ்ந்தாலும் அங்கு அது பொறுத்துக் கொளளப்படுவதில்லை. குடும்பததில் உறுப்பினாகளுக் கிடையிலான உறவில் உணர்சசி வெளிப்பாடு மிகவும் இயல்பானது. அது அங்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஏற்றுக்கொளளப்படு கிறது; ஆனால் ஒரு வணிக நிறுவனத்தில், ஒரு வங்கியில பணியாளருக்கும், வாடிக்கையாளருககும் இடையே உணர்ச்சிகள ஊடுருவிய தொடர்பு உறவு அனுமதிக் கப்படுவதிலலை; ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுமில்லை.

2 முதலநிலை உறவு ஒரு குறுகிய எல்லையைக் கொண்டிராமல விரிநத அளவில இருக்கும் வாணிக முறையில் ஒரு முதலவனுக்கும் (Principal), ஒரு முகவருக்கும் (Agent)இடையே நிலவும உறவு, எநத நோக்கத்திற்காக அவர்களிடையே தொடர்பு ஏற் பட்டதோ, அந்த நோக்கத்தை ஒட்டியே அமையும். அது ஓர் ஒப்பநத அளவிலான உறவாக, குறிபபிட்ட வாணிக நடவடிககையை மட்டும் சார்ந்து அமையும். ஆனால், ஒரு குடும்பத்தில், ஒரு நண்பர் குழாமில அமையும் உறவு எநத ஒரு குறிப்பிட்ட நோககததை யும் அடிப்படையாககொணடு அமைவதில்லை. அது விரிநத அளவில் இருக்கும். இன்னது எனறில்லாமல பற்பல செயலகளை உளளடககி அமைநதிருககும.

3 முதல்நிலை உறவு தனி ஆட்களை நோக்கியே அமையும். தொடாபுடைய தனி ஆட்களைப் பொறுத்து அவாகளுககாகவே அநத உறவு அமையும் அநத ஆட்கள் இனறி, வேறு எவரிடத்திலும அந்த உறவு அமையாது ஒரு கணவன அன்பை, நெருக்கத்தைத் தன மனைவியிடம் மட்டுமே காட்டுவான். அவவாறே ஒரு நணபன தன் நெருங்கிய நணபனிடம மட்டுமே உரிமை கலந்த உறவு கொண டாடுவான. பொதுவான ஒரு வகையினத்தின் (Category) மீது அநத உறவு செலுததுவதில்லை. மனைவி யிடம மட்டுமே கணவன நேசமும், அன்பும் காட்டு வானேயன்றி, மனைவிமார்கள என்ற வகையினத்தில் வரும் அனைத்துப் பெணகளிடமும் அவற்றைக் காட் டுவதில்லை அவ்வாறே ஒரு நண்பன நெருங்கிய நண பனிடத்தில் மட்டுமே உரிமை கலந்த உறவு கொள் வானேயன்றி நண்பர்கள எனற ஒரு பொதுத் தொகுதியிடம்-வகையினத்திடம்-உரிமை பாராட்டுவ திலலை.

ஆக, முதலநிலை உறவுகள் தொடர்புடைய தனி ஆட்களைப் பொறுத்து அமையுமே தவிர, எலலா ரிடத்திலும் அமைவது இலலை அந்த ஆட்கள இன்றி வேறு ஆட்களிடத்தில அமையாது. தொடர் புடைய ஒரு ஆள மறைநதால அல்லது உறவிலிருந்து விலகினால அநத இடததில வேறொருவரை வைததுச் சரிககட்ட முடியாது. வேறு நணபாகள வரக்கூடும. ஆயினும மறைந்த, இழந்த நணபருக்கு அவர்கள் மாற்றாக இயலாது பழைய உறவு வேறு. புதிய உறவு வேறு. இரணடும் ஒன்றிறகு ஒன்று மாற் றானவையல்ல. அநத உறவு ஆள தொடர்புடையது ஆள மறைநது போனால அவர் தொடாபுடைய உற வும அவரோடு மறைநது போகும். வேறொருவர் வநதாலும் அவாபால கொளளும் உறவு வேறு. அது தனி உறவு. முனனதைப்போல இருநதாலும், அது முனனதற்கு மாறறாக அமைவதிலலை

முதல்நிலை உறவுகள தனிப்பட்டவை. ஒருவ னுக்கு நணபாகள பலர் இருப்பினும் ஒவ்வொரு நணபரிடத்திலும கொணடுளள உறவு தனியானது; தனித தனியானது. ஒருவரிடம கொண்டுளள அநத நட்புறவை அவரிடமிருநது விலக்கி வேறொருவரிடம் செலுதத இயலாது. அவவாறே ஒரு நணபர் மறைந தால அலலது நட்புறவிலிருநது விலகினால அவ ரிடம் கொணடிருந்த நட்புறவை வேறொருவருககு மாற்ற இயலாது வேறொருவரிடம புதிதாக நட் புறவு அமைநதிடினும், அது தனியான, வேறு உற வாகததான் இருக்குமே தவிர பழைய உறவிறகு அது மாறறாக அமையாது; அமைய முடியாது

இந்தக் கட்டத்தில் கிங்சுலீ தேவிசு முதல் நிலை உறவு பற்றி ஒரு கருததைக் கூறுகிறார். முதலநிலை உறவு ஒரு தனி ஆளை நோக்கி அமையும்போது, அது அனைததையும் அகப்படுத்தியதாக (Inclusive) இருக கும் எனகிறார். அதாவது அநத ஆளின ஓா அமிசத் திற்காக அல்லது சில குறிப்பிட்ட அமிசஙகளுக் காக அது அமைவதிலலை. அவரின முழு ஆளு மையை நோக்கி அது அமையும். ஒருவரிடம் காட்டு கிற நட்புறவு அவருடைய சில பிடித்தமான குணங களுக்காக மட்டும் அமைவதில்லை. அவருடைய மொததக் குணங்களையும் அகப்படுததி அமையும் ஒரு சில குணஙகளுககுத்தான் நட்புறவு, மற்ற குணங களுக்கு இல்லை எனற அளவில் நட்புறவு அமைவது இல்லை. அவ்வாறே, மனைவியிடம் காட்டுகிற

பாச உறவு மனைவியின் சில அமிசங்களுக்காக மட்டும் அதாவது அவளுடைய அழகுக்காகவோ, பொருளாதாரத் தகு நிலைக்காகவோ மட்டும அமைவதில்லை. அவளுடைய முழு ஆளுமையையும எல்லாக் குணங்களையும் அகப்படுத்தியே அமையும். சுருங்கச் சொன்னால் முதல் நிலை உறவு ஒருவருடைய முழு ஆளுமையையும ஊடுருவியே அமையும்

4. ஒரு முதல் நிலை உறவு தனி ஆட்கள் பால மட்டும் காட்டப்படுவதில்லை. அவர்கள உள்ளடங்கிய மொத்தக குழுவின மீதும காட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆள மீது மட்டுமன்றி,. அவர்கள உள்ளடங்கிய முழுக் குழுவின் மீதும் நேசமும், அன்பும், அக்கறையும் காட்டப்படுகினறன. தஙகளுக்குள் சச்சரவிட்டுக்கொண்டாலும், ஒரு குடும்பத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தாம சார்ந்துள்ள குடும்பத்தைப் பற்றி வேறொருவா குறைகூறினால் அவருக்கு எதிராக ஒன்று திரணடு அவரை எதிர்ப்பர். குடும்பத்தின் பெயர் கெடுவதை அவர்கள ஏற்றுக கொள்வதில்லை.

இவ்வாறு முதல் நிலை உறவு ஒரு கூட்டுச் சார்புத் தன்மையோடு இயஙகுகிறது. இதில் சில கூறுகள் உள்ளடஙகியிருக்கினறன. முதலாவதாக முதல்நிலை உறவு அமைந்த நிலையில் (அதாவது ஒரு முதல் நிலைக் குழுவில பஙகேறகிற நிலையில்) சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் அனைவரும் அந்த உறவை ஒரு வெறும் கருவியாகப் பார்க்காமல் ஒரு விழுமிய பொருளாக (Value)-இலட்சியமாக-கருதுகிறாாகள. இப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டுப்பார்வை முதல் நிலைக குழுவில நிலவுகிறது. ஒரு வணிகத் தொடர்பைப் போல, முதல்நிலை உறவு (எடுத்துக்காட்டாக இல்லற உறவு, நட்புறவு) ஒரு செயல் நிமித்தமாக ஏறபடுத்தப்படுவது இலலை. அந்த உறவினால் பலன் ஏதும உணடா, இலாபம் கிடைக்குமா எனறெல லாம இலாப நட்டக் கணக்குப் பார்த்து முதல நிலை உறவு ஏறபடுத்தப்படுவது இல்லை. காரிய நோககை எல்லாம் தாணடி அநத உறவு அமைகிறது. தொடர்புடைய ஆட்கள அநத உறவை ஒரு மதிப்பு மிக்க, விழுமிய பொருளாகக கருதிப் பெரிதும் போற்றிப் பேணுகினறனர். உறவின் மூலம் கிடைக்கும் உள்ளார்ந்த நிறைவையே அவர்கள் அதன் பயனாகக் கருதுகினறனர்.

கிங்சுலீ தேவிசும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். முதல நிலை உறவுதொடர்புள்ள ஆட்களால ஒரு விழுமியமாக, இலட்சியமாகக் கருதப்படுமே தவிர, ஓர் இலட்சியத்தை அடைவதறகான கருவியாகக் கருதப்படுவது இலலை என்கிறார். முதல் நிலை உறவு ஒரு கருவியாக அமையுமேயானால் அதை முதல் நிலை உறவு என்று குறிப்பிட முடியாது என்கிறார். ஒரு நட்புறவு ஓர் ஆதாய நோககததிற காக ஏறபடுத்தப்பட்டால அது மெய்யான நடபுறவாக இருக்காது அவ்வாறே பொருளாதாரப் பயனுக காக (எடுத்துககாட்டாக, சொத்தை அடைவதற காக)ஒரு திருமண உறவு அமைநதால் அது ஓர் உணமையான திருமண உறவாக இருக்க இயலாது என் கிறார் கிங்சுலீ தேவிசு.

முதல் நிலை உறவு கொணடுளள ஆட்கள் ஒத்த இலட்சியங்களைக் கொணடு விளஙகுகினறனா. ஒதத இலட்சியஙகள அவர்களின நெருக்கததை வலுபபடுத்தி, அவாகளை ஓா உறுதியான முதல நிலைக் குழுவாக ஆககி வைக்கினறன

எனினும, ஒரு முதல் நிலைககுழுவில் எலலா உறுப்பினர்களும் ஒத்த இலட்சியஙகளைக் கொணடிருப்பர் எனறு சொல்ல இயலாது. ஒரு சிலர் ஒரளவுக்கு மாறுபட்ட இலட்சியஙகளையும, ஆசைகளையும் வைத்திருக்கக கூடும் -ஆயினும, அவாகள மறறவாகளோடு சோநது ஒனறாக இணைநது நெருஙகி வாழுவதால அவாகளோடு அனுசரிததுப பொதுவான குறிக்கோளகளைக கொணடிருபபா. ஒருவருடைய இலட்சியம் அலலது ஆசை மறறவருடைய இலட்சியததிலிருநது அல்லது ஆசையிலிருநது வேறுபட்டு இருநதாலும, மறறவருடைய இலட்சியததை, ஆசையை அவா மறுதலிபபது இலலை அதை ஏறறுககொணடு ஆதரிககிறாா அது நிறைவேறும போது அவரும் முனனவரைப போல மனம மகிழ கிறாா. அநத அமிசததை ஒரு மெய்யான நட்புற வில காணலாம்.

ஒரு முதல நிலைக் குழுவில ஒருவா இனனொருவா நலததின மீது அககறை காட்டும ஆாவம அமைந்திருககும. இரு நணபர்களிடையே நெருககமான நட்புறவு இருந்தாலும சில சமயஙகளில அவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடும், முரணபட்ட அணுகுமுறையும் இருக்கக்கூடும். எனினும், அநத நிலையில் ஒருவா இனனொருவரை நெறி பிறழவோ, முறைகேடான செயல் செய்யவோ அனுமதிபபதிலலை. அத்தகைய செயலால எனன விளைவு ஏறபடும எனபதை அவர் உணர்வதால், அததகைய விளைவுகநத தம் நணபர் ஆட்படக் கூடாது என்ற விருப்பமே அதற்குக் காரணமாகும். நணபர் கோபிததுக கொணடாலும் கூட அவர் மேல உளள அக்கறையை முனனவர் கைவிடுவது இல்லை இது முதல் நிலை உறவுக்கு உரிய சிறப்பாகும. இவவாறே ஒரு குடுமபத தில் தாய் தன குழநதை நலம் கருதிக் கணவிழிதது, மெய் வருததித தனனையே சீரழிததுக் கொளவதுணடு குழநதையின நலமே தனது நலம, குழந்தை

யின் மகிழ்ச்சியே தனது மகிழ்ச்சி என்ற ஓா உணர்வு முறையிலான முனைபபே தாயை அததகைய செய லைச் செய்ய வைககிறது. குழநதையின நலததின் மீதுள்ள பறறால் தாய் தன நலததைக் கூடப் பாரா மல் தன்னையே வருத்திககொளகிறாள்.

இப்படி முதல் நிலை உறவில் ஒரு கூட்டுச் சார் புத் தன்மை அமைவதால் முதல நிலைக்குழு உறுப்பி னர்களிடையே 'நாம்' என்ற ஓா ஒனறுணர்வு ஏற படுகிறது. 'நாம்', 'நமது', 'நமமவர்' எனற உணர்வு கள அவர்களிடம் அமைகின்றன அது குழுவின் கட் டொருமைப்பாடு நிலைப்பெறப் பெரிதும உதவு கிறது.

முதல் நிலை உறவு நீடித்து இருக்கக் கூடியது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திறகென்று அது அமைவ தில்லை. ஆதலால அதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுவது இல்லை. மேலும், முதல் நிலை உறவு தொடா பான ஆட்களால் ஒரு விழுமிய பொருளாகப் போறறப்படுவதால, அது நீணட காலம் பேணிப் பாதுகாக்கபபடுகிறது உறவுத்தொடர்புடைய ஆள மறைந்தால் ஒழிய அல்லது அவர் உறவுத் தளை யிலிருந்து தம்மை விடுவித்துககொணடால ஒழிய முதல் நிலை உறவு மறைவது இலலை. உறவு நிலவும் நிலையில் அது எப்பொழுது முடிவுகது வரும் எனறு சொலல முடியாது. தொடாபுடைய ஆட்களும் அதை விரும்பவோ, முடிவு செய்யவோ முடிவதில்லை ஒவ வொருவரும் அநத உறவு நீடிக்க வேண்டும் எனறே எதிர்பார்த்து அதற்கேற்ப நடந்துகொள்வர்.

மேற்கூறிய இயல்புகள மட்டுமன்றி வேறு சில இயல்புகளும முதல நிலை உறவில் அடஙகியிருககும் என்கிறார் வில்லியம கூடு. ஒனறு அது இயல்பாய் ஏற்படும் இப்படிததான உருவாக வேணடும் எனறு நிருணயிக்கபபட்டு அது அமைக்கப்படுவது இலலை. ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திறகென்று அது அமைவ தில்லை. இரணடு, அது தன்னிச்சையாக அமைகிறது

முதல் நிலைக் குழுக்களில கூட்டுறவு உணர்வு மேலோங்கியிருக்கும் என்கிறார் கூலி. நெருக்கமான உறவு அமையும் போது ஒரு முதல நிலைக குழுவின உறுப்பினர்களிடையே கூட்டுறவு உணர்வு ஏற்படுவது விநதையன்று சொலலபபோனால இரணடும் ஒரு நாணயத்தின் இரணடு பக்கங்களைப் போலவன எனவே, அவை இரணடும் சோநதே அமையும்.

முதல நிலைக் குழுவின உறுப்பினர்கள் ஒதத இலட்சியங்களையும், பொதுவான குறிககோளகளை யும், பிறர் நலத்தில் அக்கறையையும் சொணடிருபப தால் அவாகள கூட்டாக இணைநது செயறபடுவது இயலபே. மொத்தக் குழுவின மீது அக்கறையும், ஆர்வமும் வைத்திருப்பதால் அவர்கள் குழுவின நலனுக்காகக கூட்டுறவோடு நடந்து கொளளுகிறார் கள. இதற்கு 'நாம்-உணர்வு'ம தூணடுகோலாக அமைகிறது.

ஆயினும் எல்லா உறுப்பினர்களும் செதுககி வைக்கப்பட்டது போல ஒரே மாதிரியான, அதாவது ஒரே விதமான கருத்துகளையும், ஆசைகளையும் கொண்டிருப்பதில்லை அவாகளிடையே கருத்து வேறுபாடுகளும், வேறுபட்ட ஆசைகளும் இருககக் கூடும். அநத வேறுபாடுகள வளர்நதால் ஒரு முதல் நிலைக் குழுவின் கூட்டொருமைபபாடு சிதைநது உருக்குலைந்து போய்விடும். எனவே, கருத்து வேறு பாடுகள அடக்கப்பட்டு எல்லோரிடையேயும் ஒரு கருத்திசைவு (Consensus) ஏறபட்டு அவர்கள் கூட்டுற வோடு செயற்பட வேணடும்.

உறுப்பினர்களிடையே அடிபபடையான செயல களில் கருத்திசைவும், கூட்டுறவுச் செயறபாடும அமை வதற்கு முதல் நிலைக குழுககளில சில ஏறபாடுகள நிலவுகினறன. அவை: 1) அதிகாரத தலைமை. இநத ஏற்பாட்டு முறையில ஒருவரிடம் அதிகாரத தலைமை குவிந்திருக்கும (எடுததுககாட்டு தந்தையாட்சிக் குடும்பம்). அவர் குழுவின் முடிவுகளை முடிவுசெய்து, குழு உறுப்பினர்களை அதை ஏற்கச் செயது ஒரு கூட்டுறவு நிலையை ஏற்படுத்துவார். 2) சமரசம். இந்த முறையில் கருத்து வேறுபாடுகள கொணடோர் தமக்குள கலநது பேசி, ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு சமரசத்திற்கு வருவார்கள். பின்னர் ஒரு தீர்மானத்தை மேற்கொணடு கூட்டாகச் செயற் படுவர் 3)வாக்கெடுப்பு இம்முறையில ஒரு தீர்மானத் தின் மீது பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தால், மற்றவர்கள் அம்முடிவுக்குக் கட்டுப் பட்டுக் கூட்டுறவோடு செயற்பட முன வருவர். 4) ஒருமைப்பாடு இம்முறையில பலரும் தத்தம் கருத்து களைக் கூட்டியிணைத்து ஓர் இணக்கமான முடிவிற்கு வநது அதன்படி செயற்படுவர். இந்த முறை யில் அமைகிற கூட்டுறவே குழு ஒறறுமையாக நல்லிணக்கத்தோடு செயறபடப் பெரிதும உதவு கிறது எனகிறார் மாக்ஐவா (MacIver) என்னும அறிஞா.

கூட்டுறவு மனப்பான்மையும், ஒத்த இலட்சியங களும, உணர்வுகளும் குழு உறுப்பினர்களை ஒன்று படுத்தி ஒருஙகிணைப்பதால் முதல் நிலைக் குழு உறுப்பினர்களின் தனித் தன்மைகள அனைத்தும் உருகிக் கலநது ஒன்றாக ஒரு பொது முழுமையாக வடிவெடுக்கினறன. உறுப்பினாகள் 'தான்', 'தனது'

என்ற நினைப்பு இல்லாமல் 'நாம்', 'நமது' என்ற பொதுமை உணர்வோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். குழுவின் நலனே முதன்மையானதென்று அதை முன்னிறுத்திச் செயற்படுகிறார்கள.

இத்தகைய சிறப்புகளை முதல் நிலைக் குழுககள பெற்றிருக்கின்றன. அதற்கு மேலாக அவை சமூகத்தில் முதன்மையான பணியைப் புரிந்து தனித்தன்மை பெறுகின்றன என்கிறார் கூலீ. அதாவது அவை ஓர் அடிப்படையான, முதல் நிலையான, பணியைப் புரிந்த முதல் நிலைக் குழுக்கள, சமூகத்தில் முதல் நிலையில் இருக்கிற குழுக்கள் என்ற நிலையைப் பெறுகின்றன என்கிறாா. மேலுமவர், தனி மனிதனைச் சமூகப்படுத்துவதிலும், அவனுடைய சமூகத் தன்மையையும, எணணங்களையும் உருவாக்குவதிலும் குடும்பம், அணடையம் (Neighbourhood), நணபர் குழாம் போன்ற குழுக்களே முதன்மையாக இருப்பதால், அப்படிப் பட்ட குழுக்கள முதல் நிலைக் குழுக்கள் எனற நிலையை எய்துகினறன என்கிறார். மனிதர்களின் இயற்கைத் தன்மையைச சமூகத்திற்கு ஏற்ப அமைததுச செம்மைப்படுத்தும் முதன்மையான பணியை முதல் நிலைக் குழுக்கள் செய்கின்றன. ஆதலால் அவை 'மனித இயற்கையின நாற்றங் கால்கள்' என்று கூறப்படுகின்றன.

முதல் நிலைக் குழுக்கள் சமூகத்தின் அடிப்படையாகவும் அமைகினறன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே சமூகம் அமைவதால் அவை 'சமூகத்தின் நடுவணு' (Nucleus) எனற பெயரையும் பெறுகினறன.

சி.என.ந.

துணை நூல்கள்:

Cooley, Charles Horton, Social Organization, Free Press, New York, 1956.

Davis, Kingsley, Human Society, Surjeet Publications, Delhi, 1981.

Goode, William, J., Principles of Sociology, Tata McGraw-Hill Publishing Company, New Delhi, 1979.

MacIver, R.M., and Page, Charles, H., Society, An Introductory Analysis, Macmillan Co., Ltd., London, 1955.

முதல்நிலைத் தரவுகள்: எநத ஓர் ஆய்வுக்கும அது தொடர்பான விவரங்களும் செய்திகளும் தேவைப்படும். அவற்றைத் தரவுகள (Data) என்று ஆராய்சசியாளர் குறிப்பிடுவர். வெறும் செய்திகளை - விவரங்களை-தரவுகள் எனறு கூறமுடியாது. ஆராய்ச்சித துறையில் தான் இச்சொல் பயனபடுத்தப்படுகிறது ஆராய்சசிக்கு உட்படும் பொருள் தொடர்பான மெய்ம்மைகள(Facts) பறறிய விவரங்களே தரவுகள ஆகும். ஆக, தரவுகள் மெய்ம்மைகள பற்றியே அமையும். புலன்களால் அறியககூடிய பொருட்களே மெய்மமைகளாகும். அந்த மெய்மமைகளைப் பற்றிக் கிடைக்கும் அலலது திரட்டப்படும் விவரங்களே தரவுகள ஆகும்.

தரவுகள முதல்நிலைத் தரவுகள (Primary Data), இரண்டாம் நிலைத தரவுகள்(Secondary Data) என இரு வகைப்படும். ஓர் ஆராய்சசியாளர் தாமே தம முயற்சியால் திரட்டும் தரவுகள முதல்நிலைத தரவுகளாகும ஆகவே,அவை முதலாக இருக்கும். மறறவர்கள் திரட்டிய தரவுகளை ஆராய்சசியாளா பயன் படுத்தும் பொழுது அவை இரணடாம் நிலைத் தரவுகளாகும்.

ஆக, ஒரு தரவு முதலநிலைத் தரவு அலலது இரணடாம் நிலைத் தரவு எனபது ஆராய்சசியாளரின் செயலைப பொறுத்து அமைகிறது அவரே தம முயறசியில திரட்டும்பொழுது அவை முதல் நிலைத தரவுகளாகும். பிறா திரட்டிய தரவுகளை அவா தமது ஆராய்சசிக்குப பயன்படுத்தும்பொழுது அவை இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகும். ஓர் ஆராய்சசியாளர் தம் முயற்சியில் ஒரு சிற்றூரிலுளள தகுதி வாய்நத ஒரு குடும்பத்தினர் பறறித தகவலகள திரட்டினால அவை முதல்நிலைத தரவுகளாகும. தகுதிவாயந்த குடும்பத்தினர் பறறி மாவட்டக குடும்ப நல அலுவலகம திரட்டி வைத்திருக்கும தரவுகளை அவர் எடுத்தாணடால அவை இரணடாம நிலைத்தரவுகளாகும். அவ்வாறே நூலகள, ஆய்வேடுகள், ஆராய்சசி அறிக்கைகள முதலியவற்றிலிருநது தகவல்களைச் சேகரிததால் அவையும இரணடாம நிலைத்தரவுகளாகும்.

பொதுவாக ஆராய்ச்சியில், குறிப்பாகச் சமூக அறிவியல ஆராய்ச்சியில் முதல்நிலைத் தரவுகளபெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன இரணடாம் நிலைத் தரவுகளைக் கொணடு ஆய்வுகள நடத்த வாய்பபு இருப்பினும்ஆய்வுத்துறையில முதல்நிலைத்தரவுகளே பெரிதும் விரும்பபபடுகினறன. ஏனெனில், இரணடாம நிலைத் தரவுகள் மறறவர்களால் திரட்டப்பட்டவை. அவை திரட்டப்பட்ட முறை, நிலைமைகள் ஆகியவை சரியானவையா, அந்தத் தரவுகள அனைத்தும் சரியானவையா, நம்பகமானவையா என்பன குறித்து ஆராய்சசியாளரால் முடிவுசெய்ய இயலாது. ஆனால, முதல்நிலைத் தரவுகள ஆராய்ச்சியாளரின் சொநத முயற்சியில் திரட்டப்படுவதால் அவர் அவறறைக் கவனமாகவும், அககறையோடும் திரட்டுவார். தவறு

ஏற்படாமல், குறை வாராமல், இடைவெளி ஏற்படாமல் தேவையான தரவுகளைத திட்டமாக, செமமையாகத் திரட்டுவார். அவருடைய திரட்டும் பணியில குறை ஏறபட்டால் பாதிக்கப்படுவது அவரேதவிர வேறு யாருமிலலை. ஆதலால், அவர் தம முயற்சியில் கவனமாகவும், அக்கறையாகவும செயறபடுவார். ஆகவே, சரியான, நம்பகமான தரவுகளே அவா முயற்சியில திரட்டப்படும.

மேற்கூறிய காரணத்துக்காக மட்டும முதல்நிலைத் தரவுகள் திரட்டப்படுவதில்லை. இரணடாம் நிலைத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தும் சூழநிலையில் கூட ஓர் ஆராய்ச்சியாளருக்கு முதல்நிலைத் தரவுகள தேவைப்படும. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் போதுமானவையாக, நிறைவாக இல்லாமல் இருந்தால ஆராய்சசியாளர் அக்குறையை ஈடுசெய்ய முதலநிலைத் தரவுகளைத் திரட்ட முயலவார். அதுமட்டுமல்லாமல் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் வெளிப்படுத்தும் உண்மைகளை உறுதிப்படுத்தவும்கூட முதல்நிலைத் தரவுகள் திரட்டப்படுவதுணடு.

முதல்நிலைத் தரவுகள் பெரும்பாலும் மனிதர்களிடமிருந்தே திரட்டப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சியாளரால அவருடைய ஆய்வுக்காகத் தகவலாளராகத் (Respondents) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற மனிதர்களிடமிருந்து தரவுகள் திரட்டப்படுகின்றன. அந்தப் பணியில் பல கருவிகள் பயனபடுத்தப்படுகின்றன. அவற்றில முக்கியமானவை நேர்காணல், வினாநிரல்/வினாப் பட்டியல், உற்றுநோக்கல் ஆகியனவாகும்.

நேர்காணல்: இதில் ஆராய்ச்சியாளர் தகவலாளரிடம் கேளவிகள கேட்டு அவற்றுக்குரிய விடைகளைப் பெறுகிறார். அந்த விடைகளே அவருக்கு வேணடிய தரவுகளைத் தருகின்றன.

பெரும்பாலும் நேர் காணுதல் நேருக்கு நேராகத் தான் நடைபெறுகிறது. தொலைபேசி வாயிலாகக் கூட நேர் காணபபடுவதுணடு. ஆனால், அந்த உத்தி அவவளவாக ஆய்வில் கடைப்பிடிக்கபபடுவதிலலை. வளர்ந்த நாடுகளில் தொழில்துறை தொடாபான அளவீட்டு ஆய்வுகளில் அந்த உத்தி ஓரளவு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

நேருக்கு நேராகக் காணும்போது நிறைய தரவுகளை ஓர் ஆராய்ச்சியாளரால திரட்டமுடியும். நேர் காணுதல ஒரு நெகிழ்வான செயற்பாங்கு. ஆகவே, ஓர் ஆராய்சசியாளர் தாம் நிறைவு அடையும் வரை வினாக்கள, குறுக்கு வினாக்கள், ஐயங்கள என்று வினாக்களைத தொடர்ந்து கேட்டுத் தமகுத் தேவையான, மனநிறைவான தரவுகளைப் பெறமுடியும். அதுமட்டுமல்லாமல் அளவற்ற முறையில ஏராளமான தரவுகளையும் பெறமுடியும். தகவலாளர் கேள்வி புரியாமல் விடை தந்திருக்கிறார்; தநத விடை போதவில்லை என்ற பேச்சுகளுக்கே நேர் காணுதலில் இடமில்லை தகவலாளருக்குத் தேவைப் படும் விளக்கங்களை அப்போதே, அநத இடத்திலேயே தந்து, அவர் தரும் மறுமொழிகளில் ஐயம் இருநதால அதை அஙகேயே உடனேயே கேட்டு நீக்கம் செய்து, குறுக்கு வினாக்களின மூலம் மறுமொழிகளுக்கு விளக்கம் பெறறு ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் தமக்கு வேணடிய தரவுகளைக் குறைவில்லாமல நிறைவான அளவில் நேர் காணுதலின்மூலம் பெற முடியும். அதுவும் சரியான, துல்லியமான தரவுகளைப் பெறமுடியும். இதுதான் நேர் காணுதலின தனிச் சிறப்பு ஆகும்.

நேர்காணுதல் பொதுவாக இரண்டு வகைபபடும். ஒன்று கட்டமைப்பான நேர்காணல் (Structured Interview); மற்றொனறு கட்டமைப்பற்ற நேர்காணல் (Unstructured Interview). கட்டமைப்பான நோகாணலில் நேர்காணும் போது எந்த அமிசங்களைப் பற்றி வினாக்களைக் கேட்க வேண்டும் எவவளவு வினாக்கள் கேட்கவேண்டும், எவ்வளவு நேரத்தில் கேட்டு நேர்காணலை முடிக்கவேணடும் என்பன முன் கூட்டியே முடிவெடுக்கப்படுகின்றன. வினாக்கள எவ்வாறு ஓர் ஒழுஙகுநிரலாக வரவேணடும் எனறும் திட்டமிடப்படுகிறது. இப்படி முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டு அதன்படி நடததப்படுவதுதான கட்டமைப்பான நேர்காணல். கட்டமைப்பற்ற நேர்காணலில் இவையெல்லாம் இரா; முனகூட்டியே எதுவும் முடிவு செய்யப்படுவதிலலை. நேர்காணல் சுதந்திரமாக, திட்டமிடப்படாமல் இயங்குகிறது இவற்றை, இன்ன மாதிரிதான் கேட்கவேணடும் என்ற எந்தவொரு திட்டமும் இல்லாமல் கட்டமைபபற்ற நேர் காணல் நடத்தப்படுகிறது.

இவ்விரணடுவகை நேர்காணலகளுககும் இடையில் வேறுசில வகை நோகாணல்களும இருக்கின்றன. அவை குவிமையப்படு நேர்காணல் (Focussed Inter-view), ஆழ்நதுநேர்காணல (Depth Interview) ஆகியன. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் அல்லது நிகழ்ச்சியில தகவலாளர்களின் அனுபவம் எப்படியிருந்தது என பதைத் தெளிவாக அறிவதற்காக நடததப்படும். நேர்காணல குவிமையப்படு நேர்காணல என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலநேர்காணலின போது கேட்கப்படும் வினாக்கள் மேற்படி செய்தியின் மீதே ஒருமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. வேறு செயதிகளின் மீது நேர்காணல் திருப்பப்படுவது இல்லை. ஆழ்ந்து நேர்காணல் ஒரு முனைப்பான, துருவித் துருவித் தேடிப் பார்க்கும் நேர்காணலாகும். ஒருவருடைய ஆளுமை இயங்கியலையும், உளநிலைப் போககையும

பறறித் தெரிந்து கொளவதற்காக இந்நேர்காணல் நடத்தபபடும் இதில் துருவித் துருவி வினாக்கள கேட்கப்படும். இதில தகவலாளரின் ஆழ்மனதில் என னென்ன உணர்ச்சிகள, கருத்துகள, உள நோககஙகள முதலியவை அடஙகியிருக்கின்றன என்பது பற்றிக கேட்டறியபபடும். தேடலில் கிடைககிற உணமை களைக் கொணடு தகவலாளரின ஆளுமை இயஙகியல் பற்றியும், உளநிலைப் போக்குபபறறியும் அறிந்து கொளளமுடியும்

வினாநிரல்/வினாப்பட்டியல: ஆராய்ச்சியாளர் வினாக்கள் அடங்கிய ஒரு படிவம் தயார்செய்து அதைத் தகவலாளர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களிட மிருந்து விடைகளைப் பெற்றுத் தரவுகள் திரட்டுவ துணடு. அந்தப் படிவம் வரிசையாக, ஒழுஙகுமுறை யோடு அமைக்கப்பட்ட வினாக்களைக் கொண்டிருக் கும். அந்தப் படிவம வினாநிரல அல்லது வினாப் பட்டியல் எனப்படும். அது வினா நிரலா, வினாப் பட்டியலா எனபது அது நிருவகிக்கப்படும் விதத்தைப் பொறுத்திருககிறது. அநதப படிவம தகவலாளர் களிடம் தரப்பட்டு, அவாகள் அதிலுளள வினாக் களுககு அவர் தாமே மறுமொழிகளை, விடைகளை எழுதி நிறைவு செயதால அது வினாநிரல எனப படும். அதறகு மாறாக, ஆராய்சசியாளரே வினாக கள படிவத்திலுளள வினாக்களைத தகவலாளா களுக்குப் படித்துக்காட்டி, அவர்கள் தருகிற மறு மொழிகளை இவரே எழுதிப படிவத்தை நிறைவு செய்தால் அநதப் படிவம வினாப்பட்டியல (Schedule) எனப்படும.

வினாப் பட்டியல தகவலாளர்களுக்குப படித்துக் காட்டபபட்டு, அவர்களிடமிருநது விடைகளைப் பெற்று, ஆராயசசியாளரால நிறைவு செய்யபபடுவ தால் அது ஒரு நோகாணல சூழ்நிலையிலதான நிருவ கிக்கப்படும. அதாவது ஆராய்ச்சியாளர் தகவலாளர் களை நேருக்கு நேராகச சந்தித்தால் ஒழிய வினாப் பட்டியலைக கையாளமுடியாது. இப்படி ஒரு பேட்டிச சூழநிலையில - நேருக்கு நேர் சந்திப்பில- வினாப்பட்டி யல கையாளப்படுவதால் அது நேர்காணல வினாப பட்டியல' (Interview Schedule) எனபபடுகிறது.

வினாநிரலும ஒரு நேருக்கு நேர் சநதிப்பில கொடுககபபடுகிறது. ஆராயசசியாளர் தகவலாளரை நேரில் சந்திதது வினாநிரலை அவரிடம கொடுக கிறாா. ஆனால, வினாப்பட்டியலைப போல அல்லா மல் வினாநிரல ஒரு நேர்காணல் சூழநிலையில நிறைவு செய்யப்படுவதிலலை தகவலாளரை நேருககு நோசநதிதது வினாநிரலை அவரிடம தநதுவிட்டு ஆராயசசியாளர் அவவிடத்தைவிட்டு நகாநதுவிடு கிறார். தகவலாளர் தாமே வினாநிரலைப படிதது, மறுமொழிகளை எழுதி நிரலை நிறைவு செய்கிறாா. அப்போது அஙகு, அநத இடத்தில் ஆராயசசியாளர் இருப்பதிலலை நிரலைக்கொடுக்கும்போதும், நிறைவு செயயபபட்டபின தகவலாளரிடமிருநது வினா நிரலைத திருபபி வாங்கும் போதும் மட்டுமதான் ஆராய்சசியாளரும் தகவலாளரும் நேருககு நேர் சந்திக்கிறார்கள. ஏனைய சூழநிலையில அதாவது நிறைவு செய்யும் போது அவர்கள சநதிபபதிலலை.

வினாநிரல நேரில மட்டுமல்லாமல அஞசல மூலமும் தகவலாளாகளுக்குக் கொடுககப்படுவ துணடு. அப்படிககொடுககபபடும் வினாநிரல் அஞ்சல் வினாநிரல (Mailed Questionnaire) எனப்படும. அம் முறையில வினாநிரல் அஞசலமூலம தகவலாளா களுககு அனுப்பப்படும் அவாகள அதைபபெறறு நிறைவு செய்துஅஞ்சல மூலம திருப்பி அனுபபுவார் கள. ஆராய்ச்சியாளர் அவாகளைச சந்திபபதில்லை. அவர்கள இருவரும் சநதிககாமலேயே வினாநிரல் நிருவகிக்கப்படுகிறது.

பெரும்பாலும சமூக அறிவியல ஆயவுகளில் இப் போது தரவுகளைத் திரட்ட வினாநிரலே பெரிதும் பயனபடுத்தப்படுகிறது. அதனமூலம குறுகிய காலத தில் நிறைய தகவலாளாகளுககு வினாப்பட்டியல களைத் தநது தரவுகளைத திரட்டமுடியும் அஞசல வினாநிரலைப் பொறுதத அளவில் பரவலாகச சிதறிக கிடக்கிற தகவலாளாகளிடமிருநது குறைநத காலததில தரவுகளைத திரட்ட முடியும. இதனால, காலம், சக்தி, பணம் ஆகியவறறைச் சேமிகக இயலும் ஆனால, வினாப்பட்டியல கொடுக்கும் முறையில ஒவவொரு தகவலாளரையும நேரில் பார்தது அதைஒரு நோகாணல் சூழநிலையில நிறைவு செயய வேணடியிருபபதால் மிகுநத காலச செலவு, சகதிச செலவு, பணச்செலவு ஆகியன ஏற்படும்.

ஆயினும, வினா நிரலுககு ஒரு வரையறை இருக கிறது. தகவலாளர்கள எழுதப் படிககத் தெரிநதவா களாய் இருநதால்தான அதை நிருவகிகக முடியும். எழுதப் படிககத தெரியாதவர்களிடத்தில் அதைநிரு வகிக்க முடியாது ஆனால், வினாப பட்டியலைப பொறுதத அளவில் அந்தச் சிக்கல இல்லை. படிதத வர், படிக்காதவர் யாராயிருநதாலும சரி, அவர்களி டம் வினாப பட்டியலைக கொடுத்து நிருவகிகக முடியும்

உற்றுநோக்கல் இதில ஒரு சூழநிலையில ஒரு நிகழசசியில ஒரு தனி மனிதன அல்லது குழு எப்படி நடந்துகொளகிறார்கள் என்பதை உற்றுக் கவனித் துத தரவுகள திரட்டப்படுகினறன. இது வெறும் பார்வையாக அமைவதில்லை. ஒரு காரியக் கண

ணோட்டத்தோடு அதாவது தரவுகள் திரட்டும் நோக்கத்தோடு அமைந்த விழிப்பான பார்வையாக இருக்கும்.

உற்றுநோக்கலுக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு. அது நேர் காணுதல், வினாநிரல்/வினாப்பட்டியல் கொடுத்தல் ஆகிய தரவு திரட்டும் உத்திகளிலிருந்து வேறுபட்டது. நேர் காணுதலும், வினாநிரல்/வினாப் பட்டியல் கொடுத்தலும் தொடர்புடைய தகவலாளர்கள் ஆராய்ச்சியாளருடன் ஒத்துழைத்தாலொழிய அந்த உக்திகளின் மூலம் ஆய்வாளர்கள் தரவுகளைத் திரட்ட இயலாது. அவர்கள் மறுமொழி தர இணங்காவிடில் அல்லது சரியான மறுமொழி தரமறுத்தால் ஆராய்ச்சியாளரின் நோக்கம் நிறைவேற இயலாது. ஆனால், உற்றுநோக்கல் உத்தியில் இந்த இடர்ப்பாடு இல்லை. அதில் தகவலாளர் ஒத்துழைப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. தகவலாளரைச் சாராமலேயே சுதந்திரமாகத் தரவுகளை அந்த உத்தியின்மூலம் திரட்ட முடியும்.

இந்த நன்மை மட்டுமல்லாமல் வேறுசில நன்மைகளும் உற்றுநோக்கலில் உண்டு. மனித ஒழுகலாறு நடைபெறும் சமயத்திலேயே உற்றுநோக்கல் மூலம் அதைப் பற்றிய தரவுகளைச் சூட்டோடு சூடாகத் திரட்டலாம். ஆனால், மற்ற உத்திகளில் ஒழுகலாறு நடைபெற்று முடிந்தபிறகு, தொடர்புடைய தனி ஆள் அதுபற்றித் தருகிற விவரங்களே தரவுகளாக அமைகின்றன.

மேலும், மற்ற உத்திகளில் தகவலாளர்கள் தமது ஒழுகலாறு பற்றித் தம் சொந்த விருப்பு வெறுப்போடு தகவல்களைத் தரலாம். ஆனால், புறவயத் தன்மை (Objectivity) இல்லாமல் அந்தத் தகவல்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால், புறவய நோக்கோடு மனித ஒழுகலாறு உற்றுநோக்கலில் ஆராய்ச்சியாளரால் ஆராயப்படுவதால் அங்கே தகவலாளரின் அகவய விருப்பு வெறுப்புத் தரவுகளில் நுழைந்திட வழியில்லை.

மற்ற உத்திகளில் தகவலாளர்கள் தம் ஒழுகலாறு பற்றி விளக்கங்கள் தருகையில் தமது ஒழுகலாற்றின் சில அமிசங்களைப் பற்றிச் சொற்களில் விளக்கமுடியாமற் போகும். ஆனால், உற்றுநோக்கலின் மூலம் ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் அந்த அமிசங்களைத் தாமே உற்றுக் கவனித்து, சொற்களில் வாராத-வரமுடியாத உண்மைகளை வெளிக்கொணர முடியும்.

உற்றுநோக்கல் இருவகைகளில் அமையும். ஒன்று கட்டமைப்பான உற்றுநோக்கல்; இன்னொன்று கட்டமைப்பற்ற உற்றுநோக்கல். கட்டமைப்பான உற்றுநோக்கலில் உற்றுநோக்கின் போது என்னென்ன அமிசங்களை உற்றுநோக்க வேண்டும்; எந்தச் சூழ்நிலைகளில் அவற்றை உற்றுநோக்க வேண்டும்; உற்றுநோக்கும்போது நோக்கப்படுவனவற்றை எவ்வாறு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பனவெல்லாம் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்படுகின்றன. ஆனால், கட்டமைப்பற்ற உற்றுநோக்கலில் அப்படியெல்லாம் திட்டமிடப்படுவதில்லை. அது சுதந்தரமாக, திட்டமிடப்படாமல் இயங்கும். இவற்றைத்தான் உற்றுநோக்க வேண்டும்; இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் உற்றுநோக்க வேண்டும்; இப்படித்தான் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பனவெல்லாம் முடிவு செய்யப்படாமலேயே மனித ஒழுகலாற்றை அது நடைபெறும் போக்கிலேயே வைத்துக் கண்ணில் தட்டுப்படும் எல்லா அமிசங்களையும் நோக்குவது கட்டமைப்பற்ற உற்றுநோக்கலில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

மேலும் உற்றுநோக்கல் பங்கேற்பு உற்று நோக்கல் (Participant Observation), பங்கேற்பு இல்லாத உற்றுநோக்கல் (Non - participant Observation) என இருவகைகளாக அமைவதுண்டு. ஒரு குழுவின் உறுப்பினர்கள் ஒருசில சூழ்நிலைகளில் எப்படி நடக்கிறார்கள் என்பதையறிய, ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் அக் குழுவில் மற்றவர்களுக்குத் தம்மை அடையாளம் காட்டிக்கொள்ளாமல் சேர்ந்து, மற்றவர்களோடு கலந்து பழகி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அவர்களுடைய ஒழுகலாற்றை உற்றுக் கவனித்து ஆராய்வது பங்கேற்பு உற்றுநோக்கலில் நிகழும். ஒரு குழுவின் உறுப்பினர்களை அக் குழுவுக்கு வெளியே நின்று அவர்கள் பார்வையில் படாதவாறு அவர்களை உற்றுநோக்கி ஆராய்வது பங்கேற்பு இல்லாத உற்றுநோக்கலில் அமையும். ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் தம் வயது ஒத்த ஆட்களின் குழுவில் பங்கேற்று அவர்களின் ஒழுகலாற்றை உற்றுநோக்கி ஆராயலாம். ஆனால், ஒரு குழந்தைகள் குழுவிலோ வேறுபட்ட பாலினக் குழுவிலோ அவர் பங்கேற்க முடியாது. அந்த நிலையில் அத்தகைய குழுவின் ஒழுகலாற்றை ஆராய அவர் பங்கேற்பு இல்லாத உற்று நோக்கலைத்தான் கடைப்பிடிக்க முடியும். அதாவது அந்தக் குழுவுக்கு வெளியே நின்று அவர்கள் பார்வையில் படாமல்தான் அவர்களைக் கண்காணித்து ஆராயமுடியும்.

உற்றுநோக்கல் பெரும்பாலும் மனித ஒழுகலாறு இயற்கையாக, இயல்பாக நிகழும் சூழ்நிலையில்தான் மேற்கொள்ளப்படும். அவ்வகையான உற்றுநோக்கல் கட்டுப்படுத்தப்படாத உற்றுநோக்கல் (Uncontrolled Observation) எனப்படும். சிலவேளைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைமையை அதாவது ஓர் ஆய்வுக்கூட நிலைமையை ஏற்படுத்தி அதில் தனித்தனி ஆட்களை

இருத்தி, அந்த நிலைமையில் அவாகள் எப்படி நடநதுகொளளுகிறார்கள என்று பரிசோதனை முறையில் ஆராய்தலும் நடைபெறும் அததகைய செயற்பாங்கு, கட்டுப்படுததப்பட்ட உற்றுநோககல (Controlled Observation) எனப்படும்

மதிப்பீட்டு அளவுகோலகள. மேற்கணட கருவிகள மட்டுமனறி வேறுசில கருவிகளும் முதல நிலைத தரவுகளைத திரட்டப் பயனபடுத்தப் படுகினறன. அவறறில ஒனறு மதிப்பீட்டு அளவுகோலகள (Rating Scales) ஆகும. ஒரு குறிபபிட்ட செயதியில், சிககலில ஒரு குழுவின்அலலது தனிஒருவரின நிலைப்பாடு எப படியிருககிறது, அநத நிலைப்பாடு எத்தகைய சாயல களைக் கொணடிருககிறது எனபதை மதிபபீட்டு அளவுகோல்களின்மூலம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு மதிப்பீட்டு அளவுகோல முக்கியமாக இரணடு மூலகங்களைக் கொணடிருக்கும். ஒனறு, மதிப்பிடவேணடிய செய்தி அல்லது' பொருள், இரணடு, மதிப்பீடுகள் அமைநத ஒரு தொடாபு (Continuum). ஒரு மதிப்பீட்டு அளவுகோல அமைக கப்படும்பொழுது ஆராய்ச்சியாளர் அது தொடா பானபொருளைப்பற்றித் தனி ஒருவரின் நிலைப்பாட் டுச் சாயல்கள எப்படியிருக்கும் என்பதை அனு மானித்துப் பல கூற்றுகளை, மதிப்பீடுகளை உரு வாக்குகிறார் அந்தக் கூற்றுகளை, மதிப்பீடுகளை ஒரு தொடர்பத்தில சீராக அமைத்து மதிபபீட்டு அளவுகோலை அமைக்கிறார். அந்தக் கூற்றுகளே, மதிப்பீடுகளே அளவுகோலின் புள்ளிகளாக அமை கின்றன. பிறகு அந்த அளவுகோலைத் தகவலாளர் களிடம கொடுதது அவர்களுக்கு ஏற்புடைய மதிப் பீடுகளில் ஒன்றைத தேர்நதெடுக்கச் சொலலுகிறார். அப்படி ஒரு செய்தியின அலலது பொருளின பல் வேறு பரிமாணஙகளின்மீது தகவலாளர்கள கொண டுளள மதிப்பீடுகள் ஆராயப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக மாணவர்கள் கல்லூரி நிரு வாகக குழுவில பஙகேறபது பறறிய சிககலில தகவ லாளாகளின நிலைபபாடு எததகையது, எத்தகைய சாயலகள கொணடது எனபதையறிய கீழககாணு மாறு சில கூறறுகள மதிப்பீட்டு அளவுகோலில இடம் வலமாகத தரப்படும. தகவலாளாகள தமககு ஏறபுடைய கூற்றை அதறகுககீழ்✓என்ற குறிபோட டுத தோநதெடுபபா. அநத முறையில மேறபடி சிககல்மீது தகவலாளாகளின நிலைபபாடு என்ன, எப்படிப்படடது எனறு மதிபபீடடு அளவுகோலின மூலம் கணடறியபபடுகிறது

ஒரு சிககலுககு உணடான பல தீாவுகளைப பற்றியும தகவலாளாகள எவவிதம மதிபபீடு செய கிறார்கள எனபதையறியவும மதிபபீடடு அளவு கோலகள உதவுகினறன ஒரு சிககலுககுத தரப படும, தரசகூடிய தீர்வுகளை வரிசையாகக கொடுத துத தகவலாளாகள அவற்றைத தர வரிசைபபடுத் துமாறு கேட்டுககொளளபபடுவதுணடு அதனமூலம எநதத தீாவுகள சிறநதவையாகவும, எநதத தீாவு கள சாதாரணமானவையாகவும் தகவலாளாகளின மதிப்பீட்டில விளஙகுகினறன எனபதை அறியலாம

தீாவுகள	தரவரிசை
க	3
ச	2
த...	4
ப	1

அப்படிப பலவழிகளில் ஒரு பொருளைப் பறறி, ஒரு நிகழ்வைப் பற்றி, ஒரு செயலைப பறறி, ஒரு சிககலைப் பறறி, தனிஆளின் இயலபைப் பறறித தகவலாளர்களுடைய மதிபபீடுகள எப்படியிருககின றன எனபதைப் பற்றிய தரவுகளை மதிப்பீட்டு

மாணவர்களுக்குக் கல்லூரி நிருவாகக் குழுவில் கட்டாயம் இடம்தரப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.	கல்லூரி நிருவாகக் குழுவில் மாணவர்கள் இடம்பெற வாய்ப்பு அளிப்பது நல்லதெனறு நினைக்கிறேன.	இச்சிக்கல் பற்றி எனக்கு ஓரளவு உடன்பாடும் உண்டு; ஓரளவு எதிர்ப்பும் உணடு.	மாணவாகள கல்லூரி நிருவாகக் குழுவில் இடம்பெறத் தேவையிலலை எனபது என் கருதது.	எககாரணஙகொணடும மாணவாகளுககுக கலலூரி நிருவாகக குழுவில இடமதரக கூடாதெனபது என திடமான கருதது.

அளவுகோலகளின மூலம திரட்டலாம. அநத வகையில் வரி விளககமான மதிப்பீட்டு அளவுகோல் (Graphic Rating Scale), வகைவகையாய உணர்த்தப் படும மதிபபீட்டு அளவுகோல்(Itemized Rating Scale), ஒபபுமை மதிப்பீட்டு அளவுகோல் (Comparative Rating Scale), தரவரிசை ஒழுஙகு அளவுகோல (Rank Order Scale) ஆகிய மதிப்பீட்டு அளவுகோல் கள சிறப்பாகப் பயனபடுகின்றன.

மனபபான்மை அளவுகோல்கள்: மதிப்பீட்டு அளவுகோல்கள மட்டுமனறி மனபபானமை அளவுகோல களும (Attitude Scales) முதல்நிலைத் தரவுகளைத் திரட்டுவதில கருவிகளாகப் பயனபடுத்தப்படுகின்றன. ஒரு சிக்கல் அலலது ஒரு நிகழ்வு பற்றித் தகவலாளர் களுககு ஒரு நிலைப்பாடு, மதிப்பீடு இருககக்கூடும். மதிபபீட்டு அளவுகோலகள் அது எப்படிப்பட்டது எனபதை ஆராய்கின்றன. ஆயினும, தகவலாளர்களு டைய நிலைபபாடு மதிப்பீடு ஒரே அளவுடையதாக இருபபது கிடையாது. அது மிகக ஏறபுடையதாக அலலது ஏற்புடையதாக இருககக்கூடும் அல்லது மிக எதிராக அல்லது எதிராக இருககக் கூடும. அல்லது ஏறபுடையதாகவும் இருக்காது; எதிராகவும் இருக்காது. அப்படிப்பட்ட அளவு வேறுபாடுகளை அளவிடுவதற்கு மனப்பான்மை அளவுகோல்கள பயன்படுகின்றன.

எநதவகையில், அளவில வேறுபட்டு அமைந்துளளன எனறு கணடறிவார்கள.

அத்தகைய அளவீட்டுப் பணியில முக்கியமாகத தர்சுடன் என்பவரின் அளககப்படு மதிப்புகளின் உத்தி (Thurstone' s Technique of Scaled Values) என்ற அளவுகோலும, இலிக்கர்ட்டு என்பவரின் கூட்டுத் தொகை மதிப்பீடுகளின் முறை (Likert's Method of Summated Ratings) என்ற அளவு கோலும் பெரிதும பயன்படுத்தப படுகின்றன அவற்றில் முன்னதை விடப் பினனதே ஆய்வுகளில் பெரிதும் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

அவையனறிப் பொகார்டசு (Bogardus) என்பவரின சமூகச சேய்மை அளவுகோலும் (Social Distance Scale) மனப்பான்மைகளை அளவிடுவதில் பயனபடுகிறது. அது இனக்குழுக்கள், மதக்குழுக்கள் அலலது சாதிகள குறித்துத் தனிமனிதர்கள எத்தகைய மனப்பானமைகள கொணடிருக்கிறார்கள், எந்தெந தச்செயலகளில எந்தந்த அளவுக்கு அவாகள அவற்று டன் உறவு வைத்துக்கொளள விரும்புகிறார்கள என்பதை அளவிட முயலுகிறது. அந்த அளவீட்டைக கொண்டு தகவலாளர்கள் எந்தெந்தச் செயல்களில் எந்த அளவுக்கு ஓர் இனக்குழுவுடன அல்லது ஒரு மதக் குழுவுடன் அல்லது ஒரு சாதியுடன் அணித்

எ-டு:

கல்லூரி நிருவாகம் தொடர்பாக நிருவாகத்தினர் ஆசிரியர்களைக் கலந்தாலோசித்தே முடிவுகள எடுக்க வேணடும்.	இக்கருத்தைத தீவிரமாக ஆதரிக்கிறேன.	இதை ஒப்புக கொளகிறேன்.	இது பற்றி எதுவும் சொல் வதற் கில்லை.	இதை நான் ஒப்புக் கொள கிறேன்.	இதைத் தீவிர மாக எதிர்க் கிறேன்.

மனபபானமை அளவுகோல்களின் மூலம தகவலாளகளுடைய மனப்பான்மைகளில் நிலவும் அளவு வேறுபாடுகளை அளந்திட முனையுமபோது ஒவ்வொரு நிலைப் பாட்டுக்கும் ஒரு மதிப்பெண் கொடுக்கப்படும். இடமிருந்து வலமாக -2, 1, 0, - 1-2 எனறோ; 5,4,3,2,1, எனறோ (அல்லது 1,2,3,4,5 என்றோ) நிலைப்பாடுகளுக்கு மதிப்பெணகள தரப் படும. அப்படி ஒரு சிக்கலின் பலவேறு பரிமாணங் களைப் பறறி மேறகணடவாறு ஐநது அலலது ஏழு கூற்றுகளாகப் பல கூற்றுகளை உருவாக்கித் தகவலாளர்களை அவற்றுள அவர்களுடைய நிலைப பாட்டுக்கு ஒத்துவரும் கூற்றை √ குறி போட்டுத் தேர்நதெடுக்கச சொல்லுவார்கள. கடைசியில் ஒவ வொரு தகவலாளரும் பெற்ற மதிப்பெணகளைக் கூட்டித் தகவலாளர்களுடைய நிலைப்பாடுகள

தான உறவு அலலது விலகிநிற்கும் சேய்மை உறவு வைத்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை கொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதை அறியமுடியும்.

சமூக அளவை: முதல்நிலைத் தரவுகள திரட்டுவதில் சமூக அளவை (Sociometry) எனறோர் உததியும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சே.எல்.மொரீனோ (J L. Moreno), எலன் ஆல் சென்னிங்சு (Helen Hall Jennings) ஆகியோர் அந்த உத்தியை உருவாக்கினர். அந்த உத்தி ஒரு குழுவில அதன உறுப்பினர்கள் எவ்வாறு பழகுகிறார்கள, எந்த அளவுக்குத் தமக்குள் உறவு வைத்துக்கொளளுகிறார்கள் என்பதை ஆராய்கிறது.

புறத்தெறிவு உத்திகள்: மேற்கூறிய அளவுகோல்கள், உத்திகள மட்டுமன்றி, புறத்தெறிவு உத்திகள்

(Projective Techniques) என்ற ஒருவகை ஆய்வு உத்திகளும் தகவலாளர்களிடமிருந்து முதலநிலைத் தரவுகளைத் திரட்டப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உளவியல் ஆய்வுகளில் அந்த உத்திகள் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அவை மறைமுகமான நேர்காணல் உத்திகள் ஆகும் நேர்காணலில் தகவலாளர்கள் தம் உள்ளக் கிடக்கைகளையும், உந்துதல்களையும், உள்தூண்டல்களையும் வெளியிட மறுக்கலாம். அல்லது அவற்றிற்குச் சொற்களில் வடிவம் கொடுத்து வெளியிட இயலாமற் போகலாம். ஆகவே, அத்தகைய இடர் நிலையைச் சரிக்கட்ட உளவியல் வல்லுநர்கள் புறத்தெறிவு உத்திகள் மூலம் தகவலாளர்களுடைய உள்ளக் கிடக்கைகள், உந்துதல்கள், உள்தூண்டல்கள் முதலியவற்றை வெளிவரச் செய்து அவற்றை அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள்

இந்த உத்திகளில் தகவலாளர்களுக்குச் சில புறத்தூண்டல்கள் (Stimuli) தரப்படுகின்றன. அவை ஒலித்தொடராகவோ, சொல்லாகவோ, சொற்றொடராகவோ, நிழற்படமாகவோ, படமாகவோ, மை ஊறிய தாளாகவோ, விளையாட்டுப் பொம்மையாகவோ இருக்கும் அந்தப் புறத் தூண்டல்களுக்கு அவர்கள் எவ்விதம் மறுமொழி தருகிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து அவர்களுடைய உள்ளக் கிடக்கைகளும், ஆளுமைப் போக்கும், உள இயல்பும் அறியப்படுகின்றன. அந்த உத்திகளில் ஒலித்தொடர், சோதனை (Tautophone), சொற்கணை இணைப்புப் படுத்தும் சோதனை (Word Association Test), வாக்கிய நிறைவுச் சோதனை (Sentence Completion Test), கதை கற்பிக்கும் சோதனை (Story Completion Test), புறத்தெறிவு வினாக்கள் (Projective Questions), விவரச் சோதனை (Description Test), கருப்பொருளைக் காணும் சோதனை (The Matic Apperception Test) தாம்கின்சு-கார்ன் பட ஒழுங்கமைப்புச் சோதனை (Tomkins Horn Picture Arrangement Test), உரோசன்சுவைகுச் சோதனை (Rosenzweig Test), உரோசாக்குச் சோதனை (Rorschach Test), ஓல்ட்சுமேன் மைத்தடச் சோதனை (Holtzman Ink-blot Test), பொம்மை விளையாட்டு உத்தி (Doll-play Technique), உளநாடக, சமூக நாடக உத்திகள் (Psychodramatic and Sociodramatic Techniques) முதலியன முக்கியமானவையாகும்.

உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு: இவ்வாறு முதல்நிலைத் தரவுகள் பல கருவிகளின் மூலம் தனி மனிதர்களிடமிருந்து திரட்டப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் இவை தனி மனிதர்களுடைய பேச்சுகள், நூல்கள் கட்டுரைகள் முதலியவற்றிலிருந்தும் திரட்டப்படுகின்றன. உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (Content Analysis) என்ற உத்தியின் மூலம் மேற்குறித்த உருப்படிகளைப் பகுப்பாய்ந்து அவற்றின் உள்ளடக்கம் என்ன என்பது பற்றிய தரவுகள் திரட்டப்படுகின்றன.

அப்படிப் பல வழிகளில் திரட்டப்படும் முதலநிலைத் தரவுகள் சரிபார்க்கப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன. பிறகு இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி எண்களினால் குறிக்கப்பட்டுத் தொகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இறுதியாக இவற்றை இயல்புகளுக்கேற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றன.

சி. என். ந.

துணை நூல்கள்

Kothari, C R, Research Methodology: Methods and Techniques Wiley Eastern Ltd, New Delhi, 1985

Sukhia, S P, Mehrotra P V and Mehrotra R N Elements of Educational Research, Allied, Publishers PVt Ltd, New Delhi, 1974

Wilkinson, T S and Bhandarkar P L, Methodology and Techniques of Social Research Himalaya Publishing House Bombay, 1977.

முதல் பெருக்கம் ஒரு நாட்டிற்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய உதவும் உற்பத்திப் பொருளே மூலதனம் ஆகும். நாட்டு வருமானத்தை அதிகரிப்பதில் மூலதனப் பெருக்கம் பெரும் பங்கு ஏற்கிறது. மூலதனப் பெருக்கத்திற்கான வள ஆதாரங்கள் பலவகைப்படும். குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டிருக்கும் நாடுகளில் வள ஆதாரங்களைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டுவருவதிலும், மூலதனப் பெருக்கம் ஏற்படுத்துவதிலும் பலவேறு சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அத்தகு சிக்கல்களைத் தவிர்த்து மூலதனச் சிந்தனையை மக்களிடையே வளர்த்து மூலதனப் பெருக்கத்தை உருவாக்குவதில் அரசாங்கம் பெரும்பணி ஆற்ற வேண்டியுள்ளது

மூலதனம் சமுதாயத்தின் நிகழ்கால உற்பத்தி முழுவதும் உடனடி நுகர்வுத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அதன் ஒரு பகுதி மூலப்பொருட்கள், துணைக்கருவிகள், இயந்திரங்கள் போன்ற உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவும் பொருட்கள், சாதனங்கள் ஆகியவற்றை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்தகைய உற்பத்திக்கு உதவும் உற்பத்திப் பொருளே மூலதனம் அல்லது முதல் என்று வரையறுக்கப்படுகின்றது. அதாவது, செல்வத்தை மேலும் பெருக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் செல்வமே மூலதனம் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. அது பலதரப்பட்ட இயந்திரங்கள், உற்

பததித் துணைக்கருவிகள, கட்டடஙகள, சரக்கிருப்பு, போக்குவரத்து வசதிகள போனற பல்வேறு விதமான பொருட்களை உள்ளடக்கியதாகும்.

மூலதனப் பெருக்கம்: ஒரு நாட்டிற்குத் தேவையான நுகர்வுப் பொருட்களை மூலதனப பொருட்களாலதான உற்பத்தி செய்யமுடியும என்பது யாவரும அறிந்த உண்மை. அதிக அளவில் நுகர்வுப் பொருட்களை உற்பததி செய்யவேணடுமானால அந் நாட்டின மூலதனக் கையிருப்புப் பெருகவேணடும. நிலம், மறறும் இயற்கை வள ஆதாரஙகளைப போலல்லாமல் மனித சக்தியால மூலதனத்தின கையிருப்பைப் பெருகக முடியும் அதிக அளவில் மூலதனத்தைக் குவிககும் வழிமுறை மூலதன ஆக்கம், முதல பெருககம் அல்லது மூலதனத் திரட்சி எனபபடும். தருக்க அடிப்படையாக, மூலதனத்தை உருவாக்குதலை மூலதன ஆக்கம் எனறும் அதன தொடர்ச்சியாக மூலதனத்தைப் பெருககுதலை முதல பெருக்கம் அல்லது மூலதனத் திரட்சி என்றும் கூறுவது பொருத்தமாகும். ஆயினும, பொருளாதார வளர்ச்சிப் பகுதியில் மூலதன ஆக்சம், முதல்பெருக்கம இரணடும் ஒரே பொருளிலதான் பயனபடுத்தப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தின் வருமானத்தில் ஒரு பங்கு சேமிக்கப்பட்டு மூலதனப் பொருட்களின கையிருப்பைப் பெருக்கும் பொருட்டு முதலீடு செய்தலே மூலதன ஆக்கத்தின் சாரமாகும். அதன்மூலம் நாட்டின உறபததியும் தேசிய வருமானமும் பெருக்கமடைகின்றன. இதன காரணமாக முதலீடும், மூலதன ஆககமும மேலும் மேலும் பெருக்கமடைய ஏதுவாகின்றன. அவவாறு முதலீடு மிகுமபோது வருமானம் பனமடங்கு பெருகி மூலதனக் கையிருப்பைக் கூட்டுவதால் மூலதனப் பெருக்கம் ஏற்படுகின்றது. ஏறகனவே, புழக்கத்தில் உளளபடியே மூலதனத்தை விரிவுபடுத்திக்கொணடே சென்றால அது மூலதனத்தை விரிவுபடுத்துதல ஆகும். தொழில்நுணுக்க முனனேற்றமுளள மூலதனத்தைப் பெருக்குதல் மூலதனத்தை ஆழப்படுத்துதல் எனறு சொல்லப்படும். மூலதனப் பெருக்கம என்பது அவை இரணடையும் உளளடக்கியது ஆகும்.

மூலதனப் பெருக்கத்தின் வகைகள: மூலதனப் பெருக்கம் என்ற தொடரைக் குறுகிய நோக்கிலும், விரிவான நோக்கிலும் பயனபடுத்தலாம். கட்டடங்கள, இயந்திரங்கள் போன்ற புலனாகும் பருபபொருள ஆககததை மட்டும் கணிக்கும்போது மூலதனப்பெருககம் என்னும் கருத்து குறுகிய நோககில் கையாளப்படுகிறது. மேற்கூறியவற்றுடன புலனாகா மனித மூலதனததைப் பெருக்குவதற்காகச செய்யப்படும் கல்வி வசதி, தொழிற்பயிறசி வசதி பொழுதுபோக்கு வசதி, உடலநல வசதி போன்றவற்றையும் சேர்ககும போது மூலதனப்பெருக்கம் என்ற சொல் விரிவான நோக்கில கையாளப்படுகிறது. அதாவது விரிவான நோக்கில மூலதனப் பெருக்கம் எனபது பருப்பொருள மூலதனமமனிதமூலதனம் இரணடையும் குறிககிறது. குறுகியநோக்கில் பருப்பொருள்மூலதனத்தை மட்டும் குறிக்கினறது. மனித மூலதனமும பருப்பொருள் மூலதனத்திற்குச் சமமான முதனமை வாய்நததாக இருப்பினும், பொதுவாக மூலதனப் பெருக்கம் என்ற தொடர் குறுகிய நோக்கிலேயே பயனபடுத்தபபடுகின்றது.

கையிருப்பிலுளள மூலதனத்திற்கான மொத்தச் செலவே மொத்த மூலதனப் பெருக்கம் ஆகும். மேற கூறப்பட்ட செலவுகளிலிருந்து தேய்மானம், மதிப்புக் குறைப்பு, எதிர்பாரா இடர்களினால உணடாகும் இழப்பு ஆகியவற்றை நீக்கிக கிடைப்பது நிகர மூலதனப் பெருக்கம் எனப்படும். கோட்பாட்டினபடி நிகர மூலதனப் பெருக்கமே கணக்கிடப்பட வேணடும் ஆனால், அதைக் கணக்கிடுவதிலுளள பல்வேறு சிக்கலகளின் காரணமாக நடைமுறையில் மொத்த மூலதனப பெருக்கமே கணக்கிடப்படுகின்றது.

மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் மொத்த மூலதன ஆக்கத்தின விகிதம் மொத்த மூலதன ஆக்க விகிதம என்றும், நிகர தேசிய உற்பத்தியில் நிகர மூலதன ஆக்கத்தின் விகிதம் நிகர மூலதன ஆக்க விகிதம் என்றும் வரையறுக்கப்படுகின்றன. முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் மக்களதொகை வளர்ச்சி வீதத்தைவிடக் கூடுதலான வீதத்தில் மூலதனப் பெருக்கம ஏற்பட்டால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேற வாய்ப்புண்டாகும்.

மூலதனப் பெருக்கத்தின் முக்கியத்துவம்: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றததிற்கு முதல் பெருக்கம இன்றியமையாததாகும். அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடாக இருந்தாலும், உருசியா போனற பொதுவுடைமை நாடாக இருந்தாலும் மூலதனப் பெருக்கம இன்றி முன்னேற்றம் அடைய இயலாது. மூலதனப் பெருக்கத்தை உருவாக்கும் நெறிமுறைகள் நாட்டிற்கு நாடு மாறுபடுகின்றன. பொதுவுடைமை நாடுகளில் மூலதனப் பெருக்க வீதத்தை அரசாங்கம் முடிவுசெய்கிறது. முதலாளித்துவ நாடுகளில மூலதனப் பெருக்க வீதத்தைத் தனியார் துறைகள் முடிவுசெய்கின்றன. கலப்புப்பொருளாதாரததில் அரசாங்கமும், தனியார் துறையும், கலந்து முடிவுசெய்கின்றன. ஒரே அளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள இருவேறு நாடுகளில் அதன் பொரு

ளாதார அமைப்பில் உள்ள வேறுபாட்டால் மூலதனப் பெருக்க வீதம் வேறுபடக்கூடும்.

நுகர்வுத்தேவைக்கு மேல் உள்ள அதிகப்படியான தேசிய வருமானம், மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும்பொருட்டு முதலீடு செய்யப்பட்டு மூலதனப்பெருக்கம் ஏறபடுகினறது. பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதைவிட அதிக அளவு வள ஆதாரங்கள் மூலதனப் பொருட்களின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் மூலதனப பெருக்கம் விரைவாகவும், தன்னிச்சையாகவும் நடைபெறுகிறது. வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில் நுகர்வுத்தேவை அதிகமாக இருப்பதால் மூலதனப்பெருக்கம் குறைந்த அளவில நடைபெறுகிறது. தேவையான மூலதனப் பெருக்கம் இல்லாமையே பல நாடுகளின் முன்னேற்றததிற்குத தடைக்கல்லாக உளளது.

ஒரு நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும திறன், அந்நாட்டு வருமானததில் எத்தனை விழுக்காடு மூலதனப் பெருக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது. மூலதனப் பெருக்கத்தின் காரணமாகத் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாகப் பெருமளவு உற்பத்தியும், தனித்துறைப் பயிற்சியும் கைகூடுகின்றன. உறபத்தி மிகுவதால் அப்பொருளுக்கான சந்தை விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. மேலும், மூலதனப் பெருக்கத்தின் காரணமாக ஒரு நாடு அயல நாடுகளிலிருநது பெறும் உதவியைத் தவிர்க்கவோ அல்லது குறைக்கவோ முடியும்.

வரையறைகள்: மூலதனப் பெருககம் பொருளாதார வளர்சசிக்குத் தேவையானது என்றபோதிலும் அதுவே போதுமானதன்று. உருவாக்கப் பட்ட மூலதனம் ஏனைய உற்பத்திக் காரணிகளுடன இணைந்தே செயறபட வேண்டியுளளது. எனவே, ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் மூலதனத்திற்கு அளிக்கப்படும் முதன்மை ஏனைய காரணிகளுக்கும் அளிக்கப்பட வேணடும். இவவாறு பொருளாதார வளர்ச்சியில் மூலதனப் பெருக்கத்தின் பங்கைப் பறறி ஆராயும்போது ஏனைய காரணிகளின் முதனமையைக் குறைத்து மதிப்பிடலாகாது.

மூலதனப் பெருக்கத்தின் படிநிலைகள்: பொருளாதார முனனேற்றத்திறகான கதவைத் திறகும் திறவுகோலாக விளங்கும் மூலதனப் பெருக்கத்தை உருவாக்குவதில் மூன்று படிநிலைகள் உள்ளன. அவை, சேமிப்பைத் திரட்டுதல், சேமிப்பைப் புழக்கத்திறகுக் கொணர்தல், சேமிப்பைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தல் ஆகியவை ஆகும்.

சேமிப்பைத திரட்டும் பொருட்டுத் தனி ஆளின் சேமிப்பு மனப்பானமை வளர்ககப்பட வேணடும். கூட்டு நிறுவனங்களும, கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் ஆதாயத்தின் ஒரு பகுதியைச சேமிப்பில வைக்குமாறு ஊககுவிககப்பட வேணடும. அரசாங்கமும் தன் வரி வருவாயைப் பெருக்கித் தன நுகர்வுச் செலவுகளைக் குறைக்கவேணடும்.

அவ்வாறு திரட்டப்படும் சேமிப்பு வீணாக முடங்கிவிடாமல் தகுந்த நிதி நிறுவனஙகளினமூலம் புழக்கத்திற்குக கொணடுவரப்பட வேணடும.

அடுததபடியாகப் புழக்கத்திறகுக் கொணடுவரப பட்ட சேமிபபுகள், உறபத்தித் துறைகளில முதலீடாக்கப்பட வேணடும. அரசின் பொருளாதார நிதியியல் கொளகைகளும் பணவியல் கொள்கைகளும் அதிக அளவில் முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கச் சாதகமான முறையில் அமையவேணடும்.

மேலும், அரசு ஏறறுமதித் துறையை விரிவாக்கம் செய்வதன மூலமும், அயல்நாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதனமூலமும், அயல்நாட்டு உதவி மூலமும் அயல்நாட்டு மூலதனத்தைப் பெறலாம்

இவ்வாறாக மூலதனப் பெருக்கத்தின் சாரம உணமைச் சேமிப்பாகும். இந்தியா போனற வளாச சியடைந்து கொணடிருக்கும் நாடுகளில் அங்காடி இயககப்படி விடப்பட்டால் சேமிப்பு அதிகரிபபது இயலாத காரியமாகும். சேமிப்பையும், முதலீட்டையும அதிகரிக்கத் தகுநத நிறுவனஙகளும் சரியான கொள்கைகளும் தேவைபபடுகினறன. அவவகையில அரசாஙகம் ஆறறவேணடிய பணி மிகப் பெரியதாகும்,

க.தெ

முதல் வட்டிக் கோட்பாடு உற்பததிக்காக மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தும்போது அதற்குக கிடைக்கும ஆதாயமே வட்டி எனறும், அது மூலதனப் பொருளின் இறுதிநிலை உற்பததித் திறனுககுச சமமாக இருக்கும் எனறும தொனமைப பொருளியல அறிஞாகள கருதினார்கள. இருப்பினும், பணப் பொருளாதாரத்தில் மூலதனப் பொருள பணத்தினால வாங்கபபடுவதால் மூலதனப பொருளை வாஙகப் பயனபடுததிய பணத்திற்குக கிடைக்கும் ஆணடு வருவாய் வீதமே வட்டி வீதம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

தொனமைப் பொருளியல அறிஞர்களின் வட்டிக் கோட்பாடு பொதுச சமநிலைக் கோட்பாட்டினை அடிபபடையாகக் கொணடது. மூலதனத்தின தேவையும் அளிப்பும் எந்தப் புளளியில் சமமாகினறனவோ

அஙகுச் சமநிலை வட்டி வீதம் நிருணயிக்கப்படு கிறது என்பதே தொனமைப் பொருளியலின் வட்டிக் கோட்பாடாகும். எனவேதான், இது முதல் வட்டிக் கோட்பாடு எனப்படுகிறது.

மூலதனத்திற்கான தேவை தொழில் முயல வோரின் முதலீட்டு முடிவுகளாலும், மூலதனத்தின அளிபபு சமுதாயத்திலுள்ள மக்களின் சேமிப்பினா லும் ஏறபடுகின்றன. முதலீட்டுப் பட்டியல மூலதனத தேவையையும், சேமிப்புப பட்டியல் மூலதன அளிப பையும் எதிரொலிககின்றன. எனவே சேமிப்பும், முதலீடும் வட்டி வீதத்தை நிருணயிக்கின்ற இரணடு உணமைக் காரணிகள ஆகும். அதாவது முதலீட்டுத் தேவைக் கோடும், சேமிபபுக் கோடும் வெட்டிச் செல்லும் புளளியில் வட்டி வீதம் நிருணயிககப்படு கிறது. அந்தச் சமநிலை வட்டி வீதத்தில் மொதத முதலீடும் மொததச் சேமிப்பும சமமாக இருககும்.

இந்தக் கோட்பாட்டில உண்மைச் சேமிப்பும் உண்மை முதலீடுமே கருதப்பட்டுளளன. உணமைச் சேமிப்பு எனபது முதலீட்டிற்குத் தேவையான நிதியைத தருவதற்காக நுகாவிற்குப் பயனபடுததப் படாமல் வைககப்பட்டிருக்கும் உணமை வருவா யைக் குறிக்கும். உணமை முதலீடு எனபது இயந்திரங்கள, கருவிகள், சாதனஙகள போன்ற புதிய மூலதனச சொததுகள வாஙகுவதறகாக வளங களைப் பயன்படுததுவதைக் குறிககும் அது முதற பொருள தொழிலகளில் முதலீடு செய்வதைக் குறிக் கும்.

மூலதனத்திற்கான தேவை: மூலதனததிறகான தேவை முதறபொருள தொழில்களில் முதலீடுசெய்ய விரும்பும தொழில் முயலவோரிடமிருந்து வரு கினறது. அது சேமிப்பிறகான தேவையையே குறிக்கும். அந்தச் சேமிப்பிற்கு முதலீடு செய்வோர் வட்டி கொடுக்கத தயாராய் இருப்பர். ஏனென றால அநதச் சேமிபபை முதலீடு செயவதன மூலம அவர்களுக்குக கிடைக்கும் இலாபம் அவர்கள தரும் வட்டியை விட மிகுதியாக இருக்கும். அதற குக காரணம் மூலதனம் உற்பததித் திறன உடைய தாக இருப்பதாகும் எனவே, மூலதனததின் இறுதி நிலை உற்பததிததிறன் வளைகோடே மூலதனததின் தேவைக் கோட்டினை நிருணயம் செய்கிறது. ஒரு புள்ளிககுப் பிறகு இறுதிநிலை உற்பததித திறன கோடு கீழநோக்கிச் சரிந்து செல்லும.

மூலதனததின இறுதிநிலை உற்பத்தித திறன = மூலதனததின இறுதிநிலை பொருள உற்பததி + பொருளின விலை

(Marginal Productivity of Capital = Marginal Physical Product of Capital + The Price of the Product.)

இறுதிநிலை உற்பததித திறன மாறாமல இருக்கும் போது வட்டி வீதம் குறைந்தால தொழில் முயல் வோர் முதலீட்டினை உயர்ததுவர். அது வட்டி வீதம் இறுதிநிலை உறபததித திறனுடன சமமாகும் வரை தொடரும். அதேபோல வட்டி வீதம மிகுந தால் முதலீடு குறையும். அதாவது முதலீடு வட்டி வீதததுடன எதிர்மறைத தொடர்புடையதாகும்

$$I = f(r)$$

I = முதலீட்டுத் தேவை, (r) = வட்டி வீதம்,
f = சார்புத் தொடர்பு

முதலீட்டுச் சார்பு

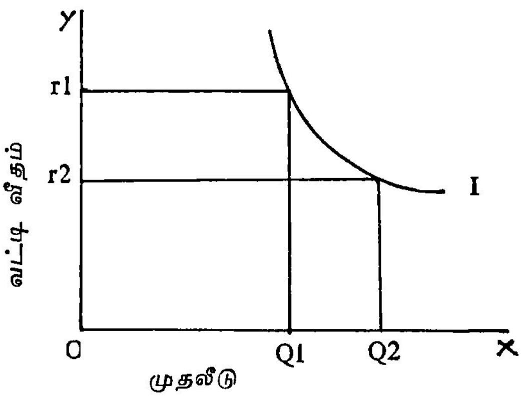

வட்டி வீதம் Or 1 ஆக இருக்கும்போது முதலீடு OQ1 ஆக இருக்கும். வட்டி வீதம் Or2 ஆகக் குறை யுமபோது முதலீடு OQ2 ஆக மிகும். அது முதலீட் டுக்கோடு கீழ்நோக்கிச் சரிநது வருவதைக் காட்டு கிறது.

மூலதனத்தின் அளிப்பு: மூலதன ஆக்கத்திற்குச் சேமிபபே மூலமாகும். எனவே, மூலதனத்தின் அளிப் பிற்குச சமுதாயத்தின் சேமிப்பு அடிப்படையாகும். மக்களின சேமிக்கும் விருப்பமும், சேமிக்கும் திறனுமே சேமிப்பின அளவினை நிருணயிக்கின்றன. மக்கள் நுகர் வைத் தவிர்த்துச் சேமிப்பதற்குக காரணம் அதற்குக் கிடைக்கும் வட்டி வீதமாகும். சேமிப்பிற்கும் வட்டி வீதததிற்கும் நேரடித் தொடர்புண்டு என்று தொன் மையர்கள கருதினார்கள. வட்டி வீதம் மிகுதியாகும் போது சேமிப்பும் மிகும. வட்டி வீதம குறையும போது சேமிப்பும குறையும்.

$$S = f(r)$$

இதில் S= சேமிப்பின் அளவு, r=வட்டி வீதம, f= சார்புத் தொடர்பு.

சேமிப்புச் சார்பு

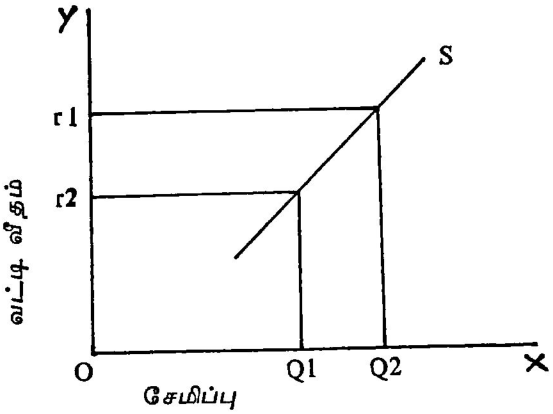

வட்டி வீதம் Or2 ஆக இருக்கும்போது சேமிப்பு OQI ஆகவும் வட்டி வீதம் Or1 ஆக மிகுதியாகும்போது சேமிப்பு OQ2 ஆகவும் மிகுதியாகும். இதில் சேமிப்பு வளைகோடு மேல்நோக்கிச் செல்கிறது.

சமநிலை வட்டி வீதம்: மூலதனத்தின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாக இருககும்போது சமநிலை வட்டி வீதம் நிருணயிக்கப்படுகிறது அதாவது சேமிப்பும முதலீடும் சமமாகும் போது சமநிலை வட்டிவீதம் நிருணயிக்கப்படுகிறது. அதனைக் கீழ்வரும வரை படம் மூலம் விளக்கலாம்.

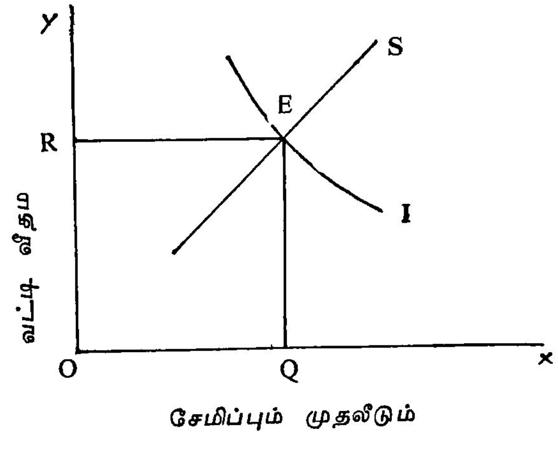

OR வட்டி வீதத்தில் சேமிப்புக் கோடும் முதலீட்டுக் கோடும ஒன்றையொன்று வெட்டிச் செலகின்றன. அப்புள்ளியில் சேமிப்பும் முதலீடும OQ ஆக உள்ளன. அது OR வட்டி வீதத்தில மூலதனததிறகான தேவை (OQ) மூலதனத்திறகான அளிபபுடன (OQ) சமமாக இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மூலதனததிறகான தேவை மூலதனததின் அளிபபு, அதன உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றால் பாதிககப்படுகிறது. சேமிப்பு மககளின சிககனப் பழககத்தினால நிருணயிக்கப்படுகிறது. அவவாறு சேமிப்பும் உறபததித திறனும தொனமையரின் வட்டிக கோட்பாட்டில வட்டியை நிருணயிககும உணமைக் காரணிகள என்பது விளக்கப்படுகிறது.

கருத்து வேறுபாடுகள்: தொன்மைப் பொருளியலின வட்டிக கோட்பாட்டைக் கீனசு வனமையாகக் கணடிக்கிறார். 1) சேமிப்புக்குத் தரப்படும ஊதியமே வட்டி வீதம் எனபதைக கீனசு தாக்குகிறாா பணத்தைச் சேமிககாமலே முனனோாகளிடமிருநது கிடைதத பணததைக் கடன கொடுப்பதன மூலமும வட்டி பெறமுடியும். அதைப்போல் சேமிப்பை பணமாகப் பதுககி வைததாலும் வட்டி கிடைக காது. மேலும், வட்டி வீதம மட்டுமலலாது, வருவாயும் சேமிப்பின அளவினை நிருணயிககிறது. கீன்சின கருத்துப்படி வட்டி வீதமெனபது ஒரு பணக்காரணியாகும் அது நீர்மைத தனமையுடைய பணத்தை விட்டுக கொடுப்பதறகாகத் தரப்படும ஊதியமாகும. 2) தொனமையரின வட்டிக கோட்பாடு முடிவறறதாகவும் குழப்பம் உளளதாகவும இருக்கிறது எனறு கீன்சு கூறுகிறார். சேமிபபு, வட்டி வீதத்தைச சார்ந்தது. முதலீடும் வட்டி வீதத்தைச் சார்நதது. அவவிரண்டும் வட்டி வீதத்தை நிருணயிககின்றன எனறு கூறுகிறார். அதில வட்டி வீதத்தை நிருணயிகக முதலில நிலவும் வட்டி வீதம் தெரிய வேணடும் என்பதே அதன் குறைபாடாகும. 3) தொனமைக் கோட்பாடு பணத்தை ஓர் இடையீட்டுக் கருவியாகவே கருதுகிறது. நுகர்விற்குப பயனபடுத்தப படாத வருவாய் முதலீடாகிறது என்று கூறும் போது பணம் ஒரு சேமிப்புககருவி எனபதை மறநது விட்டது. அக்காரணிகளே ஓா இயககப பொருளாதாரததில தொன்மையரின வட்டிககோட்பாடு பொருந்தாவணணம் செய்து விட்டன. 4) சேமிபபும முதலீடும் சமமாகுமபடி செய்வது வட்டி வீதம் எனபது தவறாகும். அவையிரணடையும் சமநிலைக்குக்கொணடு வருவது வருவாயில் ஏற்படும மாறறமேயாகும எனறு கீன்சு கூறுகிறாா. 5) நுகர்விற்காகப் பெறப்படும் கடனகளை விட்டுவிட்டு, உற்பத்திக் காகப் பயனபடுததப்படும் மூலதனம் மட்டுமே கணககிடப்பட்டுள்ளது மறறொரு தவறாகும். 6) வட்டி

வீதத்தை நிருணயிப்பதில், வங்கிப் பணம் பெற்றிருக்கின்ற சிறப்பிடமும் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. இப்போதைய பொருளாதாரத்தில் சேமிப்பு, வங்கிப் பணம் அல்லது கடன் பணம் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்தே வட்டி வீதத்தை நிருணயிக்கின்றன.

சு.ப.

முதலாழ்வார்கள்: ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் காலத்தால் முற்பட்ட பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரையும் முதலாழ்வார்கள் என்பர். இவர்கள் மூவரும் சம காலத்தவர்கள். இவர்கள் இருண்டகாலம் எனக் கருதப்படும் களப்பிரர் காலத்தில் வாழ்ந்தவராதல் வேண்டும்.

முதலாழ்வார்களைப் பற்றிய நிகழ்ச்சி ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. ஒருநாள் இரவு மூவரும் திருக்கோவலூரில் கூடினர். பெருமழை பெய்யவே, பொய்கை யாழ்வார் ஒரு சிறிய வீட்டுத் திண்ணையில் ஒதுங்கினார். பூதத்தாரும், பேயாரும் அங்கு வந்து இடங்கேட்டனர். ஒருவர் கிடக்கலாம்; இருவர் இருக்கலாம்; மூவர் நிற்கலாம் என்று கூறிவிட்டு அவர்களிருவருக்கும் இடந்தந்தார். நான்காவதாக ஓர் ஆள் அங்கு வந்து நின்றார். அவரை மூவரும் திருமாலே என அறிந்து திருவந்தாதிகள் பாடினர். 'வையம் தகழியா வார்கடலே நெய்யாக', எனத் தொடங்கிப் பொய்கையார் முதல் திருவந்தாதி பாடினார். அவரைத் தொடர்ந்து 'அன்பே தகழியா ஆர்வமே நெய்யாக' எனத் தொடங்கிப் பாடினார் பூதத்தாழ்வார். பேயாழ்வார் 'திருக்கண்டேன் பொன் மேனி கண்டேன்,' எனத் தொடங்கிப் பாடுவாராயினர். திருமாலைக் கண்டு மூவரும் அவ்வாறு நூறு நூறு பாடல்களை இயற்றினர். அவையே இயற்பா திருவந்தாதி எனக் கூறப்படுகின்றன.

பொய்கையாழ்வார் ஐப்பசி மாதம் சிரவண விண்மீனில் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள் கோயிலில் பொற்றாமரைப் பொய்கையில் பிறந்தவர். பாஞ்சசன்னிய (சங்கு) அமிசமாய்த் தோன்றியவர்; 'விண்ணகரம் வெஃகா விரிநீர் வேங்கடம்' என்னும் பாட்டில் பரமேச்சுர விண்ணகரத்தைக் குறித்துள்ளார். பரமேச்சுர விண்ணகரம் கி.பி.715 – இல் இரண்டாம் பரமேச்சுரனால் அமைக்கப்பட்டது. இவர் அக்காலத்தைச் சார்ந்தவராதல் வேண்டும்.

இவர் பாடிய முதல் திருவந்தாதி சிறந்த சொன்னயம் மிக்கது. திருமாலிடம் கொண்ட அன்பினைப் பலவாறு வெளிப்படுத்தும் இவர், அரியும் சிவனும் ஒன்றெனக் கருதுபவர்.

பூதத்தாழ்வார் ஐப்பசி மாதம் அவிட்ட விண்மீனில் கடல்மல்லையில் மாதவிப் பூவில் தோன்றியவர். இவர் தண்டின் அமிசமாகத் தோன்றியவர் என்பர். இவர் பாடிய இரண்டாம் திருவந்தாதி சிறந்த சொல்வளம், பொருள்வளம் நிறைந்தது. 'ஒருவனில்லை ஒளியுருவம் நின்னுருவம், ஈருருவம் என்பர் இருநிலத்தார் என்று சிவனும்,மாலும் இணைந்துள்ள கோலத்தைப் பாடிச்சமயப் பொறையைக் காட்டுவர். தமிழ் மாலையால் திருமாலைப்பாடிப் பெருமிதம் கொண்டவர். பொய்கையாரின்தொடக்கப் பாடலைப் போலவே இவருடைய தொடக்கப்பாடலும்விளங்கும்.

பேயாழ்வார் ஐப்பசி மாதம் சதய விண்மீனில் மயிலாப்பூரில் ஆதிகேசவன் கோயில் கிணற்றில் உண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவில் தோன்றியவர்.

'பேயனாய் ஒழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே' என்று கூறும் இவருடைய திருமால் பற்று வியக்கத்தக்கது. 'அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியே ஏற்றுவன்' எனவும், 'காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்' எனவும் பாடியதால் இவர்தம் பத்தி மேம்பாடு இனிதே விளங்கும்.

இவர் பாடிய மூன்றாம் திருவந்தாதி முதலிரண்டைப் போலவே சிறப்புமிக்கது. இரண்டாம் திருவந்தாதியில் பூதத்தார் பாடிய, 'கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில், ஆங்கவன் கைக்கண்டேன்' என வரும் அடிகளை நெஞ்சிருத்தித் தம். பாடலைத் 'திருக் கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்' என்றுதொடங்குகிறார்.

இவரும் ஏனைய இருவரைப் போலவே, சமயப் பொறை மிகுந்தவர். திருவேங்கட மலையில் சிவனும் மாலும் இணைந்திருப்பதாகவே குறிப்பர். 'தாழ் சடையும் நீண்முடியும்' எனவரும் பாடல் அதற்குச் சான்றாகும்.

மூன்று திருவந்தாதிகளும் வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளன; சங்க காலத்தை அடுத்து அவை இயற்றப்பட்டனவாகக் கருதுவர். இவர்கள் மூவரும் ஒருசேர இறைவனைக் கண்டு அடுத்தடுத்துத் தம் பாடல்களைப் பாடியிருக்க வேண்டும். மூவரும் சமயப் பொறை மிக்கவரெனத் தெரிகிறது. புறச்சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சி சற்றேனும் இவர்கள் பாடல்களில் இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்கது.

இராம.கு.

முதலாளித்துவம்: சமூகத்தில் ஒரு சிறிய பிரிவு அல்லது வகுப்பு (Section or Class), தனக்குக் கீழ் நிலையில், உடைமை ஏதும் இல்லாமல் தன் உழைப்புத் திறன் ஒன்றையே கொண்டு அதனைத் தன்பிழைப்புக்காகக் கூலிக்கு விற்கும் நிலையிலுள்ள

பெரிய வகுப்பு ஒன்றை உடையதாயும், அச் சிறிய வகுப்பினிடத்திலேயே பொருளாதார உற்பத்திக் காரணிகளாகிய நிலம், தொழில் அல்லது உழைப்பு, மூலதனம், மேலாண்மைத் திறன் முதலியனவெல்லாம் குவிக்கப்பட்டும், பொருளுற்பத்தி அச்சிறிய வகுப்பின் ஊதிய நோக்கத்துக்காகவே நடைபெறுமாயின், அத்தகைய அமைப்பினைக்கொண்ட பொருளாதார முறைக்கு முதலாளித்துவம் என்பது பெயர்.

உருசியப் பொதுவுடைமைப் புரட்சியை உருவாக்கிய இலெனின், 'முதலாளித்துவம்' (Capitalism) என்பதற்கு, மேற்கூறிய வகையில் பொருளாதார நோக்கில் மட்டும் பொருள் கொள்ளாமல், முதலாளித்துவம் என்ற பொருளாதார அமைப்பைத் தம் காலத்திலிருந்த 'தாராள மக்களாட்சிக்' கொள்கையோடு இணைத்து (Liberal Democratic Theory) அதைச் சமநிலைக் கொள்கைக்கு (Socialism) மாறான ஓர் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கையாகவும் கொண்டு விளக்கினார். மேலும், பொருளுற்பத்தியும், பகிர்ந்தளிப்பும் நாட்டின் கட்டுப்பாட்டில்லாமல், 'தன் ஊதிய நோக்கமுடைய எண்ணிக்கையில் குறைவாக உள்ள முதலாளிகள் வகுப்பில் குவிந்திருக்கும் வரை, அவர்களால், அல்லது அவர்களுடைய தாராள இயல்புடைய மக்களாட்சி அரசாங்கத்தால் பொருளாதார முடக்கங்களையோ (Economic Depression) வேலையில்லாத நிலைமையையோ நீக்குதல் இயலாது' என்று முதலாளித்துவம் என்பதற்கு அரசியல் நோக்கிலும் பொருள் விளக்கம் கூறினார். காரல்மார்க்சும் அவருடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களும், தாராளக் கொள்கையை (Liberalism), ஒரு முதலாளித்துவ அரசியற் கொள்கை என்றும், அதனுடைய நோக்கம் தடையற்ற பொருளாதாரக் கொள்கையை நிறுவுதலே (Principle of Free Enterprise) என்றும் விரிவாகப் பொருள் கூறினர். எவ்வகை விளக்கத்திலும், முதலாளித்துவம் என்பது, பொருளுற்பத்திக் காரணிகள் நாட்டின் பொது நன்மைக்காக நாட்டின் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலில்லாமல், தங்களுடைய ஊதிய நோக்கத்துக்காக ஒரு சிறிய வகுப்பாரிடம் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் முறையையே குறிப்பிடுகிறது.

முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்: இக்கால முதலாளித்துவ முறை என்பது இங்கிலாந்தில் முதலில் நடைபெற்ற தொழில் அல்லது பொருளாதாரப் புரட்சியின் (Industrial or Economic Revolution) விளைவாகத் தோன்றியதாகும். தொழிற் புரட்சி என்ற தொடர் பொருட்களை உற்பத்திசெய்தலிலும், போக்குவரவு முறைகளிலும் இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டதையே குறிப்பதாகும். இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், இடைக்காலத்தில், பயிர்த் தொழிலிலும், நூற்பு, நெசவு முதலியவற்றிலும் குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தம் கையினால் வேலை செய்வதற்கு வேலை இருந்தது. அந்த வீட்டுமுறைத் தொழிலுக்குப் பெருமளவு மூலதனமும் தேவைப்படவில்லை. அந்த முறை கி. பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புதிய நாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னரும், கி.பி 17,18 - ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நூற்பு, நெசவு இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுக் கையாளப்பட்ட பின்னரும் மறைந்தது. நாட்டில் நிலையான அரசாங்கமும், தனியார் சொத்துகளுக்குப் பாதுகாப்பும் இருந்த காரணத்தால், ஓரளவு பொருள் வசதி உடையோரெல்லாம் மூலதனம் சேர்த்து இயந்திரங்களை உடைய ஆலைகளை நிறுவித் தொழிலாளர்களைக் கூலிக்கமர்த்தி, பெருமளவில், ஒரே வகையான பொருட்களைச் செய்து குவித்து, அவற்றைக் குடியேற்ற நாடுகளிலும், ஏனைய நாடுகளிலும் ஊதியத்திற்கு விற்று மேலும் பெரிய முதலாளிகளாயினர். முதலில் முதலாளித்துவம் வளருவதற்குத் தனியார் உடைமை உரிமைக் கொள்கையும் (Principle of Private Property), தடையற்ற வாணிகக் கொள்கையும் (Laissez-faire or Individualism or Free Trade) புதிய நாடுகள் கண்டுபிடிப்பும், குடியேற்ற நாட்டுக் கொள்கையும், தொழிற்புரட்சியும் பெரிதும் காரணங்களாக அமைந்தன. மூலதன வசதி இல்லாத சிறு நில உடைமையாளர் நிலத்தைப் பயிரிடுவதற்குப் பொருள் வசதி இல்லாமல் அதைப் புதிய முதலாளி வகுப்புக்கு விற்று விட்டு, கூலிகளாக உழைத்துப் பிழைப்பதற்குப் புதிய தொழிற் பட்டணங்களில் குடியேறினர்.

அவ்வாறு, சமூகத்தில் ஒரு சிறிய முதலாளி வகுப்பும், மூலதனமில்லாத ஒரு பெரிய தொழிலாளி வகுப்பும் தோன்றின. மேலும், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில், ஒரு சிறிய வகுப்பார் தங்களுடைய ஊதியத்துக்காகப் பெருமளவில் பொருளைச் செய்தல் என்ற முறையும், அதில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு எதுவுமின்றிப் பொருட்களின் விலையைமுடிவு செய்யவும், தொழிலாளருடைய கூலியை முடிவு செய்யவும் முதலாளிகளுக்குச் சுதந்திரம் இருத்தல் வேண்டுமென்ற தடையற்ற பொருளாதாரக் கொள்கையும் பின்பற்றப் படலாயின. அரசியல் துறையில் முதலாளித்துவ முறையினால் தோன்றிய விளைவு யாதெனில் பொருள் வசதி உடையவரே தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டுச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சரவை உறுப்பினர்களாகவும் ஆயினர். அவ்வாறு மக்களுக்குப் பொறுப்பான, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அரசாங்கம் தோற

றததில் இருந்தாலும், அது உண்மையில் முதலாளி வகுப்பின் நலம் பேணும் செல்வராட்சியாகவே இருந்தது. முதலாளித்துவத்துக்கு எதிர்ப்பாகத் தோன்றியதே சமநிலைக் கொளகை. இங்கிலாந்தில் தோன்றிய தொழிற்கட்சி அரசியலமைப்புக்கொத்த சமநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியதன் விளை வாகப் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஓரளவு நீங்கி, மக்களாட்சி முறை காணப்படுகிறது.

இக்கால முதலாளித்துவத்தின் கூறுகள்: இங்கி லாந்தில் கி பி. 19-ஆம் நூற்றாணடில் காணப்பட்ட பழைய முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையின் கூறுகள் மிகுதியும் மாறியும், மறைந்தும் வருகின்றன இக்காலத்தில் முதலாளித்துவம் என்பது தடையற்ற வாணிகக் கொளகையையோ, அரசாஙகத்தின் கட்டுப் பாட்டில் இல்லாத பொருளுற்பத்தி, விறபனை முறை யையோ, தொழிலாளர் நிலையையோ குறிப்பிட வில்லை. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட தொழில் முறை இருப்பதனால, தொழிலாளர் நலச் சட்டங் களின்படி ஆலைகளில் அவர்களுடைய வேலை நேரங் கள் துல்லியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன அர சாங்கக் கணகாணிப்பிற்கு உட்பட்டே தொழிலாளா வேலை செய்து, கூலி பெற்று, ஓய்வு, நல்வாழ்வு, கல்வி முதலிய வசதிகளை அடைகின்றனர். தொழிற் சஙகஙகளும், தொழிற்கட்சியும் தோனறி அரசாங்கத் தைக் கட்டுப்படுத்துவதால், பழைய முதலாளித துவத்தின் தீஙகுகள் ஓரளவேனும் கட்டுப்பாட்டுக்கு உளளாகி இருக்கினறன. இக்கால முதலாளித்துவத் தின் இரண்டாம் கூறு என்னவென்றால் அது பழைய தடையற்ற பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை விட்டு விட்டுப், பல தொழில்களிலும் தனககே உரித்தான முதலாளித்துவ முறையைப் (Systems of Monopolies) பினபற்றி, அயல்நாட்டுப் பொருள்களின போட்டிக் கெதிராகவும், தம் நாட்டுப் பொருட்களின் விற பனைக்குச் சாாபாகவும் அரசுக்காப்பு வரிக் (State Protection) கொளகையைப் பினபறறுதல வேணடும் என்று கூறுதலே ஆகும் அவ்வாறு பழங்காலத் திலிருநத தடையற்ற போட்டிமுறை முதலாளித்து வம் (Free Competition Capitalism), இககாலததில் தனக்கே உரிததான முதலாளிததுவமாக (Monopolist Capitalism) மாறியுள்ளது.

தனக்கே உரித்தான முதலாளித்துவ முறையில் ஒவவொரு தொழிலிலும் ஈடுபட்டுளள சிறுமுதலாளி கள ஒனறாக இணைந்து, பெரும் மூலதன வசதி யுடைய இணைபபுகளாக (Combines or Groups or Trusts and Kartels) ஆகினறனர். அதனால, உற் பத்திச் செலவு குறைகிறது. பெரும் பொருளுறபததி நடைபெற்று, அயல் நாடுகளுடன வாணிகம அரசின காப்புக் கொள்கையின் உதவியோடு நடைபெறுதற்கு வழியும் ஏற்படுகிறது அம்முறையிலே சமநிலைப் பொருளாதார முறையின் கூறுகளாகிய அரசாங்கக் கணகாணிபபில் பொருள் உற்பத்தி, ஒரு மையத்தி லிருந்து செலுததப்படும் பொருளாதாரத் திட்டத் தின்படி (Central Economic Planning) பொருளுற பத்தி முதலியவற்றைப் பெறுதலியலும் தனக்கே உரித்தான முதலாளித்துவ முறையில தொழில் துறையில் வல்லுநரான அதிகாரிகளே (Bureaucrats) உறபத்திச் செயலிலீடுபடுவதால், அதை முதலாளிகள கவனிக்காமல் தம் மூலதனப் பங்குக்கு உரிய ஊதிய வீதத்தைப் (Dividends) பெறுதலில மட்டும் கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

இரண்டாம உலகப் போருக்குப் பின் சமநிலைக் கொளகையைப் பின்பற்றாத மேலை நாடுகளில் தனக்கே உரித்தான முதலாளித்துவ முறை வளாந் துளளது. ஏனெனில, அந்த முறையில் வளர்ச்சிக் குகந்த தனியார் முயற்சியும்(Private Initiative)பொது நலனுக்குகந்த அரசாங்கக் கட்டுப்பாடும இணைக்கப பட்ட கூறுகளாக இருக்கின்றன. பா.கு

துணை நூலகள்

Meyer, A.G , Leninism, Cambridge, Mass , 1957.

Watkins, F M , The Political Tradition of the West, A Study in the Development of Modern Liberalism, Cambridge, Mass, 1948.

முதலியாண்டான்: விசிட்டாத்துவைத சிரீவைணவ சித்தாந்தத்தில் இப்பிறவிப் பயனை அடையப் 'பகவத பாரதந்தர்யமே'. அதாவது, எம்பெருமானையே உபாயமாகக் கொளளுதலே உரிய வழி என்பதும், அதனினும உயாந்தது 'பாக வத பாரதந்திரியமே' எனும்வழி எனபதும் நிலைநாட் டப் படுகினறன. அதுவே, 'எம்பெருமானார் (இராமா னுசர்) தரிசனம்' என்று பினனர்ப் புகழ் பெற்றது. அவர் காட்டிய வழியைப் பினபற்றி ஒழுகி வருபவர் கள 'சிரீவைணவர்கள்' எனறு சிறப்பாகக கூறப் படுவர். அப்படி இராமானுச முனியை அடியொற்றிய எணணற்ற முதலிகளுள முதன்மையானவர்கள 'வானிட்ட கீர்த்தி வளர்' கூரததாழ்வானும், இராமானுசரின் (யதிராச பாதுகா) திருவடி என்றும் திரிதணடம் என்றும் அழைக்கப்படுபவரும், வாதூல குலத்தின் அணிகலனாக விளங்குபவரும் ஆகிய முதலியாணடானும் ஆவர்.

முதலியாணடானின இயறபெயர் தாசரதி. இவர் சென்னைககருகில் பூவிருநத வல்லிக்குப் பக்கததில

உள்ள பச்சைப் பெருமாள் கோயில் என்னும் தலத்தில், நாராயண தீட்சிதர் என்ற பார்ப்பனகுல அறிஞர்க்கும் இராமாநுசரின் உடன்பிறந்தாளாகிய மங்கை நல்லாளுக்கும் மகனாக கி.பி. 1027-ஆம்ஆண்டு (பிரபவ ஆண்டு) தோன்றினார். இவர் பிறப்பு கி.பி. 1033 - இல் நிகழ்ந்தது என்னும் வழக்குண்டு. இவர் ஆத்ம குணத்தை மிகவும் விரும்பி 'வைணவ தாசன்' என்னும் திருநாமத்தைத் திருகோட்டியூர் நம்பி சூட்டினார் என்பது மரபுச் செய்தி. 'வாதூல தேசிகர்' என்னும் சிறப்புத் திருநாமம் இவருக்கிருந்தது என்பதை இன்றும் அவர் சந்ததியருக்குத் திருவரங்கம் கோயிலில் மரியாதைகள் செய்யப்படும் அருளிப் பாட்டினின்று தெரிகின்றது.

பெருமாள் கோவில் என்று வைணவர்களால் போற்றப்படும் காஞ்சியில் சன்னியாசம் ஏற்றுக் கொண்ட பின், இராமானுசரின் திருவடியில் முதன் முதலாகத் தஞ்சமடைந்தவர்கள் கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானுமே ஆவர். இராமானுசரிடம் திருவாய் மொழிப் பாடம் கேட்டறிந்து இருவரும் தெளிந்தனர். பின்னர் முதலியாண்டான் இராமானுசரின் அந்தரங்க சீடராகித் திருமண்காப்பிடல், திருவாராதனைக்குப் பரிசாரகம் திருவடி நிலைகள் ஆகிய சமர்ப்பித்தல் முதலிய பணிகளில் ஈடுபட்டார். இராமானுசர் துறவறம் பூண்டபொழுது, முதலியாண்டானைத் தவிர அனைத்தையும் துறந்தோம் என்று கூறியதாகக் குருபரம்பரைச் செய்தி இவர் ஏற்றத்தை வெளிப்படுத்தும். ஒரு சமயம், இராமானுசர் தம் ஆசார்யனின் திருமகளாகிய அத்துழாய் அம்மைக்குச் 'சீதனவெள்ளாட்டியாக' இவரை அனுப்ப, அதை ஓர் 'ஆசார்ய கைங்கரியம்' என உவகையுற்று, ஒரு பணிப் பெண் செய்ய வேண்டிய பணிகளை மிக்க மனநிறைவுடன் இவர் செய்தார் என்பர் பெரியோர். எம்பெருமானாருடன் ஆசார்யத் தொடர்பின்றி வைணவர்கள் இல்லறத்திலிருந்து கரையேற முடியாது என்பது முதலியாண்டானின் உறுதியான கொள்கை.

இராமானுசர் சோழப் பேரரசினின்று நீங்கி மேல் நாடு போந்த போழ்து, அவர் திருமேனிக் காப்பாக முதலியாண்டானும் உடன் சென்றார். அவ்வமையம் ஓர் ஊரில் உள்ள சமணர்களைத் திருத்த, அவர்கள் நீரெடுக்கும் ஊருணியில் முதலியாண்டானைத் திருவடிகளை விளக்கி வரும்படி இராமானுசர் நியமித்தார். முதலியாண்டான் அவ்வண்ணமே செய்ய அந்த ஊருணி நீரை அதன் பின்னர்ப் பருகிய மக்கள் அனைவரும் மனத்தூய்மை பெற்று,இராமானுசர் திருவடிகளில் வந்து படிந்தனர் என்றும் கூறுவர். மற்றும் 'மேல்கோட்டை' எனப்படும் திருநாராயணபுரத்தில் பஞ்சநாராயண உருவங்களை நிறுவினார். எம்பெருமானாரின் திக்குவிசயம் பற்றிக் கூறும் 'தாடீ பஞ்சகம்' என்னும் துதிமாலையை இவர் இயற்றினார்.

திருவரங்கத்தில் ஆளவந்தாருக்குப்பின் கோயில் நிருவாகம் இராமானுசரை வந்தடைந்தது. அதனால், திருவரங்கத் திருப்பதியில் இராமானுசரும், கூரத் தாழ்வாரும், முதலியாண்டானும் வாழ நேரிட்டது. முதலியாண்டானுக்குப் பெருமாளிடத்திலுள்ள ஈடுபாடு பற்றி அறிந்த இராமானுசர் கோயில் நிருவாகத்தில் தமக்குத் துணையாக, அவருக்குச் 'சேனாதிபதி துரந்தரர்' என்ற சீரீகாரியப் பொறுப்பினை அளித்தார். அதற்கு அடையாளமாக முதலியாண்டானிடத்தில் செங்கோல் வரிசையை அளித்ததாகக் கோயிலொழுகு கூறும். பின்னர் இராமானுசர் திக்குவிசயப் பயணம் போந்தார்.

முதலியாண்டானும் அந்நியமத்தை ஏற்று, குறட்டிலேயிருந்து கோவில் நிருவாகத்தையும் கருவூலக வாசலிலேயிருந்து பெரியபெருமாள் திருமேனி உபசாரத்தையும், சந்நிதியிலிருந்து கொண்டு திருப்பவள உபகாரங்களையும் செவ்வனே நிறைவேற்றி வந்தார். 'திக்குவிசய' பயணம் மேற்கொண்டிருந்த இராமானுசர் மீண்டதும், முதலியாண்டானின் பணியை மிகவும் பாராட்டினார் என்பது மரபுச் செய்தி.

சோழ நாட்டை விட்டு நீங்கிப் பன்னிரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர்த் திருவரங்கம் மீண்ட இராமானுசர் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் அரசோச்சி வந்த இரண்டாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1120 - 1163)என்னும் சோழப்பேரரசனை,முதலியாண்டான் திருவடித் தொடர்பு பெறச் செய்து கோயில் நிருவாகத்தை முதலியாண்டானிடம் முழுமையாக விட்டு விட்டதாகவும், அவரும் உடையவர் திட்டப்படியே நிருவாகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ததாகவும் செய்திகளுண்டு. மேலும், முதலியாண்டானுக்குத் திருமாளிகை கட்டிக்கொள்ள, கீழச்சித்திரை வீதியில் ஒரு மனையை உரிமை செய்து கொடுத்துச் சிரீ சேனாபதிப் பட்டயமும் வழங்கினார். இவர் வாழ்ந்த திருமாளிகை இன்றும் 'முதலியாண்டான் சுவாமி திருமாளிகை' என்ற பெயருடன் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

தம் ஒரே திருமகனாருக்கு இராமானுசன் என்றே பெயரிட்டார். அவரே பிற்காலத்தில் 'துன்னு புகழ்க் கந்தாடையாண்டான்' என்று மணவாளமாமுனிகளால் கொண்டாடப்பட்டவர். தம் தந்தையின் மறைவிற்குப் பிறகு திருவரங்கக் கோயில்

நிருவாகத்தைச் சிறப்புடன் நடத்தினார். இராமானு சரின் அர்ச்சைத் திருவுருவங்கள திருவரங்கத்திலும், பெரும்புதூரிலும், மேல்கோட்டையிலும் நிறுவப்படக் காரணமானவர்.

'கூரத்தாழ்வானையும், முதலியாண்டானையும் இருகரையர்' என்பார் வடுகநம்பி. நாலாயிரத் திவ் வியப் பிரபந்தத்துள் முதலாவதாகப் பொய்கை ஆழ் வாரின் முதல் திருவந்தாதியின் தனியனை முதலி யாண்டான் அருளிசசெய்தாா. இவர் நூற்றைந்து ஆண்டுகள் வாழ்நது கி.பி. 1132 - இல் காலமானார்.

வெ.சீனி.சே.

துணை நூல்கள்:

Pin Pazhahia Perumal Jeeyar, Arayirappadı - Guru Parambrap Prabavam, S. Krishnaswamy Iyenger, No.3, Puthur Agraharam, Trichy, 1980.

Srinivasa Ayengar, C.R., The Life and Teachings of Sri Ramanujacharyah, Srı Venkateswara and Company, Madras, 1908.

முதலீட்டு நிறுவனங்கள்: பொதுக் காப் பீட்டு நிறுவனங்கள், ஆயுள காப்பீட்டு நிறுவனஙகள, இந்திய ஒருமப் பொறுப்பாளகம் (Unit Trust of India) போனற நிறுவனங்கள் பொது மக்களின சேமிப் பினைத் திரட்டி நீண்ட கால முதலீடுகள செய் கின்றன. தனிமனிதர்கள் குழுமப் பங்குகளில் முதலீடு செய்யும்போது இடர்தாங்க வேண்டியிருப்பதனால் துணிந்து புதுக் குழுமங்களின பங்குகளை வாங்கப் பலர் முன் வருவதில்லை. எனவே, இத்தகைய நிறு வனஙகள் பொது மக்களின் சேமிப்புகளைக் குறிப் பிட்ட வட்டியில் திரட்டிக் குழுமத்தின் பங்குகளில் முதலீடு செய்கின்றன. இவை முதலீடு செய்வதில் சிறப்புத் தோச்சி பெற்ற நிறுவனங்கள என்பது குறிபபிடத்தக்கது. இவை முதலீடு செய்யும்போது பலதரப்பட்ட குழுமங்களின பங்குகளை வாங்குவ தால் முதலீடு செய்வதில் காணப்படும் இடர்ப்பாடு களைப் பரவலாககி விடுகிறது. இதனால், ஒன்று அல் லது இரணடு குழுமங்கள வீழ்ச்சி அடையும்போது முதலீடுகள பெருமளவில் பாதிக்கப்படுவதில்லை. இவற்றின பங்குகள் இடரறறனவாகவும், ஆதாயம் தரக்கூடியனவாகவும் இருப்பதால் மக்களால் பெரு மளவில் வாங்கப்படுகின்றன.

இந்த முதலீட்டு நிறுவனங்களில் காப்பீட்டு நிறு வனங்கள முக்கியத்துவம பெறுகின்றன. அவை பொதுக் காப்பீட்டு நிறுவனஙகள, ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் எனப் பிரிக்கப்படுகின்றன. காப்பீட்டின் முக்கிய நோக்கம் இடரினை நீக்கிப் பாதுகாப்பதே. சிறுகச்சிறுகச் சேர்க்கப்படும் கட்டணங்களை முதலீடு செய்வதன் மூலம காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் ஆதாயம் ஈட்டி நாட்டின பொருளாதாரத்தை வளரச் செய்கின் றன. இந்தியாவில் 1956-இல் ஆயுள் காப்பீடு நாட் டுடைமையாககப்படுவதறகு முன்பு 319 ஆயுள் காப் பீட்டுக் குழுமஙகள் இருந்தன.இன்று அநத நிறுவனம் பலகோடிகள நிதிப்புழக்கத்துடன் செயற்படுகின்றது.

இந்தியாவில் 1963-ஆம் ஆணடுச் சட்டத்தினபடி இந்திய ஒருமப் பொறுப்பாளகம் நிறுவப்பட்டது. இது தொழில் நிதி வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு செயல் எனலாம்.

இந்திய ஒருமப்பொறுப்பாளகம் உரூ. 5 கோடி தொடக்க முதலுடன் நிறுவப்பட்டது அதற்குரிய மூல தனம் கீழ்க்கணட வழிகளில பெறப்பட்டது. அவை: இந்திய மைய இருப்பு வங்கி உரூ.2.50 கோடி; இநதிய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் 0.75 கோடி; மாநில வங்கி யும் அதன் கிளைகளும் 0.75 கோடி; பிற வரையறுக் கப்பட்ட வங்கிகளும் நிதி நிறுவனஙகளும்உரூ1கோடி. தொடக்க முதல் உரூ. 5 கோடியும் உரூ. 50,000 மதிப்பு டைய 1000 சான்றிதழ்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக நிதி தேவைப்பட்டால் அந்நிறுவனம் இந் திய மைய இருப்பு வங்கியிடமிருந்து கடன் பெற லாம். ஆனால் வாங்கிய கடனை, கேட்கும்போது அல்லது 18 மாத காலத்திற்குள் திரும்பச் செலுதத வேண்டும்.

நிருவாகம் அல்லது மேலாண்மை: இந்தப் பொறுப் பாளகம் மேலாண்மைப் பொறுப்பாளகக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பெருந்தலைவர், இந்திய ஒருமப்பொறுப்பாளகச சட்டம் 10 (பி)-இன் படி இந்திய மைய இருப்பு வங்கி நியமித்த நான்கு பேர்கள், பிரிவு 1 0(சி) - இன் படி ஆயுள் காப்பீட் டுக் கழகம் நியமனம் செய்த ஒருவர், பிரிவு 10 (டி) - இன் படி பாரத மாநில வங்கி நியமனம் செய்த ஒருவர், பிரிவு 10 (இ)-இன் படி நிதி செலுத்தும் நிறு வனங்கள் தேர்வு செய்த இருவர் ஆகியோர் இடம் பெறுவர். இக்குழு தொழில் விதிகளின்படி செயற் படும். பொதுமக்கள் நலனுக்காக இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் உதவியுடன் செயறபடுகிறது.

பணிகள்: இந்த நிறுவனத்திற்கு 1963-ஆம் ஆண்டு இந்திய ஒருமப்பொறுப்பாளகம சட்டத்தின் பிரிவு 9-இன் படி ஒருமங்களை (Units) வாங்கவோ விற கவோ உரிமை உண்டு. பத்திரங்களை வாங்கவோ, விற்கவோ, வணிக வங்கிகளில் பணத்தை வைப்பு வைக்கவோ அதிகாரம் உணடு.

இந்தப் பொறுப்பாளகம் ரூ 10 மதிப்புடைய ஒரு மங்களை (Units)வெளியிடுகிறது. அவை 1964 - ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் 1-ஆம் தேதி முதல் ஆகசுட்டு 14-ஆம் தேதி வரை அவற்றின் முக மதிப்பிறகு விற பனைக்கு விடப்பட்டன, அதன்பிறகு அன்றாடம் பொறுப்பாளகம் நிருணயிககும விலையில விற் பனைக்கு அளிககப்பட்டன. ஒருமங்களை 10 அலலது 10-இன் மடங்குகளில் வாஙகலாம் அந்தக்காலத் தில் உரூ.17.38 கோடிக்கு ஒருமங்கள் விற்பனை செய் யப்பட்டன. 1964 - ஆம ஆண்டு சூலை 1 முதல 1965 -ஆம் ஆணடு சூன் 30 வரை மொத்த விற்பனை ரூ.19.13 கோடியாகும் இதில் தனியாரால் உரூ. 17.33 கோடிக்கும் நிறுவனங்களால் உரூ.1 40 கோடிக் கும் ஒருமங்கள வாஙகப்பட்டன. மறு முதலீட்டுத் திட்டத்தின்படி 1966 - ஆம் ஆண்டு சூலை முதல் ஒரு மங்களை வைத்திருப்பவர்கள அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைத தாங்களே முதலீடு செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

இந்த ஒருமங்கள் வங்கிக் கிளைகள் மூலமும அஞ்சல் அலுவலகங்கள் மூலமும் விற்பனை செய்யப் படும. இநத ஒருமங்களை வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறுவதற்குப் பாதுகாப்பாகப் பயனபடுத்தலாம். இவற்றின மூலம் பெறப்படும் வருவாய் ஒரு குறிப் பிட்ட அளவு வரை வருமான வரியிலிருந்து விலக்குப் பெறுகிறது. இந்தப் பொறுப்பாளகம் 1969 - ஆம் ஆண்டு தன் விருப்பச் சேமிப்புத் திட்டத்தையும், 1970 - ஆம் ஆணடு குழந்தைகள் கொடைத் திட்டத்தை யும், தொடங்கியதன் மூலம் சேமிப்புத் திட்டத்தை வளர்த்தது.

நிதி முதலீடு: இந்தப் பொறுப்பாளகத்தின் மூல தனத்தை முதலீடு செய்யுமபோது பாதுகாப்புக்கும், ஓரளவு வருவாய்க்கும் முக்கியததுவம தர வேணடும். நிதியை முதலீடு செயயும்போது சில விதிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேணடும்.

ஏதாவது ஒரு நிறுவனத்தில் முதலீடு செய்யும் போது இந்தப் பொறுப்பாளகத்தின் மொத்த முத லீட்டு நிதியில் 5 விழுக்காடு அல்லது பொறுப்பாளகம் அளித்த பாதுகாப்பின மதிப்பில் 10 விழுக்காடு இதில் எது குறைவோ அந்த அளவே முதலீடு செயதல் வேணடும். பொறுப்பாளகத்தின முதலீட்டு நிதியில 5 விழுக்காட்டிற்கு மிகாமல் புதிய நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்தல் வேணடும்.

செயற்பாடு: இந்தப் பொறுப்பாளகம் எவ்வாறு செயற்படுகிறது எனபதை இது விற்பனை செய்த மொத்த ஒருமங்களின் அடிப்படையில அளவிடலாம். ஒருமங்கள் 1980-ஆம் ஆணடு சூன மாத இறுதிவரை உரூ.390.9 கோடிச்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஒருமப்பொறுப்பாளகம பல வழிகளில் தொழில் வளர்சசிக்கு உதவி செய்கிறது நேர்மைப பங்குகள, முனனுரிமைப் பங்குகள ஆகியவறறைக் குறைத்தெழுதுதல் போனற பணியினைச் செய்கிறது. தேவையான நிதியினை அளித்தல், நேரடியாகச செலுத்துதல் போனறவற்றையும செய்கிறது.

நனமைகள: 1) முதலீட்டிறகுப் பாதுகாப்பு உணடு 2) இதன வருவாயில 90 விழுககாடு பகிர்ந்தளிக்கப் படுவதால் ஒருமம வைத்திருபபோர் தொடர்நது நலல வருவாய் பெறுவா 3) உரூ 1000 வரையான பங்கு ஆதாயம் வருமான வரி விலக்குப் பெறுகிறது. 4) ஒருமங்களை நிறுவனத்திற்கே குறிப்பிட்ட விலை யில் விற்கும் உரிமை தரபபட்டிருப்பதால நீர்மைத தன்மையுடைய முதலீடாகிறது. ஒருமங்களை மற றொருவருககு விற்கவோ கடன்பெறப பாதுகாப்பா கக் கொடுக்கவோ முடியும்.

ஒருமப் பொறுப்பாளகத்தின் முக்கியத்துவம. மக களிடமிருந்து சேமிப்பைத் திரட்டி அதனைத் தேவை யான வழிகளில முதலீடு செய்கின்ற பணி இந்தப் பொறுப்பாளகத்தின இனறியமையாப் பணியாகும நடுத்தர மக்களின சேமிப்பை வருவாய் தரக்கூடிய தொழில்களில முதலீடு செய்யவும், அவாகளது சேமிப்புப் பாதுகாப்பாக இருககவும் உதவி செயயும் ஒரு நிறுவனம் இநதிய ஒருமப்பொறுபபாளகம ஆகும. ஆனால், செலவநதர்கள 300 அலலது 400 பங்குகளையும், சிலர் 20 அலலது 30 பஙகுகளையும வைத்திருக்கும்போது அதிகப் பங்கு வைத்திருப்போா மற்றவர்களை ஆதிக்கம செலுத்தும் நிலை உருவா கும். அதனை நீககச சிறு முதலீடு செய்வோரை ஊக்குவிகக இந்தப் பொறுப்பாளகம முயறசி செயது வருகிறது நாட்டில இருக்கும அனைவருககும முத லீடு செய்வதில் உதவி செய்யும் நோககத்துடன ஒரு மப்பொறுப்பாளகததின் மணடல அலுவலகஙகள பம்பாய், கல்கத்தா, புதுதிலலி, சென்னை ஆகிய நகரங்களில நிறுவப்பட்டுளளன. சு.ப.

முதலீடு: பொதுவாக, வழக்கில் 'முதலீடு' என்ற சொல் வருவாய் தரக்கூடிய சொததுகளான வீடு, பங்குகள் (Shares),அரசுப் பததிரங்கள (Government Bonds), கடனீட்டுப் பத்திரஙகள (Debentures) போன்றவற்றினமீது செலவிடுவதைக் குறிககிறது.

எடுத்துக்காட்டாக 'இரிலையன்கூ' (Reliance) நிறுவனத்தில ஒருவர் கடனீட்டுப் பத்திரம வாங்கி னால் அநநிறுவனத்தில் அவர் முதலீடு (Investment) செய்திருக்கிறார் எனறு பொருள்படும். பங்குகளையும் பத்திரங்களையும் வாங்குவதால்சொத்துகள் கைமாறு கின்றனவே தவிரச் சமுதாயத்தின் மொத்தச்

சொத்துகள் பெருகுவதில்லை. இது 'நிதி முதலீடு' (Financial Investment) எனப்படுகிறது.

பொருளாதாரத்தில் 'முதலீடு' என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் புதிய நிலையான முதலீட்டுப் பொருள்மீது (New Fixed Capital Goods) அல்லது கூடுதல் இருப்புச் சரக்குகள் (Additions to Stock) மீது செலவிடும் தொகை ஆகும். புதிய நிலையான முதலீட்டுப் பொருட்களாக ஆலைகள் (Plant), இயந்திரங்கள் (Machines) போன்றவற்றைக் கூறலாம். இருப்புச் சரக்குக்கு மூலப்பொருட்கள் (Raw-materials), இடைநிலைப் பொருட்கள் (Intermediate Goods) போன்றவற்றைக் கூறலாம். அவற்றின்மீது செய்யும் செலவுகள் உண்மையான முதலீடு (Real Investment) ஆகும். கீன்சு என்னும் பொருளாதார அறிஞர் உண்மையான முதலீட்டையே முதலீடு எனக் கூறுகிறார். அதாவது புதிய கருவிகள், இயந்திரங்கள், அணைகள், சாலைகள், கட்டடங்கள், தொழில்,வாணிகம், வேளாண்மை முதலியவற்றைத் தொடங்கி நடத்த ஆகும் செலவுகள் உண்மையான முதலீட்டில் அடங்குகின்றன.

நிகழ்கால நுகர்வுக்குரிய பண்டங்களுக்கோ பணிகளுக்கோ பணத்தைச் செலவழிக்காமல் வருங்கால உற்பத்தியை உயர்த்தக்கூடிய பண்டங்களுக்கும், பணிகளுக்கும் செலவழிக்கப்படும் செலவினம் முதலீடு என்று கூறப்படும். எடுத்துக்காட்டாக உழவன் ஒருவன் தன்னிடமுள்ள மூலதனத்தைத் தன் நிலத்தில் மேடு பள்ளத்தை நிரவி மேம்படுத்த, புதிதாகக் கிணறு வெட்ட, உழவு மாடுகள் வாங்க, உழவுக் கருவிகள் வாங்கப் பயன்படுத்தினால் அது முதலீடாகும்.

நுகர்ச்சிச் செலவும், சேமிப்பும் சேர்ந்தது மொத்த வருமானம் ஆகும்.

வருமானம் = நுகர்ச்சி + சேமிப்பு

(Income = Consumption + Savings)

அல்லது

$$(I = C+S)$$

இதில் சேமிப்பை மூலதனப் பொருட்களான இயந்திரங்கள், கருவிகள், தொழிற்சாலைகள், கட்டடங்கள் போன்றவற்றை வாங்கப் பயன்படுத்தினால் அது முதலீடு ஆகும். சேமிப்புதான் முதலீட்டிற்கான முதல் படியாகும். முதலீடு பலவகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை:

தூண்டப்பட்ட முதலீடு: வருமானம், தொழில் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் விளைவாக மேற்கொள்ளப்படுவது தூண்டப்பட்ட முதலீடு (Induced Investment) ஆகும். இம் முதலீடு ஆதாய நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது, பெரும்பாலும் தனியாரால் செய்யப்படுகிறது.

தன்னியக்க முதலீடு: உற்பத்தி, ஆதாயம் ஆகிய வகைகளைக் கருதாமல் தேசிய நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் முதலீடு தன்னியக்க முதலீடாகும் (Autonomous Investment). இது பொதுத்துறையினரால் செய்யப்படும் முதலீடாகும். புதிய உற்பத்தி முறை, புதிய பண்டங்கள் கண்டுபிடித்தல், புதிய மூலப்பொருட்களைக் கண்டுபிடித்தல், மக்கள்தொகை பெருகுதல் போன்ற காரணங்களால் ஏற்படுவது தன்னியக்க முதலீடு ஆகும்.

தனியார் முதலீடு: தனிப்பட்ட ஒருவரும், நிறுவனங்களும் ஆதாய நோக்கத்தோடு முதலீடு செய்வது தனியார் முதலீடாகும் (Private Investment). தனியார் துறையிலுள்ள தொழில்கள் தனியார் முதலீட்டால் ஏற்பட்டதாகும்.

பொதுத்துறை முதலீடு: அரசு பல்வேறு துறைகளில் செய்யும் முதலீடு பொதுத்துறை முதலீடு (Public Investment) ஆகும். இந்தியாவில் மத்திய அரசு இருப்புப் பாதைகள், கனரகத் தொழில்கள், பல்நோக்குத் திட்டங்கள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்வது பொதுத்துறை முதலீடாகும்.

திட்ட முதலீடு: திட்டமிட்டு உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவது, ஆக்கச் செலவைக் குறைப்பது போன்ற நோக்கங்களுக்காகச் செய்யப்படும் முதலீடு திட்டமிட்ட முதலீடு (Intended Investment) ஆகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பொருட்களின் விற்பனை அல்லது விலைகள் மிகுதியானால் தங்கள் கையிருப்புச் சரக்கின் இருப்பை மிகுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் செய்யும் முதலீடு திட்டமிட்ட முதலீடாகும்.

திட்டமிடா முதலீடு: எதிர்பாராத வாணிகம் தொழில் மாற்றங்களினால் முதலீடு செய்யவேண்டிய இன்றியமையாமையினால் முதலீடு செய்வது திட்டமிடா (Unintended Investment) முதலீடாகும். எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றதொரு பொருள் வழக்கொழிந்ததால் (Out-dated) மாற்றுப்பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்காகச் செய்யும் முதலீடு திட்டமிடா முதலீடாகும்.

எதிர்பார்க்கும் முதலீடும் உண்மையான முதலீடும்: முதலீட்டாளர்கள் செய்ய விரும்புகின்ற முதலீட்டு அளவு எதிர்பார்க்கும் முதலீடு (Ex-ante Investment) ஆகும். உண்மையில் செய்யப்பட்ட முதலீடு உண்மை முதலீடாகும் (Ex-post Investment). எதிர்பார்க்கும் முதலீட்டளவும் உண்மை முதலீட்டளவும் வேறுபடு

கின்றன. அதற்குக் காரணம் சேமிப்பவர்களும் முதலீடு செய்பவர்களும் வெவ்வேறு ஆட்களாகஇருப்ப தேயாகும்.

ஈடு செய்யும் முதலீடு' முதலீட்டுக் கருவிகள் தேய மானத்தை ஈடு செய்வதற்காகச செய்யப்படும் செலவு ஈடுசெய முதலீடாகும (Replacement Investment) இது மூலதனக் கருவிகளின தேய்மான வேகததைப பொறுத்து அமைகிறது.

வெளிநாட்டு முதலீடு. வளர்சசி குறைநத நாடு களின பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக அந்நாடுகளில, வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள முதலீடு செய்வது வெளி நாட்டு முதலீடாகும் (Foreign Investment). அது நேரடி முதலீடாகவோ முதலீட்டு உதவியாகவோ அமையலாம்.

மொத்த முதலீடும் நிகர முதலீடும்: புதிய, நிலை யான முதலீட்டுப் பொருட்களமீதும் இருப்புச சரக்கு கள மீதும் செலவிடும தொகை மொத்த முதலீடாகும (Cross Investment).மொத்த முதலீட்டில் தேய்மானச் செலவு (Depreciation Cost) போக எஞ்சியிருப்பது நிகர முதலீடாகும் (Net Investment). இயந்திரங் கள பழையனவாகிப்பயன்படாதனவாகப் போய்விடும. அவற்றிற்கு மாற்றாகப் புது இயந்திரங்களைப் புகுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகும் செலவு தேய்மானச் செலவு ஆகும் மொத்த முதலீடு =நிகர முதலீடு+தேய்மானம்.

முதலீட்டை முடிவு செய்யும் காரணிகள்: சேமிப் பாளர்கள தங்கள் சேமிப்பைத் தாங்களே முதலீடு செய்துகொளவதுண்டு சிலர் சேமிப்பை, முதலீடு செய்ய விரும்பும் பிறருக்குக் கடனாகக் கொடுத்து வட்டியைப் பெற்றுக்கொளகின்றனர். வேறு சிலர் தங்கள் சேமிப்புகளை வஙகிகளில் வைப்பாகப் போடு கின்றனர். வங்கிகள் அச்சேமிப்பு வைப்புகளை முத லீடு செய்பவருக்குக் கடனாகக் கொடுககினறன. அவ்வாறு சேமிப்பாளர்கள் ஒரு வகையினராகவும், முதலீடு செய்பவர்கள வேறொரு வகையினராக வும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் முதலீட்டை முடிவு செய்வதில் பல காரணிகள் பங்கு பெறுகின்றன.

முதலீடு ஆதாய நோக்கத்திற்காகச் செய்யப்படு கிறது. இருந்த போதிலும் ஆதாயத்தை முடிவுசெய் வதில பல காரணிகள் பங்கு பெறுகின்றன. அவை:

1. மக்கள்தொகைப் பெருக்கம்: மக்கள்தொகை பெருகும்போது எலலாப் பொருட்களின் தேவையும மிகுதியாகிறது. அதனால் முதலீடும் பெருகுகிறது.

2. புதிய பகுதிகளின் முன்னேற்றம்: இது வரை பொருளாதார முன்னேற்றமடையாத பகுதி களில் போக்குவரத்து, மின்சாரம, நீர்ப்பாசனம் வேளாணமை, தொழிலகள, குடியிருப்பு ஆகியவ வற்றை ஏற்படுத்த முதலீடு தேவையாகிறது.

3 தொழிலநுட்ப முனனேற்றம்: உற்பததியில் தொழிலநுட்ப முனனேறறம, புதிய கருவிகள கணடு பிடித்தல், புதிய தொழில நுணுககஙகள ஆகியவற் றால முதலீடடு வாய்பபுகள மிகுதியாகினறன

4. பொருளாதாரக கொளகைகள. அரசின பொருளாதாரக கொளகை முதலீட்டை முடிவுசெய வதில பஙகு வகிக்கிறது. கடன முதலீட்டுச சலுகை வரிச்சலுகை, முதலீட்டு வசதிகள போனறன அளிபப தால் முதலீடு மிகுதியாகிறது.

5. தொழில நமபிககை: தொழிலில ஆதாயம் ஏறபடும் எனற நம்பிககை இருநதால் முதலீடு மிகுதி யாககப்படுகிறது எனவே, முதலீடு ஓர் உளவியல் சார்பான கருததாக அமைகிறது.

6. தேவையின் தனமை: உறபததி செயயும பொருட்களுக்குரிய தேவையையொட்டி முதலீடு அமைகிறது எதிாகாலததில பொருட்களுககுரிய தேவை மிகுநதால முதலீடுமிகுதியாகும.

7 உறபததிச் செலவும விலையும்: எதிர்காலத தில உற்பததிச செலவுகள குறைநது விலைகள உய ரும் எனறு முதலீட்டாளாகள எதிாபார்ததால முத லீடு பெருகும். அதறகு மாறாகச் செலவுகள மிகுநது விலைகள் குறையும் என்று எதிாபார்த்தால முதலீடு குறையும்

8. நுகர்ச்சி நாட்டம் நுகர்சசி நாட்டம் மிகுதி யாக இருந்தால் முதலீடும மிகுநதிருக்கும. நுகாசசி நாட்டம் குறைவாக இருநதால முதலீடும் குறைவா கவே இருக்கும்

9. நடபபு நிலவரம: முதலீடு செய்பவர்கள் நடப்புக்காலததில ஆதாயம் மிகுதியாக இருநதால முதலீட்டைப் பெருககுவார்கள். அதாவது நடப்பு விளைவு விகிதம் மிகுதியாக இருநதால முதலீடும மிகுதியாக இருக்கும்.

10. நீர்மைச் சொத்துகள. நிறுவனத்திடம் நீர் மைத் தனமையுடைய சொத்துகள (எளிதில் பண மாக்கக்கூடிய சொத்துகள்) மிகுதியாக இருந்தால முதலீடும் மிகுதியாக இருககும்.

11. பொதுச் செலவுகள: அரசின பொதுச்செலவு மிகுதியானால அதன காரணமாக முதலீடும் மிகுதி யாகும்.

12. மூலதனச் சேர்க்கை: முதலீட்டிற்கு மூல

தனம அவசியமாகும மூலதனச சேர்க்கை முதலீட்டைப் பெருகச செயகினறது.

13. வருமானம் வருமான மிகுதி, வேக வளர்ச்சித் தத்துவப்படி முதலீட்டைத் தூண்டுகிறது.

14. மூலதனததின இறுதிநிலைத் திறன: மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத திறன (Marginal Efficiency of Capital) என்பது எதிர்பார்ககினற ஆதாய வீதமாகும். எதிர்பார்க்கினற ஆதாய அளவு முதலீட்டின அளவைத் தீர்மானிக்கிறது.

15. வட்டி வீதம்: தனியார் முதலீட்டை முடிவு செய்வதில வட்டி வீதம் முக்கிய பஙகாற்றுகிறது. வட்டிவீதம் மிகுநதிருந்தால முதலீடு குறைவாக இருக்கும. வட்டிவீதம் குறைவாக இருந்தால் முதலீடு மிகுதியாக இருக்கும்.

16 கூலி வீதம்: குறைந்த அளவுக் கூலி ஆதாய வாய்ப்பை மிகுதிப்படுத்துகிறது அதனால் முதலீடு மிகுதியாகிறது.

17 புறக காரணிகள்: முதலீட்டை முடிவுசெய்வதில் புறக காரணிகளாக (Exogeneous Factors) பின்வருவன அமைகின்றன. அவை, அ) புதிய கணடுபிடிப்புகள, ஆ) மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, இ) இயற்கைச செல்வங்களின வளர்ச்சி, ஈ) நுகர்வோரின உளவியல தன்மை, உ) அரசின பணம், நிதி பறறிய கொளகைகள், ஊ) சட்டப் பாதுகாப்பு, எ) தொழிலாளர்களின் தொழிற்சஙக நடவடிக்கைகள், ஏ) சமுதாய நிறுவனஙகள (Sociological Institutions), ஐ) போர், புரட்சி, ஒ) தட்பவெப்பச் சூழ்நிலைகள ஆகியவை.

18 அகக் காரணிகள. முதலீட்டின் அளவை முடிவுசெயவதில் அகக் காரணிகளாகப் (Endogeneous Factors) பினவருவன அமைகின்றன. அவை. அ) வருமானம், ஆ), நுகர்ச்சித் தேவை, இ) முனபே புழக்கத்தில இருக்கும் மூலதனத்தின அளவு, ஈ) பணக் கூலி வீதம், உ) உறபத்தியில மூலப் பொருட்களின் விலை, ஊ) வெளிநாட்டு அங்காடி நடவடிக்கை, எ) இடர்களும் நிச்சயமற்றத் தன்மையும் முதலியன.

முதலீட்டின் அளவு: இலலத் துறை, நிறுவனத துறை, அரசுத் துறை ஆகியன முதலீட்டைச் செய்கினறன. முதலாளிததுவப் பொருளாதாரததில் (Capitalist Economy) இலலத் துறையும், நிறுவனத துறையும முதலீட்டை மேற்கொளகினறன. சமஉடைமைப் பொருளாதாரத்தில் (Socialist Economy) முதலீடு அரசால் மேற்கொள்ளபபடுகிறது. இந்தியா போனற கலப்புப் பொருளாதாரததில் (Mixed Economy) இல்லத் துறை, நிறுவனத் துறை, அரசுத் துறை ஆகிய மூன்றும் முதலீட்டை மேறகொளகின்றன. ஒரு நாட்டின் விரைநத பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேசிய வருமானத்தில 25 விழுக்காட்டிறகுமேல் முதலீட்டு அளவு இருப்பது ஏறறது. ஒரு நாட்டின் வருமானம், உறபததி, வேலைவாயப்பு ஆகியன அந்நாட்டின முதலீட்டு அளவைச் சார்ந்துளளன. முதலாளித்துவப பொருளாதாரத்தில், முழு வேலைநிறைவையும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் திறக்கும் திறவுகோலாக முதலீடு இருககிறது எனக் கென்னத குரிகாரா (Kenneth Kurikara), குறிப்பிடுகிறார். கோ.சட

துணை நூல்கள்:

Alfred, W, Stonier & Douglas, C. Hague, A Text Book of Economic Theory, The English Language Book Society, Londan, 1982.

David, W, Pearce, The Dictionary of Modern Economics, Macmillan Press Ltd., London, 1983.

முதலேற்பு ஆள்வரை உரிமையியல எனபது என்ன என்பதைப் பற்றியும், ஒரு வழக்கை எஙகு எப்படித் தொடங்குவது என்பதைபபற்றியும், எநத இடத்தில எநத மன்றத்தில் ஒரு வழக்கைத்தொடங்குவது எனபதைப் பற்றியும் முடிவு செய்யப் பல வகையான கோட்பாடுகள் உளளன.

வழக்கு எவ்வகையானது என்பதும, எநத இடத்தில் வழக்காடும் தரப்பினர்கள நிலையாகக் குடியிருககிறார்கள் என்பதும், வழக்கு நிகழ்ச்சிகள எஙகு நடந்தன என்பதும், வழக்கின பணமதிப்பு குறிப்பிட்ட நீதிமன்ற விசாரணை அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டதா என்பதும் அக்கோட்பாடுகளுள மிக முக்கியமானவையாகும்.

இந்தியச் சட்டங்களின அடிப்படையே ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்டதுதான. நீதித்துறை அமைப்பு கி.பி. 1600 – ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடஙகப்படுகிறது. கிழக்கு இநதியக குழுமம் மூலம் வணிகர்களாக வந்து ஆங்கிலேயா இந்த நாட்டை ஆளத் தொடங்கினர். அதை இங்கிலாநது அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கெனப் பல சட்டங்களைப் பிறப்பித்தது. சிறிது காலத்திறகுப்பின குழுமப்பிடியிலிருநது ஆட்சிப் பொறுப்பு நேரடியாக இஙகிலாநது மனனர் ஆட்சியின் கீழ் வநதது.

இந்திய நாட்டின் நீதித்துறை அமைப்பை நானகு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம. அவை, 1)கி.பி.1600 – ஆம் ஆண்டு முதல கி.பி.1800-ஆம் ஆணடு வரை, 2) கி.பி. 1801-ஆம ஆணடு முதல் கி.பி.1862-ஆம் ஆணடு வரை,

3) கி பி 1862-ஆம் ஆண்டு முதல் 1947-ஆம் ஆண்டு வரை, அதாவது நாடு விடுதலை அடையும் வரை, 4) நாடு விடுதலை அடைந்தபின் என்பனவாகும்.

உரிமையியல் வழக்கை எங்குத் தொடங்க வேண்டுமென்பதை அறியப் பலசட்டங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

சென்னை நகரிலுள்ள மாகாணச் சிறிய வழக்குகள் நீதிமன்றச் சட்டம் (1882), (The Presidency Small Causes Courts Act, 1882) ரூ. 3000க்கு உட்பட்ட வழக்குகளை விசாரணை செய்ய அதிகாரம் அளிக்கிறது. பாகப் பிரிவினை, நிலை பெயர்க்க முடியாத சொத்துகளை மீட்பதற்கான வழக்குகள், தடையாணை உறுத்துக கட்டளை வழக்குகள், திருமண சம்பந்தமான வழக்குகள் போன்றவற்றை இவ்வகை நீதிமன்றங்களில் தொடங்க முடியாது.

சென்னை மாநகர உரிமையியல் நீதி மன்றச் சட்டம் (1892) (The Madras City Civil Courts Act, 1892) ஒருஇலட்ச ரூபாய் வரை மதிப்புள்ள வழக்குகளை அந் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்க வழி வகுத்திருக்கின்றது அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள வழக்குகளைச் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் தொடங்க வேண்டும்.

மாவட்டங்களில் வட்ட நீதிமன்றம் (Munsiff Court), கீழ் மட்ட நீதிமன்றம், மாவட்ட நீதி மன்றம் ஆகியவை உரிமையியல் வழக்குகளை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றன.

நீதிப்பேராணைகள் (Writs) உரிமையியல் வழக்குகளாயினும் அவற்றை வேறுபடுத்தி நீதிப் பேராணைகள் பற்றிய விசாரணைக்கான அதிகாரம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. அந்த அதிகாரம் அரசியல் சாசனப்பிரிவுகளின்படி உயர் நீதிமன்றத்திற்கும், உச்சநீதிமன்றத்திற்கும் மட்டுமே இருக்கின்றது.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய நாட்டை ஆண்ட போது விக்டோரியா மகாராணியால் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டக் காப்புரிமைப் பட்டயத்தின்படி (Letters Patent, 26-6-1862) சென்னையில் உயர் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டு கி.பி.1862 – ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15 – ஆம் நாளிலிருந்து செயற் படத்தொடங்கியுள்ளது.

உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அரசியல் சாசனப் பிரிவு 226-இன் கீழ் நீதிப்பேராணை மனுக்களை விசாரிக்கவும், 228-ஆம் பிரிவின் கீழ், உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் இயங்கும் மற்ற நீதிமன்றங்களில் விசாரணைக்குள்ள வழக்கைத் தாங்களே விசாரிக்கவும் அதிகாரம் உள்ளது

மேலும் விருப்பாவணம் (Will), நொடிந்தவர்களுக்குரிய வழக்குகள் ஆகியவற்றைச் சென்னையில் உயர் நீதிமன்றமும், மாவட்டங்களில் மாவட்ட நீதி மன்றங்களும் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நொடிந்தவர்களுக்கான ஆள்வரை (Insolvency Jurisdiction) தனியானதாகக் கருதப்படுகிறது

முன்காலத்தில் தமிழர் அண்டைய நாடுகளுடன் கடல் வாணிகம் செய்தனர் என வரலாறு கூறுகின்றது. பூம்புகார், மாமல்லபுரம் போன்ற பல துறைமுகங்கள் இருந்தன ஆனால், கடல் வாணிகத்துறையில் ஏற்பட்ட குற்றவியல், உரிமை இயல் வழக்குகளை விசாரிக்க எவ்வகைச் சட்டங்கள் இருந்தன என்பதும் எவ்வகை மன்றங்கள் இருந்தன என்பதும் இன்னும் ஆராய்ச்சிக்குரியனவாகும்

ஆங்கிலேயர் சென்னைப் புனித சார்ச் கோட்டையை அமைத்தபின் கடற் கொள்ளை, வாணிகம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய வழக்குகளை விசாரிக்க மன்றங்கள் அமைத்தனர். அவர்கள் கப்பல் துறை நீதி மன்றத்தை அமைத்துப் பல குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்தனர் இப்பொழுது சென்னை உயர் நீதிமன்றம் கப்பல் துறை நீதிமன்றமாகவும் (Admir-ality Jurisdiction) இயங்குகிறது மாலுமிகள் ஊதியம், கப்பல்கள் மோதிக்கொள்வதால் ஏற்படும் இழப்பீடு வழக்குகள், கடல் வாணிகம் குறித்துக் கப்பல்களை வாடகை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதில் (Charter) ஏற்படும் தகராறுகள், புயல், சூறாவளி ஆகியவற்றால் கப்பல்களுக்கு ஏற்படும் இழப்புகள் பற்றிய வழக்குகள் என்று பலவேறு வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்துக்குள்ளது. கப்பல் துறை நீதிமன்றம் இயங்குவது ஒரு தனித்துறையாகவே கருதப்படுகிறது.

இந்திய (மத்திய) அரசுக்கும் மற்ற மாநிலம் அல்லது மாநிலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தகராறு, மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்படும் தகராறு ஆகியவற்றை விசாரணை செய்ய உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு அரசியல் சாசனப் பிரிவு 131 – இன்படி அதிகாரம் இருக்கிறது

முதலேற்பு ஆள்வரை (Ordinary Original Civil Jurisdiction) என்பது மேலே குறிப்பிட்ட பல வகைகளில் எழுகின்றது. அதை விசாரிக்கப் பல மன்றங்கள் இருக்கின்றன வழக்குகளைத் தொடங்குவது எந்த மன்றத்தில் என்பதை அவற்றை ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். எம பி சு.

முதற்பொருள், அகமும் புறமுமாகிய இந்திணைப் பொருட்களும் நிகழ்தற்கு இடமாகிய பொருள் முதல், கரு, உரி என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றாகிய முதற

பொருள இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமைவது இது நிலம், காலம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள நிலம் என்பது உலகத்துப் பொருட்கள அனைத்தும தோனறுதற்கு இடமாக அமைவது.அந்நிலம முல்லை, குறிஞசி, பாலை, மருதம், நெய்தல் என ஐவகைப் படும. காடும காடு சார்ந்த இடமும முல்லை என் றும், மலையும மலை சாாந்த இடமும் குறிஞசி என் றும், மணலும் மணல் சார்நத இடமும் பாலை என் றும், வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருதம் என றும், கடலும் கடல் சார்நத இடமும் நெயதல் என றும வழங்குவா. காலம் எனபது மாத்திரை நாழிகை, யாமம், பொழுது, நாள, பக்கம், திஙகள, இருது, அயனம், ஆணடு, ஊழி எனனும் பல பகுதிகளை உள ளடக்கியதாகும். காலம் இரணடு வகைப்படும. அவை பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது எனபன. கூதிர், கார், முனபனி, பின்பனி, இளவேனில, முதுவேனில எனபன பெரும் பொழுதுகள. மாலை, யாமம, வைகறை, காலை, நணபகல், எற்பாடு என்பன சிறு பொழுதுகள.

கூதிர் என்னும் பெரும்பொழுதும, யாமம் என் னும் சிறுபொழுதும் குறிஞ்சிக்குரியன. முதுவேனில, பின்பனி என்னும் பெரும பொழுதுகளும், நணபகல என்னும் சிறுபொழுதும் பாலைக்குரியன. கார் என னும் பெரும்பொழுதும், மாலை என்னும சிறுபொழு தும் முலலைக்குமுரியன. ஆறுபெரும் பொழுதுகளும் மருதத்திற்கும் நெய்தலுககுமுரியன. வைகறை என னும் சிறுபொழுது மருதத்திற்கும, எறபாடு என்னும சிறுபொழுது நெயதலுக்கும உரியன. சா.கி.

முதன்முறைக் குற்றவாளி: குறறவாளிகளை, முதன் முறைக் குறறவாளி என்றும், குறறம புரி வதையே வழக்கமாகக் கொண்டவர் (Habitual Offenders) எனறும் இருவகையாகப் பிரிககலாம. முதன முறைக் குற்றவாளி (First Offender) என்பவர், ஏழாண்டுகளுக்கு மேறபடாத சிறைத் தணடனைக் குரிய குறறம் ஒன்றிற்காகத் தணடனை அளிககப் பட்டு முனதணடனை ஏதுமில்லாத 21 – வயதிற்குக் குறையாதவர். மரண தண்டனை அல்லது ஆயுள சிறைத் தண்டனை நீங்கலான வேறு வகைத் தண்டனைககுரிய குறறம் ஒனறிறகாகத தணடனை அளிககப்பட்டு முன தணடனை ஏதுமில்லாத ஒரு பெண அலலது 21-வயதுக்குட்பட்ட ஆண் ஆகியோர் முதன் முறைக் குற்றவாளி எனக் கருதப்படுவார்.

முதன் முறைக் குற்றவாளிககுச் சட்டத்தில தரப படும் சலுகைகள்: முதன முறைக் குறறவாளிக்கு, குற்றமுறை விசாரணைச் சட்டத்தின் பிரிவு 360-இன கீழும், குற்றவாளிகள நனனடத்தைச சட்டத்தின பிரிவு 4-இன் கீழும், முதன முறையாக ஒரு குற்றத் திற்காகத் தணடிக்கப்பட்டவருக்குச் சில சலுகைகள கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. குற்றத்தின் தன்மை, குற்ற வாளியின் இயலபு, குற்றம நடந்த சூழ்நிலை ஆகிய வற்றை மனததிற கொண்டு, குற்றவாளிக்குத் தணடனை விதிக்காமல, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குக் குற்றவாளி நன்னடத்தைக் கணகாணிப்பாளர் ஒரு வரின மேற்பார்வையில் இருக்க வேணடும் என நீதி மன்றம கட்டளை இடலாம். அவ்வாறு கட்டளை இடும் போது குறறவாளி பிணைமுறி ஒனறு பிணை யாட்களுடன் அலலது பிணையாட்கள இன்றி எழுதிக் கொடுத்து, அதனபடி மூனறு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் நீதிமன்றத்தால எப்போது கட்டளை இடப்படு கிறதோ அப்போது நீதிமனறத்திறகு வந்து அத் தணடனையை ஏற்றுக் கொள்ளப் பிணைமுறி எழுதிக கொடுத்தும், அதற்குள் இடைப்பட்ட காலத்தில் அமைதி காத்தும், நன்னடத்தையைக் கடைப்பிடித் தும் நடந்து கொளவதாக உறுதியளிக்கும் கட்டாயத் தின பேரில, அக்குற்றவாளி விடுவிக்கப்படுவார். திருட்டுக் குற்றத்தின் கீழும், ஒரு கட்டடத்தில உட் புகுநத திருட்டுக்குற்றம, நேர்மையின்றிக் கையாடல், செய்தல் குற்றம், வஞசித்தல், மற்றும் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் இரணடு ஆணடுக்கு மேற்படாத சிறைத் தணடனை அளிக்ககூடிய அல்லது தணடதொகை மட்டும விதிக்கக்கூடிய எநதக குற்றத்தின கீழும், ஒருவர் தணடிக்கப்பட் டால், அவவாறு தணடிக்கப்பட்டவா முதன முறைக் குற்றவாளியாயிருப்பின், அந்நீதிமன்றம், குற்றவாளி யின், வயது, குணம், முனநடத்தை, குற்றவாளியின் உடல் அல்லது மனநிலை, குற்றம நடைபெறற சூழ நிலை, வழக்கின் ஏற்புத்தனமை முதலிய காரணங் களை நினைவிற்கொணடு, தண்டனை வழங்குவதற குப் பதிலாக அக்குற்றவாளியை மன்னித்து விடுவிக்க லாம்.

முதன்முறைக் குற்றவாளிக்குச் சட்டத்தில் சலுகை கள் தருவதற்கான காரணங்கள். முதன் முறையாக ஒரு குறறத்தில் ஒருவர் சூழ்நிலையின காரணமாக ஈடுபட்டுக் குற்றவாளியாக நீதிமனறத்தால் தீர் மானிக்கப்படலாம். அவ்வாறு குற்றவாளியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டவர், குற்றங்களைச் செய்யும் உள் நோக்கும், எண்ணமும் சிறிதளவும் இனறி ஒரு குற்றத்தைச செய்தவராக இருந்தாலும், அவர்மீது குற்றம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டால், சட்டம் அவரைக் குற்றவாளியாகவே கருதித் தண்டனை கொடுக்க முற்படும் ஆனால், அவ்வாறு தணடிக்கப்படுபவர், அத்தணடனையை ஏற்றுச் சிறைச் சாலையில் அடைக் கப்படும் நிலையில் அவருக்கு ஏற்படும் பாதகங்

களைச் சட்டம் ஆய்வு செய்து அதற்காகவே சில சலுகைகள் வழங்கியுள்ளது.

சிறைச்சாலை என்பது, கொடூரமான குற்றங் களைச் செய்து தண்டிக்கப்பட்டவர்களையும் பல குற்றங்களைப் பல முறை செய்து தண்டிக்கப்பட்ட வர்களையும், குற்றங்கள செய்வதையே தொழிலாகக கொண்டுள்ளவர்களையும், பல குற்றங்கள் செய்து தண்டிக்கப்பட்டதனால் குறறஙகள செயவதைப் பற்றி அச்சம் இல்லாதவர்களையும், அதன விளைவு களைப் பறறிக்கவலைப் படாதவர்களையும், அவா கள் போன்ற பல தரப்பட்ட குற்ற உணர்வுள்ள கைதிகளையும் தன்னகத்தே கொணடுள்ளது. அத் தகைய ஒரு கேடான சூழநிலையில் ஒரு முதன முறைக் குற்றவாளி இருக்க நேரிடுமாயின் அமமுதன் முறைக் குற்றவாளி, ஏனைய குற்றவாளிகளின் தகாத குற்றமனப்போக்கையும, நடத்தையையும் பழக்கத் தையும் பெற்றுத் தன்னிலையிழந்து, தகாத செயல புரிந்து தரங்கெட்டுப் போக ஏதுவாகும் எனற கார ணத்தினாலும், அத்தகையவர் திருந்துவதற்கு உரிய வாய்ப்பு அறவே அற்றுப்போகும் என்ற காரணத தினாலும் முதன்முறைக குற்றவாளிக்குத் தணடனை ஏதும் அளிககாமல், கட்டுபபாட்டின் பேரில அம் முதன்முறைக் குறறவாளியைச் சிறைக்கு அனுப்பாது விடுவித்து, அவர் திருநதுகவற்கும், திருநதிச சமூகத தில் ஒரு மதிப்பிற்குரிய குடிமகனாக நடந்து கொள வதற்கும் வாய்ப்பளிககும் வகையில் சட்டம் இடம் கொடுத்துள்ளது

குற்றவாளிகளைத் தணடனைகளுள்ளாக்குவதன நோக்கமே, 1) மீணடும் குற்றம் புரியாது தடுத்தல, 2) குற்ற எண்ணம் எழாதிருக்கச் செய்தல, 3) குற்ற வாளிகளுக்குப் புதுவாழ்வு அளித்தல போன்ற உயர்ந்த கருத்துகளின் அடிப்படையில எழுந்ததாகும். இச்சட்டத்தின் பயனால், ஒரு முதன்முறைக் குறற வாளி திருந்தி நடக்கவும் அதுவே முதலும், இறுதியு மான குற்றமாகி அவன் திருநதி விடவும் வாய்ப்பு உண்டாகிறது. சி.வி இரா.

முதியோர் நலத் திட்டம்: பொதுவாக, அறுபது வயது ஆனவர்கள் முதியோர் எனககருதப் படுகினறனர். அவர்களுககு ஏறபடுகிற மூப்பும், அதைத் தொடர்ந்து வருகிற உடல நலிவு, தளளாமை, சோர்வு ஆகிய எலலாமும் சேர்நது அவாகளை இரககத்திறகும், அனுதாபத்திற்கும் உரியவாகளாக ஆககுகினறன. அந்த நிலையில அவாகளுக்கு ஆதர வும, அவாகளுககேற்ற பேணுதலும் தேவைப்படு கினறன.

முன்பு கூட்டுக் குடும்ப முறை, தநதையாதிககம் ஆகியன மேலோஙகியிருநத காலததில குடும்பமே முதியவர்களைப பேணுகிற நிலையமாக, ஆதரவறற முதிய உறவினர்களுக்குப் புகலிடம் தந்து ஆதரிககிற உயவிடமாகச செயறபட்டது வயதான பெறறோர் களையும், உறவினர்களையும் ஆதரிததுப் பேண வேணடியது கடமையாகக கருதப்பட்டது. அதன் காரணமாக முதியோர் தவிபபு என்பது இலலாத ஒனறாக முன்பு இருநதது

குடும்பம் மட்டுமனறி, சமுதாயமும முதியோருக்கு ஆதரவும், பாதுகாபபும் நலகிடும் பணியில ஈடு பட்டது ஆதரவறற முதியோாகளைப பேணுவதற்கு எனறு பல அமைபபுகள சமுதாயததில அமைநதிருந தன. இந்தியாவில சாதி மனறஙகள 'சதாவாததாக கள', 'தருமததலஙகள' எனற அமைப்புகள, மடஙகள முதலியன முதியோாகளுககு ஆதரவளிததுக காப பாறறின. அவறறுடன ஆலயஙகளும முதியோா ஆதரவு இலலஙகளை அமைதது முதியோரைப பேணி வநதன. ஊா நாட்டாணமைகளும இந்தப பணியில தமமை ஈடுபடுத்திக கொணடு முதியோருககு ஆதரவு நல்கிடும் நல்வாழவு நிலையஙகளை நடததின அருணாசலப பிரதேசததில் ஊரகப் பகுதிகளில 'கெபாஙகு' எனற அமைபபு ஊா நாட்டாணமைக காராகளால நடத்தப்படுகிறது அவவவைபபில ஆதர வறற முதியோருககுத தஙகுமிடம், உணவு முதலிய வசதிகள செய்து கொடுககபபடுகினறன.

ஆனால், இனறு முதியோரைக காபபாறறுவதி லும், பேணுவதிலும் குடுமபததின பொறுபபு குறைந்துகொணடு வருகிறது தலைமுறை இடை வெளியினால் இளைய தலைமுறையினா முதிய தலை முறையினருடன ஒததுபபோகும போக்குக குறைநது கொணடு வருகிறது அதன காரணமாக இளைய தலைமுறை யினருககும, முதிய தலைமுறையினருக் கும இடையே நலலிணககம அமையாமல் போகிறது இரு தரப்பினரிடையே புகைசசலும், பூசலும ஏறபடு கினறன. இருவரும் ஒத்துப போகாமல முரணபடு வதால் அவாகளுககிடையேயான உறவுகள சீா குலைநது முதியவாகளை இளையவாகள வெறுககும் போககும, புறககணிககும செயலும நிகழகினறன. இளைய தலைமுறையினரின புறககணிபபால முதிய தலைமுறையினர் ஆதரவும் அரவணைபபும இன்றி அலலறபடுகினறனா.

முதியவாகளால் குடும்ப வருமானத்திறகு எநதப பஙகும வருவதில்லையாதலால, அவாகள குடுமபத திறகுச் சுமையாகினறனர். பணிகளிலிருநது அவாகள ஓய்வு பெறறு விடுவதால அவாகளிடமிருநது வரக கூடிய பொருளாதாரப் பஙகு மறைகிறது. அப் படியே அவாகளுடைய ஓய்வூதியம் வநதாலும், அது போதாத காரணததினால, முதியோர்

களுடைய இருப்பு, பொருளாதார முறையில் குடும்பத் திற்குச் சுமையாகிறது. தள்ளாமையின் காரண மாகவும், வேலை வாய்ப்பு அருகிப்போனதன காரணமாகவும் முதியவர்கள் எந்த வருமானப் பணியிலும் சேர இயலாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்களால் வருமானம் ஏதும் வாராத நிலையில, அவர்கள் குடும்பத்தில் வெறும் செலவினமாகவே அமைகிறார்கள் விலைவாசி, உயர்ந்து கொண்டே போகும் நிலையில பொருளாதாரப் பங்கு ஏதும் தாராத,தர இயலாத முதியவர்களின இருப்பு குடும் பத்திற்குப் பொருளாதாரச் சுமையாக, தொந்தர வாக இருக்கிறது. அதனால் சுமையாகிப் போன முதியவர்கள்மீது பிள்ளைகளுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டு அவர்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர். போதிய பேணுதல் காட்டாமல் அவர்களைக் கைகழுவுகின்றனர்.

அத்தகைய புறக்கணிப்பால் மன உளைச்சல் ஏற் பட்டு, முதியவர்களுடைய உடலநிலை மேலும் சீரழி கிறது. மன அமைதி இழந்து அலலலுறுகின்றனா. அத்தகைய நிலையில் அவர்களுக்குச சமுதாயததில், அரசின ஆதரவே கைகொடுக்கிறது.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்: மேலை நாடுகளில் முதியோர்களுடைய நலனுக்காகப் பல சிறப்பான திட்டஙகள செயற்படுத்தப்படுகின்றன. அமெரிக்க ஐககிய நாடுகளில் கூட்டரசின் சமூகப் பாதுகாப்புத திட்டத்தின்கீழ் முதியோர்களுக்கு மாதநதோறும் 80 தாலர் அளவில ஓய்வூதியம வழங்கப்படுகிறது. ஓயவூதியம மட்டுமன்றிக் கூடுதலாக நிதி உதவியும் முதியோாகளுக்கு வழஙகப்படுகிறது. கூடுதல பாது காப்பு வருமானத் திட்டத்தின (Supplemental Security Income) கீழ 65 வயது கடந்த முதியவாகளுககுக்குறிப் பிட்ட அளவு குறைநத அளவு வருமானமாக இருக்க வேணடும் என்பது நிருணயிக்கப்படுகிறது. அதனபடி 65 வயது கடநத முதியவர்களின ஓய்வூதியம் நிருண யிக்கப்பட்ட குறைந்த அளவுத் தொகையை விடக் குறைவாக இருந்தால, அக்குறைவை ஈடு செயயும் விதத்தில் இத்திட்டத்தின் கீழ அவர்களுக்குக் கூடுதல வருமானம் வழங்கப்படுகிறது இந்தத் திட்டததைக கூட்டரசே நிருவகிததுச் செயற்படுததுகிறது.

மாநில அரசுகளும் முதியவர்களுக்கு உதவி செய் வதில் தம்மை ஈடுபடுத்திகொள்ளுகின்றன. மாநில அரசுகளுள 50 விழுக்காடு அரசுகள 'மெடிகெய்டு' (Madicaid) என்ற திட்டத்தை முதியோர்களுக்காக அமலபடுததி வருகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ முதிய வர்கள எநத மருத்துவரையும் அலலது மருத்துவ மனையையும நாடி மருததுவம் பெறலாம். மருதது வச செலவைச தொடர்புடைய மாநில அரசுகளே ஏற்றுககொணடு, தொடர்புடைய மருததுவர்களுக்கு அல்லது மருத்துவமனைகளுக்கு உரிய தொகையை நேரில் செலுத்தி வருகின்றன.

உள்ளாட்சி நிறுவனங்களும் முதியோர் நலப்பணி யில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளுகின்றன. அவை கூட்டரசின் நல்வாழவு, கல்வி, நன்னலத் துறையைச சேர்ந்த முதியோர் நல நிருவாகக் குழு என்ற முகமையிடமிருந்து நிதியுதவி பெற்று, நல்வாழ்வு இல லங்களை நிறுவி, முதியோர்களுக்கு நலம், கல்வி, பொழுதுபோககு முதலிய வாயப்புகளைச செய்து கொடுக்கின்றன. அது மட்டுமனறி, குறைநத சொத்து வரிச சலுகை, இலவசச் சட்ட உதவி, குறைநத கட்டணததில பயணம் செல்லச சலுகை முதலிய உதவிகளையும முதியோர்களுக்கு உள்ளாட்சி நிறுவ னஙகள் செய்கினறன. இத்தகைய பணிகளில் மாநில அரசுகளும ஈடுபடுகினறன.

கனடா: கனடாவில் முதியோர் பாதுகாப்புத் திட்டம் (Old Age Security Programme) எனறொரு திட்டம செயற்படுகிறது. அததிட்டத்தின கீழ்க் கன டாவில் பத்து ஆணடுகளுக்கு மேலாகத தங்கியிருக கிற 65 வயது கடந்த முதியவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் வேலைககுப் போய்ச் சம்பாதித்தாலுமகூட அந்நிதியுதவி அவர் களுககு உணடு.

அமெரிக்க ஐககிய நாடுகளில் இருக்கும் கூடுதல் பாதுகாப்பு வருமானத் திட்டம் போலவே கனடா விலும ஒரு திட்டம் செயற்படுகிறது. அதன பெயர் காபபுறுதி செய்யப்பட்ட வருமானக கூடுதல் திட்டம் (Guaranteed Income Supplement Programme) என்ப தாகும் அததிட்டத்தின் கீழ ஓயவூதியம் போதாமல இருக்கிற முதியவர்களுக்கும், குறைந்த அளவு வரு மானம் உடைய முதியவர்களுககும், வருமானமே இலலாத முதியவர்களுக்கும் குறைநத அளவு இவவ ளவு வருமானம இருக்க வேணடும் எனறு நிருணயிக் கப்பட்டு, அந்த அளவுககு முதியோர்களுடைய வரு மானம் அமையும வகையில் கூடுதல் நிதியுதவி தரப் படுகிறது. இந்த நிதி உதவித் திட்டத்தை மாநில அரசுகள செயற்படுத்துகின்றன. ஆயினும் திட்டச் செலவைத் தேசிய அரசும், மாநில அரசுகளும் சரிசம மாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகினறன.

பிரிட்டன்: பிரிட்டனில் முதியோர்களுக்கு இலவச மருத்துவ வசதி தரப்படுகிறது. முதியவர்கள் எந்த மருத்துவரிடமும் சென்று மருததுவம் செய்து கொள்ளலாம். அது இலவசமே. பல்சோதனைகளும் இலவசமே. பல் கட்டுவது, மூக்குக் கணணாடி போடு வது போன்ற உருபபடிகளுக்கு மட்டுமே கட்டணம் செலுத்த வேணடும். அக் கட்டணமும் குறைவே.

பிற நாடுகள்: நார்வேயில் தேசிய காப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் முதியோர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது சுவீடனிலும் முதியோர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய பணிக் காலத்தில் மிகுதியாக வருமானம் கிடைத்த 15 ஆண்டுகளின் மொத்த வருமானத்தின் சராசரியில் 60 விழுக்காட்டுக்கு ஈடாக ஓய்வூதியம நிருணயிக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. தெனமார்க்கு, நெதர்லாநது முதலிய நாடுகளிலும் முதியோர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது

இந்தியா: இந்தியாவில் முதியோர்களுடைய நலனுக்காகத் தொணடு நிறுவனங்களும், அரசும் செயற்படுகின்றன. தொண்டு நிறுவனங்கள முதியோர் இல்லங்களை நிறுவி அவர்களை அரவணைக்கின்றன. அரசு அவர்களுக்காக நலனலத்திட்டங்களைத் தீட்டிப பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. அந்த முயற்சிகள காரணமாக முதியோர்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பும், அரவணைப்பும் கிடைக்கினறன.

தொண்டு நிறுவனங்களின் பணி. முதியோாகளுடைய நல வாழ்வுக்கெனப பல தொணடு நிறுவனங்கள செயற்பட்டு வருகினறன. நாடு முழுதும் 150-க்கு மேற்பட்ட தொணடு நிறுவனங்கள இன்று முதியோர் நலத்திற்கெனச் செயறபட்டு வருகினறன. அவற்றில் 'தேவைக் கால நணபன சஙகம் (The Friend in Need Society) எனற தொணடு நிறுவனம் தான இந்தியாவிலேயே முதன முதலாக முதியோர் களுடைய நலனுக்கென்று தொடங்கப்பட்ட நிறுவனமாகும். அது கி.பி. 1840-இல பெஙகளூரில தொடஙகப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கி.பி 1865-இல் புனேயில் தேவிடு சாசூன உடல் நலிவினர் புகலிடம்(The David Sasson Infirm Asylum) என்ற முதியோர் புகலிடம் தொடங்கப்பட்டது. பிறகு கல்கத்தாவில் ஏழைகளின் சிறிய சகோதரிகள் (Little Sisters of the Poor) என்ற முதியோர் நலத் தொண்டு நிறுவனம் கி பி.1882-இல் தொடஙகப்பட்டது. அநதத தொணடு நிறுவனம் சென்னை, பெங்களூர், செகந்தராபாது ஆகிய நகரங்களில் தன் கிளைகளைத் தொடங்கியிருக்கிறது.

அந்தத் தொண்டு நிறுவனங்கள் முதியோர்களுக்கு நலவாழ்வு இல்லஙகளைத தொடஙகி அவற்றில் அவர்களுக்குத் தஙகும் வசதி செய்து தருகினறன; உணவு வழங்குகினறன; உடை தருகின்றன. அது மட்டுமன்றி மருத்துவ உதவியும் நல்குகின்றன. இநத வசதிகளை அநத நிறுவனங்கள மட்டுமனறி மேலும் பல நிறுவனங்களும் இனறு முதியோர்களுககுச் செய்து கொடுக்கினறன. அவற்றுள குறிப்பிடத் தக்கவை, குசராத்து மாநிலத்தில் சூரததில் செயற்படும் அசக்தாசிரமம், மகாராட்டிராவின் புனேயில் இயங்கும் இராணி மேரி ஊனமுற்ற இந்தியப்படை வீரர்களுக்கான தொழிற் பயிற்சிப் பளளி, அதே மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள முதலாம் சார்சு அரசரின் நினைவு இல்லச் சங்கம், தில்லியில் இயங்கும் 'கிராணட்டு கோவன் நினைவு இல்லச் சங்கம்' உத்தரப் பிரதேச இலக்னோவில் செயற்படும் சேவா சதன், அசாமில செயற்படும் சிரீமந்தா சஙகர் சஙகம், தமிழ்நாட்டில் இயங்கும் விச்ராநதி சிவானந்த சரசுவதி சேவாசிரமம் (சென்னை) முதலிய நிறுவனஙகள ஆகும். அந்த நிறுவனங்கள முதியோர் இல்லஙகளை நிறுவி முதியோர்களுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம ஆகிய வசதியும, மருததுவ வசதியும, தொழிற கல்வி வசதியும், பொழுதுபோக்கு வசதியும் செய்து கொடுக்கின்றன.

மேற்குறித்த தொண்டு நிறுவனங்கள குறிப்பிட்ட பகுதிகளில மட்டுமே பெரிதும் முனைப்பாகச் செயறபடுகினறன. இந்தியா முழுவதும் கிளைகளை அமைத்து முதியோர் நலப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவை 'செசையா இலலஙகள' என்ற அமைபபுகள ஆகும் இவை விமானப் படைத்தலைவா இலியோனார்டு செசையர் (Group Captain Leonard Cheshire) எனற ஆங்கிலேயரால தொடஙகப்பட்டன. செசையர் இங்கிலாநதைச் சேர்நதவா. முதலாம் உலகப் போரில பணியாறறியவர். போர் முடிவுறறதும அவர் முதியோா நலப் பணியில் தம் கவனத்தைச செலுத்தினார். 'செசையா இலலஙகள' எனற பெயரில் முதியோர் நல்வாழ்வு இல்லஙகளை நிறுவினாா. அவர் இநதியாவுக்கு 1955-ஆம் ஆணடில வநதார் அவர் 'செசையா இலலஙகளை' நாடு முழுவதும் நிறுவினார். அவை இபபொழுது பமபாய், புனே, தேராடூன, தில்லி, சாம்செட்பூா, கலகததா, செராம்பூா, காட்பாடி, கோயம்புததூர் முதலிய இடஙகளில செயறபட்டு வருகினறன.

இவ்வாறு பல தொணடு நிறுவனஙகள இநதியாவின பல பகுதிகளில முதியோாகளுடைய நல்வாழவுக்காக இலலஙகளைத் தொடஙகி நடததி வருகினறன. அவறறுககு மைய, மாநில அரசுகளின சமூக நல வாரியஙகள மானியஙகள கொடுதது ஊககுவித்து வருகின்றன.

அரசின் பணி: மைய, மாநில அரசுகள முதியோர்களின நலவாழ்வுக்காக முதியோா நலத தொணடு நிறுவனஙகளுககுச் சமூக நல வாரியஙகளின் மூலமாக மானியஙகள வழங்குவது மட்டுமனறித் தம் பஙகுக்கென முதியோர் நலததிட்டங்களையும் இயற்றிச செயறபடுத்தி வருகின்றன. முதியோருக்கு ஓய்வூதியம், சத்துணவு, உடை, பயணச சலுகை முதலியன கொடுக்கினறன. மைய அரசு 1989-

-ஆம் ஆணடில ஆதரவறற பெணகளுககு இலவசப புடவை வழஙகும திடடததைச் செயறபடுததியது அத்திட்டததினகீழ முதியவர்களே(பெணகள)பெரும் பாலும பயனடைகினறனர். மேலும தொடாவண டித்துறைகளில 1989 - ஆம் ஆணடு மே திஙகளி லிருநது, 65 வயதுககு மேறபட்ட முதியவாகள பய ணம செலல 500 கி.மீ. மேற்பட்ட பயணததிறகு 25 விழுக்காடு கட்டணச சலுகையை மைய அரசு அளிக கிறது.

மாநில அரசுகளைப் பொறுத்த அளவில பல வேறு முதியோர் நலத திட்டஙகள செயறபாட்டில் இருக்கினறன. கருநாடக மாநிலத்தில 60 வயதான முதியவர்களுககு மாதந்தோறும் ஓய்வூதியம அளிக கப்படுகிறது. அதோடு அரசுப பேருநதுகளில பாதிப் பயணக் கட்டணச் சலுகை தரபபடுகிறது. தமிழ் நாட்டிலும் முதியோாகளுக்கு மாதநதோறும் ஓய்வூதி யம வழஙகப்படுகிறது. ஆதரவறற முதியவர்களுக் குத் தமிழநாடு அரசு மாதநதோறும் 50 உருபாய் ஓய்வூதியமாக வழங்குகிறது. (1989 ஏபபிரலுககு முன்னர் இததொகை 35 உருபாயாக இருந்தது. 1989 ஏபபிரலிலிருந்து 50 உருபாயாக உயாததப்பட்டுள் ளது). ஆணடுதோறும ஏறததாழ 20 கோடி உருபாய் செலவு பிடிககும இநத ஓய்வூதியத திட்டததின கீழ ஏறததாழ 4 இலட்சம முதியவர்கள பயனடைகினற னர். முதியவர்களுககுச் சத்துணவும் வழஙகப்படு கிறது தமிழநாடு அரசின் சததுணவுத திட்டததின கீழ இயஙகும் சத்துணவு மையங்களின மூலமாக முதியவாகளுககுச் சததுணவு வழஙகப்படுகிறது. குழந்தைகளுககாகத் தொடங்கப்பட்ட இத்திட்டத் தின் கீழ 15.1.1983 - இலிருந்து, முதியோாகளும் கொணடு வரப்பட்டு, அவாகளுக்கும சததுணவு வழங கப்படுகிறது. ஆயினும், ஓய்வூதியம பெறுகிற முதிய வர்களுக்கே சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது. நாள தோறும் மதியவேளையில சுமாா 103 காசுகள் மதிப்புககு 200 கிராம் அரிசியும், 15 கிராம் பருப்பும், 10 கிராம் எணணெயும, 50 கிராம் காய்கறிகளும், மசாலாப் பொருட்களும் கொணட சததுணவு வழங் கப்படுகிறது ஏறத்தாழ 1.98 இலட்சம முதியவர்கள் 1987-88-ஆம் ஆணடு நிதி நிலை அறிககையின்படி சததுணவுப் பயன அடைகிறார்கள். மேலும, வாரததில இலவசமாக அரைக் கிலோ அரிசி ஓய்வூதியம் பெறு கிற முதியோர்களுக்கு வழஙகபபடுகிறது.

இவவாறு இநதியாவில முதியோர்களுக்கு அமைபபு முறையாகப பல நலத திட்டஙகளும், நல வாழவு இல்லங்களும் தொடஙகப்பட்டு அரவணைப் பும், பாதுகாபபும வழஙகபபட்டு வருகின்றன. முதி யோாகளுடைய உடல் நலத்தைப் பேணுவதற்கு என்று சிறப்பான முயறசிகளும் மேறகொளளப படுகின்றன முதியோர்களுககு வருகிற நோய்களை உடல் நலிவுச சிக்கல்களைத தீாப்பதற்கு எனறே முதியோர் நலத் துறை (Geriatrics) என்ற பிரிவு அரசு பொது மருத்துவ மனைகளில் இனறு தமிழ நாடு உட்படப் பல மாநிலஙகளில தொடஙகப்பட்டு இருக்கிறது. முதியோா சிக்கல்களை ஆராய்வதற் கெனறு பலகலைககழகங்களும் முதியோரியல(Gerontology)என்ற ஆய்வுத் துறையைத் தொடஙகியுளளன. திருப்பதியில உளள சிரீ வேங்கடவன பலகலைக் கழகத்தில இததுறை இன்று முனைப்புடன் செயற் பட்டு வருகிறது.

பல்வேறு நலத திட்டங்களின வாயிலாக இன்று முதியோர் நலம் ஓரளவு மேம்பட்டிருக்கிறது ஆயுட் காலத்தின அளவு உயர்நதிருப்பதும, முதியோாக ளுடைய இறப்பு எணணிக்கை கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருப்பதும் இதற்குச் சான்றுகள. இந்தியாவில சராசரி ஆயுட் காலம 1961-இல் 47.5 ஆண்டுகளாக இருந்தது இது 1981 - ஆம் ஆணடுக் கணிப்பின்படி 54.17 ஆணடுகளாக உயாந்துள்ளது இறப்புக் கட்டுப பாட்டினால முதியோர்களுடைய எண்ணிக்கை கூடிக கொணடே வருகிறது. முதியோர் எணணிக்கை 1951 - இல 1.7 கோடியாக இருந்தது. அந்த எண ணிக்கை 1961 - இல் 2.2 கோடியாக உயாநதது அது 1971 - இல 3 0 கோடியாகவும், 1981 - இல் 4 0 கோடியாகவும் மிகுந்து, 1986-இல 4 6 கோடி அளவை எட்டியுளளது.

முதியோர் எணணிக்கை கூடிக் கொணடே வரு வது முதியோர் நல மேம்பாட்டைக் குறித்தாலும், அது முதியோர் நலச் சிக்கலின அளவு எவவளவு விரி வடைகிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மிகுந்து வரும் முதியோர் எண்ணிககையினால முதியோர் நலம் பேணுகிற இல்லங்களும், அரசு முயற்சிகளும் தம்முடைய பணியைச் செம்மையாகச் செய்ய முடியவிலலை.

சி.என்.ந.

பொருளடைவு

அக்கினி புராணம் 287
அக்பர் 35, 329, 569, 789
அகத்தியர் 46
அகத்துறை உருவம் 583
அகநிலை மீட்டுருவாக்கம் 853
அங்காடிக் காலம் 2
அங்காடி வகைகள் 2
அசாதசத்துரு 261
அசோர்சுத் தீவு 202
அட்டப பிரபந்தம் 350
அணடர்சன் சட்ட அகராதி 160
அதியமான 41
அபிதம்ம பிடகம் 293
அபிமன்யு 284
அபினி 187
அபுல்பாசல் 789
அயல்நாட்டுச செலுத்து நிலை 55
அயற் செலாவணி இருப்பு 113
அரக்கவால் நடனம் 375
அரங்கநாத சுவாமி 484
அரசு ஊழியர் வகைகள் 48
அரம்பன் 299
அரிசுடாட்டில் 52
அருச்சுனன் 283
அருணகிரி நாதர் 467
அலுவலர்களுக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
அலெக்சாணடர், பிரான்சு 475
அளிப்பின் அளவு 2
அறிவாற்றலுடைய இயற்பண்பு - மனவெழுச்சிக் கோட்பாடுகள் 589
ஆங்கிலேய இந்தியாவின் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம் 129
ஆத்திரையன் பேராசிரியன் 5
ஆதிதிராவிடருக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
ஆதிபருவம் 282
ஆர்க்காட்டு நவாபு 940
ஆல்போர்ட்டு, சி.டபுள்யூ. 52,578
ஆலன, ஆர்.சிடி. 11
ஆள் - ஆள் அளவுகோல் 674
ஆளுமைச் சிதைவுடன் கூடிய மனச்சிதைவு 580
இசுட்டீவர்டு சூலியன்,எச். 592
இசைவழிச் சிகிச்சை 585
இடப தேவர் காலம் 705
இடம்பெயருவோருக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
இந்தியத் தணடனைச் சட்டம் 53
இந்திய நிறுமச் சட்டம் 62
இந்தியப் புள்ளிவிவர நிறுவனம் 130
இந்தியப் பொருளாதார விசாரணைக் குழு 129
இநதிய வேளாணமை ஆராய்சசிக கழகம் 130
இநதியாவில் பொதுத் துறை 62
இநதியாவில் மருததுவச் சமூகவியல் 502
இநதியாவும் மாநில சுயாடசியும் 696
இந்திரசித்து 342
இநதிர விழா 381
இந்தோனேசிய மொழிகள 523
இயங்காநிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம் 9
இயஙகுநிலைப் பேரியல் பொருளாதாரம 9
இயல்பான மறதி 549
இயேசுநாதா 492
இரகுநாத சேதுபதி 308
இரகுநா தராவ் 484
இரணடாம் உரோம் 27
இரணடாம் உலகப் போா 200
இரணடாம் மராட்டியப் போா 485
இரணடாம் மாறவர்மன் சுநதரபாணடியன் 777
இராகுலன் 382
இராசபுத்திரர் 263
இராசராசன, முதலாம 152
இராசலீலா நடனம் 374
இராமதாசர் 483
இராமலிஙகம் 168
இராமன் 343
இராமானுசர் 351,728
இராவணன் 342
இராவன்னா சோயில 28
இரிககார்டோவின் கோட்பாடு 120
இலக்கணநிலை மயககம 458
இலக்குவன 342
இலங்கதிலகா 152
இலங்கை மகிநதர் 300
இலிங்க புராணம் ˋ87
இலிதுவேனியர் 217
இலெய்சம் சாகோய் நடனம் 372
இலெயி அரோபா நடனம் 372
இளம் இத்தாலி 633
இளம்பூரணர் 3
இளைஞர்களுக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
ஈழ மணடல சதகம் 341
உச்சநிலை மனசிதைவு நோய 580
உட்வொர்தது, ஆர்.எசு. 210
உடல்சார் மானிடவியல 797
உடனடி மணக்கொடை 886

உண்டியலின் வகைகள் 774
உண்மைச சராசரி வருமானம் 138
உண்மை நாட்டு வருமானம 138
உண்மை வருமானம 112
உத்தமக் கொள்கை மாதிரிகள 132
உத்தியோக பருவம் 284
உதயகுமரன் 381
உமாயூன் 35
உய்யக் கொண்டார் 348
உரோசரின் தன்மைக் கோட்பாடு 596
உரோசுவெல்ட்டு 208
உலா மடல் 336
உலூசிபசு 105
உள்நாட்டு உண்டியல்கள 774
உள்நாட்டுக் கடன 55
உள்நாட்டுக் கடன்களின் மறைமுகச் சுமை 56
உள்நாட்டுக் கடன மறுப்பு 56
உள்நாட்டுக் கால்வாய்ப் போக்குவரதது 173
உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு 963
உள்ளுறையான மனச்சிதைவு நோய் 581
உளச் சோர்வுத் தடை மருந்துகள 513
உளநிலைப் பகுப்பு ஆய்வு விதிமுறை 547
உளப்பிணி போக்கும் மருந்துகள் 513
உற்பத்தி அளவுக் குறியீட்டெண் 112
உற்பத்திக் கடன் 55
உற்பத்திக் கோட்பாடு 118
உற்பத்தி முறைகள் 1
உற்பத்தியற்ற உள்நாட்டுக் கடன்கள் 56
உற்பத்தியற்ற கடன் 55
உற்பத்தியற்ற வெளிநாட்டுக் கடன்கள் 55
உற்பததியாளர்களின் சந்தை 148
உற்பத்தியுள்ள உளநாட்டுக் கடன்கள் 56
உற்பத்தியுள்ள வெளிநாட்டுக் கடனகள் 56
உறழ்ச்சி வழக்கு 460
ஊசின் போர்கள 40
எச்ச வருவாய் 56
எமபுரிக்குகை 298
எமு 35
ஏகநாதர் 483
ஏழு ஆயர்கள் வழக்கு 667
ஐதர் அலி 484
ஐரோப்பியக் கூட்டணி 573
ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முன்னேற்றக் கழகம 115
ஒத்த மந்திரம் 456
ஒததிவைக்கப்பட்ட மணக்கொடை 886
ஒப்படைக்கப்பட்ட நாடுகள் 5
ஓயிட்டு, எல். டி. 50
ஒலிகளின் தனமை 227
ஒலிகளின் வகை 227
ஒலி மணிகள் 367
ஒலிமாலை வரைவி 227
ஒலிமாலை வரைவு 227
கசினிமுகமது 419
கஞ்சா 188
கடன் கழிவு நிதி 56
கடன மறுப்பு 56
கடிகார மணி 369
கடி போலி 296
கடுமையான பைத்தியம் 31
கண்ணகி 381
கம்பிவழிப பொமமலாட்டம் 78
கர்த்தர் சோலம் நடனம் 375
கரிகாற் பெருவளததான 99
கருட புராணம் 286
கருப்பு மருதி 329
கல்வித திட்ட மதிப்பீடு 396
கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு 109
களம் எழுத்து 915
கனறுப் பொங்கல் 44
கன்ன பருவம் 284
கன்னிசார்ந்த பைத்தியம 31
காணும் பொங்கல் 44
காந்தன் 508
காந்தாரி 283
காய சண்டிகை 383
காரணம் சார்ந்த பொருள் முதற் கொள்கை 104
காரல மார்க்சு கோட்பாடு 120
காராடு, தோமர் மாதிரிகள் 10
காரீயகம் 366
காலடாரின் பகிர்வுக் கோட்பாடு 120
கிரம்ளின் அரணமனை 638
கிராபெலின் 30
கிருட்டிணப்ப நாயக்கர், முதலாம் 444
கிருட்டிணப்ப நாயக்கர், இரணடாம் 444
கிருட்டிணப்ப நாயக்கர், மூன்றாம் 444
கிரேக்க - உரோம முறை மற்போர் 544
கிரேக்க மாசிடோனியா 632
கிழககு மஙகோலியர் 317
கிளார்க்கு, காலின் 140
கீன்சுக் கோட்பாடு 120
கீன்சு சான், மேனாாடு 11,60,122
கீன்சு மாதிரியின சுருக்கம் 8
குடியரசுத் தலைவர் குடியாட்சி முறை 254
குடிலன 611
குணங்குடியார் 325
குணபத்திரர் 704

குணம்சார்ந்த பொருள் முதல்கொள்கை 104
குப்ளாய்கான் 317,734
குபாகிசி நடனம் 375
கும்பினியார் 940
குமாரகம்பண்ணன் 421
குலாம்காதர் நாவலர் 436
குலாவளையம் 146
குழந்தைப் பருவ மனச்சிதைவு நோய் 581
குழுத் தொடர்பு 249
குறிப்பிட்ட மன்னிப்பு 576
குறியீட்டுத் தொடர்பு 249
குறைந்து செல் விளைவு விதி 744
கூடற் கோவை 436
கூர்மபுராணம் 33,287
கேசவ தேவர் கோயில் 420
கேப்கபர்கு 205
கேனான் - பார்டின் மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு 589
கொங்கு மண்டல சதகம் 341
கொடும்பாளூர் மணிக்கிராமம் 353
கொல்லி மலையாளி 533
கோகுலம் 421
கோப்பெருஞ் சோழன் 45
கோமேதகம் 364
கௌரவர்கள் 283
சகாங்கீர் 263
சகாதேவன் 284
சங்கநாடு 41
சங்கரர் 727
சங்கிராந்தி 43
சகுனியன் 27
சதுரகராதி 46
சந்தனு 282
சந்தேச காவியங்கள் 471
சந்தையின் வகைகள 148
சந்தையும் வணிகமும் 148
சபாபருவம் 283
சம்புவராயர் 421
சமமான பொருள் முதல் கொள்கை 104
சமி-ஆ-மருதி 329
சமுதாய மானிடவியல் 799
சமூக அமைப்பும் மருத்துவமும் 504
சருவதேச சங்கம் 5
சல்லிய பருவம் 284
சனநாதமங்கலம் 152
சாசகான் 329
சாதுவன் 383
சாமிநாத கவிராயர் 46
சாலைப் போக்குவரத்து 171
சாளுவன் குப்பம் 717
சிக்கந்தர் லோடி 419
சிக்கற்ற மனச்சிதைவு நோய் 581
சிசுமாணடி 11
சித்திர மடல் 336
சிரீதத்துவ நிதி 33
சிவபுராணம் 33, 286
சிறிய திருமடல் 336
சினசேனாச்சாரியர் 704
சிவகன் 610
சுக்கிராச்சாரியார் 280
சுதமதி 383
சுந்தரம்பிள்ளை 610
சுபத்திரை 283
சுமித்து. ஆதம் 60, 121, 399
சுவாயம்புவ மனு 598
சுற்றுச் சூழலின் அறுதியிடும் தன்மை 592
சுற்றுச்சூழலும் மனப்போக்கும் 584
சூரசேனதேசம் 417
சூலு மக்கள் 503
சூழ்நிலையும் நலவாழ்வும 503
சூழலியல் 592
சூழலியல் மக்கள்தொகை 592
செங்கிசுகான் 316
செகடாலின மறத்தல் விதிமுறை 547
செந்தமிழ 443
செய்தித்தாள் வழித தொடர்பு 250
செயராம் சுவாமி 484
செர்சா 35
செல்வத்தின சுழல் ஓட்டம் 12
செவ்வந்திக்கல 366
செவ்வைச்சூடுவார் 281
சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலை 442
சேம்சு-இலாங்சின் மனவெழுச்சிக் கோட்பாடு 589
சேம்சு, விலலியம் 196
சேரமணடல சதகம் 341
சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை 85
சேரமான் கோக்கோதை 85
சைமன, எர்பட்டு 50
சொக்கநாதன, முதலாம் 444
சொக்கநாதன, இரணடாம் 444
சொத்துவரி 479
சொல்நிலை மயக்கம் 459
சோழமண்டல சதகம் 341
ஞானேசுவரர் 483
தக்காணப் போர் 263
தகுதிகாட்டுச் சடங்கு 147
தமிழ்நாட்டில் முட்டை உற்பத்தி 909
தமிழ்நாடு கோழி வளர்ப்பு நிறுவனம் 909
தமிழகப் பொம்மலாட்டம் 78

தர்கைம், எமிலி 456
தர்சகா 262
தர்சட்டன் மனப்போக்கு அட்டவணை 584
தர்சட்டன் வினாத் தொகுதி முறை 584
தரச்சின்னங்கள் 403
தரச்சின்னங்களை நிறுவும் முறை 404
தன்னியக்க முதலீடு 974
தனநந்தன் 262
தனியார் முதலீடு 974
தனியாள் வருமானம் 112
தனியுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பு 108
தாகௌசபா நடனம் 376
தாங்ககோய் நடனம் 376
தால்சுடாய், இலியோ 196
திட்ட முதலீடு 974
திப்பு சுல்தான் 311
திரிபுணர்வு அமைந்த மனச்சிதைவு 580
திருக்குடந்தை 288
திருதராட்டிரன் 282
திருமலை நாயக்கர் 425,444
திருமலை நாயக்கர் மகால் 425
திருவிதாங்கூர்ப் போர் 308
திரைப்படம் வழித் தொடர்பு 251
திரோபிரியாணடுத் தீவினர் 146
திரௌபதி 283
தில்லி பாதுசா 419
தில்லையம்பூர்ச் சந்திரசேகரக் கவிராயர் 168
திவம்கா கோயில 153
தீய மந்திரம் 457
தீர்த்தங்கரர்கள் 705
துக்காராம் 483
துணைநிலை வழக்கு 460
துணைப் பாடச் செயல்கள் 401
துரியோதனன் 283
துரோண பருவம் 284
துறவி மகாநாமன் 279
தூண்டப்பட்ட முதலீடு 974
தூண்டுதல் முறை 63
தூய மந்திரம் 457
தெமல மகா சேயா 152
தெமாகிரிடசு 105
தெல்லகு, ஆர்.எச். 52
தென் பசிபிகு நாடுகளின் பொறுப்பாண்மைக் குழு 114
தேக்சந்து 160
தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு 130
தேசிய வருவாய்ப் பகிர்வு 744
தேவை நெகிழ்ச்சி 743
தைத்தியர் 299
தொட்டில சமத்துவம் 479
தொடர்நிலை மயககம் 458
தொடர் வணடிப் போக்குவரத்து 172
தொணடியார் 325
தொணடை மணடல சதகம் 341
தொத்து மந்திரம் 456
தொல்காப்பியர் 3
தொல்லியல்சார் மானிடவியல் 798
தொலைக்காட்சி வழித் தொடர்பு 251
தொழில் செய்வோருக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
தொழிலதுறைப் புள்ளி விவரங்கள் 131
தொழில் புளளிவிவரச் சட்டம் 129
தொழில்முறை மற்போர் 544
தோற்பாவை நிழற்கூத்து 78
நச்சினார்க்கினியா 3
நடன அசைவுச் சிகிச்சை 586
நடுஉறை உருவம் 583
நந்த மண்டல சதகம் 341
நவமணி 365
நாட்டார் மருத்துவம் 504
நாட்டு அணுகுமுறை 128
நாட்டு உணடியல்கள் 774
நாட்டு வருவாய்க் குழு 130
நாட்டு வருவாய்ப் புளளிவிவரங்கள் 131
நாதமுனி 348
நாமதீப நிகண்டு 46
நாமதேவர் 483
நாரத புராணம் 286
நாராயணன் 611
நிகரிலி சோழமணடலம் 41
நிசங்க இலாட மண்டபம் 152
நிதியற்ற கடன் 55
நிதியுள்ள கடன் 55
நிபந்தனையற்ற மன்னிப்பு 576
நிம்பைச் சங்கர நாராயணன் 436
நிருவாக நோக்கு 50
நிலாககல் 366
நிறைகுறைப் போட்டி 177
நிறைவுப் போட்டி 177
நீர் மின்சாரம் 840
நீலம் 362
நுகர்வுக் கோட்பாடு 117
நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டெண 114
நூர்சகான் 263
நேமிநாதர் 5
நேர்காணல் 958
நேரடிப் பரிமாற்றம் 145
நேரடியாகத் தரசின்னம் வழங்கும் முறை 403
பகிர்வுக் கோட்பாடு 118

பகுதி மயங்கொலியன் 460
பங்கி 188
பச்சை மலையாளி 533
பசவர் 339
படிவு மனச்சிதைவு நோய 581
பணடமாற்றம் 145
பண்டிதர் மயில்வாகனன் 467
பண்பாட்டுச் சூழலியல் 592
பண்பாட்டு நெகிழவுத் திறன 67
பண்பாடடு மானிடவியல 799
பணபாட்டு வேறுபாடுகளும் மருத்துவமும் 504
பண அளிப்பு 113
பணமதிப்புக கோட்பாடு 119
பணியாளர்களுககான மறுநிகழவுக் கல்வி 558
பததிரங்கள சோத்த உணடியல்கள 774
பததேபூர் சிக்ரி 329
பதம புராணம் 286
பதிலீட்டு விதி 744
பதுங்கு குழிப் போர் முறை 198
பரத நாட்டியததில் மயில் நடனம் 462
பராககிரமபாகு, முதலாம் 152
பரிமாற்ற முறைகள் 145
பல்கேரிய மாசிடோனியா 633
பல்துறை மாதிரி 132
பவளம் 363
பவிசிய புராணம் 286
பவேரியாவின முதலாம் மாக்சிமிலியன் 621
பழங்குடியினருக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 558
பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டங்கள் 55
பனனாட்டு அணுகுமுறை 128
பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு 120
பன்னாட்டு வாணிகம் 139
பாகவத புராணம் 286
பாகியான் 419
பாசி மணிகள 367
பாசிராவ் 485
பாசு எசுடன் சோரோ 157
பாட்ரியார்க்கு 29
பாணடவர்கள் 283
பாணடித்துரைத் தேவர் 442
பாணடி மணடல சதகம் 341
பாண்டியன் புத்தக சாலை 443
பாபர் 35
பாம்பாட்டிச் சித்தர் 507
பாரிசு மாநாட்டு அறிக்கை 742
பால் எர்லிட்சு 512
பாவைக்கூத்து 76
பிசர் 11
பிம்பிசாரர் 261
பிரகன்சா மரபு 205
பிரதாப் சிங் 789
பிராண்டு, இல்டே 140
பிராய்டு, சிக்மணடு 577
பிருநதாவனம் 421
பிரும்ம புராணம் 286
பிரும்ம வைவர்த்த புராணம் 286
பிரும்மாண்ட புராணம் 286
பிறழ்வு மறதி 550
பின் இயக்கத் தடை 550
பின்தஙகிய பொருளாதாரத்தில மறைமுக வரியினபஙகு 566
புகழ்க்கோயில் 212
புங்சோலம் நடனம் 375
புஞ்சால் தீவு 202
புட்பராகம் 363
புதியகாலப் போர்க் கருவிகள 200
புதுமணிகள 360
புருடோத்தமன் 611
புலத்திபுரம் 152
புலன சார்ந்த தொடர்பு 249
புறத்துறை உருவம் 583
புறத்தெறிவு உத்திகள 962
புறநிலை மீட்டுருவாக்கம் 853
புறப்பாடச் செயல்கள் 401
புனித சோபியா தேவாலயம் 28
பூதத்தாழவார் 86, 87
பெண அத்யட்ச - மகாமாத்திரர்கள 289
பெண்களுக்கான மறுநிகழ்வுக் கல்வி 557
பெணடிர் எழுத்தறிவு வளர்சசி 269
பெணடிா கல்வி எழுத்தறிவு நிலை 269
பெர்டினாண்டு மாக்சிமிலியன சோசப் 622
பெரிய திருமடல் 336
பெருமளவு உற்பத்தி 1
பேச்சொலிப் பண்பு 227
பேயாழ்வார் 86, 87
பேரளவு உறபத்தியில் மிகை ஆற்றல் 1
பேராசிரியர் 3
பேராண்மை உரிமை நாடுகள் 5
பேராலவாயா 6
பேராளர் மக்களாட்சி 254
பேரிங்குக்கடல் 6
பேரி சாத்தனார் 7
பேரியல பகிர்வுக் கோட்பாடு 119
பேரியல் பொருளாதார மாதிரிகள 8
பேரியல் பொருளாதார வகைகள் 9
பேரியல் பொருளியல் 11
பேரியா இலாவரன்சி பாவ்லோவிச்சு 12
பேரூர் 13

பேரூர்ப் புராணம் 15
பேரெயின் முறுவலார் 16
பேரோ தீவு 17
பேரூர் 18
பேறுகால உளப்பிணி 19
பேறுகாலச் சலுகைகள் 20
பேறுகாலச் சலுகைகள் சட்டம் 21
பேறு முன்கால இன்னல்கள் 22
பை 25
பைக்கால் ஏரி 25
பைசாண்டியப் பேரரசு 26
பைத்தியம் 30
பையம்பள்ளி 32
பைரவர் 32
பைரன் பிரபு 34
பைராம்கான் 35
பொ 37
பொகாரோ 38
பொகீமியா 39
பொகுட்டெழினி 41
பொங்கல் விழா 41
பொத்தப்பி நாடு 44
பொத்தியார் 45
பொதிகை நிகண்டு 45
பொதிகை முனிவர் 46
பொதிய மலை 47
பொது அரசு ஊழியர் 47
பொது ஆட்சி இயல் 49
பொது ஆட்சித் துறை 49
பொது ஆட்சித் துறைக் கோட்பாடுகள் 50
பொது ஆவணங்கள் 50
பொது உளவியல் 51
பொது ஊழியர் 53
பொதுக் கடன் 54,113
பொதுக் கடன் சுமை 55
பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதல் 56
பொதுக் கயத்துக் கீரந்தையார் 57
பொதுக் கருவளச் செறிவு விகிதம் 57
பொதுச் செலவு 113
பொதுத் துறைகள் 59
பொதுத்துறை முதலீடு 974
பொதுத் துறையின் வளர்ச்சி 62
பொதுத் துறை வளர்ச்சிக்கான காரணங்கள் 61
பொதுப் பயன்பாடுகள் 63
பொதும்பில் 65
பொதும்பில்கிழார் 65
பொதும்பித் புல்லாளங் கண்ணியார் 65
பொதுமக்கள் கருத்தின் உருவாக்கம் 66
பொதுமக்கள் கருத்து 66
பொதுமக்கள் தொடர்பு 68
பொது மன்னிப்பு 70, 576
பொதுவுடைமை 70
பொதுவுடைமைக் கட்சி 71
பொதுவுடைமைக் கொள்கை அறிவிப்பு 736
பொதுவுடைமைப் பொருளாதாரம் 108
பொப்பண்ண காங்கெயர்கோன் 74
பொம்மலாட்டம் 74
பொயக் கணக்குப் புனைதல் 80
பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் 81
பொய்கையார் 85
பொய்கையாழ்வார் 86
பொய் பேசுதல் 87
பொய்யடிமையில்லாத புலவர் 89
பொய்யாமொழிப் புலவர் 90
பொருட்டொகை நிகண்டு 91
பொருண்மை 92
பொருண்மையியல் 92
பொருத்தப்பாடு 94
பொருந்தில் இளங்கீரனார் 98
பொருநராற்றுப் படை 99
பொருள் இணைத்தறி சோதனை 100
பொருள் ஏற்புடைமை 101
பொருள்சார் மானிடவியற் கோட்பாடுகள் 148
பொருள் நிலைப்பு 103
பொருள்மயக்கம 104
பொருள்முதல் கொள்கை 104
பொருளாதார அமைப்புகள் 108
பொருளாதார அளவையியல் 109
பொருளாதாரக் கூட்டுறவுக்கான தென்பசிபிக்கு நிறுவனம 114
பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முன்னேற்றக் கழகம் 115
பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் 116
பொருளாதாரச் சமூகவியல் 121
பொருளாதார சமுதாய முன்னேற்ற அரபு வங்கி 123
பொருளாதாரத் திட்டமிடல் 123
பொருளாதாரத் திட்டமிடல் வகைகள் 124
பொருளாதார நலன் 125
பொருளாதாரப் பின்னடைவு 125
பொருளாதாரப் புவியியல் 127
பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரஙகள் 129
பொருளாதார மீட்சி 55
பொருளாதார முன்கணிபபு 133
பொருளாதார முன்னேறறத்தில பங்குபெறும் காரணிகள் 136
பொருளாதார முன்னேற்றத்தில பொருள்சாராக் காரணிகள் 135

பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் தடைகள் 138
பொருளாதார முன்னேற்றம் 137
பொருளாதார முன்னேற்றமும் குடும்ப அமைப்பும் 135
பொருளாதார வளர்ச்சி 140
பொருளாதார வளர்ச்சிக் கோட்பாடு 120
பொருளாதார வளர்ச்சி வரலாறு 151
பொருளாதார வீக்கத்தைத் தவிர்க்கும் வழிகள் 142
பொருளாதார வீக்கம் 141
பொருளியல் கருத்துகளின் வளர்ச்சி 143
பொருளியல்சார் மானிடவியல் 144
பொருளியல் வரலாற்றுக் கருத்துகள் 149
பொருளியல் வரலாறு 150
பொலநருவா 152
பொலிவியா 153
பொவாடா 158
பொற்கட்டித் திட்டம் 164
பொற்கைப் பாண்டியன் 159
பொற்றெக்காட்டு. எசு கே. 159
பொறுப்பிணைக் கொடை 160
பொறுப்பு நிலை 160
பொறுப்புரிமை அமைப்பு 161
பொறுப்புறுதியின் மீது வங்கிக் கடன் 161
பொறையாற்று கிழான் 163
பொன் திட்டத்தின் கூறுகள் 164
பொன்திட்ட வகைகள் 164
பொன் பரிமாற்றத் திட்டம் 163
பொன் மணியார் 166
பொன்முடியார் 166
பொன் வண்ணத்தந்தாதி 166
பொன்னம்பலம் பிள்ளை, ந ச ச. 167
பொன்னாகனார் 167
பொன்னுச்சாமி தேவர் 167
போ 169
போ ஆறு 169
போக்குவரத்து 170
போககுவரததும் பொருளாதாரமும் 175
போகி 43
போசர் 176
போசர் (நேபாளம்) 176
போசன் 177
போட்கல் விகாரை 152
போட்டி 177
போட்டியப் பழங்குடி 179
போட்டி விலைக கோட்பாடு 181
போடின், சீன் 183
போணடாப் பழங்குடி 184
போத்தனூர் 185
போத்தா, பர்ல் எமில் 185
போதிகை 185
போதி மரம் 186
போதை மருந்துகள் 187
போதை மருந்துப் பழக்கம் 186
போந்தைப் பசலையார் 188
போப் அலெக்சாந்தர் 189
போப்பு, சி.யு. 190
போபால் 193
போயர் போர்கள 193
போர் 194
போர்க் கருவிகள் 199
போர்க் காலக் கடன்கள் 55
போர்க்குற்றங்கள் 196
போர்க் கைதிகள 198
போர்ச்சுகல் 201
போர்ச்சுகீசிய கினி 206
போர்ச்சுகீசிய மொழி 207
போர்ட்சுமவுத்து உடன்படிக்கை 208
போர் நரம்புப்பிணி 209
போர்பந்தர் 212
போர்பநதர் சிற்றரசு 212
போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி 212
போர்ன் மத் 213
போர்னியோ 213
போரசு 214
போராபுதூர் 214
போருக்குப்பின் பொன பரிமாற்றத் திட்டம் 165
போல்சுவிக்குக் கட்சி 215,71
போலந்து 216
போலிவர், சைமன் 218
போலி வாரம் 745
போவாசு, பிரான்சு 219
போளுவாம்பட்டி 221
போனசு அயர்சு 222
போனபாட்டு 223
பௌ 224
பௌச்சர் டி பெர்த்சு 224
பௌதிக ஒலியியல் 224
பௌரவய வியவகாரிகள 289
ம 228
மக் ஆர்தர் 229
மக்ஐவர், இராபர்ட் மாரிசன் 230
மக்கள அழிப்பு 232
மக்கள் உரிமைகள் நாள் 233
மக்கள் எழுத்தறிவு நிலை 270
மக்கள் தொகை 233
மக்கள் தொகைஇயல் 234
மக்கள் தொகை இறக்கம் 236

மக்கள தொகை உயாவளர்ச்சி வீதம் 236
மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு 237
மக்கள தொகைக் கணிப்பும் திட்டமிடலும் 237
மக்கள் தொகைக கொள்கை 238
மக்கள் தொகைக் கோட்பாடுகள 240
மக்கள தொகைச்·செறிவு 243
மக்கள் தொகைச் செறிவைப் பாதிக்கும் காரணி 244
மக்கள தொகைப் பதிவேடு 244
மக்கள் தொகைப் புள்ளிவிவரங்கள 131
மக்கள தொகைப் புறத்தோற்றம் 245
மக்கள தொகைப் பெருக்கக் கொளகை 246
மக்கள தொகைப் பெருக்கம் 247
மககள தொகை மாற்றம் 248
மக்கள் தொடர்பு சாதனம் 248
மக்கள முன்னணி 252
மக்களாட்சி 253
மக்களாட்சிச் சமநிலைக் கொளகை 254
மக்களாட்சியின் வரலாறு 253
மக்கன்சி, சா அலெக்சாந்தர் 255
மக்காசா 256
மககாசர் கடற்கால் 256
மக்காத்தி, சோசபு 256
மக்காரா 257
மக்டனால்டு, சேமசு இராம்சே 257
மக்டனால், மலைத் தொடர் 258
மக்டுகல், வில்லியம் 259
மக்மாகன்கோடு 260
மகதம் 261
மகதி ஏரி 263
மகபத்கான் 263
மகம் 264
மகா 265
மகரம் 265
மகரயாழ் 265
மகர ரேகை 265
மகலநோபிசு, பிரசந்தா சந்திரா 266
மகவேற்பளிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் 268
மகவேற்பு 267
மகவேற்பு நடைமுறை 268
மகவேறபுப் பெறத் தகுதிகள 267
மகளிர் விடுதலை இயக்கம் 269
மகாகாவியம் 272
மகா சங்கிகா 273
மகாசதிக்கல் 274
மகாசாசனம 274
மகாசிவராத்திரி 274
மகாத்மா காந்தி 274
மகாதேசி சிநதியா 274
மகாதேவமாலை 275
மகாதேவன்,டி.எம.பி. 276
மகாநதி 278
மகாபதும நந்தன் 262
மகாபரி நிருவாண சூத்திரம் 279
மகாபலி 280
மகாபலேசுவர் 281
மகாபாகவதம் 281
மகாபாரதம 282
மகா பீட்டர் 285
மகாபுராணம் 285
மகா போசாகள 287
மகா மகம் 288
மகாமாத்திரர் 289
மகாயானம் 290
மகாராசாத் துறவு 290
மகாராட்டிரம் 291
மகாலிங்கம்,டி.வி. 291
மகாலிங்கையர், மழவை 292
மகாவக்கா 293
மகா வாக்கியங்கள் 294
மகாவீரர் 295
மகாவீரர் பிரசாத்து துவி வேதி 296
மகா வைத்தியநாதையர் 297
மகிசாசுரமர்த்தினி 297
மகிசாசுரன் 299
மகிந்தர் 300
மகிநதர், முதலாம் 300
மகிந்தர், இரணடாம் 300
மகிந்தர், நான்காம் 300
மகிந்தர், ஐந்தாம் 300
மகிந்தர், ஆறாம் 301
மகில்மோசியப் பண்பாடு 301
மகுடி 303
மகேசுவர் 303, 305
மகேந்திர பாலா 306
மகேந்திரவர்மன் 307
மகேந்திரவாடி 306
மகோதை 308
மங்கம்மாள் 308
மங்கலவளளை 309
மங்கள்பாண்டே 310
மங்களூர் 311
மங்கோபார்க்கு 312
மங்கோலியக் குடியரசு 312
மங்கோலிய மொழி 313
மங்கோலியர் 316
மங்கையர்க்கரசியார் 318
மச்ச புராணம் 318

மச்ச முனி 319
மச்சேந்திரநாதர் 320
மசாய்ப் பழங்குடி 321
மசாவா 324
மசுக்காட்டு 324
மசுதான் சாகிபு 324
மசுதி வேங்கடேச ஐயங்கார் 325
மசும்தார், தீரேந்திரநாத்து 326
மசுலின் 327
மசூதி 327
மசூலிப்பட்டணம் 329
மசெண்டா 330
மசோதா 330
மசோதாக்களின் வகைகள் 330
மஞ்சட் கடல் 332
மஞ்சரிப்பா 332
மஞ்சிரா சோலம் நடனம் 375
மஞ்சி விரட்டு 332, 44
மஞ்சுகோ 332
மஞ்சூரிய நெருக்கடி 332
மஞ்சூரியா 333
மட்டக்களப்பு 334
மடகாசுகர் 334
மடங்கள் 336
மடல் 336
மடல் பாடிய மாதங்கீரனார் 337
மடலேறுதல் 337
மடியரா 339
மடியரா ஆறு 339
மடிவால மாச்சையர் 339
மண் சிற்பங்கள் 340
மண்டல அணுகுமுறை 128
மண்டல ஆய்வு 340
மண்டல சதகங்கள் 341
மண்டல புருடர் 341
மண்டையளவைமானி 342
மண்டோதரி 342
மண்ணடுக்காய்வு 343
மண்ணரிப்பு 345
மண்மேடு 347
மணக்கால் நம்பி 348
மணக்குடவர் 349
மணக்கொடை வகைகள் 885
மணவாளதாசர் 349
மணவாள மாமுனிகள் 351
மணி ஐயர், பாலக்காடு 352
மணி ஐயர், மதுரை 352
மணிக்கிராமம் 352
மணிகள் 354
மணிப் பிரவாள நடை 370
மணிப்புரி நடனம் 371
மணிப்புரி மொழி 377
மணிப்பூர் 378
மணிபல்லவத் தீவு 382
மணி பல்லவம் 379
மணி முத்தாறு 380
மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கம் 380
மணிமேகலா தெய்வம் 380
மணிமேகலை 381
மணிலா உடன்படிக்கை 385
மத்சய புராணம் 287
மத்த விலாசப் பிரகசனம் 385
மத்தி 386
மத்திய அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞர் 386
மத்திய ஆசியா 387
மத்திய கிழக்கு 387
மத்திய தரைக் கடல் 389
மத்திய பிரதேசம் 390
மத்துவாச்சாரியார் 391
மதங்க சூளாமணி 392
மதன்பாய் தேசாய் 393
மதன்லால் திங்ரா 393
மதன பள்ளி 394
மதிப்பின் கோட்பாடு 394
மதிப்பீட்டின் கருத்து 398
மதிப்பீடு 396
மதிப்பீடு அளவிடுதலின் வகைகள் 674
மதிப்பு 398
மதிப்புக் கோட்பாடு 118, 744
மதிப்புணர்வுக்கல்வி 400
மதிப்புணர்வுக் கல்விப் பாடத் திட்டம் 400
மதிப்பெண்ணைத் தரச்சின்னமாக்கும் முறை 403
மதிப்பெண் வழங்கும் முறைகள் 402
மதிப்பெண் வழங்கும் முறையில் குறைபாடுகள் 403
மதிப்பேற்ற வரி 405
மதிய உணவுத் திட்டம் 406
மதிவாணனார் 408
மதிவாணனார் நாடகத் தமிழ் 408
மதீனா 409
மதுசூதன தத்தர் மைக்கேல் 412
மதுப்பழக்கம் 413
மதுபன் கல்வெட்டு 416
மதுர கவியாழ்வார் 416
மதுரா 417
மதுரா விசயம் 421
மதுரை 422
மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் 426
மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் 426
மதுரை ஆசிரியர் கோடன் கொற்றனார் 426

மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் 427
மதுரை இளம்பாலாசிரியர் சேந்தன் கூத்தனார் 427
மதுரை ஈழத்துப்பூதன் தேவனார் 427
மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன் பூதனார் 427
மதுரை எழுத்தாளனார் 428
மதுரை ஓலைக் கடைக் கண்ணம் புகுந்தாராயத்தனார் 428
மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் நல்வெள்ளியார் 429
மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகனார் 429
மதுரைக் கண்டர தத்தனார் 429
மதுரைக் கண்ணத்தனார் 429
மதுரைக் கண்ணனார் 430
மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் 430
மதுரைக் கலம்பகம் 431
மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார் 432
மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார் 432
மதுரைக் காஞ்சி 433
மதுரைக் காஞ்சிப் புலவர் 434
மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார் 434
மதுரைக் காருலியங் கூத்தனார் 435
மதுரைக் கூத்தனார் 435
மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் 435
மதுரைக் கொல்லன் புல்லன் 436
மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார் 436
மதுரைக் கோவை 436
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் 437
மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் 438
மதுரைச் சுள்ளம் போதனார் 439
மதுரைச் செங்கண்ணனார் 440
மதுரை ஞானப் பிரகாசர் 440
மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார் 440
மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவன் மள்ளனார் 441
மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் நாகன் தேவனார் 441
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் 441
மதுரைத் தமிழ் நாகனார் 443
மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார் 443
மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார் 444
மதுரை நாயக்கர்கள் 444
மதுரைப் படைமங்க மன்னியார் 446
மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார் 446
மதுரைப் பாலாசிரியர் சேந்தன் கொற்றனார் 446
மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார் 446
மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார் 447
மதுரைப் பாலாசிரியனார் 447
மதுரைப் புல்லங் கண்ணனார் 447
மதுரைப் பூதனிள நாகனார் 447
மதுரைப் பூவண்டல் நாகன் வேட்டனார் 447
மதுரைப் பெருங் கொல்லனார் 447
மதுரைப் பெரு மருதனார் 448
மதுரைப் பெருமருதிள நாகனார் 448
மதுரைப் பேராலவாயர் 448
மதுரைப் பொன்கொல்லன் வெண்ணாகனா 448
மதுரைப் போத்தனார் 449
மதுரை மருதங்கிழார் மகனா இளம்போத்தனா 449
மதுரை மருதங்கிழார் மகனா சொகுத்தனா 449
மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார் 450
மதுரை மாதெய்வம் 450
மதுரை மாவட்டம் 450
மதுரையமக அந்தாதி 451
மதுரை வீரன் 451
மதுரை வேளாசான் 452
மதுரை வேளாதத்தர் 452
மதுவிலக்கு 453
மதுவிலக்கு விசாரணைக் குழு 453
மதுவெறிக்கான காரணங்கள் 414
மதுவெறியின் விளைவுகள் 415
மந்திரத்தின் வகைகள் 457
மந்திரம் 454
மந்திரி சபை 457
மயக்கம் 457
மயங்கொலியன் 459
மயன் 461
மயில் கூடு 463
மயில் நடனம் 462
மயில் நடன வரலாறு 462
மயில் ராவணன் 465
மயில்வாகனப் புலவர் 466
மயில்வாகனப் புலவர், க. 466
மயில் விருத்தம் 467
மயிலம் 468
மயிலாப்பூர் 468
மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை 469
மயிலை நாதர் 469
மயூர கிரிக்கோவை 471
மயூர சந்தேசம் 471
மயேச்சுரர் 472
மயேச்சுரர் யாப்பு 472
மயோரிகள் 472
மர்க்காரா 475
மர்சியா 474
மர்பி,சி. 52
மர்ரே 475
மர்ரே, எச்.ஏ. 52
மரகதம் 361
மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் 476
மரண வரி 478
மரண வாக்குமூலம் 480

மரப்பாவைக் கூத்து	78
மரபுத் தொடர் உருவாக்கம்	481
மராட்டியத் துறவிகள்	482
மராட்டியப் போர்கள்	484
மராத்தான்	486
மராத்தி	486
மராத்தியின் கிளைமொழிகள்	488
மரியகாயகம் பிள்ளை	491
மரியம்மை	491
மரியா தெரசா	493
மரியானாசுத் தீவுகள்	493
மருங்கூர் கிழார் பெருங்கண்ணனார்	494
மருங்கூர்ப் பட்டினத்துச் சேந்தன் குமரனார்	494
மருங்கூர்ப் பாகைச் சாத்தன் பூதனார்	495
மருட்கை	495
மருட்பா	496
மருத்துவச் சட்டவியல்	497
மருத்துவச் சமூகவியல்	498
மருத்துவச் சூழலியல்	503
மருத்துவ மானிடவியல்	498
மருத்துவன் தாமோதரனார்	505
மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்	505
மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ	505
மருதமலை	505
மருதனிள நாகனார்	507
மருதி	508
மருதுபாண்டியர்	509
மருந்துகள் சட்டம்	510
மருந்து நூல்	511
மருந்துவழி உளநோய் மருத்துவம்	512
மருமக்கள் தாயம்	514
மருமக்கள் வழி மான்மியம்	515
மருள் நீக்கியார்	516
மல்லப்பாடி	516
மல்லப்பாடி துர்க்கம்	516
மல்லர் இனமக்கள்	517
மல்லிகிழான் காரியாதி	517
மல்லிநாதர் புராணம்	518
மலகாசிக் குடியரசு	518
மலபரிபாகம்	518
மலமலசர்	518
மலாக்கா	520
மலாடு	520
மலாய் - இந்தோனேசிய மொழிகள்	521
மலாய் கிளைமொழி	523
மலாய் மொழி	522
மலிவுப் பணக் கொள்கை	524
மலேசியா	524
மலேயாக் கூட்டாட்சி	525
மலை ஏற்றம்	527
மலைக் குறவன்	528
மலைக் கோவிலூர்	529
மலைப் பண்டாரம்	529
மலைப் பாலைவனத் தீவு	530
மலைபடுகடாம்	530
மலையமான்	531
மலையமான் சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணன்	531
மலையமான் திருமுடிக்காரி	531
மலையமான் மக்கள்	531
மலையரையன்	532
மலையனார்	533
மலையாளம்	533
மலையாளிப் பழங்குடி	533
மலைரெட்டி	536
மலைவேடன்	538
மழநாடு	539
மழவ சதகம்	341
மழவர்	540
மள்ளனார்	540
மற்போர்	541
மறத்தல் கொள்கைகள்	546
மறத்தல் விளைகோடு	546
மறத்தலும் கற்றலும்	545
மறதி	547
மறதிக்குக் காரணங்கள்	548
மறதிக் கோட்பாடுகள்	549
மறதி நோய்	551
மறு ஆய்வு	552
மறுகடன்	553
மறுகால் தலை	554
மறுத்தல்	554
மறுதரப்பினர்	555
மறுநிகழ்வுக் கல்வி	556
மறுநிகழ்வுக் கல்வியின் தேவை	557
மறுபங்கீடு	146
மறுபிறப்பு	559
மறுமதிப்பீடு - பணம்	559
மறுவிற்பனை விலை நிலைப்பாடு	560
மறைஞான சம்பந்தர்	561
மறைஞான தேசிகர்	562
மறைமலையடிகள்	562
மறைமுக வரிகள்	565
மறைமுடிக் கறை மிடற்றினார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்	5
மன்காட்டன்	567
மன்சப்தார்கள்	567
மன்சப்தாரி முறை	567
மன்சுடர்	569

மன்ரோக் கோட்பாடு	570
மன்ரோ, சர் தாமசு	571
மன்ரோ, சேம்சு	572
மன்று சுட்டிய உரிமை	574
மன்னான்	575
மன்னிப்பு	575
மனக்கிளர்ச்சி	576
மனக்கோட்டை	577
மனச்சாட்சி	577
மனச்சாய்வு	578
மனச்சிதைவு நோய்	579
மனச்சிதைவு நோயின் உயிரியல் காரணிகள்	581
மனச்சிதைவு நோயின் வகைகள	580
மனத்தொடர்பு	582
மனநோய் வகைகள்	30
மனப்பான்மை அளவுகோல்கள்	962
மனப்போக்கு	582
மனப்போக்கை அளக்கும் முறை	584
மனம்	584
மனமகிழ் மருத்துவம்	585
மனவளர்ச்சி குன்றியமை	586
மனவளர்ச்சி குன்றியமையும் அறிவுக் கூர்மையும்	587
மனவாசகம் கடந்தார்	587
மனவெழுச்சி	588
மனவெழுச்சிக் கோட்பாடுகள்	589
மனித ஆற்றல் வளம்	589
மனித இனநலக் கோட்பாடு	591
மனிதச் சூழலியல்	592
மனிதப் பண்பேற்றல் கொள்கை	593
மனித மூலதனம்	139
மனித வளமும் வேலைப்பங்கீடும்	270
மனிதாபிமான உளவியல்	596
மனு	598
மனுசுமிருதி	599
மனுதரும சூத்திரம்	599
மனுமுறை கண்ட சோழன்	600
மனுமுறை கண்ட வாசகம்	601
மனு விஞ்ஞானேசுவரீயம்	601
மனுவேல் மார்த்தின்சு	602
மனை நிருவாகம்	603
மனையடி சாத்திரம்	608
மனை வன்மீறல்	609
மனோன்மணி	611
மனோன்மணீயம்	610
மா	614
மாக் என்றி	614
மாக்கியவெல்லி, நிககோலா	615
மாக்சிமிலியன்	618
மாக்சிமிலியன், முதலாம்	621
மாகசிமிலியன், இரண்டாம்	621
மாக்சுமுல்லர்	622
மாக்மில்லன், எரால்டு	623
மாகி (மாகே)	625
மாங்குடி கிழார்	626
மாங்குடி மருதனார்	626,433
மாசகூசெட்சு	627
மாசசூசெட்சு விரிகுடா	628
மாசரின்	628
மாசாத்துவான்	629
மாசி	629
மாசிடோனிய மொழி	630
மாசிடோனியா	631
மாசினி, சோசபு	633
மாசுக்கி	634
மாசுகோ	635
மாசு, மார்சல்	638
மாசுலோ, ஆபிரகாம்	639
மாசுலோவின் தன்முதிர்வுற்றோர்	597
மாசூடி, அபுல் ஆசன் அலி	640
மா சே துங்கு	640
மாட்சுயாமா	643
மாட்டு	643
மாட்டுப் பொங்கல்	43
மாட்டுறுப்பும் பொருள்கோளும்	644
மாட்டெறிந்தொழுகல் உத்தி	643
மாட்ரிடு	644
மாடலன்	646
மாடலூர் கிழார்	647
மாடிசன், சேம்சு	647
மாண்ட்கோமரி	649
மாண்ட் கோமரி நகரம்	650
மாண்டசுக்யூ, சார்லசு	650
மாண்டலே	653
மாண்டவ்வியர்	654
மாண்டிசெல்லோ	655
மாண்டிசோரி	656
மாண்டிசோரி கல்விமுறை	658
மாண்டிவிடியோ	660
மாண்டு	660
மாண்டுபோர்டு, சைமன் டி	661
மாண்டுக்கிய உபநிடதம்	661
மாண்டெரே	662
மாண்டேகு, எட்வின் சாமுவேல்	663
மாண்டேகு செம்சுபர்டு சீர்திருத்தங்கள்	664
மாண்புறு புரட்சி	666
மாணவர் அரசாங்கம்	668
மாணவர் கழகங்களின் வரலாறு	670
மாணவர் கழகம்	670

மாணவர் பதிவேடு 671
மாணவர் மதிப்பீடு 673
மாணிக்க நாயக்கர், பா.வே. 675
மாணிக்கம், வ.சுப. 676
மாணிக்கவாசகர் 677
மாத்தியமிகம் 681
மாத்திரை 682
மாத்யூ தியோபால்டு 682
மாதரி 683
மாதவ சதாசிவ கோல்வால்கர் 684
மாதவையா, அ. 685
மாதவி 685
மாதி 686
மாதிரி ஆளுமை 687
மாதிரிப் பாராளுமன்றம் 689
மாதீர்த்தன் 690
மாதைத் திருவேங்கடநாதர் 690
மாநகர் உரிமையியல் நீதிமன்றம் 691
மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம் 692
மாநில சுயாட்சி 694
மாநிலத் தலைமை வழக்கறிஞர் 697
மாநில நிதிக் கழகங்கள் 698
மாநில நிருவாக முறை 699
மாப்பிள்ளைமார் கலகம் 702
மாபாடியம் 703
மாபுராணம் 704
மாபெக்கிங்கு 707
மாபெரும் பட்டயம் 707
மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர் 709
மாம், வில்லியம் சாமர்செட்டு 710
மாமண்டூர் 711
மாமல்லபுரம் 711
மாமலுக்குகள் 717
மாமிலாடனார் 718
மாமூது கவான் 719
மாமூலனார் 720
மாயாகோவுசுகி, விலாடிமிர் 722
மாயா நாகரிகம் 723
மாயாவாதம் 724
மாயூரப்புராணம் 725
மாயேண்டனார் 726
மாயை 727
மார்க்கசு அரேலியசு அந்தோனியசு 729
மார்க்கண்டேய புராணம் 286
மார்க்கண்டேயம் 730
மார்க்கண்டேயர் 730
மார்க்கண்டேயனார் 731
மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி 731
மார்க்கு ஆண்டனி 731
மார்க்குவேசாசுத் தீவுகள் 732
மார்க்கோபோலோ 733
மார்க்சியம் 735
மார்க்சு, காரல் 11,122,399,735
மார்கழி 737
மார்கன், உலூயி என்றி 737
மார்கென்சுதான், ஆசுகார் 739
மார்சல், சர் சான் 740
மார்சல் திட்டம் 740
மார்சல் தீவுகள் 742
மார்சலின் பொருளாதாரம் 743
மார்சிலியோ 745
மார்சுட்டன் மூர் போர் 745
மார்சேல் 746
மார்ட்டின் டு கார்ட், உரோசர் 747
மார்ட்டின் லூதர் 748
மார்ட்டெல் சார்லசு 750
மார்ட்வினியன் மொழி 751
மாரத்துவாடா 751
மாரிசு, வில்லியம் 752
மாரிப்பித்தியார் 752
மாரிமுத்தாப்பிள்ளை 753
மாரியசு கயசு 753
மாரியம்மன 754
மாரீசன் 756
மாரெங்கோப் போர 757
மால்கம், நார்மன் 758
மால்ட்டா 759
மால்தசு, தாமசு 11,241
மால்பரோ, சான் சர்ச்சில் 760
மாலங்கோவ் சார்சி மாக்சி மில்லியனோவிச்சு 761
மாலடோவு 762
மாலத் தீவுகள் 763
மாலிக் ஆம்பர் 764
மாலிக்காபூர் 764
மாலியவான் 766
மாலினோசுகி 456
மாலைமாற்று 766
மாலைமாறன் 767
மாவ்லங்கர் கணேசு வாசுதேவு 767
மாவளத்தன் 768
மாவளத்தான் 768
மாவிலங்கை 768
மாவோவின் அரசியற் கருத்துகள் 642
மாவோவின் போர்த் திறமை 641
மாவோவின் முன்னோக்கிய இயக்கம் 642
மாளவிகா 769
மாளவியா, பண்டித மதன்மோகன் 770
மாற்பித்தியார் 771

மாற்றிலக்கணக் கொள்கை	458
மாற்றிலக்கணம்	771
மாற்று உண்டியல்	772
மாற்றுநிலை மயக்கம்	458
மாற்றுருபு	775
மாற்றொலி	776
மாறவர்ம பாண்டிய மன்னர்கள்	777
மாறவர்மன் குலசேகரன்	777
மாறவர்மன் விக்கிரம பாண்டியன்	777
மாறன் பாப்பாவினம்	777
மாறன் பொறையனார்	778
மாறனகப் பொருள்	778
மாறனலங்காரம்	779
மாறனேர் நம்பி	980
மாறிகள்	781
மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்	785
மாறோகம்	786
மான்கிம்	786
மான்கைம், காரல்	786
மான்சிங்கு, இராசா	788
மாண்டரின் மொழி	789
மான், தாமசு	790
மான் தீவு	791
மானக்கஞ்சாற நாயனார்	791
மானசரோவர்	792
மானிட உடலளவைமானி	793
மானிட உடலளவையியல்	794
மானிடவியல்	795
மானிடோபா	800
மானிதூலின் தீவுகள்	801
மானிய கேடம்	801
மானுசி	802
மானூர்க் கல்வெட்டு	802
மி	803
மிக்காடோ	804
மிக்கைல் அலக்சாண்ட்ரோவிச் சோலக்கோவ்	805
மிகிரகுலன்	805
மிகை ஆற்றல்	807
மிகைநிலை மனம்	807
மிகைமதிப்புக் கோட்பாடு	807
மிங்கு குலம்	809
மிசிகன்	811
மிசிசிப்பி	813
மிசுரா, இராமானந்தன	815
மிசுரா, இலலித் நாராயண	816
மிசௌரி	817
மிசௌரி ஒப்பந்தம்	819
மிசௌரி சமரசம்	573
மிஞிலி	820
மிட்வே தீவுகள்	821
மிட்வே தீவுப் போர்	821
மிடில்செக்சு	821
மிண்டன்	821
மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தங்கள்	822
மித்திரடேட்டசு	823
மித்திராசமயம்	823
மித்திராவருணர்	823
மித்ரா, இராசா இராசேந்திரலால்	824
மிதுனபுரி	825
மிதுனம்	825
மியூனிச்சு	826
மிரட்டல் குற்றம்	828
மிராபோ	828
மிருக சீரிடம்	830
மிருகண்டு	830
மில்ட்டன், சான்	830
மில்டையடீசு	832
மில்வாகி	833
மிலான்	833
மிலான் ஆணை	835
மிலிந்த பன்கா	835
மிலேச்சர்	836
மிலேச்சர் படையெடுப்பு	836
மிலேட்டசு	837
மிழலைக் கூற்றம்	837
மிளைக் கந்தன்	838
மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்	838
மிளைப் பெருங் கந்தன்	838
மிளைவேள் தித்தன்	839
மிறைக்கவி	839
மின் இயக்கத் தடை	548
மின்சார உற்பத்தி	840
மின்தூண்டு வலிப்பு மருத்துவம்	840
மின்னசோட்டா	842
மின்னசோட்டா சோதனை	844
மின்னசோட்டா தொழில ஆர்வச் சோதனைப் பட்டியல்	845
மின்னசோட்டா பலமுனை ஆளுமைச் சோதனைப்பட்டியல்	844
மின்னசோட்டா பள்ளி முன்பருவப் பள்ளிச்சோதனை	844
மினாண்டர்	845
மினாண்டர், மிலிந்தன்	846
மினார்க்கா	846
மீ	848
மீச்செயல்	848
மீட்சி இயக்கம் (இத்தாலி)	849
மீட்டழைப்பு	850

மீட்டுருவாக்கம் 850
மீடு, சார்சு எர்பார்ட்டு 854
மீடு, மார்கரட்டு 855
மீத்திறக் குழந்தைக் கல்வி 856
மீத்திறக் குழந்தைகள் 858
மீத்திறக் குழந்தைகளின் சிறப்பியல்புகள் 857
மீத்திறக் குழந்தைகளைக் கண்டுபிடித்தல் 856
மீதியா 860
மீமகன் 861
மீமாம்சை 861
மீர்காசிம் 863
மீர்சாபர் 864
மீர்சும்லா 865
மீரத்து 866
மீரத்துப் பல்கலைக்கழகம் 866
மீராபாய் 866
மீலாது உன்-நபி 867
மீன் வளம் 867
மீனம் 872
மீனாட்சி அம்மன் கோயில் 425
மீனாட்சி சுந்தரக் கவிராயர் 873
மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, மகாவித்துவான் 873
மீனாட்சி சுந்தரனார், தெ.பொ. 874
மீனாட்சிபுரம் 877
மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் 878
மீனெறி தூண்டிலார் 879
மு 880
முக்கல் ஆசான் நல்வெள்ளையார் 880
முக்கூடல் 881
முக்கூடற்பள்ளு 881
முக்டென் 883
முக்டென் போர் 884
முகப்புரை 884
முகம்மதிய மணக்கொடை 885
முகம்மது அலி 887
முகம்மது அலி சின்னா 888, 905
முகம்மது கோரி 890
முகம்மது சா 890
முகம்மது பின் காசிம் 892
முகம்மது பின் துக்ளக் 893
முகரம் 894
முகலாயர் படையெடுப்பு 308
முகலிங்கம் 895
முகவர் 896
முகவைப் பாட்டு 898
முகியித்தின் புராணம் 898
முகுந்தராசர் 483
முகையலூர்ச் சிறுகருநதும்பியார் 900
முசிபுர் ரகுமான் 900
முசுகுந்தன் 902
முசுதபா கமால்பாசா 902
முசுலிம் லீகு 904
முசோலினி, பெனிட்டோ 905
முட்டை உற்பத்தி 907
முடங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன் 910
முடத்தாமக் கண்ணியார 910, 99
முடத்திருமாறன் 910
முடிகொண்ட சோழபுரம் 911
முடிகொண்ட சோழன் 912
முடித்தலைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி 912
முடியாட்சி 912
முடியேற்று 913
முடுகு வண்ணம் 915
முண்டக உபநிடதம் 915
முண்டர் 917
முண்டா மொழிகள் 919
முத்தரையர் 921
முத்தவல்லி 922
முத்தி 923
முத்தி நிச்சயம் 924
முத்திரை வரிச்சட்டம் 925
முத்து 357
முத்துக்குமாரக் கவிராயா 926
முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ் 926
முத்துச்சாமிக் கவிராயர், நகரம் 928
முத்துச்சாமிக் கோனார் 929
முத்துச்சாமிப் பாரதியார் 929
முத்துச்சாமிப் பிள்ளை 929
முத்துசாமி ஐயங்கார் 930
முத்துசாமிக் கவிராயர் 930
முத்துசாமி தீட்சிதர் 930
முத்துசிவன்.ஆ. 931
முத்துத் தம்பி பிள்ளை 932
முத்துத்தாண்டவர் 933
முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனைகள் 933
முத்துத்தாண்டவராயப் பிள்ளை, ப.அ. 936
முத்து மகுதி 329
முத்துரங்க முதலியார், சி.என். 937
முத்துராசர் 938
முத்துராமலிங்கத் தேவர் 938
முத்துராமலிங்க விசயரகுநாத சேதுபதி 939
முத்துலட்சுமி ரெட்டி, திருமதி 941
முத்துவீர உபாத்தியாயர் 942
முத்துவீரப்பக் கவிராயர் 943
முத்து வீரியம் 943
முத்தூற்றுக் கூற்றம் 944
முத்தேசுவரர் 483
முத்தையா செட்டியார், அரசர் 49[illegible]

முத்தையா பாகவதர் 946
முத்தொள்ளாயிரம் 947
முதல் உலகப் போர் 200
முதல் தகவல் அறிக்கை 947
முதல்நிலை அளவாய்வு 949
முதல்நிலை உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை 148
முதல்நிலை உறவு 953
முதல்நிலைக் குழுக்கள் 951
முதல்நிலைத் தரவுகள் 957
முதல் பெருக்கம் 963
முதல் மராட்டியப் போர் 484
முதல் வட்டிக் கோட்பாடு 965
முதலாக்கம் 139
முதலாழ்வார்கள் 968
முதலாளித்துவம் 968
முதலியாண்டான் 970
முதலீட்டு நிறுவனங்கள் 972
முதலீடு 973
முதலேற்பு ஆள்வரை 976
முதற் பொருள் 977
முதன்முறைக் குற்றவாளி 978
முதியோர் நலத்திட்டம் 979
முப்பதாண்டுப் போர் 40,628
முழு மயங்கொலியன் 461
முழுமையான அங்காடி 139
முறையான மணக்கொடை 886
முன் இயக்கத் தடை 550
முன்னேறும் பொருளாதாரத்தில் மறைமுக வரியின் பங்கு 566
மூலதன ஆக்கம் 138
மூலதனப் பெருக்கத்தின் படிநிலைகள் 965
மூலதனப் பெருக்கத்தின் வகைகள் 964
மூலதனப் பெருக்கம் 964
மூலதன வரி 56
மூன்றாம் மராட்டியப் போர் 485
மெக்டூகல், வில்லியம் 52
மெடேரா தீவுகள் 202
மேலாண்மை நோக்கு 50
மேற்கு மங்கோலியர் 317
மைய அரசுப் பொதுத் துறையின் வளர்ச்சி 62
மொத்த விலைக் குறியீட்டெண் 113
மொழியியல்சார் மானிடவியல் 799
மௌனப் பரிமாற்றம் 145
யமுனைத்துறைவர் 348
யூகோசுலேவிய மாசிடோனியா 632
வடக்குக் கோயில் 152
வடமர் 7
வர்த்தமானர் 295
வராக புராணம் 33, 286
வருணகுலாதித்தன் மடல் 336
வருணனை அளவுகோல்கள் 674
வரையறை செய்யப்பட்ட மணக்கொடை 886
வழிவகைக் கடன்கள் 55
வளர்ச்சி மாதிரிகள் 132
வளரா அரசு 744
வறுமையின் நச்சுவட்டம் 138
வனபருவம் 283
வாட்சன் 578
வாணிகச் சுழற்சிக் கோட்பாடு 120
வாமன் பண்டிதர் 483
வாமன புராணம் 286
வாயுறையும் பேச்சொலியும் 227
வார்சா 216
வாரிசு வரி 479
வானொலி வழித் தொடர்பு 251
விசுவநாத நாயக்கர் 425,444
விட்டிங்சு, சான் 503
விட்டுணு தர்மோத்தர புராணம் 33
விட்டுணு புராணம் 286
விமானப் போக்குவரத்து 174
விராட பருவம் 284
விளக்க அளவுகோல்கள் 674
விளை பொருட்கள் அணுகுமுறை 128
விளை முத்துகள் 358
விளையாட்டு வழிச் சிகிச்சை 586
வினய பிடகம் 293
வினாநிரல் 959
வினாப்பட்டியல் 959
வீடும பருவம் 284
வீடுமர் 284
வீமன் 284
வீரப்ப நாயக்கர், முதலாம் 444
வெண் குன்றுப்போர் 40
வெல்லெசுலி பிரபு 485
வெளிநாட்டு உண்டியல்கள் 774
வெளிநாட்டுக் கடன் 55
வெளிநாட்டுக் கடன்களின் மறைமுகச் சுமை 56
வெளிநாட்டுக் கடன் மறுப்பு 56
வெளுத்தல் கோட்பாடு 546
வெற்று உண்டியல்கள் 774
வேளாண்மைப் புள்ளிவிவரங்கள் 131
வேற்றுநிலை வழக்கு 459
வைடூரியம் 364
வைரம் 358
வைவசுவத மனு 599

கலைச்சொற் பட்டியல்

தமிழ் - ஆங்கிலம்

அகமணம் ... Endogamy
அகழாய்வு ... Excavation
அங்காடிக் காலம் ... Market Period
அணுக்கொள்கை ... Atomism
அரசு தலையிடாக் கொள்கை ... Laissez-faire
அழகியல் ... Aesthetics
அளவை அடிப்படை ... Quantitative Basis
அளவையியல் ... Logic
அறவியல் ... Ethics
அறிதிறன் ... Cognition
அறியொணாக் கொள்கை ... Agnosticism
அறிவுரை கூறல் ... Counselling
ஆட்டக் கோட்பாடு ... Game Theory
ஆவியுலகக் கோட்பாடு ... Animism
ஆளுமை ... Personality
ஆளுமைச் சிதைவு ... Personality Disorganization
இடைக்கற்காலம் ... Mesolithic Age
இடைவினை ... Interaction
இயக்கவியல் பொருள்முதலவாதம் ... Dialectical Materialism
இயல்பூக்கம் ... Instinct
இயற்கைவாதி ... Physiocrat
இருமைக் கொள்கை ... Dualism
இருவர் முற்றுரிமை ... Duopoly
இறுதிநிலைச் செலவு ... Marginal Cost
இறுதிநிலை வருவாய் ... Marginal Revenue
இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் ... Ethnology
இனக்குழு மருத்துவம் ... Ethnomedicine
இனக்குழுவியல் ... Ethnography
இனவியல் ... Raciology
ஈற்றயற் பகுதியின் இடைக்காலம் ... Middle Pleistocene
உட்கட்டமைப்பு ... Infrastructure
உடலியங்கியல் ... Physiology

உடற்கூற்றியல்	... Anatomy
உணர்வு உந்துதல்	... Libido
உணவுச் சூழமைப்பு	... Nutritional Ecosystem
உயர்பாலூட்டி	... Primate
உயிர் மருத்துவம்	... Biomedicine
உருபன்	... Morpheme
உலகளாவிய படிமலர்ச்சிக் கொள்கை	.. Universal Evolutionism
உளநோயியல்	... Psychopathology
உளப்பகுப்பாய்வு	... Psychoanalysis
உளப்பிணி	... Psychosis
உளமருத்துவர்	... Psychotherapist
உறவுமுறை	... Kinship System
ஊக்கமூட்டி	.. Energizer
எலும்பளவையியல்	... Osteometry
ஒத்த மந்திரம்	... Homoeopathic Magic
ஒருமைக் கொள்கை	... Monism
ஒலியன்	... Phoneme
ஒலி விதி	... Phonetic Law
ஓரணு உயிரி	... Protozoan
ஓரினமாதல்	... Assimilation
கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்	... Debentures
கடுமையிராத பைத்தியம்	... Hypomania
கதிரியக்கவியல்	... Radiology
கருத்தியல்	... Ideology
கருத்துமுதற் கொள்கை	... Idealism
கருதுகோள்	... Hypothesis
கருவள விகிதம்	... Fertility Ratio
கருவிழிப்படலம்	... Iris
கலப்புப் பொருளாதாரம்	... Mixed Economy
காட்டுமிராண்டித்தன்மை	... Barbarism
காப்பு மந்திரம்	... Protective Magic
கிளைமொழி	... Dialect
கும்பம்	... Dome
குலக்குறி	... Totem
குலப் புறமணம்	... Clan Exogamy
குலம்	... Clan

குழு முற்றுரிமை ... Oligopoly
குற்றவியல் ... Criminology
கூர்கோபுரத் தூபி ... Minar
கெழு ... Coefficient
கொள்ளை நோயியல் ... Epidemiology
சட்டஞ்சார்ந்த நோயியல் ... Forensic Pathology
சமயச்சார்பின்மை ... Secularism
சமுதாயச் சூழலியல் ... Socioecology
சமூகமயமாதல் ... Socialization
சன்னிசார்ந்த பைத்தியம் ... Delirious Mania
சார்பற்ற மாறி ... Independent variable
சார்பு மாறி ... Dependent variable
சான்றாயர் ... Jury
சான்றுறுத்தம் ... Corroboration
சூழலமைப்பு ... Ecosystem
சூழலியல் ... Ecology
செயல்முறை உளவியல் ... Applied Psychology
செயற்பாட்டியற் கொள்கை ... Functionalism
செலாவணி ... Currency
சொத்து ... Asset
தன்முதிர்வு ... Self-actualization
தன்முனைப்பு ... Ego
தன்னுணர்வு உந்துதல் ... Id
திரிபுணர்ச்சி ... Delusion
தீய மந்திரம் ... Black Magic
தூக்கத்தில் நடத்தல் ... Somnambulism
தூய மந்திரம் ... White Magic
தொகுத்தறி முறை ... Inductive Method
தொத்து மந்திரம் ... Contagious Magic
தொல் சூழலியல் ... Palaeoecology
தொல்லுயிரியல் ... Palaeontology
தொழிற்பயிற்சி வழி சிகிச்சையாளர் ... Occupational Therapist
தொன்மவியல் ... Mythology
நகரும் இறுக்குமானி ... Sliding Caliper

நச்சுயிரி ... Virus
நச்சுவியல் ... Toxicology
நஞ்சுக்கொடி ... Placenta
நடத்தைக் கொள்கை ... Behaviourism
நரம்புப் பிணி ... Neurosis
நல அரசு ... Welfare State
நாட்டார் மருத்துவம் ... Folk Medicine
நிதிக் கொள்கை ... Fiscal Policy
நிபந்தனையற்ற பொது மன்னிப்பு ... Absolute Amnesty
நுண்கற்கருவி ... Microlith
நுண்கிருமி ... Bacteria
நுண்ணறிவு ஈவு ... Intelligent Quotient
நுண்ணினப் பொருளியல் ... Micro economics
நெறி முறை ... Norm
நேர்முக வரி ... Direct Tax
நோயறிதல் ... Diagnosis
பகுத்தறி முறை ... Deductive Method
படிமலர்ச்சி ... Evolution
படிமலர்ச்சிக் கொள்கை ... Evolutionism
பண்பாட்டுச் சார்புடைமை ... Cultural Relativism
பண்பாட்டுச் சூழலியல் ... Cultural Ecology
பண்பாட்டுத் தோற்றம் ... Cultural Origin
பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி ... Cultural Evolution
பணக்கொள்கை ... Monetary Policy
பயிற்சி வழிச் சிகிச்சையாளர் ... Physiotherapist
பலகணவர் மணம் ... Polyandry
பலமனைவி மணம் ... Polygyny
பலவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கை .. Multilinear Evolutionism
பன்மைக் கொள்கை ... Pluralism
புத்திலக்கணவாதி ... Neogrammarian
புதை படிவம் ... Fossil
புலன்காட்சி ... Perception
புறத்தெறிவு உத்திகள் ... Projective Techniques
புறத்தோற்ற உடலளவையியல் .. Somatometry
புறமணம் ... Exogamy
பெருங்கால்வழி ... Phratry
பேராண்மை உரிமை நாடுகள் ... Mandated Territories

பேரியல் பொருளியல்	...	Macro-economics
பேறுகால உளச்சோர்வு	...	Puerperal Depression
பேறுகால உளப்பிணி	...	Puerperal Psychosis
பைத்தியம்	...	Mania
பொதுப் பொறுப்பாண்மை	...	Public Trust
பொதுமன்னிப்பு	...	Amnesty
பொருள்முதற் கொள்கை	...	Materialism
பொருளாதார அளவையியல்	...	Econometrics
பொருளாதார மாறி	...	Economic Variable
பொறுப்பு நிலை	...	Liability
பொறுப்புரிமை அமைப்பு	...	Trust
போர் நரம்புப் பிணி	...	War Neurosis
மக்கள் அழிப்பு	...	Genocide
மக்கள் தொகைப் புறத்தேற்றம்	...	Population Projection
மக்களாட்சி	...	Democracy
மகவேற்பு	...	Adoption
மசோதா/உண்டியல்		Bill
மண்டல ஆய்வுகள்	.	Area Studies
மண்டையளவைமானி	...	Craniometer
மண்டையோட்டளவையியல்	...	Craniometry
மண்ணடுக்காய்வு	...	Stratigraphy
மதிப்புக் கோட்பாடு	...	Value Theory
மந்திரம்	.	Magic
மயக்கமூட்டும் மருந்து	...	Tranquillizer
மரபுக்கீற்று	...	Chromosome
மருத்துவச் சமூகவியல்	...	Medical Sociology
மருத்துவச் சூழலியல்	...	Medical Ecology
மருந்தாளுநர்	...	Pharmacist
மருந்துவழி உளநோய் மருத்துவம்	...	Chemotherapy
மறதிநோய்	...	Amnesia
மறுதரப்பிலா உத்தரவு	...	Exparte Order
மறுதரப்பிலாத் தீர்ப்பாணை	...	Exparte Decree
மறைமுக வரி	...	Indirect Tax
மனக்கிளர்ச்சி	...	Euphorea
மனச்சிதைவு நோய்	...	Schizophrenia

மனமகிழ் மருத்துவம்	Recreation Therapy
மனிதச் சூழலியல்	Human Ecology
மனிதநேயக் கோட்பாடு	Humanism
மனிதப்பண்பேற்றல் கொள்கை	Anthropomorphism
மனிதாபிமான உளவியல்	Humanistic Psychology
மாற்றிலக்கணம்	Transformational Grammar
மாற்றுருபு	Allomorph
மாற்றொலி	Allophone
மாறி	Variable
மானிட உடலளவைமானி	Anthropometer
மானிட உடலளவையியல்	Anthropometry
மிகுதி தோன்றூழி	Pleistocene Epoch
மின் அதிர்ச்சி மருத்துவம்	Shock Therapy
மின்தூண்டு வலிப்பு மருத்துவம்	Electro-therapy
முடியாட்சி	Monarchy
முதலாளித்துவம்	Capitalism
முதுமைச்சோர்வு உளப்பிணி	Involutional Melancholia
முழுதளாவிய அணுகுமுறை	Holistic Approach
முழுதளாவியம்	Holism
முழுமை உளவியல்	Gestalt Psychology
முற்றுரிமை	Monopoly
மூலக்கூறு உயிரியல்	Molecular Biology
மூளைக்கோளாறு	Phrenitis
மேற்பரப்பாய்வு	Exploration
மௌன வணிகம்	Silent Trade
வமிசாவளிப் பட்டியல்	Genealogy
வளர்ச்சிச் சொத்து	Development Asset
வாணிகவாதி	Mercantilist
விரியும் இறுக்குமானி	Spreading Caliper
விலக்கு	Taboo
விலங்குத்தன்மை	Savagery
விலைக் கொள்கை	Price Policy
விளையாட்டு வழி மருத்துவம்	Play Therapy
வினாநிரல்	Questionnaire
வேற்றுமை உளவியல்	Differential Psychology

ஆங்கிலம் – தமிழ்

Absolute Amnesty .. நிபந்தனையற்ற பொது மன்னிப்பு
Adoption ... மகவேற்பு
Aesthetics .. அழகியல
Agnosticism ... அறியொணாக் கொள்கை
Allomorph ... மாற்றுருபு
Allophone ... மாற்றொலி
Amnesia ... மறதிநோய்
Amnesty .. பொதுமன்னிப்பு
Anatomy ... உடற்கூற்றியல்
Animism ... ஆவியுலகக கோட்பாடு
Anthropometer ... மானிட உடலளவைமானி
Anthropometry ... மானிட உடலளவையியல்
Anthropomorphism .. மனிதப்பண்பேற்றல் கொள்கை
Applied Psychology ... செயல்முறை உளவியல்
Area Studies ... மண்டல ஆய்வுகள்
Asset .. சொத்து
Assimilation ... ஓரினமாதல்
Atomism ... அணுக்கொள்கை
Bacteria .. நுண்கிருமி
Barbarism ... காட்டுமிராண்டித்தன்மை
Behaviourism .. நடத்தைக் கொள்கை
Bill ... மசோதா/உண்டியல்
Biomedicine ... உயிர் மருத்துவம
Black Magic ... தீய மந்திரம்
Capitalism .. முதலாளித்துவம்
Chemotherapy ... மருந்துவழி உளநோய் மருத்துவம்
Chromosome ... மரபுக்கீற்று
Clan ... குலம்
Clan Exogamy ... குலப் புறமணம்
Coefficient ... கெழு
Cognition .. அறிதிறன்
Contagious Magic .. தொத்து மந்திரம்
Corroboration . சான்றுறுத்தம்
Counselling ... அறிவுரை கூறல்

Craniometer	...	மண்டையளவைமானி
Craniometry	...	மண்டையோட்டளவையியல்
Criminology	...	குற்றவியல்
Cultural Ecology	...	பண்பாட்டுச் சூழவியல்
Cultural Evolution	...	பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி
Cultural Origin	...	பண்பாட்டுத் தோற்றம்
Cultural Relativism	...	பண்பாட்டுச் சார்புடைமை
Currency	...	செலாவணி
Debentures	...	கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்
Deductive Method	...	பகுத்தறி முறை
Delirious Mania	...	சன்னிசார்ந்த பைத்தியம்
Delusion	...	திரிபுணர்ச்சி
Democracy	...	மக்களாட்சி
Dependent Variable	...	சார்பு மாறி
Development Asset	...	வளர்ச்சிச் சொத்து
Diagnosis	...	நோயறிதல்
Dialect	...	கிளைமொழி
Dialectical Materialism	...	இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதம்
Differential Psychology	...	வேற்றுமை உளவியல்
Direct Tax	...	நேர்முக வரி
Dome	...	கும்பம்
Dualism	...	இருமைக் கொள்கை
Duopoly	...	இருவர் முற்றுரிமை
Ecology	...	சூழலியல்
Econometrics	...	பொருளாதார அளவையியல்
Economic Variable	...	பொருளாதார மாறி
Ecosystem	...	சூழலமைப்பு
Ego	...	தன்முனைப்பு
Electro-therapy	...	மின்தூண்டு வலிப்பு மருத்துவம்
Endogamy	...	அகமணம்
Energizer	...	ஊக்கமூட்டி
Epidemiology	...	கொள்ளைநோயியல்
Ethics	...	அறவியல்
Ethnography	...	இனக்குழுவியல்
Ethnology	...	இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்

Ethnomedicine	...	இனக்குழு மருத்துவம்
Euphorea	...	மனக்கிளர்ச்சி
Evolution	...	படிமலர்ச்சி
Evolutionism	...	படிமலர்ச்சிக் கொள்கை
Excavation	...	அகழாய்வு
Exogamy	...	புறமணம்
Exparte Decree	...	மறுதரப்பிலாத் தீர்ப்பாணை
Exparte Order	.	மறுதரப்பிலா உத்தரவு
Exploration	...	மேற்பரப்பாய்வு
Fertility Ratio	...	கருவள விகிதம்
Fiscal Policy	...	நிதிக் கொள்கை
Folk Medicine	...	நாட்டார் மருத்துவம்
Forensic Pathology	...	சட்டஞ்சார்ந்த நோயியல்
Fossil	...	புதைபடிவம்
Functionalism	...	செயற்பாட்டியற் கொளகை
Game Theory	...	ஆட்டக் கோட்பாடு
Genealogy	....	வமிசாவளிப் பட்டியல்
Genocide	...	மக்கள் அழிப்பு
Gestalt Psychology	...	முழுமை உளவியல்
Holism	...	முழுதளாவியம்
Holistic Approach	...	முழுதளாவிய அணுகுமுறை
Homoeopathic Magic	...	ஒத்த மந்திரம்
Human Ecology	...	மனிதச் சூழலியல்
Humanism	...	மனிதநேயக் கோட்பாடு
Humanistic Psychology	...	மனிதாபிமான உளவியல
Hypomania	...	கடுமையிராத பைத்தியம்
Hypothesis	...	கருதுகோள்
Id	...	தன்னுணர்வு உந்துதல்
Idealism	...	கருத்துமுதற் கொள்கை
Ideology	...	கருத்தியல்
Independent variable	...	சார்பற்ற மாறி
Indirect Tax	...	மறைமுக வரி
Inductive Method	...	தொகுத்தறி முறை
Infrastructure	..	உட்கட்டமைப்பு
Instinct	...	இயல்பூக்கம்
Intelligent Quotient	...	நுண்ணறிவு ஈவு

Interaction .. இடைவினை

Involutional Melancholia . முதுமைச்சோர்வு உளப்பிணி

Iris . கருவிழிப்படலம்

Jury ... சான்றாயர்

Kinship system ... உறவுமுறை

Laissez-faire .. அரசு தலையிடாக் கொள்கை

Liability ... பொறுப்பு நிலை

Libido ... உணர்வு உந்துதல்

Logic .. அளவையியல்

Macro-economics ... பேரியல் பொருளியல்

Magic ... மந்திரம்

Mandated Territories .. பேராண்மை உரிமை நாடுகள்

Mania ... பைத்தியம்

Marginal Cost ... இறுதிநிலைச் செலவு

Marginal Revenue ... இறுதிநிலை வருவாய்

Market Period ... அங்காடிக் காலம்

Materialism ... பொருள்முதற் கொள்கை

Medical Ecology .. மருத்துவச் சூழலியல்

Medical Sociology ... மருத்துவச் சமூகவியல்

Mercantilist ... வாணிகவாதி

Mesolithic Age ... இடைக் கற்காலம்

Micro-economics ... நுண்ணினப் பொருளியல்

Microlith ... நுண்கற்கருவி

Middle Pleistocene .. ஈற்றயற் பகுதியின் இடைக்காலம்

Minar ... கூர்கோபுரத் தூபி

Mixed Economy ... கலப்புப் பொருளாதாரம்

Molecular Biology ... மூலக்கூறு உயிரியல்

Monarchy ... முடியாட்சி

Monetary Policy ... பணக் கொள்கை

Monism ... ஒருமைக் கொள்கை

Monopoly ... முற்றுரிமை

Morpheme ... உருபன்

Multilinear Evolutionism ... பலவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கை

Mythology ... தொன்மவியல்

Neogrammarian ... புத்திலக்கணவாதி